

धर्म पुस्तक

यांतला

प्राचीन करार.

THE OLD TESTAMENT

IN THE

MARATHI LANGUAGE.

TRANSLATED OUT OF THE ORIGINAL TONGUES.

•

Published by the Bombay Auxiliary Bible Society.

मुंबईमध्ये अमेरिकन मिशन छापखान्यांत छापिले. ६० सन १८५३.

BOMBAY:

PRINTED AT THE AMERICAN MISSION PRESS.

T. GRAHAM, PRINTER.

1853.

अनुक्रमणिका.

अध्याय. पृष्ठे.	अध्याय. पृष्ठे.
१ उत्पत्ति. ५० .. १	२१ उपदेशक. १२ .. ६७३
२ निर्गम. ४० .. ६०	२२ शलमोनाचें गीत. . . ८ .. ६८१
३ लेवीय. २७ .. १०८	२३ यज्ञायाचा भविष्यवाद. . ६६ .. ६८६
४ गणना. ३६ .. १४२	२४ इर्मयाचा भविष्यवाद. . . ५२ .. ७४३
५ अनुवाद. ३४ .. १८७	२५ इर्मयाचा विलाप. . . . ५ .. ८०७
६ यहोशवा याचें पुस्तक. . २४ .. २३२	२६ यहेज्केलाचा भविष्यवाद. ४८ .. ८१३
७ न्यायाधीश याचें पुस्तक. २१ .. २६१	२७ दानीयेलाचें पुस्तक. . १२ .. ८७३
८ रूय हिचें पुस्तक. . . . ४ .. २९१	२८ होशेहा. १४ .. ८९९
९ शमुवेलाचें पहिलें पुस्तक. ३१ .. २९५	२९ योएल. ३ .. ९००
१० शमुवेलाचें दुसरें पुस्तक. २४ .. ३३४	३० आमोस. ९ .. ९०५
११ राजे याचें पहिलें पुस्तक. २२ .. ३६७	३१ ओबद्या. १ .. ९११
१२ राजे याचें दुसरें पुस्तक. २५ .. ४०५	३२ योना. ४ .. ९१२
१३ कालवृत्तांत, याचें प० पु० २९ .. ४४१	३३ मीखा. ७ .. ९१४
१४ कालवृत्तांत, याचें दु० पु० ३६ .. ४७४	३४ नहूम. ३ .. ९१९
१५ एजा. १० .. ५१३	३५ हबाकूक. ३ .. ९२२
१६ नहेम्या. १३ .. ५२४	३६ जफान्या. ३ .. ९२४
१७ एस्तेर इचें पुस्तक. . . १० .. ५४०	३७ हग्गार्ह. २ .. ९२७
१८ ईयोन याचें पुस्तक. . . ४२ .. ५४८	३८ जखार्या. १४ .. ९२९
१९ गीतांचें पुस्तक. . . . १५० .. ५७८	३९ मलाखी. ४ .. ९३९
२० नीति. ३१ .. ६४९	

मोठ्याने लिहिलेलें पहिलें पुस्तक;

झणजे

उत्पत्ति.

अध्याय १.

प्रांर्भां देवाने आकाश व पृथ्वी यांस उत्पन्न केलें. २ तेव्हां पृथ्वी अस्ताव्यस्त व शून्य होती, आणि जलमयाच्या पाठीवर काळोख होता, आणि देवाच्या आत्मा पाण्याच्या पाठीवर हालत होता. ३ तेव्हां देव बोलला कीं, उजेड होवो, मग उजेड झाला. ४ आणि देवाने पाहिलें कीं उजेड उत्तम आहे, आणि देवाने उजेड व काळोख यांस वेगळें वेगळें केलें. ५ मग देवाने उजेडाला दिवस छटला, आणि काळोखाला रात्रि छटली; याप्रमाणें सायंकाळ व सकाळ होऊन पहिला दिवस समाप्त झाला. ६ मग देव बोलला कीं, पाण्याच्या मध्यें अंतराळ होवो, आणि तें पाण्यापासून पाणी वेगळें करो. ७ तसें देवाने अंतराळ उत्पन्न केलें, आणि अंतराळाखालील जें पाणी आणि अंतराळावरील जें पाणी त्यांस वेगळें वेगळें केलें, मग तसें राहिलें. ८ तेव्हां देवाने अंतराळाला आकाश छटलें; याप्रमाणें सायंकाळ व सकाळ होऊन दुसरा दिवस समाप्त झाला.

९ मग देव बोलला कीं, आकाशाखालील पाणी एक जाग्यांत सांचोत आणि कोरडी भूमि दिसो; तेव्हां तसें झालें. १० नंतर देवाने कोरड्या भूमीस पृथ्वी छटली, आणि पाण्याच्या संचयाला समुद्र छटलें; आणि देवाने पाहिलें कीं उत्तम आहे. ११ मग देव बोलला कीं, बीज देणारें गवत व हिरवळ, आणि फळझाड आपल्या जातीप्रमाणें फळ देणारें ज्याचें बीज आपल्यांत पृथ्वीवर होईल यांस पृथ्वी उपजवो. १२ तेव्हां तसें झालें, झणजे गवत व हिरवळ आपल्या जातीप्रमाणें बीज देणारें आणि फळ देणारें झाड ज्याचें बीज आपल्या जातीप्रमाणें आपल्यावर असतें, यांस पृथ्वीने उपजविलें; तेव्हां देवाने पाहिलें कीं उत्तम आहे. १३ याप्रमाणें सायंकाळ

व सकाळ होऊन तिसरा दिवस समाप्त झाला.

१४ मग देव बोलला कीं, दिवस व रात्री यांस वेगळें वेगळें करायासाठीं आकाशमंडळांत ज्योती होवोत, आणि खुणा व नेमकाळ व दिवस व वर्षे यांसाठीं होवोत. १५ आणि पृथ्वीवर प्रकाशायासाठीं आकाशमंडळांत ज्योती असे होवोत; तेव्हां तसें झालें. १६ झणजे देवाने दोन मोठ्या ज्योती केल्या, जी मोठी ज्योती ती दिवस चालवायासाठीं आणि जी लहान ज्योती ती रात्रि चालवायासाठीं केली, आणि तारेहि केले. १७-१८ तेव्हां पृथ्वीवर उजेड द्यायासाठीं, आणि दिवस व रात्रि चालवायासाठीं आणि उजेड व काळोख यांस वेगळें वेगळें करायासाठीं देवाने त्यांस आकाशमंडळांत ठेविलें; तेव्हां देवाने पाहिलें कीं उत्तम आहे. १९ याप्रमाणें सायंकाळ व सकाळ होऊन चवथा दिवस समाप्त झाला. २० मग देव बोलला कीं, श्वासवान् जीव जंतु यांस पाणी फार उपजवो, आणि पांखरेहि पृथ्वीवरतें आकाशमंडळाच्या अंतराळांत उडोत. २१ तेव्हां मोठे मासे आणि प्रत्येक जिवंत वळवळणारा जंतु जीं पाण्यापासून फार उपजलीं त्यांस त्यांच्या जातीप्रमाणें आणि प्रत्येक सपक्ष पांखराला त्या त्याच्या जातीप्रमाणें देवाने उत्पन्न केलें, आणि देवाने पाहिलें कीं उत्तम आहे. २२ तेव्हां देवाने त्यांस असा आशीर्वाद दिल्हा कीं, तुझी सफळ होऊन वाढा आणि समुद्रांतील पाण्यांत वृद्धिगत व्हा, आणि पृथ्वीवर पांखरें वाढोत. २३ आणि सायंकाळ व सकाळ होऊन पांचवा दिवस समाप्त झाला.

२४ मग देव बोलला कीं, एकएक जातींतील श्वासवान् जीव, झणजे एकएक जातींतील मामपशू व वळवळणारे व वनपशू यांस पृथ्वी उपजवो. २५ तेव्हां तसें झालें, झणजे देवाने एकएक जातींतील वनपशू व एकएक जातींतील

ग्रामपशू व एकएक जातीतील भूयीवरील सर्व वळवळणारी यांस उत्पन्न केलें; आणि देवाने पाहिलें कीं उत्तम आहे. २६ नंतर देव बोलला कीं, आदमी आपल्या प्रतिछायेप्रमाणें आपल्या प्रतिमेसारिखें माणूस उत्पन्न करूं; आणि तीं समुद्रातील मास्यांवर व आकाशातील पांखरांवर व पशूंवर व सर्व पृथ्वीवर व पृथ्वीवरल्या प्रत्येक वळवळणाऱ्या जंतूवर धनीपण करोत. २७ तसें देवाने आपल्या प्रतिछायेप्रमाणें माणसाला उत्पन्न केलें, देवाच्या प्रतिछायेप्रमाणें त्याने त्याला उत्पन्न केलें; पुरुष आणि स्त्री असीं त्यांस उत्पन्न केलीं. २८ तेव्हां देवाने त्यांस आशीर्वाद दिल्या, आणि देवाने त्यांस छाटलें कीं, तुम्ही सफळ होऊन वाढा आणि पृथ्वी भरा, आणि तिला जिंकून समुद्रातील मास्यांवर व आकाशातील पांखरांवर व पृथ्वीवरल्या सर्व फिरणाऱ्या जिवांवर धनीपण करा. २९ आणि देव बोलला, पाहा संपूर्ण पृथ्वीच्या पाठीवर जी बीज देणारी अवघी हिरवळ, आणि बीज देणाऱ्या ज्या सर्व झाडांवर झाडांचें फळ आहे तें म्या तुम्हास दिल्लें आहे, खाण्यासाठीं तुमचें होईल. ३० आणि पृथ्वीवरच्या सर्व पशूंना व आकाशातील सर्व पांखरांला व पृथ्वीवर सर्व वळवळणारीं ज्यांत श्वासरूप जीव आहे त्यांस अवघी कोवळी हिरवळ खाण्यासाठीं दिल्ली आहे आणि तसें झालें. ३१ तेव्हां देवाने जें अवघें उत्पन्न केलें त्याला न्याहाळिलें, आणि पाहा, तें फार उत्तम होतें, आणि सायंकाळ व सकाळ होऊन साहावा दिवस समाप्त झाला.

अध्याय २.

तसें आकाश व पृथ्वी व यांतील सर्व समुदाय, हीं समाप्त झालीं. २ मग देवाने आपलें जें काम केलें होतें त्यापासून तो सातव्या दिवसी थांबला, आणि आपलें सर्व जें काम आपण केलें होतें त्यापासून सातव्या दिवसी स्वस्थ राहिला. ३ आणि देवाने सातव्या दिवसाला आशीर्वाद दिल्या आणि त्याला पवित्र केलें, कारण कीं त्यांत आपलें सर्व जें उत्पत्तीचें काम त्यापासून स्वस्थ राहिला.

४ आकाश व पृथ्वी यांच्या उत्पत्तीमध्ये त्यांची उपजणीं असीं, ५ छानजे ज्या काळीं परमेश्वर देव याने पृथ्वी व आकाश, आणि पृथ्वीवर झाल्यापूर्वी असें भूयीवरलें प्रत्येक झुडूप आणि उगवल्यापूर्वी असीं प्रत्येक हिरवळ, यांस उत्पन्न केलें; कां तर परमेश्वर देव याने पृथ्वीवर पाऊस पाडला नव्हता, आणि भूमीची चाकरी करायास माणूस नव्हता. ६ तेव्हां पृथ्वीपासून धुकें वरतें गेलें, आणि त्याने भूमीची सर्व पाठ शिंपिली. ७ तेव्हां परमेश्वर देव याने भूमीतील मातीचा माणूस वडिला आणि त्याच्या नाकपुड्यामध्ये जिवाची श्वास फुंकिला, मग माणूस श्वासवान जीव झाला.

८ तेव्हां परमेश्वर देव याने एदेनांत पूर्वेकडे बाग लाविला, आणि ज्या माणसाला त्याने घडिलें होतें त्याला तेथें ठेविलें. ९ आणि दुष्टीस सुंदर व खाण्यास चांगलें, असें प्रत्येक झाड व बागामध्ये जीवनाचें झाड आणि बरें व वाईट जाणण्याचें झाड, हें परमेश्वर देव याने भूमीतून वाढविलें. १० तेव्हां एदेनांतून एक नदी बागाचें शिंपणें करायासाठीं निघाली, आणि तेथून फुटून चार मुळें असीं झालीं. ११ पहिल्या नदीचें नाम फिशोन; ती संपूर्ण हवीला देशाला वेढिती. १२ तेथें सोनें आहे, आणि त्या देशातील सोनें उत्तम आहे; तेथें बदेलह आणि शोहामपाषाण आहे. १३ आणि दुसऱ्या नदीचें नाम गीहोन; ती संपूर्ण कुशदेशाला वेढा घालती. १४ आणि तिसऱ्या नदीचें नाम हिडेकेल, ती आशूराच्या पूर्वेकडे वाहती; आणि जी चवथी नदी, ती फराथ आहे.

१५ तर परमेश्वर देव याने त्या माणसाला घेऊन एदेनातील बागाची चाकरी करायास आणि त्याचें रक्षण करायास त्यांत ठेविलें. १६ तेव्हां परमेश्वर देव याने त्या माणसाला असी आज्ञा दिल्ली कीं, बागातील प्रत्येक झाडावरचें तूं खात जा. १७ परंतु बरें व वाईट जाणण्याच्या झाडावरचें तूं खाऊं नको, कां तर तूं त्यावरचे खासील त्या दिवसीं तूं मरसीलच मरसील.

१८ आणि परमेश्वर देव बोलला कीं, हा माणूस एकला असणें हें बरें नाहीं, मी ह्याच्यासाठीं ह्याच्या योग्य सहायकरी उत्पन्न करीन. १९ जेव्हां परमेश्वर देव याने भूमीतून भू-मीबरील प्रत्येक पशूला आणि आकाशातील प्रत्येक पांखरांला घडिलें होतें, तेव्हां त्याने आदाम त्यांस कोणतीं नांवें ठेविलीं हें पाहावें झणून त्याजवळ आणिलें; आणि आदामाने एकएकाला नासवान जिवाला जें काहीं छटलें, तें त्याचें नांव झालें. २० तसें आदामाने प्रत्येक ग्रामपशूला व आकाशातील पांखरांला व प्रत्येक वनपशूला नांवें दिलीं; परंतु आदामाला आपल्या योग्य सहायकरी मिळाला नव्हता. २१ तेव्हां परमेश्वर देव याने आदामावर गाढ झोंप लोटिली; आणि तो झोंपेंत राहिला तेव्हां त्याच्या फांसोळ्यांतील एक घेउन तिच्या ठिकाणीं मांस भरिलें. २२ आणि परमेश्वर देव याने जी फांसोळी त्या माणसांतून घेतली तिची स्त्री केली गेली; मग तिला त्या माणसाजवळ आणिलें. २३ तेव्हां आदाम बोलला, ह्या वेळेस ही माझ्या हाडांतील हाड आणि माझ्या मांसांतील मांस झाली आहे, हिला इशी झणजे स्त्री अशी झणावी, कां तर ही इश झणजे पुरुष यांतून घेतली गेली. २४ ह्यावरून पुरुष आपल्या बापाला व आपल्या आईला सोडून आपल्या स्त्रीसीं जडेल, आणि तीं एक देहरूप होतील. २५ तेव्हां तो माणूस आणि त्याची स्त्री तीं दोघें नामचीं होतीं, परंतु लाजलीं नव्हतीं.

अध्याय ३.

तेव्हां भूमीवर जे सर्व पशू परमेश्वर देव याने उत्पन्न केले होते त्यांपेक्षां साप धूर्त होता आणि तो त्या स्त्रिला बोलला कीं, बागांतील सर्व झाडांवरचें तुझी खाऊं नका, असें देवाने तुझास सांगितलें, हें खरें कीं काय? २ मग स्त्री सापाला बोलली कीं, आम्ही बागांतील झाडांच्या फळांतून खावें; ३ परंतु बागामधील जें झाड त्याच्या फळाविषयीं देवाने असें छटलें आहे कीं, त्याजवरचें तुझी खाऊं नका आणि त्याला शिवूं

नका, नाहीं तर मराल. ४ मग साप स्त्रिला बोलला कीं, तुझी मरालच मराल, असें नव्हे; ५ कां तर देव असें जाणतो कीं ज्या दिवसीं तुझी त्यावरचें खाल त्यांत तुमचे डोळे उघडतील, आणि तुझी बरें व वाईट जाणून देवासारखीं व्हाल. ६ तेव्हां त्या स्त्रिला असें दिसलें कीं त्या झाडावरचें खाणें चांगलें आणि दृष्टीस सुंदर आणि शाहाणें करण्यासाठीं आवडतें झाड; तेव्हां तिने त्याचें काहीं फळ घेउन खालें, आणि आपल्याजवळ आपला नवरा यालाहि दिलें आणि त्याने खालें. ७ तेव्हां त्या दोघांचे डोळे उघडले गेले, आणि आपण नागचीं असें त्यांस कळलें; मग त्यांनीं अंजिराचीं पानें शिवून आपणासाठीं वस्त्रपट्ट्या केल्या. ८ नंतर दिवसांतील वाऱ्याच्या वेळेस परमेश्वर देव बागांत चालत असतां त्याचा शब्द त्यांनीं ऐकिला; तेव्हां आदाम व त्याची बायको हीं परमेश्वर देव याच्या दृष्टीपासून बागांतील झाडांमध्ये लपलीं. ९ परंतु परमेश्वर देव आदामाला हाक मारून त्याला बोलला, तूं कोठें आहेस? १० तेव्हां तो बोलला कीं, म्या बागामध्यें तुझा शब्द ऐकिला आणि मी नागवा यास्तव भ्यालों आणि लपलों. ११ मग तो बोलला, तूं नागवा असें तुला कोणी सांगितलें? ज्या झाडावरचें तूं खाऊं नको झणून म्या तुला आज्ञा दिली, त्यावरचें तूं खालें आहे कीं काय? १२ मग तो माणूस बोलला कीं, माझ्याजवळ जी स्त्री तूं देउन ठेविली, तिने त्या झाडावरचें मला दिलें, यास्तव म्या खालें. १३ तेव्हां परमेश्वर देव स्त्रिला बोलला कीं, हें तूं कां केलें आहे? मग स्त्री बोलली कीं, सापाने मला भुलविलें यास्तव म्या खालें.

१४ तेव्हां परमेश्वर देव सापाला बोलला, तूं हें केलें आहे यास्तव सर्व ग्रामपशूंपेक्षां आणि सर्व वनपशूंपेक्षां तूं शापित आहेस; तूं आपल्या पोटाने चालसील, आणि आपल्या आयुष्यांतील अवघ्या दिवसांत माती खासील. १५ आणि मी तुझ्या वस्त्राच्या मध्यें परस्परें आणि तुझें संतान व तिचें संतान यामध्यें परस्परें बर ठेवीन; तें तुझें मस्तक फोडील आणि तूं त्याचीं टांच फोडसील. १६ स्त्रिला तो बोलला कीं, मी तुझें दुःख आणि

गरोदरपणाचें दुःख नाटवीनच वाटवीन; तूं दुःखाने लेकरांस प्रसवसील, आणि तुझी इच्छा तुझ्या नव-याच्या स्वाधीन होउन तो तुजवर धनीपण करील. १७ आणि आदामाला तो बोलला, त्वां आपल्या स्त्रिची गोष्ट मानून ज्या झाडाविषयी म्या तुला असी आज्ञा दिली कीं, तूं त्यावरचें खाऊं नको, त्यावरचें त्वां खाल्लें आहे, यास्तव तुझ्यामुळें भूमि शापित आहे; तीजपासून तूं आपल्या आयुष्यातील सर्व दिवसांत दुःखाने खाशील. १८ ती तुझ्यासाठीं कांढळ व कुसळ वाटवील, आणि तूं भूयीवरील हिरवळ खाशील. १९ तूं भूमींत परतून जाशील तोंपर्यंत तूं आपल्या तोंडाच्या घामाने अन खाशील, कां कीं तींतून तूं घेतलेला आहेस, यास्तव तूं माती आहेस आणि मातींत परत जाशील.

२० आणि आदामाने आपल्या स्त्रिचें नांव हाव्वा असे ठेविलें, कां कीं ती अवघ्या माणसांची आई होती. २१ तेव्हां परमेश्वर देव याने आदामासाठीं आणि त्याच्या बायकोसाठीं कातड्याचीं वस्त्रें केलीं आणि त्यांस नेसविलें.

२२ मग परमेश्वर देव बोलला कीं, पाहा, तो माणूस बरें आणि वाईट जाणण्याने आद्यामधील एकासारखा झाला आहे; तर आतां कदाचित् तो आपला हात लांबवून जीवनाच्या झाडावरचेंहि तोडून खाईल, आणि सर्वकाळ जगेल. २६ यास्तव ज्या भूमीतून तो घेतलेला होता तिची चाकरी करायसाठीं त्याला परमेश्वर देव याने एदेनबागांतून लाविले. २४ तसें त्याने त्या माणसाला बोहर घालविलें, आणि जीवनी झाडाकडली वाट राखायासाठीं एदेन बागाच्या पूर्वेकडे करूब असे आणि फिरती तरवार ठेविली.

अध्याय ४.

आणि आदामाने आपली स्त्री हाव्वा इला अनुभाविलें, मग ती गव्हार होउन काईनाला प्रसवली; तेव्हां ती बोलली कीं, परमेश्वराकडून मला पुरुष मिळाला आहे. २ अणखी त्याचा भ्राऊ हाबेल याला ती प्रसवली; हाबेल तर मेंढरांचा पाळणारा होता, परंतु काईन शेतकरी होता.

३ आणि असें झालें कीं दिवसांच्या समाप्तीस काईनाने परमेश्वरासाठीं भूमीच्या उपज्जातील अर्पण आणिलें. ४ आणि हाबेल यानेहि आपल्या मेंढरांतील प्रथम उपज व त्यांतील पुष्ट यांतून अर्पण आणिलें. ५ तेव्हां परमेश्वराने हाबेलाला व त्याच्या अर्पणाला मानिलें, परंतु काईनाला व त्याच्या अर्पणाला मानिलें नाहीं; यास्तव काईनाला फार राग आला आणि त्याचें तोंड उतरलें. ६ तेव्हां परमेश्वर काईनाला बोलला कीं, तुला राग कां आला? आणि तुझें तोंड कां उतरलें? ७ जर तूं बरें करितोस तर मान्यता नाहीं कीं काय? परंतु जरी बरें करीत नाहींस तरी दारासी पाप राहिलें आहे; मग त्याची इच्छा तुझ्या स्वाधीन होईल आणि तूं त्याजवर अधिकार करशील.

८ आणि काईन आपला भाऊ हाबेल याला बोलता झाला; मग असें झालें कीं ते वावरांत होते, तेव्हां काईनाने आपला भाऊ हाबेल यावर उठून त्याला जिवें मारिलें. ९ नंतर परमेश्वर काईनाला बोलला कीं, तुझा भाऊ हाबेल कोठें आहे? तेव्हां तो बोलला, मला ठाऊक नाहीं; मी आपऱ्या भावाचा राखणारा कीं काय? मग तो बोलला, त्वां काय केलें आहे? १० तुझ्या भावाच्या रक्तधारांचा शब्द भूमीतून मबकडे ओरडतो. ११ तर आतां तुझ्या भावाच्या रक्तधारा तुझ्या हातांतून घ्यायास ज्या भूमीने आपलें तोंड उघडिलें, तिजविषयीं तूं शापित आहेस. १२ जेव्हां तूं भूमीचें काम करितोस तेव्हां ती आपलें सत्व आतांपासून तुला देणार नाहीं; पृथ्वीवर तूं परागंदा व भडक्या होशील. १३ मग काईन परमेश्वराला बोलला कीं, माझा दंड सोसण्यापेक्षा मोठा आहे, १४ पाहा, आज त्वां मला भूमीच्या पाठीवरून घालविलें आहे, आणि तुझ्या दृष्टीपासून मी घालविला जाईन, आणि पृथ्वीवर मी परागंदा व भडक्या होईन, आणि असें होईल कीं जो कोणी मला पाहतो तो मला जिवें मारील. १५ तेव्हां त्याविषयीं परमेश्वर त्याला बोलला कीं, कोणी काईनाला जिवें मारिल्यास त्याचा सूड सातपट घेतला जाईल; तेव्हां त्याला कोणी पाहून न मारावें ह्मणून परमेश्वराने काईनाला खून ठेविली.

१६ नंतर काईन परमेश्वराच्या दृष्टीपासून निघाला, आणि एदेनाच्या पूर्वेस नोद देशांत राहिला. १७ मग काईनाने आपल्या स्त्रीला अनुभविलें, आणि ती गर्भार होऊन हनोखाला प्रसवली; तेव्हां तो नम्र बांधीत होता, आणि त्या नमराचे नांव आपल्या पुत्राच्या नांवाप्रमाणें हनोख असें त्याने ठेविलें. १८ मग हनोखाला ईराद झाला, मग ईरादाने महुयाएलाला जन्मविलें, मग महुयाएलाने मथूशाएलाला जन्मविलें, मग मथूशाएलाने लामेखाला जन्मविलें. १९ मग लामेखाने आपल्यासाठीं दोन बायका करून घेतल्या, एकीचें नांव आदा आणि दुसरीचें नांव जिल्ला. २० मग आदा याबालाला प्रसवली; तो राहोटींत राहणाऱ्यांचा व पशुपाळकांचा पूर्वज झाला. २१ आणि त्याच्या भावाचें नांव युबाल; तो तंतुबाय व वायुबाय वाजविणाऱ्या सर्वांचा पूर्वज झाला. २२ आणि जिल्ला तीहि तूबालकाईन्नाला प्रसवली; तो ताबें व लोखंड यांच्या सर्व कारभारांचा शिकविणारा झाला; आणि तूबालकाईनाची वहीण नामा होती. २३ तेव्हां लामेखाने आपल्या बायका आदा व जिल्ला यांस सांगितलें कीं, अहो लामेखाच्या बायका, तुम्ही माझा मन्द एका आणि माझ्या गोष्टीकडे कान लावा; कां तर माझ्या घायासाठीं म्या माणसाला ह्मणजे माझ्या ठेंवण्यासाठीं म्या तरुणाला जिवें मारिलें आहे; २४ यास्तव काईनाचा सूड सातपट घेतल्यास, लामेखाचा सत्याहत्तरपट घेतला जाईल. २५ आणि आदामाने आपल्या बायकोला फिरून अनुभविलें, तेव्हां ती पुत्राला प्रसवली आणि तिने त्याचें नांव शेथ ठेविलें; कां तर तिने झटलें कीं, काईनाने हाबेलाला जिवें मारिलें, यास्तव देवाने त्याच्या ठिकाणीं मजसाठीं दुसरे संतान नेमिलें आहे. २६ मग शेथ याला पुत्र झाला आणि त्याने त्याचें नांव अनोश ठेविलें; तेव्हां परमेश्वराच्या नामाने हाक मारणें होऊं लागलें.

अध्याय ५.

हे आदामाच्या वंशावळीचें कथन; देवाने माणसाला उत्पन्न केलें, त्या दिवसीं त्याने जाल्ल

GENESIS V.

देवाच्या प्रतिमेप्रमाणें केलें. १ पुरुष व स्त्री असें त्याने त्यांस उत्पन्न केलें; तेव्हां त्याने त्यांस आशीर्वाद दिव्हा, आणि त्यांच्या उत्पत्तीच्या दिवसांत त्यांचें नांव आदाम ठेविलें. ३ तर आदामाच्या आयुष्यांत एकशें तीस वर्षे झाल्यावर त्याने आपल्या प्रतिमेप्रमाणें आपल्या प्रतिछायेसारखा पुत्राला जन्मविलें, आणि त्याचें नांव शेथ असें ठेविलें. ४ मग त्याने शेथाला जन्मविल्या नंतर आदामाचें आयुष्य आठशें वर्षे झालें, आणि त्याने पुत्रांस व कन्यांस जन्मविलें. ५ तसें आदामाचे सर्व दिवस ज्यांत तो जगला ते नऊशें तीस वर्षे झालीं, नंतर तो मेल. ६ आणि शेथ एकशें पांच वर्षांचा झाला, तेव्हां त्याने अनोशाला जन्मविलें. ७ आणि अनोशाला जन्मविल्यानंतर शेथ आठशें सात वर्षे जगला, आणि त्याने पुत्रांस व कन्यांस जन्मविलें. ८ तसें शेथाचे सर्व दिवस नऊशें बारा वर्षे झालीं, मग तो मेल. ९ आणि अनोश नव्वद वर्षांचा झाला, तेव्हां त्याने केनानाला जन्मविलें. १० आणि केनानाला जन्मविल्यानंतर अनोश आठशें पंधरा वर्षे जगला, आणि त्याने पुत्रांस व कन्यांस जन्मविलें. ११ तसें अनोशाचे सर्व दिवस नऊशें पांच वर्षे झालीं, मग तो मेल. १२ आणि केनान सत्तर वर्षांचा झाला, तेव्हां त्याने माहलालाला जन्मविलें. १३ आणि माहलालालास जन्मविल्यानंतर केनान आठशें चाळीस वर्षे जगला, आणि त्याने पुत्रांस व कन्यांस जन्मविलें. १४ तसें केनानाचे सर्व दिवस नऊशें दाहा वर्षे झालीं, मग तो मेल. १५ आणि माहलालेल पांसष्ट वर्षांचा झाला, तेव्हां त्याने यारेदाला जन्मविलें. १६ आणि यारेदाला जन्मविल्यानंतर माहलाल आठशें तीस वर्षे जगला, आणि त्याने पुत्रांस व कन्यांस जन्मविलें. १७ तसें माहलालेलाचे सर्व दिवस आठशें पंचाण्णव वर्षे झालीं, मग तो मेल. १८ आणि यारेद एकशें बासष्ट वर्षांचा झाला, तेव्हां त्याने हनोखाला जन्मविलें. १९ आणि हनोखाला जन्मविल्यानंतर यारेद आठशें वर्षे जगला, आणि त्याने पुत्रांस व कन्यांस जन्मविलें. २० तसें यारेदाचे सर्व दिवस नऊशें बासष्ट वर्षे झालीं, मग तो मेल. २१ आणि हनोख पांसष्ट वर्षांचा

झाला, तेव्हा त्याने मथुशालाहास जन्मविलें आणि मथुशालाहास जन्मवित्यानंतर हनोख तीनशें वर्षे देवाच्यासंगती चालला, आणि त्याने पुत्रांस व कन्यांस जन्मविलें. २३ तसें हनोखाचे सर्व दिवस तीनशें पांसष्ट वर्षे झालीं. २४ आणि हनोख देवाच्यासंगती चालला, मग तो नाही असा झाला, कां कीं देवाने त्याला नेलें. २५ आणि मथुशालाह एकशें सत्याऐशी वर्षांचा झाला, तेव्हा त्याने लामेखाला जन्मविलें. २६ आणि लामेखाला जन्मवित्यानंतर मथुशालाह सातशें व्याऐशी वर्षे जगला, आणि त्याने पुत्रांस व कन्यांस जन्मविलें. २७ तसें मथुशालाहाचे सर्व दिवस नऊशें एकुणहात्तर वर्षे झालीं, मग तो मेल. २८ आणि लामेख एकशें व्याऐशी वर्षांचा झाला, तेव्हा त्याने पुत्राला जन्मविलें. २९ आणि त्याने त्याचें नांव नोहा ठेवून छटलें कीं, ज्या भूमीला परमेश्वराने शापिलें, तिजविषयीं आमचें काम व आमच्या हातांचा श्रम यांपासून हा आद्व्यास विसावा देईल. ३० आणि लामेखाने नोहाला जन्मवित्यानंतर तो पांचशें पंचाणव वर्षे जगला, आणि त्याने पुत्रांस व कन्यांस जन्मविलें. ३१ तसें लामेखाचे सर्व दिवस सातशें सत्याहात्तर वर्षे झालीं, मग तो मेल. ३२ जेव्हा नोहा पांचशें वर्षांचा झाला, तेव्हा नोहाने शेम व हाम व याफेथ यांस जन्मविलें होतें.

अध्याय ६.

आणि जेव्हा माणसें भूमीच्या पाठीवर बहुत होऊं लागली आणि त्यांस कन्या झाल्या; २ तेव्हा असें झालें कीं देवाच्या पुत्रांनी माणसांच्या कन्यांस पाहिलें कीं त्या सुंदर आहेत आणि सर्वांमधून ज्यांस त्यांनी इच्छिलें त्यांस त्यांनी आपल्यासाठीं बायका करून घेतल्या. ३ तेव्हा परमेश्वर बोलला कीं, माझा आत्मा माणसासीं यल सर्वकाळ करणार नाही, यास्तव कीं तोहि मास आहे, तथापि त्याचे दिवस एकशें वीस वर्षे होतील. ४ त्या दिवसांत अणखी त्यानंतर पृथ्वीवर जबरदस्त होते, कारण कीं देवाचे पुत्र माणसांच्या कन्यांपासीं गेले, आणि ह्या त्यांसाठीं पुत्रांस प्रसवल्या; कीं पूर्वकालीं नामांकित माणसें तीं हेच होते.

GENESIS VI.

५ आणि परमेश्वराने पाहिलें कीं माणसांचें पाप पृथ्वीमध्ये मोठें, आणि त्याच्या हृदयाच्या विचारांतील प्रत्येक भावना सर्व दिवसांमध्ये केवळ वाईट आहेत. ६ तेव्हा परमेश्वराने माणसाला पृथ्वीवर उत्पन्न केलें होतें त्यामुळे त्याला पश्चात्ताप झाला, आणि तो आपल्या अंतःकरणांत दुःखित झाला. ७ मग परमेश्वराने छटलें कीं, ज्या माणसाला म्या उत्पन्न केलें त्याला मी भूमीच्या पाठीवरून पुसून टाकीन, माणसासुद्धा पशूलाहि. अणखी वळवळणाऱ्याला व आकाशातील पांखरा-लाहि, कां कीं म्या त्यांस उत्पन्न केलें यावरून मला पश्चात्ताप झाला आहे. ८ परंतु नोहा परमेश्वराच्या दृष्टींत कृपा पावला.

९ ही नोहाची वंशावळी; नोहा आपल्या काळांतील लोकांमध्ये यथार्थिक व धार्मिक माणूस होता; १० नोहा देवाच्यासंगती चालला आणि नोहाने तीन पुत्र शेम व हाम व याफेथ यांस जन्मविलें. ११ परंतु देवाच्या दृष्टींत पृथ्वी नासली, आणि पृथ्वी बळाकाराने भरली. १२ तेव्हा देवाने पृथ्वीस न्याहाळिलें, आणि पाहा ती नासली, कां तर पृथ्वीवर सर्व प्राण्यानी आपली चाल नासविली होती.

१३ मग देव नोहाला बोलला कीं, सर्व प्राण्यांचा शेवट माझ्या दृष्टींत आला आहे, कां तर त्यांच्या योगाने पृथ्वी बळाकाराने भरली आहे; यास्तव पाहा पृथ्वीसुद्धा त्यांचा नाश मी करीन. १४ तूं आपल्यासाठीं गोफेरलांकडाचें तारूं कर; त्या तारवांत खोल्या कर, आणि त्याच्या आंतून व बाहेरून डामर चोपड. १५ आणि त्वां तें या प्रकारें करावें कीं तारवाची लांबी तीनशें हात, त्याची रुंदी पन्नास हात, व त्याची उंची तीस हात. १६ तूं तारवाला खिडकी कर आणि त्याला वरील भाग हातभरपर्यंत उतरता कर; अणखी तारवाचा दरवाजा त्याच्या बाजूमध्ये ठेव, खालील व दुसरे व तिसरे मजले तूं कर. १७ आणि पाहा, ज्या सर्व प्राणीमात्राला जीवनाचा श्वास आहे आकाशाखालून तिचा नाश करायसाठीं मी स्वतां पृथ्वीवर पाण्याचा प्रलय आणितों, आणि पृथ्वीवर जें काहीं तें प्राण सोडील. १८ परंतु तुज्जीं मी आपला करार स्थापित आणि तूं तार-

सात जासील, तुझे पुत्राहि व तुझी बायको व तुझ्या पुत्राच्या बायका तुझ्या संगतीं जातील. १९ आणि सर्व जिवितांतील सर्व जातींतून दोघें दोघें सर्वांतून तूं आपल्यासंगतीं जगवायासाठीं तारवांत ने; तीं नर व मादी असावीं. २० एक एक जातींतल्या पांखरांतून, आणि एक एक जातींतल्या पशूंमधून, आणि एक एक जातींतलीं भूमीवरचीं सर्व वळवळणारीं यांतून, झणजे सर्वांतून दोघें दोघें तुजकडे येतील, त्या त्यांस जगवावें झणून. ११ आणि जें काहीं अन्न खाल्ले जातें त्यांतील तूं आपल्यासाठीं मिळवून आपल्याजवळ ठेव, मग तें तुझ्या आणि त्यांच्या खाण्यासाठीं होईल. २२ तेव्हां नोहाने तसें केलें; देवाने त्याला जी प्रत्येक आज्ञा दिल्ली तिजप्रमाणें त्याने केलें.

अध्याय ७.

नंतर परमेश्वराने नोहाला सांगितलें कीं, तूं आपल्या सर्व कुटुंबासुद्धां तारवांत जा, कां कीं ह्या काळांतील लोकांमध्ये तुला मजविषयीं यथार्थ असें म्या पाहिलें आहे. २ सर्व शुद्ध पशूंमधून नर व त्याची मादी सात सात, आणि जे अशुद्ध पशू त्यांतून नर व त्याची मादी दोघें दोघें; ३ अणखी आकाशांतील पांखरें यांतून नर व त्याची मादी सात सात, असीं सर्व पृथ्वीच्या पाठीवर बीज वांचवायास तूं आपल्याजवळ घे. ४ कां तर अणखी सात दिवसांनंतर मी चाळीस दिवस व चाळीस रात्री पृथ्वीवर पाऊस पाडोन, आणि जें प्रत्येक असणारें म्या उत्पन्न केलें त्याला भूमीच्या पाठीवरून पुसून टाकीन. ५ तेव्हां परमेश्वराने नोहाला ज्या आज्ञा दिल्ली त्या सर्वांप्रमाणें त्याने केलें. ६ आणि जेव्हां पाण्याचा प्रलय पृथ्वीवर झाला तेव्हां नोहा साहाशें वर्षांचा होता. ७ तेव्हां नोहा आणि आपल्यासंगतीं आपले पुत्र व आपली बायको व आपल्या पुत्रांच्या बायका, हीं प्रलयाच्या पाण्यापुढून तारवांत गेला. ८ शुद्ध पशूंमधून, आणि जे पशू शुद्ध नव्हते त्यांमधून व पांखरांमधून, आणि सर्व जी भूमीवर वळवळतात त्यांमधून. ९ दोघें दोघें नर व मादी, जसें परमेश्वराने नोहाला आज्ञा दिल्ली, तसें तीं नोहाजवळ तारवांत गेलीं. १० तेव्हां असें झालें कीं

सात दिवसांनंतर त्या प्रलयाचें पाणी पृथ्वीवर झालें.

११ नोहाच्या आयुष्यातील साहाश्याव्या वर्षांत दुसऱ्या महिन्यांतील सत्राव्या मितींत त्या दिवसीं मोठ्या जलमयाचे सर्व झरे फुटले गेले आणि आकाशीं दारें मोकळीं झालीं. १२ तेव्हां चाळीस दिवस व चाळीस रात्री पावसाने झोड पृथ्वीवर लाविली. १३ त्याच दिवसाच्या भरांत, नोहा आणि नोहाचे पुत्र शेम व हाम व यामेय, आणि नोहाची बायको आणि त्याच्या पुत्रांसहित यांच्या तीन बायका तारवांत गेल्या. १४ नीं आणि आपापल्या जातींतील प्रत्येक वनपशू, आणि आपापल्या जातींतील प्रत्येक ग्रामपशू आणि आपापल्या जातींतील प्रत्येक जंतु जो पृथ्वीवर वळवळतो, आणि प्रत्येक पंखाचीं सर्व पांखरें, आपापल्या जातींतील प्रत्येक उडणारें, हीं गेलीं. १५ झणजे संपूर्ण जातींतील ज्यांत जीवनी श्वास होता त्यांमधून दोघें दोघें नोहाजवळ तारवांत गेलीं. १६ आणि जीं आंत गेलीं तीं सर्व प्राणीमात्रांतून नर व मादी, जसीं देवाने त्याला आज्ञा दिल्ली तसीं गेलीं, नंतर परमेश्वराने त्याला आंत कोंडिलें. १७ आणि पृथ्वीवर चाळीस दिवस प्रलय होता, तेव्हां पाण्याने वाढून तारवाला तरविलें, तसें तें पृथ्वीवरतें उंच झालें. १८ तेव्हां पाणी बळावलें आणि पृथ्वीवर फार वाढलें, परंतु तारूं पाण्याच्या पाठीवर चाललें. १९ तेव्हां पृथ्वीवर पाणी असें फार फार बळावलें कीं संपूर्ण आकाशाखालील सर्व उंच डोंगर झाकिले गेले. २० पाणी पंधरा हात वरतें बळावलें, तसें डोंगर झाकिले गेले. २१ तेव्हां पांखरें व ग्रामपशू व वनपशू प्रत्येक जंतु जो पृथ्वीवर वळवळतो यांतील प्राण्यांचें जें काहीं पृथ्वीवर फिरतें त्याने आणि प्रत्येक माणसाने प्राण सोडिला. २२ कोरड्या ठिकाणीं जें काहीं होतें त्यांतील ज्या सर्वांच्या नाकपुड्यांत जीवनी श्वासोश्वास होते, तीं मेलीं, २३ झणजे भूमीच्या पाठीवर जें प्रत्येक असणारें तें धुपून टाकलें गेलें; मनुष्य, अणखी पशू, अणखी वळवळणारे, व आकाशांतील पांखरूंंहि, तीं पृथ्वीवरून धुपून टाकलींच गेलीं, आणि नोहा व त्याच्यासंगतीं जीं तारवांत होती तीं मात्र राहिलीं.

२४ आणि दीडशें दिवसांपर्यंत पाणी पृथ्वीवर बळावले.

अध्याय ८.

परंतु नोहा आणि त्याच्यासंगतीं तारवांत जे सर्व पशू, त्यांची आठवण देवाने केली; आणि देवाने पृथ्वीवर वारा वाहविला, मग पाणी गमलें. २ तेव्हां जलदीचे झरे व आकाशाचीं दारें बंद झालीं, आणि पावसाची झोड आटोपली. ३ आणि पाणी जाउन व फिरून पृथ्वीवरून माघारें गेलें; तसें दीडशें दिवसांच्या समाप्तीपासून पाणी वसरलें. ४ आणि सातव्या महिन्यांतील सत्राच्या मितीस तारूं अराराटडोंगरांवर बसलें. ५ मग दाहाव्या महिन्यापर्यंत पाणी जात व वसरत होतें; दाहाव्या महिन्यांतील पहिल्या दिवसीं डोंगरांचे माथे दिसले. ६ मग असें झालें कीं चाळीस दिवसांच्या समाप्तीस नोहाने तारवाची खिडकी जी आपण केली होती ती उघडली. ७ आणि त्याने कावळ्याला सोडिलें, तेव्हां तो निघून पृथ्वीवरून पाणी आटलें तोंपर्यंत जात येत होता. ८ आणि भूमीच्या पाठीवरून पाणी नमलें किंवा नाही, हें पाहायास त्याने आपल्यापासून पारवा पाठविला. ९ परंतु पारव्याला आपल्या पाय-तळासाठीं आधार मिळाला नाही, यास्तव तो त्याजवळ तारवांत माघारें आला, कां तर सगळ्या पृथ्वीच्या पाठीवर पाणी होतें, तेव्हां त्याने आपला हात बाहेर काढिला, आणि त्याला धरून आपणाजवळ तारवांत घेतलें. १० नंतर नो अणखी दुसऱ्या दिवसांचें सात्रेंभर राहिला, मग त्याने फिरून पारवा तारवांतून सोडिला. ११ मग संध्याकाळीं तो पारवा त्याजवळ आला, तेव्हां पाहा त्याच्या चोंचींत जाईत झाडांचें तोडलेंलें पान होतें; यास्तव नोहा समजला कीं पृथ्वीवरून पाणी नमलें होतें. १२ मग तो अणखी दुसऱ्या दिवसांचें सात्रेंभर राहिला, नंतर त्याने पारवा सोडिला, परंतु तो त्याजवळ कधीं फिरून आला नाही. १३ आणि असें झालें कीं साहाशें एकव्या वर्षांतील पहिल्या महिन्याच्या प्रतिपदेस पृथ्वीवरून क्षणी क्षयास गेलें, तेव्हां नोहाने तारवाचें झाकण काढून अवलोकन केलें, आणि पाहा,

GENESIS VIII.

भूमीची पाठ मुखी झाली होती. १४ मग दुसऱ्या महिन्यांतील सत्ताविसाव्या दिवसीं पृथ्वी वाळली.

१५ मग देवाने नोहाला सांगितलें कीं, १६ तूं आणि तुझ्यासंगतीं तुझी बायको व तुझे पुत्र आणि तुझ्या पुत्रांच्या बायका, तारवांतून जा. १७ पांखरें व पशू आणि प्रत्येक जंतु जो पृथ्वीवर वळवळतो, ह्या सर्व जातींतील प्रत्येक जीव जो तुझ्यासहित, त्यांस आपल्यासंगतीं बाहेर काढ, आणि ते पृथ्वीवर उपजोत, आणि सफळ होऊन पृथ्वीवर बहुत होवोत. १८ मग नोहा आणि त्याच्यासंगतीं त्याचे पुत्र व त्याची बायको व त्याच्या पुत्रांच्या बायका, हीं निघालीं. १९ प्रत्येक जीव, प्रत्येक जंतु व प्रत्येक पांखरूं, ह्यांज्जे पृथ्वीवर प्रत्येक फिरणारें हीं आपापल्या जाती-प्रमाणें तारवांतून निघालीं. २० नंतर नोहाने परमेश्वरासाठीं वेदी बांधिली, आणि सर्व शुद्ध पशूंमधून व सर्व शुद्ध पांखरांमधून कांहीं घेऊन वेदीवर होम केले. २१ तेव्हां परमेश्वराने शांतिकारक वास घेतला, आणि परमेश्वराने आपल्या मनांत छटलें कीं, माणसाच्या कारणास्तव मी भूमीस अणखी शाप देणार नाही; जरीं माणसाच्या मनांतील भावना त्याच्या बाळपणापासून वाईट आहे, तथापि जसें म्या केलें आहे तसें मी फिरून सर्व जिवांस कधीं मारणार नाही. २२ पृथ्वीच्या अवघ्या दिवसांपर्यंत पेरणी व कापणी, आणि थंडी व उन, आणि उन्हाळा व हिवाळा, आणि दिवस व रात्र, हीं खुंटणार नाहीत.

अध्याय ९.

नंतर देवाने नोहाला व त्याच्या पुत्रांला आशीर्वाद दिला; तेव्हां त्यांस असें सांगितलें कीं, तुम्ही सफळ व्हा, आणि बहुत होऊन पृथ्वी पूर्ण करा. २ आणि पृथ्वीतील अवघ्या पशूवर व आकाशांतील सर्व पांखरांवर, भूमीवर सर्व जीं वळवळतात त्यांवर, आणि समुद्रांतील सर्व मास्यांवर, तुमचें भय व धाक होईल; तों तुमच्या हातांत ठेबलेलीं आहेत. ३ प्रत्येक जंतु जो बमते, तो तुमचें खाणें कसें व्हावा;

बसी कोंबळी हिरवळ, तसी म्या तुझासु अर्वाशी दिन्ही आहेत. ४ तथापि तुझी कशाचा जीव झणजे त्याचें रक्त यासुद्धां मांस खाऊं नका. ५ आणि तुमच्या जिवासाठीं तुमच्या रक्ताचा झाडा मी निश्चय घेईन, प्रत्येक पशूजवळ मी त्याचा झाडा घेईन, आणि माणसाजवळ प्रत्येकच्या भावाजवळ माणसाच्या जिवाचा झाडा घेईन. ६ जो माणसाचा रक्तपात करितो त्याचा रक्तपात माणसाकडून केला जावा; कां कीं देवाने आपल्या प्रतिछायेप्रमाणें माणसाला उत्पन्न केलें होतें. ७ आणि तुझी सफळ होऊन व वाढून पृथ्वीवर प्रजा भरा, आणि तिजवर धनी असा.

८ तेव्हां देवाने नोहाला व त्यासहित त्याच्या पुत्रांला असें सांगितलें कीं, ९ पाहा, तुझासीं व तुमच्यामागें तुमच्या संतानासीं मी स्वतां आपला करार स्थापितों. १० आणि पांखरें व पशू यांतला, आणि तुमच्यासहित पृथ्वीवरील सर्व जीव यांतला, जो तुझासहित प्रत्येक श्वासवान् जंतु, झणजे तारवांतून सर्व जे निघाले त्यांपासून पृथ्वीवरील प्रत्येक जिवामध्ये यांफेथिहि. ११ झणजे मी तुझासीं आपला करार असा स्थापित कीं सर्व मांसजात प्रलयाच्या पाण्याकडून फिरून काढून टाकली जाणार नाही, आणि पृथ्वीचा नाश करायचा जलप्रलय अणखी होणार नाही. १२ आणि देवाने द्वाटलें कीं, जो करार मी आपल्यामध्ये व तुझामध्ये, आणि तुझासहित जो प्रत्येक श्वासवान् जीव यामध्ये परंपरा पिढ्यांपर्यंत करितों, त्याची खुण हीच; १३ म्या आपलें धनुष्य दगामध्ये ठेविलें आहे, आणि तें मजमधील व पृथ्वीमधील जो करार त्याची खुण होईल. १४ आणि असें होईल कीं मी पृथ्वीवरतें दग करितों त्या वेळेस तें धनुष्य टकमध्ये दिसेल. १५ तेव्हां माझ्यामध्ये व तुमच्यामध्ये, आणि सर्व जातींतील प्रत्येक श्वासवान् जीव यामध्ये जो माझा करार त्याची आठवण मी करीन, आणि पाणी सर्व जातीचा नाश करायचा प्रलयरूप असें फिरून होणार नाही. १६ तर तें धनुष्य दगामध्ये होत जाईल, आणि मी त्यावर अशास पाहीन कीं जो सर्वकाळ करार

देवामध्ये आणि पृथ्वीवरील सर्व जातींतल्या प्रत्येक श्वासवान् जिवामध्ये, त्याची आठवण म्या करावी. १७ तसें देवाने नोहाला सांगितलें कीं, मजमध्ये आणि जी पृथ्वीवर सर्व जात तिजमध्ये जो करार म्या स्थापिला आहे, त्याची खुण तेंच आहे.

१८ तर नोहाचे पुत्र तारवांतून निघाले, ते शेम व हाम व याफेथ होते; आणि हाम तो खनानाचा बाप होता. १९ हे नोहाचे तीन पुत्र, आणि यांपासून सर्व पृथ्वी व्यापली. २० नोहा तर शेतकरी होऊं लागला, आणि त्याने द्राक्षमळा लाविला. २१ मग तो कांहीं द्राक्षारस प्याला आणि माजून राहोटीमध्ये उषडा झाला. २२ तेव्हां हाम खनानाचा बाप याने आपल्या बापाचें नागवेपण पाहिलें, मग जे बाहेर आपले दोघे भाऊ त्यांस सांगितलें. २३ तेव्हां शेम व याफेथ यानी वस्त्र घेऊन आपल्या दोघांच्या खांद्यांवर ठेविलें, आणि पाठमोरे जाऊन आपल्या बापाचें नागवेपण झांकिलें; तसीं त्यांचीं तोंडे मागें होती, झणून त्यानी आपल्या बापाचें नागवेपण पाहिलें नाहीं. २४ नंतर नोहा आपल्या द्राक्षारसापासून सावध झाला, आणि त्याच्या धाकट्या पुत्राने त्याला जें केलें होतें तें तो समजला. २५ मग त्याने द्वाटलें कीं, खनान शापित असो; तो आपल्या भावांजवळ चाकरांचा चाकर होईल. २६ आणि त्याने द्वाटलें कीं, स्तुत्य शेमाचा देव जो परमेश्वर, आणि त्याचा चाकर खनान होईल. २७ देव याफेथाचा विस्तार करील, आणि हा शेमाच्या राहोटीमध्ये राहील आणि याचा चाकर खनान होईल. २८ तेव्हां नोहा जलप्रलयानंतर साडेतीनशें वर्षे जगला. २९ तसें नोहाचे सर्व दिवस साडेनऊशें वर्षे झालीं, मग तो मेल.

अध्याय १०.

तर नोहाचे पुत्र, शेम, हाम व याफेथ, यांची वंशावळी हीच; झणजे जलप्रलयानंतर त्यांचे हे पुत्र जन्मले. २ याफेथाचे पुत्र, गोमेर व मागोग, व मादाय, व यावान, व थुबाल, व मेशेख, व थीरास. ३ आणि गोमेराचे पुत्र,

आफ्नाज, व रीफाथ, व लेगार्मा. ४ आणि वावानाचे पुत्र, अलोश, व तार्शीश, किती, व दोदानी. ५ याकडून राष्ट्रांची ठिकाणे, त्यांच्या देशांमध्ये, प्रत्येक आपापल्या भाषेप्रमाणे, आपापल्या राष्ट्रांतील कुटुंबांप्रमाणे, असीं वांटलेलीं झालीं. ६ आणि हामाचे पुत्र, कूश, व मिजार्ईम, व फुट, व खनान. ७ आणि कूशाचे पुत्र सबा, व हवीला, व साप्ता, व रामा, व साब्तखा; आणि रामाचे पुत्र, शबा व ददान. ८ आणि कूशाने निम्रोदाला जन्म दिलें; तो पृथ्वीमध्ये बळवान् होई लागला. ९ तो परमेश्वरासमोर बळवान् पारधी झाला; यास्तव असें झटलें जातें कीं, निम्रोदासारखा परमेश्वरासमोर बळवान् पारधी. १० आणि त्याच्या राज्याचा प्रारंभ, बाबेल, व एरखे, व आकाद, व खाने, असा शिनार देशांत झाला. ११ त्याच देशांतून आशूर गेला, आणि त्याने नीनवे, व रहोबोथनगर, व कालाह; १२ आणि नीनवेच्या व कालाहाच्या मध्ये रेसेन हें मोठें नगर, हीं बांधिलीं. १३ आणि मिजार्ईमाने लूदी, व अनामी, व लहाबी, व माफुही, १४ व पाथरुसी, व कास्तुही, ज्यापासून फलिस्ती निघाले, आणि काफ्तोरी, यांस जन्म दिलें.

१५ आणि खनानाने आपला प्रथम पुत्र जोदोन, मग हेथ, १६ व यबुसी, व आमेरी, व गिर्गशी, १७ व हिथ्वी, व आर्की, व सीनी, १८ आर्वदी, व जमारी, व हामथी यांस जन्म दिलें; आणि त्यानंतर खनानी जे, त्यांचीं कुटुंबे पसरलीं गेलीं. १९ आणि खान्याची सीमा ज़ीदोनापासून नगरास जातांना गाज्यापर्यंत आणि सदोम व गमोरा व आदम व अबोईम व याकडे जातांना लास्यापर्यंत होती. २० हे आपापल्या कुटुंबांप्रमाणे, आपापल्या भाषांप्रमाणे, आपापल्या देशांतल्या आपापल्या प्रजेकडून हामाची संताने आहेत. २१ आणि शेमालाहि संतान झालें; २२ तोच सर्व एवेर वंशस्थांचा पूर्वपुरुष, आणि त्याचा वडील भाऊ याफेथ होता; शेमाचे पुत्र हे एलाम, व आशूर, व आर्फाक्षद, व लूद, व आराम. २३ आणि

आरामाचे पुत्र कूज, व मेयेर, व माश; २४ आणि आर्फाक्षदाने शालाहास जन्म दिलें, मग शालाहाने एबेराला जन्म दिलें. २५ आणि एबेराचे दोन पुत्र जन्मले, एकाचें नांव फालेम, कां तर त्याच्या दिवसांत पृथ्वी विभागली गेली; आणि त्याच्या भावाचें नांव यकटान. २६ मग यकटानाने यांस जन्म दिलें, कीं आन्यादाद, व शालेफ, व हजामावेथ, व याराह; २७ व हदोराम, व कूबाल, व दिक्ला; २८ व ओबाल, व अबीमाएल, व शबा; २९ व ओफीर, व हवीला, व योबाब, हे सर्व यकटानाचे पुत्र होते. ३० आणि त्याची वस्ती मेथ्यापासून बूवेंकडील सफारडोंगर तेथें जातांना होती. ३१ हे शेमाचे पुत्र, आपापल्या कुटुंबांप्रमाणे, आपापल्या भाषांप्रमाणे, आपापल्या देशांत आपापल्या प्रजांप्रमाणे, असे आहेत; ३२ हीं नोहाच्या पुत्रांचीं कुटुंबे आपापल्या वंशावळ्यांप्रमाणे, आपापल्या प्रजांमध्ये, आणि यांपासून जलप्रलयांनंतर पृथ्वींत प्रजा विस्तारल्या गेल्या.

अध्याय ११.

तेव्हां सर्व पृथ्वीवर एक भाषा व बोलणी एक-रूपी, असीं होती. २ आणि असें झालें कीं ते पूर्वेपासून जात असतां शिनार देशांमध्ये सपाटी पावले, आणि तेथें राहिले. ३ मग त्यानी एकमेकांस झटलें कीं, चला, आपण विटा करूं, आणि त्यांस पक्कें भाजूं. तेव्हां दगडांच्या ठिकाणी त्यांस विटा होत्या, आणि रदा याच्या ठिकाणी चिकोटा होता. ४ तर त्यानी झटलें कीं, चला, आह्मी सर्व पृथ्वीच्या पाठीवर पांगलेले न जावें झणून आपल्यासाठीं नगर बांधूं व बुरूजहि, आणि याचें मस्तक आकाशापर्यंत होवो, तसें आपलें नांव करूं. ५ मग जे नगर व जो बुरूज मनुष्यसंतान बांधिते झाले, त्यांस पाहण्यासाठीं परमेश्वर उतरला. ६ मग परमेश्वराने झटलें कीं, वाहा, लोक एकच आणि त्या सर्वांस एक भाषा, आणि ते हें करूं लागतात; तर आतां ते जे काहीं कराव्यास धोऊ-तील, ते त्यांपासून आकळलें जाणार नाहीं. ७ चला, आपण उतरूं आणि त्यानी एकमेकांची

माषा न समजाची झणून तेथें आझी त्यांच्या भाषेचा भेळमेळ करूं. ८ त्याप्रमाणें परमेश्वर देव याने त्यांस तेथून सर्व पृथ्वीच्या पाठीवर पसरिलें; तसें त्यांनी तें नगर बांधणें सोडिलें. ९ बास्तव त्याचें नांव बबेल छटलेलें आहे, हां कीं परमेश्वराने तेथें सर्व पृथ्वीच्या भाषेचा भेळमेळ केला, आणि परमेश्वराने त्यांस तेथून सर्व पृथ्वीच्या पाठीवर पसरिलें.

१० ही शोम्राची वंशावली; शोम एकशें वर्षांचा होता, तेव्हां बलभल्लयानंतर दोन वर्षे झाल्यावर त्याने आर्फासादाला जन्मविलें. ११ मग आर्फासाला जन्मविण्यानंतर शोम पांचशें वर्षे जगला, आणि त्याने पुत्रांस व कन्यांस जन्मविलें. १२ आणि आर्फासाद अस्तीस वर्षांचा झाला, तेव्हां त्याने शालाहास जन्मविलें. १३ आणि शालाहास जन्मविण्यावर आर्फासाद चारशें तीन वर्षे जगला, आणि त्याने पुत्रांस व कन्यांस जन्मविलें. १४ आणि शालाह तीस वर्षांचा झाला, तेव्हां त्याने एबेराला जन्मविलें. १५ आणि एबेराला जन्मविण्यावर शालाह चारशें तीस वर्षे जगला, आणि त्याने पुत्रांस व कन्यांस जन्मविलें. १६ आणि एबेर चौतीस वर्षांचा झाला, तेव्हां त्याने फालेगाला जन्मविलें. १७ आणि फालेगाला जन्मविण्यावर एबेर चारशें तीस वर्षे जगला, आणि त्याने पुत्रांस व कन्यांस जन्मविलें. १८ आणि फालेग तीस वर्षांचा झाला, तेव्हां त्याने रगूला जन्मविलें. १९ आणि रगूला जन्मविण्यावर फालेग दोनशें नऊ वर्षे जगला, आणि त्याने पुत्रांस व कन्यांस जन्मविलें. २० आणि रगू बत्तीस वर्षांचा झाला, तेव्हां त्याने सरूगाला जन्मविलें. २१ आणि सरूगाला जन्मविण्यावर रगू दोनशें सात वर्षे जगला, आणि त्याने पुत्रांस व कन्यांस जन्मविलें. २२ आणि सरूग तीस वर्षांचा झाला, तेव्हां त्याने नाहोराला जन्मविलें. २३ आणि नाहोराला जन्मविण्यावर सरूग दोनशें वर्षे जगला, आणि त्याने पुत्रांस व कन्यांस जन्मविलें. २४ आणि नाहोर रगूगतीस वर्षांचा झाला, तेव्हां त्याने थाराहाला जन्मविलें. २५ आणि थाराहाला जन्मविण्यावर नाहोर एकशें रगूगतीस वर्षे जगला,

आणि त्याने पुत्रांस व कन्यांस जन्मविलें. २६ आणि थाराह सत्तर वर्षांचा झाला, तेव्हां त्याने आब्राम व नाहोर व हारान यांस जन्मविलें.

२७ तर ही थाराहाची वंशावली; थाराहाने आब्राम व नाहोर व हारान यांस जन्मविलें, आणि हारानाने लोटेला जन्मविलें. २८ मग हारान आपला बाप थाराह याच्यापूर्वी खासबायल्यांकरवांवांत आपल्या जन्मस्थानी मेलाला. २९ आणि आब्राम व नाहोर यांनी आपल्यांस बायका करून घेतल्या; आब्रामाच्या बायकोचें नांव साराय, आणि नाहोराच्या बायकोचें नांव मिन्का, जी हारानाची कन्या होती, जो मिलकेचा बाप व इस्केचाहि बाप होता. ३० परंतु साराय वांझ होती, तिला लेंकरूं झालें नाहीं. ३१ तेव्हां थाराहाने आपला पुत्र आब्राम, व आपला नव्हा लोट जो हारानाचा पुत्र, आणि आपली सून साराय जो आपला पुत्र आब्राम याची बायको, यांस घेतलें, आणि ते त्यासंगतीं खासबायल्यांकरवांवापासून खनान देशास जायास निघाले. ३२ मग ते हारानापर्यंत येऊन तेथें राहिले; आणि थाराहाचे दिवस दोनशें पांच वर्षे झालीं, मग थाराह हारानांत मेलाला.

अध्याय १२.

तेव्हां परमेश्वराने आब्रामाला सांगितलें होतें कीं, तूं अजून आपला देश आणि आपलें कूळ आणि आपल्या बापाचें घर यांपासून निघून जो देश मी तुला दाखवान, त्यांत जा. २ मग मी तुला मोठी प्रजा करीन, आणि तुला आशीर्वाद देईन, आणि तुझें नांव असें मोठें करीन कीं तें आशीर्वाद रूप होईल; ३ आणि जे तुला आशीर्वाद देतात त्यांस मी आशीर्वाद देईन, आणि जो तुला शाप देतो त्याला मी शाप देईन, आणि तुजकडून पृथ्वीतील सर्व वंश आशीर्वाद पावतील. ४ तेव्हां जसें परमेश्वराने आब्रामाला सांगितलें होतें तसें तो गेला, लोटेहि त्यासंगतीं गेला; आणि जेव्हां आब्राम हारानापासून निघाला, तेव्हां तो पंचाहात्तर वर्षांचा होता; ५ तसें आब्रामाने आपली बायको साराय व आपल्या भावाचा पुत्र लोट यांस, आणि त्यांची सर्व संपत्ति बितकी त्याने

मिळविली होती, व हारानांत जितकी माणसें त्यांस प्राप्त झालीं त्यांस घेतल्यावर ते खनान देशांत आयास निघाले, आणि खनान देशास पावले. ६ मग आब्राम त्या देशांत शखेमजाग्यापर्यंत एलोनमोरे तेथवर गेला; तेव्हां खनानी देशांत होते. ७ मग परमेश्वराने आब्रामाला दर्शन देऊन झटलें कीं, मी हाच देश तुझ्या संतानाला देईन. आणि त्याने आपणाला दर्शन देणारा जो परमेश्वर त्यासाठीं तेथें वेदी बांधिली. ८ मग तेथून निघून बेथेलच्या पूर्वेकडील डोंगरास गेला, मग त्याने राहोटी दिल्ली; तेथून पश्चिमेकडे बेथेल व पूर्वेकडे आय होतें, आणि त्याने तेथें परमेश्वरासाठीं वेदी बांधिली, आणि परमेश्वराचें नांव घेऊन प्रार्थना केली. ९ नंतर आब्राम निघून जातां जातां दक्षिणेकडे गेला.

१० तेव्हां देशांत महागाई झाली, आणि आब्राम मिसरांत राहायास तेथें उतरला, कां तर त्या देशांत महागाई भारी झाली. ११ आणि तो मिसरांत जाण्यास जवळ पावल्यावर असें झालें कीं आपली बायको साराय इला बोलला, अगे पाहा मी जाणतो कीं तूं सुंदर स्वरूपाची स्त्री आहेस. १२ यास्तव जेव्हां मिसरी तुला पाहतील तेव्हां असें होईल कीं ते झणतील, ही त्याची बायको; मग ते मला वधिली आणि तुला वांचविली. १३ आतां मी त्याची बहीण, असें तूं सांग, झणजे तुझ्याने माझे बरें होईल आणि तुजकडून माझा जीव वांचेल. १४ मग आब्राम मिसरांत पोहचला; तेव्हां असें झालें कीं मिसर्यानी त्या स्त्रिला पाहिलें कीं ती फार सुंदर आहे; १५ फारोच्या अधिकाऱ्यानीहि तिला पाहिलें आणि फारोजवळ तिचें वर्णन केलें, आणि तो स्त्री फारोच्या घरीं घेतली गेली. १६ मग त्याने तिजमुळें आब्रामाचें बरें केलें; आणि याला शेरडें, व गुरें, व गाढव, आणि चाकर व चाकरिणी, आणि गाढव्या व उंट होते. १७ परंतु परमेश्वराने आब्रामाची बायको साराय इच्या कारणास्तव फारोला आणि त्याच्या घराला मोठ्या पीडांकडून पीडिलें. १८ तेव्हां फारोने आब्रामाला बोलावून झटलें, त्वां मला हें काय केलें? १९ ती माझी बायको, असें त्वां मला कां सांगितलें नाहीं?

ती माझी बहीण, असें तूं कां बोललास! अशाने म्या तिला आपली बायको करून घेतलें असतें; तर आतां पाहा तुझी बायको घेऊन जा. २० मग फारोने आपल्या माणसांस त्याविषयीं आज्ञा केली, आणि त्यानी त्याला व त्याच्या बायकोला व जें त्याचें होतें त्या अवघ्याला रवाना केलें.

अध्याय १३.

तेव्हां आब्राम आपण आपली बायको व आपलें जें अवघें यांसुद्धां मिसरांतून खनान देशाच्या दक्षिणेस चढला; लोटहि त्यासंगतीं गेला. २ आणि पशू व रुपें व सोने यांविषयीं आब्राम फार धनवान् होता. ३ मग तो आपल्या वाटेने दक्षिणेपासून गेला, आणि बेथेल व आय यांच्या मध्यें ज्या ठिकाणी त्याची राहोटी पूर्वी होती; ४ जेथें त्याने पहिल्याने वेदी केली होती, त्या ठिकाणापर्यंत आला, आणि तेथें आब्रामाने परमेश्वराचें नांव घेऊन प्रार्थना केली. ५ आणि लोट जो आब्रामाच्यासंगतीं गेला, त्यालाहि शेरडें व गुरें व राहोट्या होत्या. ६ आणि त्यानी एकवट राहावें असें त्या देशाला सोसवलें नाहीं, कां त्यांची संपत्ति एवढी मोठी झाली कीं ते एकत्र राहूं न शकल. ७ आणि आब्रामाच्या पशूंचे चारणारे व लोटाच्या पशूंचे चारणारे यांमध्ये परस्परें भांडण झालें; आणि त्या वेळेस खनानी व परिज्जी त्या देशांत राहत होते. ८ तेव्हां आब्राम लोटास बोलला, माझ्यामध्ये व तुझ्यामध्ये आणि माझे चारणारे व तुझे चारणारे यांमध्ये वाद अगत्य नसावा, कां तर आपण भाऊजन आहों. ९ अवघा देश तुजपुढें नाहीं कीं काय? आतां मजपासून तूं वेगळा हो; जर तूं डाव्याकडे जासील तर मी उजव्याकडे जाईन, आणि जर तूं उजव्याकडे जासील तर मी डाव्याकडे जाईन. १० तेव्हां परमेश्वराने सदोम व गमोरा यांचा नाश केल्यापूर्वी लोटाने आपले डोळे वर करून जवाराच्या वाटेस यादेंनेची अवघी सपाटी पाहिली कीं ती परमेश्वराच्या बागासारिखी व मिसर देशासारिखी संपूर्ण ओलसर आहे. ११ यास्तव लोटाने आपल्यासाठीं यादेंनेची अवघी सपाटी निषडिली; तसें लोट पूर्वेस गेला, आणि ते एकमेका-

फसून वेगळे झाले. १२ आब्राम खान देशांत राहिला, आणि लोट सपाटीतील नगरांमध्ये राहिला; मग त्याने सदोमाकडे राहोटी दिली. १३ परंतु सदोमातील माणसें दुष्ट आणि परमेश्वरासमोर अति पापिष्ठ होती.

१४ तेव्हा आब्रामापासून लोट वेगळा झाल्यावर परमेश्वर त्याला बोलला कीं, तूं आतां आपले डोळे वर कर, आणि जेथें तूं आहेस त्या जाग्यापासून उत्तरेकडे व दक्षिणेकडे व पूर्वेकडे व पश्चिमेकडे पाहा. १५ कां तर जो अवघा देश तूं पाहतोस तो मी तुला आणि तुझ्या संतानाला परंपरापर्यंत देईन. १६ आणि मी तुझें संतान पृथ्वीच्या रबांइतकें करीन, असें कीं जर कोणाच्याने पृथ्वीचे रज मोडवतील तर तुझें संतानहि मोजलें जाईल. १७ तूं उठून देशाच्या लांबीवरून व त्याच्या रुंदीवरून चाल, कां कीं तो मी तुला देईन. १८ तेव्हा आब्राम राहोटी घेउन हेब्रानांत जे एलेनमाम्ने तेथें येउन राहिला, आणि तेथें त्याने परमेश्वरासाठीं वेदी बांधिली.

अध्याय १४.

तेव्हा शिनाराचा राजा आम्राफेल, व एलासाराचा राजा आयौख, व एलामचा राजा कदर्लागोमेर, व राष्ट्रांचा राजा थीदाल यांच्या दिवसांत असें झालें कीं, २ यानी सदोमाचा राजा बेरा, व गमोऱ्याचा राजा शिर्षा, व आदमाचा राजा शिनाव, व जबोर्दनाचा राजा शेमेवेर, व बेला छणजे जवार याचा राजा, यांसीं लढाई केली. ३ हे सर्व शिर्षांमांतल्या छणजे क्षारसमुद्राजवळच्या खिंडींत एकवट झाले. ४ हारा वर्षे त्यानी कदर्लागोमेराची सेवा केली, आणि तेराव्या वर्षी ते फितले. ५ आणि चौदाव्या वर्षी कदर्लागोमेर आणि त्याकडील जे राजे, त्याने येउन आष्टरोथ कर्णाईमातील रफाई यांस व हमतील झूजी यांस, आणि शार्वेकिर्याथाईमातील एमी यांस, ६ आणि जे आपल्या सेईर पर्वतांत होरी यांस, रानाजवळ जे एल्यारान तेथपर्यंत मारिले. ७ मग ते फिरले, आणि एन्मिशाट छणजे कादेश, तेथें येउन अमालेकी यांचा अक्का देश, अणखी हज्जोनतामरातील रा-

हणारे अमोरी यांसहि त्यानी मारिलें. ८ तेव्हा सदोमाचा राजा, व गमोऱ्याचा राजा, व आदमाचा राजा, व जबोर्दनाचा राजा, आणि बेला छणजे जवार याचा राजा, हे निघून सिरीमखिंडींत त्यांसीं लढायास सिद्ध झाले; ९ छणजे एलामचा राजा कदर्लागोमेर, व राष्ट्रांचा राजा थीदाल, व शिनाराचा राजा आम्राफेल, व एलासाराचा राजा आयौख यांसीं; चार राजे त्या पांचांसीं लागले. १० तेव्हा सिरीमखिंडींत यांच्याचीं फार उबकें होती, आणि सदोम व गमोरा यांचे राजे पळून तेथें पडले, आणि जे राहिले ते डोंगराकडे पळाले. ११ मग सदोमकरांची व गमोराकरांची अवघी संपत्ति आणि त्यांचे संध भक्षण ते घेउन गेले. १२ आणि आब्रामाचा पुतण्या लोट तो सदोमांत राहत असतांना त्याला व त्याची संपत्ति घेउन गेले. १३ तेव्हा कोणी निभावलेला याने येउन आब्राम जो इब्री त्याला सांगितलें; तेव्हा तो एष्कोल व आनेर यांचा भाऊ मामे जो अमोरी त्याच्या एलोव्यांत राहत होता, आणि हे आब्रामाचे करारी होते. १४ तेव्हा आब्राम आपला भाऊ हरण करून नेला, असें ऐकून आपलीं शिक्षित माणसें तीनशें अठरा जीं त्याच्या घरीं जन्मलेलीं त्यांस काढून दानापर्यंत पाठीस लागला. १५ आणि त्याने व त्याच्या चाकरानी रात्रीं त्यावर वांटणी करून त्यांस मारिलें, आणि दाम्मासेकाच्या डोव्याकडील होबा तेथवर त्यांच्या पाठीस तो लामला. १६ आणि त्याने अवघी संपत्ति माघारें आणिली, आणि आपला भाऊ लोट यालाहि आणि त्याची संपत्ति अणखी बायका व लोक यांस माघारें आणिलें. १७ मग तो कदर्लागोमेर व त्यासहित जे राजा होते, त्यांस मारून परत आल्यावर त्याला भेटायास सदोमाचा राजा शार्वेकिडीपर्यंत, छणजे राजाच्या खिंडीपर्यंत बाहेर गेला. १८ शालेमाचा राजाहि मलखीजेदेक याने भाकरी व क्षारस बाहेर आणिला; तर हा परात्पर देवाचा याजक होता. १९ आणि याने त्याला आशीर्वाद देण्याने छटलें, परात्पर देव जो आकाशाचा व पृथ्वीचा धनी, त्याकडून आब्राम आशीर्वादित होवो. २० आणि परात्पर देव ज्याने

घातु तुझ्या हातांव दिव्हे, त्यांची स्तुति असो; मग याला त्याने अवघ्याचा दाहावा भाग दिव्हा. २१ तेव्हा सदोमाचा राजा आब्रामाला बोलला कीं, मनुष्यें मला दे, आणि संपत्ति तूं आपल्याजवळ घे. २२ परंतु आब्राम सदोमाच्या राजाला बोलला, परमेश्वर परात्पर देव, जो आकाशाचा व पृथ्वीचा धनी, त्याजवळ मी आपला हात उचलून बोललों कीं, २३ एक सूत अथवा वाहाणेचा बंदहि मी घेणार नाही, जें तुझे त्यातून काहीं घेणारच नाही, ह्मणजे त्यां न ह्मणावें कीं म्या आब्रामाला धनवान केलें आहे. २४ तरण्यानी जें खालें तें माघ, आणि आनेर व एण्जेल व यामे जीं माणसें माझ्यासंगतीं गेलीं, त्यांचा वांटा ते आपला वांटा घेवोत.

अध्याय १५.

या गोष्टीनंतर परमेश्वराचा शब्द साक्षात्काराने आब्रामास असा झाला कीं, आब्रामा, भिडें नको; मी तुझी ढाल, आणि तुजें फार मोठें उतराई आहे. २ तेव्हा आब्राम बोलला, हे प्रभू परमेश्वरा, तूं मला काय देसील? कां मी निरसताना जातो, आणि माझ्या घरचा कारभारी हा दाम्पत्येकांतील अलियेबेर याचा पुत्र आहे. ३ आणि आब्राम बोलला, पाहा त्यां मला संवात दिव्हें नाहीं; तर पाहा, माझ्या घरचा पुत्र जो तो माझा वारीसदार होईल. ४ तेव्हा पाहा परमेश्वराचा शब्द त्याला असा झाला कीं, हा तुझा वारीसदार होणार नाहीं, परंतु जो तुझ्या पोटातून निघेल तोच तुझा वारीसदार निश्चय होईल. ५ मग परमेश्वराने त्याला बोहर आणि लें आणि सांगितलें कीं, आतां तूं आकाशाकडे पाहा, आणि जर तुझ्याने तारे मोजवतील तर त्यांस मोब; आणि त्याला ह्मटलें, तसें तुजें संतान होईल. ६ तेव्हां त्याने परमेश्वरावर विश्वास ठेविला, आणि ह्याने तो त्याला पुण्य मोजिला. ७ मग त्याला ह्मटलें, त्या या देशाचें वतन पावें ह्मणून हा तुला द्यायास ज्याने तुला खासयाच्या ऊरगावांतून आणि लें तोच मी परमेश्वर आहे. ८ तेव्हा ती बोलला, हे प्रभू परमेश्वरा, मी याचें वतन पावें हें मी कशावरून जाणें? ९ मग

त्याने त्याला सांगितलें, तूं तीन वर्षांची माय, तीन वर्षांची शेळी, व तीन वर्षांचा मेंढा; व एक होला व पारव्याचें एक पिळूं हीं मजसाठीं घे. १० तेव्हां त्याने आपल्याजवळ हीं अवधी घेतलीं, आणि त्यांस मध्ये चिरलें, नंतर एक एक तुकडा आपापल्या जोडीच्यासमोर ठेविला, परंतु पांखरें चिरलीं नव्हतीं. ११ मग त्या प्रेतावर टोंचणारे पक्षी उतरलें असतां आब्रामाने त्यांस उडविलें. १२ नंतर सूर्य मावळता झाला तेव्हा आब्रामाला गाढ झोंप लागली, आणि पाहा मोठें अंधारभय त्याला लागलें. १३ मग आब्रामाला तो बोलला, तूं निश्चयें जाण कीं तुजें संतान, त्याचा नाहीं जो देश त्याब विदेशी होऊन तेथल्यांची सेवा करील, आणि ते चार-शें वर्षांपर्यंत त्यांस पीडितील. १४ तथापि ज्या राष्ट्राची सेवा तीं करितील त्याचाहि न्याय मी करीन, आणि त्यानंतर तीं बहुत संपत्ति घेऊन निघतील. १५ आणि तूं आपल्या वाडवडिलांजवळ सुखरूप जासील, तूं चांगल्या द्यातारपणीं पुरला जासील. १६ मग चौथ्या पिढीचे हकडे माघारें येतील, कां तर अमोरी याचें प्राप अद्याप पूर्ण नाहीं. १७ मग सूर्य मावळत्यावर आणि काळोख झाला असतां, तेव्हां असें झालें पाहा धुमसत भटी व जळत दिवा हीं त्या तुकड्यांमधून चालत गेलीं. १८ त्याच दिवशीं परमेश्वराने आब्रामासीं असा करार केला कीं, मिसरातील नदीपासन फराथ जी महानदी त्या नदीपर्यंत हाच देश म्या तुझ्या संतानाला दिव्हा आहे; १९ ह्मणजे केने व कनिज्जी, २० आणि काद्मोनी, व हिन्ती, व परिज्जी, व रफाई, २१ आणि अमोरी व खनानी, व गिर्गाशी, व यबूसी यांचा देश.

अध्याय १६.

तेव्हा आब्रामाची बायको सारराय त्यापासून प्रसवली नाहीं; आणि तिला एक मिसरकरीण दासी होती, आणि हिचें नांव हगार. २ तेव्हा सारराय आब्रामाला बोलली, आतां पाहा परमेश्वराने मला प्रसवण्याविषयीं निवारण केलें आहे; आतां माझ्या दासीजवळ जा, कदाचित् तिजकडून मला संतान होईल; तेव्हा आब्रामाने साररायीची बोट मागिली. ३ तसें आब्राम खानदेशाब

दाहा वर्षे राहिल्यावर, आब्रामाची बायको साराय् इने आपली दासी मिसरकरीण हागार हल्ले देऊन आपला भतार आब्राम याला याची बायको होण्याकरिता दिन्हे. ४ मग तो हाबरीजवळ गेला, आणि ती गरोदर झाली; तेव्हा आपण गरोदर असें तिने पाहिल्यावर तिच्या दृष्टीत तिची धनीण तुच्छ झाली. ५ मग साराय् आब्रामाला बोलली, मजवरचा बलाकार तुजवर असो, म्या आपली दासी तुझ्या उरांत ठेविली, मग तिने आपण गर्भ धरिला, असें पाहिल्यावर मी तिच्या दृष्टीत तुच्छ झालें; माझ्या व तुझ्यामध्ये परमेश्वर निवाडा करो. ६ तेव्हा आब्राम सारायीस बोलला, पाहा तुझी दासी तुझ्या हाती आहे, जे तुझ्या दृष्टीत बरें तें तिचें कर; मग सारायीने तिला गाजिलें, यास्तव तिच्यासमोरून ती पळाली. ७ नंतर रानातील पाण्याच्या झऱ्याजवळ झणजे गुराच्या वाटेवरील झऱ्याजवळ, ती परमेश्वराच्या दूताला सांपडली. ८ तेव्हा तो बोलला, अगे सारायीच्या दासी हागार, तूं कोतून आलीस, आणि कोणीकडे जातीस? नंतर ती बोलली, मी आपली धनीण साराय् इच्यासमोरून पळत आहे. ९ मग परमेश्वराच्या दूत तिला बोलला, तूं आपल्या धनीणीजवळ परत जा, आणि तिच्या हाताखाली सोसून घे. १० अणखी परमेश्वराच्या दूत तिला बोलला कीं, मी तुझे संतान फारच वाढवीन, असें कीं तें पुष्कळपणामुळे मोखलें जाणार नाहीं. ११ आणि परमेश्वराच्या दूत तिला बोलला, पाहा, तूं गरोदर आहेस, आणि पुत्र प्रसवली; आणि त्याचें नांव इस्राएल ठेवली; कां कीं परमेश्वराने तुझे दुश्च ऐकून घेतलें आहे. १२ परंतु तो राठ माणूस होईल; त्याचा हात सर्वांविरुद्ध आणि सर्वांचा हात त्यांविरुद्ध असें होईल; तथापि तो आपल्या सर्व भावंड्यांसमोर राहील. १३ नंतर परमेश्वर जो तिला बोलला, त्याचें नांव तिने असें ठेविलें कीं, हे देव, तूं मला पाहतोस, कां कीं तिने छटलें, त्याने कल्ल पाहिल्यावर मग एथें त्याला पाहिलें काय? १४ यास्तव जा झऱ्यास बोरलाहायसेई, असें छटलें आहे; बाहा, ती कादेश आणि वारेद नामधेय आहे. १५ नंतर हागार आ-

ब्रामाचा पुत्र प्रसवली; आणि आब्रामाने आपला जो पुत्र हागार प्रसवली, त्याचें नांव इस्राएल ठेविलें. १६ आणि हागार आब्रामासाठीं इस्राएलास प्रसवली, तेव्हा आब्राम शणैशी वर्षांचा होता.

अध्याय १७.

जेव्हा आब्राम नव्याणव वर्षांचा झाला, तेव्हा परमेश्वराने आब्रामाला दर्शन देऊन त्याला छटलें कीं, मी सर्वसमर्थ देव आहे; तूं माझ्यासमोर चालून पूर्ण अस. २ आणि मी आपला करार मजमध्ये व तुजमध्ये करीन, आणि तुला फार फार वाढवीन. ३ तेव्हा आब्रामाने आपलें तोंड भूमीस लावून नमला, आणि त्यासीं देवाने बोलून सांगितलें कीं, ४ मी आहे, पाहा माझा करार तुजसां आहे, आणि तूं राष्ट्रांच्या समुदायाचा बाप होशील. ५ तर आतांपासून तुझे नांव आब्राहाम होईल; कां कीं म्या तुला राष्ट्रांच्या समुदायाचा बाप, असें केलें आहे. ६ आणि मी तुला फार सफळ करीन; तुला राष्ट्रे हि करीन, आणि तुजपासून राजे उत्पन्न होतील. ७ आणि तुझ व तुझ्या मरणांनंतर तुझ्या संतानाचा देव असा होण्यास मी आपला करार मजमध्ये व तुजमध्ये, आणि तुझ्यानंतर तुझ्या संतानामध्ये त्यांच्या पिढ्यांत सर्वकाळ करार असा स्थापीन. ८ आणि तुझ्या प्रवासाचा देश झणजे अवघा खानदेश मी तुला आणि तुझ्या मरणानंतर तुझ्या संतानाला सर्वकाळ वतनासाठीं देईन, आणि मी त्यांचा देव होईन. ९ अणखी देवाने आब्राहामाला सांगितलें कीं, तूं तर माझा करार पाळ; त्यां आणि तुझ्या मरणानंतर तुझे संतान त्यांच्या पिढ्यांतून पाळील. १० मजमध्ये व तुझ्यामध्ये व तुझ्यानंतर तुझ्या संतानामध्ये जे माझा करार तुझी पाळाल, तो हाच कीं, तुझ्यामध्यें प्रत्येक पुरुषाची सुता करावी. ११ तुझी आपलें अष्ट मांस कापून टाका, तसें माझ्यामध्ये व तुझ्यामध्ये कराराची खूप होईल. १२ झणजे आठ दिवसांचा तुमचा प्रत्येक पुरुष तुमच्या पिढ्यांतून घरांत जन्मलेला, आणि जो तुझ्या संतानातील नव्हे सर्व अण्य प्रजेंपासून पैक्याने विकत घेतलेला, त्याची सुता

केली जावो. १३ जां तुझ्या घरीं जन्मलेला, आणि तुझ्या पैक्याने विकत घेतलेला त्याची सुंता होवोच होवो; तशाने माझा करार तुमच्या मांसांत सर्वकाळ असा होईल. १४ आणि सुंताविरहित बालक ज्याची सुंता केली जाणार नाही, तो माणी आपल्या लोकांतून छेदलाच जाईल; त्याने माझा करार मोडिला आहे.

१५ अणखी देवाने आब्राहामाला सांगितलें कीं, तुझी बायको साराय् हचें नांव साराय् असें तूं घणूं नको, कां कीं तिचें नांव सारा होईल. १६ आणि मी तिला आशीर्वाद देईन, आणि तुला तिजपासूनहि पुत्र देईन; मी तिला असा आशीर्वाद देईन कीं ती राष्ट्रें असें होईल, तिजपासून लोकांचे राजे होतील. १७ तेव्हां आब्राहामाने आपल्या तोंडासीं नमस्कार केला, आणि हांसून आपल्या मनांत छटलें, काय! शंभर वर्षांचा त्याला लेंक होईल? आणि सारा जी नव्वद वर्षांची ती देखील प्रसवेला कीं काय! १८ मग आब्राहाम देवाला बोलला कीं, इश्माएल तुझ्यासमोर अगत्य जगावा. १९ तेव्हां देव बोलला, तुझी बायको सारा तुजपासून पुत्र निश्चयें प्रसवेला, आणि तूं त्याचें नांव इझाक ठेव, मग त्यासीं आणि त्यानंतर त्याच्या संतानासीं मी आपला करार, सर्वकाळिक करार, असा स्थापीन. २० आणि इश्माएलाविषयीं तुझे ऐकिलें आहे; पाहा, म्या त्याला आशीर्वाद दिव्हा आहे, आणि मी त्याला सफळ करून त्याला फार फार वाढवीन; तो बारा अधिकाऱ्यांस जन्मवील, आणि मी त्याला मोठें राष्ट्र असें करीन. २१ परंतु इझाक ज्याला सारा पुढील वर्षांतल्या याच नेमांत तुजपासून प्रसवेला, त्यासीं मी आपला करार स्थापीन. २२ नंतर देव त्यापासीं बोलणें संपवून आब्राहामापासून वरतें गेला. २३ मग आब्राहामाने आपला पुत्र इश्माएल याला आणि सर्व जे त्याच्या घरीं जन्मलेले त्यांस, आणि सर्व जे त्याच्या पैक्याने विकत घेतलेले त्यांस, घणजे आब्राहामाच्या घरच्या माणसांतील प्रत्येक पुरुषाला घेऊन, जसें देवाने त्याला सांगितलें होतें तसें त्याच दिवसीं त्याची सुंता केली. २४ तसें जेव्हां आब्राहामाची सुंता झाली, तेव्हां तो नव्याण्व वषांचा होता. २५ आणि

जेव्हां त्याचा पुत्र इश्माएल याची सुंता झाली, तेव्हां तो तेरा वर्षांचा होता. २६ त्याच दिवसीं आब्राहाम व त्याचा पुत्र इश्माएल यांची सुंता झाली. २७ आणि त्याच्या घरचे सर्व मनुष्य, घरीं जन्मलेले आणि जे अन्य प्रजेपासून पैक्याने विकत घेतलेले, त्यांची सुंता त्याच्याबराबर झाली.

अध्याय १८.

आणि परमेश्वराने एलोनेमामुन्यांत त्याला दर्शन दिल्लें, तेव्हां तो दिवसांतील उष्णकाळीं राहोटीच्या दारासीं बसला होता. २ आणि त्याने आपले डोळे बर करून पाहिलें; तेव्हां पाहा, तीन पुरुष त्याजवळ उभे राहिले, मग तो पाहून त्यांस भेटायास राहोटीच्या दारापासून धांवला आणि भूमीकडे लवला. ३ तेव्हां ती बोलला, हे माझ्या प्रभू, आतां तुझ्या दृष्टींत जर मी कृपा पावलों; तर मागतों कीं तूं आपल्या दासाजवळून जाऊं नको. ४ आतां थोडें पाणि आणूं या, आणि तुझी आपले पाय धुऊन ह्या झाडाच्या खालीं विसांवा घ्या. ५ मी भाकरीचा तुकडाहि आणीन, आणि तुझी आपल्या मनांस आधार करा, मग पुढें जावें; तर अशास तुझी आपल्या दासाजवळ आलां आहां; तेव्हां ते बोलले, जसें तूं बोललास तसें कर. ६ मग आब्राहाम राहोटींत सारेकडे धांवून बोलला, तूं तीन मापांचें बारीक पीठ लवकर सिद्ध करून मळ आणि पोळ्या कर. ७ नंतर आब्राहाम गुरांकडे धांवला आणि त्याने कोवळें व चांगलें वासरूं घेऊन पोत्याच्या स्वाधीन केलें, मग याने त्याचा पाक करायास त्वरा केली. ८ नंतर त्याने लोणी व दूध व वासरूं ज्याचा पाक केला होता तें आणून त्यापुढें ठेविलें; तेव्हां आपण त्याजवळ त्या झाडाखालीं उभा राहिला, आणि त्यानीं खाल्लें. ९ मग ते त्याला बोलले कीं, तुझी स्त्री सारा कोठें आहे? तेव्हां तो बोलला, एथें राहोटीमध्ये. १० मग एक बोलला कीं, सुमारें जननाच्या वेळाने मी माघारें तुझ्याजवळ येईनच येईन, आणि पाहा तुझी स्त्री सारा इला पुत्र होईल; तेव्हां त्याच्यामागें राहोटीचें दार होतें, यास्तव साराने तेथें ऐकिलें. ११ आणि

आब्राहाम व सारा वडील होऊन आयुष्यांत चालली असता, सारेला स्त्रियांच्या चालीप्रमाणे होणे संपले. १२ यास्तव सारने आपणासीं हांसून छटलें, मी जबर झालें, आणि माझा धनी झालारा, यानंतर मला सुख होईल कीं काय? १३ तेव्हां परमेश्वर आब्राहामाला बोलला, सारने हांसून छटलें कीं, मी झालारी असतां निश्चयें प्रसवेनच कीं काय? हें कशास्तव? १४ कांहीं आश्चर्य परमेश्वराच्या अनाधीन आहे कीं काय? कायद्याप्रमाणें सुमारे जन्नाच्या वेळाने मी तुझ्याजवळ परत येईन, आणि सारेला पुत्र होईल. १५ तेव्हां सारा नकारित बोलली कीं, मी हांसलें नाहीं, कां तर ती भ्याली; मग तो बोलला, नाहीं, तूं हांसलीस खरें. १६ नंतर ज्या माणसान्ने उठून तेथून सदोमाकडे तोंडें लाविली, आणि आब्राहाम त्यांस बोळवायास त्यांसंस्तीं बेल्या.

१७ तेव्हां परमेश्वराने छटलें, जें मी करितो वें आब्राहामापासून लपवीन कीं काय? १८ कारण कीं आब्राहामापासून मोठें आणि सयर्ष राष्ट्र होईल, आणि त्याकडून पृथ्वीतील सर्व राष्ट्रे आशीर्वाद पावतील. १९ कां तर मी त्याला याविषयीं जाणतो कीं तो आपलीं लेंकरें व आपला परिवार आपल्यामागे यांस आज्ञा असें देईल कीं ते नीति व न्याय करितांना परमेश्वराच्या मार्गें पाळतील; अशांने परमेश्वराने आब्राहामाविषयीं जें सांगितलें तें त्याला प्राप्त करावें. २० मग परमेश्वर बोलला, सदोम व गमोरा यांचा बोभाट मोठा आणि त्यांचें पाप अतिभारी यास्तव. २१ आतां मी उतरेन, आणि त्याचा जो बोभाट मजकडे आला अगदी त्याप्रमाणें त्यानीं केलें आहे किंवा नाहीं, हें मी पाहीन, आणि जर नसलें तर मी जाणेन. २२ मग तीं माणसें तेथून फिरलीं आणि सदोमाकडे चाललीं, परंतु आब्राहाम परमेश्वरासमोर अणखी उभा राहिला. २३ तेव्हां आब्राहाम बवळ येऊन बोलला, पाप्यांसंगतीं नीतिवंतांचा नाश तूं करशील, हें खरें कीं काय? २४ कदाचित त्या नगरांत पन्नास नीतिवंत असतील, तर काय? नाश करशीलच, आणि त्यांत जे पन्नास नीतिवंत त्यांकरितां जाग्याचें सहन न

करशील कीं काय? २५ या गोष्टीप्रमाणें करणें तुजपासून तुला दूर असो; पाप्यांसंगतीं नीतिवंतांस असें मारणें कीं जसा पापी तसा नीतिवंत व्हावा हें तुजपासून दूर असो; सर्व पृथ्वीचा ओ न्यायाधीश तो न्याय न करील कीं काय? २६ मग परमेश्वर बोलला, जर सदोमांत नगरांमध्ये पन्नास नीतिवंत मला मिळतील, तर त्यांसाठीं त्या सर्व जाग्याचें सहन करीन. २७ तेव्हां आब्राहाम उत्तर करित बोलला, पाहा आतां मी धूळ व राख असतांहि प्रभूजवळ बोलूं लागलों. २८ कदाचित पन्नास नीतिवंतांमध्ये पांच उणे होतील, तर पांचांसाठीं तूं त्या सर्व नगराचा नाश करशील कीं काय? तेव्हां तो बोलला, जर तेथें पंचेताळीस मला मिळतील, तर मी नाश करणार नाहीं. २९ मग याने त्याजवळ अणखी गोष्टी करून छटलें, कदाचित् तेथें चाळीस मिळतील; तेव्हां तो बोलला, चाळीसांसाठीं न करीन. ३० मग हा बोलला, आतां प्रभूला राग न यावा झणजे मी बोलें, कदाचित् तेथें तीस मिळतील; तेव्हां तो बोलला, जर तेथें तीस मला मिळतील, तर न करीन. ३१ मग हा बोलला, पाहा आतां मी प्रभूला बोलूं लागलों; कदाचित् तेथें वीस मिळतील; तेव्हां तो बोलला, विसांसाठीं मी नाश करणार नाहीं. ३२ मग हा बोलला, आतां प्रभूला राग न यावा झणजे मी केवळ या वेळेस बोलें, कदाचित् तेथें दाहा मिळतील; तेव्हां तो बोलला, दाहा यांसाठीं मी नाश करणार नाहीं. ३३ तेव्हां परमेश्वर आब्राहामासीं बोलणें समाप्त करून गेला, आणि आब्राहाम आपल्या ठिकाणीं परत आला.

अध्याय १९.

नंतर संध्याकाळीं ते दोन दूत सदोमास आले; तेव्हां लोट सदोमाच्या वेंसीजवळ बसला होता आणि लोट पाहून त्यांस भेटायास उठला आणि तोंड भूमीस लावून नमला. २ मग तो बोलला, अहो माझे धनी, पाहा, आतां तुझी आपल्या दासाच्या घराकडे वळून उतरा आणि आपले पाय धुवा, मग मोठ्या सकाळीं उठून आपल्या वाटेने जावें; परंतु ते बोलले, असें नाहीं,

का आधी आढ्यांत वस्ती करूं. ३ तेव्हा त्याने त्यास फार आपह केला, यास्तव ते त्याकडे वळून त्याच्या घरीं आले; मग याने त्याच्यासाठीं जसें जेवण केले कीं न फुगलेल्या भाकरी भाजल्या, आणि त्याने खालें. ४ परंतु ते निजत्यापूर्वीं नगरातील माणसें छणजे सदोमातील माणसें पोरापासून द्यावाऱ्यापर्यंत सीमेंतून अवघे लोक यानी घरास वेढिलें. ५ आणि लोटाळा हाक मारून त्याला छटलें, जीं माणसें या रात्रीं तुजकडे आलीं, तीं कोठें? त्यास आश्चर्यचक्रे बाहेर आण, छणजे आधी त्यास जाणू. ६ मग लोट त्याजवळ दाराबाहेर गेला, आणि त्याने आपल्या मागून कवाड लाविलें. ७ नंतर त्याने त्यास छटलें, अहो भाऊ, तुझी दुष्टाई करूं नका. ८ आतां पाहा, मला दोन कन्या आहेत, त्यांनी पुरुषाला जाणिलें नाहीं; अहो, मी त्यास तुझाजवळ बाहेर काढीन, मग जसें तुमच्या दृष्टींत बरें तसें त्यासीं करा, केवळ या माणसासीं काहीं करूं नका, कां तर अशास ते माझ्या पाख्याच्या सावलींत आले आहेत. ९ मग ते बोलले, दूर हो; आणि छणाले, हा एक माणूस प्रवास करायला आला, आणि तो न्याय ठरवीलच ठरवील; आतां आधीं त्यापेक्षां तुझें वाईट करूं; नंतर त्यानी त्या माणसावर छणजे लोटावर फार बळाकार केला, आणि कवाड फोडायला ते जवळ आले. १० तेव्हा त्या आंतल्या माणसानी आपला हात बाहेर काढिला, आणि लोटाळा आपल्याजवळ घरांत ओढून कवाड बंद केलें. ११ नंतर घराच्या दाराजवळ जीं माणसें लाहनापासून मोठ्यापर्यंत त्यास आंधळेपणाने मारिलें, यास्तव ते दार शोधण्याने थकले गेले. १२ मग तीं आंतलीं माणसें लोटाळा बोललीं, तुझें अणखी एथें कोण आहे? जावई व तुझे पुत्र व तुझ्या कन्या आणि नगरांत जें अवघें तुझें असेल, तें या ठिकाणांतून काढ. १३ यास्तव कीं आधी या ठिकाणाचा नाश करितों, कां तर त्याचा बोभाट परमेश्वरापुढें मोठा झाला आहे, आणि त्याचा नाश करायला परमेश्वराने आद्यास पाठविलें आहे. १४ मग लोट बाहेर जाऊन ज्यानी त्याच्या कन्यांस बहादूर घेतलें त्या आपल्या जावयांसीं

बोलून छणाला, उठा, या ठिकाणांतून निघा, कां तर परमेश्वर या नगराचा नाश करितो; परंतु तो आपल्या जावयांस विनोद करणारा तसा दिसला. १५ मग सकाळ उज्जाडली, तेव्हा त्या दूतानी लोटाळा घाई करवून सांगितलें, उठ, आपली बायको व आपल्या दोन्ही कन्या ज्या मिळाल्या त्यास ने; नाहीं तर या नगराच्या पापाने तुझा विनाश होईल. १६ तेव्हा तो खोळंबा करित असतां त्याजवर परमेश्वराची करुणा होती, तेणेंकडून त्या माणसानी त्याचा हात व त्याच्या बायकोचा हात व त्याच्या दोघी कन्यांचा हात धरिला, आणि त्याला काढून त्याला नगराबाहेर ठेविलें. १७ मग त्यास बाहेर काढल्यानंतर असें झालें कीं तो बोलला, तूं आपल्या जिवासाठीं पळ, आपल्या पाठीमागे पाहूं नको, आणि कोठेंहि सपाटींत उभा राहूं नको, डोंगराकडे पळ, नाहीं तर तुझा विनाश होईल. १८ तेव्हा लोट त्यास बोलला, हे माझ्या प्रभू, असें नको. १९ आतां पाहा, तुझ्या दासाला तुझ्या दृष्टींत कृपा मिळाली आहे, आणि तुझी दया जी माझा जीव वांचवायलास त्यां मजवर केली ती मोठी केली आहे, परंतु माझ्याने डोंगराकडे पळवत नाहीं; कदाचित् मला काहीं वाईट लागेल आणि मी मरेन. २० आतां पाहा हें नगर, इकडे पळायलास जवळ आहे, आणि तें लाहन; अहो मी इकडे पळेन; तें लाहन नाहीं कीं काय? मग माझा जीव वांचेल. २१ तेव्हा तो त्याला बोलला, पाहा या गोष्टीविषयीं हि म्या तुला मानिलें आहे, छणजे ज्याविषयीं तूं बोललास त्या नगराचा नाश करणार नाहीं. २२ उतावळी करून तिकडे पळ, कां कीं तूं तेथें पोहंचतील तोंपर्यंत माझ्याने काहीं करवत नाहीं; यावरून त्या नगराचें नांव जवार छटलें गेलें. २३ पृथ्वीवर सूर्य उगवला, तेव्हा लोट जवारांत पावला. २४ तेव्हा परमेश्वराने सदोम व गमोरा यांजवर गंधक व अग्नि परमेश्वरापासून आकाशांतून वर्षिला. २५ आणि त्याने तीं नगरे, आणि अवघी सपाटी, आणि त्या नगरातील सर्व राहणारे आणि भूमींतून जें उगवलेलें, त्याचा नाश केला. २६ तेव्हा त्याच्या बायकोने त्याच्यामागून पा-

हिलें, आणि ती मिठाचा खांब झाली. २७ तेव्हां आब्राहाम जेथें आपण परमेश्वरापुढें उभा राहिला होता, तेथें मोठ्या सकाळीं गेला. २८ आणि त्याने सदोम व गमोरा यांच्या घेऱ्याकडे आणि सफाईतील भूमीच्या अवघ्या घेऱ्याकडे अक्लेकून पाहिलें, तेव्हां पाहा भक्ष्याच्या धुरासारखा त्या देशाचा धूर चढला. २९ आणि जेव्हा देवाने सफाईतील नगरांचा नाश केला, तेव्हां असें झालें कीं देवाने आब्राहामाची आठवण केली, आणि जेथें लोट राहिला, त्या नगरांचा नाश करित्या वेळेस लोटाला त्या नाशातून फाटविलें.

३० नंतर लोट जवारांतून चढून आपल्या दोघी कन्यासुद्धा डोंगरांत राहिला, कां तर जवारांत राहायास भ्याला; आणि तो व आपल्या दोघी कन्या गुहेंत राहिली. ३१ तेव्हा वडील धाकटीस बोलली कीं, आपला बाप झातारा आहे, आणि सर्व पृथ्वीच्या रीतीप्रमाणें आद्याजवळ येण्यास पुरुष पृथीवर नाहीं; ३२ ये, आपण आपल्या बापाला द्राक्षारस पाजूं, मग त्यासीं आपण निजूं, आणि आपल्या बापापासून संतान राखूं. ३३ तसें त्यानी आपल्या बापाला त्या रात्री द्राक्षारस पाजिला, मग वडील जाऊन आपल्या बापासीं निजली; परंतु ती केव्हां निजली आणि केव्हां उठली तें तो समजला नाहीं. ३४ मग दुसऱ्या दिवसीं असें झालें कीं वडील धाकटीस बोलली, पाहा, काल रात्री मी आपल्या बापासीं निजलें, या रात्रीहि आपण त्याला द्राक्षारस पाजूं, आणि तूं जाऊन त्यासीं निज; तसें आपण आपल्या बापापासून संतान राखूं. ३५ तेव्हां त्यानी त्या रात्रीहि आपल्या बापाला द्राक्षारस पाजिला, आणि धाकटी उठून त्यासीं निजली, परंतु ती केव्हां निजली आणि केव्हां उठली, तें तो समजला नाहीं. ३६ तसें लोटाच्या दोघी कन्या आपल्या बापापासून गरोदर झाल्या. ३७ मग वडील पुत्र प्रसवली, आणि त्याचें नांव मोवाब ठेविलें; तो आजपर्यंत जे मोवाब लोक त्यांचा पूर्वज झाला. ३८ आणि धाकटी तीहि पुत्राला प्रसवली आणि तिने त्याचें नांव बेनामी

ठेविलें; तो आजपर्यंत जे आम्होन्लोड त्यांचा पूर्वज झाला.

अध्याय २०.

तेव्हां आब्राहाम तेथून दक्षिण देशाकडे गेला, आणि कादेश व शूर यांमध्यें राहून गरारांत प्रवासी झाला. २ तेव्हां आब्राहाम आपली बायको सारा इजिप्श्या बोलला कीं, ही माझी बहीण; मग अबीमेलेख गराराचा राजा याने पाठवून सारेली घेतलें. ३ तेव्हां देव अबीमेलेखाजवळ स्वप्नांत रात्री आला, आणि त्याला बोलला, पाहा जी स्त्री त्वां घेतली आहे तिजकरितां तूं मेलस, कां कीं ती नवऱ्याची नवरी आहे. ४ परंतु अबीमेलेख तिच्याजवळ गेला नव्हता; मग हा बोलला, हे प्रभू, तूं नीतिवंत राष्ट्राचाहि घात करशील कीं काय? ५ ती माझी बहीण, असें तो मला बोलला नाहीं कीं काय? आणि तीहि आपण बोलली कीं, तो माझा भाऊ; म्या आपल्या मनाच्या शुद्धपणाने व आपल्या हातांच्या निर्दोषतेने हें केलें आहे. ६ मग देव त्याला स्वप्नांत बोलला, होय मी जाणतों कीं त्वां आपल्या मनाच्या शुद्धपणाने हें केलें आहे, अणखी म्या तुला मजविरुद्ध पाप करण्यापासून असें आकळिलें कीं तुला तिचा स्पर्श करूं दिल्या नाहीं. ७ तर आतां त्या माणसाची बायको परत दे, कां कीं तो भविष्यवादी आहे, आणि तो तुजकरितां प्रार्थना करील, मग तूं वांचशील; परंतु जर परत देणार नाहींस, तर जाण कीं तूं मरशीलच मरशील; आणि तुझे जें अवघें तेंहि. ८ मग अबीमेलेखाने मोठ्या सकाळीं उठून आपल्या सर्व चाकरांस बोलाविलें, आणि त्यांच्या कार्नी या सर्व गोष्टी सांगितल्या; तेव्हां तीं माणसें फार भ्याली. ९ नंतर अबीमेलेखाने आब्राहामाला बोलावून त्याला छटलें, त्वां आद्याजवळ काय केलें आहे? आणि म्या तुजसीं काय पाप केलें कीं त्वां मजवर आणि माझ्या राज्यावर मोठें पाप आणिलें! जीं कामें न करावीं अशीं त्वां मजसीं केलीं आहेत. १० आणि अबीमेलेख आब्राहामाला बोलला, त्वां ही गोष्ट करावी छणून काय पाहिलें? ११ तेव्हां आब्राहाम बोलला, यासाठीं केली कीं म्या

छाटलें, या ठिक्कणीं निश्चयें देवाचें भय नाहीं, आणि माझ्या बायकोमुळें ते मला जिवें मारितील. १२ अणखी ती तर माझी बहीण खरी, माझ्या बापाची कन्या परंतु माझ्या आईची कन्या नव्हे, आणि ती माझी बायको झाली. १३ आणि जेव्हां देवानें मला आपल्या बापाच्या घरापासून फिरतें केलें, तेव्हां असें झालें कीं मी तिला बोललों, ज्या सर्व जाग्यांत आपण जाऊं तेथें मजविपर्यीं तूं बोल कीं, हा माझा भाऊ आहे, ही कृपा तूं मजवर कर. १४ तेव्हां अबीमेलेंखाने शेरडें, व गुरें, व दास, व दासी, घेऊन आब्राहामाला दिल्या, आणि त्याची बायको सारा ही त्याला परत दिली. १५ आणि अबीमेलेंखे बोलला, पाहा माझा देश तुझ्यासमोर आहे, तुला बरें दिसेल तेथें राहा. १६ आणि सारेला तो बोलला, पाहा म्या तुझ्या भावाला हजार मुद्रा इतकें रुपये दिल्लें आहे; पाहा, जे अवघे तुझ्यासंगतीं त्याविषयीं अणखी सर्वाविषयीं ते तुला डोळ्यांच्या पडद्यासाठीं असोत; असा तिचा निषेध झाला. १७ नंतर आब्राहामाने देवाची प्रार्थना केली, मग देवाने अबीमेलेंखाला व त्याच्या बायकोला व त्याच्या दासी यांस बरें केलें, नंतर त्या प्रसवल्या. १८ कां कीं परमेश्वराने आब्राहामाची बायको सारा इजिप्तमुळें अबीमेलेंखाच्या घराची अवघी गर्भस्थानें आकळून बंद केली होती.

अध्याय २१.

आणि परमेश्वराने जसें सांगितलें होतें, तसें सारेची भेट घेतली, आणि परमेश्वराने जें वचन दिल्लें होतें त्याप्रमाणें सारेसाठीं केलें २ कां कीं सारा गरोदर होऊन जो काळ देवाने आब्राहामाला सांगितला होता, त्यांत त्याच्या छातारपणीं पुत्र प्रसवली. ३ तेव्हां आब्राहामाने आपला पुत्र जो झाला, ज्याला आपल्यापासून सारा प्रसवली, त्याचें नांव इसाक ठेविलें. ४ आणि आब्राहामाचा पुत्र इसाक आठ दिवसांचा झाल्यावर त्याने त्याची सुता जसी देवाचे त्याला आज्ञा दिली होती तसी केली. ५ आणि आब्राहाम, जेव्हां त्याचा पुत्र इसाक झाला, तेव्हां शंभर वर्षांचा होता. ६ आणि सारा बोलली,

देवाने मला हांसविलें, जो कोणी ऐकेल तो माझ्यासहित हासेल. ७ आणि ती बोलली, सारा पुत्रांस स्तन पात्रील, असें आब्राहामाला कोण बोलला असता? कां कीं त्याच्या छातारपणांत मी पुत्र प्रसवलें आहे. ८ मग त्या बाळकाने वाढून थान सोडिलें, आणि इसाकाने थान सोडिलें त्या दिवसीं आब्राहामाने मोठें भोजन केलें. ९ तेव्हां मिसरकरीण जी हागार ती जो पुत्र आब्राहामापासून प्रसवली, तो हास्य करीत असतां सारेने पाहिला १० मग ती आब्राहामाला बोलली, या चाकरणीला आणि इच्या पुत्राला घालीव; कां कीं या चाकरणीचा पुत्र माझा पुत्र इसाक याच्यासंगतीं वतन पावणार नाहीं. ११ परंतु ही गोष्ट आब्राहामाच्या दृष्टीस आपल्या पुत्राच्या कारणास्तव फार वाईट होती. १२ तेव्हां देव आब्राहामाला बोलला, तो मुलगा व तुझी चाकरणी यांकरितां हें तुझ्या दृष्टींत वाईट नसो; अवघें जें सारा तुला सांगेल त्यांत तूं तिचें द्यणें ऐक, कां कीं इसाकावरून तुजें संतान छाटलें जाईल. १३ अणखी चाकरणीच्या पुत्रापासून राष्ट्र उत्पन्न होईल असें मी करीन, कां तर तो तुजें संतान आहे. १४ नंतर आब्राहामाने सकाळीं उठून भाकरी व पाण्याचें भाडें घेतलें, आणि हागारीला देऊन तिच्या खांद्यावर ठेविलें, आणि लेंकरूं देऊन तिला रवाना केलें; तेव्हां ती निघाली, आणि बैरशेबा रानामध्यें फिरत गेली. १५ मग भांड्यांतील पाणी सरलें, तेव्हां तिने लेंकरूं एका झुडपाखालीं ठेविलें १६ आणि आपण बाणाच्या टप्प्याद-तकी दूर जाऊन समोर बसली, कां तर तिने छाटलें, मी लेंकराचें मरण न पाहीन; तसी ती पुढें बसून हाक फोडून रडली. १७ परंतु देवाने मुलगाचा शब्द ऐकिला; तेव्हां देवाच्या दूताने आकाशातून हागारीला हाक मारिली, आणि तिला छाटलें, अगे हागार, तुला काय झालें? तूं भिऊं नको, कां तर जेथें मुलगा आहे तेथून देवाने त्याचा शब्द ऐकिला आहे. १८ तूं उठ, मुलगाला उचल, आणि त्याला आपल्या हातीं धर, कां तर त्यापासून मोठें राष्ट्र उत्पन्न होईल, असें मी करीन. १९ मग देवाने तिचे डोळे असे उघडले कीं तिने पाण्याची विहीर पाहिली, नंतर तिने जाऊन भांड्यांत पाणी

भरिलें आणि मुलग्याला पाजिलें. २० तेव्हां देव त्या मुलग्याला अनुकूळ होता, आणि तो वाढला आणि रानांत राहून धनुष्यशूर झाला. २१ मग तो वारानरानांत राहिला, आणि त्याच्या आईने त्याच्यासाठीं मिसर देशाहून नवरी आणिली.

२२ आणि त्या वेळेस असें झालें कीं अबीमेलेख व त्याचा सेनापति फीकोल आब्राहामाला बोलला कीं, जें अवघें तूं करितोस त्याविषयीं देव तुला अनुकूळ आहे. २३ तर आतां एथें मजजवळ तूं देवाची शपथ असी कर कीं मजसीं आणि माझ्या लेकासीं व माझा नातु यांसी तूं लबाडी न करितोस; जसी म्या तुजवर कृपा केली आहे त्याप्रमाणें तूं मजवर, आणि बेथें तूं मवासी राहिला आहेस या देशावर कृपा कर. २४ तेव्हां आब्राहाम बोलला, मी शपथ करीन. २५ परंतु अबीमेलेखाच्या चाकरानी पाण्याची विहार हिरावली होती, या कारणावरून आब्राहामाने अबीमेलेखाला निषेधिलें; २६ मग अबीमेलेख बोलला, हें काम कोणी केलें हें मला कळलें नाहीं, आणि त्वाहि मला सांगितलें नाहीं, अणखी म्या केवळ आजच ऐकिलें आहे. २७ तेव्हां आब्राहामाने शेरडें व गुरें घेउन अबीमेलेखाला दिलीं, आणि त्या दोघानी करार केला. २८ आणि आब्राहामाने शेरड्यांतील सात करड्या वेगळ्या ठेविल्या. २९ तेव्हां अबीमेलेख आब्राहामाला बोलला, ह्या सात करड्या ज्या त्वां वेगळ्या ठेविल्या त्या काय? ३० मग हा असें बोलला कीं, त्वां ह्या सात करड्या माझ्या हातून घ्याव्या, झणजे माझी साक्ष व्हावी कीं म्या ही विहार खणिली आहे. ३१ यास्तव त्याने त्या जाग्याचें नांव बैरशेबा ठेविलें, कां कीं तेथें त्या दोघानी शपथ केली. ३२ तसें त्यानी बैरशेब्यामध्यें करार केल्यावर अबीमेलेख आणि त्याचा सेनापति फीकोल उठला, आणि ते पलिष्ट्यांच्या देशांत परत गेले. ३३ तेव्हां आब्राहामाने बैरशेब्यामध्यें वन लाविलें आणि निरंतर देव परमेश्वर याचें नांव घेउन प्रार्थना केली. ३४ मग आब्रामाम पलिष्ट्यांच्या देशांत बहुत दिवस मवासी राहिला.

अध्याय २२.

आणि या गोष्टीनंतर असें झालें कीं देवाने आब्राहामाची परीक्षा घेतली, तेव्हां त्याला झटलें, हे आब्राहामा, मग हा बोलला, मी एथें आहे. २ आणि तो बोलला, आतां तुझा पुत्र तुझा एकुलता, ज्यावर तूं मीति करितोस झणजे इसाक, त्याला तूं घेउन आपण मोरीया देशास जा, आणि तेथील डोंगरांमधील एक जो मी तुला सांगिन त्यावर त्याला होमरूप समर्पण कर. ३ मग सकाळीं आब्राहाम सिद्ध झाला, तेव्हां त्याने आपलें गाढव आंवळलें, आणि आपल्या दोन पोरग्यांस, व आपला पुत्र इसाक याला आपल्याबराबर घेतलें, आणि होमाचीं लांकडे फोडलीं; मग तो उठून जो जागा देवाने त्याला सांगितला होता, त्याकडे चालला. ४ तेव्हां तिसऱ्या दिवसी आब्राहामाने आपले डोळे वर करून तो जागा दुरून पाहिला. ५ मग आब्राहाम आपल्या पोरग्यांस बोलला, तुम्ही एथें गाढवाजवळ बसा, आणि मी व मुलगा तिकडे जाऊं, आणि भजन करून माघारें तुम्हाजवळ येऊं. ६ मग आब्राहामाने होमाचीं लांकडे घेउन आपला पुत्र इसाक यावर ठेविलीं; आणि त्याने आपल्या हातीं विस्त्व आणि मुरा घेतला; मग ते दोघे बराबर गेले. ७ तेव्हां इसाकाने आपला बाप आब्राहाम याला बोलून झटलें, हे माझ्या बापा; आणि हा बोलला, माझ्या पुत्रा, मी एथें आहे; मग तो बोलला, पाहा, विस्त्व आणि लांकडे आहेत परंतु होमासाठीं शेरडूं कोठें आहे? ८ तेव्हां आब्राहाम बोलला, माझ्या पुत्रा, देव आपल्यासाठीं होमाचें शेरडूं पाहून मिळवील; तसें ते दोघे संगतीं चालले. ९ आणि जो जागा देवाने त्याला सांगितला होता, तेथें ते पावले; मग आब्राहामाने तेथें वेदी बांधिली आणि लांकडे लाविलीं, नंतर आपला पुत्र इसाक याला बंद केलें आणि वेदीवरच्या लांकडांवर त्याला ठेविलें. १० मग आब्राहामाने आपला हात लावून आपला पुत्र वधायासाठीं मुरा घेतला. ११ तेव्हां परमेश्वराचा दूत आकाशांतून त्याला हाक मारून बोलला, हे आब्राहामा, आब्राहामा; मग हा बोलला, मी एथें आहे. १२ मग तो बोलला, तूं आपला हात मुलगावर टाकूं

नको, आणि त्याला काहीच करूं नको, कां तर आतां मी जाणतो कीं तूं देवाला भितोस, कारण कीं त्वां आपला एकलता याला मजपासून राखिलें नाहीं. १३ तेव्हां आब्राहामाने आपलें डोळे वर करून पाहिलें, आणि पाहा, मागे मेंढा झुडपामध्ये आपल्या शिगानी गुंतलेला होता, मग आब्राहामाने जाऊन तो मेंढा घेतला, आणि आपल्या पुत्राच्या ठिकाणी त्याला होमरूप समर्पिलें. १४ नंतर आब्राहामाने त्या जाग्याचें नांव यहोवायिरए असें ठेविलें; यास्तव आजपर्यंत असें छटलें जातें कीं परमेश्वराच्या डोंगरावर पाहिलें जाईल. १५ मग परमेश्वराच्या दूताने आकाशातून आब्राहामाला दुसऱ्याने हाक मारिली; १६ आणि छटलें कीं, परमेश्वर असें बोलतो, म्या आपलीच शपथ केली आहे कीं, त्वां ही गोष्ट केली, झणजे तुझा एकलता याला राखिलें नाहीं; १७ यास्तव मी तुला आशीर्वाद देईनच देईन, आणि तुझे संतान आकाशातील ताऱ्यासारखे व समुद्राच्या कांठावरील रेतीसारखे वाढवीनच वाढवीन; १८ आणि तुझे संतान आपल्या बैऱ्यांचा दरवाजा असें वतन पावेल, अणखी तुझ्या संतानाकडून पृथ्वीतील सर्व राष्ट्रे आशीर्वाद पावतील, कारण कीं त्वां माझी गोष्ट ऐकिली आहे. १९ मग आब्राहाम आपल्या पोरग्यांजवळ माघारें आला, आणि ते उठून बैरशेव्यास संगतीं गेले, कां कीं आब्राहाम बैरशेव्यास राहत होता.

२० आणि या गोष्टीनंतर असें झालें कीं आब्राहामाला असें वर्तमान सांगितलें गेलें कीं, पाहा तुझा भाऊ नाहोर यापासून मिल्काहि पुत्रास प्रसवली आहे. २१ त्याचा वडील पुत्र ऊज व याचा भाऊ बुज, व काबुयलहि हा आरामाचा बाप. २२ आणि केसेद, व हजो, व पिल्दाश, व इदलाफ, व हयुवेल. २३ मग हयुवेलाने रिबकेला जन्मविलें; नाहोर आब्राहामाचा भाऊ यापासून मिल्का या आठास प्रसवली. २४ आणि त्याची उपपत्नी जिचें नांव रजमा तीहि टेबाह, व गाहाम, व ताहाश, व माखा, यांस प्रसवली.

अध्याय २३.

तर सारेच्या वयांत एकशें सत्तावीस वर्षे, इतकीं वर्षे सारेच्या वयास झालीं. १ मग कियार्थ

आर्बा झणजे हेब्रोन तेथें कनान देशांत सारा मेली; आणि आब्राहाम सारेसाठीं शोक करायोस आणि तिच्यासाठीं रडायोस आला. ३ तेव्हां आब्राहाम आपल्या मेलेलीच्या पुढून उठला, आणि हेयाच्या पुत्रांस असें बोलला कीं, मी प्रवासी व तुझामध्ये राहणारा आहे; ४ तुझी आपल्याजवळ मसणवटीचें वतन मला द्या, मग मी आपल्यासमोरून आपल्या मेलेलीला पुरीन. ५ तेव्हां हेयाचे पुत्र आब्राहामाला उत्तर देतां त्याला असें बोलले, ६ हे महाराज, आमचें ऐक, आझामध्ये तूं थोर सरदार आहेस, आमच्या मसणवट्यांतील जी आवडती तीत तूं आपल्या मेलेलीला पुर; त्वां आपली मेलेली न पुरावी असें आझामधील एकहि आपली मसणवटी तुजपासून राखणार नाहीं. ७ मग आब्राहामाने उठून त्या देशातील लोकांस झणजे हेयाच्या पुत्रांस नमस्कार घातला. ८ आणि त्यांस असें छटलें कीं, म्या आपल्यासमोरून आपल्या मेलेलीला पुरावें, असें जर तुमच्या मनांत आहे तर तुझी माझे असें ऐका कीं, एफोन जो जोहाराचा पुत्र त्याजवळ मजसाठीं विनंती असी करा, ९ कीं त्याची जी माखपेला गुहा त्याच्या भूमीच्या सीमेंत ती पूर्ण किमतीने मला द्यावी. १० तेव्हां एफोन हेयाच्या पुत्रांमध्ये राहत होता, आणि त्याच्या नगराच्या वेंसीतून जाणारी, जें सर्व हेयाचें संतान, तीं एकत्र असतां एफोन जो हिती त्याने आब्राहामाला असें उत्तर दिल्लें कीं, ११ हे महाराज, असें नव्हे, माझे ऐक, मी ती भूमि तुला देतो आणि तीत जी गुहा आहे तीहि तुला देतो, माझ्या लोकांच्या पुत्रांच्या देखत मी ती तुला देतो, तुझ्या मेलेलीला पुर. १२ तेव्हां आब्राहामाने त्या देशातील लोकांपुढें नमस्कार घातला. १३ आणि त्या देशातील लोक एकत्र असतां तो एफोनाला बोलला कीं, तरी तूं अवश्य माझे ऐक, त्या शेतासाठीं मी तुला पैका देईन, मजपासून घे, मग मी आपल्या मेलेलीला तेथें पुरीन. १४ तेव्हां एफोन आब्राहामास उत्तर देतां त्याला बोलला- १५ हे महाराज, माझे ऐक, ती भूमि चारशें शेकेल रुपें आहे, मजमध्ये व तुजमध्ये तें काय तर तुझ्या मेलेलीला पुर. १६ तेव्हां आब्राहामाने एफोनाचें ऐकिलें, आणि आब्राहामाने एफोनाला

हेयाचे पुत्र ऐकत असतां जितकें त्याने सांगितलें होतें, छानजे व्यापार चलनी चारवें शेकेल रुपें तितक्या पैसा तेलून दिव्हा. १७ आणि एफोनाने जी भूमि माग्नीसमोर माखेलेला होती, ती भूमि व तिजमध्यें जी गुहा आणि त्या भूमीवरच्या च- हुंढील सीमेंत जीं सर्व झाडें, १८ हीं आपल्या नगराच्या वेसीतून जे सर्व जाणारे यांसहित हेया- च्या पुत्रादेखत आब्राहामाला वतनासाठीं विकत दिव्हीं. १९ आणि त्यानंतर खनानदेशांत माखे छानजे हेब्रोन त्यासमोर माखेलेल्यातील भूमीतल्या मुजेंव आब्राहामाने आपली बायको सारा इला पुरिलें. २० असें ती भूमि आणि तींत जी गुहा हीं मसणवटीचें वतन होण्यासाठीं हेयाच्या पुत्रा- कडून आब्राहामाचीं असीं स्थापित झालीं.

अध्याय २४.

तेव्हां आब्राहाम दिवसांच्या गतीने वडील झाला, आणि अवघ्याविषयीं परमेश्वराने आब्राहा- माला आधीर्वाद दिव्हा होता. २ तेव्हां आब्रा- हामने आपल्या घरचा आपला वडील चाकर आ- ण्वा अवघ्याचा अधिकारी जो होता त्याला सां- मितलें कीं, आतां तुझा हात माझ्या माडींखाली ठेव. ३ मग परमेश्वर जो आकाशाचा देव व पृथ्वीचा देव त्याची शपथ मी तुला असी घा- लितो कीं, खनानी ज्यांमध्ये मी मवासी राहतों त्यां- च्या कन्यांतून त्वां माझ्या पुत्रासाठीं नवरी घेऊं नको. ४ परंतु माझ्या देशास व माझ्या गोत्र- बापासीं तूं जाऊन माझा पुत्र इसाक यासाठीं नव- री करून घे. ५ मग चाकर त्याला बोलला, क- दाचित् असी स्त्री माझ्यामार्गे या देशास याव- यास मान्य होणार नाही, तर जेथून तूं आलास त्या देशास म्या तुझ्या पुत्राला परत न्यावें कीं काय? ६ तेव्हां आब्राहाम त्याला बोलला, त्वां माझ्या पुत्राला तिकडे परत न न्यावें छापून तूं आपणाला संभाळ. ७ आकाशाचा देव परमेश्वर, ज्याने मा- झ्या बापाच्या घराहून व माझ्या जन्माच्या देशाहून मला आणिलें, आणि मला सांगितलें व मजपासीं अ- सी शपथ केली कीं, मी हा देश तुझ्या संतानाला देईन, तो आपल्या दूताला तुझ्यापुढें पाठवील आणि तूं तेथून माझ्या पुत्रासाठीं नवरी आणशील. ८ आ-

णि जर असी स्त्री तुझ्यामार्गे येण्यास मान्य होत नाही तर या माझ्या शपथापासून तूं सुटा होशील; केवळ माझ्या पुत्राला तिकडे परत नेऊं नको. ९ तेव्हां त्या चाकराने आपला धनी आब्राहाम या- च्या माडींखालीं आपला हात ठेविला, आणि त्या गोष्टीविषयीं त्याजवळ शपथ केली. १० मग त्या चाकराने जायास आपल्या धन्याच्या उंटामधून दाहा उंट घेतले, को कीं त्याच्या धन्याचा अवघा माल त्याच्या हातीं होता; तेव्हां तो उठून नाहाराइमातील अराम तेथें नाहोराच्या नगरास गेला. ११ आणि संध्याकाळीं ज्या वेळेस पाणी काढणाऱ्या निघतात, तेव्हां त्याने नगरांच्या बाहेर पाण्याच्या विहिरीज- वळ आपल्या उंटाचे गुडघे टेंकविले. १२ नंतर तो बोलला, हे परमेश्वर माझा धनी आब्राहाम या- च्या देवा, मी विनंती करितों कीं तूं आज सीभाग्य मला होऊं दे, आणि माझा धनी आब्राहाम या- जवर कृपा कर. १३ पाहा मी पाण्याच्या विहि- रीजवळ उभा राहतों, आणि नगरांतील माणसां- च्या कन्या पाणी काढायासाठीं बाहेर येतात. १४ आतां ज्या मुलीला मी छापेन कीं, म्या प्यावें छ- णून कृपेकरून तुझी घागर उतर; आणि ती छापेल, पी, आणि तुझ्या उंटांसाहि मी पाझीन, तीच जी त्वां आपला चाकर इसाक यासाठीं नेमिली आहे ती होवो; आणि तेणेंकडून मी जाणेन कीं त्वां मा- झ्या धन्यावर कृपा केली आहे. १५ आणि त्याने बोलणें संपविल्यापूर्वीं असें झालें कीं पाहा, आब्रा- हामाचा भाऊ नाहोर याची बायको मिल्का इ- चा पुत्र बथुवेल यापासून जन्मलेली जी रिबका ती निषाली, आणि तिच्या खांद्यावर तिची घागर होती. १६ तेव्हां ती मुलगी दिसण्यांत फार चांगली कुमारी होती; आणि तिला पुरुषाने अनु- भविलें नव्हतें; मग ती विहिरीस उतरली आ- णि आपली घागर भरून चढली. १७ तेव्हां तो चाकर तिला भेटायास धावून बोलला, कृ- पेंने तुझ्या घागरींतून थोडें पाणी मला पिऊं दे. १८ मग ती बोलली, हे माझ्या धनी पी; आणि तिने उतावळी करून आपली घागर आपल्या हा- तावर उतरली आणि त्याला पिऊं दिलें. १९ आणि त्याला पुरें पिऊं दिल्यावर तिने छटलें, तु- झ्या उंटांसाठीं हि ते पुरें पितील तोंपर्यंत मी पाणी

काठीन. २० मग तिने उतावळी करून आपली घागर कुंडीत रिचविली आणि फिरून काढायास विहिरीकडे धावली; तसें तिने त्याच्या सगळ्या उंटांसाठीं काढिलें. २१ तेव्हां तो माणूस तिज-विषयीं दंग झाला; परंतु परमेश्वराने त्याचा मार्ग सफळ केला होता किंवा नाहीं, हें जाणयास तो उगाच राहिला. २२ आणि असें झालें कीं उंटानी पिणें संपविलें, तेव्हां त्या माणसाने अर्ध शेंकेल सो-न्याची नथ, आणि तिच्या हातांसाठीं दाहा शेंकेल सोन्याच्या दोन बांगड्या काढिल्या. २३ मग त्या-ने छटलें, तूं कोणाची कन्या! हें कृपेने मला सांग; तुझ्या बापाच्या घरीं आझासाठीं उतरायाचा जा-गा आहे कीं काय? २४ तेव्हां तो त्याला बोलली, मी बथुवेलाची कन्या, मिल्केच्या ज्या पुत्राला ती नाहोरापासून प्रसवली, तोच तो. २५ अणखी ती त्याला बोलली, आझापासीं पेंढा व वैरणहि फार, आणि उतरायास जागा आहे. २६ तेव्हां त्या माणसाने लवून परमेश्वराचें भजन केलें. २७ आणि त्याने छटलें, माझा धनी आब्राहाम याचा देव परमेश्वर याची स्तुति असो; त्याने आपली दया व आपली सत्यता माझ्या धन्यावरून सोडि-ली नाहीं; मी वाटेंत असतां परमेश्वराने माझ्या धन्याच्या भावाच्या घरीं मला आणिलें. २८ तेव्हां त्या मुलगीने धांवून आपल्या आईच्या घरीं या गो-ष्टीप्रमाणें सांगितलें. २९ तर रिबकेला एक भाऊ होता आणि त्याचें नांव लाबान; तेव्हां लाबानबाहेर विहिरीजवळ त्या माणसाकडे धांवला; ३० कां तर त्याने ती नथ आणि आपल्या बहिणीच्या हातांत त्या बांगड्या पाहिल्या, आणि आपली बहीण रिबका इच्या गोष्टी ऐकिल्या कीं, तो माणूस याप्रमाणें मला बोलला; तेव्हां असें झालें कीं तो त्या माणसाज-वळ गेला, आणि पाहा तो उंटांसीं विहिरीजवळ उभा राहिलेला होता. ३१ आणि तो बोलला, परमेश्वराचा आशीर्वादित आंत ये, बाहेर कशाला उभा राहतोस? कां कीं म्या घर व उंटांसाठीं जागा पाहून ठेविला आहे.

३२ मग तो माणूस घरास आला आणि त्या-ने उंटांस सोडिलें, नंतर उंटांसाठीं पेंढा व वैरण त्याने दिव्ही, आणि त्याचे पाय आणि त्याच्याब-राबर जीं माणसें त्याचे पाय धुवायासाठीं पाणी

दिव्हीं. ३३ मग त्याच्यापुढें सायास वाढिलें; परंतु तो बोलला, मी आपली गोष्ट सांगित तोंपर्यंत जेवणार नाहीं. ३४ मग हा बोलला, सांग. ३५ तेव्हां तो बोलला, मी आब्राहामाचा चाकर; आणि परमेश्वराने माझ्या धन्याचें फार कल्याण केलें आहे; तसें तो वाढला आहे, आणि त्याला शेरडें व गुरें, आणि रूपें व सोनें, आणि दास व दासी आणि उंट व गाढवें त्याने दिव्हीं आहेत. ३६ आणि माझ्या धन्याची स्त्री सारा ती झा-तारी झाल्यावर माझ्या धन्यापासून पुत्राला प्रसव-ली, आणि त्याला त्याने आपलें जे अवयें तें दिव्हीं आहे. ३७ आणि माझ्या धन्याने मजकडून असी शपथ वाहविली कीं, खनानी लोक, ज्यांच्या दे-शांत मी राहत आहे, त्यांच्या कन्यांतून माझ्या पु-त्रासाठीं नवरी घेऊं नको. ३८ परंतु निश्चयें मा-झ्या बापाच्या घरास आणि माझ्या नात्यांत जाऊन माझ्या पुत्रासाठीं नवरी आण. ३९ तेव्हां मी आपल्या धन्याला बोललों, कदाचित् कोणी स्त्री माझ्यामार्गे न येईल. ४० मग तो मला बोलला, परमेश्वर ज्यासमोर मी चाललों आहे, तो आ-पल्या दूताला तुझ्यासंगतीं पाठवील, आणि तुझा मार्ग असा सफळ करील कीं तूं माझ्या नात्या-तून आणि माझ्या बापाच्या घराण्यांतून माझ्या पुत्रासाठीं नवरी आणशील. ४१ नूं माझ्या श-पथापासून असा मोकळा होशील, जेव्हां मा-झ्या नात्यापासीं येतील तेव्हां जर ते तुला न-देतील, तर तूं माझ्या शपथापासून मोकळा हो-शील. ४२ तर मी आज विहिरीजवळ पाव-लों आणि बोललों, हे परमेश्वरा, माझा धनी आब्राहाम याच्या देवा, जर तूं कृपेने माझ्या ज्या मार्गांत मी चाललों तो सफळ करित आ-हेस; ४३ तर पाहा, मी पाण्याच्या विहिरी-जवळ उभा राहतों, आणि जी मुलगी पाणी काढा-यास बाहेर येईल आणि जिला मी सांगेन, तूं कृपेने तुझ्या घागरींतून थोडें पाणी मला पाज; ४४ आणि जी मला झणेल, तूं पी, आणि तुझ्या उंटांसाठींहि मी काठीन, ती, जी स्त्री माझ्या धन्याच्या पुत्रासाठीं परमेश्वराने नेमिली आहे, तीच होवो. ४५ तेव्हां म्या आपल्या मनांत बोलणें संपविल्यापूर्वी पाहा, रिबका निघाली,

आणि तिची कायर तिच्या खांचावर असता तिने विहिरीस उतरून पाणी काढिलें; मग मी तिला बोललों; तूं कुपेने मला पाऊ. ४६ तेव्हां तिने खाचकी करून आपली कायर आपणावरून उतरली आणि छटलें, तूं मी, आणि तुझ्या उंटांसहि वें कमीत; तेव्हां मी प्यालें आणि तिने उंटांसहि पजिलें. ४७ मग म्या तिला विचारून छटलें, तूं घेयावी कऱ्या? आणि ती बोलली, नाहोरा-बसून म्या पुत्रासा मिल्का प्रसवली असा जो वसुकेल त्याची; तेव्हां म्या तिच्या नाकांत नथ, आणि तिच्या हातांत बागड्या घातल्या. ४८ मग म्या लवून परमेश्वराचें भजन केलें, आणि मला धनी आब्राहाम याचा देव परमेश्वर याची स्तुति केली, कारण कीं त्याने माझ्या धन्याच्या भावकी कऱ्या त्याच्या पुत्रासाठीं घेण्याकरितां असा मीट धरलेने मला आणिलें. ४९ आणि असा जर तुझी माझ्या धन्यावर दया व सखल करणारे आहा, तर मला सांगा; आणि बर नाही, तर मला सांगा, हाणजे मी उजव्याकडे मगवा ठाव्याकडे फिरें. ५० तेव्हां लावान व वसुकेल उत्तर करीत बोलले, ही गोष्ट परमेश्वरासून निघाली आहे, आमच्याने तुला कसट मगवा बरें सांगत नाहीं. ५१ पाहा, रिबका, तुझ्यापुढें आहे, तिला घेऊन जा, आणि परमेश्वराने सांगितल्याप्रमाणें ती तुझ्या धन्याच्या पुत्राची बायको होवो. ५२ तेव्हां आब्राहमाच्या चाकराने त्याच्या गोष्टी ऐकिल्यावर असें झालें कीं त्याने भूमीकडे लवून परमेश्वराचें भजन केलें. ५३ मग म्या चाकराने रुप्याचे उगिणे, व सोव्याचे उगिणे, व वस्त्रें काढून रिबकेला दिलीं, आणि तिचा भाऊ व तिची आई यांस उंच वस्तू दिल्या. ५४ तेव्हां त्याने आणि त्याच्या संस्तीच्या माणसाने त्याणें पिणें घेतलें, आणि ते रात्री राहून सकाळीं उठले, मग तो बोलला, माझ्या धन्याजवळ मला पाठोव. ५५ तेव्हां तिचा भाऊ व तिची आई बोलली, मुलगी आपल्याजवळ बाहां दिवस अवश्य राहावी, मंतर ती जाईल. ५६ परंतु तो त्यास बोलला, मला उकीर करू नका, कां कीं परमेश्वराने माझी कष्ट लक्षांत घेतली आहे; तर तुझी मला रवाना

करा, हाणजे मी आपल्या धन्याजवळ जाईन. ५७ मग ते बोलले, आम्ही मुलगीला बोलावूं आणि तिला तिच्या तोंडी विचारूं. ५८ नंतर त्यांनी रिबकेला बोलाविलें आणि तिला छटलें, तूं या माणसासंगतीं जासील कीं काय? तेव्हां ती बोलली, मी जाईन. ५९ मग त्यांनी आपली बहीण रिबका व तिची आई, आणि आब्राहामाचा कर्कर व त्याची माणसें, यांस रवाना केलें. ६० आणि त्यांनी रिबकेला आशीर्वाद देऊन तिला छटलें, तूं आमची बहीण बहुत हजार असी हो, आणि तुझे संतान आपल्या पैऱ्यांच्या दरवाज्याचें वतन पावो. ६१ तेव्हां रिबका व तिच्या तरण्या उठल्या, आणि उंटांवर बसून त्या माणसाच्या पाठीमागे चालल्या; तसें तो चाकर रिबकेला घेऊन गेला. ६२ तेव्हां इसाक लाहायरोई विहिऱ्याच्या वाटेवरून आला, कां कीं तो दक्षिणदेशांत राहत होता. ६३ तर इसाक संध्याकाळच्या वेळेस ध्यान करायसाठीं शेतमळ्यांत गेला; तेव्हां त्याने आपले डोळे वर केले, आणि पाहा, उंटांस येतां पाहिलें. ६४ रिबकेनेहि आपले डोळे वर केले, आणि ती इसाकाला पाहून उंटावरून उतरली. ६५ तेव्हां ती त्या चाकराला बोलली, जो आढास भेटायस शेतमळ्यांत चालतो, तो माणूस कोण? मग चाकर बोलला, तो माझा धनी आहे, नंतर तिने पडदा घेऊन आपल्याला झांकिलें. ६६ तेव्हां त्या चाकराने आपण जें केलें होतें, तें सर्व इसाकाला निवेदन केलें. ६७ मग इसाकाने तिला आपली आई सारा इच्या राहोटींत आणिलें; तेव्हां त्याने रिबकेला घेतलें आणि ती त्याची बायको असें झाली, आणि त्याने तिजवर प्रीति केली; तसा इसाक आपली आई मेण्यानंतर शांतवन पावला.

अध्याय २५.

तेव्हां आब्राहामाने दुसरी बायको करून घेतली, आणि तिचें नांव कटूरा. २ मग ती त्यासून शिबान, व यक्षान, व मदान, व मिधान, व इसाक, व शूहा, यांस प्रसवली. ३ आणि यक्षानाने शबा व ददान, यांस जन्मविलें, मग ददानचें संतान, आशुरी, व लटूरी, व लडमी

होते. ४ आणि मिथ्यानाचे पुत्र, एफा, व एफेर, व हनोख, व अग्नीदा, व एन्दा, हे होते, हे सर्व कटूरेची संताने. ५ तेव्हा आब्राहामाने आपलें जें अवघें तें इझाकाला दिन्हें. ६ परंतु आब्राहामाच्या ज्या उपपत्नी त्यांच्या पुत्रांस आब्राहामाने दानें दिन्हीं, आणि आपण जिवंत असता त्यांस आपला पुत्र इझाक यापासून पूर्वेकडे पूर्व-देशास पाठविलें. ७ तर आब्राहाम ज्या आयुष्यांत तो जगला त्या वर्षांतील दिवस पावणे दोनशें वर्षे. ८ तेव्हा आब्राहाम वडील व पुरा होऊन चांगल्या छातारपर्णी प्राण सोडून मेला, आणि आपल्या लोकांसी मिळाला. ९ नंतर त्याचे पुत्र इझाक व इश्माएल यांनी त्याला पुरिलें; जोहार जो हिंती त्याचा पुत्र एफोन याच्या भूमींत मारवे पुढील जी मारपेला गुहा तींत पुरिलें. १० जी भूमि आब्राहामाने हेयाच्या संतानापासून विकत घेतली तीच ती; तेथें आब्राहाम व त्याची स्त्री सारा पुरली गेली. ११ आणि आब्राहामाच्या मरणानंतर असें झालें कीं देवाने त्याचा पुत्र इझाक याला आशीर्वाद दिन्हा; तेव्हा इझाक लाहायरोई विहिराजवळ राहिला.

१२ तर आब्राहामाच्या ज्या पुत्राला मिसर-करीण हागार सारेची दासी ती आब्राहामापासून प्रसवली, झणजे इश्माएल याची ही वंशावळी. १३ तसें इश्माएलाच्या संतानांचीं नांवें आपापल्या वंशावळींत आपापल्या नांवानीं हीं; इश्माएलाचा प्रथम पुत्र नबायोथ. १४ नंतर केदार व आदबैल व मिबसाम्या. १५ आणि भिश्मा व दूमा व मास्सा, हदार व थेमा, यदूर, नाफीश व केदमा. १६ हे इश्माएलाचे पुत्र, आणि आपापल्या गांवांमध्ये व आपापल्या गढ्यांमध्ये हीं त्यांचीं नांवें; हे आपल्या लोकांचे बारा अधिकारी झाले. १७ तर इश्माएलाच्या आयुष्याचीं वर्षे एकशें सततीस, नंतर तो प्राण सोडून मेला आणि आपल्या लोकांसी मिळाला. १८ आणि त्याच्या संतानानीं हवीलापासून आशूरस जातांमजें मिसरासमोर शूर तेथपर्यंत वस्ति केली; ती वस्ति आपल्या सर्व भावांसमोर पडली.

१९ आब्राहामाचा पुत्र इझाक त्याची ही

वंशावळी; आब्राहामाने इझाकाला वनाविलें. २० आणि इझाकाने जेव्हा अरामी लज्जाम याची वहीण जी पारानअरामातील अरामी वधुपेल याची कन्या रिबका हला आपल्यासार्थ बायको करून घेतलें, तेव्हा तो चाळीस वर्षांचा होता. २१ नंतर इझाकाने आपल्या स्त्रीमुळे परमेश्वरापासीं काकुळती केली, कां तर ती वांझ होती; तेव्हा परमेश्वराने त्याची काकुळती मागिली, आणि त्याची बायको रिबका मरोदर झाली. २२ मग लेंकरें तिच्यामध्ये हिसळली, आणि ती नेमली, असें जर आहे तर मी असी कण्वला! नंतर ती परमेश्वराजवळ विचारयास केली. २३ तेव्हा परमेश्वर तिला बोलला, तुझ्या पोटांत दोन राहूं आहेत, आणि तुझ्या उदरापासून दोन लोक वेगळे होतील, आणि एक लोक दुसऱ्या लोकपेक्षा सार्ध होईल; असें कीं मोठा धकट्याची सेवा करील. २४ नंतर प्रसवण्यापर्यंत तिचे दिवस पूर्ण झाले, तेव्हा पाहा, तिच्या पोटांत बायको होती. २५ आणि पहिला संपूर्ण तांबूस केसांच्या झग्यासरिखा निघाला, आणि त्याने त्याचें नांव एसाव ठेविलें. २६ आणि त्यानंतर त्याचा भाऊ निषाला आणि त्याच्या हाताने एसावाची दांघ धरिली, यास्तव लोकानी त्याचें नांव याकोब ठेविलें; आणि जेव्हा ती त्यांस प्रसवली, तेव्हा इझाक साठ वर्षांचा होता. २७ मग ती लेंकरें वारिळी, आणि एसाव धूर्त पारधी आणि वनमनुष्य झाला, परंतु याकोब साधारण माणूस राहोव्यांत राहणारा झाला. २८ तेव्हा इझाकाने एसावावर प्रीति केली, कां तर पारध त्याच्या खाण्यास होती, परंतु रिबकेने याकोबावर प्रीति केली. २९ तेव्हा याकोब पाक दिजवीत होता, आणि एसाव वनांतून येऊन थकलेला होता. ३० आणि एसाव याकोबाला बोलला कीं, तूं कुपेने तें तांबडें तंबडें यांतून मला मिळूं दे, कां कीं मी थकलेला आहे; त्याप्रमाणें लोकांनी त्याचें नांव अदोम ठेविलें. ३१ तेव्हा याकोब बोलला, आजच तूं आजच ज्येष्ठपण मला विकत दे. ३२ मग एसाव बोलला, पाहा मी मरणास टेंकलों, आणि मला हें ज्येष्ठपण कदास्तव! ३३ तेव्हा याकोब बोलला, तूं आजच माझ्याजवळ राहणें कर; मग

त्याने त्याजवळ रावण करून आकलें ज्येष्ठपण बाळगेष्टाला विकत दिलें. ३४ तेव्हा पाकोवाने एसाकाला भाकर व काठणांचा पाक दिव्हा; आणि जो जेवण व प्याला, मग उठून गेला; तसें एसा-वाने आपलें ज्येष्ठपण तुच्छ केलें.

अध्याय २६.

आणि मग देशांत पहिला जो तुझाक आब्रा-हामाच्या दिवसांत झाला, त्यानंतर दुसरा तुझाक झाला; आणि इसाक पलिष्ट्यांचा राजा जो अबीमेलेख त्याजवळ गरारास गेला. २ आणि परबेश्वराने त्याला दर्शन देऊन सांगि-कलें होतें कीं, तूं मिसरदेशांत उतरूं नको, जो देश मी तुझा सविन त्यांत राहा. ३ या देशांत तूं प्रवासी राहा, मग मी तुझ्यासहित होईन आणि तुझा आश्रिवाद देईन, कां कीं तुला व तुझ्या सं-सन्माला हे सर्व देश मी देईन, आणि तुझा बाप आब्राहाम त्याजवळ जो शपथ म्या केली ती स्था-पिन; ४ झणजे जसें आकाशातील तारे तसें मी तुझ्या संसन्माला वाटकीन, आणि हे सर्व देश तुझ्या संसन्माला देईन; अणखी पृथ्वीतील सर्व राष्ट्रे तुझ्या संसन्माला देऊन आश्रिवाद पावतील. ५ कारण कीं आब्राहामाने माझी बाणी ऐकिली, आणि माझी सांगणी, माझ्या आज्ञा, माझ्या नेम-पुष्टि, व माझी शालें पाळिलीं. ६ यास्तव इ-साक गरारासमध्यें राहिला. ७ तेव्हा त्या जाग्या-तील माणसाने त्याच्या बायकोविषयी त्याला वि-चारिलें, आणि तो बोलला कीं, ती माझी बहीण, कां तर माझी बायको छानायास तो म्याला; त्याने छटलें कीं, कदाचित या बायकोतील माणसें रिब-केसर्ती मला जिवें मारतील, कारण कीं ती सुंदर होय. ८ तेव्हा असें झालें कीं त्याला तेथें ब-हुव दिवस लागले, आणि पलिष्ट्यांचा राजा अबीमेलेख याने सिडक्यांतून ओढावून पाहिलें कीं पन्हा, इसाक आपली बायको रिबका इबसी हा-सत आहे. ९ तेव्हा अबीमेलेखाने इसाकाला सोप्यापिठें आणि सफितलें, पन्हा मिथयें ती तुझी बायको आहे; तर तूं माझी बहीण, हें तूं कसें सोप्यापिठें मला इसाक म्याला बोलला, म्या छ-टलें; कदाचित् रिबकासिती मी मरण, यासाठी. १०

तेव्हा अबीमेलेख बोलला, त्या आद्यासीं हें कां केलें? थोडक्याने लोकांतील कोणी तुझ्या बायको-जवळ निवला, आणि त्या आद्याकर दोष आणिला असता. ११ मग अबीमेलेखाने अवय्या लोकांस आज्ञा केली कीं, या माणसाला अथवा मज्जा बायकोला कोणी हात लावील तो मरेलच मरेल. १२ तेव्हा इसाकाने त्या देशांत पेरिलें आणि त्या-च वर्षी त्याला शंभरपट मिळालें; असें परबे-श्वराने त्याला आश्रिवाद दिव्हा. १३ यास्तव तो माणूस वाढत जाता जाता फार मोठा होई सौ-पर्यंत वाढिला. १४ आणि शेरडाचें धन, व गुरा-चें धन, आणि अनेक चाकर त्यास होते, यास्तव पलिष्ट्यांनी त्याचा हेवा धरिला. १५ आणि त्याचा बाप आब्राहाम याच्या दिवसांत ज्या सर्व विहिरी त्याच्या बापच्या चाकरानी खणिल्या हो-त्या त्यांत पलिष्ट्यांनी मात्ती भरून बुजविण्या. १६ अणखी अबीमेलेख इसाकाला बोलला, तूं आद्याजवळून जा, कां तर तूं आमच्यापेक्षा फार समर्थ आहेस. १७ मग इसाक तेथून गेला आणि गराराच्या सिडींत उतरून तेथें राहिला. १८ तेव्हा त्याचा बाप आब्राहाम याच्या दिव-सांत पाण्याच्या ज्या विहिरी त्यानी खणिल्या; आ-णि आब्राहामाच्या मरणानंतर पलिष्ट्यांनी बुज-विण्या होत्या त्या इसाकाने फिरून खणिल्या, आ-णि त्यांचीं जीं नांवें आपल्या बापाने ठेविलीं होती तींच त्यांचीं नांवें त्याने ठेविलीं. १९ तेव्हा इ-साकाच्या चाकरानी सिडीमध्ये खणिलें, आणि ते-थें त्यास जिवंत पाण्याची विहीर मिळाली. २० नंतर गरारातील चारणारे यानी हें पाणी आपलें, असें बोलून इसाकाच्या चारणायांसीं भांडण केलें; मग त्याने त्या विहिरीचें नांव एसेफ ठेविलें, कां कीं ते त्यांसीं झगडले. २१ नंतर त्यानी दुसरी विहीर खणिली आणि तिच्यासाठींही त्यानी भांडण केलें; मग त्याने तिचें नांव सिरदना ठेविलें. २२ मग तो तेथून ढळला, आणि त्याने दुसरी विहीर खणिली; तेव्हा तिबकरिता त्यानी भांडण केलें नाहीं, यास्तव त्याने तिचें नांव रहोबोथ ठेविलें; कां तर त्याने छटलें कीं, आतां परबेश्वराने आद्यास ज्ञान दिव्हा आहे आणि आद्या देख-मध्ये सफळ होऊ. २३ नंतर तो तेथून शेरगे-

वास चढला, २४ आणि त्याच रात्री परमेश्वराचे त्याला दर्शन देउन छटलें कीं, मी तुझा बाप आब्राहाम याचा देव आहे, तूं भिऊं नको, कां तर मी तुझ्यासहित आहे, आणि माझा चाकर आब्राहाम यासाठीं मी तुझे कल्याण करीन; आणि मी तुझे संतान वाढवीन. २५ मग त्याने तेथें वेदी बांधिली; आणि परमेश्वराचें नाम घेऊन मार्यना केली; तेथेंहि त्याने आपली राहोटी सांगिली, आणि तेथें इझाकाच्या चाकरानीं विहीर खणिली. २६ तेव्हां अबीमेलेख व आपल्या मित्रांशील अबुज्जाथ व आपला सेनापति फीकोल हे बरारापासून त्याजवळ आले. २७ मग इझाक त्यांस बोलला, तुम्ही माझा इश कळून आपल्या पासून मला दूर केलें, तर तुम्ही मजकडे कां आलां आहां! २८ तेव्हां ते बोलले, आम्ही पाहून जाणलें कीं परमेश्वर तुझ्यासहित आहे, आणि आम्ही छटलें कीं, आतां आम्हा स्वतांमध्ये व तुझ्यामध्ये आण असवी, झणजे आम्ही तुजसीं करार करूं कीं, २९ जसें आम्ही तुला त्रासिलें नाहीं आणि जसें आम्ही तुजसीं केवळ बरें केलें आणि तुला सुखरूप रवाना केलें आहे, त्याप्रमाणें तूं आम्हासाठीं वाईट न करावें; आतां परमेश्वराचा आशीर्वाद तुजवर आहे. ३० तेव्हां त्याने त्यासाठीं जेवण केलें, आणि ते जेवले व प्याले. ३१ नंतर त्यानीं सकळीं सिद्ध होउन एकमेकांसीं शपथ केली; मग इझाकाने त्यांस रवाना केलें, आणि ते त्याजपासून सुखरूप गेले. ३२ तेव्हां त्याच दिवसीं असें झालें कीं इझाकाच्या चाकरानीं मी विहीर खणिली होती तिचें वर्तमान त्यानीं येउन सांगितलें आणि छटलें कीं, आम्ही पाणी पाकलों आहों. ३३ आणि त्याने तिला शिवा छटलें, यास्तव तूं नम्राचें नांव आजपर्यंत बैरशेबा आहे. ३४ तेव्हां एसाव चाळीस वर्षांचा झाल्यावर त्याने बैरी जो हिंती याची कन्या यहुदीथ इला, आणि एलेव जो हिंती याची कन्या ववशमाथ इला बायको करून घेतलें; ३५ आणि इझाक व रिबका यांस आख्यातील कडूपण त्या होत्या.

अध्याय २७.

आणि तेव्हां इझाक हातार झाला आणि त्याला दिसेना असे त्याचे जोळे मंद झाले,

GENESIS XXVII.

तेव्हां असें झालें कीं त्याचे आपला वडील पुत्र एसाव याला बोलाविलें आणि त्याला छटलें, माझ्या पुत्रा, मग हा त्याला बोलला, मी एथें आहे. २ तेव्हां तो बोलला, पाहा, आतां मी हातारा झालें, माझ्या मरणाचा दिवस मला कळला नाहीं. ३ यास्तव तूं आतां कृपेकरून आपलीं साहित्यें, आपला भाता, आणि आपलें धनुष्य घेउन रानांत जा, आणि मजसाठीं वारध कर. ४ मग जसें मला आवडतें तसें रुचिकर खाणें मजसाठीं करून मजवळ आण; नंतर मी खाईन, झणजे माझ्या मरणापूर्वीं माझा प्राण तुला आशीर्वाद देईल. ५ तेव्हां इझाक आपला पुत्र एसाव काल्ज बोळत असतां रिबकाने ऐकिलें; मग एसाव वारध धरून आणायस रानांत गेला. ६ आणि रिबका आपला पुत्र याकोब याला बोळली कीं, पाहा तुझा भाऊ एसाव याला तुझा बाप असें बोलतां म्या ऐकिलें कीं, ७ तूं मजसाठीं वारध आण, आणि माझ्यासाठीं रुचिकर खाणें कर, नंतर मी खाईन आणि माझ्या मरणापूर्वीं परमेश्वरानें तुला आशीर्वाद देईन. ८ तर आतां माझा पुत्रा, मी तुला आज्ञा देतें; त्याप्रमाणें तूं माझी वाणी ऐक. ९ आतां तूं शेरडांजवळ जाउन त्यांतील शेळ्यांचीं दोन चांगलीं बकरीं मजवळ आण, मग मी त्यांतून तुझ्या बापासाठीं रुचिकर खाणें जसें त्याला आवडतें तसें करीन. १० नंतर तूं तें आपल्या बापाजवळ ने, मग तो खाईल, झणजे त्याच्या मरणापूर्वीं तो तुला आशीर्वाद देईल. ११ तेव्हां याकोब आपली आई रिबका इला बोळला, पाहा माझा भाऊ एसाव केंसाळ माणूस, आणि मी सुरळीत माणूस आहे. १२ कदाचिन् माझा बाप मला चांचपील, मग मी त्याला ठकविणारा अस्य दिसेन, आणि मी आपणावर आशीर्वाद नाहीं, परंतु शाप आणीन. १३ तेव्हां त्याची आई त्याला बोळली, माझ्या पुत्रा, तुझा बाप मजवर असो, केषळ माझी वाणी तूं ऐक आणि जाउन मजवळ आण. १४ मग त्याचे जाउन घेतलें आणि आपल्या आईजवळ आणिलें; तेव्हां त्याच्या बापाला जसें आवडत होतें, तसें त्याच्या आईचे रुचिकर खाणें केलें. १५ मग रिबकाने आपला वडील पुत्र एसाव याची निवडणूक केली, कीं पसंत

विष्वाकवळ होती, तीं वेडम-आपला काकटा पुत्र
कसेव याच्या आर्षी घातली. १६ आणि त्या-
च्या हातून व त्याच्या मनेच्या सुरळीत ठिकाणीं
सिने शेक्याच्या बक्याचीं कातडी फातली. १७
आणि रुचिकर खाणें व भाकर जीं तिने केलीं हो-
ई, तीं आपला पुत्र याकोब याच्या हातांत दिव्हीं.
१८ मग तो आपल्या बापाजवळ गेला आणि बो-
लला, हे माझ्या बापा, तेव्हां हा बोलला, मी एथें
वहें, माझ्या पुत्रा, तूं कोण? १९ आणि याकोब आ-
कळ बोलला बोलला, मी एसाव तुझा प्रथम पुत्र;
वहें तूं मला सांगितलें तसें म्या केलें आहे; कु-
प करून ठटून बिस आणि माझी पारध खा, झ-
णजे तुझ्या जिवाने मला आशीर्वाद द्यावा. २०
मग इझाक आपल्या पुत्राला बोलला, माझ्या पुत्रा,
तुज्या हातें लवकर मिळालीं हें काय? तेव्हां हा
बोलला, यासाठीं कीं तुझा देव परमेश्वर याने
माझ्या हातीं लागूं असें केलें. २१ मग इझाक
बापोबाल बोलला, माझ्या पुत्रा, आतां जवळ ये,
तूं मज्जा पुत्र एसावच आहेस किंवा माझीस हें
जगायास झगूच मी तुला चांचपीन. २२ मग
याकोब आपला बाप इझाक याजवळ आला, आ-
णि याने त्याला चांचिलें आणि झटलें, स्वर,
ते बापोबाधा स्वर, परंतु हाव ते एसावाचे हाव
आहेत. २३ आणि त्याचे हात त्याचा भाऊ
एसाव याच्या हातासारखे केंसाळ होते, यास्तव
त्याने त्याला ओळखिलें नाहीं आणि त्याने त्या-
ला आशीर्वाद दिव्हा. २४ तेव्हां त्याने झटलें,
तूं मज्जा पुत्र एसावच कीं काय? तेव्हां हा बो-
लला, मी आहे. २५ आणि तो बोलला, मज-
जाजवळ आण आणि मी आपल्या पुत्राची पार-
ध करीन, झणजे माझा जीव तुला आशीर्वाद
देईल; तेव्हां त्याने त्याजवळ आणिली आणि
त्याने खाली, मग त्याने त्यासाठीं दास्यरस आण-
ला आणि तो प्याला. २६ नंतर त्याला त्याच्या
बाप इझाक बोलला, माझ्या पुत्रा, आतां जवळ ये,
आणि मज्जा पुत्र व. २७ तेव्हां त्याने जवळ
वेडम त्याचें जुंवत केवळें आणि त्याने त्याच्या
पलाचा कड वेडला, आणि त्याला आशीर्वाद
देईल झटलें, माझ, मज्जा-बोळण परमेश्वराने
आशीर्वाद दिव्हा. २८ आणि याकोब याच्या हातांत
व भूमीचीं पुष्टपणें आणि पुकळ धन्य व दा-
क्षांच्या नवा रस, हीं देव तुला देवो. २९ लोक
तुझी सेवा करोत आणि मज्जा तुला नमन करोत;
तूं आपल्या भावांचा स्वामी हो, आणि तुझ्या मज-
दीचीं संतानें तुला नमन करोत; तुझे साप देणारे
प्रत्येक सापघस्त होवो, आणि तुझे आशीर्वाद
देणारे प्रत्येक आशीर्वादित होवो. ३० तेव्हां इझा-
काने याकोबाला आशीर्वाद देणें संपविण्यावर आणि
याकोब आपला बाप इझाक यासमोरून देवळ
गेल्यावरच, असें झालें कीं त्याचा माऊ एसाव
आपली पारध धरून आला. ३१ आणि त्यानेहि
रुचिकर खाणें करून आपल्या बापाजवळ आणिलें
होतें; तेव्हां त्याने आपल्या बापाला झटलें, मा-
झ्या बापाने उठावें, आणि आपल्या पुत्राची पारध
खावी, झणजे तुझ्या जिवाने मला आशीर्वाद द्या-
वा. ३२ मग त्याचा बाप इझाक त्याला बोळ-
ला, तूं कोण? आणि हा बोलला, मी तुझा पुत्र
तुझा प्रथम पुत्र एसाव. ३३ तेव्हां इझाक पार-
ध थरथरां कांपला आणि बोलला, ज्याने पारध
धरिली आणि माझ्याजवळ आणिली, आणि त्या-
ला आशीर्वाद दिव्हा आहे, आणि तो आशी-
र्वादितच होईल, तो कोण कोणें? ३४ तेव्हां
एसाव आपल्या बापाच्या गोष्टी ऐकून मोठा आ-
णि फारच कठीण आकांत करून रडला आणि
आपल्या बापाला बोलला, हे माझ्या बापा, म-
लाहि आशीर्वाद दे. ३५ परंतु हा बोलला,
तुझा भाऊ कपटाने आला आणि त्याने तुझा आ-
शीर्वाद घेतला आहे. ३६ तेव्हां तो बोलला,
त्याचें नांव याकोब ठीक ठेविलें नाहीं कीं काय?
कां तर त्याने या दोन वेळा मला फसविलें; त्याने
माझें ज्येष्ठपण घेतलें; आणि आतां पाहा मजवरचा
आशीर्वाद घेतला आहे; मग तो बोलला, तूं
मजसाठीं आशीर्वाद ठेविला नाहीं कीं काय?
३७ तेव्हां इझाक उत्तर करून एसावाल बोल-
ला, पाहा, म्या त्याला तुझा स्वामी करून ठे-
विला आहे, आणि त्याचे सर्व भाऊ त्याला दा-
स्यरस ठीक दिव्हे आहेत, आणि काय व दासा-
चा मज्जा रस यांचा त्याला आनंद मिळत आहे;
आणि मज्जा पुत्र, मी तुमसाठीं कोणें काय करूं

पुत्राचा वास आहे. २८ तर आकाशमंडल देव
व भूमीचीं पुष्टपणें आणि पुकळ धन्य व दा-
क्षांच्या नवा रस, हीं देव तुला देवो. २९ लोक
तुझी सेवा करोत आणि मज्जा तुला नमन करोत;
तूं आपल्या भावांचा स्वामी हो, आणि तुझ्या मज-
दीचीं संतानें तुला नमन करोत; तुझे साप देणारे
प्रत्येक सापघस्त होवो, आणि तुझे आशीर्वाद
देणारे प्रत्येक आशीर्वादित होवो. ३० तेव्हां इझा-
काने याकोबाला आशीर्वाद देणें संपविण्यावर आणि
याकोब आपला बाप इझाक यासमोरून देवळ
गेल्यावरच, असें झालें कीं त्याचा माऊ एसाव
आपली पारध धरून आला. ३१ आणि त्यानेहि
रुचिकर खाणें करून आपल्या बापाजवळ आणिलें
होतें; तेव्हां त्याने आपल्या बापाला झटलें, मा-
झ्या बापाने उठावें, आणि आपल्या पुत्राची पारध
खावी, झणजे तुझ्या जिवाने मला आशीर्वाद द्या-
वा. ३२ मग त्याचा बाप इझाक त्याला बोळ-
ला, तूं कोण? आणि हा बोलला, मी तुझा पुत्र
तुझा प्रथम पुत्र एसाव. ३३ तेव्हां इझाक पार-
ध थरथरां कांपला आणि बोलला, ज्याने पारध
धरिली आणि माझ्याजवळ आणिली, आणि त्या-
ला आशीर्वाद दिव्हा आहे, आणि तो आशी-
र्वादितच होईल, तो कोण कोणें? ३४ तेव्हां
एसाव आपल्या बापाच्या गोष्टी ऐकून मोठा आ-
णि फारच कठीण आकांत करून रडला आणि
आपल्या बापाला बोलला, हे माझ्या बापा, म-
लाहि आशीर्वाद दे. ३५ परंतु हा बोलला,
तुझा भाऊ कपटाने आला आणि त्याने तुझा आ-
शीर्वाद घेतला आहे. ३६ तेव्हां तो बोलला,
त्याचें नांव याकोब ठीक ठेविलें नाहीं कीं काय?
कां तर त्याने या दोन वेळा मला फसविलें; त्याने
माझें ज्येष्ठपण घेतलें; आणि आतां पाहा मजवरचा
आशीर्वाद घेतला आहे; मग तो बोलला, तूं
मजसाठीं आशीर्वाद ठेविला नाहीं कीं काय?
३७ तेव्हां इझाक उत्तर करून एसावाल बोल-
ला, पाहा, म्या त्याला तुझा स्वामी करून ठे-
विला आहे, आणि त्याचे सर्व भाऊ त्याला दा-
स्यरस ठीक दिव्हे आहेत, आणि काय व दासा-
चा मज्जा रस यांचा त्याला आनंद मिळत आहे;
आणि मज्जा पुत्र, मी तुमसाठीं कोणें काय करूं

३८ तेव्हा एसाव आपल्या बापाला बोलला, हे माझ्या बापा, तुजपाशी हा एकच आशीर्वाद की काय? हे माझ्या बापा, मलाहि आशीर्वाद दे; आणि एसाव आपला स्वर काढून रडला. ३९ मग त्याचा बाप इशाक उत्तर करून त्याला बोलला, पाहा, भूमीची पृष्ठपणें आणि वरून आकाशातील देव यांमध्ये तुझी वस्ति होईल. ४० आणि तूं आपल्या तरवारीने जगसील आणि आपल्या भावाची सेवा करसील; परंतु जेव्हा तूं धनीपण पावसील, तेव्हा असें होईल कीं आपल्या मागेवरून त्याचें जूं मोडसील. ४१ तेव्हा याकोबाला त्याच्या बापाने जो आशीर्वाद दिव्हा होता त्या आशीर्वादामुळे एसावाने याकोबाचें वर धरिलें आणि एसावाने आपल्या मनांत छटलें, माझ्या बापाकरितां शोकाचे दिवस जवळ आहेत, तेव्हा मी आपला भाऊ याकोब याला जिवें मारीन. ४२ मग रिबेकेला तिचा वडील पुत्र एसाव याच्या गोष्टी कळविण्या गेल्या; आणि तिने पाठवून आपला धाकटा पुत्र याकोब याला बोलाविलें आणि त्याला सांगितलें, पाहा तुझा भाऊ एसाव तुला जिवें मारण्यासाठीं तुजविषयीं शांति पावत आहे. ४३ तर आतां माझ्या पुत्रा, माझी वाणी ऐक, आणि उठून माझा भाऊ लावान या जवळ हारानास पळत जा. ४४ आणि तुझ्या भावाचा संताप फिरेल तोंपर्यंत थोडे दिवस त्या जवळ राहा. ४५ तुझ्या भावाचा राग तुजवरून फिरेल, आणि त्यां जें त्याला केलें आहे तें तो विसरेल तोंपर्यंत तेथें राहा, नंतर मी पाठवून तुला तेथून आणवीन; मी एकच दिवसीं तुझा दोषांसाठीं कंटाळा आहे? ४६ तेव्हा रिबेका इशाकाला बोलली, हेयाच्या कन्यामुळे मला वांचण्याचा कंटाळा आहे; जर याकोब हेयाच्या कन्यांसारखी या देशातील कन्यांतून नवरी घेतो, तर जीव मला कशास व्हावा?

अध्याय २८.

तेव्हा इशाकाने याकोबाला बोलावून त्याला आशीर्वाद दिव्हा, आणि त्याला आज्ञा देऊन सांगितलें, तूं खनानांतील कन्यांमधून नवरी घेऊ नको. २ उठून पादानभरामास तुझ्या आईचा बाव

बधुवेल याच्या परास जा, आणि तेथून तुझ्या आईचा भाऊ लावान याच्या कन्यांतून आपल्यासाठीं नवरी घे. ३ आणि सर्वसमर्थ देव तुला आशीर्वाद देवो, आणि तुला सफल करून असें वाढवो कीं त्या राष्ट्रांचा समुदाय व्हावा. ४ आणि तुला आब्राहामाचा आशीर्वाद देवो; तुला आणि तुझ्यासुद्धा तुझ्या संतानाला असें कीं तुझा मवासाचा जो देश देवाने आब्राहामाला दिव्हा त्याचें वतन त्या पावावें. ५ तसें इशाकाने याकोबाला पाठविलें, आणि याकोब व एसाव यांची आई रिबेका ह्या भाऊ भ्रात्री बधुवेलचा पुत्र लावान याजवळ पादानभरामास तो मेल.

६ तेव्हा एसावाने पाहिलें कीं इशाकाने याकोबाला आशीर्वाद दिव्हा, आणि त्याला आशीर्वाद देऊन पादानभरामांतून नवरी करून घ्यायास तेथें पाठविलें, आणि त्याला आज्ञा केली कीं, खनानांतल्या कन्यांतून तूं नवरी घेऊ नको. ७ आणि याकोब आपला बाप व आपली आई यांस मानून पादानभरामास मेलो होता. ८ तसें एसावाने पाहिलें कीं आपला बाव इशाक याच्या दृष्टींत खनानांतील कन्या वाईट. ९ तेव्हा एसावाने इश्माएलाजवळ जाऊन आब्राहामाचा पुत्र इश्माएल याची कन्या माहालाय नबायोयाची बहीण इला आपल्या बायकांसाठीं बायको करून घेतली.

१० याकोब तर बेरेशेच्याहून हारानास जायास निघाला; आणि तो एका ठिकाणीं पोहचला. ११ तेव्हा सूर्य मावळला यास्तव तो तेथें उतरला, आणि तो त्या जाग्यातील धोंड्यांतून घेऊन आपल्या उश्यासाठीं ठेवून त्या ठिकाणीं निजला. १२ आणि त्याला असें स्वप्न झालें कीं, पाहा, एक शिडी पृथ्वीवर उभी केलेली होती, आणि तिचा मस्तक आकाशापर्यंत पोहचला, आणि पाहा, तिजवरून देवाचे दूत चढत व उतरत होते. १३ आणि पाहा, तिच्यावरतीं परमेश्वर उभा राहिला आणि बोलला, मी परमेश्वर तुझा बाप आब्राहाम याचा देव, आणि इशाकचा देव; ज्या भूमीवर तूं निजला आहेस ती तुला आणि तुझ्या संतानाला मी देईन. १४ आणि पृथ्वीच्या रजा इतकें तुजें संतान होईल, आणि पश्चिम व पूर्व व उत्तर व दक्षिण

काढे वृं पसरला जखील, आणि तुझकडून आणि पुढे संतानकडून पृथ्वीतील अकरी गोत्रे अकरी-
काढ पावतील. १५ आणि पाहा, मी भुश्यासहित
आहे, आणि जेथे जेथे तूं जाशील त्या सर्व ठिका-
नी मी तुला राखीन, आणि मी तुला या देशात
परत आणीन, का तर जे म्या तुला सांगितले आ-
हे, ते मी करीनच तोंपयत तुला सोडणार नाहीं.
१६ तेव्हा याकोब आपल्या झोंपेतून जाऊ झाला
आणि कोळ्या, निश्वये परमेश्वर या ठिकाणी
आहे, तथापि म्या कापले नाहीं. १७ आणि तो
झिऊन कोळ्या, ही बाण किति भयंकर; हे दे-
वाचे घरच आहे, दुसरे मध्ये, आणि हा आका-
काचा दरवाजा आहे. १८ नंतर याकोब सकाळीं
उठला, आणि जो धोंडा त्याने आपल्या उश्या-
सठी ठेविला होता, तो त्याने घेऊन खाव-
रूप ठेविला आणि त्याच्या मस्तकावर तेल ओ-
तिले. १९ मग त्याने त्या बाग्याचे नांव बेथरल
ठेविले, तथापि म्या नमराये नांव पहिले लूज होते.
२० तेव्हा याकोबाने असा नवस केला कीं, जर
हेच मजसी असत आहिल आणि ज्या वाटेने मी
जातो त्यांत मला राखील, आणि मला अज खा-
वास व वस्त्र न्यायास देईल; २१ आणि मी
आपल्या बापाच्या घरीं मुखरूप परत येईन, तर
परमेश्वर माझा देव असा होईल. २२ आणि
हा धोंडा जो म्या खावरूप ठेविला आहे तो दे-
वाचे घर होईल, आणि जे अवघे तूं मला देशील
जातील दाहावा भाम मी काढून तुला देईन.

अध्याय २९.

तेव्हा याकोब आपले पाय उचलून पूर्वकडच्या
लेनाच्या देशास गेला. २ आणि त्याने अ-
करीन केले तेव्हा पाहा शिकरांत विहीर, आणि
मला जेथे तिच्याजवळ शेरडांची तीन खिलारें
बसलेली, का तर त्या विहिरींतून लोक खिलारांस
पानीव घेवे, आणि विहिरीच्या तोंडावर मोठा धोंडा
होऊ. ३ तेव्हा अकरी खिलारें तेथे एकत्रटव
होतीं, तेव्हा लोक विहिरीच्या तोंडावरून धोंडा
मोडून शेरडांस पानीव असत; नंतर विहिरीच्या
तोंडावर धोंडा आपल्या ठिकाणी ठेवित असत. ४
तेव्हा याकोब जसा कोसला, असा माझे भाऊ,

तुझी कोठले! मग ते बोलले, आधीं हातरांतील
आहों. ५ बंवर तो त्यांस बोलला, काहोराचा
पुत्र लावान याला तुझी ओळखिता कीं काय!
आणि ते बोलले, आधीं त्याला ओळखितों. ६
मग तो त्यांस बोलला, तो मुखरूप आहे कीं का-
य! तेव्हा ते बोलले, मुखरूप आहे, आणि पाहा,
त्याची कन्या राहेल शेरडांसुडा येत आहे. ७
मग तो बोलला, पाहा अयाप दिवस पुढे, आ-
णि ठोरें एकवट करण्याची वेळ नाही, तुझी शे-
रडांस पावा, नंतर जाऊन चारा. ८ तेव्हा ते
बोलले, सर्व खिलारें एकवट होतील आणि विहि-
रीच्या तोंडावरून धोंडा लोटतील तोंपयत आम-
च्याने होत नाही, नंतर आधीं शेरडांस पाजितों.
९ तेव्हा तो त्यासीं बोलत होता तितक्यांत रा-
हेल आपल्या बापाच्या शेरडांसुडा आली, का
तर ती त्यांस चारीत होती. १० आणि याकोबाने
आपल्या आईचा भाऊ, लावान याची कन्या रा-
हेल आणि आपल्या आईचा भाऊ लावान याच्या
शेरडांस पाहिले; तेव्हा असे झाले कीं याकोबाने
जवळ येऊन विहिरीच्या तोंडावरून धोंडा लोटि-
ला, आणि आपल्या आईचा भाऊ लावान याच्या
शेरडांस पाजिले. ११ तेव्हा याकोब राहेलीचे
चुंबन घेऊन आपला स्वर काढून रडला. १२
आणि आपण तिच्या बापाचा वंशु आणि रिबकेचा
पुत्र, असे याकोबाने राहेलीला सांगितले; मग
तिने धांवून आपल्या बापाला सांगितले. १३ आ-
णि तेव्हा लावानाने आपल्या बाहेरीचा पुत्र या-
कोब याचे वर्तमान ऐकिले, तेव्हा असे झाले कीं
तो त्याला भेटायस धांवला: मग त्याने त्याला
आलिंगन करून त्याचे चुंबन घेतले आणि त्याला
आपल्या घरीं आणिले, नंतर त्याने लावानाला त्या
अवघ्या गोष्टी सांगितल्या. १४ मग लावान त्या-
ला बोलला, निश्वये तूं माझ्या हाडाचा व मासा-
चा आहेस; तेव्हा हा त्याजवळ एक महिना
राहिला.

१५ मग लावान याकोबाला बोलला, तूं मा-
झा भाऊ यासाठीं त्यां माझी चाकरी पुढे करा-
वी कीं काय! तुजें वेतन काय! हें मला सांग.
१६ तर लावानाच्या दोन कन्या होत्या, विलेनेचे
कन्या, आणि धाकटीचे नांव राहेल. १७ आ-

णि झ्येचे ठोळे कोंवळे होती, परंतु राहेल सु-
रूप व सुंदर होती. १८ आणि याकोबाने राहे-
लीवर प्रीति केली; यास्तव त्याने छटले, तुझी
चौकटी कन्या राहेल इच्यासाठी मी तुझी चाकरी
सात वर्षे करीन. १९ तेव्हा लावान बोलला,
म्या ती दुसऱ्या माणसाला यावी त्यापेक्षा ती तुला
बावी, हें बरें आहे; तूं माझ्याजवळ राहा. २०
तसें याकोबाने राहेलीसाठी सात वर्षे चाकरी के-
ली, आणि त्याच्या तिजवरील प्रीतिमुळे ती त्याला
चौकट्या दिवसासारिखी वाटली. २१ नंतर या-
कोब लावानाला बोलला, माझे दिवस भरले या-
स्तव माझा नवरी दे, झणजे मी तिच्याजवळ जा-
ईन. २२ मग लावानाने त्या जाग्यातील सर्व
मणसांस मिळून जेवण केलें. २३ तेव्हा संध्या-
काळीं असें झालें कीं त्याने आपली कन्या त्या
इला घेऊन त्याजवळ आणिलें, आणि तो तिच्या
जवळ गेला. २४ आणि लावानाने आपली दासी
जिन्या आपली कन्या त्या इला इच्या दासीसाठी
दिन्ही. २५ मग सकाळीं असें झालें कीं पाहा, ही
इया आहे; तेव्हा तो लावानाला बोलला, हें त्वां म-
ला काय केले? म्या राहेलीसाठी तुजपासीं चाकरी
केली नाहीं कीं काय? तर त्वां मला कां फसविलें?
२६ मग लावान बोलला, बडिलीच्यापूर्वी धाक-
टी यावी; असें आमच्या मातांत करायचें नाहीं.
२७ हिचें समक पूर्ण कर, झणजे अणखी दुसरीं
सात वर्षे मजपासीं जी चाकरी तूं करशील, तिज-
मुळे आझी हीहि तुला देऊं. २८ तेव्हा याको-
बाने तसें केलें, झणजे हिचें समक पूर्ण केलें; नं-
तर त्याने आपली कन्या राहेल त्याची बायको
होण्यासाठी त्याला दिन्ही. २९ आणि लावाना-
ने आपली दासी विन्हा आपली कन्या राहेल इला
इची दासी होण्यासाठी दिन्ही. ३० तेव्हा राहे-
लीजवळहि तो गेला आणि झ्येपेक्षा राहेलीवर
प्रीति केली; मग त्याने अणखी दुसरीं सात वर्षे
त्यापासीं चाकरी केली. ३१ तेव्हा परमेश्वराने
पाहिलें कीं झ्येचा हेष झाला, यास्तव त्याने तिची
कूस काढली केली, परंतु राहेल बांस होती. ३२
इया तर गरोदर झाली आणि पुत्र प्रसवली; तेव्हा
तिने त्याचें नांव रडबेन ठेविलें; कां की तिने छटलें,
परमेश्वराने माझे दुःख निवर्त्य पाहिलें आहे झ-

णून आतां माझा नवरा मजवर प्रीति करील. ३३
अणखी ती गरोदर होऊन पुत्र प्रसवली, आणि
बोलली, मी हेषलेली, झणून परमेश्वराने ऐकि-
लें, यास्तव त्याने हाहि मला दिन्हा आहे; तेव्हा
तिने त्याचें नांव शिमोन ठेविलें. ३४ अणखी ती
गरोदर होऊन पुत्र प्रसवली, आणि बोलली, अ-
तां मी वेळेस माझा नवरा मला जडेल, कां की
मी त्यापासून तीन पुत्र प्रसवलें; त्यामध्यं त्याचें
नांव लेवी ठेविलें गेलें. ३५ अणखी ती गरोदर हो-
ऊन पुत्र प्रसवली, आणि बोलली, आतां मी परमे-
श्वराची स्तुति करीन; यावरून तिने त्याचें नांव
यहूदा ठेविलें, नंतर ती प्रसवण्यापासून राहिली.

अध्याय ३०.

तेव्हा राहेलीने पाहिलें कीं आपण याकोबापासून
प्रसवलें नाहीं, यास्तव राहेलीने आपल्या व-
हिणीचा हेस केला, आणि याकोबाला छटलें, त्वां
मला लेंकलूं यावें, न्ही तर मी मरतें. २ तेव्हा
याकोब राहेलीवर रागें भरला, आणि कोलला,
मी देवाच्या ठिकाणीं कीं काय? त्याने फोटाचें फळ
तुला होऊं दिन्हें नाहीं. ३ मग ती बोलली, पाहा
माझी चाकरीण विन्हा आहे; तूं तिच्याजवळ जा,
मग ती माझ्या मांडीवर प्रसवेल, आणि तिजपासून
मलाहि संतान होईल. ४ तेव्हा तिने आपली
दासी विन्हा त्याला बायको होण्यासाठी दिन्ही,
नंतर याकोब तिच्याजवळ गेला. ५ आणि वि-
न्हा गरोदर होऊन याकोबापासून पुत्र प्रसवली.
६ मग राहेल बोलली, देवाने माझा न्याय केला
आहे, अणखी माझी प्रार्थना ऐकून मला पुत्र दि-
न्हा आहे; यावरून तिने त्याचें नांव दान ठेविलें.
७ नंतर राहेलीची दासी विन्हा फिरून गरोदर
झाली आणि याकोबापासून दुसरा पुत्र प्रसवली.
८ तेव्हा राहेल बोलली, म्या कराकाडेच्या झों-
ब्यानी आपल्या बहिणीसीं झोंबी केली, होय विन्हा
लें आहे; यास्तव तिने त्याचें नांव नाफताली ठेविलें.
९ मग ल्येने पाहिलें कीं आपण बाळंतपणापासून
राहिलें तेव्हा तिने आपली दासी जिन्या इला
घेऊन याकोबाला बायको होण्यासाठी दिन्हें. १०
नंतर ल्येची दासी जिन्या याकोबापासून पुत्र
प्रसवली. ११ मग ल्या बोलली, न्ही आली;

यास्तव तिने त्याचें नांव माद ठेविलें. १२ नंतर ज्येष्ठी दासी जिच्या याकोबापासून दुसरा पुत्र प्रसवली. १३ मग ज्या बोलली, मजवर आशी-
कंद, कां तर कन्या मला आशीवाद देतील; या-
स्तव तिने त्याचें नांव आशेर ठेविलें. १४ तेव्हा
हूं झगण्याच्या दिवसीं रडवेन शिवारांत गेला,
आणि त्याला दूदे मिळाल्यावर त्याने ते आपली
आई ज्या इच्याजवळ आणिलें; मग राहेल ज्ये-
ष्ठा बोलली, कृपेकरून तुझ्या पुत्राचे कांहीं दूदे
मला दे. १५ तेव्हा ती तिला बोलली, त्या माझ्या
नवऱ्याला घेतलें हें थोडकें कां काय! आणि माझ्या
पुत्राचे दूदेहि घेतीस कां काय! मग राहेल बोलली,
तर तो तुझ्या पुत्राच्या दूदाकरितां या रात्री तु-
झ्याजवळ निजेल. १६ नंतर याकोब संध्याकाळीं
शेतातून येत असतां ज्या त्याला भेटायला बाहेर
केली आणि बोलली, त्या माझ्याजवळ यावें, कां
तर म्या आपल्या पुत्राच्या दूदाकडून तुला भा-
खाने घेतलें आहे; मग तो त्या रात्री तिच्या-
जवळ निजला. १७ आणि देवाने ज्येष्ठें ऐकिलें,
तसें ती गरोदर होऊन याकोबापासून पांचवा
पुत्र प्रसवली. १८ तेव्हा ज्या बोलली, दे-
वाने माझे भांडें दिल्लें आहे, कां कां म्या
आपली दासी आपल्या नवऱ्याला दिन्ही आहे;
यास्तव तिने त्याचें नांव इसाखार ठेविलें. १९
मग ज्या फिरून गरोदर झाली आणि याकोबापा-
सून साहावा पुत्र प्रसवली. २० तेव्हा ज्या
बोलली, देवाने मला उत्तम दान दिल्लें आहे;
आतां माझा नवरा मजसीं सहवास करील, कां कां
मी त्यापासून साहा पुत्र प्रसवलें आहे; यास्तव
तिने त्याचें नांव जबूल ठेविलें. २१ मग ती
कन्याहि प्रसवली, आणि तिने तिचें नांव दीना ठे-
विलें. २२ तेव्हा देवाने राहेलीची आठवण
केली, आणि देवाने तिचें ऐकून तिची कूस वाहती
केली. २३ तसें ती गरोदर होऊन पुत्र प्रसवली;
आणि बोलली, देवाने माझा अपमान निवारिला
आहे. २४ तेव्हा तिने त्याचें नांव जोसेफ ठेविलें;
कां कां तिने असें झटलें, परमेश्वर मला अणखी
दुसरा पुत्र देईल.

२५ आणि तेव्हा राहेल जोसेफला प्रसवली
होती, तेव्हा असें झालें कां याकोब लावानला

बोलला, तूं मला रवाना कर, झणजे मी आपल्या
ठिकाणास व आपल्या देशास जाईन. २६ मग
ज्या बायका व माझीं लेंकरें ज्यांसाठीं म्या तुझी
चाकरी केली आहे तीं मला दे, झणजे मी जाईन;
कां तर म्या आपल्या ज्या श्रमाने तुझी चाकरी के-
ली तें तूं जाणतोस. २७ तेव्हा लावान त्याला
बोलला, आतां जर तुझ्या दृष्टींत मला कृपा मि-
ळाली आहे तर तूं राहा; परमेश्वराने तुजकरितां
मला आशीवाद दिल्ला, असें म्या अनुभविलें आ-
हे. २८ तेव्हा तो बोलला, तुझे वेतन भजपासीं
ठराव, मग मी देईन. २९ नंतर हा त्याला बो-
लला, म्या तुझी चाकरी केली आहे, आणि
तुझीं दोरें माझ्याजवळ कसीं होतीं हें तूं जाणतोस,
कां कां माझ्यापूर्वीं जें तुझें होतें तें थोडें. ३०
परंतु आतां तें बहुत वाढिलें आहे; तसें माझ्या
येण्यापासून परमेश्वराने तुझें कल्याण केलें आहे;
तर आतां मी आपल्या घरासाठींहि केव्हां मिळ-
वीन! तेव्हा तो बोलला, मी तुला काय देऊं! ३१
मग याकोब बोलला, तूं मला कांहीं देऊं नको,
जर तूं माझ्यासाठीं ही गोष्ट करशील, तर मी
फिरून तुझीं शेरडें चारिन व पाळीन. ३२ आ-
ज मी तुझ्या सर्व शेरडांतून जाऊन त्यामधून प्रत्ये-
क बुट्टेदार व विचित्र शेरडें झणजे मेंढरांतील प्र-
त्येक उदी शेरडें आणि शेळ्यांतील विचित्र व बु-
ट्टेदार यांस मी काढीन, आणि हीं माझे वेतन हो-
तील. ३३ तसें पुढील दिवसीं माझी भलाई
मजविषयीं उत्तर देईल, कां कां ती माझ्या वेतना-
साठीं तुझ्या पुढून येईल; शेळ्यांमधील प्रत्येक जें
बुट्टेदार व विचित्र नव्हे आणि मेंढरांमधील उदी
नव्हे, तें माझ्याजवळ चोरीचें होईल. ३४ तेव्हा
लावान बोलला, पाहा तुझ्या सांगण्याप्रमाणें अव-
श्य होवो. ३५ मग त्याने त्याच दिवसीं जे पट्टे-
दार व विचित्र बोकड त्यांस, आणि अवघ्या बुट्टे-
दार व विचित्र शेळ्या, प्रत्येक ज्याला कांहीं पादरें
त्याला, आणि मेंढरांमधील प्रत्येक जें उदी त्याला
काढिलें, आणि त्याच्या पुत्रांच्या स्वाधीन केलें.
३६ आणि त्याने आपणामध्ये व याकोबामध्ये
तीन दिवसांची वाट ठेविली; मग लावानाचीं
उरलेलीं शेरडें याकोबाने चारिलीं. ३७ नंतर
याकोबाने ओलें लिबने व लूज व आमोनें झटें

यांच्या छड्या घेऊन त्यांत पांढरे पट्टे सोलिले; तसें छड्यांवर जें पांढरें तें उघडें केलें. ३८ मग जेथें शेरडें प्यायास आली, तेथें त्याने ज्या छड्या सोलिल्या त्या शेरड्यापुढें पाण्याच्या ओषळ्यांत व कुंड्यांत ठेविल्या, छणजे प्यायास येतांना त्यांस गर्भ संभवावा. ३९ तसें त्या छड्यांपासीं शेरड्या गर्भ संभवल्या, आणि पट्टेदार व बुट्टेदार व विचित्र अशांस शेरड्या व्याल्या. ४० मग याकोबाने लाहन मेंढरें वेगळीं केलीं, आणि लांबानाच्या शेरडांतील पट्टेदार व सर्व उदी यांकडे शेरड्यांचीं तोंडें लाविलीं; तसें त्याने आपलीं खिलारें वेगळीं ठेविलीं, आणि लांबानाच्या शेरडांत तीं ठेविलीं नाहींत. ४१ आणि जेव्हां सर्व बळकट शेरडें गर्भ संभवीत होती, तेव्हां असें झालें कीं तीं छड्यांमध्यें गर्भ संभवावीं, छणून याकोबाने त्या छड्या शेरडांच्या दृष्टीस ओषळ्यांमध्यें ठेविल्या. ४२ परंतु अशक्त शेरडांजवळ त्याने ठेविल्या नाहींत, तसें जीं अशक्त तीं लांबानाचीं आणि जीं बळकट तीं याकोबाचीं झालीं. ४३ तसें तो माणूस फार फार वाढिला, आणि त्याचीं बहुत शेरडें आणि दासी व दास, आणि उंटें व गाढवें होती.

अध्याय ३१.

परंतु त्याने लांबानाच्या पुत्रांच्या गोष्टी अशा ऐकिल्या कीं, आमच्या बापाचें जें काहीं होतें तें याकोबाने घेतलें आहे, आणि जें आमच्या बापाचें त्यांतून त्याने हें सर्व गौरव मिळविलें आहे. २ आणि याकोबाने लांबानाचें तोंड पाहिलें कीं, पाहा जसें पूर्वं दिवसीं तसें आपल्यासीं नाहीं. ३ तेव्हां परमेश्वराने याकोबाला सांगितलें कीं, तूं आपल्या वाडवडिलांच्या देशास आणि आपल्या नात्यांजवळ परत जा, आणि मी तुझ्यासंगतीं असत जाईन. ४ तेव्हां याकोबाने पाठवून राहेल व त्या यांस शिंवारांत आपल्या शेरडांजवळ बोलाविलें. ५ मग तो त्यांस बोलला, मी तुमच्या बापाचें तोंड पाहतो कीं, जसें पूर्वं दिवसांत तसें मजकडे नाहीं, परंतु माझ्या बापाचा देव मजसंगतीं असतो. ६ आणि तुम्हास कळलें कीं म्या आपल्या सर्व सामर्थ्याने तुमच्या बापाची चाकरी केली आहे. ७ परंतु तुमच्या बापाने मला चा-

ळविलें आणि माझें वस्त्र दाहा वेळां बालटिलें आहे, तथापि देवाने त्याला माझा उपद्रव करूं दिल्या नाहीं. ८ जेव्हां तो असें बोलला, बुट्टेदार तुझें वस्त्र होतील, तेव्हां सर्व शेरडें बुट्टेदार व्यालीं; आणि जेव्हां तो असें बोलला, पट्टेदार तुझें वस्त्र होतील, तेव्हां सर्व शेरडें पट्टेदार व्यालीं. ९ तसें देवाने तुमच्या बापाचीं ठोरें हरिलीं आणि मला दिलीं आहेत. १० आणि शेरडांस गर्भ संभवल्या वेळेस असें झालें कीं म्या आपले डोळे बंद करून स्वप्नांत पाहिलें, तेव्हां पाहा शेरडांवर चढणारे जे बोकड, ते पट्टेदार व बुट्टेदार व कणीदार होते. ११ आणि देवाच्या दूत मला स्वप्नांत बोलला, हे याकोब; तेव्हां मी बोललों, मी ऐंथें. १२ मग त्याने झटलें, आतां तुझे डोळे बंद करून पाहा, शेरडांवर जे सर्व बोकड चढतात, ते पट्टेदार व बुट्टेदार व कणीदार आहेत, कां कीं लांबानाने जें सर्व तुला केलें तें म्या पाहिलें आहे. १३ मी वेथएलंतला देव, जेथें त्या खांबाला अभिषेक केला तेथला, जेथें त्या मला नवसला तेथला; आतां तूं उठून या देशांतून नीघ, आणि तुझ्या जन्माच्या देशांत परत जा. १४ तेव्हां राहेल व त्या उत्तर करून त्याला बोलल्या, आमच्या बापाच्या घरीं आम्हास वांटा अथवा वस्त्र अणखी आहे कीं काय? १५ त्याच्या विचारांत आढी परक्या नव्हों कीं काय? कां तर त्याने आम्हास विकिलें आणि आमचा पैकाहि खाऊन टाकिला. १६ कां कीं जें सर्व द्रव्य देवाने आमच्या बापापासून हरिलें आहे, तें आमचें व आमच्या लेकरांचें; तर आतां देवाने जें काहीं तुला सांगितलें आहे, तें तूं कर. १७ तेव्हां याकोबाने उठून आपलीं लेकरें व आपल्या बायका यांस उंटांवर बसविलें. १८ आणि आपला बाप इसाक याकडे खानान देशास बायासाठीं त्याने आपलीं अवधी ठोरें, आणि आपलीं सर्व संपत्ति जी आपण मिळविली, तीं ठोरें आपली मिळकत जी पादान अरामांत मिळविली होती, ती नेली. १९ तेव्हां लाषाम आपल्या शेरडांची लोंहकर कापायास गेला होता, आणि राहेलने आपल्या बापाच्या ज्या मूर्ति त्या चोरिल्या. २० आणि याकोबाने लांबान अरामाच्या घाची दृष्टि

चोरिली, छणजे आपण पळतों, असें त्याने त्याला कळू दिल्लें नाहीं. २१ तसा तो उठून आपल्या अवघ्यासुदा पळत असतां नदीच्या पलिकडे गेला, आणि गिलगद डोंगराकडे आपलें तोंड लाविलें. २२ मग तिसऱ्या दिवसां लावानाला कळविलें गेलें कीं याकोब पळाला. २३ तेव्हां त्याने आपल्याबरोबर आपले बंधू घेऊन सात दिवसांची कष्ट त्याच्या पठोस लागून गिलगद डोंगरावर त्याला आटोपिलें. २४ परंतु देव लावान अरामी याजवळ रात्री स्वप्नांत आला आणि त्याला बोल्ल्या, तूं याकोबासीं बरें अथवा वाईटहि न बोलवें, छणून आपल्याला संभाळ. २५ तर लावानाने याकोबाला आटोपिलें, तेव्हां याकोबाने डोंगरावर आपली राहोटी ताणिली होती, लावानाने हि आपल्या बंधूसुदां गिलगद डोंगरावर ताणिली. २६ तेव्हां लावान याकोबाला बोलला, तूं काय केलें? तसें माझे मन फसविलें आणि तरवारीच्या फडाव अशा माझ्या कन्या मेन्या. २७ तूं लपून छपून पळालस आणि मला फसवून मला कळविलें नाहीं; मला कळविलें असतां तर म्या आनंद व गायन व डफ व तंतुवाद्य यंकडून तुला रवाना केलें असतें. २८ परंतु माझे पुत्र व माझ्या कन्या यांचें चुंबन करायाचा अवकाश मला नव्हता; आतां ह्या करण्याने तुला मूर्खपण घडलें आहे. २९ तुमचें वाईट करायास माझ्या हातांत सामर्थ्य आहे, परंतु तुमच्या बापाच्या देवाने काल मला असें सांगितलें कीं, तूं याकोबासीं बरें किंवा वाईटहि केलें यापासून आपल्याला राख. ३० आणि आतां तूं जाऊं इच्छितोस, कां कीं तूं आपल्या बापाच्या घराची उत्कंठा धरिली आहे, परंतु तूं याकोब देव कां चोरिले? ३१ तेव्हां याकोब उत्तर करून लावानाला बोलला, यासाठीं मी भ्यालों, कां तर म्या झटलें, कदाचित् तूं आपल्या कन्या मजकसून हिरावसील. ३२ ज्येजवळ तुझे देव तुला सांपडतील तो न जयो, माझ्याजवळ जें काहीं तुजें तें आमच्या बंधूपुढें तूं ओळख, आणि आपल्यासाठीं वे, याकोबाला तर ठाडक नव्हतें कीं राहेलीने ते चोरिले. ३३ तेव्हां लावान याकोबाच्या राहोटी व ल्येच्या राहोटींत आणि दोघी दासी यांच्या राहोटींत गेला, परंतु त्याला सांपडले नाहीं;

मग तो ल्येच्या राहोटींतून गेला आणि राहेलीच्या राहोटींत आला. ३४ तेव्हां राहेलीने मूर्ति घेऊन उंटाच्या गोणींत ठेविल्या आणि ती त्यावर बसली होती, याखव लावानाने सगळ्या राहोटीचा झाडा घेतला परंतु त्याला सांपडल्या नाहींत. ३५ मग ती आपल्या बापाला बोलली, माझ्याने तुझ्यासमोर उठवत नाहीं हें माझ्या प्रभूच्या वृष्टीस राग कारण नसो, कां तर स्त्रियांची रीत मला प्राप्त आहे; तसें त्याने शोध काढिला, परंतु त्याला मूर्ति सांपडल्या नाहींत.

३६ मग याकोबाला राग आला, आणि त्याने लावानासीं निवाद केला; तसें याकोब उत्तर देतांना लावानाला बोलला, माझे उलंघन काय? आणि माझे पाप काय? छणून तूं माझ्यामार्गे जळत आलास. ३७ ह्यां तर माझ्या अवघ्या वस्तांचा झाडा घेतला आहे, आणि तुझ्या घराच्या अवघ्या वस्तांतील तुला काय सांपडलें? एथें माझ्या तुझ्या बंधूपुढें ठेव, मग ते आद्या दोघांमध्यें निवाडा करोत. ३८ हीं वीस वर्षे मी तुझ्याजवळ राहिलों; तुझ्या मेंढ्यानी व तुझ्या शेळ्यानी गर्भपात केला नाहीं; आणि म्या तुझ्या शेरडांतील मेंढे खाले नाहींत. ३९ विदारिलेलें म्या तुझ्याजवळ आणिलें नाहीं, तें म्या सोसिलें; दिवसां चोरिलेलें किंवा रात्री चोरिलेलें तें माझ्या हातापासून तूं मागितलें. ४० मी असा होतों; दिवसां उताने व रात्रीं मारठ्याने मला खालें, आणि माझ्या डोक्यांपासून माझी झोप उडाली. ४१ याप्रमाणें मला तुझ्या घरीं वीस वर्षे झालीं; तुझ्या दोघी कन्यांसाठीं चौदा वर्षे व तुझ्या शेरडांसाठीं साहा वर्षे म्या तुझी चाकरी केली, आणि तूं माझे वेतन दाहा वेळां पालटिलें आहे. ४२ माझ्या बापाचा देव छणजे आब्राहामाचा देव आणि इसाकाचें भय जर मजसीं नसतें, तर निश्चयें तूं मला आतां रिक्तें जाऊं दिल्लें असतें; देवाने माझी वेळणा व माझ्या हातांचे कष्ट पाहिले आहेत, आणि काल तुला निषेधिलें.

४३ तेव्हा लावान उत्तर करून याकोबाला बोलला, ह्या कन्या माझ्या कन्या, आणि हीं लेकरें माझीं लेकरें, आणि हीं शेरडे माझीं शेरडे, आणि जें सर्व तूं पाहतोस तें माझे आहे, आणि आज ह्या

माझ्या कन्याविषयी अथवा जी लेंकरें त्या प्रसवल्या त्यांस मी काय करूं? ४४ तर आतां चल, मी आणि तूं आपण करार करूं, मग तो माझ्यामध्ये व तुझ्यामध्ये साक्ष असी होईल. ४५ तेव्हा याकोबानें धोंडा घेऊन खांबरूप उभा केला. ४६ आणि याकोब आपल्या बंधूस बोलला कीं, धोंडे गोळा करा, तेव्हा त्यानी धोंडे घेऊन दीग केला, मग त्याने तेथें त्या दिगावर खालें. ४७ आणि ल्हाबानाने त्याला गगारसाहदूथा छटलें, परंतु याकोबाने त्याला गालेद छटलें. ४८ तेव्हा ल्हाबान बोलला, माझ्यामध्ये व तुझ्यामध्ये हा दीग आज साक्ष आहे; यास्तव त्याने त्याचें नांव गालेद. ४९ आणि मित्र्या ठेविलें, कां तर जेव्हा आढी एकमेकापासून गुप्त होऊं, तेव्हा माझ्यामध्ये व तुझ्यामध्ये परमेश्वर जपो, असें तो बोलला. ५० जर तूं माझ्या कन्यांस दुःख देसील, किंवा माझ्या कन्यांवांचून दुसऱ्या बायका घेसील, तर आमच्यासहित माणूस नसतां, पाहा, माझ्यामध्ये व तुझ्यामध्ये देव साक्षी आहे. ५१ आणि ल्हाबान याकोबाला बोलला, पाहा, हा दीग, आणि पाहा, हा खांब जो माझ्यामध्ये व तुझ्यामध्ये म्या घातला, हा दीग साक्ष आणि हा खांब साक्ष होवो; ५२ कीं मी तुजकडे हा दीग वन्हांडणार नाही, आणि त्वां मजकडे वाईटासाठीं हा दीग आणि हा खांब न वन्हांडावा. ५३ अब्राहामाचा देव आणि नाहोराचा देव त्यांच्या बापाचा देव, तो आद्यामध्ये न्याय करो; मग याकोबाने आपला बाप इसाक याच्या भयाची शपथ केली. ५४ तेव्हा याकोबाने डोंगरावर यज्ञ केला, आणि भाकरी खायाला आपल्या बंधूस बोलाविलें; तसें त्यानी भाकरी खाल्ल्या, मग ते डोंगरावर रात्री राहिले. ५५ नंतर मोठ्या सकाळीं ल्हाबान उठला आणि त्याने आपल्या लेंकाचें व आपल्या कन्यांचें चुंबन घेऊन त्यांस आशीर्वाद दिव्हा; तेव्हा ल्हाबान निघाला आणि आपल्या ठिकाणीं परत गेला.

अध्याय ३२.

याकोबहि आपल्या वाटेने गेला, आणि देवाचे दूत त्याला भेटले. २ तेव्हा याकोब त्यांस

पाहून बोलला, हा देवाचें सैन्य, यास्तव त्याने त्या जाग्याचें नांव माहानाईम ठेविलें.

३ मग याकोबाने आपला भाऊ एसाव याकडे सेईर देशास छणजे अदोम प्रांतास आपल्यापुढें दूत पाठविले. ४ तेव्हा त्याने त्यांस असी आज्ञा दिली कीं, माझा प्रभु एसाव याला तुम्ही असें छणावें, तुझा सेवक याकोब असें छणतो, मी पूर्वीपासून आतांपावेतो ल्हाबानाजवळ प्रवासी राहिलों आहे. ५ आणि मला गुरें, व गाढवें, व शेरडें, आणि दास, व दासी आहेत; तर म्या तुझ्या दर्शनांत कृपा पाववी छणून आपल्या प्रभूला कळवायास पाठविलें आहे. ६ नंतर ते दूत याकोबाजवळ परत येऊन बोलले, आढी तुझा भाऊ एसाव याजवळ पोहेंचलों, आणि तोहि तुला भेटायास येत आहे, आणि त्याजवळ चारशें माणसें आहेत. ७ तेव्हा याकोब फार भ्याला, आणि त्याला संकट लागलें; मग त्याने आपल्यासहित जे लोक, व शेरडें, व गुरें व उंट, यांस विभागून दोन गोट असें केलें. ८ आणि छटलें, जरीं एसाव एका गोटाजवळ येऊन त्याला मारितो, तरीं राहिलेला गोट निभावण्यास होईल. ९ तेव्हा याकोब बोलला, माझा पिता अब्राहाम याच्या देवा, व माझा बाप इसाक याच्या देवा, हे परमेश्वरा, तो तूं मला बोललास कीं, तूं आपल्या देशास व आपल्या नात्यांजवळ परत जा, आणि मी तुझे बरें करीन. १० ज्या सर्व दयां आणि सर्व सत्यता त्वां आपल्या दासावर केल्या आहेत, त्यांस मी अयोग्य आहे, कां तर मी आपली काठी घेऊन ही यादेंन उतरलों, आणि आतां दोन गोट झालों. ११ तूं कृपा करून माझा भाऊ जो एसाव त्याच्या हातांतून मला सोडीव, कां कीं मी त्याला भितों, कदाचित् तो येईल आणि मला माय लेंकरांसुद्धां हाणील. १२ परंतु तूं बोललास कीं, मी तुझे बरें करीनच करीन, आणि समुद्राच्या काठीची रेंती जी पुष्कळणांमुळें मोजवत नाही, तसें तुझे संतान करीन. १३ तेव्हा तो त्या रात्री तेथें राहिला, आणि जे आपल्या हातीं आलें, त्यांतून त्याने आपला भाऊ एसाव यासाठीं भेट घेतली; १४ छणजे शेव्वा दोनशें व बोकड बीस, मेंढ्या दोनशें व एडके बीस,

१५ दुभत्या उंटिणी तीस व त्याचे छावे, गायी चा-
डीस व पोळ दाहा, गाढवी वीस व शिगरें दाहा.
१६ आणि त्याने आपल्या चकरांच्या हातीं खि-
लाराचे खिलार एकटे दिन्हे, आणि आपल्या चा-
करांस सांगितलें, तुम्ही माझ्यापुढें पलिकडे जा,
आणि खिलाराच्या खिलारामध्ये अंतर ठेवा. १७
तेव्हा त्याने पहिल्याला असी आज्ञा दिन्ही कीं,
जेव्हा माझा भाऊ एसाव तुला भेटेल आणि तुला
पुसेल कीं, तूं कोणाचा? आणि कोणीकडे जातोस?
आणि हीं जीं तुझ्यापुढें आहेत तीं कोणाचीं? १८
तेव्हा तूं असें बोल, तुझा सेवक याकोब याचीं, ती
माझा धनी एसाव याजवळ भेट पाठविली आहे,
आणि पाहा तोहि आमच्यामार्गे आहे. १९ अण-
खी दुसरा व तिसराहि, आणि खिलारामार्गे सर्व
बाणारे, यांस त्याने असी आज्ञा केली कीं, तुम्ही
एसावाला भेटल्यावर त्याला या शब्दांप्रमाणें
सांग. २० अणखी तुम्ही झणाल, पाहा तुझा
चाकर याकोब आमच्यामार्गे आहे; कारण कीं त्याने
झटलें, की भेट माझ्यापुढें जात आहे, तिजकडून
मी त्याच्या दृष्टीची शांति करीन आणि त्यानंतर
त्याचें तोंड पहीन, कदाचित् तो मला अंगिकारील
२१ तेव्हा त्याच्यापुढें भेट पार गेली, परंतु तो त्या
रात्री तळावर राहिल. २२ मग त्या रात्री तो
ठठला, आणि आपल्या दोन बायका व आपल्या
दोन दासी आणि आपलीं अकरा लेकरें, यांस
बेडन बाज्जेक उतारापलिकडे गेला. २३ तसें
त्याने त्यांस बेडन त्या नदीच्या पलिकडे जाऊं
दिन्हे आणि त्याचें जें तेंहि पार जाऊं दिन्हे.
२४ मग याकोब एकला राहिला, आणि पाहाट
उगवे तोंपर्यंत कोणी त्यासीं झोंबी केली. २५
आणि त्याला विकलें नाहीं असें पाहून तो त्या-
च्या माडीच्या खोलग्याला शिवला; तेव्हा त्यासीं
याकोब झोंबी करित असतां, याच्या माडीचा
खोलग्या उखळला. २६ मग तो बोलला, पाहाट
उखवली, अस्तव मला रवाना कर; परंतु हा बो-
लला, तूं मला आधीवांद दिन्नावांचून मी तुला
जाऊं देणार नाहीं. २७ मग तो याला बोलला,
तुजें नांव काय? आणि हा बोलला, याकोब.
२८ तेव्हा तो बोलला, आतापासून तुजें नांव
याकोब नाहीं, परंतु इस्राएल असें झटलें जाईल;

कां कीं तूं देशाजवळ आणि माणसांजवळ स-
मर्थ आहेस, आणि जय पावला आहेस. २९
मग याकोब विचारीत बोलला, तूं कृपा करून
आपलें नांव सांग; तेव्हा तो बोलला, माझे
नांव तूं पुसतोस, हें कशस्तव! नंतर त्याने
तेथें त्याला आझीवांद दिन्हा. ३० तेव्हा या-
कोबाने त्या जाग्याचें नांव पनियेल ठेविलें,
कां कीं म्या देवाला तोंडोंतोंड पाहिलें आणि
माझा प्राण जगला आहे. ३१ मग पनुवेलाच्या
पलिकडे जातांना त्याजवर सूर्य उगवला, आणि तो
आपल्या माडींत लंगडत चालला. ३२ याकरितां
माडीच्या खोलग्यातील जी सार लुली झाली, ती
इस्राएल लोक आजपावेतो खात नाहींत; कां कीं
जी सार लुली झाली, तिला याकोबाच्या माडी-
च्या खोलग्यांत तो शिवला.

अध्याय ३३.

तेव्हा याकोबाने आपले डोळे वर करून पाहि-
लें; आणि पाहा, एसाव आला आणि त्या-
सहित चारघों माणसें; तेव्हा त्याने झ्या व रा-
हेल व दोन दासी, याजवळ लेकरें बांदून दि-
न्ही. २ आणि त्याने दासी व त्याचीं लेकरें
पुढें, आणि नंतर झ्या व तिचीं लेकरें, आणि
मार्गे राहेल व योसेफ, असीं ठेविली. ३ आणि
तो त्यापुढें चालून आपल्या भावाजवळ येई-
पर्यंत सात वेळां भूमीकडे नमला. ४ तेव्हा
एसाव त्याला भेटायास धांवला, आणि त्याने
त्याला आलिंगन दिन्हे, आणि त्याच्या मानेवर
पडून त्याचें चुंबन घेतलें, आणि ते रडले. ५
नंतर त्याने आपले डोळे वर केंले, आणि स्त्रिया व
लेकरें यांस पाहिलें; तेव्हा झटलें, तुजसंगतीं हीं
कोण? मग हा बोलला, देवाने कृपा करून तुझ्या
दासाला जीं लेकरें दिन्ही, तीं आहेत. ६ तेव्हा
त्या दासी व त्याचीं लेकरें जवळ येउन नमलीं.
७ मग झ्याहि व तिचीं लेकरें जवळ येउन न-
मलीं, मग मागून योसेफ व राहेल जवळ येउन
नमली. ८ मग तो बोलला, सर्व गोष्ट मला भेट-
ला, हा तुला काय? तेव्हा हा बोलला, माझ्या
धन्याच्या दर्शनांत कृपा साधायासाठी आहे. ९
मग एसाव बोलला, हे माझ्या भाऊ, मला पुढक

वासव त्याने त्याचें नांव आलोनवासुय ठेविलें. ९ तर याकोब पारानअरामांतून येत असता त्याला देवाने फिरून दर्शन दिलें, आणि त्याला आशीर्वाद दिव्हा. १० तेव्हा देवाने त्याला सांगितलें, तुझे नांव याकोब, आतांपासून तुझे नांव याकोब झटलें जाणार नाही, परंतु इस्राएल तुझे नांव होईल; तसें त्याने त्याचें नांव इस्राएल ठेविलें. ११ आणि देव त्याला बोलला, मी सर्वसमर्थ देव आहे; तूं सफळ होऊन वाढ, तुजपासून राष्ट्र व राष्ट्रांचा समुदाय होईल, आणि तुझ्या कबरेतून राजे निघतील. १२ आणि जो देश म्या आब्राहाम व इसाक यांस दिव्हा तो मी तुला देईन, आणि तुझ्यानंतर तुझ्या संतानाला तो देश देईन. १३ तेव्हा ज्या ठिकाणी देव त्यासी बोलला, तेथून तो त्यापासून चढला. १४ तेव्हा जेथें तो त्यासी बोलला, त्या ठिकाणी याकोबाने खांब धोक्याचा खांब उभा केला, आणि त्यावर तरपण करून त्यावर तेल ओतिलें. १५ आणि जेथें देव त्यासी बोलला, त्या ठिकाणाचें नांव याकोबाने बेथएल ठेविलें. १६ तेव्हा ते बेथएलाहून निघाले आणि तितक्यांत एफ्रायास जायाची कोसभर वाट राहिली, तेव्हा राहेलीला प्रसव लागला, आणि प्रसवतां तिला अवघड झालें. १७ मग तिचें प्रसवणें कष्ट असतां असें झालें कीं सुईण तिला बोलली, भिऊं नको, कां कीं तुला हाहि पुत्र होईल. १८ नंतर तिचा प्राण जात होता, (कां तर ती मेली); तेव्हा असें झालें कीं तिने त्याचें नांव जेनओनी ठेविलें, परंतु त्याच्या बापाने त्याचें नांव नन्यामीन ठेविलें. १९ तेव्हा राहेल मेली, आणि एफ्राय तेंच जेथलेहेम त्याच्या वाटेत ती पुरली मेली. २० मग याकोबाने तिच्या कबरेवर खांब उभा केला; तो आजपर्यंत राहेलीच्या कबरेवर खांब आहे. २१ मग इस्राएल पुढें गेला, आणि एदेर कोटाच्या पलिकडे त्याने आपली राहोटी सांगिली. २२ आणि इस्राएल त्या देशांत राहत होता, तेव्हा असें झालें कीं रडबेन जाऊन आपल्या बापाची उपपत्ती विह्या इच्याजवळ निजला, मग इस्राएलाने ऐकिलें.

२३ तर याकोबाचे बारा पुत्र होते; ज्या इचे पुत्र हे याकोबाचा वडील रडबेन, नंतर शिमोन,

व लेवी, व यहुदा, व इसासार, व जवूलून, राहेलीचे पुत्र योसेफ व नन्यामीन. २४ आणि राहेलीची दासी विल्हा इचे पुत्र, शन व नाफताली. २५ आणि ज्येन्ची दासी जिम्मा इचे पुत्र गद व आशेर; २६ हे याकोबाचे पुत्र जे त्यासी पारान अरामांत जन्मले ते. २७ तेव्हा जेथें आब्राहाम आणि इसाक प्रवासी राहिले, मा-मेंतील आर्बागांव तेंच हेमोन, तेथें याकोब आपला बाप इसाक याजवळ आला. २८ तर इसाकाचे दिवस एकशें ऐशी वर्षे झाले. २९ तेव्हा इसाक छातारा व दिवसानी पुरा होऊन प्राण सोडून मेलाला, आणि आपल्या लोकांसी मिळाला; मग त्याचे पुत्र एसाव व याकोब यांनी त्याला पुरिलें.

अध्याय ३६

आणि एसाव जो अदोम त्याची वंशावळी ही; २ एसावाने आपल्या नवऱ्या खनानातील कन्यांतून वेतन्या, झणजे एलोन जो हिप्ती त्याची कन्या आदा, आणि जिबोन जो हिप्ती त्याची नात जी अनाची कन्या आहलीबामा; ३ आणि नबायोथाची वहीन जी इस्राएलाची कन्या बाशमाथ. ४ तर आदा एसावापासून आली-फाजाला प्रसवली, आणि बाशमाथ रग्वेलास प्रसवली. ५ आणि आहलीबामा यऊश, व यालाम, व कोराह, यांस प्रसवली; हे एसाबाचे पुत्र जे त्याजपासून खनान देशांत जन्मले. ६ तेव्हा एसाव, आपल्या बायका, व आपले पुत्र, व आपल्या कन्या, व आपल्या घरचे अवघे प्राणी, व आपलीं ठोरे, व आपले अवघे पशू व आपलीं अवघी जी संपत्ति त्याने खनान देशांत मिळविली होती, यांस घेऊन आपला भाऊ याकोब याच्या पूर्वेकडील देशांत मेलाला. ७ कां कीं ते एकवट राहाया-पेक्षा त्याचें वन मोठें झालें, आणि त्यांच्या प्रवासाचा देश त्यांच्या टोराकरितां यांस सोसावा-ला शकत नव्हता. ८ तसें एसाव सेईर उं-गरावर राहिला.

९ एसाव तोच अदोम आणि सेईर उंमरा-वरील अदोमी यांचा पूर्वज जो एसाव याची वंशावळी ही; १० एसावाच्या संतानाचीं नांवें हीं, एसावाची बायको आदा इचा पुत्र अलीफाज;

आणि एसावाची बायको शशमाथ इचा पुत्र रग्वेल. ११ आणि अलीफाजाचें संतान, ते-
मान, भोमार, झफो, व गाताम, व कनाज, होते. १२ आणि एसावाचा पुत्र अलीफाज याची उप-
पत्नी थिन्ना होती, तीहि अलीफाजापासून अ-
मलेखला प्रसवली, हे एसावाची बायको आदा
इचें संतान. १३ आणि रग्वेलाचें संतान हे, अ-
नय, व जेराह, शशम्मा, व मिन्जा, हे एसावाची
समवे शशमाथ इचें संतान होते. १४ आ-
णि जिवोनाची नात जी अनाची कन्या अहली-
बामा एसावाची बायको इचें संतान हे होते,
झणजे ती एसावाची घडश, व यालाम, व
कोराह, यांस प्रसवली. १५ एसावाच्या संता-
नातील हे नायक, एसावाचा वडील पुत्र अली-
फाज याचें संतान, तेमान नायक, भोमार नायक,
झफे नायक, कनाज नायक. १६ कोराह ना-
यक, गाताम नायक, अमालेक नायक; हे नायक,
अदोम देशांत अफीलाबापासून, हे आदेचें संतान.
१७ आणि एसावाचा पुत्र रग्वेल याचें संतान
हे, नाहाथ नायक, जेराह नायक, शशम्मा नायक,
मिन्जा नायक, हे नायक अदोमदेशांत रग्वेला-
पासून, हे एसावाची बायको शशमाथ इचें संतान.
१८ आणि एसावाची बायको आहलीबामा इचें
संतान हे, वडश नायक, यालाम नायक, कोराह
नायक; हे नायक एसावाची बायको आहलीबा-
मा ही अनाची कन्या झपासून. १९ हे एसा-
वाचें संतान आणि घातील हे नायक, तोच अ-
दोम. २० सेईर जो होरी याचें संतान त्या
देशातील राहणारे हे, लोटान, व शोबाल, व
जिवोन, व अनन, व दिशोन, व एजर. २१
आणि दीशान, हे अदोमदेशातील सेईर याचें
संतान, होरी यातील नायक. २२ आणि लो-
टानाचें संतान, होरी व हेमान, होते; आणि
लोटाच्या वडील थिन्ना. २३ आणि हे शो-
बालाचें संतान, आल्बान, व मानाहाथ, व अबाल,
झफो, व ओनाम. २४ आणि हे जिवोनाचें
संतान, कीं जाय्या, व अना, जो अना आपला
बाप जिवोन याच्या माठवांस चारीत असतां रा-
हत बेथेम पावला, तो हा. २५ आणि हे अ-
नाचें संतान दिशोन, आणि अनाची कन्या आह-

लीबामा. २६ आणि हे दिशानाचें संतान हेम्-
दान, व एस्वान, व इथान, व खरान. २७ हे
एजेराचें संतान, खिल्हान, व जवान व अकान.
२८ हे दीशानाचें संतान, ऊज, आणि अरान.
२९ होरी यांपासून नायक हे, लोटान नायक,
शोबाल नायक, जिवोन नायक. ३० अना ना-
यक, दिशोन नायक, एजर नायक, दीशान नायक;
हे आपल्या नायकीप्रमाणें सेईर देशातील होरी
यांचे नायक.

३१ आणि इस्त्राएलाच्या संतानावर कोणी
राजाने राज्य केल्यापूर्वी अदोमदेशांत जे राज्य
करीत होते, ते हे. ३२ झणजे जेराचा पुत्र ऐ-
ला याने अदोमांत राज्य केलें, आणि त्याच्या न-
गराचें नांव दिन्हाबा. ३३ आणि ऐला मेल्या-
वर त्याच्या ठिकाणीं झज्यातील जेराहाचा पुत्र
योबाब याने राज्य केलें. ३४ आणि योबाब
मेलाला, तेव्हां त्याच्या ठिकाणीं तेमानी देशातील
हुशाम याने राज्य केलें. ३५ आणि हुशाम
मेलाला, तेव्हां त्याच्या ठिकाणीं बददाचा पुत्र ह-
दाद याने राज्य केलें; त्याने मोवाबाच्या शिवारांत
मिद्यानाला मारिलें, आणि त्याच्या नगराचें नांव
अवीथ. ३६ आणि हदाद मेलाला, तेव्हां त्याच्या
ठिकाणीं माखेक्यातील स्याम्ला याने राज्य केलें.
३७ आणि साम्ला मेलाला, तेव्हां त्याच्या ठिकाणीं
नदीजवळील रहोबोथ तेथील शाऊल याने राज्य
केलें. ३८ आणि शाऊल मेलाला, तेव्हां त्याच्या
ठिकाणीं आखबोराचा पुत्र बालहानान याने राज्य
केलें. ३९ आणि आखबोराचा पुत्र बालहानान
मेलाला, तेव्हां त्याच्या ठिकाणीं हदार याने राज्य
केलें; तेव्हां त्याच्या नगराचें नांव फाऊ, आणि
त्याच्या बायकोचें नांव महेटाबेल माट्रेदाची नात
मोआहाबाची कन्या. ४० एर एसावापासून ना-
यक त्यांचीं नांवें आपापल्या ठिकाणीं आपल्या ना-
वानीं हीं, तिन्ना नायक, अल्वा नायक, यथेथ ना-
यक; ४१ आहलीबामा नायक, अला नायक,
पीनोन नायक; ४२ कनाज नायक, तेमाव ना-
यक, मिन्जार नायक; ४३ मागिदियेल नायक,
ईराम नायक; हे आपापल्या वस्त्यांत आपापल्या
नतन देशांत अदोमाचे नायक, तो एसाव अदो-
माचा पूर्वज.

अध्याय ३७.

तेव्हा याकोब आपल्या बापाच्या प्रवास देशांत
छाणजे खानान देशांत राहिला. २ हे याको-
बाच्या जन्मसिल वृत्तात; योसेफ सत्रा वर्षांचा
असता आपल्या भावांसंगती शेरडांत चारीत हो-
ता; तसें तो मूल आपल्या बापाच्या बायका वि-
न्हा व डिल्ल्या यांच्या पुत्रांसहित होता, तेव्हा या-
सेफाने त्यांच्या दुष्टाईचें गाढाणें त्यांच्या बापाजवळ
अपिलें. ३ आणि इस्राएलाने आपल्या सर्व
पुत्रापेक्षां योसेफावर प्रीति केली होती, कां कीं हा
त्याचा द्यातारपणाचा पुत्र; तेव्हा त्यासाठीं त्याने
विचित्र अंगरखा केला. ४ आणि त्याच्या भावा-
नी पाहिलें कीं अमला बाप त्याजवर त्याच्या सर्व
भावपेक्षां प्रीति करीत होता, यास्तव त्यानी त्या-
चा द्वेष केला, आणि त्याच्याने त्याला सुखरूपें
बोलवत नव्हतें. ५ तेव्हा योसेफाने स्वप्न पाहिलें
आणि त्याने तें आपल्या भावांस सांगितलें, परंतु
त्यानी त्याचा द्वेष अधिकच केला. ६ तेव्हा तो
त्यास बोलला, हें स्वप्न कृपा करून ऐका. ७ म-
ला असें पडलें कीं, पाहा, आद्री शेतामध्ये पेंढ्या
बांधित होतों, आणि पाहा, माझी पेंढी उठून उभीच
राहिली, आणि पाहा, तुमच्या पेंढ्या तिच्याभोंवतें
उभ्या राहून माझ्या पेंढीला नमत्या. ८ तेव्हा
त्याचे भाऊ त्याला बोलले, तूं आद्यावर राजा हो-
सीलच होसील काय? आद्यावर धवीपण करसी-
लच करसील खरें? मग त्यानी त्याच्या स्वप्नामुळे
व त्याच्या मोठींमुळे त्याचा द्वेष अधिकच केला.
९ नंतर त्याने अणखी स्वप्न पाहिलें आणि तेंहि
आपल्या भावांस सांगून छटलें, पाहा मला अणखी
स्वप्न पडलें कीं पाहा, सूर्य, व चंद्र, व अकरा नक्ष-
त्रें मला नमलीं. १० आणि जसें त्याने आपल्या भा-
वांस वसें आपल्या बापास सांगितलें; तेव्हा त्याच्या
बापाने त्याच्या निषेध करून त्याला छटलें, त्यां हें
काय स्वप्न पाहिलें? मी आणि तुझी आई आणि
तुझे भाऊ तुला भूमीपर्यंत नमायास येऊंच येऊं
काय? ११ तेव्हा त्याचे भाऊ त्याजवर संतापले,
परंतु त्याच्या बापाने ती गोष्ट मनांत ठेविली. १२
नंतर त्याचे भाऊ आपल्या बापाच्या शेरडांस चा-
रायाला शखेमास गेले. १३ मग इस्राएल बो-

सेफाला बोलला, तुझे भाऊ शखेमांत चारितात
कीं नाहींत? ये, छाणजे मी तुला त्याजवळ पाठवीन;
तेव्हा हा त्याला बोलला, मी ऐयें आहे. १४ म-
ग तो द्याला बोलला, आतां तूं जाऊन आपल्या
भावांचें समाधान आणि शेरडांचें समाधान पाहून
मला वर्त्तमान परत आण; तसें त्याने त्याला हेब्रोन
खिडीहून पाठविलें आणि तो शखेमास गेल्या.
१५ तेव्हा तो कोणाला असा आढळला कीं पाहा
शिवारांत फिरत होता, यास्तव त्या माणसाने त्या-
ला असें विचारिलें कीं, तूं काय शोधितोस? १६
तेव्हा तो बोलला, मी आपले भाऊ शोधित आहे,
ते कोठें चारितात हें तूं कृपा करून मला सांग.
१७ मग तो माणूस बोलला, ते एथून निघाले,
कां कीं आपण दोघांनास जाऊं, असें त्यांचें छाणणें
म्या ऐकिलें; मग योसेफ आपल्या भावांच्या पाठी-
मागें गेला, आणि त्यांस दोघांनांत बावला. १८
तेव्हा त्यानी त्याला दुकून पाहिलें, आणि तो
त्याजवळ आल्यापूर्वी त्यानी त्याला मारायास त्या-
विषयी योजना केली. १९ आणि ते एकमेकांसीं
बोलले, पाहा, तो स्वप्नदर्शी येत आहे. २० तर
आतां चला, आपण त्याला जिवें मारूं, आणि ए-
खाया खाचेंत त्याला टाकूं, मग असें बोलूं कीं, दुष्ट
स्वापदाने त्याला खालें आहे; नंतर त्याचीं स्वप्न
काय होतील तें आपण पाहूं. २१ तेव्हा रडवे-
नाने ऐकिलें आणि त्याला त्याच्या हातांतून सोड-
वावें छाणून असें छटलें, आपण त्याला जिवें मरूं
नये. २२ आणि त्याला त्याच्या हातांतून सोड-
वून त्याच्या बापाजवळ त्याला परतवावें, छाणून
रडवेनाने त्यांस छटलें, रक्त वाडूं नका, रानांत
या खांचेमध्ये त्याला घाला, परंतु त्याजवर हात
टाकूं नका. २३ नंतर योसेफ आपल्या भावांज-
वळ आल्यावर असें झालें कीं त्यानी योसेफाचा
अंगरखा, जो विचित्र अंगरखा त्याच्या आर्मी होता,
तो काढून घेतला, आणि त्याला घरून त्या खांचेंत
टाकिलें; २४ तेव्हा ती खाच रिकामी, त्यांत पा-
णी नव्हतें. २५ मग ते भाकरी खायास बसले;
तेव्हा त्यानी आपले डोळे बंद करून पाहिलें कीं
पाहा, इस्राएलाचा काफला त्याच्या उंटांमुळां
गिलादाहून आला, सुगंध द्रव्यें व डीक व
बोक वाहून मिसरांत उतरयाक ते वळत होते.

२६ तेव्हा यहुदा आपल्या भावांजवळ बोलला, जर आझी आपला भाऊ मारूं आणि त्याचें रक्त लपवूं तर लाभ काय २७ चला, दगजे आपण तो इश्माएल्यास विवू, परंतु आमचा हात त्याजवर नसो, कां तर तो आमचा भाऊ, आमचें आंग आहे; मग त्याच्या भावांनी ऐकिलें. २८ तसें मिद्यानी व्यापारी लोक जवळून जात असतां त्यांनी योसेफला खांचीतून ओढून काढिलें, योसेफाला वीस इश्माएल्यास विकिलें; नंतर त्यांनी योसेफला मिसरांत नेलें. २९ तेव्हां रडवेन फिरून खांचेजवळ आला, आणि पाहा, खांचेमध्ये योसेफ नाही, यास्तव त्याने आपली वस्त्रें फाडिलीं. ३० मग तो आपल्या भावांजवळ परत बेंडन बोलला, मूल तो नाही, आणि मी कोणीकडे बाडं! ३१ तेव्हां त्यांनी योसेफचा अंमरखा घेतला, आणि शेरडातील बकरूं मारिलें, नंतर रक्तांत अंमरखा बुचकळला. ३२ मग त्यांनी तो विचित्र अंमरखा पाठविला आणि आपल्या बापाजवळ पोंदचवून घाटलें, हा आझास सांपडला आहे, आतां तूं ओळख, हा तुझ्या पुत्राचा अंमरखा आहे किंवा नाही! ३३ तेव्हां त्याने तो ओळखिला, आणि घाटलें, माझ्या पुत्राचा अंमरखा आहे; कोणी दुष्ट आपदाने त्याला खालें आहे, योसेफ फाडून टाकिल्या गेला. ३४ मग याकोबाने आपली वस्त्रें फाडिलीं; आणि आपल्या कंबरेस वरट नेसून आपल्या पुत्रासाठीं बहुत दिवस शोक केला. ३५ नंतर त्याचे सर्व पुत्र व त्याच्या सर्व कन्या त्याचें समाधान करायस उठल्या, परंतु तो समाधान पावयाचा नकार करीत बोलला, मी शोक करीत असल्या पुत्राजवळ लोकांतरीं उतरेन, वसा त्याचा बाप त्याच्यासाठीं रडला. ३६ तब मिद्यानी तर त्याला, मिसरांत फारोचा खेक खेटीपार मुख्य हस्तकी, याजवळ विकिलें.

अध्याय ३८

आणि ज्या वेळेस असें झालें कीं यहुदा आपल्या भावांजवळून उतरला, आणि कोणी अ-
दुसऱ्यावर हीरा नामक त्याजवळ बळून गेला. २ मग यहुदाने एवें कोणी खनानी शूबा नामक याची कन्या पाहिली; तेव्हा ती तिला घेउन तिच्या

GENESIS XXXVIII.

जवळ गेला. ३ मग ती गरोदर होउन पुत्र प्रसवली, आणि त्याने त्याचें नांव एर ठेविलें. ४ नंतर ती अणखी गरोदर होउन पुत्र प्रसवली, आणि तिने त्याचें नांव ओनान ठेविलें. ५ मग ती फिरूनहि पुत्र प्रसवली, आणि तिने त्याचें नांव शोला ठेविलें; जेव्हा ती त्याला प्रसवली तेव्हा तो खजीबांत होता. ६ नंतर यहुदाने आपला वडील पुत्र एर यासाठीं नवरी घेतली, आणि तिचें नांव तामार. ७ परंतु यहुदाचा वडील पुत्र एर परमेश्वराच्या दृष्टींत दुष्ट होता, यास्तव परमेश्वराने त्याला मारिलें. ८ मग यहुदाने ओनानाला सांगितलें, तूं आपल्या भावाच्या बायकोजवळ जा, दगजे तिजसीं लग्न करून आपल्या भावासाठीं संतान होऊं दे. ९ तेव्हां ओनान समजला कीं तें संतान आपलें होणार नाही, यास्तव जेव्हा तो आपल्या भावाच्या बायकोजवळ गेला, तेव्हा असें झालें कीं त्याने आपल्या भावाला संतान न द्यावें दगजून भूमीवर नासविलें. १० आणि त्याने जें केलें तें परमेश्वराच्या दृष्टींत वाईट होतें, यास्तव त्याने त्यालाहि मारिलें. ११ तेव्हां यहुदा आपली सून तामार दला बोलला, माझा पुत्र शोला मीठ हॉईपर्यंत तूं आपल्या बापाच्या घरीं विधवा राहा; कां कीं त्याने घाटलें, कदाचित् तोहि आपल्या भावांसारखा मरेल; मग तामार जाउन आपल्या बापाच्या घरीं राहिली. १२ तेव्हां बहुत दिवस झाल्यावर यहुदाची बायको शूबाची कन्या मेली; मग यहुदा समाधान पावल्यावर आपला मित्र हीरा जो अदुलामी यासुद्धा आपल्या शेरडांच्या कातरणांजवळ तिन्नाथास चढला. १३ तेव्हां तामारीला असें कळविलें गेलें कीं, पाहा तुझा सासरा आपल्या शेरडांस कातरायासाठीं तिन्नाथास चढत आहे. १४ मग तिने आपल्या विधवेपणाचीं वस्त्रें आपल्यावरून काढिलीं आणि आपल्या मुखवस्त्राने झांकिलें; तसा वेष धरून ती तिन्नाथाच्या वाटेवर उघड्या ठिक्काणीं बसली, कां तर शोला मीठ झाल्या परंतु आपण त्याची नवरी करून दिव्ही मेली नाही, असें तिने पाहिलें. १५ तेव्हा यहुदाने तिला पाहून तिला वेश्या असीं मोजिली, कां कीं तिने आपलें तोंड झांकिलें होतें. १६ मग तो वाटे-

वर तिजकडे फिरून बोलला, अगे चाल, मी तुज-
पासी येईन; तो तर समजला नाही कीं ती आप-
ली सून; मग ती बोलली, तूं मजवळ येसील तर
मला काय देसील? १७ आणि तो बोलला, मी
शेरडांतून बकरूं पाठवीन; तेव्हां ती बोलली, तूं
पाठविशील तोंपर्यंत हडप देसील कीं काय? १८
मग तो बोलला, मी तुला हडप काय देऊं? आ-
णि ती बोलली, तुझा ठसा व तुझ्या पोहंच्या
व तुझ्या हातांत जी काठी ती; तेव्हां तो तीं
तिला देऊन तिच्याजवळ गेला, आणि ती त्यापा-
सून गरोदर झाली. १९ तेव्हां ती उठून गेली,
आणि तिने आपल्यावरून आपलें मुखवस्त्र काढून
आपल्या विधवेपणाचीं वस्त्रें आगीं घेतलीं. २०
तेव्हां त्या स्त्रीच्या हातापासून हडप ध्यायास
यहूदाने आपला मित्र जो अबुलामी त्याच्या हा-
ताने शेरडांतून बकरूं पाठविलें, परंतु ती त्याला
सांपडली नाही. २१ मग त्याने त्या जाग्यांतील
माणसांस विचारिलें कीं, जी वेश्या वाटेवर दृष्टींत
होती ती कोठे आहे? आणि ते बोलले; एथें कोणी
वेश्या नव्हती. २२ तेव्हां तो यहूदाजवळ परत
बेऊन बोलला, ती मला सांपडली नाही, अणखी
त्या जाग्यांतील माणसें बोललीं कीं, एथें कोणी वे-
श्या नव्हती. २३ तेव्हां यहूदा बोलला, ती आ-
पल्यासीं घेवो, नाही तर आम्ही तुच्छ होऊं; पाहा,
म्या हें बकरूं पाठविलें परंतु ती तुला सांपडली
नाहीं. २४ मग सुमारे तीन महिन्यांनंतर असें
झालें कीं यहूदाला असें कळविलें गेलें कीं, तुझी
सून तामार, इने व्यभिचार केला आहे; अणखी
पाहा, व्यभिचाराने ती गरोदर झाली आहे; मग
यहूदा बोलला, तुझी तिला काढा, आणि ती ज-
ळली जावो. २५ तेव्हां ती काढिलेली असतां,
तिने आपल्या सासऱ्याजवळ पाठवून सांगितलें कीं,
ज्याचीं हीं आहेत त्या माणसापासून मी गरोदर
झालें; आणि ती बोलली, आतां तूं ओळख, हा
ठसा व पोहंच्या व काठी हीं कोणाचीं? २६ ते-
व्हां यहूदाने ओळखिली, आणि छटलें, ती मा-
श्यापेक्षा नीतिवंत आहे, कां कीं म्या आपला पुत्र
शेला याला ती दिल्ली नाहीं छणून; मग त्याने
तिला फिरून अनुभविलें नाहीं. २७ तेव्हां ति-
च्या प्रसवण्याच्या वेळेस असें झालें कीं पाहा ति-

च्या पोटांत जावळे होते. २८ आणि तिच्या
प्रसवण्यांत असें झालें कीं एकाने हात काढिला,
आणि सुइणीने त्याचा हात धरून त्याला जांभळें
सूत बांधून छटलें, हा पहिलें निषाला. २९ नं-
तर त्याने आपला हात माघारें घेतला, तेव्हां असें
झालें कीं पाहा, त्याचा भाऊ निषाला; तेव्हां ति-
ने छटलें, तूं कसें फोडीत आलास? तुजवर फो-
डणें असो; यास्तव त्याचें नांव फारेज ठेविलें
गेलें. ३० आणि त्यानंतर त्याचा भाऊ ज्याच्या
हाताला जांभळें सूत तो निषाला; आणि त्याचें
नांव जाराह ठेविलें गेलें.

अध्याय ३९.

योसेफ तर मिसरांत नेला गेला, आणि ज्यानी
त्याला तेथें खाली नेलें, त्या इस्राएल्याच्या
हातापासून पोटीफार फारोचा सेवक जो मुख्य ह-
स्तकी मिसरी माणूस याने त्याला विकत घेतलें.
२ परंतु परमेश्वर योसेफासंगती होता, आणि
तो सभाग्य माणूस झाला, आणि आपला धनी
मिसरी याच्या घरी असत होता. ३ तेव्हां त्या-
च्या धन्याने पाहिलें कीं परमेश्वर त्याच्यासंगतीं
आहे, आणि तो जें काहीं करितो तें त्याच्या हाता-
कडून परमेश्वर सफळ करितो. ४ तसें त्याच्या
दृष्टींत योसेफाला कृपा मिळाली आणि त्याने त्या-
ची सेवा केली; मग त्याने त्याला आपल्या घरावर
ठेविलें, आणि आपलें जें अवघें होतें तें त्याच्या
हातीं ठेविलें. ५ आणि त्याने आपलें घर आणि
जें आपलें सर्व होतें तें त्याला सोपिलें, तेव्हापासून
असें झालें कीं परमेश्वराने योसेफाकरितां त्या
मिसऱ्याच्या घरास आशीर्वाद दिव्हा; तसें घरा-
मध्ये व शेतामध्ये जें अवघें त्याचें होतें, त्यावर
परमेश्वराचा आशीर्वाद झाला. ६ यास्तव
त्याने आपलें जें अवघें योसेफाच्या हातीं असें
सोपिलें कीं त्याने जें अन्न खालें त्यावांचून आपलें
काहीं जाणिलें नाही; आणि योसेफ सुंदर व सु-
दर्शन होता. ७ आणि ह्या गोष्टींनंतर असें
झालें कीं त्याच्या धन्याच्या बायकोने आपली
दृष्टि योसेफावर ठेविली, आणि छटलें, माझ्या-
जवळ निज. ८ परंतु त्याने नकार केला, आणि
आपल्या धन्याच्या बायकोला छटलें, पाहा, मा-

इश्याजवळ घरांत काय तें माझा धनी जाणत नाही, आणि त्याने आपलें सर्व जें आहे तें माझ्या हातीं ठेविलें आहे. ९ या घरांत मजपेक्षा कोणी मोठा नाही, आणि त्याने तुजशिवाय मजपासून काहीं राखिलें नाही, कारण कीं तूं त्याची स्त्री आहेस; तर ही मोठी दुष्टाई मी कसें करूं! आणि देवाजवळ पाप कसें करूं! १० परंतु ती योसेफास दिवसोदिवस द्रणत होती, तथापि असें झालें कीं त्याने तिच्याजवळ निजायास अथवा तिच्याजवळ असयास तिचें ऐकिलें नाही. ११ आणि कोणी-एका वेळेस असें झालें कीं तो आपलें कप करायस घरांत आला, आणि घरच्या माणसांतील कोणी तेथें घरामध्ये नव्हता, १२ तेव्हा तिने त्याचें वस्त्र धरून छटलें, माझ्याजवळ नीज; मग तो आपलें वस्त्र तिच्या हातांत सांडून पळतां बाहेर निघाला. १३ तसें तो आपलें वस्त्र तिच्या हातीं सांडून बाहेर पळाला हें तिने पाहिलें, तेव्हां असें झालें कीं; १४ तिने आपल्या घरच्या माणसांस बोलविलें आणि त्यांस असें छटलें कीं, पाहा, आमचें हांसू करायस त्याने इत्री माणसाला आमच्याजवळ आणिलें आहे; तो माझ्याजवळ निजायास मजकडे आला, मग मी मोठ्या शब्दाने ओरडलें. १५ आणि मी हाक फोडून ओरडलें हें त्याने ऐकिलें, तेव्हां असें झालें कीं तो आपलें वस्त्र माझ्याजवळ सांडून पळतां बाहेर निघाला. १६ मग त्याचा धनी आपल्या घरी येईपर्यंत तिने त्याचें वस्त्र आपल्याजवळ ठेविलें. १७ नंतर तिने त्याला ह्या गोष्टीप्रमाणें सांगितलें कीं, तो इत्री चारूर ज्याला त्वां आमच्याजवळ आणिलें, तो माझे हांसू करायस मजकडे आला. १८ आणि मी हाक फोडून ओरडलें, तेव्हां असें झालें कीं तो आपलें वस्त्र माझ्याजवळ सांडून बाहेर पळाला. १९ आणि जेव्हा त्याच्या धन्याने आपल्या बायकोने आपल्याला सन्निहितलेली गोष्ट ऐकिली कीं, तुझ्या चारूराने अशा गोष्टीप्रमाणें मला केलें, तेव्हां असें झालें कीं त्याचा राम पेटला. २० यास्तव योसेफाच्या धन्याने त्याला धरिलें, आणि ज्या ठिकाणीं राजाचे बंदिवान बंदांत होते त्या बंदिशाळेंत त्याला घातलें; तसें तो तेथें बंदिशाळेंत असत होता. २१ परंतु परमेश्वर योसेफासंगती हो-

ता आणि त्याजवर दया केली, आणि त्याला बंदिशाळेच्या अधिकाराच्या दृष्टींत कृपा दिव्ही. २२ यास्तव बंदिशाळेच्या अधिकार्याने बंदिशाळेंतील सर्व बंदिवान योसेफाच्या हातांत दिव्हे, आणि तेथें त्यानीं अवघें जें केलें त्याचा हा करविणारा होता. २३ आणि बंदिशाळेच्या अधिकार्याने त्याच्या हाताखालीं कशास काहीं पाहिलें नाही, यास्तव कीं परमेश्वर त्याच्यासंगती होता, आणि त्याने जें केलें तें परमेश्वराने सफळ केलें.

अध्याय ४०.

ह्या गोष्टीनंतर असें झालें कीं मिसरी राजाचा प्राशनकारी व भाजणारा यानी आपला प्रभु मिसरी राजा याचा अपराध केला होता. २ यास्तव फारो आपल्या दोषा सेवकांवर, द्रणजे प्राशनकाऱ्यांचा पुढारी व भाजणाऱ्यांचा पुढारी यांजवर कोपला. ३ आणि हस्तकांच्या पुढार्यांच्या घरीं ज्या ठिकाणीं योसेफ बंदिवान होता तेथें त्याने त्यांस बंदीस घातलें. ४ तेव्हां हस्तकांच्या पुढार्याने त्यांस योसेफाच्या स्वाधीन केलें, मग त्याने त्यांची सेवा केली, आणि ते कित्येक दिवस बंदीस राहिले. ५ नंतर मिसरी राजाचा प्राशनकारी व भाजणारा जे बंदिशाळेंत बंद होजे ह्या दोघानीं एका रात्री आपल्या आपल्या स्वप्नांच्या अर्थाप्रमाणें स्वप्न पाहिलें. ६ मग सकाळीं योसेफ त्याजवळ आला आणि त्याने त्यांस पाहिलें, तेव्हां पाहा, ते ग्लान झाले. ७ तेव्हां त्याने आपल्यासंगतीं बंदीस आपल्या धन्याच्या घरीं फारोचे सेवक यांस असें विचारिलें कीं, आज तुमचीं तोंडे ग्लान कां झालीं! ८ मग ते त्याला बोलले, आम्ही स्वप्न पाहिलें आणि त्याचा अर्थ काढणारा नाही; तेव्हां योसेफ त्यांस बोलला, अर्थ काढणीं देवाकडे नाहींत कीं काय! तुम्ही आतां तीं मला सांगा. ९ मग प्राशनकाऱ्यांच्या पुढार्याने आपलें स्वप्न योसेफाला सांगितलें; असें त्याला छटलें कीं, माझ्या स्वप्नांत असें झालें कीं पाहा, माझ्यासमोर द्राक्षवेल झाला, आणि द्राक्षवेलाचे तीन फाटे. १० तेव्हां तो फुटल्यासारखा झाला फुलवरा येऊन त्याच्या पडणीं द्राक्षें पिकविली. ११ तेव्हां फारोची नाटी माझ्या हातांत

होवी आणि म्यां द्रक्षें घेऊन तीं फारोच्या वाटींत पिळिलीं, मग वाटी फारोच्या हातावर ठेविली. १२ तेव्हां योसेफ त्याला बोलला, त्याचा अर्थ असा, ते तीन फांटे तीन दिवस आहेत. १३ पुढें तीन दिवसांत फारो तुझें मस्तक उंचावील आणि तुझ्या कारभारावर तुज्ज पूर्ववत् करील, मग जेव्हां तूं त्याचा प्राशनकारी होतास त्या पहिल्या रीतीप्रमाणें तूं फारोची वाटी त्याच्या हातांत देशील. १४ आणि जेव्हां तुझें बरें होईल, तेव्हां तूं अवश्य आपल्यासीं माझी आठवण कर, आणि कुपेने मजवर दया करून माझी गोष्ट फारोला सांग, आणि मला या घरांतून काढ. १५ कां तर मी इश्यांच्या देशांतून चोरलेला खरें, आणि त्यानी मला कैदेत ठेवावें झणून म्या एथेंहि कांहीं केलें नाहीं. १६ नंतर अर्थ चांगला, हें भाजणाऱ्यांच्या पुढाऱ्याने पाहून योसेफाला छटलें, मिहि आपल्या स्वप्नांत असा होतो कीं पाहा, माझ्या मस्तकावर तीन पांढऱ्या टोपल्या; १७ आणि बरील टोपलींत भाजण्याने केलेलीं फारोचीं सर्व प्रकारचीं खाणीं होतीं, आणि पांखरांनी तीं माझ्या मस्तकावरील टोपलींतून खालीं. १८ तेव्हां योसेफ उत्तर करीत बोलला, त्याचा अर्थ हा, त्या तीन टोपल्या तीन दिवस आहेत. १९ पुढें तीन दिवसांत फारो तुझ्यावरून तुझा मस्तक उंचावील आणि तुला झाडावर टांगील, मग पांखरें तुजवरून तुझें मांस खातील. २० नंतर तिसऱ्या दिवसीं फारोचा जन्मदिवस झाला, तेव्हां त्याने आपल्या सर्व चाकरांमध्यें प्राशनकाऱ्यांचा पुढारी व भाजणाऱ्यांचा पुढारी यांचा तपास केला. २१ आणि त्याने प्राशनकाऱ्यांच्या पुढाऱ्याला त्याच्या प्राशनकारीपणावर पूर्ववत् केलें, मग त्याने फारोच्या हातावर वाटी ठेविली; २२ परंतु भाजणाऱ्यांच्या पुढाऱ्याला टांगिलें; जसें योसेफाने त्यास अर्थ सांगितला, तसें. २३ तथापि प्राशनकाऱ्यांच्या पुढाऱ्याने योसेफाची आठवण केली नाहीं, त्याला विसरला.

अध्याय ४१.

मग दोन वर्षांचा काळ गेल्यावर असें झालें कीं फारोला स्वप्न पडलें; तेव्हां पाहा, तो नदी-

जवळ उभा राहिला. २ नंतर पाहा, सात गायी दिसण्यांत सुंदर व आंगीं पुष्ट अशा नदींतून चढल्या आणि लव्हाळ्यांत चरत होत्या. ३ आणि पाहा, त्यांच्यामागें दुसऱ्या सात गायी, दिसण्यांत कुरूप व आंगीं शुष्क, अशा नदींतून चढल्या, आणि नदीच्या कांठी त्या पहिल्या गायी-जवळ उभा राहिल्या. ४ तेव्हां दिसण्यांत कुरूप व शुष्क आंगाच्या गायी यांनी त्या दिसण्यांत सुंदर व पुष्ट सात गायी खाऊन टाकिल्या; नंतर फारो जाग झाला. ५ मग तो झोंगीं गेला आणि दुसरी वेळ त्याला असें स्वप्न झालें कीं सात फुगीर व चांगलीं कणसें एका तांटावर उगवलीं. ६ आणि पाहा, त्यांच्यामागें शुष्क व पूर्वकडल्या वाऱ्याने करपलेलीं, असीं सात कणसें वाढिलीं. ७ आणि त्या सात शुष्क कणसानी तीं सात फुगीर व भरीव कणसें पिळिलीं; मग फारो जागा झाला, आणि पाहा स्वप्न आहे. ८ नंतर सकाळीं असें झालें कीं त्याचें मन चिंतातूर असून त्याने पाठवून मिसरांतील सर्व ज्योतिषी आणि तेथील सर्व चतुर यांस बोलाविलें, आणि त्यांस फारोने आपलें स्वप्न सांगितलें; परंतु त्याचा अर्थ फारोजवळ कोणाच्याने सांगवला नाहीं. ९ मग प्राशनकाऱ्यांचा पुढारी फारोला असें बोलला कीं, आज मी आपले अपराध आठवितां. १० फारो आपल्या चाकरावर रागें भरला होता, आणि त्याने मला व मजसहित भाजणाऱ्यांच्या पुढाऱ्याला हस्तक्यांच्या पुढाऱ्याच्या घरी बंदीस घातलें. ११ मग एक रात्री आधीं स्वप्न पाहिलें, म्या आणि त्याने आपल्या स्वप्नाच्या अर्थाप्रमाणें असें आधीं स्वप्न पाहिलें. १२ तेव्हां एक इब्री न्वातरणा जो हस्तक्यांच्या पुढाऱ्याचा चाकर तो तेथें आमच्यासंगतीं होता, आणि आधीं त्याला सांगितलें; मग त्याने आमच्या स्वप्नाचा अर्थ आम्हासाठीं काढिला, आपल्या स्वप्नाप्रमाणें अर्थ काढिला. १३ आणि असें झालें कीं त्याने आम्हासाठीं जसा अर्थ काढिला तसें झालें; त्याने मला माझ्या कारभारावर पूर्ववत् केलें, आणि त्याला टांगिलें.

१४ तेव्हां फारोने पाठवून योसेफाला बोलाविलें, आणि त्यानी त्याला कैदेतून लवकर काढिलें तेव्हां त्याने आपणास आणि आपलीं बत्ते बदलीं,

मग तो फारोजवळ आला. १५ तेव्हा फारो योसेफाला बोलला, म्या स्वप्न पाहिलें परंतु त्याचा अर्थ काढणारा कोणी नाहीं; आणि म्या तुजविषयीं असें ऐकिलें कीं तूं स्वप्न ऐकून त्याचा अर्थ काढितोस. १६ तेव्हा योसेफाने फारोला असें उत्तर केलें कीं, माझ्यानेच नाहीं, देव फारोला सुखाचें उत्तर देवो. १७ मग फारो योसेफाला बोलला, माझ्या स्वप्नामध्ये पाहा, मी नदीच्या काठी उभा राहिलों. १८ आणि पाहा सात गायी आर्मी पृष्ठ व सुंदर रूप्याच्या अशा नदीतून चढल्या, आणि लव्हाळ्यांत चरत होत्या. १९ मग पाहा, त्यांच्यामागे रोड व फार कुरूप व शून्य आर्मी अशा अणखी सात गायी चढल्या; अवघ्या मिसरदेशांत त्यांसारख्या वाईट म्या कधीं पाहिल्या नाहींत. २० तेव्हा शून्य व वाईट गायी यांनी त्या पहिल्या पृष्ठ सात गायी खाऊन टाकिल्या. २१ आणि त्या त्यांच्या पोटांत गेल्यावरहि असें जाणवलें नाहीं कीं त्यांच्या पोटांत गेल्या, परंतु त्यांचें रूप पहिल्याप्रमाणें वाईट राहिलें; मग मी आगा झालों. २२ नंतर माझ्या स्वप्नांत मला दिसलें कीं पाहा, एका तांटावर सात कणसें भरिंव व चांगलीं, असीं वरतीं आलीं. २३ आणि पाहा त्यांच्यामागे सात कणसें निबर, शुष्क, पूर्वेकडल्या बायाने करपलेलीं, असीं उमवलीं. २४ आणि त्या शुष्क कणसानी तीं सात चांगलीं कणसें मिळिलीं; तर म्या ज्योतिष्यांस सांगितलें, परंतु कोणी मला समजाविलें नाहीं. २५ तेव्हा योसेफ फारोला बोलला, फारोचें स्वप्न तें एक आहे; देव जें करितो तें फारोला कळविलें. २६ सात चांगल्या गायी तीं सात वर्षे, आणि सात चांगलीं कणसें तीं सात वर्षे आहेत; स्वप्न एकच. २६ आणि त्या वर्षीच्या मागे रोड व वाईट ज्या सात गायी करत आल्या तीं सात वर्षे आहेत; आणि सात कणसें तीं शुष्क पूर्वेकडल्या बायाने करपलेलीं, तीं दुष्काळाचीं सात वर्षे होतील. २८ जी गोष्ट म्या फारोला सांगितली ती हीच, देव जें करितो तें फारोला दाखवितो. २९ पाहा, सर्व मिसरदेशांत अति सर्वगाईचीं सात वर्षे येत आहेत. ३० आणि त्यानंतर दुष्काळाचीं सात वर्षे उगवतील! मग मिसरदेशांत सर्वगाई अगदीं मिसरली जाईल,

आणि दुष्काळ देशाचा क्षय करील. ३१ आणि तिच्यानंतर जो दुष्काळ त्यामुळें ती सर्वगाई देशांत कळणार नाहीं, कां तर तो फार भारी होईल. ३२ आणि फारोला स्वप्न दोन वेळा झालें, तें इतक्या वरून कीं ही गोष्ट देवाकडून खचीत केलेली आहे, आणि ती पूर्ण करायास देव उतावळी करित आहे. ३३ यास्तव आतां फारोने बुद्धिमान व शाहाणा माणूस शोधावा, आणि त्याला मिसर देशावर ठेवावें. ३४ फारोने हेंहि करावें कीं देशावर पाहणेकरी ठेवावा; आणि सर्वगाईच्या सात वर्षांपर्यंत मिसर देशाचा पांचवा हिस्सा घ्यावा. ३५ आणि त्यानी जीं सात चांगलीं वर्षे येतात त्यांतील अवघें खाणें एकवट करावें, आणि फारोच्या हाताखालीं धान्य साठवावें, तसें त्यानी नमस्कारांमध्ये खाणें राखावें. ३६ तसें दुष्काळाचीं जीं सात वर्षे मिसर देशांत होतील त्यांत तें खाणें देशाच्या भांडवलासाठीं होईल; कारण दुष्काळाने देशाचा क्षय न व्हावा. ३७ तेव्हा ती गोष्ट फारोच्या वृष्टींत आणि त्याच्या सर्व चाकरांच्या वृष्टींत बरी वाटली.

३८ मग फारो आपल्या चाकरांस बोलला, यासारखा माणूस ज्यामध्ये देवाचा आत्मा आहे, आम्हास तसा सांपडेल कीं काय? ३९ यास्तव फारो योसेफाला बोळला, देवाने हें सर्व तुला जाणविलें आहे, यावरून तुझ्यासारख्या बुद्धिमान व शाहाणा कोणी नाहीं. ४० तूं माझ्या घरावर हो, आणि माझे सर्व लोक तुझ्या आज्ञेप्रमाणें करतील, केवळ सिंहासनीं मी तुजपेक्षा मोठा होईन. ४१ आणि फारो योसेफाला बोलला, पाहा म्या तुला अवघ्या मिसरदेशावर ठेविलें आहे. ४२ तेव्हा फारोने आपली मोहर आपल्या हातांतून काढून योसेफाच्या हातांत घातली, आणि त्याच्या गळ्यांत खोब्याचा हार घातला. ४३ मग आपला जो दुसरा रथ त्यांत त्याला बसविलें आणि त्याच्यापुढें गुडघे टेंका, असें लोकानी ललकारिलें; तसें त्याने त्याला अवघ्या मिसरदेशावर ठेविलें. ४४ आणि फारो योसेफाला बोलला, मी फारो आहे अणि तुझ्या आज्ञेचाचून अवघ्या मिसरदेशांत कोणी आपला हात किंवा पाय उचलणार नाहीं. ४५ तेव्हा फारोने योसेफाचें संक-

जाफनाथपानेहा असें ठेविलें, आणि भोनाचा या-
जक पोटीफेरा याची कन्या आसनाथ ही त्याची
नवरी करून त्याला दिव्ही, आणि योसेफ अव-
ध्या मिसरदेशावरून गेला.

४६ आणि जेव्हा योसेफ मिसराचा राजा
फारो यासमोर उभा राहिला, तेव्हा तो तीस व-
र्षांचा होता; नंतर योसेफ फारोच्या पुढून नि-
घाला आणि अवध्या मिसरदेशांत फिरला. ४७
तेव्हा सर्वगाईचीं सात वर्षे भूमीने भरमुठी करून
पिकविलें, ४८ आणि जीं सात वर्षे मिसरदेशांत
झालीं त्यातील अवघें खाणें त्याने एकवट केलें,
आणि तें खाणें नगरामध्ये ठेविलें, आणि एकएक
नगराच्या चहुंकडील देशांत जें अन्न तें त्यामध्ये
ठेविलें. ४९ तसें योसेफने समुद्राच्या बाळूसा-
रिचें पुष्कळच धान्य एकवट केलें, इतकें की त्याने
मोजणें सोडिलें, कां तर तें अगणित झालें. ५०
आणि दुकाळाचीं वर्षे आल्यापूर्वी योसेफाचे दोन
पुत्र जन्मले; भोनाचा याजक जो पोटीफेरा याची
कन्या आसनाथ ही त्यापासून त्यांस प्रसवली.
५१ आणि योसेफने वडिलाचें नांव मनाशे
ठेविलें, कां की त्याने छटलें, माझे अवघे कष्ट
आणि माझ्या बापाचें सर्व घर देवाने मला वि-
सरविलें आहे. ५२ आणि दुसऱ्याचें नांव त्याने
एफ्राईम ठेविलें, कां की माझ्या दुःखाच्या देशांत
देवाने मला सफळ केलें आहे.

५३ तेव्हा मिसरदेशांत सर्वगाईचीं जीं सात
वर्षे झालीं, तीं संपलीं. ५४ नंतर योसेफने सां-
गित्याप्रमाणें दुकाळाचीं सात वर्षे येऊं लाग-
लीं; तेव्हा दुकाळ त्या सर्व देशामध्ये झाला परंतु
अवध्या मिसरदेशांत भाकर होती. ५५ मग अ-
वध्या मिसरदेशांत दुकाळ झाल्यावर रयत फा-
रोजवळ अनासाठीं ओरडली, तेव्हा फारो सर्व
मिसर्यांस बोलला, योसेफजवळ जा, तो तुझास
जें सांगिल तें तुझी करा. ५६ तेव्हा दुकाळ
देशाच्या सर्व पाठीवर झाल्यानंतर योसेफने
सर्व साठे उघडले आणि मिसर्यांस विकिलें;
आणि मिसरदेशांत दुकाळ भारी झाला.
५७ तेव्हा सर्व देशांचे ते मिसरांत योसेफा-
जवळ विकत घ्यायास आले, कां तर सर्व दे-
शांत दुकाळ भारी झाला.

अध्याय ४२.

नंतर याकोबाने पाहिलें की मिसरांत धान्य आ-
हे, तेव्हा याकोब आपल्या पुत्रांस बोलला, तु-
झी परस्परांस कां पाहतां? २ मग तो बोलला,
पाहा, म्या ऐकिलें की मिसरांत धान्य आहे, तिकडे
उतरा आणि तेथून आद्यासाठीं विकत घ्या, झ-
णजे आढी न मरतां जगूं. ३ तसें योसेफाचे
दादा भाऊ धान्य विकत घ्यायास मिसरांत उत-
रले. ४ परंतु योसेफाचा भाऊ बन्यामीन याला
त्याच्या भावासंगतीं याकोबाने पाठविलें नाहीं; कां
तर त्याने छटलें, कदाचित् त्याला विघ्न प्राप्त हो-
ईल. ५ तेव्हा इसाएलाचे पुत्र विकत घ्यायास
येणाऱ्यांमध्ये आले, कां की खनानदेशांत दुकाळ
झाला. ६ मग त्या देशावर योसेफ अधिकारी
होता, त्याने देशातील सर्व लोकांस विकिलें, तेव्हां
योसेफाचे भाऊ आले, आणि आपलीं तोंडे भूमी-
कडे करून त्याला नमले. ७ तेव्हां योसेफाने
आपले भाऊ पाहून त्यांस ओळखिलें, परंतु त्यांस
आपणाला अनेकखी दाखविलें, आणि त्यांसीं क-
ठोर भाषणेंकरून त्यांस छटलें, तुझी कोठून आ-
लां? तेव्हां ते त्याला बोलले, आढीं खाणें वि-
कत घ्यायास खनानदेशाहून आलों. ८ तेव्हां
योसेफाने आपले भाऊ ओळखिलें असतांहि
त्यानी त्याला ओळखिलें नाहीं. ९ आणि यो-
सेफाने त्यांविषयीं जीं स्वप्ने पाहिलीं होती तीं
आठविलीं, आणि त्यांस छटलें, तुझी हेर आहां,
देशाचें नागवेंपण पाहायास आलां आहां. १०
तेव्हां ते त्याला बोलले, हे माझ्या धनी, असें न-
व्हे, परंतु धान्य विकत घ्यायास तुझे चाकर आले
आहेत. ११ आढीं सर्व एक माणसाचे पुत्र आ-
हों, आढीं खरे आहों; तुझे चाकर आढीं हेर
नव्हों. १२ परंतु तो त्यांस बोलला, असें नव्हे,
कां की देशाचें नागवेंपण पाहायास तुझी आलां
आहां. १३ तेव्हां ते बोलले तुझे चाकर आ-
ढी बारा भाऊ खनानदेशांतील एक माणसाचे
पुत्र आहों; आणि पाहा धाकटा तो आज आम-
च्या बापाजवळ, आणि एक नाहींच. १४ तेव्हां
योसेफ त्यांस बोलला, जें म्या तुझास सांगितलें,
तें तुझी हेर आहां. १५ बावळून तुमची परीक्षा

होईल, जर तुमचा भाऊ भाऊ अशें येत नाही तर तुम्ही एवढी जाणार नाही, अशी फारोच्या जिव्याची शक्य मी करितों. १६ तुम्ही आपल्यातून एकाल बाठवा, आणि त्याने तुमचा भाऊ आणावा परंतु तुम्ही बंद राहा; तसें तुमच्या गोष्टीची परीक्षा होईल कीं तुमच्यांत सत्यता आहे किंवा नाही; तसें न कराल, तर फारोच्या जिव्यावरून तुम्ही हेर आहां. १७ तेव्हा त्याने त्यास तीन दिवसपर्यंत अटकेंत बांधिलें. १८ मग तिसऱ्या दिवशी योसेफ त्यास बोलला, हें तुम्ही करा आणि ज्या, कां कीं मी देवाला भितो. १९ जर तुम्ही खरे तर तुमचा एक भाऊ तुमच्या बंदिशाळेंत नंदिवा राहो, परंतु तुम्ही जा, आणि आपल्या घराच्या भुकेसाठीं खाणें व्या. २० मग तुमचा बाकटा भाऊ माझ्याजवळ आणा, झणजे तुमच्या शेटी खऱ्या ठरतील आणि तुम्ही मरणार नाही; नंतर त्याची त्याप्रमाणें केलें. २१ तेव्हा ते एकमेकांसीं बोलले, हाहा आधीं आपल्या भावाविषयीं दोषी आहों, कां कीं आधीं त्याच्या जिव्यां संकट पाहिलें, तेव्हा तो आझाजवळ काकुळती करित होता, तेव्हा आधीं ऐकिलें नाही, त्यासाठीं हें संकट आझास लागलें. २२ तेव्हा रडवेन त्यास उत्तर देउन बोलला, मुलावर पाप कळं नका, असें म्या तुम्हास सांगितलें नाही कीं काय? परंतु तुम्ही ऐकिलें नाही, यास्तव पाहा, त्याच्या रक्तपाताचा जडा घेतला जातो. २३ आणि योसेफाने एकून समबलें हें त्यास ठाऊक नव्हतें, कां तर दुभाषी त्याच्यांमध्यें होता. २४ तेव्हा तो त्याजवळून मुरदून रडला, मग त्यांजडे फिरला, आणि त्यासीं बोलला; नंतर त्याने त्यांमधून शिमोन काढिला, आणि त्याच्या दृष्टींत त्याला बांधिलें. २५ तेव्हा योसेफने आज्ञा दिली कीं त्यांच्या गोण्यांत धान्य भरवें, आणि प्रत्येकाच्या गोण्यांत त्याचा पैका फिरून घालवा, आणि वाटेचा शिधा त्यास द्यावा; आणि बाकराने त्यास तसें केलें. २६ नंतर ते आपल्या कटवांवर धान्य घालून तेथून गेले. २७ मग उतारशाळेंत एकाने आपल्या गाढवाला वैरण घायास आपली गोण सोडिली, तेव्हा त्याला आपला पैका दिसला कीं पाहा, तो आपल्या शेतीच्या तेंडांत होता. २८ तेव्हा तो आ-

पल्या भावांस बोलला, माझा पैका माझारा दिल्हा आहे, आणि पाहा, माझ्या गोणींतच आहे; तेव्हां त्याचें हृदय उचकलें, आणि ते थरथरले होउन परस्परें बोलले, देवाने आझास हें काय केलें? २९ नंतर ते खानानदेशांत आपला बाप याकोब याजवळ पोहंचले, आणि आपणांस जें लागलें, तें सर्व त्यांनी त्याला सांगितलें कीं, ३० म्या देशाचा जो धनी तो माणूस आझासीं कठोर बोलला, आणि देशाचे हेर असें त्याने आझास ठरविलें. ३१ परंतु आझी त्याला बोललों, आझी खरे आहों, आझी हेर नव्हों. ३२ आझी आपल्या बापाचे पुत्र बारा भाऊ आहों; एक तो नाही, आणि धाकटा तो आज आमच्या बापाजवळ खानानदेशांत आहे. ३३ तेव्हा जो त्या देशचा धनी, त्या माणसाने आझास छटलें, यावरून मी जाणें कीं तुम्ही खरे आहां, तुम्ही आपला एक भाऊ मजपासीं ठेवावा, आणि तुम्ही आपल्या घराच्या भुकेसाठीं धान्य घेउन जा. ३४ आणि तुमचा धाकटा भाऊ माझ्याजवळ आणा, मग तुम्ही हेर नव्हां, परंतु तुम्ही खरे आहां, असें मी जाणें; तुमचा भाऊ तुम्हास देईन, आणि तुम्ही या देशांत व्यापार करावा. ३५ तेव्हां ते आपल्या गोण्या रिकाम्या करित असतां असें झालें कीं पाहा, प्रत्येकाच्या पैक्याची गांठोडी आपल्या गोणींत आहे; तेव्हा ते आणि त्यांचा बाप त्यांच्या पैक्यांच्या गांठोड्या पाहून भ्याले. ३६ तेव्हा त्यांचा बाप याकोब त्यांस बोलला, तुम्ही मला पुत्रहीन करित आहां; योसेफ तो नाही, आणि शिमोन तो नाही, ह्यांमिना-ल्लाहि तुम्ही घ्याल, हीं अवधी मला प्रतिकूल आहेत. ३७ नंतर रडवेन आपल्या बासला बोलल्ल कीं, जर मी त्याला तुझ्याजवळ न आणीन तर त्या माझे दोन पुत्र मारावे, त्याला माझ्या हातांत दे, झणजे मी त्याला माझें तुझ्याजवळ आणीन. ३८ परंतु तो बोलला, माझा पुत्र तुमच्यासंगतीं खालीं जाणार नाही, कां कीं त्याचा भाऊ मेला आणि तो एकला राहिला; आणि ज्या वाटेने तुम्ही जातां त्यांत जर त्याला विघ्न प्राप्त होतें, तर तुम्ही माझे पिकलेले केंस खेदाने लोकांतरीं पाडाल.

अध्याय ४३.

तेव्हा देशांत दुकाळ भारी झाला. २ आणि त्यांनी जें धान्य मिसरांतून आणिलें होतें, तें त्यांनी खाऊन संपाविलें; तेव्हां असें झालें कीं त्यांचा बाप त्यास बोलला, तुझी परत जाऊन आद्यासाठी थोडे खार्णे विकत घ्या. ३ मग यहूदा त्याला बोलला कीं, त्या माणसाने आद्यास खचीतच खचीत सांगितलें कीं, तुमचा भाऊ तुमच्यासंगतीं नसला, तर तुझी माझे तोंड पाहणार नाहीं. ४ जर तूं आमच्या भावाला आमच्यासंगतीं पाठविणार आहेस, तर आझी उतरूं आणि तुझ्यासाठी खार्णे विकत घेऊं. ५ परंतु जर तूं पाठविणार नाहीस, तर आझी उतरणार नाहीं, कां कीं तो माणूस आद्यास बोलला, तुमचा भाऊ तुझाबरोबर नसला, तर तुझी माझे तोंड पाहणार नाहीं. ६ तेव्हां इस्राएल बोलला, तुमचा अणखी भाऊ आहे, हें त्या माणसाला सांगावें, असें माझे वाईट तुझी कां केलें? ७ तेव्हां ते बोलले, त्या माणसाने आद्याविषयी आणि आमच्या नात्याविषयी चौकसीने विचारिलें कीं तुमचा बाप अझून जिवंत आहे कीं काय? तुमचा दुसरा भाऊ आहे कीं काय? आणि त्या गोष्टीच्या अर्थाप्रमाणें आझी त्याला सांगितलें; तुझी आपला भाऊ खाली आणा, असें तो सांगिल, हें आमच्याने जाणवलेंच कीं काय? ८ नंतर यहूदा आपला बाप इस्राएल याला बोलला, माझ्यासंगतीं मूल पाठीव, मग आझी उठून जाऊं, झणजे आझी न मरतां जगूं, आझी आणि तूं आणि आमच्या बाळकेंहि. ९ मी त्याविषयी जमीन होईन, त्या त्याला माझ्या हातापासीं शोषावें; जर मी त्याला तुझ्याजवळ न आणितों आणि तुझ्यासमोर न ठेवितों, तर मी सर्वदा तुझा अपराधी होईन. १० कां कीं जर आझी विलंब केला नसता, तर निश्चयें आतां दुसरी खेप करून परत आलों असतों. ११ तेव्हां त्यांचा बाप इस्राएल त्यास बोलला, जर सध्यां असें आहे तर तुझी हें करा; या देशातील निवडक पदार्थ तुमच्या गोण्यांत घेऊन त्या माणसासाठीं भेट खाली न्या, थोडा डोक व थोडी मध, सुंगधद्रव्ये व बोळ, पिस्ते व बदाम, हीं न्या. १२ आणि

दुष्पट पैका आपल्या हातांत घ्या, आणि तुमच्या गोण्यांच्या तोंडांत जो पैका मांमे आणिला गेला तो तुझी आपल्या हातांत परत न्या; कदाचित् ती चूक होती. १३ आणि तुमचा भाऊ घ्या, मग उठून त्या माणसाजवळ परत जा. १४ आणि सर्वसमर्थे देवाने त्या माणसाच्या दर्शनीं तुझास दया देऊन तुझासुद्धा तुमचा दुसरा भाऊ, आणि बऱ्यामीन माघारें पाठवावा, आणि जर मी पुत्रहीन होतों तर पुत्रहीन होतों. १५ नंतर त्या माणसानी असी भेट घेतली, आणि आपल्या हातांत दुष्पट पैका आणि बऱ्यामीनहि घेतला, मग ते उठून मिसरांत उतरले आणि योसेफासमोर उभे राहिले. १६ तेव्हां योसेफाने त्यांच्यासंगतीं बऱ्यामीनाला पाहून आपल्या घरच्या कारभार्याला सांगितलें कीं, या माणसास घरीं ने, आणि खाटीकपणा करून सिद्ध कर, कां कीं हीं माणसें दुपारीं माझ्यासंगतीं जेवतील. १७ तेव्हां जसें योसेफाने सांगितलें तसें त्या माणसाने केलें, झणजे त्या माणसाने त्या माणसांस योसेफाच्या घरीं नेले. १८ तेव्हां तीं माणसें आपण योसेफाच्या घरीं आणि त्यावरून भ्यालीं, आणि बोललीं, जो पैका पहिल्याने आमच्या गोण्यांत परत दिव्हा, त्या कारणावरून त्याने आद्यावर निमित्त ठेवायास आणि आद्यावर पडायास आणि आद्यास आमच्या गाढवांसुद्धा चाकरांसाठीं धरायास आझी आतां आणिले गेलों. १९ तेव्हां ते योसेफाच्या घरावरच्या माणसाजवळ आले, आणि त्यापासीं घरच्या दरवाज्याजवळ बोलतां झणाले, २० हे माझ्या धनी, माझे एकावें, आझी खार्णे विकत घ्यायास पूर्वी खाली आलों, हें खरें. २१ आणि जेव्हा आझी उत्तारशाळेस पोहचलों, तेव्हां असें झालें कीं आझी आपल्या गोण्या सोडल्या, आणि पाहा प्रत्येकाचा पैका त्याच्या गोणीच्या तोंडांत, आमचा पैका यथावज्जी होता, यास्तव आझी आपल्या हातीं तो परत आणिला आहे. २२ आणि खार्णे विकत घ्यायास आपल्या हातीं दुसरा पैका खाली आणिला आहे; आमचा पैका आमच्या गोण्यांत कोणी घातला, हें आझी जाणत नाहीं. २३ तेव्हां तो बोलला, तुझी सुखरूप असा, भिडें न का, तुमचा देव झणजे तुमच्या बापाचा देव, योने

तुमच्या घोण्यांत तुझास धन दिव्हे, तुमचा पैका मला फोडंचला; मग त्याने शिथोन काढून त्यांच्या जवळ आणिला. २४ नंतर त्या माणसाने त्या माणसास योसेफच्या घरांत आणिलें, मग पाणी दिव्हे, आणि त्याने आपले पाय धुतले, आणि त्याने त्यांच्या गाढवांस वैरण दिव्ही. २५ तेव्हा योसेफ दुपारी येई त्या वेळेसाठी त्याने भेट सिद्ध केली; कां की आपण एथें अन्न खाणार असें त्याने ऐकिलें होतें. २६ मग योसेफ घरी आला आणि ते आपल्या हातीं जी भेट ती घरांत त्याजवळ आणून भूमीकडे त्याला नमले. २७ तेव्हा त्याने त्यांस कुशलतेविषयीं विचारितां छटलें, तुमचा छातरा बाप, ज्याविषयीं तुम्ही बोललां तो सुखरूप आहे कीं काय? अशून जिवंत आहे कीं काय? २८ आणि ते बोलले, तुम्हा चाकर आमचा बाप तो कुशल आहे, अशून जिवंत आहे; तेव्हा ते लवून नमले. २९ नंतर त्याने आपले डोळे बंद करून आपला भाऊ बन्ध्यामीन आपल्या आईचा पुत्र खाल पाहिलें, आणि छटलें, तुमचा धाकटा भाऊ ज्याविषयीं तुम्ही मला सांगितलें, तो हाच कीं काय? अणखी त्याने छटलें, हें माझ्या पुत्र, देव तुजवर कृपा करो. ३० तेव्हा योसेफ उठवला झाला, कां की त्याच्या भावाविषयीं त्याचीं आंतडीं कळवळलीं, आणि त्याने रडयाचा बाग धोविला; तेव्हा तो आपल्या खोलींत मेलाला आणि तेथें रडला. ३१ नंतर त्याने आपलें तोंड धुतलें आणि बाहेर येऊन आपणाला आकळिलें, मग अन्न वाढायास सांगितलें. ३२ नंतर त्याने त्याच्यासाठीं वेगळें आणि त्याच्यासाठीं वेगळें, आणि बे शिसरी त्याबरोबर बेवणारे त्यांच्यासाठीं वेगळें मांडिलें, कां की इज्याच्यासंगतीं शिसऱ्यांच्याने अन्न बेवणत नाहीं, कां तर हें शिसऱ्यांसीं मळमळी आहे. ३३ तेव्हा ते त्याच्यासमोर बडेल आपल्या बडेलपणाप्रमाणें आणि धाकटा आपल्या धाकटपणाप्रमाणें, असे बसले, यास्तव त्या माणसाने एकमेकांस आश्चर्य दाखविलें. ३४ आणि त्याने आपल्यापुढून त्यांच्यासाठीं वांटे काढिले, परंतु त्या सर्वांच्या वांटापेक्षां बन्ध्यामीनकास कांय पांचपट मोठा होता; तसें ते त्यांच्यासमोर पिऊन तुम झाले:

अध्याय ४४.

नंतर त्याने आपल्या घरच्या कारभाराला आज्ञा दिव्ही कीं, हीं माणसें वाडूं झकतील इतकें खाणें तूं त्यांच्या घोण्यांत भर, आणि एकएकाचा पैका त्यांच्या गोणीच्या तोंडांत घाल. २ आणि माझा गडवा छानजे तो रुप्याचा गडवा, धाकट्याच्या गोणीच्या तोंडांत त्याच्या धान्य पैक्यासुद्धां घाल; तर योसेफ जी मोष्ट बोलला, तिजप्रमाणें त्याने केलें. ३ मग सकाळ उजाडली तेव्हा तीं माणसें आपल्या गाढवांसुद्धां रवाना झालीं. ४ ते नगरांतून निघून दूर गेले नव्हते, तेव्हा योसेफ आपल्या घरच्या कारभाराला बोलला, तूं उठ, त्या माणसांच्या पाठीस लाग, आणि त्यांस आटोपल्यावर त्यांस असें छान, तुम्ही बऱ्याच्या ठिकाणीं वाईट कां केलें? ५ ज्यांतून माझा धनी पिवो, आणि म्याबर तो निरखूनच पाहतो, हें तेंच कीं नव्हें? जें तुम्ही केलें तें हें वाईट केलें. ६ नंतर त्याने त्यांस आटोपिलें आणि त्यांस त्याच गोष्टी सांगितल्या. ७ तेव्हा ते त्याला बोलले, माझा धनी अशा गोष्टी कां छानतो? ह्या गोष्टीप्रमाणें करणें हें तुम्हा चाकरांस वाईटच आहे. ८ पाहा, जो पैका आम्ही आपल्या घोण्यांच्या तोंडीं पावलों, तो आम्ही जनानदेशाहून तुम्हाजवळ परत आणिला; तर तुम्हा धन्याच्या घरांतून रुपें अथवा सोनें आम्ही कसें चोरूं? ९ तुम्हा चाकरांतील ज्याजवळ तें मिळेल तो मरो, आणि आम्हीहि आपल्या धन्याचे चाकर असें होऊं. १० नंतर तो बोलला, बरें, आतां तुमच्या गोष्टीप्रमाणें असें होवो कीं ज्याच्याजवळ तें मिळेल तो माझा चाकर होवो, परंतु तुम्ही निंदींषीं असा. ११ तेव्हा त्याने आपली आपली गोण भूमीवर लवकर उतरिली, आणि एकस्काने आपापली गोण सोडिली. १२ मग तो बडिल्ल्यासून शेधूं लागला आणि धाकट्यापर्यंत आला, तेव्हा बन्ध्यामीनच्या गोणींत मडवा सांपडला. १३ मग त्याने आपलीं वस्त्रें फाडिलीं, नंतर ते आपला आपला माठव लपवून भाषारें नगरांत गेले. १४ तसें बडूदा आपल्या भावांसुद्धां योसेफच्या घरीं आला, कां की तोंपर्यंत तो तेथें होता, मग ते त्यासमोर भूमीवर पडले

१५ तेव्हा योसेफ त्यास बोलला, तुझी जे काम केले तें काय? माझ्यासारखा जो माणूस तो निरखूनच पाहील, हें तुझास कळलें नव्हतें काय? १६ तेव्हा यहूदा बोलला, माझ्या धन्याला आढी काय सांगू? आढी कसें बोलूं आणि आपल्यास निर्दोषी कसें करूं? तुझ्या चाकरांचें पाप देवाला सांपडलें आहे; पाहा, आढी आपल्या धन्याचे चाकर आहों, आणि ज्याच्या हातांत गडवा सांपडला तोहि आहे. १७ तेव्हा तो बोलला, तसें करणें तें मला वाईटच आहे; ज्या माणसाच्या हातांत गडवा सांपडला तोच माझा चाकर होवो, परंतु तुझी आपल्या बापाजवळ सुखरूप जा. १८ तेव्हा यहूदा त्याच्याजवळ आला आणि बोलला, हे माझ्या धनी, कृपा करून तूं आपल्या चाकराला त्याच्या धन्याच्या कानांत एक गोष्ट बोलूं दे, आणि आपल्या चाकरावर आपला राग न पेटो, कां कीं जसा फारो तसाच तूं आहेस. १९ माझ्या धन्याने आपल्या चाकरांस असें विचारिलें कीं, तुझास बाप किंवा भाऊ आहे कीं काय? २० तेव्हा आढी आपल्या धन्याला सांगितलें, आद्यास द्यातारा बाप आहे, आणि त्याच्या द्यातारपणाचा धाकटा लेकर आहे, परंतु त्याचा भाऊ मेला असता तो आपल्या आईचा एकच राहिलेला आहे, आणि त्याचा बाप त्याजवर प्रीति करितो. २१ मग त्यां आपल्या चाकरांस सांगितलें, म्या आपली दृष्टि त्याजवर ठेवावी छणून तुझी त्याला माझ्याजवळ खाली आणा. २२ तेव्हा आढी आपल्या धन्याला द्याटलें कीं, मूल आपल्या बापाला सोडूं शकत नाही; जर तो आपल्या बापाला सोडील, तर हा मरेल. २३ तेव्हा त्यां आपल्या चाकरांस द्याटलें, जर तुमचा धाकटा भाऊ तुमच्यासंगतीं खाली येत नाही, तर तुझी माझे तोंड फिरून पाहणार नाही. २४ नंतर तुझा चाकर माझा बाप याजवळ जेव्हा आढी गेलों, तेव्हा असें झालें कीं माझ्या धन्याच्या गोष्टी आढी त्याला सांगितल्या. २५ नंतर आमचा बाप बोलला, तुझी परत जाऊन आद्यासाठीं थोडें खणें विकत घ्या. २६ तेव्हा आढी बोललों आमच्याने खाली जावत नाही; जर आमचा धाकटा भाऊ आमच्यासंगतीं असला, तर आढी

खाली जाऊं; कां कीं आमचा धाकटा भाऊ आमच्यासंगतीं नसल्यास आमच्याने त्या माणसाचें तोंड पाहवत नाही. २७ तेव्हा तुझा चाकर माझा बाप आद्यास बोलला, तुझी जाणतां कीं माझी बायको माझे दोन पुत्र प्रसवली. २८ तर एक मजपासून गेला आणि म्या द्याटलें, निश्चयें तो फाडलाच फाडला गेला आहे, आणि आतांपर्यंत म्या त्याला पाहिलें नाही. २९ आतां तुझी यालाहि माझ्यापासून घ्याल आणि याला विघ्न प्राप्त होईल, तेव्हा तुझी माझे पिकलेले केंस खेदाने लोकांतरीं पाडाल. ३० तर आतां तुझा चाकर माझा बाप याजवळ जेव्हा मी पोहेंचेल, तेव्हा तो मूल आमच्यासंगतीं नसतां आणि याच्या माणासीं त्याचा प्राण बांधला असतां, ३१ जेव्हा तो पाहील कीं मूल नाही, तेव्हा असें होईल कीं तो मरेल; तसें तुझा चाकर आमचा बाप याच्या पिकलेल्या केंसांस तुझे चाकर खेदाने लोकांतरीं पाडतील. ३२ अणखी माझ्या बापाजवळ तुझा चाकर मी या मुलाचा जामीन होऊन बोललों, जर मी त्याला तुझ्याजवळ न आणीन तर माझ्या बापाजवळ सर्वदा अपराधी होईन. ३३ यास्तव आतां कृपा करून या मुलाच्या ठिकाणीं आपल्या चाकराला माझ्या धन्याजवळ दास राहूं दे, आणि मुलाला आपल्या भावांच्यासंगतीं जाऊं दे. ३४ कां कीं हा मूल माझ्याजवळ नसला, तर मी आपल्या बापाजवळ कसा जाईन? गेलों तर जें वाईट माझ्या बापाला लागेल तें पाहीन.

अध्याय ४५.

तेव्हा योसेफाच्याने आपल्याजवळील सर्व उभे राहणारे यांच्यापुढें आपणाला आकळवत नव्हतें, यास्तव तो मोठ्याने बोलला, माझ्याजवळून प्रत्येक माणसाला बाहेर काढा; नंतर योसेफ आपल्या भावांस आपली ओळख देत असतां त्याजवळ कोणी उभा राहिला नाही. २ तेव्हा त्याने आपला शब्द रडतांना काढिला, आणि मिसन्यानी ऐकिला, व फारोच्या घराचे यानी ऐकिला. ३ तेव्हा योसेफ आपल्या भावांस बोलला, मी योसेफ, माझा बाप अझून जिवंत आहे कीं काय? परंतु त्याचे भाऊ त्याला उत्तर करायला शकत नव्हतें, कां तर त्यासमोर ते घाबरे झाले. ४ मग यो-

सेफ आपल्या भावांस बोलला, तुम्ही आतां माझ्या-
जवळ या, नंतर ते जवळ आले; तेव्हा तो बोल-
ला, मी योसेफ तुमचा भाऊ, ज्याला तुम्ही मिस-
रांत विकत दिलें, तो मी आहे. ५ तर तुम्ही
मला इकडे विकत दिलें, यावरून आतां खिन्न
होऊ नका, आणि तुमच्या मनांत त्रास येऊं नये,
कारण कीं जीव राखायासाठीं देवाने मला तुमच्या-
पुढें पाठविलें होतें. ६ कां तर हीं दोन वर्षे दे-
वात दुःकाळ झाला, आणि यापुढें पांच वर्षे ज्यांत
नांगरणी व काफणी होणार नाहीं अशीं आहेत. ७
तर तुमचें शोष पृथ्वीमध्ये ठेवायास आणि मोठ्या
तारणेकरून तुम्हास बांचवायास देवाने मला तु-
मच्यापुढें पाठविलें. ८ तर आतां तुम्ही नव्हे
परंतु देवाने मला एथें पाठविलें, आणि त्याने मला
फारोचा बाप असा आणि त्याच्या अवघ्या घराचा
धनी असा, आणि अवघ्या मिसरदेशाचा अधि-
कारी केला आहे. ९ तुम्ही उतावळी करून
माझ्या बापाजवळ आ, आणि त्याला सांगा कीं, तु-
झा पुत्र योसेफ असें झणतो, देवाने मला अवघ्या
मिसरदेशाचा धनी असा केला आहे, तूं माझ्या-
जवळ खाली ये, उशीर करूं नको. १० मग
त्या गोष्टीने प्रतापघर्षे राहावें, आणि माझ्याजवळ
असावें, झणजे त्या व तुझे पुत्र, व तुझ्या पुत्रांचे
पुत्र, आणि तुझी शेरदे, व तुझी गुरें, आणि सर्व जे
तुजें आहे, त्यांसुद्धां यावें. ११ आणि मी तुम्हा
प्रतिपाळ तेथें करीन, कां कीं दुष्काळाचीं अणखी
पांच वर्षे आहेत; तसें न केल्यास, तूं, तुजें घर
आणि अवघें जें तुजें त्यांसुद्धां दरिद्री होतील.
१२ आणि पाहा, तुमचे डोळे आणि माझा भाऊ
बन्यामीन याचे डोळे असें पाहत आहेत कीं माझे
जेंड तुम्हास बोलत आहे. १३ आणि मिसरांत
माझे अवघें गौरव आणि सर्व जें तुम्ही पाहिलें आ-
हे तें तुम्ही माझ्या बापाला सांगा, आणि उतावळी
करून माझ्या बापाला एथें खाली आणा. १४
तेव्हा तो आपला भ्रातृ बन्यामीन याच्या मानेवर
बसून रडला, आणि त्याच्या मानेवर बन्यामीन
रडला. १५ आणि तो आपल्या सर्व भावांचे
चुंबन घेऊन त्यांवर रडला, आणि त्यांनंतर त्याचे
भाऊ त्याचीं बोलले.

१६ तेव्हा फारोच्या घरीं ही गोष्ट ऐकिली

गेली कीं योसेफाचे भाऊ आले आहेत, आणि हें
फारोच्या दृष्टींत व त्याच्या चाकरांच्या दृष्टींत
बरें वाटलें. १७ तेव्हा फारो योसेफाला बोलला,
तूं आपल्या भावांस सांग कीं, तुम्ही हें करा, आप-
ल्या गाढवांस लादा, आणि निघून खनानदेशास
जा. १८ मग तुमच्या बापाला आणि तुमच्या
कुटुंबास घेऊन माझ्याजवळ या, नंतर मिसर-
देशातील जें उत्तम तें मी तुम्हास देईन, आणि
तुम्ही या देशाचें उत्तम खा. १९ तर तुम्हाला
अज्ञा आहे हें तुम्ही करा, तुमच्या लेकरांसाठीं
आणि तुमच्या बायकांसाठीं मिसरदेशातून गाढ्या
आपल्यासंगतीं घ्या, आणि तुम्ही आपल्या बापाला
घेऊन या. २० आणि आपल्या दृष्टीने आपल्या
वस्तूंवर ममता ठेवूं नका, कां तर अवघ्या मिसर-
देशातील जें उत्तम तें तुमचें आहे. २१ तेव्हां
इस्त्राएलाच्या पुत्रांनी तसें केलें, कां कीं योसेफाने
फारोच्या आज्ञेप्रमाणें त्यांस गाढ्या दिल्या, आणि
वाटेसाठीं शिधा त्यांस दिल्या. २२ त्यांतील
प्रत्येकाला वस्त्रांचे पोशाक दिले, परंतु बन्यामी-
नाला रुप्याच्या तीनशें मुद्रा आणि वस्त्रांचे पांच
पोशाक दिले. २३ अणखी आपल्या बापासाठीं
मिसरांतील जें उत्तम तें वाहतां दाहा गाढव व
धान्य व भाकरी व आपल्या बापासाठीं वाटेवरचा
भक्ष हीं वाहतां दाहा गाढवी, या प्रकारें पाठविलें.
२४ नंतर त्याने आपल्या भावांस निरोप केला
आणि ते गेले, तेव्हा तो त्यांस बोलला, तुम्ही वा-
टेवर चेष्टा करूं नका. २५ मग ते मिसरांतून
वर जाऊन खनानदेशांत आपला बाप याकोब या-
जवळ आले. २६ आणि त्यांनी त्याला सांगि-
तलें कीं, योसेफ अझून जिवंत आहे, अणखी तो
सर्व मिसरदेशावर अधिकार करित आहे; तेव्हां
याकोबाचें मन निचेतन झालें, कां तर तो त्यांस
विश्वासला नाहीं. २७ नंतर योसेफाने ज्या सर्व
गोष्टी त्यांस छटल्या होत्या त्या त्यांनी त्याला
सांगितल्या, आणि त्याला आणायासाठीं ज्या गा-
ढ्या योसेफाने पाठविल्या त्यांस त्याने पाहिलें, नं-
तर त्यांचा बाप याकोब याचें मन जिवट झालें.
२८ तेव्हां इस्त्राएल बोलला, पुरें, माझा पुत्र यो-
सेफ अझून जिवंत आहे, माझा मरणपूर्वी मी जा-
ऊन त्याला पाहीन.

अध्याय ४६.

नंतर इस्राएल आपल्या अवध्यासुद्धा निघाला आणि बैरशेव्यास आला, तेव्हा त्याने आपला बाप इसाक याच्या देवाला यज्ञ केला. २ आणि देव इस्राएलासीं रात्रीतील दृष्टांतांमध्ये बोलून झणाला, हे याकोबा, याकोबा, तेव्हा हा बोलला, मी ऐयें आहे. ३ मग तो बोलला, मी देव, तुझ्या बापाचा देव आहे; मिसरांत उतरण्याविषयीं तूं भिडं नको, कां तर मी तुला तेथें मोठें राष्ट्र असें करीन. ४ मी तुझ्यासंगतीं मिसरांत उतरेन, आणि मी तुला माघारें वरहि आणीनच आणीन, आणि योसेफ आपला हात तुझ्या डोळ्यांवर ठेवील. ५ तेव्हा याकोब बैरशेव्याहून उठला, आणि त्याला आणायसाठीं ज्या गाव्या फारोने पाठविण्या होत्या, त्यांवर इस्राएलाच्या पुत्रांनी आपला बाप याकोब आणि आपलीं लेकरें आणि आपल्या बायका यांस नेले. ६ आणि त्यांनी आपलीं ठोरें व आपली संपत्ति जी खनानदेशांत मिळविली होती ती त्यांनी घेतली; तसें याकोब आणि आपल्यासुद्धा आपलें सर्व संतान मिसरांत आलीं. ७ त्याने आपल्यासुद्धा आपल्या पुत्रांस व आपल्या पुत्रांच्या पुत्रांस आणि आपल्या कन्यांस व आपल्या पुत्रांच्या कन्यांस, झणजे आपल्या संतानाला आपल्यासंगतीं मिसरांत आणिलें.

८ तर इस्राएलाचे वंशस्थ जे मिसरांत गेले त्यांचीं हीं नांवें; याकोब व त्याचे पुत्र, याकोबाचा वडील पुत्र रडवेन. ९ आणि रडवेनाचे पुत्र, हनोख व फाल व हेमोन व खामी. १० आणि शिमोनाचे पुत्र, यमुवेल व यामीम व ओहाद व याखीन व जोहार व खनानिणीचा पुत्र शाडल. ११ आणि लेवीचे पुत्र, मेघोन, कहाथ व मरारी. १२ आणि यहूदाचे पुत्र, एर व ओनान व शोला व फारेज व जेराह, परंतु एर व ओनान खनानदेशांत गेले, आणि फारेजाचे पुत्र, हेमोन व हामुल होते. १३ आणि इस्राएलाचे पुत्र, जोला व कुत्ता व योव व शिमोन. १४ आणि जवूनाचे पुत्र, सेरेव व एलेव व साहलैल. १५ हे एतेचें संतान यांस तिघे याकोबाकडून पाहानअरामांत जन्म दिलें, आणि त्यांनी कन्या

दीना इलाहि; त्याचें पुत्रसंतान व त्याचें कन्यासंतान सर्व तेहेतीस प्राणी. १६ आणि जवदाचे पुत्र, जिफयोन व हाग्गी, गुनी व एजबोन, एरी व अरोही व अरेली. १७ आणि आशेराचें संतान इन्ना व इश्वा व इथी व बरिया, आणि त्यांची बहीण सेराह; आणि बरियाचे पुत्र, हेबेर व मालकीयल. १८ हे, लावानने आपली कन्या ज्या इला जी जिल्या दिन्ही तिचें संतान; तसें या सोळा माण्यांस तिने याकोबाकडून जन्म दिलें. १९ याकोबाची बायको राहेल इचे पुत्र, योसेफ व बन्यामीन. २० आणि योसेफापासून मनशे व एफ्राइम मिसरदेशांत जन्मले, यांस ओनाचा याजक पोटीफेरा याची कन्या आसनाथ त्यापासून प्रसवली. २१ आणि बन्यामीनाचे पुत्र, बेला व जेखेर व आशबेल, मेरा व नामान, एहा व रोष सुपीम व हुपीम व आर्द. २२ हे राहेलीचें जें संतान याकोबासीं झालें, ते सर्व चवदा प्राणी. २३ आणि दानचें संतान हुपीम; २४ आणि माफ्ताल्याचे पुत्र, याहजेल व गून्ने व येजेर व शिलेम. २५ हे लावानने आपली कन्या राहेल इला जी दिन्हा दिन्ही, तिचें संतान आणि यांस तिने याकोबाकडून जन्म दिलें; अवघे प्राणी सात. २६ याकोबाच्या पुत्रांच्या बायकांखेरीज त्याच्या कमरेपासून निघालेले, जे अवघे प्राणी याकोबसंगतीं मिसरांत गेले, ते सर्व सासष्ट प्राणी होते. २७ आणि योसेफाचे पुत्र जे त्यापासून मिसरांत जन्मले ते दोन प्राणी याकोबाच्या घरचे सगळे प्राणी जे मिसरांत गेले ते सत्तर.

२८ तेव्हा त्याने आपल्यापुढें यहूदाला योसेफाजवळ यासाठीं फठविलें कीं त्याने त्याचें तोंड गोशेनास लावावें; तसें ते गोशेन प्रांतांत आले. २९ तेव्हा योसेफ आपला रथ जुंपून आपल्या बाप इस्राएल यला मेदायासाठीं गोशेनाजवळ गेला, आणि त्याला पाहून त्याच्या मानेवर पडला, आणि फार वेळ त्याच्या मानेवर रडला. ३० तेव्हा इस्राएल योसेफाला बोलला, म्या जुझे तोंड पतिह त्यानंतर आतां मरवें, कां कीं तूं अझून विक्त आहेस. ३१ मग योसेफ आपल्या शरीरांत आणि आपल्या बापाच्या घरच्यांस झेलला; मी जे जे फत्तेलां घेतल्या त्याला सर्वेण कीं, माझे

भाऊ व माझ्या बापाच्या घरचे जे खानदेशात होवे ते बाप्याकड आले. ३२ आणि तीं माणसे शेरडांचे चारणारे आहेत, कां कीं ते डोरांचे वडिवडी असत आले; आणि त्यांनी आपली शेरडे आणि आपलीं गुरे आणि आपलें जे अवघें तें अग्निलें आहे. ३३ आणि तेव्हां फारो तुझ्यास बोलाविल आणि झणेल, तुमच्या उद्योग काय आहे? ३४ तेव्हां असें होवो कीं तुम्ही झणा, तुम्हे चाकर आम्ही आपल्या बाळपणापासून आतांपावेतो डोरांचे वडिवडी असत आलों, आमचे वडीलही तसेच; झणजे तुम्ही मोशेन प्रांतांत राहाल, कां तर शेरडांचा प्रत्येक चारणारा मित्र्यासी ओंगळ आहे.

अध्याय ४७.

तेव्हां योसेफने येऊन फारोला असें सांगितलें कीं माझ बाप व माझे भाऊ त्यांचीं शेरडे आणि त्यांचीं गुरे आणि त्यांचें जे अवघें त्यांसुद्धां खानदेशापासून आले, आणि पाहा, ते मोशेन प्रांतांत आहेत. १ मग त्याने आपल्या भावांमधून किबेद झणजे पांच माणसे यांस घेऊन फारोपुढें सादर ठेविलें. २ तेव्हां फारो त्याच्या भावांस बोलावला, तुमचे उद्योग काय आहेत? आणि ते फारोला बोलले, तुम्हे चाकर आम्ही शेरडांचे चारणारे आहों, आमचे वडीलही तसेच. ४ अन्वरी ते फारोला बोलले, देशांत प्रवास करावास आम्ही आलों आहों, यास्तव कीं तुम्हा चाकरांच्या शेरड्यांसाठीं चारा नही, कां तर खानदेशांत दुकळ मारी आहे; यास्तव आतां कृपा करून त्यां आपल्या चाकरांस मोशेन प्रांतांत राहूं पावें. ५ तेव्हां फारो योसेफला बोलला कीं, तुम्हा बाप व तुम्हे भाऊ तुम्हाकड आले आहेत. ६ मिसरदेश हा तुम्हासमोर आहे, तुम्हा बाप व तुम्हे भाऊ यांस या देशातील उत्तम भागीं राहूं दे, त्यांनी मोशेन प्रांतांत राहावें, आणि त्यांमध्ये कोणी सत्ववान् माणूस आहेत झणून जर तूं जमलोस, तर त्यांस माझ्या डोरांवर अधिकारी ठेव. ७ नंतर योसेफने आपल्या कप बाकोब याला आपणून फारोपुढें ठेवें केलें; तेव्हां याकोबने फारोला आशीर्वाद दिला. ८ मग फारो याकोबाला

बोलला, तुम्हें वव किती वर्षांचें झालें? ९ तेव्हां याकोब फारोला बोलला, माझ्या प्रवासांतील दिवसांची संख्या एकशें तीस वर्षे झालीं; माझ्या आयुष्यातील वर्षांचे दिवस थोडे व वाईट होत झाले, आणि माझ्या पितरांच्या प्रवासामध्ये त्यांच्या आयुष्यातील सर्वांच्या दिवसांतके झाले नाहींत. १० तेव्हां याकोबाने फारोला आशीर्वाद दिला, नंतर तो फारोपुढून निघाला. ११ मग योसेफने आपला बाप आणि आरले भाऊ यांची वस्ति करविली, आणि जसी फारोने आज्ञा दिली, तसें त्यांस मिसरदेशांत त्या देशातील उत्तम भागीं रामसेस प्रांतांत वतन दिलें. १२ आणि योसेफने आपला बाप व आपले भाऊ आणि आपल्या बापाच्या सर्व घरचे, यांस त्यांच्या कुटुंबाप्रमाणें अन्न पुरविलें. १३ तेव्हां त्या सर्व देशांत अन्न नव्हतें, कां तर दुकाळ फार भारी झाला, आणि मिसरदेश व खानदेश दुकाळाकडून कुंठीत झाले. १४ आणि त्यांनी जें धान्य विकत घेतलें त्याकरितां जो सर्व पैका मिसरदेशांत व खानदेशांत मिळाला तो योसेफने जमा केला, आणि योसेफने तो पैका फारोच्या घरीं आणिला. १५ तसें मिसरदेशातील व खानदेशातील पैका संपला, तेव्हां सर्व मिसरी योसेफाकड येऊन बोलले, आम्हास अन्न दे, कां कीं आम्ही तुम्हापुढें कशाला मरूं? पैका तर सरला. १६ तेव्हां योसेफ बोलला, तुमचीं डोरे या, झणजे जर पैका सरला तर तुमच्या डोरांसाठीं मी तुम्हास देईन. १७ तेव्हां त्यांनी आपलीं डोरे योसेफाकड आणिलीं आणि योसेफने घोंडे, व शेरडांचे कळप, व गुरांचे कळप, व माठवें, यांसाठीं त्यांस अन्न दिलें; तसें त्यांच्या अवघ्या डोरांसाठीं त्याने त्या वर्षीं अन्नाने त्यांचें चालविलें. १८ नंतर तें वर्ष पूर्ण झाल्यावर दुसऱ्या वर्षांत ते त्याकड येऊन त्याला बोलले, आम्ही आपल्या धन्यापासून गुप्त करित नाहीं कीं पैका निश्चयें संपला आहे, आणि आमचें पशुधन आमच्या धन्याकड आहे; आम्ही शरिरें आणि आमची भूमी यांचाच आमच्या धन्यापुढें कांहीं राहिलें नाहीं. १९ तुम्हा देखत आम्ही आणि आमची भूमीहि कां वर्षें जाऊं? तूं आम्हास आमच्या भूमीसुद्धां अन्नाने विकत घे,

मग आझी आपल्या भूमीसुद्धा फारोचे चाकर होऊ, आणि तू बीज दे, छणजे आझी न मरतां जगावें आणि भूमि ओस न व्हावी. २० तसें योसेफने मिस्रयाची अवधी भूमि फारोसाठीं विकत घेतली, कां तर मिस्रयांनी आपलें आपलें भूधन विकिलें, कारण कीं दुकाळ त्यांवर भारी झाला; तसें तो देश फारोचा झाला. २१ आणि मिस्रयाच्या सीमेच्या एका शेवटापासून त्याच्या दुसऱ्या शेवटपर्यंत त्याने लोकांस नगरांमध्ये आणिलें. २२ याजकांची भूमि मात्र त्याने विकत घेतली नाहीं, कां कीं फारोपासून याजकांस हक्क होता, आणि त्यांचा हक्क जो फारो त्यांस देत होता तो ते खात होते, यास्तव त्यांनी आपली भूमि विकिली नाहीं. २३ तेव्हां योसेफ लोकांस बोलला, पाहा म्या तुझास आणि तुमच्या भूमीस फारोसाठीं आज विकत घेतलें आहे, जाणा तुझासाठीं बीज आहे, तुझी भूमि पेर. २४ आणि उपजल्यावर असें होवो कीं तुझी पांचवा वांटा फारोला यावा, आणि चार वांटे शेताच्या बीजासाठीं व तुमच्या खाण्यासाठीं व तुमच्या घरांतील जे त्यांसाठीं व तुमच्या बाळकांच्या खाण्यासाठीं तुमचे होतील. २५ तेव्हां ते बोलले, त्वां आम्हास वांचविलें आहे, आझी आपल्या धन्याच्या विचारांत कृपा पावलों आणि आझी फारोचे चाकर होऊ. २६ तेव्हां योसेफने मिस्रयांच्या भूमीवर आजपर्यंत हा नेम बसविला कीं फारोने पाचवें घ्यावें; केवळ याबक त्यांची भूमिमात्र फारोची झाली नाहीं. २७ तसें इस्राएल मिस्र देशांतील गोशेन प्रांतांत तेथें राहिला, आणि तेथें त्यांनी धन मिळविलें, अणखी ते सफळ होऊन फार वाढिले.

२८ आणि याकोब मिस्रदेशांत सतरा वर्षे वांचला, तसें याकोबाचे दिवस त्याच्या आयुष्यांतील वर्षे एकशें सत्येताळीस इतकीं वर्षे झालीं. २९ आणि इस्राएलाचा मरणकाळ जवळ आला, तेव्हां त्याने आपला पुत्र योसेफ याला बोलाविलें आणि त्याला छटलें, आतां जर मी तुझ्या विचारांत कृपा पावलों तर तू कृपा करून आपला हात माझ्या मांडीखाली ठेवावा, आणि मजसी कृपा व सत्यता वर्त्तवी; मला मिस्रांत पुरूंच नये.

३० कारण कीं म्या आपल्या पितरांजवळ निजावें, छणून त्वां मला मिसरांतून न्यावें आणि त्यांच्या प्रेतस्थानांत मला पुरावें; तेव्हां तो बोलला, तुझ्या सांगण्याप्रमाणें मी करीन. ३१ मग हा बोलला माझ्याजवळ शपथ कर, तेव्हां त्याने त्याच्याजवळ शपथ वाहिली; नंतर इस्राएल पलंगाच्या मस्तकावर नमला.

अध्याय ४८.

त१ त्या गोष्टीनंतर असें झालें कीं कोणी योसेफाला सांगितलें, पाहा, तुझा बाप दुखणाईत आहे; तेव्हां तो आपले दोन पुत्र मनाशे व एफ्राइम यांस आपल्यासंगतीं घेऊन गेला. २ आणि कोणी याकोबाला कळवीत छटलें, पाहा, तुझा पुत्र योसेफ तुझ्याजवळ आला; तेव्हां इस्राएल धीर धरून पलंगावर बसला. ३ नंतर याकोब योसेफाला बोलला, खाननदेशांतील लूज तेथें सर्वसमर्थ देवाने मला दर्शन देऊन आशीर्वाद दिल्या. ४ तेव्हां त्याने मला छटलें, पाहा, मी तुला सफळ करून तुला असें वाढवीन कीं तुला राष्ट्रांचा समुदाय असा करीन, आणि तुझ्यानंतर तुझ्या संतानाला या देशाचें सर्वकाळ वतन देईन. ५ आणि आतां मी मिस्रांत तुझ्याजवळ आल्यापूर्वीं तुझे दोन पुत्र जे तुजपासून मिस्रदेशांत जन्मले, एफ्राइम व मनाशे ते माझे, रऊबेन व शिमेन यांसारखे ते माझे होतील. ६ आणि त्यांच्यानंतर तुझे जन्मलेले वंशस्थ तुझे होतील, आणि त्यांच्या वतनांत त्यांच्या भावांच्या नावांवर छटलें जातील. ७ मी तर जेव्हां पाहानाहून आलों, तेव्हां जेथून एफ्रायास जाण्याची कोसभर वाट राहिली तेथें राहिल माझ्याजवळ खाननदेशांत वाटेवर मेली, आणि तेथें एफ्राय तेंच ब्रेथलेहेम त्याच्या वाटेवर म्या तिला पुरिलें. ८ तेव्हां इस्राएल योसेफाच्या पुत्रांस पाहून बोलला, हे कोण? ९ नंतर योसेफ आपल्या बापाला बोलला, माझे पुत्र जे देवाने मला एथें दिले ते हेच; तेव्हां तो बोलला, आतां त्यांस माझ्याजवळ आण, आणि मी त्यांस आशीर्वाद देईन. १० तेव्हां इस्राएलाची दृष्टि छातारपणाने मंद झाली होती, तो पाहायास शकत नव्हता; तेव्हां त्याने

त्यास त्याच्याजवळ आणिलें, आणि त्याने त्याचें जुन्न घेतलें आणि त्यास आर्लिंगन दिलें. ११ मग इस्राएल योसेफाला बोलला, तुझे तोंड दुःखीस पडेल असें मला वाटलें नाहीं, परंतु पाहा, देवाने तुझे संतानहि मला दाखविलें आहे. १२ तेव्हां योसेफाने आपल्या गुडघ्याजवळून त्यास काढिलें आणि तोंड भूमीस लावून नमला. १३ मग योसेफाने एफ्राइमाला आपल्या उजव्या हातांत इस्राएलाच्या डाव्या हाताकडे, आणि आपल्या डाव्या हातांत मनास्साला इस्राएलाच्या उजव्या हाताकडे, असें त्या दोघांस घेऊन त्याच्याजवळ आणिलें. १४ तेव्हां इस्राएलाने आपला उजवा हात काढून एफ्राइम हा धाकटा असताहि याच्या मस्तकावर ठेविला, आणि आपला डावा हात मनास्साच्या मस्तकावर ठेविला; त्याने आपल्या हाताविषयीं ज्ञान केलें, कां तर मनाशे वडील होता. १५ तेव्हां त्याने योसेफाला आशीर्वाद दिव्हा आणि छटलें, ज्या देवासमोर माझे पितर अब्राहाम व इसाक चालले, ज्या देवाने पूर्वीपासून आजपर्यंत माझे प्रतिपाळण केलें आहे; १६ ज्या इताने मला सगळ्या वाईटापासून रक्षित केवले, तो या मुलास आशीर्वाद देवो, आणि त्याजवर माझे नांव आणि माझे पितर अब्राहाम व इसाक यांचें नांव ठेविलें जावो, आणि ते पृथ्वीवर वाढून समुदाय असा होवोत. १७ योसेफाने तर पाहिलें कीं आपल्या बापाने आपला उजवा हात एफ्राइमाच्या मस्तकावर ठेविला, तेव्हां तें त्याला वाईट दिसलें, आणि त्याने आपल्या बापाचा हात एफ्राइमाच्या मस्तकावरून मनास्साच्या मस्तकावर ढळवायास तो धरिला. १८ आणि योसेफ आपल्या बापाला बोलला, हे माझ्या बाबा, असें नव्हे, कां तर हाच वडील याच्या मस्तकावर तूं आपला उजवा हात ठेव. १९ तेव्हां त्याचा बाप नकार करून बोलला, मी जाणतो, माझ्या पुत्रा मी जाणतो, तोहि एक लोक असा होईल अणखी तो मोठा होईल, परंतु त्याचा धाकटा भाऊ त्यापेक्षा मोठा होईल खरें, आणि त्याचें संतान राष्ट्रांभर होईल. २० तेव्हां त्याने त्या दिवशीं त्यास असा आशीर्वाद दिव्हा कीं, तुजवरून इस्राएल आशीर्वाद देतां झणेल कीं, देव तुला

एफ्राइमासारखा आणि मनास्सासारखा करो; तसें त्याने एफ्राइमाला मनास्सापुढें केलें. २१ नंतर इस्राएल योसेफाला बोलला, पाहा, मी मरतो, परंतु देश तुमचें सहाय करील, आणि तुझ्यास तुमच्या पितरांच्या देशास माघारें नेईल. २२ आणि म्या तुला तुझ्या भावांपेक्षा अधिक एक भाग दिव्हा, तो हा म्या आपली तरवार व आपलें धनुष्य यांकडून अमोन्यांच्या हातांतून घेतला होता.

अध्याय ४९.

तेव्हां याकोबाने आपल्या पुत्रांस बोलविलें आणि छटलें, तुम्ही एकवट व्हा, मग जें पृथील दिवसांमध्ये तुझ्यास प्राप्त होईल तें मी तुझ्यास सांगेन. २ अहो याकोबाचे पुत्र, तुम्ही एकवट व्हा आणि ऐका, झणजे तुमचा बाप इस्राएल याचें ऐका. ३ रजवेन, तूं माझा प्रथम पुत्र आहेस, माझे बळ, आणि माझी आदिशक्ति, अधिकाराने श्रेष्ठ, आणि सामर्थ्याने श्रेष्ठ; ४ तूं पाण्यासारखा चंचळ असून श्रेष्ठ होणार नाहींस, कां कीं तूं आपल्या बापाच्या खाटेवर चढलास, तेव्हां त्वां ती विटाळिली; तो माझ्या आंघरणावर चढला. ५ शिमोन व लेवी भाऊ आहेत, त्यांचीं शस्त्रें बळाकारांचीं हातें आहेत. ६ हे माझ्या जिवा, तूं त्यांच्या जुटांत जाऊं नको, हे माझ्या मना, तूं त्यांच्या मंडळींत मिळूं नको, कां कीं त्याने आपल्या रागाने मनुष्याला जिवें मारिलें, आणि आपल्या उन्मत्तपणाने भित फोडिली. ७ त्यांच्या रागावर शाप होवो, कां तर तो क्रूर; आणि त्यांच्या क्रोधावर शाप होवो, कां तर तो कठोर; मी याकोबांत त्यांचे विभाग करीन, आणि इस्राएलांत त्यांस दाणोदाण करीन. ८ हे यहुदा, तुझे भाऊ तुला स्तवितील; तुझा हात तुझ्या शत्रूंच्या मानेवर होईल; तुझ्या बापाचे पुत्र तुला नमतील. ९ यहुदा सिंहाचें पिलूं आहे; हे माझ्या पुत्रा, तूं फाडलेल्या भक्ष्यापासून चढलास; तो लवून सिंहासारखा व सिंहिणीसारखा बसला, त्याला कोण उठवील? १० यहुदापासून राजछडी आणि त्याच्या पायांमधून शक चालविणारा शिलो येई तोंपर्यंत जाणार ना-

हीं, आणि त्याजवळ राष्ट्रांचें मिळणें होईल. ११ त्याने आपल्या शिंगराला द्राक्षवेलासीं आणि आपल्या गाढवीच्या पोराला खिसमीस वेलासीं बांधून आपलें वस्त्र द्राक्षरसांत आणि आपलें पांघरूण द्राक्षाच्या रक्तांत धुतलें. १२ द्राक्षरसाने त्याचे डोळे आरक्त आणि दुधाने त्याचे दांत पांढरे आहेत. १३ जंबूलून तो समुद्राच्या तीरी राहिल तो नौकांचें बंदर संपन्न होईल, आणि त्याचा विस्तार ज़ीदोनापर्यंत होईल. १४ इसाखार हाडाचा गाढव दुषाख्यांत बसत आहे. १५ आणि त्याने पाहिलें कीं विसावा चांगला आणि देशहि आवडता, यास्तव त्याने ओझें वाढायास आपला खादा ओणवा केला, आणि बिगारींत चाकर झाला. १६ दान इस्राएलाच्या एका वंशासारखा आपल्या लोकांचा न्याय करील. १७ दान मार्गजवळील साप होईल; वाटेजवळील शफिफोन साप जो घोड्याचा शंभ डंशितो, मग त्यावरील स्वार उताणा पडतो, तसा होईल. १८ हे परमेश्वरा, तुजकडील तारण याची वाट म्या पाहिली आहे. १९ गाढ यावर गोठ घाला घालील, परंतु शेवटी तो घाला घालील. २० आशे-राविषयीं असें होईल कीं याचें अन्न पैष्टिक होईल आणि तो राजरुचिकर देईल. २१ नाफ्ताली सुटलेला हरण, तो सुंदर वाक्यें बोलतो. २२ योसेफ सफळ फादी आहे, झऱ्याच्या जवळील सफळ फादी, तिचे टाहाळे भितीवर गेले आहेत. २३ आणि तिरंदाजानी त्याला त्रासिलें आणि भांडण केलें, आणि त्याचें वैर धरिलें आहे; २४ परंतु त्याचें धनुष्य बळकटीत राहिलें, आणि त्याच्या हातांचे भुज याकोबाच्या बळाढ्याच्या हातानी सबळ केले गेले; जेथें इस्राएलासीं मेंढपाळ व पाषाणघर आहे तेथून. २५ ह्यणजे तुझ्या बापाच्या देवाकडून, आणि तो तुझें सहाय करील, ह्यणजे सर्वसमर्थ याच्याने, आणि तो वरील आकाशातील आशीर्वादानी, आणि खाली राहणाऱ्या खोल स्थळांतील आशीर्वादानी, आणि स्थानांच्या व गर्भाच्या आशीर्वादानी, तुला आशीर्वाद प्राप्त होईल. २६ तुझ्या बापाच्या आशीर्वादानेहि, हे अक्षय पर्वताच्या आशीर्वादावर आणि सर्वकाळच्या डोंगरांच्या इष्ट वस्तुंवर समर्थ

झाले आहेत; ते योसेफाच्या मस्तकावर होय, जो आपल्या भावांपासून वेगळा झाला त्याच्या टाळ्वर होतील. २७ बऱ्यामीन लांडग्न, तो फाडील; सकाळीं तो धरलेलें खाईल, आणि संध्याकाळीं लूट वाटील. २८ हे सर्व इस्राएलाचे बारा वंश आहेत आणि त्यांच्या बापाने त्यांस जे छोटलें तें हें; तसें त्याने त्यांस आशीर्वाद दिव्हा, एकएकाला आपल्या आशीर्वादाप्रमाणें त्यांस आशीर्वाद दिव्हा. २९ नंतर त्याने त्यासीं आज्ञा करितां त्यांस छोटलें, मी आपल्या लोकांसीं मिळतों; एफोन जो हिती याच्या भूमींत जी गुहा तिजमध्यें माझ्या पितरांजवळ तुझी मला पुरा; ३० ह्यणजे खन्नान देशांत माजेसमेरील माखपेला भूमि तींत जी गुहा अब्राहामाने भूमीसुद्धां एफोन जो हिती त्यापासून मसणवटीच्या वतनासाठीं विकत घेतली तींत पुरा. ३१ तेथें त्यानी अब्राहाम व त्याची बायको सारा पुरिली, तेथें त्यानी इसाक व त्याची बायको रिब्का पुरिली, आणि तेथें म्या ज्या पुरिली. ३२ त्या भूमीचा आणि तींतील जुदेचा विकरा हेथच्या संतानापासून होता. ३३ नेव्हां याकोब आपल्या पुत्रांस आज्ञा देण्याची समानि करून आपले पाय आंघरूणावर अखडून मेल्या, आणि आपल्या लोकांसीं मिळाला.

अध्याय ५०.

तेव्हां योसेफ आपल्या बापाच्या तोंडावर पडून त्याजवर रडला, आणि त्याला चुंबिलें. २ मग योसेफाने आपला बाप सुगंधित करण्याची आज्ञा आपले चाकर जे वैद्य त्यांस दिव्ही, तसें वैद्यानी इस्राएलाला सुगंधित केलें. ३ तर त्याचे चाळीस दिवस पूर्ण झाले, कां कीं सुगंधित केलेल्याचे दिवस असे पूर्ण होत होते; आणि मिस-र्यानी त्याच्यासाठीं सत्तर दिवस रुदन केलें. ४ मग त्याविषयीं रुदनाचे दिवस गेल्यावर योसेफ फारोच्या घरच्यांस बोलला कीं, आतां जर तुमच्या विचारांत मी कृपा पावलों आहे, तर तुझी कृपेने फारोच्या कानांत असें सांग कीं, ५ माझ्या बापाने मला शपथ घातली कीं पाहा, मी मरलों, माझे जे प्रेतस्थान म्या आपल्यासाठीं खन्नानदेशांत खणिलें आहे तेथें तूं मला पुर; यास्तव कृपा

करून मला आपला बाप पुरायास जाऊं दे, नंतर मी परत येईन. ६ मग फारो बोलला, तूं वर ना, आणि जसें तुझ्या बापाने तुला शपथ घातली, तसें तूं त्याला पुर. ७ तेव्हा योसेफ आपल्या बापाला पुरायास वर गेला, आणि फारोचे सर्व चाकर त्याच्या घरचे पुरातन आणि मिसर देशांतील सर्व पुरातन त्याच्यासंगतीं वर गेले. ८ योसेफच्या सर्व घरचेहि आणि त्याचे भाऊ व त्याच्या बापाच्या घरचे ते गेले; त्यानी आपलीं बाळकें व आपलीं शेरडे व आपलीं गुरें हीं मात्र जोशेन प्रांतांत ठेविलीं. ९ आणि त्याच्यासंगतीं रचहि व स्वार वर गेले, तसें थवा फार मोठा झाला. १० मग आटादाचें खळें जें यादैन्या पलिकडे तेथवर ते पावले, आणि तेथें त्यानी मोठा व फार भारी विलाप केला; तसें त्याने आपल्या बापासाठीं सात दिवस शोक केला. ११ तेव्हां त्या देशांतील राहणारे खनानी यानी आटादाच्या खळ्यांत तो शोक पाहिला, आणि ते बोलले, मिसर्याचा हा भारी शोक आहे, यास्तव तेथल्याचें नांव यादैन्यापलिकडील अबेलमिजाइम ठेविलें गेलें. १२ तर त्याने आपल्या पुत्रांस जसी आज्ञा दिली होती तसें त्यानी त्यासीं केलें; १३ झणजे त्याच्या पुत्रांनी त्याला खनानदेशांत आणिलें, आणि मासेसमोर जी गुहा भूमीसुद्धां आब्राहामाने मसण-वटीच्या वतनासाठीं एफोन जो हित्ती त्यापासून निकट घेतली होती, त्या माखबेला भूमीतील गुहेत त्याला पुरिलें. १४ नंतर योसेफ मिसरांत परत गेला, तो व त्याचे भाऊ आणि त्यासहित सर्व जे त्याच्या बापाला पुरायास वर गेले होते ते त्याच्या बाप पुरून परत गेले. १५ मग योसेफच्या भाकनी बघिलें कीं आपला बाप मेलाल; तेव्हां त्यानी छटलें, योसेफ आमचें वैर अगत्य धरिल, आणि जें अवघें वाईट आघी त्यासीं केलें आहे, तें तो आघासीं परत देईलच देईल. १६ यास्तव त्यानी कोणाला आज्ञा देऊन योसेफाला छ-

टलें, तुझ्या बापाने आपल्या मरणापूर्वी आज्ञा दिली कीं, १७ तुझी योसेफाला असें सांगा कीं, मी विनंती करितों तूं आपल्या भावाचें उलंघन आणि त्याचें पाप कपेने क्षमा कर, कां तर त्यानी तुझे वाईट केलें, यास्तव आतां कृपेने तुझ्या बापाच्या देवाचे चाकर या आमचें उलंघन तूं क्षमा कर; तेव्हा योसेफ आपल्याजवळ त्याचें बोलणें यावरून रडला. १८ अणखी त्याचे भाऊ येऊन त्याच्यापुढें पडले, आणि बोलले, पाहा, आघी तुझे चाकर आहों. १९ तेव्हा योसेफ त्यांस बोलला, तुझी भिऊं नका, कां तर मी देवाच्या ठिकाणीं आहे कीं काय? २० तुझी तरी मजवर वाईट योजिलें, परंतु देवाने तें बऱ्यासाठीं जे-जिलें, झणजे तेणेंकडून जसें या दिवसीं झालेलें, तसें करावें कीं बहुत लोकांस वांचवावें. २१ तर आतां तुझी भिऊं नका, मी तुमचें व तुमच्या बाळकांचें प्रतिपाळण करीन; असें त्याने त्यांचें समाधान केलें, आणि त्यांसीं चित्तपूर्वक बोलला. २२ तेव्हा योसेफ आपण आणि त्याच्या बापाच्या घरचे हे मिसरांत राहिले; आणि योसेफ एकशें दाहा वर्षे जगला. २३ तसें योसेफने तिसऱ्या पिढीतील एफ्राइमाचें संतान पाहिलें; अणखी मनाश्याचा पुत्र माखीर याचे पुत्र योसेफाच्या माडीवर बाळव्यवहार पावले. २४ मग योसेफ आपल्या बंधूस बोलला, मी मरलों, परंतु देव तुमच्या भेटीस येईलच येईल, आणि जो देश त्याने आब्राहामासीं व इझाकासीं व याकोबासीं शपथेने देऊं केला, तेथें या देशावून तुम्हास वर नेईन. २५ आणि योसेफने इत्याएलच्या संतानाला शपथ घालून छटलें, देव तुमच्या भेटीस येईलच येईल, तेव्हा तुझी माझी हाडे एथून वर त्या. २६ नंतर योसेफ एकशें दाहा वर्षांचा होऊन मेलाल, आणि त्यानी त्याला सुगंधित करून पेटीमध्यें मिसर देशांत ठेविलें.

मोश्याने लिहिलेलें दुसरें पुस्तक;

ह्मणजे

निर्गम.

अध्याय १.

इस्त्राएलाचे पुत्र जे आपापल्या कुटुंबांसुद्धा याको-
२ बाबरोबर मिसर देशांत गेले, त्यांचीं हीं नांवें.
२ रुडेन, शिमोन, लेवी, व यहुदा, ३ इसा-
खार, जबूलन व बन्यामीन, ४ दान व नाफ-
ताली, गाद व आशेर. ५ आणि याकोबापासून
सर्व झालेल्या संततीचीं सत्तर मनुष्ये होतीं, यो-
सेफ तर मिसरांत होता. ६ नंतर योसेफ व
त्याचे सर्व भाऊ व ती सर्व पिढी मेली. ७
परंतु इस्त्राएलाचीं संतानें सफळ होऊन पुष्कळ
झालीं, आणि वाढून फार फार शक्तिमान् झालीं,
आणि तो देश त्यानी भरला.

८ नंतर ज्याने योसेफाला जाणिलें नाहीं, अ-
सा मिसर देशाचा एक नवा राजा झाला. ९
आणि तो आपल्या लोकांला बोलला, “पाहा, इ-
स्त्राएलाच्या संतानांचे लोक बहुत आणि आद्या-
पक्षां शक्तिमान् आहेत. १० चला, आधी त्यां-
विषयीं चतुराईने वागूं, नाहीं तर ते वाढतील,
आणि असें होईल कीं लढाई लागल्यास ते आम-
च्या शत्रूंस मिळतील, आणि आद्यासीं लढतील,
आणि देशांतून जातील.” ११ मग कठीण कामाने
त्यांस दुःख द्यावें ह्मणून त्यानी त्यांपासून बिगार
धेण्यासाठीं मुकदम ठेविले; आणि त्यानी फारो-
साठीं पियेम व रामसेस सांठविण्याचीं नगरें बां-
धिलीं. १२ परंतु त्यानी त्यांस जसेजसें दुःख
दिहें, तसेतसें ते वाढून विस्तारिले, यास्तव इस्त्रा-
एलाच्या संतानांमुळे ते त्रास पावले. १३ आणि
मिसर्यानी इस्त्राएलाच्या संतानांकडून जबरीने चा-
करी करविली. १४ आणि गान्यामध्ये व विटां-
मध्ये व शेतांतील सर्व कामामध्ये अवघड चाकरी-
कडून त्यांच्या जिवांला दुःख दिहें; त्यांकडून जी
सर्व चाकरी करविली ती जबरीने होती. १५
तेव्हा हब्रिणीच्या सुइणी, ह्यांतील एकीचें नांव
शिफा; आणि दुसरीचें नांव पुवा, ह्यांस मिस-

राच्या राजाने असें सांगितलें कीं, १६ “इब्री
बायकांस प्रसविते वेळेस तुम्ही सुइणीचें काम क-
रितां, आणि पुत्रकन्येविषयीं पाहतां, तेव्हां जर तें
पुत्र असेल तर तुम्ही त्याला जिवें मारा, आणि
जर तें कन्या असेल तर तिने जगवें.” १७ पर-
ंतु सुइणी देवाला भ्याल्या, यास्तव जसें मिस-
राच्या राजाने त्यांस सांगितलें होतें तसें त्यानी के-
लें नाहीं, परंतु पुत्रांस वांचविलें. १८ नंतर
मिसराच्या राजाने सुइणी बोलाविल्या आणि
त्यांस झटलें, “तुम्ही ही गोष्ट कशासाठीं केली?
पुत्रांस कां वांचविलें?” १९ तेव्हा सुइणीने फा-
रोला झटलें, “कारण कीं हब्रिणी मिसरिणी बाय-
कांसारख्या नाहींत, त्या तर जिवट आहेत, त्यां-
पासीं सुइणी आल्यापूर्वीच त्या प्रसूत होतात.”
२० यास्तव देवाने सुइणीचें बरें केलें, आणि
लोक वाढून फार बळावले. २१ आणि असें
झालें कीं सुइणी देवाला भ्याल्या, यावरून त्याने
त्या लोकांचीं कुटुंबे वाढविलीं. २२ तेव्हा फा-
रोने आपल्या सर्व लोकांला असी आज्ञा दिली
कीं, “त्यांचा जो प्रत्येक पुरुष जन्मेल त्याला तु-
म्ही नदींत टाका, आणि प्रत्येक कन्येला वांचवा.”

अध्याय २.

तेव्हां लेवीच्या घराण्यांतील एका माणसाने जा-
उन लेवीच्यांतील कन्या बायको करून घेतली.
२ आणि ती स्त्री गरोदर होऊन तिला पुत्र झाला;
तेव्हां तो उत्तम हें तिने पाहिलें, यास्तव त्याला
तीन महिन्यांपर्यंत लपविलें. ३ नंतर त्याचें ल-
पविणें तिला अणखी साधलें नाहीं, यास्तव तिने
त्याच्यासाठीं लव्हाब्ब्याची पेटी घेतली, आणि ति-
ला चिकोटा व राळ इर्हांकडून लेपिलें, आणि ति-
जमर्थें बाळक ठेवून लव्हाब्ब्यांत नदीच्या तीरीं
ठेविलें. ४ मग त्याला काय होईल, हें जाणा-
याकरितां त्याची बहीण दूर उभी राहिली. ५

तेव्हा फारोची कन्या खानाला नदीवर गेली, आणि तिच्या चाकरिणी नदीच्या कडेस चालल्या; तेव्हा तिने ती पेटी लव्हाळ्यांत पाहून आपली दासी पाठवून घेतली. ६ नंतर उघडून त्या बाळकाला पाहिले, आणि पाहा मूल रडत आहे; तेव्हा तिने त्याजवर ममता केली, आणि छटले, "हें इश्यांच्या लेकरांतील एक आहे." ७ मग त्याची बहीण फारोच्या कन्येस बोलली की, "मी जाऊन तुजसाठी इत्रिणीमधून कोणीएक दाई बोलवूं की काय? छणजे तिने तुजसाठी या बाळकाला स्तन पाजवें." ८ तेव्हा फारोची कन्या तिला बोलली, "जा;" नंतर त्या कुमारीने जाऊन त्या बाळकाच्या आईला बोलविलें. ९ तेव्हा फारोच्या कन्येने तिला सांगितलें की, "तूं हें बाळक नेऊन मजसाठी याला स्तन पाज, छणजे मी तुझे वेतन देईन." तेव्हा त्या स्त्रीने त्या बाळकाला घेतलें आणि त्याला स्तन पाजिलें. १० मग बाळक मोठा झाल्यावर तिने त्याला फारोच्या कन्येबरोबर आणिलें, आणि तो तिला पुत्र असा झाला, आणि तिने त्याचें नांव मोशे ठेविलें, कारण तिने छटलें की, "म्या त्याला पाण्यातून काढिलें." ११ आणि त्या दिवसांमध्ये असें झालें की मोशे मोठा झाल्यावर आपल्या भाऊबंदांजवळ गेला; तेव्हा त्याने त्यावरची ओझी पाहिली, आणि आपल्या भाऊबंदांतील इब्री माणसाला मारितां असा मिसरी माणूस पाहिला. १२ नंतर त्याने इकडे तिकडे अवलोकन करून पाहिलें की कोणी नाहीं, तेव्हा त्याने त्या मिसर्याला मारिलें आणि त्याला बाळूमध्ये लपविलें. १३ मग दुसऱ्या दिवसी तो बाहेर गेला, तेव्हा तेथे दोन इब्री माणसें भांडण करित होती, यास्तव तो त्या कन्या दुष्टाला बोलला, "तूं आपल्या शेजाऱ्याला का मारितोस?" १४ तेव्हा हा बोलला, "जुला नयक व न्यायाधीश आद्यावर कोणी नेमिले? जसें तां मिसर्याला जिवें मारिलें तसें तूं मला जिवें मारायास पाहतोस की काय?" तेव्हा मोशे म्याला, आणि छणाला, "निश्चयें ती गोष्ट कळली आहे. १५ आणि फारोने ती गोष्ट ऐकिली, तेव्हा तो मोश्याला जिवें मारायास झटला; मग मोशे फारोपुढून पळाला आणि मिस्र देशांत

राहिला, तेव्हा तो विहिरीवर बसला. १६ आणि मिस्रानांतील याजकाला सात कन्या होत्या, त्या तर येऊन आपल्या बापाच्या शेरडांस पाजायासाठीं पाणी काढून कुंड्या भरीत होत्या. १७ तेव्हा कोणी चारणारे येऊन त्यांस तेथून घालवूं लागले, परंतु मोश्याने उठून त्यांचें सहाय केलें, आणि त्यांच्या शेरडांस पाजिलें. १८ नंतर त्या आपला बाप रगुवेल याजवळ आल्या, आणि तो बोलला, "तुझी आज इतकें लवकर कशाने आलां आहां?" १९ तेव्हा त्या बोलल्या, "मिसरी माणसाने आद्यास चारणाऱ्यांच्या हातांतून सोडविलें, अणखी आद्यासाठीं पाणी काढून काढून शेरडांस पाजिलें." २० तेव्हा तो आपल्या कन्यांस बोलला, "तर तो कोठें आहे? तुझी त्या माणसाला कां सोडून आलां? त्याला बोलावा, छणजे त्याने अन्न खावें." २१ नंतर मोशे त्या माणसापासीं राहायास मान्य झाला, आणि त्याने आपली कन्या जिप्सोरा मोश्याला दिली. २२ नंतर तिला पुत्र झाला, आणि त्याने त्याचें नाम गेर्षोम ठेविलें, कां की त्याने छटलें, "मी अन्य देशांत प्रवासी झालों आहे."

२३ आणि त्यानंतर बहुत दिवसानी असें झालें की मिसराचा राजा मेलाला, तेव्हा इस्राएलाची संतानें चाकरपणामुळें कण्हलीं व ओरडलीं. आणि चाकरपणामुळें त्यांची काकुळती देवाजवळ चढली. २४ तसें देवाने त्यांची कुंथणी ऐकिली, आणि देवाने आब्राहामासीं, इसाकासीं, व याकोबासीं जो आपला करार तो आठविला. २५ तेव्हा देवाने इस्राएलाच्या संतानांस पाहिलें आणि देवाने ध्यानांत आणिलें.

अध्याय ३.

तेव्हा मोशे आपला सासरा इथो जो मिस्रानांतील याजक त्याच्या शेरडांस चारीत होता; आणि तो शेरडांस रानाच्यामार्गे नेऊन देवाच्या डोंगर हारेब तेथवर गेला. २ तेव्हा परमेश्वराच्या दूत झुडपांतून अमीच्या जाळांत त्याला दृश्य झाला, मग त्याने अवलोकन केलें, आणि पाहा, झुडूप अमीने बळत होतें, तरी झुडूप तें भस्म झालें नाहीं. ३ तेव्हा मोश्याने छटलें, "आतां

मी तिकडे जाऊन झुडूप कशासाठी बळले नाही, हें मोठें आश्चर्य पाहीन.” ४ तेव्हा परमेश्वराने पाहिलें कीं तो पाहायास बळला, आणि देवाने झुडपांतून त्याला हाक मारीत झटलें, “मोश्या, मोश्या;” मग हा बोलला, “मी ऐयें आहे.” ५ तेव्हा तो बोलला, “इकडे अवळ येऊं नको, तूं आपल्या पायांतून आपली पायतणें काढ, कांतर ज्या जाग्यावर उभा राहतोस ती पवित्र भूमि आहे.” ६ अणखी तो बोलला, “मी तुझ्या पूर्वजांचा देव, आब्राहामाचा देव, इसाकाचा देव, व याकोबाचा देव आहे;” मग मोश्याने आपलें तोंड झाकिलें, कारण कीं देवाकडे दृष्टि लावण्यास तो म्हाला. ७ मग परमेश्वर बोलला, “माझे लोक मिसरांत आहेत त्यांचें दुःख म्या पाहिलेंच पाहिलें, आणि त्यांच्या विगारणीसाकरितां त्यांचें ओरडणें म्या ऐकिलें, कारण म्या त्यांचे खेद जाणिले आहेत. ८ आणि त्यांजला मिसर्यांच्या हातांतून सोडवून त्यांस त्या देशांतून चांगल्या व पसरट देशांत, दूध व मध वाहण्याच्या देशांत, खानानी व हित्ती व अमोरी व परिज्जी व हिच्वी व यबूसी यांच्या देशांत, दूध व मध वाहण्याच्या देशांत नेईन.” ९ तर आतां तूं जाण, इस्राएलाच्या संतानांचें ओरडणें मजबबळ आलें आहे, अणखी ज्या काचाने मिसरी त्यांस काचताव तो म्या पाहिला आहे. १० तर आतां चल, आणि मी तुला फारोबबळ पाठवीन, झणजे त्यां माझे लोक इस्राएलाचीं संतानें यांस मिसरांतून आणवें.” ११ तेव्हां मोशे देवाला बोलला, “म्या फारोबबळ जावें अणखी इस्राएलाच्या संतानांस मिसरांतून आणवें, झणून मी कोण?” १२ मग तो बोलला, “निश्चयें मी तुला अनुकूल होईन, आणि म्या तुला पाठविलें याची ही तुला खूण, त्या त्या लोकांला मिसरांतून आणि ज्यावर तुझी याच उंबरावर देवाला भजाल.” १३ तेव्हां मोशे देवाला बोलला, “पाहा मी इस्राएलाच्या संतानांजबळ जाऊन त्यांस झणने कीं, तुमच्या पूर्वजांच्या देवाने मला तुझाबबळ पाठविलें आहे, आणि ते मला झणतील, ‘त्याचें नाम काय?’ तेव्हां मी त्यांस काय सांगूं?” १४ तेव्हां देव मोश्याला बोलला, “मी जो आहे तोच आहे;” अणखी त्याने सांगितलें,

“तूं इस्राएलाच्या संतानांस असें बोल कीं, मी आहे, असें ज्याचें नाम, त्याने मला तुझाबबळ पाठविलें आहे.” १५ आणि फिरून देवाने मोश्याला सांगितलें, “तूं इस्राएलाच्या संतानांस असें बोल, परमेश्वर तुमच्या पूर्वजांचा देव, आब्राहामाचा देव, इसाकाचा देव, व याकोबाचा देव याने मला तुझाबबळ पाठविलें आहे; हें सर्वाकाळ माझे नाम आणि हें पिढोपिढी मजबबळीचें सूचक आहे. १६ तूं जाऊन इस्राएलाच्या वडिलांस एकवट कर आणि त्यांस झण कीं, परमेश्वर तुमच्या पूर्वजांचा देव, आब्राहामाचा, इसाकाचा, व याकोबाचा देव, तो मला दृश्य होऊन असें बोलला कीं, म्या तुझाकडे, आणि जें तुझास मिसरांत केलेलें, त्याकडे लक्ष दिल्लेंच आहे; १७ आणि म्या सांगितलें आहे कीं, मी तुझास मिसरातील कष्टापासून खानानी व हित्ती व अमोरी व परिज्जी व हिच्वी व यबूसी यांच्या देशांत, दूध व मध वाहण्याच्या देशांत नेईन.” १८ आणि ते तुझी गोष्ट ऐकतील, मग तूं व इस्राएलाचे वडील मिसराच्या राजाबबळ जा, आणि तुझी त्याला असें बोल कीं, परमेश्वर इस्राएलाचा देव आम्हास भेटला आहे, तर आतां कुपेने आम्हास तीन दिवसांची वाट रानांत जाऊ दे, झणजे आमी परमेश्वर आपला देव याला यज्ञ करूं. १९ आणि मला कळलें कीं मिसराचा राजा तुझास जाऊं देणार नाही, बळकट हात लाविला तरी जाऊं देणार नाही. २० तथापि मी आपला हात घालीन, आणि माझी जी आश्चर्यकृत्यें मी त्यामध्ये करणार आहे, त्या सर्वांकडून मिसराला मारीन, तेव्हां त्यानंतर तो तुझास सोडील. २१ आणि मी या लोकाविषयीं मिसर्यांच्या मनांत कृपा उत्पन्न करीन, यास्तव जेव्हां तुझी निघाल, तेव्हां असें होईल कीं रिकामे निघणार नही. २५ परंतु स्त्री आपल्या शेजारणीपासून आणि मित्र्या मरांतील राहणारणीपासून रुप्याचे आणि, व सोन्याचे आणि, व वस्त्रे मागून घेईल, आणि तुझी ती आपल्या पुत्रावर व अपत्या कन्यावर घालील; तसें तुझी मिसर्यास लुटल.”

अध्याय ४.

तेव्हा मोश्याने असें उत्तर केलें कीं, “कदाचित् ते मजवर विश्वास ठेवणार नाहीत आणि माझी गोष्ट ऐकणार नाहीत परंतु झणतील, परमेश्वर तुला दृश्य झाला नाही.” २ नंतर परमेश्वर त्याला बोलला, “तें तुझ्या हातांत काय आहे?” तेव्हा हा बोलला कीं, “काठी आहे.” ३ मग त्याने सांगितलें, “ती भूमीवर टाक;” तेव्हा त्याने ती भूमीवर टाकिली आणि ती साप असी झाली, मग मोशे त्याच्यापुढून पळाला. ४ तेव्हा परमेश्वराने मोश्याला सांगितलें कीं, “तूं आपला हात लावून त्याच्या शोपटाला धर;” नंतर त्याने आपला हात लावून त्याला धरिलें, आणि त्याच्या हातांत तो काठी असा झाला. ५ “त्यावरून ते विश्वास धरतील कीं परमेश्वर जो त्यांच्या पूर्वजांचा देव, आब्राहामाचा देव, इसाकचा देव, व याकोबाचा देव तो तुला दृश्य झाला.” ६ नंतर परमेश्वराने त्याला अणखी सांगितलें, “आतां तूं आपला हात आपल्या उरावर ठेव.” तेव्हा त्याने आपला हात आपल्या उरावर ठेविला, मग तो काढिला, तेव्हा पाहा, त्याचा हात, कोड लागून बर्फाप्रमाणें पांढरा झाला. ७ नंतर त्याने सांगितलें, “तूं आपला हात आपल्या उरावर फिरून ठेव.” तेव्हा त्याने आपला हात आपल्या उरांत फिरून ठेविला; नंतर तो आपल्या उरांतून काढिला, तेव्हा पाहा, त्याच्या आंगासारखा फिरून झाला. ८ आणि देवाने सांगितलें कीं, “जर ते तुमवर विश्वास न ठेवून पहिल्या खुणेला मानणार नाहीत, तर असें होईल कीं दुसऱ्या खुणेला मानतील. ९ आणि जर ते या दोन्ही खुणांसहि मानणार नाहीत आणि तुझी गोष्ट ऐकणार नाहीत तर असें होईल कीं तूं त्या नदीतील कांहीं पाणी घेऊन कोरड्या स्थळावर ओत, आणि जें पाणी तूं मदींतून वेडील तें कोरड्या स्थळां रक्त होईल.” १० तेव्हा मोशे परमेश्वराला बोलला “हे प्रभू, माझी विनंती आहे, मी मागे कधीहि वक्ता मनुष्य नव्हतां, अणखी तूं आपल्या चाकरासीं बोललास तेव्हापासूनहि नाही, कां तर मी

जड तोंडाचा व जड जिभेचा आहे.” ११ मग परमेश्वर त्याला बोलला कीं, “माणसाला तोंड कोणी दिव्हे? अथवा मुका, किंवा बहिरा, किंवा डोळस, किंवा अंधळा कोण करितो? तो मी परमेश्वर नव्हे कीं काय? १२ तर आतां चल, झणजे मी तुझ्या तोंडाला अनुकूल होईन, आणि जें त्वां बोलवें तें मी तुला शिकवीन.” १३ तेव्हा तो बोलला, “हे प्रभू, माझी विनंती आहे, तूं ज्याला पाठविसील, त्याच्या हातीं कृपा करून पाठीव.” १४ तेव्हा परमेश्वर मोश्यावर रागें भरला, आणि तो बोलला, “आहरोन जो लेवी तो तुझा भाऊ नव्हे काय? मला कळलें कीं तो चांगलें बोलेल, अणखी पाहा तो तुला भेटायास येईल आणि तुला पाहून तो आपल्या ममांत संतोष पावेल. १५ मग त्वां त्याला बोलून त्याला या गोष्टी सुचवून ठेवाव्या; मीहि तुझ्या तोंडाला अनुकूल आणि त्याच्या तोंडाला अनुकूल होईन, आणि जें तुझी करावें तें तुझास शिकवीन. १६ मग तो तुजसाठीं लोकांजवळ बोलेल; तेव्हा असें होईल कीं तो तुजें मुख असें होईल, आणि तूं त्याला देवाच्या ठिकाणीं होशील. १७ आणि तूं ती काठी आपल्या हातांत घे, झणजे तिच्या योगें तूं ते चमत्कार करशील.”

१८ नंतर मोशे निघून आपला सासरा येथेर याजवळ माघारें गेला, आणि त्याला बोलला, “आतां मी निघून मिसर देशांत जे माझे भाऊबंधू त्यांजवळ माघारें जाईन, आणि ते अद्यून जिवंत आहेत कीं काय हें पाहीन.” तेव्हा इसी मोश्याला बोलला, “तूं सुखरूप जा.” १९ आणि परमेश्वराने मोश्याला मिद्यानांत सांगितलें कीं, “मिसरास परतून जा, कां तर मीं माणसें तुझा माण घ्यायला पाहत होतीं, तीं सर्व मेलीं आहेत.” २० तेव्हा मोश्याने आपली बायको व आपले पुत्र यांस घेऊन गाढवावर बसवून मिसर देशांत परत जाऊं निघाला; आणि मोश्याने देवाची जी काठी ती आपल्या हातांत घेतली. २१ तेव्हा परमेश्वराने मोश्याला सांगितलें होतें कीं, “तूं जेव्हा मिसरांत माघारें जातोस, तेव्हा संभाळ आणि जे चमत्कार म्यां तुझ्या हातीं ठेविले होते, ते सर्व फारोच्यापुढें कर; तथापि मी त्याचें मन कडीन

करून, आणि तो लोकांला सोडणार नाही. २२ परंतु तू फारोला बोल की, “परमेश्वर असें द्यणतो, इस्राएल माझा पुत्र, माझा ज्येष्ठ पुत्र आहे. २३ तर मी तुला संगतीं कीं तूं माझ्या पुत्राला सोड, द्यणजे त्याने माझी सेवा करावी; आणि जर तूं त्याला सोडण्याविषयीं अनमान करितोस, तर पाहा, मी तुझ्या पुत्राला तुझ्या ज्येष्ठ पुत्राला जिवें मारीन.” २४ मग वाटेवर धर्मशाळेंत असें झालें कीं परमेश्वर त्याला भेटला, आणि त्याला जिवें मारायास पाहिलें. २५ तेव्हां जिप्सोरेने हत्यार घेऊन आपल्या पुत्राचें मुरदाड कातडें तोडिलें, आणि त्याच्या पायांपासीं टाकून छटलें कीं, “तू मला रक्ताचा सोयरा आहेस.” २६ नंतर जेव्हां तिने सुंतेमुळें छटलें, “रक्ताचा सोयरा,” तेव्हां त्याने याला सोडिलें.

२७ तेव्हां परमेश्वराने आहरोनाला सांगितलें, “तू मोश्याला भेटायास रानांत जा.” यास्तव तो जाऊन देवाच्या डोंगरांत त्याला भेटला आणि त्याने त्याचें चुंबन घेतलें. २८ नंतर मोश्याने आपणाला पाठविणारा जो परमेश्वर त्याचें सर्व बोलणें आणि आपणाला जे चमत्कार त्याने दिव्हे होते ते सर्व आहरोनाला सांगितलें. २९ मग मोशे व आहरोन यांनी जाऊन इस्राएलाच्या संतानांचे सर्व वडील एकवट केले. ३० आणि ज्या सर्व गोष्टी परमेश्वराने मोश्याला सांगितल्या होत्या, त्या आहरोनाने सांगितल्या, आणि ते चमत्कार लोकांच्या देखतां केले. ३१ तेव्हां लोकानी विश्वास धरिला, आणि परमेश्वराने इस्राएलाच्या संतानाची भेट घेतली, अणखी त्याच्या दुःखावर दृष्टि लाविली, असें जेव्हां त्यांनी ऐकिलें, तेव्हां लवून भजन केलें.

अध्याय ५.

आणि त्यानंतर मोशे व आहरोन जाऊन फारोला बोलले कीं, “परमेश्वर इस्राएलचा देव याने असें सांगितलें, माझ्या लोकानी मजसाठीं रानांत सण करावा, द्यणून त्यांस जाऊ दे.” २ तेव्हां फारो बोलला कीं, “परमेश्वर कोण आहे कीं म्या त्याची आज्ञा ऐकून इस्राएलस जाऊं द्यावें? मी परमेश्वराला जाणत

नाहीं अणखी मी इस्राएलास जाऊं देणार न.हीं.” ३ मग ते बोलले कीं, “इश्याचा देव आढ्यास भेटला आहे; असी विनंती आहे कीं आढीं तीन दिवसांची वाट रानांत जावें, आणि परमेश्वर आमचा देव याला पशुयज्ञ करावा, नाही तर तो मरीने अथवा तरवारिने आढ्यावर पडून मारील.” ४ तेव्हां मिसराचा राजा त्यांस बोलला, “मोश्या व आहरोन, तुम्ही लोकांस त्यांच्या कामापासून कां खोळंबवितां? तुम्ही आपल्या ओश्यांच्या कामावर चाला. ५ आणि फारो बोलला, “पाहा, देशांतील लोक आतां बहुत आहेत, आणि तुम्ही त्यांस त्यांच्या ओश्यांच्या कामापासून खोळंबवितां.” ६ आणि त्याच दिवसीं फारोने लोकांच्या बिगारीच्या सरदारांस व त्यांच्या नायकांस असी आज्ञा केली कीं, ७ “इटा करण्यासाठीं जसें मागून आजपर्यंत पेंढा दिल्या, तसें तुम्ही लोकांस अणखी देऊं नका, त्यांनी जाऊन आपल्यासाठीं पेंढा मिळवावा. ८ परंतु इटाची संख्या जी ते मागून आजपर्यंत करित आले ती त्यांजवर तुम्ही ठेवा, त्यांत उणें करूं नका; कां तर ते आळसी आहेत, द्यणून ते ओरडतात कीं, आढ्यास जाऊं दे, आणि आढीं आपल्या देवासाठीं यज्ञ करूं; ९ त्या माणसांवर काम भारी घाला, आणि त्यांनी त्याप्रमाणें काम करून व्यर्थ गोष्टींवर चित्त न ठेवावें.” १० नंतर लोकांचे बिगारीचे सरदार व त्यांचे नायक बाहेर जाऊन लोकांस बोलले कीं, “फारो असें बोलतो, ‘मी तुम्हास पेंढा देणार नाही; ११ तुम्ही जा, जेथें पेंढा तुम्हास सांपडेल तेथून मिळवा, परंतु तुमच्या कामांत काहीं उणें व्हायाचें नाही.’” १२ नंतर ते लोक पेंढ्याच्या ठिकाणीं धसकटें मिळवायास सर्व प्रदेशांत पसरले गेले. १३ आणि बिगारीचे सरदार त्यांस पाह करित बोलले, “तुम्ही आपलें काम रोजच्या नेमाप्रमाणें रोज करा, जेव्हां पेंढा होता, त्याप्रमाणें.” १४ तेव्हां इस्राएलाच्या संतानांचे जे नायक फारोच्या बिगारीच्या सरदारांनी त्यांजवर ठेविले होते, त्यांस मार देऊन यांनी छटलें कीं, “तुम्ही मागल्या वेळामागें इटा करण्याचा आपला नेम काल व आजहि कशास्तव पूर्ण केला नाही?” १५ तेव्हां इस्राएलाच्या संतानांचे नायक येऊन फारो-

बबळ भोरडले कीं, “तू आपल्या चाकरांस असें कां करितोस? ११ तुझ्या चाकरांस पेंढा देत नाहीत, परंतु ते आद्यास दगळतात, ‘इटा करा,’ आणि पाहा तुझे चाकर मार खातात, परंतु अपराध तुझ्या लोकांचा आहे.” १७ तेव्हां तो बोळला, “तुझी आज्ञा, आज्ञा आहे, यास्तव तुझी दगळता ‘आधी जाऊन परमेश्वराला कळ कळ.’ १८ तर आतां जा, चाकरी करा, कां कीं पेंढा तुझ्या यायाचा नाही, तथापि तुझी इटा नेमाप्रमाणें करून द्या.” १९ नंतर इस्राएलाच्या संतापांच्या नायकांनी आपण संकटांत आहो असें पाहिलें, कां कीं त्याने सांगितलें, “तुझीं रोज रोज इटांच्या रोजच्या नेमांत उणें करूं नये.” २० तेव्हां ते फारोजवळून निघत असतां त्यांस भेटायला मोशे व आहरोन उभे राहतां पाहिले. २१ तेव्हां त्यास ते बोलले कीं, “परमेश्वराने तुझाकडे पाहवें आणि त्याय ठरवावा, कारण कीं तुझी फारोच्या लक्षांत आणि त्याच्या चाकरांच्या लक्षांत आमचा कंटाळा यावा असें केलें आहे, दगळे त्यांच्या हातीं आद्यास मारावाची तरवार दिन्ही.” २२ तेव्हां मोशे परमेश्वराजवळ फिरून जाऊन बोलला, “हे प्रभू, त्वां या लोकांला वाईट कां केलें आहे? त्वां मला पाहिलें हें कशास्तव? २३ कां कीं मी तुझ्या नामाने बोळ्यास फारोजवळ आलों तेव्हापासून त्याने कां लोकांला वाईट केलें आहे, आणि त्वां आपल्या लोकांला कांहीच सोडविलें नाही.”

अध्याय ६.

तेव्हा परमेश्वर मोश्याला बोलला कीं, “मी ते फारोला करीन ते तू आतां पाहशील, कां तर तो बळकट हात लाविल्याने त्यांस सोडील, आणि बळकट हात लाविल्याने तो त्यांस आपल्या देशांतून काढील.”

२ तेव्हां देव मोश्यास बोलून त्याला दगळला, “मी यहोवा आहे. ३ आणि आब्राहाम, इसाक, व याकोब, यांस मी सर्वसमर्थ देव असा प्रकट झालों, परंतु यहोवा अशा माझ्या नामाने मी कळलों नव्हतों. ४ अणखी ज्ञान देऊन आतां यासदेस ज्यांत ते प्रवासी होते,

तो त्यांस यायासाठीं म्या आपला करार त्यांनीं स्थापिला होता. ५ अणखी इस्राएलाची संतानें ज्यांस मिसरी लोक चाकर करितात, त्यांचें कण्हणें म्या ऐकिलें, आणि आपला करार आठविला आहे. ६ याकरितां तू इस्राएलाच्या संतानांस सांग, ‘मी परमेश्वर आहे, आणि मी तुझ्या मिसऱ्यांच्या ओझ्यांखालून मोकळे करून आणीन, आणि त्यांच्या चाकरीसून तुझ्यास सोडवीन, आणि लांबविलेल्या हाताकडून व मोठ्या न्यायाकडून तुझ्यास सोडवून घेईन. ७ अणखी मी तुझ्यास आपले लोक होण्यासाठीं घेईन, आणि मी तुमचा देव असा होईन; मग तुझी जाणाल कीं परमेश्वर तुमचा देव जो तुझ्यास मिसऱ्यांच्या ओझ्यांखालून मोकळे करून आणितो, तोच मी आहे. ८ आणि जो देश आब्राहामाला, इसाकाला व याकोबाला देण्यासाठीं म्या आपला हात उचलून शपथ वाहिली त्यांत मी तुझ्यास आणीन, आणि तो तुझ्यास वतनरूप देईन; मी परमेश्वर आहे.’ ९ नंतर मोशे इस्राएलाच्या संतानांस त्याप्रमाणें बोलला, परंतु त्यांनीं जिव्यांच्या संकटामुळें व कठीण चाकरीमुळें मोश्याकडे चिन्न दिलें नाहीं.

१० तेव्हां परमेश्वराने मोश्याला बोलून दगळलें कीं, ११ “मिसराचा राजा फारो याजवळ तू जाऊन सांग कीं, त्याने इस्राएलाच्या संतानांस आपल्या देशांतून जाऊं घावें.” १२ मग मोश्याने परमेश्वरापुढें असें दगळलें कीं, “पाहा, इस्राएलाच्या संतानांनी माझें ऐकिलें नाहीं, तर फारो माझें कसें ऐकेल? मी तर जड होंटाचा आहे.” १३ तथापि परमेश्वराने मोशे व आहरोन यांस दगळलें, आणि इस्राएलाचीं संतानें मिसरदेशांतून आणावीं दगळून इस्राएलाच्या संतानांजवळ व मिसराचा राजा फारो याजवळ जाण्याची आज्ञा त्यांस दिली.

१४ हे आपल्या पूर्वजांच्या घराण्यांतील मूल-पुरुष आहेत, इस्राएलाचा ज्येष्ठ पुत्र रडवेन, याचे पुत्र हनोख व फाहू, हेजेन व जामी, हे रडवेनाचीं गोत्रें. १५ आणि शिमोनाचे पुत्र यमुवेल व यामीन व ओहद व याकीन व जेहार, व ज्ञानाणीचा पुत्र शाडल, हे शिमोनाचीं

गें. १९ आणि लेवीच्या पुत्रांचीं नांवें त्याच्या कुळाप्रमाणें हीं, गेर्षोन व कहाथ व मरारी; आणि लेवीच्या आयुष्याचीं वर्षे एकशें सततीस होती. २० गेर्षोनाचे पुत्र आपल्या गोत्रांप्रमाणें लिबूनी व शिमी. २१ आणि कहाथाचे पुत्र आनाम व इसार व हेब्रोन व उज्जियेल, आणि कहाथाच्या आयुष्याचीं वर्षे एकशें तेहेतीस होती. २२ आणि मरारी याचे पुत्र माहाली व मूशी, हे आपापल्या कुळांप्रमाणें लेवीचीं गोत्रें. २३ तर आनामाने आपली आत योसेबेद इला बायको करून घेतली, आणि तिजपासून त्याला आहरोन व मोशे हीं लेकरें झालीं; आणि आनामाच्या आयुष्याचीं वर्षे एकशें सततीस होती. २४ आणि इसाराचे पुत्र, कोराह व नेफेग व जिखी. २५ आणि उज्जियेलाचे पुत्र मीशाएल व एल्-आफान व सिथी. २६ तर आहरोनाने अली-शेबा, जी आम्मीनादाबाची कन्या नाहशोनाची बहीण तिला आपली बायको करून घेतली, आणि तिजपासून त्याला नादाब व अबीहू, एलाजार व इसामार, हीं लेकरें झालीं. २७ आणि कोराहाचे पुत्र आस्सीर व एल्काना व अबियासाफ, हे कऱ्ही यांचीं गोत्रें. २८ तर एलाजार आहरोनाचा पुत्र याने आपल्याला घुटीयेलाच्या कन्यातून आपली बायको करून घेतली, आणि तिजपासून त्याला फीनहास झाला; हे आपल्या गोत्रांप्रमाणें लेवीच्या पूर्वजांतील मूळपुरुष. २९ आहरोन व मोशे ज्यांस परमेश्वराने सांगितलें कीं, “इझ्राएलाचीं संतानें त्याच्या मंडळ्यांच्या मंडळ्या अशा मिसरदेशातून आणा,” ते हे आहेत. ३० हे इझ्राएलाच्या संतानांस मिसरांतून आणायकरिता मिसराचा राजा फारो याला बोलले, ते हेच मोशे व आहरोन. ३१ आणि ज्या दिवसी परमेश्वर मिसर देशांत मोश्याला बोलला, तेव्हां असें झालें कीं ३२ परमेश्वराने मोश्याला असें द्यालें, “मी परमेश्वर आहे, जें अवघें मी तुला सांगितों, तें तूं मिसराचा राजा फारो याला सांग.” ३३ तेव्हां मोशे परमेश्वरपुढें बोलला, “अहो मी जड होंडाचा आहे, यास्तव फारो माझे कसे ऐकिल !”

अध्याय ७

परंतु परमेश्वर मोश्याला बोलला, “कदा, म्या तुला फारोजवळ देव असा करून ठेविला आहे, आणि आहरोन तुझा भाऊ तो तुझा वक्ता होईल. २ जें काहीं मी तुला बोलण्याला सांगेन, तें तूं बोल, आणि आहरोन तुझा भाऊ मने फारोला असें बोलवें कीं, ‘इझ्राएलाच्या संतानांस आपल्या देशातून जाऊ दे.’ ३ परंतु मी आपल्या खुणा व आपले चमत्कार मिसर देशांत बहुत करित असतांही फारोचें मन कठोर करीन. ४ आणि फारो तुमचें ऐकणार नाहीं, मग मी मिसराला आपला हात लावीन, आणि मोठे न्याय करून माझीं सैन्यें माझे लोक इझ्राएलाचीं संतानें यांस मिसर देशातून आणीन. ५ जेव्हां मी आपला हात मिसर्यावर लाव करून त्याबधून इझ्राएलाच्या संतानांस आणीन, तेव्हां मिसरी लोक जाणतील कीं मी परमेश्वर आहे.” ६ आणि मोशे व आहरोन यानी तसें केलें, जसी परमेश्वराने त्यांस आज्ञा दिल्ली तसें त्यांनीं केलें. ७ आणि जेव्हां ते फारोला बोलले, तेव्हां मोशे ऐशीं वर्षांचा, आणि आहरोन स्यावर्शीं वर्षांचा होता.

८ तेव्हां परमेश्वर मोश्याला व आहरोनाला असें द्याणाला कीं, ९ “जेव्हां फारो तुझास सांगेल कीं ‘तुझी आपणांसाठीं चमत्कार दाखवा,’ तेव्हां तूं आहरोनाला सांग कीं, ‘आपली काठी घेउन फारोपुढें टाक;’ मग ती सर्प असी होईल.” १० नंतर मोशे व आहरोन फारोजवळ आले, आणि जसी परमेश्वराने आज्ञा दिल्ली तसें त्यांनीं केलें; द्वाणजे आहरोनाने आपली काठी फारोपुढें व त्याच्या वाकरापुढें टाकिली, आणि ती सर्प असी झाली. ११ मग फारोनेहि सुजांस व मात्रिकांस बोलविलें, मग हे मिसरी जोशी यानीहि आपल्या गुंडाईकडून तसें केलें; १२ द्वाणजे एकएकाने आपली काठी टाकिली, आणि त्या सर्प अशा झाल्या, परंतु आहरोनाच्या काठीनि त्यांच्या काठ्यांस मिळिलें, १३ तेव्हां फारोचें मन कठीण झालें, आणि त्याने त्याचें ऐकिलें नाहीं; जसें परमेश्वर बोललें,

तसे. १४ मंतर फरमेश्वर मोश्याला बोलला की, “फारोवें मन कठीण झालें, तो लोकांला बाईं यायास अनमान करितो. १५ तूं सकाळीं फारोजवळ जा, पाहा तो पाण्याकडे बाहेर जाईल तेव्हा तूं त्याला भेटयास नदीच्या काठावर बसा राहा; आणि जी काठी रूप पालटून सर्व मसी झाली होई ती आपल्या हातांत घे. १६ बघ तूं त्याला छाप की, ‘झ्यांचा देव परमेश्वर याने मला तुजकडे पाठवितो’ असें सांगितलें की, ‘माझ्या लोकांला जाऊं दे, छापजे त्याने राहिल माझी सेवा करावी’, परंतु पाहा तो अपयश देखिलें नही. १७ परमेश्वर असें छापतो की, ‘बाबरून तो आपणें कीं मी परमेश्वर आहे, पाहा, माझा हातांत जी काठी मिने मी नदीतल्या पाण्याला मारितों आणि तें कळटून रक्त असें होईल. १८ आणि नदीमध्ये वे मसे ते मखील, मज नदीची पाण होईल, आणि नदीचें पाणी विष्यानिषकीं मिसऱ्यास मळमळ होईल.” १९ तेव्हा परमेश्वराने मोश्याला सांगितलें की, “आहरोनाला सांग ‘तूं आपली काठी घेउन मिसऱ्याच्या पाण्यावर, त्यांच्या नद्यांवर, त्यांच्या ओसांवर व त्यांच्या तळ्यांवर व त्यांच्या पाण्याच्या सर्व संस्थांवर आपला हात मखीव, छापजे तें रक्त होईल; तसें सर्व मिसरदेशास लाकडी पात्रांमध्ये व दमडी पात्रांमध्ये रक्त होईल.” २० तेव्हा परमेश्वराने बसी आज्ञा दिली तसें मोशे व आहरोन यानी केलें; छापजे याने काठी ठंच केली, आणि फारोच्या देखतां व त्याच्या चाकरांच्या देखतां नदीतल्या पाण्याला मारितें, आणि नदींत जें सर्व पाणी तें कळटून रक्त झालें. २१ अणखी नदीमध्ये जे मसे ते मले, आणि नदीची पाण असी झाली कीं मिसरी लोकांमध्ये नदीतील पाणी पिवेना; आणि सर्व मिसरदेशास रक्त झालें. २२ तेव्हा मिसरी बोलीं यानी आपल्या गुंडाईकडून त्यापऱ्यानें केलें, आणि तसें परमेश्वराने सांगितलें होतें तसें फारोचें मन कठीण होउन त्याने त्याचें देखिलें नही. २३ तेव्हा फारो मागे फिरून आपल्या सर्वां केला आणि या मोशेकडे जेने आज्ञा केली तसें केलें. २४ तेव्हा सर्व मिस-

र्यानी नदीच्या आसपास खणून पाणी पिण्यासाठीं पडिलें, कां की त्यांमध्ये नदीतील पाणी पिवेना. २५ आणि परमेश्वराने नदीला मारिल्यापासून सात दिवस पूर्ण झाले.

अध्याय ८

तेव्हा परमेश्वराने मोश्याला सांगितलें, “तूं फारोजवळ जाउन त्याला छाप कीं परमेश्वर असें सांगतो, ‘तूं माझ्या लोकांस जाऊं दे, छापजे त्याने माझी सेवा करावी. २ आणि जर तूं जाऊं यायास अनमान करितोस, तर पाहा, मी तुझ्या सर्व देशाला वेडकांकडून पिडीन. ३ छापजे नदीमध्ये वेडकांचा सुळसुळाट होईल, आणि ते वरतें येउन तुझ्या घरांत व तुझ्या निजण्याच्या खोलींत व तुझ्या आंथरणावर व तुझ्या चाकरांच्या घरांत व तुझ्या लोकांवर व तुझ्या भट्ट्यांमध्ये व तुझ्या काठवटींमध्ये जातील. ४ तसें तुजवर व तुझ्या लोकांवर व तुझ्या सर्वे चाकरांवर बेडूक येतील.”

५ तेव्हा परमेश्वराने मोश्याला सांगितलें, “तूं आहरोनाला सांग कीं, ‘तूं काठी घेउन आपला हात नद्यांवर, ओसांवर, व तळ्यांवर लाविव, आणि वेडकांस मिसरदेशावर वरतें आण.” ६ यास्तव आहरोनाने आपला हात मिसऱ्याच्या पाण्यावर लावविला, तेव्हा बेडूक वरतें आले, आणि त्याने मिसरदेशाची भूमि झाकिली. ७ मज आज्ञ्यानी आपल्या गुंडाईकडून तसें केलें, आणि वेडकांस मिसरदेशावर वरतें आणिलें. ८ मंतर फारोने मोशे व आहरोन यांस बोलावून सांगितलें, “तुझी परमेश्वराला विनंती करा कीं त्याने वेडकांस मजपासून व माझ्या लोकांपासून दूर करावें, छापजे मी लोकांस परमेश्वराला यज्ञ करायास जाऊं देईन.” ९ तेव्हा मोशे फारोला छणाला कीं, “तूं मजवरून गौरव पाव, मी तुझ्यासाठीं व तुझ्या चाकरांसाठीं व तुझ्या लोकांसाठीं प्रार्थना केव्हा करूं, असी कीं बेडूक तुजपासून व तुझ्या घरांतून काढिले जावे, आणि केवळ नदीमध्ये राहावे?” १० तेव्हा तो बोलला, “छपा!” मज हा बोलला, “तुझ्या वचनाप्रमाणें होवो, छापजे तो जाणवें कीं आमचा देव परमेश्वर यासमोरचा

कोणी नाहीं. ११ यास्तव बेडूक तुझपासून व तुझ्या घरांपासून व तुझ्या चाकरांपासून व तुझ्या लोकांपासून जातील, केवळ नदीमध्ये राहतील.” १२ नंतर मोशे व आहरोन फारोजवळून गेले, आणि परमेश्वराने वेडकांकडून बी पीडा फारोवर आणिली होती, तिजमुळे मोश्याने त्याजवळ हाक मारिली. १३ तेव्हा मोश्याच्या बोलण्याप्रमाणे परमेश्वराने केले, द्यणजे घरांमध्ये, गावांमध्ये व शेतांमध्ये जे बेडूक होते ते मरे. १४ मग त्यांस त्यांनी खंड्यांच्या खंड्या गोळा केले, आणि देशाची घाण आली. १५ परंतु फारोने परीहिले की अवकाश झाला, यास्तव त्याने आपले मन कठीण केले, आणि त्यांचे ऐकिले नाही; जसे परमेश्वराने सांगितले होते, तसे.

१६ नंतर परमेश्वराने मोश्याला सांगितले की, “तुं आहरोनाला असे सांग, ‘तूं आपली काठी उचलून भूमीच्या धुळीस मार, मग ती सर्व मिसरदेशांत उधा असी होईल.” १७ नंतर त्यांनी तसे केले द्यणजे आहरोनाने आपल्या काठीसुद्धा आपला हात लावून भूमीच्या धुळीस मारिले; मग ती मनुष्यांवर व पशूंवर उधा असी झाली, सर्व मिसरदेशांत भूमीची अवधी धूळ उधा असी झाली. १८ नंतर जोश्यानी आपल्या गुंडांकडून उधा काढायास तसे केले, परंतु त्याच्याने होईना; आणि माणसांवर व पशूंवर उधा झाल्या. १९ तेव्हा जोशी फारोला बोलले की, “हें देवाचेंच कृत्य आहे;” तथापि फारोचे मन कठीण राहिले, आणि त्याने त्यांचे ऐकिले नाही; जसे परमेश्वराने सांगितले होते, तसे. २० नंतर परमेश्वराने मोश्याला सांगितले की, “तूं सकाळी उठून फारोपुढे उभा राहा, पाहा, तो पाण्याकडे बाहेर जाईल; तेव्हा तूं त्याला द्यण की, परमेश्वर असे सांगतो, ‘माझ्या लोकांनी माझी सेवा करावी द्यणून तूं त्यांस जाऊ दे. २१ जर तूं माझ्या लोकांस जाऊ देत नाहीस, तर पाहा, मी तुजवर व तुझ्या चाकरांवर व तुझ्या लोकांवर व तुझ्या घरांत माझ्या सोडितों, आणि माझ्या मिसऱ्यांची घरे व ज्या भूमीवर ते आहेत, तीहि भस्तील. २२ परंतु गोशेन प्रांत ज्यांत माझे लोक राहतात, त्याला मी त्या दिवसी वेगळे करीन;

असे की तेथे माझ्या काही होणार नाहीत, यासाठी की त्वां जाणावे की मी परमेश्वर या देशामध्ये आहे. २३ आणि माझे लोक व तुझे लोक यांमध्ये मी भेद ठेवीन, उधा हा चमत्कार होईल.” २४ तेव्हा परमेश्वराने तसे केले, द्यणजे भारी माझ्या फारोच्या घरी व त्याच्या चाकरांच्या घरी व सर्व मिसरदेशांत आल्या; त्या माझ्यांकडून देशाला अनर्थ झाला. २५ नंतर फारोने मोश्याला व आहरोनाला बोलावून सांगितले, “तुम्ही जाऊन या देशांत आपल्या देवाला यज्ञ करा.” २६ तेव्हा मोशे बोलला, “तसे करायास योग्य नाही, का की मिसऱ्यांला कंटाळा येईल असे अर्पण आढी आपला देव परमेश्वर याला करूं; पाहा मिसऱ्यांला कंटाळा येईल असा यज्ञ त्यांच्या दृष्टीसमोर करूं, तर ते आद्यास धोंडमार करणार नाहीत की कांब! २७ आढी तीन दिवसांची वाट रानांत जाऊ, आणि आमचा देव परमेश्वर याने जसे आद्यास सांगितले तसे आढी त्याला यज्ञ करूं.” २८ तेव्हा फारो बोलला, “मी तुझास असे सोडीन की तुम्ही आपला देव परमेश्वर याजवळ रानांत यज्ञ करावे, केवळ फार दूर जाऊ नका; तुम्ही मजसाठी प्रार्थना करा.” २९ तेव्हा मोशे बोलला, “पाहा, मी तुझ्याजवळून बाहेर जाऊन परमेश्वराजवळ असी प्रार्थना करीन की उधा माझ्या फारोपासून त्याच्या चाकरांपासून व त्याच्या लोकांपासून जाव्या, केवळ फारोने लोकांला परमेश्वराजवळ यज्ञ करायास न सोडण्याने अधिक न चाळवावे.” ३० नंतर मोश्याने फारोजवळून जाऊन परमेश्वराजवळ प्रार्थना केली. ३१ आणि परमेश्वराने मोश्याच्या वचनाप्रमाणे केले, द्यणजे फारोपासून, त्याच्या चाकरांपासून, व त्याच्या लोकांपासून माझ्या काटिन्या, एकही राहिली नाही. ३२ तथापि फारोने या वेळेसहि आपले मन कठीण करून लोकांला जाऊ दिले नाही.

अध्याय ९

मग परमेश्वराने मोश्याला सांगितले की, “तूं फारोजवळ जाऊन त्याला बोल की, ‘हव्याचा देव

परमेश्वर असें सांगतो, माझ्या लोकानी माझी सेवा करावी छणून तूं त्यांस जाई दे; २ कां कीं जर तूं सोडायोस अनमान करून त्यांस बळाने अणखी भरितोस, ३ तर पाहा तुझे जे पशू किनारांत आहेत त्यांवर परमेश्वराचा हात पडणार आहे, चोळ्यांवर, मांड्यांवर, उंटांवर, गुरांवर, व शेरांवर, फार भारी मरी होईल. ४ तेव्हां इस्राएलाचे पशू व मिसन्याचे पशू यांमध्ये परमेश्वर असा भेद करील कीं इस्राएलाच्या संतानांच्या सर्वांतील काहीच मरणार नाहीं. ५ आणि परमेश्वराने असा नेम केला आहे कीं “उद्यां परमेश्वर ही गोष्ट या देशांत करील”. ६ तेव्हां दुसऱ्या दिवसी परमेश्वराने ती गोष्ट केली, छणजे मिसन्याचे सर्व पशू मेले, परंतु इस्राएलाच्या संतानांच्या पशूंतील एकहि मेला नाही. ७ नंतर फारोने पाठविलें, आणि पाहा, इस्राएलाच्या पशूंतील एकहि मेला नाही, तथापि फारोचें मन कठीण राहिलें आणि त्याने लोकांला जाई दिल्लें नाही.

८ नंतर परमेश्वराने मोश्याला व आहरोनला सांगितलें, “तुम्ही आपली ओंजळभर आव्यातील राख घ्या, आणि मोश्याने ती फारोच्या देखां आकाशाकडे उधळवी; ९ मग ती सर्व मिसरदेशावर धुरळा असी होईल, आणि ती माणसांवर व पशूंवर पुष्कळ फोड येण्याचा व्रण असी सर्व मिसरदेशांत होईल.” १० तसें ते आव्यातील राख घेऊन फारोपुढें उभे राहिले, आणि मोश्याने ती आकाशाकडे उधळिली, आणि ती माणसांवर व पशूंवर पुष्कळ फोड येण्याचा व्रण असी झाली. ११ तेव्हां त्या व्रणामुळे जोखी यांच्याने मोश्यापुढें उभे राहावेना, कां तर तो व्रण मोश्यांवर व सर्व मिसन्यांवर झाला. १२ परंतु परमेश्वराने फारोचें मन कठीण केलें, आणि त्याने त्यांचें ऐकिलें नाही; जसें परमेश्वराने मोश्याला सांगितलें होतें, तसें.

१३ नंतर परमेश्वराने मोश्याला सांगितलें, “तूं सकळीं उठून फारोपुढें उभा राहा, आणि त्याला छण कीं, परमेश्वर इश्यांचा देव असें सांगतो, माझ्या लोकानी माझी सेवा करावी छणून तूं त्यांस जाई दे. १४ कां तर या वेळेस मी

आपल्या सर्व पटक्या तुझ्या मनावर व तुझ्या चकरांवर, व तुझ्या लोकांवर घालितों, छणजे त्या जाणांचे कीं सर्व पृथ्वीमध्ये मजसारखा कोणी नाही. १५ कां तर आतां मी आपला हात लावून तुला व तुझ्या लोकांला मरीकडून मारीन, आणि तूं पृथ्वीतून नाहीसा होशील. १६ तर निश्चय यासाठीं म्या तुला ठभारिलें आहे कीं म्या आपला पराक्रम तुला प्रगट करावा, आणि यासाठीं कीं माझ्या नामाचें वर्णन सर्व पृथ्वीमध्ये व्हावें. १७ माझ्या लोकांस न सोडण्याने त्यांजवर तूं आपणाला अद्याप धोर करितोस; १७ पाहा मी उद्यां या वेळेस फार भारी गारांची वृष्टि करीन; बसी मिसरदेशांत त्याचें मूळ होण्याच्या दिवसापासून आतांपर्यंतहि झाली नाही, तसी. १९ तर आतां तूं पाठवून आपले पशू व रानांत आपलें अन्न अवघें त्यांचा बंदोबस्त कर; प्रत्येक माणूस व पशू जो घरीं आणून ठेविला नसतां रानांत सांपडेल, त्यांवर गारा पडतील आणि ते मरतील.” २० फारोच्या चाकरांतील जो परमेश्वराच्या गांष्टीला भ्याला, त्याने आपले चाकर व पशू घरीं पळवून आणिले. २१ परंतु ज्याने आपलें वित्त परमेश्वराच्या गोष्टीला दिल्लें नाही, त्याने आपले चाकर व आपले पशू यांस रानांत राहू दिल्लें.

२२ तेव्हां परमेश्वराने मोश्याला सांगितलें, “तूं आपला हात आकाशाकडे लांबीव, छणजे गारांची वृष्टि सर्व मिसरदेशांत मनुष्यांवर व पशूंवर व मिसरदेशांतील रानांतल्या सर्व हिरवळीवर होईल.” २३ यास्तव मोश्याने आपली कठी आकाशाकडे लांबविली, तेव्हां परमेश्वराने गर्जना केल्या व गारा पाडिल्या, आणि विजेचा अभिभूमीवर पडला, तसें परमेश्वराने मिसरदेशावर गारांची वृष्टि केली. २४ आणि गारा पडल्या तेव्हां गारांच्या वृष्टीमध्ये जीव वळवळत होती, ती वृष्टि असी भारी झाली कीं मिसरदेश राष्ट्र झाला तेव्हापासून त्या सर्वांत तिच्या समान झाली नव्हती. २५ आणि सर्व मिसरदेशामध्ये जे कोणी मनुष्य व पशूहि रानांत त्यांस गारानी मारिलें, आणि रानांतील सर्व हिरवळीला गारानी मारिलें, व रानांतील अवघीं झाडे मोडिलीं. २६ केवळ मोशेन प्रांतांत जेथें इस्राएलाची संताने

होतीं तेंचें गारांची वृष्टि झाली नाहीं. २७ नंतर फारोने पाठवून मोशे व आहरोन यांस बोलाविलें, आणि त्यांस द्यालें, “या वेळेस म्या पाप केलें आहे; परमेश्वर नीतिमान् आणि मी व माझे लोक पापी आहों. २८ पुरें आहे, यास्तव तुझी परमेश्वराची मर्जना करा कीं देवाच्या गर्जना व गारांची वृष्टि अणखी न व्हावी, छणजे मी तुझास जाऊं देईन; तुझी अणखी राहणारच नाहीं.” २९ तेव्हां मोशे त्याला बोलला, “म्या नगराबाहेर जाऊन आपले हात परमेश्वराजवळ पसरिल्यावर गर्जना खुंटतील व गारांची वृष्टि अणखी होणार नाहीं, छणजे त्वां असें जाणवें कीं पृथ्वी परमेश्वराची आहे. ३० तथापि तूं व तुझे चकर परमेश्वर देव यासमोर अद्याप भय धरणार नाहीं, हें मला कळलें.” ३१ तेव्हां जवस व सातू यांचा नाश झाला, कां कीं सातू निसवलेले होते, आणि जवसाला बोंडें आलीं होतीं. ३२ परंतु मधू व खुस्सेमेथ यांचा नाश झाला नाहीं, कां तर तीं मागस होतीं. ३३ तेव्हां मोशे फारोजवळून नगरांतून गेला, आणि त्याने आपले हात परमेश्वराजवळ पसरिले, नंतर गर्जना खुंटल्या आणि गारा व पाऊस भूमीवर अणखी पडला नाहीं. ३४ मग फारोने पाहिलें कीं पाऊस व गारांची वृष्टि व गर्जना खुंटल्या, तेव्हां त्याने आपल्या चाकरांसुद्धां अणखी पाप करून आपलें मन कठीण केलें. ३५ तसें ज्याप्रमाणें परमेश्वराने मोश्याकडून सांगितलें होतें, त्याप्रमाणें फारोचें मन कठीण झालें, आणि त्याने इस्राएलाच्या संतानांस जाऊं दिव्हें नाहीं.

अध्याय १०.

मग परमेश्वराने मोश्याला सांगितलें कीं, “तूं फारोजवळ जा, कां तर म्या त्याचें मन व त्याच्या चाकरांचें मन कठीण केलें आहे, यासाठीं कीं म्या त्यांमध्ये हे माझे चमत्कार करावे. २ आणि यासाठीं कीं म्या मिसर्यामध्ये कसीं चरितें केलीं, हें आणि माझे चमत्कार जे म्या त्यांवर लाविले ते त्वां आपल्या पुत्राच्या कानांत व आपल्या नातवाच्या कानांत सविस्तर सांगवे, आणि तुझी आपणवें कीं मी परमेश्वर आहे.” ३ तेव्हां

मोशे व आहरोन फारोजवळ गेले आणि त्याला बोलले कीं, “हम्यांचा देव परमेश्वर असें झणतो, तूं मझ्यापुढें मान्य होण्यास कोठपर्यंत अनमान करितोस? माझ्या लोकानी माझी सेवा करावी छणून तूं त्यांस सोड, ४ कांतर जर तूं माझ्या लोकांला सोडायस अनमान करितोस, तर पादा मी उद्यां तुझ्या देशांत टोळ आणिन. ५ आणि ते पृथ्वीचें दर्शनंग असें झाकितिल कीं भूमि फाहतां दिसनासी होईल, आणि गारांपासून व निभावलेलें शेष तुझास उरलें, तें खातील, आणि अवधीं झाडें जीं तुझासाठीं भूमींतून वाढितात तीं खातील. ६ आणि तुझीं घरे व तुझ्या सर्व चाकरांचीं घरे व मिसर्यांचीं घरे यांत भरतील; जसें तुझे पूर्वज व तुझ्या पूर्वजांचे पूर्वज यांनी भूमीवर होण्याच्या दिवसांपासून या दिवसापर्यंत पाहिलें नाहींत, तसें;” मग तो परतून फारोजवळून निघाला. ७ नंतर फारोचे चाकर त्याला बोलले, “हा कोठपर्यंत आझास फासरूप होईल? या माणसानी आला देव परमेश्वर याची सेवा करावी छणून त्यांस जाऊं दे; काय, तूं अद्याप जाणत नाहींस कीं मिसराचा नाश झाला आहे?” ८ तेव्हां त्यांनी मोशे व आहरोन फारोजवळ परत आणिले, आणि तो त्यांस बोलला, “तुझी जा, तुमचा देव परमेश्वर याची सेवा करा, परंतु कोण कोण जाता?” ९ तेव्हां मोशे बोलला, “आझी आपल्या तरुणांसुद्धां व वृद्धांसुद्धां जाऊं, आमच्या पुत्रांसुद्धां व आमच्या कन्यांसुद्धां; आमच्या बकन्यांसुद्धां व आमच्या गुरांसुद्धां जाऊं, कां कीं परमेश्वरासाठीं आझास सण करायाचा आहे. १० तेव्हां तो त्यांस बोलला, “म्या तुमच्या बाळकांसुद्धां तुझास जाऊं घावें, असें परमेश्वर तुझासीं होवो, जाणा, कां कीं तुमच्या तोंडापुढें वाईट आहे. ११ तसें नका, तर जे मौढ ते तुझी जाऊन परमेश्वराची सेवा करा, कां कीं तुझी तेंच मागतां.” तेव्हा कोणी व्याख फारोच्या समोरून पालविलें.

१२ मग परमेश्वराने मोश्याला सांगितलें कीं, “तूं टोळ मगवे छणून आपला हात मिसर देशावर लाव कर, मग ते मिसरदेशावर येऊन भूमीवरची सर्व वस्तुवस्तु मी काहीं गारांच्या वृष्टीने

राहिली, ती लातील." १३ तेव्हा मोश्याने आपली काठी मिसरदेशावर लांबविली, मग परमेश्वराचे त्या संपूर्ण दिवसी व संपूर्ण रात्री पूर्वेचा वारा देशावर वाहविला; मंतर सकाळ झाल्यावर पूर्वेच्या वाऱ्याने टोळ आणिले. १४ तेव्हा टोळ सर्व मिसरदेशावर येऊन संपूर्ण मिसरदेशांत बसले; ते फार भारी होते, त्यांनी त्यांसारखे टोळ झाले नव्हते, आणि त्यांपुढे तसे होणार नव्हत. १५ तेव्हा त्यांनी सर्व भूमीची पाठ झाकिली, आणि भूमीवर अंधार पडला, आणि त्यांनी भूमीवरची सर्व हिरवळ आणि झाडांची सर्व फळे कीं गारांच्या वृष्टीने राहिलीं, तीं लाहलीं; मग सर्व मिसरदेशांत झाडांतील व भूमीवरच्या गवतांतील काही हिरवे राहिले नाही. १६ तेव्हा फारोने उतावळी करून मोश्याला व आहरोनाला बोलावून हाटले, "म्या तुमचा देव परमेश्वर यासी व तुझासी पाप केले आहे. १७ तर आतां तूं कृपा करून ही एकच वेळ माझे पाप क्षमा कर, आणि तुझी आपला देव परमेश्वर याजवळ असी विनंती करा कीं त्याने केवळ हें मरण मजपासून दूर करावें." १८ तेव्हा त्याने फारोजवळून बाहेर जाऊन परमेश्वराजवळ विनंती केली." १९ मग परमेश्वराने फार बळकट पश्चिमेकडचा वारा फिरविला, आणि त्याने टोळ उचलून सुफसमुद्रांत पातले; सर्व मिसरदेशांत एक टोळ राहिला नाही. २० आणि परमेश्वराने फारोचें मन कठीण केलें आणि त्याने इस्राएलच्या लोकांस काई दिलें नाही.

२१ मग परमेश्वराने मोश्याला सांगितलें, "तूं आपला हात आकाशाकडे लांब कर, मग संपूर्ण मिसरदेशावर काळोख होईल, चांचपायापाहि असा काळोख." २२ मग मोश्याने आपला हात आकाशाकडे लांब केला, मग काळोखाची निर्विडता तीन दिवस संपूर्ण मिसरदेशांत झाली. २३ त्यांनी एकमेकांस पाहिले नाही आणि त्यांतील कोणी आपल्या ठिकाणातून तीन दिवसपर्यंत उठला नाही; परंतु सर्व इस्राएलाच्या लोकांस आपल्या वंशींत उभेड होत. २४ मग फारोने मोश्याला बोलावून सांगितलें, "तुझी

जाऊन परमेश्वराची सेवा करावी, केवळ तुमची बकरी व तुमची गुरे ठेवावी, तुमच्या बाळकानी देखील तुमच्यासंगती जावें." २५ तेव्हा मोशे बोलला, "त्यां अणखी यज्ञपशू व होमपशू आमच्या हातीं यावे, मासांहीं कीं आमचा देव परमेश्वर यासाठी आह्मी अर्पण करावें. २६ कास्तव आमचे पशूहि आमच्यासंगती जायाचे आहेत, एक खूर न राहावा, कां तर आमचा देव परमेश्वर याची सेवा करायस आह्मी यातून वेणार आहों; आणि आह्मी कशाने परमेश्वराची सेवा करावी, हें आह्मी तेथें पोहचूं तोंपर्यंत जाणत नाही." २७ तेव्हा परमेश्वराने फारोचें मन कठीण केलें, आणि त्यास जाई द्यायस तो मान्य झाला नाही. २८ मग फारोने त्याला सांगितलें, "तूं माझ्याजवळून जा, आपणाला संभाळ, माझे तोंड फिरून पाहूं नको, कां तर माझे तोंड पाहसील त्या दिवसी मरसील." २९ तेव्हा मोशे बोलला, "तूं बरें बोललास, मी आतांपासून तुझें तोंड फिरून पाहणार नाही."

अध्याय ११

तेव्हा परमेश्वराने मोश्याला सांगितलें कीं, "मी फारोवर व मिसर्यावर अणखी एक पीडा आणितों, त्यानंतर तो तुझास एथून जाई देईल; जेव्हा जाई देईल, तेव्हा तो तुझास एथून अगदीं हाकीलच हाकील. २ तर तूं लोकांच्या कानांत सांग कीं त्यांतील प्रत्येकाने आपल्या शेजाऱ्यापासीं आणि प्रत्येक स्त्रीने आपल्या शेजारणीपासीं रुप्याचे डागिने व सोन्याचे डागिने मागावे." ३ तेव्हा परमेश्वराने लोकांवर मिसर्याच्या मनांत कृपा उत्पन्न केली, अणखी हा माणूस मोशे मिसरदेशांत फारोच्या चाकरांच्या लक्षांत आणि लोकांच्या लक्षांत फार थोर होता. ४ तेव्हा मोशे हाणाला, "परमेश्वर असें सांगतो कीं, 'आज मध्यरात्रीच्या सुमारांत मी मिसरदेशामध्ये जाईन.' ५ आणि फारो जो आपल्या सिंहासनावर बसतो त्याच्या ज्येष्ठ पुत्रापासून, कीं दासी जांत्यांजवळ बसतो तिच्या ज्येष्ठ पुत्रापर्यंत, मिसरदेशांतील प्रत्येक ज्येष्ठ पुत्र, आणि पशूमेधील प्रत्येक प्रयत्न

वस्तु मरेल. १ अश्विनी मोठा आकांत, मागे झाला नाही आणि पुढे होणार नाही, असं सर्व मिसरदेशात होईल. ७ परंतु इस्राएलचे सर्व लोक, मनुष्य व पशूहि यांवर कुत्रे आपली जीभ काढून भोकणार नाही, छानजे मिसर व इस्राएल यांमध्ये परमेश्वर कसा भेद करितो तो तुम्ही जाणावा. ८ आणि हे तुम्हे सर्व चाकर माझ्याजवळ खाली येऊन मला दंडबत करून छानतील की, 'तू जा, आणि तुझ्या हाताखालचे जे सर्व लोक त्यानी जावे; मग यानंतर मी जाईन.' तेव्हा तो फार रागे भरून फारोजवळून निवृत्तला. ९ आणि परमेश्वराने मोश्याला सांगितलें की, 'मिसरदेशात माझे चमत्कार फार व्हावे छानून फारो तुमचें ऐकणार नाही.' १० तसें मोशे व आहारोन यांनी हे सर्व चमत्कार फारोसमोर केले, तथापि परमेश्वराने, फारोचें मन कठीण केलें आणि त्याने इस्राएलच्या लोकांस आपल्या देशातून जाऊं दिलें नाही.

अध्याय १२.

तेव्हा मिसरदेशात परमेश्वराने मोश्याला व आहारोनाला सांगितलें की, २ "महिन्यांतील हा तुमचा पहिला महिना, वर्षातील महिन्यांत हा तुमचा पहिला होवो. ३ तुम्ही इस्राएलाच्या सर्व समुदायाला असें सांगा की, त्यांतील प्रत्येकने आपापल्या पूर्वजांच्या घराण्याप्रमाणें आपल्या जवळ कोंकरूं या महिन्यांतील दसमीस घ्यावे, एका एका घरासाठीं एक कोंकरूं असें. ४ आणि जर घरचे थोडे असतील, छानजे कोंकरापुरते नसतील, तर त्याच्या घराजवळ जो शेजारी त्यासुद्धा त्याने घ्यावे, मनुष्याच्या संख्येप्रमाणें घ्यावे, प्रत्येकाला त्याच्या त्याच्या खाण्याप्रमाणें तुम्ही कोंकरासाठीं मोजावे. ५ तुमचें कोंकरूं सांगोपांग एका वर्षाचा नर असावे, तुम्ही मेंढरांतील किंवा शेळ्यांतील घ्यावे. ६ आणि तें या महिन्यांतील चौदाव्या दिवसापर्यंत तुम्हापासीं रक्षणांत असावे, मग इस्राएलाच्या समुदायांतील प्रत्येक षोडश्याने सायंकाळी त्याला मारावे. ७ आणि त्यानी त्या रक्तातून काहीं घेऊन ज्या घरांमध्ये ते त्यास राहतात त्या घराच्या दोन्ही दारवाड्यांवर

व कपाळपट्टीवर घालावे. ८ आणि त्यानी याच रात्री तें मांस खावे, तें विस्तवाने भाजलेलें असें आणि बेखमीर भाकर कडवट भाजीमधेवर खावी. ९ त्रिरवे अथवा पाण्यांत कोणत्या प्रकारें शिजविलेलें असें तुम्ही त्यांतील खाऊं नका, परंतु विस्तवाने भाजलेलें त्याचें शीर त्याच्या पायासुद्धा व त्याच्या आंतड्यासुद्धा असें खा, आणि त्यांतील काहीं सकाळपर्यंत ठेवूं नका. १० आणि सकाळपर्यंत त्यांतील काहीं राहिल्यास त्याला तुम्ही विस्तवाने जाळून टाका. ११ आणि या प्रकारें तुम्ही तें खा की, आपल्या कंबरा बांधलेल्या, आपल्या पायांत आपली पायतणे, आणि आपल्या हातांत आपली काठी असें, आणि उतावळीने तें खा; तें परमेश्वरासाठीं बऱ्हांडण सण आहे. १२ कां की याच रात्री मी मिसरन्यांच्या देशांत फिरेन, आणि मिसरदेशातील मनुष्यांचा व पशूंचाहि प्रत्येक ज्येष्ठ पुत्र मारीन, आणि मिसरन्यांच्या सर्व देवाचें शासन करीन, मी परमेश्वर आहे. १३ आणि ज्या घरांत तुम्ही आहां त्यांवर तें रक्त तुम्हाविषयीं खूण असें होईल, आणि मी तें रक्त पाहून तुम्हावरून बऱ्हांडून जाईन, छानजे तेव्हा मी मिसरदेशांतल्यांस मारितो, तेव्हा नाश किंवा पटकी तुम्हावर होणार नाही. १४ आणि हाच दिवस तुम्हाला आठवणीचा व्हावा, छानजे तुम्ही हा सण परमेश्वरासाठीं पाळावा, आपल्या पिढ्यानपिढी सर्वकाळच्या नेमाने हा पाळावा. १५ तुम्ही सात दिवसांपर्यंत बेखमीर भाकरी खा; पहिल्या दिवसी देखील तुम्ही खमीर आपल्या घरांतून घालवा, कारण की पहिल्या दिवसापासून सातव्या दिवसापर्यंत जो कोणी खमीर खातो तो मनुष्य इस्राएलांतून मारून टाकावा. १६ आणि तुम्हास पहिल्या दिवसी पवित्र मेळा व सातव्या दिवसी पवित्र मेळा व्हावा, त्यामध्ये काहीं काम करायाचें नाही, केवळ जें प्रत्येक मनुष्याने खावे तें मात्र तुम्ही करावे. १७ आणि हा बेखमीर भाकरीचा सण तुम्ही पाळा, कारण की याच दिवसांत म्या तुमच्या मेंढव्या मिसरदेशांतून काढिल्या आहेत, यास्तव तुम्ही आपल्या पिढ्यानपिढी हा दिवस पाळा, सर्वकाळचा नेम आहे. १८ पहिल्या महिन्यांतील चौदाव्या दिवसी संध्याकाळी

अग्नि तेव्हांपासून महिन्यांतील एकविसाव्या दि-
वसाच्या संध्याकाळपर्यंत तुझी बेखमीर भा-
स्मी खा. १९ सात दिवस खमीर तुमच्या
घरी न सांपडवें, कारण कीं जो कोणी खमीराचें
खावे तो प्रवास्यांतील असो किंवा देशांत उत्पन्न
झालेले यांतील असो, तो मनुष्य इस्त्राएलाच्या
समुदायांतून मारून टाकावा. २० तुमच्या सर्व
स्त्रांत तुझी कांहीं खमीराचें खाऊं नका; बे-
खमीर भाकरी खा.”

२१ तेव्हा मोश्याने इस्त्राएलाचे सर्व वडील
लोकांविषीं आणि त्यांस सांगितलें, “तुझी आपा-
पन्या जुटुंबांसाठीं मेटळूं काढून घ्या, आणि त्या-
ला वल्हाडणासाठीं मारा. २२ आणि एजोब
झरावी बुद्दी घेऊन पात्रांतल्या रक्तांत बुचकळून
पत्रांत बें रक्त त्यांतील कांहीं चौकटीच्या कपाळ-
पक्षीवर व दोन बाघांवर मारा, मग सकाळपर्यंत
तुझाकिल कोणी आपल्या घराच्या दाराबाहेर जा-
ऊं नये. २३ कां कीं मिस्र्यांवर पीडा लावा-
यास परमेश्वर फिरतो, आणि कपाळपक्षीवरील
व दोन्ही बाघांवरील रक्त तो पाहील, मग परमे-
श्वर त्या दारावरून वल्हाडून जाईल, आणि
नष्ट करणाऱ्याला तुमच्या घरांत पीडा लावायास
बाध देणार नाही. २४ आणि ही गोष्ट तुझी
सर्वसत्त्वपर्यंत आपापल्यासाठीं व आपापल्या संता-
नांसाठीं नेम, असें मानून पाळा. २५ आणि
परमेश्वराने सांगितल्याप्रमाणें जो देश तो तुझ्या-
स देणार आहे तेथें जेव्हा तुझी जाल, तेव्हा असें
होवो कीं तुझी ही रीति पाळावी. २६ आणि
जेव्हा तुमचीं लेंकरें तुझ्यास छणतील, “ही रीति
तुमची काय आहे?” २७ तेव्हा असें होवो कीं
तुझी छणावें “ही परमेश्वरासाठीं वल्हाडणाचा
काय आहे, कां कीं जेव्हा त्याने मिस्र्यांस मारि-
लें, तेव्हा त्याने मिस्रांत इस्त्राएलाच्या संतानांचीं
घरे वल्हाडून आमचीं घरे रक्षिलीं,” तेव्हा लोका-
नी लक्ष घेवून घेले. २८ मग इस्त्राएलाच्या
संतानानी बाधून तसें केले; जसें परमेश्वराने
मोशे व आहारोन यांस आज्ञा दिल्ली, तसें
केलें.

२९ मग मध्यरात्री असें झालें कीं परमेश्व-
राने मिसरदेखातील सर्व ज्येष्ठ पुत्रांस जिवें मा-

रिलें; फारो जो आपल्या राजासनावर बसणारा
त्याच्या ज्येष्ठ पुत्रांपासून जो पराजित बंदिशाळेंत
होता त्याच्या ज्येष्ठ पुत्रापर्यंत यांस, आणि पक्षू-
ंतील प्रत्येक प्रथम वत्स यांस जिवें मारिलें. ३०
तेव्हा फारो आपण व आपले सर्व चाकर व सर्व
मिसरी रात्री उठले, आणि मिसरदेशामध्यें मो-
ठा आकांत झाला, कां कीं ज्यांत कोणी मेलो नाहीं
असें घर नव्हतें. ३१ तेव्हा त्याने मोशे व
आहारोन यांस रात्री बोलावून घाटलें कीं, “तुझी
आणि इस्त्राएलाचीं संतानेंहि उठा, माझ्या लोकां-
मधून निघा, आणि तुझी छटलेल्याप्रमाणें जाऊन
परमेश्वराची सेवा करा. ३२ तुझी सांगितलें
त्याप्रमाणें तुमचीं बकरेंहि अणखी गुरें यांस घेऊन
जा, आणि मलाहि आशीर्वाद द्या.” ३३ तेव्हा
लोकांस देशांतून उतावळीने पाठविण्याविषयीं
मिस्र्यानी त्यांवर आग्रह केला; कारण कीं त्या-
नी घाटलें, “आम्ही सर्व मेलों.” ३४ यास्तव
लोकानी आपला उंडा खमीर घातल्यापूर्वी उच-
लिला, आणि आपल्या काठवठी आपल्या वस्त्रानी
आपल्या खांद्यांवर बांधिल्या. ३५ आणि जसें
मोश्याने सांगितलें तसें इस्त्राएलाच्या संतानानी
केले, छणजे मिस्र्यांजवळ रुप्याचे डागिने व
सोन्याचे डागिने व वस्त्रें मागितलीं. ३६ आणि
परमेश्वराने लोकांवर मिस्र्यांच्या मनांत कृपा
दिल्ली आणि यांनी त्याला मागितल्याप्रमाणें दि-
ल्ली; तसें त्यांनी मिस्र्यांस लुंवविलें.

३७ तेव्हा इस्त्राएलाचीं संतानें रामसेसापासून
निघून सुक्योथास गेलीं; बाळकांशिवाय सुमारे सा-
हा लाख पुरुष पायउतारे होते. ३८ अणखी
परक्यांचा समुदाय त्यांसहित चढला, आणि शे-
रडे व गुरे असें धन फार मोठें होतें. ३९ तेव्हा
जो उंडा त्यांनी मिसरांतून नेला त्याच्या बेखमीर
पोळ्या त्यांनी भाजिल्या, त्यांत खमीर घातलें
नव्हतें छणून; कां कीं ते मिसरांतून हाकले गेले
आणि त्यांच्याने उशीर करवला नाहीं, अणखी
त्यांनी आपल्यासाठीं सिंघा तयार केला नव्हता.
४० तेव्हा इस्त्राएलाच्या संतानानी मिसरांत जो
प्रवास केला तो चारशें तीस वर्षांचा झाला. ४१
मग असें झालें कीं चारशें तीस वर्षांच्या समा-
प्तीस, त्याच दिवसांत असें झालें कीं परमेश्व-

राचे सर्व समुदाय भिसरदेशांतून निघाले. ४२ त्यांस भिसरदेशांतून काढल्यामुळे परमेश्वरासाठी ती रात्रि फार पाळ्याची आहे; तीच ती रात्रि सर्व इस्राएलाच्या संतानांकडून त्यांच्या पिढ्यानपिढी परमेश्वरासाठी फार पाळ्याची आहे.

४३ तेव्हा परमेश्वराने मोशे व आहारोन यांस सांगितलें कीं, “वन्हांडणाचा हा नेम, कोणी परक्याने त्यांतलें खाऊं नये. ४४ परंतु एकएकाचा कोणी चाकर पैक्याने विकत घेतलेला असतां त्यांच्याची सुंता केल्यावर त्याने त्यांतलें खावें. ४५ प्रवासी व मोलकरी यांनी त्यांतलें खाऊं नये. ४६ एका घरांत खायाचें आहे; त्यांच्याचें काहीं मांस घरांतून बाहेर नेऊं नये, आणि तुझी त्यांतील हाड मोडूं नये. ४७ इस्राएलाच्या सर्व समुदायाने तो करावा. ४८ आणि जेव्हा प्रवासी तुझ्याजवळ राहतो आणि परमेश्वरासाठी वन्हांडणाचा सण करील, तेव्हा त्याच्या सर्व पुरुषांची सुंता करायाची आहे, आणि मग त्याने तो करायास जवळ यावें आणि देशांत जन्मलेल्यासारखें व्हावें, परंतु कोणी असुंती पुरुषाने त्यांतलें खाऊं नये. ४९ देशस्थाला आणि तुझ्यामधील राहणाऱ्या प्रवास्याला एकच नियम व्हावा.” ५० तेव्हा सर्व इस्राएलाच्या संतानानी तसें केलें; जसी परमेश्वराने मोशे व आहारोन यांस आज्ञा दिन्ही, तसें केलें. ५१ आणि असें झालें कीं त्याच दिवसांत परमेश्वराने इस्राएलाचीं संतानें त्यांच्या मंडळ्यांप्रमाणें भिसरदेशांतून आणिलीं.

अध्याय १३.

तेव्हा परमेश्वराने मोश्याला असें सांगितलें कीं, १ “तूं प्रत्येक ज्येष्ठ पुत्राला मजसाठी पवित्र कर, इस्राएलाच्या संतानांत मनुष्यांमध्ये व पशूंमध्ये प्रत्येक पोटाचा प्रथम झालेला तो माझा.” २ तेव्हा मोश्याने लोकांस सांगितलें कीं, “हा दिवस ज्यांत तुझी भिसरांतून, दासपणांतून निघालां, हा आठवायाचा; कारण कीं परमेश्वराने हाताच्या बळाने तुझ्यास तेथून काढिलें आहे, यास्तव कींहीं खमीराचें खायाचें नाही. ४ याच

दिवसीं चित्रमासांत तुझी निघालां. ५ आणि असें होवो कीं खनानी व हिती व अमोरी व हिब्वी व यबूसी यांचा जो देश तुला द्यायास तुझ्या पूर्वजाजवळ परमेश्वराने शपथ वाहिली, जो दूध व मध वाहण्याचा देश त्यांत जेव्हा तो तुला आणील, तेव्हा त्यां ही सेवा या माहिण्यांत करावी. ६ सात दिवस तूं बेखमीर भाकरी खा, आणि सातव्या दिवसीं परमेश्वरासाठी सण कर. ७ सात दिवस बेखमीर भाकरी खायाच्या, काहीं खमीराचें तुझ्या दृष्टीस पडूं नये, आणि खमीर तुझ्या सर्व देशांत तुझ्या दृष्टीस पडूं नये. ८ नंतर त्या दिवसीं तूं आपल्या पुत्राला असें सांग कीं, ‘जेव्हा मी भिसरांतून निघालों, तेव्हा जे परमेश्वराने मजसाठी केलें त्यावरून मी हा करितों. ९ आणि हा तुझ्या हातावर खूण असी आणि तुझ्या डोळ्यांच्यामध्ये सूचक असा असावा; यासाठी कीं परमेश्वराचें शास्त्र तुझ्या तोंडांत व्हावें, कां तर परमेश्वराने बळकट हाताने तुला भिसरांतून काढिलें. १० तर तूं हा नेम याच्या नेमलेल्या काळीं वर्षोवर्षी पाळ.”

११ “आणि जसें परमेश्वराने तुजसीं व तुझ्या पूर्वजांसी शपथ वाहिली आहे, तसें जेव्हा तो तुला खनानी देशांत आणील आणि तुला तो देईल, तेव्हा असें होवो कीं, १२ त्यां पोटाचा प्रत्येक प्रथम झालेला पुरुष परमेश्वरासाठी एकीकडे ठेवावा, आणि जे पशू तुझ्याजवळ असतील त्यांच्या पोटाचे सर्व प्रथम झालेले नर परमेश्वरासाठी एकीकडे ठेवावे. १३ आणि प्रत्येक प्रथम झालेला गाढव त्या शेरडूं देउन खंडून घ्यावा; आणि जर तूं न खंडिसील, तर त्याची मान मोडावी; आणि मनुष्याचा ज्येष्ठ पुत्र द्यणजे तुझ्या लेकरांतील ज्येष्ठ यासाठी खंड भरावा. १४ मग असें होईल कीं जेव्हा तुझा पुत्र पुढें तुला पुसेल कीं, ‘हें काय?’ तेव्हा त्या त्याला द्याणवें, ‘परमेश्वराने हाताच्या बळाने आद्यास भिसरांतून, दासपणांतून काढिलें. १५ आणि जेव्हा फारो आद्यास जाऊं देण्याविषयी कठोर होता, तेव्हा असें झालें कीं परमेश्वराने भिसर देशातील अवघे ज्येष्ठ पुत्र, माणसांचे ज्येष्ठ पुत्र आणि पशूंचीहि प्रथम वत्सें जिवें मारिलीं; यास्तव

मी पोटच्या सर्व प्रथम झालेल्या नराचा यज्ञ पर-
मेश्वराजवळ करितो, आणि माझे सर्व ज्येष्ठ पुत्र
खंडून घेतो.' १६ तसें हैं तुझ्या हातावर खूण व
तुझ्या डोळ्यांच्यामध्यें सूचनेची पट्टी असें व्हावें,
कां कीं परमेश्वराने हाताच्या बळाने आद्यास
मिसरांतून काढिलें."

१७ आणि फारोने लोकांस जाऊं दिल्यावर
असें झालें कीं पलिष्टी देशाकडली वाट जवळ
असतां हि देवाने त्यास त्या वाटेने नेलें नाहीं; कां
कीं देवाने छटलें, "कदाचित हे लोक लढाई
पाहिल्यावर पश्चात्ताप करून मिसराकडे माघारे
फिरतील." १८ यास्तव देवाने लोकांस सुफ-
समुद्राकडील रानांतील वाटेने लांबून नेलें, आणि
इस्त्राएलाचीं संतानें मिसरदेशांतून सैन्यरूपी च-
ढले. १९ तेव्हां मोश्याने आपल्यासंगतीं यो-
सेफाचीं हाडें नेलीं, कां कीं त्याने इस्त्राएलाच्या
संतानांस बळकट शपथ घातली होती कीं, "देव
तुमची भेट घेईलच घेईल, तेव्हां तुम्ही आपल्या-
संगतीं माझीं हाडें एथून न्या." २० तर त्यानी
सुकोयापासून निघून जाऊन एथामांत रानाच्या
कडेस तळ दिन्हा. २१ तेव्हां त्यास वाटेने
नेण्यासाठीं परमेश्वर दिवसां दगाच्या खांबाने,
आणि रात्री त्यास उजेड करायला अग्नीच्या
खांबाने त्यांच्यापुढें चालला, असें कीं ज्ञानी रा-
त्रिदिवस चालावें. २२ दिवसां दगाचा खांब
आणि रात्री अग्नीचा खांब लोकांपुढून गेला
नाहीं.

अध्याय १४.

मग परमेश्वराने मोश्याला असें सांगितलें
कीं, २ "तूं इस्त्राएलाच्या संतानांस असें सांग
कीं, जन्मि फिरावें आणि पीहाहीरोथाच्यापुढें
मिगदाल व समुद्र यांच्यामध्यें तळ बावा, बाल-
जफेनच्यापुढें त्यासमोरच समुद्राजवळ तुम्ही
तळ बा. ३ कां कीं फारो इस्त्राएलाच्या संतानां-
विषयीं झपेलं कीं, 'ते देशांत घोटाळले, रानाने
ते कोडिले आहेत.' ४ आणि मी फारोचें मन
झीज करीन आणि तो त्यांच्या पाठीस लागेल,
आणि फारोच्याघोशाने व त्याच्या सर्व सैन्याच्या
घोशाने मीं गौरव होईल; तेव्हां मिसरी जण-

तील कीं मी परमेश्वर आहे." नंतर त्यानी
तसें केलें. ५ तेव्हां मिसरी राजाला असें वर्त-
मान आलें कीं ते लोक पळाले आहेत, मग फा-
रोचें मन व त्याच्या चाकरांचें मन लोकांविषयीं
फिरलें, आणि ते झणाले, "आधी इस्त्राएलास
आमची चाकरी करण्यापासून सोडिलें, हें आधी
काय केलें?" ६ मग त्याने आपला रथ जुंपून
आपले लोक आपल्यासंगतीं घेतले. ७ अणखी
साहाशें निवडलेले रथ, आणि मिसरातील सर्व
रथ, आणि त्यातील प्रत्येकावरले सरदार असे
घेतले. ८ आणि परमेश्वराने मिसरी राजा
फारो याचें मन कठीण केलें, आणि तो इस्त्राएला-
च्या संतानांच्या पाठीस लागला; परंतु इस्त्राएलाचीं
संतानें प्रशस्त भुजेच्या योगाने निघालीं होती. ९
तथापि मिसरी त्यांच्या पाठीस लागले; आणि
ते समुद्राजवळ पीहाहीरोथाजवळ बालजफेना-
समोर तळ देऊन उतरले असतां, फारोचे सर्व
घोडे व रथ आणि त्याचे स्वार व त्याचें सैन्य
यांनी त्यांस आटोपिलें. १० आणि फारो जवळ
आला तेव्हां इस्त्राएलाच्या संतानानी आपली
दृष्टि लाविली, आणि पाहा आपल्यामागे मिसरी
चालत आहेत; मग इस्त्राएलाच्या संतानानी फार
भिऊन परमेश्वराला हाक मारिली. ११ आणि
त्यानी मोश्याला सांगितलें कीं, "मिसरांत प्रेत-
स्थळें नव्हतीं झणून त्वां आद्यास रानांत मर-
ण्यासाठीं आणिलें कीं काय? त्वां आद्यास मि-
सरांतून आणून आद्यासीं काय केलें? १२
आधी जी गोष्ट तुला मिसरांत सांगितली, तीच
ही कीं नव्हे? कीं आद्यास असूं दे, झणजे आ-
धी मिसर्यांची चाकरी करूं, कां तर आधी
रानांत मरावें यापेक्षा मिसर्यांची चाकरी करणें,
हें आद्यास बरें." १३ तेव्हां मोशे लोकांस
बोलला, "तुम्ही भिऊं नका, उभे राहा, आणि जें
तुमचें तारण परमेश्वर आज करील तें पाहा;
कां कीं तुम्ही आज मिसर्यांस पाहिलें, तर तुम्ही
त्यांस फिरून कधींहि पाहणार नाहीं. १४ पर-
मेश्वर तुम्हासाठीं लढाई करील, आणि तुम्ही
उगीच राहाल."

१५ मग परमेश्वर मोश्याला बोलला कीं,
"तूं मला कां हाक मारितोस? इस्त्राएलाच्या सं-

तानांस असें सांग कीं, 'तुझी पुढें चाला.' १६ मग तूं आपली काठी उचलून आपला हात समुद्रावर लांब करून त्याचे दुभाग कर, आणि इस्राएलाचीं संतानें समुद्रामधून कोरड्या भूमीवरून जातील. १७ मी तर पाहा, मीच मिस्र्यांचें मन कठीण करितों आणि ते यांच्यामार्गे येतील, आणि मी फारोविषयी व त्याच्या सर्व सैन्याविषयी त्याच्या रथाविषयी व त्याच्या स्वाराविषयी गौरविला जाईन. १८ आणि तेव्हां मी फारोविषयी त्याच्या रथाविषयी व त्याच्या स्वाराविषयी गौरव पावेन तेव्हां मिसरी जाणतील कीं मी परमेश्वर आहे. १९ तेव्हां देवाचा जो दूत इस्राएलाच्या गोटाच्यापुढें चालत होता तो निघून त्यांच्यामार्गे चालला, आणि दगाचा खांब त्यांच्या पुढून निघून त्यांच्यामार्गे उभा राहिला. २० तसें मिस्र्यांचा गोटा व इस्राएलाचा गोटा यांच्यामध्यें तो आला, आणि तिकडे दग काळोखमय होता परंतु इकडे रात्री उज्ज्वल करीत होता; तसें एक गोटा दुसऱ्या गोटाजवळ सर्व रात्री आला नाहीं. २१ तेव्हां मोश्याने आपला हात समुद्रावर लांब केला, मग परमेश्वराने बळकट पूर्वेच्या वाऱ्याकडून समुद्राला रात्रभर सारून सारून समुद्र कोरडा केला आणि पाणी दुभागलें. २२ मग इस्राएलाचीं संतानें समुद्राच्यामधून कोरड्या भूमीवरून चाललीं, आणि त्यांच्या उजव्याकडे व डाव्याकडे पाणी त्यांस भितअसी झाली. २३ तेव्हां मिसरी पाठीस लागून फारोचे सर्व घोडे त्याचे रथ व त्याचे स्वार यांच्यामार्गे समुद्राच्या मध्यभागीं आले. २४ मग पाहटेच्या प्रहरां असें झालें कीं अमीच्या व दगाच्या खांबांतून परमेश्वराने मिस्र्यांच्या गोटाकडे पाहिलें, आणि मिसरी गोटाची गडबड केली; आणि त्याने त्यांच्या रथांचीं चाकें काढून ते आयासाने चालवि असें केलें. २५ मग मिसरी छणाले, "आपण इस्राएलापासून पळूं, कां कीं परमेश्वर त्यांसाठीं मिस्र्यांसीं लढतो."

२६ तेव्हां परमेश्वराने मोश्याला सांगितलें कीं, "तूं आपला हात समुद्रावर लांब कर, छणजे पाणी मिस्र्यांवर, त्यांतल्या रथांवर व त्यांतल्या स्वारांवर फिरेल." २७ मग मोश्याने आ-

पला हात समुद्रावर लांब केला, आणि सकाळ जवळ आली आसतां समुद्र आपल्या बळांने माघारें फिरला; तेव्हां तो लागून मिसरी पळाले, परंतु परमेश्वराने मिस्र्यांस समुद्रामध्यें बुडवून टाकिलें. २८ तसें पाणी परत येऊन त्याने फारोच्या सर्व सैन्यांतील रथ व स्वार बे त्यांच्या पाठीमार्गे समुद्रांत आले होते त्यांस बुडविलें, त्यांतील एकहि राहिला नाहीं. २९ परंतु इस्राएलाचीं संतानें कोरड्या भूमीवरून समुद्रामधून गेली, आणि त्यांस त्यांच्या उजव्याकडे व त्यांच्या डाव्याकडे पाणी त्यांस भितअसी झाली. ३० तसें त्या दिवसी परमेश्वराने इस्राएलास मिस्र्यांच्या हातांतून सोडविलें, आणि इस्राएलाने समुद्राच्या काठी मिसरी मेलेले पाहिले. ३१ तेव्हां जो मोठा पराक्रम परमेश्वराने मिस्र्यांवर केला, तो इस्राएलाने पाहिला; तेव्हां लोकानी परमेश्वराचें भय घरिलें, आणि परमेश्वरावर व त्याचा सेवक मोशे यावर भरवसा ठेविला.

अध्याय १५.

मग इस्राएलाच्या संतानांसुद्धा मोश्याने परमेश्वराला हें गायन गाऊन असें छटलें कीं, "परमेश्वराला मी गाईन, त्याने तर जयच जय केला आहे; त्याने घोडा व त्यावरील स्वार समुद्रांत टाकिला आहे. २ परमेश्वर माझे बळ व कीर्तनपात्र, कां कीं तो माझे तारण झाला आहे; तो माझा देव, छणून मी त्याचा गौरव करीन; तो माझ्या पूर्वजांचा देव, छणून मी त्याला थोर मानीन. ३ परमेश्वर युद्ध करणारा, त्याचें नाम परमेश्वर. ४ त्याने फारोचे रथ व त्याचें सैन्य समुद्रांत टाकिलें आहे; याचे निवडलेले सरदारहि सुफसमुद्रांत बुडाले. ५ जळांनी त्यांस झांकिलें, ते धोंड्यासारिखे तळीं गेले. ६ हे परमेश्वरा, तुझा उजवा हात बळांने महान झाला; हे परमेश्वरा, तुझा उजव्या हाताने शत्रूला आपटून टाकिलें आहे. ७ त्यां आपल्यावरील उठणाऱ्यांस आपल्या अति थोरपणाने पाडिलें आहे; त्यां आपला मोठा संताप लाविला, याकडून ते भुसासारिखे नष्ट झाले. ८ तेव्हां तुझ्या नाकपुड्यांच्या आसने पाणी मोळा

झलें, राशीसारिखे ओष उभे राहिले, समुद्राच्या फेटात बळें थिबलीं. ९ वाचने छटलें, मी पाटीस लागेन, मी आटोपिन, मी लूट वाटीन, माझा जीव त्याकडून तुम होईल; माझी तरवार उपसीन, माझा हात त्याचें ग्रहण करील. १० त्यां आपल्या वाण्याने फुंकिलें; खमुद्राने त्यास झकिलें; ते शिस्त्यासारिखे महापाण्यात बुडाले. ११ हे परमेश्वरा, देवांमध्ये तुझ्यासारिखा कोण! पवित्रतेने तुझ्यासारिखा महान कोण! स्वर्णविषयी भयमान्, चमत्कार कर्ता आहेस. १२ त्यां आपला उजवा हात लांबविला, पृथ्वीने त्यास मिळिलें. १३ त्यां हे खंडून घेतलेले लोक द्येने आपिले, आपल्या सामर्थ्याने आपल्या पवित्र स्थानाकडे नेले. १४ राखें ऐकून कापतील, पळेवेततील राहणाऱ्यास दुःख व्याप्त करील. १५ तेव्हां अदोमाचे अग्रसर विस्मित होतील; मवाबी बलाढ्य यास कंप व्यापील; खनानातील सर्व राहणारे विरून जातील. १६ भय व पाबरेपण त्यावर पडेल, तुझ्या मोठ्या भुजामुळें ते दमडासारिखे एथपर्यंत स्तब्ध होतील कीं हे परमेश्वरा, तुझे लोक पार जातील, जे लोक त्या विद्धत घेतले ते पार जातील तोंपर्यंत. १७ तूं त्यास आपून आपल्या वतनाच्या डोंगरांत लावशील; हे परमेश्वरा, तें ठिकाण त्या आपल्या बत्तीसाठीं केलें आहे; हे प्रभू, तें पवित्र स्थान तुझ्या हातानी सिद्ध केलें आहे. १८ परमेश्वर सदांसर्वकाळ राज्य करील. १९ कां तर फारोचे घोडे त्याच्या रथांसुद्धां व त्याच्या स्वारांसुद्धां समुद्रांत गेले, आणि परमेश्वराने समुद्राचें पाणी त्यांजवर फिरवून आणिलें, परंतु इस्राएलाचीं संतानें समुद्राच्यामधून कोरड्या भूमीवरून गेलीं.”

२० तेव्हां मिर्याम जी भविष्यवादीण आहरोनाची बहीण तिने आपल्या हातीं डफ घेतला, आणि तिच्यामागे सर्व स्त्रिया डफ घेऊन ताप्याची बाहेर आल्या. २१ तेव्हां मिर्यामीने त्यास असें उक्त केलें, “तुम्ही परमेश्वराला गायन करा, कीं कीं त्याने जयच जय केला, घोडे व वावरचे स्वार समुद्रांत टाकिले आहेत.”

२२ मग मोश्याने इस्राएलास सुफसमुद्रास-

सून नेलें, आणि ते दूर नावें रानांत गेले; तेव्हां ते रानांत तीन दिवस चालले आणि त्यास पाणी मिळालें नाहीं. २३ मग ते मान्यास आले, परंतु मान्यातील पाणी त्यांच्याने पिववें नाहीं कारण कीं तें कडू होतें, यास्तव त्याला मारा असें नांव पडलें. २४ तेव्हां लोकानी मोश्यावर कुरकुरीत छटलें, “आम्ही काय पिऊं ?” २५ तेव्हां त्याने परमेश्वराला हाक मारिली, मग परमेश्वराने त्याला झाड दाखविलें आणि त्याने तें पाण्यांत घातलें, मग पाणी गोड झालें; तेथें त्याने त्यास नेम व न्याय लाविला, आणि तेथें त्याची परीक्षा घेतली. २६ तेव्हां त्याने छटलें, “जर तूं आपला देव परमेश्वर याची वाणी ऐकशीलच ऐकशील, आणि त्याच्या दृष्टीस जें नीट तें करशील, आणि त्याच्या आज्ञा मानशील, आणि त्याचे सर्व नेम पाळशील, तर कीं दुखणीं म्या मिसऱ्यावर घातलीं, त्यांतील कोणतेंहि मी तुजवर घालणार नाहीं, कीं तर तुला निरोगी करणारा मी परमेश्वर आहे.” २७ मग ते एलीमास आले, तेथें पाण्याचे बारा झरे आणि सत्तर खजुन्या होत्या आणि तेथें पाण्याजवळ उतरले.

अध्याय १६.

मग इस्राएलाच्या संतानांचा सर्व समुदाय एलीमापासून निघाला, आणि मिसरदेशातून निघाल्यापासून दुसऱ्या महिन्यातील पंधराव्या दिवसीं एलीम व सिना यांमध्ये जें सीनरान तेथें आला. २ मग रानामध्ये इस्राएलाच्या संतानांच्या सर्व समुदायाने मोश्यावर व आहरोनावर कुरकुर केली. ३ तेव्हां इस्राएलाच्या संतानानी त्यास छटलें, “आम्ही मिसरदेशांत मांसाच्या भाज्याजवळ बसून जेव्हां तृप्ति होईपर्यंत आम्ही अभ्र खाल्लें तेव्हां परमेश्वराच्या हाताकडून आम्हाला मरण आलें असतें तर बरें; कां तर तुम्ही या सर्व मंडळीला मुकेने मरावें छणून भाज्यास या रानांत आणिलें आहे.” ४ तेव्हां परमेश्वर मोश्याला बोलला, “पाहा, मी तुमच्यासाठीं आकाशातून अन्नाची वृष्टि करीन, मग लोक रोजरोज बाहेर बाऊन रोजचें रोजचें गोड्य करतील, आणि ते मरण्या शास्त्राप्रमाणें चालतील

किंवा नही, याविषयी मी त्यांची परीक्षा घेईन. ५ आणि साहाय्या दिवसीं असें व्हावें कीं जें ते आंत आणितात तें त्यांनीं सिद्ध करावें, आणि जें रोज़रोज ते गोळा करितात त्याची दुप्पट होईल.”

६ मग मोशे व आहारोन सर्व इस्राएलाच्या संतानांस बोलले, “परमेश्वराने तुझास मिसर देशांतून आणिलें आहे, हें संध्याकाळीं तुझी जाणाल, आणि सकाळीं परमेश्वराचें गौरव तुझी पाहाल. ७ कारण कीं परमेश्वरावर तुमच्या ज्या कुरकुरी त्या त्याने ऐकिल्या आहेत, आणि आझी काय आहों कीं तुझी आझावर कुरकुर करितां?” ८ आणि मोशे बोलला, “संध्याकाळीं परमेश्वर तुझास मांस खायास देईल, आणि सकाळीं भाकर तृप्ति होईपर्यंत देईल, कारण कीं तुमच्या ज्या कुरकुरी तुझी परमेश्वरावर करितां त्या त्याने ऐकिल्या आहेत; आझी तर काय आहों? तुमच्या कुरकुरी आझावर नाहींत परंतु परमेश्वरावर आहेत.” ९ तेव्हां मोश्याने आहारोनाला सांगितलें, “तूं इस्राएलाच्या संतानांच्या सर्व समुदायाला सांग कीं, तुझी परमेश्वरासमोर जवळ या, कां तर त्याने तुमच्या कुरकुरी ऐकिल्या आहेत.” १० मग इस्राएलाच्या संतानाच्या सर्व समुदायाला जेव्हां आहारोन बोलत होता, तेव्हां असें झालें कीं त्यांनी वळून रानाकडे पाहिलें, तों पाहा, परमेश्वराचें गौरव दगांत दिसलें.

११ तेव्हां परमेश्वराने मोश्याला असें सांगितलें कीं, १२ “ज्या इस्राएलाच्या संतानांच्या कुरकुरी ऐकिल्या आहेत; तूं त्यांस असें सांग कीं सायंकाळीं तुझी मांस खाल आणि सकाळीं भाकर खाऊन तुम व्हाल, मग तुझी जाणाल कीं मी परमेश्वर तुमचा देव आहे.” १३ नंतर संध्याकाळीं असें झालें कीं लावे वरतीं आले आणि त्यांनी तळ झाकिला, आणि सकाळीं तळाच्या चडुंकडे दहिंवर पसरलेलें होतें. १४ मग दहिंवराचा पसारा आटून गेल्यावर पाहा, रानाच्या पाठीं बारीक धुकटी बिबलेल्या दहिंवराप्रमाणें बरीक असीं भूमीवर होती. १५ तेव्हां इस्राएलाच्या संतानांनी पाहून एकमेकांस छटलें, “हे कडक!” कारण कीं ते कब्र हें त्यांस कळलें

नव्हतें; मग मोशे त्यांस बोलला, “जें अन्न परमेश्वराने तुझास खायास दिन्हें तें हेंच. १६ जी गोष्ट परमेश्वराने आज्ञा करून सांगितली, तीच ही; तुझी प्रत्येक आपल्या खाण्याच्या नेमाप्रमाणें एका जणासाठीं एक ओमेर असें त्यांतून गोळा करा; प्रत्येक आपल्या राहोटींतल्यासाठीं आपल्या मनुष्यांच्या गणतीप्रमाणें असें तुझी गोळा करा.” १७ तेव्हां इस्राएलाच्या संतानांनी तसें केलें, आणि कोणी फार व कोणी थोडें, असें गोळा केलें. १८ मग त्यांनी ओमेर मापाने मोजून घेतलें, तेव्हां ज्याने फार आणिलें त्याला अधिक झालें. नाहीं, आणि ज्याने थोडें आणिलें त्याला उणें झालें नाहीं; आपापल्या खाण्याच्या नेमाप्रमाणें त्यांनी गोळा केलें. १९ आणि मोश्याने त्यांस सांगितलें कीं, “कोणी त्यांतील कांहीं सकाळपर्यंत ठेवूं नये.” २० परंतु कित्येकानी मोश्याचें न ऐकून त्यांतील सकाळपर्यंत ठेविलें, आणि त्याला किडे झाले व त्याची घाण झाली, यास्तव मोशे त्यावर रागें भरला. २१ मग ते प्रत्येक आपल्या खाण्याच्या नेमाप्रमाणें, तें रोज़रोज सकाळीं गोळा करित असत, कां कीं उन फार पडलें तेव्हां तें विरलें. २२ नंतर साहाय्या दिवसीं असें झालें कीं त्याने दुप्पट झणजे एकासाठीं दोन ओमेर, असें गोळा केलें आणि समुदायाच्या सर्व अधिकाऱ्यांनी येऊन मोश्याला सांगितलें. २३ तेव्हां तो त्यांस बोलला, “जें परमेश्वराने सांगितलें तें हेंच, उद्यां परमेश्वरासाठीं विसाव्याचा पवित्र शाब्बाथ आहे, यास्तव जें तुझाला भाजायाचें तें भाजा, आणि जें शिजवायाचें तें शिजवा, आणि जें अवघें उरलें तें सकाळपर्यंत राखायास आपल्याजवळ ठेवा.” २४ मग जसें मोश्याने आज्ञा दिली तसें त्यांनी तें सकाळपर्यंत ठेविलें, आणि त्याची घाण झाली नाहीं आणि त्यांत किडा झाला नाहीं. २५ तेव्हां मोश्याने सांगितलें कीं, “आज तें खा, कारण कीं आज परमेश्वरासाठीं शाब्बाथ आहे, आज रानांत तुझास मिळणार नाहीं. २६ सांहा दिवस तुझी तें गोळा करावें, परंतु सातवा दिवस शाब्बाथ आहे, त्यांत तें होणार नाहीं.” २७ त्याचि सातव्या दिवसीं असें झालें कीं लोकांतील

कोणी गोळा करायस बाहेर गेले, परंतु त्यांस काहीं मिळाले नाही. २८ तेव्हा परमेश्वर मोश्याला बोलला कीं, “माझ्या आज्ञा व माझीं आज्ञां पळायस तुझी कोठपर्यंत मान्य नाही. २९ तुझी पाहा, परमेश्वराने तुझास शाब्बाथ दिन्हा, तर याकरितां त्याने साहाय्या दिवसी तुझास दोन दिवसांचें अन्न दिन्हें आहे; तुझी प्रत्येक आपल्या वर्तीत राहा, सातव्या दिवसी कोणी आपल्या ठिकाणांतून बाहेर जाऊ नये.” ३० नंतर लोक सातव्या दिवसी स्वस्थ राहिले. ३१ तेव्हा इस्राएलाच्या संतानानी त्याचें नांव माना ठेविलें; तें तर घणाबिज्यासारखें पांढरें, आणि त्याची चव मध घातलेल्या पोळीसारखी होती. ३२ तेव्हा मोश्याने सांगितलें कीं, “परमेश्वराने ही गोष्ट आज्ञा करून सांगितली कीं तुमच्या पिढ्यानपिढी राखण्यासाठीं त्यांतून एक ओमेर भरावा, छणजे म्या तुझास मिसरदेशांतून आणिताना तुझास रानांत कोणतें अन्न खायास दिन्हें, हें त्यानी पाहवें.” ३३ नंतर मोश्याने आहरोनाला सांगितलें कीं, “तू एक पात्र घेऊन त्यांत ओमेरभर माना घालून तुमच्या पिढ्यानपिढी राखण्यासाठीं परमेश्वरासमोर तो ठेव.” ३४ मग असें परमेश्वराने मोश्याला आज्ञा दिव्ही, तसें आहरोनाने तें राखण्यासाठीं संकेत लेखाच्या पुढें ठेविलें. ३५ आणि इस्राएलाच्या संतानानी माना चाळीस वर्षे खाला; तीं वसलेल्या देशास आलीं तोंपर्यंत छणजे खानान देशाच्या सीमेपावेतो आलीं तोंपर्यंत त्यानी माना खाला. ३६ तो ओमेर तर एक मापाचा दाहावा नांटा आहे.

अध्याय १७.

मग इस्राएलाच्या संतानांचा सर्व समुदाय परमेश्वराच्या आज्ञेप्रमाणें सीनरानापासून निघून मकल दरमजल जाऊन रफीदीमांत उतरला, तेव्हा लोकाला प्यायाला पाणी नव्हतें. २ यास्तव लोकानी मोश्यासी भांडून झटलें, “तुझी आज्ञास पाणी प्यायास या.” तेव्हा मोशे त्यांस बोलला, “तुझी मजसी कां भांडतां? तुझी परमेश्वराला कां चेतवितो?” ३ तेव्हा लोक तेवें

पाण्यासाठीं व्याकूळ झाले, आणि मोश्यावर कुरकुर करून लोकानी झटलें, “आज्जास व आमच्या लेकरांस व आमच्या पशूंस तव्हेने जिवें मारायास त्वां आज्ञास मिसरांतून कां आणिलें?” ४ तेव्हा मोश्याने परमेश्वराच्या असा धाक केला कीं, “या लोकांला मी काय करूं? मला दगड मारायास तें सिद्ध आहेत.” ५ मग परमेश्वराने मोश्याला सांगितलें कीं, “तूं लोकांपुढें जा, आणि इस्राएलाच्या वडिलांतील कित्येक आपल्यासंगतीं घे, आणि आक्या ज्या काठीने त्वां नदीला मारिलें ती आपल्या हातांत घेऊन जा. ६ पाहा, मी तेथें तुजपुढें होरेबांत खडकावर उभा राहतों, आणि तूं खडकावर मार, मग त्यांतून पाणी निघेल आणि लोक पितील.” तेव्हा इस्राएलाच्या वडिलांच्या देखतां मोश्याने तसें केलें. ७ तेव्हा इस्राएलाच्या लोकांच्या भांडणावरून आणि त्यानी “परमेश्वर आमच्यामध्यें आहे किंवा नाही,” असें छणून परमेश्वराची परीक्षा केली, यावरून त्याने त्या ठिकाणाचें नांव मास्सा व मरीबा ठेविलें.

८ नंतर अमालेकाने घेऊन इस्राएलासीं रफीदीमांत लढाई केली. ९ तेव्हा मोश्याने यहोशवाला सांगितलें कीं, “तूं आज्ञासाठीं माणसें निवडून घे आणि जाऊन अमालेकासीं लढाई कर; उद्यां मी देवाची काठी हातांत घेऊन उंगराच्या शिखरावर उभा राहतों.” १० मग जसें मोश्याने यहोशवाला सांगितलें तसें त्याने अमालेकासीं लढाई केली, आणि मोशे, आहरोन, व हूर, उंगराच्या शिखरावर चढले. ११ तेव्हा असें झालें कीं जेव्हा मोशे आपला हात वर करी तेव्हा इस्राएल बळावे, परंतु जेव्हा तो आपला हात खाली करी तेव्हा अमालेक बळावे. १२ परंतु मोश्याचे हात थकले, यास्तव त्यानी धोंडा घेऊन त्याच्याखाली ठेविला आणि तो त्यावर बसला, आणि आहरोन व हूर एक इकडे व एक तिकडे असे राहून त्यानी त्याच्या हातांस आधार दिव्हा; तसें सूर्य मावळेपर्यंत त्याचे हात स्थिर राहिले. १३ आणि यहोशकाने तरवाराने अमालेकाचा व त्याच्या लोकांचा मोड केला. १४ तेव्हा परमेश्वराने मोश्याला सांगितलें कीं, “आठवणीसाठीं तूं हें

पोर्योत लिही आणि यहोशवाच्या कानांत सांग, कां तर मी भमालेकाची आठवण आकाशाखालून पुसून टाकीनच टाकीन.” १५ मग मोश्याने बेदी बांधिली आणि तिचें नांव यहोवानिस्ती असें ठेविलें. १६ तेव्हां त्याने छटलें, “परमेश्वराच्या आसनावर हात झाला, यास्तव भमालेकासीं परमेश्वराची लढाई पिढोपिढी होईल.”

अध्याय १८.

आणि परमेश्वराने इस्राएलास मिसरांतून आणिलें, तेव्हां देवाने मोश्यासाठीं व आपले लोक इस्राएल यांसाठीं जें अवघें केलें तें मोश्याचा सासरा इथो जो मिद्यानातील याजक त्याने ऐकिलें. २ यास्तव मोश्याचा सासरा इथो याने मोश्याची बायको जिप्सोरा जी त्याने अमोदर माघारें पाठविली होती तिला घेतलें; ३ अणखी तिचे दोन पुत्र; त्यातील एकाचें नांव गे-षौम ठेविलें होतें, कां कीं त्याने छटलें, मी अन्य देशांत प्रवासी झालों. ४ आणि दुसऱ्याचें नांव आलियेजेर, कारण कीं त्याने छटलें, माझ्या पूर्व-जांच्या देवाने माझें सहाय करून फारोच्या तरवारीपासून माझें रक्षण केलें. ५ मग मोश्याचा सासरा इथो त्याचे पुत्र व त्याची स्त्री यांसुद्धां मोश्याजवळ रानांत देवाच्या डोंगरा-जवळ जेथें हा उतरला होता तेथें आला. ६ आणि त्याने मोश्याला सांगून पाठविलें कीं, “मी तुझा सासरा इथो तुजकडे आलों आहे, आणि तुझी स्त्री व तिच्यासंगती तिचे दोन पुत्र आले आहेत.” ७ तेव्हां मोशे आपल्या सासऱ्याला भेटायस बाहेर आला आणि नमस्कार करून त्याने त्याला चुंबन दिलें, मग ते एकमेकांचा स-माचार विचारून राहोटीत आले: ८ नंतर पर-मेश्वराने इस्राएलामुळें जें अवघें फारोला व मिसऱ्यास केलें होतें, जे सर्व कष्ट त्यास वाटेवर लागले, आणि परमेश्वराने त्याचें रक्षण कसें केलें, हें मोश्याने आपल्या सासऱ्याला सविस्तर सांगितलें. ९ तेव्हां परमेश्वराने इस्राएलाला मिसऱ्याच्या हातांतून सोडवून जें त्याचें बरें केलें तें सर्व ऐकून इथो संतोष पावला. १० आणि इथो बोलला कीं, “परमेश्वराने तुझास मिस-

ऱ्याच्या हातांतून व फारोच्या हातांतून सोडविलें, छगजे या लोकांला मिसऱ्याच्या हाताखालून सोडविलें, यास्तव त्याची स्तुति होवो. ११ आ-तां मी जाणतो कीं परमेश्वर सर्व देवापेक्षां थोर आहे, कां कीं ज्या गोष्टींविषयीं ते ताठा करीत होते, त्यांत तो त्यांच्यापेक्षां वरिष्ठ झाला.” १२ तेव्हां इथो मोश्याचा सासरा याने देवाजवळ होम व यज्ञ केले, आणि आहारोन व इस्राएला-चे सर्व वडील मोश्याच्या सासऱ्यासंगतीं देवा-समोर अन्न खायास आले.

१३ मग दुसऱ्या दिवसीं असें झालें कीं लो-कांचा न्याय करायस मोशे बसला, आणि सका-ळपासून सांजपर्यंत लोक मोश्याजवळ उभे रा-हिले. १४ तेव्हां मोश्याने लोकांसाठीं जें अवघें केलें तें त्याच्या सासऱ्याने पाहून छटलें, “तूं लोकांसाठीं जें करितोस तें काय? तूं एकला ब-सतोस आणि सकाळपासून सांजपर्यंत सर्व लोक तुझ्याजवळ उभे असतात, हें काय?” १५ तेव्हां मोशे आपल्या सासऱ्याला बोलला, “यासाठीं कीं लोक देवाजवळ विचारायास मजपासीं येतात; १६ तेव्हां त्याचें कार्य असेल तेव्हां ते माझ्या-जवळ येतात, मग मनुष्य व त्याचा शेजारी यां-मध्ये मी न्याय करितों, आणि देवाचे नेम व त्यांचीं शास्त्रें कळवितां.” १७ मग मोश्याच्या सासऱ्याने त्याला सांगितलें कीं, “तूं जे करितोस तें बरें नाहीं. १८ तूं झिजूनच जासील, अणखी तुझ्याजवळचे लोक तेहि, कां कीं ही गोष्ट तुझ्या शक्तीपेक्षां भारी, तुझ्या एकन्याने करवत नाहीं. १९ आतां माझें बोलणें ऐक, मी तुला बोध क-रितों आणि देव तुला अनुकूल होवो; तूं लोकां-साठीं देवाकडला ऐस, आणि तूं त्यांचीं कार्ये देवाजवळ ने. २० आणि तूं त्यांस नेम व शास्त्रें प्रगट करावीं, अणखी ज्या वाटेने त्यानी चालावें तीं, आणि जें काम त्यानी करावें, तें त्यांस कळवावें. २१ तथापि तूं सर्व लोकांतून गंभीर मनुष्य, देवाला भिणारे, सत्यतेचे मनुष्य, लांचेचा द्वेष करणारे, असे पाहून हे त्यांजवळ हजारांचे अग्रसर, शंभरांचे अग्रसर, पन्नासांचे अग्रसर, दादांचे अग्रसर, असे करून ठेव. २२ आणि नेहमी त्यानी लोकांचे न्याय करावे;

तथाचि असें व्हांवें कीं त्याने प्रत्येक मोठें कार्य तुझ्याजवळ आणावें आणि प्रत्येक लाहन कार्य त्यानी आपणच ठरवावें; तसें तुजवरलें ओझें हलकें होईल, आणि ते तुझ्यासहित साहतील. २३ जर तू ही गोष्ट करशील आणि देव तुला आज्ञा देईल, तर तुझ्याने टिकवेल, अणखी हे सर्व लोढ आपल्या ठिकाणास सुखरूप पावतील." २४ तेव्हां मोश्याने आपल्या सासऱ्याची गोष्ट मानून त्याने जें सांगितलें तें सर्व केलें. २५ तसें मोश्याने सर्व इस्राएलांतून गंधीर मनुष्य निवडून त्यास लोकांवर अधिकारी, हजारोंचे अग्रसर, संधाराचे अग्रसर, पन्नासांचे अग्रसर, आणि दहाचे अग्रसर असे करून ठेविलें. २६ आणि त्यानी नेहमी लोकांचे न्याय केले; त्यानी कठीण कार्य मोश्याजवळ आणिलीं, आणि प्रत्येक लाहन कार्य त्यानी आपण ठरविलें. २७ मग मोश्याने आपल्या सासऱ्याला रवाना केलें, आणि तो आपल्या देशास गेला.

अध्याय १९.

इस्राएलाचीं संतांन मिसरदेशांतून आल्यावर तिसऱ्या महिन्यांत प्रतिपदेच्याच दिवसीं तीं सीनाच्या रानांत आलीं. २ कां कीं तीं रफीदिमापासून निघून सीनाच्या रानांत आलीं आणि रानांत उतरलीं; तसे इस्राएल तेथें डोंगरापुढें तळ देउन राहिले. ३ तेव्हां मोशे देवाजवळ डोंगरावर चढला, आणि परमेश्वराने डोंगरावरून त्याला हाक मारून घटलें, "तूं याकोबाच्या घराण्यास बोलून इस्राएलाच्या संतानांस असें सांग कीं, ४ जें म्या मिसऱ्याला केलें तें, आणि म्या तुझ्यास गरुडांच्या पंखांवर उचलून घेउन माझ्याजवळ तुझ्यास आणिलें, हें तुझी पडिलें आहे. ५ यास्तव जर तुझी माझे बोलवें ऐकलच ऐकाल, आणि माझा करार पाळाल, तर तुझी सगळ्या लोकांपेक्षां माझे खासमीचे व्हाल; सर्व पृथ्वी तर माझी आहे. ६ आणि तुझी मझे याजकाचें राज्य व पवित्र राष्ट्र, असे मला व्हाल; ज्या गोष्टी त्या इस्राएलाच्या संतनांस सांगल्या, त्या त्याच आहेत." ७ मग मोश्याने येऊन लोकांच्या कडिलांस बोलाविलें,

आणि ज्या सर्व गोष्टी परमेश्वराने त्याला सांगितल्या, त्या त्यांच्यापुढें ठेविल्या. ८ तेव्हां सर्व लोकानी एकंदर असें उत्तर केलें, "परमेश्वराची जी प्रत्येक गोष्ट ती आम्ही पाळूं." मग मोश्याने लोकांची वचनें परमेश्वराजवळ माघारें जाऊन सांगितलीं. ९ तेव्हां परमेश्वर मोश्याला बोलला, "पाहा, मी तुझ्याजवळ निविड ठगांत येतो, यासाठीं कीं मी तुजसीं बोलतांना लोकानी एकावें, आणि त्यानी तुजवरहि सर्वकाळपर्यंत विश्वास ठेवावा." तेव्हां मोश्याने लोकांच्या गोष्टी परमेश्वराजवळ सांगितल्या. १० मग परमेश्वराने मोश्याला सांगितलें, "तूं लोकांजवळ जा, आणि आज व उद्यां त्यांस शुद्ध कर, आणि त्यानी आपलीं वस्त्रें धुवावीं. ११ आणि तिसऱ्या दिवसासाठीं त्यानी सिद्ध व्हांवें, कां कीं तिसऱ्या दिवसीं परमेश्वर सर्व लोकांच्या देखतां सीनाडोंगरावर उतरेल. १२ आणि तूं चहुंकडे लोकांस सीमा करून सांग कीं, तुझी डोंगरावर चढण्याविषयीं आणि त्याच्या कांठाला शिवण्याविषयीं आपणास संभाळा, कोणी डोंगराला शिवल्यास मरावेंच मरावें. १३ एका हाताने त्याला न शिवावें; शिवला, तर धोंड्यानी मारिला जावाच जावा, अथवा बाणाने विंधलाच जावा, पशू किंवा माणूस असो, तर तो वाचायाचा नाही; जेव्हां शिंगाचा दीर्घ शब्द होईल तेव्हां त्यानी डोंगराजवळ यावें." १४ नंतर मोशे डोंगरावरून उतरून लोकांजवळ आला, मग त्याने लोकांस पवित्र केलें, आणि त्यानी आपलीं वस्त्रें धुतलीं. १५ तेव्हां त्याने लोकांस सांगितलें कीं, "तुझी तीन दिवसपर्यंत सिद्ध व्हा, बायकांजवळ जाऊ नका." १६ मग तिसऱ्या दिवसीं सकाळीं असें झालें कीं गर्जना, व विजा, व डोंगरावर भारी दग, आणि शिमाचा फार मोठा शब्द झाला, यास्तव तळांत जे सर्व लोक ते कापले. १७ तेव्हां देवाच्या भेटीसाठीं मोश्याने लोकांस तळांतून बाहेर आणिलें, आणि ते डोंगराखालीं उभे राहिले. १८ तेव्हां सीना डोंगर अमदीं धूरमय झाला, यामुळे कीं परमेश्वर अग्नीने त्यावर उतरला, आणि त्याचा धूर भेटीच्या धुरासारखा वर्तरी गेला, सर्व डों-

गरहि फार कांपला. १९ मग शिंगाचा शब्द वाढून फार मोठा झाला तेव्हा मोशे बोलला, आणि देवाने शब्देकरून त्याला उत्तर दिलें. २० आणि परमेश्वर सीना डोंगरावर डोंगराच्या शिखरावर उतरला, तेव्हा परमेश्वराने मोश्याला डोंगराच्या शिखरावर बोलाविलें, आणि मोशे चढला. २१ मग परमेश्वराने मोश्याला सांगितलें कीं, “तूं उतरून लोकांस बजावून सांग, नाही तर ते पाहायास परमेश्वराजवळ मर्यादा मोडून येतील आणि त्यांतील बहुत मरून पडतील. २२ आणि याजकाहि जे परमेश्वराजवळ येतात त्यानी आपण शुद्ध व्हावें, नाही तर परमेश्वराचा क्षोभ त्यावर होईल.” २३ तेव्हा मोशे परमेश्वराला बोलला कीं, “सीना डोंगरावर लोकांच्याने चढवत नाही, कां तर त्वां आघ्रास बजावून सांगितलें कीं, डोंगराला सीमा कर आणि त्याला पवित्र कर.” २४ तेव्हा परमेश्वराने त्याला सांगितलें, “तूं जा, उतर, मग तूं वरती ये, आणि आहरोनाने तुझ्यासंगतीं यावें परंतु याजकानी व लोकानी परमेश्वराजवळ वरती येण्याकरिता मर्यादा मोडूं नये, नाही तर त्याचा क्षोभ त्यावर होईल.” २५ मग मोश्याने लोकांजवळ खालीं येऊन त्यांस सांगितलें.

अध्याय २०.

तेव्हा देवाने हीं अवधीं वचनें झटलीं कीं, १ “ज्याने तुला मिसरदेशातून दासांच्या वर्त्तीतून काढिलें, तो मी परमेश्वर तुझा देव आहे.

३ माझ्यासमोर तुला दुसरे देव नसोत.

४ तूं आपल्यासाठीं कोरीव मूर्ति करूं नको, आणि जें वरतीं आकाशांत अथवा जें खालतीं पृथ्वींत अथवा जें पृथ्वीच्या खालतीं पाण्यांत त्याची प्रतिमा करूं नको. ५ त्याच्या पायां पडूं नको, आणि त्याची सेवा करूं नको; कां कीं मी परमेश्वर तुझा देव आवेशी देव आहे, जे माझा द्वेष करितात त्यांच्या तिसऱ्या व चवथ्या पिढीपर्यंत बापांच्या अन्यायामुळे लेकरांचें शासन करितों. ६ आणि जे मजवर प्रीति करितात

आणि माझ्या आज्ञा पाळितात त्यांच्या हजारांकर मी दया करितों.

७ परमेश्वर तुझा देव याचें नाम व्यर्थ घेऊं नको, कां कीं जो त्याचें नाम व्यर्थ घेतो त्याला परमेश्वर निर्दोषी असें मानणार नाही.

८ शाब्बाथ जो दिवस तो पवित्र पाळाक घणून त्याची आठवण कर. ९ साहा दिवस उद्योग करून आपलें सर्व काम कर. १० पण सातवा दिवस परमेश्वर तुझा देव याच्या वि-साव्याचा दिवस आहे, त्यांत तूं काहीं काम करूं नको, तूं व तुझा पुत्र व तुझी कन्या व तुझा दास व तुझी दासी व तुझा पशु व तुझ्या दरवाज्यां-तील जो तुझा विदेशी त्यानेहि करूं नये; ११ कां कीं परमेश्वराने साहा दिवसांत आकाश व पृथ्वी व समुद्र यांस व यामध्ये जीं सर्व त्यांस उत्पन्न केलें, आणि सातव्या दिवसीं तो स्वस्थ राहिला; यास्तव परमेश्वराने शाब्बाथ दिव-साला आशीर्वाद देऊन त्याला पवित्र ठरविलें.

१२ परमेश्वर तुझा देव जो देश तुला दे-तो त्यांत तुझें आयुष्य दीर्घ व्हावें घणून आपला बाप व आपली आई यांचा सन्मान कर.

१३ तूं हत्या करूं नको.

१४ तूं जारकर्म करूं नको.

१५ तूं चोरी करूं नको.

१६ तूं आपल्या शेजाऱ्याविषयीं खोटी साक्ष देऊं नको.

१७ तूं आपल्या शेजाऱ्याच्या घरावर लोभ ठेवूं नको; आपल्या शेजाऱ्याची बायको, अथवा त्याचा दास, अथवा त्याची दासी, अथवा त्याचा बैल, अथवा त्याचें गाढव, अथवा आपल्या शेजाऱ्याचें जें काहीं असेल त्याजवर लोभ ठेवूं नको.”

१८ तेव्हा त्या गर्जना, व ते जाळ, व शिंगाचा शब्द, व धूरयुक्त डोंगर हीं सर्व लोकानी पा-हिलीं; यास्तव लोक पाहून पळाले आणि दूर उभे राहिले. १९ आणि त्यानी मोश्याला झटलें, “तूं आघ्रासी बोल, मग आघ्री ऐकूं, परंतु देवाने आघ्रासी न बोलावें; बोलला, तर आघ्री मरूं.” २० तेव्हा मोशे लोकांस बोलला, “तुझी भिड नका, कां तर देव यासाठीं आला कीं तुमची

परीक्षा करावी, आणि यासाठी की त्याचें भय तुमच्या लक्षांत असतां तुझी पाप न करावें.” २१ तेव्हां लोक दूर उभे राहिले, परंतु मोशे निविड काळोखाजवळ जेथें देव होता तेथें गेला. २२ मग परमेश्वराने मोश्याला सांगितलें, “तूं इस्राएलाच्या संतानांस असें सांग की, ‘मी आकाशातून तुझासीं बोललों, हें तुझी पाहिलें आहे. २३ तुझी माझ्यासमोर रुप्याचे देव करूं नका, आणि सोन्याचे देव आपल्यासाठीं करूं नका. २४ तूं मजसाठीं मातीची वेदी कर, आणि तिजवर तुझ्या शेरडातून व तुझ्या गुरातून तुझे होम व तुझी शान्तिकारक यज्ञ कर; ज्या प्रत्येक ठिकाणीं मी आपल्या नामाचें स्मरण करवितों, तेथें तुझ्याजवळ येउन तुला आशीर्वाद देईन. २५ आणि जर तूं मजसाठीं धोंड्यांची वेदी करसिल, तर ती चिऱ्यांची बांधूं नको; कां की जर तूं आपलें शस्त्र तिजवर लावितोस, तर त्या तिला विटाळेल आहे. २६ आणि माझ्या वेदीवर पायऱ्यांनी चढूं नको, झणजे तिजवर तुझे नागवेपण उघडें न व्हावें.”

अध्याय २१.

“आणि जे नियम त्यां त्यांस सांगवे, ते हे आहेत. २ जर तूं इस्राी चाकर विकत घेतोस, तर त्याने साहा वर्षे चाकरी करावी, परंतु सातव्या वर्षी तो फुकट मोकळा व्हावा. ३ जर तो सडाच आला, तर तो सडाच निघावा; जर तो बायको घेउन आला, तर त्याच्या बायकोने त्याच्यासंगतीं निघावें. ४ जर त्याच्या मालकाने त्याला बायको करून दिली आणि त्या बायकोला त्यापासून पुत्र अथवा कन्या झाली, तर ती आणि तिचीं लेकरें तिच्या मालकाचीं व्हावीं, आणि तो सडाच निघावा. ५ परंतु जर तो चाकर निश्चयेंकरून झणतो कीं, ‘मी आपल्या मालकावर, आपल्या बायकोवर, आणि आपल्या लेकरावर प्रीति करितों, मी मोकळा होउन जात न्हीं,’ ६ तर त्याच्या धन्याने त्याला त्यायाकीर्तनाजवळ आणावें, आणि त्याने त्याला दाराजवळ अथवा चौकटीच्या बाहीजवळ आणावें, मग त्याच्या धन्याने अरी घेउन त्याचा कान टों-

चावा, नंतर त्याने त्याची चाकरी सर्वकाळ करावी. ७ आणि जेव्हां कोणी आपली कन्या चाकरीण होण्यास विकितो, तेव्हां जसें चाकर निघतात तसें तिने न निघावें. ८ तिच्या ज्या धन्याने ती आपली व्हावी झणून निश्चय केला होता, त्याच्या विचारांत जर ती वाईट असेल तर त्याने तिला खंडणी घेउन सोडावें, त्याने तिजविषयीं दगा केल्यावर अन्य लोकांजवळ तिला विकायास त्याला सत्ता नाहीं. ९ आणि जर त्याने तिला आपल्या पुत्रासाठीं निश्चय करून ठेविलें होतें, तर त्याने तिला कन्याच्या रीतीप्रमाणें करावें. १० जरी तो दुसरी बायको करून घेतो तरी तिचें अन्नवस्त्र आणि तिजसीं व्यवहार त्याने कमी करूं नये. ११ आणि जर तो ही तिन्ही तिजसीं करित नाहीं तर तिने पैका दिल्यावाचून फुकट निघावें.

१२ माणूस मरेल असें जो त्याला हाणितो, तो मारिलाच जावा. १३ परंतु जर कोणी टपून मारिलें असें नाहीं, परंतु देवाने त्याच्या हातीं लागूं केला, तर जेथें त्याने पळावें असें ठिकाण मी तुझ्यासाठीं नेमून देईन. १४ परंतु जर कोणी बुद्धीने आपल्या शेजाऱ्याला जिवें मारायास त्यावर दाटून येतो, तेव्हां तुझी त्याला जिवें मारायास माझ्या वेदीजवळून देखील काढा. १५ आणि जो आपल्या बापाला किंवा आपल्या आईला हाणितो, तो मारिलाच जावा. १६ आणि जो माणसाला चोरितो व त्याला विकितो अथवा हा त्याच्या हातांत सांपडतो, तर तो मारिलाच जावा. १७ आणि जो आपल्या बापाला अथवा आपल्या आईला शाप देतो, तो मारिलाच जावा, १८ आणि जर माणसें भांडत असतां कोणी आपल्या शेजाऱ्याला धोंड्याने अथवा बुकीने हाणितो, आणि हा मरत नाहीं परंतु आपल्या आंथरुणावर पडतो, १९ मग जर उठून आपल्या काठीच्या आधाराने बाहेर चालतो तर तो मारणारा दंडापासून सुटा व्हावा, केवळ त्याने याची रिकामकी फेडावी आणि पूर्ण निरोभी करावें. २० आणि जर कोणी आपल्या चाकराला अथवा आपल्या चाकरणीला काठीने मारितो, आणि त्याच्या हातासालीं तें माणूस मरतें, तर त्याला दंड

व्हावाच व्हावा. २१ परंतु जर तें एक अथवा दोन दिवसपर्यंत वांचेल, तर त्याला दंड करूं नये, कां कीं तें त्याचें धन आहे.

२२ अणखी जर माणसें भांडून गरोदर स्त्रीला आपटितात आणि तिचा गर्भपात होतो, परंतु मरण होत नाही, तर स्त्रीचा धनी त्यावर जितका खंड लावील तितका त्याने निश्चयें द्यावा, किंवा न्यायाधीशांच्या ठरावाप्रमाणें त्याने द्यावा. २३ परंतु जर मरण होतें, तर तूं जिवाबदल जीव देवीस. २४ डोळ्याबदल डोळा, दातांबदल दांत, हाताबदल हात; २५ पायाबदल पाय, पोळण्याबदल पोळणें, जखमाबदल जखम, क्षताबदल क्षत, असें ठरीव. २६ आणि जर कोणी आपल्या चाकराच्या डोळ्यावर, अथवा आपल्या चाकरिणीच्या डोळ्यावर हाणितो आणि तो फुटतो, तर त्याच्या डोळ्याबदल त्याने त्याला मोकळें करून सोडावें. २७ आणि जर तो आपल्या चाकराचा दांत अथवा आपल्या चाकरिणीचा दांत पाडितो, तर त्याच्या दाताबदल त्याने त्याला मोकळें करून सोडावें.

२८ आणि जर गुरू पुरुषाला किंवा स्त्रीला हुंडारून मारितें, आणि मरण होतें, तर तें गुरू धोंड्यानी मारिलेंच जावें, आणि त्याचें मांस खायाचें नाही, मग त्या गुराचा धनी दंडापासून सुटा व्हावा. २९ परंतु जर तें गुरू पूर्वकाळीं हुंडारीत असे, आणि हें त्याच्या धन्याजवळ पटविल्यावर त्याने त्याला आवारिलें नाही, आणि त्याने पुरुषाला किंवा स्त्रीला जिवें मारिलें आहे, तर तें गुरू धोंड्यानी जिवें मारायाचें आहे, आणि त्याच्या धन्याचाहि जीव घ्यावयाचा आहे. ३० जर पैक्याचा नेम त्यावर बसविला असेल, तर जितका त्यावर बसविला, तितका त्याने आपल्या जिवाच्या खंडणीसाठी द्यावा. ३१ जरी पुत्राला हुंडारितें किंवा कन्येला हुंडारितें, तरी या न्यायाप्रमाणें त्याला करायाचें आहे. ३२ जर गुराने चाकर किंवा चाकरीण हुंडारिली, तर त्याच्या धन्याला तीस शेकिल रुपये द्यावें, आणि तें गुरू धोंड्यानी जिवें मारिलें जावें. ३३ आणि जर कोणी खांच उघडितो, अथवा जर कोणी खांच खाणितो, आणि तिला झांकीत नाही, आणि

गुरू अथवा गाढव त्यांत पडतें; ३४ तर त्याच्या धन्याला खांचेच्या धन्याने पैका फेडून पूर्ण मोल द्यावें, आणि मेलेलें त्याचें व्हावें. ३५ आणि जर कोणाचें गुरू दुसऱ्याच्या गुराला मारितें आणि हें मरतें, तर त्यानी जिवंत गुरू विकून त्याचा पैका वांटवा, आणि मेलेलेंहि वांटवें. ३६ अथवा जर हें कळलें कीं गुरू पूर्वकाळीं हुंडारीत असे परंतु त्याच्या धन्याने त्याला आवारिलें नाही, तर त्याने संपूर्ण मोल गुराकरितां गुरू असें देऊन फेडावें, आणि मेलेलें त्याचें व्हावें.

अध्याय २२.

जर कोणी गुराला अथवा शेरडाला चोरून त्याला मारितो, अथवा तें विकितो, तर त्याने गुराकरितां पांच गुरें, आणि शेरडाकरितां चार शेरडें परत द्यावीं. २ जर कोणी चोर फोडीत असतां सांपडतो आणि मारिला असतां मरतो, तर त्याच्यामुळें रक्तपात करायाचा नाही. ३ जर सूर्य त्यावर उगवलेला, तर त्याच्यामुळें रक्तपात करावा, त्याने आपल्या चोरण्याकरितां पूर्ण फेड करावी; जर त्याचें कांहीं नाही, तर तो आपल्या चोरीकरितां विकला जावा. ४ जर चोरलेली वस्तु कोणी गुरू अथवा गाढव अथवा शेरडुं त्याच्या हातांत प्रत्यक्ष सांपडतें, तर त्याने दुप्पट माघारी द्यावी. ५ जर कोणी शेत अथवा मळा खाववितो, हणजे आपला पशु दुसऱ्याच्या शेतांत घालून चारितो, तर त्याने आपल्या शेतातील उत्तम उत्पन्न अथवा मळ्यातील उत्तम उत्पन्न देऊन फेडावें. ६ जर विस्तु सुटून कांटवर्णामध्ये लागतो आणि धान्याच्या गंज्या, अथवा जित्रवें, अथवा शेतमळा जळतो, तर ज्याने विस्तु पेटविला त्याने मोल भरून द्यावें.

७ जर कोणी पैका अथवा वस्तु आपल्या शेजाऱ्याजवळ राखायास ठेवितो आणि त्या माणसाच्या घरांतून कांहीं चोरलें जातें, तर चोर सांपडल्यास त्याने दुप्पट मोल भरून द्यावें. ८ जर चोर सांपडत नाही, तर घरधन्याने आपला हात आपल्या शेजाऱ्याच्या घनावर घातला किंवा नाही, याविषयी तो न्यायाधीशांजवळ नेला जावा. ९ प्रत्येक अपराधाच्या

कोटीविषयीं, गुराविषयीं, गाढवाविषयीं, शेरडा-
विषयीं, पांघरूणाविषयीं, कांहीं हरपलेल्याविषयीं,
हें आपलें, असें कोणी झणतो, तर त्याविषयीं
दोषांचा वाद न्यायाधीशाजवळ जावा; ज्याला
न्यायाधीश अन्यायी ठरवितील, त्याने आपल्या
शेजाऱ्याला दुप्पट मोल भरून द्यावें. १०
जर कोणी आपल्या शेजाऱ्याजवळ गाढव अ-
थवा गुरू अथवा शेरडू किंवा कोणताहि पशु
राखायास ठेवितो, आणि तें मरतें अथवा व्यंग
होतें अथवा कोणी पाहत नसतां वळवून नेलें जातें,
११ तर परमेश्वराची शपथ त्या दोषांमध्ये
व्हावी कीं त्याने आपल्या शेजाऱ्याच्या धनावर हात
पावला नाहीं, मग त्याच्या धन्याने अंगीकारावी
आणि त्याने मोल न भरावें. १२ आणि जर
त्यापासून चोरलेंच गेलें, तर त्याच्या धन्याज-
वळ त्याने मोल भरून द्यावें. १३ जर फा-
डलेंच, तर त्याने तें सात्तीसाठीं आणावें; जें फा-
डलें, त्याचें मोल त्याने न भरावें. १४ आणि
जर कोणी आपल्या शेजाऱ्याजवळून मागून घेतो,
आणि त्याचा धनी त्याच्यासंगतीं नसता तें व्यंग
होतें अथवा मरतें, तर त्याने संपूर्ण मोल भरून
द्यावें. १५ जर त्याचा धनी त्याच्याजवळ होता,
तर त्याने मोल न भरावें; जर तें भाड्याचें, तर
त्याच्या भाड्यासाठीं आलें. १६ आणि जी
कुमारी वाग्दत्त झाली नाहीं, तिला जर कोणी
भुलवून तिच्याबवळ निजतो, तर त्याने निश्चयें
पेन्ना देऊन आपली नवरी असी करावी. १७
जर तिचा बाप ती त्याला द्यायास अगदीं अन-
मान करितो, तर कुमाराच्या आदणाप्रमाणें त्याने
पेन्ना तोलून द्यावा. १८ तूं जादुखोरिणीला जंगू
देऊं नको. १९ प्रत्येक जो पशूजवळ निजतो,
ते मारिलाच जावा. २० परमेश्वराजवळ या
एखाद्याचून दुसऱ्या देवाजवळ जो अर्पण करितो,
त्याचा जीवोत्सर्ग केला जावा.

२१ विदेशाला तर तूं त्रास देऊं नको, त्याचा
खाव करूंच नको, कां कीं तुझी विसरदेशांत
विदेशी होता. २२ कोणत्या विषयेला अथवा
कोरन्याला तुझी जाचूं नका. २३ जर तूं अन्ना
कोणीकाला खावशील, आणि जर तो मला
कांहीं ओरडेल, तर मी त्याचें ओरडणें ऐकेनच

ऐकेन, २४ आणि माझा राग पेटेल, आणि मी
तुझास तरवारीने जिवें मारीन, मग तुमच्या स्त्रि-
या विधवा होतील, आणि तुमचीं लेकरें पोरकीं
होतील. २५ माझे लोक जे तुझ्याजवळ दरिद्री
असतील त्यांला जर तूं पैका उसणा देतोस, तर
त्यांपासून व्याज घेणारा असा होऊं नको, त्यावर
व्याजभार ठेवूं नको. २६ जर तूं आपल्या शे-
जाऱ्याचें पांघरूण हाडपरूपें कांहीं घेतील, तर
सूर्य मावळे तोंपर्यंत तें त्याला परत दे; २७
कां कीं तें त्याचें प्रावरण केवळ तेंच, त्याच्या
आंगासाठीं त्याचें पांघरूण, तें घेतलें तर तो
काय घेउन निजेल? आणि असें होईल कीं जेव्हां
तो मला हाक मारील, तेव्हां मी ऐकेन, कां तर
मी दयाळू आहे. २८ तूं प्रभूची निंदा करूं
नको, आणि आपल्या लोकांच्या अधिकाऱ्याला
शाप देऊं नको. २९ तूं आपलें उत्पन्न व आ-
पला रस अर्पायाला उशीर करूं नको; तुझ्या
पुत्रांतील प्रथम जन्मलेला मला दे. ३० तुझ्या
गुराविषयीं व तुझ्या शेरडाविषयीं तसेंच कर,
त्यांतला ज्येष्ठ नर सात दिवस आपल्या आई-
जवळ असावा, मग आठव्या दिवसीं तूं तो मला
दे. ३१ तुझी तर माझ्यासाठीं पवित्र माणसें
व्हा, आणि माळांत जें फाडलेलें मांस तें तुझी
खाऊं नका, तें कुत्र्याला घाला."

अध्याय २३.

“तूं खोटी अवई वाडूं नको; खोटे साक्षी हो-
ण्यास तूं दुष्टाच्यासंगतीं आपला हात घालू
नको. १ तूं दुष्टाई करायस बहुतांलाहि अनुसरूं
नको, आणि वादांत बहुतांला अनुसरून विपरीत
उत्तर देऊं नको. २ बुबळ्याच्याहि वादांत त्याज-
वर दृष्टि देऊं नको. ४ जर तुझ्या शत्रूचें गुरूं
अथवा त्याचें गढव मोकर जातांना तुला अड-
ळेल, तर तूं याला त्याजकडे अगत्य फिरिव. ५
जर तूं आपल्या द्वेष्याचें गाढव त्याच्या ओझ्या-
खाली बसलेलें पाहसेस, तर त्याचें सहाय केऱ्या-
वाघून राडूं नये, त्याचें सहाय तर अगत्य कर.
६ तूं आपल्या दरिद्रांचा निवाडा करण्यांत त्या-
चा न्याय विपरीत करूं नको. ७ तूं स्वोऱ्या
कोटीपासून दूर ऐस, आणि निदोषी व क्लृप्तान्

यांस जिथें माळूंक नको, कां कीं मी दुष्टाला नीति-
वान् ठरविणार नाहीं. ८ आणि तूं लांच घेऊं
नको, कां तर लांच डोळसांस अंधळें करिती,
आणि नीतिवंतांचीं बोलणीं विपरीत करिती. ९
आणि तूं विदेश्याला जाचूं नको, कां कीं तुझी
विदेश्याचा जीव जाणतां, कारण कीं तुझी मिसर
देशांत विदेशी होतां. १० आणि तूं आप-
ली भूमि साहा वर्षे पेरून तिचें उत्पन्न सां-
ठीव. ११ परंतु सातव्यांत तिला सोडून पडीत
ठेव, मग तुझ्या लोकांतील दरिद्री खातील, आणि
त्यांपासून जें उरलें तें रानांतील पशु खाईल;
तुझा द्राक्षमळा व जाईतवन याविषयी तसेंच कर.

१२ साहा दिवस तूं आपलीं कामें कर,
परंतु सातव्या दिवसीं स्वस्थ राहा, ह्मणजे तुझें
गुरू व तुझें गाढव यांस विसावा व्हावा, आणि
तुझ्या चाकरणीचा मूल व विदेशी, यानी विसावा
व्हावा. १३ अणखी जें म्या तुझ्यास सांगितलें
त्या अवघ्याविषयीं तुझी संधाळा; आणि दुस-
ऱ्या देवांच्या नांवाची आठवण करूं नका, तुझ्या
तोंडांतून न एकावें. १४ वर्षांत तीन वेळा तूं
मजसाठीं सण कर. १५ तूं बेखमीर भाक-
रीचा सण पाळ, नेमीत काळी चैत्रमासांत, कां
कीं त्यांत तूं मिसरांतून निघालास, तेव्हां म्या
तुला आज्ञा दिल्याप्रमाणें सात दिवस बेखमीर
भाकरी खा, आणि माझ्या दर्शनास लोकानी
रिकामें न यावें. १६ तुझ्या श्रमांचीं प्रथम फळें
ह्मणजे जें त्वां शेतांत पेरिलें त्याचा कापणीसण
हाहि, आणि वर्षाच्या समाप्तीस जेव्हां तूं शेतां-
तून आपल्या श्रमांच्या फळांचा संग्रह करितोस,
तेव्हांचा संग्रहसण हा पाळ. १७ वर्षांत तीन
वेळा तुझ्या सर्व पुरुषानी परमेश्वर प्रभु यापुढें
दर्शनास यावें. १८ तूं माझ्या यज्ञाचें रक्त
खमीराच्या भाकरीसुद्धा वाहूं नको, आणि माझ्या
यज्ञाचा भेद सकाळपर्यंत ठेवायाचा नाहीं. १९
तुझ्या भूमीच्या प्रथम फळांतील जो प्रथम भाग
तो तूं आपला देव परमेश्वर याच्या घरीं आण;
तूं करडू त्याच्या आईच्या दुधांत शिजवूं नको.

२० पाहा तुला वाटेवर राखायास आणि
जें ठिकाण म्या सिद्ध केलें आहे, तेथें तुला पों-
हचायास मी तुजपुढें दूत पाठवितों. २१ त्या-

समोर संभाळून त्याची गोष्ट ऐक, त्यासीं कडूं
होऊं नको, कां तर तो तुमचा अपराध साहणार
नाहीं, कारण कीं माझे नाम त्यामध्ये आहे. २२
अणखी जर तूं त्यांची वाणी ऐकतीलच ऐकसी-
ल, आणि जें अवघें मी तुला सांगितलें तें करतील,
तर तुझ्या बैऱ्यांसीं मी वैरी होईन, आणि तुझ्या
जाचणाऱ्यांस मी जाचीन. २३ अणखी माझा
दूत तुजपुढें जाऊन तुला अमोरी, व हिती, व
परिज्जी, व खनानी, हिब्वी व यबूसी यांमध्ये
पोंहचवील, आणि मी त्यांचा नाश करीन. २४
तूं त्यांच्या देवांच्या पायां पडूं नको, आणि त्यांची
सेवा करूं नको, आणि त्यांच्या कामांप्रमाणें करूं
नको, परंतु त्यांस अगदीं पाड, आणि त्यांच्या
मूर्तीं अगदीं फोडून टाक. २५ तुझी तर आ-
पला देव परमेश्वर याची सेवा करा, मग तो
तुझ्या अन्नाला व तुझ्या पाण्याला आशीर्वाद
देईल, आणि मी रोग तुजमधून दूर करीन. २६
तुझ्या देशांत कोणी गर्भपाती व वांझ होणार
नाहीं; तुझ्या दिवसाची संख्या मी पूर्ण करीन.
२७ मीं आपलें भय तुजपुढें चालवून त्यांस दा-
खवीन, आणि ज्या सर्व लोकांवर तूं जातील
त्यांचा नाश करीन, आणि तुझ्या सर्व बैऱ्यांस
तुजपुढें पाठमोरे करून लावीन. २८ अणखी
तुझ्यापुढें गांधण्या पाठवीन, आणि त्या तुझ्यापु-
ढून हिब्वी, खनानी, व हिती, यांस घालवितील.
२९ देश ओसाड न व्हावा आणि रानांतील
पशु तुजवर न उठावे ह्मणून मी एकाच वर्षांत
त्यांस तुजपुढून घालविणार नाहीं. ३० मी त्यां-
स तुजपुढून थोडेंथोडें घालवीन, तितक्यांत तूं
सफळ होऊन सर्व देशाचें वतन करतील तों-
पर्यंत. ३१ आणि मी तुझी सीमा सुफसमुद्रा-
पासून पलिष्ट्यांच्या समुद्रापर्यंत, आणि रानापा-
सून नदीपर्यंत ठेवीन; कां कीं देशांतील राहणारे
तुझ्या हातीं देईन, आणि तूं त्यांस आपल्यापुढून
घालविसील. ३२ त्यांसीं आणि त्यांच्या दे-
वांसीं तूं करार करूं नको. ३३ त्यांमि तुझ्या
देशांत न राहावें, राहिलें तर ते तुला मजविषयीं
पापांत लावितील, कां कीं तूं त्यांच्या देवांची से-
वा करतील, आणि तें तुला फासरूप होईल."

अध्याय २४.

तेव्हा त्याने मोश्याला सांगितलें, “तूं व आहरोन, नादाब व अबीहू व इस्राएलाच्या वडिलांतील सत्तर जण परमेश्वराजवळ चढून या, परंतु तुझी दुरून भजन करा. २ आणि मोश्याने मात्र परमेश्वराजवळ यावें, परंतु त्याची जवळ न यावें, आणि लोकानी त्याच्यासंगती कर न यावें.” ३ तेव्हा मोश्याने येउन लोकांजवळ परमेश्वराच्या सर्व गोष्टी आणि सर्व न्याय सविस्तर सांगितले, मग सर्व लोकानी एका शब्दरूपें उत्तर देतां छटलें कीं, परमेश्वराने ज्या अवघ्या गोष्टी सांगितल्या त्या आम्ही करूं.” ४ तेव्हा मोश्याने परमेश्वराच्या सर्व गोष्टी लिहिल्या, आणि सकाळीं उठून डोंगराखाली वेदी बांधिली, आणि इस्राएलाच्या बारा वंशाप्रमाणें बारा खांब बांधिले. ५ आणि त्याने इस्राएलाच्या संतानांतील तरणे पाठविले, मग त्यांनी परमेश्वराजवळ होम केले आणि शांतिकारक गोष्टांचे यज्ञ केले. ६ तेव्हा मोश्याने अर्धे रक्त घेउन वाट्यांमध्ये ठेविलें, आणि अर्धे रक्त वेदीवर शिंपडिलें. ७ मग त्याने कराराचें पुस्तक घेउन लोकांच्या कार्नी वाचिलें; तेव्हा त्यानी छटलें कीं, “जें अवघें परमेश्वराने सांगितलें तें आम्ही करूं आणि मानूं.” ८ मग मोश्याने तें रक्त घेउन लोकांवर शिंपडून छटलें कीं, “पाहा, ह्या अवघ्या गोष्टींविषयी जो करार परमेश्वराने तुझांसाठीं केला, त्याचें रक्त हें आहे.” ९ मग मोशे व आहरोन, नादाब व अबीहू व इस्राएलाचे सत्तर वडील चढले. १० आणि त्यानी इस्राएलाचा देव पाहिला, तेव्हा त्याच्या पायांखालीं निळारंगी पाषाणाच्या चिरेबंदी कळामासारिखें, व शुद्धतेने आकाशाच्या कळामासारिखें होतें. ११ तेव्हा इस्राएलाच्या संतानांच्या अधिकाऱ्यांस त्याने आपला हात लाविला नाहीं, परंतु त्यानी देव पाहिला, मग ते बेविले व प्याले. १२ तेव्हा परमेश्वराने मोश्याला सांगितलें, “तूं डोंगरावर मजपासीं चढ, आणि तेथें ऐस, मग त्यांस शिकवायास धोंड्याच्या फट्या व शास्त्र व आज्ञा ज्या म्या लिहि-

ल्या, त्या मी तुला देईन.” १३ तेव्हा मोशे आपला सेवक पहोशवा यासुद्धा उठला, आणि मोशे देवाच्या डोंगरावर चढला. १४ तेव्हा त्याने त्या वडिलांस सांगितलें कीं, “आम्ही माघारें तुमच्याजवळ येऊं तोंपर्यंत तुझी एथें आम्हासाठीं राहा; आणि पाहा, आहरोन व हूर तुमच्यासंगती आहेत, कोणाचा कांहीं वाद असल्यास त्याने त्याजवळ जावें.” १५ मोशे तर डोंगरावर चढला, आणि ढगाने डोंगराला झांकिलें. १६ तेव्हा परमेश्वराचें तेज सीनाडोंगरावर राहिलें, आणि ढगाने त्याला साहा दिवस झांकिलें; मग सातव्या दिवसी त्याने ढगाच्या मधून मोश्याला हाक मारिली. १७ तेव्हा परमेश्वराचें तेज इस्राएलाच्या संतानांच्या दृष्टीस जळत अभीसारिखें डोंगराच्या माथ्यावर दिसलें. १८ परंतु मोशे ढगाच्यामध्ये जाउन डोंगरावर चढला, आणि मोशे चाळीस दिवस आणि चाळीस रात्री डोंगरावर होता.

अध्याय २५.

तेव्हा परमेश्वराने मोश्याला असें सांगितलें कीं, २ “तूं इस्राएलाच्या संतानांस असें सांग, त्यानी मजसाठीं वर्गणी करून घ्यावी; जो कोणी आपल्या संतोषाने तें देईल त्यापासून तुझी माझी वर्गणी घ्या. ३ आणि जो वर्गणी तुझी त्यापासून घ्यावी ती हीच, सोने व रुपें व पितळ; ४ व निळें व जांबळें व किरमिज रंगी व बारीक सूत व शेळ्यांची लंव. ५ आणि एडक्याचीं आरक्त केलेलीं कातडीं, व ताहाश कातडीं व शिष्टी लांकडे; ६ उज्जेडासाठीं तेल, अभिषेकाच्या तेलासाठीं आणि सुवासिक धुपासाठीं सुगंध द्रव्यें; ७ श्रोहाम पाषाण आणि एफोदासाठीं व उरपटासाठीं कोंदावयाचे पाषाण. ८ आणि म्या त्यामध्ये वस्ती करावी झणून त्यानी मजसाठीं पवित्रस्थान करावें. ९ मंडपाचा डौल व त्यातील सर्व पात्रांचा डौल जो मी तुला दाखवितों त्या अवघ्याप्रमाणें तसेंच तुझी करा. १० आणि त्यानी शिष्टी लांकडाचा कोश करावा, त्याची लांबी अडीच हात, आणि त्याची रुंदी दीड हात, आणि त्याची उंची दीड हात असावी.

११ आणि तूं त्याला शुद्ध सोन्याने, मढ आंतून व बाहेरून त्याला मढ, आणि त्याजवर चहुंकडे सोन्याचा कांठ कर. १२ आणि तूं त्याच्यासाठी सोन्याच्या चार कड्या ओतून कर, मग त्याच्या चार पावक्यांस लाव, झणजे एका बाजूस दोन कड्या, व दुसऱ्या बाजूस दोन कड्या अशा. १३ आणि शिष्टी लांकडाच्या काठ्या करून त्यांस सोन्याने मढ. १४ आणि तूं त्या काठ्या कोशाच्या बाजूस कड्यांत घाल, झणजे त्यांकडून कोश न्यावा. १५ काठ्या कोशाच्या कड्यांत राहाव्या, त्यापासून काढायाच्या नाहींत. १६ आणि जो संकेतलेख मी तुला देईन तो त्या कोशांत ठेव. १७ आणि शुद्ध सोन्याचें दयासन असें झांकण कर; त्याची लांबी अडीच हात, व त्याची रुंदी दीड हात असावी. १८ आणि घडीव सोन्याचे दोन करूब कर, त्यांस दयासनाच्या दोन शेवटांवर कर. १९ झणजे एक करूब एका शेवटावर आणि दुसरा करूब दुसऱ्या शेवटावर कर, तसें तुझी ते करूब दयासनाच्या दोन शेवटांवर करा. २० आणि करूब आपले पंख वरती पसरून दयासनावर आपल्या पंखानी छाया धरीत असावे; आणि त्याचीं तोंडे एकमेकाकडे दयासनाकडे कुरुबांचीं तोंडे असावीं. २१ आणि तूं दयासन वरती कोशावर ठेव, आणि जो संकेतलेख तुला देईन तो कोशांत ठेव. २२ मग मी तेथें तुला साक्षात् भेटेन, आणि इस्राएलाच्या संतानांसाठी ज्या सर्व आज्ञा तुला देईन, त्या त्या दयासनावरून संकेतलेखाच्या कोशावर जे दोन करूब त्यामधल्या जाग्यांतून तुला सांगेन. २३ आणि तूं शिष्टी लांकडाचें मेज कर, त्याची लांबी दोन हात, व त्याची रुंदी हातभर, व त्याची उंची दीड हात असावी. २४ आणि तूं त्याला शुद्ध सोन्याने मढ, आणि त्याच्या चहुंकडे सोन्याचा कांठ कर. २५ त्याच्यासाठी चार बोटभर पाळीह चहुंकडे कर, आणि चहुंकडे त्याच्या पाळीला सोन्याच्या कांठ कर. २६ आणि त्याच्या सोन्याच्या चार कड्या कर, आणि त्याच्या चार पायांस त्या चार बाजू, त्यावर त्या कड्या लाव. २७ कड्या पाळीजबळ मेज न्यावाच्या कड्यांसाठी घरें अशीं असावीं. २८

आणि काठ्या शिष्टी लांकडाच्या करून त्यांस सोन्याने मढ, झणजे त्यांकडून मेज न्यावयाचें आहे. २९ आणि त्याचीं तबकें व त्याचीं धूपपात्रें व त्याचीं पात्रें व त्याचीं शुद्धकारी पात्रें, ज्यांकडून तर्पण करायाचें, तीं तूं शुद्ध सोन्याचीं कर. ३० आणि मेजावर दर्शनीय अपूप माझ्यासमोर अर्खडित ठेव.

३१ आणि तूं शुद्ध सोन्याने दिव्याचें झाड कर, तें दिव्याचें झाड घडीव असें करायाचें आहे; त्याचें कांड व त्याच्या खांद्या, त्याचीं वातघरें, त्याचीं बोंडे व त्याचीं फुलें त्याचींच असावीं. ३२ आणि त्याच्या बाजूतून साहा खांद्या निघाव्या, दिव्याच्या झाडाच्या एका बाजूतून तीन खांद्या आणि दिव्याच्या झाडाच्या दुसऱ्या बाजूतून तीन खांद्या अशा. ३३ एका खांदीला बदामरूपी तीन वातघरें, बोंड व फूल, आणि दुसऱ्या खांदीला बदामरूपी तीन वातघरें, बोंड व फूल; दिव्याच्या झाडांतून निघणाऱ्या साहा खांद्यांचीं तसींच असावीं. ३४ आणि दिव्याच्या झाडाच्या वरतीं बदामरूपी चार वातघरें, त्यांचीं बोंडे, व त्यांच्या फुलासुद्धां असावीं. ३५ आणि दिव्याच्या झाडांतून निघणाऱ्या साहा खांद्यांतील दोन खांद्यांखाली त्याच्यातील बोंड, आणि दोन खांद्यांखाली त्याच्यातील बोंड, आणि दोन खांद्यांखाली त्याच्यातील बोंड, अशीं असावीं. ३६ त्याचीं बोंडे व त्यांच्या खांद्या त्यांच्याच असाव्या, ते संपूर्ण शुद्ध सोन्याचा एक घडीव तुकडा असावा. ३७ तसें तूं त्याचे सात दिवे कर, आणि त्याने त्याच्या पुढच्या अंगी उजेड पाडावा झणून कोणी त्याचे दिवे उजळावे. ३८ आणि त्याचे चिमटे व त्याचीं अधिपात्रें शुद्ध सोन्याचीं असावीं. ३९ तें आणि त्याचीं हीं सर्व साहित्यें एक मणभर शुद्ध सोन्याचीं करावीं. ४० आणि त्याचा जो डौल तुला जेगावर दाखविला, त्याप्रमाणें त्यां करावें झणून तूं संभाळ.

अध्याय २६.

आणि तूं मंडप कर; कांतलेलें बारीक सूत, व निळें व जांभळें व किरमिज रंगी सूत यांचीं दाहा यार्ने कर; तीं जुटीहार झगर्ची

करूनमय असीं कर. २ एका थानाची लांबी अष्टावीस हात, आणि एका थानाची रुंदी चार हात, सर्व थानांचें एक परिमाण असावें. ३ पांच थानें एकमेकाला जडलेलीं असावीं, आणि दुसरीं पांच थानें एकमेकाला जडलेलीं असावीं. ४ मग तूं बाजूकडल्या एका थानाच्या कांठीं जडण्यासाठीं निळ्या सुताचीं बिरडीं कर, आणि दुसऱ्या पांचास जडण्यासाठीं बाजूकडल्या थानाच्या कांठीं तशीं कर. ५ एका थानांत पन्नास बिरडीं कर, आणि जें दुसरें थान जडायचें त्याच्या बाजूला पन्नास बिरडीं कर; तीं बिरडीं एकमेकाच्या समोर असावीं. ६ आणि तूं सोन्याचीं पन्नास अडकणें करून एक मंडप व्हावा झणून त्या अडकणानी तीं थानें एकमेकाला जोड. ७ आणि मंडपावरील आच्छादनासाठीं शेव्यांच्या लंवेचीं थानें कर, तीं अकरा थानें असीं कर. ८ एका थानाची लांबी तीस हात, आणि एका थानाची रुंदी चार हात, अकरा थानांचें एक परिमाण असावें. ९ आणि पांच थानें वेगळीं व साहा थानें वेगळीं जोड, आणि साहावें थान मंडपाच्या पुढच्या अंर्ध्र दुर्गे कर. १० आणि बाजूच्या एका थानातील कांठीं जडण्यासाठीं पन्नास बिरडीं कर, दुसऱ्या जडण्याच्या थानातील कांठींहि पन्नास बिरडीं कर. ११ आणि पितळाचीं पन्नास अडकणें कर, मग तीं अडकणें बिरज्यांत घालून राहोटी एक व्हावी झणून जोड. १२ आणि राहोटीच्या थानातील जें शेष अधिक होतें, तें उरलेलें अर्धे थान मंडपाच्या मागे पलिकडे होड द. १३ आणि राहोटीच्या थानातील लांबीत जें अधिक, त्यातील इकडे हातभर व तिकडे हातभर तें मंडपाच्या बाजूवर त्याच्या आच्छादनासाठीं इकडे व तिकडे बाहेर व्हावें. १४ आणि तूं राहोटीसाठीं एडक्याचीं आरक्त केलेलीं कातडीं बांचें आच्छादन कर, अणखी वरील आच्छादन ताहाश कातडीं यांचें कर. १५ आणि तूं मंडपासाठीं शिष्टी लांकडांच्या उभ्या फळ्या कर. १६ एका फळीची लांबी दाहा हात आणि एका फळीची रुंदी दीड हात असावी. १७ एका फळीला दोन कुसें एकमेकाबरोबर असावीं. मंडपाच्या सर्व फळ्या तशाच कर. १८ आणि

मंडपाच्या फळ्यांतील वीस फळ्या दक्षिणेकडल्या बाजूसाठीं कर. १९ आणि त्या वीस फळ्यांखालीं रुप्याच्या चाळीस उथळ्या, एका फळीखालीं तिच्या दोन कुसांसाठीं दोन उथळ्या, आणि दुसऱ्या फळीखालीं तिच्या दोन कुसांसाठीं दोन उथळ्या अशा कर. २० आणि मंडपाच्या दुसऱ्या बाजूसाठीं उत्तर अंगासाठीं वीस फळ्या. २१ आणि त्यांच्या चाळीस रुप्याच्या उथळ्या, एका फळीखालीं दोन उथळ्या, आणि दुसऱ्या फळीखालीं दोन उथळ्या अशा कर. २२ आणि पश्चिमेकडे मंडपाच्या बाजूच्या शेवटीं साहा फळ्या कर. २३ आणि दोन फळ्या मंडपाच्या दोन बाजूंस कोंपऱ्यासाठीं अशा कर. २४ आणि त्या खालीं जोडलेल्या असाव्या, तसेंच त्याच्या वरतीं एका कोंड्यांत जोडलेल्या असाव्या; तसें त्या दोहोंविषयीं असावें, दोन कोंपऱ्यांसाठीं त्या असाव्या. २५ तसें आठ फळ्या आणि त्यांच्या रुप्याच्या उथळ्या सोळा उथळ्या, एका फळीखालीं दोन उथळ्या, आणि दुसऱ्या फळीखालीं दोन उथळ्या अशा सर्व असाव्या. २६ आणि तूं मंडपाच्या एका बाजूच्या फळ्यांसाठीं शिष्टी लांकडांचे पांच अडसर कर. २७ आणि मंडपाच्या दुसऱ्या बाजूच्या फळ्यांसाठीं पांच अडसर, आणि मंडपाच्या दोन बाजूंच्या शेवटल्या अंगाच्या फळ्यांसाठीं पश्चिमेस पांच अडसर असे कर. २८ आणि फळ्यांच्या मध्ये जो मधला अडसर, तो या शेवटापासून त्या शेवटापर्यंत पोहंचावा. २९ आणि तूं सोन्याने फळ्यांस मढ, आणि त्यांचे कोंडे अडसरांचीं घरें ते तूं सोन्याचे कर, आणि सोन्याने अडसरांस मढ. ३० मग जो विधि त्या डोंगरावर पाहिला, त्याप्रमाणें तूं तो मंडप उभा कर. ३१ आणि तूं निळें व जांबळें व किरमिजंरंगीं व कांतलेलें बारीक सूत यांचा पडदा बुटीदार कामाचा कर, तो करूनबानी युक्त असा करायचा आहे. ३२ नंतर तूं त्याला चार शिष्टी खांबांवर अडकाव; हे सोन्याने मढलेले असून रुप्याच्या चार उथळ्यांवर असावे, आणि त्यांचे अकडे सोन्याचे असावे. ३३ तो पडदा तर तूं त्या अडकणांखालीं घाल, आणि तेथें

पडद्याच्या आत संकेतलेखाचा कोश ने; तसा तो पडदा तुमच्यासाठी पवित्रस्थान व पवित्रांतील पवित्रस्थान ही भिन्न करील. ३४ आणि तूं पवित्रांतील पवित्रस्थानांत संकेतलेखाच्या कोशावर तें दयासन ठेव. ३५ मग तें मेज पडद्याच्या बाहेर ठेव, आणि तें दिव्याचें झाड मंडपाच्या दक्षिण बाजूस मेजासमोर ठेव, आणि मेज उत्तर बाजूस ठेव. ३६ आणि राहोटीच्या दारासाठी निळें व जांबळें व किरमिजरेंगी व कांतलेलें बारीक सूत, यांचा पडदा वेलबुटीचा कर. ३७ आणि पडद्यासाठी पांच शिष्टी खांब, करून त्यांस सोन्याने मढ; त्यांचे अकडे सोन्याचे असावे, आणि तूं त्यांच्यासाठी पितळाच्या पांच उथळ्या ओतून कर."

अध्याय २७.

"आणि तूं शिष्टी लांकडाची वेदी कर, पांच हात लांब व पांच हात रुंद; असी वेदी चौरस असावी, आणि तिची उंची तीन हात असावी. २ आणि तिच्या चार कोंपऱ्यांवर तिला शिमें कर; तिचीं शिमें तिचींच असावीं, आणि तिला पितळाने मढ. ३ आणि तूं तिच्या राखेसाठी तिचीं भांडी व तिचीं चेतणारीं व तिचीं शिंपणारीं व तिचे कांटे व तिचीं अभिपार्त्रे कर; तिचीं सर्व पार्त्रे पितळाचीं कर. ४ आणि तिच्यासाठी जाळीकामाची पितळाची चाळण कर, आणि जाळीला तिच्या चार कोनांवर पितळाच्या चार कड्या कर. ५ आणि ती वेदीच्या कांठाखाली लाव, एवढी नीच की ती जाळी वेदीच्या मध्यापर्यंत असावी. ६ आणि वेदीसाठी कांठ्या कर; कांठ्या शिष्टी लांकडांच्या असाव्या, आणि तूं त्यांस पितळाने मढ. ७ मग तिच्या कांठ्या कड्यांमध्ये शिराव्या, अशा की कांठ्या वेदीच्या दोन बाजूस तिला नेण्यासाठी असाव्या. ८ तिला फळ्याचे पोकळ कर, जसें तुला डोंगरावर दाखविलें तसें त्यानी ती करावी.

९ आणि तूं मंडपाचें अंगण कर; दक्षिणेकडल्या बाजूस अंगणासाठी कांतलेलें बारीक सूत, याच्या पाडग्यानी शंभर हातांचा विस्तार एका बाजूस असावा. १० आणि तिचे खांब वीस व यांच्या

वीस उथळ्या पितळाच्या; खांबांचे अकडे व त्यांचे सर रुप्याचे असावे. ११ उत्तर बाजू विषयीं तसेंच, लांबीत पाडग्यांचा विस्तार शंभर हात, आणि तिचे वीस खांब, आणि यांच्या पितळाच्या उथळ्या वीस खांबांचे अकडे व त्यांचे सर रुप्याचे असावे. १२ आणि अंगणाच्या पश्चिम बाजूची रुंदी पाडग्यानी पन्नास हातांची, त्यांचे खांब दाहा व यांच्या उथळ्या दाहा. १३ आणि पुढें उगवतेकडल्या बाजूस अंगणाची रुंदी पन्नास हात. १४ दक्षिणे एकीकडे पाडग्यांचे पंधरा हात, त्यांचे खांब तीन व यांच्या उथळ्या तीन. १५ आणि दुसरीकडे पाडग्यांचे पंधरा हात त्यांचे खांब तीन व यांच्या उथळ्या तीन. १६ आणि अंगणाच्या दरवाज्यासाठी निळें व जांबळें व किरमिजरेंगी व कांतलेलें बारीक सूत, यांचा वेलबुटीचा पडदा वीस हातभर रुंद, यांतले खांब चार व यांच्या उथळ्या चार असाव्या. १७ अंगणाच्या चहुंकडे सर्व खांबांस रुप्याचे सर द्यावे, त्यांच्या अकड्या रुप्याच्या, आणि त्यांच्या उथळ्या पितळाच्या असाव्या. १८ कांतलेलें बारीक सूत याच्या पाडग्यानी अंगणाची लांबी शंभर हात, व रुंदी पन्नासांचे पन्नास, व उंची पांच हात; आणि त्यांतल्या खांबांच्या उथळ्या पितळाच्या असाव्या. १९ मंडपातील सर्व कामासाठी त्याचीं सर्व पार्त्रे, त्याच्या सर्व मेखाहि, आणि अंगणाच्या सर्व मेखा, यांसाठी पितळ असावें. २० आणि तूं इस्राएलाच्या संतानांस असी आज्ञा दे की, उजेडासाठी दिवा अखंडित उजळ राखायास त्यानी जाईत्याचें कुटून काढलेलें निवळ तेल तुझ्याजवळ आणावें. २१ संकेतलेखाच्या आड जो पडदा त्याच्या बाहेर सभामंडपांत आहरोनाने व त्याच्या संतानानी संध्याकाळपासून सकाळपर्यंत परमेश्वरासमोर तो उजळावा, इस्राएलाच्या संतानांवर त्यांच्या पिढ्यानिपिदी हा सर्वकाळ नेम आहे."

अध्याय २८

"आणि तुझा भाऊ आहरोन याने मजसाठी याजकपण करावें म्हणून तूं त्याला व त्यासहित त्याच्या पुत्रांस इस्राएलाच्या संतानां

तून तुझ्यापासीं घे, आहरोनाला व आहरोनाचे पुत्र नादाव व अबीहू, एलाजार व इथामार यांस घे. २ आणि मानासाठी व शोभेसाठी तुझा भाऊ आहरोन याकरितां पवित्र वस्त्रें कर. ३ आणि कोणी बुद्धिज्ञानी ज्यांत म्या ज्ञानाचा आत्मा भरिला आहे, अशांस तूं सांग की, आहरोनाने मजपासीं याज्ञकपण करावें झणून त्याला पवित्र करायोस त्यानी त्याचीं वस्त्रें करावीं. ४ आणि जें वस्त्रें त्यानी करावीं, तें हीं आहेत कीं ऊरपट व एफोद व झगा व खेसी अंगरखा, फेंटा व काच्या, तर्सी तुझा भाऊ आहरोन याने मजपासीं याज्ञकपण करावें झणून त्यानी त्यासाठीं व त्याच्या पुत्रांसाठीं पवित्र वस्त्रें करावीं. ५ यास्तव त्यानी सोनें व निळें व जांबळें व किरमिजरंगीं व बारीक सूत घ्यावें. ६ मग त्यानी सोनें व निळें व जांबळें व किरमिजरंगीं व कांतलेलें बारीक सूत, यांचें एफोद बुटीदार कामाचें करावें. ७ तें जडलेलें असवें, झणून त्याच्या दोन वरल्या काठीं त्याच्या जडण्याची दोन खांदपट्ट्या व्हाव्या. ८ आणि त्याला आवळण्यास जें त्यावर बुटीदार वेष्टन तें त्याच्या कामप्रमाणें त्याच्यातील व्हावें; सोनें, निळें व जांबळें व किरमिजरंगीं व कांतलेलें बारीक सूत, याचें असवें. ९ आणि तूं दोन शोहामपाषाण घेऊन त्यावर इस्त्राएलाच्या पुत्रांची नांवें कोर. १० त्यांच्या नांवांतील साहा एका पाषाणावर, आणि दुसरीं साहा नांवें दुसऱ्या पाषाणावर त्यांच्या जन्माच्या अनुक्रमप्रमाणें कोर. ११ पाषाण कोरण्याचें काम मुद्रेचीं कोरणीं कामाणें त्या दोन पाषाणांवर इस्त्राएलाच्या पुत्रांची नांवें कोर, सोन्यातील कोंदणानी कोंदायाला त्यांस सिद्ध कर. १२ आणि इस्त्राएलाच्या संतानाच्या सुचविण्याचे पाषाण होण्यास ते दोन पाषाण एफोदाच्या खांदपट्ट्यांवर ठेव; आणि सुचविण्यासाठीं आहरोनाने त्यांचीं नांवें आपल्या दोन खांद्यांवर परमेश्वरासमोर वाहावीं. १३ आणि तूं सोन्याचीं कोंदणें कर. १४ शेवटांस दोन सांखळ्याहि शुद्ध सोन्याच्या पीळकामी अशा कर, आणि पिळलेल्या सांखळ्या त्या कोंदणांवर लाव. १५ आणि तूं न्याय ठरण्याचा झरपट कर, बुटीदार कामाचा, एफोदाच्या कामा-

सारखा तो कर; सोनें, निळें व जांबळें व किरमिजरंगीं व कांतलेलें बारीक सूत यांचा तो कर. १६ तो दुप्पट होऊन चौरस व्हावा, त्याची लांबी वातभर व त्याची रुंदी वातभर असावी. १७ आणि त्यांत पाषाण भरून जडोत कर, पाषाणांच्या चार पंक्ती असाव्या; एक पंक्ति आरक्तक, हिरवपिंगटी, व विजक; ही पहिली पंक्ति. १८ आणि दुसरी पंक्ति नोंफक, निळारंगी, व याहलोम. १९ आणि तिसरी पंक्ति लेशेम, विचित्रक, व द्राक्षरंगी. २० आणि चवथी पंक्ति तार्शीश, व शोहाम, व याशेफ; त्यांच्या कोंदणांत ते सोन्याने खचीत असावे. २१ आणि ते पाषाण इस्त्राएलाच्या बारा पुत्रांच्या नांवांचे असावे; बारा वंशांसाठीं एकएकाला त्यांचें नांव, असें मुद्रेवरच्या कोरण्याप्रमाणें ते त्यांच्या नांवानी युक्त असावे. २२ आणि तूं उरपटावर शेवटांस शुद्ध सोन्याच्या सांखळ्या पीळकामी अशा कर. २३ आणि उरपटासाठीं सोन्याच्या दोन कड्या कर, मग त्या दोन कड्या उरपटाच्या दोन वरल्या कोनावर लाव. २४ आणि त्या दोन पिळलेल्या सोन्याच्या सांखळ्या उरपटाच्या कोनावरल्या दोन कड्यांत घाल. २५ आणि त्या दोन पिळलेल्या सांखळ्यांचे दुसरे दोन शेवट त्या दोन कोंदणांत ठेवून एफोदाच्या समोरल्या अंगीं त्याच्या खांदपट्ट्यांवर लाव. २६ आणि सोन्याच्या दोन कड्या करून त्यांस उरपटाच्या दोन कोनावर त्याची जी पाठ एफोदाच्या वरती तिजवर आंत लाव. २७ आणि सोन्याच्या दोन कड्या करून त्यांस एफोदाच्या दोन खांदपट्ट्यांवर खालीं त्याच्या पुढल्या भागीं त्याच्या जडण्याच्या ठिकाणीं एफोदाच्या बुटीदार वेष्टनाच्या वरती लाव. २८ आणि त्यानी निळ्या दोरीकडून उरपटाच्या कड्यानी एफोदाच्या कड्यांस तो बंद करावा, झणजे तो एफोदाच्या बुटीदार वेष्टनावर असावा, तसा एफोदापासून उरपट काढला न जावा. २९ आणि जेव्हां आहरोन पवित्रस्थानांत जातो, तेव्हां त्याने इस्त्राएलाच्या संतानाचीं नांवें परमेश्वरासमोर अखंडित सुचविण्यासाठीं न्याय ठरण्याच्या उरपटांत आपल्या हृदयीं वाहावीं. ३० आणि न्याय ठरण्याच्या उरपटांत तूं ते उरीम व

शुभीम ठेव, द्यणजे जेव्हां आहरोन परमेश्वरासमोर येतो, तेव्हां ते त्याच्या इदरीं असावे; तसें आहरोनाने इस्राएलाच्या संतानांचा न्याय आपल्या इदरीं परमेश्वरासमोर अखंडित वाहावा. ३१ आणि तूं एफोदाच्या संगतीचा झगा संपूर्ण निळा कर. ३२ आणि गळ्यांत घालायास तिच्या वरील भागीं तिच्यामध्ये तोंड असावे; ती फाडली न जावी द्यणून तिच्या तोंडाभोवतें गुंफित कामाचा गोठ असावा, चिलखताच्या तोंडासारखा तिला असावा. ३३ आणि तिच्या पदरावर निळें व जांबळें व किरमिजरेंगीं सूत यांचीं डाळिंबें तिच्या सभोवतील पदरावर कर, आणि त्यांच्यामध्ये सभोवतें सोन्याचीं घुंगरें कर. ३४ झग्याच्या पदरावर सभोवतें सोन्याचें घुंगरूं व डाळिंब; सोन्याचें घुंगरूं व डाळिंब असें असावे. ३५ आणि सेवा करण्यासाठीं ती आहरोनाच्या अंगीं असावी, आणि तो न मरावा द्यणून जेव्हां तो परमेश्वरासमोर पवित्रस्थानांत येतो आणि जेव्हां बाहेर जातो, तेव्हां त्याचा शब्द ऐकिला जावा. ३६ आणि तूं शुद्ध सोन्याचें फूल करून त्यावर मुद्रेवरचीं कोरणीं करून असें काढ कीं, परमेश्वरासाठीं पवित्र. ३७ आणि फेंद्यावर पुढें होण्यासाठीं त्याला निळ्या दोरीवर घाल, फेंद्याच्या पुढल्या अंगीं असो. ३८ आणि तें आहरोनाच्या कपाळावर असून इस्राएलाच्या संतानांच्या सर्व पवित्र दानांविषयीं जीं तीं पवित्र करितात, त्या पवित्र वस्तूंविषयींचा अन्याय आहरोनाने सभाळून घ्यावा, आणि परमेश्वरासमोर त्यांस पावण्यासाठीं तें त्याच्या कपाळावर अखंडित असावे. ३९ आणि तूं बारीक सुताचा खेंसी अंगरखा कर, आणि बारीक सुताचा फेंटा कर, आणि वेलबुटीचा काच्या कर. ४० आहरोनाच्या पुत्रांसाठींही अंगरखे कर, आणि त्यांसाठीं काच्ये कर, त्यांसाठीं पागोटींही मानाकरितां व शोभेकरितां असीं कर. ४१ आणि तुझा भाऊ आहरोन याच्या अंगीं व त्यासहित त्याच्या पुत्रांच्या अंगीं तीं घाल, आणि तूं त्यांस अभिषेक करून व त्यांचा संस्कार करून त्यांस पवित्र कर; मग त्यानी मजसाठीं याज्ञकपण करावे. ४२ आणि त्यांसाठीं जव-

सी वस्त्राचे चोळणे कर; ते लज्यांग झांकण्यासाठीं कंबरेस व मांड्यांसहि असावे. ४३ आणि आहरोनाने व त्याच्या पुत्रानी अन्याय न सोसावा आणि न मरावे, द्यणून जेव्हां हे सभामंडपांत येतात, किंवा पवित्रस्थानावर वेदीजवळ सेवा करायासाठीं जवळ येतात, तेव्हां ते त्यांच्या अंगीं असावे; त्याला व त्याच्या मागे त्याच्या संतानांला हा निरंतर नेम असावा."

अध्याय २९.

“आणि त्यानी मजसाठीं याज्ञकपण करावे द्यणून त्यांस पवित्र करण्यासाठीं जी गोष्ट त्यां त्यांस करावी ती ही; गुरातील एक तरुण गोऱ्या व दोन एडके सांगोपांग असे घे. २ आणि बेखमीर भाकरी व बेखमीर पोळ्या तेलाने मळलेल्या अशा, व तेलानी माखलेल्या पापड्या घे; त्या गव्हांच्या पिठाच्या कर. ३ आणि त्यांस एका टोपलींत ठेवून टोपलीने त्यांस व तो गोऱ्या व ते दोन एडके यांसहि जवळ आण. ४ आणि आहरोन व त्याचे पुत्र यांस सभामंडपाच्या दाराजवळ आणून त्यांस पाण्याने धू. ५ आणि तीं वस्त्रें घेऊन तो अंगरखा व एफोदाच्या संगतीचा झगा व एफोद व ऊरघट आहरोनाच्या अंगांत घाल, आणि एफोदाच्या बुटकर वेष्टनाने त्याला आवळ. ६ आणि त्याच्या डोवयावर फेंटा घाल, मग फेंद्यावर तो पवित्र किरीट घाल. ७ मग अभिषेकाचें तेल घेऊन त्याच्या मस्तकावर ओतून त्याला अभिषेक कर. ८ आणि त्याचे पुत्र जवळ आणून त्यांच्या अंगांत ते अंगरखे घाल. ९ आणि आहरोन व त्याचे पुत्र यांस काच्यानी आवळ, त्यांस पागोटींही बांध, आणि सर्वकाळ नेमाने याज्ञकपण त्याचें होवो; तसें तूं आहरोन व त्याचे पुत्र यांचा संस्कार कर. १० आणि तूं तो गोऱ्या सभामंडपापुढें जवळ आण, मग आहरोन व त्याचे पुत्र यानी आपले हात गोऱ्याच्या डोवयावर ठेवावे. ११ मग परमेश्वरापुढें सभामंडपाच्या दारासीं तो गोऱ्या मार. १२ मंतर गोऱ्याच्या रक्तातील काहीं घेऊन तूं आपल्या बोटांने वेदीच्या शिखांस लाव, मग सर्व रक्त वेदी-

च्या पायाब्रवळ ओत. १३ आणि आंतड्यांवर भरलेला सर्व मेद व काळजावरील वषा दोन गुंथे व यांजवर जो मेद तो घेऊन वेदीवर त्याचा धूप कर. १४ परंतु गोन्हाचें मांस व त्याचें कतडें व त्याची विष्टा छावणीबोहर अग्नीने जाळ, तो पापहारक यज्ञ आहे. १५ आणि तूं एक एडका घे, मग आहरोन व त्याचे पुत्र यांनी आपले हात त्या एडक्याच्या डोक्यावर ठेवावे. १६ नंतर तूं एडक्याला मार, आणि त्याचें रक्त घेऊन वेदीवर सभोंवतें शिंपड. १७ मग एडक्याला तोडून त्याचे तुकडे कर, आणि त्याचीं आंतडी व त्याचे पाय धुऊन त्याच्या तुकड्यांसीं व त्याच्या डोक्यासीं ठेव. १८ मग वेदीवर सर्व एडक्याचा धूप कर, तो परमेश्वरासाठीं होम, तो परमेश्वरासाठीं यातिकारक सुवास असें अर्पण आहे. १९ नंतर तूं दुसरा एडका घे, आणि आहरोन व त्याचे पुत्र यांनी आपले हात त्या एडक्याच्या डोक्यावर ठेवावे. २० मग तूं एडक्याला मार, नंतर त्याच्या रक्तातील काहीं घेऊन आहरोनाच्या उजव्या कानाच्या टोंकाला आणि त्याच्या पुत्रांच्या कानाच्या टोंकाला आणि त्यांच्या उजव्या हाताच्या अंगठ्याला, आणि त्यांच्या उजव्या पायाच्या अंगठ्याला लाव, आणि रक्त वेदीवर सभोंवतें शिंपड. २१ आणि वेदीवर वें रक्त त्यांतून व अभिषेकाच्या तेलान्तून काहीं घेऊन आहरोनावर व त्याच्या वस्त्रांवर, आणि त्यासहित त्याच्या पुत्रांवर व त्याच्या पुत्रांच्या वस्त्रांवर शिंपड; तसें तो व त्याचीं वस्त्रें आणि त्यामुद्दां त्याचे पुत्र व त्याच्या पुत्रांचीं वस्त्रें पवित्र व्हावीं. २२ आणि एडक्यांतील मेद व शेंपूट व आंतड्यांवर भरलेला मेद व काळजाची वषा व दोन गुंथे यांजवरील मेदामुद्दां व उजवा फरा घे, कां कीं तो संस्कारांचा एडका आहे. २३ आणि परमेश्वरासमोरच्या बेखमीर भाकरीच्या टोपलीतून एक चांदकी भाकर व एक तेलकट पोळी भाकर व एक पापडी घे. २४ आणि अवधीं आहरोनाच्या हातांवर व त्याच्या पुत्रांच्या हातांवर ठेव, आणि परमेश्वरासमोर त्यांची ओवाळणी कर. २५ मग त्यांस त्यांच्या हातून घेऊन यातिकारक सुगंधासाठीं परमेश्वरासमोर वेदीवर

होम करून त्याचा धूप कर; ते परमेश्वरासाठीं अर्पण आहे. २६ आणि जो आहरोनासाठीं संस्कारांचा एडका त्याचा ऊर घेऊन परमेश्वरासमोर त्याची ओवाळणी कर, आणि तो तुझा वांटा होईल. २७ आणि संस्कारांच्या एडक्यांतील जें आहरोनाचें व जें त्याच्या पुत्रांचें, त्यांतील ओवाळणीचा जो ऊर व उचलणीचा जो फरा जो ओवाळला व जो उचलला, त्यांस तूं पवित्र कर. २८ आणि ते इस्त्राएलाच्या संतानांपासून सर्वकाळ नेमाने आहरोनाचे व त्याच्या पुत्रांचे होवोत, कां कीं तें उचललेलें दान आहे, आणि इस्त्राएलाच्या संतानांपासून त्यांच्या यातिकारक यज्ञांतून उचललेलें दान, परमेश्वरासाठीं त्याचें उचललेलें दान असें असवें. २९ आणि आहरोनाचीं जीं पवित्र वस्त्रें तीं त्याच्यामार्गे त्याच्या संतानांचीं व्हावीं, ह्मणजे तीं अंगांत असतां अभिषेक व्हावा, आणि तीं अंगांत असतां त्यांस संस्कार व्हावा. ३० त्याच्या पुत्रांतील त्याच्या ठिकाणीं जो याज्ञक पवित्रस्थानीं सेवा करायस सभामंडपांत येईल, त्याने तीं वस्त्रें सात दिवस घालवीं. ३१ आणि तूं संस्कारांचा एडका घेऊन त्याचें मांस पवित्रस्थानांत शिजीव. ३२ मग आहरोन व त्याचे पुत्र यांनी एडक्याचें मांस व टोपलींत ज्या भाकरी त्या सभामंडपाच्या दारीं खाव्या. ३३ आणि त्यांचा संस्कार करायस त्यांस पवित्र करण्यासाठीं ज्यांकडून प्रायश्चित्त झालें, तीं त्यांनीं खावीं, परंतु परक्याने न खावीं, कां कीं तीं पवित्र आहेत. ३४ आणि संस्कारांच्या मांसांतील अथवा भाकरींतील, जर काहीं सकाळपर्यंत राहतें, तर तूं तें शेष अग्नीने जाळ, तें खायाचें नाही, कां कीं पवित्र आहे. ३५ तर याप्रमाणें ह्मणजे म्या तुला आज्ञा दिल्या त्या सर्वांप्रमाणें तूं आहरोनाला व त्याच्या पुत्रांला कर, सात दिवसपर्यंत त्यांचा संस्कार कर. ३६ आणि तूं प्रतिदिवसीं पापहारक गोन्हा प्रायश्चित्तासाठीं अर्पण कर, आणि वेदीला पवित्र करण्यासाठीं तूं तिजविषयीं प्रायश्चित्त करून तिजवर पाप अर्पण कर आणि तिला अभिषेक कर. ३७ सात दिवस वेदीविषयीं प्रायश्चित्त

करून तिला पवित्र कर, आणि ती वेदी परम पवित्र असावी; वेदीला जे काहीं शिवते तें पवित्र असावें. ३८ आणि वेदीवर जें त्वां वाहावें तें हें, एका वर्षाचीं दोन कोंकरें अखंडित प्रतिदिवसीं; ३९ एक कोंकरूं सकाळीं वाहा, आणि दुसरें कोंकरूं संध्याकाळीं वाहा. ४० आणि एका कोंप्याला मापभराचा दाहावा भाग पीठ पावहिनभर कुटून काढलेल्या तेलाने मळलेलें आणि पेय अर्पण पावहिनभर द्राक्षारस व्हावें. ४१ आणि दुसरें कोंकरूं संध्याकाळीं वाहा, जितका सकाळचा नैवेद्य आणि जितकें पेयअर्पण, तितकें या अर्पणासहित वाहा, झणजे परमेश्वरासाठीं शांतिकारक सुगंध अर्पण असें व्हावें. ४२ हा तुमच्या पिढ्यांतून अखंडित होम परमेश्वरासमोर सभामंडपाच्या दारी व्हावा, तेथें तुजसीं बोलण्यास तेथें तुझास साक्षात् भेटेन. ४३ तेथें इस्राएलाच्या संतानांसहि साक्षात् भेटेन आणि माझ्या गौरवाने तो मंडप पवित्र होईल. ४४ आणि मी सभामंडपाला व वेदीला पवित्र करीन, आणि आहरोनाला व त्याच्या पुत्रांस माझ्याजवळ याज्ञकपण करण्यासाठीं पवित्र करीन. ४५ तसें मी इस्राएलाच्या संतानांमध्ये वस्ती करीन, आणि त्यांचा देव असा होईन. ४६ आणि ते जाणतील कीं मी परमेश्वर त्यांचा देव, कां तर त्यांमध्ये वस्ती करण्यासाठीं म्या त्यांस मिसरदेशांतून आणिलें आहे; मी परमेश्वर त्यांचा देव आहे.”

अध्याय ३०.

“आणि तूं धूप जाळण्यासाठीं धूपवेदी कर, ती शिष्टी लांकडाची कर; २ तिची लांबी हातभर व तिची रुंदी हातभर, अशी ती चौरस असावी; आणि तिची उंची दोन हातभर, तिचीं शिंगें तिचींच असावीं. ३ आणि तूं तिला झणजे तिचा माथा व तिच्या बाजू चहुकडे व तिचीं शिंगें यांस शुद्ध सोन्याने मट; आणि तिला सोन्याचा कांठ चहुकडे कर. ४ आणि तिच्यासाठीं सोन्याच्या दोन कड्या कर, तिच्या कांठाखालीं दोहींकडे तिच्या दोन बाजूला कर, झणजे काठ्यांचीं बरें, अशा त्याकडून तिला

नेण्यासाठीं व्हाव्या. ५ आणि काठ्या शिष्टी लांकडाच्या करून त्यांस सोन्याने मट. ६ आणि संकेतलेखावर कोशाला जो पडदा त्याच्या पुढें संकेतलेखावर जें दयासन त्याच्या पुढें तिला ठेव, तेथें मी तुला साक्षात् भेटेन. ७ आणि आहरोनाने सुगंध द्रव्यांचा धूप तिजवर जाळावा सकाळच्या सकाळीं, जेव्हा तो दिवे नीट करितो, तेव्हा त्याने तिजवर धूप जाळावा. ८ आणि संध्याकाळीं जेव्हा आहरोन दिवे लावितो, तेव्हा त्याने तिजवर परमेश्वरासमोर धूप नित्य जाळावा; तुमच्या पिढ्यानिपिटी असें असावें. ९ तुझी तिजवर अन्य धूप जाळूं नका, आणि होम अथवा नैवेद्य अथवा पेय अर्पण तिजवर करूं नका. १० परंतु आहरोनाने वर्षांतून एकदा तिच्या शिंगावर प्रायश्चित्त करावें; प्रायश्चित्तासाठीं पापहारक यज्ञ याच्या रक्तांतून वर्षांत एकदा तुमच्या पिढ्यानिपिटी त्याने तिजवर प्रायश्चित्त करावें; हें परमेश्वरासाठीं परम पवित्र आहे.”

११ तेव्हा परमेश्वराने मोश्याला असें सांगितलें कीं, १२ “इस्राएलाच्या संतानांची झडती घेते वेळेस जेव्हा तूं त्यांची संख्या करितोस, तेव्हा त्यांची झडती घेण्यांत त्यांतील प्रत्येकाने आपल्या जिवाचें प्रायश्चित्त असें परमेश्वराला द्यावें, झणजे त्यांची झडती घेते वेळेस त्यावर पटकी न व्हावी झणून. १३ सर्व जे पट्ट्यांवर उतरले जातात, त्यानीं हा द्यावा कीं पवित्र स्थानांच्या शेकेलाप्रमाणें अर्धा शेकेल, (तो शेकेल वीस गेरे असा आहे) परमेश्वरासाठीं अर्पण अर्धा शेकेल असावें. १४ वीस वर्षांचा आणि त्यावरता प्रत्येक जो पट्ट्यांवर उतरला जातो, त्याने परमेश्वरासाठीं अर्पण द्यावें. १५ तुमच्या जिवाचें प्रायश्चित्त करण्यासाठीं परमेश्वराला अर्पण देतांना धनवानाने अर्ध्या शेकेलापेक्षा अधिक न द्यावें, आणि दरिद्राने उणें न द्यावें. १६ आणि तूं प्रायश्चित्ताचा पैका इस्राएलाच्या संतानांपासून घेऊन तो सभामंडपातील सेवेसाठीं ठेव, आणि तो परमेश्वरासमोर इस्राएलाच्या संतानांचा सूचक असा, तुमच्या जिवाचें प्रायश्चित्त होईल.” १७ मग परमेश्वराने मोश्याला असें सांगितलें कीं, १८ धुवायासाठीं तूं पितळाचें गंगाळ,

व त्याची पितळाची मांडणी कर, आणि त्याला सभामंडप व वेदी यांच्या मध्ये ठेवून त्यांत पाणी ठेव. १९ आणि आहरोनाने व त्याच्या पुत्रांनी आपले हात व आपले पाय त्यांतून धुवावे. २० तेव्हां ते सभामंडपांत जातात, तेव्हां त्यांनी न मरावें ह्मणून पाण्याने धुवावें; अथवा परमेश्वरासाठीं अर्पणें धूप करायास वेदीपासीं सेवा करायाला जवळ येतात, तेव्हां त्यांनी न मरावें ह्मणून आपले हात व आपले पाय धुवावे. २१ आणि हा त्यांस ह्मणजे त्याला व त्याच्या संतानाला तुमच्या पिढ्यानपिढी सर्वकाळ नेम असावा." २२ तेव्हां परमेश्वराने मोश्याला असें सांगितलें कीं, २३ "अणखी तूं आपल्याजवळ मुख्य सुगंध द्रव्यें घे, शुद्ध बोळ पांचशें शेकेल, आणि त्याच्या अर्धी सुगंध दालचिनी अडीचशें शेकेल, आणि सुगंध कांड्या अडीचशें शेकेल; २४ आणि किदा पांचशें शेकेल, पवित्रस्थानाच्या शेंकलाप्रमाणें, आणि जाईताचें तेल एक हिनभर, २५ आणि त्याचें पवित्र अभिषेकाचें तेल मिश्रित मसाल्याचें, गांध्याचें काम असें तेल कर; तें पवित्र अभिषेकाचें तेल असावें. २६ आणि तेंचेंकरून सभामंडपाचा व संकेतलेखाचा कोश यांला अभिषेक कर. २७ आणि मेवाला व त्याच्या सर्व सामानाला आणि दिव्याच्या झाडाला व त्याच्या सामानाला व धूपवेदीला; २८ आणि होमवेदीला व त्याच्या सर्व सामानाला आणि गंगाळ व याची मांडणी यालाहि अभिषेक कर. २९ तसें तूं त्यांस पवित्र कर, आणि तीं परम पवित्र असावीं; जें कांहीं त्यांस शिवतें तें पवित्र असावें. ३० आणि तूं आहरोनाला व त्याच्या पुत्रांला अभिषेक करून त्यांनी मजसाठीं याजकपण करावें ह्मणून त्यांस पवित्र कर. ३१ आणि तूं इस्राएलाच्या संतानांस असें सांग कीं, हें तुमच्या पिढ्यानपिढी मजसाठीं पवित्र अभिषेकाचें तेल असावें. ३२ मल्ल्या माणसाच्या आंगावर ओतायाचें नाहीं, आणि त्याच्या परिमाणावर त्यासारखें तुझी करूं नका; तें पवित्र आहे, तुझाला पवित्र असावें. ३३ जो कोणी त्यासारखें भेळवितो, अथवा जो परक्यावर त्यांतून लावितो, तो आपल्या लोकां-

तून छेदलाच जावा." ३४ आणि परमेश्वराने मोश्याला सांगितलें, "तूं आपल्यासीं किराणे नाटाफ व शेंहेलेथ व हेलबना हे किराणे, आणि निर्मळ उद घे, भागाप्रमाणें भाग व्हावा. ३५ आणि यांचा धूप गांध्याच्या कामाने मीठ घालून निर्मळ पवित्र असा कर. ३६ आणि त्यांतील कांहीं वारीक कूट, मग त्यांतील कांहीं संकेतलेखाच्या पुढें सभामंडपांत जेथें मी तुला साक्षात् भेटेन, तेथें ठेव; तो तुझाला परम पवित्र असावा. ३७ आणि जो धूप तूं करितोस त्याच्या परिमाणावरून तुझी आपल्यासाठीं करूं नका, परमेश्वरासाठीं तो तुला पवित्र असावा. ३८ जो कोणी त्याचा वास घेण्याकरितां त्याच्या सारखा करितो, तो आपल्या लोकांतून छेदलाच जावा."

अध्याय ३१.

तेव्हां परमेश्वराने मोश्याला असें सांगितलें कीं, १ "पाहा, यहूदांच्या वंशांतील हूराचा पुत्र ऊरी याचा पुत्र बजालेल, याला म्या नांवाने बोलाविलें आहे. २ आणि सर्वहि कामाविषयी बुद्धि व चातुर्य व ज्ञान होण्यासाठीं म्या त्याला देवाच्या आत्म्याने भरिलें आहे; ३ ह्मणजे त्याने युक्ति काढून सोनें व रुपें व पितळ, यांचें काम करावें. ४ आणि जडण्यासाठीं पाषाण कोदावें, आणि लांकूड खोदावें, आणि सर्व कार्य करावें. ५ आणि पाहा, म्याच त्याला दानाच्या वंशातील अहीसाखाचा पुत्र आहलियाब दिल्ला आहे; आणि सर्व बुद्धिमंताच्या हृदयांत म्या ज्ञान असें घातलें आहे कीं जें म्या तुला आज्ञा देउन सांगितलें तें अवघें त्यांनी करावें. ७ सभामंडप व संकेतलेखासाठीं जो कोश व व्याजवर जें दयासन, व मंडपांतील सर्व सामान. ८ आणि मेज व त्यावरील सामान, आणि शुद्ध दिव्याचें झाड व त्याचें सर्व सामान, व धूपवेदी. ९ आणि होमवेदी व तिचें सर्व सामान, आणि गंगाळ व त्याची मांडणी. १० आणि पदवीचीं वस्त्रें ह्मणजे आहरोन याजक यासाठीं पवित्र वस्त्रें, व याजकपणासाठीं त्याच्या पुत्रांचीं वस्त्रें; ११ अभिषेकाचें तेल, व पवित्रस्थानासाठीं किराण्यांचा धूप,

ही, जें म्या तुला आज्ञा देउन सांगितलें त्या अवघ्याप्रमाणें त्यांनी करावी.” १२ तेव्हां परमेश्वराने मोश्याला असें सांगितलें कीं, १३ “अणखी तूं इस्राएलाच्या संतानास असें सांग कीं, मझे शाब्बाथ तुम्ही अगत्य पाळा, कारण कीं तुमच्या पिढ्यानपिढी माझ्या व तुमच्या मध्ये ती खून आहे, झणजे तुम्ही हें जाणावें कीं परमेश्वर तुमचा पवित्र करणारा आहे. १४ तर तुम्ही शाब्बाथ पाळा, कारण कीं तो तुम्हाला पवित्र आहे, जे त्याला विटाळवितात त्यांतील मजेक मरावाच मरावा, कारण कीं जो कोणी त्यांत काम करितो, तो मनुष्य आपल्या लोकांमधून छेदलाच जावा. १५ साहा दिवस काम करावाचें आहे, परंतु सातव्या दिवसीं परमेश्वरासाठीं पवित्र, असा विसाव्याचा शाब्बाथ आहे, जो कोणी शाब्बाथ दिवसांत काम करितो, तो मरावाच मरावा. १६ आणि शाब्बाथ पाळ्यास इस्राएलाच्या संतानांनी त्यांच्या पिढ्यान्पिढी शाब्बाथाला सर्वकाळ कराराप्रमाणें मानवें; १७ माझ्या व इस्राएलाच्या संतानांमध्ये ती सर्वकाळपर्यंत खून, कारण कीं साहा दिवसांत परमेश्वराने आकाश व पृथ्वी उत्पन्न केली, आणि सातव्या दिवसीं स्वस्थ राहून विसावा घेतला.” १८ मग त्याने सीना डोंगरावर मोश्यासीं बोलणें समाप्त केल्यावर त्याला संकेतलेखाच्या दोन पाट्या दिव्या; त्या धोंड्याच्या पाट्या देवाच्या बोटाने लिहिलेल्या अशा होत्या.

अध्याय ३२.

तेव्हां लोकानी पाहिलें कीं मोशे डोंगरावरून उतरायास उशीर करितो, यास्तव लोक आहरोनाबबळ मिळून त्याला झणाले, “तूं उठ, आद्यासाठीं असे देव कर कीं आमच्यापुढें चालतील; कां तर तो मोशे, ज्या माणसाने आद्यास मिसरदेशातून आणिलें, त्याला काय झालें हें आद्यास कळलें नाहीं.” २ तेव्हां आहरोनाने त्यास सांगितलें कीं, “जीं सोन्याचीं कुंडलें तुमच्या स्त्रियांच्या, तुमच्या पुत्रांच्या व तुमच्या कन्यांच्या कानांत आहेत, तीं तुम्ही काढून माझ्या

बबळ आणा.” ३ यास्तव सर्व लोकानी आपल्या कानांत जीं सोन्याचीं कुंडलें, तीं काढून आहरोनाबबळ आणिलीं. ४ मग त्याने त्यांच्या हातातून घेतलीं आणि त्याचें ओतीव वासरूं करून त्याला कोरणीने घडिलें; नंतर त्यानीं झटलें, “हे इस्राएला, तुझ्या ज्या देवानी तुला मिसरदेशातून आणिलें, ते हेच.” ५ तेव्हां आहरोनाने पाहिलें, आणि त्याच्यापुढें वेदी बांधिली; आणि आहरोनाने प्रगट करून सांगितलें कीं, “उद्यां परमेश्वरासाठीं सण आहे.” ६ मग सकाळीं त्यानीं उठून होम केले, आणि शांतिकारक यज्ञ आणून वाहिले; तेव्हां लोक खाण्यास बसलें आणि प्याले, मग खेळण्यास उठले.

७ आणि परमेश्वराने मोश्याला सांगितलें कीं, “तूं चल, उतर, कां कीं तुझ्या ज्या लोकांस त्वां मिसरदेशातून आणिलें त्यानीं दुष्टाई केली आहे. ८ जो मार्ग म्या त्यांस सांगितला त्यातून ते लवकर वळले आहेत, त्यानीं आपल्यासाठीं ओतीव वासरूं करून त्याचें भजन केलें, त्याला यज्ञहि केले आणि झटलें, हे इस्राएला, तुझ्या ज्या देवानी तुला मिसरदेशातून आणिलें ते हेच.” ९ अणखी परमेश्वराने मोश्याला झटलें, “म्या हे लोक पाहिले आहेत, आणि पाहा हे ताठर मानेचे लोक आहेत. १० तर आतां मला असूं दे, झणजे त्यांवर माझा राग तापून मी त्यांचा क्षय करीन, आणि तुला मोठें राष्ट्र असें करीन.” ११ तेव्हां मोश्याने आपला देव परमेश्वर यासमोर विनंती करून झटलें, “हे परमेश्वरा, तुझ्या ज्या लोकांस त्वां मोठ्या बळाने व पराक्रमी हाताने मिसरदेशातून काढिलें, त्यांवर तुझा राग कां संतापला? १२ मिसर्यानीं कां झणावें कीं त्याने त्यांस डोंगरामध्ये जिवें मारून भूमीच्या पाठीवरून त्यांचा नाश करायस त्यांस दुष्टाईने काढिलें आहे? तूं आपल्या रागाचा संताप सोड, आणि आपल्या लोकांवरच्या या वाईटाविषयीं पश्चात्ताप कर. १३ तूं आपले सेवक आब्राहाम, इसाक, व इस्राएल, यांची आठवण कर कीं त्वां आपल्यावरून त्यांसीं रायथ वाहून त्यांस झटलें, मी तुमच्या संतानाला आ-

काशातील ताऱ्यासारखे वादवीन, आणि हा अवघा देश जो म्या सांगितला तो तुमच्या संतानाला देईन, आणि तो सर्वकाळपर्यंत त्यांचे बतन होईल." १४ तेव्हा परमेश्वराने आपल्या लोकांवर जे वाईट करावे द्याणून छटलें त्याविषयी पश्चात्ताप केला. १५ मग मोशे मागे फिरून डोंगरावरून उतरला, आणि संकेतलेखाच्या दोन पाट्या त्याच्या हातांत होत्या; पाट्या दोही वात्रुंवर लिहिलेल्या, यावर व त्यावर अशा लिहिलेल्या होत्या. १६ आणि त्या पाट्या देवाचे काम होत्या, आणि लिहिणें तें देवाचें लिहिणें, पाट्यांवर कोरलेलें असें होतें. १७ मग लोक ओरडत असतां यहोशवाने त्यांचा शब्द ऐकून मोश्याला छटलें कीं, "छावणीत लढाईचा शब्द आहे." १८ परंतु तो बोलला, "जय ओरडण्यांचा शब्द नव्हे, आणि हाय ओरडण्यांचा शब्द नव्हे, परंतु मायनांचा शब्द मी ऐकतो." १९ मग असें झालें कीं छावणीजवळ आल्यावर आणि वांसरूं व ताफे पाहिल्यावर मोश्याचा राग तापला, आणि डोंगराखालीं त्याने आपल्या हातांतून पाट्या टाकून त्यांस मोडिलें. २० आणि जे वांसरूं त्यानी केलें होतें तें घेऊन त्याने अर्घांत जाळिलें आणि वाटून चूर्ण केलें, मग पाण्यावर विखरिलें आणि इस्त्राएलाच्या संतानांस पाजिलें. २१ तेव्हा मोश्याने आहरोनाला छटलें, "या लोकानी तुला काय केलें द्याणून त्वां त्यांवर मोठें पाप आणिलें?" २२ तेव्हा आहरोनाने छटलें, "माझ्या प्रभूचा राग तापूं नये, तूं लोकांला जाणवोस कीं ते दुष्कर्मी आहेत. २३ तर त्यानी मला सांगितलें, तूं आद्यासाठीं असे देव कर कीं आमच्यापुढें चालतील, कां तर तो मोशे, ज्या माणसाने आद्यास मिसरदेशातून आणिलें, त्याला काय झालें हें आद्यास कळलें नाहीं. २४ मग मी त्यांस बोललों, ज्याजवळ सोंनें असेल त्यानी काढून मला यावें, मग म्या तें अर्घांत घातलें आणि हें वांसरूं निघालें." २५ तेव्हा मोश्याने लोकांला पाहिलें कीं ते उघडे, कारण कीं आहरोनाने त्यांच्या वैन्यांमध्ये विटंबना होण्यापेव त्यांस उघडें केलें होतें. २६ मग मोशे छावणीच्या दरवाज्यांत उभा राहून बोलला,

"परमेश्वराच्या पर्की कोण ! तो माझ्याजवळ येवो"; मग लेवीच्या सर्व वंशातील माणसें त्याजवळ मिळालीं. २७ तेव्हां त्याने त्यांस सांगितलें, इस्त्राएलाचा देव परमेश्वर असें सांगतो कीं, तुझी प्रत्येक आपली तरवार आपल्या कंबरेस बांधा, छावणीच्या दरवाज्यापासून दरवाज्यापर्यंत फिरत जाऊन आपापल्या भावाला व आपापल्या मित्राला व आपापल्या शेजाऱ्याला जिवें मारा." २८ मग लेवीच्या वंशस्थानी मोश्याच्या सांगण्याप्रमाणें केलें, आणि त्याच दिवसीं लोकांतील सुमारे तीन हजार माणसें पडलीं. २९ कां कीं मोश्याने सांगितलें होतें कीं, "तुझी आज आपापल्या पुत्रांवर देखील, आणि आपले भाऊ यांवर परमेश्वरासाठीं आपल्यांस संस्कार करा, द्याणजे आज तो तुझास आशीर्वाद देईल."

३० मग दुसऱ्या दिवसीं असें झालें कीं मोश्याने लोकांस छटलें, "तुझी मोठेंच पाप केलें आहे, तथापि मी आतां परमेश्वराजवळ वर जातो, कदाचित् तुमच्या पापाविषयी प्रायश्चित्त करीन." ३१ नंतर मोशे परमेश्वराजवळ परत जाऊन बोलला कीं, "अरेरे या लोकानी मोठेंच पाप केलें आहे; त्यानी आपल्यासाठीं सोन्याचे देव केले आहेत. ३२ तथापि आतां अवश्य त्यांचें पाप क्षमा कर; परंतु जर न करतील, तर जें पुस्तक त्वां लिहिलें त्यांतून माझे नांव खोड." ३३ तेव्हा परमेश्वराने मोश्याला सांगितलें, "ज्या कोणी मजसीं पाप केलें त्याला मी आपल्या पुस्तकांतून खोडीन. ३४ तर आतां तूं चल, जेथें म्या तुला सांगितलें तेथें लोकांला ने; पाहा, माझा दूत तुझ्यापुढें चालेल, परंतु ज्या दिवसीं मी झडती घेतों, त्यांत त्यांच्या पापांचें शासन त्यांवर घालीन." ३५ तेव्हा जें वांसरूं लोकानी करविलें जें आहरोनाने केलें होतें, त्यामुळे परमेश्वराने त्यांवर पटकी घातली.

अध्याय ३३.

तेव्हा परमेश्वराने मोश्याला सांगितलें कीं, "चल, जे लोक त्वां मिसरदेशातून आणिलें त्यांसुद्धां एथून जा; ज्या देशाविषयी म्या आब्राहामासीं, इसाकासीं व यकोबासीं असी शपथ

वाहिली की तुझ्या संतानाला तो देईन, तिकडे जा. २ आणि मी तुझ्यापुढे दूत पाठवून खनानी, अमेरी व हिक्ती व परिज्जी, हिक्वी व यबूसी यांस घालवीन. ३ ज्या देशांत दूध व मध वाहत आहे, तिकडे जा; तू ताठर मानेचे लोक, यास्तव म्या तुझ्यामध्यें न जावें, गेलों तर वाटेवर मी तुझा क्षय करीन.” ४ तेव्हा लोक ही वाईट गोष्ट ऐकून कष्टी झाले, आणि त्यातील कोणी आपले अलंकार अंगावर घातले नाहींत. ५ कां की परमेश्वराने मोश्याला सांगितलें होतें की, “इस्त्राएलाच्या संतानांस बोल, “तुम्ही ताठर मानेचे लोक आहां; एका क्षणांत तुझ्यामध्यें येऊन म्या तुमचा नाश करावा, तर आतां तुम्ही आपले अलंकार आपल्यावरून काढून ठेवा, झणजे म्या तुम्हास काय करावें तें मी जाणें.” ६ मग इस्त्राएलाच्या संतानानी हारेबडोंगराजवळ आपले अलंकार काढिले. ७ तेव्हा मोश्याने मंडप घेऊन छावणीच्या बाहेर छावणीपासून दूर तेथें तो दिव्हा, आणि त्याला सभामंडप छटलें, आणि असें झालें की परमेश्वराला जे शोधित होते, ते सर्व छावणीबाहेर सभामंडपाजवळ गेले. ८ आणि जेव्हा मोशे मंडपाजवळ गेला, तेव्हा असें झालें की सर्व लोक उठून आपापल्या राहोटीच्या दारी उभे राहिले, आणि मोशे मंडपांत गेला तोंपर्यंत त्याच्या मार्गे पाहत होते. ९ आणि जेव्हा मोशे मंडपांत गेला, तेव्हा असें झालें की ढगाचा खांब उतरून मंडपाच्या दारी उभा राहिला, आणि परमेश्वर मोश्यासीं बोलला. १० तेव्हा सर्व लोकानी ढगाचा खांब मंडपाच्या दारी उभा राहता पाहिला, मग सर्व लोकानी उठून आपापल्या राहोटीच्या दारी भजन केलें. ११ आणि जसें कोणी आपल्या मित्रासीं बोलतो, तसें परमेश्वर मोश्यासीं तोंडच्या तोंडीं बोलला; मग हा छावणींत फिरला, परंतु त्याचा सेवक यहोशवा नूनाचा पुत्र नवा तरणा तो मंडपांतून गेला नाहीं. १२ तेव्हा मोशे परमेश्वराला बोलला, “पाहा, तूं मला सांगतोस, या लोकांला ने, परंतु तूं माझ्यासंगतीं कोणाला पाठविसील, हें त्वां मला कळविलें नाहीं; तथापि तूं झणतोस कीं, मी तुला नांवाने ओळखतो, अणखी माझ्या लक्षांत तुला

कृपा मिळाली आहे. १३ तर आतां ही विनंति जर तुझ्या लक्षांत मला कृपा मिळाली, तर कृपा करून तूं आपला मार्ग मला कळोव, यासाठीं कीं म्या तुला ओळखावें, तुझ्या लक्षांत मला कृपा व्हावी झणून; आणि हें राष्ट्र तुझे लोक आहेत, असें तूं मान.” १४ मग तो बोलला, “माझी समक्षता संगतीं चालेल आणि मी तुला स्वस्थपण देईन.” १५ मग हा त्याला बोलला, “जर तुझी समक्षता येत नाहीं, तर आम्हास एवढून नेऊं नको. १६ अणखी तुझ्या लक्षांत मला कृपा मिळाली, आणि हे तुझे लोक आहेत, हें तर कशावरून कळेल? तूं आमच्यासंगतीं येतोस, येणेंकडून कीं नाहीं? तसें भूमीच्या पाठीवर जे सर्व लोक त्यांपासून मी व तुझे लोक भिन्न होऊं. १७ मग परमेश्वराने मोश्याला छटलें, “जी गोष्ट त्वां छटली तीहि मी करीन, कां तर माझ्या लक्षांत तुला कृपा मिळाली आहे आणि मी नांवाने तुला ओळखतो.” १८ मग त्याने छटलें, “तूं कृपा करून आपलें गौरव मला दाखोव.” १९ तेव्हा तो बोलला कीं, “मी आपलें सर्व बरेंपण तुझ्यापुढें जवळून चालवीन, आणि तुझ्यापुढें परमेश्वराचें नाम प्रगट सांगेन, आणि ज्यावर दया करीन त्यावर दया करीनच, आणि ज्यावर ममता ठेवीन त्यावर ममता ठेवीनच. २० तेव्हा त्याने छटलें, “तुझ्याने माझें तोंड पाहवत नाहीं, कां तर कोणी माणूस मला पाहून जगणार नाहीं.” २१ अणखी परमेश्वर बोलला, “पाहा, मजपासीं ठिकाण आहे, आणि तूं खडकावर उभा राहा. २२ मग असें होईल कीं जेव्हा माझें गौरव जवळून चालतें, तेव्हा मी तुला खडकाच्या खोलग्यांत ठेवीन, आणि मी जवळून जातो, तेव्हा हाताने तुजवर झांकण करीन. २३ मग मी आपला हात काढीन, तसें माझें मागलें अंग तूं पाहसील, परंतु माझें तोंड दिसणार नाहीं.”

अध्याय ३४.

तेव्हा परमेश्वराने मोश्याला सांगितलें कीं, “तूं आपल्यासाठीं धोंड्याच्या दोन पाट्या पहिन्या-सारिख्या घडून कर, मग ज्या पहिन्या पाट्या त्वां मोडिन्या त्यावर ज्या गोष्टी होत्या, त्या ह्या

पाट्यावर मी लिहीन. २ आणि तूं पाहटेस सिद्ध होऊन सकाळीं सीना डोंगरावर येऊन माझ्याबबळ तेथें डोंगराच्या शिखरावर उभा राहा. ३ आणि कोणी तुझ्यासंगतीं चढूं नये, अणखी डोंगरांत कोठेहि कोणी दिसूं नये, मंदरानेहि व गुराने त्या डोंगराच्या काठीं चढूं नये.” ४ मग त्याने धोंड्यांच्या दोन पाट्या पहिल्यांसारख्या घडल्या, आणि मोशे सकाळीं उठून जसी परमेश्वराने त्याला आज्ञा दिली, तथा त्या दोन दगडी पाट्या आपल्या हातीं घेऊन तो सीना डोंगरावर गेला. ५ तेव्हां परमेश्वर मेघांत उतरला, आणि तेथें त्याबबळ उभा राहिला, आणि त्याने परमेश्वराचें नाम मोठ्याने सांगितलें. ६ तेव्हां परमेश्वराने त्याच्यापुढें जवळून जाऊन मोठ्याने असें झटलें कीं, “परमेश्वर, परमेश्वर, दयाळू व कृपाळू देव, मंदक्रोधी आणि फार दयेचा व सत्यतेचा; ७ हजारोंसीं दया राखितो, अन्याय व उलंघणें व पाप यांची क्षमा करितो, आणि दोषांस निर्दोष ठरविणारच नाही; वडिलांच्या अन्यायाचें शासन लेकरांवर व लेकरांच्या लेकरांवर विसर्या व चवथ्या पिढीपर्यंत करितो.” ८ तेव्हां मोश्याने स्वर्गेने भूमीवर नमन करून भजन केलें. ९ आणि त्याने झटलें, “हे माझ्या प्रभू, तुझ्या लक्षांत जर मला कृपा मिळाली, तर माझ्या प्रभूने कृपा करून आमच्या मध्यें चालावें; जरी हे ताडर मानेचे लोक आहत तथापि आमच्या अन्यायाची व आमच्या पापाची क्षमा कर, आणि आघ्रास तुझें वतनरूप कर.”

१० मग तो बोलला, “पाहा मी करार करितों; तुझ्या सर्व लोकांपुढें असे चमत्कार करीन कीं संपूर्ण पृथ्वीवर व सर्व राष्ट्रांत केलेले नाहीत, आणि ज्या लोकांमध्ये तूं आहेस ते सर्व परमेश्वराचें शम पाहतील, कां कीं जें मी तुजसीं करीन तें मयंकर होईल. ११ जें मी आज तुला आज्ञेने सांगितों त्याविषयीं तूं आपणाला संभाळ; पाहा, मी तुझ्यापुढून श्रमोरी व खनामी व हिंती व परिस्त्री व हिंस्त्री व घबूरी यांस घालवितों. १२ तूं आपणाला असें संभाळ कीं ज्या देशांत तूं जातोस, त्यांतल्या राहणाऱ्यांसीं करार करूं नको, केला तर तो तुजमध्ये फासरूप होईल. १३

परंतु त्यांच्या वेद्या तुझी पाडा, आणि त्यांच्या मूर्ती मोडा, आणि त्यांचीं वने तोडा. १४ कां तर त्यां दुसऱ्या देवाला न भजावें, कारण कीं परमेश्वर याचें नाम आवेशी, तो आवेशी देव आहे. १५ असें संभाळ कीं तूं या देशांतील राहणाऱ्यांसीं करार करूं नको, केला तर त्यांच्या देवांकडे ते व्यभिचार करून फिरतील आणि त्यांच्या देवांला यज्ञ करतील, आणि ते तुला बोलवून तूं त्यांच्या यज्ञांतील खासील. १६ आणि तूं आपल्या पुत्रांसाठीं त्यांच्या कन्यांतील करून घेसील, मग त्यांच्या कन्या आपल्या देवांकडे व्यभिचार करून फिरतील, आणि आपल्या देवांकडे तुझ्या पुत्रांस व्यभिचारांत नेतील. १७ ओतीव देव असे तूं आपल्यासाठीं करूं नको. १८ बेखमीर भाकरीचा सण तूं पाळ; चैत्रमासाच्या नेमांत जसी म्या तुला आज्ञा दिली तथा सात दिवस बेखमीर भाकरी खा, कां तर चैत्रमासांत तूं मिसरांतून निघालास. १९ उदरांतून प्रत्येक पहिला सुटणारा माझा, आणि तुझ्या पशूंतील प्रत्येक जन्मलेला नर, गुरांचा व शेरडांचा प्रथम सुटणारा माझा आहे. २० परंतु गाढवांतील प्रथम सुटणारा त्यां शेरडाने खंडून घ्यावा, आणि जर तूं खंडून घेणार नाहीस तर त्याची मान मोडावी; तूं आपल्या पुत्रांतील प्रत्येक ज्येष्ठाला खंडून घे; आणि त्यानीं माझ्यासमोर रिकामें दिसूं नये. २१ तूं साहा दिवस काम कर, परंतु सातव्या दिवसीं विसांवा घे, नांगरण्याच्या व कापण्याच्या वेळेसहि विसांवा घे. २२ आणि साव्याचा सण, गहूं कापण्यांत प्रथम पिकाचा व वर्षसमाप्तीस सांठवण्याचा सण तूं आपल्यासाठीं पाळ. २३ वर्षांत तीन वेळा तुझ्या प्रत्येक पुरुषाने प्रभु परमेश्वर इष्टाएलाचा देव यासमोर दर्शनास यावें. २४ कां कीं तुझ्यापुढून मी राष्ट्रांस घालवीन, आणि तुझ्या सीमा वाढवीन, आणि जेव्हां तूं आपला देव परमेश्वर यासमोर वर्षांत तीन वेळा दर्शनास जातोस, तेव्हां तुझ्या देशाचा लोभ कोणी धरणार नाही. २५ माझ्या यज्ञाचें रक्त खमीरासुद्धां अपूर्व नको, आणि वल्हांडण सणाचा यज्ञ सकाळपर्यंत राहूं नये. २६ तूं आपल्या भूमीच्या प्रथम उसनांतील पहिलें उत्पन्न

आपला देव परमेश्वर याच्या घरी आण; तू करवू त्याच्या आईच्या दुधात शिजवू नको."

२७ तेव्हा परमेश्वराने मोश्याला सांगितलें की, "तू आपल्यासाठी ह्या गोष्टी लिही, कारण की या गोष्टीच्या अर्थाप्रमाणें म्या तुजसी व इस्राएलासी करार केला आहे." २८ आणि तो परमेश्वरापासीं चाळीस दिवस व चाळीस रात्री तेथें होता; त्याने अन्न खालें नाहीं, आणि तो पाणी प्याला नाहीं; आणि त्या पाठ्यावर करारातील गोष्टी, त्या दाहा आज्ञा, त्याने लिहिल्या. २९ मग मोशे सीना डोंगरावरून उतरला, तेव्हा असें झालें की मोशे डोंगरावरून उतरताना त्या संकेतलेखाच्या दोन पाठ्या त्याच्या हातांत होत्या; आणि मोश्याला कळलें नाहीं की त्यासी बोलल्या मुळें आपल्या तोंडाच्या कातड्यापासून किरण झाले. ३० परंतु आहरोन व सर्व इस्राएलाचीं संतानें यांस मोशे असा दिसला की पाहा, त्याच्या तोंडाचें कातडें प्रकाशलें, आणि त्याच्या जवळ जावयास ते भ्याले. ३१ तेव्हा मोश्याने त्यास हाक मारिली, मग आहरोन आणि समुदायाचे सर्व अधिकारी त्याकडे फिरले, आणि मोशे त्यासी बोलला. ३२ आणि त्यानंतर सर्व इस्राएलाचीं संतानें जवळ आलीं, आणि जे परमेश्वराने त्याला सीना डोंगरावर सांगितलें होतें, तें अवघें त्याने त्यास आज्ञा करून सांगितलें. ३३ तेव्हा मोशे त्यासी बोलण्याची स-माप्ति करीपर्यंत त्याने आपल्या तोंडावर मुखवस्त्र घातलें होतें. ३४ आणि जेव्हा मोशे परमेश्वरासमोर त्यासी बोलायास आंत गेला, तेव्हा आपण आपल्या बाहेर जाण्यापर्यंत मुखवस्त्र काढिलें, मग जी आज्ञा झाली ती बाहेर येऊन इस्राएलच्या संतानांस सांगितली. ३५ आणि इस्राएलच्या संतानानी मोश्याचें तोंड पाहिलें की मोश्याच्या तोंडाचें कातडें किरणमय झालें, यास्तव मोश्याने आपण त्यासी बोलायास आंत जाई तोंपर्यंत आपल्या तोंडावर मुखवस्त्र फिरून घातलें.

अध्याय ३५

तेव्हा मोश्याने इस्राएलच्या संतानांचा सर्व समुदाय एकवट करून त्यासीं झटलें, "म्हज

गोष्टी करायास परमेश्वराने तुझ्यास आज्ञा करून सांगितल्या त्या ह्या आहेत की; २ सा-दा दिवस काम करायाचें आहे, परंतु सातव्या दिवसी तुझ्यास परमेश्वरासाठी विसाव्याचा व-वित्र शाब्बाथ व्हावा; जो कोणी त्यांत काम करि-तो, तो जिवें मारिला जावा. ३ शाब्बाथ दिवसी तुझी आपल्या सर्व वस्त्यांत अग्नि पेटवू नका." ४ तेव्हा मोश्याने इस्राएलांच्या संतानांच्या सर्व समुदायाला झटलें की, "परमेश्वराने जी मोष्ट आज्ञा करून सांगितली ती हीच की, ५ तुझी आपल्यापासून परमेश्वरासाठी अर्पण घ्या, ज्या कोणाच्या मनांत इच्छा आहे त्याने परमेश्वरा-साठी अर्पण आणावें; सोनें व रूपें व पितळ; ६ आणि निळें व जांबळें व किरमिजरींगी व बारीक सूत व शेव्यांची लंब; ७ आणि एडक्वाचीं आरक्त केलेलीं कातडीं व तहाश कातडीं, आणि शिष्टी लाकडे; ८ आणि उजेडासाठी तेल, अ-भिषेकाच्या तेलासाठी आणि सुवासिक धुपासाठी सुगंधद्रव्यें; ९ आणि एफेदासाठी व ऊरफटासाठी शोहाम पाषाण व कोंदायाचे दुसरे पाषाण, हीं आणावीं. १० आणि तुझ्यामध्ये सर्व सुद्ध म-नाचे यानी येऊन परमेश्वराने जीं अवघीं आज्ञा करून सांगितलीं, तीं करावीं. ११ मंडप व त्याची राहोटी व त्याचें आच्छादन, त्याची अड-कणें व त्याच्या फळ्या, त्याचे अडसर, त्याचे खांब व त्याच्या उभळ्या; १२ कोश व त्याच्या काठ्या, दयासन व अंतरवस्त्र पडदा; १३ मेब व त्याच्या काठ्या व त्याचें सर्व सामान व दर्श-नीय अपूप; १४ आणि उजेडासाठी दिव्याचें झाड व त्याचें सामान व त्याचे दिवे व उजेडासाठी तेल; १५ आणि धूपवेदी व तिच्या काठ्या, आणि अभिषेकाचें तेल व किराण्याचा धूप, आणि मंडपाच्या दारासाठी पडदा; १६ होमवेदी, व तिची जी पितळाची जाळी, तिच्या काठ्या व तिचें सर्व सामान, गंगाळ व त्याची मंडणी; १७ अंगणाची पाडमी, त्याचे खांब व त्याच्या उभळ्या, आणि अंगणाच्या दरवाजाचा पडदा; १८ मंडपाच्या मेखा, आणि अंगणाच्या मेखा व त्याच्या दोऱ्या; १९ पवित्रस्थान यांतील काना-साठी पदवीचीं वस्त्रें, आहरोन याबद्द वासणी

पवित्र वस्त्रें, आणि याजकपण करायसाठी त्याच्या पुत्रांचीं वस्त्रें, हीं करावीं.” २० मग इस्त्राएलाच्या संतानांचा सर्व समुदाय मोश्याच्या समोरून गेला. २१ तेव्हां ज्या प्रत्येकाला आपल्या मनाची प्रेरणा झाली, आणि ज्या प्रत्येकाला आपापल्या बुद्धीने इच्छा झाली, त्यांनी येउन सभामंडपाच्या कामासाठी, आणि तिच्या सर्व कामासाठी, आणि पवित्र वस्त्रांसाठी परमेश्वराला अर्पण आणिलें. २२ तेव्हां स्त्रियांसुद्धां पुरुष आले, ज्या सर्वांच्या मनांत इच्छा होती त्यांनी नया व कुंडलें व कडी व गोंडे, सोन्याचे सर्व दागिने आणिले, आणि ज्या प्रत्येक पुरुषाने अर्पण केलें त्याने परमेश्वराला सोन्याचें अर्पण आणिलें. २३ आणि ज्या सर्व माणसांपासीं निळें व जांबळें व किरमिजरंगी व बारीक सूत व शेळ्यांची लंघ व एडक्यांचीं आरक्त केलेलीं कातडी व ताहाश कातडी मिळाली, त्यांनी आणिलीं. २४ ज्या कोणी रेंपे व पितळ यांतील अर्पण केलें त्याने परमेश्वराला अर्पण आणिलें; आणि त्या सेवेच्या काही कामांचीं शिष्टी लांकूडे ज्या कोणाजवळ होती त्यांनी आणिलीं. २५ आणि सुन्न मनाच्या ज्या सर्व स्त्रिया त्यांनी आपल्या हातानी कांतून निळें व जांबळें व किरमिजरंगी व बारीक सूत आणिलें. २६ आणि ज्या सर्व स्त्रियांच्या मनांत ज्ञानेंद्रिय प्रेरणा झाली, त्यांनी शेळ्यांची लंघ काढी. २७ आणि अधिकाऱ्यांनी एफोदासाठी व कुरपटासाठी शोहाम पाषाण व कोंदायाचे पाषाण आणिले. २८ आणि उजेडासाठी व अपिषेकाच्या तेलसाठी आणि सुवासिक धुपासाठी सुगंधद्रव्यें व तेल आणिलीं. २९ परमेश्वराने मोश्याकडून जें करायस आज्ञा दिली त्या कोणत्याहि कामास आणायला ज्या प्रत्येक पुढ्याच्या व स्त्रियेच्या मनांत इच्छा झाली, त्याने आणिलें; इस्त्राएलाच्या संतानानी संतोषाने आणिलें.

३० तेव्हां मोश्याने इस्त्राएलाच्या संतानांस बघतें की, “पाहा, यहूदाच्या वंशातील हुराचा पुत्र उरी याचा पुत्र बजालेल याला परमेश्वराने नांवाने बोलविलें आहे. ३१ आणि देशाच्या आत्म्याने त्यांत ज्ञान व बुद्धि व समज

सर्व कामासाठीहि भरविला आहे; ३२ असें की त्याने चतुर युक्ती काढून सोन्याचें व रुप्याचें व पितळ्याचें काम करावें; ३३ कोंदायाचे पाषाण घडावे आणि लांकूड कोरावें झणून, असें की त्याने सर्व युक्तीच्या कामांत उद्योग करावा. ३४ आणि त्याच्या मनांत शिकवण्याचें ज्ञान ठेविलें आहे, तो आणि दानाच्या वंशातील अहीसामाखाचा पुत्र आहलियाव त्या दोघांच्या मनांत. ३५ त्यांमध्यें मनाचें ज्ञान असें भरविलें आहे की त्यांनी कोरण्याचें अवघें काम करावें, आणि निळें व जांबळें व किरमिजरंगी व बारीक सूत यांच्या बुटीदार व वेलबुटीच्या विणकर कोणत्याहि कामाचे कारागीर व युक्ती काढणारे यांचें काम करावें.”

अध्याय ३६.

मग बजालेल व आहलियाव, आणि सुन्न मनाच्या ज्या प्रत्येक माणसांत परमेश्वराने ज्ञान व बुद्धि असी ठेविली की जें काहीं परमेश्वराने आज्ञा करून सांगितलें त्याप्रमाणें पवित्रस्थानाच्या सर्व सेवेचें काम करायस जाणावें, त्यांनी काम केलें. २ आणि मोश्याने बजालेलाला व आहलियावाला आणि ज्या प्रत्येक सुन्न मनाच्या माणसाच्या अंतःकरणांत परमेश्वराने ज्ञान ठेविलें होतें, ज्या प्रत्येकाच्या मनांत तें काम करण्यासाठी जवळ येण्याची प्रेरणा झाली, त्यांस बोलविलें. ३ मग त्यांनी त्या पवित्रस्थानाच्या सेवेचें काम करण्यासाठी जें इस्त्राएलाच्या संतानानी आणिलें होतें, तें अवघें अर्पण मोश्याजवळून घेतलें; तथापि त्यांनी संतोषाने सकाळच्या सकाळी त्याजवळ अणखी आणिलें. ४ आणि जे पवित्रस्थानाचें सर्व काम करीत होते, ते सर्व शाहाणे कामकरी एक-एक आपापल्या कामावरून येउन मोश्याला असें बोलले की, ५ “जें काम करायस परमेश्वराने आज्ञा दिली, तें करण्यास पुरण्यापेक्षा लोक फार अधिक आणतात.” ६ तेव्हां मोश्याने आज्ञा दिली आणि त्यांनी छावणीतून असा हुकूम प्रगट केला की, “पवित्र, वर्गणीसाठी कोणी पुरुषाने अथवा स्त्रीने अणखी काम करूं नये.” तसें लोक आणण्यापासून आटोपले गेले. ७ कां की तें सर्व काम करण्यासाठी जें मिळविलें, तें पुरें

होऊन अधिक झालें. ८ आणि मंडपाच्याच्या कामकऱ्यांतील कोणी सुद्ध मनाचे यांनी कांतलेलें बारीक सूत व निळें व जांबळें व किरमिजंरंगी, यांतील दाहा थानें केली, कुरूबयुक्त बुटीदार कामाचीं असीं त्याने तीं केली. ९ एका थानाची लांबी अग्नावीस हात, आणि एका थानाची रुंदी चार हात; सर्व थानांस एकच मेज होतें. १० आणि त्याने पांच थानें एकमेकांसीं जोडिली, आणि दुसरीं पांच थानें एकमेकांसीं जोडिली. ११ आणि हीं जडण्यासाठीं त्याने बाजूकडल्या एका थानाच्या कांठी निळ्या सुताचीं बिरडीं केली आणि जडण्यासाठीं दुसऱ्या पांचांच्या बाजूकडल्या थानाच्या कांठी केली. १२ एका थानांत त्याने पन्नास बिरडी केली, आणि जें दुसरें थान जडायाचें त्याच्या कांठी पन्नास बिरडी केली; तीं बिरडीं एकमेकांसमोर होती. १३ आणि त्याने सोन्याचीं पन्नास अडकणें करून थानें एकमेकाला अडकणानी जोडिली, आणि मंडप एक झाला.

१४ आणि मंडपावरील आच्छादनासाठीं त्याने शेवट्यांच्या लंवेचीं थानें केली, तीं अकरा थानें केली. १५ एका थानाची लांबी तीस हात, आणि एका थानाची रुंदी चार हात; त्या अकरा थानांचें एकच मेज होतें. १६ आणि त्याने पांच थानें वेगळीं जोडिली, आणि साहा थानें वेगळीं जोडिली. १७ आणि जडण्यासाठीं त्याने बाहेरल्या थानाच्या कांठी पन्नास बिरडी केली, आणि दुसऱ्या जडण्याच्या थानाच्या कांठी पन्नास बिरडी केली. १८ आणि राहोटी एक व्हावी घणून त्याला जडण्यासाठीं त्याने पितळाचीं पन्नास अडकणें केली. १९ आणि राहोटीसाठीं एडक्यांच्या आरक्त केलेल्या कातड्यांचें आच्छादन केलें, आणि वरतीं ताहाश कातड्यांचें आच्छादन केलें. २० आणि त्याने मंडपासाठीं शिष्टी लांकडांच्या उभ्या फळ्या केल्या. २१ एका फळीची लांबी दाहा हात, आणि एका फळीची रुंदी दीड हात होती. २२ एका फळीचीं दोन कुसें, एकमेकाच्या बरोबर, तशीं मंडपाच्या सर्व फळ्यांस त्याने केली. २३ आणि मंडपाच्या फळ्या अशा केल्या, दक्षिणेकडल्या बाजूस वीस फळ्या. २४ आणि त्या वीस फळ्यांखाली रुप्याच्या चाळीस उथळ्या; एका

फळीच्या खाली तिच्या दोन कुसांसाठीं दोन उथळ्या, आणि दुसऱ्या फळीखाली तिच्या दोन कुसांसाठीं दोन उथळ्या, अशा केल्या. २५ आणि मंडपाच्या उत्तरेकडल्या बाजूससाठीं त्याने वीस फळ्या केल्या. २६ आणि त्यांच्या चाळीस रुप्याच्या उथळ्या, एका फळीखालीं दोन उथळ्या आणि दुसऱ्या फळीखालीं दोन उथळ्या, अशा केल्या. २७ आणि मंडपाच्या दोन बाजूंच्या शेवटीं पश्चिमेस त्याने साहा फळ्या केल्या. २८ आणि मंडपाच्या कोंपऱ्यांसाठीं दोन बाजूंच्या शेवटीं दोन फळ्या केल्या. २९ ह्या तर खाली जोडलेल्या होत्या, आणि त्याप्रमाणें वरतीं एका कोंड्यांत जोडलेल्या होत्या, तसें त्या दोघांस दोन कोंपऱ्यांसाठीं त्याने केलें. ३० तथा आठ फळ्या व त्यांच्या सोळा रुप्याच्या उथळ्या होत्या, एका फळीखालीं दोन दोन उथळ्या होत्या. ३१ आणि मंडपाच्या एका बाजूकडल्या फळ्यांसाठीं त्याने शिष्टी लांकडांचें पांच अडसर केले. ३२ मंडपाच्या दुसऱ्या बाजूकडल्या फळ्यांसाठींहि पांच अडसर, आणि मंडपाच्या दोन बाजूंच्या शेवटीं पश्चिमेकडल्या फळ्यांसाठीं पांच अडसर केले. ३३ आणि मधला अडसर फळ्यांमधून या शेवटापासून त्या शेवटापर्यंत जाई असा केला. ३४ आणि त्याने फळ्यांस सोन्याने मढविलें, आणि त्याचे कोंडे अडसरांचीं घरे हीं त्याने सोन्याचीं केली, आणि अडसरांस सोन्याने मढविलें. ३५ आणि निळें व जांबळें व किरमिजंरंगी व कांतलेलें बारीक सूत यांचा पडदा त्याने केला; बुटीदार कामाचें कुरूबयुक्त असें केलें. ३६ आणि त्याच्यासाठीं त्याने शिष्टी लांकडांचे चार खांब केले, मग त्यांस सोन्याने मढविलें, त्यांचे आंकडे सोन्याचे होते, आणि त्यांच्यासाठीं त्याने रुप्याच्या चार उथळ्या ओतून केल्या. ३७ आणि राहोटीच्या दारासाठीं निळें व जांबळें व किरमिजंरंगी व कांतलेलें बारीक सूत, यांचा वेलबुटीचा पडदा त्याने केला. ३८ आणि त्याचे पांच खांब व यांचे आंकडे केले, आणि त्यांचीं शिखरें व त्यांचे सर यांस सोन्याने मढविलें, आणि त्यांच्या पांच उथळ्या पितळाच्या केल्या.

अध्याय ३७.

तेव्हा बजलेंलाने शिष्टी लांकडांचा कोश केला; त्याची लांबी अडीच हात, व त्याची रुंदी दीड हात, त्याची उंचीहि दीड हात होती. २ आणि त्याला आंतून व बाहेरून शुद्ध सोन्याने मढविलें, आणि त्याच्या चहुंकडे सोन्याचा कांठ केला. ३ आणि त्याच्यासाठीं त्याच्या चार पावक्यांस त्याने सोन्याच्या चार कड्या ओतून केल्या, झणजे त्याच्या एका बाजूवर दोन कड्या, आणि त्याच्या दुसऱ्या बाजूवर दोन कड्या केल्या. ४ आणि त्याने शिष्टी लांकडाच्या काठ्या करून त्यांस सोन्याने मढविलें. ५ आणि कोश नेण्यासाठीं त्याने काठ्या कोशाच्या बाजूवरल्या कड्यांत घातल्या. ६ आणि त्याने शुद्ध सोन्याचें दयासन केलें; त्याची लांबी अडीच हात, व त्याची रुंदी दीड हात होती. ७ आणि त्याने सोन्याचे दोन करूब केले, दयासनाच्या दोन शेवटांवर घडीव, असे केले. ८ एक करूब या शेवटावर आणि दुसरा करूब त्या शेवटावर, दयासनांतील त्याच्या दोन शेवटांवर करूब केले. ९ आणि करूब आपले दोन पंख करतीं पसरून दयासनावर आपल्या पंखांनी छाया परीत होते, आणि त्यांचीं तोंडे एकमेकाकडे; दयासनाकडे करूबांचीं तोंडे होती.

१० आणि त्याने शिष्टी लांकडांचें मेज केलें; त्याची लांबी दोन हात, व त्याची रुंदी हातभर, व त्याची उंची दीड हात होती. ११ आणि त्याने शुद्ध सोन्याने मढविलें, आणि चहुंकडे त्याला सोन्याचा कांठ केला. १२ आणि चहुंकडे चौगाभर पाळ त्याने त्याला केली, आणि त्याच्या पाडीला चहुंकडे सोन्याचा कांठ केला. १३ आणि त्याने त्याच्यासाठीं सोन्याच्या चार कड्या ओतून केल्या, आणि पायाचे जे चार कोपरे त्यांवर त्या कड्या लाविल्या. १४ मेज नेण्यासाठीं त्या कड्या पाडीबवळ काठ्यांचीं घरें, अशा होत्या. १५ आणि नेण्याच्या काठ्या त्याने शिष्टी लांकडांच्या करून त्यांस सोन्याने मढविलें. १६ आणि मेजावरलीं जीं पात्रें, त्यांचीं तवकें व त्यांचीं धूपपात्रें व त्यांचीं शुद्धकारी पात्रें व त्यांचें अर्थ्य,

ज्यांकडून तर्पण करायाचें, तीं शुद्ध सोन्याचीं त्याने केलीं.

१७ आणि त्याने दिव्याचें झाड शुद्ध सोन्याचें केलें, घडीव दिव्याचें झाड केलें; त्याचें कांड व त्याची प्रत्येक खांदी, त्याचीं वातघरें, त्याचीं बोंडे व त्याचीं फुलें त्यांतीलच होती. १८ आणि त्याच्या बाजूतून साहा खांद्या निघाल्या, दिव्याच्या झाडाच्या एका बाजूतून तीन खांद्या, आणि दिव्याच्या झाडाच्या दुसऱ्या बाजूतून तीन खांद्या होत्या. १९ एका खांदीला बदामरूपी तीन वातघरें, बोंड व फूल, आणि दुसऱ्या खांदीला बदामरूपी तीन वातघरें, बोंड व फूल; तसें दिव्याच्या झाडांतून निघणाऱ्या साहा खांद्यांस होतें. २० आणि दिव्याच्या झाडालाच बदामरूपी चार वातघरें, त्याचीं बोंडे व त्याचीं फुलें होती. २१ आणि त्यांतून निघणाऱ्या साहा खांद्यांतील दोन खांद्यांखाली त्यांच्यांतील बोंड आणि दोन खांद्यांखाली त्यांच्यांतील बोंड आणि दोन खांद्यांखाली त्यांच्यांतील बोंड होतें. २२ त्याचीं बोंडे व त्याच्या खांद्या त्यांच्यांतीलच होत्या; तें संपूर्ण घडीव शुद्ध सोन्याचा एकच तुकडा होता. २३ आणि त्याचे सात दिवे व त्याचे चिमटे व त्याचीं ओमपात्रें त्याने शुद्ध सोन्याचीं केलीं. २४ तें व त्याचें सर्व सामान एक तालांत शुद्ध सोन्याचें त्याने केलें.

२५ आणि त्याने शिष्टी लांकडांची धूपवेदी केली; तिची लांबी हातभर व तिची रुंदी हातभर, असें चारस, आणि तिची उंची दोन हात होती; तिचीं शिंगें त्यांतीलच होती. २६ आणि त्याने तिला तिचा माथा व सभोंवतें तिच्या बाजूंचीं शिंगें यांस शुद्ध सोन्याने मढविलें, आणि तिला चहुंकडे सोन्याचा कांठ केला. २७ आणि तिच्यासाठीं तिच्या कांठाखाली तिच्या दोहींकडे, तिच्या दोन बाजूंवर, तिला नेण्याच्या काठ्या यांचीं घरें होण्यासाठीं सोन्याच्या दोन कड्या त्याने केल्या. २८ आणि काठ्या शिष्टी लांकडांच्या करून त्यांस सोन्याने मढविलें. २९ आणि त्याने अभिषेकाचें पवित्र तेल व किराण्यांचा शुद्ध धूप, गांध्याचें काम, असा केला.

अध्याय ३८.

आणि त्याने होमवेदी शिष्टी लांकडांची केली; तिची लांबी पांच हात व तिची रुंदी पांच हात असी चारस, आणि तिची उंची तीन हात होती. २ आणि तिच्या चार कोंपऱ्यांवर तिचीं शिंगें केलीं; त्यातीलच तिचीं शिंगें होती; आणि त्याने तिला पितळाने मढविलें. ३ आणि वेदीचें सर्व सामान, भांडी व चेतणारी व शिंपणारी, काटे व अभिप्रात्रें त्याने केलीं, तिचें सर्व समान पितळाचें केलें. ४ आणि वेद्यासाठीं तिच्या कांठाखाली तिच्या मध्यापर्यंत नीच जाळीचें काम असी पितळाची चाळण त्यानी केली. ५ आणि चाळणीच्या चार कोंपऱ्यांस काट्यांचीं धरें, अशा पितळाच्या चार कड्या त्याने ओतून केल्या. ६ आणि त्याने शिष्टी लांकडांच्या काठ्या करून त्यांस पितळाने मढविलें. ७ आणि काठ्यांकडून वेदी नेण्यास त्याने त्या त्याच्या बाजूकडल्या कड्यांत घातल्या; त्याने ती फळ्यांचें पोकळ असी केली. ८ आणि सभामंडपाच्या दारी ज्या जमून मिळत असत, त्यांच्या आरस्यातून पितळाचें गमाळ व त्याची मांडणी त्याने पितळाची केली. ९ आणि त्याने अंगण केलें; दक्षिणेकडल्या आर्गीं अंगणाचीं पाडणीं कांतलेल्या बारीक सुताचीं शंभर हात. १० त्यांचे खांब वीस, आणि त्यांच्या उथळ्या पितळाच्या वीस, खांबांचे आंकडे व त्यांचे सर रुप्याचे केले. ११ आणि उत्तर आर्गीं शंभर हात पाडणीं, त्यांचे खांब वीस, आणि यांच्या उथळ्या पितळाच्या वीस, खांबांचे आंकडे व त्यांचे सर रुप्याचे केले. १२ आणि पश्चिम आर्गीं पन्नास हात पाडणीं यांचे खांब दाहा, व यांच्या उथळ्या दाहा, खांबांचे आंकडे व त्यांचे सर रुप्याचे. १३ आणि पुढच्या आर्गीं उगवतेस पन्नास हात; १४ एकीकडे पंधरा हात पाडणीं; त्यांचे खांब तीन व यांच्या उथळ्या तीन. १५ आणि दुसरीकडे तसेंच, अंगणातील दरवाज्याच्या दऱ्याकडे व तिकडे पंधरा हात पाडणीं, यांचे खांब तीन व यांच्या उथळ्या तीन, असे केले. १६ अंगणाचीं सर्व पाडणीं चहुकडे कांतलेल्या बारीक सुताचीं होती. १७

आणि खांबांसाठीं पितळाच्या उथळ्या, खांबांचे आंकडे व त्यांचे सर रुप्याचे, आणि त्यांच्या शिखराचें मढण रुप्याचें आणि अंगणाच्या सर्व खांबांचे जे सर ते रुप्याचे होते. १८ आणि अंगणाच्या दरवाज्याचा पडदा वेलबुटीचा, निळें व जांबळें व किरमिजरींगी व कांतलेलें बारीक सूत, यांचा होता; आणि त्याचा विस्तार वीस हात, व त्याच्या रुंदीची उंची अंगणाच्या पाडण्यांप्रमाणें पांच हात होती. १९ आणि दरवाज्याचीं पाडणीं यांचे खांब चार, व यांच्या पितळाच्या उथळ्या चार, त्यांचे आंकडे रुप्याचे व त्यांच्या शिखरांचें मढण आणि त्यांचे सर रुप्याचे होते. २० आणि मंडपाच्या व अंगणाच्या चहुकडल्या सर्व मेखा पितळाच्या होत्या. २१ लेव्याच्या सेवेसाठीं जो संकेतलेखाचा मंडप, त्या मंडपाची जी याद मोश्याच्या सांगण्याप्रमाणें याज्ञक आहरोनाचा पुत्र इथामार याकडून केलेली, ती ही आहे. २२ घबूदाच्या वंशातील हूर याचा पुत्र डूरी याचा पुत्र नबालेल याने तर जें काही परमेश्वराने मोश्याला आज्ञा करून सांगितलें, तें केलें. २३ आणि दानाच्या वंशातील अहीसामास याचा पुत्र आहलियाब त्याच्या संगती होता; हा कोरणारा आणि निळें व जांबळें व किरमिजरींगी व बारीक सूत, यांचा बुटीदार व वेलबुटीचें काम करणारा असा होता. २४ पवित्रस्थानाच्या सर्व कामांत जें अवघें सोनें कामाला लाविलेलें होतें, छणजे अर्पिलेलेंच सोनें, तें एकुणतीस तालांत आणि पवित्रस्थानाच्या शेकेलाप्रमाणें सातशें तीस शेकेल होतें. २५ आणि समुदायातील झाडा देणाऱ्यांचें रुपें शंभर तालांत, आणि पवित्रस्थानाच्या शेकेलाप्रमाणें एक हजार सातशें पंचाहत्तर शेकेल होतें. २६ जे झाडा देण्यास गेले, वीस वर्षांचे व त्यांहून अधिक, ते सर्व छणजे साहा लाख तीन हजार साडे पांचशें यांतील प्रत्येकाला एक बेका छणजे पवित्रस्थानांतील शेकेलाप्रमाणें अर्धा शेकेल होता. २७ आणि ते शंभर तालांत रुपें पवित्रस्थानाच्या उथळ्या व एफोदाच्या उथळ्या ओतण्यास लागले, शंभर तालांतच एकशें उथळ्या; एक उथळी एका तालांताची होती. २८ आणि ते एक

हजार सातशे पंचाहत्तर शेकल यांतून त्याने खांबांचे आंकडे केले, आणि त्यांचीं शिखरे मढविलीं, आणि त्यांचे सर केले. २९ आणि अर्पिलेलें पितळ सत्तर तालांत आणि दोन हजार चारशे शेकल होतें. ३० आणि त्यांतून त्याने सभामंडपाच्या दाराच्या उथळ्या, आणि पितळाची वेदी, आणि तिला जी पितळाची चाळण ती, आणि वेदीचे सर्व सामान केले. ३१ आणि अंगणाच्या चहुंकडल्या उथळ्या आणि अंगणातील दरवाज्याच्या उथळ्या, आणि मंडपाच्या सर्व मेखा, आणि अंगणाच्या चहुंकडल्या सर्व मेखा केल्या.

अध्याय ३९.

आणि निळें व जांबळें व किरमिजरंगी यांतून त्यानी पदवीचीं वस्त्रें पवित्रस्थानांतील कामासाठीं केलीं, तसें आहारोनासाठीं जीं पवित्र वस्त्रें तो परमेश्वराने ज्याप्रमाणें मोश्याला आज्ञा दिली त्याप्रमाणें त्यानी केलीं. २ एफोद तर त्याने सोनें, निळें, जांबळें व किरमिजरंगी व बारीक सूत, यांचें केले. ३ आणि त्यानी सोन्याचीं पत्रें विस्तारिलीं, मग बुटीदार काम, निळें व जांबळें व किरमिजरंगी व बारीक सूत, यांमध्ये लायूं करायलास तंतु केले. ४ त्या एफोदाच्या जडणाच्या खांदपट्ट्या त्यानी केल्या, तसें तें त्याच्या दोन वरल्या कांठीं जडलें गेलें. ५ आणि त्यावर जें त्याला आवळण्यास बुटीदार वेष्टन त्याच्यातील त्याच्या कामाप्रमाणें, सोनें, निळें व जांबळें व किरमिजरंगी व बारीक सूत, यांचें; जसी परमेश्वराने मोश्याला आज्ञा दिली, तसें तें केले.

६ आणि शोहामपाषाण सोन्याच्या कोंदणानी सोदाचास मुद्रेवरचीं कोरणीं, याप्रमाणें इस्राएलाच्या पुत्रांचीं नावें कोरलेलीं, असे त्यानी केले. ७ आणि इस्राएलाच्या संतानांसाठीं मुचविण्याचे पाषाण होण्यास त्याने त्यांस एफोदाच्या खांदपट्ट्यावर जसी परमेश्वराने मोश्याला आज्ञा दिली, तसे लाविले. ८ आणि एफोदाच्या कामासारिखा, सोनें, निळें व जांबळें व किरमिजरंगी व कांतलेलें बारीक सूत, यांचा बुटीदार कामाचा उरपट त्याने केला. ९ तो चौरस व दुहिरी

होता, दुणल्यावर त्याची लांबी वीतभर व त्याची रुंदी वीतभर, असा त्यानी उरपट केला. १० आणि त्यांत त्यानी पाषाणांच्या चार पंक्ती भरिल्या, एक पंक्ति आरक्तक, हिरवपिंगडी व विजक; ही पहिली पंक्ति; ११ आणि दुसरी पंक्ति नोफेक, निळारंगी व याहलोम; १२ आणि तिसरी पंक्ति लेशम, विचित्रक व द्राक्षरंगी; १३ आणि चवथी पंक्ति ताशीश, शोहाम व याशफे होती; त्यांच्या भरण्यानी सोन्याच्या कोंदणांत ते खचीत होते. १४ आणि हे पाषाण इस्राएलाच्या पुत्रांच्या नांवानी युक्त, त्यांच्या नांवांवरून बारा मुद्रेवरच्या कोरणानी एक एक आपापल्या नांवाने बारा वंदांप्रमाणें असे होते. १५ आणि उरपटावर शेवटांस शुद्ध सोन्याच्या पीळकामी सांखळ्या त्यानी केल्या. १६ आणि त्यानी सोन्याचीं दोन कोंदणें व सोन्याच्या दोन कड्या केल्या, आणि त्या दोन कड्या उरपटाच्या वरल्या दोन कोनांवर लाविल्या. १७ आणि उरपटाच्या कोनांवरल्या दोन कड्यांत त्यानी त्या दोन पिळलेल्या सोन्याच्या सांखळ्या घातल्या. १८ आणि पिळलेल्या सांखळ्यांचे दुसरे दोन शेवट त्या दोन कोंदणांत घालून त्यांस एफोदाच्या खांदपट्ट्यावर त्याच्या समोरल्या अंगीं घातले. १९ आणि त्यानी सोन्याच्या दोन कड्या करून उरपटाच्या दोन कोनांवर त्याचा जो कांठ एफोदाच्या वरती, त्यावर आत लाविल्या. २० आणि त्यानी सोन्याच्या दुसऱ्या दोन कड्या केल्या, आणि त्यांस एफोदाच्या दोन खांदपट्ट्यांवर खालीं त्याच्या समोरल्या अंगीं त्याच्या जडण्याच्या ठिकाणीं एफोदाचे बुटीदार वेष्टन याच्या वरती लाविल्या. २१ आणि त्यानी उरपटाला याच्या कड्यानी एफोदाच्या कड्यांसीं निळ्या दोरीने बांधिलें, असें कीं तो एफोदाच्या बुटीदार वेष्टनावर व्हावा, आणि उरपट एफोदावरून न निघावा; जसी परमेश्वराने मोश्याला आज्ञा दिली, तसा.

२२ आणि त्याने एफोदाच्या संगतीचा झगा विणकर कामाचा संपूर्ण निळ्याचा, असा केला. २३ आणि झग्याचें भोंक त्याच्यामध्ये चिलखताच्या भोंकासारिखें, तो न फाटावा झगून त्याच्या तोंडाला सभोवतील गोट होता. २४

आणि त्यानी झग्याच्या पदरांवर निळें व जांबळें व किरमिजरंगी सूत, यांची डाळिंबें केली. २५ आणि त्यानी शुद्ध सोन्याचीं पुंगरें केली, आणि तीं पुंगरें डाळिंबाच्या मध्ये झग्याच्या पदरांवर डाळिंबाच्या आड सभोंवतें लाविली. २६ से- केसाठीं झग्याच्या सभोंवतें पदरांवर पुंगरूं व डाळिंब, पुंगरूं व डाळिंब असें केलें; असी परमेश्वराने मोश्याला आज्ञा दिली, तसें. २७ आणि त्यानी आहरोनासाठी व त्याच्या पुत्रांसाठी विणकर कामाचे बारीक सुताचे अंमरखे केले. २८ आणि बारीक सुताचा फेटा, आणि बारीक सुताचीं शोभायमान पांघोटी, आणि जवसाचें नाखसूत, यांचे चोळणे. २९ आणि कांतलेलें बारीक सूत व निळें व जांबळें व किरमिजरंगी, यांचा काच्या वेलवुटीच्या कामाचा; असी परमेश्वराने मोश्याला आज्ञा दिली, तसा त्यानी केला. ३० आणि त्यानी तें पवित्र किरीटफूल शुद्ध सोन्याचें केलें, आणि त्यावर परमेश्वरासाठी पवित्र, हा लेख मुद्रेवरच्या कोरणानी लिहिला. ३१ आणि फेंद्यासीं वरतीं लावायास त्यानी त्यावर निळ्याची दोरी घातली; असी परमेश्वराने मोश्याला आज्ञा दिली, तसी. ३२ असें सभामंडपाच्या राहोटीचें सर्व काम समाप्त झालें, कां कीं इस्राएलाच्या संतानानी तें केलें; ज्याप्रमाणें परमेश्वराने मोश्याला आज्ञा दिल्या, त्या अवघ्याप्रमाणें त्यानी केलें.

३३ मग त्यानी मोश्याजवळ राहोटीसुद्धां मंडप आणिला, आणि त्याचें सर्व सामान, त्याचीं अडकणें, त्याच्या फळ्या, त्याचे अडसर, आणि त्याचे खांब, व त्याच्या उथळ्या; ३४ आणि एडक्यांच्या आरक्त केलेल्या कातड्यांचें आच्छादन, व तहडश कातड्यांचें आच्छादन, व अंतरवस्त्र पडदा; ३५ संकेतलेखाचा कोश, व त्याच्या काठ्या, व दयासन; ३६ मेज याचें सर्व सामान, आणि दर्शनीय अपूप. ३७ शुद्ध दिव्याचें झाड याचीं टक्कीं, झणजे लावण्याचे दिवे आणि त्याचें सर्व सामान, व उजेडाचें तेल; ३८ आणि सोन्याची वेदी, व अभिषेकाचें तेल, व किराण्यांचा धूप, व मंडपाच्या दाराचा पडदा; ३९ पितळाची वेदी आणि तिला जी पितळाची चळण तिच्या काठ्या,

आणि तिचें सर्व सामान; गंगाळ व त्याची मंडणी; ४० अंगणाची पाडगी, त्याचे खांब, व त्याच्या उथळ्या, आणि अंगणाच्या दरवाजासाठी जो पडदा, त्याचे दोरे, व त्याच्या मेला, आणि सभामंडपाच्या राहोटीविषयींच्या सवेंचें सर्व सामान; ४१ पवित्रस्थानातील सेवेसाठी पदवीचीं वस्त्रें, आहरोन याजक यासाठी पवित्र वस्त्रें, आणि याजकपणासाठी त्याच्या पुत्रांचीं वस्त्रें, हीं आणिली. ४२ ज्याप्रमाणें परमेश्वराने मोश्याला आज्ञा दिल्या, त्या सर्वांप्रमाणें इस्राएलाच्या संतानानी अवघें काम केलें. ४३ तेव्हा मोश्याने तें अवघें काम पाहिलें, आणि प्राहा, त्यानी तें केलें होतें; असी परमेश्वराने आज्ञा दिली होती, तसें त्यानी केलें; मग मोश्याने त्यास आशीर्वाद दिला.

अध्याय ४०.

तेव्हा परमेश्वराने मोश्याला असें सांगितलें कीं, २ “पहिल्या महिन्यांत महिन्याच्या पहिल्या दिवसी, तूं सभामंडपाची राहोटी उभी कर. ३ आणि त्यांत संकेतलेखाचा कोश ठेव, आणि कोशाच्या आड अंतरवस्त्र लावून पडदा दे. ४ आणि मेज आणून त्याचें सामान सिद्ध ठेव, आणि दिव्याचें झाड आणून त्याचे दिवे लाव. ५ आणि घुमासाठीं सोन्याची वेदी संकेतलेखाच्या कोशापुढें ठेव, आणि मंडपाला दाराचा पडदा लाव. ६ आणि सभामंडपाच्या राहोटीच्या दारपुढें होमवेदी ठेव. ७ आणि सभामंडप व वेदी यांच्या मध्ये गंगाळ ठेवून त्यांत पाणी घाल. ८ आणि चहुंकडे अंगणाचा आवार घालून अंगणाच्या दरवाज्याचा पडदा लाव. ९ आणि अभिषेकाचें तेल घेऊन मंडपाचें आणि त्यांत जें अवघें, त्याचें उटणें करून त्याला व त्याच्या सर्व सामानाला पवित्र कर, आणि तो पवित्र असावा. १० आणि होमवेदी व तिचें सर्व सामान यांचें उटणें करून वेदीला पवित्र कर, आणि ती परम पवित्र असी वेदी असावी. ११ आणि गंगाळाला त्याच्या मंडणीसुद्धां उटणें करून त्याला पवित्र कर. १२ आणि आहरोनाला व त्याच्या पुत्रांस सभामंडपाच्या दाराजवळ आणून

त्यांस पाण्याने धू. १३ आणि पवित्र वस्त्रें आहरोनाच्या अंगी घालून त्याला अभिषेक कर, तसें त्याला पवित्र कर, झणजे त्याने माझ्याजवळ याज्ञकपण करावें. १४ आणि त्याच्या पुत्रांस जवळ आणून त्यांच्या अंगी अंगरखे घाल. १५ आणि जसां त्वां त्यांच्या बापाला अभिषेक केल, तसा त्यांस अभिषेक कर, झणजे त्यानी माझ्याजवळ याज्ञकपण करावें, आणि त्यांच्या पिढ्यान्पिढी परंपरा याज्ञकपणासाठीं त्यांचा अभिषेक त्यांस होत जाजा." १६ तेव्हां मोश्याने तें केलें, त्याप्रमाणें परमेश्वराने त्याला आज्ञा दिव्हा, त्या सर्वांप्रमाणें त्याने केलें.

१७ आणि असें झालें कीं दुसऱ्या वर्षातील पहिल्या महिन्याच्या पहिल्या दिवसीं मंडप उभा झाला. १८ आणि मोश्याने मंडप असा उभा केला कीं त्याने त्याच्या उथळ्या मांडून त्याच्या फळ्या लाविल्या, आणि त्याचे अडसर भरिले, आणि त्याचे खांब उभे केले. १९ आणि त्याने मंडपावर राहोटी विस्तारिली, आणि वरती राहोटीचें आच्छादन तिजवर घातलें; जसी परमेश्वराने मोश्याला आज्ञा दिल्ली, तसें. २० आणि त्याने संकेतलेख घेऊन कोशांत ठेविला, आणि काठ्या कोशाला घातल्या, आणि वरलें दयासन कोशावर घातलें. २१ मग त्याने कोश मंडपांत आणिला, आणि अंतरवस्त्र पडदा अडकावून संकेतलेखाच्या कोशाचा आडपडदा दिव्हा; जसी परमेश्वराने मोश्याला आज्ञा दिल्ली, तसा. २२ आणि सभामंडपाच्या राहोटीच्या उत्तर बाजूस पडदाजोहर मेज ठेविलें. २३ आणि त्याजवर परमेश्वरासमोर अपुपाची मांडणूक केली; जसी परमेश्वराने मोश्याला आज्ञा दिल्ली, तसी. २४ आणि सभामंडपांत मेजासमोर मंडपाच्या दक्षिण बाजूस दिव्याचें झाड ठेविलें. २५ मग

परमेश्वराच्यासमोर ते दिवे लाविले, जसी परमेश्वराने मोश्याला आज्ञा दिल्ली, तसे. २६ आणि त्याने सोन्याची वेदी सभामंडपांत पडद्याच्यासमोर ठेविली. २७ आणि त्यावर किराण्याचा धूप केला; जसी परमेश्वराने मोश्याला आज्ञा दिल्ली, तसा. २८ आणि त्याने मंडपाला दाराचा पडदा लाविला. २९ आणि सभामंडपाच्या राहोटीतल्या दारीं होमवेदी ठेवून तिजवर पशुहोम व नैवेद्य अर्पिला; जसी परमेश्वराने मोश्याला आज्ञा दिल्ली, तसा. ३० आणि सभामंडप व वेदी यांच्या मध्यें त्याने गंगाळ ठेवून धुण्यासाठीं त्यांत पाणी घातलें. ३१ मग मोश्याने व आहरोनाने व त्याच्या पुत्रानी आपले हात व आपले पाय त्यांतून धुतले. ३२ जेव्हां ते सभामंडपांत गेले, आणि जेव्हां वेदीजवळ गेले, तेव्हां धुतले; जसी परमेश्वराने मोश्याला आज्ञा दिल्ली, तसे. ३३ आणि त्याने मंडप व वेदी यांच्या चहुंकडे अंगणाचा आवार उभारिला, आणि अंगणाच्या दरवाज्याचा पडदा लाविला; असें मोश्याने तें काम समाप्त केलें.

३४ मग त्या ढगाने सभामंडपाला झांकिलें, आणि परमेश्वराचें गौरव मंडपांत भरिलें. ३५ तेव्हां मोश्याच्याने सभामंडपांत जाववलें नाहीं, कां कीं तो ढग त्याजवर राहिला, आणि परमेश्वराचें गौरव मंडपांत भरिलें. ३६ नंतर इस्राएलाचीं संतानें आपल्या सर्व चालण्यांत जेव्हां तो ढग मंडपावरून चढला तेव्हां निघत असत. ३७ परंतु जेव्हां तो ढग चढला नाहीं, तेव्हां त्याच्या चढण्याच्या दिवसापर्यंत निघत नसत. ३८ कां तर इस्राएलाच्या संपूर्ण घराण्याच्या दृष्टींत त्यांच्या सर्व चालण्यांत परमेश्वराचा ढग दिवसां मंडपावर होता, आणि रात्री त्यावर अग्नि होता.

मोश्याने लिहिलेलें तिसरें पुस्तक ;

झणजे

लेवीय.

अध्याय १.

अणखी परमेश्वराने मोश्याला हाक मारून सभामंडपांतून त्याला असें सांगितलें ; २ “तूं इस्राएलाच्या संतानांस बोलून त्यांस सांग की, जर तुमच्यांतला माणूस परमेश्वराला पशूंतल्यांचें अर्पण करील, तर तुझी आपलें अर्पण गुरांचें किंवा बकऱ्यांचें करा. ३ जर त्याचें अर्पण गुरांतल्यांचा होम असला, तर त्याने सांगोपांग नर असा अर्पावा, त्यावर परमेश्वराची प्रसन्नता होण्यासाठी त्याने तो सभामंडपाच्या दारीं अर्पावा. ४ आणि त्याने आपला हात होमपशूच्या डोक्यावर ठेवावा, मग त्याच्या प्रायश्चित्तासाठी तो मान्य केला जाईल. ५ आणि त्याने तो गोऱ्या परमेश्वरापुढें कापावा; नंतर आहरोनाचे पुत्र याजक यानी त्याचें रक्त आणावें; आणि जी वेदी सभामंडपाच्या दारीं आहे, तिजवर चहुंकडे तें रक्त शिंपडावें. ६ आणि त्याने होमपशूचें कातडें काढावें, मग तो तोडून त्याचे तुकडे करावे. ७ आणि आहरोन याजक याच्या पुत्रानी वेदीवर अभि ठेवून त्या अभीला लांकडें लावावीं. ८ मग वेदीवर जो अभि, त्यावरल्या लांकडांवर आहरोनाचे पुत्र याजक यानी तें तुकडे व शिर व मांदें ठेवावें. ९ आणि त्याने त्याचीं अंतडीं व त्याचे पाय पाण्याने धुवावे, मग याजकाने वेदीवर तीं अवधीं जाळावीं; हा होम परमेश्वराला शांतिकारक सुगंध असें अर्पण आहे. १० आणि होमासाठी त्याचें अर्पण जर कळपांतल्याचें, झणजे मेंढराचें किंवा शेरडाचें असलें, तर त्याने तें सांगोपांग नर याचें करावें. ११ आणि त्याने वेदीच्या उत्तर बाजूस परमेश्वरासमोर तो कापावा; मग आहरोनाचे पुत्र याजक यानी त्याचें रक्त वेदीवर चहुंकडे शिंपडावें. १२ आणि त्याने त्याचें शिर व त्याचें मांदें यांसुद्धां त्याला तोडून त्याचे तुकडे करावे, मग याजकाने ते

वेदीवरल्या अभीवरच्या लांकडांवर ठेवावे. १३ आणि त्याने अंतडीं व पाय पाण्याने धुवावे; मग याजकाने तीं अवधीं अर्पून वेदीवर जाळावीं; हा होम परमेश्वराला शांतिकारक सुगंध असें अर्पण आहे. १४ आणि परमेश्वरासाठी त्याचें अर्पण जर पांखरांतल्याचा होम असला, तर त्याने आपलें अर्पण होण्याचें अथवा पारव्याच्या पिलाचें करावें. १५ तेव्हां याजकाने तें वेदीजवळ आणून त्याचें शिर मुरगाळून काढावें आणि वेदीवर जाळावें, आणि त्याचें रक्त वेदीच्या बाजूवर पिळावें. १६ मग त्याच्या पिसांसुद्धां त्याचा कोठा काढून वेदीजवळ पूर्वेकडे, राखेच्या ठिकाणीं टाकावा. १७ नंतर तुकडे न करिता त्याच्या पंखांमधून त्याला चिरावें, मग याजकाने वेदीवर अभीवरल्या लांकडांवर जाळावें; हा होम परमेश्वराला शांतिकारक सुगंध असें अर्पण आहे.”

अध्याय २.

“आणि जेव्हां कोणी परमेश्वराला नैवेद्य अर्पण करील, तेव्हां त्याचें अर्पण सपीठ व्हावें, आणि त्याने त्यावर तेल ओतावें, आणि त्यावर धूप ठेवावा. २ मग तें आहरोनाचे पुत्र याजक यांजवळ आणावें, नंतर त्यातून झणजे त्यांतल्या सपिठांतून व त्यांतल्या तेलाने त्यावरल्या सर्व धुपासुद्धां याजकाने आपल्या मुठीने मूठभर घेउन सुचनेसाठी त्यांतलें काहीं वेदीवर जाळावें; परमेश्वराला शांतिकारक सुगंध असें अर्पण आहे. ३ मग त्या नैवेद्यातून जें उरेल, तें आहरोनाचें व त्याच्या पुत्रांचें व्हावें; तें परम पवित्र, परमेश्वराला जीं अर्पणें त्यांतलें आहे. ४ आणि भट्टीत भाजलेलें नैवेद्य अर्पण जर करतील, तर तेलाने मळलेल्या सपिठाच्या बेखमीर पोळ्या, अथवा तेलाने माखलेले बेखमीर पापड, असें असावें. ५ आणि जर तुजें अर्पण तव्यावरला नैवेद्य असला, तर सपिठाचा, तेलाने माखलेला

खमीर, असा असावा. ६ तूं त्याचे तुकडे करून त्यावर तेल ओत; हा नैवेद्य आहे. ७ आणि जर तुझे अर्पण कढईतला नैवेद्य असला, तर तेलाने सपिटाचा करावा. ८ आणि यांतला जो नैवेद्य केलेला, तो परमेश्वराजवळ आणून याजकापासीं सादर कर; मग त्याने तो वेदीजवळ आणावा. ९ नंतर याजकाने नैवेद्यातून सुचनेसाठीं कांहीं घेऊन वेदीवर जाळावे; परमेश्वराला शांतिकारक सुगंध असें अर्पण आहे. १० आणि नैवेद्यातून जें उरेल, तें आहरोनाचें व त्याच्या पुत्रांचें व्हावे; तें परम पवित्र, परमेश्वराला जीं अर्पण त्यांतलें आहे. ११ जो कांहीं नैवेद्य तुझी परमेश्वराला अर्पण, तो खमीराने केलेला नसावा; कारण कीं कांहीं खमीर अथवा कांहीं मध यांतून तुझी परमेश्वराला अर्पण करून जाळूं नये. १२ पहिल्या उत्सनांतलें अर्पण तुझी परमेश्वराला करावे; परंतु तें शांतिकारक सुवासासाठीं वेदीवर अर्पण नये. १३ अणखी तूं आपल्या नैवेद्याच्या प्रत्येक अर्पणांत मीठ घाल; द्राणजे आपल्या देवाच्या कराराविषयीं मीठ आपल्या नैवेद्यांत घालावाचु नको; आपल्या प्रत्येक अर्पणासुद्धां मीठ अर्पण. १४ आणि जर तूं प्रथम उत्सनांचा नैवेद्य परमेश्वराला अर्पण करशील तर अर्पणाने भाजलेलीं कणसें, द्राणजे कुटून काढलेले दाणे यांतला तुझ्या प्रथम उत्सनांचा नैवेद्य अर्पण कर. १५ आणि त्यावर तेल घाल, धूपहि त्यावर ठेव; हा नैवेद्य आहे. १६ आणि याजकाने त्यांतली मूचवण द्राणजे त्या दाण्यांतलें आणि त्या तेलालें कांहीं घेऊन सर्व धूपामुद्धां जाळावे; हें परमेश्वराला अर्पण आहे."

अध्याय ३.

१ आणि जर त्याचें अर्पण शांतिकारक यज्ञ असला, जर तो तें गुरांतून वाहतो तर तें, न किंवा मादी असो, त्याने तें सांगोपांग असें परमेश्वरासमोर आणावें. २ आणि त्याने आपल्या यज्ञपशूच्या डोक्यावर आपला हात ठेवावा, आणि सभामंडपाच्या दारीं तो कापावा, मग आहरोनाच्या पुत्रानी त्याचें रक्त वेदीवर चहुंकडे शिंपडावें. ३ आणि शांतिकारक यज्ञांतून

त्याने हें अर्पण परमेश्वराला करावें, अंतर्झांस झांकणारें मादें व अंतर्झांवरलें सर्व मादें; ४ आणि दोन गुदें व त्यावर जें मादें जें कुसींसी तें, आणि काळजाकडली सांगड, ही त्याने गुर्यासुद्धां काढावी; ५ मग आहरोनाच्या पुत्रानी वेदीवर जो अग्नि त्यावरल्या लांकडावर जें होमासाठीं अर्पिल्लें, त्यावर हीं जाळावीं; परमेश्वराला शांतिकारक सुगंध असें अर्पण आहे. ६ आणि त्याचें अर्पण परमेश्वरापासीं शांतिकारक यज्ञासाठीं, जर शेळ्यांमंद्यांतून असलें तर त्याने तें सांगोपांग नर अथवा मादी असें अर्पण करावें. ७ जर तो आपलें अर्पण मेंढराचें करितो, तर त्याने तें परमेश्वरासमोर आणावें. ८ मग आपल्या यज्ञपशूच्या डोक्यावर आपला हात ठेवावा, आणि सभामंडपापुढें तो कापावा; नंतर आहरोनाच्या पुत्रानी त्याचें रक्त वेदीवर चहुंकडे शिंपडावें. ९ आणि त्याने शांतिकारक यज्ञांतून हें अर्पण परमेश्वराला करावें, त्याचें मादें व संपूर्ण शेणुट, हें त्याने माजकण्यांजवळून काढावें, व अंतर्झांस झांकणारें मादें आणि अंतर्झांवर जें सर्व मादें; १० आणि दोन गुदें व त्यावर जें मादें जें कुसींसी आणि काळजाकडली सांगड, ही त्याने गुर्यासुद्धां काढावी; ११ मग याजकाने हें वेदीवर जाळावे; परमेश्वराला अर्पणाचें अन्न आहे. १२ आणि जर त्याचें अर्पण शेरडाचें असलें, तर त्याने तें परमेश्वरासमोर आणावें. १३ मग त्याने आपला हात त्याच्या डोक्यावर ठेवावा, आणि सभामंडपापुढें तें कापावें; नंतर आहरोनाच्या पुत्रानी त्याचें रक्त वेदीवर चहुंकडे शिंपडावें. १४ आणि त्याने त्यांतून आपलें अर्पण परमेश्वराला करावें, द्राणजे अंतर्झांस झांकणारें मादें व अंतर्झांवर जें सर्व मादें; १५ आणि दोन गुदें व त्यावरलें मादें, जें कुसींसी तें आणि काळजाची सांगड, ही त्याने गुर्यासुद्धां काढावी; १६ मग याजकाने वेदीवर हीं जाळावीं; शांतिकारक सुवासासाठीं अर्पणाचें अन्न आहे; सर्व मादें परमेश्वरासाठींच आहे. १७ तुमच्या पिढ्यांतून तुमच्या सर्व वस्त्रांत हा सर्वकाळचा नेम, कीं तुझी कांहीं मादें व कांहीं रक्त खाऊं नये."

अध्याय ४.

अणखी परमेश्वराने मोश्याला असें सांगितलें
२ "इस्त्राएलाच्या संतानांस असें सांग कीं,
जर मनुष्य चुकून पाप करितो; परमेश्वरा-
च्या सर्व आज्ञा मोडून अथवा त्यांतली एक
मोडून जीं न करावीं तीं कर्म करितो; ३ जर
अभिषिक्त याज्ञक लोकांच्या दोषाप्रमाणें पाप करि-
तो, तर त्याने आपण केलेल्या पापासाठीं तरणा
सांगोपांग खोंड असा पापहारक यज्ञ परमेश्वरा-
ला करावा. ४ तेव्हां त्याने तो खोंड सभा-
मंडपाच्या दाराजवळ परमेश्वरासमोर आणावा,
आणि आपला हात खोंडाच्या डोक्यावर ठेवावा,
मग परमेश्वरासमोर खोंड कापावा. ५ नंतर
अभिषिक्त याज्ञकाने त्या खोंडाचें कांहीं रक्त घे-
उन सभामंडपांत आणावें. ६ मग याज्ञकाने
आपलें बोट रक्तांत बुचकळून कांहीं रक्त पर-
मेश्वरासमोर पवित्रस्थानाच्या पडद्यासमोर सात
वेळां शिंपडावें. ७ आणि परमेश्वरासमोर सु-
यंध द्रव्यांची धूपवेदी जी सभामंडपांत, तिच्या
शिगांस याज्ञकाने कांहीं रक्त लावावें; मग खों-
डाचें सर्व रक्त, सभामंडपाच्या दारापुढें जी होम-
वेदी, तिच्या फयाजवळ ओतावें. ८ आणि त्याने
पापहारक यज्ञासाठीं खोंडाचें सर्व मादें त्यांतून
काढावें; अंतड्यांस झांकणारें मादें व अंतड्यावर
जें सर्व मादें; ९ आणि दोन गुदें व त्यावर जें
मादें जें कुसीसी तें, आणि काळजाकडली सांगड,
ही त्याने गुण्यासुद्धा काढावी. १० जशी शांति-
कारक यज्ञपशूंतून काढिली होती, तशी; आणि या-
ज्ञकाने होमवेदीवर तीं जाळावीं. ११ परंतु त्याने
खोंडाचें कातडें व त्याचें सर्व मांस, त्याच्या शिरा-
सुद्धा व त्याच्या पायांसुद्धा आणि त्याचीं अंतडीं
व त्याची विष्टा. १२ असा सर्व खोंड छावणी-
च्या बाहेर, शुद्ध ठिकाणीं, राख टाकण्याच्या जा-
ग्यावर न्यावा; आणि त्याला लांकडावर ठेवून
अग्नीने जाळावें, राख टाकण्याच्या जाग्यावर तो
जाळावा. १३ अणखी इस्त्राएलाचा सर्व समु-
दाय जर चुकून पाप करितो; आणि तो गोष्ट
मंडळीच्या दृष्टीपासून गुप्त असतांही परमेश्वरा-
च्या सर्व आज्ञांतली एक मोडून जीं कर्म न करावीं

तीं केल्याने दोषी होतो; १४ तर जें त्यानी
पाप केलें, तें पाप जेव्हां कळेल, तेव्हां मंड-
ळीने पापहारक यज्ञासाठीं तरणा खोंड अर्पवा;
आणि त्यानी तो सभामंडपापुढें आणावा. १५
मग समुदायाच्या वडिलानी आपले हात परमेश्वरा-
समोर खोंडाच्या डोक्यावर ठेवावे, नंतर
परमेश्वरासमोर खोंड कापावा. १६ मग अभि-
षिक्त याज्ञकाने त्या खोंडाचें कांहीं रक्त सभा-
मंडपांत आणावें. १७ आणि याज्ञकाने आपलें
बोट बुचकळून परमेश्वरासमोर पडद्यापुढें कांहीं
रक्त सातवेळां शिंपडावें. १८ आणि सभामंड-
पांत जी वेदी परमेश्वरासमोर, तिच्या शिगांस
कांहीं रक्त लावावें; मग सभामंडपाच्या दारीं जी
होमवेदी तिच्या फयाजवळ सर्व रक्त ओतावें.
१९ आणि त्याचें सर्व मादें त्यांतून काढून वेदी-
वर तें जाळावें. २० आणि खोंडाविषयीं कसें
करावें, तर जसें पापहारक यज्ञाच्या खोंडाविषयीं
केलें, तसें याविषयीं करावें, मग याज्ञकाने त्याच्या-
साठीं प्रायश्चित्त केल्यावर त्याची क्षमा होईल.
२१ खोंडाला तर छावणीच्या बाहेर न्यावें, आणि
जसें पहिल्या खोंडाला जाळिलें, तसें याला जा-
ळावें; हा मंडळीचा पापहारक यज्ञ आहे. २२
जर अधिकारी पाप करितो, झणजे आपला देव
परमेश्वर याच्या आज्ञांतली कोणीएक मोडून जीं
कर्म न करावीं, तीं चुकून केल्याने दोषी होतो;
२३ तर त्याने जें पाप केलें तें त्याचें पाप त्याला
जेव्हां कळेल, तेव्हां त्याने आपलें अर्पण, शेळ्यां-
तलें शेरडुं सांगोपांग नर, असें आणावें. २४
आणि आपला हात शेरडाच्या डोक्यावर ठेवावा;
मग परमेश्वरापुढें, ज्या ठिकाणीं होमपशु का-
पित असतात, तेथें तो कापावा; हा पापहारक
यज्ञ आहे. २५ आणि याज्ञकाने पापहारक यज्ञप-
शूचें कांहीं रक्त आपल्या बोटाने घेउन होमवेदी-
च्या शिगांस लावावें; नंतर त्याचें रक्त होमवेदी-
च्या फयाजवळ ओतावें. २६ आणि जसें शांति-
कारक यज्ञपशूंतलें मादें, तसें त्यांतलें सर्व मादें
त्याने वेदीवर जाळावें; असें याज्ञकाने त्याच्या-
साठीं त्याच्या पापाचें प्रायश्चित्त केल्यावर त्याची
क्षमा होईल. २७ आणि देशच्या लोकांतला
कोणी मनुष्य जर चुकून पाप करितो, झणजे पर-

मेश्वराचा एक आज्ञा मोडून जीं कर्म न करावीं तीं केल्याने दोषी होतो; २८ तर त्याने केलेलें जें पाप तें त्याला जेव्हां कळेल, तेव्हां त्याने आपण केलेल्या पापासाठीं आपलें अर्पण, शेरडांतलें बकरें सांगोपांग मादी, असें आणावें. २९ आणि आपला हात यज्ञपशूच्या डोक्यावर ठेवावा; मग त्याने होमाच्या ठिकाणीं पापहारक यज्ञपशु कापावा. ३० नंतर याज्ञकाने आपल्या बोटांने त्याचें कांहीं रक्त घेऊन होमवेदीच्या शिंगांस लावावें; मग त्याचें सर्व रक्त वेदीच्या पायाजवळ ओतावें. ३१ आणि शांतिकारक यज्ञपशूंतून जसें मादें काढिलें, तसें त्याने याचें सर्व मादें काढावें; मग परमेश्वरापासीं शांतिकारक सुवासार्थां याज्ञकाने वेदीवर तें जाळावें; असें याज्ञकाने त्याच्यासाठीं प्रायश्चित्त करावें, द्यणजे त्याची क्षमा होईल. ३२ अथवा जर तो पापहारक यज्ञासाठीं मेटळू असें अर्पण आणितो, तर त्याने तें, सांगोपांग मादी, असें आणावें. ३३ मग आपला हात त्या पापहारक यज्ञपशूच्या डोक्यावर ठेवावा, आणि ज्या ठिकाणीं होमपशु कापित असतात, तेथें पापहारक यज्ञासाठीं तो कापावा. ३४ नंतर याज्ञकाने त्या पापहारक यज्ञपशूचें कांहीं रक्त आपल्या बोटांने घेऊन होमवेदीच्या शिंगांस लावावें; मग त्याचें सर्व रक्त वेदीच्या पायाजवळ ओतावें. ३५ आणि जसें शांतिकारक यज्ञाच्या मेटरांचें मादें काढिलें, तसें त्याने याचें सर्व मादें काढावें; मग याज्ञकाने वेदीवर परमेश्वराला जीं अर्पणें त्यांप्रमाणें तें जाळावें; असें त्याने केलेल्या पापामुळें त्याच्यासाठीं याज्ञकाने प्रायश्चित्त करावें, द्यणजे त्याची क्षमा होईल."

अध्याय ५.

आणि जर मनुष्य असें पाप करितो कीं आपण आपणेंचें शब्द ऐकून साक्षी आहे, परंतु त्याने पाहिलें अथवा जाणिलें असतांही तो सांगत नाही, तर त्याने आपला अन्याय सोसावा. २ किंवा जर मनुष्य कांहीं अशुद्ध वस्तूला शिवतो, द्यणजे अशुद्ध रानपशूचा मुडदा, किंवा अशुद्ध घामपशूचा मुडदा, किंवा अशुद्ध जंतूचा मुडदा, वाला शिवतो, तर तें त्याला ठाऊक नसतांही तो

अशुद्ध व दोषी होतो. ३ किंवा माणूस आपल्या ज्या कोणत्याहि अशुद्धाने अशुद्ध असेल, त्या अशुद्धाला जर शिवतो, आणि त्याला ठाऊक नाही, मग त्याला कळतें, तर तो दोषी होतो. ४ किंवा माणसें शपथ वाहून जें कांहीं अविचाराने बोलतात, तेणेंकरून जर कोणी मनुष्य वाईट करायलास अथवा बरें करायलास तोंडांतून अविचाराने बोलून शपथ वाहतो, आणि त्याला ठाऊक नाही, मग त्याला कळतें, तर तो यांतल्या एखाद्याविषयीं दोषी होतो. ५ आणि असें व्हावें कीं जेव्हां तो यांतल्या एखाद्याविषयीं दोषी होतो, तेव्हां त्याने जें पाप केलें, तें पळवून घ्यावें. ६ आणि त्याने आपण केलेल्या पापामुळें आपल्या दोषकारक यज्ञासाठीं एक मादी, द्यणजे मेटरांतली मेट्टी किंवा शेरडांतली शेळी, पापहारक यज्ञासाठीं परमेश्वराजवळ आणावी; मग त्याच्यासाठीं त्याच्या पापाविषयीं याज्ञकाने प्रायश्चित्त करावें. ७ परंतु बकरें इतकें जर त्याला मिळना, तर त्याने जें पाप केलें, त्याविषयीं त्याचा जो दोष त्यामुळें दोन होले, किंवा पारव्याचीं दोन पिलें, एक पापहारक यज्ञासाठीं आणि एक होमासाठीं, असीं परमेश्वराजवळ आणावी. ८ तेव्हां त्याने तीं याज्ञकाजवळ आणावी, मग त्याने जें पापहारक यज्ञासाठीं तें प्रथम वाहावें; द्यणजे त्याच्या मानेपासून त्याचें शिर मुरगाळून तोडावें, परंतु वेगळें करूं नये. ९ मग त्याने त्या पापहारक यज्ञाचें कांहीं रक्त वेदीच्या बाजूवर शिंपडावें, आणि त्या रक्ताचें शेष वेदीच्या पायाजवळ पिळावें; हा पापहारक यज्ञ आहे. १० मग विधिप्रमाणें त्याने दुसऱ्याचा होम करावा; असें त्याविषयीं त्याने केलेल्या पापासाठीं याज्ञकाने प्रायश्चित्त केल्यावर त्याची क्षमा होईल. ११ परंतु ज्याने पाप केलें, त्याच्या हातास जर दोन होले किंवा पारव्याचीं दोन पिलें इतकीं मिळत नाहीत, तर त्याने आपलें अर्पण एका मापाचा दाहावा वांटा सपीठ पापहारक यज्ञासाठीं आणावें, त्याने त्यावर तेल घालूं नये, त्यावर धूपहि ठेवूं नये; कारण कीं तो पापहारक यज्ञ आहे. १२ तेव्हां त्याने तें याज्ञकाजवळ आणावें; मग याज्ञकाने आपल्या मुठीने मूठभर घेऊन सुचनेसाठीं त्यांतलें कांहीं वेदीवर परमे-

श्वराला जी अर्पणें त्याप्रमाणें जाळावें; तो पापहारक यज्ञ आहे. १३ असें यांतल्या एखाद्याविषयीं त्याने केलेल्या पापामुळे याजकाने त्याच्यासाठीं प्रायश्चित्त करावें, झणजे त्याची क्षमा होईल; मग जें उरेल, तें नैवेद्याप्रमाणें याजकाचें व्हावें.”

१४ अणखी परमेश्वराने मोश्याला असें सांगितलें कीं, “१५ जर मनुष्य परमेश्वराच्या पवित्र वस्तूविषयीं अपराध करितो, झणजे चुकून पाप करितो, तर त्याने आपल्या दोषहारक यज्ञासाठीं कळपांतला सांगोपांग मेंढा परमेश्वराजवळ आणावा; अणखी दोषाप्रमाणें, तुझ्या ठरावाप्रमाणें, पवित्रस्थानाच्या शेकलाने, शेकेल रुपये आणावें. १६ तसें त्याने पवित्र वस्तूविषयीं जें पाप केलें, तें फेडावें; आणि त्यांत त्याचा पांचवा वांटा वाढवून तितकें याजकाला द्यावें; मग याजकाने त्याच्यासाठीं दोषहारक यज्ञाचा मेंढा अर्पून प्रायश्चित्त करावें, झणजे त्याची क्षमा होईल. १७ आणि जर मनुष्य असें पाप करितो कीं परमेश्वराच्या सर्व आज्ञांतली एक मोडून जीं कर्म न करावीं तीं करितो, तर जरी त्याने जाणिलें नाहीं तरी तो दोषी आहे, आणि त्याने आपला अन्नाय सोसावा. १८ आणि त्याने दोषहारक यज्ञासाठीं तुझ्या ठरावाप्रमाणें कळपांतला सांगोपांग मेंढा याजकाजवळ आणावा, मग जी त्याची चूक न कळून घडली तिजमुळे याजकाने त्याच्यासाठीं प्रायश्चित्त करावें, झणजे त्याची क्षमा होईल. १९ हा दोषहारक यज्ञ; तो परमेश्वराजवळ दोषीच दोषी आहे.”

अध्याय ६.

अणखी परमेश्वराने मोश्याला असें सांगितलें, २ “जर मनुष्य परमेश्वरावर अपराध करून असें पाप करितो कीं ठेवीविषयीं अथवा सरकतीविषयीं आपल्या शेजाऱ्यासीं लबाडी करितो, अथवा नाडण्याने पाप करितो, अथवा आपल्या शेजाऱ्याला जाचितो; ३ अथवा जें हरपलेलें तें त्याला सांपडतें, आणि तो त्याविषयीं लबाडी करितो, किंवा खोटेपणाने शपथ वाहतो; जीं काहीं केल्याने मनुष्य पापी होतो, त्यांतल्या एखाद्याविषयीं जर मनुष्य पाप करितो; ४ तर

अस व्हावें कीं पाप करून दोषी झाला झणून त्याने जें नाडून घेतलें, अथवा ज्याविषयीं जबरदस्ती करून हानी केली, अथवा जी ठेव त्याच्या स्वाधीन केली होती, अथवा जें हरपलेलें त्याला सांपडलें; ५ अथवा ज्या कशाविषयीं त्याने खोटी शपथ वाहिली, तें त्याने परत द्यावें; तसें त्याजवर दोष ठरण्याच्या दिवसीं तें मुदल देऊन फेडावें, आणि त्यांत त्याचा पांचवा वांटा वाढवून ज्याचें तें होतें, त्याला द्यावें. ६ आणि त्याने दोषामुळे तुझ्या ठरावाप्रमाणें आपला दोषहारक यज्ञ कळपांतला सांगोपांग मेंढा परमेश्वरासाठीं याजकाजवळ आणावा. ७ मग जीं काहीं तो करून दोषी झाला, त्यांतल्या प्रत्येकाविषयीं याजकाने त्याच्यासाठीं परमेश्वरासमोर प्रायश्चित्त करावें, झणजे त्याची क्षमा होईल.

८ अणखी परमेश्वराने मोश्याला असें सांगितलें कीं, “९ आहरोनाला व त्याच्या पुत्रांस असी आज्ञा दे कीं, हाच होमाचा विधि, सगळ्या रात्री सकाळपर्यंत वेदीवर जळण्यामुळे तो होम आहे; कारण कीं त्यांत वेदीवर अभि जळत असावा. १० मग याजकाने आपला जवसाच्या वाखाचा झगा घालून व जवसाच्या वाखाचा चोळणा आपल्या अंगीं घालून वेदीवर अग्नीने होमाचें भस्म झालें, त्याची राख उचलून वेदीजवळ ठेवावी. ११ मग आपलीं वस्त्रें काढून दुसरीं वस्त्रें घालवीं, आणि ती राख छावणीच्या बाहेर शुद्ध ठिकाणीं न्यावी. १२ तथापि वेदीवरला अभि तिजवर जळत असावा, विझूं नये; आणि दर सकाळीं या जकांने तिजवर लांकडें पेटवावीं, नंतर तिजवर होमपशु ठेवावा, आणि तिजवर शांतिकारक यज्ञाचें मादें जाळावें. १३ वेदीवर अभि अखंड जळत असावा, तो विझूं नये. १४ आणि हाच नैवेद्याचा विधि; आहरोनाच्या पुत्रांनी तो परमेश्वरासमोर वेदीच्या पुढें आणावा: १५ आणि आपल्या मुठीने त्यांतलें झणजे नैवेद्याच्या सपिठांतलें, व त्याच्या तेलांतलें काहीं आणि नैवेद्यावर जो धूप तो सर्व काढावा; आणि वेदीवर त्याचा सुगंध, झणजे त्यांतल्या तशा सुचवणीचा शांतिकारक सुवास परमेश्वराला करावा. १६ मग त्यांतून जें उरेल, तें आहरोनाने व त्याच्या पुत्रांनी खावें, खमीर

न घालून खावें पवित्र स्थानांत, सभामंडपाच्या अंगणांत त्यानी तें खावें. १७ तें खमीर घालून भाजून नये; तो त्याचा भाग; जो मला अर्पण केली त्यांतून म्या दिलें आहे; पापहारक यज्ञासारिखें व दोषहारक यज्ञासारिखें तें परम पवित्र आहे. १८ आहरोनाच्या वंशस्थांतल्या सर्व पुरुषानी तें खावें, तुमच्या पिढीपिढी परमेश्वराला जो अर्पण त्याविषयी हा सर्वकाळचा नेम आहे; त्यांस जो कोणी शिवतो तो पवित्र असावा." १९ आणि परमेश्वराने मोश्याला असें सांगितलें कीं, २० "आहरोनाला अभिषेक करण्याच्या दिवसी त्याने व त्याच्या पुत्रानी परमेश्वराला जें अर्पण करावें तें हें, झणजे एका मापाचा दाहावा वांटा सपीठ असा नेहमी नैवेद्य असावा; त्यांतलें अर्धे सकाळीं व त्यांतलें अर्धे संध्याकाळीं अर्पावें. २१ तें तच्यावर तेलाने सिद्ध केलें जावें; मग तळल्यावर तूं तें आत आणून नैवेद्याच्या चकत्यांचे तुकडे करून परमेश्वराला शांतिकारक सुवास होण्यासाठीं अर्पण कर. २२ त्याच्या पुत्रांतला जो त्याच्या ठिकाणीं अभिषिक्त याजक, त्याने तर तें सिद्ध करावें, परमेश्वरासाठीं हा सर्वकाळचा नेम आहे; तें सगळें जाळावें. २३ तसा याजकाचाच प्रत्येक नैवेद्य संपूर्ण जाळावा, खाऊं नये". २४ आणि परमेश्वराने मोश्याला असें सांगितलें कीं, २५ 'तूं आहरोनाला व त्याच्या पुत्रांस असें सांग कीं, हाच पापहारक यज्ञाचा विधि; ज्या ठिकाणीं होमपशु कापीत असतात, तेथें परमेश्वरापुढें पापहारक यज्ञपशु कापावा; हा परम पवित्र आहे. २६ तो अर्पून जो याजक प्रायश्चित्त करितो, त्याने तो खावा; पवित्र स्थानांत, सभामंडपाच्या अंगणांत तो खावा. २७ जो कोणी त्याच्या मांसाला शिवतो तो पवित्र असावा; आणि त्याचें काहीं रक्त वस्त्रावर उसळल्यास, ज्या कशावर उसळलें, तें तूं पवित्र स्थानांत धूं. २८ आणि मातीच्या ज्या पात्रांत शिजविला तें फोडावें; आणि जर तांब्याच्या भांड्यांत शिजविला, तर तें घासून पाण्याने विसळावें. २९ याजकांतल्या सर्व पुरुषानी तो खावा; तो परम पवित्र आहे. ३० परंतु प्रत्येक पापहारक यज्ञपशु, ज्याचें काहीं रक्त पवित्र स्थानांत प्रायश्चित्त करायस सभामंडपांत आ-

णिलें जातें, तो खाऊं नये; अर्धात जाळायाचा आहे.

अध्याय ७.

"आणि दोषहारक यज्ञाचा विधि हाच; तो परम पवित्र आहे. २ ज्या ठिकाणीं होमपशु कापीत असतात, तेथें त्यानी दोषहारक यज्ञपशु कापावा; आणि त्याचें रक्त याजकाने वेदीवर चहुंकडे शिंपडावें. ३ आणि त्याचें सर्व मादें त्याने त्यांतून काढून अर्पावें; शेणूट व जें मादें अंतड्यांस झांकितें तें; ४ आणि दोन गुदें, व त्यांवर जें मादें, जें कुसीसीं तें, आणि काळजाकडली सांगड, ही त्याने गुर्घासुद्धां काढावी; ५ आणि हीं याजकाने वेदीवर जाळावीं; हें परमेश्वरासाठीं अर्पण; दोषहारक यज्ञ आहे. ६ याजकांतल्या सर्व पुरुषानी तें खावें; तें पवित्र स्थानांत खावें; परम पवित्र आहे. ७ जसा पापहारक यज्ञ तसा दोषहारक यज्ञ, त्यास एकच नेम असावा; जो याजक तें अर्पून प्रायश्चित्त करितो, त्याचें तें असावें. ८ आणि जो याजक कोणाचा होम करितो, त्याने जो होमपशु अर्पिला, त्यावरलें कातडें याजकाचें आहे; त्याचेंच असावें. ९ आणि प्रत्येक नैवेद्य जो भट्टींत भाजलेला, आणि कढईत व तच्यावर सिद्ध केलेला प्रत्येक, हा जो याजक अर्पितो, त्याचा आहे; त्याचा असावा. १० आणि प्रत्येक नैवेद्य तेलाने मळलेला अथवा कोरडा, असा आहरोनाच्या सर्व पुत्रांस प्रत्येकास एकासारिखा असावा. ११ आणि जो कोणी शांतिकारक यज्ञपशु परमेश्वराला अर्पितो, त्याचा हाच नेम आहे. १२ आभार मानण्यासाठीं जर तो हा अर्पितो, तर आभार मानण्याच्या यज्ञासुद्धां त्याने तेलाने मळलेल्या बेखमीर पोळ्या, व तेलाने माखलेले बेखमीर पापड, व तेलाने मळलेल्या सपीठाच्या तळलेल्या पोळ्या, अशा अर्पाव्या. १३ त्याच्या शांतिकारक आभाराच्या यज्ञासुद्धां त्याने पोळ्यांच्यासंगतीं खमीराची भाकर, असें आपलें अर्पण आणावें. १४ आणि त्यांतून व तशा सर्व अर्पणांतून त्याने एक भाकर असें उचललेलें दान परमेश्वराला अर्पावें; जो शांतिकारक यज्ञाचें रक्त शिंपडितो, त्या याजकाचें तें

आहे; त्याचेंच असावें. १५ आणि कोणाच्या शांतिकारक आभाराच्या यज्ञपशूचें मांस तें अर्पण्याच्या दिवसीं खावें; त्यांतलें कांहीं सकाळपर्यंत ठेवूं नये. १६ आणि जर त्याचें अर्पण नवसाचा यज्ञ अथवा स्वबुद्धीचा यज्ञ असला, तर तो आपला यज्ञ करितो, त्या दिवसीं खावें, आणि त्यांतून जें उरेल, तें दुसऱ्या दिवसींहि खावें. १७ परंतु यज्ञांतलें कांहीं जें मांस तिसऱ्या दिवसीं उरेल, तें अर्पित जाळावें. १८ आणि त्याच्या शांतिकारक यज्ञांतलें कांहीं मांस जर तिसऱ्या दिवसीं खाळेंच, तर तें मान्य होणार नाही; ज्याने तें अर्पिलें त्याजकडे मोजलें बाणार नाही, नाकारें होईल; आणि जो मनुष्य त्यांतलें खातो, त्याने आपला अन्याय सोसावा. १९ आणि जें मांस कोणत्याहि अशुद्धाला लागेल, तें खाऊं नये, अर्पित जाळावें, परंतु दुसरें मांस, जो कोणी शुद्ध त्याने तें मांस खावें. २० आणि परमेश्वराला जें शांतिकारक यज्ञपशूचें मांस, जो कोणी आपल्यावर आपलें अशुद्धपण असतांना तें खातो, तो मनुष्य आपल्या लोकांतून छेदलाच जावा. २१ आणि जर कोणी कोणत्याहि अशुद्धपणाला, मनुष्याच्या अशुद्धपणाला किंवा अशुद्ध पशूला किंवा कोणत्याहि अशुद्ध आंगळाला शिवल्मावर, परमेश्वराला जीं शांतिकारक अर्पणें त्यांच्या यज्ञांतलें कांहीं मांस खातो, तर तो मनुष्य आपल्या लोकांतून छेदलाच जावा.” २२ आणि परमेश्वराने मोश्याला असें सांगितलें कीं, २३ “इस्त्राएलाच्या संतानांस असें सांग कीं, गुह व मेंढरूं व शेरडूं, यांचें कांहीं मादें तुझी खाऊं नका. २४ घरत मुड्याचें मादें व फाडलेल्याचें मादें, कांहीं कार्याला लावावें, पण तें खाऊं नका. २५ अणखी ज्या पशूंतल्यांचें परमेश्वराला अर्पण करितात, त्याचें मादें जो कोणी खातो, तो खाणारा मनुष्य आपल्या लोकांतून छेदलाच जावा. २६ आणि तुझी आपल्या अवयवा वस्त्यांत पशूचें किंवा पंखराचें रक्त खाऊं नका. २७ जो कोणी कांहीं रक्त खातो, तो मनुष्य आपल्या लोकांतून छेदलाच जावा.” २८ आणि परमेश्वराने मोश्याला असें सांगितलें कीं, २९ “तूं इस्त्राएलाच्या संतानांस असें सांग कीं, जो आपला शांति-

कारक यज्ञपशु परमेश्वराला अर्पितो, त्याने आपल्या शांतिकारक यज्ञांतून आपलें अर्पण परमेश्वरापासीं आणावें; ३० आपल्याच हाताने परमेश्वराला जीं अर्पणें तीं आणावीं; त्याने उराबरोबर मादें, छणजे ऊर, हें परमेश्वरासमोर ओवाळणीसाठीं ओवाळयास आणावें; ३१ आणि मादें हें याजकाने वेदीवर जाळावें, परंतु उर आहरोनाचा व त्याच्या पुत्रांचा असावा. ३२ आणि उजवा पाय हें उचललेलें दान तुझी आपल्या शांतिकारकाच्या यज्ञपशूंतून याजकाला द्या. ३३ आहरोनाच्या पुत्रांतला जो शांतिकारक रक्त व मादें अर्पितो, त्याला उजवा पाय असा भाग व्हावा. ३४ कां तर ओवाळणाचा उर व उचललेलें दान जो पाय, हे इस्त्राएलाच्या संतानांपासून त्यांच्या शांतिकारक यज्ञपशूंतून म्या घेतले आहेत; आणि आहरोन याजकाला व त्याच्या पुत्राला इस्त्राएलाच्या संतानांपासून सर्वकाळच्या नेमणुकीने दिल्ले आहेत. ३५ हेंच परमेश्वराला जीं अर्पणें त्यांतून आहरोनाचा अभिषेक होण्यामुळे भाग व त्याच्या पुत्रांचा अभिषेक होण्यामुळे भाग ज्या दिवसीं त्याने त्यांस याजकपण करायला परमेश्वराजवळ सादर केलें तेव्हाचें; ३६ ज्या दिवसीं त्याने त्यांस अभिषेक केला, त्यांत त्यांस इस्त्राएलाच्या संतानांपासून जें घातें छणून परमेश्वराने आज्ञा दिल्ली तें; त्यांच्या पिढीपिढी सर्वकाळची नेमणूक आहे.” ३७ होमाविषयीं, नेवेद्याविषयीं, व पापहारक यज्ञाविषयीं, व दोषहारक यज्ञाविषयीं, व संस्काराविषयीं, व शांतिकारक यज्ञाविषयीं, हाच विधि; ३८ छणजे ज्या दिवसीं परमेश्वराने इस्त्राएलाच्या संतानांस त्यांचीं अर्पणें आणण्याविषयीं सीना रानांत आज्ञा दिल्ली, त्या दिवसीं जो विधि सीना डोंगरावर मोश्याला आज्ञा करून दिल्ला, तो.”

अध्याय ८.

आणि परमेश्वराने मोश्याला असें सांगितलें कीं, २ “तूं आहरोनला व त्यासुद्धा त्याच्या पुत्रांस, आणि वस्त्रें व अभिषेकाचें तेल व होमासाठीं खोंड व दोन एडके व दोपलेंभर बेखमीर आकरी वे; ३ आणि सभामंडपाच्या दारीं सर्व

समुदाय एकवट कर." ४ मग जसी परमेश्वराने मोश्याला आज्ञा दिली, तसें त्याने केलें; तेव्हा समुदाय सभामंडपाच्या दारी मिळाला. ५ नंतर मोश्याने समुदायाला द्यालें, "जो गोष्ट करावी द्याणून परमेश्वराने आज्ञा दिली, ती होच." ६ मग मोश्याने आहरोनाला व त्याच्या पुत्रांस जवळ आणून त्यांस पाण्याने धुतलें. ७ नंतर त्याच्या अंगांत अंगरखा घातला; आणि त्याच्या कमरेस काच्या बांधिला; आणि त्याला कफणी घातली; आणि त्यावर एफोद घातलें; आणि एफोदाचा बुटेदार काच्या त्यावर गुंडाळून तेणें करून त्याला आवरिलें. ८ मग त्यावर ऊरपट घालून ऊरपटांत तें पुरीम व थम्मीम घातलें. ९ मग त्याच्या डोक्यावर तो फेंटा घातला, आणि फेंट्यावर पुढच्या अंगां सोन्याचें फूल, द्यणजे पवित्र शिरपेच घातला; जसी परमेश्वराने मोश्याला आज्ञा दिली तसा. १० आणि मोश्याने अभिषेकाचें तेल घेऊन मंडपाला व त्यांत जो अवधी त्यांस लावून त्यांस पवित्र केलें. ११ आणि त्यानलें सात वेळां वेदीवर कांहीं शिंपडून वेदीला व त्याच्या सर्व साहित्यांस आणि गंगाळ व त्याची मांडणी त्यांस पवित्र करायला त्यांस अभिषेक केला. १२ आणि त्याने कांहीं अभिषेकाचें तेल आहरोनाच्या डोक्यावर ओतून त्याला पवित्र करावसु त्याला अभिषेक केला. १३ मग मोश्याने आहरोनाच्या पुत्रांस जवळ आणून त्यांस अंगरखे घातले, आणि त्याच्या कमरेस काच्या बांधिले, त्यांस शोलेटीहि बांधिली; जसी परमेश्वराने मोश्याला आज्ञा दिली, तसी. १४ मग त्याने होमासाठी खोंड जवळ आणिला, आणि आहरोनाने व त्याच्या पुत्रांनी आपले हात होमासाठी जो खोंड त्याच्या डोक्यावर ठेविलें. १५ मग त्याने तो कापिला, आणि मोश्याने रक्त घेऊन आपल्या बोटांनी वेदीच्या चहुंकडे त्या शिंगांस लाविलें; अशी त्याने वेदीची शुद्धि केली, मग वेदीच्या पायाजवळ रक्त ओतिलें; असें त्याने विजवर प्रायश्चित्त करण्यासाठी तिला पवित्र केलें. १६ आणि अंतड्यांवर जें सर्व मादें व काळजाची सांगड व दोन गुदें व त्यांचें मादें काढून मोश्याने वेदीवर तीं जाळिलीं. १७ परंतु खोंड, द्यणजे त्याचें कांतडें व त्याचें मांस व त्याची

विष्टा त्याने छावणीबाहेर अग्नीने जाळिली; जसी परमेश्वराने मोश्याला आज्ञा दिली, तसी. १८ मग त्याने होमासाठी एडका जवळ आणिला, आणि आहरोनाने व त्याच्या पुत्रांनी आपले हात एडक्याच्या डोक्यावर ठेविले. १९ नंतर त्याने तो कापिला, आणि मोश्याने रक्त वेदीवर चहुंकडे शिंपडिलें. २० मग एडक्याला तोडून त्याचे तुकडे करून मोश्याने शिर व तुकडे व मादें, हीं जाळिलीं; २१ आणि अंतडें व पाय पाण्याने धुतले, मग मोश्याने वेदीवर सर्व एडका जाळिला; हा शांतिकारक सुवासासाठी होम, परमेश्वराला हें अर्पण आहे; जसी परमेश्वराने मोश्याला आज्ञा दिली, तसें. २२ मग त्याने दुसरा एडका, द्यणजे संस्कारांचा एडका जवळ आणिला; आणि आहरोनाने व त्याच्या पुत्रांनी आपले हात त्या एडक्याच्या डोक्यावर ठेविले. २३ नंतर त्याने तो कापिला; आणि मोश्याने त्याचें कांहीं रक्त घेऊन आहरोनाच्या उजव्या कानांच्या टोंकाला व त्याच्या उजव्या हातांच्या अंगठ्याला व त्यांच्या उजव्या पायांच्या अंगठ्याला लाविलें. २४ मग आहरोनाच्या पुत्रांस जवळ आणून मोश्याने कांहीं रक्त त्यांच्या उजव्या कानाच्या टोंकाला, त्यांच्या उजव्या हातांच्या अंगठ्याला व त्याच्या उजव्या पायांच्या अंगठ्याला लाविलें; आणि मोश्याने वेदीवर चहुंकडे रक्त शिंपडिलें. २५ मग त्याने मादें व दोपूट व अंतड्यांवर जें सर्व मादें व काळजाची सांगड व दोन गुदें व त्यांचें मादें व उजवा पाय घेतला. २६ आणि परमेश्वरासमोर वेखमीर भाकरीचें जें टोपलें, त्यांतून त्याने एक वेखमीर पोळी व तेलकट भाकर असी एक पोळी व एक पापड घेऊन मांदावर व उजव्या पायावर ठेविला. २७ मग तीं अवधी आहरोनाच्या हातांवर व त्याच्या पुत्रांच्या हातांवर ठेवून, परमेश्वरासमोर ओवाळण, असी ओवाळिली. २८ मग मोश्याने तीं त्यांच्या हातांवरून घेऊन वेदीवर होमाच्या अर्पणासुद्धां जाळिलीं; तीं संस्कारांचीं; परमेश्वराला शांतिकारक सुवासासाठी असें अर्पण आहे. २९ मग मोश्याने ऊर घेऊन, परमेश्वरासमोर ओवाळण, असा ओवाळिला; संस्कारांच्या

एडक्यांतला मोश्याचा भाग तो होता; जसी परमेश्वराने मोश्याला आज्ञा दिली, तसा. ३० तेव्हा मोश्याने अभिषेकाच्या तेलांतलें व वेदीवर बें रक्त त्यांतलें काहीं घेऊन, आहरोनावर, त्याच्या वस्त्रांवर व त्याच्यासुद्धा त्याच्या पुत्रांवर व त्याच्या पुत्रांच्या वस्त्रांवर शिंपडिलें; तसें त्याने आहरोनाला व त्याच्या वस्त्रांस, आणि त्यासुद्धा त्याच्या पुत्रांस व त्याच्या पुत्रांच्या वस्त्रांस पवित्र केलें. ३१ तेव्हा मोश्याने आहरोनाला व त्याच्या पुत्रांस सांगितलें, “तुम्ही सभामंडपाच्या दारीं मांस शिजवा; आणि तेथें तें आणि संस्कारांच्या टोपल्यांत जी भाकर ती खा; जसी म्या आज्ञा दिली होती कीं आहरोनाने व त्याच्या पुत्रांनी ती खावी, तसी; ३२ आणि मासांतलें व भाकरींतलें बें उरेल, तें तुम्ही अर्घांत जाळा. ३३ आणि सात दिवसपर्यंत, झणजे तुमच्या संस्कारकाळाच्या समाप्तीच्या दिवसापर्यंत तुम्ही सभामंडपाच्या दारांतून जाऊं नका; कां तर तो तुमचें संस्कारकर्म सात दिवस करील. ३४ खसें आज केलें, तसें करायास परमेश्वराने आज्ञा दिली आहे; तुम्हाविषयीं प्रायश्चित्त व्हावें झणून. ३५ यास्तव सभामंडपाच्या दारीं दिवसां व रात्रीं, सात दिवसपर्यंत राहून परमेश्वराची आज्ञा पाळा; तुम्ही मरूं नये झणून, कां तर मला तसी आज्ञा झाली आहे.” ३६ असे परमेश्वराने मोश्याकडून न्या गोष्टी आंझेने लाविल्या, त्या सर्व आहरोनाने व त्याच्या पुत्रांनी केल्या.

अध्याय ९.

मग आठव्या दिवसीं असें झालें कीं मोश्याने आहरोनाला व त्याच्या पुत्रांस व इस्राएलाच्या वडिलांस बोलाविलें. २ मग त्याने आहरोनाला “सांगितलें, पापहारक यज्ञासाठीं गुरांतला पाडा व होमासाठीं एडका सांगोपांग, असे तूं आपल्याजवळ घेऊन परमेश्वरासमोर अर्पण कर. ३ आणि इस्राएलाच्या संतानांस असें सांग कीं, पापहारक यज्ञासाठीं शेळ्यांतला बोकड, आणि होमासाठीं पाडा व मेंढा, एका वर्षाचे व सांगोपांग असे; ४ आणि शांतिकारक अर्पणांसाठीं बैल व एडका परमेश्वरासमोर यज्ञ करण्यासाठीं

आणि तेलाने मळलेला नैवेद्य, हीं घ्या; कां तर आज परमेश्वर तुम्हास दर्शन देईल.” ५ तेव्हा मोश्याने आज्ञा करून जे सांगितलें, ते त्यांनी सभामंडपाच्या पुढें आणिलें; आणि सर्व समुदाय जवळ येऊन परमेश्वरासमोर उभे राहिले. ६ तेव्हा मोश्याने घाटलें कीं, “जी गोष्ट तुम्ही करावी झणून परमेश्वराने आज्ञा करून सांगितली, ती हीच; नंतर परमेश्वराचें तेज तुम्हास प्रगट होईल.” ७ तेव्हा मोश्याने आहरोनाला सांगितलें, “तूं वेदीजवळ जा, आणि आपला पापहारक यज्ञ व आपला होम करून आपल्याविषयीं व लोकांविषयीं प्रायश्चित्त कर; आणि लोकांचें अर्पण अर्पून त्याविषयीं प्रायश्चित्त कर; जसी परमेश्वराने आज्ञा दिली, तसें. ८ नंतर आहरोनाने वेदीजवळ जाऊन आपल्यासाठीं जो पापहारक यज्ञाचा पाडा तो कापिला. ९ मग आहरोनाच्या पुत्रांनी तें रक्त त्याच्याजवळ आणिलें, आणि त्याने आपलें बोट रक्तांत नुचकळून वेदीच्या शिंगांस लाविलें; मग वेदीच्या पायाजवळ रक्त ओतिलें; १० आणि पापहारक अर्पणांतलें मादें व गुदें व काळजाकडली सांगड, हीं वेदीवर जाळिलीं; जसी परमेश्वराने मोश्याला आज्ञा दिली, तसी. ११ परंतु मांस व कातडे हीं छावणीबाहेर अग्नीने जाळिलीं. १२ मग त्याने तो होमपशु कापिला, आणि आहरोनाच्या पुत्रांनी तें रक्त त्याला दिव्यावर त्याने तें वेदीवर चहुंकडे शिंपडिलें. १३ नंतर त्यांनी तो होमपशु तुकडे करून शिरासुद्धा त्याजवळ दिल्या, आणि त्याने वेदीवर तो जाळिला. १४ मग त्याने अंतर्डी व पाय धुऊन त्या होमाच्या अर्पणासुद्धा वेदीवर तीं जाळिलीं. १५ नंतर त्याने लोकांचें अर्पण जवळ आणून लोकांसाठीं जो पापहारक यज्ञासाठीं बोकड, तो घेऊन कापिला, आणि पहिल्यासारखा तो प्रायश्चित्तासाठीं अर्पिला. १६ मग विधीप्रमाणें होमाचें अर्पण आणून वाहिलें. १७ नंतर त्याने सकाळच्या होमाच्या अर्पणाखेरीज नैवेद्य जवळ आणिला; आणि त्यांतून आपला फसा भरून वेदीवर जाळिला. १८ मग लोकंसाठीं जो शांतिकारक यज्ञ त्याचा बैल व एडका त्याने कापिला; आणि आहरोनाच्या

पुत्रांनी त्याचें रक्त त्याजवळ दिव्हावर, त्याने तें वेदीवर चहुंकडे शिंपडिलें. १९ मग त्यानी बैलाचें मादें व एडक्याचें शेपूट व अंतड्यां-वरली जाळी व गुदें व काळजाची सांगड त्या-जवळ आणिली. २० आणि मादें त्या उरांवर ठेविलें; नंतर त्याने वेदीवर तें मादें जाळिलें. २१ परंतु ते ऊर व उजवा पाय, जसी मोश्याने आज्ञा दिव्ही तसे आहरोनाने ते परमेश्वरासमोर ओ-वाळणासाठीं ओवाळिले. २२ मग आहरोनाने आपले हात लोकांकडे उभारून त्यांस आशी-र्वाद दिव्हा; मग पापहारक यज्ञ व होम व शा-ंतिकारक यज्ञ केल्यावर तो उतरला. २३ मग मोशे व आहरोन सभामंडपांत जाऊन बाहेर आले, आणि त्यानी लोकांस आशीर्वाद दिव्हा; तेव्हां परमेश्वराचें तेज सर्व लोकांस प्रगट झालें; २४ आणि अग्नि परमेश्वरापुढून निघाला, आ-णि त्याने वेदीवरलें होमाचें मांस व मादें जाळून टाकिलें; तेव्हां सर्व लोक पाहून ओरडले आणि पालथे पडले.

अध्याय १०.

तेव्हां आहरोनाचे पुत्र नादाब व अबीहू, यांनी आपापलें धुपाटणें घेऊन त्यांमध्ये अग्नि घातला, आणि त्यावर धूप ठेवून परमेश्वरासमोर अन्य अग्नि, जो त्याने त्यांस सांगितला नाहीं तो अपिला. २ तेव्हां परमेश्वरापुढून अग्नि निघाला, आणि त्याने त्यांस खाऊन टाकिलें; असे ते परमेश्व-रासमोर मेले. ३ तेव्हां मोश्याने आहरोनाला धाटलें, “जे परमेश्वराने सांगितलें तें हेंच कीं, व माझ्याजवळ येतात, त्यानी मला पवित्र मा-सवें; सर्व लोकांसमोर माझी मान्यता व्हावी.” तेव्हां आहरोन उगाच राहिला. ४ मग मो-श्याने आहरोनाचा चुलता उज्जियेल याचा पुत्र मीशाएल व एल्जाफान यांस बोलावून सांगितलें, “तुम्ही जवळ जाऊन आपल्या भावांस पवित्र स्थानपुढून छावणीच्या बाहेर न्या.” ५ तेव्हां बसे मोश्याने सांगितलें, तसे त्यानी जवळ जाऊन यांस त्यांच्या अंगरख्यांसुद्धा छावणीच्या बाहेर लें. ६ तेव्हां मोश्याने आहरोनाला व त्याचे पुत्र एलाजार व ईथामार यांस सांगितलें, “तुम्ही

आपलीं डोक्यां उघडों करूं नका, आणि आपलीं वस्त्रें फाडूं नका; तुम्ही न मरावें आणि सर्व समुदायावर क्षोभ न व्हावा ह्मणून; परंतु इस्त्रा-लाचें सर्व घराणें असे जे तुमचें भाऊ यांनी जें दहन परमेश्वराने केलें त्याविषयीं रडावें. ७ तुम्ही तर न मरावें ह्मणून सभामंडपाच्या दारां-तून जाऊं नका, कां तर परमेश्वराचें अभिप्रेकाचें तेल तुझावर आहे.” मग जसें मोश्याने सांगितलें, तसें त्यानी केलें. ८ अणखी परमेश्वराने आह-रोनाला असें सांगितलें कीं, ९ “तूं आणि तुझ्या संगतीं तुझे पुत्र जेव्हां तुम्ही सभामंडपांत जातां, तेव्हां तुम्ही न मरावें ह्मणून दाक्षरस किंवा मद्य पिऊं नका; हा तुमच्या पिढीपिढीं सर्वकाळचा नेम आहे. १० ह्मणजे पवित्र व अपवित्र यांचा आणि अशुद्ध व शुद्ध यांचा तुम्ही भेद करावा; ११ आणि इस्त्राएलाच्या संतानांस, जे नेम पर-मेश्वराने मोश्याकडून सांगितले, ते सर्व तुम्ही त्यांस शिकवावे ह्मणून.” १२ तेव्हां मोश्याने आ-हरोनाला, व त्याचे उरलेले पुत्र एलाजार व ईथा-मार यांस सांगितलें कीं, “परमेश्वराला जीं अर्प-णें त्यांतून उरलेला नैवेद्य घेऊन खमीरावाचून वेदीजवळ खा; कां तर तो परम पवित्र आहे. १३ तुम्ही तो पवित्र स्थानीं खा; कारण कीं परमेश्वराला जीं अर्पणें त्यांतून तो तुझा नेम-भाग, आणि तुझ्या पुत्रांचा नेमभाग आहे; कां तर मला तसी आज्ञा झाली. १४ परंतु ओ-वाळण्याचा जो ऊर व भागदानाचा जो पाय ते शुद्ध ठिकाणीं खा; त्यां व तुझ्यासंगतीं तुझे पुत्र व तुझ्या कन्या यांनीहि खावे; कां तर ते इस्त्रा-एलाच्या संतानांच्या शांतिकारक यज्ञांतून तुझा नेमभाग व तुझ्या पुत्रांचा नेमभाग, असे दि-व्हेले आहेत. १५ त्यानी अर्पणांच्या मांघासुद्धा भागदानाचा जो पाय व ओवाळण्याचा जो ऊर ते परमेश्वरासमोर ओवाळणासाठीं ओवाळयास आणावे, आणि जसी परमेश्वराने आज्ञा केली, तसे, सर्वकाळच्या नेमाने ते तुझे व तुझ्यासंगतीं तुझ्या पुत्रांचे व्हावे.” १६ मग मोश्याने पाप-हारक यज्ञाचा बोकड फार दोधिला; तेव्हां पाहा तो जळलेला होता; यास्तव त्याने आहरोनाचे उरलेले पुत्र एलाजार व ईथामार यांवर रागे

भरून घटलें, १७ “तुझी पापहारक अर्पण पवित्र स्थानीं कां खावें नाहीं! कां तर तें परम पवित्र आहे; आणि समुदायाचा अन्याय वागवून त्याविषयीं परमेश्वरासमोर प्रायश्चित्त करावें घणून त्याने तें तुझास दिल्लें आहे. १८ पाहा, त्याचें रक्त पवित्र स्थानाच्या आंत आणिलें नव्हतें; जसी म्या आज्ञा केली, तसें तुझी तें पवित्र स्थानांत अगत्य खायाचें होतें.” १९ तेव्हां आहरोनाने मोश्याला सांगितलें, “पाहा, त्यानीं आज आपला पापहारक यज्ञ व आपला होम परमेश्वरासमोर केला आहे; आणि मला आज असीं दुख्खें प्राप्त झालीं आहेत; आणि जर म्या आज पापहारक अर्पण खावें असतें तर परमेश्वराच्या दिसण्यांत बरें झालें असतें कीं काय?” २० मग मोश्याने ऐकिल्यावर त्याच्या दिसण्यांत बरें झालें.

अध्याय ११.

अणखी परमेश्वर मोश्याला व आहरोनाला बोलून त्यांस घणाला, २ “तुझी इच्छाएलाच्या संतानास असें सांगा कीं पृथ्वीवर जे त्या सर्वांतले जे जीव तुझी खावे ते हेच; ३ पशूंमध्ये ज्या सर्वांचा खुर दुभागलेला, घणजे ज्याच्या खुराची चीर होऊन दोन भाग झाले आहेत, आणि जो रवंथ करितो, ते तुझी खावे. ४ केवळ हे रवंथ करणारे व दुभागी पायाचे यांस तुझी खाऊं नका; घणजे उंट, कां तर तो रवंथ करित असताहि, त्याला दुभागलेला खुर नाहीं; तो तुझास अशुद्ध आहे. ५ आणि शाफान; कां तर तो रवंथ करित असताहि, त्याला दुभागलेला खुर नाहीं; तो तुझास अशुद्ध आहे. ६ आणि ससा, कां कीं तो रवंथ करित असताहि, त्याला दुभागलेला खुर नाहीं; तो तुझास अशुद्ध आहे. ७ डुकराहि, कां तर त्याचा खुर दुभागलेला असून खुराची चीर पार गेली असताहि, रवंथ करित नाहीं; तो तुझास अशुद्ध आहे. ८ त्याचें काहीं मांस तुझी खाऊं नका, आणि त्यांच्या शवाला शिवूं नका; ते तुझास अशुद्ध आहेत. ९ पाण्यांत जे अवस्थे त्यांतले हे तुझी खावे; समुद्राच्या व नद्यांच्या पाण्यांत ज्या अवस्थांस पंख व खपल्या, ते

तुझी खावे. १० आणि समुद्रांत व नद्यांत जे काहीं जलचर त्यांतल्या, घणजे पाण्यांत जे कोणी जीवजंतु त्यांतल्या ज्यांस पंख व खपल्या नाहींत, ते सर्व तुझास ओंगळ; ११ तसे तुझास ओंगळच असावे, त्याचें काहीं मांस तुझी खाऊं नका, आणि त्याचें शव तुझी ओंगळ मोजा. १२ पाण्यांत ज्याला पंख व खपल्या नाहींत, तें तुझास ओंगळ असावे. १३ आणि पांखरांतलीं हीं तुझी ओंगळ मोजा, खाऊं नये; तीं ओंगळच आहेत; घणजे गरुड, व लोळणारा गीध, व मच्छमाऱ्या; १४ आणि गीध, व जातिजातीचा धार; १५ जातिजातीचे सर्व खादाड पक्षी; १६ आणि घुबड, व गवळण, व कोळिक, व जातिजातीची बहिरी; १७ आणि पिंगळें, व करडोंक, व मानसुफ; १८ आणि थिन्मत, व पाणकोळी, व राहाम; १९ आणि बगळा, जातिजातीची कर्जुची, व टिटवी, व पाकोळी. २० जो कोणी जीव उडतो व चौपायांनी चालतो, तो तुझास ओंगळ असावा. २१ तथापि जे उडणारे जीव चौपायांनी चालतात, त्या सर्वांतले हेच तुझी खावे; ज्यांस त्यांच्या पायाखेरीज भूमीवरून उडी मारायास दोन तंगळ्या आहेत ते. २२ त्यांतले हेच तुझी खावे; जातिजातीचा टोळ, व जातिजातीचा नाकतोडा, व जातिजातीचा हारघोळकी, व जातिजातीचा डोळाफोडी. २३ परंतु ज्या कोणत्या उडणाऱ्या जिवाला चारच पाय, तो तुझास ओंगळ असावा. २४ यांकडून तर तुझी अशुद्ध व्हाल; कोणी त्यांच्या शवाला शिवल्यास तो सांजपर्यंत अशुद्ध असावा. २५ आणि कोणी त्यांतलें कोणतेंहि शव उचलून नेतो, तो आपलीं वस्त्रें धुऊन सांजपर्यंत अशुद्ध असावा. २६ ज्या पशूचा खुर दुभागलेला असताहि चीर होऊन दोन भाग झाले आहेत अथवा जो रवंथ करित नाहीं ते सर्व तुझास अशुद्ध; कोणी त्यांस शिवला असता अशुद्ध असावा. २७ आणि अवघ्या चतुष्पद जिवांत, जो आपल्या पंज्यांवर चालतो, असे सर्व तुझास अशुद्ध; कोणी त्यांच्या शवाला शिवल्यास, तो सांजपर्यंत अशुद्ध असावा. २८ आणि कोणी त्याचें शव उचलिल्यास, तो आपलीं वस्त्रें धुऊन सांजपर्यंत अशुद्ध असावा; ते

तुझास अशुद्धच आहेत. २९ आणि भूमीवरून चालणाऱ्या जिवामध्ये हे तुझास अशुद्ध; झणजे चिचुंदरी, व उंदीर, व जातिजातीची घोरपड; ३० आणि चौपय, व सरड, व पाल, व डोमेत, व फुस्कारी. ३१ सर्व भूमीवरून चालणाऱ्यांमध्ये तुझास अशुद्ध; ते मेल्यावर त्यांस जो कोणी शिवतो, त्याने सांजपर्यंत अशुद्ध असावे. ३२ आणि ते मेल्यानंतर त्यांचे काही ज्या कशावर पडेल, ते अशुद्ध असावे; लाकडाची पात्रे, अथवा वस्त्र, अथवा कातडे, अथवा तरट, आणि ज्या ज्या सामानाकडून काम करितात, तेहि सर्व पाण्यातून काढावे, आणि सांजपर्यंत अशुद्ध असावे; मग शुद्ध होईल. ३३ आणि ज्या ज्या मातीच्या पात्रांमध्ये त्यातले काही पडेल, त्यातले अवघे ते अशुद्ध होईल; आणि ते पात्र तुझी फोडावे. ३४ जे खायाचे कोणतेहि भक्ष्य त्यावर पाणी पडले असेल, ते अशुद्ध होईल; आणि जे काही पिणे प्यायाचे ते अद्या कोणत्याहि भांड्यांत अशुद्ध होईल. ३५ आणि ज्या त्यावर त्यांच्या शवाचे काही पडेल, ते अशुद्ध होईल; पाकाची भट्टी किंवा चुलीची ओळ यांवर जर पडेल, तर ती मोडावी; ती अशुद्ध आहेत, आणि तुझास अशुद्ध असावी. ३६ तथापि झरा, अथवा विहीर, व पाण्याचे तळे हे शुद्ध असते; परंतु त्यांतल्या शवाला जे पाणी लागेल, ते अशुद्ध होईल. ३७ आणि कोणत्याहि पाण्याचे बी जे पेरयाचे आहे, त्यावर त्यांतल्या शवाचे काही पडले असतां, ते शुद्ध होईल. ३८ तथापि त्यावर पाणी पातले असतां, जर त्यावर त्यांतल्या शवाचे काही पडले तर ते तुझास अशुद्ध असावे. ३९ आणि तुमच्या खाण्याचे जे पशू, त्यांतला कोणी जेव्हा मरतो, तेव्हा जो त्याच्या शवाला शिवतो, तो सांजपर्यंत अशुद्ध. ४० आणि जो त्याच्या शवातले काही खातो, तो आपली वस्त्रे धुउन सांजपर्यंत अशुद्ध असावा; आणि जो त्याचे शव उचलून नेतो, तो आपली वस्त्रे धुउन सांजपर्यंत अशुद्ध असावा. ४१ आणि जो कोणी जीव भूमीवर सरसर चालतो, तो आंगळ आहे, खायाचा नाही. ४२ भूमीवरून सर्व चालणाऱ्या जंतूंमध्ये जो कोणी गोटाने चालतो, आणि जो कोणी चौपायांनी चा-

लतो, अणखी ज्या कोणाला अधिक पाय, तसे तुझी खाऊ नका; कां तर ते आंगळ आहेत. ४३ कोणत्याहि भूमीवरून चालणाऱ्या जंतूंकडून तुझी आपणास विटाळवू नका; त्यांकडून आपणाला अशुद्ध करूं नका, आणि त्यांकडून अशुद्ध होऊं नका. ४४ कां कीं मी परमेश्वर तुमचा देव, झणून तुझी आपणास पवित्र करून पवित्र असा, कारण कीं मी पवित्र आहे; यास्तव भूमीवरल्या कोणत्याहि चालणाऱ्या जंतूंकडून तुझी आपल्या जिवांस अशुद्ध करूं नका. ४५ कां तर ज्याने तुमचा देव असा होण्यासाठीं तुझास मिसर देशातून वर आणिले, तोच मी परमेश्वर; आणि मी पवित्र आहे, यास्तव तुझीहि पवित्र व्हा. ४६ पशूंचा व पांखरांचा व प्रत्येक जीवजंतु जो पाण्यांत फिरतो त्याचा, आणि भूमीवर प्रत्येक चालणारा जंतु यांविषयींचा हा नेम आहे. ४७ यासाठीं कीं अशुद्ध व शुद्ध यांचा, आणि खायाचा जीव व न खायाचा जीव यांचा भेद करावा."

अध्याय १२.

अणखी परमेश्वराने मोश्याला असे सांगितले कीं, २ "तू इस्राएलाच्या संतानांस असे सांग कीं, जेव्हां स्त्री गरोदर होऊन पुत्र प्रसवती, तेव्हां ती सात दिवसपर्यंत अशुद्ध असावी; तिच्या रजस्वावामुळे जो विटाळ त्याच्या दिवसांप्रमाणे ती अशुद्ध असावी. ३ मग आठव्या दिवसी त्याची सुंता करावी. ४ आणि तिने तेहतीस दिवस आपल्या शुद्धि होण्याच्या रक्तांत राहावे; तिचे शुद्ध होण्याचे दिवस पूर्ण होत तोंपर्यंत तिने कोणत्याहि पवित्र वस्तूला न शिवावे, आणि पवित्र स्थानांत न यावे. ५ परंतु ती जर कन्या प्रसवती, तर ती आपल्या विटाळशीपणाप्रमाणे दोन सप्तके अशुद्ध असावी; आणि तिने आपल्या शुद्धि होण्याच्या रक्तांत सासष्ट दिवस राहावे. ६ मग पुत्राविषयीं अथवा कन्येविषयीं तिचे शुद्ध होण्याचे दिवस पूर्ण झाल्यावर तिने होमासाठीं पहिल्या वर्षांतला मेंढा, आणि पापहारक यज्ञासाठीं पारव्याचे पिल्ले अथवा होला सभामंडपाच्या दारीं याजकाजवळ आणावा. ७ आणि त्याने ते परमेश्वरासमोर

अपून तिजविषयीं प्रायश्चित्त करावें; नंतर ती आपल्या रक्तस्त्रावापासून शुद्ध होईल; जी पुत्र अथवा कन्या प्रसवती, तिजविषयीं हा नेम. ८ परंतु जर बकें एवढें तिला मिळेल, तर तिने दोन होले अथवा पारव्याचीं दोन पिलें, एक होमासाठी आणि एक पापहारक यज्ञासाठी आणावीं; मग याज्ञकाने तिजकरिता प्रायश्चित्त करावें, नंतर ती शुद्ध होईल."

अध्याय १३.

अणखी परमेश्वराने मोश्याला व आहारोनाला असे सांगितलें कीं, २ "माणसाच्या शरिराच्या कातड्यांत उंचवटा, अथवा चट्टा, अथवा वर्णांतर वेढा असेल, आणि त्याच्या शरिराच्या कातड्यांत कोडाच्या पटकीसारखें काहीं असेल, तेव्हां त्याला आहारोन याज्ञक याज्ञवळ, अथवा त्याचे पुत्र याज्ञक त्यातील एकाजवळ आणावें. ३ मग याज्ञकाने शरिराच्या कातड्यांतला चट्टा पाहावा; आणि चट्ट्यांतली लंब पांढरी असी झाल्यास, आणि चट्टा त्याच्या अंगाच्या कातड्याच्या आंत दिसल्यास, तो कोडाचा चट्टा आहे; तेव्हां याज्ञकाने तो पाहिल्यावर, त्याला अशुद्ध ठरवावें. ४ आणि त्याच्या अंगाच्या कातड्यांत तें वर्णांतर जर पांढरें आणि कातड्याच्या आंत दिसत नाही, आणि त्यांतली लंब पांढरी झाली नाही, तर याज्ञकाने पटकीकन्याला सात दिवस कोंडावें; ५ मग सातव्या दिवसी याज्ञकाने त्याला पाहावें; आणि पाहा, चट्टा त्याच्या पाहण्यांत तसाच राहिला, झणजे चट्टा कातड्यांत पसरला नसला, तर याज्ञकाने त्याला अणखी सात दिवस कोंडावें. ६ मग याज्ञकाने पुढल्या सातव्या दिवसी त्याला पाहावें; आणि पाहा, चट्टा मंद झाला, झणजे कातड्यांत चट्टा पसरला नसला, तर याज्ञकाने त्याला शुद्ध ठरवावें; तो केवळ चट्टा आहे, यास्तव त्याने आपली वस्त्रें धुवून शुद्ध व्हावें. ७ परंतु तो शुद्ध होण्यासाठी याज्ञकाला दाखविल्यावर, जर कातड्यांत चट्टा पसरला खरा, तर तो फिरून याज्ञकाला दाखविला पाहिजे. ८ तेव्हां याज्ञकाने पाहावें; आणि पाहा, चट्टा जर कातड्यांत पसरला, तर याज्ञकाने त्याला अशुद्ध ठरवावें; तो कोडच आहे. ९ तेव्हां कोडाचा

चट्टा माणसाला असेल तेव्हां तो याज्ञकजवळ आणावा. १० मग याज्ञकाने पाहावें; आणि पाहा, कातड्यांत पांढरा उंचवटा असला, व तेथेंकडून लंब पांढरी झाली असली, आणि सडलेलें मांस उंचवट्यांत उत्पन्न असलें, ११ तर तो त्याच्या अंगाच्या कातड्यांत जुना झालेला कोड; यास्तव याज्ञकाने त्याला अशुद्ध ठरवावें; त्याने त्याला कोंडूं नये, कारण तो अशुद्ध आहे. १२ परंतु जर कोड कातड्यांत असा व्यापून जातो कीं पटकीकन्याच्या सर्व कातड्याला डोक्यापासून पायापर्यंतहि, झणजे याज्ञकाच्या डोक्यास अें दिसतें त्या अवघ्याला कोड व्यापितो; १३ तर याज्ञकाने पाहावा, आणि पाहा जर त्याचें सर्व अंग व्यापिलें, तर त्याने पटकीकन्याला शुद्ध ठरवावें; तो अगदीं पांढरा झाला, झणून शुद्ध आहे. १४ परंतु ज्या दिवसी त्याच्या अंगावर सडलेलें मांस दिसेल, तेव्हां तो अशुद्ध होईल. १५ आणि याज्ञक सडलेलें मांस पाहील आणि त्याला अशुद्ध ठरवील; जें सडलेलें मांस तें अशुद्ध; तो कोड आहे. १६ अथवा जर कर्षी सडलेलें मांस पालटेल, झणजे पांढरें होईल, तर त्याने याज्ञकजवळ यावें. १७ आणि याज्ञकाने त्याला पाहावें; तेव्हां पाहा जर पटकी पांढरी झाली असली, तर याज्ञकाने पटकीकन्याला शुद्ध ठरवावें; तो शुद्ध आहे. १८ आणि अंगाला झणजे कोणाच्या कातड्यांत, जर फोड होऊन बरा झाला, १९ आणि फोडाच्या ठिकाणी पांढरा उंचवटा, अथवा वर्णांतर काहीं तांबडें काहीं पांढरें असें झालें असलें, तर याज्ञकाला तें दाखविलें जावें. २० आणि याज्ञकाने पाहावें; तेव्हां पाहा, जर तें कातड्याच्या आंत दिसतें, आणि त्यांतली लंब पांढरी झाली असली, तर याज्ञकाने त्याला अशुद्ध ठरवावें; ती कोडाची पटकी फोडांत उत्पन्न झालेली असी आहे. २१ परंतु याज्ञक पाहते वेळेस जर त्यांत पांढरी लंब नाही, आणि तें कातड्याच्या आंत नाही, आणि तें मंद झालें आहे, तर याज्ञकाने त्याला सात दिवस कोंडावें. २२ मग जर तें कातड्यांत पसरलें खरें, तर याज्ञकाने त्याला अशुद्ध ठरवावें; ती पटकीच आहे. २३ परंतु जर वर्णांतर आपल्या ठिकाणी तसेंच राहून, पस-

रत नाही, तर तो फोडावा वण, यास्तव याजकाने त्याला शुद्ध ठरवावे. २४ अथवा जेव्हा अंगाच्या कातड्यांत अमीच्या पोळण्याचें क्षत असेल, आणि पोळण्याचें क्षत कांहीं आरक्त पांढरें अथवा पांढरेंच वर्णांतर असेल, २५ तेव्हा याजकाने तें पाहावें; आणि पाहा, वर्णांतरांतली लंव पांढरी असी झाली असली व तें कातड्याच्या आंत दिसलें, तर तो पोळलेल्यांत उत्पन्न झालेला कोड; यास्तव याजकाने त्याला अशुद्ध ठरवावे; ती कोडाची पटकीच आहे. २६ परंतु जर याजकाच्या दृष्टीस असें येतें कीं वर्णांतरामध्ये प्रत्यक्ष पांढरी लंव नाही, आणि तें कातड्याच्या आंत नाही, आणि तें मंद झालें आहे, तर याजकाने त्याला सात दिवस कोंडावें. २७ मग सातव्या दिवसी याजकाने त्याला पाहावें; जर तें कातड्यांत फार पसरलें असलें, तर याजकाने त्याला अशुद्ध ठरवावे; ती कोडाची पटकीच आहे. २८ परंतु जर तें वर्णांतर आपल्या ठिकाणीं तसेंच राहून कातड्यांत पसरलें नसलें आणि तें मंद झालें असलें, तर तो पोळण्याचा उंचवटा; यास्तव याजकाने त्याला शुद्ध ठरवावे, कां तर तो पोळण्याचा वण आहे. २९ आणि जेव्हा पुरुषाला किंवा स्त्रीला डोक्यावर किंवा हनवटीवर चट्टा असेल; ३० तेव्हा याजकाने चट्टा पाहावा; आणि पाहा, तो दिसण्यांत कातड्याच्या आंत असला, आणि त्यांत पिंगट बारीक लोमें असली, तर याजकाने त्याला अशुद्ध ठरवावे; तो खवडा, डोक्याचा किंवा हनवटीचा कोड तोच आहे. ३१ परंतु जेव्हा याजकाच्या पाहण्यांत खवड्याचा चट्टा असा असेल कीं तो दिसण्यांत कातड्याच्या आंत नाही, आणि त्यांतली लव काळसर नाही, तेव्हा याजकाने खवड्याच्या पटकीकऱ्याला सात दिवस कोंडावें. ३२ मग सातव्या दिवसी याजकाने चट्टा पाहावा; आणि पाहा, खवडा पसरला नसला, आणि त्यांतलीं लोमें पिंगट झालीं नसलीं, आणि खवडा दिसण्यांत कातड्याच्या आंत नसला; ३३ तर पटकीकऱ्याने आपलें मुंडन करावें, परंतु खवडा मुंडूं नये; आणि याजकाने खवडेकऱ्याला अणखी सात दिवस कोंडावें. ३४ मग सातव्या दिवसी याजकाने खवडा पाहावा; तेव्हा पाहा,

खवडा कातड्यांत पसरला नसला, आणि तो दिसण्यांत कातड्याच्या आंत नसला, तर याजकाने त्याला शुद्ध ठरवावे; आणि त्याने आपली वस्त्रें धुऊन शुद्ध व्हावे. ३५ परंतु तो शुद्ध झाल्यानंतर जर खवडा कातड्यांत पसरला, ३६ तर याजकाने तो पाहावा; तेव्हा पाहा, खवडा कातड्यांत पसरला असल्यास, याजकाने पिंगट लोमांचा शोध न करावा; तो अशुद्धच आहे. ३७ परंतु त्याच्या दृष्टीस जर खवडा तसाच राहिला असला, आणि त्यांत काळसर लोमें उत्पन्न झालीं असलीं, तर खवडा बरा झाला; तो शुद्धच आहे, यास्तव याजकाने त्याला शुद्ध ठरवावे. ३८ आणि पुरुषाच्या किंवा स्त्रीच्या अंगावरल्या कातड्याला जेव्हा पांढरी वर्णांतरें बहुत असतील, ३९ तेव्हा याजकाने पाहावें; आणि पाहा, जर त्यांच्या अंगाच्या कातड्यांतली पांढरी वर्णांतरें मंद झालीं, तेव्हा तो कवड्यावर्ण कातड्यांत फुटलेला असतांही, तो शुद्ध आहे. ४० आणि जेव्हा माणसाच्या डोक्यावरले केंस झडलेले असतील, तेव्हा तो टाळखलवाट, तो शुद्ध आहे. ४१ आणि त्याचें डोकें, द्वयजे त्याच्या कपाळावरल्या भागाचे केंस झडलेले जर असले, तर तो भाळखलवाट, तो शुद्ध आहे. ४२ परंतु जर टाळूटकलांत किंवा भाळूटकलांत कांहीं आरक्त पांढरा चट्टा असेल, जर त्याच्या टाळूटकलांत किंवा त्याच्या भाळूटकलांत तो उत्पन्न झालेला कोड आहे. ४३ मग याजकाने त्याला पाहावें; आणि पाहा, जर जसा अंगाच्या कातड्यावर कोड दिसतो, तसा त्याच्या टाळूटकलांत किंवा त्याच्या भाळूटकलांत चट्ट्याचा कांहीं आरक्त पांढरा असा उंचवटा असला, ४४ तर तो माणूस कोडी, तो अशुद्धच आहे, याजकाने त्याला अगदी अशुद्ध ठरवावे; त्याच्या डोक्यावर त्याला पटकी आहे. ४५ तर ज्याला कोडाची पटकी आहे, त्याची वस्त्रें फाडलेलीं असावीं; आणि त्याचें डोकें उघडें असावें, आणि त्याने तोंडावर चिरगुट घालून, 'अशुद्ध, अशुद्ध, ओरडावें. ४६ जितके दिवस त्याला कोड आहे, तितके दिवस त्याने अगदी अशुद्ध असावें; त्याने एकीकडे राहावें; त्याची वस्ति छावणीबाहेर असावी. ४७ तसें कांहीं वस्त्रांत, द्वयजे लोहकरीच्या

वस्त्रांत, किंवा अवस जातीच्या वस्त्रांत, ४८ अथवा अवस जातीच्या किंवा लोंहकरीच्या उभ्या सुतांत, किंवा आडव्या सुतांत, अथवा कोणीएका कातड्यांत, किंवा कातड्याच्या काहीं केलेल्या सामानांत, जेव्हां कोडाची पटकी असेल, ४९ आणि वस्त्रांत, किंवा कातड्यांत, अथवा उभ्या सुतांत, किंवा आडव्या सुतांत, अथवा कातड्याच्या काही सामानांत पटकी काहीं हिरवी अथवा काहीं अरक्त असेल, तेव्हां ती कोडाची पटकी; यास्तव ती याजकाला दाखवावी. ५० तेव्हां याजकाने पटकी पाहून पटकीची वस्तु सात दिवस कोंडून ठेवावी. ५१ मग सातव्या दिवसी पटकी पाहावी, आणि जर ती पटकी वस्त्रांत छत्रजे उभ्या सुतांत, किंवा आडव्या सुतांत, किंवा कातड्यांत, किंवा कार्यासाठी कातड्याच्या काहीं केलेल्या सामानांत पसरलेली, तर ती पटकी पिडाकारक कोड; तें अशुद्ध. ५२ यास्तव त्याने तें वस्त्र जाळावें; उभ्या सुतांत, किंवा आडव्या सुतांत, लोंहकरीच्या, किंवा अवस जातीच्या वस्त्रांत, अथवा कातड्याच्या काहीं सामानांत पटकी असो, तरी ज्यांत ती आहे, तें अर्घीत जाळावें; कारण की तो पिडाकारक कोड आहे. ५३ परंतु जर याजकाच्या दृष्टीस असें येतें की पाहा वस्त्रांतल्या उभ्या सुतांत, किंवा आडव्या सुतांत, किंवा कातड्याच्या काहीं सामानांत ती पटकी पसरली नाही; ५४ तर याजकाने आज्ञा द्यावी की ज्यांत ती पटकी आहे, तें त्यानी धुवावें; मग त्याने तें अणखी सात दिवस कोंडावें. ५५ नंतर तें धुतल्यावर, याजकाने पटकी पाहावी; आणि पाहा, जर त्याच्या दृष्टीस पटकी पालटली नसली, पटकी पसरली नसताहि, तर तें अशुद्ध आहे; तूं तें अर्घीत जाळ; आंतल्या अंगी किंवा बाहेरल्या अंगी असा, ती पटकी आहे. ५६ परंतु तें धुतल्यावर जर याजकाच्या दृष्टीस असें येतें की पाहा पटकी कमी झाली, तर त्याने ती त्या वस्त्रांतून, अथवा कातड्यांतून, अथवा उभ्या सुतांतून, किंवा आडव्या सुतांतून फाडून काढावी. ५७ मग जर ती फिरून वस्त्रांत दिसती, उभ्या सुतांत, किंवा आडव्या सुतांत, अथवा कातड्याच्या काहीं उगिण्यांत असो तर ती फुटणारी पटकी आहे, ज्यांत ती पटकी आहे, तें तूं अर्घीत जाळ.

५८ आणि जें वस्त्र, अथवा उभें सूत, किंवा आडवें सूत, किंवा कातड्याचें काहीं सामान, जें काहीं त्यां धुतलें असतां ज्यापासून पटकी दूर झाली, तें फिरून धुवावें, छत्रजे शुद्ध होईल. ५९ लोंहकरीचें किंवा अवस बाकीचें वस्त्र, अथवा उभें सूत, किंवा आडवें सूत, अथवा कातड्याचें काहीं सामान, यांतली कोडाची पटकी दखिषवी, छत्रजे तें वस्त्रादि शुद्ध ठरवावें किंवा अशुद्ध ठरवावें, याविषयी हाच नेम आहे.

अध्याय १४.

अणखी परमेश्वराने मोश्याला असें सांगितलें की, २ “कोडी शुद्ध होण्याच्या दिवसी याविषयी हाच नेम असावा की, त्याला याजकाजवळ आणावें; ३ आणि याजकाने छावणीच्या बाहेर जावें; मग जर याजकाच्या दृष्टीस असें आलें की पाहा कोडाची कोडपटकी बरी झाली, ४ तर याजकाने आज्ञा द्यावी की त्याने शुद्ध होण्यासाठी दोन जिवंत शुद्ध चिमण्या, व गंधसुरूचें लांकूड, व किरमिजरंगी सूत, व जुफा घ्यावा. ५ मग त्याने एक चिमणी बिल्या पाण्यावर धरून मातीच्या पात्रांत कापावी, छत्रून याजकाने आज्ञा द्यावी. ६ नंतर त्याने जिवंत चिमणी घ्यावी; आणि गंधसुरूचें लांकूड, व किरमिजरंगी सूत, व जुफा; हीं जिवंत चिमणीसुद्धा बिल्या पाण्यावर कापलेल्या चिमणीच्या रक्तांत बुचकळून, ७ कोडापासून शुद्ध होणारा यावर सात वेळा शिंपडावें, आणि त्याला शुद्ध ठरवावें; मग जिवंत चिमणी रानांत सोडावी. ८ नंतर शुद्ध होणाऱ्याने आपली वस्त्रें धुवावी, आणि आपलें मुंडन करून सर्व केंस काढावे; मग पाण्याने अंघूळ करून शुद्ध व्हावें; आणि त्यानंतर छावणींत यावें, परंतु सात दिवस आपल्या राहोटीबाहेर राहावें. ९ मग सातव्या दिवसी असें व्हावें की त्याने आपले सर्व केंस मुंडवावे; छत्रजे आपल्या डोक्याचे व आपल्या दाढीचे व आपल्या भववाचे, असें आपल्या सर्व केंसांचें मुंडन करवावें; आणि आपली वस्त्रें धुवावी, आणि पाण्याने आपल्या शिरिराला अंघूळ घालून शुद्ध व्हावें. १० मग आठव्या दिवसी त्याने संगोपान दोन कोंडें,

आणि पहिल्या वर्षीतली एक सांगोपांग मंढी, आणि एक चोब्याचा दाहावा यांतले तीन वांटे सपीठ, तेलाने मळलेलें असा नैवेद्य, आणि एक अदपाव तेल घ्यावें. ११ मग शुद्ध करणाऱ्या याजकाने शुद्ध होणाऱ्या माणसाला त्यांसुद्धां सभामंडपाच्या दारीं परमेश्वरासमोर सादर करावें. १२ नंतर याजकाने एक कोंकरा घेउन दोषहारक यज्ञासाठीं जवळ आणावा, आणि तें अदपाव तेल घेउन तीं ओंवाळणीसाठीं परमेश्वरासमोर ओंवाळावीं; १३ आणि पवित्र स्थानांत, जेथें त्याने पापहारक यज्ञपशु व होमपशु कापायाचा, त्या ठिकाणी त्याने तो कोंकरा कापावा; कां तर जसें पापहारक तसें दोषहारक अर्पण, हें याजकाचें अर्पण आहे; तें परम पवित्र आहे. १४ मग याजकाने दोषहारक यज्ञपशूचें कांहीं रक्त घ्यावें; आणि याजकाने शुद्ध होणाऱ्याच्या उजव्या कानाच्या टोंकाला व त्याच्या उजव्या हाताच्या अंगठ्यास व त्याच्या उजव्या पायाच्या अंगठ्यास लावावें. १५ मग याजकाने ते अदपाव तेल घेउन त्यांतलें कांहीं आपल्या डाव्या तळहातावर ओतावें. १६ नंतर याजकाने आपल्या डाव्या तळहातावर जें तेल, त्यांत आपल्या उजव्या हाताचें बोट चुचकळून, आपल्या बोटांने कांहीं तेल सात वेळा परमेश्वरासमोर शिंपडावें. १७ मग याजकाने आपल्या तळहातावर जें उरलेलें तेल, त्यांतलें कांहीं शुद्ध होणाऱ्याच्या उजव्या कानाच्या टोंकाला, व त्याच्या उजव्या हाताच्या अंगठ्याला, व त्याच्या उजव्या पायाच्या अंगठ्याला, दोषहारक यज्ञपशूचे रक्त जें आहे त्यावर लावावें. १८ आणि याजकाने आपल्या तळहातावरल्या तेलानें उरलेलें जें तें शुद्ध होणाऱ्याच्या डोक्याला लावावें; असें याजकाने त्याविषयीं परमेश्वरासमोर प्रायश्चित्त करावें. १९ नंतर याजकाने तो पापहारक यज्ञपशु अर्पून, जो आपल्या अशुद्धपणापासून शुद्ध होणार, त्याविषयीं प्रायश्चित्त करावें; आणि मग त्याने होमपशु कापावा. २० नंतर याजकाने तो होमपशु व नैवेद्य वेदीवर अर्पावा; असें याजकाने त्याविषयीं प्रायश्चित्त केल्यावर तो शुद्ध होईल. २१ परंतु जर तो दरिद्री, आणि हें बाला मिळना, तर त्याने आपल्याविषयीं प्राय-

श्चित्त करायास ओंवाळणीसाठीं, दोषहारक यज्ञासाठीं एक कोंकरा, आणि नैवेद्यासाठीं तेलाने मळलेलें चोब्यातला एक दाहावा वांटा सपीठ, आणि अदपाव तेल घ्यावें. २२ आणि दोन होले, किंवा पारव्याचीं दोन पिछें, जसीं त्याला मिळतील तसीं; मग एक पापहारक यज्ञासाठीं व एक होमासाठीं व्हावा. २३ आणि त्याने आपली शुद्धि होण्यासाठीं आठव्या दिवसीं तीं याजकाजवळ सभामंडपाच्या दारीं परमेश्वरासमोर आणावीं. २४ मग याजकाने दोषहारक यज्ञाचा तो कोंकरा, आणि तें अदपाव तेल घेउन याजकानेच तीं परमेश्वरासमोर ओंवाळणीसाठीं ओंवाळावीं. २५ आणि त्याने दोषहारक यज्ञासाठीं जो कोंकरा तो कापावा; मग याजकाने दोषहारक यज्ञपशूचें कांहीं रक्त घेउन शुद्ध होणाऱ्याच्या उजव्या कानाच्या टोंकाला, व त्याच्या उजव्या हाताच्या अंगठ्याला, व त्याच्या उजव्या पायाच्या अंगठ्याला लावावें. २६ मग याजकाने कांहीं तेल आपल्या डाव्या तळहातावर ओतावें. २७ आणि याजकाने आपल्या डाव्या तळहातावरलें कांहीं तेल आपल्या उजव्या हाताच्या बोटांने परमेश्वरासमोर सात वेळां शिंपडावें. २८ आणि याजकाने आपल्या तळहातावरलें कांहीं तेल शुद्ध होणाऱ्याच्या उजव्या कानाच्या टोंकाला, व त्याच्या उजव्या हाताच्या अंगठ्याला, व त्याच्या उजव्या पायाच्या अंगठ्याला, दोषहारक यज्ञपशूचें रक्त जें आहे त्यावर रक्ताच्या ठिकाणीं लावावें. २९ आणि याजकाच्या तळहातावर उरलेलें जें तेल तें त्याने शुद्ध होणाऱ्याविषयीं परमेश्वरासमोर प्रायश्चित्त करायास त्याच्या डोक्याला लावावें. ३० मग जीं त्याला मिळतील, होले किंवा पारव्याचीं पिछें, त्यांतून एक अर्पावें. ३१ त्याला जीं मिळालीं असतील, त्यांतील एक पापहारक यज्ञासाठीं व एक होमासाठीं असीं तीं नैवेद्यासुद्धां याजकाने वेदीवर अर्पून शुद्ध होणाऱ्यासाठीं परमेश्वरासमोर प्रायश्चित्त करावें. ३२ ज्याला कोडपटकी झाली, ज्याला आपली शुद्धि होण्यासाठीं मिळत नाही त्याविषयीं हाच नेम. ३३ अणखी परमेश्वराने मोड्याला व आहरोनाला असें सांगितलें कीं,

३४ “जो खनान देव मी तुझ्यास वतन करून देतो, त्यांत जेव्हा तुझी पोहंचाल, आणि तुमच्या वतनाच्या देशांतल्या घरावर मी कोडाची पटकी लावीन, ३५ तेव्हा ज्याचें तें घर आहे, त्याने येऊन याजकाला असें सांगावें कीं, घराला पटकी लागल्या-सारखें मला काहीं दिसतें.” ३६ मग घरांत जें अवघें तें अशुद्ध न व्हावें ह्मणून याजकाने या-प्रमाणें आज्ञा द्यावी कीं याजक पटकी पाहायास गेल्यापूर्वी तुझी घर रिकामें करावें, आणि त्या-नंतर याजकाने घर पाहायास जावें. ३७ आणि पटकी पाहावी, आणि पाहा जर घराच्या भिंतीस पटकीचे खळगे काहीं हिवें, अथवा काहीं आरक्त, असे आहेत, आणि भिंतीच्या आंत खोल दिस-तात; ३८ तर याजकाने घरांतून घराच्या दारा-सीं येऊन घर सात दिवस बंद करावें. ३९ मग सातव्या दिवसीं याजकाने फिरून जाऊन पाहावें; तेव्हा पाहा, जर घराच्या भिंतींत पटकी पसरली, ४० तर याजकाने असी आज्ञा द्यावी कीं त्यानी पटकी लागलेले धोंडे काढून नगराच्या बाहेर अशुद्ध ठिकाणीं टाकावे. ४१ आणि त्याने तें घर आंतून चहुंकडून खरवडवावें; नंतर त्यानी खर-वडून काढलेली जी माती, ती नगराच्या बाहेर अशुद्ध ठिकाणीं ओतून टाकावी. ४२ मग त्या धोंड्याच्या ठिकाणीं त्यानी दुसरे धोंडे आणून बसवावे; आणि त्याने दुसरी माती घेऊन घर लेपवें. ४३ मग ते धोंडे काढल्यानंतर, आणि घर खरवडून लेपल्यानंतर, जर पटकी फि-रून घरांत उत्पन्न होती, ४४ तर याजकाने घेऊन पाहावी; आणि पाहा, जर पटकी घरांत पसरली, तर तो घरांतला पीडकारक कोड; तें अशुद्ध आहे. ४५ मग त्याने त्या घराचे धोंडे व त्याचीं लांकूडें व त्याची सर्व माती यांसुद्धां तें घर मोडून नगराच्या बाहेर अशुद्ध ठिकाणीं न्यावें. ४६ अणखी तें घर बंद झालेल्या सर्व दिवसांत, जो त्यामध्ये जाईल, त्याने सांजपर्यंत अशुद्ध असावें. ४७ आणि जो त्या घरांत निजेल, त्याने आपली वस्त्रें धुवावीं; जो त्या घरांत खाईल, त्याने-हि आपली वस्त्रें धुवावीं. ४८ परंतु याजक वेळोवेळ जात असतां जर त्याच्या दृष्टीस असें येई कीं पाहा घर लेपल्यानंतर घरांत पटकी

पसरली नाही, तर याजकाने तें घर शुद्ध ठरवें-कां कीं पटकी बरी झाली. ४९ मग त्याने घरा-च्या शुद्धि होण्यासाठीं दोन चिमण्या, व गंधसु-रूचें लांकूड, व किरमिची रंगाचें सूत, व जुफा घ्यावा. ५० आणि एक चिमणी मातीच्या क-त्रांत जित्या पाण्यावर कापवी. ५१ मग त्याने गंधसुरूचें लांकूड, व जुफा, व किरमिची रंगचें सूत, व जिवंत चिमणी घेऊन त्यांस कापलेल्या चिमणीचें रक्त व जितें पाणी यांत जुचकळून त्या घरावर सात वेळां छिपडावें. ५२ असें चिम-णीचें रक्त, व जितें पाणी, व जिवंत चिमणी, व गंधसुरूचें लांकूड, व जुफा, व किरमिची रंगचें सूत, यांकडून त्याने घराची शुद्धि करावी. ५३ मग त्याने ती जिवंत चिमणी नगराच्या बाहेर रानांत सोडावी. ५४ असें त्याने घराविषयीं प्रामांशित केन्यावर तें अशुद्ध होईल.” ५५ कोडाची प्रत्येक पटकी, ह्मणजे खवडा, आणि वस्त्राचा व घराचा कोड; ५६ आणि उंचवटा व चट्टा व वर्णांतर, यांविषयीं हाच नेम. ५७ अ-शुद्ध होण्याच्या दिवसीं व शुद्ध होण्याच्या दिवसीं जें करणें तें दाखवायासाठीं कोडाचा हाच नेम.

अध्याय १५.

अणखी परमेश्वराने मोझाला व आहरोन-ला असें सांगितलें कीं, २ “तुझी इस्राएल-च्या संतानांस बोलून त्यांस सांग, जेव्हां कोणी मा-णसाच्या देहांतून स्नाव होत असेल, तेव्हां तो आपल्या स्नावामुळे अशुद्ध आहे. ३ आणि त्या-च्या स्नावाने त्याचें अशुद्धपण असें व्हावें; त्याच्या देहांतला स्नाव वाहत असो, किंवा त्याच्या देहां-तला स्नाव सुंठत असो, तरी त्याचें अशुद्धपण हेंच; ४ ज्या प्रत्येक बाबेवर तो स्नानि निमतो, ती अशुद्ध होईल; आणि ज्या प्रत्येक वस्तूवर तो बसतो, ती अशुद्ध होईल. ५ आणि जो कोणी त्याच्या बाबेली शिबळी, त्याने आपली वस्त्रें धुऊन पाण्याने अंघूळ करावी, आणि सज्जपर्यंत अशुद्ध असावें. ६ ज्या वस्तूवर तो स्नानि बसला, किं-वा जो बसतो, त्यानेहि आपली वस्त्रें धुऊन क-ण्याने अंघूळ करावी, आणि सज्जपर्यंत अशुद्ध असावें. ७ आणि त्या स्नान्याच्या देहाला जो

(शिवतो, त्याने आपली वस्त्रें धुऊन पाण्याने अंघूळ करावी, आणि सांजपर्यंत अशुद्ध असावें. ८ आणि ज्या शुद्धावर खावी धुंकतो, त्याने आपली वस्त्रें धुऊन पाण्याने अंघूळ करावी, आणि सांजपर्यंत अशुद्ध असावें. ९ आणि ज्या प्रत्येक वाहनावर तो खावी बसून जाईल, तें अशुद्ध होईल. १० आणि जें काहीं त्याच्या खाली असेल, त्याला जो कोणी शिवतो, त्याने सांजपर्यंत अशुद्ध असावें, आणि जो ती उचलतो, त्याने आपली वस्त्रें धुऊन पाण्याने अंघूळ करावी आणि सांजपर्यंत अशुद्ध असावें. ११ आणि तो खावी आपले हात पाण्यांत धुतल्यावांचून त्याला शिवतो त्याने आपली वस्त्रें धुऊन पाण्याने अंघूळ करावी आणि सांजपर्यंत अशुद्ध असावें. १२ आणि ज्या मातीच्या पात्राला तो खावी शिवतो, तें फोडलें जावें, आणि सर्व लांकडी पात्रें पाण्यांत विसळावीं. १३ आणि जेव्हां खावी आपल्या खावापासून शुद्ध झाला असेल, तेव्हां त्याने आपल्या शुद्धीत होण्याला आपणासाठीं सात दिवस मोजावे; मग आपली वस्त्रें धुवावी, आणि झऱ्याच्या पाण्याने आपलें अंग धुऊन शुद्ध व्हावें. १४ नंतर आठव्या दिवसी त्याने आपल्यासाठीं दोन होले अथवा पारव्याचीं दोन पिळें घेऊन परमेश्वरासमोर सभामंडपाच्या दारीं यावें, आणि तीं याजकाजवळ द्यावीं. १५ मग याबकाने त्यांतल्या एकाचा पापहारक यज्ञ आणि एकाचा होम करावा; असें याजकाने त्यासाठीं त्याच्या खावाविषयीं परमेश्वरासमोर प्रायश्चित्त करावें. १६ आणि पुरुषापासून जेव्हां धातुपात होतो, तेव्हां त्याने पाण्याने आपलें सर्व अंग धुवावें, आणि सांजपर्यंत अशुद्ध असावें. १७ आणि प्रत्येक वस्त्र व प्रत्येक कातडें, ज्यावर धातुपात झाला असेल, तेंहि पाण्याने धुवावें, आणि सांजपर्यंत अशुद्ध असावें. १८ आणि जेव्हां पुरुष स्त्रीजवळ निजून धातुपात करितो, तेव्हां त्याने पाण्याने अंघूळ करावी आणि सांजपर्यंत अशुद्ध असावें. १९ आणि जेव्हां स्त्री खावी अस्वतः तिच्या देहांतला तिचा खाव रक्त असेल, तेव्हां तिने आपल्या विटाळाशीपणाने सात दिवस असावें; आणि जो कोणी तिला शिवतो, त्याने

सांजपर्यंत अशुद्ध असावें. २० आणि ज्या कदावर ती आपल्या विटाळांत निजती, तें अशुद्ध होईल; ज्या कदावर ती बसती, तेंहि अशुद्ध होईल. २१ आणि जो कोणी तिच्या बाजेला शिवतो, त्याने आपली वस्त्रें धुऊन पाण्याने अंघूळ करावी आणि सांजपर्यंत अशुद्ध असावें. २२ आणि ती ज्या कोणत्या वस्तूवर बसती, तिला जो कोणी शिवतो त्याने आपली वस्त्रें धुऊन पाण्याने अंघूळ करावी आणि सांजपर्यंत अशुद्ध असावें. २३ आणि तिच्या बाजेवर जें काहीं असेल, अथवा ज्या कोणत्याहि पदार्थावर ती बसती, त्यावर असेल, ते जर कोणी शिवतो, तेव्हां त्याने सांजपर्यंत अशुद्ध असावें. २४ आणि जर पुरुष तिच्या जवळ निजतो आणि तिचें रज त्याला लागतें, तर त्याने सात दिवस अशुद्ध असावें; आणि ज्या कोणत्याहि अंथरुणावर तो निजतो, तें अशुद्ध असावें. २५ आणि जर स्त्रीचा रक्तखाव बहुत दिवस वाहत असेल, ह्मणजे तिच्या विटाळाचा काळ आला नाहीं तितक्यांत, किंवा जर ती आपल्या पाळीहून पलिकडेहि खावी असेल, तर तिचें अशुद्ध खावाचे सर्व दिवस तिच्या विटाळाच्या दिवसाप्रमाणें असावे; ती अशुद्ध आहे. २६ तिच्या खावाच्या सर्व दिवसांत ती ज्या कोणत्याहि अंथरुणावर निजती, तें तिच्या विटाळाच्या अंथरुणाप्रमाणें असावें; आणि ज्या कोणत्याहि पदार्थावर ती बसती, तो तिच्या विटाळाच्या अशुद्धतेप्रमाणें अशुद्ध असावा. २७ आणि तशांस जो कोणी शिवतो, तो अशुद्ध होतो; आणि त्याने पाण्याने आपली वस्त्रें धुवून अंघूळ करावी, आणि सांजपर्यंत अशुद्ध राहावें. २८ आणि जर ती आपल्या खावापासून शुद्ध झाली, तर तिने आपले सात दिवस मोजावे, आणि त्यानंतर शुद्ध व्हावें. २९ आणि आठव्या दिवसी तिने आपल्यासाठीं दोन होले, किंवा पारव्याचीं दोन पिळें घेऊन याजकाजवळ सभामंडपाच्या दारीं आणावीं. ३० मग याजकाने पापहारक यज्ञासाठीं एक व होमासाठीं एक अर्पावें; याप्रमाणें याजकाने तिच्यासाठीं तिच्या अशुद्ध खावाविषयीं परमेश्वरासमोर प्रायश्चित्त करावें. ३१ असें तुझी इस्त्राएलच्या संतानांस त्यांच्या अशुद्धपणापासून

वेगळें करावें; नाहींतर तुमच्यामध्ये जें माझें स्थान त्याला ते विटाळवून आपल्या अशुद्धपणांत मरतील. ३२, ३३ जो खात्री, आणि जो आपल्यापासून धातुपाताने अशुद्ध होतो, आणि जी आपल्या विटाळशीने दुखणेकरिता असीं जीं स्त्री-पुरुष आपापल्या खात्राने खात्री असतील त्याविषयी, आणि जो पुरुष विटाळशीजवळ निजतो, त्याविषयी हाच नेम आहे.”

अध्याय १६.

आणि आहरोनाचे दोन पुत्र परमेश्वरासमोर अर्पण करून मेले, तेव्हां त्यांच्या मरणांनंतर परमेश्वर योश्याला बोलला. २ त्या वेळेस परमेश्वराने योश्याला सांगितलें, “तूं आपला भाऊ आहरोन याला सांग कीं त्याने न मरावें ह्मणून भलत्या वेळेस पवित्र स्थानांत, पडद्याच्या आंत कोशावरच्या दयासनासमोर न यावें; कां कीं मी दयासनावर ठावांत दृश्य असलों. ३ आहरोनाने पवित्र स्थानांत याप्रकारें यावें कीं पापहारक यज्ञासाठीं तरणा खोंड व होमासाठीं एडका घेऊन यावें. ४ त्याने जवस वस्त्राचा पवित्र अंकरला घालावा, आणि जवस वस्त्राचा चोळण त्याने घालावा, आणि जवस वस्त्राचा काच्या त्याने आवळावा, जवस वस्त्राचा फेंटाहि बांधावा; हीं पवित्र वस्त्रे आहेत, आणि त्याने पाण्याने आपलें अंग धुऊन हीं त्यावीं. ५ आणि इस्राएलाच्या संतानांच्या समुदायापासून पापहारक यज्ञासाठीं शेरड्यांतले दोन बोकड, आणि होमासाठीं एक एडका घ्यावा. ६ आणि आहरोनाने आपल्यासाठीं जो पापहारक यज्ञाचा खोंड तो अर्पण आपल्याविषयी व आपल्या घराण्याविषयी प्रायश्चित्त करावें. ७ मग त्याने ते दोन बोकड घेऊन सभामंडपाच्या दारी परमेश्वरासमोर उभे करावे. ८ आणि आहरोनाने त्या दोन बोकडावर पण पाडवे; एक पण परमेश्वरासाठीं व एक पण सुटा बोकड होण्यासाठीं. ९ मग त्या बोकडावर परमेश्वरासाठीं पण निवेल, तो आहरोनाने जवळ आणून पापहारक यज्ञासाठीं अर्पण. १० आणि त्या बोकडावर सुटा बोकड होण्याचा पण निवेल, तेजेंकडून प्रायश्चित्त करितांना तो सुटा

LEVITICUS XVI.

बोकड रानांत सोडण्याकरितां जिवंत असा परमेश्वरासमोर उभा करावा. ११ मग आहरोनाने आपल्यासाठीं जो पापहारक यज्ञाचा खोंड तो जवळ आणून आपल्याविषयी व आपल्या घराण्याविषयी प्रायश्चित्त करावें, आणि त्याने आपल्यासाठीं जो पापहारक यज्ञाचा खोंड तो कापावा. १२ मग परमेश्वरासमोरच्या वेदीवरून धुपाटने भर इंगळ घेऊन, आणि आपली ओंजळभर सुवासिक बारीक केलेला धूप घेऊन पडद्याच्या आंत आणावें. १३ आणि तो धूप परमेश्वरासमोर अग्नीवर असा ठेवावा कीं धुपाच्या धुराने संकेतलेखावरलें दयासन झाकावें; यासाठीं कीं तो न मरावा. १४ आणि त्याने खोंडाचें कांहीं रक्त घेऊन तें आपल्या बोटांने दयासनावर पूर्वेंस शिंपडावें; आणि दयासनाच्या समोर कांहीं रक्त आपल्या बोटांने सात वेळा शिंपडावें. १५ मग लोकांसाठीं जो पापहारक यज्ञाचा बोकड, तो त्याने कापावा; आणि त्याचें रक्त पडद्याच्या आंत आणून, असें खोंडाच्या रक्ताने केलें, तसें त्याच्या रक्ताने करावें, ह्मणजे तें दयासनावर व दयासनासमोर शिंपडावें. १६ काप्रमाणें त्याने इस्राएलाच्या संतानांच्या अशुद्धपणामुळे, आणि त्यांची उद्धर्षनें ह्मणजे त्यांचीं सर्व पापे यांमुळे पवित्र स्थानाविषयी प्रायश्चित्त करावें; तसें त्यांच्यामध्ये त्यांच्या अशुद्धपणांत राहणाऱ्या सभामंडपाविषयीहि करावें. १७ आणि जेव्हां तो प्रायश्चित्त करायोस पवित्र स्थानामध्ये जातो, तेव्हां तो बाहेर येई तोपर्यंत कोणी माणूस सभामंडपांत नसावा; याप्रमाणें त्याने आपल्याविषयी व आपल्या घराण्याविषयी व इस्राएलाच्या सर्व मंडळीविषयी प्रायश्चित्त करावें. १८ मग त्याने परमेश्वराच्या समोरच्या वेदी जवळ बाहेर येऊन त्याविषयी प्रायश्चित्त करावें; ह्मणजे खोंडाचें कांहीं रक्त व बोकडाचें कांहीं रक्त घेऊन त्या वेदीच्या चहुकडच्या शिमांस लपवें. १९ आणि तिजवर आपल्या बोटांने कांहीं रक्त सात वेळां शिंपडून तिला इस्राएलाच्या विटाळपासून शुद्ध करून पवित्र असें करावें. २० तेव्हां पवित्र स्थानाविषयी व सभामंडपाविषयी व वेदीविषयी प्रायश्चित्त समाप्त केव्हांवर, त्याने तो जिवंत बोकड जवळ आणावा. २१ नंतर

126

आहरोनाने आपले दोन्ही हात जिवंत बोकडाच्या डोक्यावर ठेवावे, आणि इस्राएलाच्या संतानांकडले सर्व अन्याय व त्यांचीं सर्व उलंघनें, झणजे त्यांचीं सर्व पापें, तीं त्यावर पतकरून त्या बोकडाच्या डोक्यावर ठेवावीं; मग योग्य माणसाच्या हातें तो रानांत पाठवावा. २२ आणि त्या बोकडाने आपल्यावर त्याकडले सर्व अन्याय घेऊन ओसाड देशांत जावें; झणजे त्याने तो बोकड रानांत सोडावा. २३ मग आहरोनाने सभामंडपांत येऊन, जीं जवसाचीं वस्त्रें आपण पवित्र स्थानांत जाताना घातलीं होतीं, तीं काढून तेथें ठेवावीं. २४ आणि पवित्र स्थानांत आपले अंग पाण्याने धुऊन आपलीं वस्त्रें घालावीं, मग बाहेर जाऊन आपल्या साठीं होम व लोकांसाठीं होम करून आपल्या-विषयीं व लोकांविषयीं प्रायश्चित्त करावें. २५ आणि वेदीवर पापहारक यज्ञपशूचें मादें त्याने जाळावें. २६ अणखी ज्याने मुट्टा बोकड असा बोकड सोडून दिव्हा, त्याने पाण्याने आपलीं वस्त्रें धुऊन आपलें अंग धुवावें, आणि त्यानंतर छावणींत यावें. २७ आणि पापहारक यज्ञाचा खोंड व पापहारक यज्ञाचा बोकड, ज्याचें रक्त पवित्र स्थानांत प्रायश्चित्त करायला आणलें होतें, ते एकाने छावणीच्या बाहेर न्यावे; मग त्यांचीं कातडीं व त्याचें मांस व त्याचीं विष्टा त्यानीं अर्पाने जाळावी. २८ आणि ज्याने तीं जाळिलीं, त्याने पाण्याने आपलीं वस्त्रें धुऊन आपलें अंग धुवावें; आणि त्यानंतर छावणींत यावें. २९ तर हा तुझास सर्वकाळचा नेम असावा, कीं सातव्या महिन्याच्या दाहाव्या दिवसीं तुझी आपल्या जिवांस दुःख लावून घ्यावें, आणि कांहींच काम करूं नये; स्वदेशीय त्या तुझी आणि तुझामध्यें राहणाऱ्या विदेश्याने करूं नये. ३० कारण कीं त्याच दिवसीं तुझास शुद्ध करायलास तुझाविषयीं प्रायश्चित्त तो करील; यासाठीं कीं तुझी आपल्या सर्व पापापासून परमेश्वरासमोर शुद्ध व्हावें. ३१ तो दिवस तुझास पूर्ण विसाव्याचा असावा; आणि तुझी आपल्या जिवांस दुःख लावून घ्या; हा सर्वकाळचा नेम आहे. ३२ आणि ज्याला आपल्या बापाच्या ठिकाणीं याज्ञकपण करण्यासाठीं अभिषेक व संस्कार होईल, त्या याज्ञकाने प्राय-

श्चित्त करावें; तेव्हां त्याने जवसाचीं वस्त्रें, झणजे तीं पवित्र वस्त्रें घालावीं. ३३ आणि त्याने परम पवित्र स्थानाविषयीं प्रायश्चित्त करावें, आणि सभामंडपाविषयीं व वेदीविषयीं प्रायश्चित्त करावें; अणखी याज्ञकाविषयीं व मंडळींतल्या सर्व लोकांविषयीं त्याने प्रायश्चित्त करावें. ३४ हा तुझास सर्वकाळचा नेम असावा कीं प्रतिवर्षींत एकदां इस्राएलाच्या संतानांचीं सर्व पापें जाण्यासाठीं त्यांविषयीं प्रायश्चित्त असावें." तेव्हां जसी परमेश्वराने मोश्याला आज्ञा दिव्ही, तसें त्याने केलें.

अध्याय १७.

अणखी परमेश्वराने मोश्याला असें सांगितलें कीं, २ "तूं, आहरोन, व त्याचे पुत्र, व इस्राएलाचीं संतानें त्यांस बोलून असें सांग, 'जो गोष्ट परमेश्वराने आज्ञा करून सांगितली ती हीच आहे. ३ इस्राएलाच्या घराण्यांतला जो कोणी माणूस गुराला किंवा मेंढराला किंवा शेरडाला छावणींत कापिल किंवा छावणीबाहेर कापिल, ४ आणि परमेश्वराच्या मंडपासमोर सभामंडपाच्या दारीं परमेश्वराला अर्पण करायलास तें आणणार नाही, त्या माणसाला हत्येचा दोष लागेल; त्याने रक्त पाडिलें, यास्तव तो माणूस आपल्या लोकांतून छेदलाच जाईल. ५ हें यासाठीं कीं इस्राएलाचीं संतानें आपले जे यज्ञपशू रानांत अर्पितात, ते त्यानीं आणावे; परमेश्वरापासींच सभामंडपाच्या दारीं याज्ञकाजवळ ते आणावे, आणि शांतिकारक यज्ञ करून ते परमेश्वराला अर्पावे. ६ झणजे याज्ञकाने त्याचें रक्त सभामंडपाच्या दारीं परमेश्वराच्या वेदीवर शिंपडावें; आणि परमेश्वरापासीं शांतिकारक सुवासासाठीं मादें जाळावें. ७ असें त्यानीं, ज्या भुतांच्या मागे लागून त्यानीं व्यभिचार केला, त्यांस आपले यज्ञ अणखी न करावे; हा त्यांस पिढीपिढीं सर्वकाळचा नेम असावा. ८ आणि तूं त्यांस सांग कीं, 'इस्राएलाचें घराणें यांतला, व तुमच्यामध्यें राहणारे विदेशी यांतला, जर कोणी माणूस होमपशु किंवा यज्ञपशु अर्पितो, ९ आणि त्याला परमेश्वराला अर्पायास सभा-

मंडपाच्या दारीं आपणार नाही, तर तो माणूस आपल्या लोकांतून छेदला जाईल. १० आणि इस्राएलाचें धरणें यांतला, व तुमच्यामध्ये राहणारे विदेशी यांतला, जर कोणी माणूस कांहीं रक्त खाईल, तर त्या रक्त खाणाऱ्या मनुष्यावर मी आपली दृष्टि लावीन, आणि त्याला त्याच्या लोकांतून छेदीन. ११ कारण की देहाचें जिवन रक्तामध्ये आहे, आणि तुमच्या जिवाविषयी वेदीवर प्रायश्चित्त करायस म्या तें तुझास दिल्लें आहे; कां तर जिवासाठीं प्रायश्चित्त रक्तामध्ये आहे. १२ यास्तव म्या इस्राएलाच्या संतानांस सांगितलें कीं, तुमच्यांतल्या कोणत्याहि मनुष्याने रक्त खाऊं नये; तुमच्यामध्ये राहणारा विदेशी यानेहि रक्त खाऊं नये. १३ आणि इस्राएलाच्या संतानांतील व तुमच्यामध्ये राहणाऱ्या विदेश्यांतील कोणी माणूस जर खायाच्या पारधपशूला किंवा पांखराला शिकार करून धरील, तर त्याने त्याचें रक्त काढून मातीने झाकावें. १४ कां तर सर्व देहाचें रक्त तें त्याचें त्याचें जिवन आहे; त्याच्या जिवनासाठीं; तेंच आणि म्या इस्राएलाच्या संतानांस सांगितलें कीं, सर्व देहाचें रक्त त्याचें जिवन आहे, यावरून तुम्ही कोणत्याहि देहाचें रक्त खाऊं नका; जे तें खातील त्यांतील प्रत्येक छेदला जाईल. १५ आणि देशस्थांतील व विदेश्यांतील कोणी मनुष्य जर आपोआप मेलेलें किंवा फाडून मारलें खाईल, तर त्याने पाण्याने आपलीं वस्त्रें धुऊन अंघूळ करावी; आणि सांजपर्यंत अशुद्ध असावें, मग तो शुद्ध होईल. १६ परंतु जर तो तीं धूत नाही, आणि अंघूळ करीत नाही, तर तो आपला अन्याय सोसील."

अध्याय १८.

अणखी परमेश्वराने मोश्याला असें सांगितलें कीं, १ "तूं इस्राएलाच्या संतानांस बोलून त्यांस सांग, मी परमेश्वर तुमचा देव आहे; २ ज्या भिसर देशांत तुम्ही राहत होतां, तेथल्या चाली-प्रमाणें तुम्ही करूं नका; आणि ज्या स्वान देशांत मी तुझास नेतो, तेथल्या चालीप्रमाणें तुम्ही करूं नका; त्यांच्या नेमांप्रमाणेंहि चालूं नका. ४ तुम्ही माझे न्याय आचरा, आणि माझ्या नेमणुकी

पाळून त्यांप्रमाणें चाला; मी परमेश्वर तुमचा देव आहे. ५ तुम्ही माझ्या नेमणुकी व माझे न्याय पाळाच; कां कीं जर कोणी माणूस ते आचरील, तर तो त्याकडून वांचेल; मी परमेश्वर आहे. ६ तुम्हांतिल कोणीएकाने आपल्या नातलगचें गुह्य उघडें करावास अवळ जाऊं नये; मी परमेश्वर आहे. ७ तूं आपल्या बापाचें गुह्य व आपल्या आईचें गुह्य उघडें करूं नको; ती तुझी आई, तिचें गुह्य उघडें करूं नको. ८ तूं आपल्या बापाच्या बायकोचें गुह्य उघडें करूं नको; तें तुझ्या बापाचेंच गुह्य आहे. ९ तूं आपल्या बहिणीचें गुह्य उघडें करूं नको; आपल्या बापाची कन्या किंवा आपल्या आईची कन्या घरीं जन्मलेली, किंवा बाहेर जन्मलेली, अशाचें गुह्य उघडें करूं नको. १० तूं आपल्या पुत्राच्या कन्येचें गुह्य, किंवा आपल्या कन्येच्या कन्येचें गुह्य उघडें करूं नको; कां तर तें तुझेंच गुह्य आहे. ११ तूं आपल्या बापाच्या बायकोच्या कन्येचें गुह्य उघडें करूं नको; ती तुझ्या बापापासून जन्मलेली, तुम्ही बहीण, यास्तव तिचें गुह्य उघडें करूं नको. १२ तूं आपल्या आतेचें गुह्य उघडें करूं नको; ती तुझ्या बापाची नातलग आहे. १३ तूं आपल्या आईच्या बहिणीचें गुह्य उघडें करूं नको; कां तर ती तुझ्या आईची नातलग आहे. १४ तूं आपल्या बापाच्या भावाचें गुह्य उघडें करूं नको; त्याच्या बायकोजवळ जाऊं नको; ती तुम्ही चुलती आहे. १५ तूं आपल्या सुनेचें गुह्य उघडें करूं नको; ती तुझ्या पुत्राची बायको, तिचें गुह्य उघडें करूं नको. १६ तूं आपल्या भावाच्या बायकोचें गुह्य उघडें करूं नको; तें तुझ्या भावाचें गुह्य आहे. १७ कोणीएका स्त्रीचें गुह्य उघडें केलें असतां तिच्या कन्येचें गुह्य उघडें करूं नको; तिच्या पुत्राच्या कन्येचें व तिच्या कन्येच्या कन्येचें गुह्य उघडें करायास तूं त्यास करून घेऊं नको; त्या तिच्या नातलग आहेत; तो दुर्विचार आहे. १८ आणि तूं कोणी स्त्री तिच्या बहिणीवर ती जिवंत आहे तोंपर्यंत करून घेऊं नको; कारण कीं ह्यासुद्धां तिचें गुह्य उघडें करून हला त्रास होईल. १९ आणि बायकोच्या विटाळांत तिचें गुह्य उघडें करून तूं तिच्या

जवळ जाऊ नको. २० आणि तूं आपल्या शे-
जाऱ्याच्या बायकोसो संग करणें, हा विटाळ तिज-
कडून करवूं नको. २१ आणि तूं आपलें काहीं
संतान अर्धातून चालवून मोलेंख देवाला देऊं
नको; आपल्या देवाचें नाम भ्रष्ट करूं नको,
मी परमेश्वर आहे. २२ आणि स्त्रीजवळ नि-
ज्यायमाणें तूं पुरुषाजवळ मिजूं नको; तें अमं-
गळ आहे. २३ आणि तूं कोणत्याहि पशूंसो
संग करणें, हा विटाळ त्याकडून करूं नको; स्त्री-
नेहि पशूसो संग करायास सिद्ध होऊं नये, ती
घालमेल आहे. २४ अशा कोणत्याहि प्रकारें
तुझी अशुद्ध होऊं नका; कां तर जीं राष्ट्रे मी
तुमच्या समोरून घालवितों, तीं तशा अवस्था प्र-
कारें अशुद्ध झालीं. २५ आणि देश अशुद्ध झाला,
यास्तव मी त्याचा अन्याय त्यावर लागूं करितों,
असा तो देश आपल्या राहणाऱ्यांस ओकून टाकितो.
२६ तर तुझी माझ्या नेमणुकी व माझे
न्याय पाळा, आणि त्या अमंगळ कामांतलें कोण-
तेंहि करूं नका; तुझी देशस्थ करूं नका, आणि
तुमच्यामध्ये राहणारा जो विदेशी त्यानेहि करूं
नये. २७ कारण कीं देशांतल्या तुमच्या पूर्वी-
च्या माणसाने तीं सर्व अमंगळ कामें केलीं; त्यां-
मुळे तो देश अशुद्ध झाला आहे. २८ तुमच्या
पूर्वी त्या मजा होत्या त्यांस जसें देशाने ओकून
टाकिले, तसें तुझी त्याला अशुद्ध केल्यावर, तो
तुझासहि ओकून टाकील. २९ कारण कीं जे
शेजो या अमंगळ कामांतलें कोणतेंहि करितील,
ते सर्व करणारे मनुष्य आपल्या लोकांतून छेदले
जातील. ३० यास्तव जें म्या पाळयास सांगितलें
तें तुझी पाळा; ह्मणजे ज्या अमंगळ रीतीप्रमाणें
तुमच्यापूर्वी जे होते त्यानी केलें त्यांतल्या कोण-
त्याहि रीतीप्रमाणें करूं नये; आणि त्यांच्या
योगाने तुझी अशुद्ध होऊं नये; मी परमेश्वर
तुमचा देव आहे."

अध्याय १९.

अगदी परमेश्वराने मोशाला असें सांगितलें
कीं, २ तूं इस्राएलाच्या संतानाच्या सर्व स-
मुदायाजवळ बोलून त्यांस सांग, 'तुझी पवित्र
भत्ता; कारण कीं मी परमेश्वर तुमचा देव

पवित्र आहे. ३ तुझी सर्व आपापल्या आई-
चें व आपापल्या बापाचें भय धरा, आणि माझे
शाब्बाथ दिवस पाळा; मी परमेश्वर तुमचा
देव आहे. ४ तुझी मूर्तीकडे वळूं नका, आ-
णि आपल्यासाठीं ओतीव देव करूं नका; मी
परमेश्वर तुमचा देव आहे. ५ आणि जेव्हां
तुझी परमेश्वरासाठीं शांतिकारक यज्ञ करितां,
तेव्हां आपल्या इच्छेने तो करा. ६ तुझी यज्ञ
कराल त्या दिवसी व त्याच्या दुसऱ्या दिवसी
त्यांतलें खावें; मग तिसऱ्या दिवसी जें राहिलेंलें
तें अर्घीत जाळावें. ७ आणि तिसऱ्या दिवसी
जर काहीं खालें, तर तें अमंगळ आहे; मान्य
होणार नाही. ८ आणि जे तें खातील त्यां-
तला प्रत्येक आपला अन्याय सोसील; कां तर
त्याने परमेश्वराचा पवित्र पदार्थ विटाळिला;
यास्तव तो मनुष्य आपल्या लोकांतून छेदला
जाईल. ९ आणि जेव्हां तुझी आपल्या देशांतलें
पीक कापितां, तेव्हां तूं आपलें सगळें शेत कांठां-
मुद्दां कापूं नको, आणि आपलें पीक काढून घेत-
ल्यावर वेंचूं नको. १० आपला द्राक्षाचा मळा-
हि संपूर्ण खुडूं नको; आणि आपल्या द्राक्षमळ्या-
ची पड वेंचूं नको; तें दरिद्रासाठीं व विदेश्या-
साठीं ठेव; मी परमेश्वर तुमचा देव आहे.
११ तुझी चोरी करूं नका, आणि लबाडी करूं
नका, आणि एकमेकांसीं कापट करूं नका. १२ आ-
णि तुझी माझ्या नामाने खोटी शपथ वाडूं नका,
आणि तूं आपल्या देवाचें नाम भ्रष्ट करूं नको;
मी परमेश्वर आहे. १३ तूं आपल्या शेजाऱ्यावर
जुलूम करूं नको, आणि नाडूं नको; कामकऱ्याची
मजुरी आपल्याजवळ सकाळपर्यंत राहूं देऊं नको.
१४ बहिऱ्याला शिवी देऊं नको, आणि अधळ्या-
पुढें ठेंचाड ठेवूं नको; आपल्या देवाचें भय धर;
मी परमेश्वर आहे. १५ तुझी न्याय करण्यांत
अन्याय करूं नका; तूं दरिद्रांचा पक्ष अंगीकारूं
नको, मोठ्याचेंहि भय धरूं नको; तूं नीतिने
आपल्या शेजाऱ्याचा न्याय कर. १६ तूं आप-
ल्या लोकांमध्ये चहाडी करित फिरूं नको; आ-
पल्या शेजाऱ्याचा रक्तपात करण्याविषयी उद्युक्त
होऊं नको; मी परमेश्वर आहे. १७ तूं आ-
पल्या मनांत आपल्या भावाचा द्वेष करूं नको;

आपल्या शेजाऱ्याला बोध करच कर, आणि त्यावर पाप राहू देऊं नको. १८ तूं सूड उगवूं नको, आणि आपल्या लोकांतल्या वंशस्थांवर द्वेष करूं नको; तर आपल्यासारिखी आपल्या शेजाऱ्यावर मीति कर; मी परमेश्वर आहे. १९ तुझी माझे नेम पाळा; तूं आपल्या पशूची भिन्न जार्तिंसीं भेळ होऊं देऊं नको; आपल्या शेतांत नाना धान्य भेळून पेरूं नको; नाना प्रकारच्या सुतांचें वस्त्र तुझ्या अंगवर नसावें. २० अणखी जी स्त्री दासी असून पुरुषाला वागदत्त झाली, आणि खंडून सोडविलेली नाहीं, आणि जिला मोकळीक दिली नाहीं, तिजसीं जर कोणी संग करील, तर शासन व्हावें, परंतु त्यांस जिवें न मारावें, कारण कीं ती मोकळी नव्हती. २१ आणि त्याने आपल्या दोषामुळे दोषहारक यज्ञासाठीं एडका परमेश्वराजवळ सभामंडपाच्या दारीं आणावा. २२ मग याजकाने तो दोषकारक यज्ञाचा एडका घेऊन त्याच्यासाठीं त्याने केलेल्या पापाविषयीं परमेश्वरासमोर प्रायश्चित्त करावें; ह्मणजे त्याने केलेल्या पापाची क्षमा त्याला होईल.

२३ आणि जेव्हा तुझी त्या देशांत पोहचून खाण्याचीं सर्व प्रकारचीं झाडें लावाल, तेव्हां त्याचें फळ अशुद्ध असें मोजा; तीन वर्षे तें असुंता असें तुझ्यास असावें, तें खायाचें नाहीं. २४ मग चवथ्या वर्षी त्याचीं सर्व फळे परमेश्वराला उत्साहासाठीं पवित्र व्हावीं. २५ आणि पांचव्या वर्षी तुझी त्याचीं फळे खावीं; अशाने तें आपलें उत्पन्न तुझ्यास फार देईल; मी परमेश्वर तुमचा देव आहे. २६ तुझी रक्तासुद्धां काहीं खाऊं नका; गारूड्याचें कर्म करूं नका, आणि अभाळावरून मात्रिकी करूं नका. २७ तुझी आपल्या डोक्याचे केंस कापून गोल करूं नका, आणि तूं आपल्या दाढीचा कांठ मोडूं नको. २८ अणखी मेल्यामुळे तुझी आपल्या अंगाला घाव देऊं नका, आणि आपल्यावर गोंदण्याचें लेखन करूं नका; मी परमेश्वर आहे. २९ तूं आपल्या कन्येला कळवांतीण होऊं देण्याने भ्रष्ट करूं नको; नहीं तर देश व्यभिचारी होईल, आणि दुष्टपणाने देश भरेल. ३० तुझी माझे शाब्बाथ पाळा, आणि माझ्या पवित्र स्थानाचें भय धरा; मी पर-

मेश्वर आहे. ३१ तुझी भूतसंचारिणीकडे वळू नका, आणि ज्यादुकन्याजवळ विचारूं नका, ह्मणजे त्यांकडून अशुद्ध होऊं नका; मी परमेश्वर तुमचा देव आहे. ३२ ज्याचे केंस पिकलेले त्याच्यासमोर तूं उठून उभा राहा, आणि बटिलाला मान दे, आणि आपल्या देवाचें भय धर; मी परमेश्वर आहे. ३३ अणखी जेव्हा विदेशी तुमच्या देशांत तुझ्याजवळ राहतो, तेव्हा तुझी त्याला जाचूं नका. ३४ जो विदेशी तुमच्याजवळ राहतो, तो तुमच्यांतला देशस्थासारखा तुझ्यास असावा, आणि जसी तूं आपल्यावर मीति करितोस, तसी त्यावर कर; कारण कीं तुझीहि मिसर देशांत विदेशी होता; मी परमेश्वर तुमचा देव आहे. ३५ तुझी न्यायांत, परिणामांत, ओखण्यांत, व मापांत अन्याय करूं नका. ३६ तुमची तराजु यथार्थ, वजन यथार्थ, केलीमाप यथार्थ, आणि रसमाप यथार्थ, असीं असावीं; ज्याने तुझ्यास मिसर देशांतून काढिलें, तो मी परमेश्वर तुमचा देव आहे. ३७ तर माझे सर्व नेम व माझे सर्व न्याय तुझी पाळा; आणि त्याप्रमाणें आचरण करा, मी परमेश्वर आहे."

अध्याय २०.

अणखी परमेश्वराने मोश्याला असें सांगिलें कीं, २ "तूं इस्राएलाच्या संतानांस असेंहि सांग, इस्राएलाच्या संतानांतला व इस्राएलामध्ये राहणारे विदेशी यांतला जो कोणी आपलें काहीं संतान मोलेखाला देईल, त्याला मारावेंच मारावें; देशांतल्या लोकानी त्याला धोंडमार करावा. ३ आणि मी आपली दृष्टि त्या माणसावर लावून त्याला त्याच्या लोकांतून छेदून टाकीन; कारण कीं त्याने आपलें काहीं संतान मोलेखाला दिलें, येणेंकरून त्याने माझी पवित्र भूमि विटाळिली, आणि माझें पवित्र नाम भ्रष्ट केलें. ४ आणि जेव्हा तो आपलें काहीं संतान मोलेखाला देतो, तेव्हां त्याला न मारावें ह्मणून जर देशांतले लोक त्या माणसाविषयीं आपले डोळे झांकिताने, ५ तर मी आपली दृष्टि त्या माणसावर व त्याच्या कुटुंबावर लावून त्याला आणि त्याला अनुसरून जे व्यभिचार करून मोलेखाचा आश्रय करितात,

त्या सर्वे व्यभिचार्यांस त्यांच्या लोकांतून छेदून टाकून. ६ आणि जर कोणी मनुष्य भूतसंचारिणीकडे किंवा जादूकृत्यांकडे वळून त्यांच्या बरोबर व्यभिचार करील, तर त्या मनुष्यावर मी आपली दृष्टि लावून त्याला त्याच्या लोकांतून छेदून टाकून. ७ तर तुम्ही आपणांस पवित्र करून पवित्र असा; कारण की मी परमेश्वर तुमचा देव आहे. ८ आणि तुम्ही माझे नेम संभाळून त्यांप्रमाणे आचरण करा; जो तुम्हास पवित्र करितो, तो मी परमेश्वर आहे. ९ जर कोणी माणूस आपल्या बापाला किंवा आपल्या आईला शाप देईल, तर त्याला मारावेच मारावे; त्याने आपल्या बापाला किंवा आपल्या आईला शाप दिला, त्याचा रक्तपात त्यावर व्हावा. १० आणि जर कोणी कोणाच्या स्त्रीसो व्यभिचार करील, तर त्याने आपल्या शेजाऱ्याच्या स्त्रीसो व्यभिचार केला आहे; यास्तव त्या व्यभिचार्याला व त्या व्यभिचारिणीला मारावेच मारावे. ११ आणि जर कोणी आपल्या बापाच्या स्त्रीजवळ निजतो, तर त्याने आपल्या बापाचे गुद्द उघडें केलें आहे; त्या दोघांसहि मारावेच मारावे, त्यांचा रक्तपात त्यांवर व्हावा. १२ आणि जर कोणी आपल्या सुनेजवळ निजतो, तर त्या दोघांसहि मारावेच मारावे; त्यानी घालमेल केली आहे; त्यांचा रक्तपात त्यांवर व्हावा. १३ आणि जर कोणी स्त्रीजवळ निजण्याप्रमाणे पुरुषजवळ निजतो, तर त्यानी अमंगळ काम केलें आहे; त्या दोघांस मारावेच मारावे; त्यांचा रक्तपात त्यांवर व्हावा. १४ आणि जर कोणी स्त्रीला तिच्या आईमुद्दां करून घेतो, तर ही दुष्टाई; त्याला व त्या दोघांस अर्पांत जाळून टाकावे; असी तुम्ही आपल्यामध्ये दुष्टाई होऊ देऊ नका. १५ आणि जर कोणी पशूसो संग करितो तर त्याला मारावेच मारावे, आणि लोकानी पशूलाहि जिवें मारावे. १६ आणि जर स्त्री कोणत्याहि पशूसो संग करायस त्याजवळ जाती, तर त्या स्त्रीला व त्या पशूला तूं जिवें मार; त्यांस मारावेच मारावे; त्यांचा रक्तपात त्यांवर व्हावा. १७ आणि जर कोणी आपली बहीण, आपल्या बापाचीच कन्या किंवा आपल्या आईची कन्या, इत्यां घेऊन इथें गुद्द पाहतो, आणि तीहि त्याचें

गुद्द पाहती, तर तो अधर्म; ती आपल्या वंशस्थ लोकांच्या समक्ष छेदली जातील; त्याने आपल्या बहिणीचें गुद्द उघडें केलें आहे; त्याने आपला अन्याय सोसावा. १८ आणि जर कोणी विटाळशी स्त्रीजवळ निजतो, तर तो तिचें गुद्द व तिच्या गुद्दाचा उभड उघडा करितो, तीहि आपल्या रक्ताचा उभड उघडा करितो, यास्तव त्या दोघांसहि त्यांच्या लोकांतून छेदलें जावें. १९ आणि तूं आपल्या मावशीचें किंवा आपल्या आतेचें गुद्द उघडें करूं नको; कारण की जर कोणी असें करितो, तर तो आपली नातलग नागवी करितो; अशानी आपला अन्याय सोसावा. २० आणि जर कोणी आपल्या चुलतीजवळ निजतो, तर तो आपल्या चुलत्याचें गुद्द उघडें करितो; त्यानी आपलें पाप सोसावें; तीं अनपत्य मरतील. २१ आणि जर कोणी आपल्या भावाची स्त्री घेतो, तर हें अमंगळ आहे; त्याने आपल्या भावाचें गुद्द उघडें केलें आहे; तीं अनपत्य होतील. २२ झणून तुम्ही माझे सर्व नेम व माझे सर्व न्याय संभाळून त्यांप्रमाणे आचरण करा; द्वाणजे ज्या देशांत राहण्यासाठीं मी तुम्हास नेतां, तो तुम्हास ओकून टाकणार नाही. २३ आणि ज्या राष्ट्रांस मी तुमच्या पुढून घालवितों, त्यांच्या नेमांप्रमाणे तुम्ही चालूं नका; कारण की त्यानी तीं अवधी कर्म केली आहेत; यास्तव मी त्यांविषयी कंटाळलों आहे. २४ आणि म्या तुम्हास सांगितलें आहे की, तुम्ही त्यांची भूमि वतन करून घ्या, मीहि तुम्हास ती वतन करून देईन; दूध व मध वाहणारा असा तो देश आहे; ज्याने तुम्हास अन्य लोकांपासून भिन्न केलें, तो मी परमेश्वर तुमचा देव आहे. २५ झणून शुद्ध व अशुद्ध पशु यांचा, आणि अशुद्ध व शुद्ध पांखरं यांचा तुम्ही भेद करा; आणि पशु व पांखरूं व जें कांहीं भूमीवरून चालतें, ज्याला अशुद्धपणामुळें म्या तुम्हापासून वेगळें केलें, तेणेकरून तुम्ही आपले जीव ओंगळ करूं नका. २६ आणि तुम्ही माझ्यासाठीं पवित्र असा; कारण की मी परमेश्वर पवित्र आहे; आणि तुम्ही माझे असावे द्वाणून म्या तुम्हास अन्य लोकांपासून वेगळें केलें आहे. २७ आणि भूत बाळगणारी किंवा जादू करणारी असीं पुरुष किंवा स्त्रिया यांत

कोणी असली तर त्यास मारावेच मारावे; त्यास धोंडमार करावा; त्याचा रक्तपात त्यावर होवो.”

अध्याय २१.

अणखी परमेश्वराने मोश्याला सांगितलें कीं, “तूं आहरोनाचे पुत्र जे याजक त्याजवळ बोलून त्यास असें सांग कीं, कोणी आपल्या लोकांतल्या मेल्याचा विटाळ घेऊं नये; २ परंतु आपला जवळचा नातलग, द्वाणजे आपली आई व आपला बाप व आपला पुत्र व आपली कन्या व आपला भाऊ यांचा घ्यावा; ३ आणि नवरा न केलेली असी जी कुमारी आपल्या जवळची बहीण, तिचाहि त्याने विटाळ घ्यावा. ४ मुख्याने आपल्या लोकांमध्ये विटाळ करून घेऊं नये, कां तर तो भ्रष्ट होईल. ५ त्यानी आपल्या डोक्यावर टकल करूं नये, आणि आपल्या दाढीचा कांठहि मुंडूं नये, आणि आपल्या देहावर घावाचें चिन्ह करूं नये. ६ त्यानी आपल्या देवासाठीं पवित्र असावे; आपल्या देवाचें नाम भ्रष्ट करूं नये; कां तर ते परमेश्वराचीं अर्पणें, आपल्या देवाचें अन्न असीं अर्पणें अर्पित असतात; द्वाणून त्यानी पवित्र असावे. ७ त्यानी वेश्या किंवा भ्रष्ट स्त्री करून घेऊं नये; जी स्त्री आपल्या नवऱ्याने घालविलेली, तीहि करून घेऊं नये; कां तर ते सर्व आपल्या देवासाठीं पवित्र असावे. ८ द्वाणून तूं त्याला पवित्र मोज, कां कीं तो तुझ्या देवाचें अन्न अर्पित असतो; तो तुला पवित्र असावा; कारण कीं जो परमेश्वर तुझ्यास पवित्र करितो, तो मी पवित्र आहे. ९ आणि कोणत्याहि याजकाची कन्या जर व्यभिचार करून भ्रष्ट होती, तर ती आपल्या बापाला भ्रष्ट करिती; ती अर्पित जाळवी. १० आणि जो आपल्या भावांतला मुख्य याजक, ज्याच्या मस्तकावर अभिषेकाचें तेल ओतलें, ज्याला वस्त्रें त्यावयास संस्काराहि शाला, त्याने आपलें मस्तक उघडें करूं नये, आणि आपली वस्त्रें फाडूं नये; ११ आणि कोणताहि मेल्याचे शरीराजवळ जाऊं नये; आपला बाप किंवा आपली आई यांचाहि त्याने विटाळ घेऊं नये. १२ आणि पवित्र स्थानांतून जाऊं नये, आणि आपल्या देवाच्या पवित्र स्थानाला विटाळ

नये; कारण कीं त्याच्या देवाच्या मुमुट व अभिषेकाचें तेल त्यावर आहे; मी परमेश्वर आहे. १३ आणि त्याने स्त्री कुमारीच करून घ्यावी. १४ त्रिधवा, किंवा घालविलेली, किंवा भ्रष्ट, किंवा वेश्या, ह्या त्याने करून घेऊं नये; केवळ आपल्या लोकांतली कुमारी असी नवरी करावी. १५ आणि त्याने आपल्या लोकांमध्ये आपलें संतान भ्रष्ट करूं नये; कारण कीं जो त्याला शुद्ध करितो, तो मी परमेश्वर आहे.” १६ अणखी परमेश्वराने मोश्याजवळ बोलून सांगितलें, १७ “तूं आहरोनाला असें सांग कीं, तुझ्या संतानाच्या पिढीपिढी कोणाला अंगदोष असेल, तर त्याने आपल्या देवाचें अन्न अर्पणयास जवळ घेऊं नये. १८ द्वाणजे कोणी अंगदोषी न यावा; जो अंधळा, किंवा लंगडा, अथवा नकटा, किंवा जो अंगाने उणा किंवा अधिक असेल, १९ अथवा जो माणूस हात किंवा पाय मोडका असेल; २० अथवा कुबडा, किंवा खुबट, किंवा डोळेविकारी, किंवा न्याचें अंग खरवारित, किंवा जो गजकणी, किंवा अंडफुटी; २१ असा आहरोन याजकाच्या संतानांत कोणत्याहि माणसाला अंगदोष, त्याने परमेश्वराला जीं अर्पणयाचीं तीं अर्पणयास जवळ घेऊं नये; त्याला अंगदोष, यास्तव त्याने आपल्या देवाचें अन्न अर्पणयास जवळ न जावें. २२ त्याने परम पवित्रांतलें आणि साधारण पवित्रांतलें असें जें आपल्या देवाचें अन्न तें त्याने खावें. २३ परंतु पडद्याच्या आंत त्याने न यावें, आणि वेदीजवळ न यावें; कारण कीं त्याला अंगदोष आहे; तर त्याने माझीं जीं पवित्र तीं विटाळूं नये; कारण कीं जो त्यास पवित्र करितो, तो मी परमेश्वर आहे.” २४ नंतर मोश्याने आहरोनाला व त्याच्या पुत्रांस व इस्त्राएलच्या सर्व संतानांस असेंच सांगितलें.

अध्याय २२.

अणखी परमेश्वराने मोश्याला असें सांगितलें कीं, २ “तूं आहरोनाला व त्याच्या पुत्रांस याप्रमाणें सांग, त्यानी इस्त्राएलच्या संतानांच्या पवित्र वस्तूंपासून वेगळें राहावें, आणि जेव्हा ते माझ्यासाठीं कांहीं पवित्र करितात, तेव्हां त्यानी माझे पवित्र नाम भ्रष्ट करूं नये; मी परमेश्वर

आहे. ३ आणि त्यांस सांग की, तुमच्या पिढी-
पिढीं तुमच्या सर्व संतानांतला जर कोणी माणूस
आपली अशुद्धता आपल्या अंगां असतांना, पवित्र
वस्तूजवळ, झणजे ज्या वस्तू इस्राएलाचीं संतानें
परमेश्वरासाठीं पवित्र करितात, त्यांजवळ येतो,
तर तो मनुष्य माझ्या समोरून छेदलाच जाईल; मी
परमेश्वर आहे. ४ आहरोनाच्या संतानांतला जो
कोणी कोडी किंवा खावी, तो शुद्ध होई तोंपर्यंत
त्याने पवित्र पदार्थ खाऊं नये; आणि जो मेम्यामुळें
अशुद्ध त्याला, किंवा ज्या माणसापासून धातुपात
होतो त्याला जो शिवतो, ५ किंवा ज्या कोणत्याहि
जंतूकडून माणूस अशुद्ध होतो त्याला किंवा कोण-
त्याहि अशुद्धपणाने अशुद्ध झालेल्या माणसाला
शिवतो; ६ जो कोणी अशाला शिवतो, तो
साजपर्यंत अशुद्ध असावा, आणि त्याने पवित्रांतलें
काहीं खाऊं नये; परंतु पाण्याने आपलें अंग धुवावें,
७ पण सूर्य मावळल्यावर तो शुद्ध होईल; नंतर
त्याने पवित्रांतलें खावें, कां तर तेंच त्याचें अन्न
आहे. ८ त्याने शव, आपोआप मेलेंलें किंवा फाडून
मारलेंलें, खाऊं नये; कां कीं तेणेकरून तो अशुद्ध
होईल; मी परमेश्वर आहे. ९ तर जें म्या
पाळ्यान सांगितलें, तें त्यानी पाळवें; नाहीं तर
त्यानी काहीं पवित्र विटाळल्यावरून त्याविषयीं
पाप सोसून त्यामुळें ते मरतील; जो त्यांस शुद्ध
करितो, तो मी परमेश्वर आहे. १० आणि
कोणत्याहि परक्याने पवित्र पदार्थ खाऊं नये; या-
ज्वजवळ राहणारा व कामकरी यानेहि पवित्र
पदार्थ खाऊं नये. ११ परंतु जर याजक कोणा-
ला विकत घेतो, तर तो त्याच्या पैक्याचा माल
आहे, त्याने तें खावें; आणि त्याच्या घरीं जन्म-
लेले, यानीहि त्याचें अन्न खावें. १२ परंतु या-
ज्वची कन्या जर परक्यांतल्या नवऱ्याला दिले-
ली आहे, तर तिने पवित्राचें अर्पण खाऊं नये.
१३ कथापि याजकाची कन्या जर विधवा, किंवा
नवऱ्याने घालविलेली आहे, आणि तिला संतान
नाहीं, आणि ती आपल्या बाळपणाप्रमाणें आपल्या
बापाच्या घरीं परत आली, तर तिने आपल्या बा-
पाचें अन्न खावें; परंतु कोणी परक्याने तें खाऊं
नये. १४ आणि जर कोणी चुकून पवित्र पदार्थ
खातो, तर त्याने त्याचा पांचवा वांटा त्यांत वा-

लून याजकाला द्यावा. १५ कां तर इस्राएलाच्या
संतानांचे पवित्र पदार्थ जे परमेश्वराला अर्पितात,
ते त्यानी विटाळूं नये. १६ आणि त्यांचे जे पवित्र
पदार्थ ते खाल्ल्यावरून त्यानी आपल्यावर अन्या-
याचा दोष आणून घेऊं नये; कारण कीं जो त्यांस
पवित्र करितो, तो मी परमेश्वर आहे."

१७ अणखी परमेश्वराने मोश्याला असें
सांगितलें कीं, १८ "तूं आहरोनाला व त्याच्या
पुत्रांस व इस्राएलाच्या सर्व संतानांजवळ बोलून
त्यांस सांग, 'इस्राएलाच्या घराण्याचे लोक व इस्रा-
एलांत राहणारे त्यांतील जे आपापलें अर्पण करि-
तात, ते कोणीहि असोत, त्यांच्या नवसांचीं सर्व
अर्पणें व त्यांच्या स्वबुद्धीचीं सर्व अर्पणें यांत जें
त्यानी होमासाठीं परमेश्वराला करावें, १९
तें तुझी आपल्या इच्छेने गुरांतला किंवा मेंढरां-
तला किंवा शेरडांतला सांगोपांग नर, असें अर्पावें.
२० ज्या कशाला खोड, तें तुझी अपूं नका; कां
तर तें तुमच्यासाठीं मान्य होणार नाहीं. २१
आणि जेव्हां कोणी नवस फेडायसाठीं किंवा
स्वबुद्धीच्या अर्पणासाठीं गुरांतला किंवा बकऱ्यां-
तला शांतिकारक यज्ञपशु परमेश्वराला अर्पितो,
तेव्हां तो प्रसन्नतेसाठीं सांगोपांग असावा; कांहीं
खोड त्याला नसावी. २२ अंधळा, किंवा मो-
डका, किंवा घायाळ, किंवा टेंगळी, किंवा खरजुला,
किंवा नायटेकरी, असे परमेश्वराला तुझी अपूं
नका; आणि त्यांतलें अर्पण परमेश्वरासाठीं वे-
दीवर ठेवूं नका. २३ तरी गुरू किंवा बकरें
जें अंगाने अधिक किंवा उणें, तें स्वबुद्धीचें अर्पण
त्वां करावें, परंतु नवसासाठीं तें मान्य होणार नाहीं.
२४ आणि ठेंचलेलें, किंवा बडविलेलें, किंवा थोटें,
किंवा चिरलेलें, असें परमेश्वराला तुझी अपूं
नका; तुझी आपल्या देशांत असें करूं नकाच.
२५ परक्या वंशस्थाच्या हातांतून देखील त्या
कशांतलेंहि आपल्या देवाचें अन्न अपूं नका; कारण
कीं त्यांचें नासकें त्यांमध्ये आहे; त्यांस खोड
आहे; ती तुझाविषयीं मान्य होणार नाहींत."
२६ अणखी परमेश्वराने मोश्याला असें सांगि-
तलें कीं, "२७ गुरू किंवा मेंढरूं, किंवा शेरडूं,
जन्मल्यानंतर सात दिवस आपल्या आईच्या खालीं
असावें मग आठव्या दिवसीं आणि पुढें परमे-

श्वराजवळच्या अर्पणासाठी मान्य होईल. २८ आणि गुंढ किंवा शेरडुं याला त्याच्या वत्सासुडां एवढ्याच दिवसीं तुझी कापूं नका. २९ आणि जेव्हा तुझी परमेश्वराजवळ आभार मानण्याचा यज्ञ करितां, तेव्हा आपल्या इच्छेने करा. ३० त्याच दिवसीं त्यांतलें खावें; त्यांतलें कांहीं सकाळपर्यंत तुझी ठेवूं नका; मी परमेश्वर आहे. ३१ अशा माझ्या आज्ञा संभाळून त्याप्रमाणें करा; मी परमेश्वर आहे. ३२ तर तुझी माझे पवित्र नाम भट्ट करूं नका; कां कीं इस्राएलाच्या संतानांमध्ये मला पवित्र मानिलें पाहिजे; जो तुझास पवित्र करितो, तो मी परमेश्वर. ३३ ज्याने तुमचा देव होण्यासाठी तुझास मिसर-देशांतून काढिलें, तो मी परमेश्वर आहे.”

अध्याय २३.

अणखी परमेश्वराने मोझाला असें सांगितलें कीं, २ तूं इस्राएलाच्या संतानांजवळ बोलून त्यांस सांग, परमेश्वराचे पर्वकाळ ते पवित्र मेळा मिळविण्याचे काळ असे तुझी प्रगट करावे, ते पर्वकाळ हेच. ३ साहा दिवस काम करावें, परंतु सातव्या दिवसीं विसाव्याचा शाब्बाथ व पवित्र मेळा असावा; त्यांत तुझी कांहीं काम करूं नका; तो तुमच्या सर्व ठिकाणीं परमेश्वरासाठीं शाब्बाथ असावा. ४ हे परमेश्वराचे पर्वकाळ, पवित्र मेळांचे जे यथाकळीं तुझी प्रगट करावे, ते असे; ५ पहिल्या महिन्यांतल्या शुद्ध चतुर्दशीस संध्याकाळपासून परमेश्वरासाठीं वन्हाडण सण असावा. ६ आणि त्याच महिन्याच्या पंधराव्या दिवसापासून परमेश्वरासाठीं बेखमीर भाकरीचा सण असावा; सात दिवस तुझी बेखमीर भाकरी खा. ७ पहिल्या दिवसीं तुमचा पवित्र मेळा असावा; तुझी संसाराचें कांहीं काम करूं नका. ८ आणि सात दिवस तुझी परमेश्वराजवळ अर्पण वाहा; सातव्या दिवसीं पवित्र मेळा असावा; तुझी संसाराचें कांहीं काम त्यांत करूं नका. ९ अणखी परमेश्वराने मोझाला असें सांगितलें कीं, १० “तूं इस्राएलाच्या संतानांजवळ बोलून त्यांस सांग, जो देश मी तुझास देतो, त्यांत जेव्हा तुझी पोहंचाल आणि त्यांतलें पीक

कापाल, तेव्हा आपल्या पिकाची पहिली पेंढी याजकाजवळ आणा. ११ आणि तुझावर प्रसन्ना होण्यासाठीं परमेश्वरासमोर पेंढी ओवाळावी; शाब्बाथाच्या दुसऱ्या दिवसीं याबकाने ती ओवाळावी. १२ आणि ज्या दिवसीं तुझी पेंढी ओवाळितां, त्या दिवसीं होमासाठीं पहिल्या वर्षातला सांगोपांग मेंढा परमेश्वराजवळ अर्पण. १३ आणि त्यासंगतीचा नैवेद्य, चोब्याच्या दाहा काट्यांतले दोन वांटे सपीठ, तेलाने मळलेलें, असे अर्पण परमेश्वराजवळ शांतिकारक सुगंध होण्यासाठीं करावें; आणि त्यासंगती पेय अर्पणासाठीं पावशेर द्राक्षरस अर्पवा. १४ तर त्याच दिवसापर्यंत, झणजे तुझी आपल्या देवाजवळ अर्पण कराल तोंपर्यंत भाकर किंवा भाजलेलें धान्य किंवा हिरवें धान्य खाऊ नये; हा तुमच्या सर्व ठिकाणीं तुमच्या पिढीपिढीं सर्वकाळचा नेम आहे. १५ आणि शाब्बाथाच्या दुसऱ्या दिवसापासून, झणजे तुझी ओवाळायाची पेंढी आणितां त्या दिवसापासून आपल्यासाठीं दिवस मोजा; सात शाब्बाथ पूर्ण व्हावे. १६ सातव्या शाब्बाथाच्या दुसऱ्या दिवसापर्यंत पन्नास दिवस मोजा; मग परमेश्वराजवळ नवा नैवेद्य अर्पण. १७ तुझी आपल्या वस्तींतून ओवाळायाच्या दोन भाकरी आणा; त्या चोब्याच्या दाहा वाट्यांतले दोन वांटे सपीठ, याच्या असाव्या; खमीर घालून भाजाव्या; परमेश्वराजवळ पहिल्या उत्सवांतलें असे हें अर्पण आहे. १८ आणि त्या भाकरीसंगती पहिल्या वर्षांतले सांगोपांग सात मेंढे व एक तरणा खोंड व दोन एडके अर्पण; परमेश्वराजवळ त्यांचा होम व्हावा; त्यांच्या सगतींचा नैवेद्य, व त्यांच्या संगतींचें पेय अर्पणाहि व्हावें; परमेश्वराजवळ शांतिकारक सुगंध असें अर्पण आहे. १९ आणि तुझी पापहारक यज्ञासाठीं शेरडांतला एक बोकड व शांतिकारक यज्ञासाठीं पहिल्या वर्षांतले दोन मेंढे अर्पण; २० झणजे हे प्रथम उत्सवांच्या भाकरीसहित याजकाने ओवाळावे; त्या भाकरी दोन मेंढ्यांसहित परमेश्वरासमोर ओवाळणीसाठीं आहेत; आणि परमेश्वराजवळ याबकासाठीं पवित्र असाव्या. २१ आणि पवित्र मेळा मिळविण्याचा काळ व्हावा झणून त्याच दिवसीं

तुझी तो मगट करा; संसाराचें कांहीं काम करूं नका; हा तुमच्या सर्व वस्त्यांत तुमच्या पिढोपिढीं सर्वकाळचा नेम आहे. २२ आणि जेव्हां तुझी आपल्या देशांतलें पीक कापाल तेव्हां तूं आपल्या कापण्यांत आपलें शेत पूर्ण काढापर्यंत कापूं नको; आणि आपल्या पिकाची वेंचणी करूं नको; तें दारिद्र्यासाठीं व विदेश्यासाठीं ठेव; मी परमेश्वर तुमचा देव आहे." २३ अणखी परमेश्वराने मोश्याला असें सांगितलें कीं, २४ "तूं इस्राएलाच्या संतानांस असें सांग कीं, सातव्या महिन्याच्या प्रतिपदेस तुझाला विसांवा आणि करणा वात्रविण्याच्या सुचविण्याने पवित्र मेळा व्हावा; २५ त्यांत तुझी संसाराचें कांहीं काम करूं नका, परंतु परमेश्वराला अर्पण करा." २६ आणि परमेश्वराने मोश्याला असें सांगितलें कीं, २७ "अणखी त्याच सातव्या महिन्याच्या शुद्धदशमीचा दिवस तुझास प्रायश्चित्ताचा व पवित्र मेळा मिळविण्याचा असावा; आणि तुझी आपल्या जिवांस दुःख लावून घ्या; परमेश्वराला अर्पण हि करा. २८ आणि तो सर्व दिवस कांहीं काम करूं नका; कारण कीं तुमचा देव परमेश्वर यासमोर तुझाविषयी प्रायश्चित्त करायस तो दिवस प्रायश्चित्ताचा आहे. २९ अणखी जर कोणी मनुष्य त्या दिवसांत दुःख लावून घेणार नाही, तर तो आपल्या लोकांतून छेदला जाईल. ३० आणि जर कोणी मनुष्य त्या दिवसांत कांहीं राम करील, तर मी त्याच्या लोकांतून त्या मनुष्याचा नाश करीन. ३१ तुझी कांहीं काम करूं नका; हा तुमच्या पिढोपिढीं तुमच्या सर्व वस्त्यांत सर्वकाळचा नेम आहे. ३२ तो तुझाला विसाव्याचा शाब्बाथ असावा, आणि तुझी आपल्या जिवांस दुःख लावून घ्या; त्या महिन्याच्या नवमीस संध्याकाळीं आरंभ करून संध्याकाळपासून संध्याकाळपर्यंत तुझी आपला शाब्बाथ विसांवा पाळा." ३३ अणखी परमेश्वराने मोश्याला असें सांगितलें कीं, ३४ "तूं इस्राएलाच्या संतानांस असें सांग कीं त्याच सातव्या महिन्याच्या पंधराव्या दिवसापासून सात दिवस परमेश्वरासाठीं मंडपांचा सण व्हावा. ३५ पहिल्या दिवसी पवित्र मेळा व्हावा; तुझी सं-

साराचें कांहीं काम करूं नका. ३६ सात दिवस परमेश्वराला अर्पण करा; आठव्या दिवसी तुमचा पवित्र मेळा व्हावा, आणि तुझी परमेश्वराला अर्पण करा; ती पवित्र सभा, तुझी संसाराचें कांहीं काम करूं नका. ३७ परमेश्वराचे जे पर्वकाळ तुझी जाहीर करून पवित्र मेळा मिळवावा, ते हेच; त्यांत होम व नेवेद्य व यज्ञ व पेय अर्पणें, असीं परमेश्वराला अर्पणें दिवसोदिवसाच्या नेमाप्रमाणें करावीं. ३८ परमेश्वराचा शाब्बाथ व तुमचीं दांनें व तुमचे सर्व नवस व तुझी आपल्या स्वबुद्धीने जीं परमेश्वराला द्याल, त्या सर्वांखेरीज हे असावे. ३९ आणि तुझी देशांतलें उत्पन्न गोळा केल्यावर सातव्या महिन्याच्या पंधराव्या दिवसापासून सात दिवस परमेश्वराचा सण करा; पहिल्या दिवसी विसांवा, आणि आठव्या दिवसी विसांवा व्हावा. ४० तेव्हां पहिल्या दिवसी तुझी आपल्यासाठीं शोभायमान झाडांचीं फळे, खारकी झावळ्या, व पालवट झाडांच्या फांद्या, व नदीजवळचीं वालुजें घेऊन, तुमचा देव परमेश्वर यासमोर सात दिवस उत्सव करा. ४१ याप्रमाणें प्रतिवर्षी सात दिवस परमेश्वराचा सण करा; हा तुमच्या पिढोपिढीं सर्वकाळचा नेम आहे, सातव्या महिन्यांत हा सण करीत जा. ४२ सात दिवस मंडपांमध्ये राहा; इस्राएलांतल्या सर्व देशस्थानी मंडपांमध्ये राहावे. ४३ ह्मणजे म्या इस्राएलाच्या संतानांस मिसर देशांतून काढिलें, तेव्हां म्या त्यांस मंडपांमध्ये ठेविलें, असें तुमच्या पिढ्यांतील लोक जाणतील; मी परमेश्वर तुमचा देव आहे." ४४ याप्रमाणें मोश्याने इस्राएलाच्या संतानांस परमेश्वराचे पर्वकाळ सांगितले.

अध्याय २४.

अणखी परमेश्वराने मोश्याला असें सांगितलें कीं, २ "तूं इस्राएलाच्या संतानांस असी आज्ञा दे; उजेडासाठीं दीप लावायास त्यानी कुटून काढलेलें जाइताचें निवळ तेल तुझ्याजवळ आणावे. ३ संकेतलेखाच्या पडद्याबाहेर सभामंडपांत आहरोनाने तें मांडून सायंकाळपासून सकाळपर्यंत परमेश्वरासमोर सर्वकाळ ठेवावे; हा तुमच्या

पिठोपिटीं सर्वकाळचा नेम असावा. ४ त्याने दिव्याच्या शुद्ध झाडावर दिवे परमेश्वरासमोर सर्वकाळ ठेवावे. ५ आणि तूं सपीठ घेऊन त्याच्या बारा पोळ्या भाज ; एक एक पोळी चोळ्याच्या दाढा वांट्यांतून दोन वांट्यांची असावी. ६ आणि त्यांच्या दोन पंक्ती करून एकएका पंक्तींत साहा अशा परमेश्वरासमोर शुद्ध मेजावर ठेव. ७ आणि एकएका पंक्तीवर स्वच्छ धूप ठेव ; झणजे तो त्या भाकरींवर परमेश्वराला सुचवणीचें अर्पण असा होईल. ८ तर शाब्बाथाच्या दिवसी त्याने असें परमेश्वरासमोर नित्य मांडून ठेवावें ; हें इस्राएलाच्या संतानांकडून सर्वकाळच्या कराराने असें असावें. ९ आणि त्या भाकरी आहरोनाच्या व त्याच्या पुत्रांच्या व्हाव्या, आणि त्यानी पवित्रस्थानांत त्या खाव्या ; कां तर त्या परमपवित्र, परमेश्वराच्या अर्पणांतून त्याच्या आहेत ; हा सर्वकाळचा नेम आहे.”

१० अणखी इस्राएली स्त्रीचा पुत्र बाहेर गेला ; तो तर इस्राएलाच्या संतानांमध्ये राहत होता परंतु त्याचा बाप मिसरी होता ; मग त्या इस्राएलीचा पुत्र व एक इस्राएली माणूस, यांनी छावणींत भांडण केलें. ११ तेव्हां त्या इस्राएली स्त्रीच्या पुत्राने परमेश्वराच्या नामाला दुर्भाषण बोलून शिवी दिन्ही ; नंतर त्यानी त्याला मोश्याबळ आणिलें ; त्याच्या आईचें नांव तर शलेमीथ ; ती दानाच्या वंशातला दिव्री याची कन्या होती. १२ आणि त्यानी आपणास परमेश्वराचा ठराव कळावा झणून त्याला बंदांत ठेविलें. १३ तेव्हां परमेश्वराने मोश्याला असें सांगितलें कीं, १४ “ज्याने शिवी दिन्ही, त्याला छावणीच्या बाहेर घेऊन जा, आणि सर्व ऐकणाऱ्यांनी आपले हात त्याच्या डोक्यावर ठेवावे ; मग सर्व समुदायाने त्याला धोंडमार करावा. १५ आणि तूं इस्राएलाच्या संतानांस असें सांग कीं, जर कोण्णि माणूस आपल्या देवाला शिवी देईल तर त्याने आपल्या कपाचें फळ भोगावें. १६ झणजे जो परमेश्वराच्या नामाला दुर्भाषण बोलतो त्याला मारावेंच मारावें ; सर्व समुदायाने त्याला धोंडमार करावच करावा ; जसा देशस्थ तसा विदेशी, जेव्हां तो त्या नामाला दुर्भाषण बोलतो, तेव्हां त्याला

मारावें. १७ आणि माणूस जर कोणत्याहि मनुष्याला जिवें मारील, तर त्याला मारावेंच मारावें. १८ आणि जो दुसऱ्याच्या पशूला जिवें मारील, त्याने पशूबदल पशु देऊन फेड करावी. १९ आणि कोणी जर आपल्या शेजाऱ्याला खोड करील, तर असें त्याने केलें, तसें त्याला करावें. २० मोडण्याबदल मोडणें, डोक्याबदल डोळा, दातांबदल दात ; कोणी असी माणसाला खोड करील, तसी त्याला करावी. २१ आणि जो दुसऱ्याच्या पशूला मारील, त्याने त्याची फेड करावी ; आणि जो मनुष्याला मारील, त्याला मारावेंच. २२ तुझासी एक न्याय व्हावा ; जसा देशस्थ तसा विदेशी असावा, कां कीं मी परमेश्वर तुमचा देव आहे.” २३ तेव्हां मोश्याने इस्राएलाच्या संतानांस सांगितलें ; नंतर त्यानी त्या शिवी देणाऱ्याला छावणीच्या बाहेर काढून धोंड्यानी त्याला मारिलें ; याममाणें जसी परमेश्वराने मोश्याला आज दिन्ही तसें इस्राएलाच्या संतानानी केलें.

अध्याय २५.

आणि सीना डोंगरावर परमेश्वराने मोश्याला असें सांगितलें कीं, २ तूं इस्राएलाच्या संतानांबवळ बोलून त्यांस असें सांग जो देश मो तुझास देतो, त्यांस जेव्हां तुझी पोहंचाल तेव्हां परमेश्वरासाठीं शाब्बाथ असा देशाला विसावा असावा. ३ तूं साहा वर्षे आपलें शेत पेर ; साहा वर्षे आपला मळाहि खरी कर, आणि त्याचें उत्पन्न जमा कर. ४ परंतु सातव्या वर्षी देशाल विसाव्याचा शाब्बाथ, परमेश्वरासाठीं शाब्बाथ व्हावा ; तूं आपलें शेत पेरूं नको, आणि आपला मळा खरी करूं नको. ५ आपलें जें सहज पीक होतें तें कापूं नको, आणि खरी न केलेल्या आपल्या वेलाचीं द्राक्षें तोडूं नको ; देशाला विसाव्याचें वर्ष व्हावें. ६ आणि देशाच्या शाब्बाथाचें उत्पन्न तुझास खायस होईल ; तुला व तुझ्या दासाला व तुझ्या दासीला व तुझ्या कामकऱ्याला, व तुजसहिब जे राहतात त्यांतल्या तुझ्या विदेश्याला ; ७ आणि तुझ्या पशूला व तुझ्या देशांत जे रामपशु त्याला, त्या देशाचें सर्व उत्पन्न खायला होईल. ८ अणखी तूं अकस्मासाठीं शाब्बाथरूप सात वर्षे

द्वानजे सात सप्तक वर्षे मोज; असे वर्षाचे सात द्वाब्बाथ यांचा काळ, एकुणपन्नास वर्षे तुला होतील. ९ आणि सातव्या महिन्याच्या शुद्धदश-मोस तूं करणा चहुंकडे वाजवी; प्रायश्चित्ताच्या दिवसी तुझी आपल्या सर्व देशांत करणा चहुं-कडे वाजवीत फिरा. १० आणि पन्नासोवें वर्ष पवित्र करा, आणि देशांतल्या सर्व राहणाऱ्यांस मोकळिक गाजवा; तें तुझास योबेल व्हावें, द्वा-पवे तुझी सर्वांनी माघारें आपापल्या वतनावर परत जावें, आणि सर्वांनी आपापल्या कुळांत परत जावें. ११ तें पन्नासोवें वर्ष तुझास योबेल वर्ष व्हावें; तुझी पेंस नका, आणि त्यांत सहज पीक होतें तें बापू नका; त्यांत खसी न केलेल्या वेलाचीं द्रा-तेंहि तोडूं नका. १२ कारण कीं तें योबेल तुझास पवित्र व्हावें; त्यांतलें उत्पन्न शेतांतून काढून तुझी खों. १३ त्या योबेल वर्षांत तुझी सर्वांनी आपा-पल्या वतनावर परत जावें. १४ आणि जेव्हां तुझी आपापल्या शेजाऱ्याला विकत देतां, किंवा आपापल्या शेजाऱ्याच्या हातांतून विकत घेतां, तेव्हां तुझी एक-मेकांला जाचूं नका. १५ योबेलानंतर जीं वर्षे झालीं त्यांच्या गणतीप्रमाणें तूं आपल्या शेजाऱ्याच्या जवळून विकत घे; त्याने जितकीं वर्षे उत्पन्न होईल त्यांच्या गणतीप्रमाणें तुला विकत द्यावें. १६ वर्षे जरीं बहुत असतील तरीं तूं एखाद्याचें मोल वा-दीव, आणि जरीं कमी असतील तसें एखाद्याचें मोल कमी कर; कारण कीं उत्पन्नाच्या गणतीप्रमाणें तो तुला विकत देतो. १७ याप्रमाणें तुझी सर्व आ-पल्या शेजाऱ्याला जाचूं नका; तर तूं आपल्या देशाचें भय धर, कारण कीं मी परमेश्वर तुमचा देव आहे. १८ तर तुझी माझे नेम पाळा; माझे न्यायहि संभाळून त्यांप्रमाणें आचरण करा, द्वापवे तुझी त्या देशांत निर्भय राहाल. १९ आणि तो देश आपलें पळ देईल, आणि तु-झी तृप्तिपयेंत खाल आणि त्यांत निर्भय राहाल. २० आणि जर तुझी द्वाणाल कीं, 'आझी सा-तव्या वर्षी काय खावें? पाहा, आझी पेरायाचें नाही आणि आपलें उत्पन्न गोळा करायाचें नाही.' २१ तर मी त्या साहाय्या वर्षी आपला आशी-वाद तुझास देईन, आणि तें तीन वर्षांपुर्वे उत्पन्न होईल; २२ मग आठव्या वर्षी तुझी पेराळ,

आणि नवव्या वर्षापर्यंत जुन्या उत्पन्नांतलें खाल; याचें उत्पन्न येई तोंपर्यंत तुझी जुनें खाल.

२३ तो देश सर्वकाळपर्यंत विकायाचा नाही; कारण कीं तो देश माझा आहे, आणि तुझी प्रवा-सी व माझ्याजवळ राहणारे असे उपरी आहां. २४ आणि तुझी आपल्या सगळ्या वतनी देशांत-ल्या भूमीची खंडसुटका होऊं या. २५ जर तुझा भाऊ गरीब होऊन आपलें काहीं वतन विकतो, तर त्याच्या जवळचा, त्याचा खंड भरणारा, याने येऊन आपल्या भावाची विक्री खंडून सोडवावी. २६ आणि जर कोणाला खंड भरणारा नाही, परंतु तो आपल्या हाताने साधून आपल्या खंडा-पुर्वे मिळवितो, २७ तर त्याने आपलें विकल्या-पासून वर्षे मोजून, ज्या माणसाला विकिलें त्याला उरलेंलें मोल भरून देऊन आपल्या वतनावर परत जावें. २८ परंतु त्याचें फेडयास जर आप-ल्या हाताने पुर्वे मिळवत नाही, तर जें विकलें तें ज्याने विकत घेतलें त्याच्या हातांत योबेल वर्षा-पर्यंत राहावें; मग योबेलांत तें सुटावें, आणि त्याने आपल्या वतनावर परत जावें. २९ आणि ज्याला गांवकुसू आहे अशा नगरांतलें राहण्याचें घर जर कोणी विकितो, तर तें विकल्यापासून पूर्ण वर्षापर्यंत त्याची खंडणी व्हावी; त्याच्या खंड-णीचा काळ तितकाच असावा. ३० परंतु त्या-ची समाप्ति, द्वाणजे पूर्ण वर्ष होईपर्यंत जर खंड-णी होत नाही, तर तें गांवकुसाच्या नगरांतलें घर त्याच्या विकत घेणाऱ्याचें त्याच्या पिढोपिढीं सर्व-काळपर्यंत असें स्थापित व्हावें; तें योबेलांत न सुटावें. ३१ परंतु ज्या गांवांस गांवकुसू नाही, त्यांतलीं घरे देशांतल्या भूमीसारखीं मोजावीं; त्यांची खंडणी व्हावी आणि तीं योबेलांत सुटावीं. ३२ तथापि लेव्यांचीं नगरे, द्वाणजे त्यांची वतनी नगरे, यांतल्या घरांची खंडणी लेव्यांकडून कधींहि व्हावी. ३३ आणि लेव्यांतील कोणीहि खंडणी देऊन सोडवावें, तर विकलेलें घर व त्या वंशाचें वतनी नगर योबेलांत सुटावें; कारण कीं लेव्यांच्या नगरांतलीं घरे, तीं इस्राएलाच्या संतानांमध्ये त्यांचें वतन आहे. ३४ आणि त्यांच्या नगरांची शिवार-भूमि विकायाची नाही, कां तर तें त्यांचें सर्व-काळचें वतन आहे. ३५ आणि जर तुझा भाऊ

तुझ्याजवळ दरिद्री होतो आणि त्याचा हात चालत नाही तर तो विदेशी किंवा प्रवासी असो, तरी तूं त्याला असा आधार दे की त्याने तुझ्या शेजारी बसवें. ३६ तूं त्यापासून व्याज व वर्त्ताळा घेऊ नको, तर आपल्या देवाला भिऊन तूं आपल्या शेजारी आपल्या भावाला जगूं दे. ३७ तूं आपला पैसा त्याला व्याजाने देऊ नको, आणि आपलें अन्न वाढीने घालूं नको. ३८ तुमचा देव व्हावा झणून ज्याने तुझ्यास खाना देश देण्यासाठी तुझ्यास मिसर देशांतून काढिलें, तोच मी परमेश्वर तुमचा देव आहे. ३९ आणि जर तुझा भाऊ तुझ्याजवळ दरिद्री झाला आणि तुला विकत मिळाला, तर तूं त्याकडून दासाचें काम करवूं नको. ४० तो मजूरदारासारखा आणि प्रवास्यासारखा तुझ्याजवळ असावा; योबेल वर्षापर्यंत त्याने तुझ्याजवळ चाकरी करावी. ४१ मग त्याने व त्यासहित त्याच्या लेकरानी तुझ्याजवळून निघून आपल्या कुळांत परत जावें, आणि आपल्या वडिलांच्या वतनावराहि परत जावें. ४२ कारण की ज्यांस म्यां मिसर देशांतून काढिलें ते माझे चाकर आहेत; त्यांचा दासाप्रमाणें विक्रय न व्हावा. ४३ तूं त्यांवर कठोरपणाने धनीपण करूं नको; तर तूं आपल्या देवाला भी. ४४ आणि तुझा दास व तुझी दासी जीं तीं तुमच्या चडुकडल्या राष्ट्रांतलीं असावीं; त्यांपासून तुझी चाकर किंवा चाकरीण विकत घ्यावी. ४५ आणि जीं कुटुंबे तुमच्या देशांत होऊन तुझ्याजवळ असतील त्यांतलीं, आणि त्यांचीं जीं कुटुंबे तुमच्या जवळ असतील, ज्यांस तुमच्या देशांत प्रसवतील, त्यांतलीं तुझी विकत घ्यावीं, आणि तीं तुझ्यास वतनी व्हावीं. ४६ आणि तुझी त्यांस आपल्या मार्गे आपल्या लेकरांसाठी वतनधन असे ठेवावें, त्यांस चाकरीत सर्वकाळ घालावें; परंतु आपले भाऊ इस्राएलाचीं संताने यांतल्या कोणावर झणजे आपल्या भावावर कठोरपणाने धनीपण करूं नये. ४७ आणि तुझ्या शेजारी राहणारा विदेशी किंवा प्रवासी, जर तो द्रव्यवान झाला, आणि त्याजवळ राहणारा तुझा भाऊ तो दरिद्री झाला, आणि तुझ्या शेजारी राहणारा विदेशी त्याला किंवा त्या विदेश्याचा कुळफाटा त्यांत त्याचा विक्रय झाला,

LEVITICUS XXVI.

४८ तर त्याचा विक्रय झाल्यावर त्याची खंडणी भरून सुटका व्हावी; त्याच्या कोणीएका भावाने त्याची खंडणी भरून सुटका करावी. ४९ झणजे त्याच्या चुलत्याने किंवा त्याच्या चुलतभावाने त्याची खंडणी भरून सुटका करावी; किंवा त्याच्या कुळांतल्या त्याच्या देहाच्या नातलगाने त्याची खंडणी भरून सुटका करावी; अथवा त्यांचा हात चालत असल्यास त्याने आपलीच खंडणी भरावी. ५० तेव्हां त्याने आपल्याला विकत घेणाऱ्याजवळ, आपल्याला त्याने घेतलें त्या वर्षापासून योबेल वर्षापर्यंत हिशोब करावा, आणि त्याच्या विकण्याचा पैसा वर्षांच्या गणतीप्रमाणें व्हावा; मजूरदाराच्या दिवसांप्रमाणें त्याचा हिशोब व्हावा. ५१ तितक्यांत जर बहुत वर्षे उरतील, तर त्याने त्याच्या संख्येप्रमाणें आपल्या विकण्याचें जें मोल त्याची बाकी आपल्या सुटकासाठी फेडावी. ५२ आणि योबेल वर्षापर्यंत जर थोडकीं वर्षे राहतील, तर त्याने त्याजवळ गणना तशी करावी; आपल्या वर्षांच्या संख्येप्रमाणें त्याने आपला खंड भरावा. ५३ तो मजूरदारासारखा वर्षोंवर्ष त्याजवळ असावा; त्यावर तुझ्या देखत त्याने कठोरपणाने धनीपण करूं नये. ५४ आणि याप्रमाणें जर त्याची खंडणी होत नाही, तर योबेल वर्षांत तो आणि त्याच्यासंगतीं त्याचीं लेकरें सुटावीं. ५५ कारण की इस्राएलाचीं संताने माझे चाकर; म्या त्यांस मिसर देशांतून काढिलें, यास्तव ते माझे चाकर आहेत; मी परमेश्वर तुमचा देव आहे."

अध्याय २६.

तुझी आपल्यासाठी खोटे देव व कोरीव मूर्ति करूं नका, आणि आपल्यासाठी स्तंभरूप देव उभारूं नका, आणि धोंड्याचा काही आकार त्याला भजावें, झणून आपल्या देशांत स्थापूं नका, कारण की मी परमेश्वर तुमचा देव आहे. २ तुझी माझे शाब्बाथ पाळा; आणि माझ्या पवित्र स्थानाची मर्यादा राखा, मी परमेश्वर आहे. ३ जर तुझी माझ्या नेमांप्रमाणें चालाल, आणि माझ्या आज्ञा संभाळून त्यांप्रमाणें आचरण कराल, ४ तर मी तुमच्यासाठी पाऊस यथाकाळी पाडीन, आणि भूमी आपलें उत्पन्न देईल; शेतमळ्यांतलें

138

झाडहि आपलें फळ देईल. ५ आणि तुमची मळणी द्राक्षांच्या तोडणीपर्यंत चालेल, द्राक्षांची तोडणीहि पेरणीपर्यंत चालेल; आणि तुम्ही आपलें अन्न तृप्तिपर्यंत खाल आणि आपल्या देशांत निर्भय राहाल. ६ तेव्हां मी देशाला सुख देईन, आणि तुम्ही निश्चल तेव्हां कोणापासून तुम्हास भय होणार नाही; दुष्ट आपदेहि देशांतून मी नाहीसे करीन, आणि तरवार तुमच्या देशांत चालणार नाही. ७ आणि तुम्ही आपल्या शत्रूंच्या पाठीस लागल तेव्हां ते तुमच्या पुढें तरवाराने पडतील. ८ तुमच्यांतले पांच शंभरांच्या पाठीस लागतील, आणि तुमच्यांतले शंभर दाहा हजारच्या पाठीस लागतील, आणि तुमचे शत्रू तुमच्या पुढें तरवाराने पडतील. ९ आणि मी तुम्हावर कृपादृष्टि लावीन, आणि तुम्हास मजबूत करून तुम्हास वाढवीन, आणि मी आपला सार तुम्हासीं स्थापित करीन. १० आणि जुन्यांतले जुने तुम्ही खाल; नव्यामुळे जुने दूरहि कराल. ११ आणि मी आपली वस्ति तुमच्यामध्ये करीन; माझा जीव तुमचा कंटाळा करणार नाही. १२ आणि मी तुमच्यामध्ये चालेन, आणि तुमचा देव असा होईन, आणि तुम्ही माझे लोक असे व्हाल. १३ परमेश्वर जो तुमचा देव, ज्याने तुम्हास मिसर देशांतून तेथें तुम्ही चाकर न राहावे झणून काढिलें, तो मी आहे; म्या तुमच्या जूच्या शिवळी मोडल्या, आणि तुम्हास मोकळें चालविलें आहे. १४ अगदी जर तुम्ही माझे न ऐकाल आणि ह्या सर्व आज्ञा न पाळाल, १५ आणि जर माझ्या नेमांचा विचार कराल, आणि जर तुमचा जीव माझ्या आवांचा असा कंटाळा करील कीं माझ्या सर्व आज्ञा न पाळल्याने तुम्ही माझा करार मोडाल, १६ तर मीहि तुम्हास असे करीन कीं धास्ती, क्षयरोग, वायू, शेळ्यांस क्षयकारक व जिवाला तळमळकारक अशी शिक्षा तुम्हास करीन, आणि तुम्ही आपलें बीं व्यर्थ पेराल, कां कीं तुमचे शत्रू त्याचें उत्पन्न लाविल. १७ आणि मी आपलें लक्ष तुम्हाला प्रतिकूल असे करीन, तेव्हां शत्रूसमोर तुमचा नाश होईल; तुमचे शत्रू तुम्हावर धनीपणहि करतील, आणि कोणी तुमच्या पाठीस लागला नसतां हि तुम्ही पळाल. १८ आणि इतकी असतां हि जर तुम्ही माझे ऐकणार नाही, तर मी तुमच्या पापांमुळे या-

पेक्षां तुम्हास सातपट शिक्षा करीन. १९ आणि तुमच्या वळाचा गर्व मोडीन, आणि तुमचें आकाश लोखंडासारखें व तुमची भूमि तांब्यासारखी करीन. २० तेव्हां तुमची शक्ति खर्चली तरी व्यर्थ होईल, कां तर तुमची भूमि आपलें उत्पन्न देणार नाही, भूमीचें झाडहि आपलें फळ देणार नाही. २१ आणि जर तुम्ही माझ्याविरुद्ध चालाल आणि माझे ऐकणार नाही, तर तुमच्या पापांप्रमाणें तुम्हावर यापेक्षां सातपट दुःखें करीन. २२ आणि तुम्हावर रानांतले पशू मी सोडीन, मग ते तुम्हास निर्वास करतील, तुमचीं गुरोंहि नाहींसीं करून तुम्हास थोडकें करतील, आणि तुमचे मार्ग ओस होतील. २३ तेव्हां जर इतक्यानी तुम्ही मजकडून बोधित होणार नाही, आणि माझ्याविरुद्ध चालाल, २४ तर मीहि तुमच्याविरुद्ध चालेन, आणि मीच तुमच्या पापांमुळे तुम्हास त्यापेक्षां सातपट शिक्षा करीन. २५ झणजे मी तुम्हावर तरवार चालवीन; ती माझ्या कराराविषयीं सूड घेईल; तेव्हां तुम्ही आपल्या नगरांत एकत्र मिळालां झणजे मी तुमच्यामध्ये मरी पाठवीन, आणि तुम्ही शत्रूंच्यास्वाधीन व्हाल. २६ जेव्हां मी तुमची अन्नरूप काठी मोडीन, तेव्हां दाहा स्त्रिया तुमची भाकर एका पाकभटींत भाजतील आणि तुमची भाकर तोलून माघारें देतील, आणि तुम्ही खाऊन तृप्त होणार नाही. २७ आणि जर इतक्यानी तुम्ही माझे न ऐकून माझ्याविरुद्ध चालाल, २८ तर मी रागाने तुम्हाविरुद्ध चालेन, आणि मीच तुमच्या पापांमुळे तुम्हास त्यापेक्षां सातपट शिक्षा करीन. २९ तेव्हां तुम्ही आपल्या पुत्रांचें मांस खाल, आपल्या कन्यांचेहि मांस तुम्ही खाल. ३० आणि मी तुमचीं उंच स्थानें ओसाड करीन; तुमच्या मूर्तीं नाहींशा करीन, आणि तुमचीं मडीं तुमच्या तांदळांच्या मंड्यांवर टाकून देईन, आणि माझा जीव तुमचा कंटाळा करील. ३१ मी तुमचीं नगरेंहि ओसाड करीन; आणि तुमचीं पवित्रस्थानें उजाड करीन; तुमच्या शांतिकारक सुगंधाचा वासहि मी घेणार नाही. ३२ आणि मी तो देश असा उजाड करीन कीं त्यांतले राहणारे जे तुमचे शत्रू, ते त्याविषयीं विस्मित होतील. ३३ आणि मी राष्ट्रांमध्ये तुमची दाणादाण करून

तुमच्या पाठीमागे तरवार उपसीन; मग तुमच्या देशाची उजाडी होईल, तुमचीं नगरेंहि ओसाड होतील. ३४ तेव्हां तो देश उजाडपणाच्या सर्व दिवसांत आपले शाब्बाथ भरून घेईल, आणि तुम्ही आपल्या शत्रूंच्या देशांत राहाल; तेव्हां तो देश निवांत राहील, आणि आपले शाब्बाथ भरून घेईल. ३५ तो उजाड असतो त्या सर्व दिवसांत निवांत होईल; कां तर तुम्ही त्यांत राहिलां तेव्हां तो तुमच्या शाब्बाथांत निवांत राहिला नाही. ३६ आणि तुमच्यांतून जे उरतील, ते आपल्या शत्रूंच्या देशांत राहतील तेव्हां त्यांच्या मनांत मी असें भय घालिन कीं हालणाऱ्या पानाचा शब्द त्यांस पळवील; तरवारीच्या धाकाने पळण्यासारखे पळतील, आणि पाठीस कोणी लागला नसतां हि पडतील. ३७ आणि कोणी पाठीस लागला नसतां हि ते तरवारीच्या पुढें पळत असल्यासारखे एकमेकावर ठेंचळतील, आणि तुमच्या शत्रूंपुढे तुमचें ठिकणें होणार नाही. ३८ असे तुम्ही राष्ट्रांमध्ये नाश पावाल, कां तर तुमच्या शत्रूंचा देश तुझास खाऊन टाकील. ३९ आणि तुमच्यांतून जे उरतील, ते आपल्या अन्यायामुळे तुमच्या शत्रूंच्या देशांमध्ये क्षीण होऊन जातील; आणि आपल्या वडिलांच्या अन्यायामुळेहि त्यांप्रमाणें क्षीण होऊन जातील. ४० परंतु त्यांनी आपण माझा जो अतिक्रम केला, त्यांत आपला अन्याय व आपल्या वडिलांचा अन्याय जर ते असा पत्करितील कीं आपण माझ्याविरुद्ध चाललां खरे, ४१ म्याप्रति त्यांविरुद्ध चालून त्यांस त्यांच्या शत्रूंच्या देशांत आणिलें आहे; सारांश, जर त्यांचें असुंती हृदय तेव्हां नम्र होईल, आणि ते तेव्हां आपला अन्याय पदरीं घेतील, ४२ तर मी याकोबासीं जो माझा करार तो आठवीन, आणि इस्राएलासीं हि जो माझा करार व आब्राहामासीं हि जो माझा करार तो आठवीन, आणि तो देश आठवीन. ४३ जरी तो देश त्यांनी सोडलेला असा झाला, आणि त्यां विरहित उजाड असताना आपले शाब्बाथ भरून घेईल, आणि ते आपला अन्याय पदरीं घेतील; कारण काय? तर याच कारणांमुळे कीं त्यांनी माझे अन्याय धिक्कारिले आणि माझ्या नेमांस त्यांचा जीव कंटाळला. ४४ तरी असें असतां हि ते आपल्या

LEVITICUS XXVII.

शत्रूंच्या देशांत राहतील, तेव्हां मी त्यांची समाधि करावी आणि त्यांसीं म्या केलेला करार मोडाय, असा मी त्यांस धिक्कारणार नाहीं आणि त्यांचा कंटाळाहि करणार नाहीं; कां तर मी परमेश्वर त्यांचा देव आहे. ४५ तर त्यांच्या पूर्वजांसीं जो करार, तो मी त्यांच्यासाठीं आठवीन; कां तर त्या पूर्वजांस त्यांचा देव व्हावा घणून म्या राष्ट्रांच्या देखतां मिसर देशातून काढिलें; मी परमेश्वर आहे." ४७ जे नेम व न्याय व शास्त्रे परमेश्वराने आपण व इस्राएलाचीं संतानें यांमध्ये सीना डोंगरावर मोझ्याच्या हातें लावून दिलीं तीं हींच आहेत.

अध्याय २७.

आणि परमेश्वराने मोझाला असें सांगितलें कीं, २ "तूं इस्राएलाच्या संतानांजवळ बोलून त्यांस सांग, जेव्हां कोणी मनुष्य नवस करितो तेव्हां एकएका प्राण्याचें मोल परमेश्वराला तुझ्या ठरविण्याप्रमाणें असावें. ३ आणि तुझे ठरविणें पुरुषाविषयीं असलें, तर वीस वर्षांपासून साठ वर्षांपर्यंत त्याविषयीं तुझें ठरविणें पवित्र शेकलाने पचास शेकेल रुपये असें व्हावें. ४ आणि जर ती स्त्री असली, तर तुझें ठरविणें तीस शेकेल असें व्हावें. ५ आणि पांच वर्षांपासून वीस वर्षांपर्यंत त्याविषयीं जर असलें, तर तुझें ठरविणें पुरुषाविषयीं वीस शेकेल व स्त्रीविषयीं दाहा शेकेल असें व्हावें. ६ आणि महिन्यापासून पांच वर्षांपर्यंत त्याविषयीं जर असलें, तर तुझें ठरविणें पुरुषाविषयीं पांच शेकेल रुपये, व स्त्रीविषयीं तुझें ठरविणें तीन शेकेल रुपये, असें व्हावें. ७ आणि साठ वर्षांपासून त्याविषयीं जर असलें, तर पुरुष असल्यास तुझें ठरविणें वंधरा शेकेल व स्त्रीविषयीं दाहा शेकेल, असें व्हावें. ८ आणि तुझ्या ठरविण्यापेक्षां जर तो गरीब असला, तर त्याने याजकसमोर सादर व्हावें, मग याजकाने त्याविषयीं ठरवावें; नवस करणाऱ्याला बें साधेल तसें याजकाने त्याविषयीं ठरवावें. ९ आणि ज्या पक्षांस लोक परमेश्वराला अर्पितात, त्यांतला जर नवस असला, तर अशांतून जो काहीं दिव्हा जातो, तो जर-

मेश्वरासाठी पवित्र व्हावा. १० त्याने तो बदलू नये, द्वाणजे वाईटाबदल बरा किंवा बऱ्याबदल वाईट, असा त्याने तो पालटू नये; आणि पशुबदल पशु असें जर पालटीलच, तर तो व त्याचा बदला ते दोन्ही पवित्र व्हावेच व्हावे. ११ आणि कोणताहि अशुद्ध पशु, ज्याचें अर्पण परमेश्वराला करित नाहीत, तसा जर असला, तर त्याने तो पशु याजकासमोर आणून ठेवावा. १२ मग याजकाने बरें व वाईट पाहून त्याचें मोल ठरवावें; त्या याजकाने जितकें मोल ठरविलें, तितकें व्हावें. १३ आणि जर तो त्याला खंडून घेईलच, तर त्याने त्या तें ठरविलेंलें मोल त्याचा पांचवा वांटा त्यांत घालून द्यावें. १४ आणि जर कोणी आपलें घर परमेश्वराला देऊन पवित्र करील, तर याजकाने बरें व वाईट पाहून त्याचें मोल ठरवावें; जसें याजक त्याचें मोल ठरवील, तसें स्थापित व्हावें. १५ आणि ज्याने पवित्र केलें, तो जर आपलें घर खंडून घेईल, तर त्यां जो ठरविलेला पैसा, तो त्याने त्याचा पांचवा वांटा त्यांत घालून दिव्यास, तें त्याचें व्हावें. १६ आणि जर कोणी आपली वतनी कांहीं भूमि परमेश्वरासाठी पवित्र करील, तर तुजें ठरविणें तिच्या उत्पन्नाप्रमाणें व्हावें; जबाब्या होमर धान्याची भूमि पन्नास शेकेल रूप्यावर व्हावी. १७ जर तो आपली भूमि योबेल वर्षापासून पवित्र करील तर तो ठरविलेन्याप्रमाणें स्थापित होईल. १८ परंतु जर तो योबेलानंतर आपली भूमि पवित्र करील, तर पुढच्या योबेल वर्षापर्यंत जीं वर्षे उरलीं असतील, त्यांच्या संख्येप्रमाणें याजकाने त्याजवळ रुप्याची गणना करावी, आणि त्यां जें ठरविलेंलें मोल जात कांहीं उणें करावें. १९ आणि ज्याने भूमि पवित्र केली, तो जर ती खंडून घेईलच, तर त्यां जो ठरविलेला पैसा, तो त्याने पांचवा वांटा त्यांत घालून दिव्यास, ती त्याची असी स्थापित होईल. २० आणि जर तो ती भूमि खंडून घेत नाही, परंतु त्याने दुसऱ्या कोणाला जर ती भूमि विकली असली, तर तिची खंडणी कधीहि न व्हावी. २१ परंतु ती भूमि योबेलांत सुटली, द्वाणजे परमेश्वरासाठी पवित्र व्हावी; जसी याजकाची उत्सर्गभूमि तसी ती त्याची वतनी व्हावी. २२ परंतु कोणी आपली वि-

कत घेतलेली भूमि जी आपल्या वतनी भूमीतली नव्हे, ती जर परमेश्वरासाठी पवित्र करितो, २३ तर याजकाने योबेल वर्षापर्यंत त्यां जें ठरविलेंलें मोल त्याचा हिशोब त्याजवळ करावा, मग त्याने त्या दिवसीं त्यां जें ठरविलेंलें मोल तें परमेश्वराला देऊन पवित्र करावें. २४ ती भूमि ज्यापासून त्याने विकत घेतली होती, ज्याची वतनी भूमि होती, त्याची योबेल वर्षांत फिरून व्हावी. २५ तुजें सर्व मोल ठरविणें तर पवित्र शेकेलाने व्हावें; तो शेकेल वीस गेरा इतका असावा. २६ केवळ पशूचा प्रथम वत्स, तो परमेश्वराला प्रथम अर्पणीय आहे, तो गुरू किंवा बकरें असो, तरी कोणी पवित्र न करावा; तो परमेश्वराचाच. २७ परंतु जर तो अशुद्ध पशूतला असला, तर त्याने त्यां जें ठरविलेंलें मोल त्याचा पांचवा वांटा त्यांत घालून तो खंडून घ्यावा; परंतु जर त्याची खंडणी दिल्ली जात नाही, तर त्यां ठरविलेंलें मोल तेवढ्याने त्याचा विक्रय व्हावा. २८ परंतु जे कोणी उत्सर्ग करून परमेश्वराला दिल्लें तें उत्सर्जित आपल्या कशांतलें, मनुष्य किंवा पशु किंवा आपली वतनी भूमि यांतील कांहींहि असो, तरी त्याचा विक्रय न व्हावा, आणि त्याची खंडणीहि न व्हावी; प्रत्येक उत्सर्ग हा परमेश्वरासाठी परम पवित्र आहे. २९ प्रत्येक उत्सर्ग जो मनुष्यापासून उत्सर्गरूप दिव्या जातो, त्याची खंडणी न व्हावी; त्याला मारावेंच मारावें. ३० आणि भूमीच्या सर्व उत्पन्नाचा दाहावा वांटा, द्वाणजे भूमीच्या पिकांतला व झाडाच्या फळांतला, हा परमेश्वराचा; परमेश्वरासाठी पवित्र असावा. ३१ परंतु जर कोणी आपल्या दाहाव्या वांट्यांतलें कांहीं खंडून घेईलच, तर त्याने त्याचा पांचवा वांटा त्यांत घालून द्यावें. ३२ आणि गुरांतला व बकऱ्यांतला प्रत्येक दाहावा वांटा, जें कांहीं पशु राखणाऱ्याच्या छडीखाली चालतें, त्याचा दाहावा भाग परमेश्वरासाठी पवित्र व्हावा. ३३ बरें किंवा वाईट यांकरिता त्याने लक्ष देऊं नये, आणि तें पालटू नये; परंतु जर तो तें पालटीलच, तर तें व त्याचा बदलाहि पवित्र व्हावाच व्हावा; त्याची खंडणी न व्हावी. ३४ सीना डोंगरावर परमेश्वराने इषाएलाच्या संतानांसाठी ज्या आज्ञा मोश्याला दिल्या त्या द्याच आहेत.

मोश्याने लिहिलेलें चवथें पुस्तक;

द्विगजे

गणना.

अध्याय १.

आणि इस्राएल लोक मिसर देशांतून निघा-
त्यावर दुसऱ्या वर्षी दुसऱ्या महिन्याच्या
पहिल्या दिवसी सीना रानामध्ये सभामंडपांत पर-
मेश्वराने मोश्याला असे सांगितलें की, २ इस्रा-
एलाच्या संतानांच्या सर्व समुदायाची संख्या
त्यांच्या कुळाप्रमाणें त्यांच्या पूर्वजांच्या घराण्या-
वरून त्यांच्या डोक्यांप्रमाणें तुझी सर्व पुरुषांच्या
नांवांची गणति करून घ्या. ३ वीस वर्षांचे व
वरले, इस्राएलांतले जे कोणी सैन्यांत मिळून जा-
तात, त्यांची झडती त्यांच्या सैन्यांप्रमाणें तूं व
आहरोन घ्या. ४ आणि प्रत्येक वंशांतला एक
एक असे जे आपल्या पूर्वजांच्या घराण्यांतले
मुख्य, ते तुझाबरोबर असावे. ५ आणि ज्या
माणसांनी तुमच्या संगती उभे राहावे त्यांची नांवे
हीच; रजबेनांतला शदेयुराचा पुत्र अलीजूर.
६ शिमोनांतला जुरीशादायचा पुत्र शलूमियेल.
७ यहूदांतला आम्मीनादाबाचा पुत्र नाहशोन.
८ इसाखारांतला जुवाराचा पुत्र नथानेल.
९ जवुनांतला हेलेभाचा पुत्र अलियाब; १०
योसेफाच्या वंशस्थांतले असे की एफ्राइमांतला
आम्मीहूदाचा पुत्र अलीशामा, आणि मनाश-
शांतला पदाहजुराचा पुत्र गामलियेल. ११
बन्यामीनांतला गिदोनी याचा पुत्र अबीदान; १२
दानांतला आम्मीशादायचा पुत्र अहियेजेर; १३
आशेरांतला अखानाचा पुत्र पागियेल; १४ गा-
दांतला दडवेलाचा पुत्र एन्यासाफ; १५ नाफ-
ताल्यांतला एनानाचा पुत्र अहीरा. १६ हे समु-
दायांतले श्रेष्ठ, आपापल्या पूर्वजांच्या वंशाचे अ-
धिकारी, इस्राएलांतल्या हजारांचे अधिपती असे
होते. १७ मग हे मनुष्य ज्यांची नांवे सांगितलीं

त्यांस मोशे व आहरोन यांनी घेतले; १८ आणि
दुसऱ्या महिन्याच्या पहिल्या दिवसी सर्व समुदाय
यांनी आपल्या कुळांप्रमाणें आपल्या पूर्वजांच्या
घराण्यावरून नांवांच्या गणतीने आपल्या डोक्यां-
प्रमाणें आपलें जन्म सांगितलें. १९ जसी पर-
मेश्वराने मोश्याला आज्ञा दिली, तसीच त्याने
सीना रानामध्ये त्यांची झडती घेतली.

२० तर इस्राएलाचा ज्येष्ठ पुत्र रजबेन याचे
वंशस्थ असे होते की त्यांमध्ये जन्मलेले, त्यांच्या
कुळांप्रमाणें त्यांच्या पूर्वजांच्या घराण्यावरून नां-
वांच्या गणतीने, त्यांच्या डोक्यांप्रमाणें वीस वर्षांचे
व वरले सर्व पुरुष, सैन्यांत मिळून जाणारे सर्व;
२१ त्यांच्या झडतींतले, द्विगजे रजबेनाच्या वंशा-
ंतले, ते शेताळीस हजार शंवशें. २२ शिमो-
नाच्या वंशस्थांतले, त्यांमध्ये जन्मलेले त्यांच्या
कुळांप्रमाणें त्यांच्या पूर्वजांच्या घराण्यावरून त्यां-
च्या झडतीचे, नांवांच्या गणतीने त्यांच्या डोक्यां-
प्रमाणें वीस वर्षांचे व वरले सर्व पुरुष सैन्यांत
मिळून जाणारे सर्व; २३ त्यांच्या झडतींतले,
द्विगजे शिमोनाच्या वंशांतले, ते एकुणसाठ हजार
तीनशें. २४ गादाच्या वंशस्थांतले, त्यांमध्ये जन्म-
लेले, त्यांच्या कुळांप्रमाणें त्यांच्या पूर्वजांच्या घरा-
ण्यावरून नांवांच्या गणतीने वीस वर्षांचे व वरले,
सैन्यांत मिळून जाणारे सर्व, २५ त्यांच्या झड-
तींतले, द्विगजे गादाच्या वंशांतले, ते पंचेताळीस
हजार साडेसाहशें. २६ यहूदाच्या वंशस्थांतले,
त्यांमध्ये जन्मलेले, त्यांच्या कुळांप्रमाणें त्यांच्या
पूर्वजांच्या घराण्यावरून नांवांच्या गणतीने वीस
वर्षांचे व वरले, सैन्यांत मिळून जाणारे सर्व; २७
त्यांच्या झडतींतले, द्विगजे यहूदाच्या वंशांतले, ते
वीसहत्तर हजार साहशें. २८ इसाखाराच्या

वंशस्थांतले त्यांमध्यें जन्मलेले, त्यांच्या कुळाप्रमाणें त्यांच्या पूर्वजांच्या घराण्यावरून नांवांच्या गणतीने वीस वर्षांचे व वरले, सैन्यांत मिळून जाणारे सर्व; २९ त्यांच्या झडतींतले, द्वाणजे इस्त्राखाराच्या वंशांतले, ते चौपन्न हजार चारशें. ३० जवूलुनाच्या वंशस्थांतले, त्यांमध्यें जन्मलेले, त्यांच्या कुळाप्रमाणें त्यांच्या पूर्वजांच्या घराण्यावरून नांवांच्या गणतीने, वीस वर्षांचे व वरले, सैन्यांत मिळून जाणारे सर्व; ३१ त्यांच्या झडतींतले, द्वाणजे जवूलुनाच्या वंशांतले, ते सत्तावन हजार चारशें. ३२ योसेफाच्या पुत्रांतला एफ्राइम, याच्या वंशस्थांतले, त्यांमध्यें जन्मलेले, त्यांच्या कुळाप्रमाणें त्यांच्या पूर्वजांच्या घराण्यावरून नांवांच्या गणतीने, वीस वर्षांचे व वरले, सैन्यांत मिळून जाणारे सर्व; ३३ त्यांच्या झडतींतले, द्वाणजे एफ्राइमच्या वंशांतले, ते चाळीस हजार पांचशें. ३४ मनाश्याच्या वंशस्थांतले, त्यांमध्यें जन्मलेले, त्यांच्या कुळाप्रमाणें झडत्यांच्या पूर्वजांच्या घराण्यावरून नांवांच्या गणतीने, वीस वर्षांचे व वरले, सैन्यांत मिळून जाणारे सर्व; ३५ त्यांच्या तीतले, द्वाणजे मनाश्याच्या वंशांतले, ते वत्तीस हजार दोनशें. ३६ बन्यामीनाच्या वंशस्थांतले, त्यांमध्यें जन्मलेले त्यांच्या कुळाप्रमाणें त्यांच्या पूर्वजांच्या घराण्यावरून नांवांच्या गणतीने, वीस वर्षांचे व वरले, सैन्यांत मिळून जाणारे सर्व; ३७ त्यांच्या झडतींतले, द्वाणजे बन्यामीनाच्या वंशांतले, ते पन्तीस हजार चारशें. ३८ दानाच्या वंशस्थांतले, त्यांमध्यें जन्मलेले, त्यांच्या कुळाप्रमाणें त्यांच्या पूर्वजांच्या घराण्यावरून नांवांच्या गणतीने, वीस वर्षांचे व वरले, सैन्यांत मिळून जाणारे सर्व; ३९ त्यांच्या झडतींतले, द्वाणजे दानाच्या वंशांतले ते बासष्ट हजार सातशें. ४० आशेराच्या वंशस्थांतले, त्यांमध्यें जन्मलेले, त्यांच्या कुळावरून त्यांच्या पूर्वजांच्या घराण्यावरून नांवांच्या गणतीने, वीस वर्षांचे व वरले, सैन्यांत मिळून जाणारे सर्व; ४१ त्यांच्या झडतींतले, द्वाणजे आशेराच्या वंशांतले, ते एकताळीस हजार पांचशें. ४२ नाफताल्याच्या वंशस्थांतले, त्यांमध्यें जन्मलेले, त्यांच्या कुळावरून त्यांच्या पूर्वजांच्या घराण्यावरून नांवांच्या गणतीने, वीस वर्षांचे व वरले, सैन्यांत मिळून

जाणारे सर्व; ४३ त्यांच्या झडतींतले, द्वाणजे नाफतालीच्या वंशांतले, ते त्रेपन्न हजार चारशें असे होते.

४४ मोशे व आहरोन, आणि इस्त्राएलाचे अधिकारी, जे वारा पुरुष एकएक आपापल्या पूर्वजांच्या घराण्यासाठीं होते, त्यांनी जी झडती घेतली त्या झडतींतले हेच; ४५ द्वाणजे इस्त्राएलाच्या संतानांतल्या झडतीचे सर्व, त्यांच्या पूर्वजांच्या घराण्यावरून वीस वर्षांचे व वरले, इस्त्राएलांतल्या सैन्यांत मिळून जाणारे सर्व असे होते, ४६ कीं झडतीचे सर्व साहा लाख, तीन हजार, साडे पांचशें. ४७ परंतु त्यांमध्यें लेवी लोक आपल्या पूर्वजांच्या वंशावरून झडतीत घेतले नव्हते; ४८ कां कीं परमेश्वराने मोश्याला असे सांगितलें होतें कीं, ४९ लेवीच्या वंशाची झडती तूं घेऊं नको, द्वाणजे त्यांची संख्या इस्त्राएलाच्या संतानांमध्ये करूं नको. ५० परंतु संकेतलेखाच्या मंडपावर व त्यांतल्या सर्व सामानांवर व त्याविषयींच्या सर्वांवर तूं लेवीच्याची नेमणूक कर; त्यांनी मंडप व त्यांतलें सर्व सामान वाहावें, आणि त्याची सेवा करावी, आणि मंडपाच्या चहुंकडे छावणी करीत जावी. ५१ आणि जेव्हां मंडप पुढें न्यावयाचा, तेव्हां लेवींनी तो खालीं काढावा; आणि जेव्हां मंडप घायाचा, तेव्हां लेवींनी तो उभारावा; परंतु कोणी परका जवळ आला असतां त्याला मारलें जावें. ५२ आणि इस्त्राएलाच्या संतानानीं आपल्या सैन्यांप्रमाणें एकएकाने आपापल्या गोटांत, द्वाणजे एकएकाने आपापल्या झेंड्याजवळ छावणी करावी. ५३ आणि इस्त्राएलाच्या संतानांच्या समुदायावर क्रोध न व्हावा द्वाणून लेवींनी संकेतलेखाच्या मंडपाजवळ चहुंकडे छावणी करावी, आणि संकेतलेखाच्या मंडपाचे संरक्षण लेवींनी करावें. ५४ असें इस्त्राएलाच्या संतानानीं केलें; जसी परमेश्वराने मोश्याला आज्ञा दिली, त्या अवघ्याप्रमाणें त्यांनी केलें.

अध्याय २.

अणखी परमेश्वराने मोशे व आहरोन यांस असें सांगितलें कीं, २ “इस्त्राएलाच्या संतानांतल्या प्रत्येकाने आपल्या झेंड्याजवळ आपापल्या

पूर्वजांच्या वराण्याच्या खुणांजवळ छावणी करावी; सभामंडपाच्या चहुंकडे दूर त्यानी छावणी करावी. ३ आणि ज्यानी पूर्व दिशेस उतरावें, ते आपल्या सैन्याप्रमाणें यहूदाच्या गोटांतल्या झेंड्याचे असावे, आणि धाम्मीनादाबाचा पुत्र नाहशोन यहूदाच्या संतानाचा अधिकारी व्हावा. ४ तर त्याचें सैन्य, झणजे त्यांच्या झडतीचे, ते चौ-त्याहत्तर हजार साहाशें. ५ आणि त्याच्या जवळ ज्यानी उतरावें ते इस्सखाराच्या वंशाचे असावे, आणि खुबाराचा पुत्र नथानेल इस्सखाराच्या संतानाचा अधिकारी व्हावा. ६ तर त्याचें सैन्य, झणजे त्यांच्या झडतीचे, ते चौपन्न हजार चारशें. ७ नंतर जबूलुनाच्या वंशाने उतरावें, आणि हेलोनाचा पुत्र अलियाब जबूलुनाच्या संतानाचा अधिकारी व्हावा. ८ तर त्याचें सैन्य, झणजे त्यांच्या झडतीचे, ते सत्तावन्न हजार चारशें. ९ यहूदाच्या गोटांतल्या झडतीचे, ते सर्व आपल्या सैन्याप्रमाणें एक लाख शायशी हजार चारशें; त्यानी पुढें चालावें. १० रडबेनाच्या गोटांतला झेंडा त्याच्या सैन्याप्रमाणें दक्षिणेस असावा, आणि शदेयूराचा पुत्र अलीजूर रडबेनाच्या संतानाचा अधिकारी व्हावा. ११ तर त्याचें सैन्य, झणजे त्यांच्या झडतीचे, ते शेताळीस हजार पांचशें. १२ आणि त्याच्या जवळ ज्यानी उतरावें, ते शिमोनाच्या वंशाचे असावे, आणि झरीशादाय्चा पुत्र शलुमियेल शिमोनाच्या संतानाचा अधिकारी व्हावा. १३ तर त्याचें सैन्य, झणजे त्यांच्या झडतीचे, ते एकुणसाठ हजार तीनशें. १४ मग गादाचा वंश; आणि रगुवेलाचा पुत्र एत्यासाफ गादाच्या संतानाचा अधिकारी व्हावा. १५ तर त्याचें सैन्य, झणजे त्यांच्या झडतीचे, ते पंचेताळीस हजार साडेसाहाशें. १६ रडबेनाच्या गोटाच्या झडतीचे, ते सर्व आपल्या सैन्याप्रमाणें एक लाख एकावन्न हजार साडेचारशें; त्यानी तर दुसऱ्या ठिकाणीं चालावें. १७ नंतर गोटांच्या मध्ये सभामंडपासुद्धां लेवीच्या गोटाने निषावें; जसे उतरतत तसें त्यानी चालावें; प्रत्येकाने आपल्या ठिकाणीं आपल्या झेंड्याजवळ असावें. १८ एफ्राइमाच्या गोटांतला झेंडा त्याच्या सैन्याप्रमाणें

पश्चिमेस असावा, आणि धम्मीहूदाचा पुत्र अस्सि-शामा एफ्राइमाच्या संतानाचा अधिकारी व्हावा. १९ तर त्याचें सैन्य, झणजे त्यांच्या झडतीचे, ते चाळीस हजार पांचशें. २० मग त्याच्याजवळ मनाश्याचा वंश व धदाहजुराचा पुत्र बाम-लियेल मनाश्याच्या संतानाचा अधिकारी व्हावा. २१ तर त्याचें सैन्य, झणजे त्यांच्या झडतीचे, ते बत्तीस हजार दोनशें. २२ मग बन्यामीनाचा वंश, आणि गिदोन्याचा पुत्र अबीदान बन्यामीनाच्या संतानाचा अधिकारी व्हावा. २३ तर त्याचें सैन्य, झणजे त्यांच्या झडतीचे, ते पत्तीस हजार चारशें. २४ एफ्राइमाच्या गोटाच्या झडतीचे, ते सर्व आपल्या सैन्याप्रमाणें एक लाख आठ हजार शंभर; त्यानी तर तिसऱ्या ठिकाणीं चालावें. २५ दानाच्या गोटाचा झेंडा त्याच्या सैन्याप्रमाणें उत्तरेस असावा, आणि धाम्मिश-दाय्चा पुत्र अहियेजेर दानाच्या संतानाचा अधिकारी व्हावा. २६ तर त्याचें सैन्य, झणजे त्यांच्या घडतीचे, ते बासष्ट हजार सातशें. २७ आणि त्याच्या जवळ ज्यानी उतरावें, ते आशे-राच्या वंशाचे असावे; आणि अखान्नाचा पुत्र पागियेल आशेराच्या संतानाचा अधिकारी व्हावा; तर त्याचें सैन्य, झणजे त्यांच्या झडतीचे, ते एके-ताळीस हजार पांचशें. २८ मग नाफतालीचा वंश आणि एमानाचा पुत्र अहीरा नाफतालीच्या संतानाचा अधिकारी व्हावा. २९ तर त्याचें सैन्य, झणजे त्यांच्या झडतीचे, ते त्रेपन्न हजार आणि चारशें होतें. ३१ दानाच्या गोटाच्या झडतीचे सर्व ते एक लाख सत्तावन्न हजार साहाशें; त्यानी आपापल्या झेंड्यासुद्धां मागे चालावें. ३२ तितके आपल्या पूर्वजांच्या वराण्यावरून इस्त्रा-एलाच्या संतानांच्या झडतीचे होते; गोटांच्या झडतीचे, ते सर्व आपापल्या सैन्याप्रमाणें साहा लाख, तीन हजार, साडेपांचशें. ३३ परंतु जसी परमेश्वराने मोश्याला आज्ञा दिली होती, तसी इस्त्राएलाच्या संतानांमध्ये लेंव्याची झडति घेतली नव्हती. ३४ आणि ज्या आज्ञा वरमेश्वराने मोश्याला दिल्या होत्या, त्या अवघ्या-प्रमाणें इस्त्राएलाच्या संतानांनी केले; तसे ते आपापल्या झेंड्याजवळ उतरत होते, आणि तसे

आपल्या कुळांने आपल्या पूर्वजांच्या घराण्यांने चालत होते.

अध्याय ३.

आणि ज्या दिवसीं परमेश्वर सीना डोंगरावर मोश्याला बोलला, तेव्हा मोशे व आहरोन यांच्या पिढीचे हे होते; २ आहरोनाच्या पुत्रांचीं नांवें असीं कीं, प्रथम पुत्र नादाब, मग अबीहू, एलाजार, व ईथामार. ३ आहरोनाचे पुत्र, अधिष्ठाता याजक, ज्यांचा संस्कार याजकपण करायसाठी झाला, त्यांचीं नांवें हींच. ४ परंतु नादाब व अबीहू यांनी जेव्हां सीना रानांत परमेश्वरासमोर अन्य अधि आपला, तेव्हां ते परमेश्वरासमोर मेलें; आणि त्यांस पुत्र नव्हते, यास्तव एलाजार व ईथामार यांनी आपला बाप आहरोन याच्या समक्ष याजकपण केलें.

तेव्हा परमेश्वराने मोश्याला असें सांगितलें कीं, ६ “तूं लेवीचा वंश जवळ आणून त्याला आहरोन याजकासमोर सादर कर, द्यणजे त्यांनी त्याच्या संगतीं सेवा करावी. ७ आणि त्याचें जें संभाळायाचें व सर्वें मंडळीचें जें संभाळायाचें, तें त्यांनी सभामंडपापुढें मंडपाची सेवा संभाळून करावें. ८ आणि त्यांनी मंडपाची सेवा करितांना सभामंडपांतलें सर्व सामान व इच्छाएलाच्या संतानांचें जें संभाळायाचें तें संभाळावें. ९ असे तूं आहरोनाला व त्याच्या पुत्रांस लेवी दे; ते लिलालाच्या संतानांतून त्याला दिल्लेलेच आहेत. १० परंतु आहरोनाला व त्याच्या पुत्रांस तूं नेमणूक अशी दे कीं त्यांनी आपलें याजकपण जपून करावें; आणि कोणी परका जवळ आला असता त्याला मारावें.” ११ अणखी परमेश्वराने मोश्याला असें सांगितलें कीं, १२ “पाहा, इच्छाएलाच्या संतानांतलें, प्रथम जन्मलेले पुत्र यांच्या ठिकाणी म्या इच्छाएलाच्या संतानांतून लेव्यांस घेतलें आहे; तसें लेवी माझे आहेत. १३ कां तर सर्व ल्येठ पुत्र माझे; म्या मिसर देशांतल्या सर्व ल्येठ पुत्रांस मारिलें त्या दिवसीं इच्छाएला-मध्ये मनुष्यांतील व पशूंतील प्रथम जन्मलेले सर्व म्या आपल्यासाठी पवित्र केले; ते माझे असावे; मी परमेश्वर आहे.”

१४ आणि परमेश्वराने सीना रानांत मोश्याला असें सांगितलें कीं, १५ “तूं लेवीच्या वंशस्थांची झडती घे; त्यांच्या पूर्वजांच्या घराण्यावरून त्यांच्या कुळांप्रमाणें महिन्याचे व वरले सर्व पुरुष यांची झडती घे.” १६ तेव्हा परमेश्वराच्या आज्ञेप्रमाणें जसें मोश्याला सांगितलें होतें, तसी त्याने त्यांची झडती घेतली. १७ तर लेवीचे पुत्र त्यांच्या नांवांप्रमाणें मेरोन व कहाथ व मरारी, असे होते. १८ आणि मेरोनाच्या पुत्रांचीं नांवें त्यांच्या कुळांप्रमाणें हींच, लिबनी व शिमी. १९ आणि कहाथाचे पुत्र आपल्या कुळांप्रमाणें आम्नाम व इझार, हेब्रोन व उज्जियेल होते. २० आणि मरार्याचे पुत्र आपल्या कुळांप्रमाणें माहली व मूशी होते; लेव्यांचीं कुळें त्यांच्या पूर्वजांच्या घराण्यावरून हींच आहेत कीं, २१ मेरोनापासून लिबनीचें कुळ व शिमीचें कुळ; हींच मेरोनाचीं कुळें. २२ गणतीने, त्यांच्या झडतीचे, महिन्याचे व वरले सर्व पुरुष, त्यांच्या झडतीचे सात हजार पांचशें. २३ मेरोनाच्या कुळानी मंडपाच्या मार्गे पश्चिमेस उतरावें. २४ आणि लाएलाचा पुत्र एल्यासाफ मेरोनाच्या पूर्वजांच्या घराण्याचा अधिकारी व्हावा. २५ आणि सभामंडपाविषयीं जें मेरोनाच्या वंशस्थानी संभाळावें, तें मंडप व राहोटी, याचें आच्छादन व सभामंडपाच्या दाराचा पडदा; २६ आणि अंगणाच्या सर्भोवतीच्या आवाराचे पडदे, आणि मंडपापुढल्या व वेदीपुढल्या अंगणाच्या दाराचा पडदा, आणि त्याच्या सर्व कामासाठी त्याच्या दोन्या, असें व्हावें. २७ आणि कहाथाच्या आम्नामीचें कुळ, व इझारीचें कुळ, व हेब्रोनीचें कुळ, व उज्जियेलीचें कुळ; हींच कहाथाचीं कुळें. २८ एक महिन्याचे व वरले सर्व पुरुष गणतीने आठ हजार साहाशें; हे पवित्र स्थानांचें रक्षण करणारे होते. २९ कहाथाच्या संतानांच्या कुळानी मंडपाच्या दक्षिण बाजूस उतरावें. ३० आणि उज्जियेलाचा पुत्र अलीजाफन हा कहाथांच्या कुळां पूर्वजांच्या घराण्याचा अधिकारी व्हावा. ३१ आणि त्यांनी जीं संभाळावीं, तीं कोश व मेज व दिव्याचें झाड व वेदी, आणि ज्यांकडून सेवा करितात, तसें पवित्र

स्थानांतलें सामान्य व पडदा व त्यांतल्या सर्व से-
वेचें तें, असीं असावीं. ३२ आणि आहरोन
याचक याचा पुत्र एलझार हा लेव्यावरल्या अधि-
काऱ्यांचा अधिकारी, पवित्रस्थानाचें रक्षण करणारे,
यांचा पहणारा असावा. ३३ मरान्यापासून मा-
हलीचें कुळ व मूशीचें कुळ; हीं मरान्याचीं कुळें.
३४ आणि त्यांच्या झडतीचे, एक महिन्याचे व
वरले सर्व पुरुष मणतीने साहा हबार दोनवें. ३५
आणि अबीहाइलाचा पुत्र जूरियेल हा मरान्या-
च्या कुळीं पूर्वजांच्या बराप्पाचा अधिकारी व्हावा;
त्यानी मंडपाच्या उत्तर बाजूस उतरावें. ३६
आणि मरान्याच्या संतानानी पहणी करून कीं
संभाज्यांचीं तीं असीं कीं, मंडपाच्या फळ्या, व
त्याचे अडसर, व त्याचे खांब, व त्याच्या उथ-
ळ्या, व त्याचें सर्व सामान, हाणजे त्याविषयीं
सेवेचें अवघें, ३७ आणि अंगणाचे चहुंकडले
खांब व त्यांच्या उथळ्या व त्यांच्या मेखा व
ज्यांच्या दोऱ्या, असीं असावीं. ३८ आणि ज्या-
नी समोरच्या ठिकाणीं मंडपाच्या पुढें, सभामंड-
पापुढें पूर्वेस उतरावें, ते मोशे आणि आहरोन व
त्याचे पुत्र असावे; हे इस्राएलाच्या संतानांच्या
रक्षणासाठीं पवित्रस्थानाचें रक्षण करणारे व्हावे;
आणि कोणी परका जवळ आला असतां, त्याला
मारावें." ३९ लेव्यांच्या झडतीचे सर्व, ज्या-
ची झडती मोशे व आहरोन यांनी परमेश्वराच्या
आज्ञेप्रमाणें त्यांच्या कुळाप्रमाणें घेतली,
ते एक महिन्याचे व वरले सर्व पुरुष बावीस
हजार होते.

४० अणखी परमेश्वराने मोश्याला सांगि-
तलें कीं, "तूं इस्राएलाच्या संतानांतले प्रथम जन्म-
लेले सर्व पुरुष, एक महिन्याचे व वरले, यांची
झडती घेऊन त्यांच्या नांवांची गणती कर. ४१
आणि इस्राएलाच्या संतानांतले सर्व ज्येष्ठ पुत्र
यांच्या ठिकाणीं लेव्यांस, आणि इस्राएलाच्या सं-
तानांच्या पक्षांतले सर्व वत्स यांच्या ठिकाणीं ले-
व्यांच्या पक्षांस माझ्यासाठीं घे; मी परमेश्वर
आहें." ४२ तर जसी परमेश्वराने मोश्याला
आज्ञा दिली होती, तसी त्याने इस्राएलाच्या
संतानांतल्या सर्व ज्येष्ठ पुत्रांची झडती घेतली.
४३ तेव्हां एक महिन्याचे व वरले प्रथम जन्म-

लेले सर्व पुरुष, नांवांच्या गणतीने, झडती घेऊन
एकंदर बावीस हजार व दोनवें तिन्याहत्तर होते.
४४ अणखी परमेश्वराने मोश्याला असें सां-
गितलें कीं, ४५ "इस्राएलाच्या संतानांतले सर्व
ज्येष्ठ पुत्र यांच्या ठिकाणीं लेव्यांस, आणि त्यांच्या
पक्षांच्या ठिकाणीं लेव्यांच्या पक्षांस तूं घे; हाणजे
लेवी माझे व्हावे; मी परमेश्वर आहें. ४६
आणि लेव्यांपेक्षा इस्राएलाच्या संतानांच्या ज्येष्ठ
पुत्रांतले अधिक होऊन राहिलेले दोनवें तिन्या-
हत्तर, ज्यांची खंडणी करावची त्याविषयीं, ४७
तर प्रति डोकीस पांच पांच शेकल घे; पवित्र
शेकेलप्रमाणें घे; वीस गेरा हाणजे एक शेकल
आहे. ४८ आणि त्यांतले जे अधिक, त्यांची
खंडणी जेणेकरून करायाची, तें रुपें आहोनाला
व त्याच्या पुत्रांस दे." ४९ आणि लेव्यांकरून
ज्यांची खंडणी झाली, त्यापेक्षा जे अधिक होऊन
राहिले, त्यांविषयींच्या खंडणीपैकी मोश्याने घेतला;
५० इस्राएलाच्या संतानांतल्या ज्येष्ठ पुत्रांपासून
पवित्र शेकेलप्रमाणें एक हजार व तीनवें पंचश
शेकेल रुपें घेतलें. ५१ आणि जसी परमेश्वर-
राने मोश्याला आज्ञा दिली होती, तसा मो-
श्याने तो खंडणीपैकी परमेश्वराच्या सामान्या-
प्रमाणें आहोनाला व त्याच्या पुत्रांस दिव्हा.

अध्याय ४.

अणखी परमेश्वराने मोश्याला व आहरो-
नाला असें सांगितलें कीं, २ "तूं लेवी-
च्या वंशास्थांतल्या कहायाची संख्या, त्यांच्या
कुळाप्रमाणें त्यांच्या पूर्वजांच्या बराप्पाकरून
करून घे. ३ तीस वर्षांचे व वरले असे पचास
वर्षांपर्यंत, जे सभामंडपांतलें काम करायस मं-
डकीत जातात, त्या सर्वांची संख्या कर. ४
सभामंडपांतलें परमपवित्र वस्तुविषयीं जें काम
कहायाच्या पुत्रानी करावें तें हेंच; ५ हाणजे
सैन्याचा मोट निघतो, तेव्हां आहरोन व त्याचे
पुत्र यांनी येऊन पडदा खाली काढून, तेणेंकरून
संकेतलेखाचा कोवळ झांकावा. ६ मग त्यावर
ताळाश कातण्याचें आच्छादन ठेवावें; आणि वस्त्र
पूर्ण किंवा कस्तानें घेवावा, आणि त्याच्या कळ्या
मालाव्या. ७ आणि दर्शनीय अपूर्णचें मेक

त्यानी निळ्या वस्त्राने वेष्टावें, आणि त्यावर तबकें, व धूपपात्रें, व पात्रें, व तर्पणाचीं पात्रें ठेवावीं; त्यावर अपूप तर सर्वदा असावे. ८ मग यावरून किरमिजी सुताचें वस्त्र वेष्टावें, आणि ताहाश कातड्यांच्या आच्छादनाने ती झांकावी, आणि तिच्या काठ्या घालाव्या. ९ नंतर त्यानी मिळे वस्त्र घेऊन उजेडाच्या दिव्याचें झाड, व त्यावरले दिवे, व त्याचे चिमटे, व त्याचीं अमि-पात्रें, व त्याच्या तेलाचीं पात्रें, ज्या अवघ्यांकडून ते त्याची सेवा करितात, तीं झांकावीं. १० मग त्याच्या सर्व साहित्यांसुद्धां त्याला ताहाश कातड्यांचे आच्छादन लावून नवपणासीं बांधावें. ११ आणि सोन्याची वेदी त्यानी निळ्या वस्त्राने वेष्टावी, आणि ताहाश कातड्यांच्या आच्छादनाने तिला झांकून तिच्या काठ्या घालाव्या. १२ असीं सैबचीं साहित्यें, ज्यांकडून ते पवित्रस्थानांत सेवा करितात, तीं सर्व त्यानी घेऊन निळ्या वस्त्रांत घालावीं, मग ताहाश कातड्यांनी तीं आच्छादावीं आणि नवपणासीं बांधावीं. १३ आणि त्यानी वेदीवरली राख काढून तिजवर जांभळें वस्त्र पसरावें. १४ आणि तिच्या ज्या साहित्यांकडून ते तिजवर सेवा करितात, तीं सर्व धुपाटणीं, अकडे, व चेकणिगीं, व शिंपणेंपात्रें, असीं वेदीचीं सर्व साहित्यें तिजवर ठेवावीं; आणि तिजवर ताहाश कातड्यांचे आच्छादन पसरावें, मग तिच्या काठ्या घालाव्या. १५ आणि गोठ निदल्या वेळेस आहरोनाने व त्याच्या पुत्रांनी पवित्रस्थान व पवित्रस्थानाचीं सर्व साहित्यें यांस झांकून बांधण्याची समानि केन्यावर, कहायाच्या पुत्रांनी येऊन उचलावी; परंतु पवित्र वस्तूला शिवूं नये, नाहीं तर ते मरतील; हीं सभामंडपांतलीं कहायाच्या पुत्रांची ओझें व्हावीं. १६ आणि एलाजार जो आहरोन याजकाचा पुत्र त्याचें काम हेंच, उजेडाचें तेल व किराण्यांचा धूप व नित्याचा नैवेद्य व अर्धपेसाचें तेल, यांचा सांभाळ; आणि संपूर्ण मंडप व त्यांतलें अवघें व पवित्रस्थान व त्याचें सर्व सामान, यांचा सांभाळ करावा."

१७ अगदीं परमेश्वराने मोशे व आहरोन यांस असे सांगितलें कीं, १८ "तुझी कहायाच्या कुळाचा वंश लेव्यातून छेदून टाकूं नका;

१९ परंतु त्यानी परमपवित्र वस्तूजवळ येण्याने न मरतां जगावें, झणून त्यांसीं असें करा कीं आहरोनाने व त्याच्या पुत्रांनी येऊन त्यांतल्या एक-एकाला त्याच्या कामास व त्याच्या ओझ्यास नेमावें. २० परंतु पवित्र वस्तू झांकायाच्या वेळेस त्यानी पाहायास जवळ येऊं नये; नाहीं तर ते मरतील."

२१ आणि परमेश्वराने मोश्याला असें सांगितलें कीं, २२ "गेर्षोनाचे वंशस्थ यांचीहि संख्या त्यांच्या पूर्वजांच्या घराण्यावरून त्यांच्या कुळांप्रमाणें तूं करून घे. २३ तीस वर्षांचे व वरले पन्नास वर्षांपर्यंत जे सर्व सभामंडपाजवळ सेवा करायस मंडळींत जाऊन मिळतात, त्यांची झडती घे. २४ काम करण्याने व ओझीं वाहण्याने गेर्षोनाच्या कुळांची सेवा हीच, २५ कीं मंडपाचे पडदे व सभामंडप त्याचें आच्छादन व त्याजवरलें जें ताहाश कातडी आच्छादन व सभामंडपाच्या दाराचा पडदा. २६ आणि सभोवतीं अंगणाच्या आवाराचे पडदे, व मंडपाजवळच्या व वेदीजवळच्या अंगणाच्या दाराचा पडदा, आणि त्यांच्या दोऱ्या, आणि त्यांच्या कामाचीं सर्व साहित्यें, झणजे जें काहीं त्यांच्यासाठीं केलेलें, ज्याकडून कामहिं करितात, ते त्यानी वाहावें. २७ गेर्षोनाच्या पुत्रांच्या सर्व ओझें वाहण्याने व त्यांच्या सर्व काम करण्याने त्यांची सर्व सेवा, आहरोनाच्या व त्याच्या पुत्रांच्या सांगण्यावरून व्हावी; झणजे त्यांच्या प्रत्येक ओझ्याचा संभाळ त्यांकडे तुझी नेमून द्यावा. २८ सभामंडपाविषयीं गेर्षोनाच्या पुत्रांच्या कुळांची सेवा तीच, आणि त्यानी जें संभाळावें तें आहरोन याजक याचा पुत्र ईथामार याच्या हाताखालीं असावें. २९ मराऱ्याच्या वंशस्थांची झडती त्यांच्या कुळांप्रमाणें त्यांच्या पूर्वजांच्या घराण्यावरून तूं घे. ३० तीस वर्षांचे व वरले, झणजे पन्नास वर्षांपर्यंत, सभामंडपाची सेवा करायस जे मंडळींत जातात, त्या सर्वांची झडती घे. ३१ आणि सभामंडपाविषयीं त्यांच्या सर्व सेवेंत, त्यांचें संभाळायाचें ओझें हेंच कीं, मंडपाच्या फळ्या, व त्याचे अडसर, व त्याचे खांब, व त्याच्या उथळ्या; ३२ आणि अंगणाचे चहुंकडले खांब, व त्यांच्या

उद्योग्या, व त्यांच्या मेखा, व त्यांच्या दोऱ्या, अर्सी त्यांचीं. सर्व साहित्यें, व त्यांच्या सर्व सेवेचें काम, याप्रमाणें त्यांनी वाढावी; आणि तुझी त्यांच्या ओझ्यांच्या कामांतल्या साहित्यांची झडती नांवानी ध्या. ३३ सभामंडपाविषयीं मरान्याचे पुत्र यांच्या कुळांच्या सर्व कामांतली त्यांची ही सेवा आहरोन याजक याचा पुत्र ईथामार याच्या हाताखालीं व्हावी.”

३४ मग मोशे व आहरोन व समुदायाचे अधिकारी यानी कहाथाच्या पुत्रांची झडती त्यांच्या कुळांप्रमाणें व त्यांच्या पूर्वजांच्या घराण्यावरून घेतली; ३५ तीस वर्षांचे व वरले, द्वाणजे पन्नास वर्षांपर्यंत जे सभामंडपाविषयींची सेवा करायस मंडळींत जात होते, त्या सर्वांची घेतली. ३६ तेव्हा त्यांच्या कुळांप्रमाणें त्यांच्या झडतीचे दोन हजार साडेसातशें झाले. ३७ मोश्याकडून जी परमेश्वराची आज्ञा तिजप्रमाणें ज्यांची झडती मोश्याने व आहरोनाने घेतली, कहाथाच्या कुळांच्या झडतीचे, जे सभामंडपाविषयींची सेवा करीत होते, ते सर्व तेच. ३८ तर गेषौनाच्या पुत्रांच्या झडतीचे त्यांच्या कुळांप्रमाणें व त्यांच्या पूर्वजांच्या घराण्यावरून, ३९ तीस वर्षांचे व वरले, द्वाणजे पन्नास वर्षांपर्यंत जे सभामंडपाविषयींची सेवा करायस मंडळींत जात होते ते सर्व; ४० द्वाणजे त्यांच्या झडतीचे, त्यांच्या कुळांप्रमाणें त्यांच्या पूर्वजांच्या घराण्यावरून दोन हजार व साहाशें तीस होते. ४१ गेषौनाच्या पुत्रांच्या कुळांतल्या झडतीचे, जे सर्व सभामंडपाविषयींची सेवा करीत होते, ज्यांची झडती मोशे व आहरोन यानी परमेश्वराच्या सांगण्यावरून घेतली ते तेच. ४२ आणि मरान्याचे पुत्र यांच्या कुळांतल्या झडतीचे, त्यांच्या कुळांप्रमाणें त्यांच्या पूर्वजांच्या घराण्यावरून; ४३ तीस वर्षांचे व वरले, द्वाणजे पन्नास वर्षांपर्यंत सभामंडपाविषयींची सेवा करायस मंडळींत जे सर्व जात होते; ४४ असे त्यांच्या झडतीचे त्यांच्या कुळांत तीन हजार व दोनशें होते. ४५ मरारीचे पुत्र यांच्या कुळांतल्या झडतीचे, ज्यांची झडती मोश्याकडून जी परमेश्वराची आज्ञा तिजप्रमाणें मोशे व आहरोन यानी घेतली, तेच ते. ४६ लेव्यांच्या झडतीचे सर्व, ज्यांची झडती

मोशे व आहरोन व इस्राएलाचे अधिकारी यानी घेतली, त्यांच्या कुळांप्रमाणें व त्यांच्या पूर्वजांच्या घराण्यावरून; ४७ तीस वर्षांचे व वरले, द्वाणजे पन्नास वर्षांपर्यंत जे सर्व सभामंडपाविषयीं सेवेचें काम व ओझ्याचें काम करायस जात होते; ४८ असे त्यांच्या झडतीचे आठ हजार व पांचशें ऐशी होते. ४९ परमेश्वराची जी आज्ञा मोश्याकडून केली होती तिजप्रमाणें त्याने त्यांतल्या एकएकाची झडती त्याच्या सेवेसुद्धा आणि त्याच्या ओझ्यासुद्धा घेतली; जसी परमेश्वराने मोश्याला आज्ञा दिन्ही होती, तसी त्याची झडती त्याने केली.

अध्याय ५.

अणखी परमेश्वराने मोश्याला असें सांगितलें कीं, २ “तूं इस्राएलाच्या संतानांस असी आज्ञा दे कीं त्यांनी प्रत्येक कोडी व प्रत्येक स्त्री व प्रेताकडून प्रत्येक अशुद्ध, यांस छावणीबाहेर घालावें. ३ पुरुष असो अथवा स्त्री असो, त्यांस तुझी घालवा; त्यांस छावणीच्या बाहेर घाला, त्यांनी आपल्या छावण्या, ज्यामध्यें मी वस्ति करीत आहे, त्यांस अशुद्ध करूच नये. ४ तेव्हा इस्राएलाच्या संतानांनीं असें केलें, द्वाणजे अशांस छावणीच्या बाहेर घातलें; जसें परमेश्वराने मोश्याला सांगितलें होतें, तसें इस्राएलाच्या संतानांनीं केलें. ५ आणि परमेश्वराने मोश्याला असें सांगितलें कीं, ६ “तूं इस्राएलाच्या संतानांस असें सांग कीं जर कोणी पुरुष किंवा स्त्री मनुष्याचा कोणताहि अपराध करितो, द्वाणजे परमेश्वराजवळ अतिक्रम करितो, तर ते जन दोषी होतात; ७ आणि त्यांनी आपला केलेला अपराध पत्करावा, आणि आपापल्या दोषाचें मूळद्रव्य त्याचा पांचवा वांटा त्यांत घालून, ज्याजवळ दोष केला, त्याला द्यावें. ८ आणि ज्याजवळ तो दोष फेडावा, असा त्या माणसाचा कोणी नातलग जर नाही, तर तो दोष परमेश्वरासाठीं याजकाजवळ फेडला जावा; प्रायश्चित्ताच्या ज्या मॅळ्यामे त्याच्यासाठीं प्रायश्चित्त होतें, त्याशिवाय निराळी फेड व्हावी. ९ आणि इस्राएलाच्या संतानांच्या सर्व पवित्र पदार्थांतलें प्रत्येक भागदान जें याजका-

कडे ते आणितात, तें त्याचें व्हावें. १० कोणा-
चीहि जीं पवित्र तीं त्याचीं व्हावीं, आणि कोणी
जे काहीं याजकाला देतो, तें त्याचें व्हावें.”

११ आणि परमेश्वराने मोश्याला असें सांगितलें कीं, १२ “तूं इस्राएलाच्या संतानां-
जवळ बोलून त्यांस सांग, जर कधीं कोणी मा-
णसाची स्त्री फितली जाऊन त्याविषयीं अतिक्रम
करितो : १३ ह्मणजे कोणी तिजसीं संग करितो,
आणि तें तिच्या नवऱ्याच्या दृष्टीपासून गुप्त होऊन
व्याविलें राहतें, असी ती भ्रष्ट होती परंतु तिज-
विषयीं कोणी साक्षी नाहीं आणि ती धरली जात
नाहीं; १४ तेव्हां ती भ्रष्ट असतां त्याला सं-
शय होऊन तो आपल्या बायकोविषयीं शंका धरि-
तो, अथवा ती भ्रष्ट नसतां त्याला संशय हो-
ऊन तो आपल्या बायकोविषयीं शंका धरितो;
१५ तेव्हां त्या नवऱ्याने आपली बायको याजका-
जवळ आणावी आणि तिजविषयीं तिचें अर्पण
एक दद्यामांश सातूचें पीठ आणावें; त्याने त्या-
वर तेल घालूं नये, आणि धूप त्यावर ठेवूं
नये, कारण कीं तो शंकेचा नैवेद्य, अन्याय-
सूचक सूचनेचा नैवेद्य आहे. १६ तेव्हां याज-
काने तिला जवळ आणून ती परमेश्वरासमोर
सादर करावी. १७ मग याजकाने मातीच्या पा-
णांत पवित्र पाणी घ्यावें, आणि मंडपांतल्या भूमी-
वर जी धूळ आहे, ती कांहीं याजकाने घेऊन पा-
णांत घालावी. १८ नंतर याजकाने त्या स्त्रीला
परमेश्वरासमोर उभें करून त्या स्त्रीचें डोकें
प्रडें करावें, आणि सूचनेचा नैवेद्य, तो शंकेचा
नैवेद्य, तिच्या हातांवर ठेवावा, आणि तें शापदायक
कडु पाणी याजकाच्या हातीं असावें. १९ मग
याजकाने त्या स्त्रीला शपथ घालून ह्मणावें कीं,
‘जर कोणी तुझ्याजवळ निजला नाहीं, ह्मणजे जर
तूं आपल्या नवऱ्याजवळून फितून भ्रष्ट झाली ना-
हीं, तर तूं या शापदायक कडु पाण्यापासून
सुट्य ऐस. २० परंतु तूं जर कधीं आपल्या
नवऱ्याजवळून फितून गेली असलीस, ह्मणजे तूं
असी भ्रष्ट झाली असलीस कीं तुझ्या नवऱ्या
वेदीज कोणी तुजसीं संग केला असला तर.’
२१ तेव्हां याजकाने स्त्रीला शापपूर्वक शपथ घा-
लवी, ह्मणजे याजकाने स्त्रीला ह्मणावें कीं, ‘पर-

मेश्वराने तुला तुझ्या लोकांमध्ये शापरूप व शाप-
थरूप करावें; या प्रकारें कीं परमेश्वराने तुझीं
मांडी सडे आणि तुझें पोटा फुगे, असें करावें; २२
ह्मणजे हें शापदायक पाणी पोटा फुगवायास व
मांडी सडवायास तुझ्या अंतर्झांत जावें.’ तेव्हां
स्त्रीने ‘आमेन, आमेन,’ ह्मणावें. २३ मग याज-
काने हे शाप पुस्तकांत लिहून कडु पाण्याने पुसून
टाकावे. २४ आणि स्त्रीला शापदायक कडु पा-
णी पाजावें; असें तें शापदायक पाणी कडुपणाने
तिजमध्ये जावें. २५ तेव्हां याजकाने तो शंकांचा
नैवेद्य स्त्रीच्या हातांतून घ्यावा, आणि परमेश्वरा-
समोर तो नैवेद्य आवाळून वेदीजवळ आणावा.
२६ तेव्हां याजकाने नैवेद्यांतून त्याची सूचवण
असें मूठभर घेऊन वेदीवर जाळावा, आणि नंतर
स्त्रीला तें पाणी पाजावें. २७ तेव्हां तिला पाणी
पाजल्यावर, असें होईल कीं जर ती भ्रष्ट झाली
असली, आणि तिने आपल्या नवऱ्याचें उद्धघन
केलें असलें, तर तें शापदायक पाणी कडुपणाने
तिजमध्ये गेल्यावर, तिचें पोटा फुगेल आणि तिची
मांडी सडेल; असी ती स्त्री आपल्या लोकांमध्ये
शापदाखला होईल. २८ परंतु जर ती स्त्री
भ्रष्ट नसतां, शुद्धच आहे, तर ती सुटी होऊन
गरोदर होईल. २९ जेव्हां स्त्री आपल्या नव-
ऱ्याजवळून फितली जाऊन भ्रष्ट होती, तेव्हां शं-
काविषयींचा हा नेम; ३० ह्मणजे जेव्हां नव-
ऱ्याला संशय होऊन तो आपल्या स्त्रीविषयीं
शंका धरितो, तेव्हां त्याने त्या स्त्रीला परमेश्वरा-
समोर सादर करावें, आणि याजकाने तिच्याजवळ
या सर्व नेमाप्रमाणें करावें. ३१ आणि तो नवरा
अन्यायापासून सुटा असतां, ती स्त्री आपला
अन्याय सोसिल.”

अध्याय ६.

आणि परमेश्वराने मोश्याला असें सांगि-
तलें कीं, २ “तूं इस्राएलाच्या संतानां-
जवळ बोलून त्यांस सांग, ‘जेव्हां पुरुष किंवा स्त्री
संकल्प करून नेजेर धरितो कीं आपण परमे-
श्वरासाठीं वेगळेंच व्हावें, ३ तेव्हां त्याने द्रा-
क्षरस व मद्य यांविनाहित व्हावें, द्राक्षरसाचा उत
व मद्याचा उत त्याने न प्यावा, आणि द्राक्षांची

काही भेळ न प्यावी; ओली व सुकीं द्राक्षोहि त्याने न खावी. ४ त्याने आपल्या वेगळेपणाच्या सर्व दिवसांत द्राक्षवेलाच्या दाण्यांपासून सालपटपर्यंतहि याचें जें काहीं केलेलें, त्यांतलें न खावें. ५ त्याच्या संकल्पाच्या वेगळेपणांतल्या सर्व दिवसांत वस्तरा त्याच्या डोक्यावर न फिरावा; जितके दिवस त्याने परमेश्वरासाठीं वेगळेपण धरिलें, तितके भरतील तोंपर्यंत त्याने पवित्र असावें; आपल्या डोक्यावरल्या केसांच्या जटा वाढवाव्या. ६ तो परमेश्वरासाठीं वेगळा राहतो त्या सर्व दिवसांत त्याने प्रेताजवळ न जावें. ७ आपला बाप किंवा आपली आई, आपला भाऊ किंवा आपली बहीण, यांतलें कोणी भेलें असतांहि, त्यांकडून त्याने आपणाला विटाळवूं नये; कारण कीं त्याच्या दैवाविषयीचा नवस त्याच्या डोक्यावर आहे. ८ त्याने आपल्या वेगळेपणाच्या सर्व दिवसांत परमेश्वरासाठीं पवित्र असावें. ९ आणि जर कधीं अकस्मात् एकाएकीं त्याजवळ कोणाचें मरण होतें, आणि तो आपलें अलिप्त डोकें विटाळवितो, तर त्याने आपल्या शुद्ध होण्याच्या दिवसीं आपलें डोकें मुंडवावें; सातव्या दिवसीं त्याने तें मुंडवावें. १० आणि आठव्या दिवसीं त्याने दोन होले किंवा पारव्याचीं दोन पिळें खाजकाजवळ सभामंडपाच्या दारीं आणावीं. ११ मग याजकाने एक पापहारक यज्ञरूपें व एक होमरूपें अर्पून त्याविषयीं प्रायश्चित्त करावें, कारण कीं प्रेताच्या योगें त्याला पाप लागलें; असें त्याने त्याच दिवसीं आपलें डोकें पवित्र करावें. १२ आणि त्याने आपल्या वेगळेपणाचे दिवस परमेश्वरासाठीं वेगळे पाळावे, आणि दोषहारक यज्ञासाठीं पहिल्या वर्षांतला मेंढा आणावा; तेव्हां पहिले दिवस गाळले जावे, कारण कीं त्याचें अलिप्तपण विटाळलें गेलें. १३ आणि नेजेराच्या अलिप्तपणाचे दिवस भरतील, त्या वेळेस त्याचा हा नेम कीं त्याने त्या अलिप्तपणाची रूण सभामंडपाच्या दारीं सादर करावी; १४ तेव्हां त्याने आपलें अर्पण परमेश्वराकडे वाढावें; होमासाठीं पहिल्या वर्षांतला एक निर्दोष मेंढा, आणि पापहारक यज्ञासाठीं पहिल्या वर्षांतली एक निर्दोष

मेंढी आणि शाविकारक यज्ञासाठीं एक निर्दोष एडका; १५ आणि टोपलीभर सपिठाच्या बेसमीर पोळ्या तेलाने मळून केलेल्या व बेसमीर पापड तेलाने माखलेले, आणि त्यांच्या संगतीचा भैवेद्य व त्याच्या संगतीचीं पेय अर्पण, असीं वाहावीं. १६ तेव्हां याजकाने तीं परमेश्वरासमोर आणून त्याचा पापहारक यज्ञपशु व त्याचा होमपशु अर्पावा. १७ नंतर शाविकारक यज्ञासाठीं तो एडका टोपलीभर बेसमीर भाकरीसुद्धां परमेश्वराकडे अर्पावा, आणि त्याच्या संगतीचा भैवेद्य व त्याच्या संगतीचें पेय अर्पण याजकाने अर्पावें. १८ तेव्हां नेजेराने आपलें अलिप्त डोकें सभामंडपाच्या दारीं मुंडवावें, नंतर आपल्या अलिप्त डोक्याचे केस घेऊन शाविकारक यज्ञांतल्या अभीवर ठेवावे. १९ आणि त्याने आपल्या वेगळेपणाचें मुंडम केन्नावर, याजकाने एडक्याचा सिजलेला पाय खांदा व टोपलींतून एक बेसमीर पोळी, व एक बेसमीर पापड घेऊन नेजेराच्या हातांवर ठेवावा. २० मग याजकाने तीं ओवाळणीसाठीं परमेश्वरासमोर ओवाळावीं; ते ओवाळण उरासुद्धां व भामदान पायफऱ्यासुद्धां याजकासाठीं पवित्र व्हावें, आणि त्यानंतर नेजेराने द्राक्षरस प्यावा. २१ जो नेजेरपणाचा संकल्प करितो, त्याचा हा नेम; वेगळेपणाविषयीं परमेश्वराकडे त्याचें अर्पण, त्याच्या हाताने साधलेल्या खेरीज असावें, जो संकल्प त्याने केला, त्याच्या त्या संकल्पाच्या अर्थाप्रमाणें त्याच्या वेगळेपणाच्या नेमावरून त्याने करावें.

२२ अणखी परमेश्वराने मोश्याला असें सांगितलें कीं, २३ “तूं आहरोनाला आणि त्याच्या पुत्रांस बोलून सांग कीं, ‘तुम्ही इस्राएलाच्या संतानांस आशीर्वाद देत असतां त्यांस असें द्याणा कीं, २४ ‘परमेश्वराने तुला आशीर्वाद देऊन तुझें रक्षण करावें. २५ परमेश्वराने आपल्या दृष्टीचा प्रकाश तुझ्याजवळ पाडून तुजवर कृपा करावी. २६ परमेश्वराने आपली दृष्टि तुजवर लावून तुझें कल्याण करावें.’ २७ तसें त्याने माझे नांव इस्राएलच्या संतानांक लावावें, द्याजे मी त्यांस आशीर्वाद देईन.’

अध्याय ७.

तर त्या दिवसी मोश्याने सभामंडप करण्याची समाप्ति केली, आणि त्याला स्थापायाचें उटणें लावून पवित्र केलें, आणि त्याचीं सर्व साहित्यें, व वेदी व तिचीं सर्व साहित्यें, त्यास स्थापायाचें उटणें लावून पवित्र केलें होतें, तेव्हां असें झालें कीं, २ इस्राएलाचे अधिकारी आपल्या पूर्वजांच्या घराण्याचे अधिपती, जे वंशाचे अधिकारी जे झडतीच्यावर नेमिलेले, त्यानी अर्पणें वाहिलें. ३ आणि त्यानी आपलें अर्पण परमेश्वरासमेर बुरखीच्या साहा गाड्या व चार बैल असें आणिलें; द्यणजे दोघांदोघां अधिकाऱ्याला एक गाडी, व एकएकाला एक बैल; हीं त्यानी तर मंडपाच्यापुढें आणिलीं. ४ तेव्हां परमेश्वराने मोश्याला असें सांगितलें कीं, ५ "तूं त्यापासून घे, आणि ती सभामंडपाची सेवा करण्यासाठीं असूं दे, आणि लेव्यांतल्या पुरुषांस त्याच्या त्याच्या कामाप्रमाणें तूं दे." ६ मग मोश्याने त्या गाड्या व बैल घेऊन लेव्यांस दिले; ७ द्यणजे गैरीनाच्या पुत्रांस त्यांच्या कामाप्रमाणें त्याने दोन गाड्या व चार बैल दिले. ८ आणि मरारीच्या पुत्रांचें काम, जें आहरोन याजक याचा पुत्र इथामार याच्या हाताखालचें, त्याप्रमाणें त्यांस चार गाड्या व आठ बैल दिले. ९ परंतु कहाथाच्या पुत्रांस काहीं दिलें नाहीं, कारण कीं त्यानी पवित्र वस्तू खाद्यावर वाहाव्या, असें त्यांकडे काम होतें. १० तर अधिकाऱ्यानी वेदीच्या संस्काराविषयीं तिला उटणें लावण्याच्या दिवसी अर्पण दिलें; द्यणजे अधिकाऱ्यानी आपलें अर्पण वेदीपुढें आणिलें.

११ तेव्हा परमेश्वराने मोश्याला सांगितलें कीं, "वेदीच्या संस्कारासाठीं एकएका अधिकाऱ्याने एकएका दिवसी आपापलें अर्पण आणावें." १२ तर पहिल्या दिवसी ज्याने आपलें अर्पण आणिलें, तो यहूदाच्या वंशांतला आम्मीनादावाचा पुत्र नाहशोन होता. १३ आणि त्याचें अर्पण, पवित्रस्थानाच्या शेकेलाप्रमाणें एकशें तीस शेकेल रुप्याचें एक ताट, सत्तर शेकेल रुप्याचें एक शिपणें पात्र, हीं दोन्ही नैवेद्यासाठीं तेलान्त मळलेल्या सपिठाने भरलेलीं; १४ दाहा

शेकेल सोन्याची एक वाटी धुपाने भरलेली; १५ होमासाठीं एक तरणा गोन्हा, एक एडका, पहिल्या वर्षातील एक मेंढा; १६ पापहारक यज्ञासाठीं शेरडांतला एक बकरा, १७ आणि शांतिकारक यज्ञासाठीं दोन बैल, पांच एडके, पांच बोकड, पहिल्या वर्षातील पांच मेंढे; असें आम्मीनादावाचा पुत्र नाहशोन, याने अर्पण केलें. १८ दुसऱ्या दिवसी इस्राएलाचा अधिकारी जुवाराचा पुत्र नथानेल, याने अर्पण केलें. १९ त्याने आपलें अर्पण असें वाहिलें कीं पवित्रस्थानाच्या शेकेलाप्रमाणें एकशें तीस शेकेल रुप्याचें एक ताट, सत्तर शेकेल रुप्याचें एक शिपणेंपात्र, हीं दोन्ही नैवेद्यासाठीं तेलान्त मळलेल्या सपिठाने भरलेलीं; २० दाहा शेकेल सोन्याची एक वाटी धुपाने भरलेली; २१ होमासाठीं एक तरणा गोन्हा, एक एडका, पहिल्या वर्षातील एक मेंढा; २२ पापहारक यज्ञासाठीं शेरडांतला एक बकरा; २३ आणि शांतिकारक यज्ञासाठीं दोन बैल, पांच एडके, पांच बोकड, पहिल्या वर्षातील पांच मेंढे; असें जुवाराचा पुत्र नथानेल याने अर्पण केलें. २४ तिसऱ्या दिवसी जबूलुनाच्या संतानाचा अधिकारी हेलेनाचा पुत्र एलियाब याने अर्पण वाहिलें. २५ त्याचें अर्पण, पवित्रस्थानाच्या शेकेलाप्रमाणें एकशें तीस शेकेल रुप्याचें एक ताट, सत्तर शेकेल रुप्याचें एक शिपणेंपात्र; हीं दोन्ही नैवेद्यासाठीं तेलान्त मळलेल्या सपिठाने भरलेलीं; २६ दाहा शेकेल सोन्याची एक वाटी धुपाने भरलेली; २७ होमासाठीं एक तरणा गोन्हा, एक एडका, पहिल्या वर्षातील एक मेंढा; २८ पापहारक यज्ञासाठीं शेरडांतला एक बकरा. २९ आणि शांतिकारक यज्ञासाठीं दोन बैल, पांच एडके, पांच बोकड, पहिल्या वर्षातील पांच मेंढे, असें हेलेनाचा पुत्र एलियाब याने अर्पण केलें. ३० चवथ्या दिवसी रडबेनाचा अधिकारी शदेयुराचा पुत्र अलीजूर याने अर्पण वाहिलें. ३१ त्याचें अर्पण, पवित्रस्थानाच्या शेकेलाप्रमाणें एकशें तीस शेकेल रुप्याचें एक ताट, सत्तर शेकेल रुप्याचें एक शिपणेंपात्र; हीं दोन्ही नैवेद्यासाठीं तेलान्त मळलेल्या सपिठाने भरलेलीं; ३२ दाहा शेकेल सोन्याची एक वाटी धुपाने भरलेली; ३३

आपल्या पहिल्या वर्षाचा. ७० पापहारक यज्ञासाठी शेरडांतला एक बकरा; ७१ आणि शांतिकारक यज्ञासाठी दोन बैल, पांच एडके, पांच बोकड, पहिल्या वर्षातील पांच मेंढे; असें आम्मीगादायाचा पुत्र अहियेजेर याने अर्पण केलें. ७२ अकराव्या दिवसी, आशोराच्या संतानाचा अधिकारी अखानाचा पुत्र पागियेल याने अर्पण वाहिलें. ७३ त्याचें अर्पण, पवित्रस्थानाच्या शेकेलाप्रमाणें एकशें तीस शेकेल रुप्याचें एक ताट, सत्तर शेकेल रुप्याचें एक शिपणेंपात्र; हीं दोन्ही नैवेद्यासाठी तेलान्त मळलेल्या सपिठाने भरलेली; ७४ दाहा शेकेल सोन्याची एक वाटी, धुपाने भरलेली; ७५ होमासाठी एक तरणा गोन्हा, एक एडका, आपल्या पहिल्या वर्षातील एक मेंढा. ७६ पापहारक यज्ञासाठी शेरडांतला एक बकरा; ७७ आणि शांतिकारक यज्ञासाठी दोन बैल, पांच एडके, पांच बोकड, पहिल्या वर्षातील पांच मेंढे; असें अखानाचा पुत्र पागियेल याने अर्पण केलें. ७८ बाराव्या दिवसी नाफ्तालीच्या संतानाचा अधिकारी एनानाचा पुत्र अहीरा याने अर्पण वाहिलें. ७९ त्याचें अर्पण, पवित्रस्थानाच्या शेकेलाप्रमाणें एकशें तीस शेकेल रुप्याचें एक ताट, सत्तर शेकेल रुप्याचें एक शिपणेंपात्र; हीं दोन्ही नैवेद्यासाठी तेलान्त मळलेल्या सपिठाने भरलेली; ८० दाहा शेकेल सोन्याची एक वाटी, धुपाने भरलेली; ८१ होमासाठी एक तरणा गोन्हा, एक एडका, आपल्या पहिल्या वर्षातील एक मेंढा; ८२ पापहारक यज्ञासाठी शेरडांतला एक बकरा; ८३ आणि शांतिकारक यज्ञासाठी दोन बैल, पांच एडके, पांच बोकड, पहिल्या वर्षातील पांच मेंढे; असें एनानाचा पुत्र अहीरा याने अर्पण केलें. ८४ वेदीची स्थापना करण्याच्या दिवसी इस्राएलाच्या अधिकाऱ्यांकडून त्याचा हाच संस्कार; रुप्याची बारा ताटें, रुप्याची बारा शिपणेंपात्रें, सोन्याच्या बारा वाट्या; ८५ एक एक ताट रुप्याचें एकशें तीस शेकेल, आणि एक एक शिपणेंपात्र सत्तर शेकेल; या पात्रांचें सर्व रुपें पवित्रस्थानाच्या शेकेलाप्रमाणें दोन हजार चारशें शेकेल होतें. ८६ सोन्याच्या बारा वाट्या, धुपाने भरलेल्या;

एक एक वाटी पवित्रस्थानाच्या शेकेलाप्रमाणें दाहा दाहा शेकेलांची; वाट्यांचें सर्व सोने एकशें तीस शेकेल होतें. ८७ होमासाठी सर्व गुरें बारा गोन्हे, बारा एडके, पहिल्या वर्षातील बारा मेंढे, त्यांच्या संगतीच्या नैवेद्यासुद्धां होते; आणि पापहारक यज्ञासाठी शेरडांतले बारा बकरे; ८८ आणि शांतिकारक यज्ञाचें सर्व बैल, द्वयजे गोन्हे, चौतिस होतें, साठ एडके, साठ बोकड, पहिल्या वर्षातील साठ मेंढे; वेदीची स्थापना केल्यावर त्याचा असा संस्कार होता. ८९ आणि मोशे त्याला बोलायास सभामंडपांत गेला, तेव्हां संकतलेखाच्या कोशावर जें दयासन व्यावृत्त, द्वयजे त्या दोन कळुबांमधून आपल्याला बोलणारा याचा शब्द त्याने ऐकिला, आणि तो त्याला बोलला.

अध्याय ८.

अणखी परमेश्वराने मोश्याला असें सांगितलें कीं, २ “तूं आहरोनाजवळ बोलून त्याला सांग, ‘जेव्हां तूं दिवे लावितोस, तेव्हां दिव्याच्या झाडासमोर सात दिव्यांचा उजेड पडावा.’ ३ मग आहरोनाने तसें केलें; जसी परमेश्वराने मोश्याला आज्ञा दिल्ली होती, तसे त्याने दिव्याच्या झाडासमोर त्याचे दिवे लाविले. ४ आणि दिव्याच्या झाडाचें असें काम कीं सोन्याचें घडीव; त्याच्या सरासुद्धां त्याच्या फुलांपर्यंतहि तें घडीव होतें; जसी आकृति परमेश्वराने मोश्याला दाखविल्ली होती, तसे त्याने तें दिव्याचें झाड केलें. ५ आणि परमेश्वराने मोश्याला असें सांगितलें कीं, ६ “तूं इस्राएलाच्या संतानांतून लेव्यांस घेउन त्यांस शुद्ध कर. ७ आणि ते शुद्ध होण्यासाठी त्यांस असें कर कीं शुद्ध करण्याचें पाणी त्यांवर शिंपड; त्यानीहि आपापल्या सर्व शरिरावर वस्त्रा फिरवावा, आणि आपलीं वस्त्रें धुऊन आपणास शुद्ध करावें. ८ मग त्यानी तरणा गोन्हा व त्याच्या संगतीचा नैवेद्य तेलान्त मळलेलें सपिठ घ्यावें; तूहि पापहारक यज्ञासाठी दुसरा तरणा गोन्हा घे. ९ मग लेव्यांस सभामंडपापुढें आण, आणि इस्राएलाच्या संतानांच्या सर्व समुदायाला एकवट कर. १० आणि त्यां लेव्यांस परमेश्वरापुढें आणि-

व्यावर, इस्त्राएलाच्या संतानानी आपलें हात ले-
व्यावर ठेवावे. ११ आणि आहरोनाने इस्त्राए-
लाच्या संतानांतले लेवी परमेश्वरासमोर अ-
र्पण करावे, असें कीं ते परमेश्वराची सेवा
करण्यासाठीं व्हावे. १२ तेव्हां लेव्यानी आपले
हात गोन्दाच्या डोक्यावर ठेवावे, मग लेव्यांसा-
ठीं प्रायश्चित्त करायास तूं परमेश्वराजवळ एका-
चा पापहारक यज्ञ व एकाचा होम कर. १३
नंतर लेव्यांस आहरोनासमोर व त्याच्या पुत्रां-
समोर उभें करून, ते परमेश्वराला अर्पण
करा. १४ असें तूं लेव्यांस इस्त्राएलाच्या
संतानांतून वेगळें कर, द्यणजे लेवी माझे हो-
तील. १५ आणि त्यानंतर लेव्यानी सभामं-
डपाजवळ सेवा करायास यावें; तर तूं त्यांस
शुद्ध कर आणि ते अर्पण कर. १६ का-
रण कीं ते इस्त्राएलाच्या संतानांतून मला दिल्लेंच
दिल्ले आहेत; सर्व प्रथम जन्मलेले पुत्र यां-
च्या ठिकाणीं म्या आपल्यासाठीं इस्त्राएलाच्या
संतानांतून त्यांस घेतलें आहे. १७ कारण कीं
इस्त्राएलाच्या संतानांतले, मनुष्यांमध्ये व पशूंमध्ये
जे प्रथम जन्मलेले, ते सर्व माझे; म्या मिसर
देशांतले सर्व ज्येष्ठ पुत्र मारिले, त्या दिवसीं म्या
आपल्यासाठीं त्यांस पवित्र केलें. १८ परंतु इ-
स्त्राएलाच्या संतानांतल्या सर्व ज्येष्ठ पुत्रांच्या ठि-
काणीं म्या लेव्यांस घेतलें आहे. १९ आणि
म्या इस्त्राएलाच्या संतानांतून लेवी आहरोनाला व
त्याच्या पुत्रांस दान दिल्ले आहेत; यासाठीं कीं
त्यानी सभामंडपाजवळ इस्त्राएलाच्या संतानांची
सेवा करावी, आणि इस्त्राएलाच्या संतानांसाठीं
प्रायश्चित्त करावें, असें कीं इस्त्राएलाचीं संतानें
पवित्रस्थानाजवळ जेव्हां येतात तेव्हां इस्त्राएलाच्या
संतानांवर पटकी न व्हावी.”

२० तेव्हां मोशे व आहरोन व इस्त्राएलाच्या
संतानांचा सर्व समुदाय यानी लेव्यांस तसें केलें;
जसी परमेश्वराने मोश्याला लेव्यांविषयीं आ-
ज्ञा दिल्ली होती, त्या अवघ्याप्रमाणें इस्त्राएलाच्या
संतानानी त्यांस केलें. २१ आणि लेव्यांची शुद्धि
झाली आणि त्यानी अपालीं वस्त्रें धुतलीं, मग
आहरोनाने ते परमेश्वरासमोर अर्पण केले आणि
त्यांची शुद्धि होण्यासाठीं आहरोनाने त्यांसाठीं

प्रायश्चित्त केलें. २२ आणि त्यानंतर लेवी आ-
हरोनापुढें व त्याच्या पुत्रांपुढें सभामंडपाजवळ
आपली सेवा करायास गेले; जसी परमेश्वराने
मोश्याला लेव्यांविषयीं आज्ञा दिल्ली होती, तसें
त्यानी त्यांविषयीं केलें. २३ आणि परमेश्व-
राने मोश्याला असें सांगितलें कीं, २४ “ले-
व्यांची नेमणूक हीच कीं पंचवीस वर्षांचे व वर-
ले त्यानी सभामंडपाच्या सेवेच्या मंडळींत सेवा
करायास जावें. २५ आणि जे पन्नास वर्षांचे
त्यानी सेवेच्या मंडळींतून माघारें जावें, आणि त्या-
पुढें सेवा न करावी. २६ परंतु जे संभाळायाचें
तें संभाळायास सभामंडपाजवळ त्यानी आपल्या
भावांबंदासहित काम करावें, आणि सेवा न करा-
वी; याप्रमाणें तूं लेव्यांस त्यांच्या आचाराविषयीं
कर.”

अध्याय ९.

आणि ते मिसर देशांतून निघाल्यावर दुसऱ्या
वर्षातील पहिल्या महिन्यांत परमेश्वराने
सीना रानामध्ये मोश्याला असें सांगितलें कीं,
२ “इस्त्राएलाच्या संतानानी वल्हाडण सण यथा-
काळीं पाळावा. ३ तुझी या महिन्याच्या चौदाव्या
दिवसीं संध्याकाळीं अशा त्याच्या समयीं तो पाळ-
त; त्याच्या सर्व नेमांप्रमाणें व त्याच्या सर्व रितींप्रमाणें
तो पाळा.” ४ मग मोश्याने इस्त्राएलाच्या सं-
तानांस वल्हाडण सण पाळायास सांगितलें. ५
आणि त्यानी सीना रानांत पहिल्या महिन्याच्या
चौदाव्या दिवसीं संध्याकाळीं वल्हाडण सण पा-
ळला; ज्याप्रमाणें परमेश्वराने मोश्याला आ-
ज्ञा दिल्ली होती, त्या अवघ्याप्रमाणें इस्त्राएलाच्या
संतानानी पाळिला. ६ तेव्हां माणसांच्या प्रेताने
अशुद्ध झालेले मनुष्य होते, यास्तव त्यांच्याने त्या
दिवसीं वल्हाडण सण पाळवत नव्हता; द्यणून ते
त्या दिवसीं मोश्यापुढें व आहरोनापुढें आले. ७
आणि त्या माणसानां त्याला द्यालें कीं, “आदमी
मनुष्याच्या प्रेताने अशुद्ध; तथापि इस्त्राएलाच्या
संतानांमध्ये परमेश्वराला अर्पण यथाकाळीं न
वाहावें, असे आदमी कशासाठीं वेगळे व्हावे? ८
मग मोशे त्यांस बोलला, “तुझी उभे राहा,
द्यणजे परमेश्वर तुझाविषयीं जी काय आज्ञा

देईल, ती मी ऐकेन. ९ तेव्हा परमेश्वराने मोश्याला असे सांगितलें कीं, १० “तूं इस्त्राएलाच्या संतानांस असें सांग कीं तुमच्यांतला किंवा तुमच्या पिढ्यांतला कोणी माणूस जरी प्रेताने अशुद्ध किंवा दुरत्या मार्गावर असला, तरी त्याने वल्हांडण सण परमेश्वरासाठीं पाळावा. ११ दुसऱ्या महिन्याच्या चौदाव्या दिवसीं संध्याकाळीं त्यानी तो पाळावा; बेखमोर भाकरीसीं व कडवटांसीं तो खावा. १२ त्याचें कांहीं सकाळपर्यंत ठेवूं नये, आणि त्याचें हाडूक मोडूं नये; वल्हांडण सणाच्या प्रत्येक नेमाप्रमाणें तो पाळावा. १३ आणि जो माणूस, शुद्ध असतां व मार्गावर नसतां, वल्हांडण सण पाळीत नाही, तो माणूस आपल्या लोकांतून छेदलाच जाईल; कारण की त्याने परमेश्वराचें अंग यथाकाळीं वाहिलें नाहीं; त्याने आपलें पाप मोगावें. १४ आणि जर कोणी प्रवासी तुमच्या-जवळ राहून वल्हांडण सण परमेश्वरासाठीं पाळील, तर त्याने वल्हांडण सणाच्या नेमाप्रमाणें व त्याच्या रीतीप्रमाणें असा पाळावा; तुझास व प्रवास्यास व देशांतल्या जन्मलेल्यास एकच नेम असावा.”

१५ आणि मंडप उभारण्याच्या दिवसीं दगाने मंडप द्वाणजे संकेतलेखाच्या राहोटी झांकिली, आणि संध्याकाळीं मंडपावर अग्नीचा आभास होऊन सकाळपर्यंत राहिला. १६ असें नित्य झालें कीं दिवसां दगाने त्याला झांकवें, आणि रात्रीं अग्नि टिमावा. १७ आणि ज्या काळीं दग मंडपावरून वरतां चढे, त्यानंतर इस्त्राएलाचीं संतानें निघून पुढें जात असत; आणि ज्या ठिकाणावर दग राही, तेथें इस्त्राएलाचीं संतानें तळ धरीत असत. १८ परमेश्वराच्या सांगण्यावरून इस्त्राएलाचीं संतानें पुढें गेलीं, आणि परमेश्वराच्या सांगण्यावरून उतरलीं; जितकें दिवस दग मंडपावर राहिला, तितकें तीं तळांत राहिलीं. १९ जेव्हां दग मंडपावर बहुत दिवस टिकून राहिला, तेव्हां इस्त्राएलाचीं संतानें परमेश्वराचा नेम पाळीत असतां निघालीं नाहींत. २० आणि जेव्हां दग मंडपावर थोडे दिवस होता, तेव्हां असें झालें कीं परमेश्वराच्या सांगण्यावरून तीं उतरलीं, आणि परमेश्वराच्या सांगण्यावरून चाललीं.

२१ आणि जेव्हां दग सायंकाळापासून सकाळपर्यंत होता आणि सकाळीं दग चढला, तेव्हां असें झालें कीं तीं निघालीं; दिवसां असो अथवा रात्रीं असो जेव्हां दग चढला तेव्हां तीं निघालीं. २२ दोन दिवस असो किंवा महिना असो किंवा वर्ष असो, दग मंडपावर टिकून राहिला, तेव्हां इस्त्राएलाचीं संतानें तळांत राहिलीं, चाललींच नाहींत; जेव्हां तो चढला तेव्हां मात्र तीं निघालीं. २३ परमेश्वराच्या सांगण्यावरून तीं उतरलीं, आणि परमेश्वराच्या सांगण्यावरून चाललीं; मोश्याच्या योगें परमेश्वराचें सांगणें यावरून त्यानी परमेश्वराचे नेम पाळिले.

अध्याय १०

आणि परमेश्वराने मोश्याला असें सांगितलें कीं, १ “तूं आपल्यासाठीं रूप्याचे दोन करणे कर; ते घडीव असे कर; आणि ते समुदायाला बोलावायासाठीं व गोटांस काढायासाठीं तुझ्याजवळ ठेव. २ जेव्हां ते त्यांस वाजवितात, तेव्हां सर्व समुदायाने तुझ्याजवळ सभामंडपाच्या दारी मिळावें. ३ आणि जेव्हां एकच वाजवितात, तेव्हां इस्त्राएलांतले सरदार हजाराचे अधिकारी यांनी तुझ्याजवळ मिळावें. ४ जेव्हां तुम्ही वाजवितांना गजर करितां, तेव्हां पूर्वेस उतरलेल्या गोटांनी निघावें. ५ आणि तुम्ही दुसऱ्याने वाजवितांना गजर केला असतां, दक्षिणेस उतरलेल्या गोटांनी निघावें; त्यांच्या निघण्यासाठीं त्यांनी वाजवितांना गजर करावा. ६ आणि मंडळी मिळण्यासाठीं तुम्ही वाजवा, परंतु गजराने वाजवूं नका. ७ तर आहरोनाचे पुत्र याजक यांनी करणे वाजवावे, आणि हे नेम सर्वकाळ पिढ्यापिढीं तुझास असावे. ८ आणि जेव्हां तुम्ही आपल्या देशांत आपल्या जुलूम करणाऱ्या वैऱ्यावर लढायास जाल, तेव्हां करणे गजराने वाजवा; द्वाणजे तुमचा देव परमेश्वर याला आठवण होईल, आणि तुम्ही आपल्या शत्रूंपासून तारले जााल. ९ आणि तुम्ही आपल्या हर्षाच्या दिवसांत, व आपल्या सणांत, व आपल्या महिन्यांच्या प्रारंभी, व आपल्या होमांजवळ, व आपल्या शांतिकारक यज्ञांजवळ करणे वाजवा; द्वाणजे ते तुमच्या देवाच्या

लक्षांत तुझाविषयी सूचक असे होतील; मी परमेश्वर तुमचा देव आहे.”

११ आणि दुसऱ्या वर्षी दुसऱ्या महिन्याचा विसावा दिवस त्यांत तो ढग संकेतलेखाच्या मंडपावरून वरता चढला. १२ मग इस्राएलाची संताने सीना रानांतून आपल्या चालीवर चालू लागली; नंतर तो ढग पारान रानांत राहिला. १३ तेव्हा मोश्याच्या योगें परमेश्वराच्या सांगण्यावरून ते पहिल्याने निघाले. १४ झणजे यहुद्याच्या संतानांच्या झेंड्याचा गोठ आपल्या सैन्याप्रमाणे पहिल्याने निघाला; त्याच्या सैन्यावर तर आम्मीनादाबाचा पुत्र नाहशोन होता. १५ आणि इस्राएलाच्या वंशाच्या सैन्यावर जुवाराचा पुत्र नथानेल होता. १६ आणि जबूलुनाच्या वंशाच्या सैन्यावर हेलेनाचा पुत्र अलियाब होता. १७ आणि मंडप उस्तरत्यावर गेषोनाचे वंशस्थ व मरारीचे वंशस्थ मंडप उचलून निघाले. १८ मग रडवेनाच्या झेंड्याचा गोठ आपल्या सैन्याप्रमाणे निघाला, आणि त्याच्या सैन्यावर शदेयूराचा पुत्र अलीजूर होता. १९ आणि शिमोनाच्या वंशाच्या सैन्यावर झूरीशादायचा पुत्र शलुमियेल होता. २० आणि गादाच्या वंशाच्या सैन्यावर इडेवेलचा पुत्र एन्यासाफ होता. २१ मग कदाथी पवित्र वस्तू उचलून निघाले, आणि हे पोहोचतात तितक्यांत त्यांनी मंडप उभा करावा. २२ मग एफ्राइमाच्या संतानांच्या झेंड्याचा गोठ आपल्या सैन्याप्रमाणे निघाला; त्याच्या सैन्यावर तर आम्मीहूदाचा पुत्र अलीशामा होता. २३ आणि मनासीच्या वंशाच्या सैन्यावर पदाजुराचा पुत्र गमलियेल होता. २४ आणि बन्यामीनाच्या वंशाच्या सैन्यावर गिदोनी याचा पुत्र अबीदान होता. २५ मग सर्व गोटांच्या मार्गे मिळून चालणारा दाम्नाच्या संतानांच्या झेंड्याचा गोठ आपल्या सैन्याप्रमाणे निघाला; त्याच्या सैन्यावर तर आम्मीशादायचा पुत्र अहियेजेर होता. २६ आणि आशेरच्या वंशाच्या सैन्यावर अखानाचा पुत्र पागियेल होता. २७ आणि नाफतालीच्या वंशाच्या सैन्यावर एनानाचा पुत्र अहीरा होता. २८ तर इस्राएलाच्या संतानांची चालणी त्यांच्या सैन्याप्रमाणे हीच; अशी ती चालली.

NUMBERS XI.

२९ तेव्हा मोश्याचा सासरा मियानी रग्वेल याचा पुत्र होबाब याला मोशे बोलला, “त्या ठिकाणाविषयी परमेश्वराने सांगितलें की, ‘मी तें तुझास देईन,’ तिकडे आघी चालत आहों; तूं आमच्या संगतीं ये, झणजे आघी तुजें बरें करूं, कारण कीं परमेश्वराने इस्राएलाविषयी नव्याचें वचन दिल्लें आहे.” ३० तेव्हा तो याला बोलला कीं “मी येणार नाहीं, परंतु आपल्या देशांत आपल्या नात्यांच्या ठिकाणीं जाईन” ३१ मग हा बोलला, “तूं आघ्यास सोडूंच मजे; कारण कीं रानामध्यें आमचीं उतरायाचीं ठिकाणें तुला ठाऊक आहेत; यास्तव तूं आघ्यासीं जोडे असा होसील. ३२ आणि जर तूं आमच्या संगतीं येसील, तर असें होईलच होईल कीं परमेश्वर जसें आघ्यासीं बरें करील, तसेंच आघी तुजसीं बरें करूं.” ३३ मग ते परमेश्वराच्या डोंगरापासून तीन दिवसांची वाट चालून गेले, आणि परमेश्वराच्या कराराचा कोश त्यांचें उतरायाचें ठिकाण शोधायास त्यांच्यापुढें तीन दिवसांच्या वाटेवर गेला होता. ३४ आणि तेव्हा ते छावणी सोडून चालले, तेव्हा दिवसां परमेश्वराचा ढग त्यांवर होता. ३५ आणि कोश निघाला तेव्हा असें होत असे कीं मोशे झणे, “हे परमेश्वरा, उठ; झणजे तुझ्या शत्रूंची दाणादाण होवो, आणि तुजें द्वेषी तुझ्यापुढून पळोत.” ३६ आणि तो उतरते वेळेस तो झणे, “हे परमेश्वरा, इस्राएलाच्या हजारांच्या अग्रुतांकडे फिर.”

अध्याय ११.

आणि असें झालें कीं लोकानी कुरकुर केली हें परमेश्वराला वाईट वाटलें, आणि परमेश्वर ऐकून रागें भरला; आणि परमेश्वराचा अग्नि त्यांवर पेटून छावणीच्या सीमांत जे होते त्यांस जाळून टाकितो झाला. २ तेव्हा लोक मोश्याजवळ ओरडूं लागले, आणि मोश्याने परमेश्वराची प्रार्थना केली, नंतर तो अग्नि विझाला. ३ मग त्याने त्या ठिकाणाचें नांव ताबेरा ठेविलें, कारण कीं परमेश्वराचा अग्नि त्यांवर पेटला होता. ४ तेव्हा त्यांमध्ये जे भेळलेला समुदाय त्यांनी वाड्या धरिली, आणि इस्राएलाची संताने

देखील फिरून रडत बोलली की, "आद्यास मांस खायाला कोण देईल? ५ जे मासे आढी मिसरांत फुकट खाले, त्यांची आठवण आद्यास आहे; काकड्या, व खबूज, व शक, व कांदे, व लसूण यांचाहि आहे. ६ परंतु आतां आमचा जीव सुकला; या मात्ताखेरीज आमच्या दृष्टीस काही पडत नाही." ७ तें मात्रा तर कोथिविरीच्या विजयमार्गे आणि त्याचा रंग बदोलाहाच्या रंगप्रमाणें होता. ८ लोक फिरत फिरत गोळा करीत होते, आणि जांयानी दळीत होते किंवा उजळीत कुटीत होते, आणि भांड्यांत शिजवीत होते किंवा त्याच्या पोळ्या करीत होते; त्याची चव तर साजूक तेलाच्या चवेसारखी होती. ९ आणि रात्री जेव्हां दहिंवर छावणीवर पडत असे, तेव्हां त्यांच्या संगतीं मात्रा पडत असे. १० तेव्हां मोश्याने लोकांचें रडणें त्यांच्या कुटुंबांत व त्यांच्या राहोटीच्या दारीं ऐकिलें; आणि परमेश्वर फार रागें भरला, मोश्याच्याहि दिसण्यांत वाईट वाटलें. ११ मग मोशे परमेश्वराला बोलला, "तूं आपल्या सेवकाला दुःख कां देतोस? आणि तुझ्या लक्षांत मला कृपा कां मिळत नाही कीं त्वां वा सर्व लोकांचें ओझें मजवर घातलें आहे? १२ म्या या सर्व लोकांचें गर्भधारण केलें काय? म्या यांस जन्मविलें द्रणून जी भूमि त्वां यांच्या वडिलांस शपथने दिल्ली तिकडे, 'जसा प्रतिपाळक तान्द्याला नेतो, तसा तूं यांस आपल्या उरलीं धरून ने,' द्रणून मला सांगतोस काय? १३ या सर्व लोकांस मांस द्यायाला मला कोटून मिळेल? कां तर ते माझ्याजवळ रडून द्रणतात, 'तूं आद्यास खायाला मांस दे.' १४ या सर्व लोकांस वाहणें माझ्या एकट्याच्याने होत नाही, कारण कीं माझ्यापेक्षां भारी आहे. १५ जर तूं याप्रमाणें मजसीं करितोस, तर मी मागतों कीं तुझ्या लक्षांत कृपा मजवर असली, तर मला त्रिवेंच मार, द्रणजे म्या आपलें दुःख पाहूं नये." १६ तेव्हां परमेश्वराने मोश्याला सांगितलें कीं, "इलाएलाच्या वडिलांतलीं सत्तर माणसें, त्याविषयीं तूं जाणतोस कीं ते लोकांचे वडील व त्यांचे कारभारी, त्यांस माझ्याजवळ मिळीव, द्रणजे त्यांस सभामंडपाजवळ घेऊन ये, आणि

त्यानी तुझ्यासंगतीं तेथें सादर असावें. १७ मग मी तेथें उतरून तुजसीं बोलन, आणि तुजवर जो आत्मा, तो काहीं घेऊन त्यावर ठेवीन, द्रणजे ते तुझ्यासंगतीं या लोकांचें ओझें वाहतील; मग स्वतां तूं एकटा वाहनार नाहीस. १८ आणि तूं लोकांस सांग, "तुम्ही उद्यांसाठीं शुद्ध व्हा, द्रणजे मांस खाल; कारण कीं तुम्ही परमेश्वराच्या कानांसीं रडून द्रटलें, 'आद्यास मांस खायाला कोण देईल? आद्यास मिसरांत किती बरें!' यास्तव परमेश्वर तुम्हास मांस द्यायस देईल. १९ तुम्ही केवळ एक दिवस, किंवा दोन दिवस, किंवा पांच दिवस, किंवा दाहा दिवस, किंवा वीस दिवस खाल, असें नाही; २० महिनाभर एवढे दिवस खाल; तें तुमच्या नाकातून निघेल, असें तुम्हास बंटाळा येई तोपर्यंत खाल; कारण कीं तुम्हामध्यें जो परमेश्वर, त्याला तुम्ही धिकारिलें आहे, आणि तुम्ही त्याच्यापुढें रडून द्रटलें कीं, 'आढी मिसरांतून कशासाठीं निघालों?' २१ तेव्हां मोशे बोलला, "ज्या लोकांमध्ये मी आहे, ते साहा लाख पायदळ आहेत, तथापि तूं द्रणतोस, मी त्यांस मांस असें देईन कीं ते महिनाभर एवढे दिवस खातील. २२ वकरें व गुरें त्यांच्यासाठीं जर कापलीं तर त्यांस पुरतील कीं काय? समुद्रांतले सर्व मासे त्यांच्यासाठीं गोळा केले, तर त्यांस पुरे होतील कीं काय?" २३ तेव्हां परमेश्वर मोश्याला बोलला, "परमेश्वराचा हात आखूड झाला आहे काय? माझें वचन तुझ्या अनुभवास येईल किंवा नाही, हें तूं आतां पाहसील." २४ तेव्हां मोश्याने बाहेर जाऊन परमेश्वराचीं वचनें लोकांस सांगितलीं, आणि लोकांच्या वडिलांतलीं सत्तर माणसें मिळवून मंडपाजवळ त्यांस पाळ्याने सादर केलें. २५ मग परमेश्वर ढगासुद्धां उतरून त्यांसीं बोलला; नंतर त्याने त्यावरल्या आन्यांतलें काहीं घेऊन त्या सत्तर वडिल माणसांवर ठेविलें; तेव्हां असें झालें कीं आत्मा त्यांवर येतांच, त्यानी भविष्य सांगितलें आणि दम धरिला नाही. २६ परंतु त्यांतले दोन पुरुष छावणींत राहिले होते, एकाचें नांव एल्दाद आणि दुसऱ्याचें नांव मेदाद; तरी आत्मा त्यांवर येऊन राहिला; ते तर लिहिलेल्यांमध्ये होते परंतु मंडपास गेले नव्हते, आणि त्यानी छावणींत

भविष्य सांगितलें. २७ तेव्हा एक तरुण धावून मोश्याला सांगून बोलला कीं, “एल्दाद व मेदाद छावणींत भविष्य सांगतात.” २८ मग मोश्याच्या तरण्यांतला नूनाचा पुत्र यहोशवा त्याचा सेवक, याने उत्तर देऊन झटलें, “हे माझ्या प्रभू मोशे, तूं त्यांस मना कर.” २९ तेव्हा मोशे त्याला बोलला, “तूं माझ्यासाठीं हेवा करितोस काय? परमेश्वराचें सर्व लोक भविष्यवादी असते, झणजे परमेश्वराने आपला आत्मा त्यांवर ठेविला असतां, तर हें किती बरें असतें.” ३० मग मोशे आपण व इस्राएलाचे वडील मिळून छावणींत गेले. ३१ तेव्हा परमेश्वराकडून वाऱ्याने सुटून समुद्रावरून लावे पक्षी आणि, आणि छावणीच्या चहुंकडे सुमारे एक दिवसाची वाट अलिकडे, आणि सुमारे एक दिवसाची वाट पलिकडे, आणि भूमीच्या पाठीवर सुमारे दोन हात उंच असे छावणीवर सोडिले. ३२ तेव्हा लोकानी उठून त्या सगळ्या दिवसीं व त्या सगळ्या रात्रीं लावे गोळा केले; ज्याने थोडे घेतले, त्याने तर दाहा होमर इतके गोळा केले; मग त्यानी आपल्यासाठीं छावणीच्या चहुंकडे पसरून ठेविले. ३३ तें मांस त्यांच्या दातीं होतें तितक्यांत खाल्ल्यापूर्वी परमेश्वर लोकांवर रागें भरला, आणि परमेश्वराने लोकांवर फार भारी पटकी लाविली. ३४ मग त्याने त्या ठिकाणाचें नांव ‘कब्राथहात्तावा,’ असें ठेविलें; कारण कीं त्यानी तेथें वांच्छा धरणारे लोक पुरिले. ३५ मग लोक कब्राथहात्तावापासून निघून हजेरोथास गेले, आणि हजेरोथांत ते राहिले.

अध्याय १२.

आणि मोश्याने जी खुश देशांतली स्त्री करून घेतली होती, तिजमुळें मिर्याम व आहरोन हीं त्याच्याविरुद्ध बोललीं; कां तर त्याने खुशीण स्त्री करून घेतली होती. २ त्यानी असें झटलें, “परमेश्वर केवळ मोश्याकडूनच बोलला काय? आद्याकडूनहि बोलला नाहीं कीं काय?” आणि परमेश्वराने ऐकिलें. ३ तर तो

माणूस मोशे फार नम्र, भूमीच्या पाठीवरच्या सर्व माणसांपेक्षां अधिक नम्र होता. ४ तेव्हा मोशे व आहरोन व मिर्याम यांस परमेश्वराने एकाएकीं सांगितलें कीं, “तुझी तिघे बाहेर सभामंडपाकडे या.” मग तीं तिघे बाहेर आलीं. ५ आणि परमेश्वर ढगाच्या खांबांत उतरून मंडपाच्या दारीं उभा राहिला, मग त्याने आहरोनाला व मिर्यामिला बोलाविलें आणि तीं उभयतां निघालीं. ६ तेव्हा तो बोलला, “तुझी माझ्या गोष्टी अगत्य एका; जर तुमच्यामध्ये भविष्यवादी असला, तर त्याला मी परमेश्वर दृष्टांताने प्रगट होईन; स्वमांत त्यासीं बोलें. ७ माझा सेवक मोशे तसा नाहीं; तो माझ्या सगळ्या घरांमधें विश्वासूक आहे. ८ मी तोंडोतोंड दर्शन देऊन त्यासीं बोलत जाईन, परंतु कूट वाक्यानी नाहीं, आणि तो परमेश्वराचें प्रतिरूप पाहील; तर माझा सेवक मोशे याच्याविरुद्ध बोलायास तुझी कां भ्यालां नाहीं?” ९ तेव्हा परमेश्वर त्यांवर रागें भरून गेला. १० ढगहि मंडपावरून गेला, आणि पाहा, मिर्याम बर्फासारिखी कोडी झाली; तेव्हा आहरोनानें मिर्यामिला पाहिली, तर पाहा, ती कोडी आहे. ११ मग आहरोन मोश्याला बोलला, “हे माझ्या प्रभू, कृपा करून जें पाप आझी मूर्खपणाने व पापिष्ठपणाने केलें तें आझावर लावूं नको; १२ जसा कोणी आपल्या आईच्या पांटांतून निघतांच मेलें-ला, आणि त्याच्या अर्ध्या शरिराचा क्षय झालेला, त्यासारिखी ही नसावी.” १३ तेव्हा मोशे परमेश्वराजवळ ओरडत बोलला, “हे देवा, तूं इला अगत्य बरें कर.” १४ तेव्हा परमेश्वर मोश्याला बोलला कीं, “तिचा बाप तिच्या तोंडावर थुंकलाच असतां तर ती सात दिवस न लाजती कीं काय? तिला सात दिवस छावणी बाहेर घालून प्रतिबंध व्हावा, आणि मग तिला घ्यावें. १५ यास्तव मिर्यामिला सात दिवस छावणीबाहेर घालून प्रतिबंध झाला, आणि मिर्यामेचा अंगीकार झाला तोंपर्यंत लोक निघाले नव्हते. १६ आणि मग लोक हजेरोथापासून निघून पारान अरण्यांत उतरले.

अध्याय १३.

आणि परमेश्वराने मोश्याला असे सांगितलें कीं, २ “जो खनान देश मी इस्राएलाच्या संतानांस देतो, त्याचा शोध करायास तूं आपल्यासाठीं माणसें पाठीव; तुझी मयेकाच्या पूर्वजांच्या वंशांतला एक एक माणूस पाठवा; ते सर्व जातले अधिकारी असावे. ३ मग परमेश्वराच्या सांगण्याप्रमाणें मोश्याने त्यांस पारानाच्या अरण्यांपासून पाठविलें; ते सर्व मनुष्य इस्राएलाच्या संतानांचे अधिपति होते. ४ आणि त्यांचीं नांवें हींच; रउवेनाच्या वंशांतला, जाकूराचा पुत्र शम्मुवा; ५ शिमोनाच्या वंशांतला, होरीचा पुत्र शाफाट; ६ यहूदाच्या वंशांतला, यफुने याचा पुत्र कालेब; ७ इस्राखाराच्या वंशांतला, पोसेफाचा पुत्र इगाल; ८ एफ्राइमाच्या वंशांतला, नूनाचा पुत्र होश्या; ९ वन्यामिनाच्या वंशांतला, राफूचा पुत्र पाल्टी; १० जवुलुनाच्या वंशांतला, सोदी याचा पुत्र गादियेल; ११ योसेफाच्या वंशांतला, मनाशाच्या वंशांत सुरसी याचा पुत्र गादी; १२ दानाच्या वंशांतला, गमाही याचा पुत्र आमियेल; १३ आशेराच्या वंशांतला, मीखाएलाचा पुत्र सथूर; १४ नाफ्तालीच्या वंशांतला, वफसी याचा पुत्र नाहबी; १५ गादाच्या वंशांतला, माखी याचा पुत्र गडबेल. १६ ज्या माणसांस तो देश हेरायाला मोश्याने पाठविलें, त्यांचीं नांवें अशीं होती, आणि नूनाचा पुत्र होश्या, याला मोश्याने यहोशवा असें द्याटलें.

१७ जेव्हां मोश्याने त्यांस खनान देशाचा शोध करायास पाठविलें, तेव्हां त्याने त्यांस सांगितलें कीं, “तुझी इकडून दक्षिणेस चटून डोंगरावर जा; १८ आणि तो देश कसा, आणि त्यावरले राहणारे लोक ते सबळ किंवा दुर्बळ, योंढ किंवा बहुत; १९ आणि ज्या भूमीवर ते राहतात, ती कसी, बरी किंवा वाईट; आणि ज्या नगरांत ते राहतात ती कसी; ते तळमथ्ये किंवा कोटामथ्ये राहतात; २० आणि ती जमीन कमी, पिकाऊ किंवा नापीक; तिजवर झाडे आहेत किंवा नाहींत हें पाहा; आणि तुझी धोर धरा,

देशांतलीं फळेहि घेऊन या.” ते दिवस तर द्राक्षांच्या पहिल्या उबनाचे दिवस होते. २१ तेव्हां त्यांनी वर जाऊन जिनाच्या रानापासून हमाथाच्या वाटेवरल्या रहोनापर्यंत, तो देश हेरिला. २२ आणि ते दक्षिणेकडून चटून हेब्रानास गेले; तेथें अनाकाचे वंशस्थ अहीमान, शेशाय व तालमाय होते; हेब्रान तर मिसरांतल्या जोवानापूर्वी सात वर्षे बांधलें होतें. २३ तेव्हां एष्कोल ओहळापर्यंत ते आले आणि तेथल्या द्राक्षांच्या एकाचा फांटा घोंसासुद्धां तोडिला, आणि त्याला दोघानी काठीवर वाहिलें, आणि काहीं दाळिबें व काहीं अंजिर त्यांनी घेतले. २४ तेथें इस्राएलाच्या संतानानी जो घोंस तोडिला, त्यामुलें त्या ठिकाणाचें नांव एष्कोल ओहळ असें द्याटलें गेलें. २५ मग चाळीस दिवसांच्या शेवटीं ते तो देश हेरून माघारे आले. २६ आणि ते चालून मोशे व आहरोन व इस्राएलाच्या संतानांचा सर्व समुदाय यांजवळ पारानाच्या अरण्यांतल्या कादेशास आले; तेव्हां त्यांनी त्यांजवळ व सर्व समुदायाजवळ वृत्तमान आणिलें, आणि त्या देशांतलें फळ त्यांस दाखविलें. २७ तेव्हां त्यांनी त्याजवळ निवेदन करून द्याटलें कीं, “ज्या देशांत त्वां आह्मास पाठविलें, तेथें आह्मी पोहचलों; तर तो मध व दूध वाहण्याचा देश आहे खरा, आणि हें त्यांतलें फळ आहे. २८ परंतु त्या देशांत राहणारे लोक बळकट, आणि तेथलीं नगरें फार मोठीं व सपरिघ आहेत; अणखी तेथें अनाकाचे वंशस्थ आह्मी पाहिले. २९ दक्षिण प्रांतीं अमालेक लोक राहतात, आणि डोंगरवटीवर हिती व यबूसी व अमोरी राहतात, आणि समुद्राजवळ व योर्दनेच्या कांठीं खनानी राहतात.” ३० तेव्हां कालेब लोकांस मोश्याजवळ शांतवोत द्याणाला, “आपण वर जाऊंच जाऊं, आणि तो वतन करून घेऊं, कां तर घ्यायास आह्मी शक्तिमान आहों.” ३१ तथापि जे मनुष्य त्याच्या संगतीं वर गेले, त्यांनी द्याटलें, “आमच्याने त्या लोकांजवळ वर जावत नाहीं; कां तर ते आह्मापेक्षां सबळ आहेत.” ३२ अणखी त्यांनी जो देश हेरिला, त्याविषयीं इस्राएलाच्या संतानांजवळ ते असे वाईट बोलले कीं, “ज्या देशांत

आढी हेरीत फिरलें, तो देश आपल्यांतल्या राहणाऱ्यांस खाऊन टाकितो, आणि त्यामध्यें जे लोक आढी पाहिले, तितके सर्व फार उंच मनुष्य आहेत. ३३ तेथें महाकायापासून झालेले, अनाकाचे वंशस्थ असे महाकाय आढी पाहिले, आणि आढी आपल्या दृष्टीस नाकतोऱ्यासारखे होतों; त्यांच्या दृष्टीसहि तसेच होतों.”

अध्याय १४.

तेव्हां सर्व समुदायाने आपला स्वर काढून आकांत केला, आणि त्या रात्रीभर लोक रडले. २ आणि इस्राएलाच्या सर्व संतानानी मोश्याविषयी व आहरोनाविषयी कुरकुर केली, आणि सर्व समुदायाने त्याजवळ झटलें, “आढी मिसर देशांत मेलों असतों तर किती बरें ! किंवा या रानांत मेलों तर किती बरें होतें !” ३ आणि परमेश्वराने आढ्यास या देशांत कशाला आणिलें ? आढी तरवारीने पडावें झणून; आमच्या स्त्रिया व आमचीं लेकरें लुटीचीं होतील; आढ्यास मिसरांत परत जाणें हें बरें नाहीं काय ?” ४ आणि त्यानी एकमेकासीं झटलें, “आपण पुढारी करून माघारे मिसरांत जाऊं.” ५ तेव्हां मोशे व आहरोन इस्राएलाच्या संतानांच्या समुदायाच्या सर्व मंडळीपुढें उपडे पडले. ६ आणि देशाच्या हेरणाऱ्यांतला नूनाचा पुत्र यहोशवा व यफुनन्याचा पुत्र कालेब यांनी आपलीं वर्तें फाडिलीं; ७ आणि इस्राएलाच्या संतानांच्या सर्व समुदायास असें झटलें कीं, “आढी ज्या देशांत हेरीत फिरलों, तो फार फार चांगला देश आहे. ८ जर परमेश्वराची आवड आढ्यावर आहे, तर तो आढ्यास त्या देशांत मेईल; दूध व मध जेथें वाहतो तो देश आढ्यास देईल. ९ परमेश्वराविषयी केवळ विरुद्ध करूं नका, आणि तुम्ही त्या देशांतल्या लोकांस भिडूं नका; कारण कीं ते आढ्यासीं अन्नरूप होतील; त्यांचा आश्रय त्यावरून गेला, आणि आढ्यास परमेश्वर अनुकूल आहे; तुम्ही त्यांस भिडूं नका.” १० मग सर्व समुदायाचे सांगितलें कीं, “तुम्ही त्यांस धोंड्यार करा.” तेव्हां सभामंडपांत परमेश्वराचें वैभव इस्राएलाच्या सर्व संघास दिसलें.

NUMBERS XIV.

११ आणि परमेश्वराने मोश्याला झटलें, “हे लोक कोठपर्यंत मला धिकारितील आणि त्यांमध्यें जे चमत्कार म्या दाखविले, ते सर्व असतहि कोठवर मला मानणार नाहींत ? १२ मी तर रानांत त्यांस घालवून तुला त्यापेक्षा मोठें व बळकट राष्ट्र असें करीन.” १३ तेव्हां मोशे परमेश्वराला बोलला, “तर मिसरी वर्तमान ऐकतील, कारण कीं त्यां आपल्या बळाने त्यांमध्युन या लोकांस वर आणिलें. १४ मग ते या देशांतल्या राहणाऱ्यांस सांगतील; त्यानी ऐकिलें आहे कीं तूं परमेश्वर या लोकांमध्यें आहेस; अणखी तूं परमेश्वर मत्पक्ष दृष्टीस दिसत आहेस, आणि तुझा ढग व्यावर उभा राहतो, आणि दिवसां तूं ढगाच्या खांबांत व रात्री अग्नीच्या खांबांत त्यांच्यापुढें चालतोस; १५ यास्तव तूं या लोकांस एका मनुष्यासारखें मित्रें मारसील, तर ज्या राष्ट्रांनी तुझें वर्तमान ऐकिलें आहे, तीं असें झणतील कीं, १६ ‘परमेश्वराने जो देश त्या लोकांस शपथेने देऊं केला होता त्यांत तो त्यांस न्यावयास समर्थ नव्हता, झणून त्याने त्याचा वात रानांत केला.’ १७ तर आतां माझ्या ग्रंथाचा पराक्रम थोर दिसावा, जसें त्यां सांगितलें तसें; १८ झणजे परमेश्वर मंदक्रोध व फार दयावान, अन्यायाची व पातकाची क्षमा करणारा आहे, आणि तिसऱ्या व चवथ्या पिढीपर्यंत बापांच्या अन्यायाचें शासन लेकरांस करित असतां, दोष्यांस निर्दोषी ठरविणार नाहीं. १९ तूं आपल्या मोठ्या दयेप्रमाणें आणि मिसरापासून एथपर्यंतहि जसें त्यां या लोकांचें सहन केलें आहे, तसा या लोकांचा अन्याय क्षमा कर.” २० तेव्हां परमेश्वर बोलला, “तुझ्या मागण्याप्रमाणें म्या क्षमा केली आहे. २१ तथापि मी स्वजिवाची शपथ करितों कीं संपूर्ण पृथ्वी परमेश्वराच्या गौरवाने भरेल; २२ कारण कीं ज्या सर्व माणसानी माझे वैभव आणि मिसरांत व रानांत माझे दाखविलेले चमत्कार पाहिले, तथापि एवढ्यांत दाहा वेळां माझी परीक्षा केली, आणि माझा शब्द ऐकिला नाहीं, २३ त्यांच्या पूर्वजांस जो देश म्या शपथेने देऊं केला, त्याला ते निश्चयें पाहणार नाहींत; ज्यानी मला धिकारिलें त्यांतील कोणीहि

Number

त्याला पाहणार नाहीत. २४ परंतु माझा सेवक कालेब यांत स्वभाव वेगळा होता या कारणास्तव आणि त्याने सर्व प्रकारें मला मानिलें, यास्तव ज्या देशांत तो गेला होता तेथें मी त्याला नेईन, आणि त्याचें संतान तेथेंलें वतन पावेल. २५ अमालेकी व खनानी हे तर तळवटीं राहतात; तुझी उद्यां फिरा, आणि रानाकडे सूफ समुद्राच्या वाटेस निघून जा.”

२६ अणखी परमेश्वराने मोशे व आहरोन यांस असें सांगितलें कीं, २७ “हा दुष्ट समुदाय जो मजवर कुरकुर करितो, त्याचें कोठपर्यंत सोसावें? ज्या कुरकुरी इस्त्राएलाचीं संतानें मजवर करितात, ज्या म्या ऐकिल्या आहेत. २८ त्यांस तूं सांग, ‘परमेश्वर झणतो कीं मी जिवंत आहे वावळून जसें तुझी माझ्या ऐकण्यांत बोललां तसें मी तुझास करीन. २९ तुमचीं प्रेतें या रानांत पडतील; तुमच्या झडतीचे सर्वहि, तुमच्या गणतीचे सर्व, वीस वर्षांचे व वरले, जे मजवर कुरकुरले. ३० ते तुझी, ज्या देशांत तुझास वसि रायाला म्या शपथ केली, त्यांत निश्चयें पोहेंचणार नाही; केवळ यफुन्याचा पुत्र कालेब व नूनाचा पुत्र यहोशवा. ३१ आणि तुमचीं बाळकें, ज्याविषयीं तुझी झटलें, ‘तीं लुटीचीं होईल,’ त्यांसच मी तेथें नेईन, आणि जो देश तुझी तुच्छ केला, त्याचा अनुभव ते घेतील. ३२ परंतु स्वतां तुमचीं प्रेतें या रानांत पडतील. ३३ आणि रानांत तुमचीं प्रेतें अगदीं नाहीसीं होतील तोंपर्यंत चाळीस वर्षे तुमचीं लेकरें रानामध्यें फिरत असतां तुमच्या दुष्टाईचें फळ भोगतील. ३४ तितके दिवस तुझी देश हेरिला, तितक्यांच्या गतीप्रमाणें चाळीस दिवस, एक एक दिवसाला एक एक वर्षे, असीं चाळीस वर्षे तुझी आपला अन्याय सोसाव, आणि माझ्या त्यागाचा अनुभव घ्याल. ३५ मी परमेश्वर बोललों आहे कीं मजवर जे मिळाले, त्यांचा हा सर्व दुष्ट समुदाय याला मी निश्चयें असें करीन; या रानांत त्यांचा नाश होईल, एथेंच ते मरतील.” ३६ तेव्हां जे मनुष्य देश हेरायास मोश्याने पाठविले होते, ज्यानी परत येऊन देशाविषयी वाईट बोलून सर्व समुदाय त्यावर कुरकुरे असें केलें; ३७ ते मनुष्य

ज्यानी देशाचें वाईट वर्तमान आणिलें, ते परमेश्वरासमोर पटकाने मेलें. ३८ परंतु देश हेरायास जे गेले, त्या माणसांतले नूनाचा पुत्र यहोशवा, व यफुन्याचा पुत्र कालेब, हे जगले. ३९ तेव्हां मोश्याने ह्या गोष्टी इस्त्राएलाच्या सर्व संतानांस सांगितल्या, आणि लोकानी फार शोक केला. ४० मग ते सकाळीं उठून डोंगराच्या शिखरापर्यंत चढले आणि झणाले, “पाहा, आम्ही सिद्ध आहों, आणि जें ठिकाण परमेश्वराने सांगितलें, तेथें आम्ही वर जाऊं; कारण कीं आम्ही पाप केलें आहे. ४१ तेव्हां मोशे बोलला, “तुझी परमेश्वराच्या सांगण्याचें उलंघन करितां, हें कशासाठीं? हें सफळ होणारच नाही. ४२ परमेश्वर तुमच्यांमध्यें नाही, यास्तव तुझी वर जाऊं नका; जातां, तर आपल्या शत्रूंसमोर मारले जाळ. ४३ कां तर अमालेकी व खनानी तिकडे तुमच्यासमोर आहेत; आणि तुझी तरवारीने पडाल; कारण कीं तुझी परमेश्वराच्या मागून फिरलां आहां, यामुळें परमेश्वर तुझास अनुकूल होणार नाही.” ४४ तथापि ते हूड होऊन डोंगराच्या शिखरापर्यंत चढले; परंतु परमेश्वराच्या कराराचा कोश व मोशे छावणीतून निघाला नाही. ४५ आणि त्या डोंगरावर राहणारे अमालेकी व खनानी यांनी उतरून त्यांस मारून हर्म्यापर्यंत भडकविलें.

अध्याय १५.

अणखी परमेश्वराने मोश्याला असें सांगितलें कीं, २ “तूं इस्त्राएलाच्या संतानांजवळ बोलून त्यांस असें सांग कीं, तुमच्या वस्त्यांसाठीं जो देश मी तुझास देतो तेथें जेव्हां तुझी पोहेंचाल, ३ आणि परमेश्वराजवळ गुरांतलें किंवा वक्र्यांतलें अर्पण, होम, किंवा नवस पूर्ण करण्याचा यज्ञ, किंवा स्वइच्छेने किंवा आपल्या पूर्वकाळीं परमेश्वरापासीं शांतिकारक सुवास करायला कांहीं अर्पण कराल, ४ तेव्हां जो आपलें अर्पण परमेश्वराजवळ आणितो, त्याने हिनाचा एक चतुर्थांश तेल यांत मळलेलें दशमांश सपीठ असा नैवेद्य आणावा; ५ आणि एका कोंक्याच्या होमांत किंवा यज्ञांत तूं पेय अर्पणासाठीं एक

हिनाचा चतुर्थांश द्राक्षारस वाहा. ६ किंवा एडका असला, तर त्यासंगतीं हिनाचा एक तृतीयांश तेलान्त मळलेलें दोन दशमांश सपीठ, असा नैवेद्य वाहा. ७ आणि पेय अर्पणासाठीं एक तृतीयांश द्राक्षारस परमेश्वराजवळ शांतिकारक सुगंध करायास वाहा. ८ आणि जेव्हां तूं तरण्या गोऱ्याचा होम, अथवा नवस पूर्ण करण्याचा किंवा शांतिकारक यज्ञ परमेश्वराजवळ करितोस, ९ तेव्हां अर्घ्यां हिनाच्या तेलान्त मळलेले तीन दशमांश सपीठ असा नैवेद्य तरण्या गोऱ्याच्या संगतीं आणावा. १० आणि पेय अर्पणासाठीं अर्धा हिनाचा द्राक्षारस परमेश्वराजवळ शांतिकारक सुवास करायास असें अर्पण तूं आण. ११ याप्रमाणें एका बैलासंगतीं किंवा एका एडक्यासंगतीं अथवा मेंढ्यांतल्या किंवा शेरडांतल्या बकऱ्यासंगतीं करावें. १२ असें तुझी जितके पशू अर्पितां, त्यांच्या संख्येप्रमाणें एकएकाच्या संगतीं अर्पा. १३ परमेश्वराजवळ शांतिकारक सुवास करायास अर्पण वाहते वेळेस देशांतल्या प्रत्येकाने याप्रमाणें तीं साहित्यें वाहावीं. १४ आणि जर कोणी विदेशी तुमच्याजवळ राहतो, किंवा तुमच्या पिढीपरंपरा कोणी तुझाप्रमथें आहे, आणि परमेश्वरापासीं शांतिकारक सुवास करायास अर्पण करील, तर जसें तुझी करितां, तसें त्याने करावें. १५ मंडळींतल्या तुझ्यास आणि प्रवास करणाऱ्या विदेश्यास नेम एकच, तुमच्या पिढीपरंपरा सर्वकाळचा नेम व्हावा; जसा तुझ्यास तसां विदेश्यास परमेश्वरासमोर असावा. १६ तुझ्यास व तुमच्याजवळ राहणाऱ्या विदेश्यास नेम एक व रीति एक व्हावी. १७ आणि परमेश्वराने मोश्याला असें सांगितलें कीं, १८ तूं इस्राएलाच्या संतानांस बोलून त्यांस सांग, ज्या देशांत मी तुझ्यास नेतों, तेथें तुझी पोहंचाल, १९ आणि त्या देशांतलें अन्न खाल, तेव्हां असें व्हावें कीं तुझी परमेश्वराला उचललेलें दान द्यावें. २० तुझी आपापल्या पहिल्या उंड्याची एक भाकर असें उचललेलें दान द्या; जसें खळ्यांतलें उचललेलें दान, तसें हें दान करा. २१ आपल्या पिढीपरंपरा आपापल्या पहिल्या उंड्याचे उचललेलें दान परमेश्वराला द्या.”

२२ आणि जर तुझी चुकून ज्या सर्व आज्ञा परमेश्वराने मोश्याजवळ सांगितल्या त्या पाळिल्या नाहीत. २३ झणजे ज्या सर्व आज्ञा परमेश्वराने मोश्याच्या योगें दिल्या, जेव्हां परमेश्वराने आज्ञा दिल्या त्या दिवसापासून पुढेंहि तुमच्या पिढीपरंपरा, त्यांतील सर्व पाळिल्या नाहीत; २४ आणि जर समुदायाला न कळतां चूक घडली, तर असें व्हावें कीं सर्व समुदायाने परमेश्वरापासीं शांतिकारक सुवासाच्या होमासाठीं एक तरणा गोऱ्या, आणि विधीप्रमाणें त्याचा नैवेद्य व त्याचें पेय अर्पण, आणि पापहारक यज्ञासाठीं शेरडांतला एक बकरा वाहावा. २५ तेव्हां यात्रेकाने इस्राएलाच्या संतानांच्या सर्व समुदायासाठीं प्रायश्चित्त करावें, झणजे त्यांस तिची क्षमा होईल; कारण कीं तो चूक होती, आणि त्यानी आपल्या चुकीमुळे परमेश्वराजवळ आपलें अर्पण आणि आपला पापहारक यज्ञपशु परमेश्वरासमोर आणिला; २६ असीं इस्राएलाच्या संतानांच्या सर्व समुदायाला आणि त्यांच्यामध्ये राहणाऱ्या विदेश्याला तिची क्षमा होईल; कारण कीं सर्व लोकांकडून ती चुकून झाली होती.

२७ आणि जर कोणी एक चुकून पाप करितो, तर त्याने पापहारक यज्ञासाठीं पहिल्या वर्षातील शेळी आणवी. २८ आणि ज्या मनुष्याने चुकून पाप केलें, त्याची क्षमा साधायासाठीं यात्रेकाने त्यासाठीं परमेश्वरासमोर प्रायश्चित्त करावें; झणजे त्याला त्याची क्षमा होईल. २९ इस्राएलाच्या संतानांतला देशस्थ असो किंवा विदेशी असो, तरी जो कोणी चूक करितो त्याविषयीं एक नेम तुझ्यास असावा. ३० परंतु देशस्थांतला किंवा विदेश्यांतला जो कोणी धृष्टतेने पाप करितो, तो परमेश्वराला विकारितो, यास्तव तो मनुष्य आपल्या लोकांतून छेदला जाईल; ३१ कारण कीं त्याने परमेश्वराची मोष्ट तुच्छ केली, त्याची आज्ञाहि मोडिली; तो मनुष्य छेदला जाईलच जाईल; त्याचा अन्याय त्यावरच असावा. ३२ आणि इस्राएलाचीं संतानें रानांत होती, तेव्हां शाब्बाथ दिवसी कोणी लांकडें गोळा करित असतां त्यांस अडळला. ३३ आणि ज्यांस तो लांकडें गोळा करितां अडळला, त्यानी त्याला मोषे

व आहरोन व सर्व समुदाय याजवळ आणिले. ३४ तेव्हा त्यानी त्याला बंदांत ठेविले, कारण की त्याला काय करावे, हें उघडे सांगितलें नव्हते. ३५ मग परमेश्वराने मोश्याला सांगितलें, "त्या माणसाला मारावेच मारावे; सर्व समुदायाने त्याला छावणीबाहेर धोंडमार करावा." ३६ मग असी परमेश्वराने मोश्याला आज्ञा दिली, तसा सर्व समुदायाने त्याला छावणीबाहेर नेऊन धोंडमार केला आणि तो मेलला.

३७ आणि परमेश्वराने मोश्याला असे सांगितलें की, ३८ "तूं इस्राएलाच्या संतानांजवळ राहून त्यांस सांग की त्यानी आपल्या पिढीपरंपरा आपल्यासाठी आपल्या वस्त्रांच्या कांठास झालर लावली, आणि कांठाच्या झालरीस निळा नाडा लावला. ३९ ती झालर तर तुझास असी लावी की तुझी ती पाहून परमेश्वराच्या सर्व आज्ञा आठवाच्या आणि त्याप्रमाणे आचरण करावे, असें की त्यांस अनुसरून तुझी व्यभिचारी झाली, झणजे आपले हृदय व आपली दृष्टि, त्याच्या मार्गें जाऊ नये. ४० यासाठी की तुझी माझ्या सर्व आज्ञा आठवून पाळाव्या, आणि आपल्या देवासाठी पवित्र व्हावे. ४१ मी परमेश्वर तुमचा देव; त्याने तुमचा देव असा होण्यासाठी तुझास मिसर देशांतून आणिलें तोच मी परमेश्वर तुमचा देव आहे."

अध्याय १६.

तेव्हा लेव्याचा पुत्र कहाथ याचा पुत्र इसार बावापुत्र कोराह, हा आणि रउबेनाचे वंशस्थ अलियाबानाचे पुत्र दानाथ, व अबीराम, व पेलेयाचा पुत्र ओन, यांनी तट केला; २ झणजे ते आणि इस्राएलाच्या संतानांतले अडीचशे पुरुष जे समुदायाचे अधिकारी, मंडळांत कीर्त्तिमंत, नामांकीत मुन्य, ते मोश्यासमोर उठले. ३ आणि मोशे व आहरोन यांविरुद्ध मिळून त्यांस बोलले, "तुमचे अतिरिक्त आहे; कारण की सर्व समुदायांतले सर्व पवित्र, आणि परमेश्वर त्यांच्यामध्यें आहे; तर तुझी आपणांस परमेश्वराच्या मंडळावर कां डेच करितो?" ४ तेव्हा मोशे ऐकून खडा पडला; ५ आणि कोराहाला व त्याच्या

सर्व समुदायाला असें बोलला की, "परमेश्वराचे कोण व पवित्र कोण हें तो सकाळीं कळवीलच, आणि आपल्याजवळ येऊं देईल, झणजे ज्याला निवडील त्याला आपल्याजवळ येऊं देईल. ६ हे कोराहा व त्याच्या सर्व समुदायाहो, तुझी हें करा; आपल्याजवळ धुपाटणी घ्या. ७ आणि उद्यां परमेश्वरासमोर त्यांत अग्नि घालून त्यांवर धूप ठेवा; मग ज्या माणसाला परमेश्वर निवडील, तो पवित्र होईल. अहो लेवीच्या वंशानो, तुमचें अतिरिक्त आहे." ८ आणि मोश्याने कोराहाला सांगितलें, "अहो लेवीच्या वंशानो, तुझी ऐकून घ्या; ९ इस्राएलाच्या देवाने तुझास इस्राएलाच्या समुदायांतून वेगळें केलें, असें की आपल्याजवळ तुझास येऊं दिलें, झणजे तुझी परमेश्वराच्या मंडपाचें काम करावे, आणि समुदायाची सेवा करायास त्यासमोर उभें राहावे, हें तुझास उणें आहे काय? १० असें त्याने तुला आणि तुझ्यासंगतीं तुझे सर्व भाऊ लेव्याचे वंशस्थ यांस जवळ केलें आहे; तरी तुझी याजकाचें कामहि मिळवायास पाहतां. ११ यास्तव तूं व तुझा सर्व समुदाय परमेश्वराविरुद्ध मिळाला; आहरोन तर तो काय की तुझी त्यावर कुरकुरावे?" १२ तेव्हा मोश्याने अलियाबाचे पुत्र दाथान व अबीराम यांस बोलावणें पाठविलें; परंतु त्यानी झटलें, "आदमी वर येणार नाही; १३ त्यां आझास रानांत जिवें मारावे, झणून दुध व मध वाहण्याच्या देशांतून आझास वर आणिलें, हें थोडें झणून तूं आझावर कठोर धनीपण करसीलच की काय? १४ त्यां आझास दुध व मध वाहण्याच्या देशांत आणिलेंच नाही, आणि आझास शेताचें व मळ्याचें वतन दिलेंच नाही; तूं या माणसांचे डोळे फाडसील काय? आदमी वर येणार नाही." १५ तेव्हा मोश्याला फार राग आला, आणि तो परमेश्वराला बोलला, 'तूं त्यांच्या अर्पणावर दृष्टि लावूं नको; म्या त्यांपासून एक गाढव घेतलें नाही, आणि त्यांतल्या एकाचें वाईट केलें नाही."

१६ मग मोशे कोराहाला बोलला, "तूं व तुझा सर्व समुदाय, झणजे तूं व ते व आहरोन उद्यां परमेश्वरासमोर असा. १७ आणि तुझी एक

एक आपापलें धुपाटणें घेउन त्यावर धूपहि ठेवून परमेश्वरासमोर अर्पण करा, प्रत्येकाने आपापलें धुपाटणें, असीं अडीचशें धुपाटणीं; त्यां व आहरोनानेहि आपलें धुपाटणें घ्यावें. १८ मग त्यांतल्या प्रत्येकाने आपापलें धुपाटणें घेतलें, आणि त्यांत अभिहि घालून त्यावर धूप ठेविला; तेव्हां ते व मोशे व आहरोन सभामंडपाच्या दाराजवळ उभे राहिले. १९ याप्रमाणें कोराहाने त्यावर सभामंडपाच्या दाराजवळ सर्व समुदाय मिळविला; तेव्हां परमेश्वराचें वैभव सर्व समुदायाला दिसलें. २० आणि परमेश्वराने मोशे व आहरोन यांस असें सांगितलें कीं, २१ “तुम्ही या समुदायातून वेगळे व्हा, झणजे मी क्षणमात्रांत त्यांचा नाश करीन.” २२ तेव्हां ते उपडे पडून बोलले, “हे देवा, सर्व जीवात्म्यांच्या देवा, एका माणसाने पाप केल्यावरून त्यां सर्व समुदायावर क्षोभ करावा कीं काय?” २३ मग परमेश्वराने मोश्याला असें सांगितलें कीं, २४ तूं समुदायाला असें सांग कीं, ‘कोराह, दाथान, व अबीराम, यांच्या राहोऱ्यांच्या चहुंकडून तुम्ही उठून जा.’ २५ यास्तव मोशे उठून दाथान व अबीराम यांजवळ गेला, आणि इस्राएलाचे वडील त्याच्या मागे गेले. २६, तेव्हां मोश्याने समुदायाला असें सांगितलें कीं, “तुम्ही या दुष्ट माणसांच्या राहोऱ्यांपासून दूर व्हा, आणि त्यांच्या कशालाहि शिवूं नका; शिवला तर तुम्ही त्यांच्या अवघ्या पापांमध्यें नाश पावाल.” २७ मग कोराह, दाथान व अबीराम, यांच्या राहोऱ्यांच्या चहुंकडून ते उठून गेले; आणि दाथान व अबीराम, आपल्या स्त्रिया व आपलीं पोरे व आपलीं लेकरें यांसुद्धा बाहेर येऊन आपापल्या राहोऱ्यांच्या दारी उभे राहिले. २८ तेव्हां मोशे बोलला, “मी आपल्याच बुद्धीने हीं सर्व कामें केलीं नाहींत, परंतु परमेश्वराने मला हीं करायास पाठविलें आहे, हें येणेंकरून जाणा; २९ अर ते सर्व माणसांच्या मरणाप्रमाणें मरतात, किंवा सर्व माणसांच्या झडतीप्रमाणें त्यांवर झडती होती, तर परमेश्वराने मला पाठविलें नाहीं. ३० परंतु जर परमेश्वर काहीं नवीच गोष्ट घडवितो, असीं कीं भूमि आपलें तोंड पस-

रून त्यांस आणि त्यांचीं अवघीं यांस मिळिती, झणजे ते जितेच प्रेतस्थळीं उतरतात, तर तुम्ही जाणा कीं त्या माणसाने परमेश्वराला विकारिलें आहे.

३१ मग असें झालें कीं त्याने ह्या अवघ्या गोष्टी बोलण्याची समामि केली, तेव्हाच त्यांच्या खालची भूमि उकलली. ३२ आणि पृथ्वीने आपलें तोंड पसरून ते व त्यांचीं घरे व कोराहाकडलीं सर्व माणसें व अवघें सर्वस्व मिळलें. ३३ असे ते आपल्या अवघ्यासुद्धा जितेच प्रेतस्थळीं उतरले, आणि त्यांस पृथ्वीने मिळून झांकिलें; असे ते मंडळीतून नाश पावले. ३४ तेव्हां त्यांच्या सर्भेंवते जे इस्राएली, ते सर्व त्यांच्या शब्दावरून पळाले; कां तर ते झणाले, “कदाचित् पृथ्वी आढ्यास मिळील.” ३५ तेव्हां परमेश्वराच्या जवळून अभि निघाला, आणि त्याकडून ते धूप अर्पणारे अडीचशें पुरुष जळून गेले. ३६ तेव्हां परमेश्वराने मोश्याला असें सांगितलें कीं, ३७ आहरोन याजक याचा पुत्र एलाजार याला तूं सांग कीं त्याने धुपाटणीं जळण्यातून उचलून अभि दूर झोंकावा; कारण कीं तीं पवित्र आहेत. ३८ ज्या माणसाने आपल्या जिवांविरुद्ध पाप केलें, त्याचीं धुपाटणीं घेउन त्यांचे विस्तीर्ण पत्रे वेदीला झांकायासाठीं करावे; कारण कीं त्यानी त्यांत परमेश्वरासमोर अर्पण केलें, यास्तव तीं पवित्र आहेत; असे इस्राएलाच्या संतानांस खूण होतील.” ३९ मग याजक एलाजार याने, जळून गेलेल्यांचीं तांब्याचीं धुपाटणीं, ज्यांत त्यानी अर्पण केलें होतें, तीं घेतलीं, आणि वेदीला झांकायासाठीं तीं घडून विस्तारिलीं. ४० असीं इस्राएलाच्या संतानांस सूचना झाली कीं कोणी परका, जो आहरोनच्या संतानांतला नाहीं, त्याने परमेश्वरासमोर धूप करायास जवळ न जावें, आणि कोराहासारिखें व त्याच्या समुदायासारिखें न व्हावें; बरें परमेश्वराने मोश्याच्या योगें त्याला सांगितलें होतें, तसें झालें. ४१ नंतर सकाळीं इस्राएलाच्या संतानांच्या सर्व समुदायाने मोश्यावर व आहरोनावर क्रूरक्रूर करीत हाटलें, “तुम्ही परमेश्वराच्या लोकांस भिवें मारिलें.” ४२ तेव्हां असें झालें कीं मोश्यावर व आहरोनावर

समुदाय मिळाला असता, त्यानी सभामंडपा-
कडे दृष्टि लाविली, आणि पाहा, त्या दगाने ती
झांकिली, आणि परमेश्वराचें वैभव दिसलें.
४३ तेव्हां मोशे व आहरोन सभामंडपापुढें आ-
ले. ४४ मग परमेश्वराने मोश्याला असें
सांगितलें कीं, ४५ “तुझी या समुदायांतून निघून
जा, द्यणजे मी क्षणमात्रांत त्यांचा नाश करीन.”
तेव्हां हे उपदे पडले. ४६ आणि मोश्याने आ-
हरोनाला सांगितलें, “तूं धुपाटणें घेऊन त्यांत
वेदीवरला अधि घाल, आणि धूप ठेवून लवकर
समुदायांत जा, आणि त्यांसाठीं प्रायश्चित्त कर;
कारण कीं परमेश्वरापासून क्षोभ निघाला; पटकी
लागली आहे.” ४७ मग जसें मोश्याने सांगि-
तलें, तसें आहरोनाने घेतलें आणि तो मंडळी-
सकें धावला; तेव्हां पाहा, पटकी लोकांस होऊं
बसली होती, परंतु त्याने धूप घालून लोकांसाठीं
प्रायश्चित्त केलें. ४८ असा मेलले व जिवंत
यामध्ये तो उभा राहिला, आणि ती पटकी बंद
झाली. ४९ तेव्हां कोराहाच्या गोष्टींत मेलले
त्यांसेरीब या पटकीने जे मेलें, ते चौदा हजार व
सातशें होते. ५० तेव्हां पटकी बंद झाल्यावर,
आहरोन सभामंडपाच्या दाराकडे मोश्याजवळ
माचारा गेला.

अध्याय १७.

आणि परमेश्वराने मोश्याला असें सांगितलें
कीं, २ “तूं इस्राएलाच्या संतानांस सांग,
आणि त्यांसून त्यांच्या पूर्वजांच्या घराण्याप्रमाणें
एकएक काठी, अशा त्यांच्या पूर्वजांच्या घराण्यांवर-
त्या त्यांच्या सर्व अधिकाऱ्यांजवळून बारा काठ्या,
घेऊन एकएकाचें नांव त्याच्या त्याच्या काठीवर
लिही. ३ आणि लेव्याच्या काठीवर आहरो-
नचें नांव लिही, कारण कीं त्यांच्या पूर्वजांच्या
दर घराण्याच्या अधिपतीला एक काठी होईल.
४ मग सभामंडपांत संकेतलेखाच्या पुढें, जेथें मी
तुझ्या साक्षात् होत असलों, तेथें त्या तूं ठेव. ५
नंतर असें होईल कीं ज्या माणसाला मी निवडून
घेतों, त्याच्या काठीला अंकुर फुटेल; आणि इस्रा-
एलाचीं संवनें ज्या कुरकुरी तुझावर करितात, त्या
मी आपल्यावरून यात करीन.” ६ मग मोश्याने

इस्राएलाच्या संतानांस सांगितलें, आणि त्यांच्या
सर्व अधिकाऱ्यानी त्याला काठ्या दिल्या. द्यणजे
त्यांच्या पूर्वजांच्या घराण्याप्रमाणें एकएक अधि-
काऱ्यासाठीं एकएक काठी, अशा बारा; आणि
त्यांच्या काठ्यांमध्ये आहरोनाची काठी होती. ७
मग मोश्याने त्या काठ्या संकेतलेखाच्या मंडपांत
परमेश्वरासमोर ठेविल्या. ८ आणि सकाळीं
असें झालें कीं मोशे संकेतलेखाच्या मंडपांत गे-
ला; तेव्हां पाहा, लेव्याच्या घराण्यासाठीं आह-
रोनाची काठी फुटली, द्यणजे तिला अंकुर आले
आणि फुलें उमलली, बंदामहि आले. ९ तेव्हां
मोश्याने परमेश्वरासमोरून सर्व काठ्या बाहेर
इस्राएलाच्या सर्व संतानांजवळ आणिल्या; मग
त्यानी पाहून एकएकाने आपापली काठी घेतली.
१० तेव्हां परमेश्वराने मोश्याला सांगितलें, “तूं
आहरोनाची काठी पुन्हा संकेतलेखापुढें ठेव, आणि
ती फितुरकऱ्यांस खूण होण्यासाठीं राखली जावी;
अशाने त्यां मजवरून त्यांच्या कुरकुरीचें निवारण
करावें आणि ते न मरावें.” ११ मग मोश्याने तें
केलें; जसी परमेश्वराने त्याला आज्ञा दिल्ली
होती, तसें त्याने केलें. १२ तेव्हां इस्राएलाच्या
संतानानी मोश्याला असें द्यटलें कीं, “पाहा,
आदमी मरलों, नाश पावलों; आदमी सर्व नाश
पावलों. १३ जो कोणी परमेश्वराच्या मंड-
पाच्या कांहीं जवळ जातो तो मरतो; तर आदमी
मरून समाप्त होऊं कीं काय?”

अध्याय १८.

तेव्हां परमेश्वराने आहरोनाला सांगितलें कीं,
“त्वां व तुजसहित तुझ्या संतानानी व तुझ्या पू-
र्वजांच्या घराण्याने पवित्रस्थानाविषयींचा अन्याय
संभाळून घ्यावा; आणि त्वां व तुजसहित तुझ्या
संतानानी आपल्या याज्ञकपणाचा अन्याय संभा-
ळून घ्यावा. २ आणि तुझे भाऊ लेवीचा वंश
तुझ्या पूर्वजाचा वंश, यासहि तूं आपल्यासंगतीं
आण, आणि त्यानी तुजसीं जडलें जाऊन तुझी
सेवा करावी, परंतु त्वां व तुझ्यासंगतीं तुझ्या वंश-
स्थानी संकेतलेखाच्या मंडपापुढें सेवा करावी. ३
त्यानी तर तुजें जें संभाळयाचें, आणि मंडपाचें
जें सर्व संभाळयाचें, तें संभाळवें; परंतु पवित्र-

स्थानांतल्या साहित्याजवळ व वेदीजवळ येऊं नये; आले, तर ते व तुझीहि मरावे. ४ ते तर तुज्जीं जडले जावे, आणि मंडपाच्या सर्व सेवेत सभामंडपाचें जें संभाळायाचें तें त्यानी संभाळावें; आणि परक्याने तुमच्याजवळ येऊं नये. ५ पवित्र-स्थानांतलें जें संभाळायाचें, आणि वेदीचें जें संभाळायाचें तें तुझीच संभाळा; छानजे इस्त्राएलाच्या संतानांवर अणखी क्षोभ न व्हावा. ६ आणि पाहा, म्या तुमचे भाऊ लेवी इस्त्राएलाच्या संतानांतून घेतले आहेत; सभामंडपाची सेवा करायस ते परमेश्वरासाठीं तुझास दान दिव्हेले आहेत. ७ आणि वेदीच्या प्रत्येक कार्याविषयी व पडद्याच्या आंतल्याविषयी त्वां व तुझ्यासंगतीं तुझ्या संतानानी आपलें याजकपण करावें; असी तुझी सेवा करा; मी तुमचें याजकपण तुझास दान देतो; आणि कोणी परका जवळ आला असता त्याला मारावें.” ८ अणखी परमेश्वराने आहरोनाला सांगितलें कीं, “पाहा इस्त्राएलाच्या संतानांच्या सर्व पवित्रांतलीं माझीं उचललेलीं दानें यांचा अधिकार म्या तुला दिव्हा आहे, अभिषेकामुळें त्या पवित्र वस्तू तुला व तुझ्या संतानांस सर्वकाळ नेमाने दिल्या आहेत. ९ परम पवित्र वस्तूंतलें जें अभीबाहेर राहतें, तें तुझें व्हावें, त्यांच्या सर्व नैवेद्यांतलें, व त्यांच्या सर्व पापहारक यज्ञांतलें, व त्यांच्या सर्व दोषहारक यज्ञांतलें त्यांचें प्रत्येक जें अर्पण ते मला देतील, तें परम पवित्र तुझें व तुझ्या संतानांचें व्हावें. १० परम पवित्रांतल्या ठिकाणीं त्वां तें खावें, प्रत्येक पुरुषाने तें खावें; तें पवित्र द्रव्य तुझें व्हावें. ११ हींहि तुझीं असावीं, छानजे इस्त्राएलाच्या संतानांच्या सर्व ओंवाळणांसुद्धां त्यांचीं उचललेलीं दानें सर्वकाळ नेमाने तुला व तुझ्यासंगतीं तुझे पुत्र व तुझ्या कन्या यांस म्या दिव्हीं आहेत; तुझ्या घरांत प्रत्येक जो शुद्ध, त्याने तीं खावीं. १२ सर्व निरें तेल, व सर्व मिरा ताळा द्राक्षरस, व धान्य यांतलीं जीं प्रथम फळें ते परमेश्वराला देतील, तीं म्या तुला दिव्हीं आहेत. १३ ते आपल्या देशांतलीं जीं अवधी प्रथम उत्सर्ग परमेश्वराजवळ आणतील, तीं तुझीं होतील; तुझ्या घरांत जो कोणी शुद्ध, त्याने तीं खावीं. १४ इस्त्राएलाकडलीं सर्व उत्सर्ग दानें तुझीं होतील

१५ सर्व जिवांत प्रथम जन्मलेले सर्व, मनुष्यांतले व पशूंतले जे ते परमेश्वराजवळ आणून देतात, ते तुझे होतील; परंतु मनुष्याचा प्रथम जन्मलेला तूं खंडणीने अवश्य सोड; आणि अशुद्ध पशूंचा प्रथम जन्मलेला खंडणीने सोड. १६ आणि ज्याची खंडणी करायची त्यांस एक महिना झाल्यावर तुझ्या ठरावाप्रमाणें पवित्रस्थानाचें शेकेल जें वेस गेराचें त्याप्रमाणें पाच शेकेल रुपये यावर तूं सोड. १७ परंतु गुरांतला प्रथम, किंवा मेंढरांतला प्रथम, किंवा शेरडांतला प्रथम, यांस तूं सोडूं नको; ते पवित्र आहेत; त्यांचें रक्त वेदीवर शिपड, आणि परमेश्वराजवळ शांतिकारक सुवाससाठीं अर्पण असा त्यांच्या मांघाचा धूप कर. १८ आणि त्यांचें मांस तुझें होईल; ओंवाळणकर व उबवे पायखांयासारखें तें तुझें होईल. १९ इस्त्राएलाचीं संतानें पवित्र वस्तूंचीं जीं उचललेलीं दानें परमेश्वराला अर्पितलें, तीं सर्व म्या तुला आणि तुझ्यासंगतीं तुझे पुत्र व तुझ्या कन्या यांस सर्वकाळ नेमाने दिव्हीं आहेत; हा परमेश्वरासमोर तुला व तुझ्यासंगतीं तुझ्या संतानाला मीठपूर्वक सर्वकाळचा करार आहे.”

२० आणि परमेश्वराने आहरोनाला सांगितलें, “तूं त्यांच्या देशांतलें वतन घेऊं नको; त्यांच्यामध्ये तुला वांटाहि नसावा; इस्त्राएलाच्या सतानामध्ये मी तुझा वांटा व तुझे वतन असा आहे. २१ आणि पाहा, म्या लेव्याच्या वंश-स्थांस वतनासाठीं इस्त्राएलांतले सर्व दाहावे भाग त्यांच्या सेवेमुळें दिव्हे आहेत; कारण कीं ते सभामंडपाविषयी सेवा करितात. २२ आणि यापुढें इस्त्राएलाच्या संतानानी पाप भोगायास व मरायास सभामंडपाजवळ न यावें. २३ परंतु लेव्यांनी सभामंडपाचें काम करावें, आणि आपल्याकडे अन्याय सोसावे; हा तुमच्या पिढीपरंपरा सर्वकाळचा नेम आहे; त्यानी तर इस्त्राएलाच्या संतानामध्ये वतन घेऊं नये. २४ कारण कीं इस्त्राएलाच्या संतानांकडला दाहावा भाग, जो ते उचललेलें दान करून परमेश्वराला देतात, तो म्या लेव्यांस वतनासाठीं दिव्हा; यास्तव म्या त्यांस सांगितलें कीं, ‘तुझी इस्त्राएलाच्या संतानांमध्ये वतन घेऊं नये. २५ तेव्हा परमेश्वराने

मोश्याला असें सांगितलें कीं, २६ "तूं लेव्यास बोलून त्यास सांग कीं म्या इस्त्राएलाच्या संतानापासून जो दाहावा भाग तुमचें वतन होण्यासाठीं तुझ्यास दिन्हा, तो जेव्हां तुझी त्यापासून प्याल, तेव्हां त्यातून परमेश्वराला उचललेलें दान, दाहाव्याचा दाहावा भाग या. २७ आणि ते तुमचें उचललेलें दान खळ्यांतल्या धान्यासारखें आणि द्राक्षरसाच्या हौदांतल्या भरण्यासारखें तुमचें असें मोजलें जाईल. २८ असें तुझीहि आपले जे दाहावे भाग इस्त्राएलाच्या संतानापासून प्याल, त्या सर्वांतून परमेश्वराला उचललेलें दान या, आणि त्यांतलें परमेश्वराचें उचललेलें दान आहरोन याजक याला या. २९ तुमचीं सर्व दानें यांतलें परमेश्वराचें प्रत्येक उचललेलें दान, झणजे त्या सर्वांतला सार यातून पवित्र भाग या. ३० आणि तूं त्यास सांग, 'तुझी त्यांतला सार असें उचललेलें दान दिव्हे असतां तें तुझ्यास लेव्यास, जसें खळ्यांतलें उत्पन्न व जसें द्राक्षरसाच्या हौदांतलें उत्पन्न, तसें मोजलें जाईल. ३१ मग तुझी आपल्या घरच्यासुद्धां तें कोणत्याहि ठिकाणीं खा; कारण कीं तें तुमचें वतन, सभामंडपाबद्दल तुमची सेवा याची फेड आहे. ३२ आणि तुझी त्यांतला सार असें उचललेलें दान दिव्हावर त्याविषयीं पाप भोगणार नाही; परंतु तुझी न मरावें झणून इस्त्राएलाच्या संतानांच्या पांवे वस्तू विटाळूं नका.'

अध्याय १९.

अणखी परमेश्वराने मोशे व आहरोन यांस असें सांगितलें कीं, २ "जो विधि परमेश्वराने आज्ञा करून सांगितला, त्याचा हाच नेम आहे, तूं इस्त्राएलाच्या संतानांस सांग कीं, त्यांनीं पोवळी कालवड सांगोपांग, जिला काहीं सोड नाही, जिजवर जूं घातलें नाही, असी तुझ्याबद्दल आणावी. ३ आणि तुझी तिला एलाजार याबद्दल याबद्दल या; मग कोणी तिला छावणी-बाहेर नेऊन तिला त्याच्यासमेत कापावें. ४ नंतर एलाजार याजकाने तिचें काहीं रक्त आपल्या बो-
लने घेऊन सभामंडपापुढें तिचें काहीं रक्त सात वेळां शिंपडावें. ५ आणि त्याच्या दृष्टीपुढें ए-

काने ती कालवड जाळावी; तिच्या विष्टेसुद्धां तिचें कातडें व तिचें मांस व तिचें रक्त जाळावें. ६ मग याजकाने गंधसरूचें लांकूड व जुफा व किरमिजी दोरे घेऊन कालवडीच्या जळण्यांत टाकावें. ७ मग याजकाने आपलीं वस्त्रें धुऊन पाण्याने अंघूळ करावी, आणि त्यानंतर छावणींत यावें, आणि याजकाने सांजपर्यंत अशुद्ध राहावें. ८ आणि ज्याने ती जाळली, त्याने आपलीं वस्त्रें धुऊन पाण्याने अंघूळ करावी, व सांजपर्यंत अशुद्ध राहावें. ९ आणि कोणी जो शुद्ध त्याने कालवडीची राख गोळा करून छावणीच्या बाहेर शुद्ध ठिकाणीं नेऊन ठेवावी, आणि ती इस्त्राएलाच्या संतानांच्या मंडळीकरितां शुद्ध करण्याच्या पाण्यासाठीं राखली जावी. १० आणि ज्याने कालवडीची राख गोळा केली, त्याने आपलीं वस्त्रें धुवावी व सांजपर्यंत अशुद्ध राहावें, आणि इस्त्राएलाच्या संतानांसाठीं व त्यांमध्ये राहणारा विदेशी यासाठीं हा निरंतर नेम असावा. ११ कोणत्याहि मनुष्याच्या मेताला जो शिवतो, त्याने तर सात दिवस अशुद्ध राहावें. १२ त्याने तिसऱ्या दिवसीं तेणें करून शुद्धता करावी, मग सातव्या दिवसीं शुद्ध व्हावें; परंतु जर तो तिसऱ्या दिवसीं शुद्धता करित नाही, तर सातव्या दिवसीं शुद्ध होणार नाही. १३ जर मेलेल्या माणसाच्या मेताला कोणी शिवतो, आणि शुद्धता करित नाही, तर तो परमेश्वराच्या मंडपाला विटाळितो, आणि तो मनुष्य इस्त्राएलांतून छेदला जाईल; कारण कीं शुद्ध करण्याचें पाणी त्यावर शिंपडलें गेलें नाही; तो अशुद्ध; त्याचें अशुद्धपण अझून त्यावर आहे. १४ जेव्हां माणूस राहोटीत मरतो, तेव्हां त्याविषयीं हा नेम कीं जो कोणी राहोटीत जातो तो आणि राहोटीत जें काहीं, तें सात दिवस अशुद्ध असावें. १५ आणि प्रत्येक उघडें पात्र, ज्यावर झाकण किंवा दांपण नाही, तें अशुद्ध. १६ आणि भूमीच्या पाठीवर तरवारीने मारलेलें, किंवा मेलेलें, किंवा मनुष्याचें हाडूक, किंवा कबर यांस जो कोणी शिवतो, त्याने सात दिवस अशुद्ध राहावें. १७ आणि अशुद्ध झालेल्यासाठीं त्यानी त्या जाळलेल्या कालवडीची काहीं राख भांड्यांत घेऊन तिजवर झऱ्याचें पाणी

चावें; १८ आणि शुद्ध माणसाने जुफा घेऊन त्या पाण्यांत बुचकळून राहोटीवर व सर्व पात्रांवर व तेथें जे प्राणी होते त्यांवर, आणि जो हाडकाला किंवा वधलेल्याला किंवा मेलेल्याला किंवा कबरेला शिवला, त्यावर तें शिंपडावें. १९ आणि शुद्धाने अशुद्धावर तिसऱ्या दिवसी व सातव्या दिवसी शिंपडावें; मग सातव्या दिवसी त्याने आपली शुद्धता केल्यावर, आपलीं वस्त्रें धुऊन पाण्याने अंघूळ करावी, आणि संध्याकाळी शुद्ध व्हावें. २० परंतु जो माणूस अशुद्ध झाल्यावर शुद्धता न करील, तो मंडळीतून छेदलाच जाईल; कारण की त्याने परमेश्वराचें पवित्रस्थान विटाळिलें; शुद्ध करण्याचें पाणी त्यावर शिंपडलें-मेलें नाहीं; तो अशुद्ध राहिला आहे. २१ हा त्यास निरंतर नेम असावा; जो शुद्ध करण्याचें पाणी शिंपडितो, त्याने तर आपलीं वस्त्रें धुवावीं, आणि जो शुद्ध करण्याच्या पाण्याला शिवतो, त्याने साजपर्यंत अशुद्ध राहावें. २२ आणि जो अशुद्ध तो ज्या कशालाहि शिवतो तें अशुद्ध होईल, आणि जो कोणी शिवतो त्याने साजपर्यंत अशुद्ध राहावें.”

अध्याय २०.

तेव्हा पहिल्या महिन्यांत इच्छाएलाच्या संतानांचा सर्व समुदाय स्नान रानांत आला; आणि लोक कादेशांत राहिले, तेव्हा तेथें मिर्याम मेली आणि तेथें ती पुरली. २ आणि समुदायासाठीं पाणी नव्हतें, यास्तव ते मोशे व आहारोन यां- विरुद्ध मिळाले. ३ तेव्हा लोक मोश्यासीं भांडत असतां असें बोलले कीं, “जेव्हा आमचे भाऊ परमेश्वरासमोर मेलें, तेव्हा आधीहि मेलों असतो तर बरें होतें. ४ तुम्ही तर परमेश्वराची मंडळी या रानांत कां आणिली? येथेंकरून आधी आपल्या पशूंसुद्धा एथें मरतो. ५ आणि आद्यास या वाईट ठिकाणीं आणायास तुम्ही आद्यास मिसरांतून कां वर आणिलें? पीक, किंवा अंजीर, किंवा द्राक्षवेल, किंवा दाळिंब यांचें हें ठिकाण नाहीं, प्यायाला पाणी देखील नाहीं.” ६ तेव्हा मोशे व आहारोन मंडळीपुढून सभामंडपाच्या दाराजवळ आले, आणि उपडे पडले; तेव्हां परमेश्वराचें वैभव त्यास दिसलें. ७

मग परमेश्वराने मोश्याला असें सांगितलें कीं, ८ ती काठी घे, आणि तूं व आपला भाऊ आहारोन समुदाय एकत्र कर; मग तुम्ही त्यांच्यासमोर खडकाला बोळा, आणि तो आपलें पाणी देईल, असें तूं त्यांच्यासाठीं खडकांतून पाणी काढून समुदायाला व त्यांच्या पशूंस पाज.” ९ मग मोश्याने परमेश्वरापुढून ती काठी घेतली; जसी त्याला त्याने आज्ञा दिन्ही होती, तसी. १० मग मोशे व आहारोन यांनी खडकापुढें मंडळी मिळविली, आणि त्यांस झटलें, “अहो फितुरकरी, तुम्ही ऐकून घ्या; आधी तुमच्यासाठीं या खडकांतून पाणी काढूं कीं काय?” ११ मग मोश्याने आपला हात उभाकरून खडकावर दोन्हां काठी मारिली; तेव्हां पुष्कळ पाणी निघलें, आणि समुदाय व त्याचे पशु प्याले. १२ तेव्हा मोशे व आहारोन यांस परमेश्वर बोलला, “ज्यापेक्षा तुम्ही इच्छाएलाच्या संतानांसमोर मला पवित्र मानायास मजवर विश्वास ठेविला नाहीं त्यापेक्षा या मंडळीला जो देश म्या दिन्हा, त्यांत तुम्ही त्यांस नेणार नाहीं.” १३ तें मेरीबाचें पाणी; कारण कीं तेथें इच्छाएलाचीं संतानें परमेश्वरासीं भांडलीं, आणि तो त्यांकडून पवित्र मानला गेल.

१४ तेव्हां मोश्याने कादेशांतून अदोमाच्या राजाजवळ दूत पाठविले कीं, “गुल्ल भाऊ, इच्छाएल असें झणतो, ‘जे कष्ट आद्यास प्राप्त झाले, ते सर्व तुला कळले, १५ कीं आमचे पूर्वज खाली मिसरांत गेल्यावर आधी मिसरांत बहुत दिवस राहिलों, आणि मिसऱ्यांनी आद्यास व आमच्या पूर्वजांस दुःख दिलें. १६ मग आधी परमेश्वराजवळ ओरडलों, आणि त्याने आमची मार्थना ऐकून दूत पाठवून आद्यास मिसरांतून काढिलें; तर पाहा, तुझ्या देशाचे शेवटलें नगर कादेश यांत आधी आहों. १७ कृपा करून आद्यास तुझ्या देशामधून जाऊं देशांतून व मळ्यांतून आधी जाणार नाहीं, आणि विहिरीतलें पाणी पिणार नाहीं; आधी राजमार्ग चालून तुझ्या सीमेंतून पार होऊं, तोंपर्यंत उबव्याकडे किंवा डाव्याकडे फिरणार नाहीं.” १८ तेव्हा अदोमी त्याला बोलला, “तूं माझ्यावरून जाऊं नको; नाथेस, तर मी तुजसी भिडायस

तरवार घेऊन बाहेर येईन." १९ मग इस्त्राएलाच्या संतानानी त्याला सांगितलें की, "आझी सडकेवरून जाऊ, आणि आपल्या गुरांमुढां जर तुझे काही पाणी पिऊं, तर मी त्याचें मोल देईन; वरुळ आपल्या पायीं जाईन, अणखीं काहींच नाही." २० परंतु तो असें बोलला की, "तूं मरून जाऊं नको." आणि अदोमी त्यासीं लढायास बहुत लोकांसहित व वळकट हाताने बाहेर आले. २१ असें अदोम्यानी इस्त्राएलास आपल्या सीमेंतून जावयाम मना केलें; यास्तव इस्त्राएल जाववळून फिरले. २२ असें इस्त्राएलाच्या संतानाच्या सर्व समुदाय कादेश सोडून होर डोंगरास येत आला. २३ तेव्हां अदोम देशाच्या सिनेजवळच्या होर डोंगरावरुळ परमेश्वराने शगे व आहरोन यांस असें सांगितलें की, २४ "आहरोन आपल्या लोकांसीं मिळून जाईल; कों सी जे देश त्या इस्त्राएलाच्या संतानांस दिल्या, त्यात तो पोहेंचणार नाही, यामुळें कीं मरीबाच्या पाण्यावरुळ तुझी माझ्या सांगण्याविरुद्ध केलें. २५ आहरोन व त्याचा पुत्र एलाजार यांस तूं घेऊन होर डोंगरावर आण. २६ मग आहरोनवरून त्याचीं वस्त्रें काढून त्याचा पुत्र एलाजार घाल लेवीव, नंतर आहरोन तथें मरून आपल्या लोकांसीं मिळेल." २७ मग जसी परमेश्वराने आज्ञा दिल्ली, तसें मोश्याने केलें; ते सर्व समुदायाच्या देखत होर डोंगरावर चढले. २८ मग मोश्याने आहरोनाचीं वस्त्रें त्यावरून काढून त्याचा पुत्र एलाजार घाला तीं लेविलीं, आणि आहरोन तथें त्या डोंगराच्या माथ्यावर मला; मग मोशे व एलाजार डोंगरावरून उतरले. २९ आणि सर्व समुदायाने पाहिलें कीं आहरोन मला, तेव्हां इस्त्राएलाच्या घराण्याच्या सर्वांनी आहरोनाविषयीं तीस दिवस शोक केला.

अध्याय २१.

आणि खनानी अराद राजा दक्षिणेंस राहणारा याने जेव्हां ऐकिलें कीं इस्त्राएल हेरांच्या वाटेने येत आहेत, तेव्हां त्याने इस्त्राएलासीं लढून यातल्या कित्येकांस पाडाव करून दिले. २ यास्तव इस्त्राएलाने परमेश्वराजवळ नवस करून द्यालें,

"जर तूं हे लोक माझ्या हातीं देसीलच देसील, तर मी त्यांच्या नगरांचा नाश करीन." ३ तेव्हां परमेश्वराने इस्त्राएलाचा शब्द ऐकून खनानी त्याच्या हातीं दिल्ले; आणि त्यानी त्यांचा व त्यांच्या नगरांचा नाश केला; यास्तव त्या ठिकाणाचें नांव हर्मा ठेविलें. ४ मग ते अदोम देशाला फेरा घालून जायास होर डोंगराला सोडून सूप समुद्राच्या वाटेने निघाले, तेव्हां त्या वाटेमुळें लोकांचा जीव जासला. ५ आणि लोक परमेश्वराविरुद्ध व मोश्याविरुद्ध बोलले, "त्वां आद्वारा रानांत मरायास मिसरापासून कां आणिलें? कां तर एयें अन्न नाही, पाणीहि नाही; या फार हलक्या अन्नाला तर आमचा जीव कंटाळला आहे." ६ मग परमेश्वराने जळजळण्याचे साप लोकांमध्ये सोडिले, आणि ते लोकांस उसले व इस्त्राएलांतले लोक बहुत मेले. ७ तेव्हां लोक मोश्याजवळ येऊन बोलले कीं, "परमेश्वराविरुद्ध व तुझ्याविरुद्ध बोलून आझी पाप केलें आहे; तूं परमेश्वराजवळ असी प्रार्थना कर कीं त्याने हे साप आद्वारवरून दूर करावे." मग मोश्याने लोकांसाठीं प्रार्थना केली. ८ तेव्हां परमेश्वराने मोश्याला सांगितलें, "तूं आपल्यासाठीं जळजळण्याचा साप करून, तो उंच काठीवर बसीव; मग असें होईल कीं कोणी उसलेला त्याला पाहून जगे." ९ यास्तव मोश्याने पितळाचा साप केला, आणि तो उंच काठीवर बसविला; मग असें झालें कीं जर साप कोणाला उसला, तर त्याने त्या पितळाच्या सापावर दृष्टि लाविली असतां जगांव.

१० मग इस्त्राएलाच्या संतानानी निघून ओबोथांत तळ धरिला. ११ मग त्यानी ओबोथापासून निघून, मोवाब याच्या पुढल्या रानांत सूर्याच्या उगवतीस इयेअबारीमांत तळ धरिला. १२ तेथून निघून जारेद ओहोळावर तळ धरिला. १३ तेथून निघून, रानांत जी आर्णोन अमोयांच्या सीमेंने वाहती, तिच्या पलिकडे तळ धरिला; आर्णोन तर मोवाबाची सीमा, मोवाब व अमोरी यांच्यामध्ये आहे. १४ यास्तव परमेश्वराच्या लढायांच्या पुस्तकांत द्यालें आहे कीं, "सूफाजवळ वाहेब व आर्णोनेचा ओहोळ. १५ ओहोळाचा जो ओव आराच्या वस्तीकडे वाहतो, आणि

मोवाबाच्या सीमेस लागलेला आहे.” १६ मग ते तेथून बैन्यास गेले; ज्याविषयी परमेश्वर मोश्याला बोलला होता, “तू लोकांस एकवट कर, झणजे मी त्यांस पाणी देतो, तोच तो झरा.” १७ तेव्हा इस्राएलानी हे गीत गायलें, “हे विहिरी, ठपळून ये; तुझी याविषयी परस्परें गायन करा. १८ अधिकाऱ्यानी हा झरा उकरला; लोकांच्या निवडलेल्यानी नेमणाऱ्याच्या सांगण्यावरून आपल्या काठ्या घेउन तो खाणून काढिला.” मग ते रानांतून मात्तानास गेले. १९ आणि मात्तानापासून नाहलियेलास आणि नाहलियेलापासून बामोथास; २० आणि बामोथ सोडून, जी खिंड मोवाबाच्या देशांत पिसग्याचा माथा, जिचे तोंड तर यशीमोनासमोर आहे, तिकडे गेले.

२१ मग इस्राएलानी अमोन्यांचा राजा सीहोन याजवळ दूत पाठवून छटलें, २२ “मी तुझ्या देशांमधून जातो; आझी शेताकडे किंवा मळ्यांकडे वळणार नाही, विहिरींतलें पाणी पिणार नाही; तुझ्या सीमेच्या पार जाऊं तोंपर्यंत राजाच्या मार्गाने चालूं.” २३ तेव्हां सीहोनाने इस्राएलास आपल्या सीमेंतून जाऊं दिव्हें नाही, परंतु सीहोन आपले सर्व लोक मिळवून इस्राएलासीं लढायास बाहेर रानांत आला, आणि याहाजास येऊन इस्राएलासीं लढला. २४ यास्तव इस्राएलानी तरवारीने त्याला मारिलें, आणि आर्णोनेपासून याब्बोकेपर्यंत, आम्मोनाच्या लोकांपर्यंत, त्याचा देश घेतला; आम्मोन लोकांची सीमा तर बळकट होती. २५ असें इस्राएलानी तीं सर्व नगरें घेतलीं आणि इस्राएल अमोन्यांच्या सर्व नगरांत, हेशबोनांत व त्याजवळच्या सर्व गावांत राहिले. २६ कारण कीं हेशबोन नगर अमोन्यांचा राजा सीहोन याचें होतें, कां कीं याने पूर्वी मोवाबी राजासीं लढून त्याच्या हातांतून त्याचा सर्व देश आर्णोनेपर्यंत घेतला होता. २७ यास्तव प्रबंधकतें झणतात, “हेशबोनास जा; सीहोनाचें नगर रचलें जाऊन सिद्ध व्हांवें; २८ कारण कीं हेशबोनांतून अभि निघाला आहे; सीहोनाच्या बंदिस्त गावांतल्या जाळाने मोवाबांतल्या आराचें, आणि आर्णोनेजवळच्या उंचस्थानांच्या अधिकाऱ्याचें भस्म केलें आहे. २९ हे मोवाबा, तुला हायहाय;

हे कमोशाच्या लोका, तुझा नाश झाला; त्याने आपले निभावलेले पुत्र व आपल्या कन्या अमोन्यांचा राजा सीहोन याच्या हातीं दिव्हा आहे. ३० तर आझी त्यास विधिलें; दीबोनापर्यंत हेशबोनाचा नाश झाला; मेदव्याजवळ जो नोम तेथपर्यंतहि आझी त्याची ओसाडी केली आहे.”

३१ तसें इस्राएल अमोन्यांच्या देशांत राहिले. ३२ आणि मोश्याने याजेर हेरायास पाठविलें; मग त्यानी त्याजवळचे गांव धरून जे अमोरी तेवें होते, त्यास वतनांतून घालविलें. ३३ मग ते फिरले, आणि बामोथानाच्या वाटेने वर गेले; तेव्हां बामोथानाचा राजा भोग त्यासीं लढायास निघाला; तो आपल्या सर्व लोकांसुद्धां एद्रेईत लढायास आला. ३४ तेव्हां परमेश्वर मोश्याला बोलला, “तू त्याला भिडूं नको; कारण कीं म्या तो व त्याचे सर्व लोक व त्याचा देश तुझ्या हातीं दिव्हा आहे; तर अमोन्यांचा राजा सीहोन जो हेशबोनांत राहिला, त्याला जसें त्वां केलें, तसें याला कर.” ३५ असें त्यानी त्याला व त्याच्या पुत्रांस व त्याच्या सर्व लोकांस मारिलें; असें कीं त्याचा कोणी निभावलेला राहिला नाही, आणि त्यानी त्याचा देश घेतला.”

अध्याय २२.

मग इस्राएलाच्या संतानानी निघून मोवाबांतल्या अरण्यांत यादेनेच्या पलिकडे घरिहोजवळ तळ धरिला. २ आणि इस्राएलानी अमोन्यासीं जें केलें, तें सर्व जियोराचा पुत्र बालाक याने पाहिलें. ३ आणि लोक मोठे होते; यास्तव त्यामुळे मोवाबी फार भ्याले, आणि मोवाबी इस्राएलाच्या संतानांमुळे त्रास पावले. ४ मग मोवाबी मिथानी वडिलांस बोलला कीं, “आतां जसा बैल शेतांतली हिरवळ चाटून घेतो, तसा हा मेळा आपल्या चहुंकडलीं अवधी चाटून घेईल.” आणि त्याकाळीं जियोराचा पुत्र बालाक मोवाबाचा राजा होता. ५ तेव्हां त्याने बौराचा पुत्र बलाम त्याकडे, त्याच्या लोकांच्या देशांतल्या नदीजवळ जें पथोर तिथें दूत पाठवून त्याला बोलावून छटलें कीं, “पाहा, मिसरांतून लोक निघाले; पाहा, ते पृथ्वीची पाठ झाकतात, आणि ते माझ्यासमोर

दवरले आहेत. ६ तर आतां तूं ये, आणि त्या लोकांस माझ्यासाठीं शाप दे, कां तर ते माझ्या-
पेक्षा बळकट आहेत; कदाचित् मी त्यांस मारा-
यास समर्थ होऊन देशांतून घालवीन; कां तर मी
माणतां कीं ज्याला तूं आशीर्वाद देतोस, तो आ-
शीर्वादित होतो; आणि ज्याला शाप देतोस, तो
शापित होतो." ७ मग मोवावाचे वडील व
मिषानाचे वडील आपल्या हातीं चेटकासाठीं देण-
की घेऊन चालले, आणि त्यांनीं बलामाजवळ जा-
ऊन त्याला बालाकाच्या गोष्टी सांगितल्या. ८
तेव्हां तो त्यांस द्वाणाला, "तुझी आज रात्री एथें
पहा; मग जसें परमेश्वर मला सांगेल, तसें
तुझास उत्तर देईन." यास्तव मोवावाचे सरदार
बलामाजवळ राहिले. ९ आणि देव बलामा-
जवळ येऊन द्वाणाला, "जे पुरुष तुझ्याजवळ ते
सोप आहेत?" १० मग बलाम देवाला बोल-
ला, "बालाक त्रिपोराचा पुत्र मोवावाचा राजा
याने त्यांस माझ्याजवळ पाठवून असें सांगितलें
कीं, ११ 'पहा, मिसरांतून लोकांनी निघून
पृथ्वीची पाठ झांकिली आहे; आतां तूं येऊन मा-
झ्यासाठीं त्यांस शाप दे; कदाचित् मी त्यांसीं
लवून त्यांस घालवायास समर्थ होईन." १२
तेव्हां देव बलामाला बोलला, "तूं त्यांच्यासंगतीं
बाई नको; त्या लोकांस शाप देऊं नको; कां तर
ते आशीर्वादित आहेत." १३ मग सकाळीं बलाम
उठून बालाकाच्या सरदारांस द्वाणाला, "तुझी आ-
पल्या देशास जा, कां तर परमेश्वराने मला तुम-
च्यासंगतीं जायास मना केलें आहे." १४ तेव्हां
मोवावाचे सरदार उठून बालाकाजवळ येऊन
द्वाणाले, "बलामाने आमच्यासंगतीं येण्यास अन-
मन केला."

१५ मग बालाकाने फिरून आपेक्षां अधिक
आणि अधिक मान्य सरदार पाठविले. १६
आणि ते बलामाजवळ जाऊन त्याला द्वाणाले,
"त्रिपोराचा पुत्र बालाक असें द्वाणतो कीं, 'तूं
मजकडे यावयास नको' नको. १७ कां तर मी
तुजें पर गौरव करीनच करीन, आणि जें काहीं
तूं मला सांगील तें करीन; तर तूं अगत्य ये;
माझ्यासाठीं या लोकांस शाप दे." १८ तेव्हां
बलाम उत्तर देतां बालाकाच्या चाकरांस बोलला,

"जरी बालाक आपल्या घरभर सोने व रुपें मला
देईल, तरी माझ्याने उणें किंवा अधिक करायास
माझा देव परमेश्वर याच्या सांगण्यापलिकडे
जाववत नाही. १९ तथापि आतां तुझी अणखी
आज रात्री राहा; द्वाणजे परमेश्वर मला जें
काय अधिक बोलेल तें मला कळेल." २० तेव्हां
रात्रीं देव बलामाजवळ येऊन त्याला द्वाणाला,
"तीं माणसें तुला जर बोलावयास आलीं आहेत,
तर तूं उठून त्यांच्यासंगतीं जा; परंतु जी गोष्ट मी
तुला सांगेन ती मात्र तूं कर." २१ मग सका-
ळीं बलाम उठून आपली गाढवी आवळून मोवा-
वाच्या सरदारांसंगतीं गेला. २२ परंतु तो गे-
ल्यावरून देव रागें भरला, आणि त्याचा विरोध
करायास परमेश्वराचा दूत वाटेंत उभा राहि-
ला; तेव्हां तो आपल्या गाढवीवर बसून आपल्या
दोघा तरुणांसुद्धां जात होता. २३ आणि परमे-
श्वराचा दूत वाटेंत उभा राहिलेला व त्याच्या
हातीं त्याची तरवार उपसलेली, असें गाढवीने
पहिलें; आणि गाढवी वाटेंतून वळून शेतांत चा-
लली, द्वाणून बलामाने गाढवी वाटेंत फिरवायास
तिला मारिलें. २४ मग परमेश्वराचा दूत
मळ्यांच्या गर्हींत उभा राहिला; इकडे भित व
तिकडे भित होती. २५ तेव्हां गाढवीने परमे-
श्वराचा दूत पाहून भितीसी लागून बलामाचा
पाय भितीसी चेंचरला; यास्तव त्याने तिला फि-
रून मारिलें. २६ मग परमेश्वराचा दूत
फिरून पुढें गेला, आणि अडचणीच्या ठिकाणीं
जेथें उजव्याकडे व डाव्याकडे वळायची वाट न-
व्हती, तेथें उभा राहिला. २७ तेव्हां गाढवी
परमेश्वराचा दूत पाहून बलामाखालीं बसली;
यास्तव बलाम रागें भरला, आणि त्याने गाढवीला
काठी मारिली. २८ मग परमेश्वराने गाढ-
वीचें तोंड मोकळें केलें, आणि तिने बलामाला
द्वाटलें, "म्या तुजें काय केलें द्वाणून त्वां मला आ-
तां तीन वेळां मारिलें?" २९ तेव्हां बलाम गा-
ढवीला बोलला, "यासाठीं कीं त्वां माझा अपमान
केला; माझ्या हातीं तरवार असती, तर बरें;
म्या आतां तुला जिवें मारिलें असतें." ३० मग
गाढवी बलामाला बोलली, "मी तुझी गाढवी ना-
हीं कीं काय? मी तुझी गाढवी, तुझी झाल्यापासून

आजपर्यंत जिजवर तूं बसत आला आहेस, अशी मी नाही की काय? मी तुझे असें करित असतेच की काय? तेव्हा तो बोलला, "नाहीं." ३१ मग परमेश्वराने बलामाचे डोळे उघडिले, आणि त्याने परमेश्वराचा दूत आपल्या हातीं तरवार उपसून वाटेवर उभा राहिलेला, असा पाहिला; मग त्याने उपडे पडून भजन केलें. ३२ नंतर परमेश्वराचा दूत त्याला बोलला, "त्वां आपल्या गाढवीला आतां तीन वेळां कशासाठीं मारिलें? पाहा, मी तुझा विरोध करायस निघालों आहे; कारण कीं तुझा मार्ग माझ्या विचारांत विपरीत आहे. ३३ आणि गाढवी मला पाहून आतां तीन वेळां माझ्यापुढून वळली; जर ती माझ्यापुढून वळली नसती, तर निश्चयें म्या आतां तिला वांचवून तुलाच जिवें मारिलें असतें." ३४ तेव्हां बलाम परमेश्वराच्या दूताला बोलला, "म्या पाप केलें आहे; कां कीं मला कळलें नाहीं कीं तूं मजसाठीं भिडायस वाटेमध्ये उभा राहिलास; तर आतां तुझ्या दिसण्यांत जर वाईट आहे, तर मी आपला परत जाईन." ३५ मग परमेश्वराचा दूत बलामाला बोलला, "तूं त्या माणसांसंगतीं जा, परंतु जी गोष्ट मी तुला सांगेन, ती मात्र तूं बोल." मग बलाम बालाकाच्या सरदारांसंगतीं गेला.

३६ आणि बालाकाने ऐकिलें कीं बलाम येत आहे; यास्तव तो त्याला भेटायस निघून मोवा-बांतलें नगर आणोंनेच्या तिरिं, सीमेच्या काठी आहे, तेथपर्यंत गेला. ३७ तेव्हां बालाक बलामाला बोलला, "म्या तुला बोलावणें करायस तुझ्या-जवळ निश्चयें पाठविलेंच कीं नाहीं? तूं माझ्या-जवळ कां आला नाहींस? तुझे गौरव करायस मला शक्ति नाहीं काय? ३८ मग बलाम बालाकाला बोलला, "पाहा, मी तुझ्याजवळ आलों; आतां माझ्याने कांहीं बोलवेलच कीं काय? देव माझ्या तोंडीं जे शब्द घालील, तेच मी बोलें." ३९ तेव्हां बलाम बालाकाच्यासंगतीं गेला, आणि ते किर्याथहुजोथ एथें आले. ४० मग बालाकाने गुरें व मेंढरें यांचे यज्ञ केले, आणि बलाम व त्याच्यासंगतीं जे सरदार होते, त्यांस बोलावणें केलें. ४१ नंतर सकाळीं असें झालें कीं बालाकाने बलामाला घेऊन, बाल देव या-

चा उंच स्थानावर नेलें, असें कीं त्याने तेथून लोकांचा शेवट पाहिला.

अध्याय २३.

तेव्हां बलामाने बालाकाला सांगितलें, "तूं माझ्यासाठीं एथें सात वेद्या बांध, आणि माझ्यासाठीं एथें सात गोऱ्हे व सात एडके सिद्ध कर." २ तेव्हां जसें बलामाने सांगितलें, तसें बालाकाने केलें; आणि बालाक व बलाम यांनी एकएका वेदीवर गोऱ्हा व एडका यांचा होम केला. ३ मग बलामाने बालाकाला सांगितलें, "तूं आपल्या होमाजवळ उभा राहा; ह्मणजे मी जाईन; कदाचित् परमेश्वर मला भेटेल, आणि जी कांहीं गोष्ट मला कळवील, तीच मी तुला सांगेन." नंतर तो डोंगरावर गेला. ४ तेव्हां देव बलामाला भेटला; आणि हा त्याला बोलला, "म्या सात वेद्या सिद्ध करून एकएका वेदीवर गोऱ्हा व एडका यांचा होम केला आहे." ५ तेव्हां परमेश्वराने बलामाच्या तोंडीं शब्द घालून सांगितलें, "तूं बालाकाजवळ परत जाऊन या प्रकारें बोल." ६ मग तो याजवळ परत आला; आणि पाहा, हा मोवाबाच्या सर्व सरदारांसुद्धां आपल्या होमाजवळ उभा होता. ७ तेव्हां तो आपलें अनुसंधान धरून बोलला, "मोवाबाचा राजा बालाक याने मला भ्रामांतून पुर्वकडल्या डोंगरांतून आणून सांगितलें, 'तूं येऊन माझ्यासाठीं याकोबाला शाप दे, आणि येऊन इस्राएलाचा धिक्कार कर.' ८ ज्याला देवाने शाप दिला नाहीं, त्याला मी शाप कसा देऊं? किंवा ज्याचा धिक्कार परमेश्वराने केला नाहीं, त्याचा धिक्कार मी कसा करूं? ९ तर खडकाच्या शिखरावरून मी त्याला पाहतों, आणि डोंगरावरून त्याला न्याहाळितों; पाहा, ते लोक वेगळे राहतील; आपणाला राष्ट्रांमध्ये मोजणारच नाहींत. १० याकोबाचे रजःकरण कोण मोडील आणि इस्राएलाच्या चवथाईची गणना कोण करील? नीतिवंतांच्या मरणासारिखें माझे मरण व्हावें, आणि त्यांच्या सारिखा माझा परिणाम व्हावा." ११ तेव्हां बालाक बलामाला बोलला, "त्वां मजसाठीं हें काय केलें? माझ्या शत्रूस शाप घाण्यास म्या तुला आ-

णिलें; परंतु पाहा, त्वां आशीर्वादच दिव्हा." १२ मग तो उत्तर देऊन बोलला, "परमेश्वर जें माझ्या तोंडीं घालील, तें म्यां संभाळून बोलूं नये काय?" १३ मग बालाक त्याला बोलला, "तूं माझ्यासंगतीं दुसऱ्या ठिकाणीं चाल, ह्मणजे तेथून ते तुला दिसतील; परंतु त्यांचा कांठ मात्र दिसेल, ते अवघेच दिसणार नाहीत, मग माझ्या साठीं तेथून तूं त्यांस शाप दे." १४ तेव्हां तो त्याला घेऊन जोप्यांच्या भूमीवर पिसग्याच्या शिखरास गेला; नंतर त्याने सात वेद्या बांधिल्या, आणि एकएका वेदीवर गोव्हा व एडका यांचा होम केला. १५ मग त्याने बालाकाला सांगितलें, "तूं ऐयें आपल्या होमाजवळ उभा राहा, ह्मणजे मी तिकडे दर्शनासाठीं जाईन." १६ तेव्हां परमेश्वराने बलामाला दर्शन दिलें, आणि त्याच्या तोंडीं शब्द घालून सांगितलें, "तूं बालाकजवळ परत जाऊन या प्रकारें बोल." १७ मग तो त्याजवळ आला; तेव्हां पाहा, तो आपल्या होमाजवळ उभा होता, आणि त्याच्यासंगतीं गोवाबाचे सरदार होते; मग बालाक त्याला ह्मणाला, "परमेश्वराने काय सांगितलें?" १८ तेव्हां तो आपलें अनुसंधान धरून बोलला; "हे बालाका, उठून ऐक; हे ज़िप्पोराच्या पुत्रा, माझ्याकडे कान लाव. १९ देव माणूस नाही की त्याने लबाडी करावी; तो तर आदामाचा वंशस्थ नाही की त्याने पश्चात्ताप करावा; तो वचन देऊन तें पाळणार नाही काय? किंवा त्याने जें सांगितलें तें तो स्थापणार नाही की काय? २० पाहा, आशीर्वाद द्यायास मला प्राप्त आहे; त्याने आशीर्वादच दिव्हा, आणि हा माझ्याने फिरवतच नाही. २१ त्याने याकोबाकडलें अनुचित त्याहाळिलें नाही; इस्त्राएलांतलें दुष्कर्म पाहिलेंच नाही; त्याचा देव परमेश्वर त्याला अनुकूल आहे; आणि त्यामध्ये राजाचा जयजयकार आहे. २२ देवाने त्यांस पिसरांतून आणिलें; त्याला गॅझासारिखा अति शक्ति आहे. २३ निश्चयें याकोबावर गुरूड चालत नाही; इस्त्राएलावर मांत्रिकी चालतच नाही; वेळोवेळ याकोबाविषयीं व इस्त्राएलाविषयीं झटलें जाईल की, देवाने केवढा पटकम केला! २४ पाहा, ते लोक सिंहीणीसा-

रिखे उठतील; सिंहासारिखेहि उभे ठाकतील वधलेल्यांचें रक्त पिऊन शिखार खाईं तोंपर्यंत निजणार नाही." २५ तेव्हां बालाकाने बलामाला सांगितलें, "तूं त्यांस शाप देऊं नको, आणि आशीर्वादहि त्यांस देऊं नको." २६ तेव्हां बलाम उत्तर देऊन बालाकाला बोलला, "काय, मी तुजसीं असें बोललों नव्हतों कीं जें काहीं परमेश्वर सांगेल, तेंच मी करीन?" २७ मग बालाक बलामाला ह्मणाला, "तूं चाल; मी तुला दुसऱ्या ठिकाणीं नेतों; त्वां माझ्यासाठीं तेथून त्यांस शाप द्यावा, हें कदाचित् देवाच्या दिसण्यांत बरें होईल." २८ तेव्हां बालाक बलामाला घेऊन, पौर डोंगर याच्या ज्या शिखराचें तोंड यशिमोनासमोर आहे, तिकडे गेला. २९ तेव्हां बलामाने बालाकाला सांगितलें, "तूं माझ्यासाठीं ऐयें सात वेद्या बांध, आणि माझ्यासाठीं ऐयें सात गोव्हे व सात एडके सिद्ध कर." ३० मग जसें बलामाने सांगितलें, तसें बालाकाने केलें; आणि एकएका वेदीवर त्याने गोव्हा व एडका यांचा होम केला.

अध्याय २४.

तेव्हां बलामाने पाहिलें कीं इस्त्राएलास आशीर्वाद देणें हें परमेश्वराच्या दिसण्यांत बरें आहे; यास्तव तो जसा पूर्वी वेळोवेळ, तसे जाकुन पाहण्यास गेला नाही, परंतु त्याने आपलें तोंड रानाकडे लाविलें. २ तेव्हां बलामाने आपली दृष्टि लावून इस्त्राएल आपापल्या वंशांत राहिलेले असे पाहिले, आणि देवाच्या आत्मा त्याजवर आला. ३ मग तो आपलें अनुसंधान धरून बोलला, "बौराचा पुत्र बलाम याचें ह्मणणें; ज्या पुरुषाची दृष्टि निवळ झाली, त्याचें ह्मणणें; ४ जो देवाचीं वाक्यें ऐकतो, ज्याला सर्वसमर्थ्यांचा दृष्टांत झाला, डोळे उघडे असताहि ज्याला स्वप्न पडलें, त्याचें ह्मणणें असें आहे; ५ हे याकोबा, तुझ्या राहोठ्या, हे इस्त्राएल, तुझ्या वस्त्या किती सुंदर आहेत! ६ सिंहीणीसारख्या विस्तारलेल्या, नदीजवळच्या मळ्यांसारख्या, परमेश्वराने लावलेलीं अहाली झाडें यांसारख्या, पाण्याजवळच्या गंधसुंसेसारख्या आहेत. ७ तो

आपल्या डोलानी पाणी रिचवील, आणि त्याचें पीक बहुत पाण्याचें; त्याचा राजा भगागापेक्षां वरिष्ठ होईल, आणि त्याचें राज्य वरचढ होईल. ८ देवाने त्याला भिसरांतून आणिलें; त्याला गेंड्या-सारिखा अति शक्ति होईल; जीं राष्ट्रे त्याचे वैरी त्यांस तो खाऊन टाकील; त्यांचीं हाडें तो मोडील, आणि आपल्या वाणानी तो त्यांस भोसकील. ९ तो सिंहासारिखा, सिंहिणीसारिखाहि बसतो, निजतो; त्याला कोण उठवील? जे तुला आशीर्वाद देतात, ते आशीर्वादित; आणि जे तुला शाप देतात, ते शापित होतील.”

१० तेव्हां बलामावर बालाकाने रागें भरून आपले हात आपटिले; आणि बालाक बलामाला बोलला, “माझ्या शत्रूंम शाप द्यायास म्या तुला बोलाविलें; परंतु पाहा, त्वां आतां तीन वेळां त्यांस आशीर्वादच दिव्हा. ११ तर आतां तूं आपल्या ठिकाणीं पळून जा; मीं तुझें मोठें गौरव करीन, असें म्या द्यालें; परंतु पाहा, परमेश्वराने गौरवाविषयीं तुला प्रतिबंध केला आहे.” १२ तेव्हां बलामाने बालाकाला द्यालें, “जे दूत त्वां माझ्याजवळ पाठविले होते, त्यांस देखील म्या असें सांगितलें नव्हतें काय? १३ तर बालाक आपल्या घरभर रूपें व सोनें मला देईल, तर मी आपल्याच बुद्धीने बरें किंवा वाईट करून परमेश्वराच्या सांगण्याचें उलंघन करायस शक्तिमान नाहीं? ‘जे परमेश्वर बोलेल, तेंच मी बोलें.’ १४ तर आतां पाहा, मी आपल्या लोकांजवळ जातो; तूं ये, पुढल्या दिवसी हे लोक तुझ्या लोकांचें काय करतील, हें मी तुला सांगितों.” १५ तेव्हां तो आपलें अनुसंधान धरून बोलला, “बैराचा पुत्र बलाम याचें द्यणणें, द्यणजे ज्या पुरुषाची दृष्टि निवळ झाली, त्याचें द्यणणें; १६ जो देवाचीं वाक्यें ऐकून परात्यराचें ज्ञान पावला, ज्याला सर्वसमर्थ्यांचा दृष्टांत झाला, जोळे उघडे असवांहि ज्याला स्वप्न पडलें, त्याचें द्यणणें असें आहे. १७ तो माझ्या दृष्टीस पडेल, परंतु आतां नाहीं; मी त्याला न्याहाळीन, परंतु जवळ नाहीं; याकोबांतून तारा येईल, आणि इस्राएलांतून काढी उठेल, आणि मोवाबाच्या सीमांस फेडील; मोवाबाच्या सर्व संतानांचाहि नाश करील. १८

NUMBERS XXV.

तेव्हां अदोम वतन होईल; सेईरहि आपल्या शत्रूंचें वतन होईल, आणि इस्राएल पराक्रमी होईल. १९ तर याकोबांतला जो तो अधिकार करील, आणि नमरांतल्या उरलेल्यांचा नाश करील.” २० मग तो भ्रमालेकाला पाहून आपलें अनुसंधान धरून बोलला, “भ्रमालेक राष्ट्रांतला प्रथम, परंतु त्याचा परिणाम सर्वकाळचा नाश असा होईल.” २१ मग तो केनी लोक पाहून आपलें अनुसंधान धरून बोलला, “तुझी वस्ति बळकटीची आहे; कां तर तूं आपलें कोटें खडकांत लावून करितोस; २२ तरी निश्चयें केनींचा जय होई तोंपर्यंत आश्वर तुला जिंकून नईल.” २३ अणखी तो आपलें अनुसंधान धरून बोलला, हायहाय, देव असें करित असतां कोण बगेल? २४ आणि क्रिस्तीच्या किनाऱ्यापासून तारवें येऊन आश्वराला दुःख देतील, आणि एबेराला दुःख देतील, आणि तोहि नाहींसा होईल.” २५ मग बलाम उठून माघारा आपल्या ठिकाणीं गेला, आणि बालाकहि आपल्या वाटेने चालला.

अध्याय २५.

आणि इस्राएल शिष्टीमांत राहत होते, तेव्हां लोक मोवाबांतल्या कन्यांसीं व्यभिचार करूं लागले. २ आणि त्यांनी लोकांस आपल्या देवांच्या यज्ञांजवळ बोलाविलें; तेव्हां लोकांनी जेवून त्यांच्या देवांचें भजन केलें. ३ असे इस्राएल बालपैरासीं जडले, यास्तव परमेश्वर इस्राएलांवर रागें भरला. ४ आणि परमेश्वराने मोश्याला सांगितलें, “तूं लोकांतल्या सर्व मुख्यांस घेऊन त्यांस सूर्योसमोर परमेश्वरासाठीं फांसी दे; द्यणजे परमेश्वराच्या संताप इस्राएलावरून फिरेल.” ५ तेव्हां मोश्याने इस्राएलाच्या न्यायाधीशांस सांगितलें, “जे बालपैरासीं जडले, त्या आपापल्या माणसांस तुझी जिवें मारा.” ६ तेव्हां पाहा, इस्राएलाच्या संतानांतल्या एका माणसाने जाऊन आपल्या भावांजवळ, मोश्याच्या दृष्टीपुढें व इस्राएलाच्या संतानांतल्या सर्व समुदायाच्या दृष्टीपुढें एक विदानीण आभिषि; तेव्हां ते सभामंडपाच्या दारीं रडत होते. ७ यास्तव आहरोन याजक याचा पुत्र एल्यशर

याचा पुत्र फीनहास याने पाहिलें तेव्हां समुदायांतून उठून आपल्या हातीं भाला घेतला; ८ आणि त्या इस्त्राएली माणसाच्या मागे खोलींत तो इस्त्राएली माणूस व ती स्त्री त्या उभयतांच्या गोटांत भोसकिले; मग इस्त्राएलाच्या संतानांवर्ती पटकी बंद झाली. ९ आणि पटकीने जो मेली ती चौवीस हजार इतकी होती.

१० तेव्हां परमेश्वराने मोश्याला असे सांगितलें की, ११ "आहरोन याजक याचा पुत्र एलाजार याचा पुत्र फीनहास याने इस्त्राएलाच्या संतानांवरून माझा संताप फिरविला; त्याने त्यांमध्ये माझ्यासाठी आवेश धरिला, यास्तव म्या आपल्या आवेशाने इस्त्राएलाच्या संतानांचा पूर्ण नाश केला नाहीं. १२ पावरून तूं सांग, याहा मी आपला समाधानाचा करार त्याजवळ करून ठेवितों; १३ आणि त्याजवळ व त्याच्यामागे त्याच्या संतानांजवळ याजकाचा करार सर्वकाळ होईल; कारण की त्याने आपल्या देवासाठी आवेश धरिला, आणि इस्त्राएलाच्या संतानांसाठी क्षमासाधन केलें." १४ जो मारलेला इस्त्राएली माणूस मिद्यानिणीसहित मारला गेला, त्याचें नांव जिन्वी; तो सालूचा पुत्र, शिमोन्यांतल्या पूर्वजघराण्याचा अधिकारी होता. १५ आणि मारलेल्या मिद्यानी स्त्रीचें नांव कज्वी, ती जूराची कन्या; तो मिद्यानांत पूर्वजांच्या घराण्यांतल्या प्रजांचा अधिकारी होता. १६ तेव्हां परमेश्वराने मोश्याला सांगितलें की, "१७ तुम्ही मिद्यान्यांस धोडा करा, आणि तुम्ही त्यांस मारा; १८ कारण की त्यांनी आपल्या त्या कृत्रिम युक्ती तुम्हावर योजिल्या, त्यांकडून तुम्हास धोडा केली; द्यणजे पौराच्या गोष्टीने आणि मिद्यानी अधिकाऱ्याची कन्या कज्वी त्यांची बहीण, ती पौराच्या गोष्टीविषयी पटकीच्या दिवसांत मारली गेली, तिच्या गोष्टीने केली आहे."

अध्याय २६.

आणि पटकीनंतर असें झालें की परमेश्वराने मोशे व आहरोन याजक याचा पुत्र एलाजार यांस असें सांगितलें की, २ "इस्त्राएलाच्या संतानांच्या सर्व समुदायाचे वीस वर्षांचे व वरले, इस्त्राएलामध्ये सैन्यांत मिळून जाणारे सर्व, त्यांच्या

पूर्वजांच्या घराण्यावरून त्यांची संख्या तुम्ही करून घ्या." ३ तेव्हां मोशे व एलाजार याजक यानी मोवाबाच्या अरण्यांत यरीहोजवळच्या यादनेवर त्यांस असें सांगितलें की, ४ "जसे परमेश्वराने मोश्याला व मिसर देशांतून आलेल्या इस्त्राएलाच्या संतानांस सांगितलें तसे वीस वर्षांचे व वरले यांची संख्या तुम्ही करून घ्या." ५ इस्त्राएलाचा ज्येष्ठ पुत्र रउवेन, रउवेनाचे वंशस्थ हनोख याचें हनोखी कुळ, पाहू याचें पाहूवी कुळ. ६ हेजोन याचें हेजोनी कुळ, खामी याचें खामी कुळ; ७ ही रउवेन्यांचीं कुळें, आणि यांच्या झडतोचे त्रेताळीस हजार व सातशें तीस होते. ८ आणि पाहूचे वंशस्थ अलियाव; ९ आणि अलियावाचे वंशस्थ नमुवेल व दाथान व अबीराम; हे दाथान व अबीराम समुदायांत विख्यात होते, जेव्हां कोराहाचा समुदाय परमेश्वरासीं भांडत होता, तेव्हां त्यांत ते मोश्यासीं व आहरोनासीं भांडिले. १० आणि जेव्हां अमीने अडीचशें माणसें जाळलीं आणि तो समुदाय मेलो तेव्हां पृथ्वीने आपलें तोंड उघडून ते व कोराह यांस गिळिले; असे ते खूनरूप झाले. ११ तथापि कोराहाचे वंशस्थ सर्व मले नाहींत. १२ शिमोनाचे वंशस्थ आपल्या कुळांप्रमाणें असे; नमुवेलीचें नमुवेली कुळ, यामीनाचें यामीनी कुळ, याखीनाचें याखीनी कुळ; १३ जेराहाचें जाही कुळ, शाऊलाचें शाऊली कुळ. १४ ही शिमोन्यांचीं कुळें; यांचे बावीस हजार व दोनशें होते. १५ गादाचे वंशस्थ आपल्या कुळांप्रमाणें असे; जफोनाचें जफोनी कुळ; हाग्गीचें हाग्गी कुळ, शूनीचें शूनी कुळ; १६ अजनीचें अजनी कुळ, एरीचें एरी कुळ; १७ अरोदाचें अरोदी कुळ, अरेलीचें अरेली कुळ. १८ ही गादाच्या वंशस्थांचीं कुळें; यांच्या झडतीचे चाळीस हजार व पांचशें होते. १९ यहूदाचे पुत्र एर व ओनान; तर खनान देशांत एर व ओनान मले. २० मग यहूदाचे वंशस्थ आपल्या कुळांप्रमाणें असे होते; शेल्मी कुळ, फारेजाचें फाजी कुळ; जेराहाचें जाही कुळ; २१ आणि फारेजाचे वंशस्थ असे होते; हेजोनाचें हेजोनी कुळ; हामूलाचें हामूली कुळ;

२२ हीं यहूदाचीं कुळें; यांच्या झडतीचे शाहत्तर हजार व पांचशें. २३ इस्साखाराचे वंशस्थ आपल्या कुळांप्रमाणें असे; तोला याचें तोलाई कूळ, पूषा याचें पूनी कूळ; २४ याशूबाचें याशूबी कूळ, शिमोनाचें शिमोनी कूळ; २५ हीं इस्साखाराचीं कुळें; यांच्या झडतीचे चौसष्ट हजार व तीनशें. २६ जबूलुनाचे वंशस्थ, आपल्या कुळांप्रमाणें असे, सेरेदाचें सार्दी कूळ, एलोनाचें एलोनी कूळ, याहलेलाचें याहलेली कूळ; २७ हीं जबूलुन्यांचीं कुळें; यांच्या झडतीचे साठ हजार व पांचशें. २८ योसेफाचे पुत्र आपल्या कुळांप्रमाणें मनाशे व एफ्राइम; २९ मनाश्या याचे वंशस्थ, माखीराचें माखीरी कूळ; आणि माखीराने गिलादाला जन्म दिल्या; गिलादाचें गिलादी कूळ; ३० गिलादाचे वंशस्थ असे, इयेजेराचें इयेजेरी कूळ, हेलेकाचें हेलकी कूळ; ३१ आणि आखियेलाचें आखियेली कूळ, आणि शेखेमाचें शिखमी कूळ; ३२ आणि शमीदाचें शमीदाई कूळ, आणि हेफेराचें हेफरी कूळ; ३३ आणि हेफेराचा पुत्र जलफहाद याला पुत्र झाले नाहींत, परंतु कन्या मात्र; आणि जलफहादाच्या कन्यांचीं नांवें माहला व नवा, हग्ला व यिल्का व थिर्जा. ३४ हीं मनाश्याचीं कुळें; तर यांच्या झडतीचे बावन्न हजार व सातशें. ३५ एफ्राइमाचे वंशस्थ आपल्या कुळांप्रमाणें असे; शूथेलाहाचें शुथाल्ही कूळ, बेखेराचे बाखी कूळ, थाहानाचें थाहनी कूळ; ३६ आणि शूथालाहाचे वंशस्थ असे; एरानाचें एरानी कूळ. ३७ हीं एफ्राइमाच्या संतानांचीं कुळें; यांच्या झडतीचे बत्तीस हजार व पांचशें; असे आपल्या कुळांप्रमाणें योसेफाचे वंशस्थ होते. ३८ बन्यामीनाचे वंशस्थ आपल्या कुळांप्रमाणें असे, बेला याचें बाल्यी कूळ, आश्वेलाचें आश्वेली कूळ, अहीरामाचें अहीरामी कूळ; ३९ शफुफामाचें शफामी कूळ, हूफामाचें हूफामी कूळ. ४० बेला याचे पुत्र आर्द व नामान होते; आर्दाचें आर्दी कूळ, नामानाचें नामी कूळ. ४१ हे आपल्या कुळांप्रमाणें बन्यामीनाचे वंशस्थ; आणि यांच्या झडतीचे पंचेताळीस हजार व साहाशें. ४२ दानाचे वंशस्थ आपल्या कुळांप्रमाणें असे,

शूहामाचें शुहामी कूळ; याचे आपल्या कुळांसुद्धां दानाचीं कुळें; ४३ शूहाम्याचीं सर्व कुळें, यांच्या झडतीचे चौसष्ट हजार व चारशें. ४४ आशेराचे वंशस्थ आपल्या कुळांप्रमाणें असे; इमना याचें इमना कूळ, इश्वी याचें इश्वी कूळ, बरिया याचें बरियी कूळ; ४५ बरियाच्या वंशस्थांतल्या हेबेराचें हेब्री कूळ, मालकीयेलाचें मालकीयेली कूळ; ४६ आणि आशेराच्या कन्येचें नांव साराह होतें; ४७ हीं आशेराच्या वंशस्थाचीं कुळें; यांच्या झडतीचे त्रिपन्न हजार व चारशें. ४८ नाफताली वंशस्थ आपल्या कुळांप्रमाणें असे, याहजेलाचें याहजेली कूळ, गूनी याचें गूनी कूळ; ४९ येजेराचें यिजी कूळ, शिलेमाचें शिलेमी कूळ; ५० हे आपल्या कुळांसुद्धां नाफताल्यांचीं कुळें, आणि यांच्या झडतीचे पंचेताळीस हजार व चारशें. ५१ इस्राएलाच्या संतानांच्या झडतीचे साहा लाख व एक हजार सातशें तीस इतके होते.

५२ आणि परमेश्वराने मोश्याला असें सांगितलें कीं, ५३ यांस तो देश वतनासाठीं नांवांच्या गणतीवरून वांटून द्यायाचा आहे. ५४ तूं बहुतांस बहुत वतन दे, आणि थोडक्यांस थोडे वतन दे; प्रत्येकाला त्याच्या झडतीच्या संख्येप्रमाणें वतन दिल्लें जावें. ५५ तथापि तो देश नेमखुणानी वांटयाचा आहे; त्यानी आपल्या पूर्वजांच्या वंशांच्या नांवांप्रमाणें वतन घ्यावें. ५६ थोडे व बहुत यांमधें त्याचें त्याचें वतन दैवखुणांच्या नेमाने वांटलें जावें. ५७ आणि लेव्यांच्या झडतीचे आपल्या कुळांप्रमाणें असे; गेषोनाचें गेषुनी कूळ, कहाथाचें कहाथी कूळ, मरारी याचें मरारी कूळ; ५८ हींहि लेव्यांचीं कुळे, लिब्वी कूळ, हेब्रोनी कूळ, माहली कूळ, सुशी कूळ, कही कूळ; आणि कहाथाने आम्नामाला जन्म दिल्या. ५९ आणि आम्नामाच्या स्त्रीचें नांव योखेबेद, ती लेवीची कन्या लेवीपासून मिसरांत जन्मली; आणि ती आम्नापासून आहरोन व मोशे व यांची बहीण मिर्याम, यांस प्रसवली. ६० आणि आहरोनापासून नादाब व अबीहू एलाजार व इथामार हे जन्मले. ६१ आणि नादाब व अबीहू परमेश्वरासमोर अन्य अपि

अपिताना मेलें. ६२ तर त्यांच्या झडतीचे तेवीस हजार होते; धणजे सर्व पुरुष जे एका महिन्याचे व वरले ते; कां तर त्यांस इस्त्राएलाच्या संतानांमध्ये वतन दिल्लें नव्हतें, आणि त्यांची झडती इस्त्राएलाच्या संतानांमध्ये घेतली नव्हती. ६३ मोशे व एलाजार याजक यांकडल्या झडतीचे हेच; त्यांनी इस्त्राएलाच्या संतानांची झडती मोवादीच्या अरण्यांमध्ये परीहोजवळच्या यादेनर घेतली. ६४ परंतु जेव्हां मोशे व आहारोन याजक यांनी सीना रानामध्ये इस्त्राएलाच्या संतानांची झडती घेतली होती, तेव्हां त्यांकडल्या झडतीच्यांतला कोणी यांमध्ये नव्हता. ६५ कां तर परमेश्वराने त्याविषयी सांगितलें होतें कीं, "ते रानांत मरतीलच मरतील;" धणून त्यांतला कोणी उरला नाहीं, केवळ एफुन्याचा पुत्र काहेब व नूनाचा पुत्र यहोशवा, हे मात्र उरले होते.

अध्याय २७.

आणि मनाश्याचा पुत्र माखीर, याचा पुत्र मिलाद, याचा पुत्र हेफेर, याचा पुत्र जलफहाद जो येसिकाचा पुत्र मनाशे याच्या कुळांतला होता, त्याच्या कन्या जवळ आल्या; त्याच्या कन्यांचीं नांवां, तर माहला, नवा व हग्ला व मिल्का व थिर्बा असीं होती. २ आणि त्यांनी मोश्यासमोर व पलाजार याजक यासमोर आणि अधिकारी व सर्व समुदाय यांसमोर सभामंडपाच्या दाराजवळ उभें राहून झटलें, ३ "आमचा बाप रानांत मेल्या, आणि जे परमेश्वरावर कोराहाच्या सनूरावांत मिळाले होते, त्यांच्या समुदायामध्ये तो नव्हता, परंतु आपल्याच पापाने मेल्या; आणि त्याला पुत्र झाले नाहींत. ४ आमच्या बापाला पुत्र नाहीं, धणून त्याचें नांव त्याच्या कुळांतून कां बुडवें! तूं आद्व्यास आमच्या बापाच्या भावांमध्ये वतन दे." ५ मग मोश्याने त्यांचा वाद परमेश्वरासमोर आणिला. ६ तेव्हां परमेश्वर मोश्याला असें बोलला कीं, ७ "जलफहादाच्या कन्या ठीक बोलतात; तूं त्यांस त्यांच्या बापाच्या भावांमध्ये वतनधन अवश्य दे, असें त्यांच्या बापाचें वतन त्यांस जाऊं दे. ८ आणि इस्त्राएलाच्या संतानांस असें सांग कीं जर को-

णी आपल्याला पुत्र नसतां मरतो, तर तुझी त्याचें वतन त्याच्या कन्येला जाऊं द्या. ९ आणि जर त्याला कन्या नसली, तर तुझी त्याचें वतन त्याच्या भावांस द्या. १० आणि जर त्याला भाऊ नसले, तर त्याचें वतन त्याच्या बापाच्या भावांस द्या. ११ आणि जर त्याच्या बापाला भाऊ नसले, तर त्याच्या कुळांतला त्याच्या जवळचा, त्याचा नातलग याला त्याचें वतन द्या, आणि तें त्याचें वतन होईल, आणि हा इस्त्राएलाच्या संतानांसाठीं न्यायाचा नेम असावा; जसी परमेश्वराने मोश्याला आज्ञा दिल्ली, तसा.

१२ मग परमेश्वराने मोश्याला सांगितलें, "तूं या अबारीम डोंगरावर चढ, आणि जो देश म्या इस्त्राएलाच्या संतानांस दिल्ला, तो पाहा. १३ आणि तो पाहिल्यावर जसा तुझा भाऊ आहारोन मिळून गेला, तसा तूंहि आपल्या लोकांसीं मिळून जाशील. १४ कां तर जेव्हां समुदाय जीन रानांत भांडला, तेव्हां त्यांच्या दृष्टीपुढें तुझी पाण्याजवळ मला पवित्र मानायाविषयी माझ्या सांगण्याला विरुद्ध केलें." तेंच जीन रानांतल्या कादेशांत मेरीबाचें पाणी आहे. १५ तेव्हां मोशे परमेश्वराला असें द्याणाला कीं, १६ परमेश्वर सर्व मानवी आत्म्यांचा देव, याने समुदायावर कोणी नेमून ठेवावा. १७ असा कीं त्याने त्यांच्यापुढें बाहेर जावें व त्यांच्यापुढें आंत जावें, आणि त्यांस बाहेर न्यावें व त्यांस आंत आणावें; धणजे परमेश्वराच्या समुदाय पाळकाविरहित जीं मेंढरें त्यांसारखा न व्हावा." १८ तेव्हां परमेश्वराने मोश्याला सांगितलें कीं, "नूनाचा पुत्र यहोशवा ज्यावर आत्मा आहे, त्या पुरुषाला तूं आपल्याजवळ आणून आपला हात त्यावर ठेव. १९ आणि त्याला एलाजार याजकासमोर व सर्व समुदायासमोर उभें करून त्यांच्या समक्ष त्याला आज्ञा कर. २० आणि इस्त्राएलाच्या संतानांच्या सर्व समुदायाने त्याचें एकावें, धणून तूं आपला कांहीं मान त्याला दे. २१ मग त्याने एलाजार याजकासमोर उभें राहावें, आणि याने त्याच्यासाठीं परमेश्वरासमोर ऊरीमाच्या रितीप्रमाणें विचारावें; याने आणि याच्यासंगतीं इस्त्राएलाच्या सर्व संतानानीं सर्व समुदायानेहि त्याच्या

सांगण्यावरून बाहेर जावें, व त्याच्या सांगण्यावरून आत जावें.” २२ मग परमेश्वराने जसी मोश्याला आज्ञा दिली होती, तसें त्याने केलें; त्याने घडोशवाला आणून एलाजार याजकासमोर व सर्व समुदायासमोर उभें केलें. २३ आणि आपले हात त्यावर ठेवून त्याला आज्ञा केली; मोश्याच्या योंम जसें परमेश्वराने सांगितलें तसें.

अध्याय २८.

आणि परमेश्वराने मोश्याला असें सांगितलें कीं, २ “तूं इस्राएलाच्या संतानांस आज्ञा देऊन सांग कीं, माझीं अर्पणें, माझीं अन्नदानें, हीं शांतिकारक सुवासासाठीं माझ्याजवळ यथाकाळीं करायास तुझी संभाळा.” ३ आणि तूं त्यांस सांग, ‘तुझी जे होमपशू नेहमी प्रतिदिवसीं परमेश्वराला अर्पवि, ते असे, पहिल्या वर्षातील सांगोपांग दोन मेंढे. ४ एक मेंढा सकाळीं तूं अर्पण कर, आणि एक मेंढा संध्याकाळीं अर्पण कर. ५ आणि नैवेद्यासाठीं एकाचा एक दशमांश सपिठ, पावहीन कुटून काढलेलें तेल यांत मळलेलें व्हावें. ६ हा नित्य होम सीना डोंगरावर नेमलेला, परमेश्वराजवळ शांतिकारक सुवासासाठीं अर्पण असा आहे. ७ आणि त्याच्यासंगतीं जें पेय अर्पण करायाचें, तें एका मेंढ्यासंगतीं पावहीन द्राक्षारस; तें तूं पवित्रस्थानांत परमेश्वराजवळ ओतून पेय अर्पण कर. ८ आणि संध्याकाळीं तूं दुसऱ्या मेंढ्याचें अर्पण कर; जसा सकाळचा नैवेद्य आणि त्याचें पेय अर्पण तसें कर; हें अर्पण परमेश्वराजवळ शांतिकारक सुवास आहे. ९ आणि शाब्बाथ दिवसीं पहिल्या वर्षातील सांगोपांग दोन मेंढे, आणि तेलांत मळलेल्या दोन दशमांश सपिठाचा नैवेद्य, आणि त्याचें पेय अर्पण व्हावें. १० नित्य होम व त्याचें पेय अर्पण याखेरीज हा होम प्रत्येक शाब्बार्थी व्हावा. ११ आणि तुझी आपल्या महिन्यांच्या पहिल्या दिवसीं दोन तरणे गोऱ्हे व एक एडका, पहिल्या वर्षातील सांगोपांग सात मेंढे परमेश्वराजवळ होम करा. १२ आणि एकएका गोऱ्यासंगतीं तेलांत मळलेल्या तीन दशमांश सपिठाचा नैवेद्य आणि त्या एका एडक्यासंगतीं तेलांत मळलेल्या दोन

दशमांश सपिठाचा नैवेद्य व्हावा. १३ आणि एकएका मेंढ्यासंगतीं तेलांत मळलेल्या एक दशमांश सपिठाचा नैवेद्य व्हावा; हा होम परमेश्वराजवळ शांतिकारक सुवास, अर्पण असा आहे. १४ आणि त्यांच्या पेय अर्पणासाठीं दर गोऱ्यासंगतीं अर्धा हीन, आणि एडक्यासंगतीं आणि दर मेंढ्यासंगतीं तृतीयांश हीन इतका द्राक्षारस व्हावा; असा वर्षांतल्या महिन्यांतून प्रत्येक महिन्यांत होम व्हावा. १५ आणि नित्य होमाखेरीज परमेश्वराजवळ पापहारक यज्ञासाठीं शेरडांतला एक बकरा अर्पिला जावा, आणि त्याचें पेय अर्पण व्हावें. १६ आणि पहिल्या महिन्यांत महिन्याच्या चौदाव्या दिवसीं परमेश्वरासाठीं वल्हांडण सण व्हावा. १७ आणि त्याच महिन्याच्या पंधराव्या दिवसीं सण व्हावा; बेखमीर भाकरी सात दिवस खाव्या. १८ पहिल्या दिवसीं पवित्र सभा असावी; तुझी संसाराचें काहीं काम करूं नका. १९ आणि परमेश्वराजवळ होमासाठीं अर्पण दोन तरणे गोऱ्हे, व एक एडका, व पहिल्या वर्षातील सात मेंढे असे तुझी आणा; ते तुमच्यासाठीं सांगोपांग असावे. २० आणि त्यांचा नैवेद्य, दर गोऱ्यासंगतीं तेलांत मळलेलें तीन दशमांश सपिठ आणि एडक्यासंगतीं दोन दशमांश, असा तुझी अर्प. २१ त्या सात मेंढ्यांतल्या एकएका मेंढ्यासंगतीं एकएक दशमांश सपिठ तूं अर्पण कर. २२ आणि तुझी आपल्या विषयीं प्रायश्चित्त करायास पापहारक यज्ञासाठीं एक शेरडा अर्प. २३ जो सकाळचा होम घणबे नित्य होम त्याखेरीज हें अर्प. २४ याममास सात दिवसांतल्या प्रति दिवसीं परमेश्वराजवळ शांतिकारक सुवासासाठीं जळयाचें अन्न अर्प, नित्य होमाखेरीज इतकें, याच्या पेय अर्पणासुद्धां अर्पिलें जावें. २५ आणि सातव्या दिवसीं तुमची पवित्र सभा व्हावी; तुझी संसाराचें काहीं काम करूं नका. २६ आणि प्रथम उत्सवें अर्पयाच्या दिवसीं जेव्हां तुझी नवा नैवेद्य परमेश्वराजवळ आणितां तेव्हां तुमच्या सातत्यानंतर तुमची पवित्र सभा व्हावी; तुझी संसाराचें काहीं काम करूं नका. २७ आणि परमेश्वराजवळ शांतिकारक सुवास होण्यासाठीं दोन तरणे गोऱ्हे, एक

एडका, पहिल्या वर्षातील सात मेंढे अर्पून होम करा; २८ आणि त्यांचा नैवेद्य, एकएका गोऱ्यासंगती तेलान्त मळलेलें तृतीयांश सपीठ, त्या एका एडक्यासंगती दोन दशमांश; २९ त्या सात मेंढ्यांतल्या एकएका मेंढ्यासंगती एकएक दशमांश असा अर्पण. ३० तुझी आपल्याविषयी प्रायश्चित्त करायस शेरडांतला एक बकरा. ३१ आणि नित्य होम व त्याचा नैवेद्य (ते तुमच्यासंगी सांगोपांग असावे) त्याखेरीज ही व त्याचीं पेय अर्पणें तुझी वाहा.

अध्याय २९.

आणि सातव्या महिन्याच्या पहिल्या दिवसीं तुमची पवित्र सभा व्हावी; तुझी संसाधनें कांहीं काम करूं नका; तो तुमचे करणे वाक्याचा दिवस व्हावा. २ आणि परमेश्वराबळ शांतिकारक सुवास होण्यासाठीं एक तरणा गोऱ्या, एक एडका, पहिल्या वर्षातील सांगोपांग सात मेंढे यांचा होम तुझी करा. ३ त्यांच्या संगतीचा नैवेद्यहि, गोऱ्यासंगती तीन दशमांश, एडक्यासंगती दोन दशमांश, ४ आणि त्या सात मेंढ्यांतल्या एकएका मेंढ्यासंगती एक दशमांश इतकें सपीठ तेलान्त मळलेलें याचा व्हावा. ५ आणि शेरडांतला एक पापहारक यज्ञासाठीं बकरा तुझ्याविषयी प्रायश्चित्त करायस व्हावा. ६ महिन्याचा होम व त्याचा नैवेद्य, आणि नित्य होम व त्याचा नैवेद्य, आणि त्यांच्या विधिप्रमाणें त्यांचीं पेय अर्पणें यांखेरीज परमेश्वराबळ अर्पण शांतिकारक सुवास होण्यासाठीं हें व्हावें. ७ आणि त्याच सातव्या महिन्याच्या दाहाव्या दिवसीं तुमची पवित्र सभा व्हावी, आणि तुझी आपल्या विरान दुष्ट कलून घ्या; कांहीं काम करूं नका. ८ आणि परमेश्वराबळ शांतिकारक सुवास होण्यासाठीं तुझी एक तरणा गोऱ्या, एक एडका, पहिल्या वर्षातील सात मेंढ्यांचा होम करा; ते तुमच्यासाठीं सांगोपांग असावे. ९ आणि त्यांचा नैवेद्य तेलान्त मळलेलें सपीठ, गोऱ्यासंगती तीन दशमांश, व एका एडक्यासंगती दोन दशमांश, १० त्या सात मेंढ्यांतल्या एकएका मेंढ्यासंगती एकएक दशमांश, असा व्हावा. ११ पापहारक

यज्ञासाठीं शेरडांतला एक बकरा, प्रायश्चित्ताचा पापहारक यज्ञ व नित्य होम व त्याचा नैवेद्य व त्यांचीं पेय अर्पणें, यांखेरीज ते व्हावे. १२ मग त्या सातव्या महिन्याच्या पंधराव्या दिवसीं तुमची पवित्र सभा व्हावी; तुझी संसाराचें कांहीं काम करूं नका, परंतु सात दिवस परमेश्वरासाठीं सप्त पाळा. १३ आणि परमेश्वराबळ शांतिकारक सुवास होण्यासाठीं तेरा तरणे गोऱ्ये, दोन एडके, पहिल्या वर्षातील चवदा मेंढे, असे होमपशू तुझी अर्पा; ते सांगोपांग असावे. १४ आणि त्यांचा नैवेद्य तेलान्त मळलेलें सपीठ तेरा गोऱ्यांतल्या एकएका गोऱ्यासंगती तीन दशमांश, दोन एडक्यांतल्या एकएका एडक्यासंगती दोन दशमांश. १५ आणि चवदा मेंढ्यांतल्या एकएका मेंढ्यासंगती एकएक दशमांश व्हावा. १६ आणि पापहारक यज्ञासाठीं शेरडांतला एक बकरा व्हावा; नित्य होम, त्याचा नैवेद्य व त्याचें पेय अर्पण, यांखेरीज ते व्हावे. १७ मग दुसऱ्या दिवसीं बारा तरणे गोऱ्ये, दोन एडके, व पहिल्या वर्षातील सांगोपांग चवदा मेंढे; १८ आणि गोऱ्यासंगती, एडक्यासंगती व मेंढ्यासंगती त्यांच्या गणतीप्रमाणें यथाविधि त्यांचा नैवेद्य व त्यांचीं पेय अर्पणें व्हावीं. १९ आणि पापहारक यज्ञासाठीं शेरडांतला एक बकरा; नित्य होम व त्याचा नैवेद्य व त्यांचीं पेय अर्पणें, यांखेरीज ते व्हावे. २० मग तिसऱ्या दिवसीं अकरा गोऱ्ये, दोन एडके, पहिल्या वर्षातील सांगोपांग चवदा मेंढे; २१ आणि गोऱ्यासंगती, एडक्यासंगती व मेंढ्यासंगती त्यांच्या गणतीप्रमाणें यथाविधि त्यांचा नैवेद्य व त्यांचीं पेय अर्पणें व्हावीं. २२ आणि पापहारक यज्ञासाठीं एक शेरडा; नित्य होम व त्याचा नैवेद्य व त्याचें पेय अर्पण, यांखेरीज ते व्हावे. २३ मग चवथ्या दिवसीं दाहा गोऱ्ये, दोन एडके, पहिल्या वर्षातील सांगोपांग चवदा मेंढे. २४ गोऱ्यासंगती, एडक्यासंगती व मेंढ्यासंगती त्यांच्या गणतीप्रमाणें यथाविधि त्यांचा नैवेद्य व त्यांचीं पेय अर्पणें व्हावीं. २५ आणि पापहारक यज्ञासाठीं शेरडांतला एक बकरा; नित्य होम, त्याचा नैवेद्य व त्याचें पेय अर्पण, यांखेरीज ते व्हावे. २६ मग पांचव्या दिवसीं नऊ गोऱ्ये, दोन एडके, पहिल्या वर्षातील

सांगोपांग चवदा मेंढे ; २७ आणि गोऱ्यासंगती, एडक्यासंगती व मेंढ्यासंगती त्यांच्या गणतीप्रमाणें यथाविधि त्यांचा नैवेद्य व त्यांचीं पेय अर्पणें व्हावीं ; २८ आणि पापहारक यज्ञासाठीं एक शेरडा ; नित्य होम व त्याचा नैवेद्य व त्याचें पेय अर्पण, यांखेरीज ते व्हावे. २९ मग साहाय्या दिवसीं आठ गोऱ्ये, दोन एडके, पहिल्या वर्षीतील सांगोपांग चवदा मेंढे ; ३० आणि गोऱ्यासंगती, एडक्यासंगती व मेंढ्यासंगती त्यांच्या गणतीप्रमाणें यथाविधि त्यांचा नैवेद्य व त्यांचीं पेय अर्पणें व्हावीं ; ३१ आणि पापहारक यज्ञासाठीं एक शेरडा ; नित्य होम, त्याचा नैवेद्य व त्याचीं पेय अर्पणें, यांखेरीज ते व्हावे. ३२ मग सातव्या दिवसीं सात गोऱ्ये, दोन एडके, पहिल्या वर्षीतील सांगोपांग चवदा मेंढे ; ३३ आणि गोऱ्यासंगती, एडक्यासंगती व मेंढ्यासंगती त्यांच्या गणतीप्रमाणें यथाविधि त्यांचा नैवेद्य व त्यांचीं पेय अर्पणें व्हावीं. ३४ आणि पापहारक यज्ञासाठीं एक शेरडा ; नित्य होम, त्याचा नैवेद्य व त्याचें पेय अर्पण, यांखेरीज ते व्हावे. ३५ आठव्या दिवसीं तुमचें निवारण व्हावें ; तुझी संसाराचें कांहीं काम करूं नका. ३६ परंतु परमेश्वराजवळ शांतिकारक सुवास होण्यासाठीं एक गोऱ्या, एक एडका, पहिल्या वर्षीतील सांगोपांग सात मेंढे असें होम तुझी करा. ३७ गोऱ्यासंगती, एडक्यासंगती व मेंढ्यासंगती त्यांच्या गणतीप्रमाणें यथाविधि त्यांचा नैवेद्य व त्यांचीं पेय अर्पणें व्हावीं ; ३८ आणि पापहारक यज्ञासाठीं एक शेरडा ; नित्य होम व त्याचा नैवेद्य व त्याचें पेय अर्पण, यांखेरीज ते व्हावे. ३९ तुमचीं नवसांचीं अर्पणें व तुमचीं स्वबुद्धीचीं अर्पणें यांखेरीज तुमचे होम व तुमचे नैवेद्य व तुमचीं पेय अर्पणें व तुमचे शांतिकारक यज्ञ यांविहित ते तुझी आपल्या पर्वकाळीं परमेश्वराला अर्पा." ४० तर परमेश्वराने मोश्याला ज्या सर्व आज्ञा दिल्या, त्याप्रमाणें मोश्याने इस्राएलाच्या संतानांस सांगितलें.

अध्याय ३०.

अणखी इस्राएलाच्या संतानांतल्या वंशांच्या अधिकाऱ्याजवळ मोश्याने असें सांगितलें कीं,

NUMBERS XXX.

“जी गोष्ट परमेश्वरानें आज्ञेने सांगितली ते हीच. २ जर कोणी पुरुष परमेश्वराजवळ नवस करितो, किंवा आपल्या जिवावर बंधन करण्योने शपथ वाहतो, तर त्याने आपलें वचन न मोडवें; जें त्याच्या तोंडांतून निघालें, त्या अवयथाप्रमाणें त्याने कवावें. ३ आणि कोणी स्त्री आपल्या बापाच्या घरीं आपल्या बाळपणांत, जर परमेश्वराजवळ नवस करून बंधन पत्करितो, ४ आणि तिचा नवस व तिचें बंधन, जें तिने आपल्या जिवावर घेतलें, तें तिचा बाप ऐकतो, आणि तिचा बाप तिच्याजवळ उगाच राहतो, तर तिचे सर्व नवस स्थापले जातील; आणि तिचें जें प्रत्येक बंधन तिने आपल्या जिवावर घेतलें, तें स्थापलें जाईल. ५ परंतु जर तिचा बाप, आपण ऐकल्या वेळेस तिला मना करितो, तर तिचे नवस व तिचीं बंधनें जें तिने आपल्या जिवावर घेतलीं, त्यांतलें कांहीं स्थापलें जाणार नाहीं; आणि परमेश्वर तिची क्षमा करील, कारण कीं तिच्या बापाने तिला मना केलें. ६ आणि तिला नवरा असतां, जर तिजवर नवस आहेत अथवा तिच्या तोंडांतून अविचाराने उद्गार निघून तिने आपल्या जिवाला बंधन केलें आहे. ७ आणि तिचा नवरा ऐकत असतां आपण ऐकल्या वेळेस तिच्याजवळ उगाच राहिला, तर तिचे नवस स्थापले जातील; आणि जीं बंधनें तिने आपल्या जिवावर घेतलीं, तीं स्थापलीं जातील. ८ परंतु ज्या काळीं तिच्या नवऱ्याने ऐकिलें, तेव्हां जर त्याने तिला मना केलें, तर तिजवरला तिचा तो नवस आणि जें तिने आपल्या होतांतल्या उद्गाराने आपल्या जिवाला बांधून घेतलें, तेंहि त्याने मोडून टाकिलें आहे, आणि परमेश्वर तिची क्षमा करील. ९ परंतु विधवा किंवा घालविलेली इचा नवस कशानेहि तिने आपल्या जिवाला बांधून घेतलें, तें तिजवर स्थापलें जाईल. १० आणि जर तिने आपल्या नवऱ्याच्या घरीं नवस केला, किंवा शपथेने आपल्या जिवावर बंधन घेतलें. ११ आणि तिच्या नवऱ्याने ऐकतांना तिच्या जवळ उगेंच राहून तिला मना न केलें, तर तिचे सर्व नवस स्थापले जातील; आणि जें कांहीं बंधन तिने आपल्या जिवावर घेतलें, तें स्थापलें जाईल. १२ परंतु जर तिच्या नवऱ्याने आपण ऐकिलें,

त्या दिवसीं तीं अगदी मोडून टाकिलीं, तर तिच्या नवसांविषयी व तिच्या जिवाच्या बंधनाविषयी जें काहीं तिच्या होटांतून निघालें, तें स्थापलें जाणार नाहीं; तिच्या नवऱ्याने तीं मोडून टाकिलीं आहेत, आणि परमेश्वर तिची क्षमा करील. १३ सर्व नवस व जिवाला दुःख घेण्याविषयी बंधनाच्या सर्व गपया तिच्या नवऱ्याने स्थापल्या, किंवा तिच्या नवऱ्याने मोडून टाकल्या. १४ परंतु जर तिचा नवरा दिवसोदिवस तिच्याजवळ अगदी उगा राहील, तर त्याने तिचे सर्व नवस स्थापिले आहेत, किंवा तिजवर जीं तिचीं बंधनें तीं सर्व त्याने स्थापिलीं आहेत; कां तर त्याने ऐकिलीं, त्या दिवसीं तो तिच्याजवळ उगाच राहिला होता. १५ परंतु जर त्याने ऐकल्यानंतर आपण तीं मोडूनच टाकितो, तर त्याने तिचा दोष घेऊन संभाळावा." १६ पुरुष व त्याची स्त्री यांमध्ये, बाप व त्याची कन्या जी आपल्या बाळपणांत आपल्या बापाच्या घरी, त्यांमध्ये जीं बंधारणें परमेश्वराने मोश्याजवळ आज्ञेने लाविलीं तीं हींच आहेत.

अध्याय ३१.

आणि परमेश्वराने मोश्याला असें सांगितलें कीं, २ "तूं इस्त्राएलाच्या संतानांसाठीं मिद्यानी यांचे सूड घे, नंतर तूं आपल्या लोकांसीं मिळून जाशील." ३ मग मोश्याने लोकांस असें सांगितलें कीं, "तुम्ही आपल्यामधून लढण्यासाठीं मनुष्ये सिद्ध करा, आणि मिद्यानार परमेश्वरासाठीं सूड घ्यायास तीं मिद्यानारिद्ध जातील. ४ इस्त्राएलाच्या सर्व वंशांतल्या एकएका वंशाचे एक एक हजार लढायास पाठवा." ५ मग इस्त्राएलाच्या हजारांतून दर वंशाचे एक हजार, असें बारा हजार लढायाचे हत्यारबंद सिद्ध करून काढले गेले. ६ आणि मोश्याने दर वंशांतलें एक हजार असे ते लढायाला पाठविले; त्यांस आणि एलाजाराचा पुत्र फौनहास याजक यालाहि सैन्यांत पाठविलें; आणि पवित्र साहित्ये व वाजवायाचे करणे त्याच्या हातीं होते. ७ मग जसी परमेश्वराने मोश्याला आज्ञा दिन्ही होती, तसें त्यानी मिद्यानसीं लढून सर्व पुरुष मारिले. ८ तेव्हां त्यां-

तल्या मारलेल्यांसंगतीं मिद्यानी राजे, अर्धा व रेकेम व तूर व हूर व रेबा हे मिद्यानी पांच राजे मारिले; आणि बौराचा पुत्र बलाम यालाहि त्यानी तरवारिने मारिलें. ९ आणि इस्त्राएलाच्या संतानानी मिद्यानी स्त्रिया व त्यांचीं बाळकें, आणि त्यांचीं सर्व गुरे व त्यांचे सर्व पशू धरून नेले; त्यांचे सर्व धनहि घेतलें. १० आणि त्यांच्या वस्त्यांचीं सर्व नगरें व त्यांचे सर्व गड अग्नीने जाळिले. ११ आणि मनुष्यांतलें व पशूं-तलें सर्व लुटाऊ व सर्व धराऊ त्यानी धरिलें. १२ आणि त्यानी ते पराजित बंदिवान व वाहेरची लूट व अंगवी लूट मोवाबाच्या अरण्यांत घरीहोजवळच्या पादेंनेवर जी छावणी, तीत मोशे व एलाजार याजक व इस्त्राएलाच्या संतानांचा समुदाय याजवळ आणिली. १३ मग त्यांस भेटायाला मोशे व एलाजार याजक व सभेचे सर्व अधिकारी छावणीबाहेर गेले. १४ तेव्हां सैन्याचे अधिकारी, हजारांचे सरदार व शंभरांचे सरदार जे लढाई करून आले, त्यांवर मोशे कोपला. १५ आणि मोशे त्यांस बोलला, "तुम्ही सर्व स्त्रिया वांचविल्या काय? १६ पाहा, त्यानी बला-माच्या सांगण्यावरून पौराच्या प्रकरणांत इस्त्राएलाच्या संतानांस परमेश्वरावर दुष्टाई करायस शिकविल्या; यास्तव परमेश्वराच्या समुदायावर पटकी प्राप्त झाली होती. १७ तर आतां बाळकांतल्या सर्व पुरुषांस मारा; आणि ज्या स्त्रियांस पुरुषासीं संयोग झाला, त्यांसहि मारा. १८ परंतु स्त्रियांमध्ये सर्व मुली ज्यांस पुरुषासीं संयोग झाला नाहीं, त्यांस तुम्ही आपल्यासाठीं वांचवा. १९ आणि ज्या सर्वांनी प्राण्याला मारिलें, आणि जे सर्व मारलेल्याला शिवले, ते तुम्ही सात दिवस छावणीबाहेर वस्ती करा; तुम्ही तिसऱ्या दिवसीं व सातव्या दिवसीं आपणास व आपल्या बंदिवानांस शुद्ध करा. २० आणि सर्व वस्त्रे व कातड्याच्या सर्व वस्तू व शेळ्यांचे काहीं केलेले व लांकडाच्या सर्व वस्तू, यांस तुम्ही शुद्ध करा. २१ आणि एलाजार याजकाने, जीं सैनिक माणसें लढायाला गेलीं होती, त्यांस सांगितलें, "जो शास्त्रविधि परमेश्वराने मोश्याला दिल्या तो हाच; २२ केवळ सोने व रुपें, तांबें, लोखंड, कथील व शिसें,

२३ जो काहीं पदार्थ अर्मीतून निभावेल, तो तुझी अर्मीत घालून काढा, छणजे शुद्ध होईल; तथापि शुद्ध करण्याच्या पाण्याने त्याला शुद्ध करावे; आणि जे काहीं अर्मीतून निभावणार नाही, ते तुझी पाण्यांत घालून काढा. २४ आणि सातव्या दिवशीं तुझी आपलीं वस्त्रें धुऊन शुद्ध व्हा, आणि मग छावणींत या.”

२५ आणि परमेश्वराने मोश्याला असें सांगितलें कीं, २६ “एलाजार याजक व समुदायाचे मुख्य वडील यांसहित तूं माणसांतल्या व पशूंतल्या आणिलेल्या लुटीची संख्या कर. २७ मग जे लढाई पत्करून सैन्यांत गेले आणि समुदायाचे सर्व या उभयतांस लुटीचा विभाग करून दे. २८ आणि सैन्यांत गेलेलीं लढायाचीं माणसें यांच्यांतून परमेश्वरासाठीं करभार काढून घे; असा कीं पांच पांचशें माणसांतून व गुरांतून व गाढवांतून व बकऱ्यांतून एक एक जीव; २९ त्यांच्या अर्ध्यांतून परमेश्वराचें उचललेलें दान तुझी घ्या; मग तूं एलाजार याजकाला दे. ३० आणि इस्राएलाच्या संतानांच्या अर्ध्यांतून असे कीं धरलेले मनुष्य, गुरें, गाढवें व बकरें सर्व पशू यांच्या प्रत्येक पन्नासींतून एक एक घे; आणि जे लेवी परमेश्वराच्या मंडपाचा संभाळ करितात, त्यांस ते दे.” ३१ मग जसी परमेश्वराने मोश्याला आज्ञा दिल्ली, तसें मोश्याने व एलाजार याजकाने केलें. ३२ तेव्हां धरलेली लूट जी सैनिक लोकांनी हिरावून आणिली, तिची संख्या इतकी होती कीं, साहा लाख व पंच्याहत्तर हजार बकरें; ३३ आणि बाहत्तर हजार गुरें; ३४ आणि एकसष्ट हजार गाढवें; ३५ आणि मनुष्यें, छणजे ज्या स्त्रियांस पुरुषासीं संयोग झाला नाहीं, त्यांतील सर्व माणसें बत्तीस हजार होती. ३६ आणि सैन्यांत गेलेल्यांचा अर्धा वांटा, गणतीने तीन लाख सततीस हजार व पांचशें बकरें, इतका होता. ३७ आणि त्या बकऱ्यांतला परमेश्वराचा करभार साहाशें पंच्याहत्तर होता. ३८ आणि गुरें छत्तीस हजार; आणि त्यांतला परमेश्वराचा करभार बाहत्तर होता. ३९ आणि गाढवें तीस हजार पांचशें; आणि त्यांतला परमेश्वराचा करभार एकसष्ट होता.

४० आणि मनुष्यें सोळा हजार, आणि त्यांतला परमेश्वराचा करभार बत्तीस जीव होता. ४१ तेव्हां जसी परमेश्वराने मोश्याला आज्ञा दिल्ली, तसें मोश्याने तो करभार, छणजे परमेश्वराचें उचललेलें दान एलाजार याजकाला दिल्लें. ४२ आणि इस्राएलाच्या संतानांचा अर्धा वांटा, जो मोश्याने लढाईच्या माणसांपासून विभागून घेतला, ४३ त्याविषयीं असें होतें कीं बकऱ्यांत समुदायाचें, तीन लाख सततीस हजार आणि पांचशें; ४४ आणि गुरें छत्तीस हजार; ४५ आणि गाढवें तीस हजार आणि पांचशें; ४६ आणि मनुष्यें सोळा हजार होतें. ४७ आणि इस्राएलाच्या संतानांच्या अर्ध्यांत जे मनुष्य व पशू त्यांतल्या पन्नास पन्नासांतून एक मोश्याने घेतला, आणि परमेश्वराच्या मंडपाचा संभाळ करणारे लेवी यांस ते दिल्ले; जसी परमेश्वराने मोश्याला आज्ञा दिल्ली होती तसे.

४८ मग सैन्याच्या हजारांवर जे अधिकारी, हजारांचे सरदार व शंभरांचे सरदार ते मोश्याजवळ आले. ४९ तेव्हां ते मोश्याला बोलले, “तुझ्या चाकरानीं छणजे आदमी आपल्या हाताखालीं जीं लढायाचीं माणसें होती, त्यांची संख्या करून घेतली आहे; तर आमच्यांतून कोणी उणा झाला नाहीं. ५० यास्तव प्रत्येकाला जे सोऱ्याचे डागिणे मिळाले, तोडा किंवा कडें, अंगठी, कुंडल किंवा गोंडा, त्यांतून परमेश्वराजवळ अर्पण आमच्या जिवासाठीं परमेश्वरासमोर प्रायश्चित्त होण्याकरितां आदमी आणिलें आहे.” ५१ तेव्हां मोशे व एलाजार याजक, यानी त्यांपासून तें सोऱें छणजे सर्व घडीव डागिणे घेतले. ५२ आणि जें अंशदान त्यांनी हजारांचे सरदार व शंभरांचे सरदार यांपासून घेऊन परमेश्वराला दिल्लें, त्याचें सर्व सोऱें सोळा हजार सातशें पन्नास शकेल होतें. ५३ सैनिक मनुष्यांतल्या एकएकाने आपापल्यासाठीं लुटून घेतलें होतें. ५४ आणि मोशे व एलाजार याजक, यानी हजारांच्या व शंभरांच्या सरदारांपासून तें सोऱें घेऊन इस्राएलाच्या संतानांसाठीं परमेश्वरासमोर सूचनेसाठीं असें सभार्मडपांत आणून ठेविलें.

अध्याय ३२.

आणि रऊबेनाचे वंशस्थ व गादाचे वंशस्थ यांजवळ गुरें पुक्कळ, फार वाटलेली होती; आणि त्यानी याजेर प्रांत व गिलाद प्रांत पाहिल्या होता कीं हा देश गुरांजोगें ठिकाण आहे. १ वासव गादाचे वंशस्थ व रऊबेनाचे वंशस्थ यांनी मोशे व एलाजार याजक व समुदायाचे अधिकारी यांजवळ येऊन असें झटलें कीं, ३ “अतरोथ व दीबोन व याजेर व निम्ना व हेश्बोन व एलाले व सवाम व नबो व वौन, ४ पाया जो प्रांत परमेश्वराने इस्राएलाच्या समुदायापुढें मारिला, तो गुरांचा प्रांत आहे; आणि तुझ्या चाकरांस गुरें आहेत. ५ आणि जर तुझ्या लक्षांत आझावर कृपा प्राप्त झाली आहे, तर हाच प्रांत तुझ्या चाकरांस वतन करून दिल्या जावा, तूं आझास यादेंनेच्या पलिकडे नेऊं नको;” असें त्यानीं झटलें.

६ तेव्हां मोशे गादाच्या वंशस्थांस व रऊबेनाच्या वंशस्थांस बोलला, “तुमच्या भावानी लढायला जावें, आणि तुझीं एथें वसावें काय? ७ आणि जो देश परमेश्वराने इस्राएलाच्या संतानास दिला आहे, तेथें पलिकडे जाण्याविषयीं तुझीं त्यांचें मन निराश कां करितां? ८ म्या तुमच्या वडिलांस कादेशबाण्यापासून तो देश पाहायास पाठविलें, तेव्हां त्यानीं तसें केलें. ९ त्यानीं तर एकोल ओहळ्यापर्यंत वर जाऊन तो देश पाहिला; मग जो देश परमेश्वराने त्यांस दिला होता, विरुद्धे न जावें असें इस्राएलाच्या संतानांचें मन त्यानीं निराश केलें. १० आणि त्याच दिवसीं परमेश्वराने रागें भरून असी शपथ वाहिली कीं, ११ ‘जो भूमि म्या आब्राहाम, इसाक व याकॉब यांजवळ शपथ वाहून देऊं केली होती, तिला वीस वर्षांचें व वरले जे मनुष्य मिसरांतून वर आले, ते निश्चये पाहणार नाहींत; कारण कीं त्यानीं माझें पूर्ण अनुसरण केलें नाहीं. १२ केवळ एफ्रायाचा पुत्र कनिज्जी कालेब, आणि नूबाचा पुत्र यहोशवा हे मात्र पाहतील; कारण कीं त्यानीं परमेश्वराचें अनुसरण पूर्ण केलें आहे.’ १३ तेव्हां परमेश्वराने इस्राएलावर रागें भरून,

ज्या पिढीने परमेश्वराच्या दिसण्यांत दुष्टाई केली होती, ती सर्व संपे तोपर्यंत चाळीस वर्षे त्यांस रानांत फिरविलें. १४ आणि पाहा, इस्राएलावर परमेश्वराच्या संताप अणखी वाढवायास तुझी आपल्या वडिलांच्या ठिकाणीं पापिठ माणसांची पिढी असे उठली आहां. १५ कां तर तुझी त्यापासून फिराल तर तो त्यांस रानांत अणखीहि ठेवील, आणि तुझी या सर्व लोकांचा नाश कराल.” १६ तेव्हां ते त्याच्याजवळ येऊन बोलले, “आझी आपलीं बकरें गुरें यांसाठीं गोठे आणि आपल्या बाळकासाठीं नगरे एथें बांधूं. १७ मग आझी इस्राएलाच्या संतानांस त्यांच्या ठिकाणीं पोहंचवूं तोपर्यंत त्यांच्यापुढें सडे हत्यारबंद होऊं, आणि आमचीं बाळकें देशांतल्या राहणाऱ्यांमुळें बांधलेल्या नगरांत राहतील. १८ इस्राएलाच्या संतानांतला प्रत्येक आपापलें वतन गावेल तोपर्यंत आझी आपल्या घरांस परत येणार नाहीं. १९ आणि आमचें वतन यादेंनेच्या अलिकडे उगवतेस आझास प्राप्त झालें झणून आझी त्यांच्यासंगतीं यादेंनेच्या पलिकडे आणि पुढें वतन घेणार नाहीं.” २० मग मोशेने त्यांस सांगितलें, “जर तुझी ही गोष्ट कराल, जर तुझी लढायास परमेश्वरापुढें हत्यारबंद व्हाल. २१ झणजे, परमेश्वर आपल्यापुढून आपले शत्रू वतनांतून घालवील, तोपर्यंत सर्व तुझी यादेंनेच्या पलिकडे जाऊन, परमेश्वरापुढें हत्यारबंद राहाल, २२ आणि देश परमेश्वरापुढें स्वाधीन केला जाईल, तर त्यानंतर तुझी परत येऊन परमेश्वराजवळ व इस्राएलाजवळ निदोषी व्हाल, आणि हा देश परमेश्वरापुढें तुमचें वतन असा होईल. २३ परंतु जर तुझी तसें न कराल, तर पाहा, तुझी परमेश्वराजवळ दोषी आहां, आणि तुझी आपलें पाप जाणा, कां तर त्याला तमचा शोध लागेल. २४ तुझी आपल्या बाळकांसाठीं नगरे आणि आपल्या कळपांसाठीं कोंडाळीं बांधा, आणि तुमच्या तोंडांतून जें निघालें तें करा.” २५ तेव्हां गादाच्या वंशस्थानी व रऊबेनाच्या वंशस्थानी मोश्याजवळ असें सांगितलें कीं, “जसी आमच्या धन्याने आज्ञा दिली, तसें तुझे सेवक करितील. २६ आमचीं बाळकें, आमच्या वायका,

आमचीं गुरें, व आमचे सर्व पशू एथें गिला-
दांतल्या नगरांत राहतील; २७ परंतु जसें आ-
मच्या धन्याने सांगितलें, तसें तुझे सर्व सेवक सै-
न्यरूपें हत्यारबंद होऊन परमेश्वरापुढें लढाया-
साठीं पलिकडे जातील.” २८ मग त्याविषयीं
मोश्याने एलाजार याजकाला व नूनाचा पुत्र यहो-
शवा याला व इस्राएलाच्या संतानांतल्या वंशा-
च्या मुख्य वडिलांस आज्ञा दिली. २९ आणि
मोश्याने त्यांस सांगितलें, “जर सर्व गादाचे वंश-
स्थ व रजबेनाचे वंशस्थ लढायामाठीं हत्यारबंद
होऊन परमेश्वरापुढें तुमच्यासंगतीं यादेंनेच्या
पलिकडे येतील, आणि देश तुमच्यापुढें स्वाधीन
केला जाईल, तर तुम्ही त्यांस गिलाद प्रांत वतन
करून द्या. ३० परंतु जर ते हत्यारबंद होऊन
तुमच्यासंगतीं पलिकडे न येतील, तर त्यांनी तुम-
च्यामध्ये खनान देशांत वतन घ्यावें.” ३१ तेव्हां
गादाच्या वंशस्थानी व रजबेनाच्या वंशस्थानी
असें उत्तर केलें कीं, “जसें परमेश्वराने तुझ्या
चाकरांस सांगितलें, तसें आम्ही करूं. ३२
आम्ही हत्यारबंद होऊन परमेश्वरापुढें पलिकडे
खनान देशास जाऊं; परंतु आमचें वतनधन या-
देंनेच्या अलिकडे आम्हास मिळावें.” ३३ मग
मोश्याने गादाच्या वंशस्थांस व रजबेनाच्या वंश-
स्थांस व योसेफाचा पुत्र मनाशे याच्या अर्धा
वंशास अमो-यांचा राजा सीहोन याचें राज्य, व
बाशानाचा राजा ओग याचें राज्य, असा देश
त्याच्या सीमांतलीं नगरें, झणजे देशाच्या चहुं-
डलीं नगरें, यांसुद्धां दिल्या. ३४ मग गादाच्या
वंशस्थानी दीबोन, व अटारोथ, अरवेर; ३५ व
आटरोथ, शोफान, व याजेर, व यगबहा. ३६
व बेथनिम्ना, व बेथहारान, असीं बंदिस्तीचीं न-
गरें, आणि कळपाचीं कोंडाळीं बांधिलीं. ३७ आ-
णि रजबेनाच्या वंशस्थानी, हेशबोन व एलाले व
क्रियाथाइम, ३८ व नेबो, व बाल्मौन (त्यांचीं नांवें
फिरविलीं असतां) व सिबमा, असीं बांधिलीं; आणि
जीं नगरें त्यांनी बांधिलीं, त्यांवर निराळीं नांवें
ठेविलीं. ३९ आणि मनाश्याचा पुत्र माखीर
याच्या वंशस्थानी गिलादास जाऊन तो घेतला,
आणि त्यांतले अमोरी घालविले. ४० आणि
मोश्याने मनाश्याचा पुत्र माखीर याला गि-

लाद दिला; मग तो त्यांत राहिला. ४१ आणि
मनाश्याचा पुत्र हाईर याने जाऊन त्याचें गांव
घेतलें, आणि त्याला हावोययाईर झटलें. ४२
नोबाह यानेहि जाऊन कनाथ व त्याचीं खेडीं
घेतलीं, आणि त्याला नोबाह असें आपलें नांव
ठेविलें.

अध्याय ३३.

जीं इस्राएलाचीं संतानें मोश्याच्या व आहरो-
नाच्या योगें त्यांच्या सैन्याप्रमाणें भिसर दे-
शांतून निघालीं होती, त्यांचे मुकाम असे होते. १
कां कीं परमेश्वराच्या सांगण्याप्रमाणें मोश्याने
त्यांच्या मजली त्यांच्या मुकामांप्रमाणें लिहिल्या
आहेत; तर त्यांच्या मजलांप्रमाणें त्यांचे मुकाम
असे. २ आणि पहिल्या महिन्यांत पहिल्या
महिन्याच्या पंधराव्या दिवसीं वल्हाडण सणाच्या
दुसऱ्या दिवसीं इस्राएलाचीं संतानें रामसेसापासून
निघून उंच हाताने सर्व भिसऱ्यांच्या देखतां बा-
हेर आलीं. ३ तेव्हां भिसरी प्रेतें पुरीत होवें,
कारण कीं परमेश्वराने त्यांचे सर्व ज्येष्ठ पुत्र
मारिले होते, आणि त्यांच्या देवांवर परमेश्वराने
न्याय केले होते. ४ आणि इस्राएलाचीं संतानें
रामसेसापासून निघून सुकोथांत उतरलीं. ५
मग सुकोथापासून निघून रानाच्या काठीं एथाम
तेथें उतरलीं. ६ मग एथामापासून निघून बाल-
जफोनासमोर जें हीरोथ त्याच्या तोंडाजवळ व-
ळून मिगदोलासमोर उतरलीं. ७ मग तीं हीरो-
थाच्यासमोरून निघून समुद्रामधून पार होऊन
रानांत आलीं; मग एथाम रानांत तीन दिवसांची
वाट चालून मारा यांत उतरलीं. ८ मग मार्या-
पासून निघून एलीमास आलीं, आणि एलीमांत
पाण्याचे बारा झरे व सत्तर खारीक झाडे होती,
आणि तेथें उतरलीं. ९ मग एलीमापासून
निघून सूफसमुद्राजवळ उतरलीं. १० मग सूफ
समुद्राजवळून निघून सीन रानांत उतरलीं.
११ मग सीन रानांतून निघून दफका यांत उत-
रलीं. १२ मग दफक्यापासून निघून आलू-
शांत उतरलीं. १३ मग आलूशापासून निघून
रफीदीमांत उतरलीं, आणि तेथें लोकांस प्यायास
पाणी नव्हतें. १४ मग रफीदीमापासून निघून

सीना रानांत उतरली. १६ मग सीना राना-
पासून निघून किब्रोथहात्रावांत उतरली. १७
मग किब्रोथहात्रावापासून निघून हजेरोथांत
उतरली. १८ मग हजेरोथापासून निघून रि-
थमा यांत उतरली. १९ मग रिथम्यापासून
निघून रिम्मोनपारेजांत उतरली. २० मग रि-
म्मोनपारेजापासून निघून लिबना यांत उतरली. २१
मग लिबनापासून निघून रिस्ता यांत उतरली.
२२ मग रिस्थापासून निघून कहेलाथा यांत उत-
रली. २३ मग कहेलाथापासून निघून शाफार
डोंगराजवळ उतरली. २४ मग शाफार डोंग-
राजवळून निघून हरादा यांत उतरली. २५ मग
हरादापासून निघून माकहेलोथांत उतरली. २६
मग माकहेलोथापासून निघून ताहाथांत उतरली.
२७ मग ताहाथापासून निघून ताराहात उतरली.
२८ मग ताराहापासून निघून मिथका यांत उ-
तरली. २९ मग मिथक्यापासून निघून हाश्मो-
ना यांत उतरली. ३० मग हाश्मोन्यापासून नि-
घून मोसरोथांत उतरली. ३१ मग मोसरोथा-
पासून निघून बेनेयाकाना यांत उतरली. ३२
मग बेनेयाकानापासून निघून होरहागिदगा-
दांत उतरली. ३३ मग होरहागिदगादापासून
निघून एराथा यांत उतरली. ३४ मग एट-
बाथापासून निघून आब्रोना यांत उतरली. ३५
मग आब्रोनापासून निघून एज्जोनगाबेरांत उत-
रली. ३६ मग एज्जोनगाबेरापासून निघून जीन
गन हणजे कादेश यांत उतरली. ३७ मग
कादेशपासून निघून अदोम देशाच्या सीमेंतल्या
होर डोंगराजवळ उतरली. ३८ तेव्हां आह-
रान याबक परमेश्वराच्या सांगण्याप्रमाणें होर
डोंगरावर चढला, आणि इस्त्राएलाचीं संतानें मि-
सर देशांतून निघाल्यावर चालिसाव्या वर्षी पां-
चव्या महिन्याच्या पहिल्या दिवसीं तेथें मेला.
३९ आणि आहारोन होर डोंगरावर मेला, तेव्हां
तो एकशें तेवीस वर्षांचा होता. ४० आणि ख-
नाने रावा अराद जो खनान देशांत दक्षिणेस
पहल होता, त्याने इस्त्राएलाच्या संतानांच्या ये-
ण्याविषयी ऐकिलें. ४१ मग तो होर डोंगरापा-
सून निघून आल्मोना यांत उतरली. ४२ मग
आल्मोन्यापासून निघून पुनोनांत उतरली. ४३

मग पुनोनापासून निघून ओबोथांत उतरली. ४४
मग ओबाथापासून निघून मोवाबाच्या सीमेंतल्या
इथअबारीमांत उतरली. ४५ मग इमायापा-
सून निघून गादाच्या दीबोनांत उतरली. ४६
मग गादाच्या दीबोनापासून निघून दिब्लाथाइमा-
कडल्या आल्मोनांत उतरली. ४७ मग दिव्-
लाथाइमाकडल्या आल्मोनापासून निघून अबारी
डोंगरांमध्ये नवोपुढें उतरली. ४८ मग अब-
री डोंगरापासून निघून मोवाबाच्या अरण्यांत
परीहोजवळच्या यादेंनेवर उतरली. ४९ तेव्हां
मोवाबाच्या अरण्यांत यादेंनेवर नेथयाशिमाथा-
पासून आवेलिशिष्टीमापर्यंत उतरत होती.

५० आणि मोवाबाच्या अरण्यांत परीहोजव-
ळच्या यादेंनेवर परमेश्वराने मोश्याला असें
सांगितलें कीं, ५१ “तूं इस्त्राएलाच्या संतानांस
बोलून त्यांस सांग कीं, जेव्हां तुझी यादेंनेच्या
पलिकडे खनान देशांत जाल, ५२ तेव्हां तुझी
देशांतल्या सर्व राहणाऱ्यांस आपल्यापुढून घालवा,
आणि त्यांच्या सर्व चित्रांचा नाश करा; त्यांच्या
सर्व ओतीव मूर्तींचाहि नाश करा, आणि त्यांचीं
सर्व उंचस्थानें मोडून टाका. ५३ असे तुझी
तो देश वतन करून त्यांत राहा; कारण कीं तुझी
तो देश वतन करून घ्यावा झणून म्या तो तुझ्या-
स दिल्या आहे. ५४ आणि तुझी तो देश, आ-
पल्या कुळांप्रमाणें दैवखुणांनी वांटून घ्या; बहुतांस
बहुत वतन दे, आणि थोडक्यांस थोडे वतन दे;
जेथे ज्याची दैवखूण पडेल, तेथे त्याचें वतन व्हावें;
तुझी आपल्या पूर्वजांच्या वंशांप्रमाणें वतन घ्या.
५५ परंतु जर तुझी आपल्यापुढून देशांतल्या राह-
णाऱ्यांस वतनांतून न घालवाल, तर असें हो-
ईल कीं त्यांतले जे तुझी ठेवाल, ते तुमच्या डो-
ळ्यांत कुसळें असे, आणि तुमच्या कुसांत काटे
असे होतील; आणि ज्या देशांत तुझी राहाल,
त्यांत तुझ्यास त्रास देतील. ५६ मग असें हो-
ईल कीं जसें म्या त्यांचें करायामे योजिलें, तसें
तुमचें मी करीन.”

अध्याय ३४.

आणि परमेश्वराने मोश्याला असें सांगि-
तलें कीं, २ “तूं इस्त्राएलाच्या संतानांस

आज्ञा देऊन त्यांस सांग की, जेव्हा तुम्ही खानान देशांत आलां आहां, (जो देश तुम्हास वतनासाठी प्राप्त होईल, तो त्याच्या सीमासुद्धा खानान देश आहे). ३ तेव्हा तुमची दक्षिण बाजू जीन रा-नापासून अदोमाच्या कांठाकडे व्हावी; छणजे तुमची दक्षिण सीमा पूर्वेस जो मीठ समुद्र त्याच्या शेटापासून व्हावी. ४ मग तुमची ती सीमा आक्राब्दीमाच्या चढण्याच्या दक्षिणेकडून वळून पुढे जीनास जावी; मंतर तिच्या गती कादेश-बाण्याच्या दक्षिणेकडून व्हाव्या; मग ती हजार-आदारास जाऊन पुढे आज्मोनास जावी. ५ मग ती सीमा आज्मोनापासून मिसरी नदीपर्यंत व-ळावी; अशा तिच्या गती समुद्रापर्यंत व्हाव्या. ६ आणि पश्चिम सीमा, तर मोठा समुद्र तुम्हास सीमा व्हावा; तीच तुमची पश्चिम सीमा व्हावी. ७ आणि तुमची उत्तर सीमा असी व्हावी कीं तुम्ही आपल्यासाठी मोठ्या समुद्रापासून होर डों-गरापर्यंत खुणा करा. ८ होर डोंगरापासून ह-माथाच्या वाटेस खुणा करा, मग त्या सीमेच्या गती जदादापर्यंत व्हाव्या. ९ मग ती सीमा जिफोनास जावी, आणि तिच्या गती हजारएना-नापर्यंत व्हाव्या; असी तुमची उत्तर सीमा व्हा-वी. १० आणि तुम्ही आपल्या पूर्वेकडल्या सी-मेसाठी हजारएनानापासून शफामापर्यंत खुणा करा. ११ मग ती सीमा शफामापासून आह-नाच्या पूर्वेकडून रिबला तेथवर उतरावी; नंतर ती सीमा उतरून पूर्वेकडल्या किन्नरेथ समुद्राच्या कांठापर्यंत पोहंचावी. १२ मग ती सीमा खाली यादेंनेजवळ जावी, आणि तिच्या गती मिठाच्या समुद्रापर्यंत व्हाव्या; हा देश त्याच्या चहुंकडल्या सीमांप्रमाणे तुमचा व्हावा." १३ तेव्हा मो-श्याने इस्राएलाच्या संतानांस असी आज्ञा दिली कीं, तुम्ही जो देश देवखुणाने वांटून वतनाचा क-रावा, छणजे नऊ वंशांस व अर्ध्या वंशास द्यावा, छणून परमेश्वराने आज्ञा दिली आहे, तो हाच. १४ कारण कीं रडबेनाच्या संतानाच्या वंशाने आपल्या पूर्वजांच्या घराण्याप्रमाणे आपले वतन घेतले; आणि गादाच्या संतानाच्या वंशाने आपल्या पूर्वजांच्या घराण्याप्रमाणे व मनाश्यी-च्या अर्ध्या वंशाने घेतले आहे. १५ दोन वंश

व अर्धा वंश यांनी यरीहोजवळच्या यादेंनेच्या अलिकडे पुढच्या ठिकाणी उगवतेस आपले वतन घेतले आहे."

१६ आणि परमेश्वराने मोश्याला असे सा-ंगितले कीं, १७ "ज्या माणसाने तो देश वतन-रूपे तुम्हास वांटून द्यावा, त्याचीं नावे हीच कीं, एलाजार याजक व नूनाचा पुत्र बहीदावा. १८ आणि देश वतनरूपे वांटायसाठी तुम्ही प्रति वं-शाचा एक एक अधिकारी घ्या. १९ आणि त्या माणसांचीं नावे हीच, यहूदाच्या वंशासाठी षफु-न्याचा पुत्र कालेब; २० आणि शिमोनाच्या संतानांच्या वंशासाठी आम्मीहूदाचा पुत्र शमु-वेल; २१ बव्यामीनाच्या वंशासाठी किसलै-नाचा पुत्र अलीदाद; २२ आणि दानाच्या संतानांच्या वंशासाठी अधिकारी यग्लीया पुत्र बुकी; २३ योसेफाच्या संतानांतला मनासो याच्या संतानांच्या वंशासाठी अधिकारी एकोदा-चा पुत्र हानियेल; २४ आणि एफ्राइमाच्या संतानांच्या वंशासाठी अधिकारी शिफ्टानाचा पुत्र कमवेल; २५ आणि जबुलुन्याच्या संतानांच्या वंशासाठी अधिकारी पर्णाखाचा पुत्र अलीज-फान; २६ आणि इस्साखाराच्या संतानांच्या वंशासाठी अधिकारी आग्जानाचा पुत्र पाल्टि-येल; २७ आणि आशेराच्या संतानांच्या वंश-साठी अधिकारी शलेमीचा पुत्र अहीहूद; २८ आणि नाफ्ताली याच्या संतानांच्या वंशासाठी अधिकारी आम्मीहूदाचा पुत्र पदाहेल." २९ इस्राएलाच्या संतानांस खानान देश वतनरूपे वा-ंटून द्यावा छणून परमेश्वराने ज्यांस आज्ञा दिली ते हेच.

अध्याय ३५.

आणि मोवाबाच्या अरण्यांत यरीहोजवळच्या यादेंनेवर परमेश्वराने मोश्याला असे सांगितले कीं, २ "तुम्ही इस्राएलाच्या संतानांस असी आज्ञा दे कीं, ज्यांनी आपल्या वतनांतून लोव्यांस वस्तीसाठी नगरे द्यावीं, आणि त्या नगरांच्या चहुं-डले शिवार तुम्ही लोव्यांस द्या. ३ मग तीं नगरे त्यांच्या वस्तीसाठी व्हावीं, आणि त्यांकडले शिवार त्यांच्या गुरासाठी व त्यांच्या बाढाळांसाठी, आणि

त्यांच्या सर्व पशूसाठी व्हावे. ४ आणि जे शिवार तुझी लेव्यांस द्याल, ते चहुंकडे नगराच्या गांव-दुसापासून हजार हात बाहेर असावे. ५ आणि तुझी नगरबाहेरच्या पूर्वेकडे दोन हजार हात, आणि दक्षिणेकडे दोन हजार हात, आणि पश्चिमेकडे दोन हजार हात, आणि उत्तरेकडे दोन हजार हात, असे मोबा, आणि मध्यांत नगर असावे; हेच त्यांच्यासाठी नगराचे शिवार व्हावे. ६ आणि जी नगरे तुझी लेव्यांस द्यावी, त्यातील आश्रयाची साहा नगरे असावी, असीं की ज्याने जीव वेचला, त्याने त्यांत पळून जावे; आणि त्यांत जीव वेचलास नगरे द्या. ७ जी नगरे तुझी लेव्यांस द्यावी, ती सर्व अहेताळीस नगरे; ती त्यांच्या शिवारांसुद्धा द्या. ८ आणि इस्राएलाच्या संतानांच्या वतनांतून ती नगरे असीं द्या कीं वतनांतून बहुत आणि थोडक्यांतून थोडकी द्या; जे वतन ते पावतील, त्यांतून एकेकाने आपल्या वतनाच्या परिमाणप्रमाणे आपली कांही नगरे लेव्यांस द्यावी.

९ आणि परमेश्वराने मोश्याला असे सांगितले की, १० "तुं इस्राएलाच्या संतानांस बोलावून त्यांस सांग की, 'जेव्हा तुझी पादनेच्या पलिकडे खान देशांत जाल ११ तेव्हा तुमच्यासाठी आश्रयाची नगरे व्हावीं झणून तुझी आपल्यासाठी नगरे असीं नेमून ठेवा कीं ज्याने चुकून जीव वेचला, असा हत्या करणारा त्यांत पळून जाय. १२ असीं ती नगरे सूड घेणाऱ्यापासून आश्रयासाठी तुझास व्हावीं, आणि ज्याने जीव वेचला, तो त्यासाठी सभेपुढे उभा राहील तो परत न मरावा. १३ असीं जी नगरे तुझी द्यावीं, त्यांनी साहा नगरे तुमच्यासाठी आश्रयाची व्हावीं. १४ तुझी पादनेच्या अलिकडलीं तीन नगरे द्या, आणि खान देशांतलीं तीन नगरे द्या; ती आश्रयाची नगरे व्हावीं. १५ इस्राएलाच्या संतानांसाठी व विदेशासाठी व त्यांमध्ये प्रवासी, यासाठी ती साहा नगरे आश्रयाची व्हावीं; यासाठी की कोणी चुकून मनुष्याला मारिले असता त्याने तेथे पळून जावे. १६ परंतु जर कोणी मोसदी शस्त्राने कोणाला असे हाणितो की तो मरतो, तर तो घातक आहे; घातकाला मारावेच

मारावे. १७ आणि हातच्या ज्या धोंड्याने मरण व्हावे, तो जर कोणी कोणाला असा हाणितो की तो मरतो, तर तो घातक आहे; घातकाला मारावेच मारावे. १८ किंवा ज्या लांकडाच्या हातशस्त्राने मरण व्हावे, तेणेकडून कोणी कोणाला असे हाणितो की तो मरतो, तर तो घातक आहे; घातकाला मारावेच मारावे. १९ रक्तपाताचा सूड घेणाऱ्याने घातकाला जिवें मारावे; जेव्हा याची त्याची गाठ पडेल, तेव्हा त्याने याला जिवें मारावे; २० आणि जर कोणी कोणाला द्वेषाने लोटितो, किंवा टपून कोणावर कांही असे टाकितो की तो मरतो; २१ किंवा कोणी वैरेंकरून आपल्या हाताने कोणाला असे हाणितो की तो मरतो, तर तो हाणणारा मरावाच मरावा; तो घातक आहे; रक्तपाताचा सूड घेणाऱ्याने घातकाची गाठ पडेल तेव्हाच त्याला जिवें मारावे. २२ परंतु जर कोणी कांही वैर नसता कोणाला अकस्मात् लोटितो, किंवा टपण्यावांचून कांही शस्त्र कोणावर टाकितो; २३ किंवा त्याचा वैरी नसून त्याचे वाईट न इच्छून त्याला न पाहून, जेणेकडून मरे असा कांही धोंडा जर तो त्यावर टाकितो आणि तो मरतो, २४ तर सभेने हाणणारा व रक्तपाताचा सूड घेणारा यांमध्ये या नेमाप्रमाणे निवाडा करावा. २५ आणि सभेने अशा घातकाला रक्तपाताचा सूड घेणाऱ्याच्या हातांतून सोडवावे, आणि तो आपल्या आश्रयाच्या ज्या नगरांत पळून गेला होता, तिकडे सभेने माघारा फिरवावा; आणि ज्या मुख्य याजकाला पवित्र तेलाने अभिषेक झाला, त्याच्या मरणापर्यंत त्याने तेथे राहावे. २६ परंतु जर घातक जेथे पळून गेला होता, त्या आपल्या आश्रयी नगराच्या सीमेबाहेर कधीच जाईल, २७ आणि आपल्या आश्रयी नगराच्या सीमेबाहेर रक्तपाताच्या सूड घेणाऱ्याला सांपडेल, आणि रक्तपाताचा सूड घेणारा त्या घातकाचा घात करील, तर त्याला हत्येचा दोष लागणार नाही; २८ कारण की त्याने आपल्या आश्रयाच्या नगरांत मुख्य याजकाच्या मरणापर्यंत राहायाचे होते; परंतु मुख्य याजकाच्या मरणानंतर घातकाने आपल्या वतनभूमीवर माघारें जावे. २९ तर हे विधी तुमच्या पिढीपरंपरा तुमच्या

सर्व वस्त्यांत तुझ्यास न्यायाचें बंधारण असे व्हावे. ३० ज्याने कोणीएकाला जिवें मारिलें त्या घातकाचा घात साक्षीदारांच्या सांगण्यावरून व्हावा; परंतु कोणावर एकाच साक्षीदाराची मरणाएवढी साक्ष न मानावी. ३१ आणि जो घातक मारण्यायोग्य आहे, त्याच्या जिवाविषयीं तुझी क्षमासाधन घेऊं नका, कारण कीं त्याला मारावेंच मारावें. ३२ आणि जो आपल्या आश्रयाच्या नगरांत पळून गेला, त्याने मुख्य आश्रयाच्या मरणापूर्वी देशांत राहायास माघारें जावें झणून तुझी क्षमासाधन घेऊं नका. ३३ आणि ज्या देशांत तुझी राहाल, तो तुझी भ्रष्ट करूं नका; कारण कीं रक्तपाताकडून देश भ्रष्ट होतो, आणि ज्या देशांत रक्तपात झाला, ज्याने तो केला त्याच्या रक्तपातावांचून त्या रक्तपाताविषयीं क्षमासाधन होत नाही. ३४ तर ज्या देशांत तुझी राहाल, ज्यामध्ये मी राहतों, त्याला तूं अशुद्ध करूं नको; कारण कीं मी परमेश्वर इस्राएलाच्या संतानांमध्ये राहतों.”

अध्याय ३६.

तेव्हां योसेफाच्या वंशाच्या कुळांत मनाक्ष्याचा पुत्र माखीर याचा पुत्र मिलाद, याच्या वंशाच्या कुळांतल्या वडिलांत जे मुख्य ते मोश्यापुढें आणि इस्राएलाच्या संतानांतल्या वडिलांत जे मुख्य अधिकारी त्यापुढें येऊन बोलले; २ त्यांनी झटलें कीं, “आमच्या प्रभूला परमेश्वराने आज्ञा दिली कीं, ‘तो देश देवखुणाने इस्राएलाच्या संतानांस वतनासाठीं द्यावा;’ आणि आमच्या प्रभूला परमेश्वराकडून आज्ञा असी झाली कीं, ‘आमचा भाऊ जलफहाद याचें वतन त्याच्या कन्यांस द्यावें. ३ तर त्या इस्राएलाच्या संतानाच्या वंशांतल्या कोण्या वंशस्थांच्या स्त्रिया अशा झाल्यास, त्यांचें वतन आमच्या पूर्वजांच्या वतनांतून काढलें जाऊन, ज्याच्या त्या होतील त्यांच्या

वंशाच्या वतनांत लावलें जाईल, आणि आमच्या वतनांतून काढलें जाईल. ४ आणि बेह्रा इस्राएलाच्या संतानांस योबेल होईल, तेव्हां ज्याच्या त्या होतील त्यांच्या वंशाच्या वतनांत त्याचें वतन लावलें जाईल; असें त्याचें वतन आमच्या पूर्वजांच्या वंशाच्या वतनांतून काढलें जाईल.” ५ तेव्हां परमेश्वराच्या सांगण्यावरून मोश्याने इस्राएलाच्या संतानांस असी आज्ञा दिली कीं, “योसेफाचे वंशस्थ नीट बोलतात. ६ जी गोष्ट परमेश्वराने जलफहादाच्या कन्याविषयीं आज्ञेने सांगितली ती हीच कीं, त्यांच्या दिसण्यांत जे बरे, त्यांच्या त्या स्त्रिया व्हाव्या, केवळ आपल्या बापाच्या वंशांतल्या कुळांत त्या स्त्रिया व्हाव्या. ७ आणि इस्राएलाच्या संतानांचें वतन वंशांतून वंशांत न फिरावें; तर इस्राएलाच्या संतानांतल्या प्रत्येकाने आपल्या पूर्वजांच्या वंशाच्या वतनावर लगटून राहावें. ८ आणि प्रत्येक कन्येने इस्राएलाच्या संतानाच्या वंशांत वतन पावून आपल्या बापाच्या वंशांतल्या कुळांत कोणीएकाची स्त्री असें व्हावें; यासाठीं कीं इस्राएलाच्या संतानांतल्या प्रत्येकाने आपल्या पूर्वजांचें वतन पावावें; ९ आणि वतन एका वंशांतून दुसऱ्या वंशांत न फिरावें; तर इस्राएलाच्या संतानांच्या वंशांतल्या प्रत्येकाने आपल्या वतनावर लगटून राहावें.” १० जसी परमेश्वराने मोश्याला आज्ञा दिली, तसें जलफहादाच्या कन्यांनी केलें; ११ झणजे माहला, थिर्बा व हग्ला व मिल्का व नोवा, ह्या जलफहादाच्या कन्या आपल्या चुलत्याच्या पुत्रांच्या स्त्रिया झाल्या; १२ योसेफाचा पुत्र मनाशे याच्या संतानांच्या कुळांत स्त्रिया झाल्या, आणि त्यांचें वतन त्यांच्या बापाच्या कुळाच्या वंशांत राहिलें. १३ मोवाबाच्या अरण्यांत घरीहोबबच्या यादैनवर, ज्या आज्ञा व जे नेम परमेश्वराने मोश्याच्या योगें इस्राएलाच्या संतानांस लावून दिले ते हेच.

मोश्याने लिहिलेले पांचवे पुस्तक;

द्वयजे

अनुवाद.

अध्याय १.

या देशाच्या पलिकडे सपाटीतल्या रानांत सूफा-
च्या समोर पारान व तोफेल व लाबान व
हबोथ व डीजाहाब यांमध्ये ज्या गोष्टी मोश्याने
सर्व इस्राएलास सांगितल्या त्या पुढे लिहिल्या
आहेत. २ होरेवापासून सेईर डोंगरावरून का-
देशापर्यंत अकरा दिवसांची वाट होती. ३
तेव्हा चाळिसाव्या वर्षातल्या अकराव्या महिन्या-
च्या पहिल्या दिवसीं असें झालें कीं ज्याप्रमाणें
परमेश्वराने मोश्याला इस्राएलाच्या संतानां-
साठी आज्ञा दिल्या होत्या, त्या सर्वांप्रमाणें त्याने
त्यास सांगितलें. ४ त्याने अमोन्यांचा राजा
सीहोन जो हेझोनान राहत होता, आणि हाशा-
नाचा राजा ओग जो एद्रैतल्या आष्टारोथांत
राहत होता त्याला मारिल्यावर, ५ यादनेच्या
पलिकडे यांबाब देशांत मोशे हें शास्त्र असें
सांगू लागला कीं, “आमचा देव परमेश्वर याने
होरेवाजवळ आम्हास असें सांगितलें कीं, ६ या
डोंगराजवळ तुमचें राहणें पुरें झालें. ७ तुम्ही
आलें ठिकाण सोडून मागे फिरा, आणि अमो-
न्याच्या डोंगरावर व त्याच्या सर्व वस्तींस रानांत
होरेवटी व तळवटी व दक्षिण व खान्याच्या
देशांतल्या समुद्रांच्या तीरास व लबानोन व जी
मोशे नदी फराथ नदी, तेथवर चला. ८ पाहा,
या जो देश तुमच्यापुढें ठेविला आहे; जो देश
परमेश्वराने तुमच्या पूर्वजांजवळ, द्वयजे आ-
ब्राहाम व इसाक व याकोब यांजवळ शपथ वाहून
त्यास द्वयजे त्यांच्यामागे त्यांच्या संतानांस देऊं
केला, तो वतनासाठी घ्यावाला तुम्ही चला.”

९ मग त्या वेळेस मी तुम्हास असें बोललों
होतों कीं, “माझ्या एकल्याने तुम्हास वागवत नाहीं.
१० तुमचा देव परमेश्वर याने तुम्हास फार

वाढविलें, आणि पाहा तुम्ही आज गणनेने आका-
शांतल्या ताऱ्यांसारखे आहां. ११ तुमच्या पूर्व-
जांचा देव परमेश्वर याने तुम्ही जितके आहां
त्यापेक्षा हजारपट अधिक करावें, आणि जसें त्याने
तुम्हास वचन दिलें तसा तुम्हास आशीर्वाद द्या-
वा; १२ माझ्या एकल्याने तुमची खटपट व तुमचा
भार व तुमचें भांडण कसें वागवेल? १३ ज्ञानी
व बुद्धिमंत, आणि तुमच्या वंशानी जाणलेले असे
पुरुष तुम्ही आपल्यासाठी निवडून द्या; द्वयजे
मी ते तुमचे अधिकारी करीन. १४ तेव्हां तुम्ही
मला असें उत्तर दिलें कीं, जी गोष्ट त्यां करा-
याला सांगितली ती उत्तम आहे. १५ यास्तव म्या
ज्ञानी व जाणलेले असे तुमच्या वंशांतले मुख्य पु-
रुष घेतले, आणि ते हजारांचे सरदार व शंभरांचे
सरदार व पन्नासांचे सरदार व दाहांचे सरदार,
व तुमच्या वंशाचे कारभारी, असे तुम्हावर अधि-
कारी करून ठेविले. १६ आणि त्या वेळेस म्या
तुमच्या न्यायाधीशांस असी आज्ञा दिली कीं तुम्ही
आपल्या भावांच्या फिर्यादी ऐका, आणि माणूस
व त्याचा भाऊ व त्याजवळचा प्रवासी यांमध्ये
यथार्थ न्याय ठरवा. १७ तुम्ही न्याय करण्यांत
पक्षपात करूं नका, लाहान मोठा यांचें एकसा-
रिखेंच ऐका; कोणीएकाचें भय धरूं नका, कारण
कीं जो न्याय तो देवाकडला आहे, आणि जी
गोष्ट तुम्हास अवघड ती माझ्याजवळ येऊन सांगा,
द्वयजे मी ती ऐकेन. १८ आणि ज्या अवघ्या
गोष्टी तुम्ही कराव्या, त्या म्या त्या वेळेस तुम्हास
आज्ञेने सांगितल्या.

१९ मग जसी आमचा देव परमेश्वर याने
आम्हास आज्ञा दिली, तसें आम्ही होरेव सोडून
अमोन्याच्या डोंगरावरल्या वाटेवर जें मोठें व भ-
यंकर रान तुम्ही पाहिलें, त्या अवघ्यातून आम्ही
चालून कादेशापर्यंत येऊन पोहेंचलों. २०

तेव्हां म्या जुझास असें सांगितलें कीं, जो अमो-
न्याचा डोंगर आमचा देव परमेश्वर याने आ-
द्यास दिल्ला आहे, तेथवर तुझी आलां आहां.
२१ पाहा, तुझा देव परमेश्वर याने तुझ्या स्वा-
धीन देश केला आहे; जसें तुझ्या पूर्वजांचा देव
परमेश्वर याने तुला सांगितलें, तसें तूं चढून व-
तनासाठीं घे; मिजं नको, आणि धाबळं नको.

२२ तेव्हां तुझी सर्व भाड्याजवळ येऊन बोललां
कीं, आझी आपल्यापुढें माणसें पाठवूं कीं त्यांनी
आमच्यासाठीं तो देश ओढून पाहारा, आणि आ-
झी कोणत्या वाटेने चढून जावें, आणि कोणत्या
स्मराकडे येऊं, याविषयी त्यांनीं माघारें येऊन आ-
मच्याजवळ वर्तमान सांगवें. २३ तेव्हां ती गोष्ट
मला बरी वाटली, यास्तव म्या प्रति वंकाचा एक
पुरुष, असीं तुमच्यांतलीं बारा माणसें घेतलीं. २४
तेव्हां तीं हिंडव जाऊन डोंगरवटीवर चढून ए-
न्कोल ओढ्यापर्यंत गेलीं; असा ध्यानी तो देश
शोधून पाहिला. २५ आणि त्यांनी आपल्या हा-
तीं त्या देशांतलीं कांहीं फळे घेऊन त्यांनीं आम-
च्याजवळ आणिलीं, आणि आमच्याजवळ माघारें
येऊन असें वर्तमान सांगितलें कीं, आमचा देव
परमेश्वर जो देश आद्यास देत आहे, तो
चांगला आहे. २६ तथापि तुझी वर आयास
मान्य न होऊन आमचा देव परमेश्वर याच्या
आज्ञेवरून गेलें. २७ आणि तुझी आपल्या
राहोत्यांत कुरकुर करित घाटलें कीं, “परमेश्व-
राने आमचा देश केवळ घापून आमचा नाश
करावासाठीं आद्यास अमोन्याच्या हातांत कायमस-
त्याने आद्यास मिसर देशांतून काढिलें आहे.
२८ आझी वर कोणीकडे जावें! आमच्या भा-
वांनीं आमचें अंतःकरण अधीर केले आहे; त्याची
सांगितलें कीं, आपल्यापेक्षा ते लोक मोठे आणि
ठंच; नमरेहि पोटी आणि आकाशीं लागून बंदि-
स्तीचीं आहेत, आपलीं धनेकाचें संताप आझी
तेथें पाहिलें. २९ तेव्हां मी तुझास बोललों,
तुझी आज्ञा नका, त्यास मिळव नका. ३०
तुमचा देव परमेश्वर जो तुमच्यापुढें पावतो
तो तुमच्यासाठीं लढाई करील; ३१ कदा,
जेर त्याने तुमच्या देशांत मिसरसत आणि या-
ज्यांत तुमच्यासाठीं जो आपणें केले आमच्यानें

कां वर त्यां पाहिलें कीं जसा माणूस आपला पुत्र
वाहतो तसें, जो सर्व वाट तुझी चालून या ठिग-
णापर्यंत पोहंचलां, तिजवर तुझा देव परमेश्वर
याने तुला वाहिलें आहे.’ ३२ तथापि त्या
गोष्टीविषयीं तुझी आपला देव परमेश्वर यावर
विश्वासी नव्हता. ३३ तो तुझासाठीं उतरण्याचें
मिठकाण वाटेंत पाहारास आणि ज्या वाटेने तुझी
चालावें, ती तुझास दाखवायास रात्री अर्धीत व
दिवसां दगांत तुमच्यापुढें राहून चालत होता.

३४ तेव्हां परमेश्वराने तुमचें बोलणें ऐकिलें,
यास्तव त्यानें रामें भरून असीं शपथ वाहिली
कीं, ३५ जो चांगला देश म्या तुमच्या पूर्वजांस
शपथने देऊं केला, त्याला या दुष्ट पिढीच्या मा-
णसातील कोणीएक निश्चयें पाहणार नाहीं. ३६
घफुनन्याचा पुत्र कालेब तो मात्र त्याला पाहिल;
ज्या देशांत तो मेला होता, तो त्याच्या व त्याच्या
संतानांस मी देईनच, कारण कीं तो सर्वविषयीं
परमेश्वराच्या अनुसरून चालला. ३७ अ-
पली तुमच्यामुळें परमेश्वराने मजवर विगृह
होऊन सांगितलें, ‘तुम्ही तेथें पोहंचणार नाहींस.
३८ परंतु नूनाचा पुत्र यहोशाबा जो तुझ्यापुढें
उभा असेलो, तो तेथें पोहंचेल; तूं त्याला घेयें
दे, कां तर तो तें वतन इसराएलास देवतील. ३९
अणि तुमचीं बाळकें, ज्याविषयीं तुझी घाटलें
कीं, ‘लुटीचीं होतील,’ तुमचीं लेकरेहि कीं त्या
दिवसीं जेरे किंवा वाहेट जाणत नव्हतीं, तींच तेथें
पोहंचतील; मी त्यांस तो देश देईन, आणि तीं
तें वतन पावतील. ४० परंतु तुझी आज्ञा फारा,
अणि रानांत स्फुसमुद्राच्या वाटेस मुकाम करित
आ. ४१ तेव्हां तुझी मला असें उत्तर दिलें
कीं, ‘आझी परमेश्वराजवळ पाप केले आहे;
तथापि आमचा देव परमेश्वर याचे ज्या आज्ञा
आद्यास दिल्या, त्या अवघ्यांमार्गेणें आझी वर
जमन लढूं.’ मज तुझी आयालीं लढायाचीं
हत्कारें ओढून डोंगरावर उद्यायास सिद्ध झालें.
४२ तेव्हां परमेश्वराने मला असें सांगि-
तलें कीं, ‘तूं त्यांस सांग, मी तुमच्यांमार्गेणें नाहीं;
यास्तव तुझी जादू मला आणि लढूं नका; लढलां,
जेर तुझी आपलास लागूं नकरले असलें.’ ४३ अर्धें
मज तुझास सांगितलें; परंतु तुझी नव्हता वर-

मेश्वराच्या आज्ञेविरुद्ध केलें; असे तुझी उन्मत्त होऊन डोंगरावर चढलां. ४४ मग त्या डोंगरावर राहणारे अमोरी तुझ्यास लढायास निघाले; आणि ते तुझ्यास मारीत सेईरांतल्या हर्म्यांपर्यंत मधमाशासारखे तुमच्या पाठीस लागले. ४५ तेव्हां तुझी माघारें येऊन परमेश्वरापुढें रडलां; त्यापि परमेश्वराने तुमचा शब्द ऐकिला नाहीं, आणि तुमच्याकडे कान लाविला नाहीं. ४६ पास्तव जे दिवस तुझी कादेशांत वस्तीस राहिला, ते दिवस बहुत होते.

अध्याय २.

तेव्हां जसें परमेश्वराने मला सांगितलें होतें, तसें आझी मागें फिरून रानांत सूफसमुद्राच्या कांठें निघालों, आणि बहुत दिवस सेईर डोंगराभोंवतीं फिरत होतो. २ तेव्हां परमेश्वराने मला असें सांगितलें कीं, ३ “या डोंगराभोंवतें तुमचें फिरणें पुरें झालें; उत्तरेकडे तुझी आपले फिरा. ४ आणि तूं लोकांस असी आज्ञा दे कीं, एसावाचीं संतानें तुमचे भाऊ जे सेईरांत राहतात त्यांच्या सीमेवृत्त तुझ्यास जायाचें आहे, आणि ते तुझ्यास मितील; तर तुझी फार संभाळा. ५ त्यांस विरुद्ध करूं नका, कारण कीं मी तुझ्यास त्यांच्या देशांतली भूमि पाडलमराहि देणार नाहीं; कां कीं म्या सेईर डोंगर एसावाला वतन करून दिल्या आहे. ६ तुझी खायासाठीं त्यांजवळून धन्न पैका देऊन विकत घ्या, आणि तुझी प्यायासाठीं त्यांजवळून पैका देऊन विकत घ्या. ७ कां तर तुझ्या हातच्या सर्व कार्यांत तुझा देव परमेश्वर याने तुला आशीर्वाद दिल्या आहे, या मोठ्या रानांत तुजें चालणें त्याला माहीत आहे; हा बावीस वर्षे तुझा देव परमेश्वर तुजें अनुकूल आहे; तुला काहीं उणें झालें नाहीं. ८ असे सेईरांत राहणारे एसावाचें संतान आगचे भाऊ त्यांजवळून सपाटीच्या वाटेने एसावावरून व एज्योनगाबरावरून आझी पार गेली; तेव्हा आझी वळून मोवाबाच्या रानांतल्या वाटेनें आलों. ९ आणि परमेश्वराने मला सांगितलें, तूं मोवाबासीं वर करूं नको, आणि नाहीं लढाई करूं नको; कारण कीं त्यांच्या दे-

शांतलें वतन मी तुला देणार नाहीं; कां कीं म्या आर लोटाच्या संतानांस वतन करून दिल्या आहे. १० पूर्वीं एमी त्यांत राहत होते; ते लोक मोठे व बहुत आणि अनाक्यांच्या सारखे उंच होते. ११ अनाक्यांच्या सारखे तेहि रफाईं मोजले गेले, परंतु मोवाबी त्यांस एमी क्षणतात. १२ आणि सेईरांत पूर्वीं होरी राहत होते, परंतु एसावाच्या संतानानीं त्यांस आपल्यापुढून वतनांतून घालवून त्यांचा नाश केला, आणि त्यांच्या ठिकाणीं वस्ती केली; जसें इस्राएलानीं आपल्यास परमेश्वराने जो देश वतनासाठीं दिल्या होता याविषयीं केलें, तसें. १३ मग असी आज्ञा झाली कीं, आतां तुझी आपले उठा, आणि जारेद ओढ्याच्या पलिकडे जा; मग आझी जारेद ओढ्याला वल्हाडून आलों. १४ तर ज्या दिवसीं आझी कादेशबाण्यापासून निघालों त्या दिवसापासून जारेद ओढ्याच्या अलिकडे आलों तोंपर्यंत अडतीस वर्षे भरलीं; तितक्यांत लडाऊ माणसांचीं सर्व पिढी, परमेश्वराने त्यांजवळ शपथ वाहिल्याप्रमाणें गोदामधून नाहींसी झाली. १५ कां कीं ते नाहींसे होत तोंपर्यंत गोटांतून त्यांचा क्षय करायला परमेश्वराच्या हातहि त्यांवर होता. १६ आणि लढायाचीं सर्व माणसें मरणाने लोकांतून नाहींसी झाल्यावर असें झालें कीं, १७ परमेश्वराने मला असें सांगितलें कीं, १८ तुला आज पलिकडे मोवाबाच्या सीमेवरून आराकडे जायाचें आहे. १९ आणि तूं आमोन्याच्या संतानांजवळून जातांना त्यांसीं भिडूं नको, त्यांस त्रासहि देऊं नको; कारण कीं मी आमोन्याच्या संतानांच्या देशांतलें वतन तुला देणार नाहीं, कां कीं म्या तो लोटाच्या संतानांस वतन करून दिल्या आहे. २० तोंहि रफाईं यांचा देश मोजला गेला; पूर्वीं रफाईं त्यांत राहत होते, परंतु आमोनी त्यांस जमजुम्मी क्षणत असतात. २१ ते लोक मोठे व बहुत आणि अनाक्यांसारखे उंच होते, परंतु परमेश्वराने त्यांचा नाश यांच्या समोर केला; यास्तव यानीं त्यांचें वतन घेऊन त्यांच्या ठिकाणीं वस्ती केली. २२ जसा त्याने सेईरांत राहणाऱ्या एसावाच्या संतानांसाठीं केला तसा, कां तर त्याने त्यांच्यासमोर होरी यांचा

नाश केला; यास्तव यांनी त्यांचे वतन घेऊन त्यांच्या ठिकाणी आजच्या दिवसापर्यंत वस्ती केली आहे. २३ आणि आम्ही जे हजेरीमात गाज्जा एथपर्यंत राहत होते, काफ्तोरानासून उत्पन्न झालेले काफ्तोरी, यांनी त्यांचा नाश करून त्यांच्या ठिकाणी वस्ती केली. २४ तुम्ही उठून निघा, आणि आणौन नदीच्या पलिकडे जा; पाहा, हे शबोनाचा राजा सीहोन जो अमोरी तो व त्याचा देश म्या तुझ्या हातीं दिल्या आहे; तूं त्यासी लढाई करून वतन घ्यायला लाग. २५ सर्व आकाशाखालचे लोक जे तुझे वर्तमान ऐकतील, त्यांच्या हृदयांत तुझे भय व तुझा धाक मी आजच्या दिवसी असा घालूं लागेन कीं ते तुझ्यापुढें कापून पाबरतील.

२६ तेव्हां म्या कदेमोथ रानापासून दूतांस हे-
शबोनाचा राजा सीहोन याजवळ पाठवून तहाच्या गोष्टी सांगितल्या कीं, २७ 'तूं आपल्या देशामधून मला जाऊं दे; मी सडकेच्या वाटेने चालतांना उजव्याकडे किंवा डाव्याकडे फिरणार नाहीं. २८ तूं मला खायाला अन्न पैका घेऊन विकत दे, आणि मला प्यायाला पाणी पैका घेऊन दे, मी केवळ पायानी पार जाईन. २९ जसें सेईरांत राहणाऱ्या एसावाच्या संतानानी आणि थारांत राहणाऱ्या मोवाब्यानी माझ्याजवळ केलें, तसें तूं कर; जो देश आमचा देव परमेश्वर आम्हास देत आहे त्यांत यादेंनेच्या पलिकडे मी जाईन तोंपर्यंत. ३० परंतु हे शबोनाचा राजा सीहोन याने आपल्या देशामधून आम्हास जाऊं दिलें नाहीं; कारण कीं तुझा देव परमेश्वर याने त्याचा स्वभाव कठीण केला होता, आणि त्याचे हृदय घट्ट केले होते; यासाठीं कीं तो जसा आजच्या दिवसी आहे, तसा तुझ्या हातीं याचा छणून. ३१ तेव्हां परमेश्वराने मला सांगितलें, 'पाहा, सीहोन व त्याचा देश तुझ्या स्वाधीन करूं लागलों, तूं त्याचा देश वतनासाठीं धरायला लाग. ३२ तेव्हां सीहोन आपल्या सर्व लोकांसुद्धां आम्हासी लढाई करायास याहाजापर्यंत बाहेर आला. ३३ आणि आमचा देव परमेश्वर याने तो आमच्या स्वाधीन दिल्या, यास्तव आम्ही तो व त्याचे पुत्र व त्याचे सर्व लोक यांस मारिलें. ३४

असीं आम्ही त्या वेळेस त्यांचीं सर्व नगरे घेतलीं; आणि सर्व नगरांसुद्धां, पुरुष व स्त्रिया व बाळकें यांचा विनाश केला; कोणी निभावलेला ठेविला नाहीं. ३५ केवळ पशू आणि जीं नगरे आम्ही घेतलीं, त्यांतलें जें लुटाऊ तें आम्ही आपन्मांसाठीं लुटून घेतलें. ३६ आणौन नदीच्या काठावर जें भरवेर, छणजे नदीवर जें नगर त्यापासून गिलादापर्यंतहि आमच्यापेक्षां दुर्गम असें एरहि शहर नव्हतें, आमचा देव परमेश्वर याने आमच्या स्वाधीन केलें. ३७ केवळ अम्पोनच्या संतानांचा देश, याब्बोक नदीचा सर्व कांठ व डोंगरवटीचीं नगरे, आणि जें काहीं आमचा देव परमेश्वर याने जिंकिलें, त्याजवळ तूं गेला नाहींस."

अध्याय ३.

"मग आम्ही फिरलों आणि वळून बाशानाच्या वाटेने वर गेलों, तेव्हां बाशानाचा राजा ओग आपल्या सर्व लोकांसुद्धां आम्हासी लढाई करायास एरेंजवळ बाहेर आला. २ तेव्हां परमेश्वराने मला सांगितलें, 'तूं त्याला भिडूं नको; कारण कीं म्या तो व त्याचे सर्व लोक व त्याचा देश तुझ्या स्वाधीन केला आहे; आणि जो हे शबोनांत राहणारा अम्पोन्यांचा राजा सीहोन याचे जसें त्यां केलें, तसें त्याचे तूं करील.' ३ यामप्रमाणें आमचा देव परमेश्वर याने बाशानाचा राजा ओग, आणि त्याचे सर्व लोक आमच्या हातीं दिले; आणि त्याचा कोणी निभावलेला राहिला नाहीं, इतकें आम्ही त्याला मारिलें. ४ आणि त्या वेळेस आम्ही त्याचीं सर्व नगरे घेतलीं; आम्ही त्यापासून घेतलें नाहीं, असें एरहि शहर राहिलें नाहीं; बाशानांतला ओग याचें राज्य साठ नगरांचें छणजे संपूर्ण आणौन प्रांत, एवढें होते. ५ डंच गांवकुसें, वेसी व अडसर याहींकरून तीं सर्व नगरे बंदोबस्ताचीं होती; त्यांखेरीज मोकळे गांव बहुतच होते. ६ तरी आम्ही त्यांचा विनाश केला; जसा हे शबोनाचा राजा सीहोन याचा केला, तसा सर्व नगरांतले पुरुष स्त्रिया व बाळकें यांचा विनाश केला. ७ परंतु सर्व पशू व नगरांचें जें लुटाऊ तें आम्ही

आपल्यासाठी लुटून घेतले. ८ असे त्या वेळेस यादेंनेच्या अलिकडे आर्णोन नदीपासून हेमोन डोंगरपर्यंत, जो देश तो आझी अमोन्यांचे दोन तरे यांच्या हातांतून घेतला. ९ लीदोनी हेमोनच्या सिरीन द्यणतात, आणि अमोरी त्याला सुनिर द्यणतात. १० सपाटीतलीं सर्व नगरे व सर्व गिलाद प्रांत आणि बाशानांत ओगाच्या राज्यांतलीं नगरे साल्खा व एद्रेई एथपर्यंत सर्व शाशन आझी घेतला. ११ तर बाशानाचा राजा ओग मात्र रफायांचा शेव उरला होता; शाहा, आचा पलंग लोखंडी पलंग होता; तो आमोनच्या संतानांच्या राज्यांत आहे कीं नाहीं? याची लवी पुरुषाच्या हाताने नऊ हात व त्याची तरी चार हात आहे. १२ तेव्हां आर्णोन नदीवर ते अनेक तेथून अलिकडला हा देश आझी त्या वेळेस वतन करून घेतला, आणि गिलाद डोंगराचा अर्धा भाग त्यांतल्या नगरांसुद्धां म्या रऊबेनी व गारी यांस दिल्या आहे. १३ आणि गिलादाचा उरलेला भाग व सर्व बाशान हे ओगाचे राज्य म्या मनाश्श्याच्या अर्ध्या वंशाला दिलें; सर्व बाशानासुद्धां सर्व आर्णोन प्रांत, तोच रफायांचा देश द्याटलेला आहे. १४ मनाश्श्याचा वंश पाईर याने सर्व आर्णोन प्रांत गधूयांच्या व माखीयांच्या सीमेपर्यंत घेतला, आणि आपल्या गांवावरून ते गांव आजच्या दिवसापर्यंत बाशानांतले पाईर गांव द्याटले आहेत. १५ आणि म्या माखीराला गिलाद दिल्या आहे. १६ असे रऊबेनी व गारी यांस गिलादापासून तिकडे आर्णोनच्या खोऱ्याचा मध्यभाग तीच सीमा तेथपर्यंत, आणि इकडे याब्बोक नदी आम्मेनाच्या संतानांची सीमा तेथपर्यंत इतका देश म्या दिल्या आहे. १७ आणि किन्नेरेयापासून सपाटीतला समुद्र द्यणवे मिठाचा समुद्र तेथपर्यंत जो यादेंन तीच सीमा असी सपाटी दिल्ली, आणि पूर्वेस पिस्र्यालाच्या उभ्यांपर्यंत इतका देश दिल्या.

१८ आणि म्या वेळेस म्या तुझ्यास असी आज्ञा दिल्ली कीं, तुमचा देव परमेश्वर याने तुझ्यास हा देश वतन होण्यासाठीं दिल्या आहे; तुम्ही सर्व मजकूर पुरुष हत्यारंबंद होऊन आपले

भाऊ इस्त्राएलाचीं संताने यांच्यापुढें पलिकडे जा. १९ मला कळलें कीं तुझ्यास गुरे बहुत; तुमच्या गुरांसुद्धां तुमच्या स्त्रिया व तुमचीं बाळकें यांनी मात्र जी नगरे म्या तुझ्यास दिल्ली, त्या तुमच्या नगरांत राहावे. २० जसा परमेश्वराने तुझ्यास विसावा दिला, तसा तो तुमच्या भावांस देईल, द्यणजे यादेंनेच्या पलिकडे जो देश तुमचा देव परमेश्वर त्यांस देणार आहे, तो तेहि वतन रूपें पावतील तोंपर्यंत; मग जें म्या तुझ्यास दिलें, त्या आपापल्या वतनावर तुम्ही परत या.

२१ आणि त्या वेळेस म्या यहोशवाला असी आज्ञा दिल्ली कीं, तुमचा देव परमेश्वर याने या दोन राजांचें जें केलें, तें अवघें तुझ्या डोळ्यांनी पाहिलें आहे; ज्या राज्यांत तूं फिरसील, त्या अवघ्याचें परमेश्वर तसें करील. २२ तुम्ही त्यांस भिडूं नका; कारण कीं तुमचा देव परमेश्वर तोच तुमच्यासाठीं लढणारा आहे.

२३ आणि त्या वेळेस म्या परमेश्वराजवळ असी प्रार्थना केली कीं, २४ हे प्रभू परमेश्वरा, तूं आपल्या सेवकाला आपलें मोठेंपण व आपल्या हाताचें सामर्थ्य दाखवूं लागलास; कां तर जो तुझ्या कृत्यांप्रमाणें व तुझ्या पराक्रमांप्रमाणें करील, तसा देव आकाशांत किंवा पृथ्वीवर कोणता आहे? २५ मी विनंती करितों कीं म्या पार जाऊन यादेंनेच्या पलिकडचा जो चांगला देश तो आणि तो चांगला डोंगर लवानोन पाहावा. २६ परंतु तुमच्यामुळे परमेश्वराने मजवर कोपायमान होऊन माझे ऐकिलें नाहीं; आणि परमेश्वर मला बोलला, “तुला पुरें असो, या गोष्टीविषयीं तूं मला अणखी बोलूं नको. २७ पिस्र्याच्या शिखरावर चढ, आणि आपली दृष्टि पश्चिमेस व उत्तरेस आणि दक्षिणेस व पूर्वेस लावून आपल्या डोळ्यांनी पाहा, कारण कीं तुला या यादेंनेच्या पलिकडे जायाचें नाहीं. २८ परंतु यहोशवाला आज्ञा दे, आणि त्याला धैर्य देऊन त्याला बलवान कर; कारण कीं त्याला या लोकांच्यापुढें पलिकडे जायाचें आहे, आणि तूं जो देश पाहसील तो वतनासाठी तो यांस देईल.” २९ असे आझी बेथपौराच्या समोरच्या खोऱ्यांत राहिलें होतों.

अध्याय ४.

तर आता हे इस्तएला, जे नेम व ज्या नीति मी तुझास पाळायाला शिकवितों, त्या तुझी ऐका; द्यणजे तुझी जगाल, आणि तुमच्या पूर्वजांचा देव परमेश्वर तुझास जो देश देत आहे, त्यांत तुझी जाऊन त्याचें वतन पावाल. २ मी जो गोष्ट आज्ञेने तुझास सांगितों, ती तुझी वाढवूं नका, आणि तीत उणें करूं नका; द्यणजे तुमचा देव परमेश्वर याच्या ज्या आज्ञा मी तुझास लावून देतो, त्या तुझी पाळाव्या. ३ परमेश्वराने बालपौरामुळे जें केलें, तें तुमच्या दृष्टीस पडलें आहे; कां तर जे मनुष्य बालपौरामागें लागले, त्या सर्वास तुमचा देव परमेश्वर याने नाश करून तुमच्यामधून घालविलें आहे. ४ परंतु जे तुझी तुमचा देव परमेश्वर याला लगटून राहिला, ते तुझी सर्व आज्ञपर्यंत जिवंत आहां. ५ पाहा, तुझी जो देश वतनरूपें ध्यायास जाता, त्यांत ज्याप्रमाणें करावें, द्यणून माझा देव परमेश्वर याने मला नेम व नीति आज्ञेने जशा सांगितल्या, तशा म्या तुझास शिकविल्या आहेत. ६ तर तुझी त्या संभाळून पाळा, कारण कीं अशाने तुमचें ज्ञान व तुमची बुद्धि राष्ट्रांच्या दिसण्यांत येईल; कसें, तर तीं हे सर्व नेम ऐकून द्यणतील, हें मोठें राष्ट्र मिश्र्येंकरून ज्ञानी व बुद्धिमान लोक असें आहे. ७ कां तर आमचा देव परमेश्वर ज्याविषयीं आम्ही त्याला हाक मारितों, त्या अवध्यांत जसा आमच्याजवळ आहे, तसा म्याच्याजवळ देव, असें मोठें राष्ट्र कोणतें आहे? ८ आणि हें शास्त्र जें मी आज तुमच्यापुढें ठेवितों, त्यांतल्या अवध्यासारिखे यथार्थ नेम व नीति कोणत्या मोठ्या राष्ट्राला आहेत? ९ केवळ तूं आपल्याला संभाळ, द्यणजे आपला जीव फार संभाळ कीं ज्या गोष्टी तुझ्या दृष्टीस पडल्या, त्या त्या न विसराव्या, आणि तुझ्या आयुष्याच्या सर्व दिवसांत त्या तुझ्या हृदयांतून न जाव्या; परंतु त्या आपल्या लेकरांस व आपल्या लेकरांच्या लेकरांस त्या कळवाव्या. १० ज्या दिवसीं तूं हजेरेबाजवळ आपला देव परमेश्वर यापुढें उभा राहिलास, जेव्हा परमेश्वराने मला सांगितलें

कीं, “तूं मजपासीं लोक मिळीव, द्यणजे मी त्यांस गोष्टी अशा ऐकवीन कीं त्यानी पृथ्वीवर आपलें मित्रें याच्या सर्व दिवसांत मला भ्यावें द्यणून शिकवाव्या, आणि आपल्या लेकरांस शिकवाव्या तेव्हा.” ११ तेव्हा तुझी नवळ येउन डोंगराच्या खाली उभे राहिला; आणि आकाशाच्या मध्यभागीं लंगलेल्या अमीने तो डोंगर जळत होता; काळास, ढग व निबोडता होती. १२ आणि अमीमधून परमेश्वर तुझास बोलला; तुझी गोष्टींचा उच्चार ऐकिला, परंतु प्रतिमा पाहिली नाही; उच्चार मात्र ऐकिला होता. १३ आणि ज्याने आपला करार, जो तुझी पाळावा द्यणून तुझास सांगितला, तो द्यणजे दाहा आज्ञा तुमच्याजवळ प्रगट केल्या, आणि त्याने धोंड्यांच्या दांन पाठ्यावर त्या लिहिल्या.

१४ आणि तुझी पालकडे जो देश वतनरूपें ध्यायास आता त्यांत जे नेम व ज्या नीति तुझी पाळाव्या त्या तुझास शिकवायाला परमेश्वराने त्या वेळेस मला आज्ञा दिली. १५ तर तुझी आपल्याविषयीं फार संभाळा; कारण कीं ज्या दिवसीं परमेश्वर होरेबांत अमीमधून तुझास बोलला, त्यांत तुझी कांहीं प्रतिमा पाहिली नाही. १६ असें संभाळा कीं तुझी नासकें करूं नका; द्यणजे आपल्यासाठीं कोरीव मुक्ति, कोणत्याहि साकार देकाचा प्रतिमा, पुरुषाचा किंवा स्त्रीचा आकार; १७ पृथ्वीवर जो कोणी पशू त्याचा आकार, आकाशांत उडणारे जातीचें कोणतेंहि पक्षरूं, त्याचा आकार; १८ भूमीवरल्या कोणत्याहि वळवळणाऱ्याचा आकार, पृथ्वीच्या स्त्रालच्या ठिकाणीं फण्यांत जो कांहीं मासा, त्याचा आकार करूं नका. १९ आणि असें संभाळा कीं तुझी आपली दृष्टि आकाशाकडे लाविताना सर्व आकाशमंडळ सूर्य व चंद्र व तारे यांस पाहून अमिष्ट होऊं नका, द्यणजे त्यांस भजूं नका; त्यांची सेवा करूं नका; कां तर तुमचा देव परमेश्वर याने ते अवध्या आकाशाखालच्या सर्व लोकांसाठीं करून ठेविले आहेत. २० आणि परमेश्वराने तुझास घेऊन ठेविलें आहे; अगदीं आजच्या दिवसाप्रमाणें तुझी त्याच्या कतनाचे लोक असें व्हावें द्यणून तुझास लोखंडी भट्टी द्यणजे

विसर देश यांतून काढिलें आहे. २१ परंतु तुझ्याकडल्या कारणावरून परमेश्वर मजवर रागें मरला, आणि त्याने शपथ वाहिली, अशी की त्या यादेंनेच्या पलिकडे न जावें; तुझा देव परमेश्वर तुला जो चांगला देश वतनरूपें देत आहे, त्यांत त्यां जाऊंच नये. २२ यास्तव मला याच देशांत मरावें लागतें; यादेंनेच्या पलिकडे मला जायाचें नाहीं, परंतु तुझी पलिकडे जाऊन तो चांगला देश वतन करून घ्याल. २३ तुझी आपल्याविषयीं असें संभाळा कीं तुमचा देव परमेश्वर याचा करार जो त्याने तुझांसीं केला, तो तुझी विसरून नका; तुझी आपल्यासाठीं कोरीव मूर्ति, कशाचीहि प्रतिमा, कसूच नका, कां तर तुझा देव परमेश्वर याने तुला तसी आज्ञा दिली आहे. २४ अणखी तुझा देव परमेश्वर नाशकारक अमि, असा आविशी देव आहे.

२५ तेव्हां तूं लेंकरांस व लेंकरांच्या लेंकरांस बन्म देसील, आणि तुझी देशांत रावाल, तेव्हां जर कोरीव मूर्ति, कशाचीहि प्रतिमा, करून नासके व्हाल, तसी आपला देव परमेश्वर याच्या देखतां दुष्टाई करून त्याला राग आणाल, २६ तर ती आज आकाशाला व पृथ्वीला तुमच्याविषयीं साक्षीस ठेवून सांगतां कीं तुझी जो देश वतन करून घ्यायास यादेंनेच्या पलिकडे जातां, त्यांतून लोकर सत्त्वनाश पावाल; त्यांत तुझास बहुत दिवस होणार नाहींत, परंतु तुमचा विनाश होईलच होईल. २७ अणखी परमेश्वर लोकांमध्ये तुमची दाणादाण करील, आणि ज्या राष्ट्रांमध्ये परमेश्वर तुझास नेईल, त्यांमध्ये तुमची संख्या थोडकी होईल. २८ आणि मनुष्याच्या हातांनी केलेले लांकडाचे व दगडाचे देव, जे पाहत नाहींत, आणि ऐकत नाहींत, आणि खात नाहींत, आणि वास घेत नाहींत, त्यांची सेवा तुझी तेंथे कराल. २९ परंतु जर तुझी तेंथे आपला देव परमेश्वर याला शरण जाल, जर तुझी आपल्या सर्व अंतःकरणाने व आपल्या सर्व जिवाने त्याला साधयास झटाल, तर तो तुझाला मिळेल. ३० तेव्हां तुमच्या संकटांत ह्या सर्व गोष्टी तुझाला वास होतील, आणि पुढ्या दिवसांत तुझी आपला देव परमेश्वर याकडे फिराल, आणि

त्याची वाणी ऐकाल, तेव्हां. ३१ कारण कीं तुमचा देव परमेश्वर कृपाळू देव आहे; तो तुझाला सोडणार नाहीं, आणि तुझाला नाहींसें करणार नाहीं; आणि त्याने तुमच्या पूर्वजांसीं जो करार शपथ वाहून केला, त्याला तो विसरणार नाहीं. ३२ कां तर प्रथम दिवसांतले जे तुमच्या पूर्वी होते त्यांजवळ जेव्हां देवाने मनुष्याला पृथ्वीवर उतख केलें, तेव्हांपासून जे, त्यांजवळ तुझी अगत्य पुसा, आणि आकाशाच्या एका शेवटापासून आकाशाच्या दुसऱ्या शेवटापर्यंतहि पुसा कीं या मोठ्या गोष्टीप्रमाणें झालें कीं काय? ३३ किंवा याप्रमाणें ऐकण्यांत आलें कीं काय? देव अग्नीमधून बोलत असतां त्याची वाणी जसी तुझी ऐकिली, तसे दुसरे कोणी ऐकून वाचले कीं काय? ३४ किंवा तुमच्या देखतां तुमचा देव परमेश्वर याने तुमच्यासाठीं मिसरांत जें सर्व केलें, त्याप्रमाणें देवाने परीक्षा, खुणा, व चमत्कार, व लढाई, व बळकट हात, व उभारलेला बाहु, व मोठ्या भयंकर गोष्टी, इहींकरून आपल्यासाठीं राष्ट्रांमधून राष्ट्र घ्यायाचा प्रयत्न केला कीं काय? ३५ परमेश्वर तेंच देव त्याखेरीज दुसरा कोणी देव नाहीं, असें तुझी जाणवें झणून हें सर्व तुझास दाखवून दिलें आहे. ३६ तुझाला उपदेश करायस त्याने आपली वाणी आकाशांतून तुझाला ऐकविली आहे, आणि पृथ्वीवर आपला मोठा अमि दाखविला आहे, आणि तुझी अग्नीतून त्याच्या गोष्टी ऐकिल्या आहेत. ३७ आणि त्याने तुमच्या पूर्वजांवर प्रीति केली होती, यामुळे त्याने त्याच्यामार्गे त्याचें संतान निवडून घेतलें, आणि आपल्यापुढें आपल्या मोठ्या पराक्रमाने तुझाला मिसरांतून काढिलें आहे. ३८ यासाठीं कीं त्याने तुमच्यापेक्षां मोठी व बळकट राष्ट्रे तुमच्यापुढून घालवावी, आणि तुझाला नेऊन आजच्या दिवसाप्रमाणें त्यांचा देश वतनरूपें तुझाला द्यावा झणून. ३९ तर आज तुझी जाणून आपल्या हृदयीं असे ठसवून घ्या कीं वरतीं आकाशांत आणि खालतीं पृथ्वीवर परमेश्वर तोच देव, दुसरा कोणी नाहीं. ४० तर तुमचें आणि तुमच्या पाठीमागें तुमच्या संतानाचें बरें व्हावें, आणि तुमचा देव परमेश्वर जो भूमि तुझाला सर्वकाळपर्यंत देतो, तिजवर

तुझाला बहुत दिवस व्हावे छगून तुझी त्याचे नेम व त्याच्या आज्ञा, ज्या मी आज तुझाला लावून देतो, त्या पाळा.”

४१ तेव्हा मोश्याने घादनेच्या पलिकडे सूर्याच्या उगवतेस तीन नमरे वेगळी ठेविली; ४२ दासांठी की जो असा हेतु न धरून आणि आपल्या भेजाऱ्याचा रेष पूर्वी न करून त्याला जिवें मारिलें, तथा घातकाने त्यांत पळून जावें, आणि त्यांतल्या एखाद्या नगरांत पळून जगावें. ४३ रुडबेनासाठी सपाट भूमीवर रानांतलें बेजेर, आणि गाद्यासाठी गीलादातलें रामोथ, आणि मनाश्यासाठी बाशानातलें गोलान असीं ठेविली.

४४ तर जे शास्त्र मोश्याने इस्राएलाच्या संतानांस सांगून ठेविलें तें हेंच. ४५ जे नेम-साक्षी व बंधारणे व नीति मोश्याने मिसरांतून आलेल्या इस्राएलाच्या संतानांस सांगितल्या, त्या द्याच आहेत. ४६ कोठें, तर घादनेच्या पलिकडे बेथपौरासमोरच्या खोऱ्यांत अमोन्यांचा राजा सीहोन जो हेशबोनांत राहत होता त्याच्या देशांत; त्याला मोशे व इस्राएलाची संताने यानी मिसरांतून आल्यावर मारिलें; ४७ आणि त्याचा देश व बाशानांतला राजा ओग याचा देश वतन करून घेतला; घादनेच्या पलिकडे सूर्याच्या उगवतेस जे अमोन्यांचे दोन राजे तेच ते. ४८ आर्णोन नदीच्या कांठीं जे अरवेर तेथून सिसयोन छणजे हेमोन डोंगर तेथपर्यंत. ४९ आणि पूर्वेस घादनेच्या पलिकडली सर्व सपाटी, छणजे पिस्र्याच्या खालचे उभड तेथून तळवडीकडल्या समुद्रापर्यंत घेतला.

अध्याय ५.

तेव्हा मोश्याने सर्व इस्राएलांस बोलावून त्यांस सांगितलें, “हे इस्राएला, मी जे नेम व नीति तुमच्या काणीं आज सांगलों, त्या तुझी ऐकून शिका, आणि त्याचें आचरण करायस संभाळा. २ होरेबांत आमचा देव परमेश्वर याने आद्यासीं करार केला. ३ परमेश्वराने तो करार आमच्या पूर्वजासीं केला नाहीं, परंतु आद्यासीं, छणजे जे सर्व आद्या एवें आज जिवंत आहों, त्या आद्यासीं केला. ४ डोंगरावर परमेश्वर अर्पातून तुमच्या-

DEUTERONOMY V.

जवळ तोंडातोंडी बोलला. ५ मी त्या वेळेस तुझास परमेश्वराचें वचन सांगायस परमेश्वराच्या व तुमच्यामध्यें उभा राहिलों होतो; कारण कीं तुझी त्या अर्पीपुढें भिडून डोंगरावर चढला नव्हता. ६ ती गोष्ट असीं कीं, ज्याने तुला मिसर देशांतून, दासांच्या वस्तीतून काढिलें, तो मी परमेश्वर तुझा देव आहे. ७ माझ्यासमोर तुला दुसरे देव नसोत. ८ तूं आपल्यासाठीं स्वीरव मुक्ति करूं नको; आणि जे वरतीं आकाशाव, अथवा जे खालतीं पृथ्वीत, अथवा जे पृथ्वीच्या खालतीं पाण्यांत त्याची प्रतिमा करूं नको. ९ त्यांच्या पायां पडूं नको, आणि त्याची सेवा करूं नको; कारण कीं मी परमेश्वर तुझा देव आवेशी देव आहे; जे माझा रेष करितात त्यांच्या तिसऱ्या व चवथ्या पिढीपर्यंत बापांच्या अन्यायामुळे लेंकराचें शासन करितों. १० आणि जे मजवर प्रीति करितात, आणि माझ्या आज्ञा पाळितात, त्यांच्या हजारांवर मी दया करितों. ११ परमेश्वर जो तुझा देव त्याचें नाम तूं व्यर्थ घेऊं नको; कां कीं जो त्याचें नाम व्यर्थ घेतो त्याला परमेश्वर निदोषी असें मोक्षण नाहीं. १२ ज्याप्रमाणें परमेश्वर तुझा देव याने तुला आज्ञा दिली, त्याप्रमाणें तूं शाब्बाथ दिवसाला पवित्र पाळायास संभाळा. १३ साहा दिवस उद्योग करून आपले सर्व काम कर; १४ परंतु सातवा दिवस तुझा देव परमेश्वर याच्या विसाव्याचा दिवस आहे; त्यांत तूं कांहीं काम करूं नको, तूं व तुझा पुत्र व तुझी कन्या व तुझा दास व तुझी दासी व तुझा बैल व तुझा गढव व तुझा कोणी पशु व तुझ्या दरवाज्याच्या आंत जो जवळचा विदेशी यास करूं देऊं नको; छणजे तुझ्या चाकराने व तुझ्या चाकरणीने तुझ्यासारखा विसावा घ्यावा. १५ आणि असी आठवण कर कीं तूं मिसर देशांत चाकर होतास, आणि तुझा देव परमेश्वर याने तुला तेथून बळकट हाताने व लांबविलेल्या बाहूने काढिलें, यास्तव तुझा देव परमेश्वर याने तुला शाब्बाथ दिवस पाळायस आज्ञा दिली आहे. १६ तुला दिवस कर याने छगून आणि जी भूमि तुझा देव परमेश्वर तुला देत आहे, तिजवर तुझे बरे व्हावें, छणून

स्वामाणें तुझा देव परमेश्वर याने तुला आज्ञा दिली, स्वामाणें तूं आपल्या बापाचा व आपल्या आईचा सन्मान कर. १७ तूं हत्या करूं नको. १८ आणि जारकर्म करूं नको. १९ आणि चौराई करूं नको. २० आणि आपल्या शेजाऱ्याविषयीं तोडी साक्ष देऊं नको. २१ आणि आपल्या शेजाऱ्याच्या बायकोवर लोभ ठेवूं नको, आणि आपल्या शेजाऱ्याचें घर, त्याचें, शेत अथवा त्याचा चाकर, अथवा त्याची चाकरिण, अथवा त्याचा बैल, अथवा त्याचें गाढव, अथवा आपल्या शेजाऱ्याचें जें काहीं असेल त्यावर लोभ ठेवूं नको.

२२ परमेश्वराने ह्या गोष्टी डोंगरावर, अमि, हा व काळोख यांतून मोठ्या शब्दाने तुमच्या सर्व समुदायाला सांगितल्या, आणि अधिक सांगितल्या नाहींत; मग त्याने दोन पोंड्यांच्या पाठ्यांवर त्या लिहिल्या, आणि त्या मला दिल्या. २३ तेव्हा असें झालें कीं तुझी अंधारांतून वाणी ऐकिली आणि डोंगर अग्नीने जळता पाहून आपल्या वंशाचे सर्व अधिपती व आपले वडील यांच्यासंगतीं माझ्याजवळ आलां. २४ आणि असें बोललां, "पाहा, आमचा देव परमेश्वर याने आपलें वैभव व आपलें मोठेपण आघास दाखविलें, आणि आझी अमींतून लावी वाणी ऐकिली; आजच्या दिवसीं पाहिलें कीं देव मनुष्यास बोलतो तथापि हा जगतो. २५ परंतु आतां आझी कां मरावें? कारण कीं हा मोठा अधि आघास भस्म करील; जर आझी आपला देव परमेश्वर याचा शब्द अणखी ऐकूं तर पळ. २६ कां तर जीववान् देव अमींतून बोलत असतो, त्याचा शब्द ऐकून जगला, असा आमच्यासारखा सर्व देहांत कोण आहे? २७ तूं जवळ जाऊन, आमचा देव परमेश्वर सांगेल तें अवघें ऐक; आणि आमचा देव परमेश्वर जें तुला सांगेल, तें अवघें आघास सांग; ह्मणजे आझी ऐकूं, आणि तसें करूं." २८ तेव्हां तुझी मजशी बोलत असतां, परमेश्वराने तुमच्या बोलण्याचा शब्द ऐकिला, आणि परमेश्वराने मला घटले, "हे लोक आपल्या ज्या गोष्टी तुझ्याजवळ बोलले, त्यांचे शब्द म्या ऐकिले आहे; त्यानीं मी घटले, त्या सर्वविषयीं त्यानीं बरें केलें आहे.

२९ त्यांचा भाव त्यांत असा असता, तर किती बरें होतें! कीं त्यानीं मला भिडून माझ्या अवघ्या आज्ञा सर्वकाळ पाळाव्या; ह्मणजे त्याचें आणि त्यांच्या संतानांचें सर्वकाळ बरें होईल. ३० तूं जाऊन त्यांस सांग, तुझी आपल्या राहोटीकडे आपले फिरा." ३१ तूं तर एथें माझ्याजवळ उभा राहा; ह्मणजे ज्या आज्ञा व नेम व नीति त्यां त्यांस शिकवाव्या, आणि मी जो देश वतन होण्यासाठीं त्यांस देत आहे, त्यांत त्यानीं पाळाव्या; त्या अवघ्या मी तुला सांगेन." ३२ तर तुमचा देव परमेश्वर याने जी आज्ञा तुझ्यास सांगून दिली त्याप्रमाणें करायास तुझी संभाळा; उजव्याकडे किंवा डाव्याकडे वळूं नका. ३३ तुमचा देव परमेश्वर याने जो काहीं मार्ग तुझ्यास लावून दिल्या, त्यांत तुझी चाला, ह्मणजे जगाल, आणि तुमचें बरें होईल; आणि जो देश तुझी वतनरूपे पावाल, त्यांत तुझी बहुतकाळ राहाल.

अध्याय ६.

तर तुझी जो देश वतनरूपे पावायास पलिकडे जातां, त्यांत पाळायासाठीं तुझ्यास शिकवाव्या ह्मणून ज्या आज्ञा, नेम, व नीति तुमचा देव परमेश्वर याने लावून दिल्या त्या ह्याच आहेत; २ ह्मणजे त्यां आपला देव परमेश्वर याला असें भ्यावें कीं त्याचे सर्व नेम व त्याच्या आज्ञा, ज्या मी तुला लावून देतो, त्या त्यां व तुझ्या पुत्राने व तुझ्या पुत्राच्या पुत्राने आपल्या आयुष्याच्या सर्व दिवसांत पाळाव्या, आणि तेणेंकरून तुझे दिवस फार व्हावे. ३ तर हे इस्त्राएला, तूं ऐकून पाळायास संभाळ; यासाठीं कीं तुझे बरें व्हावें, अणखी ज्याप्रमाणें तुझ्या पूर्वजांचा देव परमेश्वर याने तुला वचन दिलें, त्याप्रमाणें दूध व मध वाहण्याच्या देशांत तुझी बहुत वाढावें. ४ हे इस्त्राएला, ऐक; परमेश्वर अमचा देव आहे, आणि परमेश्वर एकच आहे. ५ तर तूं आपल्या सर्व अंतःकरणाने व आपल्या सर्व जिवाने व आपल्या सर्व शक्तीने आपला देव परमेश्वर यावर प्रीति कर. ६ आणि मी आज तुला ज्या गोष्टी आज्ञेने सांगितों, त्या तुझ्या हृदयांत असाव्या. ७ आणि तूं आपल्या लेंकरांजवळ

ह्या पुनः पुनः सांग; आणि आपल्या परीं वसतांना आणि वाटेवर चालतांना आणि निजतांना आणि उठतांना यांविषयीं बोलत जा.

८ आणि तूं ह्या आपल्या हातासीं खुणेसाठीं बांध, आणि आपल्या दोही डोक्यांच्या मध्यभागीं कपाळभूषण अशा असूं दे. ९ आणि तूं आपल्या घराच्या खांबांवर, व आपल्या दरवाज्यांवर ह्या लिही. १० अणखी जेव्हां तुझा देव परमेश्वर तुला त्या देशांत नेईल; झणजे जो त्याने तुला घायास तुझे पूर्वज, आब्राहाम, व इसाक व याकोब यांजवळ शपथ वाहिली त्यांत; मोठीं व चांगलीं नगरे, जीं त्या बांधिलीं नाहींत, त्यांत; ११ आणि सर्वे उत्तम वस्तुनी भरलेलीं घरे, जीं त्यां भरलीं नाहींत, त्यांत; आणि खोदलेल्या विहिरी, ज्या त्यां खोदिल्या नाहींत, त्यांजवळ; द्राक्षांचे मळे व जैतूनबनें, जीं त्यां लाविलीं नाहींत, त्यांत नेईल, आणि तूं खाऊन तुम होसील, तेव्हां असें व्हावें कीं, १२ त्यां आपल्याविषयीं संभाळावें, नाहीं तर ज्याने तुला मिसर देशांतून, झणजे दास्याच्या वस्तींतून काढिलें, त्या परमेश्वराला तूं मिसरसील. १३ तूं आपला देव परमेश्वर मगला भिऊन त्याची सेवा कर, आणि त्याचें नम्रपण शपथ घाहा. १४ दुसरे देव, झणजे तुमच्या चहुंकडल्या राष्ट्रांचे देव, त्यांतल्या कोणत्याहि पाठीमागें चालूं नका; १५ कारण कीं तुझ्यामध्यें तुझा देव परमेश्वर तो आवेष्टी देव; कदाचित् तुझा देव परमेश्वर याचा राब तुजवर पेटेल, आणि तो तुला भूमीच्या पाठीवरून नाशाने घालवील. १६ तुझी आपला देव परमेश्वर याचें सत्व जसें माझ्यांत पाहिलें, तसें सत्व पाहूं नका. १७ तुझी आपला देव परमेश्वर याच्या आज्ञा व त्याचे नेम व त्याचीं बंधारणे, जीं त्याने तुला लावून दिलीं, तीं पाळाच पाळा. १८ परमेश्वराच्या दिसण्यांत जें नीट आणि जें बरें तेंच तूं कर; झणजे तुझें बरें होईल, आणि जो चांगला देश परमेश्वराने तुझ्या पूर्वजांजवळ करघेने देऊं केला, त्यांत तूं वाऊन कान पावसील. १९ अणखी जसें परमेश्वराने कान दिलें, तसें तो तुझ्यापुढून तुझ्या सर्व शत्रूंत पाववील.

२० तुझ्या कानां जेव्हां तुझे कान तुझ

असें पुसेल कीं, 'जे नेम व बंधारणे व नीति आमचा देव परमेश्वर याने तुझास आबेने लाविल्या, त्या कशा आहेत?' २१ तेव्हां तूं आपल्या लेकराला सांग, आधीं मिसरंत फारोचे दास होतो, परंतु परमेश्वराने बळकट हातें आढास मिसरांतून काढिलें. २२ आणि परमेश्वराने आमच्या देखतां मिसर्यांवर, फारोवर व त्याच्या घराच्या सर्वांवर खुणा व मोठे चमत्कार व दुखें लाविलीं. २३ मग जो देश त्याने आमच्या पूर्वजांजवळ शपथेने देऊं केला, तो आढास बाबाल त्याने आढास न्यावें, झणून आढास तेथून काढिलें. २४ आणि परमेश्वराने आढास असी आज्ञा दिली कीं आढी हे सर्व नेम पाळावे; झणजे आढी आपल्या सर्वकाळच्या बऱ्यासाठीं आपला देव परमेश्वर याला भ्यावें; तेणेंकरून त्याने आढास आजच्या दिवसाप्रमाणें बघावें. २५ आणि ज्याप्रमाणें आमचा देव परमेश्वर याने आढास आज्ञा दिली, त्याप्रमाणें ह्या सर्व आज्ञा आढी त्याच्या दिसण्याप्रमाणें संभाळून पाळत्यास आढास पुण्य होईल.

अध्याय ७.

जो देश वतन करून घ्यायास तूं जातोस, त्यांत जेव्हां तुझा देव परमेश्वर तुला पोहंचवील, आणि मोठीं राष्ट्रे, हिप्ती व मिश्री व अमोरी व खनानी व परिज्जी व हिब्वी व सुसी, हीं तुझ्यापेक्षां मोठीं व बळकट सत्त राष्ट्र तुझ्यापुढून घालवील. २ आणि तुझा देव परमेश्वर त्यास तुझ्यापुढें ठेवील, तेव्हां तूं त्यास मार; त्याचा अमदीं विनाश कर; त्यासीं कसर करूं नको, आणि त्यांवर दया करूं नको. ३ आणि त्यासीं सैन्यीक करूं नको, त्यांच्या कोणाच्या पुत्राला आपली कन्या देऊं नको, आणि त्यांतल्या कोणाची कन्या आपल्या पुत्राला करून घेऊं नको. ४ कां तर तुझ्या पुत्राला मजकडेना अनुसरण्यावाचून ते फिरवतील आणि तीं तुझ्या देशास भजतील, आऱ्हा परमेश्वराचा राग तुझास पेटेल, आणि तो तुझा नाश करून करील. ५ तर तुझी त्याचें असें कर कीं जाण्य वेळ जे ह्या देशास, आणि त्यांचे भुक्ति कोट्टे टाक, आणि त्यांचे भुक्ति कोट्टे टाक,

आणि त्यांची भजनाची वने तोडून टाका, आणि त्यांच्या पुतळ्या अग्निने जाळा. ६ कां तर तुझी आपला देव परमेश्वर यासाठी पवित्र लोक भसावे; तुमचा देव परमेश्वर याने तुझ्यास यासाठी निवडून घेतले आहे की भूमीच्या पाठीवर जे सर्व लोक त्यापेक्षा तुझी विशेषकरून त्याचेच लोक व्हावे. ७ तुझी सर्व लोकापेक्षा पुष्कळ, यास्तव परमेश्वराने तुमचे आलिंगन करून तुझ्यास निवडून घेतले, असे नाही; कां तर तुझी सर्व लोकापेक्षा मोठे होती. ८ परंतु परमेश्वराची तुझावर प्रीति होती अणून निवडून घेतले; आणि जी शपथ त्याने तुमच्या पूर्वजांवळ वाहिली ती आपण पाळी, अणून परमेश्वराने तुझ्यास बळकट होताने काढिले; असे त्याने तुझ्यास दास्यांच्या कसातून मिसरी राजा फारो याच्या हातांतून सोडविले आहे. ९ तर तूं हे जाण की परमेश्वर जो तुझा देव तोच देव; तो विश्वासी देव; जे त्यावर प्रीति करितात व त्याच्या आज्ञा पाळतात, त्यांजळ तो हजारांच्या पिढीपर्यंत करार पाळून त्यांवर दया करितो. १० आणि जे त्याचा शपथ करितात त्यांचा नाश करून त्यांच्यासमस्त फेड करितो; आपल्या द्रव्याविषयी उशीर करणार नाही, आपल्यासमस्त त्याची फेड करील. ११ तर जी आज्ञा व जे नेम व ज्या प्रीति मी आज तुला आज्ञेने लावितो, त्या तूं संमदून पाळ.

१२ तर तुझी त्या नीति जर ऐकाल आणि संमदून त्याचे आचरण कराल, तर त्यावरून अग्ने होईल की तुझा देव परमेश्वर याने तुझ्या पूर्वजांवळ शपथ वाहून जो करार आणि जी दया केली, ती तो तुजविषयी राखील. १३ आणि त्याने तुझ्या पूर्वजांवळ शपथ वाहून जी भूमि तुला देऊं केली, तिजवर तो तुजवर प्रीति करील, आणि तुला आशीर्वाद देऊन तुला वाढवील; आणि तुझ्या घाटाच्या फळांला व तुझ्या भूमीच्या फळांला, तुझ्या धान्याला व तुझ्या ताज्या द्राक्षारसांला व तुझ्या तेलाला, तुझ्या गुरांच्या वाढण्याला व तुझ्या बकऱ्यांच्या कळपांस आशीर्वाद देईल. १४ तूं सर्व लोकापेक्षा आशीर्वादित होशील; तुझ्यामध्ये तुझ्या पशूंमध्ये नर किंवा मादी वाझ

होणार नाही. १५ आणि परमेश्वर तजपासून सर्व रोग दूर करील; आणि मिसऱ्यांची वाइट दुखणी जी तुला कळली, त्यांतले कोणतेहि तुला लावणार नाही, परंतु तो तुझ्या सर्व द्रव्यांस ती लावील. १६ तर तुझा देव परमेश्वर जे मुलुख तुला देतो, त्या सर्वांचा तूं क्षय कर, तुझ्या दृष्टीने त्यांवर ममता न व्हावी, आणि त्यांच्या देवांची सेवा तूं करूं नको; कां तर ती तुला फांसरूप होईल. १७ जरि तूं आपल्या मनांत अणसील की हीं राष्ट्रे मजपेक्षा मोठी; माझ्याने त्यांस वतनांतून कसे घालविले? १८ तरी तूं त्यांस भिडूं नको; तुझा देव परमेश्वर याने फारोचे व सर्व मिसऱ्यांचे जे केले, त्याची तूं पक्की आठवण कर. १९ तुझ्या दृष्टीस पडलेल्या ज्या मोठ्या प्रचिती व खुणा व चमत्कार व बळकट हात व लांबविलेला बाहु, ज्यांकडून तुझा देव परमेश्वर याने तुला काढिले, त्यांची आठवण कर; ज्या लोकांस तूं भितोस, त्या सर्वांचे तुझा देव परमेश्वर तसे करील. २० अणखी तुझा देव परमेश्वर त्यांमध्ये मांघण्या इतक्या पाठवील की जे उरलेले व तुझ्यापुढे लपलेले, ते नाश पावतील. २१ तूं त्यांच्यापुढे पावळूं नको, कां तर तुझा देव परमेश्वर तुझ्यामध्ये आहे, तो मोठा व भयंकर देव आहे. २२ आणि तुझा देव परमेश्वर त्या राष्ट्रांस तुझ्यापुढून थोडे थोडे घालवील; तुझ्याने त्यांचा क्षय लोकरच व्हावयाचा नाही; झाला, तर रानपशू तुजवर वाढतील. २३ परंतु तुझा देव परमेश्वर त्यास तुझ्या स्वाधीन ठेवील, आणि त्यांचा संहार करील तोंपर्यंत त्यांचा मोठा मोड करित जाईल. २४ असा तो तुझ्या हाती त्यांचे राजे देईल, आणि तूं आकाशाखालून त्यांची नावे नाहींसी करशील; तूं त्यांचा संहार करशील तोंपर्यंत कोणी तुझ्यासमोर उभा टिकणार नाही. २५ तुझी त्यांच्या देवांच्या पुतळ्या अग्निने जाळा; त्यांवरले रूपे व सोने तूं इच्छूं नको, आणि आपल्याजवळ घेऊं नको; घेतले, तर तेणें करून तूं फांसांत पडशील, कारण की तुझा देव परमेश्वर याला त्याची चिळस आहे. २६ आणि तूं आपल्या घरी चिळसकारक आणूं नको; आणिली, तर त्याच्यासारखा तुझा अति नाश

होईल; तूं त्याचीं अमदी विटून त्याची चिळस भरच वर; कारण कीं तें अति नाशार्चें आहे.

अध्याय ८.

या सर्व आज्ञा मी आज तुझाला देतो, त्या तुझी संभाळून पाळा; छणजे तुझी जमाल आणि वाढाल, आणि जो देश परमेश्वराने तुमच्या पूर्वजांजवळ शपथने देऊं केला, तेथें तुझी जाऊन तो वतनरूपें पावाल. २ आणि तुझा देव परमेश्वर याने तुझें दमन करायास, आणि तूं त्याच्या आज्ञा पाळसील किंवा नाही, याविषयीं तुझ्या अंतःकरणंत जें आहे तें जाणयासाठीं तुझी परीक्षा करायास तुला या चाळीस वर्षे रानांतल्या ज्या वाटेने चालविलें, त्या सर्वांची तूं आठवण कर. ३ तर त्याने तुझें दमन केलें, तुला भूकहि दिव्ही; आणि जें मात्ता तुला ठाऊक नव्हतें, तुझ्या पूर्वजांसहि ठाऊक नव्हतें, तें तुला खयास दिव्हे; छणजे आपण तुला असें कळवावें कीं माणूस केवळ अन्नाने वाचणार नाही, तर परमेश्वराच्या तोंडातून जें काहीं निघतें, त्याकडून माणूस वाचेल. ४ या चाळीस वर्षे तुझें वस्त्र तुझ्यावरून जुनें होऊन गेलें नाहीं, आणि तुझा पाय सुबला नाहीं. ५ तर तूं आपल्या हृदयंत असें जाण कीं कोणी आपल्या पुत्राला जसी शिक्षा करितो, तसी तुझा देव परमेश्वर तुला शिक्षा करितो. ६ तर तूं आपला देव परमेश्वर याच्या मार्गांत चालण्याने व त्याला भिण्याने त्याच्या आज्ञा पाळ. ७ कां तर तुझा देव परमेश्वर तुला चांगल्या देशांत नेतो, त्या देशांत पाण्याचे ओहोळ, झरे, आणि उभड खिंडींत व डोंगरांत वाहतात. ८ तो देश गव्हांचा व सातुचा व द्राक्षाचा व अंजिराचा व दालिंबाचा, तेलाच्या जैतूनाचा व मधेचा देश आहे. ९ ज्यांत अवाळ न होतां त्यां अन्न खावें, ज्यांत कशाचेंहि तुला उणें होणार नाहीं तसा देश; ज्यांतले धोंडे लोखंडाचे आहेत, आणि ज्यांतल्या डोंगरांतून त्यां तांबें खाणून काढावें, तसा देश आहे. १० तर त्यां खाऊन तुम व्हावें, आणि तुझा देव परमेश्वर याने जो चांगला देश तुला दिव्हा, त्यामुळे त्या त्याचा आशीर्वाद मानावा. ११ तूं

आपल्याविषयीं संभाळ, नाही तर तुझा देव परमेश्वर याच्या ज्या आज्ञा व नीति व नेम मी आज तुला लावून देतो, त्या न पाळून त्याला विसरसील; १२ तूं खाऊन तुम झाल्यावर, आणि त्या चांगलीं घरे बांधून वस्ती केल्यावर, १३ आणि तुझीं गुरें व तुझीं बकरीं वाढल्यावर, अर्धे तुझ्याजवळ रूपें व सोने वाढल्यावर, असें तुझें जें अवघें तें वाढल्यावर, १४ कदाचित् तुझें हृदय उद्वट होईल, आणि तूं आपला देव परमेश्वर याला विसरसील; ज्याने तुला विसर देशांतून, छणजे दास्यांच्या वस्तींतून काढिलें, त्याला; १५ घोडें व भयंकर रान, जळजळणारे साव व विंचू व निर्जल भूमि, जेथें पाणी नाहीं, त्यांतून ज्याने तुला आणिलें, त्याला; ज्याने तुझ्यासाठीं गारेच्या खडकांतून पाणी काढिलें, त्याला; १६ जें मात्ता तुझ्या पूर्वजांस ठाऊक नव्हतें, तें तुला रानांत खयास ज्याने दिव्हे, त्याला विसरसील; त्याचा हेतु असा कीं आपण तुझें दमन करावें, आणि तुझी परीक्षा करावी छणून, छणजे तुझा परिणामी तुझें बरें करावें. १७ आणि कदाचित् तूं आपल्या मनांत छणसील कीं, माझ्या शक्तीने व माझ्या हाताच्या बळाने ही संपत्ति माझ्यासाठीं मिळाली आहे. १८ तर तूं आपला देव परमेश्वर याची आठवण कर, कारण कीं जो तुला संपत्ति मिळवायास शक्ति देतो तोच तो आहे; कशासाठीं देतो तर त्याने आपला जो करार तुझ्या पूर्वजांजवळ शपथ वाहून केला, तो आजच्या दिवसाप्रमाणें स्थापवा. १९ परंतु जर तूं आपला देव परमेश्वर याला विसरसील आणि दुसऱ्या देवांच्या पाठीमागे लागून त्यांची सेवा करसील आणि त्यांच्या पायां पडसील, तर असें होईल कीं तुझी नाश पावालच पावाल; याप्रमाणें मी आज तुझास खचीत सांगतो. २० जीं राष्ट्रं परमेश्वर तुझ्यापुढून नाहींसीं करितो, त्यांचा जसा, तसा नाश तुझी पावाल; कारण कीं तुझी आपला देव परमेश्वर याची गोष्ट ऐकून मानिली नाहीं.

अध्याय ९.

हे इस्राएला, ऐक; राष्ट्रांचे वतन घ्यायास तुला आज यादनेच्या पलिकडे जायाचें आहे; तीं

तुझ्यापेक्षा मोठी व शक्तिमान; त्याचीं नगरें मोठीं व आकाशापर्यंत एवढ्या बंदिस्तीचीं आहेत; २ ते लोक स्थूल व उंच, अनाकीचे वंशस्थ; ते तुला टाऊक आहेत, कां तर त्यां ऐकिलें कीं, अनाकीच्या संतानांपुढें कोण उभा टिकेल! ३ तर तूं आज असें जाण कीं तुझा देव परमेश्वर तोच तुझ्यापुढें नाशकारक अग्नीने पलिकडे चालत जातो, तो त्यांचा नाश करील, तोच त्यांस तुझ्यापुढें पाडील; या प्रकारें तूं त्यांस वतनांतून घालवून त्यांचा नाश लवकर करशील; जसा परमेश्वराने तुला सांगितला तसा. ४ जेव्हां तुझा देव परमेश्वर त्यांस तुझ्यापुढून दवडाल, तेव्हां तूं आपल्या मनांत असें झणूं नको कीं, माझ्या पुण्यावरून परमेश्वराने मला हा देश वतनरूपें पावायास आणिलें; कां कीं त्या राष्ट्रांच्या दुष्टाईमुळे परमेश्वर त्यांस तुझ्यापुढून वतनांतून घालवितो. ५ तूं त्यांचा देश वतनरूपें पावायास जातोस, हें तुझ्या पुण्यावरून किंवा तुझ्या इदयाच्या सरळपणावरून नव्हे, परंतु त्या राष्ट्रांच्या दुष्टाईवरून तुझा देव परमेश्वर त्यांस तुझ्यापुढून वतनांतून घालवितो; आणि यासाठीं कीं तुझे पूर्वज अब्राहाम, इसाक व याकोब यांवरून झणव वाहून जें वचन परमेश्वराने दिलें, तें आपण पूर्ण करावें. ६ तर तूं हें जाण कीं तुझा देव परमेश्वर तुझ्या पुण्यावरून तुला हा चांगला देश वतन करून देतो, असें नाहीं; कारण कीं तूं ताठर मानेचा लोक आहेस. ७ तूं विसरूं नको; आठवण घर कीं आपण आपला देव परमेश्वर याला रानांत कसें कोपविलें, जेव्हां तूं मिसर देशांतून निघालास, त्या दिवसापासून तुझी या ठिसृणी येऊन पोहचलां तोंपर्यंत तुझी परमेश्वरासीं विरोधी होत आलां. ८ आणि होरेवांत तुझी परमेश्वराला असें कोपविलें कीं तुमचा नाश करावा एवढा परमेश्वर तुझावर रागें भरला. ९ जेव्हां, तर धोंड्यांच्या पाट्या, झणजे जो करार परमेश्वराने तुझासीं केला त्याच्या पाट्या घ्यायास जेव्हां मी डोंगरावर चढलों, आणि अन्न न खातां, पाणीहि न पितां, चाळीस दिवस व चाळीस रात्री डोंगरावर राहिलों, तेव्हां. १० आणि धोंड्यांच्या दोन पाट्या, देवाच्या वो-

टाने लिहिलेल्या परमेश्वराने मला दिल्या, आणि मंडळीच्या दिवसीं डोंगरावर ज्या गोष्टी परमेश्वराने तुमच्याजवळ अग्नींतून सांगितल्या, त्या अवघ्यांप्रमाणे त्यांवर होतें. ११ तेव्हां चाळीस दिवस व चाळीस रात्री यांच्या शेवटीं असें झालें कीं परमेश्वराने धोंड्यांच्या दोन पाट्या, झणजे त्या कराराच्या पाट्या, मला दिल्या. १२ तेव्हां परमेश्वराने मला सांगितलें, "तूं उठ, एथून लवकर उतर; कारण कीं तुझे लोक जें त्वां मिसरांतून आणिले ते नासले, जो मार्ग म्या त्यांस आज्ञेने लाविला, तो त्यांनी पटकण सोडिला; त्यांनी आपल्यासाठीं ओतींव मूर्ति केली आहे." १३ अणखी परमेश्वराने मला असें सांगितलें कीं, "म्या त्या लोकांस न्याहाळिलें, तर पाहा, ते ताठर मानेचे लोक आहेत. १४ तूं मला सोड; झणजे मी त्यांचा नाश करीन, आणि त्यांचें नांव आकाशाखालून खोडून टाकीन; मग मी तुला त्यापेक्षां शक्तिमान व मोठें राष्ट्र असें करीन." १५ तर मी मुरडून डोंगरावरून उतरलों; तेव्हां तो डोंगर अग्नीने जळत होता, आणि कराराच्या दोन पाट्या माझ्या दोन्ही हातीं होत्या. १६ तेव्हां म्या न्याहाळिलें; तर पाहा, तुझी आपला देव परमेश्वर यांजवळ पाप केलें होतें; तुझी आपल्यासाठीं ओतींव वांसरूं केलें होतें; जो मार्ग परमेश्वराने तुझास आज्ञेने लाविला, तो तुझी पटकण सोडिला होता. १७ तेव्हां त्या दोन पाट्या धरीत असतां, तुमच्या देखतां म्या आपल्या दोन्ही हातांतून त्या टाकून फोडिल्या. १८ तर परमेश्वराच्या दिसण्यांत तुझी दुष्टाई करून त्याला त्रासिलें, यांत जें पाप केलें होतें, त्या तुमच्या अवघ्या पापामुळे मी पहिल्यासारखा चाळीस दिवस व चाळीस रात्री परमेश्वराच्यापुढें पडून राहिलों; म्या अन्न खालें नाहीं, पाणीहि मी प्यालों नाहीं. १९ कारण कीं परमेश्वर तुमचा नाश करायला ज्या क्रोधाने व संतापाने तुझावर कोपिला, त्यामुळे मी भ्यालों होतो; परंतु त्या वेळेसहि परमेश्वराने माझें ऐकिलें. २० आणि आहरोनावर परमेश्वर फार रागें भरला, त्याचा नाश करायला एवढा, परंतु आहरोनाविषयीहि म्या त्या वेळेस प्रार्थना केली. २१ नंतर तुमचें पाप-

रूप वासरूं जें तुझी केलें होतें, तें म्या घेउन अमीने जाळिलें, आणि तें कुटून धुळीच्या रजकणाइतकें पकें वाटिलें; मग जो ओहोळ डोंगरांतून उतरतो, त्यांत त्याची धूळ टाकिली.

२२ आणि थावेन्यांत, व मासस्यांत, व कि-ब्राथहत्तावासांत तुझी परमेश्वराला कोपविलें. २३ आणि जेव्हां परमेश्वराने तुझास कादेश-बाण्यांतून पाठवितां असें सांगितलें कीं, “तुझी वर जाउन जो देश म्या तुझास दिल्या, तो वतन करून घ्या,” तेव्हां तुझी परमेश्वर आपला देव याच्या सांगण्याला विरुद्ध केलें, त्यावर विश्वास ठेविलाच नाही आणि त्याची गोष्ट ऐकिली नाही. २४ तुझी मला माहित झालां त्या दिवसापासून परमेश्वरासीं विरोध करीत आलां. २५ तर जसा मी पूर्वी पडून राहिलों होतो, तसा फिरून चाळीस दिवस व चाळीस रात्री परमेश्वरापुढें पडून राहिलों; कारण कीं परमेश्वराने तुमचा नाश करावा झणून झटलें होतें. २६ तेव्हां मी परमेश्वरासीं प्रार्थना करिताना बोललों, “हे प्रभू परमेश्वरा, तूं आपले लोक तीच आपली वस्तभाव जी त्वां आपल्या मोठेपणाने सोडवून घेतली, जी आपल्या बळकट हाताने मिसरांतून आणिली, तिचा नाश करूं नको. २७ तूं आपल्या सेवकांची, झणजे आब्राहाम, इसाक, व याकोब यांची आठवण कर; या लोकांच्या कठीणपणावर व त्यांच्या दुष्टाईवर व त्यांच्या पापावर लक्ष लावूं नको. २८ नाही तर ज्या देशांतून त्वां आद्यास आणिलें त्यांतले झणतील कीं, ज्या देशाविषयीं परमेश्वराने त्यास वचन दिलें होतें, त्यांत त्यास न्यायाला तो शक्तिमान् नव्हता, आणि त्याने त्यांचा द्वेष केला, यामुळे त्यास मारायाला रानांत काढिलें. २९ परंतु ते तुझे लोक, तीच तुझी वस्तभाव, जी त्वां आपल्या मोठ्या बळाने व आपल्या लांबविलेल्या वाहूने काढिली तसे आहेत.

अध्याय १०.

त्या वेळेस परमेश्वराने मला सांगितलें, “तूं आपल्यासाठीं धोंड्याच्या दोन पाट्या पहिल्यासारख्या घडून कर; मग माझ्याजवळ, डोंगरावर चढ; लांकडाचा कोश आपल्यासाठीं

कर. २ झणजे ज्या पहिल्या पाट्या त्वां घेऊन टाकिल्या, त्यावर ज्या गोष्टी होत्या, त्या मी या पाट्यावर लिहीन, मग तूं त्या कोशांत ठेव. ३ यास्तव म्या शिष्टीलांकडाचा कोश केला, आणि धोंड्याच्या दोन पाट्या पहिल्यासारख्या घडून केल्या; मग मी आपल्या हातीं त्या दोन पाट्या घेउन डोंगरावर चढलों. ४ तर ज्या दाहा आझा परमेश्वराने डोंगरावर मंडळीच्या दिवसीं अर्पितून तुझास सांगितल्या होत्या, त्या परमेश्वराने पहिल्या लिहिलेल्याप्रमाणें या पाट्यावर लिहून मला दिल्या. ५ मग मी मुरडून डोंगरावरून उतरलों, आणि जो कोश म्या केला होता, त्यांत त्या पाट्या ठेविल्या, आणि त्या तेथें आहेत; ज्याप्रमाणें परमेश्वराने मला आज्ञा दिन्ही होती त्याप्रमाणें.

६ मग इस्राएलाचीं संतानें पाकानाच्या संतानांतल्या बेरोथ सोडून मोसेन्यास आलीं; तेथें आहरोन मेला, आणि तेथें पुरला गेला, मग त्याच्या ठिकाणीं त्याचा पुत्र एलाजार याने याजकपण केलें. ७ मंतर तीं तेथून निघून गुद्गोद्यास आलीं, मग गुद्गोद्यासून घटबाथ्यास आलीं; तो पाण्याच्या ओहळांचा देश आहे. ८ त्या वेळेस परमेश्वराने लेवीचा वंश वेगळा केला, यासाठीं कीं त्याने परमेश्वराच्या कराराचा कोश वाहावा; परमेश्वरासमोर उभें राहून त्याची सेवा करावी, आणि त्याच्या नांमाने आशीर्वाद द्यावा; आज्ञ्या दिवसापर्यंत तसें आहे. ९ यास्तव लेव्याला त्याच्या भावांच्यासंगतीं वांटा व वतन होत नाही; जसें तुझा देव परमेश्वर याने त्याला सांगितलें, तसें परमेश्वरच त्याचें वतन आहे. १० मी तर पहिल्या दिवसांप्रमाणें चाळीस दिवस व चाळीस रात्री डोंगरावर राहिलों होतो, आणि त्या वेळेसहि परमेश्वराने माझे ऐकिलें; परमेश्वर तुझा नाश करायला मान्य झाला नाही. ११ तेव्हां परमेश्वराने मला असें सांगितलें कीं “तूं उठ, दर मजलेस लोकांच्यापुढें चाल, झणजे जो देश त्यास द्यायाला त्यांच्या पूर्वजांजवळ म्या शपथ वाहिली, तेथें ते जाउन वतन पावतील.”

१२ तर आतां हे इस्राएला, याखेरीज तुझा देव परमेश्वर तुझ्याजवळ काय मास्तो!

द्वणजे त्या आपला देव परमेश्वर याला भिऊन त्याच्या सर्व मार्गांत चालवें, आणि त्यावर प्रीति करावी, आणि आपला देव परमेश्वर याची सेवा करावी; आपल्या सर्व हृदयांत व आपल्या सर्व विचारांत करावी. १३ तुझ्या बऱ्यासाठीं परमेश्वराच्या ज्या आज्ञा व जे नेम मी आज तुला लावून देतो, ते त्या पाळावे. १४ पाहा, आकाश व आकाशावरलें आकाश, पृथ्वी आणि तीत जें अन्न, तें तुझा देव परमेश्वर याचें आहे. १५ परमेश्वर तुझ्या पूर्वजांवर केवळ प्रीति करून त्यांस बढला, आणि त्याने त्यांच्यामार्गे त्यांचें संतान त्या तुझ्यास सर्व लोकांपेक्षां आजच्या दिवसापासणें निवडून घेतलें. १६ तर तुझी आपल्या हृदयाची असुता कापून टाका आणि यापुढें आपली मान ताठर करू नका. १७ कारण कीं तुमचा देव परमेश्वर तो देवांचा देव, आणि प्रभू, मोठा पराक्रमी, व भयंकर देव; तो तोंड वाहून मानीत नाही, आणि लोभलांच घेत नाही. १८ तो बापहीनाचा व विधवेचा न्याय करितो, आणि विदेश्यावर प्रीति करून त्याला अन्न व वस्त्र देतो. १९ तुझीहि विदेश्यावर प्रीति करा, जो तर तुझी मिसर देशांत विदेशी होता. २० तूं आपला देव परमेश्वर याचें भय धर, त्याची सेवा कर, आणि त्याला लगटून राहा; त्याच्याच नामाने शपथ कर. २१ तो तुझें स्तुतिपात्र; तोच तुझा देव; जीं मोठालीं व भयंकर कृत्यें तुझ्या डोळ्यांनी पाहिलीं, तीं ज्याने तुझ्यासाठीं केलीं तोच तो आहे. २२ तुझे पूर्वज खालीं मिसरांत गेले, तेव्हां सत्तर जीव होते; परंतु आतां तुझा देव परमेश्वर याने तुला पुष्कळपणाने आकाशाच्या ताऱ्यांसारिखें केलें आहे.

अध्याय ११.

तूं आपला देव परमेश्वर यावर प्रीति कर, आणि त्याचें जें पाळायाचें तें, द्वणजे त्याचे नेम व त्याच्या नीति व त्याच्या आज्ञा सर्व दिवसांत पाळ. २ तुझ्यास तर आज कळलें; कारण कीं तुमचीं लेंकरें, ज्यांस कळत नव्हतें, द्वणजे ज्याने तुमचा देव परमेश्वर याची शिक्षा पाहिली नाही; ज्यांनी त्याचें मोठेपण, त्याचा बळ-

कट हात व त्याचा लांबविलेला बाहु; ३ आणि त्याच्या खुणा व त्याचे जे चमत्कार त्याने मिसरामध्ये मिसऱ्यांचा राजा फारो याविषयी व त्याच्या संपूर्ण देशाविषयी केले; ४ आणि जे त्याने मिसरी सैन्याविषयी, त्यांच्या घोड्यांविषयी व त्यांच्या रथाविषयी केले कीं जेव्हां ते तुमच्या पाठीं लागले होते, तेव्हां परमेश्वराने त्यांच्या तोंडांवरून सूप समुद्राचें पाणी वाहविलें, असा आजच्या दिवसापर्यंत त्यांचा नाश केला. ५ आणि तुझी या ठिकाणीं आलां एथपर्यंत जे त्याने तुझ्यासाठीं रानांत केले. ६ आणि रडवेनाचा वंशस्थ एलियाब याचे वंशस्थ दाथान व अबीराम यांविषयी जीं त्याने केलीं कीं पृथ्वीने आपलें तोंड पसरून ते गिळिले, त्यांचीं घरोहि व त्यांच्या राहोठ्या व त्यांच्या सत्तेच्या ज्या वस्तू त्या अवच्या सर्व इस्राएलामध्ये गिळिल्या, तसी न पाहिली, त्यांस नाही परंतु तुझ्यास सांगितलें आहे. ७ कारण कीं परमेश्वराने जें प्रत्येक मोठें चरित्र केलें, तें तुमच्या डोळ्यांनी पाहिलें आहे. ८ तर जो प्रत्येक आज्ञा मी आज तुला लावून देतो, ती तुझी पाळा; द्वणजे तुझ्यास धीर येईल, आणि जो देश वतन करून घ्यायास तुझी पलिकडे जातां, तेथें जाऊन वतन पावाल. ९ आणि जो भूमि परमेश्वराने तुमच्या पूर्वजांजवळ शपथ वाहून त्यांस द्वणजे त्याच्या संतानाला देऊं केली, तिजवर तुझी बहुत आयुष्य पावाल, यासाठीं पाळा; तो दूध व मध वाहण्याचा देश आहे. १० कां तर जो देश वतन करून घ्यायास तूं जातोस, तो ज्या मिसर देशांतून तुझी आलां, त्याच्यासारखा नव्हे; कां तेथें त्यां आपलें बीज पेरून भाजीच्या मळ्यासारिखें आपल्या पायांने त्याचें शिंपणें केलें. ११ परंतु जो देश वतन करून घ्यायास तुझी पलिकडे जातां, तो डोंगरांचा व खोऱ्यांचा देश आकाशांतल्या पावसाचें पाणी पितो. १२ असा देश कीं तुझा देव परमेश्वर त्याचा प्रतिपाळ करितो वर्षाच्या प्रारंभापासून वर्षाच्या शेवटपर्यंत हि तुझा देव परमेश्वर याचें लक्ष त्यावर नेहमी आहे.

१३ आणि ज्या आज्ञा मी आज तुझ्यास लावून देतो, त्या जर तुझी ऐकालच ऐकाल, द्वणजे

आपल्या सर्व हृदयाने व आपल्या सर्व जिवाने आपला देव परमेश्वर यावर प्रीति कराल, आणि त्याची सेवा कराल, १४ तर असें होईल कीं मी यथाकाळीं तुमच्या देशाचा पाऊस पहिली वृष्टि व मागली वृष्टि पाडिन; अशाने तूं आपलें धान्य व आपला ताबा द्राक्षारस व आपलें तेल यांचा संग्रह करशील. १५ आणि मी तुझ्या पशूंसाठीं तुझ्या कुरणांत गवत वाढवून देईन; असा तूं खाऊन तृप्त होशील. १६ तुझी आपल्याविषयीं संभाळा, नाहीं तर तुमचें हृदय फसेल, आणि तुझी वळून दुसऱ्या देवांची सेवा कराल व त्यांचें भजन कराल. १७ मग परमेश्वर तुझावर रागें भरेल, आणि तो आकाशाला असें बंद करील कीं पाऊस होणार नाहीं, भूमिहि आपलें उत्पन्न देणार नाहीं; आणि जो चांगला देश परमेश्वर तुझास देतो, त्यांतून तुझी लवकर नाहींसे व्हाल.

१८ तर तुझी ह्या गोष्टी आपल्या हृदयांत व आपल्या जिवानें ठेवा, आणि आपल्या हातासीं खुणेसाठीं त्या बांधा, आणि आपल्या दोही डोळ्यांच्या मध्यभागीं कपाळभूषण, अशा असूं द्या. १९ आणि तुझी आपल्या लेकरांस त्या शिकवा; ह्मणजे जेव्हां तूं आपल्या घरीं बसतोस, आणि जेव्हां वाटेने चालतोस, आणि जेव्हां निजतोस, आणि जेव्हां उठतोस, तेव्हां त्याविषयीं बोलत जा. २० आणि आपल्या घराच्या दारांच्या बाहेरावर व आपल्या दरवाज्यावर त्या लिही. २१ ह्मणजे जी भूमि परमेश्वराने तुमच्या पूर्वजांजवळ शपथ वाहून त्यांस देऊं केली, तिजवर तुमचे दिवस व तुमच्या लेकरांचे दिवस पुष्कळ होतील; जसे पृथ्वीवर आकाशाचे दिवस तसे. २२ कारण कीं ज्या सर्व आज्ञा मी तुझास लावून देतो, त्यांचें आचरण करून जर तुझी पाळालच पाळाल, ह्मणजे आपला देव परमेश्वर यावर प्रीति कराल, अणखी त्याला लगटून त्याच्या सर्व मार्गांत चालाल; २३ तर परमेश्वर त्या सर्व राष्ट्रांस तुमच्यापुढून वतनांतून घालवीलच, आणि तुझी आपल्यापेक्षां मोठी व शक्तिमान् राष्ट्रे यांचें वतन पावाल. २४ जेथें तुमचा तळपाय पडेल, तें प्रत्येक ठिकाण तुमचें होईल, रानापासून तर लबा-

नोनापर्यंत, आणि फाराथ जी नदी त्या नदीपासून तर पश्चिम समुद्रापर्यंत तुमची सीमा होईल. २५ तुमच्यापुढें कोणी टिकणार नाहीं; ज्या कोणत्याहि देशांत तुझी जाल, त्याच्या लक्षांत तुमचा देव परमेश्वर तुमचें भय व तुमची भीड ठेवील; जसें त्याने तुझास सांगितलें तसें.

२६ पाहा, आज मी तुमच्यापुढें आशीर्वाद आणि शाप ठेवितों. २७ तुमचा देव परमेश्वर याच्या ज्या आज्ञा मी आज तुझास लावून देतो त्या तुझी ऐकून मानाल, तर आशीर्वाद; २८ परंतु जर तुझी आपला देव परमेश्वर याच्या आज्ञा न ऐकाल, आणि जो मार्ग मी आज तुझास आज्ञेने लावितों त्यांतून निघून जे दुसरे देव तुझास ठाडक नाहीत, त्यांच्यामार्गे चालाल, तर शाप लागेल. २९ आणि जो देश वतन करून घ्यायास तूं जातांस त्यांत जेव्हां तुझा देव परमेश्वर तुला पाहंचवील, तेव्हां असें व्हावें कीं त्वां गरिबीमडोंगरावर आशीर्वाद, आणि एबाल डोंगरावर शाप ठेवावा. ३० ते डोंगर यादैनच्या पलिकडे, मार्गे सूर्य मावळण्याच्या दिशेस, सपाटीतले राहणारे खनानी याच्या देशांत गिलगालाच्यापुढें एलोनेमारे याच्याजवळ नाहीत कीं काय? ३१ जो देश तुमचा देव परमेश्वर तुझास देत आहे, तो वतन करून घ्यायास बाताना जेव्हां तुझी यादैनच्या पलिकडे जाल, आणि तो वतनरूपें पावून त्यांत वस्ती कराल, ३२ तेव्हां जे नेम व त्या नीति मी आज तुमच्यापुढें ठेवितों, त्या सर्व संभाळून पाळा.

अध्याय १२.

तुमच्या पूर्वजांचा देव परमेश्वर याने तुझाला जो देश वतन करून दिल्ला, त्यांत जे नेम व नीति तुझी भूमीवर आपल्या जिण्याच्या सर्व दिवसांत संभाळून पाळाव्या त्या ह्याच; १ ज्या राष्ट्रांचें वतन तुझी पावाल, त्यांनी उंच डोंगरांवर व टेकड्यांवर व प्रत्येक पालवट झाडाखालीं, जेथें आपल्या देवांची सेवा केली, त्या सर्व ठिकाणांचा नाश कराच करा. २ आणि त्यांच्या वेद्या मोडून टाका, व त्यांच्या मूर्ति फोडून टाका; त्यांचीं भजनवर्णेहि अभीने जाळून टाका, आणि

त्यांच्या देवांच्या मूर्ति छेदून टाका; त्या ठिकाणा-
तून त्यांचें नांवहि नाहींसे करा. ४ तुझी आपला
देव परमेश्वर याचें तसें करूं नका. ५ परंतु
तुमचा देव परमेश्वर आपलें नाम ठेवायास तु-
मच्या कोणीएक्या वंशांतलें जें ठिकाण निवडून घे-
ईल, तेथें त्याच्या वस्तींत तुझी शरण जा; तेथेंच
जात जा. ६ आणि तुझी तेथें आपले होमपशू,
व आपले यज्ञपशू, व आपल्या उत्पन्नाचा दाहा-
वा भाग, व आपलें उचललेलें दान, व आपलें
नवसांचें अर्पण, व आपल्या स्वबुद्धीचीं अर्पण,
आणि आपल्या गुरांतलीं, व आपल्या बकऱ्यांतलीं
प्रथम झालेलीं आणा. ७ मग तेथें आपला देव
परमेश्वर यासमोर जेवा, आणि ज्या कांहीं का-
यांस तूं हात लावितोस, ज्याविषयीं तुझा देव पर-
मेश्वर याने तुला आशीर्वाद दिल्या, त्यांत तुझी
आपल्या घरच्यासुद्धा आनंद करा. ८ एथें आज
आपण आपापल्या दिसण्यांत जें कांहीं बरें तें क-
रितों, त्या अवघ्याप्रमाणें तुझी तेथें करूं नका. ९
कां तर तुझा देव परमेश्वर जो विसावा, द्वयजें
जें वतन तुला देतो, त्यांत तुझी अन्न पोंहचलां
नाहीं. १० जेव्हां तुझी पादेंनेच्या पलिकडे जाल,
आणि तुमचा देव परमेश्वर जो देश तुझास
वतन करून देतो, त्यांत वस्ती कराल, आणि तो
तुमच्या वहुंकडल्या सर्व वैभवाविषयीं तुझास असें
सख करील कीं तुझी निर्भय राहाल; ११ ते-
व्हा असें व्हावें कीं तुमचा देव परमेश्वर आप-
ल्या नामाची वस्ती करवायास जें ठिकाण निवडून
घेईल, तेथें तुझी, जें मी तुझास आज्ञा करून
सांगितों तें, द्वयजें अवघे तुमचे होमपशू, तुमचें
यज्ञपशू, तुमच्या उत्पन्नाचा दाहावा भाग व तुमचे
उचललेलें दान व जे नवस तुझी परमेश्वरा-
बळ कराल, त्यांतल्या सर्व निवडक वस्तू आणा.
१२ आणि तुझी आपले पुत्र व आपल्या कन्या व
आपले चाकर व आपल्या चाकरिणी यांसुद्धा आ-
पला देव परमेश्वर यासमोर आनंद करा, आणि
आपल्या दरवाज्यांच्या आंत जो लेवी त्यासुद्धाहि
करा, कारण कीं त्याला तुमच्यासंगती वांटा व
वतन नाहीं. १३ तूं आपल्याविषयीं संभाळ कीं
जें कांहीं भलतें ठिकाण तुझ्या दृष्टीस पडेल, त्यांत
आपले होम करूं नको; १४ परंतु तुझ्या एका

वंशांत जें ठिकाण परमेश्वर निवडून घेईल, तेथें
तूं आपले होम कर, आणि जें मी तुला आज्ञेने
लावितों तें अवघे तेथें कर. १५ तथापि तुझा देव
परमेश्वर याने जो आशीर्वाद तुला दिल्या असेल,
त्याप्रमाणें आपल्या जिवाच्या सर्व इच्छेप्रमाणें त्या
आपल्या सर्व दरवाज्यांच्या आंत मारून मांस
खावें; जसें हरण व जसें सांबर तसें अशुद्धाने
व शुद्धाने तें खावें. १६ रक्त मात्र तुझी खाऊं
नका; पाण्यासारिखें तें पृथ्वीवर ओता. १७ तु-
झ्या धान्याचा, व तुझ्या ताज्या द्राक्षारसाचा, व
तुझ्या तेलाचा दाहावा भाग, आणि तुझ्या गुरांतलीं
व तुझ्या बकऱ्यांतलीं प्रथम झालेलीं, व आपले जे
नवस तूं करशील, त्या अवघ्याचीं अर्पण व तुझ्या
स्वबुद्धीचीं अर्पण व तुझें ओवाळणीचें अर्पण तुझ्या
दरवाज्यांच्या आंत तूं खाऊं नये. १८ परंतु
तुझा देव परमेश्वर जें ठिकाण निवडून घेईल,
त्यांत तूं आपला देव परमेश्वर यासमोर तें खा;
आपला पुत्र व आपली कन्या व आपला चाकर
व आपली चाकरिणी व आपल्या दरवाज्यांच्या
आंत जो लेवी त्यासुद्धा तूं खा; आणि आपल्या
ज्या कांहीं कार्यास तूं हात लावितोस त्यांत तूं
आपला देव परमेश्वर यासमोर आनंद कर.
१९ तूं आपल्याविषयीं संभाळ कीं आपल्या भूमी-
वर आपल्या सर्व दिवसांत लेव्याला सोडूं नको.
२० जेव्हां तुझा देव परमेश्वर तुला आपल्या
सांगितल्याप्रमाणें तुझी सीमा वाढवील, आणि "मी
मांस खाईन," असें तूं द्वयजेल, कारण कीं तुझ्या
जिवाला मांस खायाची इच्छा होईल, तेव्हां
तूं आपल्या जिवाच्या पूर्ण इच्छेप्रमाणें मांस खा.
२१ तुझा देव परमेश्वर आपलें नाम ठेवायास
जें ठिकाण निवडून घेईल, तें जर तुझ्यापासून दूर
असेल, तर तूं आपलीं गुरें व आपलीं बकरीं जीं
परमेश्वराने तुला दिलीं, त्यांतलें म्या तुला आ-
ज्ञा दिल्लेल्याप्रमाणें मारून आपल्या दरवाज्यांच्या
आंत आपल्या जिवाच्या पूर्ण इच्छेप्रमाणें खा. २२
जसें हरण व सांबर खाल्ले जातें, तसें देखील तें
खा; अशुद्ध व शुद्ध यांनी एकसारिखें तें खावें.
२३ केवळ रक्त न खाण्याविषयीं तूं बळकट ऐस,
कारण कीं जें रक्त तोच जीव, तर मांसासंगतीं
जीव खाऊं नको; २४ तें खाऊं नको, पृथ्वीवर

पाण्यासारिखें तें ओतून टाक. २५ तुझे आणि तुझ्यामागे तुझ्या संतानांचे बरे व्हावे छापून तूं तें खाऊं नको; तर परमेश्वराच्या दिसण्यांत जें नीट तें कर. २६ जें ठिकाण परमेश्वर निवडून घेईल तेथें जाताना ज्या तुझ्या पवित्र वस्तू तुझ्या-बवळ असतील, आणि तुझ्या नवसाच्या त्या मात्र तूं घेऊन जा. २७ आणि आपला देव परमेश्वर याच्या वेदीवर आपल्या होमपशूंचें मांस व रक्त अर्पण कर, असें आपला देव परमेश्वर याच्या वेदीवर आपल्या यज्ञपशूंचें रक्त ओतलें जावें; मग तूं त्यांचें मांस खा. २८ ज्या आज्ञा मी तुला सांगतो, त्या ह्या सर्व तूं ऐकून संभाळ, छानजे तुझा देव परमेश्वर याच्या दिसण्यांत जें बरें व नीट तें जर करशील, तर तुजें व तुझ्यामागे तुझ्या संतानांचें सर्वकाळ बरें होईल. २९ ति-कडे ज्या राष्ट्रांचें वतन पाबायास तूं जातोस, त्यांस जेव्हा तुझा देव परमेश्वर तुझ्यापुढून छेदून टाकील, आणि तूं त्यांचें वतन घेऊन त्यांच्या देशांत वस्ती करशील, ३० तेव्हा तूं आपल्याविषयी संभाळ, नाही तर ती तुझ्यापुढून नाहीसी झाल्या-नंतर तूं त्यांच्या पाठीमागे फांसांत फसशील, आणि तूं त्यांच्या देवाविषयी असा विचार करशील की, 'त्या राष्ट्रांनी आपल्या देवांची सेवा कशी केली? तर तशी मीहि करीन.' ३१ तूं आपला देव परमेश्वर याबवळ तसें करूं नको, कारण की परमेश्वराला चिळसकारी ज्याचा हेतू तो करितो, तें सर्व त्यांनी आपल्या देवांबवळ केलें; त्यांनी आपले पुत्र व आपल्या कन्या यांस देखील आपल्या देवांबवळ अर्पित जाळिले. ३२ जी काही आज्ञा मी तुझ्यास लावून देतो, तीच तुझी संभाळून पाळा; तिला तूं अधिक करूं नको, आणि तीतून काढूं नको.

अध्याय १३.

जरी भविष्यवादी किंवा स्वप्न पाहणारा तुझ्या-मध्ये उत्पन्न होऊन तुझाबवळ खून किंवा चमत्कार सांगून ठेवितो, २ आणि जी खून किंवा जो चमत्कार तुला सांगतो, तो अशा अर्थाने प्रत्ययास येतो की, "आपण दुसऱ्या देवाच्यामागे लागून त्यांची सेवा करूं," जे तुला ठाऊक नाहीत

त्यांच्यामागे, ३ तरी त्या भविष्यवाद्याच्या किंवा त्या स्वप्न पाहणाऱ्याच्या गोष्टी तूं ऐकूं नको; कारण की तुमचा देव परमेश्वर तुमची परीक्षा वाढवे, अशी की तुम्ही आपल्या सर्व हृदयाने व आपल्या सर्व जिवाने आपला देव परमेश्वर यावर प्रीति करीत आहा किंवा नाहीत हें जाणवें छापून. ४ तुम्ही आपला देव परमेश्वर याला मानून चाला, आणि त्याचें भय धरा; त्याच्या आज्ञाहि पाळा, आणि त्याचा शब्द ऐका; त्याचीच सेवा करा, त्यालाच लगटून राहा. ५ तो भविष्यवादी किंवा तो स्वप्न पाहणारा तर मारला जावा; कारण की ज्याने तुझ्यास भिसरदेशांतून काढिले, छानजे ज्याने तुला दासांतून सोडविले, तो तुमचा देव परमेश्वर यावर त्याने फितुर करायास सांगितला आहे; छानजे ज्या मार्गांत तुझा देव परमेश्वर याने तुला चालायाची आज्ञा दिली, त्यातून तुला तो टकलायास लागला आहे; तर तूं आपल्यामधून तसें दुष्टपण नाहीसें कर. ६ जरी तुझ्या आईचा पुत्र असा तुझा भाऊ, किंवा तुझा पुत्र, किंवा तुझी कन्या, किंवा तुझ्या उराबवळची स्त्री, किंवा जो तुझ्या जिवासारखा तुझा मित्र तो तुला गुप्तपणें अशी फूस लावितो की "या, आपण जाऊन दुसऱ्या देवांची सेवा करूं;" जे तुला व तुझ्या पूर्वजांस ठाऊक नव्हते त्याची; ७ छानजे तुमच्या चहुंकडे जे लोक जे तुझाबवळ किंवा तुझ्यापासून दूर, जे पृथ्वीच्या एका सीमेपासून पृथ्वीच्या दुसऱ्या शेवटापर्यंतहि त्यांच्या देवा-तल्या कोणीएकाची; ८ तरी तूं त्याला मानूं नको, त्याचें ऐकूच नको; आणि तुझ्या लक्षांत त्याविषयीं करुणा न यावी, तूं ममत्ता करून वाचवूं नको, त्याला गुप्त ठेवूच नको. ९ तर त्याला जिवें मारच मार; त्याचा जीव घ्यायास ग्रहिल्याने तुझा हात, आणि त्यानंतर सर्व लोकांचा हात त्यावर पडावा. १० तूं त्याला धोंडमारीह असा कर की त्याने मरावें; की तर ज्याने तुला भिसर देशांतून, छानजे दासांतून काढिले, तुझा देव परमेश्वर याबवळून तो तुला टकलायास झटलेला आहे. ११ मग सर्व इस्राएलांनी ऐकून भावें, आणि तुझामध्ये त्या दुष्ट गोष्टीप्रमाणें पुढें न करावें.

१२ ज्यांत त्या राहावें द्यणून जीं नगरें तुझा देव परमेश्वर तुला देतो, त्यांतल्या एखाद्यांत जर तूं असें एकसील कीं, १३ माणसानी द्यणजे दुष्ट लोकानी तुझ्यामधून जाऊन आपल्या नगरांतल्या राहणाऱ्यांस चेतवून द्यालें कीं, “या, आपण जाऊन दुसऱ्या देवांची सेवा करूं,” जे तुझास ठाऊक नाहींत त्यांची; १४ तर तूं झाडा घेऊन गोध कर, आणि चौकसीने पूस; मग जर ती गोष्ट खरी व स्थापित झाली कीं ती दुष्टाई तुजमध्यें झाली आहे; १५ तर तूं त्या नगरांतल्या राहणाऱ्यांस तरकारीच्या घाताने मारच मार; त्याचा व त्यांतलें जे सर्व त्यांचा, त्यांतल्या पशूंचाहि तरकारीच्या घाताने अति नाश कर. १६ आणि त्यांतलीं सर्व लूट त्याच्या चव्हाट्यामध्यें आणून गोळा कर. १७ आणि आपला देव परमेश्वर यासाठीं त्यांतल्या सर्व लुटीमुद्धां त्या नगराला अग्नि लावून अगदी जाळ; मग सर्वकाळ ठिगर होवो, कधीं वांधलें न जावो. १८ आणि त्या अतिनाशाचें काहींच तुझ्या हाताला लागूं नये; द्यणजे परमेश्वर आपल्या रागाच्या तमपणापासून पित्त, आणि तुजवर ममता ठेवील; तुझी मना करीलच आणि ज्याप्रमाणें त्याने तुझ्या पूर्वजांवबळ गण्य वाहिली, त्याप्रमाणें तुला वाढवील. १९ वेल तूं आपला देव परमेश्वर याचा शब्द ऐकून त्याच्या ज्या आज्ञा मी आज तुला लावून देतो या सर्व पाळ; द्यणजे आपला देव परमेश्वर याच्या दिसण्यांत जें नीट तें कर.

अध्याय १४.

तुम्ही आपला देव परमेश्वर याचीं लेंकरें आ-
७ ही; मेलेल्यामुळे फांसण्या करून घेऊं नका,
आणि आपल्या दोही डोळ्यांच्या मध्यभागीं टकल
रूं नका. २ कारण कीं तूं आपला देव पर-
मेश्वर यासाठीं पवित्र लोक आहेस, आणि पर-
मेश्वराने तुला यासाठीं निवडून घेतलें कीं भूमी-
च्या प्रदेशां जे सर्व लोक त्यापक्षां त्यांच्या खा-
मगीचे लोक असें व्हावे. ३ तूं काहीं ओंगळ
खाऊं नको. ४ जे पशू तुम्ही खावे ते हेच कीं,
गुरे, मेंढरे, व शेरडे; ५ सांबर, व हरण, व भें-
ड, व गानशेरडे, व दिशोन, व गवा, व डोंगरशेरडे,

६ आणि ज्या कोणत्याहि पशूचा खूर विभागलेला
असता त्याची चौर पार होऊन दोन शकलें आ-
हेत, जो रवंथ करितो, पशूंमध्ये तसा तुम्ही खावा.
७ जे रवंथ करितात, आणि ज्यांचा खूर विभागून
चिरलेला, त्यांतलें हे मात्र तुम्ही खाऊं नका; उंट
व ससा व शाफान, कारण कीं ते रवंथ करित अ-
सताहि त्यांस विभागलेला खूर नाहीं; ते तुझास
अशुद्ध होवोत; ८ डुकरहि, कां तर त्याचा
खूर विभागलेला असताहि तें रवंथ करित नाहीं;
ते तुझास अशुद्ध; त्यांचें काहीं मांस तुम्ही खाऊं
नका, आणि त्यांच्या शवाला शिवूं नका. ९ जे
पाण्यांत त्या सर्वांतले हे तुम्ही खावें; ज्या कोणा-
ला पंख व खपल्या आहेत, तो तुम्ही खावा; १०
परंतु ज्या कोणाला पंख व खपल्या नाहींत, तो
तुम्ही खाऊं नका, तो तुझास अशुद्ध होवो. ११
सर्व शुद्ध पांखरें तुम्ही खावीं. १२ आणि जे
तुम्ही न खावे ते हेच; गरुड, व लोळवणारा गीड,
व मछामाऱ्या; १३ आणि गीध, व घार, व जा-
तिजातीचा खादाड पक्षी; १४ आणि जातिजा-
तीचे सर्व कावळे; १५ आणि घुबड, व गवळण,
व कोळिक, व जातिजातीची बहिरी; १६ आणि
पिंगळे, व मानसुफ, व थिनमन; १७ आणि
पाणकोळी, व राहाम, व करडोंक; १८ आणि
बगळा, व जातिजातीचीं कर्कुचीं, व टिटवी, व पा-
कोळी; १९ आणि सर्व वळवळणारीं पांखरें,
तीं तुझास अशुद्ध, खायाचीं नाहींत. २० सर्व
शुद्ध पांखरें तुम्ही खावीं. २१ काहीं आपाप
मेलेंलें तुम्ही खाऊं नका; त्यां आपल्या दरवाज्या-
च्या आंत जो विदेशी त्याला तें द्यावें, आणि त्याने
तें खावें, किंवा त्यां परक्याला विकोवें; तूं तर आ-
पला देव परमेश्वर यासाठीं पवित्र लोक ऐस;
करडूं त्याच्या आईच्या दुधांत सिजवूं नको.

२२ वर्षांच्या वर्षीं तुजें शेत विजाचें जें उत्पन्न
देतें, त्या अवध्यातून तूं दाहावा भाग काढून देत
जा. २३ आणि तुझा देव परमेश्वर आपल्या
नामाची वस्ती करायास जें ठिकाण निवडून घेईल,
तेथें त्याच्यासमोर तूं आपलें धान्य, आपला ताज
द्राक्षारस, व आपलें तेल, यांचा दाहावा भाग
खा; आणि आपल्या गुरांपासून व आपल्या बक-
यांपासून प्रथम झालेलीं हीं खा; यासाठीं कीं

त्वां आपला देव परमेश्वर याचें भय सर्वकाळ धरायास शिकावें. २४ आणि जेव्हां ती वाट तुजपासून असी लांब होईल कीं तुझा देव परमेश्वर आपलें नाम ठेवायास जें ठिकाण निवडून घेईल, तें तुजपासून दूर असल्यावरून तुझ्याने तो भाग नेववणार नाही; कां तर तुझा देव परमेश्वर तुला आशीर्वाद देईल. २५ तेव्हां तूं तो पैक्यावर विकत देऊन, तो पैका बांधून आपल्या हातीं घे, आणि तुझा देव परमेश्वर जें ठिकाण निवडून घेईल, तिकडे बा. २६ मग ज्या कशावर तुझ्या जिवाची इच्छा होईल, छानजे गुरावर, किंवा बक्यावर, किंवा द्राक्षारसावर, किंवा मद्यावर, किंवा जें काहीं तुझा जीव मागेल, त्यावर तो पैका दे; नंतर तेथे आपला देव परमेश्वर यासमोर तूं आपल्या घरच्यासुद्धा खाऊन आनंद कर. २७ आणि तुझ्या दरवाज्याचा आंत जो लेवी त्यासुद्धा हि कर, तूं त्याला सोडूं नको; कारण कीं त्याला तुझ्यासंगतीं वांटा व वतन नाही. २८ तिसऱ्या तिसऱ्या वर्षाच्या शेवटीं तूं त्या वर्षांत जें आपलें उत्पन्न झालें असेल त्यातून सर्व दाहावा भाग काढून आपल्या दरवाज्यांत ठेवीत जा. २९ मग लेव्याला तुझ्यासंगतीं वांटा व वतन नाही, यास्तव त्याने आणि तुझ्या दरवाज्यांत जो प्रवासी व बापहीन व विधवा, यांनी येऊन खाऊन तुम व्हावें; छानजे तूं आपल्या हाताने जें काम करितोस, त्या अवघ्यांत तुझा देव परमेश्वर तुला आशीर्वाद देईल.

अध्याय १५.

सात सात वर्षांच्या शेवटीं तूं सुटका कर. २ आणि त्या सुटकेचा हा प्रकार असा असावा कीं, कोणी सावकाराने आपल्या हाताने आपल्या शेजाऱ्याला जें कर्ज दिल्लें तें सोडावें; आपल्या शेजाऱ्याजवळून अथवा आपल्या भावाजवळून न उगवावें, कारण कीं ती परमेश्वरासाठीं सुटका सांगितली आहे. ३ त्या परक्याजवळून उगवावें, परंतु तुझ्या भावाकडे जें तुझें असेल, तें आपल्या हाताने सोडून द्यावें. ४ भगदीं सोडावें, कारण कीं तुझ्यामध्ये कोणी दरिद्री नसावा; कां तर तुझा देव परमेश्वर तुला जो देश वतन करून ठेवाया-

स देतो, त्यांत परमेश्वर तुला आशीर्वाद देईलच देईल. ५ केवळ बर तूं आपला देव परमेश्वर याची गोष्ट ऐकसीलच ऐकसील; छानजे ज्या सर्व आज्ञा, ज्या मी आज तुला लावून देतो त्या संभाळून पाळसील, तर देईल. ६ कारण कीं तुझा देव परमेश्वर जसें त्याने तुला सांगितलें, तसा तुला आशीर्वाद देतो; यास्तव तूं बहुत राष्ट्रांस उसणें देसील परंतु तूं उसणें घणार नाहीस, आणि बहुत राष्ट्रांवर अधिकार करसील परंतु तीं तुजवर अधिकार करणार नाहीत.

७ जो देश तुझा देव परमेश्वर तुला देतो, त्यांत तुझ्या एखाद्या दरवाज्याच्या आंत तुझा एखादा भाऊ तुझ्यामध्ये बर दरिद्री होईल, तर तूं आपलें हृदय कठीण करूं नको, आणि आपल्या दरिद्री भावापासून आपला हात आखडूं नको. ८ तूं आपला हात मोकळा करूनच त्याला दे, आणि जसी त्याला मरज लागेल तितकें त्याला उसणें देऊन त्याची गरज कर. ९ तूं आपल्याविषयी संभाळ, नाही तर तुझ्या दुष्टाईकारक अंतःकरणसीं असे छानजे होईल कीं, “सातवें वर्ष, सुटकेचें वर्ष जवळ आलें;” आणि तुझ्या दरिद्री भावावर तुझी दृष्टि असी दुष्ट होईल कीं तूं त्याला न देसील मग तो तुजविषयी परमेश्वराची मार्यना करील, आणि तुला पाप लागेल. १० तूं त्याला देव दे, आणि जेव्हां त्याला देतोस, तेव्हां तुझें हृदय दुःखित होऊं नये; कां कीं त्या गोष्टीवरून तुझा देव परमेश्वर तुझ्या सर्व कामांत व ज्या कशाला तूं आपला हात लावितोस त्यांत तुला आशीर्वाद देईल. ११ दरिद्री तर देशातून सरणार नाहीत; यास्तव मी तुला असी आज्ञा देतो कीं, तूं आपल्या देशांत आपला भाऊ, आपला लाचार व आपला दरिद्री, त्याला आपला हात मोकळा करूनच दे.

१२ जर तुझा भाऊ इब्री, किंवा इब्रीण तुला विकली जाती, तर तशाने तुझी चाकरी साहा वर्ष करावी; मग सातव्या वर्षी तूं त्याला मोकळें करून आपल्याजवळून सोड. १३ आणि जेव्हां तूं त्याला मोकळें करून आपल्याजवळून सोडितोस, तेव्हां त्याला रिकामा बाऊ देऊं नको. १४ आपल्या बक्यांतून व आपल्या खळ्यांतून व आपल्या

दशरथाच्या कुंडातून त्याला लावून देच दे; त्याविषयी तुझा देव परमेश्वर याने तुला आशीर्वाद दिला, त्यातून त्याला दे. १५ आणि ही आठवण कर कीं तूं मिसर देशांत चाकर होतास, परंतु तुझा देव परमेश्वर याने तुला सोडविलें; यास्तव मी आज ही आज्ञा तुला लावून देतो. १६ परंतु तुजवर व तुझ्या घरच्यांवर त्याची प्रीति असल्यामुळे आणि तुझ्याजवळ त्याचें बरें झाल्यामुळे तो जर झणेल कीं, मी तुझ्याजवळून जाणार नाहीं. १७ तर असें व्हावें कीं तूं आरि पंडन त्याचा कान दारावर टांच, मग तो सर्वज्ञ तुझा चाकर व्हावा; आणि त्यां आपल्या कारणीण्यांहि असें करावें. १८ जेव्हां तूं त्याला मोठ्ठे करून आपल्याजवळून सोडितोस, तेव्हां तुझ्या लक्षांत कठीण वाटूं नये; कां तर त्याने मनुष्याच्या मजुरीपेक्षां दुष्पट चाकरी तुझ्याजवळ साहा वर्षे केली आहे; अशाने जें अवघें तूं समील, त्याविषयी तुझा देव परमेश्वर तुला आशीर्वाद देईल.

१९ तुझ्या गुरांमध्ये व तुझ्या बकऱ्यांमध्ये जे प्रथम जन्मले नर, त्या सर्वांस तूं आपला देव परमेश्वर यासाठीं पवित्र कर; तूं आपल्या गुरांतल्या प्रथम जन्मलेल्याला कामांत लावूं नको, आणि आपल्या बकऱ्यांतल्या प्रथम जन्मलेल्याला कांही नको. २० तूं आपल्या घरच्यांसुद्धा आपला देव परमेश्वर यासमोर, झणजे परमेश्वर जें ठिकाण निवडून घेईल तेथें वर्षांवर्य तो ठेव. २१ परंतु त्याला खोड, लंगडेपण, किंवा अंधेपण, किंवा कोणतीहि वाईट खोड जर असली, तर आपला देव परमेश्वर याला तो अपूर्ण नको. २२ आपल्या दरवाज्यांच्या आंत त्याला ला; अमुद्दाने व शुद्धाने एकसारिखें खावें, जसें हरण व जसें सांबर तसें. २३ तूं त्याचें रक्त मात्र खाऊं नको; तें पाण्यासारिखें भूमीवर ओत.

अध्याय १६.

तुं आशीर्वाद महिना संभाळून आपला देव परमेश्वर यासाठीं वल्हाडण सण पाळ, कां तर आशीर्वाद महिन्यांत रात्रीं तुझा देव परमेश्वर याने तुला मिसरांतून काढिलें. २ आणि परमेश्वर

आपल्या नामाची वस्ती करायास जें ठिकाण निवडून घेईल, तेथें तूं आपला देव परमेश्वर याजवळ वल्हाडण सणांत बकऱ्याचा व गुराचा यज्ञ कर. ३ त्याच्यासंगतीं खमीर खाऊं नको; तूं घाईने मिसर देशांतून निघालास, यास्तव सात दिवस त्यासंगतीं दुग्धाच्या बेखमीर भाकरी खा; यासाठीं कीं ज्या दिवसीं तूं मिसर देशांतून निघालास, तो त्यां आपल्या आयुष्याच्या सर्व दिवसांत आठवावा. ४ आणि तुझ्याजवळ तुझ्या संपूर्ण सीमेच्या आंत सात दिवस खमीर न दिसावें; आणि जें मांस तूं पहिल्या दिवसीं संध्याकाळीं यज्ञांत अर्पिसील, त्यांतलें काहीं सकाळपर्यंत न राहावें. ५ जे दरवाजे तुझा देव परमेश्वर तुला देतो, त्यांतल्या कोणत्याहि दरवाज्याच्या आंत वल्हाडणाचा यज्ञ करायास तुला अधिकार नाही. ६ परंतु तुझा देव परमेश्वर आपल्या नामाची वस्ती करायास जें ठिकाण निवडून घेईल, तेथें संध्याकाळीं सूर्य मावळतांना, झणजे तूं मिसरांतून निघालास त्या नेमलेल्या काळीं वल्हाडण सणाचा यज्ञ कर. ७ आणि जें ठिकाण तुझा देव परमेश्वर निवडून घेईल, तेथें भाजून खा; मग सकाळीं तूं माभारा फिरून आपल्या राहोठ्यांस जा. ८ तूं साहा दिवस बेखमीर भाकरी खा, मग सातव्या दिवसीं तुझा देव परमेश्वर यासाठीं सभा व्हावी; तूं काम करूं नको.

९ तूं आपल्यासाठीं सात सातरीं मोज; पिकाला विळा लागल्यापासून सात सातरीं मोजायाला लाग. १० मग आपला देव परमेश्वर यासाठीं सातऱ्यांचा सण पाळ, जें तूं देसील, तो स्वइच्छेचा, तुझ्या हाताचा कर असा व्हावा; जसा तुझा देव परमेश्वर तुला आशीर्वाद देईल तसा व्हावा. ११ आणि जें ठिकाण तुझा देव परमेश्वर आपल्या नामाची वस्ती करायाला निवडून घेईल, तेथें आपला देव परमेश्वर यासमोर आपला पुत्र, व आपली कन्या, व आपला चाकर, व आपली चाकरीण, व आपल्या दरवाज्यांत जो लेवी, व प्रवासी, व बापहीन, व विधवा असीं जीं तुझ्यामध्ये असतील, त्यांसुद्धा तूं आनंद कर. १२ आणि तूं मिसरांत चाकर होतास, ही आठवण करून हे नेम संभाळून पाळ. १३ त्यां

आपल्या खळ्यांतून व आपल्या दाक्षारसाच्या कुंडा-
तून संग्रह केल्यावर तूं आपल्यासाठी मंडपाचा
सण सात दिवस पाळ. १४ आणि आपला पुत्र,
व आपली कन्या, व आपला चाकर व आपली
चाकरीण, व लेवी, व प्रवासी, व बापहीन, व वि-
धवा, असीं जीं तुझ्या दरवाज्याच्या अस्त अस-
तील, त्यांसुद्धा तूं आपल्या सणांत आनंद कर.
१५ जें ठिकाण परमेश्वर निवडून घेईल, तेथें
आपला देव परमेश्वर यासाठी सात दिवस सण
पाळ; कारण कीं तुझ्या सर्व डब्याविषयी व तु-
झ्या हातांच्या सर्व कामाविषयी तुझा देव परमे-
श्वर तुला आशीर्वाद देईल; तर तूं केवळ आ-
नंदित हो. १६ बेखमीर भाकरीच्या सणांत, व
सातऱ्यांच्या सणांत, व मंडपांच्या सणांत, असें
वर्षांत तीन वेळां, तुझ्या सर्व पुरुषांनी तुझा देव
परमेश्वर यासमोर, झणजे जें ठिकाण तो निवडून
घेईल तेथें दर्शनास यावें; आणि परमेश्वराच्या-
समोर रितें न यावें. १७ तसा तुझा देव परमे-
श्वर याने तुला आशीर्वाद दिव्हा असेल, तसें
प्रत्येकाने आपल्या दानशक्तीप्रमाणें घेऊन यावें.

१८ जे दरवाजे तुझा देव परमेश्वर तुला
देतो, त्या सर्वांत तूं आपल्या प्रतिवंशीं आपल्या-
साठी न्यायाधीश व कारभारी करून ठेव; मग
त्यांनी यथार्थ न्यायाने लोकांच्या विवाडा करावा.
१९ तूं न्याय फिरवूं नको, पक्षपात धरूं नको,
आणि लांच घेऊं नको; कां तर ती लांच ज्ञान्या-
ंचे डोळे अंधळे करिती, आणि नीतिवंताच्या गो-
ष्टी विपरीत करिती. २० त्वां जगावें, आणि जो
देश तुझा देव परमेश्वर तुला देतो तो वतनरूपें
ठेवावा, झणून तूं नीतीच्याच नीतीची पाठ पुरीव.
२१ तूं आपल्यासाठी आपला देव परमेश्वर या-
ची जो वेदी बांधतील, तिच्याजवळ कोणतेंहि
झाड लावून आपल्यासाठी भजनवन करूं नको.
२२ आणि मूर्ति जिचा देव तुझा देव परमेश्वर
करितो, ती आपल्यासाठी मांडूं नको."

अध्याय १७.

गुरू किंवा बकरें ज्याला खोड, झणजे कोणती-
उद्दि वाईट गोष्ट असेल, तें तूं आपला देव
परमेश्वर याला अर्पू नको; कारण कीं त्याची

DEUTERONOMY XVII.

तुझा देव परमेश्वर याला विळस आहे. १ जे
दरवाजे तुझा देव परमेश्वर तुला देतो, त्यांच्या
एखाद्यांत तुझ्यामध्ये जर असा पुरुष किंवा स्त्री
सांगडेल कीं त्याने तुझा देव परमेश्वर याचा झग
उल्लंघून त्याच्या दिसण्यांत वाईट केले. २ असें जें
त्याने जाऊन ज्याविषयी म्या मना केलें, अशा न-
व्य देवाची सेवा केली किंवा त्यास ममस्कार केला,
अथवा सूर्याला किंवा चंद्राला किंवा आकाशाच्या
समुदायाच्या कोणत्यालाहि केला; ४ असें ऐकून
तुला कळू येतें, तर तूं पक्षेपणाचे शोध कर, आणि
पाहा, जर ती गोष्ट खरी आहे आणि असें स्थापित
होतें कीं इस्राएलांत तशी दुष्टाई झाली आहे; ५
तर ज्यांनी ती वाईट गोष्ट केली, त्या पुरुषाला किंवा
त्या स्त्रीला तूं आपल्या दरवाज्यांतून बाहेर काढ,
आणि ती पुरुष किंवा ती स्त्री असीं माणसें मर-
तील, एवढा धोंडमार त्यास कर. ६ जो मरायाचा
तो दोघे साक्षीदार किंवा तिघे साक्षीदार यांच्या
सांगण्यावरून मारला जावा; एका साक्षीदाराच्या
सांगण्यावरून मारला न जावा. ७ त्याला म-
रायास पहिल्याने साक्षीदारांचा हात त्यावर पडा-
वा, आणि नंतर सर्व लोकांचा हात पडावा; असीं
तूं आपल्यामधून ती दुष्टाई नाहींसी कर. ८ तुझ्या
दरवाज्यांत भांडणांच्या गोष्टी होऊन रक्तासी रक्त,
वादासी वाद, व फटक्यासी फटका, यामध्यें न्याय
करण्याविषयी जर तुझ्या शक्तीपेक्षा गोष्ट अवघड
पडेल, तर तूं उठून जें ठिकाण तुझा देव परमे-
श्वर निवडून घेईल, तेथें जा. ९ आणि याजक
लेवी याजक व जो न्यायाधीश त्या दिवसांत
होईल, त्याजवळ जाऊन विचार; मग ते तुला
न्यायाची गोष्ट सांगतील. १० तेव्हा जें ठिकाण
परमेश्वर निवडून घेईल, तेथें जो निवाडा ते तुला
सांगतील, त्याच्या अर्थाप्रमाणें तूं कर; ते तुला जें
दाखवितील, त्या अवघ्याप्रमाणें तूं संभाळून कर.
११ जें शास्त्र ते तुला दाखवितील, त्याच्या अर्था-
प्रमाणें, आणि जो न्याय ते तुला सांगतील त्या-
प्रमाणें तूं कर; झणजे जो निवाडा ते तुला कळ-
वितील, त्यांतून उजव्याकडे किंवा डाव्याकडे वगूं
नको. १२ आणि जो याजक तुझा देव परमेश्वर
याच्या नामाची सेवा करायला उभा राहतो त्याचे
किंवा जो न्यायाधीश त्याचें न ऐकून जो माणूस

उन्नतपणाने वर्त्तणूक करितो, तो माणूस मरावाच; असी तूं इस्त्राएलांतून ती दुष्टाई नार्हीसी कर. १३ प्रण सर्व लोकानी ऐकून भ्यावें, आणि तेव्हांपासून उन्नतता न करावी.

१४ जो देश तुझा देव परमेश्वर तुला देतो, तेथे जेव्हां तूं पोहंचसील, आणि तो वतनरूपें घेऊन जात राहसील, आणि झणसील कीं, "मी आपल्या घडुंकडल्या सर्व राष्ट्रांप्रमाणें आपल्यावर राजा करून ठेवीन." १५ तेव्हां ज्याला तुझा देव परमेश्वर निवडील, त्याला मात्र तूं आपल्यावर राजा करून ठेव; जो तुझ्या भावांतला त्याला आपल्यावर राजा करून ठेव; जो परका तुझा भाऊ नार्ही, तसा माणूस तूं आपल्यावर ठेवूं नये. १६ केवळ त्या राजाने आपल्याजवळ घोडे फार ठेवूं नये; झणजे घोडे फार झाल्यावरून लोकांला मिसरांत माघारें न लावावें; कारण परमेश्वराने तुझास समितलें आहे कीं, "तुझी यापुढें त्या वाटेने परत जाई नये." १७ आणि त्याने आपल्याला बायका फार करूं नये; केल्या, तर त्याचें अंतःकरण कुमारी फिरेल; रुपें व सोनेंहि त्याने आपल्याजवळ फार सांठवूं नये. १८ आणि असें व्हावें कीं त्याने आपल्या राज्याच्या आसनावर वसताना आपल्यासाठीं या शास्त्राची प्रत याजक जेथी यापुढून वहीवर लिहून घ्यावी. १९ आणि ती त्याच्याजवळ असावी, झणजे त्याने ती आपल्या आयुष्याच्या सर्व दिवसांत वाचात जावी; यासाठीं कीं त्याने आपला देव परमेश्वर याला मिळून या शास्त्रांतल्या सर्व गोष्टी, आणि हे नेम संभाळून पाळ्यास ठिकावें; २० झणजे त्यानें मन ध्याच्या भावांपेक्षां उंचावलें न जावें, आणि त्याने ओजेंतून उजव्याकडे किंवा डाव्याकडे न फिरावें; अशांत तो व त्याचीं संतांने इस्त्राएलामध्ये आपल्या राज्यावर बहुत आयुष्य पावतील.

अध्याय १८.

याजक, जेथी, आणि सर्व लेवीचा वंश यांचा इस्त्राएलासंगतीं वांटा व वतन न व्हावें; परमेश्वराचे होम जे त्याचे विभाग ते त्यानीं खावें. २ परंतु त्याच्या भावांमध्ये त्याचें वतन व्हावयाचें नार्ही; परमेश्वराने जसें त्याला सा-

गितलें, तसा तोच त्याचें वतन आहे. ३ आणि लोकांकडली, झणजे यज्ञ करविणाऱ्यांकडली याजकांची असी कानू व्हावी कीं जर गुरू किंवा बकरें कोणी वाहतो, तर त्याने याजकाला पायखांदा व गालफडें व कोथळा द्यावा. ४ तूं आपल्या धान्यांतलें, आपल्या ताज्या द्राक्षारसांतलें व आपल्या तेलालें प्रथम उत्सन्न, आणि आपल्या बकऱ्याची पहिल्याने कातरलेली लोंहकर त्याला दे. ५ कारण कीं तुझा देव परमेश्वर याने त्याला परमेश्वराच्या नामाने उभें राहून सेवा करायास तुझ्या सर्व वंशांतून निवडून घेतलें आहे; त्याला व त्याच्या संतानास सर्वकाळ घेतलें. ६ आणि जेथें लेवी प्रवास करितो, त्या सर्व इस्त्राएलांतल्या तुझ्या एका दरवाज्यांतून जेव्हां तो येईल, झणजे जें ठिकाण परमेश्वर निवडून घेईल, तेथें आपल्या जिवाच्या पूर्ण इच्छेने येईल; ७ आणि त्याचे सर्व भाऊ लेवी तेथें परमेश्वराच्या समोर जसे उभे राहतात, तसा तो आपला देव परमेश्वर याच्या नामाने सेवा करील. ८ तेव्हां पूर्वजांकडल्यांची त्याची जी विक्री तिजखेरीज वांट्यासारखा वांटा त्यानीं खावा.

९ जो देश तुझा देव परमेश्वर तुला देतो, तेथे जेव्हां तूं पोहंचसील, तेव्हां त्या राष्ट्रांच्या ओंगळपणाप्रमाणें करावाला शिकूं नको. १० असा तुझामध्ये कोणी नसावा, जो आपल्या पुत्राला किंवा आपल्या कन्येला अर्मांत घालून काढितो, जो ठोक्यानी जोसीपण करितो, जो अभाळ पाहून भान्कितो, किंवा गारुडी, किंवा चेटकी; ११ किंवा गुंडाई करणारा, किंवा जो भूतसंचान्याला पुसतो, किंवा जादुगरी, किंवा मेलेल्याजवळ जो विचारितो; १२ कारण कीं जो तसीं करितो, त्या प्रत्येकाची परमेश्वराला चिळस आहे, आणि अशा ओंगळपणामुळें तुझा देव परमेश्वर त्यांस तुझ्यापुढून वतनांतून घालवितो. १३ तूं आपला देव परमेश्वर याजवळ परिपूर्ण ऐस. १४ कां तर तीं राष्ट्रे ज्याचें वतन तूं घेतोस, त्यानीं अभाळ पाहणाऱ्याचें व ठोकताळ्याचें ऐकिलें, परंतु तूं ऐकूं नको; तुझा देव परमेश्वर तुला तसें करूं देत नार्ही. १५ तुझ्यांतून झणजे तुझ्या भावांतून मजसारख्या भविष्यवाद्याला तुझा देव परमेश्वर

तुजसाठीं उत्पन्न करील, त्याचें तुझी ऐका. १६ हारेबात मंडळीच्या दिवसीं, त्यां आपला देव परमेश्वर याजवळ बें मागितलें, त्या अवघ्याप्रमाणें होईल; तूं असें बोललास कीं, “म्या आपला देव परमेश्वर याचा शब्द अणखी न ऐकावा, आणि हा मोठा अभि फिळून न पाहावा, नाही तर मला मरण येईल.” १७ तेव्हां परमेश्वर मजसीं बोलला, “जें त्यानीं झटलें त्यांत बरें केलें; १८ मी त्यांच्या भावांमधून तुझ्यासारखा भविष्यवादी त्यांच्यासाठीं उत्पन्न करीन, आणि मी आपल्या गोष्टी त्याच्या तोंडीं घालीन; नंतर जें मी त्याला आज्ञेने सांगिन, तें अवघें तो त्यास सांगिल. १९ मग असें होईल कीं तो ज्या गोष्टी माझ्या नामाने सांगिल, त्या जर कोणी न ऐकेल तर त्याजवळ मी झाडा घेईन. २० परंतु जर कोणी भविष्यवादी धट्टाई करून जी गोष्ट बोलायास म्या त्याला आज्ञा दिल्ली नाही, ती माझ्या नामाने बोलेल, किंवा जर तो दुसऱ्या देवांच्या नामाने बोलेल तर तो भविष्यवादी मरावाच.” २१ आणि जर तूं आपल्या मनांत छानसील कीं, “जी गोष्ट परमेश्वराने सांगितली नाही ती आद्यास कसी कळेल?” २२ तर जेव्हां भविष्यवादी परमेश्वराच्या नामाने बोलेल, आणि ती गोष्ट घडत नसतां प्रत्ययास येतच नाही, तेव्हां जी गोष्ट परमेश्वराने सांगितली नाही ती तीच; त्या भविष्यवाद्याने धट्टाई करून ती सांगितली आहे, त्याला तूं भिड नको.

अध्याय १९.

तुझा देव परमेश्वर तुला ज्यांचा देश देतो, त्या राष्ट्रांचा विनाश जेव्हां तुझा देव परमेश्वर करील, आणि तूं त्याचें वतन घेऊन त्यांच्या नगरांत व त्यांच्या घरांत वस्ती करशील; २ तेव्हां तुझा देव परमेश्वर तुला जो देश वतनासाठीं देतो, त्या आपल्या देशांत तूं आपल्यासाठीं तीन नगरे वेगळीं ठेव. ३ तुझा देव परमेश्वर तुला जो देश वतन करून देईल, त्याच्या विस्ताराचें तूं तीन विभाग करून आपल्यासाठीं मार्ग सिद्ध कर; आणि असें व्हावें कीं ज्याने घात केला त्या मयेकाने तेथें पळून जावें. ४ आणि ज्या

DEUTERONOMY XIX.

घातक्याने तेथें पळून जाऊन जगावें, त्याची गोष्ट असी कीं जो न जाणतांना आपल्या शेजाऱ्याला मारितो, आणि आपण पूर्वकाळीं त्याचा द्वेष करित नव्हता; ५ अथवा जर कोणी लांकडें कापायास आपल्या शेजाऱ्यासंगतीं झाडांत जातो, आणि लांकूड तोडायस आपल्या हाताने कुऱ्हाड मारिताना लोखंड दांड्यातून निसटून आपल्या शेजाऱ्याला लागून तो मरतो, तर तशाने त्यांतल्या एका नगरांत पळून जाऊन जगावें. ६ नाही तर रक्तपाताच्या फेडकऱ्याचें मन संतापलें असतां, तो घातक्याच्या पाठीं लागेल, आणि मार्ग लांब असल्यावरून त्याला आटोपून जिवें मारील; तथापि तो मरणास योग्य नव्हता, कारण कीं त्याने पूर्वकाळीं त्याचा द्वेष केला नव्हता. ७ यास्तव मी तुला असी आज्ञा देतो कीं, तूं आपल्यासाठीं तीन नगरे वेगळीं ठेव. ८ आणि जर तुझा देव परमेश्वर बसी त्याने तुझ्या पूर्वजांजवळ शपथ बाहिली, तसी तुझी सीमा वाढवील, आणि त्याने तुझ्या पूर्वजांजवळ ज्या देशाविषयीं देण्याचें वचन दिल्लें तो सर्व तुला देईल; ९ जर तुझा देव परमेश्वर यावर मीति करून व त्याच्या मार्गांत चालून ह्या सर्व आज्ञा ज्या मी आज लावून देतो त्या अवघ्या तूं संभाळून पाळशील, तर तूं त्या तीन नगरांवर अणखी तीन आपल्यासाठीं वाढीव. १० यासाठीं कीं तुझा देव परमेश्वर तुला जो देश धनरूपें देतो, त्यांमध्यें निर्दोष्याचें रक्त पाडलें न जावें, आणि तुजवर रक्तपाताचा दोष न यावा. ११ परंतु जर कोणी आपल्या शेजाऱ्याचा द्वेष करून त्यावर टपतो, आणि त्यावर उठून त्याला असें मारितो कीं जीव जातो, मग त्यांतल्या एका नगरांत पळून जातो, १२ तर त्याच्या नगरांतल्या वडिलांनी पाठवून त्याला तेथून आणावें, आणि तो मरावा छानून रक्तपाताचा फेडकरी याच्या हातीं यावा. १३ तुझ्या दृष्टीची ममता त्यावर न व्हावी, परंतु तूं आपल्या बऱ्यासाठीं इस्त्राएलांतून निर्दोष्याचा रक्तपात नाहीसा कर.

१४ तुझा देव परमेश्वर तुला जो देश वतनासाठीं देतो, त्यांत तूं जें भूधन पावशील, त्यांमध्यें तुझ्या शेजाऱ्याची जी हद्द पूर्वीच्या पुरुषांनी

Deut

लाविली, ती टळवूं नको. १५ माणूस जें काहीं पाप करितो, त्यांतल्या कोणत्याहि अन्यायाविषयी, किंवा कोणत्याहि दोषाविषयी, एका साक्षीदाराने त्यावर उठूं नये; दोघां साक्षीदारांच्या तोंडाने किंवा तिघां साक्षीदारांच्या तोंडाने काहीं गोष्ट स्थापली जावी. १६ जर खोटा साक्षीदार माणसाकडे वाचें कर्म लावायास त्यावर उठतो. १७ तर त्या माणसांचा वाद आहे, त्या दोघानी परमेश्वरासमोर, आणि जे याजक व न्यायाधीश त्या दिवसांत असतील, त्यांसमोर उभें राहावें; १८ नंतर न्यायाधीशानी पक्का शोध करावा; आणि जसा, जर खोट्या साक्षीदाराने आपल्या भावावर लोभ साक्ष दिली आहे, १९ तर जसें त्याने आपल्या भावाचें करायाला योजिलें होतें, तसें तुम्ही त्याचें करा; अशी तूं आपल्यामधून ती दुष्टाई नाहींसी कर. २० मग वरकडानी ऐकून घ्यावे, आणि पुढें तुझ्यामध्यें तशा वाईट गोष्टीप्रमाणे अणखी न करावें. २१ आणि तुझ्या दृष्टीची ममता न व्हावी; जिवामुळें जीव, डोक्यामुळें डोळा, दातांमुळें दांत, हातांमुळें हात, पायांमुळें पाय जावा.

अध्याय २०.

जेव्हा तूं आपल्या शत्रूंसी लढायाला जाशील, आणि घोडे व रथ व आपल्यापैक्षा मोठे लोक पाहशील, तेव्हां त्यांस भिऊं नको; कारण कीं तुझा देव परमेश्वर ज्याने तुला मिसर देशांतून वर आणिलें, तो तुजसीं अनुकूल होईल. २ आणि तुझी लढायाला जवळ आलां असतांना असें व्हावें कीं याजकाने जवळ येऊन लोकांसी बोलवें. ३ आणि त्यांस द्वाणवें, "हे इझ्राएला, हे तुझी आज आपल्या शत्रूंवर लढायाला जवळ आलां; तुमचें मन कोवळें न व्हावें तुम्ही भिऊं नका, आणि वावरूं नका, आणि त्यांच्यापुढें धरवूं नका. ४ कारण कीं तुमचा देव परमेश्वर तो तुमच्यासाठीं तुमच्या शत्रूंसी लढायाला आणि तुझास तारायाला तुमच्यासंगतीं येईल." ५ आणि अधिपतीनी लोकांला असें द्वाणवें कीं, त्या मागसाने नवें घर बांधून त्याचा संस्कार केला नाहीं, तसा कोण आहे? त्याने माघारें आपल्या घरास जावें; नाहीं तर तो लढाईत मेळ्यास, दुसरा माणूस त्या घराचा संस्कार करील. ६ आणि ज्याने द्राक्षमळा लावून त्याचा मुळचा उपभोग घेतला नाहीं, तसा माणूस कोण आहे? त्याने माघारें आपल्या घरास जावें; नाहीं तर तो लढाईत मेळ्यास, दुसरा माणूस त्या मळ्याचा मुळचा उपभोग घेईल; आणि ज्याने स्त्रीला मामणी घालून ती करून घेतली नाहीं, तसा माणूस कोण आहे? ७ त्याने माघारें आपल्या घरास जावें; नाहीं तर तो लढाईत मेळ्यास, दुसरा माणूस त्या मळ्याचा मुळचा उपभोग घेईल." ८ आणि अधिपतीनी लोकांला अणखी बोलतांना द्वाणवें, "जो माणूस मनाचा कोवळा असल्याने भितो, तसा कोण आहे त्याने माघारें आपल्या घरास जावें, नाहीं तर त्याच्या मनासारखें त्याच्या भावाचें मन विरेल." ९ मग अधिपतीनी लोकांसी बोलणें समाप्त केल्यावर असें व्हावें कीं त्याने लोकांच्या शिरावर सैन्यांचे सरदार नेमून ठेवावे.

१० जेव्हा तूं नगरासी लढायाला त्याच्याजवळ जाशील, तेव्हा त्यासीं संमेट करण्याची हाकाटी कर. ११ मग जर असें होईल कीं त्यांतलें तुला संमेटाचें उत्तर येऊन तुजसाठीं तें उघडलें जातें, तर असें व्हावें कीं त्यांत जे लोक सांपडतात, त्या सर्वांनी तुजसीं कारभाराचे होऊन तुझी चाकरी करावी. १२ परंतु जर तें तुझ्याजवळ संमेट न करून तुजसीं लढाई करील, तर तूं त्याला वेढा घाल. १३ आणि तुझा देव परमेश्वर तें तुझ्या हातीं देईल, तेव्हा तूं त्यांतले सर्व पुरुष तरवारीच्या धारेने मार. १४ परंतु स्त्रिया व बाळकें व पशु आणि नगरांत जें काहीं असेल, द्वाणजे त्यांतली सर्व लूटवस्तु तूं आपल्यासाठीं घे; असीं तुझा देव परमेश्वर याने तुझ्या शत्रूंची जी जी लूटवस्तु तुला दिलेली होईल, तिचा उपभोग घे. १५ जीं नगरें तुजपासून फार दूर, द्वाणजे जीं या राष्ट्रांच्या नगरांतलीं नाहींत, त्यांचें तूं तसें कर. १६ तुझा देव परमेश्वर तुला या लोकांचीं जीं नगरें वतन करून देतो, त्यांतल्या मात्र कोणत्याहि श्वासवांनाला वांचवूं नको. १७ तर ज्याप्रमाणें तुझा देव परमेश्वर याने तुला आज्ञा दिली त्याप्रमाणें हिंती व अ-

त्या घरास जावें; नाहीं तर तो लढाईत मेळ्यास, दुसरा माणूस त्या घराचा संस्कार करील. ६ आणि ज्याने द्राक्षमळा लावून त्याचा मुळचा उपभोग घेतला नाहीं, तसा माणूस कोण आहे? त्याने माघारें आपल्या घरास जावें; नाहीं तर तो लढाईत मेळ्यास, दुसरा माणूस त्या मळ्याचा मुळचा उपभोग घेईल; आणि ज्याने स्त्रीला मामणी घालून ती करून घेतली नाहीं, तसा माणूस कोण आहे? ७ त्याने माघारें आपल्या घरास जावें; नाहीं तर तो लढाईत मेळ्यास, दुसरा माणूस त्या मळ्याचा मुळचा उपभोग घेईल." ८ आणि अधिपतीनी लोकांला अणखी बोलतांना द्वाणवें, "जो माणूस मनाचा कोवळा असल्याने भितो, तसा कोण आहे त्याने माघारें आपल्या घरास जावें, नाहीं तर त्याच्या मनासारखें त्याच्या भावाचें मन विरेल." ९ मग अधिपतीनी लोकांसी बोलणें समाप्त केल्यावर असें व्हावें कीं त्याने लोकांच्या शिरावर सैन्यांचे सरदार नेमून ठेवावे.

मेरी, स्नानी व परिष्की, हिप्पी व यबूसी यांचा भगदी विनाश कर. १८ यासाठी की त्यानी आपल्या देवाजवळ जी आपली ओंगळपणें केली, त्या अवघ्याप्रमाणें तुझ्यास करायाला न शिकवावें; शिकलें, तर तुमचा देव परमेश्वर याजवळ तुझ्यास पाष घडेल. १९ जेव्हां तूं नगराला धरायास त्यासी लंढतांना त्याला बहुत दिवस वेढा घालसील, तेव्हां त्याच्या झाडांवर कुन्हाड घालवून त्यांचा नाश करूं नको; कारण की त्यावरलें त्वां खावें, तर तीं तोडूं नको; कां तर वेढा घालण्यांत रानांतलीं झाडें तुझ्यापुढें जायासाठीं मनुष्यरूप आहेत. २० ज्या झाडांस भक्ष्य येत नाहीं छापून तूं जाणतोस, तीं माघ तोडून त्यांचा नाश कर, आणि जें नगर तुज्जी लढाई करितें, तें खालीं होईल तोपर्यंत त्यावर मोर्चा बांध.

अध्याय २१.

जी भूमि तुझा देव परमेश्वर तुला वतनासाठीं देतो, तिजवर जर वधलेला कोणी सांपडेल, छानजे रानमाळावर पडलेला असतां, त्याला कोणी मारिलें हें कळत नाहीं. २ तर तुझ्यावडिलानी व तुझ्या न्यायाधीशानी बाहेर येऊन त्या वधलेल्याच्या चहुंकडे नगरापर्यंत मेज घ्यावें. ३ मग असें व्हावें कीं जें नगर वधलेल्याला अधिक जवळ, त्या नगराच्या वडिलानी गुरांतली कालवड, जीकडून काम घडलें नाहीं, जिनें जूं ओढिलें नाहीं, तसी घ्यावी. ४ आणि ज्या खळाळाच्या ओढ्यावर शेतकाम चालत नाहीं, आणि पेरणी होत नाहीं, तेथें त्या नगरच्या वडिलानी ती कालवड खालीं न्यावी, मग तेथें ओढ्यावर कालवडीची मान कापावी. ५ आणि लेवीच्या वंशातील याजकानी जवळ यावें; कां तर तुझा देव परमेश्वर याने आपली सेवा करायाला व परमेश्वराच्या नामाने आशीर्वाद द्यायाला त्यांस निवडून घेतलें आहे; आणि त्यांच्या तोंडाने प्रत्येक वादाचा व फटक्याचा निवाडा व्हावा. ६ आणि त्या नगरचे वडील, जे त्या वधलेल्याच्या जवळ असतील, त्या सर्वांनी ओढ्यांत त्या मान कापलेल्या कालवडीवर आपले हात धुवावे. ७ तेव्हां त्यानी उत्तर देतां छानावें कीं, “आमच्या

हातानी तें रक्त पाडिलें नाहीं, आणि आमच्या ओढ्यानी पाडिलें नाहीं; ८ हे परमेश्वरा, तज्या इत्हाएलाला सोडविलें, त्या आपल्या लोकांवर क्षमा करून आपल्या इत्हाएल लोकांकडे निर्दोष्याचा रक्तपात लावूं नको,” असी त्या रक्तपातविषयी त्यांवर क्षमा व्हावी. ९ तर परमेश्वराच्या दिसण्यांत जें नीट तें करण्यानें तूं आपल्यांतून निर्दोष्याचा रक्तपात नाहींसा कर.

१० जर तूं आपल्या शत्रूंसी लढायाला बाहेर जासील, आणि तुझा देव परमेश्वर याने ते तुझ्या हातीं दिल्ले असतां, तूं त्यांस धरून नेसील, ११ आणि नेलेल्यामध्ये सुंदर स्वरूपाची स्त्री पाहून तिज्जी लमटून आपल्याला बायले करून घेसील, १२ तर त्वां तिला आपल्या घरांत आणिन्यावर तिनें आपलें डोकें भादरावें, आणि आपलीं नखें नीट करावीं. १३ तिनें आपल्या हरणकाळचें वस्त्रहि आपल्यावरून काढून टाकावें, आणि महिनाभर तुझ्या घरीं राहून आपला बाप व आपली आई याविषयीं शोक करात, आणि त्यानंतर त्वां तिज्जी लम लावून तिच्याजवळ जावें; यामप्रमाणें ती तुझी बायको असी व्हावी. १४ मग असें व्हावें कीं जर तुझी आवड तिजवर न होईल, तर तिच्या जिवेच्छेप्रमाणें तूं तिला सोड; परंतु पैक्यावर तिला भगदी विकूं नको, तिला बंद राखूं नको, कारण कीं त्वां तिला धट केलें आहे.

१५ जर पुरुषाला दोन स्त्रिया, एक आवडती व दुसरी नावडती अशा असतील, आणि आवडती व नावडती या दोघींस त्यापासून पुत्र झाले असतील, आणि ज्येष्ठ पुत्र नावडतीचा असेल, १६ तर असें व्हावें कीं त्याजवळ जें असेल, तें ज्या दिवसी तो आपल्या पुत्रांस वतनरूपें देतो, त्यांत नावडतीचा पुत्र जो ज्येष्ठ त्यापुढें आवडतीच्या पुत्राला ज्येष्ठ मोजायास त्याला अधिकार होणार नाहीं, १७ तर त्यानें आवडतीचा पुत्र ज्येष्ठ असा मानून आपल्याला जें मिळलें असेल, त्या अवघ्यांतून त्याला दुप्पट द्यावें; कारण कीं तो आपल्या बळाच्या प्रारंभीचा आहे; त्याला त्या यांत ज्येष्ठपण व्हावें. १८ जर कोणाचा पुत्र वावगा व अनिवार आहे, तो आपल्या बापाचा

शब्द व आपल्या आईचा शब्द ऐकत नाही, आणि त्यानी त्याला शिक्षा केली असतांही तो त्याचें ऐकत नाही, १९ तर त्याच्या आईबापानी त्याला धरून त्याच्या नगरच्या वडिलांजवळ, झणजे त्याच्या वस्तीच्या वेसीत न्यावें. २० आणि त्याच्या नगरच्या वडिलांजवळ सांगावें कीं, "हा आमचा पुत्र वावगा व अनिवार आमचा शब्द ऐकत नाही; खादाड व पिदाड आहे." २१ तेव्हां त्याच्या नगरच्या सर्व माणसानी त्याला मरण घेईल तोंपर्यंत धोंडमार करावा; असीं तूं ती दृष्टाई आपल्यामधून नार्हीसो कर; मग सर्व इस्त्राएलानी ऐकून भ्यावें. २२ आणि मरणास योग्य असा अपराध जर कोणीएकाने केला आहे, आणि जे मारला जाणार असतां, तूं त्याला लांकडावर बांसी देसील, २३ तर त्याचें भेत रात्री लांकडावर न राहावें; तर तूं त्याच दिवसी त्याला पूरू पूरू कारण कीं त्याला फांसी दिल्लें त्यावर देवाचा दण आहे; तर जें वतन तुझा देव परमेश्वर तुला देतो, त्या आपल्या भूमीला तूं अगुद करूं नको.

अध्याय २२.

तुझ्या भावाचें गुल्लू किंवा त्याचें बकरें हरवलेलें असतां तूं पाहून त्याविषयीं उगाच राहूं नको; आपल्या भावाकडे त्यांस फिरिवच फिरिव. २ आणि जर तुझा भाऊ तुला जवळ नसला, किंवा तूं त्याला ओळखत नसलास, तर तसा पशू आपल्या घरांत आणून ठेव, आणि तुझा भाऊ त्याचा गांध करील तोंपर्यंत तुझ्याजवळ असूं दे, मग तो त्याला परत दे. ३ आणि त्याच्या गाढवाविषयीं तसें कर, त्याच्या वस्त्राविषयींही तसें कर; आणि तुझ्या भावाचें जें काहीं हरवलेलें, झणजे त्यापासून वडाळलेलें असतां तुला सांपडतें त्याविषयीं तसें कर; उगाच राहायास तुला अधिकार होणार नाही. ४ तुझ्या भावाचें गाढव किंवा त्याचें गुल्लू शेतेंर पडलेलें असतां, तूं पाहून त्याविषयीं उगाच राहूं नको; त्याला अनुकूल होऊन उठोवच उठोव. ५ स्त्रीच्या अंगां पुरुषाचें लेणें न मावें, आणि पुरुषाने स्त्रीचें वस्त्र न न्यावें; कारण कीं जें तसें करतात, त्या सर्वांची तुझा देव

परमेश्वर याला चिळस आहे. ६ जर वाटेवर पांखराचें कोटें कोणत्याहि झाडावर किंवा भूमीवर तुला अडळेल, त्यांत पिलें किंवा अंडी असलीं, आणि आई पिलांवर किंवा अंड्यांवर बसलेली असली, तर तूं लेकरांमुद्रां आई धरूं नको. ७ तूं आपल्यासाठीं लेकरें घेऊन आईला सोडच सोड; यासाठीं कीं तुझें बरें व्हावें, आणि तुला बहुत दिवस व्हावें. ८ जेव्हां तूं नवें घर बांधसील, तेव्हां आपल्या धाव्यावर आवार कर; नाही तर कोणी त्यावरून पडला असतां तूं आपल्या घराला रक्तपात लावसील. ९ तूं आपल्या मळ्यांत भेळलेलें बीं पेरूं नको; पेरिलें, तर जें बीं तूं पेरसील, त्याच्या पीकाचा वार आणि मळ्याचें उत्पन्न अशुद्ध होईल. १० बैल व गाढव एकत्र लावून तूं नांगरूं नको. ११ लोंहकर व वाख एकत्र करून भेळसुतो वस्त्र लेऊं नको. १२ तूं आपलें जें वस्त्र अंगावर घेतोस, त्याला चहुं कोपण्यांस आपल्यासाठीं गोंडे कर. १३ जर पुरुष बायको करून घेतो, आणि तिच्याजवळ गेल्यावर तिचा द्वेष करितो. १४ आणि तिजकडे कुकर्म्याच्या गोष्टी लावून तिजविषयीं वाईट नांव प्रगट करितां झणतो, "म्या ही स्त्री करून घेतली, परंतु तिच्याजवळ जातांना तिच्या कुमारखुणा मला सांपडल्या नार्हींत." १५ तेव्हां मुलीच्या आईबापानी त्या मुलीच्या कुमारखुणा घेऊन त्या नगरच्या वडिलांजवळ वेसीत न्याव्या. १६ मग मुलीच्या बापाने वडिलांजवळ झणावें, "म्या आपली कन्या या पुरुषाला बायको करून दिल्ली, परंतु हा तिचा द्वेष करितो. १७ आणि पाहा, हा कुकर्म्याच्या गोष्टी लावून झणतो कीं, तुझ्या कन्येच्या कुमारखुणा मला सांपडल्या नार्हींत; तरी माझ्या कन्येच्या कुमारखुणा द्याच." तेव्हां त्यानी तें वस्त्र त्या नगरच्या वडिलांसमोर पसरावें. १८ मग त्या नगरच्या वडिलांनी त्या पुरुषाला धरून त्याला शिक्षा करावी. १९ आणि त्याजवळून दंडाचे शंभर शेकेल रुपें घेऊन मुलीच्या बापाला द्यावें, कारण कीं त्याने इस्त्राएलांतल्या कुमारीविषयीं वाईट नांव प्रगट केलें आहे; तर ती याची स्त्री असावी, तिला पालवायास त्याला त्याच्या सर्व आयुष्यांत अधिकार होणार नाही.

२० परंतु जर ती मोष्ट खरी आहे, आणि मुलीच्या कुमरखुणा सांपडत नाहीत, २१ तर त्यांनी त्या मुलीला तिच्या बापाच्या घराच्या दाराबाहेर काढावे, आणि ती मरेल तोंपर्यंत तिच्या नगरांतल्या माणसाने तिला धोंडमार करावा ; कारण कीं तिने आपल्या बापाच्या घरीं व्यभिचार करून इच्छाएलांत मूर्खपण केलें ; अशी तूं आपल्यामधून ती दुष्टाई नाहींसी कर. २२ विवाहित स्त्रियाजवळ जर कोणी निजलेला सांपडेल, तर त्या स्त्रियाजवळ निजलेला तो पुरुष आणि ती स्त्री हीं दोन्ही मरावीं; अशी तूं इच्छाएलांतून ती दुष्टाई नाहींसी कर. २३ जर कुमारी मूल कोणाला मागणीने दिलेली असली, आणि ती नगरांत कोणाला आढळल्यावर, तो तिच्याजवळ निजलेला असला, २४ तर तुझी त्या दोघांस त्या नगराच्या दराबाहेर काढा, आणि तीं मरतील तोंपर्यंत त्यांस धोंडमार करा; मुलीला यामुळे कीं ती नगरांत असून ओरडली नाही, आणि पुरुषाला यामुळे कीं त्याने आपल्या शेजाऱ्याच्या बायकोला भंगिलें; अशी तूं आपल्यामधून ती दुष्टाई नाहींसी कर. २५ परंतु मागणीने दिलेली मूल जर बाहेरच्या ठिकाणीं कोणाला आढळेल, आणि तो पुरुष तिजवर बळाभार करून तिच्याजवळ निजेल, तर जो पुरुष तिच्याजवळ निजला, तो मात्र मरावा; २६ आणि तूं मुलीला काहीं करूं नको; मुलीकडे मरायाएवढें पण नाही, कीं तर जसा कोणी आपल्या शेजाऱ्यावर उठून त्याला जिवें मारितो, तशी ही मोष्ट आहे. २७ कारण कीं ती मागणीने दिलेली मूल बाहेरच्या ठिकाणीं सांपडल्यावर ओरडली, परंतु तिला राखणारा कोणी नव्हता. २८ जी मागणीने दिलेली नाही, तशी कुमारी मूल जर कोणाला आढळेल, आणि तो तिला धरून तिच्याजवळ निजेल आणि ती सांडडतील, २९ तर तिच्याजवळ जो निजला, त्या पुरुषाने मुलीच्या बगाला बजास शेकेल रुपये द्यावे; आणि ती त्याची बायको अशी व्हावी, त्याने तिला भंगिलें यास्तव त्याच्या सर्व आयुष्यांत तिला धालक्यास त्याला अधिकार होणार नाही. ३० कोणी आपल्या बायकी स्त्री करून घेऊं नये; आपल्या बापाचा पदर काढूं नये.

अध्याय २३.

जो पुरुष बडवलेपणाने बायाळ, किंवा ज्याचें मूर्खेंद्रिय तोडलेलें, त्याने परमेश्वराच्या मंडळींत न यावें. २ आरब्ध्याने परमेश्वराच्या मंडळींत न यावें, दाहाच्या पिटीपर्यंतहि त्याच्या कोणी परमेश्वराच्या मंडळींत न यावा. ३ आत्म्यानी व मक्काची यानी परमेश्वराच्या मंडळींत न यावें, दाहाच्या पिटीपर्यंत देखिल त्याचा कोणी कधींहि परमेश्वराच्या मंडळींत न यावा. ४ कारण कीं तुझी भिसरावून येत असतांना कटेवर ते अन्न व वाणी घेऊन तुमच्या भेटीस आले नव्हते, आणि यामुळे कीं मक्काची याची असण नगारादमांतलें पथोर यत्नाला खोराचा पुत्र कलाम याला तुझ्या प्रतिकूलपणाने तुला आपण यास मोलावर ठेविलें होतें. ५ तथापि तुझा देव परमेश्वर बलामाचें ऐक्यास मान्य झाला नाही, यस्तव तुझ्यासाठीं तुझा देव परमेश्वर याने तो आपण आशीर्वादरूपें फालटिला; कारण कीं तुझा देव परमेश्वर याने तुजवर प्रीति केली. ६ तूं आपल्या सर्व दिवसांत कधींहि त्यासीं समेट किंवा त्याचें बरें करायाला पाहूं नको. ७ अदोम्याची चिळस तुला न यावी, कारण कीं ती तुझा भाऊ आहे; भिसऱ्याची चिळस तुला न यावी, कारण कीं त्याच्या देशांत तूं प्रवासी होतास. ८ त्यांस जीं लेकरें होतील, त्यांच्या तिसऱ्या पिढीने परमेश्वराच्या मंडळींत यावें. ९ जेव्हां तूं सैन्यबोडाने आपल्या शत्रूंवर जाशील, तेव्हां प्रत्येक वाईट मोष्टीपासून दूर ऐस. १० रात्री जें लागतें तेंणेंकरून अशुद्ध झालेला, असा जर तुझ्यामध्ये कोणी असला, तर त्याने छावणीच्या बाहेर जावें, त्याने छावणीमध्ये न यावें. ११ परंतु सांज आल्यावर असें व्हावें कीं त्याने वाणी घेऊन अंघोळ करावी, आणि सूर्य मग्नत्वांतान् छावणीमध्ये यावें. १२ आणि छावणीच्या बाहेर तुज्जि जाणा व्हावी, छावणे त्या तिकडे बाहेर जात जावें. १३ आणि तुझ्या कसरीत तुझ्यासाठीं भेद असतना, आणि जेव्हां तूं बहिर्दिशेस बसतोस तेव्हां असें जातें कीं त्यांतिने सांगतें, पण कळकळून आपला मळ मळण. १४ कारण कीं तुझा देव परमेश्वर तुला राख-

यास आणि तुझे शत्रू तुझ्या स्वाधीन करायास, तुझ्या छावणीमध्ये चालत असतो; तर तुझी छावणी पवित्र असावी, नाही तर तो तुझ्यामध्ये लाजेची गोष्ट पाहून तुझी संगत सोडील.

१५ जो चाकर आपल्या धन्याजवळून निघून तुला धरण येतो, त्याला तूं त्याच्या धन्याच्या स्वाधीन करूं नको. १६ जें ठिकाण तो निवडून घेईल, तेथें तुझ्या एखाद्या दरवाज्यांत, जेथें त्याला वें वाटेल, तेथें तुझ्यामध्ये तुझ्याजवळ त्याने राहावें; तूं त्याला जाचूं नको. १७ इस्त्राएलाच्या रुपांमध्ये कोणी वेश्या न व्हावी, आणि इस्त्राएलाच्या पुत्रांमध्ये कोणी शिंदळ न व्हावा. १८ कळवाविगीची देणगी किंवा कुऱ्याचें मोल काहीं नवसाकरितां तूं आपला देव परमेश्वर याच्या घरांत आणूं नको, कारण कीं त्या दोहींचीहि तुझा देव परमेश्वर याला चिळस आहे. १९ व्याजावर पैसा, किंवा व्याजावर अन्न, किंवा जें काहीं व्याजावर जातें, तें तूं आपल्या भावाला व्याजावर देऊं नको. २० त्यां परक्याला व्याजावर दावें, परंतु आपल्या भावाला व्याजावर देऊं नये; यासाठीं कीं जो देश वतन करून घ्यायास तूं जातोस, त्यावर तुझ्या हातच्या प्रत्येक कार्याविषयीं तुझा देव परमेश्वर याने तुला आशीर्वाद प्राप्त करावा.

२१ जर तूं आपला देव परमेश्वर याजवळ संकल्प करितोस, तर तो पूर्ण करायास उशीर करूं नको, कारण कीं तुझा देव परमेश्वर त्याचा प्राडा तुझ्याजवळ घेईलच घेईल, आणि तुला पाप लागेल. २२ परंतु जर संकल्प करण्याविषयीं तूं उगाच राहतोस, तर तुला पाप लागणार नाही. २३ जें तुझ्या होंटांतून निघतें तें तूं संभाळून कर; जसा तूं आपला देव परमेश्वर याजवळ संकल्प करितोस, स्वबुद्धीने जें तूं आपल्या तोंडांन बोलतोस, त्याप्रमाणेंच कर. २४ जेव्हां तूं आपल्या शेजाऱ्याच्या दाक्षमळ्यांत जातोस, तेव्हां आपल्या जिवेच्छेप्रमाणें आपल्या तृप्तिपर्यंत दास व्हा, परंतु आपल्या पात्रांत घालूं नको. २५ तेव्हां तूं आपल्या शेजाऱ्याच्या पिकांत जातोस, तेव्हां कणसें हाताने खूड; परंतु आपल्या शेजाऱ्याच्या पिकाला विळा लावूं नको.

अध्याय २४.

जेव्हां पुरुष स्त्रीसीं लग्न लावून तिला घेतो, तेव्हां त्याला तिजकडली लाजेची गोष्ट दिमून आपल्यामुळे जर तिला त्याची कृपादृष्टि मिळत नाही, तर असें व्हावें कीं त्याने सूटपत्र लिहावें आणि तिच्या हातीं देऊन तिला आपल्या घराबाहेर लावावें. २ मग ती त्याच्या घरांतून निघून गेल्यावर दुसऱ्या पुरुषाची व्हावी. ३ नंतर जर तिजवर त्या दुसऱ्या नवऱ्याची नावड होती, आणि तोहि सूटपत्र लिहून तिच्या हातीं देऊन तिला आपल्या घराबाहेर लावितो; किंवा ज्या दुसऱ्या नवऱ्याने तिला आपली वायको करून घेतली, तो जर मरतो, ४ तर तिचा पहिला धनी ज्याने तिला सोडिलें, त्याला ती श्रष्ट झाल्यावर त्याची वायको व्हावी, ह्मणून फिरून ती करून घ्यायास अधिकार होणार नाही; कारण कीं तें परमेश्वरापुढें आंगळ आहे; तर तुझा देव परमेश्वर तुला जो देश वतन करून देतो, त्याला तूं पाप लावूं नको. ५ जेव्हां पुरुष नवी स्त्री करून घेतो, तेव्हां त्याने सैन्यांत न जावें, आणि कोणत्याहि गोष्टीविषयीं त्यावर भार घातला न जावा; त्याने आपल्या घरीं एक वर्ष सुटें असावें, आणि जी स्त्री त्याने करून घेतली तिचा संतोष करावा. ६ जांत्याची खालची तळी किंवा वरची तळी कोणी गाहाण न ठेवावी; कां कीं तशाने तो जिणें गाहाण ठेवितो. ७ कोणी माणूस आपल्या भावांतला, ह्मणजे इस्त्राएलाच्या संतानांतला प्राणी चोरून त्याला बंद करितो किंवा त्याला विकितो, असा जर सांपडतो, तर तो चोर मारला जावा; असी तूं आपल्यामधून ती दुष्टाई नाहींसी कर. ८ कोडपटकीविषयीं चौकसीने फार संभाळ, ह्मणजे स्लेवी याजक जें नेमून तुझास सांगतील, त्या अवघ्याप्रमाणें कर; जसी म्या त्यांस आज्ञा दिली, तसें तुझी संभाळून करा. ९ तुझी मिसरांतून येत होतां, तेव्हां वाटवर मिर्यामेल जें तुझा देव परमेश्वर याने केलें, त्याची तूं आठवण कर. १० जेव्हां तूं आपल्या शेजाऱ्याला काहीं उसणें देतोस, तेव्हां त्याचें गाहाण घ्यायास त्याच्या घरांत जाऊं नको. ११ तूं बाहेर उभा राहा,

आणि ज्या माणसाला तूं उसणें देतोस, त्याने तें गाहाण बोहेर तुझ्याजवळ आणावें; १२ आणि जर तो माणूस दरिद्री, तर तूं त्याचें गाहाण ठेवून निजूं नको. १३ सूर्य मावळतांना तें गाहाण त्याला परत देच दे, छत्रजे तो आपलें वस्त्र घेऊन निजेल, आणि तुला आशीर्वाद देईल; असें तुला तुझा देव परमेश्वर यापुढें प्रशंसा प्राप्त होईल. १४ जे तुझे भाऊ किंवा तुझ्या देशांतल्या तुझ्या दरबान्यात जो तुझा प्रवासी त्यांतला दीन व दुबळा कामकरी याला तूं जाचूं नको. १५ त्याची करणावळ त्याच्या दिवसीं दे, आणि तिला सूर्य मावळूं देऊं नको, कारण कीं तो दरिद्री आणि तो आपला जीव तिजवर ठेवितो; न देसील तर तो तुजविषयीं परमेश्वराजवळ ओरडला असतां, तुला पाप घडेल. १६ पुत्रांच्या ठिकाणीं बाप मारले न जावे, आणि बापांच्या ठिकाणीं पुत्र मारले न जावे; एकएक आपापल्या पापामुळे मारला जावा; १७ प्रवासी व अनाथ यांचा न्याय तूं विपरीत करूं नको, आणि विधवेचें वस्त्र गाहाण ठेवूं नको. १८ तर तूं असी आठवण कर कीं तूं मिसरांत चाकर होतास, आणि तुझा देव परमेश्वर याने तुला तेथून सोडविलें; यास्तव मी तुला तसें करायास आज्ञा देतो. १९ तूं आपल्या शेतांत आपलें पीक कापून, जर शेतांत पेंढी विसरतोस, तर ती प्यायास मागें फिरूं नको; प्रवासी अनाथ, व विधवा, यांसाठीं ती राहावी, छत्रजे तुझा देव परमेश्वर तुझ्या हातांच्या अवघ्या कामाविषयीं तुला आशीर्वाद प्राप्त करील. २० जेव्हां तूं आपल्या बैतुनाला झोडून फळें पाडितोस तेव्हां त्या आपल्या मागून डाहाळे शोधूं नयेत; प्रवासी, अनाथ, व विधवा, यांसाठीं ते राहावे. २१ जेव्हां तूं आपला द्राक्षमळा खुडितोस, तेव्हां आपल्यामागून निक्षेप करूं नकां; प्रवासी, अनाथ, व विधवा, यांसाठीं काहीं राहावें. २२ आणि तूं असी आठवण कर कीं मिसर देशांत तूं चाकर होतास, यास्तव मी तुला तसें करायास आज्ञा देतो."

अध्याय २५.

जर माणसांमध्यें वाद असला, आणि तीं न्यायासाठीं येतात, तर न्यायाधीशानी त्यांचा

DEUTERONOMY XXV.

न्याय करून नीतिवानाला नीतिवानच ठरवावें, आणि दोष्याला दोषीच ठरवावें. २ आणि दोषी जर फटक्यांस योग्य असला, तर असें व्हावें कीं न्यायाधीशाने त्याला पाडून त्याच्या दुष्टपणाच्या परिमाणामागें गणती करून आपल्यासमोर त्याला फटके मारवावे. ३ त्याने त्याला चाळीस फटके मारवावे; वाढवूं नयेत, कां कीं कदाचित् त्यापेक्षा वाढवून त्याला फार मार दिव्हा असता, तुझा भाऊ तुझ्या दृष्टींत हलका होईल. ४ जेव्हां बैल मळणी करितो, तेव्हां तूं त्याला मुसळें घालूं नको. ५ जेव्हां भाऊ एकत्र राहतात, आणि त्यांतल्या एकाला पुत्र नसतां जर मरण येतं तर त्या भेलेल्याची स्त्री बाहेरल्या परक्या पुरुषाची न व्हावी; तिच्या दिराने आपल्याला ती स्त्री असी करून तिजसीं लग्न लावून तिच्याजवळ जावें. ६ आणि असें व्हावें कीं जो पहिला पुत्र तिला होईल, त्याने त्या भेलेल्या भावाच्या नांवाने उठावें; असें त्याचें नांव ह्वाएलांतून खोडून टाकलें न जावें. ७ आणि जर तो पुरुष आपली भावजय करून घ्यायला इच्छित नाही, तर त्याच्या भावजयीने वेंसीतल्या वडिलांजवळ जाऊन छत्रावें, 'माझा दीर आपल्या भावाचें नांव ह्वाएलांत उठवायास अनमान करितो, छत्रजे तो मजसीं लग्न लावायास मान्य होत नाही.' ८ मग त्याच्या नगरच्या वडिलानी त्याला बोलावून त्याला सांगवें; आणि जर तो उभा राहून छत्रतो, मी हला करून घ्यायास इच्छित नाही; ९ तेव्हां त्याच्या भावजयीने त्या वडिलांच्या देखतां त्याच्या जवळ जाऊन त्याचा जोडा त्याच्या पायांतून काढावा, आणि त्याच्या तोंडावर थुंकून उत्तर करितां छत्रावें, 'जो माणूस आपल्या भावाचें घर बांधित नाही, त्याजवळ याप्रमाणें केलें जावें.' १० नंतर ह्वाएलांत त्याला नांव असें ठेवलें जावें, 'जोडा काढलेल्याचें घराणें.' ११ जर माणसें एकवट होऊन एकमेकासीं भांडतात, आणि त्यांतल्या एकाची स्त्री आपल्या नवऱ्याला मारणाऱ्याच्या हातांतून सोडवायास जवळ जाऊन आपला हात लावून त्याचीं लज्जांमं धरितो, १२ तर तूं तिचा हात कापून टाक; तुझ्या दृष्टीची प्रगत न व्हावी.

१३ तुझ्या पिशवीत वजनावर वजन, मोठें व लाहान असें तुला नसावें. १४ तुझ्या घरांत माणवर माप, मोठें व लाहान असें तुला नसावें. तुझे वजन बरोबर व नीतीचें असावें. १५ तुझे माप बरोबर व नीतीचें असावें; यासाठीं कीं जी भूमि तुझा देव परमेश्वर तुला देतो, तिजवर तुझ दिवस फार व्हावे. १६ कां तर जो कोणी असें करितो, जो कोणी अन्याय करितो, तो तुझा देव परमेश्वर याजवळ ओंगळ आहे. १७ तुझी मिसरांतून आला, तेव्हां वाटेवर जें अमालेकाने तुझे केले, त्याची तूं आठवण कर, १८ कीं तूं माभून दमला असतांना त्याने तुझ्या वाटेवर येऊन तुझ्या मागले जे दुर्बळ त्या सर्वांस हाणिलें, असें देवाचें भय धरिलें नाहीं. १९ तर असें व्हावें कीं तुझा देव परमेश्वर तुला जो देश वतन होण्यासाठीं देतो, त्यांत तुझ्या चहुंकडल्या शत्रूंची पत्नी व्हेहां तुझा देव परमेश्वर तुला विसावा देईत, तेव्हां तूं अमालेकाची आठवण आकाशाखालून खोदून टाक; विसरूं नको.

अध्याय २६.

आणि असें व्हावें कीं तुझा देव परमेश्वर तुला जो देश वतन करून देतो, त्यांत तेव्हां तूं पोहेंचसील, आणि तो वतनरूपे पावून वतन राहसील. २ तेव्हां जो देश तुझा देव परमेश्वर तुला देतो, त्याच्या भूमीवरलीं जीं फळे तूं मिळविशील, त्या सर्वांतलें कांहीं प्रथम उत्पन्न घेऊन पाटीत घालून, जें ठिकाण तुझा देव परमेश्वर आपल्या नामाची वस्ती करायास निवडून घेतले तिकडे जा. ३ आणि त्या दिवसांत जो पाक होईल, त्याच्याजवळ जाऊन त्याला द्वाण, तुझा देव परमेश्वर याजवळ मी आज पत्करितों कीं तो देश आझास द्यावाला परमेश्वराने आपल्या पूर्वाजांजवळ शपथ वाहिली, त्यांत मी पोहेंचलों आहे. ४ मग याजकाने तुझ्या हातांतून ती पांटी घेऊन तुझा देव परमेश्वर याच्या वेदीपुढें ठेवावी. ५ नंतर तूं आपला देव परमेश्वर यासमोर उत्तर करितां बोल, "माझा पूर्वज अरामी नाथ पावणार होता; तेव्हां त्याने थोडक्या प्राण्यांमुद्दाम मिसरांत उतरून तेथें प्रवास केला, परंतु

तेथें मोठें, बळकट व स्वतंत्र राष्ट्र असा तो झाला. ६ मिसर्यानी तर आझास दुःख देतां आमची जाचणूक केली, आणि आझास कठीण दासांत घातले. ७ मग आझी आपल्या पूर्वजांचा देव परमेश्वर याजवळ ओरडलों, नंतर परमेश्वराने आमचा शब्द ऐकून आमचें निचपण, व आमचे कष्ट, व आमचा काच पाहिला. ८ मग परमेश्वराने आझास बळकट हाताने, व लांबविलेल्या बाहूने, व मोठ्या भयाने, व खुणानी, व चमत्कारानी मिसरांतून काढिलें. ९ आणि आझास या ठिकाणापर्यंत आणून हा देश, दूध व मध वाहण्याचा देश, असा आझास दिल्या. १० तर आतां, हे परमेश्वरा, पाहा भूमीवरलीं फळे जीं त्यां मला दिलीं, त्यांतलीं पहिलीं म्या आणिलीं आहेत." या प्रकारें तूं आपला देव परमेश्वर यासमोर ती पांटी ठेव, आणि आपला देव परमेश्वर यासमोर नमस्कार घाल. ११ आणि तुझा देव परमेश्वर याने तुला व तुझ्या घराच्यांस जें सर्व उत्तम दिल्लें, त्यावरून लेव्यासुद्धां व जो तुझ्यामध्ये प्रवासी त्यासुद्धां तूं आनंद कर. १२ तिसरें वर्ष, दाहावा भाग काढून देण्याचें वर्ष, त्यांत जेव्हां तूं आपल्या उत्पन्नांतला सर्व दाहावा भाग काढून देण्याची समाप्ति करशील, द्वाणजे लेव्याला, प्रवास्याला, अनाथाला, व विधवेला असें देशील कीं ते तुझ्या दरवान्यांत खाऊन तृप्त होतील; १३ तेव्हां तूं आपला देव परमेश्वर यासमोर बोल कीं, "जें पवित्र तें संपूर्ण म्या घरांतून काढिलें, अणखी ते लेव्याला व प्रवास्याला, अनाथाला व विधवेला दिल्लें; तुझी जी आज्ञा त्यां मला दिल्ली, त्या अवघ्यांप्रमाणें दिल्लें; म्या तुझ्या आज्ञा सोडून उल्लंघन केलें नाहीं, आणि मी विसरलों नाहीं. १४ म्या आपल्या खेदकाळीं त्यांतलें कांहीं खालें नाहीं, आणि अशुद्धपणांत त्यांतून काढिलें नाहीं, आणि मेलेल्याला त्यांतलें दिल्लें नाहीं, म्या आपला देव परमेश्वर याची गोष्ट ऐकिली, ज्या त्यां मला आज्ञा दिल्या त्या अवघ्यांप्रमाणें म्या केलें आहे. १५ तूं आपल्या पवित्र वस्तींतून द्वाणजे आकाशांतून दृष्टि लावून आपल्या इस्राएलाच्या लोकांला आशीर्वाद दे, आणि जी भूमि त्यां आमच्या पूर्व-

आजवळ शपथ वाहिन्याप्रमाणे आत्रास दिव्ही, तों दध व मध वाहण्याचा देश, त्यालाहि आशीर्वाद दे.

१६ आजच्या दिवसीं तुझा देव परमेश्वर तुला हे नेम व द्या नीती पाळायास आज्ञा देत आहे; तर तूं आपल्या सर्व अंतःकरणाने व आपल्या सर्व जिवाने द्या संभाळून पाळ. १७ तुझा देव परमेश्वर असा व्हावा दणून, आणि त्या त्याच्या मार्गांत चालावें, आणि त्याचे नेम व त्याच्या आज्ञा व त्याच्या नीति पाळाव्या, आणि त्याची गोष्ट ऐकावी दणून आज त्या त्याला पत्करून घेतलें आहे. १८ परमेश्वरानेहि आज तुला असें पत्करून घेतलें आहे कीं जसें त्याने तुला सांगितलें, तसा तूं त्याचा लोक, त्याच्या जवळची वस्तभाव असा आहेस, दणजे त्या त्याच्या सर्व आज्ञा पाळाव्या. १९ आणि त्याने जीं राष्ट्रें उत्पन्न केलीं, त्या सर्वांपेक्षां तुला कीर्तिमान व गुणवान व शोभायमान असें करावें; आणि ज्याप्रमाणें त्याने सांगितलें, त्याप्रमाणें त्या आपला देव परमेश्वर यासाठीं पवित्र लोक असें व्हावें.

अध्याय २७

तेव्हा इस्राएलाच्या वडिलांसहित मोश्याने लोकांला असी आज्ञा दिव्ही कीं, आज मी तुझास बी जी आज्ञा लावून देतो त्या सर्व तूं पाळ. २ आणि जो देश तुझा देव परमेश्वर तुला देतो, तिकडे ज्या दिवसीं तुझी यादेंनेच्या पलिकडे जाल, तेव्हा असें व्हावें कीं त्या आपल्यासाठीं मोठे धोंडे रचावे, आणि त्यास चुना देऊन चुनेगच्ची करावी. ३ मग त्यावर या शास्त्रांतल्या सर्व गोष्टी लिहाव्या; कोठें रचावे, तर आपल्या पलिकडे जाण्याच्या ठिकाणीं, दणजे ज्याप्रमाणें तुझ्या पूर्वजांचा देव परमेश्वर याने तुला सांगितलें त्याप्रमाणें दूध व मध वाहण्याचा जो देश तुझा देव परमेश्वर तुला देत आहे, त्या देशांत जेथें तूं जाशील तेथें. ४ तर जेव्हा तुझी यादेंनेच्या पलिकडे जाल, तेव्हा असें व्हावें कीं ज्या-विषयीं मी आज तुझास आज्ञा देतो, ते धोंडे एबाल डोंगरावर रचावे, आणि त्यास चुना देऊन चुनेगच्ची करावी. ५ आणि तूं आपला देव पर-

मेश्वर यासाठीं तेथें वेदी बांध; धोंड्याची वेदी बांध; तिला लोखंडी शस्त्र लावूं नरो. ६ आपला देव परमेश्वर याची वेदी धड धोंड्यानी बांध; आणि तिजवर आपला देव परमेश्वर याजवळ होम कर. ७ शान्तिकारक यज्ञहि करून तेथें खा, आणि आपला देव परमेश्वर यासमोर आनंद कर. ८ आणि त्या धोंड्यावर या शास्त्रांतल्या सर्व गोष्टी लिहितांना पक्की खोदणी कर.

९ तेव्हा लेवी याजक यांसहित मोश्याने सर्व इस्राएलास असें सांगितलें कीं, हे इस्राएला, तूं निवांत होऊन ऐक, आजच्या दिवसीं तूं आपला देव परमेश्वर याचा लोक असा झालास. १० तर आपला देव परमेश्वर याची गोष्ट ऐक, आणि त्याच्या आज्ञा व त्याचे नेम जे मी आज तुला लावून देतो, ते तूं पाळ.

११ आणि त्याच दिवसीं मोश्याने लोकांला असी आज्ञा दिव्ही कीं, १२ जेव्हा तुझी यादेंनेच्या पलिकडे जाल, तेव्हा लोकांला आशीर्वाद द्यायास शिमोन व लेवी व यहूदा व इसाखार व योसेफ व बन्यामीन, यानी गरिबीम डोंगरावर उभें राहावें. १३ आणि शपथ सुव-विण्यासाठीं रडवेन, गाद व आशेर व जवूलन, दान व नाफताली, यानी एबाल डोंगरावर उभें राहावें. १४ आणि लेव्यानी प्रारंभ करून इस्राएलांतल्या सर्व माणसांसीं मोठ्या शब्दने बोलवें. १५ "परमेश्वराजवळ ओंगळ, कारागिराच्या हातांचें काम असी कोरीव किंवा ओर्वीव मूर्ति जो कोणी करून गुप्त ठिकाणीं ठेवितो, तो शापित असो, तेव्हा सर्व लोकानी प्रतिशब्देंकरून 'आमेन' दणारवें. १६ जो आपल्या बापाला किंवा आपल्या आईला हलकें मोडितो, तो शापित असो; तेव्हा सर्व लोकानी 'आमेन' दणारवें. १७ जो आपल्या शेजाऱ्याची सीमाखूण ढळवितो, तो शापित असो; तेव्हा सर्व लोकानी 'आमेन' दणारवें. १८ जो आंधळ्याला नाटेविषयीं चुकवितो, तो शापित असो; तेव्हा सर्व लोकानी 'आमेन' दणारवें. १९ प्रवासी, अनाथ, व विधवा यांचा न्याय जो विपरीत करितो, तो शापित असो; तेव्हा सर्व लोकानी 'आमेन' दणारवें. २० जो

आपल्या बापाच्या स्त्रीजवळ निजतो, तो शापित असो; कारण की तो आपल्या बापाचा पदर काढितो; तेव्हा सर्व लोकानी 'आमेन' द्यावे. २१ जो कोणत्याहि पशूजवळ निजतो, तो शापित असो; तेव्हा सर्व लोकानी 'आमेन' द्यावे. २२ जो आपली वहीण, आपल्या बापाची कन्या किंवा आपल्या आईची कन्या, इच्याजवळ निजतो, तो शापित असो; तेव्हा सर्व लोकानी 'आमेन' द्यावे. २३ जो आपल्या सासूजवळ निजतो, तो शापित असो; तेव्हा सर्व लोकानी 'आमेन' द्यावे. २४ जो गुप्तपणाने आपल्या शेजाऱ्याला मारितो, तो शापित असो; तेव्हा सर्व लोकानी 'आमेन' द्यावे. २५ जो निदोष रक्ताच्या पाण्याला मारायास लोभलांच घेतो, तो शापित असो; तेव्हा सर्व लोकानी 'आमेन' द्यावे. २६ जो दा शास्त्राच्या गोष्टी पाळून स्थापित नाही, तो शापित असो; तेव्हा सर्व लोकानी 'आमेन' द्यावे.

अध्याय २८.

आणि जर तूं आपला देव परमेश्वर याची गोष्ट ऐकतीलच ऐकतील, द्वाणजे त्याच्या त्या आज मी आज तुला लावून देतो, त्या सर्व संभाळून पाळतील, तर असें होईल कीं तुझा देव परमेश्वर तुला पृथ्वीतल्या सर्व राष्ट्रांवर वरिष्ठ करून ठेवील. २ आणि त्यां आपला देव परमेश्वर याची गोष्ट ऐकिली असतां हे सर्व आशीर्वाद तुला प्राप्त होऊन तुझ्याजवळ दाटीने राहतील. ३ नगरांत तुला आशीर्वाद होईल, आणि शेतांत तुला आशीर्वाद होईल. ४ तुझ्या नेट्यां फळ, व तुझ्या भूमीवरलें फळ, व तुझ्या रानें फळ, तुझ्या गुरांची वृद्धि, व तुझ्या बकऱ्यांचे वत्सकळप यांस आशीर्वाद प्राप्त होईल. ५ तुझी पाटी व तुझा संग्रह यांस आशीर्वाद होईल. ६ जेव्हा आंत येतोस, तेव्हां तूं आशीर्वादित होशील; जेव्हा बाहेर जातोस, तेव्हांहि तूं आशीर्वादित होशील. ७ जे तुझे शत्रू तुजवर उठतील, ते तुझ्यापुढे हाणलेले असे परमेश्वर ठेवील; ते तुझ्याजवळ एका वाटेने बाहेर येतील, परंतु तुझ्यापुढे साव वाटमी पळून जातील. ८ तुझ्या सांठ-

वणांविषयी व तुझ्या हाताच्या प्रत्येक कार्याविषयी परमेश्वर तुला आशीर्वाद प्राप्त करील; या प्रकारें तुझा देव परमेश्वर तुला जो देश देतो, त्या विषयी तो तुला आशीर्वाद देईल. ९ तूं केवळ आपला देव परमेश्वर याच्या आज्ञा पाळशील, आणि त्याच्या मार्गांत चालशील, तर जसी परमेश्वराने तुझ्याजवळ शपथ वाहिली, तसा तो आपल्याजवळ पवित्र लोक असें तुला स्थापिल. १० मग पृथ्वीतले सर्व लोक पाहतील कीं परमेश्वराचें नाम तुजविषयी घेतलें जातें, आणि ते तुला भितील. ११ अणखी उत्तम पदार्थांनी, द्वाणजे तुझ्या पोटाचीं फळे व तुझ्या पशूंचीं फळे आणि परमेश्वराने जी भूमि तुला द्यायास तुझ्या पूर्वजांजवळ शपथ वाहिली तिजवरलीं तुझीं भूफळे, इहींकरून परमेश्वर तुला भरपूर करील. १२ तुझ्या देशांत पाऊस यथाकार्ही द्यायासाठीं आणि तुझ्या हाताच्या प्रत्येक कामाला आशीर्वाद द्यायासाठीं परमेश्वर आपलें उत्तम सांठवणरूप आकाश तुजसाठीं उघडील; यास्तव तूं बहुत राष्ट्रांस उसणें देशील, परंतु तूं उसणें घेणार नाहीस. १३ आणि परमेश्वर तुला शोषट्करूप करणार नाही, तर मस्तकरूप करील, आणि तूं निच असा होणार नाहीस, तर केवळ उंच असा होशील; केवळ तुझा देव परमेश्वर याच्या ज्या आज्ञा मी आज तुला लावून देतो, त्या त्यां संभाळून पाळल्यानें एकाच्या. १४ आणि ज्या गोष्टी मी आज तुझास आज्ञेने सांगतो, त्यांतली कोणतीहि सोडून दुसऱ्या देवाची सेवा करायास त्यांच्यामागे जायासाठीं उजव्याकडे किंवा डाव्याकडे न वळावें द्वाणजे तसें होईल.

१५ परंतु तूं आपला देव परमेश्वर याच्या आज्ञा व त्याचे नम जे मी आज तुला लावून देतो ते सर्व संभाळून पाळण्याविषयी, जर त्याची गोष्ट न ऐकशील, तर असें होईल कीं हे सर्व शाप तुजवर येऊन तुझ्याजवळ दाटीने राहतील; १६ द्वाणजे नगरांत तुला शाप, आणि शेतांत तुला शाप होईल. १७ तुझ्या पांटीला व तुझ्या संग्रहाला शाप होईल. १८ तुझ्या पोटाचीं फळे, आणि तुझ्या भूमीवरलीं फळे, तुझ्या गुरांची वृद्धि आणि तुझ्या बकऱ्यांचे वत्सकळप यांस शाप होईल. १९ जेव्हा तूं आंत येतोस, तेव्हा तुला शाप; जेव्हा

बाहेर जातोस, तेव्हाहि तुला शाप होईल. २० तूं आपल्या हाताने जें मज्येक कार्य करतील, त्यांत परमेश्वर तुजवर शाप व मोड व निषेध एथवर लावील कीं तुझ्या दुष्टांच्या कुकर्मांमुळे लौकर तुझी हानि व तुझा नाशहि होईल; कारण कीं त्वां मला सोडिलें आहे. २१ परमेश्वर तुजसीं मरी एवढी लगटवील कीं जी भूमि वतनरूपे पावायास झिकडे तूं जातोस तिजवरून तो तुला नाहींसें करील. २२ क्षयरोग व ताप व चिडणें व जळजळणें व अवर्षण व हुरपळणें व तांबारा, इहींकरून परमेश्वर तुला मारील, आणि तूं नाश पावशील तोंपर्यंत तीं तुझ्या पाठीं लागतील. २३ आणि तुझ्या डोक्यावर जें तुझें आकाश तें तावें असें, आणि तुझ्याखालीं जी पृथ्वी ती लोखंड असी होईल. २४ परमेश्वर तुझ्या देशांत केराचा व धुळीचा पाऊस पाडील; तुझा नाश होईल तोंपर्यंत आकाशांतून तुजवर पडेल. २५ परमेश्वर तुला तुझ्या शत्रूंपुढें हाणलेले असें ठेवील; तूं त्यांजवळ बाहेर एका वाटेने जाशील; परंतु त्यापुढून सात वाटांनी पळशील, आणि पृथ्वीतल्या सर्व राष्ट्रांत उधळलेला असा होशील. २६ आणि तुझें प्रेत आकाशांतल्या सर्व पांखरांस व पृथ्वीतल्या श्वापदांस खाद्य होईल, आणि कोणी त्यांस भय देणार नाहीं. २७ मिस्र्यांचा फोडरोग व मुळव्याध व भुसारी रोग व खरूज, ज्याविषयीं तुझा उपाय चालणार नाहीं, त्यांकडून परमेश्वर तुला मारील. २८ वेड व अंधळेपण व मनाचें व्यग्रपण इहींकरून परमेश्वर तुला मारील. २९ आणि जसा अंधळा काळोखांत चांपसतो, तसा तूं दुपारीं चांपशीत जाशील; तुझ्या मार्गांत तुला सिद्धी होणारच नाहीं, आणि सर्व दिवस तूं केवळ जाचलेला व नाडलेला होशील, तेव्हां कोणी तारणारा होणार नाहीं. ३० तूं स्त्रीला मागणीं घालशील, परंतु दुसरा पुरुष तिचा उपभोग घेईल; घर बांधशील, परंतु त्यांत तुझें राहणें होणार नाहीं; मळा लावशील, परंतु त्याचा संस्कारहि तुला होणार नाहीं. ३१ तुझ्या देखाता तुझ्या गुराची खाटकी होईल, परंतु तूं त्यांतलें खाणार नाहींस; तुझें गळव तुझ्यापुढून लुटून नेलें असतांना तें तुझ्याजवळ परत येणार नाहीं; तुझीं बकरीं तुझ्या श-

त्रूस दिन्ही जातील, आणि तुला कोणी तारणार होणार नाहीं. ३२ तुझे पुत्र व तुझ्या कन्या दुसऱ्या लोकांला दिव्या जातील, आणि तुझे शेळे त्याविषयीं सारा दिवस लागण्याने क्षय पावतील, आणि तुझ्या हाताच्या शक्तीने काहीं होणार नाहीं. ३३ ज्या लोकांला तूं ओळखत नाहींस, तो तुझ्या भूमीचें दस्यु व तुझें सर्व कष्टफळ खातील, आणि सर्व दिवस तूं केवळ जाचलेला व अपटलेला होशील. ३४ आणि जें तुझ्या डोक्यांच्या पाहण्यांत येईल, तेंणेंकरून तूं वेडा होशील. ३५ ज्या दुष्ट फोडरोगाविषयीं तुझा उपाय चालणार नाहीं, तो गुडच्यावर व तंगड्यांवर तुझ्या तळपायापासून तुझ्या टाळूपर्यंतहि लावून परमेश्वर तुला मारील. ३६ तुला व तुझ्या पूर्वजांसहि जें राष्ट्र माहीत नाहीं, त्यांत तुला व तुझा राजा जो तूं आपल्यावर स्थापून घेतील, त्याला परमेश्वर नेईल, आणि तेथें दुसरे देव, लांकडाचे व धोंड्याचे, अशांची तूं सेवा करशील. ३७ आणि ज्या सर्व लोकांमध्ये परमेश्वर तुला नेईल, तेथें तूं विस्मयकारक व दाखलारूप व कुचेष्टामूळ असा होशील. ३८ बाहेर शेतांत बहुत बीं नेशील, परंतु तुला थोडकें मिळेल, कारण कीं टोळ ब्याला खाऊन टाकतील. ३९ तूं द्राक्षमळे लावशील, आणि बागकाम करशील, परंतु द्राक्षारस पिणार नाहींस आणि फळसंग्रह करणार नाहींस, कारण कीं कीड त्याला खाऊन टाकील. ४० तुझ्या सर्व सीमांत तुझीं जैतूव बनें होतील, परंतु तुला न्हायाला तेल मिळणार नाहीं, कारण कीं तुझीं जैतुनें गळतील. ४१ तुला पुत्र व कन्या होतील, परंतु तुझ्याजवळ राहणार नाहींत, कां तर लुटींत नेल्या जातील. ४२ तुझीं सर्व झाडे व तुझ्या भूमीवरलें पीक टोळ खातील. ४३ तुझ्यामध्ये जो विदेशी तो तुजपेक्षां अति उंचपणाने चढेल, आणि तूं अति निचपणाने उतरशील. ४४ तो तुला उसणें देईल, परंतु तूं त्याला उसणें देणार नाहींस; तो शिरोभाग असा होईल, परंतु तूं शेपूट असा होशील. ४५ आणि हे सर्व शाप तुजवर येतील, तुझ्या पाठींहि लागून तुझा नाश होईल, तोंपर्यंत तुझ्याजवळ दांटीचे राहणीक; कारण कीं आपला देव परमेश्वर याच्या आज्ञा व नेम जे त्याने तुला लाविले, ते पळून जा

Deut

त्याची गोष्ट ऐकिली नाही. ४६ आणि हे श्राप हूनरूपे व चमत्काररूपे तुजवर व तुझ्या संतानांवर सर्वकाळ असत जातील. ४७ कारण की अवघी भरपूर असतांही त्या आपला देव परमेश्वर याची सेवा संतोषाने व अंतःकरणाच्या हार्पाने केली नाही. ४८ यास्तव तुझ्या ज्या शत्रूंस परमेश्वर तुजवर पाठवील, त्यांची सेवा तूं भुक्ते व ताहानेने व उघड्या अंगाने व अवघ्यांच्या अबाकीने करशील, आणि तो तुझा नाश करील तोंपर्यंत तुझा मानेवर लोखंडी जूं घालील. ४९ परमेश्वर तुळून पृथ्वीच्या कांठचे राष्ट्र तुजवर आणील; मुळाटी मारणाऱ्या गरुडासारखे ज्या राष्ट्राची भाषा तूं समजणार नाहीस तसे; ५० उग्र मुळाचे, जे वडिलाची मान्यता राखणार नाही, आणि करण्यावर दया करणार नाही तसे राष्ट्र. ५१ आणि तुझा क्षय होईल तोंपर्यंत तुझ्या पशूंची फळे व तुझ्या भूमीची फळे तें खाऊन टाकील; तुला धान्य, द्राक्षारस किंवा तेल, तुझ्या गुरांची पूर्ति, किंवा तुझ्या बकऱ्यांचे वत्सकळप ठेवणार नाही एतपर्यंत तें तुझा नाश करील. ५२ आणि तुझ्या सर्व देशांत तुझ्या सर्व दरवाज्यांच्या आंत तुला असे वेढील कीं तुझी उंच व बंदोबस्तीचीं गांवकुसे, त्यांवर त्या आशा ठेविली, तीं पडतील; या प्रकारें तुझा जो देश तुझा देव परमेश्वर याने तुला दिव्हा त्या सर्वांमध्ये तुझ्या सर्व दरवाज्यांच्या आंत तें तुला वेढील. ५३ तेव्हां ज्या संकटांत व ज्या पेंचाटींत तुझा शत्रु तुला आणील, तीं तूं आपल्या पोटाचीं फळे, आपले पुत्र व आपल्या कन्या ज्या तुझा देव परमेश्वर याने तुला दिव्हा, त्यांचें मास खाशील. ५४ तुझ्यामध्ये जे कोंबळा व फार सकुमार पुरुष त्याची दृष्टि त्याच्या भावाविषयी, व त्याच्या उराजवळच्या स्त्रीविषयी, व जे त्याच्या संतानाचे राहिलेले शेष त्याविषयी दुष्ट होईल; ५५ इतकी कीं तो आपल्या त्या पुत्रांस खाईल, त्यांचें काही मास त्यांतल्या कोणताहि देणार नाही, कारण की त्याला काहीच राहणार नाही; तुझ्या सर्व दरवाज्यांच्या आंत तुला तुझा शत्रु तितक्या संकटांत व पेंचाटींत आणील. ५६ तुझ्यामध्ये जी कोंबळी व सकुमार स्त्री, सकुमारपणावरून व कोंबळेपणावरून आपला तळपाय

भूमीवर ठेवायास धनत नव्हती, तिची दृष्टि तिच्या उराजवळच्या नवऱ्याविषयी व तिच्या पुत्राविषयी व तिच्या कन्याविषयी दुष्ट होईल. ५७ तिचा जो गर्भ तिच्या पायांच्यामधून निघतो त्याविषयीहि, असी ती आपल्या ज्या लेकरांस प्रसवेल, त्याविषयी तिची दृष्टि दुष्ट होईल; कां तर तुझ्या दरवाज्यांच्या आंत तुला तुझा शत्रु ज्या संकटांत व ज्या पेंचाटींत आणील, तीं अवघी नाहीसीं झाल्यामुळे ती त्यांस गुप्तपणाने खाईल. ५८ या शास्त्रांतल्या ज्या गोष्टी या पुस्तकांत लिहिलेल्या, त्या पाळ्यास ह्मणजे आपला देव परमेश्वर हे गौरवी व भययोग्य नाम याचें भय धरायास जर तूं न संभाळशील; ५९ तर परमेश्वर तुला पटक्या व तुझ्या संतानांला पटक्या चमत्कारिक लावील; मोठ्या व राहणाऱ्या पटक्या, आणि मोठे व राहणारे रोग लावील. ६० आणि मिसऱ्यांच्या ज्या दुखण्यांपुढें तूं भ्यालास, तीं तो तुला फिरून लावील आणि तीं तुला लगटतील. ६१ अणखी सर्व रोग व सर्व पटक्या ज्या या शास्त्रपुस्तकांत लिहिल्या नाहीत, त्या सर्व तुझा नाश होईल तोंपर्यंत परमेश्वर तुजवर लावील. ६२ तेव्हां जरी तुझी पुष्कळपणावरून आकाशांतल्या ताऱ्यांसारखे असलां, तरी जनगणतिने थोडके राहाल, कारण कीं त्यां आपला देव परमेश्वर याची गोष्ट ऐकिली नाही. ६३ आणि असें होईल कीं परमेश्वर तुमचें बरें करून तुझास वाढवायाला तुझावर जसा संतुष्ट होता तसा तुमचा क्षय करायोस व तुमचा नाश करायोस परमेश्वर तुझावर संतुष्ट होईल; आणि जी भूमि वतन करून घ्यायास जिकडे तूं जातोस, तिजवरून तुझी हिसकले जाल. ६४ आणि परमेश्वर पृथ्वीच्या या कांठापासून त्या कांठापर्यंत सर्व लोकांमध्ये तुझी दाणादाण करील; आणि तेथें लांकडाचे व दगडाचे दुसरे देव, जे तुला व तुझ्या पूर्वजांस ठाऊक नव्हते, त्यांची सेवा तूं करशील. ६५ आणि त्या राष्ट्रांमध्ये तुला चैन पडणार नाही, आणि तुझ्या तळपायाला विसावा होणार नाही; अणखी तेथें परमेश्वर तुझ्या हृदयांत धगधगी व डोळ्यांस क्षय व जिवाला कासाविसी देईल. ६६ आणि तुझा जीव तुझ्या लक्षांत लोंबकळता होईल; रात्रंदिवस तुला धास्तीच होईल, आणि

तुझ्या जिवाचा तुला भरवसा होणार नाही. ६७ मूं आपल्या मनांत जी धास्ती धरतील तिजमुळे आणि जें तुझ्या डोळ्यांच्या पाहण्यांत येईल त्या-मुळे तूं सकाळीं छानसील कीं, 'सांज झाली असनी तर किती बरें होतें!' आणि संध्याकाळीं छानसील कीं, 'सकाळ झाली अतःती तर किती बरें होतें!' ६८ अणखी ज्या मिसराच्या वाटेविषयीं म्या तुला सांगितलें कीं, 'त्वां ती फिरून न पाहावी,' त्यांत परमेश्वर तुला तारवा-नी माघारें नेईल; आणि तेथें चाकर व चाकरिणी होण्यासाठीं तुझी आपल्या शत्रूंकडून असे विकले जाल कीं कोणी विकत घेणारा मिळणार नाही.

अध्याय २९.

मोसा देशांत इस्राएलाच्या संतानांसीं जो करार करायस परमेश्वराने मोश्याला आज्ञा दिन्ही त्यांतल्या ह्या गोष्टी आहेत; त्याने होरेबांत त्यांसीं जो करार केला त्याखेरीज हा आहे. २ तेव्हां मोश्याने सर्व इस्राएल बोलावून त्यांस सांगितलें, मिसर देशांत फारोला व त्याच्या सर्व चाकरांस व त्याच्या अवयवा देशाला जें परमेश्वराने तुमच्या देखतां केलें, तें अवघें तुझी पाहिलें आहे. ३ ज्या मोठ्या प्रचीति तुझ्या डोळ्यांनी पाहिल्या, आणि जीं अद्भुतें तीं व ते मोठे चमत्कार त्याने केले. ४ तथापि आजच्या दिवसापर्यंत परमेश्वराने तुझास समजणारें मन व पाहणारे डोळे व ऐकणारे कान दिन्हे नाहीत. ५ ज्या तर तुझास रानांत चाळीस वर्षे चालविलें आहे, तुमचीं वस्त्रें तुमच्यावरून जुनीं होऊन गेलीं नाहीत, आणि तुझ्या पायांतून तुझें पायतण झिजून गेलें नाही. ६ तुझी भाकर खाली नाही, आणि द्राक्षारस व मद्य प्यालां नाही; यासाठीं कीं मी तुमचा देव परमेश्वर हें तुझास कळावें. ७ जेव्हां तुझी या ठिकाणीं आलां, तेव्हां हे शबोनाचा राजा सी-होन व बाधानाचा राजा भोग, हे आद्यासीं लढायास बाहेर आले, परंतु आम्ही ते मारिले. ८ आणि आम्ही त्यांचा देश घेऊन रडवेनी व गादी व मनाश्याचा अर्धा वंश यांस वतन करून

दिन्हा. ९ तर जें काहीं तुझी कराल, त्यांत तुमचें सफळपण व्हावें छानून या करारांतल्या गोष्टी संभाळून त्याचें आवरण करा.

१० स्वतां तुझी सर्व आपला देव परमेश्वर यासमोर आज उभे राहिला आहां; तुमच्या वंशाचे तुमचे अधिकारी, तुमचे वडील व तुझा-वरले प्रधान, असे इस्राएलांतले सर्व पुरुष; ११ तुमचीं बाळकें, तुमच्या स्त्रिया, आणि तुझ्या छावणींत जो तुझा विदेशी, तुझीं लांकडें तोडणाराहि आणि तुझें पाणी भरणारा देखील उभा राहिला आहे. १२ यासाठीं कीं तुझा देव परमेश्वर याचा करार व त्याची शपथ, जी तुझा देव परमेश्वर आज तुझ्याजवळ करितो, तींत त्वां शिरावें. १३ हेतु असा कीं त्याने तुला आपलें लोक असें आज स्थापवें, आणि तो तुझा देव असा व्हावा; जसें त्याने तुला सांगितलें, आणि तुझे पूर्वज, आब्राहाम, इसाक व याकोब यांजवळ जसी शपथ वाहिली तसें. १४ आणि हा करार व ही शपथ केवळ तुझाजवळच मी करितों, असें नाही. १५ तर जो एथें आमचा देव परमेश्वर यासमोर आज आमच्यासंगतीं उभा राहत आहे त्याजवळ, आणि जो आज एथें आमच्या-संगतीं नाही त्याजवळहि करितों. १६ कां तर तुझास ठाऊक आहे कीं आपण मिसर देशांत राहत होतो, आणि असें कीं तुझी ज्या राष्ट्रां-मध्ये फिरलां, त्यांमध्ये आपण फिरलो आहां. १७ आणि त्यांचीं ओंगळपणें व त्यांचे तांबडे देव छानजे लांकडाचे व दगडाचे, रुप्याचे व सोन्याचे जे त्यांजवळ आहेत, ते तुझी पाहिले. १८ कोण जाणें! तुमच्यामध्ये पुरुष, किंवा स्त्री, किंवा कूळ, किंवा वंश ज्याचें अंतःकरण आज आमचा देव परमेश्वर याला सोडून गैरमार्गाने त्या राष्ट्रांच्या देवांची सेवा करायस जातें, तसा कोणी भसेल. १९ कोण जाणें! विष व कडूदवणा फळ देणारा अंकुर तुमच्यामध्ये असेल; असाहि कोणी असल कीं या शपथेच्या गोष्टी ऐकतांना आपल्या मनांत असा आशीर्वाद छानून घेईल कीं, "मी मी आपल्या मनाच्या दुर्विचाराप्रमाणें चाललों कीं शोषावर शिंपणें करितों, तरी माझे कन्या होईल." २० तसा असल्यास परमेश्वर त्याला

मोठायास मान्य होणार नाही, परंतु त्या माणसा-
वर परमेश्वराचा क्रोध व त्याचा संताप धुमस-
त होईल, आणि या पुस्तकांत लिहिलेले सर्व
शाप त्यावर पडतील, आणि परमेश्वर त्याचें
नाम आकाशाखालून खोडून टाकील. २१ आ-
णि या शास्त्रपुस्तकांत लिहिलेल्या करारांतल्या
सर्व शापप्रमाणें परमेश्वर त्याला इज्राएलाच्या
सर्व वंशांतून वाईट होण्यासाठीं वेगळें करील.
२२ तेव्हा पुढल्या पिढीचीं तुमचीं लेकरें जीं तुम-
च्यामागे होऊन उठतील तीं ह्मणतील, आणि पर-
मेश्वर जो तुमच्या देशापासून येईल तोहि ह्मणेल,
आणि त्या देशाला ज्या पटक्या, आणि त्याला
जे रोग परमेश्वराने लावलेले होतील, त्यांस
तूं पाहिले. २३ कीं त्यांतलीं सर्व भूमि गंध-
धूळ व खाराची व जळकी आहे; ती
सली वात नाही आणि उत्पन्न देत नाही; तिज-
वर खीं हिरवळहि वाढत नाही; सदीम व ग-
मोप, आषा व जवोरीम ज्यांस परमेश्वराने
कोथेंकरून व संतापेंकरून मोडून टाकिलें, त्यांच्या
मोडून टाकण्याप्रमाणें तेंच झालें. २४ सर्व रा-
ष्ट्रींहि ह्मणतील कीं, परमेश्वराने या देशाला
असें इजासाठीं केलें? एवढ्या मोठ्या क्रोधाचें
वर्णन कां झालें? २५ मग कोणी सांगतील,
'त्यांच्या पूर्वजांचा देव परमेश्वर याने जेव्हां
सांठ मिसर देशांतून काढिलें, तेव्हां जो करार
सांगी केला, त्याचा तो करार त्यांनीं टाकून दि-
व्हा, वास्तव. २६ आणि त्यांनीं जाऊन दुसऱ्या
देवाची सेवा केली आणि त्यांचें भजन केलें; त्यांस
जें देव ठाऊक नव्हते, आणि त्यांजवळ त्याने नेमि-
तें नव्हते त्यांची केली. २७ वास्तव परमेश्व-
राने या देशावर रागें भरून या पुस्तकांत लिहि-
लेले सर्व शाप यावर आणिले. २८ आणि पर-
मेश्वराने रागेंकरून व संतापेंकरून व मोठ्या को-
पेंकरून त्यांस त्यांच्या देशांतून उघटून आजच्या
दिवसाप्रमाणें त्यांस दुसऱ्या देशांत घातलें. २९
त्या गोष्टी जवळ ठेवलेल्या, त्या आमचा देव पर-
मेश्वर याच्या आहेत, परंतु ज्या उघड्या केले-
ल्या, त्या आमच्या व आमच्या संतानांच्या सर्व-
जवळ आहेत; ह्मणजे आम्ही या शास्त्रांतल्या
सर्व गोष्टी पाळल्या.

अध्याय ३०.

तरी असें होईल कीं जेव्हां ह्या सर्व गोष्टी ह्म-
णजे हा आशीर्वाद व शाप, जे म्या तुझ्यापुढें
ठेविले, ते तुजवर येतील, आणि तुझा देव परमे-
श्वर याकडून ज्या सर्व राष्ट्रांत तूं ढकलेला हो-
सील, त्यांमध्ये तूं ह्या गोष्टी आपल्या मनांत जर
आणशील; २ आणि ज्याप्रमाणें मी आज तुला
आज्ञा देतो, त्या अवघ्याप्रमाणें तूं आपल्या संतानां-
सुद्धां आपल्या सर्व अंतःकरणाने व आपल्या सर्व
जिवाने आपला देव परमेश्वर याकडे फिरशील,
आणि त्याची गोष्ट ऐकशील; ३ तर तुझा देव
परमेश्वर तुझ्या पाडावकरून नेलेल्यांस फिर-
वील, आणि तुजवर ममता करील; असें ज्या लो-
कांमध्ये तुझा देव परमेश्वर याने तुझी दाणादाण
केली, त्या सर्वांतून तुला फिरून गोळा करील.
४ तरी आकाशाच्या कांठापर्यंत तुला ढकलें अ-
सलें, तरी तुझा देव परमेश्वर तुला तेथून गोळा
करील; तेथून देखील तुला मिळवून घेईल. ५
आणि तुझ्या पूर्वजांस जो देश वतनाचा होता,
त्यांत तुझा देव परमेश्वर तुला आणील, आणि
तो तुझ्या वतनाचा होईल; तुझ्या पूर्वजांपेक्षाहि
तुझें वरें करून तुला वाढवील. ६ आणि त्यां
जगावें ह्मणून आपल्या सर्व मनाने व आपल्या सर्व
जिवाने आपला देव परमेश्वर यावर प्रीति करा-
वी, यासाठीं तुझा देव परमेश्वर तुझ्या मनाची
व तुझ्या संतानाच्या मनाची सुंता करील. ७
आणि तुझे शत्रू व तुझे द्वेषी, जे तुझ्या पाठीं ला-
गतील, त्यांवर तुझा देव परमेश्वर हे सर्व शाप
लावील. ८ जेव्हां तूं फिरशील आणि परमे-
श्वराची गोष्ट ऐकून त्याच्या ज्या आज्ञा मी आज
तुला लावून देतो, त्या सर्व पाळशील, ९ तेव्हां
तुझ्या हातच्या सर्व कामावरून तुझ्या पोटाच्या
फळांवरून व तुझ्या पशूंच्या फळांवरून व तुझ्या
भूमीच्या फळांवरून तुझा देव परमेश्वर बऱ्या-
साठीं तुला भरपूर करील; कां तर परमेश्वर
तुझ्या पूर्वजांवर जसा संतुष्ट होता, तसा तो फि-
रून बऱ्यासाठीं तुजवर संतुष्ट होईल. १० जर
तूं आपला देव परमेश्वर याची गोष्ट ऐकून या
शास्त्रपुस्तकांत लिहिलेल्या त्याच्या आज्ञा व त्याचे

नेम पाळतील, आणि तूं आपल्या सर्व अंतःकरणाने व आपल्या सर्व जिवाने आपला देव परमेश्वर याकडे फिरतील तर तो करील. ११ आणि मी आज तुला जी आज्ञा लावून देतो, ती ही तुला अवघड नाही, ती दूरहि नाही. १२ ती आकाशांत असी नव्हे कीं तुझी दृष्टावें, "आमच्यासाठीं कोण आकाशांत चढून तिला आमच्याजवळ आणिल कीं आम्ही ती ऐकून तिचें आचरण करावें." १३ आणि ती समुद्राच्या पलिकडे असी नव्हे कीं तुझी दृष्टावें, "समुद्राच्या पलिकडे आमच्यासाठीं कोण जाऊन तिला आमच्याजवळ आणिल कीं आम्ही ती ऐकून तिचें आचरण करावें." १४ परंतु ही गोष्ट तुला फार जवळ आहे, मानण्याविषयीं तुझ्या तोंडीं व तुझ्या हृदयीं आहे.

१५ पाहा, म्या आज तुझ्यापुढें न्यासंगतीं जीवन आणि वाईटासंगतीं मरण ठेविलें आहे. १६ कां तर मी आज तुला असी आज्ञा देतो कीं तूं आपला देव परमेश्वर यावर प्रीति करावी; त्याच्या मार्गांत चालावें, आणि त्याच्या आज्ञा व त्याचे नेम व त्याच्या नीति पाळाव्या; मग तूं जगशील आणि वाढशील, आणि तूं ज्या देशाला वतन करून घ्यायास जातोस, त्यांत तुझा देव परमेश्वर तुला आशीर्वाद प्राप्त करील. १७ परंतु जर तुझे मन विपरीत होऊन तूं न ऐकशील, आणि मोहित होऊन दुसऱ्या देवांस भजून त्यांची सेवा करशील. १८ तर मी आज तुझास सांगून ठेवितों कीं तुझी नाश पावालच. पावाल; ज्या भूमीला वतन करून घ्यायास जातोना तूं यादैन वन्हाडितोस, तिजवर तुझी बहुत दिवस राहणार नाही. १९ मी आज तुझाविषयीं आकाश व पृथ्वी हे साक्षीदार करून घेतों; जीवन व मरण, आशीर्वाद व शाप तुझ्यापुढें ठेवितों, तर तूं जीवन निवडून घे, दृष्टावें तूं आपल्या संतानासुद्धां जगशील. २० कारणजे तूं आपला देव परमेश्वर यावर प्रीति करून त्याची गोष्ट ऐकावी, अणखी त्याला लगटून राहावें; कां तर तोच तुझे जीवन व तुझ्या दिवसाचें वाढवण आहे; तेणेंकरून जी भूमि परमेश्वराने तुझे पूर्वज, आब्राहाम, इसाक

व याकोब यांस शपथ वाहून देऊं केली, तिजवर तूं राहशील.

अध्याय ३१.

तेव्हां मोश्याने जाऊन ह्या गोष्टी सर्व इस्राएलास सांगितल्या. २ आणि त्याने त्यांस असें छटलें, मी आज एकशें वीस वर्षांचा आहे; माझ्याने बाहेर जाणें आणि आंत येणें यापुढें होणार नाही; आणि परमेश्वराने मला सांगितलें, "तूं या यादैनच्या पलिकडे जाणार नाहीस." ३ तुझा देव परमेश्वर तो तुझ्यापुढें चालत जाईल; तो तुझ्यापुढून तीं राखूं नाहीसी करील आणि तूं त्याचें वतन करून घेशील, यद्दोशवा तो तुझ्यापुढें चालत जाईल; जसें परमेश्वराने सांगितलें, तसें होईल. ४ आणि परमेश्वराने अमोन्यांविषयीं सीहोन व ओग यांसी, आणि यांच्या देशांसी जसें केलें, दृष्टावें यांचा नाश केला, तसें त्यांसी करील; ५ कां कीं परमेश्वर त्यास तुमच्या स्वाधीन करील; आणि जी जी आज्ञा म्या तुझास दिल्ली, त्या सर्वांप्रमाणें तुझी त्यांस कराल. ६ तुझी धीर धरून धोट व्हा, त्यापुढें भिडें नका आणि घाबरूं नका; कारण कीं तुझा देव परमेश्वर तो तुझ्यासंगतीं चालत आहे; तो तुला टाकणार नाही, आणि तुला सोडणार नाही.

७ तेव्हां मोश्याने यद्दोशवा बोलवून सर्व इस्राएलाच्या देखतां त्याला सांगितलें, "तूं धीर धरून धोट हो; कारण कीं परमेश्वर या लोकांला जो देश द्यायास यांच्या पूर्वजांजवळ शपथ वाहिली, त्यांत त्यांसुद्धां तुला जायाचें आहे, आणि तुला त्यांस तो वतन करून द्यायाचा आहे. ८ आणि परमेश्वर, तो तुझ्यापुढें चालणारा; तो तुला अनुकूल होईल तो तुला टाकणार नाही, आणि तुला सोडणार नाही; तूं भिडें नको आणि धास्ती धरूं नको.

९ तर मोश्याने हें शास्त्र लिहून जे लेवीच्या वंशातील याजक परमेश्वराच्या कराराचा कोष वाहत होते, त्यांस व इस्राएलाच्या सर्व वडिलांस दिल्लें. १० आणि मोश्याने त्यांस असी आज्ञा दिल्ली कीं सात सात वर्षांच्या शेवटीं सुटकेच्या

संपातल्या पूर्वकाळीं मंडपांच्या सणांत, ११ तेव्हा सर्व इस्राएल तुझा देव परमेश्वर यासमोर जें ठिकाण तो निवडून घेईल तेथें दर्शनास येईल, तेव्हा तूं हें शास्त्र सर्व इस्राएलापुढें त्यांच्या सानांस वाचून सांग. १२ लोक, झणजे पुरुष व स्त्रिया व बाळकें व तुझ्या दरवाज्यांतला तुझा विदेशी यांची मंडळी मिळीव; यासाठीं कीं त्यांनी ऐकावें, आणि यासाठीं कीं त्यांनी शिकावें, आणि तुमचा देव परमेश्वर याला भ्यावें, आणि या शास्त्रांतल्या सर्व गोष्टी संभाळून पाळाव्या. १३ असीं त्यांचीं लेंकरें ज्यांस कळलें नाहीं, त्यांनी ऐकून असें शिकावें कीं जी भूमि वतन करून घ्यावस तुझी पादनेच्या पलिकडे जेथें जातां, तेथें जितके दिवस तुझी जगाल, त्या सर्वांत त्यांनी तुमचा देव परमेश्वर याला भ्यावें.

१४ तेव्हां परमेश्वराने मोश्याला सांगितलें की, "पाहा, तुझे मरायाचे दिवस जवळ आले; तूं यहोशवाला बोलाव, मग तुझी सभामंडपाच्या ठिकाणीं उभे राहा; मग मी त्याला आज्ञा देईन." यान्तव मोशे आणि यहोशवा हे जाऊन सभामंडपाच्या ठिकाणीं उभे राहिले. १५ तेव्हां परमेश्वर मंडपांत दगाच्या खांबाने दिसला, आणि दगाचा खांब मंडपाच्या दारासीं उभा राहिला. १६ तेव्हां परमेश्वर मोश्याला बोलला, "पाहा, तुला तुझ्या पूर्वजांसंगतीं निजायाचें आहे, आणि हे मी त्या देशांत जातात त्यांमध्यें उठून अन्य देवांच्या पाठीं लागून व्यभिचार करिताल; असें मला सोडून जो करार म्या त्यांसीं केला, त्याला मोडतील. १७ यास्तव त्या दिवसीं माझा राग खोबर पेटेल, आणि मी त्यांस सोडून आपलें तोंड त्यांविषयीं गुप्त करीन; तेव्हां ते क्षयाचे होतील, आणि त्यांस बहुत दुःखें व संकटें प्राप्त होतील; मग त्या दिवसीं ते झणतील, आमचा देव आमच्यांमध्यें नाहीं, यामुळें तर हीं दुःखें आम्हास प्राप्त झालीं नाहींत काय?" १८ परंतु ते दुसऱ्या देवाकडे वळण्याने जी अवघी दुष्टाई करिताल तिमुळे मी त्या दिवसीं आपलें तोंड गुप्त करीन. १९ तर आतां तुझी आपल्यासाठीं हें गीत लिहा, आणि तूं हें इस्राएलाच्या संतानांस शिकीव, हें त्यांच्या तोंडांत घाल; झणजे हें गीत

इस्राएलाच्या संतानांविषयीं माझा साक्षी असें होईल. २० जीं दूध व मध वाहण्याची भूमि म्या त्यांच्या पूर्वजांस शपथेने देऊं केली, तिजवर म्या त्यांस नेत्यानंतर ते खाऊन तृप्त होऊन पुष्ट होतील, आणि दुसऱ्या देवाकडे वळून त्यांची सेवा करितांना मला धिक्कारून माझा करार मोडतील. २१ आणि जेव्हां त्यांस बहुत दुःखें व संकटें प्राप्त होतील, तेव्हां असें होईल कीं हें गीत त्यांच्यापुढें साक्षीरूपें उत्तर करील, यास्तव त्यांच्या संतानांच्या तोंडांतून विसरून न जावें; कारण कीं जो देश म्या शपथेने देऊं केला, त्यांत म्या त्यांस नेत्यापूर्वीं, झणजे आज ते आपली जी योजना करितात, ती मला कळली आहे. २२ यास्तव मोश्याने त्या दिवसीं हें गीत लिहून इस्राएलाच्या संतानांस शिकविलें. २३ त्याने तर नूनाचा पुत्र यहोशवा याला आज्ञा देतां सांगितलें, "तूं धोर धरून धोट हो, कारण कीं जो देश म्या इस्राएलाच्या संतानांस शपथेने देऊं केला, त्यांत तुला तीं न्यायाचीं आहेत, आणि मी तुला अनुकूल होईन.

२४ तर मोश्याने या शास्त्राच्या गोष्टी त्यांच्या शेवटपर्यंत पुस्तकांत लिहून समान केल्या. २५ तेव्हां असें झालें कीं जे लेवी परमेश्वराच्या कराराचा कोश वाहत होते, त्यांस मोश्याने असीं आज्ञा दिली कीं, २६ तुझी हें शास्त्र पुस्तक घेऊन आपला देव परमेश्वर याच्या कराराच्या कोशांत एका बाजूस ठेवा, आणि तेथें तुजविषयीं साक्षी असें होवो. २७ कां तर तुजें फितुरीपण व तुझ्या मानेचें ताठरपण मला कळलें; पाहा, मी तुमच्यासंगतीं जिवंत असतां, इतक्यांत आज तुझी परमेश्वराविषयीं फितुरी झाली, तर मी मेल्यावर किती व्हाल. २८ तुझी आपल्या वंशांतल्या सर्व वडिलांस व आपल्या सरदारांस माझ्याजवळ मिळवा; मग मी त्यांच्या कानांसीं ह्या गोष्टी बोलें, आणि त्यांविषयीं आकाश व पृथ्वी साक्षीस ठेवीन. २९ कां तर मला हें कळलें कीं मी मेल्यानंतर तुझी अगदीं विघडून जो मार्ग म्या तुझ्यास आज्ञेने लाविला त्यामधून वळून जाल, आणि पुढल्या दिवसांत तुझ्यास दुःख प्राप्त होईल; कां तर तुझी परमेश्वराच्या

देखतां दुष्टार्थ करून आपल्या हातांच्या कामा-
वरून त्यांसीं चिडणूक कराल. ३० तर मो-
झ्याने या मितांतल्या गोष्टी त्यांच्या शेषटपर्यंत सर्व
हत्ताएलाच्या समुदायाच्या कामांसीं सांगितल्या.

अध्याय ३२.

हे आकाश, मी बोलत असतां तूं कान लाव;
हे पृथ्वी, तूंहि माझ्या तोंडच्या गोष्टी ऐक. २
पावसाप्रमाणें माझ्या अनुसंधानाची वृष्टि होईल;
माझा बोध दहिंवरासारखा पाझरेल; असें धु-
कें हरळीवर, आणि जशा पाहळ्या हिरवळीवर
तसी. ३ कारण कीं मी परमेश्वराचें नाम गा-
जवीन; तुझी आमच्या देवाला थोरपण मानून
या. ४ तो खडकरूप, त्याचें काम पक्कें, कारण
कीं त्याचे सर्व मार्ग न्यायाचे; तो सात्विक देव;
अन्यायाचा नाहीच; नीतिवान व सरळ आहे.
५ ते आपणच नासले, यांची खोड त्याच्या लेंक-
रांची नाही; वांकडी व विपरीत पिढी, असीं ते
आहेत. ६ अज्ञानेच परमेश्वराचे उपकार फे-
डितां काय? अरे मूर्ख व ज्ञानशून्य लोका; तो
तुझा बाप, त्याने तुला सोडवून घेतलें; तो तुझा
उत्पन्न कर्ता, त्याने तुला उभारिलेंहि, असें नव्हे
काय? ७ पूर्वकाळचे दिवस आठीव; तुझी पि-
ढीपिढीचीं वर्षे ध्यानांत आणा; तूं आपल्या बा-
पला विचार, मग तो तुला कळवील; आपल्या
वडिलांसहि, मग ते तुला सांगतील. ८ जेव्हां
परात्पराने राष्ट्रांस वतन दिल्लें, जेव्हां त्याने आ-
दामाचे वंशस्थ विस्तारले, तेव्हां हत्ताएलाच्या सं-
तापांच्या गणतीप्रमाणें लोकांस सीमा लावून दि-
व्या. ९ कारण कीं परमेश्वराचे लोक ते
त्याचा विभाम; याकडे लोक त्याचें सूत्रनेमित
वतन आहे. १० ते त्याला रानरूप देशांत
मिळाले; ओरडण्याच्या घोर अरण्यांतच त्याने
त्यांस फिरवीत नेलें; ते त्यांस बोध करित ने-
ला; त्याने त्यांस ओळ्याच्या जुवळासारखें
राखिलें. ११ जसा गरुड आपलें कोटें हालवून
नीट करितो, आपल्या पिळांवर थारून बस-
तो, आपले पंख त्यांवर पसरितो, आणि त्यांस
उचलून आपल्या पंखांवर घेतो; १२ तसें
परमेश्वराने त्यांस बांधिल्लें; परका देव त्या

संगर्भी अगदीं नव्हता. १३ त्याने त्यांस पृथ्वी-
च्या उंच स्थानांवर चालविलें, घाणून त्याने शेते-
चीं उत्तमं खाहीं, आणि त्याने त्यांस खडकावरलें
मोहोळ चोखूं दिल्लें; मरेच्या खडकांतून तेमहि
दिल्लें. १४ गुरांचें लेणी व शेरडांचें दूध, वा-
सुदां पुष्ट कोंकरें, आणि बाधान अतीचे मेंढे
व बोकड, यांसुदां पौष्टिक उत्कृष्ट न्हूं दिल्ले,
आणि तूं द्राक्षाचा निरा रस प्यालास. १५ तरी
येथीलून पुष्ट होऊन लात मारिता झाला; तूं पुष्ट
झालास, फुगलास, पुष्टेने व्यापला मेळस; तेव्हां
त्याने आपल्या उत्पन्न करणाऱ्या देवाच्या नाम
केला, आणि आपल्या तारणाच्या खडकाला पुष्ट
मोजिलें. १६ जे परके त्यांच्या योगें त्यानी त्याला
आवेशी केलें; ओंगळपणेंकरून त्याला चिडयिलें.
१७ त्यानी देवासाठीं यज्ञ केले नाहींत, पुजसा-
ठीं केले; जे देव त्यांस ठाडक नव्हते, जे ने,
मध्येंच आलेले, त्यासाठीं केले; तुमचे पूर्वज त्यांस
भीत नव्हते. १८ जो खडकरूप, ज्याने तुला
जन्म दित्ता, त्याची आठवण त्यां सेपिडली; तूं
आपल्या उत्पादक देवाला विसरलास. १९ ते-
व्हां परमेश्वराने पाहिलें, आणि त्याच्या पुढी
व त्याच्या कन्यानी चिडणूक केलें यावरून तो
कंटाळला. २० तेव्हां त्याने झटलें, 'मी आपलें
तोंड त्याविषयीं गुप्त करीन; त्यांचा परिणाम कसा,
हें मी पाहीन; कारण कीं ते अति विपरीत पिढीचे,
ज्यांचा विश्वास नाहीं तसीं लेंकरें आहेत. २१
जे देव नाहींत, त्यांच्यायोगें त्यानी मला आवेशी
केलें; त्यानी आपल्या व्यर्थ कामांच्यायोगें मला
चिडविलें; तर जे लोक नाहींत, त्यांच्यायोगें मी
त्यांस आवेशी करीन; मूर्ख राष्ट्रांच्यायोगें त्यांस
चिडवीन. २२ कारण कीं माझ्या राजांत अति
पेटला आहे; तर तो अति खोल अशोकतीपर्यंत
जाळील; पृथ्वीला तिच्या उत्पन्नासुदां भरकप
करील; उंगरांच्या पायांसहि जाळील. २३ कीं
त्यांवर दुःखांची रास करीन; आपले बाप त्यांवर
सारून टाकीन. २४ भुकेने तय आणि विजेने
अति खालेपण, कुडपणने निर्दाळकप करीन; हा-
णजे श्वापदांचे दांत, मूर्खीच्या वळवळणाऱ्यांचें
विषहि त्यांवर लाकीन. २५ बाहेर करवार, सो-
न्यामध्येंहि भय व्यंज करील; तरणा व तरणीहि,

तान्हासुद्धा पिकलेल्या केसांचा पुरुष याचा नाश होईल. २६ म्या छटलें होतें कीं, 'आपण त्यांचा निशात करावा, मनुष्यांतून त्यांची आठवण नाहीं करावी. २७ तरी मी शत्रूच्या कुचेष्टेला भित्तों; रुदाचित् त्यांचे बैरी परकेपण करितील, रुदाचित् झणतील, 'आमचा हात उंचावलेला आहे, आणि परमेश्वराने हें काम कांहीं केले नाहीं. २८ कां तर ते बुद्धिनाश पावलेलें राष्ट्र असे आहेत, त्यांस समजच नाहीं. २९ ते मारी असते तर किती वरें होतें! त्यांनी हें समजावें; आपल्या परिणामावर ध्यान लावावें. ३० त्यांच्या खडकाश्रयाने त्यांस विकून टाकिलें; परमेश्वरानेच ते कोंडून दिले; असें जर झालें असत, तर एकाने हजारांची पाठ कशी पुरविली असती! आणि दोघानी दाहा हजारांस कसें पळविले असतें! ३१ कां कीं आमचे शत्रू देखील निवाडा करीत असताहि त्यांचा खडक आमच्या खडकासारखा नाहीं. ३२ कारण कीं त्यांचा दाखवेल सरोमी दाखवेलाला, आणि गमोऱ्याच्या घेतानला, त्यांचीं द्राक्षें पित्तरूप विपाचीं द्राक्षें; त्यांचे घेत अति कडू आहेत. ३३ त्यांचा द्राक्षारस मुजगावें विष, पथानी सर्पांचेहि, मृत्युकारक करू विष आहे. ३४ हें माझ्याजवळ सांठवलेलें, माझ्या संघहोमथें शिक्का मारलेलें असें नाहीं कीं सब! ३५ सूड घेणें व फेडणें हें माझ्याकडे आहे; सल्लेकरून त्यांचा पाय निसटेल; कारण कीं त्यांच्या संकटाचा दिवस जवळ आला आहे, यांचीं भविष्यें उतावळीच करितात. ३६ कारण कीं परमेश्वर आपल्या लोकांचा निवाडा करीत, आणि आपल्या शेवकांविषयीं अनुताप करित, कां तर तो पाहील कीं पराक्रम होऊन गेला, आणि जो कोंडलेला व उरलेला असा कोणी नाहीं. ३७ तेव्हां तो बोलेल, 'त्यांचे देव झणजे त्या पडकाश्रयावर त्यांनी आशा ठेविली, ते कोठे आहेत! ३८ ज्यांनी त्यांच्या यज्ञांतलें मादें लावें, ते त्यांच्या पेय अर्पणांचा द्राक्षारस प्याले, त्यांनी उठून तुमचें सहाय करावें; त्यांनी तुमवर छायारूप व्हावें.' ३९ आतां तुम्हीं पाह कीं मी हाच मी, आणि माझ्यासंगतीं देव व्हां; मी मरण देतो, जिणेंहि देतो; घायाळ

करितों, बरेहि मीच करितों, आणि माझ्या हातांतून सोडविणारा कोणी नाहीं. ४० केवळ मी आपल्या हात आकाशकडे उभारून झणतों कीं, मी सर्वकाळ जिवंत आहे. ४१ निश्चयें मी आपली झळकणारी तरवार पाजितों, आणि आपल्या हाताने न्याय धरितों, आपल्या बैन्यांवर सूडरूप फेड करितों; आपल्या द्वेष्यांची फेड करितोंच. ४२ मी आपल्या बाणांस रक्ताने माजवीन; माझी तरवारहि मांस खाईल; हाणलेले व धरून आणलेले यांच्या रक्ताने भरेल; शत्रूच्या मुख्य अग्रसरांविषयीं तसें होईल. ४३ अहो राष्ट्रे, तुम्हीं त्याच्या लोकांसंगतीं उन्हास करा; कां तर तो आपल्या सेवकांच्या रक्तपाताचे सूड घेईल; आपल्या बैन्यांची सूडरूप फेड करीलच; परंतु आपल्या भूमीवर व आपल्या लोकांवर प्रसन्न होईल.

४४ तेव्हां मोझ्याने, नूनाचा पुत्र होश्या यासुद्धा वाऊन या गोताच्या सर्व गोष्टी लोकांच्या कानांसीं सांगितल्या. ४५ आणि मोझ्याने ह्या अवघ्या गोष्टी सर्वे इस्त्राएलास सांगून समाप्त केल्या. ४६ तेव्हां त्याने त्यांस सांगितलें कीं, ज्या गोष्टी मी आज तुमच्याजवळ प्रमाणाने पटवितों, त्या सर्वांवर तुम्हीं आपलें चित्त ठेवा; त्या आपल्या लेकरांस आज्ञेने सांगा; यासाठीं कीं त्यांनी या दास्तांतल्या सर्व गोष्टी संभाळून पाळाव्या. ४७ कारण कीं ही गोष्ट तुम्हास अनुपयोगी नव्हे; तर हेंच तुमचें जीवन आहे, आणि ज्या भूमीला वतन करून घ्यायास तुम्हीं यादेंनेच्या पलिकडे जाता, तिजवर या गोष्टीच्यायोगें बहुत दिवस पावाल. ४८ मग त्याच दिवसाच्या अवधीत परमेश्वराने मोझ्याला असें सांगितलें कीं, ४९ "या अवघारी डोंगरावरला जो नवो डोंगर मोवाब देशांत यरी-होच्या समोर आहे, त्यावर तूं चढ, आणि खनान देश जो इस्त्राएलाच्या संतानांस मी वतन करून देतो, तो तूं पाहा. ५० मग जसा तुझा भाऊ आहरोन होर डोंगरावर मरून आपल्या लोकांसीं मिळून गेला, तसा तूं ज्या डोंगरावर चढतोस, तेथें मरून आपल्या लोकांसीं मिळून जा. ५१ कशासाठीं, तर जीन रानांतला मरीवा कादेश त्याच्या पाण्याजवळ इस्त्राएलाच्या संतानांमध्यें

यहोशवा याचें पुस्तक.

अध्याय १.

तेव्हा परमेश्वराचा सेवक मोशे मेल्यावर असें झालें कीं नूनाचा पुत्र यहोशवा मोश्याचा चाकर, याला परमेश्वराने असें सांगितलें कीं, २ “माझा सेवक मोशे मेल्या, तर आतां तूं उठून, जो देश मी या ह्वाणलाच्या संतानांस देतो तेथें त्या सर्व लोकांस घेऊन या यादेंनेच्या पलिकडे जा. ३ जसें म्या मोश्याला सांगितलें होतें तसें ज्या ज्या ठिकाणीं तुमच्या पायाचा तळवा लागेल, तें तें सर्व म्या तुझ्यास दिल्लें आहे. ४ या रानापासून त्या लबानोनापर्यंत, आणि मोठी फरात नदी त्या नदीपर्यंत, हिल्यांचा सर्व देश आणि मावळच्या बाजूस मोठ्या समुद्रापर्यंत, अशा तुमच्या सीमा होतील. ५ तुझ्या आयुष्याचे दिवस संपत तोंपर्यंत कोणी तुझ्यापुढें टिकणार नाही; बसा मी मोश्याला अनुकूल होतो, तसा तुला अनुकूल होईन; मी तुला टाकणार नाही, आणि तुला सोडणार नाही. ६ तूं धीर धरून धोट हो, कां तर या लोकांस जो देश द्यायासाठीं म्या यांच्या पूर्वजांबद्दल शपथ वाहिली, तो तूं त्यांबद्दल वतनासाठीं देसील. ७ माझा सेवक मोशे याने जें शास्त्र तुला नेमून दिल्लें, त्या सर्वांप्रमाणें संभाळून करायासाठीं तूं धीरच धरून फार धोट हो; जेथें कोठें जासील तेथें तेथें आपण सुज्ञपणाने वागावें छणून तें सोडून उजव्याकडे किंवा डाव्याकडे वळूं नको. ८ त्या शास्त्राच्या लेखाने तुझें तोंड न सोडावें; तर दिवसां व रात्रीं त्या याचें मनन करावें; यासाठीं कीं त्यांत जें लिहिलेलें त्या सर्वांप्रमाणें त्या संभाळून चालावें; कारण कीं तशाने तूं आपला मार्ग सफळ करसील, आणि तेव्हां सुज्ञपणाने वागसील. ९ म्या तुला आज्ञा दिल्ली कीं नाही? तूं धीर धरून धोट हो; बाबरूं नको, आणि भिडूं नको; कारण कीं जेथें कोठें तूं जासील, तेथें तेथें तुझा देव परमेश्वर तुला अनुकूल होईल.

१० वास्तव यहोशवाने लोकांवर अधिपती करणारे मे म्हास असी आज्ञा दिल्ली कीं, ११ “तुझी छावणीमध्ये फिरा, आणि लोकांस असी आज्ञा द्या कीं, तुझी आपल्यासाठीं शिक्षा सिद्ध करा, कां तर तुमचा देव परमेश्वर तुझ्यास जो देश वतनासाठीं देत आहे, तो वतन करून घ्याला जायासाठीं तुझ्यास तीन दिवसांनीं ही बांदून उतरावाची आहे.”

१२ अणखी रजवेणी व मादी व जनाशय्यावा अर्थां वंदा, यांस यहोशवाने असें सांगितलें कीं, १३ “परमेश्वराचा सेवक मोशे याने तुझ्यास ज्या गोष्टींविषयीं आज्ञा दिल्ली, तिची आठवण तुझी करा; ती असी कीं तुमचा देव परमेश्वर याने तुझ्यास विसावा दिल्हा, छापजे हाच देश तुझ्यास दिल्हा आहे. १४ यादेंनेच्या अलिकडे जो देश मोश्याने तुझ्यास दिल्हा, त्यांत तुमच्या स्त्रिया, तुमचीं बाळकें व तुमचे पशुभक्षकाने राहावें; परंतु तुझीं सर्व बळवान पुरुषांनीं हत्यारबंद होऊन आपल्या भावांपुढें पलिकडे बाऊन त्यांचें सहाय्य करावें; १५ कोठपर्यंत, तर परमेश्वराने बसा तुझ्यास विसावा दिल्हा, तसा तो तुमच्या भावांस देईल, आणि जो देश तुमचा देव परमेश्वर त्यांस देत आहे, तो वतन रूपें त्यांस प्रप्त होई तोंपर्यंत; मग तुझी आपल्या वतनाच्या देशास परत यावें, आणि परमेश्वराचा सेवक मोशे याने यादेंनेच्या अलिकडे उगवत्या बाजूस जो देश तुझ्यास दिल्हा तो वतनासाठीं ठेवावा.” १६ तेव्हां त्यांनीं यहोशवाला असें उत्तर दिल्लें कीं, “जो आज्ञा तूं आज्ञास देतोस ती अवघी आधी पाळूं, आणि जिकडे जिकडे आज्ञास पाठवसील, तिकडे तिकडे आधी जाऊं. १७ जसें आधी मोश्याचें ऐकत होतो, तसें सर्व प्रभों आधी तुझें ऐकूं; केवळ बसा तुझा देव परमेश्वर मोश्याला अनुकूल होता, तसा तुला

जुन अनुकूल होवो. १८ तूं जी कांहीं आज्ञा कोणला देसील, तिजविषयीं जो कोणी माणूस तु-
झा सांगयाला विरुद्ध करून तुझे शब्द न ऐकेल,
ते मरो; तूं धीर धरून धीट मात्र हो.”

अध्याय २.

तेहा नूनाचा पुत्र यहोशवा याने शिष्टीमांतून
देन पुरुषांस गुमपणाने हेरायास सांगून पाठ-
विले की, “तुझी जाऊन तो देश आणि परीहो
परा.” तेहां ते जाऊन राहाव नामें एक भाडे-
सोन रथ्या घरीं उतरले, आणि ते तेथें निजले.
१ तेहा परीहोच्या राजाला असें वर्तमान लागलें
की, “पहा, देश ट्याहाळायास इस्त्राएलाच्या सं-
कनाउलीं माणसें आज रात्रीं ऐंथे आलीं आहेत.”
२ तेहा परीहोच्या राजाने राहावेला असें सां-
गून पाठविलें, “जीं माणसें तुझ्याकडे येऊन तुझ्या
घरांत उतरलीं आहेत, त्यांस तूं बाहेर काढ; कारण
कीं तीं मनें देश ट्याहाळायास आलीं आहेत.”
४ तेहां त्या स्त्रोने तीं दोन माणसें नेऊन लप-
विलीं होती; आणि तिनें छटलें, “माणसें मज-
कडे आलीं होती खरीं, परंतु तीं कोठलीं हैं मला
कळतें नाहीं. ५ पण काळोख पडल्यावर वेस
लायाच्या वेळेस असें झालें कीं तीं माणसें नि-
घालीं; तीं माणसें कोगीकडे गेलीं हैं मला कळत
नाहीं; तुझी त्यांच्या पाठीस लवकर लागा, कां तर
त्यांस अटोपाल.” ६ पण तिनें त्यांस धाब्यावर
चढवून आपलीं जीं आळसीचीं झाडे धाब्यावर
पसरविलीं होती, त्यांत त्यांस लपविलें होतें. ७
तेहा पादेंनेकडे जाऊन उताऱ्यांपर्यंत माणसें त्यां-
च्या पाठीस लागलीं, आणि त्यांच्या पाठीस लाग-
णें बाहेर निघतांच लोकांनी वेस लाविली.

८ तेहां ते निजल्यापूर्वीं ती त्यांच्याजवळ धा-
ब्यास चढून गेली; ९ आणि त्या माणसांस बो-
लवी, परमेश्वराने हा देश तुझास दिव्हा आहे,
आणि तुमचें भय आद्यावर पडलें आहे, आणि
देशाकडे सर्व राहणारे तुमच्यामुळें विरून गेले
आहेत, हे मला कळतें. १० कारण आदमी असें
विचिरे कीं तुझी मिसरांतून आलां, तेहां परमे-
श्वराने तुमच्यापुढें सूफ समुद्राचें पाणी अटविलें,
आणि सीहोन व ओग असे जे अमोन्यांचे दोन

राजे पादेंनेच्या पलिकडे होते, त्यांचा अगदींच
नाश तुझी केला. ११ हें आदमी ऐकल्यावर
आमचें हृदय असें विरून गेलें कीं तुमच्यामुळें
कोणामध्येंहि जीव राहिला नाहीं; कां तर तुमचा
देव परमेश्वर तोच वरती आकाशांत व खालतीं
पृथ्वीवर देव आहे. १२ तर आतां तुझी अग-
त्य माझ्याजवळ परमेश्वराची शपथ वाहा कीं
म्या तुझावर दया केली झणून तुझीहि माझ्या
बापाच्या घरावर दया करावी, आणि मला खरी
खूण द्यावी; १३ ह्मणजे तुझी माझ्या बापाला
व माझ्या आईला व माझ्या भावांस व माझ्या
बहिणींस व त्यांचीं जीं सर्व त्यांस वांचवावीं, आणि
आमच्या जिवांस मरणापासून राखावें.” १४ तेहां
त्या माणसानी तिला सांगितलें, “जर तुझी आ-
मची ही गोष्ट न सांगाल, तर तुमच्या मरणाबद्दल
आमचा प्राण जावो, आणि जेव्हां परमेश्वर हा
देश आद्यास देईल, तेव्हां असें होईल कीं आदमी
तुजविषयीं दयेने व सत्यतेने वागूं.” १५ तेव्हां
तिने त्यांस खिडकींतून दोराने उतरिलें; कारण कीं
तिचें घर गांवकुसास लागून होतें, आणि ती गांव-
कुसावर राहत होती. १६ तेव्हां तिने त्यांस
सांगितलें कीं, “तुझास पाठीस लागणाऱ्यांची गांठ
न पडावी झणून तुझी डोंगराकडे जाऊन तेथें तीन
दिवस लपून राहा; तितक्यांत पाठीस लागणारे
माघारें येतील, मग तुझी आपल्या घांटेने जा.”
१७ तेव्हां त्या माणसानी तिला सांगितलें कीं, “त्वां
आपल्याजवळ जी शपथ आद्याकडून वाहविली
तिजपासून आदमी असे सुटूं; १८ कीं पाहा,
आदमी देशांत येऊं, तेव्हां ज्या खिडकींतून त्वां
आद्यास उतरिलें, तींत तूं हा किरमजी सुतांचा
दोर बांध; आणि आपला बाप व आपली आई
व आपले भाऊ व आपल्या बापाचें सर्व घराणें
आपल्याजवळ घरांत जमा करून ठेव. १९ आणि
जो कोणी तुझ्या घराच्या दाराबाहेर निघेल, त्या-
च्या रक्तपाताचा दोष त्याच्या मस्तकावर होईल
आणि आदमी सुटे होऊं; परंतु जो कोणी तुझ्या-
जवळ घरांत असेल, त्यावर जर कोणाचा हात
पडला, तर त्याच्या रक्तपाताचा दोष आमच्या
मस्तकावर होईल. २० परंतु जर तूं आमची
ही गोष्ट सांगशील, तर त्वां आपल्याजवळ जी

शपथ आध्याकडून वाहविली तिजपासून आधी सुटे होई.” २१ तेव्हा तिने झटले, “तुमच्या सांगण्याप्रमाणे होवो.” असे तिने त्यास निरवल्यावर ते गेले; मग तिने किरमजी दोर खिडकीत बांधिला. २२ आणि ते बाऊन डोंगरास पोहंचले, आणि पाठीस लागणारे माघारें जात तोंपर्यंत तीन दिवस ते तेथें राहिले; आणि पाठीस लागणाऱ्यानी सर्व मार्गांत शोध केला, परंतु त्यास ते सापडले नाहीत. २३ तेव्हा ते दोन पुरुष माघारें फिरून डोंगरावरून उतरून पलिकडे जाऊन नूनाचा पुत्र यहोशवा याजवळ पोहंचले; आणि आपणांस जे प्राप्त झाले होते, ते सर्व वर्तमान त्यानी त्याला सांगितले. २४ आणि त्यानी यहोशवाला असे झटले कीं, “निश्चय परमेश्वराने सर्व देश आमच्या हाती दिव्हा आहे, अपली देशासले सर्व राहणारे आमच्यामुळे विरून मेले आहेत.”

अध्याय ३.

मग सकाळी यहोशवा सिद्ध झाला, आणि तो व इस्राएलाची सर्व संताने शिष्टीमापासून निघून यादेंनेपर्यंत आली, आणि तीं अलिकडे येत तोंपर्यंत तेथें वस्तीस राहिली. २ मग तीन दिवसानंतर असे झाले कीं अधिकारी छावणीमध्ये फिरले. ३ आणि त्यानी लोकांस असी आज्ञा दिव्ही कीं, “आपला देव परमेश्वर याच्या कराराचा कोश आणि लेवी जे याजक त्यास तो वाहता पाहिल तेव्हा तुम्ही आपले ठिकाण सोडून तिच्यामार्गे चाला. ४ परंतु तुमच्या व तिच्यामध्ये मेजाने सुमारे दोन हजार हातांचे अंतर असावे; “तुम्ही तिच्याजवळ जाऊ नका; झणजे ज्या वाटेनें तुम्हास चालायाचें, ती तुम्हास कळेल; कां तर यापूर्वी या वाटेने तुम्ही गेला नाही.”

५ आणि यहोशवाने लोकांला सांगितले कीं, “तुम्ही शुद्ध व्हा; कां तर उद्यां परमेश्वर तुमच्यामध्ये आश्रयाची कामे करील.” ६ नंतर याजकांस यहोशवाने असे सांगितले कीं, “तुम्ही कराराचा कोश उचलून लोकापुढे चाला.” यास्तव ते कराराचा कोश उचलून लोकापुढे चालले. ७ तेव्हा परमेश्वराने यहोशवाला सांगितले, “आ-

जच्या दिवसी मी तुला सर्व इस्राएलाच्या देसस महान करूं लागेन; झणजे ते असे जाणतील कीं जसा मी मोश्याला अनुकूल होतो, तसा तुलाहि अनुकूल होईन. ८ आणि जे याजक कराराचा कोश वाहतात, त्यास तूं असी आज्ञा दे कीं, तुम्ही यादेंनेच्या प्रवाहाच्या काठीं पोहंचतांच यादेंनेत उभे राहा.” ९ तेव्हा यहोशवाने इस्राएलाच्या संतानांस सांगितले, “तुम्ही इकडे येऊन आपला देव परमेश्वर याच्या गोष्टी ऐका.” १० आणि यहोशवाने सांगितले, “येणेकरून तुम्ही जाणा कीं जीवत देव तुमच्यामध्ये आहे, आणि तुमच्यापुढून खनांनी व हिंती व हिंवी व परिज्जी व गिर्गसी व अमोरी व यंबूसी, यांस तो वतनातून घालीलच घालील. ११ पाहा, संपूर्ण पृथ्वीचा प्रभू याच्या कराराचा कोश तुमच्यापुढे यादेंनेत जातो. १२ तर आतां तुम्ही आपल्यासाठीं मल्येक वंशातील एकएक माणूस, असीं इस्राएलाच्या वंशातलीं बारा माणसे घ्या. १३ मग असे होईल कीं संपूर्ण पृथ्वीचा प्रभू परमेश्वर याचा कोश वाहणारे जे याजक, त्यांच्या पायांचे तळवे यादेंनेच्या पाण्यास लागतांच यादेंनेचे पाणी वें वरून खाली वाहतें तें वियुक्त होईल, आणि एक रास होऊन उभे राहील.”

१४ तेव्हा असे झाले कीं जेव्हा लोक यादेंनेच्या पलिकडे जायासाठीं आपल्या राहोखातून निघाले, तेव्हा कराराचा कोश वाहणारे जे याजक ते लोकापुढे होते. १५ यादेंन तर सुगीचे सर्व दिवस सर्वत्र आपलीं तिरें बुडवून बात होती; तेव्हा कोश वाहणारे यादेंनेपर्यंत येतांच, झणजे कोश वाहणारे याजक यांनी काठीं पाण्यात पाय बुचकळतांच, १६ तेव्हा वरून उतरणारे पाणी उभे राहिले, आणि फार दूर, खारतानाजवळच्या आदाम नगरापर्यंत एक रास होऊन चढले, आणि सपाटीतला समुद्र, झणजे मिठाचा समुद्र, याकडे जें उतरत होतें, तें अगदीं सरून पार गेलें; तेव्हा लोक घरीहोण्यां समोर गेले. १७ आणि परमेश्वराच्या कराराचा कोश वाहणारे जे याजक, ते यादेंनेमध्ये कौरव्या ठिकाणी स्थिर उभे राहिले, आणि सर्व इस्राएल कौरव्या भूमीवरून पार गेले;

द्वयजे तितक्यात सर्व लोक झाडून पादेंनेच्या पार गेले.

अध्याय ४.

आणि जेव्हा सर्व लोक झाडून पादेंनेच्या पार गेले होते, तेव्हा असें झालें कीं परमेश्वराने यहोशवाला सांगितलें कीं, २ "तुझी आपल्यासाठीं लोकांतून बारा माणसें द्वयजे एक एक वंशांतून एक एक माणूस घ्या. ३ आणि त्यांस असी आज्ञा या कीं, "एथून पादेंनेच्या मधून, जेथें याजकांचे पाय उभे राहिले, तेथून तुझी आपल्यासाठीं बारा धोंडे उचलून आपल्यासंगतीं अलिकडे न्या, आणि आज रात्री जेथें उतराल, त्या मुकामां ते ठेवा." ४ यास्तव यहोशवाने एकएक वंशांतून एकएक माणूस, असीं इस्राएलाच्या संतानांतलीं जीं बारा माणसें सिद्ध केलीं होती, त्यांस बोलाविलें. ५ आणि यहोशवाने त्यांस सांगितलें कीं, "तुझी आपला देव परमेश्वर याच्या कोशापुढें पादेंनेच्या मध्यभागीं जा, आणि तुझी एकएकाने इस्राएलाच्या वंशांतल्या संख्येप्रमाणें एक एक धोंडा आपापल्या खांद्यावर उचलून घ्या. ६ द्वयजे तुमच्यामध्ये ही खूण राहिल कीं पुढल्या काळां जेव्हा तुमचीं संतानें असें विचारितील कीं, 'हे धोंडे तुमचे कशाचे?' ७ तेव्हा तुझी त्यांस असें सांग कीं, 'पादेंनेचें पाणी वियुक्त होऊन गेलें; जेव्हा परमेश्वराच्या कराराचा कोश पादेंनेतून पाह झाला, तेव्हा त्याच्या पुढून पादेंनेचें पाणी वियुक्त होऊन गेलें'; असे हे धोंडे इस्राएलाच्या संतानांस सुचनेसाठीं सर्वकाळ असोत."

८ मग जसी यहोशवाने आज्ञा दिली तसें इस्राएलाच्या संतानानीं केलें, द्वयजे परमेश्वराने यहोशवाला सांगितल्याप्रमाणें त्यांनी इस्राएलाच्या वंशांतल्या संख्येप्रमाणें पादेंनेच्या मधून बारा धोंडे उचलून घेतले, आणि आपल्यासंगतीं मुकामापर्यंत नेऊन तेथें ते ठेविले. ९ आणि पादेंनेच्या मध्यभागीं, जेथें कराराचा कोश वाहणारे याजक यांचे पाय उभे राहिले होते, त्या ठिकाणीं यहोशवाने बारा धोंडे उभारिले, आणि ते या दिवसापर्यंत तेथे आहेत. १० आणि जे कांहीं परमेश्वराने यहोशवाला लोकांजवळ बोलायास आज्ञा

दिल्ली, ते सर्व जसें मोश्याने यहोशवाला सांगितलें त्याप्रमाणें समाम होई तोंपर्यंत कोश वाहणारे याजक पादेंनेमध्ये उभे राहिले, आणि लोक खरा करून पार गेले. ११ आणि सर्व लोक पार गेल्यावर तेव्हा असें झालें कीं परमेश्वराचा कोश आणि याजक लोकांच्या देखतां अलिकडे आले. १२ आणि रजबेनाचीं संतानें व गादाचीं संतानें व मनाश्याचा अर्धा वंश यांस जसें मोश्याने सांगितलें होतें, तसे ते हत्यारबंद होऊन इस्राएलाच्या संतानांपुढें बऱ्यांदा आले. १३ सुमारे चाळीस हजार लोक लढाईसाठीं सिद्ध झालेले असे परमेश्वराच्यापुढें यरीहोजवळच्या सपाटीमध्ये लढायास अलिकडे आले.

१४ त्याच दिवसी परमेश्वराने यहोशवाला सर्व इस्राएलाच्या देखतां माठें केलें, आणि जसे ते मोश्याला भीत होते, तसे त्याचें आयुष्यसंपे तोंपर्यंत ते त्याला भ्याले. १५ आणि परमेश्वराने यहोशवाला असें सांगितलें कीं, १६ "संकतलेखाचा कोश वाहणारे जे याजक, त्यांस पादेंनेतून चढून येण्यास आज्ञा कर." १७ यास्तव यहोशवाने याजकांस असी आज्ञा केली कीं, "तुझी पादेंनेतून चढून या." १८ मग परमेश्वराच्या कराराच्या कोशाचे वाहणारे याजक जेव्हा पादेंनेच्या मध्यापासून चढले, आणि याजकांच्या पायांचे तळवे कोरड्या ठिकाणीं लागले, तेव्हा असें झालें की पादेंनेचें पाणी आपल्या ठिकाणीं येऊन पूर्ववत सर्व तिरें बुडवून चालले.

१९ आणि लोक पादेंनेतून चढले तेव्हा पहिल्या महिन्याची शुद्ध दशमी होती, आणि यरीहोच्या पूर्वेकडल्या सीमेवर गिलगालांत त्यांनी तळ दिल्या. २० आणि ते बारा धोंडे जे त्यांनी पादेंनेतून आणिले होते ते यहोशवाने गिलगालांत उभारिले. २१ तेव्हा त्याने इस्राएलाच्या संतानांस असें सांगितलें कीं, "पुढें जेव्हा तुमचीं संतानें आपल्या बापांजवळ असें विचारितील कीं, 'हे धोंडे कशाचे?' २२ तेव्हा तुझी आपल्या संतानांस याप्रमाणें कळवा कीं इस्राएल या पादेंनेतून सुकलेल्या भूमीवरून पार आले. २३ तें असें कीं तुमचा देव परमेश्वर याने पादेंनेचें पाणी तुमच्यापुढून अटवून टाकिलें, तितक्यांत तुझी पार झाली;

जसें तुमचा देव परमेश्वर याने सूफ समुद्राचें केलें कीं आपण पार होऊं तोंपर्यंत त्याला आमच्या पुढून अटवून टाकिलें तसें, याममाणें सांगा. २४ हेतु असा कीं पृथ्वीतल्या सर्व लोकानी परमेश्वराचा हात बळकट आहे असें जाणावें झणून, आणि तुझी सर्वकाळ आपला देव परमेश्वर याचें भय धरावें झणून.

अध्याय ५.

नंतर यादेंनेच्या अलिकडे पश्चिमेस जे सर्व अमोरी राजे, आणि समुद्राकडले जे सर्व खनानी राजे, त्यानी जेव्हां ऐकिलें कीं, “इस्त्राएलाचीं संतानें उतरत तोंपर्यंत परमेश्वराने त्यांच्यापुढें यादेंनेचें पाणी अटवून टाकिलें,” तेव्हांच इस्त्राएलाच्या संतानांमुळे त्याचें हृदय विरून गेलें, आणि तेव्हांपासून त्यांमध्ये जीव राहिला नाही.

२ त्या काळीं परमेश्वराने यहोशवाला सांगितलें, “तूं आपल्यासाठीं तिखट सुन्या करून दुसऱ्याने इस्त्राएलाच्या संतानांची सुंता कर.” ३ यास्तव यहोशवाने आपल्यासाठीं तिखट सुन्या करून इस्त्राएलाच्या संतानांची सुंता भ्रष्टांशांच्या टेंकडीजवळ केली. ४ आणि यहोशवाने सुंता केली याचें कारण हेंच; मिसरांतून आलेले सर्व पुरुष, झणजे लढाऊ जीं सर्व माणसें मिसरांतून निघालीं तीं वाटेंत रानांत मरून गेलीं. ५ जे लोक निघाले, त्या सर्वांची सुंता झाली होती खरी, परंतु मिसरांतून निघाल्यानंतर जे रानांत वाटेंत जन्मले, त्या सर्व लोकांची सुंता त्यानी केली नव्हती. ६ कां तर इस्त्राएलाचीं संतानें चाळीस वर्षे रानांत फिरत होती; इतक्यांत सर्व लोक झणजे मिसरांतून निघालेलीं लढाऊ सर्व माणसें संपलीं, कारण कीं त्यानी परमेश्वराची आज्ञा मानिली नाही; झणून त्याच्या पूर्वाजजवळ परमेश्वराने दुध व मध वाहण्याचा जो देश आझास द्यायाविषयीं शपथ वाहिली होती, तो देश त्यांस पाहूंच देणार नाही, असी शपथ परमेश्वराने त्यांविषयीं वाहिली. ७ परंतु त्यांच्या ठिकाणीं त्यांचीं जीं लेंकरें त्याने वाढविलीं, त्यांची सुंता यहोशवाने केली, कारण कीं वाटेंत त्यांची सुंता केली नव्हती, झणजे तीं

असुंती होती. ८ तर सर्व मनुष्यांनी सुंता करून वेण्याची समाप्ति केली, तेव्हां असें झालें कीं ते बरीं होत तोंपर्यंत आपल्या ठिकाणीं छावणींत राहिलीं. ९ नंतर परमेश्वराने यहोशवाला सांगितलें, “आज म्या तुझावरून मिसराचा वध घालविला आहे.” यास्तव त्या ठिकाणाचें गिलगल असें नांव आजपर्यंत झणत आलें. १० तेव्हां इस्त्राएलाच्या संतानानी गिलगलांतल्या छावणींत राहून महिन्याच्या चवदाव्या दिवसी संध्याकाळीं यरीहोजवळच्या सपाटीवर बऱ्यांत सण पाळिला. ११ आणि बऱ्यांत सणाचा दुसरा दिवस, त्याच दिवसी त्यानी त्या देशांतले मागल्या वर्षाचें धान्य याच्या बेखमीर भाकरी व हुरडाहि खाला. १२ तेव्हां त्यानी देशांतल मागल्या वर्षाचें धान्य खाल्यावर दुसऱ्या दिवसी माझा बंद झालें, आणि तें मज्जा इस्त्राएलाच्या संतानांस फिरून प्राप्त झालें नाहीं; तर त्याच वर्षी त्यानी खनान देशांतलें उत्तम खालें.

१३ तेव्हां यहोशवा यरीहोजवळ असतां असें झालें कीं त्याने आपले डोळे वर करून पाहिलें; मग पाहा, त्याच्यापुढें कोणी उभा राहिला होव, आणि त्याच्या हातीं त्याची तरवार उपसलेली होती; मग यहोशवा त्याच्याजवळ जाऊन जाल बोलला, “काय, तूं आमच्याकडला आहेस किंवा आमच्या बैन्यांकडला? १४ तेव्हां तो बोलला, “तसा नाही, तर परमेश्वराच्या सैन्याचा सरदार असा मी आतां आलों आहे.” मग यहोशवा मूमीवर पालथा पडला, आणि त्याचें भय करून त्याला झणाला, “माझा प्रभू आपल्या सेवकांला काय सांगतो?” १५ तेव्हां परमेश्वराच्या सैन्याच्या सरदासने यहोशवाला सांगितलें, “तूं आपलें पायतण आपल्या पायांतून काढ, व तर ज्या ठिकाणीं तूं उभा आहेस, तें पवित्र आहे; यास्तव यहोशवाने तसें केलें.

अध्याय ६.

त्या वेळेस इस्त्राएलाच्या संतानांमुळे यरीहो बंद झालें, आणि बंद राखलें गेलें; कोणी बाहेर आला नाही, आणि कोणी आत येण नाहीं.

२ तेव्हा परमेश्वराने यहोशवाला सांगितलें कीं, "हा, यरीहो व त्याचा राजा व सैन्यांतले शूर हे त्या तुझ्या हातीं दिले आहेत. ३ तर तुझी लढाई सर्व माणसें एकदां नगराला फेरी घालून नगराची प्रदक्षिणा करा; असें साहा दिवस कर. ४ आणि सात यात्राकानी कोशापुढें एडक्यांचीं सात रणशिंगें घेऊन चालवावीं; मग सातव्या दिवशीं तुझी नगराच्या भोंवते सात वेळा फिरा, आणि यात्राकानी तीं रणशिंगें वाजवावीं. ५ आणि एडक्यांचें शिंग फुंकल्या वेळेस तुझी रणशिंगाचा शब्द ऐकाल, तेव्हां असें व्हावें कीं सर्व लोखंडी मोठी आरोळी करावी; मग नगराचें गांवकुसुं आपल्या आपण खाली पडेल, तेव्हां लोकानी नगराच्यापुढें चढावें."

६ मग नूताचा पुत्र यहोशवा याने यात्राकांस बोलावून सांगितलें, "तुझी कराराचा कोश उचला, आणि सात यात्राकानी परमेश्वराच्या कोशापुढें एडक्यांचीं सात रणशिंगें घेऊन चालवावीं." ७ आणि याने लोकांला सांगितलें, "तुझी चला, नगराला फेरी घाला, आणि जो हत्यारबंद त्याने परमेश्वराच्या कोशापुढें चालावें." ८ तेव्हां यहोशवाने लोकांला सांगितल्याप्रमाणें असें झालें कीं सात यात्राकानी एडक्यांचीं सात रणशिंगें घेऊन परमेश्वरापुढें चालतांना रणशिंगें वाजविलीं; आणि परमेश्वराच्या कराराचा कोश त्यांच्यामागे चालला. ९ तेव्हां जो हत्यारबंद तो रणशिंगें वाजविणाऱ्या यात्राकांच्यापुढें चालला; आणि कोश चालत असतां व रणशिंगें वाजत असतां, मागे लोक त्याच्यामागे चालले. १० तेव्हां यहोशवाने लोकांस असी आज्ञा दिली कीं, "तुझी आरोळी करू नका, आणि तुझी आपला स्वर ऐकू नका, येऊं देऊं नका, आणि तुमच्या तोंडांतून काही शब्द निघूं नये; मी तुम्हास आरोळी करायामागे तेव्हांच आरोळी करा." ११ याप्रमाणें परमेश्वराच्या कोशाने सभोंवतीं चालून नगराला एकदां फेरी घातली, मग ते छावणींत येऊन मुकामी राहिले. १२ नंतर सकाळीं यहोशवा उठला, आणि यात्राकानी परमेश्वराचा कोश उचलून घेतला. १३ आणि सात यात्राक एडक्यांचीं सात रणशिंगें घेऊन परमेश्वराच्या कोशापुढें रणशिंगें

वाजवीत चालले; हत्यारबंदहि त्यांच्यापुढें चालले, आणि परमेश्वराचा कोश चालत असतां व रणशिंगें वाजत असतां, मागे लोक त्याच्यामागे चालले. १४ याप्रमाणें ते दुसऱ्या दिवसीं नगराला एकदां फेरी घालून माघारें छावणींत आले; असेंच त्यांनी साहा दिवस केले. १५ मग सातव्या दिवसीं असें झालें कीं उजाडतांच त्यांनी उठून नगराला सात वेळा त्याच रीतिप्रमाणें फेरी घातली; त्या दिवसीं तर नगराला सात वेळा फेरी घातली. १६ आणि सातव्या वेळेस असें झालें कीं यात्राक रणशिंगें वाजवीत असतां यहोशवाने लोकांस सांगितलें, "तुझी आरोळी करा, कां तर परमेश्वराने हें नगर तुम्हास दिलें आहे. १७ आणि हें नगर व यांतलें जें तें सर्व परमेश्वरासाठीं उत्सृष्ट होवो; केवळ जी भाडेकरीण राहाव ती आणि तिच्यासंगतीं घरांत जे ते सर्व जगावे; कारण कीं जे दूत आढी पाठविले, ते तिने लग्नविले होते. १८ परंतु तुझी उत्सृष्ट वस्तुविषयीं सर्वथा संभाळा, नाही तर उत्सृष्टांतलें काहीं घेतलें असतां, आपण उत्सृष्ट व्हाल, आणि इस्त्राएलाची छावणी उत्सृष्ट करून त्याला त्रास दाल. १९ परंतु सर्वे रूपे व सोने, आणि तांब्याचीं व लोखंडाचीं जीं तीं परमेश्वरासाठीं पवित्र होऊन परमेश्वराच्या भांडारांत जावीं." २० तेव्हां रणशिंगें वाजवितां लोकानी आरोळी केली, आणि असें झालें कीं इतर लोक रणशिंगाचा शब्द ऐकतांच मोठी आरोळी करून ओरडले; तेव्हां गांवकुसुं आपल्या आपण खाली पडलें, आणि लोकानी आपापल्यापुढें नगरांत चढून जाऊन नगर घेतलें. २१ आणि नगरांत जें अवघे झणजे पुरुष व स्त्री, तरणा व वडील, व मुलू व शेरडू व गाढव त्यांचा विनाश त्यांनी तरवारीने केला. २२ तेव्हां ज्यादोन माणसानी देश हेरिला होता त्यांस यहोशवाने सांगितलें कीं, "तुझी त्या भाडेकरीण स्त्रिया घरांत जाऊन तिच्याजवळ शपथ वाहिन्याप्रमाणें तुझी तिला आणि तिचीं जीं सर्वे त्यांसुद्धां तेथून काढा." २३ यास्तव त्या तरण्या हेरानी आंत जाऊन राहावेली व तिच्या बापाला व तिच्या आईला व तिच्या भावांस व तिचीं जीं अवघीं त्यांस काढिलें; झणजे तिचा सर्व परिवार काढून इस्त्रा-

त्याच्या छावणीबाहेर नेऊन ठेविला. २४ मग त्यानी त्या नगराला आणि त्यांत जें अवघें तें अग्निने जाळिलें; केवळ रुपें व सोनें, आणि तांब्याचीं व लोखंडाचीं वस्तु हीं त्यानी परमेश्वराच्या मंदिरांतल्या भांडारांत ठेविलीं. २५ याप्रमाणें भांडे करीण राहाव आणि तिच्या बापावें घर, छानजे तिचीं जीं अवघीं, त्यांस यहोशवाने वांचविलें; आणि ती आज्ञापर्यंत इस्राएलामध्ये राहत आहे; कारण कीं घरीहोला हेरायास जे दूत यहोशवाने पाठविले, ते तिने लपविले होते. २६ आणि त्या काळीं यहोशवाने असी शपथ घातली कीं, “जो कोणी उठून हें घरीहो नगर बांधील, तो परमेश्वरापुढें शापित होईल; तो आपल्या ज्येष्ठ पुत्राने त्याचा पाया घालील, आणि आपल्या धाकट्याने त्याचीं कवाडें उमारील.” २७ याप्रमाणें परमेश्वर यहोशवाला अनुकूल होता, आणि सर्व देशांत त्याची कीर्ति झाली.

अध्याय ७.

परंतु इस्राएलाच्या संतानानी उत्सृष्ट वस्तूविषयीं उलंघन केलें; छानजे यहूदाच्या वंशांतला बेरा याचा पुत्र जाब्दी याचा पुत्र कामीं याचा पुत्र भाखान याने उत्सृष्ट वस्तूचें काहीं घेतलें; यास्तव परमेश्वराच्या राय इस्राएलाच्या संतानांवर पेटला. २ तेव्हां बेथआवेनाजवळ, बेथ-एलाच्या पूर्वेस जें अग्न्य, तिकडे यहोशवाने घरीहोपासून माणसांस पाठवून त्यांस असें सांगितलें कीं, “तुम्ही जाऊन तो प्रांत हेरा.” यास्तव त्या माणसांनी जाऊन अग्न्य हेरिलें. ३ मग तीं यहोशवाजवळ माघारीं येऊन त्याला बोललीं, “सर्व लोकांनी जाऊ नये; सुमारे दोन हजार पुरुषांनी किंवा सुमारे तीन हजार पुरुषांनी जाऊन अग्न्य मारावें; तूं सर्व लोकांस व्याविषयीं श्रम देऊं नको, कारण कीं ते लोक थोडे आहेत. ४ यास्तव लोकांतले सुमारे तीन हजार पुरुष तिकडे गेले, परंतु अग्न्याच्या माणसांपुढें ते पळाले. ५ आणि आयाच्या माणसांनी त्यांतले सुमारे छत्तीस पुरुष मारिले; तें असें कीं वेसीपुढून शबारीमापपर्यंत त्यांच्या पाठीस लागून उतरणीवर त्यांस मारिलें; यास्तव लोकांचें हृदय विरून पाणी सा-

रिलें झालें. ६ तेव्हां यहोशवाने आपलीं वस्त्रे फाडिलीं, आणि आपण इस्राएलाच्या बळिलांसुद्धा परमेश्वराच्या कोशापुढें भूमीवर उबडा पडून साज्रपर्यंत राहिला, आणि त्यानी आपल्या डोक्यावर माती उडविली. ७ तेव्हां यहोशवा बोलला “आहाहा, हे प्रभू परमेश्वर, त्वां या लोकांस घादनेच्या अलिकडे आमचा नाश करायोस छान आघास अंगोन्यांच्या हातीं द्यायोस आगिलेंच कीं काय? आम्ही संतुष्ट होऊन घादनेच्या अलिकडे राहिलों तर बरे. ८ हे प्रभू, इस्राएलानी आपल्या शत्रूंस पाठ दिल्ली छानून मी काय बोलं! ९ आतां खनांनी व देशांतले सर्व राहणारे ऐकतील, आणि आमच्या चहुंकडे येऊन आमचें नात पुर्णतून नाहींसं करतील; मग तूं आपल्या भेट्या नामाविषयीं काय करशील?” १० तेव्हां परमेश्वराने यहोशवाला सांगितलें कीं, “तूं आपला उठ; तूं असा उबडा कां पडलास! ११ इस्राएलानी पाप केलें आहे; छानजे जे करार म्या आज्ञा करून त्यासीं केला, त्याचें त्यांनीं उलंघन देखील केलें, असें कीं त्यानी उत्सृष्टांलें देखील काहीं घेतलें आहे; अणखी घोरिलें आणि लबाबीही केली, आणि आपल्या वस्तूंमध्ये ठेविलें आहे. १२ यामुळे इस्राएलाचीं संतानें आपल्या शत्रूंपुढें पाठ फिरविली; कारण कीं आपण न्याय योग्य झालीं आहेत; मी उत्सृष्ट वस्तु किल वर तुम्ही आपल्यामधून घालविणार नाहीं, तर मी यापुढें तुम्हास अनुकूल होणार नाहीं. १३ तूं उठून लोकांस पवित्र कर, आणि सांग, ‘तुम्ही उद्यासाठीं पवित्र व्हा; कारण कीं इस्राएलास देव परमेश्वर असें सांगतो कीं, ‘हे इस्राएल, तुझ्यामध्ये उत्सृष्ट वस्तु आहे, तुम्ही आपल्या मधून उत्सृष्ट वस्तु काढून टाकितां, तोंपर्यंत आपल्या शत्रूंपुढें तुझ्याने उभें राहवणार नाहीं.’ १४ यास्तव सकाळीं तुम्ही आपापल्या वंशाप्रमाणें जवळ या; मग असें व्हावें कीं ज्या वंशाला परमेश्वर धरील, तो कुळाच्या कुळाने जवळ यावा; मग ज्या कुळाला परमेश्वर धरील, तें घराणाच्या घराणाने जवळ यावें; मग ज्या घराणाला परमेश्वर धरील, तें पुरुषाच्या पुरुषाने जवळ यावें. १५ मग असें व्हावें कीं त्यांच्या

तो उल्लूक वस्तु मिळेल तो स्वता आणि त्याचीं
जे अवधी तीं अमीने जाळावीं; कारण कीं त्याने
परमेश्वराचा करार उल्लंघिला आहे, अणखी
ज्यालांत दुष्टाई केली आहे."

११ मग यहोशवाने सकाळीं सिद्ध होऊन
इज्राएला त्याच्या त्याच्या वंशाप्रमाणें जवळ
आणिलें; तेव्हां यहूदाचा वंश सादपला. १७
मग त्याने यहूदाचें एकएक कुळ जवळ आणिलें,
जे त्याने जाहीचें कुळ धरिलें; मग त्याने जा-
सीचे कुळ पुरुषाचा पुरुष असें जवळ आणिलें,
तेव्हां बाब्दी सापडला. १८ मग त्याचें पराणें
पुरुषा पुरुष असें जवळ आणिलें; तेव्हां यहूदा-
च्या वंशातला जेरा याचा पुत्र जाब्दी याचा
पुत्र कामी याचा पुत्र आखान, हा सापडला. १९
तेव्हां यहोशवाने आखानाला द्वाटलें, "हे माझ्या
पुत्रा, इज्राएलाचा देव परमेश्वर याला गौरव
पानून दे, आणि त्याला पक्कून स्तुति कर; आणि
त्यां काय केलें आहे हें मला अगत्य सांग; मा-
झ्याजवळ गुप्त राखूं नको." २० तेव्हां आखा-
नाने यहोशवाला उत्तर देतां द्वाटलें, "खरें, इज्रा-
एलाचा देव परमेश्वर गाजवळ म्या पाप केलें
आहे; झगवे असें असें केलें आहे. २१ लुटी-
मध्यें एक चांगला शिनारी झगा, आणि दोनशें
शेकेल रूपें, व सोन्याचा एक तुकडा पन्नास शेकेल
इतक, ही पाहून तेव्हां त्याचा लोभ धरून म्या
केलें; आणि पाहा, तीं माझ्या राहोटीमध्ये भूमिंत
गुप्त ठेविली आहेत; रूपें तर त्याच्या खालीं
आहे." २२ तेव्हां यहोशवाने दूत पाठविले, आ-
णि राहोटीकडे पावून राहोटीमध्ये तो झगा आणि
त्याच्या खालीं रूपें गुप्त ठेविलेलें आहे, असें त्यानीं
कारलें. २३ मग त्यानीं तीं राहोटींतून यहोशवा-
जवळ व सर्व इज्राएलाच्या संतानाजवळ आणि-
ली; तेव्हां त्यानीं तीं परमेश्वरापुढें काढून ठेवि-
ली. २४ मग यहोशवाने व त्याच्या बरोबर
सर्व इज्राएलानी, जेराहाचा पुत्र आखान व तें
रूपें व तो झगा व सोन्याचा तो तुकडा, आ-
णि त्याचे पुत्र व त्याच्या कन्या व त्याचीं गुरें
व त्याचीं गाढवें व त्याचीं बकरीं व त्याची रा-
होटी व त्याचें जे अवधें तें काढिलें, मग त्यानीं
यास आखोर सिडीपर्यंत वर नेलें. २५ तेव्हां

यहोशवाने द्वाटलें, "त्वां आझास त्रास कां दिव्हा!
आज परमेश्वर तुला त्रासील." मग सर्व इज्राएला-
नी त्याला धोंड्यानी मारिलें, आणि त्यांस धोंडमार
केल्यावर तीं अमीने जाळिलीं. २६ मग त्यानीं
त्याजवर धोंड्यांची मोठी रास केली, ती आज-
पर्यंत आहे; तेव्हां परमेश्वर आपल्या रागाच्या
संतापापासून फिरला, तर त्यावरून त्या ठिकाणा-
चें नांव आजपर्यंत आखोरखिड असें द्वाटलें
आहे.

अध्याय ८.

तेव्हां परमेश्वराने यहोशवाला सांगितलें कीं,
"तूं भिऊं नको, आणि हतवीर्य होऊं नको;
आपल्यासंगतीं लढाऊ सर्व लोक घे, मग उठून
आयास जा; पाहा, आयाचा राजा व त्याचे लोक
व त्याचें नगर व त्याचा प्रांत म्या तुझ्या हातीं
दिव्हा आहे. २ आणि जसें त्वां यरीहोला व
त्याच्या राजाला केलें, तसें आयाला व त्याच्या
राजाला कर; परंतु त्यांतलें लूट व त्यातले पशू
यांस तुझी घेऊन आपल्यासाठीं राख; तूं आप-
ल्यासाठीं नगराच्यामागें त्यावर दबाधारी ठेव." ३
यास्तव आयावर जायास यहोशवा सर्व लढाऊ
लोकांसुद्धां उठला, आणि यहोशवाने तीस हजार
शूर पुरुष निवडून त्यांस रात्रीं पाठविलें. ४
तेव्हां त्याने त्यांस असी आज्ञा दिव्ही कीं, "पाहा,
तुझी नगर ध्यायासाठीं त्याच्यामागें दबा धरा;
नगरापासून फार दूर जाऊं नका, तर तुझी सर्व
सिद्ध असा. ५ आणि मी व माझ्यासंगतीं जे सर्व
लोक तसे आढी नगराजवळ येऊं, मग असें हो-
ईल कीं ते पहिल्यासारिखे आझासीं लढायास
बाहेर येतील, तेव्हां आढी त्यांच्यापुढून पळूं.
६ तेव्हां ते बाहेर येऊन आमच्या पाठीं लागतील,
इतक्यांत आढी त्यांस नगरापासून ओढूं; कां तर
ते झणतील, 'हे पहिल्यासारिखे आमच्या पुढून
पळतात'; असे आढी त्यांच्यापुढून पळूं.
७ मग तुझी दबा सोडून उठा आणि नगर
कां तर तुमचा देव परमेश्वर तुमच्या
ते देईल. ८ तेव्हां असें व्हावें कीं तुझी
नगर धरितांच नगराला आग लावा;
परमेश्वराने सांगितलें तसें करा; पाहा,
तुझास आज दिव्ही आहे." ९ याप्रमाणें

यहोशवाने त्यास पाठविलें, तेव्हा ते दबा धराया-
साठी बेंथएल व आय यांच्यामध्ये, आयाच्या प-
श्चिमेस जाऊन राहिले, आणि त्या रात्री यहोश-
वाने लोकांमध्ये वस्ती केली. १० नंतर सकाळीं
यहोशवाने सिद्ध होऊन लोकांची पाहणी केली,
आणि तो इस्राएलाच्या वडिलांसुद्धा लोकांपुढें
आयाजवळ चढला. ११ त्यासंमती जे लढाऊ
लोक होते, तेहि सर्व चढले; आणि जवळ जाऊन
नगरापुढें गेल्यावर आयाच्या उत्तरेस उतरले, आ-
णि त्यांच्या व आयाच्यामध्ये खिंड होती. १२
तेव्हा त्याने बेंथएल व आय यांच्यामध्ये आया-
च्या पश्चिमेस दबा धरायासाठी सुमारे पांच हजार
माणसे नेऊन ठेविली. १३ तेव्हा नगराच्या उ-
त्तरेस जी सर्व फौज त्या लोकांस आणि त्यांतले
गुप्त राहणारे यांसहि नगराच्या पश्चिमेस त्यानी
नोट लाविण्यावर त्याच रात्री यहोशवा खिंडीत
गेली. १४ मग असे झालें कीं आयाच्या राजाने
पाहिलें, तेव्हाच नगरांतलीं माणसें लवकर सिद्ध
होऊन इस्राएलासीं लढायास बाहेर आलीं; तो
आपल्या सर्व लोकांसुद्धा नेमलेल्या वेळेस सपाटी-
वर आला; परंतु आपल्यावर नगराच्यामार्गे दबा-
धारी आहेत, हें त्याला ठाऊक नव्हतें. १५
तेव्हा यहोशवा आणि सर्व इस्राएल त्यांच्यापुढें
पराजित होण्याचें मीस दाखवून रानाच्या वाटेने
पळाले. १६ तेव्हा त्यांच्या पाठीस लागण्यासाठीं
आयांत जे लोक, ते सर्व बोलावले गेले, आणि
यहोशवाच्या पाठीस लागून ते नगरातून लांब गेले.
१७ यास्तव इस्राएलाच्यामार्गे गेला नाहीं, असा
आयांत किंवा बेंथएलांत कोणी राहिला नाहीं,
आणि इस्राएलाच्या पाठीस लागतांना, त्यानी नगर
उघडें टाकिलें. १८ तेव्हा परमेश्वराने यहो-
शवाला सांगितलें, “तूं आपल्या हातांतला भाला
आयाकडे लांब कर, कां तर मी तें तुझ्या हातीं
देईन.” यास्तव यहोशवाने आपल्या हातांतला
भाला नगराकडे लांब केला. १९ तेव्हां तो आ-
पला हात लांब करितांच, ते दबाधारी आपल्या
ठिकाणांतून लवकर उठून धांवले, आणि त्यानी
नगरांत जाऊन तें धरिलें, आणि लवकर नगराला
आग लाविली. २० आणि आयाच्या माणसांनी
आपल्यामार्गे फिरून पाहिलें, तेव्हां पाहा, नगराचा

धूर आकाशांत चढला आहे, आणि इकडे किं-
तिकडे पळायीस त्यांमध्ये सामर्थ्य राहिलें नाहीं;
इतक्यांत रानाकडे जे लोक पळत होते ते त्या-
ठीस लागण्यावर उलटले. २१ मग जे दबा-
धारी नगर धरिलें आहे, आणि नगराचा धूर च-
ढत आहे, असें जेव्हा यहोशवाने व सर्व इस्रा-
एलानी पाहिलें, तेव्हा त्यानी माघारें फिरून आया-
च्या माणसांस मारिलें. २२ असें त्यांनीं लढायास
ते नगरातून आल्यावर किंसेक इकडे आणि किंसे-
क तिकडे, असे ते इस्राएलामध्ये सांपडले; यास्तव
त्यानी त्यांस असें मारिलें कीं त्यांतला उरलेला
किंवा पळून गेलेला, असा कोणी राहिला नाहीं.
२३ तेव्हा त्यानी आयाच्या राजाला बिवंत घरून
यहोशवाजवळ आणिलें. २४ मग असें झालें
कीं आयांतले सर्व राहणारे, जे माळांत व रानेंत
इस्राएलाच्या पाठीस लागले होते, त्यांस अर्द्दी
झोडून तरवारिने मारण्याची समाप्ति इस्रा-
एलानी केली होती तेव्हां त्या सर्वांनी आया-
कडे माघारें येऊन त्याला तरवारिने मारिले.
२५ तेव्हा त्या दिवसीं पुरुष व स्त्रिया सं-
मिळून बारा हजार, दणजे आयांतलीं सं-
माणसें पडलीं. २६ कारण कीं यहोशवाने आ-
यांतल्या सर्व राहण्यांच्या विनाश केला तोंपर्यंत
आपल्या ज्या हाताने भाला लांबविला, तो माघारा
केला नाहीं. २७ केवळ जी गोष्ट परमेश्वराने
यहोशवाला आज्ञेने सांगितली होती, तिप्रमाणें न-
रांतले पशू व लूट हीं इस्राएलानी घेऊन आपल्या-
साठीं राखिली. २८ आणि यहोशवाने आय जा-
ळून त्याचा सर्वकाळच्या ओसाडीचा ठीग केला;
आजपर्यंत तसाच आहे. २९ आणि त्याने आया-
चा राजा संध्याकाळपर्यंत झाडावर टाकिला; मग
सूर्य मावळतांना यहोशवाने आज्ञा दिन्ही, दणून
त्यानी त्याचें प्रेत झाडवरून काढून नगराच्या
वेसीजवळच्या मोकळ्या ठिकाणीं टाकिलें; मग
त्यावर धोंड्यांची मोठी रास केली; आजपर्यंत
ती आहे.

३० तेव्हा यहोशवाने एबाल डोंगरावर इस्रा-
एलाचा देव परमेश्वर यासाठीं वेदी बांधिली,
३१ परमेश्वराच्या सेवक मोशे याने इस्राएल-
च्या संतानांस जसी आज्ञा दिन्ही होती, आणि

जो मोश्याच्या शास्त्राच्या पुस्तकांत लिहिले आहे, तसे अखंड धोंडे ज्यांस लोखंड म्हणजे लागले नाही, अशांची वेदी बांधिली; मग त्याचे तिजवर परमेश्वरासाठी होम केले, आणि अतिशय यज्ञ केले. ३२ आणि तेथे त्याने त्या धोंडावर मोश्याच्या शास्त्राची प्रत लिहिली; ती इस्त्राएलाच्या संतानांपुढे लिहिली. ३३ आणि सर्व इस्त्राएल व त्याचे वडील व अम्नोरी व त्याचे न्यायाधीश कोशाच्या दोही-पडे उभे राहिले, परमेश्वराच्या कराराच्या को-शाचे राहणारे जे याज्ञक लेवी त्यांपुढे देशस्थ व विरगो एकसारखे उभे राहिले; त्यांतले अर्धे गोश्याम डोंगराच्या पुढल्या भागी, आणि अर्धे एबल डोंगराच्या पुढल्या भागी, परमेश्वराचा नेवळ मोशे याने पूर्वी इस्त्राएलाच्या लोकांस आ-शीर्वाद देण्याविषयी आज्ञा दिली होती, तसे उभे राहिले. ३४ आणि त्यानंतर त्याने शास्त्रा-च्या सर्व गोष्टी आशीर्वाद व श्राप, शास्त्राच्या पुस्तकांत जगा लिहिलेल्या तशा अवघ्या वाचि-ल्या. ३५ मोश्याने ज्या आज्ञा लावून दिल्या, त्या सर्व यहोशवाने स्त्रिया व बाळक व इस्त्रा-एलाचा सर्व समुदाय व त्यांमध्यें चालणारा वि-देसी शसिमोर वाचिल्या; त्या अवघ्यांतली एकहि राहिली नाही.

अध्याय ९.

मग यार्देनेच्या अलिकडे डोंगरवटीवर व तळव-टीवर व मोठ्या समुद्राच्या सगळ्या कांठावर तक्षणेनाच्या पुढल्या भागापर्यंत जे सर्व राजे, हिती व अमोरी, खनानी, परिज्जी, हिब्वी व फूनी त्यांनी जेव्हां झालेलें वर्तमान ऐकिलें, ते-थी असें झालें, २ कीं ते एका सम्मताने यहो-शवाला व इस्त्राएलासीं लढायास एकत्र आले. ३ आणि यहोशवाने परीहोचें व आयाचें जें केलें होतें, ते गिवोनांतल्या राहणाऱ्यांनी ऐकिलें. ४ आणि त्यांनी धूर्तपणाहि केलें; द्वाणजे आपण जा-उन दुसऱ्या वकिलाचें मीस घेतलें, असें कीं आ-पल्या गाढवांसाठीं जुनीं गोणपटें, आणि द्राक्षर-साच्या डबक्या झिजलेल्या व फुटलेल्या व शिव-लेल्या अशा; ५ आणि आपल्या पायीं जोडे

जुने व सांधलेले असे, आणि आपल्या अंगावर जुनीं वस्त्रे घेतलीं; आणि त्यांच्या पोटगींतल्या सर्व भाकरी वाळलेल्या व बुरा आलेल्या अशा होत्या. ६ असें त्यांनी गिलगालांतल्या छावणींत यहोश-वाजवळ येउन त्याला व इस्त्राएलाच्या माणसांस सांगितलें कीं, “आम्ही दूर देशांतून आलों आहों; यास्तव आतां तुम्ही आमच्याजवळ करार करा.”

७ तेव्हां इस्त्राएलाच्या माणसांनी हिव्थ्यांस द्वाटलें, “कोण जाणें, तुम्ही या आमच्या देशांत राहत असाल, मग आम्ही तुमच्याजवळ करार कसा करूं? ८ तेव्हां त्यांनी यहोशवाला सां-गितलें, “आम्ही तुम्हे चाकर आहों.” मग यहो-शवाने त्यांस द्वाटलें, “तुम्ही कोण? आणि कोठून आलों आहां?” ९ तेव्हां त्यांनी त्याला द्वाटलें, “तुम्हा देव परमेश्वर याच्या नामामुळें आम्ही तुम्हे चाकर फार दूर देशापासून आलों; कारण कीं त्याची कीर्ति, द्वाणजे त्याने मिसरांत जें केलें तें अवघें आम्ही ऐकिलें. १० आणि यार्देनेच्या पलिकडे जे अमोऱ्यांचे दोन राजे, हेश्बोनाचा राजा सीहोन व आष्टारोथांतला जो दाशानाचा राजा ओग, त्यांस जें केलें तेंहि अवघें आम्ही ऐकिलें आहे. ११ यास्तव आमचे वडील व आमच्या देशांतले सर्व राहणारे यांनी आम्हास असें सांगितलें कीं, ‘तुम्ही वाटेसाठीं पोटगी आ-पल्या हातीं घेउन त्यांस भेटायास जा, आणि त्यांस द्वाणा, ‘आम्ही तुमचे चाकर; यास्तव आ-तां तुम्ही आमच्याजवळ करार करा.’ १२ ज्या दिवसीं आम्ही तुमच्याजवळ यावयास निघालों, तेव्हां ह्या आमच्या पोटगीच्या भाकरी आम्ही आपल्या घरांतून उष्ण घेतल्या होत्या; परंतु पाहा, आतां वाळून गेलेल्या व बुरा आलेल्या आहेत. १३ आणि द्राक्षारसाच्या ज्या डबक्या आम्ही भरिल्या, त्या ह्या नव्या होत्या; परंतु पाहा, आ-तां फुटून गेल्या आहेत; आणि हीं आमचीं वस्त्रें व आमचे जोडे फार लांब वाटेमुळें फाटून गेले आहेत.” १४ तेव्हां माणसांनी परमेश्वराचें सम्मत न मागून त्यांच्या पोटगींतलें कांहीं घे-तलें. १५ आणि यहोशवाने त्यांसी समेट करून त्यांस वांचवायाचा करार त्यांजवळ केला; मेड-ळीच्या अधिकाऱ्यानीहि त्यांजवळ शपथ बाहिली.

१६ तेव्हा ज्यांनी कराव केल्यानंतर तीन दिवसांच्या झेवटी असें झालें कीं, 'ते आमच्या जवळचे, आमच्यामध्येहि ते राहतात,' असें त्यांनी ऐकिलें. १७ मग इस्राएलाची संताने निघून तिसऱ्या दिवसी त्यांच्या नगरास पोहंचलीं; त्यांचीं नगरें तर गिबोन व कफिरा व बैरोथ व किर्याथयादीम असीं होती. १८ तेव्हा इस्राएलाच्या संतानांनी त्यांस मारिलें नाहीं; कारण कीं मंडळीच्या अधिकाऱ्यांनी इस्राएलाचा देव परमेश्वर याची शपथ त्याजवळ काढिली होती; परंतु सर्व मंडळीने अधिकाऱ्यावर कुरकुर केली. १९ तेव्हा सर्व अधिकाऱ्यांनी अवघ्या मंडळीस झटलें, "आढी इस्राएलाचा देव परमेश्वर याची शपथ त्याजवळ काढिली आहे; यास्तव आतां आमच्याने त्यावर हात टाकवत नाहीं. २० त्याविषयीं असें करूं कीं त्यास आढी वांचूं देऊं, नाहीं तर जी शपथ आढी त्याजवळ काढिली, तिजमुळे व्याघ्रावर क्षोभ होईल." २१ अणखी अधिकाऱ्यांनी त्याविषयीं झटलें, "ते वांचोत, परंतु सर्व मंडळीचीं लांकडें तोडणारे व पाणी भरणारे होवोत." आममाणें अधिकाऱ्यांनी त्यास सांगितलें. २२ मग यहोशवाने त्यास बोलावून त्यास असें झटलें कीं, "तुम्ही आमच्यामध्ये राहत असतां आद्यास कापटाने असें कां सोललां कीं, 'आढी तुमच्यापासून फार दूरचे आहों.' २३ तर आतां तुम्ही शापित आहां, आणि तुमच्यातल्य कोणीहि दास्यांतून सुटणार नाहीं; परंतु तुम्ही माझ्या देवाच्या घरीं लांकडें तोडावीं, आणि पाणी भरावें." २४ तेव्हा त्यांनी यहोशवाला उत्तर देतां झटलें, आढी आपल्या जिवाविषयीं तुमच्यापुढें फार भिऊन ही गोष्ट केली आहे; कारण कीं तुझा देव परमेश्वर याने आपला सेवक मोशे याला असी आज्ञा दिली कीं, सर्व देश तुझास मी देईन आणि तुमच्यापुढून देशांतले सर्व राहणारे नाहींसे करीन; असें तुझ्या चाक्रांस खचीत सांगितलें होतें. २५ तर आतां पाहा, आढी तुझ्या हातांत आहों; आमच्याविषयीं करायाला जसें तुला वरें व नीट वाटेल तसें कर." २६ वस्तव त्याने त्यास तसें केलें, आणि त्यास इस्राएलाच्या संतानांच्या

हातांतून जसें सेडविलें त्यांनी त्यांस जिवें मारिलें नाहीं. २७ आणि त्याच दिवसी यहोशवाने त्यांस असें नेमून दिलें कीं मंडळीसाठीं आणि वेठकाण वरमेश्वर निवडून घेईल, तेथें त्याच्या वेडीसाठीं त्यांनी लांकडें तोडावीं आणि पाणी मारावें; आणि आजपर्यंत तसें आहे.

अध्याय १०.

तेव्हा यरूशालेमाचा राजा अब्दोनीजेदेक याने ऐकिलें की यहोशवाने अजय धरून त्याचा विनाश केला, जसें त्याने बरीहोचें व त्याच्या राजाचें केलें, तसें आयाचें व त्याच्या राजाचें केलें; अणखी असें कीं गिबोनांतल्या राहणाऱ्यांनी इस्राएलासीं समेट केला, आणि ते त्यांच्यामध्ये जाहेत. २ तेव्हा ते फार भ्याले; कां तर गिबोन मोठें नगर होतें, जसें एखादें राजधानी नगर तसें होतें; अणखी आयपेसां तें मोठें होतें आणि त्यांतलीं सर्व माणसेंहि शूर होती. ३ यास्तव यरूशालेमाचा राजा अब्दोनीजेदेक याने हेब्रोन्नाचा राजा होहाम, आणि यामूयाचा राजा पिराम, आणि ल्हासीशाचा राजा याफिया आणि एग्लोनाचा राजा दबीर यांस असा निरोप पाठविला कीं, ४ "तुम्ही वर माझ्याजवळ येऊन माझें सहाय करा, घणजे आपण गिबोनाला मारूं, कां तर त्याने यहोशवासीं व इस्राएलाच्या संतानांसी समेट केला आहे." ५ झणून यरूशालेमाचा राजा, हेब्रोनाचा राजा, यामूयाचा राजा, ल्हासीशाचा राजा, एग्लोनाचा राजा, हेब्रमोयांचे पांच राजे मिळून आपल्या सर्व सैन्यासुद्धां गेले, आणि गिबोनावर तळ धरून त्यासीं लढूं लागले. ६ तेव्हा गिबोनांतल्या माणसांनी गिलगल्लांतल्या छावणींत यहोशवाजवळ असा निरोप पाठविला कीं, "तूं आपल्या सेवकांवरून आपले हात काढूं नको; आमच्याजवळ त्वत्कर ये आणि आमचें सहाय करून आद्यास तार; कारण कीं डोंगरांतले राहणारे अमोरी मांचे सर्व राजे एकवट होऊन आद्यावर आले आहेत." ७ तेव्हा यहोशवा व त्याच्यासंसर्फीं सर्व लढाई लोक घणजे सर्व सामर्थ्यवान पुढर शिल्कन पासून गेले.

८ तेन्हा परमेश्वराने यहोशवाला असें सांगिल्लें कीं, "तूं त्यांस भिडूं नका; कां तर म्हा ते तुझ्या हातीं दिल्ले आहेत; त्यांतला कोणी तुझ्यापुढे ठरणार नाहीं." ९ तेन्हां यहोशवा गिलगालापासून सारी रात्र चटून अकस्मात् त्यावर गेल्या. १० आणि परमेश्वराने इस्राएलापुढें त्यांस असें घाबरें केलें कीं गिबोनांत त्यांचा फार मोड केला, आणि बेथहोरोनास चटून ब्राण्याच्या वाटेनें त्यांनी त्यांच्या पाठीं लागून अजेव्यापर्यंत व माकेयापर्यंत त्यांस मारून टाकिल्ले. ११ आणि ते इस्राएलाच्या संतानांपुढून पळून बेथहोरोनाच्या उतरणीवर आले हेंति, तेन्हां असें झालें कीं अजेव्यापर्यंत परमेश्वराने त्यांवर आकाशांतून मोठ्या खड्यांची वृष्टि केली, आणि बहुत जे रागाच्या खड्यांनीं मेलें, ते इस्राएलाच्या संतानांनीं तरवारीनें जिवें मारिल्ले यांपेक्षां अधिक होते.

१२ तेन्हां परमेश्वराने अमेरी इस्राएलाच्या संतानांच्या स्वाधीन केले, त्या दिवसीं यहोशवा परमेश्वराजवळ बोलला, आणि इस्राएलाच्या देखतां झणाला, "हे सूर्या, तूं गिबोनावर स्थिर राहा;" आणि "हे चंद्रा, तूं आयालानाच्या खोऱ्यावर स्थिर राहा." १३ आणि राष्ट्रांनी आपल्या शत्रूंचे सूड घेतले तोंपर्यंत सूर्य स्थिर राहिला, आणि चंद्र स्थिर राहिला; "सूर्य आकाशाच्या मध्ये स्थिर राहिला, आणि समाप्त होण्याच्या संधीस दिवस मावळ्यास चालला नाहीं, हें पायाराच्या पुस्तकांत लिहिल्लें कीं नाहीं? १४ त्या दिवसासारखा एकहि दिवस त्याच्यामागें किंवा त्याच्यापुढें झाला नाहीं कीं परमेश्वराने माणसाचा वाय्व ऐकिला; कारण कीं इस्राएलां नाहीं परमेश्वर लढत होता. १५ मग यहोशवा व त्याच्यासंगतीं सर्व इस्राएल गिलगालांतल्या वावणीस माघारें फिरले.

१६ ते पांच राजे तर पळून माकेयाच्या गुहेंत लपले. १७ मग यहोशवाला कोणी असें सांगिल्लें कीं, "ते पांच राजे माकेयाच्या गुहेंत लपलेले असे सांपडले." १८ तेन्हां यहोशवाने सांगितलें, "तुझी गुहेच्या तोंडीं मोठे दगडे लोटा, आणि त्यास सखायाला त्याजवळ पाहरेकरी ठेवा. १९ तर तुझी उभे राहूं नका; आपल्या शत्रूंच्या

पाठीस लागून त्यांतल्या उरलेंत्यांस मारा; त्यांच्या नगरांत त्यांस जाडें देडें नका; कां तर तुमचा देव परमेश्वर याने ते तुमच्या हातीं दिल्ले आहेत."

२० तेन्हां असें झालें कीं ते नाहींसे झाले किंवा त्यांतून जे शेष राहिले, ते बंदोबस्ताच्या नगरांत जात तोंपर्यंत यहोशवा व इस्राएलाचीं संतानें त्यांवर मोठा भडिमार करीत गेलीं. २१ तेन्हां सर्व लोक माकेयांतल्या छावणींत यहोशवाजवळ सुखाने माघारें आले; इस्राएलाच्या संतानांतल्या काणावर कोणी आपली जीभ काढिली नाहीं. २२ मग यहोशवाने सांगितलें, "तुझी गुहेचें तोंड उघडून त्या पांच राजांस गुहेंतून काडून माझ्याजवळ आणा."

२३ मग त्यांनी असें केलें, झणून यरूशालेमाचा राजा, हेब्रोनाचा राजा, यर्मूथाचा राजा, लाखीशाचा राजा, एग्लोनाचा राजा, हे पांच राजे गुहेंतून काडून त्याच्याजवळ आणिले. २४ तेन्हां त्यांनी ते राजे यहोशवाजवळ आणिल्यावर असें झालें कीं यहोशवाने इस्राएलाच्या सर्व माणसांस बोलाविलें, आणि लढाऊ माणसांचे सरदार जे त्याच्यासंगतीं आले होते, त्यांस सांगितलें, "तुझी जवळ येऊन आपले पाय या राजांच्या मानांवर द्या." पास्तव त्यांनी जवळ येऊन आपले पाय त्यांच्या मानांवर दिल्ले. २५ मग यहोशवाने त्यांस सांगितलें, "तुझी भिडूं नका, आणि हतवीर्य होऊं नका; धीर धरून वळकट असा; कारण कीं तुझी आपल्या ज्या शत्रूंसीं लढणार आहां, त्या सर्वांस परमेश्वर असें करील."

२६ आणि त्यानंतर यहोशवाने त्यांस जिवें मारिल्लें; असें त्यांस मारिल्यावर त्याने पांच झाडांवर त्यांस टांगिल्लें, आणि सांजपर्यंत ते झाडांवर टांगलेले राहिले. २७ मग सूर्य मावळच्या वेळेस असें झालें कीं यहोशवाने आज दिल्ली झणून त्यांनी त्यांस झाडांवरून खाली काडून ज्या गुहेंत लपलेले होते, तींत त्यांस टाकिल्लें, आणि गुहेच्या तोंडीं मोठे धोंडे ठेविले; ते आज दिवसाच्या अवधीपर्यंत तसे आहेत.

२८ आणि त्या वेळेस यहोशवाने माकेदा घेतला, आणि त्याला व त्याच्या राजाला तरवारीने मारिल्लें; त्यांचा झणजे त्यांतल्या सर्व मनुष्यांचा विनाश केला; त्याने कोणीकाला राहूं दिल्लें

नाहीं; आणि जसे घरीहोच्या राजाचें केलें होतें, तसें माक्केयाच्या राजाचें केलें. २९ नंतर यहोशवाने आणि त्याच्यासंगतीं सर्व इस्राएलानीं माक्केदा सोडून लिब्ना तेथे जाऊन लिब्नासी लढाई केली. ३० तेव्हां परमेश्वराने त्याला व त्याच्या राजालाहि इस्राएलाच्या हातीं दिन्हें; झणून त्याने त्याला व त्यांतल्या सर्व मनुष्यांस तरवारीने मारिलें; त्यांतलें शेष ठेविलें नाहीं, आणि जसें घरीहोच्या राजाचें केलें होतें, तसें त्याच्या राजाचें केलें. ३१ नंतर यहोशवाने आणि त्याच्यासंगतीं सर्व इस्राएलानीं लिब्ना सोडून लाखीशास जाऊन त्यावर तळ धरिला, आणि त्यासीं लढाई केली. ३२ तेव्हां परमेश्वराने लाखीश इस्राएलाच्या हातीं दिन्हें, झणून दुसऱ्या दिवसीं त्यानीं तें धरून त्याला झणजे त्यांतल्या सर्व मनुष्यांस तरवारीने मारिलें; ज्याप्रमाणें लिब्नाचें केलें होतें, त्या अवघ्याप्रमाणें केलें.

३३ तेव्हां गेजेराचा राजा होराम लाखीशाचें सहाय करायस चढून आला होता, परंतु यहोशवाने त्याला व त्याच्या लोकांस एवढें मारिलें कीं त्याचें शेष ठेविलें नाहीं. ३४ नंतर यहोशवाने आणि त्याच्यासंगतीं सर्व इस्राएलानीं लाखीश सोडून एग्लोनास जाऊन त्यावर तळ धरिला, आणि त्यासीं लढाई केली. ३५ आणि त्याच दिवसीं त्याला घेतलें, आणि त्याला झणजे त्यांतल्या सर्व मनुष्यांस तरवारीने मारिलें; त्याच दिवसीं त्याने विनाश केला; ज्याप्रमाणें त्याने लाखीशाचें केलें होतें, त्या अवघ्याप्रमाणें केलें. ३६ नंतर यहोशवाने आणि त्याच्यासंगतीं सर्व इस्राएलानीं एग्लोन सोडून हेब्रोनास चढून जाऊन त्यासीं लढाई केली. ३७ तेव्हां त्याच्या खालच्या सर्व नगरांसुद्धां त्याला धरून, तरवारीने त्याला व त्याच्या राजाला व त्यांतल्या सर्व मनुष्यांस मारिलें; त्याने शेष ठेविलें नाहीं; ज्याप्रमाणें त्याने एग्लोनाचें केलें होतें, त्या अवघ्याप्रमाणें केलें; झणजे त्याचा व त्यांतल्या सर्व मनुष्यांचा विनाश केला. ३८ नंतर यहोशवाने आणि त्याच्यासंगतीं सर्व इस्राएलानीं माघारें दबीरास येऊन त्यासीं लढाई केली. ३९ तेव्हां त्याने त्याला व

त्याच्या राजाला व त्याच्या खालच्या सर्व नगरांस घेतलें, झणजे त्यास तरवारीने मारून प्रत्येक त्यास सर्व मनुष्यांचा विनाश केला; त्याने शेष ठेविलें नाहीं; जसें हेब्रोनाचें केलें होतें, आणि जसें लिब्नाचें व त्याच्या राजाचें केलें होतें, तसें दबीराचें व त्याच्या राजाचें केलें. ४० असें यहोशवाने डोंगरवट व दक्षिण व तळवट व उभडाचें ठिकाण, हे सर्व देश आणि त्यांचे सर्व राजे मारिले; त्याने शेष ठेविलें नाहीं; झणजे जसी इस्राएलाचा देव परमेश्वर याने आज दिन्ही होती, तसा प्रत्येक श्वासवानाचा विनाश केला. ४१ असें कादेशबापर्ण्यापासून गान्ज तेथपर्यंत जे, आणि गिबोनापर्यंत सर्व मोठे प्रांताचे जे, ते यहोशवाने मारिले. ४२ आणि हे सर्व राजे व यांचा देश यहोशवाने एकाच वेळेस घेतला; कारण कीं इस्राएलाचा देव परमेश्वर इस्राएलासाठीं लढत होता. ४३ नंतर यहोशवा आणि त्याच्यासंगतीं सर्व इस्राएल निःशुलालांतल्या छावणीस माघारें फिरले.

अध्याय ११.

मूग हाजोराचा राजा याषीन याने हें वक्तव्य ऐकिलें असतां असें झालें कीं त्याने मादोनाचा राजा योबाब आणि शिम्शोनाचा राजा व आसाफाचा राजा यांजवळ पाठविलें; २ आणि इतसें डोंगरांतले जे राजे व किन्नरोथाच्या दक्षिणेकड्या सपाटींतले व तळवटींतले व पश्चिमेस दोघ्या परगण्यांतले, ३ पूर्वेचे व पश्चिमेचे खनामी, झणजे अमोरी व हिती व परिज्जी व डोंगरांतले बबूसी व हेमोनाच्या खालीं मित्रपे याच्या प्रांतांतले हिब्वी त्या सर्वांजवळ पाठविलें. ४ बरे ते राजे आणि त्यांच्यासंगतीं त्याचें सर्व सैन्य निघालें; ते संख्येकरून समुद्रकाठावरच्या वाळूसारिखे पार लोक, आणि घोडे व रथ यांचा मोठा समुदाय होता. ५ तेव्हां ते सर्व राजे इस्राएलासीं लढायस मिळून आले, आणि त्यानीं मेरोम सरोवराजवळ एका ठिकाणीं तळ धरिला.

६ तेव्हां परमेश्वराने यहोशवाला समिपिलें, "तुं त्यांस भिडूं नको; कारण कीं उघां तुमहें वा वेळेस मी त्या सर्वांस इस्राएलाच्यापुढें मारिलें

जे ठेवितों; तू त्यांच्या घोड्यांची पायनाड तोड, जे त्यांचे रथ अग्नीने जाळ." ७ तेव्हा यहोशवा आणि त्याच्यासंगती सर्व लढाऊ लोक हे रांग सरोवराजवळ त्यांवर अकस्मात् येऊन त्यांस पडले. ८ तेव्हा परमेश्वराने ते इस्त्राएलाच्या हाती दिले, ह्मणून त्यांनी मोठ्या जीदोना-
त व मीसपोथमाइमापर्यंत व पूर्वेस मिजोपे-
थ्यापर्यंत त्यांच्या पाठीस लागून त्यांस मारिले; असे त्यांस असे मारिले की त्यांचे शेष राहिले नव्हते. ९ तेव्हा जसे परमेश्वराने यहोशवाला सांगितले होते, तसे त्याने त्यांचे केले; त्यांच्या घोड्यांची पायनाड तोडिली, आणि त्यांचे रथ अग्नीने जाळले.

१० आणि त्या वेळेस यहोशवाने माघारें होऊन हाजोर घेतले, आणि त्याच्या राजाला तर-
वारीने मारिले; कारण की पूर्वी ते हाजोर त्या
सर्व राज्यांमध्ये मुख्य होते. ११ आणि त्यांनी
त्यांतल्या सर्व मनुष्यांस तरवारीने मारून विनाश
केला; कोणी माणी राहिला नाही; आणि त्याने
हाजोर अग्निने जाळिले. १२ आणि यहोशवाने
त्या राजांची सर्व नगरे आणि ते सर्व राजे धरिले;
आणि परमेश्वराचा सेवक मोशे याने जसी
आज्ञा दिन्ही होती, तसे त्यांस तरवारीने मारून
त्यांचा विनाश केला. १३ परंतु ज्या सर्व नग-
रांची स्थिती त्यांच्या टेंकड्यांवर होती, तीं इस्त्रा-
एलाने जाळिली नाहीत; केवळ हाजोर मात्र
यहोशवाने जाळिले. १४ आणि त्या नगरांतली
सर्व लूट व पशू इस्त्राएलाच्या संतानांनी आपल्या-
साठी हारण केले; सर्व माणसांचा मात्र नाश होई
वोपर्यंत त्यांस तरवारीने मारिले; कोणी श्वासवान्
रेवला नाही. १५ परमेश्वराने आपला से-
वक मोशे याला जसी आज्ञा दिन्ही होती, तसी
मोशाने यहोशवाला आज्ञा दिन्ही, आणि तसें
यहोशवाने केले; परमेश्वराने मोश्याला ज्या
आज्ञा दिन्ही होत्या, त्या अवघ्यांतली एकहि
गोष्ट त्याने फिरविली नाही.

१६ तर डोंगरवट व सर्व दक्षिण प्रांत व सर्व
मोशेन प्रांत व तळवट व सपाटी व इस्त्राएलाचा
डोंगर व त्यावळवळी तळवट असा सर्व देश
यहोशवाने घेतला. १७ सेईरास चढून जाण्या-

चा हालाक डोंगरापासून हेमोन डोंगराच्या खा-
ली लावानेनाच्या खोऱ्यांतल्या बालगादापर्यंतहि
असे प्रांत, आणि त्यांचे सर्व राजे त्याने धरिले,
असा त्यांचा मोड करून त्यांस जिवें मारिले.
१८ त्या सर्व राजांसीं यहोशवाने बहुत दिवस
लढाई केली. १९ गिबोनांतले राहणारे हिब्वी
यांवांचून ज्याने इस्त्राएलाच्या संतानांसीं समेट
केला, तसें एकहि नगर नव्हतें, यांनी लढाई करून
अवघी घेतली. २० कां तर परमेश्वराकडून
असें झालें कीं ते मनाचे कठीण होऊन इस्त्राएला-
सीं लढायास भिडले, ह्मणजे त्यांनी त्यांचा विनाश
करावा; त्यांवर दया अगदीं न व्हावी, परंतु पर-
मेश्वराने मोश्याला जसी आज्ञा दिन्ही, तसा
त्यांचा नाश व्हावा ह्मणून.

२१ आणि त्या वेळेस यहोशवाने जाऊन डों-
गरवटींतले, हेब्रोनांतले, दबीरांतले, अनावांतले,
आणि सर्व यहूदाच्या डोंगरांतले, व सर्व इस्त्राए-
लाच्या डोंगरांतले जे अनाकी, त्यांस त्यांच्या नम-
रांसुद्धां छेदून टाकिले; यहोशवाने त्यांचा विनाश
केला. २२ इस्त्राएलाच्या संतानांच्या देशांत अ-
नाकी उरले नाहीत; गाज्जा, गाथ व आशदोद
यांत मात्र राहिले. २३ परमेश्वराने मोश्याला
जें सांगितलें होतें, त्या अवघ्याप्रमाणें यहोशवाने
सर्व देश घेतला, आणि तो देश इस्त्राएलास त्या-
च्या वंशाप्रमाणें त्यांच्या वांटण्यांसारिखा यहोश-
वाने वतन करून दिन्हा; तेव्हा देश लढाईविषयीं
स्वस्थ झाला.

अध्याय १२.

यादेंनेच्या पलिकडे सूर्याच्या उगवतेस, आर्णोन
नदीपासून हेमोन डोंगरापर्यंत, असी पूर्वेकड-
ली सर्व सपाटी, त्या देशाच्या ज्या राजांस इस्त्रा-
एलाच्या संतानांनी मारून त्यांचे देश वतनासाठीं
घेतले, ते हेच : १ अमोन्यांचा राजा सीहोन,
त्याने हेबरोनांत राहून आर्णोन नदीच्या कांठाव-
रलें अरवेर ह्मणजे खिडीचा मध्यभाग व अर्धा
गिलाद तेथून आमोन्याच्या संतानांची सीमा या-
ब्बोक नदी तेथपर्यंतहि अधिकार केला; २ अम-
णजे किन्नरोथ समुद्राच्या पूर्वभागापर्यंत जी सपा-
टी तिजवर, आणि नेथयशिमाथाच्या वाटेस पूर्व-

कडे जो सफाटीकला समुद्र तोच खारट समुद्र तेथपर्यंतहि, धणजे दक्षिणेस विसग्याच्या खालच्या उभडपर्यंत जो देश त्यावर अधिकार केला. ४ आणि रफाई याच्या शेवताला बाशानाचा राजा ओम, जो आष्टारोय व एद्रेई यांत राहत होता, त्याची सीमा; ५ आणि त्याने हेमोन डोंगरावर व सल्लुखावर, धणजे सर्व बाशानावर गधूरी व माखाची व अर्धा गिलाद यांच्या सीमेपर्यंत, धणजे हेश्बोनाचा राजा सीहोन याच्या सीमेपर्यंत अधिकार केला. ६ परमेश्वराचा सेवक मोशे व इस्राएलाची संताने यांनी त्यांस मारिलें; आणि परमेश्वराचा सेवक मोशे यांनी रुब्बेनी व मादी व अर्धा मनासे या वंशांस तो देश वतन करून दिव्हा. ७ आणि यहोशवा व इस्राएलाची संताने यांनी ज्या राजांस मारिलें ते हेच; त्यांचा देश यादनेच्या अलिकडे पश्चिमेस लबानोनाच्या खोऱ्यांतल्या बालगादापासून सेईरास चढून जाण्याच्या हालाक डोंगरापर्यंतहि होता; आणि यहोशवाने तो इस्राएलाच्या वंशांस त्याच्या वटण्यांप्रमाणें वतन करून दिव्हा. ८ डोंगरवटीवर व तळवटीवर व सफाटीवर व उभड्याच्या ठिकाणी व रानांत व दक्षिणेस, हिती, अमोरी व खनानी, खरिजी, हिथ्वी व यधूसी होते. ९ खरीहीचा राजा एक; बेथएलाच्या बाजूस जें आय त्याचा राजा एक; १० यरूशलेमाचा राजा एक; हेब्रोनचा राजा एक; ११ याम्थूचा राजा एक; लाखीशाचा राजा एक; १२ एग्लोनाचा राजा एक; गेजिराचा राजा एक; १३ दबीराचा राजा एक; मेदेराचा राजा एक; १४ हर्मी याचा राजा एक; अराद याचा राजा एक; १५ लिबना याचा राजा एक; अदूलाम याचा राजा एक; १६ माक्रेदा याचा राजा एक; बेथएल याचा राजा एक; १७ ताप्पूहा याचा राजा एक; हेफेराचा राजा एक; १८ अफेक याचा राजा एक; लाइशारोन याचा राजा एक; १९ मादोन याचा राजा एक; हजजोराचा राजा एक; २० शिखोनमरीम याचा राजा एक; आक्षफाचा राजा एक; २१ तानाखाचा राजा एक; मगिरी याचा राजा एक; २२ केदेशाचा राजा एक; कामैलाजवळचे

यकाम याचा राजा एक; २३ होराच्या प्रांत वरला दोराचा राजा एक; गिलगलच्या राह्याचा राजा एक; २४ मिर्जा याचा राजा एक असे सर्व राजे एकतीस होते.

अध्याय १३.

मग यहोशवा वयाने वृद्ध झाला, तेव्हा परमेश्वर त्याला बोलला, "तूं वयाने वृद्ध झालास तथापि वतन करून घ्यायाचा देश बहुतच राहिला आहे. २ जो देश राहिला तो हाच, समुद्र वळणाकडला पलिष्ट्यांचा सर्व प्रांत, आणि गधूरी सर्व प्रांत; ३ मिसराच्या पूर्वेस की खीहोर नदी तिजपासून उत्तरेस जें एक्रोन त्याच्या सीमेपर्यंत हि जो देश, तो खनान्याचा मोबलेला आहे; गज्जाथी व आशदोदी, एफलोनी, गिती व एक्रोनी व आव्वी यांचे पलिष्टी पांच सुभेदार आहेत. ४ दक्षिणेस खनान्यांचा सर्व देश, आणि जीदोन्यांचें जें म्यारा तें, अफेकपर्यंत धणजे यमोन्याच्या सीमेपर्यंत तो देश; ५ आणि गिबले यांचा देश, व सूर्याच्या उगवतेस सर्व लबानोन, हेमोन डोंगराखालच्या बालगादापासून हमाथात जायाच्या ठिकाणापर्यंत तो देश घ्यायाचा आहे; ६ लबानोनापासून मीलफोथमाइमापर्यंत डोंगराचे सर्व राहणारे, सर्व जीदोनी, यांस मी इस्राएलाच्या संतानासुद्धून वतनांतून घालवीन; त्यांचा देश इस्राएलाचें वतन होण्यासाठी, जसी मालुला आज्ञा दिव्ही तशा तूं देवखुणा मात्र करून पाड. ७ तर आतां मज वंश व अर्धा मनासे याचा वंश यांस वतन होण्यासाठी या देशाच्या वटण्या कर. ८ त्याच्या संगतीचा अर्धा वंश व रुब्बेनी व मादी हे आपलें वतन पावले; कीं की मोश्याने यादनेच्या अलिकडे पूर्वेस त्यांस दिव्हे आहे; परमेश्वराचा सेवक मोशे यांनी त्यांस जसें दिव्हे तसें असो. ९ आणि नदीच्या उजवीं जें धरवेर, धणजे त्या खिडीच्या मध्यभागी जें नगर, तेथून दीबोनापर्यंत मेदव्याची सर्व सफाटी हि; १० आणि अमोन्याचा राजा सीहोन ज्याने हेश्बोनास राज्य केलें त्याची, अमोन्या संतानांच्या सीमेपर्यंत सर्व नगरे; ११ गिबले हि, आणि गधूरी व माखाची यांची सीमा.

काले अवघा हेमोन डोंगर, व साल्खापर्यंत सर्व
जान; १२ द्वाणजे वाशानांतल्या ओगाचें सर्व
गव्य दिल्लें; त्याने आष्टारोथ व एद्रेई यांत
गव्य केलें; एफाई यांच्या शेपांतला तो राहिला
तो, परंतु मोश्याने त्यांस मारून त्यांचें वतन
केलें." १३ तथापि इस्राएलाच्या संतानांनी ग-
गरी व माखाथी यांस वतनांतून घालविलें नाहीं;
यास्तव गगूर व माखाथ आजपर्यंत इस्राएलाम-
चे तहत आहेत. १४ लेवीच्या वंशाला मात्र
त्याने वतन दिल्लें नाहीं; इस्राएलाचा देव परमे-
श्वर जीं जळायाचीं अपेणें, तेंच त्याचें व-
तन आहे; जसें त्याने त्याला सांगितलें तसें. १५
रज्जेनाच्या संतानांच्या वंशाला त्याच्या
कुळाप्रमाणें मोश्याने दिल्लें. १६ आणि त्यांस
सीमा अशी प्राप्त झाली कीं आर्णोन नदीच्या कांठा-
वर जे अरेवर, द्वाणजे त्या खिडीच्या मध्यभागीं
जे नगर, तेथून मोदब्याजवळची सर्व सपाटीहि;
१७ हेमोन आणि सपाटीवर त्याकडलीं जीं सर्व
नगरें; शीबोन व वामोथबाल व बेथबालमौन;
१८ आणि याहजा व कंदेमोथ व मेफाथ; १९
आणि किबायाइम व सिबमा व खिडीच्या डों-
गरावर जे खेरथ शहर; २० आणि पौरवस्ति
व बिम्याचे उभड व बेथयाशिमोथ; २१ आणि
सपाटींतलीं सर्व नगरें; द्वाणजे अमोन्यांचा राजा
सोतोन त्याचें सर्व राज्य त्यांत होतें; त्याने हेम-
बोनात गव्य केलें; त्याला मोश्याने मारिल्लें,
आणि देशांत राहणारे सीहोनाकडून अभिषेकलेले
मिषानावरले अधिकारी अथी व रेकम व जूर व
दूर व रेबा यांसहि मारिल्लें; २२ आणि त्या-
च्या मारलेल्यांसंगतीं तो जादूगीर वीराचा पुत्र
बनाय, याला इस्राएलाच्या संतानांनी तरवारिने
बिबे मारिल्लें. २३ तर रज्जेनाच्या संतानांची
सीमा पादैन व थडप्रांत अशी झाली; रज्जेनाच्या
संतानांच्या कुळाप्रमाणें त्यांचें हेंच वतन, तीं नगरें
व त्यांच्या खालचे गांव. २४ गादाच्या वंशाला-
हि, गादीच्या संतानांस त्यांच्या कुळाप्रमाणें मो-
श्याने वतन दिल्लें. २५ आणि त्यांची सीमा
पावेर व गिलादांतलीं सर्व नगरें व आमोनाच्या
संतानांचा अर्धा देश, राब्बा याच्यापुढें जे अरेवर
वेधपर्यंत झाली. २६ आणि हेमबोनापासून मि-

ज्जे यांतला रामा तेथपर्यंत, आणि बटोनीम व
माहनाइमापासून दबीराच्या सीमेपर्यंत; २७
आणि खोथ्यांतलें बेथहाराम व बेथनिम्ना व सु-
कोथ व जाफोन, द्वाणजे हेमबोनाचा राजा सी-
होन याच्या राज्याचें शेप पादैन व त्याची थड
किनेरेथ समुद्राच्या कांठापर्यंत, असें पादैनच्या
पलिकडे पूर्वेंस झालें. २८ गादाच्या संतानांच्या,
कुळाप्रमाणें त्याचें वतन हेंच, तीं नगरें व त्यांच्या
खालचे गांव. २९ आणि मनाश्याच्या अर्ध्या
वंशाला मोश्याने वतन दिल्लें; तर मनाश्याच्या
अर्ध्या संतानांच्या वंशाला त्यांच्या कुळाप्रमाणें
असें झालें; ३० कीं त्यांची सीमा माहनाइ-
मापासून सर्व वाशान, द्वाणजे वाशानाचा राजा
ओग याचें अवघें राज्य, वाशानांतले याईराचे
जे अवघे गांव साठ नगरें त्यासुद्धां; ३१ आणि
अर्धा गिलाद, आणि वाशानांत ओगाच्या राज्यां-
तलीं नगरें आष्टारोथ व एद्रेई यांसुद्धांहि; असें
मनाश्याचा पुत्र माखीर याच्या संतानांस, द्वाणजे
माखीराच्या अर्ध्या संतानांस त्यांच्या कुळाप्रमाणें
प्राप्त झालें. ३२ यरीहोजवळ पादैन इच्या प-
लिकडे पूर्वेंस मोबावीच्या अरण्यांत मोश्याने जीं
वतनें दिल्लीं तीं हींच. ३३ लेवीच्या वंशाला
तर मोश्याने वतन दिल्लें नाहीं; इस्राएलाचा देव
परमेश्वर याने जसें त्यांस सांगितलें, तसा तोच
त्याचें वतन आहे.

अध्याय १४.

आणि खनान देशांत इस्राएलाच्या संतानांस
जीं वतनें झालीं, द्वाणजे एलाजार याबक
व नूनाचा पुत्र यहोशवा व इस्राएलाच्या संतानां-
च्या वंशांचे बुद्ध अधिकारी यानी त्यांस जीं
वतनें दिल्लीं तीं हींच. २ परमेश्वराने मो-
श्याच्या योगें नऊ वंशाविषयीं व अर्ध्या वंशावि-
षयीं जशी आज्ञा दिल्ली, तसें देवखुणावरून
त्यांचें वतन झालें. ३ कां तर अडीच वंशांस
मोश्याने पादैनच्या पलिकडे वतन दिल्लें होतें,
परंतु त्यांच्यासंगतीं लेव्यांस वतन दिल्लें नाहीं.
४ कां कीं योसेफाचीं संतानें दोन वंश मनाशे
व एफाईम असे होते, आणि लेव्यांस देशांतहि
त्यांनी वांटा दिल्ल्या नाहीं, केवळ वस्तीसाठीं नगरे.

आणि त्यांच्या पशूसाठी व त्यांच्या मालमतेसाठी त्यांजवळचे शिवार दिले. ५ जसी परमेश्वराने मोश्याला आज्ञा दिली होती, तसें करून इस्राएलाच्या संतानानी देश वांटून घेतला.

६ आणि यहूदाची संताने गिलगलांत यहोशवाजवळ आली, तेव्हा कनिग्जी यफुने याचा पुत्र कालेब तो त्याजवळ बोलला, “कादेशबाण्यांमध्ये परमेश्वराने देवाचा माणूस मोशे याला मजविषयी व तुजविषयी जी गोष्ट सांगितली, ती तूं जाणत आहेस. ७ परमेश्वराचा सेवक मोशे याने जेव्हा मला कादेशबाण्यांपासून देश हेरायाला पाठविलें, तेव्हा मी चाळीस वर्षांचा होतों, आणि माझ्या मनांत जसी गोष्ट, तसीच म्या त्याजवळ परत आणिली. ८ तेव्हा माझे भाऊ जे माझ्यासंगतीं चढून गेले, त्यांनी लोकांचें हृदय पाबरे केलें, परंतु मी आपला देव परमेश्वर याला पूर्ण अनुसरलों. ९ तेव्हा त्याच दिवसीं मोश्याने शपथ वाहून सांगितलें कीं, ‘ज्या देशावर तुझा पाय पडला, तो निश्चयेंकरून तुझें व तुझ्या संतानांचें वतन असा सर्वकाळ होईल; कारण कीं तूं माझा देव परमेश्वर याला सर्व प्रकारें अनुसरलास.’ १० तर आतां पाहा, इस्राएलाच्या रानांत चालत असतां परमेश्वराने ती गोष्ट मोश्याला सांगितली होती तेव्हापासून जसें परमेश्वराने सांगितलें होतें, तसें त्याने मला या पंचेताळीस वर्षांत वांचविलें आहे; आणि आतां पाहा, मी आज पंचाशी वर्षांचा आहे. ११ जेव्हा मोश्याने मला पाठविलें होतें, तेव्हाच्या दिवसाप्रमाणें मी आजपर्यंत बळकट आहे; तेव्हा जसी माझी शक्ति होती, तसीच आतां लढायास व जाणें येणें करायास माझी शक्ति आहे. १२ तर परमेश्वराने त्या दिवसीं ज्या डोंगराविषयी सांगितलें, तो हा आतां मला दे; कां तर त्या दिवसीं त्यां ऐकिलें कीं, ‘तेथें अनाकी, आणि नमरें मोठी व बंदोबस्तीची आहेत; जर परमेश्वर माझ्यासंगतीं असला, तर जसें परमेश्वराने सांगितलें, तसें मी त्यांस वतनांतून घालवीन.’ १३ तेव्हा यहोशवाने त्याला आशीर्वाद दिला; आणि यफुन्याचा पुत्र कालेब याला हेनोमाचें वतन दिलें. १४ यास्तव कनिग्जी यफुमा याचा

पुत्र कालेब याचें हेनोन वतन आजपर्यंत चालू आलें; कारण कीं तो इस्राएलाचा देव परमेश्वर याला पूर्ण अनुसरला. १५ तर पूर्वकांहीं हेनोनाचें नांव किरयाथअबा होतें; तो आतां अनक्यामध्ये मोठा माणूस होता; तेव्हा लढाईविषयी देश स्वस्थ झाला.

अध्याय १५.

तर दक्षिण अंगीं अदोमाच्या सीमेपर्यंत दक्षिणेच्या जीन रानाकडे देवभाग यहूदाच्या संतानांला कुळाकुळाप्रमाणें प्राप्त झाला. २ आणि त्याची दक्षिण सीमा खारट समुद्राच्या शेवटची खाडी, जिचें तोंड दक्षिणेस आहे, त्यापासून झाली. ३ मग मालेअक्राबिमाच्या दक्षिणेस जाती, आणि ती जीनापर्यंत जाऊन कादेशबाण्यांच्या दक्षिणेकडून चढून जाति; नंतर हेजोनास जाऊन आदारास चढून काका वाडे फिरती. ४ मग आज्मोनस जाऊन मिसरी नदीस जाति; नंतर त्या सीमेच्या गती पश्चिम समुद्रापर्यंत आहेत; असी तुमची दक्षिण सीमा व्हावी. ५ आणि पूर्वेची सीमा खारट समुद्रावरून यादनेच्या संगमापर्यंत आहे; आणि उत्तरेस कोपत्याची सीमा समुद्राच्या कांठी यादनेचा संगम तेथून आहे. ६ मग ती सीमा बेथहम्म तेथपर्यंत चढून जाऊन बेथअराबाच्या उत्तरेस जाति; नंतर ती सीमा रउबेनाचा पुत्र मोहान याची धोंड तेथवर चढून जाति; ७ मग ती सीमा आखोरखोन्यापासून दक्षीरापर्यंत चढून जाऊन उत्तरेस गिलगालाकडे फिरती; तें अदुमीमाच्या चढणीसमोर, ती नदी दक्षिणेस आहे; नंतर ती सीमा एनशमेशाच्या पाण्याकडे जाति, आणि तिची गती एनरोमेलपर्यंत आहे. ८ मग ती सीमा हिजोमाच्या पुत्राच्या खिडीतून यबूसी तेंच यरूशालेम त्याच्या दक्षिण भागास चढून जाति; नंतर पश्चिमेस हिजोम खिडीच्या समोर जो डोंगर, जो रफायांच्या उत्तरेस आहे. खोन्याच्या शेवटीं त्याच्या शिखरावर ती सीमा चढून जाति. ९ मग डोंगराच्या शिखरापासून नेफतोहा पाण्याच्या झऱ्यापर्यंत ती सीमा अंजलेली आहे; आणि एकोन डोंगरावरच्या नमरें

जावन, वाला तोच क्रियाथयारीम तिकडे ती सीमा अंकलेली आहे; १० मग बाल्यापासून ते सीमा पश्चिमेस सेईर डोंगराकडे फिरून या- रीम डोंगर तोच खसालोन त्याच्या उत्तरेकडल्या भागी जाती, आणि वेथशेमेश तिकडे उतरून ति- म्हा याकडे जाती. ११ मग ती सीमा एक्रो- न्या उत्तरेकडल्या भागी जाती, आणि शिक्रो- नरपे सीमा अंकलेली आहे; मग वाला डोंग- रास वालून पावनेलास जाती; अशा सीमेच्या पर्व समुद्रापयंत आहेत. १२ आणि पश्चिमेस मोठा समुद्र तीच सीमा, तसी जी चहुंकडली सीमा तीच यहूदाच्या संतानांच्या कुळांप्रमाणें जाती सीमा आहे.

१३ आणि पहोशवाने आपल्याला परमेश्व- राच्या मांगण्याप्रमाणें यफुन्त्याचा पुत्र कालेव वाला यहूदाच्या संतानांमध्ये बांटा, द्यणजे अ- नाखचा बाप आर्बा याचा गांव तेंच हेब्रोन असा दिव्हा. १४ मग तेथून कालेवाने अना- खापासून बघलेले तीन अनाकी वंशस्थ शेशाय व अहीमान व तालमाय यांस वतनांतून घाल- विले. १५ मंतर तो तेथून दवीरांतल्या राह- ना-यावज चटून गेला; दवीराचें नांव तर पूर्व- कावी क्रियाथसेफेर होतें. १६ तेव्हां कालेव रोमला, "जो क्रियाथसेफेराचा मोड करून तो तेल, त्याला मी आपली कन्या आखसा वायको करून देईन." १७ तेव्हां कालेवाचा भाऊ कनन याचा पुत्र अथनियेल याने तो गांव घे- जल; शस्त्रव त्याने आपली कन्या आखसा त्या- ला बायको करून दिव्ही. १८ आणि तो त्या- पली आली तेव्हां असें झालें कीं तिने आपल्या कन्याकड शेत मागायास त्याला बोध केला, आणि ती गाढवावरून उतरली, तेव्हां कालेवाने विचार झालें, "तुला काय पहिजे?" १९ तेव्हां तिने झालें, "मला प्रसाद दे; कारण कीं त्वां कोरवा वत मला दिव्हा, तर पाण्याचे झरे मला पावें." शस्त्रव त्याने तिला वरचे झरे व खालचे झरे दिव्हे.

२० यहूदाच्या संतानांचें वतन त्यांच्या कुळां- प्रमाणें हेच आहे; २१ कीं यहूदाच्या संतानांला दलितेस अदोमाच्या सीमेजवळ कां-

ठावरलीं हीं नगरे मात झालीं; काबूजेल व एदेर व यागूर; २२ आणि कीना व दीमोना व आ- दादा; २३ आणि केदेश व हाजोर व इथनान; २४ जीफ व डेलम व वालोथ; २५ आणि नवें हाजोर व हेजेनाकडले गांव तेंच हाजोर; २६ अमाम व शमा व मोलादा; २७ आणि हजारगादा व हेमोन व वेथपलेट; २८ आणि हजारशुवाल व वैरशेवा व बिज्योथ्या; २९ वाला व ईयाम व आजेम; ३० आणि एल्- तोलाद व खसील व हर्मा; ३१ आणि जिक्- लाग व मागाना व सान्साना; ३२ आणि लबावोथ व शिलहीम व आर्डन व रिमोन, सर्व नगरे एकुणतीस, आणि गांवहि. ३३ नळवटीवरलीं हीं, एष्टावेल व जारा व आ- पणा; ३४ आणि जानोहा व एनगात्रीम ताप्पूहा व एनाम; ३५ यार्मूथ व अदुलाम, सोखो व अजेका; ३६ आणि शाराइम व अदीथाइम व गदेरा व गदेरोथाइम, असीं नगरे चवदा, आणि त्यांकडले गांव; ३७ जनान व हदाशा व मिग्दालगाद; ३८ आणि दिलान व मिज्पे व यक्येल; ३९ लाखीश व वजकाथ व एग्लोन; ४० आणि खाबोन व लाहमास व खिथलीश; ४१ आणि गदेरोथ वेथदागोन व नामा व माकेदा; असीं नगरे सोळा, आणि त्यांकडले गांव. ४२ लिबना व एथेर व आशान; ४३ आणि इफताह व आपणा व नजीब; ४४ आणि कईला व आखजीव व मारेशा; असीं नगरे नऊ, आणि त्यांकडले गांव. ४५ एक्रोन आणि त्याकडलीं खेडी व त्याकडले गांव; ४६ एक्रोनाजवळचीं आणि पश्चिमेचीं आशदोदाच्या बाजूकडलीं सर्व नगरे, आणि त्यांकडले गांव. ४७ आशदोद, त्याकडलीं खेडी व त्याकडले गांव; गाब्जा, त्याकडलीं खेडी व त्याकडले गांव, मि- सराची नदी व मोठा समुद्र द्यणजे सीमा तेथ- पयंत. ४८ आणि डोंगरांतलीं हीं, शामीर व यात्तीर व सोखो; ४९ आणि दाजा व क्रि- र्याथसाना तेंच दवीर; ५० आणि अनाव व एष्टमो व अनीम; ५१ आणि गोशोन व हो- लोन व गिलो; असीं नगरे अकरा, आणि त्यां- कडले गांव; ५२ अराब व दूमा व एफान;

५३ आणि यानूम व बेथताप्पुहा व अफेसा; ५४ आणि हुम्टा व किर्याथार्बा तेच हेब्रोन व जियोर; असी नगरें नऊ, आणि त्यांकडले गांव. ५५ मावोन, कामेल व जीफ व यूझा; ५६ आणि इजेल व यकुदाम व जानोहा; ५७ काइन, गिबा, व थिमना; असी नगरें दाहा, आणि त्यांकडले गांव. ५८ हात्सूल, बेथजूर व गदोर; ५९ आणि मारा व बेथअनाथ व एल्टकोन; असी नगरें साहा, आणि त्यांकडले गांव. ६० किर्याथबाल तोच किर्याथयारीम व राब्बा असी नगरें दोन, आणि त्यांकडले गांव. ६१ रानातलीं हीं, बेथार्बा, मिरीन व सखाखा; ६२ आणि निव्शान व मीठनगर व एनगदी; असी नगरें साहा, आणि त्यांकडले गांव. ६३ तथापि यरूशालेमांतले राहणारे यवूसी यांस यहूदाच्या संतानानी घालविलें नाहीं; यास्तव यवूसी यरूशालेमांत यहूदाच्या संतानांजवळ आजपर्यंत राहत आले.

अध्याय १६.

आणि योसेफाच्या संतानांच्या दैवभागाची सीमा घरीहोजवळच्या घादेंनेपासून निघून घरीहोच्या पूर्वेकडल्या पाण्यावरून रानांतून घरीहोपासून डोंगरावर बेथएलास चढून जाती. २ मग बेथएलापासून लुजास जाऊन अटारोथांतले आर्की यांच्या सीमेपर्यंत जाती. ३ मग पश्चिमेस याफलेटी यांच्या सीमेवरून खालच्या बेथहोरोनाच्या सीमेपर्यंत व गेजेरापर्यंत उतरती; आणि तिच्या गती समुद्रापर्यंत आहेत. ४ याप्रमाणें योसेफाची संतानें मनाश्ये व एफ्राइम यांस वतन मिळालें. ५ अणखी एफ्राइमाच्या संतानांचे जे त्यांची सीमा कुळाकुळांप्रमाणें असी पडली कीं त्यांच्या वतनाची सीमा आटरोथ-आहार याच्या पूर्वेपासून वरल्या बेथहोरोनापर्यंत होती. ६ आणि ती सीमा मिख्मथाथाजवळच्या समुद्राकडे उत्तरेस जाती, आणि पूर्वेस तानाथ शिलोपर्यंत ती सीमा फिरती, मग त्याजवळून पूर्वेस यानोहा तेथवर जाती. ७ नंतर यानोहापासून अटरोथास व नाराथास उतरती, मग

घरीहोस मिळून बाहेर घादेंनेस जाती. ८ ताहा यापासून पश्चिमेस काना ओढ्यापर्यंत ती सीमा जाती; अशा तिच्या गती समुद्रापर्यंत आहेत एफ्राइमाच्या संतानांच्या वंशाचें त्यांच्या कुळांप्रमाणें हेंच वतन आहे. ९ आणि मनास्याच्या संतानांच्या वतनामध्ये कित्येक नगरें एफ्राइमाच्या संतानांसाठीं वेगळीं केलेलीं होती; तीं सर्व नम त्यांकडल्या गांवासुद्धां होती. १० तथापि खनानी गेजेरांत राहत होते, त्यांस त्यानी घालविलें नाहीं; यास्तव ते खनानी एफ्राइमामध्ये आजपर्यंत राहत आले; तथापि कराने चाकर झाले

अध्याय १७.

आणि मनाश्ये तो योसेफाचा प्रथम पुत्र, यास्तव त्याच्या वंशाला, छणजे मनास्याचा प्रथम पुत्र माखीर गिलादाचा बाप याला दैवभाग प्राप्त झाला; हा तर मोठा शूर होता, आणि त्याला गिलाद व बाशान असा भाग प्राप्त झाला. २ मनास्याच्या राहिलेल्या संतानांसहि त्यांच्या कुळांप्रमाणें विभाग प्राप्त झाला, छणजे अविजेजेराचीं संतानें व हेलेकाचीं संतानें व आशियेलाचीं संतानें व शेखेमाचीं संतानें व हेफेराचीं संतानें व शमीदा यांचीं संतानें यांस प्राप्त झाला; योसेफाचा पुत्र जो मनाश्ये त्यापासून जे पुरुष उत्पन्न झाले ते कुळांकुळांप्रमाणें असे आहेत. ३ मनास्याचा पुत्र माखीर, याचा पुत्र गिलाद, याचा पुत्र हेफेर, याचा पुत्र जलफहाद, याला तर पुत्र नव्हते, परंतु कन्या होण्या; आणि त्याच्या कन्यांचीं नांवें हींच, माहला व नोवा, हग्ला, मिल्का व थिर्जा. ४ आणि एलाजार याजक व नूनाचा पुत्र यहोशवा व अधिकारी यांपुढें त्या येऊन बोलल्या, "परमेश्वराने मनास्याला असी आज्ञा दिन्ही कीं आद्यास आमच्या भावांबंदामध्ये वतन द्यावें." यास्तव त्याने परमेश्वराच्या सांगण्याप्रमाणें त्यांस त्यांच्या बापाच्या भावांबंदामध्ये वतन दिन्हें. ५ आणि घादेंनेच्या पलिकडे जे गिलाद व बाशान त्या प्रांताखेरीज मनास्याचे सुत्रनेमित दाहा भाग प्राप्त झाले. ६ कारण कीं मनास्याच्या वंशातल्या

कन्यांस त्याच्या संतानांमध्ये वतन मिळालें, आणि मनाश्याच्या इतर संतानांस गिलाद प्रांत प्राप्त झाला होता.

३ आणि मनाश्याची सीमा आशरापासून शखेनाच्या समोरच्या मिख्मथापर्यंत झाली, आणि ती सीमा एनतापूहाच्या राहणाऱ्यांच्या उबच्या भागापर्यंत पोहंचली. ८ तापूहा प्रांत मनाश्याचा, परंतु मनाश्याच्या सीमेजवळचें तापूहा नगर एफाइमाच्या संतानांचें झालें. ९ आणि सीमा काना ओढ्यावरून ओढ्याच्या दक्षिणेस उतरली; एफाइमाचींहि कित्येक नगरें मनाश्याच्या नगरांमध्ये होती; तरी मनाश्याची सीमा ओढ्याच्या उत्तरेस होती, आणि तिच्या गती स-मुद्रापर्यंत झाल्या. १० दक्षिणभाग एफाइमाचा, आणि उत्तरभाग मनाश्याचा, आणि समुद्र त्याच्या सीमेचा झाला, आणि उत्तरेस आशरा-च्या ठायी व पूर्वेस इस्साखाराच्या ठायी ते एकत्र झाले. ११ आणि इस्साखारांत व आशरांत वेथशान व तिजकडलीं खेडीं, आणि इब्लाम व त्याडलीं खेडीं, आणि दोर व त्याकडलीं खेडीं यांतले राहणारे, आणि एनदोर व त्यांकडलीं खेडीं यांतले राहणारे, आणि थानाख व त्यांकडलीं खेडीं यांतले राहणारे, आणि मगिदो व त्यांकडलीं खेडीं यांतले राहणारे, हे तीन परगणे मनाश्याचे झाले. १२ तथापि या नगरांचा मोड करायला मनाश्याचीं संतानें समर्थ नव्हती; या प्रांतांत राहायास खान्यानी तर निग्रह धरिला. १३ तरी असें झालें कीं जेव्हां इस्राएलाचीं संतानें बळकट झालीं, तेव्हां त्यानी खान्यांचा अ-करी मोड न करून त्यापासून कर घेतला. १४ तेव्हां योसेफाच्या संतानानी यहोशवाला असें द्यालें कीं, “त्वां मला वतनासाठीं एकच दैवभाग द्यावे एकच सूत्रप्रदेश कां दिव्हा! मी तर मोठा लोक; परमेश्वराने मला अनेक प्रकारांचा अशीर्वाद दिव्हा आहे.” १५ तेव्हां यहोशवाने त्यांस द्यालें, “जर तूं मोठा लोक अणखी एफाइम डोंगरावर तुला संकोच झाला आहे, तर तूं आपल्या अरण्यांत चढून जा, आणि तेथें परिज्जी व एफाई यांच्या देशांत आपल्यासाठीं तोडून घेऊ.” १६ नंतर योसेफाच्या संतानानी द्या-

लें, “डोंगरवट आम्हास पुरत नाही; आणि जे खनानी तळप्रांती राहतात, त्या सर्वांस लोखंडी रथ आहेत; दणजे वेथशान व तिजकडलीं खेडीं यांतले, आणि इब्लाम तळवट इतले जे, त्यांस आहेत.” १७ तेव्हां यहोशवाने योसेफाच्या घराण्यास, दणजे एफाइम व मनाश्या यांस असें द्यालें कीं, “तूं मोठा लोक, तुझी शक्तिहि मोठी आहे; तुला एकच दैवभाग नसावा; १८ याकरितां डोंगरवट तुला होईल, जरी तें अरण्य आहे, तरी तूं त्याला तोडशील, त्याचे बाहेरले भागहि तुझी होतील, खान्यांस जरी लोखंडी रथ अणखी ते बळकट, तरी तूं त्यांचा पराजय करशील.”

अध्याय १८.

मग शिलोमध्ये इस्राएलाच्या संतानांचा सर्व समुदाय मिळाला, आणि तेथें त्यानी सभामंडप उभा केला, तेव्हां त्यांच्यापुढें देश जिंकलेला झाला. २ तरी जे आपला वतनवांटा पावले नव्हते, असे इस्राएलाच्या संतानांमध्ये सात वंश राहिले होते. ३ यास्तव यहोशवाने इस्राएलाच्या संतानांस द्यालें, “जो देश तुमच्या पूर्वेज्जांचा देव परमेश्वर याने तुम्हास दिव्हा, तो वसायास जायाला तुम्ही कोठपर्यंत आळशी राहाल? ४ तुम्ही आपल्यासाठीं प्रतिवंशांतलीं तीन माणसें द्या; दणजे मी त्यांस पाठवीन, आणि त्यानी उठून देशांत जाऊन त्यांच्या वतनाच्या विभागाप्रमाणें, तो रेखाटून माझ्याजवळ यावें. ५ दणजे त्यानी त्याचे सात वांटे करावे; यहुयाने दक्षिणेस आपल्या सीमेंत राहावें, आणि योसेफाच्या घराण्याने उत्तरेस आपल्या सीमेंत राहावें. ६ तसें तुम्ही देश सात वांट्यानी रेखाटून इकडे माझ्याजवळ आणा; मग एथें आमचा देव परमेश्वर यासमोर मी तुमच्यासाठीं दैवखुणा करून घालिन. ७ लेख्यांचा तर तुमच्यामध्ये वांटा नाही; कारण कीं परमेश्वराचें याजकपण तेंच त्याचें वतन आहे; आणि गाद व रऊवेन व मनाश्याचा अर्धा वंश यांचें, यादनेच्या पलिकडे पूर्वेस, जें वतन परमेश्वराचा सेवक मोशे याने त्यांस दिव्हां, तें त्यांस मिळालेंच आहे.” ८ तेव्हां तीं माणसें उठून गेलीं, कां कीं यहोशवाने

त्या बाणात्यांस देश रेखाटण्याची असी आज्ञा दिव्ही होती कीं, “तुम्ही जाउन देशांत चालतांना तो रेखाटून माझ्याजवळ परत या; मग मी एथें शिलोमर्थें परमेश्वरासमोर तुमच्यासाठीं देवखुणा करून घालीन.” ९ याप्रमाणें तीं माणसें जाउन देशांत फिरलीं, आणि तो नगरासुद्धां सात-वांट्यानीं वहीत रेखाटून शिलोमर्थाच्या सैन्यतळांत यहोशवाजवळ आली. १० मग यहोशवाने त्यांच्यासाठीं शिलोमर्थें परमेश्वरासमोर देवखुणा करून घातल्या; असें यहोशवाने तेथें तो देश ह्वाएलाच्या संतानांच्या वांटण्याप्रमाणें त्यांस वांटून दिव्हा.

११ तेव्हां बन्यामीनाच्या संतानांतल्या वंशाची देवखूण त्यांच्या कुळांप्रमाणें असी निघाली कीं त्यांच्या देवाची सीमा यहूदाच्या संतानांच्या व योसेफाच्या संतानांच्या मध्यभागीं निघाली. १२ झणजे उत्तर बाजूस त्यांची सीमा यादेनेपासून लागली, मग ती सीमा यरीहोच्या उत्तरभागीं चढून गेली, नंतर पश्चिमेकडे डोंगरावर चडली, आणि तिच्या गती बेंथवेनापर्यंत रानांत झाल्या. १३ मग तेथून लूजाकडे, लूज तेंच बेथएल त्याच्या दक्षिणभागीं ती सीमा गेली; मग खालच्या बेथहोरोनाच्या दक्षिणेस जो डोंगर त्याकडे आट-रोथ-आहार तेथवर ती सीमा उतरली. १४ नंतर ती सीमा पश्चिम बाजूस दक्षिणेकडे वळून बेथहोरोनाच्यासमोर दक्षिणेस जो डोंगर तेथून अंकली गेली; आणि किर्याथबाल तोच किर्याथ यारीम यहूदाच्या संतानांचें नगर, तेथवर तिच्या गती झाल्या; असी पश्चिम बाजू. १५ आणि दक्षिण बाजू किर्याथयारीमाच्या शेवटापासून लागली; आणि ती सीमा पश्चिमेकडे चालून नेफतो-हा पाण्याच्या झऱ्याकडे गेली. १६ मग ती सीमा हिन्नेमाच्या पुत्राच्या खिंडीसमोरला डोंगर, जो रफायांच्या तळवटीच्या उत्तरेस, त्याच्या कांठीं उतरली, आणि यबूस्यांच्या दक्षिण भागीं हिन्नेम खिंडींत उतरून खाली एनरोगेलाकडे गेली. १७ मग उत्तरेकडे अंकली जाउन एन शेमोस-कडे गेली, आणि अबुदमीम चढणेच्या समोरल्या गलीलोथाकडे गेली; मग रडवेनाचें संतान बो-हान याच्या धोंडीकडे उतरली. १८ मग अरा-

बा याच्या समोरल्या भागीं उत्तरेस जाउन अरा-ब्यास उतरली. १९ मग ती सीमा बेथहग्लाच्या उत्तर भागीं चालली; आणि त्या सीमेच्या गती खारट समुद्राच्या उत्तरेच्या खाडीपर्यंत यादेनेच्या शेवटीं दक्षिणेस झाल्या; असी दक्षिण सीमा. २० आणि पूर्वबाजूस त्याची सीमा यादेन झाली; बन्यामीनाच्या संतानांतल्या कुळं वरून त्यांचें वतन आपल्या चहुंकडच्या सीमांप्रमाणें हेंच. २१ आणि बन्यामीनाच्या संतानांतल्या वंशांला त्यांच्या कुळांप्रमाणें हीं नगरे प्राप्त झालीं; यरीहो व बेथहग्ला व तळवटीचें कजीज; २२ आणि बेथअराबा व झमाराइम व बेथएल; २३ आणि भाव्वीम व पारा व भाफा; २४ आणि खपार-आम्मोना व अफ्नी व गाबा; असीं नगरे बारा, आणि त्यांकडले गांव; २५ गिबोन व रामा व बैरोथ; २६ आणि जिज्जे व कफीरा व मोजा; २७ आणि रेंकेम व हर्षैल व थारला; २८ आणि जेला, एलेफ व यबूसी तेंच यरूशालेम, गिबाथ, किर्याथ; असीं नगरे चवदा, आणि त्यांकडले गांव; बन्यामीनाच्या संतानांतल्या कुळांप्रमाणें त्यांचें हेंच वतन.

अध्याय १९.

आणि दुसरा देवभाग शिमोनासाठीं, झणजे शिमोनाच्या संतानांतल्या वंशासाठीं त्यांच्या कुळांप्रमाणें निघाला; त्यांचें वतन तर यहूदाच्या संतानांतल्या वतनामध्ये झालें. १ आणि त्यांच्या वतनांत हीं नगरे त्यांस प्राप्त झालीं; बैर-शेबा झणजे शेबा व मोलादा; २ आणि हजोर-शूवाल व बाला व एजेम; ४ आणि यत्तोलाद व बथूल व हर्मा; ५ आणि जिक्लाग व बेथमार्काबोथ व हबोरीसूसा; ६ आणि बेथलघाबोथ व शारूहेन; असीं नगरे तेरा, आणि त्यांकडले गांव. ७ एन-रिम्मोन व एवेर व आशान; असीं नगरे चार, आणि त्यांकडले गांव; ८ झणजे या नगरांच्या चहुंकडले जे गांव, ते सर्व बालाथबेर दक्षिणेचा रामाथ एथपर्यंत; शिमोनाच्या संतानांचे जे त्यांच्या वंशाचें कुळांकुळांप्रमाणें हेंच वतन आहे. ९ शिमोनाच्या संतानांचें वतन यहूदाच्या संतानांतल्या सुत्रेनांत

झालें; कां तर पहूदाच्या संतानांचा वांटा त्यांस अधिक पडला; यास्तव त्यांच्या वतनामध्ये शिमोनाच्या संतानांस वतन मिळालें. १० आणि तिसरा दैवभाग जवूलुनाच्या संतानांसाठीं त्यांच्या कुळांप्रमाणें निघाला; आणि त्यांच्या वतनाची सीमा सारिदपर्यंत झाली; ११ आणि त्यांची सीमा पश्चिमेकडे, झणजे मार्गला तेथवर चढून गेली; मग दाव्याशेथस पोहंचली; नंतर यक्नामाच्यासमोर जो ओहोळ तेथवर पोहंचली. १२ मग सारिद सोडून समोर सूर्याच्या उगवतेस किस्लोथ ताबोराच्या सीमेपर्यंत फिरली; मग दाव्यास जाऊन याफ्या तेथवर चढून गेली. १३ मग तेथून पुढें गित्ताहफेराच्या पूर्वेंकडून इत्ता खबिन एथवर चालून गेली; मग रिम्मोनमथोवा व नेवा तेथपर्यंत गेली; १४ आणि ती सीमा गाला फेरी चालून उत्तरेस हात्रायोनापर्यंत गेली आणि तिच्या गती इफ्ताहएल खिंडीपर्यंत झाल्या. १५ आणि तींत कडूथ व नाहलाल व शिअ्रो व इदला व वेथल्लेहम आदिकरून बारा नगरें, आणि त्यांकडले गांव होते. १६ जवूलुनाच्या संतानांच्या कुळांप्रमाणें त्यांचें हेंच वतन, तीं नगरें आणि त्यांकडले गांव. १७ इस्साखारासाठीं, झणजे इस्साखाराच्या संतानांसाठीं त्यांच्या कुळांप्रमाणें चवथा दैवभाग निघाला. १८ आणि त्याच्या सीमेच्या आंत हीं नगरें होती; इजेल व रुमुतोव व शूनेम; १९ आणि हफारीम व शिगांन व अनाहराथ; २० आणि राब्बीथ व किशोन व आवेज; २१ आणि रेमेथ व एन-गजोम व एनहादाव वेथपाग्जेज, २२ आणि ती सीमा थाबोर व शाहजोमा व वेथशेमेश एथवर गेली; आणि त्यांच्या सीमेचा शेवट यादें-नेच्या एथें लागला; तीं नगरें सोळा व त्यांकडले गांव. २३ इस्साखाराच्या संतानांतल्या वंशाचें त्यांच्या कुळांप्रमाणें हेंच वतन, तीं नगरें आणि त्यांकडले गांव. २४ आणि पांचवा दैवभाग आशोराच्या संतानांच्या वंशासाठीं त्यांच्या कुळांप्रमाणें निघून आला. २५ झणजे त्यांची सीमा असी झाली कीं हेलकाथ व हली व वटेन व आदाफ; २६ आणि आहाम्मेलेक व आमाद व मिशाल, आणि पश्चिमेस कामेल व शिहोरालेब्नाथ एथ-

वर गेली; २७ आणि सूर्याच्या उगवतीस वेथ-दागोमाकडे फिरली, आणि जवूलून व इफ्ताहएल खिंड उत्तरेस, व वेथएमेक व नयेलयांस पावली, आणि डाव्या हातीं काबूलास गेली. २८ आणि एब्रोन व रहोव व हामोन व काना यांस घेऊन मोठ्या जेदीदोनापर्यंत गेली. २९ मग रामा आणि बंदिस्तीचें जोर नगर तिकडे ती सीमा फिरली, नंतर होसा तिकडे सीमा फिरली; आणि तिच्या गती आख्जाबाच्या सीमेवरून समुद्रापर्यंत झाल्या. ३० आणि उम्मा व अफेक व रहोब तिजकडलीं आहेत; तीं नगरें बावीस आणि त्यांकडले गांव; ३१ आशोराच्या संतानांतल्या वंशाचें त्यांच्या कुळांप्रमाणें हेंच वतन, तीं नगरें व त्यांकडले गांव. ३२ नाफ्तालीच्या संतानांविषयीं तर, साहावा दैवभाग नाफ्तालीच्या संतानांसाठीं त्यांच्या कुळांप्रमाणें निघून आला. ३३ झणजे त्यांची सीमा हेलेफ व आलोन यांपासून जानानीम आणि अदामी नेकेव व याबनेल यांवरून लाकूमापर्यंत गेली; आणि तिच्या गती यादेंनेपर्यंत झाल्या. ३४ आणि ती सीमा पश्चिमेस आजनोथताबोराकडे फिरली; मग तेथून हुकोकास चालली, आणि दक्षिणेस जवूलुनासीं मिळाली, आणि पश्चिमेस आशोरासीं आणि सूर्याच्या उगवतीस यादेंनेज-वळ पहूद्यासीं मिळाली. ३५ आणि तींत बंदिस्तीचीं नगरें हींच; जिदीम, जेर व हाग्माथ, राकाथ व किन्नारेथ; ३६ आणि अदामा व रामा व हाजोर; ३७ आणि केदेश व एद्रेई व एनहाजोर; ३८ आणि इरोन व मिग्दाल-एल, हारेम व वेथअनाथ व वेथशेमेश असीं नगरें एकुणिस आणि त्यांकडले गांव. ३९ नाफ्तालीच्या संतानांतल्या वंशाचें त्यांच्या कुळांप्रमाणें हेंच वतन; तीं नगरें आणि त्यांकडले गांव. ४० सातवा दैवभाग दानाच्या संतानांतल्या वंशासाठीं त्यांच्या कुळांप्रमाणें निघून आला. ४१ आणि त्यांच्या वतनाच्या सीमेच्या आंत हीं नगरें झालीं; जरा व एष्टावोल व शेमेशनगर. ४२ आणि शालाब्बीन व आय्या लोन व इथ्ला; ४३ आणि एलोन व थिन्नाथा व एक्रोन; ४४ आणि एलतके व मिब्बथोन व वालाथ; ४५ आणि इहुद व वराकाचीं संतानें व गायरिम्मोन. ४६

आणि जीयाकौन व राकोन, यासुद्धा वाफोच्या समोरला कांठ झाला. ४७ आणि दानाच्या संतानांची सीमा त्यांच्या बाहेरहि झाली, कां की दानाच्या संतानांचे जे त्यानी चढून लेशेमासी लढून त्याला धरिलें; आणि तरवारीने त्याला मारिल्यावर तें वतनाचें करून त्यांत वस्ति केली, आणि आपला पूर्वज दान याच्या नांवाप्रमाणें लेशेमाला दान छटलें. ४८ दानाच्या संतानाच्या वंशाचें त्यांच्या कुळाप्रमाणें हेंच वतन, तीं नगरें आणि त्यांकडले गांव. ४९ आणि इस्राएलाच्या संतानानी देशाच्या सीमाप्रमाणें वतन करून घेण्याची समाप्ति केल्यावर नूनाचा पुत्र यहोशवा याला आपल्यामध्यें वतन दिलें. ५० एफ्राइम डोंगरावरलें तिम्नाथसेरा नगर, जें त्याने मागितलें, तें परमेश्वराच्या सांगण्याप्रमाणें त्याला दिलें; मग तो तें नगर बांधून त्यांत राहिला. ५१ एलाझार याजक व नूनाचा पुत्र यहोशवा व इस्राएलाच्या संतानांच्या वंशांतले वडील अधिकारी यानी शिलोमध्यें सभामंडपाच्या दारीं परमेश्वरासमोर, देवखुणेकरून जीं वतनें नेमून दिलीं तीं तींच; असी त्यानी देश वांटण्याची समाप्ति केली.

अध्याय २०.

तेव्हा परमेश्वराने यहोशवाला असें सांगितलें कीं, २ “तू इस्राएलाच्या संतानांस याप्रमाणें सांग, ‘तुझी आपल्यासाठीं आश्रयाचीं नगरें नेमून ठेवा,’ जसें म्या मोश्याच्यायोगें तुझास सांगितलें होतें तसें; ३ छानजे जो चुकून, न जाणतां कोण्या माणसाला हाणितो, त्या हत्या करणाऱ्याने त्यांत पळून जावें; याप्रमाणें तीं नगरें रक्तपाताचा सूड घेणाऱ्यापासून रक्षण होण्यासाठीं तुझास व्हावी. ४ तर त्याने त्यांतल्या एका नगराकडे पळून गेल्यावर नगराच्या वेसीच्या दारासीं उभें राहून आपलें कार्य त्या नगरच्या वडिलांच्या कानीं सांगावें; मग त्यानी त्याला नगरांत आपल्याजवळ घेऊन त्याला ठिकाण नेमून द्यावें, आणि त्याने त्यांच्याजवळ राहावें. ५ आणि जो रक्तपातामुळें सूड घेतो, तो जेव्हा त्याच्या पाठीस लागतो, तेव्हा त्यानी तो हत्या करणारा त्याच्या स्वाधीन न करावा; कारण कीं त्याने न जाणतां आपल्या

शेजाऱ्याला मारिलें, आणि पूर्वजळापासून त्या शेष केला नही. ६ आणि तो न्यायासाठीं तो पुढें उभा राही तोंपर्यंत किंवा जे मुख्य याक त्या दिवसांत असेल त्याच्या मरणापर्यंत त्या न रात त्याने राहावें; नंतर त्या हत्या करणाऱ्या आपल्या नमरांत, छानजे ज्या नमरांतून तो पळला त्यांत आपल्या घरीं माघारें जावें. ७ व स्व त्यानी गालीलांत नाफतान्याच्या डोंगरांलें केदेश, आणि एफ्राइमाच्या डोंगरावरलें जेखेम, आणि यहूदाच्या डोंगरावरला कियार आर्बा तेंच हेब्रोन, हीं वेगळीं करून ठेविली. ८ आणि पूर्वेस बरीहोजवळ यादेनेच्या पलिकडे राणांतल्या सपाटीवर रडबेनाच्या वंशांतलें गेजेर आणि गिलादांत गद्द वंशांतलें रामोथ, आणि जूशानांत मनाक्ष्याच्या वंशांतलें मोलान हीं ठेविलीं. ९ हीं नगरें इस्राएलाच्या सर्व संवनांसाठीं, आणि त्यांतला राहणारा जो विदेशी आसाठीं असीं नेमलेलीं होतीं कीं जो कोणी चुकून माणसाला मारितो, त्याने त्यांत पळून जावें, आणि तो सभेपुढें उभा राही तोंपर्यंत तेथें राहून जो रक्तपातामुळें सूड घेतो, त्याच्या हाताने त्याने न मरावें.

अध्याय २१.

तेव्हा खान देशांत शिलोमध्यें एलाझार याजक व नूनाचा पुत्र यहोशवा व इस्राएलाच्या संतानांच्या वंशाचे वडील अधिकारी याजक लेव्याचे वडील अभ्यक्ष येऊन त्यांस असें बोलले कीं, २ “परमेश्वराने मोश्याच्यायोगें याप्रमाणें आज्ञा दिली होती कीं आज्ञास राहण्यासाठीं नगरें, आणि आमच्या पशूंसाठीं यांचे शिवार द्यावे.” ३ यास्तव इस्राएलाच्या संतानानी परमेश्वराने सांगितल्याप्रमाणें आपल्या वतनांतून हीं नगरें आणि यांचे शिवार लेव्यांस दिले. ४ तेव्हा कहाथीच्या कुळासाठीं देवखुण असी निघाली कीं लेव्यांतला आहरोन याजक याच्या संतानांस यहूदाच्या वंशांतलीं व शिमोन्याच्या वंशांतलीं व बन्यामीनाच्या वंशांतलीं तेरा नगरे देवखुणेकरून प्राप्त झालीं. ५ आणि कहाथीच्या राहिलेल्या संवनांस एफ्राइमाच्या वंशांतल्या

कुळांतली व दानाच्या वंशांतली व मनाश्याच्या अर्ध्या वंशांतली देवखुणेकरून दाहा नगरें प्राप्त झालीं. ६ आणि गेर्षोनाच्या संतानांस इस्साखाराच्या वंशांतल्या कुळांतली व आशेराच्या वंशांतली व नाफतालीच्या वंशांतली व बाशानांत मनाश्याच्या अर्ध्या वंशांतली, तेरा नगरें देवखुणेकरून प्राप्त झालीं. ७ मरारीच्या संतानांस त्यांच्या कुळाप्रमाणें, रउबेनाच्या वंशांतली, व गादाच्या वंशांतली, व जबूलनाच्या वंशांतली, बारा नगरें प्राप्त झालीं. ८ ह्यज्जे जसी परमे-श्वराने मोश्याच्यायोगें आज्ञा दिली होती, तसें इत्यालाच्या संतानानी देवखुणेकरून हीं नगरें आणि यांचे शिवार लेव्यांस दिले.

९ असीं यहूदाच्या संतानांच्या वंशांतली व शिमोन्याच्या संतानाच्या वंशांतली नगरें, ज्यांचीं नांवें सांगितलेली आहेत, तीं हीं त्यानीं दिलीं. १० तर लेवीच्या संतानांत कहाथीच्या कुळांतल्या आहरोनाच्या संतानांस प्रथम देवखूण झाली, यास्तव त्यांस असें प्राप्त झालें, ११ कीं त्यानीं यहूदाच्या डोंगरवटीवर अनेकाचा बाप आर्वा याचें शहर, तेंच हेब्रोन, तें आणि त्याचे चहुंकडले शिवार त्यांस दिले. १२ परंतु नगराची शेतभूमि व त्याकडलीं खेडीं यफुन्याचा पुत्र कालेव याला वतन करून दिलीं होती. १३ तसें त्यानीं आहरोन याजक याच्या संतानांस हत्या करणाऱ्याच्या आश्रयाचें हेब्रोन नगर व त्याचे शिवार दिले, आणि लिबना व त्याचे शिवार; १४ आणि यासीर व त्याचे शिवार, आणि एष्टमोबा व त्याचे शिवार; १५ आणि होलोन व त्याचे शिवार आणि दबीर व त्याचे शिवार; १६ आणि आइन व त्याचे शिवार, आणि युष्टा व त्याचे शिवार, बेथशेमेश व तिचे शिवार; असीं त्या दोन वंशांतलीं नऊ नगरें दिलीं; १७ आणि रुयामीनाच्या वंशांतलें गिबोन व त्याचे शिवार; मेवा व त्याचे शिवार; १८ अनाथोथ व त्याचे शिवार, आणि आल्मोन व त्याचे शिवार, असीं नगरें चार. १९ आहरोनाचीं संतानें जे याजक जांचीं सर्व नगरें, तेरा नगरें व त्यांचे शिवार. २० आणि कहाथाच्या संतानांचीं कुळें, कहाथाच्या संतानांतले राहिलेले लेवी, यास तर यांच्या

देवभागाचीं नगरें एफाइमाच्या वंशांतलीं प्राप्त झालीं. २१ ह्यज्जे त्यानीं हत्या करणाऱ्याच्या आश्रयासाठीं एफाइमाच्या डोंगरावरलें नगर शखेम व त्याचे शिवार त्यांस दिले; आणि मेजेर व त्याचे शिवार; २२ आणि किब्जादम व त्याचे शिवार, आणि बेथहोरोन तिचे शिवार असीं नगरें चार दिलीं; २३ आणि दानाच्या वंशांतलें एन्टके व त्याचे शिवार, गिच्चथोन व त्याचे शिवार; २४ आथ्यालोन व त्याचे शिवार, गाथरिम्मोन व त्याचे शिवार, असीं नगरें चार दिलीं; २५ आणि मनाश्याच्या अर्ध्या-वंशांतलें तानाख व त्याचे शिवार, आणि गाथरिम्मोन व त्याचे शिवार, असीं नगरें दोन दिलीं; २६ कहाथाच्या राहिलेल्या संतानांच्या कुळांस सर्व नगरें दाहा व त्यांचे शिवार. २७ आणि लेव्यांच्या कुळांतल्या गेर्षोनाच्या संतानांस मनाश्याच्या दुसऱ्या अर्ध्या वंशांतलें हत्या करणाऱ्याच्या आश्रयाचें नगर बाशानांतलें गोलान व त्याचे शिवार, आणि वैष्टरा व त्याचे शिवार, असीं नगरें दोन दिलीं; २८ आणि इस्साखाराच्या वंशांतलें किश्योन व त्याचे शिवार, दाब्राथ व त्याचे शिवार; २९ यार्मूथ व त्याचे शिवार, एनगात्रीम व त्याचे शिवार, असीं नगरें चार दिलीं; ३० आणि आशेराच्या वंशांतलें मिशाल व त्याचे शिवार, आब्दोन व त्याचे शिवार, ३१ हेलकाथ व त्याचे शिवार, आणि रहोब व त्याचे शिवार, असीं नगरें चार दिलीं; ३२ आणि नाफतालीच्या वंशांतलें हत्या करणाऱ्याच्या आश्रयाचें नगर गालीलांतलें केदेश व त्याचे शिवार, आणि हामोथदोर व त्याचे शिवार, आणि कार्तान व त्याचे शिवार, असीं नगरें तीन दिलीं. ३३ गेर्षोनांचीं सर्व नगरें त्यांच्या कुळांप्रमाणें तेरा नगरें व त्यांचे शिवार. ३४ आणि राहिलेले लेवी मरारीचीं संतानें यांच्या कुळांस जबूलनाच्या वंशांतलें यफुनाम व त्याचे शिवार, कार्त व त्याचे शिवार; ३५ दिन्ना व त्याचे शिवार, नाहलाल व त्याचे शिवार, असीं नगरें चार दिलीं; ३६ आणि रउबेनाच्या वंशांतलें बेजेर व त्याचे शिवार, आणि याहजा व त्याचे शिवार; ३७ कदेमोथ व त्याचे शिवार, आणि मेफाथ व

त्याचे शिवार, असीं नगरे चार दिन्ही; ३८ आणि गादाच्या वंशांतलें हत्या करणाऱ्याच्या आश्रयाचें नगर गिलादांतलें रामोथ व त्याचे शिवार, माहनाइम व त्याचे शिवार; ३९ हे- श्वोन व त्याचे शिवार, याजेर व त्याचे शिवार, सर्व नगरे चार दिन्ही. ४० लेव्याच्या कुळांतलीं राहिलेलीं मरारीचीं संतानें त्यांच्या कुळांप्रमाणें त्यांचीं सर्व नगरे, झणजे त्यांच्या दैवखुणाचीं नगरे बारा होती. ४१ इस्राएलाच्या संतानांच्या वतनामध्ये लेव्याचीं सर्व नगरे, अहेता-ळीस नगरे व त्याचे शिवार. ४२ तीं नगरे असीं होती कीं नगराचें नगर व त्याच्या त्याच्या चहुंकडले त्याचे त्याचे शिवार, असे त्या सर्व नगरांस होतें. ४३ याप्रमाणें परमेश्वराने इस्राएलास जो देश त्यांच्या पूर्वजांस द्यावाला शपथ वाहिली होती तो अवघा दिन्हा; आणि ते त्याला वतनरूपें पावून त्यांत राहिले. ४४ आणि परमेश्वराने त्यांच्या पूर्वजांजवळ असी शपथ वाहिली होती, तसा त्याप्रमाणेंच त्यांस चहुंकडून विसावा दिन्हा, असा कीं त्यांच्या सर्व शत्रूंतला कोणी त्यांच्यापुढे टिकला नाहीं; परमेश्वराने त्यांचे सर्व शत्रू त्यांच्या हातीं दिन्हे. ४५ परमेश्वराने इस्राएलाच्या घराण्यास जी काहीं बरी गोष्ट सांगितली होती, तींतलें काहीं राहिलें नाहीं; अवघें प्राप्त झालें.

अध्याय २२.

तेव्हां यहोशवाने रजबेनी व गादी व मनाश्याचा अर्धा वंश यांस बोलाविलें; २ आणि त्यांस छटलें, “परमेश्वराचा सेवक मोशे याने जें आज्ञेकरून तुझास सांगितलें तें अवघें तुझी पाळिलें; आणि जें म्या आज्ञेने तुझास लाविलें, त्या अवघ्याविषयीं तुझी माझी गोष्ट ऐकिली आहे. ३ आजपर्यंत बहुत दिवस तुझी आपल्या भावांस न सोडतांना आपला देव परमेश्वर याच्या आज्ञेचें पाळन केलें आहे. ४ आणि तुमचा देव परमेश्वर याने तुमच्या भावांस जसें सांगितलें होतें, तसा आतां त्यांस विसावा दिन्हा आहे; यास्तव तुझी आपला वतनी देश, जो परमेश्वराचा सेवक मोश्याने यादेंनेच्या पलि-

कडे तुझास दिन्हा, त्यांत आपल्या राहोठ्यांस आतां माघारे जा. ५ परंतु ज्या आज्ञा आणि वंशास्र परमेश्वराचा सेवक मोशे याने आज्ञे करून तुझास सांगितलें, त्याप्रमाणें तुझी चालवें, झणजे तुझी आपला देव परमेश्वर यावर प्रीति करावी, आणि त्याच्या सर्व मार्गांत चालावें, आणि त्याच्या आज्ञा पाळाव्या, आणि त्यासीं बडून राहावें, आणि आपल्या संपूर्ण अंतःकरणाने व आपल्या संपूर्ण जिवाने त्याची सेवा करावी झणून फार संभाळः.”

६ आणि यहोशवाने त्यांस आशीर्वाद देऊन निरोप दिन्हा, मग ते आपल्या राहोठ्यांस नेले. ७ मनाश्याच्या अर्धा वंशाला मोश्याने आज्ञांनातकन दिन्हे होतें; परंतु त्याच्या दुसऱ्या अर्द्याला यहोशवाने त्यांच्या भावांसंगती पश्चिमेस यादेंनेच्या अलि-कडे दिन्हे; अणखी जेव्हां यहोशवाने त्यांस त्यांच्या राहोठ्यांकडे जायाला निरोप दिन्हा, आणि त्यांस आशीर्वाद दिन्हा. ८ तेव्हां त्याने त्यांस असें सांगितलें कीं, “बहुत द्रव्य व फारफार पशुस, रूपें व सोमें व तावें व लोखंड व फारफार वस्त्रे घेऊन तुझी आपल्या राहोठ्यांस माघारे जा; आपल्या भावांच्यासंगती आपल्या शत्रूंची लूट वांटून घ्या.” ९ यास्तव रजबेनाचीं संतानें व गादाचीं संतानें व मनाश्याचा अर्धा वंश खनानच्या देशांतल्या शिलोपासून इस्राएलाच्या इतर संतानांतून निघून आपला वतनी गिलाद देश, जो मोश्याच्या योगें परमेश्वराने सांगितल्यावरून आपला वतनी झाला, त्यांत जायास माघारें चालले. १० तेव्हां यादेंनेजवळचें मलीलोथ खनान देशांत आहे, तेथें रजबेनाचा वंश व गादाचा वंश व मनाश्याचा अर्धा वंश पोहोचल्यावर, त्यांनी तेथें यादेंनेवर वेदी आकाराने मोठी असी वेदी बांधिली. ११ मग इस्राएलाच्या इतर संतानांनी असें ऐकिलें कीं, “पाहा, रजबेनाचा वंश व गादाचा वंश व मनाश्याचा अर्धा वंश यांनी खनान देशासमोर यादेंनेवरलें मलीलोथ, जेथें इस्राएलाचीं संतानें उतरून आलीं होती तेथें एक वेदी बांधिली आहे.” १२ असें जेव्हां इस्राएलाच्या संतानांनी ऐकिलें, तेव्हां इस्राएलाच्या संतानांचा सर्व समुदाय त्यावर सैन्यरूपें जायाला शिले-

मध्यें मिळाला. १३ आणि इस्राएलाच्या संतानांनी गिलाद देशांत रजबेनाचीं संतानें व गादाचीं संतानें व मनास्याचा अर्धा वंश यांजवळ एलाजार याबक याचा पुत्र फीनहास याला पाठविलें. १४ आणि त्याच्यासंगतीं इस्राएलाच्या सर्व वंशांतल्या पूर्वजांच्या घराण्याचा एकएक अधिकारी असे दाहा अधिकारी पाठविले; आणि हजार हजार इस्राएलावर ते एकएक आपापल्या पूर्वजांच्या घराण्यांत मुख्य होते. १५ तेव्हां गिलाद देशांत रजबेनाचीं संतानें व गादाचीं संतानें व मनास्याचा अर्धा वंश यांजवळ ते येऊन त्यांस असें बोलले कीं, १६ "परमेश्वराच्या सर्व समुदायाने असें झटलें कीं, तुझी इस्राएलाच्या देवाविषयीं असें उल्लेखन कां केलें? कीं आज परमेश्वराला अनुसरणें यांतून कितून आपल्यासाठीं वेदी बांधिली, येणेकरून आज तुझी परमेश्वराविषयीं फितूर केला आहे. १७ पौर देवावरून जो आद्याकडला अन्याय तो लाहान कीं काय? त्यापासून आढी आजपर्यंत शुद्ध झालीं नाहीं, आणि परमेश्वराच्या समुदायावर पटकी माग झाली होती. १८ तुझीहि परमेश्वराला अनुसरणें यापासून आज वळला, आणि परमेश्वरावर तुझी आज फितूर केला, झणून जेमें होईल कीं उद्यां इस्राएलाच्या सर्व समुदायावर त्याचा क्षोभ होईल. १९ आणि जर तुमच्या वतनाचा देश अशुद्ध असला, तर अगळे परमेश्वराने वतनास दिल्लेल्या देशांत, जेथे परमेश्वराचा मंडप दिल्लेला आहे, तेथें तुझी नदी उतरून या, आणि आमच्यामध्ये वतन प्या; परंतु तुझी आपल्यासाठीं आमचा देव परमेश्वर याच्या वेदीखेरीज दुसरी वेदी बांधून परमेश्वरावर फितूर करूं नका, आणि आद्यावर फितूर करूं नका. २० जेराहाचा पुत्र आखान याने उन्मूट वस्तुविषयीं उल्लेखन केलें, आणि इस्राएलाच्या सर्व समुदायावर क्षोभ झाला, असें नाहीं कीं काय? आणि तो पुरुष आपल्या अन्यायामुळें एकटाच मेलाला नाहीं." २१ तेव्हां रजबेनाचीं संतानें व गादाचीं संतानें व मनास्याचा अर्धा वंश यांनी इस्राएलाच्या हजार हजार लोकांवर जे जे अधिकारी होते त्यांस उत्तर देतां असें झटलें, २२ "परमेश्वर देव तोच देव, परमेश्वर देव

तोच देव आहे, तो जाणतो; आणि इस्राएल आहे, तो जाणेल कीं फितुराने नाहीं, आणि परमेश्वराविषयीं उल्लेखनाने नाहीं; असली तर, आजच्या दिवसीं तूं आद्यास तारूं नको; २३ झणजे परमेश्वराकडल्या अनुसरण्यापासून फिरल्याने आढी आपल्यासाठीं वेदी बांधिली नाहीं; आणि जर तिजवर होम किंवा नैवेद्य करायाचा असला किंवा तिजवर शांतिकारक यज्ञ करायाचे असले तर परमेश्वर स्वतां झाडा घेवो. २४ परंतु निश्चयेंकरून याच गोष्टीच्या भयाने आढी हें केलें; आढी असें झटलें कीं, पुढल्या काळीं तुमचीं संतानें आमच्या संतानांस असें झणतील कीं, 'इस्राएलाचा देव परमेश्वर यासीं तुमचा संबंध काय आहे? २५ कां कीं रजबेनाचीं संतानें व गादाचीं संतानें या तुमच्यामध्ये आणि आमच्यामध्ये परमेश्वराने पादैन ही सीमा लाविली आहे; तुझास परमेश्वराकडला वांटा नाहीं.' असीं तुमचीं संतानें आमच्या संतानांस परमेश्वराच्या भक्तीपासून फिरवितील. २६ यास्तव आढी झटलें कीं, 'आपण आपल्यासाठीं हें अगत्य करावें, झणजे वेदी बांधावी; होमासाठीं नव्हे, आणि यज्ञासाठीं नव्हे; २७ परंतु आमच्या व तुमच्यामध्ये, आणि आमच्यामागे आमच्या पिढ्यांमध्ये हें साक्ष देण्यासाठीं व्हावें; असीं कीं आढी परमेश्वरापुढें आपल्या होमानी व आपल्या यज्ञानी व आपल्या शांतिकारक यज्ञानी त्याची सेवा करित जावी; आणि पुढल्या काळीं तुमच्या संतानानी आमच्या संतानांस असें न झणावें कीं तुझास परमेश्वराकडला वांटा नाहीं. २८ यास्तव आढी झटलें कीं, 'जेव्हां तीं पुढल्या काळीं आद्यास किंवा आमच्या पिढीच्या पिढीस बोलतील, तेव्हां असें होईल कीं आढी असें झणूं कीं तुझी परमेश्वराच्या वेदीची प्रतिमा पाहा; ही आमच्या पूर्वजानी केली आहे, होमासाठीं नव्हे, व यज्ञासाठीं नव्हे, परंतु ही आमच्या व तुमच्यामध्ये साक्ष देण्यासाठीं आहे. २९ आमचा देव परमेश्वर याच्या मंडपाच्यासमोर जी त्याची वेदीखेरीज आढी होमासाठीं, नैवेद्यासाठीं, किंवा यज्ञासाठीं दुसरी वेदी बांधून परमेश्वरावर फितूर करावा, झणजे आढी आज परमेश्वरा-

कडल्या अनुसरण्यापासून फिरावें, हा आद्यास अति अधर्म आमच्याने व्हायाचा नाही.”

३० तेव्हा रउबेनाचीं संतानें व गादाचीं संतानें व मनाश्याचीं संतानें यांनी ज्या गोष्टी सांगितल्या, त्या फीनहास याजकाने व त्याच्यासंगतीं जे समुदायाचे अधिकारी व इस्राएलाचे हजार हजार लोकांमध्ये जे जे मुख्य पुरुष यांनी ऐकिल्या, तेव्हां त्यांस बरें वाटलें. ३१ यास्तव एलाजार याजक याचा पुत्र फीनहास याने रउबेनाचीं संतानें व गादाचीं संतानें व मनाश्याचीं संतानें यांस सांगितलें, “आज आद्यास कळलें कीं परमेश्वर आमच्यामध्ये आहे ; कारण कीं तुम्ही परमेश्वराविषयीं तें उलंघन केलें नाही ; येणेंकरून तुम्ही इस्राएलाच्या संतानांस परमेश्वराच्या हातातून सोडविलें आहे.

३२ मग रउबेनाचीं संतानें व गादाचीं संतानें यांपासून गिलाद देशातून एलाजार याजक याचा पुत्र फीनहास व ते अधिकारी यांनी खनान देशांत इस्राएलाच्या संतानांजवळ माघारें येऊन त्यांस वर्तमान सांगितलें. ३३ तेव्हां तें वर्तमान इस्राएलाच्या संतानांस बरें वाटलें, आणि इस्राएलाच्या संतानांनी देवाची स्तुति केली ; आणि ज्या देशांत रउबेनाचीं संतानें व गादाचीं संतानें राहिली होती, त्याचा नाश करायला त्यांवर सैन्यरूपें जावें घणून छटलें नाही. ३४ तेव्हा रउबेनाचीं संतानें व गादाचीं संतानें यांनी त्या वेदीला साक्षीचें असें नांव दिलें ; कां तर त्यांनी छटलें कीं, “तें आपल्यामध्ये असी साक्ष देईल कीं परमेश्वरच देव आहे.

अध्याय २३.

मग परमेश्वराने इस्राएलास त्यांच्या चहुंकडल्या सर्व शत्रुंविषयीं विसावा दिव्हावर बहुत दिवसानी असें झालें कीं यहोशवा वयाने वृद्ध झाला. २ यास्तव यहोशवाने सर्व इस्राएल, त्यांचे वडील व त्यांचे मुख्य पुरुष व त्यांचे न्यायाधीश व त्यावरले कारभारी यांस बोलावून त्यांस सांगितलें, “मी वयाने वृद्ध झालों आहे. ३ आणि तुमचा देव परमेश्वर याने या सर्व राष्ट्रांस तुमच्यापुढून घालवून त्यांस भें केलें, तें अवघें

तुम्ही पाहिलें, कारण कीं तुमचा देव परमेश्वर याने स्वतां तुमच्यासाठीं लढाई केली. ४ पाह, या उरलेल्या राष्ट्रांचा आणि जीं राष्ट्रे म्या मारून टाकिलीं त्या अवघ्यांचा देश यादेंनेपासून पश्चिमेकडल्या मोठ्या समुद्रापर्यंतहि म्या तुम्हास तुमच्या वंशाप्रमाणें वतनासाठीं वांटून दिल्या आहे. ५ अणखी तुमचा देव परमेश्वर स्वतां तुमच्यापुढून घालवील, आणि त्यांस तुमच्यापुढून वतनातून काढीलच, आणि जसें तुमचा देव परमेश्वर याने तुम्हास सांगितलें, तसें तुम्ही त्या देश वतनरूपें पावाल. ६ यास्तव मोशाच्या शास्त्राच्या पुस्तकांत जें लिहिलेलें तें अवघें संभाळून पाळायला तुम्ही धैर्य धरा ; घणजे त्यांपासून उजव्याकडे किंवा डाव्याकडे वळूं नका. ७ अणखी तुमच्याजवळ जीं राष्ट्रे उरलेलीं, त्यांमध्ये तुम्ही जाऊं नका, आणि त्यांच्या देवांच्या नांवाची आठवण करूं नका, आणि त्यांची शपथ घालूं नका ; त्यांची सेवाहि करूं नका, आणि त्यांच्या पायां पडूं नका. ८ परंतु आजपर्यंत जसें तुम्ही करीत आलां, तसें आपला देव परमेश्वर यासीं जडून राहा. ९ कारण कीं परमेश्वराने तुमच्यापुढून मोठीं व पराक्रमी राष्ट्रे वतनातून घालविलीं, परंतु तुमची असी गोष्ट आहे कीं तुमच्यापुढें आजपर्यंत कोणी टिकला नाही. १० तुमच्यांतला एक माणूस हजारांची पाठ पुर्वील, कारण कीं तुमचा देव परमेश्वर याने जसें तुम्हास सांगितलें, तसा तो स्वतां तुमच्यासाठीं लढतो. ११ तर तुम्ही आपला देव परमेश्वर यावर प्रीति करण्यासाठीं आपल्या चित्ताचा फार संभाळ करा. १२ कारण कीं जर तुम्ही मार्ग किंचितहि सोडाल, आणि जीं तुमच्याजवळ उरलेलीं राष्ट्रे यासीं घणजे या शोषासीं जडून राहाल, आणि त्यासीं सोयरीक करून त्यांच्यामध्ये जाल, आणि ते तुमच्यामध्ये येतील ; १३ तर तुम्ही जाणाच जाणा कीं तुमचा देव परमेश्वर या राष्ट्रांस तुमच्यापुढून वतनातून अणखी घालविणार नाही ; आणि जी ही चांगली भूमि तुमचा देव परमेश्वर याने तुम्हास दिली, तिजवरून तुम्ही नाश पावून जाल तोपर्यंत तीं तुम्हास सांफळा व फांस व तुमच्या कुर्सीवर छडी व तुमच्या ओ-

जात काटे असे होतील. १४ तर पाहा, आज सर्व जग जातें त्या वाटेने जात आहे; परंतु मी आपल्या संपूर्ण मनांत व आपल्या संपूर्ण मनांत जाणतां कीं ज्या चांगल्या गोष्टी तुमचा परमेश्वर याने तुमच्याविषयी सांगितल्या, त्या सर्वांतली एकहि गोष्ट गळाली नाही; अवघ्या प्राम प्रास झाल्या; त्यांतली एकहि गोष्ट गळाली नाही. १५ तर अस होईल कीं तुमचा परमेश्वर याने तुम्हास सांगितलेली जी लोक चांगली गोष्ट, ती जशी तुम्हास प्राप्त झाली ती परमेश्वर तुम्हास प्रत्येक वाईट गोष्ट प्राप्त करीत असा करील; जी ही चांगली भूमि तुमच्या देव परमेश्वर याने तुम्हास दिल्ली आहे, तिजकून तो तुमचा नाश करून तुम्हास घालवील असे करील. १६ तुमचा देव परमेश्वर याने जो स्तर तुमच्याजवळ आंजेने केला, त्याचें उद्घाटन केव्हां तुम्ही कराल, आणि जाऊन दुसऱ्या देवाची सेवा कराल, आणि त्यांच्या पायां पडाल, तेव्हां परमेश्वराचा राग तुम्हावर पेटेल, आणि जो चांगला देश त्याने तुम्हास दिल्ला आहे, त्याकून तुम्ही नाश पावून लवकर जाल.

अध्याय २४.

तेव्हा यहोशवाने इस्त्राएलाचे सर्व वंश शब्दे जात एकवट करून इस्त्राएलाचे वडील व त्यांचे मुख्य पुरुष व त्याचे न्यायाधीश व त्यांचे सारमारी यांस बोलाविलें, झणून ते देवापुढें फिरविले. २ तेव्हां यहोशवाने सर्व लोकांला सांगितलें, "इस्त्राएलाचा देव परमेश्वर असे प्रमत्तां कीं, पूर्वकाळीं तुमचे पूर्वज नदीच्या पलिकडे राहत होते; आब्राहामाचा बाप व नाहोराचा बाप तेराह तेथें होता; तेव्हां त्यांनी दुसऱ्या देवाची सेवा केली. ३ परंतु म्या तुमचा पूर्वज आब्राहाम याला नदीच्या पलिकडून आणिलें, आणि त्याला संपूर्ण खनान देशांत फिरविलें; तेव्हां म्या त्यांचें संतान वाढवावें झणून त्याला इझाक दिल्ला, मग म्या इझाकाला याकोब व एसाव दिल्ला. ४ तेव्हां एसावाला सेईर डोंगर तो वतन करून दिल्ला, परंतु याकोब व त्याचीं संतानें मिसरांत उतरलीं. ५ मग म्या मोशे व आहरोन

यांस पाठवून मिसरांत जें केलें, त्या अवघ्याप्रमाणें मारिलें, आणि मग म्या तुम्हास काढिलें. ६ तेव्हां म्या तुमच्या पूर्वजांस मिसरांतून बाहेर आणिलें; नंतर तुम्ही समुद्रापर्यंत आलां, तेव्हां मिसरी, रथ व घोडे घेऊन, सूफ समुद्रापर्यंत तुमच्या पूर्वजांच्या पाठीस लागले. ७ तेव्हां त्यांनी परमेश्वराचा धावा केला, मग त्याने तुमच्या व मिसऱ्यांच्या मध्ये काळोख लाविला, आणि समुद्र त्यांवर आणून त्यांस बुडविलें; म्या मिसरांत जें केलें, तें तर तुमच्या डोळ्यांनी पाहिलें, आणि मग तुम्ही रानांत बहुत दिवस राहिलां. ८ मग जे अमोरी यादनेच्या पलिकडे राहत होते, त्यांच्या देशांत म्या तुम्हास आणिलें; तेव्हां त्यांनी तुम्हासी लढाई केली, परंतु म्या ते तुमच्या हातीं दिल्ले, आणि तुम्ही त्यांचा देश वतन करून घेतला; कां कीं म्या त्यांस तुमच्यापुढून त्यांचा नाश करून घालविलें. ९ नंतर त्रिपोराचा पुत्र बालाक जो मोवाबी राजा, त्याने उठून इस्त्राएलासी लढाई केली; तेव्हां त्याने दूत पाठवून बौराचा पुत्र बलाम याला तुम्हास शाप थायासाठीं बोलाविलें. १० परंतु बलामाचें एकायास मी मान्य झालें नाही; यास्तव त्याने तुम्हास आशीर्वादच दिल्ला, आणि म्या तुम्हास त्याच्या हातांतून सोडविलें. ११ मग तुम्ही यादनेन उतरून घरीहोजवळ आलां, तेव्हां घरीहोचे धनी अमोरी, आणि परिज्जी व खनानी व हिती व गिर्गाशी, हिक्वी व यबूसी, यांनी तुम्हासी लढाई केली, परंतु म्या ते तुमच्या हातीं दिल्ले; १२ झणजे म्या तुमच्यापुढें गांधीलमाशा उठविल्या, आणि त्यांनी त्यांस तुमच्या समोरून घालविले; अमोन्यांचे दोन राजे यांस घालविले; तुझ्या तरवारिने आणि तुझ्या धनुष्यानेहि हें झालें नाही. १३ याप्रमाणें ज्या देशाविषयी तुम्ही श्रम केले नाहीत, आणि जीं नगरें तुम्ही बांधिलीं नाहीत तीं म्या तुम्हास दिल्लीं आहेत, आणि तुम्ही त्यांत राहिलां आहां; द्राक्षामुळें व जैतूनबनें जीं तुम्ही लाविलीं नाहीत, त्यांचें तुम्ही फळ खातां. १४ तर आतां तुम्ही पूर्णपणाने व सत्यतेने परमेश्वराला भिऊन त्याची सेवा करा, आणि नदीच्या पलिकडे व मिसरांत तुमच्या पूर्वजांनी ज्या देवांची सेवा केली, त्यांस दूर करून परमेश्वरा-

चीच सेवा करा. १५ किंवा परमेश्वराची सेवा करणे हे जर तुझास वाईट वाटते, तर तुझी ज्याची सेवा कराल, त्याला आज आपल्यासाठी निवडून घ्या; नदीच्या पलिकडे तुमच्या पूर्वजानी ज्या देवांची सेवा केली, त्यांची सेवा करा, किंवा ज्या अमोन्यांच्या देशांत तुझी राहता त्यांच्या देवांची सेवा करा, परंतु मी व माझ्या घरची माणसे आम्ही परमेश्वराची सेवा करू.” १६ तेव्हा लोकानी असे उत्तर केले की, “तो आम्हाला अति अधर्म! परमेश्वराला सोडून दुसऱ्या देवांची सेवा आमच्याने करवत नाही; १७ कां तर परमेश्वर आमचा देव आहे; त्यानेच आम्हास व आमच्या पूर्वजांस मिसर देशातून, दास्याच्या वर्सातून वर आणिले; आणि ज्याने आमच्या देखतां ते मांडे चमकार केले, आणि आम्ही ज्या अवघ्या वाटेने चाललो तीत, व ज्या राष्ट्रांमध्ये फिरलो त्यांत आम्हास पाळिले, तोच तो आहे. १८ आणि देशांतल्या राहणाऱ्या अमोन्यांसुद्धां सर्व राष्ट्रांस परमेश्वराने आमच्यापुढून घालविले आहे; अणखी परमेश्वर आमचा देव आहे छणूनहि आम्ही त्याची सेवा करू.” १९ तेव्हा यहोशवाने लोकांस सांगितले, “तुमच्याने परमेश्वराची सेवा करवणार नाही; कारण की तो अतिपवित्र देव; तो आपल्या मानाविषयी आवेशी असा देव आहे; तो तुमच्या उलंघनाची व तुमच्या पापांची क्षमा करणार नाही. २० निश्चये तुझी परमेश्वराला सोडून अन्य देवांची सेवा कराल, आणि त्याने तुमचे बरे केन्यानंतर, तो उलटून तुमचे वाईट करील, तुमचा क्षयहि करील.” २१ तेव्हा लोकानी यहोशवाला छटले, “असे नाही, निश्चये आम्ही परमेश्वराची सेवा करू.” २२ तेव्हा यहोशवाने लोकांला छटले, तुझी आपल्यावर असे साक्षी आहां की तुझी परमेश्वराची सेवा करायस त्याला आपल्यासाठी निवडून घेतले आहे.” नंतर त्यानी छटले, “आम्ही साक्षी आहो.” २३ तेव्हा तो बोलला, “असे आहे तर आतां तुमच्यामध्ये जे अन्य देव असतील, ते तुझी दूर करा, आणि आपले अंतःकरण इस्त्राएलाचा देव परमेश्वर

याकडे लावा.” २४ तेव्हा लोकानी यहोशवाला छटले, “आमचा देव परमेश्वर याची सेवा आम्ही करू; त्याचे वाक्य आम्ही ऐकू.” २५ असा त्याच दिवसी यहोशवाने लोकांकडून करार करविला, आणि शखेमांत त्यांच्याजवळ नेम व नाति स्थापिली. २६ तेव्हा यहोशवाने ही वाक्ये देवाच्या शास्त्राच्या पुस्तकांत लिहिली, आणि मांठी धोंड घेऊन, तेथे परमेश्वराच्या पवित्र स्थानी जे आला झाड, त्याच्याखाली ती उभी केली. २७ आणि यहोशवाने सर्व लोकांस छटले, “पाहा, ही धोंड आमच्याविषयी साक्षिरूप होईल, कारण की परमेश्वराने आपली जी सर्व वाक्ये आमच्याजवळ सांगितली तीं हिने ऐकिली आहेत; तर ही तुझाविषयी साक्षिरूप यासाठी व्हावी ही तुझी आपल्या देवाविषयी लबाडी न करावी.” २८ मग यहोशवाने लोकांस त्यांच्या त्यांच्या वतनाकडे रवाना केले.

२९ मग ह्या गोष्टी झाल्यावर असे झाले की नूनाचा पुत्र परमेश्वराचा सेवक यहोशवा एकसे दहा वर्षांचा होऊन मेलाला. ३० मग त्याच्या वतनाच्या सीमेंत एफ्राइमाच्या डोंगरवटीवर जे थिमनाथसेराह आहे त्यांत, गाग डोंगराच्या उत्तरेस लोकानी त्याला पुरिले. ३१ आणि यहोशवाच्या सर्व दिवसांत, आणि जे वडील यहोशवाच्या मागे अधिक आयुष्य पावले, छणजे परमेश्वराने आपले जे काम इस्त्राएलासाठी केले होते, ते अवघे ज्यानी पाहिले होते, त्यांच्या सर्व दिवसांत इस्त्राएलानी परमेश्वराची सेवा केली. ३२ आणि शखेमांत जो शेतभूमीचा विभाग याकोबाने शखेमाचा बाप इमोर याच्या संतानांजवळून शंभर कोकरू मुद्रिकांवर विकत घेतला होता, आणि जो योसेफाच्या संतानांच्या वतनांचा झाला त्यांत, योसेफाची जी हाटे इस्त्राएलाच्या संतानानी मिसरांतून वर आणिली होती, ती त्यानी पुरिली. ३३ आणि आहरोनाचा पुत्र एलाबार मेलाला, तेव्हा त्याचा पुत्र फीनहास याची टेकडी ही एफ्राइमाच्या डोंगरवटींत, याला दिल्ली होती, तिजवर त्यानी त्याला पुरिले.

न्यायाधीश यांचे पुस्तक.

अध्याय १.

आणि पहोशवा मेल्यावर असें झालें कीं इस्त्रा-
एलाच्या संतानानी परमेश्वराजवळ असें
विचारिलें कीं, “आमच्यासाठीं खनान्यांसीं लढावें
घणून त्यांवर पहिल्याने कोणी चढून जावें?”
१ तेव्हां परमेश्वराने सांगितलें, “यहूद्याने च-
ढून जावें; पाहा, म्या त्याच्या हातीं तो प्रांत दि-
या आहे.” २ मग यहूद्याने आपला भाऊ
शिमोन याला सांगितलें, “तूं माझ्या विभागामध्यें
माझ्यासंगतीं वर ये, घाणजे आपण खनान्यांसीं
लढूं; मग मीहि तुझ्यासंगतीं तुझ्या विभागामध्यें
येईं.” तेव्हां शिमोन त्याच्यासंगतीं गेला.
३ मग यहूदा चढून गेला, आणि परमेश्वराने
खनानी व परिज्जी त्याच्या हातीं दिले, आणि
त्यानी जेजेकांत त्यांतले दाहा हजार पुरुष मारिले.
४ तेव्हां जेजेकाचा धनी त्यांस जेजेकांत सांपडला,
आणि त्यानी त्यांसीं लढतांना खनानी व परिज्जी
यांस मारिले. ५ तेव्हां जेजेकाचा धनी पळाला,
संतु त्यानी त्याच्या पाठीस लागून त्याला धरिलें,
आणि त्याच्या हातांचे व त्याच्या पायांचे अंगठे
तोडिले. ७ तेव्हां जेजेकाचा धनी बोलला,
“त्याच्या हातांचे व पायांचे अंगठे तोडिले होते,
असे सत्तर राजे माझ्या भेजाखालीं अन्न वेचीत
होत; जसें म्या केलें, तसें देवाने माझें फेडिलें
आहे.” तेव्हां त्यानी त्याला यरूशालेमास आ-
णिलें, आणि तेथें तो मेल्या.

८ नंतर यहूद्याच्या संतानानी यरूशालेमासीं
लढाई करून तें घेतलें, आणि तरवारिने तेथल्यांस
मारून नगराला आग लाविली. ९ आणि त्या-
नंतर यहूद्याचीं संतानें जे खनानी डोंगरावर व
दक्षिणेस व सपाटीवर राहत होते, त्यांसीं लढा-
याला खालतीं गेलीं. १० झणजे जे खनानी
हेब्रोनंत राहत होते, त्यांवर यहूदा गेला; हेब्रो-

नाचें नांव तर पूर्वी किर्याथआबा होतें; तेव्हां
त्यानी शेयाय व अहीमान व तालमाय यांस
मारिले. ११ मग तीं तेथून निघून दबीरांतल्या
राहणाऱ्यांवर गेलीं; दबीराचें नांव तर पूर्वी कि-
र्याथसेफेर होतें. १२ तेव्हां कालेब बोलला, “जो
कोणी किर्याथसेफेर मारून तो घेईल त्याला
मी आपली कन्या आखसा बायको करून देईन.”
१३ तेव्हां कालेबाचा धाकटा भाऊ कनाज, या-
चा पुत्र अथनियेल याने तो घेतला; नंतर त्याने
आपली कन्या आखसा त्याला बायको करून
दिन्ही. १४ तेव्हां ती त्याजवळ आली असतां
असें झालें कीं तिने आपल्या बापाजवळ शेत मा-
गायास त्याला चिथावलें; आणि ती गाढवावरून
उतरली, तेव्हां कालेबाने तिला धटलें, “तुला
काय पाहिजे?” १५ तेव्हां तिने त्याला धटलें,
“तूं मला वर दे, कारण कीं त्वां दक्षिणेकडलीं
भूमी मला दिन्ही आहे, तर मला पाण्याचे झरे
यावे.” यास्तव कालेबाने तिला वरले झरे व
खालचे झरे दिले.

१६ आणि मोझाचा सोयरा जो केनी त्याचीं
संतानें यहूद्याच्या संतानांसंगतीं खारकीच्या नगरा-
पासून अरादाच्या दक्षिणेस जें यहूद्यांतलें रान
तेथें चढून गेलीं, असीं जाऊन त्या लोकांच्याजवळ
तीं राहिलीं. १७ आणि यहूद्याने आपला भाऊ
शिमोन याच्यासंगतीं जाऊन जे खनानी अफा-
थांत राहत होते, त्यांस मारून त्यांचा विनाश
केला; यास्तव त्या नगराचें नांव हमी ठेविलें.

१८ आणि यहूद्याने गाज्जा व त्याचा शिवार,
आणि आक्लोन व त्याचा शिवार, आणि एक्लोन
व त्याचा शिवार घेतला. १९ असा परमेश्वर
यहूद्याला अनुकूल झाला, आणि त्याने डोंगर वतन
करून घेतला, परंतु खिंडींतल्या राहणाऱ्यांस घाल-
वायास शक्तिमान नव्हता; कारण कीं त्यांस लो-
खंडाचे रथ होते. २० आणि ज्याप्रमाणें मो-

श्याने सांगितलें होतें, त्याप्रमाणें त्यांनी कालेबाला हेब्रोन दिल्लें, आणि त्याने अनाकाचे तीन वंश तेथून घालविले. २१ परंतु जे यबूसी यरूशालेमांत राहत होते, त्यांस खन्यामीनाच्या संतानांनी घालविलें नाहीं; यास्तव यबूसी यरूशालेमांत खन्यामीनाच्या संतानांच्याब्रवळ आजपर्यंत राहतात. २२ तेव्हां योसेफाच्या घराण्याचे तेहि बेथएलावर चढून गेले, आणि परमेश्वर त्यांस अनुकूल झाला. २३ तेव्हां योसेफाच्या घराण्यांतल्यानी बेथएल हेरिलें; त्या नगराचें नांव तर पूर्वी लूज होतें. २४ नंतर पाहरेकन्यानी एक माणूस नगरांतून येतां पाहिला, आणि त्याला छटलें, “आतां तूं आद्यास नगरांत जाण्याची वाट दाखिव, झणजे आद्या तुजवर दया करूं.” २५ तेव्हां त्याने त्यांस नगरांत शिरायाची वाट दाखविली; तेव्हां त्यानी नगराला तरवारीने मारिलें, परंतु त्या मनुष्याला व त्याच्या सर्व कुटुंबाला जाऊं दिल्लें. २६ मग त्या मनुष्याने हिती लोकांच्या देशांत जाऊन नगर बांधिलें, आणि त्याचें नांव लूज ठेविलें; आजपर्यंत त्याचें नांव तेंच आहे. २७ परंतु बेथश्यान व तिचीं खेडीं, आणि तानाख व त्याचीं खेडीं यांस, आणि दोर व त्याचीं खेडीं यांतल्या राहणाऱ्यांस, आणि इबलाम व त्याचीं खेडीं यांतल्या राहणाऱ्यांस, आणि मगिदो व त्याचीं खेडीं यांतल्या राहणाऱ्यांस मनास्स्याच्या घराण्याने जिंकून घेतलें नाहीं; कां की खनान्यानी त्या प्रांतांत राहणाऱ्याचा निश्चय धरिला. २८ तथापि इस्त्राएल बळकट झाल्यानंतर असें झालें कीं त्यानी खनान्यांस अगदी न घालवून त्यांवर कर बसविला.

२९ आणि एफ्राइमाने गेजेरांतल्या राहणाऱ्या खनान्यांस घालविलें नाहीं; यास्तव ते खनानी गेजेरांत त्यांच्यामध्ये राहिले. ३० जबूलनाने कट्रोनांतले राहणारे व नाहलोलोलांतले राहणारे घालविले नाहींत; यास्तव ते खनानी त्यांच्यामध्ये राहिले, परंतु कर देते झाले. ३१ आशेराने आक्की यांतले राहणारे, आणि जीदोन व आहलाब व आखबीब व हेल्बा व अफीक व रहोब यांतले राहणारे यांस घालविलें नाहीं. ३२ आणि आशेरी देशांतल्या राहणाऱ्या खनान्यामध्ये रा-

हिले; कां तर आपण त्यांस घालविलें नाहीं. ३३ नाफ्ताल्यानी बेथशेमेश यांतले राहणारे व बेथअनाथ यांतले राहणारे यांस घालविलें नाहीं; आणि आपण देशांतल्या राहणाऱ्या त्या खनान्यामध्ये राहिले. तथापि बेथशेमेश यांतले व बेथअनाथ यांतले राहणारे नाफ्ताल्यास कर देते झाले. ३४ आणि अमोन्यानी दानाच्या संतानांस डोंगराच्या पेंचाटींत घातलें; कारण कीं त्यानी त्यांस तळवटीं उतरूं दिल्लें नाहीं. ३५ आणि अमोन्यानी हेरेस डोंगरावर व आयालोनांत व शालबीमांत राहण्याचा निश्चय धरिला. तथापि योसेफाच्या घराण्याचा हात बळकट झाला, तेव्हां ते कर देते झाले. ३६ आणि अमोन्याची सीमा अक्राबीमाच्या खडकापासून वर झाली.

अध्याय २.

तेव्हां परमेश्वराचा दूत गिलगालापासून बोखीमास चढून गेला आणि बोलला, “म्या तुद्यास मिसरांतून वर आणिलें, आणि जो देश म्या तुमच्या पूर्वजांवळ शपथ वाहून देऊं केला होता, त्यांत तुद्यास आणिलें; आणि मी बोललें होतों कीं, ‘मी तुद्यासी माझा करार कधींहि मोडणार नाहीं. २ परंतु तुझी या देशांतल्या राहणाऱ्यासी करार करूं नका; त्यांच्या वंशा मोडून टाका; परंतु तुझी माझी आज्ञा मानिली नाहीं, असें तुझी कां केलें? ३ तर मी हेंहि बोललों, ‘मी त्यांस तुमच्यापुढून घालविणार नाहीं; आणि ते तुझाला प्रतिकूळ असे होतील, आणि त्यांचे देव तुद्यास फांसा असे होतील.’ ४ तेव्हां परमेश्वराच्या दूताने ह्या गोष्टी इस्त्राएलच्या सर्व संतानांस सांगितल्यावर असें झालें कीं लोक आपला स्वर काढून रडते झाले. ५ यास्तव त्यानी त्या ठिकाणाचें नांव बोखीम असें ठेविलें, आणि तेथें परमेश्वरला यज्ञपशू अर्पिले. ६ यहोशवाने तर लोकांस निरोप दिव्हा होता, आणि इस्त्राएलाचीं संताने देश वतन करून घ्यायास प्रत्येक आपापल्या विभागास गेलीं. ७ तेव्हां यहोशवाच्या सर्व दिवसांत, आणि यहोशवाच्या मागे जे वडील अणखी आयुष्य पावले, झणजे ज्यानी इस्त्राएलासाठीं परमेश्वराने केलेलें अवघे

मोठे काम पाहिले होते, त्यांच्या सर्व दिवसांत लोकांनी परमेश्वराची सेवा केली. ८ परमेश्वराचा सेवक नूनाचा पुत्र यहोशवा, तो तर एकदा दाहा वर्षांचा होऊन मेलाला. ९ मग एका-इनाच्या डोंगरावर गाश डोंगराच्या उत्तरेस तिमनाथहरेस यांत, त्याच्या वतनाच्या शिवारांत, त्यांनी त्याला पुरिले. १० आणि ती सर्व पिढीहि आपल्या पूर्वजांत मिळून गेली, आणि त्यांच्यामागे दुसरी पिढी जी परमेश्वराला आणि त्याने इस्त्राएलासाठी केलेले जे काम तेहि जाणत नव्हती, तशी उत्पन्न झाली. ११ तेव्हां इस्त्राएलाच्या संतानानी बाल नामें देवांची सेवा करून परमेश्वराच्या दृष्टींत जे वाईट तें केले. १२ असे त्यांनी आपल्या पूर्वजांचा देव परमेश्वर ज्याने त्यांस मिसर देशांतून आणिले, त्याला टाकून दुसरे देव द्वाणजे आपल्या चहुंकडल्या लोकांचे कित्येक देव यांच्यामागे लागून त्यांचे भजन करून परमेश्वराला चिथाविले. १३ असे त्यांनी परमेश्वराला टाकून बाल व आष्टारोथ यांची सेवा केली. १४ यास्तव परमेश्वर इस्त्राएलावर रागे भरला आणि त्याने त्यांस लुटणाऱ्यांच्या हातीं दिले, आणि यानी त्यांस लुटिले; आणि त्याने त्यांस त्यांच्या चहुंकडल्या शत्रूंच्या हातीं दिले. आणि तेव्हापासून त्यांच्याने आपल्या शत्रूंच्यासमोर उभे राहवले नाही. १५ जेथे जेथे ते गेले तेथे तेथे परमेश्वराचा हात त्यांस प्रतिकूल होता, जसे परमेश्वराने त्यांस सांगितले होते, आणि जसी परमेश्वराने त्यांजवळ शपथ वाहिली होती, तसे; आणि त्यांस फार संकट पडले. १६ तरी परमेश्वराने त्यांच्यासाठी न्यायाधीश उत्पन्न केले, आणि यानी त्यांस त्यांच्या लुटणाऱ्यांच्या हातांतून सोडविले. १७ तथापि त्यांनी आपल्या न्यायाधीशांचेहि ऐकिले नाही; परंतु दुसऱ्या देवांच्यामागे लागून व्यभिचार केला, द्वाणजे त्यांचे भजन केले. त्यांचे पूर्वज परमेश्वराच्या आज्ञा ऐकून ज्या मार्गांत चालले होते, त्यांतून ते लवकर फिरले; आणि त्यांनी त्यांप्रमाणे केले नाही. १८ आणि तेव्हां परमेश्वराने त्यांच्यासाठी न्यायाधीश उत्पन्न केले, तेव्हां परमेश्वर न्यायाधीशाला अनुकूल होता, आणि त्याने न्यायाधीशांच्या सर्व दि-

वसांत त्यांस त्यांच्या शत्रूंच्या हातांतून राखिले; कारण की त्यांचे वाचणारे व गांजणारे यांमुळे जी त्यांची कण्हणी, त्यांवरून परमेश्वराला दया आली. १९ तथापि न्यायाधीश मेन्यावर असे झाले की, ते फिरले, आणि आपल्या पूर्वजांपेक्षा दुष्ट होऊन दुसऱ्या देवांच्यामागे लागून त्यांची सेवा व त्यांचे भजन करिते झाले; त्यांनी आपली उलंघने व आपला हट्टाचा मार्ग सोडिला नाही. २० तेव्हां परमेश्वर इस्त्राएलावर रागे भरला, आणि त्याने द्वाटले, "या लोकांनी माझा करार जो म्या यांच्या पूर्वजांजवळ नेमून दिल्या त्यांचे उलंघन केले, आणि माझा आज्ञा मानिली नाही, २१ यावरून माहि जीं राष्ट्र यहोशवाने भरताना ठेविली, त्यांतल्या दुसऱ्या एकाला देखील त्यांच्यापुढून वतनांतून घालविणार नाही. २२ अशासाठी की त्यांच्यायोगे आपण इस्त्राएलाची परीक्षा घ्यावी की जसे त्यांच्या पूर्वजानी परमेश्वराचे मार्ग पाळिले, तसे ते त्यांत चालून पाळतील किंवा नाहीत." २३ यास्तव परमेश्वराने त्या राष्ट्रांस असे दिले, द्वाणजे त्यांस वतनांतून लककर घालविले नाही, आणि त्यांस यहोशवाच्या हातीं दिले नव्हते.

अध्याय ३.

इस्त्राएलांत ज्या सर्वांनी खनानांतल्या अवध्या लढाया जाणिल्या नव्हत्या, द्वाणजे यानी पूर्वी त्या अगदी जाणिल्या नव्हत्या, त्यांस लढाई शिकवायाला इस्त्राएलाच्या संतानांतल्या पिढ्यांनी जाणावे यासाठीच त्यांची परीक्षा ज्याकडून घ्यावी, असी जीं राष्ट्र परमेश्वराने ठेविली तीं हींच ३ पलिष्ट्यांचे पांच सुभेदार, आणि जे सर्व खनानी व जीदोनी व हिब्वी बालहेमोन डोंगरापासून हमाथास पोहंचेपर्यंत लवानोन डोंगरावर राहतात ते. ४ ते तर अशासाठी होते की त्यांच्यायोगे इस्त्राएलाची परीक्षा व्हावी, द्वाणजे ज्या आज्ञा परमेश्वराने मोश्याच्या योगाने त्यांच्या पूर्वजांस दिल्या, त्या ते ऐकतील किंवा नाहीत हे कळावे द्वाणून. ५ तसे खनानी, हिती व अमोरी व परिज्जी व हिब्वी व यबूसी, यांमध्ये इस्त्राएलाची संताने राहिली. ६ आणि यानी

त्यांच्या कन्या आपल्यास बायका करून घेतल्या आणि आपल्या कन्या त्यांच्या पुत्रांस दिल्या, आणि त्यांच्या देवांची सेवा केली. ७ असें इस्राएलाच्या संतानानी परमेश्वराच्या दृष्टीत जें वाईट तें केलें; झणजे आपला देव परमेश्वर याला विसरून बाल व आष्टारोथ यांची सेवा केली. ८ तेव्हां परमेश्वर इस्राएलावर रागें भरला, आणि त्यानें अरामनाहाराइम याचा राजा कुशानरिशाथाइम याच्या हातीं ते दिले; नंतर इस्राएलाच्या संतानानी आठ वर्षे कुशानरिशाथाइमाची सेवा केली. ९ मग इस्राएलाच्या संतानानी परमेश्वराजवळ काकुळत केली; तेव्हां परमेश्वराने इस्राएलाच्या संतानांसाठीं कालेबाचा धाकटा भाऊ कनाज याचा पुत्र अथुनियेल असा तारणारा उत्पन्न केला, आणि त्याने त्यास त्यापासून सोडविलें. १० कां, परमेश्वराचा आत्मा त्याला प्राप्त झाला, आणि त्याने इस्राएलाचा न्याय केला; तो तर लढायाला गेला, आणि परमेश्वराने त्याच्या हातीं अरामाचा राजा कुशानरिशाथाइम दिल्या; तसा त्याचा हात कुशानरिशाथाइमावर प्रबळ झाला. ११ तेव्हां देश चाळीस वर्षे स्वस्थ राहिला, मग कनाजाचा पुत्र अथुनियेल मेलाला.

१२ नंतर इस्राएलाच्या संतानानी फिरून परमेश्वराच्या दृष्टीत जें वाईट तें केलें; तेव्हां परमेश्वराने मोवाबाचा राजा एग्लोन इस्राएलावर बळाविला, कारण कीं त्यानी परमेश्वराच्या दृष्टीत जें वाईट तें केलें होतें. १३ त्याने तर आपल्याजवळ अम्मोनी लोक व अमालेक यांस मिळविलें; मग जाऊन इस्राएलाला मारिलें, आणि त्यानी खारकीवें नगर घेतलें १४ आणि इस्राएलाच्या संतानानी मोवाबाचा राजा एग्लोन याची चाकरी अठरा वर्षे केली. १५ नंतर इस्राएलाची संतानें परमेश्वराजवळ ओरडली, तेव्हां परमेश्वराने त्यांच्यासाठीं तारणारा उत्पन्न केला; गेरा जो बप्पायिनी त्याचा पुत्र एहूद, जो उजव्या हाताने अधू असा मनुष्य होता; तर त्याच्या हातें इस्राएलाच्या संतानानी मोवाबाचा राजा एग्लोन याला भेट पाठविली. १६ तेव्हां दोन धारांची व हातभर लांब अशी

कटार एहूदाने आपल्यासाठीं केली, आणि त्याने आपल्या वस्त्राखालीं आपल्या उजव्या मांडीवर ती अवळून बांधिली. १७ मग त्याने मोवाबाचा राजा एग्लोन याजवळ ती भेट नेली; एग्लोन तर फार पुष्ट मनुष्य होता. १८ तेव्हा ती भेट देण्याची समाप्ति केल्यावर आणि जीं मगसें भेट घेऊन आलीं होती, त्यांस निरोप दिल्यावर असें झालें कीं, १९ तो गिलगालाजवळच्या खाणी तेथून माबारा फिरला, आणि बोलला, “हे राजा, तुजसीं माझें गुप्त कार्य आहे.” मग तो बोलला, “उगेच राहा.” तेव्हां त्याच्याजवळ जे उभे होते ते सर्व त्याजवळून गेले. २० मग एहूद त्याच्याजवळ गेला, तेव्हां त्याची जी शीतळ माडी तिजवर तो एकटा बसला होता; आणि एहूद बोलला, “मला तुजसीं देवाचें कार्य आहे.” तेव्हां तो आपल्या सिंहासनावरून उठला. २१ मग एहूदाने आपला डावा हात लावून आपल्या उजव्या मांडीवरून ती कटार काढून त्याच्या पोटांत खुपसली. २२ तेव्हां पानाच्या मागें मूठहि आंत गेली, आणि मादें पानावर असें लगटलें कीं त्याच्याने ती कटार त्याच्या पोटांतून काढवेना आणि विष्टा बाहेर आली. २३ तेव्हां एहूदाने देवडीवर बाहेर येऊन त्यावर माडीचीं कवाडें लावून बंद केलीं. २४ आणि तो निघून गेला, तेव्हां बाच्या चाकरानी जाऊन पाहिलें; तर पाहा, माडीचीं कवाडें बंद आहेत; तेव्हां त्यानी छटलें, निश्चयें तो शीतळ खोलींत आपले पाय झाकित आहे. २५ मग लाज वाटे तोंपयेंत त्यानी वाट पाहिली; तर पाहा, कोणीहि माडीचीं कवाडें उघडिलीं नव्हतीं; यास्तव त्यानी किल्ली घेऊन उघडिलीं; तर पाहा, त्यांचा प्रभु भूमीवर मेलला पडून मेलला आहे. २६ तेव्हां त्यानी उशीर केला तितक्यांत एहूद पळून खाणीच्या पलिकडे सरला तेथवर जाऊन पोहंचला. २७ आणि तो आपल्यावर, असें झालें कीं त्याने एफ्राइमाच्या डोंगरावर रणशिंग वाजविलें; मग इस्राएलाची संतानें त्याच्या संगतीं डोंगरावरून उतरलीं आणि तो त्यांच्यापुढें चालला. २८ तेव्हां तो त्यांस बोलला, “बुद्धी माझ्या काठीमागें या, कां तर

परमेश्वराने तुमचे शत्रू जे मोवाबी ते तुमच्या हातीं दिल्ले आहेत." तेव्हां त्यानी त्याच्यामागे खाली जाऊन, मोवाबाजवळचे पांढेनेचे उतार घेऊन कोणाला पार जाऊं दिल्लें नाहीं. २९ आणि त्या वेळेस त्यानी मोवाबांतले सुमारे दाहा हजार, सर्व लठ्ठ पुरुष व सर्व शूर पुरुष असे मारिले, आणि कोणी निभावला नाहीं. ३० असे त्या दिवसीं इस्राएलाच्या हाताखालीं मोवाब पराजित झाले, आणि देश ऐशो वर्ष स्वस्थ राहिला. ३१ मग त्याच्यामागे अनाथाचा पुत्र शम्भार झाला, आणि त्याने बैलाच्या आरकांठीने पलिष्ट्यांतले साहाशें पुरुष मारिले; असें त्यानेहि इस्राएलाला सोडविलें.

अध्याय ४.

पुणें एहूद मेन्यावर इस्राएलाच्या संतानानी परमेश्वराच्या दृष्टींत फिरून वाईट केलें. २ पासव परमेश्वराने खनानी राजा याबीन याच्या हातीं तीं दिल्लीं; तो हाजोरांत राज्य करीत होता, आणि त्याचा सेनापति सीसरा होता, आणि हा राष्ट्रांच्या हरोशेथांत राहत होता; ३ मग इस्राएलाचीं संतानें परमेश्वराजवळ ओरडलीं; कां तर त्याला लोखंडाचे रथ नऊशें होते, आणि त्याने वीस वर्षे इस्राएलाच्या संतानांवर राबोरेचा जलूम केला.

४ आणि दबोराबाई भविष्यवादीण लापिदो-याची स्त्री, ही न्या वेळेस इस्राएलाचा न्याय करीत होती. ५ आणि ती एकादमाच्या डोंगरास रामा व बेथएल यांच्यामध्यें दबोरेच्या खरीक झाडाखालीं राहत होती, आणि इस्राएलाचीं संतानें न्यायासाठीं तिच्याजवळ चढून जात होती. ६ तेव्हां तिने पाठवून नाफ्ताल्याच्या कंदशांतून अबीनवामाचा पुत्र बाराक याला बोलावून झटलें, "इस्राएलाचा देव परमेश्वर पाने तुला असी आज्ञा दिल्ली नाहीं कीं काय? कीं तूं जाऊन आपल्यासंगतीं नाफ्तालाच्या संतानांतले व जवळनाच्या संतानांतले दाहा हजार पुरुष घेऊन ताबोर डोंगराकडे वळवून जा. ७ आणि मी तुझ्याजवळ किशोन नदीवर याबीनाचा सेनापति सीसरा याला व त्याच्या रथांस व त्या-

च्या समुदायाला ओढीन, आणि तो तुझ्या हातीं देईन." ८ तेव्हां बाराक तिला बोलला, "जर तूं माझ्यासंगतीं येसील, तर मी जाईन; आणि जर माझ्यासंगतीं येणार नाहींस, तर मी जाणार नाहीं." ९ तेव्हां ती बोलली, "मी तुझ्यासंगतीं येईनच येईन; तथापि ज्या वाटेने तूं जातोस, तेथें तुजेंच गौरव होणार नाहीं; कारण कीं परमेश्वर सीसराला स्त्रीच्या हातीं देईल." मग दबोरा उठून बाराकाच्या संगतीं केदेशास गेली. १० तेव्हां बाराकाने जवळून व नाफ्ताली यांस केदेशाकडे बोलाविलें, आणि त्याच्या पाठीमागे दाहा हजार पुरुष चढून गेले, दबोराहि त्याच्यासंगतीं चढून गेली.

११ तेव्हां मोश्याचा सोयरा होबाब याच्या संतानांतला हेबेर जो केनी, तो काइनापासून वेगळा झाला होता, आणि त्याने केदेशाजवळ जे जाम्नीम त्यांतलें एलेन तेथवर जाऊन आपली राहोटी दिल्ली होती. १२ सीसराला तर कोणी असें सांगितलें कीं, "अबीनवामाचा पुत्र बाराक ताबोर डोंगरावर चढून गेला आहे." १३ तेव्हां सीसराने आपले सर्व रथ, नऊशें लोखंडाचे रथ, आणि आपल्या संगतीचे जे सर्व लोक त्यांस राष्ट्रांच्या हरोशेथापासून कीशोन नदीपर्यंत बोलावून एकवट केलें. १४ तेव्हां दबोरेने बाराकाला सांगितलें, "तूं उठ, कां तर ज्या दिवसीं परमेश्वराने सीसरा तुझ्या हातीं द्यावा, तो हाच; परमेश्वर तुझ्यापुढें निघाला कीं नाहीं?" मग बाराक व त्याच्यामागे दाहा हजार पुरुष ताबोर डोंगरावरून उतरले. १५ तेव्हां परमेश्वराने बाराकापुढें तरवारीने सीसरा व सर्व रथ व सर्व सैन्य यांचा मोड केला; तेव्हां सीसरा रथावरून उतरून आपल्या पायांनी पळाला. १६ आणि बाराक राष्ट्रांच्या हरोशेथापर्यंत रथांच्या पाठीं व सैन्याच्या पाठीमागे लागला, आणि सीसराचें सर्व सैन्य तरवारीने पडलें, एकहि राहिले नाहीं. १७ परंतु सीसरा आपल्या पायांनी हेबेर जो केनी त्याची स्त्री याएल इच्या राहोटीकडे पळाला; कां तर हाजोराचा राजा याबीन व हेबेर जो केनी त्याचें बरानें यामध्ये समेट होता.

१८ तेव्हा याएल सीस-याला भेटायस बाहेर येऊन त्याला बोलली, "हे महाराज, तूं वळून ये, माझ्याजवळ वळून ये, भिडं नको." तेव्हा तो वळून तिच्याजवळ राहोटीत गेला, आणि तिने त्याला अंयरुणाने झाकिले. १९ तेव्हा तो तिला बोलला, कृपा करून मला थोडें पाणी पाज, कां की मला तहान लागली आहे." मग तिने दुधाची बुधली उघडून त्याला पाजिले, आणि त्याला झाकिले. २० तेव्हा तो तिला बोलला, "तूं राहोटीच्या दारासीं उभी राहा, आणि असें व्हावें कीं जर कोणी येऊन तुला विचारून झणेल, एथें कोणी आहे कीं काय?" तेव्हा 'कोणी नाहीं' असें सांग." २१ मग हेबेराची स्त्री याएल इने राहोटीची मेख घेऊन आपल्या हातीं हातोडा घेतला, आणि त्याच्याजवळ हळूच जाऊन ती मेख त्याच्या कानसुळांत मारून पार भूमींत रोवली; कारण तो भागलेला असतां गाढ झोपत पडला होता, आणि तो तसाच मेला. २२ नंतर पाहा, बाराक सीस-याच्या पाठीस लागला असतां, याएल त्याला भेटायस बाहेर येऊन त्याला बोलली, "तूं ये, झणजे ज्या पुरुषाला शोधितोस तो मी तुला दाखवीन." तेव्हा तो तिच्या संगतीं आत गेला; तर पाहा, सीसरा पडून मेला होता, आणि त्याच्या कानसुळांत मेख होती. २३ असें देवाने त्या दिवसीं खनानाचा राजा याबीन याला इस्राएलाच्या संतानांपुढें पराजित केलें. २४ मग खनानी राजा याबीन यावर इस्राएलाच्या संतानांचा हात इतका भारी होत होत चालला कीं खनानी राजा याबीन याचा नाश झाला.

अध्याय ५.

मग त्या दिवसीं दबोरा व अबीनवामाचा पुत्र बाराक यानी असें गायन केलें कीं, २ "इस्त्राएलातील अधिकारी पुढें गेले; लोक स्वतां सिद्ध झाले, यामुळे तुझी परमेश्वराची स्तुति करा. ३ अहो राजे, ऐका; अहो श्रीमंत, कान द्या; मी स्वतां परमेश्वराजवळ गायन करीन; इस्राएलाचा देव परमेश्वर याची स्तुति करीन. ४ हे परमेश्वरा, जेव्हां तूं सेईरांतून निघालास, जेव्हां

अदोमाच्या देशापासून चाललास, तेव्हां पृथ्वी कंपायमान झाली, आकाशानेहि पाणी पाडिले; झणजे दमानी पाण्याचे मोठे थेंब मळिले. ५ परमेश्वरापुढें डोंगर थरथरा कांपले; हा सोनाय इस्राएलाचा देव परमेश्वर याच्यापुढें थरथरा कांपला.

"६ अनाथाचा पुत्र शामगार याच्या दिवसांत, याएल इच्या दिवसांत मार्गे बंद झाले; तेव्हा जे पायमार्गांनी चालणारे ते वांकड्या वाटांनी चालत गेले. ७ मी दबोरा उत्पन्न झालें, मी इस्राएलांत आई असी उत्पन्न झालें तोंपर्यंत इस्राएलांत अधिकाऱ्याचा अभाव झाला होता. ८ त्यांनी नवे देव निवडून घेतले, तेव्हां वेसीत लढाई झाली; इस्राएलाच्या चाळीस हजारोंत ढाल किंवा भाला दृष्टीस पडला कीं काय? ९ माझे मन इस्राएलांतल्या अधिकाऱ्यांकडे लागलें आहे; ते लोकांसाठीं स्वइच्छेने सादर झाले; तुझी परमेश्वराची स्तुति करा. १० अहो पांढऱ्या गाढवांवर बसून जाणारे, अहो गाद्यांवर बसणारे, आणि अहो वाटेने चालणारे, तुझी गायन करा. ११ पाण्याच्या दोणीजवळ जेथें धनुर्धरांचा शब्द होता, तेथें ते परमेश्वराचीं न्यायकर्म आणि इस्राएलांतल्या अधिकाऱ्यांचीं न्यायकर्म वर्णन करितील; त्या काळीं परमेश्वराचे लोक आपल्या गावांत खालीं जातील. १२ अग्रे दबोरे, जागी हो, जागी हो, जागी होऊन गीत गा; हे बाराका, उठ; हे अबीनवामाच्या पुत्रा, तूं आपले जे धरून आणिलेले त्यांस पुढें आण. १३ तेव्हां त्याने उरलेल्याला इतर लोकांच्या श्रीमंतांवर अधिकार दिव्हा; परमेश्वराने मला पराक्रमांवर अधिकार दिव्हा. १४ एफ्राइमांतले ज्यांची वस्ती अमलेकाजवळ होती ते आले तुझ्यामार्गे बन्यामीन तुझ्या लोकांबरोबर आला; माखीरांतल्यांचे अधिकारी खालीं आले, आणि ज्यांनी सरदाराची काठी धरिली ते जवळूनून खालीं आले. १५ आणि इस्राएलांतले सरदार दबोरेच्या बरोबर होते; इस्राएल बाराकला आधार होता; ते त्याच्या पाठीमागे खोऱ्यांत गेले; रजबेनाच्या ओढ्यांमध्ये मनाचे मोठे निश्चय झाले. १६ तूं गोठ्यांमध्ये खिळारांजवळचे

पत्न्याचे शब्द ऐकायला कां राहिलास! रज-
वेनाच्या ——— मनांत मोठे शोध झाले.
१७ गिलाद पांढेंनेच्या पलिकडे आपल्या वस्तीस
राहिला, आणि दान तारवांजवळ कां राहिला!
आशेर समुद्राच्या कांठीं बसला; आपल्या खा-
द्यांजवळ वस्तीस राहिला. १८ जवूलुनाच्या
बेकानी मरावें एवढी आपल्या जिवांची उपेक्षा
केली; नाफ्तान्यानेहि भूमीच्या उंचोटांवर केली.
१९ राजे जाउन लढले; तेव्हां खनानी राजानी
तानाखांत मगिदो याच्या पाण्याजवळ लढाई के-
ली; रुप्याची लूट त्यानी घेतली नाहीं. २०
आनाथांतल्यानी लढाई केली; ताऱ्यानी आपल्या
क्यांत सीसऱ्यासी लढाई केली. २१ कीशोन
नदी त्यांस गडप केलें; जी बहुकाळची नदी
कांगान नदी तिने; हे माझ्या जिवा, त्यां पराक्रम
कुठिला आहे. २२ तेव्हां अति घाईने त्यांतल्या
इब्बेतांच्या, अति घाईने घोड्यांचे खूर फुटले.
२३ तुझी मेरोजाला शाप द्या, परमेश्वरा-
च्या दूताने सांगितलें आहे; 'त्यांतल्या राहणा-
ऱ्यास शाप द्याच द्या;' कारण कीं ते परमेश्व-
राचें सहाय करायास शूरामध्ये परमेश्वराचें
सहाय करायास आले नाहींत. २४ हेवेर जो
केना त्याची स्त्री पाएल, ती स्त्रियांमध्ये आशी-
कीत असो; राहोटींतल्या स्त्रियांमध्ये ती आ-
शीकीत असो. २५ त्याने पाणी मागितलें,
तिने दूध दिलें; श्रीमंतांच्या वाटींत दही आणि-
लें. २६ तिने आपला हात मेखेला आणि आ-
पला उजवा हात कारागिरांच्या हातांज्याला ला-
विला; तेव्हां तिने सीसऱ्याला मारिलें; त्याचें
शेंकें हाणिलें, आणि त्याच्या कपाळाजवळ कान-
मुळांत मारून पार केली. २७ तो तिच्या
पायांजवळ टेंकला, पडला, निजला; तिच्या पायां-
जवळ तो टेंकून पडला; जेथें टेंकला होता, तेथेंच
ठार मारिलेला पडला. २८ सीसऱ्याच्या आ-
नि सिडकीतून डोकावलें; जाळीतून हाक मारि-
ली; 'किष्पाविषयी त्याच्या रथाला उशीर कां
लागला! त्याच्या रथाच्या चाकांस खोळंबा कां
झाला! २९ तिच्या शाहण्या सरदारणिनी
उत्तर दिलें; तिने आपणच आपणाला उत्तर
दिलें; ३० त्यानी लूट घेतली आणि वाटितात

कीं नाहीं! शूरांतल्या प्रत्येकाला एकएक दोनदोन
मुलगा मिळाल्या, सीसऱ्याला लुटीचीं विचित्र
वस्त्रें, लुटीचीं कशिद्याचीं विचित्र वस्त्रें, दोही-
कडून कशिद्याचें विचित्र वस्त्र लूट धरणाऱ्यांच्या
मानांसाठीं आहे.' ३१ हे परमेश्वरा, तसे
तुझे सर्व शत्रू नाश पावोत, परंतु तुझ्यावर जे
प्रीति करितात ते, जसा सूर्य आपल्या वळाने
निघतो, तसे होवोत." तेव्हां देश चाळीस वर्षे
स्वस्थ राहिला.

अध्याय ६.

नंतर इस्राएलाच्या संतानानी परमेश्वराच्या
दृष्टींत वाईट केलें, यास्तव परमेश्वराने तीं
मिद्यानाच्या हातीं सात वर्षे दिलीं. २ तेव्हां
मिद्यानाचा हात इस्राएलावर मवळ पडता झा-
ला; डोंगरांत जीं विवरें व गुहा व गड आहेत,
ते मिद्यान्यांमुळें इस्राएलाच्या संतानानी आपल्या-
साठीं केले हाते. ३ तेव्हां असें झालें कीं जर
इस्राएलानी पेरिलें, तर मिद्यान्यानी व अमाले-
कानी चढून यावें, आणि पूर्वेकडल्या संतानानीहि
त्यांवर चढून यावें. ४ असा त्यानी त्यांवर
तळ धरून गाज्यांत जाईस तोंपर्यंत भूमीचें
उत्पन्न नासिलें, आणि इस्राएलांत काहीं खाणें
किंवा बकरें किंवा बैल किंवा गाढव असा काहीं
जीव ठेविला नाहीं. ५ कां तर ते संख्येकरून
टोळांसारिखे आपले पशू व आपल्या राहोठ्या
यांसुद्धां आले, आणि त्यांची व त्यांच्या उंटांची
गणती नव्हती; असे ते देशाचा नाश करायास
आले होते. ६ तेव्हां मिद्यान्यांकडून इस्राएल
फार दरिद्री झाले, आणि इस्राएलाच्या संतानानी
परमेश्वराची काकळूत केली.

७ तर जेव्हां इस्राएलाच्या संतानानी मिद्या-
न्यांमुळें परमेश्वराची काकळूत केली, तेव्हां
असें झालें, ८ कीं परमेश्वराने कोणी भवि-
ष्यवादी इस्राएलाच्या संतानांजवळ पाठविला;
तेव्हां तो त्यांस बोलला, "इस्राएलाचा देव पर-
मेश्वर असें झणतो, 'म्या तुझास मिसरांतून
आणिलें, दास्याच्या वस्तींतून देखील तुझास
काढिलें; ९ असें म्या तुझास मिसऱ्यांच्या
हातांतून व तुमच्या सर्व जाचणाऱ्यांच्या हातांतून

सोडविलें; आणि त्यांस तुमच्यापुढून घालवून त्यांचा देण तुझास दिव्हा. १० तेव्हा म्या तुझास असें सांगितलें कीं, 'मी तुमचा देव परमेश्वर आहे; ज्या आमोन्त्यांच्या देशांत तुम्ही राहत आहां, त्यांच्या देवांस तुम्ही भिडूं नका; तरी तुम्ही माझी आज्ञा मानिली नही.'"

११ अणखी परमेश्वराचा दूत येउन अर्बाएजी खोबास याच्या अफ्यांत जें एला झाड त्याखाली बसला; तेव्हा त्याचा पुत्र गिदोन गडूं मिद्यान्यांपासून राखायास तेथें घाण्यांत मळीत होता. १२ आणि परमेश्वराचा दूत त्याला दर्शन देउन त्याला बोलला, "हे पराक्रमी वीरा, परमेश्वर तुला अनुकूल आहे." १३ तेव्हा गिदोन त्याला बोलला, "हे माझ्या मभू, जर परमेश्वर आद्यास अनुकूल आहे, तर हें अवघें आद्यास कां प्राप्त झालें? आणि त्याचे सर्व चमत्कार कोठे आहेत? कां आमच्या पूर्वजानीं ते आद्याजवळ वर्णितांना सांगितले होते, 'परमेश्वराने आद्यास मिसरांतून आणि लें नाहीं कीं काय?' आतां तर परमेश्वराने आमचा त्यग करून आद्यास मिद्यान्यांच्या हातीं दिव्हे आहे." १४ मग परमेश्वराने त्यावर दृष्टि लावून झटलें, "तूं आपल्या या बळांने जा, आणि इझ्राएलास मिद्यान्यांच्या हातांतून तार; मी तुला पाठवीत नाहीं कीं काय?" १५ तेव्हा हा त्याला बोलला, "हे माझ्या मभू, मी इझ्राएलाला कसा तारूं? पाहा, मनाझ्यांत माझें कूळ धाकटें आहे, आणि मी आपल्या बापाच्या घरांत लाहान आहे." १६ तेव्हा परमेश्वर त्याला बोलला, "असो, परंतु मी तुला अनुकूल होईन, आणि तूं मिद्यान्यांला एका मनुष्यासारिखा मारशील." १७ तेव्हा हा त्याला बोलला, "आतां तुझ्या लक्षांत जर मला कृपा मिळाली आहे, तर तूं मला खूण करून दे कीं तूंच मजसीं बोलत आहेस. १८ आतां, मी तुझ्याजवळ येतो तोंपर्यंत तूं रथून जाऊं नको; झणजे मी आपलें दान आणून तुझ्यापुढें ठेवीन." तेव्हा तो बोलला, "तूं माझारा येतील तोंपर्यंत मी राहीन." १९ तेव्हा गिदोनाने जाउन शेव्वांतलें करडूं व पांच पायली पिठाच्या बेखमीर भाकरी सिद्ध केल्या; त्याने

सांगोती टोपलीत पातली, आणि कालवण पलेलीत पातलें, मग त्याच्याजवळ एला झाडाखाली नेउन सादर केलें. २० तेव्हा देवाच्या दूताने त्याला सांगितलें, "तूं सांगोती व बेखमीर भाकरी या खडकावर आणून ठेव, आणि कालवण भोत." मग त्याने तसें केलें. २१ तेव्हा परमेश्वराच्या दूताने आपल्या हातांतल्या काठीचा अग्रभाग सांगोतीला व बेखमीर भाकरीला लाविला; मग खडकांतून अग्नि निघाला, आणि त्या अग्निने सांगोती व बेखमीर भाकरी बाळून टाकल्या; परमेश्वराचा दूतहि त्याच्या दृष्टींतून मेल. २२ तेव्हा गिदोनाने पाहिलें कीं तो परमेश्वराचा दूत होता; मग गिदोन बोलला, "हे प्रभू परमेश्वर, हाम हाय; कारण कीं म्या परमेश्वराचा दूत तोंडोतोंड पाहिला आहे. २३ तेव्हा परमेश्वर त्याला बोलला, "तूं सुखी ऐस, भिडूं नको, मरणार नाहींस." २४ तेव्हा गिदोनने तेथें परमेश्वरासाठीं वेदी बांधिली, आणि त्याचे नांव 'परमेश्वर प्रसन्न, असें ठेविलें; ती सांपत आजपर्यंत अर्बीएज्यांच्या अफ्यांत आहे.

२५ आणि असें झालें कीं त्याच रात्री परमेश्वराने त्याला सांगितलें कीं, "तुझ्या बापाची जीं गुरें त्यातला गोन्हा, झणजे सात वर्षांचा दुसरा गोन्हा, तो तूं घे, आणि बाल देवासाठीं तुझ्या बापाची जी वेदी, ती मोडून टाक, आणि तिच्याजवळ जें भजनवन तें कापून टाक. २६ मग या खडकावर नेमित प्रकारें आपला देव परमेश्वर यासाठीं वेदी बांधून आणि तो दुसरा गोन्हा घेउन, जें भजनवन तोडशील, त्याच्या लंकडानीं होम कर." २७ तेव्हा गिदोनाने आपल्या चाकरांतलीं दाहा माणसें घेउन, बसें परमेश्वराने त्याला सांगितलें होतें, तसें केलें; परंतु असें झालें कीं दिवस असतां हें कसय्याला तो आपल्या बापाच्या घराण्याला व त्या नगरच्या माणसांस भ्याला, यास्तव रात्री त्याने केलें. २८ मग सकाळीं त्या नगरचीं माणसें उठलीं, तर पाहा, बालाची वेदी मोडलेली होती, तिच्याजवळचें भजनवनहि तोडलेलें होतें, आणि बांधलेल्या वेदीवर दुसऱ्या गोन्हाचा होम केलेला होता. २९ तेव्हा कीं एकमेकांचीं बोललीं, "मी

गोट कोणी केली!" मग त्यानी विचार व शोध घेऊनवर हाटलें, "योवाशाचा पुत्र गिदोन, याने ही गोट केली आहे." ३० नंतर त्या नगरच्या मानसाने योवाशाला सांगितलें, "तूं आपला पुत्र बाहेर आण, त्याला तर मारायाचें आहे, धारण की त्याने बालाची वेदी मोडून टाकिली, अगदी तिच्याजवळचें भजनवन तोडून टाकिलें आहे." ३१ तेव्हां योवाश आपणावर जे उठलेले होते, त्या सर्वांस तो बोलला, "बालासाठी तुम्ही वाद करितां की काय? तुम्ही त्याचा पक्ष धरितां की काय? जो त्याच्यासाठी वाद करील तो आतांच्या सकाळीं इतक्यांत मारला जावो; जर तो देव आहे, तर त्यानेच आपल्यासाठी वाद करावा की त्याची वेदी याने मोडून टाकिली." ३२ तेव्हां त्याच दिवसी त्याने त्याला परुब्बाल हाटलें, कारण की तो बोलला होता, "बालानेच आपल्यासाठी वाद करावा की त्याची वेदी याने मोडून टाकिली."

३३ तेव्हां सर्व मिद्यानी व अमालेकी व पूर्व-कन्या प्रजा एकत्र मिळाल्या, आणि त्यानी अ-लिकडे बेझन इज्रएल खिंडीत तळ धरिला. ३४ नंतर परमेश्वराच्या आत्म्याने गिदोनाला प्रेरितें; वास्तव त्याने शिंग वाजविलें, तेव्हां अवि-येबेराचे लोक त्याच्याजवळ एकत्र मिळाले. ३५ मग त्याने सगळ्या मनादर्यांत जासुद पाठविले, तेव्हां तेहि त्याच्याजवळ एकत्र मिळाले; नंतर आशेरान व तबूलनान व नाफ्तान्यांत त्याने जासुद पाठविले, तेव्हां ते यासी मिळयायास वदून गेले. ३६ मग गिदोन देवास बोलला, "बरे तूं सांगितलें, तसा जर तूं माझ्या हाताने इज्राएलाला तारणार आहेस; ३७ तर पाहा, मी खळ्यांत लोहकरीचा झुपका ठेवितों; जर झुपकावर मात्र दहिंवर पडेल आणि सर्व भूमी सोडी राहील, तर मला कळेल की जसें तूं सांगितलें, तसा तूं माझ्या हाताने इज्राएलाला तारतील." ३८ नंतर तसें झालें; झणजे स-काळीं तेव्हां तो उठला, तेव्हां त्याने तें झुपक्यास पुनडलें, आणि कात्रणांतून दहिंवर पिलून वाटी-पर पाणी काढिलें. ३९ मग गिदोन देवाला बोलला, "तूं मजवर रागे भरूं नको, झणजे मी

या वेळेस मात्र बोलतो; आतां केवळ या वेळेस झुपक्याने तुझे सत्व पाहतों; कृपेने झुपक्याला मात्र कोरडेपण होवो, आणि संपूर्ण भूमीवर दहिं-वर होवो." ४० तेव्हां त्या रात्री देवाने तसें केलें की झुपक्याला मात्र कोरडेपण झालें, आणि संपूर्ण भूमीवर दहिंवर झालें.

अध्याय ७.

तेव्हां परुब्बाल तोच गिदोन, आणि त्याच्या संगतीं जे सर्व लोक त्यानी सकाळीं उठून ह-रोद इज्राजवळ तळ धरिला, आणि त्यावर मि-द्यानी तळ मोरे डोंगराच्या उत्तरेस खिंडीत होता. २ तेव्हां परमेश्वर गिदोनाला बोलला, "तुझ्यासंगतीं जे लोक ते फार आहेत, यावरून म्या मिद्यान त्यांच्या हातीं न द्यावा; नाहीं तर इज्राएल मजविरुद्ध नांवाजून घेतांना झणेल की 'मी आपल्याच हाताने तरलों.' ३ तर आतां तूं अगत्य लोकांच्या कार्नीं असें सांग की, 'जो कोणी भित्रा असेल, त्याने मागे फिरावें, झणजे मोठ्या सकाळीं गिलाद डोंगरावरून निघावें." तेव्हां लोकांतून बावीस हजार माघारे फिरले, आणि दाहा हजार राहिले.

४ मग परमेश्वर गिदोनाला बोलला, "अ-ध्याप लोक फार आहेत; तूं त्यांस खाली पाण्या-जवळ ने, झणजे मी तेथें तुझ्यासाठी त्यांची परीक्षा घेईन; आणि असें होवो की ज्याविषयीं मी तुला सांगेन की, 'याने तुझ्यासंगतीं यावें,' तो तुझ्यासंगतीं जावो, आणि ज्या प्रत्येकाविषयीं मी तुला सांगेन की, 'याने तुझ्यासंगतीं न यावें, तो न जावो.' ५ मग त्याने लोकांस खाली पाण्याजवळ नेलें; मग परमेश्वराने गिदोनाला सांगितलें, "जसा कुत्रा चाटीत पितो, तसा जो कोणी आपल्या जिभेने चाटीत पाणी पिईल, त्या-ला तूं एकीकडे ठेव; आणि जो कोणी प्यायास आपल्या गुडघ्यावर टेंकेल, त्याला एकीकडे ठेव." ६ तेव्हां जे आपला हात आपल्या तोंडीं लावून चाटीत प्याले, तसे पुरुष गणतीने तीनशें होते, आणि बरकड सर्व लोक पाणी प्यायास आपल्या गुडघ्यावर टेंकले. ७ नंतर परमेश्वराने गि-दोनाला सांगितलें, "जे तीनशें पुरुष चाटीत

प्याले, त्यांकडून मी तुझास तारीन, आणि मिथान तुझ्या हातीं देईन; यास्तव वरकड सर्व लोकांस आपल्या ठिकाणीं जाऊं दे." ८ तेव्हां त्या लोकानी आपल्या हातीं शिधा व आपलीं रणशिमें घेतलीं, आणि इस्राएलाच्या वरकड सर्व माणसांस त्याच्या त्याच्या घरांस त्याने पाठविलें; केवळ तीं तीनशें माणसें राखलीं; तेव्हां मिथानी तळ त्याच्याखालीं खिंडीत होता.

९ आणि त्या रात्रीं असें झालें कीं परमेश्वराने त्याला सांगितलें, "तूं उठून खालीं तळावर जा, कां तर म्या तो तुझ्या हातीं दिव्हा आहे. १० आणि जर तूं खालीं जायला भितोस, तर आपला चाकर फुरा याला खालीं तळाजवळ ने. ११ मग ते जें बोलतील, तें तूं ऐक; आणि मग तुझे हात बळकट होतील, आणि तूं उतरून तळावर जाशील." तेव्हां तळांत जे हत्यारबंद होते, त्यांच्या कांठापर्यंत तो आपला चाकर फुरा याला घेऊन खालीं गेला. १२ तेव्हां मिथानी व अमालेकी व पूर्वेकडल्या सर्व प्रजा खिंडीत पडून राहिलेल्या असतां, टोळांसारख्या पुष्कळ होत्या, आणि त्यांच्या उंटांची गणती नव्हती; संख्येने समुद्राच्या कांठावरच्या वाळूसारख्या होत्या. १३ मग गिदोन गेला, आणि पाहा, कोणी आपल्या सोबत्याला असें स्वप्न सांगितलें कीं, "पाहा, म्या स्वप्न पाहिलें कीं पाहा, सातूंच्या भाकरीने मिथानी तळांत लोटत लोटत एका राहोटीपर्यंत येऊन तिने पडावें असें तिला हाणिलें, तिला उलथेंहि केलें, असी ती राहोटी पडली." १४ तेव्हां त्याच्या सोबत्याने उत्तर केलें कीं, "इस्त्राएली माणूस योवागाचा पुत्र गिदोन याची तरवार, तिजखेरीज हें काहीं नाहीं; देवाने मिथान व सर्व तळ त्याच्या हातीं दिव्हा आहे." १५ तेव्हां असें झालें कीं गिदोनाने तें स्वप्न व त्याचा अर्थ ऐकिल्यावर भजन केलें; मग तो इस्राएली तळास माधारा येऊन बोलला, "तुझी उठा, कारण कीं परमेश्वराने मिथानी तळ तुमच्या हातीं दिव्हा आहे. १६ तेव्हां त्याने त्या तीनशें माणसांच्या तीन टोळ्या केल्या, आणि त्या सर्वांच्या हातीं रणशिमें व रिकाम्या घागरी दिव्हा, आणि त्या घागरींमध्ये देवे होते. १७ तेव्हां त्याने त्यास सांगितलें,

"तुझी माझे पाहून तसें करा; आतां पाहा, मी तळाच्या कांठां जातो, तर असें होवो कीं जसें मी करीन तसें तुझी करा. १८ म्हणजे, जे माझ्यासंगतीं त्या सर्वांसुद्धां जेव्हां मी रणशिमें वाजवीन, तेव्हां तुझीहि संपूर्ण तळाच्या चहुंफे रणशिमें वाजवीत म्हणा, "परमेश्वराच्यायोगें व गिदोनाच्यायोगें."

१९ तेव्हां गिदोन व त्याच्यासंगतीं जीं शंभर माणसें, तीं मधल्या प्रहराच्या प्रारंभी नुक्तेच त्यानी पाहरेकरी उभे केले होते, तेव्हां तळाच्या कांठां गेलीं; मग त्यानी रणशिमें वाजविलीं, आणि आपल्या हातांतल्या घागरी फेडिल्या. २० असें त्या तीन टोळ्यानी रणशिमें वाजविलीं, आणि घागरी फेडिल्या; मग दिवे आपल्या डाव्या हातीं आणि वाजवायाचीं रणशिमें आपल्या उजव्या हातीं धरिलीं, आणि "परमेश्वराच्यायोगें व गिदोनाच्यायोगें तरवार," असा हाकाटा केला. २१ तेव्हां ते तळाच्या चहुंफे आपापल्या ठिकाणीं उभे राहिले; आणि तळांतले सर्व लोक धांवत जातां आरोळी मारीत पळाले. २२ तीं तीनशें माणसें तर रणशिमें वाजवीत होतीं, आणि परमेश्वराने सगळ्याहि तळांत प्रत्येकाची तरवार आपापल्या शेजाऱ्यावर लागूं केली; आणि जेरेरा यांतली बेथशित्ता तेथवर, आणि अबेलमहोला याच्या कांठापर्यंत टाव्वाथास तळ पळून गेला. २३ मग नाफ्ताल्यांतलीं व आदोरांतलीं व सगळ्या मनाश्यांतलीं इस्राएली माणसें बोलावलीं असतां मिथान्यांच्या पाठीस लागलीं.

२४ आणि गिदोनाने एफ्राइमाच्या सर्व डोंगरवटीवर दूत पाठवून सांगितलें, "तुझी मिथान्यांसीं भिडायाला खालीं बेथबारा व यादैन तेथवर या, आणि त्यांच्यापुढें पाण्याच्या वाटा रोखून धरा;" असीं सर्व एफ्राइमी माणसें बोलावलीं असतां, त्यानी बेथबारा व यादैन तेथवर येऊन पाण्याच्या वाटा रोखून धरिल्या. २५ आणि मिथान्याचे दोन अधिकारी ओरेब व ज्येब यांस त्यानी धरिलें; तेव्हां ओरेबाला ओरेबाच्या खडकावर मारिलें, आणि ज्येबाला ज्येबाच्या द्राक्षपाण्याजवळ मारिलें; असे ते मिथान्यांच्या पाठीस

लागले, आणि त्यानी आरेबाचें व उपेबाचें शीर पादनेच्या अलिकडे गिदोनाजवळ आणिलें.

अध्याय ८.

तेव्हां एकाइमी माणसें गिदोनास बोलली, "त्वां आद्याविषयीं असी गोष्ट कां केली कीं आद्यास बोलावल्यावांचून तूं मिद्यान्यासीं लढायास गेलास?" असी ती त्यासीं वळें भांडली. २ तेव्हां तो त्यास बोलला, "म्या आतां तुमच्यासारिखें काय वेंचें आहे? अब्रियेजराच्या द्राक्ष खुडण्यापेक्षां एकाइमाच्या द्राक्षवेचण्या वया झाल्या नाहीत कीं काय? ३ मिद्यानाचे अधिकारी ओरेब व जेव यांस देवाने तुमच्या हातीं दिल्लें आहे, आणि माझ्याने तुमच्यासारिखें काय करवलें?" तेव्हां तो असी गोष्ट बोलल्यावर त्यांचा त्यावरला सोप नाहीसा झाला. ४ गिदोन व त्याच्यासंगतीं जीं तीनशें माणसें तीं तर थकलेलीं असतांहि पाडीन लागतां यादनेस जाउन पार गेलीं. ५ तेव्हा तो सुकोथांतल्या माणसांस बोलला, "माझे अनुगारी जे लोक त्यांस तुझी कृपेकरून भाकरिच्या चांदक्या द्या; कां तर ते थकलेले आहेत, आणि पिद्यानाचे राजे जेबाह व जालमुन्ना यांच्या पाठीस मी लागलों आहे." ६ तेव्हां सुकोथाचे अधिकारी बोलले, "काय, जेबाह व जालमुन्ना यांचे हात आतां तुझ्या हातीं आहेत कीं आधीं तुझ्या सैन्याला अन्न द्यावें कीं काय?" ७ तेव्हां गिदोन बोलला, "यामुळें परमेश्वर जेबाह व जालमुन्ना हे माझ्या हातीं देईल तेव्हां गो घासांतल्या कांट्यानी व वीजरंगी झुडपानीं तुमचीं भोगीं झोडीन." ८ नंतर तो तेथून पनुवेलास उठून वाऊन तेथल्यांसहि तसें बोलला, परंतु जसें सुकोथांतल्या माणसानी उत्तर दिल्लें होतें, तसेंच पनुवेलांतल्या माणसानी त्याला उत्तर दिल्लें. ९ तेव्हां तो पनुवेलांतल्या माणसांसहि असें बोलला कीं, "जेव्हां मी सुखरूप माघारा येईन, तेव्हां हा तुरूज फोडून टाकीन."

१० तेव्हां जेबाह व जालमुन्ना काकोरांत गेले, यांचे तळहि त्यांच्यासंगतीं होते; पूर्वेकडल्या पक्षाच्या अवय्या सैन्यांतले जे उरलेले ते सर्व पुनाराने पंधरा हजार होते; कारण कीं जे तरवा-

रीने लढणारे एक लाख वीस हजार पुरुष पडलेले होते. ११ तेव्हां गिदोन राहोठ्यांत राहणाऱ्यांच्या वाटेने नोबाह व यगवहा यांच्या पूर्वेंस चढून गेला; आणि त्याने तळ मारिला, कां कीं तो तळ निर्भय होता. १२ जेबाह व जालमुन्ना हे तर पळाले, परंतु तो त्यांच्या पाठीस लागला, आणि त्याने मिद्यानाचे ते दोन राजे जेबाह व जालमुन्ना धरिले, आणि सर्व तळ भडकता केला. १३ मग योबाशाचा पुत्र गिदोन सूर्य उगवल्यापूर्वीं लढाईपासून माघारा आला. १४ तेव्हां त्याने सुकोथांतला एक तरणा माणूस धरिला, आणि त्याजवळ मागितलें अततां त्यानी याजवळ सुकोथाचे अधिकारी आणि त्यांतले वडील असीं सत्याहत्तर माणसें लिहून दिल्लीं. १५ मग तो सुकोथांतल्या माणसांजवळ जाऊन बोलला, "जेबाह व जालमुन्ना हे तुझी पाहा; यांविषयीं तुझी माझा अपमान करित बोललां, काय, जेबाह व जालमुन्ना यांचे हात आतां तुझ्या हातांत आहेत कीं आधीं तुझ्या थकलेल्या माणसांस अन्न द्यावें कीं काय?" १६ नंतर त्याने त्या नगरचे वडील धरिले, आणि रानांतल्या कांट्या व वीजरंगी झुडपें घेतलीं, आणि तिहींकडून सुकोथांतल्या माणसांस शिक्षा केली. १७ आणि त्याने पनुवेलाचा तुरूज फोडून टाकिला, त्या नगरांतलीं माणसेंहि मारिलीं.

१८ मग जेबाह व जालमुन्ना यांस तो बोलला, "जीं माणसें तुझी थाबारांत मारिलीं तीं कसीं?" तेव्हां ते बोलले, "जसा तूं तर्सीच तीं; त्यांतला प्रत्येक राजपुत्रांच्या स्वरूपाने होता." १९ तेव्हां हा बोलला, "ते माझे भाऊ, माझ्या आईचीं लेकरें; जर तुझी त्यांस वांचविलें असतें, तर परमेश्वराच्या जितेपणावरून म्या तुझ्यास मारिलें नसतें." २० तेव्हां त्याने आपला ज्येष्ठ पुत्र येथेर याला सांगितलें, "तूं उठून त्यांस मार." परंतु त्या कुमाराने आपली तरवार काढिली नाही; कां तर तोंपयंत तो तरुण होता, यास्तव तो भ्याला. २१ तेव्हां जेबाह व जालमुन्ना बोलला, "तूं उठून आद्यास मार, कां तर जसा पुरुष, तसा त्याचा पराक्रम आहे." यास्तव गिदोनाने उठून जेबाह व

जालमुन्ना यास मारिलें, आणि त्यांच्या उंटांच्या गळ्यांमध्ये ज्या चंद्रकोरा होत्या, त्या घेतल्या.

२२ तेव्हा इस्राएलांतल्या माणसानी मिदोनाला सांगितलें, “त्वा अणखी तुझ्या पुत्राने आणि तुझ्या नाताने आद्यावर अधिकार करावा; कां तर त्वां आद्यास मिद्यानाच्या हातांतून तारिलें आहे.” २३ तेव्हा मिदोन त्यास बोलला, “मी तुझ्यावर अधिकार करणार नाही, माझा पुत्रहि तुझ्यावर अधिकार करणार नाही; परमेश्वराने तुझ्यावर अधिकार करावा.” २४ तरी मिदोन त्यास बोलला, “मी तुमच्याजवळ एक माणणें करीन कीं तुम्ही एकएकाने आपापल्या लुटींतलीं कुंडलें मला द्यावीं.” त्यास तर सोन्याचीं कुंडलें होती, कां तर ते शस्मएली होते. २५ तेव्हा ते बोलले, “आम्ही देतोच देतो.” मग त्यानी वस्त्र पसरिलें, आणि त्यांतल्या एकएकाने आपापल्या लुटीचीं कुंडलें त्यावर टाकिलीं. २६ आणि जीं सोन्याचीं कुंडलें त्याने मागितलीं त्याचें सोनें एक हजार सातशें शेकल वजन होतें; चंद्रकोरा व बिंदुरूप अठ्ठंकार व मिद्यानी राजांचीं जांबळीं वस्त्रें याखेरीज, आणि त्यांच्या उंटांच्या गळ्यांतळे हार याखेरीज तें होतें. २७ तेव्हा मिदोनाने तेणेकरून याजकाचें एफोद केलें, आणि आपलें नगर अफ्रा यांत तें ठेविलें, मग सर्व इस्राएलानीं तेथें त्यामागे लागून व्यभिचार केला; असें तें मिदोनाला व त्याच्या घराण्याला फांसरूप झालें. २८ मिद्यानाचा तर इस्राएलाच्या संतानांपुढें मोड झाला, आणि त्यानी आपलें डोकें अणखी वर केलें नाहीं; असें मिदोनाच्या दिवसांत देश चाळीस वर्षें स्वस्थ राहिला.

२९ योवाशाचा पुत्र यरुबाल तर आपल्या घरीं जाउन राहिला. ३० आणि मिदोनाचें औरससंतान असे त्याला सत्तर पुत्र झाले; कां तर त्याला स्त्रिया बहुत होत्या. ३१ आणि शखेमांत जी त्याची उपपत्नी ती त्यापासून पुत्र प्रसवली, आणि त्याने त्याचें नांव अबीमेलेख ठेविलें. ३२ मग योवाशाचा पुत्र मिदोन चांगल्या छातारणीं मेलला, आणि अबीमेलेखाच्या

अफ्यांत आपला बाप योवाशा याच्या इतेंच पुरला गेल.

३३ तेव्हां असें झालें कीं मिदोन मेन्यावर इस्राएलाच्या संतानानीं फिरून स्वामी देवाच्यामागे लागून व्यभिचार केल, आणि बरीयस्वामी आपला देव असा करून ठेविला. ३४ असें इस्राएलाच्या संतानानीं आपला देव परमेश्वर, ज्याने त्यास त्यांच्या चहुंकडल्या सर्व शत्रूच्या हातांतून सोडविलें, त्याची आठवण केली नाहीं. ३५ आणि यरुबाल जो मिदोन, त्याने इस्राएलावर जे अवघे उपकार केले होते, त्यांमधें त्याच्या घराण्यावर त्यानी दया केली नाहीं.

अध्याय ९.

तेव्हा यरुबालाचा पुत्र अबीमेलेख, याने शखेमास आपल्या आईच्या भावाजवळ जाउन त्यास आणि आपल्या आईच्या बापाच्या घराण्यांतल्या सर्व परिवाराला असें सांगितलें कीं, २ “तुम्ही कुपेकरून शखेमांतल्या सर्व माणसांच्या कार्नीं बोला, यरुबालाचे सर्व पुत्र सत्तर माणसें यानी तुझ्यावर अधिकार करावा, किंवा एका माणसाने तुझ्यावर अधिकार करावा यांतून तुझ्यास कोणतें बरें?” आणि तुम्ही ही आठवण करा कीं मी तुमच्या हाडाचा व तुमच्या मासाचा आहे.” ३ तेव्हा त्याच्या आईच्या भाकनी त्याविषयी त्या अवघ्या गोष्टी शखेमांतल्या सर्व माणसांच्या कार्नीं सांगितल्या, आणि त्यांचें मन अबीमेलेखाकडे बळलें, कां तर त्यानी झटलें, ‘तो आमचा भाऊ आहे. ४ आणि त्यानी त्याला बरीय स्वामीच्या देवळांतून सत्तर शेकल रुपें दिल्लें, आणि अबीमेलेखाने त्यावरून रिकामी व लुच्चीं माणसें मजुरीने ठेविलीं; यास्तव तीं त्याच्यामागे चाललीं. ५ मग त्याने अफ्यास आपल्या बापाच्या घरीं येउन आपले भाऊ यरुबालाचे पुत्र असीं सत्तर माणसें एका शिलेर मारिलीं; तरी यरुबालाचा धाकटा पुत्र योयाम राहिला, कां तर तो लपलेला होता.

६ मग शखेमांतलीं सर्व माणसें व शिले वस्तींतले सर्व यानी मिळून जाउन शखेमांत जो एलोम खांब त्याजवळ अबीमेलेख राजा असा

कलून घेतला. ७ नंतर लोकानी पोथामाला
कळविलें, तेव्हां तो गरिबीमोडोंगाराच्या शिख-
रावर जाऊन उभा राहिला, आणि आपला स्वर
उंच करून त्यांस हाक मारीत बोलला, "अहो
शेखेमांतलीं माणसें, देवाने तुमचें ऐकावें ह्मणून
तुमी माझे ऐका. ८ झाडें आपल्यावर अभिषेकाने
राजा करायास निघून गेलीं; तेव्हां त्यानी जैतु-
न्यास सांगितलें, 'तूं आमचा राजा हो.' ९ तेव्हां
तेव्हां त्यांस ह्मटलें, 'माझे तेलकटपण जेणे-
करून माझ्याने देवाचा व माणसाचा सन्मान
करितात, तें म्या सोडून झाडांवर अधिकार करा-
यास जावें कीं काय?' १० नंतर त्या झाडांनी
अबीमेलें ह्मटलें, 'तूं चल, आमचा राजा हो.'
११ तेव्हां अजिराने त्यांस ह्मटलें, 'म्या आपली
तोंडी व आपलें चांगलें उत्पन्न सोडून झाडांवर
अधिकार करायास जावें कीं काय?' १२ नंतर
त्या झाडांनी दाक्षवेलाला ह्मटलें, 'तूं चल, आ-
मचा राजा हो.' १३ तेव्हां दाक्षवेलांने त्यांस
ह्मटलें, 'म्या आपला ताजा रस जो देवाला व
मुन्यास संतुष्ट करितो, तो सोडून झाडांवर
अधिकार करायास जावें कीं काय?' १४ नंतर
त्या सर्व झाडांनी काटेझुडपाला ह्मटलें, 'तूं चल,
आमचा राजा हो.' १५ तेव्हां काटेझुडपाले त्या
प्रांथीस ह्मटलें, 'जर तुझी खरेपणाने मला अ-
भिषेक करून राजा करितां, तर येऊन माझ्या
जवळ स्वस्थ राहा; नाही तर काटेझुडपांतून
विस्तू निघून लवानोनोनावरल्या गंधसुरेंस जाळून
दाखील.' १६ यास्तव आतां जर तुझी खरे-
पणाने व शुद्धपणाने वर्तणूक करून अबीमेलें
राजा केला आहे, आणि यरुबालासीं व त्याच्या
कन्यासीं जर तुझी बरे केलें आहे, आणि जर
त्याच्या हातांच्या उपकाराप्रमाणें त्यासीं केलें आहे,
१७ कां कीं माझ्या बापांने तुमच्यासाठीं लढाई
केली; आपला जीव देखील पुढें ठेविला, आणि
तुमस मिथ्यानाच्या हातांतून सोडविलें. १८
परंतु तुझी आज माझ्या बापाच्या घरावर उठ-
ली, आणि त्याचे पुत्र सत्तर माणसें, यांस तुझी
एका शिळेवर जिवें मारिलें, आणि त्याच्या दा-
सीचा पुत्र अबीमेलेंस याला शेखेमांतल्या माण-
सांवर राजा करून ठेविलें, कां तर तो तुमचा

भाऊ आहे.) १९ तर तुझी आजच्या दिव-
सीं यरुबालाविषयीं व त्याच्या घराण्याविषयीं
खरेपणाने व शुद्धपणाने जर वर्तणूक केली आहे,
तर अबीमेलेंखावर संतोष करा; त्यानेहि तुझ्या-
वर संतोष करावा. २० परंतु जर तसें नाही,
तर अबीमेलेंखांतून विस्तू निघून शेखेमांतल्या
माणसांस व मिळी वस्तीला जाळून टाको, आणि
शेखेमांतल्या माणसांतून व मिळी वस्तींतून विस्तू
विघून अबीमेलेंखाला जाळून टाको." २१ नंतर
पोथाम आपला भाऊ अबीमेलेंस यासमोरून
धांवत पळाला, आणि वैरास जाऊन तेथें राहिला.

२२ तेव्हां अबीमेलेंखाने इस्राएलावर तीन
वर्षे अधिकार केला. २३ नंतर देवाने अबी-
मेलेंस व शेखेमांतलीं माणसें यांमध्ये दुष्ट स्व-
भाव लाविला, यास्तव शेखेमांतल्या माणसांनी
अबीमेलेंखासीं दगा केला; २४ तेणेकरून य-
रुबालाच्या सत्तर पुत्रांवर केलेंला बळात्कार व
त्यांचा रक्तपात त्यांचा भाऊ अबीमेलेंस यावर
जाऊन बसावा; कां कीं त्याने त्यांस जिवें मारिलें,
आणि शेखेमांतल्या माणसांवरहि बसावा; कां कीं
त्याचे भाऊ मारायासाठीं त्यानी त्याला सहाय
केलें. २५ नंतर शेखेमांतल्या माणसांनी त्याच्या-
साठीं डोंगरांच्या शिखरावर दबाधारी ठेविले,
आणि त्यानी आपल्याजवळून जो कोणी वाटेवर
चालला, त्याला लुटिलें; आणि हें कोणी अबी-
मेलेंखाला सांगितलें.

२६ मग एबेदाचा पुत्र गाल आपल्या भा-
वांसुद्धां आला, आणि ते शेखेमांत आल्यानंतर
शेखेमांतल्या माणसांनी त्यावर विश्वास ठेविला.
२७ तेव्हां त्यानी शेतांत जाऊन आपल्या दाक्ष-
मळ्यांची खुडणी करून दाक्षांचें तुडविणें केलें,
आणि ते उत्साह करित आपल्या देवाच्या घरीं
गेले, आणि खाऊन पिऊन अबीमेलेंखाला शाप
दिल्ला. २८ तेव्हां एबेदाचा पुत्र गाल बोलला,
"अबीमेलेंस कोण? आणि शेखेम कोण कीं आ-
झी त्याची चाकरी करावी? तो यरुबालाचा
पुत्र कीं नाही? आणि त्याचा कारभारी जवुल
कीं नाही? शेखेमाचा बाप हमोर, याच्या माण-
सांची सेवा तुझी करा; आझी अबीमेलेंखाची
सेवा तर कशासाठीं करूं? २९ आणि हे

लोक माझ्या हातीं असते तर किती बरें होतें! झणजे म्या अबीमेलेखाला काढून टाकिलें असतें.” तर त्याने अबीमेलेखाला सांगितलें, “तूं आपलें सैन्य वाढवून बाहेर ये.”

३० त्या वेळेस त्या नगराचा अधिकारी जबुल याने एबेदाचा पुत्र गाल याच्या गोष्टी ऐकित्या, यास्तव त्याचा राग पेटला. ३१ मग त्याने कपट करून अबीमेलेखाजवळ दूत पाठवून असें सांगितलें कीं, “पाहा, एबेदाचा पुत्र गाल आपल्या भावासुद्धां शस्त्रेमास आला आहे; आणि पाहा, ते तुझ्यापुढें नगराची बंदोबस्ती करितात. ३२ तर आतां तूं आपल्या जवळच्या लोकांसुद्धां रात्रीं उठून शेतांत दबा धर. ३३ मग असें व्हावें कीं सकाळीं सूर्य उगवतांच तूं उठून नगरावर घाला घाल; मग पाहा, तो आपल्या जवळच्या लोकांसुद्धां तुझ्याजवळ बाहेर येईल, तेव्हां जसें तुझ्या हातीं येईल तसें तूं त्याचें कर.” ३४ यास्तव अबीमेलेखाने आपल्याजवळच्या सर्व लोकांसुद्धां रात्रीं उठून चार टोळ्या करून शस्त्रेमावर दबा धरिला. ३५ मग एबेदाचा पुत्र गाल, बाहेर येउन नगराच्या वेसीजवळ उभा राहिला, आणि अबीमेलेख आपल्याजवळच्या लोकांसुद्धां दबा सोडून उठला. ३६ तेव्हां गालाने त्या लोकांस पाहून जबुलाला छटलें, “पाहा, लोक डोंगरांच्या शिखरावरून उतरतात.” मग जबुल त्यास बोलला, तुला डोंगरांची छत्या मनुष्यांसारिखी दिसती.” ३७ तेव्हां गालाने फिरून असें छटलें कीं, “पाहा, देशाच्या उंचोठ्यावरून लोक उतरतात; आणि एक टोळी मौननीमाच्या वाटेवरून येत आहे.” ३८ मग जबुल त्याला बोलला, “तूं आपल्या ज्या तोंडाने बोललास, ‘अबीमेलेख कोण कीं आधी त्याचें चाकरी करावी’ तें आतां कोठें आहे? ज्या लोकांस त्वां तुच्छ केलें, ते हेच कीं नार्हीत! आतां मी मागतां, तूं बाहेर जाउन त्यांसीं लढाई कर.” ३९ मग गालाने शस्त्रेमांतल्या माणसांपुढें होऊन, बाहेर जाउन अबीमेलेखांसीं लढाई केली. ४० तेव्हां अबीमेलेख त्याच्या पाठीस लागला असतां तो त्याच्यापुढून पळाला, आणि वेसीच्या दारापर्यंत बहुत लोक मारलेले होऊन पडले.

४१ मग अबीमेलेख आरुम्यांत राहिला, आणि गालाने व त्याच्या भावानी शस्त्रेमांत न राहावें झणून जबुलाने त्यांस घालविलें. ४२ नंतर पुढच्या दिवसीं असें झालें कीं लोक बाहेरच्या शेतांत जाते झाले, आणि हें अबीमेलेखाला कोणी सांगितलें? ४३ तेव्हां त्याने लोक मिळवून त्यांच्या तीन टोळ्या केल्या; मग शेतांत दबा धरिला, आणि त्याने न्याहाळिलें; तर पाहा लोक नगरांतून बाहेर आले होते, तेव्हां त्याने त्यांवर उठून त्यांस मारिलें. ४४ त्या वेळेस अबीमेलेख आणि त्याच्यासंगर्भां जी टोळी, ती घाला घालून नगराच्या वेसीजवळ उभी राहिली, आणि दुसऱ्या दोन टोळ्यानी शेतांत जे सर्व, त्यांवर घाला घालून त्यांस मारिलें. ४५ अबीमेलेखाने तर त्या सगळ्या दिवसांत नगरांसीं लढाई केली, आणि त्याने नगर घेतलें व त्यांत, जे लोक त्यांस जिवें मारिलें, आणि नगर फोडून त्यावर मीठ पेरून टाकिलें. ४६ तेव्हां शस्त्रेमाच्या बुरजांतल्या सर्व माणसांनी ऐकिलें, आणि ते बरीथ देवाच्या घरावरच्या पाहऱ्याच्या माडीवर गेले. ४७ मग शस्त्रेमाच्या बुरजांतलीं सर्व माणसें एकवट झालीं आहेत, असें अबीमेलेखाला कोणी सांगितलें. ४८ तेव्हां अबीमेलेख आपल्याजवळच्या सर्व लोकांसुद्धां जाल्मोन डोंगरावर गेला, आणि अबीमेलेखाने आपल्या हातीं कुन्हाडी घेउन झाडांची फांदी तोडली, मग तिला आपल्या खांद्यावर उचलून घेउन त्याने आपल्या जवळच्या लोकांस सांगितलें, “बे म्या केलें तें तुम्ही पाहिलें, तें माझ्यासारिखें लवकर करा.” ४९ तेव्हां सर्व लोकांतल्या एककानेहि फांदी तोडून घेतली, आणि ते अबीमेलेखाच्यामागे चालले; मग त्यानी पाहऱ्याच्या माडीवर त्या घालून, ते लोक आंत असतां पाहऱ्याच्या माडीला आग लाविली; असीं शस्त्रेमाच्या बुरजांतलींहि सर्व माणसें, पुरुष व स्त्रिया सुमारे एक हजार, इतकीं मेलीं.

५० नंतर अबीमेलेख थेबेजास गेला, आणि त्याने थेबेजावर तळ देउन त्याला धरिलें. ५१ परंतु त्या नगरांत एक मजबूत बुरूज होता, आणि सर्व पुरुष स्त्रियांसुद्धां झणजे त्या नगरांतलीं

सर्व माणसें त्यांत पळून गेली आणि आपल्या मागे बंदोबस्ती करून बुरजाच्या धाव्यावर चढले. ५२ नंतर अर्बामेलेख त्या बुरजाजवळ येऊन जावर लढला, आणि बुरजाला आग लावून जाळायास त्याच्या दाराजवळ गेला. ५३ तेव्हां एका स्त्रीने अर्बामेलेखाची टाळू फोडायास त्याच्या डाव्यावर जात्याची वरली तळी टाकिली. ५४ तेव्हां त्याने घाई करून आपला हत्यार वाहणारा जो तरुण त्याला हाक मारून सांगितलें, "तुं आपली तरवार काढून मला जिवें मार, नाही तर मजविषयी दगणतील की बायकोने त्याला मारिलें." यास्तव त्याच्या तरण्याने त्याला भोसक्यावर तो मेलाला. ५५ मग अर्बामेलेख मेलाला हें पाहून इस्त्राएली माणसें आपापल्या ठिकाणी गेली. ५६ असी दुटाई जी अर्बामेलेखने आपल्या सत्तर भावांस जिवें मारण्याने आपल्या बापाविषयी केली होती, ती देवाने त्याला डलटून लाविली. ५७ आणि शखेमां कड्या माणसांचीहि सर्व दुष्टाई देवाने त्याच्या मस्तकावर डलटून लाविली; यामागे यहुदा व बन्यामीन यांचा पुत्र योथाम याचा शाप त्यांस भोवला.

अध्याय १०.

आणि अर्बामेलेखाच्यामागे इस्त्राएलाच्या संरक्षणासाठी दोदोचा पुत्र पूजा याचा पुत्र गेला, जो इस्त्राखारांतला माणूस तो उपन शत्र्या, आणि तो एकादम डोंगरावरच्या शामीरांत राहिला. २ त्याने तेवीस वर्षे इस्त्राएलाचा न्याय केला, मग तो मेलाला आणि शामीरांत पुरला गेला. ३ नंतर त्याच्यामागे गिलादी गारर उग्रज झाला, आणि त्याने बावीस वर्षे इस्त्राएलाचा न्याय केला. ४ तेव्हां त्याला तीस पुत्र झाले; तीस गाढवांवर ते वसत होते; त्यांस तीस गोरहि होती; आजपर्यंत त्यांस हावोध-गाई दगणतात; तीं गिलादाच्या प्रांतांत आहेत. ५ मग गारर मेलाला, आणि कामोनांत पुरला गेला.

६ पानंतर इस्त्राएलाच्या संतानानी फिरून परमेश्वराच्या दिसण्यांत वाईट केलें; कारण ती त्यानी वालीम व आटारोथ व अरामांतले

देव व जीदोनांतले देव व मोवाबांतले देव व आम्मोनी लोकांचे देव व पलिष्ट्यांचे देव, यांची सेवा केली; त्यानी परमेश्वराला टाकिलें, त्याची सेवा केलीच नाही. ७ यास्तव परमेश्वराचा राग इस्त्राएलावर पेटला, आणि त्याने त्यांस पलिष्ट्यांच्या हातीं व आम्मोनी लोकांच्या हातीं दिलें. ८ तेव्हां त्या वर्षासुद्धां अठरा वर्षे त्यानी इस्त्राएलाच्या संतानांस दुःख देऊन जाचिलें; दगणजे जी इस्त्राएलाची संताने यादें-नेच्या पलिकडे अमोन्यांच्या देशाजवळ गिलादांत होती त्या सर्वांस. ९ यहुदा व बन्यामीन व एफ्राइमाची घराणे यांसींहि लढायास आम्मोनी लोक यादेंनेच्या अलिकडे आले; असी इस्त्राएलाला फार पीडा झाली.

१० तेव्हां इस्त्राएलाच्या संतानानी परमेश्वराला हाक मारित झटलें कीं, "आम्ही तुझ्याजवळ पाप केलें आहे; तें असें कीं आम्ही आपल्या देवाला टाकून वालीमाची सेवा केली. ११ तेव्हां परमेश्वराने इस्त्राएलाच्या संतानांस झटलें, "मिसन्यांपासून व अमोन्यांपासून व आम्मोनी लोकांपासून व पलिष्ट्यांपासून म्या तुझ्यास तारिलें कीं नाही? १२ आणि जीदोनी व अमालेक व मावोन यांनी तुझ्यास दुःख दिलें, तेव्हां तुझी मला हाक मारिली, आणि म्या तुझ्यास त्यांच्या हातांतून तारिलें. १३ तथापि तुझी मला टाकून दुसऱ्या देवांची सेवा केली; यास्तव मी तुझ्यास फिरून तारणार नाही. १४ तुझी जा, आणि ज्या देवांस तुझी निवडून घेतलें, त्यांस हाक मारा; तुमच्या दुःखाच्या वेळेस त्यांनी तुझ्यास तारावें."

१५ तेव्हां इस्त्राएलाच्या संतानानी परमेश्वराला झटलें, "आम्ही पाप केलें आहे; जें सर्व तुला बरें वाटेल, त्याप्रमाणें तूं आम्हास कर; केवळ आजच्या दिवसीं अगत्य आम्हास सोडीव." १६ तेव्हां त्यानी आपल्यामधून अन्य देवांस दूर करून परमेश्वराची सेवा केली, नंतर तो इस्त्राएलाच्या दुःखामुळे खिन्न झाला. १७ आम्मोनी लोक तर एकत्र मिळाले असतां त्यानी गिलादांत तळ धरिला, आणि इस्त्राएलाच्या संतानानी मिळून मिजण्यांत तळ धरिला. १८ तेव्हां गिला-

दांतल्या सरदार लोकांनी एकमेकाला छटलें, “जो माणूस आम्होनी लोकांसी लढाई करायास लागेल, तो कोणीहि असो, तो गिलादांतल्या सर्व राहणाऱ्यांचा अधिकारी असा व्हावा.”

अध्याय ११.

त्या वेळेस गिलादी इफ्ताह पराक्रमी वीर होता, परंतु तो इफ्ताह वेश्यास्त्रीचा पुत्र, आणि गिलादाच्यापासून जन्मला होता. २ गिलादाची स्त्रीहि त्यापासून पुत्र प्रसवली, आणि जेव्हां स्त्रीचे पुत्र वाढले, तेव्हां त्यानी इफ्ताहाला घालवितां छटलें, “आमच्या बापाच्या घरीं तुला वतन प्राप्त होणार नाहीं; कारण कीं तूं दुसऱ्या स्त्रीचा पुत्र आहेस.” ३ यास्तव इफ्ताह आपल्या भावांपुढून पळाला, आणि टोब देशांत जाऊन राहिला; तेव्हां रिकामीं माणसें इफ्ताहाजवळ मिळून त्याच्यासंगतीं चाललीं.

४ मग काहीं वेळानंतर असें झालें कीं आम्होनी लोकांनी इस्त्राएलासीं लढाई केली. ५ आणि आम्होनी लोक इस्त्राएलासीं लढत असतांना असें झालें कीं गिलादाचे वडील इफ्ताहाला टोब देशांतून आणायला गेले. ६ तेव्हां त्यानी इफ्ताहाला छटलें, “तूं येऊन आमचा सेनापति असा हो, कां कीं आम्ही आम्होनी लोकांसी लढत आहों.” ७ तेव्हां इफ्ताह गिलादाच्या वडिलांस बोलला, “तुम्ही माझा द्वेष करून माझ्या बापाच्या घरांतून मला घालविलें कीं नाहीं? तर आतां तुम्ही संकटांत असतां, माझ्याजवळ कशाला आलां?” ८ तेव्हां गिलादाच्या वडिलांनी इफ्ताहाला छटलें, “आम्ही आतां तुझ्याकडे यासाठीं फिरलों आहों कीं त्वां आमच्यासंगतीं येऊन आम्होनी लोकांसी लढाई करावी, मग तूं गिलादांतल्या सर्व राहणाऱ्यांवर आमचा अधिकारी असा होशील.” ९ तेव्हां इफ्ताह गिलादाच्या वडिलांस बोलला, “जर तुम्ही मला आम्होनी लोकांसी लढायास माघारें नेलें, आणि परमेश्वराने ते माझ्या स्वाधीन केले, तर मी तुमचा अधिकारी असा होईन कीं काय?” १० तेव्हां गिलादाचे वडील इफ्ताहास बोलले, जर तुझ्या सांगण्याप्रमाणें आम्ही करित नाहीं, तर आ-

पल्यामध्ये परमेश्वर साक्षी होवो.” ११ मग इफ्ताह गिलादाच्या वडिलांसंगतीं गेला, आणि त्या लोकांनी आपल्यावर तो अधिकारी व सेनापति असा करून ठेविला; तेव्हां इफ्ताह आपलीं सर्व वचनें मिजण्यांत परमेश्वरापुढें बोलला.

१२ मग इफ्ताहाने आम्होनी लोकांच्या राजाजवळ वकील पाठवून छटलें, “माझे तुझे काय आहे कीं तूं मजसीं लढायास माझ्या देशांत येतोस?” १३ तेव्हां आम्होनी लोकांचा राजा इफ्ताहाच्या वकिलांस बोलला, “कारण कीं जेव्हां इस्त्राएल मिसरांतून वर आले, तेव्हां त्यानी आर्णोनेपासून याब्बोकपर्यंत व यादैनपर्यंत माझा देश घेतला; तर आतां ते प्रांत सुखाने परत दे.” १४ तेव्हां इफ्ताहाने फिरून दुसरे वकील आम्होनी लोकांच्या राजाजवळ पाठविले. १५ आणि त्याला छटलें, “इफ्ताह असें सांगतो कीं इस्त्राएलाने मोवाब देश व आम्होनी लोकांचा देश घेतला नाहीं. १६ कां तर जेव्हां इस्त्राएल मिसरांतून वर आले, तेव्हां ते सुफ समुद्राजवळच्या रानांत चालून कादेशास आले. १७ मग इस्त्राएलानी अदोमी राजाजवळ वकील पाठवून छटलें, तूं कृपेकरून आपल्या देशावरून मला जाऊ दे; परंतु अदोमी राजाने ऐकिलें नाहीं, आणि मोवाबा राजाजवळहि पाठविलें, परंतु तोहि मान्य झाला नाहीं; यास्तव इस्त्राएल कादेशांत राहिले. १८ आणि त्यानी रानांत चालून अदोम देश व मोवाब देश यांस फेरी घातली; असें सर्वांच्या उगवतीकडून मोवाब देशास येऊन आपोनेच्या कांठीं तळ धरिला; परंतु ते मोवाब सीमेत गेले नाहींत; कां तर आर्णोन मोवाबाची सीमा आहे. १९ तेव्हां इस्त्राएलानी अमोन्यांचा राजा सीहोन याजवळ, ह्यणजे हे शबोनांतल्या राजाजवळ वकील पाठविले, आणि इस्त्राएलानी त्याला छटलें, ‘तूं कृपेने आपल्या देशावरून आम्हास आमच्या ठिकाणापर्यंत जाऊ दे.’ २० तेव्हां सीहोन आपल्या सीमेवरून जाऊ देण्याविषयी इस्त्राएलाला मान्य झाला नाहीं, परंतु सीहोनाने आपले सर्व लोक मिळवून आणि याहाजांत तळ धरून इस्त्राएलासीं लढाई केली. २१ तेव्हां इस्त्राएलाचा देव परमेश्वर याने सीहोन व त्याचे सर्व

लोक इस्त्राएलाच्या हाती दिव्हे; यास्तव इस्त्राएलांनी त्यांस मारिलें, आणि त्या देशांत राहिले व अमोरी त्यांचा सर्व देश वतन करून घेतला. २२ असें त्यांनी आणोंनेपासून याब्बो-नयैत आणि रानापासून यादनेपर्यंत अमोन्यांचे सर्व प्रांत वतन करून घेतले. २३ तर आतां इस्त्राएलाचा देव परमेश्वर याने आपले लोक इस्त्राएल यांपुढे अमोन्यांस घालविलें; तर तो प्रांत तूं घेतास काय? २४ तुझा देव कमोश तुला तें वतन देतो, तें तूं ठेवशील कीं नाहीं? तसें आमचा देव परमेश्वर जें वतन आमच्यापुढे ठेवून देतो, तें आम्ही ठेवूं. २५ तर आतां त्रि-पायचा पुत्र मोवाब राजा यापेक्षां तूं बरा आहेस कीं काय? इस्त्राएलासीं तो कधीं भांडिला कीं नाहीं? त्याने त्यांसीं कधीं लढाई केली कीं काय? २६ जेव्हां इस्त्राएल हेश्बोनांत व त्याच्या गावांत, आणि अरवेरांत व त्याच्या गावांत, आणि आणोंनेच्या कांठावरल्या सर्व नगरांत तीनशें वर्षे राहिला, त्या वेळेस तर तुझी कां काढून घेतलीं माहींत. २७ म्या तर तुझा अपराध केला नाहीं. परंतु तूं मजसीं लढण्याने माझें वाईट करितोस; परमेश्वर जो न्यायाधीश तो आज इस्त्राएला लोक व आम्होनी लोक यांमध्ये न्याय करी. २८ तथापि आम्होनी लोकांच्या राजाने आपल्याजवळ इफ्ताहाने जीं वचनें पाठविलीं तीं ऐकिलीं माहींत. २९ तेव्हां परमेश्वराचा आत्मा इफ्ताहाला प्राप्त झाला, नंतर गिलाद व मनाशे यांत तो चहुंकडे गेला, आणि गिलादांतलें मिजपे त्यांत चहुंकडे गेला; मग गिलादांतलें मिजपे सोडून आम्होनी लोकांकडे गेला. ३० आणि इफ्ताहाने परमेश्वराजवळ नवस करितां द्यालें, "जर तूं माझ्या हातीं आम्होनी लोक देसीलच देतील, ३१ तर असें होईल कीं मी आम्होनी लोकांपासून सुखरूप माधारा आलों तेव्हां मला भेटायला जें काहीं माझ्या घराच्या दारांबाहेर येईल, तें तर परमेश्वराचें होईल, अथवा मी लावे होमरूपें अर्पण करीन."

३२ तर इफ्ताह आम्होनी लोकांसीं लढायाला त्यांकडे गेला, आणि परमेश्वराने ते त्याच्या हातीं दिव्हे. ३३ आणि अरवेरापासून

मिन्नीथाजवळ येण्यापर्यंत त्यांस मारून वीस नगरें घेतलीं, आणि द्राक्षमळ्यांच्या आबेलापर्यंत फार मोठा मार दिव्हा; असें आम्होनी लोक इस्त्राएलाच्या संतानाच्या स्वाधीन झाले. ३४ मग इफ्ताह मिजप्यांत आपल्या घरास आला; तेव्हां पाहा, त्याची कन्या त्याला भेटायला दफानी व ताफ्यानी बाहेर आली; ती तर त्याची एकुलती होती; तिजशिवाय त्याला पुत्र किंवा कन्या नव्हती. ३५ तेव्हां असें झालें कीं त्याने तिला पाहतांच आपलीं वस्त्रे फाडून द्यालें, "अहहा, माझ्या कन्ये! त्वां मला अगदी पाडिलें आहे; मला दुःख देणार यांत तूंहि आहेस; कां म्या आपलें तोंड परमेश्वराजवळ उघडिलें आहे; यास्तव मला उलटतां येत नाहीं." ३६ तेव्हां ती त्याला बोलली, "हे माझ्या बापा, त्वां आपलें तोंड परमेश्वराजवळ उघडिलें आहे, तर तुझ्या तोंडांतून जें निघालें, त्याप्रमाणें तूं मजसीं कर; कारण कीं परमेश्वराने तुझे शत्रू आम्होनी लोक यांचें तुझ्यासाठीं पकें सूड घेतलें आहे." ३७ अणखा तिने आपल्या बापाला द्यालें, "मजसाठीं ही गोष्ट होऊं यावी; मला दोन महिन्यांची रजा दे, ह्मणजे मी आपल्या सोब-तिणींसुद्धां डोंगरांवर जाऊन आपल्या कुमारपणा-विषयीं रडेन." ३८ तेव्हां त्याने द्यालें, "जा." असें त्याने तिला दोन महिने सोडिलें, आणि तो आपल्या सोबतिणींसुद्धां डोंगरांवर जाऊन आपल्या कुमारपणाविषयीं रडली. ३९ मग दोन महिन्यांच्या शेवटीं असें झालें कीं ती आपल्या बापाजवळ माधारी आली, नंतर त्याने आपला केलेला नवस तिजवर फेडिला; असें तिने पुरुष जाणिला नाहीं, आणि इस्त्राएलांत असी रीति झाली कीं, ४० प्रत्येक वर्षीं इस्त्राएलांतल्या कन्यांनी इफ्ताह गिलादी याच्या कन्येचें वर्णन करायला वर्षाचे चार दिवस जात जावे.

अध्याय १२-

तेव्हां एफ्राइमी माणसें एकत्र मिळालीं आणि उत्तरेस जाऊन इफ्ताहाला ह्मणालीं, "तुझ्यासंगतीं यायाला आम्हास बोलावल्याचेंचून तूं आम्होनी लोकांसीं लढायाला कां पलिकडे

गेलस? आढी तुझ्यासुद्धा तुझ्या घराला आग लावून जाऊं.” २ तेव्हा इफ्ताह त्यास बोलला, “आम्होनी लोकांसीं माझे व माझ्या लोकांचें फार भांडण होत होतें; तेव्हा म्या तुझास बोलाविलें, परंतु तुझी मला त्यांच्या हातांतून सोडविलें नाहीं. ३ तेव्हा तुझ्याकडून तारण होत नाहीं, हें पाहून मी आपला जीव आपल्या मुठींत घालून आम्होनी लोकांजवळ पलिकडे गेलों, आणि परमेश्वराने ते माझ्या हातीं दिव्हे; तर आजच्या दिवसीं तुझी लढायाला मजवर कां चढून आलां?” ४ तेव्हा इफ्ताहाने गिलादी सर्व माणसें मिळवून एफाइमासीं लढाई केली, आणि गिलादी माणसानी एफाइमी मारिले, कां तर ते बेचले होते, “एफाइमामध्ये व मनाश्यामध्ये तुझी गिलादी एफाइमीतून पळणारे आहां.” ५ तेव्हा गिलाद्यानी एफाइम्यासमोर पादेंनेचे उतारे रोखून धरिले, आणि असें झालें कीं जेव्हा कोणी एफाइमी पळतांना बोलला, “तुझी मला पार जाऊं या,” तेव्हा गिलादी माणसें त्यास बोलत असत, “तू एफायी ओहेस कीं काय?” आणि तो “नाहीं” जर बोलला, ६ तर ती त्याला बोलत, “आतां तूं शिब्वोलेथ असें झण;” मग तो “शिब्वोलेथ” असें बोले, कां कीं त्याला नीट बोलतां आले नाहीं; मग ती त्याला धरून पादेंनेच्या उताऱ्याजवळ जिवें मारीत असत; तर त्या वेळेस एफाइमांतलीं बेताळीस हजार माणसें पडलीं.

७ इफ्ताहाने तर साहा वर्षे इस्त्राएलाचा न्याय केला; मग तो इफ्ताह गिलादी मेला, आणि गिलादांतल्या एका नगरांत पुरला गेला. ८ मग त्याच्यामागे बेथलेहेमांतल्या इब्जानाने इस्त्राएलाचा न्याय केला. ९ तेव्हा त्याला तीस पुत्र व तीस कन्या होत्या; त्या त्याने बाहेर लावून आपल्या पुत्रांसाठीं बाहेरून तीस कन्या आणिल्या; त्याने तर सात वर्षे इस्त्राएलाचा न्याय केला. १० नंतर इब्जान मेला, आणि बेथलेहेमांत पुरला गेला.

११ आणि त्याच्यामागे जबूलुनी एलोन इस्त्राएलाचा न्यायाधीश झाला; त्याने तर दाहा वर्षे इस्त्राएलाचा न्याय केला. १२ नंतर तो जबूलुनी एलोन मेला, आणि जबूलुन देशा-

तल्या आय्यालोनांत पुरला गेला. १३ आणि त्यानंतर हिलेलाचा पुत्र आब्दोन जो पिरायोनी, तो इस्त्राएलाचा न्यायाधीश झाला. १४ आणि त्याला चाळीस पुत्र व तीस नातू होते; ते सत्तर गाढवांवर बसत असत; त्याने तर आठ वर्षे इस्त्राएलाचा न्याय केला. १५ मग तो पिरायोनी हिलेलाचा पुत्र आब्दोन मेला, आणि बमालेक्यांच्या डोंगरांवर एफाइम प्रांतांतल्या पिरायोनांत पुरला गेला.

अध्याय १३.

तेव्हा इस्त्राएलाच्या संतानानी परमेश्वराच्या दृष्टींत फिरून वाईट केलें, यास्तव परमेश्वराने ती पलिष्ट्यांच्या हातीं चाळीस वर्षे दिली. २ तेव्हा जरायांतला दानांच्या कुळाचा कोणी माणस होता; त्याचें नांव तर मनोहा, आणि त्याची स्त्री वाझ होती, यास्तव तिला लेंकू झालें नव्हतें. ३ तेव्हा परमेश्वराच्या दूताने त्या स्त्रीला दर्शन दिव्हे, आणि तिला झटलें, “पाहा, आतां तूं वाझ, झणून तुला लेंकू झालें नाहीं, परंतु तूं गरोदर होऊन पुत्र प्रसवशील. ४ तर आतां तूं अगत्य असें संभाळ कीं द्राक्षारस व दारू पिऊं नको, आणि काहीं अशुद्ध खाऊं नको. ५ कां तर पाहा, तूं गरोदर होशील, आणि तूं पुत्र प्रसवशील आणि त्याच्या डोक्यावर वस्तरा न फिरावा, कारण कीं तो मूल पोटीं झाल्यापासून देवाचा नेजेरी पुरुष होईल, आणि तो इस्त्राएलाला पलिष्ट्यांच्या हातांतून सोडवायास लागेल.” ६ तेव्हा त्या स्त्रीने जाऊन आपल्या नवऱ्याला असें सांगितलें कीं, “देवाचा माणूस माझ्याजवळ आला, आणि त्याचें स्वरूप देवाच्या दूताच्या स्वरूपासारखें फार भयंकर होतें; यास्तव तो कोठला, हें म्या त्याजवळ विचारिलें नाहीं, आणि त्याने आपलें नांव मला सांगितलें नाहीं. ७ परंतु तो मला बोलला, ‘पाहा, तूं गरोदर होशील, आणि तूं पुत्र प्रसवशील; तर आतां तूं द्राक्षारस व दारू पिऊं नको, आणि काहीं अशुद्ध खाऊं नको; कां तर तो मूल पोटीं झाल्यापासून त्याच्या मरणापर्यंत देवाचा नेजेरी पुरुष होईल.’”

८ तेव्हा मानोहाने परमेश्वराजवळ विनंती रीत झटले, "हे माझ्या प्रभू, माझे एक, जो वाचा माणूस त्या पाठविला होता, त्याने आमच्याजवळ फिरून यावे, आणि जो मूल झाला, त्यासाठी आम्ही कसे करावे, हे आम्हास पत्कावे." ९ तेव्हा देवाने मानोहाचा शब्द ऐकिला, यास्तव देवाचा दूत त्या स्त्रियेजवळ फिरून आला; परंतु ती शेतांत बसली असता तिचा नवरा मानोहा तिच्यासंगती नव्हता. १० तेव्हा ती स्त्री आपल्या नवऱ्याला कळवायास उठावळी करून धावली, आणि तिने त्याला सांगितले, "पाहा, जो पुरुष त्या दिवसी माझ्याजवळ आला होता, तो माझ्या दृष्टीस पडला आहे." ११ मग मानोहा उठून आपल्या स्त्रिच्यामागे चालून त्या पुरुषाजवळ गेला, आणि त्याला बोलला, "जो पुरुष या स्त्रीला बोलला होता, तो तूच हो काय?" तेव्हा तो बोलला, "मीच." १२ मग मानोहा बोलला, "आतां तुझे बोलणें प्रत्ययास येतो; त्या मुलाची रीति व त्याविषयी कर्म कसे जावे?" १३ तेव्हा परमेश्वराच्या दूताने मानोहाला झटले, "जें म्या या स्त्रीला सांगितलें, त्या अवघ्याविषयी हिने संभाळावे. १४ द्राक्षारसाच्या वेलापासून जें उत्पन्न होतें, त्यांतलें काहीं हिने खाऊं नये, आणि द्राक्षारस व दारू पिऊं नये, आणि काहीं अशुद्ध खाऊं नये; जें सर्व म्या आज्ञा करून तिला सांगितलें तें तिने पाळावे."

१५ तेव्हा मानोहा परमेश्वराच्या दूताला बोलला, "आम्ही तुला खोळंबा करून शेरडांतलें सरडूं मिद्ध करून तुझ्यापुढें ठेवावे, असें मागतों." १६ परंतु परमेश्वराचा दूत मानोहाला बोलला, "जरी त्यां मला खोळंबा केला, तरी मी तुझे धन खाणार नाही; आणि जर तूं होम करशील, तर तो तुला परमेश्वराजवळ करावा लागेल." तेव्हा तो परमेश्वराचा दूत, हें मानोहाला कळलें नव्हतें. १७ मग मानोहाने परमेश्वराच्या दूताला झटले, "तुझे नांव काय? कां तें तुझे बोलणें प्रत्ययास आल्यावर आम्ही तुला मान देऊं." १८ तेव्हा परमेश्वराचा दूत त्याला बोलला, "तूं माझे नांव कशासाठी विचारितोस? तें तर अपूर्व आहे." १९ मग मानो-

हाने शेरडांतलें सरडूं नैवेद्यासुद्धा घेऊन खडकावर परमेश्वराजवळ होम केला; तेव्हा मानोहा व त्याची स्त्री पाहत असता, त्याने अपूर्व केलें. २० झणजे असें झालें कीं जेव्हां जाल वेदीवरून आकाशांत चढला, तेव्हा परमेश्वराचा दूत त्या वेदीच्या जाळांत चढला, आणि मानोहा व त्याची स्त्री यानी पाहून आपलीं तोंडां भूमीस लावून नमस्कार केला. २१ मग परमेश्वराचा दूत मानोहाच्या व त्याच्या स्त्रीच्या दृष्टीस फिरून पडला नाहीं; तेव्हा मानोहाला कळलें कीं तो परमेश्वराचा दूत होता. २२ मग मानोहा आपल्या स्त्रीला बोलला, "आम्ही खचीत मरूं, कां तर आपण देव पाहिला आहे." २३ तेव्हा त्याची स्त्री त्याला बोलली, "जर परमेश्वराने आम्हास जिवें मारायास इच्छिलें असतें, तर त्याने आमच्या हातांतून होम व नैवेद्य घेतला नसता, आणि हीं अवधीं आम्हास दाखविलीं नसतीं, आणि या वेळेच्या सारखें वर्तमान आम्हास कळविलें नसतें." २४ नंतर त्या स्त्रीला पुत्र झाला, आणि तिने त्याचें नांव शाम्शोन ठेविलें; तो मूल तर वाढला, आणि परमेश्वराने त्याला आशीर्वाद दिव्हा. २५ तेव्हां जरा व एष्टाबोल यांच्या मध्यभागीं दानाच्या छावणींत त्याला परमेश्वराचा आत्मा प्रेरणा करूं लागला.

अध्याय १४.

नंतर शाम्शोन खालीं तिम्नाथास गेला, आणि त्याने तिम्नाथांत पलिष्ट्यांच्या कन्यांतली एक स्त्री पाहिली. २ मग त्याने वर येऊन आपल्या बापाला व आपल्या आईला सांगून झटले, "म्या तिम्नाथांत पलिष्ट्यांच्या कन्यांतली एक स्त्री पाहिली आहे; तर आतां तुम्ही ती मला बायको करून घ्या." ३ तेव्हा त्याच्या आईबापानी त्याला झटले, "तुझ्या भावांबदांच्या कन्यांत व माझ्या सर्व लोकांतहि कोणी स्त्री नाहीं झणून तूं असुंती पलिष्ट्यांतली बायको करून घ्यायला जातोस कीं काय?" तथापि शाम्शोनाने आपल्या बापाला झटले, "ती मजसाठीं मिळीव; कां तर ती माझ्या दिसण्यांत चां-

मला आहे.” ४ हें तर परमेश्वराकडून झालें की त्याने पलिष्ट्यांविषयी निमिन्न शोधून काढावें, असें त्याच्या आईबापांस कळलें नव्हतें; कां की त्या वेळेस पलिष्टी इस्राएलावर अधिकार करीत होते.

५ यानंतर शाम्शोन आणि त्याचे आईबाप खाली तिम्नाथास जात होते; आणि तिम्नाथा-तल्या द्राक्षमळ्यांपर्यंत पोहचले असता पाहा, सिंहांतला तरणा सिंह त्याजवर येउन गर्जला. ६ तेव्हां परमेश्वराच्या आत्म्याने त्याला व्यापिलें, यास्तव त्याच्या हातीं काहीं नसताहि त्याने जसें करडूं फाडवें, तसें त्याला फाडून टाकिलें; परंतु आपण जें केलें होतें तें त्याने आपल्या आईबापांस सांगितलें नाहीं. ७ शाम्शोन तर खाली जाऊन त्या स्त्रीला बोलला, तेव्हां ती त्याला चांगली दिसून आली.

८ मग काहीं वेळानंतर तो तिला करून घेण्यास फिरून गेला, तेव्हां त्या सिंहाचें कले-वर पाहायास वळला; तर पाहा, त्या सिंहाच्या कलेवरांत मधमाश्यांचा झुपका व मध होती. ९ तेव्हां त्याने ती आपल्या हातीं घेऊन चालतां चालतां खाली, आणि आपल्या आईबापांजवळ जाऊन त्यांस दिव्ही, आणि त्यानी खाली; कां की त्याने ती मध त्या सिंहाच्या कलेवरांतून घेतली होती, हें त्यांस सांगितलें नाहीं. १० नंतर त्याचा बाप त्या स्त्रीच्याजवळ उतरून गेला आणि शाम्शोनाने तेथें जेवणावळ केली, कां तर नवेतरणे तशी करीत होते. ११ तेव्हां त्यानी त्याला पाहिल्यावर असें झालें की त्यानी तीस सवंगडी त्याच्यासंगती राहायास आणिले. १२ मग शाम्शोन त्यांस द्वाणाला, “आतां मी तुझास कोडें घालितों; जेवणावळीच्या सात दिवसांत जर तुझी तें मला निश्चयें सांगाल, द्वाणजे उग-वाल, तर मी तुझास तीस पासोड्या व वस्त्रांचे तीस पोषाक देईन. १३ परंतु जर तुमच्याने माझ्याजवळ न सांगवले, तर तुझी मला तीस पासोड्या व वस्त्रांचे तीस पोषाक द्यावे.” तेव्हां ते त्याला बोलले, “तूं आपलें कोडें घाल, द्वाणजे आम्ही तें ऐकूं.” १४ तेव्हां तो त्यांस बोलला, “खाणाऱ्यांतून खाद्य निघालें, तसें बळकटांतून

गोड निघालें.” तीन दिवसांत तर त्यांच्यानि तें कोडें सांगवले नाहीं. १५ नंतर सातव्या दिव-सी असें झालें की त्यानी शाम्शोनाच्या स्त्रीला सांगितलें, “तूं आपल्या नव-याला अशी फूस लाव की त्याने तें कोडें आढ्यास कळवावें, नाहीं तर आम्ही तुला व तुझ्या बापाच्या घराला भाय लावून जाळूं; तुझी आमचें हरण करून घ्यावें द्वाणून आढ्यास बोलावले की काय?” १६ तेव्हां शाम्शोनाची स्त्री त्याच्याजवळ रडत बो-लली, “तूं केवळ माझा द्वेष करितोस; मजवर प्रीति करीतच नाहींस; त्वां माझ्या लोकांतले तरणे यांस कोडें घातलें आहे, आणि तें मला सां-गितलें नाहीं.” परंतु तो तिला बोलला, “पाहा, म्या आपल्या आईबापांस सांगितलें नाहीं, तर तुला कसें सांगावें?” १७ आणि ज्या सात दि-वसांत त्यांची जेवणावळ होत होती, त्यांत ती त्याजवळ रडली; मग सातव्या दिवसी असें झालें की त्याने तिला सांगितलें, कां तर तिने त्याला पें-चाटीत घातलें होतें; मग तिने तें कोडें आपल्या लोकांतल्या तरण्यास सांगितलें. १८ यास्तव सातव्या दिवसी सूर्य मावळल्यापूर्वी त्या नगरा-तल्या माणसानी त्याला द्वाटलें, “मधेपेक्षा गोड काय? आणि सिंहापेक्षा बळकट काय?” तेव्हां तो त्यांस बोलला, “जर तुझी माझ्या कालवडीने नांगरिलें नसतें, तर तुझी माझें कोडें उगविलें न-सतें.” १९ नंतर परमेश्वराच्या आत्म्याने त्याला प्रेरिलें, आणि त्याने खाली आफ्लोनास जाऊन त्यांतले तीस पुरुष मारिले, मग त्यांचीं वस्त्रे घेऊन कोडें सांगणाऱ्यांस ते पोषाक दिले; परंतु त्याचा राग पेटला होता, यास्तव तो आपल्या बापाच्या घरीं गेला. २० मग शाम्शोनाची स्त्री त्याचा सवंगडी जो त्याने आपल्याजवळ मित्ररूपें वागविला होता, त्याची झाली.

अध्याय १५.

मग काहीं वेळानंतर गद्गू कापण्याच्या दिवसांत शाम्शोन एक करडूं घेऊन आपल्या स्त्रीच्या भेटोस गेला; तेव्हां शाम्शोनाने द्वाटलें, “मी खोलींत आपल्या बायकोजवळ जाईन;” परंतु तिच्या बापाने त्याला बांधें दिलें नाहीं. २

तिचा बाप बोलला, “म्या निश्चयें द्याटलें कीं खां तिचा अगदीं देष केला, धणून म्या ती तुझ्या संवंगड्याला दिल्ली; तिची धाकटी बहीण तिज-पेक्षां सुंदर नाहीं कीं काय! आतां ही तिच्या ठिकाणीं तुला होवो.” ३ तेव्हां शाम्शोन त्या-विषयी बोलला, “या वेळेस जरी मी पलिष्ट्यांसीं गेट करितों, तरी त्यापेक्षां निर्दोषी होईन.” ४ मग शाम्शोनाने जाऊन तीनघों कोल्हे धरिले, आणि कोलेंतें घेऊन शोपटाकडे शोपूट फिरवून दोन रोन घेपटांमध्ये एकएक कोलीत ठेविलें. ५ मग कोलितांस विस्तू लावून त्याने त्यांस पलिष्ट्यांच्या उभ्या पिकांत सोडिलें, आणि उभ्या पिकासुद्धां मुद्या व जैतुनाचे मळे जाळिले. ६ तेव्हां पलिष्टी बोलले, “हें कोणा केलें?” नंतर त्यांनीं प्रतलें, “निम्नाथकराचा जावायी शाम्शोन घेने केलें, कां तर त्याने त्याची स्त्री घेऊन या-च्या संवंगड्याला दिल्ली.” मग पलिष्ट्यांनी जा-ऊन तिचा व तिच्या बाबाला आग लावून जाळिलें. ७ नंतर शाम्शोनाने त्यांस द्याटलें, “जरी तुझी एवढें केलें, तरी मी तुमचा सुड घेईन, आणि मग स्वस्थ होईन.” ८ तेव्हां त्याने त्यांस मांडीवर व कटीवर मोठ्या माराने मारिलें, नंतर तो खाली जाऊन एटाम खडकाच्या दऱ्यांत राहिला.

९ मग पलिष्ट्यांनी चढून जाऊन पहूयांत गळ धरिला, आणि ते लेहीत पसरले. १० तेव्हां पहूदी माणसें बोललीं, “तुझी आद्यावर कां चढून आलां?” तेव्हां ते बोलले, “शाम्शो-नाना बंद करावें द्यणून; जसें त्याने आद्यासीं केलें, तसें त्यासीं करायला आद्वी चढून आलों आहों.” ११ नंतर पहूयांतलीं तीन हजार माणसें खाली एटाम खडकाच्या दऱ्याजवळ जा-ऊन शाम्शोनाला बोललीं, “पलिष्टी आद्यावर आधिार करितात, हें तुला कळलें नाहीं काय? तर तो आद्यास हें काय केलें?” तेव्हां तो त्यांस बोलला, “जसें त्यानी माझे केलें, तसें म्या त्यांचें केलें आहे.” १२ नंतर त्यानी त्याला द्याटलें, “तुला पलिष्ट्यांच्या हातीं घायासाठीं आद्वी तुला बोधावास खालीं आलों आहों.” तेव्हां शाम्शोन त्यांस बोलला, “तुझी स्वतां मजसीं निष्णार नाहीं, धणून माझ्याजवळ शपथ वाहा.”

१३ मग त्यानी त्याला असे सांगितलें कीं, “नाहीं, परंतु आद्वी तुला घट्ट बांधूं, आणि तुला त्यांच्या हातीं देऊं; तुझा जीव तर घेणारच नाहीं.” तेव्हां त्यानी नव्या दोन दोरानी त्याला बांधून खडका-तून वर नेलें. १४ तो लेहीस पोहंचला, तेव्हां पलिष्ट्यांनी त्याला भेटून गर्जना केली; परंतु परमेश्वराच्या आत्म्याने त्याला प्रेरिलें असतां जसे वास्तंतू अर्घांत जळून जातात, तसे त्याच्या बाहूंवरले दोर झाले; धणजे तीं बंधने त्याच्या हातांतून गळून गेलीं. १५ नंतर त्याला गाढ-वाचें ओलें चाभाड अढळलें, तेव्हां त्याने आ-पला हात लावून तें घेतलें, आणि तेणेकळून हजार माणसें मारिलीं. १६ मग शाम्शोनाने द्याटलें, “रासभाच्या चाभाडाने रासींच्या रासी, धणजे रासभाच्या चाभाडाने म्या हजार माण-सें मारिलीं. १७ तर त्याने बोलणें संपविल्यावर असें झालें कीं त्याने आपल्या हातांतून तें चाभड टाकिलें, यावरून त्या ठिकाणाचें नांव रामाथलेही ठेविलें. १८ तेव्हां त्याला ताहान फार लागला; यास्तव त्याने परमेश्वराला हाक मारीत द्याटलें, “खां आपल्या चाकराच्या हाताने हें मोठें ता-रण दिल्लें, आहे; तर आतां म्या ताहानेने मरून असुंतांच्या हातीं पडावें कीं काय? १९ नंतर देवाने लेहीतला खळगा फोडिला, आणि त्या-तून पाणी निघालें; मग तो प्याला, यास्तव त्याचा माण मापारा आल्याने तो जगला; यावरून त्या झऱ्याचें नांव एनहाकार द्याटलें गेलें; तो आज-पर्यंत लेहीमध्ये आहे. २० त्याने तर पलिष्ट्यां-च्या दिवसांत इम्नाएलाचा न्याय वीस वर्षे केला.

अध्याय १६.

यानंतर शाम्शोन गाजांत गेला. तेव्हां तेथें एक वेश्या पाहून तो तिच्याजवळ गेला. २ आणि शाम्शोन आला आहे असें गाजेकरांस वर्तमान आलें; यास्तव त्यानी चहुंकडे जाऊन सा-री रात्र नगराच्या वेसीजवळ त्याच्यासाठीं दवा धरिला; आणि ते सारी रात्र स्वस्थ राहत द्या-णाले, “सकाळीं उजेड झाला तेव्हां आपण त्याला जिवें मारूं.” ३ आणि शाम्शोन मध्यरात्रीपर्यंत निजला, मग मध्यरात्री त्याने उठून नगराच्या

बेसीचीं कवाडें दोन बाद्यासुदां व भडसरासुदां घळून काढिलीं, मग तीं आपल्या खांद्यावर बेडन हेब्रोनाच्यासमोर जो डोंगर त्याच्या शिखरापर्यंत वर नेलीं.

४ आणि त्यानंतर असें झालें कीं त्याला सोरेक ओढ्यावरली एक स्त्री आवडली; तिचें नांव तर दलीला होतें. ५ यास्तव पलिष्ट्यांच्या अधिकाऱ्यानी तिच्याजवळ बाडून तिला छटलें, “तूं त्याला फूस लावून त्याचें मोठें बळ कशांत आहे, आणि आढी त्याला कशाने बळ चालवून त्याला बांधून स्वाधीन करूं हें पाहा; छणजे आढी एकएक तुला अकरा अकराशें शेकेल रुपये देऊं.” ६ तेव्हां दलीला शाम्शोनाला बोलली, “तुझे मोठें बळ कशांत आहे, आणि तूं कशाने बांधला जाऊन स्वाधीन होशील, हें अगत्य मला सांग.” ७ तेव्हां शाम्शोनाने तिला सांगितलें, “जीं तार्जी सात सालपटें सुकलीं नाहींत, त्यांकडून जर ते मला बांधितील, तर मी अशक्त होऊन सामान्य माणसासारखा होईन.” ८ नंतर पलिष्ट्यांच्या अधिकाऱ्यानी सात सालपटें जीं सुकलीं नव्हतीं, तीं तिच्याजवळ नेलीं, आणि तिने त्यांकडून त्याला बांधिलें. ९ तेव्हां तिच्याजवळ खोलींत दबाधारी बसले होते, आणि तिने त्याला छटलें, “हे शाम्शोना, पलिष्टी तुजवर आले आहेत.” तेव्हां जसा तागाचा दोरा अमीला लागतांच तुटून जातो, तशीं तीं सालपटें तुटून गेलीं; असें त्याचें बळ माहीत झालें नाहीं. १० नंतर दलीला शाम्शोनाला बोलली, “पाहा, तूं मला फसविलें; मजसीं लबाड्याच केल्या; आतां तूं कशाने बांधला जाशील, हें अगत्य मला सांग.” ११ तेव्हां त्याने तिला सांगितलें, “ज्या नव्या दोरानी काम झालें नाहीं, त्यांकडून जर ते मला षट् बांधितील, तर मी अशक्त होऊन सामान्य माणसासारखा होईन.” १२ तेव्हां दलीलेने नवे दोर बेडन त्यांकडून त्याला बांधिलें, आणि त्याला छटलें, “हे शाम्शोना, पलिष्टी तुजवर आले आहेत.” तेव्हां दबाधारी खोलींत बसले होते; त्याने तर ते दोर सुतासारखे आपल्या बाजूतून तोडून टाकिले. १३ मग दलीला शाम्शोनाला बोलली, “एवढीं तूं मला फसवीत

आणि मजसीं लबाड्या करीत आलास; तूं कशाने बांधला जाशील, हें मला सांग.” तेव्हां त्याने तिला सांगितलें, “जर तूं माझ्या डोक्याच्या सात बटा मागासंगतीं विणशील तर मी तसा होईन.” १४ तेव्हां तिने खुंदी मारून त्या बंद केला; मग त्याला छटलें, “हे शाम्शोना, पलिष्टी तुजवर आले आहेत.” तेव्हां तो आपल्या झोंपेतून जागा होऊन विणायाची खुंदी व माग असुदां निघाला. १५ नंतर ती त्याला बोलली, “कणें हृदय मजवर नसतां, तूं कसें बोलतोस कीं मी तुजवर प्रीति करितों? आतां तीन वेळा तूं मला फसविलें, आणि आपलें मोठें बळ कशांत आहे हें मला सांगितलें नाहीं.” १६ नंतर जेव्हा तिने आपल्या बोलण्यानी त्याला सारा दिवस वेष्टाव घालून त्याजवळ असी जिकीर केली कीं मला एवढा त्याच्या जिवाला त्रास दिव्हा, तेव्हां असें झालें कीं, १७ त्याने आपलें सर्व मनोगत तिला कळवून छटलें, “माझ्या डोक्यावर वस्त्रा फिरविला मेला नाहीं; कां तर मी आपल्या आईच्या पोटी झाल्यापासून देवाच्या नेबेरी आहे; जर माझे मुंडन होईल, तर माझे बळ मग पासून जाईल, आणि मी अशक्त होऊन मला माणसासारखा होईन.” १८ तेव्हां त्याने तिला आपलें सर्व मनोगत सांगितलें होतें हें दलीलेने पाहिलें; यास्तव तिने पाठवून पलिष्ट्यांच्या अधिकाऱ्यांस बोलावून छटलें, “तुम्ही न वेळेस या, कां कीं त्याने आपलें सर्व झोपें मला सांगितलें आहे.” तेव्हां पलिष्ट्यांचे अधिकारी तिच्याजवळ गेले, आणि त्यानी आपल्या हातीं रुपें नेले. १९ मग तिने त्याला आपल्या गुड्यावर निवडिलें आणि माणसाला बोलावून त्याच्या डोक्याच्या सात बटा भादरविन्वा; असी ती त्याला नम करूं लागली, आणि त्याचें बळ त्यातून गेलें. २० नंतर ती बोलली, “हे शाम्शोना, पलिष्टी तुजवर आले आहेत.” तेव्हां तो आपल्या झोंपेतून जागा होऊन छणाल्ख, “मी मागल्या वेळेवेळेप्रमाणें बाहेर जाईन आणि सुटेन.” परंतु घरमेश्वराने त्याला सोडिलें होतें, हें त्याला कळलें नाहीं. २१ पलिष्ट्यानी तर त्याला धरून त्याचे डोळे फोडून टाकिले; मग

याला खाली गाजांत नेऊन पितळ्याच्या बंड्यानी बांधिल्लें; मग तो बंदिवानाच्या घरीं दळीत असे. २२ तथापि त्याचें मुंडन झाल्यानंतर त्याच्या डोक्याचे केस वाटूं लागले.

२३ मग पलिष्ट्यांचे अधिकारी आपला देव दायोन याजवळ मोठा यज्ञ व उत्साह करायोस निव्हाले; कारण कीं ते झणाले, "आमच्या देवाने आमचा शत्रु शाम्शोन आमच्या हातीं दिल्ला आहे." २४ तेव्हां लोकांनी त्याला पाहून आपल्या देवाची स्तुति केली; कां कीं त्यांनी असें घटलें कीं, "जो आमचा शत्रु आणि आमचा रेश ओस करणारा देखील, ज्याने आमच्यांतल्या लुहतांचा घातहि केला, त्याला आमच्या देवाने आमच्या हातीं दिल्लें आहे." २५ आणि जेव्हां त्याचें अंतःकरण संतुष्ट झालें, तेव्हां त्यांनी सांगितलें, "तुझी शाम्शोनाला बोलावा, झणजे तो आम्हास हसवील." तेव्हां त्यांनी शाम्शोनाला बंदिवांनांच्या घरांतून बोलाविलें, आणि तो त्याच्यापुढें धडेंचें पात्र झाला, आणि त्यांनी त्याला खांब्यांमध्यें उभें केलें होतें. २६ नंतर ज्या मध्या तरण्याने त्याला हातीं धरिल्लें होतें, त्याला शाम्शोन बोलला, "ज्या खांब्यांचा घराला आधार आहे, ते म्या चांपसावे झणून तूं मला न्याजवळ ने, झणजे मी त्यावर टेंकेन." २७ तें घर तर पुरुषानी व स्त्रियांनी भरलेलें होतें, आणि पलिष्ट्यांचे सर्व अधिकारी तेथें होते; स्त्रियांमुद्दां सुमारें तीन हजार पुरुष धाव्यावरहि शाम्शोनाची यज्ञा पाहत होते. २८ तेव्हां शाम्शोनाने परमेश्वराला हाक मारित झटलें, "हे प्रभू परमेश्वरा, कृपेकरून माझी आठवण कर, आणि हे देवा, या वेळेस मात्र कृपेकरून मला बळकट कर; झणजे मी आपल्या दोन दोळ्यांविषयीं पलिष्ट्यांचे एकदम सूड उगवून घेईन." २९ नंतर ज्या दोन मधल्या खांब्यांवर घर राहिल्लें, आणि ज्यांचा आधार पावलेलें होतें, त्यांतला एक शाम्शोनाने आपल्या उजव्या हाताने आणि दुसरा आपल्या डाव्या हाताने धरिला. ३० तेव्हां शाम्शोन बोलला, "पलिष्ट्यांच्यासंगतीं माझा जीव जावो;" मग तो बंडाने लवला, आणि तें घर त्या अधिकाऱ्यां-

वर व त्यांतल्या सर्व लोकांवर पडलें; असें तो जीवंत असतांना त्याने जे मारिले होते, त्यापेक्षां आपल्या मरणकाळीं जे मारिले ते अधिक झाले. ३१ नंतर त्याचे भाऊ व त्याच्या बापाच्या घरचे सर्व यांनी खाली जाऊन त्याला उचललें, आणि त्याला नेऊन जेरा व एष्टाबेल यांमध्यें त्याचा वाप मानोहा याच्या कब्रेंत पुरिलें; त्याने तर वीस वर्षे इलाएलांचा न्याय केला होता.

अध्याय १७.

एकादमाच्या डोंगरावरला एक माणूस होता; त्याचें नांव तर मीखा. २ आणि त्याने आपल्या आईला झटलें, "जें अकराशें शेकेल रूपें तुझ्याजवळून घेतलें गेलें, आणि ज्यामुळें त्वां घाप दिल्लें, अणखी तूं माझ्या कानासीं बोललीस पाहा, तें रूपें माझ्याजवळ आहे; म्या तें घेतलें." तेव्हां त्याची आई बोलली, "हे माझ्या पुत्रा, परमेश्वराकडून तुला आशीर्वाद होवो. ३ मग त्याने तें अकराशें शेकेल रूपें आपल्या आईला माघारें दिल्लें; तेव्हां त्याच्या आईने झटलें, "म्या आपल्या पुत्रासाठीं कोरीव व ओतीव मूर्ति करायोस आपल्या हाताने हें रूपें परमेश्वराला अर्पण करून दिल्लें होतें; तर आतां मी हें तुला माघारें देतें." ४ तथापि त्याने तें रूपें आपल्या आईला माघारें दिल्लें, मग त्याच्या आईने दोनशें शेकेल रूपें घेऊन तें सोनाराला दिल्लें, आणि त्याने त्याची कोरीव व ओतीव मूर्ति केली; नंतर ती मीखाच्या घरीं राहिली. ५ तसा तो माणूस मीखा, त्याला देवाचें घर होतें, आणि त्याने याजकाचें एफोद व मूर्ति केल्या होत्या; अणखी त्याने आपल्या एका पुत्राला कर्मदीक्षा दिल्ली, आणि हा त्याचा याजक झाला. ६ त्या दिवसांत इलाएलावर कोणी राजा नव्हता; प्रत्येकाने आपापल्या दिसण्यांत जें योग्य, तें केलें.

७ तेव्हां यहूदी कुळांतला कोणी तरुणा वेथलेहेम यहूदांतला होता; आणि तो लेवी असताहि तेथें राहत होता. ८ नंतर तो माणूस जेथें जागा मिळेल, तेथें राहायला वेथलेहेम यहूदांतल्या नगरांतून निघाला; मग आपल्या मार्गांने चालतांना एकादमाच्या डोंगरावर मीखाच्या

घरापर्यंत पोहंचला. ९ मग मीखा त्याला बोलला, “तू कोठून आलास?” तेव्हा तो त्याला बोलला, “बेथलेहेम यहूदांतला लेवी मी आहे; आणि जेथे जागा मिळेल, तेथे राहायास मी जात आहे.” १० तेव्हा मीखा त्याला बोलला, “तू माझ्याजवळ राहा, आणि मला बाप व याजक असा होऊन ऐस, छणजे मी तुला प्रति वर्षी दाहा शेकेल रुपें व पोशाक व तुझे उपजीवन देईन.” मग तो लेवी आत गेला. ११ आणि त्या माणसाजवळ राहायला तो लेवी मान्य झाला; तसा तो तरणा त्याच्याजवळ त्याच्या एका पुत्रासारखा झाला. १२ आणि मीखाने त्या लेवीला कर्मदीक्षा दिव्ही, आणि तो तरणा त्याचा याजक झाला आणि मीखाच्या घरी राहिला. १३ नंतर मीखा बोलला, “आतां मला कळलें कीं परमेश्वर माझे बरें करील, कारण कीं लेवी माझा याजक झाला आहे.

अध्याय १८.

त्या दिवसांत इस्राएलावर कोणी राजा नव्हता, आणि त्या दिवसांत दानाचा वंश वस्ती करायसाठीं आपलें वतन मिळवायला पाहत होता; कां कीं त्या दिवसापर्यंत त्यांस इस्राएलाच्या वंशांमध्ये वतनांतला भाग मिळाला नव्हता. २ यास्तव दानाच्या संतानानी आपल्या सीमांतून, छणजे जरा व एष्टाबोल यांतून, आपल्या कुळांतलीं शूर माणसें असे पांच पुरुष प्रांत हेरायास व त्याचा शोध करायस पाठविले; तेव्हा त्यांनी त्यांस सांगितलें, “तुम्ही जाऊन तो प्रांत शोधा.” मग ते एफ्राइमाच्या डोंगरावर मीखाच्या घरापर्यंत जाऊन तेथें उतरले. ३ ते मीखाच्या घराजवळ होते, तेव्हा त्यांनी त्या तरुण लेव्याचा शब्द ओळखिला; यास्तव ते तिकडे वळून त्याला बोलले, “तुला इकडे कोणी आणिलें? आणि तूं एथें काय करितोस? आणि तुझे एथें काय आहे?” ४ तेव्हा त्याने त्यांस सांगितलें, “मीखाने मला असें असें केलें, आणि मला मोलाने ठेविलें; यास्तव मी त्याचा याजक झालों आहे.” ५ तेव्हा त्यांनी त्याला सांगितलें, “तूं कुपेने देवाजवळ विचार, आणि आम्ही ज्या मार्गावर चाललों

तो सफळ होईल किंवा नाहीं, हें आझास कळावें.” ६ तेव्हा तो याजक त्यांस बोलला, “तुम्ही सुदरूप जा; तुम्ही आपल्या ज्या भाषी चालता, त्यावर परमेश्वराचें लक्ष आहे.”

७ मग तीं पांच माणसें चालून लाइशस गेलीं, आणि त्यांनी पाहिलें कीं लोक त्यांत निर्भय झीदोन्यांच्या रितीप्रमाणें स्वस्थ व निर्भय राहिले आहेत; आणि देशांत कशाविषयीहि उपद्रव करणारा किंवा निवारण करणारा असा कोणी व्ही नाहीं; अणखी ते झीदोन्यांपासून दूर होते, आणि मनुष्याजवळ त्यांचें कार्य नव्हतें. ८ नंतर ते जरा व एष्टाबोल तेथें आपल्या भावांजवळ आले; तेव्हा त्यांच्या भावांनी त्यांस छटलें, “तुम्ही छय छणतां?” ९ मग ते बोलले, “तुम्ही उग्र, छणजे आपण त्यांवर आर्ज; कां कीं आम्ही तो देश पाहिला, आणि तो फार चांगला आहे, आणि तुम्ही उगेच राहतां काय? तुम्ही तो प्रांत सन करून घेण्यासाठीं निघून जायाला आळस करू नका. १० तुम्ही गेलीं असतां, स्वस्य लोकां कडे व पसरट प्रांताकडे पोहंचाल; कां कीं बेथे पृथ्वींतली कोणतीहि वस्तु उभी नाहीं, असें ठिकाण देवाने तुमच्या हातीं दिव्हे आहे.” ११ मग तेथून, छणजे जरा व एष्टाबोल यांतून दानांच्या कुळांतले साहाशे पुरुष लढाईसाठीं ह्मरबंद होऊन निघाले. १२ तेव्हा त्यांनी जाऊन यहूदांतल्या किर्याथयारीमाजवळ तळ धरिला; यास्तव आजपर्यंत त्या ठिकाणाला माहनेदास असें छणत आले; पाहा, तें किर्याथयारीमाजवळ आहे. १३ मग ते तेथून पुढें एफ्राइमाच्या डोंगरावर जाऊन मीखाच्या घरापर्यंत पोहंचले.

१४ तेव्हा जीं पांच माणसें लाइशस प्रांत हेरायास गेलीं होती, त्यांनी आपल्या भावांस असें छटलें कीं, “वा घरांमध्ये याजकाचें एकेद व कुळदेव, आणि कोरीव व ओतीव भूति आहे; हें तुम्हास कळलें कीं काय? तर आतां काय कराल तें समजा.” १५ मग त्यांनी तिकडे वळून मीखाच्या घरी त्या तरुण लेव्याच्या घरांत जाऊन त्याजवळ कुशलप्रश्न केले. १६ नंतर जीं दानाच्या लोकांतलीं साहाशे माणसें तीं आपल्या लढाईचीं शस्त्रे अवळून दरवाज्यापुढें उभी राहिले.

मी. १० आणि जी पांच माणसें प्रांत हेराया-
ला गेलीं होती, तीं चढून आंत शिरलीं, आणि
त्यानी ती कोरीव मूर्ति व तें एफोद व ते कुळदेव
व ती ओतीव मूर्ति घेतली; तेव्हां तो याज्ञक व
महायाची हत्यारें बांधलेलीं जीं साहाशें माणसें,
ती दरवाज्यापुढें उभीं राहिलीं. १८ तर त्यानी
मीखाच्या घरांत जाऊन ती कोरीव मूर्ति व तें
एफोद व ते कुळदेव व ती ओतीव मूर्ति घेतली
असतां, तो याज्ञक त्यांस बोलला, “तुझी काय
ब्रिता!” १९ तेव्हां त्यानी त्याला सांगितलें,
“तूं उगाच राहा; आपला हात आपल्या तोंडा-
वर लावून आमच्यासंगतीं चाल, आणि आमचा
बाप व आमचा याज्ञक असा हो; त्यां एका मा-
नसाच्या घराण्याचा याज्ञक व्हावें, किंवा वंशाचा
द्वणजे इस्त्राएलांतल्या कुळाचा याज्ञक व्हावें,
संगतें बरें!” २० तेव्हां त्या याज्ञकाच्या मनास
बरें झटलें; यास्तव तो तें एफोद व ते कुळदेव
व ती कोरीव मूर्ति घेऊन त्या लोकांमध्ये गेला.
२१ मग ते मुरडून चालले, तेव्हां त्यानी लेंकरें
व गुंरें व खटलें आपल्यापुढें लाविलें.

२२ ते मीखाच्या घरापासून काहींस दूर
गेल्यावर जीं घरे मीखाच्या घराजवळ होती, त्यां-
तलीं माणसें बोलावलेलीं असतां, दानाच्या लो-
कांच्या पाठीस लागलीं. २३ आणि त्यानी दा-
नाच्या लोकांस हाक मारिली; तेव्हां ते आपलीं
बोटें मुरडून मीखाला द्वणले, “तुला काय झालें?
द्वणून तूं समुदाय मिळवून आलास” २४ ते-
व्हां तो बोलला, “जे देव म्या केले होते, ते आ-
णि तो याज्ञक तुझी घेऊन गेलां आहां, आणि
मला दुसरे काय आहे? तर तुला काय झालें हें
तुझी मला कसें द्वणतां? २५ मग दानाच्या
लोकांनी त्याला झटलें, “तूं आपला शब्द आ-
ग्राम ऐकूं देऊं नको; नाहीं तर कडकट जिवाचीं
माणसें तुझासीं भिडतील, आणि तूं आपला
बाप व आपल्या घराण्याचा जीव गमावशील.”
२६ मग दानाचे लोक आपल्या मार्गांने चालले,
आणि मीखाने पाहिलें कीं आपल्यापेक्षां ते बळ-
ष्ट आहेत, यास्तव तो माधारा आपल्या घरास
फिरला. २७ असें मीखाने ज्या मूर्ती केल्या
होत्या त्यांस आणि त्याचा जो याज्ञक होता,

त्याला त्यानी घेतलें; मग लाइशवर, द्वणजे
स्वस्थ व निर्भय लोकांवर जाऊन त्यांस तरवारीने
मारिलें, आणि नगराला आग लावून जाळिलें.
२८ तेव्हां कोणी सोडविणारा नव्हता, को तर
तें जीदोनापासून दूर होतें, आणि मनुष्याजवळ
त्यांचें काहीं कार्य नव्हतें; तें तर वेथरहोबाज-
वळच्या खोऱ्यांत होतें; नंतर दानी तें नगर बां-
धून त्यांत राहिले. २९ आणि आपला पूर्वज
दान, जो इस्त्राएलापासून जन्मला, त्याचें नांव
दान त्या नगराला ठेविलें, परंतु पहिल्याने त्या
नगराचें नांव लाइश होतें. ३० नंतर दानाच्या
लोकांनी आपल्यासाठीं ती कोरीव मूर्ति मांडिली;
आणि मनाश्याचा पुत्र गेशोम याचा वंशस्थ
यहोनाथान व याचीं संतानें, देश जिंकून नेण्या-
च्या दिवसापर्यंत दानाच्या वंशाचे याज्ञक होती.
३१ आणि देवाचें मंदिर शिलोमध्ये होतें,
त्या सर्व दिवसांत त्यानी आपल्यासाठीं मीखाची
कोरीव मूर्ति जी त्याने केली होती ती राखिली.

अध्याय १९.

आणि त्या दिवसांत जेव्हां इस्त्राएलावर कोणी
राजा नव्हता, तेव्हां असें झालें कीं कोणी
लेवी एफ्राइमाच्या डोंगराच्या बाजूजवळ प्रवास
करीत होता; आणि त्याने आपल्याला वेथलेहेम
यहूद्यांतून उपपत्नी असी स्त्री करून घेतली. २
नंतर त्याच्या उपपत्नीने त्यावर व्यभिचार केला,
आणि ती त्याला सोडून वेथलेहेम यहूद्यांत आ-
पल्या बापाच्या घरीं जाऊन तेथें चार महिने
इतके दिवस राहिली. ३ तेव्हां तिचा धनी उठून
तिच्या मनांगताप्रमाणें बोलून तिला माघारें आ-
णावें द्वणून तिच्या पाठीमागे गेला; आणि त्या-
च्यासंगतीं त्याचा चाकर व गाढवांची जोड हो-
ती, तेव्हां तिने त्याला आपल्या बापाच्या घरांत
नेलें, आणि त्या तरणीचा बाप त्याला पाहून
त्याच्या भेटीवरून संतुष्ट झाला. ४ यास्तव
त्याच्या सासऱ्याने द्वणजे त्या तरणीच्या बापाने
त्याला फार आग्रह केला; द्वणून तो त्याजवळ
तीन दिवस राहिला, आणि ती खाऊन पिऊन तेथें
वस्तीस राहिली. ५ मग चवथ्या दिवसीं असें
झालें कीं ते सकाळीं उठल्यावर तो जायला उभा

राहिला, परंतु त्या तरणीच्या बापाने आपल्या बा-
बायाला सांगितलें, “तू आपल्या पोटाळ भाकरी-
च्या तुकड्याचा आधार कर, आणि मग तुझी
जा.” १ यास्तव ती राहून त्या दोघानी एकत्र
खाणें केलें; नंतर त्या तरणीच्या बापाने त्या मा-
णसाला हाटलें, “तूं तरी मान्य होऊन रात्री रा-
हा, आणि तुझ्या मनाला सुख होवो.” ३ तरी
तो माणूस जायाला उठला, परंतु त्याच्या सास-
न्याने त्याला आग्रह केला, झणून तो पुन्हां तेथें
रात्री राहिला. ८ नंतर पांचव्या दिवसी सका-
ळीं तो जायाला सिद्ध झाला, परंतु त्या तरणीच्या
बापाने हाटलें, “तूं अंगत्य आपल्या पोटाळा आ-
धार कर.” तेव्हां दिवस फिरला तोंपर्यंत त्यानी
उशीर केला, आणि ते दोघे जेवले. ९ नंतर
तो पुरुष आपली उपपत्नी व आपला चाकर यां-
सुद्धा जायाला उठला, परंतु त्या तरणीचा बाप
त्याचा सासरा त्याला बोलला, “आतां पाहा
माषकलीकडे दिवस उतरला आहे, तुझी या
रात्री राहा; पाहा, दिवस थोडा राहिला, एथें
वस्ती करून आपल्या मनाला सुख होवो; मग
सकाळीं उठून आपल्या मार्गाने आपल्या घरास
जा.” १० परंतु तो माणूस राहायला मान्य
न होऊन उठून चालला, मग यवूस तेंच घर-
बालेम त्याच्यासमोर आला; तेव्हां त्याच्या-
संगतीं आषकलेच्या गाढवांची जोड, आणि त्या-
ची उपपत्नी त्याच्यासंगतीं होती. ११ ते यवू-
सामुजक होते तेव्हां दिवस फार उतरला होता,
यास्तव त्या चाकराने आपल्या धन्याला हाटलें,
“कृपा करून चाल, झणजे आपण यवूसांच्या या
नगराकडे वळून त्यांस वस्ती करूं.” १२ परंतु
त्याचा धनी त्याला बोलला, “जे परकें इच्छाएलाच्या
संबानांजले माझीत, त्यांच्या नगरांत जायाला एथें
आझी वळणार नाही; तर गिबा तेथवर जाऊ.”
१३ अणखी त्याने आपल्या चाकराला सांगितलें,
“चाल, झणजे आपण एखाद्या ठिकाणीं फोंडेंचून
गिबा किंवा रामा त्यांत वस्ती करूं.” १४ मग
वे पुढें चालत गेले; आणि धन्यामीनाचा जो
गिबा त्याजकळ त्यांस सूर्य माषकल. १५ तेव्हां
गिब्यांत वस्ती करायाला ते तिकडे वळले, नंतर
तो जळून नगराच्या चव्हाट्यावर वसला, परंतु

त्यांस रात्री राहायास कोणी आपल्या घरी घेऊन
गेली नाही. १६ मग पाहा, संध्याकाळीं एक
छातारा माणूस शेतांतून आपल्या कामावरून येत
होता; तोहि माणूस एकादमाच्या डोंगरावरला
होता, परंतु विभ्यांत प्रवासी होऊ आणि त्या
ठिकाणांतलीं माणसें धन्यामीनीं होती. १७
त्याने तर आपली दृष्टि ल्यावून नगराच्या चव्हा-
ट्यावर तो वाटसरू माणूस पाहिला; तेव्हां
तो छातारा माणूस बोलला, “तूं कोणीकडे जा-
तोस, आणि कोठून आलास?” १८ तेव्हां तो
त्याला बोलला, “आझी बेथलेहेम यहुदाहून ए-
फ्रायम डोंगराच्या बाजूकडे चालत आहों; तेथला
मी आहे; परंतु बेथलेहेम यहुदास गेलों होतों,
आणि मला परमेश्वराच्या मंदिरास जायचें
आहे; तर कोणी मला घरीं घेत नाही. १९
तरी आमच्या गाढवांसाठीं वैरण व दान्नेहि
आहे, अणखी मजसाठीं व तुझ्या चाकरांसाठीं
आणि तुझ्या सेवकांच्यासंबर्ती जो चाकर त्यासाठीं
भाकर व द्राक्षारस आहे, कोणत्याहि गरीबें
उणें नाही.” २० तेव्हां तो छातारा माणूस बां-
लला, “तूं सुखरूप ऐस, तुला जें काहीं पाहिजे
तें मजवर मात्र असो, तूं केवळ चव्हाट्यांत वस्ती
करू नको.” २१ तेव्हां त्याने त्याला आपल्या
घरीं गेलें, आणि गाढवांस पुराव केला, नंतर
त्यानी आपले पाय धुऊन खालें व प्यालें.

२२ त्यानी आपलें मन स्वस्थ केलें तेव्हां पा-
हा, त्या नगरांतल्या माणसानीं झणजे कोणी दुष्ट
लोक, अशा माणसानीं बराला वेदून दारावर बसे
दिन्हे, आणि बरधनी तो छातारा माणूस गाला
असें सांगितलें कीं, “जो माणूस तुझ्या घरांत आ-
ला आहे, त्याला तूं बाहेर काढ, झणजे आझी
त्याला जाणूं.” २३ मग तो बरधनी माणूस
बाहेर त्याजकळ बाऊन त्यांस बोलला, “थ-
हो, माझे भाऊ नका, मी मागतों, तुझी दुष्टाई
करूं नका; हा माणूस माझ्या घरीं आला, तर
तुझी हें मूर्खपण करूं नका. २४ पाहा, माझी
तरुण कन्या व याची उपपत्नी यांस मी बाहेर
आधीन; मग तुझी त्यांस संसृष्ट तुमच्या दिव-
ष्यांत जें बरें, तें त्यांहीं करा; परंतु या पुरुषाला
असत दुष्टाईचें कृत्य करूं नका.” २५ त्यानी

ती माणसें त्याचें ऐकायला मान्य झालीं नाहींत ; तेव्हां त्या माणसाने आपली उपपत्नी घेऊन बाहेर जावळ आणिली, मग त्यानी तिचा अनुभव घेतां तिजसो सारी रात्र सकाळपर्यंत कुकर्म केलें; नंतर पाहाट झाली असतां तिला सोडिलें. २६ तेव्हां सकाळच्या वेळेस ती स्त्री येऊन जेथें आपला धनी होता, त्या माणसाच्या घराच्या दाराजवळ उजेड होई तोंपर्यंत पडून राहिली. २७ तेव्हां सकाळीं तिच्या धन्याने उठून घराचीं दारें उघडलीं, आणि आपल्या मार्गाने जायला तो बाहेर निघाला ; तर पाहा, ती स्त्री त्याची उपपत्नी घराच्या दाराजवळ पडलेली आणि तिचे हात उंबऱ्यावर होते. २८ तेव्हां त्याने तिला छटलें, “ऊठ, द्यणजे आसन जाऊं.” परंतु कोणी उत्तर दिव्हे नाहीं, नंतर तो पुरुष तिला गाढवावर घालून निघाला आणि आपल्या ठिकाणीं गेला. २९ मग आपल्या घरी बोंहचऱ्यावर त्याने सुरी घेतली, आणि आपली उपपत्नी घेऊन तिला तिच्या हाडांसुद्धा कापून बारा तुकडे केले, मग ती इस्त्राएलाच्या अवध्या त्यानांत पाठविली. ३० नंतर असें झालें कीं त्या मत्थेकाने पाहिलें, त्यानी छटलें, “मिसर देशांतून इस्त्राएलाचीं संतानें आलीं, त्या दिवसापासून आजपर्यंत यासारखें झालें नाहीं, आणि दृष्टीस पडलें नाहीं ; यावर तुझी आपलें चिंत देऊन विचार करा, आणि बोला.”

अध्याय २०.

तेव्हां सर्व इस्त्राएलाचीं संतानें निघालीं आणि दानापासून वीरशेव्यापर्यंत आणि गिलादाच्या यांतांपर्यंत परमेश्वराजवळ मिजण्यांत त्यांची समा एका माणसासारखी मिळाली. २ असें इस्त्राएलाच्या सर्व वंशांतले अवघे लोक यांतले पुढारी देवाच्या लोकांच्या सभेंत उभे राहिले ; तरबार उपसणारे असे चार लाख पायदळ होते. ३ नंतर बऱ्यामीन संतानानी ऐकिलें कीं, “इस्त्राएलाचीं संतानें मिजण्यांत चढून गेलीं आहेत.” तर इस्त्राएलाचीं संतानें द्यणालीं, “आद्यास सांगा, ही दुष्टाई कसी झाली ?” ४ तेव्हां तो लेवी माणूस प्रथम जी स्त्री मारिली होती तिच्या नवऱ्याने उत्तर देतं छटलें, “मी आपल्या उपपत्नीसुद्धा बऱ्यामी-

नाचा जो गिबा तेथें येऊन वस्तीस उतरलों. ५ नंतर गिब्यांतल्या माणसानी मजवर उठून रात्री मजसाठीं घराला वेढा घातला ; त्यानी मला जिवें मारायास योजिलें आणि माझ्या उपपत्नीवर असा जुलूम केला कीं ती मेली. ६ नंतर मी आपली उपपत्नी घेऊन तिचे तुकडे केले, आणि ती इस्त्राएलाच्या सर्व देशाच्या मांतांत पाठविली, कारण कीं त्यानी इस्त्राएलांत दुष्कर्म व दुष्टाई केली आहे. ७ पाहा, तुझी सर्व इस्त्राएलाचीं संतानें एथें आपलें सम्मत व बोध काढून या.” ८ तेव्हां लोक एका माणसासारखा उठून बोलले, “आमच्यांतला कोणी आपल्या घरास जाणार नाहीं, आणि कोणी आपल्या घराकडे फिरणार नाहीं ; ९ परंतु आतां आद्दी गिब्याविषयीं जी गोष्ट करूं ती हीच ; देवखुणेप्रमाणें त्यावर जाऊं. १० आणि इस्त्राएलाच्या सर्व वंशांतल्या शंभरांतून दाहा, व हजारान्तून शंभर, व अयुतांतून हजार, इतकीं माणसें लोकांसाठीं शिधा आणायला घेऊं ; द्यणजे त्यानी जाऊन बऱ्यामीनाच्या गिब्याने इस्त्राएलांत जें मूर्खपण केलें, त्या अवध्याप्रमाणें त्यासीं करावें.” ११ मग इस्त्राएलांतलीं सर्व माणसें एका माणसासारखीं जोडलेलीं असतां त्या भगराजवळ मिळालीं. १२ तेव्हां इस्त्राएलाच्या वंशानी बऱ्यामीनाच्या सर्व वंशांत माणसें पाठवून छटलें, “तुमच्यामध्ये जी दुष्टाई झाली, ती ही कसी ? १३ तर आतां तुझी गिब्यांत जीं माणसें ते दुष्ट लोक काढून या ; द्यणजे आद्दी त्यांस जिवें मारून इस्त्राएलांत दुष्टाई नाहींसी करूं.” परंतु बऱ्यामीनानी आपले भाऊ इस्त्राएलाचीं संतानें यांची गोष्ट मान्य केली नाहीं. १४ आणि बऱ्यामीनाचीं संतानें इस्त्राएलाच्या संतानांसी लढायास जायला आपल्या नगरांतून निघून गिब्याजवळ मिळालीं. १५ तेव्हां त्या दिवसी बऱ्यामीनाच्या संतानांची झडती नगरांतून घेतली गेली ; ते सवीस हजार तरवारीने लढणारे पुरुष इतके होते ; त्यांखेरीज गिब्यांत राहणारे यांची झडती घेतली गेली ; ते सातशें निवडलेले पुरुष होते. १६ त्या सर्व लोकांतले सातशें निवडलेले पुरुष असे डावरे होते ; त्या मत्थेकाने न चुकतांना गोफणीने गोटा केसाला देखील मारावा. १७ आणि बऱ्यामीन्यांखेरीज इस्त्राएली माणसांची

झडती वेतली गेली, तेव्हां चार लाख तरवारिने लढणारे पुरुष; ते सर्व लढाऊ पुरुष होते.

१८ मग इस्राएलाची संताने उठून बेथएलास चढून आली, आणि त्यांनी देवाजवळ विचारितां झटले, “बन्यामीनाच्या संतानांसी लढायला आमच्यांत पहिल्याने कोणी जावं?” तेव्हां परमेश्वराने सांगितलें, “बहुयाने पहिले जावं.” १९ यास्तव इस्राएलाच्या संतानांनी सकाळीं उठून गिब्थावर तळ धरिला. २० मग इस्राएली माणसें बन्यामीन्यासी लढायला बाहेर गेलीं, आणि इस्राएली माणसानी त्यांसी लढाई गिब्थाजवळ लाविली. २१ तेव्हां बन्यामीनाच्या संतानानी गिब्थातून निघून त्या दिवसीं इस्राएलांतल्या बावीस हजार पुरुषांस भूमीवर पाडून नाश केला. २२ तथापि लोक छणजे इस्राएलाचीं माणसें धीर धरून जेथें आपण पहिल्या दिवसीं लढाई लाविली होती, त्या ठिकाणीं फिरून कळू लागलीं. (२३ कारण कीं इस्राएलाचीं संताने चढून जाऊन परमेश्वरापुढें सांजपर्यंत रडलीं होती, आणि त्यांनी परमेश्वराजवळ असें विचारिलें होतें कीं, माझा भाऊ बन्यामीन याच्या संतानांसी लढायला मी फिरून जाऊं कीं काय! तेव्हां परमेश्वराने सांगितलें, “तूं त्यावर चढून जा.”) २४ यास्तव दुसऱ्या दिवसीं इस्राएलाचीं संताने बन्यामीन्याच्या संतानांवर गेलीं. २५ तेव्हां दुसऱ्या दिवसीं यांसीं भिडायला बन्यामीनी गिब्थातून निघाले, आणि त्यांनी इस्राएलाच्या संतानांतल्या अणिक अठरा हजार पुरुषांस भूमीवर पाडून नाश केला; हे सर्व तरवारिने लढणारे होते. २६ नंतर सर्व इस्राएलाचीं संताने छणजे सर्व लोक देवाच्या मंदिराजवळ चढून येऊन रडले, आणि त्यांनी तेथें परमेश्वरापुढें राहून त्या दिवसीं सांजपर्यंत उपास केला, आणि परमेश्वरापुढें होम व श्राविकारक यज्ञ केले. २७ आणि इस्राएलाच्या संतानानी परमेश्वराजवळ विचारिलें, कां कीं त्या दिवसांत देवाच्या कराराचा कोश तेथें होता. २८ आणि आहारोनाचा पुत्र एलाजार याचा पुत्र फीनहास त्या दिवसांत त्याच्यापुढें उभा राहत होता; त्यांनी असें झटलें कीं, “काय, मी आपला भाऊ बन्यामीन याच्या संतानांसी लढा-

याला फिरून जाऊं किंवा राहूं?” तेव्हां परमेश्वराने सांगितलें, “तुझी चढून जा; कां कीं उद्यां मी त्यांस तुझ्या हातीं देईन.” २९ मग इस्राएलांनी गिब्थाच्या चहुंकडे दबाधारी ठेविले.

३० मग तिसऱ्या दिवसीं इस्राएलाचीं संताने बन्यामीन्याच्या संतानांवर चढून गेलीं आणि पूर्वेप्रमाणें त्यांनी गिब्थाजवळ मांडणूक केली. ३१ तेव्हां बन्यामीन्याचीं संताने लोकांसीं भिडायला निघून नगरापासून काहींसीं दूर गेलीं; आणि पूर्वेप्रमाणें कित्येक लोकांस हाणून पाडूं लागली; या सडकांतली एक देवाच्या मंदिराकडे आणि दुसरी गिब्थाकडे चढून जाती, त्याजवळ शेतांत इस्राएलांतल्या लोकांस सुमारे तीस पुरुष त्यांनी ऋषि; ३२ यास्तव बन्यामीन्याच्या संतानानी झटले, “पहिल्यासारिखे ते आमच्यापुढें मारले जातात; परंतु इस्राएलाच्या संतानानी झटलें “आडीकून त्यांस नगरातून सडकावर ओढून आणूं.” ३३ नंतर इस्राएलाच्या सर्व माणसानी आपलें ठिकाण सोडून बालवामारांत मांडणूक केली; इस्राएलाचे दबाधारीहि आपल्या ठिकाणांतून छणजे गिब्थाजवळच्या माळांतून उठले. ३४ असे सर्व इस्राएलांतले निवडलेले दाहा हजार पुरुष गिब्थापुढें आले, आणि लढाई भारी झाली, तथापि ते समजले नव्हते कीं आपल्यास अनर्थ लागू झाला आहे.

३५ तेव्हां परमेश्वराने बन्यामीनाला इस्राएलापुढें मारिलें; असें इस्राएलाच्या संतानांनी त्या दिवसीं बन्यामीन्याच्या पंचवीस हजार आणि शंभर पुरुषांचा नाश केला; ते सर्व तरवारिने लढणारे होते. ३६ बन्यामीन्याच्या संतानानी तर पाहिलें कीं आपण मारले गेलो; हे असें झाले कीं इस्राएली मनुष्यांनी गिब्थावर जे दबाधारी ठेविले होते, त्यांचा भरवसा धरिला छणून ते पळून बन्यामीनी माणसांस ठिकाण दिन्ने. ३७ तेव्हां दबाध्यानी उतावळी करून गिब्थावर चाला घातला आणि त्यांनी धांवत जाऊन त्या सर्व नगराला तरवारिने मारिलें. ३८ तेव्हां दबाध्यासंगतीं इस्राएली माणसांचा संकेत होता कीं त्यांनी नगरांतून उंच धूर चढवावा. ३९ नंतर इस्राएली माणसानी लढाईत सोंड फिरविलें; तेव्हां

बन्यामीनी इस्त्राएली माणसांतले सुमारे तीस पु-
ढप यांस हाणून पाडूं लागले, कां तर त्यानी द्वा-
टलें कीं, "निश्चयें पद्विच्या लढाईसारिखे ते आम-
च्यापुढें मारलच जातात." ४० नंतर नगरांतून
पुराचा लोट उंच चढूं लागला, तेव्हां बन्यामी-
नी आपल्या पाठीमागे दृष्टि लाविली, तर पाहा,
संपूर्ण नगराचा जाळ आकाशांत चढला. ४१
तेव्हां इस्त्राएली माणसें फिरलीं, आणि बन्यामी-
नी माणसांची घालमेल झाली; कारण कीं त्यानी
वाहिलें कीं आपल्यास अनर्थ लागूं झाला आहे.
४२ यास्तव ते फिरून इस्त्राएलाच्या माणसांपुढून
रानाच्या वाटेने पळाले; तथापि लढाई त्यांसीं
चमटली, आणि जे दुसऱ्या नगरांतले त्यानीहि
आपल्यामध्ये त्यांचा नाश केला. ४३ हे तर
बन्यामीनांस वेढून त्यांच्या पाठीस लागले, आणि
त्यानी गिन्यासमार पुर्वेकडे त्यांस अनायासेकरून
तुडविले. ४४ असीं बन्यामीनांतलीं अठरा ह-
जार माणसें पडलीं; ते सर्व शूर पुरुष होते.
४५ आणि दुसरे फिरून रानांत रिम्मोन खडका-
वर पडून गेले; तथापि त्यानी त्यांतले पांच हजार
पुरुष सडकावर वेंचून घेतले, आणि गिदोमापर्यंत
त्यांच्या पाठीसीं लगटून त्यांतले दोन हजार पुरुष
मारिले. ४६ असे त्या दिवसीं बन्यामीनांतले
जे पडले, ते सर्व तरवारीचे लठणारे पंचवीस ह-
जार पुरुष होते; तीं सर्व शूर माणसें होती. ४७
परंतु साहाय्ये पुरुष फिरून रानांत रिम्मोन खड-
कावर पडून गेले, आणि ते रिम्मोन खडकावर
चार महिने राहिले. ४८ नंतर इस्त्राएली माण-
सानी मागे फिरून बन्यामीन्याच्या संतांनावर जा-
उन नगरांतलीं माणसें व पशूहि जितके सांपडले,
जिंक्यांस तरवारिने जिवें मारिले, अणखी जीं
सां अडळलीं त्या सर्वांस आग लाविली.

अध्याय २१.

इस्त्राएली माणसानी मिज्पांत असी शपथ वा-
हिली होती कीं, "आमच्यांत कोणीहि आपली
कन्या बन्यामीनाला बायका करून न द्यावी." २
नंतर लोक देवाच्या मंदिरास जाऊन तेथें देवापुढें
नांजपर्यंत राहिले, आणि आपली वाणी उंच क-
रून फार रडले. ३ आणि त्यानी द्वाटलें, "हे

इस्त्राएलाच्या देवा परमेश्वरा, इस्त्राएलांत असें
कां झालें कीं आज इस्त्राएलांतून एक वंश नाही-
सा झाला आहे." ४ नंतर दुसऱ्या दिवसीं
असें झालें कीं लोकानी पाहटेस उठून तेथें वेदी
बांधिली, आणि होम व शांतिकारक यज्ञ केले.

५ तेव्हां इस्त्राएलाच्या संतानानी द्वाटलें, "इस्त्रा-
एलाच्या सर्व वंशांत जो सभेंत परमेश्वराजवळ
चढून आला नव्हता, असा कोण आहे? कां तर
जो परमेश्वराजवळ मिज्पांत चढून आला
नाहीं त्याविषयीं असी मोठी शपथ होती कीं, त्या-
ला मारावें." ६ नंतर इस्त्राएलाच्या संतानानी
आपला भाऊ बन्यामीन याविषयीं पश्चात्ताप क-
रून द्वाटलें, "आज इस्त्राएलांतला एक वंश छे-
दला गेला; ७ जे उरलेले त्यांस बायका हो-
ण्याविषयीं आधी काय करूं? कारण कीं आधी
परमेश्वरावरून शपथ वाहिली कीं, आधी आ-
पल्या कन्यांतल्या कोणी त्यांस बायका करून दे-
णार नाही." ८ यास्तव त्यानी द्वाटलें, "इस्त्रा-
एलाच्या वंशांतला जो कोणी मिज्पांत परमे-
श्वराजवळ चढून आला नाही; असा कोण आ-
हे?" तेव्हां पाहा, यावेश गिलादांतून कोणी छा-
वणीच्या सभेंत आला नव्हता. ९ कां कीं लोकां-
ची झडती घेतली गेली, तेव्हां पाहा, यावेश गि-
लाद तेथल्या राहणाऱ्यांतला कोणी तेथें आला
नव्हता. १० यास्तव सभेने शूर तरणे असे बारा
हजार पुरुष तिकडे पाठविले, आणि त्यांस असी
आज्ञा दिली कीं, "तुम्ही जाऊन यावेश गिलादा-
च्या राहणाऱ्यांस बायका पोरानुद्धां तरवारीने मारा.
११ आणि तुम्हाला जें करायाचें तें हेंच कीं सर्व
पुरुषांचा, आणि ज्या सर्व स्त्रियांसीं पुरुषानी संग
केला आहे, त्यांचाहि नाश करावा." १२ तेव्हां
यावेश गिलादाच्या राहणाऱ्यांमध्ये ज्यानी पुरुषा-
चा संगकरून माणसाला जाणिलें नव्हतें, अशा
चारशें कुमारी त्यांस मिळाल्या; आणि त्यानी
त्यांस खनान देशांत शिलोजवळ छावणींत आ-
णिले.

१३ तेव्हां सर्व सभेने रिम्मोन खडकावर जीं
बन्यामीन्याचीं संतानें होती त्यांकडे पाठवून त्यांचें
समाधान करून बोलाविलें. १४ यास्तव त्या वे-
ळेस बन्यामीनी माघारें आले, आणि यांनी यावेश

गिलादांतल्या न्या स्त्रिया बांधविण्या होत्या, त्या त्यांस बायका करून दिन्हा; परंतु त्या त्यांस पुन्या झाल्या नाहींत.

१५ तर लोकानी बऱ्यामीनाविषयी पश्चात्ताप केला, कारण कीं परमेश्वराने इस्त्राएलाच्या वंशांत खिडारें केलें होतें. १६ यास्तव सभेच्या वडिलानी छटलें, “जे उरलेले त्यांस बायका-होण्याविषयी आढी काय करावें? कां कीं बऱ्यामीन्याच्या स्त्रियांचा नाशझाला? १७ अणखी त्यानी छटलें, “इस्त्राएलांतून एक वश खोडला न जावा, झणून बऱ्यामीनाच्या उरलेल्यांस वतन प्राप्त व्हावें. १८ आणि आमच्याने आपल्या कन्यांतून त्यांस स्त्रिया करून देववत नाहींत.” कां तर इस्त्राएलाच्या संतानानी असी शपथ वाहिली होती कीं, “जो बऱ्यामीनाला स्त्री करून देतो, त्यावर शाप असो.” १९ नंतर तें बोलले, “पाहा, शिलोमध्यें परमेश्वरासाठीं सण वर्षांच्या वर्षी असतो; तें बेथएलाच्या उत्तरेस आहे, जो सडक बेथएलापासून शखेमास चढून जातो, तिजपासून पूर्वेकडे आणि लबानो याच्या दक्षिणेस आहे. २० तर त्यानी बऱ्यामीनाच्या संतानांस असी आज्ञा दिन्ही कीं “तुझी

जाऊन द्राक्षमळ्यांमध्यें दबा धरा. २१ मग तुझी न्याहाळून पाहा; वेव्हा शिलोतल्या कन्या नाचायाला ताप्यानी निघतात, तेव्हा तुझी द्राक्षमळ्यांतून निघून प्रत्येकाने आपापल्यासाठीं शिलोतल्या कन्यांतून स्त्री धरून घ्यावी, मग बऱ्यामीन्याच्या प्रांतास जावें. २२ नंतर जेव्हा त्यांचे बाप किंवा त्यांचे भाऊ वादी होऊन आमच्याबद्दल येतील, तेव्हा असें होईल कीं आढी त्यांसी बोलूं, ‘तुझी त्याविषयी आम्हावर कृपा करा, कां तर लढाईत आढी त्यांतील एकएकासाठीं स्त्री धरून ठेविली नाहीं; अणखी तुझी त्यांस देऊन या प्रसंगीं दोषी झालां नाहीं.’ २३ यास्तव बऱ्यामीन्याच्या संतानानी तसें केलें कीं आपल्या गणतीप्रमाणें ताप्यांतून बायका धरिण्या, त्या त्यानी हिरावल्या; नंतर ते माघारें आपल्या वतनावर गेले, आणि तेथलीं नमरें बांधून त्यांत राहिले. २४ तर त्या वेळेस इस्त्राएलाचीं संतानें तेथून आपल्या वंशाकडे व आपापल्या कुळाकडे निघालीं; असा एकएक तेथून आपापल्या वतनावर गेला. २५ त्या दिवसांत इस्त्राएलावर कोणी राजा नव्हता; प्रत्येक आपापल्या दिसण्यांत जें करे, तें करीत होता.

रूथ हिचें पुस्तक.

अध्याय १.

आणि न्यायाधीश अधिकार करित होते, तेव्हा असे झाले की देशांत दुकाळ पडला; तेव्हा यहुदांतल्या बेथलेहेमांतला कोणी माणूस आपली सोब व आपले दोन पुत्र यांसुद्धा मोवाव देशांत गेल्यास करायास गेला. २ त्या पुरुषाचे नांव तर अलीमेलेंख, व त्याच्या स्त्राचे नांव नामी, व त्याच्या दोघा पुत्रांची नांवे माहलोन व खिलोन होती; तीं यहुदांतल्या बेथलेहेमांतलीं एकुथी होती; तीं तर मोवाव देशांत जाऊन तेथें राहिलीं. ३ नंतर नामीचा नवरा अलीमेलेंख मेलाला, आणि ती व आपल्या दोघे पुत्रांसुद्धा राहिली. ४ आणि त्यांनी आपल्यास मोवावी बायला करून घेतल्या; पश्चिमे नांव अर्पा, आणि दुसरीचें नांव रूथ होतें. अर्पा ती तेथें सुमारे दाहा वर्षे राहिली. ५ नंतर माहलोन व खिलोन हे दोघेहि मेलें; तसी ती स्त्री आपले दोघे पुत्र व आपला नवरा याच्या-मागे एकरी राहिली. ६ मग ती आपल्या सुनासुद्धा उठून मोवाव देशांतून माघारी जायास निघाली; कां तर तिने मोवाव देशांत ऐकिलें होतें की परमेश्वराने आपल्या लोकांवर कृपा करून त्यांस सावाला दिल्लें आहे. ७ तेव्हां ती ज्या खिलोनी होती, तेथून आपल्या दोघी सुनांसुद्धा निघाली, आणि यहुदा देशांत माघारी जायाला वाटेवर चालत होत्या. ८ तेव्हां नामीने आपल्या दोघी सुनांस सांगितलें, “तुझी निघून आपापल्या मोहरी माघाया जा; जसी तुझी मेलेलें जे त्यांवर व मजवर दया केली, तसी तुझावर परमेश्वर करी. ९ परमेश्वर तुझास असें देवो कीं तुझी आपापल्या नवऱ्याच्या घरीं विसांवा पावावा.” तेव्हा तिने त्यांचा मुका घेतला, आणि त्या आपला गळा काढून रडल्या. १० अणखी तिला बोलल्या, “आझी निशयें तुझ्यासंगतीं तुझ्या लोकांकडे येवों.” ११ तेव्हा नामीने सांगितलें, “माझ्या

मुलीनो, तुझी माघाया जा; माझ्यासंगतीं कशाला येतां? तुमचे नवरे व्हायाला मला माझ्या पोटी अद्याप पुत्र आहेत कीं काय? १२ माझ्या मुलीनो, तुझी माघाया जा; कां तर नवरा व्हावा याहून मी अधिक वृद्ध झालें; जरी झणें, मला आशा आहे; जरी याच रात्री मी नवऱ्याची होईन, अणखी मला पुत्र होतील, १३ तर ते वाढत तोंपर्यंत तुझी त्यांची वाट पाहाल कीं काय? तुझी नवऱ्याच्या न होऊन त्यासाठीं खोळंबाल कीं काय? तेव्हां माझ्या मुलीनो, तर परमेश्वराचा हात मजवर पडला यामुळें मला तुमच्याविषयीं फार दुःख वाटतें.” १४ तेव्हां त्या फिरून आपला गळा काढून रडल्या, आणि अर्पा आपल्या सासूचा मुका घेऊन गेली, परंतु रूथ तिजसीं लगडून राहिली. १५ मग तिने द्यालें, “पाहा, तुझी जाऊ आपल्या लोकांकडे व आपल्या देवांकडे फिरली आहे; तूं आपल्या जावेमागे फीर,” १६ तेव्हां रूथ बोलली, “मला सोडून माघारा जा, असा आग्रह मला करूं नको; कां तर जेथें तूं जासील, तेथें मी येईन; आणि जेथें तूं उतरसील तेथें मी उतरेन; तुझे लोक ते माझे लोक, आणि तुझा देव तोच माझा देव. १७ जेथें तूं मरसील तेथें मी मरेन, आणि तेथें पुरली जाईन; मरणावांचून कशानेहि माझा तुझा वियोग झाला, तर परमेश्वर मजवर कृपा न करो.” १८ तेव्हां ती आपल्या संगतीं जायाला धियांची आहे, हें पाहून तिने तिजसीं बोलणें सोडिलें.

१९ तेव्हां त्या दोघी बेथलेहेमास तोंपर्यंत चालत आल्या; त्या बेथलेहेमांत पोहचल्यावर सर्व नगर त्यांविषयीं खवळलें, आणि स्त्रिया बोलल्या, “हीच नामी होय कीं काय?” २० तेव्हां ती त्यांस बोलली, “तुझी मला नामी झणूं नका; मला मारा झणा, कां तर सर्वसमर्थ देव मज-सीं फार कडूपणाने वागला. २१ मी भरलेली गेलें, परंतु परमेश्वराने मला माघारें रिकामें आ-

णिलें; तुझी मला नामी कशाला द्यणतां? कां कीं परमेश्वराने मला खालीं केलें; सर्वसमर्थ देवाने मला दुःखच दिल्लें आहे. २२ असी नामी मोवाब देशांतून माघारी आली आणि आपली सून मोवाबी रूथ िच्यासुद्धां माघारी आली; त्या सातू कापण्याच्या मारंभीं बेथलेहेमास पोहंचल्या.

अध्याय २.

तेव्हां नामीच्या नवऱ्याच्या कोणी नातलग फार द्रव्यवान माणूस असा होता; तो अलीमेलेखाच्या कुळांतला, आणि त्याचें नांव बवाज होतें. २ त्या काळीं ती मोवाबी रूथ नामीला द्यणाली, “कृपेने मला शेतांत जाऊं दे; द्यणजे ज्याच्या लक्षांत मला मिळेल, त्याच्यामागें मी कणसें वेंचून घेईन.” तेव्हां तिने छटलें, “हे मुली, जा.” ३ मग ती निघून गेली, आणि शेतांत कापणाऱ्यांमागें वेंचूं लागली, तेव्हां अलीमेलेखाच्या कुळांतला जो बवाज, त्याच्या शेतांतला भाग देवानें तिला प्राप्त झाला.

४ तेव्हां पाहा, बवाज बेथलेहेमापासून आला, आणि तो कापणाऱ्यांस बोलला, “परमेश्वर तुमच्यासंगतीं असो.” तेव्हां त्यानी त्याला छटलें, “परमेश्वर तुला आशीर्वाद देवो.” ५ मग बवाजाने आपला जो चाकर कापणाऱ्यांवर ठेविला होता, त्याला छटलें, “ही तरणी कोणाची?” ६ तेव्हां कापणाऱ्यांवर ठेवलेल्या चाकराने असें उत्तर केलें कीं, “जो मोवाबी तरणी नामीच्यासंगतीं मोवाब देशांतून आली ती ही आहे. ७ आणि ही द्यणाली, कृपेकरून मला कापणाऱ्यांमागें पेंढ्यांमध्ये वेंचू दे. मग ती आली, आणि सकाळपासून आतांपर्यंत राहिली, थोडा वेळ घरीं मात्र बसली होती.” ८ तेव्हां बवाजाने रूथला छटलें, “हे मुली ऐकतीस कीं नाहीं? तूं दुसऱ्याच्या शेतांत वेंचायाला जाऊं नको, अणखी एथून ढळूं नको; तर असीच माझ्या चाकरिणीजवळ लगटून राहा. ९ हीं जें शेत कापितात, त्यावर आपली दृष्टि ठेव, आणि या बायकांच्या पाठीमागें चाल; गडीमाणसानी तुला त्रास न द्यावे द्यणून म्या आज्ञा दिल्ली कीं नाहीं? आणि अेव्हां तुला ताहान लागेल, तेव्हां तूं पात्रांजवळ जाऊन, गडी माणसानी जें भरून ठेविलें त्यांतलेंच

पा.” १० तेव्हां ती आपले डोळे भूमीस लावून पायां पडली, आणि त्याला बोलली, “मी परकी असतां, मजवर आपण कृपादृष्टि करून माझा समाचार कसा घेतला?” ११ तेव्हां बवाजाने तिला असें उत्तर केलें कीं, “नवरा मेळ्यावर तूं आपल्या सासूजवळ कसी कसी वागलीस तें सर्व सावंत मला कळलें कीं तूं आपला बाप व आपली आई व आपल्या जन्माचा देश सोडून, जे लोक पूर्वी तुला माहीत नव्हते, त्या यांत आलीस. १२ परमेश्वर तुझ्या कामाची फेड करो, आणि इच्छाएलाचा देव परमेश्वर, ज्याच्या पंखांचा आश्रय करायाला तूं आलीस, त्याजपासून तुला पूर्ण फळ प्राप्त होवो.” १३ तेव्हां ती बोलली, “हे माझ्या धनी, तुझ्या लक्षांत मला कृपा मिळावी, कां तर त्यांमागें समाधान केलें आहे; अणखी मी तुझ्या एका दासीसारखी नसतांहि तूं आपल्या दासीसी प्रेमाने बोललास.” १४ तेव्हां जेवायाच्या वेळेस बवाजाने तिला छटलें, “तूं इकडे येऊन काहीं भाकर खा, आणि आपला तुकडा कर्डीत बुचकळ.” यास्तव ती कापणाऱ्यांच्या एका बाजूस बसली, आणि त्याने तिला दुरपळलेलें धान्य पोंहचविलें; तिने तर खाऊन तृप्त होऊन उरलें जें तें ठेविलें. १५ मग ती उठून वेंचायाला गेली; तेव्हां बवाजाने आपल्या गडी माणसांस असी आज्ञा दिल्ली कीं, “हिला पेंढ्यांमध्ये देखील वेंचू द्या, आणि लाबवूं नका. १६ अणखी वेळोवेळ तिच्यासाठीं काहीं मुठी टाकीत जा, आणि ती वेचीत असतां तिला धमकावूं नका.” १७ यास्तव तिने राबपर्यंत शेतांत वेंचिलें; मग जें तिने वेंचिलें होतें, तें झोडून काढिलें, आणि सुमारे पांच पायली सातू झाले. १८ मग ती ते घेऊन नगरांत गेली. तेव्हां जें तिने वेंचून आणिलें होतें, तें तिच्या सासूने पाहिलें; अणखी तिला पुरें होऊन जें उरलें तेंहि तिने काढून तिला दिल्लें. १९ मग तिच्या सासूने तिला छटलें, “आज त्यां कोठें वेंचिलें! काम तरी कोणीकडे केलें? ज्याने तुझा समाचार घेतला, त्याला आशीर्वाद होवो.” तेव्हां तिने ज्याच्या शेतांत काम केलें होतें, त्याचें वर्तमान सासूला सांगितलें, “ज्या माणसाच्या शेतांत आज म्यां काम केलें त्याचें नांव बवाज आहे.” २० तेव्हां

नामीने आपल्या सुनेला हाटलें, “त्याला परमेश्वर आशीर्वाद देवो, कां कीजिवंतांवर व मेलेंल्यांवर जी त्याची दया ती त्याने सोडिली नाही.” अणखी नामीने तिला सांगितलें, “तो माणूस आमच्या कुळांतला जवळचा नातलग आहे.” २१ मग मोवाबी रूथ बोलली, “अणखी त्याने मला असें सांगितलें, माझी गडी माणसें माझे सर्व पीक संपून समाप्त करीत तोंपर्यंत तूं त्यांच्याजवळच राहा.” २२ तेव्हां नामीने आपली सून रूथ दला सांगितलें, “हे मुली, त्वां त्याच्याच चाकरिणींच्या बरोबर जावें, आणि त्वां दुसऱ्या शेतांत लोकांस न अडळावें हें बरें आहे.” २३ यास्तव दशाबाच्या सातूंची व गव्हांची कापणी समाप्त होई तोंपर्यंत ती वेंचणींत त्याच्या चाकरिणींबरोबर ठिकली, आणि आपल्या सासूजवळ राहिली.

अध्याय ३.

यानंतर तिची सासू नामी इने तिला हाटलें, “हे मुली, तुझे बरें होण्यासाठीं म्या तुझी सोय पाहावी कीं नाही? २ तर आतां बवाज त्याच्या चाकरिणींबरोबर तूं होतोस, तो आमचा नातलग आहे कीं नाही? पाहा, त्याला आज रात्री खव्यांत सातू उपणायाचे आहेत. ३ यास्तव तूं आंग घुऊन माखून आपलीं वस्त्रें ले, मग खात्री खव्याकडे जा; तो माणूस खाणें व पिणें उरवी तोंपर्यंत त्याच्याजवळ तूं प्रगट होऊं नको. ४ मग तो निजेल तेव्हां असें व्हावें कीं जेथें तो निजेल तें ठिकाण तूं लक्षांत ठेव; नंतर जाऊन त्याचे पाय उघडे करून निजीव; तेव्हां तुला जें सायाचें तें तो तुला सांगेल.” ५ मग ही तिला प्रणाली, “जें तूं सांगसील, तें अवघें मी करीन.” ६ यास्तव तिने खालीं खव्याकडे जाऊन आपल्या मासूने जसें जसें सांगितलें होतें, त्याप्रमाणें केलें. ७ बवाजाने तर खालें व तो प्याला आणि त्याचें मन संतुष्ट झालें, मग तो जाऊन रासीच्या बाजूस निजला; तेव्हां ती हळूच जाऊन त्याचे पाय उघडे करून निजली. ८ नंतर मध्यरात्री असें झालें कीं तो माणूस उचकला; कारण कीं तो मुरडला; तेव्हां पाहा, त्याच्या पायांजवळ स्त्री निजली होती.

९ मग तो बोलला, “तूं कोण?” तेव्हां ती बोलली “मी आपली दासी रूथ, तर तूं आपला पदर आपल्या दासीवर विस्तारून घाल, कारण कीं तूं जवळचा नातलग आहेस.” १० तेव्हां तो बोलला, “हे मुली, तुला परमेश्वर आशीर्वाद देवो; तुझी ममता पहिल्यापेक्षां शेवटीं बरी झाली, कारण कीं नेवेतरणे, दरिद्री असोत किंवा धनवान असोत, त्याच्यामागे तूं जात नाहीस. ११ तर, हे मुली, आतां तूं भिऊं नको; जें तूं सांगसील, तें अवघें मी तुझ्यासाठीं करीन; कां तर माझ्या नगरांतिल सर्व लोक जाणतात कीं तूं सत्वशीळ स्त्री आहेस. १२ तर आतां मी जवळचा नातलग आहे खरा, परंतु माझ्यापेक्षां अधिक जवळचा तुझा एक नातलग आहे. १३ तूं या रात्रीं एथें राहा, मग सकाळीं असें होईल कीं तो तुझ्या जवळचा नातलग हें काम करील, तर बरें; त्याने नातलगाचें काम करावें; परंतु त्याने तुजविषयीं नातलगाचें काम करायला न इच्छिलें, तर मी तुजविषयीं नातलगाचें काम करीन; याविषयीं जीवंत असा जो परमेश्वर त्याची शपथ; तूं सकाळपर्यंत नीज.” १४ तेव्हां ती त्याच्या पायांजवळ सकाळपर्यंत निजली, मग माणूस आपल्या शेजाऱ्याला ओळखतो त्या वेळेच्या अगोदर ती उठली; तेव्हां तो बोलला, “खव्यांत स्त्री आली, हें कळू देऊं नको.” १५ अणखी तो बोलला, “तूं आपल्या अंगावरली फडकी पसरून धर.” तेव्हां तिने ती पसरली; मग त्याने तीन पायली सातू मोजून तिच्या खांद्यावर दिल्ले; मग ती नगरांत आली. १६ आणि आपल्या सासूजवळ आल्यावर तिने हाटलें, “तूं कोण? माझी मूल कीं काय?” मग त्या माणसाकडून आपणास जें जें घडलें, तें सर्व हिने तिला सांगितलें. १७ अणखी तिने असें हाटलें कीं, “त्याने हे तीन पायली सातू मला दिल्ले; कां कीं त्याने हाटलें, तूं आपल्या सासूजवळ रिकामी जाऊं नको.” १८ तेव्हां ती बोलली, “हे मुली, ही गोष्ट कशी घडेल, हें तुला कळें तोंपर्यंत स्वस्थ ऐस; कां तर तो माणूस ही गोष्ट आज सिद्धीस नेल्यावांचून स्वस्थ राहणार नाही.”

अध्याय ४.

तेव्हा बवाब वेसीत जाउन तेथें बसला; मग पाहा, ज्या नातलगविषयी बवाब बोलला होता, तो जवळून जात होता; तेव्हां याने छटलें, “हे गृहस्था, तूं येउन एथें बस.” तेव्हां तो येउन बसला. २ मग त्याने नगरच्या वडिलांतल्या दाहा पुरुषांस मिळवून छटलें, “तुझी एथें बसा.” तेव्हां ते बसले; मग त्याने त्या नातलगाला छटलें, “नामी जी मोवाब देशातून माचारी आली आहे, ती आमचा भाऊ अलीमेलेंख याच्या शेताचा भाग विकती. ३ यास्तव माझ्या मनांत होते कीं तुझ्या कानावर घालवें, यासाठीं कीं या गांवकऱ्यांसमक्ष आणि माझ्या लोकांच्या वडिलांसमक्ष त्वां विकत घ्यावा; जर तूं सोडवून घेसील, तर सोडवून घे; आणि जर सोडवून घेणार नाहीस, तर मला सांग, झणजे मला कळेल; कां तर सोडवून घ्यायासाठीं तुझ्यावांचून कोणी नाही, तुझ्यामागे तर मी आहे.” ४ तेव्हां तो बोलला, “मी सोडवून घेईन.” ५ मग बवाब बोलला, “जेव्हां तूं तें शेत नामीच्या हातून विकत घेसील, त्या दिवसीं मेलेल्याचें नांव त्याच्या वतनावर चालवें झणून मेलेल्याची स्त्री मोवाबी रूथ तुला विकत घेतली पाहिजे.” ६ मग तो नातलग बोलला, “माझ्याने आपल्यासाठीं सोडवून घेववत नाही, घेतल्यास माझ्या वतनाचा मजकडून बिघड होईल; माझ्याने सोडवून घेववत नाही, यास्तव तूं आपल्यासाठीं माझा हक्क सोडवून घे.” ७ तर इस्राएलांत सोडवून घेण्याविषयी व घेण्यादेण्याविषयी पूर्वी असी चाल होती कीं माणूस कोणतीहि गोष्ट स्थापायासाठीं आपलें पायतण काढून आपल्या शेजाऱ्याला देई तें इस्राएलांत प्रमाणच होतें. ८ यास्तव त्या नातलगाने बवाबाला, “तूं आपल्यासाठीं विकत घे,” असें झणून आपलें पायतण काढिलें. ९ मग बवाब वडिलांस व सर्व लोकांस बोलला, “आज तुझी साक्षी आहां कीं अलीमेलेंखाचें जें तें अवघें, आणि चित्पत्तौन व माहलोन यांचें जें तें अवघेंहि म्या नामीच्या हातून विकत घेतलें आहे. १० अणखी माहलो-

नाची स्त्री मोवाबी रूथ, तीहि म्या आपल्यासाठीं बायको करून घेतली आहे; यासाठीं कीं मेलेल्याचें नांव त्याच्या वतनावर चालवें, झणजे मेलेल्याचें नांव त्याच्या बंधुजनामध्ये आणि त्याच्या वतनी गांवामध्ये नाहीस न व्हावें; याविषयी तुझी आज साक्षी आहां.” ११ मग वेसीत वे सर्व लोक व वडील होते, ते बोलले, “आम्ही साक्षी आहों; राहेल व ज्या, ज्या दोघिनी इस्राएलाचें घराणें वाढविलें, त्यांसारिखें तुझ्या घरांत जी स्त्री आली तिलाहि परमेश्वराने करावें, आणि त्वाहि एफ्रायांत थोरपणा मिळवावा आणि आपलें नांव बेथलेहेमांत विख्यात करावें. १२ आणि थामारेला यहुदापासून जो फारोज झाला त्याच्या घरासारिखे या नव्या तरणीच्याठसीं परमेश्वर तुला संतति देईल तिनें तुजें घर व्हावें.”

१३ यामकारें बवाबाने रूथ घेतल्यावर ती त्याची स्त्री असी झाली, आणि तो तिजसीं गेन्यावर परमेश्वराच्या कृपेने ती गरोदर होउन पुत्र प्रसवली. १४ मग स्त्रिया नामीला द्याल्या, “परमेश्वराची स्तुति असो, कां तर त्याने आज तुला नातलगावांचून राहूं दिल्लें नाही; तर त्याचें नांव इस्राएलांत विख्यात होवो. १५ आणि तो तुला वृद्धपर्णी जीवन देणारा आणि पाळणारा असा होवो; कारण कीं तुझी सून, जिची तुजवर प्रीति आहे, जी सात पुत्रपेक्षा तुला बरी, तिला ते झाला आहे.” १६ तेव्हां नामीने तें वाळू घेउन आपल्या उरासीं धरिलें, आणि ती त्याची दाई झाली. १७ आणि “नामीला पुत्र झाला,” असें शेजारिणी बोलून त्याचें नांव ठेविलें; झणजे त्यानी त्याचें नांव ओवेद ठेविलें; तो इस्राएलाचा बाप, आणि हा दावीदाचा बाप झाला. १८ तर फारेजाची असी वंशावळी कीं फारेजापासून हेजोन झाला. १९ नंतर हेजोनापासून राम झाला; मग रामापासून आम्मीनदाब झाला. २० नंतर आम्मीनादाबापासून नाहाशोन झाला; मग नाहाशोनापासून सलबा झाला. २१ नंतर साल्मोनापासून बवाब झाला; मग बवाबापासून ओवेद झाला. २२ नंतर ओवेदापासून इस्रायल झाला; मग इस्रायलापासून दावीद झाला.

शमुवेलाचें पहिलें पुस्तक.

अध्याय १.

कोणी एक माणूस रामाथाईम जोफीम गांवाचा एफ्राइम डोंगरांतील असा होता, आणि गावें नांव एल्काना; तो यरोहामाचा पुत्र, तो अशूरचा पुत्र, तो तोहूचा पुत्र, तो जूफाचा पुत्र, तो एफ्रायी असा होता. २ आणि त्याला दोन मुला होत्या, एकीचें नांव हाप्ता आणि दुसरीचें नांव पन्निना; आणि पन्निनाला लेकरें होती, परंतु हाप्ताला लेकरें नव्हतीं. ३ आणि तो माणूस प्रतिवर्षी आपल्या शहरापासून शिलोस सैन्याच्या परमेश्वराला भजायास आणि यज्ञहि करायास जात असे, आणि एलीचे दोन पुत्र हप्नी व फीनिहास परमेश्वराचे याजक तेथे होते. ४ आणि वेळ आली असता एल्कानाने यज्ञ केला, तेव्हा त्याने आपली वायको पन्निना इला आणि तिचे सर्व पुत्र व कन्या यांसहि वाटे दिव्हे. ५ परंतु त्याने हाप्ताला दुपट वांटा दिव्हा, कारण की त्याने तिजवर प्रीति केली; परंतु परमेश्वराने तिला वांझ केलें होतें. ६ तेव्हा तिच्या वैरिणीने तिला त्रासिलें आणि छळणूक करून तिचें मन दुःखित केलें, कारण की परमेश्वराने तिला वांझ केलें होतें. ७ आणि त्याने प्रतिवर्षी असें केलें; तेव्हा ती परमेश्वराच्या मंदिरास जाई तेव्हा ती तिला तसाच त्रास देई, छणून ती रडे आणि खार्ना. ८ तेव्हा तिचा नवरा एल्काना तिला बोलला, "हाप्ता तूं कां रडतीस? आणि कां खात नाहीस! आणि तुझें मन कां दुःखित आहे? मी राहा पुत्रपेतां तुला बरा नाहीं कीं काय?"

९ मग शिलोमध्ये खाणें व पिणें झाल्यानंतर हाप्ता उठली, आणि एली जो याजक तो परमेश्वराच्या मंदिराच्या खांबाजवळच्या आसनावर बसला होता. १० तेव्हा ती दुःखाक्रांत मनाची गेली, आणि तिने फार रडून परमेश्वराजवळ प्रार्थना केली. ११ आणि ती नवस करून बो-

लली, "हे सैन्यांच्या परमेश्वरा, जर तूं आपल्या दासीचें दुःख पाहसीलच आणि माझी आठवण करून आपल्या दासीला विसरणार नाहीस, आणि आपल्या दासीला पुत्र देसील, तर मी त्याला त्याच्या सर्व आयुष्यांत परमेश्वराला अर्पण करून देईन, आणि वस्तरा त्याच्या डोक्यावर कधी फिरणार नाहीं." १२ तेव्हा असें झालें कीं ती आग्रह करून परमेश्वराची प्रार्थना करीत असतां एलीने तिच्या तोंडाकडे दृष्टि लाविली. १३ तेव्हा हाप्ता आपल्या मनांत बोलत होती, तिचे ओंठ मात्र हालत होते परंतु तिचे शब्द ऐकूं आले नाहीत, छणून एलीला असें वाटलें कीं ती मस्त आहे. १४ मग एली तिला बोलला कीं, "किती काळ तूं मस्त होसील! आपल्यापासून आपला द्राक्षारस दूर कर." १५ तेव्हा हाप्ता उत्तर करून बोलली कीं, "असें नाहीं हे माझ्या प्रभू, मी दुःखित मनाची वायको आहे, द्राक्षारस अथवा दारू मी प्यालें नाहीं, परंतु आपला मनोभाव परमेश्वराजवळ कळविला आहे. १६ आपली दासी दुष्ट स्त्री आहे असें मोजूं नको, कारण कीं मला फार ज्ञेश व यातना झाल्या, यामुळें या ठिकाणीं मी बोललें आहे." १७ मग एली उत्तर करून बोलला, "सुखरूप जा, आणि इस्त्राएलाचा देव त्याजपासीं जें विनंती करून त्यां मागितलें तें तुला देवो." १८ तेव्हा ती बोलली, "आपल्या दासीवर आपली कृपादृष्टि होऊं या." मग ती वायको निघून आपल्या वाटेने गेली, तेव्हा तिने खालें आणि तिचें तोंड पुढें ग्लान नव्हतें.

१९ आणि सकाळीं उठून परमेश्वरासमोर त्यानी भजन केलें, मग ती निघून रामामध्ये आपल्या घरास गेली; आणि एल्कानाने आपली वायको हाप्ता इला अनुभविलें आणि परमेश्वराने तिला आठविलें. २० आणि हाप्ता गरोदर होऊन तिचे दिवस पूर्ण झाले असता ती पुत्र प्रसवली, आणि त्याचें नांव शमुवेल असें ठेविलें, कारण

कीं तिने छटलें कीं, “मी त्याला परमेश्वरापासून मागून घेतलें.” २१ आणि तो माणूस एलकाना आपल्या सर्व कुटुंबासुद्धां प्रतिवार्षिक यज्ञ परमेश्वरापासीं करायास आणि आपला नवस फेडायामेला. २२ परंतु हाजा गेली नाही, कां कीं ती आपल्या नवऱ्याला बोलली कीं, “मूल थानतुटक झाल्यानंतर मी त्याला नेईन, आणि तो परमेश्वरासमोर उभा राहील आणि तो तेथें नेहमी वस्ती करील.” २३ तेव्हां तिचा नवरा एलकाना तिला बोलला, “बें तुला बरें वाटतें तेंच कर, तो थानतुटक होई तोंपर्यंत राहा, केवळ परमेश्वराने आपले वचन पूर्ण करावें.” आणि ती बायको राहिली, आणि आपला लेंक थानतुटक होई तोंपर्यंत तिने त्याला स्तन पाजिलें. २४ आणि तो मुलगा थानतुटक झाल्यावर तिने आपल्यासंगतीं त्याला आणि तीन गोऱ्हे व सपिठाचें एक मापभर व द्राक्षारसाचा एक चबू यांस नेलें, आणि तिने त्याला शिलोस परमेश्वराच्या मंदिरांत आणिलें; तेव्हां तो पोर लाहान होता. २५ मग त्यानी एका गोऱ्याचा यज्ञ केल्यावर त्या पोराला एलीजवळ आणिलें. २६ आणि ती बोलली, “हे प्रभू, माझे ऐकावें, आपण जिवंत आहां हें निश्चित आहे, तसें हे प्रभू, मी आपल्याला सत्य सांगतें कीं जी स्त्री ऐथें तुझ्याजवळ परमेश्वराची प्रार्थना करीत उभी राहिली होती तीच मी आहे. २७ या लेंकासाठीं म्या प्रार्थना केली आणि जी विनंती मी परमेश्वरापासीं केली होती ती त्याने मला पूर्ण करून दिली; २८ म्हणून मी त्याला परमेश्वराजवळ दिलें आहे, त्याचें आयुष्य आहे तोंपर्यंत तो परमेश्वराला दिल्हा आहे; तेव्हां त्यानी तेथें परमेश्वराचें भजन केलें.

अध्याय २.

मग हाजा प्रार्थनाकरून बोलली कीं, “माझे मन परमेश्वराच्याठावीं आनंदित आहे, माझे शृंग परमेश्वराने उंच केलें आहे, माझे मुख माझ्या शत्रूंवर उघडिलें आहे, कां कीं मी तुझ्याकडून जें तारण त्यांत आनंद पावतें. २ परमेश्वरासारखा कोणी पवित्र नाही, तुझ्याशिवाय कोणी नाही, आमच्या देवासारखा खडकरूप

असा कोणी नाही. ३ अति गर्विष्ठपणाने अणक्षी बोलून नका, तुमच्या मुखांतून बटाई न निघो, कां कीं परमेश्वर ज्ञानाचा देव आहे, तो कृत्यं पारखितो. ४ जे पराक्रमी त्यांचीं धनुष्यं मोडलीं आहेत, आणि जे निर्बल त्यानी आपणास बळाने वेष्टीत केलें आहे. ५ जे तृप्त होते ते अनासाठीं मोलमजुरी करीत आहेत, आणि जे भुकेले होते ते स्वस्थ झाले आहेत; जी वाझ होती ती सार लेंकरें प्रसवली, आणि जिला फार लेंकरें आहे ती अशक्त झाली आहे. ६ जीव देणारा आणि जीव देणारा असा परमेश्वर आहे; तो लेंकांसाठीं नेतो आणि तेथून फिरून आणितो. ७ परमेश्वर दरिद्र करितो आणि द्रव्य देतो, तो नीच करितो आणि उंच करितो. ८ तो दरिद्राला भूमीपासून उत्थापित करितो आणि भिक्ष्याला मळापासून उभा करितो, यासाठीं कीं त्यानी सदां रांमध्यें बसावें आणि त्याला गौरवयुक्त राखून प्राप्त व्हावें; कारण कीं पृथ्वीचा पाया परमेश्वराचा आहे, आणि त्यावर त्याने जग ठेकें आहे. ९ तो आपल्या भक्तांचे पाय संभाळील, परंतु जे दुष्ट ते अंधकारांत पडून नाश पावतील कारण कीं कोणी माणूस बळाने जय पावणार नाही. १० जे परमेश्वरापासीं विरुद्ध होतील ते पराभव पावतील, तो आकाशांतून त्यावर गर्जना करील; परमेश्वर पृथ्वीतील सर्व देशांची न्यायाभिधी करील, आणि तो आपल्या राबाला शक्ति देईल, आणि आपल्या अभिषिक्ताचें शृंग उंच करील.” ११ मग एलकाना रामांत आपल्या घरास गेला, आणि त्या पोराने एली याजक याच्यासमोर परमेश्वराची सेवा केली.

१२ तेव्हां एलीचे पुत्र दुष्ट मनुष्य होते, त्यानी परमेश्वराला जाणिलें नाही. १३ आणि याजकाची रीत असी होती कीं लोकांतील कोणाएक मनुष्य यज्ञ करूं लागला, मांस शिजव असतां याजकाच्या चाकराने आपल्या हातीं निःसूळ घेऊन यावें. १४ आणि परासीत किंवा गंगाळांत किंवा बहुगुण्यांत किंवा तपेल्यांत मारवा, आणि जें सर्व त्रिशूळाने धरून ओढिलें तें याजकाने आपल्यासाठीं घ्यावें; याप्रमाणें शिल्लेमध्ये जे सर्व ह्साएली तेथें येत असत त्यासीं ते करीत

असत. १५ आणि त्यानी अद्याप मेद बळाला नव्हता तेव्हां याजकाच! चाकर येऊन यज्ञ कर्त्या-
बवळ झणत असे कीं, "याजकाला मांस हुरपळ-
न्यासाठी दे, कां कीं तो तुझ्यापासून शिजलेलें
मांस येणार नाही, तो कच्चे घेईल." १६ आ-
णि बर कोणीएक मनुष्याने त्याला असें झटलें
कीं, "तो मेद प्रथम जाळावा, मग जेवढें तूं इच्छि-
तोस तेवढें घे;" तेव्हां तो झणें, असें नको पण
आताच दे, नाही तर मी बळाकार करून घेईन."
१७ असा त्या तरुणाचा दोष परमेश्वराच्या
दृष्टीत स्मर मोठा होता, कारण कीं त्यामुळे
मनुष्य परमेश्वराच्या अर्पणास कंटाळलीं.

१८ तेव्हां शमुवेल जो पोर त्याने तागाचें बा-
पास एफोद कमरेस वेष्टिलेलें परमेश्वराची सेवा
केली. १९ आणि त्याची आई त्यासाठी ला-
हान आरखा करून आपल्या नवऱ्याबरोबर बा-
पास राहापास येत असतां वर्षोवर्षीं आणून
त्यास येत. २० तेव्हां एलकाना व त्याची बा-
यको बास एलीने आशीर्वाद देऊन सांगितलें कीं,
"जे आण तुम्ही परमेश्वराला केलें आहे त्याच्या-
बद्दल परमेश्वर या बापकोपासून तुला संतान
देवा." मग ते आपल्या ठिकाणीं गेले. २१ आ-
णि परमेश्वराने हाचावर असी कृपा केली कीं
तो गणेश झाला, आणि तीन पुत्र व दोन कन्या
वर्षे पसवली; आणि शमुवेल जो पोर तो पर-
मेश्वराच्या समोर वाढला. २२ तेव्हां एली
काय झाला होता, आणि आपल्या पुत्रानी अव-
च्या इच्छासाठीं कसे केलें, आणि सभामंडपाच्या
दाराबवळ त्या स्त्रिया मिळाल्या त्यांपासीं ते कसे
निवृत्त, हे सर्व त्याने ऐकिलें. २३ तेव्हां तो
त्यास झणाला कीं, "तुम्ही असीं कृत्ये कां करितां?
कां कीं तुमचीं कुकर्मे या अवघ्या लोकांपासून मी
ऐकत आहे. २४ अहो माझ्या पुत्रानो, असें
नस, स कीं जे वर्तमान मी ऐकतों ते बरे नाहीं;
परमेश्वराचे लोक तुमच्या योगाने पाप करितात.
२५ जर कोणी माणूस माणसाविरुद्ध पाप करि-
तो तर त्यामाधीस त्याचे न्याय ठरवील, परंतु
जर कोणी माणूस परमेश्वराविरुद्ध पाप करितो
तर त्यासाठीं कोण विनंती करील?" परंतु त्या-
नी आपल्या बापाचा बोध ऐकिला नाही, कां कीं

त्याचा नाश व्हावा असें परमेश्वराने ठरविलें
होतें. २६ आणि तो मुलगा शमुवेल वाढत
गेलो, आणि परमेश्वराच्या व मनुष्यांच्या दृष्टींत
चांगला होता.

२७ तेव्हां देवाकडचा एक माणूस एलीजवळ
येऊन त्याला झणाला, "परमेश्वर" असें झणतो
कीं, तुझ्या वडिलाचें कुटुंब घिसरांत फारोच्या
घरी राहत असतां मी त्याच्या दृष्टीस प्रत्यक्ष पड-
लों नाहीं कीं काय? २८ आणि त्याने याजक
व्हावें व माझ्या वेदीवर यज्ञ करावा व धूप जाळा-
वा व माझ्यासमोर एफोद वेष्टावें, झणून मी त्या-
ला सर्व इच्छाएलाच्या वंशांतून काढून आपल्या-
साठीं नेमिलें नाहीं कीं काय? आणि मी तुझ्या
बापाच्या वंशाला इच्छाएलाच्या संतानानीं अभी-
च्या योगाने केलेलीं सर्व अर्पणें दिल्लीं नाहीं कीं
काय? २९ तर जो माझा यज्ञ व जें माझें अ-
र्पण मी आपल्या मंदिरांत सांगितलें तीं तुम्ही कां
तुच्छ करितां? आणि माझे लोक इच्छाएल यांच्या
सर्व अर्पणांतील जीं उत्तम त्यांकडून आपण पुष्ट
होण्याकरितां तूं माझ्यापेक्षां आपल्या पुत्रांस कां
मानितोस? ३० या कारणास्तव इच्छाएलाचा
देव परमेश्वर असें झणतो कीं, तुझे कुटुंब व
तुझ्या बापाचें कुटुंब माझ्यासमोर निरंतर चालेल,
असें म्या झटलें खरें; परंतु सांप्रत परमेश्वर
असें झणतो कीं, ही गोष्ट मजपासून दूरच असो,
कारण कीं जे मला मानितात त्यांचा मान मी क-
रीन, परंतु जे मला अपमानितात ते अवमानित
होतील. ३१ पाहा, असे दिवस येणार आहेत
कीं मी तुझा भुज व तुझ्या बापाच्या कुटुंबाचा
भुज कापून टाकीन, आणि तुझ्या घरीं कोणी झा-
तारा असा होणार नाही. ३२ आणि जें सर्व
हित इच्छाएलांस दिल्लें बाईल त्यामध्ये माझ्या
मंदिरांत तूं एका शत्रूला पाहशील, आणि तुझ्या
कुटुंबांत कोणी झातारा असा कधीं होणार नाही.
३३ आणि तुझा जो माणूस मी आपल्या वेदी-
पासून काढून टाकणार नाही तो तुझ्या डो-
ळ्यांस दुःख देईल, आणि तुझ्या जिवाला पीडील,
आणि तुझ्या कुटुंबाची सर्व संतति तरुणपणांत
मरेल. ३४ आणि तुला याची खूण ही होईल
कीं तुझे दोन पुत्र हफ्नी व फीन्हास ते दोघे एका

दिक्सी मरण पावतील. ३५ आणि जो माझी इच्छा व माझी बुद्धि यांप्रमाणें करील असा विश्वासू याजक मी उस्थापित करीन, आणि त्याचें कुटुंब मी स्थापित करीन, आणि जो माझा अभिषिक्त त्यासमोर तो निरंतर चालेल. ३६ तेव्हां असें होईल कीं तुझ्या घरीं जो कोणी राहिलेला असेल तो येऊन एक अणीसाठी व भाकरीच्या तुकड्यासाठी त्याच्या पायां पडेल, आणि आज्ञा करून द्याणें लोकां, मला भाकरीचा तुकडा खायास मिळावा द्याणून मला याजकसंबंधी काहीं काम सांगावें.”

अध्याय ३.

तेव्हां शमुवेल पोर एलीच्यासमोर परमेश्वराची सेवा करित होता, आणि परमेश्वराचा शब्द त्या दिवसांमध्ये विरळा होता; प्रगटविणें विस्तारलें नव्हतें. २ आणि एका दिवसीं असें झालें कीं एली आपल्या ठिकाणीं निजला होता, आणि त्याचे डोळे मंद झाले असता त्याच्याने प्राहवत नव्हतें; ३ आणि परमेश्वराच्या मंदिरांत देवाचा कोश होता, तेथें देवाचा दीप अद्याप विझला नव्हता, आणि शमुवेल निजला होता. ४ तेव्हां परमेश्वराने शमुवेलाला हाक मारिली, आणि त्याने उत्तर केलें, “मी एथें आहे.” ५ मग तो एलीजवळ धांवत जाऊन द्याणाला, “मी एथें आहे, कां कीं त्वां मला बोलाविलें.” त्यावर त्याने द्यालें, “म्या बोलाविलें नाहीं, फिरून जाऊन नीज.” तेव्हां तो जाऊन निजला. ६ मग परमेश्वराने शमुवेलाला फिरून हाक मारिली; तेव्हां तो उठला आणि एलीजवळ धांवत जाऊन बोलला कीं, “मी एथें आहे, कां कीं त्वां मला बोलाविलें.” त्यावर त्याने द्यालें कीं, “माझ्या पुत्रा, म्या बोलाविलें नाहीं, परंतु जाऊन नीज.” ७ अद्याप तर शमुवेलाने परमेश्वराला ओळखिलें नाहीं, आणि अद्याप परमेश्वराचा शब्द त्याला कळविला मेल नाहीं. ८ मग परमेश्वराने शमुवेलाला तिसऱ्याने हाक मारिली; तेव्हां तो उठला आणि एलीजवळ धांवत जाऊन द्याणाला कीं, “मी एथें आहे, कां कीं त्वां मला बोलाविलें.” तेव्हां एलीला समजलें कीं परमेश्वराने

या पोरयला हाक मारिली आहे. ९ मग एली शमुवेलाला द्याणाला, “तूं जाऊन नीज, आणि असें होईल कीं जर तो तुला हाक मारिल तर तूं असें द्याण कीं, हे परमेश्वर बोल, कां कीं तुझा सेवक ऐकत आहे.” तेव्हां शमुवेल जाऊन आपल्या ठिकाणीं निजला. १० मग परमेश्वर येऊन उभा राहिला, आणि त्याने पूर्वीप्रमाणें “शमुवेल, शमुवेल,” असी हाक मारिली; तेव्हां शमुवेल द्याणाला, “बोल, कां कीं तुझा सेवक ऐकत आहे.” ११ मग परमेश्वराने शमुवेलाला सांगितलें कीं, “पाहा, द्याणालाच्या असें कार्य करणार आहे कीं जो कोणी तें ऐकल त्याचे दोन्ही कान दुखतील. १२ त्या दिवसीं जें सर्व म्या एलीच्या कुटुंबाविषयीं सांगितलें, ते मारंभापासून शेवटपर्यंत मी त्याजवळ करीन. १३ कारण म्या त्याला कळविलें कीं जी दुष्टां त्याला माहीत आहे तिजमुळें मी त्याच्या कुटुंबास निरंतर शिक्षा करीन, कां कीं त्याच्या पुत्रांनी अपणांस बहुत नियम केले आणि त्याने त्यास निषेधिलें नाहीं. १४ आणि या कारणास्तव एलीच्या कुटुंबाविषयीं म्या असी शपथ केली आहे कीं यज्ञ व अर्पण मांकडून एलीच्या कुटुंबाची दुष्टां कधींहि दूर केली जाणार नाहीं.”

१५ नंतर शमुवेल प्रातःकाळपर्यंत निष्काः मग त्याने उठून परमेश्वराच्या मंदिराचे दबांड उघडिले, परंतु शमुवेल हा साक्षात्कार एलीजवळ सांगायला म्याला. १६ तेव्हां एलीने शमुवेलाला हाक मारून द्यालें कीं, “हे माझ्या पुत्र शमुवेल.” तेव्हां तो द्याणाला, “मी एथें आहे.” १७ मग त्याने द्यालें कीं, “जी गोष्ट त्याने तुला कळविली होती ती काय आहे? ती आश मजपासून गुप्त ठेवूं नको; जो सर्व गोष्ट त्याने तुला कळविली तीं तू मजपासून गुप्त ठेवशील, तर तसें आणि अधिकहि देव तुजसी करी. १८ तेव्हां शमुवेलाने त्या सर्व गोष्टी त्याला सांगितल्या, आणि त्यापासून काहीं गुप्त ठेविलें नाहीं. मग तो द्याणाला कीं, “परमेश्वर, त्याच्या मजक जें बरें वाटेल तें त्याने करावें.” १९ आणि शमुवेल वाढला व परमेश्वर त्याला अनुकूल होता. आणि त्याच्या सर्व गोष्टींचे काहीं भूमीस पडले

गर्ही. १० तेव्हा सर्व इस्राएलांत दानापासून शेरशेच्यापर्यंत माहीत झालें कीं शमुवेल परमेश्वराने नेमलेला भविष्यवादी असा आहे; मग परमेश्वर शिलोमध्ये फिरून प्रत्यक्ष झाला, कां कीं परमेश्वर शिलोमध्ये परमेश्वराच्या शब्दाकडून शमुवेलस प्रत्यक्ष झाला.

अध्याय ४.

आणि शमुवेलचा शब्द सर्व इस्राएलावर होता; तेव्हा इस्राएली पलिष्ट्यांसीं लढाई करीत गेले; तेव्हा ते एबेनेजेराजवळ उतरले आणि पलिष्टी अफेकांत उतरले. २ मग पलिष्टी इस्राएलांसीं लढायास सिद्ध झाले, आणि लढाई होई लागली असतां इस्राएली पलिष्ट्यांपासून पराभव पावले, आणि त्यांनी रणभूमींत फीज सुगंधी चार हजार मारिली. ३ मग लोक छावणीत आले असतां इस्राएलाचे वडील द्वाणाले कीं, “परमेश्वराने आज आझास पलिष्ट्यांपुढें कां काढिलें! परमेश्वराच्या कराराचा कोश शिलोपासून आझाजवळ आणावा, द्वाणजे आझामध्ये आला असता तो आमच्या शत्रूंच्या हातून आमचें संरक्षण करील.” ४ मग लोकांनी शिलोस पाडविलें आणि तेथून सैन्याचा परमेश्वर याच्या कराराचा कोश कळवामध्ये होता, तो आणि त्या आणि एलीचे दोन पुत्र हफ्नी व फीनहास हे देवाच्या कराराच्या कोशासंगतीं तेथें आले. आणि परमेश्वराच्या कराराचा कोश छावणीत आला असतां सर्व इस्राएली अशा मोठ्या शब्दाने ओरडले कीं भूमिहि कांपली. ५ तेव्हां पलिष्टी या मोठ्या ओरडण्याचा शब्द ऐकून बोलले कीं, “रुबीच्या छावणीत हा मोठा पुकारा कशासाठीं झाला!” मग त्यांस कळलें कीं परमेश्वराचा कोश या छावणीत आला आहे. ६ तेव्हां पलिष्टी प्रयापीत होऊन बोलले, “देव त्या छावणीत आला आहे.” आणि ते बोलले, “आझास हाय हाय, कां कीं असी गोष्ट अद्भुत कधीं घडली नाहीं. ८ आझास हाय हाय, या समर्थ देवाच्या हातून आझास कोण सोडवील? ज्या देवाची मिसन्यास रानांत सर्व पीडांकरून मारिलें, ते देव आहेव. ९ अहो पलिष्ट्यांनो, तुझी धैर्य

धरा आणि शूर व्हा, जसे इथी तुमच्या स्वाधीन होऊन राहिले होते तसे तुझी त्यांच्या स्वाधीन न व्हावे, द्वाणून तुझी शूर होऊन लढा.” १० तेव्हां पलिष्टी लढले, आणि इस्राएलांचा पराभव होऊन ते प्रत्येक माणूस आपापल्या राहोटीस पळून गेले आणि फार मोठा घात झाला, असें कीं इस्राएलांचे तीस हजार पायदळ पडले. ११ आणि परमेश्वराचा कोश नेतला होता, आणि एलीचे पुत्र हफ्नी व फीनहास हे मरण पावले.

१२ तेव्हां बन्यामीनांतील एक माणूस लढाईपासून पळाला, आणि त्याची वस्त्रें फाटलेलीं व त्याच्या डोक्यावर मातो घातलेली असा तो त्या दिवसीं शिलोजवळ आला. १३ आणि तो पोहंचला तेव्हां पाहा एली रस्त्याच्या बाजूस एका आसनावर बसून वाट पाहत होता, कां कीं देवाच्या कोशाविषयी त्याचें मन चिंतातुर होतें; आणि जेव्हां त्या माणसाने नगरांत येऊन लढाईचें वर्तमान सांगितलें, तेव्हां सर्व नगर विलाष करूं लागलें. १४ आणि एलीने त्या विलाषाचा शब्द ऐकून विचारिलें कीं, “या गोंगाटाचा शब्द काय आहे?” मग तो माणूस उतावळी करून आला व एलीला समजाविलें. १५ तेव्हां एली अठगणव वर्षांचा होता, आणि त्याचे डोळे मंद झाले असता त्याच्याने पाहवत नव्हतें. १६ आणि तो माणूस एलीला द्वाणाला कीं, “मी लढाईपासून आलों आहे, होय मी लढाईपासून आजच पळून आलों.” १७ मग तो द्वाणाला, “माझ्या पुत्रा, काय झालें आहे?” तेव्हां तो दूत उत्तर करून बोलला कीं, “इस्राएली पलिष्ट्यांपुढून पळाले, आणि लोकांचा बहुत वध झाला, आणि तुझे दोन पुत्र हफ्नी व फीनहास तेहि मरण पावले, आणि देवाचा कोश नेला आहे.” १८ आणि असें झालें कीं त्याने, देवाचा कोश, असें उच्चारिला तेव्हाच तो दर्बाज्याच्या बाजूजवळ आसनावरून मागे पडला, आणि तो द्वातारा व धटपुट माणूस असतां त्याची मान मोडून तो मेलाला, आणि त्याने इस्राएलांची न्यायाधिशी चाळीस वर्षे केली होती. १९ तेव्हां त्याची सून फीनहासाची बायको गंभीणी प्रसवोन्मुख झाली असतां, देवाचा कोश नेला आहे आणि आपला सासरा

व आपला नवरा मेले, असें वर्तमान जेव्हा तिने ऐकिलें तेव्हाच ती लवून प्रसवली, कां कीं तिला वेदना लागल्या. २० आणि तिच्या मरणाच्या वेळे सज्या कायका तिच्याजवळ उभ्या राहिल्या त्यानी छटलें कीं, “भिऊं नको, कां कीं तूं पुत्र प्रसवली आहेस.” परंतु तिने उत्तर केलें नाहीं आणि लक्ष दिव्हें नाहीं. २१ तेव्हा तिने लेंकाचें नांव ईखा-बोद असें ठेवून छटलें कीं, “गौरव ईखाएलापासून गेलें आहे;” (कारण कीं देवाचा कोश नेला होता, आणि तिचा सासरा व आपला नवरा हे मेले होते). २२ आणि ती बोलली कीं, “गौरव ईखाएलापासून गेलें आहे, कारण कीं परमेश्वराचा कोश नेला आहे.”

अध्याय ५.

तेव्हा पलिष्ट्यानी देवाचा कोश घेऊन एबेनेजे-रापासून आशदोदांत नेला. २ आणि पलिष्ट्यानी देवाचा कोश घेतल्यावर दागोनाच्या देवळांत तो आणिला, आणि तो दागोनाजवळ ठेविला. ३ मग दुसऱ्या दिवसीं आशदोदकरी पाहाटेस उठले, तेव्हा पाहा देवाच्या कोशापुढें दागोन भूमीस पालथा पडला होता; तेव्हा त्यानी दागोन घेऊन त्याला त्याच्या ठिकाणीं ठेविलें. ४ मग ते दुसऱ्या दिवसीं पाहाटेस उठले, तेव्हा पाहा देवाच्या कोशापुढें दागोन भूमीवर पालथा पडला होता, आणि त्याचें डोकें व त्याचे हात उंबऱ्यावर मोडून पडले होते; केवळ दागोनाचें घड त्याला राहिलें. ५ याकरितां दागोनाचे याजक व जे सर्व दागोनाच्या देवळांत जणारे ते आजपर्यंत आशदोदांत दागोनाच्या उंबऱ्यावर पाय ठेवीत नाहींत. ६ मग परमेश्वराचा हात आशदोद कऱ्यावर भारी झाला आणि जे आशदोदांत व त्याच्या सीमांमध्ये होते त्यांस त्याने मारिलें, आणि मूळव्याधीकरून पीडिलें. ७ तेव्हा आशदोदकरी मनुष्ये हें पाहून बोललीं कीं, “ईखाएलाच्या देवाचा कोश आझामध्ये राहणार नाहीं, कां कीं त्याचा हात आझावर व आमचा देव दागोन यावर भारी आहे.” ८ तेव्हा त्यामीं दूतांस पाठवून पलिष्ट्यांच्या सर्व सदांरांस आपल्याजवळ एकत्र केलें; आणि त्यांस विचारिलें कीं, “ईखा-

एलाच्या देवाच्या कोशाविषयीं आझी काय करावें? तेव्हा ते बोलले कीं, “ईखाएलाच्या देवाचा कोश गाथांत न्यावा.” तेव्हा त्यानी ईखाएलाच्या देवाचा कोश तेथें नेला. ९ मग असें झालें कीं त्यानी त्याला तेथें नेल्यावर परमेश्वराचा हात त्या नगराचे हाल करून फार भारी होव, आणि त्याने लाहानापासून मोठ्यांपर्यंत त्यांस पीडिलें, आणि त्यांस मूळव्याधि लागली.

१० मग त्यानी देवाचा कोश एक्रोनंत पाठविला, तेव्हा असें झालें कीं देवाचा कोश आला असतां एक्रोनकरी ओरडून झगले कीं, “त्याने आझास व आमच्या लोकांस मारायास ईखाएलाच्या देवाचा कोश आझाजवळ आणित्त आहे.” ११ मग त्यानी दूतांस पाठवून पलिष्ट्यांच्या सर्व सदांरांस एकत्र केलें; तेव्हा ते त्यांस बोलले कीं, “ईखाएलाच्या देवाचा कोश त्याच्या ठिकाणास पाठवून यावा, नाही तर तो आझास व आमच्या लोकांस मारील;” कारण कीं तो नगरास भयंकर रोय लागला, तेथें देवाचा हात फार भारी होता. १२ आणि जे मगसें मेलीं नाहींत त्यांस मूळव्याधीची पीडा झाली, आणि त्या नगराचा आकांत आकाशाकडे येत.

अध्याय ६.

आणि देवाचा कोश पलिष्ट्यांच्या मुलखांत सात महिने राहिला. २ तेव्हा पलिष्ट्यानी याजकांस व ज्योतिष्यांस बोलावून त्यांस छटलें कीं, “परमेश्वराच्या कोशाविषयीं आझी काय करूं? आझी त्याला त्याच्या ठिकाणास कसे पाठवावें, हें आझास सांगा.” ३ तेव्हा ते बोलले, “जर तुझी ईखाएलाच्या देवाचा कोश मगसें पाठवाल तर तो रिकामा पाठवूं नका, परंतु ताबबळ अर्पण अगत्य पाठवावें, झणजे तुझी निरोमी झाल, आणि त्याचा हात तुझावरून काढिला जाऊ हीं, याचें कारण तुझास माहीत होईल.” ४ तेव्हा ते बोलले, “जे अर्पण त्याजवळ आझी पाठवायाचें तें काय आहे?” तेव्हा ते बोलले, “पलिष्ट्यांच्या सदांरांच्या गणनेप्रमाणें पांच मूळव्याधीच्या मोठांच्या सुवर्णांकुडी व पांच सोन्याचे अक्षीर; कां कीं तुझा सर्वोच्च व तुमच्या सदांरांस

मारिखीच महामारी लागली आहे. ५ आणि तुमच्या मूळव्याधीच्या मोडांच्या मूर्ति आणि जे उंदीर तुमच्या शेतांचा नाश करितात त्यांच्याहि मूर्ति तुम्ही करा; असा इस्राएलाच्या देवाचा आज्ञा तुम्ही करा, द्वाणजे कदाचित् तो आपला हात घ्यावून आणि तुमच्या देवांवरून आणि तुमच्या शेतांवरून काढून घेईल. ६ जशी मिसरी व कासी यांनी आपली अंतःकरणे कठीण केली, तशी तुम्ही आपली अंतःकरणे कठीण कां करिता? कोने त्यामध्ये अद्भुत कृत्ये केल्यानंतर त्यांनी लज बाडे दिव्हे आणि ते निघाले, असें नाहीं होय! ७ तर आतां तुम्ही एक नवी गा-थे लिह करा, आणि दोन दुपत्या गाई ज्यांवर तुम्ही आले नाहीं, अशा त्या; मग त्या गाईस लोभन जुंप, आणि त्यांचीं वासरे वेगळीं करून घेयांत ठेवा. ८ मग परमेश्वराचा कोश घेऊन त्या गाडीवर ठेवा, आणि जीं सोन्याचीं पात्रें तुम्ही अर्पणासाठीं त्याजवळ पाठवितां तीं त्याच्या गाडीवर ठेवा, आणि ती पाठवून जाऊन पावें. ९ मग तुम्ही पाहा, जर बेथशमशा-बदे त्याच्या सीमेच्या मार्गाने ती गेली, तर त्याने आद्यास ही मोठी पीडा लाविली खरी; परंतु जर तशी ती गेली नाहीं, तर आद्या जाणूं कीं त्याचा हात आद्यास लागला नाहीं, देवाने ही आद्यावर पाहिले."

१० तेव्हां त्या माणसानी तसें केलें, द्वाणजे त्या-चे दोन दुपत्या गाई घेऊन गाडीला जुंपल्या, आ-णि त्यांचीं वासरे मोठ्यांत ठेविलीं. ११ मग त्यांनी परमेश्वराचा कोश व तो उबा व सोन्याचे उं-दीर व मूळव्याधीच्या मोडांच्या मूर्ति यांस गा-डीत ठेविले. १२ तेव्हां त्या गाई नीट वाट ध-रून मोठ्या मार्गाने बेथशमशाकडे गेल्या; हुंवरतां हुंवरतां गेल्या, आणि उजव्याकडे अथवा डाव्या-कडे फिरत्या नाहींत; आणि पलिष्ट्यांचे सर्दार त्यांच्यामार्गे बेथशमशाच्या सीमेपर्यंत गेले. १३ तेव्हां बेथशमशाचे शेतकरी खोऱ्यांत गहूं कापीत होते, आणि त्यांनी आपले डोळे वर करितांच तो कोश त्यांच्या दृष्टीस पडला, आणि तो पाहून ते आनंद पावले. १४ मग ती गाडी पहोशवा बे-थशमशी याच्या शेतांत आली, आणि तेथे रा-

हिली; तेव्हां तेथें एक मोठा दगड असतां त्यांनी गाडीचें लांकूड तोडून परमेश्वराजवळ त्या गा-ईचा यज्ञ केला. १५ मग लेव्यांनी परमेश्वरा-चा कोश व त्यांतला उबा त्यांत तीं सोन्याचीं भूषणें होती तीं घेऊन त्या मोठ्या दगडावर ठेविलीं, आणि बेथशमशाच्या माणसानी त्याच दिवसीं परमेश्वराजवळ होम व यज्ञ केले. १६ तेव्हां पलिष्ट्यांचे पांच सर्दार ते पाहून त्या दिवसीं एकोनास परत गेले. १७ आणि जे सोन्याच्या मूळव्याधीचे मोडे पलिष्ट्यांनी परमेश्वराजवळ अर्पणासाठीं पाठविले ते असे होते कीं, आद्यादे-दासाठीं एक, गाजासाठीं एक, आशकलोनासाठीं एक, गाथासाठीं एक, आणि एकोनासाठीं एक. १८ आणि अवेलाजवळ जो मोठा दगड ज्यावर त्यांनी परमेश्वराचा कोश ठेविला त्यापर्यंत पालि-ष्ट्यांतील जीं सर्व नगरें (त्या पांच सर्दारांकडे जीं सपरिघ नगरें व खेडीं गांवें) त्यांच्या गणनेप्रमाणें ते सोन्याचे उंदीर होते; तो दगड आजपर्यंत पहोशवा बेथशमशी याच्या शेतांत आहे. १९ मग परमेश्वराने बेथशमशाच्या मनुष्यांस मा-रिलें, कीं कीं त्यांनी त्याच्या कोशांत पाहिलें, द्वाणजे त्याने पन्नास हजार लोकांतील सत्तर माणसांस मारिलें; मग लोकांनी शोक केला, कारण कीं परमेश्वराने लोकांचा फार नाश केला होता. २० तेव्हां बेथशमशाचीं माण-सें बोललीं, परमेश्वर हा पवित्र देव याच्या-समेत उभा राहण्याची शक्ति कोणाला आहे? तो आद्यापासून कोणीकडे जाईल? २१ मग त्यांनी किर्याथयारीमाच्या लोकांजवळ दूतांस पा-ठवून द्वाटलें कीं, "पलिष्ट्यांनी परमेश्वराचा कोश माघारी आणिला आहे, तुम्ही खाली येऊन तो आपल्याकडे न्या."

अध्याय ७.

तेव्हां किर्याथयारीमाचीं माणसें आलीं, आणि त्यांनी परमेश्वराचा कोश नेऊन अवीनादा-बाच्या घरांत डोंगरावर ठेविला, आणि त्यांनी त्या-चा पुत्र एलाजार याला परमेश्वराचा कोश राखायास शुद्ध केलें. २ आणि असें झालें कीं कोश किर्याथयारीमांत ठेवल्यावर बहुत वेळ

चालून गेला, कां कीं वीस वर्षे झालीं, आणि सर्व इस्राएलाच्या लोकांनी परमेश्वराकडे फिरून शोक केला. ३ मग शमुवेलाने अवघ्या इस्राएलाच्या लोकांस असें घाटलें कीं, “जर तुझी आपल्या सर्व मनाने परमेश्वराकडे फिरतां, तर आपल्यापासून अन्य देव व आष्टारोथ दूर करा, आणि आपली अंतःकरणे परमेश्वराकडे लावा आणि केवळ त्याची सेवा करा, झणजे तो तुझास पलिष्ट्यांच्या हातांतून सोडवील.” ४ तेव्हा इस्राएलाच्या संतानानी बालीम व आष्टारोथ यांस दूर केलें, आणि तीं केवळ परमेश्वराची सेवा करूं लागलीं. ५ मग शमुवेल बोलला, “सर्व इस्राएलांस मिजपेजवळ एकवट करा, झणजे मी तुझासाठीं परमेश्वरापासीं विनंती करीन.” ६ तेव्हा ते मिजपेजवळ एकवट मिळाले, आणि त्यांनी पाणी काढून परमेश्वरासमोर ओतिलें, आणि त्या दिवसीं उपास करून ते तेथें बोलले कीं, “आम्ही परमेश्वराविरुद्ध पाप केलें.” तेव्हा शमुवेलाने मिजपेजवळ इस्राएलाच्या संतानांची न्यायाधिशी केली. ७ तेव्हा पलिष्ट्यांनी ऐकिलें कीं इस्राएली मिजपेजवळ मिळाले, झणून पलिष्ट्यांचे सर्दार इस्राएलावर चढून आले; तेव्हा इस्राएलाचीं संतानें हें ऐकून पलिष्ट्यांमुळे भयभीत झालीं. ८ आणि इस्राएलाचीं संतानें शमुवेलाला बोललीं कीं, “आमचा देव परमेश्वर याने आम्हास पलिष्ट्यांच्या हातांतून सोडवार्चें झणून त्यापासीं विनंती करायला उशीर करूं नको.”

९ तेव्हा शमुवेलाने एक तावें कांकरूं घेऊन त्याचा सांगोपांग यज्ञ परमेश्वराजवळ केला; आणि शमुवेलाने इस्राएलासाठीं परमेश्वराच्या धावा केला, आणि परमेश्वराने त्याचें ऐकिलें. १० आणि शमुवेल यज्ञ करित असता पलिष्टी इस्राएलासीं लढाई करायला जवळ आले, आणि त्या वेळेस परमेश्वराने पलिष्ट्यांवर मोठ्या शब्दाने मर्बना केली, झणून ते भयभीत होऊन इस्राएलपुढें मारिले गेले. ११ मग इस्राएलाचीं स्त्रियांस मिजपेजतून निघालीं, आणि पलिष्ट्यांच्या पाठीस लागून बथखारपर्यंत त्यांस मारीत गेले. १२ तेव्हा शमुवेलाने एक दमड घेऊन मिजपे व शेण यांमध्ये तो उभा केला, आणि त्याला एवे-

नेजेर असें नांव ठेवून घाटलें कीं, “एथपर्यंत परमेश्वराने आमचें सहाय केलें आहे.” १३ असें पलिष्टी पराभूत होऊन फिरून इस्राएलच्या सीमेंत आले नाहींत, आणि शमुवेलच्या सर्व आयुष्यांत परमेश्वराच्या हात पलिष्ट्यांविरुद्ध होता. १४ आणि अक्रोनापासून माथापर्यंत कीं नगरें पलिष्ट्यांनी इस्राएलापासून घेतलीं होती तीं त्यांनी इस्राएलांस माघारी दिल्लीं, आणि त्यांचे सभोंवतील प्रदेश इस्राएलांनी पलिष्ट्यांच्या हातांतून घेतले आणि इस्राएली व आमेरी यांमध्ये सल्ला होता. १५ आणि शमुवेल भिंत हांवा तोंपर्यंत त्याने इस्राएलाची न्यायाधिशी केली. १६ आणि तो वर्षोवर्षी बेथएल व मिलगाल व बिबे यांत अनुक्रमाने गेला, आणि त्या अवघ्या ठिकाणीं त्याने इस्राएलाची न्यायाधिशी केली. १७ परंतु राम्यास तो परतून येत असे, कारण कीं तेथें त्याचें घर होतें, आणि तेथें त्याने इस्राएलाची न्यायाधिशी केली, आणि तेथें त्याने परमेश्वरासाठीं वेदी बांधिली.

अध्याय ८.

तेव्हा असें झालें कीं शमुवेल धातारा झाला असता त्याने आपल्या पुत्रांस इस्राएलावर न्यायाधीश केलें. २ आणि त्याच्या वडील पुत्राचें नांव योएल होतें, आणि दुसऱ्या पुत्राचें नांव अबीया होतें; बिरशेबात ते न्यायाधीश होते. ३ तेव्हा त्याच्या रितीप्रमाणें त्याचे पुत्र चालले नाहींत, परंतु लाभ साधायला फिरले, आणि त्यांनी लाभ घेऊन अन्याय केला. ४ मग इस्राएलाचे सर्व वडील एकवट मिळाले, आणि शमुवेलजवळ राम्यामध्ये आले. ५ आणि ते त्याला असें बोलले कीं, “पाहा, तूं धातारा झाला आहेस, आणि तुझे पुत्र तुझ्या रितीप्रमाणें चालत नाहींत; आतां आमची न्यायाधिशी करायला आम्हांस राजा नेमावा; तर आम्ही इतर सर्व लोकांसारिखे होऊं.” ६ परंतु “आमची न्यायाधिशी करायला आम्हांस राजा दे,” अशी जी गोष्ट त्यांनीं सांगितली ती शमुवेलाला वाईट वाटली, याला शमुवेलाने परमेश्वरापासीं प्रार्थना केली. ७ मग परमेश्वर शमुवेलाला बोलला, “जे-

ना जी सवे विनंती केली ती ऐक, कारण की, त्यानी केवळ तुला नाकारिलें असें नाहीं, म्यां यावर राज्य करावें धणून त्यानी मलाहि नाकारिलें. ८ म्यां त्यांस मिसरांतून आणिलें त्या दिवसापासून आजपर्यंत ज्या सर्व कामांप्रमाणें त्यानी केलें आहे, आणि मला सोडून अन्य देवांची सेवा केली, तसें त्यानी तुजसीं केलें आहे. ९ तर आता त्याची विनंती ऐक, परंतु जो राजा त्यांवर राज्य करील त्याची वहिवाट त्यांस खचीत करून सांग आणि त्यांस समजीव."

१० मग शमुवेलाने आपणापार्सी ज्या लोकांनी राजा मागितला होता त्यांजवळ परमेश्वराचीं सर्व वचनें सांगितलीं. ११ आणि तो त्यांस बोलला, "जो राजा तुझावर राज्य करील त्याची वहिवाट असी होईल कीं तो तुमचे पुत्र घेऊन आपल्या रथांसाठीं व आपल्या घोड्यांसाठीं आपल्याजवळ ठेवील, आणि त्याच्या रथांपुढें ते धांवतील. १२ आणि तो आपल्याजवळ त्यांस हजारांचे सदांर व पन्नासांचे सदांर ठेवील, आणि आपलीं शेते नांगरायास आणि आपलीं पिकें कापायास आणि आपलीं लढाईचीं शस्त्रे व आपलीं रथांचीं शस्त्रे करायास त्यांस घेईल. १३ आणि तो हलवाडणी व सैपाकिणी व पोळ्या करणारिणी अशा होण्यासाठीं तुमच्या कन्या घेईल. १४ आणि तुमचीं शेते व तुमचे द्राक्षमळे व तुमचे जैतूनाचे मळे यांत जी उत्तम फळे ती घेऊन तो आपल्या चाकरांस देईल. १५ आणि तुमचीं पिकें व तुमचे द्राक्षमळे यांचा दशमांश घेऊन तो आपल्या कारभान्यांस व आपल्या चाकरांस देईल. १६ आणि तुमचे चाकर व तुमच्या चाकरिणी व तुमच्या तरुणांमध्ये जे उत्तम व तुमचे गाढव यांस घेऊन तो आपल्या कामास लावील. १७ तुमच्या मेंढरांचा दशमांश तो घेईल आणि तुम्ही त्याचे चाकर व्हाल. १८ आणि जो राजा तुम्ही आपल्यासाठीं निवडिलेला त्यामुळे त्या वेळेस तुम्ही ओरडाल, परंतु परमेश्वर त्या वेळेस तुमचें ऐकणार नाहीं." १९ मग लोक शमुवेलचा बोध ऐकायास नाकारून बोलले कीं, "असें नाहीं, परंतु आझावर राजा असावा, झणजे आझी अन्य लोकांसारखे होऊं.

२० आणि आमचा राजा आमची न्यायाधिशा करील, आणि आमच्यापुढें चालेल, आणि आमच्या लढाया करील." २१ तेव्हां शमुवेलाने लोकांचे सर्व शब्द ऐकिले आणि परमेश्वराजवळ सांगितले. २२ मग परमेश्वर शमुवेलाला बोलला, "त्यांची सर्व विनंती ऐक आणि त्यावर राजा ठेव." तेव्हां शमुवेल इस्राएलाच्या मनुष्यांस बोलला, "तुम्ही प्रत्येक माणूस आपापल्या नगरास जा."

अध्याय ९.

तेव्हां बन्यामीनांतील एक माणूस होता आणि त्याचें नांव कीश; तो अर्बीएलाचा पुत्र, तो जरोराचा पुत्र, तो बखोराथाचा पुत्र, तो अफीयाचा पुत्र, आणि तो बन्यामी फार समर्थ माणूस होता. २ आणि त्याला एक शाऊल नामक पुत्र होता, तो तरुण व सुंदर होता, आणि सर्व इस्राएलांमध्ये त्याहून कोणी सुंदर नव्हता; त्याच्या खांद्यांस सर्व लोक लामत, इतका तो उंच होता. ३ तेव्हां शाऊलाचा बाप कीश याचीं गाढवें बहकलीं होतीं धणून कीश आपला पुत्र शाऊल याला बोलला कीं, "आतां तूं आपल्यासंगतीं चाकरांतील एक घेऊन नीघ, आणि जाऊन गाढवांचा शोध कर. ४ मग तो इफादम डोंगराकडून जाऊन शालीशा प्रांतांत आला, परंतु तीं गाढवें त्यांस सांपडलीं नाहींत; मग ते शालीम प्रांतांत आले, आणि तीं गाढवें तेथें नव्हतीं; मग ते बन्यामीनांच्या प्रांतांत आले, परंतु त्यांस सांपडलीं नाहींत.

५ आणि जुफाच्या प्रांतांत आल्यावर शाऊल आपल्यासंगतीं जो चाकर होता त्याला बोलला कीं, "या, आपण माषारे जाऊं, नाहीं तर माझा बाप गाढवांची काळजी सोडून आमची चिंता करील." ६ आणि तो त्याला बोलला, "आतां पाहा, या नगरांत देवाचा मनुष्य असा एक आहे, आणि तो मनुष्य मान्य आहे, जें सर्व तो सांगेल तें पूर्ण होईलच होईल; आपण आतां तेथें जाऊं, झणजे आपण कोणत्या वाटेने जावें हें कदाचित् तो आपणास सांगेल." ७ मग शाऊल आपल्या चाकराला बोलला कीं, "आझी जाऊं, परंतु पाहा,

त्या मनुष्याला आधी काय देऊं? कां कीं आमच्या भांड्यांमध्ये काही भाकरी उरल्या नाहीत, आणि देवाच्या मनुष्याला भेटीसाठी काही राहिलें नाही; आमच्याजवळ काय आहे?" ८ तेव्हा तो चाकर फिरून शाऊलाजवळ उत्तर करून बोलला कीं, "पाहा माझ्या हातांत एक पाव शेकेल रुपये आहे, तें मी देवाच्या मनुष्याला देईन, झणजे तो आमची वाट आढ्यास सामेल."

९ पूर्वी इस्त्राएलांत कोणी देवाजवळ विचार करायला जात असतां तो बोलत असे कीं, या, आपण गुरूपासीं जाऊं; कारण कीं ज्याला आतां भविष्यवादी झणतात त्याला पूर्वी गुरु झटलें होतें. १० मग शाऊल त्या चाकराला बोलला कीं, "तुझे बोलणें चांगलें आहे, या, आपण जाऊं." तेव्हा ज्या नगरांत देवाच्या मनुष्य होता तेथें ते गेले. ११ आणि ते डोंगरावर नगराकडे चढत असतां कन्या पाणी काढायला बाहेर येतां त्यांस भेटल्या. तेव्हा ते त्यांस बोलले कीं, "एथें गुरु आहे कीं काय?" १२ मग त्या उत्तर करून त्यांस बोलल्या, "होय तो आहे, पाहा तो तुझ्यापुढें आहे, आतां लवकर जा, कां कीं आज तो नगरांत आला; कारण कीं आज उंचस्थानीं लोकांचा यज्ञ आहे. १३ तुझी नगरांत जातानाच ते उंचस्थानीं खायास चढल्यापूर्वी त्याला भेटाल, आणि तो येऊन यज्ञाला आशीर्वाद देई तोंपर्यंत लोक खाणार नाहीत, त्यानंतर जे बोलाविलेले आहेत ते खातील; तर आतां वर जा, कां कीं या वेळेस त्याला तुझी भेटाल." १४ मग ते नगरांत गेले, आणि नगरांत पोहंचून पाहा शमुवेल उंचस्थानी चढायला निघून त्यांस भेटला.

१५ आणि शाऊलच्या येण्यापूर्वी एक दिवस परमेश्वर शमुवेलाला कळवून बोलला कीं, १६ "उद्यां सुमारे या वेळेस बऱ्यामीन प्रांतांतून एक माणूस मी तुझ्याजवळ पाठवीन, आणि माझे लोक इस्त्राएल यांचा अधिकारी होण्यासाठीं त्याला अभिषेक तूं कर, आणि तो पलिष्ट्यांच्या हातांतून माझ्या लोकांस सोडवील; कारण कीं म्या आपल्या लोकांस पाहिलें आहे, आणि त्यांचें ओरडणें माझ्याजवळ आलें आहे." १७ मग शमुवेल शाऊलाला पाहून असतां परमेश्वर त्याला झाला;

"पाहा, ज्या माणसाविषयीं म्या तुला सांगितलें तो हाच आहे; हा माझ्या लोकांवर अधिकार करील." १८ तेव्हा शाऊल शमुवेलजवळ दऱ्यांत येऊन बोलला कीं, "गुरूचें घर कोठें आहे, हें कृपा करून मला सांग. १९ मग शमुवेल उत्तर करून शाऊलाला बोलला कीं, "मीच जू आहे, माझ्यापुढें उंचस्थानीं वर जा, कां कीं आज माझ्यासंगतीं तुझी जेवाल, आणि तुझ्या मनांत जे सर्व आहे तें सकाळीं सांगून तुला निरोप देईन. २० आणि तुझी जीं गाढवें तीन दिवसांमार्गे बहकलीं त्यांची काळजी करूं नको, कारण कीं तीं सांपडलीं आहेत; अणखी इस्त्राएल लोकांची सर्व इच्छा कोणाकडे आहे! तुझ्याकडे व तुझ्या घराच्या सर्व घराण्याकडे आहे कीं नाही?" २१ तेव्हा शाऊल उत्तर करून बोलला, "मी बऱ्यामीनी, इस्त्राएलाच्या वंशांमध्ये सर्वांहून धाड्या वंशांतिल असा मी नाही कीं काय? आणि बऱ्यामीनाच्या वंशामध्ये सर्व घराण्यापेक्षां माझा घराणा लाहान नाही कीं काय? तर मला अशी गोष्ट कां सांगितली?" २२ मग शमुवेलाने शाऊल व त्याचा चाकर यांस घेऊन भोजनशाळेंत आणिलें आणि जे बोलाविलेले त्यांमध्ये त्यांस उंच ठिकाणीं बसविलें; ते सुमारे तीस माणसे होती. २३ मग शमुवेल सैपाक्याला बोलला कीं, "जे विभाग मी तुला देऊन आपल्याजवळ ठेव, असें सांगितलें ते आण." २४ तेव्हा सैपाक्याने माडी व बेंतिच्या संबंधीं तें घेऊन शाऊलापुढें ठेविलें; मग शमुवेल बोलला कीं, "पाहा जें राहिलें आहे तें आपल्यापुढें ठेवून खा, कां कीं म्या लोकांस बोलाविलें त्या वेळेपासून तुझ्यासाठीं तें राखिलें आहे." असें त्या दिवसी शाऊल शमुवेलसंगतीं जेविला.

२५ आणि त्या उंचस्थानावरून नगरांत उतरल्यावर घराच्या अगाडीवर शमुवेलाने शाऊलसीं संभाषण केलें. २६ आणि ते पाहाटेस उठले आणि उजेडलें असतां शमुवेलाने शाऊलाला अगाडीवर बोलावून झटलें, "सिद्ध हो, झणजे मी तुला निरोप देईन." तेव्हा शाऊल सिद्ध झाला, मग तो व शमुवेल ते दोघेजण बाहेर गेले. २७ ते नगराच्या शेवटाजवळ उतरले असतां शमुवेल शाऊलाला बोलला कीं, "चाकराने

आग्र्यातुठें चालावें द्यणून त्याला सांग;" (मग तो वसा चालला), "परंतु तूं अमळ थांब, द्यणजे मी तुला देवाचें वाक्य समजावीन."

अध्याय १०.

तेव्हा शमुवेलाने तेरावी कुपो घेऊन शाऊलाच्या डोंगरावर ओतिली, आणि त्याचें चुंबन घेऊन घटलें कीं, "परमेश्वराने तुला आपल्या लोकोत्तर अधिकारी अभिषेकिलें आहे, द्यणून हें झालें नाहीं! २ माझ्यापासून आज गेला असतां तेंदलेच्या कवरेजवळ नन्यामीनाच्या प्रांतांत जे-ववाहामध्यें तुला दोन माणसें भेटतील, आणि ते तुला द्यणतील कीं, ज्या गाढवांचा शोध करायस तूं गेलास तीं सांपडलीं आहेत, आणि तशा तुझा बाप गाढवांची काळजी सोडून तुझी विद्या करून बोलतो कीं, मी आपल्या पुत्रासाठीं राव करूं! ३ मग तूं तेथून पुढें जाऊन थारोराच्या सपाटीवर पोहंचल्यावर तेथें एक तीन राडे नेणारा व एक तीन भाकरी नेणारा व एक दशारसाची बुधली नेणारा, असीं तीन माणसें दे-वाजवळ येयलेस जात असतां तुला भेटतील. ४ आणि तीं तुला कुदाळप्रश्न करून तुला दोन भाकरी देतील, आणि तूं त्या त्यांच्या हातांतून घेईल. ५ यानंतर देवाच्या डोंगर जेथें पालि-झांची चौकी आहे तेथें जासील, आणि तूं तेथें उग्रावळ पोहंचला असतां भविष्यवाद्यांचा स-मुदाय आणि त्यांच्यापुढें सतार व संवळ व सनयी व सारंगे असे जाजविणारे उंचस्थानावरून उत-ला तुला भेटतील, आणि ते स्तवन करतील. ६ मग परमेश्वराच्या आत्मा तुजवर येईल, आ-णि त्यांच्यासंगतीं तूं स्तवन करशील, आणि तूं पालटून निराळा माणूस होशील. ७ आणि जेव्हां या अवघ्या खुणा तुला प्राप्त होतील तेव्हां असें होई कीं जसें तुझ्या मनास येईल तसें तूं कर, कां-ज तुझा देव अनुकूल होईल. ८ तेव्हां माझ्या आंगेर तूं खालीं गिलगालास जा, आणि पाहा होम करायस व शांतिकारक यज्ञ करायस मी खालीं तुझ्याजवळ येईन; मी तुझ्याजवळ येईं तोपर्यंत सात दिवस तूं राहशील, मग तूं काय करशील ते मी तुला समजावीन."

1. SAMUEL X.

९ तेव्हा असें झालें कीं शमुवेलपासून जा-यास तो फिरला असतां देवाने त्याला नवी बुद्धि दिल्ली, आणि त्या दिवसीं त्या सर्व खुणा झाल्या. १० आणि जेव्हां डोंगराजवळ ते आले तेव्हा पाहा भविष्यवाद्यांचा समुदाय त्याला भेटला, आ-णि देवाच्या आत्मा त्यावर आला आणि तो त्या-च्यासंगतीं स्तवन करूं लागला. ११ तेव्हा असें झालें कीं ज्या सर्वांनी पूर्वी त्याला ओळखिलें त्यांनी जेव्हां पाहिलें कीं तो भविष्यवाद्यांच्यास-ंगतीं स्तवन करित आहे, तेव्हां तीं माणसें एक-मेकांस असें बोललीं कीं, "कीशाच्या पुत्राला काय झालें आहे! शाऊल भविष्यवाद्यांमध्ये आहे कीं काय?" १२ तेव्हा तेथील एक माणूस उत्तर करून बोलला कीं, त्यांचा बाप तर कोण आहे! यावरून असी द्यण झाली कीं, शाऊल तर भ-विष्यवाद्यांमध्ये आहे कीं काय? १३ मग स्तवन करणें समाप्त केल्यावर तो उंचस्थानाजवळ आला. १४ तेव्हां शाऊलाचा काका त्याला व त्याच्या चाकराला बोलला कीं, "तुझी कोठें गेला होता?" तेव्हां तो बोलला कीं, "आम्ही गाढवांचा शोध करित गेलों, आणि तीं सांपडत नाहींत असें पा-हून आम्ही शमुवेलजवळ गेलों." १५ मग शा-ऊलाचा काका बोलला कीं, "शमुवेल तुझ्यास काय बोलला हें कृपेकरून मला सांग." १६ तेव्हां शाऊल आपल्या काकाला बोलला कीं, "त्याने आम्हास खचीत सांगितलें कीं गाढवें सांपडलीं आहेत." परंतु राज्याची जी गोष्ट शमुवेल बो-लला तिजविषयीं त्याने त्याला सांगितलें नाहीं.

१७ मग मिजपेमध्यें परमेश्वराजवळ श-मुवेलाने लोकांस बोलाविलें. १८ तेव्हा तो इस्रा-एलाच्या संतानांस बोलला, "इस्राएलाचा देव परमेश्वर असें बोलतो कीं, म्या मिसरांतून इ-स्राएलांस आणिलें, आणि मिसरांच्या हातांतून व ज्या सर्व राजांनी तुझ्यास पीडिलें त्यांच्या हा-तांतून तुझ्यास सोडविलें. १९ आणि तुमचा देव ज्याने तुमच्या सर्व शत्रूंपासून व तुमच्या संकटां-तून तुझ्यास सोडविलें त्याला आज तुम्ही नाका-रिलें, आणि तुम्ही त्याला बोललां कीं, आम्हावर राजा करून ठेव; तर आतां तुम्ही आपल्या वंशा-प्रमाणें व आपल्या हजारांप्रमाणें असे परमेश्वरा-

३९

305

समोर उभे राहा.” २० मग शमुवेलाने इस्त्राएलाच्या सर्व वंशांस जवळ आणिले, आणि बन्यामीनाचा वंश घेतला होता. २१ मग त्याने बन्यामीनाचा वंश त्यांच्या घराण्यानी जवळ आणिला आणि माशेचा घराण घेतला होता, आणि कीशाचा पुत्र शाउल तो घेतला होता; तेव्हा त्यानी त्याला शोधिले परंतु तो त्यांस सांपडला नाही. २२ मग त्यानी परमेश्वराला अणखी विचारिले की, “तो माणूस इकडे फिरून येईल की काय?” तेव्हा परमेश्वर बोलला, “पाहा तो खटल्यामध्ये लपला आहे.” २३ मग ते धांवत गेले आणि त्याला तेथून आणून लोकांमध्ये उभे केले; आणि त्याच्या खांद्यास सर्व लोक लागत इतका तो ठंच होता. २४ तेव्हा शमुवेल सर्व लोकांस बोलला, “ज्याला परमेश्वराने नेमले आहे त्याला तुम्ही पाहत नाही की सर्व लोकांमध्ये त्यासारखा कोणी नाही?” मग सर्व लोक मोठ्या शब्दाने बोलले की, “हा राजा चिरकाळ वांचो.” २५ तेव्हा शमुवेलाने राज्याचे नेम लोकांस सांगितले, आणि पुस्तकांत लिहून परमेश्वरासमोर ठेविले; मग शमुवेलाने सर्व लोकांतील प्रत्येक माणसाला आपल्या घरास जाण्याची आज्ञा दिव्ही. २६ आणि शाउलहि आपल्या घरास गिब्यांत गेला, आणि ज्यांच्या मनाला देवाने प्रेरिले असी कित्येक माणसे त्याच्यासंगती गेली. २७ परंतु कित्येक दुष्ट माणसे बोलली की, हा आमचे रक्षण कसा करील? आणि असी त्यानी त्याची उपेक्षा करून त्याजवळ काही भेट आणिली नाही; तथापि तो उगाच राहिला.

अध्याय ११.

मग नाहाश आमोनिया याने जाऊन याबेशगिलादास वेढा घातला; तेव्हा याबेशातल्या सर्व माणसानी त्याला छटले, “आझासी करार कर, छणजे आझी तुझी सेवा करूं.” २ तेव्हा नाहाश आमोनिया त्यांस छणाला, “मी तुझासी असा करार करीन की मी तुझामध्ये प्रत्येकाचा उजवा डोळा फोडून अवघ्या इस्त्राएलावर निदरूप बघा असा लोकोन.” ३ तेव्हा याबेशाच्या बडिलानी त्याला छटले, “आझास सात दिव-

साचा अवकाश दे, छणजे इस्त्राएलाच्या सर्व मातांत आझी दूतांस पाठवूं, आणि जर कोणीएक आमचे तारण करायस येत नाही तर आझी बाहेर तुझ्याजवळ येऊं.”

४ आणि त्या दूतानी शाउलच्या गिब्याजवळ येऊन ह्या गोष्टी लोकांस सांगितल्या, तेव्हा अवघे लोक मोठ्याने रडून शोक करूं लागले. ५ आणि शाउल रानातून डोरामागे आला, आणि शाउल छणाला की, “लोकांस काय झाले छणून रडतात?” मग त्यानी त्याला याबेशातील माणसांचे वर्तमान सांगितले. ६ तेव्हा शाउलाने हे वर्तमान ऐकिले असता त्याजवर देशाचा आत्मा आला, आणि तो फार क्रोधयुक्त झाला. ७ मग बैलांची जोडी घेऊन त्याने त्याचे मुढे केले, आणि दूतांच्या हातांकडून इस्त्राएलाच्या सर्व मातांत पाठवून सांगितले की, “तुझ्यामधील जो कोणी शाउल व शमुवेल यांच्यामार्गे येत नाही, त्याच्या बैलांस वसे केले आईल.” तेव्हा परमेश्वराचे भय लोकांस पडले आणि ते एकचित्करून निघाले. ८ मग त्याने बाजकांत त्याची पाहणी केली, आणि इस्त्राएलाची संताने तीन लाख होती, आणि यहूद्याची माणसे तीस हजार होती. ९ तेव्हा जे दूत आले होते त्यांस त्यानी असं छटले की, “तुम्ही याबेशगिलादाच्या माणसांस असे सांगा की, उद्या सूर्य तप्त होऊं लागेल तेव्हा तुमचे तारण होईल.” मग दूतानी जाऊन याबेशाच्या मनुष्यांस तसे सांगितले; तेव्हा ते आनंद पावले. १० मग त्यानी नाहाश आमोनिया छटले की, “उद्या आझी तुझाजवळ बाहेर येऊ, आणि जे तुमच्या दृष्टींत बरे दिसल ते तुम्ही करा. ११ मग सकाळी असे झाले की शाउलाने लोकांचे तीन विभाग केले, आणि त्यानी तळांत चौथ्या प्रहरास येऊन आमोनियास दिवसाच्या उष्णतेपर्यंत जिंवे मारिले, आणि जे राहिले त्याची असी दाणादाण झाली की एका ठिकाणी दोन मिळाले नाहीत.

१२ तेव्हा लोकानी शमुवेलाला छटले की, “शाउल आझावर अधिकार करील की काय? असे जो बोलला तो कोण आहे? ती माणसे काढून दे, छणजे आझी त्यांस जिंवे मारूं.”

१३ मग हाडल दणाला, "आज कोणीएक माणूस जिं मारिला जायचा नाही, कारण की आज परमेश्वराने इस्राएलामध्ये तारण केलें आहे." १४ तेव्हा शमुवेलाने लोकांस हाटलें, "चला, आतां गिलगलास जाऊ आणि तेथें राज्य फिरून करूं." १५ मग सर्व लोक गिलगलास गेले, आणि गिलगलासत परमेश्वरासमोर त्यांनी शांताला राजा नेमलें, आणि तेथें परमेश्वरासमोर त्यांनी शांतिकारक यज्ञ केले; तेव्हा तेथें शांति व इस्राएलाचीं सर्व माणसें फार आनंद पावलीं.

अध्याय १२.

तेव्हा शमुवेलाने अवघ्या इस्राएलांस हाटलें, "राहा, जो सर्व विनंती तुझी मजपासीं केली आहे म्या मानिली आहे, आणि तुझावर, एक राजा नेमला आहे. २ तर आतां पाहा, तो राजा तुझासमोर चालत आहे, आणि मी द्यातारा होऊन फिरलेल्या केंसांचा झालों आहे; आतां पाहा माझे पुत्र तुमच्याजवळ आहेत आणि मी आपल्या तुरुंगवासासून आजपर्यंत तुमच्यासमोर चाललों आहे. ३ पाहा, मी एथें आहे; जर म्या कोणीएकाचा तेल घेतला आहे, अथवा म्या कोणीएकाचा गाढव घेतला आहे, अथवा म्या कोणीएकाला फसविलें, अथवा म्या कोणीएकावर बलात्कार केला, अथवा कोणीएकाच्या हातून लांच घेऊन त्याविषयी म्या आपल्या डोक्यांस झांकिलें, तर परमेश्वरासमोर आणि त्याच्या अभिषेकलेल्यासमोर मला माग, आणि मी तुझाजवळ परत देईन." ४ तेव्हा त्यांनी हाटलें कीं, "त्वां आद्यास फसविलें, अथवा आद्यावर बलात्कार केला, अथवा कोणीएका माणसाच्या हातून कांहीं घेतलें, असें नाही." ५ मग तो त्यांस दणाला, "तुझाविषयीं परमेश्वर साक्षी आहे, आणि त्याच्या अभिषेकलेला साक्षी आहे कीं माझ्या हातीं तुझास कांहीं सांपडलें नाही;" तेव्हा त्यांनी हाटलें, "तो साक्षी आहे."

६ मग शमुवेल लोकांस दणाला, "परमेश्वर ज्याने मोशे व आहारोन यांस अधिकारी करून ठेविलें, आणि ज्याने तुमच्या वडिलास

मिसर देशांतून आणिलें तो साक्षी आहे. ७ तर आतां तुझी राहा, आणि जे सर्व उपकार परमेश्वराने तुझावर व तुमच्या वडिलांवर केले त्याविषयीं मी परमेश्वरासमोर तुझास बोध करितों. ८ जेव्हा पाकोब मिसरांत गेला आणि तुमच्या वडिलांनी परमेश्वराजवळ धावा केला, तेव्हा परमेश्वराने मोशे व आहारोन यांस पाठविलें, आणि त्यांनी तुमच्या वडिलांस मिसरांतून आणून या ठिकाणीं ठेविलें. ९ परंतु त्यांचा देव परमेश्वर याला ते विसरले, दणून ज्याने सीसरा जो हाजोराचा सेनापति त्याच्या हातीं व पलिष्ट्यांच्या हातीं व मोवाबाचा राजा याच्या हातीं त्यांस दिल्लें, आणि हे त्यांसीं लढले. १० मग त्यांनी परमेश्वराला हाक मारून असें हाटलें कीं, "आझी पाप केलें, कारण कीं आझी परमेश्वराला सोडून बालीम व आश्वारोथ यांची सेवा केली, परंतु आतां आमच्या शत्रूंपासून आद्यास तूं सोडीव, दणजे आझी तुझी सेवा करूं." ११ मग परमेश्वराने यरूबाल व बाराक व इफताह व शमुवेल यांस पाठवून तुमच्या सभोंवतील शत्रूंच्या हातांतून तुझास सोडविलें, आणि तुझी स्वस्थ राहिलां. १२ परंतु आममोनी लोकांचा राजा नाहाश आपल्यावर आला आहे, असें जेव्हा तुझी पाहिलें तेव्हा तुझी मला हाटलें कीं, आमची अवस्था असी नसो, तर आद्यावर राजा राज्य करो, आणि तुमचा देव परमेश्वर तोच तुमचा राजा होता. १३ तर आतां जो राजा तुझी निवडून घेतला, ज्याला तुझी इच्छिलें त्याला पाहा, आणि पाहा परमेश्वराने तुझावर राजा ठेविला आहे. १४ जर तुझी परमेश्वराचें भय धरून त्याला मानाल आणि परमेश्वराचें वाक्य ऐकून त्याच्या अधिकाऱ्याविरुद्ध न फिताल, तर तुझी व जो राजा तुझावर राज्य करितो तोहि तुमचा देव परमेश्वर याला मानित जाईल. १५ परंतु जर तुझी परमेश्वराचें वाक्य न ऐकून त्याच्या अधिकाऱ्याविरुद्ध फिताल, तर परमेश्वराचा हात तुझाविरुद्ध होईल; जसा तुमच्या वडिलांविरुद्ध, तसा. १६ तर आतां राहा, आणि जो मोठा उद्यात तुमच्या दृष्टीसमोर परमेश्वर करील, तो पाहा. १७

आज गम्हाची कापणी आहे की नाही? परमेश्वराला भी हाक मारीन, आणि तो मर्झना व वृष्टि करील, मग तुझी असे जणाल व पाहल की तुझी आपल्यासाठी राजा मागण्याने मोठा अपराध परमेश्वराच्या दृष्टीत केला आहे. १८ तेव्हा शमुबेलाने परमेश्वराला हाक मारिली, आणि त्या दिवसी परमेश्वराने गर्भना व वृष्टि केली, आणि सर्व लोकांस परमेश्वर व शमुबेल यांचे फार भय पडले. १९ तेव्हा अवघ्या लोकांनी शमुबेलाला छटले की, “आधी न मरावे छणून आमचा देव परमेश्वर यापासीं आपल्या सेवकांसाठीं विनंती कर, कारण की आधी आपल्यासाठीं राजा मागण्याने आपल्या सर्व पापांवर अणखी पाप केले आहे.”

२० मग शमुबेलाने लोकांस छटले, “भिऊं नका, हे सर्व पाप तुझी केले खरे, तथापि परमेश्वराचे अनुसरण सोडून फिरू नका, परंतु आपल्या संपूर्ण मनाने त्याची सेवा करा. २१ आणि तुझी फिरू नका, कां की ते उपयोगी नाहीत आणि ज्यांच्याने रक्षण करवत नाही अशाकडे कशाला जावे? कां की ते व्यर्थच आहेत. २२ तुझास आपले लोक करणे हे परमेश्वराला बरे वाटले, छणून परमेश्वर आपल्या मोठ्या नामासुळे आपले लोक टाकणार नाही. २३ आणि मी तुझासाठीं परमेश्वरापासीं प्रार्थना करायस सांगेणें हे पाप मज्जासून न घडो, परंतु जो मार्ग चांगला व खरा तो मी तुझास शिकवीन. २४ केवळ परमेश्वराला भ्या, आणि खरेपणाने व आपल्या संपूर्ण मनाने त्याला माना; कां की केवढी मोठी कृत्य त्याने तुझासाठीं केली आहेत, ती ध्यानांत आणा. २५ परंतु जर दुष्टाई तुझी करील तर तुझी आपल्या राजासुद्धां नाश पावाल.”

अध्याय १३.

शाऊलाने एक वर्ष राज्य केलें; आणि दोन वर्षे इस्राएलावर राज्य करीत असता, १ शाऊलाने आपल्यासाठीं इस्राएलांतून तीन हजार सैन्यसे निवडून घेतली, आणि त्यांतून दोन हजार शाऊलासंगती मिखमाशांत व डोंगरावरील बेथ-रलंत होती, आणि योनाथानासंगती बन्धुमीन-

308

तील मिख्यान एक हजार होती; आणि बंद लोकांस त्याने आपापल्या घरांस पाठविले. ३ यानंतर योनाथानाने पलिष्ट्यांचे ते ठाणे मिथ्यात होते ते मारिले, आणि पलिष्ट्यांनी हे ऐकिले तेव्हा शाऊलाने सर्व मुलखांत करणा वाजून छटले की, “इत्री ऐकोत.” ४ आणि शाऊलाने पलिष्ट्यांतील एक ठाणे मारिले आहे आणि पलिष्ट्यांनी इस्राएल घाणेरसे मानिले, असे सर्व इस्राएलानी ऐकिले, आणि लोक शाऊलाजवळ गिलगालांत एकत्र मिळाले.

५ मग तीस हजार रथ व साहा हजार सार व समुद्राच्या वाळूंसारखे लोक, असे पलिष्टी इस्राएलांसी लढाई करायस मिळाले, आणि त्याने मिखमाशांत जाऊन बेथवेनासमोर आपला मुकाम केला. ६ मग इस्राएलाच्या माणसाने पाहिले की आपणास संकट पडले आहे, कारण की लोक दुःखित होते, आणि मुहा व झाड्या व सद्य व कडे व विवरे वामध्ये लोक लपून राहिले. ७ तेव्हा कित्येक इत्री लोक यॉर्देनेच्या पलिकडे कर व गिलाद या प्रांतांत गेले; परंतु शाऊल तोंपत गिलगालांत राहिला, आणि सर्व लोक त्याच्यामार्गे कापत चालले. ८ आणि त्याने जो सद्य शमुबेलाने साबितलेला छणजे सात दिवस इतक उशीर केला, परंतु शमुबेल गिलगालास आला नाही, आणि लोक त्यापासून जाऊ लागले. ९ तेव्हा शाऊलाने छटले की, “होमपशू व शक्ति-कारक यज्ञपशू मजकडे आणा.” तेव्हा त्याने होम केला, १० आणि त्याने होम समाप्त केव्हात साहा शमुबेल आला, आणि शाऊल त्याला सलाम करायस जाऊन भेटला.

११ तेव्हा शमुबेलाने छटले, “ता काय केले आहे?” मग शाऊलाने छटले की, “लोक मजपासून जाऊ लागले, आणि दिवसच्या वेळामार्गे तूं अग्ला नाहीस, आणि मिखमाशाजवळ पलिष्टी एकत्र मिळाले हे तेव्हा म्या पाहिले, १२ तेव्हा म्या छटले की, पलिष्टी मजकडे गिलगालास ये आहेत आणि मी परमेश्वरापासीं विनंती करून केली नाही; यास्तव मी आपल्या मर्मांत फिरून होम केला.” १३ तेव्हा शमुबेलाने शाऊलला छटले, “तुजें मूर्खपणाने केले, पुढां तर

1. SAMUEL. XIII.

परमेश्वर त्याने जी आज्ञा तुला दिव्ही ती त्यां मानिली नाहीं; मानिली असती, तर आतां परमेश्वराने इखाएलांवर तुझें राज्य निरंतर स्थापिलें असतें. १४ परंतु आतां तुझें राज्य स्थापित होणार नाहीं; परमेश्वराने आपल्या इच्छेप्रमाणें एक माणूस आपल्यासाठीं निवडिला आहे, आणि परमेश्वराने त्याला आपल्या लोकांचा अधिकारी नेमलें आहे; कारण कीं परमेश्वराने जी आज्ञा तुला दिव्ही ती त्यां मानिली नाहीं."

१५ तेव्हां शमुवेल उठून गिलगालापासून बन्यामीनांतील गिब्यास गेला, आणि शाऊलाने आपल्यासंगतीं जे लोक होते त्यांची पाहणी केली, आणि ते सुमारे साहाशें होते. १६ आणि शाऊल व त्याचा पुत्र योनाथान व त्यांच्यासंगतीं जे लोक ते बन्यामीनांतील गिब्यांत राहिले, आणि पलिष्ट्यांनी मिखमाशांत छावणी केली.

१७ तेव्हां पलिष्ट्यांच्या छावणींतून लुटारू तीन टोब्या करून निघाले; एक टोळी अफराच्या वाटेवर शूबालाच्या प्रांताकडे गेली. १८ आणि एक टोळी बेथहोरोनाच्या वाटेवर गेली, आणि एक टोळी जो प्रांत जवोईमाच्या खिंडीकडील आहे त्याच्या वाटेवर रानाकडे गेली. १९ तेव्हां इखाएलाच्या सर्व देशांत कोणी लोहार सापडला नव्हता, कां कीं पलिष्ट्यांनी छटलें होतें कीं, असें असतां तर इब्री तरवार किंवा भाले करिताल. २० परंतु सर्व इखाएली एकएक माणूस आपला फाळ व आपली कुदळ व आपली कुऱ्हाड व आपला दांताळ यांस शेवटयास पलिष्ट्यांजवळ गेले. २१ तथापि फाळ व कुदळी व कुऱ्हाडी व दांताळ यांसाठीं व अरीला शेवटण्यासाठीं कानस होता. २२ त्या कारणास्तव लुटारूंच्या समर्थीं असें झालें कीं जे सर्व लोक शाऊल व योनाथान यांच्यासंगतीं होते, त्यांच्या हातीं तरवार व भाला मिळाला नव्हता, परंतु शाऊल व त्यांचा पुत्र योनाथान यांच्या हातीं मिळाले होते. २३ तेव्हां पलिष्ट्यांतून ठाणें निघून मिखमाशापलिकडे गेलें.

अध्याय १४.

आणि कोणीएका दिवसीं असें झालें कीं शाऊलचा पुत्र योनाथान याने आपला शस्त्र-

1. SAMUEL XIV.

वाहक जो तरुण त्याला असें छटलें कीं, "चल, आपण पलिष्ट्यांचें ठाणें जें पलिकडे आहे त्याजवळ जाऊं." परंतु हें त्याने आपल्या बापाला सांगितलें नाहीं. २ तेव्हां शाऊल गिब्याच्या शेवटच्या भागीं मिग्रोनंत दाळिबाखाली राहत होता, आणि त्याजवळचे लोक सुमारे साहाशें होते. ३ आणि एली याचा पुत्र फीनहास याचा पुत्र ईखाबोद याचा भाऊ आहीटूव याचा पुत्र अहिया जो शिलोमध्यें परमेश्वराचा याजक तो एफोद वेष्टिलेला तेथें होता; तेव्हां योनाथान गेला आहे, हें लोकांस माहीत नव्हतें. ४ आणि पलिष्ट्यांच्या ठाण्याजवळ जाण्यासाठीं जो घाट योनाथानाने निवडिला होता त्याच्या एका बाजूस उंच कडा होता, आणि त्याच्या दुसऱ्या बाजूस तसा कडा होता; एकाचें नांव बोजेज व दुसऱ्याचें नांव सने असें होतें. ५ एक कडा उत्तरेकडे मिखमाशासमोर व दुसरा दक्षिणेकडे गिब्यासमोर, असे ते होते.

६ तेव्हां योनाथानाने आपला तरुण शस्त्रवाहक याला छटलें कीं, "चल, आपण त्या असुर्ता लोकांच्या ठाण्याजवळ जाऊं, कदाचित् परमेश्वर आमचें सहाय करील; कां कीं थोडक्यांनी किंवा बहुतांनी रक्षण करणें याविषयी परमेश्वराला काहीं प्रतिबंध नाहीं." ७ मग शस्त्रवाहकाने त्याला छटलें कीं, "जे सर्व तुझ्या मनांत असेल तें कर; जा, पाहा मी तुझ्या इच्छेप्रमाणें तुझ्यासंगतीं आहे." ८ तेव्हां योनाथानाने छटलें, "पाहा, आपण त्या माणसांकडे जाऊं, आणि त्यांस आपलें दर्शन देऊं. ९ जर ते आद्यास असें धनतील कीं, आम्ही तुझ्याजवळ येऊं तोपर्यंत थांबा, तर आम्ही आपल्या ठिकाणीं उभे राहूं, आणि वर त्यांच्याजवळ जाणार नाहीं. १० परंतु जर ते बोलतील कीं, वर आद्याकडे या, तर आम्ही वर जाऊं, कां कीं परमेश्वराने त्यांस आमच्या हातीं दिल्लें आहे, आणि ती आद्यास खूण होईल." ११ मग त्या दोघांनी आपलें दर्शन पलिष्ट्यांच्या ठाण्यांतील माणसांस दिल्लें, आणि पलिष्ट्यांनी छटलें, "पाहा, ज्या गृहामध्ये इब्री लपले होते तेथून निघतात." १२ तेव्हां ठाण्याच्या माणसानां योनाथान व त्याचा शस्त्रवाहक

गांस हाक मारून घाटलें कीं, “वर आझाजवळ या, झणजे आझी तुझास काही गोष्ट सांगूं.” तेव्हां योनाथान आपल्या शस्त्रवाहकाला झणाला, “माझ्यासंगतीं वर ये, कां कीं परमेश्वराने त्यास इस्राएलाच्या हातीं दिल्लें आहे.” १३ मग योनाथान हातापायांनी चढला, आणि त्याचा शस्त्रवाहक त्याच्यामागे चढला; तेव्हां योनाथानासमोर ते पडले, आणि त्याच्यामागे त्याच्या शस्त्रवाहकाने त्यास मारिल्लें. १४ आणि जो पहिला घात योनाथानाने व त्याच्या शस्त्रवाहकाने केला यांत एका बिषाभर भूमीवर मुमारे वीस माणसें पडलीं. १५ तेव्हां छावणींत व शेतांत व ठाण्याच्या सर्व लोकांत कंप झाला, आणि लुटारूहि कांपले आणि भूमि कांपली आणि तो कंप फार मोठा होता.

१६ तेव्हां शाऊलाचे पाहरेकरी जे बन्यामीनांतील मिथ्यांत होते त्यांनी पाहिल्लें, आणि पाहा समुदायाची गडबड होऊन त्याची दाणादाण झाली होती. १७ मग शाऊलाने आपल्यासंगतीं जे लोक होते त्यांस घाटलें कीं, “आमच्यामधून कोण गेला आहे, हें शोध करून पाहा.” तेव्हां त्यांनी शोध केला, आणि पाहा योनाथान व त्याचा शस्त्रवाहक तेथें नव्हते. १८ आणि शाऊलाने अहीबाला घाटलें कीं, “देवाचा कोश आण.” कां तर त्या समयीं देवाचा कोश इस्राएलाच्या लोकांमध्ये होता. १९ आणि असें झालें कीं शाऊल यात्रकाला बोलत असतां जी गलबल पलिष्ट्यांच्या छावणींत होती ती वाढत वाढत मोठी झाली; तेव्हां शाऊलाने यात्रकाला घाटलें, “आपला हात काढून घे.” २० तेव्हां शाऊल व त्याबरोबर जे अश्वे लोक ते एकत्र मिळून लढाईस गेले, आणि पाहा प्रत्येक माणसाची तरवार आपल्या सोपव्याविरुद्ध झाली, झणून फार मोठी मडबड झाली. २१ तेव्हां जे इब्री पूर्वी पलिष्ट्यांमध्ये राहिले होते, जे त्यांच्याबरोबर चड करून लढाईस गेले, तेहि जे इस्राएली शाऊल व योनाथान यांच्यासंगतीं होते त्यांसी मिळाले. २२ आणि जीं सर्व इस्राएलीं माणसें एफ्राइम वीरसांत लवलीं होती तीं, पलिष्टी पळत आहेत, असें ऐकून लढाईत त्यांच्या फटीस लागलीं. २३ मग मागे परमेश्वराने त्या दिवसीं इस्रा-

लाचें तारण केलें, आणि लढाई बऱ्यावेनाकडे केली.

२४ त्या दिवसीं इस्राएलाच्या माणसांस फार दुःख झालें, कारण कीं, “शाऊलाने लोकांस शपथ घालून सांगितलें होतें कीं; म्या आपल्या शत्रूंचा सूड घ्यावा झणून जो माणूस संध्याकाळपावेतो कांहीं खाईल त्याला शपथ असो.” यास्तव लोकांमध्ये कोणी कांहीं खाल्लें नाहीं. २५ आणि सर्व माणसें वनांत आलीं, आणि भूमीवर मग्न होता. २६ तेव्हां वनामध्ये लोक आले असतां पाहा मग्न पडला होता, परंतु कोणी आपल्या हातीं घेऊन आपल्या तोंडास लाविला नाहीं, कां कीं लोक त्या शपथेश्ची भीत होते. २७ परंतु योनाथानाने जी शपथ त्याच्या बापाने लोकांस घातली ती ऐकिली नव्हती, झणून त्याने आपल्या हातीं जी काठी होती तिचें टोंक पुढें करून मधामध्ये घातलें, आणि आपल्या तोंडास लाविलें; तेव्हां त्याचे डोळे प्रकाशित झाले. २८ मग लोकांतील एका माणसाने घाटलें, “तुझा बापाने शपथ घालून निघून सांगितलें कीं, जो माणूस आज कांहीं खाईल त्याला शपथ असो.” २९ त्या वेळेस लोक थकले गेले आणि योनाथानाने घाटलें कीं, “माझ्या बापाने लोकांस उद्भव केला आहे, म्या एथील मग्न थोडा चाखला आहे; आणि आतां पाहा, याने माझे डोळे कसे प्रकाशित झाले आहेत. ३० जर लोकांनी आपल्या शत्रूंच्या मिळालेल्या लुटीतून इच्छेप्रमाणें खाल्लें असतें तर किती बरें होतें! तर आतां पलिष्ट्यांचा अश्व मोठा घात झाला असता.” ३१ आणि ते त्या दिवसीं मिखमाघपासून आयालोनापर्यंत पलिष्ट्यांच्या पाठीमागे लागून त्यास मारीत गेले, आणि लोक फार थकले होते. ३२ मग ते लुटीबबळ उठावले, आणि मेंढरें व गुरें व वांसरें घेऊन भूमीवर वघून रत्नासुद्धां खाऊं लागले. ३३ तेव्हां कोणी शाऊलाला असें सांगितलें कीं, “पाहा, लोक रक्त खाऊन देवाविरुद्ध पाप करितात.” मग त्याने घाटलें, “तुझी पाप करीत आहां; मोठा दगड मजपासीं लवकर लोढून आणा.” ३४ आणि त्याने घाटलें, “तुझी लोकांमध्ये धांवत बाऊन त्यांस सांगा कीं, प्रत्येक माणसाने आपले बैल व आपलीं मेंढरें मजपासीं आणाकीं, आणि ऐसें सांग मारवें, नंदर खावें; परंतु रक्त खाऊन परमेश्व-

श्राववळ पाप करूं नका." तेव्हां सर्व लोकां-
तील प्रत्येक माणसाने आपले वेल आपल्या हाताने
या रात्री आणिले आणि तेथें कापिले. ३५ मग
शाऊलाने परमेश्वराकरितां वेदी बांधिली; जी
गिहिली वेदी त्याने बांधिली ती हीच होती.

३६ मग शाऊल द्वाणाला, "आझी रात्री प-
लिष्ट्यांच्या पाठीस लागूं, आणि उद्याच्या उजेडा-
सुप्त त्यांस लुटून मारूं, आणि त्यांतील एक मा-
णूस राहूं देणार नाही." तेव्हां ते द्वाणाले, "जें
सर्व तुला बरें वाटेल तें कर." मग याजकाने
घटलें कीं, "आझी एथें देवाजवळ विचारूं."

३७ मग शाऊलाने देवाजवळ विचारिलें कीं,
"मी पलिष्ट्यांच्या पाठीस लागूं कीं काय?" तूं त्यांस
इस्त्राएलाच्या हातीं देसील कीं काय?" परंतु त्याने
या दिवसीं काहीं उत्तर दिल्लें नाहीं. ३८ तेव्हां
शाऊल द्वाणाला, "अहो लोकांचे सर्व पुढारी,
गुप्ती इकडे या, आणि हें पातक आज कशाने
पडतें आहे, हें शोध करून पाहा. ३९ कारण
मी परमेश्वर ज्याने इस्त्राएलाचें संरक्षण केलें
त्याची शपथ मी करितों कीं, हें पातक माझा पुत्र
योनाथान याच्या पदरीं सांपडलें, तरी तो निश्च-
यें करून मरेल." ४० तेव्हां सर्व लोकांतील
कोणीएकाने उत्तर दिल्लें नाहीं; मग त्याने सर्व
इस्त्राएलांस सांगितलें कीं, "तुझी एका बाजूस व्हा,
आणि मी व माझा पुत्र योनाथान आझी दुस-
ऱ्या बाजूस होऊं." तेव्हां लोक शाऊलाला द्वा-
णाले, "जें तुला बरें वाटेल तें कर." ४१ मग
शाऊल द्वाणाला, "हे इस्त्राएलाच्या देवा परमे-
श्वरा, खरपण प्रगट कर." तेव्हां योनाथान व
शाऊल हे दोघी असं ठरले, आणि लोक निर्दोषी
असे निघाले. ४२ मग शाऊलाने घाटलें, "मज-
मध्ये व माझा पुत्र योनाथान यांमध्ये ठरां." तेव्हां
योनाथान दोघी असा ठरला. ४३ तेव्हां शाऊल
योनाथानाला द्वाणाला, "त्वां काय केलें आहे तें
मला सांग." तेव्हां योनाथान बोलून द्वाणाला, "जी
काठी माझ्या हातीं होती तिच्या टोंकावरून म्या
खेळ थोडा मध चाखला, आणि पाहा मला मरण
पाव झालें आहे." ४४ तेव्हां शाऊल द्वाणाला,
"असें व अधिकहि देव करो, कां कीं हे योनाथाना,
निश्चयें करून मरसील." ४५ मग लोक शा-

ऊलाला द्वाणाले, "ज्याने इस्त्राएलामध्यें हें मांढें
तारण केलें, असा जो योनाथान तो मरेल कीं
काय? असें न होवो, परमेश्वराची शपथ
मी करितों कीं त्याच्या डोक्याचा एक केंस दे-
खील भूमीस पडणार नाहीं, कां कीं त्याने आज
देवाच्यासंगतीं काम केलें आहे." असें लोकांनीं
योनाथानाला सोडविलें, द्वाणून त्याचा घात झाला
नाहीं. ४६ तेव्हां शाऊल पलिष्ट्यांचा पाठलाग
सोडून गेला, आणि पलिष्टी आपल्या ठिकाणीं गेले.

४७ याप्रमाणें शाऊल इस्त्राएलाचा राजा हो-
उन त्यांचे सर्व सभोंवतील शत्रू, द्वाणजे मोवाब,
व आम्मोनो लोक, व एदोम, व जोबाचे राजे, व
पलिष्टी, यांसीं लढला, आणि जेथें कोठें तो गेला
तेथेंहि त्याने त्यांस चासिलें. ४८ आणि त्याने
सैन्य जमा करून अमालेकांस मारिलें, आणि
इस्त्राएलांस त्यांच्या लुटणाऱ्यांच्या हातांतून सोड-
विलें. ४९ आणि योनाथान व इशबी व माल-
खीशूबा, हे शाऊलाचे पुत्र होते, आणि त्याच्या
दोघी कन्यांचीं नांवें, ज्येष्ठेचें मेराब व धाकटीचें
मीखाल, असीं होती. ५० आणि शाऊलाच्या
बायकोचें नांव अहीनीनवाम, ती अहीमाजाची
कन्या होती, आणि शाऊलाचा काका नेर याचा
पुत्र आबनेर तो त्याचा सेनापति होता. ५१
आणि शाऊलाचा बाप कीश व आबनेराचा बाप
नेर हे अबीयेलाचे पुत्र होते. ५२ आणि शा-
ऊलाच्या अवघ्या आयुष्यांत पलिष्ट्यांसीं कठीण
लढाई होती, आणि शाऊलाने कोणीएक पराक्र-
मी माणूस अथवा कोणीएक गूर पाहिला असतां
त्याने त्याला आपल्याजवळ ठेविलें.

अध्याय १५.

तेव्हां शमुवेलाने शाऊलाला सांगितलें कीं, "प-
रमेश्वराने आपले लोक इस्त्राएल यावर त्वां
राजा व्हावें द्वाणून तुला अभिषिक्त करायास मला
पाठविलें; यास्तव आतां परमेश्वराचीं वचनें एक-
२ सैन्याचा परमेश्वर असें द्वाणतो कीं, इस्त्रा-
एल मिसरापासून येत असतां अमालेकांनीं त्या-
सीं जें केलें आणि त्यांस वाढत कसें अडाविलें
याची शिक्षा मी त्यांस लावीन. ३ आतां तूं जा-
उन अमालेकांस मार, आणि त्यांचें जें काहीं आहे

त्याचा विनाश कर, त्यावर कृपा करू नको, परंतु पुरुष व स्त्रिया व लेंकरू व ताव्हे व गुरें व मेंढरू व उंट व गाढव, या सर्वांस जिवें मार.” ४ तेव्हां शाऊलाने लोकांस जमा करून तलाईमांत त्यांची पाहणी केली; दोन लक्ष पायदळ व यहूद्यांची माणसें दाहा हजार होती. ५ मग शाऊल भमालेकाच्या एका नगराजवळ पोहंचला, आणि तो एका ओढ्यांत दबा धरून राहिला. ६ तेव्हां शाऊलाने केन्यास छटलें कीं, “सर्व इस्राएलाचीं संतांनि मिसरांतून येत असतां त्यांसीं तुझी स्नेहाने वर्तलां, यास्तव म्या भमालेकाच्या बराबर तुझास न मारावें धणून त्यांतून निघून जा.” तेव्हां केनी भमालेकांतून निघून गेले. ७ मग शाऊलाने हवीलापासून मिसराकडील शूरपयंत भमालेकांस मारिलें. ८ आणि भमालेकांचा राजा अयाग याला त्याने जिवंत धरिलें, आणि दुसऱ्या सर्व ममुण्यांस त्याने तरवारीने जिवें मारिलें. ९ तथापि शाऊलाने व लोकानी अगाग आणि मेंढरें व गुरें व कोंकरें, यांतील जीं उत्तम व जीं सर्व चांगलीं कीं राखिलीं, परंतु जीं सर्व वस्तू निरुपयोगी व निर्मौन्य त्यांचा विनाश त्याने केला.

१० तेव्हां परमेश्वराने शमुवेलाला असें छटलें कीं, ११ “म्या शाऊलाला राजा केलें यावरून मला दुःख हांतें, कां कीं त्याने माझें मानणें सोडून माझ्या आज्ञा मोडिल्या आहेत.” तेव्हां शमुवेलाला खेद झाला, आणि त्याने संपूर्ण राजीं देवापासीं प्रार्थना केली. १२ आणि शमुवेल शाऊलाला भेटायास सकाळीं पाहटेस उठला, तेव्हां कोणी शमुवेलाला असें सांगितलें कीं, शाऊलाने कारमेलास जाऊन जयस्तंभ बांधिला, मग तो फिरला व गिलगालास उतरून गेला आहे. १३ मग शमुवेल शाऊलाजवळ गेला; तेव्हां शाऊलाने त्याला छटलें, “परमेश्वर तुझें कन्याण करो; म्या परमेश्वराची आज्ञा मग्निली आहे.” १४ तेव्हां शमुवेलाने विचारिलें कीं, “तर मेंढरांचें जें ओरडणें माझ्या कार्नी पडतें, आणि गुरांचा जो हुंवरडा मी ऐकतो तो कोठून आहे?” १५ मग शाऊल छणाला की, “लोकानी त्यांस भमालेकांपासून भाणिलें आहे; कारण कीं त्यांनी मेंढरें व गुरें सांभाल कीं उत्तम तीं तुझा देव परमेश्वर

याजवळ यज्ञ करण्यासाठीं राखिलीं, आणि अर्धा वर्कडाचा विनाश केला.” १६ तेव्हां शमुवेलाने शाऊलाला छटलें कीं, “तूं राहा, छणजे केन्या राजीं परमेश्वराने मला काय सांगितलें तें मी तुला सांगतो.” तेव्हां त्याने छटलें, “सांग.” १७ मग शमुवेल छणाला, “जेव्हां तूं आन्या हिशोबांत हलका होतास, तेव्हां तूं इस्राएलाच्या वंशावर मुख्य झाला नाहींस कीं काय! आणि तेव्हा परमेश्वराने तुला इस्राएलाचा राजा अभिषिक्त केलें नाहीं कीं काय! १८ मग परमेश्वराने तुला एका मार्गावर पाठवून सांगितलें कीं, जा आणि त्या पापिष्ठ भमालेकांचा विनाश कर, आणि ते नाहींस होई तोंपर्यंत त्यांसीं लढाई कर. १९ तर परमेश्वराचें वाक्य न मानून त्वां कशासाठीं लूट घेतली आणि परमेश्वराच्या दृष्टींत अपराध केला?”

२० तेव्हां शाऊल शमुवेलाला छणाला, “म्या परमेश्वराचें वाक्य मानिलें आहे, आणि त्या मार्गावर त्याने मला पाठविलें त्यांत मी चाललों आहे; कारण कीं म्या भमालेकांचा विनाश करून त्यांचा राजा अगाग याला भाणिलें आहे. २१ परंतु ज्यांचा विनाश करायाचा होत असीं जीं लुटीचीं मेंढरें व गुरें त्यांतील जीं उत्तम तीं लोकानी तुझा देव परमेश्वर याजवळ गिलगालांत यज्ञ करण्यासाठीं घेतलीं. २२ तेव्हां शमुवेलाने छटलें कीं, परमेश्वराला आपलें वाक्य मानण्याने जी संतुष्टता होती तितकी होम व यज्ञ यांकडून त्याला होती कीं काय! पाहा, यज्ञपेक्षां मानणें बरें, आणि मेंढरांच्या माघांपेक्षां वाक्य ऐकणें बरें, असें आहे. २३ कारण कीं अवघा गरुडाच्या फक्त सारिखी आहे, आणि दुष्टाई व मूर्तिपूजा यांसारिखा हद्द आहे; त्वां परमेश्वराच्या आज्ञेचा अपमान केला आहे, यामुळे त्याने तुला रान करण्याविषयीं नाकारिलें आहे.”

२४ मग शाऊलाने शमुवेलाला छटलें, “मा पाप केलें आहे, कारण कीं लोकचें भय धरून मी त्यांची विनंती ऐकून परमेश्वराचें वाक्य व तुझी आज्ञा मोडिली. २५ तथापि आज माझा पापची क्षमा कर, आणि मजकरोवर फिर, छणजे मी परमेश्वराचें भजन करीन.” २६ तेव्हां शमु-

बलाने शाऊलाला हाटलें कीं, "मी तुजबरोबर फिरार नाही, कारण कीं त्वां परमेश्वराच्या आज्ञेचा अपमान केला आहे, आणि परमेश्वराने इस्राएलाचें राज्य करण्याविषयी तुझा अपमान केला आहे. २७ आणि शमुवेल जायास फिरत असतां त्याने त्याच्या अंगरख्याची कड धरिली, आणि ती फाटली. २८ तेव्हां शमुवेलाने त्याला असें हाटलें कीं, "परमेश्वराने आज इस्राएलाचें राज्य तुजपासून काढून घेऊन तुझा कोणी शेजारी तो तुझ्यापेक्षा चांगला त्याला दिल्लें आहे. २९ आणि इस्राएलाचा जो आधार तो खोटे बोलणार नाही आणि तो पश्चात्ताप करणार नाही; कां कीं तो मनुष्य नाही, मग त्याला पश्चात्ताप कसा होईल!" ३० तेव्हां शाऊलाने हाटलें कीं, "म्या खरें केलें आहे, तथापि माझ्या लोकांच्या वडिलांसमोर व इस्राएलासमोर माझा सत्कार कर, आणि तुझा देव परमेश्वर याला म्या भजवें व्हाणून मजबरोबर फिरून ये." ३१ मग शमुवेल शाऊलच्या पाठीमागे गेला, आणि शाऊलाने परमेश्वराचें भजन केलें.

३२ तेव्हां शमुवेलाने हाटलें, "अमालेकांचा राजा अगाग याला माझ्याजवळ आणा." तेव्हां अगाग जाजवळ खुशाल आला, आणि अगागाने हाटलें कीं, "मरणाचें दुःख निश्चयेंकरून चुकून गेलें आहे." ३३ परंतु शमुवेलाने हाटलें, "जसें तुझ्या तबारांने स्त्रियांस वाळरहित केलें आहे, तसें स्त्रियांमध्यें तुझे आई वाळरहित होईल." आणि शमुवेलाने गिलगालांत परमेश्वरासमोर अगागाने तुकडे केले. ३४ मग शमुवेल राग्यास गेला, आणि शाऊल आपल्या घरीं शाऊलांतल्या गिःवास गेला. ३५ यानंतर शमुवेल आपल्या मरणाच्या दिवसापर्यंत शाऊलाला फिरून भेटायास गेला नाही; तथापि शमुवेलाने शाऊलासाठीं शोक केला, आणि परमेश्वराने शाऊलाला इस्राएलाचा राजा केलें होतें, यावरून त्याला पश्चात्ताप झाला.

अध्याय १६.

मग परमेश्वराने शमुवेलाला सांगितलें कीं, "म्या इस्राएलावर राज्य करण्यापासून शाऊलाला काढिलें आहे, तर तूं किती काळ त्यासाठीं

शोक करशील! आपलें दिग तेलाने भरून चल, इशाय वेथलेहेमी याजवळ मी तुला पाठवितों, कां कीं म्या आपल्यासाठीं राजा त्याच्या पुत्रांमध्यें पाहिला आहे." २ तेव्हां शमुवेल द्वाणाला, "मी कसा जाऊं? जर शाऊल ऐकेल तर तो मला जिवें मारील." मग परमेश्वर द्वाणाला, "एक पाडी आपल्याबरोबर पे, आणि मी परमेश्वराजवळ यज्ञ करायला आलों आहें, असें द्वाण. ३ मग त्या यज्ञाजवळ इशाय बोलाव, नंतर जें त्वां करावें तें मी तुला समजावीन, आणि जो मी तुला सांगेन त्याला मजसाठीं अभिषेक कर." ४ तेव्हां शमुवेलाने जें परमेश्वराने सांगितलें होतें तें केलें, आणि वेथलेहेमास पोहचून नगराचे वडील त्याला भेटायास कांपत जाऊन द्वाणाले, "तूं शांतीने आला आहेस कीं काय?" ५ मग त्याने हाटलें कीं, "शांतीने, मी परमेश्वराजवळ यज्ञ करायला आलों आहें, तुझी शुद्ध व्हा, मग मजबरोबर यज्ञाजवळ या." तेव्हां त्याने इशाय व त्याचे पुत्र शुद्ध करविल्यावर त्यांस यज्ञाजवळ बोलाविलें. ६ आणि असें झालें कीं ते आले असतां त्याने अलीयाव पाहून हाटलें, "परमेश्वरासमोर त्याचा अभिषेक निःसंशय आहे." ७ परंतु परमेश्वराने शमुवेलाला हाटलें कीं, "त्याच्या स्वरूपाकडे व त्याच्या देहाच्या उंचीकडे पाहूं नको, कारण कीं म्या त्याला नाकारिलें आहे; जसें मनुष्य पाहतो तसें देव पाहत नाही, कां कीं मनुष्य रूपाकडे पाहतो परंतु परमेश्वर हृदयाकडे पाहतो." ८ मग इशायाने अबीनादाला बोलाविलें, आणि त्याला शमुवेलपुढें चालविलें, परंतु त्याने हाटलें, "यालाहि परमेश्वराने निवडिलें नाही." ९ मग इशायाने शाम्मास पुढें चालविलें, परंतु त्याने हाटलें, "यालाहि परमेश्वराने निवडिलें नाही." १० तसें इशायाने आपल्या सात पुत्रांस शमुवेलपुढें चालविलें, परंतु शमुवेलाने इशायाला हाटलें, "यांतून कोणालाहि परमेश्वराने निवडिलें नाही." ११ तेव्हां शमुवेलाने इशायाला हाटलें, "हे तुझे सर्व पुत्र आहेत कीं काय?" मग तो द्वाणाला, "अणखी जो धाकटा तो राहिला आहे, पाहा तो बकरें राखित आहे." तेव्हां शमुवेलाने इशायाला हाटलें, "पाठवून त्याला आण, कां कीं

त्याचा विनाश कर, त्यावर कृपा करू नको, परंतु पुरुष व स्त्रिया व लेंकरू व तावें व गुरें व मेंढरू व उंट व गाढव, या सर्वांस जिवें मार." ४ तेव्हां शाऊलाने लोकांस जमा करून तलाईमांत त्यांची पाहणी केली; दोन लक्ष पायदळ व यहुद्याची माणसें दाहा हजार होती. ५ मग शाऊल अमालेकाच्या एका नगराजवळ पोहंचला, तो एका ओढ्यांत दबा धरून राहिला. शाऊलाने केन्यास छटलें कीं, "सर्व संतानें मिसरांतून येत असतां त्या वत्तलां, यास्तव म्या अमालेकांन मारावें दणून त्यांतून नि अमालेकांतून निघून गेले. १३ तेव्हां शाऊलाचे आत्मा तुला लागेल. १४ आतां पाहा, देवापालापासून मिसराकडे रिलें. ८ आणि त्याने जिवंत त्याने तरवार उलाने व कोकरो. १० मग शाऊलाने आपल्या चाकरांस मजपासीं शोधून मजपासीं आणा." १८ तेव्हां चाकरांतून एकाने असें उत्तर केलें कीं, "पाहा निघून वाजविणारा व फार पराक्रमी व लढाऊ माणूस व वक्ता व सुंदर व ज्याला परमेश्वर अजुल आहे, असा पुरुष म्या पाहिला आहे, तो इशाय बेथलेहेमी याचा पुत्र आहे." १९ मग शाऊलाने इशयाजवळ दूतांस पाठवून छटलें कीं, "तुझा पुत्र दावीद जो बकन्यावर असतो त्याला मजपासीं पाठवावें." २० तेव्हां इशायाने एका गाढवाचे ओझेभर भाकरी व द्राक्षारसाची बुधली व एक करडू, यांस घेऊन आपला पुत्र दावीद याच्या हाताकडून शाऊलाजवळ पाठविलें. २१ आणि दावीद शाऊलापासीं येऊन त्यासमोर उभा राहिला, तेव्हां त्याने त्याजवर फार मीति केली आणि तो त्याचा शस्त्रवाहक झाला. २२ मग शाऊलाने इशयाजवळ पाठवून सांगितलें कीं, "आतां दावीद माझ्याजवळ राहूं दे, कां कीं तो मला सेतोषित करितो." २३ आणि असें झालें कीं देवापासून दुष्ट आत्मा शाऊलावर आला असतां दावीदाने सारंगी घेऊन आपल्या हाताने

याजवळ यज्ञ कर शस्त्रालाला समाधान व संतोष वरुंडाचा कि आत्म्याने त्याला सोडिलें. शाऊल राजा अभ्याय १७. तेव्हां बलिष्ठ्यानी आपलें सैन्य लढाईसाठीं एकवट केलें, आणि यहुद्यातील शोखोस, एडम होऊन त्यानी शोखो व अजेका यामध्ये एफेसमीमांत छावणी केली. २ मग शाऊल व इस्राएलाची माणसें एकवट मिळालीं आणि त्याने एलाच्या सपाटींत छावणी करून पलिष्ट्यांची कदायास सैन्य सिद्ध केलें. ३ तेव्हां पलिष्टी एक बाजूस डोंगरावर उभे राहिले, आणि इस्राएली दुसऱ्या बाजूस डोंगरावर उभे राहिले, आणि त्यामध्ये खोरें होतें. ४ आणि गायातील गन्यास नामें एक युद्धवीर पलिष्ट्यांच्या छावणींतून निघाला, त्याची उंची साहा हात व एक धीत असी होती. ५ त्याच्या डोकीवर पितळ्याचा टोप होता, आणि तो खवलाचें चिलखत त्यालेला होता, आणि त्या चिलखताचें वजन पांच हजार पितळ्याचे शेकेल असे होते. ६ त्याच्या पायांत पितळी मोबे होते, आणि खांद्यावर पितळ्याची बरची होती. ७ त्याच्या भाल्याची काठी साळ्याच्या तुरीसारखी होती, आणि त्याच्या भाल्याच्या फळाचें वजन साहाशें लोखंडाचे शेकेल असे होते, आणि त्याच्यापुढे एक ढालवाहक चालला. ८ तेव्हां तो उभा राहिला, आणि इस्राएलाच्या सैन्यास हाड मारून त्यांस छगाला, "तुझी लढाई करायस कां निचालां आहां! मी पलिष्टी आणि तुझी शाऊलाचे चाकर, असे नाहीं कीं काय! तुझी आपल्यामधून एक माणूस निवडा, आणि तो मजपासीं उतरून येवो. ९ जर मजपासीं लढाई करून त्याच्याने मला जिवें मारवेल तर आमी तुमचे चाकर होऊं; परंतु जर मी त्याला जिंकून जिवें मारीन तर तुझी आमच्या स्वाक्षिब होऊन आमची चाकरी करा." १० अणखी तो पलिष्टी छगाला, "मी आज इस्राएलाच्या सैन्याची मिस करितों, मजपासीं कोणीएक माणसाला घा, झगवे आमी एकमेकासीं लढूं." ११ आणि तेव्हां शाऊलाने व सर्व इस्राएलानी त्या बलिष्ठ्याचे हे शब्द ऐकिले तेव्हां ते काचेर होऊन फार आले.

तेहेम यहूयातील एक
याचा पुत्र दावीद
आणि शाऊ-
असा लो-
इशयाचे
लढाईजवळ गेले,
जवळ गेले त्यांचीं नांमं
याब, व दुसऱ्याचें अवीनादाव,
ताम्मा. १४ आणि दावीद धाकटा
आणि तीन वडील शाऊलामागें गेले. १५
वस्तु दावीद शाऊलाला सोडून आपल्या बापाचीं
सर् राखायास वेथेलेहेमास परत गेला. १६
तेव्हा तो पलिष्टी सकाळीं व सायंकाळीं जवळ ये-
न यावीस दिवस पुढें उभा राहिला. १७ आणि
आपला पुत्र दावीद याला झटलें कीं,
“आपल्या भावांसाठीं या फुटाण्याचें एक माप व
या दाहा भाकरी यांस घेऊन छावणींत आपल्या
भावांजवळ धांवत जा. १८ आणि हे खव्याचे दाहा
गेळे यांच्या हजारांच्या सदांरास नेऊन दे, आणि
आपल्या भावांचा समाचार घेऊन त्यांची खूण आ-
प.” १९ तेव्हां शाऊल व ते व सर्व इस्त्राएलाचीं
माणसे एखाद्या खोऱ्यांत पलिष्ट्यांसी लढत हो-
ऊन. २० आणि दावीद पाहाटेस उठला, आणि
एका गळणाऱ्याच्या स्वाधीन बकरें ठेवून इशयांने
सांगितल्याप्रमाणें घेऊन गेला; आणि तो छावणी-
जवळ पोहंचला तेव्हां सैन्य लढायास निघून ल-
ढण्यासाठीं पुकारित होतें; २१ कां कीं इस्त्राएली
व पलिष्टी सैन्य सैन्यासीं लढणें, असे सिद्ध होते.
२२ तेव्हां दावीद आपल्याजवळ जीं वस्तु तीं
गळणाऱ्याच्या हातीं ठेवून सैन्याजवळ धांवला,
आणि आपल्यावर त्याने आपल्या भावांचा समाचार
घेतला. २३ आणि तो त्यांसीं बोलत असतां,
गहा तो युद्धावर पलिष्टी गल्याथ नांमं माथकर
पलिष्ट्याच्या सैन्यांतून निघून मागें झटलेले शब्द
बोलूं लागला, आणि ते दावीदाने ऐकिले. २४ ते-
व्हां सर्व इस्त्राएलाचीं मनुष्ये त्या माणसाला पाहून
यापासून पळालीं आणि फार भ्यालीं. २५ मग
इस्त्राएलाच्या मनुष्यांनी झटलें, “हा जो मनुष्य पुढें
आला आहे त्याला तुझी पाहिले कीं काय? तो
इस्त्राएलाची निंदा करायस पुढें आला आहे,

आणि असें होईल कीं जो मनुष्य याला मारील
त्याला राजा फार द्रव्यें देईल, आणि आपली
कन्या त्याला देईल, आणि त्याच्या बापाचें कुटुंब
इस्त्राएलामध्यें नामांकित करील.”

२६ तेव्हां दावीदाने आपल्याजवळ जीं मनुष्ये
उभीं राहत होती त्यांस झटलें, “जो मनुष्य त्या
पलिष्ट्याला मारील आणि इस्त्राएलापासून अप-
मान दूर करील त्याला काय प्राप्त होईल? हा
असुंती पलिष्टी कोण आहे कीं त्याने जिवंत देवा-
च्या सैन्याला निंदावें?” २७ मग तीं मनुष्ये
उत्तर करून सांगितल्याप्रमाणें त्याला झणालीं,
झणजे जो मनुष्य त्याला मारील त्याला तसें प्राप्त
होईल. २८ आणि त्याचा वडील भाऊ एली-
याब याने त्याला त्या माणसांसीं बोलतां ऐकिलें;
तेव्हां एलीयाब दावीदावर रागें भरून झणाला,
“तूं इकडे कां आला आहेस? आणि त्वां तो ला-
हान कळप रानांत कोणाच्याजवळ ठेविला? तुझा
गर्व आणि तुझ्या अंतःकरणाची दुष्टाई मी जाणत
आहे, लढाई पाहावी झणून तूं आला आहेस.”
२९ तेव्हां दावीद झणाला, “म्या काय केलें
आहे? माझ्या येण्याचें कारण नाहीं कीं काय?”
३० मग त्यानें त्याजवळून दुसऱ्याकडे फिरून
तसेंच भाषण करून झटलें, आणि लोकानी त्या-
ला पूर्वीप्रमाणें उत्तर दिलें.

३१ आणि जे शब्द दावीद बोलला ते लो-
कानी ऐकिले असतां शाऊलाला सांगितले, मग
त्याने त्याला बोलविलें. ३२ तेव्हां दावीदाने
शाऊलाला झटलें, “कोणीएका माणसाचें हृदय
आपल्यामध्ये उदासी न होवो; तुझा सेवक जाऊन
त्या पलिष्ट्यासीं लढेल.” ३३ तेव्हां शाऊलाने
दावीदाला झटलें, “त्या पलिष्ट्याजवळ जाऊन
त्यासीं लढायास तूं शक्तिमान नाहींस, कारण
कीं तूं तरुण आहेस, परंतु तो तरुणपणापासून
लढाईचा मनुष्य आहे.” ३४ मग दावीदाने शा-
ऊलाला झटलें, “तुझा सेवक त्याच्या बापाचीं बकरें
राखीत होता, तेव्हां एक सिंह व एक आखल
यानी येऊन एक बकरूं कळपांतून घेतलें. ३५
मग म्या त्याच्या पाठीस लागून त्याला मारिलें,
आणि तें बकरूं त्याच्या मुखांतून काढिलें, आणि
जेव्हां तो माझ्या अंगावर आला तेव्हां म्या त्याची

दाढी धरून त्याला ठार मारिलें. ३६ तुझ्या धाकराने सिंह व आखल यांसहि जिवें मारिलें, आणि हा असुंती पलिष्टी त्यातील एकासारखा होईल, कारण कीं त्याने जिवंत देवाच्या सैन्याची निंदा केली आहे.” ३७ अणखी दावीदाने छटलें कीं, “परमेश्वर ज्याने तो सिंह व तो आखल यांच्या पंजापासून मला राखिलें तो या पलिष्ट्याच्या हातापासून मला राखील.” मग शाऊलने दावीदाला छटलें, “जा, आणि परमेश्वर तुझ्यासंगतीं असो.”

३८ तेव्हां शाऊलने आपलीं वस्त्रें दावीदावर घातलीं, आणि त्याच्या डोक्यावर पितळ्याचा टोप घातला, आणि त्याजवर चिलखत घातलें. ३९ आणि दावीदाने त्याची तरवार आपल्या वस्त्रांभोंवतीं बांधिली, मग तो चालू लागला, कारण कीं त्याने अद्याप असीं वापरलीं नव्हतीं; तेव्हां दावीदाने शाऊलाला छटलें, “यांसुद्धां माझ्याने चालवत नाहीं, कारण कीं यांची वहिवाट म्या कधीं केली नाहीं.” मग तीं दावीदाने आपल्या अंगांतून काढलीं. ४० आणि त्याने आपली काठी आपल्या हातीं घेऊन ओहळांतून पांच गुळगुळीत धोंडे आपल्याला निवडून घेतले, आणि त्याने ते आपल्याजवळ जी मॅदपाळाची पिशवी होती तीत ठेविले; आणि आपली गोफण आपल्या हातीं घेऊन तो पलिष्ट्याजवळ जाऊं लागला. ४१ तेव्हां तो पलिष्टी पुढें चालून दावीदाजवळ येऊं लागला, आणि जो मनुष्य ढाल वाहत तो त्याच्यापुढें चालला. ४२ आणि त्या पलिष्ट्याने दृष्टि लावून दावीदाला पाहिलें, तेव्हां त्याने त्याला तुच्छ मानिलें, कारण कीं हा तरुण व तांबूस व सुंदर तोंडाचा असा होता. ४३ तेव्हां तो पलिष्टी दावीदाला झणाला, “मी कुत्रा आहें झणून तूं काठी घेऊन माझ्याजवळ येतोस काय?” आणि त्या पलिष्ट्याने दावीदाला आपल्या देवाच्या नांवाने शाप दिव्हा. ४४ आणि त्या पलिष्ट्यानी दावीदाला छटलें, “माझ्याजवळ ये, झणजे मी तुझे शरीर आकाशातील पांखरें व रानांतील श्वापदें यांस देईन.” ४५ मग दावीदाने पलिष्ट्याला छटलें, “तूं तरवार व भाला व ढाल यांस घेऊन मजपासीं येतोस, परंतु मी सैन्याचा परमेश्वर इस्राएलाच्या सैन्याचा देव, ज्या-

ची निंदा त्यां केली त्याच्या नामाने तुझ्याजवळ येतों. ४६ परमेश्वर या दिवसीं तुला माझा हातीं देईल, आणि मी तुला जिवें मारीन, आणि तुझा मस्तक छेदीन, आणि पलिष्ट्यांच्या सैन्याचीं प्रेतें आकाशातील पांखरें व रानांतील श्वापदें यांस मी या दिवसीं देईन; तेव्हां अवघी पृथ्वी जाणेल कीं इस्राएलामध्ये देव आहे. ४७ आणि हा सर्व समुदाय जाणेल कीं तरवार व भाला यांकडून परमेश्वर संरक्षण करित नाहीं, कारण कीं लढाई परमेश्वराकडे आहे आणि तो तुझास आमच्या हातीं देईल.” ४८ मग असें झालें कीं तो पलिष्टी उठून दावीदाजवळ पोहंचला असतां दावीद उतावळी करून पलिष्ट्याला भिडायस सैन्याकडे धांवला. ४९ आणि दावीदाने आपला हात विशधीत घालून तेथून एक धोंडा काढून गोफणीने मारिला, आणि त्या पलिष्ट्याच्या कपाळावर तो धोंडा लागला, आणि तो धोंडा त्याच्या कपाळांत बुडून तो भूमीवर पालथा पडला.

५० तसें दावीदाने गोफण व धोंडा यांकडून त्या पलिष्ट्याला जिंकिलें, आणि त्याचा पराभव करून त्याला मारिलें, परंतु दावीदाच्या हातीं तरवार नव्हती. ५१ तेव्हां दावीद धांवून त्या पलिष्ट्यापासीं उभा राहिला, आणि त्याची तरवार धरून तिच्या मेणांतून काढिली, आणि तिजकडून त्याचें डाकें कापून त्याला ठार मारिलें; मग आपला युद्धवीर वधिला आहे हें पाहून पलिष्टी झळाले. ५२ तेव्हां इस्राएलाच्या व यहुद्यांच्या माणसाना उठून हाक मारिली, आणि खोऱ्यापर्यंत व एक्रोनाच्या वेसीपर्यंत ते पलिष्ट्यांच्या पाठीस लागले; आणि पलिष्टी शारीमाच्या वाटेत गाव व एक्रोन यांपर्यंत जखमी होऊन पडले. ५३ मग इस्राएलाचीं संतानें पलिष्ट्यांचा फलाम सोडून माघारें आलीं, आणि त्यानी त्यांची छावणी लुटली. ५४ आणि दावीदाने त्या पलिष्ट्याचें डाकें घेऊन यरूशालेमाजवळ आणिलें, पण त्याचीं शस्त्रें आपल्या राहोटींत ठेविलीं.

५५ आणि तेव्हां शाऊलने दावीदाला त्या पलिष्ट्यासीं लढण्यास जातां पाहिलें तेव्हां त्याने आबनेर सेनापति याला छटलें, “हे आबनेर, तो तरुण कोणाचा पुत्र आहे?” मग आबनेरने

झटले, "हे राजा, तुझ्या जिवाची शपथ मी करितों कीं मी जाणत नाहीं." ५६ तेव्हां राजाने झटले, "तो तरुण कोणाचा पुत्र आहे, असें पूस." ५७ आणि त्या पलिष्ट्याला वधल्यानंतर दावीद परत आला, तेव्हां आबनेराने त्याला घेऊन शाऊलजवळ आणिले, आणि त्या पलिष्ट्याचे डोकें त्याच्या हातीं होतें. ५८ तेव्हां शाऊलाने त्याला झटले, "हे तरुणा, तूं कोणाचा पुत्र आहेस?" मग दावीदाने झटले, "तुझा चाकर इशाय बेथलेहेमी याचा पुत्र मी आहे."

अध्याय १८.

तेव्हां असें झालें कीं दावीदाने शाऊलसाठीं बोलणें समाप्त केलें असतां योनाथानाचा जीव दावीदाच्या जिवासाठीं जडला होता, आणि योनाथान आपल्या जिवासारिखी त्याजवर प्रीति करित होता. २ आणि त्या दिवसीं शाऊलाने त्याला ठोकले, आणि त्याला त्याच्या बापाच्या घरास माघारें जाऊ दिलें नाहीं. ३ मग योनाथानाने दावीदासाठीं करार केला, कारण कीं तो आपल्या जिवासारिखी त्याजवर प्रीति करित होता. ४ आणि योनाथानाने आपल्या अंगांत जो झगा होता तो काढून दावीदाला दिल्या, आणि आपलीं अंगवस्त्रेहि व आपलीं तरवार व आपलें धनुष्य व आपला कंबरेबंद हींहि दिलीं.

५ तेव्हां शाऊल दावीदाला जेथे जेथे पाठकीं तेथे तो जाई, आणि तो चतुराईने वर्तत असे; आणि शाऊलाने त्याला लढाईच्या माणसांवर नेमिलें, आणि तो सर्व लोकांच्या दृष्टीत व शाऊलच्या चाकरांच्या दृष्टीतहि मान्य झाला. ६ आणि असें झालें कीं ते आले, दणजे दावीद त्या पलिष्ट्याला मारून माघारें आला, तेव्हां बायका इज्राएलाच्या सर्व नगरांतून गाणें व नाचणें अशीं करून उफ व उत्साह व झांज यांसुद्धां शाऊल राजाची भेट घ्यायास निघाल्या. ७ आणि त्या बायका नाचत असतां एकमेकींस उत्तर देऊन असें बोलल्या कीं, "शाऊलाने हजारांस मारिलें, आणि दावीदाने दाहा हजारांस मारिलें." ८ तेव्हां शाऊल फार रागें भरला, आणि ती गोष्ट त्याला वाईट वाटून त्याने झटले कीं, "त्यानी

दावीदाला दाहा हजार दिले, आणि मला हजार मात्र दिले, आणि राज्याविषय त्याला अणखी काय मिळयास राहिलें? ९ आणि त्या दिवसापासून पुढें शाऊलाने दावीदावर दृष्टि लाविली. १० मग दुसऱ्या दिवसीं असें झालें कीं देवापासून दुष्ट आत्मा शाऊलाला लागला, तेव्हां तो घरांत स्तब्ध करित होता, आणि दावीद आपल्या वहिवाटीप्रमाणें आपल्या हाताने वाद्य वाजवीत होता, आणि शाऊलच्या हातीं भाला होता. ११ तेव्हां शाऊलाने भाला मारून झटले, "मी दावीदाला मारून भितोसहि लावीन." परंतु दावीद त्याच्यासमोरून दोनदां निसटून गेला.

१२ मग शाऊल दावीदाचें भय धरून लागला, कारण कीं परमेश्वर शाऊलाला सोडून दावीदाच्या संगतीं होता. १३ आणि शाऊलाने त्याला आपल्यापासून दूर करून त्याला हजारांचा सर्दार करून ठेविलें, आणि लोकांच्या देखतां तो आंत बाहेर जात येत असे. १४ आणि दावीद आपल्या सर्व कार्यामध्ये चतुराईने वर्तला, आणि परमेश्वर त्याला अनुकूल होता. १५ आणि तो फार चतुराईने वर्तत होता, हें शाऊलाने पाहून त्याचें भय धरिलें. १६ परंतु सर्व इज्राएली व यहूदी दावीदावर प्रीति करित, कारण कीं तो त्यांच्यादेखतां आंत बाहेर जात येत असे.

१७ मग शाऊलाने दावीदाला झटले, "पाहा, मी आपली वडील कन्या मेराब तुला बायको करून देईन; माझ्यासाठीं तूं शूर ऐस आणि परमेश्वरासाठीं लढाया कर." कां कीं शाऊलाने झटले कीं, "माझा हात त्याजवर न पडो पण पलिष्ट्यांचा हात त्याजवर पडो." १८ तेव्हां दावीदाने शाऊलाला झटले कीं, "म्या राजाचा जांबई व्हावें असा मी कोण आहे? आणि माझा जीव काय? आणि इज्राएलामध्ये माझ्या बापाचें कूल काय?" १९ परंतु असें झालें कीं ज्या वेळेस शाऊलाला कन्या मेराब दावीदाला बायकाची होती, तेव्हां ती आर्दीयेल प्रहोलार्थी याला बायको करून दिली होती. २० तेव्हां शाऊलाला कन्या मीखाल हिने दावीदावर प्रीति केली, आणि हें शाऊलाला सांगितलें असतां त्याला बरें वाटले. २१ तेव्हां शाऊलाने झटले, "मी ती त्याला देईन

आणि ते त्याला पाशरूप होईल, आणि पलिष्ट-यांचा हात त्यावर पडेल." मग शाऊलाने दावीदाला छटलें कीं, "तूं आज दोषींतील एकी-कडून माझा जावई होशील."

२२ आणि द्रष्टाकडून आल्या चारकांस आ-ज्ञा केली कीं, "तुझी दावीदाला गुप्तस्थे बोलून द्या कीं, पाहा राजा तुझवर संतुष्ट आहे, आ-णि त्याचे अवघे चाकर तुझवर प्रीति करितात, तर आतां राजाचा जावई हो." २३ आणि शा-ऊलच्या चाकरानी हे शब्द दावीदाला सांगित-ले; तेव्हां दावीदाने छटलें कीं, "राजाचा जावई होणें ही तुमच्या हिशोबांत हलकी गोष्ट आहे कीं काय? मी तर संपत्तिहीन व मानहीन असा मनुष्य आहे." २४ मग असें जें दावीदाने छटलें तें शाऊलच्या चाकरानी त्याला सांगितलें. २५ तेव्हां शाऊलाने छटलें, "तुझी दावीदाला असें द्या कीं, राजाच्या शत्रूंचा सूड उगवावा द्याणून पलिष्ट्यांची शंभर बोंडमासें याशियाय कांहीं परतहुंडा राजा मागत नाही." परंतु दावीदाला पलिष्ट्यांच्या हातांकडून पाडावें, असें शाऊलाने शिच्छिलें.

२६ मग त्याच्या चाकरानी हे शब्द दावीदा-ला सांगितले, तेव्हां राजाचा जावई होणें हें दा-वीदाला बरें वाटलें; आणि नेमलेला वेळ अद्याप सम्यस नव्हता; २७ तेव्हां दावीदाने ठटून आप-ल्या मनुष्यांसुद्धां जाऊन दोनवें पलिष्ट्यांस जिवें मारिलें, आणि त्यांची बोंडमासें आणून आपण राजाचा जावई होण्यासाठीं राजाजवळ त्यांची मोजणी करून दिन्ही; तेव्हां शाऊलाने आपली कन्या मीखाल त्याला बायको करून दिन्ही. २८ मग हें पाहून शाऊलाला कळलें कीं परचे-श्वर दावीदाच्या संगती आहे, आणि शाऊल-ची कन्या मीखाल इने त्यावर प्रीति केली. २९ तेव्हां शाऊल दावीदाला अधिक भ्याला, आणि द्रष्टाकडून दावीदाचा पैरी नेहमी झाला. ३० यावर पलिष्ट्यांचे सर्दार लढायास निघत असत, आणि असें झालें कीं ते वात असतां दावीद शाऊलच्या सर्व चाकरपक्षां चतुराईने वृत्तला, आणि त्याचें नांव प्रसिद्ध झालें.

अध्याय १९.

यानंतर शाऊलाने आपला पुत्र योनाथान याला व आपल्या सर्व चाकरांस असें सांगितलें कीं, "दावीदाला जिवें मारावें." २ तथापि शाऊलचा पुत्र योनाथान याची दावीदावर फार प्रीति हो-ती; आणि योनाथानाने दावीदाला छटलें कीं, "माझा बाप शाऊल तुला जिवें मारायास वाहत आहे, द्याणून आतां सकाळपर्यंत सावध होऊन एकांतीं लपून राहा. ३ आणि मी जाऊन जवळ येतां तूं आहेस तेथें आपल्या बापापासीं उभा राहीन, आणि तुझ्याविषयीं मी आपल्याबापासीं संभाषण करीन, आणि जें पाहीन तें तुला कळ-वीन. ४ तेव्हां योनाथानाने आपला बाप शाऊल याला दावीदाविषयीं बरें छटलें, आणि तो त्याला बोलला कीं, "राजाने आपला चाकर दावीद जवें वाईट करूं नये, कारण कीं त्याने तुझे वाईट जें नाहीं, परंतु त्याने तुझीं फार चांगलीं कृत्यें केलीं आहेत. ५ त्यानेहि आपलें शिर हातीं घेऊन पलिष्ट्याला जिवें मारिलें, आणि परचेश्वराने अवघ्या इच्छेलासाठीं मोठें तारण केलें, तें तूं पाहून हर्षित झालास; तर दावीदाला निष्कारण मारितां निदीष रक्त तूं कां पाडशील?" (तेव्हां द्रष्टाकडून योनाथाची विनंती मानिली अ-णि शाऊलाने असी शपथ वाहिली कीं परचे-श्वराची शपथ मी करितों कीं त्याला मारणां नाही." ७ मग योनाथानाने दावीदाला बोलाविलें, आणि योनाथानाने त्याला द्या सर्व गोष्टी सांगि-तल्या; आणि योनाथानाने दावीदाला शाऊल-जवळ आणिलें, आणि तो त्याच्यासमोर पूर्वी-सारखा होता.

८ यानंतर अणकी लढाई झाली, आणि दावी-दाने जाऊन पलिष्ट्यांसी लढून त्यांचा फार मोड केला, आणि ते त्याच्यापुढें पळाले. ९ मग देवापासून हुष्ट आश्चर्य शाऊलाला लावला, आणि तो आपल्या भाला हातीं धरून आपल्या वरीं वर-ला असतां स्फीद हस्ताने सारंगी जखमी होऊन १० तेव्हां शाऊल भाग्याने दावीदाला भिडीत लावलास झटला, परंतु तो शाऊलचक्रेने निघटला, आणि आपला भिडीत लावला, आणि

दावीदाने पळून आपला जीव त्या रात्री राखिला. ११ मग दावीदावर टपून सकाळी त्याला जिवें मारावें द्याणून शाऊलाने त्याच्या घरास दूत पाठविले, आणि मीखाल दावीदाची बायको हें संस्थान त्याला सांगून असें बोलली कीं, “जर या रात्री आपल्या जिवाचें रक्षण तूं करित नाहीस तर सकाळीं तूं जिवें मारिला जासील.” १२ तेव्हां मीखालाने दावीदाला एका खिडकीतून उतरिलें, आणि त्याने पळून जाउन आपल्या जिवाचें रक्षण केलें. १३ मग मीखालाने एक मूर्ति घेउन पलंगावर ठेविली, आणि तिच्या डोकीखाली बकऱ्याच्या केंसांची उशी ठेवून तिजवर पांघरून घातले. १४ आणि जेव्हां शाऊलाने दूत दावीदाला घरापास पाठविले तेव्हां तिने द्याटले कीं, “त्याच्या जिवाला बरें वाटत नाही.” १५ मग शाऊलाने दावीदाला पाहायास दूत पाठवून द्याटलें कीं, “म्या मला जिवें मारावें द्याणून त्याला पलंगावर मज्जावी आणा.” १६ आणि ते दूत घरांत आले असतां पाहा पलंगावर मूर्ति व तिच्या डोकीखाली बकऱ्याच्या केंसांची उशी होती. १७ तेव्हां शाऊलाने मीखालाला द्याटलें कीं, “त्वां मला कां फसाविलें आणि माझ्या बैग्याने निर्भय पळून जावें द्याणून त्याला लावून दिलें?” मग मीखाल शाऊलाला द्याणाली, “त्याने मला द्याटलें कीं, मला गाडे दे, म्या तुला कां मारावें?” १८ पापमाणें दावीदाने पळून आपल्या जिवाचें रक्षण केलें, आणि शमुवेलजवळ राम्यामध्ये घेउन त्याने आपणाला जें अवघें शाऊलाने केलें तें तें त्याला सांगितलें; तेव्हां तो व शमुवेल जाउन नायोथांत राहिले. १९ मग शाऊलाला कोणी असें द्याटलें कीं, “पाहा दावीद राम्यांतल्या नायोथांत आहे.” २० तेव्हां शाऊलाने दावीदाला घरापास दूत पाठविले, परंतु भविष्यवाण्याची संदळी स्तवन करितां आणि शमुवेल त्यावर नेमलेला उभा राहतां, हीं जेव्हां त्यानी पाहिली तेव्हां देवाचा आत्मा शाऊलाच्या दूतांवर आला, आणि तेहि स्तवन करूं लागले. २१ मग ते शाऊलाला सांगितलें असतां त्याने अणखी दूत पाठविले, आणि तेहि स्तवन करूं लागले; मग शाऊलाने तिसऱ्या वेळेस अणखी दूत

पाठविले, आणि तेहि स्तवन करूं लागले. २२ तेव्हां तोहि राम्यास जायास निघाला, आणि सेखूमध्ये एका मोठ्या विहिरीजवळ येउन त्याने असें विचारिलें कीं, “शमुवेल व दावीद कोठें आहेत?” मग कोणीएकाने द्याटलें, “पाहा ते राम्यांतल्या नायोथांत आहेत.” २३ तेव्हां तो राम्यांतल्या नायोथांत जाऊं लागला, आणि देवाचा आत्मा त्याजवरहि आला, आणि तो जातांना राम्यांतल्या नायोथांत पोहेंचला तोंपर्यंत स्तवन करित गेला. २४ मग त्यानेहि आपलीं अंगवस्त्रें काढून शमुवेलपाठें स्तवन केलें, आणि तो पडून त्या सर्व दिवसीं आणि त्या सर्व रात्रीं उघडा राहिला; या कारणास्तव ते द्याणाले, “शाऊलहि भविष्यवाद्यांमध्ये आहे कीं काय?”

अध्याय २०.

त्या समयी दावीद राम्यांतल्या नायोथापासून पळाला आणि योनाथानाजवळ येउन द्याणाला, “म्या काय केलें आहे? माझा अपराध काय? आणि तुझ्या बापाचा म्या काय अन्याय केला आहे कीं तो माझा जीव शोधीत आहे?” २ तेव्हां त्याने त्याला द्याटलें, “तूं खचीत मरणार नाहीस; पाहा, माझा बाप लाहान किंवा मोठें असें काहीं एक कार्य मला सांगितल्यावांचून करणार नाही; तर हें कार्य माझा बाप मजपासून कसें गुप्त ठेविल! ही गोष्ट तशी नाही. ३ मग दावीद शपथ वाहून द्याणाला, “तुझा बाप खचीत जाणतो कीं तूं माझ्याठायीं संतोषित आहेस, द्याणून तो द्याणतो, हें कार्य योनाथानाला कळूं नये, नाही तर त्याला दुःख होईल; परंतु परमेश्वराची शपथ आणि तुझाहि शपथ मी करितां कीं माझा जीव मरणापासून केवळ पावलाच्या अंतरावर आहे.” ४ तेव्हां योनाथान दावीदाला द्याणाला, “जें काहीं तूं इच्छितोस तें मी तुझ्यासाठीं करीन.” ५ मग दावीद योनाथानाला द्याणाला, “पाहा उद्यां अमावास्या होईल, तेव्हां राजाजवळ जेवायास निश्चयेंकरून म्या बसावें; परंतु मला जाऊं दे, आणि परवाच्या सांजपर्यंत मी रानांत लपून राहीन. ६ जर तुझा बाप मजविषयीं काहीं लक्ष्य लावून विचारिल तर त्याला सांग कीं दावीदाने आपलें गांव वेथलेहेम

तेथें जायाचें मजपासीं आपण करून मानितलें, कारण कीं तेथें सर्व जुहुंवासाठीं वार्षिक यज्ञ आहे. ७ जर तो, बरें, असें झणेल, तर तुझ्या सेवकाचें कन्याण होईल, परंतु जर त्याला राग येईल तर जाण कीं त्याने दुष्टार्थ करायचा निश्चय केला आहे. ८ यामामणें तूं आपल्या सेवकावर कृपा कर, कारण कीं त्वां आपल्यासंगतीं परमेश्वराच्या करारांत आपला सेवक आणिला आहे; तथापि जर माझ्याठायीं दुष्टार्थ आहे तर तूंच मला जिथें मार; त्वां आपल्या बापाजवळ मला कां आणावें?" ९ तेव्हां योनाथानाने छटलें, "असें तुला खचीत होणार नाही, कारण कीं माझ्या बापाने तुझें वार्ड करण्याचा निश्चय केला आहे, असें मला खचीत समजलें तर मी तुला सांगणार नाहीं कीं काय?" १० मग दावीद योनाथानाला छणाला, "तर मला कोण सांगेल! अथवा जर तुझा बाप तुला निष्ठुरतेने उत्तर देईल तर काय?"

११ तेव्हां योनाथान दावीदाला छणाला, "चल, आपण रानांत जाऊं." मग ते दोघे रानांत गेले. १२ आणि योनाथान दावीदाला छणाला, "हे ह्वाणलाच्या देवा परमेश्वरा, जेव्हां उद्यां किंवा परवां या वेळेस मी आपल्या बापाचें मन समज्जेन, तेव्हां पाहा जर दावीदाविषयीं चांगलें असेल आणि मी तुझ्यापासीं पाठवून तें तुला कळवीत नाहीं, १३ तर तसें आणि अधिकहि परमेश्वर योनाथानाला करो; परंतु जर तुझें वार्ड करणें माझ्या बापाला कटेल, तर मी तुला समजवून तुला रवाना करीन, आणि तूं सुखरूप जाशील; आणि जसा माझ्या बापाला परमेश्वर अनुकूल होता, तसा तुला होवो. १४ तेव्हां जर मी वांचतो तर माझा घात न व्हावा, झणून तूं परमेश्वराची कृपा मजवर करावी असें केवळ नाहीं; १५ परंतु तूं आपली कृपा माझ्या जुहुंवावरून कधीं काढूं नको, जेव्हां परमेश्वर दावीदाच्या मज्येक शत्रूस भूमीवरून काढून टाकील तेव्हांहि नको." १६ आणि योनाथानाने दावीदाच्या जुहुंवासीं करार करून छटलें कीं "परमेश्वर दावीदाच्या शत्रूंच्या हातून शोध करो." १७ मग योनाथानाने दावीदाकडून फिरून शपथ बाढाविली, कारण कीं त्याने त्याजवर प्रीति केली, आपल्या जिवासारखीहि त्याजवर प्रीति केली.

१८ तेव्हां योनाथान त्याच्या छत्राला, "उक्त अमावास्या होईल, आणि तूं नार्हास झणून व्हेल कां कीं तुझें ठिकाण रिकामें होईल. १९ जेथे परवांपर्यंत राहिल्यावर त्वरेने उतरून न्या ठिकाणें त्या कर्त्याच्या दिवसीं तूं लपला होतास तेथें व, आणि एवेल दगडाजवळ राहा. २० आणि ठिकाण राहिल्यासारखें मी तीन बाण त्याच्या कसूस मारीन. २१ मग पाहा मी पोराला पाठवून झणे, जा, बाणाचा शोध कर; जर मी पोराला निष्पन्न झणेन, पाहा ते बाण तुझ्यापलिकडे आहेत त्याथे, तर तूं ये; कां कीं तुझा बंदोबस्त आहे, आणि परमेश्वराची शपथ मी करितों कीं तुला काहीं अप्रसन्न होणार नाहीं. २२ परंतु जर मी पोराला झणेन, पाहा ते बाण तुझ्या पलिकडे आहेत तर तूं निघून जा, कां कीं परमेश्वराने तुला बिदा केलें आहे. २३ अणखी ज्या गोष्टीविषयीं तूं व मी बोललों आहों, पाहा परमेश्वर मज्ज्ये व तुज्ज्ये निरंतर असो."

२४ मग दावीद रानांत लपून राहिला, आणि अमावास्या आली असतां राना जेवायास बसला. २५ आणि राजा आपल्या चालीप्रमाणें भिक्षाजवळील आसनावर बसला, आणि योनाथान उठला आणि अजबकेर शाहजलाच्या बाजूस बसला, परंतु दावीदाचें ठिकाण रिकामें होतें. २६ तथापि शाहजलाने त्या दिवसीं काहीं छटलें नाहीं, कां कीं त्याला छटलें कीं त्याला काहीं झालें असेल, तो शुद्ध नसेल, निश्चय तो शुद्ध नसेल. २७ मग पुढल्या झणजे महिन्याच्या दुसऱ्या दिवसीं असें झालें कीं दावीदाचें ठिकाण रिकामें होतें, आणि शाहजलाने आपला पुत्र योनाथान याला छटलें, "ह्यायाचा पुत्र काळ व आज जेवायास कां आला नाहीं? २८ तेव्हां योनाथानाने शाहजला उत्तर केलें कीं, "दावीदाने बेथलेहेमास बापाचें आग्रह करून मजपासीं मानितलें. २९ तो छणाला, कृपा करून मला जाऊं घावें, कारण कीं आमचें जुहुंवा नम्रतंत बंध करणार आहे, आणि माझ्या भावाने मज्ज बोलविलें आहे, झणून जर तुझा मजवर संक्षेप आहे तर मज्ज या भावस भेटायस जाऊं दे; या कसपासीं तो राजाजवळ पंक्ति बसायास येत नाही." ३०

तेव्हां शाऊलाने योनाथानावर रागे भरून त्याला झटलें, “अरे दुष्ट फितूरखोर पुत्रा, तूं आपल्या फजितीसाठी आणि आपल्या निर्लेख आर्त्या फजितीसाठी इश्यायाच्या पुत्रासीं जडला आहेस हें मला ठाऊक नाहीं कीं काय? ३१ कारण कीं जोंपर्यंत इश्यायाचा पुत्र पृथ्वीवर वांचेल तोंपर्यंत तूं व तुझे राज्य स्थापित होणार नाहीं; तर आतां पाठवून त्याला मजपासीं आण, कां कीं त्याला खचीत मारावाचें.” ३२ मग योनाथानाने आपला बाप शाऊल याला उत्तर केलें, “त्याला मजपासीं मारावें? ३३ त्याने काय केलें आहे?” तेव्हां शाऊलाने त्याला वधायास भाला मारिला, म्हणून योनाथानाला कळलें कीं दावीदाला जिवें पावें. असा निश्चय आपल्या बापाने केला आहे. ३४ आणि योनाथान क्रोधयुक्त होऊन पंढीतून उठून निघाला, आणि महिन्याच्या दुसऱ्या दिवसीं तो जेवल्या नाहीं, कां कीं दावीदाविषयी त्याला दुःख वाटलें; आपल्या बापाने त्याचा अपमान केला म्हणून.

३५ मग सकाळीं असें झालें कीं योनाथान दावीदासीं नेमलेल्या वेळेस रानांत गेला, आणि त्याच्यासंगतीं लाहान पोर होता. ३६ आणि तो आपल्या पोराला दृष्टावला, “जे बाण मी मारितों तूं घेवून त्यांचा शोध कर.” आणि त्याने तो पोर घेवून असतां त्याच्यापलिकडे एक बाण मारिला. ३७ आणि जो बाण योनाथानाने मारिला होता त्याच्या ठिकाणाजवळ तो पोर पोहेंचला असतां, योनाथानाचे त्या पोरच्या मागून हाक मारून झटलें कीं, “तो बाण तुझ्यापलिकडे आहे कीं नाहीं?” ३८ अगदी योनाथानाने त्या पोरच्या मागून हाक मारिली कीं, “धांवत जा, थांबूं नको.” आणि योनाथानाचा पोर ते बाण जमा करून घेऊन आपल्या ध्याजवळ आला. ३९ परंतु त्या पोराला कांहीं कळलें नव्हतें, केवळ योनाथान व दावीद यांस ही गोष्ट ठाऊक होती. ४० मग योनाथानाने आपली हत्यारें त्या पोराला देऊन त्याला झटलें, “तीं घेऊन नगरीत जा.” ४१ आणि तो पोर गेला असतां दावीद दक्षिण प्रदेशां निघाला, आणि भूमीवर पाण्याला पडला, मग तो तीन वेळ लवला; तेव्हां त्याला एकमेकांचे चुंबन घेतलें, आणि एकमेकांसाठीं

शोक केला; तथापि दावीदाने अधिक केला. ४२ आणि योनाथान दावीदाला दृष्टावला, “सुखरूप जा, कारण कीं आम्ही दोघानी परमेश्वराच्या नामाने शपथ वाहून झटलें आहे कीं, मजमध्ये व तुजमध्ये आणि माझ्या संतानामध्ये व तुझ्या संतानामध्ये परमेश्वर सर्वकाळ असो.” तेव्हां तो उठून गेला आणि योनाथान नगरीत आला.

अध्याय २१.

यानंतर दावीद नोबास अहिमेलेंस याजकाजवळ आला, आणि अहिमेलेंस दावीदाला भेटून भयभीत असतां त्याला दृष्टावला, “तूं एकाला आलास आणि तुझ्यासंगतीं कोणी नाहीं, हें कसें आहे?” २ तेव्हां दावीद अहिमेलेंस याजकाला दृष्टावला, “राजाने मला एक काम सांगितलें आहे, आणि त्याने असें झटलें कीं, ज्या कामाविषयीं मी तुला पाठवितों आणि जें मी तुला सांगितलें आहे, तें कोणीएकाने कांहीं न समजावें; आणि अमक्या ठिकाणीं माझ्याजवळ मिळावें म्हणून म्या चाकरांस आज्ञा केली. ३ तर आतां तुझ्या स्वाधीन काय आहे? पांच भाकरी किंवा जें काय असेल तें माझ्या हातीं दे.” ४ तेव्हां त्या याजकाने दावीदाला उत्तर केलें कीं, “माझ्याजवळ कांहीं सामान्य भाकर नाहीं, परंतु पवित्र भाकर आहे; जर तरुणानी आपल्याला वायकांपासून राखिलें आहे तर.” ५ तेव्हां दावीदाने त्या याजकाला उत्तर केलें कीं, “मी तीन दिवसांमागे निघालों तेव्हांपासून आम्ही वायकांपासून दूर राहिलों आहों, आणि तरुणांचीं पात्रें शुद्ध आहेत; आणि ती भाकर जर पात्रांत आज पवित्र केली होती तरी कांहीं प्रकारें सामान्य आहे.” ६ मग त्या याजकाने त्याला अपिलेली भाकर दिव्ही, कारण कीं तो दर्शनीय अपूप परमेश्वरासमोरून काढिला होता, नवा ठेवावा म्हणून त्या दिवसीं काढिला होता, त्याशिवाय दुसरी भाकर नव्हती. ७ आणि त्या दिवसीं तें शाऊलच्या चाकरांतील एक माणूस परमेश्वरापुढें अडलेला असा होता, आणि त्याचें नाम दबेग; तो अदोमो व शाऊलच्या खिळाऱ्यांमध्ये मुख्य असा होता. ८ अगदी दावीद अहिमेलेंसाला दृष्टावला, “एथें

एथें त्याच्या येण्यापूर्वी आढी जेवायास बसगार नाहीं." १२ मग त्याने पाठवून त्याला आणिलें, आणि तो तांबूस व सुंदर तोंडाचा व सुरूप होता; तेव्हां परमेश्वराने छटलें कीं, "उठून याला अभिषेक कर, कारण कीं हाच तो आहे." १३ मग शमुवेलाने तेलाचें शिंग घेऊन त्याच्या भाषांमध्ये त्याला अभिषेक केलें, आणि त्या दिवसापासून पुढें परमेश्वराचा आत्मा दावीदावर येऊन राहिला, आणि शमुवेल उठून राम्यास गेला.

१४ मग परमेश्वराच्या आत्म्याने शाऊलास सोडिलें आणि परमेश्वरापासून एक दुष्ट आत्मा त्याचा त्रास करूं लागला. १५ तेव्हां शाऊलाचे चाकर त्याला छणाले कीं, "आतां पाहा, देवापासून एक दुष्ट आत्मा तुला त्रासितो. १६ सारंगी निपुण वाजविणारा असा माणूस शोधा, असी आज्ञा आमचा धनी आपल्यासमोर जे चाकर त्यास करो, मग जेव्हां देवापासून दुष्ट आत्मा तुला लागेल तेव्हां तो आपल्या हाताने वाजवील आणि तूं सुखरूप होशील." १७ मग शाऊलाने आपल्या चाकरांस छटलें कीं, "जो चांगला वाजविणारा असा माणूस मजसाठीं शोधून मजपासीं आणा." १८ तेव्हां चाकरांतून एकाने असें उत्तर केलें कीं, "पाहा निपुण वाजविणारा व फार पराक्रमी व लढाऊ माणूस व वक्ता व सुंदर व ज्याला परमेश्वर अनुकूल आहे, असा पुरुष म्या पाहिला आहे, तो इसाया बेथलेहेमी याचा पुत्र आहे." १९ मग शाऊलाने इसायाजवळ दूतांस पाठवून छटलें कीं, "तुझा पुत्र दावीद जो बकऱ्यांवर असतो त्याला मजपासीं पाठवावें." २० तेव्हां इसायाने एका गाढवाचे ओझेंभर भाकरी व द्राक्षारसाची बुधली व एक करडू, यांस घेऊन आपला पुत्र दावीद याच्या हाताकडून शाऊलाजवळ पाठविलें. २१ आणि दावीद शाऊलापासीं येऊन त्यासमोर उभा राहिला, तेव्हां त्याने त्याजवर फार मीति केली आणि तो त्याचा शस्त्रवाहक झाला. २२ मग शाऊलाने इसायाजवळ पाठवून सांगितलें कीं, "आतां दावीद माझ्याजवळ राहूं दे, कां कीं तो मला संतोषित करितो." २३ आणि असें झालें कीं देवापासून दुष्ट आत्मा शाऊलावर आला असतां दावीदाने सारंगी घेऊन आपल्या हाताने

वाजविलें, मंतर शाऊलाला समाधान व संतोष होऊन दुष्ट आत्म्याने त्याला सोडिलें.

अध्याय १७.

तेव्हां पलिष्ट्यानी आपलें सैन्य लढाईसाठीं एकवट केलें, आणि बहूयांतील शोखेस, एक होऊन त्यानी शोखो व अजेका यांमध्ये एफेसदाम्मीमांत छावणी केली. २ मग शाऊल व इस्राएलाची माणसें एकवट मिळाली आणि जनी एलाच्या सपाटींत छावणी करून पलिष्ट्यांसी लढायास सैन्य सिद्ध केलें. ३ तेव्हां पलिष्टी एक बाजूस डोंगरावर उभे राहिले, आणि इस्राएली दुसऱ्या बाजूस डोंगरावर उभे राहिले, आणि त्यांमध्ये खोरें होतें. ४ आणि गायतील मर्याम नामें एक युद्धवीर पलिष्ट्यांच्या छावणीतून निघाला, त्याची उंची साहा हात व एक वीत असी होई. ५ त्याच्या डोकीवर पितळ्याचा टोप होता, आणि तो खवलाचें चिलखत न्यालेला होता, आणि त्या चिलखताचें वजन पांच हजार पितळ्याचे शेकेल असे होते. ६ त्याच्या पायांत पितळी मोबे होते, आणि खांद्यांवर पितळ्याची बरची होती. ७ त्याच्या भान्याची काठी साळ्याच्या तुरीसारखी होती, आणि त्याच्या भान्याच्या फळाचें वजन साहाशें लोखंडाचे शेकेल असे होते, आणि त्याच्यापुढें एक ढालवाहक चालला. ८ तेव्हां तो उभा राहिला, आणि इस्राएलाच्या सैन्यास हात मारून त्यांस छणाला, "तुझी लढाई करावा कां निघालां आहां? मी पलिष्टी आणि तुझी शाऊलाचे चाकर, असे नाहीं कीं काय? तुझी आपल्यांमधून एक माणूस निघवा, आणि तो मजपासीं उतरून येवो. ९ जर मजसीं लढाई करून त्याच्याने मला जिवें मारवेल तर आधी तुमचे चाकर होऊ; परंतु जर मी त्याला जिंउन जिवें मारीन तर तुझी आमच्या स्वाक्षेत्र होऊन आमची चाकरी करा." १० अणखी तो पलिष्टी छणाला, "मी आज इस्राएलाच्या सैन्याची मिस करितों, मजपासीं कीणीएक माणसाला या, छपवे आढी एकमेकांसी लढूं." ११ आणि जेव्हां शाऊलाने व सर्व इस्राएलांनी त्या पलिष्ट्याचे हे शब्द ऐकिले तेव्हां ते काबरे होऊन फार आले.

१२ त्या समयी वेथलेहेम पहूयातील एक एकायी माणूस नामें इशाय याचा पुत्र दावीद होता; त्याला तर भाट पुत्र झाले, आणि शाऊलाच्या दिवसांत तो माणूस द्यातारा असा लोकांमध्ये मोजिला होता. १३ आणि इशयाचे जिन वडील पुत्र शाऊलामागे लढाईजवळ गेले, आणि जे तीन पुत्र लढाईजवळ गेले त्यांचीं नामें होच, वडीलाचें एलीयाब, व दुसऱ्याचें अबीनादाब, व तिसऱ्याचें शाम्मा. १४ आणि दावीद धाकटा होता, आणि तीन वडील शाऊलामागे गेले. १५ परंतु दावीद शाऊलाला सोडून आपल्या बापाचीं बकरें राखायास वेथलेहेमास परत गेला. १६ तेव्हां तो पलिष्टी सकाळीं व सायंकाळीं जवळ येऊन चाळीस दिवस पुढें उभा राहिला. १७ आणि इशयाने आपला पुत्र दावीद याला झटलें कीं, "आपल्या भावांसाठीं या फुटाण्याचें एक माप व या दाहा भाकरी यांस घेऊन छावणींत आपल्या भावांजवळ धांवत जा. १८ आणि हे खव्याचे दाहा गोळे त्यांच्या हजारोंच्या सदांरास नेऊन दे, आणि आपल्या भावांचा समाचार घेऊन त्याची खूण आण." १९ तेव्हां शाऊल व ते व सर्व इस्त्राएलाचीं माणसें एलाच्या खोऱ्यांत पलिष्ट्यांसी लढत होती. २० आणि दावीद पाहाटेस उठला, आणि एका राखणाऱ्याच्या स्वाधीन बकरें ठेवून इशयाने सांगितल्याप्रमाणें घेऊन गेला; आणि तो छावणीजवळ पोहंचला तेव्हां सैन्य लढायास निघून लढण्यासाठीं पुकारित होतें; २१ कां कीं इस्त्राएली व पलिष्टी सैन्य सैन्यासीं लढणें, असे सिद्ध होते. २२ तेव्हां दावीद आपल्याजवळ जीं वस्तु तीं राखणाऱ्याच्या हातीं ठेवून सैन्याजवळ धांवला, आणि आन्ध्यावर त्याने आपल्या भावांचा समाचार घेतला. २३ आणि तो त्यासीं बोलत असतां, पाहा तो मुद्दवीर पलिष्टी गल्याथ नामें गायकर पलिष्ट्यांच्या सैन्यांतून निघून मागे झटलेले शब्द बोलूं लागला, आणि ते दावीदाने ऐकिले. २४ तेव्हां सर्व इस्त्राएलाचीं मनुष्ये त्या माणसाला पाहून त्यापासून पळालीं आणि फार भ्यालीं. २५ मग इस्त्राएलाच्या मनुष्यानी झटलें, "हा जो मनुष्य पुढें आला आहे त्याला तुझी पाहिले कीं काय? तो इस्त्राएलाची निंदा करायस पुढें आला आहे,

आणि असें होईल कीं जो मनुष्य याला मारिल त्याला राजा फार द्रव्यें देईल, आणि आपली कन्या त्याला देईल, आणि त्याच्या बापाचें कुटुंब इस्त्राएलामध्ये नामांकित करील."

२६ तेव्हां दावीदाने आपल्याजवळ जीं मनुष्ये उर्मी राहत होती त्यांस झटलें, "जो मनुष्य त्या पलिष्ट्याला मारिल आणि इस्त्राएलापासून अपमान दूर करील त्याला काय प्राप्त होईल? हा असुंती पलिष्टी कोण आहे कीं त्याने जिवंत देवाच्या सैन्याला निंदावें?" २७ मग तीं मनुष्ये उत्तर करून सांगितल्याप्रमाणें त्याला झणालीं, झणजे जो मनुष्य त्याला मारिल त्याला तसें प्राप्त होईल. २८ आणि त्याचा वडील भाऊ एलीयाब याने त्याला त्या माणसांसी बोलतां ऐकिलें; तेव्हां एलीयाब दावीदावर रागे भरून झणाला, "तूं इकडे कां आला आहेस? आणि त्वां तो लहान कळप रानांत कोणाच्याजवळ ठेविला? तुझा गर्व आणि तुझ्या अंतःकरणाची दुष्टाई मी जाणत आहे, लढाई पाहावी झणून तूं आला आहेस." २९ तेव्हां दावीद झणाला, "म्या काय केलें आहे? माझ्या येण्याचें कारण नाहीं कीं काय?" ३० मग त्याने त्याजवळून दुसऱ्याकडे फिरून तसेंच भाषण करून झटलें, आणि लोकांनी त्याला पूर्वीप्रमाणें उत्तर दिलें.

३१ आणि जे शब्द दावीद बोलला ते लोकांनी ऐकिले असतां शाऊलाला सांगितले, मग त्याने त्याला बोलाविलें. ३२ तेव्हां दावीदाने शाऊलाला झटलें, "कोणीएका माणसाचें हृदय आपल्यामध्ये उदासी न होवो; तुझा सेवक जाऊन त्या पलिष्ट्यासीं लढेल." ३३ तेव्हां शाऊलाने दावीदाला झटलें, "त्या पलिष्ट्याजवळ जाऊन त्यासीं लढायास तूं शक्तिमान नाहींस, कारण कीं तूं तरुण आहेस, परंतु तो तरुणपणापासून लढाईचा मनुष्य आहे." ३४ मग दावीदाने शाऊलाला झटलें, "तुझा सेवक त्याच्या बापाचीं बकरें राखित होता, तेव्हां एक सिंह व एक आस्वल यानी येऊन एक बकरूं कळपांतून घेतलें. ३५ मग म्या त्याच्या पाठीस लागून त्याला मारिलें, आणि तें बकरूं त्याच्या मुखांतून काढिलें, आणि जेव्हां तो माझ्या अंगावर आला तेव्हां म्या त्याची

दादी धरून त्याला ठार मारिले. ३६ तुझ्या धाकराने सिंह व आखल यांसहि जिवें मारिले, आणि हा असुती पलिष्टी त्यांतील एकासारिखा होईल, कारण कीं त्याने जिवंत देवाच्या सैन्याची निंदा केली आहे.” ३७ अणखी दावीदाने झटले कीं, “परमेश्वर ज्याने तो सिंह व तो आखल यांच्या पंजापासून मला राखिलें तो या पलिष्ट्याच्या हातापासून मला राखील.” मग शाऊलाने दावीदाला झटलें, “जा, आणि परमेश्वर तुझ्यासंगतीं असो.”

३८ तेव्हां शाऊलाने आपलीं वस्त्रें दावीदावर घातलीं, आणि त्याच्या डोकीवर पितळ्याचा टोप घातला, आणि त्याजवर चिलखत घातले. ३९ आणि दावीदाने त्याची तरवार आपल्या वस्त्रांभोवतीं बांधिली, मग तो चालू लागला, कारण कीं त्याने अद्याप असीं वापरलीं नव्हतीं; तेव्हां दावीदाने शाऊलाला झटलें, “यांसुद्धां माझ्याने चालवत नाहीं, कारण कीं यांची बहिवाट म्या कधीं केली नाही.” मग तीं दावीदाने आपल्या अंगांतून काढलीं. ४० आणि त्याने आपली काठी आपल्या हातीं घेऊन ओहळांतून पांच गुळगुळीत धोंडे आपल्याला निवडून घेतले, आणि त्याने ते आपल्याजवळ जी मॅदपाळाची पिशवी होती तीत ठेविले; आणि आपली गोफण आपल्या हातीं घेऊन तो पलिष्ट्याजवळ जाऊ लागला. ४१ तेव्हां तो पलिष्टी पुढें चालून दावीदाजवळ येऊ लागला, आणि जो मनुष्य ढाल वाहत तो त्याच्यापुढें चालला. ४२ आणि त्या पलिष्ट्याने दृष्टि लावून दावीदाला पाहिलें, तेव्हां त्याने त्याला तुच्छ मानिलें, कारण कीं हा तरुण व तांबूस व सुंदर तोंडाचा असा होता. ४३ तेव्हां तो पलिष्टी दावीदाला झणाला, “मी कुत्रा आहें झणून तूं काठी घेऊन माझ्याजवळ येतोस काय?” आणि त्या पलिष्ट्याने दावीदाला आपल्या देवाच्या नांवाने शाप दिव्हा. ४४ आणि त्या पलिष्ट्यानी दावीदाला झटलें, “माझ्याजवळ ये, झणजे मी तुझे शरीर आकाशातील पांखरें व रानांतील श्वापदे यांस देईन.” ४५ मग दावीदाने पलिष्ट्याला झटलें, “तूं तरवार व भाला व ढाल यांस घेऊन मजपासीं येतोस, परंतु मी सैन्याचा परमेश्वर इस्राएलाच्या सैन्याचा देव, ज्या-

ची निंदा त्वां केली त्याच्या नामाने तुझ्याजवळ येतों. ४६ परमेश्वर या दिवसीं तुला माझा हातीं देईल, आणि मी तुला जिवें मारीन, आणि तुझा मस्तक छेदीन, आणि पलिष्ट्यांच्या सैन्याचीं प्रेतें आकाशातील पांखरें व रानांतील श्वापदे यांस मी या दिवसीं देईन; तेव्हां अवघी पृथ्वी जाबेन कीं इस्राएलामध्ये देव आहे. ४७ आणि हा सर्व समुदाय जाणेल कीं तरवार व भाला यांकडून परमेश्वर संरक्षण करित नाहीं, कारण कीं लढारं परमेश्वराकडे आहे आणि तो तुझास आमच्या हातीं देईल.” ४८ मग असें झालें कीं तो पलिष्टी उठून दावीदाजवळ पोहंचला असतां दावीद उतावळी करून पलिष्ट्याला भिडायस सैन्याकडे धांवला. ४९ आणि दावीदाने आपला हात पिशवीत घालून तेथून एक धोंडा काढून गोफणीने मारिला, आणि त्या पलिष्ट्याच्या कपाळावर तो धोंडा लागला, आणि तो धोंडा त्याच्या कपाळाने बुडून तो भूमीवर पालथा पडला.

५० तसें दावीदाने गोफण व धोंडा यांकडून त्या पलिष्ट्याला जिंकिलें, आणि त्याचा पराभव करून त्याला मारिलें, परंतु दावीदाच्या हातीं तरवार नव्हती. ५१ तेव्हां दावीद धांवून त्या पलिष्ट्यापासीं उभा राहिला, आणि त्याची तरवार धरून तिच्या मेणातून काढिली, आणि तिजकडून त्याचें डोकें कापून त्याला ठार मारिलें; मग आपला युद्धवीर वधिला आहे हें पाहून पलिष्टी फळाले. ५२ तेव्हां इस्राएलाच्या व यहूद्यांच्या माणसाने उठून हाक मारिली, आणि खोऱ्यापर्यंत व एक्रोनाच्या वेसीपर्यंत ते पलिष्ट्यांच्या पाठीस लागले; आणि पलिष्टी शारीमाच्या वाटेत गाष व एक्रोन यांपर्यंत जखमी होऊन पडले. ५३ मग इस्राएलाचीं संतानें पलिष्ट्यांचा पाठलाग सोडून माघारें आलीं, आणि त्यानी त्यांची छावणी लुटली. ५४ आणि दावीदाने त्या पलिष्ट्याचें डोकें घेऊन यरूशालेमाजवळ आणिलें, पण त्याचीं शस्त्रें आपल्या राहोटीत ठेविलीं.

५५ आणि जेव्हां शाऊलाने दावीदाला त्या पलिष्ट्यासीं लढण्यास जातां पाहिलें तेव्हां त्याने आबनेर सेनापति याला झटलें, “हे आबनेर, तो तरुण कोणाचा पुत्र आहे?” मग आबनेरने

झटलें, "हे राजा, तुझ्या जिवाची शपथ मी करितों की मी जाणत नाहीं." ५६ तेव्हां राजाने झटलें, "तो तरुण कोणाचा पुत्र आहे, असें पूस." ५७ आणि त्या पलिष्ट्याला वधन्यांनंतर दावीद परत आला, तेव्हां आबनेराने त्याला घेऊन शाऊलजवळ आणिलें, आणि त्या पलिष्ट्याचें डोकें त्याच्या हातीं होतें. ५८ तेव्हां शाऊलाने त्याला झटलें, "हे तरुणा, तूं कोणाचा पुत्र आहेस?" मग दावीराने झटलें, "तुझा चाकर इशाय बेथलेहेमीचा पुत्र मी आहे."

अध्याय १८.

तेव्हां असें झालें कीं दावीदाने शाऊलासो बोलणें समाप्त केलें असतां योनाथानाचा जीव दावीदाच्या जिवासो जडला होता, आणि योनाथान आपल्या जिवासारखी त्याजवर प्रीति करित होता. २ आणि त्या दिवसीं शाऊलाने त्याला उठविलें, आणि त्याला त्याच्या बापाच्या घरास माघारें बांडे दिल्लें नाहीं. ३ मग योनाथाने दावीदासो करार केला, कारण कीं तो आपल्या जिवासारखी त्याजवर प्रीति करित होता. ४ आणि योनाथाने आपल्या अंगांत जो झगा होता तो काढून दावीदाला दिव्हा, आणि आपलीं अंगवस्त्रेंहि व आपली तरवार व आपलें धनुष्य व आपला कंबरेबंद हींहि दिल्लीं.

५ तेव्हां शाऊल दावीदाला जेथें जेथें पाठवी तेथें तो जाई, आणि तो चतुराईने वर्तत असे; आणि शाऊलाने त्याला लढाईच्या माणसांवर नेमिलें, आणि तो सर्व लोकांच्या दृष्टींत व शाऊलच्या चाकरांच्या दृष्टींतहि मान्य झाला. ६ आणि असें झालें कीं ते आले, दानजे दावीद त्या पलिष्ट्याला मारून माघारें आला, तेव्हां बायका इस्त्राएलच्या सर्व नगरांतून गाणें व नाचणें असीं करून डफ व उस्ताह व झांज यांसुद्धां शाऊल राजाची भेट ध्यायास निघाल्या. ७ आणि त्या बायका नाचत असतां एकमेकींस उत्तर देऊन असें बोलल्या कीं, "शाऊलाने हजारांस मारिलें, आणि दावीदाने दाहा हजारांस मारिलें." ८ तेव्हां शाऊल फार रागें भरला, आणि तो गोष्ट त्याला वारंवार वाटून त्याने झटलें कीं, "त्यानी

दावीदाला दाहा हजार दिल्ले, आणि मला हजार मात्र दिल्ले, आणि राज्याशिवाय त्याला अणखी काय मिळयास राहिलें? ९ आणि त्या दिवसापासून पुढें शाऊलाने दावीदावर दृष्टि लाविली. १० मग दुसऱ्या दिवसीं असें झालें कीं देवापासून दुष्ट आत्मा शाऊलाला लागला, तेव्हां तो घरांत स्तवन करित होता, आणि दावीद आपल्या बहिवाटीप्रमाणें आपल्या हाताने वाद्य वाजवीत होता, आणि शाऊलच्या हातीं भाला होता. ११ तेव्हां शाऊलाने भाला मारून झटलें, "मी दावीदाला मारून भिंतीसहि लावीन." परंतु दावीद त्याच्यासमोरून दोनदां निसटून गेला.

१२ मग शाऊल दावीदाचें भय धरून लागला, कारण कीं परमेश्वर शाऊलाला सोडून दावीदाच्या संगतीं होता. १३ आणि शाऊलाने त्याला आपल्यापासून दूर करून त्याला हजारांचा सर्दार करून ठेविलें, आणि लोकांच्या देखतां तो आंत बाहेर जात येत असे. १४ आणि दावीद आपल्या सर्व कार्यांमध्ये चतुराईने वर्तला, आणि परमेश्वर त्याला अनुकूल होता. १५ आणि तो फार चतुराईने वर्तत होता, हें शाऊलाने पाहून त्याचें भय धरिलें. १६ परंतु सर्व इस्त्राएली व यहूदी दावीदावर प्रीति करीत, कारण कीं तो त्यांच्यादेखतां आंत बाहेर जात येत असे.

१७ मग शाऊलाने दावीदाला झटलें, "पाहा, मी आपली वडील कन्या मेराब तुला बायको करून देईन; माझ्यासाठीं तूं गुर एस आणि परमेश्वरासाठीं लढाया कर." कां कीं शाऊलाने झटलें कीं, "माझा हात त्याजवर न पडो पण पलिष्ट्यांचा हात त्याजवर पडो." १८ तेव्हां दावीदाने शाऊलाला झटलें कीं, "म्या राजाचा जांवई व्हावें असा मी कोण आहे? आणि माझा जीव काय? आणि इस्त्राएलामध्यें माझ्या बापाचें कूळ काय?" १९ परंतु असें झालें कीं ज्या वेळेस शाऊलाला कन्या मेराब दावीदाला बायकाची होती, तेव्हां ती आद्रीयेल महोलार्था याला बायको करून दिव्ही होती. २० तेव्हां शाऊलाला कन्या मीखाल हिने दावीदावर प्रीति केली, आणि हें शाऊलाला सांगितलें असतां त्याला बरें वाटलें. २१ तेव्हां शाऊलाने झटलें, "मी ती त्याला देईन

आणि ति त्याला पाशरूप होईल, आणि पलिष्ट-यांचा हात त्यावर पडेल." मग शाऊलाने दावीदाला छटलें कीं, "तूं आज दोघींतील एकी-कडून माझा जावई होशील."

२२ आणि शत्रूजालाने आपल्या चाकरांस आ-
ज्ञा केली कीं, "तुम्ही दावीदाला गुमरूपें बोलून
छाणा कीं, पाहा राजा तुजवर संतुष्ट आहे, आ-
णि त्याचे अवघे चाकर तुजवर प्रीति करितात,
तर आतां राजाचा जावई हो." २३ आणि शा-
ऊलच्या चाकरानी हे शब्द दावीदाला सांगित-
ले; तेव्हां दावीदाने छटलें कीं, "राजाचा जावई
होणें ही तुमच्या हिशोबांत हलकी गोष्ट आहे कीं
काय! मी तर संपत्तिहीन व मानहीन असा मनुष्य
अहें." २४ मग असें जे दावीदाने छटलें तें
शाऊलच्या चाकरानी त्याला सांगितलें. २५
तेव्हां शाऊलाने छटलें, "तुम्ही दावीदाला असें
छाणा कीं, राजाच्या शत्रूंचा सूड उगवावा छणून
पलिष्ट्यांची शंभर बोंडमासें यांशिवाय काहीं
परतहुंडा राजा मागत नाही." परंतु दावीदाला
पलिष्ट्यांच्या हातांकडून पाडावें, असें शाऊलाने
इच्छिलें.

२६ मग त्याच्या चाकरानी हे शब्द दावीदा-
ला सांगितले, तेव्हां राजाचा जावई होणें हें दा-
वीदाला बरें वाटलें; आणि नेमलेला वेळ अद्याप
सम्यस नव्हता; २७ तेव्हां दावीदाने उठून आप-
ल्या मनुष्यांसुद्धां आज्ञा दोनघों पलिष्ट्यांस जिवें
मारिलें, आणि त्यांचीं बोंडमासें आणून आपण
राजाचा जावई होण्यासाठीं राजाजवळ त्यांची
मोजणी करून दिन्ही; तेव्हां शाऊलाने आपली
कन्या मीखाल त्याला बायको करून दिन्ही.
२८ मग हें पाहून शाऊलाला कळलें कीं परये-
श्वर दावीदाच्या संगतीं आहे, आणि शाऊल्य-
ची कन्या मीखाल इने त्यावर प्रीति केली.
२९ तेव्हां शाऊल दावीदाला अधिक भ्याला,
आणि शत्रूजाल दावीदाचा वैरी नेहमी झाला.
३० यावर पलिष्ट्यांचे सर्दार लढायास निवत
असत, आणि असें झालें कीं ते बात असतां
दावीद शाऊलाला सर्व चाकरपेक्षां चतुराईने
वृत्तला, आणि त्याचें नांव प्रसिद्ध झालें.

अध्याय १९.

यानंतर शाऊलाने आपला पुत्र योनाथान त्या
व आपल्या सर्व चाकरांस असें सांगितलें कीं,
"दावीदाला जिवें मारावें." २ तथापि शाऊलचा
पुत्र योनाथान याची दावीदावर फार प्रीति हो-
ती; आणि योनाथानाने दावीदाला छटलें कीं,
"माझा बाप शाऊल तुला जिवें मारायास वाहत
आहे, छणून आतां सकाळपर्यंत सावध होऊन
एकांतीं लपून राहा. ३ आणि मी आजून त्या
घोतांत तूं आहेस तेथें आपल्या बापापासीं उभा
राहीन, आणि तुझ्याविषयीं मी आपल्याबापासीं
संभाषण करीन, आणि जें पाहीन तें तुला दव-
वीन. ४ तेव्हां योनाथानाने आपला बाप शाऊल
याला दावीदाविषयीं बरें छटलें, आणि तो त्याला
बोलला कीं, "राजाने आपला चाकर दावीद जवें
वाईट करूं नये, कारण कीं त्याने तुझे वाईट केलें
नाहीं, परंतु त्याने तुझीं फार चांगलीं कृत्यें केलीं
आहेत. ५ त्यानेहि आपलें शिर हातीं घेऊन
पलिष्ट्याला जिवें मारिलें, आणि परयेश्वराने
अवघ्या इच्छेलासाठीं म्हेठें तारण केलें, तें तूं
पाहून हर्षित झालास; तर दावीदाला निष्कारण
मारितांना निर्दोष रक्त तूं कां पाडशील!" ६
तेव्हां शत्रूजालाने योनाथाची विनंती मानिली अ-
णि शाऊलाने असी शपथ वाहिली कीं परये-
श्वराची शपथ मी करितों कीं त्याला मारणार
नाहीं." ७ मग योनाथानाने दावीदाला बोलविलें,
आणि योनाथानाने त्याला ह्या सर्व गोष्टी सांभि-
तल्या; आणि योनाथानाने दावीदाला शाऊल-
जवळ अग्निलें, आणि तो त्याच्यासमोर पूर्वी-
सारखा होता.

८ यांनंतर अगदी लढाई झाली, आणि दावी-
दाने आजून पलिष्ट्यांसी लढून त्यांचा फार भेड
केला, आणि ते त्याच्यापुढें पडाले. ९ बर
देवाचासून दुष्ट आत्म्य शाऊलाला लाबल, आणि
तो आपल्या भाला हातीं धरून आपल्या घरीं वर-
ला असतां स्क्कीद हाताने सारंगीं जखमीद होऊ.
१० तेव्हां शाऊल आपल्याने दावीदाला भिक्की
ल्लनाप्रस झटला, परंतु तो शाऊलाला कोण-
निसटला, आणि आपला भिक्किल लल्लन, आणि

दावीदाने पळून आपला जीव त्या रात्री राखिला. ११ मग दावीदावर टपून सकाळी त्याला जिवें मारावें झणून शाऊलाने त्याच्या घरास दूत पाठविले, आणि मीखाल दावीदाची बायको हें वर्तमान त्याला सांगून असें बोलली कीं, "जर या रात्री आपल्या जिवाचें रक्षण तूं करित नाहीस तर सकाळीं तूं जिवें मारिला जाशील." १२ तेव्हां मीखालीने दावीदाला एका खिडकीतून उतरिलें, आणि त्याने पळून जाऊन आपल्या जिवाचें रक्षण केलें. १३ मग मीखालीने एक मूर्ति घेऊन पलंगावर ठेविली, आणि तिच्या डोकीखाली बकऱ्याच्या केंसांची उशी ठेवून तिजवर पांघरूण घातले. १४ आणि जेव्हां शाऊलाने दूत दावीदाला घरापास पाठविले तेव्हां तिने झटले कीं, "त्याच्या जिवाला बरें वाटत नाही." १५ मग शाऊलाने दावीदाला पाहायास दूत पाठवून झटले कीं, "म्या त्याला जिवें मारावें झणून त्याला पलंगावर मजपाशी आण." १६ आणि ते दूत घरांत आले असता पाहा पलंगावर मूर्ति व तिच्या डोकीखाली बकऱ्याच्या केंसांची उशी होती. १७ तेव्हां शाऊलाने मीखालाला झटले कीं, "तां मला कां फसविलें आणि माझ्या बैऱ्याने निर्भय पळून जावें झणून त्याला लावून दिलें?" मग मीखाल शाऊलाला झणाली, "त्याने मला झटले कीं, मला बांड दे, म्या तुला कां मारावें?"

१८ पापमागे दावीदाने पळून आपल्या जिवाचें रक्षण केलें, आणि शमुवेलजवळ राम्यामध्ये येऊन त्याने आपणाला जें अवघें शाऊलाने केलें तें तें त्याला सांगितलें; तेव्हां तो व शमुवेल बाऊन नायोथांत राहिले. १९ मग शाऊलाला कोणी असें झटले कीं, "पाहा दावीद राम्यांतल्या नायोथांत आहे." २० तेव्हां शाऊलाने दावीदास घरापास दूत पाठविले, परंतु भविष्यवाणी मंडळी स्तवन करितां आणि शमुवेल त्यांवर नेमलेला उभा राहता, हीं जेव्हां त्यांनी पाहिलीं तेव्हां देवाचा आत्मा शाऊलाच्या दूतांवर आला, आणि तेहि स्तवन करूं लागले. २१ मग ते शाऊलाला सांगितलें असता त्याने अणखी दूत पाठविले, आणि तेहि स्तवन करूं लागले; मग शाऊलाने तिसऱ्या वेळेस अणखी दूत

पाठविले, आणि तेहि स्तवन करूं लागले. २२ तेव्हां तोहि राम्यास जायास निवाला, आणि सेखुमर्थें एका मोठ्या विहिरीजवळ येऊन त्याने असें विचारिलें कीं, "शमुवेल व दावीद कोठें आहेत?" मग कोणीएकाने झटले, "पाहा ते राम्यांतल्या नायोथांत आहेत." २३ तेव्हां तो राम्यांतल्या नायोथांत जाऊं लागला, आणि देवाचा आत्मा त्याजवरहि आला, आणि तो जातांना राम्यांतल्या नायोथांत पोहंचला तोंपर्यंत स्तवन करित गेला. २४ मग त्यानेहि आपलीं अंगवस्त्रें काढून शमुवेलपुढें स्तवन केलें, आणि तो पळून त्या सर्व दिवसीं आणि त्या सर्व रात्रीं उघडा राहिला; या कारणास्तव ते झणाले, "शाऊलहि भविष्यवाद्यांमध्ये आहे कीं काय?"

अध्याय २०.

त्या समयीं दावीद राम्यांतल्या नायोथापासून पळाला आणि योनाथानाजवळ येऊन झणाला, "म्या काय केलें आहे? माझा अपराध काय? आणि तुझ्या बापाचा म्या काय अन्याय केला आहे कीं तो माझा जीव शोधित आहे?" २ तेव्हां त्याने त्याला झटले, "तूं खचीत मरणार नाहीस; पाहा, माझा बाप लाहान किंवा मोठें असें काहीं एक कार्य मला सांगितल्यावांचून करणार नाही; तर हें कार्य माझा बाप मजपासून कसें गुप्त ठेवील! ही गोष्ट तशी नाही. ३ मग दावीद शपथ वाहून झणाला, "तुझा बाप खचीत जाणतो कीं तूं माझ्याठायीं संतोषित आहेस, झणून तो झणतो, हें कार्य योनाथानाला कळूं नये, नाही तर त्याला दुःख होईल; परंतु परमेश्वराची शपथ आणि तुझीहि शपथ मी करितों कीं माझा जीव मरणापासून केवळ पावलाच्या अंतरावर आहे." ४ तेव्हां योनाथान दावीदाला झणाला, "जें काहीं तूं इच्छितोस तें मी तुझ्यासाठीं करीन." ५ मग दावीद योनाथानाला झणाला, "पाहा उद्यां अमावास्या होईल, तेव्हां राजाजवळ जेवायास निश्चयेंकरून म्या बसावें; परंतु मला जाऊं दे, आणि परवाच्या सांजपर्यंत मी रानांत लपून राहीन. ६ जर तुझा बाप मजविषयी काहीं लक्ष्य लावून विचारिल तर त्याला सांग कीं दावीदाने आपलें गांव बेथलेहेम

तेवें जायाचें मजपासीं आपण करून मागितलें, कारण कीं तेथें सर्व जुहुंवासाठीं वार्षिक यज्ञ आहे. ७ जर तो, बरें, असें झणेल, तर तुझ्या सेवकाचें कन्याण होईल, परंतु जर त्याला राग येईल तर जाण कीं त्याने दुष्टाईं करायाचा निश्चय केला आहे. ८ याप्रमाणें तूं आपल्या सेवकावर कृपा कर, कारण कीं त्यां आपल्यासंगतीं परमेश्वराच्या करारांत आपला सेवक आणिला आहे; तथापि जर माझ्याठायीं दुष्टाईं आहे तर तूंच मला जिवें मार; त्यां आपल्या बापाजवळ मला कां आणावें?" ९ तेव्हां योनाथानाने झटलें, "असें तुला खचीत होणार नाही, कारण कीं माझ्या बापाने तुझे वारंट करण्याचा निश्चय केला आहे, असें मला खचीत समजलें तर मी तुला सांगणार नाहीं कीं काय?" १० मग दावीद योनाथानाला झणाला, "तर मला कोण सांगेल? अथवा जर तुझा बाप तुला निष्ठुरतेने उत्तर देईल तर काय?"

११ तेव्हां योनाथान दावीदाला झणाला, "चल, आपण रानांत जाऊं." मग ते दोघे रानांत गेले. १२ आणि योनाथान दावीदाला झणाला, "हे ह्वाणलाच्या देवा परमेश्वरा, जेव्हां उद्यां किंवा परकां या वेळेस मी आपल्या बापाचें मन समजून, तेव्हां पाहा जर दावीदाविषयीं चांगलें असेल आणि मी तुझ्यापासीं पाठवून तें तुला कळवीत नाहीं, १३ तर तसें आणि अधिकहि परमेश्वर योनाथानाला करो; परंतु जर तुझे वारंट करणें माझ्या बापाला कटेल, तर मी तुला समजवून तुला रवाना करीन, आणि तूं सुखरूप जाशील; आणि जसा माझ्या बापाला परमेश्वर अनुकूल होता, तसा तुला होवो. १४ तेव्हां जर मी वांचतो तर माझा घात न व्हावा, झणून तूं परमेश्वराची कृपा मजवर करावी असें केवळ नाहीं; १५ परंतु तूं आपली कृपा माझ्या जुहुंवावरून कधीं काढूं नको, जेव्हां परमेश्वर दावीदाच्या प्रत्येक शत्रूस भूमीवरून काढून टाकील तेव्हांहि नको." १६ आणि योनाथानाने दावीदाच्या जुहुंवासीं करार करून झटलें कीं "परमेश्वर दावीदाच्या शत्रूंच्या हातून शोध करो." १७ मग योनाथानाने दावीदाकडून फिरून शपथ बाहाविली, कारण कीं त्याने त्याजवर प्रीति केली, आपल्या जिवासारिखीहि त्याजवर प्रीति केली.

१८ तेव्हां योनाथान त्यास झणाला, "उद्य अमावास्या होईल, आणि तूं नव्वीस झणून वळत कां कीं तुझे ठिकाण रिकामें होईल. १९ आणि परवापर्यंत राहिन्यावर त्वरेने उतरून न्या ठिकाणें त्या कार्याच्या दिवसीं तूं लपला होतास तसें व, आणि एवेल दगडाजवळ राहा. २० आणि ठिकाण राहिन्यासारिखें मी तीन बाण त्याच्या बाजूस मारीन. २१ मग पाहा मी पोराला पाठवून झण, जा, बाणाचा शोध कर; जर मी पोराला निष्ठुर झणोन, पाहा ते बाण तुझ्यापलिकडे आहेत त्यांचे, तर तूं ये; कां कीं तुझा वंदोबस्त आहे, आणि परमेश्वराची शपथ मी करितों कीं तुला काहीं अप्रसन्न होणार नाहीं. २२ परंतु जर मी पोराला झणोन, पाहा ते बाण तुझ्या पलिकडे आहेत तर तूं निष्ठुर ना, कां कीं परमेश्वराने तुला बिदा केलें आहे. २३ अणखी ज्या गोष्टीविषयीं तूं व मी बोललों आहां, पाहा परमेश्वर मजकरीं व तुजकरीं निरंतर असो."

२४ मग दावीद रानांत लपून राहिला, आणि अमावास्या आली असतां राजा जेवायास बसला. २५ आणि राजा आपल्या चालीप्रमाणें भिषीजवळील आसनावर बसला, आणि योनाथान उठला आणि आसनेर शाऊलाच्या बाजूस बसला, परंतु दावीदाचें ठिकाण रिकामें होतें. २६ तथापि शाऊलाने त्या दिवसीं काहीं झटलें नाहीं, कां कीं त्याला वाटलें कीं त्याला काहीं झालें असेल, तो शुद्ध नसेल, निश्चय तो शुद्ध नसेल. २७ मग पुढल्या झणवे राहिन्याच्या दुसऱ्या दिवसीं असें झालें कीं दावीदाचें ठिकाण रिकामें होतें, आणि शाऊलाने आपला पुत्र योनाथान याकडे झटलें, "इशायाच्या पुत्र काल व आज जेवायास कां आला नाहीं? २८ तेव्हां योनाथानाने शाऊलकडे उत्तर केलें कीं, "दावीदाने बेथलेहेमास जाणाचें आग्रह करून मजपासीं मागितलें. २९ तो झणाला, कृपा करून मला बाऊं घावें, कारण कीं आमचें जुहुंवा नगरांत बस करणार आहे, आणि माझ्या भावाने मला बोलाविलें आहे, झणून जर तुझा मजवर संशय आहे तर मज माझ्या भावांस भेटायस जाऊं दे; या वस्तुसाठीं तो राक्षस पंढीस बसायस येत नाही." ३०

तेव्हा शाऊलाने योनाथानावर रागे भरून त्याला झटलें, “अरे दुष्ट फितूरखोर पुत्रा, तूं आपल्या कब्रितीसाठी आणि आपल्या निर्लज्ज आपल्या कब्रितीसाठी इश्याच्या पुत्रांसी जडला आहेस हें मला ठाऊक नाही कीं काय? ३१ कारण कीं जोपर्यंत इश्याचा पुत्र पृथ्वीवर वांचेल तोपर्यंत तूं व तुझें राज्य स्थापित होणार नाही; जर आतां पाठवून त्याला मजपासीं आण, कां कीं त्याला खर्चात मारावाचें.” ३२ मग योनाथानाने आपला बाप शाऊल याला उत्तर केलें, “त्याला मजपासीं मारावें? ३३ त्याने काय केलें आहे?” तेव्हा शाऊलाने त्याला वधायास भाला मारिला, म्हणून योनाथानाला कळलें कीं दावीदाला जिवें मारवें, असा निश्चय आपल्या बापाने केला आहे. ३४ आणि योनाथान क्रोधयुक्त होऊन पंक्तीन उठून निघाला, आणि महिन्याच्या दुसऱ्या दिवसी तो जेवला नाही, कां कीं दावीदाविषयी त्याला दुख वाटलें; आपल्या बापाने त्याचा अपमान झाला म्हणून.

३५ मग सकाळीं असें झालें कीं योनाथान दावीदाशीं नेमलेल्या वेळेस रानांत गेला, आणि त्याच्यासंगतीं लाहान पोर होता. ३६ आणि तो आपल्या पोराला झणाला, “जे वाण मी मारितों तूं धकून त्यांचा शोध कर.” आणि त्याने तो पोर घेतून असतां त्याच्यापलिकडे एक वाण मारिला. ३७ आणि जो वाण योनाथानाने मारिला होता त्याच्या ठिकाणाजवळ तो पोर पोहेंचला असतां, योनाथानाने त्या पोर्याच्या मागून हाक मारून झटलें कीं, “तो वाण तुझ्यापलिकडे आहे कीं नाही?” ३८ अणखी योनाथानाने त्या पोर्याच्या मागून हाक मारिली कीं, “धांवत जा, थांबूं नको.” आणि योनाथानाचा पोर ते वाण जमा करून घेऊन आपल्या घाजाजवळ आला. ३९ परंतु त्या पोराला कांहीं कळलें नव्हतें, केवळ योनाथान व दावीद यांस ही गोष्ट ठाऊक होती. ४० मग योनाथानाने आपली हत्यारें त्या पोराला देऊन त्याला झटलें, “तीं घेऊन नगरांत जा.” ४१ आणि तो पोर गेला असतां दावीद दक्षिण प्रदेशीं निघाला, आणि भूमीवर पाळ्या पडला, मग तो तीन वेळ लवला; तेव्हां त्याला एकमेकांचें चुंबन घेतलें, आणि एकमेकांसाठीं

शोक केला; तथापि दावीदाने अधिक केला. ४२ आणि योनाथान दावीदाला झणाला, “सुखरूप जा, कारण कीं आदमी दोघानी परमेश्वराच्या नामाने शपथ वाहून झटलें आहे कीं, मजमध्ये व तुजमध्ये आणि माझ्या संतानामध्ये व तुझ्या संतानामध्ये परमेश्वर सर्वकाळ असो.” तेव्हां तो उठून गेला आणि योनाथान नगरांत आला.

अध्याय २१.

यानंतर दावीद नोवास अहिमेलेख याजकाजवळ आला, आणि अहिमेलेख दावीदाला भेटून भयभीत असतां त्याला झणाला, “तूं एकाला आलास आणि तुझ्यासंगतीं कोणी नाही, हें कसें आहे?” २ तेव्हां दावीद अहिमेलेख याजकाला झणाला, “राजाने मला एक काम सांगितलें आहे, आणि त्याने असें झटलें कीं, ज्या कामाविषयी मी तुला पाठवितों आणि जें मी तुला सांगितलें आहे, तें कोणीएकाने कांहीं न समजावें; आणि अमक्या ठिकाणीं माझ्याजवळ मिळावें म्हणून म्या चाकरांस आज्ञा केली. ३ तर आतां तुझ्या स्वाधीन काय आहे? पांच भाकरी किंवा जें काय असेल तें माझ्या हातीं दे.” ४ तेव्हां त्या याजकाने दावीदाला उत्तर केलें कीं, “माझ्याजवळ कांहीं सामान्य भाकर नाही, परंतु पवित्र भाकर आहे; जर तरुणानी आपल्याला वायकांपासून राखिलें आहे तर.” ५ तेव्हां दावीदाने त्या याजकाला उत्तर केलें कीं, “मी तीन दिवसांमागें निघालों तेव्हांपासून आदमी वायकांपासून दूर राहिलों आहों, आणि तरुणांचीं पात्रें शुद्ध आहेत; आणि ती भाकर जर पात्रांत आज पवित्र केली होती तरी कांहीं प्रकारें सामान्य आहे.” ६ मग त्या याजकाने त्याला आर्पिलेली भाकर दिली, कारण कीं तो दर्शनाय अपूप परमेश्वरासमोरून काढिला होता, नवा ठेवावा म्हणून त्या दिवसी काढिला होता, त्याशिवाय दुसरी भाकर नव्हती. ७ आणि त्या दिवसी तेथें शाऊलाच्या चाकरातील एक माणूस परमेश्वरापुढें अडलेला असा होता, आणि त्याचें नाम दवेग; तो अदोमि व शाऊलाच्या खिल्यांमध्ये मुख्य असा होता. ८ अणखी दावीद अहिमेलेखाला झणाला, “एथें

तुझ्याजवळ भाला किंवा तरवार आहे की काय ? राजाचें काम निकडीचें आहे, छानून मी आपल्या हातीं आपली तरवार किंवा आपली शस्त्रें घेतलीं नाहींत.” ९ तेव्हां तो याजक छानाला, “गल्याथ पलिष्टी, ज्याला त्वां एलाच्या खेऱ्यांत जिवें मारिलें पाहा त्याची तरवार एफोदाच्यामध्ये रुमलामध्ये गुंडाळलेली आहे; ती जर तूं घेसील तर वे, करण कीं तिजशिवाय दुसरी ऐथें नाहीं.” तेव्हां दावीद छानाला, “तिजसारिखी दुसरी नाहीं, ती मला द.”

१० आणि त्या दिवसीं दावीद उठून शाउलापासून पळाला, आणि गाथाचा राजा आखीश याजवळ गेला. ११ परंतु आखीशचे चाकर त्याला छानाले, “या देशाचा राजा दावीद हा मज्हे कीं काय ? शाउलाने हजार आणि दावीदाने दाहा हजार मारिले आहेत, असें नृत्यगायन करून त्यानीं एकमेकामध्यें त्याविषयीं छटलें कीं नाहीं ?” १२ आणि दावीदाने हे शब्द आपल्या मनांत ठेविले, आणि गाथाचा राजा आखीश यापुढें तो फार भ्याला. १३ मग त्याच्या देखतां त्याने आपली वहिवाट पालटून त्याजवळ वेडेपण दाखविलें, छानजे त्याने कवाडाच्या फळ्यावर चितरिलें, आणि आपला थुंका आपल्या दाटीवर पडूं दिव्हा. १४ तेव्हां आखीश आपल्या चाकरांस छानाला, “पाहा, हा माणूस वेडा आहे, तुझी त्याला मजपासीं कां आणिलें ? १५ वेड्या माणसाची गरज मला आहे छानून तुझी याला माझ्याजवळ वेडेपण करायला आणिलें काय ! असा माणूस माझ्या घरीं येईल काय ?”

अध्याय २२.

मग दावीद तेथून निघून अदूलाम गुहेंत वळून गेला, आणि हें ऐकून त्याचे भाऊ व त्याच्या बापाचें सर्व कुटुंब त्याजवळ आलें. २ आणि सर्व जे हैराण व सर्व जे कजैदार व सर्व जे दुःखित मनाचे ते त्याजवळ एकत्र मिळाले, आणि तो त्यांचा सदीर झाला; याप्रमाणें सुमारे चारशें माणसें त्याजवळ मिळून राहिली. ३ त्यानंतर दावीद तेथून मोवाबातील शिजपास मेलाला, आणि मोवाबाच्या राजाला छानाला की, “वेढे मज्ही करूं

काय करील हें मी जाणें तोंघवून माझ्या बापाला व माझ्या आईला आपल्याजवळ कुपा करून पवास करूं द्यावें.” ४ आणि त्याने त्यांस मोवाबाच्या राजाजवळ आणिलें, मग ते तोंघवून दावीद गडांत होत तोंघवून त्याजवळ राहिले. ५ मग माद भविष्यवादी दावीदाला छानाला, “गडांत राहूं नको, परंतु उठून यहूदा देशांत जा,” तेव्हां दावीद निघून हारंथ रानांत गेला.

६ त्या वेळेस शाउल राग्यांतल्या गिब्यांत एका झाडीमध्ये राहत होता; त्याचा भाला त्याच्या हातीं होता, आणि त्याचे चाकर त्याच्या सभोंवते उभे राहत होते; आणि जेव्हा शाउलाने ऐकिलें कीं दावीद व त्याच्या जवळचीं माणसें मगट झाली, ७ तेव्हां शाउल आपल्या सभोंवते जे आपले चाकर उभे राहत होते त्यांस छानाला, “अहो सर्वे तुझी बऱ्यामिनी एका हो, इशामचा पुत्र तुझा सर्वास शेंतें व दाक्षमळे देणार आहे काय ! आणि तो तुझा सर्वास हजारांचे सदीर व शंभरांचे सदीर करणार आहे काय ? ८ कीं तुझी सर्व मजविबद्ध फितुरी झालां, आणि माझ्या पुत्राने इशमयाच्या पुत्रासीं करार केल्या आहे हें मला कोणीएक कळवीत नाहीं, आणि तुझामध्यें कोणी एक मजबरोबर दुःखित होत नाहीं, आणि माझ्या पुत्राने माझ्या चाकराला मजविबद्ध जपायास आजसारिखेंच चेतविलें आहे, याविषयींहि कोणी एक मला कळवीत नाहीं.”

९ मग दवेथ अदोमि जो शाउलाच्या ककरावर नेमलेला होता तो उत्तर करून छानाला कीं, “इशयाचा पुत्र मोवांत अहितूबाचा पुत्र अहिमेलेश याजवळ आला, असें म्या पाहिलें. १० आणि याने त्यासाठीं परमेश्वराला विचारिलें आणि त्याला अन्न दिलें, आणि गल्याथ पलिष्टी याची तरवार त्याला दिव्ही.” ११ तेव्हां राजाने निरोप पाठवून अहितूबाचा पुत्र अहिमेलेश याजक याला आणि त्याच्या बप्पाच्या सर्व कुटुंबातील जे याजक मोवांत होते त्यांस बोलविलें, आणि ते अवघे राजाजवळ आले. १२ तेव्हां शाउलाने छटलें, “हे अहितूबाच्या पुत्रा, रेक” मग तो छानाला, “हे महाराज, मी ऐकत आहे.” १३ तेव्हां शाउल त्याला छानाला, “जा व इश-

याच्या पुत्राने कशासाठी मजबिरुद्ध फितूर केला की त्या त्याला भाकर व तरवार दिली, आणि त्यासाठी देवासाठी प्रश्न केला, हाणून त्याने मजबिरुद्ध उठून या वेळेस जपवें?" १४ तेव्हां अहिमेलेखा राजाला उत्तर करून झणाला, "जो तुझ्या एकांत येत असतो आणि तुझ्या घरी मान्य आहे असा राजाचा जावई दावीद त्यासारखा तुझ्या सर्व चाकरांमध्ये विश्वासू कोण आहे? १५ तर त्या वेळेस मी त्यासाठी देवाला विचारून लागलों की काय! असा मोठ माझ्याने व्हायाची नाही; राजाने आपल्या चाकराला किंवा माझ्या बापाच्या कुटुंबातील कोणीएकाला अपराध लावू नये, कारण की या सर्व मोष्टीविषयी मी अधिक उणें काहीं वापत नाही." १६ मग राजा झणाला, "अरे अहिमेलेखा, तूं खचीत मरसील, तूं व तुझ्या बापाचें सर्व कुटुंबहि मरेल."

१७ मग राजा आपल्याभोंवतें जे चाकर उभे राहत होते त्यांस झणाला, "परमेश्वराच्या याजकांच्या अंगावर जाऊन त्यांस जिवें मारा, कारण की त्यांनीहि दावीदाचा पक्ष धरिला आहे; अणखी त्यांनी जाणिलें की तो पळाला, आणि त्यांनी मला कळविलें नाही." परंतु राजाचे चाकर परमेश्वराच्या याजकांस जिवें मारायाकरितां आपले हात लवयास मान्य झाले नाहीत. १८ तेव्हां राजाने देवाला झटलें की, "तूं याजकांच्या अंगावर जाऊन त्यांस जिवें मार." मग देव अदोमी याने याजकांच्या अंगावर जाऊन त्यांस जिवें मारिलें, आणि त्या दिवसी त्याने जवसाचें एफोद वेष्टिले. त्या अशा पंचाऐशी माणसांस जिवें मारिलें. १९ आणि त्याने नोब याजकांचें नगर याचा नाश तरारिने केला; त्यातील पुरुष व बायका व बाळकें व ताऱ्ही व टोरे व गाठवें व मेंढरें यांस त्याने तरवारिने जिवें मारिलें. २० परंतु अहितूबाचा पुत्र अहिमेलेख याचा पुत्र एब्याथार पळाला, आणि दावीदाजवळ गेला. २१ आणि शाऊलाने परमेश्वराच्या याजकांस जिवें मारिलें, हें एब्याथाराने दावीदाला कळविलें. २२ तेव्हां दावीदाने एब्याथाराला झटलें की, "देव अदोमी जो तें होता तो शाऊलाला खचीत सांगेल, हें याच दिवसी म्या जाणिलें होतें; मी तुझ्या बा-

पाच्या घरच्या सर्व मनुष्यांस मरणाचें कारण झालों. २३ माझ्यासंगतीं राहा, भिऊं नको; कां की जो तुला जिवें मारायास पाहतो तो मला जिवें मारायास पाहतो, परंतु मजबरोवर तुझें रक्षण होईल."

अध्याय २३.

तेव्हां कोणी दावीदाला सांगितलें की, पाहा पलिष्टी कईन्यांसी लढतात आणि ते खर्ची लुटतात. २ त्यावर दावीदाने परमेश्वराला विचारिलें की, "मी जाऊन त्या पलिष्ट्यांस मारूं की काय? मग परमेश्वराने दावीदाला झटलें, "जा आणि पलिष्ट्यांस मारून कईन्याचें रक्षण कर." ३ परंतु दावीदाच्या माणसानी त्याला झटलें, "पाहा आझास एयें पळूयात भय आहे, आणि जर आझी कईन्याकडे पलिष्ट्यांच्या सैन्यावर जाऊं तर आझास किती अधिक भय होईल? ४ तेव्हां दावीदाने फिळून परमेश्वराला विचारिलें, आणि परमेश्वराने असें उत्तर दिलें की, "उठून कईन्याजवळ जा, कारण की मी पलिष्ट्यांस तुझ्या हातीं देईन." ५ मग दावीद व त्याचीं माणसें कईन्याजवळ जाऊन पलिष्ट्यांसी लढलीं, आणि त्यांचें मोठें कदन करून त्यांचे पशू घेतले; यामाणें दावीदाने कईन्यांतल्या लोकांचें रक्षण केलें. ६ आणि असें झालें की जेव्हा अहिमेलेखाचा पुत्र एब्याथार दावीदाकडे कईन्याजवळ पळून आला, तेव्हां त्याने आपल्या हातीं एक एफोद आणिलें.

७ पानंतर शाऊलाला कोणी सांगितलें की दावीद कईन्याजवळ गेला आहे; तेव्हां शाऊल झणाला, "देवाने त्याला माझ्या हातीं टाकून दिलें आहे, कारण की ज्याला दरवाजे व अडसर आहेत अशा नगरांत जाऊन तो कोंडिला आहे. ८ आणि शाऊलाने कईन्याजवळ उतरावें आणि दावीद व त्याचीं माणसें वेढावीं हाणून सर्व लोकांस लढाईसाठीं एकत्र केलें. ९ तेव्हां दावीदाला माहीत झालें की शाऊल आपणावर दुष्टाई योजीत आहे; हाणून तो एब्याथार याजकाला झणाला, तें एफोद इकडे आण." १० मग दावीदाने झटलें, "हे इस्राएलाच्या देवा परमेश्वरा, तुझ्या चाकराने खचीत ऐकिलें आहे की

शाऊल माइयामुळें नम्राचा नाश करायस कड-
ल्यावर ययास पहत आहे. ११ तर कईन्याचे
लोक मला शाऊलाच्या हातीं देवील कीं काय?
जसें तुझ्या चाकराने ऐकिलें तसें शाऊल येईल
कीं काय? हे इस्राएलाच्या देवा परमेश्वरा, हें
आपल्या चाकरांस कृपा करून सांगवें.” तेव्हां
परमेश्वर झणाला, “ते येईल.” १२ मग दा-
वीद झणाला, “कईन्याचे लोक मला व माइया
मुण्यांस शाऊलाच्या हातीं देवील कीं काय?”
तेव्हां परमेश्वराने झटलें, “ते देखील.” १३
मग दावीद व त्याचीं माणसें सुमारे साहासो उठून
कईन्यातून निघालीं, आणि जेथे जायाचें तेथें गे-
लीं; तेव्हां शाऊलास कोणी सांगितलें कीं दावीद
कईन्यापासून पळाला आहे, मग त्याने जाणें सो-
डिलें. १४ त्यानंतर दावीद डोंगरातील गुहांमध्ये
राहिला, आणि डीफ रामातील डोंगरावर वस्ती
केली; आणि शाऊल नित्य नित्य त्याचा शोध
करीत होता, परंतु त्याच्या हातीं तो देखने लागूं
दिन्हा नाहीं. १५ आणि दावीदाने पहिलें कीं
शाऊल आपला जीव प्यास निघाला आहे;
तेव्हां दावीद डीफ रामातील हळू झडींत होता.

१६ त्या समयीं शाऊलचा पुत्र योनथान
उठून झडींत दावीदाबबळ गेला, आणि त्याने
त्याचे हात देवासंबंधी सबळ केले. १७ अणखी
तो त्याला झणला कीं, “भिड नको, कारण कीं
शाऊल माझा बाप माझ्या हाताला तूं लागणार
नाहींस, आणि तूं इस्राएलावर राज्य करशील,
आणि मी तुझ्याखालीं पहिल होईन; आणि हेंहि
माझा बाप शाऊल जाणत आहे. १८ तेव्हां
त्या दोघानी परमेश्वरासमोर करार केला, मग
दावीद झडींत राहिला, आणि योनथान आपन्वा
घरास गेला.

१९ त्या समयीं डीफ शाऊलाबबळ गि-
बस्त येऊन झणाले कीं, “यक्षीमोनाफसून दक्षि-
नेकडे हड्डिसलाच्या डोंगरातील झडींमध्ये गुहांत
दावीद लपून राहिला आहे कीं नाहीं? २०
जर आतां हे शक्य आकस्य मलाच्या सर्व इच्छे-
प्रमाणें त्रे, हाणजे आझी त्याच्या राज्यास काहीं
देऊं.” २१ तेव्हां शाऊल झणाला, “देवासा-
सून गुंहालां आंखीवीद अशो, कारण कीं तुझी

मजवर दया केली आहे. २२ तर आझन अण-
खी शोध करा, आणि त्याचें काऊल कोठें उमटलें
आहे, अणि तेथें त्याला कोणी पहिलें, असें सम-
जून त्याची आत्म वाहा, कारण कीं तो फार कत-
राईने वर्ततो, असें मला सांगितलें आहे. २३
आणि ज्या सर्व गुप्त स्थानांमध्ये तो लपून राहते
तीं पाहून समजून मजपासीं खरें वर्तमान वेदन
सांगा; मग मी तुमच्यासंगतीं येईन, आणि असें
होईल कीं जर तो मुलखांत आहे तर मी बहूपा-
च्या सर्व हजारांमध्ये त्याचा शोध करीन.” २४
तेव्हां ते लोक उठून शाऊलापुढें जीभस केले,
परंतु दावीद व त्याचीं माणसें यक्षीमोनाफसून
दक्षिणेकडे मावोनाच्या रानांतल्या सपटींत होती.
२५ आणि शाऊल व त्याचीं माणसें शोध इरा-
यास आली, हें कोणी दावीदाला सांगितलें; तेव्हां
तो एका खडकावरून उतरून मावोनाच्या रानां
वस्तीस राहिला; हें ऐकित्यावर शाऊल यक्षी-
माच्या रानांत दावीदाचा शोध करूं लागला. २६
आणि शाऊल डोंगराच्या एका बाजूने चालला,
तेव्हां दावीद व त्याचीं माणसें त्या डोंगराच्या
दुसऱ्या बाजूने चाललीं, आणि दावीदाने शाऊ-
लाकसून पळायस त्वरा केली, कारण कीं शाऊल
व त्याचीं माणसें दावीदास व त्याच्या माणसांस
धरायास त्यांस वेढूं लागलीं. २७ परंतु एक
दूत शाऊलाबबळ येऊन झणाला, “अहो लवकर
चला, कारण कीं फलिष्टी मुलखांत आले आहेत.”
२८ तेव्हां शाऊल दावीदाचा पाठलाग सोडून
फलिष्ट्यांसीं लढायास गेला; या करणास्तव त्या
जाग्याला सेलाहम्माहलकोत असें त्याची नांव
ठेविलें; त्यानंतर दावीद तेथून जाऊन एफोदीच्या
गुहांमध्ये राहिला.

अध्याय २४.

आणि असें झालें कीं शाऊल फलिष्ट्यांचा
सल्लाव सोडून मावोना अल्ल तेव्हां त्या-
ला कोणी सांगितलें कीं दावीद एफोदीच्या रा-
नांत आहे. २ तेव्हां शाऊलाने सर्व इस्राएलांतून
तीन हजार निवडलेल्या मुण्यांस घेतले, आणि
तीं मेकराच्या खडकांमध्ये दावीद व त्याच्या स-
ज्जाचा शोध करायस मेकरा ३ आणि मेकरा

आणि म्या तुझा अपराध केला नाही; तथापि तूं माझा जीव घ्यायास पाहतोस. १२ माझा तुझा न्याय परमेश्वर करो, आणि माझा सूड परमेश्वर तुजवर उगवो, परंतु माझा हात तुजवर वाहणार नाही. १३ जसी पुरातनांची द्यण द्यणती तसें आहे कीं, दुष्टापासून दुष्टाई उत्पन्न होती. परंतु माझा हात तुजवर वाहणार नाही; कोणाच्या पाठीमागे इस्त्राएलाचा राजा निघून आला आहे? १४ कोणाच्या पाठीस तूं लागतोस? मेलेल्या कुऱ्याच्या, एका पिसूच्या. १५ परमेश्वर न्यायाधीश असो, आणि माझा तुझा न्याय करो; तो पाहून माझा वाद करो, आणि तुझ्या हातून मला सोडवो.”

१६ आणि असें झालें कीं दावीदाने हें बोलणें शाऊलाजवळ समाप्त केलें असतां शाऊलाने द्वाटलें कीं, “हे माझ्या पुत्रा दावीदा, ही वाणी तुझी आहे कीं काय?” तेव्हां शाऊलाने आपला स्वर काढून शोक केला. १७ अणखी त्याने दावीदाला द्वाटलें कीं, “मजपेक्षां तूं अधिक न्यायी आहेस, कारण कीं तूं मजसीं बरें वर्तत आहेस, परंतु मी तुजसीं वाईट वर्तत आहे. १८ आणि तूं मजसीं बरें वर्ततोस हें त्वां आज उघडें केलें आहे, कारण कीं परमेश्वराने मला तुझ्या हातीं दिल्लें तेव्हां त्वां माझा जीव घेतला नाही. १९ जर कोणीएका माणसाला त्याचा शत्रू सांपडेल तर तो त्याला चांगल्या वाटेने लावील कीं काय? याकरितां जें बरें त्वां आज मजसीं केलें आहे त्यावरून परमेश्वर तुझे बरें करो. २० अणखी आतां पाहा, मी असें जाणत आहे कीं तूं खचीत राजा होशील, आणि इस्त्राएलाचें राज्य तुझ्या हातीं स्थापित होईल. २१ तर आतां माझ्याजवळ परमेश्वराची शपथ अशी वाहा कीं, मी तुझ्या मरणानंतर तुझ्या संतानांस नाहीसें करणार नाही, आणि तुझ्या बापाच्या कळपांतून तुझे नांव मी पुसून टाकणार नाही.” २२ तेव्हां दावीदाने शाऊलाजवळ शपथ वाहिली; मग शाऊल आपल्या घरास चढून गेला, आणि दावीद व त्याचीं बंधू माणसें गुहेजवळ गेलीं.

१ मग दावीदाने शाऊलाला द्वाटलें कीं, “जे माणसें बोलतात कीं, पाहा, दावीद तुझे वाईट करायास पाहतो, असें जें लोकांचें बोलणें तें तूं को मानितोस?” २ पाहा, याच दिवसीं त्वां आपल्या डोक्यानीं पाहिलें कीं परमेश्वराने गुहेजवळ आज तुला माझ्या हातीं दिल्लें आहे; आणि जेव्हा तुला जिवें मारावें असें कोणी द्वाटलें, तेव्हां मी तुजवर कृपा करून बोललों, मी आपला हात आपल्या धमूवर टाकणार नाही, कां कीं तो परमेश्वराचा अभिषिक्त आहे. ११ तर हे माझ्या राजा, पाहा, तुझा वस्त्रकांठ माझ्या हातीं आहे; पाहा, म्या तुझा वस्त्रकांठ कापिला तेव्हां म्या तुला जिवें मारिलें नाहीं, यावरून तूं विचार करून समज कीं माझ्याठायीं दुष्टाई किंवा फितूर नाही,

अध्याय २५.

आणि शमुवेल मेला तेव्हां सर्व इशाग्रालाच्या लोकांनी मिळून त्याविषयी शोक केला, आणि त्यांनी त्याला राग्यामध्ये त्याच्या घरी पुरिले; आणि दावीद उठून पारानाच्या रानामध्ये खाली गेला. २ त्या समयी मागेनामध्ये एक माणूस राहिला, त्याचा झल कारमेलास होता आणि तो माणूस फार मोठा होता, आणि त्याजवळ तीन हजार मेंढरे व एक हजार बकरी असीं होती; आणि तो आपल्या मेंढरांची लोंहंकर कारमेलास कावरीव होता. ३ त्या पुरुषाचे नांव नाबाल व त्याच्या बायकोचे नांव अबीगाइल असीं होती; आणि ती बायको बुद्धीची व रूपाचीहि चांगली होती, परंतु तो पुरुष क्रूर व कामांमध्ये दुष्ट असा होता, आणि तो कालेबाच्या वंशाचा होता.

४ तेव्हा दावीदाने रानांत ऐकिले की नाबाल आपल्या मेंढरांची लोंहंकर कातरीत आहे. ५ मग दावीदाने दाहा तरुणांस पठवून त्यांस छोटले की, "तुम्ही कारमेलास जा, आणि नाबालाजवळ जाऊन झड्ड सलाम त्याला सांग. ६ आणि जे जिव्याचा सुखी असता त्याला सांग की, तुझे कन्याण व तुझ्या घराचे कन्याण व तुझे बै सर्व आहे त्याचे कन्याण असो. ७ अणखी म्या ऐकिले आहे की तुझ्या मेंढरांची लोंहंकर कातरतात, आणि तुझे जे मेंढके आमच्याजवळ होते त्यांस आम्ही काही उपद्रव केला नाही, आणि जितके दिवस ते कारमेलांत होते तितके दिवस त्याचे काही चुकले नाही. ८ आपल्या चाकरांस पुस आणि ते तसे तुला सांगतील, याकरितां वा तरुणानी तुझ्या दृष्टींत कृपा पावावी, कारण की आम्ही चांगल्या दिवसी येतो, तुझ्या हातीं जे सांपडेल ते आपल्या चाकरांस व आपला लेंक दावीद यांस कृपा करून दे."

९ आणि दावीदाचे तरुण येऊन या शब्दांप्रमाणें दावीदाच्या नांवाने नाबालास बोलले, आणि त्यांनी समाप्त केले. १० तेव्हा नाबालाने उत्तर देऊन दावीदाच्या चाकरांस छोटले, "दावीद कोण आहे! आणि इश्याचा पुत्र कोण आहे! जे आपल्या भन्यापासून पळतात असे चाकर

यासमयीं बहुत आहेत. ११ माझ्या भाकरी व माझे पाणी व माझे मांस जें म्या आपल्या कातरणाऱ्यांसाठीं सिद्ध केले तें घेऊन कीं माणसें कोठले आहेत, हें मला माहीत नाही, त्यांस म्या कांहीं काय?" १२ मग दावीदाचे तरुण आपल्या वाटेने गेले, आणि माघारें येऊन हें सर्व बोललें त्याला सांगितले. १३ तेव्हा दावीदाने आपल्या माणसांस छोटले कीं, "तुम्ही आपापलीं तरवार कंवेरेस बांधा." मग प्रत्येकाने आपली तरवार कंवेरेस बांधिली, दावीदानेहि आपली तरवार चार कंवेरेस बांधिली; तेव्हा दावीदाच्या फ़ठीमध्ये दोन मनुष्ये गेलीं, आणि दोनघे मनुष्ये सटत्याजवळ राहिलीं.

१४ त्या समयी चाकरांतील एकाने अबीगाइल जी नाबालाची बायको विला असें सांगितले कीं, "पाहा दावीदाने रानांतून आमच्या भन्यास सलाम सांगायलासाठीं दूत पाठविले, परंतु म्हाजे त्यांचा अपमान केला. १५ तथापि तीं मनुष्ये आम्हासीं फार चांगलीं बसलीं, आणि त्यांनी आम्हास कांहीं उपद्रव केला नाही, आणि जितके दिवस आम्ही रानामध्ये राहून त्यांच्यासमितीं गमलें तितके दिवस आमचे कांही चुकले नाही. १६ कोणपर्यंत आम्ही मेंढरे राखून त्यांच्यासंगतीं होतें कोणपर्यंत तीं आम्हास रात्रंदिवस भितीसारखीं होती. १७ तर आतां काय करायचे आहे वें विचार करून समज, कां की आमच्या भन्यावर व त्याच्या सर्व कुटुंबावर काईट सोडिले आहे, कां तर तो एवढा दुष्ट आहे की कोणाच्याने त्यासीं बोलवत नाही." १८ तेव्हा अबीगाइलीने त्वरा करून दोनघे भाकरी व द्राक्षारसाचे दोन बुघले व पांच सिद्ध केलेलीं मेंढरे व पांच माणवे हुरपळलेले दाणे व द्राक्षाचे शंभर घड व बांभराच्या दोनघे टोपा, इतके घेऊन गाढवावर बसले. १९ आणि "तुम्ही माझ्यापुढें चला, मी तुमच्या मागे येते," असें तिने आपल्या चाकरांस छोटले; परंतु तिने आपला नवरा नाबाल याला कांहीं सांगितले नाही. २० आणि असें झाले की ते गाढवावर बसून डोंगराच्या कडेने जात असतां फ़हा दावीद व त्याचीं माणसें तिजकडे बघत होती आणि ती त्यांस भेटली.

२१ आणि दावीदाने असें झटलें होतें कीं, “राजांत जें सर्व त्या मनुष्याचें होतें तें म्या फुट्ट असें राखिलें कीं जें सर्व त्याचें होतें त्यांतून काहीं गमाविलें नाहीं, आणि तो उपकाराबद्दल मला अपकार करितो. २२ त्यापार्सीं जे सर्व पाहंत त्यांतील उद्यांच्या सकाळपर्यंत जर कोणी पाहिल तर तसें व अधिकहि देव दावीदाच्या शप्तीं हो. २३ तेव्हां अबीगादलीने दावीदाला पाहिलें असतां ती उतावळीने गाढवावरून उतरली, आणि दावीदासमोर पालथी पडून भूमीपर्यंत स्तन केलें. २४ आणि त्याच्या पायां पडून ती असें बोलली कीं, “हे महाराज, हा अन्याय माझ्या परीं आहे असें समजावें, आणि आपल्यानी आपल्या दासीला बोलूं यावें, आणि आपल्या शप्तीनें बोलणें ऐकून घ्यावें. २५ तो दुष्ट माणूस नाबाल याविषयीं महाराजाने चिंता धरूं नये, कारण कीं तो त्याच्या नांवासारिखा आहे, त्याचें नांव नाबाल ह्मणजे मूर्खपण असें आहे, आणि मूर्खान त्याच्याठायीं आहे, परंतु ज्या तरुणांस महाराजाने पाठविलें त्यांस म्या तुझ्या दासीने पाहिलें नाहीं. २६ तर आतां हे महाराज, सर्वत्र परमेश्वर याची शपथ आणि तुझ्या जिवाची शपथ मी करितों कीं, तूं वध करायस आणि आपल्या हाताने आपलें रक्षण करायस त्यां न जावें, असें कारण कीं परमेश्वराने तुला कुंठित केलें; याकरितां जे आपले शत्रु व जे महाराजाचें वाईट पाहतात, ते आतां नाबालासारिखे होवोत. २७ आणि जो भेट तुझ्या दासीने महाराजापार्सीं आपिली आहे, तो जे तरुण महाराजाबरोबर आहे व त्यांस शप्ती. २८ आपल्या दासीचा अपराध क्षमा करून क्षमा करावा; कारण कीं महाराज परमेश्वराच्या लढाया करितो, आणि तुझ्याठायीं अपराध तुझ्या सर्व दिवसांमध्ये सांपडला नाहीं; या कारणस्तव परमेश्वर महाराजाचें घर निश्चयकरून स्थापित करील. २९ तथापि एक मनुष्य उठून तुझ्या पाठीस लागत आहे आणि तुझा जीव घ्यावयास पाहत आहे, परंतु महाराजाचा जीव आपला देव परमेश्वर याच्यासंगतीं जीवनाच्या आळ्यांत बांधिला आहे, परंतु तो तुमच्या शत्रूंचे जीव गोफणुंज्यातून तसें टाकून देईल.

३० आणि असें होईल कीं जेव्हां परमेश्वर याने तुजविषयीं जें चांगलें सांगितलें आहे त्या सर्वांप्रमाणें महाराजाला करील, आणि तुला इस्त्राएलाचा अधिकारी नेमील. ३१ तेव्हां त्यां कारणावांचून हत्या केली किंवा महाराजाने आपणच सूड घेतला, अशा गोष्टीविषयीं खेद किंवा मनाचा संताप महाराजाला होणार नाहीं; आणि परमेश्वर तुझें वरें करील तेव्हां आपल्या दासीचें स्मरण कर.” ३२ तेव्हां दावीदाने अबीगादलीला झटलें, “इस्त्राएलाचा देव परमेश्वर, ज्याने तुला आज मला भेटावयास पाठविलें त्याची स्तुति असो. ३३ अणखी तुझा बोध आशीर्वादित होवो, आणि जिने आज वध करणें व आपल्या हाताने सूड घेणें यांपासून मला राहविलें असी जी ती तूं आशीर्वादित हो.” ३४ कारण कीं तुझें वाईट मी करणार होतों तें त्याने मला करूं दिल्लें नाहीं, असा जो इस्त्राएलाचा देव परमेश्वर त्याची शपथ मी करितों कीं जर तूं माझी भेट करण्यासाठीं लवकर आली नसतीस तर निश्चयें नाबालापार्सीं सकाळच्या उजेडापर्यंत कोणी राहिला नसता.” ३५ तेव्हां दावीदाने आपल्यासाठीं जें तिने आणिलें होतें तें तिच्या हातून घेतलें, आणि तिला झटलें, “तूं आपल्या घरास सुखरूप जा, पाहा म्या तुझा बोध ऐकून घेतला आहे, आणि तूं मला मान्य झाली आहेस.” ३६ मग अबीगादल नाबालाजवळ आली, आणि पाहा त्याने आपल्या घरीं राजाच्या मेजवानीसारिखी मेजवानी केली होती, तेव्हां नाबालाचें मन फार संतुष्ट होतें, कारण कीं तो मद्य पिऊन फार मस्त झाला, याकरितां तिने उजेडापर्यंत त्याला या गोष्टीविषयीं काहीं अधिक उणें सांगितलें नाहीं. ३७ परंतु असें झालें कीं सकाळीं नाबालाचा कैफ उतरला असतां त्याच्या बायकोने त्या सर्व गोष्टी त्याला सांगितल्या, तेव्हां त्याचें अंतःकरण अचंचन होऊन त्यामध्ये दगडासारिखें झालें. ३८ आणि दाहा दिवसांनंतर परमेश्वराने नाबालाला मारिलें असतां तो मेल.

३९ आणि नाबाल मेल असें दावीदाने ऐकिलें तेव्हां त्याने झटलें कीं, परमेश्वर ज्याने माझ्या अपमानाचा सूड नाबालावर उगविला आहे

आणि ज्याने आपल्या सभकास काढटाफसून राखिलें आहे, त्याची स्तुति असो, कारण कीं परमेश्वराने नाबालाची दुष्टाई त्याच्या मस्तकावर घातली आहे.” तेव्हां दावीदाने अबीगाइलीला आपली बायको करण्याविषयी तिच्याजवळ निरोप पाठवून बोली केली. ४० आणि दावीदाचे चाकर कारमेलास अबीगाइलीजवळ येऊन तिला असें झणाले कीं, “दावीदाने त्वां त्याची बायको व्हावें झणून आद्यास तुझाजवळ पाठविलें आहे.” ४१ तेव्हां ती उठली आणि भूमीपर्यंत लवून नमन करून बोलली, पाहा महाराजाच्या चाकरांचे पाय धुवायास अशी चाकरिण आपली दासी व्हावी.” ४२ मग अबीगाइल त्वरा करून उठली आणि गाढवावर बसून निघाली, तिच्यामार्गे तिच्या पांच दासीहि गेल्या, आणि ती दावीदाच्या दूतांमार्गे चालली, आणि त्याची बायको झाली. ४३ अणखी दावीदाने इजेलातील अहीनवाम बायको करून घेतली, आणि त्या दोघी त्याच्या बायका झाल्या. ४४ परंतु शाऊलने आपली कन्या मीखाल दावीदाची बायको हला लार्इशाचा पुत्र फालटी जो गाडींतील त्याला दिव्हें होते.

अध्याय २६.

यानंतर जिफी शाऊलाजवळ गिव्यांत येऊन झणाले, “यशीमोनासमोर हाखीला डोंगरांत दावीद लपून राहिला आहे कीं नाहीं?” २ तेव्हां शाऊल उठला आणि इस्राएलाच्या तीन हजार निवडलेल्या माणसांस बरोबर घेऊन दावीदाचा शोध करायला जाऊन रागांत गेल्या. ३ आणि शाऊलने यशीमोनासपुढें मार्गाजवळ हाखीला डोंगरावर मुकाम केला; तेव्हां दावीद रानांत राहत होता, आणि जेव्हां त्याने पाहिलें कीं शाऊल आपल्या पाठीस लागून रानांत आला आहे; ४ तेव्हां दावीदाने हेर पाठविले आणि शाऊल निश्चयकरून आला आहे असें जाणिलें.

५ मग दावीद उठला आणि जेथें शाऊलने मुकाम केला होता त्या जाग्याजवळ आला, आणि दावीदाने जेथें शाऊल व नेराचा पुत्र आबनेर जो सेनापति तोहि निजला होता तें ठिकाण पाहिलें; आणि शाऊल गाढ्यांच्या गराड्यांमध्ये निजला

होता, आणि त्यासभोंवतें लोकानी तळ करिला होता. ६ तेव्हां अहिमेलेख हिती व करुवाचा पुत्र अबीशाय योषाबाचा भाऊ यांस दावीदाने उत्तर करून झटलें कीं, “छावणीस शाऊलाजवळ माझ्यासंगतीं कोण येईल?” तेव्हां अबीशाय झणला, “मी तुझ्यासंगतीं येईन.” ७ मग दावीद व अबीशाय रात्रीत लोकांजवळ गेला, आणि सहा शाऊल गाढ्यांच्या गराड्यांमध्ये निजला होता, आणि त्याचा भाला त्याच्या उशीजवळ भूमीत रेंवलेला होता, आणि त्यासभोंवता आबनेर व लोक निवळे होते. ८ तेव्हां अबीशाय दावीदाला झणला, “देवाने तुझा शत्रु तुझ्या हातीं आज दिव्हा आहे, तर आतां मला भाल्याने एकदां त्याला भूमिवर ठार मारूं दे, आणि मी त्याला फिरून मारणार नाहीं.” ९ परंतु दावीद अबीशायाला झणला, “त्याला वधूं नको, कां कीं आपला हात परमेश्वराच्या अभिषिक्तावर टाकून कोण निर्दोषी राहील? १० अणखी दावीद झणला, “परमेश्वराची शपथ मी करितों कीं परमेश्वर त्याला मारील, किंवा त्याचा काळ आला असतां तो मरेल, किंवा तो लढाईत जाऊन पडेल. ११ आपला हात परमेश्वराच्या अभिषिक्तावर टाकूं हें परमेश्वर मजपासून घडूं न देवो, परंतु आतां जो भाला त्याच्या उशीपासीं आहे तो आणि पाण्याचा चंबू घे, मग आपण लवकर जाऊं.” १२ तेव्हां शाऊलच्या उशीपासीं भाला व पाण्याचा चंबू जे होते ते दावीदाने घेतले, मग ते निघून गेले, आणि सर्व लोक झोंपेत असतां कोफीएकाने पाहिलें नाहीं, आणि कोफीएकाला इकलें नाहीं, आणि कोफीएक जागा झाला नाहीं, कां कीं देवापासून गाढ झोंप त्यांस लागली होती.

१३ आणि दावीद पलकडे दूर डोंगराच्या शिखरावर जाऊन उभा राहिला, आणि दावीदाने आपल्या आणि त्याच्यामध्ये मोठें अंतर असतां, १४ लोकांस व नेराचा पुत्र आबनेर याला अशी हक मारिली कीं, “हे आबनेरा, तूं उत्तर करित नाहीं काय?” तेव्हां आबनेराने असें उत्तर केलें कीं, “रामाला हाक मारण्यास असत तूं कोण आहेस?” १५ मग दावीद आबनेराला झणला, “तूं कीं मर्दोस काय? आणि इस्राएलासमर्थें तुज्जसांना

कोण आहे! तर त्या राजा जो तुझा प्रभु याला कां राखिलें नाहीं! कां कीं राजा जो तुझा प्रभु त्याचा वात करायला लोकांतील कोणीएक आला होता. १९ जी मोष्ट त्यां केली ती बरी नाहीं, तरीव परमेश्वर याची वपथ मी करितों तुझी वपथाजोगे आहां, कारण कीं तुमचा प्रभु जो परमेश्वराचा अभिषिक्त त्याला तुझी राखिलें नाहीं; जर आतां राजाचा भाला व जो पाण्याचा चंबू त्याच्या उशीपासीं होता तोहि कोठें आहे, हें तुझी पहा. २० तेव्हां शाऊलाने दावीदाचा शब्द ओळखला आणि झटलें कीं, “हे माझ्या पुत्रा दावीदा, हा तुझा शब्द आहे कीं काय?” मग दावीद झणाला, “हे महाराज माझ्या प्रभू, हा राजा शब्द आहे.” २१ अणखी तो झणाला, “तुझा प्रभु त्याच्या चाकराच्या पाठीस कां लागला आहे! म्या काय केलें आहे! आणि माझ्या तशीं काय अन्याय आहे! २२ तर आतां हे महाराज माझ्या प्रभू, तुझ्या चाकराचें बोलणें कृपा करून ऐकावें; जर परमेश्वराने तुला मजवर चेतविलें आहे तर त्याने अर्पण मान्य करावें, परंतु जर मनुष्यानी तुला मजवर चेतविलें आहे तर ते परमेश्वरापासून शापित होवोत; कारण कीं, वा, अन्य देवांची सेवा कर, असें मला सांगून त्यानी परमेश्वराच्या मुलखांतून मला या वेढेस काढून टाकिलें आहे. २० आणि आतां मजें रक्त परमेश्वराच्या देखतां भूमीवर न पडो, कां कीं पिसूचा शोध करायला, किंवा डोंगरावर तितराची शिकार करायला इच्छाएलाचा राजा निघाला आहे.”

२१ तेव्हां शाऊल झणाला, “म्या पातक केलें आहे; हे माझ्या पुत्रा दावीदा, माघारें ये, माझा जीव आज तुझ्या दृष्टींत मोल्यवान् होता, झणून मी तुजें वाईट अणखी करणार नाहीं, पाहा मी मूर्खपणाने वर्तलों आहे, आणि फार अपराध केला आहे.” २२ मग दावीदाने असे उत्तर केलें कीं, “राजाचा भाला पाहा, चाकरांतील कोणीएकाने इकडे येऊन ध्यावा. २३ प्रत्येक माणसाचे न्याय व सत्य यांप्रमाणें परमेश्वराने न्यासी करावें, कां कीं परमेश्वराने आज तुला माझ्या हातीं दिलें, परंतु म्या आपला हात

परमेश्वराच्या अभिषिक्तावर टाकायास नाकारिलें. २४ आणि पाहा, जसा तुझा जीव माझ्या दृष्टींत आज मोल्यवान् असा मानिला होता तसा माझा जीव परमेश्वराच्या दृष्टींत मोल्यवान् होवो, आणि तो मला सर्व संकटांतून राखो.” २५ तेव्हां शाऊलाने दावीदाला झटलें, “हे माझ्या पुत्रा दावीदा, तुला आशीर्वाद होवो, तूं मोठीं कार्ये करशील आणि वाढत जाशील.” मग दावीद तेथून निघून गेला, आणि शाऊल आपल्या ठिकाणास परत आला.

अध्याय २७.

यानंतर दावीदाने आपल्या मनांत झटलें कीं, कधीं तरी शाऊलाच्या हातून मी नाश पावें, तर पलिष्ट्यांच्या मुलखांत म्या लवकर पळून जावें, हें मला सर्वांहून उत्तम आहे; मग शाऊल मजविषयीं निराश होऊन अवध्या इच्छाएलाच्या प्रांतामध्ये माझा अणखी शोध करणार नाहीं, आणि त्याच्या हातून मी निर्भय राहीन. २ तेव्हां दावीद उठला, आणि तो व जीं साहायें माणसें त्याच्यासंगतीं होती तीं मावोखाचा पुत्र आखीश गाथाचा राजा याजवळ गेली. ३ नंतर दावीद आखीशासंगतीं गाथांत राहिला, तो व त्याचीं सर्व माणसें व त्याचें कुटुंब; दावीद व त्याच्या दोन बायका, झणजे अहीनवाम इजेली व पूर्वी नाबालाची बायको झणजे अबीगाहली कारमेली. ४ मग शाऊलाला सांगितलें कीं, दावीद गाथास पळून गेला, आणि त्याने त्याचा अणखी शोध केला नाहीं.

५ आणि दावीद आखीशाला झणाला, “जर मी तुझ्यापासीं कृपा पावलों आहे, तर कृपा करून या मुलखांतील कोणीएक नगरांत मला जागा दावी, झणजे मी तेथें राहीन; तुझ्या चाकराने राजधानींत तुझ्यासंगतीं कां राहावें?” ६ मग आखीशाने दावीदाला त्या दिवसीं जिकलाग दिलें, याकरितां जिकलाग आजपर्यंत पहूयाच्या राजांकडे आहे. ७ आणि जे दिवस दावीद पलिष्ट्यांच्या मुलखांत राहिला ते एक वर्ष व चार महिने असे होते. ८ तेव्हां दावीद व त्याचीं माणसें निघालीं, आणि त्यानी गेशूरी व

गिरजी व भमालेकी जे शूरास व मिसर देशास जायाच्या वाटेजवळील प्रांतांत पूर्वीपासून राहिले होते, त्यांवर छप्पा घातला. ९ आणि दावीदाने त्या प्रांताला मारून पुरुषांस किंवा बायकांस जिवंत ठेविलें नाहीं, आणि मेंढरें व गुरें व गाढवें व उंटें व वस्तें हीं घेउन आखीशाजवळ परत आला. १० तेव्हां आखीशाने छटलें, “तुझी कोणीकडे आज छप्पा घातला?” मग दावीद छणाला, “यहूद्याचा दक्षिण प्रांत व याराहमैलीचा दक्षिण प्रांत व केनीचा दक्षिण प्रांत यांकडे.” ११ आणि दावीदाने पुरुष किंवा बायको गाथाजवळ वर्तमान आणायस जिवंत न ठेवून छटलें कीं, “असें न केलें तर ते आद्याविषयीं असें छणतील कीं, तसें दावीदाने केलें आहे, आणि जोंपर्यंत तो पलिष्ट्यांच्या मुलखांत राहिल तोंपर्यंत त्याची वहिवाट तशी होईल.” १२ तेव्हां आखीशाने दावीदावर भरंवसा ठेवून छटलें कीं, “त्याने आपल्या इस्त्राएलाच्या लोकांमध्ये आपणाला अमदी घाणेरें करून घेतलें आहे, यास्तव तो माझी सेवा सर्वकाळ करील.”

अध्याय २८.

आणि त्या दिवसांत असें झालें कीं पलिष्ट्यानी आपलीं सैन्ये इस्त्राएलांसीं लढाई करायस एकत्र केली; तेव्हां आखीशाने दावीदाला छटलें, “तूं निश्चयेंकरून जाण कीं त्वां आपल्या मनुष्यांसुद्धां लढाईस माझ्यासंगतीं यावेंच.” २ मग दावीदाने आखीशाला छटलें, “आपला चाकर काय करायस समर्थ आहे, हें तूं निश्चयेंकरून जाणसील.” तेव्हां आखीशाने दावीदाला छटलें, “याकरितां त्वां माझ्या मस्तकाचा रक्षक सर्वकाळ व्हावें असें मी तुला करीन.”

३ त्या समर्थी शमुवेल मेलिला होता आणि राव इस्त्राएलानी त्यासाठीं शोक करून त्याला त्याच्या नगरांत छणजे राम्यांत पुरिलें होतें, आणि शाउलाने जादूगिरांस व मांत्रिकांस मुलखांतून घालविलें होतें. ४ मग पलिष्टी एकत्र मिळून निघाले, आणि त्यानी शूनेमांत छावणी केली; तेव्हां शाउलाने सर्व इस्त्राएलांस एकत्र करून गिलबवांत छावणी केली. ५ आणि जेव्हां शा-

उल पलिष्ट्यांचें सैन्य पाहून भ्याला, आणि त्यांचें मन फार घाबरें झालें. ६ तेव्हां शाउलाने परमेश्वराला विचारिलें, परंतु परमेश्वराने त्याला स्वप्नांकडून किंवा उरीमेकडून किंवा भविष्यवाचाकडून कांहीं उत्तर दिलें नाहीं. ७ मग शाउलाने आपल्या चाकरांस छटलें कीं, “माझ्यासाठीं बी बायको कुवियासंपन्न असीचा शोध करा, छणजे मी तिजपासीं बाऊन तिला पुसेन.” तेव्हां त्याच्या चाकरानी त्याला छटलें कीं “पाहा कुवियासंपन्न असी एक बायको एनदोरास आहे.” ८ मग शाउलाने निराळीं वस्तें घेउन सोंम घेतलें, आणि आपल्याबरोबर दोन माणसें घेउन ती त्या बायजेजवळ रात्रीत गेली; आणि त्याने छटलें, “कुवियेचा प्रयोग मजसाठीं कूपेने करावा, आणि जो मी तुला सांगेन त्याला मजसाठीं उठवावें.” ९ तेव्हां ती बायको त्याला छणाली, “पाहा, शाउलाने काय केलें आहे, छणजे त्याने कुवियासंपन्न व जादूगिरांस देशांत नाहींसें केलें आहे, हें तूं जाणतोस; तर तूं मला वधायासाठीं माझ्या जिवाला फांस कां लावितोस?” १० तेव्हां शाउलाने परमेश्वराच्या नामाने तिच्याजवळ शपथ वाहत असें छटलें कीं, “परमेश्वराची शपथ करितों कीं या कार्यावरून तुला कांहीं उपद्रव होणार नाहीं.” ११ मग त्या बायकोने छटलें, “तुझ्यासाठीं मी कोणाला उठवूं?” तेव्हां तो छणाला, “माझ्यासाठीं शमुवेलला उठवूं.” १२ आणि जेव्हां त्या बायकोने शमुवेलाला पाहिलें तेव्हां ती मोठ्या शब्दाने ओरडली, मग ती बायको शाउलाला छणाली, “त्वां मला कशासाठीं फसविलें? कां कीं तूं शाउल आहेस.” १३ तेव्हां राजा तिला छणाला, “मिडं नसे, तूं काय पाहतीस?” आणि ती बायको शाउलाला छणाली, “मी देवांस भूर्मीतून निघून वर येतां पाहतें.” १४ तेव्हां तो छणाला, “त्याचा आकार कसा आहे?” मग तिने छटलें, “वृद्ध पुरुष भूर्मीतून निघून वर येतो, आणि तो झगा घातलेला आहे.” तेव्हां शाउलाने जाणिलें कीं, हा शमुवेल आहे, आणि तो तोंड भूमीकडे करून लवला. १५ मग शमुवेलाने शाउलाला छटलें, “त्वां कशासाठीं मला उठवून त्रास दिला आहे?” तेव्हां शाउलाने छटलें, “मी फार संकटांत पडलों आहे, कां कीं

पलिष्टी मजसी लढायास एकत्र मिळाले आहेत, आणि देव मला सोडून भविष्यवाद्यांकडून किंवा स्वप्नांकडून मला अणखी उत्तर देत नाही; याकरितां मला काय करायाचें हें त्वां मला कळवें झणून मी तुला बोलाविलें आहे.” १६ तेव्हां शमुवेलने द्वाटलें, “परमेश्वर तुला सोडून तुझा बैरी झाला असतां तूं मला कशासाठी विचारितोस? १७ जसें परमेश्वराने माझ्याकडून तुला सांगितलें तसें त्याने तुजसीं केलें आहे, कीं कीं परमेश्वराने राज्य तुझ्या हातांतून राहून दावीद तुझा सोबती याला दिलें आहे. १८ कारण कीं त्वां परमेश्वराची आज्ञा न मानून त्याच्या मोठ्या क्रोधाप्रमाणें अमलेक्यांस शिता केली नाही, झणून या समयीं परमेश्वर तुला ही शिता लावणार आहे. १९ अणखी परमेश्वर तुझ्यासंगतीं इस्राएल पलिष्ट्यांच्या हातीं देणार आहे, आणि उद्यां तूं आपल्या पुत्रांसुद्धा माझ्याजवळ येतील, आणि परमेश्वर इस्राएलाचें सैन्य पलिष्ट्यांच्या हातीं देईल.” २० तेव्हां शमुवेलचे शब्द ऐकून शाऊल अकस्मात् आपल्या सर्व अंगाने भूमीवर उपडाच पडला आणि फार भयभीत असतां त्याला कांहीं शक्ति राहिली नाही, कारण कीं त्या सर्व दिवसीं आणि त्या सर्व रात्री त्याने कांहीं खालें नव्हतें. २१ मग त्या बायकोने शाऊलाजवळ येउन पाहिलें कीं तो फार घाबरा झाला आहे, आणि तिने त्याला द्वाटलें कीं, “पाहा, तुझ्या दासीने तुझी विनंती ऐकिली आणि आपला जीव आपल्या हातीं घेउन जें त्वां मागितलें त्याप्रमाणें म्या केलें आहे. २२ याकरितां आतां त्वां कृपा करून आपल्या दासीची विनंती ऐकून आपल्यापुढें थोडी भाकरी मला देवें यावी; खाल्ही, झणजे आपल्या वाटेने जायास आपल्याला शक्ति येईल.” २३ परंतु “मला नव्हे, मी खाणार नाही,” असें तो बोलला; तथापि त्याच्या चाकरानी व त्या बायकोनेहि त्याला आण्यर केलें, मग त्याने त्यांची विनंती ऐकिली, आणि भूमीवरून उठून तो बिछान्यावर बसला. २४ आणि त्या बायकोच्या घरी पुष्ट वांसरू होतें तें तिने लवकर कापून तें सिद्ध केलें, आणि पीठ घेउन व मळून वेखमोर भाकरी केल्या. २५ मग

तिने तें शाऊलापुढें व त्याच्या चाकरांपुढें ठेविलें आणि त्यानी खालें; नंतर ते उठून त्या रात्री निघून गेले.

अध्याय २९.

त्या समयीं पलिष्ट्यानी आपलीं अवधी सैन्ये अफेकांत एकत्र केली, आणि इस्राएलाच्या माणसानां इजेलांत एका झन्याजवळ छावणी केली. २ आणि पलिष्ट्यांचे सर्दार आपापल्या शोभर व हजार मनुष्यांसुद्धा पुढें चालले, आणि त्यांच्यामागें दावीद व त्याचीं माणसें आखीशाबरोबर चाललीं. ३ तेव्हां पलिष्ट्यांचे सर्दार बोलले, “हे इस्री काय करितात?” मग आखीश पलिष्ट्यांच्या सर्दारांस बोलला, “इस्राएलाचा राजा शाऊल याचा चाकर दावीद तो हाच आहे कीं नाही? तो माझ्याबरोबर कांहीं दिवस किंवा कांहीं वर्षे राहिला आहे, आणि तो मजकडचा झाला त्या दिवसापासून आजपर्यंत त्याच्याठायीं मला कांहीं अपराध सांपडला नाही.” ४ मग पलिष्ट्यांचे सर्दार त्याजवर रागें भरले; आणि पलिष्ट्यांचे सर्दार त्याला झणाले, “जें ठिकाण त्वां या माणसाला दिलें, तेथें जायाचा निरोप त्याला दे; त्याने आमच्यासंगतीं लढाईस येऊं नये; आला, तर तो लढाईमध्ये आझाविरुद्ध फितूर करील, कारण कीं तो आपल्या प्रभूचा समेट कशाने करील बरें? या मनुष्यांच्या शिरांकडून कीं नाही? ५ ज्याविषयीं बायका नाचणींकरून शाऊलाने हजारांस मारिलें आणि दावीदाने दाहा हजारांस मारिलें, असें नृत्यगायन करून ज्याविषयीं एकमेकांस बोलल्या, तो हाच दावीद कीं नाही?” ६ मग आखीशाने दावीदाला बोलावून त्याला द्वाटलें, परमेश्वराची शपथ करितों कीं तूं नेतिने वर्तला आहेस, आणि माझ्याजवळ सैन्यासंबंधी तुझी वर्तणूक मला बरी वाटली आहे, आणि ज्या दिवसीं तूं मजपासीं आलास त्या दिवसापासून आजपर्यंत कांहीं अपराध तुझ्याठायीं मला सांपडला नाही; तथापि सर्दारांच्या दृष्टीत तूं विश्वासूक नाहीस. ७ तरी पलिष्ट्यांच्या सर्दारांची अवकृपा न व्हावी झणून आतां तूं निघून सुखरूप जा. ८ तेव्हां दावी-

दाने आखीशाला छटलें कीं, “म्या तर काय केलें आहे? आणि राजा माझा धनी याच्या शत्रूंनी म्या जाऊन न लढावें, झणून ज्या दिवसापासून मी तुझ्यापुढें वागूं लागलों आजपर्यंत तुला आपल्या चाकराच्याठायीं काय सांपडलें आहे?” ९ तेव्हा आखीशाने असें उत्तर केलें कीं, “तूं देवाच्या दूतासारखा विश्वासूक आहेस हें म्या जाणिलें आहे, तथापि पलिष्ट्यांचे सदांर झणतात कीं, त्याने आमच्याबरोबर लढाईस येऊं नये. १० याकरितां पाहाटेस त्वां व तुझ्या धन्याने जे चाकर तुझ्यासंगतीं आले, त्यांनाहि उठावें आणि पाहाटेस उठल्यावर उजेड तुझास झाला असतां तुझी जावें.” ११ तसें दावीद व त्याचीं माणसें उठलीं आणि उजेडतां निघून तीं पलिष्ट्यांच्या मुलखांत परत गेलीं, आणि पलिष्टी इज्जेलस गेले.

अध्याय ३०.

आणि दावीद व त्याचीं माणसें तिसऱ्या दिवसीं जिकलागास पोहंचलीं, तेव्हां असें झालें कीं अमालेक्यानी दक्षिण प्रांतावर व जिकलागावर छप्पा घातला होता, आणि त्यानी जिकलागावर हल्ला करून त्याला अग्नीने जाळलें होतें. २ आणि त्यांत ज्या बायका होत्या त्या त्यानी नेल्या होत्या लाहान किंवा मोठा अशा कोणीएकास त्यानी जिवें मारिलें नव्हतें, परंतु त्यांस घेऊन ते आपल्या वाटेने गेले होते.

३ आणि दावीद व त्याचीं माणसें गांवाजवळ आलीं असतां पाहा ते अग्नीने जाळलें होतें, आणि त्यांच्या बायका व त्यांचे पुत्र व त्यांच्या कन्या यांचें हरण झालें आहे. ४ मग दावीद व त्याबरोबर जे लोक ते ओरडूं लागले, आणि जोंपर्यंत शोक करण्याची शक्ति त्यांस होती तोंपर्यंत ते शोक करीत गेले. ५ आणि दावीदाच्या दोन बायका, झणजे अहिनवाम इज्जेलीण व अवीगाइल जी पूर्वी नाबाल कारमेली याची बायको, त्या नेल्या होत्या. ६ तेव्हां दावीद फार खेदित झाला, कां की त्याला धोंडमार करावा असें लोक बोलूं लागले; कारण कीं अवघे लोक प्रत्येक आपल्या पुत्रांसाठीं व आपल्या कन्यांसाठीं मनांत दुःखित होते; परंतु दावीदाने आपला देव परमेश्वर याजवर भरंवसा ठेविला.

७ मग दावीदाने एव्याथावर याजक अहिमेलेखाचा पुत्र याला छटलें कीं, “एफोद कृपा करून माझ्याजवळ आणावें.” मग एव्याथाराने एफोद दावीदाजवळ आणिलें. ८ आणि दावीदाने परमेश्वराला असें विचारिलें कीं, “मी या समुदायाच्या पाठीस लागूं कीं काय? त्यास मी आटोपीन कीं काय?” तेव्हा परमेश्वराने छटलें कीं, “पाठीस लाग, कारण कीं तूं निश्चयेंकरून त्यांस आटोपसील आणि त्यानी जें नेलें तें घेसील.” ९ मग दावीद व त्याजकडलीं साहाय्ये माणसें गेलीं, आणि बशोर नदीजवळ पोहंचल्यावर कोणी तेथें राहिलीं. १० तथापि दावीद व चारशें माणसें पुढें गेलीं, परंतु जीं दोनशें माणसें थकलीं असतां बशोर नदीच्या पलिकडे गेलीं नाहींत, तीं तेथें राहिलीं. ११ यानंतर एक मिसरी माणूस त्यांस रानांत सापडला असतां त्यानी त्याला दावीदाजवळ आणिलें, आणि त्याला भाकर दिव्ही आणि ती त्याने खाही; अणखी त्यानी त्याला पाणी पाजिलें. १२ मग त्यानी अंजिरपोळीचा तुकडा व द्राक्षाचे दोन घड त्याला दिव्हे, आणि त्याने खाल्ले असतां पुन्हा त्याची शक्ति त्याला आली; कां की तीन दिवस व तीन रात्री त्याने भाकर खाल्ली नव्हती व तो पाणी प्याला नव्हता. १३ तेव्हां दावीदाने त्याला छटलें, “तूं कोणाकडचा आणि कोठून आहेस?” तेव्हां त्याने छटलें, “मी मिसरी माणूस एव अमालेक मनुष्याचा चाकर आहे; परंतु माझ्या धन्याने मला टाकून दिव्हे, कां की तीन दिवसां मागें मी रोगी पडलों. १४ आझी करेबीच्या दक्षिण प्रांतावर आणि यहूद्यातील प्रांतावर आणि कालेबाच्या दक्षिण प्रांतावर छप्पा घातला, आणि आझी जिकलागाला अग्नीने जाळलें.” १५ मग दावीदाने त्याला छटलें कीं, “त्या समुदायाजवळ तूं मला नेसील कीं काय?” तेव्हां त्याने छटलें, “जर तूं देवाची शपथ वाहसील कीं तूं मला जिवें मारणार नाहींस आणि माझ्या धन्याच्या हातीं मला देणार नाहींस, तर मी तुला त्या समुदायाजवळ नेईन.”

१६ आणि जेव्हां त्याने त्यांस नेलें होतें तेव्हा पाहा ते लोक अवघ्या भूमीवर पसरून नात

व पीत व नाचत होते, कां की त्यानी पुष्कळ लूट पलिष्ट्यांच्या प्रांतांतून व यहूद्यांच्या प्रांतांतून घेतली होती. १७ आणि दावीद दुसऱ्या दिवसाच्या पाहाटेपासून सांजपर्यंत त्यांस मारीत गेला; आणि त्यातील चारशे तरुण माणसे जीं उंटांवर हसून पळालीं त्याशिवाय कोणीएक जिवंत राहिला नाही. १८ आणि दावीदाने जे अवघे भ्रमालेक्यानी नेले होते ते माघारे घेतले, अणखी दावीदाने आपल्या दोन बायका माघाऱ्या घेतल्या. १९ आणि लाहान, मोठे, पुत्र, कन्या, आणि जी सर्व लूट भ्रमालेक्यानी नेली होती त्यातील काहीं गमावले नाही; दावीदाने अवघे माघारे घेतले. २० आणि दावीदाने सर्व बकरें व गुरें घेतलीं; आणि नास बकड खटल्यापुढे हाकून ही दावीदाची लूट, असें त्यानी झटले.

२१ मग जीं दोनशे माणसे थकल्यामुळे दावीदाबरोबर गेलीं नाहींत परंतु बथोर नदीपाशी राहिलीं, त्यांकडे दावीद येत असतां तीं दावीदाला भेटायस आणि त्याबरोबर जे लोक त्यान भेटायस निघालीं, आणि दावीद त्या माणसांजवळ पोहंचत असतां त्याने त्यांचा समाचार घेतला. २२ तेव्हां जीं माणसे दावीदासंगी गेलीं होती त्यांमधून जीं सर्व दुष्ट व निष्ठुर तीं असें द्रष्टुं लागलीं कीं, “हीं माणसें आघाबरोबर आलीं नाहींत द्रष्टुन जी लूट आधी घेतली त्यांतून काहीं आढी त्यांस देणार नाही, केवळ एकाएकाला त्याची त्याची बायको केरें देऊं, मग ती त्यानी घेऊन निघून आवें.” २३ तेव्हां दावीदाने झटले, “अहो माझ्या भाणगे, जीं परमेश्वराने आघास दिल्लीं आहेत त्यांविषयी तुम्ही असें कळू नका, कारण कीं त्याने आघास राखिले आहे, आणि जो समुदाय आघाविरुद्ध आला तो त्याने आमच्या हातीं दिन्हा, याकारितां या गोष्टीविषयीं तुमचें कोण ऐकेल! २४ तो लढाईत गेला त्याचा जसा वांटा तसा जो खटल्यापासीं राहिला त्याचा वांटा होईल, ते एकसारखा पावतील.” २५ आणि असें झाले कीं त्याने त्या दिवसापासून आजपर्यंत असा नियम व रीत इस्राएलामध्ये स्थापिली.

२६ पानंतर दावीद जिकलागास आला, आ-

णि त्याने यहूद्यांच्या वडिलांपासीं द्रष्टुने आपल्या मित्रांपासीं लुटीतला वांटा पाठवून सांगितले कीं, “पाहा, परमेश्वराच्या शत्रूंच्या लुटीतून ही असी भेट तुझ्यास पाठविलेली आहे.” २७ जे बेथएलांत त्यांस, आणि जे दक्षिण रामोथांत त्यांस, आणि जे यासीरांत त्यांस; २८ आणि जे धरवेरांत त्यांस, आणि जे सिपमोथांत त्यांस, आणि जे एष्टमवांत त्यांस; २९ आणि जे राखालांत त्यांस, आणि जे घराहमेन्यांच्या नगरांत त्यांस, आणि जे केन्यांच्या नगरांत त्यांस; ३० आणि जे हर्मांत त्यांस, आणि जे खोराशानांत त्यांस, आणि जे अधाखांत त्यांस; ३१ आणि जे हेब्रोनांत त्यांस, आणि ज्या सर्व ठिकाणीं दावीद व त्याचीं माणसें वस्ती करीत होती, त्यांजवळ त्याने लुटीतून काहीं पाठविले.

अध्याय ३२.

मग पलिष्टी इस्राएलासीं लढले, आणि इस्राएलाचीं माणसें पलिष्ट्यांपुढून पळून गेलीं, आणि गिलबवा डोंगरावर जखमी होऊन पडली. २ तेव्हां पलिष्टी शाऊलाच्या व त्याच्या पुत्रांच्या पाठीस लागले, आणि पलिष्ट्यानी शाऊलाचे पुत्र योनाथान व अबीनादाव व मान्कीशूवा यांस जिवें मारिले. ३ आणि लढाई शाऊलाला कठीण झाली, आणि धनुर्धरानी त्याला बाण मारिले आणि त्यानी त्याला जखमी केलें. ४ तेव्हां शाऊलाने आपल्या शस्त्रवाहकाला झटले कीं, “तूं तरवार काढ आणि मला भोंसकून ठार मार, नाही तर हीं असुंती माणसें मला भोंसकून माझा अपमान करतील.” परंतु त्याच्या शस्त्रवाहकाने नाकारिले, कारण कीं तो फार भ्याला, मग शाऊल तरवार घेऊन तिजवर पडला. ५ नंतर जेव्हां त्याच्या शस्त्रवाहकाने पाहिले कीं शाऊल मेलाला आहे, तेव्हां तो आपल्या तरवारीवर पडला आणि त्याच्यासंगी मेलाला.

६ याममाणें शाऊल व त्याचे तीन पुत्र व त्याचा शस्त्रवाहक व त्याचीं सर्व माणसें बरोबर त्या दिवसीं मरण पावलीं. ७ आणि इस्राएलाचे सैन्य पळाले आणि शाऊल व त्याचे पुत्र मेलें; असे जे इस्राएलाचे लोक खोऱ्या-

च्या पलिकडे व यादेंनेच्या पलिकडे राहत होते त्यानी पाहिलें, तेव्हां ते आपलीं नगरे सोडून पळाले आणि पलिष्ट्यानी येउन त्यांमध्ये वस्ती केली. ८ आणि पुढील दिवसीं असें झालें कीं तेव्हां पलिष्टा येउन मेलेल्यांची लूट घेऊं लागले, तेव्हां त्यांस शाऊल व त्याचे तीन पुत्र गिल्बवा डोंगरावर पडलेले असे सांपडले. ९ तेव्हां त्यानी त्याचें शिर छेदिलें आणि त्याचीं शस्त्रें काढलीं, मग त्यानी आपल्या मूर्तीच्या देवळांत व लोकांस हें वर्तमान गाजवायास पलिष्ट्यांच्या मुलखांत दूत चहुंकडे पाठविले. १०

आणि त्यानी त्याचीं शस्त्रें अष्टारोयेच्या देवळांत ठेविलीं, आणि त्याचें प्रेत बेथशानाच्या भिंतीस टांगिलें. ११ यानंतर पलिष्ट्यानी शाऊलला काय केलें होतें हें याबेशमिलादाच्या लेखनी ऐकिलें, असतां त्यांमध्ये जे अवघे शूर ते उदून सर्व रात्र चालले. १२ आणि त्यानी शाऊलचें प्रेत व त्याच्या पुत्रांचीं प्रेतें बेथशानाच्या भिंतीवरून घेउन याबेशास आणिलीं आणि तेथें ते जाळलीं. १३ मग त्यानी त्यांचीं हाडे याबेशा एका झाडाखालीं पुरिलीं, नंतर त्यानी सात दिवस उपास केला.

II SAMUEL.

शमुवेलालाचें दुसरें पुस्तक.

अध्याय १.

शाऊलच्या मरणानंतर असें झालें कीं दावीद अमालेक्यांस मारून माघारी आला, आणि दावीद जिकलागांत दोन दिवस राहिला. २ मग तिसऱ्या दिवसीं असें झालें कीं पाहा, एक माणूस ज्यानें आपलीं वस्त्रें फाडून आपल्या डोक्यावर माती घातली असा छावणीतून शाऊलपासून आला; आणि असें झालें कीं त्याने दावीदाजवळ येउन भूमीवर पडून नमस्कार केला. ३ तेव्हां दावीद त्याला बोलला, “तूं कोठून आलास?” मग तो त्याला झणाला, “मी इस्राएलाच्या छावणीतून पळून आलों आहे.” ४ तेव्हां दावीद त्याला झणाला, “कसी काय गोष्ट झाली, हें कृपा करून मला सांग.” मग त्याने उत्तर केलें कीं, “लोक लढाईतून पळाले, आणि बहुतेक लोक पडून मेले, आणि शाऊल व त्याचा पुत्र योनाथान हेहि मेले.” ५ मग ज्या तरण्याने हें दावीदाला सांगितलें, त्याला त्याने पुसलें कीं, “शाऊल व त्याचा पुत्र योनाथान मेले हें तुला कसें माहीत झालें?” ६ तेव्हां ज्या तरण्याने

त्याला हें सांगितलें होतें त्याने झटलें, “मी गिल्बवाच्या डोंगरावर सहज हिंडत असतां पाहा शाऊल आपल्या भान्यावर टेंकत होता, आणि पाहा रथ व स्वार त्याच्या पाठीस लामले होते. ७ तेव्हां त्याने मागे पाहिलें, आणि मला पाहून मला हाक मारिली; मग मी बोललों, मी ऐं आहे. ८ त्यावर त्याने मला पुसलें कीं, तूं कोण आहेस? मग म्या त्याला उत्तर दिलें, मी अमालेकी आहे. ९ तेव्हां तो मला झणाला, कृपा करून मजवर उभा राहून मला जिवें मार, कारण कीं मी भ्रमाने व्याप्त झालों आहे, तथापि माझा जीव मजमध्ये अझून पूर्ण आहे. १० तेव्हां म्या त्याजवर उभा राहून त्याला जिवें मारिलें, कारण मला ठाऊक होतें कीं तो पडल्यावर बावणार नाहीं; अणखी त्याच्या डोक्यावरचा मुष्ट व त्याच्या बाहूवरचीं भूषणें घेउन म्या आपल्या प्रभूजवळ ऐं आणिलीं आहेत.” ११ तेव्हां दावीदाने आपलीं वस्त्रें धरून फाडलीं, आणि त्याजवळ जां माणसे त्या सर्वांनीहि तसें केलें. १२ आणि त्यानी शाऊल व त्याचा पुत्र योनाथान व परमेश्वराचे लोक व इस्रा-

लाची मनुष्ये यांसाठी शोक व रुदन केलें आणि मांजरीत उपासहि केला, कां कीं ते तरवारिने पडले होते.

१३ मग ज्या तरण्याने दावीदाला हें सांगितलें होतें त्याला त्याने झटलें, “तूं कोठला आहेस!” आणि तो झणाला, “एक विदेशी मनुष्य होय अमालेकी त्याचा पुत्र मी आहे.” १४ तेव्हां दावीद त्याला झणाला, “ज्याला परमेश्वराने अभिषेक केलें त्याला वधायासाठीं तूं आपला हात दाखवास कसा भ्याला नाहीस?” १५ मग दावीदाने आपल्या तरण्यांतून एकाला बोलावून झटलें कीं, “तूं जवळ जाऊन त्याला मार.” मग त्याने त्याला मारिलें आणि तो मेल. १६ तेव्हां दावीदाने त्याला झटलें, “तुझें रक्त तुझ्या डोक्यावर असो, कां कीं ज्याला परमेश्वराने अभिषेक केलें त्याला म्या जिवें मारिलें, असीं त्वां आपल्या मुखाने आपल्याविषयीं साक्ष दिली आहे.”

१७ मग दावीदाने शाऊल व त्याचा पुत्र पोनाथान यांकरितां असें शोकाचें गीत केलें. १८ त्याने असें झटलें कीं, “यहूयांच्या संतानानी धनुष्या शिकावी, पाहा याशराच्या पुस्तकांत लिहिलें आहे. १९ इस्राएलाची शोभा तुझ्या उंचत्यानीं मारिली आहे; दूर कसे पडले आहेत. २० हें गाथांत सांगूं नका, आशकेलोनाच्या चवामध्ये हें प्रगट करूं नका; कां तर पलिष्ट्यांच्या कन्या हर्षातील, अणखी असूत्यांच्या कन्या आनंद करितील. २१ अहो गिलबवाच्या डोंगरां, तुझावर दंव व पाऊस न पडो आणि प्रथम हळांचीं शेतें न होवोत; कां कीं तेथें बळवानांची ढाल, झणजे तेलाने अभिषेक नसत्यासारख्या शाऊलाची ढाल टाकली गेली. २२ मारलेल्यांच्या रक्तापासून, बळवानांच्या मेदापासून पोनाथानाचें धनुष्य मागे फिरलें नाहीं, आणि शाऊलाची तरवार रिकामी माधारी आली नाहीं. २३ शाऊल व पोनाथान जिवंत असतां प्रिय आणि आवडते होते, आणि त्यांच्या मरणांत वियोग झाला नाहीं; ते गरूडांपेक्षां बलद आणि सिंहापेक्षां बळकट असे होते. २४ अहो इस्राएलाच्या कन्याहो, ज्या शाऊलाने किमीजी वस्त्रें तुझास सुंदर प्रकारें पांघर-

विलीं, ज्याने सोन्याचीं भूषणें तुमच्या वस्त्रांवर घालविलीं, त्याकरितां तुझी शोक करा. २५ दूर रणभूमीवर कसे पडले आहेत; हे पोनाथाना, तूं आपल्या उंचस्थानीं मरण पावलास. २६ हे माझ्या भावा पोनाथाना, तुझ्यासाठीं मला दुःख आहे; तूं मला प्रिय होतास, मजवर तुझी प्रीति आश्चर्यकारक होती, ती बायकांच्या प्रीतिपेक्षां अधिक होती. २७ दूर कसे पडले आहेत, आणि लढाईचीं शस्त्रें नाहींसीं झालीं आहेत.”

अध्याय २.

यानंतर असें झालें कीं दावीदाने परमेश्वराला विचारिलें कीं, “मी यहूयांतील कोणीएका नगरास जाऊं कीं काय?” आणि परमेश्वराने त्याला झटलें, “जा.” मग दावीदाने विचारिलें, “मी कोणीकडे जाऊं?” आणि त्याने झटलें, “हेब्रोनास जा.” २ मग दावीद आपल्या दोन बायका अहीनवाम इजेलेण व जी पूर्वी नाबाल कारमेली याची बायको होती असीं अबीगाइल यांस घेऊन तेथें गेला. ३ आणि दावीदाने आपल्यासंगतीं जीं मनुष्ये होती त्यांतलें प्रत्येक माणूस व त्याचें कुटूंब त्यांस आणिलें, आणि तीं हेब्रोनाच्या नगरांमध्ये राहिलीं.

४ तेव्हां यहूयाचीं मनुष्ये आलीं आणि तेथें दावीदाला यहूयाच्या वंशावर राजा होण्यासाठीं अभिषेक केला; आणि त्यानीं दावीदाला सांगितलें कीं, “ज्यानीं शाऊलाला पुरिलें तीं यावेशगिलादाचीं मनुष्ये होती. ५ तेव्हां दावीदाने दूतांस यावेशगिलादाच्या माणसांपासीं पाठवून त्यांस असें सांगितलें कीं, “परमेश्वराचा आशीर्वाद तुझास असो; कां कीं तुझी आपला प्रभु शाऊल यावर कृपा करून त्याला पुरिलें. ६ आणि आतां परमेश्वर तुझावर सत्यतेने कृपा करो; अणखी हें जें चांगलें कृत्य तुझीं केलें त्यामुळें मी तुझावर उपकार करीन. ७ तर आतां तुमचे हात बळकट असोत आणि तुझी धैर्यवान असा, कां कीं तुमचा प्रभु शाऊल मेल आहे; अणखी यहूयाच्या वंशाने आपल्यावर राजा होण्यासाठीं मला अभिषेक केला आहे.”

८ तेव्हा नेराचा पुत्र आबनेर जो शाउलाचा सेनापति त्याने शाउलाचा पुत्र ईश्वोशेथ याला घेऊन माहनाईमास नेले. ९ आणि गिलाद व अगूरी व इजेर व एफ्राईम व बन्यामीन व सर्व इस्राएल यांचा राजा त्याने त्याला केला. १० शाउलाचा पुत्र ईश्वोशेथ चाळीस वर्षांचा असता तो इस्राएलावर राज्य करू लागला, आणि त्याने दोन वर्षे राज्य केले; परंतु यहुयाचा वंश मात्र दावीदाकडे होता. ११ आणि दावीदाने हेब्रोनोत यहुयाच्या वंशावर राज्य केले तो काळ सात वर्षे व साहा महिने इतका होता.

१२ त्या काळी नेराचा पुत्र आबनेर व शाउलाचा पुत्र ईश्वोशेथ याचे चाकर माहनाईमापासून गिबोनास गेले. १३ आणि जरूबेचा पुत्र योवाब व दावीदाचे चाकर गेले, आणि हे त्यांस गिबोनाच्या तळ्याजवळ भेटले; हे तळ्याच्या एका बाजूवर उतरले, आणि ते तळ्याच्या दुसऱ्या बाजूवर उतरले. १४ तेव्हा आबनेराने योवाबाला छटले की, "तरण्यानी आतां उठून आमच्यापुढे खेळ करावा." आणि योवाबाने छटले की, "त्यानी उठावे." १५ तेव्हा शाउलाचा पुत्र ईश्वोशेथ याकडले बन्यामीनातील बारा जण उठून पलिकले गेले, आणि दावीदाच्या चाकरांतूनहि बारा जण उठले. १६ आणि प्रत्येक माणसाने आपापल्या सोबत्याचें मस्तक धरिले, आणि आपली तरवार आपापल्या सोबत्याच्या कुशीत खुपसली आणि ते बरोबर पडले, आणि त्या जाग्याला हेलकाथहाजुरीम छटले होते; ते गिबोनात आहे.

१७ मग त्या दिवसी फार तुंबळ लढाई झाली, आणि आबनेर व इस्राएलाचीं माणसें दावीदाच्या चाकरांपुढे पराजित झाली. १८ आणि जरूबेचे तीन पुत्र योवाब व अबीशाय व असाहेल हे तेथे होते, आणि असाहेल रानांतल्या हराणासारखा पायांचा चपळ होता. १९ आणि असाहेल आबनेराच्या पाठीस लागला; तो आबनेराच्या पाठीस लागत असता उजव्याकडे किंवा डाव्याकडे जायास फिरला नाही. २० तेव्हा आबनेराने आपल्या पाठीमागे पाहून छटले, "तूं

असाहेल आहेस कीं काय?" आणि हा बोलला "तोच मी आहे." २१ मग आबनेराने त्याला छटले, "तूं उजव्याकडे किंवा डाव्याकडे फिर, आणि तरण्यातील कोणीएकाला धरून आपल्यासाठीं त्याचीं कवचशस्त्रे घे." परंतु असाहेल त्याच्या पाठीस लागून फिरला नाही. २२ तेव्हा आबनेराने असाहेलाला पुन्हा छटले, "तूं माझ पाठलाग सोड, मी तुला भूमीवर कां मारावे? नंतर मी आपले तोंड तुझा भाऊ योवाब याला कसे दाखवूं?" २३ परंतु तो फिरायास मान्य झाला नाही, यास्तव आबनेराने भान्याच्या शेवटाने त्याला पोटांत मारिले, आणि भाला त्याच्या पाठींतून निघाला, आणि तो तेथे पडून त्या ठिकाणीं मेल्ल; आणि असें झाले कीं ज्या ठिकाणीं असाहेल पडून मेल्ल, तेथे जे आले ते सर्व उभे राहिले. २४ परंतु योवाब व अबीशाय आबनेराच्या पाठीस लागले, आणि सूर्य मावळला तेव्हा ते आप्प्या डोंगर जो गिहाच्यापुढे गिबोनाच्या रानांतल्या वाटेवर आहे त्याजवळ पोहंचले.

२५ मग बन्यामीनाचीं संताने आबनेराच्यामागे एकत्र मिळून एक जमात झाली, आणि ते एका डोंगराच्या शिखरावर उभे राहिले. २६ तेव्हा आबनेराने योवाबाला हाक मारून छटले कीं, तरवारीने सर्वकाळ नाश करावा कीं काय? शेवटीं कडूपण होईल हें तुला ठाऊक नाही कीं काय? तर लोकांनी आपल्या भावांचा पाठलाग सोडावा, असें तूं त्यांस कोठवर सांगणार नाहीस?" २७ तेव्हा योवाबाने उत्तर केले कीं, सजीव देवाची शपथ मी करितों कीं जर तूं बोलला नसतास तर निश्चयेंकरून सकाळीं सर्व लोक आपल्या भावांचा पाठलाग सोडून गेले असते." २८ मग योवाबने करणा वाजविला, आणि सर्व लोक थांबून इस्राएलाच्या पाठीस अणखी लागले नाहींत, आणि ते अणखी लढले नाहींत. २९ आणि आबनेर व त्याचीं माणसें त्या सर्व रात्री रानांतून चालून आणि पादनेच्या पलिकडे गेलीं; सर्व बियोनांतून जाऊन माहनाईमास पोहंचलीं. ३० आणि योवाब आबनेराचा पाठलाग सोडून माघारें आला, तेव्हा त्याने सर्व लोक जमा केले, आणि दावीदाच्या चाकरांत एकुषीस माणसें व असाहेल इतके उभे

होते. ३१ परंतु दावीदाच्या चाकरांनी बऱ्यामी-
नारी व आवनेराचीं तीनशें साठ माणसें मारिल्लीं
असीं कीं तीं मरण पावलीं. ३२ मग त्याने
असाहेलाला घेऊन वेथलेहेंमध्यें त्याच्या बापा-
च्या कबरींत त्याला पुरिलें, आणि योवाब व त्याचीं
माणसें त्या सर्व रात्रीं चालून पाहाटेस हेब्रोनास
गेल्याचलीं.

अध्याय ३.

शाऊलाचें कुटुंब व दावीदाचें कुटुंब यांमध्ये
लढाई बहुकाळ चालली, आणि दावीद
जीव बळवान् होत चालला, परंतु शाऊलाचें
कुटुंब अशक्त होत चाललें. २ आणि हेब्रो-
नास दावीदाला पुत्र झाले; त्याचा वडील पुत्र
प्राचोन, तो अहीनवाम इजेलिणीपासून जन्मला.
३ आणि त्याचा दुसरा पुत्र खिलाब, तो अवी-
गदल, तो पूर्वी नाबाल कारमेली याची बायको
होती, तिजपासून जन्मला; आणि तिसरा पुत्र आ-
बशालेम, तो गशूराचा राजा थालमा याची क-
न्या माका हिचा पुत्र होता. ४ आणि चवथा
पुत्र अशोनया, तो हाग्गीयाचा पुत्र होता; आणि
पाचवा पुत्र शफट्या, तो अवीठालीचा पुत्र होता;
५ आणि सहावा पुत्र इश्राम, तो दावीदाची बा-
यको एगला इचा पुत्र होता; हे दावीदाला हेब्रो-
नास झाले.

६ आणि असें झालें कीं शाऊलाचें कुटुंब व
दावीदाचें कुटुंब यांमध्ये लढाई चालली असतां,
आवनेराने शाऊलाच्या कुटुंबाचें सहाय केलें.
७ आणि आयेंची कन्या रिजफा नामें शाऊलाची
गपत्री होती, आणि ईश्वरोशेय आवनेराला बो-
लला, "माझ्या बापाच्या उपपत्नीजवळ तूं कां गे-
तास?" ८ तेव्हां आवनेर ईश्वरोशेयाच्या शब्दां-
मुळे फार रागें भरून बोलला, "मी कुत्र्याचें मस्तक
आहें काय? म्यां आज पहूयाविरुद्ध तुझा बाप
शाऊल याच्या कुटुंबावर व त्याच्या भावांवर व
त्याच्या मित्रांवर कृपा करून तुला दावीदाच्या
हातीं दिलें नाहीं, असें असतां आज त्या बाय-
कोविषयी तूं माझ्या पदरीं दोष घालतास. ९
तसें देव आवनेराला करो आणि यापेक्षां अ-
धिकीं करो, जर मी जसें परमेश्वराने दा-

वीदाला शपथ वाहून द्यालें त्याप्रमाणें त्यासीं
करीत नाहीं; १० ह्मणजे शाऊलाच्या कुटुंबा-
पासून राज्य काढावें, आणि दावीदाचें राजासन
इस्त्राएलावर व यहुद्यावर दानापासून वैरशेवा-
पर्यंत स्थापावें." ११ यावर त्याच्याने आव-
नेराला कांहीं उत्तर करवना, कां कीं तो त्याला
भ्याला.

१२ यानंतर आवनेराने आपल्यासाठीं दूतांस
दावीदाजवळ पाठवून असें द्यालें कीं, "देश को-
णाचा आहे?" अणखी त्याने द्यालें कीं, "मजसीं
करार कर, आणि पाहा सर्व इस्त्राएल तुझ्याकडे
समजावून आणवे द्याणून मी तुझें सहाय करीन."
१३ तेव्हां त्याने उत्तर केलें, "वरें, मी तुजसीं
करार करीन, परंतु मी एक गोष्ट तुझ्यापासीं
मागतों कीं मला भेटायास येत असतां, जर तूं
पहिल्याने शाऊलाची कन्या मीखाल न आणसील
तर माझें तोंड तूं पाहणार नाहींस." १४ आणि
दावीदाने शाऊलाचा पुत्र ईश्वरोशेय याजवळ
दूतांस पाठवून द्यालें कीं, "जी माझी बायको मी-
खाल म्यां आपल्यासाठीं पलिष्ट्यांचीं दोनशें बोंड
मासे देऊन घेतली ती मला दे." १५ मग ईश्वो-
शेयाने पाठवून लाईशाचा पुत्र फालथीएल
तिचा नवरा यापासून तिला घेतलें. १६ आणि
तिचा नवरा तिच्यासंगतीं चालून बाहुरीमापर्यंत
तिच्यामागे शोक करीत गेला. मग आवनेराने
त्याला द्यालें, "जा, माघारें जा." तेव्हां तो
माघारें गेला.

१७ आवनेराने इस्त्राएलाच्या बडिलांसीं असी बो-
ली केली कीं, "पूर्वी तुझी आपला राजा होण्यासाठीं
दावीदाला इच्छीत होतां. १८ तर आतां तसेंच
करा, कारण कीं परमेश्वराने दावीदाविषयीं असें
द्यालें आहे कीं, माझा चाकर दावीद याच्या हा-
ताने मी आपले लोक इस्त्राएल यांस पलिष्ट्यांच्या
हातून व त्यांच्या सर्व शत्रूंच्या हातून सोडवीन."
१९ आणि तसें आवनेराने बऱ्यामीनाच्या कानांत
सांगितलें; मग आवनेर इस्त्राएलांस व बऱ्यामीना-
च्या सर्व घराण्यास जें चांगलें वाटलें तें सर्व दा-
वीदाच्या कानांत सांगायस हेब्रोनामध्ये गेला.
२० आणि आवनेर दावीदाजवळ हेब्रोनांत आला
तेव्हां त्याच्यासंगतीं वीस माणसें होती, आणि दा-

दीदाने आबनेरासाठी व त्याच्यासंगतीं जीं माणसें त्यासाठी जेवणावळ केली. २१ तेव्हा आबनेराने दावीदाला छटलें, “मी उठून आईन आणि आपला धनी जो राजा त्याबपासीं सर्व इस्त्राएलाच्या लोकांस जमा करीन, यासाठीं कीं त्यानी तुजसीं करार करावा, मग जसें तूं इच्छितोस त्याप्रमाणेंच तूं राज्य करशील.” यानंतर दावीदाने आबनेराला निरोप दिव्हा, आणि तो सुखरूप गेला.

२२ त्या काळी पाहा, दावीदाचे चाकर व योवाब एका टोळीच्या पाठीस लागून आपल्या बरोबर फार लूट घेऊन आले, परंतु आबनेर दावीदाच्या संगतीं हेब्रोनांत नव्हता; कारण कीं त्याने त्याला निरोप दिव्हा आणि तो सुखरूप गेला होता. २३ आणि योवाब व त्याच्यासंगतीं सर्व सैन्य आल्यावर योवाबाला कोणी सांगितलें कीं, “नेराचा पुत्र आबनेर राजाजवळ आला, आणि याने त्याला निरोप दिव्हा आणि तो सुखरूप गेला आहे.” २४ मग योवाब राजापासीं येऊन बोलला, “त्वां काय केलें आहे? पाहा, आबनेर तुझ्याजवळ आला; त्वां त्याला निरोप दिव्हा आणि तो निघून गेला आहे, हें कसें झालें? २५ नेराचा पुत्र आबनेर याला तूं जाणतोस कीं तो तुला फसवायास आणि तुजें आत येणें व बाहेर जाणें पाहायास, आणि जें तूं करितोस तें सर्व जाणायस आला.” २६ तेव्हा योवाब दावीदापासून गेला, आणि आबनेराच्या पाठीमागें दूतांस पाठवून त्याला सीरा विहीरिपासून माघारें आणिलें, परंतु हें दावीदाने जाणिलें नाहीं. २७ आणि आबनेर माघारें हेब्रोनास आला असतां योवाब त्याला एकीकडे दरवाज्याजवळ एकांती बोलायास घेऊन गेला, आणि त्यानं तेंच आपला भाऊ असाहेल याच्या रक्तामुळें त्याला त्याच्या पोटांत मारिलें, आणि तो मेल. २८ आणि दावीदाने हें ऐकिलें तेव्हां तो असें बोलला कीं, “नेराचा पुत्र आबनेर याच्या रक्ताविषयीं मी व माझे राज्य परमेश्वरासमोर सर्वस्वाळ निदोषी आहे. २९ योवाबाच्या डोक्यावर व त्याच्या बापाच्या सर्व घराण्यावर राहो, आणि जो स्त्री किंवा कोडी किंवा काठीवर टेंकणारा किंवा तरवारीने पडणारा किंवा भाकर मागणारा असा योवाबाच्या घराण्यांत कोणीएक

नेहमी होवो.” ३० असें योवाब व त्याचा भाऊ अबीशाय यानी आबनेराला जिवें मारिलें, झार कीं त्याने त्याचा भाऊ असाहेल याला गिबोना जवळ लढाईत मारिलें होतें.

३१ त्या समयीं दावीदाने योवाबाला व आपल्यासंगतीं जे सर्व लोक होते त्यांस छटलें कीं “तुझी आपलीं वस्त्रें फाडा आणि गोणताट नेसून आबनेरासाठीं शोक करा.” आणि दावीद राजा तिरडीच्या मार्गे चालला. ३२ आणि त्यानी हेब्रोनांत आबनेराला पुरिलें, आणि राजाने आबनेराच्या कबरेजवळ मोठ्याने शोक केला, आणि सर्व लोकानीहि शोक केला. ३३ आणि राजाने आबनेरासाठीं शोक करून छटलें कीं, “बसा मूर्ख मरतो तसाच आबनेर मरण पावला कीं नाहीं! ३४ तुझे हात बांधलेले नव्हते, आणि तुझे पांवडे व्यामध्यें घातलेले नव्हते, दुष्ट मनुष्यापुढें बसा कोणी पडतो तसा तूं पडलास.” मग सर्व लोक निघून गेले. ३५ आणि दावीदाने अज खोवें छणून सर्व लोकानी दिवसां त्याजपासीं येऊन विनंती केली; तेव्हां दावीदाने शपथ वाहून असें छटलें कीं, “सूर्य मावळत्यापूर्वीं मी भाकरी किंवा कांहींएक खाईन तर तसें व त्यापेक्षां अधिकहि देव मला करो.” ३६ आणि सर्व लोकानी हें पाहिलें, आणि राजाने जें सर्व केलें तें अवघ्या लोकांस चांगलें वाटलें, तसें होई त्यांस चांगलें वाटलें. ३७ आणि सर्व लोक छणजे सर्व इस्त्राएली त्या दिवसीं समजले कीं नेराचा पुत्र आबनेर याला मारणें हें राजाकडून झालें नाहीं. ३८ अणखी राजाने आपल्या चाकरांस छटलें कीं, “आज एक सर्दार व एक क्रमी मनुष्य इस्त्राएलांत पडला आहे, हें तुझास ठाऊक नाहीं काय? ३९ आणि आज मी अभिषिक्त राजा असतांहि अशक्त आहे, आणि हीं माणसें जरूचेचे पुत्र माझ्यापेक्षां बळवान आहेत; परमेश्वर दुष्ट करणाऱ्याला त्याच्या दुष्टांपेक्षां माणें देईल.”

अध्याय ४.

आणि शाऊलाच्या पुत्राने ऐकिलें कीं आबनेर हेब्रोनांत मरण पावला, तेव्हां त्याचे हात

अशक झाले व सर्व इस्त्राएली बाबरे झाले. २ तेव्हा शाऊलच्या पुत्रापासीं जमातीचे नायक असे दोन मनुष्य होते, एकाचें नांव दाना आणि दुसऱ्याचें नांव रेखाव, ते रिम्मोन बैरोथी जो दानामीनाच्या संतानांतिल त्याचे पुत्र होते; कां कीं बैरोथ दानामीनाकडे मोजिला होता. ३ आणि बैरोथी गित्ताईमास पळाले, आणि तेथें आजपर्यंत पणसो आहेत. ४ आणि शाऊलचा पुत्र योनाथान याला पायांचा पांगळा असा पुत्र होता; शाऊल व योनाथान यांचें वर्तमान इजेलापासून आले तेव्हां तो पांच वर्षांचा होता, त्या वेळेस त्याची आया त्याला घेऊन पळाली; आणि असें झनं बी ती घाईने पळत असतां तो पडला व पळत झाला, आणि त्याचें नांव मफीबोशेथ होतें. ५ आणि रिम्मोन बैरोथी याचे पुत्र रेखाव व दाना हे चालून दिवसाच्या उष्ण वेळीं ईश्वरोशेथच्या घरांत आले, तेव्हां तो पलंगावर दुपारचा निजला होता. ६ आणि पाहा, ते गहू घेणाऱ्यांसारखे पगच्यामध्ये आले, आणि त्यानी त्याला त्याच्या घांटीत मारिलें; मग दाना व त्याचा भाऊ रेखाव पळले. ७ ते घरांत आले तेव्हां तो आपल्या पलंगावर आपल्या निद्रास्थानी निजला होता, आणि त्यानी त्याला हाणून जिवें मारिलें व त्याचें शिर कापिलें, मग ते त्याचें शिर घेऊन रानाच्या घांटेस सर्व रात्री चालले. ८ आणि त्यानी ईश्वरोशेथचे शिर दावीदापासीं हेब्रोनांत आणिलें, आणि त्यानी राजाला असें दाटलें कीं, "शाऊल पुत्रा घत्रु जो तुझा जीव प्यायास पाहत होता त्याचा पुत्र ईश्वरोशेथ याचें शिर पाहा; परमेश्वराने माझा प्रभु राजा यासाठीं शाऊलचा व त्याच्या संतानाचा सूड आज उगविला आहे." ९ तेव्हां दावीदाने रेखाव व त्याचा भाऊ दाना रिम्मोन बैरोथी याचे पुत्र त्यांस उत्तर देतां दाटलें कीं, "परमेश्वर ज्याने माझ्या जिवाला सर्व संकटांतून सोडविलें त्याची शपथ मी वाहतों; १० तेव्हां एकाने मला सांगितलें कीं, शाऊल मला आहे, आणि तो आपल्या समजाच्यांत चांगलें वर्तमान सांगणारा असा होता, तेव्हां मला वर्तमानाचें मोल मिळेल, असें ज्याला वाटलें त्याला म्या धरून जिकलागांत जिवें मा-

रिलें. ११ तर ज्या दुष्ट मनुष्यानी एका चांगल्या माणसाला त्याच्या घरांत त्याच्या पलंगावर जिवें मारिलें ते विशेषेंकरून मरायाजोगे आहेत; तर आतां त्याच्या रक्ताचा सूड मी तुमच्या हातून घेणार नाहीं कीं काय? आणि पृथ्वीवरून तुझास नाहीसें करणार नाहीं कीं काय?" १२ तेव्हां दावीदाने आपल्या चाकरांस आज्ञा केली असतां त्यानी त्यांस जिवें मारिलें, मग त्याचे हात व पाय तोडून त्यांस हेब्रोनांत तळापासीं टांगिलें; परंतु त्यानी ईश्वरोशेथाचें डोकें घेऊन हेब्रोनामध्ये आवनेराच्या कब्रेंत पुरिलें.

अध्याय ५.

त्यानंतर इस्त्राएलचे सर्व वंश दावीदाजवळ हेब्रोनांत येऊन असें बोलले कीं, "पाहा आम्ही तुझें हाड व तुझें मांस असे आहों. २ पूर्वी शाऊल आझावर राज्य करित असतां ज्याने इस्त्राएलांस आंत आणिलें व बाहेर नेलें तो तुंच होतास, आणि परमेश्वराने तुला द्याटलें कीं, "तूं माझे लोक इस्त्राएल यांस पाळसील आणि तूं इस्त्राएलावर अधिकारी होसील." ३ तसें इस्त्राएलचे सर्व वडील राजापासीं हेब्रोनांत आले, आणि दावीद राजाने हेब्रोनांत परमेश्वरासमोर त्यांसीं करार केला; मग त्यानी दावीदाला इस्त्राएलाचा राजा होण्यासाठीं अभिषेक केला.

४ दावीद राज्य करूं लागला तेव्हां तो तीस वर्षांचा होता, आणि त्याने चालीस वर्षे राज्य केलें. ५ हेब्रोनांत त्याने यहुयांवर सात वर्षे व साहा महिने राज्य केलें, आणि यरूशालेमांत तेहतीस वर्षे सर्व इस्त्राएलावर व यहुयांवर राज्य केलें. ६ आणि राजा आपल्या माणसांसुद्धां यरूशालेमास यवूसी जे देशाचे राहणारे त्यांवर मेली, आणि ते दावीदाला असें बोलले कीं, "जर अंधळ्यांस व पांगळ्यांस तूं दूर करित नाहीस तर तूं इकडे पणार नाहीस." कारण त्यांस वाटलें कीं दावीद इकडे येऊं शकत नाही. ७ तथापि दावीदाने जियोनाचा कोट घेतला; तेंच दावीदाचें नगर आहे. ८ आणि दावीद त्या दिवसीं बोलला, "जो कोणी यवूस्यांस मारिल आणि खंदकांत जाऊन पांगळे व अंधळे यांसहि मारिल तो सेनापति होईल."

त्या अंधळ्यांस व पांगळ्यांस दावीदाने मनापामून देविल्लें होतें; कां कीं ते असें बोलले कीं, “तो कोटांत येणार नाहीं.” ९ यानंतर दावीद त्या कोटांत राहिला आणि त्याला दावीदाचें नगर असें झटलें, आणि तें दावीदाने मिलोपासून सभोंवतें व आंत बांधिलें. १० तसा दावीद वाढत वाढत मोठा झाला, आणि सैन्याचा देव परमेश्वर त्याला अनुकूल होता.

११ आणि जोराचा राजा हिराम याने दावीदापासीं दूत व एरेज लांकूड व सुतार व पाथरवट यांस पाठविलें, आणि त्यांनी दावीदासाठीं वाडा बांधिला. १२ तेव्हां दावीदाने पाहिलें कीं परमेश्वराने मला इस्राएलावर राजा स्थापित केलें आहे, आणि त्याने आपले लोक इस्राएल यांसाठीं माझे राज्य थोर केलें आहे. १३ मग दावीदाने हेब्रोनान्हुन आन्यानंतर अणखी उपपत्नी व बायका घरूशालेमांत केल्या, आणि दावीदाला अणखी पुत्र व कन्या झाल्या. १४ आणि घरूशालेमांत जे त्याला झाले त्यांचीं नांवें हीं, शामुवा व शोबाब व नाथान व शलोमो; १५ आणि इभदार व अलीशवा व नेफेग व यफिवा; १६ आणि अलीशामा व एन्यादा व अलीफालेत.

१७ आणि पलिष्ट्यांनी ऐकिलें कीं दावीदाला इस्राएलाचा राजा होण्यासाठीं त्यांनी अभिषेक केला आहे, तेव्हां सर्व पलिष्टी दावीदाचा शोध करायला आले; हें ऐकून दावीद एका कोटास गेला. १८ मग पलिष्टी येऊन रफाईम खोऱ्यांत पसरले. १९ तेव्हां दावीदाने परमेश्वराला पुसलें कीं, “मी पलिष्ट्यांवर जाऊं कीं काय! तूं त्यांस माझ्या हातीं देसील कीं काय?” मग परमेश्वराने दावीदाला असें उत्तर दिलें कीं, “जा, कां कीं मी पलिष्ट्यांस तुझ्या हातीं देईनच देईन.” २० तेव्हां दावीद बाल्लराजीमास आला आणि तेथें दावीदाने त्यांस मारिलें; आणि त्याने झटलें कीं, “परमेश्वराने माझ्यापुढें माझ्या शत्रूंस पाण्याच्या पुरासारिखें मोडिलें आहे.” यास्तव त्याने त्या ठिकाणाला बाल्लराजीम असें नांव ठेविलें. २१ आणि त्यांनी आपल्या मूर्ति तेथें टाकिल्या असतां दावीदाने व त्याच्या माणसांनी त्या जाळिल्या. २२ मग फिरून पलिष्टी येऊन रफाईमाच्या

खोऱ्यांत पसरले. २३ तेव्हां दावीदाने परमेश्वराला विचारिलें आणि त्याने असें उत्तर दिलें कीं, “पुढें जाऊं नको; त्यांच्या पाठीमागे फेरा घेऊन जा, मग तुर्तीच्या झाडांसमोरून लाकडे या. २४ आणि असें होवो कीं तुर्तीच्या शेंड्यांमध्ये चालण्याचा शब्द ऐकतांच घला, कारण कीं तेव्हाच परमेश्वर तुझ्यापुढें पलिष्ट्यांचें सैन्य मारायलास जातो.” २५ मग बरी परमेश्वराने आज्ञा दिली तसें दावीदाने केलें, आणि गेवापासून गाजेरापर्यंत त्याने पलिष्ट्यांस मारिलें.

अध्याय ६.

दावीदाने इस्राएलांतील सर्व निवडलेलीं माणसें फिरून एकत्र केलीं; तीं तीस हजार होती. २ आणि दावीद आपल्या सर्व लोकांसुद्धा घरांतील बालेकसून उठून देवाच्या कोश, त्याला सैन्याचा परमेश्वर जो कळुबामध्ये राहणारा, असें नाम ठेविलें आहे, तो कोश तेथून आणायला गेले. ३ आणि त्यांनी देवाच्या कोश एका नव्या गाडींत ठेविला, आणि अबीनादाबाचें घर वें गिब्यांत होतें त्यांतून आणिला, आणि अबीनादाबाचे पुत्र उज्जा व आद्यो यानी तां नवी गाडी हाडिली. ४ तसें अबीनादाबाचें जे घर गिब्यांत होतें तेथून त्यांनी देवाच्या कोश आणिला, आणि आद्यो कोशापुढें चालला. ५ आणि दावीदाने व सर्व इस्राएलाच्या लोकांनी सर्व लांकडी वारें, घणजे सारंगी व सुतार व डफ व टाळ व झब. हीं वाजवितांना परमेश्वरासमोर उत्साह केला. ६ आणि ते नाखोनाच्या खळ्यापासीं आले तेव्हां उज्जाने आपला हात देवाच्या कोशावर बालून त्याला धरिलें, कां कीं बैल त्याला हालवीत होते. ७ तेव्हां परमेश्वर उज्जावर रागे भरला, आणि देवाने त्याला तेथें त्याच्या अपराधामुळे मारिलें, आणि तो तेथें देवाच्या कोशाजवळ मेल. ८ आणि दावीदाला वाईट वाटलें, कारण कीं परमेश्वराने उज्जावर अवकृपा केली होती. कल्लव त्याने त्या बाग्याला फारबड उज्जा असें नांव जापर्यंत ठेविलें. ९ आणि दावीद परमेश्वराला त्या दिवसीं भिडून झगला, “परमेश्वर-

चा कोश माझ्यापासीं कसा येईल!" १० आणि दावीदाने परमेश्वराचा कोश आपल्याजवळ दावीदाच्या नगरांत आणूं नये, असें ठरविलें, यास्तव दावीदाने ओवेद अदोम जो गिती त्याच्या घरी तो नेऊन ठेविला.

११ पारंतर परमेश्वराचा कोश ओवेद अदोम जो गिती त्याच्या घरीं तीन महिने राहिला, आणि परमेश्वराने ओवेद अदोमाला व त्याच्या कुटुंबाला आशीर्वाद दिव्हा. १२ मग दावीद राजाला कोणी सांगितलें कीं, "परमेश्वराने ओवेद अदोमाच्या कुटुंबाला व जें सर्व त्याचें आहे त्याला देवाच्या काशामुळे आशीर्वाद दिव्हा आहे." तेव्हां दावीदाने जाऊन देवाचा कोश ओवेद अदोमाच्या घरांतून दावीदाच्या नगरांत हर्षाने आणिला. १३ आणि असें झालें की परमेश्वराचा कोश नेणारे साहा पावले चालले तेव्हा त्याने बैल व पुटपशू यांचा यज्ञ केला.

१४ आणि दावीद परमेश्वरासमोर सर्व शक्तीने नाचत चालला, आणि दावीदाने जवसाचा एफोद घेष्टिच होता. १५ आणि दावीदाने व सर्व इस्त्राएलाच्या लोकांनी जयजयकार व करणांचे शब्द करीत करीत परमेश्वराचा कोश आणिला. १६ आणि परमेश्वराचा कोश दावीदाच्या नगरास आला तेव्हां शाऊलाची कन्या मीखाल इने खिडकीतून पाहिलें, आणि दावीद राजाला परमेश्वरापुढें उड्या मारितां व नाचतां पाहून त्याच्या आपल्या अंतःकरणांत तुच्छ मानिलें.

१७ याप्रकारें त्यांनी परमेश्वराचा कोश आणिला, आणि जो डेरा दावीदाने त्यासाठीं सिद्ध केला होता तो त्यामध्ये त्याच्या ठिकाणीं ठेविला; तेव्हां दावीदाने परमेश्वरासमोर होम व शांतिदत्त यज्ञ केले. १८ आणि दावीदाने होम व शांतिदत्त यज्ञ समाप्त केल्यावर त्याने सैन्याच्या परमेश्वराच्या नामाने लोकांस आशीर्वाद दिव्हा. १९ आणि त्याने सर्व लोकांस ह्मणजे सर्व इस्त्राएलाच्या समुदायातील प्रत्येकाला, जसें पुढ्याला तसें बायकोला, एकएक भाकर व सागुतीचा तुकडा व पोळी हीं वांटून दिव्हीं; मग सर्व लोक आपापल्या घरास गेले. २० मग दावीद आपल्या कुटुंबाला आशीर्वाद यायास माधारा

गेली, तेव्हां शाऊलाची कन्या मीखाल दावीदाला भेटायलास येऊन ह्मणाली कीं, "आज इस्त्राएलाचा राजा किती माननीय दिसला; त्याने आपल्या चाकरांच्या दासींच्या दृष्टींत आपणाला आज उघडें केलें; जसा कोणीएक हलका माणूस आपणाला उघडें करितो, तसें." २१ तेव्हां दावीदाने मीखालीला ह्मटलें कीं, "हें परमेश्वरासमोर झालें; त्याने मला परमेश्वराचे लोक इस्त्राएल यांचा अधिकारी नेमावें ह्मणून तुझ्या बपाहून व त्याच्या सर्व कुटुंबाहून मला निवडिलें आहे, यास्तव परमेश्वरासमोर मी नाचेन. २२ आणि यापेक्षां मी हलका होईन, आणि मी आपल्या दृष्टींत नीच होईन, आणि ज्या दासींविषयीं तूं बोललीस त्यांकडून मी माननीय होईन." २३ आणि शाऊलाची कन्या मीखाल इला मरणकाळपर्यंत लेंकळें झालें नाहीं.

अध्याय ७.

आणि असें झालें कीं राजा आपल्या घरीं बसला आणि परमेश्वराने त्याला त्याच्या सर्व समोवतील शत्रूंपासून स्वस्थ केलें होतें; २ तेव्हां राजाने नाथान भविष्यवाद्याला ह्मटलें कीं, "आतां पाहा, मी एरेज लांकडाच्या घरांत राहतों, परंतु परमेश्वराचा कोश डेव्यामध्ये राहतो." ३ मग नाथान राजाला ह्मणाला, "जें तुझ्या मनांत आहे तें सर्व कर; कां कीं परमेश्वर तुला अनुकूल आहे."

४ आणि त्या रात्रीं असें झालें कीं परमेश्वराचा शब्द नाथानकडे येऊन ह्मणाला कीं, ५ "तूं जाऊन माझा चाकर दावीद याला सांग, परमेश्वर असें ह्मणतो, तूं मला राहण्यासाठीं घर बांधसील कीं काय? ६ कारण कीं म्या इस्त्राएलाचीं संतानें मिसर देशांतून आणिलीं त्या दिवसापासून आजपर्यंत मी घरांत वस्तेत आलों नाहीं परंतु डेव्यांत व मंडपांत वस्ती केली आहे. ७ इस्त्राएलाच्या अवच्या संतानांमध्ये ज्या सर्व ठिकाणीं मी राहिलों, तेथें इस्त्राएलाच्या ज्या अधिकाऱ्यांस माझे लोक इस्त्राएल यांचें रक्षण करायला म्या नेमिलें, त्यांतील कोणीएकाला, 'तूं माझ्यासाठीं एरेज लांकडाचें घर कां बांधीत नाहींस?

असें वचन मी कधीं बोललों कीं काय? ८ तर आतां माझा चाकर दावीद याला असें सांग, सैन्याचा परमेश्वर असें झणतो कीं माझे लोक इस्राएल यावर त्यां अधिकारी व्हावे झणून म्या तुला मॅदबाच्यांतून व मॅदराच्या मागून घेतलें. ९ आणि जेथें जेथें तूं गेलास तेथें मी तुला अनुकूल होतों, आणि तुझ्या सर्व शत्रूंस तुझ्यापुढून नाहींसें केलें, आणि पृथ्वीवर जे श्रीमंत आहेत त्यांच्या नांवासारिखें तुझें नांव मोठें केलें आहे. १० आणि माझे लोक इस्राएल यांस मी ठिकाण नेमून त्यांस स्थापिन, आणि ते आपल्या ठिकाणीं वस्ती करून अणखी फिरणार नाहींत; आणि जसां दुष्ट मनुष्यानी त्यांस पूर्वीं उपद्रव केला तसा ते फिरून करणार नाहींत. ११ आणि ज्या वेळापसून म्या माझे लोक इस्राएल यांच्या अधिकाऱ्यांस नेमिलें आणि तुला तुझ्या अवघ्या शत्रूंपासून स्वस्थ केलें जसें माझे लोक राहिले तसें ते राहतील, अणखी परमेश्वर तुला झणतो कीं परमेश्वर तुझें घर बांधील. १२ जेव्हां तुझे दिवस समाप्त होऊन तूं आपल्या पित्यांच्यासंगतीं निजसील तेव्हां तुझें संतान जें तुझ्यापासून उत्पन्न होईल, तें तुझ्या मरणानंतर मी स्थापित करिन, आणि त्याचें राज्य स्थापिन. १३ तो माझ्या नामासाठीं घर बांधील, आणि त्याच्या राज्याचें सिंहासन मी सर्वकाळ स्थापित करिन. १४ मी त्याचा बाप असा होईन, आणि तो माझा पुत्र असा होईल; जर तो दुष्टाई करील तर मी मनुष्यांपरी छड्यानी आणि माणसांच्या संतानांपरी फटक्यानी त्याला शिक्षा करिन. १५ परंतु म्या झाडलाला तुझ्यापुढून काढून त्यावरून जसी आपली कृपा काढिली, तसी काढणार नाहीं. १६ आणि तुझें घर व तुझें राज्य तुझ्यादेखतां सर्वकाळ स्थापित होईल; तुझें राजासन सर्वकाळ स्थापित होईल.” १७ नाथान या सर्व शब्दांनी व या सर्व दर्शनाने दावीदाला बोलला.

१८ मग दावीद राजा आत गेला आणि परमेश्वरासमोर बसून असें बोलला कीं, “हे प्रभू परमेश्वरा, मी कोण आणि माझें घरानें काय कीं त्या एथपर्यंत मला आणिलें आहे? १९ आणि हे प्रभू परमेश्वरा, तुझ्या दृष्टींत ही केवळ लाहान गोष्ट

आहे, झणून तूं आपल्या सेवकाच्या घराण्याविषयीं पुढें पुष्कळ वेळपर्यंत बोलला आहेस; आणि हे प्रभू परमेश्वरा, ही मनुष्याची रीत आहे कीं काय? २० आणि दावीदाने तुझ्याबबळ अणखी काय बोलवें? कारण कीं हे प्रभू परमेश्वरा, तूं आपल्या सेवकाला बाणतोस. २१ त्यां आपल्या वचनामुळे व आपल्या इच्छेप्रमाणें हीं सर्व मोठीं कृत्यें केलीं, आणि आपल्या सेवकाला तीं समजिलीं आहेत. २२ यास्तव हे परमेश्वर देवा, तूं थोर आहेस, तुझ्यासारखा कोणी नाहीं, आणि तुझ्याशिवाय कोणी देव नाहीं; जें अवघें आधीं आपल्या कानानी ऐकिलें तें त्याप्रमाणेंच आहे; २३ आणि तुझे लोक इस्राएल यांसारिखे पृथ्वीवर कोण लोक आहेत? त्यांनी तुझे लोक व्हावे झणून त्यांस देव मोकळें करायास, आणि आपलें नाम घ्यायास आणि ज्या आपल्या लोकांस त्या आपल्यासाठीं मिसराच्या लोकांपासून व त्यांच्या देवांपासून मोकळें केलें त्यांच्यादेखत तुझासाठीं मोठीं व भयंकर कृत्यें तुझ्या देशांत करायास गेला. २४ आणि तुझे लोक इस्राएल यांनी सर्वकाळ आपलेच लोक व्हावे झणून त्यां आस स्थापित केलें; आणि हे परमेश्वरा तूं त्यांचा देव झाला आहेस. २५ तर आतां हे परमेश्वर देवा, जें वचन त्यां आपल्या सेवकाविषयीं व त्यांच्या कुटुंबाविषयीं दिल्लें आहे ते सर्वकाळ स्थापित कर, आणि जसेंत्वा छटलें तसें कर. २६ आणि तुझें नाम सर्वकाळ असें थोर माणसें जावो कीं सैन्यांचा परमेश्वर इस्राएलाचा देव आहे, आणि तुझा सेवक दावीद याचें पुढें तुझ्यासमोर स्थापित होवो. २७ कारण कीं हे सैन्यांच्या परमेश्वरा इस्राएलाच्या देवा, त्यां आपल्या सेवकाबबळ असें सांगितलें आहे कीं, मी तुझ्यासाठीं घर बांधीन, यास्तव आपल्या सेवकाने तुझ्यापासीं ही प्रार्थना करावी असें त्याच्या मनांत आलें. २८ तर आतां हे प्रभू परमेश्वरा, तूं ते देव आहेस, आणि तुझी वचने वास्तविक आहेत, आणि ही चांगली गोष्ट त्यां आपल्या सेवकाबबळ सांगितली आहे. २९ आणि तुझ्या सेवकेंचें घरानें तुझ्यासमोर सर्वकाळ राहावे झणून आतां कृपा करून आधींवांद दे; कारण कीं हे प्रभू

परमेश्वरा, त्यां हें द्वाटलें आहे आणि तुझा आशीर्वाद तुझ्या सेवकाच्या घराण्यावर सर्वकाळ प्रताप.

अध्याय ८.

यानंतर असें झालें कीं दावीदाने पलिष्ट्यांस मारून जिंकिलें, आणि दावीदाने मथनआम्मा पालिष्ट्यांच्या हातांतून घेतलें. २ मग त्याने मो-
नासास मारिलें आणि त्यास भूमीवर पाडून दो-
न्याने मोडिलें, त्याने मारायास दोन दोन्यानी मोडि-
लें, आणि वांचवायास एक पूर्ण दोन्याने मोडिलें;
असे मोनासाच्या दावीदाच्या स्वाधीन होऊन कर
दिला. ३ यानंतर दावीद आपली सीमा ध्या-
ऊन कराय नदीजवळ गेला; तेव्हां त्याने रहो-
बाचा पुत्र हदादेजर जो जोबाचा राजा त्याला
मारिलें. ४ आणि दावीदाने त्याजपासून एक
हजार रथ व सातशें स्वार व वीस हजार पाय-
दळ घेतलें, आणि दावीदाने सर्व रथांच्या घोड्यां-
च्या पायाधिरा तोडिल्या, त्यांतून केवळ शंभर
रथांच्या घोड्यांस त्याने राखिलें. ५ आणि
दामासेकचे अरामी जोबाचा राजा हदादेजर
याचें सहाय करायास आले, तेव्हां दावीदाने त्या
अराम्यांतील बाविस हजार माणसें जिवें मारिलीं.
६ मग दावीदाने दामासेकांतील अराम्यांत ठाणीं
वसविलीं, आणि अराम्यानी दावीदाच्या स्वाधीन
होऊन त्याला कर दिले; तसें दावीद जेथें जेथें
गेला तेथें तेथें परमेश्वराने त्याचें सहाय केलें.
७ आणि त्या सैन्याच्या ढाला हदादेजराच्या
बाकराजवळ होण्या त्या दावीदाने घेऊन यरूशा-
लेमास आणिल्या. ८ आणि हदादेजराचीं नगरे
रेषा व बरोया यांपासून दावीद राजाने बहुतच
पिठळ घेतलें. ९ तेव्हां हमाथाचा राजा थोई
याने ऐकिलें कीं दावीदाने हदादेजराचें सर्व
सैन्य मारिलें आहे. १० तेव्हां थोईने आपला
पुत्र योगम दावीद राजाजवळ कुडाळ गोष्ट सां-
गयास आणि आशीर्वाद द्यायास पाठविला, का-
रण कीं त्याने हदादेजरासीं लढाई करून त्याला
जिंकिलें होतें; कां कीं थोई व हदादेजर यांम-
ध्यें लढाया हांत होत्या आणि योरामाने आपल्या-
सोबत रुप्याचीं व सोन्याचीं व पितळ्याचीं पात्रें
आणिलीं. ११ आणि तीं दावीद राजाने परमे-

श्वराजवळ अर्पित केलीं; जे सर्व लोक त्याने
जिंकिले होते, १२ दणजे अरामी व मोनाब व
अम्मोनीचीं संतानें व पलिष्टी व अमालेक यां-
पासून आणि रहोबाचा पुत्र हदादेजर जोबाचा
राजा, त्यांपासून घेतलेली लूट, त्या सर्वांतलें रुपें
व सोनें जसें त्याने अर्पिलें होतें, तसें.

१३ आणि दावीदाने मिठाच्या खोऱ्यांत अठ-
रा हजार अराम्यांस मारिल्यावर माघारें येऊन
मोठें नांव मिळविलें. १४ आणि त्याने अदोमांत
ठाणीं ठेविलीं, अवच्या अदोमांत त्याने ठाणीं
वसविलीं, आणि सर्व अदोम दावीदाच्या स्वाधीन
झालें; तसें दावीद जेथें जेथें गेला तेथें परमेश्व-
राने त्याचें सहाय केलें. १५ आणि दावीदाने
सर्व इस्राएलावर राज्य केलें, आणि दावीदाने
आपल्या सर्व लोकांमध्ये न्याय व इनसाफ केला.
१६ आणि जरूबेचा पुत्र योबाब सेनापति हो-
ता, आणि अहीलूदाचा पुत्र यहोशाफाट इतिहा-
सक होता. १७ आणि अहितूबाचा पुत्र जा-
दोक व एब्द्याथाराचा पुत्र अहिमेलेख हे याजक
होते, आणि शराया चिटनीस होता. १८ आणि
यहोयादाचा पुत्र बनाया करेथी व फलेथी यांवर
होता, आणि दावीदाचे पुत्र सदांर होते.

अध्याय ९.

त्या काळीं दावीदाने द्वाटलें कीं, “योनथाना-
मुळें ज्यावर म्या कृपा करावी असा शा-
उलाच्या कुटुंबांतील कोणीएक आजपर्यंत राहिला
आहे कीं काय?” २ आणि शाउलाच्या कुटु-
बांतील जीबा नामें एक चाकर होता, आणि त्यानी
त्याला दावीदाजवळ बोलविलें, आणि राजाने
त्याला द्वाटलें, “तूं जीबा आहेस कीं काय?”
तेव्हां त्याने उत्तर केलें कीं, “आपला चाकर तोच
आहे.” ३ मग राजाने द्वाटलें कीं, “म्या ज्या-
वर देवसंबंधी कृपा करावी असा शाउलाच्या
कुटुंबांतील कोणीएक आजपर्यंत राहिला आहे कीं
काय?” तेव्हां जीबाने राजाला द्वाटलें, “योनथाना-
चा एक पुत्र अझून आहे; तो पायानी लंगडा
आहे.” ४ तेव्हां राजाने त्याला द्वाटलें, “तो
कोठें आहे?” मग जीबाने राजाला द्वाटलें, “पाहा
तो लोदबारांत अम्मीएलाचा पुत्र माखीर याच्या

बरीं आहे." ५ तेव्हा दावीद राजाने पाठवून त्याला लोदबाराहून अम्मोनाच्या पुत्र माखीर याच्या घरातून आणिले. ६ आणि शाउलाचा पुत्र योनाथान याचा पुत्र मफीबोशेथ दावीदाजवळ आला, तेव्हा पालथा पडून त्याने नमस्कार केला; मग दावीद बोलला, "हे मफीबोशेथा." आणि त्याने उत्तर केले "पाहा, आपला चाकर आहे." ७ तेव्हा दावीदाने त्याला छटले, "भिऊं नको कारण कीं तुझा बाप योनाथान यामुळे मी निश्चय करून तुजवर कृपा करीन, आणि तुझा आज्ञा शाउल याचीं सर्व होतें मी तुला देईन, आणि माझ्या मेजावर तूं नित्य भोजन करशील." ८ तेव्हा त्याने नमस्कार करून छटले कीं, "त्वां मजसारिख्या भेलेल्या कुऱ्यावर लक्ष यावें तुझा चाकर काय आहे?" ९ मग राजाने शाउलाचा चाकर जीबा याला बोलावून छटले, शाउलाचे व त्याच्या सर्व कुटुंबाचे बें होतें तें सर्व म्या तुझ्या धन्याच्या पुत्राला दिव्हे आहे. १० आणि तूं व तुझे पुत्र व पुत्रे चाकर त्याजसाठीं शेत करा आणि पीक त्याला द्या; तसें तुझ्या धन्याच्या पुत्राला भाकर व खाणें होईल, परंतु तुझ्या धन्याचा पुत्र मफीबोशेथ माझ्या मेजावर नित्य भोजन करील." जीबाला तर पंधरा पुत्र व वीस चाकर होते. ११ तेव्हा जीबाने राजाला उत्तर केले, "ज्या-विषयीं माझा धनी राबा याने आपल्या चाकराला आज्ञा केली आहे त्या सर्वांप्रमाणें आपला चाकर करील." अणखी राजाने छटले, "मफीबोशेथाने राजाच्या एका पुत्रासारिखें माझ्या मेजावर जेवित जावें." १२ आणि मफीबोशेथाला मीका नामें एक लाहान पुत्र होता, आणि जे जीबाच्या घरांत राहिले ते अवघे मफीबोशेथाचे चाकर झाले. १३ परंतु मफीबोशेथ यरूशलेमांत राहिला, कं कीं तो नित्य राजाच्या मेजावर जेवित असे, तो तर दोहों पायांनी लंगडा होता.

अध्याय १०.

यानंतर असें झालें कीं अम्मोनाच्या संतानांचा राजा मेली, मग त्याच्या ठिकाणीं त्याचा पुत्र झणून याने राज्य केलें. २ तेव्हा दावीदाने छटले, "नाहामाचा पुत्र झणून याजवर मी उपकार

करीन, कारण कीं त्याच्या बापाने मजवर उपकार केला होता." आणि दावीदाने त्याच्या बापाविषयीं त्याचें समाधान करावें झणून आपल्या चाकरांच्या हातून पाठविलें, आणि दावीदाचे चाकर अम्मोनाच्या संतानांच्या मुलखांत गेले. ३ तेव्हा अम्मोनाच्या संतानांच्या सर्दारानी आपल्या प्रभू हानून याला असें छटलें कीं, "दावीद तुझ्या चाकराचा सन्मान करितो झणून त्याने तुजपासीं सन्मान करणाऱ्यांस पाठविलें आहे, असें तुला कायें कीं काय? नगर पाहायस व त्याला हेरायास व त्याचा नाश करायस त्याने आपल्या चाकरांस तुजपासीं पाठविलें कीं नाहीं? ४ तेव्हा हानूने दावीदाचे चाकर धरून त्यांची अर्धी दाही काढिली, आणि त्याने त्यांचीं वस्त्रें अर्धें झगवे त्यांच्या कुऱ्यापर्यंत कापिली, आणि मग त्यांस वटेस लाविलें. ५ तेव्हा हें दावीदाला कसे सांगितलें असतां त्याने त्यांस भेटायस दूत पाठविले, कारण कीं ते मनुष्य फार लज्जित होते; आणि राजाने त्यांस छटले, "तुमची दाही फिरून बाहेर तोंपर्यंत तुझी यरिहोमध्यें राहा, मग मापारें या."

६ तेव्हा अम्मोनाच्या संतानानी पाहिलें कीं आपण दावीदाच्या दिसण्यांत चापेर झालें; झणून अम्मोनाच्या संतानानी पाठविलें आणि बेरसाबाच्या अराम्यांस व चोबाच्या अराम्यांस व हजर पायदळ व माका राजाचीं एक हजार माणसें व ईशतोबाचीं बारा हजार माणसें यांस रोजमरा देऊन ठेविलें. ७ आणि जेव्हा दावीदाने हें ऐकिलें तेव्हा त्याने योवाबाला व लडाक लंकांचें सर्व सैन्य पाठविलें. ८ तेव्हा अम्मोनाच्या संतानांनी निघून बेसीच्या दरवाज्यापुढें बसून बसिले, आणि जोबाचे व रहोबाचे व ईशतोबाचे व माकाचे अरामी एकीकडे येतात होते ९ आणि योवाबाने पाहिलें कीं आफ्साविरद लडाकचे तोंड पुढें व पाठीमागे आहे, तेव्हा त्याने सर्व इस्राएलाच्या शूरानां मनुष्यांस निघून त्यांस अराम्यांसीं लढायस सिद्ध केले. १० आणि त्याने वरकड मनुष्यांस आपला भाऊ बीशाय याच्या हाताखाली ठेविलें, आणि जे त्यांचे अम्मोनाच्या संतानांसीं लढायस सिद्ध केले.

११ तेव्हा तो झणाला, "जर अरामी माझ्यापेक्षा बळवान असले तर तूं माझे सहाय कर, आणि जर अम्मोनाची संताने तुझ्यापेक्षा बळवान असली तर मी तुझे सहाय करायला येईन. १२ धैर्य धर, आणि आझी आपल्या लोकांसाठी व आपल्या देशाच्या नगरांसाठी शौर्याने लढू, आणि परमेश्वर त्याच्या दृष्टीत जे बरे दिसेल ते करे." १३ मग योवाब व त्याच्याबरोबर जे लोक ते अम्मोनासी लढाई करायला जवळ गेले आणि ते त्याच्यापुढून पळाले. १४ आणि अम्मोनाच्या संतानांनी पाहिले की अरामी पळाले, तेव्हा ते धर्तरीपासून पळाले आणि नगरांत शिरले; मग योवाब अम्मोनाची संताने सोडून माघार पळालेमास आला. १५ तेव्हा अराम्यांनी पाहिले की आपण इस्राएलापुढे मारिले गेलो, आणि ते एकत्र मिळाले. १६ आणि हदादेजेराने पाठवून जे अरामी नदीच्या पलिकडे होवे त्यांस आंगले, आणि ते हेलामास आले आणि शोबाक हदादेजेराच्या सैन्याचा सेनापति त्यांच्यापुढे चालला. १७ आणि हे दावीदाला कळले अमनां त्याने सर्व इस्राएलाची माणसे जमा केली आणि तो पार्वतेच्या पलिकडे जाऊन हेलामास येथे; मग अरामी सिद्ध होऊन दावीदासीं लढायास आले आणि त्यासीं लढले. १८ आणि अरामी इस्राएलाच्यापुढून पळाले, आणि दावीदाने धरणाच्या सातथे रथातील माणसांस व चाकीस हजार स्वारांस मारिले, आणि शोबाक सेनापति यालाहि मारिले आणि तो तेथे मेल. १९ आणि जे अवघे राजे हदादेजेराचे चाकर होते त्याने तेव्हा पाहिले की आपण इस्राएलापुढे मारिले गेलो तेव्हा ते इस्राएलासीं तह करून त्यांच्या स्वाधीन झाले; यानंतर अरामी अम्मोनाच्या संतानांचे सहाय पुन्हा करायला म्याले.

अध्याय ११.

आणि मसे झाले की वर्षाच्या समाप्तीस ज्या वेळेस राजे लढाईस जात असतात तेव्हा दावीदाने योवाब व त्याच्याबरोबर आपले चाकर व सर्व इस्राएल यांस पाठविले, आणि त्यांनी अम्मोनाच्या संतानांचा नाश केला आणि रा-

ज्या नगरास वेढा घातला, परंतु दावीद पळालेमांत राहिला. २ आणि असे झाले की सायंकाळी दावीद आपल्या पलंगावरून उठला, आणि राजाच्या घराच्या मज्जेवर जाऊन फिरत होता, तेव्हा त्याने मज्जेवरून एका बायकोला अंग धुतां पाहिले; ती बायको तर दिसण्यांत फार सुंदर होती. ३ तेव्हा दावीदाने पाठवून त्या बायकोविषयी पुसले, आणि कोणीएकाने झटले की, "एलिमाची कन्या बेथशेवा उरीया हिची बायको ही आहे की नाही?" ४ त्यावर दावीदाने दूत पाठवून तिला आणिले, आणि ती त्यापासीं आली आणि तो तिजसीं निजला; कारण की ती आपल्या विटाळापासून शुद्ध झाली होती, मग ती आपल्या घरास माघार गेली. ५ आणि ती बायको गरोदर झाली, आणि तिने दावीदाला निरोप पाठवून सांगितले की, मी गरोदर आहे. ६ मग दावीदाने योवाबाला असा निरोप पाठविला की, "उरीया हिची याला मजपासीं पाठवावे." आणि योवाबाने उरीयाला दावीदापासीं पाठविले. ७ मग उरीया त्यापासीं आला आणि दावीदाने योवाबाचे वत्तमान व लोकांचे वत्तमान व लढाईचे वत्तमान त्याला पुसले. ८ नंतर दावीद उरीयाला बोलला, "तूं आपल्या घरास जाऊन आपले पाय धू." मग उरीया राजाच्या घरांतून निघून गेला, आणि राजाने त्याच्या पाठीमागून काही जेवण पाठविले. ९ परंतु उरीया राजाच्या घराच्या दरवाजाजवळ आपल्या धन्याच्या सर्व चाकरांबरोबर निजला, आणि आपल्या घरास गेला नाही. १० तेव्हा दावीदाला कोणी सांगितले की उरीया आपल्या घरास गेला नाही; मग दावीदाने उरीयाला झटले की, "तूं वाट चालून आलास की नाही? तर तूं आपल्या घरास कां गेला नाहीस?" ११ तेव्हा उरीयाने दावीदाला झटले, "कोश व इस्राएल व यहूदा डेंण्यांमध्ये राहत आहेत, आणि माझा धनी योवाब व माझ्या धन्याचे चाकर माळावर वस्ती करीत आहेत, तर खायास व प्यायास व माझ्या बायकोजवळ निजायास म्या घरास जावे की काय? तुझ्या जीवित्वाची व तुझ्या प्राणाची मी शपथ वाहतो की मी तशी गोष्ट करणार नाही." १२ मग

दावीदाने उरीयाला छटलें, “आजहि एथें राहा, आणि उद्यां तुला आज्ञा देईन.” यास्तव उरीया त्या दिवसीं व दुसऱ्या दिवसीं घरूशालेमांत राहिला. १३ आणि दावीदाने उरीयाला बोलाविलें आणि त्याच्यासमोर तो जेवला व प्याला आणि त्याने त्याला मस्त केलें; मग सायंकाळीं तो आपल्या खाटेवर आपल्या धन्याच्या चाकरांच्या संगतीं निजायास गेला, परंतु तो आपल्या घरास गेला नाही. १४ तेव्हां असें झालें कीं सकाळीं दावीदाने योवाबाला पत्र लिहिलें आणि उरीयाच्या हातून तें पाठविलें. १५ आणि त्याने पत्रांत असें लिहिलें कीं, “उरीया हाणला जाऊन मरावा झणून त्याला तुंबळ लढाईच्या तोंडीं ठेवा, आणि त्याला सोडून मागे हटा.” १६ यास्तव असें झालें कीं योवाब नगर वेदितांना जेथें शूर माणसें होतीं झणून त्याला कळलें त्या ठिकाणीं उरीयाला नेमिलें. १७ तेव्हां नगरातील माणसें बाहेर निघून योवाबासीं लढलीं, आणि दावीदाच्या चाकरांतील कित्येक लोक पडले, आणि उरीया हिंत्ती तोहि मेला.

१८ मग योवाबाने दूत पाठवून दावीदाला लढाईच्या सर्व गोष्टी कळविल्या. १९ आणि त्याने दूताला असी आज्ञा केली कीं, “लढाईच्या सर्व गोष्टी राजाला सांगितल्यावर, २० जर असें होईल कीं राजा रागास येऊन तुला झगेल कीं, लढायास तुझी नगराजवळ कां गेला? ते भिंतीवरून बाण मारतील हें तुझास ठाऊक नव्हतें कीं काय? २१ घरूबेशेथाचा पुत्र अबीमेलख याला कोणी मारिलें! एका बायकोने भिंतीवरून जात्याची पेट टाकिली आणि येणेंकरून तो थेबेजांत मेला कीं नाही? तुझी भिंतीजवळ कां गेला?” तर तेव्हां तूं असें झण कीं, तुझा चाकर उरीया हिंत्ती तोहि मेला आहे.”

२२ मग तो दूत निघून आला, आणि जें योवाबाने त्याला सांगून ठेविलें होतें तें सर्व त्याने दावीदाला सांगितलें. २३ झणजे त्या दूताने दावीदाला असें सांगितलें कीं, “तीं आझापेक्षां बळवान् होतीं, आणि आझापासीं शिवारांत आलीं, आणि आझी त्यांसीं नगराच्या दरज्यापर्यंत लढत होतो. २४ तेव्हां धनुर्धरानी

भिंतीवरून आपल्या चाकरांवर बाण मारिले, आणि राजाच्या चाकरांतून कोणी मेले; अणखी आपला चाकर उरीया हिंत्ती तोहि मेला.” २५ तेव्हां दावीदाने दूताला असें छटलें कीं, “योवाबाला असें सांग कीं, ही गोष्ट तुझ्या मनांत वाईट न वाटावी, कारण कीं तरवारीने लोक एकसारखेच नाश पावतात, नगराविरुद्ध तूं आपली लढाई कठीण कर, आणि त्याचा विनाश कर; तसें तूं त्याला धर्य दे.”

२६ आणि उरीयाच्या बायकाने ऐकिलें कीं आपला नवरा उरीया मेला आहे, तेव्हां तिने आपल्या धन्याकरितां शोक केला. २७ आणि तो शोक समाप्त झाला असतां दावीदाने दूत पाठवून तिला आपल्या घरीं आणिलें आणि ती त्याची बायको होऊन त्यापासून पुत्र प्रसवली; परंतु दावीदाने जें कृत्य केलें हातें तें परमेश्वराला वाईट वाटलें.

अध्याय १२.

तेव्हां परमेश्वराने नाथानाला दावीदाजवळ पाठविलें, आणि त्याने त्याबपासीं येऊन त्याला छटलें कीं, “एका नगरांत दोन माणसें होतीं, एक द्रव्यवान व एक दरिद्री. २ आणि त्या द्रव्यवानाजवळ मेंढरें व गुरें फारच होतीं. ३ परंतु त्या दरिद्राजवळ एक लाहान कोंकरी मात्र होती, दुसरे काहीं नव्हतें, ती त्याने विकत घेऊन पाळली होती, आणि ती त्याच्यासंगतीं व त्याच्या लेकरांसंगतीं वाढली; ती त्याच्या पात्रांतून खाई व त्याच्या प्याल्यांतून पिई व त्याच्या उरासीं निजे, असी ती त्याला त्याच्या कन्येसारखी होती. ४ आणि कोणीएक प्रवासी त्या द्रव्यवान माणसाजवळ आला, आणि जो प्रवासी त्याजवळ आला होता त्यासाठीं सिद्ध करायास त्याने ममत्पुढें आपल्या मेंढरांतून व आपल्या गुरांतून काहीं न घेऊन त्या दरिद्री माणसाची कोंकरी घेतली, आणि ती त्या प्रवास्यासाठीं सिद्ध केली.” ५ तेव्हां दावीदाने त्या माणसावर फार रागें भरून नाथानाला छटलें, “सजीव परमेश्वर याची शप्पथी वाहतों कीं ज्या माणसाने हें केलें तो मरणदंडास योग्य आहे. ६ आणि तो त्या कोंकरीच्या बळ

चौपट देईल, कारण कीं त्याने असी गोष्ट केली आणि दया केली नाही." ७ मग नाथानाने दावीदाला असें ह्मटलें की, "तूच तो मनुष्य आहेस; इस्त्राएलाचा देव परमेश्वर असें ह्मणतो, इस्त्राएलाचा राजा होण्यासाठीं मी तुला अभिषेक केला, आणि म्या तुला शाऊलाच्या हातांतून सोडविलें. ८ आणि म्या तुझ्या धन्याचें कुटुंब तुला दिलें, आणि तुझ्या धन्याच्या बायका तुझ्या उरासीं दिन्हा, आणि इस्त्राएलाचा व यहूयाचा घराणा तुला दिन्हा; आणि जर हीं पुरीं नसतीं तर मी तुला असीं व तसींही दिन्हीं असतीं. ९ तर परमेश्वराची आज्ञा त्यां कां असी तुच्छ केली कीं तो त्याच्या दृष्टींत ही दुष्टाई करावी? उरीया हिती याला त्यां तरवारीने जिवें मारिलें आणि त्याला अम्मोनी लोकांच्या तरवारीने जिवें मारिण्यावर त्याची बायको आपल्याला बायको करून घेतली आहे. १० तर आतां तरवार तुझ्या घराण्याला कधींहि सोडणार नाही, कारण कीं त्यां मज्हा तुच्छ मानिलें, आणि उरीया हिती याची बायको आपली बायको होण्यासाठीं घेतली आहे. ११ परमेश्वर असें ह्मणतो कीं, पाहा मी तुझ्या घराण्यांतून तुझ्यावर अरिष्ट उत्पन्न करीन, आणि तुझ्यादेखतां तुझ्या बायकांस घेऊन तुझ्या शेजाऱ्याला देईन, आणि तो या सूर्यादेखतां तुझ्या बायकांसीं निजेल. १२ कारण कीं तें त्यां गुप्त केलें, परंतु मी ही गोष्ट सर्व इस्त्राएलादेखतां आणि सूर्यादेखतां करीन." १३ तेव्हां दावीदाने नाथानाला ह्मटलें, "म्या परमेश्वराविषय पाप केलें आहे." मग नाथानाने दावीदाला ह्मटलें, परमेश्वराने तर तुझें पाप दूर केलें आहे, तूं मरणार नाहीस. १४ तथापि त्यां या कृत्याने परमेश्वराच्या शत्रूंंस त्याची निंदा करण्याचा प्रसंग आणिला, यास्तव जो पुत्र तुला होईल तो खचित मरेल."

१५ मग नाथान आपल्या घरास गेला, आणि जो पुत्र उरीयाच्या बायकोपासून दावीदाला झाला त्याला परमेश्वराने मारिलें आणि तो दुःख पावत झाला. १६ तेव्हां दावीदाने त्या मुलासाठीं देवापासीं विनंती केली, आणि दावीदाने व्रणस केला आणि तो आंत जाऊन राजभर भूमी-

वर निजला. १७ आणि त्याच्या कुटुंबातील जे वडील ते उठून त्याजपासीं आले आणि त्याला भूमीवरून उठवूं लागले, परंतु तो उठेना आणि त्याच्याबरोबर भाकर खाईना. १८ मग असें झालें कीं सातव्या दिवसीं तो मूल मेला; मूल मेला आहे हें दावीदाचे चाकर त्याला सांगायस झाले, कारण कीं ते बोलले, "पाहा, मूल जिवंत असतां आढी त्याला बोललों आणि त्याने आमचे शब्द मानिले नाहीत; जर आढी त्याला बोललों कीं मूल मेला आहे, तर तो केवढा शोक करील?" १९ तेव्हां दावीदाने पाहिलें कीं आपले चाकर कुजबुजतात ह्मणून दावीदाला समजलें कीं मूल मेला, यास्तव दावीदाने आपल्या चाकरांस पुसलें कीं, "तो मूल मेला कीं काय?" मग त्यानी उत्तर केलें, "तो मेला आहे." २० तेव्हां दावीद भूमीवरून उठला, आणि अभ्यंग व अंघोळ करून व आपलीं वस्त्रें बदलून परमेश्वराच्या मंदिरांत गेला, आणि भजन केलें; मग तो आपल्या घरास आला आणि त्याने मागितलें तेव्हां त्याच्यापुढें त्यानी अन्न ठेविलें व त्यानें खालें. २१ तेव्हां त्याच्या चाकरानी त्याला पुसलें कीं, "ही जी गोष्ट त्यां केली ती काय आहे? मूल जिवंत होता तेव्हां त्यां उपास व शोक केला, परंतु तो मूल मेल्यावर त्यां उठून अन्न खालें." २२ आणि त्याने उत्तर केलें, "तो मूल जिवंत होता तेव्हां म्या उपास व शोक केला, कां कीं म्या ह्मटलें, परमेश्वर मजवर कृपा करील आणि तो मूल वांचेल किंवा नाही, हें कोण जाणें? २३ परंतु आतां तो मेला, तर म्या उपास कां करावा? माझ्याने त्याला माघारें आणवेल कीं काय? मी त्यापासीं जाईन परंतु तो मजपासीं परत येणार नाही."

२४ यानंतर दावीदाने आपली बायको बेथशेबा इचें समाधान केलें, आणि तिजपासीं जाऊन निजला; मग ती पुत्र प्रसवली आणि त्याचें शलामो असें नांव ठेविलें, आणि परमेश्वराने त्याजवर प्रीति केली. २५ आणि त्याने नाथान भविष्यवादी याच्या हातून निरोप पाठविला, आणि त्याने त्याला परमेश्वरामुळे पदादया असें नांव ठेविलें.

२६ त्या काळीं पोवाब अम्मोनाच्या संतानाचे

नगर राज्या वासी लढला आणि त्याने राजधानी घेतली. २७ आणि योवाबाने दावीदाजवळ दूत पाठवून छटलें कीं, “मी राज्यासी लढलों आणि मण्यांचें नगर घेतलें आहे. २८ तर आतां बरेकड लोक जमा कर, आणि नगरास वेढा घालून तें घे, नाही तर तें नगर मी घेईन आणि त्याला मोडें नांव दिलें जाईल.” २९ तेव्हां दावीद सर्व लोक जमा करून राज्यास वेढा आणि त्यासी लढून त्याने तें घेतलें. ३० आणि त्याने त्यांच्या राजाचा मुगूट त्याच्या डोक्यावरून घेतला, आणि त्याचें वज्र त्याच्या मोठ्याकन रत्नांमुद्रां एक सोन्याचें तालांत होतें आणि तो दावीदाच्या मस्तकावर ठेविला; आणि त्याने त्या नगरांतून पुष्कळ लूट बाहेर आणिली. ३१ आणि बे लोक त्यांत होते त्यास त्याने बाहेर आणिलें, आणि त्यांस करवतांखाली व लोखंडाच्या मळणयंत्रांखाली व लोखंडाच्या कुऱ्हाडांखाली घातलें आणि त्यांस विटांच्या भट्टींतून चालविलें; याप्रमाणें त्याने अम्मोनाच्या संतानांच्या अवघ्या नगरांस केलें; नंतर दावीद व सर्व लोक माघारे घरूशालेमास आले.

अध्याय १३.

आणि यामंतर असें झालें कीं दावीदाचा पुत्र आबशालोम याला थामार नामें एक सुंदर बहीण होती, आणि दावीदाचा पुत्र अम्मोन याने तिजवर प्रीति केली. २ आणि अम्मोन आपली बहीण थामार इजिप्शिया असा व्याकुळ झाला कीं तो आजारी पडला; कारण कीं ती कुवारी होती, आणि तिजसीं कांहीं करणें अम्मोनाला अवघड वाटलें. ३ आणि दावीदाचा भाऊ शिमा याचा पुत्र योनादाब नामें अम्मोनाचा सोबती होता, आणि योनादाब फार चतुर मनुष्य होता. ४ आणि त्याने त्याला छटलें, “तूं राजाचा पुत्र असतां दिवसोदिवस असा हिराण कां होतोस! हें तूं मला सांगत नाहीस कीं काय!” मग अम्मोनाने त्याला छटलें, “माझा भाऊ आबशालोम याची बहीण थामार इजिप्शिया मी प्रीति करितों.” ५ तेव्हां योनादाबाने त्याला छटलें, “आपल्या पलंगावर निजून रोग्यासारखा हो; आणि तुझा बाप तुझ्या

समाचारास येईल तेव्हां त्याला सांग, ‘त्वां कृ करून माझी बहीण थामार इला येऊं यावें, ती माझ्यादेखतां भाकर सिद्ध करून मला खास देईल; तसें मी पाहून तिच्या हातांतून वज्र खाईन.’ ६ मग अम्मोन निजून रोग्यासारखा झाला, आणि राजा त्याच्या समाचारास आला तेव्हां अम्मोनाने राजाला छटलें कीं, “त्वां कृ करून माझी बहीण थामार इला येऊं यावें, ती माझ्यादेखतां दोन भाकरी सिद्ध करील आणि तिच्या हातांतून खाईन.” ७ तेव्हां दावीदाच्या थामारीजवळ घरीं असा निरोप पाठविला कीं “तुझा भाऊ अम्मोन याच्या घरास आतां आ आणि त्यासाठीं अन्न कर.” ८ मग थामार आपला भाऊ अम्मोन याच्या घरास गेली, तेव्हां तें तिजला होत आणि तिने पीठ घेऊन मळिलें, आणि त्याच्यादेखतां भाकरी सिद्ध करून भाकिया. ९ मग तिने ताट घेऊन त्यांत त्या भाकरी त्याच्यादेखतां ठेविल्या, परंतु तो खाईना; तेव्हां अम्मोनाने छटलें, “सर्व माणसांस मजपासून बाहेर घालवा.” मग सर्व माणसें त्याजवळून बाहेर गेलीं. १० मग अम्मोनाने थामारीला छटलें, “तें अन्न खोलोंत आण आणि मी तुझ्या हातून खाईन.” मग थामारिने ज्या भाकरी भाक्या होत्या त्या घेतल्या, आणि तिचा भाऊ अम्मोन याजवळ खोलोंत आणिल्या. ११ आणि तिने त्या त्याजपासीं खायास आणिल्या तेव्हां ज्येष्ठिला धरून तिला छटलें, “ये माझ्या बहिणी, मज्याजवळ नीज.” १२ परंतु तिने त्याला छटलें, “नको, माझ्या भावा, मजवर बलात्कार करूं नको, कां कीं इस्राएलांत असें होऊं नवें; असें मूर्खपण करूं नको. १३ आणि मी आपली कजिती कसी दूर करावी? आणि तूं इस्राएलातील एका मूर्खासारखा होसिल; तर त्वां आतां राजासीं बोलावें असी मी विनंती करितों, व तूं तो मला तुजपासून धरणार नाही.” १४ तथापि तिचे शब्द तो ऐकेना, परंतु तो तिजपासून लवान् असतां तिजवर बलात्कार करून तिजपासीं निजला. १५ यानंतर अम्मोन तिचा अन्न देण करूं लागला असा कीं जी प्रीति त्याने तिजवर केली होती तिजपासून ज्येष्ठे तिचा अधिक देण देला,

आणि आम्होनाने तिला द्याटलें, "उठून जा." १६ मग तिने त्याला द्याटलें, "जायाचें कारण नाही, ती पहिली दुष्टाई त्यां मजसीं केली तिजपेक्षां मला घालविणें ही मोठी आहे." परंतु तो तिचें ऐकेना. १७ तेव्हां त्याने आपल्या चाकर माणसाला बोलावून द्याटलें, "इला मजपासून आतां बाहेर घालीव, आणि तिच्यामागे दार बंद कर." १८ आणि तिच्या अंगावर विचित्र साडी होती, कां की राजाच्या व्या कन्या कुमारी होत्या त्या असीं वस्त्रें नेसत असत; तेव्हां त्याच्या चाकराने तिला बाहेर घालविलें आणि तिच्यामागे दार बंद केलें. १९ मग थामारीने आपल्या डोक्यांत राख घातली आणि जी विचित्र साडी नेसली होती ती फाडिली, आणि आपला हात आपल्या डोक्यावर ठेवून ती रडत चालली. २० तेव्हां तिचा भाऊ आवशालोम याने तिला द्याटलें, "तुझा भाऊ आम्होन तुझसंगतीं होता कीं काय? तर आतां माझ्या बहिणी, मौन धर; तो तुझा भाऊ आहे, या गोष्टीविषयीं काळजी करूं नको." कानंतर थामार आपला भाऊ आवशालोम याच्या बरीं अविवाहित राहिली. २१ आणि दावीद राजाने त्या सर्व गोष्टी ऐकिल्या तेव्हां त्याला फार राम आला. २२ आणि आवशालोम आम्होनासीं वाईट किंवा चांगलें काहींच बोलला नाहीं, कां की आवशालोमाने आम्होनाचा द्वेष केला; कारण ती त्याची बहीण थामार इजवर त्याने बलात्कार केला होता.

२३ आणि दोन वर्षांनंतर असें झालें कीं इफ्रायमील बालहाजोरांत आवशालोमाजवळ मेंढरें कातरणारे होते, आणि आवशालोमाने राजाच्या अवघ्या पुत्रांस बोलाविलें. २४ आणि आवशालोमाने राजापासीं येऊन द्याटलें, "पाहा, आतां आपल्या चाकराजवळ मेंढरें कातरणारे आहेत, तर राजाने व त्याच्या चाकरानी आपल्या चाकरासंगतीं कृपाकरून यावें." २५ तेव्हां राजाने आवशालोमाला द्याटलें, "असें नको, माझ्या पुत्रा, आधीं अवघे येणार नाहीं, त्यालां तर तुला भार-लप होऊं." मग त्याने त्याला आग्रह केला परंतु तो येईना, तथापि त्याने त्याला आशीर्वाद दिला. २६ तेव्हां आवशालोमाने द्याटलें,

"तर कृपाकरून माझा भाऊ आम्होन याला आमच्यासंगतीं येऊं दे." मग राजाने त्याला द्याटलें, "त्याने तुझ्यासंगतीं कां यावें?" २७ मग आवशालोमाने त्याला आग्रह केला, द्याणून त्याने त्याच्याबरोबर आम्होन व राजाचे सर्व पुत्र पाठविले.

२८ आणि आवशालोमाने आपल्या चाकरांस सांगितलें होतें कीं, "आम्होनाचें मन द्राक्षारसाने आनंदित झालें असतां तुम्ही पाहा, आणि मी तु-झास सांगेन, आम्होनाला मारा, तेव्हां तुम्ही त्याला मारा, भिडूं नका, म्याच तुझास आज्ञा केली कीं नाहीं? तुम्ही धीर धरून शूर व्हा." २९ आणि जसी आवशालोमाने आज्ञा केली होती तसें त्याच्या चाकरानी आम्होनास केलें; तेव्हां राजाचे सर्व पुत्र उठले, आणि ते एक एक आपापल्या खेचरावर बसून पळाले. ३० आणि असें झालें कीं ते वाटेंत असतां दावीदाला असें वसंमान आलें कीं, "आवशालोमाने राजाच्या सर्व पुत्रांस जिवें मारिलें आहे, आणि त्यांतून एकहि राहिला नाहीं." ३१ तेव्हां राजा उठला आणि आपलीं वस्त्रें फाडून भूमीवर पडून राहिला, आणि त्याचे सर्व चाकर वस्त्रें फाडून जवळ उभे राहिले. ३२ मग दावीदाचा भाऊ शिमा याचा पुत्र योनादाब उत्तर देऊन द्याणाला, "त्यानीं सर्व तरण्यांस द्याणजे राजाच्या पुत्रांस जिवें मारिलें असें माझ्या प्रभूने कल्पूं नये, कारण कीं आम्होन मात्र मेलला आहे; ज्या दिवसी त्याने आवशालोमाची बहीण थामार इजवर बलात्कार केला तेव्हापासून त्याच्या मनांत असा निश्चय होता. ३३ तर आतां राजाचे सर्व पुत्र मेले आहेत, असी गोष्ट माझा प्रभु राजा याने मनांत आणूं नये, कां की केवळ आम्होन मेलला आहे.

३४ त्या काळी आवशालोम पळाला, आणि जो माणूस पाहारा करित होता त्याने आपली दृष्टि लावून पाहिलें, तर पाहा पुष्कळ लोक त्याच्या मागील डोंगराच्या बाजूस वाटने येत आहेत. ३५ तेव्हां योनादाबाने राजाला द्याटलें, "पाहा, राजाचे पुत्र येत आहेत, जसें तुझा चाकर बोलला तसें आहे." ३६ आणि असें झालें कीं त्याचें बोलणें समाप्त झालें तेव्हाच पाहा राजाचे

पुत्र आले, आणि ते आपला गळा काढून मोठ्याने रडले, आणि राजाने व त्याच्या सर्व चाकरांनी फारच शोक केला. ३७ परंतु आबशालोम पळाला, आणि आम्मीहूदाचा पुत्र धालमा गशूराचा राजा यापासीं गेला, आणि दावीदाने आपल्या पुत्रासाठीं प्रति दिवसीं शोक केला. ३८ आणि आबशालोम गशूरास पळून गेला आणि तेथे तीन वर्षे राहिला. ३९ आणि दावीद राजाने आबशालोमापासीं जायास फार इच्छिलें, कां कीं आम्नोन मेलाला असतां त्याविषयीं तो शांत झाला होता.

अध्याय १४.

आणि जरूवेचा पुत्र योवाब याला समजाविलें कीं राजाचा लोभ आबशालोमावर आहे. २ आणि योवाबाने तकोवास पाठवून तेथून एक चतुर बायको आणिली, आणि तिला छटलें, “शोकाचें मीस घेऊन शोकाचीं वस्त्रें धारण कर, आणि अभ्यंग न करून जी फार दिवस मेन्यासाठीं शोक करित आहे, अशा बाककोसारिखी हो. ३ मग राजापासीं जाऊन या कार्याप्रमाणें बोल.” ४ तसें योवाबाने जें बोलायाचें तें तिला सुचवून ठेविलें; आणि जेव्हां ती तकोवाकरिणी स्त्री राजाजवळ बोलायास आली तेव्हां ती भूमीवर पडून नमस्कार करून झणाली, “हे राजा, सहाय कर.” ५ तेव्हां राजाने तिला छटलें, “तुला काय झालें? आणि तिने उत्तर केलें, “मी तर विधवा बायको आहे आणि माझा नवरा मेलाला आहे. ६ आणि आपल्या दासीला दोन पुत्र होते आणि ते दोघे शेतांत भांडिले, आणि त्यांस कोणी सोडिवणारा नसतां, एकाने दुसऱ्याला हाणून जिवें मारिलें. ७ आणि पाहा, सर्व घराणा आपल्या दासीवर उठला आहे, आणि ते झणतात, ‘ज्याने आपल्या भावाला जिवें मारिलें त्याला आमच्या स्वाधीन कर, आणि ज्याने भावाला मारिलें त्या भावाच्या जिवाकरितां आम्ही त्याला मारून वारीसदारालाहि नाहीसा करूं.’ तसें जो माझा अंगार राहिलेला त्याला ते विज्ञावितील, आणि ते माझ्या नवऱ्याचें नांव किंवा स्मरण पृथ्वीवर राहूं देणार नाहीत.” ८ तेव्हां राजाने त्या बायकोला

छटलें, “तूं आपल्या घरास जा, झणजे तुजविषयीं मी आज्ञा देईन.” ९ मग त्या तकोवाकरिणी बायकोने राजाला छटलें कीं, “हे माझ्या प्रभू राजा, मजवर व माझ्या बापाच्या कुटुंबावर हा न्याय असो, आणि राजा व त्याचें सिंहासन निर्दोषी असो.” १० मग राजाने छटलें, “जो कोणी तुला काहीं बोलेल त्याला मजपासीं आण, झणजे तें तुला फिरून हात लावणार नाही.” ११ तेव्हां तिने छटलें कीं, “आतां राजाने आपला देव परमेश्वर याचें स्मरण करून रक्तपाताचा सूड घेणाऱ्यांस अधिक नाश करूं न द्यावा, नाही तर ते माझ्या पुत्राला मारितील.” मग त्याने छटलें कीं, “सजीव परमेश्वर याची शपथ मी वाहतों कीं तुझ्या पुत्राचा एक केंसहि भूमीवर पडणार नाही.” १२ तेव्हां त्या बायकोने छटलें, “आतां आपल्या दासीला माझा प्रभू राजा यापासीं एक शब्द बोलूं दे.” आणि त्याने छटलें, “बोल.” १३ मग त्या बायकोने छटलें, “तर देवाच्या लोकांस रुद्ध असी गोष्ट त्या कां कल्पिली? कां कीं राजाने एका अपराध्यासारिखें ही गोष्ट छटली, कारण कीं राजा आपला घालविलेला त्याला माघारें आणित नाही. १४ कारण कीं आम्ही अवश्य मरूं, आणि जसें भूमीवर पडलेलें पाणी जमा होत नाही त्यासारिखे आहों; परंतु जो घालविलेला त्याचा जीव न घेतां त्याने आपल्यापासून दूर न राहवें असा विचार देव करितो. १५ आणि आतां राजा जो माझा प्रभु त्याला ही गोष्ट बोलयास मी आलें आहे, कारण कीं लोकांनी मला भयाभीत केलें आणि आपल्या दासीने छटलें कीं, आतां मी राजाला बोलें, कदाचित राजा आपल्या दासीचें कार्य करील. १६ कारण कीं राजा ऐकेल आणि जो माणूस मला माझ्या पुत्रासुद्धां देवाच्या वतनांतून नाहीसें करायास पाहत आहे, त्याच्या हातांतून आपल्या दासीला राखील. १७ अणखी आपल्या दासीने छटलें कीं, आतां माझा प्रभु राजा याचा शब्द समाधानरूप होईल; कारण कीं माझा प्रभु राजा जें चांगलें व जें वाईट त्यांचा भेद जाणण्याविषयीं देवाच्या दूतासारिखा आहे, आणि तुझा देव परमेश्वर तुला अनुकूल होईल.” १८ तेव्हां राजाने उत्तर

रुलून त्या वायकोला द्याटलें, “जी गोष्ट मी आतां तुला विचारितें ती मजपासून लपवूं नको.” मग ती वायको बोलली कीं, “माझा प्रभु राजा याने आतां बोलावें.” १९ तेव्हां राजाने द्याटलें, “या हें गोष्टाविषयी योवावाचा हात तुझ्यासंगती आहे कीं नाहीं?” आणि त्या वायकोने उत्तर रुलून द्याटलें, “हे माझ्या प्रभू राजा, तुझ्या विषयी शपथ मी करितें कीं जें माझा प्रभु राजा याने द्याटलें अहि त्यासर्वाविषयी कोणीएकाच्याने उपव्याकडे किंवा डाव्याकडे जाववत नाहीं; कां की आपला चाकर योवाव याने मला आज्ञा केली, आणि त्याने आपल्या दासीला हे सर्व शब्द मुचवून ठेविलें. २० ही गोष्ट म्या साधून बोलवी द्यणून आपला चाकर योवाव याने हें कार्य केलें, आणि पुढीवर जें सर्व आहे तें जाणायास माझा प्रभु देवाच्या दूताच्या चतुराईसारखा वतुर आहे.”

२१ मग राजाने योवावाला द्याटलें, “पाहा आतां म्या हें कार्य केलें आहे, तर आतां जाऊन तो तरुण आबशालोम याला माघारें आण.” २२ तेव्हां योवाव भूमीवर पालथा पडला, आणि नमस्कार रुलून त्याने राजाचा उपकार मानिला; आणि योवाव द्यणाला, “हे माझ्या प्रभू राजा, आज आल्या चाकर जाणतो कीं मी तुझ्या दृष्टींत कृपा पावलों आहे, कारण कीं राजाने आपल्या चाकराची विनंती ऐकिली आहे.” २३ मग योवाव उठून गशूरास गेला आणि त्याने आबशालोम घरालास आणिला. २४ परंतु राजाने द्याटलें, “त्याने आपल्या घरास जावें, आणि माझ्या दृष्टीस पडूं नये.” तसें आबशालोम आपल्या घरास गेला आणि त्याने राजाचें तोंड पाहिलें नाहीं.

२५ त्या काळीं अवध्या इस्त्राएलांत कोणीएक माणूस सौंदर्याविषयी आबशालोमासारखा स्तुति करायोजोगा नव्हता; त्याच्या तळपायापासून त्याच्या माथ्यापर्यंत त्याजवर कांहीं डाग नव्हता. २६ आणि जेव्हां तो आपलें डोकें कातरी, तेव्हां तो आपल्या डोक्याचे केंस राजाच्या तोलाप्रमाणें दोनशें शेकल तोली; प्रत्येक वर्षीच्या शेवटीं कातरी, केंस त्याजवर भारी होते द्यणून कातरी. २७ आणि आबशालोमाला तीन पुत्र व एक

कन्या झाली होती, तिचें नांव थामार होतें, ती स्त्री रूपवती होती.

२८ आणि आबशालोम घरालेमांत दोन वर्षे राहिला, परंतु त्याने राजाचें तोंड पाहिलें नाहीं. २९ तेव्हां आबशालोमाने योवावाला निरोप पाठविला कीं त्याने आपल्याला राजाजवळ पाठवावें, परंतु तो त्याजवळ येईना; मग त्याने अणखी दोनदां पाठविलें, तरी तो येईना. ३० मग त्याने आपल्या चाकरांस द्याटलें कीं, “पाहा, योवावाचें शेत माझ्या जाग्याजवळ आहे, आणि त्याला तेथें जव आहे; तुझी जाऊन त्याला आग लावा.” आणि आबशालोमाच्या चाकरानी त्या शेताला आग लाविली. ३१ तेव्हां योवाव उठला आणि आबशालोमाच्या घरास येऊन त्याला बोलला, “तुझ्या चाकरानी माझ्या शेताला आग कां लाविली?” ३२ मग आबशालोमाने योवावाला उत्तर केलें, “पाहा, म्या तुला निरोप पाठविला कीं इकडे ये, द्यणजे मी तुला राजापासीं पाठवीन, त्याला असें पुसावें कीं मी गशूरापासून कां आलों आहे? मी तेथें आजपर्यंत राहिलों असतां तर माझे बरे झालें असतें; तर आतां राजाचें तोंड मला पाहूं दे, आणि माझ्याठायीं दुष्टाई असली तर त्याने मला जिवें मारावें.” ३३ मग योवावाने राजाजवळ जाऊन त्याला सांगितलें; तेव्हां त्याने आबशालोमाला बोलाविलें आणि तो राजापासीं आला, आणि राजासमोर भूमीवर पालथा पडून त्याने त्याला नमस्कार केला, मग राजाने आबशालोमाचें चुंबन घेतलें.

अध्याय १५.

यानंतर असें झालें कीं आबशालोमाने आपल्यासाठीं रथ व घोडे आणि आपल्यापुढें धावायास पन्नास माणसें ठेविलीं. २ आणि आबशालोम मोठ्या सक्तीं उठून दरवाजाच्या वाटेच्या बाजूस उभा राही, आणि जेव्हां कोणी माणूस वादामुळें न्यायासाठीं राजापासीं जाई तेव्हां आबशालोम त्याला बोलावून असें द्यणें कीं, “तूं कोणत्या नगरचा आहेस?” तेव्हां तो उत्तर देई, “आपला चाकर इस्त्राएलाच्या वंशानील एकाचा आहे.” ३ मग आबशालोम त्याला

असें झणे कीं, “पाहा तुझे वाद चांगले व सरळ आहेत, परंतु तुझे ऐकायास राजाने नेमलेला असा कोणी नाही.” ४ अणखी आबशालोम झणे कीं, “जर मी या देशांत नेमलेला न्यायाधीश असतो तर ज्या सर्व मनुष्यांचा काही वाद किंवा तंटा असता त्यांनी माझ्यापासीं यावे, आणि मी त्यांचा न्याय करीन.” ५ आणि असें झाले कीं कोणी-एक माणूस त्याला नमस्कार करायला जवळ आला असता तो आपला हात पुढें करून त्याला धरी व त्याचें चुंबन घेई. ६ आणि इस्राएलाचीं जीं अवधी माणसें राजापासीं न्यायासाठीं आलीं त्यांसीं आबशालोमाने याप्रमाणें केलें, आणि तसें आबशालोमाने इस्राएलाच्या माणसांचें मन फितावून घेतलें.

७ यानंतर असें झालें कीं चाळीस वर्षे इस्रायल आबशालोमाने राजाला असें झटलें कीं, “कृपा करून मला जाऊं यावे, आणि जो नवस म्या परमेश्वराला केला तो मी हेब्रोन्यांत फेडीन. ८ कारण कीं तुझ्या चाकराने अरामातील गशूराने राहत असता असा नवस केला कीं, जर परमेश्वर मला माघारें यरूशालेमास खर्चीत आणिल तर मी परमेश्वराची सेवा करीन.” ९ तेव्हां राजाने त्याला झटलें, “सुखरूप जा.” मग तो उठून हेब्रोन्यास गेला. १० आणि आबशालोमाने इस्राएलाच्या अवध्या वंशांत हेरांस असें सांगून पाठविलें कीं, “जेव्हां तुझी करण्याचा शब्द ऐकाल तेव्हां असें झणणे कीं, आबशालोम हेब्रोन्यांत राज्य करितो.” ११ आणि दोनशें माणसें बोलाविलीं असतां यरूशालेमापासून आबशालोमाबरोबर गेलीं; तीं आपल्या भोळेपणाने गेलीं, आणि तीं या सर्व गोष्टीविषयी कांहीं समजलीं नाहींत. १२ आणि आबशालोम यज्ञ करित असतांना त्याने अहीयेफेल गीलेनी दावीदाचा मंत्री याचें नगर गिलो यापासून त्याला बोलाविलें, आणि बंड वाटून मोठें झाले कारण कीं आबशालोमाजवळ लोक फार जमले.

१३ त्या काळीं कोणीएकाने येउन दावीदाला सांगितलें कीं, “इस्राएलाच्या माणसांचें मन आबशालोमाकडे आहे.” १४ तेव्हां दावीदाने आपल्यासंगतीं यरूशालेमांत ये चाकर होते त्यांस

झटलें कीं, “उठा, आपण पळूं, नाही तर आबशालोमापासून आमची सुटका होणार नाही; आपण उतावळीने जाऊं, नाही तर तो लवकर येउन आम्हास आटोपील आणि आम्हावर अतिशय आणील आणि तरवारीने नगराच्या लोकांस मारील.” १५ तेव्हां राजाच्या चाकरानीं राजाला झटलें कीं, “पाहा, आमचा प्रभु राजा याला वें सर्व चांगलें वाटेल त्याप्रमाणें आपले चाकर करतील.” १६ मग राजा व त्याच्यामागे त्याचें सर्व कुटुंब निघून गेलें, आणि राजा घर राखण्यासाठीं दाहा बायका ज्या उपफली त्यांस देवून गेला. १७ तसें राजा व त्याच्यामागे सर्व लोक निघून गेले, आणि ते दूर ठिकाणीं राहिले. १८ आणि त्याचे अवघे चाकर त्याच्याबरोबर चालले, आणि अवघे खरेथी व अवघे फलेथी व असे गित्ती (झणजे जीं साहाय्ये माणसें त्याच्यासंगीं गाथापासून आलेलीं तीं,) हे अवघे राजाच्यामुढें चालले.

१९ तेव्हां इत्ता गित्ती याला राजाने झटलें, “आमच्यासंगतीं तूंहि कां येतोस? आपल्या ठिकाणास माघारें जाउन राजाजवळ राहा, कारण कीं तूं विदेशी व प्रवासीहि आहेस. २० काल तूं आलास आणि आज आम्हाबरोबर फिरायास म्या तुला न्यावें कीं काय? आणि मला जेथें जावें लफ्फें तेथें मी जात आहे; तूं माघारें जा, आणि आपल्या भावांसहि घेउन जा; तुजसीं दया व सत्य असो.” २१ तेव्हां इत्ताने राजाला उत्तर केलें, “सजीव परमेश्वर याची शपथ आणि माझा प्रभु राजा याच्या जिवाची शपथ मी वाहून सांगलों धी, ज्या ठिकाणीं माझा प्रभु राजा मरणासाठीं किंवा वांचण्यासाठीं होईल तेथें आपला चाकर राहील.” २२ मग दावीदाने इत्ताला झटलें, “चल, पलिकडे जा.” तेव्हां इत्ता गित्ता व त्याचीं अवधी माणसें व त्याच्यासंगतीं अवधी जीं लेंकरें तीं पलिकडे गेलीं. २३ आणि सर्व देशातील लोकनी मोठ्या खराने शोक केला, आणि अवघे लोक पलिकडे गेले आणि राजा किद्रोन ओहोळ्या पलिकडे गेला आणि अवघे लोक रानाकडेच्या गटेंत पलिकडे गेले.

२४ त्या काळीं पाहा जादोक व आपल्या

संगतीं सर्व लेवी देवाच्या कराराचा कोश घेऊन आले, आणि त्यांनी देवाचा कोश खाली ठेविला, आणि अवघे लोक नगरांतून निघून पलिकडे जात गेले. २५ मग राजाने जादोकांला हाटलें, "देवाचा कोश माघारा नगरीत ने; जर परमेश्वराची कृपादृष्टि मजवर होईल तर तो मला माघारें आणील, आणि तो व माघें ठिकाण मला पाहूं देईल. २६ परंतु जर तो असें झणेल कीं, 'तुजवर मी संतुष्ट नाहीं, तर पाहा मी ऐसें आहे, जसें त्याला वरें दिसेल तसें तो मला करे.'"

२७ अश्वरी राजाने जादोक याजकाला हाटलें, "तूं मंत्रिभवादी नाहींस काय! नगरांत सुखरूप राहावा ना, आणि तुझा पुत्र अहीमाज व एब्द्याथाराचा पुत्र योनाथान हे दोघे पुत्र तुमच्यासंगतीं राहोत. २८ पाहा, तुझापासून वर्त्तमान येऊन मला कळेल तोंपर्यंत मी रानांतील मैदानांत राहोन." २९ मग जादोक व एब्द्याथार देवाचा कोश घेऊन यरूशालेमांत जाऊन तेथें राहिले. ३० आणि दावीद रडत रडत जाईत डोंगरावर पडला; तो आपलें डोकें आच्छादून अन्तःहाणी आणि त्याच्या बरोबर जे सर्व लोक त्यांतील प्रत्येक आपलें डोकें आच्छादून गोक करित चढला.

३१ त्या काळीं दावीदाला कोणी सांगितलें कीं, अहीमोफेल आवशालोमाच्यासंगतीं बंडकन्यांमध्ये आहे, तेव्हा दावीदाने हाटलें, "हे परमेश्वरा, तूं अहीमोफेलाची मसलत निरर्थक करावी, मी असी विनंती करितों." ३२ आणि असें झालें कीं दावीद डोंगराच्या शिखरावर गेला असतां त्याने देवाचें भजन केलें, आणि पाहा हूश्या आसीं आपलीं वस्त्रें फाडून व आपल्या डोक्यावर माती घालून त्याला भेटायस आला. ३३ आणि दावीदाने त्याला हाटलें, "जर तूं मजबरोबर येतील तर मला भार होतील. ३४ परंतु जर माघारें नगरांत जाऊन तूं आवशालोमाला झगतील, हे राजा, मी तुझा चाकर होईन; माघें मी तुझ्या बापाचा चाकर होतों परंतु आतां मी तुझा चाकर होईन; तर तूं माझ्यासाठीं अहीमोफेलाची मसलत निरर्थक करतील. ३५ आणि जादोक व एब्द्याथार जे याजक ते तुजबरोबर

तेथें राहतील कीं नाहीं! आणि असें होईल कीं ज्या अवघ्या गोष्टी राजाच्या घरांतून तूं ऐकतील त्या जादोक व एब्द्याथार याजकांस तूं सांगतील. ३६ पाहा तेथें त्यांचे दोन पुत्र जादोकाचा पुत्र अहीमाज व एब्द्याथाराचा पुत्र योनाथान त्यांच्यासंगतीं आहेत, आणि ज्या अवघ्या गोष्टी तुझी ऐकाल त्या तुझी त्यांच्या हातून निरोप पाठवून मला कळवाल." ३७ तेव्हां दावीदाचा मित्र हूश्या नगरांत गेला, आणि आवशालोम यरूशालेमास आला.

अध्याय १६.

आणि दावीद डोंगराच्या शिखरापलिकडे थोडासा गेला असतां पाहा, मफीबोशेथाचा चाकर जीबा त्याला भेटला, आणि खेगीर घातलेलीं दोन गाढवें आणि त्यांवर दोनशें भाकरी व द्राक्षांचे शंभर गोळे व अंजिरांचे शंभर गोळे व द्राक्षारसाचा एक बुधला हीं त्याने बरोबर आणिलीं. २ तेव्हां राजाने जीबाला हाटलें, "हीं तुझ्यापासीं काय आहेत?" आणि जीबाने उत्तर केलें, "गाढवें राजाच्या कुटुंबाला बसण्यासाठीं आणि भाकरी व फळें चाकरांस खाण्यासाठीं आणि द्राक्षारस जे रानांत थकतील त्यांस पिण्यासाठीं आहे." ३ तेव्हां राजाने हाटलें, "तुझ्या धन्याचा पुत्र कोठें आहे?" मग जीबाने राजाला उत्तर केलें, "पाहा तो यरूशालेमांत राहत आहे, कां कीं त्याने असें हाटलें, 'आज इश्राएलाचे लोक माझ्या बापाचें राज्य मला परत देतील.' ४ मग राजाने जीबाला हाटलें, "पाहा, जें अवघें मफीबोशेथाचें होतें तें तुझें आहे." आणि जीबाने हाटलें, "हे माझ्या प्रभू राजा, मी पायां पडतों, आपली कृपादृष्टि मजवर असावी."

५ यानंतर दावीद राजा बाहूरीमास आला, तेव्हां पाहा तेथून शाऊलाच्या घराण्यातील कुटुंबाचा एक माणूस गेराचा पुत्र शिमी नामें आला; तो येतां येतां शिब्या देत असे. ६ आणि त्याने दावीदाला व दावीद राजाच्या चाकरांस धोंडे मारिले, आणि अवघे लोक व अवघे शूर त्याच्या उजव्याकडे व डाव्याकडे होते. ७ आणि शिमी आप देताना असें बोलला कीं, "अरे रक्त-

पाती माणसा व दुष्टाईच्या माणसा, जा ना. ८ शाऊल ज्याच्या ठिकाणी त्यां राज्य केलें त्याच्या कुटुंबाचें सर्व रक्त परमेश्वराने तुमवर आणिलें आहे, आणि परमेश्वराने तुझा पुत्र आवशालोम याच्या हातीं राज्य दिलें आहे; आतां पाहा तूं आपल्या संकटांत आहेस, कां कीं तूं रक्त-पाती माणूस आहेस." ९ तेव्हां जरूचेचा पुत्र अभीशाय राजाला बोलला, "माझा प्रभु राजा याला या मेन्या कुच्यने शिव्या कां घाब्या! आतां मला जाऊं दे, झणजे मी त्याचें डोकें कापून टाकीन." १० परंतु राजाने उत्तर केलें, "अहो जरूचेचे पुत्र, माझा तुझासीं काय आहे! त्वे शाप देवो, कां कीं परमेश्वराने त्याला सांमिल्लें आहे कीं, दावीदाला शाप दे; तर त्याला कोण झणेल कीं, तसें तूं कां करितोस." ११ आणि दावीदाने अभीशायाला व आपल्या अवघ्या चाकरांस छटलें, "पाहा, माझा पुत्र जो माझ्या कमरेतून निघाला तो माझा प्राण घ्यायास पाहत आहे, तर विशेषकरून आतां हा बग्यामिनी असें करील, त्याला असूं या, तो शाप देवो, कां कीं परमेश्वराने त्याला सांमितलें आहे. १२ कदाचित परमेश्वर माझे दुःख पाहील, आणि जो शाप तो आज देतो त्याच्याबद्दल मला चांगलें फळ देईल." १३ आणि दावीद व त्याचीं माणसें वाटेंत चालत असतां शिमी डोंगराच्या काजूवर काहीं अंतराने चालला, आणि चालताना तो शिव्या देत व धोंडे त्याकडे मारीत व मात्ती टाकीत गेला. १४ आणि राजा व त्याच्याबरोबर जे लोक ते अवघे दमलेले पोहंचले, आणि तेथें त्यानी विसावा घेतला.

१५ आणि आवशालोम व अवघे इस्राएलचे लोक घरूशालेमांत आले, आणि त्याच्यासंगतीं अहीथोफेल होता. १६ आणि असें झालें कीं दावीदाचा मित्र हूशा आसीं आवशालोमापासीं आला तेव्हां हूशा आवशालोमाला बोलला, "राजा चिरकाळ वांचो, राजा चिरकाळ वांचो." १७ तेव्हां आवशालोमाने हूशाला छटलें, "तुझ्या मित्रावर हा तुझा प्रेमा आहे काय? आपल्या मित्रासंगतीं तूं कां गेला नाहींस?" १८ आणि हूशाने आवशालोमाला उत्तर केलें कीं, "असें

नाहीं, परंतु ज्याला परमेश्वर व हे लेव व इस्राएलाचीं सर्व माणसें निवडिलील त्याबद्दल होईन, आणि त्यजपासीं मी राहीन. १९ अफखी म्या कोणाची चाकरी करावी? त्याच्या पुत्राची कीं नाहीं? जसें म्या तुझ्या बापाच्यासंगत चाकरी केली तसें तुझ्यासमोर मी करीन."

२० मग आवशालोमाने अहीथोफेलाला छटलें, "आम्ही काय करावें, याविषयीं तुम्ही मसलत सांगा." २१ आणि अहीथोफेलाने आवशालोमाला छटलें, "तुझ्या बापाच्या ज्या उपपत्नी त्याने घर राखण्यासाठीं ठेविल्या, त्यांपासीं जा, आणि सर्व इस्राएलाचे लोक ऐकतील कीं तुझ्या बापाने तुला अगदी कुत्सित मानिलें आहे, तेव्हां जे अवघे तुझ्यासंगतीं आहेत ते येईल होतील." २२ तेव्हां त्यानी धाब्यावर उरा आवशालोमासाठीं सिद्ध केला, आणि आवशालोम सर्व इस्राएलाच्या देखतां आपल्या बापाच्या उपपत्नीपासीं गेल. २३ आणि त्या काळीं जे मसलत अहीथोफेलाने दिन्ही, ती जसें वेवाना विचारून त्याचें वचन घेतलें तशी होती; तशी अहीथोफेलाची मसलत दावीदाजवळ व धाब्याल्लेमाजवळहि होती.

अध्याय १७

मग अहीथोफेलाने आवशालोमाला छटलें, "आतां मला बारा हज्जार माणसें निवडूं दे, आणि मी उठून या रात्रीं दावीदाच्या परिस लागेन. २ आणि तो दमलेला व सन्मथ्येन असतां त्यावर पडन व त्याला भयभीत करीन, मग त्याच्यासंगतीं जे अवघे लोक ते पळतील, आणि मी राजाला मात्र मारीन. ३ आणि मी अवघ्या लोकांस तुजपासीं माघारें आणीन; त्या माणसाचा शोध तूं करितोस त्याला मारें सर्वांच्या परतण्याचें कारण होईल, मग अवघे लोक स्वस्थ होतील." ४ आणि ही मसलत आवशालोमाला व इस्राएलाच्या सर्व वडिलांस चांगलीं वाटली. ५ मग आवशालोमाने छटलें, "हूशा आसीं यालाहि अतां कोण, आणि तो काय झणेल तेंहि आपण ऐकू." ६ तेव्हां हूशा आवशालोमाजवळ आला आणि

आवशालोमाने त्याला असें छटलें कीं, "अही-
थोफेलाने असी मसलत दिल्ली आहे, त्याच्या
मसलतीप्रमाणें आझी कल्लू कीं काय? जर नाही,
तर तूं सांग." ७ तेव्हा हूशाने आवशालोमाला
छटलें, "जो मसलत अहीथोफेलाने दिल्ली ती
वा वेळेस चांगली नाही. ८ कारण कीं हूशाने
छटलें, तूं आपल्या बापाला व त्याच्या माणसांस
बाणांस कीं ते शूर आहेत आणि ते मनांत संतस
आहेत, रानांत पिशीं हरपलेल्या आस्वलीसारिखे
ते आहेत; अणखी तुझा बाप लडाऊ माणूस
आहे, आणि तो लोकांमध्ये रात्रीं राहणार नाही.
९ जहा, तो आतां कोणीएका भुयारांत किंवा दुस-
ऱ्या ठिकाणीं लपला आहे, आणि असें होईल कीं
इशा प्रथम त्यातील कित्येक लढाईत पडतील
तेव्हा जो कोणी ऐकेल तो दगेल कीं, आवशा-
लोमाकडे जे लोक त्यांचा परामभ जाला. १०
तेव्हा जो शूर त्याचें हृदय सिंहाच्या हृदयासा-
रिखे आहे तो अगदीं विरून जाईल, कारण कीं
अवघे त्यालाचे लोक जणतात कीं तुझा बाप
राक्षसी आहे, आणि जे त्याच्यासंगतीं तेहि शूर
आहेत. ११ या कारणस्तव मी असी मसलत
समजो कीं अवघे इस्त्राएलाचे लोक दानापासून
वैरावापर्यंत संख्येने समुद्राच्या वाळूसारिखे तु-
झाबबळ जमा व्हावे, आणि मग त्यां स्वतां लढा-
ई जावें. १२ आणि ज्या ठिकाणीं तो सांप-
डेल तेथे आझी त्यावर छप्पा घालूं, आणि जसें
शहिर भूमीवर पडतें तसें आझी त्यावर पडूं,
आणि तो व त्याच्यासंगतीं जीं अवघीं माणसें
त्यातील एकहि राहणार नाही. १३ अणखी जर
तो कोणीएका नगरांत गेला असेल तर अवघे
त्याला त्या नगराजबळ दोर आणतील, आणि
ते नगर आझी ओढून नदींत टाकूं, असें कीं तेथें
लाहससाहि दगड मिळणार नाही." १४ मग
आवशालोमाने व इस्त्राएलाच्या सर्व माणसानां
असें छटलें कीं, "हूशा आखीं याची मसलत
अहीथोफेलाच्या मसलतीपेक्षां चांगली आहे."
हे असें झालें कारण कीं आवशालोमावर अरिष्ट
आणवें झणून परमेश्वराने अहीथोफेलाची चां-
पणी मसलत निरर्थक करायास निश्चय केला
होता.

१५ तेव्हा जहादोक व एव्याथार याजकांस हू-
शाने छटलें कीं, "अहीथोफेलाने आवशालोमाला
व इस्त्राएलाच्या वडिलांस तसी मसलत सांगि-
तली, आणि असी मसलत म्या सांगितली. १६
तर आतां लवकर पाठवून दावीदाला सांगा कीं,
'आज रात्री रानातील मैदानांत राहूं नये, पलि-
कडे लवकर जा, नाही तर राजाचा व त्याच्या-
संगतीं जे अवघे लोक त्यांचाहि नाश होईल."
१७ त्या काळीं योनाथान व अहीमाज एनरो-
गेलोपासीं राहत होते, (कां कीं त्यानीं नगरांत जा-
तां दिसूं नये,) आणि एका दासीने जाऊन त्यां-
स हें वस्तेमान सांगितलें, मग ते दावीद राजाला
सांगायला गेले. १८ परंतु एका पोराने त्यांस
पाहिलें आणि आवशालोमाला सांगितलें; तेव्हा
ते लवकर जाऊन बहुरीमांत एका माणसाच्या
घरास आले; त्याच्या अंगणांत विहीर होती आ-
णि ते तोंत ठरले. १९ आणि त्या घराच्या
बायकोने त्या विहीरीवर झांकण घातलें आणि
त्याजवर दळलेलें धान्य पसारिलें, आणि ती गोष्ट
कळळी नव्हती. २० नंतर आवशालोमाचे चा-
कर त्या बायकोजबळ घरांत आले आणि त्यानीं
तिला पुसिलें कीं, "अहीमाज व योनाथान कोठें
आहेत?" तेव्हा त्या बायकोने त्यांस उत्तर केलें
कीं, "ते ओहळाच्या पलिकडे गेले." मग त्यानीं
त्यांचा शोध केला परंतु ते त्यांस सांपडले नाहींत,
झणून ते माघारे एरुशलेमास आले. २१ आणि
असें झालें कीं ते गेल्यावर यांनीं विहीरींतून निघून
जाऊन दावीद राजाला सांगितलें; त्यानीं दावीदा-
ला छटलें, "ठठा आणि नदीच्या पलिकडे लवकर
जा, कारण कीं अहीथोफेलाने तुझाविषयीं असी
मसलत सांगितली आहे." २२ तेव्हा दावीद व
त्याच्यासंगतीं जे अवघे लोक ते उठले आणि या-
दैनेच्या पलिकडे गेले; दिवस उगवल्यापूर्वीं जो
यादैनेच्या पलिकडे गेला नाहीं, असा कोणीएकहि
राहिला नाहीं.

२३ आणि जेव्हा अहीथोफेलाने पाहिलें कीं
आपली मसलत मानिली नव्हती, तेव्हा तो आप-
ल्या गाढवावर खोगीर घालून आणि सिद्ध होऊन
आपल्या घरास आपल्या नगरांत गेला, आणि आ-
पल्या घराची व्यवस्था करून आपल्याला गळफास

केतला; तसा तो मेली, मग त्याच्या बापाच्या कबरींत लोकानी त्याला पुरिलें. २४ आणि दा-
वीद महानाईमास आला आणि आबशालोम
३ त्याच्यासंगतीं इस्राएलाचीं जीं अक्कीं माणवें
हीं यादेनेच्या पलिकडे गेलीं. २५ आणि आ-
बशालोमाने योवाबाच्या बदल भमासल्ल सेन-
पति केलें; योवाबाची आई जख्वा इची बहीण
नहाशाची कन्या अक्कीमाइल हजपासीं जो इस्रा-
एली माणूस विद्या नावें गेला त्याचा पुत्र भमा-
स होता. २६ आणि इस्राएली व आबशालोम
मिलाद प्रांतांत मुकामास राहिले. २७ आणि
जसें जालें कीं दावीद महानाईमास आला अ-
सासां जाहाया जो अम्मोनाच्या संतानाच्या रा-
ज्यातील होता त्याचा पुत्र शोबी आणि लोदबा-
रातील अम्मीएल याचा पुत्र माखीर आणि रो-
गलीमातील बामिळा गिलादी; २८ आणि खाटा
व पाजें व मडकीं व गहूं व जव व पीठ व हुरप-
ळलेलें धान्य व चवळ्या व काठानें व फुटानें;
२९ आणि मध व लोणी व मेंढरें व गायीच्या
दुधाचा खवा हीं दावीदाला व त्याच्यासंगतीं जे
लोक त्यास खाण्यासाठीं आणिलीं; कारण कीं
त्यानीं झटलें, “हे लोक रानांत भुकेले व दमलेले
व तान्हेले आहेत.”

अध्याय १८.

त्याप्रकार दावीदाने आपल्यासंगतीं जे लोक त्या-
ची पाहणी केली, आणि त्यावर हजारांचे
सर्दार व शंभरांचे सर्दार नेमिले. २ आणि दा-
वीदाने लोकांचा विसरा वांटा योवाबाच्या हाता-
खाली, आणि योवाबाचा भाऊ जख्वा पुत्र
अक्कीशाया याच्या हाताखाली विसरा वांटा, अ-
णि हत्ता गिती याच्या हाताखाली विसरा वांटा,
असें करून त्यांस पाठविलें; अणक्की राजाने लो-
कांत झटलें, “मीहि विश्रयेंकरून तुमच्यासंगतीं
येईन.” ३ तेव्हां लोकानीं झटलें, “तूं येऊं नको,
जें कीं जर आझी पळतों तर आझाकडे ते लक्ष्य
देणार नाहींत, आणि जर आझी अथें दस्तों तर
जे आझाविषयीं चिंत धरणार नाहींत; वस्तु
असां तूं आमच्यांतिल दाहा हजारांसमान आ-
लेस, आस्तव त्यां नवरातून आम्हांचें बहाय्य करतों हें

बरें आहे.” ४ मग राजाने त्यांस झटलें, “तु-
झास जें बरें वाटेल तें मी करिन.” आणि राजा
दरबान्याच्या बाबूस उभा राहिला, आणि जें
लोक शंभर शंभर हजार हजार असे बाहेर नि-
घाले. ५ तेव्हां राजाने योवाब व अक्कीशाया व
हत्ता यांस अक्की भाषा केली कीं, “तो रूप
आबशालोम यासीं मजकुरितां सौम्यतेने वाक.”
अक्की कीं आज्ञा राजाने अवघ्या सर्दारांस आब-
शालोमाविषयीं दिव्ही ती सर्व लोकानी ऐकिली.

६ मग ते लोक इस्राएलासीं भिदावास धिक्-
रांत गेले आणि एफ्राईमाच्या रानांत लढाई होई.
७ आणि तेथें इस्राएलचे लोक दावीदाच्या सन्-
दरांमुठें मारिले होते, आणि तेथें त्या दिवसीं वीस
हजार मनुष्यांचा असा मोठा वध झाला. ८
आणि तेथें लढाई त्या सर्वे आग्यावर झाली
होती, आणि त्या दिवसीं जे तरवारिने मेले जा-
पेसां अरण्याने लोक फार मेले. ९ आणि आब-
शालोम दावीदाच्या चाकरांस आटळला, तेव्हां
आबशालोम खेंचरावर बसला होता, आणि तें
खेंचर मोठ्या झडझड्या खांद्याखालून नात असत
आबशालोमाचें डोकें झडझड अडकलें, आणि जो
आझास व पुष्पी यांच्यामध्ये लोंबत असतां ज-
याखालीं जें खेंचर तें निघून गेलें. १० मग
कोणीएका माणसाने हें पाहून योवाबाला असें
सांगितलें कीं, “पाहा मी आबशालोम हाडामधें
लोंबलेला पाहिला.” ११ तेव्हां ज्या माणसाने
योवाबाला हें सांगितलें त्याला त्याने झटलें, “जो
त्या त्याला पाहिलें, तर तेथें त्याला भूमीवर तां
जें मारून टाकिलें नाहीं? मारिलें असतें तर
त्या रुप्याच्या दाहा मुद्रा व एक कंबरपुडा तुला
दिव्हा असता.” १२ मग त्या माणसाने खे-
त्राला असें उत्तर केलें कीं, “जरीं मला आप्पा
हासीं रुप्याच्या हजार मुद्रा दिव्हाच्या, वरीं मी
राबाच्या पुत्रावर आपला हात टाकणार नाहीं,
कारण कीं राजाने आमच्या ऐकण्यांत तुला व
अक्कीशायाला व हत्ताला अक्की भाषा केली कीं,
‘तुझीं सर्वे त्या अरण्या आबशालोमाचें डोकें
झडा.’” १३ तेव्हां अज्जा जर मीं जमिलीं मलीं तर
मीं आपल्या जिवावर खडा कीं केलीं असलीं; जो
काहींच गोष्ट राजापासून गुप्त राहत नाहीं; अणक्की

तुज मला विरुद्ध झाला असतास." १४ मग योवावाने झटलें, "मला तुजपासीं असा उशीर करायचा नाही." आणि त्याने तीन भाले आपल्या हातीं घेतले आणि आवशालोम अद्याप त्या झाडाच्यामध्यें जिवंत असतां त्याच्या इदयांत मारिले. १५ आणि दाहा तरुण पुरुष जे योवावाची शस्त्रे वाहणारे होते ते सर्भोक्ते मिळाले, आणि त्यांनी आवशालोमाला हाणून त्याला जिवें मारिलें. १६ मग योवावाने करुणा वाजविला आणि इब्राएलाचा पाठलाग सोडून लोक माघारे गेले, कां की योवावाने लोकांस राहविलें. १७ आणि त्यांनी आवशालोमाला घेऊन त्याला रानांमध्यें एका मोठ्या खाचेंत टाकिलें आणि त्याजवर बाँड्यांचा फार मोठा टीग केला, मग सर्व इब्राएली आपापल्या डेंब्यांस पळून गेले. १८ आवशालोमाने त्याच्या आयुष्यांत आपल्यासाठीं राजाच्या खोऱ्यांत एक मनोरा बांधिला होता, कारण की त्याने झटलें, "माझें नांव राखण्यासाठीं मला पुत्र नाही." आणि त्याने आपलें नांव त्या मनोराच्या दिव्हें, आणि आजपर्यंत त्याला आवशालोमाची जागा, असें झटलें आहे. १९ तेव्हां जादोवाचा पुत्र अहीमात्र झणाला, "आतां मला धोक्त जाऊं दे, आणि मी राजाला समेन कां परमेश्वराने तुला तुझ्या शत्रूंच्या हातांतून सोडविलें आहे." २० परंतु योवावाने त्याला झटलें, "आज तूं वर्त्तमान नेणार नाहीस, दुसऱ्या दिवशीं तूं जाऊन वर्त्तमान सांगवें परंतु आज तूं सांगू नये, कां की राजाचा पुत्र मेलाला आहे." २१ यानंतर योवावाने कूशीला झटलें, "तूं जा, तें पाहिलें तें राजाला सांग." तेव्हां कूशी पोशबाला नमून धावूं लागला. २२ मग जादोवाचा पुत्र अहीमात्र योवाबाला पुन्हा झणाला, "सोड असा, आतां मलाहि कूशीच्या पाठीमागे धोक्त जाऊं दे." तेव्हां योवावाने उत्तर केलें, "माझा पुत्र, तूं कां धांववें! काहीं शुभकारक वर्त्तमान तुजपासीं नाही." २३ परंतु त्याने फिरून झटलें, "कसेंहि असो तरी मला धांवत जाऊं दे." तेव्हां त्याने त्याला झटलें, "धांव." मग अहीमात्र मैदानाच्या वाटेने धांवला आणि कूशीचापुढें गेला.

२४ त्या काळीं दावीद दरवाज्यामध्यें बसला होता, आणि पाहरेकरी दरवाज्यावरील धाव्यावर चढला, आणि वर पाहून अवलोकन केलें; तेव्हां पाहा कोणी मनुष्य एकला धांवत येत आहे. २५ तेव्हां पाहरेकऱ्याने हाक मारून राजाला सांगितलें; मग राजाने झटलें, "जर तो एकला येत आहे तर तो वर्त्तमान आणणारा आहे." आणि तो येतां येतां जवळ आला. २६ तेव्हां पाहरेकऱ्याने दुसऱ्या माणसाला धांवत येतां पाहिलें, तेव्हां पाहरेकऱ्याने दरवाजकऱ्याला हाक मारून झटलें, "पाहा, दुसरा माणूस एकला धांवत येत आहे." आणि राजाने झटलें, "तेहि वर्त्तमान आणणारा आहे." २७ मग पाहरेकऱ्याने झटलें, 'पहिल्याचें धांवणें जादोकाचा पुत्र अहीमात्र याच्या धांवण्यासारखें मला दिसतें." आणि राजाने झटलें, "तो भला माणूस आहे आणि चांगलें वर्त्तमान आणितो." २८ मग अहीमात्राने हाक मारून राजाला सलाम केला, आणि त्यानी राजापुढें भूमीवर पालथे पडून झटलें, "आपला देव परमेश्वर याची स्तुति असो, त्याने ज्या माणसानी आपले हात माझा प्रभु राजा यावर उचलिले त्यांस हस्तगत केलें आहे." २९ मग राजाने पुसिलें, "तो तरुण आवशालोम त्याचें कुशल आहे कीं काय?" तेव्हां अहीमात्राने झटलें, "जेव्हां योवावाने राजाच्या चाकराला झणजे तुझ्या चाकराला झटलें तेव्हां म्या मोठी गर्दी पाहिली, परंतु काय होतें तें म्या जाणिलें नाही." ३० मग राजाने झटलें, "तिकडे जाऊन उभा राहा." आणि तो जाऊन उभा राहिला. ३१ मग पाहा कुशी आला, आणि कुशीने झटलें, "माझ्या प्रभु राजाने वर्त्तमान ऐकावें, कां की परमेश्वराने जे अवघे तुजवर उठले, त्याच्या हातांतून तुला आज सोडविलें आहे." ३२ तेव्हां राजाने कुशीला पुसिलें, "तो तरुण आवशालोम त्याचें कुशल आहे कीं काय?" आणि कुशीने असें उत्तर केलें कीं, "हे माझ्या प्रभु राजा, तुझे शत्रू व वाईट करायस जे अकडे तुजवर उठतात, ते त्या तरण्यासारखे होवोत." ३३ मग राजा फार खिन्न झाला, आणि तो चढून दरवाज्यावरच्या खोलींत रडला; तो जात असता

शोक करित असे बोलला, "अरेरे माझ्या पुत्रा अबशालोमा, अरेरे माझ्या पुत्रा, माझ्या पुत्रा अबशालोमा; जर तुजबदल मी मरण पावलों अस-
तो तर बरे होतें; अरेरे अबशालोमा माझ्या पुत्रा, माझ्या पुत्रा."

अध्याय १९.

तेव्हा योवाबाला कोणी सांगितलें कीं, "पाहा. राजा रडून अबशालोमासाठीं शोक करितो." २ आणि त्या दिवसीं जो जय झाला तो सर्व लोकांस श्वेकरूप झाला, कारण कीं लोकानी त्या दिवसीं ऐकिलें कीं राजा आपल्या पुत्राविषयीं दुःखित आहे. ३ आणि जसे लोक लढाईतून पळाले असतां लज्जित होऊन चोरून येतात, तसे त्या दिवसीं लोक नगरांत चोरून आले. ४ आणि राजाने आपलें तोंड झांकून घेतलें, आणि त्याने मोठ्या शब्दाने असा आक्रोश केला कीं, "अरेरे माझ्या पुत्रा अबशालोमा, अरेरे अबशालोमा माझ्या पुत्रा माझ्या पुत्रा." ५ तेव्हा योवाब राजाजवळ घरांत येऊन बोलला, "ज्या चाकरानी तुझा जीव व तुझ्या पुत्रांचा व तुझ्या कन्यांचा जीव व तुझ्या बायकांचा जीव व तुझ्या उपपत्नींचा जीव यांस आज राखिलें, त्यांचीं तोंडें त्यां आज लज्जित केलीं आहेत. ६ तूं आपल्या शत्रूंवर प्रीति करितोस आणि आपल्या मित्रांवर द्वेष करितोस; कारण कीं आज त्यां कळविलें आहे कीं स-
दार् व चाकर तुझ्या लक्षांत कांहीं नाहींत; का-
रण मला आज समजून आलें कीं जर अबशा-
लोम वांचला असता आणि आढी अवघे आज मेलों असतों, तर हें तुला बरें वाटलें असतें. ७ तर आतां उठून बाहेर जा, आणि आपल्या चाक-
रांच्या समाधानासाठीं त्यांस बोल; कारण कीं मी परमेश्वराची शपथ वाहतों कीं जर तूं बा-
हेर जात नाहींस तर या रात्रीं एकहि मनुष्य तुझ्याजवळ राहणार नाहीं. आणि ज्या सर्व विप-
त्ति तुझ्या तरुणपणापासून आजपर्यंत तुला प्राप्त झाल्या त्यापेक्षा ही विपत्ति अधिक होईल." ८ तेव्हा राबा उठून दरवाज्यांत बसला, आणि अब-
ष्य लोकांस जाहीर झालें कीं, "पाहा राजा दर-
वाज्यांत बसला आहे." तेव्हा सर्व लोक राजा-

समोर आले, इस्त्राएली तर आपापल्या डेज्या पळाले होते.

९ त्या काळीं सर्व लोक इस्त्राएलाच्या अ-
प्या वंशांत आवेदी होऊन बोलले कीं, "राबे
आम्हास आमच्या शत्रूंच्या हातांतून राखिलें अ-
णि त्याने आम्हास पलिष्ट्यांच्या हातांतून सेव-
किलें, तरी तो आतां अबशालोमामुळे या देश-
तून पळाला आहे. १० आणि ज्या अबशाले-
माला आढी अभिषेक करून आपला राबा केला
तो लढाईत मेलाले; तर आतां राजाला माघारें अ-
पण्याविषयीं तुम्ही कां उगेच राहता?" ११ तेव्हा
दावीद राजाने जादोक व एब्द्याथार यांस
असा निरोप पाठविला कीं, "यहूयाच्या कबिलास
सांगा कीं राजाला त्याच्या बरास माघारें अ-
पण्याविषयीं तुम्ही शेवटले कां आहां! कां कीं सर्व
इस्त्राएलाचें बोलणें राजाला व त्याच्या कुटुंबाला
कळलें आहे. १२ तुम्ही माझे भाऊ आहां,
तुम्ही माझी हाडें व मांस आहां; तर राजाला
माघारें आणायास तुम्ही शेवटले कां आहां!
१३ अणखी भयमासाला सांगा कीं तूं माझ्या
हाडाचा व माझ्या मांसाचा आहेस कीं नाहीं!
जर तूं माझ्यासमोर योवाबाच्याबद्दल नेहमी सेव-
पति नाहींस तर देव असें व यापेक्षा अधिक
मला करो." १४ तेव्हा त्याने यहूयाच्या सर्व श-
यसांचें मन एका माणसाच्या मनासारखें करून
घेतलें, आणि त्यानी राजाला असा निरोप पाठ-
विला कीं, "त्या व तुझ्या चाकरानी माघारें यातें."
१५ मग राजा माघारा येऊं लागला आणि बादे-
नाभवळ पोहचला, आणि राजाची भेट प्याथर
व त्याला यादेनेवरून उतरायास यहूदी लोक वि-
लमालास आले.

१६ त्या काळीं बाहुरीमांतील बन्नामिनी ये-
राचा पुत्र शिमी उतावळी करून यहूयाच्या
माणसांसंगतीं दावीद राजाच्या भेटीस आला.
१७ आणि त्याच्यासंगतीं बन्नामिनीतील एक द-
जार माणसे होती, आणि झाडलाच्या परवा
चाकर जीवा व त्याच्याजरोबर त्याचे पंधरा पुत्र
व त्याचे वीस चाकर होते, आणि ते राजाकडे
यादेन इतरून गेले. १८ आणि राजाचें उदर-
उतरायास व त्याला जे बरे कसेल ते स-

वास एक नाव गेली होती, आणि राजा पादैन उतरून आला असता मेराचा पुत्र शिमी त्याच्या पाया पडला. १९ आणि तो राजाला असे बोलला की, "माझ्या प्रभूने माझ्या पदरी रोप न घालावा, आणि ज्या दिवसी माझा प्रभु राजा यरूशालेमातून निघाला तेव्हा जी तुझी आपल्या चाकराने केली तिचे स्मरण करून राजाने आपल्या मनात चिंतन न करावे. २० कारण की तुझा चाकर जाणतो की म्या फार केले आहे, आणि पाहा योसेफाच्या सर्व प्रसंगी मी पहिल्यानेच माझा प्रभु राजा याच्या भेटीस आज आलो आहे." २१ तेव्हा जेरुशालेमाचा पुत्र अबीशाय उत्तर करून बोलला, "शिमीने परमेश्वराच्या अभिषिक्ताला आप दिव्हा समुळे त्याला मारावे की नाही?" २२ मग राजाने उत्तर केले, "अहो जेरुशालेमाचा पुत्रानो, म्या तुझासी काय आहे? तुझी आज मजसी विरोध का करिता? आज इस्राएलात कोणी मनुष्य मरेल काय? का की मी आज इस्राएलाचा राजा आहे, हे मला ठाऊक नाही काय?" २३ मग राजाने शिमीला द्याटले की, "तुं मरणार नाहीस; आणि राजाने शपथ वाहून त्याला वचन दिले.

२४ मग शाऊलाचा पौत्र मफीबोशेथ राजाच्या भेटीस आला, आणि त्याने ज्या दिवसी राजा निघून गेला तेव्हापासून तो माधारा सुखरूप येई त्या दिवसापर्यंत आपले पाय धुतले नव्हते व आपली दाढी केली नव्हती व आपली वस्त्रे धुतली नव्हती. २५ आणि असे झाले की यरुशालेमात तो राजाच्या भेटीस आला तेव्हा राजाने त्याला असे पुसिले, "हे मफीबोशेथा, तूं माझ्यासंगती का आला नाहीस? २६ तेव्हा त्याने उत्तर केले, "हे माझ्या प्रभु राजा, माझ्या चाकराने मला फसविले, कारण की तुझा चाकर बोलला की, 'मी आपला गाढव सिद्ध करून त्यावर बसून राजाकडे जाईन,' का की तुझा चाकर लंगडा आहे. २७ आणि त्याने माझा प्रभु राजा याला तुझ्या चाकराविषयी खोटे द्याटले, परंतु माझा प्रभु राजा देवाच्या दूतासारखा आहे, तर तुझ्या दृष्टीस जे चांगले दिसले ते

कर. २८ कारण की माझ्या बापाचे सर्व कुटुंब माझा प्रभु राजा याच्यापुढे केवळ मेल्ल्या मनुष्यासारखे होते, परंतु तुझ्या मेजावर जे जेवणारे त्यामध्ये त्यां आपल्या चाकराला ठेविले; तर राजापासीं अणखी अर्जी करायाची आतां मला काय योग्यता आहे?" २९ मग राजाने त्याला द्याटले, "तूं आपल्या गोंटी अणखी कशाला सांगतोस? म्या सांगितले आहे की तूं व जीवा शेताचा विभाग कर." ३० तेव्हा मफीबोशेथाने राजाला द्याटले, "त्याला अवघे घेऊं या, कारण की माझा प्रभु राजा आपल्या घरास सुखरूप माधारा आला आहे."

३१ त्या कार्की बाजिला गिलादी रोगलीमापासून आला, आणि राजाला पादैनच्या पलिकडे पोहचवावे द्याणून तो राजाच्याबरोबर पादैन उतरून गेला. ३२ आणि बाजिला चौऱ्याशी वर्षाचा फार द्यातारा होता, आणि त्याने राजा माहानाईमास राहत असता त्याचे पोषण केले, कां की तो फार मोठा माणूस होता. ३३ तेव्हा राजा बाजिलाला बोलला, "माझ्यासंगती ये, द्याणजे मी आपल्या बरोबर यरुशालेमात तुझे पोषण करीन." ३४ मग बाजिलाने राजाला उत्तर केले, "माझ्या आयुष्याची वर्षे कितीसी आहेत की म्या राजाच्यासंगती यरुशालेमास यावे? ३५ आज मी चौऱ्याशी वर्षाचा आहे; तर काय बरे काय वाईट यांविषयी मला समजते काय? मी जो तुझा चाकर तो जे खातो व पिता त्याची रुचि मला समजते काय? गाणारे व गाणाऱ्या यांचे गाणे मी अणखी ऐकन काय? तर म्या तुझ्या चाकराने माझा प्रभु राजा याजवर पुढे भार कां घालावा? ३६ तुझा चाकर राजाच्यासंगती पादैनच्या पलिकडे थोडसा येईल, आणि राजाने मजवर एवढा उपकार कां करावा? ३७ तुझ्या चाकराला माघारें जाऊं यावे, द्याणजे मी आपल्या नगरांत मरावे आणि आपल्या आईबापाच्या कबरेजवळ पुरिले जावे; परंतु पाहा तुझा चाकर खिम्हाम तो माझा प्रभु राजा याबरोबर येईल, आणि तुला जे बरे दिसेल ते त्याला कर." ३८ तेव्हा राजाने द्याटले, "खिम्हाम मजबरोबर येईल आणि तुझ्या दृष्टीस जे चांगले दिसले ते मी

त्याला करीन, आणि जें काहीं तूं मला सांगशील तें मी तुम्यासाठी करीन.”

३९ त्या काळीं अवघे लोक बांदेंम उतरून पार आले आणि राजाहि आला, तेव्हां राजाने बाबिलाचें चुंबन घेतलें, आणि त्याला आधी-वांद दिव्हा, मग तो माधारा आपल्या ठिकाणस गेला. ४० तेव्हां राजा गिलगालास आला व खिमहाम त्याच्यासंगतीं आला, आणि यहूद्याचे सर्व लोक व इस्राएलाचे अर्धे लोक राजाला पोहचवीत होते. ४१ तेव्हां पाहा इस्राएलाचीं सर्व माणसें राजापासीं येऊन राजाला झणालीं, “आमचे भाऊ यहूद्याचीं माणसें यानी तुला कां खोरून घेऊन राजा व त्याचें कुटुंब व त्याच्या-बरोबर दावीदाचीं सर्व माणसें यांस बांदेंनेवरून जाणिलें आहे?” ४२ तेव्हां यहूद्याच्या सर्व माणसानी इस्राएलाच्या माणसांस उत्तर दिव्हे कीं, “राजा आद्यास जवळचा आहे; तर या श्रेष्टीवरून तुझास राग कां आला? आम्ही राजाचें काहीं खालें कीं काय? किंवा त्याने आद्यास काहीं बक्षीस दिव्हे कीं काय?” ४३ तेव्हां इस्राएलाच्या माणसानी यहूद्याच्या माणसांस असें उत्तर केलें कीं, “राजाचे दाहा बाटे आद्याकडे आहेत, आणि दावीद तुमच्यापेक्षां आमचा अधिक आहे; तर कशाला तुम्ही आद्यास तुच्छ मानून आमच्या राजाला माघारें आणण्याविषयीं आद्यास पहिन्त्याने विचारिलें नाहीं?” आणि यहूद्याच्या माणसांचे शब्द इस्राएलाच्या माणसांच्या शब्दापेक्षां कठोर होते.

अध्याय २०

त्या काळीं एक दुष्ट माणूस शिबा नामें ज-
न्यामिनी बिखरीचा पुत्र तेथें होता; आ-
णि त्याने करणा वाजवून असें झटलें कीं, “आ-
द्यास दावीदसंबंधी बांटा नाहीं, आणि आद्यास
ईशायाच्या पुत्रसंबंधी भाग नाहीं; अहो इस्राएली,
तुम्ही प्रत्येक आपापल्या डेऱ्यांस जा. २ तेव्हां
इस्राएलाचीं अवधी माणसें दावीदाला सोडून
बिखरीचा पुत्र शिबा याच्यामागे गेलीं, परंतु य-
हूद्याचीं माणसें बांदेंनेपासून यरूशालेमागवेसों
आपल्या राजासीं मिळून राहिलीं. ३ आणि

दावीद यरूशालेमांत आल्या बराच आला, अ-
णि राजाने ज्या दाहा उपपत्ती त्याने घरच्या रस-
णासाठी ठेविल्या होत्या त्यांस कैदेत घातले;
यानंतर त्याने त्याचें पोषण केलें परंतु त्यापसीं
तो गेला नाहीं; तसे त्या त्यांच्या मरणापर्यंत
कैदेत घातलेल्या विधवारूप राहिल्या.

४ मग राजाने अमासाला झटलें, “मक्कासीं
यहूद्याचीं माणसें तीन दिवसांत जमा करून अ-
णून हजीर हो.” ५ तेव्हां अमासा यहूदी माणसें
जमा करावास गेला, परंतु जो वेळ त्याला नेमला
होता त्यापेक्षां तो अधिक राहिला. ६ त्यावर
दावीद अबीशायाला बोलला, “आतां बिखरीचा
पुत्र शिबा आचशालोमापेक्षां आद्यास अधिक
उपद्रव करील; तूं आपल्या धन्याच्या चापरास
वेऊन त्याच्या पाठीस लाग, नाहीं तर तो कोट-
युक्त नगरें आपल्याकडे मिळवील, मग अम-
च्या हातीं सांपडणार नाहीं.” ७ तेव्हां ये-
बाचीं माणसें व खरेथी व पलेथी व सर्व सूर
त्याच्या मागे गेले, आणि ते बिखरीचा पुत्र शिब
याच्या पाठीस लाग्यास यरूशालेमांतून निघून
गेले. ८ मिवोनाजवळ जो मोठा खडब ला-
पसीं ते आले तेव्हां त्यांच्यापुढें अमासा चा-
लला, आणि योवावाने आपलें वस्त्र पंक्कून
बांधून वेष्टिलें होतें, आणि त्यावर पडदाळें व
मेण यंसुद्धां तरवार त्याच्या कंबरला बांधिली
होती; आणि तो पुढें चालत असतां ती बरे
निघाली. ९ आणि योवावाने अमासाला झट-
लें, “हे माझ्या भावा, तूं सुखरूप आहेस कीं
नस्य?” आणि योवावाने उजव्या हाताने अमा-
साची दाटी त्याचें चुंबन घ्यायास धरिली. १०
तेव्हां अमासाने योवाबाच्या हातीं जी तरवार
होती तिजविषयीं काहीं लक्ष दिव्हे नाहीं, आणि
त्याने तिजकडून त्याच्या पोटांत जाला मारिलें
आणि त्याचीं अंतडीं भूमीवर पडलीं, त्याने
त्याला फिरून मारिलें नाहीं तरी तो मेलाला; तेव्हां
योवाब व त्याचा भाऊ अबीशाय ते बिखरी-
चा पुत्र शिबा याच्या पाठीमागे गेले. ११ अ-
णि योवाबाच्या माणसांतील एक त्यापसीं आ-
रवून कोसला, “जे योवाबाला अनुकूल व जे
दावीदाला अनुकूल तो योवाबाच्यामागे नसो.”

१२ परंतु अमासा वाटेमध्ये आपल्या रक्तात पडला होता, आणि जेव्हा त्या माणसाने पाहिले की सर्व लोक उभे राहिले, तेव्हा त्याने अमासाला घाटेतून घेतात काढून नेले आणि त्याजवर वस्त्र घातले, कारण त्याने पाहिले की जो कोणी त्यापासी आला तो उभा राहिला. १३ आणि जेव्हा तो वाटेतून नेला होता तेव्हा सर्व माणसे निखरीचा पुत्र शिबा याच्या पाठीमागे लागण्यास योवाबाच्यामागे गेली.

१४ आणि शिबा इस्राएलाच्या अवध्या वंशानून एबेलास व वेथमाखाला व सर्व वेथ्यांकडे गेला होता, आणि तेहि एकत्र होऊन त्याच्यामागे गेले होते. १५ आणि त्यानी येऊन वेथमाखांकडे एबेल नगर यांत त्याला वेढिले आणि त्यानी नगरासमोर मोर्चा केला, आणि तो प्राकारावर होता आणि योवाबाबरोबर जे अवधे लोक ते गावकुसू पाडण्यासाठी ते ठोकू लागले. १६ तेव्हा एका शाहाण्या बायकोने नगरातून असी हाक मारिली की, "अहो एका एका, मी विनंती करिते योवाबाला सांगा, तुं इकडे ये द्वाणजे मी तुजसी बोलें." १७ मग तो तिच्याजवळ गेला आणि त्या बायकोने त्याला पुसिले की, "तूं योवाब आहेत की काय?" आणि त्याने उत्तर केलें, "होय, मी तोच आहे." तेव्हा तिने त्याला धाटले, "आपल्या दासीचे शब्द ऐकावे." तेव्हा त्याने धाटले, "मी ऐकत आहे." १८ तेव्हा ती असे बोलली, "माघीन काळी लोक द्वाणत असत की त्यानी एबेलांत निश्चयकरून विचारावे, आणि तसे त्यानी वाद समाप्त केला. १९ इस्राएलांत जे समेटकर्ते व प्रमाणिक त्यांतील मी एक आहे, तूं इस्राएलामधून एक नगर व एक आई यांचा नाश करायस पाहत आहेस; देवाचा जो मुलूख त्याला तों का बुडवावे!" २० तेव्हा योवाबाने उत्तर केलें, "म्या बुडवावे किंवा नाश करावा, असो गेट मजकडून कधी न होवो. २१ आणि ही गेट तशी नाही, कारण की एफ्राईम डोंगरांतील एक माणूस जो निखरीचा पुत्र शिबा नांम त्याने आपला हात दावीद राजावर उचलिला आहे, केवळ त्याला स्वाधीन करा, द्वाणजे मी नगर सोडून जाईन." तेव्हा ती बायको यो-

वाबाला बोलली की, "त्याचे डोळे भितोवरून तुजकडे टाकले जाईल. २२ मग ती बायको आपल्या शाहाणपणाने सर्व लोकांपासी गेली, आणि त्यानी निखरीचा पुत्र शिबा याचे डोळे कापून योवाबाजवळ टाकिले; मग त्याने करणा वाजविला आणि ते नगर सोडून सर्व आपापल्या डेव्यांस गेले; यानंतर योवाब भाषारा राजाजवळ परुशालेमांत आला.

२३ योवाब तर इस्राएलाच्या सर्व सैन्याचा अधिकारी होता, आणि यहोयादाचा पुत्र वनाया तो खरेथी व पलेथी यांचा अधिकारी होता. २४ आणि अदोराम वसुलावर होता, आणि अहीलूदाचा पुत्र यहोशाफाट इतिहासक होता. २५ आणि शवा चिटनीस होता, आणि ज़ादोक व एब्नाथार ते याजक होते. २६ आणि ईरा पाहरी दावीदाचा मुख्य कारभारी होता.

अध्याय २१.

दावीदाच्या दिवसांत लागोपाठ तीन वर्षेपर्यंत दुकाल होता, तेव्हा दावीदाने परमेश्वराला विचारिले आणि परमेश्वराने असे उत्तर केलें की, "हा दुकाळ शाऊल व त्याचे रक्त पाडणारे कुटुंब यामुळे पडला आहे, कारण की त्याने गिबोन्यांस जिवें मारिले." २ मग राजाने गिबोन्यांस बोलावून त्यांस धाटले; (गिबोनी तर इस्राएलाच्या संतानांतील नव्हते परंतु ते अमोन्यांच्या राहिलेल्या कुळांतले होते, आणि इस्राएलाच्या संतानानी त्यांसी शपथ वाहून वचन केलें होतें, तरी शाऊल इस्राएलाची संताने व यहूदी लोक यांसाठी आवेश धरून त्यांस मारायास झटला). ३ तेव्हा दावीदाने गिबोन्यांस धाटले, "मी तुमच्यासाठी काय करूं? आणि तुम्ही परमेश्वराच्या मुलखाला आशीर्वाद द्यावा द्वाणून कोणतें प्रायश्चित्त मी करूं?" ४ तेव्हा गिबोनी असे बोलले की, "शाऊलापासून किंवा त्याच्या कुटुंबापासून आद्यास रूपे किंवा सोने नको, आणि आद्यासाठी इस्राएलातील कोणीएका माणसाला मारायाचें नाही." मग तो बोलला, "जे तुम्ही सांगाल ते मी तुम्हासाठी करीन." ५ तेव्हा त्यानी राजाला धाटले, "ज्या माणसाने

आमचा नाश केला, आणि इस्राएलाच्या सर्व सीमेंत आधी राहून नये झणून आधी नार्हिले व्हावे अशी आद्याविषयी योजना केली; ६ त्याच्या संतानांतील सात माणसांस आमच्या स्वाधीन करावे, आणि परमेश्वराने नेमलेला शाऊल याच्या गिवा गांवांत आधी त्यास परमेश्वरासमोर फांशी देऊ." तेव्हा राजाने झटले, "मी देईन." ७ आणि शाऊलाचा पुत्र योनाथान व दावीद यांनी परमेश्वराची जी शपथ परस्पर वाहिली होती तिजमुळे राजाने शाऊलाचा पुत्र योनाथान याचा पुत्र मफीबोशेथ याला वाचविले. ८ परंतु आयेची कन्या रिज्पा जे दोन पुत्र आम्होनी व मफीबोशेथ नामें शाऊलापासून प्रसवली त्यास आणि शाऊलाची कन्या मीखाल जे पांच पुत्र बाजिला महोलायी याचा पुत्र अदरीएल यापासून प्रसवली त्यासहि राजाने धरून त्यास गिबोन्यांच्या हाती दिले, आणि त्यांनी त्यास डोंगरावर परमेश्वरासमोर फांशी दिले. ९ आणि कापणीच्या दिवसांत झणजे जवाच्या कापणीच्या प्रारंभी मरण पावून ते सात एकवट पडले. १० त्यावर आयेची कन्या रिज्पा इने गोजताट घेऊन कापणीच्या प्रारंभापासून त्या प्रेतावर पाऊस आकाशातून पडला तोपर्यंत आपल्यासाठी खडकावर पसरिले आणि तिने दिवसा आकाशातील पांखरांस त्यावर उतरून दिले नाही, आणि रात्री रानांतील पशूंस त्यावर येऊ दिले नाही. ११ आणि आयेची कन्या रिज्पा जी पूर्वी शाऊलाची उपपत्नी होती तिने जे केले ते दावीदाला कोणीएकाने सांगितले. १२ तेव्हा दावीदाने जाऊन शाऊल व त्याचा पुत्र योनाथान यांची हाडे पाबेशगिलादाच्या माणसापासून घेतली; कारण की यांनी त्यांची शरीरे बेयशाम, जेथे पलिष्ट्यांनी शाऊलाला मारिले होते तिथे जिवें मारून त्यास टाकिले, त्याच्या रस्त्यातून चोरून नेली होती. १३ आणि त्याने तेथून शाऊलाची हाडे व त्याचा पुत्र योनाथान यांची हाडे आणिली, आणि जी माणसे फांशी दिलेले त्यांची हाडे त्यांनी गोळा केली. १४ आणि त्यांनी शाऊलाची हाडे व त्याचा पुत्र योनाथान यांची हाडे बन्यामीनातील मातांत झेलामध्ये

त्याचा बाप कीस याच्या कबरेत पुरिली, तसे राजाने जे सर्व सांगितले ते त्यांनी केले, आणि यानंतर देव देशास प्रसन्न झाला.

१५ आणि पलिष्टी व इस्राएली बायभे अणखी लढाई झाली, आणि दावीद व त्याच्यासंगती जे चाकर होते ते उतरून जाऊन पलिष्ट्यांशी लढले आणि दावीद थकून गेला. १६ तेव्हा इस्राबिनोब जो राफाच्या पुत्रांतील होता त्याच्या भाण्याचे वजन तीनशे पितळी शेकेल होते, त्याने नवी तरवार बांधिली असता दावीदाला मारायास विचार केला. १७ परंतु जरूचेचा पुत्र अबीगाय याने त्याचे सहाय्य केले, आणि त्या पलिष्ट्याला मारून टाकिले; तेव्हा दावीदाच्या माणसांनी शपथ वाहून त्याला झटले, "इस्राएलाचा दिवा त्वां न विझवावा झणून तूं आमच्यासंगती लढाईत अणखी येऊ नको."

१८ यानंतर असे झाले की गोबाबवळ पलिष्ट्यांशी अणखी लढाई झाली, त्या काळी सिब्वखा कुशाथी याने साफ जो राफाच्या पुत्रांतील एक होता त्याला मारिले. १९ आणि गोबाबवळ पलिष्ट्यांशी अणखी लढाई झाली, तेव्हा यारे ओरगोम बेथलेहेमकर याचा पुत्र एमहानान याने गन्याथ गिती याचा भाऊ त्याच्या भाण्याची काठी साळ्याच्या पुरीसारखी होती, त्याला मारिले. २० आणि गन्याबवळ अणखी लढाई झाली, तेव्हा एक उंच माणूस त्याच्या एकएका हाताला साहा बोटें आणि त्याच्या एकएका पायाला साहा बोटें, एकंदर चौघिस बोटें, असा तेथे होता, तोहि राफापासून बळगला. २१ आणि जेव्हा त्याने इस्राएलाची निंदा केली तेव्हा दावीदाचा भाऊ शिमा याचा पुत्र योनाथान याने त्याला जिवें मारिले. २२ हे चार गांवांत राफापासून जन्मले; आणि ते दावीदाच्या हाताने व त्याच्या चाकरांच्या हाताने पडले.

अध्याय २२.

जेव्हा परमेश्वराने दावीदाला त्याच्या शत्रूंच्या हातातून व शाऊलाच्या हातातून सोडविले होते; २ त्या दिवसी त्याने हे शीत उबारून परमेश्वराची स्तुति करून असे झटले.

की, "परमेश्वर" माझा खडक, माझा दुर्ग, आणि माझा सोडविणारा आहे. ३ माझ्या खडकाचा देव, त्याचा आश्रय मी धरीन; तो माझी ढाल व माझा तारणाचा शिग, माझा गड, माझा आश्रय, माझा तारणारा आहे; त्यां मला अन्याय करणाऱ्या असून सोडविलें आहे. ४ परमेश्वर जो स्तुति-योग्य त्याची प्रार्थना मी करीन, आणि आपल्या शत्रूंसासून माझे रक्षण होईल. ५ जेव्हां मृत्यूच्या लाटांनी मला वेढिलें आणि अन्यायाच्या पुण्यांनी मला भयभीत केलें. ६ लोकांतराच्या बंधनी मला वेढिलें, मरणाचे फांस माझ्यापुढें आहे. ७ तेव्हां म्या आपल्या संकटांत परमेश्वराचा हाक मारिली, आणि म्या आपल्या देवाची प्रार्थना केली; आणि त्याने आपल्या मंदिरांतून माझा गवड ऐकिला, आणि माझे ओरडणें त्याच्या कानां आलें. ८ तेव्हां पृथ्वी थरथरून कापली आणि आकाशाचे पांथे हदरले व थरथरले, कीं कीं तो क्रोधयुक्त झाला. ९ त्याच्या नाकपुड्यांतून धूर निघाला, आणि त्याच्या मुखांतून आग निघून बाळीत गेली; त्याकडून इंगळ पेटले. १० आणि तो आकाश लववून उतरला व त्याच्या पायांखालीं डाळोख होता. ११ आणि तो कुरूबावर बसून उडत गेला व तो वायूच्या पक्षांवर दृष्टीस पडला. १२ आणि अंधकार व गण्याचा संग्रह व निविड मेघ यांकडून त्याने आपलें आच्छादन केलें. १३ त्याच्या पुढल्या नेत्रांनी अग्नीचे कोळसे प्रदीप्त झाले. १४ परमेश्वराने आकाशांत गर्जना केली आणि परास्तपाने आपला शब्द प्रगट केला. १५ त्याने राग मारून त्यांची दाणादाण केली, त्याने वीज पडाकडून त्यांची गडबड गेली. १६ तेव्हां परमेश्वराच्या धमकावणीकडून आणि त्याच्या नाशकांचा श्वास टाकण्याकडून समुद्राचीं तळें दिसलीं, धुवनाचे पांथे उघडे झाले. १७ त्याने आरुणापासून पाठवून मला घेतलें, त्याने मोठ्या पाण्यांतून मला काढिलें. १८ त्याने माझ्या बळकट शत्रूंसासून, माझ्या द्वेषकांपासून मला सोडविलें, कारण कीं ते मजपेक्षा बळवान् होते. १९ माझ्या विपत्तीच्या दिवसां ते माझ्या आड आले, शत्रु परमेश्वर मला आधार होता. २० आणि

त्याने मला मोकळ्या ठिकाणीं आणिलें, त्याचा अनुग्रह मजवर होता झणून त्याने मला सोडविलें. २१ परमेश्वराने माझ्या नीतिप्रमाणें माझे बरें केलें, त्याने माझे हात निर्मळ होते त्याप्रमाणें मला फळ दिलें. २२ कारण कीं म्या परमेश्वराचे मार्ग पाळिले, आणि दुष्टाई करून आपल्या देवाला सोडिलें नाहीं. २३ कारण कीं त्याच्या सर्व आज्ञा माझ्या लक्षांत असतात, आणि त्याच्या नियमांपासून मी भ्रष्ट झालों नाहीं. २४ तसें मी त्याजवळ निर्दोषी राहिलों आणि म्या आपल्याला पापापासून राखिलें. २५ यास्तव परमेश्वराने माझ्या नीतिप्रमाणें आणि त्याच्या देखतां माझ्या निर्मळपणाप्रमाणें मला फळ दिलें. २६ धार्मिकांसीं तूं धार्मिक असतोस, निर्दोषी पुरुषांसीं तूं निर्दोषी असतोस. २७ निर्मळ्यांसीं तूं निर्मळ असतोस, वांकड्यांसीं तू वांकडा असतोस. २८ कां तर तूं दुःखित लोकांस तारितोस, परंतु जे गर्विष्ठ त्यांस त्यां नीच करावें झणून तुझी दृष्टि त्यांवर आहे.

२९ अणखी हे परमेश्वरा, तूं माझा दिवा आहेस, आणि परमेश्वर प्रकाश करून माझा अंधार घालवील. ३० कां कीं तुझ्यायोगें मी सैन्यामधून धांवलों, देवाच्यायोगें म्या भितीवरून उडी मारिली. ३१ देवाचा मार्ग नीट आहे, परमेश्वराचें वचन पवित्र आहे, जे सर्व त्याचा आश्रय करितात त्यास तो ढालरूप आहे. ३२ कां कीं परमेश्वराशिवाय देव कोण आहे? आणि आपल्या देवाशिवाय खडकरूप आश्रय कोण आहे? ३३ देव माझे बळ व शक्ति आहे आणि तो माझा मार्ग सरळ करितो. ३४ तो माझे पांथे हरणासारखे चपल करितो, आणि तो माझ्या उंच ठिकाणावर मला ठेवितो. ३५ तो माझ्या हातांस लढायास शिकवितो, असें कीं माझे हात पितळी धनुष्य लववितात. ३६ त्यां आपली तारणरूप ढाल मला दिली आहे, आणि तुझ्या प्रसन्नतेने मला थोर केलें आहे. ३७ त्यां माझ्याखालीं माझ्या पावलांसाठीं मोकळी जागा केली आहे, यास्तव माझे पांथे घसरले नाहींत. ३८ म्या आपल्या शत्रूंचा पाठलाग करून त्यांस मारिलें, आणि त्यांचा नाश करी

वोंपर्यंत मी परत आलों नाहीं. ३९ त्यां त्यांस मारिलें व खुपसलें असें कीं त्यांच्याने ठठवेना आणि ते माझ्या पायांखालीं पडले. ४० आणि त्या लढाईसाठीं मला बळाने वेष्टिलें, जे मजवर ठठले त्यांस त्यां माझ्याखालीं केलें. ४१ त्यां माझ्या शत्रूंची मान मला दिली, आणि म्या माझ्या हेरांचा नाश केला. ४२ त्यांनीं चहुंफडे पाहिलें परंतु कोणी सोडविणारा नाहीं; परमेश्वराकडे त्यांनीं पाहिलें परंतु त्याने उत्तर दिलें नाहीं. ४३ तेव्हां म्या त्यांस भूमीच्या धुळीसारखें चुर्ण केलें, म्या त्यांस मार्गांतल्या चिखलासारखें तुडवून त्यांस विखरिलें. ४४ लोकांच्या कलहांतून त्यां मला निभाविलें, त्यां मला राष्ट्रांचा शिरोमणी केलें आहे, ज्या लोकांस म्या जाणिलें नाहीं, ते माझी सेवा करितात. ४५ परके वंश मला वश्य आहेत; माझी आज्ञा कर्मीं एकतांच ते मला मानितात. ४६ परके वंश गळून पडले आहेत, ते आपल्या सपरिव्रज आंगांच्या बाहेर पावरे असतात. ४७ परमेश्वर सजीव आहे, आणि तो माझा खडक सुर्वेदित असो, आणि देव जो माझा वारणरूप खडक तो थोर मानिला जावो. ४८ जो माझा सूड उगविणारा तो देव आहे, आणि तो राष्ट्रांस माझ्याखालीं वश्य करितो. ४९ आणि त्याने माझ्या शत्रूंतून मला आणिलें, आणि जे मजवर ठठतात त्यांवर मला उंच केलें; त्यां मला कूर माणसापासून सोडविलें. ५० वास्तव हे परमेश्वरा, राष्ट्रांमध्ये मी तुझी स्तुति करीन आणि तुझ्या नामाचें कीर्तन करीन. ५१ तो आपल्या राजाच्या रक्षणासाठीं कोटरूप आहे, तो आपला अभिषिक्त जो दावीद त्याजवर व त्याच्या संतानावर निरंतर कृपा करील.

अध्याय २३.

दावीदाचे हे शब्द शेवटले आहेत; इसायाचा पुत्र दावीद याने झटलें, जो माणूस उंच केलेला होता, जो याकोबाच्या देवाचा अभिषिक्त, जो इसाएलाचा मंजूर गीत करणारा त्याने असें झटलें कीं, २ “परमेश्वराच्या आत्मा माझ्याकडून बोलला, आणि त्याचा शब्द माझ्या जिभेवर होता. ३ इसाएलाच्या देवाने मला झटलें;

जो इसाएलाचा खडकरूप आश्रय त्याने झटलें कीं, जो मनुष्यावर अधिकार करितो तो त्यास असावा, तो देवाच्या भयाने अधिकार करित असावा. ४ सक्तीं सूर्योदयाच्या वेळेस जे उजेड त्यासारखा तो होईल; बरी निमेष सकाळ, आणि जसें भूमीवरचें कोवळें वनत फळ पडल्यावर उन्हाने काढलेलें, तसा होईल. ५ जरी माझे जुद्ध देवाजवळ असें नाहीं, तरी त्याने सर्व प्रकारें सुयुक्त व स्थापित असा निरकर करार मजशीं केला आहे, आणि हें माझे वारण व सर्व हर्ष आहे जरी तो काढवीत नाहीं. ६ परंतु दुष्ट लोक जे काटे हातांनी घेवव नाहीं झणून टाकलेले, त्यांसारखे आहेत. ७ जो कोणी त्यांस स्पर्श करील त्याने ल्हेखंड व बाळाची काठी यांकडून सज्ज असावें, आणि ते बघी नाहींसे होत तोंपर्यंत अकायाचे आहेत.”

८ जो दावीदाचे पराक्रमी पुरुष त्यांशीं जे हों आहेत; जो ताखगेनी आसनवर बसला जो सर्दारांमध्ये पहिला तो अदीणो भझनी होता; त्याने आठवें माणसांवर उठून एका वेळेस त्यांस मारिलें. ९ आणि दुसरा अहोहीचा पुत्र होरो याचा पुत्र एलाजार होता; जेव्हां पलिष्टी लढाईसाठीं तेथें एकत्र मिळाले होते आणि इसाएलाचे मनुष्य वर गेले होते तेव्हां दावीदाबरोबर ज्या तीन खूर माणसांनी त्यांची निंदा केली, त्यांतील तो एक होता. १० तो उठून आपला हात थके व तरवारीला चिकटे तोंपर्यंत पलिष्ट्यांस मारीत गेला, आणि परमेश्वराने त्या दिवशीं मोठें यश दिलें, आणि लोक त्याच्यामागे लुटावास मात्र माघारे आले. ११ आणि त्यानवर अग्रे हजारी याचा पुत्र शाम्मा होता; कोणी एका वेळेस पलिष्ट्यांनी जमून एक टोळी केली, आणि तेथें काठणाची भरलेला शेतमळा होता आणि लोक पलिष्ट्यांसमोरून पळाले. १२ तेव्हां त्याने त्या मळ्याच्या मध्यभागीं उभे राहून त्यांचे रक्षण केलें आणि पलिष्ट्यांस मारिलें, आणि परमेश्वराने मोठें यश दिलें. १३ आणि जे तीस मुख्य मनुष्य त्यांतून तिथे बघ जाउन आपणांच्या वेळेस दावीदापासीं अदलाम जुंदा आले, तेव्हां पलिष्ट्यांची फौज रक्षकामाच्या खोवात

उत्तरी होती. १४ आणि दावीद त्या वेळेस पणत होता, आणि पलिष्टांचे ठाणे तेव्हां बेथ-
लेहमांत होते. १५ आणि दावीद फार उत्कं-
षित होऊन बोलला की, “बेथलेहेमाच्या दरवा-
जावळच्या विहीरीतून पाणी मला प्यायास कोण
माणून देईल?” १६ तेव्हां ते तिथे पलिष्ट्यां-
च्या छावणीत घुसले, आणि बेथलेहेमाच्या दर-
वाजावळच्या विहीरीतून पाणी त्यांनी काढिले,
आणि ते घेऊन दावीदाजवळ आणिले; तरी तो तें
पिईना परंतु त्याने तें परमेश्वरासमोर ओति-
ले. १७ आणि त्याने झटले, “हे परमेश्वरा,
असतें पाणी पिणें हें मजकडून न घडो; जे मनुष्य
कसत्या जिवांच्या संकटांने गेले त्याचें रक्त हें
पाणी आहे की नाहीं?” याकरितां तो तें पिईना;
ती कृत्ये त्या तीन शूर मनुष्यांनी केली. १८ आणि
उच्चवा पुत्र योबाब याचा भाऊ अबीशाय
तो तिघांमध्ये पहिला होता; त्याने आपला भा-
ग वीसवें माणसांवर उचलून त्यांस मारिले,
आणि त्या तिघांमध्ये त्याने नांव मिळविलें. १९
त्या तिघांमध्ये तो विशेष नामांकित होता कीं
नाहीं! या कारणासाठीं तो त्यांचा नायक होता;
तथापि तो त्या पहिल्या तिघांची बरोबरी पावला
नाहीं. २० आणि एक कावजेलकर जो फार
शूर व बहुत पराक्रमी कृत्ये करणारा, त्याचा पुत्र
योबादा याचा पुत्र वनाया याने योबाबांतील
सिंहासिंख्या दोन माणसांस मारिले, आणि
त्याने वर्षाच्या दिवसांत भुयारांत उतरून एका
सिंहाला मारिले. २१ अणखी त्याने एक मिसरी
माणूस जो बळवान त्याला जिवें मारिले; त्या
मिसऱ्याच्या हातीं भाला होता परंतु केवळ काठी
वजून तो त्याच्याजवळ गेला, आणि त्या मिस-
ऱ्याच्या हातून भाला हिसकून त्याच्याच भाल्याने
त्याला जिवें मारिले. २२ हीं कृत्ये योबादाचा
पुत्र वनाया याने केली; आणि त्याने तिघां शूरां-
मध्ये नांव मिळविलें. २३ तो तिसापेक्षां नामां-
कित होता, परंतु तो पहिल्या तिघांची बरोबरी
पावला नाहीं, आणि दावीदाने त्याला आपल्या
हुबरातीवर नेमिले. २४ योबाबाचा भाऊ असा-
हल तिसांतील होता आणि दोदो बेथलेहेमी
याचा पुत्र एलनान; २५ शाम्मा हरोदी;

एलीका हरोदी; २६ हेलेज पालती; इक्रेवा थ-
कोरी याचा पुत्र ईरा; २७ आबीयेजर आंबोथी;
मबुनाय हूशायी; २८ जालमोन अहोहो; सा-
हराय नटोफायी; २९ वाना नटोफायी याचा पुत्र
हेलेब; वन्यामीनाच्या संतानांतील गिबा एथील
रीबाय याचा पुत्र इत्ती; ३० वनाया पिरा-
थोनी; गाशाच्या नदीकडील हिदा; ३१ अबी-
अलबोन आर्वाथी; अजमावेथ वारहूमी; ३२
एलयाबा शालबोनी; याशेनाच्या पुत्रांतील
यहोनाथान; ३३ शाम्मा हरारी; शारार अ-
रारी याचा पुत्र एहियाम; ३४ मखाथीचा पुत्र
अहासवे याचा पुत्र अलीफलेट; अहियोफल
गिलोनी याचा पुत्र एलियाम; ३५ हेज्जी कार-
मेली; फारा आर्वी; ३६ जोबांतील नाथान
याचा पुत्र इगाल; वानी गादी; ३७ जेलक
अम्मोनी; नहर बैरोथी जल्बा इचा पुत्र यो-
बाब याचा शस्त्रवाहक; ३८ ईरा इथी; गारेब
इथी; ३९ उरीया हित्ती; एकंदर सततीस होते.

अध्याय २४.

यानंतर परमेश्वराचा क्रोध पुन्हां इस्राएला-
वर झाला, आणि त्याने दावीदाला त्यांजवर
असें चेतविलें कीं तो दणाला, “जा इस्राएल व
यहूदा यांची मोजणी कर.” २ मग राजाने
आपल्याबरोबर योबाब सेनापति होता त्याला असें
सांगितलें कीं, “आतां इस्राएलाच्या अवघ्या वं-
शांत दानापामून बैरशेव्यापर्यंत जा, आणि मला
लोकांची संख्या कळावी दणून त्यांस मोज.” ३
तेव्हां योबाबाने राजाला असें झटलें कीं, “लोक
कितीहि असोत तरी आपला देव परमेश्वर
त्यांस शंभरपट अधिक वाढवो, आणि माझा प्रभु
राजा आपल्या डोळ्यांनी तें पाहो, परंतु या गोष्टी-
ची इच्छा माझा प्रभु राजा कां धरितो!” ४
तथापि राजाची आज्ञा योबाबाला व सैन्याच्या
नायकांला दृढ होती, दणून योबाब व सैन्याचे
नायक राजाजवळून निघून इस्राएलाच्या लोकांची
मोजणी करायला गेले. ५ आणि ते पार्देन
वल्हांडून याजेराजवळ गादाच्या खोऱ्यांत जें
नगर त्याच्या उजव्याकडे बरोवरांत उतरले. ६
मग ते गिलादास व ताहातीमहादशीच्या प्रांतांत

गेजे आणि दानायानास येउन फेरा घेऊन सिदो-
नभोंवते गेले. ७ मग ते ज़ोराच्या कोटास हि-
वी व खनानी यांच्या सर्व नगरांस जाऊन यहु-
द्याच्या दक्षिणेकडे बैरशेन्यास गेले. ८ याममाणे
ते सर्व मुलखांत फिरून नऊ महिने व वीस दि-
वस यरूशालेमास परत आले. ९ आणि यो-
वाबाने राजाला लोकांच्या संख्येची याद दिव्हा;
त्या काळी इस्त्राएलाचे तरवार उपसणारे गूर
पुरुष आठ लाख होते, आणि यहुद्याचे पांच
लाख पुरुष होते.

१० आणि दावीदाने लोकांस मोडल्यानंतर
त्याचें मन त्याला खाऊ लागलें; तेव्हा दावीदाने
परमेश्वराला असें छटलें कीं, “जें म्या केलें
त्यांत म्या फार पाप केलें आहे, तर आतां, हे
परमेश्वर, मी प्रार्थना करितों कीं तूं आपल्या
सेवकाचें पाप दूर कर, कां कीं म्या फार मूर्खपण
केलें.” ११ आणि दावीद सकाळीं उठल्यानंतर
गद्द भविष्यवादी जो दावीदाचा गुरू त्याजवळ
परमेश्वराचें वचन असें आलें कीं, १२ “तूं
दावीदापासीं जाऊन त्याला सांग, परमेश्वर
असें छणतो, मी तुझपुढें तीन मोष्टी ठेवितों, त्यांतून
कोणती म्या तुला करावी, छणून तुझी इच्छा
आहे ती सांग.” १३ तसें गादाने दावीदाजवळ
येऊन त्याला सांगितलें, आणि त्याने त्याला असें
छटलें, “तुझ्या सर्व मुलखांत सात वर्षांचा दु-
काळ पडावा! किंवा तुझे शत्रू तुझ्या पाठीस ला-
गत असतां त्यांच्यापुढून त्यां तीन महिने पळावें?
किंवा तुझ्या मुलखांत तीन दिवस मरी व्हावी?
आतां विचार कर, आणि ज्याने मला पाठविलें
त्याला म्या कसें उत्तर द्यावें, तें ठरवून सांग.”
१४ तेव्हा दावीदाने गादाला छटलें, “मी फार
संकटांत आहे, आतां आझी परमेश्वराच्या
हातांत पडूं; कां कीं त्याची दया मोठी आहे,
आणि माणसांच्या हातांत न पडावें.” १५ मग
परमेश्वराने इस्त्राएलांत सकाळपासून नेमलेल्या
वेळापारिती मरी पाठविली, आणि दानापासून बै-
रशेन्यापर्यंत लोकांतून सत्तर हजार माणसें मेलीं.
१६ आणि दूताने यरूशालेमाचा नाश करायोस
आपला हात त्यावर लांब केला, तेव्हा परमेश्व-
राने त्या अनर्थाचा अनुत्पन्न केला, आणि त्याने

बो दूत लोकांचा नाश करीत होता त्याला छटलें,
“पुरे, आतां तुझा हात आटोप.” तेव्हा परमे-
श्वराचा दूत एरावना यवूसी याच्या खब्या-
पासीं होता. १७ आणि जो दूत लोकांस मार-
ीत होता त्याला पाहिल्यावर दावीदाने परमे-
श्वराला असें छटलें कीं, “पाहा म्या पाप केलें
आणि दुष्टाई केली आहे, परंतु हीं भेटरें त्याने
काय केलें आहे! तुझा हात मजवर व माझ्या
बापाच्या जुटंबावर असो.”

१८ आणि त्या दिवसी गादाने दावीदाजवळ
येऊन त्याला सांगितलें, “जा, भरावना यवूसी
याच्या खळगांत परमेश्वरासाठीं वेदी बांध.”
१९ तेव्हा दावीद परमेश्वराने गादाच्या मुख-
कडून आज्ञा केल्याप्रमाणे गेला. २० आणि
भरावनाने अवलोकून करून राजाला व त्याच्या
चाकरांस आपल्याकडे येतां पाहिलें; तेव्हा जतन-
नाने बाहेर जाऊन राजापुढें आपलें तोंड मूसीस
लावून नमस्कार केला. २१ आणि भरावना बो-
लला, “माझा प्रभु राजा आपल्या चाकराजवळ
कां आला आहे?” तेव्हा दावीद बोलला, “लो-
कांमध्ये मरी बंद व्हावी छणून परमेश्वरासाठीं
वेदी बांधण्याकरितां तुजपासून हें खळें विर-
घ्यायास मी आलों आहे.” २२ तेव्हा भराव-
नाने दावीदाला छटलें, “माझा प्रभु राजा मने
जें लक्षांत बरे वाटेल तें घेऊन अर्पण करावें; ण-
हा, एथें होमासाठीं बैल आहेत, आणि लांझां-
साठीं मलनयंत्र व बैलांचें सामान आहे.” २३
हें सर्व भरावनाने राजासारिखें राजाला दिलें,
आणि भरावनाने छटलें, “तुझा देव परमेश्वर
याने तुजवर प्रसन्न व्हावें.” २४ तेव्हा राजाने
भरावनाला छटलें, “असें नाही, परंतु मी खरीत
पैसा देऊन तें तुजपासून विकत घेईन, आणि मी
आपला देव परमेश्वर यासाठीं फुकट मिळ-
लेल्याचे होम करणार नाही.” तेव्हा दावीदाने
खळें व बैल यांस पनास रुप्याच्या मुद्रानी विकत
घेतलें. २५ आणि दावीदाने परमेश्वरासाठीं
तेथें वेदी बांधिली, आणि होम व श्राविकारक वग-
केले; तेव्हा परमेश्वर त्या देशावर प्रसन्न झाला,
आणि इस्त्राएलामध्ये मरी बंद झाली.

राजे यांचें पहिलें पुस्तक.

अध्याय १.

राजा तर वयाने वृद्ध झाला होता, ते-
व्हा त्यावर त्यानी वस्त्रें घातलीं, तरी त्याला
उब आली नाहीं. २ यास्तव त्याच्या सेवकांनी
जाना झटलें कीं, “आमच्या प्रभु राजासाठीं
मोसानी तरुण कुमारी मिळवावी, मग तिने राजा-
च्यापुढें उभें राहून त्याचा संभाळ करावा; आणि
आमच्या प्रभु राजाला उब यावी, झणून तिने
तुझ्या उरासीं निजत जावें.” ३ यास्तव त्यानी
एखाद्याच्या सर्व सीमेंत सुंदर तरुणीचा शोध
करावून शूनामकराण अविशाग मिळाली, मग
त्यानी तिला राजाजवळ आणिलें. ४ ती तरुणी
तर फारच सुंदर होती, आणि तिने राजाची सेवा
करून संभाळ केला, परंतु राजाने तिला जाणिलें
नाहीं.

५ तेव्हां हाग्गीथाचा पुत्र अदोनीया आपल्या-
ला उंच करून झणाला, “मी राज्य करीन.”
मग त्याने आपल्यासाठीं रथ व राउत आणि
आपल्यापुढें धांड्याला पन्नास मागसें ठेवलीं.
६ त्याच्या बापाने तर, “तूं असें कां करितोस?”
या प्रश्नानें बोलून त्याच्या जन्मापासून त्याला दु-
खावले नव्हतें; अणखी तो स्वरूपाने फार सुंदर,
आणि तो तिला आवडणालोमाच्या पाठीवर झाला
होता. ७ तेव्हां त्याचीं बोलणीं जरूबेचा पुत्र
पाशाव व एब्द्याथार याजक यांसीं होत होतीं;
यास्तव ते अदोनीयाच्या पाठीमागें सहाय होते.
८ परंतु जादोक याजक व यहोयादाचा पुत्र व-
नाया व नाथान भविष्यवादी व शिमी व रेयी
आणि दावीदाच्याजवळ जीं शूर माणसें, तीं अ-
दोनीयाच्या पक्षांत नव्हतीं. ९ आणि जोहेले-
याचा खडक जो एनरोगेलाजवळ तेथें अदोनी-
याचे बकरें व गुरें व पुष्ट पशू कापिले; तेव्हां
त्याने राजाचे पुत्र आपले भाऊ या सर्वांस आणि
राजाचीं पह्यांतलीं सर्व चाकर माणसें, यांस
बोलाविलें. १० परंतु भविष्यवादी नाथान व

वनाया व शूर माणसें व आपला भाऊ शलमोन,
यांस बोलावले नाहीं.

११ तेव्हां शलमोनाची आई बाथशेबा इला
नाथानाने असें झटलें कीं, “आमचा प्रभु दा-
वीद याला न कळतां, हाग्गीथाचा पुत्र अदो-
नीया राज्य करितो, असें त्वां ऐकिलें नाहीं कीं
काय? १२ तर आतां चल, मी तुला अगत्ये-
करून बोध करितों; तेणेकरून तूं आपला प्राण
आणि आपला पुत्र शलमोन याचा प्राण वां-
चीव. १३ तूं दावीद राजाजवळ जाऊन त्याला
झण कीं, हे राजा माझ्या प्रभू, ‘निश्चयें तुझा
पुत्र शलमोन माझ्यामागें राज्य करील, तोच
माझ्या सिंहासनावर बसेल.’ असी शपथ त्वां
आपल्या दासीजवळ वाहिली नाहीं कीं काय?
तर अदोनीया राज्य कां करितो?’ १४ पाहा,
तूं तेथें राजाला बोलत आहेस तितक्यांत मीहि
तुझ्यामागें आंत येऊन तुझ्या गोष्टी स्थापन.
१५ यास्तव बाथशेबा खोलींत राजाजवळ गेली;
राजा तर फार द्यातारा होता, आणि शूनामकराण
अविशाग राजाची सेवा करित होती. १६ तेव्हां
बाथशेबा लवून राजाच्या पायां पडली; मग राजा
बोलला, “तुला काय पाहिजे?” १७ तेव्हां ती
त्याला बोलली, “हे माझ्या प्रभू, त्वां आपल्या
दासीजवळ आपला देव परमेश्वर याची शपथ
वाहिली कीं ‘तुझा पुत्र शलमोन माझ्यामागें राज्य
करील, तोच माझ्या सिंहासनावर बसेल.’ १८
तर हे राजा माझ्या प्रभू, आतां पाहा, अदोनीया
राज्य करितो; तर तुला अझून कळलें नाहीं.
१९ आणि त्याने गुरें व पुष्ट पशू व बकरें, हीं
बहुत कापिलीं आहेत, आणि राजाचे सर्व पुत्र व
एब्द्याथार याजक व योवाब सेनापति, यांस बो-
लाविलें आहे; परंतु तुझा चाकर शलमोन या-
ला बोलाविलें नाहीं. २० तर हे राजा माझ्या
प्रभू, तूं पाहा, माझा प्रभु राजा याच्यामागें या-
च्या सिंहासनावर कोणी बसावें, हें त्वां इष्वाए-
लास दाखवावें झणून सर्वांची दृष्टि तुझ्याकडे

आहे. २१ अणखी बेव्हा माझा प्रभु राजा आपल्या वडिलांच्यासंगतीं निजेल, तेव्हा असें होईल कीं मी व माझा पुत्र शलमोन बट्याचे होऊं.” २२ तेव्हा ती राजासीं बोलत होती तितक्यांत पाहा, नाथानहि भविष्यवादी आला. २३ आणि त्यानी राजाला कळविलें कीं, “पाहा, भविष्यवादी नाथान आला.” मग तो राजापुढें येऊन आपलें तोंड भूमीला लावून राजाच्या पायां पडला. २४ तेव्हा नाथान बोलला, “हे राजा माझ्या प्रभू, ‘माझ्यामागें अर्दोनीयाने राज्य करावें, त्यानेच सिंहासनावर बसावें, असें त्वां सांगितलें आहे काय?’ २५ कशावरून, तर त्याने आज खालीं जाऊन गुरें व पुष्ट पशू व बकरें, हीं बहुत कापिलीं आहेत; आणि त्याने राजाचे सर्व पुत्र व सैन्याचे सरदार व एव्याथार याजक यांस बोलविलें आहे; आणि पाहा, ते त्याच्यापुढें खाऊन पिऊन छानतात, ‘अर्दोनीया राजा चिरकाल वांचो.’ २६ परंतु मला तुझ्या सेवकाला व जादोक याजक व यहोयादाचा पुत्र बनाया व तुझा सेवक शलमोन, यांस त्याने बोलविलें नाहीं. २७ ही गोष्ट माझ्या प्रभु राजाकडून झाली कीं काय! तर माझा प्रभु राजा याच्यामागें कोणी सिंहासनावर बसावें, हें त्वां आपल्या सेवकांस कळविलें नाहीं.”

२८ तेव्हा दावीद राजाने उत्तर देतां छटलें, “तुझी बायशेवेला माझ्याजवळ बोलवा.” तेव्हा ती राजापुढें येऊन राजाच्या समोर उभी राहिली. २९ मग राजाने शपथ वाहून छटलें, “ज्याने माझा प्राण सर्व संकटांतून सोडविला, तो सजीव परमेश्वर आहे; ३० यावरून म्या तुझ्याजवळ इस्त्राएलाचा देव परमेश्वर याची जसी शपथ वाहिली होती कीं ‘निश्चयें तुझा पुत्र शलमोन माझ्या मागें राज्य करील, तोच माझ्या ठिकाणीं माझ्या सिंहासनावर बसेल,’ तर तसेंच मी आज करीन.” ३१ तेव्हा बायशेवा आपले तोंड खालीं भूमीस लावून राजाच्या पायां पडून बोलली, “माझा प्रभु दावीद राजा सर्वकाळ वांचो.” ३२ मग दावीद राजाने सांगितलें, “जादोक याजक व नाथान भविष्यवादी व यहोयादाचा पुत्र बनाया, यांस तुझी माझ्याजवळ बोलवा.”

नंतर ते राजापुढें आले. ३३ मग राजाने त्यांस सांगितलें, “तुझी आपल्यासंगतीं आपल्या धन्याच्या चाकरांस घेऊन माझा पुत्र शलमोन याला माझ्या खेंचरावर बसून खालीं गिहोनापर्यंत न्या. ३४ आणि तेथें जादोक याजक व नाथान भविष्यवादी यांनी त्याला इस्त्राएलावर राज्य करायला अभिषेक करावा; मग तुझी करणा वाजवून बोल, ‘शलमोन राजा चिरकाल वांचो.’ ३५ नंतर तुझी त्याच्यामागें वरतें या, आणि त्याने येऊन माझ्या सिंहासनावर बसावें, त्यानेच माझ्या ठिकाणीं राज्य करावें; कां कीं तोच इस्त्राएलावर व यहूद्यावर अधिकारी व्हावा, झणून म्या आज दिल्ली आहे.” ३६ तेव्हा यहोयादाचा पुत्र बनाया याने राजाला उत्तर देतां छटलें, “अजें; माझ्या प्रभु राजाचा देव परमेश्वर तसेंच बोले. ३७ परमेश्वर माझ्या प्रभु राजाला जसा अनुकूल होता, तसा शलमोनाला होवो; आणि माझा प्रभु दावीद राजा याच्या सिंहासनापेक्षां त्याचें सिंहासन मोठें करो.” ३८ मग जादोक याजक व नाथान भविष्यवादी व यहोयादाचा पुत्र बनाया आणि खरेथी व फलेथी, यांनी खालीं जाऊन शलमोनाला दावीद राजाच्या खेंचरावर बसविलें, आणि त्याला गिहोनापर्यंत भिरकिलें. ३९ मग जादोक याजकाने देवाच्या मंडपांत तेलचें शिग घेऊन शलमोनाला अभिषेक केला; मग ते जयकरणा वाजवीत असतां, सर्व लोकांनी छटलें, “शलमोन राजा चिरकाल वांचो.” ४० नंतर सर्व लोक त्याच्यामागें वर गेले, आणि लोकानी नळिवाद्यांनी उत्सव करून फ्रस आनंद केला; यास्तव त्याच्या शब्दाने भूमीवरून प्रतिनाद फुटला.

४१ तेव्हा अर्दोनीयाने आणि त्याच्यासंगतीं जे जेवणारे, त्या सर्वांनीं आपलें जेवण सगळें केत्यावर शब्द ऐकिला; मग घोवाबाने करणाचा शब्द ऐकून छटलें, “नगरांत गडबडीचा शब्द वांझाला?” ४२ असें तो बोलत असतां तितक्यांत पाहा, एव्याथार याजक याचा पुत्र बोनाथान आला; तेव्हां अर्दोनीया बोलला, “वे कां तर तूं शूर माणूस आणि चांगलें वर्तमान वां गसील.” ४३ मग योनाथानाने अर्दोनीयाला

उत्तर देतां झटलें, "आमचा प्रभु दावीद राजा जेने शलमोनाला राजा केलें आहे, खरें. ४४ आणि राजाने जादोक याजक व नाथान भविष्यवादी व यहोयादाचा पुत्र वनाया आणि खरे-दी व पलेथी, यांस त्याच्यासंगतीं पाठविलें असतां त्यांनी त्याला राजाच्या खेचरावर बसविलें आहे. ४५ आणि जादोक याजक व नाथान भविष्यवादी यांनी त्याला गिहोनांत अभिषेक करून राजा केलें आहे; आणि ते तेथून आनंद करित पर जात असतां, नगरांत गडबड झाली; जो तर तुझी ऐकिला, तो तोच. ४६ असा शलमोन राजासनावर बसलाच आहे. ४७ अखी राजाच्या सेवकांनी येऊन आमचा प्रभु दावीद राजा याला आशीर्वाद देतांना झटलें, 'देव तुझ्या नांवापेक्षां शलमोनाचें नांव उत्तम होई, आणि तुझ्या सिंहासनापेक्षां त्याचें सिंहासन मोठें करे.' तेव्हां राजाने अंधरूणावरून न-मन केलें. ४८ अणखी राजाने असें झटलें कीं, 'इश्राएलचा देव परमेश्वर याची स्तुति असो; कां तर माझ्या दृष्टीसमोर त्याने माझ्या सिंहासनावर बसणारा आज दिव्हा आहे."

४९ तेव्हां अदोनीयाच्यासंगतीं जे जेवणारे, ते सर्व कापत असतां उठून आपापल्या मार्गाने गेले. ५० आणि अदोनीया शलमोनाला भ्याला, आणि घटून वाडून वेदीचीं शिंगें धरिता झाला. ५१ नंतर शलमोनाला असें कळविलें कीं, "पाहा, अदोनीया गल्लोन राजाला भीत आहे; आणि पाहा, त्याने वेदीचीं शिंगें धरून झटलें, 'शलमोन राजाने जेवावळ आज असी शपथ वाहावी कीं, आ-म आपल्या चाकराला तरवारीने मारणार नाहीं.' ५२ तेव्हां शलमोनाने झटलें कीं, "जर मी योग्य पुरुष असा होईल, तर त्याचा एक वेतही भूमीवर पडणार नाहीं; परंतु जर त्या-कडील दुष्टाई दिसून येईल, तरच तो मरेल." ५३ मग शलमोन राजाने पाठविलें असतां त्यांनी त्याला वेदीवरून खाली आणिलें; असा तो येऊन शलमोन राजाच्या पायां पडला, ते-रा शलमोनाने त्याला सांगितलें, "तूं आपल्या पास या."

अध्याय २.

तेव्हां दावीदाचे मरायाचे दिवस जवळ आले, यास्तव त्याने आपला पुत्र शलमोन याला आज्ञा करून झटलें, २ "मी सर्व जगाच्या मार्गाने जातो; तर तूं धीर धरून वीरासारखा ऐस. ३ आणि आपला देव परमेश्वर याचें पाळनीय पाळ; झणजे तूं त्याच्या मार्गांनी चालून त्याचे नेम, त्याच्या आज्ञा व त्याचे न्याय व त्याचीं बंधारणें, मोश्याच्या शास्त्रांत लिहिलेल्याप्रमाणें पाळ; यासाठीं कीं तूं जें काहीं करतील त्यांत आणि ज्या कोणीकडे फिरतील तेथें त्यां सफळ व्हावें. ४ मग परमेश्वराने जें आपलें वचन मला दिल्लें आहे, तें तो स्थापील; तें असें कीं 'जर तुझे पुत्र सत्यतेने, आपल्या सर्व मनाने व आपल्या सर्व जिवाने माझ्यापुढें चालायास आप-ला मार्ग संभाळतील, तर तेणेंकरून इश्राएलाच्या सिंहासनावर तुझा बसणारा पुरुष नाहींसा होणार नाहीं.' ५ अणखी जरूचेचा पुत्र योबाब याने जें माझें केलें, झणजे इश्राएलाच्या सैन्याचे दोन सदांर, नेराचा पुत्र आवनेर व येथेराचा पुत्र अ-मासा, यांस जें केलें कीं त्याने त्यांस जिवें मारतां-ना सखांत लढाईतलें रक्त पाडून आपल्या कंबरे-ला जो काचा त्यावर व आपल्या पायांत जीं पा-यतणें त्यांत लढाईतलें रक्त घातलें, तें तुला ठा-उक आहे. ६ यास्तव तूं आपल्या ज्ञानाप्रमाणें वागत असतां, त्याचें पिकलेलें डोकें लोकांतरीं सुखाने उतरूं देऊं नको. ७ परंतु बाजिह्ला गि-लादी याच्या पुत्रांवर तूं दया करून जे तुझ्या मेजावरलें खातात, त्यांतले ते होऊं दे; कारण कीं जेव्हां तुझा भाऊ अब्शालेम याच्या पुढून मी पळालों होतो, तेव्हां ते त्या प्रकारें मला भेटले होते. ८ आणि पाहा, बाहुरीमांतला बन्यामिनी गेरा याचा पुत्र शिमौ तुझ्याजवळ आहे; आणि त्याने ज्या दिवसीं मी माहनाइमास गेलों होतो, तेव्हां मला भारी शाप दिव्हा; तथापि पादैनेस तो माझ्या भेटीस खाली आला, आणि म्या त्या-च्याजवळ परमेश्वराची असी शपथ वाहिली कीं, मी तुला तरवारीने जिवें मारणार नाहीं. ९ तरी आतां तूं त्याला निर्दोषी माजूं नको; कां तर तूं शाहाणा माणूस, झणून त्याला त्यां जें करावें

तें तूं बाणतोस; यास्तव त्याचें पिकलेलें डोकें लोकांतरीं रक्ताने उतरूं दे.”

१० मग दावीद आपल्या वडिलांच्या संगतीं निजला, आणि दावीदाच्या नगरांत पुरल्ल गेला. ११ तर दावीद राजाने ज्या काळीं इस्राएलावर राज्य केलें, तो चाळीस वर्षांचा; हेब्रोनांत त्याने सात वर्षे राज्य केलें, आणि यरूशलेमांत तेहेतीस वर्षे राज्य केलें. १२ नंतर शलमोन आपला बाप दावीद याच्या गादीवर बसला, आणि त्याचें राज्य फार सुस्थापित झालें. १३ मग हाग्गि-थाचा पुत्र अदोनीया शलमोनाची आई बाथशेबा इत्याजवळ आला; तेव्हां तिने छटलें, “तूं मैत्रीने आलास कीं काय?” मग तो बोलला, “मै-त्रीणीने आलों.” १४ अणखी तो बोलला, “मला तुझ्याजवळ मागणें आहे.” मग ती बोलली, “माग.” १५ तेव्हां तो बोलला, “राज्य माझें होतें, हें तुला ठाऊक आहे; आणि म्यां राज्य करावें, झणून सर्व इस्राएलानीं आपली दृष्टि मजवर ठेवि-ली होती; तथापि राज्य वळून माझ्या भावाकडे झालें, कारण कीं परमेश्वराकडून तें त्याचें होतें. १६ तर आतां मी तुझ्याजवळ एक मागणें मा-गतों; तूं मला विन्मुख करूं नको.” तेव्हां तिने त्याला छटलें, “माग.” १७ मग तो बोलला, “शलमोन राजा तुला विन्मुख करणार नाहीं; या-स्तव त्याने मला शूनामकरिण अबीशाग बायको करून घावी, झणून तूं त्याला सांग.” १८ ते-व्हां बाथशेबेने छटलें, “बरें, मी तुझविषयीं रा-जाला बोलें.” १९ नंतर बाथशेबा अदोनीया-विषयीं शलमोन राजास बोलायास त्याजवळ आली; तेव्हां राजा तिला भेटायास उठून ति-च्या पायां पडून आपल्या गादीवर बसला, आ-णि राजाने आपल्या आईसाठीं गादी मांडली अ-सतां, ती त्याच्या उजव्याकडे बसली. २० मग ती बोलली, “मी तुझ्याजवळ एक थोडकें मागणें मागतें; तूं मला विन्मुख करूं नको.” तेव्हां रा-जाने तिला छटलें, “हे माझे आई, माग, कां तर मी तुला विन्मुख करणार नाहीं.” २१ मग तिने छटलें, “तुझा भाऊ अदोनीय याला शूनामक-रिण अबीशाग बायको करून दिव्ही जावी.” २२ तेव्हां शलमोन राजाने आपल्या आईला उत्तर

देतां छटलें, “तूं अदोनीयासाठीं शूनामकराण अबीशागच कां मागतीस? तो माझा भाऊ म-झ्यापेक्षां वडील आहे, यास्तव याच्यासाठीं राज्य-हि माग; झणजे त्यासाठीं आणि एव्याथार या-जक व जखूवेचा पुत्र योवाब यांसाठीं माग.” २३ नंतर शलमोन राजाने परमेश्वराची शपथ वाहून छटलें, “अदोनीयाने आपल्या जिवावर हें मागणें मागितलें आहे, नाहीं तर देव मला तसें आणि त्यापेक्षां अधिकहि करो. २४ तर आतां परमेश्वर, ज्याने माझा बाप दावीद याच्या ग-दावर मला बसवून स्थापिलें आणि जसें वचन दिलें तसें माझें घर चालतें केलें, त्याची शपथ मी करितों कीं अदोनीया आजच मारला जा-ईल.” २५ मग शलमोन राजाने बहोयादाचा पुत्र बनाया याला आज्ञा देऊन पाठविलें; यास्तव तो त्यासीं भिडला, झणून तो मेलाला.

२६ तेव्हां एव्याथार याजक याला राजाने सांगितलें, “बू अनाथोथांत आपल्या शेतांस बा; कां तर तूं मरायाचा योग्य आहेस; तरी आज मी तुला जिवें मारणार नाहीं; कारण कीं माझा बाप दावीद याच्यासमक्ष प्रभु परमेश्वराचा श्रेष्ठ तूं वाहत होतास, आणखी माझा बाप बेपेकून दुःखित होता, त्या सर्व प्रकारें तूं दुःखित होतास.” २७ असें परमेश्वराने शीलंमथें एलीचा राण्याविषयीं जें वचन सांगून ठेविलें होतें, तें पूर्ण करायस शलमोनाने एव्याथाराला परमेश्वरा-जवळच्या याजकपणांतून घालविलें. २८ तेव्हां ते वर्त्तमान योवाबाजवळ आलें; कां कीं योवाब ज-री आबशालोमाच्यामागे वळला नव्हता, तरी अ-दोनीयाच्यामागे वळला होता; मग योवाब परमे-श्वराच्या मंडपास पळून जाऊन वेदीचीं धिमें धरिता झाला. २९ नंतर शलमोन राजाला शे-णी सांगितलें कीं, “योवाब परमेश्वराच्या मंड-पास पळून गेला, आणि पाहा, तो वेदीजवळ अ-हे.” तेव्हां शलमोनाने बहोयादाचा पुत्र बनाया याला पाठवून सांगितलें कीं, “तूं जाऊन त्यासीं धोड.” ३० मग बनायाने परमेश्वराच्या मंडपास जाऊन त्याला छटलें, “राजाने असें सांगितलें, तूं नीध.” तेव्हां त्याने छटलें, “नाहीं; मी एथेंच मरेन.” नंतर बनायाने माषारा राजा-

११ केंप
जवळ येऊन सांगितलें कीं, "योवावाने असें असें कोळतांना मला उत्तर दिव्हे." ३१ तेव्हां राजाने त्याला सांगितलें, "जसें त्यानें झटलें, तसें कर, झणजे त्याला भिडून मार; आणि त्याला पुरून दे रक्त योवावाने निष्कारण पाडिलें, तें मजवरून काढि माझ्या बापाच्या घराण्यावरून दूर कर. ३२ अशाने परमेश्वर त्याकडला रक्तपात त्याच्याच डोक्यावर परत घालील; कां तर त्याने माझा बाप दावीद याला न कोळतांना आपल्यापेक्षा निष्ठेची व चांगली दोन माणसें, इस्राएलाच्या सैन्याचा सेनापति नेराचा पुत्र आवनेर व यहुयाच्या सैन्याचा सरदार येथेराचा पुत्र अमासा, मारि भिडून तरवारीने जिंवे मारिलें. ३३ असा जोचा रक्तपात उलटून योवावाच्या डोक्यावर व त्याच्या संतानाच्या डोक्यावर सर्वकाळ राहील; परंतु दावीदावर व त्याच्या संतानावर व त्याच्या घराण्यावर व त्याच्या सिंहासनावर परमेश्वरापासून प्रसन्नता सर्वकाळ होईल." ३४ मग यहुयादाचा पुत्र बनाया याने जाऊन त्याला भिडून जिंवे मारिलें, आणि तो रानांत आपल्या घरीं पुरला मेला. ३५ नंतर राजाने त्याच्या ठिकाणी सैन्यावर यहुयादाचा पुत्र बनाया याला ठेविलें; आणि एव्याथाराच्या ठिकाणी राजाने वादोर याजक ठेविला.

३६ मग राजाने पाठवून शिमीला बोलाविलें आणि त्याला सांगितलें, "तूं आपल्यासाठीं घर घेनात वर बांधून ऐंथे राहा, आणि एथून कोणीकडेहि जाऊ नको. ३७ आणि असें होईल की ज्या दिवसी तूं निघून किद्रोन ओहळाच्या खेळीकडे जासील, तेव्हां मरसीलच मरसील, असें खचित जाण; तुझा रक्तपात तुझ्याच डोक्यावर होईल." ३८ तेव्हां शिमी राजाला बोलेला, "ही गोष्ट उत्तम, जसें माझ्या प्रभु राजाने सांगितलें, तसेंच तुझा चाकर करील." नंतर शिमी घरालेमांत बहुत दिवस राहिला. ३९ परंतु असें झालें कीं तीन वर्षांच्या समाप्तीस शिमीचे दोघे चाकर गाथाचा राजा माखाचा पुत्र भासीस याजवळ पळून गेले; मग शिमीला असें खेळी सांगितलें कीं, "वाहा, तुझे चाकर गाथांत आहेत." ४० तेव्हां शिमी उठून आपलें गाढव

आवळून आपल्या चाकरांचा शोध कारायास गाथास आखीशाजवळ गेला; असें शिमीने जाऊन आपले चाकर गाथांतून आणिले. ४१ नंतर शलमोनाला कळलें कीं, "शिमी घरालेमांतून गाथास जाऊन माघारा आला आहे. ४२ मग राजाने पाठवून शिमीला बोलाविलें, आणि त्याला झटलें, "म्या तुला परमेश्वराची शपथ घालून सांगितलें होतें की ज्या दिवसी तूं कोणीकडेहि बाहेर जासील, तेव्हां मरसीलच मरसील असें खचित जाण, असें म्या तुला निघून सांगितलें कीं नाहीं? आणि त्वां झटलें, 'जी गोष्ट म्या ऐकिली ती उत्तम.' ४३ तर परमेश्वराची शपथ आणि जी आज्ञा म्या तुला दिव्ही, ती त्वां कां पाळिली नाहीं?" ४४ अणखी राजाने शिमीला झटलें, "जें वाईट तुझ्या हृदयांत समजलेलें, झणजे माझा बाप दावीद याचें जें त्वां केलें, तें अवघें तुला कळलें; तर परमेश्वर तुझी दुष्टाई तुझ्याच डोक्यावर परत घालील. ४५ आणि शलमोन राजाला आशीर्वाद होऊन दावीदाचें सिंहासन परमेश्वरापुढें सर्वकाळ स्थिर राहील." ४६ मग राजाने यहुयादाचा पुत्र बनाया याला आज्ञा दिव्हावर त्याने बाहेर जाऊन त्याला भिडून मारिलें; असें तो मेला आणि राज्य शलमोनाच्या हातीं स्थापित झालें.

अध्याय ३.

तेव्हां शलमोनाने मिसरी राजा फारो याची सौयरीक करून फारोची कन्या घेतली; आणि त्याने आपलें घर व परमेश्वराचें मंदिर व घरालेमाचें चहुंकडलें गांवकुसूं बांधून समाप्त केलें तोंपर्यंत निला दावीदाच्या नगरांत आणून ठेविलें. २ लोक केवळ उंच स्थानांवर यज्ञ करीत होते, कारण की त्या दिवसांपर्यंत परमेश्वराच्या नामासाठीं मंदिर बांधिलें नव्हतें. ३ अणखी शलमोन आपला बाप दावीद याच्या नेमांप्रमाणें चालून परमेश्वरावर प्रीति करीत होता, तरी तोहि उंच स्थानांवर यज्ञ व धूप करीत होता. ४ आणि राजा गिबोनाजवळ तेथें यज्ञ करायला गेला, कारण की तें मोठें उंच स्थान होतें; तेथल्या वेदीवर शलमोनाने हजार पगुंचे होम केले. ५ गिबो-

नम्र परमेश्वराने शलमोनाला रात्री स्वप्नांत दर्शन दिलें; तेव्हा देवाने झटलें, “मी तुला काय देऊं, तूं माग.” ६ नंतर शलमोनाने झटलें, “माझा बाप दावीद जसा तुझ्यापुढें खरेपणाने व नीतीने व मनाच्या सरळपणाने तुझ्यासंगतीं चालला, तशीं त्वां त्या आपल्या चाकरावर मोठी दया केली, आणि आबनममाणें त्याच्या सिंहासनावर बसायला त्याला पुत्र देऊन ती मोठी दया त्यावर राखिली. ७ तर आतां हे माझ्या देवा परमेश्वरा, माझा बाप दावीद याच्या ठिकाणीं त्वां आपल्या सेवकाला राजा केलें आहे, तथापि मी लाहान मुलगा जाणेंयेणें समजत नाहीं. ८ आणि तुझे लोक, जे त्वां निवडिले, त्यांमध्ये तुझा चाकर आहे; ते असे मोठे लोक कीं पुष्कळपणांमुळे त्यांची संख्या मोठून करितां येत नाहीं. ९ यास्तव त्वां आपल्या चाकराला तुझ्या लोकांचा न्याय करायस असी बुद्धि दावी कीं त्याने बरे वाईट यांचा भेद जाणावा; कारण कीं तुझ्या या बहुत लोकांचा न्याय करायस कोण शक्तिमान् आहे?” १० तेव्हा शलमोनाने तसी गोष्ट मागितली झणून प्रभूच्या दिसण्यांत बरी वाटली. ११ यास्तव देव त्याला बोलला, “त्वा असी गोष्ट मागितली कीं आपल्याला दीर्घ आयुष्य मागितलें नाहीं, आणि आपल्यासाठीं संपत्ति मागितली नाहीं, आणि आपल्या शत्रूंचा प्राण मागितला नाहीं, परंतु न्याय करायचें ज्ञान आपल्यासाठीं मागितलें; १२ यावरून पाहा, म्या तुझ्या मागण्याप्रमाणें केलें आहे; पाहा, म्या तुला विवेकी व ज्ञानी असें मन दिलें आहे कीं तुझ्यासारखा तुझ्यापूर्वी कोणी झाला नाहीं, आणि तुझ्यानंतर तुझ्यासारखा कोणी उठणार नाहीं. १३ अणखी जें त्वां मागितलें नाहीं, झणजे संपत्ति व गौरवहि म्या तुला दिलें, असें कीं तुझ्या सर्व दिवसांत राज्यामध्ये तुझ्यासारखा कोणी होणार नाहीं. १४ आणि जसा तुझा बाप दावीद चालला, तसा जर तूं माझे नेम व माझ्या आज्ञा पाळायस माझ्या मार्गामध्ये चालशील, तर मी तुझे आयुष्यहि दीर्घ करीन.” १५ नंतर शलमोन बागा झाला; तर पाहा, स्वप्न आहे; मग त्याने घरुघालेमास येऊन परमेश्वराच्या करा-

राच्या कोद्यापुढें उभें राहून पशूंचे होम केले, आणि शांतिकारक यज्ञ केले; आपल्या सर्व सेवकांसाठीं जेवणावळहि केली.

१६ त्या वेळेस दोषी वेझा स्त्रिया राजाजवळ येऊन त्याच्यापुढें ठब्या राहिल्या. १७ तेव्हा एक स्त्री बोलली, “हे माझ्या प्रभू, मी आणि ही स्त्री एका बरांत राहतों, आणि इच्याजवळ बरांत मी प्रसूत झालें. १८ आणि मी प्रसूत झाल्यावर तिसऱ्या दिवसीं असें झालें कीं या स्त्रीलाहि लेंकळूं झालें; तेव्हा आधीं एका ठिकाणीं बसवें, आमच्यासंगतीं बरांत दुसरा कोणी नव्हता; आम्ही दोघी मात्र घरांत होतो. १९ आणि या स्त्रीचा पुत्र रात्री मेला, कां कीं ती त्यावर निक्की. २० मग मला तुझ्या दासीला झोंप लावली असतां, तिने मध्यरात्री उठून माझ्याजवळून माझ पुत्र घेऊन आपल्या उरासीं निजविला, आणि माला मेलेला पुत्र माझ्या उरासीं निजविला. २१ नंतर सकाळीं मी आपल्या पुत्राला थान घालून उठलें, तर पाहा, तो मेला होता; मग सधजें म्या त्यावर लक्ष लाविलें, तर पाहा, माझ पुत्र, ज्याला मी प्रसवलें, तो नाहीं.” २२ नंतर दुसरी स्त्री बोलली, “असें नाहीं, परंतु जो जिवंत, तो माझा पुत्र, आणि मेलेला तुझा पुत्र.” तेव्हा ही बोलली, “असें नाहीं, मेलेला तुझा पुत्र, आणि जो जिवंत, तो माझा पुत्र.” असें राजापुढें त्या बोलल्या. २३ तेव्हा राजा बोलला, “ही झणती, ‘जो जिवंत, तोच माझा पुत्र, आणि मेलेला तुझा पुत्र.’ परंतु ती झणती, ‘असें नाहीं, मेलेला तुझा पुत्र, आणि जो जिवंत, तो माझा पुत्र.’ २४ यास्तव राजा बोलला, “माझ्याजवळ तरवार आणा.” तेव्हा त्यानीं तरवार राजापुढें आणिली. २५ नंतर राजा बोलला, “तुम्ही जिवंत लेंकळूं चिरून दुभाग करा, आणि एक अर्धे एकीला या आणि एक अर्धे दुसरीला द्या.” २६ तेव्हा जिचा पुत्र जिवंत होता, तिचीं अंवर्यां तिच्या पुत्रावर कळवळलीं; यास्तव ती स्त्री राजाला बोलतां झणली, “हे माझ्या प्रभू, मजवरून ज्ञान कर; तुम्ही जिवंत लेंकळूं विल्ल्या या, पण त्याला मारूं नका.” तत्काल दुसरी बोलली, “तो माझा नसो, अणखी तुझाहि नसो; तुम्ही विटा.” २७

1 King

अन राजा उत्तर देता बोलला, "जिवंत लेंकून्
न्या या; त्याला भगदी मारूंच नका; तीच
माची आई आहे." २८ तेव्हा जो न्याय राजाने
दिला होता, तो सर्व इच्छाएलानी ऐकिला; आणि
हे राजाला भ्याले, कारण की त्याच्या ठायी न्याय
प्रवास देवाचें ज्ञान आहे, असे त्यानी पा-
हिले.

अध्याय ४.

अखी शलमोन राजा सर्व इच्छाएलावर राजा
होता. २ आणि त्याचे जे कारभारी ते
होत; जादोकाचा नातू अजाब्या याजक होता. ३
शिम्या याचे पुत्र अलीहोरेफ व अहीया, हे चिट-
लेत होते; अहीलूदाचा पुत्र यहोशाफाट इति-
याजक होता. ४ आणि यहोयादाचा पुत्र बनाया
त्याचा अधिकारी होता, आणि जादोक व एब्या-
या, हे याजक होते. ५ आणि नाथानाचा पुत्र
अबान्या सरभान्यावर होता, आणि नाथानाचा
पुत्र दाबूद राजाचा मित्र होता. ६ आणि अही-
लाम परावर होता, आणि आबूदाचा पुत्र अदो-
निराम वसुधवर होता. ७ आणि शलमोनाला
सर्वे इच्छाएलावर कारभारी बारा होते, असे
की त्यानी राजाला व त्याच्या घराला पुरवार्हे;
पण महिनाभर एकएकाला पुरविणें काम होतें.
८ त्यांची नावे तर हीं; एफाडम डोंगरावर हूराचा
पुत्र. ९ आणि माकाज व शालबीम व बेथ-
शेमश व एलोनबेथहानान यांवर देकेराचा पुत्र.
१० अरब्वोयावर हेंसेदाचा पुत्र, याकडे सोखो
व अब्बा हेंफेर प्रांत होता. ११ अवध्या दोर ता-
मोन्यांत अवीनादाबाचा पुत्र; त्याची स्त्री शल-
मोनाची कन्या टाफाय होती; १२ तानाख व
पमिरी व अवघी बेथश्यान, जी जार्तानाजवळ
जिल्या खाली बेथश्यानापासून शोकाचा म-
होला तेथपर्यंत व पक्कमामच्या उत्तारापर्यंत, तेथें
अहीलूदाचा पुत्र दाना; १३ गिलादाच्या उं-
चोटावर मेवेराचा पुत्र; त्याकडे मनाइयाचा पुत्र
बारर याचे जे गिलादांत गाव ते, आणि त्याकडे
रायानांत जो आगोव प्रांत, त्यातील साठ मोठी
खोरे, त्यांत गावकुसूं व पितळी अडसर, तीं
होती; १४ माहनाइमावर इरोचा पुत्र अही-

नादाव; १५ नाफतालीवर अहीमाज; त्यानेहि
शलमोनाची कन्या वस्माथ बायको करून घेतली;
१६ आशेर व आलोथ यांवर हुशाय्या पुत्र
दाना; १७ इस्साखारावर पारूहाचा पुत्र य-
होशाफाट; १८ वन्यामीनावर एलाचा पुत्र
शिमी; १९ अमोन्यांचा राजा सोहोन, आणि
दाशानाचा राजा भोग, यांच्या देशांतला गिलाद
प्रांत त्यावर उरीचा पुत्र मेवेर; तो त्या देशांत
एकच कारभारी होता. २० यहूदा व इच्छाएल
बहुत होते, समुद्रकांठच्या वाळूसारिखे बहुत, खा-
तां पित्यां संतोष करित होते.

२१ तेव्हां नदीपासून पलिट्यांच्या देशापर्यंत
आणि मिस्र्यांच्या सीमेपर्यंत जीं राष्ट्रे, त्या सर्वां-
वर शलमोनाने अधिकार केला; त्यानी शलमोना-
जवळ भेटी आणिल्या आणि त्याच्या आमुष्याच्या
सर्व दिवसांत त्याची चाकरी केली. २२ शल-
मोनाचें खाद्य तर प्रतिदिवसी तिस कोर सपीठ व
साठ मापें पीठ. २३ दाहा पुष्ट गुरें व कुरणांतलीं
वीस गुरें व शंभर बकरें; त्यांखेरीज कित्येक सां-
वर व हरीग व गाम्हूर व पुष्ट पाखेरें, असें होतें.
२४ कारण की त्याने नदीच्या अलिकडल्या स-
र्वांवर टिफ्साहापासून गाजा तेथपर्यंत नदीच्या
अलिकडल्या सर्व राष्ट्रांवर अधिकार केला; आणि
चहुंकडे त्याच्या सीमापलिकडल्या सर्वांसी त्याचा
सत्ता होता. २५ आणि शलमोनाच्या सर्व दिव-
सांत दानापासून त्रैशेव्यापर्यंत यहूदा व इच्छाएल
यांतला प्रत्येक आपापल्या द्राक्षवेलाखाली व आ-
पापल्या अंजिराखाली निर्भय राहिला. २६ आणि
शलमोनाला त्याच्या रथांसाठी घोड्यांच्या चा-
ळीस हजार पागा व बारा हजार स्वार होते. २७
आणि शलमोन राजाला व जे शलमोन राजाच्या
मेजाजवळ जात होते, त्या सर्वांस ते कारभारी
प्रत्येक आपापल्या महिन्यांत असे पुरवीत होते;
त्यांस कांहीं उणें नव्हतें. २८ अणखी घोड्यां-
साठी व उंटंसाठी सातू व पेंडा, जेथें राजा होता
त्या ठिकाणी ते एकएक आपापल्या नेमणुकीप्रमाणें
नेत होते. २९ देवाने तर शलमोनाला फारच
ज्ञान व बुद्धि आणि समुद्रकांठावरच्या वाळूप्रमाणें
मनाचें उदारपण दिल्लें. ३० यास्तव शलमो-
नाचें ज्ञान पूर्वदिशेच्या सर्व लोकांच्या ज्ञानापेक्षां

व मिस-यांच्या सर्व ज्ञानापेक्षा अधिक झाले. ३१ आणि तो सर्व माणसापेक्षा एजाही, एथान व हेमान व खाल्कोल व दादा, माहोलाचे पुत्र, यापेक्षाहि ज्ञानी होता; आणि त्याचें नांव चहुं-कडल्या सर्व राष्ट्रांमध्ये विख्यात झालें. ३२ अणखी त्याने तीन हजार दृष्टांत वचनें संगितलीं आणि त्याचीं गीतें एक हजार पांच होती. ३३ आणि त्याने लबानोनावर जे देवदारु त्यांपासून जुफा जो भितीवर निघतो त्यापर्यंत झाडांचें वर्णन केलें; आणि पशू व पाखरें व किड्या व मास्या, यांचें वर्णन केलें. ३४ आणि शलमोनाचें ज्ञान एकायास पृथ्वीच्या सर्व राष्ट्रांतल्या सर्व लोकांचे बन आले, कां तर त्यानी त्याच्या ज्ञानाविषयी ऐकिलें होतें.

अध्याय ५.

तेव्हा जोराचा राजा हीराम याने आपले चाकर शलमोनाकडे पाठविले; कां तर त्याने ऐकिलें होतें कीं लोकांनी त्याला त्याच्या बापाच्या ठिकाणीं राज्याभिषेक केला; हीराम तर दावीदावर सर्वकाळ प्रीति करित होता. २ आणि शलमोनाने हीरामाजवळ सांगून पाठविलें कीं, ३ “माझा बाप दावीद याविषयीं तूं असें जाणतोस कीं लढाया त्याच्या चहुंकडे चालल्या होत्या, यामुळें त्याच्याने आपला देव परमेश्वर याच्या नामासाठीं मंदिर बांधवले नाही; तितक्यांत परमेश्वराने त्यांस त्याच्या तळपायाखालीं घातले. ४ तर आतां माझा देव परमेश्वर याने माझ्या चहुंकडे स्वस्थता केली आहे; कोणी शत्रु किंवा काहीं वाईट अढळत नाही. ५ यास्तव आतां पाहा, म्या आपला देव परमेश्वर याच्या नामासाठीं मंदिर बांधायास योजिलें आहे; त्याप्रमाणें परमेश्वराने माझा बाप दावीद याला सांगितलें होतें कीं, ‘तुझा पुत्र, ज्याला मी तुझ्या ठिकाणीं तुझ्या गादीवर ठेवीन, तोच माझ्या नामासाठीं मंदिर बांधील.’ ६ तर आतां त्यांनी माझ्यासाठीं लबानोनावरले देवदारु तोडावे घणून तूं आज्ञा दे, आणि तुझ्या चाकरांच्यासंगतीं माझे चाकर होतील, आणि तूं जें काहीं सांगतील त्याप्रमाणें मी तुला तुझ्या चाकरांची मजुरी देईन; कारण कीं

झीदोन्यासारखा लांकडें तासायाला आमच्या मध्ये कोणी जाणत नाही, हें तुला ठाऊक आहे.”

७ तेव्हा असें झालें कीं हीराम शलमोनाची वचनें ऐकून फार संतुष्ट झाला, आणि बोलला, “आज परमेश्वराची स्तुति असो, कां तर त्याने दावीदाला त्या मोठ्या लोकांवर ज्ञानी पुत्र दिला आहे.” ८ मग हीरामाने शलमोनाजवळ सांगून पाठविलें कीं, “ज्याविषयीं त्वां मजकडे पाठविलें त्याविषयीं मी मान्य आहे; देवदारुच्या लाकडां-विषयीं व भद्रदारु लांकडांविषयीं तुझ्या अन्ना इच्छेप्रमाणें मी करीन. ९ माझे चाकर लबानोनावरून खालीं समुद्रापर्यंत मेतील, मग तूं मझ्याजवळ पाठवून जें ठिकाण नेमतील तेथें लष्करी तीं समुद्रावरून नेऊन काढीन; मग तीं तीं ध्यावीं आणि माझ्या मंदिरासाठीं त्यां अन्न देऊन माझ्या इच्छेप्रमाणें करावें.” १० याप्रमाणें हीराम शलमोनाच्या अवघ्या इच्छेप्रमाणें त्याला देवदारुचीं लांकडें व भद्रदारुचीं लांकडें देत झाला. ११ आणि शलमोनाने हीरामाला त्याच्या घराच्या खाण्यासाठीं वीस हजार मांणें गहू, आणि वीस हजार मांणें निवळ तेल दिलें; असे वर्षोवर्षीं शलमोनाने हीरामाला दिलें.

१२ परमेश्वराने तर शलमोनाला जसे वचन दिलें होतें, तसें त्याला ज्ञान दिलें; आणि हीराम व शलमोन यांमध्ये सद्दा होता, घणून त्या दोघांनी करार केला. १३ तेव्हा शलमोनाने सर्व इस्त्राएलांतून बिगार काढिली; ती बिगार तर तीस हजार पुरुषांची होती. १४ मग तो दरमहिन्यांत त्यांतून पाळी पाळीने दाहा दाहा हजार लबानोनास पाठवीत होता; ते महिन्यां लबानोनावर आणि दोन महिने आपापल्या वर्गीं होते; आणि अदोनीराम त्या बिगारीवर होता. १५ आणि शलमोनाजवळ ओझें वाहणारे सत्तर हजार व डोंगरावर तासणारे ऐशी हजार होते. १६ त्यांखेरीज शलमोनाच्या कारभार्याचे अधिकारी जे कामावर, तसे तीन हजार तीनशें होते; ते कामकऱ्या लोकांवर अधिकार करित होते. १७ आणि सजाने आज्ञा केली असता, त्यांनी मंदिराच्या पायासाठीं मोठे खोंडे, मोलाचे खोंडे, असे काढून घडीव चिरे केले. १८ मग शलमोनाचे

बांधणारे व होरामाचे बांधणारे ह्मणजे गिबलकरी, यांनी ते नीट घडले; याप्रमाणें त्यांनी मंदिर बांधासाठी लांकडे व चिरे सिद्ध केले.

अध्याय ६.

१ तेव्हा इस्त्राएलाची संतानें मिसर देशांतून निघाव्यावर चारशें ऐश्याच्या वर्षी, ह्मणजे इस्त्राएलावर शलमोनाच्या राज्य करण्याच्या चवथ्या वर्षी, वैश्रमास तोच दुसरा महिना, त्यांत असें झालें कीं तो परमेश्वरासाठी मंदिर बांधूं लागला. २ असें जें मंदिर शलमोन राजाने परमेश्वरासाठी बांधिलें, त्याची लांबी साठ हात व रुंदी तीन व त्याची उंची तीस हात होती. ३ आणि मंदिराच्या देवळापुढें वीस हातांची देवडी, त्याची लांबी मंदिराच्या रुंदीप्रमाणें तिची रुंदी मंदिराच्यापुढें दाहा हात होती. ४ आणि त्याने मंदिराला धारी बंद होण्याच्या खिडक्या केल्या. ५ आणि चहुंकडे मंदिराच्या भिंतीसी, ह्मणजे देवळाच्या व गाभाऱ्याच्या चहुंकडल्या मंदिराच्या भिंतीसी त्याने कोठड्या बांधिल्या; आणि चहुंकडे पदशाल्या केल्या. ६ खालच्या कोठड्यांची रुंदी पांच हात, व मधल्याची रुंदी साठ हात, व विसऱ्याची रुंदी सात हात होती; आणि ती त्याने मंदिराला बाहेर चहुंकडून तोडे करून दिले होते; यासाठी कीं मंदिराच्या भिंती व देवडीवरें न व्हावी. ७ आणि मंदिर बांधल्या वेळेस तें सिद्ध केलेल्या चिऱ्यानी बांधिलें गेले; यास्तव मंदिर बांधायाच्या वेळेस त्यांत शान्ति किंवा कुहाडा किंवा कोणताही लोखंडी प्रकार एकलें मेलें नाहीं. ८ मधल्या मजल्याचें वर मंदिराच्या उजव्या अंगां होतें; आणि मधल्या मजल्यावर व मधल्यांतून तिसऱ्यावर फिरकीच्या पाण्यानी ते चढत होते. ९ असें त्याने मंदिर बांधून सिद्ध केलें, आणि त्याने देवदारुच्या फुल्या व तुळ्या इहींकरून मंदिर आच्छादिलें. १० आणि सर्व मंदिरासी जे मजले, ते त्याने पांच पांच हात उंच बांधिले, आणि ते देवदारुच्या लांब्याने मंदिराला लगटलेले होते.

११ तेव्हा शलमोनाला परमेश्वराचें असें वचन प्राप्त झालें कीं. १२ "हें मंदिर जें तूं बा-

ंधित आहेस त्याविषयीं असें आहे, जर तूं माझ्या नेमणुकीप्रमाणें चालसील, ह्मणजे माझ्या न्यायाचें आचरण करित असतां माझ्या सर्व आज्ञा पाळून त्याप्रमाणें चालसील, तर तुझा बाप दावीद याला म्या आपलें जें वचन दिलें, तें मी तुझ्याजवळ स्थापिन. १३ आणि मी इस्त्राएलाच्या संतानांमध्यें राहत असतां, आपल्या इस्त्राएलाच्या लोकांस सोडणार नाहीं." १४ शलमोनाने तर मंदिर बांधून समाप्त केलें. १५ आणि त्याने मंदिराच्या भिंतीस आंतून देवदारुचें पाटण दिलें; मंदिराच्या भिंतीला व भूमीला तसेंच; ह्मणजे त्याने मंदिर आंतून लांकडाच्या आच्छादनाने मढविलें, आणि मंदिराची भूमि भद्रदारु लांकडाच्या पाटणाने मढविली. १६ आणि त्याने मंदिराच्या एका बाजूची वीस हातांची खोली, भिंती व भूमि देवदारुची केली; असें त्याने गाभारा, ह्मणजे परमपवित्र स्थान, याच्या आंतून बांधिलें. १७ आणि मंदिर, ह्मणजे पुढें जें देऊळ, त्याची लांबी चाळीस हात होती. १८ आणि मंदिराच्या आंतल्या भागी देवदारुच्या लांकडावर रानकाकड्या व उमललेलीं फुलें कोरून काढलेलीं होती; अवघें देवदारुचें, चिरे काहीं दिसले नाहींत. १९ आणि मंदिरामध्यें आंतल्या भागी, तेंथे परमेश्वराच्या कराराचा कोश ठेवायासाठी गाभारा सिद्ध केला. २० आणि पुढल्या भागी गाभाऱ्याची लांबी वीस हात व रुंदी वीस हात व त्याची उंची वीस हात, असी होती; आणि त्याने त्याला शुद्ध सोन्याने मढविलें, आणि देवदारुची वेदी मढविली. २१ असें शलमोनाने मंदिर आंतून शुद्ध सोन्याने मढविलें; आणि त्याने गाभाऱ्याच्यापुढें सोन्याच्या साखळ्यानी वांटणी करून तें सोन्याने मढविलें. २२ असें सर्व मंदिराच्या समाप्तीपर्यंत त्याने संपूर्ण मंदिर सोन्याने मढविलें, आणि गाभाऱ्याजवळ जी वेदी ती अवघी सोन्याने मढविली. २३ आणि त्याने गाभाऱ्यांत जैतून लांकडाचे दोन करूब केले, एकाची उंची दाहा हात होती. २४ तेव्हा एका करूबाचा पंख पांच हातांचा, आणि दुसऱ्या करूबाचा पंख पांच हातांचा होता; त्याच्या एका पंखाच्या शेवटापासून त्याच्या दुसऱ्या पंखाच्या

ब्रह्मदापर्यंत दाहा हात ; २५ आणि दुसरा करूब दाहा हाताचा ; त्या दोघां करूबाचें एकच परिमाण व एकच रूप होतें. २६ एका करूबाची उंची दाहा हात, आणि दुसऱ्या करूबाची तशीच. २७ तेव्हा त्याने ते करूब मंदिरामध्ये आतल्या भागीं मांडिले, आणि त्यानी त्या करूबाचे पंख असे पसरिले कीं एकाचा पंख या भिंतीस लागलेला, आणि दुसऱ्या करूबाचा पंख दुसऱ्या भिंतीस लागलेला, आणि मंदिराच्या मध्यांत त्यांचे जे पंख ते पंखासीं पंख लागलेले, असे होते. २८ आणि त्याने ते करूब सोन्याने मढविलें. २९ आणि मंदिराच्या सर्व भिंतीवर चहुंकडे आतून व बाहेरून त्याने करूब व खारीक झाडें व उमललेलीं फुलें यांचीं कोरीव चित्रें काढिलीं. ३० आणि त्याने मंदिराचें भूपाटण आत व बाहेर सोन्याने मढविलें.

३१ आणि त्याने माभाऱ्याच्या दरवाज्याचीं कवाडें, जैतून लांकडाचीं केलीं ; तीं बाह्या व उंबरा यांसुद्धां भिंतीचा पांचवा वाटा होता. ३२ तेव्हा दोन्ही कवाडें जैतून लांकडाचीं होती, आणि त्याने त्यावर करूब व खारीक झाडें व उमललेलीं फुलें यांचीं चित्रें कोरून काढिलीं ; मग त्याने सोन्याने मढविलीं, द्यणजे करूबावर व खारीक झाडांवर सोनें चढविलें. ३३ तशाच त्याने देवळाच्या दरवाज्याला बाह्या जैतून लांकडाच्या केऱ्या ; त्यातली रुंदी भिंतीचा चवथा वाटा होती. ३४ आणि दोन्ही कवाडें भद्रदार लांकडाचीं होती ; एका कवाडाळ्य दुमडत्या दोन झडपा, आणि दुसऱ्या कवाडाला दुमडत्या दोन झडपा होत्या. ३५ आणि त्याने त्यावर करूब व खारीक झाडें व उमललेलीं फुलें कोरून काढिलीं ; मग त्या खोरीव कामावर सोनें लागूं करून मढविलें. ३६ आणि त्याने घडीं व खांब्याच्या तीन ओळी व देवदारूच्या तुळ्यांची एक ओळ करून आतलें अंगण बांधिलें. ३७ चवथ्या वर्षी, चैत्रमासी, परमेश्वराच्या मंदिराचा पाया घातला गेला. ३८ आणि अकराव्या वर्षी, वैशाखमासी द्यणजे आठव्या महिन्यांत, तें मंदिर त्याच्या सर्व समितलेल्याप्रमाणें व त्याच्या लाकलेल्या सर्व

मेझप्रमाणें समाप्त झालें ; तसें त्याला तें बांधकाम सात वर्षे लागलीं.

अध्याय ७.

आणि शलमोनाला आपलें घर बांधायास ते वर्षे लागलीं, आणि त्याने आपलें अंगण घर समाप्त केलें. २ अणखी त्याने लवानोनची वनातील घर बांधिलें ; त्याची लांबी अंभर हात त्याची रुंदी पन्नास हात व त्याची उंची तीस हात ; त्याला देवदारूच्या खांब्यांच्या चार ओळी होत्या, आणि त्या खांब्यांवर देवदारूच्या तुळ्या होत्या. ३ प्रति ओळीस पंधरा, अशा एक ताळीस खांब्यांवर बीं बहालें, त्यांवर त्याने देवदारूची पाटणी केली. ४ आणि खिड्यांच्या तीन ओळी, उजेडासमोर उजेड, अशा तीन हारिणी होत्या. ५ आणि सर्व दारें बाष्पासुद्धां खिडक्यांसीं चौरस, द्यणजे उजेडासमोर उजेड असीं तीन हारिणी होती. ६ आणि त्याने खांब्याची देवडी केली ; तिची लांबी पन्नास हात व तिची रुंदी तीस हात, आणि त्याच्यापुढें देवडी होती, आणि खांब व खण त्याच्यापुढें बाले. ७ अणखी सिंहासनाची देवडी, जेथें आपण नाच करावा तशी न्यायाची देवडी त्याने केली ; आणि त्याने कडीपाठापासून कडीपाठापर्यंत देवदारूची पाटणी दिन्ही.

८ आणि त्याचें राहायाचें जें घर, त्याला देवदारूच्या आत दुसरे अंगण तशा कामासारखे होती ; अणखी शलमोनाने फारोची कन्या, जे आपण करून घेतली, तिच्यासाठीं घर या देवदारूसारखें सिद्ध केलें. ९ या सर्वांचे विरे मेझप्रमाणें मोलाचे, करवतानि करवतलेले, घडीं व हात आतून व बाहेरून, पायापासून वळचणीपर्यंत, आणि बाहेर मोठ्या अंगणापर्यंत, तसे होते. १० अणखी त्याचा पाया मोठ्या चिन्यांबा, दहा हातांच्या चिन्यांचा व आठ हातांच्या चिन्यांचा, अशा मोठ्या चिन्यांचा होता. ११ आणि श मेझप्रमाणें घडीं व, असे मोल्यचे विरे व देवदारूचीं लांकडें होती. १२ आणि चहुंकडे मोठ्या अंगणाच्या घडीं व खांब्यांच्या तीन तीन ओळी व देवदारूच्या तुळ्यांची एकरु ओळ होती ;

अग्नि परमेश्वराच्या मंदिराच्या आंतल्या अंग-
माल्या व मंदिराच्या देवडीला, तसें होतें.

१३ तेव्हां शालमोन राजाने पाठवून जोरांतून
होरामाला आणिलें. १४ तो नाफ्तालीच्या वं-
शाच्या विधवा स्त्रीचा पुत्र, आणि त्याचा बाप
जोरांतला पुरुष, पितळ्याच्या कामांत कारागीर
होता; आणि तो पितळ्याचें सर्व काम करायला
सुलभता व बुद्धि व ज्ञान इहींकरून भरलेला
होता; यास्तव त्याने शालमोन राजाजवळ येऊन
त्याचें सर्व काम केलें. १५ आणि पितळ्याचे
दोन खांबे घडिले; मत्येक खांबाची उंची अठरा
हात, आणि मत्येक खांबाच्या घेयाला बारा बारा
हात सूत लागत होतें. १६ आणि त्या खांबा-
च्या मस्तकावर मांडायास त्याने पितळ्याचे दोन
ओतीव कळस केले; एका कळसाची उंची पांच
हात, आणि दुसऱ्या कळसाची उंची पांच हात
होती. १७ त्या खांबांच्या मस्तकावरले जे कळस,
त्यांत जाळीदार काम व गोंड्यांसहित गोफाचें काम
असें एका कळसाला सात ठिकाणीं व दुसऱ्या
कळसाला सात ठिकाणीं होतें. १८ अणखी त्यानी
या खांबास असें केले कीं मस्तकावर जे कळस,
त्यांस दाळिंबांनी झांकायास पत्येक जाळीवर चहुं-
कडे दोन माळा दिव्हा, आणि दुसऱ्या कळसाला
असें केलें. १९ आणि त्या खांबांच्या मस्तकावर
जे कळस, त्यांवर कमळाकारी काम होतें; ते खांबे
देखावत होते; त्यांचें गर्भमेज चार हातांचें होतें;
२० अणखी त्या दोन खांबांवरल्या कळसांस,
दोपटे वरती, जाळीच्या वरल्या ठिकाणीं जो फु-
फ्फा, त्याच्या अंगापासीं असें होतें कीं एकावर
चहुंकरे ओळीनी दोनशें दाळिंबें होती; आणि
दुसऱ्या कळसावर तसीच. २१ तेव्हां त्याने ते
खांबे देवळाच्या देवडींत उभारिले; त्याने उजव्या
हाताला खांबे उभा करून त्याचें नांव याखीन
ठेविलें, आणि डाव्या हाताचा खांबे उभा करून
त्याचें नांव बवाज ठेविलें. २२ आणि त्या खांबा-
च्या मस्तकावर कमळाकार काम चढविलें; असें
या खांबांचें काम संपलें.

२३ अणखी त्याने ओतीव समुद्र केला; तो
एक काठापासून दुसऱ्या काठापर्यंत दाहा हात
होता; तो चहुंकडे वाटोळा आणि त्याची उंची

पांच हात, आणि त्याला चहुंकडे वेढायास तीस
हात सूत लागत होतें. २४ तेव्हां त्या समुद्रा-
ला सभोवते त्याच्या चहुंकडल्या कांठाखालीं रान-
कांकड्या हाताच्या अंतरामध्ये दाहा, अद्या रान-
कांकड्यांचा वेढा त्याला होता; जेव्हां तो ओतून
केला, तेव्हां त्या रानकांकड्यांच्या दोन माळा ओ-
तून केल्या होत्या. २५ तो बारा बैलांवर राहि-
लेला होता; तिघांचीं तोंडे उत्तरेस व तिघांचीं
तोंडे पश्चिमेस व तिघांचीं तोंडे दक्षिणेस व ति-
घांचीं तोंडे पूर्वेस होती; आणि तो समुद्र त्यांवर
होता; तसें त्या सर्वांचीं मागलीं अंगें आत होतीं.
२६ त्याची जाडी तर वीतभर होती, आणि त्या-
च्या कांठी वाटीकांठाच्या कामासारखा कमळ-
फुलाचा आकार होता, त्यांत दोन हजार बाय
मात होते. २७ अणखी त्याने पितळ्याचे दाहा
पाये एकएका पायाची लांबी चार हात, व एक-
एकाची रुंदी चार हात, व एकएकाची उंची तीन
हात, असे केले. २८ एकएका पायाचें काम तर
असें कीं त्यांस कांठ होते, आणि ते कांठ दांडकां-
मध्ये होते. २९ आणि दांडकांमध्ये जे कांठ, त्यां-
वर सिंह व बैल व कर्णव आणि दांडकांवर वरचे
मांडणेंघर होतें; आणि सिंह व बैल यांच्याखालीं
लोंबलेल्या कामाच्या झालरी होत्या. ३० अ-
णखी एकएका पायाला पितळ्याचीं चार चाकें व
पितळ्याचे पत्रे आणि त्याच्या चार कोंपऱ्यांस
थिरे, झणजे गंगाळाच्या खालीं ओतीव थिरे, ए-
कएका झालरीपासीं होते. ३१ आणि कळसा-
च्या आंत आणि वरती गंगाळासाठीं त्याचें तोंड
हातभर, परंतु पायाच्या कामांत एकएकाचें वा-
टोळें तोंड दोड हाताचें; अणखी एकएकाच्या
तोंडाजवळ कोरलेलीं ठिकाणें होती; आणि त्याचे
कांठे चारस वाटोळे नव्हते. ३२ आणि कांठा-
च्या खालीं चार चाकें होतीं आणि चाकांतले कणे
पायाला जडले होते; एकएका चाकाची उंची तर
दीड हात होती. ३३ आणि त्या चाकांचें काम
रथचाकांच्या कामासारखें होतें; त्यांचे कणे व
त्यांच्या धांवा व त्यांचे आरे व त्यांच्या नाया सर्व
ओतीव होत्या. ३४ आणि एका पायाच्या चार
कोंपऱ्यांस चार थिरे, आणि ते थिरे पायांतलेच
होते. ३५ आणि एका पायाच्या वरल्या भागीं

चहुंकडे अर्धा हात उंच वाटोळी पंथी होती, अणखी पायाच्या बरल्या भागी ज्या त्याच्या बाह्या व त्याचे पाट, ते त्यांतलेच होते. ३६ आणि त्याच्या बाह्याच्या सपाट्यावर व त्याच्या पाटावर एकएकाच्या उघड्या अंगाप्रमाणें त्याने करूब, सिंह व खारीक झाडे कोरून काढिली, आणि चहुंकडे झालरी दिव्हा. ३७ यामागें त्याने ते दाहा पाये केले, त्या सर्वांची एकच ओतणी, एकच परिमाण, एकच रूप होतें. ३८ तेव्हा त्याने पितळ्याची दाहा गंगाळें केली; प्रत्येक गंगाळीत चाळीस बाथ मात होते; प्रत्येक गंगाळ चार हातांचें; त्या दाहा पायांतल्या प्रत्येक पायावर एक गंगाळ होतें. ३९ तेव्हा त्याने पांच पाये मंदिराच्या उजव्या भागी आणि पांच मंदिराच्या डाव्या भागी ठेविले; आणि मंदिराच्या उजव्या भागी पूर्वेस दक्षिणेच्या समोर समुद्र ठेविला.

४० असें हीरामाने गंगाळें व चेतणारी व शिपणारी केली, आणि हीरामाने परमेश्वराच्या मंदिराकरितां शलमोन राजासाठीं बें करायचें होतें, तें अवघें काम करून समाप्त केलें. ४१ ते दोन खांब व त्या दोहों खांबांच्या मस्तकांवर बे पात्रांचे दोन कळस ते, आणि त्या खांबांच्या मस्तकांवरच्या त्या पात्रांच्या दोहों कळसास झाकायाच्या त्या दोन जाळ्या; ४२ आणि त्या दोन जाळ्यांसाठीं चारशें दाळिबें; त्या खांबांच्या मस्तकांवर जे पात्रांचे दोन कळस त्यांस झाकायासाठीं एकएका जाळीस दाळिबांच्या दोन माळा; ४३ आणि दाहा पाये व त्या पायांवरली दाहा गंगाळें; ४४ आणि एक समुद्र व त्या समुद्राखालचे बारा बैल. ४५ अणखी भांडी व चेतणारी व शिपणारी केली; आणि हीं पात्रें, जीं हीरामाने परमेश्वराच्या मंदिराकरितां शलमोन राजासाठीं केलीं, तीं अवघीं ओतींव पितळ्याचीं होतीं. ४६ तीं राजाने घादनेजवळच्या सपाटीवर, सुकोथ व जारथान त्याच्या मध्ये, चिकण्या मार्तीत ओतून केलीं. ४७ तेव्हा शलमोनाने सर्व पात्रांच्या पितळ्याचें वजन करणें सोडिलें; कां कीं तें फारच फार होतें, यास्तव त्याचा शोध लागला नाहीं. ४८ असीं परमेश्वराच्या मंदिरासाठीं जीं पात्रें तीं अवघीं झाल-

मेगाने केलीं; सोन्याची वेदी, व सोन्याचें मेज, ज्यावर दशनीय अपूप, तें. ४९ आणि गंधाच्या पुढलीं निर्मळ सोन्याचीं दीपझादे, उजव्या कडलीं पांच व डाव्याकडलीं पांच; आणि त्यांनीं सोन्याचीं फुलें व दिवे व चिमटे; ५० आणि भांडी व कातरी व शिपणारी व वाट्या व झेपात्रें, हीं निर्मळ सोन्याचीं; आणि आतलें मंदिर छणजे परम पवित्रस्थान, याच्या कक्कासाठीं व मंदिरांतल्या देवळाच्या कक्कासाठीं सोन्याच्या फिरक्या केल्या. ५१ यामागें शलमोन राजाला परमेश्वराच्या मंदिरासाठीं बें काम झाल्याचें होतें तें अवघें समाप्त झालें; आणि शलमोनाने आपला बाप दाविद याच्या पवित्र वस्तु, छणजे रुपें व सोनें व पात्रें तीं आत आणून परमेश्वराच्या मंदिराच्या भांडारांमध्ये ठेविली.

अध्याय ८.

शलमोनाने परमेश्वराच्या कराराचा श्रेष्ठ दावीदाच्या नगरांतून छणजे खीयोनानु व आणायसाठीं इस्राएलाचे वडील व वंशांतले सर्व मुख्य, छणजे इस्राएलाच्या संतानांतल्या वडीलांचे पुढारी, यरूशालेमांत शलमोन राजाकड एकवट केले. २ असीं इस्राएलाचीं सर्व माणसें अधिन महिना छणजे सातवा महिना यांतल्या सणांत शलमोन राजाजवळ मिळालीं. ३ असें इस्राएलाचे सर्व वडील आले असतां, याजकनी तो कोश उघडिला. ४ या प्रकारें याजकनी व लेवीनी परमेश्वराच्या कोश व सभामंडप व मंदपांतलीं जीं पवित्र पात्रें, तीं सर्व घेउन वर आणिलीं. ५ तेव्हां शलमोन राजाने व त्याच्यासंगतीं इस्राएलाचे समुदाय, जे त्याच्याजवळ मिळाले होते, त्या सर्वांनी त्या कोशाच्यापुढें बकरें व गुें शेंचे इतके यज्ञ केले कीं तीं गणवत आणि मोडवत नव्हतीं, एवढीं होतीं. ६ तेव्हां याजकनी परमेश्वराच्या कराराचा कोश मंदिरांतल्या गाभार्यांत छणजे परम पवित्रस्थानांत करूबांच्या पंखांसाठीं त्याच्या ठिकाणीं नेउन ठेविला. ७ कां कीं करूब आपले दोन पंख कोशाच्या ठिकाणावर पसरित होते; आणि त्या करूबानी त्या कोशावर व त्याच्या काठ्यांवर आच्छादन केलें. ८ तेव्हां

पानी त्या काठ्या ओढिल्या होत्या; यास्तव त्या ठिकाणे शेवट गाभाऱ्यापुढल्या पवित्रस्थानांतून गेली होती परंतु बाहेरून दिसत नव्हते, आणि आपण त्या तेथे आहोत. ९ इस्त्राएलाची संज्ञा मिसर देशांतून निघाली आणि परमेश्वराने त्याची करार करून स्थापिली, तेव्हा त्याने दगडी पाठ्या होरवेस कोशांत ठेविल्या व त्यातून त्यांत काही नव्हते. १० तेव्हा असे झाले की जेव्हा याजक पवित्रस्थानांतून निघाले, त्या परमेश्वराचे मंदिर दगाने भरले गेले.

११ आणि त्या दगामुळे याजकांच्यानी सेवा करायला उभे राहवत नव्हते, कारण की परमेश्वराने मंदिर परमेश्वराच्या गौरवाने भरले होते.

१२ तेव्हा शलमोनाने झटले, "परमेश्वराने सांगितले आहे की, 'मी काळोखात राहतो.'

१३ तथापि म्या तुझ्यासाठी वस्तीचे मंदिर बांधिले आहे, हे सर्वकाळच्या सर्वकाळ तुझे राहाणें ठिकाण." १४ तेव्हा राजाने आपले तोंड फिरवून इस्त्राएलाच्या सर्व समुदायाला आशीर्वाद दिला, आणि इस्त्राएलाचा सर्व समुदाय उभा राहिला.

१५ तेव्हा तो बोलला, "इस्त्राएलाचा देव परमेश्वर याची स्तुति असो; कां तर त्याने आपल्या मुखेकरून माझा बाप दावीद याला वचन दिले, आणि आपल्या हाताने पूर्ण केले; ते असे की,

१६ 'ज्या दिवसी म्या आपल्या इस्त्राएली लोकांस मिसरांतून काढिले, तेचप्रमाणे इस्त्राएलाच्या सर्व वंशांचे कोणतेहि नगर निघडिले नाही की असे मंदिर बांधावे की माझे वचन तेथे राहावे; परंतु म्या दावीदाला आपल्या इस्त्राएली लोकांवर असायास निघडिले.'

१७ तर माझा बाप दावीद याच्या मनांत असे होते की इस्त्राएलाचा देव परमेश्वर याच्या नामासाठी आपण मंदिर बांधावे. १८ तेव्हा माझा बाप दावीद याला परमेश्वराने सांगितले की,

'माझ्या नामासाठी मंदिर बांधायास तुझ्या मनांत आले, यावरून मी झणतो, तुझ्या मनांत आल्याने त्या पूर्ण केले. १९ तथापि तूं मंदिर बांधणार नाहीस, परंतु तुझा पुत्र जो तुझ्या पोटांतून निघेल, तो माझ्या नामासाठी मंदिर बांधील.' २० तर परमेश्वराने आपले जे वचन दिले, ते स्थापले

आहे; कां की मी आपला बाप दावीद याच्या ठिकाणी होऊन जसे परमेश्वराने सांगितले तसे इस्त्राएलाच्या सिंहासनावर बसलों, आणि म्या इस्त्राएलाचा देव परमेश्वर याच्या नामासाठी मंदिर बांधिले आहे. २१ आणि जेव्हा परमेश्वराने आमचे वडील मिसर देशांतून काढिले, तेव्हा त्याने त्यांसी जो करार केला, तो करार ज्या कोशांत आहे त्याच्यासाठी म्या ठिकाण सिद्ध केले आहे."

२२ तेव्हा शलमोनाने परमेश्वराच्या वेदीपुढे इस्त्राएलाच्या सर्व समुदायादेखतां उभे राहून आपले हात आकाशाकडे पसरिले. २३ आणि त्याने झटले, "हे इस्त्राएलाच्या देवा परमेश्वरा, वरवी आकाशांत किंवा खाली पृथ्वीवर तुझ्यासारखा देव कोणी नाही; तुझे सेवक, जे आपल्या सर्व अंतःकरणाने तुझ्यापुढे चालतात, त्यांसी तूं करार व दया पाळितोस. २४ त्या त्या माझा बाप दावीद तुझा सेवक याला जे वचन दिले, ते त्यांसी पाळिले; कां की त्यां आपल्या मुखाने सांगितले आणि आपल्या हाताने आजच्याप्रमाणे पूर्ण केले आहे. २५ तर हे इस्त्राएलाच्या देवा परमेश्वरा, त्या माझा बाप दावीद तुझा सेवक याला जे सांगितले, ते आतां त्याच्या दृष्टीत पाळावे; ते असे की 'इस्त्राएलाच्या सिंहासनावर माझ्या दृष्टीत तुझा वसणारा पुरुष नाहीसा होणार नाही; केवळ जसा तूं माझ्यापुढे चाललास, तसे जर तुझे संतान माझ्यापुढे चालायास आपला मार्ग संभाळील, तर तसे होईल. २६ यास्तव हे इस्त्राएलाच्या देवा, त्या माझा बाप दावीद तुझा सेवक याला जो वचने दिली, ती आतां कृपा करून पूर्ण करावी. २७ तर देश पृथ्वीवर निश्चये राहिल की काय? पाहा आकाश व आकाशावरले आकाश तुला पुरतच नाही, तर जे मंदिर म्या बांधिले, ते हे कसे पुरेल! २८ तथापि, हे माझ्या देवा परमेश्वरा, तूं आपल्या सेवकाच्या प्रार्थनेकडे व त्याच्या काकुळतीकडे लक्ष लाव, झणजे जी विनंती व प्रार्थना तुझा सेवक आज तुझ्यापुढे करित आहे, ती ऐक. २९ या मंदिराकडे, झणजे ज्याविषयी त्यां झटले, 'माझे नाम तेथे होईल,' त्या ठिकाणाकडे रात्रंदिवस तुझे डोळे

३७९

३७९

३७९

३७९

३७९

३७९

३७९

उघडे असावे, यासाठी की तुझा सेवक या ठिकाणी जी प्रार्थना करील, ती त्या ऐकून घ्यावी. ३० झणजे तुझा सेवक व तुझे इच्छाएली लोक या ठिकाणी जी काकुळती करतील, ती त्या ऐकून घ्यावी; आणि त्या आकाशात, आपल्या राहायाच्या ठिकाणी, ऐकून क्षमाहि करावी.

३१ जर कोणी आपल्या शेजाऱ्याचा अपराध करून त्याच्या शपथेवरून आपल्यावर शपथ वाढून घेईल, आणि ती शपथ या मंदिरीं तुझ्या वेदीपुढे येईल, ३२ तर त्या आकाशात ऐकून उद्योग करावा; झणजे आपल्या सेवकांचा न्याय करित असतां, दुष्टाला दोषी ठरवून त्याचे आचरण त्याच्या मस्तकावर लावावे, आणि नीतिवानाला नीतिवान ठरवून त्याच्या नीतिप्रमाणें त्याला द्यावे. ३३ तुझे इच्छाएली लोक तुझ्याजवळ पाप केल्यामुळे जर शत्रूपुढे मारले जातील, आणि तुझ्याकडे फिरून तुझे नाम मागतील, आणि प्रार्थना व काकुळती या मंदिरीं तुझ्याजवळ करतील, ३४ तर त्या आकाशात ऐकून आपल्या इच्छाएली लोकांचे पाप क्षमा करावे आणि त्या जी भूमि त्यांच्या वडिलांस दिन्ही तिजवर त्यांस प्रापार आणावे. ३५ त्यांनी तुझ्याजवळ पाप केल्यामुळे आकाशा बंद होऊन पाऊस न पडेल, आणि ते या ठिकाणी प्रार्थना करून तुझे नाम मानतील, आणि त्या त्यांस दुःख दिन्हे यावरून ते आपल्या पापापासून फिरतील, ३६ तर त्या आकाशात ऐकून आपले सेवक झणजे इच्छाएली लोक यांचे पाप क्षमा करावे; अणखी ज्या चांगल्या मार्गाने त्यांनी चालावे, तो त्यांस दाखवावा; आणि जी आपला देश त्या आपल्या लोकांस बतन करून दिन्हा, त्यावर पाऊस पाडावा.

३७ जर देशात दुकाळ किंवा मरी झाली, जर काहिनी, तांबारा, टोळ, बुल्ले झाली, जर देशात त्याच्या शत्रूंनी त्याच्या नगरात त्यांस कोंडिल्ले; जर काही पटकी किंवा काही दुखणें झाले; ३८ तर सर्व माणसे, किंवा तुझे सर्व इच्छाएली लोक किंवा जे कोणी आपल्या मनाची खोड जाणून या मंदिरीं आपले हात पसरतील, त्यांकडून जी काही प्रार्थना किंवा काही विनंती होईल, ३९ ती त्या आकाशात, आपल्या राहायाच्या ठिकाणी,

ऐकून क्षमा करावी, आणि उद्योग करून प्रजेकाला त्याच्या त्याच्या सर्व आचरणाप्रमाणें द्यावे; (कारण की केवळ तूच मात्र मनुष्यांच्या सर्व संकनांचें मन जाणतोस;) ४० झणजे, जी भूमि त आमच्या वडिलांस दिन्ही, तिच्या पाठीवर किती दिवस ते जगतील त्या सर्वांत त्यांनी तुजें भय धरावे. ४१ अणखी परका, जो तुझ्या इच्छाएली लोकांतला नाहीं, तो दुरत्या देशातून तुझा नामाकरिता आला असता, (४२ कां की ते तुजें मोठें नाम व तुझा बळकट हात व तुझा लोब विलेला बाहु, याविषयी ऐकतील,) तो जेव्हा येउन या मंदिरीं प्रार्थना करील, ४३ तेव्हा त्या आकाशात, आपल्या राहायाच्या ठिकाणी, ऐकून त्याविषयी परका तुला हाक मारील, त्या जवळ्या विषयी करावे; झणजे जसें तुझ्या इच्छाएली लोकानी तसें पृथ्वीच्या सर्व लोकांनी तुला यावास तुजें नाम जाणावे, आणि जें मंदिर त्या जवळ आहे, त्या या मंदिरीं तुजें नाम घेतलें जावे, हे जाणावे.

४४ तुझे लोक, जिकडे तूं त्यांस पाठविली, त्या वाटेने आपल्या शत्रूंसी लढायास जेव्हा जाहेर जातील, आणि जें नगर त्यां निवडिलें, आणि जें मंदिर त्या तुझ्या नामासाठी बांधिलें आहे त्याकडे परमेश्वराजवळ प्रार्थना करतील, ४५ तेव्हा त्या आकाशात त्यांची प्रार्थना व त्यांची काकुळती ऐकून त्यांचा न्याय करावा. ४६ जर ते तुझ्याजवळ पाप करतील, (कां की जो पाप करित नाहीं, असा कोणी माणूस नाहीं,) तूं त्यावर रामें भरून त्यांस शत्रूपुढे असें देतील की ते शत्रू त्यांस पाडाव करून दुरत्या किंवा बळच्या देशांत नेतील; ४७ झग ज्या देशांत ते पाडाव करून नेले जातील, तेथें आपल्या ज्ञानांत घेतील, आणि फिरून आपल्या पाडावपणाच्या देशात तुझ्याजवळ काकुळती करून झणतील की, आढी पाप केलें व विपरित केलें, आढी दुष्टां केली आहे; ४८ असें ज्या देशात त्यांच्या शत्रूंनी ते पाडाव करून नेले जातील, तेथें ते आपल्या सर्व अंतःकरणाने व आत्म्या सर्व जिवाने तुझ्याकडे फिरतील, आणि त्यांचा देश, जो त्यांच्या वडिलांस दिन्हा होता, जें नगर त्यां नि-

वडलें व जें मंदिर म्या तुझ्या नामासाठी बांधिलें आहे त्याकडे तुझ्याजवळ प्रार्थना करितील ; ४९ तर त्वां आकाशांत, आपल्या राहायाच्या ठिकाणी, यांची प्रार्थना व त्यांची काकुळती ऐकून त्यांचा न्याय करावा. ५० आणि तुझ्या लोकांकडून जें तू तुझ्याजवळ घडलें होतें, व त्यांचीं उल्लेखनें की त्यांकडून तुझ्याजवळ घडलीं होती, त्या सर्वांविषयी त्यांची क्षमा त्वां करावी, आणि त्यांच्या पाडावकामांनी त्यांवर ममता व कळवळा करावा, असें हर. ५१ कारण कीं तुझे लोक व तुझे सैन, त्यांस त्वां मिसरांतून झणजे लोखंडाच्या मूर्तिंतून काढिलें, असे ते आहेत. ५२ तुझ्या सेनाच्या काकुळतीकडे तुझ्या इष्ताएली लोकांच्या काकुळतीकडे तुझे डोळे उघडे असावे झणून मागलों, असें कीं ज्याविषयी ते तुला हाक मारिले, त्या अवघ्याविषयी त्वां त्यांचें एकावें. ५३ कारण कीं, हे प्रभू परमेश्वरा, जेव्हां त्वां आपला सेवक मोशे याकडून जसें सांगितलें, तसें त्यास पृथ्वीच्या सर्व लोकांतून वेगळें करून आपल्याजवळ वतनाचें करून ठेविलें."

५४ तेव्हां शलमोनाने परमेश्वराजवळ ही अर्पण प्रार्थना व काकुळती करून समाप्त केल्यावर असें झालें कीं त्याचे हात आकाशाकडे पसरिले असतां, तो आपल्या गुडघ्यांवर राहणें सोडून परमेश्वराच्या वेदीपुढून उठला. ५५ असें त्याने उभें राहून इष्ताएलाच्या सर्व समुदायाला आशीर्वाद देऊन मोठ्या शब्दैकडून छटलें, ५६ "परमेश्वराची स्तुति असो, कां तर जें जें त्याने सांगितलें, त्या सर्वांप्रमाणें आपल्या इष्ताएली लोकांस विसावा दिव्हा; त्याने आपला सेवक मोशे याकडून जें जें सांगितलें, त्याच्या त्या सर्व वांगण्या वचनांतली एकहि गोष्ट पडून गेली नाहीं. ५७ आमचा देव परमेश्वर आमच्या वडिलांस जसा अनुकूल होता, तसा आझास अनुकूल व्हावा; त्याने आझास टाकूं नये, आझास सोडूं नये. ५८ झणजे त्याच्या सर्व मागील चालायास आणि त्याच्या आज्ञा व त्याच्या नेमणुकी व त्याचे न्याय, जे त्याने आमच्या वडिलांस आज्ञा करून लाविले, ते पाळयास

त्याने आपल्याकडे आमचें अंतःकरण वळवावें. ५९ आणि ज्या शब्दांकडून म्या परमेश्वरापुढें विनंती केली, ते रात्रंदिवस आमचा देव परमेश्वर याच्याजवळ व्हावे; झणजे त्याने आपल्या सेवकाचा न्याय व आपल्या इष्ताएली लोकांचा न्याय दिवसा दिवसाच्या प्रसंगाप्रमाणें करावा; ६० यासाठीं कीं पृथ्वीच्या सर्व लोकांनी जाणावें कीं परमेश्वर तोच देव, त्यावांचून कोणी देव नाहीं. ६१ तुझी तर आमचा देव परमेश्वर याच्या नेमणुकीप्रमाणें चालून त्याच्या आज्ञा आज्ञ्यासारख्या पाळव्या, झणून तुमचें अंतःकरण त्याच्याजवळ पूर्ण असावें."

६२ तेव्हां राजाने व त्याच्यासंगतीं सर्व इष्ताएलानी परमेश्वरापुढें यज्ञ केले. ६३ शलमोनाने तर परमेश्वराजवळ जे शांतिकारक यज्ञ केले, त्यांत गुरें बावीस हजार व बकरें एक लाख बीस हजार होती, असें राजाने व इष्ताएलाच्या सर्व संतानानी परमेश्वराच्या मंदिराचा संस्कार केला. ६४ त्या दिवसी राजाने परमेश्वराच्या मंदिरापुढें जें मधलें अंगण तें पवित्र केलें; कारण कीं त्याने तेथें होम केले व नैवेद्य व शांतिकारक यज्ञांचें मादें अर्पण केलें; कारण कीं परमेश्वरापुढें पितळ्याची जी वेदी ती होम व नैवेद्य व शांतिकारक यज्ञांचें मादें मावण्याला लाहाम होती. ६५ आणि त्या काळीं शलमोनाने व त्याच्यासंगतीं सर्व इष्ताएलानी आमचा देव परमेश्वर यापुढें दिवसांचीं दोन सात्रें, झणजे चवदा दिवस सण केला; हमायांत शिरायाच्या ठिकाणापासून मिसरयाच्या नदीपर्यंत जे राहणारे त्यांची मोठी मंडळी मिळाली होती. ६६ आठव्या दिवसी त्याने लोकांस निरोप दिव्हा; तेव्हां त्यांनी राजाला आशीर्वाद दिव्हा, मग परमेश्वराने आपला सेवक दावीद यावर व आपल्या इष्ताएली लोकांवर जे उपकार केले, त्या सर्वांवरून ते आनंद करून मनाच्या संतोषाने आपापल्या राहोटीस गेले.

अध्याय ९.

तेव्हां शलमोनाने परमेश्वराचें मंदिर व राजाचें घर बांधून समाप्त केलें असतां, आणि

शलमोनाने बो काहीं मनोरथ पुरवायस इच्छिलें, ते पूर्ण केला असता, २ असें झालें कीं जसे परमेश्वराने गिबोनांत शलमोनाला दर्शन दिल्लें होतें, तसें त्याला दुसऱ्याने दर्शन दिल्लें. ३ तेव्हां परमेश्वराने त्याला छटलें, “तुझी प्रार्थना व तुझी काकुळती, जीं त्वां माझ्यापुढें केली, ती म्या ऐकून घेतली; हें मंदिर जें त्वां बांधिल्लें तें असें पवित्र केलें आहे कीं मी आपलें नाम सर्वकाळ तेथें ठेवान, आणि माझी दृष्टि व माझें मन सदासर्वकाळ तेथें होईल. ४ तर जसा तुझा बाप दाविद चालला, तसा जर तूं मनाच्या पूर्णपणाने व सरळपणाने माझ्यापुढें चालसील, जें म्या तुला आज्ञा करून लाविल्लें, त्या अवध्याप्रमाणें वागून माझ्या नेमणुकी व आज्ञे न्याय पाळसील, ५ तर तुझा बाप दाविद याला म्या जें सांगितलें होतें कीं, ‘इस्त्राएलाच्या सिंहासनावर तुझा पुरुष नाहींसा होणार नाहीं,’ त्याप्रमाणें मी तुझ्या राज्याचें सिंहासन इस्त्राएलावर सर्वकाळ स्थापिन. ६ जर तुझी किंवा तुमचे पुत्र माझें अनुसरण सोडून किंचित् फिराल, आणि माझ्या आज्ञा व माझ्या नेमणुकी, ज्या म्या तुमच्यापुढें लाविल्ल्या, त्या न पाळून दुसऱ्या देवाजवळ जाऊन त्यांच्या पायां पडत असता त्यांची सेवा कराल; ७ तर जी भूमि म्या इस्त्राएलस दिल्ली, तिच्या पाडीवरून मी त्यांस नाहींसें करीन, आणि जें मंदिर म्या आपल्या नामासाठीं पवित्र केलें आहे, तें मी आपल्या दृष्टीतून घालवीन, आणि इस्त्राएल सर्व लोकांमध्ये दुष्टांतरूप व निष असो होईल. ८ अणखी हें मंदिर फार उंच असताहि याच्या अवरून जाणारे सर्व विस्मित होऊन सुस्कार टाकतील, आणि झणतील, ‘परमेश्वराने या देशाला व या मंदिराला असें कां केलें?’ ९ तेव्हां कोणी सामंतील, ‘त्यांचा देव परमेश्वर, ज्याने त्यांच्या वडिलांस मिसर देशातून काढिल्लें होतें, त्याला त्यानीं सोडून दुसरे देव धरिले, आणि त्यांच्या पायां पडून त्यांची सेवा केली, यास्तव परमेश्वराने त्यांवर हें सर्व वाईट आणिल्लें आहे.”

१० तर शलमोन्नाने परमेश्वराचें मंदिर व सभ्याचें घर, असीं दोन घरे बांधल्यावर वीस वर्षा-

च्या शेवटीं असें झालें की, ११ जोरुचा राजा हीराम याने शलमोनाला देवदारूचीं लांकडे व भद्रदारूचीं लांकडे व सोनें त्याच्या सर्व इच्छेप्रमाणें पुरविल्लें होतें, यावरून शलमोन राजाने हीरामाला गालील प्रांतांतलीं वीस नगरे दिली. १२ तेव्हां शलमोनाने जीं नगरे हीरामाला दिलीं होती, तीं त्याने जोरांतून जाऊन पाहिली; परंतु तीं त्याच्या दिसण्यांत मोट वाटलीं नाहीं. १३ यास्तव त्याने छटलें, “हे माझ्या भावा, हीं नगरे, जीं त्वां मला दिल्लीं, तीं कसीं!” यास्तव त्याने त्यांचें नांव काबूल प्रांत ठेविल्लें; आजपर्यंत तसें आहे. १४ हीरामाने तर राजाकडे साठ तालांत सोनें पाठविल्लें होतें.

१५ आणि शलमोन राजाने परमेश्वराचें मंदिर, व आपलें घर, व म्हाली, व यरूशलेमचें गांवकुसूं, व हाबोर, व मगिरो, व गेजेर शक्यास जीं पट्टी उगवून घेतली, तिचें कारण असें, १६ कीं मिसरी राजा फारो याने वर जाऊन गेजेर घेतलें, आणि त्याला आग लावून बाळिल्लें; तेव्हां त्या नगरांत जे खनानी राहत होते, त्यांस त्याने जिवें मारिल्लें; नंतर आपली कन्या शलमोनाची स्त्री, विला तें आंदण करून दिल्लें होतें. १७ यास्तव शलमोनाने गेजेर व खालचें बेथोरोन हीं नगरे बांधिलीं; १८ आणि बाल्य व देशांतरींच्या रानांतलें तादमोर; १९ आणि शलमोनाचीं जीं साठवणाचीं नगरे होती, तीं सर्व व रयांचीं नगरे व स्वारांचीं नगरे, अणखी शलमोनाने यरूशलेमांत व लबानोनांत व आपल्या अधिकाराच्या सर्व देशांत जें बांधायस इच्छा धरिली, तें बांधिल्लें. २० जे भमेरी, हिती, फरिजी, शिव्वी, व यबूसी, त्यांतले उरलेले लोक, जे इस्त्राएलाच्या संतानांतले नव्हते ते सर्व; २१ ह्याजें ज्यांचा निनाश करायस इस्त्राएलाच्या संसबास शक्ति नव्हती, त्यांच्यामागें त्यांचीं जें संतानें देशांत राहिलीं, त्यांवर शलमोनाने आकपयंत किंगार चाकरीची पट्टी बसविली. २२ परंतु इस्त्राएलाच्या संतानांतल्या कोणत्या शलमोनाने चाकरींत पातळें नाहीं; कारण कीं लढाईचीं माणसें व त्यांचे सेवक व त्यांचे सरदार व त्यांचे

सेनासैन, आणि त्याच्या रथांवर व स्वारांवर अधिकारी असे ते होते.

२३ शलमोनाच्या कामावर जे कारभारी, यांतले मुख्य इतके की कामकऱ्या लोकांवर अधिकार करणारे साडे पांचशे होते. २४ तर फारोवची कन्या दावीदाच्या नगरांतून आपलें घर जे त्याने तिच्यासाठी बांधिलें होतें, तेथें चढून गेली; तेव्हां त्याने मिळो बांधिलें. २५ शलमोनाने वर जी वेदी परमेश्वरासाठी बांधिली होती, तिजवर तो प्रति वर्षांत तीन वेळां पशूंचे होम व प्रतिस्तरक यज्ञ करीत होता, आणि परमेश्वरापुढें जी वेदी तिजवर तो धूप जाळीत असे; असे त्याने तें मंदिर समाप्त केलें.

२६ अणखी अदोम देशांत सूर्यसमुद्राच्या कांठी एलोनाजवळ जें एज्योनगेबेर, तेथें शलमोन यवाने तारवांचा तांडा केला. २७ आणि हीरामाने आपले चाकर, जीं तारवांचीं माणसे ज्यांस सुनूद्र माहीत होता, त्यांस शलमोनाच्या चारित्र्यासंगतीं तांड्यांत पाठविले. २८ तेव्हां त्यांनी ओफीरास जाऊन तेथलें चारशें वीस तालांत सोने मिळवून शलमोन राजाजवळ आणिलें.

अध्याय १०.

तेव्हां शबाची राणी परमेश्वराच्या नामाविषयी शलमोनाचें वर्तमान ऐकून कोडीं घालून त्याची प्रचिती पाहायाला आली. २ तीं फार मोठे स्वारे देऊन आणि सुवासिक द्रव्यानी व अविशय सोन्याने व उंच्या पाषाणानी लाधलेले डंटे देऊन परतगालेस आली, आणि शलमोनाजवळ आल्यावर आपल्या मनांत जें सर्व होतें, त्याविषयी ती त्यासीं बोलली. ३ तेव्हां शलमोनाने तिच्या सवे गोष्टी तिला फोडून सांगितल्या; जी तिला सांगितली नाहीं, तसी एकहि गोष्ट राजपुढें गुप्त राहिली नाहीं. ४ मग शलमोनाचें सर्व ज्ञान व जें मंदिर त्याने बांधिलें तें शबाच्या राणीने पाहिलें. ५ आणि त्याचें प्रेजावरचें खाणें व त्याच्या सेवकांचें वसनें, व त्याच्या कारभार्यांचें उभें राहणें, व त्याचें पोषाक व त्याचे पेयकामी, व त्याच्या त्या जिन्याने परमेश्वराच्या मंदिरास चढून

जावें हीं सर्व पाहिल्यावर पुढें तिच्यांत काहीं धैर्य राहिलें नाहीं. ६ नंतर ती राजाला बोलली, “तुझ्या गोष्टीविषयी व तुझ्या ज्ञानाविषयी जें वर्तमान म्या आपल्या देशांत ऐकिलें होतें, तें खरें झालें. ७ तथापि म्या येऊन आपल्या डोक्यानी पाहिल्यापूर्वी मी गोष्टींवर विश्वास ठेवात नव्हतें; तर पाहा, अर्द्ध देखील मला सांगितलें नव्हतें; जें वर्तमान म्या ऐकिलें होतें, त्यापेक्षां तुझें ज्ञान व कुशलता अधिकच आहे. ८ तुझी माणसे धन्य! तुझे हे सेवक, जे तुझ्यापुढें उभे राहून तुझें ज्ञान नेहमी ऐकतात, ते धन्य! ९ तुझा देव परमेश्वर याची स्तुति असो, कीं तर त्याने तुजवर सुप्रसन्न होऊन तुला इस्राएलाच्या सिंहासनावर बसविलें; परमेश्वर इस्राएलावर सर्वकाळ प्रीति करीत आहे, द्याणून त्याने न्याय व नीति करायला तुला राजा करून ठेविलें आहे.” १० तेव्हां तिने राजाला एकशें वीस तालांत सोने व फारच सुगंधद्रव्ये व उंचे पाषाण दिलें; जसें सुगंध द्रव्य शबाच्या राणीने शलमोन राजाला दिलें, तसें पुष्कळ फिरून आलें नाहीं. ११ अणखी हीरामाचा तारवांचा तांडा, ज्याने ओफीरांतून सोने आणिलें, त्याने फारच आलमुग लांकडे व उंचे पाषाण ओफीरांतून आणिले. १२ तेव्हां राजाने परमेश्वराच्या मंदिरासाठी व राजाच्या घरासाठी आलमुग लांकडाचे कटाडे व गवयांसाठी तारवांचे व पेटीवाचे केलीं; तसीं आलमुग लांकडे आजपर्यंत आलीं नाहींत, दृष्टीसहि पडलीं नाहींत. १३ शलमोन राजाने तर शबाच्या राणीला, जें तिने मागितलें तें तिच्या सर्व मनोरथांप्रमाणें दिलें, आणि त्याखेरीज शलमोनाने जें तिला दिलें तें राजाच्या रीतीप्रमाणें होतें; नंतर ती आपल्या सेवकांसुद्धा माषारी फिरून आपल्या देशास गेली.

१४ तेव्हां एका वर्षांत शलमोनाजवळ जें सोने आलें, तें सोने वजनाने साहाशें सासष्ट तालांत होतें. १५ त्याखेरीज वाण्यांपासून व सवकारांपासून आणि अरबस्थानाचे सर्व राजे व देशांचे अधिकारी यांपासून येत होतें. १६ तेव्हां शलमोन राजाने घडीव सोन्याच्या अंगठाला दोनशें केल्या, एकएका अंगठालेला साहाशें

कोटेल सोनें लावले. १७ आणि त्याने परीं सोन्याच्या ठाला तीनशें केन्या; एकरुका ठालेला तीन अंड्येच्या सोनें लावले; मन राजाने लवानेनाच्या वनांतल्या परीं त्या ठेविन्या.

१८ अणखी राजाने हस्तिदंताचें मोठें सिंहासन केलें, आणि तें निखळ सोन्याने मढविलें. १९ त्या सिंहासनाला साहा पायन्या होत्या, आणि त्या सिंहासनाचा वरला भाग त्याच्यामार्गे वाटोळा, आणि वसायाच्या ठिकाणाच्या दोहोंकडे हाताचे आधार, आणि त्या आधारांजवळ दोन सिंह उभे होते. २० तेथें त्या साहा पायन्यांवरहि दोहोंकडे उभे राहिलेले सिंह बारा होते; त्यासारिखें कोणत्याहि राज्यांत केलें नव्हतें. २१ अणखी शलमोन राजाचीं प्यायाचीं सर्व पात्रें सोन्याचीं, आणि लवानेनाच्या वनांतल्या वरींचीं सर्व पात्रें निर्मळ सोन्याचीं होती; कोणतेंहि रुप्याचें नव्हतें; तें शलमोनाच्या दिवसांत काहीं मानिलें नव्हतें. २२ कारण कीं हिरामाच्या तारवांच्या तंज्यासुडां राजाचा तशिंशी तारवांच्या तांडा समुद्रांत होता; तो तांडा तीन वर्षांनी एकदां तशिंशास जाऊन, सोनें व रुपें, हस्तिदंत व वानर व मोरे आणीत होता. २३ यास्तव शलमोन राजा देशांतरींच्या सर्व राजांपेक्षा धनाने व ज्ञानाने मोठा झाला. २४ आणि जें ज्ञान देवाने शलमोनाच्या मनांत ठेविलें होतें, तें ज्ञान ऐक्यास सर्व पृथ्वीचे लोक त्याच्याजवळ येत होते. २५ तेव्हां ते प्रत्येक आपापली भेट; रुप्याचे जामिने, व सोन्याचे उप्रिणें, व वस्त्रें, व हत्यारें, व सुगंधद्रव्य, व घोडे, व खेचरें प्रत्येकी नेमाप्रमाणें आणीत होते. २६ आणि शलमोनाने रथ व स्वार मिळविले; असे त्याच्याजवळ एक हजार चारशें रथ व बारा हजार स्वार होते, आणि त्याने ते रथांच्या नगरांत व राजाजवळ बरूचालेमांत ठेविले. २७ तेव्हां राजाने बरूचालेमांत रुपें कोळसासारिखें पुष्कळ केलें, आणि देवदाद तळवटींतल्या उंबरासारिखें केलें. २८ तेव्हां शलमोनाजवळ घोडे व सूत मिसरांतून येव असत; तें सूत राजाचे सावकार किमतीवर घेत असत. २९ आणि रथ मिसरांतून वर अरण्यावर सहाशें कोटेल रुप्यावर व घोडा दीडशें सेकेलंवर

जात होता; आणि तसें दिव्याच्या सर्व राजांसाठीं व अरामाच्या राजांसाठीं त्यांकडून आणित असत.

अध्याय ११.

तथापि शलमोन राजाने फारोची कन्या, बाबिली, आमोनिया, अदोमिया, जिवोनिया, हित्तिणी, अद्या परदेशांतल्या बहुत स्त्रियांची कवड धारली. २ ज्या राष्ट्रांविषयीं परमेश्वराने इस्राएलाच्या संतानास सांगितलें होतें, "तुम्ही त्याजवळ जाऊं नका, आणि त्यांनी तुमच्याकड येऊं नवे; केलां, तर निश्चयें तीं आपल्या देवदेवांकरितां तुमच्या मनास फिरविली." त्यांसीं शलमोन मीतीने जडला. ३ आणि त्याला सातशें सवसठ रुप्या, अणखी तीनशें उप्रिण्या होत्या; अणखी त्या स्त्रियांनी त्याचें मन फिरविलें. ४ त्याचवेळीं शलमोनाच्या छातरपणाच्या काळीं असें झालें कीं त्याच्या स्त्रियांनी त्याचें मन दुसऱ्या देवदेवांकरितां फिरविलें; हाणून त्याचें मन त्याचा बाप सवेरयाच्या मन्त्रसारिखें पूर्णपणाने त्याचा देव परमेश्वर याकडे नव्हतें. ५ कां कीं जिवोनिया देवी भाटोरेथ इच्यामार्गे आणि आमोनिया ओंगळपण मिन्कोम याच्यामार्गे शलमोन केला. ६ असें शलमोनाने परमेश्वराच्या दृष्टींत वाईट केलें, आणि तो आपला बाप दाविद वारिसा परमेश्वराच्या अनुसारी सर्व प्रकारें भ्रष्ट नव्हता. ७ त्या काळीं शलमोनाने बरूचालेमाच्या पुढन्या डोंगरावर मोवाभाचें ओंगळपण जमोवत याच्यासाठीं आणि आमोनिया लोकांचें ओंगळपण मंगलेख याच्यासाठीं उंच स्तूप बांधिले. ८ आणि त्याच्या परक्या स्त्रिया, जे आपल्या देवाजवळ छुप व यज्ञ करीत होत्या, त्या सर्वांसाठीं त्याने तसें केलें. ९ तेव्हां परमेश्वर शलमोनावर राबें भरला; कारण कीं इस्राएलाचा देव परमेश्वर, ज्याने जाला तो केलां दाविद दिवें होतें, त्यापासून त्याचें मन फिरलें. १० आणि ज्याने जाला त्या वेळीं निषीं आज्ञा केली होती कीं, "तूं दुसऱ्या देवदेवांमार्गे जाऊं नको." तथापि कीं आज्ञा परमेश्वराचे केली होती, ती त्याने पाळली नाहीं.

११ तेव्हा परमेश्वराने शलमोनाला सांगितलें, "तुझ्याकडून हें झालें, कारणजे त्वां माझा करार माझ्या नमणुकी, ज्या म्या आज्ञा करून तुला सांगितल्या त्या पाळल्या नाहींत, यावरून मी तुझासून राज्य काढून घेईन आणि तें तुझ्या वंशाला देईन. १२ तथापि तुझ्या दिवसांत तुला बाप दावीद याकरितां मी तसें करणार नाहीं, तर तुझ्या पुत्राच्या हातांतून तें काढून घेईन. १३ तरी सर्व राज्य काढून घेणार नाहीं; माझा सेवक दावीद याकरितां व जें यरूशलेम म्या निवडिलें त्याकरितां तुझ्या पुत्राला एक वंश देईन."

१४ तेव्हा परमेश्वराने शलमोनावर बैरी ठेविला; तो हदाद अदोमी अदोमांतल्या राजाच्या संवानांतला होता. १५ जेव्हां दावीद अशोमान होता आणि योवाब सेनापति अदोमांतल्या सर्व पुरुषांस मारून मेलेल्यांस पुरायाला मला होता, तेव्हां हें झालें; १६ कारण कीं अदोमांतले सर्व पुरुष छेदी तोंपर्यंत साहा महिने पोवाब व सर्व इस्त्राएली तेथें राहिले. १७ तेव्हा हदाद व त्याच्यासंगती त्याच्या बापाच्या सेवकांतली अदोमी माणसें पळून मिसरांत जायास निघाली, आणि हदाद लाहान मुलगा होता. १८ तीं तर मिद्यानांतून निघून पारानास गेलीं, मग आपल्यासंगती पारानांतलीं माणसें घेऊन मिसरांत मिसरी राजा फारो याजवळ गेलीं; तेव्हां त्याने त्याला घर व अन्नाचें वचन दिलें, आणि त्याला भूमि दिली. १९ तेव्हां हदादावर फारोची कृपादृष्टि पार झाली, असी कीं त्याने आपल्या स्त्रीची बहीण, कारणजे ताहपनेस राणीची बहीण त्याला बायको करून दिली. २० मग ताहपनेसची बहीण त्यापासून त्याचा पुत्र गनुबाथ पसवली; नंतर ताहपनेसने फारोच्या घरांत त्याची सनतोडणी केली, तेव्हां गनुबाथ फारोच्या घरी फारोच्या लेकरामध्ये होता. २१ मग मिसरांत हदादाने ऐकिलें कीं दावीद आपल्या बडिलांच्यासंगती निजला आणि योवाबहिलेनापाते मला, तेव्हां हदादाने फारोला छटलें, "मी मला निरोप दे, कारणजे मी आपल्या देशास जाईन." २२ तेव्हां फारोने त्याला छटलें कीं,

"माझ्याजवळ तुला काय उणें झालें कीं, पाहा, तूं आपल्या देशास जायाला पाहतोस?" तेव्हां तो बोलला, "काहीं नाहीं; तथापि मला अवश्य जाऊं यावें." २३ अणखी देवाने त्यावर दुसरा शत्रु कारणजे एल्यादाचा पुत्र रजोन उठविला; तो आपला धनी हदादेजेर जोवाचा राजा यापासून पळाला होता. २४ जेव्हां दावीदाने तेथल्यांस मारिलें, तेव्हां तो आपल्याजवळ माणसें मिळवून गोटाचा सदीर झाला; मग ते दामासेकास जाऊन तेथें राहिले, आणि त्यानी दामासेकांत राज्य स्थापिलें. २५ असा तो हदादाने जें वाईट केलें त्याशिवाय शलमोनाच्या सर्व दिवसांत इस्त्राएलाचा शत्रु झाला; या प्रकारें त्याने इस्त्राएलावर कोपून अरामावर राज्य केलें.

२६ अणखी जेरेदांतला एफाथी नवाट याचा पुत्र यराबाम शलमोनाचा सेवक, त्याची आई जरूबा नामें विधवा स्त्री होती, त्यानेहि राजावर हात चढविला. २७ तेव्हां त्याने ज्या कारणावरून राजावर हात चढविला, तें हेंच; शलमोन मिळी बांधीत होता, आणि आपला बाप दावीद याच्या नगराचीं खिडारीं बुजित होता. २८ तेव्हां तो पुरुष यराबाम फार दूर होता; आणि तो तरणा उद्योगाने काम करितो, असें शलमोनाने पाहून त्याला योसेफाच्या वंशाच्या सर्व कामावर ठेविलें. २९ आणि त्या काळीं असें झालें कीं यराबाम यरूशलेमांतून निघून गेला, आणि अहीया भविष्यवादी शिलोकर त्याला वाटेवर सांपडला; तेव्हां तो नवें वस्त्र पांघरलेला होता आणि ते दोघे मात्र शिवारांत होते. ३० आणि अहीयाने त्याच्या अंगावरलें जें नवें वस्त्र तें धरिलें, आणि तें फाडून बारा तुकडे केले. ३१ मग त्याने यराबामाला सांगितलें, "तूं आपल्याजवळ दाहा तुकडे घे, कारण कीं इस्त्राएलाचा देव परमेश्वर असें सांगतो, 'पाहा, मी शलमोनाच्या हातांतून राज्य काढून घेऊन तुला दाहा वंश देईन. ३२ तथापि माझा सेवक दावीद याकरितां आणि यरूशलेम नगर जें म्या इस्त्राएलाच्या सर्व वंशांतून निवडिलें त्याकरितां त्याला एक वंश राहील. ३३ कारण कीं त्यानी मला सोडिलें, आणि जिदोन्यांची देवी आष्टोरेथ, व मोवाबाचा देव खमोश;

व आम्होनी लोकांचा देव मिल्लोम, याचें भजन केलें; आणि माझ्या मार्गांत ते चालले नाहींत; माझ्या दृष्टींत जें नीट तें, ह्मणजे माझ्या नेमणुकी व माझे न्याय यांप्रमाणें जसें त्याचा बाप दावीदाने केलें, तसें त्यानी केलें नाहीं. ३४ तथापि मी त्याच्या हातांतून सर्व राज्य घेणार नाहीं; परंतु माझा सेवक दावीद ज्याला माझ्या आज्ञा व माझ्या नेमणुकी पाळिल्यावरून म्या निवडिलें, त्याकरितां मी त्याच्या आयुष्याच्या सर्व दिवसांत त्याला अधिकारी असें ठेवीन. ३५ तरी त्याच्या पुत्राच्या हातांतून मी राज्य घेऊन त्यांतले दाहा वंश तुला देईन. ३६ परंतु त्याच्या पुत्राला एक वंश देईन; यासाठीं कीं यरूशालेम नगर, जें म्या आपलें नाम तेथें ठेवायास आपल्यासाठीं निवडिलें त्यांत माझा सेवक दावीद याला माझ्यापुढें सर्वकाळ दिवा व्हावा ह्मणून. ३७ तुला तर मी अंगीकारिन, मग इस्राएलावर तूं राजा हो-सील, आणि जसी तुझ्या जिवाची इच्छा असेल, त्या सर्वांप्रमाणें तूं राज्य करशील. ३८ नंतर जें सर्व मी तुला आज्ञा करून सांगेन तें जर तूं ऐकून माझ्या मार्गांत चालशील, ह्मणजे जें माझ्या दृष्टींत नीट तें करित असतां, जसें माझा सेवक दावीदाने केलें तसें माझ्या नेमणुकी व माझ्या आज्ञा पाळशील, तर असें होईल कीं मी तुला अनुकूल होईन, आणि म्या जसें दावीदासाठीं बांधिलें, तसें तुझ्यासाठीं स्थितीचें घर बांधीन, आणि तुला इस्राएल देईन. ३९ आणि तेणें-करून दावीदाच्या संतानाला मी दुःख देईन, परंतु सर्वकाळ नाहीं.” ४० नंतर शलमोन यराबामाला जिवें मारायास झटला, यास्तव यराबाम उठून मिसरांत मिस्रयाचा राजा शिशक याजवळ पळून गेला, आणि शलमोनाच्या मरणापर्यंत मिसरांत राहिला. ४१ शलमोनाच्या राहिलेल्या गोष्टी आणि त्याने जें सर्व केलें तें व त्याचें ज्ञान, तीं तर शलमोनाच्या गोष्टींच्या पुस्तकांत लिहिलेलीं नाहींत कीं काय? ४२ तर ज्या काळीं शलमोनाने यरूशालेमांत सर्व इस्राएलावर राज्य केलें, तो चाळीस वर्षांचा होता. ४३ मग शलमोन आपल्या वडिलांच्यासंगतीं निजला, आणि आपला बाप दावीद याच्या नगरांत

पुरला गेला; तेव्हां त्याचा पुत्र रहाबाम यें त्याच्या ठिकाणीं राज्य केलें.

अध्याय १२.

तेव्हां रहाबाम शखेमास गेला; कारण जें त्याला राजा करायाला सर्व इस्राएली शखेमांत आले होते. २ तर असें झालें कीं नबायक पुत्र यराबाम जो शलमोन राबापासून पळून आऊन मिसरांत राहिल होता त्या यराबामास मिसरांत असतां हें वर्तमान लागलें. ३ तेव्हां त्यानी निरोप पाठवून त्याला बोलाविलें, मग यराबाम व इस्राएलाचे सर्व समुदाय रहाबामाजवळ येऊन त्याला असें ह्मणाले कीं, ४ “तुझ्या बापाने आम्हावर कठीण जूं घातलें; तर आम्हां आपल्या बापाची कठीण चाकरी, तेंच याचें यदी जूं जें त्याने आम्हावर घातलें तें आतां काहीं हलकें कर, ह्मणजे आम्हां तुझी सेवा करूं.” ५ तेव्हां त्याने त्यांस सांगितलें, “तुम्ही तीन दिवसपर्यंत जा, मग माझ्याजवळ फिरून या.” मग ते लोक गेले. ६ तेव्हां रहाबाम राजाने आपला बाप शलमोन बिवंत होता, त्या वेळेस बे वडील त्याच्यापुढें उभे राहिले होते त्यांस विचार करून झटलें कीं, “या लोकांस उत्तर देण्याविषयीं तुम्ही बोध कसा करितां?” ७ तेव्हां त्याने त्याला असें सांगितलें कीं, “जर तूं आज या लोकांचा चाकर होऊन त्यांची सेवा करशील, आणि त्यांस उत्तर देऊन चांगल्या गोष्टी त्यांसी बोलशील, तर ते सर्वकाळ तुझे चाकर होतील.” ८ तथापि त्या वडिलानी त्याला जो बोध केला, तो बोध त्याने सोडिला; आणि जे नवे तरणे त्याच्यासंगीं प्रतिपाळ पावून त्याच्यापुढें उभे राहिले होते, त्यांस त्याने विचारिलें. ९ आणि त्याने त्यांस झटलें, “ज्यानी मला असें झटलें कीं, जें जूं तुझ्या बापाने आम्हावर घातलें, तें तूं काहीं हलकें कर, त्या या लोकांस आम्हां उत्तर करावें, या विषयीं तुम्ही काय बोध करितां?” १० तेव्हां जे नवे तरणे त्याच्यासंगीं प्रतिपाळ पावले होते, त्यानी त्याला असें सांगितलें कीं, “तूं या लोकांजवळ असें बोल; ह्मणजे ज्यानी तुला असें झटलें कीं, तुझ्या बापाने आम्हावर भारीं जूं घातलें

१ Kings
भातां तूं आझावरलें तें हलकें कर, त्यांस तूं भवें बोल कीं, माझे लाहान बोट माझ्या बापा-
या बरेपेक्षा जाड होईल. ११ माझ्या बापा-
ने भारी जूं चढवून घावलें, मी तर आतां
जिवें जूं वाढवीन; माझ्या बापांने तुझास चाव-
ली शिक्षा केली, मी तर विंचवानी तुझास शि-
क्षा करीन." १२ मग जसें राजाने सांगितलें होतें
ति, "तुझी तिसऱ्या दिवसीं माझ्याजवळ फिरून
जा." तसे पराबाम व सर्व लोक तिसऱ्या दिवसीं
पराबामाजवळ आले. १३ तेव्हां राजाने लोकांस
घोष उचर दिलें, झणजे त्या बडिलानी त्याला
जो वंश केला होता, तो त्याने सोडिला. १४ आ-
णि याने त्या तरण्यांच्या बोधाप्रमाणें त्यांस असें
सांगितलें कीं, "माझ्या बापांने तुझावर भारी जूं
चढवें, मी तर तुमचें जूं वाढवीन; माझ्या बापांने
तुझास चावकानी शिक्षा केली, मी तर विंचवानी
तुझास शिक्षा करीन." १५ असें राजाने लोकांचें
ठिकलें नाहीं, कारण कीं परमेश्वराकडून तशी
शक्ति झाली; यासाठीं कीं जें वचन परमेश्वराने
अहोवा शिलोकर याकडून नवाटाचा पुत्र परा-
बाम याला सांगितलें होतें, तें आपलें वचन आपण
त्यापासं झणून. १६ तेव्हां राजा आमचें ऐकत
नाहीं, असें सर्व इस्राएलांनी पाहिलें; यास्तव त्या
लोकांनी राजाजवळ उलटा निरोप असा पाठविला
ति, "आझास दावीदासबंधीं काय वांटा? तर
आझास इसायाच्या पुत्रसंबंधी वतन नाहीं; हे
इस्राएली, आपापल्या राहोटीस जा, हे दावीदा,
आतां तूं आपल्या घराण्याविषयीं पाहा." असे
इस्राएली आपापल्या राहोटीस गेले. १७ आणि
जो इस्राएली संतानें यहूदाच्या नगरांत राहत
होतीं, त्यांवर मात्र रहाबाम राज्य करिता झाला.
१८ आणि रहाबाम राजाने अदोराम जो वसुला-
कर होता त्याला पाठविलें, परंतु सर्व इस्राएलांनी
त्याला दगडांचा मार केला असतां, तो मेलाला;
आणि रहाबाम राजा यरूशालेमांत पळून जायास
उतकळीने रथावर चढला. १९ असें इस्राएला-
ंनी दावीदाच्या घराण्यावर फिरूर केला असतां,
भावपर्यंत चालला.

२० आणि तेव्हां इस्राएलांनी ऐकिलें कीं य-
राबाम माघारा आला, तेव्हां असें झालें कीं त्याने

पाठवून त्याला सभेस बोलाविलें, मग त्याला सर्व
इस्राएलावर राजा केला; दावीदाच्या घराण्याचा
अनुसारी यहूदा वंश मात्र होता, त्याशिवाय को-
णी नव्हता. २१ नंतर रहाबामाने यरूशालेमांत
येऊन इस्राएलाच्या घराण्यासीं लढायास सर्व
यहूदाचा वंश व धन्यामीनाचा वंश यांतले एक
लाख ऐशी हजार निवडलेले लढणारे गोळा केले;
यासाठीं कीं शलमोनाचा पुत्र रहाबाम याने
आपल्याजवळ राज्य माघारें आणावें. २२ मग
देवाचा माणस शमाया याला देवाचें वचन
असें प्राप्त झालें कीं, २३ यहूदाचा राजा शल-
मोनाचा पुत्र रहाबाम याला आणि सर्व यहूदा-
चा घराणा व धन्यामीन व इतर लोक यांस तूं
याप्रमाणें सांग कीं, २४ परमेश्वर असें सांगतो
कीं, 'तुझी जाऊं नका, आणि आपले भाऊ इस्रा-
एलाचीं संतानें यांसीं लढाई करूं नका, तुझी
प्रत्येक आपापल्या घरास माघारें जा, कारण कीं
तीं गोष्ट मजकडून झालेली आहे.' यास्तव त्यांनी
परमेश्वराचें वचन ऐकिलें; झणजे परमे-
श्वराच्या आज्ञेप्रमाणें ते माघारे फिरून गेले.

२५ यानंतर यराबाम एफ्राइम डोंगरावर श-
खेम बांधून तेथें राहिला, मग त्याने तेथून जाऊन
पनुवेल बांधिलें. २६ तेव्हां यराबामाने आपल्या
मनांत छटलें, आतां राज्य दावीदाच्या घराण्या-
कडे माघारें जाईल. २७ अर हे लोक यज्ञ
करायास वर यरूशालेमांत परमेश्वराच्या मंदि-
राजवळ जातात, तर या लोकांचें मन आपल्या
धन्याकडे, झणजे यहूदाचा राजा रहाबाम याकडे
फिरेल; मग हे मला जिवें मारून यहूदाचा रा-
जा रहाबाम याकडे फिरतील. २८ यास्तव रा-
जाने सम्मत घेऊन सोन्याचीं दोन वासरे केलीं,
मग त्यांस छटलें कीं, "यरूशालेमास चढून
जाणें हें तुझास अवघड आहे; हे इस्राएल,
पाहा हे तुझे देव, यानी तुला मिसर देशांतून
वर आणिलें." २९ तेव्हां त्याने बेथेलांत एक
वासरूं ठेविलें, आणि दानांत एक ठेविलें. ३०
मग ती गोष्ट पापरूप झाली; कां कीं लोक दा-
नापर्यंत एकाच्यापुढें गेले. ३१ अणखी त्याने
उंच स्थानांचें घर केलें, आणि नीच लोक, जे
लेवीच्या संतानांतले नव्हते, त्यांतले याजक केले.

३२ आणि जसा सण घडूयात, तसा सण घराबामाने आठव्या महिन्यात महिन्यातल्या पंधराव्या दिवसीं केला, आणि त्याने वेदीवर होम केले; तसें बेथेलांत त्याने केलें, जीं वासरें त्याने केलीं होती, त्याजवळ यज्ञ केले, आणि जीं उंच स्थानें त्याने केलीं होती, तेथले याजक बेथेलांत ठेविले. ३३ अणखी जी वेदी त्याने बेथेलांत बांधिली होती तिजवर, जो महिना आपण स्वबुद्धीनेच योजिला होता, त्या आठव्या महिन्यातल्या पंधराव्या दिवसीं होम केले; असा त्याने ह्मणालाच्या संतानांसाठीं सण स्थापिला आणि वेदीवर होम करून धूप केला.

अध्याय १३.

तर घराबाम धूप करायला वेदीजवळ उभा राहिला होता, तेव्हां पाहा, देवाच्या माणूस परमेश्वराच्या आज्ञेने घडूयातून बेथेलास आला. २ आणि त्याने वेदीवर परमेश्वराच्या आज्ञेने ओरडून घाटलें, “हे वेदी, वेदी, परमेश्वर असें सांगतो, ‘पाहा, दावीदाच्या घराण्यांत योशीया नामें पुत्र जन्मेल; आणि उंच स्थानांचे जे याजक तुजवर धूप करितात त्यांस तो यज्ञाने तुजवर अर्पेल; असें माणसांचीं हातें तुजवर जाळलीं जातील.” ३ अणखी त्याने त्याच दिवसीं खून देऊन घाटलें कीं, “परमेश्वराने तसें सांगितलें छणून हीच खून; पाहा, ही वेदी फुटली जाईल, आणि हजवर जी राख, ती काढिली जाईल.” ४ तेव्हां देवाच्या जो माणूस बेथेलांतल्या वेदीवर ओरडून बोलला, त्याचें वचन घराबाम राजाने ऐकिलें असतां असें झालें कीं घराबामने आपला हात वेदीवरून लांबवून सांगितलें कीं, “त्याला घरा.” तेव्हां जो हात त्याने त्यावर लांबविला, तो असा जाळला कीं तो मागें आपल्या जवळ आपणत्यास आला वरिक्त राहिली नाही. ५ आणि देवाच्या माणसाने जी खून परमेश्वराच्या सांगण्यावरून नेमूव दिन्ही होती, तिजप्रमाणें ती वेदी फुटली आणि वेदीवरली राख काढिली गेली. ६ यास्तव राजाने देवाच्या माणसाला उत्तर देऊन सांगितलें कीं, “माझा हात मजकडे मागें यावा, छणून आतां तूं आपला देव

परमेश्वर यापासीं माझ्यासाठीं कडकुळी करून प्रार्थना कर.” तेव्हां देवाच्या माणसाने घरे-श्वरापासीं कडकुळी केली; मग रागाचा हल बरा होऊन पहिन्यासारिखा झाला. ७ नंतर राजाने देवाच्या माणसाला घाटलें, “तूं माझ्या संघर्षीं बरीं येऊन फराळ कर, मग मी तुला ह्नाम देईन.” ८ तेव्हां देवाच्या माणसाने राजाला घाटलें, बरीं तूं आपलें अर्षे घर मला देसील, तरी मी तुझ्यासंगतीं येणार नाही, आणि या ठिकाणीं अन्न खाणार नाही, पणीहि निषार नाही; ९ कारण कीं याप्रमाणें परमेश्वराचें वचन मला आज्ञा करून झालें कीं, ‘तूं अन्न खाऊं नसे, पणीहि पिऊं नको; आणि ज्या वाटेनें ज्ञेसे, तिजवरून माघारा वेऊं वको.’ १० मग ज्या मार्गाने तो बेथेलास गेला होता, त्यावरून तो माघारा फिरला नाही, तर दुसऱ्या मार्गाने चालला.

११ तेव्हां बेथेलांत एक छातारा भक्षिपक्षी राहत होता, आणि त्याच्या पुत्रांनीं येऊन वेंडें देवाच्या माणसाने ज्या दिवसीं बेथेलांत केलें होतें, तें अवघें त्याला सांगितलें; अण्णि ज्या कोठी त्याने राबाला सांगितल्या होत्या, त्याहि त्यानीं आपल्या बापाजवळ सांगितल्या. १२ तेव्हां त्याच्या बापाने त्यास विचारिलें, “तो कोणत्या वाटेनें गेला!” अं कीं देवाच्या जो माणूस घडूयातून आला होता, तो ज्या वाटेनें गेला, ती त्याच्या पुत्रांनीं पहिली होती. १३ तेव्हां त्याने आपल्या पुत्रांस सांगितलें, “तुम्ही माझ्यासाठीं गाढव अवळ.” यस्तव त्यानीं त्याच्यासाठीं गाढव अवळलें, मग तो गाढव वसला. १४ आणि देवाच्या माणसामागें गेला, आणि एलम्यताडासालीं बसलेला तो त्याला सांगडला; मग त्याने त्याला विचारिलें, “देवाच्या जो माणूस घडूयातून आला होता तोच तूं कीं काय?” तेव्हां तो बोलला, “मीच.” १५ तेव्हां त्याने त्याला घाटलें, “तूं माझ्यासंगतीं बरीं येऊन अन्न खा.” १६ मग त्यानें घाटलें, “तुझ्यासंगतीं फिरायला किंवा तुझ्यासंगतीं येऊन अन्न खायला किंवा तुझ्यासंगतीं वा ठिकाणीं पणीं प्यायला मला होत नाही; १७ कारण कीं परमेश्वराचें वचन मला आज्ञा करून झालें, ‘तूं तेथें अन्न खाऊं नको, पणीहि पिऊं नसे,

आणि त्या वाटने जातोस, तिजवरून माधारा ये-
ऊ नको." १८ तेव्हा त्याने त्याला हाटलें, "मीहि
कुशासारखा भविष्यवादी आहे, आणि दूतांने
मला परमेश्वराची असी आज्ञा सांगितली कीं
त्याने अन्न खावें व पाणी प्यावें झणून तूं त्याला
माघारें आपल्यासंगतीं आपल्या घरीं आण." परंतु
तो त्याला खोटे बोलला. १९ मग तो त्याच्या-
संगतीं मागे फिरला, आणि त्याच्या घरीं अन्न
खाव व पाणी पिता झाला. २० आणि ते भेजा-
वळ बसले असतां असें झालें कीं ज्या भविष्य-
वादाने त्याला माघारें आणिलें होतें त्याला परमे-
श्वराचें वचन प्राप्त झालें; २१ झणून दे-
वाचा जो माणूस यहुद्यांतून आला होता, त्याला
तो ओरडून बोलला कीं, "परमेश्वर असें सांगतो,
आपला तूं परमेश्वराच्या वचनाचें उलंघन
केलें, आणि तुझा देव परमेश्वर याने तुला जी
आज्ञा दिली होती, ती पाळली नाही, २२ झ-
णजे तेंच तूं अन्न न खावें व पाणी न प्यावें झ-
णून तुला सांगितलें होतें, त्या ठिकाणीं तूं मागे
फिरून अन्न खाऊन पाणी प्यालास, त्यापेक्षां तुझें
प्रेत तुझ्या वडिलांच्या कबरेस पोहंचणार नाही."

२३ तेव्हा त्याचें खाणें पिणें झाल्यावर असें
झालें कीं ज्या भविष्यवादाने त्याला माघारें आ-
णिलें होतें, त्याने त्याच्यासाठीं गाढव अवळलें.
२४ मग तो गेल्यावर सिंहाने त्याच्या अंगावर
घेऊन त्याला जिवें मारिलें; तेव्हा त्याचें प्रेत वा-
टेमध्यें पडून राहिलें, आणि गाढव त्याजवळ उभें
राहिलें, सिंहहि प्रेताजवळ उभा राहिला. २५
तेव्हा पाहा, कोणा वाटसरूनी मार्गावर पाडलेलें
प्रेत आणि प्रेताजवळ उभा राहिलेला सिंह पाहिला,
आणि त्यानी ज्या नगरांत तो वडिल भविष्यवादी
रहून होता, तेथें जाऊन सांगितलें. २६ मग ज्या
भविष्यवादाने त्याला वाटेवरून माघारें आणिलें
होतें, त्याने ऐकून हाटलें, "देवाचा माणूस ज्या-
ने परमेश्वराच्या वचनाचें उलंघन केलें, तोच
मो; झणजे परमेश्वराने जसें त्याला सांगितलें
होतें, त्या वचनाप्रमाणें परमेश्वराने तो सिंहाला
दिला असतां, त्याने त्याला फाडून जिवें मारिलें
आहे." २७ तेव्हा त्याने आपल्या पुत्रांस असें
सांगितलें कीं, "तुझी माझ्यासाठीं गाढव अवळा."

आणि त्यानी अवळलें. २८ मग तो गेला असतां,
त्याला वाटेवर पाडलेलें त्याचें प्रेत व प्रेताजवळ
उभें राहिलेलें गाढव व सिंह, हीं सांपडलीं; सिंहाने
प्रेत खालें नव्हतें, आणि गाढवाला फाडिलें नव्हतें.
२९ तेव्हा त्या भविष्यवादाने देवाच्या माणसाचें
प्रेत उचलिलें आणि गाढवावर घालून माघारें आ-
णिलें; असा तो वडिल भविष्यवादी शोक करा-
यास व त्याला पुरायास नगरांत आला. ३०
तेव्हा त्याने आपल्या कबरेत त्याचें प्रेत ठेविलें,
आणि त्यानी त्यासाठीं असा शोक केला कीं, "हे
माझ्या भावा, हाय हाय." ३१ तेव्हा त्याने त्या-
ला पुरल्यावर असें झालें कीं त्याने आपल्या पुत्रांस
या प्रकारें सांगितलें, "जेव्हा मी मरेन तेव्हा ज्या
कबरेत देवाचा माणूस पुरला आहे, तींत तुझी
मला पुरा, त्याच्या हाडांजवळ माझी हाडे लावा;
३२ कारण कीं परमेश्वराच्या सांगण्यावरून
वेथेलांतल्या वेदीविषयीं व शोमरोनाच्या नगरांत-
ल्या उंच स्थानांच्या सर्व घरांविषयीं जी गोष्ट
त्याने ओरडून सांगितली, ती होईलच होईल."

३३ असी गोष्ट झाल्यावरहि यराबाम आपल्या
वाईट मार्गांतून फिरला नाही; परंतु त्याने अधम
लोकांतून उंच स्थानांचें याजक केले, ज्या कोणा-
च्याहि मनावर आलें त्याचा संस्कार त्याने केला,
असे ते उंच स्थानांचे याजक झाले. ३४ तेव्हा
ती गोष्ट यराबामाच्या घराण्याला पापरूप झाली,
असी कीं तें भूमीच्या पाठीवरून छेदलें जाऊन
नाशास जावें.

अध्याय १४.

त्या काळीं यराबामाचा पुत्र अबीया याला
दुखणें लागलें. २ तेव्हा यराबामाने आ-
पल्या स्त्रीला सांगितलें, "आतां तूं उठून आपण
यराबामाची स्त्री, असें कोणाला न कळयास
आपला वेष पालटून शिलोस जा; पाहा, अही
या भविष्यवादी, ज्याने मला सांगितलें होतें कीं,
तूं या लोकांवर राज्य करशील, तेथें तो आहे. ३
तर तूं आपल्या हातीं दाहा भाकरी व कांहीं पु-
न्या व बुधलीभर मध घेऊन त्याजवळ जा; झ-
णजे लेकराला काय होईल, तें तो तुला सांगेल."
४ मग यराबामाच्या स्त्रीने तसें केलें; झणजे ती

उठून शिलोस अहीयाच्या घरी गेली; अहीया-
ला तर पाहायाची शक्ति नव्हती, कारण की त्या-
ची दृष्टि त्याच्या छातारपणामुळे मंद झाली होती.

५ तेव्हा परमेश्वराने अहीयाला सांगितलं
होतं, “पाहा, यराबामाची स्त्री आपल्या पुत्रावि-
षयी तुझ्याजवळ काही विचारायास येत आहे,
कारण की त्याला दुखणं लागलं आहे; तूं तिला
अमुक अमुक सांग, अणखी असें होईल की ती
येऊन आपण दुसरी असें दाखवील.” ६ नंतर
ती दारासी आली असता तिच्या पावलांचा शब्द
अहीयाने ऐकित्यावर असें झालं की त्याने छटलं,
“यराबामाचे स्त्रिये, आंत ये, तूं आपल्याला दुस-
री असें कां दाखवितीस? कां की मी कठीण नि-
रोप घेऊन तुझ्याजवळ पाठविलेला आहे. ७ तूं
जाऊन यराबामाला सांग, इस्राएलाचा देव पर-
मेश्वर असें सांगतो, ‘ज्यापेक्षा म्या तुला लो-
कांतून काढून थोर केलं, आणि आपल्या इस्राए-
ली लोकांवर तुला अधिकारी असें करून ठेवलं;
८ आणि म्या दावीदाच्या घराण्यापासून राज्य
काढून घेऊन तुला दिलं, तथापि जो माझा सेवक
दावीद माझ्या आज्ञा पाळून माझ्या दृष्टीत बें नीट
तें मात्र करायास आपल्या सर्व अंतःकरणाने माझ्या
मागे चालला, त्याच्यासारखा तूं झाला नाहीस;
९ तर तुझ्यापूर्वीचे जे होते, त्या सर्वांपेक्षा त्वां
वाईट केलं, झणजे मला चिडवून दुसरे देव व
मूर्ति आपल्यासाठी केल्या, आणि मला आपल्या
पाठीमागे घातलं; १० त्यापेक्षा पाहा, मी यरा-
बामाच्या घराण्यावर वाईट आणितों, झणजे यरा-
बामाचा भित्तमुत्या जो इस्राएलांतला कोंडलेला
व टाकलेला, त्याचा विनाश करीन, या प्रकारें
जसा कोणी विष्टा काढून टाकितो, तसी यराबा-
माच्या घरची संतति नाहीसी होईल तोंपर्यंत
मी तिला काढून टाकीन. ११ यराबामाचा जो
नगरांत मरेल, त्याला कुर्त्री खातील, आणि जो
बाहेरल्या ठिकाणी मरेल, त्याला आकाशांतलीं
पाखरे खातील, कारण की परमेश्वराने तसें सां-
गितलं आहे. १२ तर तूं उठून आपल्या घरास
जा; जेव्हा तुझे पाय नगरास पोहंचतील, तेव्हा तें
लेंकून मरेल. १३ आणि सर्व इस्राएली त्यासा-
ठीं शोक करतील आणि त्याला पुरतील; कां तर

यराबामाचें तें मात्र कबरेस पोहंचेल, कारण की
यराबामाच्या घरी त्यांतच इस्राएलाचा देव परमे-
श्वर याजवळ काहीं बरेपण सांपडलं आहे. १४
अणखी परमेश्वर आपल्यासाठी इस्राएलावर
असा राजा उठवील की तो त्या दिवसी, तर काय!
आतां देखील यराबामाच्या घराण्याचा विनाश क-
रील. १५ आणि परमेश्वर इस्राएलास हाकून,
जसी काडी पाण्यावर हेलकावली बाती, तसें क-
रील, झणजे ही जी चांगली भूमि त्याने इस्रा-
लाच्या वडिलांस दिन्ही, तिजवरून तो त्यास उ-
पटून नदीच्या पलिकडे त्याची दाणादाण करील;
कारण की त्यानी परमेश्वराला चिडवून आप-
ल्यासाठीं भजनवनें केलीं. १६ असी यराबामाने
जी पापें केलीं आणि जीं इस्राएलाकडून करिलीं
त्यांमुळे तो त्यास टाकून देईल.” १७ तेव्हा
यराबामाची स्त्री उठून यिजेजवळ गेली; अ-
णि ती घराच्या उंबऱ्यापर्यंत पोहंचली असता, तें
लेंकून मेलें. १८ आणि परमेश्वराचें वचन, जें
त्याने आपला सेवक अहीया भविष्यवादी याकडून
सांगितलं होतें, त्याप्रमाणें सर्व इस्राएलानी त्याला
पुरलें, आणि त्याविषयीं शोक केला. १९ आणि
यराबामाच्या राहिलेल्या गोष्टी, त्याने लढाई करी
केली, आणि राज्य कसें केलें, पाहा ती इस्रा-
लाच्या राजांच्या इतिहासाच्या पुस्तकांत लिहिलेलीं
आहेत. २० ज्या काळी यराबामाने राज्य केलें,
तो तर बावीस वर्षांचा होता, मग तो आपल्या व-
डिलांच्यासंगतीं निजला, आणि त्याचा पुत्र नादाव
याने त्याच्या ठिकाणीं राज्य केलें. २१ तर शल-
मोनाचा पुत्र रहाबाम याने यहुद्यावर राज्य केलें;
रहाबाम राज्य करूं लागला, तेव्हा तो एकेवडी-
स वर्षांचा होता आणि यरूशालेम, जें नगर पर-
मेश्वराने आपलें नाम तेथें ठेवायास इस्राएल-
च्या सर्व वंशांच्यांतून निवडिलें, त्यांत त्याने सतरा
वर्षे राज्य केलें; आणि त्याच्या आईचें नांव नामा,
ती आमोनियन होती. २२ तेव्हा यहुद्याने पर-
मेश्वराच्या दृष्टीत असें वाईट केलें की आपण
जीं पापें केलीं, तिहींकरून त्याला आपल्या घरी-
लानी जें केलें होतें, त्या अवघ्यापेक्षा अधिक सं-
तापविलें. २३ कां की त्यानीहि आपल्यासाठीं
उंच स्थानें बांधिलीं, आणि मूर्ति व भजनवनें सर्व

१४ आणि देशांत राखलेले पुरुष होते; जीं राष्ट्रं परमेश्वराने इस्त्राएलाच्या संतानांच्या पुढून वतनतून घालविली, त्यांच्या सर्व ओंगळ कामोसारितीं त्यानी केली. २५ यास्तव रहाबाम राजाच्या शवच्या वर्षी असें झालें कीं मिसरी राजा शिशक बुक्का यरूशालेमावर चढून आला. २६ आणि त्याने परमेश्वराच्या मंदिराचें भांडार व राजाच्या घरचें भांडार नेलें, असें अवघें नेलें; सोन्याच्या ज्या ढाला शलमोनाने केल्या होत्या, त्या अवघ्या त्याने नेल्या. २७ नंतर रहाबाम राजाने त्यांच्या ठिकाणीं पितळ्याच्या ढाला करून, जे पाहरेकरी राजाच्या घराचा दरवाजा राखीत होते, त्यांच्या सर्दारांच्या स्वाधीन केल्या. २८ आणि असें होतें कीं तेव्हां राजा परमेश्वराच्या मंदिराची बात असे, तेव्हां ते पाहरेकरी त्या उचलून घेत असत, मग पाहरेकऱ्यांच्या खोलींत फिरून ठेवीत असत. २९ रहाबामाच्या राहिलेल्या गोष्टी, त्या अवघ्या त्याने केल्या, यहुद्याच्या राजांच्या इतिहासाच्या पुस्तकांत त्या लिहिलेल्या नाहींत कीं काय! ३० आणि रहाबाम व यराबाम यांमध्ये लढाई अखंड होत होती. ३१ मग रहाबाम आपल्या वडिलांच्यासंगतीं निजला आणि दावीदाच्या नगरांत आपल्या वडिलांच्यासंगतीं पुरला गेला, आणि त्याच्या आईचें नांव नामा, ती आम्मेनिण होती; नंतर त्याचा पुत्र अबीयाम याने त्याच्या ठिकाणीं राज्य केलें.

अध्याय १५.

तेव्हां नवाटाचा पुत्र यराबाम राजा याच्या अठराव्या वर्षी अबीयाम यहुद्यावर राज्य करूं लागला. २ त्याने यरूशालेमांत तीन वर्षे राज्य केलें, आणि त्याच्या आईचें नांव माखा, ती अबीयामाची कन्या होती. ३ आणि त्याच्यापुर्वी त्याच्या बापाने जीं पापें केलीं होती, त्या सर्वांत तो घालला, आणि त्याचें अंतःकरण त्याच्या वडिल दावीदाच्या अंतःकरणासारखें त्याचा देव परमेश्वर याकडे यथार्थ नव्हतें. ४ तथापि दावीदाकडें त्याचा देव परमेश्वर याने त्याला यरूशालेमांत दिवा दिव्हा, झणजे त्याच्यामार्गे

त्याचा पुत्र स्थापिला, आणि यरूशालेम राहविलें. ५ कां तर परमेश्वराच्या दृष्टींत जें नीट तें दावीदाने केलें, आणि त्याला जीं कांहीं आज्ञा त्याने दिल्ली होती, ती त्याने आपल्या सर्व आयुष्यांत सोडिली नाहीं; केवळ उरीया हिती याविषयीच्या गोष्टींत मात्र सोडिली. ६ आणि रहाबामाच्या सर्व आयुष्यांत त्याची व यराबामाची लढाई चालली. ७ अबीयामाच्या राहिलेल्या गोष्टी, ज्या अवघ्या त्याने केल्या, यहुद्याच्या राजांच्या इतिहासाच्या पुस्तकांत त्या लिहिलेल्या नाहींत कीं काय! तर अबीयाम व यराबाम यांमध्ये लढाई होत होती. ८ नंतर अबीयाम आपल्या वडिलांच्यासंगतीं निजला, आणि त्यानी त्याला दावीदाच्या नगरांत पुरलें; तेव्हां त्याचा पुत्र आसा याने त्याच्या ठिकाणीं राज्य केलें.

९ इस्त्राएलाचा राजा यराबाम याच्या विसाव्या वर्षी आसा यहुद्यावर राज्य करूं लागला. १० आणि त्याने यरूशालेमांत एकेतळीस वर्षे राज्य केलें; त्याच्या पाळक आईचें नांव तर माखा; ती अबीशालोमाची कन्या होती. ११ आणि आसाने परमेश्वराच्या दृष्टींत जें नीट तें आपला वडिल दावीद यासारखें केलें. १२ तेव्हां त्याने ते राखलेले पुरुष देशांतून घालविले, आणि ज्या मूर्ति त्याच्या वडिलांनी केल्या होत्या, त्या त्याने काढून टाकल्या. १३ आणि आपली आई माखा तीहि राणी नसावी झणून दूर केली; कां तर तिने भजनवनांत मूर्ति केली होती; आसाने तर तिची मूर्ति तोडून किद्रोन ओहळ्याजवळ जाळली. १४ तथापि उंच स्थानें काढून टाकिलीं नव्हतीं; तरी आसाचें अंतःकरण त्याच्या सर्व आयुष्यांत परमेश्वराकडे यथार्थ होतें. १५ आणि त्याने रुपें व सोने व भांडी, अशा आपल्या बापाच्या पवित्र केलेल्या वस्तू व आपल्या पवित्र केलेल्या वस्तू परमेश्वराच्या मंदिरांत आणिल्या.

१६ आणि आसा व इस्त्राएलाचा राजा दाशा यांमध्ये त्याच्या सर्व दिवसांत लढाई होत होती. १७ तेव्हां इस्त्राएलाचा राजा दाशा यहुद्यावर चढून गेला, आणि यहुद्याचा राजा आसा याकडे कोणाचें जाणें किंवा येणें होऊं न दावें,

छाणून रामा बांधू लागला. १८ तेव्हा परमेश्वराच्या मंदिराच्या भांडारांत व राजाच्या घराच्या भांडारांत जें रूप व सोने राहिलें होतें, तें आसाने घेऊन आपल्या सेवकांच्या हाती दिलें; आणि हेज्योनाचा पुत्र टाब्रिमोन याचा पुत्र बेन-हदाद अरामाचा राजा, जो दामासेकांत राहत होता त्याबरोबर आसा राजाने त्यास पाठवून असें झटलें कीं, १९ “माझा बाप व तुझा बाप यांच्या मध्ये जसा करार, तसा माझ्या तुझ्या मध्ये व्हावा; पाहा, म्या तुला सोन्यारुप्याची भेट पाठविली आहे; तर चल, इस्राएलाचा राजा बाशा यासीं जो तुझा करार, तो तूं मोड यासाठीं कीं त्याने मजपासून उठून जावें.” २० मग बेनहदादाने आसा राजाचें ऐकिलें, आणि आपल्या सैन्याचे जे सर्दार, त्यास इस्राएलाच्या नगरांवर पाठवून ईथोन व दान व आबेलबेथमाखा व सर्व किन्नरोथ आदिकरून माफताऱ्याचा सर्व प्रांत यास मारिलें. २१ तेव्हा बाशाने ऐकित्यावर असें झालें कीं तो राम्याचें बांधणें सोडून थिजेंत राहिला. २२ नंतर आसा राजाने सर्व यहूद्यांत जाहीर केलें, कोणी सुटा राहिला नाहीं, छाणून त्यानी राम्यांतले चिरे व लांकडे, जिहींकरून बाशा बांधित होता, तीं उचलून नेलीं; आणि आसा राजाने तीं घेऊन बन्यामीनांतला गेबा व मिजपा बांधिला. २३ आसाच्या राहिलेल्या सर्व गोष्टी, छाणजे त्याचा सर्व पराक्रम व त्याने जें काहीं केलें व जीं नगरे बांधिलीं, तीं सर्व यहूद्याच्या राजांच्या इतिहासाच्या पुस्तकांत लिहिलेलीं नाहींत कीं काय! असो, तो आपल्या छातारपणाच्या काळी आपल्या पायांत दुखणार्हत झाला. २४ मग आसा आपल्या वडिलांच्यासंगतीं निबला, आणि आपला वडील दावीद याच्या नगरांत आपल्या वडिलांच्यासंगतीं पुरला मेला, आणि त्याचा पुत्र यहोशफाट याने त्याच्या ठिकाणीं राज्य केलें.

२५ यहूद्याचा राजा आसा याच्या दुसऱ्या वर्षी यराबामाचा पुत्र नादाब इस्राएलावर राज्य करूं लागला, आणि त्याने इस्राएलावर दोन वर्षे राज्य केलें. २६ परंतु परमेश्वराच्या दृष्टींत जें बरें तें त्याने केलें; कां कीं तो आप-

ल्या बापाच्या मार्गांत आणि जें पाप त्याने इस्राएलाकडून करविलें होतें त्यांत चालला.

२७ आणि इस्राएलाच्या घराण्यांतला अहीया याचा पुत्र बाशा याने त्यावर फितूर देला, आणि पलिष्ट्याचें जें गिब्योन तेथें बाशाने जाला जिवें मारिलें; तेव्हा नादाब सर्व इस्राएलसुद्धां गिब्योनाला वेढा घालित होता. २८ असा बाशा यहूद्याचा राजा आसा याच्या तिसऱ्या वर्षी त्याला मारून त्याच्या ठिकाणीं राज्य करूं लागला. २९ तेव्हा तो राज्यावर येताव असें झालें कीं त्याने यराबामाच्या घराण्याच्या सर्वांस मारिलें; यराबामाचा कोणी प्राणी ठेविला नाहीं, एवढां त्याचा निर्वेश परमेश्वराचें जें वचन त्याने आपला सेवक अहीया शिलोकर घातून सांगितलें होतें त्याप्रमाणें केला. ३० यराबामाने आपल्या ज्या चिडवणीकडून इस्राएलाचा देव परमेश्वर याला चिडविलें तिचकडून आपलीं वीं पापें केलीं आणि इस्राएलाकडून करविणें त्यामुळे. ३१ नादाबाच्या राहिलेल्या गोष्टी आणि त्याने जें केलें तीं सर्व इस्राएलाच्या राजांच्या इतिहासाच्या पुस्तकांत लिहिलेलीं नाहींत कीं काय! ३२ आणि आसा व इस्राएलाचा राजा अश्रयामध्ये त्याच्या सर्व दिवसांत लढाई होत होती. ३३ अहीयाचा पुत्र बाशा याने यहूद्याचा राजा आसा याच्या तिसऱ्या वर्षापासून चौवीस वर्षे सर्व इस्राएलावर थिजेंमध्ये राज्य केलें. ३४ परंतु तो परमेश्वराच्या दृष्टींत बरें नव्हतें असात, यराबामाच्या मार्गांत आणि जें पाप त्याने इस्राएलाकडून करविलें होतें त्यांत चालला.

अध्याय १६.

तेव्हा हनानी याचा पुत्र येहू याला ज्ञास विरुद्ध असें परमेश्वराचें वचन प्राप्त झालें कीं, २ “व्या तुला धुळींतून उंच करून आपल्या इस्राएली लोकांवर अधिकारी असें करून ठेविलें; तथापि तूं यराबामाच्या मार्गाने चाललास आणि तूं माझ्या इस्राएली लोकांकडून पाप करविलें, तसें हनानी आपल्या पापांच्या योगें मला चिडविलें यामुळे, ३ पाहा, बाशाचें कूळ व त्याच्या घराण्याचें कूळ यांचा मी सब करितों;

अणवे त्या तुजें पराणें नवाटाचा पुत्र परावाम याच्या घराण्यासारखें करीन." ४ बाशाचा जो नगरांत मरेल, त्याला कुत्री खातील; आणि त्याचा जो शेतांत मरेल, त्याला आकाशांतली पाखरे खातील." ५ बाशाच्या राहिलेल्या गोष्टी आणि त्याने जें केलें व त्याचा पराक्रम तीं सर्व इस्त्राएलाच्या राजांच्या इतिहासांच्या पुस्तकांत लिहिलेलीं नाहींत कीं काय? ६ तर बाशा आपल्या बाईलांच्यासंगतीं निजला आणि थिर्जेत पुरला गेला, आणि त्याचा पुत्र एला याने त्याच्या ठिकाणी राज्य केलें. ७ अणखी हनान्याचा पुत्र येहू भविष्यवादी याकडून बाशाविषयी व त्याच्या घराण्याविषयी परमेश्वराचें वचन निघालें; त्याने परावामाच्या घराण्यासारखें होऊन आपल्या हाताच्या कमाने परमेश्वराला चिडवून त्याच्या दृष्टींत जें सर्व वाईट केलें त्यामुळे, अणखी त्याने त्याला मारिलें त्यामुळे.

८ बाशाचा पुत्र एला याने पहूयाचा राजा आसा याच्या सविसाव्या वर्षापासून दोन वर्षे इस्त्राएलावर थिर्जेमध्यें राज्य केलें. ९ मग त्याचा चाकर जिन्नी जो अर्ध्या रथावरला सर्दार, त्याने त्यावर दगा केला; तेव्हां तो थिर्जेतल्या परावरला आर्बा याच्या घरी थिर्जेत पिडून माजला होता. १० आणि पहूयाचा राजा आसा याच्या सत्ताविसाव्या वर्षी जिन्नीने त्यावर येऊन त्याला हाणून जिबें मारिलें, आणि त्याच्या ठिकाणीं राज्य केलें. ११ आणि असें झालें कीं तो आपल्या राज्यांत आपल्या गादीवर बसला असता, त्याने बाशाचें सर्व घराणें मारिलें, त्याचा कोणी भितमुल्या किंवा त्याचा पाठिंबा किंवा त्याचा मित्र राहिला नाहीं. १२ असें परमेश्वराचें वचन जें त्याने येहू भविष्यवाद्याकडून बाशाविषयी सांगितलें होतें, त्याप्रमाणें जिन्नीने बाशाच्या सर्व घराण्याचा नाश केला. १३ बाशाने व त्याचा पुत्र एला याने आपल्या व्यर्थ देवांकडून इस्त्राएलाचा देव परमेश्वर याला चिडवून जीं सर्व पापें केलीं आणि इस्त्राएलाकडून करविलीं त्यामुळे. १४ एलाच्या राहिलेल्या गोष्टी व त्याने जें केलें तीं सर्व इस्त्राएलाच्या राजांच्या इतिहासांच्या पुस्तकांत लिहिलेलीं नाहींत कीं काय?

1 KINGS XVI.

५०

१५ पहूयाचा राजा आसा याच्या सत्ताविसाव्या वर्षी जिन्नीने थिर्जेत सात दिवस राज्य केलें; तेव्हां लोकानी पलिष्ट्यांच्या गिब्यथोनावर तळ धरिला होता. १६ आणि तळांतल्या लोकानी असें ऐकिलें कीं जिन्नीने दगा केला, अणखी राजाला मारिलें; तेव्हां सर्व इस्त्राएलानी त्याच दिवसीं तळांत आर्मी सेनापति याला इस्त्राएलावर राजा केलें. १७ मग आर्मी गिब्यथोन सोडून सर्व इस्त्राएलासुद्धां चढून गेला, आणि त्यांनी थिर्जेला वेढा घातला. १८ आणि जिन्नीने पाहिलें कीं नगर धरलें गेलें, तेव्हां असें झालें कीं तो राजाच्या घरांतल्या रंगमाहालांत गेला आणि राजाच्या घराला आग लावून त्याने आपल्यावर जाळून घेतलें. १९ असें परावामाच्या मार्गांत आणि ज्या पापानी त्याने इस्त्राएलाकडून पाप करविलें त्या पापांत चालून परमेश्वराच्या दृष्टींत जीं पापें त्याने केलीं त्यामुळे तो मेल. २० जिन्नीच्या राहिलेल्या गोष्टी आणि त्याने जें वंड केलें, तीं इस्त्राएलाच्या राजांच्या इतिहासांच्या पुस्तकांत लिहिलेलीं नाहींत कीं काय?

२१ तेव्हां इस्त्राएलाचे लोक तडानी दुभाग झाले; अर्धे लोक गीनाथाचा पुत्र थिबनी याला राजा करायला त्याला अनुसरले, आणि अर्धे आर्मीला अनुसरले. २२ तेव्हां गीनाथाचा पुत्र थिबनी याला अनुसरणाऱ्या लोकांपेक्षा आर्मीला अनुसरणारे लोक बळवान झाले; यास्तव थिबनी मेल आणि आर्मीने राज्य केलें.

२३ आर्मीने पहूयाचा राजा आसा याच्या एकतिसाव्या वर्षापासून वारा वर्षे इस्त्राएलावर राज्य केलें; थिर्जेत त्याने साहा वर्षे राज्य केलें. २४ मग त्याने शोमेराजवळून शोमरोन डोंगर दोन तालांत रुप्यावर विकत घेऊन त्या डोंगरावर नगर बांधिलें; आणि जें नगर त्याने बांधिलें, त्याचें नांव त्या डोंगराचा धनी शोमेर याच्या नांवावरून शोमरोन ठेविलें. २५ तरी आर्मीने परमेश्वराच्या दृष्टींत दुष्टाई करून जे आपल्या पूर्वीचे होते त्या सर्वांपेक्षा वाईट केलें. २६ कारण कीं नवाटाचा पुत्र परावाम याच्या अवध्या मार्गांत अणजे त्याने इस्त्राएलाकडून करविलेलीं त्याचीं पापें, जिहीकरून त्यानी आपल्या व्यर्थ देवांच्या योगी

इस्त्राएलाचा देव परमेश्वर याला विडविलें, त्यांत तो चालला. २७ आम्हीच्या राहिलेल्या गोष्टी, ज्या त्याने केल्या, आणि जो पराक्रम त्याने दाखविला तीं सर्व इस्त्राएलाच्या राजांच्या इतिहासाच्या पुस्तकांत लिहिलेलीं नाहींत कीं काय? २८ तर आम्ही आपल्या वडिलांच्यासंगतीं निजला आणि शोमरोनांत पुरला गेला, तेव्हां त्याचा पुत्र आहाब याने त्याच्या ठिकाणीं राज्य केलें.

२९ असा यहूयाचा राजा आसा याच्या अडतिसव्या वर्षी आम्हीचा पुत्र आहाब इस्त्राएलावर राज्य करूं लागला, आणि तो आम्हीचा पुत्र आहाब याने शोमरोनांत बावीस वर्षे इस्त्राएलावर राज्य केलें. ३० तरी आम्हीचा पुत्र आहाब याने आपल्या पूर्वीचे जे होते, त्या सर्वांपेक्षा परमेश्वराच्या दृष्टींत दुष्टाई केली. ३१ कां कीं त्याने नबाटाचा पुत्र यरावाम याच्या पापांत चालणें, हें हलकें मोजिलें असतां, असें झालें कीं त्याने जौदोनाचा राजा एथबाल याची कन्या ईजेबेल बायको करून घेतली, आणि जाऊन बालाची सेवा व त्याचें भजन केलें. ३२ आणि त्याने शोमरोनांत बालाचें घर बांधिलें होतें, त्यांत बालासाठीं वेदी बांधिली. ३३ आणि आहाबाने भजनवन केलें; असें आहाबाने आपल्या पूर्वी जे इस्त्राएलाचे राजे होते, त्या सर्वांपेक्षा अधिक करून इस्त्राएलाचा देव परमेश्वर याला विडविलें. ३४ त्याच्या दिवसांत हियेल झेथेली याने घरीहो बांधिलें; परमेश्वराचें वचन जें त्याने नूनाचा पुत्र यहोशवा याकडून सांगितलें होतें त्याप्रमाणें त्याने आपला ज्येष्ठ पुत्र अबीराम येणेकरून त्याचा पाया घातला, आणि आपला धाकटा पुत्र सगूब येणेकरून त्याचीं कवाडें उभारिलीं.

अध्याय १७.

तेव्हां एलीया तिश्बी जो गिलादकरांचा त्याने आहाबाला असें सांगितलें कीं, “इस्त्राएलाचा देव परमेश्वर ज्यापुढें मी उभा राहतों, तो जिवंत आहे एवढ्या निश्चयाने या वर्षामध्यें दाह्रेंवर व पाऊस होणार नाहीं; केवळ माझ्या सांगण्याप्रमाणेंच होईल.” २ नंतर परमेश्वराचें वचन त्याला असें प्राप्त झालें कीं, ३ “तूं एथून निघून

पूर्वेस जा, आणि यादैनैच्वासमोर बों करीय अं होळ आहे तेथें लपून राहा. ४ मग असें हें ईल कीं तूं त्या ओहळांतलें पीत आसील, आं कावळ्यानीं तेथें तुझें पोषण करावें छणून म त्यांस आज्ञा केली आहे.” ५ मग त्याने जवळ परमेश्वराच्या वचनाप्रमाणें केलें; छणजे परमेश्वराच्यासमोर बों करीय ओहोळ, तेथें तो वाड राहिला. ६ तेव्हां कावळे सक्कळीं भाकर व स गुती आणि संध्याकाळीं भाकर व सागुनी जवळ आणीत असत, आणि तो त्या ओहळांत पीत असे. ७ आणि काहीं वेळानंतर असें झालें कीं तो ओहोळ अटून गेला, कारण कीं देव पाऊस नव्हता.

८ मग परमेश्वराचें वचन त्याला असें प्राप्त झालें कीं, ९ “तूं उठून जौदोनाकडल्या बरकथास जाऊन तेथें राहा; पाहा, तेथल्या विषवास्त्रीने तुझें पोषण करावें छणून म्या तिला आज्ञा केली आहे.” १० मग तो उठून बरकथास गेल, आणि तो मगराच्या वेसीपर्यंत पोहंचला जवळ, पाहा, तेथली विषवा स्त्री लांकडें कोडा करीत होती; तेव्हां त्याने तिला हाक मारून छटलें, “तूं कुपेने मला प्यायाला भांड्यांत थोडें पण आणून दे.” ११ आणि ती आणायाम् जात होती तेव्हां त्याने तिला हाक मारून छटलें, “तूं कुपेने माझ्यासाठीं आपल्या हातीं भाकरीचा तुझा घेऊन ये.” १२ तेव्हां तिने छटलें, “तुझा देव परमेश्वर जिवंत आहे एवढ्या निश्चयाने माझ जवळ चांदकी देखील नाहीं, केवळ मडक्यां मूठभर पीठ व कुपीत थोडें तेल आहे; तर पण, मी दोन लांकडें कोडा करून जाऊन आपल्यासाठीं व आपल्या पुत्रासाठीं तें सिद्ध करितें, मग मी तेवढें खाऊं आणि नंतर आढी मरूं.” १३ तेव्हां एलीयाने तिला छटलें, “तूं भिडं नसे; जाऊन त्यां छटलें याप्रमाणें कर, केवळ पहिल्याने माझ्यासाठीं त्यातून लाहान चांदकी करून बाहेर माझ्याजवळ आण, आणि त्यानंतर आपल्यासाठीं व आपल्या पुत्रासाठीं सिद्ध कर; १४ कारण कीं इस्त्राएलाचा देव परमेश्वर असें सांगले कीं, ‘भूमीच्या पाठीवर परमेश्वर पाऊस पाडून देईल त्या दिवसापर्यंत मडक्यांतलें पीठ संपणार नाहीं

आणि कुणीतलें तेल सरणार नाहीं." १५ तेव्हां तिने बाऊन एलीयाच्या सांगण्याप्रमाणें केलें, आणि तिने व त्याने व तिच्या घरच्याने बहुत हससयत खालें. १६ परमेश्वराचें वचन जे त्याने एलीयाकडून सांगितलें होतें, त्याप्रमाणें त्या सड्यांतलें पीठ संपलें नाहीं, आणि त्या कुणीतलें तेल सरलें नाहीं.

१७ तेव्हां या गोष्टीनंतर असें झालें कीं त्या ओवा द्रणजे त्या घरच्या धनणीचा पुत्र रोगी पाला, आणि त्याचें दुखणें असें फार भारीं झालें की त्यांत श्वास राहिला नाहीं. १८ मग तिने एलीयाचा द्यटलें, "हे देवाच्या माणसा, माझे व तुझे काय? तूं माझे पाप सुचवीत असतां, म्या पुत्राला जिवें मारायासाठीं आलास काय? १९ तेव्हां त्याने तिला सांगितलें, "तूं आपला पुत्र माझ्याजवळ दे." आणि त्याने त्याला तिच्या हातून घेऊन ज्या माडीवर आपण राहत होता तेथे वर नेलें, आणि आपल्या अंथरुणावर त्याला निजविलें. २० मग त्याने परमेश्वराजवळ प्रार्थना केली, "हे परमेश्वरा माझ्या देवा, त्या विध्वंजक मी प्रवासी आहे, तिचा पुत्र मारून त्या तिलाहि दुःख दिव्हे कीं काय?" २१ तेव्हां त्याने त्या मुलाला आपलें अंग तीन वेळा लाविलें, आणि परमेश्वराजवळ प्रार्थना करून द्यटलें, हे परमेश्वरा माझ्या देवा, त्यां कुठे या मुलाचा प्राण यामध्ये माधारा येऊं पावू." २२ आणि परमेश्वराने एलीयाचा पल्लू हलिला, द्रणून त्या मुलाचा प्राण माधारा यामध्ये आला, असा तो जिवंत झाला. २३ मग एलीयाने मुलाला घेतलें आणि घराच्या मादिवरून खालीं आणून त्याच्या आईजवळ त्याला दिलें; आणि एलीयाने द्यटलें, "पाहा, तुझा पुत्र जिवंत झाला." २४ तेव्हां त्या स्त्रीने एलीयाला द्यटलें, "येणेकरून आतां मला कळलें कीं तूं देवाचा माणूस, आणि परमेश्वराचें वचन खरे-रणाने तुम्हां तोंडी आहे."

अध्याय १८.

तेव्हां बहुत दिवसांनी असें झालें कीं विसऱ्या वर्षी एलीयाला परमेश्वराचें असें वचन प्राप्त

झालें कीं, "तूं जाऊन आहाबाच्या दृष्टीस पड, मग मी भूमीच्या पाठीवर पाऊस पाडून देईन." २ मग एलीया आहाबाच्या दृष्टीस पडायला गेला; तेव्हां शोमरोनांत दुकाळ भारी होता; ३ यास्तव आहाबाने आपल्या घराचा कारभारी ओवाद्या याला बोलाविलें; ओवाद्या तर परमेश्वराला फार भीत होता; ४ कां कीं जेव्हां ईजेबेल परमेश्वराच्या भविष्यवाद्यांस जिवें मारीत होती, तेव्हां असें झालें कीं ओवाद्याने शंभर भविष्यवादी घेऊन पन्नास पन्नास असे गुहंत लपविले, आणि त्यांस अन्न व पाणी पुरविलें होतें. ५ तर आहाबाने ओवाद्याला सांगितलें, "तूं देशांत पाण्याच्या सर्व झऱ्यांवर व सर्व ओहळ्यांवर जा; कदाचित घोडी व खेचरे वांचवायास आढ्यास गवत मिळेल आणि असे सर्व पशू मरणार नाहीत. ६ तेव्हां देशांत फिरायास त्यानी आपल्यामध्ये तो वाटून घेतला; आहाब एका वाटेने एकटा गेला, आणि ओवाद्या दुसऱ्या वाटेने एकटा गेला.

७ आणि ओवाद्या वाटेवर असतां, पाहा, एलीया त्याला भेटला, तेव्हां तो त्याला ओळखून आपल्या तोंडावर पडला, आणि बोलला, "तूं तो माझा धनी एलीया आहेस कीं काय?" ८ तेव्हां त्याने त्याला उत्तर दिव्हे "तो मीच; तूं जाऊन आपल्या धन्याला सांग, पाहा एलीया आहे." ९ तेव्हां त्याने द्यटलें, "म्या काय अपराध केला द्रणून तूं आपल्या सेवकाला जिवें मारायास आहाबाच्या हातीं देतोस? १० तुझा देव परमेश्वर जिवंत आहे एवढ्या निश्चयाने जेथें माझ्या धन्याने तुझा शोध करायला पाठविलें नाहीं, असें राष्ट्र किंवा राज्य राहिलें नाहीं; आणि 'तो नाहीं,' असें त्यानी द्यटलें, तेव्हां त्याने राज्यावर व राष्ट्रावर शपथ घालून असें द्रणविलें कीं, 'तो सांपडला नाहीं.' ११ तरी आतां तूं सांगतोस, 'तूं जाऊन आपल्या धन्याला सांग कीं, पाहा, एलीया आहे.' १२ तर मी तुझ्याजवळून गेलों असतां असें होईल कीं परमेश्वराचा आत्मा तुला उचलून कोणीकडे नेईल, हें मला कळणार नाहीं; यास्तव म्या जाऊन आहाबाला सांगितल्यावर, तूं त्याला न सांपडलास तर तो मला जिवें मारील; परंतु मी तुझा सेवक आपल्या बाळपणापासून परमेश्व-

राला भितो. १३ जेव्हा ईजेबेल परमेश्वराच्या भविष्यवाद्यास जिवें मारीत होती, तेव्हा जें म्या केलें, तें माझ्या धन्याला कळलें नाहीं कीं काय? म्या परमेश्वराचे शंभर भविष्यवादी पनास पनास असे गुहेंत लपविले आणि त्यांस अन्न पाणी पुरविलें. १४ तर आतां तूं सांगतोस कीं, 'तूं जाऊन आपल्या धन्याला सांग, पाहा, एलीया आहे; मग तो मला जिवें मारील.' १५ तेव्हा एलीया बोलला, "सैन्यांचा परमेश्वर, ज्यापुढें मी उभा राहतों, तो जिवंत आहे एवढ्या निश्चयाने मी आज त्याच्या दृष्टीस पडेन." १६ तेव्हा आहाबाच्याने आहाबाच्या भेटीस बाऊन त्याला सांगितलें, मग आहाब जाऊन एलीयाला भेटला.

१७ आणि आहाबाने एलीयाला पाहिल्यावर असें झालें कीं आहाब त्याला छणाला, "जो इस्त्राएलास दुःख देतो, तो तूंच कीं काय?" १८ तेव्हा त्याने त्याला उत्तर दिलें, "म्या इस्त्राएलास दुःख दिलें नाहीं, परंतु त्वां आणि तुझ्या बापाच्या घराण्याने दिलें; तुझी परमेश्वराच्या आज्ञा सोडिल्या, आणि तूं बालाच्यामार्गे चालत आहेस. १९ तर आतां तूं पाठवून सर्व इस्त्राएलाला, आणि बालाचे साडेचारशें भविष्यवादी व भजनवनांतले चारशें भविष्यवादी, जे ईजेबेलीच्या मेजावर खातात, त्यांस कारमेल डोंगरावर माझ्याजवळ मिळीव." २० मग आहाबाने पाठवून इस्त्राएलाच्या सर्व संतानांस व त्या भविष्यवाद्यांस कारमेल डोंगरावर मिळविलें. २१ आणि एलीयाने सर्व लोकांजवळ जाऊन छटलें, "तुझी कोठपर्यंत दोहों तडांत लंगडतां? परमेश्वर जर देव तर त्याच्यामार्गे चाला; पण बाल जर देव, तर त्याच्यामार्गे चाला." तेव्हां लोकानी त्याला काहींच उत्तर दिलें नाहीं. २२ मग एलीयाने लोकांस छटलें, "परमेश्वराकडला भविष्यवादी मी केवळ मीच राहिलों, परंतु बालाकडले भविष्यवादी साडेचारशें पुरुष आहेत. २३ तर आद्यास दोन गोऱ्हे दिले जावे, आणि त्यानी त्यांतून एक गोऱ्हा आपल्यासाठीं निवडून घ्यावा, आणि त्याचे तुकडे करून लांकडावर लावावे, परंतु विस्तु लावूं नये; मग मीहि दुसरा गोऱ्हा सिद्ध करून लांकडावर ठेवीन, आणि विस्तु लावणार ना-

हीं. २४ मग तुझी आपल्या देवाचें नम घावें, आणि मी परमेश्वराचें नाम घेईन; आणि असें जेव्हां कीं जो देव विस्तु करून उत्तर देईल, तेच देव जाणावा." तेव्हां सर्व लोकानी उत्तर करून छटलें, "ही गोष्ट बरी." २५ मग एलीयाने बालाच्या भविष्यवाद्यांस छटलें, "तुझी कृत आहां, यास्तव पहिल्याने आपल्यासाठीं एक वेरा निवडून घेऊन सिद्ध करा; आणि विस्तु न लास आपल्या देवाचें नाम घ्या." २६ तेव्हा जे आपल्यास दिलेला जो गोऱ्हा, तो घेऊन सिद्ध केला; आणि सकाळपासून दुपारपर्यंत बालाचें नाम घेऊन धावा करून छटलें, "हे बाला, कद्यास उत्तर दे." तथापि शब्द झाला नाहीं, उत्तर देणाराहि नाहीं; यास्तव त्यानी मी वेदी बांधिली होती, तिबवर उडी मारिली. २७ तेव्हा दुपारीं असें झालें कीं एलीयाने त्याची कृत करून छटलें, "तुझी मोठ्या शब्दाने हाक मारा, कारण कीं तो देव आहे; कदाचित् ध्यास झीत असेल, किंवा कदाचित् तो बाहेर गेल, किंवा कदाचित् तो वाटेवर चालत असेल, क्षेत्र बाने, तो निबला असला, तर जागा केला पाहिजे." २८ तेव्हा त्यानी मोठ्या शब्दाने हाक मारिली, आणि आपल्या रीतीप्रमाणें सुन्यानी व भान्यानी आपणांस धाव मारून घेतले, एवढे कीं त्यास एक वाहिलें. २९ आणि दुपार टळून केल्यावर, असें झालें कीं यज्ञ करायच्या वेळेपर्यंत त्यानी जल त्यांत उदगार काढिले; तथापि काहीं शब्द, किंवा काहीं साक्षा, किंवा काहीं लक्ष लावणें झालें नाहीं.

३० मग एलीयाने सर्व लोकांस सांगितलें, "तुझी माझ्याजवळ या." तेव्हां सर्व लोक त्याकडे गेले, आणि त्याने परमेश्वराची मोडलेली वेदी नीट केली; ३१ आणि जे त्या याकोबाला परमेश्वराचें वचन असें प्राप्त झालें कीं, "तुझें नांव इस्त्राएल होईल," त्याच्या पुत्राच्या वंशाच्या संख्येप्रमाणें एलीयाने बारा खोंडे घेतले; ३२ आणि परमेश्वराच्या नामाने त्या खोंड्यांची वेदी बांधिली, आणि वेदीच्या चहुंकडे तीन चार पायली जल मावायाबोगी खळी केली. ३३ नंतर त्याने लांकडे मांडिली, आणि त्या गोऱ्याचे तुकडे करून त्या लांकडावर लाविले; तेव्हां त्याने सांगितलें,

“तुझी वार पाणी पाणी भरून होमद्रव्यावर व लाकडावर रिचवा.” ३४ अणखी त्याने सांगितलें, “दुसऱ्याने करा.” तेव्हां त्यानी दुसऱ्याने केलें; पण त्याने सांगितलें, “तिसऱ्याने करा.” तेव्हां त्यानी तिसऱ्याने केलें. ३५ आणि पाणी वेदीच्या कुडकडे गेलें, अणखी ती खळी पाण्याने भरली. ३६ नंतर यज्ञ करायच्या वेळेस असें झालें कीं आहोता भविष्यवादी जवळ जाऊन बोलला, “हे परमेश्वरा, आवाहामाच्या, इसाकाच्या, व इस्राएलाच्या देवा, तूं इस्राएलाचा देव, आणि मी तुझा मेक आहे, आणि म्या ह्या अवघ्या गोष्टी तुझ्या आज्ञेप्रमाणें केल्या आहेत, असें आज त्वां म्हणतें. ३७ हे परमेश्वरा, मला उत्तर दे, मला उत्तर दे; तेणेकरून या लोकानी जाणावें कीं तूं परमेश्वर देव आहेस, आणि त्वां त्यांचें मन माघरें फिरविलें आहे.” ३८ तेव्हां परमेश्वराचा अधि पडला, आणि तेणेकरून तें होमद्रव्य व तीं लाकडे व ते धोंडे व ती माती भस्म झाली, आणि त्या खळींत जें पाणी, तें शोषलें गेलें. ३९ तेव्हां सर्व लोक पाहतांच आपल्या तोंडावर घालवें पडून द्याणाले, “परमेश्वर तोच देव; परमेश्वर तोच देव.” ४० मग एलीयाने त्यांस सांगितलें, “तुझी वालाच्या भविष्यवाद्यांस धरा; त्यांच्या कोणाला पळूं देऊं नका.” तेव्हां त्यानी त्यांस धरिलें आणि एलीयाने त्यांस खाली कोपान ओहोळावर नेऊन तेथें बघिलें.

४१ यानंतर एलीयाने आवावाला सांगितलें, “तूं वर जाऊन खाणें पिणें कर, कारण कीं भरपूर मारसाची वाणी झाली.” ४२ तेव्हां आवाब खाला प्यावाला वर गेला, आणि एलीयाने कारमेल्याच्या दिखरावर जाऊन भूमीवर दुमंतें येऊन आपलें तोंड आपल्या गुडघ्यांमध्ये घातलें. ४३ आणि त्याने आपल्या तरण्याला सांगितलें, “तूं आतां वर जाऊन पश्चिम दिशेस न्याहाळून पाह.” तेव्हां त्याने वर जाऊन पाहिल्यावर द्याटलें, “कोही नाही.” आणि त्याने सात वेळां सांगितलें, “तूं फिरून जा.” ४४ मग सातव्या वेळेस असें झालें कीं तो बोलला, पाहा, माणसाच्या हातां-एवढा लाहान दग समुद्रावरून चढत आहे.” तेव्हां त्याने द्याटलें, “तूं जाऊन आवावाला सांग

कीं “तूं रथ जुंपून खाली जा; नाही तर पाऊस तुला अडवील.” ४५ इतक्यांत असें झालें कीं आकाश ढगानी उत्तरोत्तर काळें होत चाललें, आणि वारा व पाऊस मोठा झाला; आवाब तर रथावर बसून इजेलास चालला होता. ४६ आणि एलीयाला परमेश्वराचा हात असा झाला कीं तो आपली कंबर बांधून इजेलाच्या वेशीपर्यंत आवाबाच्यापुढें धांवत धांवत चालला.

अध्याय १९.

आणि एलीयाने काय केलें होतें तें अवघें, आणि त्याने सर्व भविष्यवाद्यांस तरवारीने कसें मारून टाकिलें होतें, तेहि आवावाने ईजेबेलीला सांगितलें. २ तेव्हां ईजेबेलीने एलीयाकडे दूत पाठवून असें सांगितलें कीं, “ज्या या वेळेस तुझा जीव त्यांतल्या एकाच्या जिवासारखा जर मी करणार नाही, तर देव मला तितकें आणि त्यापेक्षां अधिकहि करोत.” ३ तेव्हां हें पाहून तो उठून आपल्या जिवासाठीं गेला, आणि यहूदाकडल्या बिरशोबापर्यंत जाऊन तेथें त्याने आपला तरणा ठेविला. ४ परंतु आपण रानांत एका दिवसाची वाट चालून जाऊन एका रोथेम झाडाखाली बसला; तेव्हां त्याने आपण मरावें असें मागत असतां द्याटलें, “हे परमेश्वरा, आतां पुरे झालें; तूं माझा जीव घे, कां तर मी आपल्या वडिलांहून उत्तम नाही.” ५ नंतर तो एका रोथेम झाडाखाली निजला असतां झोपी गेला; तेव्हां पाहा, कोणी दूताने त्याला स्पर्श केला, आणि त्याला सांगितलें, “तूं उठून खा.” ६ मग त्याने पाहिलें, तर पाहा, त्याच्या डोक्याजवळ इंगडांवरली पोळी व पाण्याची कुपी होती; तेव्हां तो खाऊन पिऊन फिरून निजला. ७ नंतर परमेश्वराच्या दूताने फिरून येऊन त्याला स्पर्श करून सांगितलें, “तूं उठून खा; कारण कीं तुझा मार्ग कठीण आहे.” ८ तेव्हां त्याने उठून खाणें पिणें केलें, आणि त्या खाण्याच्या बळावर चाळीस दिवस व चाळीस रात्री देवाचा डोंगर होरेब तेथवर तो चालला.

९ आणि तेथल्या गुहेंत जाऊन तेथें तो वस्तीस राहिला; तर पाहा, त्याला परमेश्वराचें वचन

मास होत असता, त्याने त्याला हाटलें, “हे एलीया, तुझें ऐंथें काय?” १० तेव्हां त्याने हाटलें, “सैन्यांचा देव परमेश्वर यासाठी मला फार आवेश आला; कारण की इस्त्राएलाच्या संतानांनी तुझा करार सोडून तुझ्या वेद्या मोडिल्या, आणि तूझ्या भविष्यवाद्यांस तरवारीने निर्वै मारिलें; आणि मी एकटाच राहिलों, आणि तीं माझा जीव घ्यायला पाहतोत.” ११ तेव्हां त्याने सांगितलें, “तूं बाहेर जाऊन डोंगरावर परमेश्वरापुढें उभाराहा.” तर पाहा, परमेश्वर पुढून जात असता, मोठा व बळकट वारा परमेश्वराच्यापुढें डोंगरांस विदारिता झाला आणि खडकांस फोडिता झाला, तथापि परमेश्वर वाऱ्यांत नव्हता; जग व्या वाऱ्यामागें भूमिकंप झाला, तरी परमेश्वर भूमिकंपांत नव्हता. १२ नंतर त्या भूमिकंपाच्यामागें अग्नि झाला, तरी परमेश्वर अग्निमध्ये नव्हता; नंतर त्या अग्नीच्यामागें कोमळ करीक शब्द झाला. १३ तेव्हां एलीयाने ऐकिल्यावर असें झालें की त्याने आपलें वस्त्र आपल्या तोंडावर घेतलें, आणि तो बाहेर जाऊन गुहेच्या दारासीं उभा राहिला; आणि पाहा, त्याबळ बाणी होऊन असी छाण्याली, “हे एलीया, तुझें ऐंथें काय?” १४ तेव्हां त्याने हाटलें, “सैन्यांचा देव परमेश्वर यासाठी मला फार आवेश आला; कारण की इस्त्राएलाच्या संतानांनी तुझा करार सोडून तुझ्या वेद्या मोडिल्या, आणि तुझ्या भविष्यवाद्यांस तरवारीने निर्वै मारिलें; आणि मी एकटाच राहिलों, आणि तीं माझा जीव घ्यायला पाहतोत.” १५ तेव्हां परमेश्वराने त्याला सांगितलें, “तूं माझा रात्रांतल्या काटेने दामासेकास जा; आणि पोहंचल्यावर हजाएलाला भरामावर राज्य करमास अभिषेक कर; १६ आणि निमशी याचा पुत्र येहू याला इस्त्राएलावर राज्य करमास अभिषेक कर; आणि आवेलमहोला केल्या शाफटाचा पुत्र अलीशा याला आपल्या ठिकाणी भविष्यवादी व्हायसाठी अभिषेक कर. १७ आणि असें होईल की जो इस्त्राएलाच्या तरवारीपासून निभावेल, त्याला येहू मारील; आणि येहूच्या तरवारीपासून निभावेल, त्याला अलीशा मारील. १८ तथापि म्या इस्त्राएलांत सात हजार

ठेविले आहेत, त्यांतल्या कोणी जाल्मपुढें मुद्दे देऊन नहीत, आणि कोणत्याहि मुखने त्याला चुंबिलें नाहीं.” १९ मग तो तेथून गेल्या, आणि त्याला शाफटाचा पुत्र अलीशा सांपडला; तेव्हां तो नांगरीत होता, आणि त्याच्यापुढें बैलांच्या बारा बोऱ्या असता, तो बाराव्यासंमती होता, आणि एलीयाने त्याच्या बवकून बाऊन त्यावर आपलें वस्त्र घातलें. २० तेव्हां तो बैल सोडून एलीयाच्यामागें धावून बोलला, “आतां मला आपल्या बापाचें व आपल्या आईचें जुंजन घेऊं दे, मग मी तुझ्यामागें चालेन.” तेव्हां तो त्याला बोलला, “तूं माझा जा; कां तर म्या तुला काय केले?” २१ मग तो त्यापासून माघाय केला, आणि बैलाची जोडी घेऊन कापिली, आणि बैलांच्या सामान्याने त्याचें मांस सिबकून लेकस दिव्हें आणि त्यानी खाळें, मग तो ठरून एलीयाच्यामागें सरून त्याची सेवा करिता झाला.

अध्याय १०.

तर भरामाचा राजा बेनहदाद याने आपलें सर्व सैन्य मिळवून आपल्यासंगतीं बत्तीस रावे व घोंडे व रथ घेतले असतां शोमरोनावर सरून वेढा घालून त्यांची लढाई केली. २ तेव्हां त्याने त्या नगरांत इस्त्राएलाचा राजा आहज सजवळ दूत पाठविले. ३ आणि त्याला हाटलें, “बेनहदाद असें झणतो, तुझें रुपें व तुझें खेपें, तें माझे; आणि तुझ्या स्त्रिया व तुझे उत्तम पुत्र, ते माझे आहेत.” ४ तेव्हां इस्त्राएलाच्या राजाने उत्तर करून हाटलें, “हे माझ्या मभू राजा, तुझ्या झणण्याप्रमाणें मी आणि जें माझ्याजवळ आहे, तें सर्वहि तुझें आहे.” ५ नंतर दूत फिरून येऊन झणाले, “बेनहदादाने असें सांगितलें की, बरी म्या तुझ्याकडे पाठवून हाटलें की, ‘तुझें रुपें व तुझें सोपें व तुझ्या स्त्रिया व तुझे पुत्र मला दे.’ ६ तरी उद्यां या वेळेस मी आपल्या करारांस तुझ्याजवळ पाठवीन आणि ते तुझ्या घरांत व तुझ्या चाकरांच्या घरांत शोध करीतील, आणि असें होईल की जें काहीं तुला मिय वाटतें तें ते आपल्या हातांत घेऊन नेतील.” ७ तेव्हां इस्त्राएलाच्या राजाने देशाच्या सर्व वडिलांस बोलावून

झटलें, "तुझी आता घ्यानांत आणून पाहा कीं तो दुष्टाई पाहतो; कारण कीं त्याने माझ्या स्त्रिया व माझे पुत्र व माझे रुपये व माझे सोने घ्यायास मजकडे पाठविलें, आणि म्या त्याला मना केलें नाहीं." ८ तेव्हा ते सर्व वडील व सर्व लोक त्याला ह्मणाले, "तूं ऐकूं नको, आणि राजी होऊच नको." ९ मग त्याने बेनहदादाच्या दूतांस झटलें, "माझा धनी राजा याला तुझी सांगा, ज्याविषयीं ना पहिल्याने आपल्या सेवकाजवळ पाठविलें, तें अर्चे मी करीन; परंतु हा गोष्ट मला करितां येत नाहीं." तेव्हा त्या दूतानी मायारा जाऊन निरोप पोहेंचविला. १० नंतर बेनहदादाने त्यान्हे पाठवून झटलें, "माझ्या पायांजवळच्या सर्व सेवकास शोमरोनाची माती मूठ मूठ जर पुरेल, तर देव मला तितकें आणि त्यापेक्षा अधिक करील." ११ तेव्हां इस्त्राएलाच्या राजाने उत्तर हरून झटलें, "जो आपली कंवर बाधितो, त्याने सोडण्यासारखें नांवाजून न घ्यावें." १२ आणि त्याने हा निरोप ऐकिला तेव्हां असें झालें कीं तो आणि ते राजे डेंब्यामध्ये पीत होते; तेव्हां त्याने आपल्या चाकरांस सांगितलें, "तुझी मांडणूक करा" आणि त्यानी नगरावर मांडणूक केली. १३ तर पाहा, इस्त्राएलाचा राजा आहाव याजवळ कोणी भविष्यवादी येऊन बोलला, "परमेश्वर असें सांगतो, 'त्वां हा सर्व मोठा समुदाय पाहिला तो झव! पाहा, आज मी तो तुझ्या हातीं देईन, मग मी परमेश्वर आहे, हें तूं जाणसील." १४ तेव्हा आहाव बोलला, "कोणाच्या योगेंकरून! आणि त्याने उत्तर केलें, "परमेश्वर असें सांगतो, 'पातांचे जे तरणे अधिकारी, त्यांच्या योगेंकरून." मग त्याने विचारिलें, "लढाई कोण मांडील?" तेव्हा त्याने उत्तर केलें, "तूं." १५ यास्तव त्याने त्या प्रांताचे जे तरणे अधिकारी, त्यांची झडती घेतली, आणि ते दोनशें बत्तीस होते; नंतर त्यांच्या मोगें त्याने सर्व लोक, झणजे इस्त्राएलाचीं सर्व संताने यांची झडती घेतली, आणि ते सात हजार होते. १६ मग ते दुपारीं बाहेर गेले, आणि बेनहदाद व त्याच्यासंगती त्याचे सहाय ते बत्तीस रावे डेंब्यामध्ये पिऊन माजत होते. १७ तर त्या प्रांतांतले तरणे अधिकारी पहिल्याने निघाले,

तेव्हां बेनहदादाने दूत पाठविले असतां, त्यानी येऊन त्याला असें सांगितलें कीं, "शोमरोनांतून माणसें निघतात." १८ तेव्हां त्याने सांगितलें, "तीं जर साल्यासाठीं बाहेर आलीं असलीं, तर तुझी त्यांस जिते धरा, आणि जरी लढायासाठीं बाहेर आलीं असलीं, तरी त्यांस जिते धरा." १९ त्या प्रांतांचे ते तरणे अधिकारी तर नगरांतून बाहेर आले असतां, जें सैन्य तेंहि त्यांच्यामोगें निघालें. २० आणि एकएकाने एकएक मारिला असतां भरामी पळाले, तरी इस्त्राएली त्यांच्या पाठीं लागले, तेव्हां भरामी राजा बेनहदाद स्वारांसुद्धां घोड्यावर निभावला. २१ तेव्हां इस्त्राएलाच्या राजाने बाहेर येऊन घोड्यावरले व रथावरले मारिले; असा त्याने भराम्यांचा मोठा पात केला.

२२ यानंतर कोणी भविष्यवादी इस्त्राएलाच्या राजाजवळ येऊन त्याला ह्मणाला, "तूं जाऊन आपला बंदोबस्त कर, आणि जें तुला करायाचें आहे तें घ्यानांत आणून पाहा; कारण कीं वर्षे फिरलें, झणजे भरामी राजा चढून तुजवर येईल." २३ भरामी राजाच्या चाकरानी तर त्याला झटलें, "त्यांचे देव डोंगरांचे देव, यास्तव ते आद्यापेक्षां बळकट झाले; जर आझी सपाटीवर त्यांसीं लढूं, तर निश्चयें त्यापेक्षां बळकट होऊं. २४ तर तूं हें कर, राजास एकएकाला त्याच्या ठिकाणावरून काढून त्यांच्या ठिकाणीं सुभेदार ठेव. २५ आणि तुझें जें सैन्य पडून गेलें त्याप्रमाणें घोड्यासारखा घोडा व रथासारखा रथ, असें सैन्य मोजून आपल्याजवळ घे, मग आझी सपाटीवर त्यांसीं लढूं, आणि निश्चयें त्यापेक्षां बळकट होऊं." तेव्हां त्याने त्यांचें ऐकून तसें केलें. २६ मग वर्षे फिरलें तेव्हां असें झालें कीं बेनहदाद भराम्यांची झडती घेऊन इस्त्राएलासीं लढायास अफेकास चढून गेला. २७ तेव्हां इस्त्राएलाच्या संतानाची झडती होऊन तीं सर्व सिद्ध झालीं, आणि त्यासीं भिडायाला गेलीं; आणि इस्त्राएलाच्या संतानानी त्यांच्यासमोर शेरडांच्या दोन कळपांसारखा तळ धरिला, परंतु भराम्यानी देश भरला. २८ तेव्हां देवाकडचा कोणी माणूस आला आणि त्याने इस्त्राएलाच्या राजाला असें

छाटलें कीं, “परमेश्वर असें सांगतौ कीं, ‘अ-
रामी छणाले, ‘परमेश्वर डोंगरांचा देव, आ-
णि तो तळवटींचा देव नाही; यावरून सर्व
मोठा समुदाय मी तुझ्या हातीं देईन, मग मी
परमेश्वर आहे हें तुझी जाणा.” २९ तेव्हां त्यानी
एकमेकांसमोर सात दिवस तळ धरिला, मग सा-
तव्या दिवसीं असें झालें कीं लढाई लागली,
आणि इस्राएलाच्या संतानानीं एका दिवसीं अरा-
म्यांतलें लाख पायदळ मारिलें. ३० आणि जे
उरले होते, ते अफेक नगरांत पळून गेले, आणि
उरलेल्या सत्तावीस हजार माणसांवर भित पड-
ली; तेव्हां बेनहदाद पळून नगरांत आतल्या खो-
लांत गेला.

३१ मग त्याच्या चाकरानीं त्याला छाटलें,
“आतां पाहा, इस्राएलाच्या घराण्यांच्या राजावि-
षयीं आझी ऐकिलें कीं ते दयाळू राजे आहेत;
तर आतां आझी आपल्या कंबरांस तरट व आ-
पल्या गळ्यांस दोऱ्या बांधून इस्राएलाच्या राजा-
जवळ जाऊं; कदाचित तो तुझा जीव वाचवील.”
३२ मग ते आपल्या कंबरांस तरट व आपल्या
गळ्यांस दोऱ्या अवळून इस्राएलाच्या राजाजवळ
आले, आणि ते छणाले, “तुझा सेवक बेनहदाद
छणवो, ‘त्वां कृपेकरून माझा जीव वाचवावा.”
तेव्हां त्याने छाटलें, “तो अझून जिवंत आहे कीं
काय? तो माझा भाऊ.” ३३ तीं माणसें तर
बपत होती, आणि लवकर त्यापासून झेलून छा-
टलें, “होय, तुझा भाऊ बेनहदाद.” तेव्हां त्याने
सांगितलें, “तुझी जाऊन त्याला आणा.” मग
बेनहदाद त्याजवळ आला, आणि त्याने त्याला
आपल्या रथावर चढविलें. ३४ तेव्हां बेनह-
दादाने त्याला छाटलें, “बीं नवरे माझ्या बापाने
तुझ्या बापाजवळून घेतलीं, तीं मी माझ्या देईन;
आणि माझ्या बापाने शोमरोनांत बसे चव्हाटे
करून ठेविले, तसे त्वां आपल्यासाठीं दामासेकांत
ठेवावे.” तेव्हां आहावाने छाटलें, “मी या क-
रारावर तुला सोडीन; असें त्याने त्यासीं करार
करून त्याला सोडिलें.

३५ तेव्हां तरण्या भविष्यवाद्यांतल्या एका
पुरुषाने परमेश्वराच्या सांगण्याप्रमाणें आपल्या
सोबत्याला छाटलें, “आतां तूं मला हाण.” तरी

तो माणूस त्याला मारायला राबी झाला नाही
३६ मग त्याने त्याला सांगितलें, “त्वां परमेश्वरा-
चें वचन ऐकिलें नाही, यावरून पाहा, तूं मर-
जवळून येत्यावर सिंह तुला मारील.” आणि ते
त्याच्याजवळून गेल्यावर त्याला सिंह अढळला,
आणि त्याने त्याला मारिलें. ३७ मग त्याला दुस-
रा माणूस अढळत्यावर, त्याला त्याने सांगितलें,
“आतां तूं मला हाण.” यास्तव त्या माणसाने ज-
ला असें हाणिलें कीं त्याला जखमी केलें. ३८
मग तो भविष्यवादी जाऊन वटेवर राक्षसीं
उभा राहिला; आणि त्याने आपल्या तोंडावर एव
भेडून आपला वेष पालटला. ३९ तेव्हां असें झालें
कीं राजा जवळून जात असतां, त्याने राजाला
हाक मारून छाटलें, “मी तुझा चाकर खर ल-
ढाईमध्ये गेलों तेव्हां पाहा, कोणी वळून मर-
जवळ माणूस आणून छाटलें, “तूं या मर-
राख; बर हा चुकून गेल्याच केला, तर ज्या
जिवाच्या ठिकाणीं तुझा जीव होईल; नाही तर,
तुला एक तालाव रुपें ओखून घावें लावेल.” ४०
मग असें झालें कीं तुझा चाकर इकडे विकडे झ-
मांत होता इतक्यांत तो कोणीकडे गेल.” तेव्हां
इस्राएलाच्या राजाने त्याला छाटलें, “तुझा जवळ
तसाच; त्याच ठरविला आहे.” ४१ तेव्हां ज-
ने उतावळी करून आपल्या तोंडावरून एव
काढिली; मग इस्राएलाच्या राजाने त्याजवळ
ओळखलें कीं, हा भविष्यवाद्यांतला आहे. ४२
तेव्हां त्याने त्याला छाटलें, “परमेश्वराने में
सांगितलें, म्या ज्याचा नाश नेमला होता, त्या
माणूस त्वां हातासून सोडिला, यावरून त्याच्या
जिवाच्या ठिकाणीं तुझा जीव, आणि त्याच्या ले-
कांच्या ठिकाणीं तुझे लोक होवेल.” ४३ मग
इस्राएलाचा राजा दिन व रष्ट होऊन शोमरो-
नास चालून आपल्या घरी आला.

अध्याय २१.

आणि या शेथीनंतर असें झालें कीं नबेय
इजेलेकर याचा दाक्षमळा, इजेलेब या-
हाब शोमरोनाचा राजा याच्या माहात्म्यक
होता. २ आणि अहब नाबोयाला असें
छणाला कीं, “तूं आपला दाक्षमळा मला दे.

घणवे तो मला शाकमळा होईल, कारण कीं तो माझ्या घराजवळ लगत आहे; मग मी तुला त्याचा बदल त्यापेक्षा चांगला द्राक्षमळा देईन, किंवा जर तुला बरे वाटेल तर तुला त्याच्या मोलाचा पंधा देईन." ३ तेव्हां नाबोथाने आहाबाला झटलें, "म्या आपल्या वडिलांचें वतन तुला द्यावें, परमेश्वराने मजकडून घडू देऊं नये." ४ मग आहाब नाबोथ इजेलेकराने त्याला जी गोष्ट झटली होती तिजमुळें खिन्न व रुष्ट होऊन आपल्या घरास आला; कां कीं त्याने त्याला झटलें होतें, "मी आपल्या वडिलांचें वतन तुला देणार नाही." तेव्हां त्याने आपल्या अंधरुणावर निजून आलें तोंड मुरडलें, आणि अन्न खालें नाहीं.

५ मग त्याची स्त्री ईजेबेल त्याच्याजवळ येउन त्याला झणाली, "तुझें मन खिन्न आणि तूं अन्न खात नाहींस, हें काय?" ६ तेव्हां तो तिच्या बोलला, "म्या नाबोथ इजेलेकर याला असें झटलें कीं तूं आपला द्राक्षमळा मला पैक्यावर दे, किंवा जर तुझी इच्छा असली, तर मी तुला त्याचापदल दुसरा द्राक्षमळा देईन; परंतु त्याने सांगितलें कीं, मी आपला द्राक्षमळा तुला देणार नाही." ७ तेव्हां त्याची स्त्री ईजेबेल ने त्याला झटलें, "तूं आतां इस्राएलावर राज्य करितोस कीं नाहीं? उठून अन्न खा, आणि तुझें मन संतुष्ट असो; नाबोथ इजेलेकर याचा द्राक्षमळा मी तुला देईन." ८ मग तिने आहाबाच्या मांडाने पत्रें लिहिलीं, आणि तीं पत्रें त्याच्या मित्र्याने चिकटावून नाबोथाच्या नगरांतले राहणारे वडील व अधिकारी यांजवळ पाठविलीं. ९ आणि त्या पत्रांत तिने असें लिहिलें होतें कीं, "तुझी उपासाची घोषणा करा; आणि नाबोथाला लोकांतल्या मुख्य ठिकाणीं बसवा. १० मग दोन दुष्ट माणसें त्याच्यापुढें बसवा, आणि त्यानी याविषयीं असी साक्ष द्यावी कीं, 'त्वां देवाची व राजाची निंदा केली.' नंतर तुझी त्याला बाहेर नेऊन, तो मरे असा त्याला धोंडमार करा." ११ पास्तव त्याच्या नगरांतलीं वडील व अधिकारी माणसें, जीं त्याच्या नगरांत राहत होती त्यानी आपल्याजवळ जसें ईजेबेलीने पाठविलें होतें, घणजे त्या पाठविलेल्या पत्रांत जसें त्या-

जवळ लिहिलें होतें, तसें केलें. १२ त्यानी उपासाची घोषणा केली, आणि नाबोथाला लोकांतल्या मुख्य ठिकाणीं बसविलें. १३ मग दोन दुष्ट माणसें आत येऊन त्याच्यापुढें बसलीं, आणि त्या दुष्ट माणसाने लोकांच्यापुढें नाबोथाविषयीं असी साक्ष दिली कीं, "नाबोथाने देवाची व राजाची निंदा केली." नंतर त्यानी त्याला नगराबाहेर नेऊन तो मेलला असा त्याला धोंडमार केला. १४ मग त्यानी ईजेबेलीकडे पाठवून सांगितलें कीं, "नाबोथ धोंडमाराने मेलला." १५ आणि नाबोथ धोंडमाराने मेलला हें ईजेबेलीने ऐकिलें तेव्हां असें झालें कीं ईजेबेलीने आहाबाला सांगितलें, "तूं उठ आणि नाबोथ इजेलेकर याचा द्राक्षमळा, जो त्याने तुला पैक्यावर द्यायला अनमान केला, तो वतन करून घे, कारण कीं नाबोथ जिवंत नाहीं, मेललाच आहे." १६ आणि नाबोथ मेलला, हें आहाबाने ऐकिलें तेव्हां असें झालें कीं आहाब उठून नाबोथ इजेलेकर याचा द्राक्षमळा वतन करून घ्यायास तेथें उतरून गेला.

१७ तेव्हां एलीया तिथी याला परमेश्वराचें असें वचन प्राप्त झालें कीं, १८ "तूं उठ आणि इस्राएलाचा राजा आहाब जो शोमरोनांत आहे त्याला भेटायास उतरून जा; पाहा, तो नाबोथाच्या द्राक्षमळ्यांत तेथें वतन करून घ्यायला उतरून गेला आहे. १९ तर तूं त्याला असें सांग कीं, 'परमेश्वर असें सांगतो, त्वां घात केला आणि वतनहि घेतलें काय? अणखी तूं त्याला सांग कीं परमेश्वर असें सांगतो, ज्या ठिकाणीं कुत्र्यानी नाबोथाचें रक्त चाटून घेतलें, तेथें कुत्रां तुझें तुझेंच रक्त चाटून घेतील.' २० मग आहाबाने एलीयाला झटलें, "हे माझ्या वैद्या, मी तुला सांपडलों काय?" तेव्हां तो बोलला, "तूं मला सांपडलास, कारण कीं परमेश्वराच्या दृष्टींत दुष्टाई करायला त्वां आपल्याला विकिलें आहे. २१ 'पाहा, मी तुजवर वाईट आणितों, आणि तुझ्या वंशांचा क्षय करीन, आणि आहाबाचा भित्तमुत्या व जो इस्राएलांत कोडलेला व टाकलेला त्याचा नाश मी करीन. २२ आणि जी चिडणूक त्वां केली आणि इस्राएलाकडून पाप करविलें त्यांमुळें नवाटाचा पुत्र

घराबाम याच्या घराण्यासारखे व अहीयाचा पुत्र बाशा याच्या घराण्यासारखे तुझे घराणे करीन." २३ अणखी ईजेबेलीविषयी परमेश्वर असें सांगतो की, 'कुत्री ईजेबेलीला इजेलाच्या गांवकुसाजवळ खातील. २४ आहाबाचा जो नगरांत मरेल त्याला कुत्री खातील, आणि जो बाहेरच्या ठिकाणी मरेल त्याला आकाशांतली पाखरे खातील."

२५ ज्याने परमेश्वराच्या दृष्टींत दुष्टाई करायास आपल्याला विकिलें असा आहाबासारखा कोणी अग्नी शाला नव्हता; आणि त्याची स्त्री ईजेबेल त्याला प्रेरीत असे. २६ आणि त्याने मूर्तीला अनुसरून फार अँगळ केले; जे अमोरी परमेश्वराने इस्त्राएलाच्या संतानांच्या पुढून घालविले, त्यांच्या सर्व दुष्टाईप्रमाणें त्याने केले. २७ तरी आहाबाने त्या गोष्टी ऐकिल्या, तेव्हा असें झालें की त्याने आपली वस्त्रे फाडून आपल्या अंगावर तरट घेतले, आणि तो उपास करीत असतां तरटसुद्धां निजल व हळू चालला. २८ मग एलीया तिखी वाला परमेश्वराचें असें वचन प्राप्त झालें की, २९ "आहाब माझ्यापुढें नव्ण झाला आहे, हें त्वां पाहिलें कीं काय? तर तो माझ्यापुढें नव्ण झाला, यावरून मी तें वाईट त्याच्या दिवसांत आणणार नाही; त्याच्या पुत्राच्या दिवसांत त्याच्या घराण्यावर तें वाईट आणिन."

अध्याय २२.

तेव्हा अराम व इस्त्राएल यांमध्यें लढाई न होतांना ते तीन वर्षे स्वस्थ राहिले. २ नंतर तिसऱ्या वर्षी असें झालें कीं यहुयाचा राजा यहोशाफाट खालीं इस्त्राएलाच्या राजाजवळ गेला. ३ तेव्हा इस्त्राएलाचा राजा आपल्या चाकरांस बोलला, "रामोथ गिलाद आपलें, हें तुझास ठाऊक नाही काय? तरी आम्ही तें अरामी राजाच्या हातांतून घेण्याविषयी निवांत राहिलों." ४ मग त्याने यहोशाफाटाला विचारिलें, "तूं लढायासाठीं माझ्यासंगतीं रामोथ गिलादास येसील कीं काय? तेव्हा यहोशाफाटाने इस्त्राएलाच्या राजाला छटलें, "मी आणि तूं, माझे लोक आणि तुझे लोक, माझीं

घोडी आणि तुझीं घोडी एकच." ५ अणखी यहोशाफाटाने इस्त्राएलाच्या राजाला छटलें, "क्या करून परमेश्वराचें सम्मत तूं आज विचारून घे." ६ मग इस्त्राएलाच्या राजाने भविष्यवादी माणसें सुमारे चारशें मिळवून त्यास विचारिलें, "मी रामोथ गिलादावर लढायाला जाऊं किंवा निज राहूं?" तेव्हा त्यानीं सांगितलें, "तूं वर जा, झणजे प्रभु तें राजाच्या हातीं देईल." ७ आणि यहोशाफाटाने छटलें की, "आम्ही ज्याच्याकड विचारवें, असा अणखी कोणी परमेश्वराचा भविष्यवादी एथें नाही कीं काय?" ८ तेव्हा इस्त्राएलाच्या राजाने यहोशाफाटाला छटलें, "अणखी एक माणूस, ज्याकडून परमेश्वराचा विचारवें, असा इस्त्रायाचा पुत्र मीखाया आहे, परंतु मी त्याचा त्रास करितों, कारण कीं तो मजविषयी चांगलें भविष्य सांगत नाही, केवळ वाईट सांगतो." तेव्हा यहोशाफाट बोलला, "राजाने असें झणूं नये." ९ मग इस्त्राएलाच्या राजाने एका कारभान्याला बोलावून सांगिलें, "इस्त्रायाचा पुत्र मीखाया याला तूं लवकर घेऊन ये." १० तेव्हा इस्त्राएलाचा राजा व यहुयाचा राजा यहोशाफाट पोषाक करून शोमरोनाच्या वेसीच्या दाराजवळ चव्हाट्यांत आपापल्या बंदीवर बसले होते, आणि सर्व भविष्यवादी माण्यापुढें भविष्य सांगत होते. ११ आणि इज्नायाचा पुत्र जिंदकीया याने लोखंडाचीं शिमे करून घेऊन छटलें, "परमेश्वर असें सांगे, 'याकडून अराम्यांचा क्षय होई तोंपर्यंत तूं त्यास हुंडारसील." १२ अणखी सर्व भविष्यवादी तसें भविष्य सांगत होते कीं, "तूं रामोथ गिलादावर चढून जाऊन सफळ हो, झणजे परमेश्वर तें राजाच्या हातीं देईल." १३ तेव्हा जो दूत मीखायाला बोलायास मेल्ला होता, त्याने त्याला असें सांगितलें कीं, "पाहा, आतां भविष्यवाद्यांची वचनें राजाजवळ एकाच तोंडाचीं बरीं आहेत; तर आतां तुजें वचन त्यांतल्या एकाच्या बोलण्यासारखें व्हावें, झणजे त्वां बरें बोलवें." १४ तेव्हा मीखाया बोलला, "जे परमेश्वर मला सांगेल, तेंच सजीव परमेश्वर याच्या शपथेनें मी बोलें."

११ आणि तो राजाजवळ आल्यावर, राजाने त्याला विचारिले, "हे मीखाया, आझी लढाया-चा रामोथ गिलादास जाऊ! किंवा निवांत राहू! तेव्हा त्याने त्याला उत्तर केले, "तू वर जाऊन मज्ज हो, झणजे परमेश्वर तें राजाच्या हातीं देईल." १२ तेव्हा राजाने त्याला झटले, "परमेश्वराच्या नामाने जें खरें तें मात्र त्वां मला घालवें, झणून मी त्वी वेळपर्यंत तुला शपथ बाबून सांगूं!" १३ मग तो बोलला, "ज्या बक-सास शब्दणारा नाही त्यांसारखे सर्व इस्त्राएली शब्दावर पसरलेले असे म्या पाहिले; तेव्हा परमेश्वराने सांगितले, 'त्यांस धनी नाही; त्यांनी आपापल्या वरीं सुखरूप जावें.'" १४ मग इस्त्राएलाच्या राजाने यहोशाफाटाला झटले, "तो मज-सिंपयी चांगले भविष्य सांगणार नाही, केवळ वा-ड सांगेल, असें म्या तुला सांगितले कीं नाही?" १५ नंतर मीखाया बोलला, "तर तूं परमेश्व-राचे वचन ऐक; परमेश्वर आपल्या सिंहास-नावर बसलेला, आणि त्याच्याजवळ त्याच्या उज-व्याकडे व त्याच्या डाव्याकडे आकाशांतली सर्व मंडळी उभी राहिलेली असें म्या पाहिले." २० तेव्हा परमेश्वराने झटले, 'आहावाने वरतीं रामोथ गिलादास जाऊन पडावें, असें त्याला शपथ मनावील!' तेव्हा एकाने एका प्रकारचें उत्तर दिलें, आणि दुसऱ्याने दुसऱ्या प्रकारचें उत्तर दिलें. २१ मग एक आत्मा निघून परमेश्वरा-च्याकडे उभा राहून बोलला, 'मी त्याला मना-नि.' २२ तेव्हा परमेश्वराने त्याला झटले, 'झणने!' तेव्हा तो बोलला, 'मी निघून त्याच्या सर्व भविष्यवाद्यांच्या मुखांत खोटा आत्मा होईन.' तेव्हा त्याने झटले, 'तूं मनावतील अणखी तुझे वाढेल, तूं जाऊन वसे कर.' २३ तर आतां पाहा, परमेश्वराने तुझ्या या सर्व भविष्यवाद्यां-च्या मुखांत खोटा आत्मा घातला आहे; परंतु परमेश्वराने तुझ्याविषयी वाईट सांगितले आहे." २४ मग कनानाचा पुत्र जिदकीया याने जवळ येऊन मीखायाच्या गालावर मारून झटले, "पर-मेश्वराचा आत्मा तुज्जीं बोलायास मजपासून कोणीकडून गेला?" २५ तेव्हा मीखाया बोल-ला, "पाहा, तेव्हा तूं आंतल्या खोलींत लपाया-

ला जासील, त्या दिवसीं तुला दिसेल." २६ मग इस्त्राएलाच्या राजाने सांगितले, "मीखाया-ला घेऊन नगराचा अधिकारी आमोन व राजाचा पुत्र योवाश यांजवळ माघारा जा; २७ आणि बोल, 'राजा असें सांगतो, तुझी याला बंदिशा-ळेंत घाला, आणि मी सुखरूप येईन तोपर्यंत याला दुःखाचें अन्न व दुःखाचें पाणी द्या.' २८ तेव्हा मीखाया बोलला, "जर तूं माघारा सुख-रूप कधीं येसील, तर परमेश्वर मजकडून बो-लला नाही." अणखी त्याने झटले, "अहो सर्व लोकांनो, तुझी ऐका."

२९ मग यहुद्याचा राजा यहोशाफाट आणि इस्त्राएलाचा राजा रामोथ गिलादास चढून गेले. ३० तेव्हा इस्त्राएलाच्या राजाने यहोशाफाटाला झटले, "मी आपला वेष पालटून लढाईत जाईन, परंतु तूं आपलीं वस्त्रें अंगीं धर." असा इस्त्राए-लाचा राजा आपला वेष पालटून लढाईत गेला. ३१ अरामी राजाने तर आपल्या रथांच्या वत्तीस सर्दारांस असी आज्ञा दिली होती कीं, "तुझी लाहानासीं किंवा मोठ्यासीं लढूं नका; केवळ इ-स्त्राएलाच्या राजासीं मात्र लढा." ३२ आणि असें झाले कीं रथांच्या सर्दारांनी यहोशाफाटाला पाहिले, तेव्हा त्यांनी झटले, "निश्चयें हाच इस्त्रा-एलाचा राजा." तेव्हा ते त्यासीं लढायाला बळले, आणि यहोशाफाट ओरडला. ३३ मग असें झाले कीं रथांच्या सर्दारांनी पाहिले कीं हा इस्त्रा-एलाचा राजा नाही, तेव्हा ते त्याजवळून मुरडले. ३४ नंतर कोणी आपल्या अटकलीने धनुष्य ओढून इस्त्राएलाच्या राजाला चिलखताच्या सांध्यांमध्ये मारिले; यास्तव त्याने आपल्या सारथ्याला सांगि-तले, "मी घायाळ झालों, तर तूं आपले हात फि-रवून मला सैन्यांबून काढून घे." ३५ तर त्या दिवसीं लढाई वाढली, आणि राजा रथामध्ये टें-कून अराम्यांच्यासमोर राहिला, आणि संध्याका-ळीं मेला आणि घावाचें रक्त रथांतल्या खळग्यांत वाहून गेले. ३६ तेव्हा सूर्य मावळतांना सैन्यांत चहुंकडे असी घोषणा चालली कीं, "प्रत्येकाने आपापल्या नगरास व आपापल्या प्रांतास जावें." ३७ असा तो राजा मेला असतां, शोमरोनास गेला गेला, आणि त्यांनी शोमरोनांत राजाला

पुरलें. ३८ मग शोमरोनांच्या तळ्यावर त्यानी रथ धुतला, आणि त्यानी त्याचें सामान धुतलें; तेव्हां परमेश्वराचें वचन जें त्याने सांगितलें होतें, त्याप्रमाणें कुऱ्यानी त्याचें रक्त चाटून घेतलें. ३९ आहाबाच्या राहिलेल्या गोष्टी, झणजे त्याने जें काहीं केलें, त्याने हस्तिदंताचें जें घर बांधिलें, आणि जीं सर्व नगरेंहि बांधिलीं, तीं इस्त्राएलाच्या राजांच्या इतिहासांच्या पुस्तकांत लिहिलेलीं नाहींत कीं काय! ४० असा आहाब आपल्या वडिलांच्यासंगतीं निजला, आणि त्याचा पुत्र अहज्याने त्याच्या ठिकाणीं राज्य केलें.

४१ तर इस्त्राएलाचा राजा आहाब याच्या चवथ्या वर्षी आसा याचा पुत्र यहोशाफाट यहूयावर राज्य करूं लागला. ४२ यहोशाफाट राज्य करूं लागला तेव्हां तो पस्तीस वर्षांचा होता, आणि त्याने यरूशालेमांत पंचवीस वर्षे राज्य केलें; त्याच्या आईचें नांव अजूबा, आणि ती शिन्हीची कन्या होती. ४३ तो आपला बाप आसा याच्या अवघ्या मार्गांनी चालला, त्यांतून फिरत नसतां परमेश्वराच्या दृष्टींत जें नीट तें त्याने केलें; परंतु उंच स्थानें काढलीं गेलीं नव्हतीं, तोंपर्यंत लोक उंच स्थानांवर यज्ञ व धूप करीत होते. ४४ आणि यहोशाफाटाने इस्त्राएलाच्या राजांसीं सल्ला केला. ४५ यहोशाफाटाच्या राहिलेल्या गोष्टी, त्याने जो पराक्रम केला, आणि ज्या लढाया केल्या, त्या सर्व यहूयाच्या राजांच्या इतिहासांच्या पुस्तकांत लिहिलेल्या नाहींत कीं

काय! ४६ उरलेले राखलेले पुरुष, जे त्याचा बाप आसा याच्या दिवसांत राहिले होते, ते तर त्याने देशांतून नाहींसे केले. ४७ तेव्हां अशोमांत राजा नव्हता; ठेवलेला कारभारी राज्य चालवीत होता. ४८ सोन्यासाठीं ओफीरास बायाला यहोशाफाटाने तार्शिशी तारवांचा ताफा केला होता; परंतु तीं गेलीं नाहींत, कारण कीं तारवें एज्योनगेबेरांत फुटलीं गेलीं. ४९ तेव्हां आहाबाचा पुत्र अहज्या याने यहोशाफाटाला झटलें होतें, "तुझ्या चाकरांच्यासंगतीं माझ्या चाकरां तारवांत जावें." तरी यहोशाफाट मान्य झाला नाहीं. ५० यानंतर यहोशाफाट आपल्या वडिलांच्यासंगतीं निजला, आणि आपला वडील यहूया याच्या नगरांत पुरला गेला, आणि त्याचा पुत्र यहोराम याने त्याच्या ठिकाणीं राज्य केलें.

५१ यहूयाचा राजा यहोशाफाट याच्या सवराव्या वर्षी आहाबाचा पुत्र अहज्या शोमरोनांत इस्त्राएलावर राज्य करूं लागला, आणि त्याने इस्त्राएलावर दोन वर्षे राज्य केलें. ५२ परंतु त्याने परमेश्वराच्या दृष्टींत दुष्टाई केली; झणजे तो आपल्या बापाच्या मार्गाने व आपल्या आईच्या मार्गाने व नबाटाचा पुत्र यराबाम, ज्याने इस्त्राएलाकडून पाप करविलें, त्याच्या मार्गाने चालला. ५३ असें त्याने बालाची सेवा इरीत असतां त्याचें भजन केलें, आणि जसें त्याच्या वडिलांनी केलें होतें त्या अवघ्याप्रमाणें ज्ञाने इस्त्राएलाचा देव परमेश्वर याला चिडविलें.

राजे यांचें दुसरें पुस्तक.

अध्याय १.

तेव्हा आहाव मेल्यानंतर मोवाव इस्राएलावर उलटला. २ त्या वेळेस अहान्या शोमरोनाच्या माडीवरच्या जाळीवरून पडला असतां दुखणाईव झाला; यास्तव त्याने दूत पाठवून त्यास सांगितलें, “तुझी जाऊन एक्रोनाचा देव बालजवूब याला विचारा कीं, मी या दुखण्यांतून कोण कीं काय?” ३ मग परमेश्वराच्या दूताने एलीया निश्ची याला सांगितलें, “तूं उठून शोमरोनाचा राजा याच्या दूतांस भेटायला वर जा, आणि त्यांस धाण, ‘इस्राएलांत कोणी देव नाहीं द्रणून एक्रोनाचा देव बालजवूब याला विचारायास तुझी जातां, असें आहे कीं काय? ४ तर यावरून परमेश्वर असें सांगतो, ‘तूं ज्या पंगवार चढलास, त्यावरून उतरणार नाहीस; तर खर्चीत मरसील.” मग एलीया गेला. ५ यावरून ते दूत माघारें त्याच्याजवळ गेले; तेव्हां त्याने त्यास विचारिलें, “तुझी माघारें कशासाठीं थालीं?” ६ तेव्हां त्यानी त्याला सांगितलें, “एक माणूस आझास भेटायला येऊन आझास धाणान, ‘ज्या राजाने तुझास पाठविलें, त्याजवळ तुझी माघारें जाऊन त्याला सांगा, परमेश्वर असें सांगतो, इस्राएलांत कोणी देव नाहीं द्रणून एक्रोनाचा देव बालजवूब याला विचारायास तूं पाठवितोस, असें आहे कीं काय? यास्तव ज्या पंगवार तूं चढलास, त्यावरून उतरणार नाहीस; तर खर्चीत मरसील.” ७ तेव्हां त्याने त्यास विचारिलें, “ज्याने तुझास भेटायला येऊन धाणोटी सांगितल्या, तो कोणत्या प्रकारचा माणूस?” ८ तेव्हां त्यानी त्याला सांगितलें, “तो कॅसाळ पुरुष, आणि त्याच्या कंबरेस कातड्याचा काचा धवळलेला होता.” यावरून तो बोलला, “तोच एलीया निश्ची.”

९ मग त्याने पन्नासांचा सर्दार त्याच्या पन्नास पन्नासुद्धा त्याकडे पाठविला, यास्तव तो चढून

त्याच्याजवळ गेला; तेव्हां पाहा, तो डोंगराच्या शिखरावर बसला होता; आणि त्याने त्याला धाटलें, “हे देवाच्या माणसा, राजाने सांगितलें, ‘तूं खाली ये.” १० मग एलीयाने त्या पन्नासांच्या सर्दाराला असें उत्तर केलें कीं, “जर मी देवाचा माणूस, तर आकाशांतून अभि पडावा, आणि त्याने तुला व तुझ्या पन्नासांला जाळून टाकावें.” तेव्हां आकाशांतून अभि पडला, आणि त्याने त्याला व त्याच्या पन्नासांला जाळून टाकिलें. ११ नंतर राजाने फिरून पन्नासांचा दुसरा सर्दार त्याच्या पन्नासांसुद्धा त्याकडे पाठविला; मग त्याने उत्तर करून त्याला धाटलें, “हे देवाच्या माणसा, राजाने असें सांगितलें, ‘तूं उतावळीने खाली ये.” १२ तेव्हां एलीयाने त्यास असें उत्तर केलें, “जर मी देवाचा माणूस, तर आकाशांतून अभि पडावा, आणि त्याने तुला व तुझ्या पन्नासांला जाळून टाकावें.” तेव्हां देवाचा अभि आकाशांतून पडला, आणि त्याने त्याला व त्याच्या पन्नासांला जाळून टाकिलें. १३ नंतर राजाने फिरून तिसऱ्या पन्नासांच्या सर्दाराला त्याच्या पन्नासांसुद्धा पाठविलें; तेव्हां तो तिसऱ्या पन्नासांचा सर्दार चढून जाऊन पोहचला, आणि त्याने एलीयापुढें आपल्या गुडघ्यांवर टेकून त्यापासीं विनंती करून असें धाटलें, “हे देवाच्या माणसा, आतां माझा जीव व हे तुझे पन्नास सेवक यांचे जीव तुला मौल्यवान वाटावे. १४ पाहा, आकाशांतून अभि पडला, आणि त्याने त्या पहिल्या पन्नासांच्या दोन सर्दारांस व त्यांच्या पन्नासांस जाळून टाकिलें; यास्तव आतां माझा जीव तुला मौल्यवान वाटावा.” १५ तेव्हां परमेश्वराच्या दूताने एलीयाला सांगितलें, “तूं त्याच्यासंगतीं खाली जा, त्याला भिजें नको.” यास्तव तो उठून त्याच्यासंगतीं खाली राजाजवळ गेला. १६ नंतर त्याने त्याला धाटलें “परमेश्वर असें सांगतो कीं, ‘ज्याची वाणी विचारून घ्यावी, असा इस्राएलांत कोणी देव नाहीं द्रणून त्यां एक्रोनाचा देव बाल-

बबूब याला विचारायाला ज्यापेक्षा दूत पाठविले, त्यापेक्षा तूं ज्या पलंगावर चढलास, त्यावरून उतरणार नाहीस; तर खचीत मरशील." १७ यानंतर परमेश्वराचें जें वचन एलीयाने सांगितलें होतें, त्याप्रमाणें तो मेलाला; आणि त्याच्या ठिकाणीं बहोराम, यदूयाचा राजा यहोशाफाट याचा पुत्र यहोराम याच्या दुसऱ्या वर्षी, राज्य करूं लागला; कारण की त्याला पुत्र नव्हता. १८ आणि अहज्याच्या राहिलेल्या गोष्टी, ज्या त्याने केल्या, त्या इस्राएलाच्या राजांच्या इतिहासाच्या पुस्तकांत लिहिलेल्या नाहींत कीं काय।

अध्याय १.

नंतर जेव्हा परमेश्वर एलीयाला वावटळीने आकाशांत चढून घेणार होता, तेव्हा असें झालें कीं एलीया अलीशासुद्धा गिल्यालापासून गेला. १ तेव्हा एलीयाने अलीशाला सांगितलें, "परमेश्वराने मला बेथेलास पाठविलें आहे, यास्तव तूं आतां एथें राहा." नंतर अलीशाने झटलें, "परमेश्वर जिवंत आहे आणि तुझा माण जिवंत आहे एवढ्या निश्चयाने मी तुला सोडणार नाही." २ यास्तव ते खालीं बेथेलास गेले; मग बेथेलांत जे भविष्यवाद्यांचे शिष्य होते, त्यांनी बाहेर अलीशान्वक्त येऊन त्याला विचारिलें, "आज परमेश्वर तुझ्या धन्याला तुझ्या मस्तकावरून घेणार आहे, हें तुला कळलें कीं काय?" तेव्हा तो बोलला, "होय, मला कळलें; तुझी उगेच असा." ४ मग एलीयाने त्याला सांगितलें, "हे अलीशा, परमेश्वराने मला यरीहोस पाठविलें आहे, यास्तव आतां तूं एथें राहा." तेव्हा तो बोलला, "परमेश्वर जिवंत आणि तुझा माण जिवंत आहे एवढ्या निश्चयाने मी तुला सोडणार नाही." यास्तव ते यरीहोस गेले. ५ नंतर यरीहोस जे भविष्यवाद्यांचे शिष्य होते त्यांनी अलीशान्वक्त येऊन त्याला विचारिलें, "परमेश्वर आज तुझ्या धन्याला तुझ्या मस्तकावरून घेणार आहे, हें तुला कळलें कीं काय?" तेव्हा तो बोलला, "होय, मला कळलें, तुझी उगेच असा." ६ मग एलीयाने त्याला सांगितलें, "परमेश्वराने मला यदूनेम पाठविलें आहे, यास्तव आतां तूं एथें राहा."

तेव्हा तो बोलला, "परमेश्वर जिवंत आणि तुझा माण जिवंत आहे एवढ्या निश्चयाने मी तुला सोडणार नाही." यास्तव ते उभयतां चालले. ७ तेव्हा भविष्यवाद्यांच्या शिष्यांतलीं पनास मासं आऊन पाहायाच्या ठिकाणीं दूर उभी राहिली; तर ते दोघे यदूनेवर उभे राहिले. ८ आणि एलीयाने आपलें अंगवस्त्र घेऊन दुमडून फण्यावर आपटलें; तेव्हा तें इकडे तिकडे होऊन दुभाकलें, आणि ते दोघे कोरड्या भूमीवरून पार गेले. ९ आणि ते पार गेले असतां, असें झालें कीं एलीयाने अलीशाला झटलें, "मला तुझ्याबद्दलून केल्यापूर्वी म्या तुझ्यासाठीं काय करावें, तें तूं मग" तेव्हा अलीशा बोलला, "तर आतां तुझ्या बाबतला दुपद वाढा मला मास व्हावा." १० तेव्हा तो बोलला, "तां कडीण गोष्ट मायितली; तथापि मी तुजपासून घेतला ज्ञात असतां जर तुला दिसें, तर तुला तसें होईल; आणि जर नाहीं, तर तसें होणार नाही." ११ आणि ते चालतां चालतां बोलत असतां असें झालें कीं पाद्दा, अलीच्या घोड्यासुद्धा अमीचा रथ दिसला, आणि तिहींकरून त्या दोघांमध्ये अंतर झालें, आणि एलीया वावटळीने आकाशांत चढला. १२ तेव्हा अलीशाने पहिलें आणि तो मोठ्याने बोलला, "हे माझ्या बापा, माझ्या बापा; इस्राएलाचे तू व त्याचे स्वारहि गेले." नंतर त्याने त्याला पुढां पाहिलें नाहीं; तेव्हा त्याने आपलीं वस्त्रे धरून घेऊन दोन दोन तुकडे केले. १३ आणि एलीयाचें व अंगवस्त्र व्यावरून पडलें होतें, तें त्याने इकडून घेतलें, नंतर तो माघारा येऊन यदूनेच्या कडीं उभा राहिला. १४ मग एलीयाचें जें अंगवस्त्र व्यावरून पडलें होतें, तें त्याने घेऊन फण्यावर आपटून झटलें, "एलीयाचा देव परमेश्वर कोठें आहे?" तेव्हा त्यानेहि फण्यावर आपटलें असतां, तें इकडे तिकडे होऊन दुभाकलें, आणि अलीशा थलिकडे आला. १५ तेव्हा पहिलें जे भविष्यवाद्यांचे शिष्य, त्याची पाहायाच्या ठिकाणवरून त्याला पाहून झटलें, "एलीयाचें वारें अलीशावर बसलें आहे." नंतर ते त्याला भेदासास आऊन भूमीवर त्याच्या पायां पडले. १६ तेव्हा त्यांनी त्याला झटलें, "आतां पा-

दा, तुझे सेवक पचास बळकट माणसें आहेत; तर आतां त्यांनी जाऊन तुझ्या धन्याचा शोध करावा; कदाचित परमेश्वराच्या आज्ञेने त्याला उचलून एखाद्या डोंगरावर किंवा एखाद्या खिंडीत सोडिलें असेल." तेव्हां त्याने सांगितले, "तुझी पाठवूं नका." १७ तरी तो लाजून एवढा त्यांनी त्याला आग्रह केला; यास्तव तो बोलला, "पाठवा." मग त्यांनी पचास माणसें तळविलीं, आणि त्यांनी तीन दिवस शोध केला, परंतु तो त्यांस सांपडला नाही. १८ आणि तो परीहोत राहिला असतां, ते त्याच्या बळकट परत आले, तेव्हां त्याने त्यांस द्वाटलें, "तुझी वाडूं नका, असें म्या तुझास सांगितलें कीं कीं काय?"

१९ पार्श्वतः त्या नगरांतल्या माणसाने अशीचाल द्वाटलें, "आतां पाहा, माझ्या प्रभूला दिसून आल्याप्रमाणें या नगरेची वस्ती बरी आहे, परंतु पाणी वाईट आणि भूमि निष्कळ आहे." २० तेव्हां त्याने सांगितलें, "तुझी नवी वाटी घेऊन तोंत मीठ घालून माझ्याजवळ आणा." यास्तव त्यांनी त्याच्याजवळ आणिली. २१ मग तो बाहेर पाण्याच्या झऱ्याजवळ गेला, आणि तेंथें मीठ टाकून बोलला, "परमेश्वर असें सांगतो, 'म्या हें पाणी बरें केलें आहे; पुढें एथून मरण किंवा निष्कळपण होणार नाही.' २२ तर अलीशाच्या सांगितलेल्या गोष्टीप्रमाणें तें पाणी आबपथित बरें आहे. २३ नंतर तो ते पुन चढून बघेलास गेला; तेव्हां तो वाटेने चालून असतां, त्या नगरांतून लाहान पोरानी निघून आली यद्वा करून त्याला द्वाटलें, "अरे टकल्या, तूं वर जा; अरे टकल्या, तूं वर जा." २४ तेव्हां त्याने मुरडून त्यांस पाहिलें, आणि परमेश्वराच्या नामाने त्यांस शाप दिव्हा; मग दोन मनवेसी रानांतून येऊन त्यांतले बेताळीस मुलगे फाडून टाकिले. २५ तो तर तेथून कारमेल डोंगरावर गेला, मग तेथून माधारा शोमरोनास आला.

अध्याय ३.

आणि यहुयाचा राजा यहोशाफाट याच्या अठराव्या वर्षी आहाबाचा पुत्र यहोराम

शोमरोनांत इस्राएलावर राज्य करूं लागला, आणि त्याने बारा वर्षे राज्य केलें. २ आणि त्याने परमेश्वराच्या दृष्टींत वाईट केलें; तरी आपल्या बापाएवढें व आपल्या आईएवढें केलें नाही; कां कीं त्याच्या बापाने जो बालाची मूर्ति केली होती, ती त्याने काढून टाकिली. ३ परंतु नवाटाचा पुत्र यराबाम, ज्याने इस्राएलाला पापांत घातलें, त्याच्या पापांस तो लगटून राहिला, त्यापासून फिरला नाही.

४ आणि मोवाबाचा राजा मेशा मॅटपाळ होता, आणि तो इस्राएलाच्या राजाला लाख कोंकरें व लाख एडके लोंहकरीमुद्दां देत होता. ५ मग आहाब मेल्यावर असें झालें कीं मोवाबाचा राजा इस्राएलाच्या राजावर उलटला. ६ यास्तव यहोराम राजाने त्या दिवसीं शोमरोनांतून जाऊन सर्व इस्राएलाची झडती घेतली. ७ आणि त्याने जाऊन यहुयाचा राजा यहोशाफाट याजवळ पाठवून विचारिलें कीं, "मोवाबाचा राजा मजवर उलटला आहे; तर तूं माझ्यासंगतीं मोवाबासीं लढायाला येसील कीं काय?" तेव्हां त्याने सांगितलें, "वर येईन; जसा तूं तसा मी; जसे तुझे लोक तसे माझे लोक; जसें तुझे घोडे तसे माझे घोडे." ८ मग त्याने विचारिलें, "आपण कोणत्या वाटेने चढून जावें?" तेव्हां त्याने सांगितलें, "अदोमाच्या रानांतल्या वाटेने." ९ यास्तव इस्राएलाचा राजा व यहुयाचा राजा व अदोमाचा राजा, हे फेऱ्याची वाट धरून सात दिवस चालले, आणि त्यांच्यासंगतीं जें सैन्य व जे पशू त्यांसाठीं पाणी नव्हतें. १० यास्तव इस्राएलाच्या राजाने द्वाटलें, "हायहाय! कां कीं परमेश्वराने हे तीन राजे मोवाबाच्या हातीं द्यायाला बोलावून आणिले आहेत." ११ तेव्हां यहोशाफाटाने विचारिलें, "ज्याकडून आपण परमेश्वराला विचारावें, असा परमेश्वराचा कोणी भविष्यवादी एथें नाही कीं काय?" मग इस्राएलाच्या राजाच्या एका चाकराने असें उत्तर केलें कीं, "शाफाटाचा पुत्र अलीशा, जो एलियाच्या हातावर पाणी ओतीत होता, तो एथें आहे." १२ तेव्हां यहोशाफाट द्वाणाला, "परमेश्वराची गोष्ट त्याच्या ठिकाणीं आहे." यास्तव इस्राए-

लाचा राजा व यहोशाफाट व अदोमाचा राजा, हे उतरून त्याच्याजवळ गेले. १३ तेव्हा अलीशा इस्राएलाच्या राजाला बोलला, "तुझे माझे काय आहे! तूं आपल्या बापाच्या भविष्यवाद्यांजवळ आणि आपल्या आईच्या भविष्यवाद्यांजवळ जा." तेव्हा इस्राएलाचा राजा त्याला बोलला, "असें नव्हे; कां की परमेश्वराने हे तीन राजे मोवाबाच्या हातीं यायाला बोलावून आणिले आहेत." १४ नंतर अलीशाने झटलें, "सैन्याचा परमेश्वर, ज्याच्यापुढें मी उभा राहतों, तो बिंबत आहे एवढ्या निश्चयाने यहुद्याचा राजा यहोशाफाट याचें तोंड बर म्या मानिलें नसतें तर म्या तुला मोडिलें नसतें, आणि तुझ्याकडे दृष्टिहि लाविली नसती. १५ तरी आतां तुझी माझ्याजवळ वाजंत्री आणा." तेव्हा वाजंत्री वाजवीत असतां असें झालें कीं परमेश्वराचा हात त्यावर प्राप्त झाला. १६ आणि तो बोलला, "परमेश्वर असें सांगतो, 'या खोऱ्यांत पुष्कळ खळगे करावे.' १७ कारण कीं परमेश्वर असें सांगतो, 'वारा तुमच्या दृष्टीस पडणार नाही, पाऊसहि तुमच्या दृष्टीस पडणार नाही; तथापि हा खोरा पाण्याने भरून जाईल, आणि तुझी प्याल अणखी तुमचीं पाठ्यालें व तुमचीं गुरें पितील.' १८ हें तर परमेश्वराच्या दृष्टींत हलकें, कां कीं तो तुमच्या हातीं मोवाबी देणार आहे; १९ असें कीं तुझी बंदिस्तीचीं सर्व नगरें व सर्व निवडक नगरें माराल, आणि सर्व चांगलीं झाडें पाडाल, आणि पाण्याच्या सर्व विहिरी बुजाल, आणि दगडांनी सर्व चांगल्या शेतांचा नासाडा कराल." २० नंतर सकाळीं नैवेद्य अर्पणाच्या वेळेस असें झालें कीं पाहा, अदोमाच्या वाटेने पाणी आलें, आणि तो मांत पाण्याने भरला.

२१ तर सर्व मोवाबानी ऐकिलें होते कीं आपल्यावर ते राजे लढायाला आले आहेत; यास्तव जे हत्यारें भवळयाजोगे, त्या सर्वांस त्याने बोलावून घेतलें आणि ते चढून येऊन सीमेंत उभे राहिले. २२ नंतर मोवाबी सकाळीं उठले असतां आणि त्या पाण्यावर सूर्य प्रकाशला असतां, तें पाणी त्यांच्यापुढें रक्तासारिखें तांबडें दिसलें. २३ तेव्हां

त्यानीं झटलें, "हें रक्त आहे; त्या राबांचा अविनाश झाला आहे, झणजे त्यानीं एकमेकांस मारिते आहे; तर अहो मोवाबी, आतां लुटायला चला." २४ आणि ते इस्राएलाच्या छावणीजवळ आले, तेव्हा इस्राएलानीं उठून मोवाब्याला असें मारिते कीं ते त्यांच्या पुढून पळाले; तरी ते मोवाबास मारीत त्यांच्या देशांत गेले. २५ आणि त्यांनीं नगरें मोडिलीं, आणि सर्व चांगल्या शेतांवर एक एकाने आपापले दगड फेंकून त्यानीं त्या भान्या, आणि पाण्याच्या सर्व विहिरी त्यानीं बुजल्या, आणि सर्व चांगलीं झाडें पाडलीं; केवळ हरोसेच्या गांवकुसाचे दगड राहाविले, परंतु शेफनयाने त्याच्या चहुंकडे जाऊन त्याला मारिलें. २६ आणि मोवाबाच्या राजाने पाहिलें कीं लढाई झाला दुर्घट आहे, तेव्हा त्याने अदोमाच्या राजाजवळ फोडून यायाला तरवार उपसलेली सातशें योद्धा आपल्यासंगतीं घेतलीं; तथापि त्यांची शक्ति नव्हता. २७ मग त्याने आपला ज्येष्ठ पुत्र, ज्याने त्याच्या ठिकाणीं राज्य करावें, त्याला घेऊन गांवकुसावर त्याचा होम केला; असा इस्राएलवर मोठा कोप झाला, मग ते त्यापासून निघून गेले व आपापल्या देशांत आले.

अध्याय ४.

अणखी भविष्यवाद्यांच्या शिष्यांच्या बायलांच्या एका स्त्रीने अलीशाजवळ ओरडून झटलें, "माझा नवरा तुझा सेवक मेला, आणि तो तुझा सेवक परमेश्वराला भीत होता, हें तुला ठाऊक आहे; तर सावकार माझे दोन पुत्र आपले दास व्हावे झणून घ्यायाला आला आहे." २ तेव्हा अलीशाने तिला विचारिलें, "म्या तुझ्यासाठीं काय करावें! घरांत तुला काय आहे! हें मला सांग." तेव्हा तिने सांगितलें, "तुझ्या चाकरणीला घरांत काहीं नाहीं, केवळ तेलालाची कुपी आहे." ३ तेव्हा त्याने सांगितलें तूं जाऊन आपल्यासाठीं बाहेरून भांडीं मागून आण, आपल्या सर्व शेजाऱ्यांसून रिकामी भांडीं थोडीं आणूं नको. ४ नंतर तूं आंत जाऊन आपल्या मागून व आपल्या पुत्रांच्या मागून दार लावून घे; मग त्या सर्व भांड्यांत तें तेल ओतून जें भरलें, तें एकीकडे ठेवीत जा."

५. पास्तव तिने त्याच्याजवळून आत जाऊन आपल्या मागून व आपल्या पुत्रांच्या मागून दार लावून बसले, आणि त्यानी तिच्याजवळ भांडीं आणून दिव्हीं असतां, तिने तेल ओतिलें. ६ नंतर ती माडी भरली असतां, असें झालें कीं तिने आपल्या पुत्राला सांगितलें, "अणखी भाडें माझ्याजवळ आण." तेव्हां त्याने तिला धाटलें, "अणखी भाडें नाहीं." मग तेल राहिलें. ७ नंतर तिने जाऊन देवाच्या माणसाला कळविलें; तेव्हां त्याने सांगितलें, "तूं जाऊन तें तेल विकून आपलें कर्ज कड, नंतर जें उरल, तेंणेंकरून आपला व आपल्या पुत्राचा निर्वाह कर.

८ अणखी असें झालें कीं एका दिवसीं अलीशाने घनेमास गेला; आणि तेथें एक मोठी स्त्री होती, तेव्हां तिने त्याला अन्न खायासाठीं आग्रह केला; नंतर असें झालें कीं जेव्हां जेव्हां तो जवळून जात होता, तेव्हां तेव्हां अन्न खायाला तेथें उरून जात होता. ९ मग तिने आपल्या नवऱ्याला सांगितलें, "पाहा, आतां मला कळलें कीं आपल्या जवळून जो नेहेमी जात असतो, तो देवाच्या शिब माणूस आहे. १० आतां आपण भितीवर एक लाहान खोली करूं, आणि तेथें त्याच्यासाठीं अंतरूप व मेज व बैठक व समई मांडून ठेवूं; मग असें व्हावें कीं तो आपल्याजवळ आला असतां, त्याने तेथें वळून जावें." ११ तेव्हां एका दिवसीं असें झालें कीं तो तेथें आला, आणि त्या खोलीत वळून जाऊन तेथें निजला. १२ नंतर त्याने आपला तरणा गेहजी याला सांगितलें, "तूं या शून्यामीणीला बोलाव." तेव्हां त्याने तिला बोलाविलें आणि ती त्याच्यापुढें उभी राहिली. १३ अणखी त्याने त्याला सांगितलें, "तूं आतां तिला द्रण, 'पाहा, त्वां आम्हाविषयीं ही सर्व काळजी केली आहे; तर तुझ्यासाठीं काय करायाचें? तुझ्याविषयीं राजाजवळ किंवा सेनापतीजवळ बोलावणें आहे कीं काय?" तेव्हां ती बोलली, "मी आपल्याच लोकांमध्ये राहतें." १४ मग तो बोलला, "तर तिच्यासाठीं काय करायाचें?" तेव्हां गेहजीने धाटलें, "तिला पुत्र नाहीं खरें, आणि तिचा नवरा द्यावारा आहे." १५ नंतर त्याने सांगितलें, "तूं तिला बोलाव." मग त्याने तिला बो-

लाविलें आणि ती दारीं उभी राहिली. १६ तेव्हां तो बोलला, "तुमारें वसंतसमयीं जननाच्या काळाप्रमाणें तूं पुत्राचें आलिंगन करसील." तेव्हां ती बोलली, "हे देवाच्या माणसा माझ्या प्रभू, नको; तूं आपल्या चाकरणीजवळ खोटें बोलूं नको." १७ तर ती स्त्री गरोदर झाली, आणि जसें अलीशाने तिला सांगितलें होतें त्या नेमाप्रमाणें जननाच्या काळाने ती पुत्र प्रसवली.

१८ नंतर तें लेकरूं वाढल्यावर एका दिवसीं असें झालें कीं तो बाहेर शेत कापण्याकडे आपल्या बापाजवळ गेला होता. १९ तेव्हां तो आपल्या बापाला द्याणाला, "माझें शिर, माझें शिर!" यास्तव त्याने एका चाकराला सांगितलें, "त्याला त्याच्या आईजवळ घेऊन जा." २० तेव्हां त्याने त्याला उचलून त्याच्या आईजवळ नेलें, आणि तो तिच्या मांडीवर दुपारपर्यंत बसून मेल. २१ नंतर तिने त्याला वरतीं नेऊन देवाच्या माणसाच्या अंतरुणावर घातलें आणि बाहेर येऊन त्यावर दार लाविलें. २२ मग तिने आपल्या नवऱ्याला बोलावून सांगितलें, "आतां तूं कोणी एका चाकराला एका गाढवासुद्धां माझ्याजवळ पाठवून दे, द्याणजे मी देवाच्या माणसाकडे धांवत जाऊन येतें." २३ तेव्हां तो बोलला, तूं आज त्याच्याजवळ कां जातिस? अमावास्या नाहीं, आणि शाब्बाथ नाहीं." तेव्हां ती बोलली, "सुख असो." २४ यास्तव तिने गाढव अवळविलें आणि आपल्या चाकराला धाटलें, "तूं हाकीत चाल, म्या तुला सांगितल्यावांचून मजसाठीं तुझें हाकरण कमी करूं नको." २५ असीं ती चालून कारमेल डोंगरास देवाच्या माणसाजवळ पाहिली; तेव्हां देवाच्या माणसाने तिला पुढें पाहिलें असतां, असें झालें कीं त्याने आपला तरणा गेहजी याला धाटलें, "पाहा, ती शून्यामीण येत आहे. २६ तर आतां तिला भेटायास धांवत जा, आणि तिला विचार, तुला कुशळ! तुझ्या नवऱ्याला कुशळ! लेकराला कुशळ आहे कीं काय?" तेव्हां ती बोलली, "कुशळ आहे." २७ नंतर तिने डोंगरावर देवाच्या माणसाजवळ जाऊन त्याचे पाय धरिले; तेव्हां गेहजी तिला पलिकडे करायास जवळ गेला; तेव्हां देवाच्या माणसाने सांगितलें, "तिला असूं दे; कां कीं तिचा

जीव खिन्न आहे, आणि परमेश्वराने हे कारण मजपासून गुप्त राखिले आहे आणि मला कळविले नाही.” २८ नंतर ती बोलली, “म्या आपल्या मभूजवळ पुत्र मागितला होता काय? मला फसवू नको, असें मी बोलले नाही की काय?” २९ तेव्हा त्यानी गेहजीला सांगितले, “तू आपली कंबर बांधून आपल्या हातीं माझी काठी घेऊन जा; जर कोणी तुला भेटला, तर तू त्याला आशीर्वाद देऊ नको, आणि जर कोणी तुला आशीर्वाद दिल्या, तर त्याला उत्तर देऊ नको; नंतर माझी काठी त्या मुलाच्या तोंडावर लाव.” ३० तरी त्या मुलाच्या आईने धाटले, “परमेश्वर जिवंत आहे आणि तुझा माण जिवंत आहे एवढ्या निश्चयाने मी तुला सोडणार नाही. ३१ तेव्हा तो उठून तिच्यामागे गेला; गेहजीने तर त्याच्यापुढे जाऊन ती काठी त्या मुलाच्या तोंडावर लाविली, परंतु शब्द किंवा चेतना झाली नाही, मग त्याने त्याला भेटायास माघारें घेऊन त्याला असें सांगितले की, “तो मूल जागा झाला नाही.” ३२ तेव्हा अलीशा घरांत गेला; तर पाहा, तो मेलेला मुलगा त्याच्या अंथरुणावर निजविला होता. ३३ आणि आत गेल्यावर त्याने उभयतांवर दार लावून घेऊन परमेश्वराची प्रार्थना केली. ३४ नंतर तो चढून त्या लेंकरावर पालथा पडून राहिला, आणि आपले तोंड त्याच्या तोंडाला, आणि आपले डोळे त्याच्या डोळ्यांस, आणि आपले हात त्याच्या हातांस लाविले; अशी त्यावर पाखर घातली असता त्या लेंकराच्या अंगांत उब आली. ३५ नंतर तो उतरून घरांत एकदां इकडून एकदां तिकडून चालला, मग त्याने चढून त्यावर पाखर घातली; नंतर त्या मुलाला सात वेळां शिक्षा आल्या, आणि मुलाने आपले डोळे उघडले. ३६ तेव्हा त्याने गेहजीला बोलवून सांगितले, “तू या शूनामिणीला बोलाव.” तेव्हा त्याने तिला बोलविले आणि ती त्याच्याजवळ आली; मग त्याने सांगितले, “तू आपला पुत्र उचलून घे.” ३७ तेव्हा ती आत आली आणि भूमीपर्यंत लवून त्याच्या पायां पडली, मग आपल्या पुत्राला घेऊन बाहेर गेली.

३८ यानंतर अलीशा माघारा गिलगालास

गेला; तेव्हा देशांत दुकाळ पडला होता, आणि तरणे भविष्यवादी ज्याच्या पुढें बसले असता त्याने आपल्या तरण्याला सांगितले, “तू मोठें बहुल चुलीवर ठेवून तरण्या भविष्यवाद्यासाठीं शाक सिजवून कर.” ३९ तेव्हा कोणीएक बाहेर रानांत शाकभाजी गोळा करायला गेला, आणि त्याला रानांतल्या वेल सापडल्या असता त्याने त्यावरून कडू काकड्या आपल्या ओटीभर तोडून घेतल्या; मग घेऊन चिरून शाक करण्याच्या बहुगुण्यात घातल्या, कां की त्या त्यास माहीत नव्हत्या. ४० नंतर त्यानी त्या माणसांच्या खाण्यासाठीं ती नेतून काढिली; तेव्हा ते ती शाक कांहीं खात बसता असें झाले की त्यानी ओरडून धाटले, “हे देवाच्या माणसा, बहुगुण्यांत मरणाचें आहे.” यास्तव त्यांच्यानी खावत नव्हते. ४१ नंतर त्याने सांगितले की, “तुझी पिठ अण्णा” मग त्याने बहुगुण्यांत घालून सांगितले, “लोकानी खावे घणून तू त्यांच्यासाठीं ओतून वाढ.” तेव्हा बहुगुण्यांतले कांहीं वाईट झाले नाही. ४२ नंतर बालशालीशा तेथून कोणी घेऊन देवाच्या माणसाजवळ प्रथम पिकाच्या सातूंच्या भाजलेल्या वीस भाकरी व ओले धान्य त्याच्या टरफलांसट आणिले; मग त्याने सांगितले, “लोकानी खावे घणून तू त्यांच्यापुढें वाढ.” ४३ तेव्हा त्याच्या वाराने धाटले, “काय, मी शंभर माणसांपुढें एवढेच वाढूं?” तरी त्याने सांगितले, “लोकानी खावे घणून त्याच्यापुढें वाढ; कां की परमेश्वर असें सांगतो, त्यानी खाल्यावर उरेल.” ४४ नंतर त्याने त्यांच्यापुढें वाढल्यावर त्यानी खाले, आणि परमेश्वराच्या सांगण्याप्रमाणें उरले.

अध्याय ५.

तर अरामाच्या राजाचा सेनापति नामान अर्ध्या धन्याजवळ मोठा माणूस आणि मान्यतेचा होता; कारण की त्याच्यायोगें परमेश्वराने अरामाला तारण दिलें होतें; तो पुरुष तर पराक्रमाने शूर, परंतु कोडी होता. २ तर अरामाच्या गोटांनी निघून इस्राएलाच्या देशांतून लहान मुलांनी पाडाव करून नेली होती; आणि तिने नामाच्या स्त्रीची चाकरी केली. ३ तेव्हा तिने आ-

कन्या धनिगीला झटले, "माझा धनी शोमरोना-
कन्या भविष्यवाद्याजवळ असता, तर किती बरे
होते! तेव्हाच त्याने त्याला त्याच्या कोडापासून
कोंडले असते." ४ नंतर कोणी जाऊन त्याच्या
कन्याला असे सांगितले की, "इस्त्राएलाच्या देशात-
मी की मुलगी, तिने असे असे झटले." ५ ते-
व्हा अरामाच्या राजाने सांगितले, "तू निघून जा,
द्वयजे मी इस्त्राएलाच्या राजाला पत्र पाठवितो." मग जे
आपल्यासंगती दाहा तालांत रुपये, व सो-
न्याच्या साहा हजार मुद्रा, व वस्त्रांचे दाहा पोषाक
पेडून गेला. ६ तेव्हा त्याने इस्त्राएलाच्या राजा-
जवळ पत्र पोहचविले; ते असे की, "विशेष, आतां
हे शत्रुत्थाजवळ पोहचले असतां असे जाण की
त्या आपला सेवक नामान तुझ्याजवळ पाठविला
आहे; कशासाठी? तर त्या त्याचा कोड बरा क-
सा." ७ मग इस्त्राएलाच्या राजाने ते पत्र वाचले
असतां, असे झाले की त्याने आपली वस्त्रे फाडून
झटले, "काय! मारायाला किंवा वांचवायाला मी
देव आहे द्वयजून त्याने त्याचा कोड बरा होण्या-
साठी माणूस माझ्याजवळ पाठविला आहे! तर
आतां तुझी विचार करून पाहा की तो केवळ म-
जवर निमित्त ठेवायाला पाहतो."

८ आणि देवाचा माणूस अलीशा याने ऐकि-
ले की इस्त्राएलाच्या राजाने आपली वस्त्रे फाडली;
तेव्हा असे झाले की त्याने राजाजवळ पाठवून
झटले, "त्या आपली वस्त्रे कां फाडली! त्याने
माझ्याजवळ यावे द्वयजे इस्त्राएलांत भविष्यवादी
आहे, हे त्याला कळेल." ९ मग नामान आ-
ले घोडे व आपला रथ यांसुद्धा येऊन अली-
शाच्या घराच्या दारासी उभा राहिला. १० मग
अलीशाने त्याजवळ गडी पाठवून असे सांगितले
की, "तू जाऊन यादेनेत सात वेळां स्नान कर;
द्वयजे तुझे अंग यथापूर्व होईल आणि तू शुद्ध
होईल." ११ तेव्हा नामान कोपला आणि जा-
ऊन बोलला, "पाहा, माझ्या मनांत आले होते की,
तो माझ्याजवळ बाहेर खचीत येईल, आणि
म्हा राहून आपला देव परमेश्वर याचे नाम
पेडून आपला हात ठिकाणाला लावून कोड्याला
से करील. १२ दामासेकाच्या नथा अबाना व
फारार इस्त्राएलाच्या सर्व पाण्यापेक्षा चांगल्या

नाहीत की काय! म्या त्यांत स्नान करून शुद्ध
न व्हावे की काय?" असा तो रागे भरून फि-
रून चालला. १३ नंतर त्याचे चाकर त्याच्या
जवळ येऊन असे द्वयजाले की, "माझ्या बापा,
भविष्यवाद्याने तुला मोठी गोष्ट सांगितली असती,
तर त्या केली नसती की काय! तर त्याने, 'तू
स्नान करून शुद्ध हो,' एवढेच तुला सांगितले
असतां, त्या किती विशेषकरून करावे!" १४ मग
त्याने खाली जाऊन देवाच्या माणसाने सांगि-
तल्याप्रमाणे यादेनेत सात वेळां बुटकुळी मारिली,
तेव्हा त्याचे अंग लाहान मुलाच्या अंगासारखे
होऊन उलट आले; असा तो शुद्ध झाला. १५
नंतर तो आपल्या सर्व जुतांसुद्धा माथारा देवाच्या
माणसाजवळ गेला, आणि पोहचून त्याच्यापुढे उ-
भा राहून बोलला, "पाहा, आतां मला कळले की
इस्त्राएलांतल्या देवाचाचून सर्व पृथ्वीत देव नाही;
तर आतां तू आपल्या सेवकापासून भेट घे." १६
तेव्हा त्याने झटले, "परमेश्वर, ज्याच्यापुढे मी
उभा राहतो, तो जिवंत आहे एवढ्या निश्चयाने
मी काही घेणार नाही." तेव्हा त्याने त्याला घे-
ण्याविषयी आग्रह केला, परंतु तो मान्य झाला
नाही. १७ तेव्हा नामान बोलला, "तर आतां
खेचरांच्या जोडीचे ओझेभर माती आपल्या सेव-
काला दिव्ही न जावी की काय? कारण की तुझा
सेवक आतांपासून दुसऱ्या देवाजवळ होम किंवा
यज्ञ करणार नाही, केवळ परमेश्वराजवळ क-
रील. १८ माझा धनी रिम्मोनाच्या घरी भजा-
याला गेला आणि तो माझ्या हातावर टेंकला
त्या काळी मी रिम्मोनाच्या घरी पायां पडतो, तेव्हां
परमेश्वराने तुझ्या सेवकाची ती गोष्ट क्षमा क-
रावी; मी रिम्मोनाच्या घरी पायां पडतो, तेव्हां
त्या गोष्टीविषयी परमेश्वराने तुझ्या सेवकाची
क्षमा अगत्य करावी." १९ तेव्हा त्याने त्याला
झटले, "तू सुखरूप जा." मग तो त्याच्याजव-
ळून कोसभर वाट चालून गेला. २० तेव्हां
देवाचा माणूस अलीशा याचा तरणा मोहजी
याने झटले, "पाहा, या अरामी नामानाने जे आ-
णिले होते ते माझ्या धन्याने त्याच्या हातापासून
न घेऊन त्याला जाऊ दिले आहे; तर परमेश्वर
जिवंत आहे एवढ्या निश्चयाने मी त्याच्या-

मार्गे धावून त्यापासून काही घेईन." २१ मग गेहजी नामाच्यामार्गे गेला, तेव्हा नामान आपल्या मार्गे तो धावत येतो, हें पाहून आपल्या रथावरून उतरिला आणि त्याला भेटल्यावर त्याला विचारिलें, "कुशळ आहे कीं काय?" २२ तेव्हा त्याने सांगितलें, "कुशळ आहे; माझ्या धन्याने मला पाठवून सांगितलें, 'पाहा, भविष्यवाद्यांच्या शिष्यांतले दोन तरणे एफ्राइम डोंगरावरून मजकडे आले आहेत; तर आतां त्यांच्यासाठीं एक तालांत रुपें व वस्त्रांचे दोन पोशाक दे." २३ तेव्हा नामान बोलला, "तूं राजी होऊन दोन तालांत घे." असा त्याने त्याला आग्रह केला, आणि त्याने दोन तालांत रुपें दोन पिशव्यांत बांधून वस्त्रांच्या दोन पोशाकांसुद्धा आपल्या दोघा तरण्यांजवळ दिल्लें; मग ते घेऊन त्याच्यापुढें नेते झाले. २४ मग टेंकडीजवळ पोहंचून त्याने त्यांच्या हातांतून घेतले आणि घरांत ठेविले; मग त्या माणसांस निरोप दिव्हा असतां तीं गेलीं; नंतर तो जाऊन आपल्या धन्याच्यापुढें उभा राहिला. २५ तेव्हा भलीशाने त्याला विचारिलें, "गेहजी, तूं कोठून आलास?" तेव्हा तो बोलला, "तुझा चाकर कोणीकडेहि गेला नाही." २६ मग तो त्याला द्वाणाला, "जेव्हा तो माणूस तुला भेटायोस आपल्या रथावरून मुरडला, तेव्हा माझे मन तेथें गेलें नव्हतें कीं काय? रुपें घ्यावें, किंवा वस्त्रें, किंवा जैतूनमळे, किंवा द्राक्षमळे, किंवा बकरें, किंवा गुरें, किंवा चाकर, किंवा चाकरिणी घ्याव्या, असी वेळ आहे कीं काय? २७ तर नामानाचा कोड तुला व तुझ्या संतानाला सर्वकाळ लगटून राहील." तेव्हा तो बर्फाच्या रंगासारखा कोडी होऊन त्याच्यापुढून निघाला.

अध्याय ६.

मग भविष्यवाद्यांच्या शिष्यांनी भलीशाला द्वाटलें, "पाहा, जेथें आधी तुझ्याजवळ राहतों, तें ठिकाण संकोचित आहे. २ आतां आधी यादेंनेस जाऊन एकएकाने एक वासा तेथून घेऊन यावें, आणि आपल्यास राहायला ठिकाण करूं." तेव्हा त्याने सांगितलें, "जा." ३ नंतर एफ्राइमने द्वाटलें, "आतां तूं राजी होऊन आपल्या

सेवकांच्या संगतीं यावें." मग तो बोलला, "मी येतों." ४ आणि तो त्यांच्यासंगतीं गेला असा ते यादेंनेस जाऊन लांकडें तोडायला लागले. ५ तेव्हा कोणीएक सोट पाडीत असतां, लोखंड पाण्यांत पडलें; मग तो ओरडून बोलला, "हे माझ्या धनी, हाय हाय! तें तर मागून आणिलें होतें." ६ तेव्हा देवाच्या माणसाने विचारिलें, "कोणीकडे पडलें?" तेव्हा त्याने त्याला ठिकण दाखविलें; मग त्याने लांकूड तोडून तेथें टाकिलें, तेव्हा तें लोखंड तरंगून आलें. ७ तेव्हा त्याने सांगितलें, "तूं आपल्याजवळ उचलून घे." आणि त्याने आपला हात लांबवून तें घेतलें.

८ अणखी भरामाचा राजा इस्राएलासीं लढत होता; तेव्हा तो आपल्या सेवकांजवळ असा विचार करित असे कीं, "माझा तळ अमुक अमुक ठिकाणीं होईल." ९ इकडे देवाच्या माणसाने इस्राएलाच्या राजाजवळ पाठवून सांगितलें कीं, "तूं संभाळ; पलिकडे त्या ठिकाणीं बांड नको, कां तर तेथें भरामाचे तळ आहेत. १० नंतर ज्या ठिकाणाविषयी देवाच्या माणसाने इस्राएलाच्या राजाला सांगितलें होतें, तेथें त्याने पाठविण्यावर सूचना घेतली; असें त्याने आपलें संरक्षण केलें, एकदांच किंवा दोनदांच असें नाही. ११ तेव्हा भरामाचा राजा त्या गोष्टीमुळे मनांत फार त्रासला, आणि त्याने आपले सेवक बोलावून त्यांस द्वाटलें, "इस्राएलाच्या राजाच्या पक्षांत आपल्यांतला कोण आहे, हें तुम्ही मला सांगत नाही कीं काय?" १२ तेव्हा त्याच्या एका सेवकाने सांगितलें, "हे माझ्या प्रभू राजा, कोणी नाही; तरी भलीशा भविष्यवादी जो इस्राएलांत तो ज्या गोष्टी तूं आपल्या निजायाच्या खोलींत बोलतोस त्या इस्राएलाच्या राजाला सांगतो." १३ मग त्याने सांगितलें, "तुम्ही जाऊन तो कोठें आहे, हें पाहा; द्वाणजे मी पाठवून त्याला परीन." तेव्हा त्याला कोणी असें कळविलें कीं पाहा, दोन यानांत आहे. १४ मग त्याने तेथें स्वार व रथ व मोठें लष्कर पाठविलें, आणि त्यांनीं रात्रीं जाऊन त्या नगराला वेढिलें.

१५ तेव्हा देवाच्या माणसाचा गदी जाण होऊन उठला आणि बाहेर गेला, तर पाहा,

सैन्य व स्वार व रथ, इहींकरून ते नगर वेढलेलें होतें; मग त्या तरण्याने त्याला धाटलें, “हे माया धनी, हाय हाय; आपण कसे करावें?” १६ तेव्हा तो बोलला, “तूं भिऊं नको, कारण कीं जे माया पक्षांत त्यापेक्षा आपल्या पक्षांतले अधिक आहेत.” १७ मग अलीशाने असी प्रार्थना केली कीं, “हे परमेश्वरा, याने पाहावें, धाणून त्या कृपेने त्याचे डोळे उघडावे.” तेव्हा परमेश्वराने त्या तरण्याचे डोळे उघडले आणि त्याने अवलोकन केलें, तर पाहा, अलीशाच्या चहुंकडे अशीच्या स्वारांनी व रथानीं तो डोंगर भरलेला होता. १८ त्यानीं तर त्यावर तळ धरिला होता, धाणून अलीशाने परमेश्वराची प्रार्थना करून धाटलें; “तूं कृपेने या राष्ट्राला अंधळेपणाने मार.” तेव्हा अलीशाच्या प्रार्थनेप्रमाणें त्याने त्यांस अंधळेपणाने मारिलें. १९ नंतर अलीशाने त्यांस धाटलें, “ही वाट नव्हे आणि हें नगर नव्हे; तुझी माझ्यामागे या, धाणजे तुझी त्या माणसाचा शोध करितां, त्याच्याजवळ मी तुझास नेईन.” मग त्याने त्यांस शोमरोनांत नेलें. २० आणि ते शोमरोनांत पोहचले असतां असें झालें कीं अलीशाने धाटलें, “हे परमेश्वरा, यानीं पाहावें धाणून त्यांचे डोळे उघडावे.” तेव्हा परमेश्वराने त्यांचे डोळे उघडले, आणि त्यानीं अवलोकन केलें; तर पाहा, आपण शोमरोनाच्या मध्ये आहों. २१ नंतर इस्राएलाच्या राजाने त्यांस तहिन्यावर अलीशाला विचारिलें, “हे माझ्या बापा, त्यांस मारूं? मारूं कीं काय?” २२ तेव्हा त्याने सांगितलें, “मारूं नको; ज्यांस त्यां आपल्या सरकाराने व आपल्या धनुष्याने पाडाव केलें, त्यांस मारावें कीं काय? त्यांच्यापुढें अन्न पाणी वाढ; मग त्यानीं खाल्हा पिन्यांनंतर आपल्या धन्याजवळ जावें.” २३ तेव्हा त्याने त्यांस मोठी मेजमानी केली, आणि त्यानीं खाणें पिणें केल्यावर त्याने त्यांस निरोप दिले आणि ते आपल्या धन्याजवळ गेले; आणि अरामी टोळ्या इस्राएलाच्या देशांत फिरून आल्या नाहींत.

२४ त्यानंतर असें झालें कीं अरामाचा राजा बेनहदाद याने आपलें सर्व सैन्य मिळवून वर

जाऊन शोमरोनाला वेढा घातला. २५ पास्तव शोमरोनांत मोठा दुकाळ झाला, आणि पाहा गाढवाचें मुंडकें ऐशीं रुपयांवर आणि पावकाव द्विपल पांच रुपयांवर जात होतें. २६ त्यावर इस्राएलाचा राजा गांवकुसावरून चालत असता, असें झालें कीं एका स्त्रीने त्याला ओरडून धाटलें, “हे प्रभू राजा, रक्षण कर.” २७ मग त्याने धाटलें, “परमेश्वर तुझें रक्षण करीत नाहीं, तर मी तुझें रक्षण कोठून करूं? खळ्यांतून किंवा द्राक्षकुंडांतून काय? २८ अणखी राजाने तिला विचारिलें, “तुला काय पाहिजे?” तेव्हा तिने सांगितलें, “या स्त्रीने मला धाटलें, तूं आपला पुत्र दे, धाणजे आपण आज त्याला खाऊ, आणि उद्यां माझा पुत्र खाऊं. २९ पास्तव माझा पुत्र आझी सिजवून खाल्ला; नंतर दुसऱ्या दिवशीं म्या तिला धाटलें, “तूं आपला पुत्र दे धाणजे आपण त्याला खाऊं.” तर तिने आपला पुत्र लपविला आहे.”

३० तेव्हां राजाने त्या स्त्रीच्या गोष्टी ऐकिल्या असतां, असें झालें कीं त्याने आपली वस्त्रें फाडलीं, आणि तो गांवकुसावरून चालत असतां, लोकानीं अवलोकन केलें; तर पाहा, त्याच्या अंगां आंत तरट दिसलें. ३१ तेव्हा त्याने धाटलें, “शाफाटाचा पुत्र अलीशा याचें शिर जर आज त्यावर राहील, तर देव मला तितकें आणि अधिकहि करे.” ३२ आणि अलीशा आपल्या घरीं बसला होता, आणि त्याच्याजवळ वडील बसले होते; राजाने तर आपल्यापुढें कोणी दूत पाठविला असतां, तो त्याजवळ आल्यापूर्वी त्याने त्या वडिलांस धाटलें, “त्या घातक पुरुषाने माझा शिरछेद करायाकरितां पाठविला आहे, हें तुझास दिसून आलें कीं काय? तुझी संभाळा; तो दूत आला तेव्हा तुझी दार लावून त्याला दारासीं प्रतिबंध करा; त्याच्यामागे त्याच्या धन्याच्या पावलांचा शब्द होत नाहीं कीं काय?” ३३ असा तो त्यांसीं बोलत असतां, तितक्यांत पाहा, दूत त्याजवळ आला; तेव्हा हा बोलला, “पाहा, हें दुःख परमेश्वराकडून आहे; मी परमेश्वराची अणखी वाट कशाला पाहूं?”

अध्याय ७

मग अलीशा बोलला, “तुम्ही परमेश्वराचें वचन ऐका; परमेश्वर असें सांगतो, ‘उद्यां सुमारे या वेळेस शोमरोनाच्या वेसीत सात शेर सपीठ व चवदा शेर सातू शकेलशकेल रुप्यावर होतील.” २ तेव्हा ज्या सर्दाराच्या हातावर राजा टंकत होता, त्याने देवाच्या माणसाला असें उत्तर केलें कीं, पाहा, परमेश्वराने आकाशाला भोंकें केलीं असतां, तसी गोष्ट घडेल कीं काय?” नंतर तो बोलला, “पाहा, तूं आपल्या डोळ्यांनी पाहसील, परंतु त्यातलें खाणार नाहीस.”

३ तेव्हा वेसीच्या दारासीं चार कोडी माणसें होती, आणि त्यानी एकमेकाला छटलें, आपण मरूं वोंपर्यंत एथें कां बसवें? ४ जर आपण नगरांत जाऊं झणतो, तर नगरांत दुकाळ झणून तेथें मरूं; आणि जर एथें बसतो तरी मरूं; यास्तव आतां आपण भराम्यांच्या सैन्याकडे जाऊन फितावें; जर ते आद्यास वांचविलील तर आपण जगूं, आणि जर आद्यास मारतील तर आपण मरूं.” ५ असे ते अवशीस उठून भराम्यांच्या छावणीस गेले; तेव्हां भरामी छावणीच्या काठासीं पोहंचले असतां, पाहा, तेथें कोणी नव्हता. ६ कां कीं प्रभूने भरामी सैन्यास रथांचा शब्द व घोड्यांचा शब्द व मोठ्या सैन्याचा शब्द ऐकविला होता; यास्तव ते एकमेकासीं बोलले, “पाहा, इस्त्राएलाच्या राजाने हिच्याचे राजे व भिसन्यांचे राजे आद्यावर यायाला खंडणी करून आमच्याविरुद्ध ठेविले आहेत.” ७ तेव्हां ते अवशीस उठून पळाले होते, असे कीं आपल्या राहोठ्या व आपले घोडे व आपलीं गाढवें यांसहित छावणी जंसी होती तसीच टाकून आपल्या जिवांसाठीं पळाले होते. ८ तर ते कोडी छावणीच्या काठास पोहंचले असतां, त्यानी एका राहोटींत जाऊन खाणें पिणें केलें, नंतर तेथलें रुपें व सोने व वस्त्रें घेऊन जाऊन लपविलीं; मग ते माघारे येऊन दुसऱ्या राहोटींत गेले, आणि त्यानी तेथलेंहि घेऊन जाऊन लपविले. ९ नंतर ते एकमेकाला झणाले, “आपण आज बरे करीत नाहीं; हा दिवस सुवर्त्तमानाचा आहे, आणि जेव्हा राहतों, सकाळीं

उजेडे तोंपर्यंत जर आपण उशीर करितों तर आपणांस अनर्थ प्राप्त होईल; तर आतां चला, आपण राजाच्या घरीं जाऊन सांगू.” १० असे त्यानी जाऊन नगराच्या वेसकरांस हाक मारिली, आणि त्यांस असें सांगितलें कीं, “आधी भराम्यांच्या छावणीस गेलों होतो, तर पाहा, तेथें कोणी नव्हता, आणि माणसांचा शब्द नव्हत; केवळ बांधलेले घोडे व बांधलेलीं गाढवें व राहोठ्या बशा, तशाच होत्या; ११ मग त्याने दुसऱ्या वेसकरांस हाक मारिली आणि त्यानी आंत जाऊन राजाच्या घरीं सांगितलें.

१२ तेव्हां राजाने रात्रीं उठून आपल्या चाकरांस छटलें, “भराम्यानी आद्याविषयीं बें वेंवें आहे, तें आतां मी तुद्यास सांगतो; आधी धुडले आहों, हें त्यांस ठाऊक आहे, यास्तव ते बाहेरच्या ठिकाणीं जाऊन लपले असतां झणतात कीं, जेव्हां ते नगरांतून निघतील, तेव्हां आधी त्यांस बितेव धरून नगरांत शिरूं.” १३ तेव्हां त्याच्या चाकरांतून एकाने असें उत्तर केलें कीं, “आतां बाकीचे स्वार, जे एथें उरले आहेत त्यांतले पांच, पाहा, ते इस्त्राएलाचा सर्व समुदाय जो एथें उरलेला आहे, त्यासारिखे आहेत ते कोणी तरी घ्यावे; पाहा, ते इस्त्राएलाचा सर्व समुदाय जो संपला गेला, त्यासारिखे आहेत; तर त्यांस आपण पाठवून पाहूं.” १४ मग त्यानी दोन रथांचे घोडे घेतले आणि राजाने भराम्यांच्या सैन्यापों पाठवून छटलें, “तुम्ही जाऊन पाहा.” १५ आणि ते त्यांच्यामार्गे पादनेपर्यंत गेले; तर पाहा, वस्त्रें व डागिणे, जे भराम्यानी आपल्या घाईने टाकिले होते, तिहींकरून सर्व मार्ग भरलेला होता; झणून त्या दूतांनी माघारें येऊन राजाला सांगितलें. १६ नंतर लोकानी निघून भराम्यांची छावणी लुटली: यास्तव परमेश्वराच्या गोष्टीप्रमाणें सात शेर सपीठ व चवदा शेर सातू शकेलशकेल रुप्यावर झालें. १७ तेव्हां राजा ज्या सर्दाराच्या हातावर टंकत होता, त्याला त्याने वेसीवर नेमून ठेविलें; यास्तव वेसीतल्या लोकानी त्याला जुडविण्यास तो मेल; जेव्हां राजा देवाच्या माणसावर उतरून गेला होता, तेव्हां त्याने मी कोष्ट सक्षिती होती, तिजप्रमाणें मेल. १८ असे देवाच्या म-

णसाने राजाजवळ सांगितलेल्याप्रमाणे झाले; इ-
मने त्याने सांगितले होते की, “उद्यां सुमारे या
वेळी शोमरोनाच्या वेसीत चवदा शेर सातू व
सात शेर सपिठ शेकेलशेकेल रुप्यावर होईल.”
१९ तेव्हा त्या सर्दोराने देवाच्या माणसाला असे
उत्तर केले होते की, “पाहा, परमेश्वराने आ-
काशाला भोके केली असता, त्या गोष्टीप्रमाणे
घरेलू की काय?” मग त्याने झटले होते की,
“पाहा, तू आपल्या डोक्यानी पाहशील, परंतु त्या-
कडे खाणार नाहीस.” २० झणून त्याला तसे
झाले, की की वेसीतल्या लोकानी त्याला तुडवि-
त्याने तो मेलाले.

अध्याय ८.

आणि ज्या स्त्रीचा पुत्र अलीशाने जिवंत केला
होता, तिला त्याने असे सांगितले की, “तू
आपल्या घरच्यांसुद्धा उठून जाऊन जेथे प्रवास
करीशील, तेथे प्रवास कर; कारण की परमेश्व-
राने तुला बोलविला आहे, आणि तो देशावर
सात वर्षे लागून चालील.” २ त्यावर त्या स्त्रीने
उठून देवाच्या माणसाने सांगितल्याप्रमाणे केले;
झणजे ती आपल्या घरच्यांसुद्धा पलिष्ट्यांच्या
देशांत जाऊन सात वर्षे प्रवासी राहिली. ३
आणि सात वर्षांच्या शेवटी असे झाले की ती
ती पलिष्ट्यांच्या देशांतून माघारी आली, मग ती
आपल्या घरासाठी व आपल्या शेतासाठी राजा-
जवळ विनंती करायला बाहेर गेली. ४ राजाने
तर देवाच्या माणसाचा तरणा गेहजी याला असे
झटले होते की, “अलीशाने जी मोठी कर्मे केली,
ती अवघीं आतां मला सांग.” ५ मग त्याने
मेलेल्याला कसे जिवंत केले होते, त्याविषयी तो
राजाजवळ सविस्तर सांगत असता असे झाले की
पाहा, ज्या स्त्रीचा पुत्र त्याने जिवंत केला हो-
ता, ती आपल्या घरासाठी व आपल्या शेतासाठी
राजाजवळ ओरडली; तेव्हा गेहजीने सांगितले,
“हे माझा मभू राजा, ती हीच स्त्री, आणि
जिचा जो पुत्र अलीशाने जिवंत केला होता तो
हाच.” ६ नंतर राजाने त्या स्त्रीला विचारिले,
आणि तिने त्याला सविस्तर सांगितले; मग राजाने
जिचा बरोबर एक कारभारी देऊन सांगितले की,

2 KINGS VIII.

“तिचे जे तें अवघें, आणि तिने ज्या दिवसी देश
सोडिला तेव्हापासून आजपर्यंत शेताचे सर्व उ-
खन्न तिला माघारे देवीव.”

७ अलीशा तर दामासेकास गेला, तेव्हा अ-
रामाचा राजा बेनहदाद दुखणाईत होता, आणि
त्याला कोणी असे सांगितले की, देवाचा माणूस
इकडे आला आहे. ८ तेव्हा राजाने हजाएला-
ला झटले, “तू आपल्या हातीं भेट घेऊन देवा-
च्या माणसाला भेटायला जा, आणि मी या दुख-
ण्यापासून बरा होईन किंवा नाही, याविषयी त्या-
कडून परमेश्वराला विचार.” ९ मग हजाए-
लाने त्याला भेटायला जाण्यासाठी आपल्या हातीं
भेट, झणजे दामासेकांतल्या सर्व उत्तम वस्तू या-
तून चाळीस उंटोची ओशी घेतली; असे जाऊन
व त्याच्यापुढे उभे राहून त्याने झटले, “तुझे ले-
करं अरामाचा राजा बेनहदाद याने मला तुझ्या-
जवळ असे विचारायला पाठविले आहे की, ‘मी
या दुखण्यापासून बरा होईन किंवा नाही?’” १०
तेव्हा अलीशाने त्याला झटले, “तू जाऊन त्या-
ला सांग ‘त्वा बरे व्हावेच खरे,’ तरी परमेश्व-
राने मला असे दाखविले आहे की तो खचीत
मरेल.” ११ तेव्हा त्याने आपले तोंड स्थिर
करून असी टक लाविली की त्याला लाज वाट-
ली; देवाचा माणूस तर रडला. १२ यास्तव
हजाएलाने विचारिले, “माझा धनी कां रडतो?”
तेव्हा त्याने सांगितले, “कारण की तू हजाएलाच्या
संतानांचे जे वाईट करशील, ते मला कळले आ-
हे; त्यांच्या बंदिस्तीच्या ठिकाणास आग लावशील,
आणि त्यांच्या नव्या तरण्यास तरवारीने मार-
शील, आणि त्यांच्या बाळकांस अपटून टाकशील,
आणि त्यांतल्या ज्या गरोदर त्यांस फोडशील.”
१३ तेव्हा हजाएल बोलला, “तर तुझा चाकर
कुत्रा आहे झणून तशी अवघटित गोष्ट करील
काय?” तेव्हा अलीशा बोलला, “तू अरामावर
राजा होशील, हे परमेश्वराने मला दाखविले
आहे.” १४ नंतर तो अलीशाजवळून निघून
आपल्या धन्याजवळ गेला; तेव्हा त्याने त्याला
विचारिले, “अलीशाने तुला काय सांगितले?”
आणि त्याने उत्तर केले, “त्वा बरे व्हावेच खरे,
झणून त्याने मला सांगितले.” १५ मग दुसऱ्या

दिवसीं असें झालें कीं त्याने जाड वस्त्र घेऊन पाण्यांत बुचकळून त्याच्या तोंडावर पसरलें, यास्तव तो मेलाला, आणि त्याच्या ठिकाणीं हज्जाएलने राज्य केलें.

१६ इकडे यहोशाफाट यहूदावर राजा असताहि हज्जाएलचा राजा आहाबाचा पुत्र योराम याच्या पांचव्या वर्षी यहूदाचा राजा यहोशाफाट याचा पुत्र यहोराम राज्य करूं लागला. १७ तो राज्य करूं लागला, तेव्हां बत्तीस वर्षांचा होता, आणि त्याने यरूशालेमांत आठ वर्षे राज्य केलें. १८ परंतु तो हज्जाएलच्या राजांच्या मार्गाने चालला, जसें आहाबाच्या घराण्याने केलें, तसें त्याने केलें, कां तर आहाबाची कन्या त्याची बायको होती, झणून त्याने परमेश्वराच्या दृष्टींत दुष्टाई केली. १९ तरी परमेश्वराने आपला सेवक दावीद याकरितां यहूदाचा नाश करायला इच्छिलें नाहीं; कां तर त्याने त्याविषयीं सांगितलें होतें कीं, “मी त्याला त्याच्या संतानांत दिवा देऊन सर्वकाळ ठेवीन.” २० त्याच्या दिवसांत भदोमी यहूदाच्या हाताखालून निघून उलटले, आणि त्यांनी आपल्यावर राजा करून ठेविला. २१ त्यावर यहोराम आपल्या सर्व रथांसुद्धां पलिकडे जाईरास गेला, आणि तो रात्रीं उठला असतां, त्याने आपल्या चहुंकडे आलेल्या भदोम्यांस रथांच्या सदर्भासुद्धां मारिलें, नंतर ते लोक आपापल्या राहोटीस पळून गेले. २२ असा भदोम यहूदाच्या हाताखालून निघून आजच्या दिवसापर्यंत उलटलेला राहिला, अणखी त्याच वेळेस लिबना उलटला. २३ यहोरामाच्या राहिलेल्या गोष्टी, आणि त्याने जें सर्व केलें, तीं यहूदाच्या राजांच्या इतिहासांच्या पुस्तकांत लिहिलेलीं नाहींत कीं काय? २४ यहोराम तर आपल्या वडिलांच्यासंगतीं निजला, आणि दावीदाच्या नगरांत आपल्या वडिलांच्यासंगतीं पुरला गेला; आणि त्याचा पुत्र अहान्या याने त्याच्या ठिकाणीं राज्य केलें.

२५ हज्जाएलचा राजा आहाबाचा पुत्र योराम याच्या बाराव्या वर्षी यहूदाचा राजा यहोराम याचा पुत्र अहान्या राज्य करूं लागला. २६ अहान्या राज्य करूं लागला, तेव्हां तो बावीस वर्षांचा होता, आणि त्याने यरूशालेमांत एक वर्ष

राज्य केलें; त्याच्या आईचें नांव अयाव्या, आणि ती हज्जाएलचा राजा अहो याची कन्या होती. २७ त्याने तर आहाबाच्या घराण्याच्या मार्गाने चालून आहाबाच्या घराण्यासारखें परमेश्वराच्या दृष्टींत दुष्टाई केली, कां तर तो आहाबाच्या घराण्याचा जावई होता. २८ आणि आहाबाचा पुत्र योराम भराम्यांचा राजा हज्जाएल याची कन्यास रामोथ गिलादांत गेला, तेव्हां भराम्यांनी योरामाला हाणिलें. २९ यास्तव योराम राजा भरामाचा राजा हज्जाएल यासीं त्या राम्यांत कडतांना जे घाव भराम्यांनी त्याला मारिले होते, त्यांपासून बरा व्हायला माषारा इजेलांत आला; तेव्हां यहूदाचा राजा यहोरामाचा पुत्र अहान्या आहाबाचा पुत्र योराम याला पाहायास खाली इजेलांत गेला, कारण कीं तो दुखणाईत होऊ

अध्याय २.

तेव्हां भविष्यवादी झेलीय याने भविष्यवादांचा एक तरणा बोलावून त्याला सांगितलें, “तूं आपली कंबर बांधून, ही तेलाची कुपी आपल्या हातीं घेऊन रोमोथ गिलादास जा. २ आणि तेथें पोहंचल्यावर, निमूरीचा पुत्र यहोशाफाट याचा पुत्र येहू याला तेथें शोधून पाहा, मग आंत कन्सवर त्याला त्याच्या सवंगड्यातून उठवून आंतल्या खोलींत ने. ३ आणि तेलाची कुपी घेऊन त्याच्या मस्तकावर ओतीत असतां असें बोल कीं, ‘परमेश्वर असें सांगतो, ‘म्या तुला हज्जाएलवर राज्य करायला अभिषेक केला आहे; नंतर दार उघडून पळ, उशीर करूं नको.’”

४ यावर तो तरणा भविष्यवादी तरणा रामोथ गिलादास गेला. ५ आणि पोहंचल्यावर पाहा, सैन्याचे सर्दार बसले असतां तो बोलला, “हे सर्दारां, मला तुझ्याजवळ कार्य आहे.” नंतर येहू बोलला, “आम्हा सर्वांत कोणाच्या जवळ?” तेव्हा हा बोलला, “हे सर्दारां, तुझ्याजवळ.” ६ यहा तो उठून घरांत गेला, नंतर त्याने त्याच्या मस्तकावर तेल ओतिताना त्याला झटलें, “हज्जाएलचा देव परमेश्वर असें सांगतो कीं, ‘म्या तुला परमेश्वराच्या लोकांवर झणजे हज्जाएलवर राज्य करायला अभिषेक केला आहे. ७ आणि तूं

मला धनी आहात याच्या घराण्याला मारून
असे सर्व भविष्यवादी यांच्या रक्तपाताचें सूड,
असे परमेश्वराच्या सर्व सेवकांच्या रक्तपाताचें
सुड जेवेलीचा सूड घ्यावा. ८ असा आहा-
त्या सर्व घराण्याचा नाश होईल, आणि आ-
ह्या मितमुल्या आणि इस्त्राएलांतला कोंडलेला
घडलेला यांस मी मारून टाकीन. ९ तेणे-
न आहाराच्या घराण्याला नवाटाचा पुत्र य-
क्ष्म याच्या घराण्यासारिखें आणि अहोयाचा
नाश याच्या घराण्यासारिखें करीन. १०
यांचे जेवेलीला इजेलाच्या शेतांत कुत्रे खातील
आणि शेकी पुरणार नाहीं." मग तो दार उघडून
निघाला.

११ तेव्हा येहू आपल्या धन्याच्या सेवकाजवळ
ला, तेव्हा कोणी त्याला विचारिलें, "कुशळ आहे
तीं घय? तो वेडा तुझ्याजवळ कां आला होता?"
त्याने त्यांस झटलें, "तुझास तो पुरुष व
त्याचा विचार ठाऊक आहे." १२ नंतर ते झ-
टलें, "हें खोंटे; तर आतां तूं आझास सांग." १३
मग तो झणाला, "त्याने मला असें झटलें कीं,
परमेश्वर असें सांगतो, 'म्या तुला इस्त्राएलावर
जिंक करायला अभिषेक केला आहे.' १३ नंतर
कोणी उठावळी करून एकएकाने आपापलें वस्त्र
घेउन त्याच्या ठिकाणीं काळमानांच्या सपाटीवर
पडलें, आणि करण वाजवून झटलें, "येहू राजा
होय." १४ असा निम्शीचा पुत्र यहोशाफाट
याचा पुत्र येहू याने योरामावर फिरतूर केला; पो-
रास तर सर्व इस्त्राएलांसुद्धां अरामाचा राजा ह-
ज्जाल यामूकें रामोथगिलादावर टपला होता.
१५ परंतु योराम राजा अरामाचा राजा हज्जाल
याची लढतांना जे घाव अराम्यानी त्याला मारिले
होते, त्यांपासून तो बरा होण्यासाठीं माघारा इ-
जेलीत फिरला होता; तेव्हां येहू झणाला, "जर
मला मर्तात असेल, तर इजेलीस जाऊन सां-
गण्याला शेकी निघून नगरांतून जाऊं देऊं नये." १६
मग येहू रथावर बसून इजेलीकडे चालला;
याला कीं योराम तेथें निजला होता, आणि येहू-
याचा राजा अहान्या योरामाला पाह्याला खा-
ली गेला होता. १७ तेव्हां एका पाहरेकन्याने
जिंकलेल्या बुरुजावर उभें राहून येहूचा थवा

येत आहे असें पाहिलें; मग, "मला थवा दिस-
तो," असें त्याने सांगितलें; तेव्हां योरामाने सां-
गितलें, "स्वार सिद्ध कर आणि त्यांस भेटायला
पाठवून त्याने विचारावें, 'शांति आहे कीं काय?'" १८
तेव्हां घोड्याच्या स्वारांने जाऊन त्याला भे-
टून झटलें, "राजाने असें विचारिलें आहे, 'शां-
ति आहे कीं काय?'" मग येहू बोलला, "तुला
शांतीचें काय? तूं वळून माझ्यामागे जा." यास्तव
पाहरेकन्याने सांगून कळविलें कीं, "दूत त्यांकडे
जाऊन पोहंचला, परंतु माघारा येत नाहीं." १९
नंतर त्याने दुसरा घोड्याचा स्वार पाठविला, आणि
तो त्यांच्याजवळ जाऊन बोलला, "राजाने असें
विचारिलें आहे, 'शांति आहे कीं काय?'" तेव्हां
येहूने झटलें, "तुला शांतीचें काय? तूं वळून
माझ्यामागे जा." २० मग पाहरेकन्याने असें
सांगितलें कीं, "तो त्यांच्याजवळ जाऊन पोहंचला,
परंतु माघारा येत नाहीं; हाकणें तर निम्शीचा
पुत्र येहू याच्या हाकण्यासारिखें आहे, कारण कीं
वेगाने हाकितो." २१ तेव्हां योरामाने कोणी-
एकाला "जुंप्प," असें सांगितलें, आणि त्यानी त्याचा
रथ जुंप्पला; मग इस्त्राएलाचा राजा योराम व
येहूयाचा राजा अहान्या, हे आपापल्या रथाने निघून
येहूला भेटायला गेले; आणि नाबोथ इजेलकर
याच्या शेतांत त्याला भेटले. २२ तेव्हां योरा-
माने येहूला पाहिलें असतां, असें झालें कीं त्याने
विचारिलें, "येहू, शांति आहे कीं काय?" तेव्हां
तो बोलला, "तुझी आई ईजेबेल इचे व्यभिचार
व इचीं जादूकर्म एवढीं असतां, शांति कसी?" २३
त्यावर योरामाने आपले हात फिरवून पळ-
तांना अहान्याला झटलें, "अहान्या, दगा आहे." २४
तेव्हां येहूने आपल्या हातीं धनुष्य घेऊन
ओढून योरामाला त्याच्या बाहूंमध्ये बाण मारिला,
आणि तो त्याच्या हृदयांतून पार गेला, यास्तव
तो आपल्या रथांत वांकून पडला. २५ मग ये-
हूने आपला सदार बिदकार याला सांगितलें, "तूं
त्याला उचलून नाबोथ इजेलकर याच्या शेतांत
टाक; कारण तूं आठवण कर कीं त्याचा बाप आ-
हारा याच्यामागे उभयतां मी आणि तूं बसून जात
होतां, तेव्हां परमेश्वराने हा भार त्यावर घात-
ला होता. २६ परमेश्वराने असें सांगितलें

की, 'म्या नाबोधाचें रक्त व त्याच्या पुत्राचें रक्त काळ निश्चयें पाहिलें आहे;' अणखी परमेश्वराचे सांगितलें, 'मी तुझे याच शेतांत फेडून देईन;' तर आतां तूं परमेश्वराच्या सामण्याप्रमाणें त्याला उचलून शेतांत टाक."

२७ यहुयाचा राजा अहज्या तर पाहून नांतल्या घराच्या बाटेने फळाला; तरी येहूने त्याच्या पाटीस लावून हबलमाजवळच्या गूराच्या चढणीवर सांगितलें, "त्यालाहि रथांत मारा." मग तो मागिरीस वळून गेला, आणि तेथें मेला. २८ नंतर त्याच्या चाकरांनी त्याला रथावर घरून आलेमास गेलें, आणि त्याच्या कबरींत त्याच्या वडिलांच्यासंगती दावीदाच्या नगरांत त्याला पुरिलें. २९ तर आहाबाचा पुत्र येराम याच्या अकराव्या वर्षी अहज्या यहुयावर राज्य करूं लागला. ३० आणि येहू इजेलास आला तेव्हां ईजेबेलीने ऐकिलें, आणि आपल्या डोक्यास रंज लावून व आपलें डोकें बनवून तिने खिडकींतून डोकाविलें. ३१ तेव्हां येहू दरवाज्यासीं आला असता, तिने छटलें, "खिजीने आपल्या धन्याला मारिलें त्याचें कुशल झालें कीं काय?" ३२ मग त्याने आपली दृष्टि वरतीं खिडकीकडे लावून छटलें, "कोण आहे? माझ्याकडे कोण?" तेव्हां दोघां तिघां हिजड्यांनी त्याच्याकडे डोकाविलें. ३३ तेव्हां त्याने सांगितलें, "तुम्ही तिला खालीं टाका." मग त्यानी तिला खालीं टाकिलें, आणि तिचें कांहीं रक्त भितीवर व घोड्यांवर उडालें, आणि त्याने तिला तुडविलें. ३४ मग तो आस गेला, आणि खार्गे पिणें करून त्याने छटलें, "आतां तुम्ही त्या द्यापित बायकोचा शोध करून तिला पुरा; कारण कीं ती राजाची कन्या आहे." ३५ त्यावर ते तिला पुरायाला गेले, परंतु करोटी व पाय व हातांचे पंजे याखेरीष त्यास तिचें कांहीं सांपडलें नाहीं. ३६ नंतर त्याची माघारें येउन त्याला सांगितलें; यास्तव त्याने छटलें, "परमेश्वराचें जें वचन त्याचे आपल्या सेवक एखिया तिन्ही याकडून सांगितलें होतें तें होच होतें कीं, 'तुम्ही इजेलाकडून शेतंत ईजेबेलीचें शरीर सांगिल. ३७ आणि ईजेबेलीचें प्रेत इजेलाकडून शेतंत भूमीकडून बाडीवर खतासारिलें

होईल, यास्तव ही ईजेबेल', असें होणे झाले नाहींत."

अध्याय १०

अणखी शोमरोनांत आहाबाचें संकन एक पुरुष होते; यास्तव येहूने पत्रें लिहून जे लांतले सर्दार, जे वडील आणि जे आहाबाचे घराण्याचे प्रतिपाळक, त्यांकडे शोमरोनास का विर्ली कीं, २ "अहतां हें पत्र तुझास पोहेंचे तेव्हां तुमच्याजवळ तुमच्या कन्याचे पुत्र आणि तुमच्याजवळ रथ व घोडे व बंदीस्तीचें नश्व हत्यारें आहेत, ३ हाणून तुम्ही आपल्या कन्याच्या पुत्रांत जो उत्तम व योग्य, त्याला निवडून त्याच्या बापाच्या राजासनावर बसवा, आणि आपल्या धन्याच्या घराण्यासमठीं लढाई करा." ४ तेव्हां ते फारच भिउन झगले, "पाहा, येन राहो त्याच्यापुढें टिकले नाहींत, तर आधीं स्वे दिवू ५ मग जो घरावर व जो नगरावर, आणि जे वडील व प्रतिपाळक, त्यानी येहूकडे पाठवून छटलें, "आधीं तुम्हे सेवक, आणि जे कांहीं तूं आहास सांगतील, तें आधीं करूं; आम्ही येकला राजा करणार नाहीं; जें तुला जें करेल, तें कर." ६ नंतर त्याने त्यास दुसऱ्याने व तिहिलें कीं, "जर तुम्ही माझे अग्नि बुझी नाही आतां मनितां, तर आपल्या धन्याच्या पुत्रां मुंडकीं घेऊन उद्यां सुमारे या वेळेस जेवळ म्हाज्याजवळ या." राजाचे पुत्र तर सत्तर माणसे, आणि नगरांतले मोठे लोक ज्यानी त्यास वाढविलें, त्यांच्याजवळ होती. ७ तेव्हां असें झालें कीं तें पत्र त्यांच्याजवळ आलें असतां, त्यांनी एकचें पुत्र सत्तर माणसें घांस जिर्जे मारून त्यां मुंडकीं बांद्यांत घालून इजेलांत त्याकडे धाडिले. ८ नंतर दूताने आऊन स्थाला असें सांगितलें, "त्यानी राजपुत्रांचीं मुंडकीं अग्निलें जाहेर" तेव्हां त्याने सांगितलें, "तुम्ही वेसीच्या दारजें त्यांच्या दोघ राशि करून सज्जकरीत ठेव." ९ मग सज्जकरी असें झालें कीं ते कांजे वेडीस राहिले, आणि सर्व लोकानें खेळला, "तुम्ही वेडीस ठेव; पाहा, म्या आपल्या धन्यावर किती झाला मारिलें, किती धा सर्वजण कोणे मरिले!"

१० तर आता तुझी समजा की परमेश्वराने
 हे वन आहावाच्या घराण्याविषयी सांगितलें
 तें त्यांतलें काहीं खाली पडणार नाही, कां कीं
 परमेश्वराने आपला सेवक एलिया याकडून जें
 सांगितलें होतें, तें पूर्ण केलें." ११ तर इजेलांत
 आहावाच्या घराण्यांतले जे उरले होते, त्या स-
 ने, आणि त्याच्या सर्व थोर मनुष्यांस आणि
 त्याच्या नातलग्नांस, आणि त्याच्या याजकांस ये-
 रचे शिबें मारिलें; त्याचें काहीं शेष राहूं दिव्हें
 नाहीं. १२ नंतर तो उठून जाऊन शोमरोनास
 गेलला; तर तो वाटेवर मेटपाळांच्या कातरण्या-
 च्या परावळ होता; १३ तेव्हां येहूयाचा राजा
 आल्या याचे भाऊ येहूला अढळले, आणि त्याने
 त्याला, "तुझी कोण?" मग त्यानी सांगितलें,
 "माझी भ्रात्र्याचे भाऊ, आणि राजाचे पुत्र व
 एजेचे पुत्र यांचें कुशल विचारायाला खाली
 गों." १४ तेव्हां त्याने सांगितलें, "त्यांस
 कांच धरा." आणि त्यानी त्यांस जितेच धरिलें,
 तस त्यास कातरण्याच्या घराच्या गत्तेजवळ
 शिबें मारिलें; तीं बेताळीस माणसें होती, आणि
 त्याने त्यांतला कोणी राहूं दिव्हा नाहीं. १५
 मग तो तेथून गेल्यावर त्याला रेखावाचा पुत्र
 योहोनात त्याच्या भेटीस येतां अढळला; तेव्हां
 त्याने त्यासीं शेमगोष्ट बोलून त्याला झटलें, "जसें
 माझे मन तुझ्या मनाच्या संगतीं नाट, तसें तुझें
 मन आहे कीं काय? तेव्हां योहोनादाब बोलला,
 "आहे." त्यावर तो बोलला, "असलें तर तूं आ-
 त्या हात मला दे." तेव्हां त्याने आपला हात
 दिव्हा, आणि त्याने त्याला आपल्याजवळ रथांत
 घेवून घेतलें. १६ आणि त्याने झटलें, "तूं मा-
 मानेपलीं ये आणि परमेश्वरासाठीं जो माझा
 जेवण, तो पाहा." असें त्यानी त्याला त्याच्या रथांत
 लाविलें. १७ नंतर शोमरोनांत योहंन्यावर
 त्याने शोमरोनांत आहावाचे जे उरले होते, त्यां-
 णी नश होई तोंपर्यंत त्या सर्वांस मारून टाक-
 ळें; जसें परमेश्वराने एलियाला सांगितलें
 होतें, तसें केलें. १८ मग येहूने सर्व लोक
 समजात त्यांस झटलें, "आहावाने बालाची सेवा
 केली, परंतु येहू याची सेवा फार करील.
 १९ तर आतां बालाचें सर्व भविष्यवादी, त्याचे सर्व

सेवक व त्याचे सर्व याजक यांस तुझी माझ्या
 जवळ बोलवा; कोणी चुकला जाऊं नये, कारण
 कीं मला बालाजवळ मोठा यज्ञ करामाचा आहे;
 जर कोणी चुकून राहिला, तर तो जगणार नाहीं."
 तथापि येहूने कपटाने तसें केलें, यासाठीं कीं आपण
 बालाच्या भजणाऱ्यांचा नाश करावा. २० येहूने
 तर असें सांगितलें, "तुझी बालाच्या पवित्र मेळ्या-
 ची घोषणा करा." मग त्यानी घोषणा केली. २१
 आणि येहूने सर्व इस्राएलांकडे पाठविलें, यास्तव
 बालाचे भजणारे सर्व आले; झणजे जो आला
 नाहीं, तसा कोणी राहिला नाहीं; आणि ते बाला-
 च्या घरांत गेले, झणून बालाचें घर जिकडे तिकडे
 भरलें गेलें. २२ तेव्हां जो वस्त्रांच्या कोठडीवर
 त्याला त्याने सांगितलें, "तूं बालाच्या सर्व भज-
 णाऱ्यांसाठीं पोषाक काढ." तेव्हां त्याने त्यांच्या-
 साठीं पोषाक काढिले. २३ मग येहूने रेखावाचा
 पुत्र योहोनादाब यासुद्धां बालाच्या घरीं जाऊन
 बालाच्या भजणाऱ्यांस सांगितलें, "एथें तुमच्या-
 मध्ये परमेश्वराच्या कोणी भजणारा नसावा,
 केवळ बालाचे भजणारे मात्र असवे, असें तुझी
 शोध करून पाहा." २४ आणि यज्ञ व होम
 करायस ते आंत गेले तेव्हां येहूने आपलीं ऐशीं
 माणसें बाहेर ठेविलीं, आणि त्यांस असें सां-
 गितलें, "जीं माणसें म्या तुमच्या हातीं आणून
 दिव्हीं आहेत, त्यांतला जर कोणी निभावला, तर
 त्याच्या जिवावदल सोडणाऱ्याचा जीव जाईल."
 २५ मग त्याने होमाची समाप्ति केली असतां,
 असें झालें कीं येहूने हुजऱ्यांस व सर्दारांस सांगि-
 तलें, "तुझी आंत जाऊन त्यांस मारा, कोणी बा-
 हेर येऊं नये." यास्तव हुजऱ्यानी व सर्दारांनी
 त्यांस तरवारीने मारून बाहेर टाकिलें; नंतर ते
 बालाच्या घराच्या नगरांत गेले. २६ तेव्हां
 त्यानी बालाच्या घरांतल्या मूर्तीं काढून जाळून
 टाकिल्या. २७ आणि बालाची मूर्ति फोडून
 टाकिली; बालाचें घरहि मोडून त्याचे शेतखाणें
 केले; आजपर्यंत तसे आहेत. २८ असा येहूने
 बाल इस्राएलांतून नाहींसा केला. २९ तथापि
 नवाटाचा पुत्र यरावाम, ज्याने इस्राएलाला पापांत
 घातलें, त्याचीं पापें यांपासून येहू फिरला नाहीं;
 झणजे बेथएलांत व दानांत जीं सोन्याचीं वासरे

तीं त्याने राखिल्लें. ३० नंतर परमेश्वराने येहु-
ला हाटलें, “माझ्या दुष्टांत जे कामलें तें करण्याने
जां वरें केलें, हाणजे जें माझ्या मनांत त्या अव-
स्थाप्रमाणें आम्हाकाच्या घराण्याचें केलें, त्याकरितां
कार पिढ्यांतले तुझ्या वंशाचे पुरुष इस्राएलच्या
राजासनावर बसतील.” ३१ तरी येहुने आप-
ल्या सर्व मनाने इस्राएलाचा देव परमेश्वर या-
च्या आत्म्याप्रमाणें कलयास संभळलें नाहीं;
ज्या पापांत घराबामाने इस्राएलाला कातलें, त्या-
च्या त्या पापापासून तो फिरला नाहीं. ३२ त्या
दिवसांत परमेश्वर इस्राएलाला कापून टाकूं ला-
मला; कसा? तर हज्जालाने इस्राएलाच्या सर्व
सीमेंत त्यांस मारिलें. ३३ घाईनेपासून सूर्या-
च्या उगवतीस गादी व रडवेनी व मनासो यांचा
सर्व गिलाद प्रांत, हाणजे भाणोन ओहळावर जें
भरवेर तेथला प्रांत व गिलाद व बाशान यांस
मारिलें. ३४ येहुच्या राहिलेल्या गोष्टी आणि जें
सर्व त्याने केलें व त्याचा अवधा पराक्रम, हीं इस्रा-
एलाच्या राजांच्या इतिहासांच्या पुस्तकांत लिहि-
लेलीं नाहींत कीं काय? ३५ मग येहु आपल्या
वडिलांच्यासंगतीं निजला आणि त्यानी त्याला
शोमरोनांत पुरिलें, तेव्हां त्याचा पुत्र यहोनादाज
याने त्याच्या ठिकाणीं राज्य केलें. ३६ तर ज्या
काळीं येहुने शोमरोनांत इस्राएलावर राज्य केलें
तो अठ्ठावीस वर्षांचा होता.

अध्याय ११.

आणि अहान्याची आई अथान्या इने पाहिलें
कीं आपला पुत्र मेलाला तेव्हां तिने उठून
सर्व राजसंतानांचा नाश केला. २ तरी योराम
राजाची कन्या अहान्याची बहीण यहोशेबा, ति-
ने अहान्याचा पुत्र यहोनादाज याला, राजाचे जे
पुत्र मारले जाणार होते त्यांतून चोरून घेतलें,
आणि त्याच्या दाईसुद्धां निजायाच्या खोलींत
ठेविलें; असें तिने त्याला अथान्येपासून लप-
विलें, यास्तव तो मारला गेला नाहीं. ३ असा
तो तिच्यासंगतीं परमेश्वराच्या मंदिरां साहा वरें
लपून राहिला, आणि अथान्येने देशावर राज्य केलें.
४ नंतर सातव्या वर्षी यहोयादाने पाठवून शंभर
शंभरांच्या नायकांस हुजरे व दवडकरी यांसुद्धां

आणिलें: शस्त्रां, आपत्तसंगतीं; दवडकरी
मंदिरांमेळें, आणि परमेश्वराच्या मंदिरांत जाऊ
करार व दवड करून घेऊन त्यांस राखणें पु-
ढाखमिला. ५ तेव्हां त्याने त्यांस अशी आज्ञा
केळी, “तुज्यांत जें करावचें तें हेंच आहे; आ-
तुज्यांत शस्त्रांवांस्त आंव घेतल्य, त्या तुज्यांत शि-
सरा वांछा लुकाव्या. पराचें संरक्षणहि द्या.
६ आणि तिसरा वांछा खूर घेतील असेलें; ७-
पक्षी तिसरा वांछा नाक्या दवडकरींच्या मेळी-
वर बसावें; असें तुज्यांवर मोडलें न जावें ह-
णून त्याचें संरक्षण करावें. ८ आणि जे लं-
तुज्यां शस्त्रांवांस्त काहेर जात असत त्या तुज्यां-
तल्या होत वांटे तर राजाजवळ असून बरोबर
राख्या मंदिराचें संरक्षण करावें. ८ आणि तुज्यां
एकएकाने आपापलें हत्यार आपल्या हातीं घ-
रून राज्याजवळ चहुंकडून वेवून राहावें; आणि कोणी
टोळ्यांच्या आंत आला, तर तो मारून मार;
अणखी तेव्हां राजाला काहेर जायाचें आणि कां-
त यायाचें, तेव्हां तुज्यां त्याच्याबरोबर असत जावें.”
९ यास्तव यहोयादा सामक्याने ज्या आज्ञा दि-
त्या, त्या अवस्थाप्रमाणें शंभर शंभरांच्या नव-
कांनी केलें; हाणजे ते एकएक आपापलीं मागें,
जीं शस्त्रांवांस्त जाणारी, अणखी जीं खान्यां
येणारीं त्यांस घेऊन यहोयादा सामक्याजवळ जलें.
१० आणि याज्जकाने परमेश्वराच्या मंदिरांत
दावीद राजाचे जे झाले व ज्या ठाला होला, त्या
शंभर शंभरांच्या नायकांस दिव्या. ११ तेव्हां
दवडकरी एकएकाने आपापल्या हातीं आपलें
हत्यार घरून मंदिराच्या उजव्या कोनापासून मं-
दिराच्या डाव्या कोनापर्यंत वेद्यापुढें व मंदिरा-
राजाच्या चहुंकडे उभे राहिले. १२ नंतर त्याने
राजाचा पुत्र बाहेर आणून त्याला मुष्ट घातला
आणि धर्मपुस्तक दिव्हें; असें त्यानी त्याला ध-
मिषेक करून राजा केलें, आणि टाळ्या वाजवून
हाटलें, “राजा शिरकाळ वांचो.” १३ तेव्हां अ-
थान्या दवडकरींच्या व लोकांच्या मदत घेऊन पर-
मेश्वराच्या मंदिरां लोकांबवळ आली. १४
आणि तिने अवलोकन केलें, तर फहा, राजा रिति-
प्रमाणें खांबाजवळ उभा राहिला होता, आणि रा-
जाजवळ नायक व करणेकरी व देशांतले सर्व लोक

आनंद करित असतां करणे वाजवीत होते; तेव्हां
अपत्येने आपली वस्त्रें काढून अरोळी मारिली;
“जिवू कितूर.” १५ तेव्हां यहोयादा याजकाने
शंभर शंभरांचे नायक, जे सैन्याचे पाहणेकरी, त्यां-
स भसी आता दिव्ही कीं, “तुझी तिला टोळ्यांच्या
वाटेर काढा, आणि कोणी तिच्यामागे गेला, तर
त्याला तरवारीने मारा.” कां कीं याजकाने सांगि-
तलें होतें, “तिला परमेश्वराच्या मंदिरां मांरू-
नये.” १६ तेव्हां त्यानी तिजवर हात टाकिले,
आणि ती घोडे जायाच्या वाटेने राजघरास चा-
बली असतां, तेथें त्यानी तिला मारिलें. १७ ते-
व्हां यहोयादाने राजा व लोक या दोघांकडून पर-
मेश्वराजवळ असा करार करविला कीं आपण
परमेश्वराचे लोक होऊं; नंतर राजा व लोक
त्याच्या मध्यें परस्परें करविला. १८ मग देशां-
तल्या सर्व लोकांनी वालाच्या घरीं जाऊन तें मो-
डिलें, आणि त्याच्या वेया व त्याच्या मूर्ती अग-
दी फोडल्या, आणि वालाचा याजक मात्तान
वाला वेपांपुढें जिवें मारिलें; अणखी परमेश्व-
राच्या मंदिरावर याजकाने पाहारे ठेविले. १९
मग त्याने शंभर शंभरांचे नायक व हुजरे व दव-
डकरी व देशांतले सर्व लोक घेतले असतां, रा-
वाला परमेश्वराच्या घराहून खाली राजघरास
आणून ते दवडकऱ्यांच्या दरवाज्याच्या वाटेने रा-
जाच्या घरांत आले, आणि तो राजाच्या राजा-
सत्वर बसला. २० त्यानी तर राजाच्या घरीं
अपत्या तरवारीने मारिली असतां, देशांतल्या
सर्व लोकांस आनंद झाला, आणि नगर स्वस्थ
राहिलें. २१ यहोवाश राज्य करूं लागला, तेव्हां
तो सात वर्षांचा होता.

अध्याय १२.

येहूच्या सातव्या वर्षी यहोवाश राज्य करूं ला-
गला, आणि त्याने यरूशालेमांत चाळीस वर्षे
पाव केलें; त्याच्या आईचें नांव जिब्या, आणि
ती वैरेशेवांतली होती. २ आणि ज्या सर्व दि-
व्यांत यहोयादा याजक यहोवाशाला शिकवीत
रोवा, त्यांत त्याने परमेश्वराच्या दृष्टींत जें चां-
कलें तें केलें. ३ तथापि उंच स्थानें काढली न-

व्हर्ती; लोक तांपर्यंत उंच स्थानांवर यज्ञ करीत
व धूप जाळीत होते.

४ तेव्हां यहोवाशाने याजकांस सांगितलें, “प-
वित्र वस्तूंचा जो जो पैका परमेश्वराच्या मंदि-
रांत येईल तो सर्व, ह्यणजे जो कोणी प्रौढपणांत
येतो त्याकडला पैका, आणि प्राणांवर ठरविलेला
कोणाकोणाचा मोलपैका, आणि कोणाच्या मनांत
येईल कीं परमेश्वराच्या मंदिरां पैका नेऊन या-
वा, ५ तो सर्व याजकांतील मत्त्येकाने आपापल्या
ओळख्यांपासून आपल्याजवळ ध्यावा; आणि सर्व
ठिकाणीं जेथें जेथें मंदिराचें मोडकें दिसून येईल,
तेथलें तेथलें मोडकें त्यानी नीट करावें.” ६
तरी यहोवाश राजाच्या तेविसाव्या वर्षी असें
झालें कीं याजकानी मंदिराचें मोडकें नीट केलें
नव्हतें. ७ पास्तव यहोवाश राजाने यहोयादा
याजकाला आणि इतर याजकांस बोलावून त्यांस
विचारिलें, “तुझी मंदिराचें मोडकें नीट कां केलें
नाहीं! तर आतां तुझी आपल्या ओळख्यांजव-
ळून पैका घेऊं नका; केवळ तो मंदिराच्या मो-
डक्यासाठीं या.” ८ तेव्हां याजक लोकांजव-
ळून पैका न ध्यायाला आणि मंदिराचें मोडकें
नीट न करायाला मान्य झाले. ९ तथापि य-
होयादा याजकाने एक पेटी घेऊन तिच्या झां-
कणाला मोंक पाडलें, आणि परमेश्वराच्या
मंदिरांत जातांना उजव्या भागीं वेदीजवळ ती ठे-
विली; मग जे याजक राखीत होते ते परमेश्व-
राच्या मंदिरां जो पैका येत होता, तो सर्व तीत
ठेवीत असत. १० आणि पेटींत पैका बहुत
आहे, असें जेव्हां त्यानी पाहिलें, तेव्हां असें
झालें कीं राजाच्या लेखकाने व मुख्य याजकाने
वर जाऊन परमेश्वराच्या मंदिरां जो पैका मि-
ळाला होता, तो मोजून बांधून ठेविला. ११ नं-
तर जे काम करवीत होते, जे परमेश्वराच्या
मंदिराची पाहणी करीत होते, त्यांच्या हातीं तो
मोजलेला पैका दिव्हा; मग त्यानी तो काढून
परमेश्वराच्या मंदिरां जे सुतार व रचणार
काम करीत होते, त्यांस दिव्हा. १२ आणि पर-
मेश्वराच्या मंदिराची मोडतोड नीट करायाचीं
लांकडें व घडीव धोंडे विकत ध्यायासाठींहि गव-
डी व पाथवरट यांस परमेश्वराचें मंदिर नीट

कदावाक जें बेंचलें होतें त्या समीसासीं तो विव्हा. १३ परंतु परमेश्वराच्या मंदिरासमोरीं हत्पाचीं भांडीं, कातरी, सिमसकीं पात्रें, करवे व सोप्याचीं कांहीं बाबी व हत्पाचीं भांडीं हीं परमेश्वराच्या मंदिरीं अजलेल्या पैक्यांतून केलीं नव्हतीं; १४ कोवळ तो कामकऱ्यांस दिव्हा, आणि त्यांनीं तो वेळर परमेश्वराचें मंदिर कीट केलें. १५ जणसी कामकऱ्यांस यायाला ज्याच्या स्वाधीन को पैका केला होता, त्या माणसांजवळून त्यांनीं हिशोब घेतला नही, कारण कीं तीं विश्वासाने काम करीत होती. १६ अपराधांचा पैका व मगधक्षितांचा पैका परमेश्वराच्या मंदिराला लावला गेला नही; तो बाजकाचा होता.

१७ तेव्हां अरामाचा राजा हजाएल याने वर जाऊन जायासीं लहून तें केलें, नंतर हजाएलने बल्बालेम्बर चढायास आणलें तोंड लग्निलें. १८ जग यहूदाचा राजा यहोवाश याने आपले वडील यहूदाचे राजे यहोशफाट व यहोराम व अहान्या, यानि पवित्र करून दिल्लेलीं जीं धर्मद्रव्यें तीं सर्व, व आपलीं धर्मद्रव्यें आणि जें सोबें परमेश्वराच्या मंदिराच्या भांडारांत व राजाच्या घरांत सांपडलें, तें सर्व घेऊन अरामाचा राजा हजाएल याकडे पाठविलें; तेव्हां तो बल्बालेम्बरून निघून गेला. १९ यहोवाशाच्या राहिलेल्या गोष्टी आणि जीं सर्व त्याने केलीं तीं यहूदाच्या राज्याच्या इतिहासाच्या पुस्तकांत लिहिलेलीं नाहींत कीं काय ? २० त्याच्या चाकरानीं तर फितूर करीत असतां ठहून सिछा बाकडे उचरणीजवळ मिल्होंतल्या घरीं यहोवाशाला मारिलें; २१ जणजे त्याचे चाकर क्षिमथाच्या पुत्र योजासार व शोमेराचा पुत्र यहोव्वादा यानी त्याला मारिलें; असा तो मेल्ला, आणि स्वामी त्याला त्याच्या वडिलांच्यासंगीं दावीदाच्या मगरांत पुरिलें, आणि त्याचा पुत्र अशान्या याने त्याच्या ठिकाणीं राज्य केलें.

अध्याय १३.

येहूदा पुत्र यहोवाहाज याने यहूदाचा राजा अहान्या याचा पुत्र यहोवाश याच्या तेंपिसाच्या वर्षांतून शोमेरोनांत इस्राएलावर सत्ता केली

तान्य केलें. १ आणि त्याने परमेश्वराच्या दृष्टीन दुष्टाई केली, जणजे ज्या काळांत जकटाचा पुत्र यरावाम याने इस्राएलाला घातलें, त्याच्या अनुषंगीने तो चालत असतां त्यांपासून फिरला नही. २ वास्तव परमेश्वर इस्राएलावर राबें अरामाक सतां, त्याने त्यांस अरामाचा राजा हजाएल याच्या हातीं आणि हजाएलाचा पुत्र बेनहदाद याच्या हातीं यांच्या सवें विव्हांत दिव्हे. ३ तेव्हां यहोवाहाजाचे परमेश्वराच्यापुढें काफळी केले, आणि परमेश्वराने त्याचें ऐकिलें; कां तर अरामाच्या राजाने इस्राएलास कसा त्रास दिला, तो त्रास त्याने फाहिला. ४ वास्तव परमेश्वराने इस्राएलाला तारणास देऊन इस्राएलाची संतनास अराम्यांच्या हाताखालून काढिलें, आणि त्यांस माघारें त्यांच्या राहोठ्यांत आणून पुंकाळासारखें ठेविलें. ५ तथापि यरावामाच्या घराण्याचीं पात्रें, ज्यांत त्याने इस्राएलाला घातलें, त्यांत ते चालत असतां त्यांपासून फिरले नाहीं, अणसी शोमेरोनांत भजनावें वन राहिलें. ६ वास्तव परमेश्वराने यहोवाहाजाला कास स्वार व दाहा रथ व दाहा हजार फयदक, एकूंत मात्र लोक राहूं दिल्ले; कारण कीं अतमाच्या राजाने त्यांस मळण्याच्या धुडीसारखें करून त्यांचा नाश केला होता.

८ यहोवाहाजाच्या राहिलेल्या गोष्टी आणि त्याचे पराक्रम, तीं सवें इस्राएलाच्या राजांच्या इतिहासाच्या पुस्तकांत लिहिलेलीं नाहींत कीं काय ? ९ यहोवाहाज तर आपल्या वडिलांच्यासंगीं निजला, आणि त्यानी त्याला शोमेरोनांत पुरिलें, आणि त्याचा पुत्र योजाश याने त्याच्या ठिकाणीं राज्य केलें. १० यहोवाहाजाचा पुत्र योजाश याने यहूदाचा राजा यहोवाश याच्या सत्तिसाच्या वर्षांतून शोमेरोनांत इस्राएलावर सत्ता केली व सवें राज्य केलें. ११ परंतु त्याने परमेश्वराच्या दृष्टींत दुष्टाई केली; जकटाचा पुत्र यरावाम याने इस्राएलाच्या पाशांत घातलें, त्या अवघ्या पाशांतून तो फिरला नाहीं, त्यांत तो चलला. १२ योजाशच्या राहिलेल्या गोष्टी आणि त्याने कीं केलीं, आणि त्या पराक्रमाने यहूदाचा राजा अहान्या

त्या पासीं लढाई केली तीं सर्व इस्राएलांच्या राजांच्या इतिहासांच्या पुस्तकांत लिहि-
लेलीं नाहीत कीं काय? १३ योवाश तर आ-
पल्या वडिलांच्या संगतीं निवला, तेव्हां यरावाम
त्याच्या राजासनानवर वसला, आणि योवाश
शोमरोनांत इस्राएलाच्या राजासंगतीं पुरला गे-
ला. १४ आणि अलीशा न्या दुखण्याने मरा-
वावा होता, त्यांत तो पडला; तेव्हां इस्राएलाचा
राजा योवाश खालीं त्याजवळ गेला होता, आ-
णि त्याच्या तोंडावर रडतांना बोलला, "हे माझ्या
बापा, माझ्या बापा, तूं इस्राएलाचे रथ व त्याचे
सार." १५ तेव्हां अलीशा त्याला बोलला,
"तूं धुन्य व बाण घे." मग त्याने आपल्याजवळ
धुन्य व बाण घेतले. १६ नंतर इस्राए-
लाच्या राजाला त्याने सांगितलें, "तूं आपला हात
धुन्यावर ठेव." मग त्याने आपला हात ठेविला,
आणि अलीशाने आपले हात राजाच्या हातांवर
ठेविले. १७ नंतर त्याने सांगितलें, "तूं पूर्वेची
खिडकी उघड." तेव्हां त्याने उघडली; मग
अलीशाने सांगितलें, "बाण सोड." त्यावर त्याने
बाण सोडिला; नंतर त्याने द्यालें, "परमेश्वरा-
कडल्या तारणाचा बाण, आणि भरामापुढें तारण
होण्याचा बाण, द्यणजे भरामाच्या क्षयापर्यंत तूं
त्यांस अफेकांत मारसील." १८ अणखी त्याने
सांगितलें, "तूं ते बाण घे." तेव्हां त्याने घेतले,
आणि त्याने इस्राएलाच्या राजाला सांगितलें,
"तूं भूमीवर मार." तेव्हां तो तीन वेळां मारून
रहिला. १९ मग देवाचा माणूस त्यावर को-
पून बोलला, "त्वां पांच किंवा साहा वेळां मारा-
याचें होतें; द्यणजे भरामाच्या क्षयापर्यंत त्वां
त्याला मारिलें असतें; तर आतां तूं भरामाला
तीन वेळांच मारसील." २० यानंतर अलीशा
मेला, आणि त्यानी त्याला पुरिलें; आणि वर्ष
लागलें असतां योवावांतल्या टोळ्या देशांत आ-
ल्या. २१ तेव्हां लोक कोणीएकाला पुरणार अ-
सतां, असें झालें कीं पाहा, एक टोळी त्यांच्या
दृष्टीस पडली, यास्तव त्यानी त्या माणसाला
अलीशाच्या स्वरेंत ठेविलें; असा तो माणूस
ठेविला असतां, अलीशाच्या हाडांस लागला,
व्हा तो जिवंत होउन आपल्या पायीं उठला.

२२ आणि भरामाचा राजा हजाएल याने
यहोवाहाजाच्या सर्व दिवसांत इस्राएलाला त्रास
दिल्ला. २३ तरी परमेश्वराचा करार आत्राहाम
इझाक व याकोब यांपासीं होता, त्यामुळे त्याने
त्यांवर ममता करून अनुग्रह केला आणि कृपा-
दृष्टि लाविली, यास्तव त्यांचा नाश करायला
इच्छिलें नाहीं, आणि या वेळेपर्यंत त्यांस आ-
पल्या दृष्टींतून घालविलें नाहीं. २४ मग अरा-
माचा राजा हजाएल मेला, आणि त्याचा पुत्र
बेनहदाद याने त्याच्या ठिकाणीं राज्य केलें. २५
तेव्हां यहोवाहाजाचा पुत्र योवाश याचा बाप
यहोवाहाज याच्या हातांतून जीं नगरें हजाए-
लाचा पुत्र बेनहदाद याने लढाई करून घेतलीं
होतीं, तीं योवाशाने त्याच्या हातांतून माघारें
घेतलीं; तीन वेळां योवाशाने त्याला जिंकून इ-
स्राएलाचीं नगरें फिरून घेतलीं.

अध्याय १४.

इस्राएलाचा राजा यहोवाहाजाचा पुत्र योवाश
त्याच्या दुसऱ्या वर्षी यहूदाचा राजा यहोवाश
याचा पुत्र अमाश्या राज्य करूं लागला. २
जेव्हां राज्य करूं लागला, तेव्हां तो पंचवीस
वर्षांचा होता, आणि त्याने यरूशालेमांत एकुण-
तीस वर्षे राज्य केलें; त्याच्या आईचें नांव यहो-
वादान, आणि ती यरूशालेमांतली होती. ३
आणि त्याने परमेश्वराच्या दृष्टींत जें नीट तें
केलें, तथापि आपला वडील दावीद यासारखें
नाहीं; त्याने आपला बाप यहोवाश याने जें
केलें होतें त्या सर्वांप्रमाणें केलें. ४ तरी उंच
स्थानें काढलीं गेलीं नव्हतीं; लोक तोंपर्यंत उंच
स्थानांवर यज्ञ करित व धूप जाळित होते. ५ आ-
णि राज्य त्याच्या हातांत बळावलें गेलें, तेव्हां
असें झालें कीं त्याच्या न्या चाकरानी त्याचा
बाप राजा याला मारिलें होतें, त्यांस त्याने
मारिलें. ६ परंतु त्याने मारणाऱ्यांच्या पुत्रांस
जिवें मारिलें नाहीं; जसें मोश्याच्या शास्त्रपुस्त-
कांत लिहिलेलें आहे, तसें केलें; द्यणजे परमे-
श्वराने असी आज्ञा दिल्ली होती कीं लेंकरांमुळे
बाप मारले न जावे, आणि बापांमुळे लेंकरें मार-
लीं न जावीं, तर ज्याचा तोच आपल्या पापा-

मुळे मारला जाय. ७ म्हणजे दाहा हजार धंदो-
मी मिठाच्या स्किडीत मारिले, आणि लढाई करून
सेला वेली आणि त्याचे नांव यकबेल आत्रपर्यंत
ठेविले.

८ यानंतर भमाज्याने येहूचा पुत्र यहोवाशाचा
याचा पुत्र यहोवाश इत्याएलाचा राजा याकडे
आसूद पाठवून छटलें, “ये, आपणामध्ये पर-
स्परे ओळख होऊं दे.” ९ नंतर इत्याएलाचा
राजा योवाश याने यहूदाचा राजा भमाज्या या
कडे असा निरोप पाठविला, “लवानोनावरच्या एक
कांटाळीने लवानोनावरच्या एका देवदारूकडे
पाठवून छटलें कीं, ‘तूं आपली कन्या माझ्या
पुत्राला बायको करून दे;’ नंतर लवानोनावर-
च्या एका वनपशूने जवळून जातांना ती कांटाळी
तुडवून टाकिली. १० त्यां भदोमाला मारिलें
खरें घणून तुझें हृदय उंचावेलें गेलें; तूं गौरवून
घेऊन आपल्या घरीं राहा, कां कीं आपण व आप-
ल्यासंगतीं यहूदानेहि पडावें, असी वाईट कल्प-
ना कां करितोस?” ११ तथापि भमाज्याने ऐकिलें
नाहीं परंतु इत्याएलाचा राजा योवाश यावर चढून
गेलाला; तेव्हां तो व यहूदाचा राजा भमाज्या या-
नी यहूदांतल्या बेथशेमशास परस्पर एकमेकांस
पहिलें. १२ तेव्हां इत्याएलाच्यापुढें यहूदाचा
मोड झाला; यास्तव ते प्रत्येक आपापल्या राहो-
टीस पळून गेले. १३ इत्याएलाचा राजा यो-
वाश याने अहाज्याचा पुत्र यहोवाश याचा पुत्र
भमाज्या यहूदाचा राजा याला बेथशेमशास ध-
रून बुरूशालेमास गेलें, आणि बुरूशालेमाचें
मानकुसूं एफ्राइम दरवाज्यापासून कोपन्याच्या
दरवाज्यापर्यंत चारों हात फोडिलें. १४ अ-
जरी परमेश्वराच्या मंदिरांत व राजाच्या घर-
च्या भांडारांत जें सोने व रुपें तें सर्व, आणि जीं
भांडीं सांपडलीं तीं सर्व, आणि ओलीचीं माणसें
घेऊन तो माघारा शोमरोनास गेला.

१५ योवाशाच्या राहिलेल्या गोष्टी आणि
त्याने जें केलें तें व त्याचा पराक्रम आणि यहूदा-
चा राजा भमाज्या यांनीं तो कसा लढला, तीं
सर्व इत्याएलाच्या राजांच्या इतिहासाच्या पुस्त-
कांत लिहिलेलीं नाहींत कीं काय? १६ योवाश
तर आपल्या वडिलांच्या संगतीं निवला, आणि

शोमरोनांत इत्याएलाच्या राजांच्यासंगतीं तो
पुरला गेलाला; तेव्हां त्याचा पुत्र यराबाम याने
त्याच्या ठिकाणीं राज्य केलें.

१७ इत्याएलाचा राजा योवाशाह्याचा पुत्र
योवाश मेळूनंतर यहूदाचा राजा योवाशाचा
पुत्र भमाज्या पंधरा वर्षे जिवंत राहिल्ल. १८
आणि भमाज्याच्या राहिलेल्या गोष्टी यहूदाच्या
राजांच्या इतिहासाच्या पुस्तकांत लिहिलेल्या
नाहींत कीं काय? १९ तर यरूशलेमांत त्या-
नी त्यावर फिरतू केला, यास्तव तो लासीशास
पळून गेला; तथापि त्यानी त्याच्यामागे लासी-
शास पाठवून तेथें त्याला जिवें मारिलें. २० ते-
व्हां त्यानी त्याला बोळ्यावर घालून आपिलें, आणि
दावीदाचें नगर यरूशालेम यांत त्याला त्याच्या
वडिलांच्या संगतीं पुरिलें. २१ अग यहूदाच्या
सर्व लोकानी भमाज्या घेऊन त्याचा नात भमा-
ज्या याच्या ठिकाणीं त्याला राजा केलें, तेव्हां तो
सोळा वर्षांचा होता. २२ त्याने एलाय बोधून
फिरून यहूदाच्या स्वाधीन केलें; यानंतर तो रा-
जा आपल्या वडिलांच्या संगतीं निवला.

२३ इत्याएलाचा राजा योवाश याचा पुत्र
यराबाम याने यहूदाचा राजा योवाशाचा पुत्र
भमाज्या याच्या पंधराव्या वर्षापासून ऐकणीस
वर्षे शोमरोनांत राज्य केलें. २४ परंतु त्याने परमे-
श्वराच्या दृष्टींत दुष्टाई केली; नबाटाचा पुत्र या-
नाम, ज्याने इत्याएलाला पापांत घातलें, त्याच्या
कोणत्याहि पापापासून तो फिरला नाहीं. २५ त्या-
ने इत्याएलाची सीमा ह्मनायांत प्रवेशस्थळपासून
आसबाकिल समुद्रापर्यंत इत्याएलाचा देश सर्व
श्वर याचें जें वचन ज्याने आपला तेक अभि-
सायचा पुत्र भविष्यवादी योना नायबेफेरर,
त्याकडून सांगितलें होतें त्याप्रमाणें फिरून गे-
तलें. २६ कारण कीं परमेश्वराने इत्याएला-
चें घर कडू दुःख पाहिलें; असें कीं तो कोडलेला
आणि टाकलेला होऊन सुंदल, अजरी कोनी
इत्याएलास सहन्यकारी नव्हता. २७ आणि
परमेश्वराने सांगितलें होतें कीं, “जो इत्याएला-
चें नांव आकाशसालून खोडून टाकणार नाहीं,
यास्तव त्याने योवाशाचा पुत्र यराबाम याकडून
त्यास काढिलें. २८ यराबामाच्या राहिलेल्या

गोष्टी आणि त्याने जे काहीं केलें तें, अणखी त्याचा पराक्रम, जेणेकरून त्याने लढाई केली आणि जेणेकरून दामासेक व हमाय जीं पूर्वी यहूदाचीं ती इस्त्राएलासाठीं फिरून घेतलीं, तीं सर्वे इस्त्राएलाच्या राजांच्या इतिहासांच्या पुस्तकांत लिहिलेलीं नाहींत कीं काय? २९ यरावाम तर आपले वडिल इस्त्राएलाचे राजे यांच्यासंगतीं निजला, आणि त्याचा पुत्र जखान्या याने त्याच्या ठिकाणीं राज्य केलें.

अध्याय १५.

इस्त्राएलाचा राजा यरावाम याच्या सत्ताविसाव्या वर्षी यहूदाचा राजा अमाज्या याचा पुत्र अजाज्या राज्य करूं लागला. २ जेव्हां राज्य करूं लागला, तेव्हां तो सोळा वर्षांचा होता, आणि त्याने बावन वर्षे यरूशालेमांत राज्य केलें; त्याच्या आईचें नांव यखल्या, आणि ती यरूशालेमांतली होती. ३ आणि त्याचा बाप अमाज्या याने जसें केलें होतें, त्या सर्वाप्रमाणें त्याने परमेश्वराच्या दृष्टींत जें नीट तें केलें. ४ तरी उंच स्थानें काढलीं गेलीं नाहींत; तोंपर्यंत लोक उंच स्थानांवर यज्ञ करीत व धूप जाळीत होते. ५ आणि परमेश्वराने राजाला असें मारिलें कीं तो कोडो होऊन त्याच्या मरणाच्या दिवसापर्यंत वेगळ्या घरीं राहिला, आणि राजाचा पुत्र योषाम घरावर असतां देशांतल्या लोकांचा त्यास करीत होता. ६ अजाज्याच्या राहिलेल्या गोष्टी आणि त्याने जे काहीं केलें, तीं सर्वे यहूदाच्या राजांच्या इतिहासांच्या पुस्तकांत लिहिलेलीं नाहींत कीं काय? ७ अजाज्या तर आपल्या वडिलांच्यासंगतीं निजला, आणि त्यानी त्याला त्याच्या वडिलांच्यासंगतीं दावीदाच्या नगरांत पुरिलें, आणि त्याचा पुत्र योषाम याने त्याच्या ठिकाणीं राज्य केलें.

८ यरावामाचा पुत्र जखान्या याने यहूदाचा राजा अजाज्या याच्या अठतिसाव्या वर्षी शोमरोनांत इस्त्राएलावर साहा महिने राज्य केलें. ९ परंतु जसें त्याच्या वडिलानी केलें होतें, तसें त्याने परमेश्वराच्या दृष्टींत दुष्टाई केली; नवायचा पुत्र यरावाम, ज्याने इस्त्राएलाला पापांत

घातलें, त्याच्या पापांपासून तो फिरला नाहीं. १० तेव्हां यावेशाचा पुत्र शाह्लुम याने त्यावर फितूर करून त्याला लोकांच्या देखतां मारिलें; असें त्याने त्याचा जीव घेऊन त्याच्या ठिकाणीं राज्य केलें. ११ जखान्याच्या राहिलेल्या गोष्टी इस्त्राएलाच्या राजांच्या इतिहासांच्या पुस्तकांत लिहिलेल्या आहेत, झणून जाणावें. १२ हेंच परमेश्वराचें वचन जें त्याने येहूला सांगितलें होतें कीं, “तुझ्या चार पिढ्यांतलें वंशस्थ इस्त्राएलाच्या राजासनावर बसतील;” तर तसें झालें.

१३ यहूदाचा राजा उज्जीया याच्या एकुणचाळिसाव्या वर्षी यावेशाचा पुत्र शाह्लुम राज्य करूं लागला, आणि त्याने शोमरोनांत महिनाभर राज्य केलें. १४ तेव्हां गादीचा पुत्र मनाहेम थिर्जा सोडून वर गेला, आणि त्याने शोमरोनांत जाऊन यावेशाचा पुत्र शाह्लुम याला शोमरोनांत मारिलें; असें त्याचा जीव घेऊन त्याच्या ठिकाणीं त्याने राज्य केलें. १५ शाह्लुमाच्या राहिलेल्या गोष्टी आणि त्याने जो फितूर केला, तीं सर्वे इस्त्राएलाच्या राजांच्या इतिहासांच्या पुस्तकांत लिहिलेलीं आहेत, झणून जाणावें. १६ तेव्हां मनाहेमाने तिफ्साह, झणजे त्यांतले जे ते सर्वे, आणि त्याच्या सीमांतले थिर्जेजवळचे मारिले, कारण कीं त्यानी तिची वेस उघडली नाहीं; अणखी त्याने सर्वे गरोदरींस फोडून मारिलें. १७ गादीचा पुत्र मनाहेम याने यहूदाचा राजा अजाज्या याच्या एकुणचाळिसाव्या वर्षीपासून शोमरोनांत इस्त्राएलावर दाहा वर्षे राज्य केलें. १८ आणि त्याने परमेश्वराच्या दृष्टींत वाईट केलें; नवाटाचा पुत्र यरावाम, ज्याने इस्त्राएलाला पापांत घातलें, त्याच्या पापांपासून तो आपल्या सर्वे आयुष्यांत फिरला नाहीं. १९ आशूराचा राजा फूल देशावर आला होता, आणि मनाहेमाने आपल्याला फूलाचा हात अनुकूल होऊन आपल्या हातीं राज्य स्थापवें, झणून त्याला हजार शेकेल रूपें दिलें. २० आणि मनाहेमाने आशूराच्या राजाला तें रूपें द्यावासाठीं इस्त्राएलांतल्या धनवंत सर्व पुण्यांवर झणजे एकएकावर पन्नास पन्नास शेकेल

हपें घालून घेतलें, नंतर आशूराचा राजा तेथें देशांत उशीर न करून माघारा फिरला. २१ मनाहेमाच्या राहिलेल्या गोष्टी आणि त्याने जें काहीं केलें, तीं सर्व इस्राएलाच्या राजांच्या इतिहासांच्या पुस्तकांत लिहिलेलीं नाहींत कीं काय? २२ मनाहेम तर आपल्या वडिलंच्यासंगतीं निजला, आणि त्याचा पुत्र पकाद्या याने त्याच्या ठिकाणीं राज्य केलें.

२३ यहूदाचा राजा भजाच्या याच्या पन्नासाव्या वर्षापासून मनाहेमाचा पुत्र पकाद्या याने शोमरोनांत इस्राएलावर दोन वर्षे राज्य केलें; २४ आणि त्याने परमेश्वराच्या दृष्टींत वाईट केलें; नबाटाचा पुत्र यराबाम, ज्याने इस्राएलाला पापांत घातलें, त्याच्या पापांपासून तो फिरला नाहीं. २५ आणि त्याचा सर्दार रमान्याचा पुत्र पेकाह याने आगोंब व आर्यें त्यांतलीं माणसें आणि गिलादी लोकांतलीं पन्नास माणसें यांस आपल्यासंगतीं घेऊन त्यावर फितूर करून त्याला शोमरोनांत राजघरांतल्या रंगमहालांत मारिलें; असा त्याचा जीव घेऊन त्याच्या ठिकाणीं राज्य केलें. २६ पकाद्याच्या राहिलेल्या गोष्टी आणि त्याने जें काहीं केलें, तीं सर्व इस्राएलाच्या राजांच्या इतिहासांच्या पुस्तकांत लिहिलेलीं आहेत, धणून जाणावें.

२७ रमान्याचा पुत्र पेकाह याने यहूदाचा राजा भजाच्या याच्या बावन्नाव्या वर्षापासून शोमरोनांत इस्राएलावर वीस वर्षे राज्य केलें. २८ आणि त्याने परमेश्वराच्या दृष्टींत वाईट केलें; नबाटाचा पुत्र यराबाम, ज्याने इस्राएलाला पापांत घातलें, त्याच्या पापांपासून तो फिरला नाहीं. २९ इस्राएलाचा राजा पेकाह याच्या दिवसांत आशूराचा राजा तिग्लथपलेसेर याने येऊन ईशोन व ओबेल वेथमाखा व यानोहा व कादेश व हाजोर व गिलाद व गालील व सर्व नाफ्ताली प्रांत घेतला, आणि त्यातील लोकांस पाडाव करून आशूरास नेले. ३० नंतर एलाचा पुत्र होश्या याने रमान्याचा पुत्र पेकाह यावर फितूर करून त्याला मारिलें; असा त्याचा जीव घेऊन त्याने त्याच्या ठिकाणीं उज्जीयाचा पुत्र योथाम याच्या विसाव्या वर्षी राज्य

केलें. ३१ पेकाहाच्या राहिलेल्या गोष्टी आणि त्याने जें काहीं केलें, तीं सर्व इस्राएलच्या राजांच्या इतिहासांच्या पुस्तकांत लिहिलेलीं आहेत, धणून जाणावें.

३२ इस्राएलाचा राजा रमान्याचा पुत्र पेकाह याच्या दुसऱ्या वर्षी यहूदाचा राजा इत्थीया याचा पुत्र योथाम राज्य करूं लागला. ३३ तो राज्य करूं लागला, तेव्हां पंचवीस वर्षाचा होता, आणि त्याने यरूशालेमांत सोळा वर्षे राज्य केलें; त्याच्या आईचें नांव यरूशा, आणि ती जादोकाची कन्या होती. ३४ आणि परमेश्वराच्या दृष्टींत जें नीट, जसें त्याचा बाप उज्जीयाने केलें होतें, त्या सर्वांप्रमाणें त्याने केलें. ३५ तरी उंच स्थानें काढलीं गेलीं नव्हतीं; अथवा लोक उंच स्थानांवर यज्ञ करीत व धूप जाळीत होते; त्याने परमेश्वराच्या मंदिराचा वरला दरवाजा बांधिला. ३६ योथामाच्या राहिलेल्या गोष्टी आणि त्याने जें काहीं केलें, तीं सर्व यहूदाच्या राजांच्या इतिहासांच्या पुस्तकांत लिहिलेलीं नाहींत कीं काय? ३७ त्या दिवसांत परमेश्वर यहूदावर अरामाचा राजा रजीन आणि रमान्याचा पुत्र पेकाह यांस पाठवूं लागला. ३८ आणि योथाम आपल्या वडिलांच्यासंगतीं निजला, आणि आपला वडील दावीद याच्या माराने आपल्या वडिलांच्यासंगतीं त्यानी त्याला पुरिलें, आणि त्याचा पुत्र आहाज याने त्याच्या ठिकाणीं राज्य केलें.

अध्याय १६.

रमान्याचा पुत्र पेकाह याच्या सत्राव्या वर्षी यहूदाचा राजा योथाम याचा पुत्र आहाज राज्य करूं लागला. २ आहाज राजा झाला तेव्हां तो वीस वर्षांचा होता, आणि त्याने यरूशालेमांत सोळा वर्षे राज्य केलें आणि आपला देव परमेश्वर याच्या दृष्टींत जें नीट तें, जसें त्याचा वडील दावीद याने केलें होतें, तसें त्याने केलें नाहीं. ३ तर तो इस्राएलच्या राजांच्या मार्गांनीं चालला, अणखी जीं राहें परमेश्वराने इस्राएलच्या संतानांपुढून घालविलीं, त्यांच्या अंगठपणांप्रमाणें त्याने आपल्या पुत्राला अर्पीत वा

कें. ४ आणि त्याने उंच स्थानावर व टेकड्यां-
वर व सर्व पालवट झाडांखाली यज्ञ केले आणि
सुन बाळिला. ५ तेव्हां अरामाचा राजा रजीन
इस्त्राएलाचा राजा रमान्याचा पुत्र पेकाह हे
मदारी करायला यरूशालेमावर चढून आले,
आणि त्यांनी आहाजाला वेदा घातला, परंतु ल-
हारेन बिकले नाही. ६ त्या वेळेस अरामाचा
राजा रजीन याने अरामासाठी एलाथ माघारें
पेतले, आणि एलाथांतून यहूदांस घालविले;
मग अरोमी एलाथांत येऊन तेथे आजपर्यंत रा-
हिले. ७ तेव्हां आहाजाने आशशूराचा राजा
तिग्लायसेर याकडे जासूद पाठवून द्यालें,
"मी तुझा सेवक व तुझे लेंकरूं, तूं वर येऊन
मजवर जे उठलेले, अरामाचा राजा व इस्त्रा-
एलाचा राजा, त्यांच्या हातांतून मला तार." ८
आणि आहाजाने परमेश्वराच्या मंदिरां व रा-
जगतीच्या भांडारांत, जें रूपें व सोने सांपडलें
ते घेऊन आशशूराच्या राजाला भेट पाठविली.
९ तेव्हां आशशूराच्या राजाने त्याचें ऐकिलें आ-
णि आशशूराच्या राजाने दामासेकावर जाऊन तें
घरिलें, आणि पाडाव करून लोकांस कोरास
नेले; रजीनाला तर जिवें मारिलें.

१० तेव्हां आशशूराचा राजा तिग्लायसेर
थाला भेटायला आहाज राजा दामासेकास गेला,
आणि आहाज राजाने दामासेकांत एक वेदी पा-
हिली; आणि त्याने त्या वेदीचा आकार व तिच्या
वरें घडलेंल्याप्रमाणें तिचा वेत उरीया याजक
याकडे पाठविला. ११ नंतर आहाज राजाने दामा-
सेकाहून पाठविली त्या सर्वांप्रमाणें उरीया याज-
काने वेदी बांधून केली; आहाज राजा दामासे-
काहून येई तोपर्यंत उरीया याजकाने तशी केली.
१२ मग राजा दामासेकाहून आला तेव्हां राजाने
ती वेदी पाहिली, आणि त्या वेदीजवळ राजाने
जाऊन तिजवर होम केला; १३ ह्मणजे आप-
ला होम व आपला नैवेद्य केला, आणि आपलें
पेय अर्पण केलें, आणि आपले जे शक्तिकारक यज्ञ
त्याचें रक्त त्या वेदीवर शिंपडलें. १४ आणि
जे पितळ्याची वेदी परमेश्वरापुढें होती ती
त्याने मंदिराच्यापुढून, ह्मणजे नवी वेदी व पर-
मेश्वराचें मंदिर यांच्या मधून काढून त्या वेदी-

च्या उत्तरभागी ठेविली. १५ आणि आहाज
राजाने उरीया याजकाला असी आज्ञा केली कीं,
"तूं त्या मोठ्या वेदीवर सकाळचा होम व संध्या-
काळचा नैवेद्य, आणि राजाचा यज्ञ व त्याचा
नैवेद्य, आणि देशांतल्या सर्व लोकांचा होम व
त्यांचा नैवेद्य व न्यांवीं पेय अर्पणें करित जा,
आणि होमांचें सर्व रक्त व यज्ञांचें सर्व रक्त
तिजवर शिंपडीत जा; आणि पितळ्याची वेदी
माझ्यासाठीं विचारायला असावी." १६ आ-
णि आहाज राजाने जसी आज्ञा दिली, त्या
सर्वांप्रमाणें उरीया याजकाने केलें. १७ आणि
आहाज राजाने पायांचे कांठ कापून घेतले आ-
णि त्यावरून गंगाळ काढिलें; आणि समुद्रपात्र
त्याच्या खालच्या पितळ्याच्या वेलीवरून उत-
रिलें, मग तें दगडांच्या चिरेबंदीवर ठेविलें. १८
अणखी शाब्बाथाचें जें छत त्यांनी मंदिरां बा-
ंधिलें होतें तें आणि राजाचा बाहेरला प्रवेश
तो त्याने आशशूराच्या राजाकरितां परमेश्वरा-
च्या मंदिरापासून फिरविला. १९ आहाजाच्या
राहिलेल्या गोष्टी, ज्या त्याने केल्या, त्या तर
यहूदाच्या राजांच्या इतिहासांच्या पुस्तकांत लि-
हिलेल्या नाहीत कीं काय? २० आहाज तर
आपल्या वडिलांच्यासंगतीं निजला, आणि दावी-
दाच्या नगरांत त्याच्या वडिलांच्यासंगतीं त्यानीं
थाला पुरिलें; मग त्याचा पुत्र हिज्कीया याने
त्याच्या ठिकाणीं राज्य केलें.

अध्याय १७.

१ आहाज याचा पुत्र होश्या याने यहूदाचा राजा
आहाज याच्या बाराव्या वर्षापासून शोमरो-
नांत इस्त्राएलावर नऊ वर्षे राज्य केलें. २ आ-
णि परमेश्वराच्या दृष्टींत वाईट केलें; तरी
त्याच्यापूर्वी जे इस्त्राएलाचे राजे होते, त्यांच्या
इतकें केलें नाही. ३ त्यावर आशशूराचा राजा
शात्मानेसेर चढून आला; तेव्हां होश्याने त्या-
चा सेवक होऊन त्याला भेट भरून दिली. ४
नंतर आशशूराच्या राजाला होश्याच्या ठिकाणीं
फितूरपण दिसून आलें; कां कीं त्याने मिस्रयाचा
राजा सोव याकडे जासूद पाठविले होते, आणि
आशशूराच्या राजाला भेट वर्षांच्या वर्षांप्रमाणें

दिन्ही नाही ; यास्तव आशूराच्या राजाने त्याला अडवून बंदिशाळेत कोंडिले.

५ आणि आशूराचा राजा सर्व देशावर चढून आला, तेव्हां त्याने शोमरोनावर चढून येऊन त्याला वेढा घालून तीन वर्षे ठेविले. ६ होश्याच्या नवव्या वर्षी आशूराच्या राजाने शोमरोन घेतले, आणि इस्राएलाला पाडाव करून आशूरास नेले, आणि त्यांस हलाहात व नहर गोबानातील हाबोरांत व मादाय यांतल्या नगरांत ठेविले. ७ हे असे झाले कारण की इस्राएलच्या संतानानी आपला देव परमेश्वर, ज्याने त्यांस मिसर देशातून मिसरी राजा फारो याच्या हाताखालून आणिले, त्याच्याजवळ पाप केले होते आणि दुसऱ्या देवांचे भय धरिले होते. ८ अणखी जीं राष्ट्रे परमेश्वराने इस्राएलच्या संतानांच्यापुढून घालविली, त्यांच्या नेमांप्रमाणे आणि इस्राएलच्या राजानी जे लाविले त्यांप्रमाणे ते चालत होते. ९ आणि ज्या गोष्टी योग्य नाहींत त्या गोष्टी इस्राएलच्या संतानानी आपला देव परमेश्वर याजवळ चोरून केल्या, आणि राखणाऱ्यांच्या बुरुजापासून बंदिस्तीच्या नगरापर्यंत त्यानी आपल्या सर्व नगरांत आपल्यासाठीं उंच स्थाने बांधिली. १० असे सर्व उंच डोंगरांवर व सर्व पालवट झाडांखाली त्यानी आपल्यासाठीं मूर्ती व भजनवने उभारिली. ११ आणि जीं राष्ट्रे परमेश्वराने त्यांच्यापुढून घालविली होती, त्यांप्रमाणे त्यानी तेथे सर्व उंच स्थानांवर धूप बाळिला, आणि वाईट गोष्टी करून परमेश्वराला चिडविले. १२ असे त्यानी निजीव देव, ज्याविषयी परमेश्वराने त्यांस सांगितले होते की, "तुझी ही गोष्ट करू नका," त्या मूर्तीची सेवा त्यानी केली. १३ तरी परमेश्वराने सर्व भविष्यवादी व सर्व दर्शक यांकडून इस्राएलाजवळ व यहूदाजवळ खचीत करून सांगितले होते की, "तुझी आपल्या वाईट मार्गातून फिरा, आणि जे शास्त्र म्या तुमच्या वडिलांस आज्ञा करून दिले, आणि माझे सेवक भविष्यवादी यांकडून तुमच्याजवळ पाठवून दिले, त्या सर्वांप्रमाणे माझ्या आज्ञा व माझे नेम पाळा." १४ तथापि त्यानी ऐकिले नाही, परंतु आपले वडील,

ज्यानी आपला देव परमेश्वर याला मानिले नव्हते, त्यांच्या मानेसारखी आपली मान ताठर केली. १५ आणि त्याचे नेम व त्याचा करार, जो त्याने त्यांच्या वडिलांशी केला होता तो व त्याचे विधि जे त्याने त्यांजवळ स्थापिले होते, ते त्यानी निरकारिले, आणि ते निरर्थक होऊन जे वर्ष त्यांच्यामार्गे चालले ; असे त्यांच्याभोंवतीं जीं राष्ट्रे, ज्याविषयी परमेश्वराने त्यांस आज्ञा दिली होती की, "तुझी त्यांच्यासारखे करू नका," त्यांच्यामार्गे ते चालले. १६ आणि त्यानी आपला देव परमेश्वर याच्या सर्व आज्ञा सोडून आपल्यासाठीं ओर्तीव दोन वासरे केली, आणि प्रजन करून आकाशांतल्या अवघ्या समुदायांचे भजन केले, आणि बालाची सेवा केली. १७ अणखी त्यानी आपले पुत्र व आपल्या कन्या हीं अर्थात घातलीं, आणि त्यानी मानिकपण केलें व गारुडीपण केलें ; असे त्यानी परमेश्वराच्या दृष्टींत वाईट करून त्याला चिडवायासाठीं आपणांस विकिले. १८ यास्तव परमेश्वर इस्राएलावर फारच कोपला, आणि त्याने त्यांस आपल्या समक्षपणातून घालविले, केवळ यहूदाचा वंश मात्र राहिला. १९ यहूदांनी देखील आपला देव परमेश्वर याच्या आज्ञा पाळिल्या नाहींत, परंतु ते इस्राएलानी जे नेम केले होते त्यांप्रमाणे चालले. २० इस्राएलाचे सर्व संतन तर परमेश्वराने अन्वरेलें; द्यणजे त्यांस खाली करून लुटान्यांच्या हातीं दिन्हे, एवढे की त्यांस आपल्यापुढून घालविले. २१ कां की त्याने दावीदाच्या घराण्यापासून इस्राएलाला फाटू काढिले, मग त्यानी नबाटाचा पुत्र यराबाम याला राजा करून ठेविले, आणि यराबामने इस्राएलाला परमेश्वरापासून फिरवून त्रास मोठ्या पापांत घातले. २२ मग इस्राएलची संताने यराबामाच्या केलेल्या सर्व पापांत चालले; त्यांपासून तीं फिरली नाहींत. २३ परमेश्वराने आपले सर्व सेवक भविष्यवादी यांकडून असे सांगितले होते, तसे त्याने इस्राएलाला आपल्या दृष्टीपुढून दूर केले तोंपर्यंत; असे इस्राएल आपल्या देशापासून आशूरांत नेले जाऊन ते अजून पर्यंत तसे आहेत.

२४ मंतर आश्वराच्या राजाने वावेल व कुथा व आवा व हमाथ व सफारवाइम यांतले लोक आणून शोमरोनांतील नगरांमध्ये इस्त्राएलाच्या संज्ञांच्या ठिकाणी वसविले, यास्तव ते शोमरोन वतनासाठी पावून तेथल्या नगरांत राहिले. २५ आणि त्यांच्या तेथें राहण्याच्या प्रारंभी जे झाले की त्यांनी परमेश्वराचें भय धरिले नाहीं, यास्तव परमेश्वराने त्यांमध्ये सिंह पाठविले आणि त्यांनी त्यांस मारिले. २६ यास्तव कोणी आश्वराच्या राजाला सांगितलें की, "जो राहणें ना पाडाव करून शोमरोनांतील नगरांमध्ये वसविली, ती त्या देशाच्या देवाचा धर्म जाणत नाहीं, यास्तव त्याने त्यांवर सिंह पाठविले आणून, आणि पाडाव, ते त्यांस जिवें मारितात कां की ते त्या देशाच्या देवाचा धर्म जाणत नाहीं." २७ तेव्हां आश्वराच्या राजाने असी आज्ञा दिली की, "तुझी जे उपाध्ये तेथून पाडाव करून आणिले त्यांतून कोणी एक घेऊन जा; द्यणजे त्यांनी तेथें जाऊन राहावें, आणि त्यांस त्या देशाच्या देवाचा धर्म शिकवावा." २८ मग त्यांनी जे उपाध्ये शोमरोनांतून पाडाव करून नेले होते, त्यांतल्या एक तेथेलांत जाऊन राहिला, आणि परमेश्वराचें भय कसें धरावें, हें त्याने त्यांस शिकविलें. २९ तथापि एका एका राष्ट्रांने आपापले देव केले, आणि जीं उंच स्थानें शोमरोन्यांनी केले होती, त्यांतल्या घरांत एक एक राष्ट्र जेथें बसें राहिले तेथें तेथें त्यांनी त्यांस ठेविले. ३० द्यणजे वावेलीतल्या माणसानी सुकोथवनोथ देवी केल्या, आणि कुथांतल्या माणसानी नेरगाल केला, आणि हमाथांतल्या माणसानी अशीमा केला. ३१ आणि आवा यानी निभाज व तार्ताक केला, आणि सफरावी यानी आद्रामेलेक व अनाम्मेलेक जे सफर रव्यांचे देव, त्यांसाठीं आपलीं लेंकरें अर्पित जाळिली. ३२ आणि त्यांनी आपण परमेश्वराची धास्ती धरीत असतांही नीच लोक घेऊन आपल्यासाठीं उंच स्थानांवरले उपाध्ये केले; यास्तव ते त्यांच्यासाठीं उंच स्थानांच्या परीं उद्योग करीत होते. ३३ ते लोक परमेश्वराची धास्ती बाळगीत होते; तथापि ज्या राष्ट्रांत ते आणिले होते, त्यांच्या धर्माप्रमाणें

आपल्या देवांची सेवा करित होते. ३४ ते आपल्या पूर्वीच्या धर्माप्रमाणें आजपर्यंत करित आहेत; ते परमेश्वराचें भय धरीत नाहींत, आणि त्यांस जे नेम व जो धर्म, द्यणजे शास्त्र व विधि लाविला, त्याप्रमाणें करित नाहींत; तो कोणता? तर ज्या याकोबाचें नांव परमेश्वराने इस्त्राएल ठेविलें, त्याच्या संतानांस जो लाविला तो. ३५ आणि परमेश्वराने त्यांसीं करार करून त्यांस आज्ञा देतां सांगितलें होतें की, "तुझी दुसऱ्या देवांचें भय धरूं नका, आणि त्यांचें भजन करूं नका, त्यांची सेवाहि करूं नका, आणि त्यांच्याजवळ यज्ञ करूं नका. ३६ तर केवळ परमेश्वर, ज्याने तुझास मिसर देशांतून मोठ्या बळाने व लांबविलेल्या वाहने आणिले, त्याचें भय तुझी घरा, आणि त्याचें भजन करा, आणि त्याच्याजवळ यज्ञ करा. ३७ आणि जे नेम व जे विधि व जे शास्त्र व जी जी आज्ञा त्याने तुमच्यासाठीं लिहिली, त्यांप्रमाणें तुझी सर्वकाळ संभाळून चाला, आणि दुसऱ्या देवांचें भय धरूं नका. ३८ आणि जो करार म्या तुझासीं केला, तो तुझी विसरूं नका, आणि तुझी दुसऱ्या देवांचें भय धरूं नका. ३९ तर तुझी आपला देव परमेश्वर याचेंच भय घरा; द्यणजे तो तुझास तुमच्या सर्व शत्रूंच्या हातांतून राखील." ४० तथापि त्यांनी ऐकिलें नाहीं, परंतु त्यांनी आपल्या पूर्वीच्या धर्माप्रमाणेंच केले. ४१ असीं तीं राष्ट्रं परमेश्वराची धास्ती धरीत असतांही आपल्या मूर्तींची सेवा करित होती, अणखी त्यांचीं लेंकरें व त्यांच्या लेंकरांचीं लेंकरें, जसें त्यांचे वडील करित होते, तसें आजपर्यंत करित आहेत.

अध्याय १८.

तर इस्त्राएलाचा राजा एलाचा पुत्र होइया याच्या तिसऱ्या वर्षी असें झालें कीं यहूदाचा राजा आहाज याचा पुत्र हिक्कीया राज्य करूं लागला. २ तो राज्य करूं लागला तेव्हां पंचवीस वर्षांचा होता, आणि त्याने यरूशालेमांत एकोणतीस वर्षे राज्य केलें; त्याच्या आईचें नांव अबी, आणि ती जस्त्रायाची कन्या होती. ३ आ-

णि परमेश्वराच्या दृष्टीत जें नीट तें, जसें त्याच्या वडील दावीदाने केलें होतें, त्या सर्वांप्रमाणें त्याने केलें. ४ त्याने उंच स्थानें काढून टाकिलीं, आणि मूर्ती फोडून टाकिल्या, भजनवनहि तोडून टाकिलें, अणखी जो पितळ्याचा साप मोड्याने केला होता, तो त्याने कुटून टाकिला; कारण की त्या दिवसापर्यंत इस्राएलाची संतानें त्याजवळ धूप जाळीत होती, आणि त्याने त्याला पितळ्याचा तुकडा, असें छटलें. ५ त्याने इस्राएलाचा देव परमेश्वर यावर आशा ठेविली, असी कीं यहूदाचे राजे जे त्याच्यामागे आणि त्याच्यापूर्वी झाले त्या सर्वांमध्ये त्यासारखा कोणी नव्हता. ६ कां कीं तो परमेश्वराला चिकटून राहत होता, त्यापासून फिरला नाहीं, आणि परमेश्वराने आपल्या ज्या आज्ञा मोड्याजवळ दिल्या, त्या त्याने पाळिल्या. ७ आणि परमेश्वर त्याला असा अनुकूल होता कीं ज्या कशाला तो गेला त्यांत सफळ झाला, आणि त्याने आशूराच्या राजाविषयी फितून त्याची चाकरी केली नाहीं. ८ त्याने गाज्जा तेथपर्यंत पलिष्टी लोकांस मारिलें, आणि त्याची सीमा पाहरेकऱ्यांच्या बुरुजापासून बंदिस्तीच्या नगरापर्यंत मारिली.

९ आणि हिज्कीया राजाच्या चवथ्या वर्षी, झणजे इस्राएलाचा राजा एलाचा पुत्र होश्या याच्या सातव्या वर्षी, असें झालें कीं आशूराचा राजा शास्मानेसेर याने शोमरोनावर चढून येऊन त्याला वेढा घातला. १० आणि तीन वर्षांच्या शेवटीं त्यानी तें घेतलें; हिज्कीयाच्या साहाय्या वर्षी, झणजे इस्राएलाचा राजा होश्या याच्या नवव्या वर्षी, शोमरोन घेतलें गेलें. ११ मग आशूराच्या राजाने इस्राएलाला पाडाव करून आशूरास नेलें; आणि हलाह व नहरगोबातील हबोरांत आणि मादायूच्या नगरांत त्यांस ठेविलें. १२ कारण कीं त्यानी आपला देव परमेश्वर याचा शब्द मानिला नाहीं, परंतु त्याचा करार झणजे जें परमेश्वराने आपला सेवक मोशे याकडून आज्ञेने लाविलें, तें अवघें त्यानी उल्लंघिलें; त्यानी ऐकिलें नाहीं आणि केलेंहि नाहीं.

१३ अणखी हिज्कीया राजाच्या चवदाव्या वर्षी आशूराचा राजा सान्हेरीब याने यहूदांतल्या

बंदिस्तीच्या सर्व नगरांवर चढून येऊन तीं घेतलीं. १४ नंतर यहूदाचा राजा हिज्कीया याने लाखीशास आशूराच्या राजाजवळ पाठवून छटलें कीं, “मजपासून अपराधं झाला; तूं माझ्याजवळून फिरून जा; जें तूं मजवर घालसील, तें मी पत्तरीन.” यास्तव आशूराच्या राजाने यहूदाचा राजा हिज्कीया यावर रुप्याचे तीनशें शेंकेल व सोन्याचे तीस शेंकेल घातले. १५ तेव्हां परमेश्वराच्या मंदिरांत आणि राजाच्या घरांतल्या भांडारांत जो पैसा निघाला, तो अवघा हिज्कीयाने दिल्ला. १६ परमेश्वराच्या देवळाच्या दारावर आणि स्तंभांवर बी मठणी यहूदाचा राजा हिज्कीया याने केली होती, ती त्या बरेसे हिज्कीयाने काढिली आणि आशूराच्या राजाला दिली.

१७ यानंतर आशूराच्या राजाने तार्वन व राबसारीस व राबशाके यांस मोठ्या लष्करासुद्धा लाखीशाहून यरूशालेमास हिज्कीया राजाजवळ पाठविलें; तेव्हां ते वर यरूशालेमास आले, आणि बरलें तळें, जें परटाच्या शेताच्या सडकेवर त्याच्या चटण्याच्या ठिकाणीं येऊन उभे राहिले. १८ आणि त्यानी राजाला बोलावणें पाठविलें, यास्तव हिज्कीयाचा पुत्र एत्याझिम, जे घराचा अधिकारी व शोबना चिटणीस व भगतफाचा पुत्र योवाह इतिहासक हे त्याजवळ बाहेर गेले. १९ तेव्हां राबशाक्याने त्यांस छटलें, “आतां तुझी हिज्कीयाला सांगा, मोठा राजा आशूराचा राजा याने असें छटलें कीं, “झी आशा तूं धरितोस, ती ही काय? २० तूं असें बोलतोस (परंतु बोलणें व्यर्थ आहे) कीं, ‘मला लढायासाठीं बुद्धि व पराक्रम आहे.’ तर आतां तूं जे गावर आशा ठेविली आहे, झणून तूं मजवर फिर करितोस! २१ आतां पाहा, ती चेचलेली काठी मिसर इज्जवर तूं आपली आशा ठेवितोस; तशावर जो कोणी टेंकतो, त्याच्या हाताला ती चतून भोसकील; मिसरी राजा फारो यावर व आशा ठेवितात, त्या सर्वांस तो तसाच आहे. २२ आणि जर तुझी मला झणाल कीं, ‘आधीं आपला देव परमेश्वर यावर आशा ठेवितो; तर ज्याची उंच स्थानें व वेद्या हिज्कीयाने काढून यहूदाला व यरूशालेमाला असें सावितलें कीं,

‘तुझी घरालेमांत या वेदीपुढें भजन करा,’ तो
 वचन कीं नाही! २३ तर आतां तूं माझा धनी
 आशूराचा राजा याची पुरती निशा कर, द्वाणजे
 दोन हजार घोडे, जर तुला आपले स्वार त्यांवर
 बसविता येतील तर मी तुला देईन. २४ तर
 माझ्या धन्याच्या कनिष्ठ सेवकांतल्या एका सर्दा-
 राचें तोंड कसें फिरविलेलें, आणि आपल्याला रथ
 व स्वार होण्यासाठीं मिसरावर आशा ठेविलेली?
 २५ आतां मी या ठिकाणाचा नाश करायला
 काय परमेश्वराचाचून चढून आलों कीं काय?
 परमेश्वराने मला सांगितलें, ‘तूं त्या देशावर
 जाऊन त्याचा नाश कर.’ २६ तेव्हां हिज्की-
 याचा पुत्र एन्याकीम व शेबूना व योवाह यानी
 रावशाक्याला द्वाटलें, “आतां तूं आपल्या सेव-
 कांजवळ भरावी भाषेने बोल; कारण कीं आझी
 ती समजतो, आणि गांवकुसावरल्या लोकांच्या
 तक्रपांत यहूदी भाषेने आझासीं बोलूं नको.”
 २७ मग रावशाक्याने त्यांस द्वाटलें, “माझ्या
 धन्याने मला तुझ्या धन्याजवळच किंवा तुझ्या
 जवळच ह्या गोष्टी बोलायास पाठविलें कीं काय?
 कीं माणसें गांवकुसावर बसलीं आहेत, त्यांजवळ
 नाही कीं काय? द्वाणजे त्यांनी तुमच्यासंगतीं आ-
 ण्या गृखाचा, आणि आपला मृत प्यावा.

२८ तेव्हां रावशाके उभा राहिला आणि मो-
 द्या खराने ओरडून यहूदी भाषेंत असें द्वाणाला
 कीं, “मोठा राजा, आशूराचा राजा, याचें वचन
 तुझी ऐका. २९ त्या राजाने असें सांगितलें
 आहे, ‘हिज्कीयाने तुझ्यास फसवूं नये, कां तर
 तो तुझ्यास माझ्या हातांतून सोडवायला शक्ति-
 मान नाही. ३० अणखी हिज्कीयाने परमेश्वर
 तुझ्यास खचित सोडवील, आणि हें नगर आशू-
 राच्या राजाच्या हातीं दिल्लें जाणार नाही, असें
 द्वाणून तुझ्याकडून परमेश्वरावर विश्वास ठेववूं
 नये.’ ३१ तुझी हिज्कीयाचें ऐकूं नका, कारण
 कीं आशूराच्या राजाने असें सांगितलें आहे,
 ‘तुझी मजसीं भेट देण्याचा करार करून बाहेर
 पाड्याजवळ या; नंतर ज्याचें त्याने आपापल्या
 द्वाणवेलाचें व आपापल्या अंजिराचें खावें, आणि
 त्याचें त्याने आपापल्या विहिरीचें पाणी प्यावें.’
 ३२ मी येऊन जो देश तुमच्या देशासारखा,

धान्याचा व द्राक्षरसाचा देश, अन्नाचा व द्राक्ष
 मळ्यांचा देश, जैतून तेलाचा व मधेचा देश, तेथें
 तुझ्यास नेईन तोंपयेंत; द्वाणजे तुझी जगाल आ-
 णि मरणार नाही; तर हिज्कीयाचें तुझी ऐकूं
 नका, कारण कीं तो तुझ्यास फूस लावून द्वाणतो कीं,
 ‘परमेश्वर आझ्यास सोडवील.’ ३३ राशूच्या
 देवाने आपापला देश आशूराच्या राजाच्या
 हातांतून खचित सोडविला आहे कीं काय? ३४
 हमाथ व आर्पाद यांचे देव कोठें! सफारवाइम
 हेना व इव्वा यांचे देव कोठें! त्यांनी शोमरो-
 नाला माझ्या हातांतून सोडविलें कीं काय? ३५
 ज्यांनी आपापला देश माझ्या हातांतून सोडविला,
 त्या देशांच्या सर्व देवांत असे कोणते! तर परमे-
 श्वराने घरालेमांत माझ्या हातांतून सोडवावें हें
 कसें घडेल?” ३६ तेव्हां लोक उगेच राहिले,
 त्यांनी एका शब्देकरूनहि त्याला उत्तर दिल्लें
 नाही, कारण कीं राजाची आज्ञा असी होती कीं,
 “तुझी उत्तर देऊं नका.” ३७ नंतर हिज्की-
 याचा पुत्र एन्याकीम घराचा अधिकारी व शे-
 बूना चिटणीस व आसाफाचा पुत्र योवाह इ-
 तिहासक यानी आपलीं वस्त्रें फाडून हिज्कीया-
 जवळ जाऊन त्याला रावशाक्याच्या गोष्टी सां-
 गितल्या.

अध्याय १९.

आणि हिज्कीया राजाने हीं ऐकिलीं तेव्हां असें
 झालें कीं त्याने आपलीं वस्त्रें फाडलीं, आ-
 णि तो आपल्या अंगावर तरट घेऊन परमेश्वरा-
 च्या मंदिरास गेला. २ आणि त्याने एन्याकीम
 घराचा अधिकारी व शेबूना चिटणीस व बडील
 याजक अंगीं तरट पांघरलले आमोजाचा पुत्र
 यशाया भविष्यवादी याजवळ पाठविले. ३ या-
 साठीं कीं त्यांनी त्याला सांगावें कीं, “हिज्कीया
 असें सांगतो, ‘हा दिवस संकटाचा व फजितीचा
 व धिक्काराचा दिवस आहे, कारण कीं लेकरें ज-
 न्मायाला आलीं असतां, प्रसूत होण्याची शक्ति
 नाही. ४ रावशाके, ज्याला त्याचा धनी आशू-
 राचा राजा याने जिवंत देवाला निंदायासाठीं
 पाठविलें, त्याच्या अवघ्या गोष्टी तुझा देव परमे-
 श्वर कदाचित मनांस आणील, आणि ज्या गोष्टी

तुझा देव परमेश्वर याने ऐकिल्या आहेत, त्यांचा निषेध तो करील; यास्तव तूं बें शेष राहिलें आहे त्यासाठीं प्रार्थना कर.” ५ यास्तव हिज्जीया राजाचे सेवक यशायाजवळ गेले. ६ तेव्हां यशायाने त्यांस छटलें, “तुझी आपल्या धन्याला सांगा, ‘परमेश्वर असें सांगतो, ‘ज्या गोष्टी त्यां ऐकिल्या, जिहींकरून आशूराच्या राजाच्या चाकरांनी माझी निंदा केली, त्यांवरून तूं भिऊ नको. ७ पाहा, मी त्यावर वारा उठवीन, आणि तो वर्त्तमान ऐकून माधारा आपल्या देशांत जाईल; मग मी त्याच्या देशांत त्याला तरवारीने पाडिन.”

८ यानंतर आशूराच्या राजाने लाखीश सोडिलें छणून रावशाक्याने ऐकिल्यावर तो माधारा गेला; तेव्हां त्याला तो लिबन्यासीं लढतां सांपडला. ९ आणि त्याने कुशाचा राजा तिर्हाका याविषयीं असें ऐकिलें कीं, “पाहा, तो तुजसीं लढायला बोहर आला आहे.” मग त्याने फिरून जासुदांस हिज्जीयाजवळ पाठवून छटलें कीं, १० “तुझी यहुदाचा राजा हिज्जीया याला असें सांगा कीं, ‘ज्या देवावर तूं भरंवसा ठेवितोस त्याने यरूशालेम आशूराच्या राजाच्या हातीं दिन्हें जाणार नाही,’ असें छणून तुला फसवूं नये. ११ पाहा, आशूराच्या राजानीं सर्व देशांचें जें केलें, छणजे त्यांचा नाशोत्सर्ग केला, तें त्यां ऐकिलें आहे; तर तूं निभावसील काय? १२ गोजान व हारान व रेबेक व थलास्सारांतले एंदेनी लोक, अशा ज्या राष्ट्रांचा नाश माझ्या वडिलानीं केला, त्यांच्या देवांनी त्यांस निभाविलें कीं काय? १३ हमाथाचा राजा व भार्पादाचा राजा व सफारवादम नगर, हेना, व इव्वा, यांचा राजा कोठें आहे?”

१४ आणि हिज्जीयाने जासुदांच्या हातांतून तीं पत्रे घेऊन वाचिलीं, मग हिज्जीयाने वर परमेश्वराच्या मंदिरांत जाऊन तें परमेश्वरापुढें पसरिलें. १५ तेव्हां हिज्जीयाने परमेश्वरापुढें असी प्रार्थना केली कीं, “हे इस्राएलाच्या देवा परमेश्वरा, तूं करुवांमध्यें राहतोस, केवळ तूंच पृथ्वीच्या सर्व राज्यांवर देव आहेस, त्यां आकाश व पृथ्वी उत्पन्न केली. १६ हे परमे-

श्वरा, तूं आपला कान देऊन ऐक; हे परमेश्वरा, तूं आपले डोळे उघडून पाहा; आणि सान्हेरीब, ज्याने त्याला जिवंत देवाची निंदा करायला पाठविलें, त्याच्या गोष्टी ध्यानांत आण. १७ हे परमेश्वरा, आशूराच्या राजानीं राष्ट्रांचा व त्यांच्या देशांचा नाश केला आहे, खरें. १८ आणि त्यांनी त्यांचे देव अर्थांत टाकिले, क्षण कीं ते देव नव्हते; केवळ मनुष्यांच्या हातें काम, लांकूड व दगड होते, यास्तव त्यांनी त्यांचा नाश केला. १९ तर आतां, हे परमेश्वरा आमच्या देवा, तूं आझास त्याच्या हातांनू अगत्य तार; यासाठीं कीं पृथ्वीतल्या सर्व राजां कळलें जावें कीं तूं परमेश्वर, केवळ तूंच देव आहेस.”

२० नंतर आमोजाचा पुत्र यशाया याने हिज्जीयाजवळ पाठवून छटलें, “इस्राएलाचा देव परमेश्वर असें सांगतो, ‘ज्या प्रार्थना ना आशूराचा राजा सान्हेरीब याविषयीं माझ्याजवळ केली, ती म्या ऐकिली आहे.’ २१ परमेश्वराने याविषयीं जें वचन सांगितलें तें असें कीं, जीयोनच्या कुमारी कन्येने तुला विचालून तुच्छ केलें; यरूशालेमाच्या कन्येने तुझ्याभेजें डोकें डोलविलें आहे. २२ त्यां कोणाची निंदा व विटंबना केली? त्यां कोणवर आपला शब्द उंचावला आणि आपले डोळे वरती लाविले! तर इस्राएलाच्या पवित्रावर. २३ त्यां आपला बासुदांकडून प्रभूला निंदून छटलें, ‘मी आपले पुष्कळ रथ घेऊन डोंगरावरल्या उंच ठिकाणीं बबानोनाच्या बाजूवर चढून जाईन, आणि त्यां रले उंच देवदार व त्यांवरले निवडक भद्रां तोडून घेईन, आणि त्यांच्या सीमेंतल्या वस्तू त्यांच्या कामेंल वनांत जाईन. २४ मी छणून परक्यांचें पाणी प्यालों; म्या आपल्या तळपाणी दुर्गांच्या सर्व नद्या कोरड्या केल्या आहेत. २५ म्या हा संकल्प दीर्घ काळापासून केला, मी वींच्या दिवसांपासून हा योजिला, हें त्यां ऐकिलें नाही काय? आतां हा म्या सिद्धोस नेला छणून त्यां बांदिस्तीच्या नगरांच्या उज्जाडीचे दीव केले आहेत. २६ यास्तव त्यांतले राहणारे बळहीन झाले, ते विस्मित होऊन अधोमुख झाले, कुण्या-

इत्या वारा व धान्यांवरल्या गवताची कोवळी हि-
रवळ, व वाढ पावल्यापूर्वी करपलेलें धान्य यांसा-
रिले ते झाले. २७ तरी तुझें बसणें, व तुझें
बाहेर जाणें, व तुझें आंत येणें, व मजवर जो
तुझा क्रोध तो मला ठाऊक आहे. २८ मजवर
तुझा क्रोध व तुझे गर्व, ते माझ्या कार्णी चढून
आले आहेत, यास्तव मी आपली वेसन तुझ्या
सकांत आणि आपली होटाळी तुझ्या मुखांत पा-
सेन, आणि ज्या वाटेने तूं आलास तिजवरून
तुला फिरवीन. २९ तुला तर हीच खूण, यंदा
जे स्वता रुझेल तें खाल, आणि दुसऱ्या वर्षी
जे स्वांत सहज रुझेल तें खाल; मग तिसऱ्या
वर्षी तुझी पेरा व पीक कापा, आणि द्राक्षबाग
सका व त्यांतली फळे खा. ३० आणि यहूदा-
च्या पराण्याचें राहिलेलें शेष खाली मुळी धरील,
आणि वर फळ देईल. ३१ कारण कीं यरू-
सालेमातून शेष आणि जियोन डोंगरातून निभाव
जिनेल; परमेश्वराच्या आवेशाने हें घडेल.
३२ यास्तव परमेश्वर आशूराच्या राजाविषयीं
असें सांगतो कीं, 'तो या नगरांत येणार नाही,
एवें वालाहि सोडणार नाही; याच्यापुढें ढाल-
हि धरणार नाही, आणि यावर मोरचा बांध-
णार नाही. ३३ ज्या वाटेने तो आला, तिज-
वरून माघारा जाईल; असा तो या नगराजवळ
येणार नाही;' हें परमेश्वराचें वचन आहे.
३४ अणखी 'मी आपल्याकरितां व आपला सेवक
दावीद याकरितां या नगराला तारून संरक्षण
करीन.'

३५ तेव्हां त्याच रात्रीं असें झालें कीं परमे-
श्वराच्या दूताने जाऊन आशूरी सैन्यांत एक
नास पंचाशीं हजार मारिले; मग सकाळीं त्यां-
च्या उठायाच्या वेळेस, पाहा, तीं सर्व मेलेलीं
मर्दें होवीं. ३६ पावरून आशूराचा राजा
सादरीव निघून माघारा गेला आणि निनव्यांत
राहिला. ३७ आणि असें झालें कीं तो आपला
देव निकोल याच्या घरीं भजन करीत असतां,
त्याचे पुत्र आद्राम्मलेख व शारेजेर यांनी त्याला
नगरांने मारिलें; मग ते अराराट देशांत पळून
गेले, आणि त्याचा पुत्र एसारहादोन याने त्याच्या
दिसणीं राज्य केलें.

अध्याय २०.

त्या दिवसांत हिज्कीयाला मरणाचें दुखणें ला-
गलें; तेव्हां अमोजाचा पुत्र यशाया भवि-
ष्यवादी याने त्याच्याजवळ येऊन त्याला झटलें,
“परमेश्वर असें सांगतो कीं, 'तूं आपल्या पराला
निरवानिरव कर, कारण कीं तूं मरणार आहेस,
जगणार नाहीसच.' २ तेव्हां त्याने आपलें तोंड
भिंतीकडे फिरवून परमेश्वराजवळ असी प्रा-
र्थना केली कीं, ३ “हे परमेश्वरा, मी तुझ्या-
पुढें खरेपणाने व शुद्ध हृदयाने चाललों आणि
तुझ्या दृष्टींत बरें केलें, याची आतां तूं अगत्य
आठवण कर.” तेव्हां हिज्कीया फार रडला. ४
मग असें झालें कीं यशाया मधल्या चौकापयंत
गेला नव्हता तेव्हां त्याला परमेश्वराचें असें व-
चन प्राप्त झालें कीं, ५ “तूं माघारा जाऊन मा-
झ्या लोकांचा अधिकारी हिज्कीया याला झण,
'तुझा वडील दावीद याचा देव परमेश्वर असें
सांगतो, 'म्या तुझी प्रार्थना ऐकिली, तुझा अश्रुपात
पाहिला आहे; पाहा, मी तुला बरें करितां; तूं
तिसऱ्या दिवसीं परमेश्वराच्या मंदिरास चढून
जाशील. ६ आणि मी तुझ्या आयुष्यावर पंधरा
वर्षे वाढवीन, अणखी मी तुला व या नगराला
आशूराच्या राजाच्या हातांतून सोडवीन; मी आ-
पल्याकरितां व माझा सेवक दावीद याकरितां या
नगराचें संरक्षण करीन.” ७ तेव्हां यशायाने
सांगितलें, “अंजिराची ठेप मिळवावी.” नंतर
त्यानी ती मिळवून फोडावर बसविली आणि तो
जगला. ८ हिज्कीयाने तर यशायाला झटलें,
“परमेश्वर मला बरें करील, आणि मी तिसऱ्या
दिवसीं परमेश्वराच्या मंदिरास चढून जाईन,
याविषयीं खूण काय?” ९ तेव्हां यशायाने झ-
टलें, “परमेश्वराने जी गोष्ट सांगितली, ती तो
करील, याविषयीं परमेश्वराकडून तुला हीच
खूण; सावलीने दाहा अंशांवरून पुढें चालावें,
किंवा दाहा अंशांवरून मागें फिरावें, कोणतें व्हा-
वें?” १० तेव्हां हिज्कीयाने झटलें, “सावलीने
दाहा अंशांवरून पुढें चालावें हें हलकें; असें
नको, तर सावलीने दाहा अंशांवरून पाठीमागें
फिरावें.” ११ मग यशाया भविष्यवाद्याने

परमेश्वराची प्रार्थना केली, आणि सावली भा-
हाबाच्या कालयंत्रावर ज्या अंशावरून उतरली
होती, त्या वाढा अंशावरून पाठीमागे फिरली.

१२ त्या वेळेस बाबेलाचा राजा बालदानाचा
पुत्र बरोदाखबालदान याने हिज्जीयाजवळ पत्रे व
भेट पाठविली; कारण की हिज्जीयाला दुखणे
लागलें, हें त्याने ऐकिलें होतें. १३ तेव्हा हि-
ज्जीयाने त्याचें ऐकून आपल्या उंच वस्तुचें सर्व
घर, रुपें, व सोमें, व किराणे, व उंची तेल, व
आपल्या उगिण्याचें सर्व घर, व आपल्या भांडा-
रांत जें काहीं अठळलें, तें त्यास दाखविलें; जें
हिज्जीयाने त्यास दाखविलें नाहीं, असें त्याच्या
घरांत व त्याच्या सर्व राज्यांत काहीं राहिलें नाहीं.
१४ नंतर यशाया भविष्यवादी याने हिज्जीया
राजाजवळ जाऊन त्याला पुसलें, “हीं माणसें
काय बोलली? आणि कोतून तुझ्याजवळ आली?”
तेव्हा हिज्जीयाने सांगितलें, “तीं दूर देशांतून
बाबेलाहून आलीं.” १५ अणखी त्याने पुसलें,
“त्यानी तुझ्या घरांत काय पाहिलें?” तेव्हा हि-
ज्जीयाने सांगितलें, “माझ्या घरांत जें काहीं, तें
त्यानी पाहिलें; जें म्या त्यास दाखविलें नाहीं, असें
माझ्या भांडारांत काहीं राहिलें नाहीं.” १६ नंतर
यशायाने हिज्जीयाला छटलें, “तू परमेश्वराचें
वचन ऐक; १७ वाढा, असे दिवस येतात कीं
तुझ्या वडिलांनी आजपर्यंत जें मिळविलें आणि जें
काहीं तुझ्या घरांत, तें सर्व बाबेलास नेलें जाईल,
काहीं राहणार नाहीं,” असें परमेश्वर सांगतो.
१८ “तुझे पुत्र, जे तुजपासून उत्पन्न होतील, ज्यास
तूं बम्म देसील, त्यातले कित्येक ते घेऊन जा-
तील, मग ते बाबेलाच्या राजाच्या रंगमहालांत
विजडे होतील.” १९ तेव्हा हिज्जीयाने यशा-
याला छटलें, “जें परमेश्वराचें वचन त्या सां-
गितलें, तें उत्तम आहे.” अणखी त्याने छटलें,
“जर माझा दिवसांत सुख व सत्यता असली,
तर उत्तम नव्हे कीं काय?” २० हिज्जीयाच्या
राहिलेल्या गोष्टी आणि त्याचा अवघा पराक्रम
आणि जें तळें छणजे बरलें त्याने बांधून नगरांत
पाणी कसें आणिलें, तीं सर्व यहुदाच्या राजांच्या
इतिहासाच्या पुस्तकांत लिहिलेलीं नाहींत कीं
काय? २१ हिज्जीया तर आपल्या वडिलांच्या-

संमती निजला, आणि त्याचा पुत्र यशयासे को-
त्याच्या ठिकाणीं राज्य केलें.

अध्याय २१.

मुनाश्शे राज्य करूं लागला, तेव्हा जे कर
वर्षाचा होता, आणि त्याने पंचावन पत्रे कर-
शालेमांत राज्य केलें; त्याच्या आईचें नांव ह
हेफजीबा. २ आणि जीं राष्ट्रे परमेश्वरास
इस्त्राएलच्या संतानांपुढून पालविलीं, त्यांच्या जें
गळपणाप्रमाणें त्याने परमेश्वराच्या दृष्टींत क-
ईट केलें. ३ आणि ज्या उंच स्थानाचा पत्र
त्याचा बाप हिज्जीया याने केला होता, तें ज्ञाने
फिरून बांधिलीं; बालासाठीं येणादि बांधिले,
आणि इस्त्राएलचा राजा आहाव याने बसें केलें
होतें, तसें त्याने भजनवन केलें, आणि आद्यज-
नत्यां सर्व सैन्याची भक्ति व सेवा केली. ४
आणि ज्याविषयीं परमेश्वराने सांगिलें होतें
कीं, “मी आपलें नांव यरूशालेमांत ठेवीन,” त्या
परमेश्वराच्या मंदिरां त्याने वेढा बांधिले;
५ छणजे परमेश्वराच्या मंदिराच्या दोन्ही जै-
कांमध्ये अवघ्या आकाशमंडळासाठीं वेढा बांधि-
ल्या. ६ अणखी त्याने आपला पुत्र अर्भीत क-
तला, आणि अभाळ पाहून भाकिलें व यरूशाल
केलें, आणि भूतसंचार व जादूगिरी केली; बाकलें
त्याने परमेश्वराच्या दृष्टींत फार वाईट करून
चिडणूक केली. ७ आणि जें भजनवन ज्ञाने
केलें होतें त्याची भूक्ति त्या मंदिरांत मंदिरा-
ज्याविषयीं परमेश्वराने दावीदाला व त्याचा
पुत्र शलमोन याला सांगितलें होतें कीं, “व
मंदिरांत आणि जें यरूशालेम म्या इस्त्राएलच्या
सर्व वंशांतून निवडलें त्यांत मी आपलें नांव ल-
काळ ठेवीन. ८ आणि जो देश म्या इस्त्राएल-
च्या वडिलांस दिल्या, त्याच्या बाहेर त्याचे पत्र
फिरून फिरते करणार नाहीं; केवळ ज्या भाषा
म्या त्यांस दिल्या त्या अवघ्याप्रमाणें, आणि
माझा सेवक मोरोचे याने जें शास्त्र त्यांस दिलें
त्या अवघ्याप्रमाणें करायास जर ते संभाळतील,
तर तसें करीन.” ९ तथापि त्यानी ऐकिलें
नाहीं, आणि ज्या राष्ट्रांस परमेश्वराने इस्त्रा-
एलच्या संतानांपुढून नाश करून पालविलें होतें,

मनाशे अधिक वाईट करायास मनाश्याने जात मुलविलें.

१० मग परमेश्वराने आपले सेवक भविष्यदादी यांकडून सांगितलें कीं, ११ “यहूदाचा राजा मनाशे याने हीं आंगठपणें केलीं, आणि त्याच्यापुर्वीं जे अमोरी होते तें जे करीत असत ते सर्वेपेक्षां वाईट केलें आहे, आणि आपल्या मुलींकडून यहूदालाहि पापांत घातलें; १२ ह्मणून त्यालाया देव परमेश्वर असें सांगता, ‘वाहा, मी परुशालेमावर व यहूदावर असें वाईट आणिलें कीं जो कोणी तें ऐकिल, त्याचे दोन्ही कान भुजवतील. १३ असें मी परुशालेमावर मोनरोचाचें प्रमाणसूत्र आहाबाच्या घराण्याचा जेव्हा लावीन, आणि जसा कोणी वाटी पुसून पाणी करून ठेवितो, तसा मी परुशालेमास पुसून टाकीन. १४ तेव्हां मी आपल्या वतनां-च्या राहिलेल्यांचा त्याग करून त्यांस त्यांच्या घराण्या हातीं देईन, मग ते आपल्या सर्वे गत्रूंला लूट व लुंपवण असे होतील. १५ कारण कीं जमी माझ्या दृष्टींत वाईट केलें, आणि ज्या दिवसां त्याचे वडील मिसरांतून निघाले, तेव्हां-हसून बाबपर्यंत ते मला चिडवीत आले.” १६

मगसी मनाश्याने यहूदाला पापांत घालून परमेश्वराच्या दृष्टींत वाईट केलें, त्याच्या त्या पणवेंगेवर त्याने निदोण्यांचा रक्तपात फारच केला, एवढा कीं परुशालेम जिकडे तिकडे भरलें. १७ मनाश्याच्या राहिलेल्या गोष्टी, त्याने जें करी केलें, आणि त्याने जीं पापें केलीं तीं सर्वे परमेश्वराच्या राजांच्या इतिहासांच्या पुस्तकांत लिहिलेलीं नाहींत कीं काय? १८ मनाशे तर आपल्या वडिलांच्यासंगतीं निजला आणि आपल्या घराच्या बागांत, ह्मणजे उज्जाच्या बागांत पुरला गेला, आणि त्याचा पुत्र आमोन याने त्याच्या ठिकाणीं राज्य केलें.

१९ आमोन राज्य करूं लागला, तेव्हां तो वर्षांचा होता, आणि त्याने परुशालेमांत दोन वर्षे राज्य केलें; त्याच्या आईचें नांव मशुलेम, आणि ती यद्वांतल्या हास्त्राची कन्या होती. २० आणि त्याचा बाप मनाशे याने खरें केलें होतें, तसें त्याने परमेश्वराच्या

दृष्टींत वाईट केलें. २१ आणि त्याचा बाप ज्या मार्गाने चालला, त्या सर्वांत तो चालला, आणि त्याच्या बापाने ज्या मूर्तींची सेवा केली होती, त्यांची सेवा व त्यांचें भजन त्याने केलें. २२ असें त्याने आपल्या वडिलांचा देव परमेश्वर याला टाकिलें, आणि परमेश्वराच्या मार्गांत चालला नाहीं. २३ मग आमोन राजाच्या सेवकांनी त्यावर फितूर करून त्याला त्याच्या घरीं जिवें मारिलें. २४ नंतर ज्यानी आमोन राजावर फितूर केला, त्या सर्वांस देशांतल्या लोकानि मारिलें, आणि देशांतल्या लोकानि त्याच्या ठिकाणीं त्याचा पुत्र योशीया याला राजा केलें. २५ आमोनाच्या राहिलेल्या गोष्टी, ज्या त्यापासून घडल्या, त्या तर यहूदाच्या राजांच्या इतिहासांच्या पुस्तकांत लिहिलेल्या नाहींत कीं काय? २६ आणि उज्जाच्या बागांत तो आपल्या कब्रेंत पुरला गेला, आणि त्याचा पुत्र योशीया याने त्याच्या ठिकाणीं राज्य केलें.

अध्याय २२.

योशीया राज्य करूं लागला तेव्हां तो आठ वर्षांचा होता, आणि त्याने परुशालेमांत एकतीस वर्षे राज्य केलें; त्याच्या आईचें नांव यदीदा, आणि ती बजकाथांतला अदाया याची कन्या होती. २ आणि परमेश्वराच्या दृष्टींत जें नीट, तें त्याने केलें, ह्मणजे तो आपला वडील दावीद याच्या सर्वे मार्गाने असा चालला कीं उज्ज्याकडे किंवा डाव्याकडे फिरला नाहीं. ३ तेव्हां योशीया राजाच्या अठराव्या वर्षीं असें झालें कीं राजाने मशुलामाचा पुत्र अजान्या याचा पुत्र शाफान जो चिटणीस, त्याला परमेश्वराच्या मंदिरास पाठवून सांगितलें, ४ “मुख्य याजक हिल्कीया याजवळ तूं जा, आणि जो पैसा परमेश्वराच्या मंदिरां आणलेला आहे, ह्मणजे जो लोकांजवळून दारपाळानी गोळा केला आहे, तो त्याने मोजावा. ५ मग त्यानी काम करविणारे, जे परमेश्वराच्या मंदिरावर नेमलेले, त्यांच्या स्वाधीन तो करावा; मग त्यानी, जे परमेश्वराच्या मंदिरां काम करितात, त्यांस मंदिराची मोडतोड नीट करायासाठीं तो द्यावा.

६ छत्रजे सुतार व गवंडी व पाथरट यांस आणि मंदिर नीट करायाची लांकडे व घडलेले दगड विकत घ्यायास यावा." ७ तथापि जो पैका त्याच्या स्वाधीन केला, त्याचा हिशोब त्याजवळून घेतला गेला नाही, कारण की ते विश्वासनि काम करीत होते.

८ नंतर मुख्य याजक हिन्कीया याने शाफान चिटणीसाला सांगितले, "परमेश्वराच्या मंदिरा मला शास्त्राचे पुस्तक सापडले." मग हिन्कीयाने ते पुस्तक शाफानाला दिले, आणि त्याने ते वाचिले. ९ नंतर शाफान चिटणीस राजाजवळ आला, आणि वर्तमान माघारे आणून त्याने राजाला सांगितले, "जो पैका मंदिरा मिळाला होता, तो तुझ्या सेवकांनी काढून काम करविणारे, जे परमेश्वराच्या मंदिरावर नेमलेले, त्यांच्या स्वाधीन केला आहे." १० अणखी शाफान चिटणीसाने राजाला असे सांगितले की, "हिन्कीया याजकाने मला पुस्तक दिले आहे." नंतर शाफानाने ते राजापुढे वाचिले. ११ तेव्हा असे झाले की राजाने त्या शास्त्रपुस्तकांतल्या गोष्टी ऐकिल्या असता त्याने आपली वस्त्रे फाडली. १२ नंतर राजाने हिन्कीया याजक, व शाफानाचा पुत्र अहीकाम, व मिखायाचा पुत्र आखबोर व शाफान चिटणीस, व राजाचा सेवक असाया, यांस आज्ञा दिली की, १३ "तुम्ही जाऊन या सापडलेल्या पुस्तकांतल्या गोष्टीविषयी माझ्यासाठी व या लोकांसाठी छत्रजे सर्व यहुदासाठी परमेश्वराजवळ विचार करा; कां तर परमेश्वराचा जो कोप आम्हावर झळसे, तो मोठा; कारण की आम्हासाठी जे लिहिलेले, त्या सर्वांप्रमाणे करायास आमच्या वडिलांनी या पुस्तकांतल्या गोष्टी ऐकिल्या नाहीत. १४ यास्तव हिन्कीया याजक व अहीकाम व आखबोर व शाफान व असाया, हे हारहासाचा पुत्र तिक्वा याचा पुत्र शाहूम जो वस्त्रांचा राखणारा, त्याची स्त्री हुलदा भविष्यवादिणी इत्याजवळ जाऊन तिची बोलले; ती तर घरुशालेमांतल्या पाठशाळेत राहत होती. १५ तेव्हा तिने त्यांस झटले, "इसाएलाचा देव परमेश्वर असे सांगतो, ज्या माणसाने तुम्हास माझ्याजवळ पाठ-

विले, त्याला तुम्ही सांगा, १६ परमेश्वर असे सांगतो, 'पाहा, जे पुस्तक यहुदाच्या राजाने कविले, त्याच्या सर्व गोष्टींतले वाईट वा ठिकाणवर व यांतल्या राहण्यांवर मी अभिर्ते; १७ कारण की त्यांनी मला टाकून दुसऱ्या देवाजवळ धूप जाळिले, येजेकरून त्यांनी आपला हातांच्या सर्व कामाने मला असे विटविले की माझा कोप या ठिकाणावर पेटला आहे आणि ते विझणार नाही.' १८ आणि यहुदाचा राजा, ज्याने तुम्हास परमेश्वराजवळ भिन्नराकल पाठविले, त्याला तुम्ही हे सांगा, इसाएलाचा देव परमेश्वर असे सांगतो, 'ज्या गोष्टी त्या ऐकिल्या विषयी मी छत्रतो की, १९ जे त्या वा ठिकाणाविषयी व यांतल्या राहण्यांविषयी सांगितले की, 'भोसाड व शापित होईल,' हे ना ऐकल्यावरून तुम्ही मन कोमळ झाले, आणि त्या परमेश्वरापुढे असी नम्रता धरिली की आली वस्त्रे फाडून माझ्यापुढे शोक केला, यास्तव या हि तुम्ही ऐकिले आहे, असे परमेश्वर झणते. २० छत्रपून पाहा, मी तुला तुझ्या वडिलांनी मिळवीन, आणि तूं आपल्या कबरेस सुखाने मिळसील, आणि जे काही वाईट मी वा ठिकाणावर आणीन, ते तुझ्या दृष्टीस पडणार नाही.' याप्रमाणे त्यांनी वर्तमान माघारे राजाजवळ बोलविले.

अध्याय २३.

मग राजाने दूत पाठविले आणि त्यांनी यरुशलेमांतल्या व घरुशालेमांतल्या सर्व वडिलांस लाजवळ मिळविले. २ तेव्हा राजा परमेश्वराच्या मंदिरास चढून गेला, आणि त्याच्यासमोर दातली सर्व माणसे, व घरुशालेमांतले सर्व लष्कारे, व याजक, व भविष्यवादी, व लाहानोळी सुद्धा सर्व लोक गेले; मग कराराचे जे पुस्तक परमेश्वराच्या मंदिरा सापडले होते, त्याच्या सर्व गोष्टी त्याने त्याच्या ऐकण्यांत वाचिला. ३ तेव्हा राजाने खांबाजवळ उभे राहून परमेश्वरपुढे असा करार केला की, आपण परमेश्वरास अनुसरू, आणि त्याच्या आज्ञा व त्याची प्रमाणे व त्याच्या नेमणुकी सर्व अंतःकरणाने व सर्व ह्रदयाने पाळू, छत्रजे त्या पुस्तकाचे लिहिलेला व

द्वाराच्या गोष्टी स्थापल्या, सर्व लोकहि करारासाठी उभे राहिले. ४ नंतर राजाने मुख्य यादव हिन्कीया व दुसऱ्या टोळीचे याजक व दारतळ, यांस असी आज्ञा दिल्ली की, “बाल व नवनवन व आकाशांतला सर्व समुदाय यांसाठी की पाचें केलेलीं होती तीं सर्व परमेश्वराच्या देवळांत बाहेर काढा.” मग त्याने तीं यरूशालेमाच्या बाहेर किद्रोनाजवळच्या शेतांमध्ये जाळिली, आणि त्यांची राख बेथएलास नेली. ५ आणि रव स्थानावर व यहूदांतल्या नगरांत व यरूशालेमाच्या चहुंकडल्या ठिकाणी धूप जाळायला यरूदाच्या राजानी जे परके याजक ठेविले होते, शनबे शाल व सूर्य व चंद्र व ग्रह आदिकरून आकाशांतला सर्व समुदाय यांपुढें जे धूप जाळीत होते, ते त्याने नाहींसे केले. ६ आणि परमेश्वराच्या मंदिरां जे भजनवन, ते त्याने काढून यरूशालेमाबाहेर किद्रोन ओहळाजवळ नेले; मग ते किद्रोन ओहळावर जाळून धुळी एवढें बारीक केले, आणि त्याची धूळ सामान्य लोकांच्या कबरावर टाकिली. ७ आणि परमेश्वराच्या मंदिरां तीं राखलेल्या पुरुषांचीं घरे, ज्यांत स्त्रिया भजनवनासाठी देव्हारे विणून करीत होत्या, तीं त्याने मोडिलीं. ८ अणखी त्याने ते सर्व याजक यहूदांतल्या नगरांतून बाहेर लाविले, आणि गेल्यापासून वैरयेव्यापर्यंत जीं उंच स्थानें, जेथें त्या यादवांनी धूप जाळिला होता, तीं विटाळलीं; आणि दारवात्याजवळचीं उंच स्थानें, जीं नगराचा अधिपती घडोशवा याच्या वेसीच्या प्रवेशाजवळ, प्रणवे नगराच्या वेसींतून जाताना कोणीएकाच्या शिऱ्याकडे होती, तीं त्याने मोडिलीं. ९ उंच स्थानाचे याजक यरूशालेमांत जी परमेश्वराची वेदी विच्याजवळ मात्र चढून जात नव्हते, परंतु ते आपल्या भावांमध्ये बेखमीर भाकरी खात होते. १० अणखी हिन्कोमाच्या संतानांच्या खिंशेत जें मोफेथ, तें त्याने असें विटाळलें की कोणी आपल्या पुत्र किंवा आपली कन्या मोलेखासाठीं भर्मांत न घालवी. ११ आणि बाहेरल्या वस्यानयें नाथान मेलक हिजडा याच्या कोठडीजवळ परमेश्वराच्या मंदिरास जायाचें ठिकाण तेथे पोडे, जे यहूदाच्या राजानी सूर्याला दिव्हे

होते, ते त्याने दूर केले, आणि सूर्याचे रथ अर्पांत घालून जाळिले. १२ अणखी आहाजाच्या माडीच्या गच्चीवर ज्या वेद्या यहूदाच्या राजानी केल्या होत्या, आणि ज्या वेद्या मनाश्याने परमेश्वराच्या मंदिराच्या दोहों चौकांत बांधिल्या होत्या, त्या राजाने मोडून तेथून अपटून टाकिल्या, आणि त्यांची धूळ किद्रोन ओहळांत घातली. १३ आणि यरूशालेमासमोर नासक्या डोंगराच्या उजव्याकडे जीं उंच स्थानें इस्त्राएलाचा राजा शलमोन याने त्तिदोन्याचें ओकटें आष्टारेथ इच्यासाठी, व मोवाबाचें ओकटें खमोश याच्यासाठी, व आमोनी लोकांचें ओंगळपण मिस्कोम याच्यासाठी बांधिलीं होती, तीं राजाने विटाळलीं. १४ आणि त्याने मूर्ती फोडल्या, भजनवनेंहि तोडून टाकिलीं, मग त्यांच्या ठिकाणीं माणसांचीं हाडे भरिलीं.

१५ अणखी बेथएलाजवळ जी वेदी व उंच ठिकाण नबाटाचा पुत्र यराबाम, ज्याने इस्त्राएलाहि पापांत घातलें, त्याने रचून केलें होतें, ती वेदी व तें उंच ठिकाण त्याने मोडून टाकिलें, आणि तें उंच ठिकाण जाळून बारीक धूळ केली, भजनवनहि जाळिलें. १६ तेव्हां पोशीयाने वळून तेथें डोंगरावर ज्या कबरा होत्या त्या पाहिल्या, मग त्याने पाठवून त्या कबरांतून हाडे काढून त्या वेदीवर जाळिलीं; देवाच्या ज्या माणसाने ह्या गोष्टी गाजविल्या, त्याने परमेश्वराचें जें वचन घोषण केलें, त्याप्रमाणें तें विटाळलें. १७ मग त्याने विचारिलें, “जें थडें माझ्या दृष्टीस पडतें तें कोणाचें आहे?” तेव्हां नगरांतल्या माणसानां त्याला सांगितलें, “देवाच्या ज्या माणसाने यहूदांतून येऊन बेथएलांतल्या या वेदीविषयीच्या गोष्टी ज्या तुजपासून घडल्या, त्या ह्या मोठ्याने सांगितल्या होत्या, त्याचें हें थडें आहे.” १८ तेव्हां त्याने सांगितलें, “तें राहूं या, कोणी त्याचीं हाडे ढळवूं नये.” असीं त्याचीं हाडे, जो भविष्यवादी शोमरोनांतून आला होता, त्याच्या हाडांसुद्धां असूं दिव्हीं. १९ अणखी शोमरोनी नगरांमध्ये उंच स्थानांचीं घरे, जीं इस्त्राएलाच्या राजानी बांधिलीं व चिडणूक केली, तीं सर्व पोशीयाने काढून टाकिलीं; जीं कामें त्यापासून बेथएलांत घडलीं हो-

ती, त्या सर्वांप्रमाणे त्यांस केले. २० तेव्हा डंच स्थानाचे जे याज्ञक तेथे होते त्या सर्वांस त्याने त्या वेद्यावर माविले, आणि मनुष्यांचीं हातें त्यावर आकिलीं; नग तो माझरा घरूशालेमास आला.

२१ तेव्हा राजाने सर्व लोकांस असी अन्न दिव्ही की, "या कराराच्या पुस्तकांत लिहिलेल्याप्रमाणे तुम्ही आपला देव परमेश्वर यासाठी वन्हाडण सण करा." २२ तर ज्या न्यायप्रमाणे इस्त्राएलाचा न्याय केला, त्याच्या दिवसांत आणि इस्त्राएलाचे राज्य व बहूदाचे राज्य यांच्या सर्व दिवसांत असा वन्हाडण सण पाळला केला नाही.

२३ हा वन्हाडण सण योशीया राजाच्या अठराव्या वर्षी घरूशालेमांत परमेश्वरासाठी पाळला गेला. २४ अणखी भूतसंचारणी व जादूकरी व मूर्ती व पुतळे आणि झीं ओंगळपणें बहूदा देशांत व घरूशालेमांत दृष्टीस पडली, तीं अवघीं योशीयाने नाहीसी केली; येणेकरून हिस्कीया या याज्ञक याला परमेश्वराच्या मंदिरीं जें पुस्तक सांपडलें, त्यांतलीं लिहिलेलीं वचनें स्थापिलीं. २५ तर त्यासारखा राजा, जो योश्याच्या सर्व शास्त्राप्रमाणें आपल्या सर्व अंतःकरणाने, व आपल्या सर्व विबाने, व आपल्या सर्व शक्तीने परमेश्वराकडे फिरला, तसा कोणी त्याच्यापूर्वी नव्हता, आणि त्याच्यापुढें त्यासारखा कोणी उत्पन्न झाला नाही. २६ तथापि ज्या चिडणुकीनी मनासयाने परमेश्वराला चिडविलें होतें, त्या अवघ्यामुळे त्याचा जो राग बहूदावर पेटला, त्या आपल्या मोठ्या अळक्या रागांतून तो फिरला नाही. २७ अणखी परमेश्वराने सांगितलें होतें, "जसें म्या इस्त्राएलाला घालविलें, तसें मी आपल्यापुढून बहूदालाहि घालवीन; आणि हें घरूशालेम नगर, जें म्या निवडिलें त्याचा आणि ज्या मंदिराविषयीं म्या सांगितलें होतें की, 'माझे नाम तेथें होईल,' त्याचा मी अवेर करीन."

२८ योशीयाच्या राहिलेल्या मोठी आणि त्याने जें काहीं केले तीं सर्व बहूदाच्या राजाच्या इतिहासाच्या पुस्तकांत लिहिलेलीं नाहीत कीं काय? २९ त्याच्या दिवसांत मिस्र्यांचा राजा फारो नवो फराव मदीजवळ आश्वराच्या राजावर चढून गेला; तेव्हा योशीया राजा त्यासी लख-

यास गेला, आणि त्याने त्याला मयिसेमचे वरतांच जिंजें मारिलें. १० नंतर त्याच्या सेवकांनी त्याचें घेत रथावर घालून मयिसेमक-घालेमस आणिलें, आणि त्याला त्याच्या सरेंत पुरिलें; तेव्हा देवांतल्या लेखांनी कोडीकण पुत्र बहोबाहाज याला वेडन अभिषेक केला, आणि त्याला त्याच्या बापाच्या ठिकाणीं राजा केले. ३१ बहोबाहाज राज्य करूं लगला, वेदा तो वेदीस वर्षांचा होता, आणि त्याने घरूशालेमांत तीन महिने राज्य केलें; त्याच्या आईचें नांव हूमूटाल, आणि ती लिबनेस्तला इम्या याची इया होती. ३२ आणि त्याने आपल्या बडिलाने जें केलें त्या सर्वांप्रमाणें परमेश्वराच्या दृष्टींत काढ केलें. ३३ आणि फारो नवो याने इमाज देवांतल्या रिबला तेथें त्याला घरूशालेमाकडून उन्मातून काढून बंद केलें, आणि बांभर घेऊन सपें व एक घेऊन सोनें असा दंड देवला आणि. ३४ आणि फारो नवोने योशीयाचा पुत्र एन्नाकीम याला त्याचा भाव योशीया याच्या ठिकाणीं राजा केले, आणि त्याचें नांव फिरवून बहोबाहिम ठेविलें, आणि बहोबाहाजाला केले, मग तो मिसरांत बाऊन तेथें गेला. ३५ तेव्हा बहोबाहिमाने तें सपें व सोनें फारोला दिलें, परंतु जे फारोच्या सामण्यावरून तो पैका घ्याला तेवर पछी ठरवून वसविली; त्याने फारो मसोल जें सोनें व सपें खयासाठी देशांतल्या लेखावरून एकरकाच्या ठरविलेल्या घनाप्रमाणें ठरवून घेतलें. ३६ बहोबाहिम राजा झाला, तेव्हा तो पंचवीस वर्षांचा होता, आणि त्याने घरूशालेमांत मग सपें राज्य केलें; त्याच्या आईचें नांव इया, आणि ती हमांतला घदामा याची इया होती. ३७ आणि त्याने आपल्या बडिलाने जें केलें त्या सर्वांप्रमाणें परमेश्वराच्या दृष्टींत काढ केले.

अध्याय २४

त्याच्या दिवसांत बबेलचा राजा नबुकादनेचार चढून आला असता, बहोबाहिम सव वर्षे त्याचा सेवक झाला; मग चढून गेल्या मतिवूळ झाला. १ योश्यावर परमेश्वराने जागर कसण्याच्या ठेवून व आराक्या ठेवून

१ योवाबाच्या टोळ्या व आमोनी लोकांच्या टोळ्या पाठविल्या; असें परमेश्वराने आपले सेवक भविष्यवादी यांकडून आपलें जें वचन सांगितलें होतें, त्याप्रमाणें यहूदावर त्याचा नाश करायला त्या पाठविल्या. ३ निश्चयें परमेश्वराच्या सांगण्यावरून यहूदावर तसें झालें कीं त्याने जास मचाशाने जीं पापें केलीं त्या सर्व पापांमुळे आपल्यापुढून घालवावें. ४ अगदी त्याने निर्दोषाचा जो रक्तपात केला त्यामुळे कारण कीं त्याने निर्दोषाचें रक्त यरूशालेमांत एवढें भरिलें कीं परमेश्वर क्षमा करायला मान्य झाला नाहीं. ५ यहोयाकीमाच्या राहिलेल्या गोष्टी आणि त्याने केले नाहीं केलें, तीं सर्व यहूदाच्या राजांच्या इतिहासाच्या पुस्तकांत लिहिलेलीं नाहींत कीं काय! ६ यहोयाकीम तर आपल्या वडिलांच्या संगतीं निजला, आणि त्याचा पुत्र यहोयाखीन याने त्याच्या ठिकाणीं राज्य केलें. ७ मिसरी राजा तर आपल्या देशांतून फिरून आला नाहीं, कारण कीं मिसरी ओहळापासून फराथ नदीपर्यंत जें मिसरी राजांचें होतें, तें अवघें बाबेलाच्या राजाने घेतलें होतें. ८ यहोयाखीन राजा झाला, तेव्हां तो अठरा वर्षांचा होता, आणि त्याने यरूशालेमांत तीन महिने राज्य केलें; त्याच्या आईचें नांव नहुश, आणि ती यरूशालेमांतला एलनाथान याची स्त्रिया होती. ९ आणि त्याने आपल्या बापाने जें केलें त्या अवघ्याप्रमाणें परमेश्वराच्या दृष्टींत वाईट केलें.

१० त्या वेळेस बाबेलाचा राजा नबुखादनेब्बार याचे सेवक यरूशालेमावर चढून आले, आणि तें नगर वेढलें गेलें. ११ मग बाबेलाचा राजा नबुखादनेब्बार याचे सेवक त्यावर वेढा राखीत असतां, आपणहि नगरावर आला. १२ नंतर यहूदाचा राजा यहोयाखीन तो, आपली आई व आपले सेवक व आपले सदांर व आपले हिजडे, यांसुद्धां बाहेर बाबेलाच्या राजाजवळ गेला; तेव्हां त्याच्या राज्याच्या आठव्या वर्षी बाबेलाच्या राजाने त्याला धोरिलें. १३ आणि वर्षे परमेश्वराने सांगितलें होतें तसें त्याने परमेश्वराच्या मंदिराच्या भांडारांतल्या सर्व वस्तू व राजाच्या परच्या भांडारांतल्या वस्तू तेथून ने-

ल्या; आणि परमेश्वराच्या देवळांतलीं सोन्याचीं भांडी जीं इस्त्राएलाचा राजा शलमोन याने केलीं होती तीं सर्व तोडून घेतलीं. १४ अणखी त्याने सर्व यरूशालेम, झणजे सर्व सदांर व सर्व पराक्रमी पुरुष पाडाव करून नेले; ते पाडाव केलेले दाहा हजार होते; सर्व सुतार व कासारहि नेले; देशांतल्या दरिद्री लोकांशिवाय कोणी राहिला नाहीं. १५ असें त्याने यहोयाखीनाला बाबेलास नेलें; आणि राजाची आई, व राजाच्या स्त्रिया, व त्याचे हिजडे, व देशांतले पराक्रमी, हे त्याने पाडाव करून यरूशालेमाहून बाबेलास नेले. १६ सर्व पराक्रमी माणसें तर सात हजार, आणि सुतार व कासार एक हजार होते; सर्व लढाऊ पुरुष बाबेलाच्या राजाने पाडाव करून बाबेलाजवळ नेले.

१७ आणि बाबेलाच्या राजाने त्याच्या ठिकाणीं त्याचा काका मात्तान्या राजा करून त्याचें नांव फिरवून जिदकीया ठेविलें. १८ जेव्हां जिदकीया राजा झाला, तेव्हां तो एकवीस वर्षांचा होता, आणि त्याने यरूशालेमांत अकरा वर्षे राज्य केलें; त्याच्या आईचें नांव हमूटाल, आणि ती लिबनैतला हम्म्या याची कन्या होती. १९ त्याने तर जसें यहोयाकीमाने केलें होतें त्या अवघ्याप्रमाणें परमेश्वराच्या दृष्टींत वाईट केलें. २० कां कीं परमेश्वराच्या क्रोधाने यरूशालेमांत व यहूदांत असें झालें कीं त्याने त्यांस आपल्या पुढून घालविलें तोंपर्यंत जिदकीयाने बाबेलाच्या राजावर फिरतू केला.

अध्याय २५.

अणखी त्याच्या राज्याच्या नवव्या वर्षी दाहाव्या महिन्याच्या शुद्ध दशमीस असें झालें कीं बाबेलाचा राजा नबुखादनेब्बार आपल्या सर्व सैन्यांसुद्धां यरूशालेमावर आला, आणि त्याने त्यावर तळ धरून त्याच्या चहुंकडे आवार वांधिलें. २ असें तें नगर वेढलें जाऊन जिदकीया राजाच्या अकराव्या वर्षापर्यंत राहिलें. ३ तेव्हां महिन्याच्या शुद्ध नवमीस नगरांत दुष्काळ असा भारी झाला कीं देशांतल्या लोकांस अन्न नव्हतें. ४ मग नगर फुटलें गेलें, तेव्हां खासदी नगरावर

चहुंकडे होते, यावरून लढाईचीं सर्व माणसं राजाच्या बागवळक दोहो भितींमध्ये जी वेस, त्या वाटेने रात्री पळालीं, आणि राजा सपाटीच्या वाटेने बेला. ५ तथापि खासदी सैन्याने राजाच्या पाठीस लागून त्याचें सर्व सैन्य त्यापासून उधळलें असता, घरीहोजवळच्या सपाटीवर त्याला आटोफलें. ६ अग्नित्यानी राजाला धरून रिबलास बाबेलाच्या राजावळ नेलें, मग त्यानी त्याचा मृत्यु ठरविला. ७ आणि त्यानी शिंदकीयाचे पुत्र त्याच्या देखतां वधिलें, नंतर शिंदकीयाचे जोळे फोडिले, आणि पितळ्याच्या दोन बंदानी त्याला बांधून बाबेलास नेलें.

८ तेव्हां पांचव्या महिन्याच्या शुद्ध सप्तमीस, झणजे बाबेलाचा राजा मनुष्यादनेन्वार याच्या राज्याच्या एकुणविसाव्या वर्षी, बाबेलाच्या राजाचा सेवक हुजऱ्यांचा सर्दार मनुष्यारदान धरून घालेमास आला. ९ तेव्हां त्याने परमेश्वराचें मंदिर व राजाचें घर जाळिलें, आणि धरून घालेमांतलीं सर्व घरे, झणजे सर्व मोठीं घरे अग्नि लावून जाळिलीं. १० आणि खासद्याचें वें सर्व सैन्य हुजऱ्यांच्या सर्दारासंगतीं त्यानीं धरून घालेमाचे कोट चहुंकडून पाडून टाकिले. ११ अणखी लोकांचें वें शेष नगरांत राहिलें होतें, आणि जे फितूरकरी बाबेलाच्या राजाकडे पितळे आणि हस्तर समुदाय, त्यांस हुजऱ्यांचा सर्दार मनुष्यारदान याने नेलें. १२ तथापि देशांतल्या कित्येक दरिद्रांस माळी व शेतकरी होण्यासाठीं हुजऱ्यांच्या सर्दाराने ठेविलें. १३ अणखी जे पितळ्याचे खांब परमेश्वराच्या मंदिराला होते ते, आणि पितळ्याचे पाये व समुद्रपात्र जीं परमेश्वराच्या मंदिरां होती, तीं खासद्यानी फोडून त्याचें पितळ बाबेलास नेलें. १४ आणि भांडी व कातरी व दिव्याच्या कातरी व वाठ्या व पितळ्याचीं सर्व भांडी, जिहींकरून सेवा करित होते, ती त्यानी नेलीं. १५ आणि अभिषारक व शिष्याचीं पात्रें, वें सोन्याचें तें सोनें आणि वें रुप्याचें तें रुपें हुजऱ्यांच्या सर्दाराने नेलें. १६ ते दोन खांब, एक समुद्रपात्र, व जे पात्रे आणि जीं पात्रें शारमोन्नेने परमेश्वराच्या मंदिरासाठीं केलेलीं होती, त्या सर्वच्या पितळ्याला

वजन नव्हतें. १७ एका खांबाची उंची अठस हात, आणि त्यावर पितळ्याचा कळस होता; त्या कळसाची उंची तर तीन हात, आणि त्या कळसाच्या चहुंकडे दाळिंबासुदां आली, हे सर्व पितळ्याचें होतें, आणि त्यासारखें माळीसुदां दुसऱ्या खांबालाहि होतें.

१८ अणखी हुजऱ्यांच्या सर्दाराने मृत्यु याजक सराया व दुसरा याजक खपण्या व क्षे हारपाळ धरिले. १९ अग्नित्यानी एक हिबदा, जे लढाईच्या माणसांवर नेमलेल्य तो, आणि व राजावळ उभे राहत होते त्यातलीं पांच माणसं जीं नगरांत अडकलीं तीं, अग्नित्याच्या सर्दार मो चिटणीस देशांतल्या लोकांत मिळीत होता तो, आणि देशाच्या लोकांतलीं साठ वर्षें जीं नगरांत अडकलीं तीं धरिलीं. २० असें हुजऱ्यांचा सर्दार मनुष्यारदान याने त्यांस धरून रिबलास तिकडे बाबेलाच्या राजावळ नेलें. २१ मग हमाथ देशांतल्या रिबलावळ बाबेलाच्या राजाने त्यांस हाणून जिवें मारिलें; असा हमाथ पराजित होऊन अखण्या देशांतून केला. २२ अग्नित्यानी बहूदा देशांत राहिलेले लोड, व बाबेलाचा राजा मनुष्यादनेन्वार याने ठेविले होते, त्यावर त्याने शाफानाचा पुत्र अहीसम याक पुत्र गहान्या अधिकारी केला. २३ मग सैन्याच्या सर्व सर्दारांनी व त्यांच्या माणसांनी असें ऐकिलें कीं बाबेलाच्या राजाने गहान्या मृत ठेविला, आणि नथान्याचा पुत्र इश्माल, व कारेहाचा पुत्र योहानान, व तान्हुमेभाचा पुत्र नयेफाकर सराया, व माखाकराचा पुत्र याबाण्यादे, हे आपल्या माणसांसुदां गदान्याकड मिळ्यात आले. २४ तेव्हां गदान्याने त्यांक व त्यांच्या माणसांवळ शपथ वाडून त्यांस घाटलें, "तुम्ही खासद्याचे सेवक होण्याविषयी भिड नका; देशांत राहा आणि बाबेलाच्या राजाची सेवा करा, झणजे पुढे वें होईल." २५ नंतर सप्तव्या महिन्यांत असें झालें कीं मलीशामाचा पुत्र नथान्या याचा पुत्र राजसंजय इश्माल याने आणि याक्यासंगतीं दाहा माणसांनी येऊन गहान्याला मारिलें; असा तो व त्याच्यासंगतीं मिळ्यात जे बहूदी व मलीदी

होवें, ते मेलें. २६ नंतर सर्व लोक लाहान व
मोडे व सैन्याचे सर्दार उठून मिसरांत गेले,
हा तर ते खास्यांस भाले.

२७ मग यहूदाचा राजा यहोयाखीन याच्या
पराजयानेच्या सततिसाव्या वर्षी बाराव्या महि-
न्यास महिन्याच्या सत्ताविसाव्या दिवसी असें
जालें कीं बाबेलाचा राजा अबीलमरोदाख याने
आपल्या राब्याच्या पहिल्या वर्षी यहूदाचा राजा
यहोयाखीन याला बंदिशाळेंतून काढून याचें म-

स्तक उंचावलें. २८ आणि त्याने त्यासीं मनो-
रम गोष्टी बोलून त्याची गादी त्याच्यासंगतीं बा-
बेलांत जे राजे होते त्यांच्या गादीपेक्षा उंच केली.
२९ अगरी त्याचीं बंदांतलीं वस्त्रें पालटलीं,
मग तो आपल्या आयुष्याच्या सर्व दिवसांत त्या-
च्यापुढें जेवीत असे. ३० आणि त्याचा पुरवठा
त्याच्या आयुष्याच्या सर्व दिवसांत दिवसोदिवस
मेमाने त्याला राजाकडून पुरवठा नेहमी दिल्ला
गेलो.

1. CHRONICLES.

कालवृत्तांत, याचें पहिलें पुस्तक.

अध्याय १.

आदाम, शैथ, अनोश; २ केनान, माहला-
लैल, गरोद; ३ हनोख, मथूशेलाह, ला-
मेख; ४ नोहा, शेम व हाम, व याफेथ. ५
याफेथाचे पुत्र, गोमेर व मागोग व मादाय व
यावान व थूबाल व मेशेख व थीरास. ६ आ-
णि गोमेराचे पुत्र, अश्कुनाज व रीफाय व थोगा-
मो. ७ आणि यावानाचे पुत्र, अलीशा व था-
गीश व किन्ती व दौदानी.

८ शमाचे पुत्र, खूश व मिसरी व पृठ व
मनान. ९ आणि खूशाचे पुत्र, सबा व हवीला
व साबता व रामा व साबतखा; आणि रामाचे
पुत्र, शबा व ददान. १० आणि खूशाने निम्नो-
दालाहि जन्म दिल्ला; तो पृथ्वीवर पहिला परा-
क्रमी झाला. ११ आणि मिसरीने लूदी व
अनामी व लहाबी व नाफतुही, यांस जन्म दिल्ला,
१२ अगरी पाग्रसी व कास्तुही जन्मले; यांपा-

सून पलिष्टी व काफ्तोरी होऊन निघाले. १३
आणि खनानाने, त्याचा ज्येष्ठ पुत्र जीदोन, व हेथ;
१४ आणि यवूसी व अमोरी व गिर्गाशी; १५
आणि हिक्वी व आर्फी व सीनी; १६ आणि
आर्वादी व जमारी व हमार्थी, यांस जन्म दिल्ला.

१७ शेमाचे पुत्र, एलाम व आशूर व
आर्पाक्षाद व लूद व अराम व ऊज व
हूल व गेथेर व मेशेख. १८ आणि आर्पा-
क्षादाने शालाहाला जन्म दिल्ला, मग शा-
लाहाने एबेराला जन्म दिल्ला. १९ नंतर
एबेराने दोन पुत्रांस जन्म दिल्ला; एकाचें नांव
पेल्लेग, कां कीं त्याच्या दिवसांत पृथ्वीची वांटणी
झाली; आणि त्याच्या भावाचें नांव एकटान. २०
तेव्हां एकटानाने आल्मोदाद व शालेफ व हजा-
रमावेथ व याराह; २१ आणि हदोराम व ऊ-
जाल व दिक्का; २२ आणि एबाल व अबीमा-
एल व शबा; २३ आणि ओफीर व हवीला व
योबाब, यांस जन्म दिल्ला; हे सर्व एकटानाचे

पुत्र. २४ शैम, आपाक्षद, शालाह; २५ एबेर, पेलेग, रगू; २६ आणि सरुग, नाहोर, तेराह; २७ आब्राम, तोच आब्राहाम.

२८ आब्राहामाचे पुत्र, इसाक व इस्राएल. २९ त्यांच्या ह्या वंशावळ्या; इस्राएलाचा ज्येष्ठ पुत्र नबायोथ, नंतर केदार व आदबेल व मिस्साम; ३० मिस्सा व दुमा, मास्सा, हदाह व थेमा; ३१ यटूर, नाफीश व केदमा; इस्राएलाचे पुत्र ते हेच. ३२ आणि आब्राहामाची मागली स्त्री कटूरा, इचे पुत्र; ती जिम्नान व यक्षान व मदान व मियान व इस्राक व शूहा प्रसवली; आणि यक्षानाचे पुत्र, शबा व ददान. ३३ आणि मियानाचे पुत्र, एफा व एफेर व हनोख व अबीदा व एन्दा; हे सर्व कटुरेचे संतान; ३४ अणखी आब्राहामाने इसाकाला जन्म दिव्हा; इसाकाचे पुत्र एसाव व इस्राएल.

३५ एसावाचे पुत्र, अलीफाज, रगूवेल व यउश व यालाम व कोराह. ३६ अलीफाजाचे पुत्र तेमान व ओमार, जफी व गाताम, कनाज व तिन्ना व अमालेक. ३७ रगूवेलचे पुत्र, नाहाथ, जेराह, शाम्मा व मिज्जा. ३८ आणि सेइराचे पुत्र, लोटान व शोबाल व जिबोन व अना व दीशोन व एजेर व दीशान. ३९ आणि लोटानाचे पुत्र, हारि व होमाम, आणि लोटानाची बहीण तिन्ना. ४० शोबालाचे पुत्र, आत्थान व मानाहाथ व एबाल, शफी व ओनाम; आणि जिबोनाचे पुत्र, आय्या व अना. ४१ अनाचा पुत्र, दीशोन; मम दीशोनाचे पुत्र, हात्थान व एरान व इम्रान व खरान. ४२ एजेराचे पुत्र, बिन्हान व जावान, याकान; दीशोनाचे पुत्र, ऊज व अरान.

४३ आणि इस्राएलाच्या संतानावर राजाने राज्य केल्यापूर्वी ज्या राजानी अदोम देशांत राज्य केलें, ते हेच; खोराचा पुत्र बेला, त्याच्या नगराचें नांव तर दिव्हाबा. ४४ नंतर बेला मेल्यावर, त्याच्या ठिकाणी खोराहाचा पुत्र हज्यांतला योबाब याने राज्य केलें. ४५ मग योबाब मेल्यावर, त्याच्या ठिकाणी तेमानी देशांतला हूशम याने राज्य केलें. ४६ मग हूशम मेल्यावर, त्याच्या ठिकाणी हदादाचा पुत्र हदाद याने राज्य केलें; त्याने

मोवाबी शेतमाळावर मियानाला मारिलें; त्याच्या नगराचें नांव तर अबीथ. ४७ नंतर हदाद मेल्यावर त्याच्या ठिकाणी माखेका यांतला साम्ला याने राज्य केलें. ४८ मग साम्ला मेल्यावर, त्याच्या ठिकाणी नदीवरल्या रहोबोयांतला शाउल याने राज्य केलें. ४९ नंतर शाउल मेल्यावर, त्याच्या ठिकाणी आखबोराचा पुत्र बालहानान याने राज्य केलें. ५० मग बालहानान मेल्यावर, त्याच्या ठिकाणी हदादाने राज्य केलें; त्याच्या नगराचें नांव तर पाड, आणि त्याच्या स्त्रीचें नांव महेटाबेल; मेजाहाबाची कन्या माद्रेद, इची कन्या होती. ५१ नंतर हदाद मेल्यावर अदोमांत नायक झाले; तिष्ठा नायक, आत्वा नायक, यथेथ नायक; ५२ आहलीबामा नायक, एला नायक, पीनोन नायक; ५३ कनाज नायक, तेमान नायक, मिब्बार नायक; ५४ मागदियेल नायक, ईराम नायक; असे अदोमाचे नायक झाले.

अध्याय २.

इस्राएलाचे हे पुत्र; रउवेन, शिमोन, लेवी व यहूदा, इसाखार व जडुलून; २ दान, जोसेफ व बन्यामीन, नाफ्तली, गाद, व अशेर.

३ यहूदाचे पुत्र, एर व ओनान व शेल्; हे तिघे त्यापासून शूवाची कन्या खनानीण प्रसवली; आणि यहूदाचा ज्येष्ठ पुत्र एर परमेश्वराच्या दृष्टीत वाईट होता, यास्तव त्याने त्याला मरण दिलें. ४ नंतर त्याची सून थामार त्यापासून फारेज व जाराह प्रसवली; यहूदाचे एंदर पुत्र पांच होते. ५ फारेजाचे पुत्र, हेजेन व हामूल. ६ आणि जाराहाचे पुत्र, जिमी व एथान व हेमान व खाल्कोल व दारा; एंदर ते पांच. ७ आणि कार्मीचे पुत्र, आखार इस्राएलाचा संतावणारा ज्याने उत्सृष्ट वस्तुविषयी अपराध केला तो. ८ आणि एथानचे पुत्र, अजान्या; ९ आणि हेजेनाचे पुत्र, जोसेफ त्याने जन्म दिव्हा, ते, यराहमेल व राम व कलूबाय. १० आणि रामाने आम्मीनादाबाब जन्म दिव्हा; मग आम्मीनादाबाने नाहशोन,

जे पह्याच्या संतानाचा अधिकारी, त्याला जन्म दिव्हा. ११ नंतर नाहशोनाने सात्मांला जन्म दिव्हा; मग सात्माने ववाजाला जन्म दिव्हा. १२ नंतर ववाजाने ओवेदाला जन्म दिव्हा, आणि ओवेदाने इशायाला जन्म दिव्हा. १३ मग सात्माने त्याचा ज्येष्ठ पुत्र, अलियावाला जन्म दिव्हा; नंतर दुसरा अबीनादाब, मग तिसरा जिना; १४ चवथा नथानेल, पांचवा रादाय; १५ साहाजा ओजेम, सातवा दावीद जन्मला. १६ आणि त्यांच्या बहिणी जरूया व अबीगा-ल; आणि जरूयेंचे पुत्र, अबीगाय व पोबाय व तिसरा असाएल. १७ आणि अबीगाइलेन अमासाला जन्म दिव्हा; अमासाचा बाप तर योथ इझाएली होता. १८ आणि हेजोनानाचा पुत्र कालेब यापासून अजुवा त्याची स्त्री व यरि-यथ पुत्र प्रसवली; तिचे पुत्र तर हे, येथेर व शेवाब व अर्दान. १९ नंतर अजुवा मेन्या-वर, कालेबाने आपल्याला एफ्राथ नांव वायको करून घेतली; मग ती त्यापासून हूर प्रसवली. २० आणि हूराने ऊरीला जन्म दिव्हा; मग ऊरीने वजालेलाला जन्म दिव्हा.

२१ आणि त्यानंतर हेजोन गिलादाचा बाप माखीर याच्या कन्येजवळहि गेला, आणि साठ वर्षांचा असता, त्याने तिला वायको करून घेतलें, मग ती त्यापासून संगूब प्रसवली. २२ आणि संगूबाने पाईराला जन्म दिव्हा; त्याला तर गिलाद प्रांतांत तेथीस नगरें होती. २३ कां ती याने गधूरी व अरामी यांपासून कनाथ व त्याचीं खेडीं यांसुद्धां पाईर गांव एकंदर साठ वर्षें घेतलीं होती; तीं अवचीं गिलायांचा वडील माखीर याच्या संतानाचीं झालीं होती. २४ आणि कालेब एफ्राथा तेथें हेजोन मेन्यावर, हेजोनची स्त्री अबीया त्यापासून राहिलेला भायूर जो थकोवाचा बाप तो प्रसवली. २५ तर हेजोनचा ज्येष्ठ पुत्र यराहमेला याचे पुत्र राम तो ज्येष्ठ, मग बुना व ओरेन व ओजेम व अबीया, हे होते. २६ आणि यराहमेलाला दुसरी स्त्री होती, आणि तिचे नांव अटारा; ती ओनामाची आई होती. २७ आणि यराहमे-लाला ज्येष्ठ पुत्र राम याचे पुत्र, माज व यामीन

व एकेर, असे होते. २८ आणि ओनामाचे पुत्र, शाम्माय व यादा असे होते; आणि शा-म्मायचे पुत्र, नादाब व अबीशूर. २९ अबी-शूराच्या स्त्रीचें नांव तर अबीहाइल, आणि ती त्यापासून आहवान व मोलिद, हे प्रसवली. ३० अणखी नादाबाचे पुत्र, सेलेद व अप्पाइम; सेलेद तर पुत्रावांचून मेलाल. ३१ आणि अप्पा-इमाचें संतान, ईशी; व ईशीचें संतान, शेसान; व शेसानाचें संतान, आहलाय. ३२ आणि शाम्मायचा भाऊ यादा याचे पुत्र, येथेर व यो-नाथान; येथेर तर पुत्रावांचून मेलाल. ३३ आणि योनाथानाचे पुत्र, पेलथ व जाजा; असें यराह-मेलाचें संतान होते.

३४ शेसानाला तर पुत्र नव्हते, कन्या मात्र होत्या; तेव्हां शेसानाला मिसरी चाकर होता, त्याचें नांव तर याहा; ३५ आणि शेसानाने आपला चाकर याहा याला आपली कन्या बाय-को करून दिव्हा; नंतर ती त्यापासून आत्ताय प्रसवली. ३६ मग आत्तायाने नाथानाला जन्म दिव्हा; आणि नाथानाने जाबादाला जन्म दिव्हा. ३७ नंतर जाबादाने एफूलाला जन्म दिव्हा; मग एफूलाने ओवेदाला जन्म दि-व्हा. ३८ ओवेदाने तर येहुला जन्म दिव्हा, आणि येहुने अजाय्याला जन्म दिव्हा. ३९ आ-णि अजाय्याने हालेजाला जन्म दिव्हा; नंतर हालेजाने एलासाला जन्म दिव्हा. ४० आणि एलासाने सिस्मायाला जन्म दिव्हा; मग सिस्मा-याने शालूमाला जन्म दिव्हा. ४१ आणि शा-लूमने यकाम्याला जन्म दिव्हा; नंतर यकाम्याने अलीशामाला जन्म दिव्हा.

४२ यराहमेलाचा भाऊ कालेब याचें संतान तर, त्याचा ज्येष्ठ मेपा; तो जीफ्यांचा बाप, मग मारेशा व त्याचें संतान, तो हेब्रोनानाचा बाप. ४३ आणि हेब्रोनाने पुत्र, कोराह व थाप्पुहा व रेकेम व शामा. ४४ आणि शामाने या-कामाचा बाप राहाम याला जन्म दिव्हा, आणि रेकेमाने शाम्मायाला जन्म दिव्हा. ४५ आणि शाम्मायचा पुत्र मावोन, आणि मावोन येथ-जुराचा बाप होता. ४६ आणि कालेबाची मागली स्त्री एफा, हारान व मोजा व गाजेज

हे प्रसवली; आणि हारानाने गाजेजाला जन्म दिव्हा. ४७ आणि येहदायचे पुत्र, रेगेम व योयाम व गेशान व फेलेट व एफा व शाफ. ४८ कालेबाची मागली स्त्री माखा, शेवेर व तिर्हना हे प्रसवली. ४९ अणखी तो माघा-
न्यांचा बाप शाफ, व माखवेन्यांचा बाप, व गिब्यांचा बाप शवा हे प्रसवली; आणि काले-
बाची कन्या भाक्षा होती. ५० एफायेचा ज्येष्ठ पुत्र हूर, याचा पुत्र कालेब याचें असे संतान होतें; शोबाल किन्याथयारीमाचा बाप होता. ५१ सात्मा बेथलेहेमाचा बाप; हारेफ बेथगादे-
न्याचा बाप होता. ५२ आणि किन्याथयारी-
माचा बाप शोबाल याचें संतान, हारवे व मनु-
होयकरांचें अर्दे असें होतें. ५३ किन्याथ-
यारीम्याचीं कुळें तर इथी व पूथी व शुमाथी व
मिश्राई; यांपासून जाराथी व एष्टाउली उत्पन्न झाले. ५४ सात्माचें संतान, बेथलेहेम व नटो-
पाथी, आटारोथ, योवाबाचें घराणें व मनाह त्या-
चें अर्दे, जें जारी तें. ५५ आणि लेखकांचीं
कुळें, जीं यावेजांत राहत होती तीं, तिराथी,
शिमाथी, सुखाथी, रेखाबाच्या घराण्याचा बाप
हामाथ, यांपासून जे कीनी उत्पन्न झाले, ते हेच
होते.

अध्याय ३.

आणि दावीदाचे पुत्र, ज्यांस त्याने हेब्रोनांत
जन्म दिव्हा, ते हे होते; अहीनवाम इजेल्-
करीण इजपासून आचोन तो ज्येष्ठ; अवीगाइल
कर्मिलकरीण इचा पुत्र दानियेल, तो दुसरा;
२ मशूराचा राजा तात्माय याची कन्या माखा
इचा पुत्र आबशालोम, तो तिसरा; हाग्गीथ
इचा पुत्र अदोनीया, तो चवथा; ३ अवीटाली-
चा पुत्र शफाट्या, तो पांचवा; त्याची स्त्री एग्ला
इचा पुत्र इथ्राम, तो साहावा; ४ या साहा
पुत्रांस त्याने हेब्रोनांत जन्म दिव्हा; कां की त्याने
तेथें सात वर्षे साहा मदिने राज्य केलें; नंतर
यरूशालेमांत तेहेतीस वर्षे राज्य केलें. ५ आणि
यरूशालेमांत, शिमा व शोबाव व नाथान व
शलमोन, हे चौथे आम्मियेलाची कन्या बाथशूवा
व्यापासून प्रसवली; ६ आणि इभार व अली-
शामा व अलीफेलेट; ७ आणि नोगा व नेफेम

व याफिया; ८ आणि अलीशामा व एन्दा
व अलीफेलेट असे नऊ. ९ उपन्यांच्या पुत्रा-
खेरीज हे सर्व दावीदाचे पुत्र; आणि त्यांची व-
हीण धामार. १० आणि शलमोनाचा पुत्र
रहाबाम, त्याचा पुत्र अबीया, त्याचा पुत्र आता,
त्याचा पुत्र यहोशाफाट; ११ त्याचा पुत्र शे-
राम, त्याचा पुत्र अहाब्या, त्याचा पुत्र योबब;
१२ त्याचा पुत्र अमान्या, त्याचा पुत्र अबाना,
त्याचा पुत्र योयाम; १३ त्याचा पुत्र आहब,
त्याचा पुत्र हिन्कीया, त्याचा पुत्र मनाशे; १४
त्याचा पुत्र आमोन, त्याचा पुत्र योशीया. १५
नंतर योशीयाचा ज्येष्ठ पुत्र योहानान, दुसरा व-
होयाखीम, तिसरा झिदकीया, चवथा शलूम.
१६ यहोयाखीमाचे पुत्र तर, त्याचा पुत्र यखन्या,
त्याचा पुत्र झिदकीया. १७ आणि यखन्याचे
पुत्र आहसीर, त्याचा पुत्र इयालतियेल; १८
आणि मन्कीराम व फदाया व शेनम्मार, य-
काभ्या, होशामा व नदाब्या. १९ आणि फदा-
याचे पुत्र, इरूबबेल व शिमी; आणि इरू-
बबेलाचे पुत्र मशुलाम व हनान्या, आणि त्या-
ची वहीण शलोमिथ; २० अणखी इशुबा व
ओहेल व बेरेख्या व हसाया, बूशाबहेसेद, असे
पांच. २१ आणि हनान्याचे पुत्र, एलात्रा व
इशाया, रफायाचे पुत्र, आर्णानाचे पुत्र ओबपा-
चे पुत्र, शखान्याचे पुत्र. २२ शखान्याचे पुत्र
तर शमाया आदिकरून; आणि शमायाचे पुत्र,
हाट्टुश व इगाल व बारीहा व न्यान्या व शा-
फाट, असे त्यासुद्धां साहा वण. २३ आणि
न्यान्याचा पुत्र एन्योवेनाय, व हिन्कीया व अ-
जीकाम, असे तीन. २४ आणि एन्योवेनायचे
पुत्र, होदाब्या व एन्याशीब व फलाया व अह-
कूब व योहानान व दलाया व अनानी, असे
सात.

अध्याय ४.

यहूदाचे पुत्र, फारेज, हेजेन व जामी व हूर
व शोबाल. २ मग शोबालाचा पुत्र राया,
याने याहाथाला जन्म दिव्हा, नंतर याहाथाने य-
हूमाय व लाहाद यांस जन्म दिव्हा; हीं जारा
कुळें. ३ आणि एतामाचे वडील हे; इमेल् व

रमा व इदवाशः आणि त्यांच्या बहिणीचें नांव हाव्हेलेलोमी होतें. ४ अणखी गदोराचा वडील नमुवेल, व एजेराचा वडील हूश; हूशचे पुत्र हे, ज्येष्ठ एफाथा, तो बेथलेहेमाचा वडील. ५ यकोबा याचा वडील आशूर, याला तर दोन स्त्रिया, हेला व नारा होत्या. ६ तेव्हां नारा त्यापासून अहूजाम व हेफेर व तेमनी व बहाशरी हे प्रसवली; हे नारेचे पुत्र. ७ आणि हेजेचे पुत्र, जेरेथ व यजोहार व एथान. ८ आणि कोजाने आनूब व हाज्जेवेबा यांस आणि हाहमाचा पुत्र अहाव्हेल याच्या कुळांस जन्म दिव्हा. ९ यावेज तर आपल्या भावांपेक्षा अधिक सज्जन होता, आणि त्याच्या आईने छत्रेणें होतें कीं, "मी कष्टाने प्रसवलों;" यावरून तिने त्याचें नांव यावेज ठेविलें. १० आणि यावेजने ह्वाएलाच्या देवाची असी प्रार्थना केली कीं, "कृपेकरून मला आशीर्वाद देच दे, आणि यक्षी सीमा विस्तीर्ण कर; तुझ्या हाताने मला अनुकूल होऊन वाईट असें दूर कर कीं त्याचे कष्ट मला होऊं नयेत." तर जे त्याने मागितलें तें देवाने दिलें. ११ आणि दूहाचा भाऊ खलूब याने महीराज जन्म दिव्हा; तो एष्टोनाचा वडील. १२ नंतर एष्टोनाने राफाचें घराणें, व पासेहा, व नाहाश नगराचा वडील तद्विना यांस जन्म दिव्हा; हीं रेखा याचीं माणसें. १३ आणि कनाजचे पुत्र, अथीयेल व सराया; नंतर अथीयेलाचे पुत्र, हयाथ व म्योनोथाय. १४ मग म्योनोथायने आफ्राला जन्म दिव्हा; आणि सरायाने शारगिराच्या खिंडीचा धनी योबाब याला जन्म दिव्हा; ते तर कारागीर होते. १५ आणि यफुजे याचा पुत्र कालेब याचे पुत्र, ईरू, एला व नाम; आणि एलाचे पुत्र कनाज आदिकरून. १६ आणि यहव्हेलेलाचे पुत्र, जीफ व जीफा, तीमा व असोरल. १७ आणि एजा याचा पुत्र पेगे, नंतर मेरेद व एफेर व यालोन; अणखी तिला मियाम व शाम्माय व एष्टमवाचा वडील एजाह झाला. १८ आणि मेरेद याची स्त्री यहूदीया, हिला गदोराचा वडील मेरेद व सोखोचा वडील हेवेर, व ज्ञानांहाचा वडील यकूथियेल झाला; फारोची कन्या विथ्या, जिला मेरेदाने करून

घेतलें, तिचे तर ते पुत्र. १९ आणि कईला याचा वडील नाहाम याची बहीण होदीयाची स्त्री, इचे पुत्र, गार्मी व माखाकर एष्टमवा. २० आणि शीमोनाचे पुत्र, आम्नोन व रिजा, बेनहानान व थालोन; आणि इशीचे पुत्र, जोहेथ व बेनजोहेथ. २१ यहूदाचा पुत्र शेला याचें संतान, लेखाचा वडील एर, व मारेदाचा वडील लादा, व आरूयाच्या घराण्यांतलीं कुळें, जवसी वस्त्रें करणारीं घराणीं; २२ आणि योकीम व खोजेबाचीं माणसें व योवाश व साराफ; त्यानी मोवाबांत व याशुवलेहेमांत धनीपण केलें; ह्या तर प्राचीन गोष्टी आहेत. २३ ते कुंभार होते, आणि मळा व आवार यांत राहत होते; तेंच राजाजवळ त्यांच्या कामासाठीं राहत होते. २४ शीमोनाचे पुत्र, नमुवेल व यामीन, यारीब, जेरा व शाऊल. २५ त्याचा पुत्र शाहलुम, त्याचा पुत्र मिश्रसाम, त्याचा पुत्र मिश्रा; २६ आणि मिश्राचें संतान असें कीं त्याचा पुत्र हामुवेल, त्याचा पुत्र जाकूर, त्याचा पुत्र शिमी. २७ आणि शिमीला सोळा पुत्र व साहा कन्या झाल्या; परंतु त्याच्या भावांस फार पुत्र नव्हते, आणि त्यांचीं सर्व कुळें यहूदाच्या संतानाएवढीं वाढलीं नाहींत; २८ तर नेरेशबा व मोलादा व हजार शवाल; २९ आणि विल्हा व एजेम व थोलाद, ३० आणि बथुवेल व हर्मा व जिक्लाग; ३१ आणि बेथमार्कोबोथ व हजारसुमीम व बेथबिरी व शारादम, यांत ते राहत होते; दावीदाच्या राज्यापर्यंत त्यांची तीं नगरे होती. ३२ आणि त्यांचे गांव, एटाम व आहम व रिम्मोन व थोखेन व आशान, अशा पांच वस्त्या. ३३ आणि त्या वस्त्यांच्या चहुंकडे बालापर्यंत जे गांव, ते सर्व त्यांचे होते; त्यांविषयीं तर तसें त्यांचें राहणें व त्यांची वंशावळी झाली. ३४ आणि मशोबाब व याम्लेक व अमाज्याचा पुत्र योशा; ३५ आणि योवेल व येहु; तो योशिव्याचा पुत्र, तो सरायाचा पुत्र, तो असियेलाचा पुत्र; ३६ आणि पर्योवेनाय व याकोबा व यशोहाया व असाया व अदियेल व यसीमियेल व वनाया; ३७ आणि जीजा; तो शिफीचा पुत्र, तो आहोनाचा पुत्र, तो यदायाचा पुत्र, तो शिम्बीचा पुत्र, तो शमायाचा पुत्र. ३८

ज्यांचीं नांवें घेतलीं, ते आपल्या कुळांत अधिकारी होते, आणि त्यांच्या वडिलांचीं घराणीं फार वाढिलीं.

३९ आणि ते आपल्या बकऱ्यांसाठीं चारा घोषित असतां, खोऱ्याच्या पूर्वेस गदोराच्या प्रवेशपर्यंत गेले. ४० तेव्हां त्यांस पौष्टिक व चांगला चारा, आणि विस्तीर्ण व शांत व स्वस्थ, असा प्रांत मिळाला; कां तर जे हामाचे ते पूर्वकाळीं तेथें राहत होते. ४१ आणि ज्यांचीं नांवें लिहिलेलीं आहेत, त्यांनी यहुदाचा राजा यद्विज्जिबा याच्या दिवसांत जाउन त्यांच्या राहोटीया व वस्त्या तेथें सांपडल्या, त्यांस त्यांनी मारिलें आणि त्यांचा अगदी नाश करून त्यांच्या ठिकाणीं आजपर्यंत ते राहत आले, कां कीं त्यांच्या बकऱ्यांसाठीं तेथें चारा होता. ४२ आणि त्यांच्या तेथून शिभोनाचे कोणी पुत्र, पांचवें माणसें, तीं इसीच्या पुत्रांस, दणजे पलाटया व न्याऱ्या व रफया व उज्जियेल, यांस आपले नायक करून सेईर डोंगरास गेलीं; ४३ आणि अमालिकांतलें निभावलेलें शेष माला मारून आजपर्यंत तेथें राहत आलीं.

अध्याय ५.

आतां इस्राएलाचा ज्येष्ठ पुत्र रजवेन याचें संतान; तो तर ज्येष्ठच, परंतु त्याने आपल्या बापाचें अंयरूपण विटाळिलें, यास्तव त्याचें ज्येष्ठपण इस्राएलाचा पुत्र योसेफ याच्या संतानांस दिव्हें गेलें; तथापि वंशावळी ज्येष्ठपणावरून मोबली जात नाहीं. २ कां कीं यहुदा आपल्या भावांमध्ये पराक्रमी झाला आणि अधिकारी त्यापासून झाला, परंतु ज्येष्ठपण योसेफाचें. ३ इस्राएलाचा ज्येष्ठ पुत्र रजवेन याचे पुत्र, हनोख व फालू, हेजोन व खमी. ४ योवेलाचें संतान, त्याचा पुत्र शमाया, त्याचा पुत्र गोग, त्याचा पुत्र शिमी; ५ त्याचा पुत्र मीखा, त्याचा पुत्र न्याया, त्याचा पुत्र बाल; ६ त्याचा पुत्र योरा; त्याला भाशूरूचा राजा तिल्याथमिलनेसेर याने पाडाव करून नेलें; तो रजवेन्याचा अधिकारी होता. ७ आणि तेव्हां वंशावळी घेतली मेली, तेव्हां त्याचे भाऊ सहयेल व बालाया हे आपल्या

कुळांत आपल्या बन्मलेल्यांमध्ये मुख्य निघाले. ८ आणि योवेलाचा पुत्र शोमा, त्याचा पुत्र आनन, त्याचा पुत्र बेला, त्याची वस्ति आवैरात; अने तेथून नवो व बालमवोन तेथपर्यंत होती; ९ आणि त्यांचीं गुरें गिलाद प्रांतांत फार झाल्याकरून त्याने पूर्वेस फराथ नदीवर रानां बसविल्या ठिकाणापर्यंत वस्ति केली. १० आणि इस्राएलाच्या दिवसांत त्यांनी हामी यांसीं लढाई केली; तेव्हां हे त्यांच्या हाताने पडले, यास्तव ते यिक्दाच्या पूर्वेकडल्या सर्व देशावर त्यांच्या वस्त्यांमध्ये राहिले.

११ आणि त्यांच्यापुढें मादाचें संतान बाशम प्रांतांत सालखा तेथपर्यंत राहिलें. १२ बाशम योवेल मुख्य, आणि शाफाम दुसरा, यान्न व शाफाटहि होते. १३ आणि त्यांच्या वडिलांच्या कुळांत त्यांचे भाऊ, मीखाएल व यशुलाम व शोबा व योराय व यकान व जीया व एर, असे सात होते. १४ हे अबीहाइलाचे पुत्र; तो हुरीचा पुत्र, तो गिलादाचें संतान यारीहा याचा पुत्र, तो मीखाएलाचा पुत्र, तो यथीयायचा पुत्र, तो याहदोचा पुत्र, तो बुजाचा पुत्र. १५ त्यांचा वडिलांच्या कुळांत मूनी याचा पुत्र, भाद्रीयेल, त्याचा पुत्र अबी हा मुख्य होता. १६ आणि ते आपल्या वाढण्यानी गिलादांतल्या बाशमनांत व त्याकडल्या गांवांत व शारोनांतल्या सर्व खेळांत राहत होते. १७ हे सर्व, यहुदाचा राजा योथाम याच्या दिवसांत व इस्राएलाचा सबा यराम याच्या दिवसांत वंशावळीने घेतले होते.

१८ रजवेनाचें संतान व गोदी व मनसामाचा अर्धा वंश, जीं शूर माणसें ढाल व तखत सहत होतीं, आणि धनुष्य सज्य करीत होतीं, आणि लढाईं चिकलेलीं-सर्सी मिळून चवेताकीस हजार सातशें साठ सैन्यरूपें निघत होतीं. १९ आणि त्यांनी हामी व यदूर व नाफीश व नेदाब यांसीं लढाई केली. २० तेव्हां त्यांस मोठ्या विषयीं असें सहाय झालें कीं ते हामी व नेत्यांच्या संघटीचे, ते सर्व त्यांच्या हस्तीं दिव्हें गेले; कारण कीं त्यांनी लढाईच्या वेळेस देवाला हाक मारिली, आणि त्यावर आसा उघडली होती. यास्तव त्याने त्यांची सज्जत केली. २१

आणि त्यानी त्यांचे पशू ह्मणजे त्यांचे उंट पन्नास हजार व बकरें अडीच लाख व गाढवें दोन हजार, आणि मनुष्य एक लाख नेले. २२ ती लढाई व देवाकडून झाली, यास्तव बहुत हाणलेले राडन पडले; नंतर ते पाडावपणाच्या प्रवासापर्यंत नाच्या ठिकाणी राहिले.

२३ मनाश्शाच्या अर्ध्या वंशाचे लोक, ते तर बागान प्रांतांत राहून बालहेमोन व सनौर व रमोन डोंगर तेथपर्यंत वाढत गेले. २४ आणि त्याची वडील घराण्यांतले हे मुख्य पुरुष, ह्मणजे एफेर व इशी व अलियेल व आज्रियेल व मीना व हांदाच्या व याहदियेल; हे मोठे शूर व शक्ति पुरुष आपल्या वडील घराण्यांमध्ये मुख्य म्हणून होते. २५ तथापि त्यानी आपल्या वडिलांच्या देवाविषयी अधर्म केले, असें की आपला पुतून देशांतले जे लोक देवाने नाश करून द्यावेल होते, त्यांच्या देवांकडे फिरून व्यभिचार केला. २६ यास्तव इस्राएलाच्या देवाने मनाश्शाचा राजा पूल याची मेरणा, आणि आशुराचा दुसरा राजा तिग्लार्थपिल्लेसेर याची मेरणा केली; ह्मणून त्यानी रजवेनी व गादी व मनाश्शाचा अर्धा वंश यांस पाडाव करून हलाक व हाबोर व हारा व गोजानाची नदी तेथें लें; तसेच आजपर्यंत आहेत.

अध्याय ६.

लेवीचे पुत्र, गेषोन, कहाथ व मरारी. २ आणि कहाथाचे पुत्र, आश्राम, इसार व हेन्नोन व उज्जियेल. ३ आणि आश्रामाचीं लेंकरें, आहरोन व मोयो व मिर्याम; आणि आहरोनचे पुत्र, नादाब व अबीह, एलाजार व ईथामार. ४ एलाजाराने फीनहासला जन्म दिल्हा; फीनहासाने अबीशूवाला जन्म दिल्हा. ५ मग अबीशूवाचे बुकीला जन्म दिल्हा; नंतर बुकीन उज्जीला जन्म दिल्हा. ६ आणि उज्जीने सरायाला जन्म दिल्हा; आणि सरायाने मरयोथाला जन्म दिल्हा. ७ मरयोथाने अनान्याला जन्म दिल्हा, आणि अनान्याने अहीटूबाला जन्म दिल्हा. ८ मग अहीटूबाने जादो-

काला जन्म दिल्हा; नंतर जादोकाने अहीमाजाला जन्म दिल्हा. ९ आणि अहीमाजाने अजाण्याला जन्म दिल्हा, मग अजाण्याने योहानानाला जन्म दिल्हा. १० पुढें योहानानाने अजाण्या, जो शलमोनाने यरूशालेमांत बांधलेलें मंदिर यांतला याजक, त्याला जन्म दिल्हा. ११ मग अजाण्याने अमाण्याला जन्म दिल्हा, नंतर अमाण्याने अहीटूबाला जन्म दिल्हा. १२ पुढें अहीटूबाने जादोकाला जन्म दिल्हा, आणि जादोकाने शालूमाला जन्म दिल्हा. १३ आणि शालूमाने हिस्कीयाला जन्म दिल्हा, मग हिस्कीयाने अजाण्याला जन्म दिल्हा. १४ नंतर अजाण्याने सरायाला जन्म दिल्हा, पुढें सरायाने योजादाकाला जन्म दिल्हा. १५ आणि योजादाक, जेव्हां परमेश्वराने यहुदा व इस्राएल यांस नवूस्तादनेज्जाराच्या हातें पाडाव करून नेलें, तेव्हां तोहि गेला.

१६ लेवीचे पुत्र, गेषोन, कहाथ व मरारी. १७ आणि गेषोनाच्या पुत्रांचीं नांवें हीं, लिब्नी व शिमी. १८ आणि कहाथाचे पुत्र, आश्राम व इसार व हेन्नोन व उज्जियेल. १९ मरारीचे पुत्र, माहली व मुशी; असी लेवीचीं आपापल्या वडिलांप्रमाणें हीं कुळें. २० गेषोनापासून त्याचा पुत्र लिब्नी, त्याचा पुत्र याहाथ, त्याचा पुत्र जिम्मा; २१ त्याचा पुत्र योवाह, त्याचा पुत्र इदो, त्याचा पुत्र जेराह, त्याचा पुत्र यात्राय. २२ कहाथाचें संतान, त्याचा पुत्र आम्मीनादाब, त्याचा पुत्र कोराह, त्याचा पुत्र आस्सीर; २३ त्याचा पुत्र एल्काना, व त्याचा पुत्र एब्दासाफ, व त्याचा पुत्र आस्सीर; २४ त्याचा पुत्र नाहाथ, त्याचा पुत्र ऊरियेल, त्याचा पुत्र उज्जीया, व त्याचा पुत्र शाऊल. २५ आणि एल्कानाचे पुत्र, अमासाय व अहीमोथ. २६ एल्कानापासून एल्कानी संतान; त्याचा पुत्र जोफाय, व त्याचा पुत्र नाहाथ; २७ त्याचा पुत्र अलियाब, त्याचा पुत्र यरोहाम, त्याचा पुत्र एल्काना; २८ शमुवेलचे पुत्र; ज्येष्ठ वाशी, नंतर अबीया. २९ मरारीचें संतान; माहली, त्याचा पुत्र लिब्नी, त्याचा पुत्र शिमी, त्याचा पुत्र उज्जा;

३० त्याचा पुत्र शिमा, त्याचा पुत्र हाग्गीया, त्याचा पुत्र असाया.

३१ हे तर, कराराचा कोश स्थापित झाल्यावर ज्यांस दाकीदाने परमेश्वराच्या मंदिरीं गायनाच्या कामावर ठेविले, ते आहेत. ३२ आणि झलमोनाने परमेश्वराचें मंदिर यरूशालेमांत बांधिलें, तोंपर्यंत ते सभामंडपाची राहोटी इत्यापूर्वे गाउन सेवा करीत होते; मग आपापल्या पाकीप्रमाणें सेवेत उभे राहत होते. ३३ तर कदाथाच्या संतानांतले जे आपल्या पुत्रांसुद्धा उभे राहत होते, ते हेच; गवई हेमान योवेलाचा पुत्र, तो शमुवेलाचा पुत्र; ३४ तो एल्कानाचा पुत्र, तो यरोहामाचा पुत्र, तो अलियेलाचा पुत्र, तो तोहाचा पुत्र; ३५ तो झूफाचा पुत्र, तो एल्कानाचा पुत्र, तो माहाथाचा पुत्र, तो अमासायचा पुत्र; ३६ तो एल्कानाचा पुत्र, तो योवेलाचा पुत्र, तो अजायाचा पुत्र, तो अफान्याचा पुत्र; ३७ तो ताहाथाचा पुत्र, तो आस्सीराचा पुत्र, तो एव्यासाफाचा पुत्र, तो कोराहाचा पुत्र; ३८ तो इझाराचा पुत्र, तो कदाथाचा पुत्र, तो लेवीचा पुत्र, तो इत्साएलाचा पुत्र. ३९ आणि त्या हेमानचा भाऊ आसाफ त्याच्या उजव्याकडे उभा राहत होता; तो आसाफ बरेख्याचा पुत्र, तो शिमाचा पुत्र. ४० तो मीस्साएलाचा पुत्र, तो बासेयाचा पुत्र, तो मान्कीयाचा पुत्र; ४१ तो एथनीचा पुत्र, तो जेराहाचा पुत्र, तो आदायाचा पुत्र; ४२ तो एयानाचा पुत्र, तो जिम्माचा पुत्र, तो शिमीचा पुत्र; ४३ तो माहाथाचा पुत्र, तो गेर्षोनाचा पुत्र, तो लेवीचा पुत्र. ४४ आणि त्यांचे भाऊ मरारीचे वंशस्थ त्यांच्या डाव्याकडे होते; एयान किशीचा पुत्र, तो आबदीचा पुत्र, तो माह्लुखाचा पुत्र; ४५ तो हशाव्याचा पुत्र तो अमाज्याचा पुत्र, तो हिन्कीयाचा पुत्र; ४६ तो आमजीचा पुत्र, तो बानीचा पुत्र तो शामेराचा पुत्र; ४७ तो माहलीचा पुत्र, तो मुशीचा पुत्र, तो मरारीचा पुत्र, तो लेवीचा पुत्र ४८ अणखी त्यांचे भाऊ दुसरे लेवी देवाच्या मंदिरीं मंडपाच्या सर्व सेवेस नेमून दिन्हेले होते.

४९ आणि आहरोन, झणजे त्याचे वंशस्थ होमाच्या वेदीवर व धूपाच्या वेदीवर धूप बाळीत

असतां, परमपवित्र स्थानाच्या सर्व कामावर होत; आणि देवाच्या सेवक मोघे याने जी बी भाडा हिन्ही होती, त्या अवघ्याप्रमाणें इत्साएलासाठीं प्राश्वित्त करीत होते. ५० आहरोनाचे वंशस्थ तर हे; त्याचा पुत्र एलाजार, त्याचा पुत्र फीनहास, त्याचा पुत्र अबीशूवा; ५१ त्याचा पुत्र बुकी, त्याचा पुत्र उज्जी, त्याचा पुत्र जराहा; ५२ त्याचा पुत्र मरायोथ, त्याचा पुत्र अमान्या, त्याचा पुत्र अहीटूब; ५३ त्याचा पुत्र सादोक, त्याचा पुत्र अहीमाज.

५४ आणि त्यांच्या सीमेंत त्यांच्या कोटाकड त्यांच्या द्या वस्त्या; आहरोनाच्या वंशस्थांकड कदाथाच्या कुळाची असी त्यांस तर दैक्कू झाली; ५५ झणून यहूदा देशांत हेब्रोन, त्याच चहुंकडच्या खेड्यांसुद्धा त्यांस दिन्हें गेलें. ५६ परंतु त्या नगराचीं शेतें व त्याकडले गांव एषुमे याचा पुत्र कालेब याला दिन्हे गेले. ५७ आणि आहरोनाच्या वंशस्थांस रक्षण होण्याची नमरे असीं दिन्हीं गेलीं कीं, हेब्रोन व लिन्ना व त्याचीं खेडी, आणि यातीर व एष्टमवा व त्याचीं खेडी; ५८ आणि झिलेन व त्याचीं खेडी, आणि दबीर व त्याचीं खेडी; ५९ आणि जशान व त्याचीं खेडी, आणि बेथशमेश व तिचीं खेडी. ६० आणि इय्यामीनाच्या वंशस्थांतून केस व त्याचीं खेडी, आणि अलेमेथ व त्याचीं खेडी, आणि अनाथोथ व त्याचीं खेडी, दिन्हीं गेलीं; त्यांच्या कुळांचीं सर्व नमरें, तेरा नगरें. ६१ आणि कदाथाच्या राहिलेल्या वंशस्थांस दुसरे वंशांतल्या कुळाच्यांतून, झणजे मनास्साचा वंश त्याच्या अर्ध्या वाटणींतून दाहा नमरें देखुनेवरून दिन्हीं गेलीं. ६२ आणि गेर्षोनाच्या वंशस्थांस त्यांच्या कुळांप्रमाणें इसराएलाच्या वंशाच्यांतून व आशेराच्या वंशाच्यांतून व नाफलीच्या वंशाच्यांतून व मनास्साच्या वंशाच्यांतून बाशानांतलीं तेरा नगरें दिन्हीं गेलीं. ६३ झणरीच्या वंशस्थांस त्यांच्या कुळांप्रमाणें रडबेनना वंशाच्यांतून व गादाच्या वंशाच्यांतून व झबूलनाच्या वंशाच्यांतून, असीं बारा नमरें देखुनेवरून दिन्हीं गेलीं.

६४ आणि इत्साएलाच्या संतानाने गेर्षोना

जो त्यांच्या खेड्यासुद्धा दिन्ही. ६५ अणखी त्या-
 नि एहूदाच्या संतानांचा वंश यांच्यातून व शिमो-
 नच्या संतानांचा वंश यांच्यातून व बन्यामीनाच्या
 संतानांचा वंश यांच्यातून, जीं नगरें आपापल्या
 शेताने घाटलेलीं, तीं हीं दिन्ही. ६६ द्वाणजे
 कुरायाच्या वंशस्थांच्या कित्येक कुळांस त्याच्या
 शिमोनलीं नगरें एफ्राइमाच्या वंशाच्यातूनहि होती.
 ६७ द्वाणजे त्यांनी त्यांस रक्षण होण्याचीं नगरें
 दिन्ही; एफ्राइम डोंगरावरलें शखेम व त्याचीं
 तशीं, आणि गेजेर व त्याचीं खेडी; ६८ आणि
 बरुका व त्याचीं खेडी, आणि बेथहोरोन व ति-
 ची खेडी; ६९ आणि आय्यालोन व त्याचीं
 खेडी, आणि गायरिमोन व त्याचीं खेडी. ७०
 आणि मनाश्याचा अर्धा वंश यांच्यातून आनेर
 व त्याचीं खेडी, आणि विलाम व त्याचीं खेडी,
 तीं कुरायाच्या राहिलेल्या वंशस्थांच्या कुळांस
 दिन्ही. ७१ गेथौनाच्या वंशस्थांस मनाश्याचा
 अर्धा वंश यांतल्या कुळांच्यातून वाशानांतलें गो-
 लत व त्याचीं खेडी, आणि आष्टारोथ व त्याचीं
 खेडी दिन्ही. ७२ आणि इस्साखाराच्या वंशा-
 च्यातून केदेश व त्याचीं खेडी, दाब्राथ व त्याचीं
 खेडी; ७३ आणि रामोथ व त्याचीं खेडी,
 आणि आनेम व त्याचीं खेडी; ७४ आणि
 आशोराच्या वंशाच्यातून मासाल व त्याचीं खेडी,
 आणि भाबदोन व त्याचीं खेडी; ७५ आणि
 इथेर व त्याचीं खेडी, आणि रहोव व त्याचीं
 खेडी; ७६ आणि नाफतालीचा वंश याच्या-
 तून गालीलांतलें केदेश व त्याचीं खेडी, आणि
 रामोन व त्याचीं खेडी, आणि कित्याथाइम व
 त्याचीं खेडी. ७७ मरारीच्या राहिलेल्या वंश-
 थास ज़बुलूनाच्या वंशाच्यातून रिम्मोन व त्याचीं
 खेडी, ताबोर व त्याचीं खेडी; ७८ आणि या-
 सैनेच्या एलिकडे परीहोजवळ पादेंनेच्या पूर्वेंस
 एडेनाच्या वंशाच्यातून रानांतलें बेजेर व त्याचीं
 खेडी, आणि पाहजा व त्याचीं खेडी; ७९
 आणि कदेमोथ व त्याचीं खेडी, आणि मेफाथ
 व त्याचीं खेडी दिन्ही. ८० आणि गादाच्या
 वंशाच्यातून गिलादांतलें रामोथ व त्याचीं खेडी,
 आणि माहानाइम व त्याचीं खेडी; ८१ आणि

हेश्बोन व त्याचीं खेडी, आणि याजेर व त्याचीं
 खेडी दिन्ही.

अध्याय ७.

इस्साखाराच्या पुत्राविषयीं तर तोला व फुवा,
 याशुत्र व शिमोन, असे चार होते. २ आणि
 तोलाचे पुत्र, उज्जी व रफाया व यरियेल व या-
 हमाय व इवसाम व शमुवेल; हे तोलाच्या मा-
 गें आपापल्या वडिलाच्या घराण्यांत मुख्य आपा-
 पल्या जन्माने शूर पुरुष होते; त्यांकडल्यांची
 गणती दावीदाच्या दिवसांत बावीस हजार सादा-
 शें होती. ३ आणि उज्जीचें संतान इजाद्या
 आदिकरून, आणि इजाद्याचे पुत्र भिखाएल व
 ओबाद्या व योवेल व इशीया, असे त्यासुद्धां
 पांच जण सर्व मुख्य होते. ४ आणि त्याज-
 वळ आपापल्या जन्माप्रमाणें आपापल्या वडिला-
 च्या घराण्यांत लढाईच्या सैन्याच्या टोळ्या छ-
 त्तीस हजार होत्या; कां तर त्यांच्या बायका व
 त्यांचीं लेकरें फार होती. ५ आणि त्यांचे भाऊ
 इस्साखाराच्या सर्व कुळांत शूर पुरुष, एकंदर
 सत्याशीं हजार वंशावळींत घेतलेले होते.

६ बन्यामीनाचे हे तिबे, बेला व बेखेर व
 यदीयेल. ७ आणि बेलाचे पुत्र एज्बोन व उ-
 ज्जी व उज्जीयेल व यरिमोथ व ईरी, हे पांच
 वडिलांच्या घराण्यांत मुख्य शूर पुरुष; आणि
 त्यांकडले बावीस हजार चौतीस वंशावळींत घेत-
 लेले होते. ८ आणि बेखेराचे पुत्र जमीरा
 व योबाद्या व अलियेजेर व एन्योवेनाय व अम्मी
 व यरेमोथ व अबीया व अनयोथ व आलामेथ;
 हे सर्व बेखेराचे पुत्र होते. ९ आणि त्यांच्या
 वंशावळींत आपापल्या जन्माप्रमाणें आपापल्या व-
 डिलाच्या घराण्यांत मुख्य शूर पुरुष वीस हजार
 दोनशें होते. १० आणि यदीयेलाचें संतान,
 बिन्हान आदिकरून, आणि बिन्हानाचे पुत्र य-
 उश व बन्यामीन व एहूद व खनाना व जेथान
 व थार्पीश व अहीशाहार; ११ हे सर्व यदी-
 येलाचें संतान, वडिलांतल्या या मुख्यांकडले शूर
 पुरुष, लढायाला सैन्यांत जाणारे, सत्रा हजार
 दोनशें होते. १२ आणि ईराचें संतान, शुप्पी व
 हुप्पी, आणि आहेराचें संतान हुशी, हेहि होते.

१३ नाफ्तालीचे पुत्र, बाहन्नियेल व गूनी व येजेर व शालूम; हे बिन्देचें संतान. १४ मनाश्याचे पुत्र भान्नियेल त्याची स्त्री प्रसवली, आणि गिलादाचा बाप माखीर त्याची उपपत्नी अरामीण प्रसवली. १५ आणि माखीराने हुप्पी व शुप्पी यांची बहीण बायको करून घेतली; तिचें नांव तर माखा, आणि त्याच्या धाकट्याचें नांव जलफहाद, जलफहादाला तर कन्याच होत्या. १६ नंतर माखीराची स्त्री माखा पुत्र प्रसवली असता, तिने त्याचें नांव बेरेष ठेविलें, आणि त्याच्या भावाचें नांव शेरेश होतें; त्याचे पुत्र तर ऊलाम व रेकेम होते. १७ आणि ऊलामाचें संतान, बदान आदिकरून; मनाश्याचा पुत्र माखीर, त्याचा पुत्र गिलाद, त्याचें संतान हेच. १८ आणि त्याची बहीण हम्मोलेखेथ, हे-शहोद व अबीयेजेर व माहला, हे प्रसवली. १९ आणि शमिदाचें संतान, आह्यान व शेखेम व लिखी व अनियाम, असें होतें.

२० आणि एफ्राइमाचें संतान, शूथेलाह, व त्याचा पुत्र बेरेद, व त्याचा पुत्र थाहाथ, व त्याचा पुत्र एलादा, व त्याचा पुत्र थाहाथ. २१ आणि त्याचा पुत्र जाबाद व त्याचा पुत्र शूथेलाह, व एजेर व एलाद; मांस गाथाचे मनुष्य जे त्या देशांत जन्मले होते त्यांनी जिवें मारिलें; कारण कीं ते त्याचे पशू धरायाला ठतळून गेले होते. २२ नंतर त्याचा वडील एफ्राइम, त्याच्या भावानी येऊन बरी त्याचें शांतपण केलें, तरी त्याने बहुत दिवस शोक केला. २३ मग तो आपल्या बायकोजवळ गेला, आणि ती गरीदर होऊन पुत्र प्रसवली असता, त्याने त्याचें नांव बरिया ठेविलें; कारण कीं त्याच्या धराण्याचा नासाडा झाला होता. २४ तरी त्याची जी कन्या राहिली होती, तिने खालची व बरची बेथहोरोन व उज्जेनबेरा बांधिला. २५ आणि त्याचा पुत्र रेफाहा व रेशेफ, नंतर त्याचा पुत्र थेलाह, मग त्याचा पुत्र थाहान; २६ त्याचा पुत्र लादान, त्याचा पुत्र आम्मीहूद, त्याचा पुत्र अलीशाम्म; २७ त्याचा पुत्र नोन, त्याचा पुत्र घहीशेक. २८ आणि त्याच्या वतनाचें व त्याच्या वस्त्राचें, बेथेल व त्याचीं खेडी; आणि

पूर्वेस मारान आणि पश्चिमेस मेजेर व त्याचीं खेडी, आणि गाज्यापर्यंत झपजे त्याच्या संतानापर्यंत शखेम व त्याचीं खेडी. २९ आणि मनाश्याच्या संतानाच्या बाबुंस बेथशमन व तिचीं खेडी, तानाख व त्याचीं खेडी, अमिदो व त्याचीं खेडी, दोर व त्याचीं खेडी; इतक्यांमध्ये इस्राएलाचा पुत्र कोसेक याचें संतान राहिलें.

३० आशेराचे पुत्र, इम्ना व इम्बा व इथी व बरिया आणि त्यांची बहीण सेराह होती. ३१ आणि बरियाचे पुत्र हेजेर व गान्निबेल; हे बिर्जाविषयाचा वडील. ३२ आणि हेजेराने काफलेट व शामेर व होयाम, आणि त्यांची बहीण शूषा, यांस जन्म दिल्या. ३३ आणि याफलेटाचे पुत्र परसाख व बिद्याल व आथाथ; हे याफलेटाचे पुत्र. ३४ आणि शोमेराचे पुत्र अही व राहागा व हुन्वा व अराम. ३५ आणि त्याचा भाऊ हेलेम याचे पुत्र जोफह व इभा व शेलेस व शामाल. ३६ जोफहाचे पुत्र सूहा व हर्नेनेफर व शूवाल व बेरी व इम्बा; ३७ बेजेर व होद व शाम्मा व शिल्शा व इमान व बेरा. ३८ आणि येजेराचे पुत्र यफुने व मिसा व अरा. ३९ आणि डलाचे पुत्र आराह व हान्नियेल व रिन्या. ४० हे सर्व आशेराच्या संतानांत वडिलावडिलाच्या घराण्यांत मुख्य, नि-कडलेले शूर पुरुष, मुख्य अधिकारी असे होते; आणि त्यांच्या वंशावळींत घेतलेलीं लढाईच्या सैन्यांतलीं माणसें मणतीने सव्वीस हजार होती.

अध्याय ८.

वन्यामीनापासून तर हे जन्मले; त्याचा पहिल पुत्र बेला, दुसरा आशबेल व तिसरा आराह; २ चवथा नोहा व पांचवा राफ. ३ आणि बेलाला हे पुत्र झाले, आदार व बेरा व अबीहूद; ४ आणि अबीशूवा व नामान व अहोहा; ५ आणि गेरा व शकूफान व इस्म होते. ६ आणि यहूदाचे पुत्र, जे गेब्यातल्या सहणाऱ्यांच्या वडिलांत मुख्य, आणि त्यांनी तोंड मानाहाथापर्यंत टळविलें, ते हेच होते; ७ कीं नामान व अबीया व गेरा, याने त्यांस उज्विल्यानंतर त्याने उज्जा व अबीहूद व शाहाराय

जन्म दिल्हा. ८ आणि त्याने त्यांस पाठ-
नियार शाहरादमाला योवाव देशांत लेकरें
जालीं; हूशीम व बारा या त्याच्या बायका. ९
अणखी त्याची स्त्री होंदेंद्या त्यापासून योवाव व
जिन्ना व मेधा व माल्काम; १० आणि यऊत्र
व गव्या व मिर्मा हे प्रसवली; हे त्याचे पुत्र
जिन्नामध्ये मुख्य. ११ आणि हूशीमा अवीटब
व एनाल हे त्यापासून प्रसवली. १२ आणि
एनालचे पुत्र एवेर व मियाम व शामेद, ज्याने
जोते व लोद व त्याची खेडी बांधिली, तो. १३
आणि बरिया व शेमा, हे आय्यालेनांतल्या रा-
हण्याच्या वडिलांत मुख्य; त्यानी गायांतल्या
पदनाच्या मोड केला. १४ आणि आद्यो,
आद्यक व यरोमोय; १५ आणि जवाद्या व आ-
पद व आदेर; १६ आणि मीखाएल व इशपा
व पाहा, हे बरियाचे पुत्र; १७ आणि जवा-
द्या व मशुलाम व हिज्की व हावेर; १८
आणि इश्मराय व इजिल्या व योवाव, हेहि
एनालचे पुत्र; १९ आणि याकीम व तिखी
व तादो; २० आणि एलीरनाय व जिल्याय
अलियेल; २१ आणि अदाया व बराया व
जिन्नाय, हे शिमीचे पुत्र, २२ आणि इशान
व एवेर व अलियेल; २३ आब्दोन व जिखी
व हनान; २४ आणि हनान्या व एलाम व
आयोयीया; २५ आणि इपदया व पुनवेल,
हे शायाकाचे पुत्र; २६ आणि शाम्शराय व
मरान्या व अयान्या; २७ आणि यारेश्या
व एलिया व तिखी, हे यरोहामाचे पुत्र. २८
हे वडिलांमध्ये मुख्य, आपल्या जन्मांनी अधिका-
री; हे यरूशालेमांत राहिले. २९ आणि गि-
बोनात गिबोन्यांचा वडील आदिकरून राहिले,
आणि नांवाने माखा त्याची स्त्री. ३० अणखी
त्याचा प्रथम पुत्र आब्दोन, नंतर जूर व कीश व
नाल व नादाव, ३१ आणि गदोर व आद्यो व
सादोर होता. ३२ आणि मिक्लोथाने शिमाला
बन्म दिल्हा; अणखी हेहि यरूशालेमांत आप-
ल्या भावांच्या शेजारीं आपल्या भावांसारिखे
राहिले.

३३ आणि नेराने कीशाला जन्म दिल्हा,
मग कीशाने शाऊलाला जन्म दिल्हा, नंतर शा-

ऊलाने यहोनाथानाला व माल्कीशूवा व अवी-
नादाव व एश्वाल यांस जन्म दिल्हा. ३४
आणि यहोनाथानाचा पुत्र मरीबाल, मग मरी-
बालाने मीखाला जन्म दिल्हा. ३५ आणि
मीखाचे पुत्र पीयोन व मेलेख व थारेया व
आहाज. ३६ आणि आहाजाने यहोवादाला
जन्म दिल्हा, मग यहोवादाने आलेमेथ व आ-
ज्मावेथ व जिन्नी यांस जन्म दिल्हा, आणि जि-
न्नीने मोजाला जन्म दिल्हा. ३७ मग मोजाने
विनाला जन्म दिल्हा; त्याचा पुत्र राफा, त्याचा
पुत्र एलासा, त्याचा पुत्र आंबेल. ३८ मग
आंबेलाला साहा पुत्र झाले; त्यांचीं नांवां तर
हींच, आजीकाम, वोखरू व इश्मायेल व शा-
न्या व ओवाद्या व हानान; हे सर्व आंबेलचे
पुत्र. ३९ आणि त्याचा भाऊ एशेक याचे पुत्र
हे त्याचा प्रथम ऊलाम, दुसरा यऊत्र व तिसरा
अलीफेलेट. ४० ऊलामाचे पुत्र तर बळकट व
शूर माणसे, धनुर्धारी; आणि त्यांस पुत्र व पौत्र
बहुत, दीडशें झाले; हे सर्व बन्यामीनाच्या
संतानांतले.

अध्याय ९.

तर सर्व इस्राएली वंशावळींत घेतले गेले, व्हाणून
पाहा, इस्राएल व यहूदा यांच्या राजांच्या
पुस्तकांत ते लिहिलेले आहेत; त्यानी उलंघन
केलें यामुळे ते पाडाव करून बाबेलांत नेले गेले.
२ मग जे पहिले आपल्या वतनांत आपल्या नग-
रांमध्ये राहिले, ते इस्राएली, याजक, लेवी, व
नथीनीम असे होते. ३ आणि यरूशालेमांत यहू-
दाचे कांहीं संतान, व बन्यामीनाचे कांहीं संतान,
आणि एफ्राइम व मनाशे यांचे कांहीं संतान रा-
हत होते; ४ यहूदाचा पुत्र फारेज याच्या सं-
तानांतला ऊथाय, तो आम्मीहूदाचा पुत्र, तो अ-
म्नीचा पुत्र, तो इम्नीचा पुत्र, तो वागीचा पुत्र;
५ आणि शिलोन्यांतला ज्येष्ठ लेक असाया व
त्याचे पुत्र; ६ आणि जेराहान्या सतानांतला
यऊवेल व त्यांचे साहाय्ये नव्वद भाऊ. ७ आ-
णि बन्यामीनाच्या संतानांतला साहू, तो मशुहा-
माचा पुत्र, तो होदाब्याचा पुत्र, तो हास्सनुवाचा
पुत्र; ८ आणि यरोहामाचा पुत्र इव्नया व एला,

तो ङ्जीचा पुत्र, तो मिस्त्रीचा पुत्र, आणि मशुलाम शफाट्याचा पुत्र, तो रग्वेलाचा पुत्र, तो इब्रनीयाचा पुत्र; ९ आणि त्यांचे भाऊ आपल्या जन्माप्रमाणे नऊशें छप्पन, ते राहत होते; हीं सर्व माणसें आपापल्या बापाच्या घराण्यामध्ये वडिलांत मुख्य होती.

१० आणि याजकांतला यदाया व यहोयारीब व याखीन; ११ आणि देवाच्या मंदिराचा अधिकारी अजाया, तो हिस्कीयाचा पुत्र, तो मशुलामाचा पुत्र, तो जादोकाचा पुत्र, तो मरायोथाचा पुत्र, तो अहीटूबाचा पुत्र; १२ आणि अदामा, तो यरोहामाचा पुत्र, तो पाशहूराचा पुत्र, तो माल्कीयाचा पुत्र; आणि मासाय, तो अदियेलाचा पुत्र, तो याहजेराचा पुत्र, तो मशुलामाचा पुत्र, तो मशिलेमीथाचा पुत्र, तो हम्मैराचा पुत्र; १३ आणि त्यांचे भाऊ, जे आपापल्या वडिलाच्या घराण्यांत मुख्य, एक हजार सातशें साठ देवाच्या मंदिराीं सेवेच्या कामाला बळकट पुरुष, ते राहत होते. १४ आणि लेवींतला शमाया तो हशशूबाचा पुत्र, तो आज्जीकामाचा पुत्र, तो हशब्याचा पुत्र, हे मरारीच्या संतानांतले; १५ आणि बाकुबाकार, हेरेश व गालाल; आणि मात्तान्या, तो मीखाया पुत्र, तो जिस्कीचा पुत्र, तो आसाफाचा पुत्र; १६ आणि ओबाया, तो शमायाचा पुत्र, तो गालालाचा पुत्र, तो यदूथूनाचा पुत्र; आणि नटोफाथकरांच्या गांवांत राहणारा बेरेख्या, तो आसाचा पुत्र, तो एल्कानाचा पुत्र; १७ आणि हारपाळ, शालुम व आकूब व टामोन व अहीमान व त्यांचे भाऊ; शालुम मुख्य होता. १८ तर हे आतांपर्यंत राजाच्या दरवाज्याजवळ पूर्वेकडे लेवीच्या संतानांतल्या थव्यांकडले हारपाळ होते. १९ आणि शालुम आपल्या वडिलाचें घरानें कऱ्ही यांत आपल्या भावांसुद्धां राहत होता; तो कोरेचा पुत्र, तो एब्यासफाचा पुत्र, तो कोराहाचा पुत्र हे सेवेच्या कामावर मंडपाचा उंबरा राखणारे, आणि त्यांचे वडील परमेश्वराच्या सैन्यावर असतां प्रवेशाचे संभाळणारे होते. २० आणि एलाजाराचा पुत्र फीनहास, ज्याला परमेश्वर अनुकूल, तो मागल्या काळीं त्यांवर अधिकारी

होता. २१ मशलेम्याचा पुत्र ससाया, तो सभामंडपाच्या दारीं हारपाळ होता. २२ हे सर्व उंबऱ्याजवळ हारपाळ होण्यासाठीं निवडलेले नवें बारा; हे आपापल्या गांवीं वंशावळींत वेतलेले; यांस दावीदाने व शमुवेल भविष्यवादी कसे त्याच्या त्याच्या नेमणुकीवर ठेविले होते. २३ असे ते आपल्या पुत्रांसुद्धां परमेश्वराच्या मंदिरां, मंडपाच्या स्थानीं, रक्षण करायसाठीं हारपाळांवर, २४ पूर्वेस, पश्चिमेस, उत्तरेस व दक्षिणेस, अशा चव्हाड दिशांकडे हारपाळ होते. २५ आणि त्यांचे भाऊ आपापल्या गांवांतून जाणारे ठिकाणीं वेळोवेळ सात सात दिवसानी येत होते २६ ते ने चार मोठे हारपाळ लेवी, ते तर नेमणुकीवरच आणि देवाच्या मंदिराच्या खोल्यांवर व भांडारांवर होते.

२७ आणि ते परमेश्वराच्या मंदिराच्या चव्हाड दिशांनी राहत होते, कां तर त्यांकरे रक्षणाचें काम आणि ते सकाळच्या सकाळीं उपशयाच्या कामावर होते. २८ आणि त्यांतले कोणी सेवेच्या डागिण्यांवर असे होते कीं त्यांनी ते गवईने आणावे आणि गणतीने न्यावे. २९ आणि त्यांतले कोणी डागिण्यांवर व सर्व पवित्र वस्तूंवर आणि पीठ व दाक्षरस व तेल व धूप व दुसरे सुवासिक, यांवर नेमलेले होते. ३० आणि याबदाच्या वंशस्थांतले कोणी सुवासिकांचें उटणें वाटून करीत होते. ३१ आणि लेवींतला मात्तिया, जो शालुमाचा ज्येष्ठ पुत्र कऱ्ही, तो तव्यावरना कामावर नेमणुकीने होता. ३२ आणि त्याच्या भावांतल्या कदाथीच्या वंशस्थांचे कोणी गांवाच्या भाकरी शाब्बाथाच्या शाब्बार्थी सिद्ध रायाला त्यांवर होते. ३३ आणि हे लेवींच्या वडिलांतले मुख्य गवई; हे खोल्यांत राहत असतां मोकळे होते, कां तर तेंच काम रात्रीस त्यांच्याकडे होतें. ३४ हे लेवींच्या वडिलांतले मुख्य आपापल्या जन्माप्रमाणें अधिकारी; एके घरालेमांत राहत होते. ३५ आणि गिबोन हे राहत होते, गिबोन्याचा वडील बरेबेल आणि नावाने मास्सा त्याची स्त्री; ३६ यस्सी त्याचा ज्येष्ठ पुत्र आब्दोन, नंतर झूर व कीथ व बाल व नेर व नादाब असे. ३७ आणि

मदोर व आद्यो व जखान्या व मिक्कोथ. ३८ जिहोयापासून तर शिमा जन्मला, आणि हे प-
र्यालंमांत आपल्या भावांच्या शेजारी आपल्या
भावांसारखे राहत होते. ३९ आणि नेराने
कीजाला जन्म दिल्या, नंतर कीशाने शाऊलाला
जन्म दिल्या, मग शाऊलाने यहोनाथान व मा-
न्कीशूबा व अबीनादाब व एशबाल यांस जन्म
दिल्या; ४० आणि यहोनाथानाचा पुत्र मरीव-
जान, नंतर मरीवजालाने मीखाला जन्म दिल्या.
४१ आणि मीखाचे पुत्र, पीथोन व मेलेख व
याहरेबा व आहाज. ४२ आणि त्याने पारा-
जान जन्म दिल्या, मग पाराने आलेमेथ व आ-
लामेथ व जिस्सी यांस जन्म दिल्या, नंतर जि-
स्सीने मोजाला जन्म दिल्या. ४३ मग मोजाने
बिनाला जन्म दिल्या, नंतर त्याचा पुत्र रफाया,
त्याचा पुत्र एलासा, त्याचा पुत्र आजेल. ४४
आणि आजेलाला पुत्र साहा; त्याचीं नांवें तर ही-
व, आजीकाम, वोखरू व इश्माएल व ज्याच्या
व ओबाया, व हानान; हे आजेलचे पुत्र.

अध्याय १०.

आणि पलिष्टी इस्त्राएलासीं लढले; तेव्हां इ-
स्त्राएलाचीं माणसें पलिष्ट्यांच्या पुढून पळून
गिन्बोवा डोंगरावर मारलेलीं पडलीं. २ आणि
पलिष्टी शाऊलाला पाठीस व त्याच्या पुत्रांच्या
शरीरास लागले, अणखी पलिष्ट्यांनी शाऊलचे
पुत्र योनाथान व अबीनादाब व मन्कीशूबा, हे
मारिले. ३ आणि शाऊलाला लढाई भारी पड-
ली आणि धनुर्धरांचे तार त्याला लागले आणि तो
धनुर्धरांकडून घायाळ झाला. ४ नंतर शाऊलाने
आपल्या शस्त्रवाहकाला सांगितलें, "तूं आपली
तरवार उपसून मला भोसकून मार, नाही तर हे
असुनी मनुष्य येऊन माझी चेष्टा करतील." तरी
त्याच्या शस्त्रवाहकाने मानिलें नाहीं, कारण कीं
तो कार भाला; मग शाऊल तरवार मांडून ति-
वर पडला. ५ तेव्हां शाऊल मेलाला, हें पाहून
त्याच्या शस्त्रवाहकाहि तरवारीवर पडून मेलाला. ६
पाममाणें शाऊल व त्याचे तीन पुत्र मेले; असे
त्याच्या घराचे सर्व बरोबर मेले. ७ तर जीं सर्व
इस्त्राएली माणसें खोऱ्यांत होती, त्यांनी जेव्हां
माहिलें कीं इस्त्राएली पळाले, आणि शाऊल व

त्याचे पुत्र मेले, तेव्हां तीं आपलीं नगरे सोडून
पळालीं; मग पलिष्टी येऊन त्यांत राहिले.

८ आणि दुसऱ्या दिवसीं असें झालें कीं पलि-
ष्टी मारलेल्यांस लुटायला आले, तेव्हां त्यांस
शाऊल व त्याचे पुत्र गिन्बोवा डोंगरावर पडलेले
सांपडले. ९ तेव्हां त्यांनी त्याला लुटलें, आणि
त्याचें शिर व त्याचीं शस्त्रे घेऊन पलिष्ट्यांच्या
देशांत आपल्या मूर्तीजवळ व लोकांजवळ चहुं-
कडे वर्तमान कळवायास पाठविलीं. १० मग
त्यांनी त्याचीं शस्त्रे आपल्या देवांच्या घरांत ठावि-
लीं; आणि त्याचें मुंडकें दागोनाच्या देवळावर
वसविलें. ११ नंतर जें पलिष्ट्यांनी शाऊलचें
केलें होतें, तें अवघें सर्व पावेशिंगलादकरानी ऐ-
किलें. १२ यास्तव सर्व दूर माणसानी उठून
जाऊन शाऊलचें मेत व त्याच्या पुत्रांचीं मेतें
उचलून पावेशास आणिलीं, आणि पावेशांतल्या
अलोन झाडाखालीं त्यांचीं हाडें पुरिलीं; नंतर
सात दिवस उपास केला. १३ असा शाऊल, जें
पाप त्याने परमेश्वरावर केलें होतें, झणजे त्याने
परमेश्वराची आज्ञा मानिली नाहीं आणि भूत-
संचान्यांजवळ विचारायास तो गेला, यामुळें मेलाला.
१४ यामुळे त्याने परमेश्वराजवळ विचारिलें
नाहीं, झणून त्याने त्याला मारविलें, आणि त्याचें
राज्य ईशायचा पुत्र दावीद यामुळे फिरविलें.

अध्याय ११.

तेव्हां सर्व इस्त्राएलांनी हेब्रोनांत दावीदाजवळ
मिळून झटलें कीं, "पाहा, आम्ही तुझ्या हा-
डांचे व तुझ्या मांसाचे आहों. २ अणखी बहु-
काळ मागे जेव्हां शाऊल राजा होता, तेव्हां दे-
खील त्वां इस्त्राएलास बाहेर नेलें आणि आंत
आणिलें; आणि तुझा देव परमेश्वर याने तुला
सांगितलें आहे, तूं माझे लोक इस्त्राएल यांचें
मेंढपाळण करतील, झणजे माझे लोक इस्त्राएल
यांवर अधिकारी होतील." ३ तेव्हां इस्त्राएलाचे
सर्व वडील हेब्रोनांत राजाजवळ आल्यावर दावी-
दाने हेब्रोनांत परमेश्वरापुढें त्यांसीं करार केला,
आणि जसें परमेश्वराने शमुबेलाकडून सांगि-
तलें होतें, तसा त्यांनी दावीदाला इस्त्राएलावर
राजा होण्यासाठीं अभिषेक केला.

४ नंतर दावीद सर्व इस्राएलासुद्धा यरूशालेम तेंच यबूस तेथें गेला; तेव्हां देशांतले राहणारे यबूसकर तेथें होते. ५ आणि यबूसांतल्या राहणाऱ्यानी दावीदाला छटलें, “तुझ्याने इकडे येववणार नाही.” तथापि दावीदाने झीयोन किल्ला घेतला; तेंच दावीदाचें नगर झालें. ६ दावीदाने तर छटलें होतें, “बो कोणी पहिल्याने यबूसकरांस मारील, तो मुख्य व सेनापति असा होईल.” त्यावरून जरूयेचा पुत्र योवाब पहिल्याने चढून गेला, यास्तव तो मुख्य झाला. ७ नंतर दावीद किल्यांत राहिला, यास्तव लोकानी त्याला दावीदाचें नगर छटलें. ८ मग त्याने नगराच्या चहुंकडे मिळोपासून सभोवतें बांधिलें, आणि नगराचा राहिलेला भाग योवाबाने यथास्थित केला. ९ असा दावीद चालतां चालतां मोठा झाला, कां कीं सैन्याचा परमेश्वर त्याला अनुकूल होता.

१० तर दावीदाकडले मुख्य शूर, ज्यानी जसें परमेश्वराने इस्राएलाविषयीं सांगितलें होतें, तसें त्याला राबा करावें झणून जे सर्व इस्राएलासुद्धा त्यासीं त्याच्या राज्यांत दृढ राहिले, ते हेच. ११ असे जे दावीदाचे शूर, त्यांचें वर्णन हेंच; याशबाम हाखमोनी नायकांचा मुख्य, त्याने आपला भाला तीनशांवर उचलून एका वेळेस त्यांस मारिलें. १२ आणि त्यानंतर अहोही, दोदोचा पुत्र एलाजार; तो तिषां शूरांत होता. १३ तो पासदाम्मीमांत दावीदाच्या संगतीं होता, तेव्हां पलिष्टी तेथें लढायास मिळून आले होते, आणि शेताचा विभाग सातूने भरलेला होता; तेव्हां लोक पलिष्ट्यांच्या पुढून पळाले. १४ तथापि त्यानी शेतांव उभें राहून तें राखून पलिष्ट्यांस मारिलें; असें परमेश्वराने मोठें तारण करून त्यांस तारिलें. १५ आणि त्या तिसांतले मुख्य तिषेजण खडकाकडे अदुल्लामाच्या गुहेस दावीदाजवळ उतरून गेले; तेव्हां पलिष्ट्यांच्या सैन्याने रफाईच्या सपाटीत तळ धरिला होता. १६ त्या काळीं दावीद तर बंदोबस्तीच्या ठिकाणीं होता, आणि त्या वेळेस पलिष्ट्यांचे किल्लेकळ बेथलेहेमांत होते. १७ तेव्हां दावीदाने उत्कंठा धरून छटलें, “बेथलेहेमांतल्या

दरवान्याजवळ जी विहीर, तिचें पश्चि मला प्यायाला कोण देईल? १८ तेव्हां त्या विषयीं पलिष्ट्यांच्या सैन्यामधून पुसून जाऊन बेथलेहेमांत दरवान्याजवळ जी विहीर होती तेंतून पश्चि कढिलें, आणि घेऊन दावीदाजवळ आणिलें; परंतु दावीद तें प्यायाला मान्य झाला नाही, तर जसे तें परमेश्वरापुढें ओतिलें; १९ आणि छटतें, “असें काम करणें माझ्या देवापुढें मला ओंकार! या माणसांच्या जिवावरलें रक्त म्या प्यावें कीं नय?” तें तर त्यानी आपल्या जिवावर आणिलें होतें, झणून तो तें प्यायाला मान्य झाला नाही; तें जसे त्या तिषां शूरांनी केलें. २० आणि योवाबाचा भाऊ अबीशाय तो तिषांत मुख्य; कां तर जसे आपला भाला तीनशांवर उचलून त्यांस मारिलें, झणून त्याचें नांव तिषांत झालें. २१ या तिषांत दोघांवर त्याचा मान झाला, झणून तो त्याचा सदांर झाला; तथापि तो पहिल्या तिषांपर्यंत पोटेंचला नाही. २२ कावबेलांतला शूर माणूस जो बहुत पराक्रमाचा त्याचा पुत्र यहोयादा, त्याचा पुत्र बनाया, त्याने योवाबांतील दोन सिंहासारख्या मनुष्यांस मारिलें; अणखी त्याने बर्फाच्या समथी बिळांत उतरून सिंह मारिला. २३ आणि त्याने असा एक मिसरी माणूस मारिला कीं तो मेजाने पांच हातांचा, आणि त्या मिसऱ्याच्या हातीं साव्यांच्या तुरीसारखा भाला होता; परंतु तो काठी घेऊन त्याच्याजवळ उतरून गेला, मग त्याने त्या मिसऱ्याच्या हातांतून भाला हिसकून घेऊन त्याच्याच भाल्याने त्याला मारिलें. २४ यहोयादाचा पुत्र बनाया याने एवढें केलें, झणून त्याचें नांव तिषां शूरांत झालें. २५ पाहा, तिसांत त्याचा मान झाला, तथापि तो पहिल्या तिषांपर्यंत पोटेंचला नाही; तेव्हां दावीदाने आपल्या हुज्यांत त्याला ठेविलें.

२६ आणि सैन्यामध्ये हे शूर पुरुष, योवाबाचा भाऊ असाहेल, बेथलेहेमांतला दोदोचा पुत्र एल्हानान; २७ हारारेकर शाम्मोय, पलेमर हेलेज; २८ तकोवीकर इक्नेशचा पुत्र ईस, नाथोयकर अबियेबेर; २९ हुशायकर सिबखाय, अहोहकर ईलाय; ३० नटोफाकर बाराय, नटोफाकर बानाचा पुत्र हेलेद; ३१

गिबेर रीबायाचा पुत्र ईथाय, ब्रन्यामीनाच्या वंशजातला, पिरायोनकर बनाया; ३२ गाशाच्या ओहळातला हुराय, आवेंकर अबियेल; ३३ सारलूमकर अज्मावेथ, शाल्वोनकर एन्याहवा; ३४ गिबोनकर हाशेम याचे पुत्र, हाशेचा पुत्र हुरकर योनाथान; ३५ हरारकर साखाराचा पुत्र अहियाम, डराचा पुत्र अलीफाल; ३६ मरारकर हेफेर, पलेनकर अहीया; ३७ कामैलकर हेनो, एजवायचा पुत्र नाराय; ३८ नाथाहवा भाऊ पोवेल, हाप्तीचा पुत्र मिभार; ३९ याम्मोनो जेलेख, जल्येचा पुत्र योवाब याचा सत्त्वाहक वेरोथकर नाहराय; ४० ईयरकर री, ईयरकर गारेव; ४१ हिती करीया, आह-कनवा पुत्र जाबाद; ४२ रज्जेनी शीजा याचा पुत्र अदीना, तो रज्जेन्यावर अधिकारी आणि त्याकडे दीस अण होते. ४३ माखाचा पुत्र हा-मान, आणि मियनकर योशाफाद; ४४ आष्टरे-कर उन्नीया, अरवेरकर होयाम याचे पुत्र, शा-याव पईयेल; ४५ तीजकर शिम्बी याचा पुत्र बरीयेल, आणि त्याचा भाऊ योहा; ४६ एल्-नमाचे पुत्र, माहवकर अलियेल व यरीवाय व योशाच्या, आणि मोवावी इम्मा; ४७ अलियेल व ओवेद, आणि मचोबायकर यासियेल.

अध्याय १२.

तर काशाचा पुत्र शाऊल यामुळे दावीद बंदो-वर्तने राहत असतां, तितक्यांत दावीदाजवळ विजयांत जे आले ते हेच, आणि ते शूरांच्या सं-कली लढायास सहाय होते. २ ने धनुर्धर आणि शब्बा व उजव्या हातेकरून गुंडे फेंकणारे व धनु-र्याने बाण मारणारे होते, ते ब्रन्यामीनी शाऊला-च्या भावातले, असे होते. ३ गिबेर हाशमा याचे पुत्र, मुख्य अहियेजेर व योवाश, आणि आजावेथाचे पुत्र पजियेल व पेलेट व बराका व अथोर पेहू; ४ आणि गिबोनकर इस्माया, जो शूर, तिसांतला व तिसांत श्रेष्ठ, आणि इर्मया व योहाजियेल व योहानान व गदरेकर योजाबाद; ५ एल्जाय व परीमोथ व बान्या व शमान्या व सलूमकर शफाथ्या; ६ एल्काना व इवीया व अशरैल व योबेजेर व कन्हातला याशवाम;

७ आणि गदोरांतल्या यरोहामाचे पुत्र, योवेल व जवाधा.

८ आणि गादांतल कोणी शूर, सैन्याचें ल-टाऊ मनुष्य, ढाल व बरची धरणारे, असे रानांत-ल्या दुर्गांस दावीदाकडे वेगळे झाले; त्यांचीं तोंडे सिहांच्या मुखासारिखीं होती, आणि ते डोंगराव-रल्या हरिणांसारिखे वेगीं होते. ९ पहिला एजेर, दुसरा ओवाधा, तिसरा अलियाब; १० चव-था मिश्माना, पांचवा इर्मया; ११ साहवा आ-त्ताय, सातवा अलियेल; १२ आठवा योहानान, नववा एल्जाबाद; १३ दाहावा इर्मया, अक-रावा माखवानाय. १४ हे गादाच्या वंशस्थां-तले, सैन्याचे सदांर, त्यांतील जो लाहान तो शंभरांवर, आणि जो मोठा तो हजारोंवर होता. १५ पहिल्या महिन्यांत यार्देन आपल्या सर्व थ-ड्यानी भरली असताहि, जे तिच्या पलिकडे गेले ते तेच; आणि त्यांनी पूर्वेच्या व पश्चिमेच्या तळवटींतल्या सर्वांस पळविले. १६ अणखी ब-न्यामीनाचे व यहूदाचे कोणी वंशस्थ बंदिस्तांस दावीदाजवळ आले. १७ तेव्हां दावीद त्यांच्या भेटीस जाऊन त्यांस उत्तर करून द्याणाला, "मा-झें सहाय करायास जर तुझी माझ्याजवळ सुखा-ने आलां आहां, तर माझें मन तुझासीं संयुक्त होईल; परंतु जर मला माझ्या बैन्यांच्या स्वाधीन करायाला आलां असलां, तर माझ्या हातीं बळा-त्कार नाही, यावरून आमच्या वडिलांच्या देवाने पाहून निषेध करावा. १८ तेव्हां जो मुख्य स-दांर अमासाय त्याच्या अंगां वारें आले असतां, तो बोलला, "हे दावीदा, आम्ही तुझे, आणि हे इशायच्या पुत्रा, आम्ही तुझ्याकडले आहो; तुझे कुशळच कुशळ; तुझ्या सहाकान्यांचेहि कुशळ; कां कीं तुझा देव तुझे सहाय करितो." यास्तव दावीदाने त्यांस आपल्याकडे घेऊन त्यांस गोदा-च्या अधिकारावर ठेविले. १९ आणि दावीद पलिष्ट्यांच्या संगती शाऊलासीं लढायास जा-णार होता, तेव्हां मनश्श्यांतले कित्येक व्याजवळ आले, परंतु त्यांनी त्यांचें सहाय केलें नाहीं, कां तर पलिष्ट्यांच्या अधिकाऱ्यानी विचार केल्यावर त्याला निरोप देऊन असें झटलें कीं, "तो आम-च्या शिरांकडून आपला धनी शाऊल यासीं स-

मेट करील.” २० जेव्हा तो त्तिकागास गेला, तेव्हा त्याजवळ मनाश्यांतले हे जाउन पडले, जे मनाश्यांतल्या हजारांचे सर्दार, आदनाह व योजाबाद व यदीयेल व मीखाएल व योजाबाद व अलीहू व जिलथाय. २१ प्रग ते गोटावर होउन दावीदाला सहाय झाले; ते तर सर्व शूर पुरुष, छणून सैन्यांत सर्दार झाले. २२ कां तर त्या वेळेस देवाच्या लष्करासारखे मोठे लष्कर झाले तोंपर्यंत ते दावीदाचे सहाय करायस दिवसोदिवस त्याजवळ येत होते.

२३ तर सैन्यांतले मुख्य हातेरबंद, जे परमेश्वराच्या सांगण्याप्रमाणे दावीदाकडे शाऊलाचे राज्य फिरायास हेब्रोनास त्याजवळ आले, त्यांची गणती, हीच; २४ यहुदाचे वंशस्थ ढाल व भाला धरणारे, सैन्यांतले हातेरबंद साहा हजार आठशे. २५ शिमोनाच्या वंशस्थांच्या सैन्यांतले शूर पुरुष सात हजार एकशे. २६ लेवीच्या वंशस्थांतले चार हजार साहाशे. २७ आहरोन्यांचा पुढारी यहोयादा, आणि त्याच्यासंगती तीन हजार सातशे. २८ आणि तरणा शूर पुरुष आदोक, अणखी त्याच्या वडिलाच्या घराण्यांतले अधिकारी बावीस. २९ आणि बन्यामीनाच्या वंशस्थांतले तीन हजार; ते शाऊलाचे भाऊ; कां कीं एथपर्यंत फार करून त्यांतल्यानी शाऊलाच्या घराचे रक्षण केले होते. ३० आणि एफ्राइमाच्या वंशस्थांतले वीस हजार आठशे; ते शूर पुरुष, आपल्या वडिलांच्या घराण्यांत नामांकित माणसे. ३१ आणि मनाश्याच्या अर्ध्या वंशांतले अठरा हजार; त्यानी जाउन दावीदाला राजा करावे छणून ते नांवाने नेमलेले होते. ३२ आणि इस्राएलाने काय करावे त्याविषयी बुद्धि व काळ समजायाला इसराखाराच्या वंशस्थांत जे ज्ञानी, त्यांतले मुख्य आणि त्यांच्या आज्ञेत त्यांचे सर्व भाऊ दोनशे. ३३ जडुलूनांतले पन्नास हजार; जे सैन्यांत जाणारे, लढायाच्या सर्व हातेरानी लढाई मांडणारे व ठिकाणी राहणारे, दोन मनाचे नव्हते, असे. ३४ आणि नाफताल्यांतले हजारावरले सर्दार अणखी त्यांच्यासंगती ढालकरी व भालेकरी सततीस हजार. ३५ आणि दानी यांतले लढाई मांडणारे अश्वीस

हजार साहाशे. ३६ आणि आशराचे चाळीस हजार; जे लढाई मांडायाला सैन्यांत जाणारे. ३७ आणि योदनेच्या पलिकडले लढाईच्या सैन्याच्या सर्व हातेरांसहित रऊबेनी व गादी व मनाश्याचा अर्धा वंश, यांतले एक लाख वीस हजार. ३८ हीं सर्व लढायाचीं माणसे ठिकठिकां यथास्थित राहणारीं पूर्ण मनाचीं असतां, सर्व इस्राएलासुद्धा दावीदाला राजा करायला हेब्रोनास आलीं; अणखी सर्व इतर इस्राएली दावीदाला राजा करण्याविषयीं एका मनाचे होते. ३९ आणि ते तेथे दावीदाजवळ तीन दिवस राहून पिउन राहिले, कारण कीं त्यांच्या भावांनी त्यांसाठीं सिद्ध केले होते. ४० अणखी इसराखार व जडुलून व नाफताली तेथवरचे, जे त्यांच्याजवळ होते, त्यानी गाढवांवर व उंटंवर व खेंचरांवर व बैलांवर व खाण्यासाठीं भाकरी व पीठ व अंजिरांच्या टोपा व मनुका व दाखरस व तेल, आणि गुरे व बकरे फारच आणिलीं, छाप कीं इस्राएलांत आनंद झाला होता.

अध्याय १३.

आणि दावीदाने हजारांचे व शंभरांचे सर्दार, आणि जो कोणी श्रेष्ठ, त्याजवळ विचार मांडिला. २ तेव्हा दावीदाने इस्राएलाच्या सर्व मंडळीस छटले, “जर तुझास बरे दिसते, आणि आमचा देव परमेश्वर याकडून आहे छणून दिसते, तर आपले भाऊ, जे इस्राएलाच्या सर्व देशांत उरलेले आहेत, आणि त्यांच्यासंगती याजक व लेवी, जे आपापल्या नगरांत व खेळांत त्यानी आमच्याजवळ मिळावे, छणून आपण चहुंकडे त्याजवळ पाठवूं; ३ नंतर आपल्या देशाचा कोश आपल्याजवळ मापारा आणूं; कां तर शाऊलाच्या दिवसांत आपण तिच्याजवळ विचार घेतला नाही.” ४ तेव्हा सर्व सभेने “तसें करावे,” छणून छटले; कारण कीं सर्व लोकांच्या दिसण्यांत ती गोष्ट नीट वाटली. ५ प्रग देशाचा कोश क्रियाथयारीमापासून आणायासाठीं दावीदाने मिसरांतल्या शिथोरोपासून हमथाच्या प्रदेशापर्यंत सर्व इस्राएलाला मिळविले. ६ आणि दावीद व सर्व इस्राएली यहुदाकडल्या छालेस.

घणजे क्रियाययारीमास चढून गेले; परमेश्वर देव, जो करवांमध्ये राहतो, ज्याचें नाम ध्यावें, त्याचा कोश तेथून वर आणावा घणून. ७ मग ते देवाचा कोश अबीनादावाच्या घरांतून काढून त्या गाड्यावर नेऊं लागले आणि उज्जा व आद्यां या हाकीत होते. ८ तेव्हां दावीद व सर्व इस्राएली गेले गाऊन आणि तंतुवाद्ये व तारपेट्या व ढोल व झांजा व करणे वाजवून सर्व शक्तीने देवापुढे उक्ताव करीत होते. ९ तर ते कीदोनच्या सन्नायपर्यंत पोहंचले असता, उज्जाने आपला हात लावून कोश धरिला, कां तर वेल त्याला हालवीत होते. १० तेव्हां परमेश्वराचा क्रोध उज्जावर केल, कां तर त्याने आपला हात कोशाला लाविला होता, घणून तो तेथे देवापुढे मेल. ११ त्या दावीदाला कष्ट झाले, कारण की परमेश्वराने उज्जावर मरण केलें होतें; यास्तव तें त्याने आपण परमेश्वराने परीज उज्जा असें झटलें जात आहे. १२ आणि त्या दिवसी दावीद देवाचें भय पळून बोलला, “मी आपल्या ठिकाणीं देवाचा कोश कसा नेऊं?” १३ यास्तव दावीदाने तो कोश दावीदाच्या नगरास आपल्या ठिकाणीं नेला नाही; तर गायकर ओवेद अदोम याच्या घरी नेऊन ठेविला. १४ मग देवाचा कोश ओवेद अदोमाजवळ त्याच्या घरीं तीन महिने राहिला; आणि परमेश्वराने ओवेद अदोमाच्या घरात व त्याचें जे अवघे, त्यास आशीर्वाद प्राप्त झाला.

अध्याय १४.

तर ओगाचा राजा हीराम याने दावीदाकडे बसुद् देवदारीचीं लांकडे व गवंडी व सुवार जवळपास घरी बांधायास पाठविलें. २ तेव्हां दावीदाला समजलें कीं, मला इस्राएलावर राज्य करणारा परमेश्वराने स्थापिलें आहे; कां तर त्याने आपल्या इस्राएली लोकांकरितां त्याचें राज्य जेव्हां केले होतें. ३ तेव्हां दावीदाने यरूशालेमांत अणखी स्तंभ कळून घेतल्या, आणि दावीदाला अणखी पुत्र व कन्या जन्मल्या. ४ आतां कीं लोकां त्याला यरूशालेमांत झालीं, त्यांचीं नांवां होत; शामूवा व शोबाब, नाथान व शलो-

माने; ५ आणि इभार व अलीशूवा व एत्यालेट; ६ आणि नोगा व नेफेग व याफीया; ७ आणि अलीशामा व येन्यादा व अलीफालेट.

८ आणि पलिष्ट्यानी ऐकिलें होतें कीं दावीदाला सर्व इस्राएलावर राज्य करायसाठीं अभिषेक झाला, तेव्हां सर्व पलिष्टी दावीदाचा शोध करायस चढून आले, आणि हें दावीदाला समजलें तेव्हां तो बाहेर त्यावर मेल. ९ आणि पलिष्टी रफाईच्या खोऱ्यांत येऊन पसरले होते. १० तेव्हां दावीदाने देवाला असें विचारिलें कीं, “मी पलिष्ट्यांवर चढून जाऊं कीं काय? आणि तूं त्यांस माझ्या हातीं देसील कीं काय?” तेव्हां परमेश्वराने त्याला सांगितलें, “तूं चढून जा, घणजे मी त्यांस तुझ्या हातीं देईन.” ११ मग ते बालपराजीमापर्यंत चढून गेले, आणि दावीदाने त्यांस तेथें मारिलें; तेव्हां दावीद बोलला, “देव पाण्याच्या फुटण्यासारखें माझ्या हातेकरून माझ्या शत्रूंवर फोडून मेल.” यावरून त्या ठिकाणाचें नांव बालपराजीमा ठेविलें गेलें. १२ त्यानीं तर तेथें आपले देव टाकून दिले, यास्तव दावीदाने सांगितल्यावरून ते अर्भीत जाळले गेले. १३ नंतर पलिष्टी फिरून एकत्र होऊन खोऱ्यांत पसरले. १४ यास्तव दावीदाने फिरून देवाला विचारिलें; आणि देवाने त्याला सांगितलें, “तूं त्यांच्यामागे चढूं नको, त्यांजवळून फेरा घेऊन तुतांच्या झाडांच्या पुढे त्यांवर जा. १५ आणि असें व्हावें कीं जेव्हां तूं तुतांच्या शेंड्यांमध्ये चालण्याचा शब्द ऐकसील, तेव्हां तूं लढायला निघून जा; कारण कीं देव पलिष्ट्यांच्या गोटास मारयाला तुझ्यापुढे जाईल.” १६ मग देवाने दावीदाला जसी आज्ञा दिली होती, तसें त्याने केलें; आणि त्यानीं गिवोनापासून गाजरेपर्यंत पलिष्ट्यांच्या गोटास मारिलें. १७ असें दावीदाचें नांव सर्व देशांत गेलें, आणि परमेश्वराने त्याचें भय सर्व राष्ट्रांस लाविलें.

अध्याय १५.

तर दावीदाने आपल्या नगरांत आपल्यासाठीं घरे बांधिलीं, आणि देवाच्या कोशासाठीं ठिकाण सिद्ध करून त्याच्यासाठीं राहोटी दिली. २

तेव्हा दावीदाने सांगितलें, “देवाच्या कोश लेवी-
शिवाय कोणी वाहूं नये, कारण कीं परमेश्वराने
देवाच्या कोश वाहायास आणि आपली सेवा सर्व-
काळ करायस त्यांसच निवडिलें आहे.” ३ मग
दावीदाने परमेश्वराच्या कोश जें ठिकाण त्याने
त्याच्यासाठीं सिद्ध केलें होतें, तेथें वर आणाया-
साठीं सर्व इस्राएली यरूशालेमांत मिळविले. ४
अणखी दावीदाने आहरोनाचे वंशस्थ व लेवी
मिळविले. ५ कहायाच्या वंशस्थांतला मुख्य
ऊरियेल, आणि त्याचे भाऊ एकशें वीस. ६ म-
राराच्या वंशस्थांतला मुख्य असाया, आणि त्याचे
भाऊ दोनशें वीस. ७ गेवौमाच्या वंशस्थांतला
मुख्य योबेल, आणि त्याचे भाऊ एकशें तीस. ८
अलीभाफानाच्या वंशस्थांतला मुख्य शमाया, आ-
णि त्याचे भाऊ दोनशें. ९ हेब्रोनाच्या वंशस्थां-
तला मुख्य अलियेल, आणि त्याचे भाऊ ऐशी. १०
उज्जियेलाच्या वंशस्थांतला मुख्य आम्मीना-
दाब, आणि त्याचे भाऊ एकशें बारा. ११ आ-
णि दावीदाने जादोक व एब्याथार याजक यांस,
आणि लेवींतले ऊरियेल, असाया व योबेल, श-
माया व अलियेल व आम्मीनादाब यांस बोला-
विलें. १२ आणि त्याने त्यांस छटलें, “तुम्ही
लेवींच्या वडिलांत मुख्य; तुम्ही व तुमचे भाऊ
आपणांस शुद्ध करा; नंतर इस्राएलाचा देव पर-
मेश्वर याच्या कोशासाठीं जें ठिकाण म्या सिद्ध
केलें आहे, तेथें तो वर आणा. १३ तुम्ही पहि-
न्याने तो उचलिला नव्हता, ह्मणजे आर्ही रीति-
प्रमाणें आपला देव परमेश्वर याचा धावा केला
नाहीं, ह्मणून त्याने आम्हावर मरण केलें.” १४
तेव्हा याजकांनी व लेवींनी इस्राएलाचा देव पर-
मेश्वर याचा कोश वर आणायासाठीं आपणास
शुद्ध केलें. १५ मग जसी मोश्याने परमेश्व-
रच्या सांगण्याप्रमाणें लेवींच्या संतानाविषयी आज्ञा
केली होती कीं, “त्यांनी आपल्या खांद्यांवर का-
ठ्यांनी वाहावा,” तसा देवाच्या कोश त्यांनी उच-
लिला. १६ अणखी दावीदाने मुख्य लेवींस
सांगितलें कीं, “तुम्ही आपले भाऊ जे गाणारे त्यां-
स तारपेट्या व तंतुवाद्ये व झांजा अशा गाण्याच्या
यंत्रासुद्धा उत्साहाचे स्वर उंच करून ऐकवायास
उभें करावें.” १७ मग लेवींनी योबेलाचा पुत्र

हेमान, आणि त्याच्या भावांतला बरेख्याचा पुत्र
आसाफ, आणि त्याचे भाऊ मरारीचें संतन म-
तला कुशायाचा पुत्र एथान उभा केला. १८
आणि त्यांच्यासंगतीं दुसऱ्या पदाचे त्यांचे भाऊ,
जे हारपाळ, जखान्या, येन व याजियेल व शकि-
रामोथ व यहियेल व डमी, अलियाब व बनस
व मासेया व मात्तिथ्या व अलीफेल व मिक्नेस
व ओबेद अदोम व यहवेल, ते उभे केले. १९
असे ते गवई हेमान, आसाफ व एथान कि-
ळ्याच्या झांजा घेऊन ऐकवीत होते. २० अली
जखान्या व अजियेल व शमीरामोथ व यहियेल
व डमी व अलियाब व मासेया व बनस, हे
त्यांच्या स्वरांवरच्या तारपेट्यांवर होते. २१ अली
मात्तिथ्या व अलीफेल व मिक्नेया व ओबेद व
दोमी व यहवेल व अजान्या, हे विशेष अष्टक
स्वर यावरच्या तंतुवाद्यांवर हांते. २२ आणि क-
नान्या समजीक होता, यास्तव तो स्वरधारण सि-
कवीत असतां स्वरधारणेविषयीं लेवींत मुख्य हो-
ता. २३ आणि बरेख्या व एन्काना हे संगीत
हारपाळ होते. २४ आणि शबान्या व सोशाभ-
ट व नथानेल व अमासाय व जखान्या ह्मणजे व
अलियेजेर हे याजक देवाच्या कोशापुढें रांगे
वाजवीत होते, आणि ओबेद अदोम व यहिया
हंहि कोशाचे हारपाळ हांते. २५ आणि दाविद
व इस्राएलाचे वडील व हजारांचे सर्दार हे परम-
ेश्वराच्या कराराचा कोश ओबेद अदोमच्या वरा-
हून उत्साहाने वर आणायासाठीं गेले. २६ आणि
परमेश्वराच्या कराराच्या कोशाचे वाहणारे लेवी
यांस जेव्हा देव सहाय झाला, तेव्हा त्यांनी सात
गोऱ्हे व सात एडके यांचे यज्ञ केले. २७ आणि
दाविद व कोशाचे वाहणारे सर्व लेवी व गाणारे
व गायन करणाऱ्याचा पुढारी खनान्या, हे गरीब
वाखांचे झगें त्याले होते, आणि दावीदाच्या भेंडें
अळसीचें एफोद होतें. २८ असें सर्व इस-
एलानी परमेश्वराच्या कराराचा कोश वज्राने
व शिंगाच्या नादाने व करण्यांनी व झांजांनी, तार-
पेट्यांनी व तंतुवाद्यांनी वर आणिला. २९ तेव्हा
परमेश्वराच्या कराराचा कोश दावीदाच्या म-
रापर्यंत आला असतां, असें झालें कीं शाऊलकी
कन्या मीखाल हने खिडकीतून उघडून हाकी-

रावा उद्दी मारीत व उत्साह करीत पाहिला,
जेन्नां विने आपल्या मनांत न्याला धिःकारिलें.

अध्याय १६.

त्यानीं तर देवाच्या कोश आणून जी राहोटी
दावीदाने त्याच्यासाठीं दिल्ली होती, तांत
जे मांडला, आणि होम व शान्ति-
कारक यज्ञ केले. २ तेन्हां दावीदाने होम व शान्ति-
कारक यज्ञ वाहून समाम केल्यावर परमेश्वरा-
च्या नामाने लोकांस आशीर्वाद दिल्ली. ३ आ-
णि त्याने इस्त्राएलांतल्या एकेका माणसास, जसें
पुरावा तसें स्त्रीला, एक भाकरी व सागोतीचा
पुसा व पोळी वांटून दिल्ली. ४ तेन्हां त्याने
परमेश्वराच्या कोशापुढें सेवा करायस व सूचना
कराव आणि इस्त्राएलाचा देव परमेश्वर याचा
उपकार मानायस व स्तुति करायस कोणी लेवी
केले; ५ मुख्य आसाफ व त्याच्या मागचे
तलाव्या, यदयेल व शमीरामोथ व यहियेल व
मालिण्या व अलियाव व वनाया व ओवेद
इदोन व यदयेल, हे तारपेट्या व तंतुवाद्ये अशा
जिवांसुदां होते; आणि आसाफ झांज घेऊन
पेखीत होता. ६ आणि वनाया व पाहजियेल
बाजूक करण्यांसुदां देवाच्या कराराच्या कोशापुढें
अर्पणपणाने होते.

७ तेन्हां त्याच दिवसीं दावीदाने आसाफ व
त्याचे भाऊ यांच्या हातीं परमेश्वराचे आभार
मानायस हें गीत पहिल्याने दिलें. ८ तुझी
परमेश्वराचे उपकार माना; त्याचें नाम त्या,
राष्ट्रांमध्ये त्याची चरित्रे कळवा. ९ त्याच्या-
पुढें गायन करा; त्याचें कीर्तन करा; त्याच्या
सर्व आश्चर्यांच्या कृत्यांवर ध्यान करीत जा. १०
त्याच्या पवित्र नामाविषयीं उत्साह करा; जे प-
रमेश्वराला शरण जातात, त्यांचें हृदय संतुष्ट
जावें. ११ तुझी परमेश्वराला व त्याच्या
शक्तीला शोध करायस यज्ञ करा; नेहमी त्याला
शोधा. १२ जीं आश्चर्यांचीं कृत्यें त्याने केलीं,
त्याचे चमत्कार व त्याच्या तोंडचे न्याय, त्यांची
कळवण करा. १३ त्याचा सेवक इस्त्राएल याच्या
पुढे जातो, त्याचा निवडलेला याकोब याच्या सं-
तानाहो, त्याचा निवडलेला याकोब याच्या सं-
तानाहो तुझी असें करा. १४ तोच परमेश्वर

आमचा देव; त्याचे न्याय सर्व पृथ्वीत आहेत.
१५ तो आपला करार, जें वचन हजार पिढ्यांस
आग्नेने बोलला, तें सर्वकाळ आठवीत आहे.
१६ त्याच्याविषयीं तो आब्राहामाजवळ करारी
झाला, आणि इसाकाजवळ आपली शपथ झाली,
तें." १७ आणि त्याने तें याकोब नेम, इस्त्राएल-
जवळ सर्वकाळ करार, स्थापिलें. १८ असें कीं
"मी तुला खनान देश तुझा वतनाचा वांटा देईन."
१९ तेन्हां ते गणतीने थोडे, हलके, व त्यांत प्र-
वासी होते. २० आणि ते देशोदेशीं एका रा-
ष्ट्रापासून दुसऱ्या राज्यांत असे फिरत होते. २१
त्यानीं त्यापासूनहि त्यांस जांचणूक होऊं दिल्ली
नाहीं, राजांस देखील त्यांसाठीं निषेधिलें; २२
तुझी माझ्या अभिषिक्तांस शिवूं नका, माझ्या
भविष्यवाद्यांचें वाईट कल्लूच नका. २३ अहो
पृथ्वीचे सर्व, तुझी परमेश्वराजवळ गा; दिवसो-
दिवस त्याच्या तारणाचें सुवर्त्तमान सांगा. २४
राष्ट्रांमध्ये त्याचें गौरव; सर्व लोकांमध्ये त्याची
आश्चर्यांचीं कृत्यें वर्णीत जा. २५ कारण कीं
परमेश्वर थोर आणि फार स्तुतियोग्य; सर्व
देवांवर तो भययोग्य आहे. २६ कारण कीं
लोकांचे सर्व देव वाहुल्या आहेत, परंतु परमे-
श्वराने आकाश उदयन केलें. २७ त्याच्या स-
मक्षतेस मान व महत्त्व; त्याच्या ठिकाणीं परा-
क्रम व आनंद आहे. २८ लोकांच्या कुळाहो,
परमेश्वराला मानून द्या; परमेश्वराला गौरव
व पराक्रम द्या. २९ परमेश्वराला त्याच्या
नामाचें गौरव मानून द्या; अर्पण घेऊन त्याच्या
दर्शनास या; पवित्रतेच्या शोभेने परमेश्वराला
भजा. ३० अहो पृथ्वीचे सर्व, तुझी त्याच्या-
पुढें कांप धरा, भूगोळहि न हालवा असा स्थाप-
लेला आहे. ३१ आकाशांनी संतोष करावा,
पृथ्वीनेहि हर्ष करावा, आणि परमेश्वर राज्य
करीतो असें राष्ट्रांमध्ये सांगितलें जावें. ३२
समुद्र आणि त्यांतलें भरण यांनी गर्जावें, भूमि
आणि जें तिजवर, त्या सर्वांनी उत्साह करावा.
३३ तेन्हां जंगलांतल्या झाडांनी परमेश्वरापुढें
सुशब्द करावे; कारण कीं तो पृथ्वीचा न्याय करा-
यास आला आहे. ३४ तुझी परमेश्वराचें
उपकार माना, कारण कीं तो चांगला, आणि त्या-

ची दया सर्वकाळ आहे. ३५ तर तुझी असें झणणा कीं, “हे आमच्या तारणाच्या देवा, आझास तार, झणजे आझास राष्ट्रांतून गोळा करून सोडीव; यासाठी कीं आझी तुझ्या पवित्र नामाने उपकार मानून तुझ्या स्तुतीने नावाजून घ्यावें. ३६ इस्राएलाचा देव याचे धन्यवाद सर्वकाळापासून सर्वकाळपर्यंतहि व्हावे.” तेव्हां सर्व लोकानी “आमेन,” बोलून परमेश्वराची स्तुति केली.

३७ तेव्हां त्याने आसाफ व त्याचे भाऊ यानी कोशापुढें प्रतिदिवसाच्या नेमाप्रमाणें नेहेमी सेवा करावी झणून त्यांस तेथें परमेश्वराच्या कराच्या कोशापुढें ठेविलें. ३८ ओवेद अदोमहि व त्याचे भाऊ अडुसष्ट, आणि यदीथूनाचा पुत्र ओवेद अदोम व होसा, हे द्वारपाळ होते. ३९ आणि जादोक याजक व त्याचे भाऊ याजक, गिबोनांत जें उंचस्थान तेथें परमेश्वराच्या मंडपापुढें ठेविले; ४० यासाठी कीं त्यानी नित्य सकाळीं आणि संध्याकाळीं होमाच्या वेदीवर परमेश्वरापुढें होम करावे, आणि परमेश्वराने इस्राएलास जें आपलें शास्त्र नेमून लाविलें, त्यांत जें लिहिलें आहे, त्या अवघ्याप्रमाणें करावें. ४१ आणि त्यांच्यासंगतीं हेमान व यदूथून व दुसरे, जे निवडलेले जे नांवानी लिहिलेले, तेहि; यासाठी तर त्यानी परमेश्वराची स्तुति करावी, कारण कीं त्याची दया सर्वकाळ आहे. ४२ झणजे त्यांच्यासंगतीं हेमान व यदूथून करण्यासुद्धा व ऐकविण्यासाठीं झांजासुद्धा, आणि देवाच्या गायनाच्या दुसऱ्या यंत्रासुद्धा ठेविले; आणि यदूथूनाचे पुत्र द्वारपाळ होते. ४३ नंतर सर्व लोक आपापल्या घरीं गेले, आणि दावीद आपल्या घरास आर्शिर्वाद द्यावाला माघारा आला.

अध्याय १७.

आणि दावीद आपल्या घरीं बसला असतां असें झालें कीं नाथान भविष्यवादी याला दावीद झणाला, “पाहा, मी देवदारांच्या घरांत राहतों, परंतु परमेश्वराच्या कराचा कोश राहोटीत आहे.” २ नंतर नाथानाने दावीदाला छटलें, “देव तुला अनुकूल आहे, यास्तव तुझ्या म्हांत जें काहीं असेल, तें कर.” ३ मग त्याच रात्रीं

असें झालें कीं देवाचें वचन नाथानाला पाह असें झालें कीं, ४ “तूं बाऊन माझ सेवक दावीद याला सांग, ‘परमेश्वर असें सांगतो कीं, ‘तुला माझे राहायाचें घर बांधायाचें नाहीं; कारण कीं म्या इस्राएलास वर आणिलें, त्या दिवसापासून आजपर्यंत मी घरांत राहिलों नाहीं, तर राहोटीतून राहोटीत व मंडपांतून मंडपासत गेलों. ६ मी सर्व इस्राएलाच्यासंगतीं जेथें जेथें चालत गेलों, त्या सर्व ठिकाणीं इस्राएलाच्या ज्या ज्या न्यायाधीशाला म्या आज्ञा दिली कीं, ‘तूं मझ्या लोकांचें पाळण कर,’ त्यांच्या एखाद्याजवळ ‘तुझी माझ्यासाठीं देवदारांचें घर कां बांधीत नाहीं?’ असें किंचितहि वेल्ले कीं काय? ७ तर आतां माझा सेवक दावीद याला तूं असें सांग, ‘सैन्यांचा परमेश्वर असें सांगत आहे कीं, ‘म्या माझे लोक इस्राएल यावर अधिकारी होण्यासाठीं तुला गोळावून, व न्यांमागूनहि काढून घेतलें; ८ आणि वेंचें वेंचें तूं गेलास, त्या सर्व ठिकाणीं मी तुला अनुकूल झालों, आणि म्या तुझे सर्व शत्रू तुझ्यापुढून मारून टाकिले; आणि पृथ्वीवर जे मोठे, नांच्या नांवासारिखें तुझें नांव केलें आहे. ९ अणखी म्या आपले लोक इस्राएल यासाठीं ठिकठ नेमून त्यांस स्थापित आणि ते आपल्या स्वर्गीं राहून अणखी डळमळणार नाहींत, आणि दुष्ट नांव पहिल्यासारिखा फिरून त्यांचा क्षय करणार नाहीं; १० आणि ज्या दिवसीं म्या आम्हें लोक इस्राएल यांवर न्यायाधीश लावून दिले, तेव्हां पासून जसें झालें तसें होणार नाहीं; तर मी तुझ्या सर्व शत्रूंचा म्मेड करीन; अणखी मी तुम सांगितों, परमेश्वर तुझ्यासाठीं घर बांधील; ११ झणजे जेव्हां आपल्या पूर्वजांजवळ जसाव तुझे दिवस भरतील, तेव्हां असें होईल कीं तुझ्या संतापांत जो तुझ्यामागे तुझ्या बीजाचा होईल, त्याला ठठवून त्याचें राज्य स्थापित. १२ तोच मझ्यासाठीं घर बांधील, आणि मी त्याचें सिंहासन सर्वकाळ स्थायीक. १३ मी त्याला वन वना होईन, आणि तो मला पुत्र वत्सा होईल; अणखी जो तुझ्यापुढीं होऊ, घ्यावस्तुन जो मी त्याची दया करितो, तशी त्यावरून वत्साव करी.

१३ तर त्याला मी आपल्या घरावर व आपल्या राज्यावर सर्वकाळ ठेवीन; असें त्याचें सिंहासन सर्वकाळ स्थापिलें जाईल." १५ तसें त्या सर्व वचनाप्रमाणें, आणि त्या सर्व दर्शनाप्रमाणें ना-
माने दावीदाला सांगितलें.

१६ मग दावीद राजा आंत येऊन परमेश्व-
रापुढें बसून द्रणाला, "हे देवा परमेश्वरा, मी
खेन! आणि माझे घर काय कीं त्वां मला एथ-
पवेत आणिलें आहे? १७ हे देवा, एवढें तर
तुझ्या दिसण्यांत हलकें असतां, त्वां आपल्या
सेवकाच्या घराविषयी लोकांच्या काळचें सांगितलें
आहे: हे देवा परमेश्वरा, जसी थोरल्या मा-
नकावर, तसी दृष्टि त्वां मजवर लाविली आहे.

१८ तुझ्या सेवकाच्या गौरवाविषयी दावीदाने
त्या अणखी काय बोलवें? तूं तर आपल्या
सेवकाला जाणतोस. १९ हे परमेश्वरा, ह्या
सर्व मोठ्या गोष्टी कळवून त्वां आपल्या इच्छेप्र-
माणें आपल्या सेवकाकरितां हें अवघें मोठेपण
केलें आहे. २० हे परमेश्वरा, तुझ्यासारखा
कोणी नाही, आणि आदमी आपल्या कानानीं जें
ऐकिलें, त्या अवघ्याप्रमाणें तुझ्यावांचून कोणी देव
नाहीं. २१ आणि तुझ्या इच्छाएली लोकांसारिखें
पृथीवर असें कोणतें एक राष्ट्र आहे कीं देवाने
जाऊन त्यांस मोकळे करून आपले लोक होण्या-
पाठीं घेतलें? अणखी त्वां आपले जे लोक मिस-
पास खंडून घेतले, त्यांच्यापुढून राष्ट्रे घालविली,
निघून त्वां आपलें नाम अतिमोठें व भययोग्य
केलें आहे. २२ असें त्वां आपले इच्छाएली लोक
सर्वकाळासाठीं आपलेच लोक करून ठेविले;
आणि हे परमेश्वरा, तूं त्यांचाच देव असा
शाला आहेस. २३ तर हे परमेश्वरा, जी गोष्ट
वा आपल्या सेवकाविषयी व त्याच्या घराविषयी
सांगितली आहे, ती सर्वकाळ खचित करून आ-
पल्या सांगितल्याप्रमाणें कर. २४ अणखी हें
त्यांस व्हावें आणि तुझें नाम असें थोर मानिलें
गवें कीं इच्छाएलाचा देव सैन्यांचा परमेश्वर
सेवकाएलाचा देव, अणखी तुझा सेवक दा-
वीद याचें घर तुझ्यापुढें स्थापलेलें व्हावें. २५
कारण कीं हे माझ्या देवा, तूं आपल्या सेवका-
नाहीं घर बांधसील, असें त्वां त्याला सांगितलें

आहे; यास्तव तुझ्यापुढें प्रार्थना करायास तुझ्या
सेवकाच्या मनांत आलें आहे. २६ तर आतां
हे परमेश्वरा, तूंच देव आहेस, आणि त्वां आ-
पल्या सेवकाविषयी या उपकाराचें वचन दिलें
आहे. २७ यास्तव आतां तुझ्या सेवकाचें घराणें
तुझ्यापुढें सर्वकाळ राहावें, असा आशीर्वाद प्राप्त
करायाला त्वां मान्य व्हावें; कारण कीं हे परमे-
श्वरा, त्वां आशीर्वाद दिल्या तर सर्वकाळचा
आशीर्वाद होईल."

अध्याय १८.

आणि त्यानंतर असें झालें कीं दावीदाने पलि-
ष्ठ्यांस मारून त्यांचें दमन केलें, तेव्हां
पलिष्ठ्यांच्या हातांतून गाय व त्यांचीं खेडीं घे-
तलीं. २ अणखी मोवाबाला असें मारिलें कीं
मोवाबी भेट आणून दावीदाचे सेवक झाले. ३
आणि जोबाचा राजा हदारेजेर फराथ नदीवर
आपलें राज्य स्थापयाला गेला, तेव्हां दावीदाने
त्याला हमयापर्यंत मारिलें. ४ आणि दावीदाने
त्यापासून हजार रथ व सात हजार स्वार व वीस
हजार पायदळ घेतलें; तेव्हां दावीदाने सर्व
रथांच्या घोड्यांच्या पायशिरा तोडिल्या, त्यांतून
केवळ शंभर रथांच्या घोड्यांस राखिलें. ५ आ-
णि जोबाचा राजा हदारेजेर याचें सहाय्य करा-
यास दामासेकांतले अरामी आले हावे, तेव्हां
दावीदाने अराम्यांतले बावीस हजार पुरुष मारि-
ले. ६ आणि दावीदाने दामासेकाच्या अरा-
म्यांत ठाणीं ठेविलीं, द्रणून अरामी भेट आणून
दावीदाचे सेवक झाले; असा दावीद जेथें जेथें
गेला, तेथें तेथें परमेश्वराने त्याचें सहाय्य केलें.
७ आणि हदारेजेराच्या सेवकांजवळ सोन्याच्या
ज्या ढाला होत्या, त्या दावीदाने घेऊन यरूशा-
लेमास आणिल्या. ८ आणि हदारेजेराचीं नगरें
टिमाथ व कून, तेथून दावीदाने फारच पितळ
घेतलें; त्याचा शलमोनाने पितळीसमुद्र व ते
खांब व पितळी भांडीं केलीं. ९ आणि हमयाचा
राजा तोवू याने ऐकिलें कीं दावीदाने जोबाचा
राजा हदारेजेर याचें सर्व सैन्य मारिलें; १०
तेव्हां त्याने आपला पुत्र हदोराम याला दावीद
राजाजवळ त्याचें कुशळ विचारयाला आणि

त्याला भावीदाद यायाला पाठविलें ; कारण की त्याने हदारजेरासीं लढून त्याला मारिलें होतें ; अणखी तोवू हदारजेरासीं लढणारा होता; तेव्हां त्याने सोनं व रुपें व पितळ यांचीं सर्व वस्तुहि पाठविलीं. ११ अणखी दावीद राजाने ती परमेश्वरासाठीं पवित्र करून ठेविलीं ; त्यासुद्धां जें रुपें व सोनं त्याने सर्व राष्ठापासून झणजे अदोम व मोवाब व आम्मोनी लोक व पलिष्टी व अमालेक यांपासून घेतलें होतें, तेंहि ठेविलें. १२ आणि जर्ल्येचा पुत्र अबीशाय याने मिठाच्या खोऱ्यांत अठरा हजार अदोमी मारिले. १३ तेव्हां त्याने अदोमांत ठाणीं ठेविलीं, आणि सर्व अदोमी दावीदाचे सेवक झाले ; तसें दावीद जेथें जेथें गेला, तेथें तेथें परमेश्वराने त्याचें सहाय केलें.

१४ तर दावीदाने सर्व इस्राएलावर राज्य केलें, आणि आपल्या सर्व लोकांचे न्याय व नीति केली. १५ तेव्हां जर्ल्येचा पुत्र योवाब सेनापति होता, आणि अहीलूदाचा पुत्र यहोशाफाट, इतिहासक होता. १६ आणि अहीलूबाचा पुत्र जादोक व एव्याथाराचा पुत्र अबीमेलेख हे याजक होते, आणि शाव्शा चिटणीस होता. १७ आणि करेथी व पलेथी यांवर यहोयादाचा पुत्र खनाया होता, आणि दावीदाचे पुत्र राजाच्या जवळचे मुख्य होते.

अध्याय १९.

आणि यानंतर असें झालें कीं आम्मोनी लोकांचा राजा नाहाश मेलाला, आणि त्याचा पुत्र त्याच्या ठिकाणीं राजा झाला. २ तेव्हां दावीदाने झटलें, “नाहाशाचा पुत्र हानून याजवळ मी ममता दाखवीन, कारण की त्याच्या बापाने माझ्याजवळ ममता दाखविली होती.” मग दावीदाने त्याच्या बापाविषयीं त्याचें समाधान करायास जासूद पाठविले ; तेव्हां दावीदाचे सेवक आम्मोनी लोकांच्या देशांत हानूनाजवळ त्याचें समाधान करायास जाऊन पोहंचले. ३ मग आम्मोनी लोकांच्या सर्दारानी हानूनाला झटलें, “दावीदाने समाधान करणारे तुझ्याजवळ पाठविल्यावरून त्याने तुझ्या बापाचा मान केला; असें

तुला वाटतें कीं काय ? झोष करून झडावा, झणजे देश हेरावा, याकरितां त्याचे सेवक तुझजवळ आले नाहींत कीं काय ?” ४ कास्तव हानूनाने दावीदाचे सेवक धरून त्याचें मुंडन केले, आणि त्यांचीं वस्त्रे अर्धीं झणजे त्यांच्या टिरीपर्यंत कापून त्यांस घालविलें. ५ तेव्हां कोणी जाऊन दावीदाला त्या माणसांविषयीं सांगितले ; तीं माणसें तर फार लज्जित झालीं होती, यास्तव राजाने त्यांच्या भेटीस पाठवून सांगितलें, “तुमच्या दाट्या वाढतील तेंपर्यंत तुम्ही बरीहोमये राहा, नंतर माझरे या.”

६ मग आम्मोनी लोकांस दिसून आलें कीं, “आपण दावीदाजवळ घाणेरें झालों ;” तेव्हां हानून व आम्मोनी लोक यांनी आपल्यासाठीं दोहों नद्यांच्या मधल्या अरामांतले, व अरामीमाळा व खोबा तेथले रथ व स्वार मोलाने ठेवायास एक हजार तालांत रुपें पाठविलें. ७ असे त्याने आपल्यासाठीं बत्तीस हजार रथ, आणि माळाचा राजा व त्याचे लोक मोलाने ठेविले ; नंतर त्याने येऊन येदबा याच्यापुढें तळ धरिला, आणि आम्मोनी लोक आपल्या नगरांतून मिळून लढायला आले. ८ मग दावीदाला वर्तमान कळलें, आणि त्याने योवाब व शूर माणसांचें सर्व सैन्य पाठविलें. ९ तेव्हां आम्मोनी लोकांनी निरनगराच्या वेसीपुढें लढाई मांडिली, आणि जे रात्र आले होते, ते एकीकडे होतावर होते. १० तेव्हां योवाबाने पाहिलें कीं आपल्यासाठीं जी लढाई होणार, ती पुढें मागेहि आहे ; यास्तव त्याने इस्राएलांतल्या सर्व निवडकांतून किचक निवडून त्यांस अराम्यावर लाविलें. ११ आणि इतकें लोक त्याने आपला भाऊ अबीशाय याच्या हातीं दिव्हे, आणि त्याने त्यांस आम्मोनी लोकांवर मांडिलें. १२ तेव्हां त्याने त्याला सांगितलें, “जर अरामी मजपेक्षा बळवान झाले, तर तूं माझे सहाय कर ; आणि जर आम्मोनी लोक तुज्या बळवान झाले, तर मी तुझे सहाय करीन. १३ तूं बळवान हो, झणजे आपण आपल्या लोकांसाठीं व आपल्या देशाच्या नगरांसाठीं जीं करूं ; मग परमेश्वराच्या दिसण्यांत जें बरें, तें तो करो.” १४ नंतर योवाब आपल्या सैन्या-

च्या लोकांसुद्धां अराम्यासीं लढायास जवळ गेला, तेव्हां ते त्याच्यापुढून पळाले. १५ मग अराम्यांनी लोकांनी पाहिलें कीं, “अरामी पळाले,” तेव्हां तेहि त्याचा भाऊ अबीशाय याच्यापुढून पुनः नगरांत गेले, मग योवाब यरूशालेमास आला.

१६ तेव्हां अराम्यांनी पाहिलें कीं, “आपण इस्राएलापुढें मारले गेलों;” यास्तव त्यांनी दूत पाठवून, जे अरामी नदीच्या पलिकडे, त्यांस बाहेर सोडिलें, आणि त्यांच्यापुढें हदारेजेराचा सेनापति शोभाक होता. १७ आणि हें दावीदाना कळलें, तेव्हां तो सर्व इस्राएलास मिळवून पार्वेच्या पलिकडे गेला, आणि त्याने त्यांजवळ जाऊन त्यांवर लढाई लाविली; असीं दावीदाने अराम्यांसीं भिडायाला लढाई लाविली आणि त्यांसीं ते लढले. १८ मग अरामी इस्राएलाच्या पुढून पळाले; आणि दावीदाने अराम्यांतले सात हजार रथ व चाळीस हजार पायदळ मारिलें, आणि शोभाक सेनापति यालाहि मारिलें. १९ तेव्हां हदारेजेराचे सेवक अरामी यांनी पाहिलें कीं, “आपण इस्राएलापुढें मारले गेलों;” यास्तव ते दावीदासीं सल्ला करून त्याचे सेवक झाले, आणि अराम्यांनी लोकांचें फिरून सहाय करायला गेलीं झाले नाहींत.

अध्याय २०.

तर वर्ष फिरलें असतां, ज्या वेळेस राजे बाहेर निघतात, त्या वेळेस असें झालें कीं योवाबाने निम्मार नेऊन अराम्यांनी लोकांच्या देशाचा नाश केला; नंतर जाऊन त्याने राब्बा नगर याला वेढा घातला; दावीद तर यरूशालेमांत राहिला होता, नंतर योवाबाने राब्बा मारून मोडिला. २ तेव्हां दावीदाने त्यांच्या राजाचा मुगूट त्याच्या शेकावळून घेतला, तर त्याचें वजन एक तालांत होतें, तो सोन्याचा आणि त्यावर मोल्यवान पाषाण होते; तर तो दावीदाच्या डोक्यावर घातला होता, आणि त्याने त्या नगरांतून फारच लूट काढून घेतली. ३ आणि जे लोक त्यांत होते, त्यांत दावीदाने बाहेर आणिलें आणि त्यांस कर-पांखाली व लोखंडाच्या मळणयंत्रांखाली व

कुन्हाडींखाली घातलें, आणि याप्रमाणें त्याने अराम्यांनी लोकांच्या सर्व नगरांचें केलें, नंतर दावीद सर्व लोकांसुद्धां यरूशालेमास माघारा आला. ४ आणि त्यानंतर असें झालें कीं गेजेरांत पलिष्ट्यांसीं लढाई झाली, तेव्हां हुशेकर सिबखाय याने शिष्याय, जो रेफाच्या पुत्रांतील एक होता, त्याला मारिलें; तेव्हां त्याचें दमन झालें.

५ अणखी पलिष्ट्यांसीं लढाई झाली, तेव्हां यार्दराचा पुत्र एन्हानान याने लाहमीला मारिलें, गल्याथ गायकर, ज्याच्या भाल्याची काठी साळ्यांच्या तुरीसारखी, त्याचा तो भाऊ. ६ आणि फिरून गायंत लढाई झाली; तेव्हां तेथें एक मोठा उंच मनुष्य होता, आणि त्याला बोटें साहा साहा, असीं चोवीस होती, अणखी तोहि रेफाच्या पुत्रांतील एक होता. ७ आणि त्याने निंदा करून इस्राएलास तुच्छ केलें, तेव्हां दावीदाचा भाऊ शिमाचा पुत्र यहोनथान याने त्याला मारिलें. ८ ते गायंत रेफाच्या पुत्रांतील होते, तथापि दावीदाच्या हातें व त्याच्या सेवकांच्या हातें ते पडले.

अध्याय २१.

तेव्हां साटानाने इस्राएलावर उठून दावीदाला इस्राएलाची मोजणी करायला प्रेरिलें. २ मग दावीदाने योवाबाला व लोकांच्या अधिकाऱ्यांस सांगितलें, “तुझी जाऊन बरेशेबा तेथून दानापयंत इस्राएलाची मोजणी करा, आणि मला त्यांची गणना समजावी द्याणून माझ्याजवळ याद आणा.” ३ तेव्हां योवाब बोलला, “लोक जितके आहेत त्यांहून परमेश्वर शंभरपट वाढवो; हे माझ्या धनी राजा, ते सर्व माझ्या धन्याचे सेवक नाहींत कीं काय! माझा धनी हें कां सांगतो? तो इस्राएलाला दोषकारण कां होईल?” ४ तथापि राजाचा शब्द योवाबावर प्रबळ झाला, द्याणून योवाब बाहेर जाऊन सर्व इस्राएलांत गेला, नंतर यरूशालेमास आला. ५ आणि योवाबाने लोकांच्या गणतीची याद दावीदाला दिन्ही; तर सर्व इस्राएलांत तरवार उपसणारे अकरा लाख पुरुष, आणि पहूदांत तरवार उपसणारे चारशें लाख सत्तर हजार पुरुष होते. ६ तरी लेवी

व न्यामीन यांची पाहणी त्यांच्यासंगतीं घेतली नाही, कारण कीं राबाची आज्ञा योवाबाला ओंगळ वाटली होती. ७ तेव्हां त्या गोष्टीमुळे देवाला वाईट वाटलें, झणून त्याने इस्राएलास मारिलें. ८ मग दावीद देवाला झणाला, "म्या ही गोष्ट केली, यांत मला फार पाप घडलें; तथापि जरी मजकडून फार मूर्खपण घडलें आहे, तरी आतां कृपेकरून आपल्या सेवकाचा अन्याय दूर कर." ९ तेव्हां परमेश्वराने दावीदाचा भविष्यवादी गद्द याला असें सांगितलें, १० "तूं जाऊन दावीदाला याममापें सांग, परमेश्वर असें सांगतो कीं, 'मी तुझ्यापुढें तीन गोष्टी ठेवितों; त्यांतून एक जी म्या तुझ्याजवळ करावी, ती तूं आपल्यासाठीं निवडून घे." ११ तेव्हां गादाने दावीदाजवळ जाऊन त्याला झटलें, "परमेश्वर असें सांगतो, 'तूं आपल्यासाठीं निवडा घे; १२ तीन वर्षांचा दुकाळ व्हावा, किंवा तुझ्या शत्रूंची तरवार पाठीस लागली असतां, तुझ्या पैऱ्यांकडून तीन महिने नाश व्हावा, किंवा तीन दिवस परमेश्वराची तरवार, झणजे मरी, देशांत व्हावी, अशी कीं परमेश्वराचा दूत इस्राएलाच्या सर्व सीमेंत नाशकर्ता व्हावा, यांतून कोणतें? तर ज्याने मला पाठविलें, त्याजवळ म्या माघारें जाऊन कोणतें उत्तर द्यावें याविषयी तूं आतां विचार करून पाहा. १३ तेव्हां दावीद गादाजवळ बोलला, "मला फार संकट झालें; परमेश्वराच्या ठायीं ममता फार आहे, यास्तव आतां म्या त्याच्या हातांत पडावें; माणसाच्या हातांत पडूं नये." १४ तेव्हां परमेश्वराने इस्राएलावर असी मरी लाविली कीं इस्राएलांतलीं सत्तर हजार माणसें पडलीं. १५ आणि देवाने दूताला यरूशालेमाचा नाश करायला तिकडे पाठविलें; आणि तो नाश करित होता, तेव्हां परमेश्वराने पाहिलें आणि त्या दुःखावरून त्याला पश्चात्ताप झाला; यास्तव जो दूत नाश करित होता, त्याला त्याने सांगितलें, "पुरे, आतां आपला हात आटोपून धर." तेव्हां अर्णान यवूसकर याच्या खळ्याजवळ परमेश्वराचा दूत उभा होता. १६ तेव्हां दावीदाने आपली दृष्टि वर केली आणि पृथ्वी व आकाश

यांच्यामध्ये उभा राहिलेला परमेश्वराचा दूत, आणि त्याची उपसलेली तरवार त्याच्या हातांत यरूशालेमावर काढलेली असी पाहिली; तेव्हां दावीद आणि तरत पांघरलेले बडील उपडे पडले. १७ आणि दावीदाने देवाला झटलें, "म्या त्हे कांची मोडणी करायला सांगितलें नाही मी काय? ज्याने पाप केलें आणि दुष्टाई केली, ते मीच; तर घा मेंढरांनी काय केलें! हे देव परमेश्वरा, आतां तुझा हात मजवर व माझ बापाच्या घराण्यावर पडावा, आणि तो तुझा लोकांवर पटकीरूप मसावा." १८ तेव्हां परमेश्वराच्या दूताने गद्दाला असें सांगितलें कीं, "दावीदाने वर जाऊन अर्णान यवूसकर याच्या खळ्यांत परमेश्वरासाठीं वेदी बांधावी, याममापें तूं दावीदाला सांग." १९ तर जें वचन गद्दाने परमेश्वराच्या नामाने सांगितलें, त्या वचनावरून दावीद वरतीं गेला. २० तेव्हां अर्णानने मुरडून दूत पाहिला, आणि त्याच्यासंगतीं त्याचे चौथे पुत्र लपाले; अर्णान तर गव्हांची मळमी इत होता. २१ तेव्हां दावीद अर्णानाकडे आला, आणि अर्णानने दृष्टि लावून दावीदाला पाहिलें, आणि त्याने खळ्याबाहेर जाऊन तोंड मृगीस लावून दावीदाला नमन केलें. २२ तेव्हां दावीदाने अर्णानाला झटलें, "खळ्याची बाख कसा दे, झणजे मी तेथें परमेश्वरासाठीं वेदी बांधिं; ही पूर्ण मोलाने मला दे; यासाठीं कीं पटकी लोकांवरून आटोपली जावी." २३ तेव्हां अर्णान दावीदाला झणाला, "तूं आपल्यासाठीं घ्यावी, आणि माझा धनी राजा याच्या दिसण्यांत जें बरें, तें करावें; पाहा, होमांसाठीं बैल देलें, आणि लाकडांसाठीं मळग्याच्या लाठा, आणि नेवेद्यासाठीं गहूं, हीं अवधीं देतो." २४ तेव्हां दावीद राजा अर्णानाला झणाला, "नको; तर मी पूर्ण मोलाने अवश्य विकत घेईन; कां तर तें तुझें, तें मी परमेश्वरासाठीं देणार नाही, आणि फुकट घेऊन होम करणार नाही." २५ व दावीदाने अर्णानाला त्या जाग्यावर सहाशें शेंकेल सोनें जोडून दिव्हें. २६ आणि दावीदाने तेथें परमेश्वरासाठीं वेदी बांधून होम व जातिकारक यज्ञ केले, आणि परमेश्वराची आज्ञा

हवीं; तेव्हां त्याने त्याला आकाशातून होमाच्या वेदीस अग्नि पाडून उत्तर दिलें. २७ आणि परमेश्वराने दूताला आज्ञा केली व्हाणून त्याने आपली तरवार तिच्या मेणांत घातली. २८ त्या जेस दावीदाने पाहिलें कीं अर्णान घवूसकर याच्या खळ्यांत आपल्याला परमेश्वराने उत्तर दिलें, तेव्हां त्याने तेथें यज्ञ केले. २९ तर त्या जेस परमेश्वराच्या मंडप जो मोश्याने रानांत बनविला होता, तो होमाच्या वेदीसुद्धां गिवोनाच्या जवळ त्यानावर होता. ३० तथापि त्याच्यापुढें त्याजवळ विचारायास जायाला दावीदाला शक्ति नव्हती, कारण कीं तो परमेश्वराच्या दूताच्या हस्तरीला भीत होता.

अध्याय २२.

तेव्हां दावीदाने झटलें, “हेंच परमेश्वर देव याचें मंदिर, आणि हीच इस्राएलाच्या होमाची वेदी आहे.” २ मग दावीदाने इस्राएलाच्या देशांत जे विदेशी त्यांस गोळा करायला आणिले, आणि परमेश्वराचें मंदिर बांधायला त्याने चिरे घडायला पाथरट ठेविले. ३ आणि दावीदाने दरवाज्यांच्या कवाडांच्या खिळ्यांसाठीं व सुरस्यांसाठीं फार लोखंड सिद्ध केले, आणि फार पितळ जोखण्याअगळे एवढें पितळ केले. ४ आणि देवदारूचीं अगणित लांबीचीं; कारण कीं जीदोनकर व जोरकर यांनी दावीदाजवळ देवदारूचीं लांकडे फार आणिली. ५ तेव्हां दावीदाने झटलें, “माझा पुत्र शलमोन आज्ञा व कोवळा आहे, आणि जें मंदिर परमेश्वरासाठीं बांधायचें, तें फार थोर, आणि सर्व कामांमध्ये विख्यात व शोभायमान झालें पाहिजे; तर आतां मी त्याच्यासाठीं सिद्ध करीन.” यास्तव दावीदाने आपल्या मरणापूर्वी फार सामग्री सिद्ध केली.

६ तेव्हां त्याने आपला पुत्र शलमोन याला बोलाविलें, आणि इस्राएलाचा देव परमेश्वर याच्यासाठीं मंदिर बांधायला त्याला आज्ञा दिली. ७ तेव्हां दावीदाने आपला पुत्र शलमोन याला सांगितलें, “मजविषयीं तर असें माझ्या मनांत होतें कीं आपण परमेश्वर देव याच्या नामा-

साठीं मंदिर बांधावें; ८ तथापि परमेश्वराचें वचन मला असें झालें कीं, “त्वां बहुत रक्त पाडलें आणि मोठ्या लढाया केल्या, तर तुला माझ्या नामासाठीं मंदिर बांधायचें नाहीं; कां कीं त्वां माझ्या दृष्टींत भूमीवर फार रक्त पाडलें. ९ पाहा, तुजपासून पुत्र जन्मेल, तो यातीचा माणूस होईल, आणि मी त्याला त्याच्या चहुंकडल्या सर्व शत्रूंविषयीं विसांवा देईन; अणखी त्याचें नांव शलमोन होईल, कां कीं त्याच्या दिवसांत मी इस्राएलाला सखा व गांति देईन. १० तोच माझ्या नामासाठीं मंदिर बांधील, आणि तो मला पुत्र होईल, मीहि त्याला बाप होईन, आणि त्याच्या राज्याचें सिंहासन इस्राएलावर सर्वकाळ स्थापिन.” ११ तर आतां हे माझ्या पुत्रा, परमेश्वराने तुला अनुकूल व्हावें, आणि त्वां सफळ होऊन आपला देव परमेश्वर याचें मंदिर, जसें त्याने तुजविषयीं सांगितलें, तसें बांधावें. १२ परमेश्वराने तुला चातुर्य व ज्ञान अगत्य यावें, आणि आज्ञा करून तुला इस्राएलावर ठेवावें; तर तुला आपला देव परमेश्वर याचें शास्त्र पाळलें पाहिजे. १३ जे नेम व न्याय परमेश्वराने आज्ञा करून मोश्याजवळ इस्राएलासाठीं लावून दिले, ते जर तूं संभाळून पाळशील, तर सफळ होशील; तूं बळाने धैर्य धर, भिऊ नको, आणि पावस्कू नको. १४ अणखी पाहा, म्या आपल्या दुःखामध्येंहि परमेश्वराच्या मंदिरासाठीं एक लाख तालांत सोने आणि दाहा लाख तालांत रुपें सिद्ध केलें; आणि पितळ व लोखंड याचें वजन नाहीं, कां तर फार झालें; आणि लांकडे व चिरे म्या सिद्ध केले आहेत, तर त्वां त्यावर वाढवावें. १५ अणखी तुझ्याजवळ फार कामकरी, पाथरट व गवडी व सुतार, आणि जे अतः कामांमध्ये निपुण ते सर्व आहेत. १६ सोने व रुपें व पितळ व लोखंड यांची तर गणना नाहीं; तूं उठून काम कर, आणि परमेश्वर तुला अनुकूल होवा.”

१७ नंतर दावीदाने आपला पुत्र शलमोन याचें सहाय करायला इस्राएलाच्या सर्व अधिकाऱ्यांस आज्ञा दिली. १८ “तुमचा देव परमेश्वर तुझ्यास अनुकूल नाहीं कीं काय? त्यानेच

तुझास चहुंकडून सांति दिन्ही, करण कीं त्याने माझ्या हातीं देशांतले राहणारे दिन्हे आहेत; असें परमेश्वरापुढें व त्याच्या लोकांपुढें देशाचें दमन झालें. १९ आतां तुझी आपला देव परमेश्वर याचा शोध करायला आपलें अंतःकरण व आपला जीव लावा, आणि तुझी उठून परमेश्वर देव याचें पवित्र स्थान बांधा; कारण कीं परमेश्वराच्या नामाकरितां जें मंदिर बांधायाचें, त्यांत परमेश्वराच्या कराराचा कोश व देवाच्या पवित्रस्थानांतलीं पात्रें आणून ठेवायाचीं आहेत.”

अध्याय २३.

दावीद तर वृद्ध होऊन आयुष्याने पूर्ण झाला असतां, त्याने आपला पुत्र शालमोन इस्राएलावर राजा केला. २ तेव्हां त्याने इस्राएलाचे सर्व अधिकारी व याजक व लेवी गोळा केले. ३ आणि लेवी तीस वर्षांचे व त्यावरचे मोडले गेले, तेव्हां त्यांचा एक एक पुरुष मोजून त्यांची मणती अढतीस हजार झाली. ४ त्यांतले चौवीस हजार परमेश्वराच्या मंदिराच्या कामावर पाहरेकरी, आणि पडणेकरी व न्यायाधीश साहा हजार होते. ५ आणि चार हजार द्वारपाळ, आणि “जिं वाजंजें म्या स्तुतीसाठीं केलीं,” झणून दावीदाने छटलें होतें, तिहीं करून परमेश्वराची स्तुति करणारे चार हजार होते. ६ आणि लेवीचे, झणजे गेषोम, कहाथ व मरारी यांचें संतान, यांची दावीदाने वांटणी केली. ७ गेषोन्यांतला लादान व शिमी; ८ लादान जो श्रेष्ठ, त्याचे पुत्र यहियेल व जेथाम व योवेल, असे तीन. ९ शिमीचे पुत्र, शालोमीथ व हजियेल व हारान, असे तीन; हे लादान्यांतले मुख्य वडील. १० अणखी शिमीचे पुत्र, याहाथ, झीना व यऊश व बरीया; हे शिमीचे चौथे पुत्र. ११ आणि याहाथ मुख्य, व झीना दुसरा होता; आणि यऊश व बरीया यांस बहुत पुत्र झाले नाहींत, यास्तव ते वडिलाच्या घराण्यांत एका झडतीचे होते. १२ कहाथाचे पुत्र, आम्नाम, इसार, हेब्रोन व ठन्जियेल, असे चार. १३ आम्नामाचे पुत्र, आहरोन व मोशे; आणि आहरोन आपण व त्याचें संतान परंपरेने परमेश्वराच्या सेवेसाठीं

त्याच्यापुढें धूप करायला आणि त्याच्या नमने आशीर्वाद द्यायला परमपवित्रस्थानीं आपल्या व वित्र कामाकरितां सर्वकाळ वेगळें ठेविलें होतें. १४ आणि देवाच्या माणूस मोशे, याचे पुत्र लेवीच्या वंशांत छटले गेले. १५ मोश्याचे पुत्र, गेषोम व अलियेजेर. १६ गेषोमाचे पुत्र, शलुवेल मुख्य. १७ आणि अलियेजेराला हाव्या आदिकरून संतान झालें, अणखी अलियेजेराला दुसरे पुत्र झाले नाहींत, परंतु गहाव्याला विशेष फार पुत्र झाले. १८ इस्रायाचें संतान यांत शालोमीथ आदिकरून. १९ हेब्रोनाचे पुत्र, यांत यरीया पहिला, अमान्या दुसरा, याहियेल तिसरा, व यकुमाम चवथा. २० ठन्जियेलाचे पुत्र, यांत मीखा पहिला, व यगीया दुसरा. २१ मरारीचे पुत्र, माहली व मुशी; माहलीचे पुत्र, एलमार व कीश. २२ आणि एलाझ मेलाल, तर त्याला पुत्र नव्हते, केवळ कन्या झाली होत्या, आणि त्याचे नवतलग कीशाचे पुत्र कनी त्या करून घेतल्या. २३ झूरीचे पुत्र, माहली व एदेर व यरेमोथ, असे तीन. २४ हे लेवीचे संतान, त्याच्या वडिलांच्या घराण्याप्रमाणें त्यांच्या टाळवांवरून नांवांच्या मणतीने त्यांच्या झडतीप्रमाणें वडिलांत मुख्य; हे परमेश्वराच्या मंदिराच्या सेवेत काम करीत होते; केव्हां, तर ते वर्षांचे व वरले तेव्हां; २५ कारण कीं दावीदाने छटलें होतें, “इस्राएलाचा देव परमेश्वर याने आपल्या लोकांस असी सांति दिन्ही आहे कीं त्यांनीं घरूशालेमांत सर्वकाळ राहवें.” २६ अणखी लेवीविषयींहि “त्यांनीं मंडप व त्यांतलें सेवेचीं सर्व पात्रें न बाहावीं.” २७ तर दावीदाच्या शेवटच्या वचनांवरून त्यांनीं लेवीचे संतान वीस वर्षांचें आणि वरलें असतां, त्यांची मणती केली. २८ अणखी ते आपल्या वरना नेमणुकीवरून परमेश्वराच्या मंदिराच्या सेवेसाठीं आहरोनाच्या संतानाच्या हाताखालीं; वाड्यावर व खोल्यांवर, आणि जें काहीं धीवर, त्याच्या सुदृढपणावर होऊन देवाच्या मंदिरांत सेवा करीत होते. २९ झणजे दारुनीय अप्पावर व नेद्याच्य सविठावर व बेस्मिरा खोल्यावर व तव्सावर व तळण्यावर व सर्व मजगें व मोजगें बांध होते.

१० अणखी सकाळच्या सकाळीं परमेश्वराजवळ
मंदार मानायला व स्तुति करायला उभे राहत
होते, आणि मंथ्याकाळीं तसेंच. ३१ आणि
परमेश्वराजवळ शाब्बायांत, नव्या महिन्यांत,
आणि पर्वकाळांत गणतीने त्यांच्या नेमाप्रमाणें सर्व
रोम करण्यासाठीं परमेश्वरापुढें नेहमी राहत
होते. ३२ अणखी सभामंडपाचें संरक्षण, आणि
जोशनाचें संरक्षण, आणि आपले भाऊ आ-
रोनचें संतान यांचें संरक्षण ते करीत होते;
जे परमेश्वराच्या मंदिराच्या सेवेत होते.

अध्याय २४.

आतां आहरोनाच्या संतानाच्या वांटण्या अशा
आहत: आहरोनाचे पुत्र नादाब व अ-
हो, एलाजार व ईथामार. २ नादाब व अ-
हो हे तर आपल्या बापाच्या पूर्वीं मेले, आणि
त्यांचे पुत्र झाले नव्हते; नंतर एलाजार व ईथा-
मार यांनी याज्ञकपण केलें. ३ तर दावीद व
जशेर यांनी एलाजाराच्या संतानांतले जे त्यांस,
आणि ईथामाराच्या संतानांतले अहीमेलेख आ-
दि वरून जे त्यांस त्यांच्या सेवेप्रमाणें नेमून ठेवा-
यात त्यांची वांटणी केली. ४ आणि ईथामाराच्या
सेवामागें एलाजाराच्या संतानांत अधिक मुख्य
पुत्र निघाले, वास्तव त्यांनी त्यांची वांटणी त्या-
प्रमाणें केली; एलाजाराच्या संतानामध्ये वडिलां-
च्या घराण्यांत मुख्य असे सोळा, आणि ईथामा-
राच्या संतानामध्ये त्यांच्या वडिलांच्या घराण्यांत
अष्ट होते. ५ आणि त्यांची परस्परेंकरून वां-
टणी त्यांनी देवखुणांवरून केली, कारण कीं एला-
जाराच्या संतानांतले आणि ईथामाराच्या संतानांत-
ले देवस्थानाचे अधिकारी व आपल्या देवाकड-
चे अधिकारी व्हायाचे होते. ६ आणि नथानि-
य्या पुत्र शमाया, जो लेवीतला लेखक त्याने
राजा व अधिकारी आणि याज्ञक जादोक व एव्या-
याराचा पुत्र अहीमेलेख आणि लेवीतले व याज-
कांचे मुख्य वडील यांच्यापुढें ते लिहून घेतले;
एलाजाराचें एक मुख्य घराणें घेतलें, आणि ईथा-
माराचें एक घेतलें गेलें. ७ पहिली देवखुण यहो-
शीबाविषयी; दुसरी, यदायाविषयी निघाली;
८ तिसरी, हारीमाविषयी; चवथी, शोरीमावि-

षयी; ९ पांचवी, मात्कीयाविषयी; साहावी,
मीयामीनाविषयी; १० सातवी, हाकीजावि-
षयी; आठवी, अबीयाविषयी; ११ नव्वी,
येशूनाविषयी; दाहावी, शकान्याविषयी; १२
अकरावी, एत्याशीबाविषयी; बारावी, याकीमा-
विषयी; १३ तेरावी, हुप्पाविषयी; चवदावी,
येथेबाबाविषयी; १४ पंधरावी, विल्पाविषयी;
सोळावी, इम्मेराविषयी; १५ सत्रावी, हेजीरा-
विषयी; अठरावी, हापिज्जेजाविषयी; १६ एकु-
णविसावी, पथाद्याविषयी; विसावी, यहजेकला-
विषयी; १७ एकविसावी, याखीनाविषयी; बा-
विसावी, गामुलविषयी; १८ तेवीसावी, दला-
याविषयी; चौविसावी, माव्याविषयी. १९ हे,
इखाएलाचा देव परमेश्वर याने मोड्याला जसी
आज्ञा दिली होती, तसे आपला वडील आहरोन
याच्या हाताखाली आपल्या सेवेसाठीं परमेश्व-
राच्या मंदिरास पाळीने जायला नेमले होते.

२० आणि लेवीच्या संतानांत जे राहिले ते हेच,
आब्रामाच्या संतानांत शूबाएल; शूबाएलाच्या
पुत्रांत येहदाया; २१ रहाब्याविषयी तर रहा-
ब्याच्या संतानांत मुख्य दशिया; २२ इझारी
यामध्ये शलमोथ; शलमोथाच्या पुत्रांत या-
हाथ; २३ आणि हेज्रोनाचे पुत्र यामध्ये परीया;
दुसरा, अमान्या; तिसरा, याहजियेल; चवथा, य-
कामाम्; २४ उज्जियेलाचें संतान यांत मीखाच्या
पुत्रांत शामीर; २५ मीखाचा भाऊ दशिया
दशियाच्या संतानांत जखान्या; २६ मरारीचे
पुत्र, माहली व मूशी; याजीयाचें संतान यांत
वनो. २७ मरारीचें संतान यांत याजीयावरून
वनो व शोहाम व जाकूर व इत्री. २८ माह-
लीचा एलाजार, त्याला तर पुत्र झाले नव्हते.
२९ कीशापासून कीशाचें संतान यांत यराहमेल.
३० आणि मूशीचे पुत्र, माहली व एंदर व य-
रीमोथ; हे आपापल्या वडिलांच्या घराण्याप्रमाणें
लेवीचें संतान. ३१ आणि त्यांनीहि आपले
भाऊ, आहरोनाचें संतान यांच्यासंगतीं, झणजे
मुख्य वडिलांनी आपल्या धाकट्या वंधुवाच्या
संगतीं दावीद राजा व जादोक व अहीमेलेख
आणि याज्ञकांतले व लेवीतले मुख्य वडील यां-
च्यासमोर देवखुणा पाडून घेतल्या.

अध्याय २५.

आणि दावीद व समुदायचे अधिकारी यानी सेवेसाठी आसाफ व हेमान व यदूथून यांचे संतान, ज्यानी तंतुवाद्यांवर, तारपेट्यांवर व झांजांवर स्तुति करावी, तसें वेगळें केलें; आणि त्यांच्या सेवेसाठी कामकरी माणसें त्यांच्या संख्येप्रमाणें हींच होती. २ आसाफाच्या संतानांतला जाकूर व योसेफ व नथान्या व असारेला, हे आसाफाचे पुत्र, आसाफ जो बोधक त्याच्या हाताखाली होते; तो राजाच्या हाताखाली होता. ३ यदूथूनाकडले तर, यदूथूनाचे पुत्र, गदाल्या व जरी व यशाया, हशाब्या व मात्तिथ्या; हे आपल्या नायकामुद्धां साहा आपला बाप यदूथून याच्या हाताखाली तंतुवाद्यांवर वाजवून परमेश्वराचे आभार व स्तुति करीत होते. ४ हेमानाकडले तर हेमानाचे पुत्र, बुक्कीया, मात्तान्या, उज्जियेल, शबुबेल, व यरीमोथ, हनान्या, हनानी, अलियाथा, गिदालती व रोमामतीएजेर, याशबकाशा, माळोथी, होथीर, माहजियोथ; ५ हे सर्व हेमान जो राजाजवळचा भविष्यवादी त्याचे पुत्र देवाच्या स्तवनांमध्यें करणे उंच वाजवायाचे होते; असे देवाने हेमानाला चवदा पुत्र व तीन कन्या दिल्या. ६ हे सर्व आपापल्या बापाच्या हाताखाली परमेश्वराच्या मंदिरां गाण्यावर झांजांवर, तारपेट्यांवर, व तंतुवाद्यांवर देवाच्या मंदिराच्या सेवेत होते; आणि आसाफ व यदूथून व हेमान हे राजाच्या हाताखाली होते. ७ असे आपल्या भावांसुद्धां परमेश्वराजवळच्या गाण्याविषयी शिकलेले सर्व ज्ञानी यांची गणती दोनशें अठ्ठाशी होती.

८ आणि स्थानी संभाळण्याविषयी लाहानमोठ्यांसाठी सारिख्या आणि गुरुशिष्यांसाठी सारिख्या दैवखुणा पाडून घेतल्या. ९ तेव्हां योसेफांतल्या आसाफाविषयी पहिली दैवखूण निघाली; गदाल्या याविषयी दुसरी; तो व त्याचे भाऊ व त्याचे पुत्र, बारा; १० जाकूर याविषयी तिसरी; त्याचे पुत्र व त्याचे भाऊ, बारा; ११ इजी याविषयी चवथी; त्याचे पुत्र व त्याचे भाऊ, बारा; १२ नथान्याविषयी पांचवी; त्याचे पुत्र व

त्याचे भाऊ, बारा; १३ बुक्कीयाविषयी साहसी; त्याचे पुत्र व त्याचे भाऊ, बारा; १४ बसरेलाविषयी सातवी; त्याचे पुत्र व त्याचे भाऊ, बारा; १५ यशायाविषयी आठवी; त्याचे पुत्र व त्याचे भाऊ, बारा; १६ मामात्तान्याविषयी नव्वी; त्याचे पुत्र व त्याचे भाऊ, बारा. १७ शिमीविषयी दाहावी; त्याचे पुत्र व त्याचे भाऊ, बारा. १८ आबारेलाविषयी अकरावी; त्याचे पुत्र व त्याचे भाऊ, बारा; १९ हशाब्याविषयी बारावी; त्याचे पुत्र व त्याचे भाऊ, बारा; २० तेरावी खूण इचा शूबाएल; त्याचे पुत्र व त्याचे भाऊ, बारा; २१ चवदावीचा मात्तिथ्या; त्याचे पुत्र व त्याचे भाऊ, बारा; २२ यरीमोथाविषयी पंधरावी; त्याचे पुत्र व त्याचे भाऊ, बारा; २३ हनान्याविषयी सोळावी; त्याचे पुत्र व त्याचे भाऊ, बारा; २४ यशबकाशाविषयी सत्रावी; त्याचे पुत्र व त्याचे भाऊ, बारा; २५ इजी याविषयी अठरावी; त्याचे पुत्र व त्याचे भाऊ, बारा; २६ माळोथी याविषयी एकुनवीसवी; त्याचे पुत्र व त्याचे भाऊ, बारा; २७ अलियाथाविषयी विसावी; त्याचे पुत्र व त्याचे भाऊ, बारा; २८ होथीराविषयी एकविसावी; त्याचे पुत्र व त्याचे भाऊ, बारा; २९ गिदालती विषयी बाविसावी; त्याचे पुत्र व त्याचे भाऊ, बारा; ३० माहजियोथ याविषयी तेविसावी; त्याचे पुत्र व त्याचे भाऊ, बारा; ३१ रोमामतीएजेराविषयी चौविसावी; त्याचे पुत्र व त्याचे भाऊ, बारा.

अध्याय २६.

दारपाळांच्या बांटण्याची गोष्ट. कऱ्ही यांतला प्रशेलेम्या, तो कोरेयांतील वंशी आपल्या पुत्रांतला होता. २ आणि प्रशेलेम्याचे पुत्र, ज्येष्ठ जखान्या, दुसरा यदियेल, तिसरा जबाद्या, चवथा याथनियेल; ३ पांचवा एलाम, साहावा योहोहानान, सातवा एन्योवेनाय. ४ आणि ओबेद अदोम याचे पुत्र, ज्येष्ठ शमाया, दुसरा यहोजाबाद, तिसरा योवाह, व चवथा सात्तार व पांचवा नथानेल; ५ साहावा आम्नियेल, सातवा इस्साखार, आठवा पडल्थाय, नंतर

देवाने त्याला आशीर्वाद दिव्हा होता. ६ आ-
लियाचा पुत्र शमाया यापासून असे पुत्र जन्म-
ले की त्यानी आपल्या बापाच्या घराण्यावर अधि-
कार केला, कारण की ते शूर पुरुष होते. ७
शमायाचे पुत्र, अथनी व रफाएल व ओवेद,
रुतबावाद; त्याचे भाऊ शूर पुरुष अलिया व
सुनाख्या. ८ हे सर्व ओवेद अदोमाच्या पुत्रां-
ले; ते व त्यांचे पुत्र व त्यांचे भाऊ सेवेसाठी
वडोने शूर पुरुष, असे ओवेद अदोमाचे वासठ.
९ आणि मधेलेम्याचे पुत्र व भाऊ, शूर पुरुष
अठरा. १० आणि मरारीच्या संतानांतला हो-
सा याचे पुत्र; यांत शिमी मुख्य, कां तर तो
नेष्ट नसताहि त्याच्या बापांने त्याला मुख्य केलें
होतें. ११ दुसरा हिल्कीया, तिसरा टबान्या,
चवथा जखान्या; होसाचे सर्व पुत्र व भाऊ,
तेरा. १२ हीं मुख्य माणसं द्वारपाळ यांच्या
घराण्या ज्ञान्या; त्यांकडे त्यांच्या भावांच्यासंगतीं
परमेश्वराच्या मंदिराच्या सेवेत संभाळ्यायांचीं
कामे होती.

१३ आणि त्यानी आपापल्या वडिलांच्या घरा-
ण्याप्रमाणे दरवाज्या दरवाज्यासाठीं लाहानमोठ्या-
विषयीं सारख्या देवखुणा पाडून घेतल्या. १४
तेव्हा पूर्वेस होण्याची देवखुण शेलेम्याविषयीं
पडली; नंतर त्याचा पुत्र जखान्या ज्ञानाने मंत्री,
आविषयीं त्यानी देवखुणा पाडल्या, तेव्हा त्याची
देवखुण उत्तरेकडे निघाली. १५ ओवेद अदोम
याची, दक्षिणेकडे आणि त्याच्या पुत्रांची असु-
पीच्या घरावर. १६ शुषी व होसा यांची,
राहत्यापासून पाहत्यास चट्टन जायाच्या सडके-
वर, जो शालेखेंथ दरवाज्या त्यासुद्धां पश्चिम
तिकडे निघाली. १७ पूर्वेस साहा लेवी; उत्तरेस
पीदिवसी चार, दक्षिणेस प्रीतिवसी चार, आ-
णि असुपी तिकडे दोन दोन; १८ पश्चिमेस
पारबारावर चार, पारबाराच्या सडकेवर दोन.
१९ कद्दीच्या वंशस्थांतल्या आणि मरारीच्या
वंशस्थांतल्या द्वारपाळांच्या अशा वांटण्या. २०
आणि लेवीतला अहीया देवाच्या मंदिराच्या
भांडारावर आणि पवित्रवस्तूंच्या भांडारावर होता.
२१ लादानाचें संतान, झणजे जो गेर्षोनी त्याचें
संतान; मुख्य वडील लादानापासून झाले; गेर्षो-

नीलादानापासून यहीएली. २२ यहीएलीचे पुत्र,
जेथाम व त्याचा भाऊ योवेल; हे परमेश्वरा-
च्या मंदिराच्या भांडारावर होते. २३ ते आम्नामी,
त्यांपासून इझारी, त्यांपासून हेब्रोनी, त्यांपासून उ-
न्जियेली. २४ आणि मोश्याचा पुत्र गेर्षोम, त्याचा
पुत्र शबुएल, तो भांडारावर नायक होता. २५
आणि त्याचा भाऊ अलियेजेर, त्यापासून त्याचा
पुत्र रहब्या, मग त्याचा पुत्र योशया, मग त्याचा
पुत्र योराम, मग त्याचा पुत्र तिखी, मग त्याचा
पुत्र शलेमीथ; २६ तो शलेमीथ व त्याचा
भाऊ, दावीद राजाने आणि हजारोंचे व शंभरांचे
सर्दार, झणजे सैन्याचे सर्दार यांत जे मुख्य
वडील, त्यानी ज्या पवित्र वस्तू पवित्र केल्या होत्या
त्यांच्या सर्व भांडारावर होता. २७ लडाईच्या लु-
टींतल्या वस्तू त्यानी परमेश्वराचें मंदिर खचित-
पणाने चालवायास पवित्र केल्या. २८ आणि
भविष्यवादी शमुवेल याच्या सर्व पवित्र वस्तू,
आणि कीशाचा पुत्र शाऊल व नेराचा पुत्र
आबनेर, व जरूयेचा पुत्र योवाव, आणि ज्या
कांणी कांहीं पवित्र केलें होतें, त्याच्या पवित्र
वस्तू शलेमीयाच्या व त्याच्या भावाच्या हातीं
होत्या.

२९ इझारी यांतला कनान्या व त्याचे पुत्र
इस्त्राएलावर बाहेरल्या कामाविषयीं अधिकारी व
न्यायाधीश याच्या ठिकाणीं होते. ३० हेब्रोनी
यांतला हशब्या व त्याचे भाऊ, शूर पुरुष, एक
हजार सातशें; हे पादैनेच्या अलिकडे पश्चिमेस,
परमेश्वराच्या सर्व सेवेसाठीं व राजाच्या का-
मासाठीं इस्त्राएलाच्या पाहणीवर होते. ३१
हेब्रोनी यांतला यरीया वडिलापासून त्याच्या
अगोदरच्या जन्मांप्रमाणें हेब्रोनांत मुख्य होता;
दावीदाच्या राज्यांतल्या चाळिसाव्या वर्षी त्यांची
झडती घेतली होती, आणि त्यांमध्ये गिलादांतल्या
याजेरांत शूर पुरुष सांपडले. ३२ आणि त्या-
चे भाऊ दोन हजार सातशें शूर पुरुष मुख्य
वडील असे होते, आणि दावीद राजाने त्यांस,
रऊबेनी व गादी व मनाझ्याचा अर्द्ध वंश यां-
वर देवाच्या सर्व कार्यासाठीं व राजाच्या कार्या-
साठीं नेमून ठेविलें.

अध्याय २७.

तर इस्राएलाचीं संतानें त्यांच्या गणतीप्रमाणें मुख्य वडील आणि हबारांचे व शंभरांचे सर्दार, आणि त्यांचे अधिकारी, जे वांटलेल्या कामांच्या कार्यासाठीं राजाचे सेवक, जे वर्षाच्या सर्व महिन्यांत महिन्याच्या महिन्यास येत जात होते, ते एकएका प्रकरणीं चौवीस हजार होते. २ पहिल्या महिन्याच्या पहिल्या प्रकरणावर जाब्दियेलाचा पुत्र याशनाम, आणि त्याच्या प्रकरणीं चौवीस हजार होते. ३ तो फारेजाच्या संतानांतला, पहिल्या महिन्यांत सैन्याच्या सर्व सर्दारांमध्ये मुख्य होता. ४ आणि दुसऱ्या महिन्याच्या प्रकरणावर दौदाय अहोहकर, आणि त्याच्या प्रकरणीं मिळोथ नायकहि होता; त्याच्याहि प्रकरणीं चौवीस हजार. ५ तिसऱ्या महिन्यांत तिसऱ्या सैन्याचा सर्दार यहोयादा मुख्य याजक याचा पुत्र बनाया; त्याच्याहि प्रकरणीं चौवीस हजार. ६ हा बनाया तिसांत शूर व तिसांत वरिष्ठ, आणि त्याच्या प्रकरणीं त्याचा पुत्र आम्मीनाबाद होता. ७ चवथ्या महिन्यांत चवथ्या सर्दार योवाबाचा भाऊ असाहेल, आणि त्याच्यामार्गे त्याचा पुत्र जबाया होता; त्याच्याहि प्रकरणीं चौवीस हजार. ८ पांचव्या महिन्यांत पांचव्या सर्दार शामूथ इजाहकर; त्याच्याहि प्रकरणीं चौवीस हजार. ९ साहाव्या महिन्यांत साहावा सर्दार इक्शाचा पुत्र ईरा तक्वेकर; त्याच्याहि प्रकरणीं चौवीस हजार. १० सातव्या महिन्यांत सातवा सर्दार एफाइमाच्या संतानांतला झेलेज पेलोनकर; त्याच्याहि प्रकरणीं चौवीस हजार. ११ आठव्या महिन्यांत आठवा सर्दार जाब्दातला सिब्बखाय हुद्येकर; त्याच्याहि प्रकरणीं चौवीस हजार. १२ नवव्या महिन्यांत नव्या सर्दार बन्यामीन्यांतला अबियेजेर आंतोवेकर; त्याच्याहि प्रकरणीं चौवीस हजार. १३ दहाव्या महिन्यांत दहावा सर्दार जाब्दातला माहाराय नटोफेकर; त्याच्याहि प्रकरणीं चौवीस हजार. १४ अकराव्या महिन्यांत अकरावा सर्दार एफाइमाच्या संतानांतला बनाया पिराथोनकर; त्याच्याहि प्रकरणीं चौवीस हजार. १५

बाराव्या महिन्यांत बारावा सर्दार अबियेजेरचा हेलदाय नटोफेकर; त्याच्याहि प्रकरणीं चौवीस हजार.

१६ आणि इस्राएलाच्या वंशांवर असे होते; रक्बेन्याचा नायक, जिखीचा पुत्र अबियेजेर, शिमोन्याचा नायक माखाचा पुत्र शफथा; १७ लेवीचा नायक, कमुषेलाचा पुत्र हशाम्बा; आहरोन्याचा, जादोक; १८ यहूदाचा नायक दाबिदाच्या भावांतला अलीहू; इसासाराचा नायक, मीखाएलाचा पुत्र आम्मी; १९ बरुलूनचा नायक, ओबायाचा पुत्र इश्माया; नासतलीचा नायक, अजीयेलाचा पुत्र यरीमोव; २० एफाइमाच्या संतानाचा नायक, अजान्याचा पुत्र होश्या; मनश्स्याच्या अर्ध्या वंशाचा नायक, पदायाचा पुत्र घोवेल; २१ गिलादतल मनश्स्याचा अर्धा वंश याचा नायक, खसायाचा पुत्र इमो; बन्यामीनाचा नायक, आबनेराचा पुत्र यासियेल; २२ दानाचा नायक, यरोहामचा पुत्र अजारल; हे इस्राएलाच्या वंशांचे सर्दार. २३ तरी दावीदाने वीस वर्षांचे व खालचे कवी गणती घेतली नाहीं, कारण कीं परमेश्वराने सांगितलें होतें कीं, “मी इस्राएलाला आक्रमणाच्या ताऱ्यांसिखें वाढवीन. २४ झरुयेला पुत्र योवाब मोजायात्म लागला होता, परंतु मने समाप्ति केली नाहीं; कीं कीं त्या माजणीवरून इस्राएलावर कोप झाला; यास्तव दावीद रामाच्या दिक्सांच्या गोष्टींमध्ये ती गणती लिहून ठेविली नाहीं.

२५ तर राजाच्या संग्रहावर अधियेलाचा पुत्र आज्मावेश होता, आणि शेतांमध्ये, नगरांमध्ये व गांवांमध्ये व बुरुजांमध्ये जे संग्रह, त्यावर उज्जियाचा पुत्र यहोनाथान होता. २६ आणि भूमीच्या लागवडीसाठीं शेतांचे कामकरी, यांत कलूबाचा पुत्र एजी होता. २७ आणि द्राक्षबागांवर शिमी रामेकर; आणि द्राक्षमळांचा उत्पन्नावर द्राक्षरसाच्या संग्रहासाठीं जान्दी शिफमकर होता. २८ जैतूनझाडांवर व खोबरेजीं उंबरझाडें त्यांवर बालहानान गदेकर; आणि तेलाच्या संग्रहावर योवाश होता. २९ आणि जीं मुर्ते शारोन्नकर चरत होती, यांत शिप्रम

शापनेकर, आणि तळवटीवर जीं गुरें, त्यावर आदलायचा पुत्र शाफाट होता. ३० आणि इटावर ओवील इमेली, आणि गाढवांवर येहोना मेरोनोकर होता. ३१ आणि बकन्यांवर दावीद हाग्गी होता; हे सर्व, दावीदराजाचें जे बान, त्यावर अधिकारी होत. ३२ आणि रसीदाचा चुलता यहोनाथान मंत्री, तो ज्ञानी माणूस व पंडित होता, आणि हाखमोन्याचा पुत्र बहवेल राजपुत्रांच्या संगती होता. ३३ आणि अहीथोफेल राजाचा मंत्री, आणि हूशाय आर्की राजाचा मित्र होता. ३४ आणि अहीथोफेलाचा मागे बनावयाचा पुत्र यहोयादा व एब्द्याथार होता, आणि योनाब राजाचा सेनापति होता.

अध्याय २८.

तेव्हां दावीदाने इस्त्राएलाचे सर्व अधिकारी, वंशांचे अधिकारी आणि वांटलेल्या कामांचे अधिकारी, जे राजाचे सेवक, आणि हजारांचे सर्दार व सेवकांचे सर्दार, आणि राजाचें व त्याच्या पुत्रांचे सर्व धन व पशू यांचे अधिकारी, आणि त्यांच्यामधील जे कारभारी व बलाढ्य व सर्व शूरपुरुष, त्यांस यरूशालेमांत मिळविलें. २ मंतर राजा राजा आपल्या पायांवर उभा राहून बोलावला, "अहो माझे भाऊ, माझ्या लोकांहो, तुम्ही माझे एका; परमेश्वराच्या कराराच्या कोशासाठीं वस्तीचें मंदिर, द्वारजे आपल्या देवाचें स्तूपन, बांधायास म्या आपल्या मनांत आणिलें, आणि बांधायाची तयारी केली. ३ परंतु देवाने मला सांगितलें, 'माझ्या नामासाठीं तुला मंदिर बांधावें नाहीं, कारण कीं तूं लढायांचा माणूस आणि तूं रक्तपात केले आहेत. ४ तथापि इस्त्राएलाचा देव परमेश्वर याने माझ्या बापाच्या वरच्या सर्वांतून मला इस्त्राएलावर सर्वकाळ राजा होण्यासाठीं निवडून घेतलें; कारण कीं अधिकारी होण्यासाठीं यहूदाचा वंश, आणि यहूदाच्या पराण्यांत माझ्या बापाचें घर त्याने निवडलें, आणि त्याने माझ्या बापाच्या पुत्रांतून मला सर्व इस्त्राएलावर राज्य करायलास मला निवडून नेमलें आहे. ५ आणि माझ्या सर्व पुत्रांतून, (कां तर परमेश्वराने मला बहुत पुत्र दिले आहेत,) त्याने

माझा पुत्र शलमोन इस्त्राएलावर परमेश्वराच्या राज्याच्या सिंहासनावर बसायास निवडून घेतला. ६ आणि त्याने मला सांगितलें, 'तुझा पुत्र शलमोन तोच माझे मंदिर व माझे वाडे बांधील, कारण कीं म्या आपल्याला पुत्र होण्यासाठीं त्याला निवडलें आहे, आणि मी त्याला बाप होईन. ७ अणखी जर तो माझे नेम व माझे न्याय आज्ञेप्रमाणें पाळायलास झटेल, तर मी त्याचें राज्य सर्वकाळ स्थिर करीन.' ८ तर आतां परमेश्वराचा समुदाय सर्व इस्त्राएल यांच्या देखतां, आणि आमच्या देवाच्या ऐकण्यांत तुम्ही आपला देव परमेश्वर याच्या सर्व आज्ञा शोधून पाळा; यासाठीं कीं तुम्ही या चांगल्या देशाचें वतन राखावें, आणि आपल्या मागे आपल्या संतानाजवळ वतनासाठीं सर्वकाळ ठेवावें.

९ "आणि हे शलमोना माझ्या पुत्रा, तूं आपल्या बापाच्या देवाला ओळखून पूर्ण मनाने व जिवाच्या आवडीने त्याची सेवा कर; कारण कीं परमेश्वर सर्वांच्या अंतःकरणांचा झाडा घेतो, आणि कल्पनांचे सर्व विचार जाणतो; जर तूं त्याचा शोध करशील, तर तो तुला पावेल; आणि जर तूं त्याला सोडशील, तर तो तुला सर्वदा टाकील. १० आतां तूं संभाळ, कारण कीं पवित्र स्थानाचें मंदिर बांधायास परमेश्वराने तुला निवडून घेतलें आहे; तूं झटून काम कर."

११ तेव्हां दावीदाने आपला पुत्र शलमोन याला ओसरीचा, आणि तिचीं मंदिरें व तिचीं भांडारें व तिच्या वरल्या खोल्या व तिच्या आंतल्या खोल्या व तिचें दयासनाचें ठिकाण, यांचा वेत दिव्हा. १२ आणि आम्हाच्या योगें जें काहीं त्याच्याजवळ होतें, त्याचा वेत परमेश्वराच्या मंदिराच्या अंगणाचा, आणि चहुंकडल्या सर्व खोल्यांचा, देवाच्या मंदिराच्या भांडारांचा, आणि पवित्र वस्तूंच्या भांडारांचा वेत दिव्हा; १३ आणि याज्ञक व लेवी यांच्या प्रकरणाविषयी, आणि परमेश्वराच्या मंदिराच्या सेवेच्या अवघ्या कामाविषयी, आणि परमेश्वराच्या मंदिराच्या सेवेच्या सर्व पात्रांविषयी लिहून दिलें. १४ सोन्याविषयी तर, सेवेसेवेच्या सर्व पात्रांसाठीं वजनाने सोने; रुप्याच्या सर्व पात्रांविषयी तर, सेवे-

सेवेच्या सर्व पात्रांसाठी वजनाने दिले. १५ आणि सोन्याच्या दीपमाळा व त्यांचे सोन्याचे दिवे यांसाठी वजन, ध्वजबे एकएक दीपमाळ व तिचे दिवे यांसाठी वजनाने दिले, आणि रुप्याच्या दीपमाळांसाठी, ध्वजबे एकएका दीपमाळेच्या कामाप्रमाणे एकएका दीपमाळेसाठी वजनाने दिले. १६ आणि दर्शनीय अपूपाच्या मेजांतल्या एक-एका मेजासाठी वजनाने सोने, आणि रुप्याच्या मेजासाठी रुपें दिले. १७ आणि त्रिशूळ व शिपायाची पात्रे व वाडगे यांच्यासाठी निर्मळ सोने, आणि उब्यांतल्या एकएका उब्यासाठी वजनाने सोने, आणि रुप्याच्या उब्यांतल्या एकएका उब्यासाठी वजनाने रुपें दिले. १८ आणि धुपाच्या वेदीसाठी वजनाने अतिनिर्मळ सोने, आणि करुबांचे वाहन करण्यासाठी सोने दिले, असें की त्यांनी परमेश्वराच्या कराराच्या कोशाला छायेने आच्छादन करावे. १९ दावीदाने छटले की, "हे सर्व, ध्वजबे या वेताचीं सर्व कामे परमेश्वराने त्याचा हात मजवर असतांना लिहिण्यांत समजाविलीं." २० अणखी दावीदाने आपला पुत्र शलमोन याला छटले, "तूं दृढ हो, आणि धैर्य धरून हे काम कर; तूं भिजं नको, आणि घाबरूं नको, कारण की माझा देव परमेश्वर देव तुला अनुकूल होईल; तूं परमेश्वराच्या मंदिराच्या सेवेचें सर्व काम सिद्धीस नेसाल तोंपर्यंत तो तुला सोडणार नाही, आणि टाकणार नाही. २१ आणि पाहा, याजकांच्या व लेवींच्या वांटण्या देवाच्या मंदिराच्या सर्व सेवेसाठी होतील, आणि सर्व कामांत सर्व सेवेसाठी चातुर्यांत सर्व निपुण तुझ्यासंगतीं होतील, आणि अधिकारी व सर्व लोक तुझ्या अवघ्या सांगण्याप्रमाणे वागतील.

अध्याय २९.

आणि दावीद राजाने सर्व समुदायाला छटले, "माझा पुत्र शलमोन, या एकल्याल्ले देवाने निवडले; हा तरणा व कोवळा आहे, आणि हे काम मोठें, कारण की हे मंदिर मनुष्यासाठी नव्हे, तर परमेश्वर देव यासाठी आहे. २ म्या तर आपल्या सर्व शक्तीने आपल्या देवाच्या

मंदिरासाठी तयारी केली आहे; जें सोन्याचे व्हर्वे, त्यासाठी सोने; आणि जें रुप्याचें, त्यासाठी रुपें; आणि जें पितळ्याचें, त्यासाठी पितळ; लोखंडाच्यासाठी लोखंड, आणि लांकडाच्यासाठी लांकडें, शोहाम पाषाण व जडायासाठी रंगवे विचित्र पाषाण, ध्वजबे सर्व उंच पाषाण, आणि संगमरवरी पाषाण फार सिद्ध केले आहेत. ३ अणखी म्या आपल्या देवाच्या मंदिरावर आलें चित्त ठेविलें आहे ध्वजबे पवित्र मंदिरासाठी जें म्या सिद्ध केलें त्या सर्वांखेरीज श्री माझी वस्तमान आहे तीतून म्या आपल्या देवाच्या मंदिरासाठी सोने व रुपें दिलें आहे; ४ ध्वजबे तीन हजार तालांत सोने, तें ओफीरचें सोने; आणि साठ हजार तालांत निर्मळ रुपें मंदिराच्या भिंती घडवायला दिलें. ५ सोन्याचें काम यासाठी घेणें, आणि रुप्याचें काम यासाठी रुपें, ध्वजबे ध्वजगिरांच्या हाताखालच्या अवघ्या कामासाठी तें दिलें; तर आपल्याच इच्छेने आज परमेश्वरासाठी आपल्या द्रव्याचें अर्पण कोण करील?"

६ तेव्हां वडिलांतले अधिकारी व इस्राएलच्या वंशांचे अधिकारी, आणि हजारांचे व शंभरांचे सदांर, आणि त्यांसुद्धा राजाच्या कामाचे अधिकारी, यांनी आपल्या इच्छेने दिले; ७ ध्वजबे त्यांनी देवाच्या मंदिराच्या सेवेसाठी सोने पांच हजार तालांत, व दाहा हजार दारुकांच्या; आणि रुपें दाहा हजार तालांत, आणि पितळ अठरा हजार तालांत, आणि लोखंड एक लाख तालांत दिलें. ८ आणि ज्याला ज्याला उंच पाषाण मिळालेले होते त्यांनी यहियेल गेषोनीच्या हातें परमेश्वराच्या मंदिराच्या भांडारासाठी ते दिले. ९ तेव्हां लोकानी आपल्या उदारपणावरून संतोष केला, कारण की त्याने आपल्याच इच्छेने परमेश्वरासाठी पूर्ण भावाने दिलें; आणि दावीद राजानेहि मोठ्या संतोषेकळून आनंद केला.

१० अणखी दावीदाने सर्व समुदायाच्या देखतां परमेश्वराची स्तुति केली; तेव्हां दावीदाने छटले, "हे परमेश्वरा, इस्राएलच्या देवा, आमच्या बापा, सर्वकाळापासून सर्वकाळपर्यंत तुझी स्तुति व्हावी. ११ हे परमेश्वरा, मोठेपणा व पराक्रम व तेज व जय व मान, हीं तुझीं;

रान की जे आकाशांत व पृथ्वींत तें सर्व तुझे; हे परमेश्वरा, राज्य आणि सर्वांवरला मुख्य अधिकार तुझा आहे. १२ संपत्ति व गौरवहि तुझाकडून होतें, आणि तूं सर्वांवर अधिकार होतोस; तुझ्याच हातीं शक्ति व पराक्रम, आणि सर्वांस मोठपण व शक्ति देणें हें तुझ्या हातीं आहे. १३ तर हे आमच्या देवा, आतां आधीं तुझे उपकार मानितों, आणि तुझ्या अति तेजस्वी नमावी स्तुति करितों. १४ याप्रमाणें इच्छेनें दावी शक्ति आवासा व्हावी, तर मी कोण? आणि माझे लोक कोण? कारण कीं अवघें तुझे; आणि तुझ्याच हातांतलें तुला दिल्लें आहे. १५ आधीं तर आपल्या सर्व वडिलांसारिखे तुलापुढें विदेशी व प्रवासी आहों; पृथ्वीवर आपले दिवस सावलीसारिखे आहेत, आणि कांहीं अवसा नाहीं. १६ हे परमेश्वरा आमच्या देवा, हा सर्व संग्रह, जो आधीं तुझ्या पवित्र नामासाठीं तुझे मंदिर बांधायस सिद्ध केला, तो तुझ्या हातापासून झाला, आणि अवघा तुझा आहे. १७ आणि हे माझ्या देवा, मलां समजलें कीं तूं अंतःकरण ओंढितोस, आणि मोठपण तुला आवडतें; म्यां आपल्या मनाच्या मोठपणाने आपल्या इच्छेप्रमाणें हें अवघें दिल्लें आहे; आणि आतां तुझे लोक, जे एयें मिळाले आहेत, त्यांनीं आपल्याच इच्छेनें तुला दिल्लें, असें म्यां संतोषानें पाहिले आहेत. १८ हे परमेश्वरा, आपल्या वडिलांच्या आब्राहामाच्या, इझाकाच्या, व इस्राएलाच्या देवा, तूं आपल्या लोकांच्या अंतःकरणाच्या कल्पनांतल्या विचारांत असें सर्वकाळ राह, आणि त्यांचें अंतःकरण आपल्यासाठीं स्थिर राह. १९ आणि माझा पुत्र शलमोन त्यानें तुझ्या आज्ञा, तुझे नेम व तुझे विधि पाळावें, आणि अवघें करीत असतां ज्या मंदिरासाठीं म्यां न्याय केली आहे, ती त्यानें बांधावी व्हाणून त्याला वास्तविक अंतःकरण दे."

२० मग दावीदाने सर्व समुदायाला सांगितलें, "आतां तुझी आपला देव परमेश्वर याची स्तुति करा." यास्तव सर्व समुदायाने आपल्या वडिलां

लांचा देव परमेश्वर याचे धन्यवाद केले, आणि लवून परमेश्वराला व राजाला नमन केलें. २१ आणि त्यांनीं त्या दिवसाच्या पुढल्या दिवसीं परमेश्वराजवळ यज्ञ केले, आणि होम परमेश्वराजवळ केले, व्हाणजे हजार गोऱ्हे, हजार एडके, हजार मेंढरें त्यांच्या पेयअर्पणांसुद्धां अर्पिलीं; असें सर्व इस्राएलासाठीं पुष्कळ यज्ञ झाले. २२ तेव्हां त्यांनीं मोठ्या संतोषाने त्या दिवसीं परमेश्वरापुढें खांणें पिणें केलें; आणि त्यांनीं दावीदाचा पुत्र शलमोन याला दुसऱ्यानें राजा केलें, व्हाणजे अधिपति होण्यासाठीं त्याला, आणि याज्ञिक होण्यासाठीं जादोकाला परमेश्वरापुढें अभिषेक केला.

२३ असा शलमोन आपला बाप दावीद याच्या ठिकाणीं राजा होऊन परमेश्वराच्या सिंहासनावर बसून सफळ झाला, आणि सर्व इस्राएलांनीं त्याचें ऐकिलें. २४ आणि सर्व सदांर व शूर पुरुष, अणखी दावीद राजाचे सर्व पुत्र, यांनीं शलमोन राजाच्या खालीं होऊन हात दिल्या. २५ असें परमेश्वराने शलमोनाला सर्व इस्राएलाच्या देखतां फार थोर केलें, आणि त्याला राज्याचा मान असा दिल्या कीं त्याच्यापूर्वीं इस्राएलाच्या कोणत्याहि राजाला तसा झाला नाहीं.

२६ तर इस्रायाचा पुत्र दावीद याने सर्व इस्राएलावर राज्य केलें होतें. २७ आणि ज्या काळीं त्यानें इस्राएलावर राज्य केलें, तो चाळीस वर्षांचा; हेब्रोंनांत त्यानें सात वर्षे राज्य केलें, आणि यरुशलैमांत तेहेतीस वर्षे राज्य केलें. २८ मग तो आयुष्य, धन व मान इहींकरून पूर्ण झाला असतां चांगल्या द्वातारपणीं मेल्या, आणि त्याच्या ठिकाणीं त्याचा पुत्र शलमोन याने राज्य केलें. २९ तर दावीद राजाचे पहिले आणि शेवटले वृत्तांत शमुवेल भविष्यवादी याच्या पुस्तकांत, आणि नाथान भविष्यवादी याच्या पुस्तकांत, आणि माद भविष्यवादी याच्या पुस्तकांत लिहिलेले आहेत, ते पाहावे. ३० अणखी त्याचें सर्व राज्य व त्याचा पराक्रम, आणि त्यावर व इस्राएलावर व देशादेशाच्या सर्व राज्यांवर जे प्रसंग चालले होते, तेहि लिहिलेले आहेत.

कालवृत्तांत याचें दुसरें पुस्तक.

अध्याय १.

आणि दावीदाचा पुत्र शलमोन आपल्या राज्यांत बळवान झाला, आणि त्यासी त्याचा देव परमेश्वर होता आणि त्याला फार थोर करीत गेला. २ आणि शलमोनाने सर्व इस्राएलाला हजारांचे व शंभरांचे नायक व न्यायाधीश व सर्व इस्राएलाचे सर्व अधिकारी द्वाणजे वडिलांतले मुख्य यांस आज्ञा केली. ३ मग शलमोन आणि त्यासंगतीं सर्व समुदाय गिबोनेंतल्या उंच स्थानास गेले, कां कीं परमेश्वराचा सेवक मोशे याने देवाचा जो सभामंडप केला होता तो तेथें होता. ४ परंतु दावीदाने देवाच्या कोशासाठीं जें स्थान सिद्ध केलें होतें, तेथें दावीदाने तो किर्याथयारीमेहून वरतीं आणिला होता, कां कीं त्याने त्यासाठीं यरूशालेमेंत राहोटी दिन्ही होती. ५ आणि हूराचा पुत्र ऊरी याचा पुत्र बजालेल याने जी पितळी वेदी केली होती, ती दावीदाने परमेश्वराच्या मंडपापुढें ठेविली होती, आणि तिजकडे शलमोन व समुदाय जात असे. ६ आणि जी पितळी वेदी सभामंडपास परमेश्वरापुढें होती, तेथें शलमोनाने वरतीं जाऊन तिजवर एक हजार होम केले.

७ त्या रात्री देव शलमोनाला दर्शन देऊन द्वाणाला, “म्या तुला काय यावें तें माग.” ८ तेव्हां शलमोनाने देवाला द्वाटलें, “माझा बाप दावीद यावर तूं मोठी दया केली आहे, आणि त्याच्या ठिकाणीं मला राजा केलें आहे. ९ आतां हे परमेश्वरा देवा, माझा बाप दावीद याने जें तुझें वचन तें खरें केलें जावें, कां कीं तूं मला पृथ्वीच्या रजाएवढ्या बहुत लोकांवर राजा केलें आहे. १० आतां म्या या लोकांपुढें बाहेर जावें आणि आत यावें द्वाणून मला बुद्धि व ज्ञान दे, कां तर तुझ्या या मोठ्या लोकांचा न्याय करायस कोण समर्थ आहे ?”

११ मग देवाने शलमोनाला द्वाटलें, “तुझ्या मनांत होतें आणि तूं धन, द्रव्य, अन्न गौरव, अथवा आपल्या वैद्यांचा जीव, अथवा दीर्घ आयुष्यहि मागितलें नाहीं, परंतु माझ्या लोकांवर म्या तुला राजा केलें आहे त्यांचा न्याय तूं करावा द्वाणून तूं बुद्धि व ज्ञान मागिलें आहे ; १२ यामुळें तुला बुद्धि व ज्ञान दिलें आहे, आणि तुजपूरीं जे राजे होते त्यांस बरें प्राप्त झालें नाहीं आणि तुजानंतर जे होतील त्याला होणार नाहीं, तसें धन व द्रव्य व गौरव तुला देईन.”

१३ मग शलमोन गिबोनेंतल्या उंच स्थानाच्या सभामंडपासमोरून यरूशालेमेस आला आणि इस्राएलावर राज्य करीत गेला. १४ आणि शलमोनाने रथ व स्वार यांचा संग्रह केला, त्याला एक हजार व चारसौ रथ आणि बारा हजार स्वार होते ; ते त्याने रथांच्या नगरांत आणि राजाजवळ यरूशालेमांत ठेविले. १५ आणि राजाने यरूशालेमेंत रुपें व सोनें धोंड्यासारखें बहुत, आणि देवदारू खालाटींतल्या उंबरकूसारिखे होत असें केलें. १६ आणि शलमोनकडे घोडी व सूत हीं मिसरांतून येत असत ; राजाचे व्यापारी मोल देऊन तें सूत घेत असत. १७ आणि रथ साहायें शंकेल रुप्यावर आणि घोडा दीडद्यावर ते घेऊन मिसरांतून आणीत असत ; आणि तसें त्यांकडून हिज्जांच्या सर्व राजांसह आणि धरामाच्या राजांसाठीं त्यांकडून बहेर आणीत असत.

अध्याय २.

आणि शलमोनाने परमेश्वराच्या नामसाठीं मंदिर आणि आपल्या राज्यासाठीं घर बांधायला निश्चय केला. २ आणि शलमोनाने सत्तर हजार ओझें वाहणारे आणि दोंगरांते ऐशीं हजार तासणारे आणि त्यांवरचे तीन हजार

आणि साहाशें अधिकारी गणून दिला. ३ आणि शलमोनाने हूराम जोरेचा राजा याकडे असा निरोप पाठविला कीं, “जसें त्वां माझा बाप दावीद यासीं केलें आणि त्यासाठीं वस्तीचें घर बांधा-
ला त्याजकडे देवदारू पाठविले, तसें मजसीं हर. ४ पाहा मी आपला देव परमेश्वर याच्या मनासाठीं मंदिर बांधणार आहे, तें त्याजकडे प-
त्र ठरवावें, त्यापुढें सुगंधद्रव्याचा धूप जाळावा, आणि नित्याचा दर्शनीय अपूप मांडावा, आणि ज्ञान्यांत व अमावास्यांत व आमचा देव पर-
मेश्वर याच्या सणांत सकाळीं व सायंकाळीं होम करावे आणि हें सर्वकाळपर्यंत इस्राएलाला करा-
वाचें आहे. ५ आणि जें मंदिर मी बांधणार आहे तें मोठें, कां कीं आमचा देव सर्व देवांपेक्षां मोठा आहे. ६ आणि त्याला मंदिर बांधायला कोण समर्थ आहे? कां तर त्याला आकाशें आणि पाशाशांचीं आकाशें पुरत नाहींत; तर केवळ त्याच्यापुढें धूप जाळण्याकरितां मंदिर बांधायास असा मी कोण आहे? ७ तर माझ्याजवळ यहु-
दान व यरूशालेमांत जे निपुण आहेत जे माझा बाप दावीद याने मिळवून ठेविलें त्यांसंगतीं सोनें, रुपें, पितळ, लोखंड, अर्गवानी, किरमिजी व नील यांचें काम करायला निपुण आणि खोदण्या खो-
दायाला ज्ञानी मनुष्य मजकडे पाठवून दे. ८ आणि देवदारू, भद्रदारू, व अल्मूम यांचीं लां-
खें लवानोनांतून मजकडे पाठवून दे, कां कीं लवानोनाचीं लांकूडें तोडायला तुझा चाकर स-
म- वात असें मला कळलें आहे; आणि पाहा, माझे चाकर तुझ्या चाकरांसंगतीं होतील. ९ मजक-
रितां पुष्कळ लांकूडें सिद्ध करावीं, कां कीं जें मं-
दिर मी बांधणार आहे तें मोठें व आश्चर्य व्हा-
वाचें आहे. १० आणि पाहा, तुझे चाकर जे लांकूड तासणारे त्यांस वीस हजार कोर झोड-
ले गहू आणि वीस हजार कोर जव आणि वीस हजार बाय द्राक्षारस आणि वीस हजार बाथ तेल मी देतों.”

११ तेव्हां हूराम जोरेचा राजा याने असें उत्तर लिहून शलमोनाजवळ पाठविलें कीं, “परमेश्व-
राने आपल्या लोकांवर प्रीति ठेविली झणून त्याने तुला त्यावर राजा केलें आहे.” १२ आणि हू-

रामाने झटलें, “ज्याने परमेश्वरासाठीं आणि आपल्या राज्यासाठीं मंदिर बांधावें, असा बुद्धि-
मंत व शाहाणा व विवेकी पुत्र, ज्याने दावीद रा-
जाला दिव्हा आहे ज्याने आकाश आणि पृथ्वी उत्पन्न केली, तो इस्राएलाचा देव परमेश्वर सुवंदित असावा. १३ आणि आतां एक निपुण व विवेकी मनुष्य जो माझा बाप हूराम याचा होतो, त्याला म्या पाठविलें आहे. १४ तो दा-
नाच्या कन्यांतल्या स्त्रियेचा पुत्र व त्याचा बाप जोरी होता; तो तुझ्या निपुण मनुष्यांसंगतीं आ-
णि माझा प्रभु दावीद तुझा बाप याच्या निपुण मनुष्यांसंगतीं सोनें, रुपें, पितळ, लोखंड, दगड, लांकूडें, अर्गवानी, नील, कत्तान व किरमिजी यांचें काम करायला कोणत्याहि खोदणी खोदायाला, आणि जी कोणतीहि कल्पना त्यापुढें ठेविली जाईल ती काढायला समजतो. १५ तर आतां जे गहू व जव व तेल व द्राक्षारस माझ्या प्रभूने सांगितले आहेत, ते त्याने आपल्या दासांकडे पा-
ठवून यावे. १६ आणि तुला पाहिजेत तितकीं लांकूडें आझी लवानोनांतून तोडून घेऊन तरी करून समुद्रावरून याफोस तुजकडे आणूं, आणि तूं तीं वरतीं यरूशालेमेस नेसील.”

१७ आणि शलमोनाने इस्राएल देशांतले सर्व विदेशी गणले; त्याचा बाप दावीद याने ते गणले होते, त्या गणण्यानंतर, तेव्हां ते दीड लाख तीन हजार व साहाशें सांपडले. १८ आणि त्याने त्यांतले सत्तर हजार वाहणारे आणि ऐशी हजार डोंगरावरले लांकूड तोडणारे आणि लोक कामास लावायला तीन हजार व साहाशें पाहणी करणारे नेमले.

अध्याय ३.

तेव्हां शलमोन यरूशालेमेस मोरीया डोंगरा-
वर जेथें त्याचा बाप दावीद याला परमेश्वर प्रगट झाला होता, जें स्थान दावीदाने अर्णान यवू-
शाच्या खळ्यांत सिद्ध केलें होतें, तेथें परमेश्व-
राचें मंदिर बांधूं लागला. २ आणि आपल्या राज्याच्या चौथ्या वर्षी दुसऱ्या महिन्याच्या दुस-
ऱ्या दिवसी तो बांधूं लागला.

३ आणि देवाचें मंदिर बांधण्यांत जे पाये

शालमोनाने केले ते हेच; पहिल्या हाताच्या प-
रिमाणप्रमाणे त्याची लांबी साठ हात, आणि रुंदी
वीस हात होती. ४ आणि मंदिराच्यापुढें जो प्रघन
होता त्याची लांबी मंदिराच्या रुंदीप्रमाणें वीस
हात होती, आणि उंची एकशें वीस होती, आणि
त्याने त्याला आंतून शुद्ध सोन्याने मढिलें. ५
आणि त्याने मोठें मंदिर भद्रदरुच्या काष्ठाने पाट-
लें, आणि चोख्या सोन्याने मढिलें, आणि त्यावर
खजुऱ्या व साखळ्या चढविल्या. ६ आणि त्याने
मंदिर माहामूल्य पाषाणांनी सुशोभित केलें, आणि
सोने पाषाणप्रमाणें सोने होतें. ७ आणि त्याने
मंदिराला, तुळ्याला, उंबऱ्याला, व त्याच्या भिंती-
ला व त्याच्या कवांठाला सोन्याने मढिलें, आणि
भिंतीवर करूब करून काढिलें. ८ आणि त्याने
परम पवित्र मंदिर बनावलें, त्याची लांबी मंदिरा-
च्या रुंदीप्रमाणें वीस हात आणि त्याची रुंदी वीस
हात होती, आणि त्याने त्याला साहाशें तालां-
ताच्या चोख्या सोन्याने मढिलें. ९ आणि शि-
व्याचा तोल पन्नास शेकेल सोने इतका होता,
आणि त्याने वरच्या कोठ्याला सोन्याने मढिलें.
१० आणि त्याने परम पवित्र मंदिरांत दोन करूब
बहुरूप घडीव कामाचे केले, आणि सोन्याने मढि-
ले. ११ आणि करूबांचे पक्ष वीस हात लांब
होते, एकाचा एक पक्ष पांच हात मंदिराच्या भिं-
तीसीं लागत होता, आणि दुसरा पक्ष पांच हात
दुसऱ्या करूबाच्या पक्षासीं लागत होता. १२
आणि दुसऱ्या करूबाचा एक पक्ष पांच हात मं-
दिराच्या भिंतीसीं लागत होता, आणि दुसरा पक्ष
पांच हात दुसऱ्या करूबाच्या पक्षासीं संसक्त हो-
ता. १३ या करूबांचे पक्ष वीस हात पसरत
होते, आणि ते आपल्या पायांवर उभे होते, आणि
त्यांचीं मुखें आंत होती. १४ आणि त्याने पड-
दा, नील व अर्गदानी व किर्मिजी व कत्तान यांचा
केला, आणि त्यावर करूब चढविले. १५ आ-
णि त्याने मंदिराच्यापुढें दोन स्तंभ पस्तीस हात
उंचीचे केले, आणि एकएकाच्या शिरावरचें शिर-
स्क पांच हात होतें. १६ आणि त्याने गाभा-
ऱ्यांतल्या अशा साखळ्या करून स्तंभांच्या शिरां-
ला लाविल्या, आणि शंभर डाळिंबें करून साख-
ळ्याला लाविलीं. १७ आणि त्याने ते स्तंभ

देवळाच्यापुढें एक उजव्याकडे आणि दुसरा डा-
व्याकडे उभे केले, आणि उजव्याकडच्याचें नांव
याखीन आणि डाव्याकडच्याचें नांव बोवाब ठे-
विलें.

अध्याय ४.

आणि त्याने पितळाची वेदी केली, तिची लांबी
वीस हात आणि तिची रुंदी वीस हात
आणि तिची उंची दाहा हात होती. २ आणि
त्याने ओर्तीव समुद्र केला, तो एका कांठापासून दु-
सऱ्या कांठापर्यंत दाहा हात होता; चहुंकडे क-
टोळा होता, त्याची उंची पांच हात होती, आणि
तीस हात सूत त्याच्या परिधीला वेष्टी. ३ आणि
त्याला खालतीं चहुंकडे बैलांचे आकार वेष्टित
होते, एकएका हातांत दाहा दाहा असे, ते एक
समुद्राला परिधीत करीत होते, तो ओतिला गेला
तेव्हा दोन ओळी असे ते बैल ओतिले गेले. ४
तो बारा बैलांवर उभा होता, ते उत्तरेस तीन
व पश्चिमेस तीन व दक्षिणेस तीन व पूर्वेस तीन
असे होते, आणि त्यांवरतीं तो समुद्र असतना
यांचीं सर्व मागलीं अंगें आंत होती. ५ त्याची
जाडी चौगाभर होती, आणि त्याचा कांठ पन्ना-
च्या कांठाप्रमाणें कमलफुलांचा आकार होता,
त्यांत तीन हजार नाथ मावत होते. ६ आणि
त्याने दाहा गंगळें करून पांच उजव्याकडे व पांच
डाव्याकडे ठेविलीं, त्यांत धुवावें छानून; त्यांत
होमाचें साहित्य धुत असत, परंतु समुद्र याजक-
च्या धुण्यासाठीं होता. ७ आणि त्याने सोन्या-
चीं दाहा दीपझाडे त्याच्या विधीप्रमाणें करून
देवळांत पांच उजव्याकडे व पांच डाव्याकडे ठे-
विलीं. ८ आणि त्याने दाहा मेढें करून देवळांत
पांच उजव्याकडे व पांच डाव्याकडे ठेविलीं, आणि
त्याने सोन्याचे कटोरे शंभर केले.

९ आणि त्याने याजकाचें अंगण व मोठा चौ-
क व चौकाचीं कवाटे केलीं, आणि त्यांचीं कवाटे
पितळानी मढिली. १० आणि त्याने तो समुद्र
उजव्या अंगास पूर्वेकडे दक्षिणेच्या समोर मंडि-
ला. ११ आणि हूरामने आल्या व पाषाणी व
तरसाळी केली, आणि शालमोन राजासाठीं दे-
वाच्या मंदिराविषयीं जें काम हूरामाला झाले

जावें होवें तें त्याने समाप्त केलें. १२ दोन स्तंभ व वेव व दोहों स्तंभांच्या शिरांवरची शिरस्कें आणि स्तंभांच्या शिरांवरच्या शिरस्कांच्या दोहों वेवाला वेटायासाठीं दोन जाळवा. १३ आणि दोहों जाळ्यांस चारथें डाळिवें एकएका जाळीस डाळिंबांच्या दोन दोन ओळी स्तंभांवरच्या शिरस्कांच्या दोहों पेचांस वेष्टावें झणून. १४ आणि त्याने पावें केलें आणि पायांवर गंगालें केलीं. १५ एक समुद्र व त्याखालतीं वारा बैल. १६ आणि त्याचा व पावडी व कांटे व त्यांचें सर्व साहित्य त्याचा बाप हूराम याने शलमोन राजासाठीं परमेश्वराच्या मंदिराकरितां ओतीव पितळाचें केलें. १७ तीं राजाने पादनेच्या सपाटीवर सुगंध व जरेदाया यांच्यामध्ये चिकण्या मार्तांत घालून केलीं. १८ शलमोनाने तर ही सर्व साध्या अत्यंत बहुत्वाने केली, कां कीं पितळाचा वेळ पोचला गेला नाहीं. १९ आणि शलमोनाने देवाच्या मंदिराचीं सर्व भांडीं केलीं, आणि सोन्याची वेदी आणि ज्यांवर दर्शनीय अग्न्या असीं तीं मेजें. २० आणि दीपझाडे व त्यांचीं चाडीं शुद्ध सोन्याचीं त्यानीं विधीप्रमाणें गाभाऱ्यासमाज जळवें झणून. २१ आणि फुलें व चाडीं व चिकटे हींहि सोन्याचीं, तें संसिद्ध सोनें होतें. २२ आणि कातरी व तरसाळीं व चमचे व कळ्यावें शुद्ध सोन्याचीं आणि मंदिराचा प्रवेश कर्वा आंतलीं कवाटे परम पवित्रस्थानाचीं आणि रज्ज्वेष्ट्याचीं कवाटे सोन्याचीं होतीं.

अध्याय ५.

तुल परमेश्वराच्या मंदिराचें जें काम शलमोन राजा कर्तुं लागला तें अवघें समाप्त झालें, आणि शलमोनाने आपला बाप दावीद याचीं सर्व वस्तू, रुपें व सोनें व भांडीं आंत आणून परमेश्वराच्या मंदिराच्या निर्घात ठेविलीं.

१ तेव्हां दावीदाचें नगर जें ज्ञीयोन त्यांतून परमेश्वराच्या कराराचा कोश वरतीं आणायामां शलमोनाने इस्त्राएलाच्या वडील वंशाचे वंश मुख्या, इस्त्राएलाच्या संतानांच्या बापांचे श्रेष्ठ एषरालेमस जमविले. ३ आणि सातव्या महिन्याच्या सणांत इस्त्राएलचीं सर्व मनुष्यें राजा-

जवळ जमलीं. ४ आणि इस्त्राएलाचे सर्व वडील आले तेव्हां लेव्यानी कोश उचलून घेतला. ५ आणि कोश व सभामंडप व त्या मंडपांतलीं सर्व पवित्र भांडीं वरतीं आणिलीं; तीं याजकानी व लेव्यानी वरतीं आणिलीं. ६ आणि शलमोन राजा व त्याजवळ जे इस्त्राएलाच्या समुदायांतले जमलेले होते ते अवघे कोशापुढें मंदिराचे व गुरांचे यज्ञ करीत होते; तीं गणवत नव्हतीं, मोजवत नव्हतीं, एवढीं बहुत होतीं. ७ आणि याजकानी परमेश्वराच्या कराराचा कोश त्याच्या ठिकाणांत झणजे मंदिराच्या गाभाऱ्यांत परम पवित्रस्थानांत, कर्तूबांच्या पक्षांखालीं आणिला. ८ कां कीं ते कर्तूब आपले दोन पक्ष कोशाच्या ठिकाणावर पसरीत होते, आणि कर्तूबानी कोशाला आणि त्याच्या काठ्याला वरतीं आच्छादिलें. ९ आणि काठ्या लांब होत्या झणून काठ्यांचीं शेवटें कोशापासून गाभाऱ्यापुढें दिसलीं परंतु बाहेर दिसलीं नाहीं, आणि तेथें तीं आजपर्यंत आहेत. १० इस्त्राएलचीं संतानें मिसरांतून निघाल्यावर जेव्हां परमेश्वराने त्यांसीं करार केला तेव्हां हरेबास ज्या दोन दगडी पाठ्या मोश्याने कोशांत ठेविल्या, त्यांवांचून त्यांत काहीं नव्हतें. ११ जेव्हां याजक पवित्रस्थानांतून निघाले, कां कीं जे याजक समक्ष होते ते अवघे प्रकरणशः सेवा न करितां पवित्र केलेले होते. १२ आणि लेवी जे गाणारे ते अवघे आसाफाचे, हेमानाचे, यदूथनाचे आपल्या पुत्राभावांसुद्धां पांढरें आळसीं वस्त्रें ल्यालेले, झांजा, वीणा, व चंग वाजवीत वेदीच्या पूर्वेकडे उभे राहिले, आणि त्यांच्यासंगतीं एकशें वीस याजक करणे वाजवीत होते. १३ जेव्हां करणे वाजविणारे व गाणारे एकसारिखे एकाच शब्दाने गाजवून परमेश्वराचें स्तवन आणि कृतज्ञतानिवेदन करीत होते, आणि करणे, झांजा व वाद्यें उंच वाजवून "परमेश्वर तो उत्तम आहे, त्याची दया सनातन आहे," असें स्तवीत होते, तेव्हां असें झालें कीं मंदिर परमेश्वराचें मंदिर मेघाने भरलें. १४ आणि त्या मेघामुळें याजकाच्याने सेवा करायाला उभे राहवना, कां कीं परमेश्वर देव याच्या गौरवाने मंदिर भरलें.

अध्याय ६.

तेव्हा शलमोन हाणाला, "मी निविड अंधका-
रांत वस्ती करीन, असें परमेश्वर हाणाला
आहे. २ म्या तर तुजसाठी निवासाचें मंदिर
तुझ्या सनातन वस्तीकरिता स्थान बांधिलें आहे."
३ आणि राजाने आपलें तोंड फिरवून इस्राएला-
च्या सर्व समुदायाला आशीर्वाद दिव्हा, आणि
इस्राएलाचा समुदाय उभा राहिला. ४ आणि
त्याने असें छटलें कीं, "इस्राएलाचा देव परमेश्वर
याची स्तुति असावी, कां तर त्याने जें व-
चन आपल्या मुखाने माझा बाप दावीद याला
दिल्लें, तें त्याने आपल्या हातानी पूर्ण केलें आहे.
५ तें वचन असें कीं, 'ज्या दिवसी म्या आपले
लोक मिसर देशातून आणिले तेव्हांपासून इस्रा-
एलाच्या सर्व वंशांतील कोणतेहि नगर तेथे आपलें
नाम राहाय/साठी मंदिर बांधवें हाणून म्या निवडलें
नाहीं, आणि आपले लोक इस्राएली यांवर अधि-
कार होण्यासाठी कोणीएक मनुष्य निवडून घेतला
नाहीं. ६ परंतु म्या यरूशालेम तेथे माझे नाम
राहावें हाणून निवडली आहे, आणि माझे लोक
इस्राएली यांवर असायासाठी म्या दावीद निव-
डला आहे. ७ तर इस्राएलाचा देव परमेश्वर
याच्या नामासाठी मंदिर बांधवें, असें मा-
झा बाप दावीद याच्या मनांत होतें. ८ आणि
परमेश्वराने माझा बाप दावीद याला छटलें,
"माझ्या नामासाठी मंदिर बांधणें तुझ्या मनांत
होतें, तर हें तुझ्या मनांत होतें हाणून त्वां बरें के-
लें. ९ तथापि तुला तें मंदिर बांधायाचें नाहीं,
परंतु जो तुझा पुत्र तुझ्या पोटांतून निघेल तो मा-
झ्या नामासाठी मंदिर बांधील. १० आणि पर-
मेश्वराने जें आपलें वचन दिल्लें तें खरें केलें
आहे, आणि परमेश्वराने वचन दिव्हाप्रमाणें
मी आपला बाप दावीद याच्या ठिकाणी उभा
होऊन इस्राएलाच्या राजासनावर बसलों आहे,
आणि म्या इस्राएलाचा देव परमेश्वर याच्या
नामासाठी मंदिर बांधिलें आहे. ११ आणि जो
करार परमेश्वराने इस्राएलाच्या संतांसाठी के-
ला तो ज्याच्याठायी आहे तो कोश म्या तेथें
ठेविला आहे."

१२ आणि त्याने परमेश्वराच्या वेदीसमेर
इस्राएलाच्या सर्व समुदायापुढें उभें राहून आपले
हात पसरिले. १३ कां कीं शलमोनाने पांच
हात लांब व पांच हात रुंद व तीन हात उंच
असा पितळी माळा करून चौकामध्यें ठेविला
होता; त्यावर तो उभा राहिला आणि इस्राएल-
च्या सर्व समुदायापुढें आपले गुडघे टेंकून जेने
आपले हात आकाशाकडे पसरिले. १४ आणि
त्याने छटलें, "हे इस्राएलाच्या देवा परमेश्वरा,
आकाशांत किंवा पृथ्वीवर तुजसारिखा कोणती
देव नाहीं; जे तुझे सेवक तुजपुढें विवाभाक्ते
वर्ततात त्यांसी तूं करार राखितोस आणि दक्ष
करितोस. १५ तुझा सेवक दावीद माझा बाप
त्याला जें वचन त्वां दिल्लें तें त्यांसी राखिलें अ-
हे, त्वां आपल्या मुखाने वचन देऊन आपला
हाताने आजप्रमाणें पूर्ण केलें आहे. १६ तर
आतां हे इस्राएलाच्या देवा परमेश्वरा, तुझा
सेवक दावीद माझा बाप त्याला जें वचन त्वां
देतांना छटलें तें त्यांसी राख, हाणजे बसा तूं
मजपुढें चालत आला आहेस तसें माझ्या
नेमांप्रमाणें चालायास जर तुझे संतान आप-
ल्या मार्गास सावध असलें, तर मजपुढें इस्रा-
एलाच्या राजासनावर बसणारा पुरुष तुला नाहीं
सा होणार नाहीं. १७ आतां तर हे इस्राएल-
च्या देवा परमेश्वरा, जें तुझे वचन तूं आपला
सेवक दावीद यांसी बोललास तें खरें केलें जाई.
१८ परंतु देव खचीत मनुष्यांसी पृथ्वीवर वस्ती
करील काय? पाहा, आकाशें व आकाशाचीं
आकाशें तुला पुरत नाहींत, मग जें मंदिर म्या
बांधिलें आहे हें कसें पुरेल? १९ तथापि हे
माझ्या देवा परमेश्वरा, जो विनंती व प्रार्थना
तुझा सेवक तुजपुढें करित आहे ती ऐकायास तूं
आपल्या सेवकाच्या प्रार्थनेकडे व त्याच्या विनंती-
कडे मन लाव. २० या मंदिराकडे ज्या स्थान-
विषयी त्वां छटलें कीं, तेथें माझे नाम राहिल
असा या मंदिराकडे तुझे डोळे अहोरात्र उघडे
असावे, आणि जो प्रार्थना तुझा सेवक वा स्थान-
कडे करील ती ऐकवी. २१ आणि तूं आपल्या
सेवकाच्या आणि आपल्या इस्राएली लोकांच्या
ज्या काकुळी ते या स्थानाकडे झिरतील त्या

हेतू आपल्या राहण्याच्या स्थानांतून आकाशांत
ऐक आणि ऐकून क्षमा कर. २२ जर कोणी
आपल्या शेजाऱ्यावर पाप केलें, आणि त्याकडून
प्रथम वाहण्यासाठीं त्याला शपथ दिल्ली, आणि
ही शपथ या मंदिरांत तुझ्या वेदीपुढें आली, २३
तर तूं आकाशांत ऐक आणि कार्य कर, ह्मणजे
आपल्या सेवकांच्या न्याय करीत असतां दुष्टाला
रोषी ठरवून त्याचें आचरण त्याच्या डोक्यावर
करि, आणि नीतिमानाला नीतिमान ठरवून त्याच्या
सोप्याप्रमाणें त्याला द्यावें. २४ तुझ्या इस्त्राएली
लोकांनी तुजप्रत पाप केलें ह्मणून जर ते बैऱ्यापुढें
विष्टे जातील, आणि माघारे फिरून तुझें नाम
मानून या मंदिरांत तुजपुढें प्रार्थना व विनंती क-
रतील, २५ तर तूं आकाशांत ऐक, आणि आप-
ल्या इस्त्राएली लोकांच्या पापाची क्षमा करून जो
देश त्यां त्याला आणि त्यांच्या पूर्वजांला दिल्ला
साबवर त्यांस माघारे आण. २६ त्यांनी तुज-
प्रत पाप केलें ह्मणून जेव्हां आकाश बंद झालें
आणि वृष्टि नाहीं, तेव्हां तूं त्याला पीडीत अस-
ताना जर त्यांनी तुझें नाम मानून आपलें पाप सो-
डून या स्थानाकडे प्रार्थना केली, २७ तर तूं
आकाशांत ऐक, आणि आपल्या सेवकांच्या आ-
पल्या इस्त्राएली लोकांच्या पापाची क्षमा करून
त्या वांगल्या मार्गांत त्यांनी चालावें तो त्यांस
पिडीत, आणि जो देश त्यां आपल्या लोकांस
पसनासाठीं दिल्ला त्यावर वृष्टि कर. २८ जर
देशांत दुष्काळ असला, जर मरी असली, जर क-
ण, शीट, टोळ, घुल्ली असली, जर देशांत त्यांच्या
वैऱ्यांनी त्यांच्या नगरांला वेढा घातला, जर कांहीं
दुख कांहीं विकार असला, २९ तर जी कांहीं
प्रार्थना, जी कांहीं विनंती कोणत्याहि मनुष्याकडून
दिसा तुझ्या सर्व इस्त्राएली लोकांकडून होईल,
आणि ते एक एक आपापली पीडा व आपापलें
दुख जाणून आपापले हात या मंदिराकडे पसर-
तील, ३० ती तूं आकाशांत आपल्या राहण्या-
च्या स्थानांतून ऐकून क्षमा कर, आणि ज्याचें ह-
दय तूं जाणतोस त्या एकएकाला त्याच्या त्याच्या
सर्व आचरणाप्रमाणें दे, कां कीं तूंच मात्र सर्व
मनुष्यांचें हृदय जाणतोस. ३१ अशास कीं जो
देश त्यां आमच्या पूर्वजांला दिल्ला त्यावर ते

जितके दिवस जगातील तितके त्यांनी तुझ्या मार्गांत
चालायास तुला भ्यावें.

“३२ अणखी जे विदेशी तुझ्या इस्त्राएली लो-
कांतले नाहींत, परंतु तुझें मोठें नाम व तुझा बळ-
वान हात व तुझा प्रगत भुज यांकरितां दूर देशां-
तून आलेले आहेत, त्यांनी जर येऊन या मंदिरांत
प्रार्थना केली, ३३ तर तूं आकाशांत आपल्या
राहण्याच्या स्थानांतून ऐक, आणि ज्या सर्वांविषयीं
तो विदेशी तुजकडे हाक मारिल त्याप्रमाणें कर,
अशास कीं पृथ्वीतल्या सर्व लोकानी तुझें नाम
जाणावें आणि तुझ्या इस्त्राएली लोकांसारखे तुला
भ्यावें, आणि जें मंदिर म्या बांधिलें आहे त्याला
तुझें नाम ठेविलेलें आहे असेंहि जाणावें. ३४
जर तुझे लोक जिकडे त्यांस पाठविलेली तिकडे
आपल्या बैऱ्यांसीं लढायाला बाहेर गेले, आणि जें
नगर त्यां निवडलें आहे आणि जें मंदिर म्या
तुझ्या नामासाठीं बांधिलें आहे, त्याकडे जर त्यांनी
तुझी प्रार्थना केली, ३५ तर तूं आकाशांत त्यां-
ची प्रार्थना व त्यांची विनंती ऐक, आणि त्यांचा
न्याय कर. ३६ जर त्यांनी तुजप्रत पाप केलें
(कां कीं पाप करीत नाहीं असें कोणी मनुष्य नाहीं)
आणि त्यां त्यांवर क्रुद्ध होऊन ते बैऱ्यापुढें दिल्ले
आणि त्यांनी त्यांस पाडाव करून दुरच्या किंवा
जवळच्या देशांत नेलें, ३७ मग ज्या देशांत
ते पाडाव करून नेलेले असतील तेथें जर त्यांनी
विचार केला, आणि आपल्या पाडावपणाच्या दे-
शांत पश्चात्ताप पावून तुझ्याजवळ विनंती करि-
तांना, “आम्ही पाप केलें, विपरीत केलें, दुष्ट-
पण केलें,” असें जर ह्मटलें, ३८ आणि जेथें
वैऱ्यांनी त्यांस नेलें तेथें आपल्या पाडावपणाच्या
देशांत जर त्यांनी आपल्या सर्व हृदयांने व आप-
ल्या सर्व जिवाने तुजकडे फिरून त्यांचा जो देश
त्यां त्यांच्या पूर्वजांला दिल्ला, आणि जें नगर त्यां
निवडलें आणि जें मंदिर म्या तुझ्या नामासाठीं
बांधिलें आहे, त्यांकडे तुझी प्रार्थना केली, ३९
तर तूं आकाशांत आपल्या राहण्याच्या स्थानांतून
त्यांची प्रार्थना व त्यांची विनंती ऐकून त्यांचा
न्याय कर, आणि ज्या तुझ्या लोकांनी तुजप्रत पाप
केलें असेल त्यांची क्षमा कर. ४० आतां हे
माझ्या देवा, या स्थानांत केलेल्या प्रार्थनेकडे तुझे

डोळे उघडे आणि तुझे कान तखर असावे. ४१ आणि आतां हे परमेश्वरा देवा, तूं आपल्या स्वास्थ्यस्थानांत प्रतिष्ठित हो; तूंच आणि तुझा प्रतापाचा कोश, हे परमेश्वरा देवा, तुझे याजक तारणवेष्टित असोत, आणि तुझे भक्त कृपेने हर्षांत. ४२ हे परमेश्वरा देवा, तूं आपला अभिषिक्त विन्मुख करूं नको, तूं आपला सेवक दावीद यावरच्या दया स्मर."

अध्याय १७.

आणि शलमोनाने प्रार्थना समाप्त केली तेव्हां अग्नि आकाशांतून उतरून होम व यज्ञ खाऊन गेला, आणि परमेश्वराच्या गौरवाने मंदिर भरलें. २ आणि याजकाच्याने परमेश्वराच्या मंदिरांत जाववेना, कां कीं परमेश्वराच्या गौरवाने परमेश्वराचें मंदिर भरलें होतें. ३ आणि अग्नि व परमेश्वराचें गौरव मंदिरावर उतरून आलें, हें इस्राएलाच्या सर्व संतानानी पाहून तोंड भूमीकडे करून चिरेबंदीवर नमून भजन केलें, आणि "परमेश्वर तो उत्तम आहे, त्याची दया सनातन आहे," छणून स्तुति केली. ४ तेव्हां राजाने व सर्व लोकानी परमेश्वरापुढें यज्ञ केले. ५ आणि शलमोन राजाने बावीस हजार बैल व एक लाख वीस हजार मेंढरें इतक्यांचे यज्ञ केले; असें राजाने व सर्व लोकानी देवाचें मंदिर प्रतिष्ठित केलें. ६ आणि याजक आपल्या कर्मावर उभे होते आणि दावीदाने लेव्यांकडून स्तवभ करविलें, तेव्हां परमेश्वराकडचीं बीं वायें दावीद राजाने "परमेश्वराची दया सनातन आहे" छणून त्याची स्तुति करण्यासाठीं केली होती ती लेवी वाजवीत होते, आणि त्यांपुढें याजक करणे वाजवीत होते आणि सर्व इस्राएली उभे होते. ७ आणि शलमोनाने परमेश्वराच्या मंदिरापुढल्या अंगणाचें मध्यटिकाण पवित्र केलें; कां कीं तेथें त्याने होम व शांतिकारक यज्ञाचे मेद वाहिलें, कारण कीं जी पितळी वेदी शलमोनाने बांधिली होती ती होमाला व मेवेद्याला व मेदाला पुरेना.

८ आणि त्या वेळेस शलमोनाने व त्यांच्या संगतीं सर्व इस्राएलांनी हमायाच्या प्रवेशापासून

मिसरच्या नदीपर्यंत अत्यंत मोठ्या समुदायने सात दिवस सण केला. ९ आणि आठव्या दिवसीं त्यांनी मेळा केला, कां कीं सात दिवस त्यांनी वेदीचें प्रतिष्ठापन व सात दिवस सण केला. १० आणि सातव्या महिन्याच्या तेविसाव्या दिवसीं त्याने लोकांस जी कृपा परमेश्वराने दावीदास व शलमोनावर व आपल्या इस्राएली लोकांस केली होती तिजमुळें त्यांस हर्षयुक्त व मनांत आनंदित जाऊं दिलें. ११ असें शलमोनाने परमेश्वराचें मंदिर व राजाचें मंदिर समाप्त केलें, आणि परमेश्वराच्या मंदिरांत व आपल्या मंदिरांत कुरायाला जें शलमोनाच्या मनांत आलें होतें तें अवघें त्याने सिद्धीस नेलें.

१२ आणि राजा परमेश्वराने शलमोनास प्रगट होऊन छटलें, "म्या तुझी प्रार्थना ऐकिले आहे, आणि म्या हें स्थान मला यज्ञाचें मंदिर व्हायासाठीं निवडलें आहे. १३ वृष्टि न होई असें जर म्या आकाश बंद केलें, अथवा देश खायाला जर म्या टोळांला आज्ञा केली, अथवा जर म्या आपल्या लोकांमध्ये मरी पाठविली, १४ आणि ज्याला माझे नाम ठेविलेलें आहे त्या माझ्या लोकानी जर नम्र होऊन प्रार्थन केली, आणि आपले दुष्ट मार्ग सोडून माझे मुख ओपिलें, तर मी आकाशांत ऐकेन, आणि त्यांच्या पापची क्षमा करून त्यांच्या देशाला बरें करीन. १५ आतां या स्थानांत केलेल्या प्रार्थनेकडे माझे डोळे उघडे आणि माझे कान सावध असत बातील. १६ आणि आतां म्या हें मंदिर निवडून पवित्र ठरविलें आहे, एथें माझे नाम सर्वकाळपर्यंत होईल आणि एथें माझे डोळे व माझे मन हीं नित्य लागतील. १७ आणि जसा तुझा बाप दाविद वर्तत असे, तसा जर तूं मजपुढें वर्तशील, आणि जें म्या तुला आज्ञापिलें आहे त्या सर्वांप्रमाणें करशील, आणि माझे नियम व माझे न्याय पाळशील, १८ तर जसें म्या तुझा बाप दाविद यासीं करार करून छटलें, 'तुला इस्राएलावरचा अधिकारी नाहींसा होणार नाहीं' त्याप्रमाणें मी तुझ्या राज्याचें सिंहासन स्थापिन. १९ शत्रु जर तुझी फिरला, आणि जे माझे नियम व माझे विधी म्या तुझापुढें ठेविले आहेत ते जर तुझी

कोणिले आणि जाऊन अन्य देवांची सेवा व भजन केले. २० तर जो माझा देश म्या त्यास दिल्या आहे त्यावरून मी त्यास उपटून टाकीन, आणि ते मांदर म्या आपल्या नामासाठी पवित्र ठरविले आहे ते मी आपल्या दृष्टीपुढून टाकून देईन, आणि ते सर्व लोकांमध्ये द्वेष आणि थड्या असेल. २१ आणि हे मंदिर जे उंच आहे त्यावरून जो कोणी जाईल तो विस्मित होऊन द्वा-
 रेतून, कशामुळे परमेश्वराने या देशाचे व या शहराचे असे केले आहे! २२ तेव्हा कोणी उत्तर करितो, “त्यांच्या पूर्वजांचा देव परमेश्वर त्याने त्यास मिसर देशातून काढून घेतले, त्याच्या त्यांनी सोडिले, आणि अन्य देवांस धरून जांचे भजन व सेवा केली, म्हणून त्याने त्यांवर ते सर्व अरिष्ट आणिले आहे.”

अध्याय ८.

आणि वीस वर्षे झाल्यावर जेव्हा शलमोनाने परमेश्वराचे मंदिर व आपले घर बांधिले होते तेव्हा असे झाले की, २ जीं नगरें हुरामाने शलमोनाला दिली होती ती शलमोनाने वापून तेथे इस्त्राएलाची संतानें वसविली. ३ आणि शलमोनाने हमाथ जोबेस जाऊन तिला घेतले. ४ आणि त्याने रानांतली तादमोर बांधिली, आणि हमाथांत जीं भांडारांचीं सर्व नगरें ती त्याने बांधिली. ५ आणि त्याने वरची बेथ-
 होरोन व खालची बेथहोरोन हीं दुर्गपुरें, कोट शरी, व अडसर एतयुक्त बांधिली. ६ आणि हमाथ आणि शलमोनाकडे जीं सर्व भांडारांचीं नगरें आणि रथांचीं सर्व नगरें आणि अ-
 शुरो हांचीं नगरें आणि जे काहीं शलमोना-
 ७ पक्ष्यालंमंत व लवानोनांत व आपल्या अ-
 शुराच्या सर्व देशांत बांधायला इच्छिलें तें बांधिले. ८ आणि हिती, अमोरी, परिब्जी, डिबी व पवूसी यांतले सर्व उरलेले लोक जे इस्त्राएलांतले नव्हते; ८ परंतु त्यानंतर जे देशांत उरले होते, जे इस्त्राएलाच्या संतानांनी नष्ट केले नव्हते त्यांच्या संतानांतले होते, त्यांपासून शलमोनाने आजपर्यंत कर उठविला. ९ परंतु

शलमोनाने आपल्या कामासाठी इस्त्राएलाच्या संतानांतले कोणी दास करून ठेविले नाहींत; ते तर योद्धे व त्याचे मुख्य नायक व त्याच्या रथांचे व त्याच्या अश्वारोहांचे नायक होते. १० आणि शलमोन राजाचे जे मुख्य कारभारी लोकां-
 वर अधिकार करित होते ते अडीचशें होते.

११ आणि शलमोनाने फारोच्या कन्येसाठी जें घर बांधिलें होतें, त्यांत त्याने तिला दावीदाच्या नगरांतून वरती आणिलें, कां की तो द्वणाला, “माझ्या बायकोने इस्त्राएलाचा राजा दावीद याच्या घरांत राहूं नये, कारण की ज्या स्थानावर परमेश्वराच्या कोश आला आहे तीं पवित्र आहेत.” १२ तेव्हा शलमोनाने परमेश्वराची जी वेदी प्रघनासमोर बांधिली होती तिजवर त्याने परमेश्वराजवळ होम केले. १३ आणि मो-
 श्याच्या आज्ञेप्रमाणें शाब्बाथांत, अमावास्यांत, व सणांत प्रतिवर्षी तीन वेळा बेखमीर भाकरीच्या सणांत, सातत्यांच्या सणांत, व मंडपांच्या सणांत नित्याच्या नेमाप्रमाणें केले. १४ आणि त्याने आपला बाप दावीद याच्या नेमाप्रमाणें याजकांची वांटणी त्यांच्या कर्मावर आणि नित्याच्या शिती-
 प्रमाणें याजकांपुढें स्तुति व सेवा करायस लेवी त्यांच्या कर्मावर आणि द्वारपाळ त्यांच्या वांट-
 प्यानी एकएका द्वाराकडे नेमून ठेविले, कां की देवाकडचा मनुष्य दावीद याची आज्ञा असीच होती. १५ आणि कोणीएकाच्या कार्याविषयी अथ-
 वा भांडारांविषयी याजकांला व लेव्यांला राजाची जी आज्ञा झाली होती तिजपासून ते वळले नाहींत. १६ आणि परमेश्वराच्या मंदिराचा पाया घातला गेला तोंपर्यंत आणि तें समाप्त झालें तों-
 पर्यंत शलमोनाचे सर्व काम सिद्ध होत चाललें, मग परमेश्वराचे मंदिर समाप्त झालें.

१७ यानंतर अदोम देशांत समुद्रतीरीं एल-
 थेजवळ जें एज्योनगावर तेथें शलमोन गेला. १८ आणि त्याजकडे हुरामाने आपल्या सेवका-
 च्या हातून गलबतें व समुद्र जाणणारे चाकर पाठ-
 विले, तेव्हा त्यांनी शलमोनाच्या चाकरांसंगतीं ओफीरास जाऊन तेथून साडे चारशें तालांत सोने घेऊन शलमोन राजाजवळ आणिलें.

अध्याय ९.

आणि शबाच्या राणीने शलमोनाची कीर्ति ऐकिली, तेव्हा ती फार भारी परिवार व सुवासिक द्रव्य व पुष्कळ सोने व महामूल्य पाषाण वाहणारीं उंटें घेऊन कोझाकडून शलमोनाची परीक्षा करायाला यरूशालेमेस आली, आणि शलमोनाजवळ येऊन जें काहीं आपल्या मनांत होतें त्याविषयीं व्यासीं बोलली. २ तेव्हा शलमोनाने तिला तिच्या सर्व गोष्टी उघड केल्या; शलमोनाने तिला उघड केली नाहीं, अशी एकहि गोष्ट त्यापासून गुप्त राहिली नाहीं. ३ आणि शबाच्या राणीने शलमोनाचें ज्ञान आणि जें मंदिर त्याने बांधिलें होतें तें; ४ आणि त्याच्या मेजावरचें अन्न व त्याच्या चाकरांची बैठक व त्याच्या परिचाराची सेवा व त्याचे पोशाक व त्याचे पेयकामी व त्याचे पोशाक, आणि परमेश्वराच्या मंदिरास चढण्यासाठीं त्याचा जिना, हीं सर्व पाहिल्यावर तिच्या ठायीं काहीं जीव राहिला नाहीं. ५ तेव्हा तिने राजाला ह्मटलें, “तुझ्या कर्माविषयीं व तुझ्या ज्ञानाविषयीं जें वर्तमान म्या आपल्या देशांत ऐकिलें तें खरें होतें. ६ परंतु मी आलें आणि माझ्या डोळ्यांनी पाहिलें तोंपर्यंत म्या त्याच्या गोष्टींवर विश्वास ठेविला नाहीं, आणि पाहा तुझ्या बुद्धीच्या विशालतेचा अर्धाश मला सांगितला गेला नव्हता; जें वर्तमान म्या ऐकिलें त्यांपेक्षा तूं अधिकच आहेस. ७ जरीं तुझीं माणसें व जे तुझे चाकर तुजपुढें उभे राहून तुझे ज्ञान ऐकतात ते धन्य. ८ तुझा देव परमेश्वर, ज्याने तुला आपल्या राजासनावर तुझा देव परमेश्वर याकडचा राजा असें बसवायास तुजवर आवड ठेविली, तो सुवर्णदत्त असो; तुझ्या देवाने ह्वाएल सर्वकाळपर्यंत स्थापायास त्याजवर मीति करून न्याय व मीति करायाला तुला त्याजवर राजा केलें आहे.”

९ तेव्हा तिने राजाला एकशें वीस तालांत सोने आणि अत्यंत बहुत सुवासिक द्रव्य व महामूल्य पाषाण दिले; जें सुवासिक द्रव्य शबाच्या राणीने शलमोन राजाला दिलें त्यासारखे काहीं नव्हतें. १० आणि हूरामाच्या ज्या चाकरानी आणि शलमोनाच्या ज्या चाकरानी ओफीराहून

सोने आणि लें, त्यांनी अल्यूमाचीं लांकडे व महामूल्य पाषाण आणिले. ११ आणि राजाने परमेश्वराच्या मंदिरासाठीं व राजाच्या घरासाठीं त्या अल्यूमाच्या लांकडाच्या पायऱ्या आणि माथ्यांसाठीं चंग व वाणा केल्या : त्यांसारखीं कोणतींहि यहूदा देशांत पूर्वीं दृष्टीस पडलीं नव्हती. १२ आणि शलमोन राजाने शबाच्या राणीला जें काहीं तिने इच्छून मागितलें तें दिलें, जें तिने राजाजवळ आणिलें होतें त्याशिवाय, मग ती आपल्या चाकरांसुद्धा आपल्या देशास परत गेली. १३ आणि जें सोने शलमोनाकडे एकवर्षाचें व त्याचा तोल साहाशें सासष्ट तालांत सोने इतकें असे. १४ जें सावकार व वाणी आणीत असलेल्याशिवाय, आणि अरबदेशाचे सर्व राजे व देशाचे अधिकारी शलमोनाकडे सोने व रुपें आणिते असत.

१५ आणि शलमोन राजाने घडीव सोन्याच्या दोनशें अंगदाला केल्या, एकएका अंगदालेला साहासाहाशें शेकेल घडीव सोने लागलें. १६ आणि त्याने घडीव सोन्याच्या तीनशें ढाली केल्या; एक ढालील्ला तीनतीनशें शेकेल सेनें लवले, आणि राजाने त्या लवानोनाच्या वन्या घरात ठेविल्या. १७ आणि राजाने हस्तिदंताचें मोठें सिंहासन केलें, आणि चोख्या सोन्याने मढलें. १८ त्या सिंहासनाला सोन्याच्या पादासनबुद्दी साहा पायऱ्या सिंहासनासीं संसक्त होत्या, आणि बसण्याच्या ठिकाणास दोहींकडे टेंके होते, आणि टेंक्याजवळ दोन सिंह उभे होते. १९ आणि तेथें त्या साहा पायऱ्यांवर दोहीं अंगांस बारा सिंह उभे होते; तसें कोणत्याहि राष्ट्रांत कधीं बनलें नाहीं. २० आणि शलमोन राजाचीं प्यावयाचीं सें पात्रें सोन्याचीं होती, आणि लवानोनाच्या वन्या घराचीं सर्व भांडी शुद्ध सोन्याचीं होती; रुप्याचें कोणतींहि नव्हतें, शलमोनाच्या दिवसांत तें काहीं नाहीं असें मोडलें होतें. २१ कां कीं राजाचीं गलबतें हूरामाच्या चाकरांसंगतीं ताशींशास बात असत; तिहींतिहीं वर्षांनी एकदा ताशींशचीं कलबतें सोने व रुपें, हस्तिदंत व वानर, व मोर आणीत येत असत. २२ तर धनविषयीं व ज्ञानविषयीं शलमोनराजा पृथीतत्या सर्व राजांपेक्षा

वा होता. २३ आणि शलमोनाच्या मनांत जे मन देवाने घातलें होतें तें ऐकावें झणून पुढील सर्व राजे शलमोनाची भेट करायलास परत असत. २४ आणि ते एकएक आपापलीं रथ रथाचीं भांडीं व सोन्याचीं भांडीं, आणि मत्तें, शस्त्रें व सुवासिक द्रव्य, घोडी व खेंचरें प्रतिपादने प्रमाण असीं आणीत असत. २५ आणि शलमोनाला घोडी व रथ यांचीं चार हजार ठाणें, आणि बारा हजार स्वार होते, ते त्याने रथांच्या स्वार व राजाजवळ यरूशालेमंत ठेविले. २६ आणि तो सर्व राजांवर नदीपासून फलिष्ट्यांचा पर आणि मिसरची सीमा एथपर्यंत अधिकार करित होता. २७ आणि राजाने यरूशालेमंत जे धोड्यांसारखें बहुत आणि देवदारु खाला- त्या उंबरवृक्षांसारखे होत असें केलें. २८ आणि शलमोनाजवळ मिसरांतून व सर्व देशां- तून घोडी आणीत असत.

२९ आणि शलमोनाचीं वर्कड कुथें पहिलीं व पंधरवीं, तीं नाथान भविष्यवाद्याच्या इतिहासांत आणि अहीया ठरिलेनी याच्या भविष्यवादांत जे नवाटाचा पुत्र यराबाम याविषयी विद्यो प्रदर्शनांचीं जीं प्रदर्शने त्यांत लिहिलेलीं नाहींत ते! ३० शलमोनाने यरूशालेमंत अवघ्या सहाशे वर्षां चालीस वर्षे राज्य केलें. ३१ आणि शलमोने आपल्या पूर्वजासंगती निवृत्तला, आणि आपला बाप दावीद याच्या नगरांत पुरिला गेला, आणि त्याच्या ठिकाणीं त्याचा पुत्र रहाबाम याने राज्य केलें.

अध्याय १०.

आणि रहाबाम शेखेमेस गेला, कां की त्याला राजा करायलासीं अवघा इस्राएल शेखे- स आला होता. २ हें नवाटाचा पुत्र यरा- बाम यें तो शलमोन राजापासून पळून गेला होता, तें मिसरांत असता त्याने ऐकिलें, तेव्हां तो झाले कीं यराबाम मिसरांतून परत आला. तेव्हां त्याने निरोप पाठवून त्याला बोलाविलें, यराबाम व सर्व इस्राएल रहाबामाजवळ येत बोलले कीं, ४ "तुझ्या बापाने आमचें कठीण केलें, तर आतां तूं आपल्या बापाची

कठीण सेवा आणि जें भारीं जूं त्याने आम्हावर घातलें तें काहींस हलकें कर, झणजे आम्ही तुझी सेवा करूं. ५ तेव्हां त्याने त्याला द्वाटलें, "अणखी तिहीं दिवसांनी मजकडे परत या." लोक तर गेले.

६ आणि रहाबाम राजा आपला बाप शल- मोन जिता होता, तेव्हां जे द्वातारे त्यापुढें उभे असत त्यांसीं विचार करित झणाला, "म्या या लोकांस कसें उत्तर द्यावें झणून तुझी काय मंत्रण करित आहां?" ७ तेव्हां ते त्यांसीं बोलले कीं, "जर तूं या लोकांचें वरें करशील, आणि त्यांवर अनुकूल होऊन त्यांस सुखदायक वचनें बोलशील, तर हे सर्वकाल तुझे सेवक होतील." ८ परंतु त्याने त्या द्वाताऱ्यांचें मंत्रण जें त्यांनी त्यांसीं केलें होतें तें सोडिलें, आणि जें तरणें त्याच्या- संगतीं वाढत आले होते, जे त्यापुढें उभे असत, त्यांसीं विचार केला. ९ आणि त्यांस द्वाटलें, "आम्ही या लोकांस उत्तर द्यावें झणून तुझी काय मंत्रण करितां? कां की हे मजसीं बोलले आहेत कीं, जें जूं तुझ्या बापाने आम्हावर घातलें तें काहींस हलकें कर." १० तेव्हां जे तरणें त्याच्यासंगतीं वाढत आले होते ते त्यांसीं बोलत झणाले, "तुझ्या बापाने आमचें जूं भारीं केलें; तूं तर तें आम्हाला हलकें कर, असें जे तुजसीं बोलले त्या या लोकांस असें सांग, त्यांसीं असें बोल कीं, माझी करंगुळी माझ्या बापाच्या कटी- पेक्षां जाड होईल. ११ माझ्या बापाने तर तुझावर भारीं जूं लादलें, परंतु आतां मी तुमचें जूं अधिक करीन; माझा बाप असुडानी तुझाला शिक्षा करी, परंतु मी विंचवानी करीन." १२ मग तिसरे दिवसीं मजकडे परत या, असें जें राजाने सांगितलें होतें त्याप्रमाणें यराबाम आणि सर्व लोक तिसरे दिवसीं रहाबामाजवळ गेले. १३ तेव्हां राजाने त्यांस निष्ठुर उत्तर केलें, आणि रहाबाम राजाने द्वाताऱ्यांचें मंत्रण सोडिलें; १४ आणि तरण्यांच्या मंत्रणाप्रमाणें त्याने त्यांस द्वा- टलें कीं, "माझ्या बापाने तुमचें जूं भारीं केलें, प- रंतु मी तुमच्या जुंवाला अधिक लावीन; माझा बाप असुडानी तुझाला शिक्षा करी, परंतु मी विंचवानी करीन." १५ तर राजाने लोकांचें ऐ-

किलें नाहीं, कां कीं ही गोष्ट देवापासून घडली; परमेश्वराने जें आपलें वचन अहीया शिलोनी याकडून नबाटाचा पुत्र यराबाम याला सांगविलें तें स्थापवें झणून.

१६ आणि राजाने आमचें ऐकिलें नाहीं, असें सर्व इस्राएलाने पाहिलें, तेव्हां ते लोक राजाला उत्तर करित झणाले, “दावीदाकडे आमचा काय बांटा आहे? आणि यिश्शायाच्या पुत्राकडे आमचा काहीं विभाग नाहीं. हे इस्राएला, एकएक आपापल्या राहोटीजवळ जा; आतां हे दावीदा, तूं आपल्या घरचें पाहा.” मग सर्व इस्राएली आपल्या राहोटीजवळ गेले. १७ परंतु जीं इस्राएलाचीं संतानें यहूदाच्या नगरांत राहत होती त्यांजवर रहाबाम राज्य करित गेला. १८ आणि रहाबाम राजाने हदोराम जो वसुलावर त्याला पाठविलें, तेव्हां इस्राएलाच्या संतानानी त्याला दगडमार केला असता तो मेलाले; मग रहाबाम राजाने यरूशालेमेस पळून जाण्यासाठीं रथावर चढायास उतावळी केली. १९ तर इस्राएली आजपर्यंत दावीदाच्या कुळाकडून फितलेले आहेत.

अध्याय ११.

आणि रहाबाम यरूशालेमेस आला तेव्हां इस्राएलासीं लढायासाठीं रहाबामाकडे राज्य परत आणावें झणून त्याने यहूदाचा वंश आणि बन्यामीन एक लक्ष ऐशी हजार निवडलेले लढणारे जमविले. २ मग देवाकडचा मनुष्य शमाया याजवळ परमेश्वराचें वचन आलें कीं, ३ “शलमोनाचा पुत्र रहाबाम यहूदाचा राजा याला व यहूदा व बन्यामीन यांतल्या सर्व इस्राएलाला सांग कीं, ४ परमेश्वर असें झणतो, वरतीं जाऊं नका आणि आपल्या भावासीं लढूं नका; तुम्ही एकएक आपापल्या घरास परत जा, कां कीं ही गोष्ट मजपासून घडली आहे.” तेव्हां ते परमेश्वराचीं वचनें ऐकून यराबामावर जायाचें सोडून फिरले.

५ आणि रहाबामाने यरूशालेमेस वस्ती केली, आणि यहूदांत दुर्गपुरें बांधिलीं. ६ त्याने बेथलेहेम व एटाम व तकोवा; ७ आणि बेथजूर व शोखो व भदुलाम; ८ आणि गाय व मारी-

शा व जीफ; ९ आणि भदोराम व लाखी व अजेका; १० आणि तोरा व अय्यालोन व हेब्रोन; हीं यहूदांतलीं व बन्यामीनांतलीं दुर्गपुरें बांधिलीं. ११ आणि त्याने किले सुदृढ केले, आणि त्यांत किलेदार, व अन्नाचे, तेलाचे, व शक्षारसाचे कोठे ठेविले. १२ आणि एरस नगरांत ढाला व भाले ठेवून तीं फार सुदृढ केलीं, आणि त्याजकडे यहूदा व बन्यामीन होते. १३ आणि जे याजक व लेवी सर्व इस्राएलांत होते ते आपल्या सर्व प्रांतांतून त्याजकडे शर्य आले. १४ कां कीं लेवी आपलीं शिबारे व आपलीं स्थलें सोडून यहूदास व यरूशालेमेस आले, कारण कीं त्यानी परमेश्वरासाठीं याकाची सेवा न करावी झणून यराबामाने व त्याच्या पुत्रानी त्यांस नाकारून टाकिलें होतें. १५ आणि त्याने उंच स्थानावर व भुतांसाठीं आणि जीं वासरें त्याने बनावलीं होती त्यांसाठीं शबद नेमून ठेविले. १६ आणि त्यानंतर इस्राएलाच्या सर्व वंशांतून ज्यानी इस्राएलाचा देव परमेश्वर याला शोधायला आपलें मन दिल्लें, ते आपल्या पूर्वजांचा देव परमेश्वर याजवळ यज्ञ करायला यरूशालेमेस आले. १७ त्यानी तर यहूदाच्या राज्याला दृढ केलें, आणि शलमोनाचा पुत्र रहाबाम याला तीन वर्षे बळवान केलें, कां कीं तीन वर्षे ते दावीदाच्या व शलमोनाच्या मार्गे चालले.

१८ आणि रहाबामाने दावीदाचा पुत्र शोमोय याची कन्या माहलाथ व यिशायाचा पुत्र एलीब याची कन्या अबीदाइल ह्या बायलां करून घेतल्या. १९ ती त्यापासून यरूश व शमाया व जाहम, हे पुत्र प्रसवली. २० आणि तिजनंतर त्याने आबशालोमाची कन्या माखा घेतली; ती त्यापासून अबीया व अत्याह व सीबा व जालोमीथ, हे प्रसवली. २१ आणि रहाबामाने आपल्या सर्व पत्न्या व उपपत्न्या यांसां आबशालोमाची कन्या माखा इजवर अधिक प्रीति केली; (त्याने तर अठरा पत्न्या व साठ उपपत्न्या घेतल्या, आणि अष्टाविसा पुत्रांला व साठ कन्यांला जन्म दिव्हा). २२ आणि रहाबामाने माखाचा पुत्र अबीया त्याच्या भावांमध्यें अधि-

प्रति होण्यास श्रेष्ठ ठरविला, कां कीं तो त्याला रावा करायला पाहत होता. २३ आणि तो विवेकाने वृत्तला, आणि त्याने आपल्या सर्व पुत्रांकून किष्टीक यहुदाच्या व बन्ध्यामीनांच्या सर्व शतांतील प्रत्येक दुर्गपुरांत इकडे तिकडे ठेविले, आणि त्याला पुष्कळ उपजीवन दिलें आणि त्याने बहुत नायका इच्छून घेतल्या.

अध्याय १२.

आणि रहाबामाने राज्य स्थापिलें आणि आपल्याला सबल केलें होतें, तेव्हां असें झालें कीं त्याने आणि त्यासंगतीं सर्व इस्राएलाने परमेश्वराचा धर्मविधी सोडिला. २ आणि त्यानी परमेश्वराविषयी अधर्म केला होता, आणि न-राबाम राजाच्या पांचव्या वर्षी असें झालें कीं मिसराचा राजा शीशाक यरूशालेमेवर चढून आला. ३ त्याबरोबर बाराशें रथ व साठ हजार घोडेसार होते, आणि त्याच्यासंगतीं जे लोक मिसरातून आले, ते लूबी, सुक्की, व खथी अस-स्य होते. ४ तेव्हां तो यहुदाचीं दुर्गपुरें घेऊन यरूशालेमेस आला. ५ आणि रहाबाम व यहुदाचे अधिकारी जे शीशाकामुलें यरूशालेमेस एकत्र मिळाले होते त्याजबळ शमाया भविष्यवादी येऊन झणाला, “परमेश्वर झणतो कीं, तुझी मला सोडिलें आहे झणून म्याहि तुझास शीशाकच्या हातीं सोडिलें आहे.” ६ मग इस्राएलाचे अधिकारी व राजा नम्र होऊन झणाले, “परमेश्वर न्यायी आहे.” ७ आणि ते नम्र झाले, असें परमेश्वराने पाहिलें तेव्हां शमाया-कडे परमेश्वरास वचन आलें कीं, “ते नम्र झाले, त्यांचा नाश मी करणार नाही, त्याला अमळसी मुक्ति देईन, आणि माझा क्रोध शीशाकाकडून यरूशालेमेवर घातला जाणार नाही. ८ तथापि ते त्याचे सेवक होतील, त्यानी माझी सेवा व देशाच्या राज्याची सेवा जाणावी झणून.”

९ तर मिसराचा राजा शीशाक याने यरूशालेमेवर चढून येऊन परमेश्वराच्या मंदिराचे निधि व राजाच्या घरचे निधि नेले, अवघेच नेले, आणि त्या सोन्याच्या ढाला शलमोनाने केल्या हो-या त्याहि नेल्या. १० आणि त्यांच्या ठिकाणीं र-

हाबाम राजाने पितळाच्या ढाला केल्या, आणि जे राजपुरुष राजाच्या घराचें दार राखीत होते, त्यांच्या नायकांच्या हातीं सोंपल्या. ११ आणि जेव्हां कधीं राजा परमेश्वराच्या मंदिरांत जाई, तेव्हां ते राजपुरुष येऊन त्या वाहत आणि राजपुरुषांच्या अगारांत परत आणीत. १२ आणि तो नम्र झाला तेव्हां त्याचा सत्यनाश न करावा आणि त्याजवरून परमेश्वराचा क्रोध फिरला, आणि यहुदांतहि अवस्था बरी झाली. १३ तर रहाबाम राजाने आपल्याला यरूशालेमेत बलवान करून राज्य केलें, कां कीं रहाबाम राज्य करूं लागला, तेव्हां एकेचाळीस वर्षांचा होता, आणि जें नगर परमेश्वराने आपलें नाम तेथें ठेवावें आणि यरूशालेमाच्या सर्व वंशांतून निवाडिलें होतें, तेथें यरूशालेमेत सत्रा वर्षे राज्य करीत गेला, आणि त्याच्या आईचें नाम नामा होतें; ती आमोनीण होती. १४ आणि तो वाईट करी, कारण कीं परमेश्वरास शोधायाला त्याने आपलें मन लाविलें नाहीं. १५ तर रहाबामाच्या मोष्टी आद्य अंत त्या शमाया भविष्यवादी आणि इरो प्रदर्शक यांच्या इतिहासांत लिहिलेल्या नाहींत कीं काय? आणि रहाबाम व यराबाम यांच्या परस्पर लढाया नित्य असत. १६ आणि रहाबाम आपल्या पूर्वजासंगतीं निजला आणि दावीदाच्या नगरांत पुरिला गेला, आणि त्याच्या ठिकाणीं त्याचा पुत्र अबीया याने राज्य केलें.

अध्याय १३.

यराबाम राजाच्या अठराव्या वर्षी अबीया यहुदावर राज्य करूं लागला. २ त्याने यरूशालेमेत तीन वर्षे राज्य केलें, आणि त्याच्या आईचें नांव मीखाया होतें; ती गिवातल्या ऊरीएलाची कन्या होती, आणि अबीया व यराबाम यांची परस्पर लढाई होती. ३ तेव्हां अबीयाने चार लक्ष शूर रणवीर एवढें सैन्य घेऊन लढाई सिद्ध केली, आणि त्यासीं यराबामाने आठ लक्ष शूर बलवान वीरानी लढाई सिद्ध केली. ४ आणि अबीया एफ्राइम पर्वतांतल्या अमाराइम पर्वतावर उभा राहून झणाला, “अहो यराबाम आणि सर्व इस्राएलीहो, माझे ऐका. ५ इस्राएलाचा देव पर-

मेश्वर याने दावीदाला व त्याच्या संतानाला इस्रा-
एलाचें राज्य मिठाच्या कराराने सर्वकालपर्यंत दिलें,
असें तुझी जाणावें कीं नाहीं? ६ तथापि दावी-
दाचा पुत्र शलमोन याचा चाकर नव्हाटाचा पुत्र
यराबाम याने उठून आपल्या प्रभूवर फितूर केला
आहे. ७ आणि त्याजवळ हलके व दुष्ट मनुष्य
जमून जेव्हां शलमोनाचा पुत्र रहाबाम तरुण
व मनाचा कोंवळा होता, आणि त्याच्याने त्यांचा
प्रतिरोध करवेना, तेव्हां ते रहाबामावर बलवान झाले.
८ आणि आतां दावीदाच्या संतानांच्या हातीं
जें परमेश्वराचें राज्य त्याचा प्रतिरोध करायला
तुमच्या मनांत आहे, आणि तुझी मोठा स-
मुदाय अहां, आणि जीं सोन्याचीं वांसरें यराबा-
माने तुमचे देव असीं केलीं तीं तुझाजवळ आहेत.
९ परमेश्वराचे याजक जे आहरोनाचें सं-
तान त्यांस आणि लेव्यांस तुझी बाहेर लाविलें
आणि देगांतल्या लोकांसारिखें आपल्यासाठीं या-
जक केले आहेत कीं नाहीं? जो कोणी गेहरा व
सात मेष घेऊन आपला कार्यसंस्कार करून घ्या-
यास येईल तो जे देव नव्हत त्याचा याजक होईल.
१० परंतु आमचा देव परमेश्वर आहे; त्याला
आझी सोडिलें नाहीं, आणि जे याजक परमेश्व-
राची सेवा करितात, ते आहरोनाचे संतान आहेत
आणि लेवी स्वकर्मांत असतात. ११ आणि ते
प्रत्येक दिवसीं सकाळीं व सायंकाळीं परमेश्वरा-
जवळ होम व सुवासिक धूप जाळितात, आणि
स्वच्छ मेजावर दर्शनीय अपूप ठेवितात, आणि
प्रत्येक दिवसीं सायंकाळीं सोन्याचें दीपझाड व
त्याचीं चाडी जाळायाला नीट ठेवितात, कां कीं
आझी आपला देव परमेश्वर याची पाळनीय
पाळीत आहों; परंतु तुझी त्याला सोडिलें आहे.
१२ आणि पाहा, आझासंगतीं देव सेनापति असा
आहे, आणि तुझावर प्रणाद करायला याजक
करणे धरून आहेत; अहो इस्राएलाच्या संता-
नानो, तुझी आपल्या पूर्वजांची देव परमेश्वर
यासीं लढूं नका, कां कीं तुमचें चालणार नाहीं.”

१३ आणि यराबामाने त्यांच्या पाठीमामुव दवे
धरणाऱ्यानी फेरा घेऊन यावें असें केलें; मग ते
यहूदापुढें असताना दवे धरणारे त्यांच्या मार्गे होते.
१४ तेव्हां यहूदाने मार्गे पाहिलें, आणि पाहा अम-

न्यापुढें व मार्गेहि लढाई होती, मग त्यानी परमे-
श्वराला आरोळी केली आणि याबकानी झपें
वाजविलें. १५ आणि यहूदाच्या मनुष्यानी प्रणाद
केला, आणि यहूदाच्या मनुष्यानी प्रणाद केल्या-
वर असें झालें कीं देवाने यराबाम व सर्व इस्राएल
यांस अवीया व यहूदा यापुढें पिटिलें. १६ आणि
इस्राएलाचीं संताने यहूदापुढें पळालीं, आणि दे-
वाने तीं त्यांच्या हातीं दिलीं. १७ तेव्हां अवी-
याने व त्याच्या लोकांनी त्याला मोठ्या हननांत
हाणिलें आणि इस्राएलांतले पांच लक्ष शूर मनुष्य
मारलेले पडले. १८ त्या वेळेस तर इस्राएल-
चीं संताने पराजित झालीं, आणि यहूदाच्या सं-
तानानी आपल्या पूर्वजांचा देव परमेश्वर याक
भरंवसा ठेविला झणून ते प्रबल झाले. १९
आणि अवीयाने यराबामाच्या पाठीस लागून ला-
जवळून बेथएल व तिचे गांव आणि यझाब व
तिचे गांव आणि एफ्राइम व तिचे गांव हीं नष्ट
केतलीं. ॲ० आणि अवीयाच्या दिवसांत यरा-
बामाने अणखी बल धरिलें नाहीं, आणि परमे-
श्वराने त्याला मारिला तेव्हां तो मेल. २१
आणि अवीया बलवान होत चालला, आणि जे
ने चौदा बायका करून घेऊन बाविसा पुत्राल
व सोळा कन्याला जन्म दिल्या. २२ आणि
अवीयाच्या वर्कड गोष्टी व त्याचीं कृत्ये व रचनें
इहो भविष्यवाद्याच्या पुस्तकांत लिहिलेली आहेत.

अध्याय १४.

अवीया तर आपल्या पूर्वजांसंगतीं निजला आ-
णि त्यानी त्याला दावीदाच्या नगरांत धुरिलें,
आणि त्याच्या ठिकाणी त्याचा पुत्र आसा याने
राज्य केलें; त्याच्या दिवसांत देश दाढा न
स्वस्थ राहिला. २ आणि आसा आपला देव
परमेश्वर याला जें बरें आणि नीट वाटवें वें
करी. ३ त्याने अन्य देवांच्या वेद्या व उंच स्थाने
काढून दिलीं, आणि मूर्ति फोडल्या आणि सें
तोडून टाकिली. ४ आणि यहूदाने आपल्या पूर्वजांचा
देव परमेश्वर याला शोधावें आणि धर्माचे
व नियोग आचरावें झणून त्याला आज्ञा केली. ५
आणि ज्याने यहूदाच्या सर्व नगरांतून उंच स्थाने
व मूर्ति हीं दूर केलीं, आणि त्याजपुढें राज्य सुरू

राहिलें. ६ आणि त्याने यहूदांत दुर्गपुरें बाधिली, कां कीं देश स्वस्थ होता आणि त्या वर्षांत त्यासीं इहीं लढाई नव्हती, कारण कीं परमेश्वराने जाला स्वास्थ्य दिन्हें होतें. ७ तेव्हां त्याने यहूदाला हाटलें, “आपल्यापुढें देश आहे, तों आपण हीं नगरे बांधू आणि याभोंवतीं कोट व दुर्ग, कवाटे व अडसर करूं, कां तर आपण आपला देव परमेश्वर याला शोधिलें आहे, त्याला आपण ओळखिले आणि त्याने आम्हास चहुंकडे स्वास्थ्य दिन्हें आहे.” मग त्यानीं बाधिलें आणि काम सिसिलें. ८ आणि यहूदांत आसाजवळ तीन लक्ष दाला व भाले धरणारे आणि बिन्यामीनांत दोन लक्ष ऐशी हजार दाल धरणारे व धनुर्धर लक्ष सैन्य होतें; हे अवघे बलवान वीर होते.

९ आणि त्यांजवर जेरह खूशी दाहा लक्ष एवढें सैन्य व तीनशें रथ घेऊन निघून मारेशापर्यंत जाला. १० तेव्हां आसा त्यांजवर निघाला, आणि मारेशाजवळच्या झफायाच्या खोऱ्यांत त्यानीं लढाईसिद्ध केली. ११ आणि आसा आपला देव परमेश्वर याला हाक मारीत झणाला, “हे परमेश्वरा, बहुतांसी किंवा दुबळांसी सहाय करणें तुजपुढें काहीं नाहीं; हे परमेश्वरा आमच्या देवा, आमचें सहाय कर, कां कीं आम्ही तुजवर भरोसा ठेविला आहे, आणि तुझ्या नामाने वा समुदायावर जातो; हे परमेश्वरा, आमचा देव तूच आहेस, तुजवर मनुष्याने प्रबल होईल असे.”

१२ मग परमेश्वराने खूशास आसापुढें व यहूदापुढें पिटिलें आणि खूशी पळाले. १३ तेव्हां आसा व आपल्यासंगतीं जे लोक ते मारारेपर्यंत त्यांच्या पाठीस लागले, आणि खूशी पुन्हां लढाई न करी असे पडले, कां कीं ते परमेश्वरापुढें व त्याच्या सेनेपुढें मोडले गेले, आणि त्यानीं अत्यंत बहुत लूट नेली. १४ आणि मारारेच्या चहुंकडचां सर्व नगरे हाणिलीं, कां कीं त्याला परमेश्वराचें भय लागलें आणि त्यानीं तीं सर्व नगरे लुटलीं, कां तर त्यांमध्ये पुष्कळ लूट होती. १५ आणि त्यानीं गुरांच्या डेऱ्यांस हाणिलें आणि सुव मेढरें व उटें घेऊन ते यरूशालेमेस परत जाले.

अध्याय १५.

आणि ओदेदाचा पुत्र अजाराया याच्या ठायीं देवाचा आत्मा आला. २ मग तो आसाच्या भेटीस निघाला आणि त्यांस झणाला, “अहो आसा आणि सर्व यहूदा व बिन्यामीन, तुम्ही माझे ऐका; तुम्ही परमेश्वरासीं आहां तोंपर्यंत तो तुम्हासीं आहे, आणि जर तुम्ही त्यांस शोधाल तर तो तुम्हास पावेल, परंतु जर तुम्ही त्याला सोडिलें तर तो तुम्हास सोडील. ३ आणि फार दिवस इस्राएलाला सत्य देव व शिकविणारा याज्ञक व धर्मविधी नव्हता. ४ परंतु त्यानीं आपल्या संकटांत इस्राएलाचा देव परमेश्वर याकडे फिरून त्याला शोधिलें तेव्हां तो त्याला पावला. ५ आणि त्या समयांत बाहेर जाणाऱ्याला व आंत येणाऱ्याला काहीं समाधान नसे, परंतु देशाच्या सर्व लोकांस फार त्रास लागत असत. ६ आणि जाति जातीकडून आणि नगर नगराकडून अवमर्दित केलें जाई, कां कीं देव त्याला सर्व कष्टाने व्याहत करी. ७ तुम्ही तर दृढ असा, तुमचे हात गळू नयेत, कां कीं तुमच्या कर्मांचें फल होईल.”

८ जेव्हां आसाने ओदेद भविष्यवादी याच्या भविष्यवादाचीं वचनें ऐकिलीं तेव्हां त्याने धैर्य धरून सर्व यहूदा व बिन्यामीन देशांतून आणि एफ्राइम पर्वतांतलीं जीं नगरे त्याने घेतलीं होती, त्यांतून अघोर मूर्ति दूर केल्या आणि परमेश्वराची जी वेदी परमेश्वराच्या मघनापुढें होती ती नवी केली. ९ आणि त्याने सर्व यहूदा व बिन्यामीन व त्यांसंगतीं एफ्राइम व मनाशे व शिमोन यांतले विदेशी यांस जमविले; कां कीं त्याचा देव परमेश्वर त्यासीं आहे, असे पाहून ते इस्राएलांतून याकडे फार फितलें. १० ते तर आसाच्या राज्याच्या पंधराव्या वर्षी तिसऱ्या महिन्यांत यरूशालेमेस जमले. ११ त्या वेळेस जी लूट त्यानीं आणिली होती तींतून त्यानीं परमेश्वराला सातशें गुरे व सात हजार मेढरें इतक्यांचा यज्ञ केला. १२ आणि आपल्या पूर्वजांचा देव परमेश्वर याला सर्व ममाने व सर्व जुद्धीने शोधिलें, असा करार त्यानीं केला; १३ झणजे जो

कोणी, लाहान किंवा मोठा, पुरुष किंवा स्त्री, इस्त्रा-
एलाचा देव परमेश्वर याला शोधणार नाही,
तो मरावा. १४ आणि त्यांनी मोठा शब्द व
प्रणम करून आणि करणे व रणशिंगे वाजवून
परमेश्वराजवळ शपथ केली. १५ आणि त्या
ग्रपथेमुळे सर्व यहूदाने हर्ष केला, कां की त्यांनी
आपल्या सर्व मनापासून शपथ वाहिली आणि आ-
पल्या सर्व मनोरथाने त्याला शोधिले, तेव्हा तो त्या-
ला पावला आणि परमेश्वराने त्याला चहुंकडून
स्वास्थ्य दिले. १६ आणि आसा राजाची आई
माखा तीहि राणी नसावी छणून त्याने दूर के-
ली, कारण की तिने वनामध्ये मूर्ति केली हो-
ती, आणि आसाने तिची मूर्ति तोडून कुटून
किट्टोने ओघळाजवळ जाळून टाकिली. १७
परंतु उंच स्थाने इस्त्राएलातून काढली गेली नाही,
तथापि आसाचे मन त्याचा सर्व दिवस यथार्थ
होते. १८ आणि त्याने आपल्या बापाची व
आपली पवित्र वस्तु, रुपे व सोने व भांडी परमे-
श्वराच्या मंदिरांत आणिली. १९ आणि
आसाच्या पस्तिसाव्या वर्षापर्यंत अजखी लढाई
नव्हती.

अध्याय १६.

आसाच्या राज्याच्या छत्तिसाव्या वर्षी इस्त्रा-
एलाचा राजा बाशा यहूदावर चढून आला,
आणि यहूदाचा राजा आसा याकडे कोणाचे
जाणे येणे होऊ न द्यावे छणून त्याने रामा बांधि-
ली. २ तेव्हा आसाने परमेश्वराच्या मंदिरा-
च्या व राजाच्या घरच्या भांडारांतून रुपे व सोने
काढिले, आणि भरामाचा राजा बेनहदाद जो
दम्मेसेकेस राहत होता त्याकडे पाठवून सांगितले
की, ३ “माझा आणि तुझा, माझ्या बापाचा
आणि तुझ्या बापाचा परस्पर करार आहे; पाहा,
म्या तुझ्याजवळ रुपे व सोने फाटविले आहे; या,
इस्त्राएलाचा राजा बाशा त्यासी बोलुन तुझा करार
आहे तो मोड, याने मजपासून उठून जावे छणून.”
४ तेव्हा बेनहदादाने आसा राजाचे ऐकिले, आणि
आपले सेनापति इस्त्राएलाच्या नगरावर पाठवून
इथ्योन व दान व आवेलमाइम व नाफतालीची
सर्व भांडारांची नगरे हाणिली. ५ आणि असे
झाले की हे बाशाने ऐकिले असता त्याने रामाचे

बांधणे सोडिले आणि आपले काम असुं दिने
६ मग आसा राजाने सर्व यहूदा घेऊन रामाचे
दगड व तिची लांकडे ज्यानी बाशा बांधीत होत
ती काढून ठेविली आणि त्याने त्यांकडून गेवा
मिज्या बांधिली.

७ त्या वेळेस हनानी प्रदर्शक यहूदाचा राजा
आसा याजवळ येऊन छणाला, “त्वां भरामाच्या
राजावर भरंवसा ठेविला, आपला देव परमेश्वर
यावर भरंवसा ठेविला नाही, छणून भरामाच्या
राजाचे सैन्य तुझ्या हातातून सुटले आहे. ८
अत्यंत बहुत रथ व घोडेस्वार यांसुद्धा लूची व
लूची फार मोठे सैन्य होते की नाही? तथापि तू
परमेश्वरावर भरंवसा ठेविला छणून त्याने तें
तुझ्या हाती दिले. ९ कां की परमेश्वराचे
डोळे सर्व पृथ्वीतून धावत फिरतात; ज्याचे हृदय
त्याकडे वास्तविक आहे त्याचे पाठबळ करावे छ-
णून; यांत तूं मूर्खपण केले आहे, यामुळे क्ता-
पासून तुजसी लढाया असत जातील.”

१० तेव्हा आसाने प्रदर्शकावर रागे भरून
त्याला बंदिशाळेत घातले, कां की या बंदिमुळे
तो त्याजवर रष्ट झाला, आणि स्वच वेळेस आ-
साने कित्येक लोक पाडले. ११ आणि पाहा,
आसाच्या मोठी आय अंत्य, पाहा त्या यहूदा-
च्या व इस्त्राएलाच्या राजांच्या पुस्तकांत लिहिल्या
आहेत. १२ आणि आसा आपल्या रामाच्या
एकुणचाळिसाव्या वर्षी आपले दुखणे फार मोठे
होईपर्यंत पायांचा रोगी होता, तथापि त्याने आप-
ल्या दुखण्यांत परमेश्वराला नाही, केवळ वैद्यांस
शोधिले. १३ आणि आसा आपल्या रामाच्या
एकेचाळिसाव्या वर्षी मरून आपल्या पूर्वजांसकरी
निजला. १४ आणि जी गादी सुवासिक द्रव्य
व गंध्याच्या कामाने सिद्ध केलेल्या अनेक प्रभार-
च्या सुगंधीनी भरली होती, तिजवर त्यानी त्याला
ठेवून जी कबर त्याने दावीदाच्या नगरांत खोदून
केली होती तीत पुरिले, आणि त्याजकरिता फार
मोठे जाळणे केले.

अध्याय १७.

आणि त्याच्या ठिकाणी त्याचा पुत्र बहोशा-
फाट याने राज्य केले, आणि त्याने आप-

त्याला इस्त्राएलावर दृढ केलें. २ आणि यहूदाच्या सर्व दुर्गपुरांत बलें ठेविलीं, आणि यहूदा देशांत व एफ्राइमाचीं जीं नगरें त्याचा बाप बासा याने घेतलीं होती त्यांत ठाणीं ठेविलीं. ३ आणि परमेश्वर यहोशाफाटासीं होता, व सौं तो आपला पूर्वज दावीद याच्या पत्नीच्या मार्गानी चालला, त्याने बाळांस शोधिलें व्ही. ४ त्याने केवळ आपल्या बापाच्या देवाला शोधिलें आणि त्याच्या आज्ञाप्रमाणें तो चालला, इस्त्राएलाच्या कर्माप्रमाणें नाहीं. ५ छानून परमेश्वराने त्याचें राज्य त्याच्या हातीं स्थापिलें, आणि सर्व यहूदाने यहोशाफाटाला अर्पणें आर्पिलीं, आणि त्याला पुष्कळ धन व गौरव प्राप्त केलें. ६ आणि त्याचें हृदय परमेश्वराच्या कर्मांत उन्नत झालें, अणखी त्याने यहूदांतून उंच स्थानें व वने काढून दिल्लीं.

७ आणि त्याने आपल्या राज्याच्या तिसऱ्या वर्षी आपल्या अधिकाऱ्यांजवळ बेन्हाइल व ओरपा व जखार्या व नथानेल व मीखाया यांजवळ यहूदाच्या नगरांत शिकवावें छानून निरोप पाठविला. ८ आणि त्यासंगतीं लेवी शमाया व नथाना व जबाद्या व असहिल व शमीरामोथ व यहोनाथान व अदोनीया व टोबीया व टोबादोनीया, हे लेवी आणि यासंगतीं एलीशामा व खोराम याजक पाठविले. ९ ते तर यहूदांत शिकविते झाले, आणि त्यांजवळ परमेश्वराच्या धर्मविधीचें पुस्तक असतांना ते यहूदाच्या सर्व सरातून फिरत फिरत लोकांस शिकवीत गेले. १० आणि यहूदाच्या चहुंकडील देशाच्या सर्व राज्याला परमेश्वराचें भय लागलें छानून तीं यहोशाफाटासीं लढलीं नाहींत. ११ आणि फलिष्ट्यांतले कित्येक यहोशाफाटाजवळ अर्पणें व सार्वे संपे आणीत असत, आणि अरब लोक त्याजवळ सात हजार सातशें एडके व सात हजार सातशें बोक्ड, असे कळप आणीत असत. १२ आणि यहोशाफाट फार मोठा होत चालला, आणि त्याने यहूदांत किले व भांडारांचीं नगरें बांधिलीं. १३ आणि त्याला यहूदाच्या नगरांत स्तुत झपें होती, आणि योदे बलवान वीर यरूशलेमंत असत. १४ आणि त्यांची संख्या

त्यांच्या पूर्वजांच्या कुलाप्रमाणें हीच आहे, यहूदाचे सहस्रपति अदना मुख्य आणि त्यासहित तीन लक्ष बलवान वीर. १५ आणि त्यानंतर यहोहानान नायक होता, आणि त्यासहित दोन लक्ष ऐशी हजार. १६ आणि त्यानंतर ओ परमेश्वराकडे स्वयंदत्त झाला तो जिस्कीचा पुत्र अमास्या होता, आणि त्यासहित दोन लक्ष बलवान वीर. १७ आणि बन्ध्यामीनातून एस्यादा बलवान वीर, आणि त्यासहित धनुर्दालसज्जित दोन लक्ष. १८ आणि त्यानंतर यहोबाबाद होता, आणि त्यासहित एक लक्ष ऐशी हजार लढाईस सिद्ध होते. १९ हे राजाची सेवा करीत, जे राजाने सर्व यहूदांतल्या दुर्गपुरांत ठेविले त्याशिवाय.

अध्याय १८.

यहोशाफाटाला तर पुष्कळ धन व गौरव होतें, आणि त्याने आहाबासीं सोयरीक केली. २ आणि कित्येक वर्षे झाल्यावर तो खालीं शोमरोनेस आहाबाजवळ गेला, तेव्हां त्यासाठीं आणि त्याच्या संगतीच्या लोकांसाठीं आहाबाने पुष्कळ मेंढरे व गुरे कापिलीं, आणि रामोथ गिलादेस चढून यावें छानून त्याला मनावलें. ३ आणि इस्त्राएलाचा राजा आहाब यहूदाचा राजा यहोशाफाट याला बोलला, “तूं मजसंगतीं रामोथ गिलादेस येसील काय?” तेव्हां त्याने त्याला उत्तर केलें, “जसा तूं तसा मी, जसे तुझे लोक तसे माझे लोक; तर तुजसंगतीं लढाईस जाऊं.”

४ आणि यहोशाफाटाने इस्त्राएलाच्या राजाला छटलें, “कृपा करून आज परमेश्वराच्या वचनाला विचार कर.” ५ तेव्हां इस्त्राएलाच्या राजाने भविष्यवादी चारशें मनुष्य जमवून त्यांस छटलें, “आझी रामोथ गिलादेवर लढाईस जाऊं किंवा राहूं?” आणि ते छणाले, “चढून जा, छणजे देव ती राजाच्या हातीं देईल.” ६ मग यहोशाफाटाने छटलें, एथें परमेश्वराच्या अणखी भविष्यवादी ज्याजवळ आझी विचारावें, असा कोणी एथें नाहीं काय?” ७ तेव्हां इस्त्राएलाच्या राजाने यहोशाफाटाला छटलें, “अणखी एक मनुष्य आहे, इम्लाचा पुत्र मीखाया त्याकडून आपण

परमेश्वराला विचारवें, परंतु तो मला आवडत नाही, कां कीं तो मजविषयीं चांगलें तर नाही; सर्वदां केवळ वाईट भविष्य सांगतो." यहोशाफाट हाणाला, "राजाने असें हाणूं नये." ८ मग इस्राएलाच्या राजाने एका शंडाला बोलावून हाटलें, "इस्राएलाचा पुत्र मीखाया लवकर घेऊन ये."

९ तेव्हां इस्राएलाचा राजा आणि यहूदाचा राजा यहोशाफाट पेशाक घालून एकएक आपापल्या सिंहासनावर बसून शोमरोनेच्या दवीज्याच्यासमोर चौकांत बसले होते, आणि त्यापुढें सर्व भविष्यवादी भविष्य सांगत होते. १० आणि कनानाचा पुत्र जिदकीया लोखंडाची शृंगें करून हाणाला, "परमेश्वर हाणतो कीं, याकडून तूं अराम्याला संपवीसपर्यंत हुंदडून देशील." ११ आणि ते सर्व भविष्यवादी तसेंच भविष्य सांगत होते कीं, "रामोथ गिलादेस चढून जा, आणि कार्य सिद्धीस ने, कां तर परमेश्वर ती राजाच्या हातीं देईल." १२ आणि जो दूत मीखायाला बोलावायास गेला तो त्यासीं बोलला कीं, "पाहा, भविष्यवाद्यांचीं वचनें एका मुखचीं असीं राजाजवळ चांगलीं आहेत; तुजें वचन तर त्यांतल्या एकाच्या सारिखें असावें बरें आणि चांगलें बोल." १३ तेव्हां मीखाया हाणाला, "सजीव परमेश्वर आहे जें माझा देव हाणेल तेंच मी बोलें." १४ मग तो राजाजवळ आला, तेव्हां राजाने त्याला हाटलें, "मीखायारे, आम्ही रामोथ गिलादेवर लढाईस जाऊं किंवा जायाचें सोडूं?" त्याने त्याला उत्तर केलें, "तुम्ही चढून जा आणि कार्य सिद्धीस न्या, हाणजे ते तुमच्या हातीं दिले जातील." १५ त्यावर राजाने त्याला हाटलें, "तूं परमेश्वराच्या नामाने सत्यावांचून मला काहीं न सांगावें, अशी शपथ मी कितीदां तुला घालूं?" १६ तेव्हां तो हाणाला, "ज्यांला पालक नाहीं अशा मेंढरांसारिखे म्या सर्व इस्राएल लोक पर्वतांवर उधळलेले पाहिले, आणि परमेश्वराने हाटलें, "त्यांस धनी नाही, त्यानी एकएक आपापल्या घरीं सुखरूप जावें." १७ मग इस्राएलाच्या राजाने यहोशाफाटाला हाटलें, "तो मजविषयीं चांगलें नाही, वाईटच भविष्य सांगेल, असें म्या तुला हाटलें कीं नाही?" १८ त्या-

नंतर तो हाणाला, "याकरितां परमेश्वराचें वचन एका; म्या परमेश्वर त्याच्या सिंहासनावर बसलेला आणि त्याच्या उजव्याकडे व त्याच्या डाव्याकडे आकाशचें सर्व सैन्य उभें राहिलेलें पाहिलें. १९ आणि परमेश्वराने हाटलें, "इस्राएलाचा राजा आहाब याने वरतीं रामोथ गिलादेस जाऊन पडावें हाणून त्याला कोण मनावील?" तेव्हां एकाने असें उत्तर दिलें आणि दुसऱ्याने तसें उत्तर दिलें. २० आणि एक आत्मा निघून परमेश्वरापुढें उभा राहून हाणाला, "मी त्याला मनावीन." तेव्हां परमेश्वराने त्याला हाटलें, "कशाने?" २१ तेव्हां तो हाणाला, "मी बाहेर जाऊन त्याच्या सर्व भविष्यवाद्यांच्या मुखांत खोटा आत्मा होईन." मग त्याने हाटलें, "तूं मनावशील आणि तुजें चालेल; बाहेर जाऊन तसें कर." २२ आतां तर पाहा, परमेश्वराने तुझ्या या भविष्यवाद्यांच्या मुखांत खोटा आत्मा घातला आहे, आणि परमेश्वर तुजविषयीं वाईट बोलला आहे." २३ मग कनानाचा पुत्र जिदकीया जवळ जाऊन मीखायाच्या गालावर चपराक मारून हाणाला, "तुजसीं बोलायला परमेश्वराचा आत्मा मजवळून कोणीकडून गेला?" २४ त्यावर मीखाया हाणाला, "पाहा, ज्या दिवसीं तूं खोलीतून खोलीत लपायला जाशील तेव्हां पाहशील." २५ तेव्हां इस्राएलाचा राजा हाणाला, "तुम्ही मीखायाला घेऊन नगराचा अधिकारी आगीन व राजाचा पुत्र योवाश यांकडे परत न्या. २६ आणि सांगा, राजा हाणतो कीं, याला बंदिशाळेंत ठेवा, आणि मी सकुशल परत येईं तोंपर्यंत याला पीडेचें अन्न व पीडेचें पाणी खायला व प्यायला द्या." २७ तेव्हां मीखाया हाणाला, "जर तूं सकुशल परत येशीलच येशील तर परमेश्वर मजकडून बोलला नाही." अणखी तो हाणाला, "अहो लोकानो, तुम्ही अवघे एका."

२८ मग इस्राएलाचा राजा व यहूदाचा राजा यहोशाफाट वरतीं रामोथ गिलादेस गेले. २९ तेव्हां इस्राएलाच्या राजाने यहोशाफाटाला हाटलें, "मी आपला वेष पालटून लढाईत बातों, परंतु तूं आपला पोशाक घाल." मग इस्राएलाच्या राजाने आपला वेष पालटला आणि ते लढाईत

के. ३० असणि अरामाच्या राजाने आपल्या रत्नाचा नायकास असी आज्ञा केली की, "तुम्ही जहानासी किंवा मोठ्यासी लढू नका, केवळ इस्राएलच्या राजासी मात्र लढा." ३१ आणि असे झाले की रथांच्या नायकानी यहोशाफाटाला पाहिले, तेव्हा ते झणाले, "तोच इस्राएलाचा राजा." आणि त्यानी त्यासी लढायला त्याला घेरले, तेव्हा यहोशाफाटाने आरोळी केली आणि परमेश्वराने त्याचे सहाय केले, आणि त्याजवळून कावे झणून देवाने त्यांस घेरिले. ३२ आणि असे झाले की तो इस्राएलाचा राजा नाही, असे तेव्हा रथांच्या नायकानी पाहिले तेव्हा ते त्याच्या समोर परत गेले. ३३ आणि कोणीएकाने सहज स्तुत्य ओदून इस्राएलाच्या राजाला कवचाच्या ध्वनिमधे हाणिले; मग त्याने आपल्या सारथ्याला झटले, "तू आपला हात फिरवून मला सैन्यांतून ने, का की मी दुखण्यास पडलों आहे." ३४ आणि त्या दिवसी लढाई वाढत चालली, आणि इस्राएलाचा राजा सांजपर्यंत अराम्यापुढे रथांत धिरे दिवलेला राहून सूर्य मावळण्याच्या वेळेस मला.

अध्याय १९.

आणि यहूदाचा राजा यहोशाफाट यरूशालेमस आपल्या घरी सुखरूप परत आला. १ तेव्हा हनानीचा पुत्र येहू प्रदर्शक याने यहोशाफाट राजाच्या भेटीस निघून त्याला झटले, "वा दुष्टाचे सहाय करावे, आणि परमेश्वराच्या देषकांवर प्रीति करावी काय? यामुळे तुजवर परमेश्वराचा कोप आहे. २ परंतु तुझ्या घरी उत्तम गुण सांपडले आहेत, का की त्वां देशांतून वने दूर केली आहेत आणि देवाविषयी शोध करायला आपले मन लाविले आहे." ४ आणि यहोशाफाटाने यरूशालेमेस वस्ती केली, आणि त्याने पुन्हा निघून लोकांमध्ये बरेशेबापासून एकदम पर्वतापर्यंत फिरून त्यांस त्यांच्या पूर्वजांचा देव परमेश्वर याकडे परत आणिले.

५ आणि त्याने देशांत यहूदाच्या सर्व दुर्ग-प्रांत नगरोनगर न्यायाधीश ठेविले. ६ आणि त्याने न्यायाधीशास झटले, "तुम्ही काय करितां विचार करून पाहा, कां की मनुष्यासाठीं नाहीं

परमेश्वरासाठीं तर तुम्ही न्याय करितां, आणि न्याय ठरविण्यांत तो तुम्हासी आहे. ७ तर आतां तुमच्याठायीं परमेश्वराचे भय असावे; जपून कार्य करा, कां की आपला देव परमेश्वर याजवळ अन्याय अथवा पक्षपात अथवा लांच घेणे नाही." ८ आणि ते माघारे यरूशालेमेस आले तेव्हा यहोशाफाटाने यरूशालेमेंतहि लेवी व याजक यांतले आणि इस्राएलाच्या मुख्य वडिलांतले कित्येक परमेश्वरन्यायासाठीं आणि विवादासाठीं ठेविले. ९ आणि त्याने त्यांस आज्ञा करून झटले, "तुम्ही परमेश्वराचे भय धरून विश्वासपूर्णे व वास्तविक मनाने असे करा. १० आणि जे तुमचे भाऊ आपल्या नगरांत राहतात त्यांजवळून रक्त व रक्त, धर्मविधी व आज्ञा, नियम व न्याय यांचा कोणाचाहि परस्पर विवाद तुम्हाजवळ आला, झणजे तुम्ही परमेश्वराचा अपराध करूं नका; केला तर तुम्हावर व तुमच्या भावांवर कोप होईल, असा संबोध त्यांस करा; असे करा झणजे तुम्ही दोषी होणार नाही. ११ आणि पाहा परमेश्वराच्या सर्व गोष्टींविषयीं अमार्या मुख्य याजक, आणि राजाच्या सर्व गोष्टींविषयीं यहूदाच्या घराण्याचा अधिकारी इस्राएलाचा पुत्र जबाया तुम्हावर आहे, आणि तुम्हापुढे लेवी कारभारी आहेत; धीर धरून कार्य करा, आणि परमेश्वर सुकृत्यासी असत जाईल."

अध्याय २०.

त्यानंतर असे झाले की मोवाबाची संताने व आमोनाची संताने आणि त्यांसंगतीं आमोन्यांशिवाय दुसरेहि यहोशाफाटावर लढाईस आले. २ तेव्हा कित्येकानी येऊन यहोशाफाटाला सांगितले की, "तुजवर मोठा समुदाय समुद्राच्या पलिकडून अरामाच्या अलिकडून आला आहे, आणि पाहा ते हाज्रजोनतामर जी एनगेदी आहे तेथे आहेत." ३ मग यहोशाफाटाने भिऊन परमेश्वराला शोधायाला आपले चित्त लाविले, आणि त्याने सर्व यहूदांत उपासाची घोषणा करविली. ४ तेव्हा परमेश्वराचे सहाय मागायास यहूदाचे लोक जमले; यहूदाच्या सर्वहि नगरांतून ते परमेश्वराला शोधायाला आले.

५ आणि यहोशाफाट परमेश्वराच्या मंदिरांत नव्या अंगणापुढें यहूदा व यरूशालेम यांच्या समुदायांत उभा राहिला. ६ आणि त्याने छटलें, “हे आमच्या पूर्वजांच्या देवा परमेश्वरा, तूंच आकाशातला देव नाहीस काय? आणि तूं राष्ट्रांच्या सर्व राज्यांवर अधिकार करित नाहीस काय? आणि तुजपुढें कोणाच्याने उभें राहवत नाही, असा पराक्रम व बल तुझ्या हातांत नाही काय? ७ आमचा देव, ज्याने आपल्या इस्राएल लोकांपुढून या देशचे राहणारे लोक घालवून हा आपल्या प्रिय अब्राहामाच्या संततीला सर्वकालपर्यंत दिव्हा, असा तूं नाहीस काय? ८ मग ते यांत राहिले आणि यांत तुला तुझ्या नामासाठीं पवित्रस्थान बांधून द्याले, ९ तरवार, शासन, मरी, अथवा दुकाळ, असें अरिष्ट जर आद्यावर आलें, तर जेव्हां आधी या मंदिरापुढें तुजसमोर उभे राहूं (कां तर या मंदिरांत तुजें नाम आहे) आणि आपल्या कष्टामुळें तुला आरोळी करूं तेव्हां तूं ऐकून तारण कर. १० आणि आतां पाहा, इस्राएल लोक मिसर देशांतून आले, तेव्हां ज्यांवर त्वां त्यांस जाऊं दिव्हें नाहीं, ज्यांवर वळून त्यांनी वळून त्यांचा नाश केला नाही, दानजे आम्मीन व मोवाब यांचे वंश आणि सेईर पर्वतांतले लोक; ११ पाहा, जो तुझा देश त्वां आद्याला वतनासाठीं दिव्हा त्यांतून आद्याला घालवायास येउन ते आद्यावर कसा प्रत्युपकार करितात? १२ हे आमच्या देवा, तूं त्यांस शासन करणार नाहीस काय? कां तर हा जो मोठा समुदाय आद्यावर आला आहे त्यापुढें आमचें काहीं बल नाही, आणि काय करावें तें आद्याला कळत नाही, परंतु आमचे डोळे तुजकडे आहेत.”

१३ आणि सर्व यहूदाचे लोक आपलीं बालें, बायका, व लेकरें यांसुद्धां परमेश्वरापुढें उभे होते. १४ तेव्हां मत्तान्याचा पुत्र यईयेल याचा पुत्र बनाया याचा पुत्र जखार्या याचा पुत्र याहजीएल आसाफाच्या संतानांतला लेवी याजवर समुदायांत परमेश्वराचा आत्मा आला. १५ आणि तो द्याला, “अहो सर्व यहूदा व यरूशालेमकर व यहोशाफाट राजा; कान या, तुझाला परमेश्वर असें द्याणतो, या मोठ्या

समुदायामुळें भिडं नका, घाबरे होऊं नका, कां कीं लढाई तुमची नाही, देवाची आहे. १६ ज्या तुझी खालीं त्यांवर जा; पाहा, ते खीबाचे चढणीवरून चढून येत आहेत, आणि ओहजीच्या शेवटास यरूशालाच्या रानापुढें ते तुझाला सामोरेतील. १७ या लढाईत तुझाला लढावें लागणार नाही; अहो यहूदा व यरूशालेम, तुझी स्थिती उभे राहा, आणि तुमचें तारण परमेश्वर करील हें पाहा; भिडं नका, घाबरे होऊं नका उद्यां निघून त्यांवर जा, आणि परमेश्वर तुझा संगतीं होईल.”

१८ मग यहोशाफाटाने तोंड भूमीकडे करून डोकें लवविलें, आणि सर्व यहूदा व यरूशालेमकर परमेश्वराचें भजन करित परमेश्वरपुढें दंडवत पडले. १९ आणि कहाण्यांच्या संतानांतले व कोद्यांच्या संतानांतले लेवी इस्राएलचा देव परमेश्वर याला मोठ्या उंच शब्दाने सवायास उभे राहिले. २० आणि ते पहरेदार उठून बाहेर तकोवाच्या रानांत गेले, आणि ते बाहेर जात असतां यहोशाफाट उभा राहून द्याला, “अहो यहूदा व यरूशालेमकर हो ऐन; तुझी आपला देव परमेश्वर यावर विश्वास ठेवा, दानजे स्थापिलें जाल; त्याच्या भविष्यवाणीवर भरंवसा ठेवा, दानजे कुशल व्हाल.” २१ आणि त्याने लोकांसीं विचार करून परमेश्वराकडे गाणारे नेमून ठेविले; त्यांनी सैन्यापुढें बाहेर जातांना पवित्रतेच्या शोभेने स्तवितां द्यावें, “तुझी परमेश्वराला स्तवा, कां कीं त्याची दया सनातन आहे.”

२२ आणि ते गायन व स्तवन करून लोकां जे आम्मीनी व मोवाबी व सेईर पर्वतांतले लोक यहूदावर आले होते, त्यांवर परमेश्वराने दबें धरणारे ठेविले, मग ते हाणिले गेले. २३ तेव्हां आम्मीन व मोवाब यांचे वंश सेईर पर्वतांतले मनुष्यांवर त्यांचा नाश व क्षय करायला उभे राहिले, आणि त्यांनी सेईराच्या मनुष्यांस समाप्त केल्यावर ते एकमेकांचा नाश करित गेले. २४ आणि यहूदा रानाच्या पाहऱ्यांच्या दुर्गस आला, तेव्हां त्यांनी त्या समुदायाकडे अक्लोकून केलें, तों पाहा ते भूमीवर पडलेलीं मरीं असे

होते, आणि कोणी सुटला नव्हता. २५ आणि ज्ञाची लूट हरायास यहोशाफाट व त्याचे लोक झले तेव्हा त्यांस त्यामध्ये पुष्कळ संपत्ति व मन्नावर मून्यवान अलंकार सांपडले; ते नेववेनात एवढे त्यांनी लुंगरून घेतले, आणि तीन दिवस वेळूट हरून नेत होते, कां की ती बहुत होती. २६ आणि चौथ्या दिवसी ते बराखाच्या खोऱ्यांत झले, कां की तेथें त्यांनी परमेश्वराची स्तुति केली, झणून त्या स्थानाचें नांव आजपर्यंत बराखाचें खोरे ठेविलेलें आहे. २७ मग यहूदाचे व यरूशालेमेचे सर्व मनुष्य आणि त्यांच्यापुढें शस्त्राफाट, असे ते यरूशालेमेस हर्षाने माघारे बगाला फिरले, कां की ते आपल्या वैऱ्यांवर हर्ष करित असें परमेश्वराने केलें होतें. २८ ते मरूषा व चंग व करणे वाजविताना यरूशालेमेस परमेश्वराच्या मंदिरास आले. २९ आणि परमेश्वर इस्राएलाच्या वैऱ्यांसी लढला, असे देशाच्या सर्व राज्यानी ऐकिलें, तेव्हा त्यांस देवाचें भय लागलें. ३० मग यहोशाफाटाचें राज्य सस्य राहिलें, कां की त्याला त्याच्या देशाने चडकुडून स्वास्थ दिलें.

३१ तसें यहोशाफाटाने यहूदावर राज्य केलें; तो राज्य करूं लागला तेव्हा पस्तिसा वर्षांचा होता, आणि यरूशालेमेंत पंचवीस वर्षे राज्य करित गेला, आणि त्याच्या आईचें नांव अजूबा होतें, ती शिन्हीची कन्या होती. ३२ आणि तो आपला बाप आसा याच्या मार्गाने चालला, आणि परमेश्वराला जें नीट दिसतें तें करण्यापासून तो वळला नाहीं. ३३ तथापि उंच स्थानें झडलीं गेलीं नाहीं, कां की अद्याप लोकांनी आपलें मन आपल्या पूर्वजांच्या देवाला शोधायास लाविलें नव्हतें. ३४ आणि यहोशाफाटाच्या वडंत गोष्टी आद्य अंत्य पाहा, त्या हनानीचा पुत्र येहू जो इस्राएलाच्या राजांच्या पुस्तकांत विख्यात आहे त्याच्या इतिहासांत लिहिलेल्या आहेत. ३५ त्यानंतर इस्राएलाचा राजा अहाज्या जो दुर्गचार करी त्यासीं यहूदाचा राजा यहोशाफाटाने संकेत केला. ३६ तार्शीशास जायाचीं गलबें करणाला त्याने त्यासीं संकेत केला; एज्योन-बरेस त्यानी गलबें केलीं. ३७ तेव्हां मा-

रेशांतला दोदाचा पुत्र एलीएजेर यहोशाफाटाला भविष्य सांगत झणाला, “त्वां अहाज्यासीं संकेत केला आहे झणून परमेश्वराने तुझीं कामें मोडिलीं आहेत.” गलबें तर मोडलीं गेलीं आणि त्याच्याने तार्शीशास जाववेना.

अध्याय २१.

आणि यहोशाफाट आपल्या पूर्वजांसंगतीं नि-
बला आणि आपल्या पूर्वजांबवळ दावी-
दाच्या नगरांत पुरिला मेलाला, आणि त्याच्या ठि-
काणीं त्याचा पुत्र यहोराम याने राज्य केलें. २
आणि त्याला भाऊ होते, यहोशाफाटाचे पुत्र अ-
जाराया व यहीएल व जखारया व अजारायाहू व मी-
खाएल व शफाट्या, हे अवघे इस्राएलाचा राजा
यहोशाफाट याचे पुत्र होते. ३ आणि त्यास त्या-
च्या बापाने यहूदांतल्या दुर्गपुरांसुद्धां रुप्याचीं व
सोन्याचीं व महाधनाचीं मोठीं दानें दिल्लीं, परंतु
त्याने यहोरामाला राज्य दिल्लें, कां तर तो ज्येष्ठ
पुत्र होता. ४ आणि यहोराम आपल्या बापाच्या
राज्यावर उभा झाला, तेव्हां त्याने आपल्याला दृढ
करून आपल्या सर्व भावांला व इस्राएलाच्या
कित्येक अधिकाऱ्यांसहि तरवारीने बघिलें. ५
यहोराम राज्य करूं लागला तेव्हा तो बत्तिसा
वर्षांचा होता, आणि त्याने यरूशालेमेंत आठ वर्षे
राज्य केलें. ६ आणि तो इस्राएलाच्या राजांच्या
मार्गाने चालला; जसें आहाबाचें कुल करी तसा,
कां की त्याची बायको आहाबाची कन्या होती,
आणि परमेश्वराला वाईट वाटतें तें तो करी.
७ तथापि जो करार परमेश्वराने दावीदासीं के-
ला होता त्यामुळें आणि त्याने त्याला व त्याच्या
संतानाला सर्वकाळ दिवा देण्याचें वचन दिल्लें
होतें झणून तो दावीदाचें कुल नाहींसं करीना.

८ त्याच्या दिवसांत अदोम्यानी यहूदाच्या
हाताखालून फितून आपल्यावर राजा केला. ९
तेव्हां यहोराम आपल्या सर्दारांसुद्धां आपले सर्व
रथ संगतीं घेऊन बाहेर गेला, आणि त्याने रार्शी
उठून जे अदोमी त्याला घेरीत होते त्यांस व
रथांच्या नायकांस हाणिलें. १० अदोमी तर
यहूदाच्या हाताखालून आजपर्यंत फितले आहेत;
त्या वेळेस लिबनाहि त्याच्या हाताखालून फि-

तली, कारण कीं त्याने आपल्या पूर्वजांचा देव परमेश्वर याला सोडिलें होतें. ११ आणि त्याने यहूदाच्या पर्वतावर उंच स्थानें केलीं, आणि यरूशालेमकरांकडून व्यभिचार करविला आणि असें करायास यहूदाला प्रेरिलें. १२ आणि त्याकडे एक लिखित एलीया भविष्यवाद्याकडून आलें कीं, “तुझा पूर्वज दावीद याचा देव परमेश्वर असें द्वाणतो, ‘तूं आपला बाप यहोशाफाट याच्या मार्गांनी आणि यहूदाचा राजा आसा याच्या मार्गांनी चालला नाहींस; १३ परंतु इस्रा-एलाच्या राजांच्या मार्गांनी चाललास, आणि यहूदा व यरूशालेमकर यांकडून आहाबाच्या कुळाच्या व्यभिचारासारखा व्यभिचार त्वां करविला आहे, आणि तुझ्या बापाच्या कुळचे जे तुझे भाऊ तुजपेक्षा बरे होते त्यांस वधिलें. १४ पाहा, परमेश्वर तुझ्या लोकांस व तुझ्या लेंकरांस व तुझ्या बायकांस व तुझ्या सर्व संपत्तीला मोठ्या आघाताने हाणणार आहे. १५ आणि तूं आपल्या अंतर्द्व्यांच्या रोगाने मोठ्या दुःखण्यांत पडशील; असें कीं त्या रोगाने तुझीं अंतर्द्वी दिवसानदिवस निघून पडतील.”

१६ आणि परमेश्वराने यहोरामावर फलि-
ष्ट्यांचा व खुश्यांजवळच्या अरब लोकांचा आत्मा
उत्तेजित केला. १७ तेव्हां ते यहूदावर आले
आणि त्यांत धसून येऊन जी संपत्ति राजाच्या
घरांत सांपडली ती अवधी आणि त्याचे पुत्र व
त्याच्या बायकाहि त्यांनी नेल्या; मग त्याच्या
पुत्रांतला धाकटा यहोवाहाज यावांचून त्याचा
कोणी पुत्र राहिला नाहीं. १८ आणि या सर्वा-
नंतर परमेश्वराने त्याला त्याच्या अंतर्द्व्यांतल्या
असाध्य रोगाने हाणिलें. १९ आणि कालगतीने
दोन वर्षे झाल्यावर असें झालें कीं त्याच्या रोगाने
त्याचीं अंतर्द्वी निघून पडलीं; तो तर कठीण रो-
माने मेलाला, आणि त्याच्या पूर्वजांच्या जाळण्या-
प्रमाणें त्याच्या लोकानी त्याकरितां काहीं जाळणें
केलें नाहीं. २० तो राज्य करूं लागला तेव्हां
ब्रिक्तीसां वर्षांचा होता, आणि त्याने यरूशालेमेंत
आठ वर्षे राज्य केलें आणि कोणीएकालाहि प्रिय
नसतां तो गमावला; तथापि त्यानी त्याला दावी-
दाच्या नगरांत पुरिलें, परंतु राजांच्या कबरांत नाहीं.

अध्याय २२.

आणि यरूशालेमकरानी त्याच्या ठिकाणीं या-
चा धाकटा पुत्र अहाज्या राजा केला, कां
कीं अरब लोकांसंगतीं जी टोळी छावणीवर आ-
ली तिने सर्व वडील पुत्र मारून टाकिले होते;
तर यहूदाचा राजा यहोराम याचा पुत्र अहान्ना
राज्य करूं लागला. २ अहाज्या राज्य करूं
लागला तेव्हां बेचाळीसां वर्षांचा होता, आणि
त्याने यरूशालेमेंत एक वर्ष राज्य केलें, आणि
त्याच्या आईचें नांव अथात्या होतें, ती ओफीन
कन्या होती. ३ तोहि आहाबाच्या कुळाच्या
मार्गांनी चालला, कां कीं दुराचार करायाला आ-
ची आई त्याला मसलत देत असे. ४ परमेश्वराला वाईट वाटतें तें तो आहाबाच्या
कुळासारखा करी, कां कीं त्याच्या बापाच्या मर-
णानंतर ते त्याचा नाश होई असी मसलत त्याला
देत असत. ५ तो त्याच्या मसलतीप्रमाणेंहि
चालला, आणि इस्राएलाचा राजा आहाब याचा
पुत्र यहोराम यासंगतीं रामोथ गिलादास अहा-
माचा राजा हजाएल यासीं लढायाला गेला, तेव्हां
अराम्यानी योरामाला जखम केली. ६ आणि
तो अरामाचा राजा हजाएल यासीं लढत होता,
तेव्हां रामास त्याला जे घाय झाले ते बरे करून
ध्यायास तो माषारा इजेलेस गेला, आणि यहू-
दाचा राजा यहोराम याचा पुत्र अजर्या अहा-
बाचा पुत्र यहोराम याला पाहायास खालीं इ-
जेलेस गेला, कां तर तो दुःखणाईत होता. ७
आणि योरामाजवळ जाण्याने अहान्याचा नाश
देवापासून झाला, कां कीं तो गेल्यावर निमृशी-
चा पुत्र येहू, ज्याला परमेश्वराने आहाबाचें
कुल नाहींसें करायास अभिषिक्त केलें होतें, त्या-
जवर तो यहोरामासंगतीं बाहेर मेलाला. ८ आणि
येहू आहाबाच्या कुळाला शासन करीत होता,
तेव्हां असें झालें कीं यहूदाचे सदांर व अहान्या-
च्या भावांचे जे पुत्र अहान्याची सेवा करीत अ-
सत, ते त्याला सांपडले, मग त्याने त्यांस मारून
टाकिलें. ९ आणि त्याने अहान्याचा शोध केला,
तेव्हां तो शोमरोनेंत लपत असतां कित्येकानी आ-
ला धरून येहूजवळ आणिलें, आणि त्याने त्याला

जिवें मारून पुरिलें, कां तर ते असें झणाले कीं, एलोशाफाट ज्याने सर्व जुद्धीने परमेश्वराला ओंपिलें त्याचा पुत्र तो होता; मग राज्य चालव्यास अहाज्याच्या कुळाचें काहीं सामर्थ्य राहिलें नाहीं.

१० आणि अहाज्याची आई अथात्या इने कफला पुत्र मेला असें पाहिलें, तेव्हां उठून तिने बहूदाच्या वंशाच्या सर्व राजसंतानाचा नाश केला. ११ तेव्हां राजाची कन्या यहोशबाथ इने अहाजाचा पुत्र योवाश, राजाचे जे पुत्र जिवें मारले त्याचे होते, त्यांमधून चोरून घेतला, आणि त्याला आणि त्याच्या दाईस निअण्याच्या कोठडीत ठेविलें; तर यहोराम राजाची कन्या यहोशबाथ यहोयादा याजकाची बायको इने (ही तर अहाजाची बहीण होती,) त्याला अथात्यापासून लपविलें झणून तिने त्याला जिवें मारिलें नाहीं. १२ आणि तो त्याजवळ देवाच्या मंदिरांत साहा वर्षे जम राहिला, आणि अथात्या देशावर राज्य करीत गेली.

अध्याय २३.

आणि सातव्या वर्षी यहोयादाने आपल्याला दूट करून आपल्यासीं यरोहामाचा पुत्र अजाया व यहोहानानाचा पुत्र इश्माएल व ओबेदाचा पुत्र अजाया व अदायाचा पुत्र मासाय व जिशीचा पुत्र एलोशाफाट हे शतपति करार करून घेतले. २ आणि ते यहूदांत फिरत फिरत यहूदाच्या सर्व नगरांतून लेव्यांस व इझ्राएलाच्या मुख्य वडिलांस जमवून यरूशालेमेस आले. ३ आणि सर्व समुदायाने देवाच्या मंदिरांत राजासीं झार केला, तेव्हां त्याने त्याला छटलें, “पाहा परमेश्वर दावीदाच्या संतानाविषयी बोलल्याप्रमाणें राजाचा पुत्र राज्य करील. ४ जें तुझाला झाराचें आहे तें हेंच, याजकांतले व लेव्यांतले व शाब्बाथांत आंत येणारे त्या तुझांतल्या तिसऱ्या वांछाने द्वारपाल असावें. ५ आणि तिसऱ्या वांछाने राबाच्या घरास आणि तिसऱ्या वांछाने पयाच्या द्वारास असावें; आणि सर्व लोकानी परमेश्वराच्या मंदिराच्या अंगणांत असावें. ६ परंतु याजक व सेवा करणारे लेवी यांचाचून को-

णी परमेश्वराच्या मंदिरांत येऊं नये; त्यानीच आंत यावें कां कीं ते पवित्र आहेत, आणि सर्व लोकानी परमेश्वराची सेवा करावी. ७ आणि लेव्यानी एकएकाने आपापलें शस्त्र आपल्या हातीं धरून राजाला चहुंकडे वेढावें, आणि जो कोणी दुसरा मंदिरांत येईल तो जिवें मारला जावा, आणि राजा आंत येत बाहेर जात असतां त्याजवळ जुद्धी असा.”

८ मग जें यहोयादा याजकाने आज्ञापिलें होतें त्या सर्वांप्रमाणें लेव्यानी व सर्व यहूदाने केलें; त्यानी एकएकाने आपापलें मनुष्य शाब्बाथांत आंत येणारे आणि शाब्बाथांत बाहेर जाणारे घेतले, कां कीं यहोयादा याजकाने वांटण्यांस निरोप दिल्या नाहीं. ९ आणि यहोयादा याजकाने शतपतींस भाले व ढाला व उरस्त्राणें जीं दावीद राजाचीं होतीं जीं देवाच्या मंदिरांत होतीं तीं दिलीं. १० आणि त्याने सर्व लोक एकएकाचें शस्त्र त्याच्या त्याच्या हातीं असतां मंदिराच्या उजव्या अंगापासून मंदिराच्या डाव्या अंगापर्यंत वेदी व देऊळ यांपुढें राजाजवळ चहुंकडे ठेविले. ११ मग त्यानी राजाचा पुत्र बाहेर आणिला, आणि त्याजवर मुगुट घालून त्याला संकेतलेख देऊन राजा केलें, आणि यहोयादाने व त्याच्या पुत्रानी त्याला अभिषिक्त करून छटलें, “राजा चिरकाळ वाचो.” १२ आणि लोक धांवत आणि राजाची प्रशंसा करीत असतां अथात्या त्यांचा शब्द ऐकून लोकांजवळ परमेश्वराच्या मंदिरांत आली. १३ आणि तिने पाहिलें, तों पाहा प्रवेशीं राजा आपल्या स्तंभाजवळ उभा होता, आणि राजाजवळ सदां व करणे वाजविणारे होते, आणि देशचे सर्व लोक हर्ष करीत आणि करणे वाजवीत होते, आणि गाणारे व स्तवन शिकविणारे वाद्ये वाजवीत होते; तेव्हां अथात्येने आपलीं वस्त्रे फाडून अरोळी मारिली “फितूर फितूर.” १४ मग यहोयादाने जे शतपति सैन्याचे पाहणेकरी त्यांस बाहेर आणून छटलें, “तिला पंक्तीच्या बाहेर न्या, आणि जो कोणी तिच्यामागे जाईल तो तरवारिने जिवें मारला जावा;” कां कीं याजकाने छटलें, “तिला परमेश्वराच्या मंदिरांत जिवें मारूं नका.” १५ तेव्हां त्यानी तिला हात लाविले, आणि ती राजा-

च्या घराजवळच्या अश्वहाराच्या प्रवेशास आली तेव्हा तेथें त्यानी तिला जिवें मारिलें.

१६ आणि यहोयादाने आपली व सर्व लोक व राजा याचा परस्पर असा करार केला कीं आपण परमेश्वराचे लोक असावें. १७ तेव्हा सर्व लोकानी बालाच्या घरास जाऊन तें मोडिलें, आणि त्याच्या वेद्या व त्याच्या मूर्ति फोडून टाकिल्या, आणि वेद्यापुढें बालाचा याजक मात्तान जिवें मारिला. १८ आणि दावीदाच्या विधानानुसार मोझ्याच्या धर्मविधींत लिहिलेल्याप्रमाणें हर्ष व गायन करून परमेश्वराचे होम करायला जे याजक लेवी दावीदाने परमेश्वराच्या मंदिरांत वाटून ठेविले होते त्यांकडून यहोयादाने परमेश्वराच्या मंदिराचे कर्मविधि नेमिले. १९ आणि कोणी अशुद्धाने आत न जावें झणून त्याने परमेश्वराच्या मंदिराच्या दारांस दारपाल ठेविले. २० आणि त्याने शतपति व महापुरुष व लोकांचे अधिकारी व देशचे सर्व लोक घेऊन राबा परमेश्वराच्या मंदिरांतून खाली आणिला, आणि त्यानी वरल्या दवाज्यांतून राजाच्या मंदिरांत येऊन राजा राजासनावर बसविला. २१ आणि देशच्या सर्व लोकानी हर्ष केला, आणि अथात्या तरवारीने मारिल्यावर नगर शांत राहिलें.

अध्याय २४.

योवाश राज्य करूं लागला तेव्हा तो सात वर्षांचा होता, आणि यरूशालेमेंत चाळीस वर्षे राज्य करित गेला, आणि त्याच्या आईचें नांव जिब्या होतें, ती बेरशवांतली होती. २ आणि परमेश्वराला जें बरें वाटतें तें योवाश यहोयादा याजक याचे सर्व दिवस करित गेला. ३ आणि यहोयादाने त्यासाठीं दोन बायका करून घेतल्या, मग त्याने पुत्रांस व कन्यांस जन्म दिल्या.

४ आणि यानंतर असें झालें कीं परमेश्वराचें मंदिर यथास्थित करायला योवाशाच्या मनांत आलें. ५ तेव्हा त्याने याजकांस व लेव्यांस जमवून झटलें, “तुम्ही बाहेर यहुदाच्या नगरांस जाऊन वर्षानवर्ष आपल्या देवाचें मंदिर नीट करायसाठीं अवघ्या इस्राएलापासून पैसा मिळवा, आणि तुम्ही लवकर हें काम करा.” परंतु लेव्या-

नी तें लवकर केलें नाहीं. ६ मग यहोयादा ने मुख्य त्याला राजाने बोलावून झटलें, “संस्कृतले खाच्या मंडपासाठीं परमेश्वराच्या सेवेक बोटें व इस्राएलाचा समुदाय यांच्या अर्पणाप्रमाणें जे व्यानी यहुदांतून व यरूशालेमेंतून अर्पणें आपणें झणून त्याजवळ त्यां कां मागितलें नाहीं?” कां कीं त्या दुष्ट अथात्याच्या पुत्रानी देवाचें मंदिर फोडलें होतें, आणि परमेश्वराच्या मंदिराच्या सर्व पवित्र वस्तूहि बालाजवळ दिल्या ८ आणि राजाने आज्ञा केली तेव्हा त्यानी ए पेटी करून बाहेर परमेश्वराच्या मंदिराच्या दाराजवळ ठेविली. ९ आणि देवाचा सेवक मोशे याने जें अर्पण इस्राएलावर रानांत सांगितलें तें परमेश्वराजवळ आणावें झणून त्यानी यहुदांत व यरूशालेमेंत घोषणा केली. १० मग सर्व अधिकाऱ्यानी व सर्व लोकानी हर्ष केला, आणि द्रव्य आणून समामीपर्यंत पेटीत ठाविलें. ११ आणि जेव्हा कधीं ती पेटी लेव्यांकडून राजाच्या कचेरींत आणिली गेली आणि बहुत पैसा आहे असें त्यानी पाहिलें, तेव्हा असें झालें कीं राजाच्या लेखकाने व मुख्य याजकाच्या कारभार्याने येऊन पेटी रिती केली, मग ती परत नेऊन तिच्या ठिकाणीं ठेविली; असें त्यानी दिवसेंदिवस करून पुष्कळ पैसा मिळविला. १२ आणि राजाने व यहोयादाने परमेश्वराच्या मंदिराच्या सेवेचें काम करणाऱ्याजवळ तो पैसा दिल्या, आणि त्यानी परमेश्वराचें मंदिर यथास्थित करायला पाथरवट व सुतार व परमेश्वराचें मंदिर नीट करायला लोहार व कांसारहि ठेविले. १३ मग काम करणाऱ्यानी काम केलें आणि त्यांच्या हातून काम यथास्थित झालें, आणि त्यानी देवाचें मंदिर त्याच्या परिमाणप्रमाणें स्थापून सुदृढ केलें. १४ आणि त्यानी तें समाप्त केल्यावर पैसाचें शेष राजा व यहोयादा यापुढें आणिलें, मग त्यानी परमेश्वराच्या मंदिरासाठीं सेवेचीं पात्रे व अर्पणाचीं पात्रे, आणि कटोरे व सोन्याची व रुप्याची भांडीं केलीं, आणि यहोयादाचे सर्व दिवस ते नित्य परमेश्वराच्या मंदिरांत होम करित केले.

१५ आणि यहोयादा ह्यातारा होत चालला आणि वयोवृद्ध होऊन मेला; तो मेला तेव्हा

एवमेव तिसां वर्षाचा होता. १६ आणि त्याला लक्ष्मी दावीदाच्या नगरांत राजांजवळ पुरिलें, कारण कीं त्याने इस्त्राएलांत देवाविषयी व त्याचा मंदिराविषयी बरें केलें होतें. १७ आणि यहोयादाच्या मरणानंतर यहुदाच्या अधिकाऱ्यानी बेदन राजाला मुजरा केला, तेव्हां राजाने त्यांचें ऐकिलें. १८ आणि ते आपल्या पूर्वजांचा देव परमेश्वर याचें मंदिर सोडून वनांची व मुर्तींची सेवा करूं लागले, आणि त्यांच्या या पातक्यामुळे यहुदावर व यरूशालेमेवर कोप झाला. १९ तथापि त्यांस परमेश्वराकडे परत आणायास जेने त्यांजवळ भविष्यवादी पाठविले, तेव्हां त्यानी मांस खरावून सांगितलें परंतु ते ऐकेनात. २० आणि यहोयादा याजकाचा पुत्र जखार्या याला देवाचा आत्मा प्राप्त झाला, मग त्याने लोकांवरतीं असें राहून त्यांस धाटलें, “देव असें धाणतो, तुमचें कल्याण न व्हावें असें तुझी परमेश्वराच्या आज्ञांचें अतिक्रमण कां करीत आहां? तुझी परमेश्वराला सोडिलें धाणून त्याने तुझास सोडिलें आहे.” २१ मग त्यानी त्याजवर बंड करून राजाच्या आज्ञेने परमेश्वराच्या घराच्या अंगणांत त्याला धोंडमार केला. २२ तर योनाथ राजाने आपल्यावर जी दया त्याचा बाप यहोयादा याने केली होती ती न स्मरून त्याचा पुत्र मारून टाकिला, आणि तो मरताना धाणाला, “परमेश्वराने पाहून न्याय करावा.”

२३ आणि वर्ष फिरल्यावर असें झालें कीं अरामाचें सैन्य त्याजवर चढून आलें, तेव्हां त्यानी यहुदा व यरूशालेम यांत शिरून लोकांचे सर्व अधिकाऱ्यानी लोकांमधून नाहींसे केले, आणि त्यांची सर्व लूट दाम्मासेकेच्या राजाकडे पाठवून दिली. २४ अरामांचे सैनिक तर थोडे असतां आले, तेव्हां परमेश्वराने फार मोठें सैन्य त्यांच्या हातीं दिलें, कारण कीं त्यानी आपल्या पूर्वजांचा देव परमेश्वर याला सोडिलें होतें; असें त्यानी योनाथाला शासन केलें. २५ आणि ते त्यापासून कन्यावर (ते तर त्याला मोठ्या दुःखण्यांत सोडून गेले) त्याच्या चाकरानी यहोयादा याजकाच्या पुत्रांच्या रक्तामुळे त्याजवर बंड करून त्याला त्याच्या अंघरणावर मारिलें आणि तो मे-

ला, तेव्हां त्यानी त्याला दावीदाच्या नगरांत पुरिलें, परंतु त्याला राजांच्या कबरांत पुरिलें नाहीं. २६ आणि ज्यानी त्याजवर बंड केलें ते हेच, शिमाथ अम्मोनिणीचा पुत्र जाबाद आणि शिमीथ मोवाबिणीचा पुत्र यहोजाबाद. २७ आणि त्याच्या पुत्रांची गोष्ट आणि त्यावरल्या भाराचें मोठेपण आणि देवाचें मंदिर यथास्थित करणें, पाहा हीं राजांच्या पुस्तकाच्या टीकेंत लिहिलेलीं आहेत; आणि त्याच्या ठिकाणीं त्याचा पुत्र अमान्याने राज्य केलें.

अध्याय २५.

अरामाच्या राज्य करूं लागला तेव्हां पंचवीस वर्षांचा होता, आणि त्याने यरूशालेमेंत एकुणतीस वर्षे राज्य केलें; आणि त्याच्या आईचें नांव यहोवादान होतें, ती यरूशालेमेंतली होती. २ आणि परमेश्वराला नीट वाटतें तें तो करी, परंतु सकल मनापासून नाहीं. ३ आणि त्याचें राज्य दृढ झालें तेव्हां आपला बाप जो राजा, त्याचा घात ज्या चाकरानी केला होता त्यांस त्याने मारून टाकिलें. ४ परंतु त्यांचीं लेकरें त्याने जिवें मारिलीं नाहीं, मोश्याच्या पुस्तकांतल्या धर्मविधींत जें लिहिलें, जें परमेश्वराने असें आज्ञापिलें कीं बापांनीं लेकरांमुळे मरूं नये आणि लेकरानीं बापांमुळे मरूं नये, ज्याचें त्याने आपल्या पापांमुळे मरावें, केवळ त्याप्रमाणें त्याने केलें.

५ आणि अरामाच्याने यहुदा जमवून सर्व यहुदा व बन्यामीन यांतून त्यांस पूर्वजांच्या कुलाप्रमाणें सहस्रपति व शतपति नेमून ठेविले, आणि त्याने त्यांची संख्या वीस वर्षांपासून व वरतीं घेतली; तेव्हां ते त्याला तीन लक्ष निवडक लढाईस जाणारे, भाला व ढाल धरणारे असे सांपडले. ६ आणि त्यानी शंभर तालांत रुपें देऊन इस्त्राएलांतून एक लक्ष बलवान वीर घेऊन ठेविले. ७ मग त्याजवळ एक देवाकडचा मनुष्य येऊन धाणाला, “हे राजा, तुजसंगतीं इस्त्राएलाच्या सैन्याने जाऊं नये, कां तर इस्त्राएलासीं, एफ्राइमाच्या सर्व संतानांसीं, परमेश्वर नाहीं. ८ परंतु जर तूं जाणार असलास तर तसें कर, लढाईस दृढ अस, देव तुला बैऱ्यापुढें लटपटवून देईल,

कां कीं सहाय करायास आणि लटपटवून घायास देव समर्थ आहे.” ९ तेव्हा अमाज्याने त्या देवाकडच्या मनुष्याला छटलें, “तर जे शंभर तालांत म्या इस्त्राएलाच्या सैन्याला दिव्हे त्याविषयी काय करायाचें?” देवाकडच्या मनुष्याने उत्तर केलें, “यापेक्षा अधिक तुला घायास परमेश्वर समर्थ आहे.” १० मग अमाज्याने आपल्या-जवळ जें सैन्य एफ्राइमांतून आलें होतें, त्यानी आपल्या स्थानास जावें छणून त्यांस वेगळें केलें; तेव्हां त्यांचा क्रोध यहूदावर फार तापला, आणि तीव्र क्रोधाने ते आपल्या स्थानास परत गेले.

११ आणि अमाज्याने आपल्याला दृढ करून आपले लोक बाहेर नेले, आणि मिठाच्या खोऱ्यास जाऊन सेईराच्या वंशांतले दाहा हजार हाणिले. १२ आणि यहूदाच्या संतानानी दाहा हजार जिते धरून खडकाच्या कडेवर नेऊन खडकाच्या कडेवरून टाकून दिव्हे, तेव्हां ते अवघे फुटले तुटले गेले. १३ आणि अमाज्याने आपल्या-संगतीं लढाईस न जावें छणून जें सैन्य माघारें पाठविलें, त्यानी यहूदाच्या नगरांवर शोमरोने-पासून बेथहोरोनेपर्यंत छापे घालून त्यांतले तीन हजार हाणिले, आणि पुष्कळ लूट हरून नेली. १४ आणि अमाज्या एदोम्यांस हाणून आल्या-नंतर असें झालें कीं त्याने सेईराच्या वंशाचे देव आणून आपले देव होण्यास स्थापिले, आणि त्या-पुढें प्रणाम केला आणि धूप जाळिला. १५ मग परमेश्वराचा क्रोध अमाज्यावर तापला, तेव्हां त्याने त्याजवळ एक भविष्यवादी पाठविला आणि तो त्याला छणाला, “ज्यानी आपले लोक तुझ्या हातांतून सोडवेनात त्या लोकांच्या देवांस त्यां कां शोधिले आहे?” १६ आणि तो त्यासीं बोलत असतां असें झालें कीं तो त्याला छणाला, “कोणी तुला राजाचा मंत्री केलें आहे काय? तूं उगाच राहा, तुला कां हाणावें?” तेव्हां भविष्यवादी उभा राहून छणाला, “त्यां असें केलें आहे आणि माझा बोध ऐकिला नाहीं, यावरून मला कळलें आहे कीं तुझा नाश करायास देवाने संकल्प केला आहे.”

१७ आणि यहूदाचा राजा अमाज्या याने मंत्रण करून येहूचा पुत्र यहोवाहाज याचा पुत्र योवाश

इस्त्राएलाचा राजा याजवळ पाठवून सांगितं कीं, “ये, आपणामध्ये परस्पर ओळख होऊं दे. १८ मग इस्त्राएलाचा राजा योवाश याने यहूदाचा राजा अमाज्या याजवळ सांगून पाठविलें कीं, “तुं बानोनानांतल्या बोरीने लबानोनानांतल्या देवदारूक निरोप पाठविला कीं, तूं आपली कन्या माझ्या पुत्राला बायको करून दे, आणि लबानोनानांतल्या शेर्ष वनपशूने जवळून जातांना बोरीला तुडवून टाकिले १९ पाहा, म्या एदोम्यांस हाणिलें आहे, असें त्यां छटलें आहे, आणि गौरव मिरवायाला उमर झालास; आतां तूं घरीं राहा, तूं आणि तुजसंघ यहूदाहि गळून पडे, असी वाईट कल्पना तूं करितोस?” २० परंतु अमाज्या ऐकेना, कां कीं देवापासून असें झालें ते शत्रूच्या हातीं घेवें छणून, कारण कीं त्यानी एदोमाच्या देवांस शोधिलें होतें. २१ मग इस्त्राएलाचा राजा योवाश चटून आला, आणि यहूदाच्या बेथशेमेशेस त्याने व यहूदाचा राजा अमाज्या याने परस्पर एदोमकांस पाहिलें. २२ तेव्हा यहूदा इस्त्राएलापुढें पराजित झाला, आणि ते एकएक आपापल्या राहोटीस पळून गेले. २३ आणि यहोवाहादाचा पुत्र योवाश याचा पुत्र अमाज्या यहूदाचा राजा याला इस्त्राएलाचा राजा योवाश याने बेथशेमेशेस धरून यरूशालेमेस आणिलें, आणि यरूशालेमेचा कोट एफ्राइम दर्वाज्यापासून कोण्याच्या दर्वाज्यापर्यंत चारशें हात मोडिला. २४ आणि तो सर्व सोनें व रुपें व सर्व भांडीं व परमेश्वराच्या मंदिरांत ओबेद अदोमाजवळ सांपडलीं तीं आणि राजाच्या घरचे निधि व ओलीचीं मनुष्ये घेऊन शोमरोनेस परत गेला.

२५ आणि यहोवाहादाचा पुत्र योवाश इस्त्राएलाचा राजा याच्या मरणानंतर यहूदाचा राजा योवाशाचा पुत्र अमाज्या पंधरा वर्षे वांचला. २६ आणि अमाज्याच्या वरकड गोष्टी आद्य अंत्य पाहा यहूदा व इस्त्राएल यांच्या राजांच्या पुलाकांत लिहिलेल्या नाहींत काय? २७ आणि अमाज्याने परमेश्वराचे अनुसरण सोडिलें तेव्हा यरूशालेमेंत त्यानी त्याजवर बंड केलें, मग तो लाखीशेस पळून गेला, आणि त्यानी त्याच्यामागे लाखीशेस पाठवून तेथें त्याला बिवें मारिलें. २८

आणि त्यानी त्याला घोड्यावर आणून त्याच्या पूर्वजांवढ यहुदाच्या नगरांत पुरिलें.

अध्याय २६.

मग उज्जीया सोळा वर्षांचा असता त्याला यहुदाच्या सर्व लोकांनी घेऊन त्याचा बाप अमाया याच्या ठिकाणी राजा केलें. २ राजा आल्या पूर्वजासंगतीं निघल्यानंतर त्याने एलोथ बांधून यहुदाकडे परत आणिली. ३ उज्जीया राज्य करूं लागला तेव्हां सोळा वर्षांचा होता, आणि त्याने यरूशालेमेंत बावन वर्षे राज्य केलें; त्याच्या आईचें नांव यखोन्या होतें, ती यरूशालेमेंली होती. ४ आणि परमेश्वराला नीट बघतें तें तो करी, जें त्याचा बाप अमाया करी न सारंपमाणें. ५ आणि जखार्या जो देवाच्या दर्शनांत विवेकी होता त्याच्या दिवसांत तो खाला शोधित गेला, आणि जितका वेळ त्याने परमेश्वरास शोधिलें तितका वेळ देवाने त्याला जगून केलें. ६ आणि त्याने बाहेर जाऊन पलिष्ट्यांची लढून गथेचा कोट व याबनेचा कोट व अशदेचा कोट मोडून टाकिला, आणि असाद प्रांतांत व पलिष्ट्यांथें नगरें बांधिलीं. ७ आणि पलिष्ट्यांवर आणि जे अरब लोक गूरबानांत राहत होते त्यांवर आणि मऊन्यांवर देवाने त्याचें सहाय केलें. ८ आणि आमोनी उज्जीयाना भेटी देत असत, आणि त्याचें यश मिसराच्या प्रवेशापर्यंत व्यापून गेलें, कां कीं तो फार बलवान झाला. ९ आणि उज्जीयाने यरूशालेमेंत कोपन्याच्या दर्वाज्यास व खोन्याच्या दर्वाज्यास व कोनास दुर्गें बांधिलीं आणि सुदृढ केलीं. १० रानांतहि त्याने दुर्गें बांधिलीं आणि बहुत बावळा खणल्या, कां कीं त्याला खालाटींत व नळवटांत पुष्कळ बीवधन होतें; डोंगरांत व बागा-इतकीहि, शेतकरी व मळेकरी होते, कां कीं त्याला शेतकी आवडली. ११ आणि उज्जीयाला योशयाचें सैन्य होतें, ते आपली जी गणनी येइयेल तेंसक व मासाया कारभारी यांकडून झाली, तिच्या संख्येने टोळी टोळी होऊन राजाच्या नायकांच्या हान्या याच्या हाताखालीं लढाईस बाहेर जात असत. १२ बलवान वीरांच्या मुख्य वडि-

लांची सर्व संख्या दोन हजार व साहाशें होती. १३ आणि त्यांच्या हातांखालीं तीन लक्ष साडेसात हजार एवढें सैन्य होतें; ते वैयावर राजाचें सहाय करायस फार पराक्रमाने लढाई करीत असत. १४ आणि त्यांसाठीं सर्व सैन्यासाठीं उज्जीयाने ढाला व भाले व शिरस्त्राणें व उरस्त्राणें व धनुष्ये व गोफणगोटे सिद्ध केले. १५ आणि त्याने यरूशालेमेंत दुर्गावर व प्राकारांवर असायासाठीं बाण व मोठे धोंडे सोडायसाठीं चतुरानी कल्पिलेलीं यंत्रें केलीं, आणि त्याचें यश दूरवर बाहेर गेलें, कां कीं तो बळवान होईपर्यंत त्याचें सहाय आश्चर्याने झालें.

१६ आणि तो बलवान झाल्यावर त्याचा नाश होई तोंपर्यंत त्याचें हृदय उन्मत्त झालें, कां कीं तेव्हां त्याने आपला देव परमेश्वर यावर अधर्म केला, धूपाच्या वेदीवर धूप जाळायस तो परमेश्वराच्या देवळांत गेला. १७ तेव्हां अजार्या याजक आपल्यासंगतीं परमेश्वराचे ऐशीं बळवान याजक घेऊन त्याच्यामार्गे आत गेला. १८ आणि ते उज्जीया राजाचा प्रतिरोध करितांना त्याला झणाले, “अरे उज्जीया, परमेश्वराला धूप जाळणें तुझें नाहीं, केवळ याजकांचें; आहारांनाचे संतान जे धूप जाळायाला पवित्र केलेले आहेत त्याचें आहे; तूं पवित्र स्थानांतून निघून जा, कां तर त्वां पातक केलें आहे, आणि परमेश्वर देवापासून तुझें गौरव होई असें हें झालें नाहीं.” १९ तेव्हां उज्जीया रुसला आणि धूप जाळायाला त्याच्या हातीं धुपाटणें होतें, आणि तो याजकांवर रुष्ट असतांना परमेश्वराच्या मंदिरांत धूपाच्या वेदीजवळ याजकांपुढें त्याच्या कपाळावर कोड उठलें. २० आणि अजार्या मुख्य याजकाने व सर्व याजकांनी त्याजवर दृष्टि लाविली, आणि प्रहा तो आपल्या कपाळाचा कोड्या झाला, तेव्हां त्यानी त्याला घाईने तेथून घालविलें, त्यानेहि निघायाला उतावळी केली, कां कीं परमेश्वराने त्याला झटका मारिला होता. २१ मग उज्जीया राजा आपल्या मरणदिवसापर्यंत कोड्या होता आणि तो कोड्या असतां निराळ्या घरांत राहिला, कां कीं तो परमेश्वराच्या मंदिरापासून विच्छिन्न झाला, आणि त्याचा पुत्र यो-

याम राजाच्या घरावर होऊन देशांतल्या लोकांचा न्याय करित होता. २२ आणि उज्जीयाच्या वरकड गोष्टी आय अंय आमोजाचा पुत्र यशाया भविष्यवादी याने लिहिल्या. २३ आणि उज्जीया आपल्या पूर्वजांसंगतीं निजला, आणि त्यानी त्याला त्याच्या पूर्वजांजवळ राजांच्या झमशानांत पुरिलें, कां कीं तो कोड्या, असें त्यानीं झटलें, आणि त्याच्या ठिकाणीं त्याचा पुत्र योथाम याने राज्य केलें.

अध्याय २७

योथाम राज्य करूं लागला तेव्हां तो पंचवीस वर्षांचा होता, आणि यरूशालेमंत सोळा वर्षे राज्य करित गेला, आणि त्याच्या आईचें नांव यरूशा होतें, ती जादोकाची कन्या होती. २ आणि परमेश्वराला नीट वाटतें तें तो करी, जें त्याचा बाप उज्जीया करी त्या सर्वांप्रमाणें, परंतु तो परमेश्वराच्या देवळांत गेला नाहीं, आणि अद्यापि लोक दूषण करित होते. ३ त्याने परमेश्वराच्या मंदिराचा वरला दर्वाजा बांधिला, आणि ओफेलाच्या कोटावर बहुत बांधिलें. ४ आणि यहूदाच्या डोंगरवट देशांत त्याने नगरें बांधिलीं, आणि वनांत किल्ले व दुर्गें बांधिलीं. ५ आणि तो आमोन्याच्या राजांसी लढून त्यांजवर प्रबळ झाला, आणि त्या वर्षीं आमोन्याच्या वंशानी त्याला शंभर तालांत रुपें, व दाहा हजार कोर गहू, व जव दाहा हबार दिल्ले; इतकें आमोन्याच्या वंशानी त्याला दुसरे व तिसरे वर्षींहि भरून दिल्लें. ६ योथाम तर बळवान होत चालला, कां कीं त्याने आपले मार्ग आपला देव परमेश्वर यापुढें सिद्ध केले. ७ आणि योथामाच्या वरकड गोष्टी, त्याचीं सर्व युद्धें व त्याचीं आचरणें, पाहा तीं इस्हाएल व यहूदा यांच्या राजांच्या पुस्तकांत लिहिलेलीं आहेत. ८ तो राज्य करूं लागला तेव्हां पंचविसा वर्षांचा होता, आणि यरूशालेमंत त्याने सोळा वर्षे राज्य केलें. ९ आणि योथाम आपल्या पूर्वजांसंगतीं निजला आणि त्यानी त्याला दावीदाच्या नगरांत पुरिलें, आणि त्याच्या ठिकाणीं त्याचा पुत्र आहाज याने राज्य केलें.

अध्याय २८

आहाज राज्य करूं लागला तेव्हां तो की वर्षांचा होता, आणि यरूशालेमंत सोळा वर्षे राज्य करित गेला, परंतु परमेश्वराला नीट वाटतें तें त्याने आपला पूर्वज दावीद यासारि केलें नाहीं. २ तो इस्हाएलाच्या राजांच्या मार्गांनी चालला, आणि बालांच्या ओतींव मूर्ति त्याने केल्या. ३ आणि तो हिजोमाच्या पुत्राच खोऱ्यांत धूप जाळी, आणि बीं राष्ट्रे परमेश्वराने इस्हाएलाच्या संतानांपुढून घालविलीं हे त्यांच्या अघोर कर्मांप्रमाणें त्याने आपलीं लें अर्मींत जाळिलीं. ४ आणि तो उंच स्थानांत डोंगरांवर व सर्व हिरव्या झाडांखालीं यज्ञ झा आणि धूप जाळी. ५ ह्याणून त्याचा देव परमेश्वर याने त्याला अरामाच्या राजाच्या हातीं दिल्लें, तेव्हां त्यानी त्याला ह्याणून त्यांतले बहुत मनुष्य पाडाव करून दाम्मासेकेस नेले, आणि ते इस्हाएलाच्या राजाच्या हातींहि दिल्ला गेला, तेव्हां त्याने त्याला मोठ्या हननाने हाणिलें. ६ अरामाच्या पुत्र पेकाह याने तर एका दिवसीं यहूदांतले एक लक्ष वीस हजार अवघे बलवान मनुष्य हाणिले; कां कीं त्यानी आपल्या पूर्वजांचे देव परमेश्वर याला सोडिलें होतें. ७ आणि जिखी एफ्राइमांतला एक वीर याने राजाचा पुत्र मासाय व घराचा अधिकारी अज्जीकाम व राजाचा प्रधान एस्काना यांस जिवें मारिलें. ८ आणि इस्हाएलाच्या संतानानी आपल्या भावांतले दोन लक्ष बायका, पुत्र, व कन्या, असीं मनुष्यें पाडाव करून नेलीं, आणि त्यांची पुष्कळ लूटहि हरून ती तर शोमरोनेस नेली. ९ तेव्हां तेथें परमेश्वराचा एक भविष्यवादी ओदेद नामें होता, आणि जें सैन्य शोमरोनेस आलें त्यापुढें तो निघून गेल्लो झणाला, “पाहा, तुमच्या पूर्वजांचा देव परमेश्वर याचा कोप यहूदावर होता ह्याणून त्याने ते तुमच्या हातीं दिल्ले, आणि आकाशास लागे एवढ्या क्रोधाने तुम्ही त्यांस वधिलें आहे. १० आणि आतां यहूदा व यरूशालेम यांतल्या लोकांस तुम्ही आपल्याकडे दास व दासी असें पाशांखालीं घालायास संकल्प करित आहां, परंतु तुम्हां

ब्रह्महि तुमचा देव परमेश्वर याजवळ पातकें
 क्हीत काय? ११ तर आतां माझे एका, आणि
 आपल्या भावांतले जे तुझी पाडाव करून आणिले
 आहेत त्यांस परत जाऊ द्या, कां कीं तुझावर
 परमेश्वराच्या तीव्र क्रोध आहे” १२ तेव्हां
 बे लडाईहून आले होते त्यांजवर योहानानाचा
 पुत्र अब्राह्या, मशिलेमोथाचा पुत्र बेरेख्या, श-
 हमाचा पुत्र यहिज्कीया व हदूलाईचा पुत्र अमा-
 स, हे एफ्राइमाच्या संतानांच्या मुख्यांतले मनुष्य
 झे राहिले. १३ आणि ते त्यांस झणाले, “तुझी
 बे पाडाव करून आणिले ते इकडे आणायचे
 क्हीत, कां कीं आझी परमेश्वराचे पातकी अ-
 सता तुझी आमची पापें व पातकें अधिक करा-
 ळस करूना करीत आहां; कां तर आमचें पातक
 मोठें आहे, आणि इस्राएलावर तीव्र क्रोध आहे.”
 १४ मग सज्जितानी अधिकारी व सर्व समुदाय
 बांधुं जे पाडाव करून आणिले होते ते व लूट
 सोडून दिव्ही. १५ तेव्हां ज्यांची नांवें प्रसिद्ध
 झाली त्या मनुष्यांनी उठून जे पाडाव करून आ-
 णिले होते त्यांस धरिलें, आणि लोकांतून त्यांतल्या
 नामच्यावर वस्त्रें घालून त्यांस पांघरविलीं आणि
 त्यांच्या पायांत जोडे घातले आणि त्यांस खायाला
 पायाला दिव्हे आणि अभ्यक्त केलें, आणि त्यांत-
 त्या अशक्तांस गाढवांवर घालून खजुऱ्याचें नगर
 बरिहो इकडे त्यांच्या भावांजवळ आणिलें, मग ते
 सोमरोनेस परत गेले.

१६ त्या वेळेस आहाज राजाने अशूराच्या
 राजांनी त्याचें सहाय करावें झणून त्यांजवळ
 निरोप पाठविला. १७ कां कीं एदोम्यानी अणखी
 बंडून यहूदाला हाणिलें होतें, आणि लोक पाडाव
 करून नेले होते. १८ आणि पलिष्टी खाला-
 टीच्या व यहूदाच्या दक्षिण देशांतल्या नगरांवर
 उष्ण घालून बथशेमेश व अय्यालोन व गदेरोथ
 व सोखो तिच्या गांवासुद्धां आणि तिन्ना तिच्या
 गांवासुद्धां आणि गिमजो तिच्या गांवासुद्धां घेऊन
 तें येथें वसी केली. १९ कां कीं इस्राएलाचा राजा
 आहाज यामुळें परमेश्वराने यहूदा धुळीस मि-
 ळविला, कारण कीं त्याने परमेश्वरावर अधर्म
 करून यहूदाला नीच केलें होतें. २० मग अ-
 शूराचा राजा तिलगाथ पिलनेसेर याने त्याज-

वळ येऊन त्याला पीडलें, सबळ केलें नाहीं. २१
 तेव्हां आहाजाने परमेश्वराच्या मंदिरांतून काहीं
 आणि राजाच्या व अधिकाऱ्यांच्या घरांतून काहीं
 काढून अशूराच्या राजाला दिव्हे, तथापि त्याने
 त्याचें सहाय केलें नाहीं. २२ आणि त्याने आ-
 पल्या कष्टाच्या समयी परमेश्वरावर अणखी
 अधिक अधर्म केला, तोच आहाज राजा. २३
 तेव्हां दाम्मासेकाचे देव ज्यानी त्याला हाणिलें
 त्यांजवळ त्याने यज्ञ केले, आणि झटलें, “अरामा-
 च्या राजांचे देव त्यांचें सहाय करितात, तर
 त्यांनी माझे सहाय करावें झणून मी त्यांजवळ
 यज्ञ करीन.” ते तर त्याच्या व सर्व इस्राएलाच्या
 विपत्तीचें कारण झाले. २४ आणि आहाजाने
 देवाच्या मंदिराचीं पात्रें गोळा केलीं, आणि देवा-
 च्या मंदिराचीं पात्रें कापून त्यांचे तुकडे तुकडे
 केले, आणि परमेश्वराच्या मंदिराचे दरवाजे
 लावून बंद केलें, आणि यरूशालेमंत एकएका
 कोनांत वेद्या बांधल्या. २५ आणि अन्य देवांज-
 वळ धूप जाळायसाठीं त्याने यहूदाच्या एकएका
 नगरांत उंच स्थानें केलीं, आणि असें त्याने आ-
 पल्या पूर्वजांचा देव परमेश्वर याला चिडविलें.
 २६ आणि त्याच्या वरकड गोष्टी आणि त्याचीं
 सर्व आचरणें आद्य अंत्य, तीं पाहा यहूदा व
 इस्राएल यांच्या राजांच्या पुस्तकांत लिहिलेलीं
 आहेत. २७ आणि आहाज आपल्या पूर्वजां-
 संगतीं निजला, तेव्हां त्यानी त्याला यरूशालेम
 नगरांत पुरिलें, परंतु इस्राएलाच्या राजांच्या कब-
 रांत आणिलें नाहीं, आणि त्याच्या ठिकाणीं त्या-
 चा पुत्र हिज्कीया याने राज्य केलें.

अध्याय २९.

हिज्कीया पंचवीस वर्षांचा होता तेव्हां राज्य
 करूं लागला, आणि यरूशालेमंत एकुणतीस
 वर्षे राज्य करीत गेला; त्याच्या आईचें नांव अ-
 बीया होतें, ती जखार्याची कन्या होती. २
 आणि परमेश्वराला नीट वाटतें तें तो करी,
 त्याचा पूर्वज दावीद याने जें केलें होतें त्या सर्वा-
 प्रमाणें. ३ त्याने आपल्या राज्याच्या पहिल्या
 वर्षी पहिल्या महिन्यांत परमेश्वराच्या मंदिरा-
 चे दरवाजे उघडिले आणि नीट केले. ४

आणि त्याने याज्ञक व लेवी आणून त्यांस पूर्वे-
कडच्या चौकांत एकत्र मिळविलें. ५ तेव्हां त्यांस
द्वटलें, “अहो लेव्यांनीं, माझे ऐका, आतां तुझी
आपल्याला पवित्र करून आपल्या पूर्वजांचा देव
परमेश्वर याचें मंदिर पवित्र करा, आणि पवित्र-
स्थानांतून अमंगल वस्तु काढून टाका. ६ कां
कीं आमच्या वडिलानीं फितून आमचा देव पर-
मेश्वर याला वाईट वाटतें तें केलें, आणि त्याला
सोडून परमेश्वराच्या घरापासून आपलीं मुखें
फिरवून पाठ दाखविली. ७ अणखी त्यांनी
मघनाचे दरवाजे लावून बंद केले आणि दिवे
विझविले, आणि पवित्र स्थानांत इस्त्राएलाच्या दे-
वाला धूप जाळिला नाहीं आणि होम केले नाहीं.
८ झणून परमेश्वराच्या कोप यहुदावर व य-
रूशालेमवर आला आहे, आणि तुझी आपल्या
डोळ्यांनी पाहत आहां, तसें घाबरपण, विस्मय, व
फुसफुस यांस त्याने ते सोंपून दिले आहेत. ९
आणि पाहा, यामुळें आमचे वडील तरवारीने
पडले आहेत, आणि आमचे पुत्र, आमच्या कन्या,
व आमच्या बायका पाडावपणांत आहेत. १०
आतां इस्त्राएलाचा देव परमेश्वर याचा तीव्र
क्रोध आद्यावरून फिरून जावा झणून त्यांहीं
करार करायला माझ्या मनांत आहे. ११ मा-
झ्या मुलांनीं, आतां उपेक्षा करूं नका, कां कीं
परमेश्वराने तुझी त्याची सेवा करायला त्या-
पुढें उभें राहावें आणि सेवा करितांना धूप जाळा-
वा झणून तुझाला निवडिलें आहे.

१२ तेव्हां हे लेवी उठले, झणजे कहात्यांच्या
संतानांतले अमासाईचा पुत्र माहाथ व अजार्या-
चा पुत्र योएल व मरारीच्या संतानांतले अब्दी-
चा पुत्र कीश व यहाल्लेएलाचा पुत्र अजार्या
व गेशौन्यांच्या संतानांतले जिम्माचा पुत्र योवाह
व योवाहाचा पुत्र एदेन; १३ आणि एलीजा-
फानाच्या संतानांतले शिस्त्री व यइयेल व आसा-
फाच्या संतानांतले जखार्या व मत्तान्या. १४
आणि हेमानाच्या संतानांतले यहीयेल व शिमई
व यदूथूनाच्या संतानांतले शमाया व उज्जीएल.
१५ यांनी परमेश्वराच्या वचनावरून राजाच्या
आज्ञेप्रमाणें आपल्या भावांस एकत्र मिळविलें,
आणि आपल्यास पवित्र करून परमेश्वराचें

मंदिर शुद्ध करायास आले. १६ तेव्हां याव
कानी परमेश्वराच्या मंदिराच्या आंतल्या सां
लांत तें शुद्ध करायला जाऊन त्यांस परमेश्व-
राच्या देवळांत जें काहीं अशुद्ध सांपडलें, तें अ-
वघें बाहेर परमेश्वराच्या मंदिराच्या अंगणांत
काढिलें, आणि लेव्यांनी तें बाहेर किद्रोन ओष-
ळावर काढून न्यावयास घेतलें. १७ पहिल्या
महिण्याच्या पहिल्या दिवसी ते पवित्र करूं ला-
गले, आणि महिण्याच्या आठव्या दिवसी परमेश्व-
राच्या प्रघनास आले; असें त्यांनी आठ
दिवसांत परमेश्वराचें मंदिर पवित्र केलें, आणि
पहिल्या महिण्याच्या सोळाव्या दिवसी त्यांनी
समाप्ति केली. १८ तेव्हां ते आत हिन्नीस
राजाजवळ जाऊन झणले, “आम्ही परमेश्वरा-
चें सर्व मंदिर व होमाची वेदी व तिचीं सर्व
पात्रें व दर्शनीय अपूर्णचें मेज व त्याचीं सर्व वज्रें
शुद्ध केलीं आहेत. १९ आणि जीं पात्रें आद्या-
राजाने आपल्या राज्यांत आपल्या अधर्माने अच्-
करून टाकिलीं तीं अवघीं आढीं सिद्ध करून प-
वित्र केलीं आहेत, आणि पाहा तीं परमेश्वरा-
च्या वेदीपुढें आहेत.” २० मग हिन्नीस
राजा पाहतेस उठून नगराचे अधिकारी एकत्र
मिळवून वरतीं परमेश्वराच्या मंदिरास केल-
२१ तेव्हां त्यांनी राज्य व पवित्र स्थान व यहुदा
यांकरितां सात बैल व सात मेघ व सात कोंक-
रें व सात बोकड पापहारक यज्ञासाठीं आणिले,
आणि परमेश्वराच्या वेदीवर त्यांचे होम क-
रावे झणून त्याने आहारोनाचें संतान बे याज्ञ
त्यांस आज्ञा केली. २२ मग त्यांनी बैल क-
पिले, आणि याज्ञकानी रक्त घेऊन वेदीवर शिप-
डलें आणि मेषहि कापित्यावर त्यांनी रक्त वेदी-
वर शिपडलें, मग कोंकरें कापित्यावर त्यांनी रक्त
वेदीवर शिपडलें. २३ आणि राजा व समुदाय
यांपुढें त्यांनी पापहारक यज्ञाचे बोकड जवळ
आणिले, तेव्हां त्यांनी आपले हात त्यांवर टेंकले.
२४ आणि याज्ञकानी त्यांस कापून अवघ्या इस्त्रा-
एलाकरितां प्रायश्चित्त करायसाठीं त्यांचें रक्त वे-
दीवर पापहारक यज्ञरूप शिपडलें, कां कीं होम
व पापहारक यज्ञ अवघ्या इस्त्राएलाकरितां करावे
झणून राजाने आज्ञा केली. २५ आणि दाविद

व राजाचा प्रदर्शक गाद व नाथान भविष्यवादी यांच्या आज्ञेप्रमाणे त्याने लेवी परमेश्वराच्या मंदिरांत झांजा, वीणा, न चंग वाजवावे झणून ठेविले, कां की परमेश्वराकडून त्याच्या भविष्यवाण्यांच्या योगाने असी आज्ञा होती. २६ लेवी व दावीदाचीं वाद्ये आणि याजक करणे धरून ठेविले असत. २७ आणि हिज्कीयाने वेदीवर होम झाला आज्ञा केली, आणि होम होऊं लावून तेव्हां परमेश्वराकडचे गायनाहि होऊं लाविले, आणि करणे व इस्त्राएलाचा राजा दावीद वाने नेमलेलीं वाद्ये वाजूं लागलीं. २८ आणि सर्व समुदायाने भजन केलें, आणि गाणाऱ्यानीं जित गाईलें आणि करणेकऱ्यानीं करणे वाजविले; आणि होम समाप्त होईपर्यंत हें सर्व चाललें. २९ आणि त्यानीं होम समाप्त केले तेव्हां राजाने आणि त्यासंगतीं जे समक्ष होते त्या अवधानांनीं स्तवन भजन केलें. ३० आणि दावीद व आसाफ प्रदर्शक यांचीं वचनें बोलून परमेश्वराला स्तवें झणून हिज्कीया राजा व अधिकारी यांनीं स्तवांस आज्ञा केली, मग त्यानीं हर्षाने स्तवन केलें, आणि डोकीं लववून भजन केलें. ३१ तेव्हां हिज्कीया उत्तर करित झणाला, “आतां तुम्ही परमेश्वराकडे आपला कार्यसंस्कार केला आहे, व वळ या, आणि यज्ञ व कृतज्ञतेचीं अर्पणें परमेश्वराच्या मंदिरास आणा.” मग समुदायाने यज्ञ व कृतज्ञतेचीं अर्पणें आणिलीं आणि जितके उदार मनाचे होते तितक्यानीं होमपशू आणिले. ३२ आणि समुदायाने जे होमपशू आणिले त्यांची संख्या सत्तर बैल, शंभर मेघ, दोनशें कोंकरें, इतकी होती; हे अवघे परमेश्वराला होमरूप होते. ३३ आणि पवित्र बलि साहायें बैल व तीन हजार मेंढरे, इतके होते. ३४ परंतु याजक थोडे होते झणून त्यांच्याने सर्व होमपशूंचीं चामडीं काढविली, याकरितां काम समाप्त होई आणि दुसरे याजक आपल्यास पवित्र करित तोंपर्यंत त्यांचे मांड व लेवी त्यानीं त्यांचें सहाय केलें, कां की आपल्यास पवित्र करायला लेवी याजकांपेक्षां अधिक मनाचे यथार्थ होते. ३५ आणि शांतिस्वरूप यज्ञांचे मेद व होमांचीं पेय अर्पणें यांसुद्धां होम पुष्कळ होते; असी परमेश्वराच्या मंदि-

राची सेवा संस्थापित झाली. ३६ आणि देवाने लोकांस प्रवृत्त केलें होतें झणून हिज्कीयाने व सर्व लोकानीं हर्ष केला, कां की गोष्ट एकाएकीं झाली.

अध्याय ३०.

आणि हिज्कीयाने सर्व इस्त्राएल व यहूदा यांकडे निरोप पाठविला आणि एफ्राइम व मनश्शे यांकडे पत्रें लिहिलीं; त्यानीं इस्त्राएलाचा देव परमेश्वर याला वल्हाडण सण पाळायास यरूशालेमेस परमेश्वराच्या मंदिरास यावें झणून. २ कां की दुसऱ्या महिन्यांत वल्हाडण सण यरूशालेमेंत पाळावा, असें संमंत्रण राजाने व अधिकाऱ्यानीं व सर्व समुदायाने केलें होतें. ३ कां तर त्या वेळेस त्याच्याने तो पाळवेना, कारण की याजकानीं आपल्यास पुरतेंपणें पवित्र केलें नव्हतें, आणि लोक यरूशालेमेस एकत्र मिळाले नव्हते. ४ आणि ही गोष्ट राजाला व अवघ्या समुदायाला नीट वाटली. ५ मग इस्त्राएलाचा देव परमेश्वर याला वल्हाडण सण पाळायास यरूशालेमेस यावें झणून सर्व इस्त्राएलांत बेरशेबापासून दानापर्यंत घोषणा करायला त्यानीं निश्चय ठरविला, कां की चिरकाल त्यानीं तो नेमाप्रमाणें पाळिला नव्हता. ६ तेव्हां राजा व अधिकारी यांपासून पायक तीं पत्रें घेऊन राजाच्या आज्ञेप्रमाणें सर्व इस्त्राएल व यहूदा यांत सांगत फिरले कीं, “अहो इस्त्राएलाच्या संतानानो, आब्राहाम, इझाक व इस्त्राएल यांचा देव परमेश्वर याकडे फिरा, झणजे तुमचें जें शेष अशूराच्या राजांच्या हातांतून मुक्त राहिलें आहे त्याकडे तो फिरेल. ७ आणि तुम्ही आपल्या पूर्वजांसारिखे व आपल्या भावांसारिखे असूं नका; त्यानीं तर आपल्या पूर्वजांचा देव परमेश्वर यावर अधर्म केला, मग तुमच्या दृष्टीस पडतें तसें त्याने ते अवमदाला सोंपून दिले. ८ आतां तुम्ही आपल्या पूर्वजांसारिखे आपली मान ताठ करूं नका; परमेश्वराला वश्य व्हा, आणि त्याने आपलें जें पवित्र स्थान सर्वकालपर्यंत पवित्र ठरविलें आहे त्यांत या, आणि आपला देव परमेश्वर याची सेवा करा, मग त्याचा तोंव क्रोध तुम्हावरून

फिरून जाईल. ९ कां कीं तुम्ही परमेश्वराकडे फिरलां, ह्मणजे तुमचे भाऊ व तुमचीं मुलें त्यांच्या नेणा-यांपुढें दयापात्रें होतील, आणि या देशांत परत येतील, कां तर तुमचा देव परमेश्वर कृपाळू व दयाळू आहे, आणि जर तुम्ही त्याकडे फिराल तर तो आपलें तोंड तुझ्यापासून फिरविणार नाही.” १० पायक तर एफ्राइम व मनश्शे यांच्या देशांत जंबूलनापर्यंत नगरोनगर फिरत गेले, परंतु त्यांनी त्यांची थडा व उपहास केला. ११ तथापि आशेर व मनश्शे यांतले व जंबूलनांतले कित्येक नष्ट होऊन यरूशालेमेस आले. १२ आणि परमेश्वराच्या वचनावरून राजा व अधिकारी यांची जी आज्ञा झाली तिजप्रमाणें करायाला लोकांस ऐकमत्य द्यावें ह्मणून देवाचा हात यहुदांत प्रवृत्त होता.

१३ तर दुसऱ्या महिन्यांत बेखमीर भाकरीचा सण पाळायास बहुत लोक फार मोठा समुदाय करून यरूशालेमेस एकत्र मिळाले. १४ त्यांनी उठून यरूशालेमेंतल्या वेद्या काढिल्या, आणि सर्व धूपाच्या वेद्या काढिल्या आणि किद्रोन ओहळीत टाकिल्या. १५ आणि दुसऱ्या महिन्याच्या चौदाव्या दिवसी त्यांनी वन्हांडणाचा यज्ञपशु कापिला, आणि याज्ञकानी व लेव्यांनी लज्जित होऊन आपल्यास पवित्र करून होमपशू परमेश्वराच्या मंदिरांत आणिले. १६ आणि ते आपल्या रितीप्रमाणें देवाकडचा मनुष्य मोशे याच्या नेमाप्रमाणें आपल्या स्थानावर उभे राहिले; याज्ञक लेव्यांच्या हातून रक्त घेऊन शिंपडीत होते. १७ कां कीं त्यांनी आपल्यास पवित्र केलें नव्हतें, असे बहुत समुदायांत होते, याकरितां जे कोणी शुद्ध नव्हते, त्यांस परमेश्वराकडे पवित्र करावें ह्मणून त्यांच्या यज्ञपशूंच्या कापण्यावर लेवी होते. १८ कां कीं एफ्राइम व मनश्शे, इस्साखार व जंबूलून यांतल्या बहुत लोकानी आपल्याला शुद्ध केलें नसतां हि यज्ञपशु नियमाविरुद्ध खाल्ला, ह्मणून हिज्कीया त्यांकरितां प्रार्थना करित ह्मणाला, १९ “ज्या कोणी आपलें मन देवाला आपल्या पूर्वजांचा देव परमेश्वर याला शोधायास लाविलें आहे, तो पवित्र स्थानाच्या शुद्धीप्रमाणें शुद्ध नसला, तरी कृपाळू परमेश्वराने त्याची क्षमा

करावी.” २० तेव्हां परमेश्वराने हिज्कीयाचे ऐकून लोकांस बरें केलें. २१ आणि जीं इस्राएलाचीं संतानें यरूशालेमेस समक्ष होतीं त्यांनी बेखमीर भाकरीचा सण सात दिवस मोठ्या हर्षाने पाळिला, आणि लेवी व याज्ञक प्रतिदिनीं परमेश्वराला उंच नादाचीं वाद्यें वाजवून परमेश्वराला स्तवीत होते. २२ आणि जे लेवी परमेश्वराचा उत्तम बोध शिकवीत होते त्या सर्वांसी हिज्कीया सुखदायक भाषण बोलला, आणि ते शांतिकारक यज्ञ करित आणि आपल्या पूर्वजांचा देव परमेश्वर याची स्तुति करित सणाचे सात दिवस खात गेले. २३ आणि दुसऱ्या सात दिवस सण पाळावा ह्मणून सर्व समुदायाने संमंत्रण केलें, मग त्यांनी सात दिवस हर्षाने सण पाळिला. २४ कां कीं यहुदाच्या हिज्कीया राजाने समुदायाला एक हजार बैल व सात हजार मेंढरें दिलीं, आणि अधिकार्यांनी समुदायाला एक हजार बैल व दाहा हजार मेंढरें दिलीं, आणि बहुत याज्ञकानी आपल्यास पवित्र केले. २५ आणि यहुदाच्या सर्व समुदायाने आणि याज्ञक व लेवी यांनी आणि जो समुदाय इस्राएलांतून आला होता त्या सर्वांनी, आणि इस्राएल देशांतून जे विदेशी आले होते आणि जे यहुदांत राहत होते त्यांनीहि हर्ष केला. २६ तेव्हां यरूशालेमेंत मोठा हर्ष होता, कां कीं इस्राएलाचा राजा दावीद याचा पुत्र शलमोन याच्या दिवसापासून यरूशालेमेंत असें झालें नव्हतें. २७ तेव्हां याज्ञक जे लेवी त्यांनी उठून लोकांस आशीर्वाद दिव्हा, आणि त्यांची वाणी ऐकिली गेली आणि त्यांची प्रार्थना त्याच्या पवित्र वस्तीस आकाशास पावली.

अध्याय ३१.

आणि हें सर्व समाप्त झाल्यावर जे इस्राएल समक्ष होते त्या सर्वांनी बाहेर यहुदाच्या नगरांत जाऊन सर्व यहुदा व बन्यामीन गांठ आणि एफ्राइम व मनश्शे यांत समाधीपर्यंत मूर्ति फोडल्या, आणि वनें तोडलीं आणि उंच स्थाने व वेद्या निर्दोळ्या; मग सर्व इस्राएली एकरूप आपल्या स्थलास आपापल्या नगरास परत गेले.

१. आणि हिज्जीयाने याजक व लेवी यांचीं वां-
टण्यां यांच्या वांटण्याप्रमाणें नेमून ठेविली; याज-
कनी व लेव्यानी एकएकाने आपापल्या सेवेप्रमाणें
परमेश्वराच्या मंडपाच्या दारांत होम व शांति-
कर वन्न करावे आणि सेवा कृतज्ञतानिवेदन
व सवन करावें. ३ आणि परमेश्वराच्या
निर्देशाच्या नेमाप्रमाणें होम सकाळचा व संध्याका-
ळचा होम, आणि शब्बाथ, अमावास्या व सण
काले होम करावे, झणून त्याने राजाचा वांटा
क्या घनांतून नेमून दिव्हा. ४ आणि याजक
व लेवी परमेश्वराच्या धर्मविधींत उत्साही अ-
कडे झणून त्यांचा वांटा द्यावा त्याने यरूशा-
लैमेच्या राहणाऱ्या लोकांस आज्ञा केली. ५
आणि आज्ञा प्रसिद्ध झाल्यावर इस्राएलाच्या सं-
घनेचे धान्य, द्राक्षारस व तेल व मध व शेताचा
सर्व उपज यांचा प्रथमांश बहुत आणून दिव्हा,
आणि सर्वांचा दशमांशहि पुष्कळ आणिला. ६
आणि इस्राएल व यहुदा यांचीं जीं संतानें यहु-
दाच्या नगरांत राहत होती त्यानीहि गुरें व मेंढरें
यांचा दशमांश ज्या पवित्र वस्तु त्यांचा देव पर-
मेश्वर याकडे पवित्र ठरविलेल्या होत्या त्यांचा
दशमांश आणून राशि राशि असा ठेविला. ७
जिसच्या महिन्यांत तें राशीचा पाया घालूं लागले,
आणि सातव्या महिन्यांत ते समाप्त केले. ८
आणि हिज्जीया व अधिकारी यानी येऊन त्या रा-
शि पाहिल्या, तेव्हां त्यानी परमेश्वराकडे व त्या-
च्या इस्राएल लोकांस आशीर्वाद दिव्हा. ९
आणि त्या राशीविषयीं हिज्जीयाने याजक व
लेवी यांस विचारिलें. १० तेव्हां जादोकाच्या
मुळांतला अजाण्या मुख्य याजक त्याला उत्तर
करीत झाला, “लोक परमेश्वराच्या मंदिरांत
आणें आणूं लागल्यापासून खाणें पुरतेंपणें होत
चाललें आणि पुष्कळ उरलें, कां कीं परमेश्वराने
आपल्या लोकांस आशीर्वाद दिव्हा आहे, आणि
जें ठरलें तें हा महासंचय आहे.”

११ तेव्हा परमेश्वराच्या मंदिरांत कोठल्या
सिद्ध झाल्या झणून हिज्जीयाने आज्ञा केली,
मग त्यानी त्या सिद्ध केल्या. १२ आणि विश्वा-
सणें आणें व दशमांश व पवित्र वस्तु हीं आंत
आणिलीं; यांचा अधिकारी कोनाच्या लेवी हाता,

आणि त्यानंतर त्याचा भाऊ शिमी होत. १३
आणि हिज्जीया राजा व देवाच्या मंदिराचा
अधिकारी अजाण्या यांच्या आज्ञेने कोठल्या व
त्याचा भाऊ शिमी यांच्या हाताखाली यहीएल
व अजाण्या व नाहाथ व असाएल व यरीमोथ
व योजाबाद व एलीएल व इस्राएल व माहाथ
व बनाया हे पाहणेकरी होते. १४ आणि परमेश्वराकडचीं अर्पणें व परमपवित्र वस्तु हीं वांटून
द्यावीं झणून इमना लेवी याचा पुत्र कोरे पूर्व-
कडचा द्वारपाळ देवाकडच्या स्वनुद्दीने दिव्हेल्या
अर्पणावर होता. १५ आणि त्यानंतर एदेन व
मिन्यामीन व येशूवा व शमाया, अमार्या व श-
खान्या याजकांच्या नगरांत आपापल्या अधिकारांत
वांटण्याच्या अनुक्रमाने आपल्या लाहान किंवा
मोठ्या भावांस बाबयास होते. १६ त्यांच्या
परंपरेशिवाय जे पुरुष तिहीं वर्षांचे व त्यांवरचे
होते, जे अवघे परमेश्वराच्या मंदिरांत आणारे
त्यांसहि त्यांच्या सेवेसाठीं त्यांच्या ठिकाणांत त्या-
च्या वांटण्याप्रमाणें नित्याचा विभाग द्यावा. १७
आणि याजकांच्या परंपरेला त्यांच्या पूर्वजांच्या
कुळाप्रमाणें आणि जे लेवी वीस वर्षांचे व त्यां-
वरचे त्यांस त्यांच्या ठिकाणांत त्यांच्या वांटण्याप्र-
माणें. १८ आणि सर्व समुदायाला त्यांचीं बालें,
त्यांच्या बायका, व त्यांचे पुत्र, व त्यांच्या कन्या
यांच्या परंपरेला, कां कीं त्यानी आपल्या अधि-
कारांत आपल्याला पवित्रच पवित्र केलें. १९
आणि आहरोनाचे संतान जे याजक यांतले जे
मनुष्य आपापल्या नगरांच्या शिवारांत एकएका
नगरांत नामानी लिहिलेले होते तेहि होते; त्यानी
याजकांतल्या सर्व पुरुषांस व लेव्यांतल्या सर्व
परंपरेच्यांस वांटे द्यावे झणून. २० असें हि-
ज्जीयाने सर्व यहुदांत केलें; जें चांगलें व नीट व
सत्य तेंच त्याने आपला देव परमेश्वर यापुढें
केलें. २१ आणि आपल्या देवाकडे शोधणें आ-
णि देवाच्या मंदिराची सेवा व धर्मविधि व आज्ञा
यांविषयीं जें काहीं काम तो करूं लागला तें त्याने
जिवाभावाने केलें आणि सिद्धीस नेलें.

अध्याय ३२.

या गोष्टी व यांची सिद्ध झाल्यावर अशूराचा
राजा सान्हेरीब याने येऊन यहुदांत शि-

रून दुर्गसुरावर तळ धरिला, आणि ती आपल्या-
कडे फोडून घ्यावाला कविले. २ आणि सान्हे-
रीब आला आहे आणि यरूशालेमेवर लढायास
साहत आहे, असें हिज्जीयाने पाहिले. ३ आणि
त्याने आपले प्रजनन व प्रवीर यासीं संमंत्रण केलें
कीं जे द्वारे नगराबाहेर होते ते कोंडावे, तेव्हां त्यानी
त्याचें सहाय केलें. ४ मग बहुत लोकानी जमून
सर्व झरे आणि जो ओषळ देशामधून वाहत होता
जेहि कोंडून झडलें, “अशूराचे रावे आले झ-
पडे त्यांस पुष्कळ पाणी कां मिळावें?” ५ आणि
त्याने आपल्याला दृढ करून सर्व मोडलेला कोट
बांधून दुर्गापर्यंत उंचवला, आणि बाहेर दुसरा
कोट बांधिला आणि दवीदाच्या नगरचें मिळते
मीट करून सुदृढ केलें आणि शस्त्रें व टाळ पु-
ष्कळ केल्या. ६ आणि लोकांवर लढाईचे नायक
ठेविले आणि त्यांस तो आपल्याकडे नगरद्वाराच्या
चौकांत जमवून त्यासीं संस्वनाद बोलला कीं, “७
दृढ जसा, घेवें धरा, अशूराच्या राजामुळें आणि
त्यासंगतीच्या सर्व समुदायामुळें जिऊं नका, घा-
बरूं नका, कां तर जे त्याच्यासंगतीं त्यापेक्षां
आमच्यासंगतीं अधिक आहेत. ८ त्यांसीं मा-
नवी भुज आहे परंतु आम्हासीं आमचें सहाय
करायास आणि आमच्या लढाया लढायास आ-
मचा देव परमेश्वर आहे.” तेव्हां लोकांनी
यहूदाचा राजा हिज्जीया याच्या वचनावर भरं-
वता ठेविले.

९ त्यानंतर अशूराच्या राजा सान्हेरीब याने
आपल्या सर्व सदांरासुदां लाखीशेस असतां आ-
पले चाकर यरूशालेमेस यहूदाचा राजा हिज्जी-
या याबबळ व यरूशालेमेतल्या सर्व यहूदाजवळ
पाठवून सांगितलें कीं, १० “अशूराचा राजा
सान्हेरीब असें धाणतो, तुम्ही कशावर भरंवसा
ठेवून वेढ्यामध्ये यरूशालेमेत राहता? ११
आपला देव परमेश्वर आम्हास अशूराच्या
यज्ञाच्या हातातून सोडवील, असें धाणून हिज्जी-
या तुम्हास लहानभुक्ते मरायास आपल्याला सों-
पून द्यायास मनाबतो कीं नाहीं? १२ त्याचीं
उंच स्थानें व त्याच्या वेद्या हिज्जीयाने काढून
ठकून एकाच वेडीपुढें भजन करा आणि तिजवर
भूष जाळा, असें यहूदास व यरूशालेमेस सां-

मितलें कीं नाहीं? १३ ज्या व माझ्या पूर्वज-
ा देशाच्या सर्व लोकांचें कथ केलें, तें तुम्हास
महित नाहीं काय? त्या देशांतल्या लोकांचे जे
आपला देश माझ्या हातातून सोडवायास या
समर्थ होते काय? १४ कीं राहूं माझा पूर्व-
जनी नाहींतीं केली त्याच्या सर्व देकाचें जे
आपल्या लोकांस माझ्या हातातून खेडवूं शक्य
तो कोण होता? तर तुमचा देव तुम्हास काय
हातातून सोडवूं शकेल काय? १५ आतां जे
हिज्जीयाने तुम्हाला असें फसवूं नये, मग तो
आणि त्याजवर तुम्ही विश्वासूं नका, कां कीं
णीएकहि जातीचा किंवा राष्ट्राचा देव आपला
लोकांस माझ्या हातातून व माझ्या पूर्वाज्या
तातून मुक्त करायास समर्थ नव्हता; वय तुमचा
देवाच्याने तुम्हाला माझ्या हातातून मुक्त
वणार नाहीं.”

१६ आणि त्याचे चाकर परमेश्वर देव व
वर आणि त्याचा सेवक हिज्जीया यावर जस
अधिक बोलले. १७ आणि त्याने ह्कारला
देव परमेश्वर याला निंदायास आणि त्यावर
अपवाद करायास असीं पत्रें लिहिलीं कीं, “जे
परदेशांतल्या राष्ट्रांच्या देवांनी आपले लोकां
झ्या हातातून सोडविले नाहींत, तसा हिज्जीया
देव आपल्या लोकांस माझ्या हातातून सोड-
वार नाहीं.” १८ आणि यरूशालेमेचे जे लोक
कोटावर होते त्यांस त्यानी मोठ्या शब्दां
यहूदी भाषेने हाक मारिली, त्यांस भक्षीत व
त्रासित करून नगर घ्यावें धाणून. १९ आणि
पृथ्वीतल्या लोकांचे जे देव मनुष्याच्या हातां
काम होतें त्याजवर जसा तसा त्यांनी यरूशाले-
मच्या देवावर अपवाद केला. २० यामुळे हि-
ज्जीया राजाने आणि आमोजाचा पुत्र यज्ञक
भविष्यवादी याने प्रार्थना व आक्षेपाकडे आरंभ
केली. २१ मग परमेश्वराने दूत पाठवून अ-
शूराच्या राजाच्या छावणींतले सर्व बलकम व
व सदांर व नायक जिवें मारिले, तेव्हां तो लोभ-
रक्षित होऊन आपल्या देशास परत जेला, आणि
तो आपल्या देवाच्या परतत गेला तेव्हां त्यास
जे बळगले त्यानी त्याला सहकासिने कविलें. २२
असें परमेश्वराने हिज्जीयास व यरूशाले-

ज्या वेळीस अश्वपूराच्या राजा सख्खेरीब याच्या हातून व सर्वोच्या हातूनून तारिलें आणि चहुं-
हून संभाळिलें. २३ आणि बहुत लोकानी
परमेश्वराबरोबर अर्पणें आणि बहूदाचा राजा
हिज्जीया याबरोबर महाधनं यरूशालेमेस आ-
निर्ली, आणि तेव्हापासून तो सर्व लोकांच्या दृष्टीने
इश्राएल मेला.

२४ त्या दिवसांत हिज्जीया मरे एवढा दुख-
वास बसला, तेव्हां त्याने परमेश्वराची प्रार्थना
की, मग त्याने त्याला काहीं दाटलें, आणि
मरण दिव्हा. २५ परंतु आपल्यावर जो उपकार
आपल्यानें हिज्जीयाचे परत केलें नाही, कां
त्यानें मृत उत्साह झालें झणून त्यावर यहु-
दा व यरूशालेम यांकडि कोप होता. २६ मग
हिज्जीया आपल्या मनाच्या वनतेमुळे नम्र झाला;
जे व यरूशालेमेचे लोकही, झणून हिज्जीयाच्या
मरणांत परमेश्वराचा कोप त्याबरोबर आला
ही.

२७ आणि हिज्जीयाला अति बहुत द्रव्य व
धन होते, त्याने रुपें व सोनें व महामूल्य पाषाण
सुवर्ण व डाला व सर्व मनोरम अलंकार यां-
च्या भांडारें केलीं. २८ आणि धान्य, द्राक्षा-
स व तेल यांच्या डल्लासाठीं कोठारें आणि
सर्व प्रकारच्या पशूंसाठीं स्थानें आणि कळपांसाठीं
ठेवणें केलीं. २९ आणि त्याने नगरें आणि
ग्रामें व मुराचें पुष्कळ धन सिद्ध केलें, कां कीं
त्याने त्याला अति बहुत संपत्ति दिली. ३०
मग हिज्जीयाने गीहोनचा वरला द्वारा कोंडून
सर्वां जले दावीदाच्या नगराच्या पश्चिमेकडेस
देखीलें आणिर्ली, आणि हिज्जीया आपल्या
संस्कारांत कुशल असे. ३१ तथापि जो उत्पात
जात झाला होता त्याविषयीं विचारायास नवे-
ल्या त्या अधिपतिनी त्याकडे निरोप पाठविला
याच्या दुवांच्या कामाविषयीं त्याला पारस्वामा-
गदीं त्याच्या मनांत जें काहीं होतें तें जाणवें
पुन वेळाने त्याला सोडून दिलें. ३२ आणि
हिज्जीयाच्या बरकद गोष्टी व त्याचे परोपकार,
तस हीं आश्चर्याचा पुत्र यसाया भविष्यवादी या-
स मदतनाम बहूदा व इशाएल यांच्या राजा-
या पुलाडांवर लिहिलेलीं आहेत, ३३ आणि

हिज्जीया आपल्या पूर्वजांसंगतीं निजला आणि
त्यानी त्याला दावीदाच्या संतानांच्या कबरांतल्या
श्रेष्ठ कबरींत पुरिलें, आणि तें मेला तेव्हां सर्व
यहुदाने व यरूशालेमेच्या लोकांनी त्याचा सम्मान
केला, आणि त्याच्या ठिकाणीं त्याचा पुत्र मनाससे
गाने राज्य केलें.

अध्याय ३३.

मनासो राज्य करूं लागला तेव्हां बारा वर्षांचा
होता, आणि यरूशालेमेत त्याने पंचावन्न वर्षें
राज्य केलें. २ आणि परमेश्वरावर वाईट वा-
टें तें तो करी; कीं राहें परमेश्वराने इशाएला-
च्या संतानांपुढून घालविलीं होती त्याच्या अनेक
कर्माप्रमाणें. ३ आणि कीं उंच स्थानें त्याचा
काम हिज्जीया याने मोडून टाकिलीं होती तीं त्याने
पुन्हां बांधिलीं, आणि झालांसाठीं वेद्या उभारिल्या
आणि वनें लाविलीं आणि आकाशाच्या सर्व सै-
न्याचें भजन व सेवा केली. ४ आणि ज्याविषयीं
परमेश्वराने दाटलें होतें, “यरूशालेमेत माझे
नाम सर्वकालपर्यंत राहील,” तेथें परमेश्वराच्या
मंदिरांत त्याने वेद्या बांधिल्या. ५ आणि परमे-
श्वराच्या मंदिराच्या दोहों अंगणांत त्याने आका-
शाच्या सर्व सैन्यासाठीं वेद्या बांधिल्या. ६ अ-
णि हिज्जीयाच्या पुत्राच्या सोन्यांत त्याने आपलीं
लेंकरें अर्मीतून पार केलीं, आणि तो कुबिया कर्म-
करी व गारूडकरी व चेटककरी व भूतसंचारी व
देवज्ञ यांसीं बहिवाद करी; परमेश्वराला चिड-
वायास त्याला जें वाईट वाटतें तें तो फार करी.
७ आणि त्याने कोरीव मूर्ति की प्रतिमा त्याने
केली होती ती देवाचें मंदिर, ज्याविषयीं देवाने
दावीदाला व त्याचा पुत्र दालमोन याला दाटलें
होतें कीं, “या मंदिरांत आणि जी यरूशालेम मग
इशाएलाच्या सर्व वर्मातून निवडून घेतली आहे;
एथें मी आपलें नाम सर्वकालपर्यंत ठेवीन, त्या मंदि-
रांत ती मूर्ति ठेविली. ८ आणि मोश्याच्या ये-
गाने जो सर्व धर्मविधी व जे नियम व न्याय झाले
त्या सर्वांप्रमाणें जें अवघें म्या त्यास आज्ञा दिलें
आहे तें करायास जर ते बघले, तर की भूमि म्या
तुमच्या पूर्वजांला नेमून दिली तिबबळून मी इशा-
एलच्या पय अण्णी सारणार नाही. ९ तर जें

राष्ट्र परमेश्वराने इस्त्राएलाच्या संतानांपुढून ना-
हसी केली होती त्यांच्यापेक्षा वाईट करायास
यहूदा व यरूशालेमेचे लोक आत होत असें म-
नाशने केलें. १० आणि परमेश्वर मनाशेला व
त्याच्या लोकांस बोलला परंतु ते ऐकेनात. ११
मग परमेश्वराने त्यांवर अशूराच्या राजाचे
सदोर आणिले, तेव्हा त्यानी मनाशेला सांखळ्यांत
धरून बिड्यानी बांधून बाबेलेस नेलें. १२ आ-
णि तो दुःखित होता तेव्हा त्याने आपला देव पर-
मेश्वर याची प्रार्थना केली, आणि आपल्या पूर्व-
जांच्या देवापुढें फार विनंति केली. १३ आणि
त्याची प्रार्थना केली, मग त्याने त्याला प्रसन्न हो-
उन त्याची काकळूत ऐकून त्याला यरूशालेमेस
त्याच्या राज्यास परत आणिलें, तेव्हा परमेश्व-
रच देव आहे, असें मनाशाने जाणिलें. १४
आतां यानंतर त्याने दावीदाच्या नगरबाहेर गी-
होनाच्या पश्चिमेकडे खोऱ्यांत मत्स दर्वाज्याच्या
प्रवेशापर्यंत कोट बांधून फार उंच करून ओफेल
वेढलें, आणि यहूदाच्या सर्व दुर्गपुरांत सैन्याचे
नायक ठेविले. १५ आणि त्याने परमेश्वरा-
च्या मंदिरांतून अन्य देव व मूर्ति आणि ज्या
वेद्या त्याने परमेश्वराच्या मंदिराच्या पर्वतावर व
यरूशालेमेंत बांधिल्या होत्या, त्या सर्व काढून नग-
राबाहेर टाकिल्या. १६ आणि त्याने परमेश्व-
राची वेदी बांधून तिजवर शांतिकारक यज्ञ व
कृतज्ञतेचीं अर्पणें केली, आणि इस्त्राएलाचा देव
परमेश्वर याची सेवा करावी अशी आज्ञा य-
हूदाला केली. १७ परंतु लोक अद्यापि उंच
स्थानांवर यज्ञ करीत असत, तथापि केवळ आपला
देव परमेश्वर याला केलें.

१८ आणि मनाशेचीं वरकड कृत्यें आणि
त्याने आपल्या देवाजवळ जी प्रार्थना केली ती आ-
णि त्याला जे प्रदर्शक इस्त्राएलाचा देव परमेश्वर
याच्या नामाने बोलले त्यांचीं वचनें, पाहा हीं
इस्त्राएलाच्या राजांच्या इतिहासांत आहेत. १९
आणि त्याची प्रार्थना आणि त्याला देव कसा
प्रसन्न झाला तें, आणि त्याचीं पापें व त्याचे पातक
आणि तो नम्र झाल्यापूर्वी जेथें त्याने उंच स्थानें
बांधिलीं आणि वनें व मूर्ति स्थापिल्या तीं ठिकाणें,
पाहा हीं प्रदर्शकांच्या गोष्टींत लिहिलेलीं आहेत.

२० आणि मनाशे आपल्या पूर्वजांसकडीं निष्क
आणि त्यानी त्याला त्याच्या घरांत पुरिलें, आणि
त्याच्या ठिकाणीं त्याचा पुत्र आमोन याने राज्य
केलें. २१ आमोन राज्य करूं लागला तेव्हा क
वीस वर्षांचा होता, आणि यरूशालेमेंत दोन वर्षे
त्याने राज्य केलें. २२ आणि परमेश्वरास
ईट वाटतें तें तो करी; त्याचा बाप मनाशे ही
त्याप्रमाणें, आणि त्याचा बाप मनाशे याने ज
कोरीं व मूर्ति केल्या होत्या त्या सर्वला धाव
यज्ञ करी आणि त्याची सेवा करी. २३ आणि
त्याचा बाप मनाशे दीन झाला होता, त्याप्रमा
तो दीन झाला नाहीं परंतु आमोन उत्तरोत्तर क
राष करीत गेला. २४ आणि त्याच्या चाकरा
त्यावर बंड करून त्याला त्याच्या घरांत नि
मारिलें. २५ मग ज्यानी आमोन राजावर क
केलें होतें त्या सर्वांस देशाच्या लोकांनी त्याच
ठिकाणीं त्याचा पुत्र योशीया राजा केला.

अध्याय ३४.

योशीया राज्य करूं लागला तेव्हा तो आठ
वर्षांचा होता, आणि यरूशालेमेंत एकतीस
वर्षे त्याने राज्य केलें. २ आणि परमेश्वरास
नीट वाटतें तें तो करीत गेला, आणि आपला पूर्वज
दावीद याच्या मार्गांनी चालला, आणि उजव
कडे किंवा डाव्याकडे वळला नाहीं. ३ तो क
पल्या राज्याच्या आठव्या वर्षी अद्यापि तो से
असतां आपला पूर्वज दावीद याच्या देवाला
शोधूं लागला; आणि बाराव्या वर्षी तो यहूदाला
व यरूशालेमेला उंच स्थानें व वनें आणि से
रीं व ओतीं व मूर्ति यांपासून शुद्ध करूं लाकल.
४ आणि लोकांनी त्याच्यासमक्ष बालांच्या वेषा
मोडून टाकिल्या, आणि त्यावरती ज्या मूर्ति हो
त्या त्यांस त्याने तोडून टाकिलें, आणि वनें व से
रीं व ओतीं व मूर्ति त्याने फोडून कुटून त्यांचें
चूर्ण ज्यानी त्यांस यज्ञ केला होता त्यांच्या घरां
वर विखारिलें. ५ आणि त्याने याजकांची हाडे
त्यांच्या वेद्यांवर जाळिलीं; असें त्याने यहूदाला
व यरूशालेमेला शुद्ध केलें. ६ आणि मनाशे व
एफ्राइम व शिमोन यांच्या नगरांत नफुतल्लियेल
त्याच्या उज्याड स्थलांत चहुंफडे तसें केलें. ७

जमी लगे अवघ्या इस्त्राएल देशांतून वेद्या व सै मोडून टाकिली, आणि कोरीव मूर्ति कुटून जवळ चूर्ण केलें आणि सर्व प्रतिमा तोडून टाकिल्या, तेव्हां तो यरूशालेमेस परत आला.

८ आणि त्याच्या राज्याच्या अठराव्या वर्षी देव मंदिर मुद्द केन्वावर त्याने आपला देव परमेश्वर याचें मंदिर यथास्थित करायस अजा-न्नाचा पुत्र शाफन व नगराचा अधिकारी मासा-कन बोवाहाजाचा पुत्र बोवा इतिहासक हे पाठ-किले. ९ आणि त्यांनी हिन्कीया जो मुख्य या-ज्जबवळ जाउन जो पैका देवाच्या मंदिरांत झालेला होता जो लेवी जे दारपाल त्यानी म-न्त्रे व एफाइम यम्सून आणि इस्त्राएलच्या म-न्त्रे येषासून आणि सर्व बहूदा व बन्वामीन मन्त्रेसून मिळविला होता तो दिन्हा, मग ते यरू-शालेमेस परत आले. १० आणि जे कारभारी परमेश्वराच्या मंदिराचे पाहणारे होते त्यांच्या हाती त्यानी तो दिन्हा, मग जे कारागीर परमेश्वराच्या मंदिरांत काम करीत होते त्यानी छिद्रे कप्पन मंदिर नीट करावें छणून त्यांस तो दिन्हा. ११ छणजे सुतारांस व गवंड्यांस त्यानी तो दि-न्हा, घिरे व कड्या विकत घेउन जीं घरे यहुदा-च्या राजानी नासिल्लीं होती त्यांचा कडीपाट करा-क १२ आणि त्या मनुष्यानी विश्वासूपणें काम केलें आणि अधिकार करायस त्यांचे पाहणारे हारीच्या संतानांतले लेवी, काहाथ व ओबद्या व कशायाच्या संतानांतले जखार्या व मशुलाम व दुसरे लेवी अवघे जे वाजत्रामध्ये निपुण ते होते. १३ ते भारवाहकांवरहि होते आणि सर्व म्हाच्या सेवेंत जे काम करीत होते त्या सर्वांचे अधिकारी होते, आणि स्त्रेव्यांतले लेखक व का-रगारी व दारपाल होते.

१४ आणि जो पैका परमेश्वराच्या मंदिरांत झालेला होता तो त्यानी बाहेर काढिला, तेव्हां परमेश्वराचा जो धर्मविधि मोड्याकडून दिन्हेला होता त्याचें पुस्तक हिन्कीया याजकाला सांपडलें. १५ मग हिन्कीया शाफन लेखकाला उत्तर करीत छणाला, “मला परमेश्वराच्या मंदिरांत धर्मविधीचें पुस्तक सांपडलें.” आणि हिन्कीयाने तें पुस्तक शाफनाला दिन्हें. १६ आणि शाफनाने

तें पुस्तक राजाकडे नेलें, आणि राजाला वर्तमान पोहंचविलें कीं, “जें तुझ्या सेवकांच्या हातीं सोपलें गेलें तें अवघें ते करीत आहेत. १७ आणि जो पैका परमेश्वराच्या मंदिरांत सांपडला तो त्यानी काडून पाहणाऱ्यांच्या हातीं व कामकऱ्यांच्या हातीं दिन्हा आहे.” १८ तेव्हां शाफन लेखकाने रा-जाला सांगितलें कीं, “हिन्कीया याजकाने मला पुस्तक दिन्हें आहे.” आणि शाफनाने तें राजा-पुढें वाचिलें. १९ आणि राजाने धर्मविधीचीं वचनें ऐकिलीं, तेव्हां असें झालें कीं त्याने आंखणीं केल्लें फाडलीं. २० आणि राजाने हिन्कीया व शाफनाचा पुत्र अहीकाम व मीखाचा पुत्र अब्दोन व शाफन लेखक व राजाचा सेवक असाया यांस आवा केलीं कीं, २१ “चला, जें पुस्तक सांपडलें आहे त्याच्या वचनाविषयीं मन्त्रेकरितां व इस्त्राएल व यहुदा यांतल्या उरलेल्याकरितां पर-मेश्वराला विचारा, कां तर जो परमेश्वराचा क्रोध आम्हावर घातलेला आहे तो मोठा, कारण कीं या पुस्तकांत जें लिहिलेलें त्या सर्वांप्रमाणें करायस आमच्या पूर्वजानी परमेश्वराचें वचन पाळिलें नाहीं.” २२ मग हत्साचा पुत्र तिव्वा याचा पुत्र शालूम जो वस्त्रागाराचा राखणारा त्याची बायको हुन्दा भविष्यवादिनी जी यरूशा-लेमेत नगरोपार्ती राहत होती, तिजकडे हिन्कीया व राजाचे सेवक जाउन तिजसीं तसें बोलले. २३ तेव्हां ती छणाली, “इस्त्राएलाचा देव परमेश्वर असें छणतो, ज्या मनुष्याने तुझास मन्त्रकडे पाठ-विलें त्याला सांगा, २४ परमेश्वर असें छणतो, पाहा, मी या स्थानावर व याच्या राहणाऱ्यांवर वाईट आणणार आहे; जें पुस्तक त्यानी यहुदा-च्या राजापुढें वाचिलें आहे त्यांत जे शाप लिहि-लेले आहेत, ते अवघेच. २५ कारण कीं त्यानी मला सोडिलें आणि अन्य देवांस धूप जाळिला आहे; त्यानी आपल्या हातांच्या सर्व कर्मांकडून मला चिडविलें छणून माझा क्रोध या स्थानावर घातला जाईल आणि विझणार नाहीं. २६ आ-णि यहुदाच्या राज्याने तुझास परमेश्वराला विचारायास पाठविलें त्याला असें सांगा, जीं वचनें त्या ऐकिलीं आहेत त्याविषयीं इस्त्राएलाचा देव परमेश्वर असें छणतो, २७ तुझे हृदय

मऊ होतें आणि या स्थानावर व याच्या लोकांवर जी देवाची वचनें ती ऐकून तूं त्यापुढें मळ झालास आणि मजपुढें नव्ण होऊन आणलीं वस्तें फाडून मजपुढें रडलास, यामुळे म्हाति ऐकिलें आहे, असें परमेश्वर झणतो. २८ पाहा, मी तुला तुझ्या पूर्वजांस मिळवीन, तेव्हां तूं सकुशल आपल्या कबरेस मिळविला जाशील, आणि जें अवघें वाईट मी या स्थानावर आणि याच्या राहण्यावर आणणार आहे तें तुझे डोळे पाहणार नव्णत.” मग त्यानी राबाला वर्तमान पोहंचविलें.

२९ तेव्हां राबाने निरोप पाठवून यहुदा व यरूशालेम यांचे सर्व वडील एकत्र मिळविले. ३० आणि राजा व यहुदाचे सर्व मनुष्य व यरूशालेमध्ये राहणारे व याजक व लेवी व सर्व लोक श्रेष्ठ कनिष्ठ वरती परमेश्वराच्या मंदिरास गेले, आणि जें कराराचें पुस्तक परमेश्वराच्या मंदिरास सांफडलें होतें त्याचीं सर्व वचनें त्याने त्यांच्या कार्वाी व्रतायाजोगीं वाचिलीं. ३१ आणि राजाने आपल्या ठिकाणीं उभें सवून कराराचीं वी वचनें या पुस्तकांत लिहिलेलीं आहेत, तीं आचरावीं आणि आपल्या जिवाने व बुद्धीने परमेश्वरास अनुसरावे आणि त्याच्या आज्ञा, त्याचीं प्रमाणें व त्याचे नियम पाळावे असी संधा परमेश्वरापुढें केली. ३२ आणि यरूशालेमेंत व बन्यामीनांत जे अवघे समक्ष होते ते संघेप्रमाणें कमत असें त्याने केलें, आणि यरूशालेमध्ये राहणाऱ्यानी देवाच्या आपल्या पूर्वजांच्या देवाच्या संघेप्रमाणें केलें. ३३ आणि योशीयाने इस्राएलाच्या संतानांच्या सर्व देशांतून सर्व मूर्ति दूर केल्या, आणि इस्राएलांत जे समक्ष होते ते अवघे आपला देव परमेश्वर याची सेवा करित असें त्याने केलें, मग त्याच्या सर्व दिवसांत त्यानी आपला देव परमेश्वर याचें अनुसरण सोडिलें नव्ही.

अध्याय ३५.

आणि योशीयाने यरूशालेमेंत परमेश्वराच्या वल्हांडण सण केला, आणि पाहिल्या महिन्याच्या चौदाव्या दिवसीं लोकानी यज्ञपशु कापिला. २ आणि त्याने याजक त्यांच्या कामांत

ठेविले, आणि परमेश्वराच्या मंदिराची सेवा करावयास त्यांस धोर दिव्हा. ३ आणि जे लोक अवघ्या इस्राएलास बोध करित होते, जे परमेश्वराकडे पवित्र होते, त्यांस त्याने झटलें, “इस्राएलाच्या राजा दावेद याच्या पुत्र शालमोन कें मंदिर बांधिलें त्यांत पवित्र कोश ठेव, जेन भार तुमच्या खांद्यावर असूं नये; आतां तुम आपला देव परमेश्वर याची आणि त्याचे जे इस्राएल यांची सेवा करू. ४ आणि तुमी आपल्या पूर्वजांच्या जुळांकून आपल्या वाड्यांप्रमाणें इस्राएलमध्ये सदां वासीद याचा पुत्र शालमोन याच्या लेखाप्रमाणें आपल्याला सिद्ध करा. ५ तुमचे भाऊ जे लोक त्यांच्या विवृकुलांच्या भिन्न भिन्नप्रमाणें आणि लेखांच्या विवृकुल्यांच्या विषय प्रमाणें पवित्र स्थानांत उभे राहा. ६ आणि यज्ञपशु कापा आणि आपल्याला पवित्र करा आणि मोक्षमकरून जो नेम परमेश्वराचे देव त्याप्रमाणें तुमच्या भावानी करावें झालून तस सिद्ध करा. ७ आणि योशीयाने जे अवघे नेम समक्ष होते त्यांस कळवातून कोंकरें व बरे वल्हांडण सणाच्या अर्पणांसाठीं तिस हजार दिले व तीन हजार बैल दिव्हे; हे सबाच्या पंगड होते. ८ आणि त्याच्या प्रधानानी लोकांस, कबळांस व लेव्यांस उदारतेने अर्पणें दिव्ही; देवाच्या मंदिराचे अधिष्ठीरी हिन्कीया, जसाय, व यहीएल यांनी याबळांस वल्हांडण सणाच्या अर्पणांसाठीं दोन हजार व साहाशें कोंकरें आणि तीन हजार बैल दिव्हे. ९ आणि खोनन व शमाया व नथानएल, त्यांचे भाऊ आणि हफन्या व यईएल व योजाबाद लेव्यांतले मुख यांनी वल्हांडण सणाच्या अर्पणांसाठीं लेव्यांस पांच हजार कोंकरें आणि पांचशें बैल दिव्हे.

१० मग सेवा सिद्ध झाली आणि राजाच्या आज्ञेप्रमाणें याजक आपल्या ठिकाणीं आणि लेवी आपापल्या वांटणीं उभे राहिले. ११ आणि त्यानी यज्ञपशु कापिले, आणि त्यांच्या हातून यज्ञकानी रक्त पडून शिंपडलें आणि लेव्यांनी मर्दी काढिले. १२ आणि त्यानी होम करिले, मोझाच्या पुस्तकांत जें लिहिलें त्याप्रमाणें परमेश्वराच्या अर्पायास लोकांच्या विवृकुल्यांच्या

जिनाप्रमाणें काहीं कावें झणून जेलाचेंहि तसें झालें. १३ आणि त्यानी विधीप्रमाणें यज्ञपशू जवळी पाळिले आणि दुसरीं पवित्र अर्घ्यें त्यानी कर्मांत, हंवांत, व तपेल्यांत, शिजवून लोकांस पत्कर काढून दिन्हीं. १४ त्यानंतर त्यानी आज्ञाकार्त्ता आणि याज्ञकासाठीं सिद्ध केलें, कां कीं कर्मां जे अहरोन्मचे संतान ते रात्रीपर्यंत होम व वेद अर्घण करण्याच्या कामांत होते, झणून त्यानी आपल्यासाठीं आणि याज्ञक जे अहरोन्मचे संतान त्यासाठीं सिद्ध केलें. १५ आणि जेद व अज्वाफ व हेमान व राजाचा मदर्शक झणून बऱ्या आश्रेप्रमाणें गाणारे जे आसाफाचे पुत्र ते आपल्या ठिकाणीं होते, आणि एकएका त्यांचा इतराकड होतो; त्यानी आपली सेवा जेवणारी नव्हती, कां कीं त्यांचे भाऊ जे लेवी जनी त्यासाठीं सिद्ध केलें. १६ तर वन्दाडण सण सज्यास्त आणि परमेश्वराच्या वेदीवर जे करासच योशीया राजाच्या आश्रेप्रमाणें परमेश्वराची सर्व सेवा त्याच दिवसीं सिद्ध झाली. १७ त्या वेळेस कीं इस्राएलाचीं संतानें जेवणारी त्यानी वन्दाडणसण व वेखमीर भाषांचा सण सात दिवस पाळिले. १८ आणि जेव्हा भविष्यवाद्याच्या दिवसांपासून त्यासाठीं वन्दाडण सण इस्राएलमंत पाळिला गेला होता, आणि योशीया व याज्ञक व लेवी व सर्व जेदा व इस्राएल जे समक्ष होते, त्यानी आणि यरूशालेमच्या लोकांनी जो वन्दाडण सण पाळिले त्यासाठीं इस्राएलच्या कोणत्याहि राजानीं तीं पाळिली नव्हता. १९ योशीयाच्या राजाच्या ठराव्या वर्षी हा सण पाळिला गेला.

२० हें सर्व झाल्यानंतर जेव्हा योशीयाने देवाला सिद्ध केलें होतें, तेव्हा मिसराचा राजा जो फरायेजवळच्या खार्समीशेवर लढायास गेला होता, आणि योशीया निघून त्याच्या विरुद्ध गेला. २१ तेव्हा त्याने त्याजकडे दूत पाठवून लिहिलें, “हे यहूदाच्या राजा, माझे तुझें आय आहे? आज तुझवर मी आलों नाहीं, केवळ या वंशासीं माझे युद्ध आहे त्याजवर आलों, आणि तरा करामी झणून देवाने मला आज्ञा दिली आहे; देव जो मजसीं आहे त्याने तुझा

माश न करावा झणून त्यापासून निवृत्त राहा. २२ तथापि नखोचीं कीं वचन देवाकडून झालीं तीं योशीया न ऐकून आपलें तोंड त्यापासून फिरविता परंतु त्यासीं लढावें झणून तो आपला वेष घालून बर्गिदोच्या खोऱ्यांत लढायास गेला. २३ तेव्हा अनुर्धराची योशीया राजाला तीर मारिले, सगळ्याने आपल्या चाकरांस छाटलें, “मला वेड्या जा, कां कीं मी कार दुखण्यास पडलों आहे.” २४ तेव्हा त्याच्या चाकरांनी त्याला रथांतून काढून त्याच्या दुसऱ्या रथावर बसवून यरूशालेमेस नेलें, आणि तो मेला आणि आपल्या पूर्वजांच्या एका कब्रेंत पुरिला गेला, आणि सर्व यहूदा व यरूशालेम जनी योशीयाकरितां शोक केला. २५ आणि इर्मयाने योशीयाकरितां विलम्ब केला, आणि आजपर्यंत सर्व जणारे व गाणाऱ्या आपल्या विलापानी योशीयाविषयीं वेळेत असतात, आणि त्यांनी ते इस्राएलांत विषय बसले केले आहेत, आणि पाहा ते विलम्पांत लिहिलेले आहेत. २६ आणि योशीयाच्या वरकड मोदी आणि त्याचे परोपकार परमेश्वराच्या धर्मविधींत जे लिहिलेले त्याप्रमाणें. २७ आणि त्याचीं कृत्यें अथ अंत्य पाहा हीं यहूदा व इस्राएल यांच्या राजांच्या पुस्तकांत लिहिलेली आहेत.

अध्याय ३६.

मग देशाच्या लोकांनी योशीयाचा पुत्र यहोवाहाज घेऊन यरूशालेमेत त्याच्या बापाच्या ठिकाणीं राजा केला. २ यहोवाहाज राज्य करूं लागला तेव्हा तो तेवीस वर्षांचा होता, आणि यरूशालेमेत त्याने तीन महिने राज्य केलें. ३ मग यरूशालेमेत मिसराच्या राजाने त्याला काढून दिन्हीं आणि देशावर शंभर तालांत रुपें व एक तालांत सेनें एवढा दंड नेमिला. ४ आणि मिसराच्या राजाने त्याचा भाऊ एल्याकीम यहूदा व यरूशालेम यांवर राजा केला, आणि त्याचें नांव फिरवून यहोयाकीम ठेविलें, आणि नखोने त्याचा भाऊ यहोवाहाज घेऊन मिसरांत नेला. ५ यहोयाकीम राज्य करूं लागला तेव्हा तो पंचवीस वर्षांचा होता, आणि यरूशालेमेत अकरा वर्षे राज्य करित गेला आणि आपला देव

परमेश्वर याला वाईट वाटतें तें तो करी. ६ त्याजवर बाबेलचा राजा नबूखद्रेञ्जार चढून आला आणि त्याला बाबेलेस त्यावे घणून बिड्यानी बांधिलें. ७ आणि नबूखद्रेञ्जाराने परमेश्वराच्या मंदिराचीं कित्येक पात्रें बाबेलेस नेऊन बाबेलेत आपल्या देवळांत ठेविलीं. ८ आणि यहोयाकीमाच्या वरकड गोष्टी आणि जीं अघोर कर्म त्याने केलीं तीं आणि त्याच्याठायीं जें सांपडलें तें, पाहा हीं इस्त्राएल व यहूदा यांच्या राजांच्या पुस्तकांत लिहिलेलीं आहेत, आणि त्याच्या ठिकाणीं त्याचा पुत्र यहोयाखीन याने राज्य केलें.

९ यहोयाखीन राज्य करूं लागला तेव्हां आठ वर्षांचा होता, आणि यरूशालेमेंत त्याने तीन महिने व दाहा दिवस राज्य केलें, आणि परमेश्वराला वाईट वाटतें तें केलें. १० आणि वर्ष फिरलें तेव्हां नबूखद्रेञ्जार राजाने पाठवून त्याला व परमेश्वराच्या मंदिराचीं मूल्यवान पात्रें बाबेलेस आणविलीं, आणि त्याचा भाऊ जिदकीया यास यहूदा व यरूशालेम यांवर राजा केलें.

११ जिदकीया राज्य करूं लागला तेव्हां तो एकवीस वर्षांचा होता, आणि यरूशालेमेंत अकरा वर्षे राज्य करित गेला. १२ आणि आपला देव परमेश्वर याला वाईट वाटतें तें तो करी; परमेश्वराच्या मुखापासून भविष्य सांगणारा इर्मया यापुढें तो नम्र झाला नाहीं. १३ आणि ज्याने नबूखद्रेञ्जार राजा त्याकडून देवाची वापस वाहविली होती त्यावर त्याने फितूर केला, आणि इस्त्राएलाचा देव परमेश्वर याकडे न फिरावें अशी त्याने आपली मान ताठ केली, आणि आपलें हृदय दृढ केलें. १४ आणि याजक व लोक यांतल्या सर्व मुख्यानी अन्य राष्ट्रांच्या सर्व अघोर कर्मप्रमाणें फार पातक केलें, आणि परमेश्वराने जें आपलें मंदिर यरूशालेमेंत पवित्र ठरविलें होतें तें त्यांनी विटाळिलें. १५ आणि त्यांच्या पूर्वजांचा देव परमेश्वर याने पाहटेस उठून आपल्या दूतांकडून वारंवार पाठविलें, कां की त्याने आपल्या लोकांवर आणि आपल्या वस्तीवर ममता केली. १६ परंतु उपाय न चाले एवढा

परमेश्वराचा कोप त्याच्या लोकांवर घडोवत ते देवाच्या दूतांची थड्या करित आणि त्यांचे वचनं तुच्छ मानीत आणि त्याच्या भविष्यवाक्य उपहास करित असत. १७ मग देवाने त्याजवर त्याच्या राजा आणिला, तेव्हां त्याने त्याच्या पवित्रस्थानाच्या मंदिरांत त्याचे तरुण पुत्र सरवारिने वधिले, आणि तरुणावर किंवा तरुणीवर वृद्धावर किंवा वयोभिराजवर कडक केली नाहीं त्याने ते सर्व लोक त्याच्या हातीं दिले. १८ आणि देवाच्या मंदिराचीं सर्व पात्रें मोठीं व लहान आणि परमेश्वराच्या मंदिराचे निधि आणि राजाचे व त्याच्या प्रधानांचे निधि हीं सर्व त्याने बाबेलेस नेलीं. १९ आणि त्याने त्याचे मंदिर जाळिलें आणि यरूशालेमेचा मोडून टाकिला, आणि तिचीं सर्व महासरे जाळिलीं आणि तिचीं सर्व मूल्यवान सामर्थ्ये सिली. २० आणि जे तरवारीला सुद्धा राहिले ते त्याने पाडाव करून बाबेलेस नेले, आणि पारसाच्या राजाच्या स्थापनेपर्यंत ते त्याच्या संतानांचे चाकर होते. २१ जें परमेश्वराचें वचन इर्मयाकडून झालें होतें तें पूर्ण करायासाठीं देश आपले शाब्बाथ फेटीस न ठेवता वेळे तो उजाड राहिला, तितका वेळ घातून सत्तर वर्षे पूर्ण करून त्याने शाब्बाथ पाळिला.

२२ आणि इर्मयाकडून जें परमेश्वराचें वचन झालें होतें तें सिद्धीस जावें घणून त्याचा राजा कोरेश याच्या पाहिल्या वर्षी परमेश्वराने पारसाचा राजा कोरेश याच्या आज्ञेप्रमाणें प्रेरिलें, मग त्याने आपल्या सर्व राण्यांतून निवडण करविलें आणि लिहवूनहि दिलें कीं,

२३ "पारसाचा राजा कोरेश असें ह्मणजे, आकाशातला देव परमेश्वर याने मला पूर्वीं तर्लीं सर्व राज्यें दिलीं आहेत, आणि यहूदाकडे यरूशालेमेंत त्याला मंदिर बांधावें घणून मला आज्ञा केली आहे; त्याच्या सर्व लोकांतला तुझ्यामध्ये कोण आहे? त्यासीं त्याचा देव परमेश्वर असावा, आणि तो वरतीं जावो."

एज्रा.

अध्याय १.

जुलयाकडून जे परमेश्वराचें वचन झालें होतें ते सिद्दीस जावें झणून पारसाचा राजा कोरेश याच्या पहिल्या वर्षी परमेश्वराने पारसाचा राजा कोरेश याच्या आत्म्याला प्रेरिलें, मग त्याने आपल्या सर्व राज्यांत घोषण करविलें आणि लिहिले दिन्हें कीं, २ “पारसाचा राजा कोरेश जे झणतो, आकाशांतला देव परमेश्वर याने मला पृथ्वींतलीं सर्व राज्यें दिहिलीं आहेत, आणि जेदांतल्या यरूशालेमेंत त्याला मंदिर बांधावें घेणून त्याने मला आज्ञा केली आहे. ३ त्याच्या उर्व लोकांतला तुझ्यामध्ये कोण आहे? त्याच्या अंतर्गत त्याचा देव असो, आणि त्याने वरतीं यहूदियाच्या यरूशालेमेस जाऊन इसाएलाचा देव परमेश्वर याचें मंदिर बांधावें; जो यरूशालेमेंत आहे तोच देव आहे. ४ आणि जो कोणी उरलेला आहे ज्या कोणत्याहि स्थानांत तो प्रवास करित असेल, तेथें त्याला त्याच्या स्थानाच्या मनुष्यांनी देवाचें मंदिर जें यरूशालेमेंत आहे त्या वर्षीच्या स्तुब्दीच्या अर्पणासुद्धां रुपें व सोनें व ताम्र व पशू देऊन त्याचें सहाय करावें.”

५ तेव्हां यरूशालेमेंत जें परमेश्वराचें मंदिर तें बांधायास वरतीं जायला ज्यांच्या आज्ञेने देवानें प्रेरिलें होतें त्यासुद्धां यहूदा व त्यामीन यांचे मुख्य वडील व याजक व लेवी गेले. ६ आणि त्यांच्या सर्व सर्भोवते त्यांनीं तें स्तुब्दीच्या अर्पणाशिवाय रुप्याचीं पात्रें, सोने, द्रव्य, व पशू व मूल्यवान धन देऊन त्याचे साहाय्य केले. ७ आणि परमेश्वराच्या मंदिराचीं पात्रें नबूखादनेज्जाराने यरूशालेमेंतून काढून घेऊन आपल्या देवांच्या घरांत ठेविलीं होतीं, तीं कोरेश राजाने बाहेर काढिलीं. ८ तीं पारसाचा कोरेश राजाने ब्रिथसथ भांडार्याच्या हातून घेतून यहूदाचा अधिकांश शिशूज्जार

याजवळ मोजून दिलीं. ९ आणि त्यांची संख्या हीच; सोन्याचीं तीस बहुगुणीं, रुप्याचीं हजार बहुगुणीं, एकुणतीस सुन्या; १० सोन्याचे तीस करंडे, रुप्याचे दुसरे करंडे चारशें व दाहा, आणि दुसरी भांडी एक हजार; ११ सोन्याचीं व रुप्याचीं सर्व पात्रें पांच हजार व चारशें होतीं; तीं अवधी शिशूज्ज्वाराने जे पाडावकरून प्रवासी बाबेलेहून यरूशालेमेस वर गेले त्यांच्यासंगतीं वर आणिलीं.

अध्याय २.

तर जे बाबेलेच्या नबूखादनेज्जार राजाने पाडाव करून बाबेलेस नेले होते त्यांतले जे राष्ट्रांत जन्मलेले पाडावपणाच्या प्रवासांतून वरतीं यरूशालेमेस व यहूदास एकएक आषापल्या नगरास परत आले. २ जे जरूब्बाबेलासंगतीं आले ते हेच; येशूवा, नहेम्या, सराया, रएलाया, मोदेखाद, बिल्शान, मिस्सार, बिग्वाइ, रहूम, बाअना, इसाएल लोकांच्या मनुष्यांची संख्या. ३ फारीशाचे संतान दोन हजार एकशें व बाहत्तर. ४ शफाथ्याचे संतान तीनशें व बाहत्तर. ५ आरहाचे संतान सातशें व पंच्याहत्तर. ६ फाहथमोवाबाचे संतान येशूवा व योवाब यांच्या संतानांतले दोन हजार आठशे व बारा. ७ एलामाचे संतान एक हजार दोनशें व चौपन्न. ८ अतूचे संतान नऊशें व पंचेताळीस. ९ अक्खाईचे संतान सातशें व साठ. १० बानीचे संतान साहाशें व बेचाळीस. ११ बेबाईचे संतान साहाशें व तेवीस. १२ अज्गदाचे संतान एक हजार दोनशें व बावीस. १३ अदोनीकामाचे संतान साहाशें व सासष्ट. १४ बिग्वाईचे संतान दोन हजार व छपन्न. १५ आदीनाचे संतान चारशें व चौपन्न. १६ हिक्कियाच्या आटेराचे संतान अठ्याण्णव. १७ बेजाईचे संतान तीनशें व तेवीस. १८ योराचे संतान शंभर व बारा. १९

हाशूमाचे संतान दोनशें व तेवीस. २० गिब्बा-
राचे संतान पंच्याण्व. २१ बेथलेहेमचे संतान
शंभर व तेवीस. २२ नटोफाचीं मनुष्यें छप्यन्न.
२३ अनाथोथचीं मनुष्यें शंभर व अष्टावीस. २४
आजमावेथाचे संतान बेचाळीस. २५ किर्याथा-
रिम खफीरा व बएरोथ यांचे संतान सातशें व
त्रेताळीस. २६ रामा व मेबा यांचे साहाशें व
एकवीस. २७ मिख्मासचीं मनुष्यें शंभर व
बेथेस. २८ बेथएल व आई यांचीं मनुष्यें दोन-
शें व तेवीस. २९ नबोचे संतान बावन्न. ३०
माग्बीशचे संतान शंभर व छप्यन्न. ३१ दुसऱ्या
एलामचे संतान एक हजार दोनशें व चौपन्न.
३२ हारिमचे संतान तीनशें व वीस. ३३ लोद-
हादीद व ओनो यांचे संतान सातशें व पंचवीस.
३४ यरेखोचे संतान तीनशें व पंचेचाळीस. ३५
सनाचे संतान तीन हजार साहाशें व तीस.

३६ याजक; यदायाचे संताम येथूवाच्या कु-
ळांतले नऊशें व व्याहत्तर. ३७ इम्मेराचे संतान
एक हजार व बावन्न. ३८ पाझूराचे संतान एक
हजार दोनशें व सत्येचाळीस. ३९ हारिमाचे
संतान एक हजार व सत्रा. ४० लेवी; येथूवा
व कादमीएल यांचे संतान होदाब्याच्या संतानां-
तले चौन्याहत्तर. ४१ गाणारे; आसाफाचे सं-
तान शंभर व अष्टावीस. ४२ द्दारपाळांचे सं-
तान, शाहूमाचे संतान, आटेराचे संतान, टाल्मो-
नाचे संतान, अक्कूबाचे संतान, हटीटाचे संतान,
शोबाईचे संतान, सर्व मिळून शंभर व एकुण-
चाळीस.

४३ नथीनीम; जीहाचे संतान, हसूफाचे सं-
तान, टब्बाओथाचे संतान; ४४ केरोसाचे सं-
तान, सीअहाचे संतान, पादोनाचे संतान; ४५
लबानाचे संतान, हगाबाचे संतान, अक्कूबाचे
संतान; ४६ हागाबाचे संतान, शाह्लाईचे सं-
तान, हानानाचे संतान; ४७ गिदेलालाचे संतान,
गाहाराचे संतान, रआयाचे संतान; ४८ रजी-
नाचे संतान, नकोदाचे संतान, गज्जामाचे संतान;
४९ उज्जाचे संतान, पासेहाचे संतान, बेसाईचे
संतान; ५० आल्लाचे संतान, मऊनीमाचे सं-
तान, नफूसीमाचे संतान; ५१ बकुबूकाचे सं-
तान, हकूफाचे संतान, हहूराचे संतान; ५२

हजलूथाचे संतान, प्रहीदाचे संतान, हाशांचे
संतान; ५३ वाकौसाचे संतान, सीसराचे सं-
तान, थामहाचे संतान; ५४ नजीहाचे संतान,
हटीफाचे संतान; ५५ शलमोनच्या चाकरांचे
संतान, सोटाईचे संतान, सॉफेरथाचे संतान,
फरूदाचे संतान, ५६ यावलाचे संतान, दशे-
नाचे संतान, गिदेलालाचे संतान; ५७ शफ-
ट्याचे संतान, हदीलाचे संतान, बबाइमच्या
फोखेरथाचे संतान, आभीचे संतान; ५८ सर्व
नथीनीम व शलमोनच्या चाकरांचे संतान मि-
ळून तीनशें व व्याण्व होते. ५९ तेलमेलह,
तेलहाशा, खरूब, अहान, इम्मेर, एथून व स
आले ते हेच होते, परंतु ते इस्राएलांतले होते
किंवा नाहीं याविषयी त्यांच्याने आपापलें पितृत्व
व आपापली वंशावळी दाखवना. ६० दलयाचे
संतान, टोथीयाचे संतान, नकोदाचे संतान, गा-
हाशें व बावन्न.

६१ आणि याजकांच्या संतानांतले हबाषा-
चे संतान, कोजाचे संतान, बाजिल्लाईचे संतान,
त्याने बाजिल्लाह गिलाद्याची एक कन्या बायको
करून घेतली, आणि त्याला त्याचें नांव ठेविलें
गेलें. ६२ ज्यांची वंशपरंपरा गणली गेली त्यां-
मध्ये त्यांनी आपले लेख धुंडले परंतु ते सापडूं
नाहींत, मग ते याजकपणांतून भ्रष्ट झाले. ६३
आणि तिशीथाने त्यांस छटलें, “हारीम व शुभ्र
याहीयुक्त याजक उभा हांडपर्यंत तुझाला परम-
पवित्र वस्तु खावयाच्या नाहींत.”

६४ सर्व समाज मिळून बेचाळीस हजार तीन-
शें साठ इतका होता. ६५ त्यांचें दास व त्यां-
च्या दासी यांशिवाय हीं सात हजार तीनशें व
सततीस होती, आणि त्यांमध्ये दोनशें गाणारे व
गाणाऱ्या होत्या. ६६ त्यांचीं घोडे सातशें व
छत्तीस त्यांचीं खेंचरे दोनशें व पंचेचाळीस. ६७
त्यांचीं उंटें चारशें व पस्तीस गाढवें साहा हजार
सातशें वीस. ६८ आणि यरूशालेमेस बें ए-
मेश्वराचें मंदिर आहे, तेथें कित्येक मुख्य बंड-
लानी येउन देवाच्या घराकडे स्तुतीने अर्पणें
केलीं, तें त्याच्या ठिकाणावर उभें करावें घणून.
६९ त्यांनी आपल्या शक्तीप्रमाणें कामाच्या भांडा-
रांत एकसष्ट हजार दारक सोने, व पांच हजार

मेरु रूपां व याज्ञकाचे शंभर अंगरखे दिव्हें. ७० मग याज्ञक व लेवी व कित्येक लोक व गाणारे व दारपाव व नथीनीम आपल्या नगरांत आणि सर्व इस्राएल आपल्या नगरांत वसते झाले.

अध्याय ३.

आणि इस्राएलाचीं संतानें आपल्या नगरांत असतांना सातवा महिना आला, तेव्हां लोक एक मनुष्यासारखे घरूशालेमेस एकत्र मिळाले. २ तेव्हां योबादाकाचा पुत्र येथूवा याने व याचे भाऊ याज्ञक व शाल्तीएलाचा पुत्र जरूब्बाबेल व त्याचे भाऊ यानी उठून इस्राएलाच्या देवाची वेदी बांधिली, देवाकडचा मनुष्य मोशे याच्या नेमशाळांत जें लिहिलेलें त्याप्रमाणें तिजवर होम करावे झणून. ३ त्यानी वेदी तिच्या आधारावर स्थापिनी, कां कीं देशांच्या लोकांमुळें ते भयाभीत होते, आणि तिजवर त्यानी परमेश्वराजवळ होम केले; सगळीं व सायंकाळीं होम केले. ४ आणि त्यानी मंडपांचा सण लिहिलेल्याप्रमाणें पाळिला, आणि प्रतिदिवसाचे होम संख्येने रीतीप्रमाणें प्रतिदिवसीं धितके नेमलले तितके केले. ५ यानंतर नियाचा होम अमावास्याचें व परमेश्वराच्या ऋतू ठरविलेल्या सर्व सणांचें आणि जें कोणीएकने परमेश्वराजवळ खुबुद्धीने अर्पण केलें त्याचेंहि अर्पिलें. ६ सातव्या महिन्याच्या पहिल्या दिवसापासून परमेश्वराला ते होम करूं लागले, परंतु परमेश्वराच्या देवळाचा पाया घातला नव्हता. ७ आणि त्यानी पाथरवटांस व सुतारांस पैका दिव्हा, आणि जीदोन्यांस व जोन्यांस लागें पिणें व तेल दिव्हें, त्यांस पारसाचा राजा कोरेश याची जी आज्ञा होती तिजप्रमाणें त्यानी देवदारांचीं लांकडे लबानोनांतून याफोच्या समुद्रास आणवीं झणून. ८ आणि घरूशालेमेस जें देशाचें मंदिर तेथें ते आल्यावर दुसऱ्या वर्षी दुसऱ्या महिन्यांत शाल्तीएलाचा पुत्र जरूब्बाबेल व योबादाकाचा पुत्र येथूवा व त्यांचे वरकड भाऊ जे याज्ञक व लेवी त्यानी आणि सर्व जे पाडावपणाच्या प्रवासांतून घरूशालेमेस आले होते त्यानीहि प्रारंभ केला आणि परमेश्वराच्या मंदिराच्या कामावर अधिष्ठा करायसाठीं लेव्यांस वीस वर्षांपासून

व वरतीं नेमून ठेविले. ९ तेव्हां देवाच्या मंदिरांतल्या काम करणाऱ्यांवर अधिकार करायस येथूवा, आपले पुत्र व आपले भाऊ, कादमीएल व त्याचे पुत्र, यहूदाचे संतान यांसहित उभा राहिला, हे नादादाचे पुत्रहि आपले पुत्र व आपले भाऊ जे लेवी त्यांसहित; १० आणि बांधणाऱ्यानी परमेश्वराच्या देवळाचा पाया घातला, तेव्हां इस्राएलाचा राजा दावीद याच्या नेमाप्रमाणें परमेश्वराला स्तवायास त्यानी याज्ञक त्यालेले, करणें वाजविणारे व लेवी आसाफाचे संतान आज्ञा वाजविणारे उभे केले. ११ आणि त्यानी परमेश्वर चांगला आहे इस्राएलावर त्याची दया सनातन आहे झणून स्तवीत त्याला आणि कृतज्ञता निवेदीत अनुक्रमाने गाइलें; आणि परमेश्वराच्या मंदिराचा पाया घातला गेला झणून सर्व लोकांनी उंच स्वराने परमेश्वराची स्तुति केली. १२ परंतु वृद्ध याज्ञक व लेवी व मुख्य वडील यांतले ज्यानी पहिलें मंदिर पाहिलें होतें, असे बहुत या मंदिराचा पाया त्यांसमक्ष घातला गेला तेव्हां मोठ्या शब्दाने रडत होते, आणि बहुतहि हर्ष करून उंच शब्दाने प्रणाद करीत होते. १३ झणून लोकांच्याने लोकांचा हर्ष, प्रणादाचा शब्द व रडण्याचा शब्द यांचा भेद करवना, कां कीं लोक मोठा शब्द करीत होते आणि तो शब्द दूरवर ऐकिला गेला.

अध्याय ४.

आणि प्रवासापासून परत आलेले लोक इस्राएलाचा देव परमेश्वर याचें देऊळ बांधित आहेत, असें यहूदा व बन्यामीन यांच्या शत्रूनी ऐकिलें. २ मग त्यानी जरूब्बाबेल व मुख्य वडील यांजवळ येउन झटलें, “तुमच्या संगतीं आढी वांधूं, कां कीं तुझासारखे आढी तुमच्या देवाला शोधितों, आणि अशशूराचा राजा एसार्हदोन याने आझास इकडे वर आणिलें त्याच्या दिवसांपासून त्याजवळ आढी यज्ञ करीत असतों.” ३ तेव्हां त्यांस जरूब्बाबेल व येथूवा व इस्राएलाचे वरकड मुख्य वडील झणाले, “आमच्या देवाचें मंदिर बांधायस तुमचा आमचा कांहीं संबंध नाही; जसी राजाने पारसाचा राजा

कोरेश याने आढास आझा केली याप्रमाणें आझी मात्र ह्वाएलाचा देव परमेश्वर याचें मंदिर बांधूं.” ४ तेव्हा देशच्या लोकानी यहूदाच्या लोकांचे हात बांधण्याविषयी दिले केले आणि त्यांस त्रासिलें. ५ आणि त्यांचा संकल्प मोडायसाठीं पारसाचा राजा कोरेश याचे सर्व दिवस पारसाचा राजा दारयावेश याच्या राज्यापर्यंत त्याबवर मंत्र्याला मोल देऊन ठेवीत गेले. ६ आणि अहासरोशाच्या राज्यांत त्याच्या राज्याच्या प्रारंभी त्यानी यहूदा व यरूशालेम यांच्या राहणाऱ्यांवर दोषारोप लिहिला.

७ आणि अर्ताहशस्तेच्या दिवसांत बिअलाम, मिअदाथ, टाबएल, यानी व यांच्या वरकड सोन्यानी पारसाच्या अर्ताहशस्ते राजाकडे लिहिलें आणि पत्राचा लेख अरामी भाषेंत लिहिला होता, आणि त्याचा तरजुमा अरामींत केलेंला होता. ८ रहूम मुख्य अधिकारी व शिमशाह लेखक यानी यरूशालेमविषयी अर्ताहशस्ते राजाकडे असें एक पत्र लिहिलें. ९ तेव्हा रहूम मुख्य अधिकारी व शिमशाह लेखक व त्यांचे वरकड सोन्यानी दीनाह व अफसाथखी, टार्पली, अर्फासी, अर्खवी, बाबेली, शूशान्खी, देहावी व एलामी यानी; १० आणि बे वरकड लोक मोठ्या व गौरवित आसून प्याराने अलिकडे आणून शोमरोनच्या नगरांत वसविले त्यानी आणि नदीच्या अलिकडील वरकडानी अमुक वेळेस लिहिलें. ११ जें पत्र त्यानी अर्ताहशस्ता राजा याज्ञकडे पाठविलें त्याची प्रत हीच आहे; “नदीच्या अलिकडले तुझे सेवक आणि अमुक वेळेस; १२ राजाला कळवें कीं जे यहूदी तुजवळून आझाकडे वर आले ते यरूशालेमेस येऊन तें फितूरी व दुष्ट नगर बांधित आहेत, त्यानी तिचें कोट समाप्त केले, आणि पाये बडून नीट केले आहेत. १३ आतां राजाला माहोत व्हावें कीं जर हें नगर बांधलें गेलें, आणि इचे कोट समाप्त झाले, तर ते लोक शुल्क कर व जकात देणार नाहींत, मग राजांच्या भांडारांत तोटा येईल. १४ आतां आझी राजाचें मीठ खातों आणि राजाची हानि पाहणें आझाला साजत नाहीं, झणून आझी पाठवून राजाला कळविलें आहे; १५ अशासाठीं कीं तु-

झ्या पूर्वजांच्या कळवृत्तांच्या पुस्तकांत खेपे करावा झणजे कळवृत्तांच्या पुस्तकांत तुज्या संभ्रं डेल आणि कळेल कीं, हें नगर फितूरी नगर आणि राजाला व राष्ट्रांला उपद्रव करणारें होतें, आणि पुरातन कालापासून त्यामध्ये बंड करित असत, झणून हें नगर उजाड केलें गेलें. १६ आझी तर राजाला कळवितों आहों कीं जर हें नगर बांधलें गेलें आणि त्याचे कोट समाप्त झाले, तर यावरून तुला नदीच्या अलिकडे कांहीं विपन्न राहणार नाहीं.”

१७ मग राजाने रहूम मुख्य अधिकारी व शिमशाह लेखक व त्यांचे वरकड सोन्यानी शोमरोनंत राहव होते यांकडे आणि नदीच्या कडील वरकडांकडे कुशल प्रश्न आणि अमुक याप्रमाणें आज्ञा पाठविली. १८ “जें पत्र तुजें आझाकडे पाठविलें तें मजपुढें स्पष्ट वाचिलें आहे. १९ मग शोध कराता झणून म्यां वाच केली, तेव्हां असें सापडलें कीं पुरातन काळापासून हें नगर राजावर फितूरी होई आणि त्यामध्ये फितूर व बंड केले जाई. २० आणि यरूशालेमेस पराक्रमी राजे होते, आणि नदीपलिकडच्या सर्व देशांवर अधिकार करित होते, आणि त्यांस शुल्क कर व जकात दिन्ही जाई. २१ आतां त्या म्यथ्यानी तें काम सोडावें, आणि मजपासून कळ दिन्ही जाईपर्यंत हें नगर बांधिलें न जावें झणून तुझी आज्ञा करा. २२ तर हें करायाल तुजें न चुकावें झणून सावध असा; राजाला उद्देश होई असी हानि कां वाढावी?” २३ मग रहूम व शिमशाह लेखक व त्यांचे सोबती यापुढें अर्ताहशस्ते राजाच्या पत्राची प्रत वाचिली तेन्ना त्यानी लवकर यरूशालेमेस यहूयाबवळ आन त्यांस जुलमाने व जबराने निवृत्त केलें. २४ तेव्हां जें देवाचें मंदिर यरूशालेमेस आहे त्याचें झण निवृत्त झालें, आणि पारसाचा राजा दारयावेश याच्या राज्याच्या दुसऱ्या वर्षापर्यंत निवृत्त राहिलें.

अध्याय ५.

तेव्हां जे यहूदी यहूदांव व यरूशालेमेत होते त्यांस हागमार् भविष्यवादी व शोखा पुत्र जखार्या हे भविष्यवादी ह्वाएलाच्या देशाच्या

म्हणे भविष्य सांगते झाले. २ तेव्हा शालती-
एलाचा पुत्र यरूशालेमेस व बोअदाकाचा पुत्र
बेथूवा उठून यरूशालेमेस जे देवाचे मंदिर
आहे ते बांधू लागले, आणि त्यासंगती देवाचे
भविष्यवादी त्यांचे सहाय करित होते. ३ त्या
वेळी नदीच्या अलिकडील अधिकारी तातनाह
व शबर बोजनाह व त्याचे सोबती त्याजवळ
येऊन असे झगले, “हें मंदिर बांधायस आणि
हा कोट नीट करायस तुझाला कोणी आज्ञा केली
आहे?” ४ तेव्हा आझी त्यास असें झटलें, “जे
कृपे हें बांधणें बांधित आहेत त्यांचीं नांवें कोणतीं
आहेत.” ५ परंतु यहुयाच्या वडिलांवर त्याच्या
त्याचें लक्ष होतें झणून ही गोष्ट दारयावेशाला
वेदनेची त्याच्याने त्यास निवृत्त करवना; तेव्हा
त्यानी पत्र लिहून या गोष्टीविषयी उत्तर केलें.

६ नदीच्या अलिकडील अधिकारी तातनाह
व शबरबोजनाह व त्याचे सोबती अफासखी
व म्सीच्या अलिकडे होते त्यानी जे पत्र दारया-
वेश राजाकडे पाठविलें त्याची प्रत. ७ त्यानी
जाबकडे जे पत्र पाठविलें त्यांत असें लिहिलें
होतें, “दारयावेश राजाला सर्व कुशल असावें. ८
राजाला कळावें कीं आझी यहुदा राष्ट्रांत मोठ्या
देवाच्या मंदिरास गेलों आणि ते मोठ्या दगडांनी
बांधलेले आहे आणि भिंतींत लांकडे घातलेले
आहे आणि हें काम लवकर चालत आहे आणि
जांच्या हातीं सिद्धोस जात आहे. ९ तेव्हा
आझी त्या वडिलांस विचारितांना असें झटलें,
“हें मंदिर बांधायस आणि हा कोट नीट करायस
तुझाला कोणी आज्ञा केली?” १० आणि आझी
जांच्या मुख्य पुरुषांचीं नांवें लिहावीं आणि तुला
कळावें झणून आझी त्यांचीं नांवें पुसलीं. ११
तेव्हा त्यानी आझाला असें उत्तर केलें कीं, “आ-
झी आकाशाच्या आणि पृथ्वीच्या देवाचे सेवक
आहों, आणि बहुत वर्षांमागे जे मंदिर बांधिलें
होतें ते आझी बांधित आहों, ते इस्राएलच्या
एका मोठ्या राजाने बांधून समाप्त केलें होतें. १२
परंतु आमच्या पूर्वजांनी आकाशाच्या देवाला
विदित्यावर त्याने ते बाबेलेचा राजा नबूखद-
नेस्सर चाव्डी याच्या हातीं दिव्हे, तेव्हा त्याने
मंदिराचा नाश केला आणि लोक पाडावकरून

बाबेलेस नेले. १३ तथापि बाबेलेचा राजा को-
रेश याच्या पहिल्या वर्षी कोरेश राजाने हें देवा-
चें मंदिर बांधायस आज्ञा केली. १४ आणि
देवाच्या मंदिराचीं जीं सोन्याचीं व रुप्याचीं पात्रें
नबूखदनेस्सराने यरूशालेमेतल्या देवळांतून का-
ढिलीं आणि बाबेलच्या देवळांत नेऊन ठेविलीं,
तीं कोरेश राजाने बाबेलच्या मंदिरांतून काढिलीं,
आणि ज्याचें नांव शेशबज्जार ज्याला त्याने अ-
धिकारी केलें होतें त्याजवळ तीं दिव्हीं. १५
आणि त्याला त्याने झटलें, “तूं हीं पात्रें घेऊन
जाऊन यरूशालेमेतल्या देवळांत ठेव, आणि दे-
वाचें मंदिर त्याच्या ठिकाणावर बांधलें जावें.”
१६ तेव्हा त्या शेशबज्जाराने येऊन यरूशाले-
मेत जे देवाचें मंदिर आहे त्याचा पाया घातला,
आणि तेव्हापासून आजपर्यंत ते बांधलें जात आहे
आणि समाप्त झालें नाहीं. १७ आतां जर राजाला
बरें वाटेल तर यरूशालेमेत हें देवाचें मंदिर
बांधायस कोरेश राजाने आज्ञा केली हें वास्त-
विक आहे कीं नाहीं, झणून तेथें बाबेलेस जे
राजाचें भांडागार आहे त्यांत शोध करावा, मग
या गोष्टीविषयी राजाने आपला मनोरथ आझा-
कडे सांगून पाठवावा.”

अध्याय ६.

तेव्हा दारयावेश राजाने आज्ञा केली, मग बा-
बेलेस जेथें निधि ठेविलेले होते, तेथें दफतरखा-
न्यांत कित्येकनी शोध केला. २ आणि मादाह
राष्ट्रांतल्या अखमथास राजवाड्यांत एक दफतर
सांपडलें, त्यांत असें लिहिलें होतें, ३ “कोरेश
राजाच्या पहिल्या वर्षी यरूशालेमेस जे देवाचें
मंदिर त्याविषयी कोरेश राजाने असी आज्ञा
केली कीं मंदिर जेथें यज्ञ करित असत ते ठिकाण
त्याचे पाये घातले गेल्यावर बांधलें जावें, त्याची
उंची साठ हात, आणि त्याची रुंदी साठ हात
असावी. ४ मोठ्या दगडांचे तीन थर आणि
नव्या लांकडांचा एक थर असावा, आणि त्याचा
खर्च राजवाड्यांतून दिव्हा जावा. ५ आणि दे-
वाच्या मंदिराचीं सोन्याचीं व रुप्याचीं पात्रें जीं
नबूखदनेस्सराने यरूशालेमेतल्या देवळांतून का-
ढून बाबेलेस नेलीं तीं परत यावीं, आणि यरू-

शालेमंतल्या देवळांस नेऊन त्यांच्या ठिकाणास देवाच्या मंदिरांत ठेवावीं. ६ आतां नदी पलिकडील अधिकाऱ्या तातनाइ, शथारबोजनाइ, तुझी आपले सोबती जे अफार्सखी त्यांसुद्धां जे नदीच्या पलिकडे आहां तेथून दूर असा. ७ देवाच्या या मंदिराचें काम असूं या; यहूयांच्या अधिकाऱ्याने व यहूयांच्या वडिलानी हें देवाचें मंदिर त्याच्या ठिकाणावर बांधावें. ८ आणि हें देवाचें मंदिर बांधायासाठीं तुझी यहूयांच्या वडिलांस काय करावें याविषयी म्या असी आज्ञा केली आहे कीं त्यानी स्तब्ध न व्हावें झणून राजाच्या द्रव्यांतून झणजे नदीच्या पलिकडील शुल्कांतून त्या पुरुषांस खर्च लागलाच दिव्हा जावा. ९ आणि आकाशाच्या देवाच्या होमांसाठीं त्यांस जे काहीं पाहिजे झणजे गोऱ्हे, एडके, व कोंकरें, गहू, मीठ, द्राक्षरस व तेल यरूशालेमंतल्या याजकांच्या नेमाप्रमाणें त्यांस प्रतिदिवसीं अखंड दिल्लें जावें. १० अशासाठीं कीं त्यानी आकाशाच्या देवाला सुवासांचीं स्पर्णें करावीं, आणि राजाच्या व त्याच्या पुत्रांच्या जीवनासाठीं प्रार्थना करवीं. ११ आणि म्या आज्ञा केली आहे कीं जो कोणी या आदेशाला पालटील त्याच्या घरांतून लांकूड काढून उभें करून त्यावर तो अडकला जावा, आणि यामुळें त्याचें घर उकरडा केल्लें जावें. १२ आणि यरूशालेमस जें देवाचें मंदिर आहे तें बिघडायास किंवा नासायास जो कोणी राजा अथवा लोक आपला हात लाविल, त्याला म्या देवाने आपलें नाम तेथें वसविलें आहे तो त्याचा नाश करो; म्या दारयावेशानेच आज्ञा केली आहे, ती लवकर साधली जावी."

१३ तेव्हां जें दारयावेश राजाने सांगून पाठविलें होतें त्याप्रमाणें नदीच्या अलिकडील अधिकारी तातनाइ, शथारबोजनाइ व त्यांचे सोबती यांनी लवकर केलें. १४ आणि हाग्गाइ भविष्यवादी व इसोचा पुत्र जखार्या यांच्या भविष्य सांगण्याकडून यहूयांचे वडील बांधीत आणि काम सिद्दीस नेत गेले, आणि इस्राएलाच्या देवाच्या आज्ञेवरून आणि कोरेश व दारयावेश व अर्ताहशस्ते पारसाचे राजे यांचेहि आज्ञेवरून त्यानी बांधून समाप्त केलें. १५ आणि दारयावेश रा-

जाच्या राज्याच्या साहाय्या वर्षी अदार महिन्याच्या तिसऱ्या दिवसीं हें मंदिर समाप्त झालें.

१६ आणि इस्राएलाचीं संतानें, याजक व लेवी व प्रवासचे वरकड लोक यांनी देवाच्या या मंदिराचें प्रतिष्ठापन आनंदाने केलें. १७ आणि त्यानी देवाच्या या मंदिराच्या प्रतिष्ठापनास गंधर्ब, दोनशें मेष, चारशें कोंकरें, आणि अवघड इस्राएलाकरितां इस्राएलाच्या वंशांच्या संख्येप्रमाणें बारा बोकड पापहारक पशुयज्ञ केले. १८ आणि मोश्याच्या पुस्तकांत जें लिहिलें त्याप्रमाणें त्यानी यरूशालेमंतल्या देवाच्या सेवेसाठीं याजक व त्याच्या वर्गाप्रमाणें आणि लेवी त्यांच्या वांटण्याप्रमाणें स्थापिले. १९ आणि पहिल्या महिन्याच्या चौथ्या दिवसीं प्रवासच्या लोकांनी वन्हाडण सण पाळिला. २० कां कीं याजक व लेवी एकसारखे शुद्ध झाले होते; ते अवघे शुद्ध होते आणि प्रवासच्या सर्व लोकांसाठीं आणि आपले मांड व याजक त्यांसाठीं व आपल्यासाठीं त्यानी वन्हाडणांत यज्ञपशू कापिले. २१ आणि जीं इस्राएलाचीं संतानें पाडावपणाच्या प्रवासांतून परत आलीं होतीं, त्यानी आणि इस्राएलाचा देव परमेश्वर यांस शोभायास जे देशच्या विधर्मजातीच्या अग्रद्वीपासून वेगळे होऊन त्यांकडे आले होते त्यांनींही खाल्लें. २२ आणि सात दिवस बेखमीर मादारीचा सण. हर्षाने पाळिला, कां कीं देव झणजे इस्राएलाचा देव याच्या मंदिराच्या कामांत त्यांचे हात दृढ करायला परमेश्वराने अश्वराच्या राजाचें मन त्यांकडे फिरवून त्यांस हर्षित केलें होतें.

अध्याय ७.

या गोष्टीनंतर पारसाचा राजा अर्ताहशस्ते याच्या राज्यांत एजा हा सरायाचा पुत्र, हा अजार्याचा पुत्र, हा हिज्कीयाचा पुत्र; २ हा शालूमाचा पुत्र, हा जादोकाचा पुत्र, हा अरीटुबाचा पुत्र; ३ हा अमार्याचा पुत्र, हा अजार्याचा पुत्र, हा मरोयाथाचा पुत्र; ४ हा जराम्बाचा पुत्र, हा उन्जीचा पुत्र, हा मुकीचा पुत्र; ५ हा अबीशुवाचा पुत्र, हा फीनहासाचा पुत्र; हा एलाजाराचा पुत्र, हा मुव्वयाजक आहरोन याचा पुत्र. ६ तोच एजा

ज्वललेहून वरती गेला, आणि मोश्याचें जें शास्त्र इश्राएलाचा देव परमेश्वर याने दिल्लें होतें तें तो प्रवीण लेखक होता, आणि त्याजवळ जो क्वा देव परमेश्वर याचा हात त्याप्रमाणें तज्ज्ञाने त्याच्या सर्व अर्बीप्रमाणें त्याला दिल्लें. ७ आणि अर्ताहशस्ते राजाच्या सातव्या वर्षी इश्राएलाच्या संतानांतले याजक व लेवी व गायक व द्वारपाल व नथीनीम यांतले क्रियेक वरती यरूशालेमेस गेले. ८ राजाच्या सातव्या वर्षी त्याच्या महिन्यांत तो यरूशालेमेस आला. ९ कां कीं पहिल्या महिन्याच्या पहिल्या दिवसी तो ज्वललेहून वरती आऊं लागला, आणि त्याजवर तो त्याच्या देवाचा चांगला हात त्याप्रमाणें तो त्याच्या महिन्याच्या पहिल्या दिवसी यरूशालेमेस आला. १० कां कीं परमेश्वराच्या धर्मविषय शोधायास आणि आचरायास आणि इश्राएलांत नेम व न्याय शिकवायास एजाःने आपलें मन सिद्ध केलें होतें.

११ आणि एजा याजक लेखक इश्राएलाजवळ जे परमेश्वराचे नेम व आज्ञा त्याच्या वचनांचा लेखक गेला जें पत्र अर्ताहशस्ते राजाने दिल्लें त्याची प्रत हीच आहे ; १२ “आकाशाच्या देवाच्या धर्मविषयाचा समापन लेखक एजा याजक याला राजाचा राजा अर्ताहशस्ते अमुक वेळेस आज्ञा देतो. १३ म्या आज्ञा केली आहे कीं माझ्या राष्ट्रांत इश्राएल लोकांत व त्याचे याजक व लेवी, यांतले जे यरूशालेमेस जायला इच्छितात त्या सर्वांनी तुजसंगतीं जावें. १४ कां कीं राजा व त्याचे सात मंत्री यांपासून तू अशासाठीं पाठविलेस आहेस कीं तुझ्या हातीं जो देवाचा धर्मविधि आहे त्याप्रमाणें यहुदा व यरूशालेम याविषयीं शोध करावा. १५ आणि इश्राएलाच्या ज्या देशाचा निवास यरूशालेमेत आहे त्याला जें रुपें व सोनें राजाने व त्याच्या मंत्र्यांनी स्वमनोरथाने दिल्लें आहे तें. १६ आणि जे लोक व याजक आपल्या देवाचें जें मंदिर यरूशालेमेत आहे त्यासाठीं खुद्दीचें अर्पण करीत असतील त्यांच्या खुद्दीच्या अर्पणासुद्धां जें रुपें व सोनें सर्व बाबेल राष्ट्रांत जलमिळेल तें अवघेंहि न्यावें. १७ त्यां हा शोध देऊन बेल, मेष, कोंकरें, व त्यांची अन्नार्पणें

व त्यांची पेय अर्पणें लवकर विकत घेऊन यरूशालेमेत जें तुमच्या देवाचें मंदिर आहे त्याच्या वेदीवर अर्पावीं द्याणून. १८ आणि रुपें व सोनें यांच्या शोषाचें करायास तुला व तुझ्या भावांस जें बरें वाटेल, तें तुझी आपल्या देवाच्या मनोरथाप्रमाणें करा. १९ आणि तुझ्या देवाच्या मंदिराच्या संवेसाठीं जीं पात्रें तुला दिल्लेंहि आहेत तीं यरूशालेमच्या देवापुढें सोंपून दे. २० आणि तुझ्या देवाच्या मंदिराला अणखी जें काहीं पाहिजे जें तुला द्यायास पडेल तें राजाच्या भांडारांतून दे. २१ आणि म्या म्याच अर्ताहशस्ते राजाने नदीपलिकडच्या सर्व भांडार्यांस अशी आज्ञा केली आहे कीं, जें काहीं एजा याजक आकाशाच्या देवाच्या धर्मविषयाचा लेखक तुझाजवळ मागेल तें लवकर करावें. २२ शंभर तालांत रुपें, व शंभर कोर गहू, व शंभर बाथ द्राक्षारस, व शंभर बाथ तेल, व भीठ अपरिमित एवढें. २३ जें काहीं आकाशाच्या देवाने आज्ञा दिल्लें आहे तें आकाशाच्या देवाच्या मंदिराला चौकशीने करावें, कां कीं राजाच्या राष्ट्रावर व त्याच्या पुत्रांवर कोप कां असावा ? २४ आणि आम्हीं तुझ्याला कळवितों कीं सर्व याजक व लेवी, गायक, द्वारपाल, नथीनीम, आणि देवाच्या या मंदिराचे सेवक यांवर शुल्क कर, किंवा जकात ठेवायास कोणाला अधिकार नाहीं. २५ आणि हे एजा, जें तुझ्या देवाचें ज्ञान तुझ्या हातीं आहे त्याप्रमाणें तूं शास्ते व न्यायाधीश नेमून ठेव, त्यानी नदीपलिकडचे जे सर्व लोक तुझ्या देवाच्या धर्मविषयाचे जे सर्व जाणणारे त्यांचा न्याय करावा द्याणून आणि जे जाणत नाहीं त्यांस तुझी शिक्षा. २६ आणि जो कोणी तुझ्या देवाचा विधि व राजाचा विधि आचरणार नाहीं, त्याला शासन लवकर केलें जावें, तें मरणाचें किंवा निवासनाचें किंवा धनदंडाचें किंवा बंदीचें असो.”

२७ आमच्या पूर्वजांचा देव परमेश्वर सुवर्ण दित असो ; त्याने यरूशालेमेत जें परमेश्वराचें मंदिर आहे तें सुशोभित करावें असें राजाच्या मनांत घातलें आहे. २८ अणखी त्याने राजा व त्याचे मंत्री व राजाचे सर्व पराक्रमी प्रधान यांची कृपादृष्टि मजवर होई असें केलें ; आणि

माझा देव परमेश्वर याचा हात मजवर होता, त्याप्रमाणे मी सबळ झालों, आणि मजसंगतीं वरतीं जायासाठीं म्या इस्त्राएलाहून मुख्य जन जमविले.

अध्याय ८.

आणि अर्ताहशने राजाच्या राजांत जे मजसंगतीं बाबेलेहून वरतीं आले त्यांचे मुख्य वडील हेच, आणि त्यांची परंपरा हीच आहे : १ फीनहासाच्या संतानांतला गेशोम, इथामाराच्या संतानांतला दानीएल, दावीदाच्या संतानांतला हदूश ; ३ शखान्याच्या संतानांतला फारोशाच्या संतानांतला जस्वारी, आणि त्यासंमतीं पुरुषांतले दीडशे वंश परंपरेने बणले गेले ; ४ पाहाथमोवाबाच्या संतानांतला जराद्याचा पुत्र ५ एल्होएनाइ, आणि त्यासंगतीं दोनशें पुरुष ; शखान्याच्या संतानांतला याहजीएलाचा पुत्र, आणि त्यासंगतीं तीनशें पुरुष : ६ आदीनाच्या संतानांतला योनाथानाचा पुत्र एबेद, आणि त्यासंगतीं पन्नास पुरुष ; ७ आणि एलमाच्या संतानांतला अथान्याचा पुत्र यशाया, आणि त्यासंगतीं सत्तर पुरुष ; ८ आणि शफाथ्याच्या संतानांतला भीखाएलाचा पुत्र जबाया, आणि त्यासंगतीं ऐंशी पुरुष ; ९ योबाबाच्या संतानांतला यहीएलाचा पुत्र ओबाया, आणि त्यासंगतीं दोनशें अठरा पुरुष ; १० आणि शलेमीथाच्या संतानांतला योसिफ्याचा पुत्र, आणि त्यासंगतीं एकशें व साठ पुरुष ; ११ आणि बेबाईच्या संतानांतला बेबाईचा पुत्र जस्वारी, आणि त्यासंगतीं अठ्ठावीस पुरुष ; १२ आणि अज्गदाच्या संतानांतला हक्काटानाचा पुत्र योहानान, आणि त्यासंगतीं शंभर व दाहा पुरुष ; १३ आणि अदोनीकामाच्या संतानांतले शेवटले आणि त्यांचीं नांवें हींच, एलीफेलेट, हर्शेल व शमाया आणि त्यासंगतीं साठ पुरुष ; १४ आणि बिगवाईच्या संतानांतले ऊबाइ व जब्बूद आणि त्यासंगतीं सत्तर पुरुष.

१५ आणि आहवाकडे जी नदी वाहती तिच्याजवळ म्या त्यांस जमविलें ; तेथें आझी उरें देऊन तीन दिवस राहिलों, आणि म्या लोकांस व

याजकांस पाहिलें, तेव्हां मला लेवीच्या संतानांत कोणी सांपडले नाहीं. १६ मग म्या पाठवू एलीएजेर, अरीएल, शमाया, एलनाथान व करीब व एलनाथान व नाथान व जस्वारी व बडलाम या मुख्यांस, आणि योयारीव व एलनाथ या सुन्न मनुष्यांस बोलाविले. १७ आणि जसिफ्या स्थानांतला मुख्य जो इरो त्यानकडे मत्यांस आज्ञा दिन्ही, आणि जसिफ्या स्थानांतल इहोसी आणि त्याचे भाऊ जे नथीनीम त्यासीं बलायाला असीं वचन त्यांच्या मुखांत घातलीं : आमच्या देवाच्या मंदिरासाठीं सेबक आद्याकं आणावे. १८ मग आद्यावर आमच्या देवाचा व चांगला हात त्याप्रमाणें त्यांनी आद्याकडे इस्त्राएलाचा पुत्र लेवी याचा पुत्र माहली याच्या संतानांतला समजस मनुष्य आपिला, आणि शेरब व त्याचे पुत्र व त्याचे भाऊ अठरा. १९ आणि हशाव्या व त्यासंगतीं मरारीच्या संतानांत यशाया त्याचे भाऊ व त्याचे पुत्र कीस. २० आणि दावीदाने व अधिकाऱ्यांनी जे नथीनीम लेव्याच्या सेवेसाठीं नेमून दिन्हे होते, त्यांसे दोनशें व कीस नथीनीम ; ते अवघे नामनि लिहिलेले होते.

२१ तेव्हां तेथें आहवाच्या नदीजवळ म्या उपासाची घोषणा करविली ; आझी आपल्या देवापुढें आत्मपीडन करून त्याजवळ आपल्यासर्व व आपल्या पोरंगासाठीं व आपल्या सर्व संपत्तीसाठीं नीट मार्ग मागावा द्यणून. २२ कां कीं वाटेत ते त्यावर आमचें सहाय करायासाठीं सैन्य व स्वर राजाजवळ ममायास मला लाब वाटली, कां तर आझी राजाला द्याटलें होतें कीं, “आमच्या देवाचा हात त्याजकडे सर्व पाहणाऱ्यांवर हितासाठीं आहे परंतु त्याचें बल व त्याचा क्रोध त्याच्या सर्व सोडणऱ्यांवर आहे.” २३ तर आझी उग्र करून यक्षिषयीं आपल्या देवाजवळ मार्शना केली, तेव्हां तो आझाला प्रसन्न झाला. २४ मग म्या यामकांच्या मुख्यांतले बारा जण, शेरब्या, हशब्या, आणि त्यांसहित त्यांच्या भावांतले दाहा व वेम्बळे केले. २५ आणि त्याजकडे हपें व सानें व पात्रें आमच्या देवाच्या मंदिराचें व आमच्या राजाने व त्याच्या मंत्र्यांनी व त्यांच्या अधिकाऱ्यांनी

कर्तव्य व अकृत्यासमस्त इत्याख्यानी अपिलें होतें
हे तेलून दिल्लें. २६ व्या त्यांकडे साठें सात-
हें झालां रुपें व रुप्याचीं पात्रें शंभर तालांतांचीं
शंभर तालांत सोनें; २७ आणि सोन्याचे बीस
कडे हजार दारकाचे आणि चांगल्या उजळ
झिज्याचीं दोन पात्रें सोन्याएवढीं मूयवान, हीं
केल्ले दिल्लीं. २८ आणि त्यास झटलें, “तुझी
करमेश्वराकडे पवित्र आहां; पत्रेंहि पवित्र आ-
हे, आणि रुपें व सोनें तुमच्या पूर्वजांचा देव
परमेश्वर याकडे स्वबुद्धीचें अर्पण आहे. २९
यशालेमेस परमेश्वराच्या मंदिराच्या कोठ-
ळांत यशमक व लेवी यांच्या मुख्यासमोर आणि
यशालाच्या मंडिरांतल्या मुख्यासमोर तुझी तीं
केल्ले यशमक तोंपर्यंत जावून संभाळा.” ३०
व यशमक व लेवी यांनी रुपें व सोनें व पात्रें
कडें घेतलां; तीं यशालेमेस आमच्या
देवाच्या मंदिरास आणावीं झणून.

११ तेव्हां पहिल्या महिन्याच्या बाराव्या दि-
वसीं आझी यशालेमेस जायाला आहवाच्या
मंदिरांत निवून चाललों, आणि आद्यावर आमच्या
देवाच्या हात होता आणि त्याने आद्यास बैन्या-
च्या व शटेवरल्या टपण्यांच्या हातांतून सोड-
विलें. १२ आणि आझी यशालेमेस येऊन
रुपें तीन दिवस राहिलों. ३३ आणि चौ-
थ्या दिवसीं आमच्या देवाच्या मंदिरांत रुपें व
सोनें व पात्रें ठरीया याजकाचा पुत्र मरेमोथ या-
कडे तेललें गेलीं, आणि यासंगतीं फीनहासाचा
पुत्र एलाजार होता, आणि यासंगतीं येशूवाचा
पुत्र योनाबाद, आणि बिन्याचा पुत्र नोबाया
जेनी होते. ३४ तीं एकएकाच्या संख्येने तेलाने
केललीं जेलीं, आणि त्या वेळेस सर्ष तेल लिहि-
ला गेला. ३५ तेव्हां जे पाडावपणाच्या प्रवासां-
तून आले त्यांनी इश्राएलाच्या देवाला होम केला;
अकृत्या इश्राएलाकरितां बारा बैल, शण्णव मेख,
सव्वाहत्तर कोंकरें, बारा बोकड, हे पापहारक यज्ञ-
कांठीं झाले; हे अवघे परमेश्वराला होम होते.
१६ आणि नदीच्या अलिंकडे जे राजाचे बकीळ
व अधिपती होते त्यांकडे त्यांनी राजाच्या वज्रा
दिव्या, कम त्यांनी कोळाक व देवाच्या मंदिरा-
चा यज्ञघर केला.

अध्याय ९.

ह्या गोष्टी झाल्यावर मुख्यजन माझ्याजवळ ये-
ऊन झणाले, “इश्राएल लोक व याजक व
लेवी देशाच्या लोकांपासून वेगळे राहिले नाहीत;
खनानी, हिती, परिज्जी, यबूसी, आम्मोनी, मो-
वावी, मिसरी, व भमोरी, यांच्या अघोर कर्मां-
प्रमाणें ते चालतात. २ कां कीं त्यांनी आपल्या-
ला व आपल्या पुत्राला त्यांच्या कन्या घेतल्या
आहेत, येणेंकरून पवित्र प्रजेने आपल्याला देशां-
च्या लोकांसीं मिसळिलें आहे, आणि मुख्य जन
व अधिकारी यांचा हात या पातकांत मुख्य आहे.”
३ ही गोष्ट म्या ऐकिली तेव्हां मी आपलें पांघरूण
व आपला झगा फाडून आपल्या डोक्याचे व दा-
टीचे केंस उपटून विस्मित बसलों. ४ तेव्हां पाडाव
केलेल्यांच्या पातकामुळें जे इश्राएलाच्या देवाच्या
वचनांमुळें कांपत होते ते अवघे माझ्याजवळ एकत्र
मिळाले, आणि संध्याकाळच्या यज्ञाच्या वेळेपर्यंत
मी विस्मित बसलों. ५ आणि संध्याकाळच्या
यज्ञाच्या वेळेस मी आपल्या आत्मपीडनवरून
उठलों, आणि आपलें पांघरूण व झगा फाडून आ-
पले गुढघे टेंकून आपले हात आपला देव परमे-
श्वर याकडे पसरिले. ६ आणि मी झणलों,
“हे माझ्या देवा माझ्या देवा, मला तुजकडे आ-
पलें तोंड वर करायास लज्जा व त्रापा वाटती, कां
कीं आमचे अन्याय आमच्या डोक्यावरतीं वाढले
आहेत, आणि आमचा दोष आकाशापर्यंत मोठा
झाला आहे. ७ आझी आपल्या पूर्वजांच्या दिव-
सांपासून आजपर्यंत मोठ्या दोषांत राहिलों आहों,
आणि आझी आपले अन्यायामुळें आपले राबे व
याजक यांसुद्धा देशांच्या राजांच्या हातीं तरवारी-
ला, पाडावपणाला, लुटीला व मुखचपेला आज-
च्याप्रमाणें दिल्ले गेलों आहों. ८ आणि आद्या-
ला वांचलेलें शेष ठेवायास आणि आपल्या पवित्र
स्थानांत आद्यास मेख द्यायास आतां अन्य मात्र
आमचा देव परमेश्वर यापासून कृपा झांछी
आहे; आमच्या देवाने आमचे डोळे प्रकाशित
करावे आणि आमच्या दासपणांत आद्याला थोडें
संजीवम द्यावें झणून. ९ कां कीं आझी दास
होतो, तश्यांमि आमच्या दासपणांत आमच्या देवाने

आद्यास सोडिले नाही, परंतु पारसाच्या राजांची कृपादृष्टि आद्यावर होई असे त्याने केले आहे; आमच्या देवाचे मंदिर उंचवायास त्याचे मोडलेले ढीग उभारायास आद्यास यहूदांत व यरूशालेमेंत भित्ति बावयास आद्यास संजीवन द्यावे द्याणून. १० आणि आतां हे आमच्या देवा, यानंतर आधी काय द्याणूं? कां कीं आधी तुझ्या आज्ञा सोडिल्या आहेत. ११ ज्या आज्ञा त्यां आपले सेवक भविष्यवादी यांकडून आज्ञापून असें घटले कीं, “ज्या देशाचे धारण करायास तुम्ही आतां तो देश देशाच्या लोकांच्या विटाळाने त्यांच्या अघोरकर्मांनी विटाळलेला आहे, ज्या त्यानी आपल्या विटाळाने त्याला सर्वत्र भरले आहे. १२ तर आतां तुम्ही आपल्या कन्या त्यांच्या पुत्राला देऊं नका, आणि आपल्या पुत्राला त्यांच्या कन्या घेऊं नका, आणि कधी त्यांचे कुशल किंवा त्यांचे हित पाहूं नका, अशासाठीं कीं तुम्ही बलवान असावे आणि देशाचे उत्तम खावे, आणि आपल्या लेकरांस तो सर्वकालपर्यंत वतनासाठीं ठेवावा.” १३ आणि आमच्या दुष्कर्मांमुळे व आमच्या मोठ्या दोषांमुळे जे अवघे आद्यावर आले आहे, त्यानंतर हे आमच्या देवा, आमच्या अन्यायांस योग्य त्यापेक्षा थोडा दंड त्यां आद्यास केला, आणि आद्यास असी सोडवण दिली आहे. १४ आधी या अघोर कर्मांच्या लोकांसीं सोयरीक करून पुन्हा तुझ्या आज्ञा मोडल्या काय? कांहीं शेष किंवा वांचलेले न राही असी समाप्ति करीसपर्यंत आद्यावर क्रोधयुक्त न होसील काय? १५ हे इस्राएलाच्या देवा परमेश्वरा, तूं न्यायी आहेस, कां कीं आज्ञ्याप्रमाणे आधी सुटे राहिलेले आहों; पाहा, आधी तुजपुढे आपल्या दोषावस्थेत आहों, कां तर यामुळे तुजपुढे उभे राहवत नाहीं.”

अध्याय १०.

आणि एज्राने देवाच्या मंदिरासमोर रडून दंडवत पडून मार्थना आणि पाप कबूल केल्यावर त्याजवळ इस्राएलांतून पुरुष व बायका व पोरें यांचा फार मोठा समाज जमला, कां कीं लोक फार रडले. २ आणि एलामाच्या संतानां-

तला यहीएलाचा पुत्र शखान्या एज्राल उत्त करीत द्याणाला, “आधी देशाच्या लोकांतून परक्या बायका घेउन आपल्या देवाविरुद्ध पाप केले आहे, तथापि आतां याविषयीं इस्राएलास आज्ञा आहे. ३ तर आतां माझ्या प्रभूच्या मसलतीप्रमाणे आणि जे आमच्या देवाच्या आज्ञेला कापतात त्यांच्याप्रमाणे सर्व बायका आणि त्यांपासून झालेलीं तींही वेगळीं करायास आपण आपल्या देशांसीं संधा करावी, आणि हें नेमशास्त्राप्रमाणे द्या ४ ऊठ, कां कीं ही गोष्ट तुजकडे आहे आणि आधी तुजसंगतीं असूं; धैर्य धरून कार्य कर.” ५ मग एज्राने उठून या वचनाप्रमाणे करावे द्या याजकांतले मुख्य व लेवी व सर्व इस्राएल बायका शपथ वाहविली, आणि त्यानी शपथ वाहिली ६ आणि एज्रा देवाच्या मंदिरासमोरून उठून एन्याशीबाचा पुत्र योहानान याच्या घेठ्यां गेला, आणि तो तेथे गेला तेव्हां त्याने बायका खालीं नाही आणि पाणी प्याले नाही, स्रं कीं तो प्रवास्यांच्या पापामुळे शोक करीत होता. ७ मग त्यानी यहूदा व यरूशालेम यांतील प्रवास्यांपासून आलेल्या सर्व लोकांस यरूशालेमेंत जमवायास असी घोषणा करविली कीं, “हो घेठे अधिकाऱ्यांच्या व वडिलांच्या मसलतीप्रमाणे तिहीं दिवसांनी येणार नाही त्यांचे सर्व पण होईल, आणि तो प्रवास्यांपासून आलेल्या सभ्यांतून वेगळा केला जाईल.”

९ तेव्हां यहूदा व बन्यामीन यांचीं सर्व व नुष्ये तिहीं दिवसांत यरूशालेमेस जमलीं; व नव्वा महिना महिन्याचा विसावा दिवस होऊ, आणि सर्व लोक देवाच्या मंदिराच्या चौकांत व गोष्टीमुळे व पावसामुळे कापत बसले होते. १० आणि एज्रा याबक उठून त्यांस द्याणाला, “तुम्ही इस्राएलाचा दोष वाढवायास परक्या बायका घेउन पाप केले आहे, ११ तर आतां तुम्ही आपल्या पूर्वजांचा देव परमेश्वर याबक पण कबूल करून त्याचा मनोरथ करा; देशाच्या लोकांपासून व परक्या बायकांपासून वेगळे व्हा.” १२ तेव्हां सर्व समाज मोठ्या शब्दाने उत्तर करीत द्याणाले, “जसें तूं बोलला आहेस तसें आधीला केले पाहिजे. १३ परंतु लोक बहुत आहेत

अणि मृष्टेकाल आहे झणून बाहेर उभें राहवत न्हों, आणि हें काम एका दोहों दिवसांचें नाहीं, हें ही या गोष्टींत आझी फार पाप केलें आहे. १४ तर सर्व समाजांतले आमचे अधिकारी उभे व्हावे, आणि आमच्या नगरांत ज्यांनी परक्या वस्तू घेतल्या ते सर्व आणि त्यांसंगतीं एकएका वस्तूचे वडील आणि न्यायाधीश नेमलेल्या सम- वस्तू घ्यावे; या गोष्टीमुळे जो आमच्या देवाचा व्रत तोष तो आझावरून फिरून जाईपर्यंत." १५ केवळ असाएलाचा पुत्र योनाथान आणि जेसाचा पुत्र पाहज्या या गोष्टीविषयी उभे रा- हिले, आणि मशुल्लामाने व शाब्बथाइ लेव्याने त्यांचे सहाय्य केलें. १६ आणि प्रवासापासून झालेल्या लोकांनी तसें केलें, आणि एज्जा याजक व कित्येक मुख्य वडील आपापल्या पूर्वजांच्या कुलाप्रमाणें सर्व आपापल्या नामानी वेगळे होऊन देवाच्या महिन्याच्या पहिल्या दिवसीं या गोष्टी- चा विचार करायलास बसले. १७ आणि ज्यांनी परक्या बायका घेतल्या होत्या त्या सर्वांचा निर्णय बानी पहिल्या महिन्याच्या पहिल्या दिवसाने समाप्त केला.

१८ आणि याजकांच्या संतानांतले ज्यांनी पर- क्या बायका घेतल्या होत्या असे कित्येक सांपडले; जेजादाकाचा पुत्र येशूवा याच्या आणि याच्या भावंड्या संतानांतले मासाया व एलीएजेर व शरीव व गदान्या; १९ आणि आपल्या बायका सोदून घ्याव्या असें त्यांनी आपले हात दिले, आणि ते दोषी होते झणून त्यांनी आपल्या दोषा- मुळे एडका अपिला. २० आणि इम्मेराच्या संता- नांतले हनानी व जबाया; २१ आणि हारी- माच्या संतानांतले मासाया व एलीया व शमाया व यहीएल व डब्जीया; २२ आणि पाश्शूराच्या संतानांतले एत्योएनाइ, मासाया, इस्माएल, नथा- नरल, योजाबाद, व एलासा; २३ आणि ले- व्यांतले योजाबाद व शिमई व कलाया तोच

कलीटा, पथाद्या, यहूदा व गलीएजेर; २४ आणि गायकांतला एत्याशीब, आणि द्वारपालां- तले शालूम व टेलम व डुरी. २५ आणि इस्त्राएलांतून फारोशाच्या संतानांतले राम्या व यिज्जीया व माल्खीया व मिथ्यामीन व एला- जार व माल्खीया व बनाया; २६ आणि एला- माच्या संतानांतले मत्तान्या, जखार्या, व यही- एल व अब्दी व यरेमोथ व एलीया; २७ आणि जतूच्या संतानांतले एत्योएनाइ, एत्या- शीब, मत्थान्या व यरेमोथ व जाबाद व अबीजा. २८ आणि बेबाईच्या संतानांतले यहोहानान, ह- नान्या, जब्बाइ, अथलाइ; २९ आणि बानी- च्या संतानांतले मशुल्लाम, मालूख व अदाया, याशूब व शआल व रामोथ; ३० आणि पाहथमो; आवाच्या संतानांतले आदना व ख- लाल, बनाया, मासाया, मात्तान्या, बजालएल व बिन्नुइ व मनाश्शे. ३१ आणि हारीमाच्या सं- तानांतले एलीएजेर, यिज्जीया, माल्खीया, शमा- या, शिमोन; ३२ बन्थामिन, मालूख, शमार्या; ३३ हाशूमाच्या संतानांतले मात्थनाइ, मात्थाया, जाबाद, एलीफेलेट, यरेमाइ, मनाश्शे, शिमई; ३४ बानीच्या संतानांतले मादाइ, आब्राम व ऊएल; ३५ बनाया, बेदया, खलूही; ३६ बान्या, यरेमोथ, एत्याशीब; ३७ मात्तान्या, मात्थनाइ व यासाब; ३८ आणि बानी व बिन्नुइ, शिमई; ३९ आणि शलेम्या व ना- थान व अदाया; ४० माखनादबाइ, शाशाइ, शाराइ; ४१ आजारएल व शलेम्या, शमार्या; ४२ शालूम, अमार्या, योसेफ; ४३ नबोच्या संतानांतले यईएल, मात्थिया, जाबाद, जबीना, यादाव, व योएल, बनाया; ४४ या सर्वांनी परक्या बायका घेतल्या होत्या, आणि ज्यांकडून त्यांनी लेंकरांस जन्म दिल्या होता, अशा बायका कित्येकाला होत्या.

नहेम्या.

अध्याय १.

हस्ताल्याचा पुत्र नहेम्या याच्या गोष्टी; विसाव्या वर्षी ख्रिस्तलेव महिन्यांत मी शूशान राजवा-
च्यांत होतों, तेव्हां असें झालें कीं, २ माझ्या भावांतला जो एक हनानी तो व यहूदांतले कित्येक मनुष्य आले, आणि जे यहूदी सुट झाले होते जे पाडावपणाच्या प्रवास्यांतून उरले होते त्यांविषयीं व यरूशालेमेविषयीं म्या त्यांस पुसलें. ३ तेव्हां त्यांनी मला झटलें, “तेथें राष्ट्रांत जे पाडावपणा-
च्या प्रवास्यांतून उरलेले आहेत ते मोठ्या दुर्दशेंत व अप्रतिष्ठेंत आहेत, आणि यरूशालेमेचा कोट भेडलेला आहे, आणि तिचे दर्वाजे अभीने जाळि-
लेले आहेत.”

४ हीं वचनें म्या ऐकिलीं तेव्हां असें झालें कीं मी बसून रडलों, आणि कित्येक दिवस म्या शोक व उपास करून आकाशांतल्या देवापुढें असी प्रार्थना केली कीं, ५ “हे आकाशांतल्या देवा परमेश्वरा, मोठ्या व भ्यायास योग्य देवा, जे तुजवर प्रीति करितात आणि तुझ्या आज्ञा पाळि-
तात त्यांकरितां तूं करार व दया राखितोस. ६ तुझ्या सेवकाची प्रार्थना ऐकायास तुझे कान साव-
धान आणि तुझे डोळे उघडे असवे, ती मी अहो-
रात्र तुजपुढें तुझे सेवक इस्राएलाचीं संतानें या-
सार्हीं करीत आहे, आणि जीं पापें आधीं तुज-
विरुद्ध केलीं आहेत तीं इस्राएलाच्या संतानांचीं पापें मी कबूल करीत आहे; म्या आणि माझ्या बापाच्या जुलानेहि पाप केलें आहे. ७ आधीं तुजविरुद्ध फार दुष्टाई केली आहे, आणि ज्या आज्ञा व जे नेम व न्याय त्यां आपला सेवक मोशे याला आज्ञापिले ते आधीं पाळिले नाहींत. ८ जें वचन त्यां आपला सेवक मोशे याला आज्ञा-
पिलें तें स्मर; त्यां असें सांगितलें कीं जर तुझी पाप केलें तर तुझास मी लोकांमध्ये उडवीन; ९ परंतु जर तुझी मजकडे फिरून माझ्या आज्ञा

पाळाल व आचराल, तर बरीं तुझांतले घेई आकाशाच्या शेवटापर्यंत पालविले गेले वरीं हे त्यांस तेथून मोळा करून जें स्थान म्या आपलें मांम तेथें वसवावें छापून निवडिलें आहे त्याकडे आणीन. १० ते तर तुझे सेवक व तुझे लोक आहेत जे त्यां आपल्या मोठ्या पराक्रमाने आणि आपल्या बलवान हाताने खंडणी करून घेतले हे आहेत. ११ हे परमेश्वरा, तुझ्या सेवकाच्या प्रार्थनेकडे जे तुझे सेवक तुझ्या नामाला भ्याऊ इच्छीत आहेत, त्यांच्या प्रार्थनेकडे तुझा कान लक्ष वध असावा; आज तूं आपल्या सेवकाला दुष्ट कर आणि या मनुष्याची कृपादृष्टि त्यावर होई असें कर.” मी तर राजाचा प्याला देवापुढें

अध्याय २.

आणि असें झालें कीं अर्थाहशेने राखून विसाव्या वर्षी नीसान महिन्यांत मी द्राक्षारस होता, तेव्हां म्या द्राक्षारस घेउन राख ला दिल्या आणि मी त्यासमोर खिन्न पूर्वीं नव्हतों. २ तेव्हां राजाने मला झटलें, “तूं दुष्ट नेकरी नसून तुझें तोंड कां खिन्न दिसवें? का केवळ मनाचा खेद आहे.” मग मी फार थालें. ३ आणि मी राजाला झणालों, “राजा विरक्त वांचो; जें नगर माझ्या पूर्वजांच्या कबरांचें स्थानें तें उजाड असतां आणि त्याचे दर्वाजे अभीने झळले असतां माझे मुख कां खिन्न न दिसतें? ४ तेव्हां राजाने मला झटलें, “तूं काय मना-
तोस?” मग म्या आकाशांतल्या देवाची प्रार्थना केली. ५ आणि म्या राजाला झटलें, “मरा राजाच्या मनास आलें आणि तुझा दास व तुझ्या दृष्टींत कृपा पावला आहे, तर त्यां मला यहूदांत माझ्या पूर्वजांच्या कबरांच्या नगरास पाठवावें, म्या तें बोधोंवें छापून.” ६ तेव्हां राणी त्याबबळ बसलेली असतां राजाने मला झटलें, “तुला जायाला किती दिवस लावतील आणि

देवा परत येसील!" मग मला पाठवायास रा-
जला बरें वाटलें आणि म्या त्याजवळ समय
झविला. ७ अणखी म्या राजाला छटलें, "जर
प्रवाला बरें वाटतें तर मला नदीपलिकडच्या
अधिकार्याकडे मी सहूदांत येईपर्यंत त्यानी मला
प्र पाहचकचें छणून पत्रें द्यावी; ८ आणि
त्याचा वनरसक आसाफ याकडे पत्र द्यावें, त्याने
ज्या घराच्या मंदिराचे दवाजे बडायसाठी आणि
ज्या घराच्या कोटांसाठी आणि ज्या घरांत मी जाईन
ज्यासाठी लांकडे द्यावी छणून." मग मजवर जो
देवाच्या चांगला हात त्याप्रमाणें राजाने
दिल्लें.

९ आणि म्या नदीपलिकडच्या अधिकार्या-
कडे येऊन त्यांस राजाचीं पत्रें दिल्लीं, आणि
त्याने मजसंगतीं सैन्याचे नायक व स्वार पाठविले
ले. १० आणि जेव्हां सानबळाट होरोण्याने
शेबीयादास आमोनीने ऐकिलें कीं इस्राए-
लच्या संतानांचे बरें शोधायास एक मनुष्य आला
आहे, तेव्हां हें त्यांस फार वाईट वाटलें. ११
मी तर यरूशालेमेस येऊन तेथें तीन दिवस
ठोंबों. १२ आणि मी रात्री उठलों, मी व मज-
संगतीं जेथे मनुष्याहि आणि यरूशालेमेस करा-
यास माझ्या हेबाने माझ्या मनांत काय घातलें
तिं तें म्या कोणाला सांगितलें नाहीं, आणि ज्या
एकर मी बसलों होतो त्यावाचून मजसंगतीं
शु नव्हता. १३ आणि रात्री म्या खोऱ्याच्या
कन्याकडून मकरकूपसमोर केरच्या दवाज्याकडे
हेंर बाऊन यरूशालेमेचे जे कोट मोडलेले
ले, आणि तिचे जे दवाजे अमीने बळले होते ते
स लावून पाहिले. १४ आणि मी पुढें द्वाराच्या
कन्याकडे व राजाच्या तळ्याकडे गेलों, परंतु
त्यांखालाच्या पशूला पार जायाला आगा न-
व्हती. १५ तेव्हां रात्री म्या ओहळीकडून वरतीं
जाऊन कोट लक्ष लावून पाहिला, मग मी फिरून
खोऱ्याच्या दवाज्याकडून फिरून परत आलों.
१६ आणि मी कोठें गेलों आणि म्या काय केलें
अधिकार्यांस ठाकक नव्हतें, आणि सहूदी व
प्रमद व महाजन व अधिकारी यांस आणि वर-
द व काम करित होते त्यांसहि म्या अथसि
अशिलें नव्हतें.

१७ मग म्या त्यांस छटलें, "आपण कदा
तुर्दशेंत आहां ती तुमच्या दृष्टीस पडली आहे
कीं यरूशालेम उबाड आहे, आणि तिचे दवाजे
अमीने बाळिले गेले आहेत; याहो अणखी आ-
पली अप्रतिष्ठा नसावी छणून यरूशालेमेचा कोट
बांधूं." १८ आणि मजवर जो माझ्या देवाच्या
चांगला हात होता त्याचें आणि राजाने आपलीं
जीं वचनें मला दिल्लीं होती तींहि म्या त्यांस
सांगितलीं; तेव्हां "आपण उठून बांधूं," असें त्यानी
छटलें आणि या चांगल्या कामाला आपले हात
दृढ केले. १९ आणि हें सानबळाट होरोनी
व शेबीयादास आमोनी व गेशेम शरबी यानी
जेव्हां ऐकिलें तेव्हां आमचा उपहास केला, आ-
णि आझाला तुच्छ मामूम छटलें, "जी गोष्ट
तुझी करित आहां ही काय आहे? तुझी राजा-
वर बंड करणार आहां काय?" २० तेव्हां मी
त्यांस उत्तर करित छणालों, "आकाशांतला दे-
वाच्या आझाला कुशळ करील छणून आझी
त्याचे सेवक उठून बांधूं, परंतु तुझ्या यरूशाले-
मेत काहीं वांटा किंवा पद किंवा स्मारक नाहीं."

अध्याय ३.

मग एन्याशीब मुख्य याजक याने आणि त्याचे
भाऊ जे याजक यानीहि उठून मेंढरांचा द-
वाजा बांधिला; त्यानी त्याला पवित्र करून त्या-
चीं कवाडें उभीं केलीं, त्यानी त्याला मेवा दुर्गा-
पर्यंत हनानएल दुर्गापर्यंतहि पवित्र केलें. २
आणि त्यानंतर घरीहोच्या मनुष्यानी बांधिलें, आ-
णि त्यानंतर इन्नीचा पुत्र आक्खूर याने बांधिलें.
३ आणि मत्स्य दवाजा हस्सनावाच्या संतानानी
बांधिला, त्यानी त्याच्या तुळ्या बडल्या आणि
त्याच्या कड्या व अडसर यांसुदां त्याचीं कवाडें
उभीं केलीं. ४ आणि त्यानंतर कोजाचा पुत्र
ठरीया याचा पुत्र मरोमोथ याने नीट केलें, आ-
णि त्यानंतर मशेजबरेलाचा पुत्र बेरेख्या याचा
पुत्र मशुलाम याने नीट केलें, आणि त्यानंतर
झवनाचा पुत्र जादोक याने नीट केलें. ५ आ-
णि त्यानंतर तकोवानी नीट केलें, परंतु त्याच्या
महाजनानी आपली मान आपल्या प्रभूच्या सेवेस
लविली नाहीं. ६ आणि जुन्या दवाज्याला

षासेहाचा पुत्र यहोयादा याने आणि बसोदयाचा पुत्र मशुलाम याने नीट केलें ; यानी त्याच्या तुळ्या जडल्या, आणि त्याच्या कड्या व अडसर यांसुद्धा त्याची कवाडें उभीं केलीं. ७ आणि त्यानंतर मलाख्या गिबोन्याने व यादोन मेरोनो-थ्याने गिबोन व मिज्या यांच्या मनुष्यानी नदीच्या पलिकडील अधिकाऱ्याच्या सिंहासनापर्यंत नीट केलें. ८ त्यानंतर सोनारांतला हार्दयाचा पुत्र उज्जीएल याने नीट केलें, आणि त्यानंतर एका गंध्याचा पुत्र हनान्या याने नीट केलें ; यानी विस्तीर्ण कोटापर्यंत घरूशालेम सोडिला. ९ आणि त्यानंतर हूराचा पुत्र रफाया घरूशालेमेच्या अर्ध्या मंडळाचा अधिकारी याने नीट केलें. १० आणि त्यानंतर हरूमाफाचा पुत्र यदाया याने आपल्या घरासमोरच नीट केलें, आणि त्यानंतर हशाबनयाचा पुत्र हाइश याने नीट केलें. ११ हारीमाचा पुत्र मान्स्वीया याने आणि पाहा-थमोवावाचा पुत्र हाइशूब याने दुसऱ्या परिमित प्रदेशाला व भट्ट्यांच्या दुर्गाला नीट केलें. १२ आणि त्यानंतर हल्लोहेशचा पुत्र शालूम येरूशालेमेच्या अर्ध्या मंडळाचा अधिकारी याने व याच्या कन्यानी नीट केलें. १३ खोन्याच्या दर्वाज्याला हानूनाने व जानोहेच्या लोकानी नीट केलें ; त्यानी त्याला बांधून त्याच्या कड्या व अडसर यांसुद्धा त्याची कवाडें उभीं केलीं, आणि केरच्या दर्वाज्यापर्यंत कोट हजार हात इतका बांधिला. १४ आणि केरच्या दर्वाज्याला रेखावाचा पुत्र मान्स्वीया बेथहक्से रेमच्या मंडळाचा अधिकारी याने नीट केलें ; याने त्याला बांधून त्याच्या कड्या व अडसर यांसुद्धा त्याची कवाडें उभीं केलीं. १५ आणि झन्याच्या दर्वाज्याला खोल्होबेचा पुत्र शालून मिज्याच्या मंडळाचा अधिकारी याने नीट केलें ; याने त्याला बांधून छप्पर देऊन त्याच्या कड्या व अडसर यांसुद्धा त्याची कवाडें उभीं केलीं, आणि राजाच्या बागेच्या शेलाह तळ्याचें कुसूं ज्या पायऱ्या दावीदाच्या नगरांतून उतरतात तेथपर्यंत बांधिलें. १६ त्यानंतर भाजबूकाचा पुत्र नहेम्या बेथजूरच्या अर्ध्या मंडळाचा अधिकारी याने दावीदाच्या कबरांसमोरच्या प्रदेशापर्यंत आणि केलेल्या तळ्याप-

र्यंत आणि वीरांच्या घरापर्यंत नीट केलें. १७ त्यानंतर लेव्यानी बाबेचा पुत्र रहूम याने नीट केलें ; त्यानंतर हशाब्या कडलाच्या अर्ध्या मंडळाचा अधिकारी याने आपल्या मंडळाला नीट केलें. १८ त्यानंतर त्यांच्या भावानी हेनूदाचा पुत्र बाबाइ कडलाच्या अर्ध्या मंडळाचा अधिकारी याने नीट केलें. १९ आणि त्यानंतर मिज्याचा अधिकारी येशूवाचा पुत्र एबेयाने कोंपऱ्याजवळच्या शस्त्रागाराच्या चढणीस मोर दुसऱ्या परिमित प्रदेशाला नीट केलें. २० त्यानंतर ज्वाब्बाइचा पुत्र बारूख याने दुसऱ्या परिमित प्रदेशाला कोंपऱ्यापासून एत्याशीब मुखा याजक याच्या घराच्या प्रवेगापर्यंत झटून नीट केलें. २१ त्यानंतर कोबाचा पुत्र डरीबा याने दुसऱ्या परिमित प्रदेशाला एत्याशीबाच्या घराच्या प्रवेशापासून एत्याशीबच्या घराच्या शेवटापर्यंत नीट केलें. २२ त्यानंतर याजक बे मैदानाचे मनुष्य त्यानी नीट केलें. २३ त्यानंतर हन्यामीनाने व हाइशूब आपापल्या घरासमोर नीट केलें ; त्यानंतर हन्याचा पुत्र मासाया याचा पुत्र अजार्बा याने आपल्या घराजवळ नीट केलें. २४ त्यानंतर हेनादादाचा पुत्र बिजूइ याने दुसऱ्या परिमित प्रदेशाला अजार्बाच्या घरापासून कोंपऱ्यापर्यंत झपटून कोनापर्यंत नीट केलें. २५ ऊजाइचा पुत्र शलूम याने कोंपऱ्यासमोर आणि जें दुर्ग राजाच्या उंच घराबाहेर बंदिशाळेच्या अंगणाकडे होतें तसं मोर ; त्यानंतर पारोशाचा पुत्र यदाया याने २६ आणि ओफेलांत उगवतेकडील जलदर्वाजा आणि बाहेरील दुर्गाच्यासमोरचा प्रदेश यापर्यंत नीट नीम राहत होते. २७ त्यानंतर तकोबानी दुसऱ्या परिमित प्रदेशाला बाहेरील मोठ्या दुर्गसमोरून ओफेलाच्या कोठापर्यंत नीट केलें. २८ खोळ्यांच्या दर्वाज्यावरतून याजकानी एकरुमे आपापल्या घरासमोर नीट केलें. २९ त्यानंतर हम्मेराचा पुत्र जादोक याने आपल्या घरासमोर नीट केलें, आणि त्यानंतर शखान्याचा पुत्र इमाया उगवतेकडील दर्वाज्याचा राखणारा याने नीट केलें. ३० त्यानंतर शलेम्याचा पुत्र हनन्या याने आणि जालाफाचा साहान पुत्र हनन

कने दुसऱ्या परिमित प्रदेशाला नीट केलें; त्या-
नंतर बरेख्याचा पुत्र मशुलाम याने आपल्या को-
ढीसमोर नीट केलें. ३१ त्यानंतर सोनाराचा
पुत्र मान्सीया याने नथीनीम व व्यापारी यांच्या
आपऱ्या सभेच्या दर्वाज्यासमोर कोनाच्या चढ-
व्यासहा नीट केलें. ३२ आणि कोनाची च-
ढवा व मेंढरांचा दर्वाजा यांच्या अंतरप्रदेशाला
नोत्रराना व व्यापाऱ्यानी नीट केलें.

अध्याय ४.

आणि असें झालें कीं आढी कोट बांधित
आहों, असें सान्बल्लटाने ऐकिलें तेव्हा
जे रागे भरला, आणि फार रुष्ट होऊन त्याने
ज्याचा उपहास केला. २ आणि त्याने आपले
कड व शोमरोनचे सैन्य यांसमक्ष असें झटलें
हो, "ते दुबळे यहूदी काय करित आहेत? ते
ज्याच्याला समावृत्त करितील काय? ते यज्ञ
करितील काय? ते एका दिवसीं समाप्ति करितील
काम! ते खचाच्या जाळलेल्या ढिगांतून दगड
बघून सांवरितील काय?" ३ तेव्हा टोबीया
आम्मोनी त्याजवळ असतां झणाला, "जें ते बा-
ंधित आहेत त्यावर जर कोव्हा चढला तर त्यांचा
दुर्ग कोट मोडून टाकील." ४ हे आमच्या
देवा ऐक, कां कीं आढी धिक्कारलेले झालों आ-
हों, त्याची निंदा त्यांच्या डोक्यावर फिरिव,
आणि ते पाडावपणाच्या देशात हरणार्थ होत
असें कर. ५ त्यांच्या अन्यायास झांकू नको,
आणि तुजपुढून त्यांचें पाप खोडलें न जावें, कां
अस त्यानी बांधणाऱ्यांसमोर चिडवणी केली आहे.
६ आढी तर कोट बांधित गेलों आणि सर्व कोट
जाच्या अर्धापर्यंत जडला गेला, कां कीं काम क-
रावास लोकांचा मनोरथ होता.

७ आणि असें झालें कीं यरूशालेमेचे कोट
बळिके आहेत, आणि भगाडें बुजलों आहेत,
असें सान्बल्लट व टोबीया व अरबी व आम्मो-
नी व अश्वोदी ऐकून फार रागे भरले. ८ आणि
यरूशालेमेकर लढायास आणि तिची विपत्ति
करावास बायला त्या सर्वांनी मिळून बंद केलें.
९ वयास आढी आपल्या देवाची प्रार्थना केली,
आणि त्यामुळे अहोरात्र त्यावर पाहारा ठेविला.

१० आणि यहूदानी झटलें, "भार वाहणाऱ्यांची
शक्ति क्षीण झाली आणि खच फार आहे झणून
आढी कोट बांधूं शकत नाही." ११ आणि
आमच्या शत्रूनी झटलें, "आपण त्यांमध्ये जाऊन
त्यांस मारून टाकूं, आणि तें काम बंद करूं तें-
पर्यंत त्यांस कळणार नाही आणि दिसणार नाही." १२ आणि असें झालें कीं त्याजवळ जे यहूदी
राहत होते ते आले, आणि आद्यास दाहादां
झणाले, "तुम्ही सर्व स्थानांतून आद्याजवळ फि-
रावें."

१३ मग म्या कोटामागे स्थानाच्या खालच्या
जाग्यापासून उघड्या ठिकाणावर लोक ठेविले, त्यां-
जवळ त्यांच्या तरवारी, भाले व धनुष्ये असतां ते
म्या त्यांच्या गोत्राप्रमाणें ठेविले. १४ आणि मी
पाहून उठलों आणि महाजनांस व अधिकाऱ्यांस
व वरकड लोकांस झणालों, "त्यांस भिडें नका,
मोठा व भयास योग्य जो प्रभू याचें स्मरण
करा, आणि आपले भाऊ आपले पुत्र व आपल्या
कन्या, आपल्या बायका व आपली घरे यांसाठीं
लढा." १५ आणि असें झालें कीं आद्याला
कळलें आहे असें जेव्हा आमच्या वैय्यानी ऐकि-
लें आणि देवाने त्याचें मंत्रण मोडिलें होतें,
तेव्हा आढी अवघे कोटावर एक एक आपाप-
ल्या कामाला परत गेलों. १६ आणि असें झालें
कीं त्या दिवसापासून माझे अर्धे गडी काम करित
होते, आणि दुसरे अर्धे भाले, ढाला व धनुष्ये व
उरस्त्राणें धरित होते, आणि अधिकारी यहूदांच्या
सर्व घराण्यांमागे होते. १७ जे कोटावर बांधित
होते ते आणि ओझी वाहणारे व घालणारे एक
एक आपापल्या एका हाताने काम करित होते,
आणि दुसऱ्या हाताने शस्त्र धरित होते. १८
बांधणारे आपापल्या कमरेस आपापली तरवार
अडकवून बांधित होते, आणि करणा वाजविणारा
मजपासी होता. १९ आणि म्या महाजनांस व
अधिकाऱ्यांस व वरकड लोकांस झटलें, "काम
मोठें व विस्तीर्ण आहे, आणि आपण कोटावर एक-
मेकापासून दूर वेगळे वेगळे आहों; २० तर
ज्या ठिकाणीं करण्याचा शब्द ऐकाल तेथे आद्या-
जवळ जमा; आमचा देव आद्यासाठीं लढेल." २१ आढी तर काम करित गेलों, आणि अर्धे

लोक पहाट उगवल्यापासून तारे निश्चयपूर्वक भाले धरीत होते. २२ अणखी त्या वेळेस म्या लोकांस छटलें, “एकएकाने आपापल्या गड्यासुद्धां बळगालेमेंत रात्री राहावें; त्यानी रात्री आद्याला रक्षणरूप असावें आणि दिवसा काम करावें छणून.” २३ तर मी व माझे भाऊ व माझे गडी व माझ्यामाणें जे रक्षक होते हे आद्या आपलीं वस्त्रें अंगावरून काढीत नव्हतों; एक एक आपापलें शस्त्र धरून पाण्याला आई.

अध्याय ५.

आणि लोकांचा व त्यांच्या बायकांचा आपले भाऊ यहूदी यांवर मोठा आक्रोश झाला. २ कित्येक छणत होते, “आद्या आपल्या पुत्रांकन्यांसुद्धां बहुत आहों, तर आद्या खाऊन जगावें छणून आद्या धान्य घेतों. ३ आणि कित्येक छणत होते, “दुकाळीं आद्या धान्य घ्यावें छणून आपलीं शेतें, मळे, व घरे गहाण ठेविलीं आहेत.” ४ आणि कित्येक छणत होते, “राजाच्या वसुलासाठीं आद्या आपल्या शेतमळ्यांवर पैका मागून घेतला आहे.” ५ तथापि आमचा देह आमच्या भावांच्या देहासारिखा आणि आमचीं लेकरें त्यांच्या लेकरांसारिखीं आहेत, आणि पाहा आद्या आपले पुत्र व आपल्या कन्या दास दासी होण्यास वश्य करीत आहों आणि आमच्या कित्येक कन्या वश्य झाल्या आहेत, आणि आमचे कांहीं सामर्थ्य नाही, कां कीं आमचे शेत व मळे अन्याकडे आहेत.”

६ तेव्हां मी त्यांचा आक्रोश व हीं वचनें ऐकून फार रागें भरलों. ७ आणि म्या आपल्या मनांत विचार केला आणि महाजनांसीं व अधिकाऱ्यांसीं विवाद करून त्यांस छटलें, “तुझी एकएक आपापल्या भाषापासून व्याज घेता.” मग म्या व्याजवर मोठी सभा ठेविली. ८ आणि त्यांस छटलें, “आमचे जे यहूदी भाऊ विधर्मजातीला विकले मेलें होते त्यांस आद्या आपल्या सामर्थ्यप्रमाणें खंडणी देऊन परत घेतले आहे, आणि तुझी आपले भाऊ विकाल काय! अथवा ते आद्याकडे विकिले जातील काय!” तेव्हां ते झेच राहिले आणि त्यांस उत्तर सुचेना. ९

अणखी म्या छटलें, “जें तुझी करीत माहां जें बरें नाहीं, आमचे वैरी जे विधर्म लोक त्यांचा निंदेमुळें तुझी आपल्या देवाच्या भयाने वत्ती कीं नाहीं? १० मीहि माझे भाऊ व माझे गडी यांला पैका व धान्य व्याजावर देऊं शकलों; पण हें व्याज घेणें सोडून द्यावें. ११ आतां तुझी त्यांस त्यांचीं शेतें, त्यांचे द्राक्षींचे मळे त्यांचे जैतूनाचे मळे व त्यांचीं घरे, आणि मोठ्या धान्य, द्राक्षारस व तेल तुझी त्यांस व्याजावर देतां त्यांचा शतमांशहि त्यांस परत द्या.” १२ तेव्हां ते छणले, “आद्या परत देऊं आणि आपला पासून कांहीं मागणार नाहीं; तूं छणत आहों तसेंच आद्या करूं.” मग त्यानी या वचनाप्रमाणें करावें छणून म्या याजकांस बोलावून यांस शपथ वाहविली. १३ अणखी मी आपलीं शेतें छटकून छणालों, “जो कोणी हें वचन खोळ्यांणार नाहीं त्याला देवाने घरांतून व त्याच्या फलांतून असें झटकावें, असाच तो झटका रिचवला जावा.” तेव्हां सर्वे समाबाधे आद्ये छटलें, आणि परमेश्वराला स्तविलें आणि कानी या वचनाप्रमाणें केलें.

१४ अणखी यहूदा देशांत त्यांचा अधिकारी होण्यास मला आज्ञा झाली तेव्हांपासून अतांही राजाच्या विसाव्या वर्षापासून बत्तिसाव्या वर्षापर्यंत बारा वर्षे म्या व माझ्या भावांनीं कित्येक व्याजें अन्न खालें नाहीं. १५ परंतु मजपुर्वीं जे पहिले अधिकारी होते त्यांचा भार लोकांवर होता; ते त्यांपासून अन्न व द्राक्षरस अणखी कांहीस शेकेल रूपें घेत असत, त्यांचे चाकरहि लोकांवर सत्ता करीत असत, परंतु देवाच्या भयामुळें म्या तसें केलें नाहीं. १६ अणखी मी जे कोटाच्या कामांत स्थिर राहिलों, आणि आद्या कांहीं भूमि विकत घेतली नाहीं, आणि मजसे चाकर तथें कामावर झमलेले होते. १७ आणि यहूदी व अधिकारी दीडवें मनुष्य आणि आज्ञा भोंवतालच्या अन्य लोकांतून जे आद्याकडे गेले तेहि माझ्या मजवर असत. १८ आणि मजसे दिवसीं जें शिखर केलें आई तें एक पैल, त्या निवडक मैदरें होतें, कोवडीं मजकरिणें शिखर केलीं जात, आणि दादा दिवसांच्या मंत्राने सर्व

मरवा पुष्कळ द्राक्षारस असें असताहि म्या
क्षेत्राच्याचें अन्न मागितलें नाहीं, कां कीं सेवा
लोकांवर भारी होती. १९ हे माझ्या देवा,
म्या या लोकांकरितां केलें आहे त्या सर्वांवि-
शीं हितासाठीं माझे स्मरण कर.

अध्याय ६.

आणि असें झालें कीं म्या कोट बांधिला आहे
आणि काहीं भग्न राहिलें नाहीं, असें जे-
कां सान्बल्लाट व टोबीया व गेशेम भरबी या-
नी आणि आमच्या वरकड वैय्यानी ऐकिलें (त्या
वैय्या दवांच्याचीं कवाडें उर्भी केलीं नव्हतीं),
तेव्हां सान्बल्लाटाने व गेशेमाने मजकडे सां-
गितलें कीं, “या, आपण ओनोच्या मैदानांतल्या
त्या गांवांत एकत्र मिळूं.” परंतु ते माझे वाईट
मागस कमीत होते. ३ म्या तर त्यांकडे दूत
ठरवून सांगितलें, “मी मोठें काम करित आहे
त्याने खाली येववत माहीं, मी तें सोडून खाली
झाडदे येई इतक्यांत काम कां राहूं यावें!” ४
आणि त्यांनी चार खेपा मजकडे असा निरोप
ठविला, आणि म्या त्यांस तसेंच उत्तर केलें.
५ मम सान्बल्लाटाने आपल्या चाकराकडून पां-
ढी खेप मजकडे असा निरोप पाठविला, याच्या
सात उघडें पत्र होतें. ६ त्यांत असें लिहिलें
तें कीं, “विधर्म लोकांमध्ये बातमी आहे आणि
म्हू झगृत आहे कीं तूं व यहूदी फिरार करा-
स कमीत आहां, याकरितां तूं कोट बांधीत आ-
स, या वचनाप्रमाणें त्वां त्याचा राजा व्हावें झ-
ग. ७ अणखी यहूदांत राजा आहे, असें तुज-
शीं घरगुलामेंत गाजवून सांगायस त्वां भवि-
वादी ठेविले आहेत, आणि आतां या वचना-
प्रमाणें राजाला सांगितलें जाईल; आतां तर या,
एकत्र मंत्रण करूं.” ८ तेव्हां म्या त्याज-
कडे असें सांगून पाठविलें कीं, “ज्या गोष्टी तूं झ-
ग आहेस अशा कोहीं घडत नाहींत, त्या तूं
ठळ आपल्या मनांतून कल्पून काढीत आहेस.”
कां कीं ते अवघे आढाला भय दाखवीत
गाले, “त्याचे हात कामावरून ठिले हो-
त, मज तें केलें जाणार माहीं.” आतां तर हे

देवा, माझे हात दृढ कर. १० मग महेटबए-
लाचा पुत्र दलाया याचा पुत्र शमाया याच्या
घरास मी आलों, तेव्हां तो आपल्याला कोंडून
घेऊन राहिलेला होता, आणि तो झणाला, “आ-
पण देवाच्या मंदिरांत देवळांमध्ये एकत्र मिळून
देवळाचीं कवाडें लावूं, कां कीं ते तुला वधायास
येतील, रात्रीच तुला वधायास येतील.” ११
तेव्हां मी झणालों, “मजसारिखा मनुष्याने पळावें
काय? आणि मजसारिखा असतां वांचावा झणून
देवळांत जाईल, असा कोण आहे? मी आंत जा-
णार नाहीं.” १२ मग म्या लक्ष देऊन पाहिलें
तों पाहा देवाने त्याला पाठविलें नव्हतें; तो
मजवर भविष्यवाद बोलला होता, कां कीं टोबीया
व सान्बल्लाट यांनी त्याला मोल ठरवून ठेविलें
होतें. १३ म्या भ्यावें व तसें करून पाप करावें,
आणि माझी अप्रतिष्ठा करायसाठीं त्यांस अप-
कीर्तीचें निमित्त प्राप्त व्हावें झणून तो मोल ठर-
वून ठेविलेला होता. १४ हे माझ्या देवा, टो-
बीया व सान्बल्लाट यांचें स्मरण यांच्या या कर्मा-
प्रमाणें कर, आणि मोवाद्या भविष्यवादिनी आणि
वरकड भविष्यवादी जे मला भय दाखवीत होते
त्यांचेहि.

१५ मग एलूल महिन्याच्या पंचविसाव्या दि-
वसीं बाब्रन दिवसांत कोट समाप्त झाला. १६
हें आमच्या सर्व वैय्यानी ऐकिलें आणि आद्या
भोंवतालच्या सर्व विधर्म लोकानी पाहिलें, तेव्हां
असें झालें कीं त्यांचा अभिमान फार उतरला, कां
कीं हें काम आमच्या देवापासून झालें असें ते
समजले. १७ अणखी त्या दिवसांत यहूदाचे
महाजन टोबीयाकडे बहुत पत्रें पाठवीत होते,
आणि त्यांकडे टोबीयाचीं येत होतीं; १८ कां
कीं यहूदांत बहुतांनी त्याजवळ शपथ केलेला
होता, कारण कीं तो आरहाचा पुत्र शखाण्या
याचा जांवई होता, आणि त्याचा पुत्र योहानान
याने बेरेख्यांचा पुत्र मशुलाम याची कन्या घे-
तली होती. १९ अणखी ते त्याचीं चांगलीं कर्मे
मजपुढें बोलत आणि त्याजवळ माझ्या गोष्टीं
बोलत असत, आणि मला भय दाखवायास टो-
बीयाने पत्रें पाठविलीं.

अध्याय ७.

आणि कोट बांधला गेला आणि म्या क्वाडे उभी केली आणि द्वारपाळ व गायक व लेवी नेमिले गेले होते, तेव्हा असे झाले की, २ म्या आपला भाऊ हनानी व वाड्याचा अधिकारी हनान्या यांस घरूशालेमेवर आज्ञा केली, (कां की तो विश्वासू मनुष्य होता आणि बहुतापेक्षा देवाला भीत होता); ३ आणि म्या त्यांस द्यालें, सूर्य तापेपर्यंत घरूशालेमेचे दर्वाजे उघडले न जावे, आणि ते उभे राहत असतां क्वाडे लावून बंद करावी, आणि घरूशालेमकरांतले पाहारे एकएक जण आपापल्या पाहऱ्यांत आपापल्या घरासमोर ठेवावे. ४ नगर तर विस्तीर्ण व मोठे होते परंतु त्यामध्यें लोक थोडे होते आणि घरे बांधलेली नव्हती.

५ आणि महाजन व अधिकारी व लोक जमवायास देवाने माझ्या मनांत घातलें, ते परंपरेने गणले जावे झणून, आणि जे पहिल्याने वर आले त्यांच्या परंपरेची नावनिशी मला सांपडली त्यांत लिहिलेलीहि सांपडली. ६ जे बाबेलेच्या नबूख-द्रेज्वार राजाने पाडाव करून नेले होते त्यांतल जे राष्ट्रांत जन्मलेले पाडावपणाच्या प्रवासांतून वरतीं घरूशालेमेस व यहूदास एकएक आपापल्या नगरास परत आले; ७ जे जरूबाबेल, येशूवा, नहेम्या, अजार्या, राम्या, नाहमानी, मोर्दखाय, बिलशान, मिसरेथ, बिग्वाइ, नहूम, बाना यांसंगतीं आले ते हेच. इस्राएल लोकांतल्या मनुष्यांची संख्या हीच होती; ८ पारोशाचे संतान दोन हजार एकशें व बाहत्तर. ९ शफाठ्याचे संतान तीनशें व बाहत्तर. १० आरहाचे संतान साहाशें व बावन्न. ११ येशूवा व योवाब यांच्या संतानांतले पाहथमोवाबाचे संतान दोन हजार आठशें व अठरा. १२ एलामाचे संतान एक हजार दोनशें व चौपन्न. १३ जत्तूचे संतान आठशें व पंचेचाळीस. १४ अक्खाईचे संतान सातशें व साठ. १५ बिनुईचे संतान साहाशें व अष्टाव्वीस. १६ बेबाईचे संतान साहाशें व अष्टाव्वीस. १७ अजगादाचे संतान दोन हजार तीनशें व बावीस. १८ अदोनीकामाचे

संतान साहाशें व सतसष्ट. १९ बिग्वाइचे संतान दोन हजार व सतसष्ट. २० आदीनचे संतान साहाशें व पंचावन्न. २१ हिन्कीयाचे आटेराचे संतान अष्टाव्वन्न. २२ हाशुमचे संतान तीनशें व अष्टाव्वीस. २३ बेजाईचे संतान तीनशें व चौवीस. २४ हारिफाचे संतान एकशें व बारा. २५ गिबोनाचे संतान पंचावन्न. २६ बेथलेहेम व नटोफा यांचीं मनुष्यें शंभर व अष्टाव्वीस. २७ अनाथोथचीं मनुष्यें शंभर व अष्टाव्वीस. २८ बेथज्मावेथचीं मनुष्यें वेढीस. २९ किर्याथयारिम, खफारा व कथ यांचीं मनुष्यें सातशें व त्रेताळीस. ३० राभा व गेबा यांचीं मनुष्यें साहाशें व एकवीस. ३१ मिखमासाचीं मनुष्यें शंभर व बावीस. ३२ बेथ-एल व आह यांचीं मनुष्यें शंभर व तेवीस. ३३ दुसऱ्या नबोचीं मनुष्यें बावन्न. ३४ दुसऱ्या एलामाचे संतान एक हजार दोनशें व चौपन्न. ३५ हारिमाचे संतान तीनशें व वीस. ३६ यरेखोचे संतान तीनशें व पंचेचाळीस. ३७ लोदहादीद व ओनो यांचे संतान सावशें व एकवीस. ३८ सनावाचे संतान तीन हजार नव्वीस व तीस.

३९ याजक; यादायाचे संतान येथूवाच्या कुलांतले नऊशें व त्र्याहत्तर. ४० इमेराचे संतान एक हजार व बावन्न. ४१ पाझूराचे संतान एक हजार दोनशें व सत्येचाळीस. ४२ हारिमाचे संतान एक हजार व सत्रा. ४३ लेवी; येथूवाचे संतान, कादमीएलचे होदवाच्या संतानांतले चौऱ्याहत्तर. ४४ गाणारे; आसाफाचे संतान शंभर व अष्टेचाळीस. ४५ द्वारपाल; झलूमचे संतान, आटेराचे संतान, ट्रामोनाचे संतान, अक्कूबाचे संतान, हटीटाचे संतान, झेबाईचे संतान शंभर व अडतीस. ४६ नथीनन; जिहाचे संतान, हशूफाचे संतान, टब्बावोयाचे संतान; ४७ केरेसाचे संतान, सीवाचे संतान, पादोनाचे संतान; ४८ लबानाचे संतान, हबबाचे संतान, सान्माईचे संतान; ४९ हनानाचे संतान, गिदेल्लाचे संतान, गाहराचे संतान; ५० रायाचे संतान, रजीनाचे संतान, नफेदाचे संतान; ५१ गज्जामाचे संतान, डब्बाचे संतान,

कसेहाचे संतान ; ५२ बेसाईचे संतान, म-
न्नीमाचे संतान, नफीशसीमाचे संतान ; ५३
मन्नुकाचे संतान, हकूफाचे संतान, हाहूराचे
संतान ; ५४ बाजलीथाचे संतान, महीदाचे सं-
तान, हाशाचे संतान ; ५५ बाकौसाचे संतान,
सिराचे संतान, तामहाचे संतान ; ५६ नजी-
काचे संतान, हटीफाचे संतान ; ५७ शलमो-
नाचा चकराचे संतान, सोटाईचे संतान, सो-
नेशाचे संतान, फरीदाचे संतान ; ५८ यालाचे
संतान, दाकौनाचे संतान, गिरेलाचे संतान ; ५९
मन्नुकाचे संतान, हाष्टीलाचे संतान, जबाइमा-
ना पोखेरेयाचे संतान, आमोनाचे संतान ; ६०
मन्नीनीम व शलमोनाच्या चकराचे संतान
मिळून तीनशें व व्याण्व व होते. ६१ तेलमेलाह,
महर्शा, खरूप, अरोन व इम्मेर, एथून जे वर
लेले ते हेच होते, परंतु ते इस्राएलांतले होते
नाहीं याविषयी त्याच्याने आपापलें पितृकुल
आपली वंशावळी दाखवना. ६२ दलायाचे
संतान, टोबीयाचे संतान, नक्केदाचे संतान, सा-
दोन व बेताळीस. ६३ आणि याजकांतले ह-
मयाचे संतान, कोदाचे संतान, बाजिल्लाईचे
संतान, त्याने बाजिल्लाई गिलाद्याची एक कन्या
मन्नुका कळून घेतली आणि त्याला त्याचें नांव
दे दिलें गेलें. ६४ ज्यांची परंपरा गणली गेली
त्यांच्यामध्ये त्यानी आपल्या लेखाचा शोध केला
परंतु ते सांपडले नाहीं ; मग ते अशुद्ध, असे
स्वकांतून दूर केले गेले. ६५ आणि तिशा-
नाने त्यांस असे सांगितलें कीं, ऊरीम व शुम्मीम
विशिष्ट याजक उभा होईपर्यंत तुझाला परम
स्वतंत्र वस्तू खावयाच्या नाहींत.

६६ सर्व समाज मिळून बेताळीस हजार ती-
सों साठ इतका होता. ६७ त्यांचे दास व त्या-
च्या दासी यांशिवाय हीं सात हजार तीनशें व
सक्तीस होती, आणि त्यांचे दोनशें व पंचेचाळीस
गाणारे व गाणाऱ्या होत्या. ६८ त्यांचीं घोडीं
सातशें व छत्तीस, त्यांचीं खेंचरे दोनशें व पंचे-
चाळीस. ६९ उटें चारशें व पस्तीस, गाढवें
साहा हजार सातशें व वीस. ७० आणि कि-
लेक मुख्य वडिलानी कामाला दिल्लें ; तिशा-
नाने भांडार्याकडे एक हजार दारक सोनें, पन्नास

कटोरे, याजकांचे अंगरखे पांचशें व तीस दिल्ले.
७१ आणि किल्येक मुख्य वडिलानी कामाच्या
भांडार्याकडे वीस हजार दारक सोनें, आणि दोन
हजार व दोनशें शेर रुपें दिल्लें. ७२ आणि
वरकड लोकानी जें दिल्लें ते वीस हजार दारक
सोनें, आणि दोन हजार शेर रुपें, आणि सतसष्ट
याजकांचे अंगरखे, इतकें होतें. ७३ तर याजक
व लेवी व द्वारपाल व गायक व किल्येक लोक व
नयीनीम व सर्व इस्राएल आपल्या नगरांत वसते
झाले, आणि सातवा महिना आला तेव्हां इस्राए-
लाचीं संतानें आपल्या नगरांत होती.

अध्याय ८.

आणि सर्व लोक जलदवांज्यापुढल्या चौकांत
एक मनुष्यासारिखे एकत्र मिळून मोश्याचें
जें नेमशास्त्र परमेश्वराने इस्राएलास आज्ञा-
पिलें त्याचें पुस्तक आणावें झणून एजा लेखकास
झणाले. २ मग सातव्या महिन्याच्या पहिल्या
दिवसीं पुरुष व स्त्रिया एकाया जोगते सर्व समा-
जापुढें एजा याजकाने नेमशास्त्र आणिलें. ३
आणि त्याने जलदवांज्यापुढल्या चौकासमोर उ-
जेल्यापासून मध्यान्हापर्यंत पुरुष व स्त्रिया व
समजणारे यापुढें वाचिलें, आणि सर्व लोकांचे
कान नेमशास्त्र पुस्तकाकडे होते. ४ आणि या
कार्यासाठीं जो लांकडी माळा लोकानी केला होता
त्याजवर एजा लेखक उभा राहिला, आणि त्याज-
वळ त्याच्या उजव्याकडे मात्तिथ्या व शेमा व अ-
नाया व ऊरीया व हिस्कीया व मासाया, आणि त्या-
च्या डाव्याकडे पदाया व मीशाएल व माल्कीया
व हाशूम व हाश्वदना, जखार्या मशुलाम उभे
राहिले. ५ आणि एजाने सर्व लोकांच्या समक्ष
तें पुस्तक उघडिलें, कां तीं तो सर्व लोकांवरतीं
होता, आणि त्याने तें उघडिलें तेव्हां सर्व लोक
उभे राहिले. ६ आणि एजाने परमेश्वर जो
मोठा देव त्याचें भजन केलें, आणि सर्व लोकानी
आपले हात वर करून, “आमेन आमेन,” झणून
उत्तर केलें, आणि आपलीं डोकें लववून आपलीं
मुखें भूमीकडे करून परमेश्वराची स्तुति केली.
७ आणि येशूवा व बानी व शेरेव्या, यामीन,
अक्कूब, शाब्बथाइ, होदीया, मासाया, कलीटा,

अजाया, योजाबाद, हानान, पलाया व लेवी, हे लोकांस नेमशास्त्र समजावित होते, आणि लोक आपल्या ठिकाणावर उभे राहिले. ८ तेव्हा त्यांनी पुस्तक छानजे देवाचें नेमशास्त्र स्पष्ट वाचिलें, आणि जें वाचिलें तें ध्यानांत आणून देउन समजाविलें.

९ आणि नहेम्या जो तिर्शाथा त्याने आणि एजा याजक लेखक याने आणि जे लेवी लोकांस बोध करित होते, त्यांनी सर्व लोकांस असें छटलें कीं, “हा दिवस तुमचा देव परमेश्वर याला पवित्र आहे, शोक करूं नका, रडूं नका;” कां कीं सर्व लोक नेमशास्त्राचीं वचनें ऐकून रडत होते. १० तेव्हा त्याने त्यांस छटलें, “जा, स्निग्धपदार्थ खा, आणि मधुराश प्या, आणि ज्यांस काहीं सिद्ध झालें नाहीं त्यांकडे वांटे पाठवा; हा दिवस आमच्या प्रभूला पवित्र आहे छानून खिन्न असूं नका, कां कीं परमेश्वराचा आनंद तुमचें सामर्थ्य आहे.” ११ लेवी तर सर्व लोकांस शांतवित द्याणाले, “मौन धरा, दिवस पवित्र आहे छानून खिन्न असूं नका.”

१२ मग सर्व लोक खायाला व प्यायाला व वांटे पाठवायाला व मोठा हर्ष करायलास मेले, कां कीं जीं वचनें त्यांस सांगितलीं गेलीं तीं ते समजले होते. १३ आणि दुसऱ्या दिवसीं एजा लेखकाजवळ सर्व लोकांचे मुख्य वडील यानक व लेवी नेमशास्त्राच्या गोष्टींचा विचार करायलास एकत्र मिळाले. १४ तेव्हा जें नेमशास्त्र परमेश्वराने मोश्याकडून दिल्लें होतें त्यांस असें लिहिलेलें सांपडलें कीं, “सातव्या महिन्यांतल्या सणांत इस्राएलाच्या संतानांनी मंडपांत वस्ती करावी. १५ आणि आपल्या सर्व नगरांत व यरूशालेमंत गाजवून घोषणा करावी कीं, तुम्ही बाहेर पर्वतास जाऊन जैतूनांचे पल्लव व भद्रदारूंचे पल्लव व सुपर्णांचे पल्लव व खजुऱ्यांचे पल्लव व सासान्या वृक्षांचे पल्लव लिहिलेल्याप्रमाणें मंडप करायलास घेऊन या.” १६ मग लोकानी बाहेर जाऊन ते आणून एकएकाने आपापल्या धाव्यावर व आपापल्या अंगणांत व देवाच्या मंदिराच्या अंगणांत व बलदवांज्याच्या चौकांत व एफ्राइम दवांज्याच्या चौकांत मंडप केले. १७ तेव्हा जे पाडावपणा-

च्या प्रजासातून परत आले होते त्यांच्या सर्व समाजाने मंडप करून मंडपांत वस्ती केली, कां कीं नूनाचा पुत्र येशूवा याच्या दिवसापासून दिवसापर्यंत इस्राएलाच्या संतानांनी तसें केळें नव्हतें, आणि फार मोठा हर्ष झाला. १८ आणि प्रतिदिवसीं पहिल्या दिवसापासून शेवटील दिवसापर्यंत तो देवाच्या नेमशास्त्राचें पुस्तक वाचिं आणि त्यांनी सात दिवस सण पाळिले, आणि नेमाप्रमाणें आठव्या दिवसीं मेळा होत.

अध्याय ९.

आणि या महिन्याच्या चोविसाव्या दिवशीं इस्राएलाचीं संतानें उपास करून उरटले सून अंसावर माती फांसून एकत्र मिळाली. आणि इस्राएलाचीं संतानें सर्व परक्या लोकांस सून वेगळीं होऊन उभीं राहिलीं, आणि आपलीं पापें व आपल्या पूर्वजांचे अन्याय कबूल केले. ३ त्यांनी आपल्या ठिकाणावर उभे राहून पाव दिवस आपला देव परमेश्वर याच्या शास्त्राचें पुस्तक वाचिलें, आणि फार दिवस कबूल करून आपला देव परमेश्वर याचें मना केलें.

४ तेव्हा येशूवा व शमी कादमीएल, शबन्या, जुधी, शेरब्या, शानी, खनानी, या लेव्यांनी उंच स्थलावर उभे राहून मोठ्या शब्दांने आपला देव परमेश्वर याकडे आरोळी केली. ५ तेव्हा येशूवा व कादमीएल, शानी, शबान्या, शेरब्या, होदीया, शबान्या, पयाद्या, हे लेवी उभे गेले “उठा, तुम्ही आपला देव परमेश्वर याची स्तुति सदासर्वकाल करित जा, आणि तुम्ही गौरवविशिष्ट नाम सर्व स्तुति व प्रशंसा यासाठीं उंचावलेलें असतां वंदिलें जावें. ६ तूं व तूं परमेश्वर आहेस; त्वां आकाशें आकाशाचें आकाशें व त्यांचीं सर्व सैन्यें, पृथ्वी व तें तें हें तिजवर आहे, समुद्र व त्यांतलें सर्व उल्लेख केले. व तीं सर्व तूं वाचवितोस व आकाशाचें सैन्यें तुझें भजन करितात. ७ तूं परमेश्वर हो आहेस, ज्या त्वां आब्राहामाला निवडून आपल्या करारांतून काढून घेतलें, आणि त्याचें नांव आब्राहाम ठेविलें. ८ आणि त्याचें मन तुजें

शेबासू असें सांगडलें, आणि खनानी, हिती, अ-
मोरी व परिज्जी व खबूसी व गिर्गाशी, यांचा देश
त्याच्या संततीला द्यावाला त्यासीं करार केला
आणि आपलीं वचनें खरीं केलीं आहेत, कां कीं
सात्विक आहेस. ९ आणि त्या मिसरांत
त्याच्या पूर्वजांचीं वाडा पाहिली, आणि सूफस-
वाजवळ त्यांची आरोळी ऐकिली. १० आणि
मरोहावर व त्याच्या सर्व चाकरांवर व त्याच्या
देशाच्या सर्व लोकांवर अटभुतें व उयात केले,
कां कीं त्यानी त्यांजवर गर्व केला असें त्यां जाणलें,
आणि आज्ञाच्याप्रमाणें आपल्याला नाम प्राप्त केलें.
११ तेव्हां त्यां त्यापुढें समुद्र दुभागला, मग ते
सुद्रामधून कोरव्या भूमीवरून पार गेले, आणि
त्यांच्या पाठीस जे लागले ते त्यां जसा धोंडा खो-
ब पाण्यांत तसे अगाधांत टाकून दिले. १२
आणि ज्या वाटेने त्यानी जावें तिजवर त्यांस दि-
व्यां मेघस्तंभाने आणि रात्रीं त्यांस प्रकाश पाडून
कृष्ण छत्रांन अमिस्तंभाने नेलें. १३ आणि तूं
जे पर्वतावर उतरून आकाशांतून त्यांस बो-
ल्यस, आणि त्यांस नीट कायदा व सत्य विधि,
बांयले नियम व नियोग दिले. १४ आणि त्यांस
आपला पवित्र शाब्बाथ नेमला आणि आपला सेवक
मोशे याकडून त्यांस नियोग व नियम व विधि
आज्ञापिले. १५ आणि त्यांस त्यांच्या भुकेला
आकाशांतून अन्न दिलें आणि त्यांच्या तहानेला
खडकांतून पाणी काढिलें, आणि जो देश त्यां आ-
फला हात उचलून त्यांस देऊं केला होता, त्याचें
कारण करायास आंत जावें छत्रांन त्यांस छटलें.
१६ परंतु त्यानी व आमच्या पूर्वजानीं उन्मत्त हो-
ऊन आपली मान ताठ केली, आणि तुझ्या आज्ञा
ऐकिल्या नाहींत. १७ ते ऐकेनात आणि त्यांजवळ
तां आपलीं जीं आश्चर्य्य कर्म केलीं तीं त्यानी स्म-
रलीं नाहीं, आणि आपली मान ताठ करून आ-
फल्या दास्याला परत जावें छत्रांन आपल्या कुटिल
तुडीने नायक नेमून ठेविला, परंतु तूं क्षमाशील,
कृपाळू, व दयाळू, भंदक्रोध व बहुप्रसाद देव
आहेस छत्रांन त्यांस सोडिलें नाहीं. १८ होय,
वेव्हां त्यानी ओतीव वासरूं करून ज्याने तुला
मिसरांतून वर आणिलें, तो तुझा देव हाच आहे,
असें छटलें, आणि मोठी चिडबणीचीं कृत्यें केलीं

होतीं; १९ तेव्हांहि त्यां आपल्या फार दयांमुळें
त्यांस रानांत सोडिलें नाहीं; त्यांस वाटेने न्यावें
छत्रांन दिवसीं जो मेघस्तंभ आणि रात्रीं ज्या
वाटेने त्यानी जावें तिजवर त्यांस प्रकाश पाडावा
जो अमिस्तंभ तो त्यांवरून सरला नाहीं. २०
आणि त्यांस बोध करायास त्यां आपला सदात्मा
दिल्ला, आणि आपलें मान त्यांच्या मुखापासून
काढिलें नाहीं, आणि त्यांस त्यांच्या तहानेला
पाणी दिलें. २१ रानांत चाळीस वर्षे त्यां
चा प्रतिपाळ केला, त्यांस कशाचाहि तोटा नव्ह-
ता, त्यांचीं वस्त्रें जीर्ण झालीं नाहींत, त्यांचे पाय
सुजले नाहींत. २२ आणि त्यां त्यांस राष्ट्रें व
लोक दिले आणि सीमानी त्यांचा विभाग केला,
मग त्यानी सीहोनाचा देश व हेब्रोनच्या राजा-
चा देश व वाशानाचा राजा ओम याचा देश हे
घेतले. २३ आणि त्यां त्यांचीं लेंकरें आकाशा-
तल्या ताऱ्यांइतकीं बहुत केलीं, आणि आंत जाऊन
ज्यां त्यां छत्रांन ज्या देशाविषयीं त्यां त्यांच्या पूर्व-
जांस वचन दिलें होतें त्यांत त्यां त्यांस आणिलें;
२४ त्या लेंकरानीं आंत जाऊन तो देश घेतला,
आणि त्यां त्यापुढें देशांतले राहणारे खनानी व
त्यांचे राजे व देशाचे लोक त्यांच्या हातीं असे
दिले कीं त्यानी आपल्या मनोरथाप्रमाणें त्यांचें
केलें. २५ तेव्हां त्यानी सपरिष नगरें व पिकाऊ
भूमि घेतली, आणि सर्व उत्तम वस्तूनी भरलेलीं
घरें, खणलेल्या विहिरी, द्राक्षीचे मळे, व जैतूनाचे
मळे व पुष्कळ फलझाडें हीं घेतलीं; मग ते खा-
ऊन तुप्त झाले, पुष्टि झाले, आणि तुझ्या महा-
सुकृतीने आनंदित झाले. २६ तथापि त्यानी
अमान्य होऊन तुजसीं विरोध केला, आणि तुझें
नेमशास्त्र आपल्या पाठीमागें टाकिलें, आणि त्यांस
तुजकडे फिरवायास जे तुझे भविष्यवादी त्यांस
निक्षून सांगत असत त्यांस त्यानी वधिलें आणि
मोठी चिडबणीचीं कृत्यें केलीं. २७ छत्रांन त्यां
ते त्यांच्या शत्रूंच्या हातीं दिले, तेव्हां त्यानी
त्यांस पीडलें आणि त्यानी आपल्या पीडेच्या स-
मयीं तुजकडे आरोळी केली, मग त्यां आकाशांतून
त्यांचें ऐकून आपल्या फार दयांप्रमाणें त्यांस तार-
पारे दिले आणि यान्नि त्यांस त्यांच्या शत्रूंच्या
हातांतून वारिलें. २८ परंतु त्यांस अग्राम झा-

त्यावर त्यानी फिरून तुजपुढें वाईट केलें छणून
 त्यां त्यांस त्यांच्या बैऱ्यांच्या हातीं सोडिलें, मग
 त्यानी त्यांजवर प्रभुत्व केलें; तेव्हां त्यानी फिरून
 तुजकडे आरोळी केली, आणि त्यां आकाशांतून
 त्यांचें ऐकून आपल्या दयाप्रमाणें बहुत वेळा त्यांस
 मुक्त केलें. २९ आणि त्यांस तुझ्या नेमशास्त्रा-
 कडे परत आणावें छणून तूं त्यांस निक्षून सांगत
 होतास, परंतु ते उन्मत्त होऊन तुझ्या आज्ञा ऐके-
 नात, आणि जे तुझे नेम ज्याप्रमाणें जर कोणी आच-
 रील तर त्यांकडून तो वांचेल त्याविरुद्ध ते पाप
 करीत आणि खांदा ओढून घेत आणि आपली मान
 ताठ करीत आणि ऐकेनात. ३० तथापि त्यां त्यांज-
 वर बहुत वर्षे दया केली, आणि आपल्या आत्म्याने
 आपल्या भविष्यवाद्यांकडून त्यांस निक्षून सांगि-
 तलें, परंतु ते कान देईनात छणून त्यां देशांच्या
 लोकांच्या हातीं दिव्हे. ३१ तथापि त्यां आप-
 ल्या फार दयामुळे त्यांस नाहींसे केलें नाहीं, आणि
 त्यांस सोडिलें नाहीं, कां कीं तूं कृपाळू व दयाळू
 देव आहेस. ३२ आतां तर हे आमच्या देवा,
 महा पराक्रमी व भयास योग्य देवा, जो तूं करार
 व दया राखितोस, अशशूराच्या राजांच्या दिवसा-
 पासून आजपर्यंत जे सर्वे कष्ट आद्यास, आमच्या
 राजांस, आमच्या अधिकाऱ्यांस व आमच्या या-
 जकांस व आमच्या भविष्यवाद्यांस व आमच्या
 वडिलांस व तुझ्या सर्वे लोकांस लागले आहेत,
 ते तुला थोडे वाटूं नयेत. ३३ तथापि जे अवघें
 आद्यावर आलें आहे त्याविषयीं तूं सात्विक आ-
 हेस, त्यां सत्यता केली आहे परंतु आदमी दुष्टाई
 केली आहे. ३४ आमच्या राजानी, आमच्या
 प्रधानानी, आमच्या याजकानी आणि आमच्या
 वडिलानी तुझे नेमशास्त्र मानिलें नाहीं, आणि त्यां
 आपल्या ज्या आज्ञा व आपलीं जीं प्रमाणें त्यां-
 ला निक्षून सांगितलीं त्यांकडे त्यानी कान दि-
 न्हा नाहीं. ३५ त्यानी आपल्या राज्यांत आणि
 त्यां आपला जो फार उपकार त्यांवर केला त्यांत
 आणि जो विस्तीर्ण व दमदार देश त्यां त्यांपुढें
 दिव्हा त्यांत तुझी सेवा केली नाहीं, आणि आप-
 ल्या दुष्कर्मपासून फिरले नाहींत. ३६ पाहा,
 आदमी आज परस्वाधीन आहों, जो देश त्यां आ-
 मच्या पूर्वजांला त्यानी त्यांचें फळ व त्यांचें चां-

गलें खावें छणून दिव्हा, पाहा त्यांतच आदमी
 परस्वाधीन आहों. ३७ आणि आमच्या प्राप्-
 तुळें जे राजे त्यां आद्यावर ठेविले आहेत त्यां
 तो आपले बहुत उत्पन्न देतो, आणि ते आपल्या
 इच्छेप्रमाणें आमच्या शरीरांवर व आमच्या वस्त्रां
 वर प्रभुत्व करितात आणि आदमी मोठ्या संख्येने
 आहों. ३८ आणि या सर्वाकरितां आदमी दृढ
 करार करितों आणि लिहितों आहों, आणि त्यां
 वर आमचे अधिकारी, लेवी व याजक आपापसीं
 मुद्रा लावितात."

अध्याय १०.

उयांनी आपापली मुद्रा लाविली ते हेच ;
 त्यांच्याचा पुत्र नहेम्या तिशांथा व बि-
 दकीया ; २ सराया, आजार्या, इर्मया ;
 पाझूर, अमार्या, माल्खीया ; ४ हाशू, क-
 बान्या, मालूख ; ५ हारिम, मरेमोथ, बे-
 दया ; ६ दानीएल, गिम्थोन, बारूख ; ७
 शुलाम, अबीया, मिथ्यामीन ; ८ माक-
 बिलाइ, शमाया ; हे याजक होते. ९
 लेवी ; अजान्याचा पुत्र येशूवा, हेनादाचा
 पुत्रांतला बिनुइ, कादमीएल ; १० आणि त्यांचे
 भाऊ शबान्या, होदीया, कलीटा, पलावा, हा-
 नान ; ११ मीखा, रहोव, हशान्या ; १२ बा-
 कबूर, शेरब्या, शबान्या ; १३ हादीया, बनि,
 बनीनू ; १४ लोकांतले मुख्य पारोश, पाहाक-
 मोबाब, एलाम, जात्तू, नानी ; १५ बुशी, अ-
 जगाद, बेबाई ; १६ अदोनीया, बिग्वाद, अ-
 दीन ; १७ आटेर, हिज्कीया, आजूर ; १८
 होदीया, हाशुम, बेजाइ ; १९ हरिफ, अ-
 थोथ, नेबाई ; २० माग्पिवाश, मशुलाम, हेबैर ;
 २१ मशेजबएल, जादोक, यशूवा ; २२ एल्-
 टया, हानान, अनाया ; २३ हाशेवा, हनान्या,
 हशूब ; २४ हल्लोहेश, पिन्हा, शेवेर ; २५
 रहूम, हशबना, मासाया ; २६ आणि ध-
 हीया, हानान, आनान ; २७ मालूख, हारिम,
 बावना.

२८ आणि वरकड लोक याजक, लेवी, हा-
 पाल, गायक, नथीनीम, आणि जे आपल्या देवा-
 च्या नेमशास्त्राकडे देशांच्या लोकांपासून वेगळे

झले होते ते अवघे, त्यांच्या बायका, त्यांचे पुत्र, आणि त्यांच्या कन्या, सर्व जे जाणत समजत होते, २९ त्यांनी आपले भाऊ, आपले महाजन शंकडे लगटून असा शाप व शपथ वाहिली कीं, देवाचें जें नेमशास्त्र देवाच्या सेवक मोशे यां-कडून दिल्लें हांतें त्याप्रमाणें चालावें, आणि आ-कला प्रभु परमेश्वर याच्या सर्व आज्ञा व त्याचे न्याय व त्याचे नियम पाळावे आणि आचरावे. ३० आणि आपण आपल्या कन्या देशच्या लोकांस देणार नाहीं, आणि आपल्या पुत्रांसाठीं त्यांच्या कन्या घेणार नाहीं. ३१ आणि जर देशच्या लोकांनी शाब्बाथ दिवसांत काहीं जिन्नस किंवा कन्य विकायास आणिलें तर आपण शाब्बा-कृत अथवा पवित्र दिवसां तें घेणार नाहीं, आणि सातवें वर्ष व सर्वांकडचें ऋण सोडूं. ३२ आणि आम्ही आपल्या देवाच्या मंदिरा-च्या सेवेसाठीं शेकेलाचा तिसरा वांटा द्यायला आल्यावर नियम केले. ३३ प्रतिवर्षीं दर्श-नैव अपूणसाठीं व नित्य नैवेद्यासाठीं व नित्य शब्बाथांच्या व अमावास्यांच्या होमासाठीं, ने-मित्त सणांसाठीं व पवित्र वस्तूंसाठीं व इस्त्रा-एलाकरितां प्रायश्चित्त करायस पापहारक यज्ञां-साठीं व आपल्या देवाच्या मंदिराच्या सर्व का-र्यासाठीं. ३४ आणि आम्ही याज्ञक, लेवी व लेक यांनी अशासाठीं पण पाडले कीं नेमशास्त्रांत लिहिलेल्याप्रमाणें आपला देव परमेश्वर याच्या देीतर बाळायासाठीं आपल्या पूर्वजांच्या कुळां-प्रमाणें प्रतिवर्षीं नेमलेल्या समयांत आपल्या देवा-च्या मंदिरास लांकडाचें अर्पण आणावें. ३५ आणि आपल्या भूमीचीं प्रथम फलें व सर्व झा-डांचीं प्रथम फलें प्रतिवर्षीं परमेश्वराच्या मंदि-रास आणावीं. ३६ आणि नेमशास्त्रांत लिहि-लेल्याप्रमाणें आपल्या पुत्रांतले प्रथम जन्मलेले व आपल्या पशूंचे, आपल्या गुरांचे व आपल्या मेंढरांचे प्रथम जन्मलेले आपल्या देवाच्या मंदि-रास जे याज्ञक आपल्या देवाच्या मंदिरांत सेवा करितात त्यांबवळ आणावे. ३७ आणि आपण आपल्या मळलेल्या पिठाचा प्रथमांश व आपलीं अर्पणें व सर्व झाडांचीं फलें, द्राक्षारस व तेल याबकाडें आपल्या देवाच्या मंदिराच्या कोठ-

ड्यांत आणावीं, आणि आपल्या भूमीच्या उत्पन्ना-चा दशमांश लेव्यांकडे आणावा, आणि आपल्या शेतकीच्या सर्व नगरांत त्या लेव्यांस दशमांश देत असावे. ३८ आणि लेवी दशमांश घे-तात तेव्हां लेव्यांच्यासंगतीं आहरोनाचा संतान याज्ञक असावा, आणि लेव्यांनी दशमांशाचा दशमांश आपल्या देवाच्या मंदिरास भांडागा-राच्या कोठड्यांत आणावा. ३९ कां तर इस्त्रा-एलाच्या संतानानी व लेवीच्या संतानानी धान्य, द्राक्षारस व तेल यांचें अर्पण कोठड्यांत, जेथें पवित्रस्थानाचीं पात्रें व सेवा करणारे याज्ञक व द्वारपाल व गायक असतात तेथें आणावें, आणि आपण आपल्या देवाचें मंदिर सोडूं नये.

अध्याय ११.

आणि लोकांच्या अधिकाऱ्यानी यरूशालेमेस वस्ती केली, आणि यरूशालेम जें पवित्र नगर त्यांत वस्ती करायसाठीं दाहादाहांतून एक एक आणावा, आणि नऊ वांटे दुसऱ्या नगरांत राहावे द्याणून वरकड लोकांनी पण पाडले. २ आणि यरूशालेमेस वस्ती करायस जे स्वतां मान्य झाले त्या सर्व मनुष्यांस लोकांनी आशी-र्वाद दिल्हा.

३ आणि देशांतले जे मुख्य जन यरूशाले-मेंत राहिले ते हेच होते, परंतु इस्त्राएल याज्ञक व लेवी व नथीनीम व शलमोनाच्या चाकरांचे संतान यहूदाच्या नगरांत आपापल्या नगरांत एक-एक आपापल्या स्थलांत राहिले. ४ आणि य-रूशालेमेस यहूदाच्या वंशांतले व बन्यामीनाच्या वंशांतले कित्येक राहिले; यहूदाच्या वंशांतले फारेजाच्या संतानांतल महलालएल याचा पुत्र शफाथ्या याचा पुत्र अमार्या याचा पुत्र जखार्या याचा पुत्र डज्जीया याचा पुत्र अथान्या. ५ आणि शीलोनीचा पुत्र जखार्या याचा पुत्र यो-यारीब याचा पुत्र अदाया याचा पुत्र हजाया याचा पुत्र खोलहोजे याचा पुत्र बारूख याचा पुत्र मासाया. ६ फेरेजाचे जे संतान यरूशाले-मेस राहत होते ते सर्व चारशें अडसष्ट वीर्यवान मनुष्य होते. ७ आणि बन्यामीनाचे संतान हेच, यशायाचा पुत्र ईथीएल याचा पुत्र मासाया या-

चा पुत्र कोलाया याचा पुत्र पदाया याचा पुत्र योएद याचा पुत्र मशुलाम याचा पुत्र सालू. ८ आणि त्यानंतर गाब्बाइ, सालाह नऊशे अष्टावीस. ९ आणि त्यांचा अधिकारी झिखी-चा पुत्र योएल होता, आणि सनूवाचा पुत्र यदूदा नगराचा दुसरा अधिकारी होता. १० याजकांतले योयारीबाचा पुत्र यदाया, याखीन; ११ अही-दुबाचा पुत्र मरायोथ याचा पुत्र आदोक याचा पुत्र मशुलाम याचा पुत्र हिल्कीया याचा पुत्र सराया देवाच्या मंदिराचा अधिकारी होता. १२ आणि त्यांचे जे भाऊ मंदिराचे काम करीत होते ते आठशे बावीस होते, आणि मान्खीयाचा पुत्र पाशूर याचा पुत्र अखार्या, याचा पुत्र अम्जी याचा पुत्र पलात्या याचा पुत्र यरोहाम याचा पुत्र अदाया. १३ आणि याचे भाऊ वडिलांतले मुख्य दोनशे बेचाळीस, आणि इम्मेराचा पुत्र मशिलेमोथ याचा पुत्र आहजाइ याचा पुत्र अजारेल याचा पुत्र अमास्ताइ. १४ आणि त्याचे भाऊ बलवान वीर एकशे अष्टावीस, आणि त्यांचा अधिकारी गदोलीमाचा पुत्र जाब्दीएल होता. १५ आणि लेव्यांतले बुझीचा पुत्र ह-शान्या याचा पुत्र अजीकाम याचा पुत्र हशूब याचा पुत्र शमाया. १६ आणि लेव्यांच्या मुख्यांतले शाब्बथाइ व योजाबाद देवाच्या मंदिराच्या बाहेरल्या कामावर होते. १७ आणि प्रार्थनेच्या वेळेस उपकारस्तवम आरंभायास आसाफाचा पुत्र जाब्दी याचा पुत्र मीखा याचा पुत्र मात्तान्या मुख्य होता, आणि बाकुबुया आपल्या भावांतला दुसरा आणि यदूथूनाचा पुत्र मालाल याचा पुत्र शाम्मुवा याचा पुत्र अब्दा. १८ पवित्र नगरांतले सर्व लेवी दोनशे चीन्याय-शी होते. १९ आणि दारपाळ अक्कूब, टाल्मोन, व त्यांचे भाऊ जे दवाज्याला राखीत होते ते एकशे बाहत्तर होते.

२० आणि वरकड इस्त्राएल लोक, याजक, लेवी यदूदाच्या सर्व नगरांत एकएक आपापल्या विभागांत होते. २१ आणि नथीनीम ओफेलांत राहत होते, आणि जीहा व गिशा नथीनीमांवर होते. २२ आणि मीखाचा पुत्र मात्तान्या याचा पुत्र हशान्या याचा पुत्र बानी याचा पुत्र उज्जी यस्-

शालमेंतन्या लेव्यांचा अधिकारी होता, आणि फाच्या संतानांतले गायक देवाच्या मंदिराच्या कामावर होते. २३ कां की त्याविषयी राजा आज्ञा होती कीं गायकाला ठरलेला नियम दिवसाची मात्रा असावी. २४ आणि यदूदाचा पुत्र जेराह याच्या संतानांतला मशेबबएल याचा पुत्र पयाद्या लोकांच्या सर्व गोष्टींविषयी राबाच हाताकडे होता. २५ आणि खेड्याविषयी त्याच्या शेतवाड्यांसुद्धा यदूदाच्या वंशांतले दिले किर्याथ आर्बात व तिच्या गांवांत व दीरोन व तिच्या गांवांत व यकाबजएलेंत आणि तिच्या खेड्यांत; २६ आणि येशूवांत व मोलादांत बेथहेलेटेंत; २७ आणि हजार्शूवालेंत व शेबांत व तिच्या गांवांत; २८ आणि तिसरें गेंत व मक्केनांत व तिच्या गांवांत; २९ एनरिमोनेंत व जारवांत व यामूर्येंत; ३० नोवहेंत अदुलामेंत व त्यांच्या खेड्यांत; ३१ शेत व तिच्या शेतवाड्यांत, अजेकांत व तिच्या गांवांत वस्ती करिते झाले; त्यांनी बेरशेबापा हिन्नामाच्या खोऱ्यापर्यंत वस्ती केली. ३२ आणि गेबांतले बन्धामीनाचे वंश मिस्मामोस व बन्ध्यास व बेथएलेस व त्यांच्या गांवांत; ३३ अनाथोबेस, नोबेस, अनान्यास; ३४ हाबोरेस, रामास, गित्ताइमेस; ३५ हादीदेस, इबेर-मेस, नवलाटेस; ३६ लंडस व शिन्त्या खोऱ्यांतल्या ओनोस राहते झाले. ३७ आणि लेव्यांतलीं प्रकरणें यदूदाकडे व बन्धामीनां होती.

अध्याय १२.

आणि शबालतीएलाचा पुत्र अस्त्रुबाबेल व येशूवा यांसंगतीं जे याजक व लेवी आले ते हेच होते; सराया, हर्मया, एझ; २ अमार्या, मालूख, हाशूस; ३ शान्या, रहुम, मरेमोथ; ४ इरो, गिन्थो, अबीया; ५ शिन्थामीन, मात्ताया, बिल्गा; ६ शमाया व योयारीब, यदाया; ७ सालू, आमोद, हिल्कीया, यदाया, हे येशूवाच्या दिवसांत याजकांतले व त्यांच्या भावांतले मुख्य होते. ८ आणि लेवी; येशूवा, शिम्नूह, काद्मीएल, होरेया,

यहूदा यात्तान्या, हा व याचे भाऊ स्तुतिगाय-
कर होते. ९ आणि त्यांचे भाऊ बाबुवक्या
होनी त्यांसमोर पाहण्यात होते. १० आणि
येशूने योयाकीमाला जन्म दिल्या, आणि योया-
किमने एन्यासीबाला जन्म दिल्या, आणि एन्या-
सिबाने योयादाला जन्म दिल्या. ११ आणि
योयादाने योनाथानाला जन्म दिल्या, आणि यो-
नाथानने याहूवाला जन्म दिल्या. १२ आणि
योनाथानाच्या दिवसांत याजक वडिलांतले मुख्य
हे; सरावापासून मराया, इर्मयापासून हना-
न; १३ एजापासून मशुलाम, अमार्यापासून
मोहानन; १४ मलीखूपसून योनाथान, श-
म्यापासून योसेफ; १५ हारिमापासून अन्दा,
शमशापासून हेल्काइ; १६ इदोपासून ज-
र्या, मिन्थानापासून मशुलाम; १७ अवी-
शासून जिखी, मिन्यामीनापासून मोवशापासून
मोशाय; १८ बिलगापासून शम्मूवा, शमा-
लसून योहोनाथान; १९ योयारीबापासून मा-
त्थन, यदायापासून उज्जी; २० सालायापासून
मलाय, आमोकापासून एबर; २१ हिस्कीया-
सून हशान्या, यदायापासून नयानेल; २२
न्यागीव, योयादा व योहानान व यहूवा यांच्या
दिवसांत लेवी वडिलांतले मुख्य आणि दारयावेश
यांच्या राण्यापर्यंत याजक लिहिलेले होते. २३
यांचे संतान वडिलांतले मुख्य काळवृत्तांता-
रा पुस्तकांत एन्यासीबाचा पुत्र योहानान याच्या
वसापर्यंत लिहिलेले होते. २४ आणि लेव्या-
ने मुख्य हशान्या, शेरब्या, व कादमीएलाचा
व येशूवा आणि त्यांसमोर त्यांचे भाऊ चौकी-
मुख चौकी असे देवाकडचा मनुष्य दावीद
त्या आश्रेप्रमाणे स्तवनास व उपकारस्तुति क-
यास होते. २५ यात्तान्या व बाबुवक्या,
विया, मशुलाम, टान्मोन, अबकूब, हारपाळ
यांच्या कोठ्यांचे रक्षण करीत होते. २६
योशदाकाचा पुत्र येशूवा याचा पुत्र योया-
म याच्या दिवसांत आणि नहेम्या अधिकारी
एजा याजक लेखक यांच्या दिवसांत होते.

२७ आणि यरूशालेमेच्या कोटाच्या प्रति-
पत्तास लेकामी लेव्यांस त्यांच्या सर्व स्थानांवरून
अधिले; हर्म, स्तवन, व मयन करून श्राव्य,

वीणा व चंग वाजवून प्रतिष्ठापन करायला त्यांस
यरूशालेमेस आणावे झणून. २८ आणि गाय-
कांचे संतान यरूशालेमेभोंवतालच्या ठिकाणांतून
व नटोफाथीच्या खेड्यांतून, २९ आणि गिल्-
गालच्या घरांतून आणि गेबा व अज्मावेथ यांच्या
शेतवाड्यांतून एकत्र मिळाले, कां की गायकानी
आपल्याला यरूशालेमेभोंवतीं खेडीं बाधिलीं होती.
३० आणि याजक व लेवी यानी आपल्याला शुद्ध
करून लोकांला व दर्बाग्याला व कोटाला शुद्ध
केले. ३१ तेव्हां म्या यहूदाचे अधिकारी वरतीं
कोटावर आणिले, आणि दोन मोठ्या स्तवणाच्या
मंडळ्या ठेविण्या; त्यांतली एक उजव्याकडे कोटा-
वर केरच्या दर्बाग्याकडे चालली; ३२ आणि
त्यामार्गे होशया व यहूदाचे अर्धे अधिकारी;
३३ आणि अज्यार्या, एजा व मशुलाम; ३४
यहूदा व बन्यामीन व शमाया व इर्मया; ३५
आणि कियेक याजक करणे घेऊन चालले; आ-
साफाचा पुत्र जाकखूर याचा पुत्र मीखाया याचा
पुत्र यात्तान्या याचा पुत्र शमाया याचा पुत्र यो-
नाथान याचा पुत्र जखार्या; ३६ आणि त्यांचे
भाऊ शमाया व अज्जारेल व मिललाइ, गिल-
लाइ, माआइ नथानएल व यहूदा, हनानी हे
देवाकडचा मनुष्य दावीद याचीं बांधे घेऊन चा-
लले, आणि त्यांपुढे एजा लेखक चालला. ३७
ते जलाकराच्या दर्बाग्यावरून आपल्या मोहरे
दावीदाच्या नगराच्या पायऱ्यावरून कोटाच्या च-
टणीवर दावीदाच्या घरावरतीं पूर्वेकडे जलदर्बा-
ग्यापर्यंत चढले. ३८ आणि दुसरी स्तवणारी
मंडळी समोर चालली, आणि तिजमार्गे मी व
अर्धे लोक कोटावर भट्ट्यांच्या दुर्गावरून विस्तीर्ण
कोटापर्यंत; ३९ आणि एफ्राइम दर्बाग्यावरून
व जुन्या दर्बाग्यावरतीं व मत्स्य दर्बाजा व हना-
नेलाचे दुर्ग व मेवाचे दुर्ग यांवरतीं मंदरांच्या
दर्बाग्यापर्यंत चालली, आणि बंदिशालेच्या दर्बा-
ग्यास ते उभे राहिले. ४० अशा दोन्ही स्तव-
णाच्या मंडळ्या देवाच्या मंदिरांत उभ्या राहिल्या,
आणि मी व मजसंगतीं अर्धे अधिकारीहि; ४१
आणि याजक; एन्याकीम, मासाया, मिन्यामीन,
मीखाया, एन्योएनाद, झखार्या, हनान्या करणे
धरून, ४२ आणि मासाया व शमाया व

एलाजार व उज्जी व योहानान व माल्खिया व एलाम व एबेर; आणि गायकानी उंच स्वराने गा-इलें, आणि यिजाद्या अधिकारी होता. ४३ आणि त्या दिवसीं त्याने मोठे यज्ञ करून हर्ष केला, कां कीं ते मोठा हर्ष करित असें देवाने केलें होतें; बायकानी व पोरानीहि हर्ष केला, आणि यरूशालेमेचा हर्ष दूरवर ऐकिला गेला.

४४ त्या वेळेस भांडार, अर्पणें, प्रथमफलें, व दशमांश यांच्या कोठड्यांवर कित्येक ठेविले गेले; त्यानी त्यांत नगरांच्या शेतांतून याजकांचे व लेव्यांचे नेमाने ठरलेले वांटे गोळा करावे द्याणून, कां कीं जे याजक व लेवी सेवा करित होते त्यां-विषयीं यहूदा हर्ष करित होता. ४५ आणि दावीदाच्या व त्याचा पुत्र शलमोन याच्या आज्ञे-प्रमाणें गायक व द्वारपाल आपल्या देवाचें रक्षण व शुद्धीकरणाचें रक्षण करित होते. ४६ कां कीं पूर्वी दावीदाच्या व आसाफाच्या दिवसांत मुख्य गायक व देवाला स्तुतिगायन व उपकारस्तुति करित असत. ४७ आणि जरूबबेलाच्या दिवसांत व नहेम्याच्या दिवसांत सर्व इस्राएल लोक गायकांचे व द्वारपालांचे वांटे प्रतिदिवसाची मात्रा देत असत, आणि लेव्यांकडे कांहीं पवित्र ठर-वीत असत, आणि लेवी आहरोनाच्या संताना-कडे कांहीं पवित्र ठरवीत असत.

अध्याय १३.

त्या वेळेस मोश्याचें पुस्तक लोकांच्या कार्नी पडे असें वाचिलें गेलें, आणि त्यांत असें लिहि-लेलें सांपडलें कीं, सर्वकालपर्यंत आम्होऱ्याने व मोवाव्याने देवाच्या समाजांत येऊं नये. २ का-रण कीं ते अनपाणी घेऊन इस्राएलाच्या संता-नाला भेटले नाहींत, आणि त्यांस खलामाने शापावें द्याणून त्याला मोल दिलें, परंतु आमच्या देवाने शापाचा आशीर्वाद केला. ३ आणि त्यानी नेम-शास्त्र ऐकल्यावर असें झालें कीं त्यानी इस्राएला-पासून सर्व मिश्रित लोक वेगळे केले. ४ आणि यापूर्वीं एन्यासीब याजक आमच्या देवाच्या मंदिरा-च्या कोठडीवर ठेविलेला असतां टोबीयाचा सोय-रा होता. ५ आणि जेथें पूर्वीं नैवेद्य, धूप व पात्रें व धान्य, द्राक्षारस व तेल यांचे जे दशमांश ले-

वी, गायक व द्वारपाल यांकडे आश्रयिलेले ते आणि याजकांचीं अर्पणें ठेवीत होते ती कोठडी त्याने त्यासाठीं सिद्ध केली होती. ६ हे सर्व झालें तेव्हां मी यरूशालेमेस गेलों, कीं शबेलेचा राजा अर्ताहशस्ते याच्या बला-व्या वशीं मी राजाकडे गेलों, आणि दाहीं जे झाल्यावर मी राजाजवळ निरोप मागितला. आणि यरूशालेमेस आलों तेव्हां एन्यासीब टोबीयासाठीं देवाच्या मंदिराच्या अंगणांत ठडी सिद्ध करून जें वाईट केलें होतें, तें समजलों. ८ तेव्हां हें मला पार वाईट वाटतें आणि म्या टोबीयाच्या घरचीं सर्व सामग्री डीबाहेर टाकून दिल्ली; ९ आणि कोठड्या कराव्या द्याणून म्या आज्ञा केली, आणि जेव्हा देवाच्या मंदिराचीं पात्रें, नैवेद्य व धूप हीं आणिलीं.

१० आणि लेव्यांचे वांटे दिले गेले आणि काम करणारे लेवी व गायक एकरूपा-पल्या शेतवाडीस पळून गेले, असें मला माझें झालें. ११ तेव्हां म्या अधिकाऱ्यांशीं लिहिलें म्हणून द्यालें, “देवाचें मंदिर कां सोडिहें नये, मग म्या त्यांस जमवून त्यांच्या ठिकाणावर ठेविले. १२ तेव्हां सर्व यहूदी लोकांनी धान्य, द्राक्षारस व तेल यांचा दशमांश भांडारांत आणिला. १३ आणि शलेम्या याजक व जादोक लेखक, लेव्यांतला पदाया म्या भांडाराचे अधिकारी आणि त्यानंतर मात्तान्याचा पुत्र जाकूर व पुत्र हानान होता, कां कीं ते विश्वासू पणले होते आणि आपल्या भावांला बांटून देणें त्यांचें होतें. १४ हे माझ्या देवा, याविषयीं माझे ठवण धर, आणि जे माझे परोपकार म्या आपल्या देवाच्या मंदिरावर व त्याच्या पालनेयांवर केले आहेत त्यांस पुसून टाकूं नको.

१५ त्या कार्णी यहूदांत कित्येक शाब्बाथ द्राक्षें तुडवितां व पेंढ्या आनितां व गाढवांवर अं-डीं घालितां, आणि शाब्बाथ दिवसीं द्राक्षारस, द्राक्षें व अंजीर व सर्व प्रकारचे भार यरूशाले-मेस आनितां माझे दृष्टीस पडले, आणि ते आहार विकीत होते, तेव्हां म्या निषेध केला. १६ आणि जेथें जोरी राहत होते, ते मासे व सर्व

सारचे जिन्नस आणून शाब्बाथांत घडूदाच्या झाला आणि यरूशालेमेंत विक्रीत होते. १७ म्या यरूदाच्या महाजनांसीं विवाद करून दिलें, “जी वार्डेट गोष्ट तुढी करून शाब्बाथ नसाला बाटवीत आहां ही काय आहे? १८ म्या पूर्वजानी असें केलें कीं नाहीं? मग देवा-आद्यावर आणि या नमरावर हें सर्व वार्डेट झालें, आणि तुढी शाब्बाथाला बाटवून इस्त्रा-एलवर अणखी अधिक क्रोध आणित आहां.” आणि असें झालें कीं शाब्बाथापूर्वी यरूशालेच्या दर्वाज्यांत काळोख होऊं लागला, तेव्हां तेव्हां लावून बंद करावीं झणून म्या सांगितलें, आणि शाब्बाथ होऊन गेल्या अगोदर उघडलीं शिबोरीं असेंहि सांगितलें, आणि शाब्बाथ दिव-ही नाहीं ओझें आंत आणिलें न जावें झणून आणि कित्येक गडी दर्वाज्यावर ठेविले. २० म्या व्यापारी व सर्व प्रकारच्या जिन्नसाचे विक्रीत एकरुदां दोनदां यरूशालेमेबाहेर उतरले. २१ तेव्हां म्या त्यांस निषेध करून द्यालें, “तुढीं येयसमोर कां उतरतां? जर तुढी पुन्हा असें केलें तर तुझाला हात लावीन.” त्या वेळेपासून शाब्बाथांत आले नाहीं. २२ आणि शाब्बाथ देवस शिबो पाळ्यासाठीं लेव्यानी आपल्याला शुद्ध करून येऊन दर्वाजे राखावे झणून म्या आज्ञा केली. हे माझ्या देवा, याविषयींहि माझी आठवण धर, आणि आपल्या दयेच्या मह-त्वाप्रमाणें मजवर कृपा कर. २३ अणखी त्या दिवसांत ज्यानी अशुद्धी, कामांनी व मोवाबी बायका करून घेतल्या हो-आ, असे यहुदी माझ्या दृष्टीस पडले. २४ आणि

त्यांचीं मुलें अर्धी अशुद्धी भाषा बोलत होती, त्यांस यहुदी भाषा बोलतां येईना, एकएका लो-काच्या भाषेप्रमाणें बोलत. २५ तेव्हां म्या त्या-सीं विवाद करून त्यांचा धिक्कार केला, आणि त्यांतल्या कित्येकांस मार देऊन त्यांचे केंस उप-टून त्यांस देवाची शपथ घालून द्यालें, “तुढी आपल्या कन्या त्यांच्या पुत्रांस देऊं नका, आणि आपल्या पुत्रांस किंवा आपल्याला त्यांच्या कन्या घेऊं नका. २६ इस्त्राएलाचा राजा शलमोन याने अशीं कुकर्म करून पाप केलें कीं नाहीं? आणि ब-हुत राष्ट्रांमध्ये त्यासारखा राजा कोणी नव्हता; तो आपल्या देवाला प्रिय होता आणि देवाने त्याला सर्व इस्त्राएलावर राजा केलें, तथापि त्या-ला विदेशी स्त्रियांनी पापांत पाडलें. २७ तर हें सर्व मोठें वार्डेट करूं द्यावें झणजे विदेशी बायका करून घेऊन आमच्या देवाविरुद्ध पातक करूं द्यावें, असें आम्ही तुमचें ऐकूं काब?” २८ आणि एल्याशीब मुख्य याजक याचा पुत्र यो-यादा याच्या पुत्रांतला एक सानबलाट होरो-न्याचा जावई होता झणून त्याला म्या आपल्या-पासून पळविलें. २९ त्यानी याजकपणाला आ-णि याजकपणाच्या व लेव्यांच्या कराराला विटा-ळिलें आहे, झणून हे माझ्या देवा, त्यांस स्मर. ३० म्या तर सर्व पारखे दूर करून त्यांस शुद्ध केलें, आणि याजकांच्या व लेव्यांच्या ची-क्या एकएक त्यांच्या त्यांच्या कार्यावर, ३१ आणि नेमलेल्या समयांतल्या लांकडाच्या अर्प-णांसाठीं व प्रथमफलांसाठीं ठेविल्या. हे माझ्या देवा, हितासाठीं माझी आठवण धर.

एस्तेर इचें पुस्तक.

अध्याय १.

अहश्वेरोशाच्या दिवसांत (जो अहश्वेरोश हि-
दापासून खुशापर्यंत एकशें सत्तवीस प्रांतां-
वर राज्य करीत होता तो). २ त्या दिवसांत
असैं झालें कीं अहश्वेरोश राजाने आपल्या रा-
ज्याच्या तिसऱ्या वर्षी आपलें जें राजासन शूशान
राजवाड्यांत होतें त्यावर बसलें असतां, ३
त्यापुढें पारस व मादाह यांचें बल, प्रांतांचे महा-
जन व अधिकारी असतांना आपल्या सर्व प्रधानांस
व सेवकांस जेवणावळ केली. ४ तेव्हां त्याने
आपल्या गौरवविशिष्ट राज्याचें धन व आपल्या
महत्वाच्या प्रतापाचें वैभव बहुत दिवस, छणजे
एकशें ऐशीं दिवस दाखविलें. ५ आणि ते दि-
वस समाप्त झाले तेव्हां राजाने शूशान राजवा-
ड्यांतल्या सर्व लोकांस लाहान मोठ्यांस सात दि-
वस राजमंदिराच्या भागाच्या अंगणांत जेवणावळ
केली. ६ तेथें कतान व अर्गवानी यांच्या दोन्या-
नी रुप्याच्या वळबांस व मर्मराच्या खांबांस अड-
कविलेले पांढरे, हिरवे व निळे पडदे होते; पलंग
सोन्याचे व रुप्याचे ताम्र व श्वेत, शुभ्र व श्याम
मर्मराच्या चिरेबंदीवर होते. ७ आणि सोन्या-
च्या पात्रांत प्यायाला देत होते, आणि पात्रें एकमे-
कांहून निराळीं होतीं आणि राजकीय द्राक्षारस
राजाच्या सत्तेप्रमाणें पुष्कळ होता. ८ आणि
पिणें विधीप्रमाणें होतें; कोणी आग्रह करीत नव्ह-
ता, कां कीं एकएकाच्या मनोरथाप्रमाणें करावें
छणून राजाने आपल्या घरच्या सर्व कारभार्यांस
आज्ञा केली होती. ९ आणि वास्ती राणीनेहि
अहश्वेरोश राजाच्या राजकीय मंदिरांत स्त्रियांस
जेवणावळ केली.

१० सातव्या दिवसी द्राक्षारसाने राजाचें ह-
दय संतुष्ट होतें, तेव्हां त्याने महूमान, बिल्या,
हाबोना, बिग्या व अबग्या, जेथार व खारबास हे
सात शंड जे अहश्वेरोश राजापुढें सेवा करीत

असत त्यांस आज्ञा केली कीं, ११ राजापुढें
स्त्री राणी राजमुगूटमंडित आणावी, लोकांस
अधिकाऱ्यांस तिची सुंदरता दाखवावी छणून
कीं ती सुदर्शन होती. १२ परंतु राजाने
त्या शंडांकडून जें सांगितलें त्याप्रमाणें या
वास्ती राणी मान्य होईना, छणून राजा का
पला आणि त्याच्याठायीं त्याचा राम ब
१३ तेव्हां राजाने काळ जाणणारे जे शाहाणे मु
त्यांस छटलें, (कां कीं सर्व नेम व न्याय बा
यापुढें राजाची रीति असी होती. १४
त्याजवळ पारस व मादाह यांचे सात
छणजे खार्शाना, शेथार, अदमाथा, क
मरेस्त, मार्सना, ममूखान जे राजाच्या क
असत आणि राज्यांत मुख्य बसत असत ते
१५ “जेमाप्रमाणें वास्ती राणीचें काय करा
आहे, कारण कीं अहश्वेरोश राजाची जे
शंडांकडून झाली ती तिने मानिली नाहीं.”
मग ममूखानाने राजा व प्रधान यापुढें झ
“वास्ती राणीने केवळ राजाचा मज्ज अ
असैं माहीं पंतु तिने सर्व प्रधानांचा व
रोश राजाच्या सर्व प्रांतांतल्या लोकांवाहि
आहे. १७ कां कीं राणीचें हें वर्त्तमान नि
सर्व स्त्रियांस पोहंचेल कीं अहश्वेरोश रा
आपल्यापुढें वास्ती राणी आणावी छणून
केली, आणि ती आली नाहीं असैं छटलें, जे
त्या आपल्या पतीला तुच्छ मानतील. १८
जव पारस व मादाह यांच्या ज्या विन्यानि
णीचें वर्त्तमान ऐकिलें आहे, तेव्हां राजाच्या
प्रधानांस त्या तसें छणतील, मग अतिशय
मान व कोप होतील. १९ जर राजाच्या म
येईल तर त्यापुढून राजाज्ञा निघावी आणि
टळावी छणून पारशी व मादाह यांच्या ने
मर्थें लिहिली जावी कीं, वास्तीने अहश्वेरो
राजापुढें पुन्हां येऊं नये, आणि तिची जे स
बतीण तिजपेक्षा चांगली आहे तिज राणी

तिचें राजपद पावें. २० आणि राजा जी आज्ञा झील ती त्याच्या सर्व राज्यांतून (तें तर मोठें आहे) विख्यात झाली, झणजे सर्व स्त्रिया आपले की लाहान व मोठे यांचे सन्मान करितील.” २१ तेव्हां हें वचन राजाला व प्रधानांला बरें झालें, आणि राजाने ममूखानाच्या वचनाप्रमाणें केलें. २२ त्याने राजाच्या सर्व प्रांतांत, एक-एक प्रांतांत त्याच्या त्याच्या लिपीप्रमाणें, आणि जेव्हा लोकांकडे त्याच्या त्याच्या भाषेप्रमाणें पठविलीं; प्रत्येक पुरुषाने आपापल्या घरीं निश्चार करावा आणि आपापल्या लोकांच्या भाषेप्रमाणें असें बोलवें झणून.

अध्याय २.

प्रा म्हेरी झाल्यावर अहश्वेरोश राजाचा क्रोध घमला, तेव्हां त्याने दास्तीला आणि तिने जे केले होतें तें आणि तिजविषयीं जें ठरलें होतें तें स्मरलें. २ तेव्हां राजाचे सेवक जे त्याची सेवा करीत होते ते झणाले, “राजासाठीं तरुण मोदखाने कुमारीचा शोध करावा. ३ आणि राजाने आपल्या राज्याच्या सर्व प्रांतांत कारभारी नेमून ठेववे, आणि त्यांनीं सर्व तरुण सुदर्शन कुमारी शोधून राजवाड्यास अंतभूरांत राजाचा शंड हे-राख स्त्रोरक्षक याच्या हाताखालीं जमवाव्या, आणि त्यांचीं शुचिसाधनें दिन्हीं नाहीं. ४ आणि जी तरुणी राजाच्या मनास येईल ती दास्तीच्या ठिकाणीं राणी न्हावी.” तेव्हां ही गोष्ट राजाला बरी वाटली आणि त्याने तसें केलें.

५ शूशान राजवाड्यांत कीश बऱ्यामीनी याचा पुत्र शिमई याचा पुत्र खर्बर याचा पुत्र मोदखान नांवें कोणीएक यहूदी होता. ६ तो यहू-याचा राजा खखन्या याच्यासंगतीं जे पाडाव-कलून मेले होते, जे बाबेलाचा राजा नबूखदने-असर याने मेले होते, त्यांसुद्धां यरूशालेमेहून नेला होता. ७ आणि तो आपल्या चुलत्याची कन्या हदस्सा जी एस्तेर तिचा प्रतिपाल करित होता, व ती तिला आईवर्षे नव्हती, आणि ती तरुणी मुरूप व सुदर्शन होती, आणि तिचीं आई-वर्षे मेण्यावर तिला मोदखाने आपल्याकडे कन्या करून घेतलें. ८ आणि राजाची आज्ञा

व त्याचा नेम विख्यात झाल्यावर जेव्हां बहुत तरुण्या शूशान राजवाड्यास हेगायाच्या हाताखालीं जमविण्या होत्या तेव्हां असें झालें कीं एस्तेरहि राजाच्या घरास हेगाय स्त्रोरक्षकाच्या हाताखालीं आणिली होती. ९ आणि ती तरुणी त्याच्या मनास आली आणि त्याची कृपादृष्टि तिजवर झाली, आणि लवकर त्याने तिचीं शुचिसाधनें व तिचे वाटे आणि राजाच्या घरांतून तिला बाया-साठीं निवडलेल्या सात तरुण्या हीं दिन्हीं, आणि तिला तिच्या तरुण्यासुद्धां नेऊन अंतभूराच्या उत्तम ठिकाणीं ठेविलें. १० हें एस्तेरेने आपल्या लोकांस व आपली जात याविषयीं कोणत्या सांगितलें नव्हतें, कां कीं सांगूं नये झणून मोदखा-याने तिला आज्ञा केली होती. ११ आणि एस्तेरेचें कुशल आणि तिचें काय केलें झालें तें जाणायला मोदखाय प्रत्येक दिवसीं अंतभूराच्या अंगणापुढें फिरत असे. १२ आणि एकएका तरुणीला स्त्रियांच्या रीतिप्रमाणें बारा महिने झाल्यावर अहश्वेरोश राजाजवळ आंत जायास जेव्हां तिची पाकी आली, (तसेच तर त्याच्या शुचीकरणाचे दिवस समाप्त होत, झणजे साहा महिने बोळाच्या तेलाने आणि साहा महिने सुगंध द्रव्यानी व स्त्रियांच्या दुसऱ्या शुचि साधनांनी; १३ तेव्हां याप्रमाणें प्रत्येक तरुणी राजाजवळ आली, जें काहीं तिने सांगितलें तें तिला तिच्यासंगतीं अंतभूरांतून राजाच्या घरास जायाला दिल्लें गेलें. १४ संध्याकाळीं ती आंत गेली आणि सकाळीं दुसऱ्या अंतभूरांत राजाचा शंड शाशगाज उप-पल्यांचा रक्षक याच्या हाताखालीं परत आली; जर राजाने तिजवर आवड ठेविली नसली आणि ती नांवाने बोलाविली गेली नसली, तर ती पुन्हां राजाजवळ आली नाहीं. १५ आणि मोदखा-याने आपल्याकडे आपला चुलता अबीहाइल याची जी कन्या एस्तेर कन्या करून घेतली होती तिची पाकी राजाजवळ आंत जायाला आली, तेव्हां जें राजाचा शंड हेगाय स्त्रोरक्षक याने सांगितलें त्याशिवाय तिने काहीं मागितलें नाहीं, आणि ज्यांनी एस्तेरेला पाहिलें त्या सर्वांची कृपादृष्टि तिजवर झाली. १६ तर अहश्वेरोश राजाच्या राज्याच्या सारख्या वर्षी दाहाव्य महिन्या जो ठेवब

अजाया, योजाबाद, हानान, पलाया व लेवी, हे लोकांस नेमशास्त्र समजवीत होते, आणि लोक आपल्या ठिकाणावर उभे राहिले. ८ तेव्हा त्यांनी पुस्तक छानजे देवाचें नेमशास्त्र स्पष्ट वाचिलें, आणि जे वाचिलें ते ध्यानांत आणून देउन समजविलें.

९ आणि नहेम्या जो तिर्शाथा त्याने आणि एजा याज्ञक लेखक याने आणि जे लेवी लोकांस बोध करित होते, त्यांनी सर्व लोकांस असें दटलें कीं, “हा दिवस तुमचा देव परमेश्वर याला पवित्र आहे, शोक करूं नका, रडूं नका;” कां कीं सर्व लोक नेमशास्त्राची वचनें ऐकून रडत होते. १० तेव्हा त्याने त्यांस दटलें, “जा, स्निग्धपदार्थ खा, आणि मधुराश प्या, आणि ज्यांस काहीं सिद्ध झालें नाहीं त्यांकडे वांटे पाठवा; हा दिवस आमच्या प्रभूला पवित्र आहे छानून खिन्न असूं नका, कां कीं परमेश्वराच्या आनंद तुमचें सामर्थ्य आहे.” ११ लेवी तर सर्व लोकांस शांतित करिताले, “मीन धरा, दिवस पवित्र आहे छानून खिन्न असूं नका.”

१२ मग सर्व लोक खायाला व प्यायाला व वांटे पाठवायाला व मोठा हर्ष करायाम गेले, कां कीं जीं वचनें त्यांस सांगितलीं गेलीं तीं ते समजले होते. १३ आणि दुसऱ्या दिवसीं एजा लेखकाजवळ सर्व लोकांचे मुख्य वडील यानक व लेवी नेमशास्त्राच्या गोष्टींचा विचार करायाम एकत्र मिळाले. १४ तेव्हा जे नेमशास्त्र परमेश्वराने मोश्याकडून दिन्हें होतें त्यांस असें लिहिलेलें सांपडलें कीं, “सातव्या महिन्यांतल्या सणांत इस्राएलाच्या संतानानी मंडपांत वस्ती करावी. १५ आणि आपल्या सर्व नगरांत व घरूशालेमंत माजवून घोषणा करावी कीं, तुम्ही बाहेर पर्वतास जाऊन जैतूनांचे पलव व भद्रदारूंचे पलव व सुपर्णांचे पलव व खजुऱ्यांचे पलव व सासाऱ्या वृक्षांचे पलव लिहिलेल्याप्रमाणें मंडप करायाम घेऊन या.” १६ मग लोकानी बाहेर जाऊन ते आणून एकएकाने आपापल्या धाब्यावर व आपापल्या अंगणांत व देवाच्या मंदिराच्या अंगणांत व जलदवाण्याच्या चौकांत व एफ्राइम दवाण्याच्या चौकांत मंडप केले. १७ तेव्हा जे पाडवपणा-

च्या प्रवासातून परत आले होते त्यांच्या संसमाजाने मंडप करून मंडपांत वस्ती केली, कां कीं नूनाचा पुत्र येशूवा याच्या दिवसासासून दिवसापर्यंत इस्राएलाच्या संतानानी तसें केले नव्हतें, आणि फार मोठा हर्ष झाला. १८ आणि प्रतिदिवसीं पहिल्या दिवसासासून शेवटील दिवसापर्यंत तो देवाच्या नेमशास्त्राचें पुस्तक वाचि आणि त्यांनी सात दिवस सण पाळिले, आणि नेमाप्रमाणें आठव्या दिवसीं भेळा होत.

अध्याय ९.

आणि या महिन्याच्या चौविसाव्या दिवसीं इस्राएलाचीं संतानें उपास करून तरट सून अंमावर माती फासून एकत्र मिळाली. आणि इस्राएलाचीं संतानें सर्व परक्या लोकांसून वेगळीं होऊन उभीं राहिलीं, आणि आपलीं पापें व आपल्या पूर्वजांचे अन्याय कबूल केले. ३ त्यांनी आपल्या ठिकाणावर उभे राहून पाव दिवस आपला देव परमेश्वर याच्या शास्त्राचें पुस्तक वाचिलें, आणि पाव दिवस कबूल करून आपला देव परमेश्वर याचें कबूल केलें.

४ तेव्हा येशूवा व ज्ञानी कादमीएल, शब्या, जुषी, शेरेंब्या, ज्ञानी, खनानी, या लेवी उंच स्थलावर उभे राहून मोठ्या शब्दाने आत्म देव परमेश्वर याकडे आरोळी केली. ५ तेव्हा येशूवा व कादमीएल, ज्ञानी, हशबुनाबा, होब्या, होदीया, शबान्या, पयाद्या, हे लेवी गणाले “उठा, तुम्ही आपला देव परमेश्वर याची स्तुति सदासर्वकाल करित जा, आणि गौरवविशिष्ट नाम सर्व स्तुति व प्रशंसा करित उंचावलेलें असतां वंदिलें जावें. ६ तूच व तूच परमेश्वर आहेस; त्वां आकाशें आकाशें आकाशें व त्याचीं सर्व सैन्यें, पृथ्वी व जे जमीनीं तिजवर आहे, समुद्र व त्यातलें सर्व ठळक केलें. व तीं सर्व तूं वाचवितोस व आकाशें सैन्यें तुझें भजन करितात. ७ तूं परमेश्वर आहेस, ज्या त्वां आब्राहामाला निवडून व त्याच्या वंशरांतून काढून घेतलें, आणि त्याचें नांव आब्राहाम ठेविलें. ८ आणि त्याचें मन तुमचे

निष्ठासू असं सांफडलें, आणि खजानी, हिस्ती, अ-
बेरी व परिच्छी व यबूसी व गिर्गाशी, यांचा देश
त्याच्या संततीला द्यावा त्यासीं करार केला
आणि आपलीं वचनें खरीं केलीं आहेत, कां कीं
हूँ सात्विक आहेस. ९ आणि त्या मिसरांत
त्याच्या पूर्वजांची वाडा पाहिली, आणि सूपस-
दावळ त्यांची आरोळी ऐकिली. १० आणि
आरोहावर व त्याच्या सर्व चाकरांवर व त्याच्या
देश्या सर्व लोकांवर अद्भुतें व उत्पात केले,
कां कीं त्यानी त्यांजवर गर्व केला असें त्यां जाणलें,
आणि आजच्याप्रमाणें आपल्याला नाम प्राप्त केलें.
११ तेव्हां त्या त्यापुढें समुद्र दुभागला, मग ते
समुद्रामधून कोरड्या भूमीवरून पार गेले, आणि
त्यांच्या पाठीस जे लागले ते त्यां जसा धोंडा खो-
ऱ्यापाण्यांत तसे अगाधांत टाकून दिले. १२
आणि त्या वाटेने त्यानी जावें तिजवर त्यांस दि-
व्य मेषस्तंभाने आणि रात्रीं त्यांस प्रकाश पाडून
घडणून अभिस्तंभाने नेलें. १३ आणि तूं
ज्या पर्वतावर उतरून आकाशांतून त्यांस बो-
ल्यत, आणि त्यांस नीट कायदा व सत्य विधि,
संमले नियम व नियोग दिले. १४ आणि त्यांस
आपला पवित्र शाब्बाथ नेमला आणि आपला सेवक
मोशे याकडून त्यांस नियोग व नियम व विधि
प्रजाविले. १५ आणि त्यांस त्यांच्या भुकेला
आकाशांतून अन्न दिलें आणि त्यांच्या तहानेला
दळांतून पाणी काढिलें, आणि जो देश त्यां आ-
ला हात उचलून त्यांस देऊं केला होता, त्याचें
क्षण करायास आंत जावें घणून त्यांस छटलें.
१६ परंतु त्यानी व आमच्या पूर्वजांनी उन्मत्त हो-
न आपली मान ताठ केली, आणि तुझ्या आज्ञा
कित्या नाहींत. १७ ते ऐकेनात आणि त्यांजवळ
ही आपली जीं आश्चर्य कर्म केलीं तीं त्यानी स्म-
लीं नाहीं, आणि आपली मान ताठ करून आ-
ल्या दास्याला परत जावें घणून आपल्या कुटिल
हीने नायक नेमून ठेविला, परंतु तूं क्षमाशील,
याळू, व दयाळू, मंदक्रोध व बहुप्रसाद देव
आहेस घणून त्यांस सोडिलें नाहीं. १८ होय,
व्हा त्यानी ओर्तव वासळ करून ज्याने तुला
मिसरांतून वर आणिलें, तो तुझा देव हाच आहे,
जे छटलें, आणि मोठीं चिडवणीचीं कृत्यें केलीं

होतीं; १९ तेव्हांहि त्यां आपल्या फार दयामुळें
त्यांस रानांत सोडिलें नाहीं; त्यांस वाटेने त्यांचें
घणून दिवसीं जो मेषस्तंभ आणि रात्रीं ज्या
वाटेने त्यानी जावें तिजवर त्यांस प्रकाश पाडावा
जो अभिस्तंभ तो त्यांवरून सरला नाहीं. २०
आणि त्यांस बोध करायास त्यां आपला सदात्मा
दिल्ला, आणि आपलें मान त्यांच्या मुखापासून
काढिलें नाहीं, आणि त्यांस त्यांच्या तहानेला
पाणी दिलें. २१ रानांत चाळीस वर्षें त्यां
चा प्रतिपाळ केला, त्यांस कशाचाहि तोटा नव्ह-
ता, त्यांचीं वस्त्रें जीर्ण झालीं नाहींत, त्यांचे पाय
सुजले नाहींत. २२ आणि त्यां त्यांस रात्रें व
लोक दिले आणि सीमानी त्यांचा विभाग केला,
मग त्यानी सीडोनाचा देश व हेडबोनेच्या राज्या-
चा देश व बाश्मनाचा राजा ओय याचा देश हे
पेतले. २३ आणि त्यां त्यांचीं लेंकरें आकाशा-
तल्या ताऱ्यांइतकीं बहुत केलीं, आणि आंत जाऊन
प्यावें घणून ज्या देशाविषयीं त्यां त्यांच्या पूर्व-
जांस वचन दिलें होतें त्यांत त्यां त्यांस आणिलें;
२४ त्या लेंकरानी आंत जाऊन तो देश पेतला,
आणि त्यां त्यापुढें देशांतले राहणारे खजानी व
त्यांचे राजे व देशचे लोक त्यांच्या हातीं असे
दिले कीं त्यानी आपल्या मनोरथाप्रमाणें त्यांचें
केलें. २५ तेव्हां त्यानी सपरिष नगरें व पिकाऊ
भूमि पेतली, आणि सर्व उत्तम वस्तूनी भरलेलीं
घरें, खणलेल्या विहिरी, द्राक्षींचे मळे, व जैतूनांचे
मळे व पुष्कळ फलझाडें हीं पेतलीं; मग ते खा-
ऊन तुप्त झाले, पुष्टि झाले, आणि तुझ्या महा-
सुकृतीने आनंदित झाले. २६ तथापि त्यानी
अमान्य होऊन तुजसीं विरोध केला, आणि तुझें
नेमशास्त्र आपल्या पाठीमागें टाकिलें, आणि त्यांस
तुजकडे फिरवायास जे तुझे भविष्यवादी त्यांस
निधून सांगत असत त्यांस त्यानी वधिलें आणि
मोठीं चिडवणीचीं कृत्यें केलीं. २७ घणून त्यां
ते त्यांच्या शत्रूंच्या हातीं दिले, तेव्हां त्यानी
त्यांस पीडलें आणि त्यानी आपल्या पीडेच्या स-
मयीं तुजकडे आरोळी केली, मग त्यां आकाशांतून
त्यांचें ऐकून आपल्या फार दयामागें त्यांस वार-
पारे दिले आणि यान्नी त्यांस त्यांच्या शत्रूंच्या
हातांतून तारिलें. २८ परंतु त्यांस अग्राम झाले

त्यावर त्यानी फिरून तुजपुढें वाईट केलें छणून
 त्यां त्यांस त्यांच्या नैत्यांच्या हातीं सोडिलें, मग
 त्यानी त्यांजवर प्रभुत्व केलें; तेव्हां त्यानी फिरून
 तुजकडे आरोळी केली, आणि त्यां आकाशातून
 त्यांचें ऐकून आपल्या दयाप्रमाणें बहुत वेळा त्यांस
 मुक्त केलें. २९ आणि त्यांस तुझ्या नेमशास्त्रा-
 कडे परत आणावें छणून तूं त्यांस निक्षून सांगत
 होतास, परंतु ते उन्मत्त होऊन तुझ्या आज्ञा ऐके-
 नात, आणि जे तुझे नेम ज्यांप्रमाणें जर कोणी आच-
 रील तर त्यांकडून तो वांचेल त्याविरुद्ध ते पाप
 करीत आणि खांदा ओढून घेत आणि आपली मान
 ताठ करीत आणि ऐकेनात. ३० तथापि त्यां त्यांज-
 वर बहुत वर्षे दया केली, आणि आपल्या आत्म्याने
 आपल्या भविष्यवाद्यांकडून त्यांस निक्षून सांगि-
 तलें, परंतु ते कान देईनात छणून त्यां देशांच्या
 लोकांच्या हातीं दिले. ३१ तथापि त्यां आप-
 न्या फार दयामुळे त्यांस नाहींसे केलें नाहीं, आणि
 त्यांस सोडिलें नाहीं, कां कीं तूं कृपाळू व दयाळू
 देव आहेस. ३२ आतां तर हे आमच्या देवा,
 महा पराक्रमी व भयास योग्य देवा, जो तूं करार
 व दया राखितोस, अशशूराच्या राजांच्या दिवसा-
 पासून आजपर्यंत जे सर्व कष्ट आद्यास, आमच्या
 राजांस, आमच्या अधिकाऱ्यांस व आमच्या या-
 जकांस व आमच्या भविष्यवाद्यांस व आमच्या
 वडिलांस व तुझ्या सर्व लोकांस लागले आहेत,
 ते तुला थोडे वाटूं नयेत. ३३ तथापि जें अवघें
 आद्यावर आलें आहे त्याविषयीं तूं सात्विक आ-
 हेस, त्यां सत्यता केली आहे परंतु आढी दुष्टाई
 केली आहे. ३४ आमच्या राजानी, आमच्या
 प्रधानानी, आमच्या याजकानी आणि आमच्या
 वडिलानी तुझे नेमशास्त्र मानिलें नाहीं, आणि त्यां
 आपल्या ज्या आज्ञा व आपलीं जीं प्रमाणें त्यां-
 ला निक्षून सांगितलीं त्यांकडे त्यानी कान दि-
 ल्हा नाहीं. ३५ त्यानी आपल्या राज्यांत आणि
 त्यां आपला जो फार उपकार त्यावर केला त्यांत
 आणि जो विस्तीर्ण व दमदार देश त्यां त्यांपुढें
 दिल्हा त्यांत तुझी सेवा केली नाहीं, आणि आप-
 न्या दुष्कर्मपासून फिरले नाहींत. ३६ पाहा,
 आढी आज परस्वाधीन आहों, जो देश त्यां आ-
 मच्या पूर्वजाला त्यानी त्यांचें फळ व त्यांचें चां-

गलें खावें छणून दिल्हा, पाहा त्यांतच आढी
 परस्वाधीन आहों. ३७ आणि आमच्या पापां
 मुळे जे राजे त्यां आद्यावर ठेविले आहेत त्यास
 तो आपले बहुत उत्पन्न देतो, आणि ते आपल्या
 इच्छेप्रमाणें आमच्या शरीरांवर व आमच्या पशूं
 वर प्रभुत्व करितात आणि आढी मोठ्या संख्या
 आहों. ३८ आणि या सर्वांकरितां आढी दृढ
 करार करितों आणि लिहितों आहों, आणि त्याज
 वर आमचे अधिकारी, लेवी व याजक आपापलें
 मुद्रा लाविताना.”

अध्याय १०.

ज्यानी आपापली मुद्रा लाविली ते हेच; हे
 खात्याचा पुत्र नहेम्या तिर्शथा व वि-
 दकीया; २ सराया, आजार्या, इर्मया; ३
 पाझूर, अमार्या, मान्खीया; ४ हादूश, श-
 बाच्या, मालूख; ५ हारिम, मरेमोथ, ओ-
 दया; ६ दानीएल, गिन्नथोन, बारूख; ७ म-
 शुल्लाम, भबीया, मिय्यामीन; ८ मातान्क,
 बिल्गाद, शमाया; हे याजक होते. ९ आणि
 लेवी; अजान्याचा पुत्र येशूवा, हेनादादाच्या
 पुत्रांतला बिनुइ, कादमीएल; १० आणि त्यांचे
 भाऊ शबाच्या, होदीया, कलीटा, पलाथा, हा-
 नान; ११ मीखा, रहोब, हशब्बा; १२ बा-
 क्खूर, शोरेव्या, शबाच्या; १३ हादीया, बनी,
 बनीनू; १४ लोकांतले मुख्य पारोश, पाहाथ-
 मोबाब, एलाम, जात्तू, बानी; १५ तुनी, आ-
 ज्गाद, बेबाई; १६ अदोनीया, बिग्वाह, आ-
 दीन; १७ आटेर, हिज्कीया, आजूर; १८
 होदीया, हाशुम, बेजाह; १९ हारिफ, अन्-
 थोथ, नेबाई; २० माग्पीवाश, मशुल्लाम, हेर-
 २१ मशोबबएल, जादोक, यशूवा; २२ पल-
 त्या, हानान, अनाया; २३ हाशेवा, हनान्या,
 हशूब; २४ हलोहेश, पिल्हा, शोबेक; २५
 रहूम, हशब्ना, मासाया; २६ आणि अ-
 हीया, हानान, आनान; २७ मालूख, हारिम,
 बावना.

२८ आणि वरकड लोक याजक, लेवी, रा-
 पाल, गायक, नथीनीम, आणि जे आपल्या देवा-
 च्या नेमशास्त्राकडे देशाच्या लोकांपासून वेगळे

झले होते ते अवघे, त्यांच्या बायका, त्यांचे पुत्र, आणि त्यांच्या कन्या, सर्व जे जाणत समजत होते, २९ त्यांनी आपले भाऊ, आपले महाजन हाकडे लगटून असा शाप व शपथ वाहिली की, देवाचें जें नेमशास्त्र देवाच्या सेवक मोशे या-कडून दिलें हांतें त्याप्रमाणें चालावें, आणि आपला प्रभु परमेश्वर याच्या सर्व आज्ञा व त्याचे गाय व त्याचे नियम पाळावे आणि आचरावे. ३० आणि आपण आपल्या कन्या देशाच्या लोकांस देणार नाही, आणि आपल्या पुत्रांसाठीं त्यांच्या कन्या घणार नाही. ३१ आणि जर देशाच्या लोकांनी शाब्बाथ दिवसांत काहीं जिनस किंवा अन्य विकायास आणिलें तर आपण शाब्बा-थीत अथवा पवित्र दिवसीं तें घणार नाही, आणि सातवें वर्ष व सर्वांकडचें ऋण सोडूं. ३२ आणि आम्ही आपल्या देवाच्या मंदिरा-च्या सेवेसाठीं शेकेलाचा तिसरा वाटा घ्यायला आल्यावर नियम केले. ३३ प्रतिवर्षी दर्श-नीय अपूणासाठीं व नित्य नैवेद्यासाठीं व नित्य शाब्बाथांच्या व अमावास्यांच्या होमासाठीं, ने-मीत सणांसाठीं व पवित्र वस्तूंसाठीं व इस्त्रा-एलाझरीचा प्रायश्चित्त करायस पापहारक यज्ञां-साठीं व आपल्या देवाच्या मंदिराच्या सर्व का-यांसाठीं. ३४ आणि आम्ही याज्ञक, लेवी व लोड यांनी अशासाठीं पण पाडले कीं नेमशास्त्रांत लिहिलेल्याप्रमाणें आपला देव परमेश्वर याच्या वेदीवर बाळायासाठीं आपल्या पूर्वजांच्या कुळां-प्रमाणें प्रतिवर्षी नेमलेल्या समयांत आपल्या देवा-च्या मंदिरास लांकडाचें अर्पण आणावें. ३५ आणि आपल्या भूमीचीं प्रथम फलें व सर्व झा-डांचीं प्रथम फलें प्रतिवर्षी परमेश्वराच्या मंदि-रास आणावीं. ३६ आणि नेमशास्त्रांत लिहि-लेल्याप्रमाणें आपल्या पुत्रांतले प्रथम जन्मलेले व आपल्या पशूंचे, आपल्या गुरांचे व आपल्या मेंढरांचे प्रथम जन्मलेले आपल्या देवाच्या मंदि-रास वे याज्ञक आपल्या देवाच्या मंदिरांत सेवा करितात त्यांबवळ आणावे. ३७ आणि आपण आपल्या मळलेल्या पिठाचा प्रथमांश व आपलीं अर्पणें व सर्व झाडांचीं फलें, द्राक्षारस व तेल याबकाकडे आपल्या देवाच्या मंदिराच्या कोठ-

ड्यांत आणावीं, आणि आपल्या भूमीच्या उत्पन्ना-चा दशमांश लेव्यांकडे आणावा, आणि आपल्या शेतकीच्या सर्व नगरांत त्या लेव्यांस दशमांश देत असावे. ३८ आणि लेवी दशमांश घे-तात तेव्हां लेव्यांच्यासंगतीं आहरोनाचा संतान याज्ञक असावा, आणि लेव्यांनी दशमांशाचा दशमांश आपल्या देवाच्या मंदिरास भांडागा-राच्या कोठड्यांत आणावा. ३९ कां तर इस्त्रा-एलाच्या संतानानी व लेवीच्या संतानानी धान्य, द्राक्षारस व तेल यांचें अर्पण कोठड्यांत, जेथें पवित्रस्थानाचीं पात्रें व सेवा करणारे याज्ञक व द्वारपाल व गायक असतात तेथें आणावें, आणि आपण आपल्या देवाचें मंदिर सोडूं नये.

अध्याय ११.

आणि लोकांच्या अधिकाऱ्यानी यरूशालेमेस वस्ती केली, आणि यरूशालेम जें पवित्र नगर त्यांत वस्ती करायसाठीं दाहादाहांतून एक एक आणावा, आणि नऊ वाटे दुसऱ्या नगरांत राहावे झणून वरकड लोकानी पण पाडले. २ आणि यरूशालेमेस वस्ती करायस जे स्वतां मान्य झाले त्या सर्व मनुष्यांस लोकानी आशी-र्वाद दिल्हा.

३ आणि देशांतले जे मुख्य जन यरूशाले-मेंत राहिले ते हेच होते, परंतु इस्त्राएल याज्ञक व लेवी व नथीनीम व शलमोनाच्या चाकरांचे संतान यहूदाच्या नगरांत आपापल्या नगरांत एक-एक आपापल्या स्थलांत राहिले. ४ आणि य-रूशालेमेस यहूदाच्या वंशांतले व बन्यामीनाच्या वंशांतले कित्येक राहिले; यहूदाच्या वंशांतले फारेजाच्या संतानांतल महलालएल याचा पुत्र शफाटया याचा पुत्र अमार्या याचा पुत्र जखार्या याचा पुत्र इब्जीया याचा पुत्र अथान्या. ५ आणि शीलोनीचा पुत्र जखार्या याचा पुत्र थो-यारीब याचा पुत्र अदाया याचा पुत्र हजाया याचा पुत्र खोलहोजे याचा पुत्र बारूख याचा पुत्र मासाया. ६ फेरेजाचे जे संतान यरूशाले-मेस राहत होते ते सर्व चारशें अडसष्ट वीर्यवान मनुष्य होते. ७ आणि बन्यामीनाचे संतान हेच, यशायाचा पुत्र ईथीएल याचा पुत्र मासाया या-

चा पुत्र कोलाया याचा पुत्र पदाया याचा पुत्र योएद याचा पुत्र मशुलाम याचा पुत्र सालू. ८ आणि त्यानंतर गाब्बाइ, सालाह नऊशे अष्टावीस. ९ आणि त्यांचा अधिकारी जिखी-चा पुत्र योएल होता, आणि सनूवाचा पुत्र यदूदा नगराचा दुसरा अधिकारी होता. १० याजकांतले योयारीबाचा पुत्र यदाया, याखीन; ११ अही-दुबाचा पुत्र मरायोथ याचा पुत्र आदोक याचा पुत्र मशुलाम याचा पुत्र हिल्कीया याचा पुत्र सराया देवाच्या मंदिराचा अधिकारी होता. १२ आणि त्यांचे जे भाऊ मंदिराचे काम करीत होते ते आठशे बावीस होते, आणि मान्सीयाचा पुत्र पाझूर याचा पुत्र अखार्या, याचा पुत्र अम्जी याचा पुत्र पलाय्या याचा पुत्र यरोहाम याचा पुत्र अदाया. १३ आणि याचे भाऊ वडिलांतले मुख्य दोनशे बेचाळीस, आणि इम्मेराचा पुत्र मशिलेमोथ याचा पुत्र आहजाइ याचा पुत्र अजारएल याचा पुत्र अमास्ताइ. १४ आणि त्याचे भाऊ बलवान वीर एकशे अष्टावीस, आणि त्यांचा अधिकारी गदोलीमाचा पुत्र जाब्दीएल होता. १५ आणि लेव्यांतले बुमीचा पुत्र ह-शाव्या याचा पुत्र अजीकाम याचा पुत्र हशूब याचा पुत्र शमाया. १६ आणि लेव्यांच्या मुख्यांतले शाब्बाथाइ व योजाबाद देवाच्या मंदिराच्या बाहेरल्या कामावर होते. १७ आणि प्रार्थनेच्या वेळेस उपकारस्तवन आरंभायास आसाफाचा पुत्र जाब्दी याचा पुत्र मीखा याचा पुत्र मात्तान्या मुख्य होता, आणि बाबुबुक्या आपल्या भावांतला दुसरा आणि यदूथूनाचा पुत्र मालाल याचा पुत्र शाम्मूवा याचा पुत्र अब्दा. १८ पवित्र नगरांतले सर्व लेवी दोनशे चीन्याय-शी होते. १९ आणि द्वारपाळ अक्कूब, टाल्मोन, व त्यांचे भाऊ जे दवाच्याला राखीत होते ते एकशे बाहत्तर होते.

२० आणि वरकड इस्त्राएल लोक, याजक, लेवी यहुदाच्या सर्व नगरांत एकएक आपापल्या विभागांत होते. २१ आणि नथीनीम ओफेलांत राहत होते, आणि जीहा व गिशा नथीनीमांवर होते. २२ आणि मीखाचा पुत्र मात्तान्या याचा पुत्र हशाव्या याचा पुत्र बानी याचा पुत्र उज्जी यरू-

शलमेंतल्या लेव्यांचा अधिकारी होता, आसाफाच्या संतानांतले गायक देवाच्या मंदिराच्या कामावर होते. २३ कां की त्याविषयी राजा आज्ञा होती कीं गायकाला ठरलेला नियम प्रीति दिवसाची मात्रा असावी. २४ आणि यहुदाचा पुत्र जेराह याच्या संतानांतला मशेबबएल याचा पुत्र ययाद्या लोकांच्या सर्व गोष्टींविषयी राजाच्या हाताकडे होता. २५ आणि खेड्यांविषयी त्याच्या शेतवाड्यांसुद्धा यहुदाच्या वंशांतले कित्येक किर्याथ आर्बांत व तिच्या गांवांत व दीवोने व तिच्या गांवांत व यकाबजएलेंत आणि तिच्या खेड्यांत; २६ आणि येशूवांत व मोलादांत बेथहेलेटेंत; २७ आणि हजार्शुवालेंत व शेबांत व तिच्या गांवांत; २८ आणि बिर्सा गेंत व मक्कोनांत व तिच्या गांवांत; २९ आणि एनरिमोनेंत व जारवांत व यामूथेंत; ३० आणि नोवहेत अदुल्लामेंत व त्यांच्या खेड्यांत; आणि शेत व तिच्या शेतवाड्यांत, अवेकनांत व तिच्या गांवांत वस्ती करिते झाले; त्यांनी बेरशेवापासून हिन्नीमाच्या खोऱ्यापर्यंत वस्ती केली. ३१ आणि गेबांतले बन्धामीनाचे वंश मिस्त्रमाशेस व ययास व बेथएलेस व त्यांच्या गांवांत; ३२ अनाथोथेस, नोबेस, अनान्यास; ३३ हाबोरेस, रामास, गित्ताइमेस; ३४ हादीदेस, डबोरेमेस, नवलाटेस; ३५ लोदस व मिस्त्राच्या खोऱ्यांतल्या ओनोस राहते झाले. ३६ आणि लेव्यांतलीं प्रकरणें यहुदाकडे व बन्धामीनाकडे होती.

अध्याय १२.

आणि शवालतीएलाचा पुत्र जरूबाबेल व येशूवा यांसंगतीं जे याजक व लेवी झाले ते हेच होते; सराया, इर्मया, एन्न; २ अमार्या, मालूख, हाशूस; ३ शखान्या, रहूम, मरेमोथ; ४ इहो, गिनयो, अबीया; ५ मिश्यामीन, मावाया, बिल्गा; ६ शमाया व योयारीब, यदाया; ७ सालू, आमोद, हिल्कीया, यदाया, हे येशूवाच्या दिवसांत याजकांतले व त्यांच्या भावांतले मुख्य होते. ८ आणि लेवी; येशूव, बिम्नूइ, कद्मीएल, शेरेव्या.

यहूदा यात्तान्या, हा व याचे भाऊ स्तुतिगाय-
नर होते. ९ आणि त्याचे भाऊ बाक्बुक्या
होनी त्यासमोर पाहण्यात होते. १० आणि
येशूवाने योयाकीमाला जन्म दिव्हा, आणि योया-
किमाने एन्यासीबाला जन्म दिव्हा, आणि एन्या-
किमाने योयादाला जन्म दिव्हा. ११ आणि
योयादाने योनाथानाला जन्म दिव्हा, आणि यो-
नाथाने याशूबाला जन्म दिव्हा. १२ आणि
योनाथानाच्या दिवसांत याजक वडिलांतले मुख्य
व; सराबापासून मराया, इमयापासून हना-
न; १३ एजापासून मशुलाम, अमार्यापासून
जोहानन; १४ मलीखूपसून योनाथान, श-
म्यापासून योसेफ; १५ हारिमापासून अन्दा,
रायोबापासून हेल्काइ; १६ इदोपासून ज-
झा, मिन्नथानापासून मशुलाम; १७ अबी-
सापासून जिखी, मिन्थामीनापासून योवद्यापासून
कदाय; १८ बिलगापासून शम्मूवा, शमा-
सापासून योहानाथान; १९ योयारीबापासून मा-
तन, यदायापासून अज्जी; २० साह्यापासून
प्रलाय, आमोकापासून एबेर; २१ हिस्कीया-
पासून इशाब्या, यदायापासून नथानेल; २२
त्यागीव, योयादा व योहानान व यहूवा यांच्या
दिवसांत लेवी वडिलांतले मुख्य आणि दारयावेश
यांच्या राण्यापर्यंत याजक लिहिलेले होते. २३
याचे संतान वडिलांतले मुख्य काळवृत्तांता-
प्र पुस्तकांत एन्यासीबाचा पुत्र योहानान याच्या
दिवसापर्यंत लिहिलेले होते. २४ आणि लेव्या-
ने मुख्य हशाब्या, शेरैब्या, व कादमीएलाचा
व येशूबा आणि त्यासमोर त्याचे भाऊ चौकी-
मुख चौकी असे देवाकडचा मनुष्य दावीद
च्या आज्ञेप्रमाणे स्तवनास व उपकारस्तुति क-
यास होते. २५ यात्तान्या व बाक्बुक्या,
मराया, मशुलाम, टात्मोन, अक्कूब, हारपाळ
यांच्या कोठ्याचे रक्षण करित होते. २६
येशूबादाचा पुत्र येशूबा याचा पुत्र योया-
म याच्या दिवसांत आणि नहेम्या अधिकारी
एजा याजक लेखक यांच्या दिवसांत होते.

२७ आणि यरूशालेमेच्या कोटाच्या प्रति-
पत्तास लेकांनी लेव्यास त्यांच्या सर्व स्थानांतून
विलें; हर्म, स्तवन, व गायन करून आज्ञा,

वीणा व चंग वाजवून प्रतिष्ठापन करायला त्यांस
यरूशालेमेस आणार्हे झणून. २८ आणि गाय-
कांचे संतान यरूशालेमेभोंवतालच्या ठिकाणांतून
व नटोफाथीच्या खेड्यांतून, २९ आणि गिल्-
गालच्या घरांतून आणि गेबा व अज्मावेथ यांच्या
शेतवाड्यांतून एकत्र मिळाले, कां की गायकांनी
आपल्याला यरूशालेमेभोंवतीं खेडीं बांधिलीं होतीं.
३० आणि याजक व लेवी यनी आपल्याला शुद्ध
करून लोकांला व दर्वाज्याला व कोटाला शुद्ध
केले. ३१ तेव्हां म्या यहूदाचे अधिकारी वरतीं
कोटावर आणिले, आणि दोन मोठ्या स्तवणाऱ्या
मंडळ्या ठेविल्या; त्यांतली एक उजव्याकडे कोटा-
वर केरच्या दर्वाज्याकडे चालली; ३२ आणि
त्यामार्गे होशाया व यहूदाचे अर्धे अधिकारी;
३३ आणि अज्जार्या, एजा व मशुलाम; ३४
यहूदा व हन्यामीन व शमाया व इमया; ३५
आणि कित्येक याजक करणे घेऊन चालले; आ-
साफाचा पुत्र जाक्बूर याचा पुत्र मीखाया याचा
पुत्र यात्तान्या याचा पुत्र शमाया याचा पुत्र यो-
नाथान याचा पुत्र जखार्या; ३६ आणि त्याचे
भाऊ शमाया व अज्जारेल व मिललाइ, गिल्-
लाइ, माआइ नथानएल व यहूदा, हनानी हे
देवाकडचा मनुष्य दावीद याचीं बांधे घेऊन चा-
लले, आणि त्यांपुढें एजा लेखक चालला. ३७
ते जलाकराच्या दर्वाज्यावरून आपल्या मोहरे
दावीदाच्या नगराच्या पायऱ्यावरून कोटाच्या च-
ठणीवर दावीदाच्या घरावरतीं पूर्वेकडे जलदर्वा-
ज्यापर्यंत चढले. ३८ आणि दुसरी स्तवणारी
मंडळी समोर चालली, आणि तिजमार्गे मी व
अर्धे लोक कोटावर भट्ट्यांच्या दुर्गावरून विस्तीर्ण
कोटापर्यंत; ३९ आणि एफ्राइम दर्वाज्यावरून
व जुन्या दर्वाज्यावरतीं व मत्स्य दर्वाजा व हना-
नेलाचे दुर्ग व मेवाचे दुर्ग यांवरतीं मेढरांच्या
दर्वाज्यापर्यंत चालली, आणि बंदिशालेच्या दर्वा-
ज्यास ते उभे राहिले. ४० अशा दोन्ही स्तव-
णाऱ्या मंडळ्या देवाच्या मंदिरांत उभ्या राहिल्या,
आणि मी व मजसंमती अर्धे अधिकारीहि; ४१
आणि याजक; एन्याकीम, मासाया, मिन्थामीन,
मीखाया, एन्योएनाद, झखार्या, हनान्या करणे
धरून, ४२ आणि मासाया व शमाया व

एलाजार व उज्जी व घोहानान व माखिया व एलाम व एबेर; आणि गायकानी उंच स्वराने गा-इलें, आणि यिज्राह्या अधिकारी होता. ४३ आणि त्या दिवसीं त्याने मोठे यज्ञ करून हर्ष केला, कां कीं ते मोठा हर्ष करित असें देवाने केलें होतें; बायकानी व पोरानीहि हर्ष केला, आणि यरूशालेमेचा हर्ष दूरवर ऐकिला गेला.

४४ त्या वेळेस भांडार, अर्पणें, प्रथमफलें, व दशमांश यांच्या कोठड्यांवर कित्येक ठेविले गेले; त्यानी त्यांत नगरांच्या शेतांतून याजकांचे व लेव्यांचे नेमाने ठरलेले वाटे गोळा करावे झणून, कां कीं जे याजक व लेवी सेवा करित होते त्यां-विषयीं यहूदा हर्ष करित होता. ४५ आणि दावीदाच्या व त्याचा पुत्र शलमोन याच्या आज्ञे-प्रमाणें गायक व द्वारपाल आपल्या देवाचें रक्षण व शुद्धीकरणाचें रक्षण करित होते. ४६ कां कीं पूर्वी दावीदाच्या व आसाफाच्या दिवसांत मुख्य गायक व देवाला स्तुतिगायन व उपकारस्तुति करित असत. ४७ आणि जरूबबेलाच्या दिवसांत व नहेम्याच्या दिवसांत सर्व इस्राएल लोक गायकांचे व द्वारपालांचे वाटे प्रतिदिवसाची मात्रा देत असत, आणि लेव्यांकडे काहीं पवित्र ठरवीत असत, आणि लेवी आहरोनाच्या संतानांकडे काहीं पवित्र ठरवीत असत.

अध्याय १३.

त्या वेळेस मोश्याचें पुस्तक लोकांच्या कार्नी पडे असें वाचिलें गेलें, आणि त्यांत असें लिहिलें सांपडलें कीं, सर्वकालपर्यंत आमोन्त्याने व मोवाब्याने देवाच्या समाजांत येऊं नये. २ कारण कीं ते अन्नपाणी घेऊन इस्राएलाच्या संतानाला भेटले नाहींत, आणि त्यांस बलमाने शापावें झणून त्याला मोल दिलें, परंतु आमच्या देवाने शापाचा आशीर्वाद केला. ३ आणि त्यानी नेमशास्त्र ऐकल्यावर असें झालें कीं त्यानी इस्राएलापासून सर्व मिश्रित लोक वेगळे केले. ४ आणि यापूर्वीं एल्यशीब याजक आमच्या देवाच्या मंदिराच्या कोठडीवर ठेविलेला असता टोबीयाचा सोयरा होता. ५ आणि जेथें पूर्वीं नैवेद्य, धूप व पात्रें व धान्य, द्राक्षारस व तेल यांचे जे दशमांश ले-

वी, गायक व द्वारपाल यांकडे आजापिलेले ते आणि याजकांचीं अर्पणें ठेवीत होते ती मेकोठडी त्यांनी त्यासाठीं सिद्ध केली होती. ६ हे सर्व झालें तेव्हां मी यरूशालेमेस नजरां, कीं बाबेलेचा राजा अर्ताह्शस्ते याच्या नित्यच्या वर्षीं मी राजाकडे गेलों, आणि काहीं झाल्यावर मी राजाजवळ निरोप मागितला. आणि यरूशालेमेस आलों तेव्हां एल्यशीब टोबीयासाठीं देवाच्या मंदिराच्या भंगणांत ठडी सिद्ध करून जें वाईट केलें होतें, तें समजलों. ८ तेव्हां हें मला पार वाईट वाटतें आणि म्या टोबीयाच्या घरची सर्व सामग्री बाहेर टाकून दिल्ली; ९ आणि कोठड्या कराव्या झणून म्या आज्ञा केली, आणि तेथें देवाच्या मंदिराचीं पात्रें, नैवेद्य व धूप हीं आणिलीं.

१० आणि लेव्यांचे वाटे दिले गेले आणि काम करणारे लेवी व गायक एकत्र आपल्या शेतवाडीस पळून गेले, असें मला मागें झालें. ११ तेव्हां म्या अधिकाऱ्यांसीं विचारलें, “देवाचें मंदिर कां सोडिलें कां मग म्या त्यांस जमवून त्यांच्या ठिकाणावर ठेविलें? १२ तेव्हां सर्व यहूदी लोकांनी धान्य, द्राक्षारस व तेल यांचा दशमांश भांडारांत आणिला. आणि शलेम्या याजक व जादोक लेखक, आणि लेव्यांतला पदाया म्या भांडाराचे अधिकारी केले आणि त्यानंतर मात्तान्याचा पुत्र जाक्कूर या पुत्र हानान होता, कां कीं ते विश्वासू गणले होते आणि आपल्या भावांला वांटून देणें त्यांचे केलें होतें. १४ हे माझ्या देवा, याविषयीं माझे ठवण धर, आणि जे माझे परंपकार म्या आपल्या देवाच्या मंदिरावर व त्याच्या पालनीयांवर आहेंत त्यांस पुसून टाकूं नको.

१५ त्या कार्नी यहूदांत कित्येक शाब्बाथ द्राक्षें तुडवितां व पेट्या आणितां व गाढवांवर अंजीर घालितां, आणि शाब्बाथ दिवसीं द्राक्षारस द्राक्षें व अंजीर व सर्व प्रकारचे भार यरूशालेमेस आणितां माझे दृष्टीस पडले, आणि ते आहेंत विकित होते, तेव्हां म्या निषेध केला. १६ आणि तेथें जोरी राहत होते, ते मासे व स

मध्यरात्रे जिनस आणून शाब्बाथांत घडूदाच्या झाला आणि घरूशालेमंत विकीत होते. १७ तेव्हां म्या घडूदाच्या महाजनांसीं विवाद करून घटलें, “जे वाईट शोध तुम्ही करून शाब्बाथ देवसाला बाटवीत आहां ही काय आहे? १८ तुमच्या पूर्वजानी असें केलें कीं नाहीं? मग देवा-चा आद्यावर आणि या नमरावर हें सर्व वाईट झालें, आणि तुम्ही शाब्बाथाला बाटवून इस्रा-एलवर अणखी अधिक क्रोध आणीत आहां.” १९ आणि असें झालें कीं शाब्बाथापूर्वी घरूशा-लामेच्या दवाण्यांत काळोख होऊं लामला, तेव्हां तेव्हां लावून बंद करावीं झणून म्या सांगितलें, आणि शाब्बाथ होऊन गेल्या अगोदर उघडलीं जावीं असेंहि सांगितलें, आणि शाब्बाथ दिव-सां काही ओझें आंत आणिलें न जावें झणून म्या आणले कित्येक गडी दवाण्यावर ठेविले. २० म्या व्यापारी व सर्व प्रकारच्या जिनसाचे वि-क्रेते एकदां दोनदां घरूशालेमेबाहेर उतरले. २१ तेव्हां म्या त्यांस निषेध करून घटलें, “तुम्ही बेयसमोर कां उतरतां? जर तुम्ही पुन्हा असें केलें तर तुम्हाला हात लावीन.” त्या वेळेपासून ते शाब्बाथांत आले नाहीं. २२ आणि शाब्बाथ दिवस फ्रवत्र पाळयासाठीं लेव्यानी आपल्याला शुद्ध करून येऊन दवांजे राखावे झणून म्या बांस आडा केली. हे माझ्या देवा, याविषयींहि मला आठवण धर, आणि आपल्या दयेच्या मह-त्वाप्रमाणें मजवर कृपा कर. २३ अणखी त्या दिवसांत ज्यानी अश्वोदी, म्यानी व मोवाबी बायका करून घेतल्या हो-त्या, असे घडूदी माझ्या दृष्टीस पडले. २४ आणि

त्यांचीं मुलें अर्धी अश्वोदी भाषा बोलत होतीं, त्यांस घडूदी भाषा बोलतां येईना, एकएका लो-काच्या भाषेप्रमाणें बोलत. २५ तेव्हां म्या त्या-ंसीं विवाद करून त्यांचा धिक्कार केला, आणि त्यांतल्या कित्येकांस मार देऊन त्यांचे केंस उप-टून त्यांस देवाची शपथ घालून घटलें, “तुम्ही आपल्या कन्या त्यांच्या पुत्रांस देऊं नका, आणि आपल्या पुत्रांस किंवा आपल्याला त्यांच्या कन्या घेऊं नका. २६ इस्राएलाचा राजा शलमोन याने अशीं कुकर्म करून पाप केलें कीं नाहीं? आणि ब-हुत राष्ट्रांमध्ये त्यासारखा राजा कोणी नव्हता; तो आपल्या देवाला प्रिय होता आणि देवाने त्याला सर्व इस्राएलावर राजा केलें, तथापि त्या-ला विदेशी स्त्रियांनी पापांत पाडलें. २७ तर हें सर्व मोठें वाईट करूं द्यावें झणजे विदेशी बायका करून घेऊन आमच्या देवाविरुद्ध पातक करूं द्यावें, असें आम्ही तुमचें ऐकूं काय?” २८ आणि एल्याशीब मुख्य याजक याचा पुत्र यो-यादा याच्या पुत्रांतला एक सानबलाट होरो-न्याचा जावई होता झणून त्याला म्या आपल्या-पासून पळविलें. २९ त्यानी याजकपणाला आ-णि याजकपणाच्या व लेव्यांच्या कराराला विटा-ळिलें आहे, झणून हे माझ्या देवा, त्यांस स्मर. ३० म्या तर सर्व पारखे दूर करून त्यांस शुद्ध केलें, आणि याजकांच्या व लेव्यांच्या ची-क्या एकएक त्यांच्या त्यांच्या कार्यावर, ३१ आणि नेमलेल्या समयांतल्या लांकडाच्या अर्प-णांसाठीं व प्रथमफलांसाठीं ठेविन्या. हे माझ्या देवा, हितासाठीं माझी आठवण धर.

एस्तेर इचें पुस्तक.

अध्याय १.

अहश्वेरोशाच्या दिवसांत (जो अहश्वेरोश हि-
दापासून खूशापर्यंत एकशें सत्तवीस प्रांतां-
वर राज्य करीत होता तो). २ त्या दिवसांत
असैं झालें कीं अहश्वेरोश राजाने आपल्या रा-
ज्याच्या तिसऱ्या वर्षी आपलें जें राजासन शूशान
राजवाड्यांत होतें त्यावर बसलें असतां, ३
त्यापुढें पारस व मादाह यांचें बल, प्रांतांचे महा-
जन व अधिकारी असतांना आपल्या सर्व प्रधानांस
व सेवकांस जेवणावळ केली. ४ तेव्हां त्याने
आपल्या गौरवविशिष्ट राज्याचें धन व आपल्या
महत्वाच्या प्रतापाचें वैभव बहुत दिवस, छणजे
एकशें ऐशीं दिवस दाखविलें. ५ आणि ते दि-
वस समाप्त झाले तेव्हां राजाने शूशान राजवा-
ड्यांतल्या सर्व लोकांस लाहान मोठ्यांस सात दि-
वस राजमंदिराच्या भागाच्या अंगणांत जेवणावळ
केली. ६ तेथें कतान व अर्गवानी यांच्या दोन्या-
नी रुप्याच्या वलयांस व मर्मराच्या खांबांस अड-
कविलेले पांढरे, हिरवे व निळे पडदे होते; पलंग
सोन्याचे व रुप्याचे तांब व शेंत, शुभ्र व श्याम
मर्मराच्या चिरेबंदीवर होते. ७ आणि सोन्या-
च्या पात्रांत प्यायाळ देत होते, आणि पात्रें एकमे-
कांहून निराळीं होतीं आणि राजकीय द्राक्षारस
राजाच्या सत्तेप्रमाणें पुष्कळ होता. ८ आणि
पिणें विधीप्रमाणें होतें; कोणी आग्रह करीत नव्ह-
ता, कां कीं एकेकाच्या मनोरथाप्रमाणें करावें
छणून राजाने आपल्या घरच्या सर्व कारभार्यांस
आज्ञा केली होती. ९ आणि वास्ती राणीनेहि
अहश्वेरोश राजाच्या राजकीय मंदिरांत स्त्रियांस
जेवणावळ केली.

१० सातव्या दिवसीं द्राक्षारसाने राजाचें ह-
दय संतुष्ट होतें, तेव्हां त्याने महूमान, बिग्या,
हाबोना, बिग्या व अबाग्या, जेथार व खार्खास हे
सात शंड जे अहश्वेरोश राजापुढें सेवा करीत

असत त्यांस आज्ञा केली कीं, ११ राजापुढें
वास्ती राणी राजमुगूटमंडित आणावी, लोकांस
अधिकार्यांस तिची सुंदरता दाखवावी छणून,
कीं ती सुदर्शन होती. १२ परंतु राजाने
त्या शंडांकडून जें सांगितलें त्याप्रमाणें याका-
वास्ती राणी मान्य होईना, छणून राजा फार
पला आणि त्याच्याठायीं त्याचा राग बळ-
१३ तेव्हां राजाने काळ जाणणारे जे शाहाणे मनु-
ष्यांस छटलें, (कां कीं सर्व नेम व न्याय जाण-
यापुढें राजाची रीति असी होती. १४
त्याजवळ पारस व मादाह यांचे सात
छणजे खार्शाना, शेयार, अदमाथा, खर्ब-
मेरेस्त, मार्सना, ममूखान जे राजाच्या
असत आणि राज्यांत मुख्य बसत असत ते
१५ “जेमाप्रमाणें वास्ती राणीचें काय करावें
आहे, कारण कीं अहश्वेरोश राजाची जे
शंडांकडून झाली ती तिने मानिली नाहीं.” १६
मग ममूखानाने राजा व प्रधान यापुढें छटले,
“वास्ती राणीने केवळ राजाचा मात्र अश्र्व केला,
असैं माहीं पंतु तिने सर्व प्रधानांचा व अहश्वे-
रोश राजाच्या सर्व प्रांतांतल्या लोकांचाहि केला
आहे. १७ कां कीं राणीचें हें वर्तमान नि-
सर्व स्त्रियांस पोहंचेल कीं अहश्वेरोश राजा
आपल्यापुढें वास्ती राणी आणावी छणून
केली, आणि ती आली नाहीं असें छटलें, ते-
त्या आपल्या पर्तीला तुच्छ मानतील. १८
जवळ पारस व मादाह यांच्या ज्या विन्यास रा-
णीचें वर्तमान ऐकिलें आहे, तेव्हां राजाच्या सर्व
प्रधानांस त्या तसें छणतील, मग अतिशय अ-
मान व कोप होतील. १९ जर राजाच्या मनस
येईल तर त्यापुढून राजाज्ञा निघावी आणि
टळावी छणून पारशी व मादाह यांच्या नेम-
मर्थ्ये लिहिली जावी कीं, वास्तीने अहश्वेरोश
राजापुढें पुन्हा येऊं नये, आणि तिची की सो-
बतीण तिजपेक्षां चांगली आहे तिला राजाने

तिचें राजपद पावें. २० आणि राजा जी आज्ञा झील ती त्याच्या सर्व राज्यांतून (तें तर मोठें आहे) विख्यात झाली, झणजे सर्व स्त्रिया आपले श्री लाहान व मोठे पांचे सन्मान करतील.” २१ तेव्हां हें वचन राजाला व प्रधानांला बरें झालें, आणि राजाने समूखान्याच्या वचनाप्रमाणें केलें. २२ त्याने राजाच्या सर्व प्रांतांत, एक-एक प्रांतांत त्याच्या त्याच्या लिपीप्रमाणें, आणि प्रदेश लोकांकडे त्याच्या त्याच्या भाषेप्रमाणें पुत्रे पाठविलीं; प्रत्येक पुरुषाने आपापल्या घरीं स्तंभार करावा आणि आपापल्या लोकांच्या भाषेप्रमाणें असें बोलावें झणून.

अध्याय २.

या शेथी झाल्यावर अहामेरोश राजाचा क्रोध समला, तेव्हां त्याने वास्तीला आणि तिने जे केलें होतें तें आणि तिजविषयीं जें ठरलें होतें तें स्मरलें. २ तेव्हां राजाचे सेवक जे त्याची सेवा करीत होते ते झणाले, “राजासाठीं तरुण सुदर्शन कुमारीचा शोध करावा. ३ आणि राजाने आपल्या राज्याच्या सर्व प्रांतांत कारभारी नेमून ठेवारे, आणि त्यांनी सर्व तरुण सुदर्शन कुमारी शूशान राजवाड्यास अंतर्पुरांत राजाचा शंड हे-गाय स्वीरक्षक याच्या हाताखालीं जमवाव्या, आणि त्यांची शुचिसाधनें दिन्हीं नाहीं. ४ आणि ती तरुणी राजाच्या मनास येईल ती वास्तीच्या ठिकाणीं राणी न्हावी.” तेव्हां ही गोष्ट राजाला बरी वाटली आणि त्याने तसें केलें.

५ शूशान राजवाड्यांत कीश हन्यामीची याचा पुत्र शिमई याचा पुत्र खर्दर याचा पुत्र मोर्देखाय नांवें कोणीएक यहूदी होता. ६ तो यहू-याचा राजा खखन्या याच्यासंगतीं जे पाडाव-करून गेले होते, जे बाबेलाचा राजा नबूखदने-न्यार याने नेले होते, त्यांसुद्धां यरूशालेमेहून नेला होता. ७ आणि तो आपल्या चुलत्याची कन्या हदस्सा जी एस्तेर तिचा प्रतिपाल करित होता, कां की तिला अर्द्धवर्षे नव्हती, आणि ती तरुणी सुरूप व सुदर्शन होती, आणि तिचीं आई-बापें मेल्यावर तिला मोर्देखायाने आपल्याकडे कन्या करून घेतलें. ८ आणि राजाची आज्ञा

व त्याचा नेम विख्यात झाल्यावर जेव्हां बहुत तरुण्या शूशान राजवाड्यास हेगायाच्या हाताखालीं जमविण्या होत्या तेव्हां असें झालें कीं एस्ते-रहि राजाच्या घरास हेगाय स्वीरक्षकाच्या हाता-खालीं आणिली होती. ९ आणि ती तरुणी त्या-च्या मनास आली आणि त्याची कृपादृष्टि तिजवर झाली, आणि लवकर त्याने तिचीं शुचिसाधनें व तिचे वाटे आणि राजाच्या घरांतून तिला बाया-साठीं निवडलेल्या सात तरुण्या हीं दिन्हीं, आणि तिला तिच्या तरुण्यासुद्धां नेऊन अंतर्पुराच्या उत्तम ठिकाणीं ठेविलें. १० हें एस्तेरेने आपल्या लोकांस व आपली जात यांविषयीं कोणत्या सां-गितलें नव्हतें, कां की सांगूं नये झणून मोर्देखा-याने तिला आज्ञा केली होती. ११ आणि एस्ते-रेचें कुशल आणि तिचें काय केलें जाईल तें जा-णायाला मोर्देखाय प्रत्येक दिवसीं अंतर्पुराच्या अंगणापुढें फिरत असे. १२ आणि एकएका तरु-णीला स्त्रियांच्या रीतिप्रमाणें बारा महिने झाल्या-वर अहामेरोश राजाजवळ आंत जायास जेव्हां तिची पाळी आली, (तसेच तर त्यांच्या शुचीकर-णाचे दिवस समाप्त होत, झणजे साहा महिने बोळाच्या तेलाने आणि साहा महिने सुकंध द्रव्या-नी व स्त्रियांच्या दुसऱ्या शुचि साधनांनी; १३ तेव्हां याप्रमाणें प्रत्येक तरुणी राजाजवळ आली, जें काहीं तिने सांगितलें तें तिला तिच्यासंगतीं अंतर्पुरांतून राजाच्या घरास जायाला दिन्हीं गेलें. १४ संध्याकाळीं ती आंत गेली आणि सकाळीं दुसऱ्या अंतर्पुरांत राजाचा शंड शाशगाज उप-पत्न्यांचा रक्षक याच्या हाताखालीं परत आली; जर राजाने तिजवर आबड ठेविली नसली आणि ती नांवाने बोलाविली गेली नसली, तर ती पुन्हां राजाजवळ आली नाहीं. १५ आणि मोर्देखा-याने आपल्याकडे आपला चुलता अबीहाइल या-ची जी कन्या एस्तेर कन्या करून घेतली होती तिची पाळी राजाजवळ आंत जायाला आली, तेव्हां जें राजाचा शंड हेगाय स्वीरक्षक याने सां-गितलें त्याशिवाय तिने काहीं मागितलें नाहीं, आ-णि ज्यांनी एस्तेरेला पाहिलें त्या सर्वांची कृपादृष्टि तिजवर झाली. १६ तर अहामेरोश राजाच्या रा-ज्याच्या सत्तव्या वर्षी दहावा महिना जो ठेवेस

माहिने त्यांत एस्तेर त्याजवळ त्याच्या राजवाड्यांत घेतली गेली. १७ आणि राजाने सर्व स्त्रियांपेक्षा एस्तेरेवर अधिक आवड ठेवली, आणि सर्व कुमारींपेक्षा तिजवर त्याचा उपकार व प्रीति झाली, मग त्याने राजमुगूट तिच्या डोक्यावर घालून तिला वास्तीच्या ठिकाणी राणी केलें. १८ तेव्हा राजाने आपल्या सर्व अधिकार्यांस व आपल्या सेवकांस मोठी जेवणावळ घाणजे एस्तेरेची जेवणावळ केली, आणि मुलखांची सुटका केली आणि राजाच्या सत्तेप्रमाणें दांनें दिली. १९ आणि दुसऱ्या वेळीं कुमऱ्या जमविन्या गेल्या तेव्हा मोर्देखाय राजाच्या दरवाजीं बसत होता. २० एस्तेरेने आपली जात व आपले लोक यांविषयी सांगितलें नव्हतें, मोर्देखायाने तिला आज्ञापिलें होतें त्याप्रमाणें, कां कीं एस्तेर मोर्देखायाजवळ प्रतिपाळलेली असता त्या वेळेप्रमाणें ती त्याची आज्ञा सिद्धीस नेई.

२१ त्या दिवसांत मोर्देखाय राजाच्या दरवाजीं बसत होता, तेव्हा राजाचे दोघे शंड बिग्नान व तेरेश देवढीरक्षकांतले कोपून अहाश्वेरोश राजावर हात टाकायास पाहत होते. २२ मी गोष्ट मोर्देखायाला माहीत झाली तेव्हा त्याने एस्तेर राणीला सांगितली, आणि एस्तेरेने राजाला मोर्देखायाच्या नांवाने सांगितली. २३ आणि ती गोष्ट शोधली गेली तेव्हा उमटली, मग ते दोघे खांबावर फाशी दिव्हे गेले आणि हें राजापुढें इतिहासांच्या पुस्तकांत लिहिलें गेलें.

अध्याय ३.

हा गोष्टी झाल्यावर अहाश्वेरोश राजाने हम्मदाथा जो अगागी याचा पुत्र हामान याला उंचाविलें आणि त्याला थोर करून त्याचें आसन आपल्याजवळच्या सर्व प्रधानांच्या वरतीं ठेविलें. २ मग राजाचे सर्व सेवक जे राज्याच्या दरवाजीं होते ते हामानाला नमन व मुजरा करीत असत, कां कीं तसी राजाने त्याविषयी आज्ञा केली होती, परंतु मोर्देखायाने त्याला नमन व मुजरा केला नाहीं. ३ तेव्हा राजाच्या दरवाज्यांतल्या राजसेवकानी मोर्देखायाला छटलें, “तूं राजाची आज्ञा कां मोडीत आहेस ?” ४ आणि ते त्याला

प्रत्येक दिवसीं असें घाणत असता, त्याने त्यां ऐकिलें नाहीं ; तेव्हा असें झालें कीं मोर्देखायच्या गोष्टी ठरतील किंवा नाहीं हें पाहावें घाणून त्यानी हामानाला सांगितलें, कां कीं आपण व हूदी आहें, असें त्याने त्यास सांगितलें होतें. ५ मग मला मोर्देखाय नमन व मुजरा करीत नव्हें असें हामानाने पाहिलें, तेव्हा हामान रागे मारला. ६ आणि केवळ मोर्देखायावर मात्र हाटाकणें हें त्याला तुच्छ वाटलें, कां कीं मोर्देखायचे लोक कोणते ते त्यानी त्याला सांगितलें होतें. ७ घाणून अहाश्वेरोशाच्या सर्व राज्यांतले सर्व वहुई घाणजे मोर्देखायाचे लोक यांचा नाश करावा हामान पाहतो झाला. ८ पहिला महिना बनीसान महिना त्यांत अहाश्वेरोश राजाच्या राज्या वर्षी कोणीएकाने हामानापुढें दिवसोदस आणि महिनोमहिना बारावा महिना जो बदर महिना त्यापर्यंत पूर घाणजे पण पाडला.

८ आणि हामानाने अहाश्वेरोश राजाला छटलें, “तुझ्या राजाच्या सर्व प्रांतांतल्या लोकांमध्ये एक फांकलेली व विखरलेली जात आहे, आणि त्यांचे विधि सर्व लोकांच्याहून वेगळे आहेत, आणि ते राजाचे विधि आचरीत नाहींत घाणून त्यांस राहूं देणें राजाच्या हितासाठीं नव्हें. ९ जर राजाच्या मनास येईल तर त्यांचा नाश करावा घाणून लिहिलें जावें, आणि मी दाहा हजार तालंत रुपें तोलून हें काम करणाऱ्यांच्या हातांवर देईन, ते राजाच्या भांडारांत आणावें घाणून.” १० तेव्हा राजाने आपली अंगुलिमुद्रा आपल्या हातांतून घटून हम्मदाथा अगागी याचा पुत्र हामान जे वहुईचा शत्रु त्याला दिली. ११ आणि राजाने हामानाला छटलें, “रुपें तुला दिव्हे आहे, आणि ते लोकहि तुला बरें वाटेल तसें घाणें.” १२ तेव्हा पहिल्या महिन्याच्या तेराव्या दिवसीं राजाचे लेखक बोलाविले गेले आणि हामानने जें जें सांगितलें त्या सर्वांप्रमाणें राजाच्या अधिकार्यांकडे आणि एकएका मुलखाच्या अधिकार्यांकडे आणि एकएका प्रांताच्या लोकांच्या अधिकार्यांकडे त्याच्या त्याच्या लिपीप्रमाणें, प्रत्येक लोकांच्या भाषेप्रमाणें लिहिलें गेलें ; अहाश्वेरोश राजाच्या नामाने लिहिलें गेलें, आणि राजाच्या

भंगुलिमुद्रने मुद्रित झालें. १३ आणि पत्रें जा-
हदाकडून राजाच्या सर्व प्रांतांत पाठविलीं गेलीं ;
एक दिवसीं बारावा महिना जो अदार महिना
जाच्या तेराव्या दिवसीं सर्व यहूदी आबालवृद्ध
व पराबायका यांस जिवें मारून टाकून नष्ट क-
शवें, आणि त्यांचें लूट हरून घ्यावे झणून. १४
जो लेख नियमासाठीं प्रत्येक प्रांतांत द्यायाचा
होवो त्याची प्रत सर्व लोकांस प्रकट झाली, त्या-
चिन्ना दिवसास सिद्ध व्हावें झणून. १५ जा-
हदा राजाच्या आज्ञेने त्वरा करून निघाले, आणि
शूशान राजवाड्यांत दिव्हा गेला, आणि
हामान प्यायाला बसले आणि शूशान
नगर व्याकुल झालें.

अध्याय ४.

आणि जें झालें तें अवघें मोर्देखाय. समजला,
तेव्हां मोर्देखाय आपली वस्त्रें फाडून तरट
नेसून राख फांसून बाहेर नगरामध्यें गेला, आणि
श्रीच्या तीव्र आक्रोशाने ओरडला. २ आणि
राजदारासमोर इतका आला, कां कीं कोणी तरट
नेसून राजदारांत बायाचें नव्हतें. ३ आणि
प्रत्येक प्रांतांत जेथें कोठें राजाची आज्ञा व त्याचा
हुकूम आला, तेथें यहूद्यांचा मोठा शोक व उपास
व रडणें व आक्रांत झाला, आणि बहुत तरट
नेसून राख फांसून बसले.

४ मग एस्तेरेच्या तरुण्यानी व तिच्या शंडा-
नी येउन हें तिला सांगितलें, तेव्हां राणी फार
खिन झाली आणि मोर्देखायाच्या अंगावरून
जावें तरट काढावें आणि त्याला लेववावें झणून
झिने वस्त्रें पाठविलीं, परंतु त्याने तीं घेतलीं नाहीं.
५ मग एस्तेरेने राजाच्या शंडांतला एक हथ्याख
जो राजाने तिची सेवा करायला ठेविला होता
त्याला बोलावून मोर्देखायाकडे आज्ञा दिव्ही, हें
कथ व कशासाठीं आहे तें जाणावें झणून. ६
तेव्हां हथ्याख निघून नगराचा जो चौक राजद्वारा-
पुढें होता त्यांत मोर्देखायाकडे गेला. ७ आणि
मोर्देखायाने आपल्याला जें सर्व घडलें होतें तें
जाणि यहूद्यांचा नाश करावा झणून किती रूपें
एम्पनने राजाच्या भांडारांत तालून द्यायाला
तयार दिव्हे होतें, तेंहि सांगितलें. ८ आणि

त्यांचा नाश करायलासाठीं शूशानांत जो हुकूम
दिव्हा होता त्याच्या लेखाची प्रत त्याने त्याला
दिव्ही; ती एस्तेरेला दाखवून प्रकट करावी झ-
णून, आणि तिला आज्ञा करावी कीं तिने राजा-
जवळ आत जाऊन त्यापुढें आपल्या लोकांकरितां
काकळूत आणि अर्जी करावी. ९ मग हथ्याखाने
येउन एस्तेरेला मोर्देखायाची वचनें सांगितलीं.

१० आणि एस्तेरेने हथ्याखाला सांगून मोर्दे-
खायाकडे आज्ञा दिव्ही कीं, ११ “राजाच्या सर्व
सेवकांस व राजाच्या प्रांतांतल्या लोकांस कळलें
आहे कीं जो कोणी पुरुष किंवा स्त्री बोलावि-
लेली नसतां राजाकडे आतल्या अंगणांत जाईल,
त्याला जिवें मारावें, असा त्याविषयीं एकच का-
यदा आहे; केवळ ज्याकडे राजा सोन्याचा
राजदंड पुढें करील तो वांचावा, आणि आ-
तां तीस दिवस मला राजाजवळ आत यायाला
आज्ञा झाली नाहीं.” १२ त्यानी तर मोर्देखाया
ला एस्तेरेची वचनें सांगितलीं. १३ तेव्हां मोर्दे-
खायाने आज्ञा केली कीं “एस्तेरेला असें उत्तर
करावें, राजाच्या घरीं तूं सर्व यहूद्यांपेक्षां अधिक
सुटसील, असें आपल्या मनांत कल्पू नको. १४
कां कीं या वेळेस जर तूं अगदीं उगीच राहि-
लीस तर यहूद्याला सुटका व मुक्ति दुसऱ्या ठि-
काणांतून निघेल, आणि तूं व तुझ्या बापाचें कुल
नष्ट होईल, आणि अशा समयासाठीं तूं राज्य
पावलीस कीं नाहीं हें कोण जाणें.” १५ तेव्हां
एस्तेरेने मोर्देखायाला उत्तर करूं सांगितलें कीं,
१६ “तूं जाऊन शूशानांतल्या सर्व यहूद्यांस जम-
वून तुझी मजकरीतां उपास करा, तीन दिवस
रात्री किंवा दिवसा काहीं खाऊं नका, पिऊं नका;
मी व माझ्या तरुण्याहि तसाच उपास करूं,
आणि आत जाणें कायद्याप्रमाणें जरी नाहीं तरी
मी तसीच राजाजवळ आत जाईन, आणि जर
माझा नाश होईल तर होवो.” १७ मग मोर्दे-
खायाने जाऊन जें एस्तेरेने त्याला सांगितलें होतें
त्या सर्वांप्रमाणें केलें.

अध्याय ५.

आणि तिसऱ्या दिवसीं असें झालें कीं एस्तेर
राजकीय-वस्त्र लेऊन राजाच्या घरासमोर

उभी राहिली, आणि राजा राजमंदिरांत घराच्या दवांज्यासमोर आपल्या राजासनावर बसला होता. २ आणि असें झालें कीं राजाने एस्तेर राणी अंगणांत उभी राहता पाहिली, तेव्हां त्याची कृपादृष्टि तिजवर झाली, आणि राजाने आपल्या हातांत जो सोन्याचा राजदंड होता तो एस्तेरेकडे पुढें केला, मग एस्तेरेने जवळ जाऊन राजदंडाच्या टोकाला स्पर्शिलें. ३ तेव्हां राजाने तिला छटलें, “अगे एस्तेर राणी, तुला काय पाहिजे? तुझी विनंती काय आहे? ती अर्ध्या राज्याएवढी असली तरी तुला दिल्ली जाईल.” ४ तेव्हां एस्तेरेने असें उत्तर केलें कीं, “बर राजाच्या मनास येईल तर त्यासाठीं जें भोजन म्या सिद्ध केलें आहे त्याला राजाने हामानासुद्धां आब यावें.” ५ तेव्हां राजाने छटलें, “एस्तेर जें बोलली आहे तें करायास हामान त्वरा करी असें करा.” मग जें भोजन एस्तेरेने सिद्ध केलें होतें त्याला राजा व हामान आले. ६ आणि द्राक्षारसाच्या सहपानास राजाने एस्तेरेला छटलें, “तुझी अर्जी काय आहे? ती तुला दिल्ली जाईल; तुझी विनंती काय? ती अर्ध्या राज्याएवढी असली तरी साधली जाईल.” ७ तेव्हां एस्तेर उत्तर करित छणाली, “माझी अर्जी आणि माझी विनंती हीच; ८ जर राजाची कृपादृष्टि मजवर झाली आणि माझी अर्जी घायाला व माझी विनंती सिद्धीस न्यायाला जर राजाच्या मनास आलें तर राजा व हामान यासाठीं जें भोजन मी सिद्ध करितें त्याला यावें, छणजे जें राजा बोलला आहे त्याप्रमाणें उद्यां करीन.”

९ हामान तर त्या दिवसीं हर्षित व आनंदित निघाला, परंतु जेव्हां हामानाने मोर्देखाय राजाच्या दवांजी पाहिला, आणि तो मजकुरितां उठला नाही सरकला नाही, हेंहि पाहिलें, तेव्हां हामान मोर्देखायावर क्रोधाने भरला. १० तथापि हामान नियतात्मा राहिला, आणि तो आपल्या घरी आला तेव्हां त्याने पाठवून आपल्या मित्रांला व आपली बायको जेरेश इला बोलाविलें. ११ आणि त्यांस हामानाने आपल्या धनाचें गौरव व आपल्या लेंकराचें बहुत्व आणि आपल्याला राजाने केवढें मोठें केलें होतें आणि सम्मान व राजसेवक

यांवरतीं कसें थोर केलें होतें तेंहि सांगिलें. १ अणखी हामानाने छटलें, “होय, एस्तेर राणीने भोजन सिद्ध केलें होतें त्याला तिने मजकुरी कोणाला राजासंगतीं घेऊं दिल्लें नाही, आणि उद्याहि मी तिजकडे राजासंगतीं आमंत्रित आहे १३ परंतु मी मोर्देखाय यहुद्याला राजाच्या दवांजी बसतां पाहत आहे तोपर्यंत हें अवघें माझीं सुखदायक नाही.” १४ तेव्हां त्याची बायको जेरेश व त्याचे सर्व मित्र त्याला छणां “पन्नास हात उंच असा एक खांब कर आणि सकाळीं राजाला सांग, छणजे त्यावर मोर्देखायला फांसी देतील, मग तूं हर्षाने राजासंगतीं येजनास आंत जा.” ही गोष्ट तर हामान बरी वाटली आणि त्याने खांब करविला.

अध्याय ६.

त्या रात्रीं राजाची झोप उडाली छणून त्याने इतिहासाच्या स्मर्तव्याचें पुस्तक काढी सांगितलें, मग तीं राजापुढें वाचिलीं केलीं. १ तेव्हां असें लिहिलेंलें सांपडलें कीं, राजाचे दोन शड विग्र्याना व तेरेश देवद्वारकांतले बरे शेरेश राजावर हात ठाक्याला पाहत होते, त्यां विषयीं मोर्देखायाने सूचना केली होती. ३ मग राजा छणाला, “यामुळें मोर्देखायाचे काय सम्मान व महत्व झालें आहे?” तेव्हां राजाचे पोर बें त्याची सेवा करित होते ते छणाले, “यासाठीं काहीं केलें गेलें नाही.”

४ तेव्हां राजा छणाला, “अंगणांत कोण आहे?” हामान तर आपण जो खांब मोर्देखायासाठीं सिद्ध केला होता त्यावर मोर्देखाय याचा छणून राजाला सांग्यास राजाच्या शर्या बाहेरल्या अंगणांत आला होता. ५ राजाचे सेवक तर त्याला छणाले, “पाहा हामान अंगणांत उभा आहे.” राजा छणाला, “त्याने अन्न यावें.” ६ हामान तर आंत गेला, तेव्हां राजाचे त्याला छटलें, “ज्याचा सम्मान करावा छणून राजाचा मनोरथ आहे, त्या मनुष्याचें काय करावाचें आहे?” हामान तर आपल्या ज्ञानांत छणाला, “मोर्देखायाला कोणाचा अधिक सम्मान करावा छणून राजाला आबडेला?” ७ मग हामानाने राजा

उत्तर केलें कीं, “ज्याचा सन्मान करावा हा राजाचा मनोरथ आहे, ८ त्यासाठीं जें वस्त्र राजा अंगीं लेत असतो तें आणि घोड्यावर राजा बसत असतो तो आणि बोग्गट त्याच्या डोक्यावर ठेविला जात असतो हे आणावे. ९ आणि तें वस्त्र व तो घोडा ज्याच्या एकाद्या श्रेष्ठ प्रधानाच्या हातीं यावा, त्याच्या सन्मान करावा हाणून राजाला ज्ञातें त्याला वस्त्र लेववावें, आणि घोड्यावर बसून नगराच्या चौकांत फिरवावें, आणि त्यापुढें जावें कीं, ज्याचा सन्मान करावा हाणून राजाला ज्ञातें त्या मनुष्याचें असें केलें जाईल.” १० त्या राजाने हामानाला छटलें, “तूं त्वरा करून बोलला आहेस त्याप्रमाणें तें वस्त्र व तो घोडा घेऊन मोर्देखाय यहुदी जो राजाच्या दरवाजीं बसला आहे त्याचें तसेंच कर; जें अवघें तूं बोलला आहेस त्यांतलें काहीं गळून पडूं देऊं नको.” ११ मग हामानाने तें वस्त्र व तो घोडा घेऊन मोर्देखायाच्या अंगांत घातलें, आणि त्याला घोड्यावर बसवून नगराच्या चौकांत फिरविलें, आणि त्यापुढें पुकारिलें कीं, ज्याचा सन्मान करावा हाणून राजाला ज्ञातें त्याचें असें केलें जाईल. १२ मोर्देखाय तर राजाच्या दरवाजीं परत आला, रतु हामान आपलें डोकें झांकून शोक करित घातने आपल्या घरीं गेला. १३ आणि हामानाने आपल्याला घडलें होतें तें अवघें आपली बायले जेरेश इला आणि आपल्या सर्व मित्रांला कळितलें; तेव्हां त्याचे बुधजन व त्याची बायको रेश हीं त्याला छणालीं, “ज्यापुढें तूं गळून देलागला आहेस, तो जर यहुद्यांच्या संतानांला आहे तर त्याजवर तुझी शक्ति चालणार हीं, परंतु त्यापुढें तूं खचीत गळून पडशील. १४ तीं त्यासीं बोलत होतीं तेव्हां राजाच्या शंकांनी घेऊन जें भोजन एस्तेरेने सिद्ध केलें होतें त्याला हामान आणायामस घाई केली.

अध्याय ७.

राजा व हामान एस्तेर राणीसंगतीं सहपान करावस आले. २ आणि दुसऱ्या दिवसीं दारासाच्या सहपानास राजाने एस्तेरेला छटलें,

ESTHER VII.

“अगे एस्तेर राणी, तुझी अर्जी काय आहे? ती तुला दिव्ही जाईल; तुझी विनंती काय? ती अर्घ्यां राज्याएवढी असली तरीं साधली जाईल. ३ तेव्हां एस्तेर राणीने असें उत्तर केलें कीं, “हे राजा, जर तुझी कृपादृष्टि मजवर झाली आणि जर राजाच्या मनास येईल, तर मला माझ्या अर्जीमुळें माझा प्राण आणि माझ्या विनंतीमुळें माझें लोक दिव्हे जावे. ४ कां कीं कदन वधन करून आमचा नाश करावा हाणून मी व माझे लोक विकिले गेलों आहों; आणि बर आझी दास व दासी असे विकिले गेलों असतों तर मी उगीच राहिलें असतें, जरीं शत्रु राजाची हानि भरून देऊं न शकता तरीं. ५ तेव्हां अहश्वेरोश राजाने एस्तेर राणीला असें उत्तर केलें कीं, “तसें करायाला ज्याने धैर्य धरिलें आहे, तो कोण आणि कोठें आहे?” ६ तेव्हां एस्तेर छणाली, “तो शत्रु व वैरी हा दुष्ट हामानच आहे.” तेव्हां राजा व राणी यापुढें हामान घाबरा झाला. ७ मग राजा रुसून दारासाच्या सहपानाहून उठून मंदिराच्या बागांत गेला, आणि हामान आपल्या जिवासाठीं एस्तेर राणीजवळ अर्जी करायाला उभा राहिला, कां कीं आपलें वाईट राजापासून ठरलें आहे, असें त्याने पाहिलें. ८ आणि राजा मंदिराच्या बागांतून दारासाच्या सहपानाच्या घरांत परत आला, तेव्हां ज्या मंचकावर एस्तेर होती त्यावर हामान पडला होता; तेव्हां राजा छणाला, “तो मजपुढें राणीचें धर्षणहि करणार आहे काय?” हा शब्द राजाच्या मुखांतून निघतांच त्यानीं हामानाचें तोंड झांकिलें. ९ आणि राजाच्या शंकांतला एक हाबौना राजापुढें छणाला, अणखी पाहा जो राजाकरितां बरें बोलला होता त्या मोर्देखायासाठीं हामानाने पन्नास हात उंच जो खांब केला होता तो हामानाच्या घरांत उभा आहे.” तेव्हां राजा छणाला, “त्यावर त्याला फांशी दे.” १० मग जो खांब हामानाने मोर्देखायासाठीं सिद्ध केला होता त्याजवर त्यानीं हामानाला फांशी दिव्हा; तेव्हां राजाचा क्रोध शमला.

अध्याय ८.

त्या दिवसीं अहश्वेरोश राजाने यहुद्यांचा शत्रु हामान याचें घर एस्तेर राणीला दिव्हे,

आणि मोर्देखाय राजापुढें आला, कां कीं एस्तेरेने तो आपला कोण आहे हें सांगितलें होतें. २ आणि राजाने आपली जी अंगुलिमुद्रा हामानापासून मागें घेतली होती ती काढून मोर्देखायाला दिन्ही, आणि एस्तेरेने मोर्देखायाला हामानाच्या घरावर ठेंविलें. ३ आणि एस्तेर राजापुढें अणखी बोलली आणि त्याच्या पायां पडून रडून हामान भगिनी याची दुष्टाई व जी कल्पना त्याने यहुद्यांवर कल्पिली होती तीहि दूर करावी छणून त्याजवळ विनंती करितो झाली. ४ तेव्हां राजाने एस्तेरेकडे सोन्याचा राजदंड पुढें केला, मग एस्तेर उठून राजापुढें उभी राहिली. ५ आणि छणाली, “जर राजाच्या मनास येईल आणि जर त्याची कृपादृष्टि मजवर झाली आणि ही गोष्ट राजाला नीट दिसेल आणि मी त्याला बरी वाटलें, तर राजाच्या सर्व प्रांतांतल्या यहुद्यांचा नाश करायसाठीं हम्मदाया भगिनी याचा पुत्र हामान याने जीं पत्रें त्याने आपल्या कल्पनांकरून लिहिलीं तीं रद्द करावीं छणून लिहिलें जावें; ६ कां कीं माझ्या लोकांस जो अनर्थ प्राप्त होईल तो माझ्याने कसा पाहवेल? आणि मी आपल्या लोकांचा नाश कसा पाहूं शकेन?”

७ तेव्हां अहाझेरोश राजाने एस्तेर राणीला व मोर्देखाय यहुद्याला छटलें, “पाहा, म्या एस्तेरेला हामानाचें घर दिन्हें आहे, आणि त्याने आपला हात यहुद्यांवर टाकिला छणून तो फांशी दिन्हा गेला आहे. ८ तर तुझाला बरें वाटेल त्याप्रमाणें तुझी यहुद्यांविषयीं राजाच्या नांवाने लिहा, आणि लेख राजाच्या अंगुलिमुद्रेने मुद्रित करा, कां कीं जो लेख राजाच्या नांवाने लिहिला आणि अंगुलिमुद्रेने मुद्रित झाला तो कोणाच्याने रद्द करवायाचा नाही.” ९ त्या वेळेस तिसरा महिना जो स्त्रिवान महिना त्याच्या तेविसाव्या दिवसीं राजाचे लेखक बोलाविले गेले, आणि जे मोर्देखायाने आज्ञापिलें त्या सर्वांप्रमाणें यहुद्यांकडे आणि जे प्रांत हिदापासून खूशापर्यंत एकशें सत्तावीस प्रांत आहेत त्यांचे जे अधिकारी व अधिपति त्यांकडे एकएका प्रांताच्या लिपीप्रमाणें व एकएका लोकांच्या भाषेप्रमाणें व यहुद्यांकडे त्यांच्या लिपीप्रमाणें व त्यांच्या भाषेप्रमाणें लिहिलें गेलें.

१० त्याने अहाझेरोश राजाच्या नांवाने लिहिले आणि राजाच्या अंगुलिमुद्रेने मुद्रित करून बोख्यांवरल्या जासुदांकडून आणि खेंचरें, उंट, तरुण उंट यांच्या स्वारांकडून पाठविली, ११ राजाने प्रत्येक नगरांतल्या यहुद्यांस असें लिहिले आहे कीं, त्यांनी जमून आपल्या जिवाकरितां राहावें, त्यांस बे लोक किंवा राष्ट्र उपद्रव करी त्याच्या सर्व बलाचें, पोराचें व स्त्रियांचेहि वधन व नाश करावा आणि त्याची लूट हल्ला च्यावी. १२ अहाझेरोश राजाच्या सर्व राष्ट्रां एका दिवसीं बारावा महिना जो अदार महिना त्याच्या तेराव्या दिवसीं तसें करावें. १३ प्रत्येक प्रांतांत आज्ञा दिन्ही जावी आणि त्या वसास यहुदी आपल्या बैऱ्यांचा सूड उक्ताव स सिद्ध असावें छणून लेखाची प्रत सर्व कांस प्रख्यात झाली. १४ खेंचरांवर व उंट बसणारे जासूद राजाच्या आज्ञेने त्वरा व दपटलेले निघाले, आणि हुकूम जाणून तांब्यांत दिन्हा गेला. १५ आणि मोर्देखाय जे व पांढरें राजकीय वस्त्र आणि सोन्याचा मुगूट आणि बारीक जवसाचा व जांबळी रेषा जामा त्यालेला राजापुढून निघाला, आणि ग्राम नगराने उत्सव व हर्ष केला. १६ यहुद्याला प्रकाश व हर्ष व आनंद व सन्मान झाला. १७ आणि प्रत्येक प्रांतांत व प्रत्येक नगरांत जे जे राजाची आज्ञा व त्याचा हुकूम आला, तेवें यहुद्यांस हर्ष व आनंद, उत्सव व चांगला दिवस झाला, आणि देशांतले बहुत लोक यहुदी झाले, कां कीं त्यांवर यहुद्यांचें भय पडलें होतें.

अध्याय ९.

आणि बारावा महिना जो अदार महिना त्याच्या तेराव्या दिवसीं जेव्हा राजाची आज्ञा व त्याचा हुकूम सिद्धीस जाण्याच्या लक्ष आला, ज्या दिवसीं यहुद्यांच्या बैऱ्यांनी जांबळी पण पावायास आशा धरली होती (त्यांचे तर विपरीत झालें असें कीं यहुदी आपल्या देशांवर धनीपण पावले). २ तेव्हा अहाझेरोश राजाच्या सर्व प्रांतांत यहुदी आपल्या कृतक मिळाले; त्यांचें वाईट करायला बे फल

जे त्यावर हात टाकला झणून, आणि त्यापुढे आपल्याने उभे राहवेना, कां की त्यांचे भय सर्व आंसूर पडलें होतें. ३ आणि प्रांतांचे सर्व अधिपति व अधिष्ठाते व अधिकारी व राजाचे कार-
णी, साने यहुद्यांचे सहाय्य केले, कां की त्यावर मोर्देखायांचे भय पडलें होतें. ४ कारण की त्याच्या वरीं मोर्देखाय मोठा होता आणि त्याची शक्ति सर्व प्रांतांत पसरली, कां की तो मनुष्य असाय उत्तरोत्तर मोठा होत गेला. ५ यहु-
दी तर आपल्या सर्व वैय्यांस शस्त्र व वध-
नक्ष यांकडून हाणिलें, आणि आपल्या मनो-
वृत्त्याने आपल्या देष्ट्यांचे केले. ६ आणि
आण राजवाड्यांत यहुद्यानी पांचशें मनुष्य ठार
करिले. ७ आणि पार्यान्दाथा व दान्फेन व
अश्या; ८ आणि पेरयाथा व अदाव्या व
प्रीदया; ९ आणि पार्यास्ता व अरीसाई व
अशदार व वायजाथा; १० हे हम्मदाथाचा
हामान यहुद्यांचा शत्रु याचे पुत्र त्यानी मा-
रून टाकिले, परंतु लुटीला त्यानी आपला हात
लाविला नाही. ११ त्या दिवसी जे शूशान
प्रवाख्यांत बघले गेले त्याची संख्या राजपुढें
आली.

११ आणि राजाने एस्तेर राणीला झटलें,
शूशान राजवाड्यांत यहुद्यानी पांचशें मनुष्य व
प्रमाणचे दाहा पुत्र ठार मारिले आहेत; राजा-
च्या वरकड प्रांतांत त्यानी काय केले आहे? आ-
णि तुझी अर्जी काय आहे, झणजे ती तुला दिव्ही
होईल, आणि तुझी विनंती अगदी काय आहे,
असले ती साधली आईल.” १३ तेव्हा एस्तेर
जाली, “जर राजाच्या मनास येईल तर
शूशानांत जे यहुदी त्यांस उद्याहिं आजच्या
प्रमाणे कळू दिले जावे, आणि हामा-
ने दाहा पुत्र खांबावर फांसी द्यावे.” १४
१४ राजाने तसें कळू सांगिलें आणि शूशा-
नांत इकड दिव्हा गेला, आणि त्यानी हामा-
ने दाहा पुत्र फांसी दिले. १५ अदार
मोर्देखाचा चौदाव्या दिवसीहि शूशानांतल्या
शूद्यानी एकत्र मिळून शूशानांत तीनशें म-
नुष्य मारून टाकिले, परंतु लुटीला त्यानी आ-
ला हात लाविला नाही. १६ आणि राजा-

च्या प्रांतांतल्या वरकड यहुद्यानी एकत्र मिळून
आपल्या जिवाकरितां उभे राहून आपल्या वैय्या-
पासून विसावा घावून आपल्या देष्ट्यांतले पंच्याह-
त्तर हजार मारून टाकिले, परंतु लुटीला त्यानी
आपला हात लाविला नाही. १७ अदार महि-
न्याच्या तेराव्या दिवसी तसें झालें आणि त्याच्या
चौदाव्या दिवसी त्यानी विसावा घेतला, आणि तो
उत्सवाचा व हर्षाचा दिवस केला. १८ परंतु
शूशानांतले यहुदी त्या महिन्याच्या तेराव्या व
चौदाव्या दिवसी एकत्र मिळाले, आणि त्याच्या
पंधराव्या दिवसी त्यानी विसावा घेऊन तो उत्स-
वाचा व हर्षाचा दिवस केला. १९ याकरितां
खेडेगांवचे यहुदी जे खेडेगांवांत राहत होते;
त्यानी अदार महिन्याचा चौदावा दिवस हर्षा-
चा व उत्सवाचा व चांगला दिवस आणि एक-
मेकाकडे वांटे पाठविण्याचा दिवस केला.

२० आणि मोर्देखायाने या गोष्टी लिहिल्या
आणि अहास्वेरोश राजाच्या सर्व प्रांतांत जे यहु-
दी जवळचे व दूरचेहि होते त्या सर्वांकडे पत्र
पाठविली. २१ त्यांमध्ये असें स्थापित व्हावें कीं
त्यानी प्रत्येक वर्षी अदार महिन्याचा चौदावा दि-
वस व त्याचा पंधरावा दिवसहि पाळावा. २२
ज्या दिवसांत यहुदी आपल्या वैय्यांपासून विसावा
पावले, आणि ज्या महिन्यांत त्यांच्या खेदाचा
हर्ष व शोकाचा चांगला दिवस झाला, त्यानी ते
उत्सवाचे व हर्षाचे आणि एकमेकाकडे वांटे पाठ-
विण्याचे आणि दरिद्रांस दानें देण्याचे दिवस
करावे झणून. २३ तेव्हा यहुदी आपण जे करूं
लागले होते ते आणि आपल्याकडे जे मोर्देखायाने
लिहिलें होतें तेंहि करायला मान्य झाले. २४
कारण की हम्मदाथाचा पुत्र हामान अगागी जो
अवच्या यहुद्यांचा शत्रु त्याने यहुद्यांचा नाश क-
रायास त्यांजवर कल्पना केली होती, आणि त्यास
विपादित व नष्ट करवें झणून पुर झणजे पण
पाडला होता. २५ परंतु एस्तेर राजापुढें आली
तेव्हा त्याने वक्राकडून आज्ञा केली की त्याने आप-
ली जी दुष्ट कल्पना यहुद्यांवर कल्पिली होती, ती
त्याच्याच डोक्यावर उलटावी, आणि तो व त्याचे
पुत्र खांबावर फांसी द्यावे. २६ यामुळे त्यानी
या दिवसांतल पुर नावावरून पुरीम झटलें, या-

करितां या पत्राच्या वचनावरून आणि याविषयीं जें त्यानी पाहिलें होतें आणि त्यास जें पोहंचलें होतें त्यावरून. २७ यहूयानी ठरवून आपल्या कडे व आपल्या संतानाकडे आणि आपल्यासीं जे संयुक्त होते त्या सर्वांकडे असें पत्रकून घेतलें कीं प्रत्येक वर्षीं आपण हे दोन दिवस यांच्या लेखाप्रमाणें व यांच्या समयाप्रमाणें न चुकतां पाळावे. २८ आणि हे दिवस पिढ्यानपिढ्या एकएका गोत्रातून प्रत्येक प्रांतातून व प्रत्येक नगरातून स्मरले व पाळले जावे, आणि हे पुरीमाचे दिवस यहूयांमधून न टळावे आणि यांची आठवण त्यांच्या संतानातून नाहींसी न व्हावी. २९ तेव्हां हे पुरीमाचें दुसरें पत्र ठरवायासाठीं अबीहाईलाची कन्या एस्तेर राणी व मोर्देखाय यहूदी, यांना सर्व अधिकाराने लिहिलें. ३० आणि त्यानें सर्व यहूयांकडे अहास्वेरोशाच्या राज्याच्या एकशें सत्तावीस प्रांतांकडे पत्रें कुशल सत्याचीं वचनें पाठविलीं. ३१ हे पुरीमाचे दिवस यांच्या समयाप्रमाणें ठरवावे द्वाणून जसें मोर्देखाय यहूदी व एस्तेर

राणी यांनी त्याकडे ठरविलें होतें आणि त्यांनी आपल्याकडे व आपल्या संतानांकडे उपसांठ्यां व आपल्या आक्रोशाच्या गोष्टी ठरविण्या हे त्याप्रमाणें. ३२ आणि एस्तेरेच्या आज्ञेने पुरीमाच्या गोष्टी ठरविण्या, आणि ती पुस्तक लिहिली गेली.

अध्याय १०.

आणि अहास्वेरोश राजाने देशावर व समुद्रावर तऱ्या बेटांवर कर ठेविला. २ आणि त्याच्या पराक्रमाचीं व त्याच्या विक्रमाचीं सर्व कामे मोर्देखायाचें महत्त्व जेणेंकरून राजाने त्याला केले, हीं मादाय व वारस यांच्या राजांच्या तिहासांच्या पुस्तकांत लिहिलेलीं नाहींत. ३ कां कीं मोर्देखाय यहूदी अहास्वेरोश राजाजवळचा आणि यहूयांमध्ये मोठा आणि भावांच्या समुदायाला मान्य होता, आपल्या कांचें हित शोधित आणि आपल्या सर्व जिवितां कुशल बोलत होता.

THE BOOK OF JOB.

ईयोब याचें पुस्तक.

अध्याय १.

ऊज देशांत एक मनुष्य होता, त्याचें नांव ईयोब होतें, आणि तो मनुष्य साधुशील व यथार्थ, देवाला भिणारा व पापापासून दूर राहणारा होता. २ आणि त्याला सात पुत्र व तीन कन्या झाल्या. ३ आणि त्याचें धन सात हजार मेंढरें व तीन हजार उंट व बैलांच्या जोड्या पांचशें व पांचशें गाढवी व घरचीं दारचीं माणसें पुष्कळ असें होतें, द्वाणून तो मनुष्य पूर्वेच्या सर्व जनांला मोठा होता. ४ आणि त्याचे पुत्र एकमेकांच्या घरास एक एक आपापल्या दिवसीं जाऊन

भोजन करित असत, आणि निरोप पाठवून आपल्या तिघीं बहिणींस आपल्यासंगीं खाण्यायाला बोलावित असत. ५ आणि असें झाले कीं त्यांच्या भोजनाचे दिवस फिरत जाऊन झाले, तेव्हां ईयोब निरोप पाठवून त्यास पत्र करित असे, आणि मोठ्या पाहटेस उठून त्या सर्वांच्या सख्येप्रमाणें होम करित असे; व ईयोब द्वाजे, “कदाचित माझ्या लेकरांनी पापें केले असेल, आणि आपल्या मनांत देवाला अपमान केले असेल ईयोब सर्वदा तसेंच करित असे.

६ आणि एका दिवसीं असें झाले कीं देवाचे पुत्र परमेश्वरासमोर उभे राहतात आणि

अणि त्यांमध्ये सातानहि आला. ७ तेव्हा पर-
मेश्वराने सातानाला छटलें, “तू कोठून आला
आहेस?” तेव्हा सातान परमेश्वराला उत्तर
करीत द्यावा, “पृथ्वीवर इकडे तिकडे फिरून
अणि तिजवर खाली वर हिंडून मी आलों.” ८
अणि परमेश्वराने सातानाला छटलें, “माझा
सेवक ईयोब याजकडे तूं आपलें मन लावून स-
मजला आहेस काय? कीं पृथ्वीवर व्यासारिखा
कोणी नाही, तो साधुशील व यथार्थ, देवाला
भिणारा आणि पापापासून दूर राहणारा मनुष्य
आहे.” ९ तेव्हा सातान परमेश्वराला उत्तर
करीत द्यावा, “ईयोब देवाची भीति फुकट
करितो काय? १० त्यां त्याजभोंवतें व त्याच्या
ज्याभोंवतें व जें काहीं त्याचें आहे त्याजभोंवतें
अथवा कुंभण घातलें नाही काय? त्या त्याच्या हाता-
ला सामाला आशीर्वाद दिव्हा छणून त्याचें धन
वृद्धांत वाढलें आहे. ११ परंतु तूं आपला हात
पुढे करून जें काहीं त्याचें आहे त्याला स्वर्ग,
छणजे तो निश्चयें तुझ्या तोंडावर तुला शापील.”
१२ आणि परमेश्वराने सातानाला छटलें,
“पाहा, जें काहीं त्याचें आहे तें तुझ्या हातीं दिव्हां
आहे; ईयोबाला मात्र तूं आपला हात लावूं
नको.” मग सातान परमेश्वरासमोरून गेला.
१३ आणि एका दिवसीं असें झालें कीं त्याचे
पुत्र व त्याच्या कन्या हीं आपल्या ज्येष्ठ भावाच्या
घरी खात व द्राक्षारस पीत होती. १४ आणि
ईयोबाकडे एक दूत येउन द्यावा, बैल नांगरीत
होवें, आणि गाढवें न्याजवळ चरत होती; १५
अणि शेळणी दरवडा घालून त्यास हरून नेलें,
अणि यदी तरवारीने हाणिलें आहेत, आणि तुला
कर्तमान सांगायला मी मात्र एकला सुटून आलों
आहे.” १६ तो बोलत असतांच दुसरा येउन
द्यावा, “देवाच्या अग्नीने आकाशातून पडून में-
दरास व गळ्यास बाळून नष्ट केलें आहे, आणि
तुला कर्तमान सांगायला मी मात्र एकला वांचलों
आहे.” १७ तो बोलत असतांच तिसरा येउन
द्यावा, “आस्मिनीं तीन टोक्या केल्या, आणि
उंटांवर दरवडा घालून तीं हरून नेलीं आहेत,
अणि मळ्यास तरवारीने हाणिलें आहे, आणि तुला
कर्तमान सांगायला मी मात्र एकला सुटून आलों

आहे.” १८ तो बोलत असतांच अन्य येउन
द्यावा, “तुझे पुत्र व तुझ्या कन्या हीं आपल्या
ज्येष्ठ भावाच्या घरी खात व द्राक्षारस पीत होती.
१९ आणि पाहा अरण्यावरून मोठा वारा आला,
आणि घराच्या चोहों कोंपऱ्याला लागला, तेव्हा तें
त्या तरण्यांवर पडलें छणून तीं मरून गेलीं आ-
हेत, आणि तुला वर्तमान सांगायला मी मात्र
एकला वांचलों आहे.” २० तेव्हा ईयोबाने आ-
पला झगा फाडिला, आणि आपलें डोकें कातरिलें
अणि भूमीवर पडून भजन केलें. २१ आणि
छटलें, मी आपल्या आईच्या उदरांतून नागवा
आलों आणि तिकडेहि नागवा परत जाईन; पर-
मेश्वराने दिव्हां आणि परमेश्वराने परत घेतलें
आहे; परमेश्वराचें नांव सुवंदित असो.” २२
या सर्वांत ईयोबाने पाप केलें नाही, आणि तो
देवाला अपवाद बोलला नाही.

अध्याय २.

अणखी एका दिवसीं असें झालें कीं देवाचे
पुत्र परमेश्वरासमोर उभे राहायास आले,
अणि त्यांमध्ये सातानहि परमेश्वरासमोर उभा
राहायास आला. २ आणि परमेश्वराने सा-
तानाला छटलें, “तू कोठून आला आहेस?”
तेव्हा सातान परमेश्वराला उत्तर करीत द्या-
वा, “पृथ्वीवर इकडे तिकडे फिरून आणि ति-
जवर खाली वर हिंडून मी आलों.” ३ आणि
परमेश्वराने सातानाला छटलें, “माझा सेवक
ईयोब याजकडे तूं आपलें मन लावून समजला
आहेस काय? कीं पृथ्वीवर व्यासारिखा कोणी
नाहीं; तो साधुशील व यथार्थ, देवाला भिणारा
व पापापासून दूर राहणारा मनुष्य आहे, आणि
निष्कारण त्याचा नाश करावा छणून त्यां जरी मला
त्याजवर उत्तेजित केलें, तरी अझूनपर्यंत तो आप-
लें साधुत्व अखंडित धरितो. ४ तेव्हा सातान
परमेश्वराला उत्तर करीत द्यावा, “त्वचेप्रत
त्वचा, होय, जें काहीं मनुष्याचें असेल, तें तो
आपल्या जिवाच्या स्थानीं देईल. ५ परंतु आपला
हात पुढे करून त्याच्या हाडाला व त्याच्या
मांसाला स्वर्ग, छणजे तो निश्चयें तुझ्या तोंडा-
वर तुला शापील.” ६ आणि परमेश्वराने

सातनाला छटलें, “पाहा तो तुझ्या हातीं दिव्हा आहे, परंतु त्याचा जीव कांचूं दे.”

७ मग सातानाने परमेश्वरासमोरून जाऊन ईयोबाला त्याच्या पायाच्या तळव्यापासून त्याच्या झेंडोपर्यंत दुःसह व्रणानी पीडिलें. ८ त्यानंतर त्याने आपलें अंग खाजवावें छणून एक खापरी घेतली आणि तो राखेवर बसला. ९ तेव्हा त्याची स्त्री त्याला छणाली, “तूं अद्भुतपर्यंत आपलें साधुत्व धरितोस काय? देवाला शाप दे, आणि मरून जा.” १० परंतु त्याने तिला छटलें, “जसी मूर्ख स्त्रियांतली कोणी बोलत असती तसी तूं बोललीस; आधीं देवापासून चांगलें घ्यावें आणि वाईट न घ्यावें काय?” या संकट ईयोबाने आपल्या ओठांनी पाप केलें नाहीं.

११ तर जें सर्व अरिष्ट ईयोबावर आलें, याचें वर्तमान जेव्हां त्याच्या तिघा मित्रांनी ऐकिलें तेव्हां ते प्रत्येक, छणजे एलीफाज तेमानी आणि बिन्दाद शूही आणि जोफार नामाथी, हे आपापल्या स्थानावरून आले, कां की त्यांनी परस्पर संकेत केला होता कीं आपण येऊन व्यासंगती शोक करावा आणि त्याचें सात्वन करावें. १२ जेव्हां त्यांनीं दुसून आपली दृष्टि लावून त्याला ओळखिलें नाहीं, तेव्हां ते आपली वाणी उंचावून रडले, आणि त्यांनीं प्रत्येकाने आपापला झगा फाडिला, आणि आपल्या डोक्यावर आकृश्याकडे धूळ फेंकिली. १३ मग ते त्याजवळ सात दिवस व सात रात्री भूमीवर बसले, आणि त्यासीं कोणी काहीं बोलला नाहीं, कां की त्याचें दुःख फार आहे, असें त्यांनीं पाहिलें.

अध्याय ३.

त्यानंतर ईयोब आपलें तोंड उघडून आपल्या दिवसाला शाप देऊं लागला. २ तर ईयोब बोलत छणाला, ३ “जसा दिवसीं मी जन्मलों तो नष्ट होवो, आणि ज्या रात्रीं कोणी एकाने सांगितलें कीं पुढेपाचा जन्म झाला तिहि ४ तो दिवस अंधकार असे, त्याला देवकाने वरून मानूं नये, आणि त्यावर उजेडाने प्रकाशूं नये. ५ अंधकार व मृत्युछाया त्याजवर स्वज करीत, त्यावर अन्धकार राहो, त्याला सूर्यग्रहण भे-

डावो. ६ त्या रात्रीला काळोख परो, ती वर्षाच्या दिवसासीं मिळूं नये, महिन्याच्या संख्ये येऊं नये. ७ पाहा, ती रात्रि शून्य असो, हर्षशब्द येऊं नये. ८ दिवसाला शाप देणें तिला शापोत, जे अजगराला उत्तेजित करावो निपुण आहेत तेहि. ९ तिच्या संध्याकाळाचे अंधकारमय असोत, ती प्रकाशाची वाट पाहो, पण तो तिला न मिळो आणि दिवसाचा उदय तिला दिसूं नये. १० कां कीं तिने माझ्या अंगाच्या गर्भस्थानाचीं हारें बंद केलीं नाहींत, आणि माझ्या दृष्टीपासून हाल झालेले नाहींत. ११ मी गर्भस्थानापासून कां मेलों नाहीं? म्या गर्भस्थानांतून निघतांच कां प्रण सोडिला नाहीं. १२ गुडघ्यांनीं कां मला आधार दिव्हा! अंगाच्या चोंखावें छणून स्तनं मजपुढें कां आलीं. १३ असें जर घडलें असतें तर आतां मी निरुपस्थ राहिलों असतों, निद्रायमान झालों नाहीं, तेव्हां मी आराम पावलों असतों. १४ कृपा तज्या ज्या राजांनी व मंत्र्यांनी आपणासाठीं केसाड स्थानें बांधिलीं, त्यासीं; १५ अवघा न्यायिकान्याला सुवर्ण होतें, ज्यानी आपलीं बरें रूपाने भरलीं, त्यासीं. १६ अवघा मी जे पतिव्रतांसारिखा उत्तम झालों नसतों, आणि ज्या बालांस उजेड कधीं दिसला नाहीं त्याप्रमाणें झालों असतों. १७ दुष्ट तेथें प्रभु देतां राहतात. आणि दमलेले तेथें विसावा पावतात. १८ बरेवान तेथें एकत्र स्वस्थ राहतात, ते विद्वत् शब्द ऐकत नाहींत. १९ लाहान व मोठे तेथें आहेत, आणि दास आपल्या धन्यापासून मुक्त आहे. २० कळ्याला उजेड व खेदिताला वीर कां दिव्हे आहे! २१ ते मरण इच्छित व मृत तेथें येत नाहीं, आणि ते व्यासाठीं गुप्त इच्छित खननवेष्टां अधिक खनन करितात. २२ तज्ज्वल कर मिळाली, छणजे उष्ट्रास व आनंद करितात. २३ जसा पुसपाचा माकू गुप्त आहे त्याला स्वर्ण झालें आहे, त्याला उजेड कां दिव्हा आहे! २४ कां कीं माझ्या लाण्यापुर्वीं मर्त्य कणवें मेलें आणि माझ्या ओरडी अंकांसारख्या बाहेर पडतात. २५ काळ्या ज्योतिषीं मला फार काळी होती तें मजवर आलें आहे, आणि त्यांनीं

मी भयभित्त होतो तें मला लागलें आहे. २६ जी निश्चित नव्हतों स्वस्थ नव्हतों विश्रांत नव्हतों, तथापि पीडा आली."

अध्याय ४.

एलीफाज तेमानी उत्तर करीत झणाला, १ "भाडी जर तुजसी बोलायास यत्न केला कंटाळसील काय! परंतु बोलल्याशिवाय कोणाचे राहवेल! २ पाहा, तूं बहुतांला बोध दीस, आणि दुर्बल हाकला शक्ति देईस. ३ कोपटणार होता त्याला तुझी वचनें उभें राखीत आणि तूं लटपटीत गुढवे दृढ करीस. ४ परंतु जेतां तुजवर आलें झणून कंटाळतोस, तुला झकलें झणून व्याकुळ झाला आहेस. ५ तुझी शक्ति, तुझा भाव, तुझी भाषा व तुझ्या आचरणाची वधार्यता असीच नाही काय! ७ भाटकां सर; निंदोषी असतां कोण कधी नष्ट झाला! आणि यथार्थ जन कोठें कधी नाश पावले! ८ जसेंहि म्या पाहिलें आहे तसें असतें कीं जे अनाय नमरितात आणि दुष्कर्म पेरितात, ते त्यांचेच झळी करितात. ९ देवाच्या आशाने ते नाश पवतात, आणि त्याच्या नाकपुढ्याच्या वायूने नर्हीसे शेतात. १० सिंहाची गर्जना क्रूर, सिंहाचा शब्द व तरुण सिंहाचे दांत हीं मोडलीं आहेत. ११ आहार नाही झणून बलिष्ठ सिंह नाश पावतो, आणि महासिंहाचीं पिलें विसरिलीं जातात. १२ तर एक गोष्ट हळूच मजकडे आली, आणि तीतलें काहींस माझ्या कानाला पडलें. १३ रात्रीस्वप्नांतल्या भावनांत, मनुष्याला निद्रा पडण्याच्या वेळेस, १४ मला भय व कंपण झकलें, त्याने माझीं सर्व हाडें थरथरविलीं. १५ तेव्हां एक आत्मा माझ्या मुखावरून गेला, मी रोमंचित झालों. १६ तो उभा राहिला परंतु मला त्याचें रूप स्पष्ट दिसलें नाही, एक आकार माझ्या डोळ्यापुढें होता, निवांत होता आणि म्या वणी ऐकिली कीं, १७ मनुष्य देवापेक्षां न्यायी ठरेल कस! पुरुष आपल्या उत्पन्न करणान्यापेक्षां पवित्र झिंजेल काय! १८ पाहा, तो आपल्या ऐक्यावर विस्वासत नाही, आणि अग्न्याच्या दूतांला मूर्खपणा लावितो. १९ तर मतीच्या घरांत

राहणारे ज्यांचा काया धुर्कीत आहे, जें किड्यापुढें ठेंचिले जातात, त्यांवर तो विश्वासेल काय! २० ते सकाळपासून संध्याकाळपर्यंत नाश पावतात, कोणी न मानितां ते सर्वकाळपर्यंत नष्ट होतात. २१ जी विशिष्टता त्यांच्या ठायीं असेल ती जात नाही काय! ते सुबोधसंपन्न नसून मरून जातात.

अध्याय ५.

"हाक मार, कोणी तुला उत्तर करील काय! आणि पवित्रांतल्या कोणाकडे तूं आपलें मन लाविलील! २ कां कीं राग मूर्खाला वधिलो आणि मत्सर निबुंदीला मारितो. ३ म्या मूर्खाला मुळावितां पाहिलें, पण लागलेंच म्या त्याच्या वस्तीला आपित झटलें. ४ त्याचीं लेंकरें कुशलापासून दूर आहेत, तीं वेसीत चेंमरलीं जातात आणि त्याला मुक्त करायला कोणी नाही. ५ त्याचें कापलेलें पीक भुकेला खातो, आणि काठ्यांतूनहि तें काढून घेतो आणि त्याचे घनावर लुटास तोंड वासतो. ६ जरीं हाल धुर्कीतून निघत नाही आणि कष्ट भूर्मीतून उगवत नाही. ७ तरी जशा ठिणग्या सहज वर उडतात तसा मनुष्य कष्टासाठीं जन्मतो. ८ तथापि मी देवाकडे शोध करीन, आणि देवाजवळ मी आपला वाद निवेदीन. ९ तो असमीक्ष्य व महत्कर्म, असंख्य आश्चर्य कर्म करितो. १० तो पृथ्वीवर पाऊस पाडितो, आणि शेतांवर जलें पाठवितो; ११ अशासाठीं कीं दीनाला उंचस्थानांत ठेवावें, आणि शोक करणारांला कुशलांत ठेवावें. १२ तो धूर्तांचे संकल्प मोडितो झणून त्यांच्या हातांच्याने त्यांचें सुमंत्रित कार्य साधवत नाही. १३ तो शाहाण्याला त्याच्या शाहाणपणांत धरितो आणि कुटिलांची मसलत उतावळीने फिसकती. १४ दिवसास ते काळोखाने ठोकर खातात, आणि जसें रात्री तसें मध्यान्हिहि चांचपतात. १५ परंतु तो दरिद्राला तरवारीपासून, त्याच्या तोंडापासून व जबरदस्ताच्या हातापासून तारितो. १६ झणून दीनाला आशा होती आणि अन्याय आपलें तोंड झिडतो. १७ पाहा, ज्या मनुष्याला देव विस्तार करितो जे भय, झणून तूं सर्वसमर्थाच्या

शिक्षेला कंटाळूं नको. १८ कां कीं तो दुख-
वितो आणि पट्टी बाधितो, तो जखम करितो आ-
णि त्याचेच हात बरे करितात. १९ तो साहा
संकटातून तुला मुक्त करील; होय, सातांत तुला
काही अहित होणार नाही. २० दुष्कालांत तो
तुला मरणापासून आणि युद्धांत तरवारीच्या धारे-
पासून राखील. २१ तूं जिभाच्या चाबुकापासून
गुप्त केला जाशील, आणि विपत्ति येईल तेव्हा तूं
भयभीत होणार नाहीस. २२ विपत्तीला व दु-
ष्कालाला हासतील आणि भूमीवरच्या पशूला
भिणार नाहीस. २३ कां कीं रानांतल्या धोंड्या-
सीं तुझा करार ठरेल, आणि वनपशू तुज्जसीं मैत्रीने
राहतील. २४ आणि जाणतील कीं तुझा डेरा
खुशाल राहील, आणि तूं आपली वस्ती पाहशील
आणि पाप करणार नाहीस. २५ आणि जाण-
शील कीं तुझी संतति पुष्कळ, आणि तुझा वंश
भूमीच्या गवतासारखा होईल. २६ तूं फार
छातारपणीं कबरेत जाशील, जसा धान्याचा भारा
स्वसमर्थी आत येतो तसा. २७ हें पाहा, आम्ही
हें शोधून घेतले आहे, हें तसेंच आहे, हें तूं
ऐकून समजून घे."

अध्याय ६.

मग इंदोव उत्तर करित झणाला,

२ "जर माझा खेद ताडून पाहिला, आणि
एकदा माझी आपत्ति तागडीत धरिली तर बरे.
३ कां तर आतां तो समुद्राच्या वाळवेपेक्षां भारी
असेल झणून माझे शब्द गिळले आहेत. ४
कां कीं सर्वसमर्थ्यांचे तीर माझे अंगीं आहेत,
त्यांचें विष माझे आत्म्यास पिऊन टाकितें; देवा-
चीं भयें मजवर व्यूढ आहेत. ५ रानगाढव
गवतावर ओरडेल काय! अथवा बैल आपल्या
आववणावर हंबरेल काय! ६ जें विरस तें मिठा-
वांचून खावें काय! अथवा अंज्याच्या सफेतील
रुचि आहे काय! ७ ज्या पदार्थास माझा
जीव स्वर्शाला अमान्य असे ते माझें दुखाचें
अन्नसे आहेत. ८ हंहंहं माझ्या विनंतीप्रमाणें
मला प्राप्त व्हावें, आणि ज्याची आशांसा धरितों
तें देवाने मला द्यावें. ९ आणि देवाने मान्य
होऊन मला ध्वस्त करावें, त्याने आपला हात सुटूं

देऊन मला नाहीसें करावें. १० झणजे म
पुन्हां सात्वन प्राप्त होईल आणि मी क्षेपित उत्त
सेन, त्याने शांति करूं नये, कां कीं म्या पवित्र
वचनें गुप्त राखिलीं नाहीत. ११ म्या आ
धरावी असें माझें बल काय आहे! आणि म
आपलें जीवन लोंपवावें, असा माझा अंत स
आहे! १२ माझें बल दमडाचें बलसें आहे झ
माझा देह पित्तल आहे काय! १३ माझ्या ठा
माझा काही उपाश्रय नाही काय! आणि उष
मजपासून उडून गेला आहे काय! १४ दुर्लभ
वर त्याच्या मित्राने दया करावी, परंतु तो स
समर्थ्यांची भीति सोडितो. १५ माझ्या भाव
ओषळासारिखे फसविलें आहे, ते ओषळांच
प्रवाहासारिखे जातात. १६ ते बर्फाने मद्ध व
हेत, आणि त्यांत हिमसंहति गुप्त आहे. १
काही वेळाने ते क्षीण होऊन नष्ट होऊन, जल
उष्णाने ते आपल्या ठिकाणांतून आटून वळ
१८ त्याच्या वाटेने चालणारे एकीकडे मार्ग
वळतात, ते रिकामे वर येऊन नाश पावतात. १
तेमाच्या सार्यांनी अवलोकन केले, शेकाच्या
ज्यानी त्यांची आशा धरिली. २० त्यानी व
शा धरिली होती झणून त्याला लग्न वाटले
ते तेथें पोहचून लज्जित झाले. २१ नर अत
तुझी काही नाही, तुझी पाहून भित. २२
मजसाठीं काही द्या, अथवा तुझी आपल्या
तून मजकरितां लांच द्या, असें म्या छटलें काय!
२३ अथवा शत्रूच्या हातांतून मला मुक्त क
अथवा बलात्काराच्या हातांतून मला उद्धरा, असें
हि म्या छटलें काय! २४ मला शिक्षा झ
णजे उगींच राहीन, आणि ज्याविषयीं मी तुझें
तें मला समजावा. २५ ठीक बोलणें किं
कट आहे! परंतु तुझी वादविवाद करून झ
ठरवितां? २६ माझ्या बोलण्याला तिरस्कार
रायास तुझी कल्पितां काय! आणि निराश
वचनें वायूसारिखीं मानितां काय! २७ होय,
तुझी अनायावर बलात्कार करितां, आणि अ
न्या मित्रासाठीं खांच खणितां. २८ तर अ
तुझी मान्य होऊन मला पाहा, झणजे मी व्हाव
बोलतो कीं काय हें तुझाला दिसेल. २९ तुझी
किरा, काही अन्याय नसो; होय, पुन्हा किरा

कत माझा न्याय आहे. ३० माझ्या जिभेंत न्याय आहे काय! माझें तोंड विपरीत गोष्टींचा प्रसन्न करू शकत नाही काय?"

अध्याय ७.

मनुष्याला पृथ्वीवर कष्टस्थिति नाही काय? जसे मोलकऱ्याचे दिवस तसे त्याचे दिवस ना-
मय! २ जसा सेवक छायेची इछा धरितो
जसा मोलकरी आपल्या वेतनाची आशा
धरितो. ३ तसे मला दुःखाच्या महिने भोगा-
व्या दिव्हे आहेत, आणि व्यथेच्या रात्री मला
दिव्हेल्या आहेत. ४ मी अडवा पडलों छानजे
जवळों की मी केव्हां उठेन? रात्रि केव्हां जाईल?
जि पाहतेपर्यंत मी लोळत असतो. ५ माझा
किड्यानी व धुळीच्या गोळ्यानी भरला आहे,
ज्या लवा उलून ओंगळ होती. ६ माझे दिवस
दुःखापेक्षा त्वरीत आहेत, आणि आशेविना संपून
जात. ७ माझा जीव वाराच आहे असें स्मर,
जसा डोळा कुशल पुन्हा पाहणार नाही. ८
जाने मला पाहिलें त्याचा डोळा मजकडे पुन्हा
घुटि लावणार नाही, तुझे डोळे मजवर असले
छानजे मी नाहीसा होतो. ९ जसा मेष नष्ट
होउन बातो तसा जो कबरेत उतरला तो पुन्हा
वर येत नाही. १० तो आपल्या घरीं परत ये-
णार नाही, आणि त्याचें स्थान त्याला पुन्हा ओ-
ळणार नाही. ११ झणून मी आपलें मुख
जमळणार नाही, मी आपल्या आल्याच्या संक-
ष्ट बोलें, मी आपल्या जिवाच्या खेदात आक्रं-
दें. १२ मी समुद्र अथवा मकर आहे छानून
तुं मजवर पाहारा करितोस कीं काय? १३ माझा
लज्ज मला समाधान देईल, माझा मंचक माझें
आक्रंदन शांत करील, असें मी छानालों छानजे.
१४ तूं स्वप्नी मला भेडावितोस, आणि दृष्टां-
तनी मला विचकावतोस. १५ झणून कोंडमारा
व मरण जीवनापेक्षा मला बरीं वाटतात. १६
मी कंठ्याळों आहे, सर्वकाळपर्यंत जगूं नये, मला
कसू दे, कां कीं माझे दिवस व्यर्थता आहेत.
१७ मनुष्य काय आहे कीं त्याला थोर माना-
वें आणि त्याकडे आपलें मन लावावें? १८
आणि तूं दर सकाळीं त्याची भेट घ्यावी आणि

प्रत्येक क्षणीं त्याचें परीक्षण करावें! १९ केव्हां-
पर्यंत तूं मला सोडणार नाहीस? आणि मी आं-
वढा गिळीपर्यंत मला असूं देणार नाहीस. २०
म्या पाप केलें आहे; हे मनुष्य संभाळणाऱ्या,
मी तुझे काय करूं? तूं आपणापुढें मला निशाणा-
प्रमाणें कां ठेविलें आहे? आणि मी आपणाला
भाररूप आहे. २१ आणि माझ्या पातकाची
क्षमा कां करित नाहीस? आणि माझा अन्याय
कां दूर करित नाहीस, कां कीं आतां मी धुळीत
आडवा पडेन, मग तूं मला सकाळीं शोधिसील
परंतु मी नाहीसा होईन."

अध्याय ८.

मग बिन्हाद शूही उत्तर करित छानाला, २
"केव्हांपर्यंत अशा गोष्टी बोलसिल? आणि
तुझीं मुखवचनें केव्हांपर्यंत मोठ्या वाऱ्यासारिखीं
चालतील. ३ देव न्याय विपरीत करितो काय?
अथवा सर्वसमर्थ यथार्थता कुटिल करितो का-
य? ४ जर तुझ्या लेकरानी त्याविरुद्ध पाप केलें
आहे, आणि त्याने त्यांस त्यांच्या पातकाच्या स्वा-
धीन केलें असेल, ५ जर मन लावून तूं देवाचा
शोध करितास आणि सर्वसमर्थतापासीं विनंती
करितास, ६ जर तूं पुण्यवान व यथार्थ अस-
तास, तर आतां तो तुजसाठीं उत्तेजित होता,
तुझा पुण्यनिवास तो कुशलविशिष्ट करिता. ७ जरी
तुझा प्रारंभ लाहान असता तरी तुझा शेवट फार
वाढता. ८ कां कीं तूं पूर्व पिढीला विचार आणि
त्यांच्या वडिलांचा शोध करायोस सिद्ध हो. ९
(कां तर आधीं कालचे आहों आणि कांहीं जा-
णत नाही, कारण आमचे दिवस पृथ्वीवर साव-
लीसारिखे आहेत). १० ते तुला शिकविणार
नाहींत काय? ते सांगणार नाहीत आणि आ-
पल्या मनावून वचनें बोलणार नाहीत काय?
११ लव्हाळा चिखलावाचून उचंगेल काय?
बलधर पाण्यावाचून वाढेल काय? १२ तो
आपल्या हिरवेपणांत असतांना दुसऱ्या कोणत्या
गवतापूर्वी कापिल्याशिवाय सुकून जातो. १३
जे देवाला विसरतात त्या सर्वांचे मार्ग तसेच
आहेत, आणि अधार्मिकाची आशा नष्ट होईल.
१४ त्याची आशा विलस होईल आणि त्याचा

भाव कोळ्याच्या घरासारखा निघेल. १५ तो आपल्या घरावर टेंकेल परंतु तें टिकणार नाही, तो तें दृढ धरील परंतु तें स्थिर राहणार नाही. १६ तो सूर्यापुढें टवटवीत आसतो आणि त्याच्या मळ्यांत त्याचा कोंब पसरतो. १७ त्याचीं मुळे ढिगाभोंवतीं गुंततात आणि तो दगडांचें घर पाहतो. १८ जर त्याने त्याला त्याच्या स्थानांतून खाउन टाकिलें, तर तो त्याची ओळख चोरून झणेल, म्या तुला पाहिलें नाहीं. १९ पाहा, त्याच्या मार्गाचा आनंद हाच आहे, आणि धुळीतून दुसरे उगवतील. २० पाहा, देव यथार्थ जनाला अन्वरेणार नाहीं, आणि दुष्कर्म्यांचें सहाय तो करणार नाहीं. २१ तो तुझे मुख हास्याने आणि तुझे ओंठ उस्तवाने भरी तोंपर्यंत. २२ तुझे डेथी लाजेने व्याप्त होतील, आणि दुष्टांची वस्ती नाहींसी होईल.”

अध्याय ९.

मग इंयोन उत्तर करित झणाला,

२ “निश्चयें मी जाणतों कीं तसेंच आहे, परंतु मनुष्य देवाजवळ कसा न्यायी ठरेल? ३ जर त्याने त्यासीं विवाद करायाला इच्छिलें तर हजार गोष्टींतल्या एका गोष्टीचें उत्तर तो त्याला देऊं शकणार नाहीं. ४ तो मनाचा विवेकी व शक्तीचा पराक्रमी आहे; कोण त्याविरुद्ध आपलें मन दृढ करून निभावला आहे? ५ तोच पर्वताला सरकावतो आणि ते जाणत नाहींत, तो आपल्या कोपाने त्याला उलंडितो. ६ तो पृथ्वीला तिच्या स्थानांतून हालवितो आणि तिचे खांब थरथरतात. ७ तो सूर्याला आज्ञा करितो झणजे तो उगवत नाहीं, आणि ताऱ्यावर शिक्षा घालून झाकितो. ८ तो एकलाच आकाशें पसरितो, आणि समुद्राच्या लहरांवर चालतो. ९ त्याने समविं, अगस्त्य व कृत्तिका, हीं नक्षत्रें व दक्षिणांत-गृहें उत्पन्न केलीं. १० तो असमीक्ष्य महत्कर्म व असंख्य आश्चर्यकर्म करितो. ११ पाहा; तो मजकडून जातो आणि मी त्याला पाहत नाहीं; होय, तो जवळून जातो पण तो मला दिसत नाहीं. १२ पाहा; तो हरून घेतो तेव्हां त्याला कोण अटकावूं शकेल? तूं काय करितोस, असें

त्याला कोण झणेल? १३ देव आपला क्रोध व आवरील तर त्याखालीं गर्विष्ठ खचतील. १४ तर मी कसा त्याला उत्तर करूं? न्यायासीं आपली वचनें कसा निवडूं? १५ जर मी न्यायी असलों तरी मी त्याला उत्तर करणार नाहीं, परंतु मी आपल्या न्यायाधीशापासीं विनंती करीन. १६ जर म्या आरोळी केली असती आणि त्याने मला उत्तर दिलें असतें, तरी त्याने माझ्या कव्याकडे कान लाविला आहे, असें मी न विश्वास तों. १७ कां कीं तो मला वादळाने हाणिलें आणि एरव्हींच माझीं क्षतें बहुत करितो. १८ तो मला श्वास ओढूं देत नाहीं परंतु मला कुडकाने मारितो. १९ जर पराक्रमाविषयीं बोलें तर पाहा तो बलिष्ठ आहे, जर न्यायाविषयीं मला वादसमय कोण नेमील? २० मी नाहीं आहे, असें जर मी झणालों, तर माझेंच मुळ मला अन्यायी ठरवील; मी यथार्थ आहे, असें जर झटलें, तर हेंच माझ्या कुटिलतेचें प्रमाण होईल. २१ जर मी यथार्थ असलों तरी मी आपल्या आल्याला न जाणतों, मी आपल्या पिताला तुच्छ मानितों. २२ ही एक गोष्ट आहे झणून मी झणालों; तो यथार्थाला व दुष्टाला नष्ट करितो. २३ जर दंडाने अकस्मात मारून टाकिलें तर तो निर्दोषांच्या परीक्षेचा गवस करील. २४ पृथ्वी दुष्टाच्या हातीं दिली आहे, तो तीतल्या न्यायाधीशाचीं मुखें झाकितो, नाहीं तर तो कोठें? तो कोण आहे? २५ तर गळी दिवस धावणाऱ्यापेक्षा त्वरित आहेत, ते पळव आहेत, ते काहीं कुशल पाहत नाहींत. २६ हेच पळ जहाजांसारखे क्रमून गेले आहेत; मजकडून आहारावर झडप घालितो तसे. २७ मी आपलें आक्रंदन विसरेन, मी आपला खेद विसरितेज होईन, असें जर मी झणालों, २८ मी आपल्या सर्व पीडांमुळे भयभीत आहे, मला निर्दोष मानणार नाहींस, असें मी झणले. २९ जर मी दुष्ट आहे तर हे ध्वंश श्रम मी करितों? ३० जर म्यां आपलें अंग वर्तवूं पाण्यानें धुऊन घेतलें आणि आपलें हात लाविले स्वच्छ केले, ३१ तरी मला रोजीत पुष्कळ सील आणि माझीं बरेसें मलां जमोजम नाहींत;

३२ कां की म्या त्याला उत्तर करावें अथवा आ-
झी न्यायांत एकत्र यावें, असा तो मजसारीखा
कृष्ण नव्हे. ३३ ज्याने आझा उभयतांवर
आपला हात ठेवावा, असा कोणी मध्यस्थ आझा-
कृष्ण नाही. ३४ त्याने मजवरून आपला दंड
खरावा आणि त्याच्या धाकाने मला भेडावूं नये;
३५ ज्याने मी बोलले आणि त्याला भिणार नाही,
तुं मी आपल्या दृष्टीत असा नाही.”

अध्याय १०.

“माझा आत्मा माझ्या जीवनाला कंटाळतो, मी
आपणाविषयी आपलें आक्रंदन सुटूं देईन,
आपल्या जिवाच्या खेदांत बोलें. २ मी
जिवावळ झणें, मला दोषी ठरवूं नको; तूं
ज्यामुळे मजसी विवाद करितोस, हें मला कळीव.
३ त्वां पिडावें अथवा त्वां आपले हाताचें काम
कुच मानावें आणि दुष्टांच्या मसलतीवर प्रका-
शें, हें तुला बरें वाटवें काय? ४ तुला चर्म-
वस्त्र आहेत काय? जसें मनुष्य पाहतें तसा तूं
महतोस काय? ५ जसें मनुष्याचें दिवस तसें
तुझे दिवस आहेत काय? जसें पुरुषाचे दिवस
तसें तुझीं वर्षे आहेत काय? ६ ज्याणून तूं माझा
अन्याय हुडकतोस आणि माझे पाप शांतितास कीं
काय? ७ मी दुष्ट नाहीं असें तुला कळलें
आहे, आणि कोणी तुझ्या हातांतून मुक्त करूं
शकत नाही. ८ तुझ्या हातांनी मला एकसारखें
सभोवतें घडून निर्माण केलें, तथापि तूं मला नष्ट
प्रीत आहेस. ९ त्वां स्मरावें कीं त्वां मला
स्वीप्रमाणें घडिलें, आणि तूं मला पुन्हा धुळीस
मजविसील काय? १० त्वां मला दुधाप्रमाणें
भोतिलें नाहीं काय? आणि खव्यासारखें मला
भाळविलें नाहीं काय? ११ त्वचेने व मांसाने
मी मला झाकिलें आहे, आणि हाडानी व नाड्या-
नी त्वां मला वेढिलें आहे. १२ त्वां मला जी-
वेंत करून मजवर अनुग्रह केला आहे, आणि
ज्या समीक्षेने माझा आत्मा रक्षिला आहे. १३
माणि ह्या मोठी त्वां आपल्या मनांत गुप्त राखि-
ला आहेत, हें तुजपासीं आहे असें मी जाणतो.
१४ जर म्या पाप केलें तर त्वां मला लक्षिलें
आहे, आणि मला माझ्या अन्यायापासून निर्दोष

मानीत नाहीस. १५ जर मी दुष्ट आहे तर
मला हाय; जर मी न्यायी असलों तरी मी आ-
पलें डोकें उभारणार नाहीं; मी अप्रतिष्ठेने भर-
लेलों आहें झणून तूं माझे दुःख पाहा. १६ कां
की ती वाढती; तूं सिंहासारखा मला टपून स-
हतोस, मग तूं फिरून आपणाला मजकडे आश्चर्य
असें दाखवितोस. १७ तूं मजविरुद्ध साक्षी नवे
करितोस, तूं आपला राग मजवर वाढवितोस,
परिवर्त्त व अभिसंपात मजविरुद्ध आहेत. १८ तर
त्वां मला गर्भस्थानांतून कां निघूं दिव्हें? जर म्या
प्राण सोडिला असता आणि कोणत्याहि डोक्याने
मला पाहिलें नसतें, तर बरें असतें. १९ मी क-
धीं झालों नाहीं असा असतो, मी गर्भस्थानापासून
कबरेला वाहिला गेलों असतो. २० माझे थोडे
अयुष्य संपणार नाहीं काय? मी थोडा विसावा
ध्यावा झणून तूं मला असूं दे. २१ मग जेथून
मी परत येणार नाहीं, असल्या अंधकाराच्या व
मृत्युछायेच्या देशांत; २२ ज्या देशांत अतिशय
अंधार आहे आणि ज्या मरणाच्या सावळीत अ-
स्ताव्यस्तपणा आहे आणि ज्यांतला प्रकाश अंधा-
रच आहे, त्यांत मी जाईन.”

अध्याय ११.

तेव्हा जोफार नामाथी उत्तर करित झाला,
२ “वचनांच्या बहुत्वाचें उत्तर देऊं नये काय?
आणि वाचाल मनुष्य न्यायी ठरवावा काय? ३
तुझ्या खोट्या शब्दावरून मनुष्याने उगींच साहावें
काय? जेव्हा तूं उपहास करितोस तेव्हा कोणी
तुला लज्जित करूं नये काय? ४ कारण तूं झ-
गालास कीं, “माझा संबोध शुद्ध आहे, आणि मी
तुझ्या दृष्टीत पवित्र आहे. ५ परंतु हंहंहं जर
देव बोलेल आणि आपले ओठ तुजकडे उघडील,
६ आणि ज्ञानाचीं रहस्ये बुद्धीहून दुप्पट आहेत,
असें तुला दाखवील तर बरें; देख तर तुझ्या
अन्यायाविशीं थोडे तुजपासून मागून घेतो, असें तूं
जाण. ७ तुझ्याने शोध करून देवाला जाणवेल
काय? सर्वसमर्थाविषयीं तुला पूर्ण ज्ञान होईल
काय? ८ तें आकाशाच्या उंचतेपर्यंत आहे, तूं
काय करिसील? तें पातालापेक्षा खोल आहे, तूं
काय जाणसील? ९ त्याचें परिमाण भूमीपेक्षा

लांब आणि समुद्रापेक्षा हंद आहे. १० तो जर पालटील अथवा बंद करील अथवा गोळा करील, तर त्याचा प्रतिबंद कोण करील? ११ कां कीं तो दुर्जनाला जाणतो आणि दुराचाराला पाहतो; तर तो त्याचा विचार करणार नाही काय? १२ जरी मनुष्य रानगाढवाच्या शिंगराप्रमाणे जन्मतें तरी पोकळ मनुष्य आपणाला बुद्धिमान मानितें. १३ जर त्वां आपलें मन सिद्ध केलें आणि त्याज-कडे आपले हात पसरिले, १४ आणि तुझ्या हातांत दुष्कर्म असलें तर तें दूर करावें, आणि तूं आपल्या डेऱ्यांत अन्याय राहूं देऊ नको. १५ तर तूं निदोष आपलें मुख उभारशील; होय, तूं स्थिर राहशील आणि भिणार नाहीस. १६ कां कीं तूं आपले कष्ट विसरशील, जीं पाणीं वा-हून गेलीं आहेत त्यांसारखे ते स्मरशील. १७ आणि तुझें आयुष्य मध्याह्नापेक्षा अधिक चढेल, तुझा अंभकार सकाळच्या उजेडासारखा होईल. १८ आणि आशा आहे झणून तूं निष्काळजी राहशील, जरी तूं लाजिर्वाणा झालास तरी नि-र्भय निजशील. १९ जेव्हां तूं आडवा पडशील तेव्हां कोणी तुला भेडविणार नाही, होय बहुत लोक तुजपासीं विनंती करतील. २० परंतु दु-ष्टांचे डोळे थकतील आणि त्यांचा आश्रय नष्ट होईल, आणि त्यांची आशा माण सोडण्यासा-रिखी होईल.”

अध्याय १२.

आणि इंयोब उत्तर करित झणाला,

२ “निश्चयें तुझीच लोक आहां, आणि तु-झ्यासहित ज्ञान मरून जाईल. ३ तथापि जसी तुझाला तसी मलाहि बुद्धि आहे, मी तुझापेक्षा नीच नाही, आणि ज्याला असल्या गोष्टी ठाऊक नाहीत असा कोण आहे? ४ जो आपल्या शेजाऱ्याला निंदापात्र आहे, जो देवाला आरोळी करितो आणि त्यापासून उत्तर पावतो, असा मी झालों आहे, सात्विक व यथार्थ जन निंदापात्र झाला आहे. ५ जो स्वस्थ आहे आणि पाय सरकावण्याविषयीं सिद्ध आहे, त्याच्या मते दीप तुच्छ मानिला आहे. ६ लुटारूंचे डेरे कुशल आहेत आणि जे देवाचा राग चेतवितात, त्याला

स्वस्थपण आहे, त्याच्या हातांत देव जें पा-तें आणितो. ७ परंतु पशूला पूस झणजे तुला शिकवितील, आणि आकाशांतल्या पक्ष-विचार झणजे ते तुला सांगतील. ८ पृथ्वीसी बोल झणजे ती तुला सुचवील, समुद्रातले मासे तुला कथन करतील. ९ सर्वांकडून कोण जाणत नाही कीं परमेश्वरा हाताने हें केलें आहे? १० त्याच्या हातांत प्र-जिवाचा माण आणि सर्व मनुष्यांचा आत्मा ११ कान वचनें पारखीत नाही काय? १२ तालु आपल्या अन्नाचा स्वाद घेत नाही १३ वृद्धांच्या ठायीं ज्ञान असतें आणि दीर्घ-युष्यांत विवेक असतो. १४ देवाच्या ठायीं व पराक्रम आहेत, त्याला मसलत व विवेक हेत. १५ पाहा, तो मोडून टाकितो मग तें धिलें जायाचें नाही, तो मनुष्याला बंद तेव्हां सुटका होत नाही. १६ पाहा, तो आवरितो तेव्हां तीं आटून जातात, आणि तीं सुटूं दिलीं झणजे तीं भूमि उलंडून टाक- १७ त्याच्या ठायीं सामर्थ्य व सुत्रोष अ-बहकणारा व बहकावणारा त्याच्या सत्तेत १८ तो मंत्र्याला पाडाव करून नेतो, आणि याधीशाला मूर्ख करितो. १९ तो राजाचा धिकार मोडितो, आणि त्याची कमर बंदने- २० तो अधिकाऱ्यांस पाडाव करून आणि समर्थाला पाडून टाकितो. २१ तो श्वासाचें भाषण नाहीसें करितो, आणि हाव-चा विवेक काढून टाकितो. २२ तो सदांच अपमान घालितो, आणि पराक्रमाचा स्म-सोडितो. २३ तो खोल गोष्टी अंधकारातून प्रगट करितो, आणि मृत्युच्छाया प्रकाशा-हेर आणितो. २४ तो राष्ट्रांला वाढवि-त्याला नष्ट करितो, तो राष्ट्रांला विस्तारितो नंतर त्याला आकळितो. २५ तो पृथ्वी-कांतल्या मुख्यांची बुद्धि अष्ट करितो, त्याला निर्माण शून्य रानांत भ्रमवितो. २६ अंधकारांत चांचपतात आणि काहीं प्रकट मि-नाहीं, आणि ते मस्त झालेल्यासारखे चालत असें तो करितो.

अध्याय १३.

राहा, हें सर्व माझ्या डोळ्याने पाहिलें आहे, माझा कान हें ऐकून समजला आहे. २ जें मला कळलें तें मलाहि कळलें आहे, मी तुला जे सांगेन ती नीच नाहीं. ३ तर मी सर्वसमर्थी झालो, आणि देवासीं वाद करायला मी शकतो. ४ परंतु तुझी खोटा आरोप आणणारे नाही, तुझी सर्व निरुपयोगी वैद्य आहां. ५ म्हणजे, जर तुझी उगेच राहिलां तर बरें, हा तुझा शाहाणपणा होईल. ६ माझा तर्क ऐका, आणि माझ्या ओठांच्या वादांकडे कान द्या. ७ मी देवासाठीं अन्याय बोलाल काय? त्याज्जितीत रुपटाचें भाषण कराल काय? ८ तुझी आत्मा पक्षपात धराल काय? देवासाठीं विवाद कराल काय? ९ त्याने तुमची परीक्षा करावी हें आहे काय? अथवा तुझी मनुष्याप्रमाणें त्याच्या फसवाल काय? १० जर तुझी गुप्त रूपें लक्षात करितां तर निश्चयें तो तुमचें ग्रहण करील. ११ त्याचें ऐश्वर्य तुझाला भेडविणार नाही काय? त्याचें भय तुझावर पडणार नाही काय? १२ तुमचीं स्मर्तव्य वाक्यें राखेसारिखीं, तुमचे गुरूज मातीच्या गुरूजासारिखे आहेत. १३ मला असूं देऊन उगेच राहा, झणजे मी बोलें, मग जें मजवर येईल तें येवो. १४ कसामुळे मी आपला देह आपल्या हातांत घेतों, आणि आपला जीव आपल्या मुठीत ठेवितों! १५ जरी त्याने, मला जिवें मारिलें तरी मी त्याजवर आशा धरीन, होय, मी आपल्या मार्गाविषयीं त्याजवर वाद करीन. १६ तो माझें तारणहि होईल, आणि मी अधार्मिक त्यापुढें यावयाचा नाही. १७ तुझी जपून माझें वचन आणि कान देऊन माझी सुचना ऐका. १८ पाहा, म्या आपला वाद सिद्ध केला आहे, मी न्यायी ठरेन असें मी जाणतो. १९ देवासीं वाद करील असा कोण आहे? कां कीं आतां जर मी मौन धरिलें तर माण सोडीन. २० केवळ दोन गोष्टी मजकडे करूं नको, झणजे मी तुझ्यासून लपणार नाही. २१ तूं आपला हात मजवरून काढून घे, आणि तुझ्या भयाने मला मयभीत करूं नये. २२ मग तूं आरोळी

कर झणजे मी तुला उत्तर करीन, अथवा मी बोलें तेव्हां तूं मला उत्तर दे. २३ माझे अन्याय व पापें किती आहेत? माझा अपराध व माझे पातक मला कळीव. २४ तूं आपलें मूख कां झांकितोस? आणि मला आपला वैरी कां मानितोस? २५ उडविलेल्या पानाला भेडाविशील काय? सुकलेल्या भुंसाच्या पाठीस लागशील काय? २६ कां कीं मजविरुद्ध कडु गोष्टी लिहितोस, आणि मी आपल्या तरुणपणाच्या अन्यायाचें फल भोगीं असें करितोस. २७ तूं माझे पाय खोड्यांत घालितोस आणि माझ्या सर्व मार्गांला जपतोस, माझ्या पायांच्या तळव्यांवर चिन्हें करितोस. २८ आणि तो जसा रडने तसा जीर्ण होतो, आणि कसरीने खाल्लेल्या वस्त्रासारिखा आहे."

अध्याय १४.

“स्त्रियेपासून जन्मलेलें मनुष्य थोड्या दिवसांचें व कष्टाने भरलेलें आहे. २ तें फुलासारिखें निघतें आणि कापिलें जातें, तें छायेप्रमाणें पळतें आणि टिकत नाही. ३ तर तूं अशावर आपले डोळे उघडितोस काय? तूं आपल्यापुढें मला न्यायांत आणितोस काय? ४ मलिनानांतून स्वच्छ पदार्थ कोण काढील? कोणीहि नाही. ५ त्याचे दिवस ठरले आहेत, त्याच्या महिन्यांची संख्या तुजवळ आहे, त्याच्या सीमा नेमिल्या आहेत, आणि त्याच्याने त्या अतिक्रमवत नाहीत. ६ तर त्याने मोलकन्याप्रमाणें आपला दिवस भरून विसावा घ्यावा झणून त्यापासून तूं फिर. ७ कारण कीं झाड जरी तोडून टाकिलें तरी पुन्हा फुटेल आणि त्याचा कोंब उगवतां राहणार नाही, अशी त्याची आशा असती. ८ जरी त्याचें मूळ भूमीत जुनें झालें आणि त्याचा बंधारा धुळीत मरून गेला; ९ तरी तो पाण्याच्या वासाने फुटेल आणि रोपासारिखा पालवेल. १० परंतु पुरुष मरतो आणि क्षीण होऊन जातो; होय, मनुष्य माण सोडितो, मग तो कोठें आहे? ११ जरी समुद्राचीं पाणीं खचतात आणि नदी आटून सुकती, १२ तसा मनुष्य आडवा पडल्यावर पुन्हा उठत नाही, आकाशो नाहीसीं होत तोपर्यंत तीं जागृत होणार नाहीत, आणि आपल्या

निद्रेंतून उठणार नाहीत. १३ हंहंहं, तुझा क्रोध जाई तोंपर्यंत जर त्या मला कबरेत गुप्त केलें, जर मला झांकून राखिलें, जर मजसाठीं समय नेमिला आणि मला स्मरले, तर बरें. १४ जर मनुष्य मेला तर पुन्हा जीविल काय? माझा पर्यंत येई तोंपर्यंत मी आपल्या कष्टदशेचे सर्व दिवस अशा धरीत राहीन. १५ तूं हाक मारिसील तेव्हां मी तुला उत्तर करीन, तूं आपल्या हातांच्या कामावरची दया करसिल. १६ कां की आतां माझी पावलें गणितोस, तूं माझ्या पातकाला जपत नाहीस काय? १७ माझा अपराध आठोव्यांत मुद्रित आहे, आणि तूं माझा अन्याय पिशवीत घालून शिवतोस. १८ परंतु पर्वत पडून नष्ट होवो, आणि खडक आपल्या स्थानांतून ढळून जावो. १९ पाणीं दगड क्षिब्जितात, त्यांचे प्रवाह भूमीची धूलि धुऊन नेतात, आणि तूं मनुष्याची आशा नाहीसी करितोस. २० तूं सदा ध्याजवर प्रबल आहेस आणि तूं जावो, तूं त्याचें तोंड पालटून त्याला पाठवून देतोस. २१ त्याचे पुत्र गौरवित होतात हें तो जाणत नाही, अथवा ते नीच होतात परंतु ही त्याची दशा त्याला कळत नाही. २२ परंतु त्याचा देह त्याच्या ठावीं दुःखित होईल, आणि त्याजमध्ये त्याचा अंगसमा शोक करील."

अध्याय १५.

मन एलीफाज नेमानी उत्तर करित द्याणाला, २ "बुद्धिमानाने व्यर्थज्ञान बोलावें आणि आपलें पोट पूर्वेच्या वाऱ्याने भरावें काय? ३ त्याने निरुपयोगी भाषण बोलून वाद करावा काय? अथवा त्याने निष्फल वचनें उच्चारवीं काय? ४ होय, त्या भय सोडिलें आहे, आणि देवासमोर प्रार्थना कमी करितोस. ५ कां की तुझें मुख तुझी दुष्टाई बोलतें, आणि धूर्तत्वाची जीभ निवडून घेतोस. ६ तुझेंच मुख तुला अपमानी ठरवितें, मी नाही आणि तुझेच ओंढ तुज्या विरुद्ध मस्तुत्तर करितोस. ७ तूं पहिला जन्मलेला मनुष्य आहेस काय? आणि डोंगराच्या कूडी मसविला गेलास काय? ८ त्यां देवाच्या पुत्र मोष्ट ऐकिली आहे काय? तूं अज्ञानासाठीं बुद्धि

मिळून टाकिली आहेस काय? ९ तूं काय जाणतोस आणि आधी तें जाणत नाही? तूं समजतोस आणि तें आमच्या ठावीं नाही? १० तुझ्या बापापेक्षां वडील पांडरें केंसाचे फार तारे मनुष्य आमच्याजवळ आहेत. ११ तूं वाचीं सांत्विनें तुच्छ मानितोस काय? तुज्या काहीं गुप्त गोष्ट आहे काय? १२ तर तुज्या मनाने तुला कां हरण केलें आहे? आणि डोळे कथमकडे निमीलन करितात? १३ आपलें मन हेब्रामतिकूल फिरविलें आहे, अशीं वचनें आपल्या मुखांतून निघूं दिव्हीं आहेत याचें कारण काय? १४ मनुष्य निर्मल ठरावढा तो काय आहे? आणि तो स्वियेकडे जन्मलेला तो न्यायी ठरावा, एवढा तो काय आहे? १५ माहा, तो आपल्या पवित्रांवर विश्वास ठेवतो नाही, आणि अकामें त्याच्या दृष्टीस स्वच्छ होत नाहीत. १६ तर मनुष्य जो पाण्याप्रमाणें हलकें पितो, तो केवढा अधिक अमंगल व दूषित आहे? १७ मी तुला सूचना करीन, माझे ऐक घ्यावे त्या पाहिलें आहे तें समेन. १८ तें बुद्धिमत्ता आपल्या पूर्वजांपासून ऐकून सांगितलें आहे, आणि त्याला राखिलें नाही. १९ त्यांस मात्र पृथी दिव्य होती, आणि कोणताहि परकीय त्यांमधून केवळ नाही. २० तुष्ट आपलें आयुष्यभर कष्टी असत आणि बलाकाऱ्याच्या वर्षांची संख्या थोडी असत. २१ भयांचा शब्द त्याच्या कानांत असतो, कुशल असताना त्यावर विध्वंसक येतो. २२ तो अंधकारांतून परत येण्यास विश्वासत नाही आणि तरवार त्याची वाट पाहत असतो. २३ तो भाकरीसाठीं फिरतांना द्याणतो, ती कोठे आहे अंधकाराचा दिवस त्याच्या हाताजवळ सिद्ध होतो असें तो जाणतो. २४ हेरा व संकट त्याला उद्विग्नत, तयार झालेल्या राक्षसप्रमाणें तीं त्याला प्रबल होतात. २५ कां की तो देवापवित्र आपला हात मतत करितो, आणि सर्वसम्यक विरुद्ध मर्त्यने वर्तते. २६ तो आपली कानां ठाठ करून त्याजवर त्याच्या टाळांच्या दृढ हांवरीहि धांवतो. २७ कां की त्याने अपमानें घेतलीं झालीं आहेत, आणि आपली कान पुढे ठेविली आहेत. २८ तो ओसाद गांवात, ज्या सरतें कोणी

राहत नाहीत, जीं टीग व्हायला सिद्ध आहेत, अंत वसत असतो. २९ तो धनवान होणार नाही, आणि त्याचें द्रव्य टिकणार नाही, आणि त्याची संपत्ति पृथ्वीवर विस्तरणार नाही. ३० तो अंभारांतून निभावणार नाही, ज्वाला त्याचा वर वाळवून टाकील, आणि तो त्याच्या मुखश्वा-
हने नष्ट होऊन जाईल. ३१ जो फसलेला आहे, तो गुन्यतेवर भाव ठेवू नये, कां कीं व्यर्थपणाची फड होईल. ३२ त्याचा समय आला असा तें पूर्ण होईल, आणि त्याच्या पांया हिर-
ण्मय असणार नाहीत. ३३ तो द्राक्षीसारखा झालेला होईल फल गळू देईल, आणि आईताप्र-
माणे आपलें पुण्य उडवील. ३४ कां कीं टोंग्या-
चा दुष्ट पंक्ति ओसाड होईल, आणि अभि ला-
कवे देरे खाऊन टाकील. ३५ ते अरिष्टाचें प्र-
कारण करून दुष्कर्म प्रसवितात, आणि त्यांचें
पर कष्ट सिद्ध करितें.”

अध्याय १६.

इथोव उत्तर करित झगला,
“२ म्या अशा बहुत गोष्टी ऐकिल्या आहेत,
तुझी सर्व दुःखाचे सात्वनकत्तें आहां. ३ व्यर्थ
वचनांचा अंत होईल काय? अथवा त्या उत्तर
करावें झणून तुला काय धैर्य देतें? ४ जर तुमचा
शेव माझ्या जिवाच्या स्थानी असत तर मीहि
झासासारखा बोलू शकतो, तुझ्याविरुद्ध वाक्यें
रचू शकतो, आणि तुझावर आपलें डोंकें हालवू
शकतो. ५ तथापि मी आपल्या मुखाने तुझाला
शिर देतो, आणि मी आपले ओंठ हालवून तुम-
चा खेद शांतवितो. ६ जरी मी बोललों तरी
तुझा खेद शांत होत नाही, जरी मी उगाच रा-
हिलों तरी माझें काय दुःख जातें? ७ परंतु आ-
तां त्याने मला ग्लान केलें आहे, त्या माझी सर्व
पैश खेदित केली आहे. ८ आणि त्या मला
वर केलें आहे, हें साक्षी झालें आहे, आणि मा-
झें रोषण माझ्याठायीं ठेवून माझ्या तोंडावर
कस्त करितें. ९ त्याने आपल्या क्रोधाने मला
घेरिलें आहे, आणि माझा वैरी झाला आहे,
जो मजवर आपले हात कडकडविले आहेत,
जो मजवर आपले डोळे तीव्र करितो.”

१० त्यानी मजवर आपलें तोंड दासलें आहे,
त्यानी निंदा करून माझ्या गलावर चपराका मा-
रिल्या आहेत, ते मजवर एकत्र मिळाले आहेत.
११ देवाने मला अन्यायाच्या स्वाधीन केलें आहे,
आणि मला दुष्टांच्या हातीं सोपून दिलें आहे.
१२ मी स्वस्थ होतो परंतु त्याने मला विभिन्न
केलें आहे, त्याने माझी मान धरून मला ठेंवून
टाकिलें आहे, आणि मला आपलें निशाण असें
ठेविलें आहे. १३ त्याचे धनुर्धर मला घेरितात,
तो माझें आंतडीं छेदितो आणि क्षमा करित नाही,
तो माझें पित्त भूमीवर ओतितो. १४ तो भंगा-
नंतर भंगाने मला भ्रम करितो, महावीरासारखा
मजवर धांवतो. १५ म्या तरट शिवून आपल्या अं-
गावर घातलें आहे, म्या आपलें शृंग भूमीत खुपसून
अमंगळ केलें आहे. १६ इडून माझें तोंड तांबडें
झालें, आणि माझ्या पांण्यांवर मृत्युछाया आहे.
१७ माझ्या हातांतल्या अन्यायांमुळे असें नव्हे,
आणि माझी प्रार्थना शुद्ध आहे. १८ अगे भूमि,
माझें रक्त झाडूं नको, आणि माझ्या आरोंढीला
स्थान नसावें. १९ आतां हि पाहा, माझा साक्षी
आकाशात आहे, आणि माझा प्रत्यक्ष दर्शन वरतीं
आहे. २० माझे मित्र माझा उपहास करितात,
परंतु माझा डोळा देवाकडे आसवें वाडूं देतो.
२१ जसा मनुष्य आपल्या शेजाऱ्यासाठीं वाद
करितो तसा जर पुरुषासाठीं देवापासीं कोण्णि
वाद केला तर बरें. २२ थोडीं वर्षे आलों झ-
गजे ज्या वाटेने मी परत येणार नाही तिने जाईन.”

अध्याय १७.

“माझा स्वास बिपडला आहे, माझे दिवस
मावळले आहेत, मजसाठीं कबरा सिद्ध
आहेत. २ मजपासीं निदाखोर नाहीत काय? आ-
णि माझा डोळा त्यांच्या चिडविण्यांत राहत नाही
काय? ३ तूं ठेव, तूं मला आपणामीं जमीन
कर, माझ्या हातावर टाळी देई असा कोण आहे?
४ कां कीं त्याच्या हृदयांत बुद्धि शिरूं नये
झणून त्या तें झालिलें आहे, यामुळे त्याला उंचा-
वणार नाहीस. ५ जर कोणी आपले मित्र शत्रु-
च्या हातीं लुटायला दिव्हे तर त्याच्या लेकरा-
चे डोळे खुंटतील. ६ त्याने मला लोकांच्या

दृष्टांतार्थ ठेविलें आहे, आणि मी धिकारार्थ झालों आहे. ७ खेदामुळे माझा डोळा धुंद झाला आहे, आणि माझे सर्व अवयव छाया असे झाले आहेत. ८ यथार्थ जन यामुळे विस्मित होतील, आणि दुष्टावर धार्मिक आपणाला उत्तेजित करील. ९ आणि सात्विक आपला मार्ग धरून चालत जाईल, आणि हातांचा स्वच्छ उत्तरोत्तर बळकट होत चालेल. १० परंतु तुझी सर्व फिरून या, कां तर तुझ्यामध्ये एकहि बुद्धिमान मला सांपडत नाही. ११ माझे दिवस सरले आहेत, माझे संकल्प माझे मनोरथहि मोडिले आहेत. १२ ते रात्रीचा दिवस करितात, प्रकाश अंधकारापासून जवळ आहे. १३ जर मी आशा धरितों तर कबर माझा आश्रय आहे, निश्चयें मी आपली गादी अंधकारांत आंथरीन. १४ म्या क्षयाला छटलें आहे कीं, तूं माझा बाप आहेस, आणि किडीला, तूं माझी आई व माझी बहीण आहेस. १५ तर माझी आशा कोठें आहे? आणि माझी आशा कोण पाहील? १६ त्या कबराच्या दर्वाऱ्यांत उतरतील, होय, त्यांची विश्रांति धुळींत एकत्र होईल.”

अध्याय १८.

मग बिन्दाद शूही उत्तर करीत झणाला,

२ “केव्हापर्यंत बोलून तुझी वाक्यांची समाप्ति कराल? विवेक करा, झणजे आझी बोलूं. ३ तुझी आझास पशूंसारखें कां मोजिता? आणि आझास कां तुच्छ मानिता? ४ तो आपल्या क्रोधाने आपणाला फोडितो, तुज्जकरितां पृथ्वी ओसाड होईल काय? आणि खडक आपल्या स्थानांतून ठळेल काय? ५ होय, दुष्टांचा दिवा विझवून टाकतील आणि त्याच्या अमीची ठिणगी प्रकाशणार नाही. ६ त्याच्या डेऱ्यांत प्रकाश काळोख होईल, आणि त्याजवरतीं त्याचा दिवा विझेल. ७ त्याच्या बळाचीं पावले संकोचित होतील, आणि त्याचा संकल्प त्याचा नाश करील. ८ कां कीं तो आपल्या पायांनी जाळ्यांत गुंततो, आणि तो पाशावर चालतो. ९ पाश त्याच्या टाचेला धरील, सांपळा त्याला गृहीत करील. १० त्यासाठीं भूमीवर पाश आणि वाटेवर सांपळा गुप्त

केला आहे. ११ सभोंवतीं भयें त्याला विचरवतील आणि त्याच्या पायाला चेष्टवून त्याला मडकवितील. १२ त्याचें बल भुकेने पीडित होईल, आणि विपत्ति त्याच्या बाजूस सिद्ध असेल. १३ ती त्याच्या त्वचेचे विभाग खाईल, मरणाच्या प्रथमजात त्याचे अवयव खाऊन टाकील. १४ त्याचा भरंवसा त्याच्या डेऱ्यांतून नाहीसा होईल, आणि ती त्याला भयांच्या राजाकडे पांचवील. १५ ती त्याच्या डेऱ्यांत राहील, तो त्याचा नाही झणून त्याच्या वसतीवर गंधक विखरिला जाईल. १६ खालतीं त्याचीं मुळे सुकतील, आणि वरतीं त्याचीं फांया कापिल्या जातील. १७ त्याचें स्मरण पृथ्वीवरील नाहीसे होईल, आणि त्याचें नांव आर्जित करणार नाही. १८ लोक त्याला प्रकाशातून अंधकारांत घालवितील, आणि जगांतून त्याला पळवतील. १९ त्याला आपल्या लोकांमध्ये लेंक बनवतील, नातू असणार नाही, आणि त्याच्या वस्तीत शेष राहणार नाही. २० त्याच्या दशेमुळे जगाचे उत्तरज विस्मित होतील, आणि त्याचे पूर्वज भय पावतील. २१ निश्चयें अन्यायाच्या कलश अशाच असतात, आणि जो देवाला बाण नाही त्याचें स्थान असेंच असतें.”

अध्याय १९.

मग इंयोव उत्तर करीत झणाला,

२ “केव्हापर्यंत तुझी माझा जीव पीडल? आणि शब्दांनी मला ठेचून टाकाल? ३ कां हा वेळा तुझी मला निंदिलें आहे, तुझी मज्जर कूरपणा करितां याविषयीं तुझाला लाज वाटत नाही काय? ४ आणि निश्चयें मी आंत झालों असलों तर अश्लो, माझी श्रांति मज्जर करील. ५ जर निश्चयें तुझी आपलें महत्त्व मज्जर मिश्रितां आणि मज्जविरुद्ध माझ्या अमतिष्ठेचा वाद झेतां, ६ तर तुझी जाणा कीं देवाने मला वळिलें आहे, आणि आपल्या जाळ्याने मला वेढिलें आहे. ७ पणहा, मी अन्यायामुळे आरोळी करितों परंतु मला उत्तर मिळत नाही, मी ओरंडलों परंतु काहीं न्याय नाही. ८ त्याने माझ्या मार्गाला झुण घातलें आहे झणून मी पार जात नाही, आणि त्याने माझ्या वाटावर अंधकार पाडिला आहे.

ओकून देईल, देव तें त्याच्या उदरांतून घालवून देईल. १६ तो फुरशाचें विष चोखील, कवड्या सर्पाची जीभ त्याला मारून टाकील. १७ तो नद्याला, मध व लोणी यांच्या ओषळांला पाहणार नाही. १८ तो आपलें श्रमफल परत देईल आणि मिळणार नाही, आपल्या सामर्थ्याप्रमाणें त्याचें प्रतिदान होईल आणि तो उल्लासणार नाही. १९ त्याने दरिद्री पीडिले आणि त्यांस सोडिले, आणि जें घर त्याने बांधिलें नाहीं तें त्याने हरून घेतलें. २० निश्चयें तो आपल्या पोटांत स्वस्थपणा अनुभवणार नाही, जें त्याला गोड वाटत होतें तें तो वांचविणार नाही. २१ त्याच्या अन्नांतलें काहीं उरत नाहीं झणून त्याचें कुशल टिकणार नाही. २२ त्याच्या पुष्कलतेच्या पूर्तीत त्याला संकट पडेल, प्रत्येक कष्टाचा हात त्याजवर येईल. २३ जेव्हा तो आपलें पोट भरणार आहे तेव्हा देव आपल्या क्रोधाची तीव्रता त्याजवर पडूं देईल, त्याच्या भोजनाच्या वेळेस तो त्याजवर वृष्टि करील. २४ तो लोखंडी शस्त्रापासून पळेल, पित्तलाचें धनुष्य तीर त्याच्या अंगांतून आरपार करील. २५ कोणी तो काढील आणि तो त्याच्या अंगांतून निघेल, होय, चमकती तरवार त्याच्या पित्तांतून पार जाईल, त्याजवर भयें येतील. २६ सर्व प्रकारची विपत्ति त्याच्या निर्धोसाठीं गुप्तरूपें सिद्ध आहे, जो अभि फुंकलेला नाहीं तो त्याला खाऊन टाकील, जो पळाला तो त्याच्या डेऱ्याचा फडशा करील. २७ आकाशें त्याचा अन्याय प्रगट करतील, आणि पृथ्वी त्याजवर उठेल. २८ त्याच्या घरची संपत्ति जाईल, त्याच्या क्रोधाच्या दिवसीं त्याचें द्रव्य गळून जाईल. २९ दुष्ट मनुष्याला जो वांटा देवापासून प्राप्त होत असतो आणि त्याचा जो विभाग देवाकडून नेमिला जातो, तो असाच आहे.”

अध्याय २१.

मग ईशोब उत्तर करित झाला,

२ “तुमचें सांवन हेंच होवो, आणि माझे वचन कान देउन ऐका. ३ मला कोळें या झणजे मी बोलें, आणि मी बोलल्यानंतर तुम्ही थट्टा करित जा. ४ मी काय झणूं? माझा वि-

लाप मनुष्याकडे आहे काय? जर असता झ माझा आत्मा कां थकत नाहीं! ५ तुम्ही मला कडे पाहा आणि विस्मित व्हा, आणि आत्म्या मुखार आपला हात ठेवा. ६ जर म्या स्वार्थ केलें तर मी व्याकुळ होतों, आणि माझ्या मनाला कांपरी सुटती. ७ दुष्ट कां जीवंत राहवो ते वृद्ध होतात, होय, शक्तीनिहि दृढ असता ८ त्यांची संतति त्यांजवळ त्यांच्या समस्त आत्मा त्यांचे वंश त्यांच्या दृष्टीपुढें स्थिर होतात. ९ त्यांची घरे निर्भय सुस्थित असतात, आणि त्यांची वाची छडी त्यांजवर नसती. १० त्यांची गाभती आणि स्त्राव होऊं देत नाहीं, त्यांचे कालवड विती आणि गाभटत नाहीं. ११ आपलीं पोरे कळपासारिखीं बाहेर पाठवितात, आणि त्यांचीं लेकरें नाचतात. १२ ते उफ व हातीं घेतात, आणि यंत्रवाद्याचा शब्द ऐकतात. १३ ते सुखांत आपलें आयुष्य दवरतात, आणि क्षणांत कबरेत उतरतात. १४ आणि देवाला झणतात, तूं आझापासून दूर बा, कीं तुझ्या मार्गाचें ज्ञान आझाला आवडत नाहीं. १५ सर्वसमर्थ काय असा आहे कीं आझी त्याची सेवा करावी? आणि त्याची प्रार्थना जर आझी केली तर आझाला काय प्राप्ती होईल! १६ पाहा, त्याचें कुशल त्यांच्या हातीं नाहीं, दुष्टांचा संकल्प मजपासून दूर आहे. १७ दुष्टांचा दिव कितीदां विघ्न जातो आणि त्यांची विपत्ति कळवत येती! देव आपल्या क्रोधाने पीडा वाटवत देतो. १८ ते वाऱ्यापुढें काडीसारिखे आणि कदलाने उडविलेल्या भुसासारिखे आहेत. १९ देव त्याच्या अन्यायाचें फल त्याच्या लेकरांवर ठेवितो, तो त्याला फल देईल हें तो जाणेल. २० त्याचे डोळे त्याचा हाल पाहतील, आणि ते सर्वसमर्थ्याच्या कोपांतला काहींसा पिरेंल. २१ कां कीं त्याचे थोडे महिने विलुप्त झाले असत त्याच्या मार्गे त्याच्या घरांत काय त्याचा संवेग होईल? २२ देव उन्मत्तांचा न्याय करितो, जर कोणी त्याला ज्ञान शिकवील काय? २३ एव अगदीं सुखी व शांत असतां आपल्या पूर्ण हर्षातच मरून जातो. २४ त्याच्या गोठणी दुकाने भरलेल्या असत, आणि त्याचीं हाटें मदेने ओल-

ह असत. २५ आणि दुसरा काहीं सुख न भो-
जिता मनाच्या खेदांत मरून जातो. २६ ते सा-
जेव घुळीत आडवे पडतात, आणि किडे त्याला
क्षिंतात; २७ पाहा, मी तुमच्या कल्पना जाणतो,
आणि माझा द्रोह करावा झणून जे संकल्प तुम्ही
करितां तेहि. २८ कां कीं तुम्ही झणतां, अधिप-
तेवर कोठें आहे? आणि दुष्टांचीं वस्तीस्थानें
कडे आहेत? २९ तुम्ही वाटसरुला पुसलें नाहीं
काय? आणि त्याचीं चिन्हें तुम्ही ओळखत नाहीं
काय? ३० कां कीं नाशाच्या दिवसासाठीं दुष्ट
झाला जातो, ते रोषाच्या दिवसासाठीं बाहेर
झाले जातील. ३१ त्याच्या तोंडावर त्याचा
कोण प्रगट करील? आणि त्याने जें केलें
कडे त्याचें फल त्याला कोण देईन? ३२
आणि तो कबराकडे नेला जाईल, आणि थड्यांत
झाला जाईल. ३३ खोऱ्याचीं टेंकळें त्याला
कडे वाटतील, आणि न्यानंतर प्रत्येक मनुष्य
त्याचें धारण करील आणि त्यापूर्वीं असंख्य आ-
हेत. ३४ तुमच्या उदरांत कपट राहतें, तर
तुम्ही कसे व्यर्थ माझे सात्वन करितां?"

अध्याय २२.

मज एलीकाज तेमानी उत्तर करित झणाला,
१ "जसा बुद्धिमान आपणाला हितकारक अ-
सेल तसा मनुष्य देवाला हितकारक होईल काय?
२ तूं सालिक आहेस झणून सर्वसमर्थाला
संशोध वाटेल काय? अथवा तूं आपले मार्ग
स्वार्थ करितोस यामुळें त्याला लाभ होईल
काय? ४ तो तुला भिऊन तुझी शिक्षा करील
काय? तो तुजसीं न्यायविवाद करील काय? ५
तुझी दुष्टता फार आणि तुझे अन्याय अनंत ना-
हींत काय? ६ कां कीं त्वां निष्कारण आपल्या
भावापासून गहाण घेतलें आहे, आणि उघड्याचीं
कसे बंदून घेतलीं आहेत. ७ तूं ताऱ्हेच्याला
पाणी पायाला देत नसस, आणि भुकेल्यापासून
सम बडकवून ठेवीत असस. ८ परंतु बलवान
शुण्याला भूमि असती, आणि थोर तीत वसत
नसतो. ९ त्वां विधवा रिकाम्या जाऊं दिल्या
आहेत, आणि पोरक्यांचे बाहु मोडिले आहेत.
१० यामुळें फार तुजभोंवते आहेत, आणि भय

अकस्मात तुला व्याकुल करितें. ११ अथवा अं-
धकारामुळें तुला दिसत नाहीं, आणि फार पाणी
तुला झांकितें. १२ देव आकाशाच्या उच्चतेवर
नाहीं काय? आणि तारे कीति उंच आहेत ते
पाहा. १३ आणि तूं झणालास कीं, देव कसा
जाणतो? तो मेषतिमिराच्या आड न्याय करूं
शकतो काय? १४ निबिड मेष त्याला झांकन आ-
हेत झणून त्याला दिसत नाहीं, आणि तो आकाश
मंडलांत वर्ततो. १५ ज्या पुरातन मार्गांत दुष्ट
मनुष्य चालत असत त्याला त्वां लक्षिलें आहे
काय? १६ ते अकालीं नाहींसे झाले, त्यांचा
पाया पुराने दांसळला. १७ ते देवाला झणत,
तूं आद्यापासून दूर जा; आणि त्याचें सर्वसमर्थ
काय करील? १८ तथापि तो त्यांचीं घरे उत्तम
वस्तूनी भरित असे, परंतु दुष्टांचा संकल्प मजपा-
सून दूर आहे. १९ सालिक हें पाहून हर्षतात
आणि निर्दोष त्यांस उपहासतो. २० निश्चयें
आमचा शत्रु विलुप्त झाला आहे, आणि त्यांचा
उत्कर्ष अमीने खाल्ला आहे. २१ तूं त्याची ओ-
ळख करून घे आणि सुखी हो, तेणेंकरून तुला
कुशल प्राप्त होईल. २२ त्याच्या मुखापासून
धर्मविधि घे, आणि त्याचीं वचनें तूं आपल्या हृद-
यांत ठेव. २३ सर्वसमर्थीकडे जर फिरसील
तर तो तुला स्थापिल, तूं आपल्या डेऱ्यापासून अ-
न्याय दूर करसील. २४ आणि तूं रुपें घुळी-
सारिखें आणि ओफिरोचें सोनें ओघांतल्या दग-
डासारिखें जमा करसील. २५ झणजे सर्वस-
मर्थ तुझें बहुद्रव्य असा होईल, आणि तुला
निर्घोचें रुपें होईल. २६ कां कीं तेव्हां सर्व-
समर्थीविषयीं आनंदसील आणि आपलें मुख
देवाकडे उंचाविलील. २७ तूं त्याला प्रार्थिलील
तेव्हां तो तुझें ऐकेल, आणि तूं आपले नवस फे-
डिलील. २८ आणि तूं गोष्ट संकल्पिलील तेव्हां
ती तुझी ठरेल, आणि उजेंड तुझ्या मार्गावर प्र-
काशेल. २९ कोणी तुला पीडिलें झणजे तूं
झणशील कीं, उंचावणें आहे, आणि तो गरीब
माणसाला तारील. ३० तो निर्दोषाला मुक्त
करील, आणि तुझ्या हाताच्या स्वच्छतेने तो मुक्त
केला जाईल.

अध्याय २३.

मग इयोब उत्तर करित द्यणाला,

२ “अजून माझा विलाप कडू आहे, माझ्या कण्हण्यामुळे माझा हात जड आहे. ३ हंहं, तो मला कोठें सांपडेल, असें जर मला कळेल तर बरे; अशासाठी कीं म्या त्याच्या आसनाजवळच जावें. ४ झणजे मी त्यासमोर आपला वाद निवेदीन, आणि आपलें मुख वादसाधनांनीं भरीन. ५ ज्या वचनानीं तो मला उत्तर करील तीं मी जाणें, आणि तो मला काय द्यणेल तेंहि समजेन. ६ तो महापराक्रमाने मजसीं विवाद करील काय? नाही, परंतु तो शक्ति माझ्यांत ठेवील. ७ तेथें यथार्थ जनाने त्यासीं विवाद करावा द्यणजे मी आपल्या न्यायाधीशापासून सर्वकालपर्यंत मुक्त होईन. ८ पाहा, मी पुढें चाललों तरी तो सांपडत नाही, आणि मार्गे चाललों तरी तो मला दिसत नाही. ९ जेथें तो कर्म करितो तेथें डाव्याकडे मी चाललों तरी माझ्याने त्याला पाहवत नाही, उजव्याकडे तो आपणाला समावृत्त करितो द्यणून तो मला दिसत नाही. १० परंतु माझा मार्ग त्याला कळला आहे, त्याने मला पारखिलें द्यणजे मी सोन्याप्रमाणें निषेन. ११ माझ्या पायांने त्याचीं पावले धरिलीं आहेत, त्याच्या मार्गांत मी जणून चालत आलों आहे, वळलों नाही. १२ त्याच्या ओंठांच्या आशेप्रमाणें चालून म्या ती सोडिली नाही, म्या आपल्या अन्नापेक्षा त्याच्या मुखार्चा वचनें अधिक संभाळिलीं आहेत. १३ परंतु त्याचा संकल्प एकच आहे तर त्याला कोण फिरवूं शकेल? आणि त्याच्या जिवाने जें इच्छिलें तेंच तो करितो. १४ कां कीं मजविषयीं जें ठरलें आहे, तें तो साधितो, आणि त्याजवळ बहुत अशा गोष्टी आहेत. १५ झणून त्याजमुळे मी घाबरा आहे, म्या ध्यान केलें द्यणजे त्याजपुढें मी भयभीत होतो. १६ हीय, देवाने माझे हृदय लीन केलें आहे, आणि सर्वसमर्थाने मला भेडविलें आहे. १७ कां कीं मी अधकाराच्या पूर्वीं नाहीसा झालों नाही, आणि त्याने माझ्या मुखापासून काळोख झांकिला नाही.”

अध्याय २४.

“सर्वसमर्थाने मला भेडविलें आहे, तें त्याला जाणतात ते त्याच्या दिवसांला पाहत नाहीत? २ कित्येक सीमा सारिका कळप हरून चरिततात. ३ ते अनाथांचा गद नेतात, आणि विधवेचा बैल महागवट घेऊन ठीतात. ४ ते निर्धनाला मार्गीतून ठकलून देऊन पृथ्वीतल्या दरिद्रांला एकत्र लुबावें लग्गें. पाहा, जसे रानांतले गाढव तसे ते आहार धीत आपल्या कामासाठीं बाहेर जातात, जसे त्यांच्या लेंकरांला अरण्य अन्नासाठीं दिवतात आहे. ६ ते मध्येक आपलें धान्य शेतांत झाडतात, आणि दुष्टांच्या मळ्यांतलीं द्राक्षां ते घेतात. ७ ते उघड्यांला रात्रीं वस्त्रांवाचून बांधीत पांघरूणावाचून राहू देतात. ८ ते पृथ्वीतल्या वृष्टीने भिजतात, आणि आश्रय वही द्यणून खडकास लगटतात. ९ ते अनाथाला सनापासून हरून घेतात, आणि दरिद्रापासून गद घेऊन ठेवितात. १० त्याला वस्त्रे नाही द्यणून ते उघडे चालतात, आणि भुकेले आहेत द्यणून मूठभर धान्य घेतात. ११ ते आपल्या भिंतीच्या आंत तेल काढितात, द्राक्षारस पात्रांत गुठवताहेले राहतात. १२ मनुष्ये नगरांतून कळतात आणि क्षतांचा जीवात्मा आरोळी मारितो, तथापि देव त्याला मूर्खपणाचा दोष ठेवीत नाही. १३ ते प्रकाशावर बंड करितात त्यांतले ते आहेत, ते त्यांच्या मार्गांला अंगीकारीत नाहीत आणि त्याच्या कटांत राहत नाहीत. १४ छातक पाहटे उडून द्याव दरिद्री यांला बधितो, आणि रात्री कोराळाखा असतो. १५ जारकर्मांचा डोळा सारखीं जपतो, कोणत्याहि डोळ्याने मला न पाहवें, असें द्यणून तो आपलें मुख झांकितो. १६ अंधाराने ते खणून घरे फोडितात, दिवसा ते आपल्या कोंडून घेतात, ते प्रकाश जाणत नाहीत. १७ कां कीं त्यांस सकाळ केवळ मृत्युच्छाया कळत असत, कोणी त्याला ओळखिलें द्यणजे ते मृत्युच्छायेच्या भयांत पडतात. १८ तो बलवान हलका पदार्थ असा आहे, पृथ्वीत त्याचा निमाग शमलेंला आहे, तो द्राक्षांच्या मळ्यांच्या काटेने

ब्रह्म नाही. १९ अर्धग्रह व उष्ण हिमजलांस
कहीं करितात, तसेंच पाप करणाऱ्यांस कबर
कहीं करितो. २० गर्भस्थान त्याला विसरेल,
मृदा रुचीने त्याला खाईल, तो पुढे स्मरला जा-
णार नाही, आणि अन्यायवृक्षासारखा मोडिला
जाईल. २१ जी वांझ प्रसवत नाही, तिला तो
अक्षय करितो, आणि विधवेचें हित करित नाही.
२२ तो आपल्या पराक्रमाने बलवानांस ओढून
वेतो, तो उठतो तेव्हा कोणी आपल्या जिवावर
भरंभसा ठेवीत नाही. २३ निर्भय राहावें हें
ज्याला दिव्हे आहे छानून तो भरंभसा धरितो,
आणि त्याचे डोळे त्याच्या मार्गावर आहेत. २४
जो अल्पकाल उंचाविले जातात मग नाहीसे हो-
तात, सर्वासारखे ते मरतात आणि कणसांच्या
कोंपमाणें नाहीसे होतात. २५ आणि असें
जर नसलें तर कोण मला लबाड ठरवील आणि
मझे वचन व्यर्थ करील?"

अध्याय २५.

मग बिल्दाद शूही उत्तर करित छानला,
१ "त्याजवळ प्रभुत्व व भय आहेत, तो
आपल्या उंच स्थानांत स्वस्थपणा करितो. ३
त्याच्या सैन्याची काहीं संख्या आहे काय? आणि
त्याचा प्रकाश कोणावर उगवत नाही? ४ तर
मनुष्य देवाजवळ कसा न्यायी ठरेल? आणि जो
स्वियेपासून जन्मलेला तो कसा स्वस्थ निघेल?
५ चंद्रहि पाहा, तो प्रकाशत नाही, होय, त्याच्या
दृष्टीत तारे स्वस्थ नाहीत. ६ तर मनुष्य जो
किडा आणि मनुष्यसंतान जो कृमि तो कसा स्व-
स्थ निघेल?"

अध्याय २६.

तेजा ईयोन उत्तर करित छानला,
१ "त्यां अशक्तांचें सहाय कसें केले? अव-
लाचा भुज त्या कसा हुड केला आहे? ३ त्यां
विगुदीला कसा उपदेश केला? आणि सर्वोप त्यां
तुला कसा दाखविला आहे? ४ कोणाला त्या
स्वर्गे संगितली आहेत? आणि तुझपासून को-
णचा आस निघाला? ५ पितर धरतारतात,

खालतीं जलें व त्यांतले निवासीहि. ६ त्यास-
मोर नरक उघडा आहे, आणि नाशाशयावर काहीं
झगकण नाही. ७ त्याने उत्तराकाश शून्यावर पस-
रिलें, आणि पृथ्वी निराधार टांगली आहे. ८
तो आपल्या निबिड मेघांत जलें कोंडितो, आणि
त्याखाली आभाळ फाटत नाही. ९ त्याने आ-
पल्या सिंहासनाचें मुख समावृत केलें, आणि त्या-
जवर आपलें आभाळ विस्तारिलें आहे. १०
दिवस व रात्रि समाप्तीस येत तोंपर्यंत त्याने जलें
सीमेने नेमिली आहेत. ११ त्याच्या धमकीमुळे
आकाशाचे खांब कांपतात व घाबरतात. १२
तो आपल्या पराक्रमाने समुद्र दुभागितो, आणि
आपल्या बुद्धीने लहरा दाबून क्षंत करितो. १३
त्याने आपल्या आत्म्याकडून आकाशें शोभिवंत
केली आहेत, त्याच्या हाताने वळवळता सर्प घडि-
ला आहे. १४ पाहा, हे त्याच्या मार्गाचे अंचल
आहेत, आणि त्याज्विषयी कसा अल्पत्वशब्द
ऐकिला आहे तर त्याच्या बलाची गर्जेना कोण
समजेल?"

अध्याय २७.

ईयोन आपलें वचन पुन्हा आरंभून छानला,
१ "ज्या देवाने माझा वाद दूर केला आहे
आणि ज्या सर्वसमर्थाने माझा जीव खिन्न केल्या
आहे, त्याच्या जिवाची शपथ मी वाहतों कीं, ३
जोंपर्यंत माझा श्वास माझ्याठायीं असेल आणि
देवाचा आत्मा माझ्या नाकपुड्यांत असेल, ४
तोंपर्यंत निश्चयें माझे ओंठ अन्याय बोलणार ना-
हींत, आणि माझी जीभ कपट उच्चारणार नाही.
५ म्या तुझाला सत्यवादी छानावें असें मला
होउं नये, मी प्राण सोडीपर्यंत मी आपलें यथा-
र्थपणा आपणपासून दूर करणार नाही. ६ म्या
आपल्या साविकपणा धरिला आहे, तो मी सोडणार
नाहीं, मरणापर्यंत माझे हृदय मखवर दोष आण-
णार नाही. ७ माझा वैरी दुष्टासरिखा आणि
माझा शत्रु अन्यायासारिखा होईल. ८ कां कीं
देवाने अधार्मिकाचा जीव विच्छिन्न करून नेल्या
तेव्हां त्याची अपशा कस्य होईल? ९ तो संक-
टांत पडला तेव्हा देव त्याची आरोंळी ऐकेल
काय? १० तो सर्वसमर्थानिश्चयें आनंदेल

काय? तो देवाला सर्वदा आरोळी करील काय? ११ जें देवाच्या सत्तेत आहे तें मी तुझाला शिकवीन, जें सर्वसमर्थाजवळ आहे तें मी गुप्त राखणार नाहीं. १२ पाहा, तुझी सर्वांनी हें पाहिलें आहे, तर तुझी कां असे केवळ निरर्थक आहां? १३ देवाकडे दुष्ट मनुष्याचा वांटा आणि सर्वसमर्थापासून जो विभाग बळाळ्याला प्राप्त होईल तो हाच आहे. १४ जर त्याचीं लेंकरें बहुत झालीं तर तरवारीसाठीं झालीं, आणि त्याची संतति भाकरीने तृप्त होणार नाहीं. १५ त्याचे जे वांचलेले ते मरून पुरिले जातील, आणि त्याच्या विधवा रडणार नाहीत. १६ जर तो धुळीप्रमाणें रूपें सांठवील आणि मातीप्रमाणें वस्त्र सिद्ध करील, १७ तर सिद्ध करो, परंतु सात्विक तें धारण करील, आणि निदोष तें रूपें वांटून देईल. १८ त्याने कसरीप्रमाणें आणि जी झोंपडी शेत राखणारा करित असतो, त्यासारिखें आपलें घर बांधिलें आहे. १९ धनवान अडवा पडेल परंतु त्याला जमा करणार नाहीत, त्याने आपले डोळे उघडिले द्वाणजे तो नाही. २० भयें पाण्यासारिखीं त्याला लागतील, रात्री वाहवटळ त्याला हरून नेईल. २१ पुर्वेचा वारा त्याला घेऊन जाईल, आणि त्याला वादळासारिखा त्याच्या स्थानांतून उडवील. २२ तो त्याला तीर मारील आणि दया करणार नाही; तो त्याच्या हातापासून पळायोस झटेलच झटेल. २३ तो त्याबरोबर टाळ्या वाजवील आणि छीं छीं करून त्याला त्याच्या स्थानांतून घालवील."

अध्याय २८.

“तर रूपासाठीं खाण आणि सोन्यासाठीं गाळण्याचें स्थान आहे. २ लोखंड भूमींतून काढिलें आहे, आणि दगडांतून पित्तळ गाळिलें जातें. ३ तो अंधकारासाठीं सीमा नेमितो, आणि सर्व पूर्णपणा शोधून पाहतो, काळोखाचे दगड व मृत्युच्छाया हींहि शोधितो. ४ जे कडे पायाच्या वहिवाटीवांचून झुकतात, मनुष्यावांचून तोलतात, त्यांतून नदी सुटली. ५ भूमींतून अन्न उत्पन्न होतें आणि तिजखालीं अमीसारिखें कांहीं उकळतें. ६ तीतले दगड नीलमणींच्या जागा आ-

हेत, आणि तीत सोन्याची धूळ आहे. ७ न्याला धार ओळखत नाहीं आणि गीधाच्या डोळ्याने पाहिलें नाहीं, असा एक मार्ग आहे. ८ त्यां सिंहाचीं पिलें कधीं चाललीं नाहीत आणि सिंह त्याकडून कधीं गेला नाही. ९ तो खडकां आपला हात लावून पर्वताला समूल उलंडून टाकितो. १० खडकांमध्ये नद्या सुटत असें हो करितो, आणि त्याचा डोळा हरएक मोलवान क दार्थ पाहतो. ११ नद्या न वाहाव्या द्वाणून त्या बंद करितो, आणि जें गुप्त तें प्रकाशांत बाहेर आणितो. १२ परंतु ज्ञान कोठें सांपडेल? आणि बुद्धीची जागा कोठें आहे? १३ मनुष्य त्या मोल जाणत नाही, आणि तें जीवंतांच्या भूमी सांपडत नाही. १४ अगाध जलाशय द्वाणतो, माझ्याठायीं नाही; आणि समुद्र द्वाणतो, तें मला वळहि नाही. १५ जरी सोनें दिलें तरी तें मिळणार नाही, आणि त्याच्या मोलाबरोबर तोलायाचें नाही. १६ ओफीराचें सोनें, मोलवान श्वेतधातु व नीलमणी यांसी तें बरोबर मानायचें नाही. १७ सोनें व काचमणी त्याबरोबरी येत नाहीत, आणि त्याचा मोबदला उत्कृष्ट लें न्याच्या अलंकारानी व्हायाचा नाही. १८ गोबडे व मोती यांचीं नांवें ध्यायाचीं नाहीत, कां तर माणिकांच्या मोलापेक्षा ज्ञानाचें मोल श्रेष्ठ आहे. १९ खूशाचा पीतमणि त्याबरोबर नाही, आणि स्वच्छ सोन्यासीं तें बरोबर गणायाचें नाही. २० तर ज्ञान कोठून यायाचें? आणि बुद्धीची जागा कोठें आहे? २१ कां तर तें प्रत्येक जीवंताच्या दृष्टीपासून गुप्त आहे, आणि आकाशांतल्या फक्त पासूनहि लपून ठेविलें आहे. २२ नाश व मरण द्वाणतात, आद्री आपल्या कानानी त्याची श्रुति ऐकिली आहे. २३ देव त्याचा मार्ग समजेल, तोच त्याची जागा जाणतो. २४ कां हो तें पृथ्वीच्या सीमा अवलोकितो आणि सगळ्या आकाशाखालीं पाहतो. २५ जेव्हां त्याने वाऱ्यासाठीं वजन नेमिलें आणि पाणी परिमाणाने तोळिलें; २६ जेव्हां त्याने पर्जन्यासाठीं नियम ठरविले व जेनेच्या विजेसाठीं मार्ग केला. २७ तेव्हां जेने तें पाहून सांगितलें, त्याने तें सिद्ध केले व त्याचा शोधहि केला. २८ आणि मनुष्याला

घटलें, पाहा, प्रभूची सद्गीति हीच ज्ञान, आणि पुण्य सोडणें बुद्धि आहे.”

अध्याय २९.

आणि इंयोव आपलें वचन पुन्हा आरंभून झाला, २,३ “हंहंहं, गेल्या महिन्यांत ज्या दिवसांत देव माझें संरक्षण करित होता, जेव्हां मावा दीप माझ्या डोक्यावरतीं प्रकाशित होता आणि त्याच्या प्रकाशाने मी अंधकारातून चालत असें, तेव्हां जसा मी होतो तसा जर आतां असें तर बरें. ४ जसा मी आपल्या तरुणपणाच्या दिवसांत होतो तसा जेव्हां देवाची मित्रता झाल्या डोक्याकडे होती, ५ जेव्हां सर्वसमर्थ स्वसहित होता आणि माझी लेंकरें मजभोंवतीं होती, ६ जेव्हां मी आपलीं पावले सायीने धृत असें आणि खडक मजसाठीं तेलनया वाहूं देई. ७ जेव्हां मी निघून दारांतून नगरांत जाई, आणि झालें आसन चौकांत स्थापी, ८ तेव्हां तरणे पाहून लपत आणि छातारें उठून उभे राहत. ९ अधिपति आपली वाचा बंद करित आणि आपल्या मुखावर हात ठेवीत. १० जेष्ठजन उगेच राहत, आणि त्यांची जीभ त्यांच्या तालूस चिऱ्हे. ११ कान माझें ऐकून मला धन्य झणें, शेका मला पाहून मजसाठीं साक्ष देई. १२ १२ कां कीं मी आरोळी करणाऱ्या दीनाला व बनायला आणि ज्याचें सहाय करायला कोणी नव्हता, त्याला मुक्त करी. १३ जो नाशाच्या लग्नस आला होता त्याचा आशीर्वाद मजवर बरे, आणि मी विधवेचें हृदय आनंदामुळें गायन करी असें करी. १४ मी सात्विकपणा परिधान करी आणि तें मला झांकी, झगा व मुगूट यांप्रमाणें पक्का न्याय असे. १५ मी आंधळ्याला डोळे आणि पांगळ्याला पाय असें. १६ मी दरिद्रांला पाल असें, आणि जो विवाद मी समजलों नाहीं त्याचा शोध करी. १७ आणि मी बलात्काऱ्याची हनु मोडी, आणि त्याच्या दांतांमधून लूट घेऊन टाकी. १८ आणि मी आपल्या वस्तीत पाल सोडीन आणि आपले दिवस वाळूप्रमाणें खडवीन असें झणें. १९ माझें मूळ पाण्याकडे पसरलेंलें होतें आणि दर्हिंवर सर्व रात्र माझ्या

डाहळीवर राही. २० माझें गौरव माझ्याठायीं ताजें असे, आणि माझें भुगुथ माझ्या हातांत नव्य होई. २१ लोक माझें ऐकत आणि वाट पाहत, आणि उगीच राहून माझ्या संबोधाकडे कान देत. २२ मी बोलल्यानंतर ते प्रत्युत्तर करीनात, आणि माझें वचन त्यांजवर गळे. २३ आणि ते जसी पर्जन्याची तसी माझी वाट पाहत आणि जसे उत्तरपर्जन्यासाठीं तसे ते आपलें तोंड पसरित. २४ जरी मी त्यांस हांसलों, तरी ते हें विश्वासेनात आणि माझें मुखतेज उतरीनात. २५ मी त्यांचा मार्ग निवडून काढीं आणि मुख्य बसें, होय जसा राजा सैन्यांत तसा मी बसें, जो शोक करणाऱ्याचें सांत्वन करितो तो जसा तसाहि.”

अध्याय ३०.

“परंतु जे मजपेक्षा लाहान वयाचे आहेत, ज्यांचे बाप मी आपल्या कळपाच्या कुत्र्यांसहित ठेवायला मान्य होईना, ते मला हांसतात. २ होय, ज्यांचें वृद्धत्व दुर्गत झालें, त्यांच्या हातांची शक्ति माझ्या काय कामाची? ३ जीं भूमि ओसाड व उद्वस्त झाली, तिजकडे ते दरिद्राने व भुकेने पळून जातात. ४ ते झुडपांजवळचे पाले खुडून घेत आणि झुडपांचीं मुळे त्यांचें अन्न असत. ५ ते मनुष्यांमधून घालविले गेले, त्यांची जसी चोराची तसी लोकानी हुयों हुयों केली. ६ त्यांनी खोऱ्यांच्या कडांत, भूमीतल्या गुहांत व खडकांत वस्ती करावी झणून. ७ ते झुडपांमध्ये गाढवांसारखे ओरडत, कांट्याच्या झाडांखालीं एकत्र मिळत असत. ८ ते मूखींचे लेंक, होय अधमाचे लेंक होते, ते पृथ्वीतून हुसकले गेले. ९ परंतु आतां मी त्यांचें गीत झालों आहे; होय, मी त्यांची झण झालों आहे. १० ने मला कंटाळतात, मजपासून दूर राहतात आणि माझ्या मुखावर थुंकायाला भीत नाहींत. ११ त्याने माझी दोरी फेडून मला पीडिलें आहे झणून त्यांनी मजसमोर लगाम सोडिला आहे. १२ माझ्या उजव्या हाताकडे तरणे उभे राहतात, ते माझे पाय टकलितात आणि मजविरुद्ध आपले बाधकमार्ग बांधितात. १३ ते माझी वाट बिषडितात, माझी विपत्ति वाढवितात, त्याला सहाय करणारा नाहीं. १४ ते

पसरट पुरासारिखे मजवर आले, झपाट्याने ते मजवर लोटले. १५ भयें मजवर फिरलीं, ते वाऱ्यासारिखे माझ्या पाठीस लागतात, आणि माझें कुशल मेषाप्रमाणें उडून जातें. १६ आणि आतां माझ्याठाशीं माझा जीव वितळून गेला आहे, मला पीडेचे दिवस लागले आहेत. १७ रात्री माझीं हाडें माझ्याठाशीं वेधिलीं जातात, आणि माझ्या शिरा शांत होत नाहींत. १८ माझ्या रोगाच्या मोठ्या बलाने माझीं वस्त्रें बदललीं आहेत, माझ्या अंगरख्याप्रमाणें तीं मला बांधितात. १९ त्याने मला चिखलामध्यें टाकिलें आहे, आणि धूळ व राख यांसारिखा मी झालों आहे. २० मी तुला आरोळी मारितों परंतु तूं उत्तर करित नाहींस, मी उभा राहतों तथापि तूं मला मानीत नाहींस. २१ तूं मजवर क्रूर झाला आहेस, तूं आपल्या हाताच्या बलाने माझा द्वेष करितोस. २२ तूं मला वाऱ्यावर टाकितोस, तूं मला त्याजवर वाहवितोस, आणि माझें सत्व वितळितोस. २३ तर मी जाणतों कीं मरणाकडे आणि जें घर सर्व जीवतांसाठीं नेमिलेलें आहे त्यांत मला फिरविशील. २४ तथापि विनंती चालण्याची नाहीं, जरी त्याच्या नाशामुळे त्यानी आरोळी केली तरी तो आपला हात पसरील. २५ निश्चयें संकटांत पडलेल्यासाठीं मी रडत नसे काय! दरिद्रांमुळे माझा जीव खिन्न असे. २६ जेव्हां म्या कुशलाची वाट पाहिली तेव्हां अरिष्ट आलें, आणि प्रकाशाची आशा धरिली तेव्हां काळोख आला. २७ माझीं आंतडीं उकळव आणि शांत होईनात, पीडेचे दिवस मजपुढें आले. २८ मी निस्तेज होऊन सूर्यविरहित शोक करीन, मी संभत उभा राहून आरोळी करीं. २९ मी अजगरांचा भाऊ आणि घुबडांचा मित्र झालों आहे. ३० मजवरली माझी त्वचा काळी झाली आहे, आणि उष्णतेने माझीं हाडें जळतात. ३१ आणि माझ्या बंगाचा श्लोक झाला आणि माझें यंत्रवाद्य रडणाऱ्यांचा शब्द झाला आहे.”

अध्याय ३१.

“म्या कुमारीकडे चित्त न लाव्हां छणून म्या आपल्या डोक्यासीं करार केल-

२ कां तर वरतून देवाकडचा वाटा आणि उंच सर्वसमर्थाकडचा विभाग काय आहे! ३ न्यायाला नाश व दुष्कर्म्याला भयंकर दशा प्राप्त होत नाहीं काय! ४ तो माझे मार्ग पाहत ना काय! आणि माझीं सर्व पावलें गणीत ना काय! ५ जर मी खोटेपणाने वर्तलों आहो आणि कपट करायला माझ्या पायांने त्वरा के आहे, ६ तर देवाने माझा यथार्थपणा जाण घणून मला तंत तागडीने तोलावें. ७ जर मला पाउल मार्गातून वळलें आणि माझें हृदय माझ्या डोक्यांमार्गून गेलें आहे, अथवा माझा हाताला जर काहीं कलंक लागला आहे, तर म्या पेरावें आणि दुसऱ्याने खावें, आणि मला संतति उपटली जावी. ९ जर माझें चित्त सून स्त्रीकडे लागलें, अथवा मी आपल्या स्त्रीच्या दारासीं जर टपलों. १० तर मला स्त्री दुसऱ्याचें दळो, आणि इतर पुरुष स्वामिनी मिजोत. ११ कां कीं हें महापातक आहे, हो न्यायाधीशानी याचा दंड करावा, एवढा मला अन्याय हें आहे. १२ कारण ज्या भयाने माझा होईपर्यंत खावें आणि माझी सर्व संपत्ति उकडली जाई, तो हें आहे. १३ जेव्हां माझ्या साने अथवा दासीने मजसीं वाद केला तेव्हा म्या जर त्यांचा न्याय तुच्छ मानिला, १४ मला देव उठेल तेव्हां मी काय करूं! आणि मला झडती केली छणजे त्याला काय उत्तर देईं. १५ ज्याने मला पोटांत निर्माण केलें, त्याने त्याला निर्माण केलें नाहीं काय! आणि एकानेच असा उभयतांस गर्भस्थानांत घडिलें नाहीं काय! १६ जर म्या दरिद्रांला त्यांचा मनोरथ प्राप्त न होवा छणून अडकविलें, अथवा विधवेचे डोळे मिटविले, १७ जर म्या एकट्यानेच आपला कुडका खाल्ला आणि अनाथाने त्यांतलें काहीं खावें नाहीं. १८ (कां कीं माझ्या तरुणपणापासून तो वसऱ्याचा पापाजवळ तसा मजजवळ वाढत आला आहे आणि मी आपल्या आईच्या उदरार्तून माझें तेव्हांपासून विधवेला संभाळीत आलों आहे. १९ जर म्या कोणाला वस्त्र नाहीं छणून नाश पावतां पाहिलें, अथवा दरिद्राला पैसेरून नाहीं असें पाहिलें तर, २० जेव्हां त्याच्या कटीने

मला आशीर्वाद दिव्हा नाहीं, आणि माझ्या
कराच्या लोंकरीने जर त्याला उब आली नाहीं,
जर वेसीत म्या आपलें सहाय पाहून अ-
जवर आपला हात उगारिला. २२ तर माझा
खांद्यापासून गळून पडो, आणि माझा भुज
पासून तोडिला जावो. २३ कां कीं देवा-
पुन घडणारा नाश मला भयंकर झाला, आणि
ऐश्वर्य माझ्याने साहवत नाहीं. २४ जर
सोन्यावर आपली आशा ठेविली, अथवा, तूं
भरंवसा आहेस, असें बर उक्कष्ट सोन्या-
घटलें, २५ माझे धन बहुत झालें आणि
हात फार द्रव्य पावला आहे, झणून जर
हर्षलों, २६ म्या सूर्याला प्रकाशतां व चं-
द्रेजडांत चालतां पाहिलें, २७ तेव्हां जर
हृदय गुप्तपणें फसलें आणि माझा हात
मुखांत चुंबिला; २८ तर हेंहि न्याया-
ने दंडायाचा अन्याय असतें, कां कीं असें
मला म्या वरच्या देवाला नाकारिलें असतें.
२९ मी आपल्या वैयाच्या नाशामुळे हर्षलों,
म्या त्यावर अरिष्ट आलें तेव्हां जर मी
मलासलों, ३० त्याच्या जिवाला शाप व्हावा,
मला मला आपल्या मुखाला पाप करूं दिव्हे
जाई. ३१ त्याच्या मांसांतलें काहींस आदाला
देव देईल! आधीं तुम होत नाहीं, असें जर
त्या देवांतलीं मनुष्यं न झणतां, ३२ आ-
दाला वाटेंत विदेशी रात्री वस्ती करीत नसे,
आपलें दार वाटसरूला उघडीं, ३३ जर
आपला अन्याय आपल्या ठरांत गुप्त राखून
आमामाणें आपलीं पातकें झाकिलीं. ३४ तर
मोठ्या समुदायामुळे थरथरावें आणि कुलां-
च्या विकाराने मला भेडवावें, आणि म्या मौन ध-
रूं आणि दारांतून बाहेर न जावें. ३५ हंहंहं,
क रोणी माझे ऐकिलें तर बरें; माझे प्रमाण पा-
हलें झणून सर्वसमर्थाने मला उत्तर द्यावें
आणि माझ्या प्रतिवाद्याने वादपत्र लिहावें. ३६
जाने मी तें निश्चयें आपल्या खांद्यावर घेईन,
आणि मुगुटाप्रमाणें तें आपणाला बांधीन. ३७
मी आपल्या पाउलांची संख्या त्याला दाख-
वें, बसा अधिपति तसा मी त्याला जवळ येऊं
देई. ३८ जर माझ्या भूमीने मजवर आरोली

केली, अथवा तिचीं तासें रडलीं. ३९ जर
म्या पैका दिव्हावांचून तिचा सार खाला, अथवा
तिचे धनी आपला प्राण सोडीत असें म्या केलें.
४० तर गव्हांच्या स्थानीं कांटे आणि जवांच्या
स्थानीं निदण निघो, इयोबाचीं वचनें समाप्त झालीं
आहेत.”

अध्याय ३२.

तर त्या तिषा जनानी इयोबाला उत्तर करायचें
सोडिलें, कां कीं तो आपल्या दृष्टींत सात्विक
होता. २ मग बाराखेल बुजी जो रामाच्या
कुलांतला त्याचा पुत्र अलीहू याचा राग पेटला;
इयोबावर त्याचा क्रोध तापला, कारण कीं त्याने
देवाला नाहीं, आपणाला सात्विक झटलें. ३
त्याच्या तिषा मित्रांवरहि याचा क्रोध तापला,
कारण कीं त्याला जरी काहीं उत्तर सुचलें नाहीं
तरी त्यानी इयोबाला दोषी ठरविलें होतें. ४ तर
जोंपर्यंत इयोब बोलत होता तोंपर्यंत अलीहू उ-
गाच राहिला, कां कीं ते जन त्यापेक्षां छातारे
होते. ५ तर त्या तिषा जनांच्या मुखांत काहीं
उत्तर नाहीं, असें अलीहूने पाहिलें तेव्हां त्याचा
राग पेटला. ६ आणि बाराखेल बुजी याचा
पुत्र अलीहू उत्तर करीत झणाला, “मी लाहान-
वयाचा आहे आणि तुम्ही छातारे आहां झणून
म्या भीड धरिली आणि आपलें मत तुझाला
दाखवायाला भ्यालों. ७ मी झणालों, फार
दिवसानी बोलावें आणि पुष्कळ वर्षांनीं ज्ञान शिक-
वावें. ८ तथापि मनुष्याच्या ठायीं तोच आत्मा
आहे, आणि सर्वसमर्थ्यांचा श्वास त्याला बुद्धि
देतो. ९ मोठे मनुष्य ज्ञानी आहेत आणि छा-
तारे न्याय समजतात असें नाहीं. १० झणून
मी झणालों, माझे एकावें, मीहि आपलें मत दाख-
वीन. ११ पाहा, म्या तुमच्या वाक्यांची वाट
पाहिली; काय बोलावें झणून जोंपर्यंत तुम्ही
विचार करीत होतां तोंपर्यंत म्या तुमच्या वितर्का-
कडे कान दिव्हा. १२ होय, म्या तुझाकडे मन
लाविलें, आणि पाहा तुझांतल्या कोणत्यानेहि इ-
योबाला कुठित केलें नाहीं, आणि त्याच्या वचनां-
चें प्रत्युत्तर केलें नाहीं. १३ आपणाला ज्ञान
प्राप्त झालें असें तुम्ही न झणावें झणून मनुष्य

नाहीं परंतु देव त्याला कुंठित करील. १४ तो तर आपली वाक्ये रचून मजबिरुद्ध बोलला नाहीं, आणि तुमची वचनें बोलून मी त्याला उत्तर करणार नाहीं. १५ ते विस्मय पावले, त्यांनी पुन्हा उत्तर केलें नाहीं, त्यांनी बोलायाचें सोडिलें. १६ तर म्या वाट पाहिली असतां ते बोलेनात, आणि उभे राहून पुन्हा उत्तर करीनात. १७ मीहि आपल्या प्रकरणाचें उत्तर करीन, मीहि आपलें मत दाखवीन. १८ कां कीं मी वाक्यानी भरलेलों आहे, माझा अंतरात्मा माझें संपीडन करितो. १९ पाहा ज्या उकळत्या द्राक्षारसाला सुटका मिळत नाहीं त्यासारिखें माझें अंतर्याम आहे, तें नव्या बुध्न्याप्रमाणें फाटण्याच्या लागास आलें आहे. २० मी आराम पावावा ह्मणून बोलेन, मी आपले ओठ उघडून उत्तर करीन. २१ म्या कोणीएका मनुष्याचा पक्षपात धरूं नये, आणि कोणीएकाचें आर्जव करूं नये. २२ म्या आर्जव करावें असें मी जाणत नाहीं, अल्पकालाने माझा उत्पन्नकर्ता मला घेऊन जाईल.”

अध्याय ३३.

“तर हे ईयोबा, माझीं वाक्यें ऐक, आणि माझ्या सर्व वचनांकडे कान दे. २ पाहा, म्या आपलें मुख उघडिलें आहे, माझ्या तालूमध्यें माझी जीभ बोलूं लागली आहे. ३ माझ्या हृदयाच्या यथार्थतेने माझीं वचनें होतील आणि माझे ओठ ज्ञान स्पष्ट बोलतील. ४ देवाच्या आत्म्याने मला उत्पन्न केलें, आणि सर्वसमर्थाच्या श्वासाने माझ्याठायीं जीव घातला. ५ जर समर्थ आहेस तर मला प्रत्युत्तर कर, मजसमोर आपली वादरचना कर, उभा ठाक. ६ पाहा, मी तुझ्या इच्छेप्रमाणें देवापुढें आहे, मीहि मातीचा षडलेला आहे. ७ पाहा, माझें भय तुला भेडावणार नाहीं, आणि माझा हात तुजवर भारी असणार नाहीं. ८ माझ्या कानीं पडायोजोगें तूं असें ह्मणालाच आहेस आणि असा तुझ्या वचनांचा शब्द म्या ऐकिला आहे कीं, ९ मी निर्मल निरपराध आहे, मी स्वच्छ आहे आणि माझ्या ठायीं अन्याय नाहीं. १० पाहा, तो मला उपद्रव करण्याचीं कारणें शोधितो, तो मला आपला वैरी मानितो. ११ तो

माझे पाय खोड्यांत घालितो, तो माझ्या सर्व कटांला जपतो. १२ पाहा, यांत तूं सात्विक व्हाईस, देव मनुष्यापेक्षा थोर आहे, असें मी तुला उत्तर करितों. १३ तूं त्यासीं कां विवाद करीतोस? तो तर आपल्या कोणत्याहि कार्याचें काय कळवीत नाहीं. १४ कां कीं देव एकदां गोष्ट लोतो आणि दोनदां विचा विचार करीत नाहीं. १५ स्वप्नांत रात्रीतल्या दृष्टांतांत पलंगावरून गादनिद्रांत जेव्हां मनुष्याला निद्रा पडली असे १६ तेव्हां तो मनुष्याचा कान उघडितो, त्याला संबोध ठसवितो. १७ अशासाठीं कीं त्याने मला आपलें कार्य सोडी असें करावें, आणि पुरुषापासून गर्व झांकावा. १८ तो त्याच्या प्राणाला घेत पडायाला आणि त्याच्या जिवाला शस्त्रास नाश पावायला देत नाहीं. १९ आणि तो मला पल्या पलंगावरहि कष्ट भोगून शिक्षा प्राप्त करितो, त्याचीं बहुत हाडें भारी दुस्ततात. २० म्या त्याचा जीव भाकरीला आणि त्याचा प्राण निघाईला कंटाळतो. २१ त्याचें मांस दिसेना नाहीं, क्षीण झालें आहे, आणि त्याचीं जीं हाडें दिसेना नाहीं नसत तीं उघडीं पडलीं आहेत. २२ आणि मला प्राण कबरेजवळ आणि त्याचा जीव कबरेजवळ आणण्याजवळ पोहंचला. २३ जर मनुष्याचें स्त्रोत दाखवायला हजारांमध्ये एक दूत त्याला शोधून असेल; २४ तर तो त्याला प्रसन्न होईल आणि ह्मणेल, त्याला खांचेपासून उद्धार, मला संतुष्टी मिळाली आहे. २५ त्याचा देह बालाच्याप्रमाणे दुलदुलित होईल, तो आपल्या तरुणपणाच्याप्रमाणे वसास परत येईल. २६ त्याने देवाची मार्गदर्शक केली ह्मणजे तो त्याला मान्य करील, आणि त्याचें मुख आनंदाने पाहील आणि तो मनुष्याच्या सात्विकपणाचें फल देईल. २७ ते मनुष्यांस पाहतो, आणि म्या पाप केलें आहे आणि जें यथार्थ तें वाकडें केलें आहे आणि असें दृष्ट माझें हित झालें नाहीं, असें जर कोणी ह्मणेल, २८ तर तो त्याच्या प्राणाला खांचेपासून उद्धार करील, आणि त्याचा जीव प्रकाश पाहील. २९ पाहा, हीं सर्व कर्मे देव बहुत वेळा पुरुषावर करितो. ३० त्याचा प्राण खांचेपासून परत आणायामाठीं तो जीवेंकडच्या उबेडाने प्रकाशित व्हा

३१ हे ईयोबा, सावधान अस, माझें
मौन धर, झणजे मी बोलेंन. ३२ काहीं
बोलायाचें असलें तर मला उत्तर कर, बोल,
मी तुला न्यायी ठरवायाला मी इच्छितों. ३३
मी, तर तूं माझें ऐक, उभाच राहा, झणजे मी
तुला शिकवीन."

अध्याय ३४.

१ मी अलीढू उत्तर करीत झणाला,
२ "विद्वानां माझी वचनें ऐका, आणि ज्ञान्या-
न्यायकडे कान दा. ३ कां कीं जमी तालु
वास्तवी तसा कान वचनें पारखतो. ४ आ-
न्याय निवडून घेऊं, जें उत्तम तें आपणांमध्ये
५ कारण ईयोब झणाला आहे, मी न्या-
य आहे आणि देवाने माझा वाद दूर केला
६ मी आपल्या वादाविषयी असत्य बोलेंन
७ अपराध नसतां माझें क्षत दुःसाध्य आहे.
८ जेव्हा पुरुष ईयोबासारखा आहे, तो उप-
न्यायप्रमाणें पितो. ९ आणि त्याने दुष्कर्म
कधीच संगत धरिली, आणि तो दुष्ट मनुष्या-
वर चालला आहे. १० कां कीं तो झणाला
हो, देवाकडेस आनंदून मनुष्याचें हित घडत
हीं. १० तर बुद्धिमान मनुष्यानें, माझें ऐका;
११ त्याने दुष्कर्म आणि सर्वसमर्थ्याच्याने अ-
पराध करत नाही, असें मानावें. १२ कां
१३ मनुष्याच्या कर्माचें फल तो त्याला भरून
१४ दे, आणि प्रत्येकाच्या आचरणाप्रमाणें त्याला
१५ होई असें तो करील. १२ होय, निश्चयें
१३ दुष्कर्म करणारच नाही, आणि सर्वसमर्थ
१४ विपरीत करणार नाही. १३ त्याला पृथ्वी-
१५ अधिकार कोणी दिल्या? अथवा सर्व जगाचा
१६ नियंत कोणी केला आहे? १४ जर त्याने त्याज-
१५ आपलें मत लावून आपला आत्मा व आपला
१६ कस आपणाकडे परत घेतला. १५ तर सर्व
१७ गेऊं एखाद प्राण सोडितो आणि मनुष्य धु-
१८ मित परत बाईल. १६ जर तुला बुद्धि आहे
१७ तें ऐक, माझ्या वचनांच्या शब्दाकडे कान दे.
१८ जो न्यायाला देषितो तो अधिकार करील
१९ आणि तूं परम सात्विकाला अन्यायी ठर-
२० वील कस? १८ वाईटारे, असें राबला अथ-

वा दुष्टानेरे, असें प्रधानाला झणणें योग्य आहे
काय? १९ तर जो अधिपतीचा पक्षपात करीत
नाहीं, आणि दरिद्रापेक्षा धनवानाला अधिक मानीत
नाहीं; ते सर्व त्याच्या हाताचें कामच आहेत, झणून
त्याला असें झणणें योग्य आहे काय? २० तें
एका क्षणांत मरतील आणि मध्यरात्री लोक घाबरे
होतील, आणि नष्ट होऊन जातील आणि परा-
क्रमी काढिले जातील, परंतु हाताने असें नाही.
२१ कां कीं त्याचे डोळे मनुष्याच्या मार्गा-
वर आहेत, आणि त्याच्या सर्व गति तो पाहतो.
२२ दुष्कर्म तो लपविले असो काहीं अंधकार
अथवा मृत्युच्छाया नाही. २३ कां कीं मनु-
ष्याने देवाकडे जाऊन न्यायविवाद करावा, ए-
वढें अधिक तो त्यावर घालणार नाही. २४ तो
असंख्य महाबलांस भ्रम करील, आणि त्यांच्या
स्थानीं इतरांला स्थापिल. २५ याकरितां तो त्यां
चीं कर्मे ओळखितो आणि रात्री त्याला उलंडून
टाकितो तेव्हां ते चुरडून जातात. २६ तो त्यां-
ला दुष्कर्मामुळे पाहण्याच्या स्थानांत फटके मारि-
तों. २७ कां कीं ते त्यापासून फिरले आणि
त्याच्या मार्गांतला कोणताहि ध्यानांत आणीनात.
२८ झणून दरिद्रांची आरोळी त्याकडे येई असें
ते करितात, आणि तो दुर्गतांची आरोळी ऐकतो.
२९ तो शांति देत असतां कोण उपद्रव करील?
आणि त्याने आपलें मुख लपविलें झणजे त्याला
कोण पाहील? हें जातिविषयी असो अथवा एकाच
मनुष्याविषयी असो. ३० अधार्मिक मनुष्याने रा-
ज्य न करावें, लोक पाशांत न पडावे झणून. ३१
देवाला असें झणणें योग्य आहे कीं, मी शिक्षा
पावलों आहे, मी पुन्हा दुष्टता करणार नाही.
३२ जें मला दिसत नाही तें मला शिकीव,
म्या जर अन्याय केला तर मी पुन्हा करणार
नाहीं. ३३ तुझ्या मनोरथाप्रमाणें व्हावें काय?
तूं नाकार अथवा स्वीकार मी नाही परंतु तोच
फल भरून देईल, तर जें बाणतोस तें बोल.
३४ बुद्धिमान मनुष्य मला सांगोत आणि विद्वान
पुरुष माझें ऐको. ३५ ईयोब ज्ञानाविना बोलला
आहे आणि त्याची वचनें बोधहीन होती. ३६
ईयोबाने दुष्ट मनुष्यांचा पक्ष धरून प्रत्युत्तरें केलीं
आहेत झणून तो पुरतेपणें पारखिला जावा असी

माझी इच्छा आहे. ३० कां कीं तो आपल्या पातकाला फितुरपण लावितो, तो आद्यामध्ये टाक्या वाजवितो आणि देवावर आपली वचने वादवितो.”

अध्याय ३५.

अलीहू अणखी उत्तर करीत झणाला,

२ “त्वां न्यायाने हें कल्पिलें आहे काय? त्वां झटलें, माझा सात्विकपणा देवाच्यापेक्षा अधिक आहे. ३ कारण त्वां झटलें, मला काय प्राप्ति होईल? मी पाप सोडून काय हित पावेन? ४ मी तुला व तुजसहित तुझ्या सख्याला प्रत्युत्तर करीन. ५ तूं आकाशाकडे अवलोकन करून पाहा, आणि जें आभाळ तुजपेक्षा उंच आहे तेंहि ध्यान करीत पाहा. ६ त्वां जर पाप केलें तर त्याविरुद्ध काय करितोस? आणि तुझे अपराध जर बहुत झाले तर त्याविरुद्ध काय साधितोस? ७ तूं जर सात्विक असलास तर त्याला काय देतोस? अथवा तुझ्या हातापासून तो काय घेतो? ८ जो मनुष्य तुजसारखा आहे त्याला तुझी दुष्टता बाधेल, आणि तुझा सात्विकपणा मनुष्याच्या संतानाचें हित करील. ९ बहुत पीडांमुळे ते ओरडतात, बलिष्ठांच्या भुजामुळे ते आरोळी करितात. १० परंतु देव जो माझा उद्यम करणारा जो रात्रीं गीतें देत असतो, ११ ज्याने आद्याला भूमीवरच्या पश्यांपेक्षा अधिक शिकविलें, आणि आकाशांतल्या पक्ष्यांपेक्षा आद्याला विद्वान केलें आहे, तो कोठें आहे? असें कोणी झणत नाहीं. १२ तेवें ते दुष्टांच्या गर्वामुळे आरोळी करितात परंतु कोणी उत्तर करीत नाहीं. १३ निश्चयें देव खोटे ऐकणार नाहीं आणि सर्वसमर्थ त्याकडे मन लावणार नाहीं. १४ जो त्याला पाहणार नाहीं असें जरी झणालास तरी त्यासमोर न्याय आहे झणून तूं व्याजवर भरंवसा ठेवीत राहा. १५ परंतु आतां असें नाहीं झणून त्याने आपल्या क्रोधाने शासन केलें आहे, तथापि त्याने अत्यंत तीव्रता जाणली नाहीं. १६ तर ईशोब उगीच आपलें तोंड उघडितो, आणि ज्ञानाविना वचनांचा विस्तार करितो.”

अध्याय ३६.

अलीहू अणखी उत्तर करीत झणाला,

२ “तूं मजकडे थोडेंसें मन लाव, झणजे मला

देवासाठीं अणखी काहीं बोलणें लावतें, अं तुला कळवीन. ३ पुरातन कालापासून मी व पलें मत घेईन आणि आपला उद्यम झगत्यामी आहे असें ठरवीन. ४ तर निश्चयें मला वचनें खोटीं असणार नाहींत, जो पूर्णज्ञानी अं तो तुजवळ आहे. ५ पाहा, देव बलिष्ठ अं आणि कोणाला तुच्छ मानीत नाहीं, तो पराक्रम व बुद्धीने समर्थ आहे. ६ तो दुष्टाला वाचवें नाहीं परंतु तो दरिद्रांचा न्याय ठरवितां. ७ सात्विकावरून आपले डोंळे काढीत नाहीं परंतु सिंहासनावरल्या राजांकडे असतात; होय, तो जला सर्वकालपर्यंत स्थापितो आणि ते उंच होव ८ आणि ते जर बिड्यानी बांधिले आणि पीढे बंधानी धरिले. ९ तर तो त्याला त्याचें आणि त्यांचे अपराध प्रगट करितो, ते फार आहेंत झणून. १० आणि त्यांनी शिक्षा झणून तो त्यांचा कान उघडितो, आणि ते कयापासून फिरावे असी तो त्याला अज्ञा करितो ११ जर त्यानी ऐकून सेवा केली तर ते अण दिवस कुशलांत आणि आपलीं वर्षे अनेक कांदांत समाप्त करितील. १२ परंतु त्यानी न ऐकिलें, तर तरवारिने नष्ट होतील आणि ज्ञान चून मरून जातील. १३ परंतु मनाचे अणमि क्रोध सांठवितात, जरी त्याने त्याला बांधिलें तरी ते आरोळी करीत नाहींत. १४ तरुणपणांत त्यांचा प्राण जातो, आणि त्यांचें जीवन अपवित्राभ्ये असतें. १५ तो दरिद्राला त्याच्या कष्टांत मुच करितो, आणि पीडेंत त्याचा कान उघडितो. १६ आणि त्वां जर ऐकिलें असतें तर त्याने तुल्लि संकट स्थलांतून ज्या स्थलांत काहीं संकट झाली त्यांत काढून घेतलें असतें, आणि तुझ्या वेळार जें ठेविलेलें तें चवीने भरलेलें असतें. १७ परंतु त्वां दुष्टाचा वाद पूर्ण केला आहे, वाद व न्याय तुला ग्रहण करितात. १८ कोप आहे झणून त्याने तुला महाराने हरण न करावें झणून सत्य अस, मग मोठ्या खंडणीमुळेहि तो तुल्ल प्रसन्न होणार नाहीं. १९ तो तुझे द्रव्य ताडून घरील काय? सोनें व सर्व महाधन तो मानणार नाहीं. २० लोक आपल्या स्थानांत नष्ट होत असतां रात्रीची इच्छा धरूं नको. २१ तूं सावध अण,

अन्याकाडे मन लावूं नको, कां कीं त्वां याला
 विडंपेसां योग्य मानिले आहे. २२ पाहा, देव
 आपल्या पराक्रमाने उंच करितो, त्यासारखा कोण
 उडवितो? २३ त्यासाठी त्याचा मार्ग कोणी
 मिला आहे? अथवा त्वां अन्याय केला आहे,
 असे कोण झणेल? २४ त्याचें तें कर्म मनुष्ये
 भ्रम करित पाहतात, त्याचें महत्त्व त्वां वर्णावें
 असें स्मर. २५ सर्व मनुष्ये तें पाहतात, त्याज-
 ळे मनुष्य दुरून अवलोकन करितें. २६ पाहा,
 देव शोर आहे आणि आद्री त्याला जाणत नाही,
 आणि त्याच्या वर्षांची संख्या अगणित आहे.
 २७ कां कीं पाण्याचे थेंब तो बारीक करितो, ते
 त्याच्या मेघातिमिराप्रमाणें पर्जन्य पडूं देतात.
 २८ ज्या त्याला अर्थे गळूं देतात, तीं मनुष्यावर
 झुत झिपडतात. २९ आणि मेघाचे विस्तार
 अथवा त्याच्या मंडपाचे धडाके कोणी समजू श-
 क्ये काय? ३० पाहा, तो त्याजवर आपला
 प्रकाश विस्तारितो आणि समुद्राचा तळ झाकितो.
 ३१ कां कीं तो त्याकडून लोकांचें शासन करितो,
 जे पुढळपणें अन्न देतो. ३२ तो आभाळानी
 भ्रमा झाकितो अथवा तिजवर अंतर्दान व्हावें झ-
 णून आज्ञा करितो. ३३ त्याची गर्जना त्याविषयीं
 सुचवितो आणि धुकटाविषयीं गुंरें सुचवितात.”

अध्याय ३७.

“याभुळेंहि माझें हृदय थरथरतें, आणि आप-
 न्या स्थानांतून स्फुरून उडतें. २ त्याच्या
 शब्दाचा धडाड आणि त्याच्या मुखांतून जी गर्ज-
 ना निघती तीहि जपून ऐका. ३ तो ती सर्व
 आकाशाखालतीं आणि आपला प्रकाश पृथ्वीच्या
 सीमापर्यंत प्रेरितो. ४ त्यानंतर गर्जना होति, तो
 आपल्या ऐश्वर्याच्या शब्दाने गडगडवितो; जेव्हां
 त्याचा शब्द ऐकूं येतो तेव्हां तो त्याला स्तब्ध
 करित नाही. ५ देव आपल्या शब्दाने आश्व-
 र्याने गडगडवितो, तो महत्कर्म करितो आणि तीं
 आद्री समजू शकत नाही. ६ कां कीं तो हि-
 माला झणतो, तूं भूमीवर पड, आणि पर्जन्यवृष्टी-
 ला, होय आपल्या विपुल पर्जन्यवृष्टीला असें
 झणतो. ७ तो प्रत्येक मनुष्याच्या हाताला मुद्रा
 लावून बंद करितो, सर्व मनुष्यानी त्याचें कर्म जा-

णवें झणून. ८ तेव्हां पशु गृहांत शिरतात,
 आणि आपल्या आश्रयांत राहतात. ९ दक्षिण-
 तून वाहवटळ येती, आणि उत्तरेच्या वाऱ्यांकडून
 थंडी होती. १० देवाच्या आसाकडून हिम
 पडतें, आणि पाण्याचा व्यास कोंडून राहतो. ११
 आणि शिंपायासाठी तो निविड मेघाला प्रेरितो,
 त्याचा प्रकाश आभाळ उडवितो. १२ आणि
 पृथ्वीभूमीच्या पाठीवर जें कांहीं तो त्या मेघाला
 आज्ञापितो तें त्यानी करावें झणून ते त्याच्या
 नियोगाप्रमाणें फिरत फिरत चालतात. १३ ते
 दंडासाठी अथवा त्याच्या भूमीसाठी अथवा प्र-
 सादासाठी येत असें तो करितो. १४ हे ईशो-
 बा, याकडे कान दे, उभा राहून देवाच्या आ-
 श्वर्यकर्माचें ध्यान कर. १५ देव त्याला कसा
 रचून ठेवितो आणि आपल्या मेघाचा प्रकाश पडूं
 देतो, हें तूं जाणतोस काय? १६ निविड मेघा-
 चीं तोलनें सर्व ज्ञान्यांचीं आश्वर्यकर्मे तूं समजतोस
 काय? १७ जेव्हां दक्षिणेच्या वाऱ्याकडून भूमि
 शांत होती तेव्हां तुझी वस्त्रे कसीं उष्ण होतात,
 हें तुला कळलें आहे काय? १८ जें आभाळ
 दृढ व ओतीव अरशासारखें आहे, तें त्वां त्यासं-
 गतीं विस्तारिलें आहे काय? १९ आद्री त्याला
 काय झणावें हें आद्रीला कळीव, कां तर अंध-
 कारामुळें आमच्याने आपलें वचन रचवत नाही.
 २० मी बोलतों असें त्याला सांगावें काय? जर
 मनुष्य बोलला तर त्याचा नाश होईल. २१
 तर जो प्रकाश मेघांच्या आड चकचकित आहे
 तो लोकांस आतां दिसत नाही, परंतु वारा चालूं
 लागला झणजे त्याला स्वच्छ उडवितो. २२
 उत्तरेतून विभासा येती, देवाकडे भयंकर मा-
 हात्म्य आहे. २३ सर्वसमर्थाविषयीं काय झणूं?
 त्याचा शोध आद्रीला लागत नाही, तो महापरा-
 क्रमी आहे आणि त्याच्याठायीं न्याय व महासा-
 त्विकपणा आहे, झणून तो त्रासणार नाही. २४
 याकरितां मनुष्यें त्याला भिबोत, तो कोणत्याहि
 मनाच्या विद्वानांकडे मन लावित नाही.”

अध्याय ३८.

मग परमेश्वर वाहवटळींतून ईशोबाला उत्तर
 करित झणाला,

२ "जो अज्ञान वचनें बोलून उपदेशाला अंधारी आणितो हा कोण आहे? ३ तर तूं पुरुषासारखा आपली कंबर बांध, धणजे मी तुला विचारिन, मग तूं मला ज्ञानाचें उत्तर कर. ४ जेव्हा म्या पृथ्वीचा पाया घातला तेव्हा तूं कोठें होतास? जर तूं बुद्धिसंपन्न असलास तर हें प्रगट कर. ५ तिची परिमाणें कोणी नेमिलीं असें जाणतोस काय? अथवा तिजवर सूत्र कोणी ताणिलें? ६ तिची तलें कशावर मांडिलीं आहेत, अथवा तिचा कोंपऱ्याचा दगड कोणी घातला? ७ जेव्हा पाहटेच्या ताऱ्यानी एकदां ग्राहलें आणि देवाच्या पुत्रानी हर्षनाद केला तेव्हा, ८ आणि समुद्र द्वारांनी कोणी झाकिला? जेव्हा सुटून तो गर्भस्थानांतून निघाला. ९ जेव्हा म्या मेष त्याचें वस्त्र केलें, आणि निविड अंधकार त्याचें शाळेंतें केलें. १० जेव्हा म्या त्यासाठीं आपली सीमा परिमित केली, आणि अडसर व द्वारे हीं स्थापिलीं. ११ आणि छटलें, एथपर्यंत तूं येसिल, याच्या आलिकडे नाही, आणि एथें तुझ्या लहरांच्या डचपणाला मर्यादा ठेविली आहे. १२ त्वां आपल्या जन्मापासून सकाळीस आज्ञा केली आहे काय? त्वां पाहटेला तिचें स्थान कळविलें आहे काय? १३ अशासाठीं कीं तिने पृथ्वीच्या सीमा धराव्या आणि तीतून दुष्ट झटकून टाकावे. १४ जशी माती मुद्रेने तसी ती आपलें रूप पालटितो आणि ते वस्त्राप्रमाणें ठीक बसतात. १५ आणि दुष्टांपासून त्यांचा प्रकाश आकळिला जाईल, आणि उंच भुज मोडिला जाईल. १६ तूं समुद्रांतल्या झऱ्यांत शिरलास काय? अथवा डोहांत शोध करायस चाललास काय? १७ मृत्यूचीं द्वारे तुला उघडिलीं आहेत काय? अथवा त्वां मृत्युच्छायेचीं द्वारे पाहिलीं आहेत काय? १८ त्वां पृथ्वीची सर्व हंडी लक्ष लावून पाहिली आहे काय? जर ती सर्व तुला कळली तर सांग. १९ ज्या गतींत प्रकाश राहतो ती कोठें आहे? आणि अंधकार याचें स्थान कोठें आहे? २० त्वां त्याला त्याच्या सीमेवर न्यावें आणि त्याच्या घराकडच्या वांटाला ओळखावें झणून. २१ तूं तेव्हा जन्मलास आणि तुझ्या दिवसांची संख्या बहुत आहे झणून तूं जाणतोस काय? २२ तूं

हिमाच्या निर्धोत शिरलास काय? अथवा तू गारांचे निधि पाहिले आहेत काय? २३ जे म्या संकटसमयस्यार्थी आणि संग्राम व युद्धाच्या दिवसासाठीं राखून ठेविले आहेत ते. २४ ज्या गतींत प्रकाश पसरतो आणि पूर्वेचा पृथ्वीवर विखरतो, ती कोठें आहे? २५ पाण्याच्या पुरासाठीं पाट आणि गर्बनेच्या विवेकासाठीं मार्ग कोणी पाडिला आहे? २६ मनुष्याने मीवर मनुष्यजातिहीन अरण्यावर पर्यंत पाहिला, २७ उदस्त व ओसाड स्थल तसं काढला आणि गवताचा अंकुर फुटे असें करायला. २८ पर्जन्याला बाप आहे काय? अथवा दहिंवराच्या थेंबाला कोणी जन्म दिव्हा आहे? २९ कोणाच्या गर्भस्थानांतून बर्फ निघाले? आणि आकाशातलें बर्फ कोणी जन्मविलें? ३० जेव्हा दगडाने तर्सी पाणी गुप्त होतात, आणि जेव्हा तोंड थिजतें. ३१ तूं कृतिकाचें मनोरम गडद बंद करूं शकतोस काय? अथवा तुझ्याने सूर्याचे बंद सोडवतील काय? ३२ तूं नक्षत्रांचे स्वसमर्थी काढूं शकतोस, अथवा सर्वां पुत्रांसुद्धां तुला चालवितां येतील काय? ३३ तूं आकाशाचीं विधानें जाणतोस काय? नाच अधिकार पृथ्वीवर स्थापूं शकतोस काय? ३४ पाण्याच्या पुष्कळपणाने तुला झाकावें झणून तुझ्याने आपला शब्द मेषापर्यंत उंचावेल काय? ३५ विजा चालाव्या झणून तूं त्या पाठवूं शकतोस काय? पाहा, आधीं एथें आहों, असें तू तुला छणतील काय? ३६ अंतःकरणांत झग कोणी घातलें? अथवा मनाला बुद्धि कोणी दिव्ही? ३७ ज्ञानाने मेष कोण गणितो? आणि आकाशाकडे बुधले कोण ओतितो? ३८ जेव्हा धुळि मिळून मिळून जाती आणि टेंकळें एकत्र विटळतें. ३९ तूं सिंहासाठीं आहाराची विचार करतील काय? आणि तरुण सिंहांचा बीज कुं करतील काय? ४० जेव्हा ते आपल्या आभ्यांत अंग टाकून बसतात, आणि आपल्या लपण्याच्या जाळींत राहतात तेव्हा. ४१ कुण्याकासाठीं त्याचा आहार कोण सिद्ध करितो? जेव्हा त्याचीं पिलें देवाकडे ओरडतात, आणि खायाला काहीं नाहीं झणून भ्रमतात तेव्हा."

अध्याय ३९.

कव्यांवीरल रानशेव्यांच्या विण्याचा समय
तुला कळला आहे काय? हरिणींचें विणें
लक्ष्य लावून पाहूं शकतोस काय? २ जे
वहने त्या समाप्त करितात ते तुला गणतां येतात
काय? आणि त्याच्या विण्याचा समय तूं जाण-
तोस काय? ३ त्या ओणवतात, आपलीं पिलें
पिळत, आपले गर्भ बाहेर पाडतात. ४ त्यांचीं
पिलें दुलदुलीत होतात, तीं अरण्यांत वाढतात,
बाहेर गेलीं छत्रजे त्याकडे परत येत नाहींत.
५ रानगाढव कोणी मोकार सोडिला आहे? अ-
रण्यागाढवाचीं बंदनें कोणी फेडिलीं आ-
हे? ६ त्याचें घर म्या बंगल केलें आहे आणि
अरण्याक त्याचें आश्रय असतें. ७ तो नगरां-
च्या समुदायाचा उपहास करितो, तो हाकणा-
च्या हाका ऐकत नाहीं. ८ पर्वतांचा प्रसर
सर्वी चरण आहे, आणि तो सर्व हिरवें हुड-
कते. ९ मेंडा तुझी सेवा करायला मान्य
होईल काय? तो तुझ्या गव्हाणीपासीं राहील
काय? १० तूं गेंड्याला त्याच्या जुंव्याने ता-
सत बांधूं शकतोस काय? तो तुझ्या पाठीमागून
खेरीं गुपवील काय? ११ त्याचा पराक्रम मोठा
आहे छत्रून तूं त्याजवर भरंवसा ठेविसील काय?
अथवा तूं आपलें कष्टाचें काम त्याजकडे टाकसील
काय? १२ तो तुझें बीज परत आणील आणि
तुझ्या खळ्यांत तें गोळा करून ठेवील, असा वि-
श्वास तूं त्याजवर ठेविसील काय? १३ मोरांचे
कडफडतात, होय शहामृगाचीं पिसें व पि-
छाहि. १४ ती तर आपलीं आंडीं भूमींत
पोंडती आणि धुकीत उबविती. १५ आणि
प्राचित कोणीएकाचा पाय तीं ठेंचील, अथवा
नगशु तीं तुडवील हें विसरती. १६ ती आ-
फळ पिलांसीं तीं तिचीं नसल्याप्रमाणें कठोर
असले; तिचे श्रम भयाविना व्यर्थ आहेत. १७
कांहीं देवाने तिला ज्ञान दिव्हें नाहीं, आणि
तिला बुद्धि वाटिली नाहीं. १८ जेव्हा ती उंच
होवन धावती तेव्हा घोड्याला व त्याच्या स्वरा-
ला हासली. १९ त्यां घोड्याला पराक्रम दिव्हा
आहे काय? त्या त्याची मान गडगडाट पांघर-

विली आहे काय? २० तो टोळाप्रमाणें धरथरे
असें तूं करूं शकतोस काय? त्याच्या नाकपुड्या-
चें गौरव भयंकर आहे. २१ तो खोऱ्यांत टांपा
मारितो; आणि आपल्या पराक्रमाविषयीं आनंदतो,
तो हत्यारबंद मनुष्याला भेटायला पुढें चालतो.
२२ तो भयाला हासतो आणि भयभीत होत
नाहीं, आणि तरवारीपासून मागे फिरत नाहीं.
२३ भाता, चमकता भाला व ढाल हीं त्याजप्रत
खणखणतात. २४ क्रोध व थैथैपाठ यांनी तो
भूमि गिळितो, आणि करण्याचा शब्द आहे असें
तो विश्वासत नाहीं. २५ करणा वाजतांना तो
अहा छत्रतो, लढाई व सर्दारांची गर्जना व आ-
रोळी हीं तो दुरून हुंगतो. २६ ससाणा तुझ्या
बुद्धीने उडतो आणि आपले पक्ष दक्षिणेकडे पस-
रितो काय? २७ तुझ्या आज्ञेने गरूड उंचावतो,
उंच जागीं आपलें कोटें करितो काय? २८ तो
खडकावर वसतो आणि रात्री राहतो, खडकाचा
कडा व दिखर यांवरहि. २९ तेथून तो आ-
हाराला निरखितो, त्याचे डोळे दुरून पाहतात.
३० त्याचीं पिलें रक्त चोंखितात आणि जेथें
वधलेले असतील तेथें तो असतो.”

अध्याय ४०.

अणखी परमेश्वर ईयोबाला उत्तर करित
छत्राला,

२ “सर्वसमर्थ्यांसीं विवाद करणारा त्याला
शिकवील काय? जो देवाचा परिवाद करितो तो
त्याविषयीं उत्तर करो.”

३ तेव्हा ईयोब परमेश्वराला उत्तर करित
छत्राला, ४ “पाहा, मी कुस्तित आहे, मी तुला
काय उत्तर करूं? मी आपला हात आपल्या मु-
खावर ठेवीन. ५ मी एकदा बोललों आहे परंतु
मी उत्तर करणार नाहीं; होय, दोनदा परंतु अण-
खी बोलणार नाहीं.” ६ मग परमेश्वर ईयो-
बाला वाहवटळीतून उत्तर करित छत्राला, ७
“तूं पुरुषासारिखी आपली कंबर बांध, मी तुला
प्रश्न करीन तेव्हा तूं मला ज्ञानाचें उत्तर कर. ८
तूं माझा न्याय नाहींसा करसिल काय? तूं न्यायी
ठरावा छत्रून मला दोष लाविसील काय? ९
देवासासारिखा तुला भुज आहे काय? त्याच्या

अवाजासारिखी तूं गर्बना करसील काय? १० तूं ऐश्वर्य व उत्कर्ष लेऊन घे, आणि माहात्म्य व शोभा धारण कर. ११ तूं आपल्या क्रोधाचे प्रवाह पसरूं दे, आणि प्रत्येक गर्विष्ठाला पाहून त्याला नीच कर. १२ प्रत्येक गर्विष्ठाला पाहून त्याला नीच कर, आणि दुष्टाला त्याच्या स्थानांत तुडवून टाक. १३ त्याला धुळीत एकत्र गुप्त कर, गुप्त स्थानांत त्याचीं मुखें बांध. १४ झणजे मीहि तुजवळ अंगीकार करीन कीं तुझा उजवा हात तुला तारूं शकेल. १५ बहेमोथ पाहा, जो म्या तुजवळ उत्पन्न केला, तो बैलासारखा गवत खातो. १६ पाहा, त्याचा पराक्रम त्याच्या कमरेत आहे, आणि त्याचें बल त्याच्या उदराच्या दृढ अवयवांत आहे. १७ तो आपलें शेंपूट ऐरवज वृक्षाप्रमाणे वांकवितो, त्याच्या मांडीच्या स्नायु एकमेकींसीं गुंफलेल्या आहेत. १८ त्याचीं हाडे पित्त्याचे पन्हेळ असीं आहेत, त्याच्या बरगड्या लोखंडाच्या दांड्यासारख्या आहेत. १९ तो देवाच्या कृत्यांतलें मुख्य आहे, त्याच्या उत्पन्न करणाऱ्यानेच त्याला त्याचें शस्त्र दिल्लें आहे. २० पर्वत तर त्यासाठीं चारा रुझूं देतात, आणि तेथें सर्व अरण्यपशु खेळतात. २१ तो रावळीच्या झाडांखालीं नल व दलदली यांतल्या जाळीत बसत असतो. २२ रावळीचीं झाडे आपल्या छायेने त्याला झाकितात, ओषाजवळचे बाळुंज त्याला वेढितात. २३ पाहा, नदी लोटून पाहती परंतु तो पावरत नाही, जरी यादैन नदी सुटून त्याच्या मुखापर्यंत लागली तरी तो धैर्य धरितो. २४ तो आपल्या डोळ्यांनी तिला व्यापून पाहतो, तो रोषाने फांशातून धसून जातो.”

अध्याय ४१.

“तूं लिब्याथानाला गळाने बाहेर ओढूं शकतोस काय? अथवा तुला त्याची जीभ दोरीने आवळवेल काय? २ त्याच्या नाकांत लव्याची दोरी घालूं शकतोस काय? अथवा तुला त्याचा जबडा कांठ्याने टोंचवेल काय? ३ तो तुजपासीं बहुत काकळूत करील काय? तुजवळ तो मृदुवचनें बोलेल काय? ४ तो तुजसीं करार करील काय? तूं त्याला सर्वकाळपर्यंत आपला चाकर

व्हायासाठीं घेसील काय? ५ जसा पक्ष्या तसा त्यासीं खेळसील काय? तूं आपल्या चारिणींसाठीं त्याला बांधिशील काय? ६ सोत त्याचें भोजन करितील काय? ते त्याला वाटणें मध्यें वांटून देतील काय? ७ तूं त्याची त शन्यानी अथवा त्याचें मस्तक गळानी भरूं तोस काय? ८ त्याजवर तूं आपला हात लढाई स्मर, अधिक करूं नको. ९ पाहा, विषयींची आशा व्यर्थ आहे, कोणी त्याला तांच गळून पडणार नाहीं काय? १० त्या उत्तेजित करी एवढा तीव्र कोणी नाही, तर मज उभा राहूं शके असा कोण आहे! ११ प्रतिदान करावें झणून कोणी मला प्रथम दिल्लें आहे? जें काहीं सगळ्या आकाशास आहे तें माझेंच आहे. १२ त्याचे अवयव बलवर्णन, आणि त्याच्या रचनेचें सौंदर्य यांनी मी उगा राहणार नाहीं. १३ त्याच्या पांखा तोंड कोण उघडूं शकेल? त्याच्या दुहेरी काटांत कोणाच्याने शिरवेल? १४ त्याच्या मुखा द्वारे कोण उघडूं शकेल? त्याचे दांत चूने भयंकर आहेत. १५ त्याचीं दृढ खवले गर्व आहेत, जसें घट्ट मुद्रने तसें प्रत्येक झाले आहे. १६ तीं एकमेकासीं एवढीं लागलेली आहेत कीं काहीं वारा त्यांमध्ये शिरूं पावत नाही. १७ तीं एकमेकासीं चिकटतात, तीं चिकटलेली आहेत आणि वेगळीं होत नाहीत. १८ त्याच्या शिंका प्रकाश चमकवितात आणि त्याचे डोळे काळाच्या पाण्यासारखे आहेत. १९ त्याच्या तोंडातून दीप बाहेर पडतात आणि अग्नीच्या णग्या सुटतात. २० जसा उकळत्या इंधना अथवा थाळ्यांतून तसा त्याच्या नाकपुड्यांतून निघत असतो. २१ त्याचा श्वास अंगार होतो आणि त्याच्या तोंडातून ज्वाला निघते. २२ त्याच्या मानेंत बल राहतें आणि संकट त्याला उडून जातें. २३ त्याच्या मांसाचे थर धडकलेले आहेत, तें त्याजवर घट्ट आहे, यकळी नाही. २४ त्याचें हृदय दगडासारखें दृढ आहे, होय तें खालच्या तळीएवढें दृढ आहे. २५ तो उठला झणजे पराक्रमी भितात, ते म्हाभंगाने व्याकूळ होतात. २६ जो त्याला तक्का

जे त्याची तरवार, टिकत नाही; भाला, शस्त्र
च हीहि टिकत नाहीत. २७ तो लोखंड
सारखें आणि पित्तल कुजलेल्या लांकडासा-
मानितो. २८ तीराच्याने त्याला पळवत
गोकणीचे धोंडे त्याला धस असे होतात.
मदा धसासारख्या मानिन्या आहेत, तो
त्याच्या हालण्यास हासतो. ३० त्याखाली
रीची टोंके असतात, तो चिखलावर वखर
काही विस्तारितो. ३१ तो अगाध डोहाला
प्रमाणे उकळितो, समुद्राला माखण्याच्या
सारखें करितो. ३२ तो आपणामार्गे मार्ग
स्मय करितो, डोह पांढरा झाला असें एखा-
ज वाटेल. ३३ ज्याला भय वाटत नाही,
जे त्यासारखें बनावर कोणी नाही. ३४ तो
उंच गोष्टी पाहतो, तो गर्विष्ठांच्या सर्व वंशा-
राजा आहे.”

अध्याय ४२.

ईयोब परमेश्वराला उत्तर करित झणाला,
१ “तूं सर्वसमर्थ आहेस आणि कोणतीहि
तुजपासून लपणार नाही, असें मी जाणतो.
जो ज्ञानाविना मसलत गुप्त ठेवितो, हा कोण
दे! तर जें मी समजलों नाहीं तें आणि मज-
चा वरचढ ज्या आश्चर्य गोष्टी म्या जाणल्या ना-
हीं, त्याहि मी बोललों आहे. ४ त्वां ऐकावें, झणजे
बोलें; मी तुला विचारिण, मग तूं मला कळीव.
म्या ज्ञानाच्या ऐकण्यांत तुजविषयी ऐकिलें
हें, परंतु आतां माझा डोळा तुला पाहतो. ६
तुजें मी आपणाला कंटाळतों आणि धूळ व
वावर वसून अनुतापतों.”

७ आणि असें झालें कीं परमेश्वर हीं वचनें
ज्याला बोलल्यानंतर एलीफाज तेमानी याला
परमेश्वर झणाला, “तुजवर आणि तुझ्या दो-
न्ही मित्रांवर माझा क्रोध पेटला आहे, कां कीं ज-
सो सेवक ईयोब तसे तुझी मजविषयी य-
थार्थ बोलला नाहीं. ८ तर आतां तुझी आपणा-
ला सात बैल आणि सात बोकड घेऊन माझा

सेवक ईयोब याकडे जा, आणि आपणाकरितां होम
करा, झणजे माझा सेवक ईयोब तुझासाठीं प्रार्थना
करील, कां कीं त्यांचें मी मान्य करीन; म्या तुझा-
प्रत तुमच्या मुखेंतेप्रमाणें न करावें झणून, कां कीं
जसा माझा सेवक ईयोब तसे तुझी मजविषयी
यथार्थ बोलला नाहीं.”

९ मग एलीफाज तेमानी व बिन्दाद शही
व जोफार नामाथी यांनी जाऊन असें परमे-
श्वराने याला सांगितलें तसें केलें, आणि परमे-
श्वराने ईयोबाचें मान्य केलें. १० तर ईयोबाने
आपल्या मित्रांसाठीं प्रार्थना केली, तेव्हां परमे-
श्वराने त्याची दशा फिरविली, आणि जें कांहीं
ईयोबाचें पूर्वी होतें त्याचें दुष्ट परमेश्वराने
त्याला अणखी दिलें. ११ तेव्हां त्याचे सर्व
भाऊ व त्याच्या सर्व बहिणी व सर्व जे पूर्वी त्या-
च्या ओळखीचे होते तेहि त्याकडे आले, आणि
त्याच्या घरांत त्यासंगतीं जेवले; आणि जें अरिष्ट
परमेश्वराने त्याजवर आणिलें होतें त्या सर्वांवि-
षयी त्यांनी त्याकरितां शोक केला आणि त्याचें
सांत्वन केलें, आणि प्रत्येकाने त्याला एक मुद्रा दि-
न्ही आणि प्रत्येकाने एक सोन्याची कुडकी दिन्ही.
१२ तर परमेश्वराने ईयोबाची शेवटली स्थिति
त्याच्या पूर्वस्थितीपेक्षा अधिक चांगली केली, कां
कीं त्याला चौदा हजार मेंढरें व साहा हजार उंट
व बैलांच्या जोड्या एक हजार व एक हजार गा-
ढवी हीं होती. १३ आणि त्याला सात पुत्र होते
व तिषी कन्या होत्या. १४ आणि त्याने पहिलीचें
नाव येमीना व दुसरीचें नांव केझीया व तिसरी-
चें नांव केरेनहप्पूख ठेविलें. १५ आणि सर्व
देशांत ईयोबाच्या कन्यांएवढ्या सुंदर स्त्रिया को-
णी नव्हत्या, आणि त्यांच्या बापाने त्यांस त्यांच्या
भावांमध्ये विभाग दिन्हा. १६ त्यानंतर ईयोब
एकशें चाळीस वर्षे वांचला, आणि त्याने आपले
पुत्र आणि आपल्या पुत्रांचे पुत्र चोहों पिढ्यांपर्यंत
पाहिले. १७ मग ईयोब वृद्ध व आयुस्तृत हो

मरून गेला.

गीतांचें पुस्तक.

गीत १.

तो माणूस फार धन्य जो दुष्टांच्या विचारा-
प्रमाणें चालत नाही, आणि पाप्यांच्या मा-
गीत उभा राहत नाही, आणि निंदकांच्या आसना-
वर बसत नाही. २ परंतु त्याची आवड परमे-
श्वराच्या शास्त्रांत आहे, आणि रात्रंदिवस तो
त्याच्या शास्त्राचें मनन करितो. ३ तो पाण्या-
च्या ओहळांजवळ लावलेलें झाड, जें यथाकाळीं
आपलें फळ देतें, आणि ज्याचें पान कोमत नाही,
त्यासारखा तो आहे; आणि जें काहीं तो करितो,
तें सफळ होतें. ४ जे दुष्ट ते तसे नाहीत,
परंतु ज्या भुसाला वारा उडवितो, त्यासारखे ते
आहेत. ५ पास्तव न्यायांत दुर्जन आणि नीति-
मानांच्या सभेंत पापी टिकणारच नाहीत. ६
कारण कीं परमेश्वर नीतिमानांचा मार्ग जाणतो,
आणि दुष्टांचा मार्ग नाश पावतो.

गीत २.

राष्ट्रें कां खचळतात? आणि लोक व्यर्थ योजना
कां करितात? २ परमेश्वरावर व त्या-
च्या अभिषिक्तावर पृथ्वीचे राजे उभे राहिले आ-
हेत, आणि अधिकाऱ्यानी एकत्र विचार केला आहे
कीं, ३ “आपण त्यांची बंदनें तोडूं, आणि आ-
पल्यावरून त्यांचीं बंधारणें टाकून देऊं.” ४
जो आकाशांत बसलेला, तो हांसेल; प्रभु त्या-
चा उपहास करील. ५ तेव्हां तो आपल्या रा-
गाने त्यांस बोलेल, आणि आपल्या संतापाने त्यांस
बाबरे करील. ६ वण “म्या आपला पवित्र डोंगर
जीयोन, यावर आपल्या राजाला अभिषेक करून
स्थापिलें आहे. ७ मी नेमाविषयीं सांगेन,
परमेश्वराने मला असें सांगितलें आहे, तूं
माझा पुत्र आहेस; आज म्या तुला जन्म दिल्या
आहे. ८ माझ्याजवळ माग, द्रणजे मी राष्ट्रें
तुझें वतन आणि पृथ्वीच्या सीमा तुझें धन असें
करून देईन. ९ तूं लोखंडी काठीने त्यावर

राज्य करसील, कुंभाराच्या मडक्यासारखें तें
फोडसील.” १० तर अहो राजानो, तुझी आज्ञा
शाहाणे व्हा; अहो पृथ्वीचे न्यायाधीश, तुझी
बोध घ्या. ११ मयाने परमेश्वराची सेवा
करा, आणि कष्टतांना हर्ष करा. १२ तुझी
चुंबन घ्या; नाही तर कदाचित त्याला राव
ईल, आणि त्याचा राग किंचित पेटविला असा
तुझी वाटेने नाश पावाल; त्यावर जे आशा ठेव-
तात, ते सर्व धन्य आहेत.

गीत ३.

दाविद आपल्या पुत्र आप्तालोम याच्यासमोरून
पळाला, तेव्हां त्याचें गीत.

हे परमेश्वरा, माझे वैरी किती वाढले! जे म-
जवर उठले ते बहुत आहेत. २ माझा नि-
वाविषयीं बहुत द्रणतात कीं, “त्याला देवाजवळ
आश्रय नाही.” सेलाह. ३ तथापि, हे परमे-
श्वरा, तूं माझ्यावरली ढाल, माझे गौरव, आणि
माझ्या मस्तकाला ढंभ करणारा आहेस. ४ म्या
आपल्या वाणीने परमेश्वराला हाक मारिली,
आणि त्याने आपल्या पवित्र डोंगरावरून मला
उत्तर दिलें. सेलाह. ५ मी निश्रले आणि
झोंप घेऊन जागा झालों, कारण कीं परमेश्वर
मला आधार होता. ६ हजारी लोकांनी माझ्या-
सभोंवते वेढा घातला, तरी त्यांमुळें मी भिन्न
नाहों. ७ हे परमेश्वरा, तूं उठ; हे माझा
देवा, मला तार; कां तर त्यां माझ्या सर्व दुष्टा-
च्या गालावर मारिलें; त्यां दुष्टांचे दांत मला
टाकिले आहेत. ८ परमेश्वराकडून तारण होई;
तुझ्या लोकांवर तुझा आशीर्वाद आहे. सेलाह.

गीत ४.

मुख्य वाजळ्याला निगिनोधर; दावादाने केलेलें गीत.

हे माझ्या न्यायत्वाच्या देवा, जेव्हां मी तुला
मारितों, तेव्हां तूं मला उत्तर दे; संकटांत
जेव्हां मी मला मोकळें केलें; तूं मजवर रक्ष

इस माझी प्रार्थना ऐक. २ अहो मनुष्यानो, तुझी कोठपर्यंत माझ्या गौरवाचा अनादर कराल, आणि व्यर्थपणाची आवड धरून लबाडी शोधाल? केवळ. ३ तर जाणा की परमेश्वराने आपल्यासाठी घडिमिळाला वेगळें केलें आहे; जेव्हा परमेश्वराच्या हाक मारितो, तेव्हा तो ऐकतो. हे तुझी भरघोर करा, आणि पाप करूं नका; आपल्या अंधरुणावर आपल्या मनासीं विचार करून स्वस्थ असा. सेलह. ५ नीतीचे यज्ञ आणि परमेश्वरावर भरंवसा ठेवा. ६ कुठ घणतात की, “आझ्यास बरें कोण दाखवेल?” ७ हे परमेश्वरा, तूं आपल्या दृष्टीचा कणास आझ्यावर पाड; त्याचें धान्य व त्याचा हारस वाढत्या वेळेस जो आनंद त्यापेक्षा त्या माझ्या हृदयांत अधिक आनंद टिह्या आहे. ८ मी सुखाने निवून झोप घेईन, कारण की हे परमेश्वरा, केवळ तूच मला निर्भय राहवितोस.

गीत ५.

मुख्य बाजंव्याला; निहिलोथवर; दावीदाने केलेलें गीत.

हे परमेश्वरा, माझ्या गोष्टीकडे कान लाव; माझी प्रार्थना ध्यानांत आण. २ हे माझ्या पात्रा व माझ्या देवा, माझ्या ओरडण्याच्या गदाकडे चित्त दे; कारण की तुझ्याजवळ मी प्रार्थना करीन. ३ हे परमेश्वरा, सकाळीं तूं मला शब्द ऐकविल; सकाळीं मी तुझ्यासाठीं प्रार्थना होऊन लक्ष लावीन. ४ कां तर दुष्टांही मी आवड धरणारा असा देव तूं नाहीस; तुझ्याजवळ वाईट राहणार नाही. ५ तुझ्या दृष्टीसमोर सर्वोच्च ठिकणार नाहीत; तूं सर्व दुष्टांवर आपल्याच्याच दृष्टी करितोस. ६ जे खोटे लोकात, त्यांचा नाश तूं करविल; रक्तपाती व मदी माणूस याचा कंटाळा परमेश्वर करितो. ७ हे मी तुझ्या परम कृपेने तुझ्या मंदिरास येईन; त्या भवनेने तुझ्या पवित्र देवळांत भजन करीन. हे परमेश्वरा, माझ्या वैन्यांमुळे तूं आपल्या गीते मला चालव; तुझ्या मार्गे माझ्यापुढें नीट. ९ कारण की म्याच्या वोंडी सज्जता नाही; मी अंतर्मुख अति दाढ आहे; त्याचा वसा पडलेलें, थडगें आहे; जे आपल्या जिभेने पुस-

लावतात. १० हे देवा, त्यांस दोषी ठरव; तें आपल्या योजने करून पडोत; त्यांच्या बहुत पापांमुळे तूं त्यांस घालवून दे; कारण की त्यांनी तुजवर फितूर केला आहे. ११ परंतु तुजवर जे भरंवसा ठेवितात त्या सर्वांनी आनंद करावा; त्यांनी सर्वकाळ हर्षशब्द करावा; कां तर तूं त्यांचें रक्षण करितोस; जे तुझ्या नामावर प्रीति करितात, त्यांनी तुजविषयीं उन्हास करावा; १२ कारण की हे परमेश्वरा, तूं नीतिमानाला आशीर्वाद देतोस; जसें कवचाने तसें आपल्या प्रसन्नतेने त्याला आच्छादितोस.

गीत ६.

मुख्य बाजंव्याला; शिमिनीथाच्या निशिनोथवर; दावीदाने केलेलें गीत.

हे परमेश्वरा, तूं आपल्या रागाने माझा निषेध करूं नको, आणि आपल्या संतापाने मला शिक्षा करूं नको. २ हे परमेश्वरा, मजवर दया कर, कारण की मी अशक्त आहे; हे परमेश्वरा, मला निरोगी कर, कारण की माझी हाडे ठणकत आहेत. ३ माझा जीवहि फार घाबरा झाला; परंतु हे परमेश्वरा, तूं कोठपर्यंत? ४ हे परमेश्वरा, परत येऊन माझ्या जिवाला सोडीव, आपल्या दयेमुळे मला तार. ५ कां तर मरणानंतर तुझें स्मरण होत नाही; कबरेत तुझी स्तुति कोण करील? ६ मी आपल्या कण्हण्याने थकलों; सर्व रात्रीं आपलें अंधरूण पाणीगत करितों; आपल्या अश्रूंनी आपल्या पलंगाला भिजवितों. ७ माझी दृष्टि त्रासाने जर्जर झाली; माझ्या सर्व वैन्यांमुळे ती जीर्ण झाली आहे. ८ अहो सर्व दुष्कर्म, मजपासून दूर जा; कारण की परमेश्वराने माझ्या रडण्याचा शब्द ऐकिला आहे. ९ परमेश्वराने माझी काकळत ऐकिली आहे, परमेश्वर माझी प्रार्थना अंगीकारील. १० माझे सर्व शत्रु लाजून घाबरे होतील; ते फिरविले जातील, ते एकाएकी लाजतील.

गीत ७.

दावीदाने केलेलें तिस्याप्रक गीत; जें त्याने वन्याह्योनी खुशाच्या गोष्टीविषयीं परमेश्वरापुढें आणिलें.

हे परमेश्वरा माझ्या देवा म्या तुजवर आशा ठेविली आहे; जे माझ्या पाठीस लागतात,

त्यां सर्वांपासून मला राख आणि माझे तारण कर; २ नाही तर सोडविणारा नसता तो सिंहासारिखा मला फाडून तुकडे करील. ३ हे परमेश्वरा, माझ्या देवा, जर म्या तें केलें आहे, माझ्या हातीं जर दुष्टपण आहे, ४ जो माझ्या अवळ सुखरूपी, त्याचें जर म्या वाईटपणाने फेडिलें आहे (याबद्दल तर जो माझा निष्कारण वैरी त्याला सोडविलें आहे.) ५ तर शत्रु माझ्या जिवाच्या पाठीस लागून त्याला आटोपो; भूमी-सींहि माझा प्राण तुडवून टाको, आणि माझ्या गौरवाला मातीसीं वस्ति देवो. सेलाह. ६ हे परमेश्वरा, तूं आपल्या रागाने ऊठ; माझ्या वैर्यांच्या क्रोधामुळे उभा राहून मजसाठीं सावध हो; त्यां न्याय नेमिला आहे. ७ आतां लोकांचा समुदाय तुला वेदूं पाहतो, यास्तव तूं त्यांवर फिरून उंच हो.

८ परमेश्वर मुलखांचा निवाडा करील; हे परमेश्वरा, माझ्या नीतिप्रमाणें आणि माझ्या यथार्थतेप्रमाणें माझा न्याय ठरिव. ९ दुष्टांचें वाईटपण नाहीसें होवो; परंतु तूं नीतिमानाला स्थापून ठेव; कां तर नीतिमान देव हृदयाची व गुदैकमळांची परीक्षा करितो. १० ज्यांचें हृदय यथार्थ, त्यांचा तारणारा जो देव, त्याकडून माझे संरक्षण होतें. ११ देव नीतिमानाचा न्याय करितो, आणि सर्व दिवस देवाला राग येतो. १२ जर हा फिरत नाही, तर तो आपली तरवार पाजवील; त्याने आपलें धनुष्य ताणिलें आहे; तें सिद्धच केलें आहे. १३ त्याने त्याच्यासाठीं हि मृत्युकारक हातेरें सिद्ध केली; त्याने आपले बाण प्रज्वलीत केले आहेत. १४ पाहा, अन्यायाने प्रसूतदुःख त्याला लागलें; दुष्कर्मगर्भ त्याला झाला, आणि तो खोटेपण प्रसवला आहे. १५ त्याने खांच केली, ती खणली आहे, आणि जो खाडा त्याने केला त्यांत तो आपणच पडला आहे. १६ त्याचें दुष्कर्म त्याच्याच मस्तकावर फिरेल; त्याचा बलात्कारहि त्याच्याच टाळूवर उतरेल. १७ परमेश्वराच्या नीतिप्रमाणें मी उपकार मांनून, आणि परात्पर परमेश्वराच्या नामाने कीर्तन करीन.

गीत ८.

मुख्य बाबंज्याला गिचीयेवर; दावीदाने केलेलें शीत.

हे परमेश्वरा आमच्या प्रभू, तुजें नाम पृथ्वीत किती महान्! कां तर त्वां आपली आकाशावर लावून दिल्ली आहे. २ शत्रु खुनसी यांस निवांत करायास तुझ्या वैर्यामुळे त्वां लेकर व तान्हीं, त्यांच्या तोंडांतून बयला लाविला आहे. ३ तुजें आकाश तुझ्या बोकळी काम, चंद्र व तारे जे त्वां स्थापिले त्यास केमी पाहतों, तेव्हां ४ “माणूस काय आहे त्वां त्याची आठवण करावी?” मनुष्यजात आहे कीं त्वां त्याची भेट घ्यावी! ५ त्वां दूतांहून थोडक्याने उणें केलें, आणि त्यावर व थोरपण, यांचा मुगूट ठेविला आहे. ६ आपल्या हातांच्या कामांवर त्याला अविश्वसिलें; त्याच्या पायांखालीं त्वां अवधी ठेविली हेत; ७ बकरीं व गुरें हीं सर्व, अणखी रानां पशु; ८ आकाशांतलीं पांखरें व समुद्रांतले समुद्रमार्गांनी फिरणारे. ९ हे परमेश्वरा आमच्या प्रभू, सर्व पृथ्वीत तुजें नाम किती महान् आहे.

गीत ९.

मुख्य बाबंज्याला; मूथलमनेनावर; दावीदाने केलेलें शीत.

हे परमेश्वरा, मी आपल्या सर्व हृदयाने स्तुति करीन; तुझ्या सर्व आश्चर्यकृत्यांचें वर्णन करीन. २ तुज्याविषयीं आनंद व उन्हास करीन; हे परमेश्वरा, तुझ्या नामाचें कीर्तन करीन. ३ शत्रु मागे फिरले आहेत, ते ठेंचळून तुझ्या नाश पावले. ४ कां तर माझा न्याय व निवाडा त्वां केला आहे; त्वां सिंहासनावर नेतीने न्याय केला आहे. ५ त्वां राष्ट्रांस दुष्टाचा नाश केला, त्याचें नांव सरसकाळासाठीं खोडिलें आहे. ६ हे शत्रु, करणीं सर्वकाळासाठीं संपलीं आहेत; त्यांची उपटीली; त्यांची आठवण देखील नाहीती आहे. ७ परमेश्वर तर सर्वकाळ राहणें; आपलें सिंहासन न्यायासाठीं मांडितो. ८ तो नीतिने सृष्टीचा न्याय ठरवील; लोकांचा निवाडा करील. ९ आपले

परमेश्वर आश्रय आहे, संकटाच्या वेळांत तो आश्रय आहे. १० आणि जे तुझे नाम जाणतात ते तुझवर आशा ठेवतील; कारण की, हे परमेश्वर, जे तुला शोधितात, त्यास तूं सोडीत नाहीस. ११ जीयोगांत वस्ति करणारा जो परमेश्वर त्याचें स्तुति तुझी करा; लोकांत त्याचीं कृत्यें सांगा. १२ कारण कीं जो रक्तपाताचा झाडा घेणारा त्याची आठवण करितो; तो दुःखितांचें ओरडणें विसरत नाही. १३ हे परमेश्वरा, जो मरण-प्राप्तासून माझा उठविणारा तो तूं आहेस; मज-वर दया कर; माझ्या हेषकानीं केलेलें जें माझें दुःख तें पाहा. १४ यासाठीं कीं जीयोगाच्या त्याच्या दरवाज्यांत मी तुझी स्तुति सविस्तर सांगितली, तुझ्या तारणामुळे हर्ष करावा. १५ रा-जांनीं जी खांच केली, तींत तींच बुडाली; जो फास त्यांनीं लपविला, त्यांत त्यांचाच पाय सांपडला. १६ परमेश्वर न्याय करितो असा तो कळला आहे; दुर्जन आपल्या हातांच्या कामाने गुंतला तेव्हा दिवापोन. सेलह. १७ जे दुष्ट ते अधोगतींत गेले, झणजे जीं सर्व राष्ट्रे देवाला विसरतात तीं. १८ कारण कीं दरिद्री सर्वकाळ विसरला जाणार नाही, दुःखितांची आशा सदा निर्फळ होणार नाही. १९ हे परमेश्वरा, उठ; माणसांचें बळ न वालवें; राष्ट्रांचा न्याय तुझ्यासमोर केला अशा. २० हे परमेश्वर, त्यास भय घाल; आ-ज माणसें आहों असें राष्ट्रांनीं जाणावें. सेलह.

गीत १०.

हे परमेश्वरा, तूं दूर कां उभा राहतोस? संक-टाच्या वेळेस कां लपतोस? २ दुष्टांच्या गर्वा-कडून दिनांवर जळजळाट होतो; ज्या कुयुक्ति जमिं योजित्या, त्यांत हे गुंतले. ३ कां तर दुष्ट आपल्या मनोदयाविषयीं गौरव मिळवितो; जमिं लोभित परमेश्वराला शाप देऊन तुच्छ झाले. ४ दुर्जन आपल्या तोंडाच्या उद्धटपणा-कडून शोभीत नाही; देव नाही, असे त्याचे सर्व विचार आहेत. ५ त्याचे मार्ग सर्वकाळ वागे आहेत; तसे न्याय त्याच्या लक्षाहून वरते आहेत; त्याच्या सर्व शत्रूवर तो फुस्कारा टाकितो. ६ त्याने आपल्या हृदयांत छटलें कीं, “पिढोपिढी

मी हलणार नाही, कां तर मी बाईटांत येणार नाही. ७ याच्या तोंडांत शाप व कृत्रिम व अप-हार हीं भरली आहेत; त्याच्या जिभेखालीं दुष्कर्म व दुर्गुण आहेत. ८ झेव्याच्या लपणींत बसतो; गुप्तस्थानांमध्ये निदोषाला जिवें मारितो; दुबळांस त्याचे जोळे टपतात. ९ जसा सिंह आपल्या गुहेंत तसा तो गुप्तस्थानीं दबा धरितो; दि-नाला धरायास दबा धरितो; दिनाला आपल्या जाळींत ओदून धरितो. १० तो नम होऊन पड घेतो; मग आपल्या बळाने दुबळांवर उडी घालितो. ११ त्याने आपल्या हृदयांत छटलें कीं, देव विसरला आहे; त्याने आपली दृष्टि लप-विली आहे; तो कधींहि पाहणार नाही.” १२ हे परमेश्वरा, उठ; हे देवा, आपला हात उंच कर; दुःखितांस विसरूं नको. १३ दुर्जन देवाला कां तुच्छ मानितो! तो आपल्या मनांत छानतो कीं, “तूं झाडा घेणार नाहीस.” १४ त्यां पाहिलें आहे; कां तर तूं आपला हात लावायासाठीं दुष्कर्म व त्रास पाहतोस; हलाख्यांनीं आपणास सोपून दि-न्हा आहे; अनाथाचा तूं सहायकारी आहेस. १५ तूं दुष्टाचा व नष्टाचा हात मोड; तुला काहीं सांपडणार नाही तोंपर्यंत त्याच्या दुष्टाईचा शोध कर. १६ परमेश्वर सदासर्वकाळ राजा आहे; त्याच्या देशांतून राष्ट्रांचा नाश झाला आहे. १७ हे परमेश्वरा, त्यां दीनांचा मनोरथ ऐकून घेत-ला आहे; त्यांचें हृदय सिद्ध करतील; तूं आ-पला कान लावशील; १८ यासाठीं कीं त्या अना-थाचा व लिनाचा न्याय करावा, इहलोकांतला माणूस अणखी भय घालणार नाही.

गीत ११.

मुख्य बाज्याला; दावीदाने केलेलें गीत.

म्या परमेश्वरावर आशा ठेविली आहे; तु-झी माझ्या जिवाला कां सांगतां, “तूं पक्षा-सारखा आपल्या डोंगरास पळत जा.” २ तर पाहा, दष्टानीं धनुष्य ताणिलें; जे नीट हृदयाचे त्यास काळोखांत विंधायास त्यांनीं आपला बाण दोऱ्यावर लाविला आहे. ३ जेव्हा पाये फोडले आहेत, तेव्हा नीतिमान काय करील? ४ परमेश्वर आपल्या पवित्र देवळांत आहे, परमेश्वराचें सिंहासन आकाशांत आहे; त्याचे जोळे पाहतात,

व्याच्या पापण्या मनुष्यांच्या संतानांची परीक्षा करितात. ५ परमेश्वर नीतिमानाची परीक्षा घेतो; परंतु दुर्जन आणि ज्याला बळाकार आवडतो, त्यांस त्याचा जीव देवितो. ६ दुष्टांवर जाळी, अग्नि व गंधक व अति शक्तिचा वारा, यांची वृष्टि तो करील; हाच त्याचा वाटा आहे. ७ कारण कीं पवित्र परमेश्वराला पूर्ण पवित्रता आवडली. त्याची दृष्टि सरळाकडे लागली आहे.

गीत १२.

मुख्य वाजंभ्याला; दारिद्र्याने केलेलें गीत.

हे परमेश्वरा, सहाय कर; कां तर धार्मिक नाहींसा झाला; मनुष्यांच्या संतानांतून सत्यवादी सरले आहेत; आपल्या आपल्या शेजाऱ्यांशीं ते व्यर्थ बोलतात. २ फुसलावणाऱ्या होटांनी मन राखून मनाने बोलतात. ३ सर्व फुसलावणाऱ्या होटांस व कपटी मनाने बोलणाऱ्या जिभेला परमेश्वर कापून टाकील. ४ ते धाणतात, “आधी आपल्या जिभेविषयीं मबळ होऊं; आमचे होट आमचेच; आमचा धनी कोण?” ५ “दीनांच्या जाचणुकीमुळे दरिद्रांच्या कण्हण्यामुळे मी अतां उठेन,” असें परमेश्वर धाणतो; “मी त्याला निर्भय जाग्यांत ठेवीन; तो त्यावर फुस्कारा टाकील.” ६ परमेश्वराचीं वचनें शुद्ध वचनें, मातीच्या मुर्तींत गाळलेलें रूप, सात वेळां निर्मळ केलेलें, अशीं आहेत. ७ हे परमेश्वरा, तूं त्यांस राखसील; प्रत्येकाला या पिढीपासून सर्वकाळ संभाळसील. ८ मनुष्यांच्या संतानांमध्ये अथम मनुष्ये उंचावलीं असतांच दुर्जन चडुंकडे हिंडतात.

गीत १३.

मुख्य वाजंभ्याला; दारिद्र्याने केलेलें गीत.

हे परमेश्वरा, तूं कोठपर्यंत मला विसरसील? सर्वकाळ कीं काय? मजपासून आपली दृष्टि कोठपर्यंत झाकसील? २ म्या आपल्या मनांत विचार कोठपर्यंत करावे? दिवसोदिवस माझ्या हृदयांत खेद पावला, माझ्या कानूने कोठपर्यंत मजवर उठावे? ३ हे परमेश्वरा माझ्या देवा, प्रार्थना, माझे ऐक; माझ्या शेज्यांस उजेड दे; नाही तर मरणची झोंब मला लागेल. ४ मा-

णि माझा कान झालेला कीं, “म्या त्याला विसर आहे.” मी डळमळतो तेव्हा माझे वैरी हसतील. ५ परंतु म्या तुझ्या दयेवर आश्रय घेतला आहे; तुझ्याकडून जें तारण त्यामुळे माझे हृदय हर्षित होईल. ६ मी परमेश्वराकडे आश्रय घेतला आहे, कारण कीं त्याने मजवर उपकार केला आहे.

गीत १४.

मुख्य वाजंभ्याला; दारिद्र्याने केलेलें गीत.

मुख्याने आपल्या मनांत धाटले कीं, “देव नाही. १ लोक नासले; त्यानी अमंगळ काम केले आहे; चांगले करणारा कोणी नाही. २ कोणी ज्ञानी, किंवा देवाचा शोध करणारा आहे किंवा नाही, हें पाह्यास परमेश्वराने आश्चर्याने मनुष्यांच्या संतानांकडे न्याहाळून पाहिलें. ३ तर त्या सर्वांनी सन्मार्ग सोडिला; तीं सर्व विचललीं आहेत; चांगले करणारा कोणी नाही. ४ एक देखील नाही. ५ सर्व दुष्कर्मांस सन्मार्ग नाही कीं काय? अन्न बसें खातात तसें मांस लोकांस खावत; ते परमेश्वराचे नमस्कार नाहीत. ६ तेथें ते फार भ्याले, कारण कीं त्यांला पिकीमध्यें देव आहे. ७ तुझी दया विचार तुच्छ केला, परंतु परमेश्वर त्यांचे आश्चर्याचे आहे. ८ इजाएलाचे तारण ज्ञानाचे कोण देईल? जेव्हा परमेश्वर आपले पाद ठेवलेले लोक परत आणील, तेव्हा याकोब हर्षित होईल, इजाएल संतुष्ट होईल.

गीत १५.

दारिद्र्याने केलेलें गीत.

हे परमेश्वरा, तुझ्या मंडपांत कोण राहील? तुझ्या पवित्र डोंगरावर कोण बसित करील? २ जो यथार्थ चालून नीति करितो, आणि आपल्या मजपासून खरे बोलतो; ३ आपल्या जिभेवर कडाडी करित नाही; आपल्या शेजाऱ्यांचे बळी करित नाही, आणि आपल्या शेजाऱ्यांविषयीं कपकपित करित नाही; ४ ज्याच्या दिसण्यांत सत्करा सणूस अस्मान्य आहे, परंतु जे स्वतः परमेश्वराभित्त, त्यांचा सन्मान करितो; अन्न पवित्रावर शुद्ध असतानाच खलवत नाही; ५

मला पैसा व्याजवर देव नाही, आणि निदो-
मला विरुद्ध असें दाव वेत नाही; जो बापभ्रमे
रिते, तो कधीहि ढळणार नाही.

गीत १६.

दावाकडून मिळतम.

देवा, मला राख, कां तर म्या तुजवर आ-
गा ठेविली आहे. २ त्यां परमेश्वराला
घटले आहे की, "तू माझा प्रभु आहेस; तुज-
कडून माझे कल्याण होत नाही; ३ पृथ्वीवर
अवित्र त्यांसच मात्र; तेच मान्य; त्यावर
पूर्ण आवड आहे. ४ जे दुसऱ्या देवाच्या
पांवतात, त्यांस खेद फार होतिल; त्या-
रुक्तमय पेयअपणें मी करणार नाही आणि
त्यांच्या होटांत त्यांचीं नावें घेणार नाही. ५
परमेश्वरा, माझा भाग व माझी वाटी यांचें
मम; तूं माझ्या देवाचा आधार आहेस. ६
मला विभाग रमणीय जाग्यांत पडले; होय, वतन
मला फार आवडतें. ७ मी परमेश्वराला धन्य
कृत्य घणेल, कां तर तो मला बोधितो; रात्री
मला पुढेकडलें देखील मला बोध करितात. ८
म्या आपल्यासमोर परमेश्वर नेहमी ठेविला
आहे; तो माझ्या उजव्याकडे यास्तव मी ढळ-
णार नाही. ९ याकरितां माझे हृदय आनंद
घटले, आणि माझे गौरव हर्षित झालें आहे;
माझा देह देखील निर्भय राहिल. १० कां तर
तूं मला कबरीत सोडून देणार नाहीस; आ-
त्म्या भक्ताला सडलेपण अनुभूत देणार नाहीस.
११ तूं मला जीवनाची वाट कळविशील; तुझ्या-
समोर संतोषाचें पुरेपण; तुझ्या उजव्या हातीं
तुजें सर्वकाळ आहेत.

गीत १७.

दावादाने केलेली प्रार्थना.

हे परमेश्वरा, नीति ऐक; माझ्या रडणाऱ्याचें
कम कर; माझ्या प्रार्थनेकडे कान दे, कां
तर मी कष्ट होतातून नाही. २ माझा न्याय
जुलमदून मगत व्हावा; जी नीट, ती तुझ्या ओ-
ळीने पहावी. ३ त्यां माझ्या अंतःकरणाची
पेक्षा केली, रात्रीत चौकसी केली, मला आदि-
ने; तरी तुझ्या कांहीं संपडणार नाही, म्या नेम

केला आहे, माझ्या तोंडाने उलंघन होणार नाही.
४ मनुष्याच्या करण्याविषयी तुझ्या होटांच्या
शब्दाकडून म्या बळत्कान्याच्या वाटा संभाळून
पाहिल्या. ५ माझे पाय न सरकावे घाबून तूं
आपल्या मार्गांत माझी चाल स्थिर कर. ६ हे
देवा, म्या तुला हाक मारिली; कां तर तूं मला
उत्तर देत असतोस; तूं आपला कान मजकडे
लाव; माझे बोलणें ऐक. ७ जे तुजवर आशा
ठेवितात त्यांस त्यावर उठणाऱ्यापासून जो तूं आप-
ल्या उजव्या हाताने तारितोस तो तूं आपली दया
दाखीव. ८, ९ ढोळ्याच्या बुवळांतल्या पुत-
ळीसारखें मला राख; तूं आपल्या पंखांच्या छा-
येने मला आच्छादन करून जे माझा नाश करूं
पाहताव, जे माझे जिवाचे बैरी मला वेढितात,
त्यांपासून मला राख. १० ते आपल्या पुष्टप-
णाने भरले आहेत, ते गर्वाने बोलतात. ११
त्यांनी आतां आझास फदोपदीं वेढिलें आहे;
त्यांनी भूमीवर पाझायास आपले डोळे लाविले
आहेत. १२ जसा सिंह, तसा तो विदारण
करायास बुभुक्षित असतो, आणि जसा तरणा
सिंह तसा गुप्तस्थानीं बसतो. १३ हे परमेश्व-
रा, कठ; त्याचा तूं विरोध कर; त्याला खा-
लीं कर; दुर्बन जो तुझी तदवार, त्यापासून मा-
झ्या जिवाचा निभाव कर. १४ हे परमेश्वरा,
जे पुरुष तुझा हात, त्यांपासून; इहलोकाचे मनुष्य
ज्यांचा भाग आयुष्यांत आहे, यांपासून निभाव
कर; आणि त्यांचें पोट तूं आपल्या संग्रहाने
भरितोस, ते लेकरांविषयीं तुम होतात, आणि
उरलेंलें आपल्या मुलांसाठीं ठेवितात. १५ मी
तर नीतिमत्वांत तुझे तोंड पाहीन, जाग्रत होण्या-
च्या वेळेस मी तुझ्यासारखें होऊन तुम होईन.

गीत १८.

मुख्य वाजल्याल; परमेश्वराचा सेवक दावाव यकडून,
ज्या विनसीं परमेश्वराने त्याला त्याच्या सर्व शत्रूंच्या हा-
तांतून आणि शाकलाच्या हातांतून सोडविलें, तेव्हा
त्याने परमेश्वराकडून या गितांतल्या गोष्टी उभाकून
असें झटलें कीं,

हे परमेश्वरा, तूं माझी शक्ति; मी तुझी आ-
वड धरीन. २ परमेश्वर माझा खडक,
माझा दुर्ग व माझे निभावण, माझा देव, माझा

खडकरूप आश्रय; त्यावर मी आशा ठेवीन; माझी ढाल व माझ्या तारणाचें शिंग, माझा गड आहे. ३ परमेश्वर जो स्तुतिमान्य त्याचें नाम मी घेईन, आणि आपल्या शत्रूंपासून तारला जाईन. ४ मरणबंदानी मला आवळिलें, आणि नाशकारक लोंढ्यानी मला भय झालें. ५ लोकां-तराच्या बंदानी मला वेढिलें; मरणाचे फास मज-पुढें आले. ६ म्या आपल्या संकटांत परमेश्व-राला हाक मारिली, आणि मी आपल्या देवाजवळ ओरडलों, त्याने आपल्या देवळांतून माझा शब्द ऐकिला, माझे ओरडणें त्याच्यापुढें, त्याच्या कानांत गेलें. ७ तेव्हा पृथ्वी कांपून गडबडली; पर्वतांचे पायहि हदरून कांपले; कां तर त्याला राग आला. ८ त्याच्या नाकांतला धूर चढला, आणि त्याच्या तोंडांतून अग्नि भस्म करिता झाला; तेणेकरून तप्त विंगळ झाले. ९ तो आकाश लववून उठ-रला; आणि त्याच्या पायांखाली काळोख होता. १० अणखी तो करूबावर बसून उडाला; त्याने वायुरूप पंखानी झडपहि घातलों. ११ त्याने अं-भारास आपलें आच्छादन केले; आपल्याभोंवतें अंधकारकयुक्त पाणी व निविड अभाळ, यांस आपला मंडप केला. १२ त्याच्या पुढच्या तेजाने त्याचे ढग चालले; गारावृष्टि व धगधगीत विंगळ झाले. १३ तेव्हा परमेश्वराने आकाशांत गड-गडाड केले; आणि परात्पराने आपला शब्द काढिला; गारावृष्टि आणि धगधगीत विंगळ केले. १४ असे त्याने आपले बाण सोडून त्यांची दाणा-दाण केली; विजांचा भडिमार करून त्यांची गड-बड केली. १५ तेव्हा पाण्यांतले तळ दिसले; भुवनाचें पाये देखील उघडे झाले; हे परमेश्वर, तुझ्या निषेध व तुझ्या नाकाचा श्वास यां-कडून तसें झालें. १६ त्याने वरून पाठवून मला पेतलें; मोठ्या पाण्यांतून मला काढिलें. १७ त्याने माझे बळकट शत्रु व माझे द्वेषी यांपासून मला सोडविलें, कारण कीं ते मजहून शक्तिमान होते. १८ माझ्या विपत्तीच्या दिवसीं ते मला आडवे आले, परंतु परमेश्वर मला आधार हो-ता. १९ आणि त्याने मला काढून मोकळ्या ठि-काणीं नेलें; त्याचा आग्रह मजवर होता झणून मला सोडविलें. २० परमेश्वराने माझ्या नी-

तिप्रमाणें माझे चांगलें केलें; माझ्या हातांचा निर्मळपणाप्रमाणें मला परत दिन्हें. २१ कारण कीं म्या परमेश्वराचे मार्ग पाळिले, आणि मज-पल्या देवाविषयीं दुष्टपण केलें नाहीं. २२ मी त्याचे सर्व न्याय म्या आपल्या लक्षांत घे-विले; आणि त्यांचे नेम आपल्यापासून केलें नाहीं. २३ असा मी त्यासीं निर-होतों; म्या आपणाला अन्यायापासून राख-ले. २४ आणि परमेश्वराने माझ्या नीतिप्र-माणें माझ्या हातांच्या निर्मळप-णाच्या दृष्टीपुढें माझ्या हातांच्या निर्मळप-णप्रमाणें मला दिन्हें. २५ धर्मिकासीं तूं मित्र असतोस; निर्दोषी पुरुषासीं तूं मित्र असतोस; २६ निर्मळासीं तूं निर्मळ असतोस आणि क्लेश्यासीं तूं विरुद्ध असतोस. २७ तूं दीन लोकांस वारितोस, आणि उंच व्यास नीच करितोस. २८ अणखी तूं दिवा तेजस्वी करितोस; परमेश्वर माझा माझ्या अंधाराचा प्रकाश करितो. २९ माझ्या तुझ्यायोगें मी सैन्याच्या गोटांतून धांवतों, आणि आपल्या देवाच्यायोगें भितीवरून उडी मारितों. ३० जो देव त्याचा मार्ग पूर्ण करे, परमेश्वराचें वचन आटून पाहिलेलें आहे; त्यावर आशा ठेविताना, त्या सर्वांस तो ढाल आहे. ३१ कां तर परमेश्वराखेरीज देव कोण आहे आणि आमच्या देवावांचून कोण खडकरूप श्रय आहे! ३२ देव माझी कमर बांधितो आणि माझा मार्ग पूर्ण करितो. ३३ माझे पद हरणांच्या पायांसारिखे करितो, आणि माझ्या उंच स्थानांवर मला उभे करितो. ३४ माझ्या हातांस लढणें शिकवितो, आणि पितल मुण माझ्या भुजानी मोडलें जातें. ३५ तुझ्या ढालाची ढाल मला देतोस, आणि तुझा उक्ता मला आधार देतो; तुझ्या प्रसन्नतेनें मला को-पण झालें आहे. ३६ तूं माझी पावले मेकळीं केलीं, आणि माझे चोटे डळमळत नाहीं. ३७ मी आपल्या शत्रूंच्या पाठीं लागून त्यांस पितों, आणि ते संपे तोंपर्यंत मी फिरव नाहीं. ३८ मी त्यांस खुपसतों, आणि त्यांच्याने उडलें नाहीं; माझ्या पायांखालीं ते पडतात. ३९ माझ्या तर मला लढण्यासाठीं बळ आवळिलें; माझ्या

ज्ञाने उठतात त्यांस तूं स्वप्नशाखालीं करितोस.
७ त्यां मध्ये शत्रूंची मान मला दिन्ही, आणि
८ आपले हेपी यांस मारिलें. ४१ त्यांनी हाक
झिली, परंतु कोणी तारणारा नाही; परमेश्व-
राला हाक मारिली, परंतु त्याने त्यांस उत्तर
नहीं. ४२ म्या त्यांस वाय्यापुढल्या धु-
ळीस चूर्ण केले; मायांतल्या चिखलासारिखें
आमचे रिचविलें. ४३ लोकांच्या कलहापासून
निभाव करितोस; मला राष्ट्रांचा शिरो-
मूर्ति करितोस; ज्या लोकांस मी ओळखीत न-
सो, ते माझे सेवक झाले. ४४ कानीं ऐकतांच
मान्य झाले; परके लोक माझ्याजवळ आ-
वत करितात. ४५ परक्या वंशांचा क्षय झाला,
आणि ते आपल्या लपण्याच्या ठिकाणीं बाबरे
होते. ४६ परमेश्वर जिवंत आहे, आणि मा-
झी खडकरूप आश्रय स्तुतियोग्य आहे; माझ्या
आश्रयाचे देव थोरच मानला असावा. ४७
माझ्यासाठीं सूड उगवितो; तो माझ्याखालीं
क्षय करितो. ४८ माझ्या शत्रूंपासून माझा
निभाव करितो; जे मजवर उठतात त्यापेक्षाहिं तूं
मला बरे करितोस; बळाळारी माणसापासून
मला सोडवितोस. ४९ यास्तव, हे परमेश्वरा,
समवेत मी तुझी स्तुति करीन; तुझ्या नामाचें
कीर्तनहिं करीन. ५० तो आपल्या राजाला मोठीं
करपें देतो; अभिषिक्ताला दानीद व त्याची सं-
की यांवर सर्वकाळ दया करितो.

गीत १९.

मुख्य वाजण्याला; दानीदाने केलेलें गीत.

आमचा देवाचें गौरव वर्णितें, आणि अंतराळ
त्याच्या हाताचें कृप्य दाखवितें. २ दिव-
स दिवस गोष्ट सांगतो, आणि रात्रीस रात्रि
सुचवितो. ३ वाचा नाही, शब्द नाहीत,
जमीं वाणी ऐकली जात नाही. ४ त्याची
कृपा सर्व पृथ्वींत झेली, आणि त्याचीं वाक्यें सृष्टी-
च्या सीमेस पावलीं; त्यामध्ये त्याने सूर्याची वस्ति
झेली आहे. ५ आणि हा नवऱ्यासारिखा आ-
मला जोडीतून झिरतो; तळवान माणसासारिखा
झाले वानस्पृश, हर्षणे. ६ त्याचें निघणें आका-
शाचे कोणत्यासून आणि त्याच्या शेवटापर्यंत
जमीं व जमीनी, आणि त्याच्या उन्हापुढें कोणी

लपलें जात नाही. ७ परमेश्वराचें नेमसंज्ञक
पूर्ण आहे, जिवाला ठिकाणीं आणि; परमेश्व-
राच्या प्रमाणनेम खरा आहे, भोव्याला ज्ञानी
करितो. ८ परमेश्वराचीं बंधारणें नीट आहेत,
हृदयाला आनंदवितात; परमेश्वराची आज्ञा
निर्मळ आहे, डोळ्यांस उज्ज्वळ करितो. ९ परमेश्व-
राचें भय शुद्ध, सर्वकाळ स्थिर आहे; परमेश्व-
राचे न्याय खरे, अगदी नीतिवंत आहेत. १०
सोन्यापेक्षा, आणि पुष्कळ निर्मळ सोन्यापेक्षा
आवडीचे आहेत; मधेपेक्षा, मोहळ्याच्या पाझरापे-
क्षाहि गोड आहेत. ११ अणखी त्यांकडून तुझा
सेवक बोध पावतो; ते शाळन्याने बहुच सन्मक
होतें. १२ आपल्या चुक्या कोण समजतो?
गुप्त दोषाविषयीं तूं मला निर्दोषी कर. १३ अण-
खी आपल्या सेवकाला उद्धटपणापासून आतळून
धर; त्यांस मजवर धनीपण करूं देऊं नको;
मग मी पूर्ण होईन, आणि मोठ्या अतिक्रमाविषयीं
निर्दोषी होईन. १४ हे परमेश्वरा, हे माझ्या
खडकरूप आश्रया, आणि माझ्या खंड भरणान्या,
तुझ्याजवळ माझ्या तोंडांतलीं वाक्यें आणि माझ्या
हृदयांतलें ध्यान मान्य होवो.

गीत २०.

मुख्य वाजण्याला; दानीदाने केलेलें गीत.

संकटाच्या दिवसां परमेश्वराने तुझे ऐकावें;
याकोबाच्या देवाच्या नामाने तुझे संरक्षण क-
रावें. २ त्याने तुजवळ पवित्र स्थानांतून सहास्र
पाठवावें, आणि ज्ञायोगांतून तुला आधार द्यावा.
३ तुझीं सर्व अप्रमं भाठवावीं, आणि तुझा दोष
मानून घ्यावा. सेलाह. ४ त्याने तुझ्या मन्त्रे-
रथाप्रमाणें तुला द्यावें, आणि तुझी प्रत्येक योजना
सिडीस न्यावी. ५ आढी तुझ्या त्रासणासुद्धें
हर्षनाद करूं, आणि आमच्या देवाच्या नामाने
झेंडा उभारूं; परमेश्वराने तुझीं सर्व मागणीं
पूर्ण करावीं. ६ आतां मी जाणतो कीं परमेश्वर
आपल्या अभिषिक्ताला तारितो; तो आपल्या प-
वित्र अक्राशांतून आपल्या सहास्रकांढक हाताने
पराक्रम करून त्याला उत्तर देईल. ७ कोणी
त्याचें अणि कोणी शीकावें स्मरण करितान,
परंतु त्याची आज्ञा देव परमेश्वर याच्या

नामाचें स्मरण करूं. ८ तें लवून पडलें, परंतु आझी उभे होउन यथास्थित राहिलों. ९ हे परमेश्वरा, तारण कर; आझी हाक मारितों, त्या दिवसीं राजाने आझास उत्तर द्यावें.

गीत २१.

मुख्य वाजंच्याला; दावादाने केलेलें गीत.

हे परमेश्वरा, तुझ्या सामर्थ्याने राजा आनंद करितो; आणि तुझ्या तारणाने तो किती हर्ष करितो. २ त्यां त्याला त्याच्या हृदयांतली दृच्छा प्राप्त केली आहे; आणि त्याच्या होतांतली विनंती कांहींच वजिली नाही. सेलाह. ३ कां तर अगोदर तूं चांगलीं वरदानें त्याला देतोस; निर्मळ सोन्याचा मुगूट त्याच्या डोक्यावर ठेवितोस. ४ त्याने तुझ्याजवळ जीवन मागितलें; त्या त्याला दिलें, सर्वकाळचें दीर्घ आयुष्य दिलें. ५ तुझ्या तारणामुळे त्याचें गौरव मोठें आहे; तूं मान व महत्त्व त्याला पुरवितोस. ६ कां तर तूं त्याला सर्वकाळ आशीर्वाद नेमितोस; आपल्या दर्शनाच्या आनंदाने त्याला संतोषवितोस. ७ कारण कीं राजाने परमेश्वरावर आशा ठेविली आहे, आणि परात्पराच्या दयेने त्याची कांहीं डळमळ होणार नाही. ८ तुझे सर्व शत्रु तुझ्या हातांत सांपडतील; तुझे द्वेषी तुझ्या उजव्या हातांत सांपडतील. ९ तूं आपल्या प्रत्यक्ष होण्याच्या वेळेस त्यास धगधगित भट्टीसारखें करतील; परमेश्वर आपल्या रागाने त्यास गिळील, आणि अग्नि त्यास खाईल. १० तूं पृथ्वीतून त्याचें फळ व मनुष्यांच्या संतानांतून त्याचा वंश नाहीसा करतील. ११ कां तर त्यानी तुजवर वाईट योजिलें; त्यानी कुयुक्ति काढिली; त्याच्याने साधवत नाही. १२ कारण कीं जेव्हां तूं त्यांच्या तोंडासमोर आपल्या दोऱ्यासी बाण सिद्ध करितोस, तेव्हां त्यास पराङ्मुख करितोस. १३ हे परमेश्वरा, त्यां आपल्या बळाने थोर असावें; आझी गाउन तुझ्या पराक्रमाचें कीर्तन करूं.

गीत २२.

मुख्य वाजंच्याला; एजलेथ शहारावर; दावादाने केलेलें गीत.

हे माझ्या देवा, माझ्या देवा, त्यां मला कां टाकिलें! माझ्या तारणापासून, माझ्या ओरडणा-

च्या शब्दांपासून दूर कां राहतोस! २ हे माझ्या देवा, दिवसां मी हाक मारितों, आणि तूं मला उत्तर देत नाहीस; रात्रीहि ओरडतों आणि मला दमच नाही. ३ तथापि तूं पवित्र इस्राएलाच्या स्तवनांमध्ये राहतोस. ४ आत्मच्या वडिलानीं तुजवर आशा ठेविली, त्यानी आशा ठेविली, आणि त्यांच्या निभाव केला. ५ ते तुझ्याजवळ ओरडले आणि सोडविले गेले; त्यानी तुझ्या आशा ठेविली आणि लज्जित झाले नाहीत. ६ परंतु मी कीडा आहे, मनुष्य नाहीच; माझा सांचा धिक्कारपात्र, लोकांत तुच्छच आहे. ७ सर्व मजकडे पाहतात, ते माझा उपहास करतात; होट काढितात; ते डोंकें डोलवितात. ८ घाणतात कीं, "याने परमेश्वरावर आशा ठेविली, तो याचा निभाव करो; त्याने त्याला लोकां वाचवें, कारण कीं याने त्यावर आवड ठेविली." ९ त्यां तर मला पोटांतून वाढिलें; मी आपल्या आईच्या स्तनांसीं होतो, तेव्हां त्यां मला आर्त दाखविली. १० गर्भापासून मी तुजवर काळजी गेलों; आपल्या आईच्या पोटीं झाल्यापासून मी माझा देव आहेस. ११ मजपासून दूर होई नको, कां तर संकट जवळ आलें आहे, अणखी कोणी सहायकारी नाही. १२ बहुत गोडे मला भोंवते लागले; बाशानांतल्या बळाढ्यानी मला वेढिलें. १३ गर्भणाच्या व फाडणाच्या सिंहसारखें त्यानी आपलें तोंड मजवर वासलें. १४ मी पाण्यासारखा रिचवता गेलों, आणि माझी लव्हा हाडें खिळखिळीं झालीं; माझे हृदय मेणासारखें होउन माझ्या आंतड्यांमध्ये विरलें. १५ माझे बळ खापरासारखें सुकून जातें; माझी केश्य माझ्या जबड्यांत चिकटती, आणि तूं मला मरणाच्या मातीस लावितोस. १६ कां तर तुझे माझ्याभोंवते आले; दुष्टांच्या समुदायाने मला वेढिलें; त्यानी माझे हात व माझे पाय यांस लेंचिलें. १७ माझीं सर्व हाडें मला मोजतां येवढी ते मजकडे न्याहाळून पाहतात. १८ ते मला त्यांत माझीं वस्त्रें वाढितात; माझ्या पांशूकपाणि पाडितात. १९ परंतु तूं परमेश्वर मला शक्तिदाता, दूर होई नको; माझ्या सहाय्याकडे उतावळी कर. २० तरकारीपासून माझा आणि

हरीव; कुत्र्याच्या पंजापासून माझा एकुलता सो-
नव. २१ सिंहाच्या तोंडापासून आणि रेमाच्या
पंजापासून मला राख; माझे ऐक. २२ मी आ-
पल्या भावांमध्ये तुझ्या नामाचें वर्णन करीन; मंड-
ळीमध्ये तुझी स्तुति करीन. २३ अहो परमेश्व-
र तूचे भिणारे, तुझी त्याची स्तुति करा; याकोबाच्या
संतानाहो, तुझी त्याचें गौरव माना; इस्राए-
लच्या सर्व संतानाहो, तुझी त्याची भीडहि राखा.
२४ कां तर त्याने दुःखिताच्या दुःखाचा धिक्कार
नाहीं; कंटाळा केला नाहीं, आणि त्याने आ-
तोंड त्याच्यापुढें लपविलें नाहीं; परंतु जेव्हां
आजवळ ओरडला, तेव्हां त्याने ऐकिलें. २५
त्या मंडळींत माझे स्तवन तुजविषयीं होईल;
त्या भिणान्यांसमोर मी आपले नवस फेडीन.
२६ दरीही जेवून तृप्त होतील; जे परमेश्वरा-
चा बोधितात, ते त्याची स्तुति करतील; तुमचें
सर्वकाळ जगेल. २७ पृथ्वीच्या सर्व सीमां-
लां आठवण धरून परमेश्वराकडे फिरतील;
तुजपुढें राष्ट्रांतलीं सर्व कुटुंबें भजतील. २८
कां तर राख परमेश्वराचें आहे; तोच राष्ट्रां-
लां अधिकार करितो. २९ पृथ्वीतले सर्व पुष्ट जे-
वून भजतील; मार्तीत उतरणारे सर्व त्याच्यापुढें
लगेतील; कोणाच्यानेहि आपला प्राण वांचवणार
नाहीं. ३० कांहीं संतान त्याची सेवा करील;
हे प्रपूची पिढी असें मोजलें जाईल. ३१ तों
कन वे जन्मतील त्या लोकांस त्याचा न्याय
कळतील की, "त्याने केला आहे."

गीत २३.

दावादाने केलेलें गीत.

परमेश्वर माझा मेंढपाळ आहे, मला उणें हो-
णार नाहीं. २ मला कोवळ्या कुरणांत बस-
विले; निवांत पाण्यावर मला नेतो. ३ तो आ-
पल्या नामासाठीं माझ्या जिवाला माघारें आणितो;
जे मला नीतीच्या मार्गावर चालवितो. ४ अण-
वें मी मरणछायेच्या खिंडींत चालतों, तरी वाई-
कण भिणार नाहीं; कां तर तूं माझ्यासंगतीं
आहेस; तुझी काठी व तुझा टेंका, हीं माझे समा-
न करतील. ५ माझ्या बैऱ्यादेखतां तूं माझ्या-
संगतें; माझी बाटी भरलेली आहे. ६ निश्चयें

माझ्या आयुष्याच्या सर्व दिवसांत बरेपण व
दया होतील, आणि चिरकाल मी परमेश्वरा-
च्या घरीं राहीन.

गीत २४.

दावादाने केलेलें गीत.

पृथ्वी व तिचा भरणा, भूमि व तीतले राहणारे
परमेश्वराचे आहेत. २ कां तर त्याने
तिचा पाया पाण्यावर घातला, आणि पुरावर ति-
ला स्थापिलें आहे. ३ परमेश्वराच्या डोंगरावर
कोण चढेल? आणि त्याच्या पवित्र स्थानांत कोण
उभा राहील? ४ ज्याचे हात स्वच्छ व हृदय
निर्मळ; ज्याने आपला जीव व्यर्थ कार्यासाठीं
उठविला नाहीं, आणि कपटाने शपथ वाहिली
नाहीं. ५ तो परमेश्वरापासून आशीर्वाद आणि
आपल्या तारणाच्या देवापासून नितिमत्त्व पावेल.
६ ही त्याला विचारणाऱ्यांची पिढी आहे; तुझ्या
मुखाचे शोधक याकोबच आहेत. सेलाह. ७
अहो दरवाजे, तुझी आपले शिरोभाग उंच करा;
सर्वकाळचीं दारेंहो, तुझी उंचाविलीं जा; मग
गौरवाचा राजा आंत जाईल. ८ "हा गौरवाचा
राजा कोण?" बळवान् व पराक्रमी परमेश्वर,
युद्धांत पराक्रमी परमेश्वर तो. ९ अहो दर-
वाजे, तुझी आपले शिरोभाग उंच करा; सर्व-
काळचीं दारेंहो, तुझी उंच व्हा; मग गौरवाचा
राजा आंत जाईल. १० "जो गौरवाचा राजा
हा कोण?" सैन्यांचा परमेश्वर, तो गौरवाचा
राजा आहे. सेलाह.

गीत २५.

दावादाने केलेलें गीत.

हे परमेश्वरा, मी आपला जीवात्मा तुझ्याकडे
वर लावितों. २ हे माझ्या देवा, म्या तुज-
वर आशा ठेविली आहे; म्या लज्जित न व्हावें,
माझ्या शत्रूंस मजवर हर्ष देऊं नये. ३ जो तु-
झ्या आशेवर राहतात, ते सर्व लज्जित न व्हावे;
जे उगेच दगा करितात, ते लज्जित व्हावे. ४
हे परमेश्वरा, तूं आपले मार्ग मला कळीव;
आपल्या वाटा मला शिकीव. ५ तूं आपल्या
सत्यतेच्या मार्गाने मला चालीव आणि मला
शिकीव, कारण कीं तूं माझ्या तारणाचा देव आ-
हेस; सर्व दिवस मी तुजवर आशा ठेवितों.

६ हे परमेश्वरा, तूं आपल्या फार ममतेची, आपल्या फार दयेची आठवण कर, कां तर त्या सर्वकाळापासून आहेत. ७ हे परमेश्वरा, तूं माझ्या बाळपणांतलीं पापें, आणि माझे अतिक्रम आठवूं नको; तुझ्या दयेप्रमाणें, तुझ्या चांगलेपणामुळे माझी आठवण कर. ८ परमेश्वर चांगला व नीट आहे; यास्तव तो पाप्यांस मागीं लावितो. ९ दिनांस म्यांयाने नेतो; आपलाच मार्ग दिनांस शिकवितो. १० जे परमेश्वराचा फार व त्याचे मेम पाळितात, त्यांसी त्याच्या सर्व वांटा दयारूप व सत्यत्वरूप आहेत. ११ हे परमेश्वरा, तूं आपल्या नामामुळे माझा अन्याय क्षमा कर, कारण कीं तो मोठा आहे. १२ जो माणूस परमेश्वराला भितो, तो कोण? त्याला तो निवडलेल्यां मार्गांत शिकवील. १३ त्यांच्या जीव सुखी राहिल, आणि त्याचें संतान पृथ्वीचें वतन पावेल. १४ परमेश्वराचें रहस्य त्यांच्या भिंगाऱ्यांसी आहे, आणि तो आपला फार त्यांस कळवील. १५ माझे डोळे परमेश्वरांकडे नेहमी आहेत, कारण कीं तो माझे पांथ जाळ्यांतून काढितो. १६ नूं मजकडे पाहा आणि मजवर दया कर; कारण कीं मी एकला व दुःखित आहे. १७ माझ्या हृदयांतलीं संकटें वाढविलेलीं आहेत; तूं माझ्या पेंचांतून मला काढ. १८ माझे दुःख व माझे कष्ट पाहा, आणि माझीं सर्व पापें क्षमा कर. १९ माझ्या शत्रूंवर पाहा, कां कीं ते बहुत आहेत, आणि त्यामीं कठोर हेणाने मला हेणिलें आहे. २० नूं माझा जीव राख आणि मला सोडीव; म्या लज्जित न व्हावें, कां तर तुजवर आशा ठेविली आहे. २१ यथार्थपण व नीटपण यांनी मला राखावें, कां तर मी तुजवर आशा ठेवितो. २२ हे देवा, इलाएलाल त्याच्या सर्व संकटांतून खंडून काढ.

गीत २६.

दावीदाने केलेलें गीत.

हे परमेश्वरा, माझा न्याय कर; कां तर मी आपल्या यथार्थपणाने चाललों आहे, आणि म्या परमेश्वरावर आशा ठेविली आहे, म्या न निघरावें. २ हे परमेश्वरा, माझी परीक्षा कर

588

आणि माझी प्रचीति वे; माझी नुदेंदमळे व हृदय यांस आदून पाहा. ३ कां तर तुझी माझ्या डोक्यापुढें आहे; आणि तुझ्या सर्व मीं वर्तलों आहे. ४ हलक्या मनुष्याच्या मीं मी बसलों नाहीं, आणि कपट्यांच्यासंगीं मी बसलों नाहीं. ५ म्या वाईटांच्या मंडळीचा केला आहे, आणि दुष्टांच्यासंगीं मी नाहीं. ६ हे परमेश्वरा, मी आपले हात निघतेने धुऊन तुझ्या वेदीजवळ येत बार्न. पासाठीं कीं म्या स्तुतीचा शब्द ऐकवावा, आणि तुझ्या सर्व चमत्कारांचें वर्णन करावें. ८ परमेश्वरा, तुझी मंदिरवस्ति, धाणजे तुजें राहण्याचें ठिकाण, तें मला आवडलेलें आहे. ९ माझा जीवात्मा पाप्यांच्यासंगीं आणि माण रक्तपाती माणसांच्यासंगीं मिळवूं न. १० कां तर व्याख्यां हातीं दुर्युक्ति आहे, त्यांचा उजवा हात लोभलाचाने भरला. ११ परंतु मी आपल्या यथार्थपणाने चालेन; मला खंडून काढ आणि मजवर दया कर. १२ माझा पांथ सरळपणांत राहिलेला आहे; मजकडे मध्ये मी परमेश्वराला स्तवीन.

गीत २७.

दावीदाने केलेलें गीत.

परमेश्वर माझा प्रकाश व माझे तारण करे, म्या कोणाला भ्यावें? परमेश्वर माझा निवाचा आश्रय आहे, म्या कोणाविषयीं घासी रावी? २ माझे जाचणारे व माझे शत्रु दुर्जन जेव्हा माझा देह खायास मजसीं भिरे, तेव्हा ते अटकळून पडले. ३ जरी तेव्हा मला वेढा घातला, तरी माझ्या हृदयीं भय न पार नाहीं; लढाईं मजवर उठेल, तेव्हा मी बलामुळे मला धीर होईल. ४ म्या परमेश्वराजवळ एक गोष्ट मागितली आहे; मी हे शोधितो कीं परमेश्वराचें आवडतें पाहण्या आणि त्याच्या देवळांत शोध करायला आणि आयुष्याच्या सर्व दिवसांत परमेश्वरासंगीं दिलांत माझे राहणे व्हावें. ५ कां तर मी दिवसीं मी आपल्या मंडळीने मला दाखिल; आपल्या मंडपाच्या सर्व लक्षांनीं मला लपविल; मी खंडकावर उंच केलिल. ६ अस्तिदि म्यास

मन्त्रा शत्रुवर माझे मस्तक उंच केलें आईल,
 मज मी हर्षनादाचीं जीवापणें त्याच्या मंडपांत
 गीत; परमेश्वराला माईन आणि कीर्तन
 गीत. ७ हे परमेश्वरा, मी हाक मारितों;
 मज्जा शब्द ऐक, मजवर कृपा कर, आणि मला
 मज दे. ८ माझ्या हृदयाने तुला सांगितलें
 "तुझी माझे दर्शन शोधा." हे परमेश्वरा,
 तुझे दर्शन शोधीन. ९ तूं आपलें मुख मज-
 वर लपवूं नको; आपल्या सेवकाला रागाने
 मज नको; तूं माझे सहाय झालास, मला
 मज नको; हे माझ्या तारणाच्या देवा, मला
 मज नको. १० माझ्या बाप व माझी आई
 मला ठाकिलें तरी परमेश्वर मला घेईल.
 हे परमेश्वरा, तूं आपला मार्ग मला दा-
 ख, आणि माझ्या बैऱ्यांमुळें मला भीट वाटेवर
 ११ माझ्या जाचणाऱ्यांच्या मनोरथावर मला
 मज नको, कारण कीं खोटे साक्षी मजवर उठले
 मज, आणि जो बलात्कार करायचे आस टा-
 किले तोही. १२ जिविताच्या लोकीं परमेश्व-
 राचें वसिलेपण मला दिसूं येईल, असा विश्वास
 मज मी धरिला नसतां, तर काय केलें असतें?
 १३ तूं परमेश्वरावर आशा ठेव; धीर धर,
 मग तो तुझ्या हृदयाला बळावील; परमेश्व-
 रावर आशा ठेव.

गीत २८.

दासीदाने केलेलें गीत.

हे परमेश्वरा, हे माझ्या खडकरूप आश्रया,
 मी तुला हाक मारितों; तूं न ऐकता असा
 मजपरीं उगाच राहूं नको, तूं उगाच राहिला
 मज, मी स्वार्थेंत उतरणाऱ्यांसारिखा होईन.
 तेव्हा मी तुझ्याजवळ ओरडलों, जेव्हां मी आ-
 के हात तुझ्या पवित्र गाभाऱ्याकडे उभारितों, ते-
 व्हां तूं मझ्या काकळुतीची वाणी ऐक. २ दुष्टांच्या
 मज, मजवे जे दुष्कर्मी आपल्या हृदयांत बाईट
 मज आणि आपल्या शोकाऱ्यांतीं सुखार्थें बोल-
 ली, त्यांच्यातंगीं मला खेदूं नको. ३ त्यांच्या
 मजपरीं त्यांस दे; त्यांच्या आईत कधी-
 मज त्यांच्या हातांच्या समाममणीं त्यांस दे;
 मज मजपरीं त्यांस दे. ५ कारण कीं ते मज-

मेश्वराच्या कृत्यांकडे, त्याच्या हातांच्या कामा-
 कडे ध्यान लावणार नाहीत; तो त्यांस पाडील
 आणि त्यांस उभारणार नाही. ६ परमेश्वराची
 स्तुति असो, को कीं त्याने माझ्या काकळुतीची
 वाणी ऐकिली आहे. ७ परमेश्वर माझे वळ
 व माझी ढाल; माझ्या हृदयांतली आशा त्यावर
 होती, आणि मी सहाय पावलों; यास्तव माझे
 हृदय हर्षित झालें, आणि मी आपल्या गायनाने
 त्याची स्तुति करीन. ८ परमेश्वर यांसी बळ,
 आणि जो आपल्या अभिषिक्तांचीं तारणें बळकट-
 पणाने करितो, तो तोच आहे. ९ तूं आपल्या
 लोकांस तार, आणि आपल्या वतनाला आशी-
 वीद दे; त्यांचा मेंढपाळ असा हो, आणि त्यांस
 सर्वकाळ बाहा.

गीत २९.

दासीदाने केलेलें गीत.

अहो दिव्य वंश, तुझी परमेश्वराला या,
 परमेश्वराला गौरव व वैभव या. २ पर-
 मेश्वराला त्याच्या नामाचें गौरव या; पवित्र
 शोभने परमेश्वराला भजा. ३ परमेश्वराचीं
 वाणी पाण्यावर आहे; गौरवाचा देव गर्जना
 करितो; परमेश्वर मोठ्या पाण्यावर आहे. ४
 परमेश्वराची वाणी बळयुक्त आहे; परमेश्व-
 राची वाणी वैभवयुक्त आहे. ५ परमेश्वरा-
 ची वाणी एरजवृक्ष मोडितो; परमेश्वर लबा-
 नोनावरले एरजवृक्ष मोडितो. ६ वासरासारि-
 खें उड्या मारीत असे त्यांस करितो; लवानोव
 व शिरीश यांस लाहान रीमासारिखें. ७ परम-
 ेश्वराची वाणी अभीचे जाळ विरितो. ८ पर-
 मेश्वराची वाणी राम हालवितो; परमेश्वर
 कादेश राम हालवितो. ९ परमेश्वराची वाणी
 हरिण्यांस विववितो, आणि झाड्यांस उजाड क-
 रितो, यास्तव त्याच्या देवळांत सर्व व्याचें शै-
 रव वर्णितात. १० परमेश्वर जलपुत्रावर बसले-
 ला परमेश्वर राजा असा सर्वकाळ बसलेला
 आहे. ११ परमेश्वर आपल्या लोकांस सा-
 मर्थ्य देतो; परमेश्वर आपल्या लोकांस प्रत्य-
 ययुक्त आशीर्वाद देतो.

गीत ३०.

दावीदाकडून पराच्या संस्कारांत गायाचें गीत.

हे परमेश्वरा, मी तुला थोर मानीत जाईन, कारण कीं त्वां मला वरतें काढिलें आहे, आणि माझ्या शत्रूंस मजवर संतोष पावूं दिव्हा नाहीं. २ **हे परमेश्वरा** माझ्या देवा, मी तुझ्याजवळ ओरडलों, आणि त्वां मला निरोगी केलें आहे. ३ **हे परमेश्वरा,** त्वां माझ्या जिवाला कबरेपासून चढविलें आहे; म्या खाचेंत न उतरावें, असें त्वां मला वाचविलें आहे. ४ **अहो परमेश्वराचे** भक्त, तुझी त्याचें कीर्तन करा, आणि त्याचें प्रवित्रपण आठवून त्याची स्तुति करा. ५ कां तर तो आपल्या रागांत क्षणमात्र आहे; त्याच्या प्रसन्नतेने जीवन होतें; संध्याकाळीं अश्रुपात होत असेल, परंतु सकाळीं हर्ष होतो. ६ तर म्या आपल्या समाधानाच्या वेळेस झटलें, “मी कधीं ढळणार नाहीं.” ७ **हे परमेश्वरा,** त्वां आपल्या प्रसन्नतेने माझ्या डोंगराला बळकट उभें राहविलें होतें; मग आपलें मुख लपविलें; तेव्हां मी भयाभीत झालों. ८ “**हे परमेश्वरा,** मी तुला हाक मारितों आणि प्रभूजवळ काकळुती करितों. ९ मी खाचेंत उतरलों असता माझ्या रक्ताकडून काय लाभ! माती तुझी स्तुति करील कीं काय! तुझ्या सत्यतेचें वर्णन करील कीं काय! १० **हे परमेश्वरा,** ऐक आणि मजवर दया कर; **हे परमेश्वरा,** माझें सहाय कर.” ११ **त्वां** माझ्या शोकास मजसाठीं हर्षनृत्यांत फिरविलें; माझें तरट काढून मला आनंदरूप पांघरून घातलें आहे. १२ यासाठीं कीं माझ्या गौरवाने तुझें कीर्तन करावें, आणि उगेंच राहूं नये; **हे परमेश्वरा** माझ्या देवा, मी सर्वकाळ तुझी स्तुति करित जाईन.

गीत ३१.

मुख्य बाजव्याला; दावीदाने केलेलें गीत.

हे परमेश्वरा, म्या तुजवर आशा ठेविली आहे; म्या कधींहि न लाजावें; तूं आपल्या न्यायाने माझा निभाव कर. २ आपला कान मजकडे लाव; उतावळी करून मला सोडीव; मजसी

सबळ खडक असा हो; माझ्या तारणासही पर्वत व शरणगृह हो. ३ कां कीं तूं माझा व गड आहेस; तर तूं आपल्या नामासाठीं नेऊन चालीव. ४ जें जाळें त्यानी मजकडें गुप्त ठेविलें, त्यातून मला काढ; कां तर तूं माझा गड आहेस. ५ **हे परमेश्वरा** सत्य देवा, मी आपला आत्मा तुझ्या हातांत नि देतो; त्वां मला खंडून सोडविलें आहे. ६ व्यर्थ झुण्ये मानितात, त्यांचा द्वेष म्या केला आणि म्या परमेश्वरावर आशा ठेविली. ७ मी आनंद करीन आणि तुझ्या दयेमुळे मी पावेन; कारण कीं त्वां माझे दुःख पाहिलें; टांमध्ये माझ्या जिवाला ओळखिलें आहे. ८ शत्रूच्या हातांत मला बंद केलें नाहीं; माझे मोकळ्या ठिकाणीं उभे केले आहेत. ९ **हे परमेश्वरा,** मजवर कृपा कर, कारण कीं मला पडलें; त्रासाने माझा डोळा, माझा जीव व उदर क्षीण होत आहे. १० कां तर माझे गुण्य खेदाने आणि माझी वर्षे कण्हण्याने संकट माझ्या अन्यायाने माझी शक्ति खुंटली, आणि माझी हाडे क्षय पावतात. ११ मी कस सर्व वैन्यासमोर विशेषकरून आपल्या सेवेसीहि तुच्छ झालों, आणि आपल्या ओळखास भयकारक झालों; जे मला बाहेर पाहताना, मजपासून पळतात. १२ मी मेलेंल्यासारि मनांतून विसरला गेलों; फुटव्या पात्रासारि झालों. १३ कां कीं म्या बहुताकडून विटकी ऐकिली; त्यानी मिळून मजवर कट केला, तेचहुंकडे भय झालें; त्यानी माझा जीव व्याप योजना केली. १४ परंतु **हे परमेश्वरा,** मी तुजवर आशा ठेविली आहे, “तूं माझा देव” म्या झटलें आहे. १५ माझे काळ तुझ्या हात आहेत; माझ्या शत्रूंच्या हातापासून व मजपाठीस लागणाऱ्यांपासून मला तूं सोडीव. १६ आपल्या सेवकावर आपली दृष्टि प्रकाशित कर आपल्या कुपेने मला तार. १७ **हे परमेश्वरा,** म्या तुला हाक मारिली आहे, यास्तव म्या लज्जित न व्हावें; दुष्टानी लज्जित व्हावें; कसेल निवांत व्हावें. १८ कोटें होट, जे कसेल धिक्काराने नीतिमानाविषयीं वाठार बोलतात, ते

जे हवे. १९ त्वां आपलें जें उत्तम आप-
णिण्यांसाठीं खडवून ठेविलें, मनुष्यांच्या
जांच्या देखत तुजवर आशा ठेवणारे यांच्या-
सिद्ध केलें, तें किती मोठें आहे? २० तूं
मनुष्याच्या जुटापासून आपल्या समक्षपणा-
गुप्तस्थानीं लपविली; जिभांच्या भांडण्या-
न त्यास मांडवांत गुप्त राखिली. २१
परमेश्वराची स्तुति असो, कारण कीं त्याने आ-
मोठी दया मजवर सबळ नगरांत चमत्का-
र केली आहे. २२ परंतु मी आपल्या घाबरे-
ने बोललों कीं, 'मी तुझ्या दृष्टीपुढून छेदून
जा गेलों, तथापि जेव्हां तुजसीं ओरडलों,
तां माझ्या काकळुतीची वाणी ऐकिली. २३
मी परमेश्वराचे भक्त, तुझी सर्व त्यावर
करा; जे विश्वासू त्यास परमेश्वर पा-
णि आणि गर्विष्टाला निक्षेप फळ भरून देतो.
अहो परमेश्वराचे वाट पाहणारे, तुझी
धरा धरा, झणजे तो तुमचें हृदय सबळ
केलें.

गीत ३२.

दावेदाने केलें गीत; मास्कील.

त्यांनीं अतिक्रमाची क्षमा झाली, ज्यांचें पाप
झाकिलें आहे ते धन्य. २ ज्या माणसा-
चे परमेश्वर अन्याय मोर्जीत नाहीं, आणि
त्याच्या आत्म्यांत कपट नाहीं, तो धन्य. ३
मी उगा राहिलों, तेव्हां सर्व दिवस माझ्या
जिने माझी हाडे जरजर झालीं होती. ४ कां
र दिवसां व रात्रीं तुझा हात मजवर भारी
हो; माझें ओलेपण उन्हाळ्याचें सुकेपण असें
केलें. ५ तुझ्याजवळ म्यां आपलें पाप
भरून केलें, आपला अन्याय झाकिला नाहीं; म्यां
हलें कीं, "परमेश्वराजवळ मी आपले अति-
म आपल्यावर पत्करिन." मग त्वां माझ्या पाप-
ाची क्षमा केली. सेलाह. ६ यामुळें पावा-
ाच्या वेळेस प्रत्येक धार्मिक तुझ्याजवळ प्रार्थना
रीत; मोठ्या पाण्यांत बुडायच्या वेळेस निश्चयें
गाला शिक्कार नाहीं. ७ तूं मजसीं गुप्तस्थान
हो; मला संकटापासून राखिली; निभावण्या-
हर्षशब्दाने मला वेढिली. सेलाह. ८ "मी
ला शिकवीन, आणि ज्या वाटेनें त्वां चालवें,

तो तुला दाखवीन; तुजवर आपली दृष्टि हज-
कडून बोध करीन. ९ घोडा किंवा खेंचर,
ज्यास बुद्धि नाहीं ज्यांच्या तोंडीं आकळ्यासाठीं
होटाळी व वागदोर असतां हि तुझ्याजवळ येत
नाहीं, त्यांसारखे तुझी होऊं नका." १० दुष्टा-
ला बहुत खेद होतील, परंतु जो परमेश्वरावर
आशा ठेवितो, त्याच्या चहुंकडे दया होईल.
११ अहो नीतिमान, तुझी परमेश्वराविषयीं
संतुष्ट होऊन हर्ष करा; अहो हृदयाचे नीट,
तुझी सर्व हर्षशब्द करा.

गीत ३३.

अहो नीतिमान, तुझी परमेश्वराविषयीं हर्ष-
शब्द करा; कीर्तन करणें हें सरळांस शोभतें.
२ तुझी विण्यावर परमेश्वराची स्तुति करा;
तारपटी, दशतंतुवाय त्याजवळ वाजवा. ३ त्याज-
वळ नवें गायन गा; तुझी हर्षनादाने उत्तम प्रकारें
वाजवा. ४ कारण कीं परमेश्वराचें वचन नीट,
आणि त्याचें सर्व काम सत्यतेचें आहे. ५ तो
नीतिमत्त्वावर व न्यायावर प्रीति करितो; परमेश्व-
राच्या दयेने पृथ्वी भरलेली आहे. ६ परमेश्व-
राच्या शब्दाने आकाश, त्याच्या मुखश्वासाने
त्यातलें सर्व मंडळहि उत्पन्न झालें. ७ तो समु-
द्राचें पाणी रासीरूप करितो; अगाध जलें सांठव-
णांमध्ये घालितो. ८ अहो पृथ्वीतले सर्व, तुझी
परमेश्वराचें भय धरा; अहो सृष्टीतले सर्व
राहणारे, तुझी त्याची भीड धरा. ९ कारण
कीं तो बोलतांच, तीं झालीं; त्याने आज्ञा करितांच
स्थिर राहिली. १० परमेश्वर लोकांचा विचार
नाहींसा करितो; मुलुखांच्या योजना निरस करि-
तो. ११ परमेश्वराचा विचार सर्वकाळ टिकतो;
त्याच्या मनांतल्या योजना पिढीपिढीं चालतात.
१२ ज्या लोकांचा देव परमेश्वर, जे लोक त्याने
आपलें वतन होण्यासाठीं निवडिले, ते धन्य. १३
परमेश्वर आकाशातून अवलोकन करितो, मनु-
ष्यांचीं सर्व संतानें पाहतो. १४ आपल्या राह-
ण्याच्या ठिकाणांतून पृथ्वीतल्या सर्व राहणाऱ्यांकडे
दृष्टि लावितो. १५ त्यांचें हृदय एकसारखें
घडितो; त्यांचीं सर्व कामें ध्यानांत आणितो. १६
मोठ्या सैन्याने कोणी राजा तारला जात नाहीं;

मोठ्या बळाने बळकट सुटत नाही. १७ तारणासाठी घोड्या व्यर्थ; तो आपल्या मोठ्या बळाने तारणार नाही. १८ पाहा, परमेश्वराची दृष्टि त्याच्या भिणाऱ्यांकडे, त्याच्या दयेचे वाट पाहणारे यांकडे आहे. १९ यासाठी की आपण त्यांचा जीव मरणापासून सोडवावा; दुष्काळातहि त्यांस वाचवावे. २० आमचा जीव परमेश्वराची वाट पाहतो; तो आमचे सहाय व आमची ढाल आहे. २१ यास्तव, आमच्या हृदयाचा संतोष त्यावर होईल, कां तर आम्ही त्याच्या पवित्र नामावर आशा ठेविली आहे. २२ हे परमेश्वरा, जसे आम्ही तुजवर आशा ठेविली आहे तशी तुझी दया आम्हावर होवो.

गीत ३४.

दावादाने केलेलें गीत; जेव्हा त्याने आपली वृत्ति आपोमे-
लेखाच्या पुढें विपरीत केली आणि स्थाने स्थला घालांघ.

त्याने तो निघाला तेव्हांचें.

मी सर्व वेळां परमेश्वराची स्तुति करीन;
त्याचें स्तवन नेहमी माझ्या मुखांत होईल.
२ परमेश्वराविषयी माझा जीव नावाजून घेईल;
जे दीन ते ऐकून संतोष पावतील. ३ तुम्ही मा-
झ्यासंगतीं परमेश्वराकडून थोर माना; आम्ही
एकत्र त्याचें नाम उंचावूं. ४ मी परमेश्व-
राला शरण गेलों, तेव्हां त्याने मला उत्तर दिव्हें
आणि माझ्या सर्व भयांपासून मला सोडविलें.
५ हे त्याकडे लक्ष लावून प्रकाश पावले; त्याचीं
तोंडे लज्जित झालीं नाहींत. ६ या दिनाने
हाक मारिली, तेव्हां परमेश्वराने ऐकिलें आणि
त्याला त्याच्या सर्व संकटांतून तारिलें. ७ पर-
मेश्वराच्या भिणाऱ्यांभोंवतीं त्याचा दूत वस्ती
करून त्याचें संरक्षण करितो. ८ तुम्ही चव
घेऊन पाहा, कां की परमेश्वर चांगला आहे;
जो माणूस त्यावर आशा ठेवितो, तो धन्य. ९
अहो परमेश्वराचे पवित्र, तुम्ही त्याला श्या,
कारण की त्याच्या भिणाऱ्यांस कांहीं उणें नाहीं.
१० तरणे सिंह दुर्बळ होतात, आणि भूक त्यांस
लागती, परंतु जे परमेश्वराकडून शरण जातात,
त्यांस कांहीं उत्तमाचें उणेपण होणार नाहीं. ११
अहो लेकरें, तुम्ही येऊन माझे ऐका; मी तुझ्यास
परमेश्वराचें भय शिकवीन. १२ जो माणूस

अभुष्याची इच्छा धरितो, ज्याला उत्तम क-
वायास दिवस आवडतात, तो कोण? १३ तो
आपली बीभ वाईटापासून आणि आपले
कपट बोलण्यापासून राख. १४ वाईटापा-
शीर आणि चांगलें कर; शांति घोष आणि वि-
अनुसर. १५ परमेश्वराचे डोळे नीतिवंत
आणि त्याचे कान त्यांच्या हाक मारण्याकडे
हेत. १६ परंतु परमेश्वराचें तोंड वाईट
णाऱ्यांविरुद्ध मासाठी आहे की, त्याची अ-
पुर्वीतून काढून ठाकवी. १७ ते ओरड-
तेव्हां परमेश्वर ऐकून त्यांस त्यांच्या सर्व
टांतून सोडवितो. १८ ज्यांचें हृदय फुटलेलें,
ज्यांवर परमेश्वर आहे, आणि ज्यांचा क-
भंगलेला, त्यांस तो तारितो. १९ नीतिव-
बहुत दुःखें होतात, परंतु त्या सर्वांतून तो
परमेश्वर सोडवितो. २० तो त्याचीं सर्व
राखितो, त्यांतलें एकहि मोडलें जात नाहीं.
जे वाईट तें दुष्टाला जिवें मारील; जे नीति-
चा द्वेष करितात, त्याची ओसाडी होईल.
परमेश्वर आपल्या सेवकांचा जीव संजून ठे-
वितो, जे त्यावर आशा ठेवितात, त्यांतून को-
चीहि ओसाडी होणार नाहीं.

गीत ३५.

दावादाने केलेलें गीत.

हे परमेश्वरा, जे मजसी भांडतात, त्यां-
विवाद कर; जे मजसी लढतात, त्यां-
लढाई कर. २ झाल व कवच धरून म-
सहायासाठी उठ. ३ आणि भाला धरून
झ्या पाठीस लागण्याऱ्यांचा मसिबंद कर; त्या-
जिवाला छाप की, "मी तुझें तारण." ४
माझा जीव घेऊं पाहतात, ते फसून त्या-
माझें वाईट योजितात, ते मागें फिरिजे
लज्जित होवोत. ५ त्यांच्यासमोर भुसास-
होवोत, आणि परमेश्वराच्या दूत त्यांस उ-
६ त्यांचा मार्ग काळोखाचा व निसर्ग क-
आणि परमेश्वराच्या दूताती त्यांच्या शिरीस
गवें. ७ कारण की त्यांनी निष्कारण
जाल्मांची खंख मज्जसासाठी मुसणें केली; ती
मज्जा जिवासाठी निष्कारण खंखी केली
८ त्याला न कळतां त्याचा तारा नव्हता; तो

त्यासु ठेवलेल्या संपत्क्याने त्याला धरावे, पदन त्याचा नाश व्हावा. ९ मग मा-
नेव परमेश्वराविषयी हर्ष करील; त्या-
कारणाने संतोष पावेल. १० माझी सर्व
दुष्टांतील की, "हे परमेश्वरा, तुझ्या-
खास कोण? दिनापेक्षा जो शक्तिमान त्या-
चा आणि दिनाला व दरिद्राला त्याच्या
कल्याणसून तू सोडवितोस. ११ खोटे सा-
मज्वर उठले आणि जे मला ठाडक न-
सा, त्याविषयी माझ्याबबळ शोध विचारिले.
माझ्या जिवाचा नाश होण्यासाठी त्यांनी
मला माझे वाईट केले. १२ परंतु त्यांच्या
त्याच्या बेळेस म्या अंगावर तरट घेतले;
आने आपल्या जिभला दुःख दिव्हे, आणि
मार्थवा माझ्या उरांत परत आली. १४ आ-
मित्र व आपला भाऊ यासारखा त्यांसी
जो; आईच्या खेदासारखा मी शोक करित
जालो. १५ परंतु बेळां मी अडखळलों
जोस संतोष झाला, आणि ते एकवट झाले;
जोस कळता ते चहाड मजवर एकवट झाले;
जोस हिंदा केली आणि उगेच राहिले नाहीत.
१६ देववर्गातील थष्टेखोर भ्रष्ट यांसुद्धा त्यांनी
मजवर आपले दांत खाले. १७ हे प्रभू, कोठपर्यंत
हवील! माझ्या जिवाला त्यांच्या नाशापासून,
त्या एकुल्याला सिंहापासून माधारा फिरव-
जोस मंडळीत मी तुझे उपकार स्वीन;
जोस लोकामध्ये तुझा उत्सव करिन. १९ जे
अरण माझे शत्रु, त्यांचा मजवर संतोष न
जो; जे निष्कारण माझा द्वेष करितात, त्या-
द्वेष न मिचकावा. २० कारण की ते
ज्याने बोलत नाहीत; परंतु जे देशांत
जे राहतात त्यांवर कपटांच्या गोष्टी योजि-
२१ आणि ते आपले तोंड मजवर वा-
जोसकत की, "वाहवा, वाहवा; आढी
जोस पाहिले आहे." २२ हे परमेश्वरा, त्वा-
जोस आहे, तूं उभा राहूं नको; हे प्रभू, मज-
जोस दूर हाडूं नको. २३ हे माझ्या देवा व
माझ्या प्रभू, माझ्या न्यायासाठी, माझ्या वादासा-
माझ्या हा आणि साक्ष ऐस. २४ हे पर-
माझ्या देवा, तूं आपल्या नीतिप्रमाणे

माझा न्याय ठरीव; त्यांचा मजवर संक्षेप न
व्हावा. २५ त्यांनी आपल्या मनांत न झणावे
की, "वाहवा, आमचा मनोरथ तसाच." त्यांनी न
झणावे की, "आढी त्याला गिळून टाकिले आहे."
२६ जे माझ्या वाईटामुळे संतोष करितात, ते
एकत्र फसून लज्जित होवोत; जे मजवर मोठेपण
धरितात, ते फसणे व लाज यांकडून झाकले
जावोत. २७ ज्यांस माझी नीति आवडती, त्या-
नी हर्षशब्द काढून संतोष करावा; आणि त्यांनी
नेहमी झणावे की, "परमेश्वर, ज्याला आपल्या
सेवकाचे कल्याण आवडते, तो थोर मानिला जा-
वा." २८ मग माझी जीभ सर्व दिवस तुझा न्याय
वर्णील आणि तुझी स्तुति करील.

गीत. ३६.

मुख्य वाजंज्याला; परमेश्वराचा सेवक बाबेद याने
केलेले गीत.

दुष्टाचा अतिक्रम माझ्या हृदयी सांगतो की, त्या-
च्या डोळ्यांपुढे देवाचे भय नाही. २ कां
की त्याचा अन्याय द्वेषायायोग्य असा त्याला सां-
पडल्यावर, तो त्याविषयी आपल्या लक्षांत खुशा-
मत करितो. ३ त्याच्या तोंडांतल्या गोष्टी दुष्टा-
ईच्या व कपटाच्या आहेत; ज्ञानी व्हावे व बरे
करावे हे त्याने सोडिले. ४ तो आपल्या अंथ-
रूणावर दुष्टाई योजितो; जो मार्ग चांगला नाही;
तो त्यांत उभा राहतो, वाईटाला नाकारित नाही.
५ हे परमेश्वरा, तुझे चांगलेपण आकाशांत;
तुझी सत्यता अभळापर्यंतहि आहे. ६ तुझी
नीति सबळ डोंगरासारखी, तुझा न्याय मोठा
समुद्र आहे; हे परमेश्वरा, तूं मनुष्याचे व
पशूंचे संरक्षण करितोस. ७ हे देवा, तुझी कृपा
किती मोलाची! यास्तव मनुष्याची संताने तु-
झ्या पंखांच्या छायेत आश्रय करितात. ८ ते
तुझ्या घरांतल्या मधुरपणाने तृप्त होतात आणि
तूं आपल्या सुखाची नदी त्यांस पिऊ देतोस.
९ कां तर तुझ्याबबळ जीवनाचा उगम आहे;
तुझ्या प्रकाशाने आमच्या दृष्टीस प्रकाश असतो.
१० जे तुला ओळखितात, त्यांवर तूं आपली द-
या, आणि जे हृदयाचे नीट, त्यांवर आपले न्याय
करित जा. ११ गर्वाचा पाय मजवर येऊं नये,
आणि दुष्टांच्या हाताने मला हिडवूं नये. १२

तेथें दुष्कमीं पडले, ते पडून गेले, आणि उदू शकणार नाहीत.

गीत ३७.

दावादाने केलेलें गीत.

तुं दुष्टांच्यामुळे जळफळूं नको; जे वाईट करितात, त्यावर ईबा करूं नको. २ कां तर ते गवतासारखे लवकर छेदले जातील, आणि कोंवळ्या चाऱ्यासारखे वाळतील. ३ तूं परमेश्वरावर आशा ठेव आणि बरें कर; देशांत राहा, आणि विश्वासूपणाने चाल. ४ आणि तूं परमेश्वरावर आवड ठेव, झणजे तो तुझ्या हृदयांतलीं मागणीं तुला देईल. ५ तूं आपला मार्ग परमेश्वराला सोपून दे; त्यावर आशा ठेव, झणजे तो करील. ६ आणि तो तुझें नीतिमत्त्व ठजेडासारखें व तुझा न्याय दुपारच्या प्रकाशासारखा मगट करील. ७ तूं परमेश्वरासाठीं दम धर, आणि त्याची वाट पाहा; जो आपल्या कार्यांत सभाग्य, जो माणूस योजिलेलीं दुष्कमीं साधितो, त्यामुळे जळफळूं नको. ८ रागापासून सुटा ऐस आणि संताप सोड; विशेषकरून दुष्टपणाने जळफळूं नको. ९ कारण कीं दुष्ट छेदले जातील, परंतु जे परमेश्वराची वाट पाहतात, ते पृथ्वीचें वतन पावतील, पुढें थोड्या वेळेनेहि मग दुर्जन नाहीसा होईल. १० आणि तूं त्याच्या ठिकाणाभिषेयीं आपल्या ध्यानांत आणशील कीं तो नाही. ११ परंतु जे दीन, ते पृथ्वीचें वतन पावतील, आणि बहुत कल्याणामुळे संतुष्ट होतील. १२ दुर्जन नीतिमानावर कुयुक्ति योजितो, आणि आपले दांत त्यावर खातो. १३ प्रभु त्याला हांसतो; कां तर त्याचा काळ येत आहे, हें पाहतो. १४ दिनाला व दरिद्राला पाडायासाठीं आणि जे चालीने नीट त्यांस वधायासाठीं दुर्जन तरवार उपसतात, आणि आपलें धनुष्य ताणितात. १५ त्यांची तरवार त्यांच्याच पोटांत जाईल, आणि त्यांचीं धनुष्यें मोडलीं जातील. १६ बहुत दुर्जनांच्या द्रव्यपेक्षा नीतिमानाचें थोडें, हें बरें आहे. १७ कारण कीं दुर्जनांचे हात मोडले जातील, परंतु नीतिमानांस परमेश्वर आश्रय आहे. १८ परमेश्वर यथार्थीकांचे दिवस जाणतो, आणि त्यांचें वतन सर्वकाळ

राहील. १९ वाईट वेळेस ते लाजणार नाहीत आणि दुकाळाच्या दिवसांत तृप्त होतील. परंतु दुर्जन नाश पावतील; परमेश्वराचे मंद्यांच्या मंदाममाणें नाहीसे होतील; धूर होईल. २१ दुर्जन उसणें घेऊन फेडीत परंतु नीतिमान कृपेने देतो. २२ यास्तव तो आशीर्वाद देतो, ते पृथ्वीचें वतन पावतील परंतु ज्यांस तो शाप देतो, ते छेदले जातील. २३ चांगल्या मनुष्याचीं पावलें परमेश्वरावर निठवलेलीं आहेत, आणि त्याच्या चालीवर त्याला संतोष आहे. २४ जरी तो पडतो, अपदी पडणार नाही; कां तर परमेश्वर त्या हाताचा आश्रय देतो. २५ मी तरुण हो आतां वृद्ध झालों, तरी नीतिमान टाकलेला थवा त्याचें संतान अन्न मागतें, असें म्या पाहिलें नाही. २६ सर्व दिवस कृपेने उसणें देतो, त्याचें संतान आशीर्वादित आहे. २७ तूं टापासून दूर हो आणि चांगलें कर, मग सर्व वस्ति पाव. २८ कां तर परमेश्वराला आवडतो, आणि तो आपल्या भक्तांस दयाळीं नाही; ते सर्वकाळ राखिले जातात, परंतु दुर्जन संतान छेदले जातें. २९ जे नीतिमान, ते पृथ्वीचें वतन पावतील आणि त्यावर निरंतर राहतील. ३० नीतिमानाचें तोंड ज्ञानाचा विचार करितें, आणि त्याची जीभ न्याय बोलती. ३१ त्याच्या हृदयांत त्याच्या देवाचें नेमशास्त्र आहे; त्याच्या पावलांतलें एकाहि निसरणार नाही. ३२ दुर्जन नीतिमानावर टपतो, आणि त्याला जिवें मारतात झटतो. ३३ परमेश्वर त्याला त्याच्या दांतां सोडणार नाही, आणि त्याच्या न्यायांत त्याला दुष्ट असें ठरविणार नाही. ३४ तूं परमेश्वराची वाट पाहा आणि त्याचा मार्ग पाळ, झणजे तो तुला पृथ्वीचें वतन ध्यावयास उंच वीर्य देईल. ३५ दुर्जन छेदले जातील, तेव्हां तूं पावशील. ३६ दुर्जनला बळाविलेलें आणि स्तब्धपणाने हिरव्या झाडासारखें पसरलेलें, असें म्या पाहिलें होतें. ३६ परंतु तो होऊन मेल्ला; पाह, जे नाहीच; म्या त्याचा शोधहि केला, परंतु तो लपडला नाही. ३७ तूं यथार्थीकांचा लक्ष मग; सरळाला पाहा; कां तर त्या माणसाचा वतन

मानाचा आहे. ३८ परंतु उलंघणारे एक. शिला नाश पावतील; दुष्टांचा परिणाम छेद. त्याचा आहे. ३९ परंतु नीतिमानांचें तारण परमेश्वरापासून आहे; संकटाच्या वेळेस तो त्यांना आश्रय आहे. ४० परमेश्वर त्यांचें दुष्ट व त्यांचा निभाव करील; दुष्टापासून त्यांना बळवून त्यांचें तारण करील, कां तर त्यांनी अज्ञानाचा भाग ठेविली आहे.

गीत ३८.

दावीदाकडून सुषविण्याचें गीत.

परमेश्वरा, तूं आपल्या रागाने मला धमकावूं नको, आणि आपल्या संतापाने मला शिस्त देऊं नको. २ कां तर तुझे बाण मजमध्ये आहेत, आणि तुझ्या हाताचें मजवर दडपण आहे. तुझ्या कोपामुळे माझ्या अंगां काहीं आरोग्य नाही, माझ्या पापामुळे माझ्या हाडांमध्ये काहीं शिरण नाही. ४ कां तर माझे अन्याय माझी बेव्यावर आले; ते ओझ्यासारखे माझ्या तोंडावर फार झाले आहेत. ५ माझ्या मूर्खपणामुळे माझे फोड घाणारे झाले आणि सडले आहेत. ६ मी ओणवा होऊन फार लवलों आहे; मी सर्व दिवस शोक करित चाललों. ७ प्रारण कीं माझी कंबर जळजळण्याने भरली; जसा अंगां काहीं आरोग्य नाही. ८ मी निर्वृत्त झालों, आणि फार चेंचरलों; आपल्या हृदयाच्या मध्यस्थाने ओरडलों. ९ हे प्रभू, माझी सर्व त्रस्तता तुझ्यापुढें आहे; आणि माझे स्फुटणें तुज-पासून गुप्त नाही. १० माझे हृदय धगधगतें, मी शक्ति मेली आहे आणि माझ्या डोळ्याचा वीर देखील मजसी राहिला नाही. ११ माझे मित्र व माझे मित्र माझ्या फोडापुढून दूर उभे राहतात, आणि माझे शेजारी लांब उभे राहतात. १२ आणि जे माझा जीव घ्यायला शोधितात, ते मला शल्लंकात; आणि जे माझे वाईट करूं पाहिले, ते अन्यायविषयी बोलतात; सर्व दिवस मलाचे प्रकार योजितात. १३ परंतु म्या बहि-सारीखें ऐकिलें नाही, आणि जसा मुका आ-मला तोंड मोकळें करित नाही, तसा मी होतो. १४ जो माणूस ऐकत नाही, ज्याच्या मुखी धम-काण्याची शक्ति देखील नाही, त्यासारखा मी

झालों. १५ कारण कीं, हे परमेश्वरा, म्या तुजवर आशा ठेविली आहे; हे माझ्या प्रभू, माझ्या देवा, माझे ऐक. १६ नाही तर ते मज-वर संतोष करतील; जेव्हां माझा पाय निसरेल तेव्हां त्यांनी मजवर थोरपण धरूं नये झणून मी असें बोललों. १७ कां तर मी पडायाच्या लागास झालों आहे, आणि माझा खेद माझ्यापुढें नेहमी आहे. १८ मी आपला अन्याय कबूल करीन; आपल्या पापाविषयी कष्टी होईन. १९ परंतु माझे शत्रु जीववट व बळकट आहेत; जे माझा द्वेष निष्कारण करितात आणि बऱ्याच्या-बद्दल माझे वाईट करितात, ते बहुत झाले आहेत. २० मी बरेपणाने वागलों, यावरून ते माझे वैर करितात. २१ हे परमेश्वरा, तूं मला टाकूं नको; हे माझ्या देवा, मजपासून दूर होऊं नको, २२ हे माझ्या तारणाच्या प्रभू, माझे सहाय करायासाठीं उतावळी कर.

गीत ३९.

मुख्य वाजंत्री झणजे यदुयून याला; दावीदाने केलेलें गीत.

म्या छटलें आहे कीं, “म्या आपल्या जिभेने पाप न करावें, झणून मी आपल्या मार्गा-विषयी जपून चालेन; दुर्जन माझ्यासमोर आहे, तेव्हां आपलें तोंड बंद राखीन.” २ मी मीन धरून मुका झालों, बऱ्यापासून उगा राहिलों; तेव्हां माझा खेद ठवळला. ३ मी विचार करित होतो, तेव्हां मजमध्ये माझे हृदय तापलें; आग पेटली; आपल्या जिभेने बोललों. ४ हे परमेश्वरा, माझा शेवट मला कळीव, आणि माझ्या दिवसाचें परिमाण हें काय आहे, असें मला समजू दे; मी किती अशक्त हें मला कळावें. ५ पाहा, त्वां माझे दिवस चवंगाभर केले आहेत; माझे आयुष्य तुजपुढें काहीं नाही यासारखें आहे; निश्चयें सर्व व्यर्थ, अशी प्रत्येक माणसाची स्थिति आहे. सेलाह. ६ मनुष्य साव-लीरूपाने चालतो; होय, ते फुकट चटपट करि-तात, कोणी संग्रह करितो, परंतु त्याचा अनुभव कोण घेईल, हें जाणत नाही. ७ तर हे प्रभू, आतां म्या कशाची वाट पाहवी? माझी आशा तुजवर आहे. ८ माझ्या सर्व अतिक्रमांपासून

मला सोडिव, मला मूर्खांचें तुच्छपात्र करूं नको. ९ मी उगा राहिलों, म्या आपलें तोंड उघडलें नाहीं, कारण कीं तसें त्वां केलें. १० तूं आपली पटकी मजवरून दूर कर; तुझ्या हाताच्या लागण्याने मी क्षय पावलों. ११ तूं अन्यायामुळे धमकावण्यानी माणसाला शिक्षा करितोस, त्याचें सुंदरपण कसरीसारखें विरवितोस; निश्चयें सर्व माणसें श्वासरूप आहेत. सेलाह. १२ हे परमेश्वरा, तूं माझी प्रार्थना ऐक, आणि माझ्या ओरडण्याकडे कान दे; माझ्या अश्रुपाताविषयीं उगाच राहूं नको, कां तर मी आपल्या सर्व बडिलांसारखा तुझ्या जवळचा विदेशी प्रवासांत आहे. १३ मी जाईन व नाहींसा होईन यापूर्वी माझा उदय व्हावा घणून मला असू दे.

गीत ४०.

मुख्य वाजव्याला; दावीदाने केलेलें गीत.

मी परमेश्वराची वाट पाहत पाहत आलों, आणि त्याने मजकडे वळून माझें ओरडणें ऐकिलें. २ आणि मला नाशाच्या खांचेंतून गाळाच्या चिखलांतून वर काढिलें; त्याने माझे पाय खडकावर स्थिर केले आणि माझी पावले यथास्थित केली. ३ असें त्याने माझ्या तोंडीं नवें गायन आमच्या देवाची स्तुति ठेविली आहे; बहुत लोक पाहून भय धरतील, आणि परमेश्वरावर आश्रय ठेवतील. ४ जो माणूस परमेश्वराला आपलें आशापात्र करितो, आणि उद्धटांकडे व खोटेपणास वळणारे यांकडे लक्ष लावीत नाहीं, तो धन्य आहे. ५ हे परमेश्वरा, माझ्या देवा, त्वां महत्कर्म केली आहेत; आमच्यासाठीं तुझे चमत्कार व तुझ्या योजना त्यांचें वर्णन तुजपासीं कोणाच्याने करवत नाहीं; मी दाखवूं अथवा सांगूं लागलों, तेव्हां गणनेपेक्षा अधिक होतात. ६ त्वां यज्ञ व अर्पण इच्छिलें नाहीं; त्वां माझे कान उघडले आहेत; त्वां होम व पापहारक यज्ञ मागितला नाहीं. ७ तेव्हां म्या झटले, “पाहा, मी आहे; पुस्तकाच्या भंडोळ्यांत मजविषयीं लिहिलेलें आहे. ८ हे माझ्या देवा, तुझे आवडतें करायास मी संतुष्ट आहे; तुझे शास्त्र माझ्या मनांत आहे. ९ म्या मोठ्या मंडळींत नीति गाजविली; पाहा, म्या आपले होट

आटोपिले नाहींत, हे परमेश्वरा, तुला कळ आहे. १० म्या आपल्या हृदयामध्ये तुझी झांकून ठेविली नाहीं; तुझे विश्वासुपण व तारण सांगितलें आहे; तुझी दया व तुझी सत्ता मोठ्या मंडळीपुढें गुप्त राखिली नाहीं. ११ परमेश्वरा, तूं आपला कळवळा मजवरून टोपूं नको; तुझ्या दयेने व तुझ्या सत्यतेने अखंड राखावें. १२ कां तर मोजवत नाहींतकीं अरिष्टें मजवर चहुंकडून आली; अन्यथा मला असे लागूं झाले कीं मला पाहण्याची शक्ति नाहीं; माझ्या डोक्याच्या केसांपेक्षा अधिक झाले; यास्तव माझे मन यकून गेलें. १३ हे परमेश्वरा, मला सोडवायास प्रसन्न हो. १४ हे परमेश्वरा, माझें सहाय करायास उतर कर. १५ जे माझ्या जिवाचा वात कराव्याला शोधितात, ते एकत्र फसून लाबोत. १६ जे माझ्या दुःखाने संतुष्ट, ते मागे फिरून पावोत; जे मजविषयीं, “वाहवा वाहवा,” म्हणतात, त्यांची लाजरूप फेड होण्यासाठीं ओसाडी होवो. १७ जे तुला शरण वेतात, ते सर्वांनी तुजविषयीं संतुष्ट होऊन आनंद कराव्यास तुझे तारण आवडतें, त्यांनी अखंड बसतील कीं, “परमेश्वराचें मोठेपण मानिलें जाणें.” १८ मी तर दीन व दरिद्री; प्रभूने मजविषयीं करवा; तूं माझे सहाय व माझा निभाव कर आहेस; हे माझ्या देवा, उशीर करूं नको.

गीत ४१.

मुख्य वाजव्याला; दावीदाने केलेलें गीत.

जो दरिद्राची चिंता करितो, तो धन्य; ज्या दिवसांत परमेश्वर त्याच्या कुर्यात करील. २ परमेश्वर त्याला राखील त्याला वांचवील; तो देशांत धन्य होईल. ३ त्याला त्याच्या शत्रूंच्या मनोरथावर सोंपविलें होईल. ४ रोगाच्या खाटेवर परमेश्वर त्याला आश्रय होईल; तूं त्याच्या दुःखण्यांत त्याला अंथरून उलटून नीट करशील. ५ म्या संतुष्टी केली, “हे परमेश्वरा, मजवर कृपा कर; मला जिवाला निरोगी कर, कां कीं म्या तुझ्या पाप केलें आहे.” ६ माझे शत्रू मजविषयीं वाईट बोलतात कीं, “ती केव्हा मरेल? आणि

च्या नांवाचा नाश केव्हां होईल.” ६ आणि त्यास येतो, तरी तो खोटे बोलतो; तो आपसाठी आपल्या हृदयात दुष्टाई साठवितो, बाहेर जाऊन सांगतो. ७ माझे सर्व द्वेष आपापल्यांत मजविषयी कुञ्जवृज करितात; मजवर माझे वाईट योजितात. ८ ते धृणतात “अनर्थ त्याला लागला आणि तो पडला, मजवर फिरून उठणार नाही.” ९ आणि माझा जिव्यावर माझा भरवसा होता, ज्याने माझे अन्न केले, त्याने मजवर लात ठचिलेली आहे. १० हे परमेश्वरा, तूं मजवर कृपा करून मला उठीव कीं म्या त्याची फेड करावी. ११ माझा शत्रु मजवर हर्षशब्द पावला नाही, येणेकरून मला कळले कीं त्वां मजवर आवड ठेविली आहे. १२ आणि मी आपल्या यथास्थितपणाने आहे; तूं मला आधार देतोस आणि आपल्यासमोर मला तळमळ ठेवितोस. १३ इस्त्राएलाचा देव परमेश्वर सर्वकाळापासून सर्वकाळापर्यंत स्तुति करीत आहे. आमेन व आमेन.

गीत ४२.

मुख्य वाजंन्याला; मास्कील; कोराहाच्या पुत्रांसमोर.

हे देवा, जसी हरिणाची इच्छा पाण्याच्या ओढीवर आहे, तसी माझ्या जिवाची इच्छा त्वाकडे आहे. २ देवासाठी, जिवंत देवासाठी माझा जीव तांदेला आहे; मी केव्हां देवासमोर जाऊन दर्शन पावेन! ३ “तुझा देव कोठे आहे?” असे ते सर्व दिवस मला बोलत असता रात्रेदिवस मला आसवे माझे अन्न झाले. ४ हे आठवून मी जिवंत जीव आपल्यासीं ओतितों, कां तर मी त्वांसुद्धां चाललों; सण पाळणाऱ्या समुदायाच्या हर्षावर मी हर्ष व स्तुति या शब्दाने देवाच्या मंदिराकडे गेलों. ५ हे माझ्या जिवा, तूं कां खिन्न झाला आहेस? आणि मजमध्यें कां तळमळतोस? देवाची वाट पाहा, कां तर त्याच्या दर्शनाने तूं तारण, त्यामुळे त्याची स्तुति मी पुढें करीन. ६ हे माझ्या देवा, माझा जीव मजमध्यें खिन्न झाला आहे, कास्तव घाईन व हेमोगी यांच्या देशांत मजवर डोंगरावर असूनही मी तुझे स्मरण करिते. ७ तुझ्या प्रवाहाच्या नादाने समुद्र समुद्रासीं

गर्जतो, तुझ्या सर्व लाटा व लहरी मजवर चालल्या. ८ दिवसां परमेश्वर आपली दया प्रगट करील, आणि रात्री त्याचें गायन मजकडून होईल; माझ्या जिवाच्या देवाची प्रार्थना मजकडून होईल. ९ देव जो माझा खडक त्याला मी धरणेन, “तूं मला कां विसरलास! शत्रूच्या काचामुळे म्या शोक करीत कां चालावे! १० तुझा देव कोठे?” असें सर्व दिवस मला धरणण्याने माझे वैरी माझ्या हाडीं घाव घालून मला गाजितात. ११ हे माझ्या जिवा, तूं खिन्न कां झाला आहेस! आणि मजमध्यें कां तळमळतोस! देवाची वाट पाहा; कां तर जो मला दर्शनाने तारण व माझा देव, त्याची स्तुति मी पुढें करीन.

गीत ४३.

हे देवा, माझा न्याय कर, आणि अधर्मी राष्ट्रासीं माझा वाद कर; कपटी व द्राड माणूस यापासून माझा निभाव कर. २ कां तर तूं माझ्या सामर्थ्याचा देव आहेस; त्वां मला कां अन्हेरिलें! शत्रूच्या काचामुळे म्या कशासाठीं शोक करीत चालावे! ३ तूं आपला प्रकाश व सत्यता पाठवून दे; यांनी मला नेउन तुझ्या पवित्र डोंगराकडे व तुझ्या वस्तिस्थानाकडे मला चालवावे. ४ मग मी देवाच्या वेदीजवळ, आपल्या परमानंदाच्या देवाजवळ जाईन; मग हे देवा, माझ्या देवा, तंतुवाद्यावर मी तुझी स्तुति करीन. ५ हे माझ्या जिवा, तूं कां खिन्न झाला आहेस! आणि मजमध्यें कां तळमळतोस! देवाची वाट पाहा; कां तर जो मला दर्शनाने तारण व माझा देव, त्याची स्तुति मी पुढें करीन.

गीत ४४.

कोराहाच्या पुत्रांतल्या मुख्य वाजंन्याला; मास्कील.

हे देवा, आम्ही आपल्या कानानी ऐकिलें, आम्हें मजे वडील जें काम त्यांच्या दिवसांत पूर्वकाळीं त्वां केलें होतें, तें त्यांनी आम्हाजवळ सविस्तर सांगितलें. २ त्वां आपल्या हाताने राष्ट्रांस घालवून ते स्थापिले; लोकांची दुर्दशा करून त्यांस कोठविलें. ३ कां तर त्यांनी आपल्या तत्करिने देश वतन करून घेतला नाही, आणि आपल्या धुवेने आपलें तारण केलें असें नाही, परंतु तुझ्या

उजव्या हाताने, तुझ्याच भुबने व तुझ्या मुखते-
जाने झालें; कां तर तूं त्यावर प्रसन्न होतास. ४
हे देवा, तूच माझा राजा, याकोबाचें तारण हो-
ण्यास आज्ञा दे. ५ तुझ्या योगें आढी आपल्या
वैभवास लोटून देऊं; जे आढ्यावर उठतात, त्यास
तुझ्या नामाने तुडवून टाकूं. ६ कां तर मी आप-
ल्या धनुष्यावर आशा ठेवात नाहीं, आणि माझी
तरवार मला तारीत नाहीं. ७ परंतु त्वां आम-
च्या वैभवापासून आढ्यास तारिलें, आणि आम-
च्या द्वेषास लाजविलें. ८ देवाविषयीं आढी
सर्व दिवस उत्सव करितों, आणि आढी तुझ्या
नामाची स्तुति सर्वदा करूं. सेलाह. ९ तथापि
आतां त्वां आढ्यास आव्हारिलें आणि लाजविलें
आहे; कां तूं आमच्या सैन्याबरोबर बाहेर जात
नाहींस. १० आढ्यास वैभवापुढून मागें फिर-
वितोस, आणि जे आमचा द्वेष करितात ते आ-
पल्यासाठीं लुटून घेतात. ११ तूं आढ्यास मेंद-
रांसारिखें खालें जाण्यास देतोस, आणि राष्ट्रां-
मध्ये आमची दाणादाण करितोस. १२ तूं मो-
लावांचून आपले लोक विकितोस, आणि त्यांच्या
विक्रयानें तुला लाभ नाहीं. १३ आमच्या शे-
जाऱ्याजवळ धिक्कारपात्र आमच्या चहुंकडल्यासीं
यद्रापात्र व तुच्छ असें आढ्यास ठेवितोस. १४
आढ्यास राष्ट्रांमध्ये झण, लोकांमध्ये डोकें डो-
लविणें असें ठेवितोस. १५ सर्व दिवस माझे
तुच्छपण माझ्यापुढें आहे, आणि माझ्या तोंडाच्या
लाजेने मला झांकिलें आहे. १६ धिःकारणारा
व निंदणारा याच्या शब्दावरून, शत्रु व खुनसी
याच्या समक्षतेवरून असें झालें. १७ हें अवघें
आढ्यावर आलें, तथापि आढी तुला विसरलों
नाहीं, आणि तुझ्या कराराविषयीं खोटेपण केलें
नाहीं. १८ आमचें हृदय मागें सरकलें नाहीं,
आणि आमचें आचरण तुझ्या मार्गापासून फिरलें
नाहीं. १९ परंतु त्वां आढ्यास अजगराच्या ठि-
काणीं चेंचरलें, आणि मरणाच्या सावलीने झां-
किलें आहे. २० जर आढी आपल्या देवाचें
नाम विसरलों असतो, अथवा आपले हात अन्य
देवाजवळ पसरले असते, २१ तर देव हें हुड-
कून न काढिता कीं काय? कां तर तो हृदयांतल्या
गुप्त गोष्टी जाणतो. २२ तथापि तुझ्यामुळे आढी

सर्व दिवस जिवें मारले जातो; मरणास ने-
ल्या मेंदरांसारिखे मोडिले आहेत. २३ हे प्र-
तूं जागा हो, कशाला निव्रतोस? सावध हो,
वैदा अव्हेरूं नको. २४ तूं आपलें मुख
लपवितोस? आमचें दुःख व आढ्यावरला
कां विसरतोस? २५ कां कीं आमचा बीव म-
पर्यंत खालीं झाला, आमचें पोट भूमीस
गलें आहे. २६ तूं आमच्या सहायासाठीं
आणि आपल्या दयेमुळे आढ्यास खंडून सोड-

गीत ४५.

मुख वाढव्याला; शोशानीम; कोराहाच्या पुत्रा
सायीं; मास्कील; प्रियण्याचें गीत.

माझ्या हृदयीं चांगल्या गोष्टीची उदळी
पली; मी राजाविषयीं आपल्या रचना
लतों; माझी बीभ चपळ लिहिणाऱ्याची लेख
आहे. २ मनुष्याच्या संतानांपेक्षां तूं अति कु-
आहेस; तुझ्या होटांत प्रसन्नता घातली
यास्तव देवाने सर्वकाळचा आशीर्वाद तुला
ह्वा आहे. ३ हे पराक्रमी, तूं आपल्या क-
तेने व आपल्या वैभवाने आपली तरवार द्यौ-
बांध. ४ आणि आपल्या वैभवाने सत्य
नीति व लीनता यांकरितां बसून जाऊन स-
ऐस, आणि तुझा उजवा हात तुझ्याजवळ बा-
दाखवील. ५ तुझे तिखट बाण राजाच्या स-
हृदयीं लागतात; लोक तुझ्या खालीं पडतात.
हे देवा, तुझें सिंहासन सदासर्वकाळचें
तुझ्या राज्याची काठी सरळपणाची काठी
७ तूं नीतीची प्रीति करितोस, आणि दुष्टांचा
द्वेष करितोस; यास्तव, हे देवा, तुझ्या देवा-
च्या सोबत्यांपेक्षां तुला हर्षरूप तेलाचा अ-
केला आहे. ८ झोळ व काष्ठे व साली हर्ष-
राजवाड्यातून तुझ्या सर्व वस्त्रांस आहेत; क-
त्यानी तुझा संतोष केला आहे. ९ तुझ्या क-
स्त्रियांमध्ये राजकन्या आहेत; राणी ओभिरा-
सोनें न्यालेली असती, तुझ्या उजव्या हा-
ठभी आहे. १० हे कन्ये, ऐक व पाहा; न-
कान लाव; आपले लोक व आपल्या कणांचे
विसर. ११ मग राजा तुझ्या सुंदरपणाची
वड धरील; तो तर तुझा मधु, यास्तव तूं
भज. १२ जोराची कन्या दान घेऊन येईल

अमर्त्ये जे धनवान ते तुजपुढें आर्जव करितील. १४ राजकन्या आत पूर्णगौरवी; तिचें वस्त्र सोनेचें भरजरी आहे. १५ कशिबाचीं वस्त्रें जेलेली असतां राजाजवळ मिरवत जाईल; त्या पाठीमागच्या कन्या तिच्या संगतीं तुझ्या-जवळ आणिल्या जातील. १६ आनंदाने व हसत मिरवत जातील; राजाच्या वाढ्यांत जातील. १७ तुझ्या वडिलांच्या ठिकाणीं तुझी लें-क होतील; त्यांस तूं सर्व पृथ्वीवर अधिकारी हो ठेविसील. १८ मी सर्व पिढ्यापर्यंत स-र्व तुझ्या नांवाचें स्मरण केलें जाईं असें क-म, यास्तव लांक सदासर्वकाळ तुझी स्तुति जातील.

गीत ४६.

कोराहाच्या पुत्रांतल्या मुख्य वाजल्याला;
अलामोथावर गीत.

आमचा आश्रय व सामर्थ्य, संकटांमध्ये पर सुलभ सहाय आहे. २ यास्तव पृथ्वी-वलयपालथ झाली असतां, डोंगर समुद्रांच्या मध्ये टळले गेले असताहि, आधी भिणार जाई. ३ त्यांचें पाणी टवळो, खवळो; त्याच्या पंचवळ्याने पर्वत कापोत. सेलाह. ४ असी सी आहे कीं तिच्या पाटांनी देवाचें नगर, पवि-स्थान, परात्पराच्या वस्त्या, यांस संतोष हो-ल. ५ त्या नगरामध्ये देव आहे, झणून तें जाई टळणार नाही; उदय फांकतो इतक्यांत त्याचें सहाय करील. ६ राष्ट्रें खवळलीं; त्यानें टळमळलीं; त्याने आपला शब्द काढिला, पृथ्वी विघरली. ७ सैन्यांचा परमेश्वर आम-चा संगती आहे; याकोबाचा देव आद्यास आ-म आहे. सेलाह. ८ तुझी या परमेश्वरा-ची कृत्ये पाहा; त्याने पृथ्वीत किती ओसाडी के-ला आहेत. ९ तो पृथ्वीच्या शेवटपर्यंत लढाया मध्ये झरितो; धनुष्य तोडितो आणि भाल्याचीं बरे झरितो; रयांस अग्नीने जाळून टाकितो. १० तुझी दम धरा आणि जाणा कीं, मी देव आहे; राष्ट्रांमध्ये थोर होईन, पृथ्वीवर थोर गेलेन. ११ सैन्यांचा परमेश्वर आद्यास अनु-पूर; याकोबाचा देव आद्यास आश्रय आहे.

गीत ४७.

कोराहवंशस्थांतल्या मुख्य वाजल्यासांगें गीत.

अहो सर्व लोकाहो, तुझी टाळ्या वाजवा; हर्ष-नादाने देवाजवळ जयशब्द करा. २ कां तर परमेश्वर परात्पर भययोग्य; सर्व पृथ्वीवर थोर राजा आहे. ३ तो मुलखास आमच्या खालीं आणि राष्ट्रांस आमच्या पायांखालीं घा-लील. ४ तो आमच्यासाठीं आमचें वतन निव-डील; ज्या याकोबावर त्याने प्रीति केली, त्याचें जें उत्कृष्ट तेंच. सेलाह. ५ देव जयनादाने, पर-मेश्वर करण्याच्या शब्दाने चढला. ६ तुझी देवाचें कीर्तन करा, कीर्तन करा; आमच्या रा-जाचें कीर्तन करा, कीर्तन करा. ७ कारण कीं देव सर्व पृथ्वीचा राजा आहे; चतुरपणें कीर्तन करा. ८ राष्ट्रांवर देव राजा आहे, देव आपल्या पवित्र सिंहासनावर बसला आहे. ९ मुलखांतले कुळीन आब्राहामाच्या देवाच्या लोकांकडे मिळा-ले, कां कीं पृथ्वीतल्या ढाली देवाच्या; तो फार वरिष्ठ मानिला जावो.

गीत ४८.

कोराहाच्या पुत्रांसांगें गीत.

आमच्या देवाच्या नगरी, त्याच्या पवित्र डों-गरीं, परमेश्वर थोर आणि फार स्तुति-योग्य आहे. २ ज्ञीयोन डोंगर विस्ताराने सुंदर, सर्व पृथ्वीला संतोषकारी आहे; उत्तर बाजूस मोठ्या राजाचें नगर आहे. ३ त्यांतल्या राज-वाढ्यांत देव गडरूप असा कळलेला आहे. ४ कां तर पाहा, राजे मिळून एकदांच दूर गेले. ५ ते पाहतांच गडबडले, घाबरून भडकले. ६ तेथें कांपण्याने व प्रसवणारणीच्यासारख्या तिड-कांनी त्यांस व्यापिलें. ७ तूं पूर्वेच्या वाऱ्याने ता-शींशाचीं तारवें फोडितोस. ८ ज्याप्रमाणें आ-धी ऐकिलें, त्याप्रमाणें सैन्यांचा परमेश्वर या-च्या नगरांत आमच्या देवाच्या नगरांत पाहिलें आहे; देव त्याला सर्वदा यथास्थित राखितो. सेलाह. ९ हे देवा, तुझ्या देवळांमध्ये आधी तुझ्या दयेचें ध्यान केलें आहे. १० हे देवा, जसें तुझें नाम, तसी पृथ्वीच्या शेवटापर्यंत तुझी स्तुति असो; तुझ्या उजव्या हातांत नीति भ-रली आहे. ११ ज्ञीयोन डोंगराने आनंद क-

रावा ; तुझ्या न्यायांमुळे बहुदाच्या कन्यानी हर्षावें. १२ जीयोनाच्या भोंवतें तुझी फिरा, आणि त्याला फेरी घालून त्याचे बुरूज मोड. १३ त्याच्या बळकटीकडे आपलें लक्ष लावा ; त्यांतले राजवाडे वेगळे वेगळे पाहा, यासाठीं कीं तुझी पुढल्या पिढीजवळ वर्णन करावें. १४ कां तर हाच देव सदासर्वकाळ आमचा देव आहे ; तो आझास मरणपर्यंत नेईल.

गीत ४९.

मुख्य वाजंव्याला ; कोराहाच्या पुत्रासाठीं गीत.

अहो सगळे मुख, तुझी हें ऐका; अहो इह-लोकाचे सर्व राहणारे, तुझी कान लावा. २ अहो उंच व नीच, अहो धनवान् व दरिद्री, तुझी एकत्र ऐका. ३ माझे तोंड ज्ञान बोलेल, आणि माझ्या हृदयांतला विचार बुद्धीचा होईल. ४ मी आपला कान दाखल्याकडे लावीन ; तंतु-वाद्यावर आपलें गूढ फोडीन. ५ वाईटाच्या दि-वसांत, माझ्या टपणाऱ्यांचा अन्याय मला वेढितो, तेव्हां मी कां भ्यावें? ६ जे आपल्या पराक्रमावर भरोसा ठेवितात आणि आपल्या फार धनावि-षयीं नांवाजून घेतात, ७ त्यांतील कोणाच्याने भावाला खंडून सोडववतच नाही ; त्याविषयीं क्षमासाधन देवाजवळ देववत नाही. ८ त्यांच्या जिवाची खंडणी तर मोलवान आहे, आणि कधीहि व्हावयाची नाही. ९ त्याने निरंतर वाचावें व क्षय कधी न अनुभवावा झणून. १० कां तर असें दिसतें कीं ज्ञानी मरतात; मूर्ख व पशुरूपी यां-सुद्धा सरसगट नाश पावतात, आणि आपापल्या सत्तेचें आपल्या मागण्यासाठीं ठेवितात. ११ त्यांचें मन असें आहे कीं आपलीं घरे सर्वकाळ, आपल्या वस्त्या पिढोपिढीं राहतील ; ते आपलीं नांवें आपल्या भूमीवर ठेवितात. १२ परंतु मा-णूस उक्तमपणांत राहत नाही ; तो नाश पावणा-ऱ्या पशूंच्यासारखा आहे. १३ त्यांची ही चाल त्यांच्या मूर्खपणाची आहे ; तथापि त्यांचीं संतांन त्यांच्या सम्मतावर संतुष्ट आहेत. १४ जसें मेंढरांस तसें त्यांस कबरेत ठेवितात ; मरण त्यांस चरून खातें ; सकाळीं सरळ लोक त्यांवर धनीपण करतील, कां कीं त्यांचें रूप

त्यांच्या वस्तीतून कबरांतल्या नाशासाठीं आहे. १५ परंतु देव माझ्या जिवाला कबराच्या क-त्तीतून खंडून काढील, कां तर वो मला के-सेलाह. १६ जेव्हां कोणी धनवान् होतो, त्याच्या घरांतला संभार वाढतो, तेव्हां तूं मि-नको. १७ कारण कीं तो आपल्या मरण-वेळेस कांहीच घेऊन जाणार नाही ; त्याचें रव त्याच्यामागें उतरणार नाही. १८ त्याने आपल्या आयुष्यांत आपल्या जिवाला छटलें, तुला तर स्तवितील कीं त्वां आपल्या-ठीं बरें केलें आहे; १९ तरी त्याचा जीव त्याच्या पूर्वजांच्या बोळक्यांत जाईल ; ते कां उजेंड पाहणार नाहीत. २० जो माणूस ज-पणांत असतां समजत नाही, तो नाश पाव-णूंच्यासारखा आहे.

गीत ५०.

आसाफने केलेलें गीत.

सर्वसमर्थ देव जो परमेश्वर तो बोला-हे, आणि त्याने सूर्याच्या उगवण्या-त्याच्या मावळण्यापर्यंत पृथ्वी बोलाविली; पूर्ण शोभेचा जीयोन यांतून देव प्रकाश-आमचा देव येईल आणि उगा राहणार ३ त्याच्यापुढें अभि खातखात येईल, आणि त्याच्याभोंवतें फार वादळ होईल. ४ तो आ-लोकांचा निवाडा करण्यासाठीं वरच्या आ-ला व पृथ्वीला हाक मारिल कीं, ५ "मी भक्त, ज्यानी यज्ञावरून मजसीं करार केला, मी तुझी माझ्याजवळ एकवट करा." ६ दे-आकाश त्याचें नीतिपण सांगेल, कां तर तोच न्यायाधीश आहे. ७ "हे लोक, लोका, तुझी ऐका, कां मी बोलतों; हे लोक, ऐक, कां मी तुजवर साक्ष देतो, मी देव देव आहे. ८ तुझे यज्ञ व तुझे होम जे पुढें नेहमी व्हावे, त्यावरून मी तुला धनवान् नाही. ९ मी तुझ्या घरांतून खोंड व कोडण्यांतून बोकड घेणार नाही. १० कां वनांतलीं सर्वे श्वापदे व हत्तार डोंगरां-माझेच आहेत. ११ डोंगरांवरकीं सर्व मी ज्ञाणतों, आणि भूमिगत माझ्याकडील १२ मला भूक लागली, तरी मी तुला सांगित-

होई; कां तर सृष्टि व तिवें भरण माझे आहे. ११ मी बलाढ्य पशूंचें मांस खाईन कीं काय? मला बोकडांचें रक्त पिईन कीं काय? १४ देवाला स्तुतिरूप अर्पण वाहा आणि आपले हस परास्पर आजवळ फेड. १५ आणि संक-
 त्या दिवसीं मला हाक मार; मी तुला सो-
 ळिन, मग त्वां माझे गौरव करावें." १६ परंतु
 देवाला देव झणतो, "माझे नेम सांगणें आणि
 झार आपल्या तोंडात घेणें, हें तुझें काय?
 कां कीं त्वां उपदेशाचा द्वेष केला आहे, आ-
 माझ्या गोष्टी आपल्यामागें टाकिल्या आहेत.
 तेव्हां चोर तुझ्या दृष्टीस पडला, तेव्हां तूं
 सन्मुख झालास; आणि जारकमीच्या सं-
 ती तुझा भाग झाला आहे. १९ त्वां आपलें
 वारंदात सोडिलें, आणि तुझी जीभ कपट
 ठेवली. २० तूं बसून आपल्या भावाच्या वि-
 ष्ट बोलतोस; आपल्या आईच्या पुत्राची च-
 ष्टी करितोस. २१ त्वां असीं कर्म केली आणि
 ते भ्रम राहिलें; तुझ्यासारखा मी आहेच
 आहे, असें त्वां कल्पिलें, परंतु मी तुला धमका-
 ळिन आणि तुझ्या दृष्टीपुढें नीट दाखवीन. २२
 अहो देवाला विसरणारें, तुझी हें ध्यानांत आ-
 ना; नाहीं तर मी फाडून टाकीन, आणि कोणी
 धरविणारा मिळणार नाही. २३ जो स्तुतीचें
 करितो, तो मला गौरवितो; आणि जो
 मला मार्ग संभळतो, त्याला मी देवाचें तारण
 करवीन.

गीत ५१.

मुख्य वाजंभ्याला; दावीदाने केलेलें गीत; तो बाथशे-
 किल मेन्नावर, जेव्हा नाथान भविष्यवादी त्यापासीं
 गेला होता, तेव्हाचें.

हे देवा, तूं आपल्या दयेप्रमाणें प्रजवर कृपा कर;
 आपल्या फार ममतेप्रमाणें माझे अतिक्रम खो-
 ला टाक. २ माझा अन्याय जावा झणून मला
 क्षमा; माझ्या पापापासून मला शुद्ध कर. ३
 कां तर मी आपले अतिक्रम कबूल करितों, आ-
 मा माझे पाप नेहमी माझ्यापुढें आहे. ४ तुज-
 ळा देव तुजविषयी म्या पाप केलें आहे,
 आणि तुझ्या दिसण्यांत हें वाईट केलें आहे, असें
 मी तूं आपल्या सांगण्यांत नीतिमान आहेस, आ-

पल्या न्याय करण्यांत निदोषी आहेस. ५ पाहा,
 मी अन्यायांत जन्मलों आणि माझ्या आईने मा-
 झा गर्भ पापांत धरिला. ६ पाहा, अंतर्त्यामांतली
 सत्यता तुला आवडती, आणि तूं मला गुप्त अं-
 गांत ज्ञान कळवितोस. ७ तूं जुफा घेऊन मला
 प्रायश्चित्त दे, झणजे मी शुद्ध होईन; मला धू,
 झणजे बर्फापेक्षा पांढरा होईन. ८ मला संतो-
 षाचें व उन्हासाचें ऐकूं दे; जीं हाडें त्वां चेंच-
 रलीं, तीं हर्षित व्हावीं. ९ तूं आपली दृष्टि
 माझ्या पापापासून झाक, आणि माझे सर्व अन्या-
 य खोडून टाक. १० हे देवा, मजमध्ये शुद्ध
 हृदय उत्पन्न कर, आणि यथास्थित आत्मा मज-
 मध्ये नवाच कर. ११ मला आपल्या दृष्टीपा-
 सून घालवूं नको, आणि आपला पवित्र आत्मा
 मजपासून काढूं नको. १२ आपल्या तारणाचा
 संतोष मला फिरून दे, आणि उदार आत्म्याने
 मला आश्रय हो. १३ मग मी उलंघनाऱ्यांस
 तुझे मार्ग शिकवीन, आणि पापी तुजकडे फिरतील.
 १४ हे देवा, माझ्या तारणाच्या देवा, मला र-
 क्तहत्येपासून सोडीव, झणजे माझी जीभ तुझ्या
 पुण्याविषयीं हर्षशब्द करील. १५ हे प्रभू,
 माझे होट उघड, मग माझे तोंड तुझें स्तवन क-
 रील; १६ कारण कीं तूं यज्ञ इच्छीत नाहीस,
 नाही तर म्या दिव्हा असता; होम तुला आव-
 डत नाही. १७ देवाला जीं अपायाचीं तीं फु-
 टलेला आत्मा असीं आहेत; हे देवा, फुटलेलें
 व चेंचरलेलें हृदय तूं धिक्कारणार नाहीस. १८
 आपल्या प्रसन्नतेने जीयोनाचें बरें कर; यरू-
 शालेमाचीं गांवकुसे बांध. १९ तेव्हां नीतीचे
 यज्ञ, होम व सर्वांग होम तुला आवडेल; तेव्हां
 तुझ्या वेदीवर खोंडाचे होम करतील.

गीत ५२.

मुख्य वाजंभ्याला; मास्कोल; दावीदाने केलेलें गीत.
 "दावीद अहोमिलेखाच्या घरीं गेला आहे," असें दावेग
 जो अदोमी, त्याने जेव्हा जाऊन शाऊलाजवळ निवेदन
 करितां त्याला सांगितलें, तेव्हाचें.

हे शूरा, तूं दुष्टाईमुळे कां नांवाजून घेतोस? दे-
 वाचें उपकारीकपण सर्व दिवस आहे. २
 तुझी जीभ वाईट योजिती आणि पाजलेल्या वस्त-

यासारिखी कपट करिती. ३ चांगल्यापेक्षा वाईट, आणि नीतिच्या बोलण्यापेक्षा खोटेपण तुला आवडतें. सेलाह. ४ अरे कपट जिभी, बुडवा-याच्या सर्व गोष्टी तुला प्रिय आहेत; ५ झणून देव तुला सर्वकाळासाठी पाडून टाकील; तुला झोंबून वर्सातून काढील, आणि जिवंतांच्या देहांतून उपटील. सेलाह. ६ मग नीतिवंत पाहून भय धरितील, आणि त्यावर हासून ह्मणतील. ७ “पाहा, त्या माणसाने देवाला आपला आश्रय केलें नाहीं, परंतु आपल्या फार धनावर आशा ठेविली, तो आपल्या हाडपणाने बळकट झाला.” ८ परंतु मी देवाच्या मंदिरीं पालवल्या जाइत धाडासारिखा आहे; सदासर्वकाळ देवाच्या दयावर आशा ठेवितां. ९ मी सर्वकाळ तुझी स्तुति करीन; कां तर त्वां तसें केलें आहे; आणि मी तुझ्या नांवाच्या आशेवर राहीन; कां तर तें तुझ्या भक्तांच्या लक्षांत बरें आहे.

गीत ५३.

माहलायेवर मुख्य राजज्याला; मास्कील; दावीदाने केलेलें गीत.

मुखाने आपल्या मनांत छटलें कीं, “देव नाहीं,” ते नासले त्यानी अमंगळ काम केलें आहे; चांगलें करणारा कोणी नाहीं. २ ज्ञानी कोणी देवाचा शोध करणारा असा आहे किंवा नाहीं, हें पाहायास देवाने आकाशातून मनुष्याच्या संतानांकडे न्याहाळून पाहिलें. ३ तीं सर्व बहकलीं, तीं एकंदर विषडलीं; उत्तम करणारा कोणी नाहीं, एक देखील नाहीं. ४ दुष्कर्म्यांस समज नाहीं कीं काय? अन्न जसें खातात, तसें ते माझ्या लोकांस खातात; त्यानी देवाची प्रार्थना केली नाहीं. ५ तेथें भयकारण नसतां ते फार भ्याले होते; कां तर ज्याने तुजवर तळ धरिला होता, त्याच्या हाडांची दाणादाण देवाने केली; त्यांच्या लाजाविलें, कां तर देवाने त्यांस धिःकारिलें; होतें. ६ इस्राएलाचें तारण जीयोनंतून कोण करील? जेव्हां देव आपल्या पाडाव केलेल्या लोकांस मांभारा आणील, तेव्हां याकोब हांपेत होईल, इस्राएल संतोष पावेल.

गीत ५४.

मुख्य राजज्याला; निगीनोथावर मास्कील; दावीदाने केलेलें गीत, जेव्हां जीप्यानी शाऊलबबब वेडून गितलें कीं, “दावीद आमच्या इकडे लपत नाहीं काय?” तेव्हां.

हे देवा, तूं आपल्या नामामुळे मला तार, आपल्या पराक्रमाने माझा निवाडा कर. हे देवा, माझी प्रार्थना ऐक; माझ्या तोंड्या वचनांकडे कान लाव. ३ कां तर परके मजवर उठले, आणि क्रूर माझा जीव घोषित आला त्यानी आपल्या लक्षांत देव ठेविला नाहीं. ४ पाहा, देव मला सहाय आहे; जे माझ्या वाला आधार देतात, त्यांकडे प्रभु आहे. त्याने माझ्या वैद्यांची फेड वाईटाने करावी; आपल्या सत्यतेने त्यांस काढून टाक. ६ आवडीने तुझ्याजवळ यज्ञ करीन; हे परदेशी, तुझ्या नामाची स्तुति करीन, कारण कीं तें चांगलें आहे; ७ कां तर तो मला सर्व संकटांतून धितो आणि माझे डोळे माझ्या शत्रूंस पाहव.

गीत ५५.

मुख्य राजज्याला; निगीनोथावर मास्कील; दावीदाने केलेलें गीत.

हे देवा, माझ्या प्रार्थनेकडे कान लाव, माझ्या काकुळतीपासून लपूं नको. २ मजकडे लक्ष लाव आणि मला उत्तर दे. ३ आपल्या घराण्यांत कष्टी होऊन गडबडवों; शत्रूच्या शब्दामुळे, दुष्टाच्या जुलामामुळे कां तर ते मजवर अनर्थ लोटितात, आणि माझे वीर करितात. ४ मजमध्ये माझे हृदय धडधडत आहे, आणि मरणाचें फार मजवर पडलें आहे. ५ भय व कांप मज झाला, आणि फार थरथराटाने मला व्यापिलें आहे. ६ आणि म्या छटलें कीं, “मला यासारिखे पंख कोण देईल असें मी मजकडे राहीन? ७ पाहा, मी उडव उडव ह्मणून रानांत राहीन. सेलाह. ८ सुसहस्र न्यापेक्षां, वादळापेक्षां वेगाने मी आपलें काम करीन. ९ हे प्रभु, त्याचें भाषण भिन्न

करून घालमेल कर, कां तर म्या नगरांत बळा-
वर व भांडण पाहिलें आहे. १० दिवसां व
त्याच्या गांवकुसांवर त्याभोंवतें फिरतात,
त्याच्या मध्यभागीं अनर्थ व कष्ट आहेत.
११ त्यांत उरतात होतात, आणि ठकाविणें व कपट
त्याच्या मार्गांला सोडीत नाहीं. १२ जो मला
मित्र असतो, तो तर शत्रु नाही; असता, तर
साहिलें असतें; ज्याने मजवर थोरपण धरिलें
आहे, तो माझा द्वेषी नाही; असता तर मी त्या-
च्यामुळे लपलों असतो. १३ परंतु तो तूंच,
ज्या समान असा माणूस, माझा मित्र व माझा
द्वेषी आहेस. १४ कां तर आझी गोडप-
णे एकत्र विचार केला; देवाच्या घरास घोक-
लात चाललों. १५ मरणाने त्यांस फसवों;
ज्या जितेंच कबरेत उतरावें; कां कीं दुष्टाई
त्यांच्या वस्तीत व त्यांच्या मध्ये आहेत. १६
हे देवाचें नाम घेईन, आणि परमेश्वर मला
शरीत. १७ संध्याकाळीं व सकाळीं व दुपारीं
विधान करितां कण्हून सांगेन, आणि तो माझा
शत्रु ऐकेल. १८ मला प्रतिकूळ बी लढाई
तेति तिजपासून त्याने माझा जीव सलामत मुक्त
केला आहे कां कीं मजसीं बहुत होतें. १९
व, झणजे जो पूर्वकाळापासून बसला आहे, तो
कून त्यांस खालीं करील. सेलाह. त्यांस पालट
दात, यास्तव ते देवाला भीत नाहीत. २०
त्याने आपल्यासीं जे शांत त्यांवर आपले हात
झिळे, आपला करार मोडिला आहे. २१
जवें तोंड लोण्यापेक्षा गुळगुळीत, परंतु त्याच्या
दवीं झगडा; त्याचे शब्द तेलापेक्षा मृदु, परंतु
उपसलेल्या तरवारी, असें हाते. २२ अरे
जसें देव परमेश्वराला सोपून दे, झणजे तो
आ पुरवील, नीतिमानाची डळमळ कधींहि होऊं
पार नाही. २३ परंतु हे देवा, तूं त्यांस ना-
त्या खाचेंत उतरविशील; रक्तपाती व कपटी
जसें आपलें अर्थ आयुष्य पावणार नाहीत;
तर तुजवर आशा ठेवीन.

गीत ५६.

एव वाजंज्याला; योनाथ एलेम रिहोकीम यावर दावी-
बद्दून मिकताम जेव्हा पलिष्ट्यानी त्याला गाथांत ध-
रिले तेव्हा त्याने केलेलें गीत.

PSALMS LV—LVII.

हे देवा, मजवर दया कर; कां तर माणूस मज-
वर उमासा टाकितो; तो सर्व दिवस लढून म-
ला गांजितो. २ हे वरिष्ठा, माझे वैरी सर्व दिवस
उमासा टाकितात; अणखी बहुत गर्वाने मजसीं
लढतात. ३ ज्या दिवसीं मला भय होतें, त्यांत
मी तुजवर आशा ठेवीन. ४ देवाविषयीं त्याच्या
वचनामुळे मी उत्साह करीन; म्या देवावर आ-
शा ठेविली आहे, मी भिणार नाही; देहिक माझे
काय करणार आहे? ५ ते सर्व दिवस माझ्या
गोष्टी विपारित करितात; मजविषयीं त्यांचे सर्व
विचार वाईटासाठीं आहेत. ६ ते मिळून दबा
धरितात; माझ्या जिवाची प्रतीक्षा करीत असतां
माझ्या पावलांवर टपतात. ७ त्यांस अनर्थांत
पडूं दे; हे देवा, रागाने लोकांस खालीं कर. ८
त्वां माझीं भ्रमणें मोजिलीं आहेत; तूं आपल्या
बुधलींत माझीं आसवें घाल; तुझ्या गणण्यांत
आहेत कीं नाहीत? ९ ज्या दिवसीं मी हाक
मारितों, तेव्हा माझे शत्रु मागें फिरतात, हें मला
कळलें; कां देव मजकडे आहे. १० देवाविषयीं
त्याच्या वचनामुळे मी गौरव करीन; परमेश्वरा-
विषयीं त्याच्या वचनामुळे मी गौरव करीन. ११
देवावर म्या आशा ठेविली आहे; मी भिणार
नाहीं; माणूस माझे काय करणार! १२ हे देवा,
तुझे नवस मजकडे आहेत; तुझ्या स्तुति करून
फेडीन. १३ कारण कीं त्वां माझा जीव मरणा-
पासून सोडविला आहे; म्या जिवंतांकडल्या उजे-
डाने देवासमोर चालावें, झणून त्वां माझे पाय
खरकण्यापासून राखिले नाहीत कीं काय?

गीत ५७.

मुख्य वाजंज्याला; अलतास्कीथ दावीदाकडून मिकताम;
जेव्हा तो झाडलापासून गुहेंव पळाला, तेव्हाचें.

हे देवा, मजवर कृपा कर, मजवर कृपा कर;
कां तर माझ्या जिवाने तुजवर आशा ठेविली
आहे, आणि अरिष्टें, पार होतात तोंपर्यंत मी
तुझ्या पंखांच्या छायेत निवारा घेईन. २ परा-
त्पर देवाला झणजे देव, जो माझ्यासाठीं सि-
द्धीस नेतो, त्याला मी हाक मारीन. ३ तो आ-
काशांतून पाठवून मजवर उमासा टाकणार याच्या
धिक्कारापासून मला तारितो. सेलाह. देव आपली

दया व आपली सत्यता पाठवितो. ४ माझा जीव सिंहामध्ये आहे; जाळणाऱ्या मनुष्याच्या संतानांमध्ये मी निजतो; त्यांचे दांत भाले व बाण आणि त्यांची जीभ तिखट तरवार आहे. ५ हे देवा, आकाशावर उंच ऐस; संपूर्ण पृथ्वीवर तुझे गौरव असो. ६ त्यांनी माझ्या पावलांसाठी जाळें लाविलें, माझा जीव फार ओणवा झाला; त्यांनी माझ्यापुढे खांच खाणिली; तीत तेच पडले आहेत. सेलाह. ७ माझे मन स्थिर, हे देवा, माझे मन स्थिर आहे; मी गाउन कीर्तन करीन. ८ हे माझ्या गौरवा, जागा हो; अहो तारपेटी व तंतुवाद्या, तुझी जागे व्हा; मी पाहटेस जागा होईन; ९ हे प्रभू, मी लोकांमध्ये तुझी स्तुति करीन; राष्ट्रांमध्ये तुझे कीर्तन करीन. १० कां तर तुझी दया आकाशापर्यंत आणि तुझी सत्यता आभाळापर्यंत एवढी मोठी आहे. ११ हे देवा, आकाशावर उंच ऐस; संपूर्ण पृथ्वीवर तुझे गौरव असो.

गीत ५८.

मुख्य वाजंज्याला; अलतास्कीत; दावीदाकडून मिळताम. अहो मनुष्याच्या वंशानो, तुझी नीतीचा निर्बंध खरा सांगता की काय? तुझी नीट न्याय करिता की काय? २ निश्चयें तुझी हृदयाने अशास्त्र कर्म करिता; तुझी आपल्या हातांचा बळाकार पृथ्वीवर तोलून देतां. ३ दुर्जन गर्भापासून बहकून जातात; ते जन्मापासून लबाडी बोलत मोकार फिरतात. ४ सर्पांच्या विषाप्रमाणें त्यांस विष आहे; ते बहिरा पेंथेन साप जो आपला कान बंद करितो, ५ आणि गरुड्यानी चतुरपणें मात्रिकी केली असताहि त्यांचा शब्द ऐकत नाही, त्यासारिखे आहेत. ६ हे देवा, त्यांच्या तोंडांत त्यांचे दांत पाड; हे परमेश्वरा, तरण्या सिंहाच्या दादा फोड. ७ जसे पाणी आपल्या आपण चालतें, तसे ते विघरून जावे; तो आपले बाण लावितो, ते तोडिले असे व्हावे. ८ गोगलगाय जी विरत चालती, तसे होवोत; स्त्रियेच्या गर्भपातासारिखें त्यांनी सूर्य पाहूं नये. ९ तुमच्या भांड्यानी कोटेजळण अनुभविल्यापूर्वी तो संतप्त होताच, जोंपर्यंत जितेंच तितक्यांत त्याला वादळेंकरून उडवील. १० सूड वेणें पा-

हिल्यावर नीतिवान् संतोष पावेल; दुष्टाच्या कांत तो आपले पाय धुईल. ११ तेव्हां माण्डणेल, निश्चयें नीतिमानाला फळ आहे; न्याय ठरवितो, असा देव, पृथ्वीत आहे.

गीत ५९.

मुख्य वाजंज्याला; अलतास्कीत; दावीदाकडून मिळताम; जेव्हा त्याला जिवें मारायास शाळाने पाठविली, आणि त्यानी घरावर पाळत केली, तेव्हा

हे माझ्या देवा, माझ्या शत्रूंपासून मला सोडें जे मजवर उठतात, त्यांपासून माझे संरक्षण कर. २ दुष्कर्मांपासून मला सोडीव, रक्तपाती माणसांपासून मला तार; ३ कां पाहा, ते माझ्या जिवावर दबा धरितात; हे परमेश्वरा, माझा अतिक्रम नसता, माझे पक्ष नसता, जे बळकट ते मजविरुद्ध मिळतात. माझ्या अन्यायावांचून ते धांवतात आणि शिर होतात; तूं मला भेटून पाहायास सावध हो. हे सैन्यांच्या परमेश्वर देवा, हे इस्राएलचा देवा, तूं सर्व राष्ट्रांची पाहणी करायस उठ सर्व दुष्ट फितूऱ्यांवर कृपा करूं नको. सेलाह. ४ संध्याकाळी ते माझां येतात; कुऱ्यासारिखे वेडतात आणि नगराला वेडितात. ५ पाहा, ते आपल्या तोंडांनी उद्गारितात; त्यांच्या होटांत तरवारी आहेत, कां तर ते छानतात, सै एकेतो? ८ तर हे परमेश्वरा, तूं त्यांस हाक सील; सर्व परराष्ट्रांचा धिक्कार करसील. ९ त्यांच्या बळामुळें मी तुजकडे लक्ष लावीन, तर देव माझे संरक्षण आहे. १० माझा दया देव माझ्यापुढें येईल; देव माझ्या पैयास मला पाहूं देईल. ११ तूं त्यांस जिवें माकं नको; नाही तर माझे लोक विसरतील; हे प्रभू, आमची ढाल, आपल्या बळाने त्यांस भडकी आणि त्यांस खाली कर. १२ त्यांच्या सैन्यां पाप, त्यांच्या होटांचें बोलणें, यामुळें ते आपण गर्वकरून धरिले जावे; कां ते शापाने व लबाडीने सविस्तर बोलतात. १३ तूं रागाने त्यांचा हक कर; असे ते नाहीसे व्हावे; आणि पृथ्वी सीमांपर्यंत कळावें कीं देव पाकोबावद करितो. सेलाह. १४ आणि संध्याकाळी ते म-

हे येतस; कुच्यासारिखे ओरडतात आणि नग-
वेडितात. १५ ते खाण्यासाठी हिंडतात,
तुम न होऊन कुरकुरतात. १६ पण मी
तुझें बळ मायीन आणि सकाळीं तुझ्या दये-
ची हर्षशब्द करीन; कारण कीं तूं माझा आ-
म आणि माझ्या संकटाच्या दिवसीं माझें शरण
आहेस. १७ हे माझ्या सामर्थ्या, मी
प्रबळ कीर्तन करीन; कां तर देव माझा
हे, तो माझ्या दयेचा देव आहे.

गीत ६०.

राज्याला; आलस्यज्ञान एवढ्य; दावीदाकडून,
अभय; उपदेशार्थ; जेव्हां तो भरामनहरायिमासीं
अरमजोपासीं भांडत होता, आणि योवाबाने माघारें
हून शारखिडीत अदोमांतले बारा हजार मारिले,
तेव्हाचें.

हे देवा, त्वां आद्यास अन्वेरिलें, आद्यास फो-
डिलें आहे; तूं रागे भरलास; तथापि तूं आ-
प्रबळ परत ये. २ त्वां देशाला कापविलें,
केवळ पाडिलें; तूं त्यातलीं मोडकीं नीट कर, कां
तर त्याची उळमळ झाली आहे. ३ त्वां आ-
पल्या लोकांस कठीण दाखविलें; विस्मयाचा द्रा-
उरस आद्यास पाजिला. ४ सत्यामुळे झेंडा
प्रभारान्न घणून त्वां तो आपल्या भिणाऱ्यांस दि-
हा आहे. सेलाह. ५ तुझे भियकर सोडविले
प्रवे घणून तूं आपल्या उजव्या हाताने तार,
अणि मला उत्तर दे. ६ देव आपल्या पवित्र
शानत बोलला आहे, “मी उल्हास करीन; श-
प्याची बांटी करीन, आणि सुकोथ खोऱ्याची
प्रवणी करीन. ७ गिलाद माझा व मनाझें
प्रवण, आणि एफ्राइम माझा मुख्य सामर्थ्य; य-
रा माझा नियमकर्ता आहे. ८ मोवाब माझ्या
गवचें मंगळ; अदोमावर मी आपला जोडा फें-
डून; हे प्लेशेया, मजमुळे उल्हास कर. ९
का बंदोबस्तीच्या नगरास कोण नेईल? अदो-
मास मला वाटाडी कोण होईल? १० हे
का, तो तुंच कीं नाहीं? ज्याने आद्यास अन्वे-
रिलें, हे देवा, जो आमच्या सैन्यांसहित गेला
ही, तो तुंच कीं नाहीं? ११ संकटांतून से-
पु आमचें सहज कर; कां तर माणसाच्याने
कारण, तें व्यर्थ आहे. १२ देवाच्याने आझी

पराक्रम करूं; तोच आमच्या सैन्यांस तुडवील.

गीत ६१.

मुख्य वाजंभ्याला निगिनोथावर; दावीदाने केलेलें गीत.

हे देवा, माझा विलाप ऐक; माझ्या मार्थनेकडे
लक्ष लाव. २ मी पृथ्वीच्या शेवटापासून
तुला हाक मारीन; जेव्हां माझें मन बुडतें, तेव्हां
माझ्यापेक्षा जो उंच, त्या खडकावर तूं मला ने.
३ कां तर तूं माझा आश्रय; शत्रुपुढें बळाचा
बुरूज आहेस. ४ मी तुझ्या मंडपांत सर्वकाळ
राहीन, तुझ्या पंखांच्या गुप्तस्थानी निवारा घेईन.
सेलाह. ५ कां तर, हे देवा, त्वां माझे नवस
ऐकिले; जे तुझ्या नामाचें भय धरितात, त्यांतले
वतन मला दिव्हे आहे. ६ तूं रात्राच्या दिव-
सावर दिवस वाढवून देसिल; पिढीमागे पिढी
इतकीं त्याची वर्षे होतील. ७ तो सर्वकाळ
देवाच्या समक्ष राहील; दया व सत्यता यांनी
त्याला राखावें घणून तूं आज्ञा दे. ८ असें मी
दिवसोदिवस आपले नवस पूर्ण करायासाठीं तु-
झ्या नामाचें कीर्तन सर्वकाळ करीन.

गीत ६२.

मुख्य वाजंभो घणजे यदूथनाला; दावीदाने केलेलें गीत.

निश्चये माझ्या जिवाची आशा देवाकडे आहे;
त्यापासून माझें तारण आहे. २ निश्चये
तो माझा खडक व माझें तारण, तो माझा आ-
श्रय आहे, माझी फार उळमळ होणार नाहीं.
३ तुझी कोठपर्यंत मनुष्यावर घाला घालाल? झु-
कलेली भित, टकललेलें कुसूं, यासारिखे तुझी
सर्व घात पावाल. ४ त्याच्या थोरपणापासून पा-
डावयास मात्र ते योजितात; लबाडी त्यांस आव-
डती; तोंडानें आशीर्वाद देतात परंतु आपल्या
अंतःकरणांत शाप देतात. सेलाह. ५ हे माझ्या
जिवा, तूं केवळ देवासाठीं दम धर; कारण कीं
त्यापासून माझी आशा पूर्ण होईल. ६ केवळ
तोच माझा खडक व माझें तारण, माझा गड
आहे; मी टळणार नाहीं. ७ देवापासीं माझें
तारण व माझें गौरव आहे; तो माझ्या बळाचा
खडक; माझी आशा देवावर आहे. ८ अहो लोक,
तुझी सर्वकाल त्यावर भरंवसा ठेवा; आपलें ह-
त त्याच्यापुढें ओता, देव आमचा आश्रय

मला सोडीव, मला मूर्खीचें तुच्छपात्र करूं नको. ९ मी उगा राहिलों, म्या आपलें तोंड उघडलें नाहीं, कारण की तसें त्वा केलें. १० तूं आपली पटकी मजवरून दूर कर; तुझ्या हाताच्या लागण्याने मी क्षय पावलों. ११ तूं अन्यायामुळे धमकावण्यानी माणसाला शिक्षा करितोस, त्याचें सुंदरपण कसरीसारखें विरवितोस; निश्चयें सर्व माणसें श्वासरूप आहेत. सेलाह. १२ हे परमेश्वरा, तूं माझी प्रार्थना ऐक, आणि माझ्या ओरडण्याकडे कान दे; माझ्या अश्रुपाताविषयी उगाच राहूं नको, कां तर मी आपल्या सर्व वडिलांसारखा तुझ्या जवळचा विदेशी प्रवासांत आहे. १३ मी जाईन व नाहींसा होईन यापूर्वी माझा उदय व्हावा झणून मला असूं दे.

गीत ४०.

मुख्य वाजंज्याला; दावीदाने केलें गीत.

मी परमेश्वराची वाट पाहत पाहत आलों, आणि त्याने मजकडे वळून माझे ओरडणें ऐकिलें. २ आणि मला नाशाच्या खांचेंतून गाळाच्या चिखलांतून वर काढिलें; त्याने माझे पाय खडकावर स्थिर केले आणि माझी पावले यथास्थित केली. ३ असें त्याने माझ्या तोंडीं नवें गायन आमच्या देवाची स्तुति ठेविली आहे; बहुत लोक पाहून भय धरितील, आणि परमेश्वरावर आशा ठेवितील. ४ जो माणूस परमेश्वराला आपलें आशापात्र करितो, आणि उद्धटाकडे व खोटेपणास वळणारे यांकडे लक्ष लावीत नाहीं, तो धन्य आहे. ५ हे परमेश्वरा, माझ्या देवा, त्वां महत्कर्म केली आहेत; आमच्यासाठीं तुझे चमत्कार व तुझ्या योजना त्याचें वर्णन तुजपासीं कोणाच्याने करवत नाहीं; मी दाखवूं अथवा सांगूं लागलों, तेव्हां गणनेपेक्षा अधिक होतात. ६ त्वां यज्ञ व अर्पण इच्छिलें नाहीं; त्वां माझे कान उघडले आहेत; त्वां होम व पापहारक यज्ञ मागितला नाहीं. ७ तेव्हां म्या झटले, "पाहा, मी आहे; पुस्तकाच्या भंडोळ्यांत मजविषयी लिहिलेलें आहे. ८ हे माझ्या देवा, तुझे आवडतें करायास मी संतुष्ट आहे; तुझे शास्त्र माझ्या मनांत आहे. ९ म्या मोठ्या मंडळींत नीति गाजविली; पाहा, म्या आपले होटे

आटोपिले नाहींत, हे परमेश्वरा, तुला कळत आहे. १० म्या आपल्या हृदयामध्यें तुझे नांव झांकून ठेविली नाहीं; तुझे विश्वासुपण व तारण सांगितलें आहे; तुझी दया व तुझी सत्ता मोठ्या मंडळीपुढें गुप्त राखिली नाहीं. ११ हे परमेश्वरा, तूं आपला कळवळा मजवरून टोपूं नको; तुझ्या दयेने व तुझ्या सत्यतेने मी अखंड राखांव. १२ कां तर मोजवत नाहीं इतकीं अरिष्टें मजवर चहुंकडून आली; मी अन्याय मला असे लागूं झाले कीं मला पाहण्याची शक्ति नाहीं; माझ्या डोक्याच्या केसांपेक्षा अधिक झाले; यास्तव माझे मन थकून गेलें. १३ हे परमेश्वरा, मला सोडवायास प्रसन्न हो. १४ हे परमेश्वरा, माझे सहाय करायास उत्तम कर. १४ जे माझ्या जिवाचा घात करणाला शोधितात, ते एकत्र फसून लांबोत. १५ जे माझ्या दुःखाने संतुष्ट, ते मागे फिरून पावोत; जे मजविषयी, "वाहवा वाहवा," म्हणतात, त्यांची लाजरूप फेड होण्यासाठीं मी ओसाडी होवो. १६ जे तुला शरण वेतात त्या सर्वांनी तुजविषयी संतुष्ट होऊन आनंद करण्यांस तुझे तारण आवडतें, त्यांनी अखंड राहो, कीं, "परमेश्वराचें मोठेपण मानिलें बरो." १७ मी तर दीन व दरिद्री; प्रभूने मजविषयी करावा; तूं माझे सहाय व माझा निभाव आहेस; हे माझ्या देवा, उशीर करूं नको.

गीत ४१.

मुख्य वाजंज्याला; दावीदाने केलें गीत.

जो दरिद्राची चिंता करितो, तो धन्य; ज्या दिवसांत परमेश्वर त्याला करील. २ परमेश्वर त्याला राखील, त्याला वांचवील; तो देशांत धन्य होईल, त्याला त्याच्या शत्रूंच्या मनोरथावर सोपविलें होईल. ३ रोगाच्या खाटेवर परमेश्वर आश्रय होईल; तूं त्याच्या दुखण्यांत अंशरूप उलटून नीट करशील. ४ म्या कीं, "हे परमेश्वरा, मजवर कृपा कर; जिवाला निरोगी कर, कां कीं मी तुला पाप केलें आहे." ५ माझे शत्रु मजविषयी वाईट बोलतात कीं, "तो केव्हा मरेल?"

आच्या नावाचा नाश केव्हा होईल." ६ आणि ज्ञायास येतो, तरी तो खोटे बोलतो; तो आपणासाठी आपल्या हृदयात दुष्टाई साठवितो, बाहेर जाऊन सांगतो. ७ माझे सर्व द्वेष करे आपापल्यांत मजविषयी कुजबुज करितात; मजवर माझे वाईट योजितात. ८ ते धनतात मी, "अनर्थ त्याला लागला आणि तो पडला, मजवर फिरून उठणार नाही." ९ आणि माझा मजबूत, त्यावर माझा भरवसा होता, ज्याने माझे अन्न दिले, त्याने मजवर लात उचलिली आहे. १० मनु हे परमेश्वरा, तूं मजवर कृपा करून मला जे उठीव की म्या त्याची फेड करावी. ११ माझा मजबूत हर्षशब्द पावला नाही, येणेकरून मला कळले की त्वां मजवर आवड ठेविली आहे. १२ आणि मी आपल्या यथास्थितपणाने आहे; तूं मला आधार देतोस आणि आपल्यासमोर मला हर्षशब्द ठेवितोस. १३ इस्त्राएलाचा देव परमेश्वर सर्वकाळापासून सर्वकाळपर्यंत स्तुतिपात्र आहे. आमेन व आमेन.

गीत ४२.

मुख्य वाजंभ्याला; मास्कील; कोराहाच्या पुत्रांसाठी.

हे देवा, जसी हरिणाची इच्छा पाण्याच्या ओढीवर आहे, तसी माझ्या जिवाची इच्छा त्याकडे आहे. २ देवासाठी, जिवंत देवासाठी माझा जीव ताहेला आहे; मी केव्हा देवासमोर जाऊन दर्शन पावेन? ३ "तुझा देव कोठे आहे?" असे ते सर्व दिवस मला बोलत असतां रात्रदिवस माझे असवे माझे अन्न झालीं. ४ हे आठवून मी मला जीव आपल्यासाठी ओतितों, कां तर मी त्यासुद्धां चाललों; सण पाळणाऱ्या समुदायाच्या मधील हर्ष व स्तुति या शब्दांनी देवाच्या मंदिरात केले. ५ हे माझ्या जिवा, तूं कां खिन्न झाला आहेस? आणि मजमध्यें कां तळमळतोस? त्याची वाट पाहा; कां तर त्याच्या दर्शनाने तें तारण, त्यामुळे त्याची स्तुति मी पुढें करीन. ६ हे माझ्या देवा, माझा जीव मजमध्यें खिन्न झाला आहे, कास्तव घाईन व हेमोमी यांच्या देशांत मजवर डोंगरावर असूनही मी तुझे स्मरण करितो. ७ तुझ्या प्रवाहाच्या नादाने समुद्र समुद्रांसी

गर्जतो, तुझ्या सर्व लाटा व लहरी मजवर चालल्या. ८ दिवसां परमेश्वर आपली दया प्रगट करील, आणि रात्री त्याचें गायन मजकडून होईल; माझ्या जिवाच्या देवाची प्रार्थना मजकडून होईल. ९ देव जो माझा खडक त्याला मी धरणेन, "तूं मला कां विसरलास? शत्रूच्या काचामुळे म्या शोक करित कां चालावे? १० तुझा देव कोठे?" असें सर्व दिवस मला धरण्याने माझे वैरी माझ्या हाडी घाव घालून मला गाजितात. ११ हे माझ्या जिवा, तूं खिन्न कां झाला आहेस? आणि मजमध्यें कां तळमळतोस? देवाची वाट पाहा; कां तर जो मला दर्शनाने तारण व माझा देव, त्याची स्तुति मी पुढें करीन.

गीत ४३.

हे देवा, माझा न्याय कर, आणि अधर्मी राष्ट्रांसीं माझा वाद कर; कपटी व दंड माणूस यापासून माझा निभाव कर. २ कां तर तूं माझ्या सामर्थ्याचा देव आहेस; त्वां मला कां अन्हेरिलें? शत्रूच्या काचामुळे म्या कशासाठी शोक करित चालावे? ३ तूं आपला मकाश व सत्यता पाठवून दे; यानी मला नेऊन तुझ्या पवित्र डोंगराकडे व तुझ्या वस्तिस्थानाकडे मला चालवावे. ४ मग मी देवाच्या वेदीजवळ, आपल्या परमानंदाच्या देवाजवळ जाईन; मग हे देवा, माझ्या देवा, तंतुवायावर मी तुझी स्तुति करीन. ५ हे माझ्या जिवा, तूं कां खिन्न झाला आहेस? आणि मजमध्यें कां तळमळतोस? देवाची वाट पाहा; कां तर जो मला दर्शनाने तारण व माझा देव, त्याची स्तुति मी पुढें करीन.

गीत ४४.

कोराहाच्या पुत्रांतल्या मुख्य वाजंभ्याला; मास्कील.

हे देवा, आधी आपल्या कानानी ऐकिलें, आम्हाचे वडील जें काम त्यांच्या दिवसांत पूर्वकाळीं त्वां केलें होतें, तें त्यांनी आद्याजवळ सविस्तर सांगितलें. २ त्वां आपल्या हाताने राष्ट्रांस घालवून ते स्थापिले; लोकांची दुर्दशा करून त्यांस काढविलें. ३ कां तर त्यांनी आपल्या सरकारीने देश वतन करून घेतला नाही, आणि आपल्या भुवने आपले तारण केलें असें नाही, परंतु तुझ्या

उजव्या हाताने, तुझ्याच भुबने व तुझ्या मुखते-
जाने झालें; कां तर तूं त्यावर प्रसन्न होतास- ४
हे देवा, तूच माझा राजा, याकोबाचें तारण हो-
ण्यास आता दे. ५ तुझ्या योगें आढी आपल्या
वैऱ्यांस लोटून देऊं; जे आढ्यावर उठतात, त्यांस
तुझ्या नामाने तुडवून टाकूं. ६ कां तर मी आप-
ल्या धनुष्यावर आशा ठेवात नाहीं, आणि माझी
तरवार मला तारीत नाहीं. ७ परंतु त्वां आम-
च्या वैऱ्यांपासून आढ्यास तारिलें, आणि आम-
च्या द्वेष्यांस लाजविलें. ८ देवाविषयी आढी
सर्व दिवस उत्सव करितों, आणि आढी तुझ्या
नामाची स्तुति सर्वदा करूं. सेलाह. ९ तथापि
आतां त्वां आढ्यास आव्हेरिलें आणि लाजविलें
आहे; कां तूं आमच्या सैन्याबरोबर बाहेर जात
नाहींस. १० आढ्यास वैऱ्यापुढून मार्गें फिर-
वितोस, आणि जे आमचा द्वेष करितात ते आ-
पल्यासाठी लुटून घेतात. ११ तूं आढ्यास मेंद-
रासारिखें खालें जाण्यास देतोस, आणि राष्ट्रां-
मध्ये आमची दाणादाण करितोस. १२ तूं मो-
लावांचून आपले लोक विकितोस, आणि त्यांच्या
विक्रयाने तुला लाभ नाहीं. १३ आमच्या शो-
जाऱ्याजवळ धिक्कारपात्र आमच्या चहुंकडल्यासीं
थट्टापात्र व तुच्छ असें आढ्यास ठेवितोस. १४
आढ्यास राष्ट्रांमध्ये ह्मण, लोकांमध्ये डोकें डो-
लविणें असें ठेवितोस. १५ सर्व दिवस माझे
तुच्छपण माझ्यापुढें आहे, आणि माझ्या तोंडाच्या
लाजेने मला झांकिलें आहे. १६ धिःकारणारा
व निंदणारा याच्या शब्दावरून, शत्रु व खुनसी
याच्या समक्षतेवरून असें झालें. १७ हें अवघें
आढ्यावर आलें, तथापि आढी तुला विसरलों
नाहीं, आणि तुझ्या कराराविषयी खोटेपण केलें
नाहीं. १८ आमचें हृदय मार्गें सरकलें नाहीं,
आणि आमचें आचरण तुझ्या मार्गापासून फिरलें
नाहीं. १९ परंतु त्वां आढ्यास अजगराच्या ठि-
काणीं चेंचरलें, आणि मरणाच्या सावलीने झां-
किलें आहे. २० जर आढी आपल्या देवाचें
नाम विसरलों असतों, अथवा आपले हात अन्य
देवाजवळ पसरले असते, २१ तर देव हें हुड-
कून न काढिता कीं काय! कां तर तो हृदयांतल्या
भुत गोष्टी जाणतो. २२ तथापि तुझ्यामुळे आढी

सर्व दिवस जिवें मारले जातों; मरणास नेमले
त्या मेंदरासारिखे मोजिले आहों. २३ हे प्रभा-
तूं जागा हो, कशाला निवृतोस! सावध हो, स-
र्वदा अव्हेरूं नको. २४ तूं आपलें मुख
लपवितोस! आमचें दुःख व आढ्यावरला का
कां विसरतोस! २५ कां कीं आमचा बीव मरि-
पर्यंत खाली झाला, आमचें पोट भूमीस न-
गलें आहे. २६ तूं आमच्या सहायासाठी उ-
गेलीस आणि आपल्या दयेमुळे आढ्यास खंडून सोडी-

गीत ४५.

मुख्य वाङ्मयाल; शोशाजीम; कोराबाच्या पुत्रा-
साठी; मास्कील; प्रियपर्णाचें गीत.

माझ्या हृदयी चांगल्या गोष्टीची उकळी
घाली; मी राजाविषयी आपल्या रचना
लतों; माझी बीभ चपळ लिहिणाऱ्याची लेख
आहे. २ मनुष्याच्या संतानापेक्षां तूं अति सुंदर
आहेस; तुझ्या होटांत प्रसन्नता घातली क-
यास्तव देवाने सर्वकाळचा आशीर्वाद तुला
दिला आहे. ३ हे पराक्रमी, तूं आपल्या मान-
तेने व आपल्या वैभवाने आपली तरवार झटक-
बांध. ४ आणि आपल्या वैभवाने सज्ज व
नीति व लीनता यांकरितां बसून जाउन सधाम्य
ऐस, आणि तुझा उजवा हात तुझ्याजवळ अद्वैत
दाखवील. ५ तुझे तिखट बाण राजाच्या शत्रूंच्या
हृदयी लागतात; लोक तुझ्या खाली पडतात. ६
हे देवा, तुझे सिंहासन सदासर्वकाळचें आहे;
तुझ्या राज्याची काठी सरळपणाची काठी आहे.
७ तूं नीतीची प्रीति करितोस, आणि दुष्टपणावर
द्वेष करितोस; यास्तव, हे देवा, तुझ्या देवाने तु-
झ्या सोबत्यापेक्षां तुला हर्षरूप तेलाचा अभिषेक
केला आहे. ८ बोट व काष्टे व साली हस्तक्षेप
राजवाड्यांतून तुझ्या सर्व वस्त्रांस आहेत; त-
न्यानी तुझा संतोष केला आहे. ९ तुझ्या उत्तम
स्त्रियामध्ये राजकन्या आहेत; राणी ओभिरालें
सोनें न्यालेली असती, तुझ्या उजव्या हाताने
ठप्पी आहे. १० हे कन्ये, ऐक व पाहा; आतां
कान लाव; आपले लोक व आपल्या कणांचें शर
विसर. ११ मग राजा तुझ्या सुंदरपणाची क-
वड धरील; तो तर तुझा प्रभु, यास्तव तूं न्याय
भज. १२ जोराची कन्या दान घेउन येईल;

मोक्षार्थे जे धनवान ते तुजपुढें आर्जव करितील. ११ राजकन्या आत पूर्णगौरवा; तिचें वस्त्र सोप्याचें भरजरी आहे. १४ कशिद्याचीं वस्त्रें झालेली असतां राजाजवळ मिरवत बाईल; त्यांच्या पाठीमागल्या कन्या तिच्या संगतीं तुझ्याजवळ आणिल्या जातील. १५ आनंदाने व हर्षाने मिरवत जातील; राजाच्या वाड्यांत जातील. १६ तुझ्या वाडिलांच्या ठिकाणीं तुझी लेंदू होतील; त्यांस तूं सर्व पृथ्वीवर अधिकारी असं ठेविसील. १७ मी सर्व पिढ्यापर्यंत सदैव तुझ्या नांवाचें स्मरण केलें जाई असें करीन, यास्तव लोक सदासर्वकाळ तुझी स्तुति करतील.

गीत ४६.

कोराहाच्या पुत्रांतल्या मुख्य वाजंभ्याला;
अलामोथावर गीत.

देव आमचा आश्रय व सामर्थ्य, संकटांमध्ये फार सुलभ सहाय आहे. २ यास्तव पृथ्वीची उलथापालथ झाली असतां, डोंगर समुद्रांच्या घेटांत टळले गेले असताहि, आम्ही भिणार नाहीं. ३ त्यांचें पाणी टवळो, खवळो; त्याच्या उचंबळण्याने पर्वत कोपोत. सेलाह. ४ अशी नदी आहे कीं तिच्या पाटांनी देवाचें नगर, पवित्रस्थान, परात्पराच्या वस्त्या, यांस संतोष होईल. ५ त्या नगरामध्ये देव आहे, झणून तें कोही टळणार नाहीं; उदय फांकतो इतक्यांत देव त्याचें सहाय करील. ६ राष्ट्रें खवळलीं; रानें डळमळलीं; त्याने आपला शब्द काढिला, पृथ्वी विघरली. ७ सैन्यांचा परमेश्वर आमच्यासंगतीं आहे; याकोबाचा देव आम्हास आश्रय आहे. सेलाह. ८ तुझी या परमेश्वराची कृपे पाहा; त्याने पृथ्वीत किती ओसाडी केला आहेत. ९ तो पृथ्वीच्या शेवटपर्यंत लढाया सतत करितो; धनुष्य तोडितो आणि भाल्याचीं वरीं करितो; रथांस अग्निने जाळून टाकितो. १० तुझी दम धरा आणि जाणा कीं, मी देव आहे; राष्ट्रांमध्ये थोर होईन, पृथ्वीवर थोर होईन. ११ सैन्यांचा परमेश्वर आम्हास अनुसृत; याकोबाचा देव आम्हास आश्रय आहे. सेलाह.

गीत ४७.

कोराहवंशस्थांतल्या मुख्य वाजंभ्यासांगें गीत.

अहो सर्व लोकाहों, तुझी टाळ्या वाजवा; हर्षनादाने देवाजवळ जयशब्द करा. २ कां तर परमेश्वर परात्पर भययोग्य; सर्व पृथ्वीवर थोर राजा आहे. ३ तो मुलखांस आमच्या खालीं आणि राष्ट्रांस आमच्या पायांखालीं घालील. ४ तो आमच्यासाठीं आमचें वतन निवडील; ज्या याकोबावर त्याने प्रीति केली, त्याचें जें उत्कृष्ट तेंच. सेलाह. ५ देव जयनादाने, परमेश्वर करण्याच्या शब्दाने चढला. ६ तुझी देवाचें कीर्तन करा, कीर्तन करा; आमच्या राजाचें कीर्तन करा, कीर्तन करा. ७ कारण कीं देव सर्व पृथ्वीचा राजा आहे; चतुरपणें कीर्तन करा. ८ राष्ट्रांवर देव राजा आहे, देव आपल्या पवित्र सिंहासनावर बसला आहे. ९ मुलखांतले कुळीन आब्राहामाच्या देवाच्या लोकांकडे मिळाले, कां कीं पृथ्वींतल्या ढाली देवाच्या; तो फार वरिष्ठ मानिला जावो.

गीत ४८.

कोराहाच्या पुत्रांसांगें गीत.

आमच्या देवाच्या नगरीं, त्याच्या पवित्र डोंगरां, परमेश्वर थोर आणि फार स्तुतियोग्य आहे. २ जेथे डोंगर विस्ताराने सुंदर, सर्व पृथ्वीला संतोषकारी आहे; उत्तर बाजूस मोठ्या राजाचें नगर आहे. ३ त्यांतल्या राजवाड्यांत देव गडरूप असा कळलेला आहे. ४ कां तर पाहा, राजे मिळून एकदांच दूर गेले. ५ ते पाहतांच गडबडले, घाबरून भडकले. ६ तेथें कापण्याने व प्रसवणारणीच्यासारख्या तिडकांनी त्यांस व्यापिलें. ७ तूं पूर्वेच्या वाऱ्याने तार्श्याचीं तारवें फोडितोस. ८ ज्याप्रमाणें आम्ही ऐकिलें, त्याप्रमाणें सैन्यांचा परमेश्वर याच्या नगरांत आमच्या देवाच्या नगरांत पाहिलें आहे; देव त्याला सर्वदा यथास्थित राखितो. सेलाह. ९ हे देवा, तुझ्या देवळामध्ये आम्ही तुझ्या दयेचें ध्यान केलें आहे. १० हे देवा, जसें तुझें नाम, तसी पृथ्वीच्या शेवटापर्यंत तुझी स्तुति असो; तुझ्या उजव्या हातांत नीति भरली आहे. ११ जेथे डोंगराने आनंद क-

रावा ; तुझ्या न्यायांमुळे धडुदाच्या कन्यानी हर्षावें. १२ जीयोनाच्या भोंवतें तुझी फिरा, आणि त्याला फेरी घालून त्याचे बुरूज मोजा. १३ त्याच्या बळकटीकडे आपलें लक्ष लावा ; त्यांतले राजवाडे वेगळे वेगळे पाहा, यासाठीं कीं तुझी पुढल्या पिढीजवळ वर्णन करावें. १४ कां तर हाच देव सदासर्वकाळ आमचा देव आहे ; तो आझास मरणपर्यंत नेईल.

गीत ४९.

मुख्य वाजंज्याला ; कोराहाच्या पुत्रासाठीं गीत.

अहो सगळे मुख, तुझी हें एका; अहो इह-
लोकचे सर्व राहणारे, तुझी कान लावा. २
अहो उंच व नीच, अहो धनवान् व दरिद्री,
तुझी एकत्र एका. ३ माझे तोंड ज्ञान बोलेल,
आणि माझ्या हृदयांतला विचार बुद्धीचा होईल.
४ मी आपला कान दाखन्याकडे लावीन ; तंतु-
वाद्यावर आपलें गूढ फोडीन. ५ वाईटाच्या दि-
वसांत, माझ्या टपणाऱ्यांचा अन्याय मला वेढितो,
तेव्हां मी कां भ्यावें? ६ जे आपल्या पराक्रमावर
भरंवसा ठेवितात आणि आपल्या फार धनावि-
षयीं नांवाजून घेतात, ७ त्यांतील कोणाच्याने
भावाला खंडून सोडववतच नाही ; त्याविषयीं
क्षमासाधन देवाजवळ देववत नाही. ८ त्यांच्या
जिवाची खंडणी तर मोलवान आहे, आणि कधीहि
व्हावयाची नाही. ९ त्याने निरंतर वाचावें व
क्षय कधी न अनुभवावा झणून. १० कां तर असें
दिसतें कीं ज्ञानी मरतात; मूर्ख व पशुरूपी यां-
सुद्धां सरसगट नाश पावतात, आणि आपापल्या
सत्तेचें आपल्या मागल्यांसाठीं ठेवितात. ११
त्यांचें मन असें आहे कीं आपलीं घरे सर्वकाळ,
आपल्या वस्त्या पिढीपिढीं राहतील ; ते आपलीं
नांवें आपल्या भूमीवर ठेवितात. १२ परंतु मा-
णूस उत्तमपणांत राहत नाही ; तो नाश पावणा-
ऱ्या पशूंच्यासारखा आहे. १३ त्यांची ही
चाल त्यांच्या मूर्खपणाची आहे ; तथापि त्यांचीं
संतानें त्यांच्या सम्मतावर संतुष्ट आहेत. सेलाह.
१४ जसें मेंढरांस तसें त्यांस कबरेत ठेवितात ;
मरण त्यांस चरून खातें ; सकाळीं सरळ लोक
त्यांवर धनीपण करितील, कां की त्यांचें रूप

त्यांच्या वस्तीतून कबरांतल्या नाशासाठीं आहे.
१५ परंतु देव माझ्या जिवाला कबराच्या
स्तीतून खंडून काढील, कां तर वो मला घेई
सेलाह. १६ जेव्हां कोणी धनवान् होतो, अ-
त्याच्या घरांतला संभार वाढतो, तेव्हां तूं मि-
नको. १७ कारण कीं तो आपल्या मरणाच-
वेळेस काहीच घेऊन जाणार नाही ; त्याचें
रव त्याच्यामागें उतरणार नाही. १८ क-
त्याने आपल्या आयुष्यांत आपल्या जिवाला क-
झटलें, तुला तर स्तवितील कीं त्वां आपल्या
ठीं बरें केलें आहे ; १९ तरी त्याचा जीव न-
च्या पूर्वजांच्या षोडक्यांत जाईल ; ते कधीं
उजेड पाहणार नाहीत. २० जो माणूस उत्त-
पणांत असतां समजत नाही, तो नाश पावणा-
पशूंच्यासारखा आहे.

गीत ५०.

आसाफाने केलेलें गीत.

सर्वसमर्थ देव जो परमेश्वर तो बोलला
हे, आणि त्याने सूर्याच्या उगवण्याप-
त्याच्या मावळण्यापर्यंत पृथ्वी बोलविली; स-
पूर्ण शोभेचा जीयोन यांतून देव प्रकाशला. २
आमचा देव येईल आणि उगा राहणार नाही.
३ त्याच्यापुढें अग्नि खातखात येईल, आणि न-
च्याभोंवतें फार वादळ होईल. ४ तो आपल्या
लोकांचा निवाडा करण्यासाठीं वरच्या आकाश-
ला व पृथ्वीला हाक मारील कीं, ५ "जो
भक्त, ज्यानी यज्ञावरून मजसीं करार केला,
स तुझी माझ्याजवळ एकवट करा." ६ तेव्हां
आकाश त्याचें नीतिपण सांगेल, कां तर देव
तोच न्यायाधीश आहे. सेलाह. ७ "हे माझी
लोकां, तुझी एका, कां मी बोलवों; हे आकाश
एक, कां मी तुजवर साक्ष देतों, मी स्वतः
देव आहे. ८ तुझे यज्ञ व तुझे होम वेळ-
पुढें नेहमी व्हावे, त्यावरून मी तुला धमकवत
नाहीं. ९ मी तुझ्या घरांतून खोंड व तुज-
कोंडण्यांतून बोकड घेणार नाही. १० कां
वनांतलीं सर्वे श्वापदे व ह्यावर डोंगरांवर
माझेच आहेत. ११ डोंगरांवरकीं सर्व पक्षी
मी ज्ञापतों, आणि भूमिगत माझ्यासाठीं
१२ मला भूक लागली, तरी मी तुला संतुष्ट

ति; कां तर सृष्टि व तिवें भरण माझे आहे.
मी बलाढ्य पशूंचें मांस खाईन कीं काय?
म्हा बोकडांचें रक्त पिईन कीं काय? १४
देवाला स्तुतिरूप अर्पण वाहा आणि आपले
स परात्पराज्वळ फेड. १५ आणि संक-
या दिवसीं मला हाक मार; मी तुला सो-
पेन, मग त्वां माझे गौरव करावें." १६ परंतु
मला देव छानतो, "माझे नेम सांगणें आणि
करार आपल्या तोंडात घेणें, हें तुझें काय?
कां कीं त्वां उपदेशाचा द्वेष केला आहे, आ-
माझ्या गोष्टी आपल्यामागे टाकिल्या आहेत.
तेव्हां चोर तुझ्या दृष्टीस पडला, तेव्हां तूं
सीं सन्मुख झालास; आणि जारकमीच्या सं-
तोषा भाग झाला आहे. १९ त्वां आपलें
द बाईटांत सोडिलें, आणि तुझी जीभ कपट
बोली. २० तूं बसून आपल्या भावाच्या वि-
द बोलतोस; आपल्या आईच्या पुत्राची च-
ष्टी करितोस. २१ त्वां असीं कर्म केली आणि
आमच राहिलों; तुझ्यासारखा मी आहेच
हें, असें त्वां कल्पिलें, परंतु मी तुला धमका-
न आणि तुझ्या दृष्टीपुढें नीट दाखवीन. २२
हो देवाला विसरणारे, तुझी हें ध्यानांत आ-
ण; नाही तर मी फाडून टाकीन, आणि कोणी
वेदविचारा मिळणार नाही. २३ जो स्तुतीचें
सम करितो, तो मला गौरवितो; आणि जो
मला मार्ग संभळतो, त्याला मी देवाचें तारण
खवीन.

गीत ५१.

वाजंब्याला; दावीदाने केलें गीत; तो वाद्यशे-
न गव्यावर, जेव्हा नाथान अविष्यवादी त्यापासीं
गेला होता, तेव्हांचें.

देवा, तूं आपल्या दयेप्रमाणें प्रजवर कृपा कर;
आपल्या फार ममतेप्रमाणें माझे अतिक्रम खो-
टाक. २ माझा अन्याय जावा छानून मला
पू; माझ्या पापापासून मला शुद्ध कर. ३
मी आपले अतिक्रम कबूल करितों, आ-
माझे पाप नेहमी माझ्यापुढें आहे. ४ तुज-
व केषळ तुजविषय म्या पाप केलें आहे,
तुझ्या दिसण्यांत हें बाईट केलें आहे, असें
आपल्या सांगण्यांत नीक्षिमान आहेस, आ-

पल्या न्याय करण्यांत निर्दोषी आहेस. ५ पाहा,
मी अन्यायांत जन्मलों आणि माझ्या आईने मा-
झा गर्भ पापांत धरिला. ६ पाहा, अंतर्त्यामांतली
सत्यता तुला आवडती, आणि तूं मला गुप्त अं-
गांत ज्ञान कळवितोस. ७ तूं जुफा घेऊन मला
प्रायश्चित्त दे, छानजे मी शुद्ध होईन; मला धू,
छानजे बर्फापेक्षा पांढरा होईन. ८ मला संतो-
षाचें व उन्हासाचें ऐकूं दे; जीं हाडें त्वां चेंच-
रलीं, तीं हर्षित व्हावीं. ९ तूं आपली दृष्टि
माझ्या पापापासून झाक, आणि माझे सर्व अन्या-
य खोडून टाक. १० हे देवा, मजमध्ये शुद्ध
हृदय उत्पन्न कर, आणि यथास्थित आत्मा मज-
मध्ये नवाच कर. ११ मला आपल्या दृष्टीपा-
सून घालवूं नको, आणि आपला पवित्र आत्मा
मजपासून काढूं नको. १२ आपल्या तारणाचा
संतोष मला फिरून दे, आणि उदार आत्म्याने
मला आश्रय हो. १३ मग मी उलंघणाऱ्यांस
तुझे मार्ग शिकवीन, आणि पापी तुजकडे फिरतील.
१४ हे देवा, माझ्या तारणाच्या देवा, मला र-
क्तहृदयेपासून सोडीव, छानजे माझी जीभ तुझ्या
पुण्याविषयी हर्षशब्द करील. १५ हे प्रभू,
माझे होट उघड, मग माझे तोंड तुझे स्तवन क-
रील; १६ कारण कीं तूं यज्ञ इच्छीत नाहीस,
नाहीं तर म्या दिव्हा असता; होम तुला आव-
डत नाही. १७ देवाला जीं अर्पायाचीं तीं फु-
टलेला आत्मा असीं आहेत; हे देवा, फुटलेलें
व चेंचरलेलें हृदय तूं धिक्कारणार नाहीस. १८
आपल्या प्रसन्नतेने जीयोनाचें बरें कर; यरू-
शालेमाचीं गांवकुसें बांध. १९ तेव्हां नीतीचे
यज्ञ, होम व सर्वांग होम तुला आवडेल; तेव्हां
तुझ्या वेदीवर खोंडाचे होम करतील.

गीत ५२.

मुख्य वाजंब्याला; मास्कोल; दावीदाने केलें गीत.
"दावीद अशेमिलेखाच्या घरी गेला आहे," असें बोवेग
जो अबोमी, त्याने जेव्हा जाऊन शाडलाज्वळ निवेदन
करितां त्याला सांगितलें, तेव्हांचें.

हे शूरा, तूं दुष्टाईमुळें कां नांवाजून घेतोस! दे-
वाचें उपकारीकपण सर्व दिवस आहे. २
तुझी जीभ बाईट योजिती आणि पाजलेल्या वस्त-

व्यासारिखी कपट करिती. ३ चांगल्यापेक्षा वाईट, आणि नीतिच्या बोलण्यापेक्षा खोटेपण तुला आवडतें. सेलाह. ४ अरे कपट जिभी, बुडवा-याच्या सर्व गोष्टी तुला प्रिय आहेत; ५ झणून देव तुला सर्वकाळासाठी पाडून टाकील; तुला झोंबून वर्सातून काढील, आणि जिवंतांच्या देहांतून उपटील. सेलाह. ६ मग नीतिवंत पाडून भय धरितील, आणि त्यावर हासून झणतील. ७ “पाहा, त्या माणसाने देवाला आपला आश्रय केले नाही, परंतु आपल्या फार धनावर आशा ठेविली, तो आपल्या हाडपणाने बळकट झाला.” ८ परंतु मी देवाच्या मंदिरीं पालवल्या जाइत झालासारखा आहे; सदासर्वकाळ देवाच्या दयावर आशा ठेवितां. ९ मी सर्वकाळ तुझी स्तुति करीन; कां तर त्वां तसें केले आहे; आणि मी तुझ्या नांवाच्या आशेवर राहीन; कां तर तें तुझ्या भक्तांच्या लक्षांत बरें आहे.

गीत ५३.

माहलायेवर मुख्य वाजंल्याला; मास्कील; दावीदाने केलेलें गीत.

मुखाने आपल्या मनांत झटलें कीं, “देव नाही,” ते नासले त्यानी अमंगळ काम केले आहे; चांगलें करणारा कोणी नाही. २ ज्ञानी कोणी देवाच्या शोध करणारा असा आहे किंवा नाही, हें पाहायास देवाने आकाशातून मनुष्याच्या संतानांकडे न्याहाळून पाहिलें. ३ तीं सर्व बहकलीं, तीं एकंदर बिघडलीं; उत्तम करणारा कोणी नाही, एक देखील नाही. ४ दुष्कर्म्यांस समज नाही कीं काय! अन्न जसें खातात, तसें ते माझ्या लोकांस खातात; त्यानी देवाची प्रार्थना केली नाही. ५ तेथें भयकारण नसता ते फार भ्याले होते; कां तर ज्याने तुजवर तळ धरिला होता, त्याच्या हाडांची दाणादाण देवाने केली; त्वां त्यांस लाजविलें, कां तर देवाने त्यांस धिक्कारिलें; होतें. ६ इस्त्राएलाचें तारण जीयोनांतून कोण करील! जेव्हां देव आपल्या पाडाव केलेल्या लोकांस माघारा आणील, तेव्हां याकोब हर्षित होईल, इस्त्राएल संतोष पावेल.

गीत ५४.

मुख्य वाजंल्याला; निगीनोथावर मास्कील; दावीदाने केलेलें गीत, जेव्हां जीप्यानी शाब्दलज्जवळ येउन गितलें कीं, “दावीद आमच्या इकडे लपत नाही काय?” तेव्हां.

हे देवा, तूं आपल्या नामामुळे मला तार, आपल्या पराक्रमाने माझा निवाडा कर. हे देवा, माझी प्रार्थना ऐक; माझ्या तोंडाचे वचनांकडे कान लाव. ३ कां तर परके मजकरी उठले, आणि क्रूर माझा जीव शोधित आहे; त्यानी आपल्या लक्षांत देव ठेविला नाही. ४ पाहा, देव मला सहाय आहे; जे माझ्याला आधार देतात, त्यांकडे प्रभु आहे. त्याने माझ्या वैय्याची फेड वार्हटाने करावी; आपल्या सत्यतेने त्यांस काढून टाक. ६ आवडीने तुझ्याजवळ यज्ञ करीन; हे परमेश्वर, तुझ्या नामाची स्तुति करीन, कारण कीं तूं वीर आहे; ७ कां तर तो मला सर्व संकटांतून काढितो आणि माझे डोळे माझ्या शत्रूंस पड्याव.

गीत ५५.

मुख्य वाजंल्याला; निगीनोथावर मास्कील; दावीदाने केलेलें गीत.

हे देवा, माझ्या प्रार्थनेकडे कान लाव, माझ्या काकुळतीपासून लपूं नको. २ माझ्या कडे लक्ष लाव आणि मला उत्तर दे. ३ आपल्या घराण्यांत कष्टी होऊन गडबडतो; शत्रूच्या शब्दामुळे, दुष्टाच्या जुलामामुळे कां तर ते मजवर अनर्थे लोटितात, आणि माझे वीर करितात. ४ मजमध्यें माझे धडधडत आहे, आणि मरणाचें फार मजवर पडलें आहे. ५ भय व कांप मजकरी झाला, आणि फार थरथराटाने मला काकुळत आहे. ६ आणि म्या झटलें कीं, “मला व्यासारिखे पंख कोण देईल असें मी मजकरी राहीन? ७ पाहा, मी उडत उडत रा जाऊन रानांत राहीन. सेलाह. ८ माझ्या व्यापेक्षा, वादळापेक्षा वेगाने मी आपलें काम करीन. ९ हे प्रभु, त्याचें भाषण विचरि

करून घालमेल कर, कां तर म्या नगरांत बळा-
वर व भांडण पाहिलें आहे. १० दिवसां व
त्याच्या गांवकुसांवर त्याभोंवतें फिरतात,
त्याच्या मध्यभागीं अनर्थ व कष्ट आहेत.
११ त्यांत उत्पात होतात, आणि ठकविणें व कपट
त्याच्या मार्गांला सोडीत नाहीं. १२ जो मला
मित्र असतो, तो तर शत्रु नाही; असता, तर
साहिलें असतें; ज्याने मजवर थोरपण धरिलें
आहे, तो माझा द्वेषी नाही; असता तर मी त्या-
ला लपलों असतो. १३ परंतु तो तूंच,
ज्या समान असा माणूस, माझा मित्र व माझा
द्वेषी आहेस. १४ कां तर आझी गोडप-
ण एकत्र विचार केला; देवाच्या घरास धोळ-
णांत चाललों. १५ मरणाने त्यांस फसवों;
ज्याने जितेंच कबरेत उतरावें; कां कीं दुष्टाई
त्याच्या वस्तींत व त्याच्या मध्ये आहेत. १६
हे देवाचें नाम घेईन, आणि परमेश्वर मला
श्रील. १७ संख्याकाळीं व सकाळीं व दुपारीं
मी ध्यान करितां कण्हून सांगेन, आणि तो माझा
जब एकेल. १८ मला प्रतिकूल बी लढाई
तेति तिबपासून त्याने माझा जीव सलामत मुक्त
ला आहे कां कीं मजसीं बहुत होते. १९
व, झणजे जो पूर्वकाळापासून बसला आहे, तो
कून त्यांस खालीं करील. सेलाह. त्यांस पालट
हीत, यास्तव ते देवाला भीत नाहीत. २०
ज्याने आपल्यासीं जे शांत त्यांवर आपले हात
रिले, आपला करार मोडिला आहे. २१
जवें तोंड लोण्यापेक्षा गुळगुळीत, परंतु त्याच्या
दवीं झगडा; त्याचे शब्द तेलापेक्षा मृदु, परंतु
ठपसलेल्या तरवारी, असे हांते. २२ अरे
मलें देव परमेश्वराला सोपून दे, झणजे तो
मा पुरवील, नीतिमानाची डळमळ कधींहि होऊं
मार नाही. २३ परंतु हे देवा, तूं त्यांस ना-
त्या खाचेंत उतरविसील; रक्तपाती व कपटी
जसें आपलें अर्थ आयुष्य पावणार नाहीत;
तर तुजवर आशा ठेवीन.

गीत ५६.

स गांवकुसां; योनाथ एलेम रिहोकीम यावर दावी-
करून किताम् जेव्हां पलिष्ट्यानी त्याला याथांत ध-
रिलें तेव्हां त्याने केलेलें गीत.

PSALMS LV—LVII.

हे देवा, मजवर दया कर; कां तर माणूस मज-
वर उमासा टाकितो; तो सर्व दिवस लढून म-
ला गांजितो. २ हे वरिष्ठा, माझे वैरी सर्व दिवस
उमासा टाकितात; अणखी बहुत गर्वाने मजसीं
लढतात. ३ ज्या दिवसीं मला भय होतें, त्यांत
मी तुजवर आशा ठेवीन. ४ देवाविषयीं त्याच्या
वचनामुळें मी उत्साह करीन; म्या देवावर आ-
शा ठेविली आहे, मी भिणार नाही; देहिक माझे
काय करणार आहे? ५ ते सर्व दिवस माझ्या
गोष्टी विपरित करितात; मजविषयीं त्यांचे सर्व
विचार वाईटासाठीं आहेत. ६ ते मिळून दबा
धरितात; माझ्या जिवाची प्रतीक्षा करित असतां
माझ्या पावलांवर टपतात. ७ त्यांस अनर्थीत
पडूं दे; हे देवा, रागाने लोकांस खालीं कर. ८
त्वां माझी भ्रमणें मोजिलीं आहेत; तूं आपल्या
बुधर्लीत माझीं आसवें घाल; तुझ्या गणण्यांत
आहेत कीं नाहीत? ९ ज्या दिवसीं मी हाक
मारितों, तेव्हा माझे शत्रु मागें फिरतात, हें मला
कळलें; कां देव मजकडे आहे. १० देवाविषयीं
त्याच्या वचनामुळें मी गौरव करीन; परमेश्वरा-
विषयीं त्याच्या वचनामुळें मी गौरव करीन. ११
देवावर म्या आशा ठेविली आहे; मी भिणार
नाहीं; माणूस माझे काय करणार! १२ हे देवा,
तुझे नवस मजकडे आहेत; तुझ्या स्तुति करून
फेडीन. १३ कारण कीं त्वां माझा जीव मरणा-
पासून सोडविला आहे; म्या जिवंताकडल्या उजे-
डाने देवासमोर चालावें, झणून त्वां माझे पाय
खरकण्यापासून राखिले नाहीत कीं काय?

गीत ५७.

मुख्य वाजंज्याला; अलतास्कीथ दावीदाकडून मिकताम;
जेव्हां तो शाऊलापासून गुहेंव पळाला, तेव्हां वें.

हे देवा, मजवर कृपा कर, मजवर कृपा कर;
कां तर माझ्या जिवाने तुजवर आशा ठेविली
आहे, आणि अरिष्टें, पार होतात तोंपर्यंत मी
तुझ्या पंखांच्या छायेत निवारा घेईन. २ परा-
त्पर देवाला झणजे देव, जो माझ्यासाठीं सि-
द्धीस नेतो, त्याला मी हाक मारीन. ३ तो आ-
काशांतून पाठवून मजवर उमासा टाकणार याच्या
धिक्कारापासून मला तारितो. सेलाह. देव आपली

दया व आपली सत्यता पाठवितो. ४ माझा जीव सिंहामध्ये आहे; जाळणाऱ्या मनुष्याच्या संतानांमध्ये मी निजतो; त्याचे दांत भाले व बाण आणि त्यांची जीभ तिखट तरवार आहे. ५ हे देवा, आकाशावर उंच ऐस; संपूर्ण पृथ्वीवर तुझे गौरव असो. ६ त्यांनी माझ्या पावलांसाठी बाळें लाविले, माझा जीव फार ओणवा झाला; त्यांनी माझ्यापुढे खाव खाणिली; तीत तेच पडले आहेत. सेलह. ७ माझे मन स्थिर, हे देवा, माझे मन स्थिर आहे; मी गाऊन कीर्तन करीन. ८ हे माझ्या गौरवा, जागा हो; अहो तारपेटी व तंतुवाद्या, तुझी आगे व्हा; मी पाहटेस जागा होईन; ९ हे प्रभू, मी लोकांमध्ये तुझी स्तुति करीन; राष्ट्रांमध्ये तुझे कीर्तन करीन. १० कां तर तुझी दया आकाशापर्यंत आणि तुझी सत्यता आभाळापर्यंत एवढी मोठी आहे. ११ हे देवा, आकाशावर उंच ऐस; संपूर्ण पृथ्वीवर तुझे गौरव असो.

गीत ५८.

मुख्य वाजंज्याला; अलतस्कीत; दावीदाकडून मिळताम. अहो मनुष्याच्या वंशानो, तुझी नीतीचा निर्बंध खरा सांगतां कीं काय? तुझी नीट न्याय करितां कीं काय? २ निश्चयें तुझी हृदयाने अशास्त्र कर्म करितां; तुझी आपल्या हातांचा बळात्कार पृथ्वीवर तोलून देतां. ३ दुर्जन गर्भापासून बहकून जातात; ते जन्मापासून लबाडी बोलत मोकार फिरतात. ४ सर्पांच्या विषाप्रमाणें त्यांस विष आहे; ते बहिरा पयेन साप जो आपला कान बंद करितो, ५ आणि गारुड्यानी चतुरपणें मात्रिकी केली असताहि त्यांचा शब्द ऐकत नाही, त्यासारिखे आहेत. ६ हे देवा, त्यांच्या तोंडांत त्यांचे दांत पाड; हे परमेश्वरा, तरण्या सिंहांच्या दादा फोड. ७ जसे पाणी आपल्या आपण चालतें, तसे ते विघरून जावे; तो आपले बाण लावितो, ते तोडिले असे व्हावे. ८ मोगलगाय जी विरत चालती, तसे होवोत; स्त्रियेच्या गर्भपातासारिखें त्यांनी सूर्य पाहूं नये. ९ तुमच्या भांड्यानी काटेजळण अनुभविल्यापूर्वी तो संतप्त होताच, ओंपर्यंत जितेंच वितक्यांत त्याला वादळेंकरून उडवील. १० सूड घेणें पा-

हिन्यावर नीतिवान् संतोष पावेल; दुष्टाच्या रक्तांत तो आपले पाय धुईल. ११ तेव्हां माणूस झणेल, 'निश्चयें नीतिमानाला फळ आहे; बे न्याय ठरवितो, असा देव, पृथ्वीत आहे सराफ'.

गीत ५९.

मुख्य वाजंज्याला; अलतस्कीत; दावीदाकडून मिळताम; जेव्हा त्याला जिवें मारायास शाऊलाने मार पाठविली, आणि त्यानी घरावर पाळत केली, तेव्हाच.

हे माझ्या देवा, माझ्या शत्रूंपासून मला सोडीव; जे मजवर उठतात, त्यांपासून माझे संरक्षण कर. २ दुष्कर्म्यांपासून मला सोडीव, अश्लील रक्तपाती माणसांपासून मला तार; ३ कां तू पाहा, ते माझ्या जिवावर दबा धरितात; हे परमेश्वरा, माझा अतिक्रम नसतां, माझे पाप नसतां, जे बळकट ते मजविरुद्ध मिळतात. ४ माझ्या अन्यायावांचून ते धांवतात आणि शिद होतात; तूं मला भेटून पाहायास सावध हो. ५ हे सैन्यांच्या परमेश्वर देवा, हे इस्राएलच्या देवा, तूं सर्व राष्ट्रांची पाहणी करायस उठ; सर्व दुष्ट फितूऱ्यांवर कृपा करूं नको. सेलह. ६ संध्याकाळीं ते माघारें येतात; कुत्र्यासारिखे ओरडतात आणि नगराला वेढितात. ७ पाहा, तें आपल्या तोंडांनी उद्गारितात; त्यांच्या होटांत तरवारी आहेत, कां तर ते झणतात, कीं 'जेन एकतो?' ८ तर हे परमेश्वरा, तूं त्यांस हाक सील; सर्व परराष्ट्रांचा धिक्कार करसील. ९ त्यांच्या बळामुळे मी तुजकडे लक्ष लावीन, तूं तर देव माझे संरक्षण आहे. १० माझा दया देव माझ्यापुढें येईल; देव माझ्या वेळी मला पाहूं देईल. ११ तूं त्यांस जिवें मारूं नको नाही तर माझे लोक विसरतील; हे आमची ढाल, आपल्या बळाने त्यांस बरें आणि त्यांस खाली कर. १२ त्यांच्या तोंडापाप, त्यांच्या होटांचें बोलणें, यामुळे ते आपण गर्वकरून धरिले जावे; कां ते शापाने व त्रासाने सविस्तर बोलतात. १३ तूं रागाने त्यांस कर; असे ते नाहीसे व्हावे; आणि त्यांनी सीमांपर्यंत कळावें कीं देव याकोबावर कृपा करितो. सेलह. १४ आणि संध्याकाळीं तूं

जे वेतात; कुत्र्यासारिखे ओरडतात आणि नग-
कळ वेडितात. १५ ते खाण्यासाठी हिंडतात,
पुणु तू न होऊन कुरकुरतात. १६ पण मी
हे तुझे बळ मायीन आणि सकाळीं तुझ्या दये-
लियाँ हर्षशब्द करीन; कारण कीं तू माझा आ-
श्रय आणि माझ्या संकटाच्या दिवसीं माझें शरण
मला आहेस. १७ हे माझ्या सामर्थ्या, मी
झ्याबवळ कीर्तन करीन; कां तर देव माझा
सह, तो माझ्या दयेचा देव आहे.

श्लोक ६०.

मुख्य बाजंब्याला; आलझुशान एदूथ; दावीदाकडून,
कलाय; उपदेशार्थ; जेव्हां तो अरामनहरयिमासीं
भारमबोषासीं भांडत होता, आणि योवावाने माघां
हून भारखिंडीत अदोमांतले बारा हजार मारिले,
तेव्हाचें.

हे देवा, त्वां आद्यास अवेहिलें, आद्यास फो-
डिलें आहे; तूं रागें भरलास; तथापि तूं आ-
द्याबळ परत ये. २ त्वां देशाला कांपविलें,
वेला पाडिलें; तूं त्यातलीं मोडकीं नीट कर, कां
तर त्याची डळमळ झाली आहे. ३ त्वां आ-
द्या लोकांस कठीण दाखविलें; विस्मयाचा द्रा-
वरस आद्यास पाजिला. ४ सत्यामुळे झेंडा
भाराव घणून त्वां तो आपल्या भिणाऱ्यांस दि-
हा आहे. सेलाह. ५ तुझे मियकर सोडविले
जे घणून तूं आपल्या उजव्या हाताने तार,
अणि मला उत्तर दे. ६ देव आपल्या पवित्र
पानांत बोलला आहे, “मी उल्हास करीन; श-
स्त्राची बांढणी करीन, आणि सुकोय खोऱ्याची
जखी करीन. ७ गिलाद माझा व मनाझें
झा, आणि एफ्राइम माझा मुख्य सामर्थ्य; य-
दा माझा नियमकर्ता आहे. ८ मोवाब माझ्या
जखें मगळ; अदोमावर मी आपला जोडा फें-
त; हे श्लेशेच्या, मबमुळे उल्हास कर. ९
अ बंदोबस्तीच्या नगरास कोण नेईल? अदो-
मास मला वाटाडी कोण होईल? १० हे
श, तो तुंच कीं नाहीं? ज्याने आद्यास अवे-
हिलें, हे देवा, जो आमच्या सैन्यांसहित गेला
ही, तो तुंच कीं नाहीं? ११ संकटासून से-
त आमचें सहाय्य कर; कां तर माणसाच्याने
करण, तें व्यर्थ आहे. १२ देवाच्याने आझी

पराक्रम करूं; तोच आमच्या सैन्यांस तुडवील.

गीत ६१.

मुख्य बाजंब्याला निगिनोथावर; दावीदाचे केलेलें गीत.

हे देवा, माझा विलाप ऐक; माझ्या मार्येनेकडे
लक्ष लाव. २ मी पृथ्वीच्या शेवटापासून
तुला हाक मारीन; जेव्हां माझें मन जुडतें, तेव्हां
माझ्यापेक्षा जो उंच, त्या खडकावर तूं मला ने.
३ कां तर तूं माझा आश्रय; शत्रुपुढें बळाचा
बुरूज आहेस. ४ मी तुझ्या मंडपांत सर्वकाळ
राहीन, तुझ्या पंखांच्या गुप्तस्थानी निवारा घेईन.
सेलाह. ५ कां तर, हे देवा, त्वां माझे नवस
ऐकिले; जे तुझ्या नामाचें भय धरितात, त्यांतलें
वतन मला दिव्हे आहे. ६ तूं राजाच्या दिव-
सावर दिवस वाढवून देसिल; पिढीमागें पिढी
इतकीं त्याचीं वर्षे होतील. ७ तो सर्वकाळ
देवाच्या समक्ष राहील; दया व सत्यता यांनी
त्याला राखावें घणून तूं आज्ञा दे. ८ असें मी
दिवसोदिवस आपलें नवस पूर्ण करायासाठीं तु-
झ्या नामाचें कीर्तन सर्वकाळ करीन.

श्लोक ६२.

मुख्य बाजंबी घणजे यदूथनाला; दावीदाने केलेलें गीत.

निश्चयें माझ्या जिवाची आशा देवाकडे आहे;
त्यापासून माझें तारण आहे. २ निश्चयें
तो माझा खडक व माझें तारण, तो माझा आ-
श्रय आहे, माझी फार डळमळ होणार नाहीं.
३ तुझी कोठपर्यंत मनुष्यावर घाला घालाल? झु-
कलेली भित, टकललेलें कुसूं, यासारिखे तुझी
सर्व घात पावाल. ४ त्याच्या थोरपणापासून पा-
डावयास मात्र ते योजितात; लबाडी त्यांस आव-
डती; तोंडानें आशीर्वाद देतात परंतु आपल्या
अंतःकरणांत शाप देतात. सेलाह. ५ हे माझ्या
जिवा, तूं केवळ देवासाठीं दम धर; कारण कीं
त्यापासून माझी आशा पूर्ण होईल. ६ केवळ
तोच माझा खडक व माझें तारण, माझा गड
आहे; मी टळणार नाहीं. ७ देवापासीं माझें
तारण व माझें गौरव आहे; तो माझ्या बळाचा
खडक; माझी आशा देवावर आहे. ८ अहो लोक,
तुझी सर्वकाल त्यावर भरंवसा ठेवा; आपलें ह-
त त्याच्यापुढें ओता, देव आमचा आश्रय

आहे. सेलाह. ९ परंतु नीच मनुष्य व्यर्थ, थोर मनुष्य लबाड; ते तागडीत चढविन्यास एकंदर शून्यापेक्षा हलके आहेत. १० तुझी बलाकारावर आशा ठेवू नका, आणि लुटण्याने तोरा करू नका; समर्थता वाढली, तरी तिजकडे मन लावू नका. ११ देव एकदा बोलला; दोनदा म्या हें ऐकिलें कीं, 'देवाला शक्ति आहे.' १२ आणि हे प्रभू, तुला दया आहे; कां कीं तूं प्रत्येकाची फेड त्याच्या कामप्रमाणें करितोस.

गीत ६३.

दावीदाने केलेलें गीत; जेव्हां तो यहूदांतल्या रानांत होसा तेव्हांचें.

हे देवा, तूं माझा देव; मी तुजसाठी पाहाटेस शोध करितों, माझा जीव तुजसाठी तान्हेला आहे; पाण्यावांचून कोरडा व थकण्याचा देश, यांत माझा देह तुझ्यासाठी उक्कंठा भरितो. २ पासाठी कीं म्या जसें पवित्र स्थानीं तुला पाहिलें, तसें तुझी शक्ति व तुझें गौरव पाहवें. ३ कारण कीं तुझी दया जिवोपेक्षा चांगली; माझे होट तुझी स्तुति करितो. ४ असें मी जगें तोंपर्यंत तुझी स्तुति करीन; तुझ्या नामाने आपले हात उभारीन. ५ माझा जीव बसा दुधाने व पौष्टिकाने तसा तृप्त होईल, आणि माझें तोंड हर्षित होताना उत्साह करील. ६ मी आपल्या अंधारणावर देखील तुझी आठवण करीन, पाहण्याच्या वेळेस तुझें ध्यान करीन. ७ कारण कीं तूं मला सहाय झालास आणि तुझ्या पंखांच्या छायेत मी हर्षशब्द करीन. ८ माझा जीव तुजकडे लागला आहे; तुझा उजवा हात मला आधार देईल. ९ परंतु जे नाश करायोस माझा जीव शोधितात, ते पृथ्वीतल्या खालच्या ठिकाणांत जातील. १० ते तरवारीने पडतील; ते कोळ्यांचा विभाम होतील. ११ परंतु राजा देवाविषयी आनंद करील; त्याजवळ शपथ वाहतात, ते सर्व उत्साह करितो, पण जे खोटें बोलतात त्याचें तोंड कुंठित होईल.

गीत ६४.

मुख्य वाजंभ्याला; दावीदाने केलेलें गीत.

हे देवा, मी गाढाणें करितों तेव्हां तूं माझा शब्द ऐक; माझा जीव शत्रूच्या भयापासून

राख. २ वाईटांच्या एकोप्यापासून, दुष्कर्म्यांच्या भयापासून मला झांक. ३ कारण कीं ते आपली तरवारीसारखी तिखट करितात, ते आपले छत्राज्वे कडू शब्द लावितात; ४ पासाठी मी आपण गुप्त ठिकाणांमध्ये यथार्थाला विचारें; एका एकीं त्याला बाण मारितात आणि भीत नाहीं. ५ ते वाईट कामासाठी आपल्यांस धैर्य देतात; सर्व गुप्त लावण्याविषयीं सविस्तर बोलतात; ते छत्रातात, "आपल्यांस कोण पाहील?" ६ ते ठसकें योजितात, ते फार शोध करितात, आणि प्रजे काची बुद्धि व अंतःकरण खोल आहे. ७ परंतु देव त्यास एकाएकीं बाण मारील; त्यास पटकन होतील. ८ आणि ते आपली जीभ आपल्यावरच पाडून घेतील; जे त्यांस पाहतात, ते सर्व पळू जातील. ९ तेव्हां सर्व माणसें भितील, माझे देवाचें काम दाखवीत असतां त्याचीं कृत्ये जनांत आणतील. १० जो नीतिमान तो परमेश्वराविषयी आनंद करील, आणि त्यावर कळ ठेवील; जे हृदयाचे नीट, ते सर्वीह नावावोळ.

गीत ६५.

मुख्य वाजंभ्याला; दावीदाने केलेलें गीत.

हे देवा, जियोनांत तुझ्यासाठी स्तुति सादर आहे; आणि तुझ्याजवळ नवस फेडला जाईल. २ हे प्रार्थनेच्या ऐकणारा, सर्व मनुष्यांना तुझाकड जावें. ३ माझ्या शक्तिपेक्षा अन्यायाच्या मोठी करी झाल्या, परंतु आमच्या उल्लंघनांची समाप्ती करतील. ४ ज्याला तूं निवडून आपल्याजवळ घेतील, तो धन्य; तो तुझ्या वाढ्यामध्ये वस्ति पावेल; तुझे मंदीर, तुझे पवित्र देऊळ, याच्या उत्तमते आह्मी तृप्त होऊं. ५ हे आमच्या तारक देवा, तूं न्यायाने आह्मांस भयंकर उत्तर देईल; तूं पृथ्वीच्या सर्व सीमांचा आणि समुद्रावर व ह्या त्यांच्या आश्रय आहेस. ६ त्याने आपल्या कृतीने डोंगरांस स्थापिलें; तो पराक्रमाने केले आहे. ७ समुद्रांची गर्जना, त्याच्या सत्तेची गर्जना आणि राष्ट्रांची गडबड यांची स्मृति करितो. ८ आणि सिमांतील राहणारे तुझा कृपा भितात; तूं सकाळची व संध्याकाळची निर्यात हर्षनादाने करवितोस. ९ तूं या पृथ्वीची राह

३ करून तिजवर पाऊस पाडितोस; तिला सधन करितोस; देवाच्या द्वारा पाण्याने भर-
ला आहे; तिला सिद्ध केल्यावर, तूं त्याचें धान्य
सिद्ध करितोस. १० तूं तिचे दंड भिबीव; तिचीं
जसे बसीव; पाहाव्यानी तिला विरिव; तिच्या
होला आशीर्वाद दे. ११ तूं आपल्या चांगले-
कामे वर्ष संपन्न करितोस, आणि तुझ्या वाटा पौ-
ष्टिक मिळितात. १२ रानांतल्या कुरणांवर गाळि-
ल, आणि टेंकडे हर्षाने वेश्लेली आहेत. १३
कळपानी पांघरलेल्या, आणि तळवटी भा-
कलेल्या आहेत; फार उन्हासी आहेत,
मोहि गतात.

गीत ६६.

मुख्य वाजंग्याला; कीर्तनाचें गीत.

१ अहो पृथ्वीतले सर्व, तुझी देवाजवळ हर्षनाद
करा; २ त्याच्या नामाचें गौरव कीर्तनाने
करा; त्याच्या स्तुतीने गौरव करा. ३ देवाला
प्रार्थनी, “तुझी कृत्ये किती भयंकर! तुझ्या फार
प्राम्ण्यामुळे तुझे शत्रू तुझ्याजवळ आर्षव करि-
तील.” ४ पृथ्वीतले सर्व तुझ्या पायां पडतील;
जसे कीर्तनहि करतील; तुझ्या नामाचें कीर्तन
प्रसिद्धि. सेलाह. ५ तुझी चला, आणि देवाचीं
कृत्ये पाहा; तो मनुष्याच्या संतापासाठीं चरित्राने
वर्णन करे आहे. ६ त्याने समुद्र पालटून कोरडी
पिं असा केला; ते नदीवरून पायीं पार गेले;
जिं आढी त्याच्याविषयीं आनंद केला. ७ तो
सपण्या पराक्रमाने सर्व अधिकार करितो; त्याचे
पेळे राष्ट्रांस न्याहळितात; फितुर्यानी आपणांस
ज्व न करावें. सेलाह. ८ अहो राष्ट्रे, तुझी आ-
च्या देवाचें स्तवन करा; त्याच्या स्तुतीचा शब्द
सुखा. ९ तो आद्यास जिवंत राखितो, आणि
तमचे पाय सरकुं देत नाही. १० हे देवा, त्वां
आद्यास पारखिलें; जसें रुपें गाळून पाहतात,
सें आद्यास पाहिलें. ११ त्वां आद्यास जाळ्यांत
तणिलें; आमच्या कंबरावर दडपण घातलें. १२
तां मनुष्यांस आमच्या डोक्यावर बसविलें,
आढी अमीतून व पाण्यातून गेलें; तरी त्वां
आद्यास काढून समृद्धीत आणिलें आहे. १३, १४
ते होमार्पण घेऊन तुझ्या मंदिरास येत बाईन;
आद्या संकटांत माझ्या होटानी जे नवस उदा-

रिले, आणि माझ्या तोंडाने उच्चारिले, ते मी
तुझ्याजवळ फेडीन. १५ पृष्ठ होमार्पणें तुला अ-
पीन, एडके बोकडे व गोढे हे धुपासुद्धा वाढीन-
सेलाह. १६ अहो देवाचे सर्व भिणारे, तुझी
येऊन ऐका; धाणजे त्याने माझ्या जिवासा-
ठीं जें केलें त्याचें वर्णन मी करीन. १७ म्या
आपल्या तोंडाने त्याला हाक मारिली, आणि तो
माझ्या जिभेने थोर मानला गेला. १८ जर मी
आपल्या मनांत कपट राखितों तर प्रभु ऐकणार
नाहीं. १९ परंतु निश्चयें देवाने ऐकिलें आहे;
माझ्या प्रार्थनेच्या शब्दाकडे लक्ष लाविलें आहे.
२० देवाची स्तुति असो, कां तर त्याने माझी
प्रार्थना घालविली नाही, आणि आपली दया
मजवरून घालविली नाही.

गीत ६७.

मुख्य वाजंग्याला; निगमोभावर गायनाचें गीत.

१ देवाने आद्यावर कृपा करावी; आणि आद्यास
आशीर्वाद द्यावा; आपलें मुख आद्यावर प्रका-
शित करावें. सेलाह. २ यासाठीं कीं पृथ्वीत तुझा
मार्ग कळावा; सर्व राष्ट्रांस तुझें तारण कळावें.
३ हे देवा, लोकानी तुझी स्तुति करावी सर्व
लोकानी तुझी स्तुति करावी. ४ राष्ट्रांनी आनंद
करून हर्षशब्द करावे; कारण कीं तूं लो-
कांचा न्याय यथार्थ करतील, आणि पृथ्वीतल्या
प्रजा, यांस चालवतील. सेलाह. ५ हे देवा,
लोकानी तुझी स्तुति करावी, सर्व लोकानी तुझी
स्तुति करावी. ६ पृथ्वी आपलें उत्पन्न देईल;
देव, आमचाच देव आद्यास आशीर्वाद देईल.
७ देव आद्यास आशीर्वाद देईल, आणि पृथ्वी-
च्या सर्व सीमा त्याचें भय धरतील.

गीत ६८.

मुख्य वाजंग्याला; दावादाने केलेलें गायनाचें गीत.

१ देवाने उठावें; त्याच्या शत्रूनी भडकावें; त्याच्या
दुष्ट्यानी त्याच्या पुढून पळावें. २ जसा धूर
उडविला जातो, तसें त्वां त्यास उडवावें; जसें
मेण अंगीपुढें विषरून जातें, तसें दुष्टानी देवापुढें
नाश पावावा. ३ परंतु नीतिमानानी देवापुढें
आनंद करून हर्षावें, आणि आनंदाने उन्हास
करावा. ४ तुझी देवाजवळ गायन करा; त्या-

च्या नामाचें कीर्तन करा; जो आरुढ होऊन भर-
ण्यांत चालतो, त्यासाठीं मार्ग सिद्ध करा, त्याचें
नाम अनंत असें आहे, आणि त्याच्या समोर
उत्साह करा. ५ देव आपल्या पवित्र वस्तींत
पोरक्यांचा बाप व विधवांचा न्यायाधीश आहे.
६ देव अनाथास कुटुंबांत बसवितो; बंदिवांनास
काढून यथास्थितपणामध्यें ठेवितो, परंतु फितुरी
शुष्क ठिकाणीं राहतात. ७ हे देवा, जेव्हां तूं
आपल्या लोकांपुढें निघालास, जेव्हां भरण्यांत
चाललास. सेनाह. ८ तेव्हां पृथ्वी कांपली;
देवासमोर आकाशहि पाझरलें; देव, इस्राएलाचा
देव यासमोर सीनायहि कांपला. ९ हे देवा,
त्वां आपल्या वतनावर उदारपणें पाऊस पाडिला,
आणि तें कोमलेलें असतां, त्याला यथास्थित केलें.
१० तुझे प्राणी त्यावर राहतात; हे देवा, त्वां
आपल्या कुपेने दरिद्रांसाठीं सिद्ध केलें आहे.
११ प्रभूने निरोप दिव्हा; वर्तमान सांगणाऱ्यांचा
मोठा समुदाय झाला. १२ सैन्यांचे राजे उ-
द्या मारीत मारीत पळाले, आणि घरीं राहणारी,
तिला लूट मिळाली. १३ तुझी चुलींमध्ये बरी
निजलां, तरी रुप्याने मढविलेले पारव्याचे पं-
ख, आणि पिवळ्या सोन्याने मढविलेले त्याचे
पर यांसारखे व्हाल. १४ जेव्हां सर्वसम-
र्थाने यांत राजे भडकाविले, तेव्हां जालमोनावरल्या
बर्फासारखें झालें. १५ बाशान डोंगर देवाचा
डोंगर आहे; बाशान डोंगर शिखरांचा डोंगर
आहे. १६ अहो शिखरांचे डोंगर, जो डोंगर
देवाने आपल्या वस्तीसाठीं इच्छिला, त्याचा हेवा
तुझी कां करितां? परमेश्वर त्यावर सर्वकाळ
वस्ति करील. १७ देवाचे रथ दोन अयुतें,
बहुपट हजारां आहेत; त्यांमध्ये प्रभु आहे,
सीनाय पवित्र स्थानीं आहे. १८ तूं उंचावर
चढलास; त्वां पाडाव करून नेले; मनुष्यासाठीं
दानें मिळविलीं, फितुरी यांसाठीं देखील; असे
कीं परमेश्वर देव याने त्यांमध्ये वस्ति करावी.
१९ प्रभूची स्तुति असो, दिवसोदिवस तो आ-
द्यास उपकार लादून देतो, तो आमच्या तारणा-
चा देव आहे. सेनाह. २० हा आमचा देव,
तो तारणांचा देव आहे, मरणापासून निभावणें
प्रभु परमेश्वर याकडूनच आहे. २१ निश्चयें

देव आपल्या शत्रूंचा मस्तक फोडील, आं
दोष धरीत चालतो, त्याची केसाळ टाळू फोडील
२२ प्रभूने हाटलें कीं, "मी त्यांस बाशानपासूनच
घारें आणिन समुद्राच्या तळापासून माघारें आणि
२३ यासाठीं कीं तुझा पाय रक्तांत बुचकळ
तुझ्या कुण्यांच्या जिभेस शत्रूपासून वाटा व्हा
२४ हे देवा, त्यांनी तुझ्या चाली, माझा देव, मा
राजा, याच्या चाली पवित्रस्थानांत पाहिल्या आहेत
२५ पुढें गवई, मागें तुणतुणेद्वारी, मध्यें उफळ
विणाऱ्या कुमारी चालल्या. २६ अहो, तु
मंडळींमध्ये देवाची स्तुति करा. अहो इस्राएल
उत्पन्नस्थानाचे तुझी प्रभूची स्तुति करा. २७
धाकटा बऱ्यामीन व त्यांचा अधिकारी, यहुदा
सर्दार व त्यांची न्यायसभा, जनुलूनाचे सर्दार,
नाफताली यांचे सर्दार आहेत. २८ तु
देवाने तुझ्या शक्ति होण्याची आज्ञा दिली क
हे; हे देवा, बें त्वां आद्यासाठीं केलें, तें व
स्थापित कर. २९ यरूशालेमांत तुझे देव
यामुळें राबे तुला भेटी आणतील. ३०
तले पशु, बलाढ्यांचा समुदाय व लोभणी क
सरें यांस तूं निषेध कर; ते रुप्याचे कुळे वेड
पायां पडतात, जे लोक मारामारीची इच्छा क
रितात, त्यांची दाणादाण तूं कर. ३१ यिसराएल
सर्दार येतील; बाश देशातील लोक उतावळी क
रून आपले हात देवाजवळ उभारतील. ३२ जो
पृथ्वीचीं राज्यें, तुझी देवाळा गायन करा; प्र
भूचें कीर्तन करा. सेनाह. ३३ जो पूर्व
च्या आकाशावरल्या आकाशावर वसून का
त्याचें कीर्तन करा; पाहा, तो आपली वाणी व
मोठी वाणी ती काढितो. ३४ जो देव ल
पराक्रमाचा मान या; त्याची उत्कृष्टता स्त
लावर व त्याचा पराक्रम अभाळांपर्यंत आहे.
३५ हे देवा, तूं आपल्या पवित्र स्थानीं वस
आहेस; जो लोकांस शक्ति व सामर्थ्य देई
तोच इस्राएलाचा देव आहे; देवाची स्तुति
असो.

गीत ६९.

मुख्य वाजंभाला शीशान्नीमावर दावीदाने केलेलें क
हे देवा, मला तार; कां तर पाणी मझ्या वि
चापरीत पोहचलें. २ मी खोल विवला

क्यावलों, आणि उभें राहणें होत नाही; मी खोल
 पायात आलों, आणि लोंढ्याने मला बुडविलें.
 मी हाक मारून दमलों; माझा गळा कोरडा
 झाला; माझे डोळे माझ्या देवाची वाट पाहून
 पावले. ४ जे मला निष्कारण द्वेषितात, ते
 माझ्या डोक्याच्या केसापेक्षा अधिक आहेत; जे
 माझा मग्न करितात जे उगेच माझे शत्रू, ते पुष्क-
 ण आहेत; जे म्या हिरावले नाही, ते म्या त्या
 मजकडे परत दिले. ५ हे देवा, माझे मूर्खपण तुला
 दाखविलें, आणि माझे दोष तुझ्यापुढें गुप्त नाहीत. ६
 हे देवा, सैन्याच्या परमेश्वरा, जे तुजवर आशा
 ठेवतात, त्यांनी माझ्यामुळे लाजून नये; हे इस्रा-
 ईया देवा, जे तुला शरण येतात, त्यांनी मा-
 ण्यामुळे फजिती पावू नये. ७ कां तर तुझ्या-
 मधील म्या धिकार साहिला; माझे तोंड फजितीने
 भरिलें आहे. ८ मी आपल्या भावांसी परका,
 आपल्या आईच्या पुत्रांसी विदेशी असा झालों. ९
 कां तर तुझ्या मंदिराच्या आवेशाने मला खाऊन
 दिलें, आणि तुझ्या धिकारणाऱ्यांचे धिकार मज-
 कडे पडले. १० जेव्हां माझ्या जिवाच्या उपासांत
 मला अभुषात झाला, तेव्हां तें माझ्या धिकारांचें
 शरण झालें. ११ जेव्हां म्या आपल्या अंगावर
 हात ठेवले, तेव्हां मी त्यांस द्याण असा झालों.
 १२ वेगीत वसण्याऱ्यांनी मजविषयी गोष्टी काढि-
 या, आणि मद्यपी यांचें गायन असा मी झालों.
 १३ परंतु मजविषयी हे परमेश्वरा, प्रसन्नतेच्या
 वेंस माझी प्रार्थना केली आहे; हे देवा, तूं
 माझ्या पुष्कळ दयेने, आपल्या तारणाच्या सत्य-
 ने मला उत्तर दे. १४ मला गाळातून काढ,
 मला गडू देऊ नको; मला माझ्या द्वेष्यांपासून आ-
 ण्याच्या खोल पाण्यापासून त्वां काढावें.
 १५ पाण्याच्या लोंढ्याने मला बुडवूं नये, आणि
 त्वांने मला मिळवूं नये, आणि खांचेने आपलें
 तें मजवर मिटूं नये. १६ हे परमेश्वरा,
 मला उत्तर दे, कां तर तुझी दया चांगली; तूं
 माझ्या फार ममतेप्रमाणें मजकडे लक्ष लाव.
 १७ आणि आपल्या सेवकांपासून आपलें तोंड
 कें नको; कां तर मी संकटांत आहे; तूं लवकर
 उत्तर दे. १८ माझ्या जिवाजवळ येऊन, त्याला

खंडून काढ; माझ्या शत्रूंमुळे माझी सुटका कर.
 १९ माझा धिकार व माझी लाज व माझी फजि-
 ती तुला कळली; माझे सर्व वैरी तुझ्यासमोर
 आहेत. २० माझे हृदय धिकाराने फुटलें, आ-
 णि मी कासाविस झालों; तेव्हां म्या दया करणा-
 र्याची वाट पाहिली, परंतु कोणी नाही, आणि
 समाधान करणाऱ्यांची वाट पाहिली, परंतु ते मला
 मिळाले नाहीत. २१ तेव्हां माझ्या खाण्यासाठीं
 त्यांनी कडू दिले; आणि माझ्या ताऱ्हेसाठीं
 त्यांनी मला आंब पाजिली. २२ त्यांचें मेज त्यां-
 च्यापुढें जाळ व स्वस्थतेबद्दल फांस, असें व्हावें.
 २३ त्यांस दिसूं नये द्याणून त्यांचे डोळे काळोख-
 मय होवोत; आणि तूं त्यांच्या कंबरांत अखंड कचक
 भरूं दे. २४ तुझा क्रोध त्यांवर ओत, आणि
 तुझ्या रागाच्या संतापाने त्यांस आटोपावें. २५
 त्यांची वस्ति ओसाड व्हावी; त्यांच्या राहोठ्यांत
 राहणारा न व्हावा. २६ कां तर ज्याला त्वां मा-
 रिलें, त्याच्या पाठीस ते लागतात; आणि तुझ्या
 घायाळांस चिडवायासाठीं भाषण करितात. २७
 तूं त्यांच्या दोषावर दोष लाव; आणि त्यांनी
 तुजकडे न यावें. २८ जिवंतांच्या पुस्तकांतून ते
 खोडले जावे; आणि नीतिमानांच्या संगती लि-
 हिले न जावे. २९ मी तर दुःखित व खिन्न
 आहे; हे देवा, तुझ्या तारणाने मला उचलून
 ठेवावें. ३० मी गायनाने देवाच्या नामाची
 स्तुति करीन, उपकार वर्णून त्याला थोर मानीन.
 ३१ आणि गुलं, द्यणजे शिंगांचा खुरांचा खोंड
 यापेक्षा तें परमेश्वराजवळ उत्तम होईल. ३२
 जे दुःखित ते पाहून संतोष करतील; जे देवा-
 ला शरण येतात, त्या तुमचें हृदय सजीव होईल.
 ३३ कां तर परमेश्वर दुबळ्यांचें ऐकतो, आणि
 आपल्या बांदिवानांची उपेक्षा करित नाही. ३४
 आकाश व पृथ्वी व समुद्र व त्यांमध्ये सर्व फिर-
 णारे, यांनी त्याची स्तुति करावी. ३५ कां तर
 देव जियोनाला तारिल, आणि यहूदांतलीं नगरें
 बांधील, आणि ते त्यांत राहतील, त्याचें वतन पा-
 वतील. ३६ त्याच्या सेवकांच्या संतानास त्यांत
 विभाग मिळेल, आणि त्याच्या नामाची प्रीति कर-
 णारे त्यांत राहतील.

गीत ७०.

मुख्य बाजल्याला ; दावीदाने केलेलें गीत ; सूचनायक.

हे देवा, मला सोडवायास, हे परमेश्वरा, माझे सहाय करायास तूं त्वरा कर. २ जे माझा जीव शोधितात, त्यांनी लाजावें व ओशाळावें; जे माझ्या वाईटाने संतुष्ट होतात, त्यांनी माघोरें फिरून फजित व्हावें. ३ जे, वाहवा, वाहवा, झणतात, त्यांनी आपली लाजरूप फेड घेण्यासाठीं मुरडावें. ४ जे तुला शोधितात, त्या सर्वांनी तुजविषयीं हर्षून आनंद करावा, आणि ज्यांस तुझें तारण आवडतें, त्यांनी नेहमी झणावें कीं, “देव थोर मानला असावा.” ५ मी तर दुःखी व दुबळा आहे; हे देवा, माझ्यासाठीं त्वरा कर; तूं माझा सहाय व माझा निभावविणारा आहेस; हे परमेश्वरा, उशीर करूं नको.

गीत ७१.

हे परमेश्वरा, म्या तुजवर आशा ठेविली आहे; म्या कधीहि लज्जित होऊं नये. २ तूं आपल्या कृपेने मला काढ आणि माझा निभाव कर; आपला कान मजकडे लाव आणि मला तार. ३ ज्याच्या वस्तीस म्या नेहमी जावें, असा तूं मजसीं हो; मला तारावें झणून त्वां आज्ञा दिली आहे, कां तर तूं माझा खडक व माझा गड आहेस. ४ हे माझ्या देवा, दुष्टाच्या हातापासून माझा निभाव कर, अधर्म करणारा व व बळात्कारी याच्या पंज्यापासून निभाव कर. ५ कां तर हे प्रभू परमेश्वरा, तूं माझे आशापात्र, माझ्या बाळपणापासून माझा आश्रय आहेस. ६ जन्मापासून तूं मला आधार झालास; मला माझ्या आईच्या आंतड्यापासून माझा सांभाळ त्वां केला; माझे स्तुति करणें तुजविषयीं नेहमी होईल. ७ मी बहुतांस आश्चर्य असा झालों; कां कीं तूं माझा बळट आश्रय आहेस. ८ माझे तोंड तुझ्या स्तवनाने, तुझ्या वैभवाने सर्व दिवस भरवे. ९ झगतारण्याच्या वेळेस तूं मला घालवूं नको; माझी शक्ति गेल्यावर मला टाकूं नको. १० कां तर माझे शत्रु मजविषयीं बोलतात; आणि माझ्या जिवावर जे टपतात, ते एकत्र विचार करीत आ-

हेत; ११ असा कीं, “देवाने त्याला टाकिलें आहे त्याला पाठीस लागून धरा; कां तर कोणी सोर विणारा नाही.” १२ हे देवा, तूं मजपासून दुर्होऊं नको; हे माझ्या देवा, माझ्या सहाय साठीं त्वरा कर. १३ माझ्या जिवाचे वैरी लज्जित होवोत व क्षय पावोत; जे माझ्या वाईटास यत्न करितात, त्यास धिक्काराचें व लाजेचें पार रूप होवो. १४ परंतु मी नेहमी वाट पाहीन आणि तुझी सर्व स्तुति वाढवीन. १५ तुझ्या नीति त्वाचें, तुझ्या तारणाचें वर्णन सर्व दिवस मी तोंड करील; कां तर त्यांच्या संख्या मला कळत नाहीत. १६ मी प्रभू परमेश्वरा याच्या सार्थ्याने चालेन; हे परमेश्वरा, तुझ्या केवळ तुझी नीतिमत्वाचें स्मरण करीन. १७ हे देवा, मला बाळपणापासून शिकविलें आहे, आणि आपण पर्यंत मी तुझीं आश्चर्यकृत्यें दाखवीत आहे. १८ अणखी, हे देवा, झगतारा व कॅस पिकलेला नको असतां मला टाकूं नको; मी या पिढीला बळ व जो येईल त्याला तुझा पराक्रम दाखविणें तोंपर्यंत मला टाकूं नको. १९ हे देवा, तुझे नाव फार उंच आहेत; त्वां मोठालीं कामें केली आहेत. हे देवा, तुजसारखा कोण आहे? २० त्वां त्वां मला मोठीं व वाईट संकटें अनुभवूं दिलीं तो तूं मला फिरून जिवंत करशील आणि मला त्या खोलस्थळांतून फिरून वरतें आणवशील. २१ माझे थोरपण वाढविशील आणि तूं फिरून माझे समाधान करशील. २२ आणि हे माझ्या देवा, मी तुझी स्तुति, तुझ्या सत्यतेची स्तुति तारपटीस करीन; हे इस्त्राएलाच्या पवित्रा, तंतुवापासून तुझ्याजवळ कीर्तन करीन. २३ जेव्हा मी तुझ्याजवळ कीर्तन करीन, तेव्हां माझे होट हर्ष करितील; आणि माझा जीव, जो त्वां संतुष्ट सोडविला, तोहि करील. २४ अणखी माझे सर्व दिवस तुझ्या नीतिमत्वाचें ध्यान उशीर, कारण कीं ते लज्जित झाले; जे माझ्या वाईटासाठीं यत्न करीत होते, ते लज्जित झाले.

गीत ७२.

शलमोनाविषयीं.

हे देवा, तूं आपले न्याय राबाला व आपली नीति राजपुत्राला दे. २ तो नीतिने तुझा ले-

जवा, आणि न्यायाने तुझ्या दरिद्रांचा निवाडा दिला. ३ डोंगर लोकांस कल्याण वाहून देतील; निरुत्कृष्ट टेंकड्याहि. ४ तो लोकांतल्या दरिद्रांचा न्याय करील, तो दुबळ्याचा लेकरांस ताल आणि जाचणाऱ्याला कुटील. ५ सूर्य आपोष्येव चंद्राच्या फेऱ्या आहेत तोष्येव पिढीतुला भितील. ६ जसा कापिलेल्या कुरणापास व जसी भूमीवर सुवृष्टि तसे तो उतक. ७ त्याच्या दिवसांत नीतिमान आबाद विल आणि बहुत कल्याण होईल. ८ आणि सुखापासून समुद्रापर्यंत नदीपासून पृथ्वीच्या शेवटीपर्यंत तो राज्य करील. ९ रानवट त्याच्या लवताल, आणि त्याचे शत्रू धूळ चाटतील. १० तार्शिश व दीप यांतील राजे दान भरून विल; शबा व सबा यांतले राजे भेट आणतील. ११ सर्व राजेहि त्याच्या पायां पडतील; सर्व लोकांची सेवा करतील. १२ कां तर ओरड-दरिद्र व दीन, यांस सहाकारी नसतांना तो दयाळू. १३ दरिद्र व दुबळा यांवर तो दया करील, आणि दरिद्रांचे जीव तारिल. १४ त्याच्या जिवाला ठकण्यापासून व बळात्कारापासून संडून सोडविल, आणि त्यांचे रक्त त्याच्या दुष्टांवर मार मोलाचें होईल. १५ आणि तो दयाळू, आणि त्याला शब्दांतलें सोने दिल्लें जाईल; त्याच्यासाठीं प्रार्थना नेहमी केली जाईल; सर्व दिवस त्याची स्तुति करतील. १६ पृथ्वीवर त्याच्या शिखरावर बहुत धान्य होईल; याचें केंद्र नवानोनासारिखें हल्लेल; आणि जे नगरां विले, यांस भूमीच्या गवतासारिखा फुलवरा प्राप्त होईल. १७ त्याचें नाम सर्वकाळ राहिल; सूर्य व चंद्र तोष्येव त्याचें नाम विख्यात होईल, आणि जे लोक आशीर्वादित होतील; सर्व राष्ट्रे त्याची स्तुति करतील. १८ परमेश्वर देव ह्यालाचा देव, याची स्तुति असावी; केवळ तेच आश्चर्यकृत्यें करितो. १९ त्याच्या गौरवी गंगाची स्तुति सर्वकाळहि असावी, आणि त्याच्या शिखराचे सर्व पृथ्वी भरली जावी. आमेन व आमेन. २० ह्याच्या पुत्र दावीद याच्या प्रार्थना यास शान्या आहेत.

गीत ७३.

भासाफाने केलेलें गीत.

देव ह्याएलाला, झणजे हृदयाचे निर्मळ याला, चांगला आहे खरा. २ मजविषयीं तर थोडक्यांत माझ्या पायांनी मार्ग सोडिला असता; थोडेंच चुकलें नाहींतर माझी पावले निसरलीं असतीं; ३ कां तर मी फुशारी करणाऱ्याचा हेवा केला; दुष्टांचें कल्याण मला दिसलें; ४ असें की त्यांच्या मरणांत तिडका नाहींत, आणि त्यांचा पिंड पुष्ट आहे. ५ ते मानवी कष्टांत नाहींत, आणि माणसाबरोबर पिडले जात नाहींत. ६ यास्तव त्यांस अहंकार हाररूप होतो; त्यांस पोषाकरूपें बळात्काराचें आच्छादन आहे. ७ त्यांचे डोळे पुष्टतेने तरतरलेले आहेत; ते मनोरथांच्या पलिकडे पावतात. ८ ते थट्टा करितात, आणि जांचून दुष्टांने बोलतात; थोरपणें बोलतात. ९ आकाशाच्याविरुद्ध आपलें तोंड टाकतात, आणि त्यांची जीभ पृथ्वीमधून चालती. १० यास्तव त्याचे लोक इकडे येतात, आणि त्यांस भरपूर पाणी पाजलें जातें. ११ आणि ते झणतात "देवाला कसें कळेल? परात्पराला ज्ञान आहे कीं काय?" १२ पाहा, हे दुष्ट आहेत, तरी ते नेहमी सभाग्य असून, समर्थ होतात. १३ 'निश्चयें म्या फुकट आपलें हृदय निर्मळ केलें, आणि आपले हात निर्दोषतेने धुतले. १४ कां तर मी सर्व दिवस पिडला जातो, आणि सकाळच्या सकाळीं शिक्षा पावतो. १५ तर पाहा, याप्रमाणें मी बोलें, असें म्या सांगितलें असतें तर तुझ्या लोकांच्या संतानासीं कपटाने वागलों असतो. १६ तर म्या हें समजायास विचार केले, ते माझ्या मनास अवघड वाटले. १७ तितक्यांत मी देवाच्या पवित्र स्थानीं गेलों, नंतर त्यांचा परिणाम समजलों. १८ निश्चयें त्यां त्यांस निसरल्या ठिकाणीं ठेविलें; त्यांस नाशांत पाडिलें. १९ क्षणांत त्यांची ओसाडी कशी झाली? उद्यातानी ते झाडून टाकिले, नाहींसे झाले. २० जो जागा होतो, त्याच्या स्वभासासारिखे झाले; हे प्रभू, तूं सावध होऊन त्यांची सावली तुच्छ करशील. २१ जेव्हां माझे मन कष्टी झालें, आ-

णि मी आपल्या गुदैकमळीं खोंचला गेलों. २२ तेव्हां मी जड व असमंजस, तुजसमोर पशुसारिखा होतों. २३ परंतु मी नेहमी तुझ्याजवळ आहे; त्वां माझा उजवा हात धरिला आहे. २४ तूं आपल्या संबोधने मला चालविशील, आणि परिणामी मला गौरवांत घेशील. २५ आकाशांत मला कोण आहे? पृथ्वीतहि तुझ्याहून दुसऱ्यावर माझा संतोष नाही. २६ माझे शरीर व माझे धैर्य खुंटतें, तेव्हां देव माझ्या धैर्याचा आश्रय व माझा भाग सर्वकाळ होईल. २७ परंतु पाहा, जे तुझ्यापासून दूर, ते नाश पावतील; जे व्यभिचाराने तुला सोडितात, त्या प्रत्येकाला तूं छेदून टाकितोस. २८ म्या तर देवाजवळ यावें, हें मला बरें आहे. प्रभु परमेश्वरावर म्या आपली आशा ठेविली, म्या तुझ्या सर्व चरित्रांचें वर्णन करावें झणून.

गीत ७४.

आसाफाकडून मास्कील.

हे देवा, त्वां सर्वकाळ कां अहंरिलें? तुझ्या चारायाच्या मेंढरांवर तुझा राग कां धुमसतो? २ जी आपली मंडळी त्वां पूर्वी विकत घेतली, खंडून सोडविली, आपल्या वतनाचा वंश, व हा ज्ञीयोन डोंगर ज्यावर तुझी वस्ति आहे, त्यांची आठवण तूं कर. ३ निरंतर नाशामुळे आपले पाय उचल. पवित्रस्थानी शत्रूने अवघें वाईट केलें आहे. ४ तुझे वैरी तुझ्या सभामध्ये गर्जना करितात; झेंड्याकरितां त्यांनी आपलेच झेंडे लाविले आहेत. ५ कोणी दाटझाडीवर कुऱ्हाडी जशा जशा चालविल्या, तसा तसा तो विख्यात झाला. ६ परंतु आतां ते कुऱ्हाडीनी व हातवऱ्यानी त्या स्थानांतलीं कोरिव कामें एकत्र फोडितात. ७ त्यांनी तुझ्या पवित्र स्थानांस आग लाविली; तुझे नाम राहायाची भूमि भ्रष्ट केली. ८ ते आपल्या मनांत ह्मणतात, “आझी मिळून त्यांस जाचूं.” त्यांनी देशातील देवाच्या सर्वे सभा जाळिल्या. ९ आमचे झेंडे आद्यास दिसत नाहीत; आतां कोणी भविष्यभाषी नाही, आणि कोठपर्यंत असें होईल, हें आमच्यांत कोणाला समजत नाही. १० हे देवा, वैरी कोठ-

पर्यंत धिक्कार करील? शत्रु सर्वकाळ तुझें न तुच्छ मानील कीं काय? ११ तूं आपला हात आपला उजवा हातहि कां आटपतोस? तो त्या उरापासून काढून त्यांस निःशेष कर. १२ देव तर पूर्वीपासून माझा राजा पृथ्वीमध्ये वर्त करित आहे. १३ त्वां आपल्या बळाने समुद्राभोगिला, पाण्यांत सुसरींचीं डोकें फोडिलें. १४ त्वां लिव्याथानाचीं डोकें ठेंचून, तो रानां लोकांस खायाला दिल्या. १५ त्वां झरा ओष फोडून काढिला; त्वांच मोठ्या नद्या सुकल्या. १६ दिवस तुझा, रात्रि तुझी; त्वां प्रकाश व सूर्य सिद्ध केले. १७ त्वां पृथ्वीच्या सर्वे मां स्थापिल्या; त्वां उन्हाळा व हिवाळा हे ऋतू १८ हे परमेश्वरा, तूं असी आठवण कर शत्रूने धिक्कार केला; आणि मूर्ख लोकानि तुझे नाम तुच्छ मोजेलें आहे. १९ तूं आपल्या जीवाच्या जीव श्वापदांस देऊं नको; आपल्या जीवाचा जीव निरंतर विसरूं नको. २० कराया लक्ष लाव; कां तर पृथ्वीतलीं काळोखमय ठिकाणें बलात्काराच्या वस्त्यानी भरलीं आहेत. २१ उल्लेख लज्जित होऊन माघारे न फिरोव; दैत दारिद्री तुझ्या नामाचें स्तवन करोत. २२ हे देवा, उठ; आपला वाद कर. मूर्खांकडून सर्व दिवस तुझा धिक्कार होतो, याची आठवण कर. २३ आपल्या वेण्यांचा शब्द विसरूं नको; तुजवर उठतात, त्यांचा दंगा अखंड वाढत आहे.

गीत ७५.

मुख्य वाजंन्याला; आलतास्कीथ; आसाफाकडून कीर्तनाचें गीत.

हे देवा, आझी तुला स्तवितों, आझी स्तवितों आणि तुझे नाम जवळ आहे; तुझी आभार कृत्ये उघडें करून दाखवितात. २ “जेव्हां ते मृत्यु पावेन, तेव्हां न्याय नीट करीन. ३ पृथ्वी तीतले सर्व राहणारे गळून गेले, मी तिचे खांब निटावितों. सेलाह. ४ मी पाखंडास ‘तुझी पाखंड करूं नका,’ आणि दुष्टांस, ‘तुझी शिंग उभारूं नका; ५ तुझी आपली शिबें राखूं नका; आपली मान ताठर करून बोलूं नका; असें बोललों. ६ कां तर थोरपण झाले; पासून किंवा मावळतीपासून प्राप्त होत नाही.

अपणसून होत नाही. ७ कारण कीं देव ठर-
ना आहे; तो एकाला नीच करितो, आणि
एकाला उंच करितो. ८ अणखी परमेश्वराच्या
पुढीं वाढी आहे, आणि द्राक्षरस भेळीने भरले-
ले असतां, त्याला उत आला आहे; तर नीतून
होतील; तथापि पृथ्वीतले सर्व दुष्ट तिचा
पिळून पितील. ९ मी तर सर्वकाळ प्रगट
होईन, याकोबाच्या देवाचें कीर्तन करीन. १०
आणि दुष्टांचीं सर्व शिमें तोडून टाकीन; नीति-
वादी शिमें उंचावलीं जातील.

गीत. ७६.

मुख्य गाजल्याला; नगीनोथावर; आसाफाकडून
कीर्तनी गीत.

हृदांत देव कळला आहे; इस्त्राएलांत त्याचें
नाम मोठें आहे. २ आणि शालेमांत त्याचा
रूप आणि लीयोनान्त त्याची वस्ति आहे. ३
हे त्याने धनुष्याचे बाण, व ढाल व तरवार व
झड्डे मोडून टाकिली. सेलाह. ४ घाताच्या
गोमपेक्षां तूं तेजस्वी व सन्मान्य आहेस. ५
मी मनाने शूर ते लुटले गेले; आपल्या झोंपीं
केले; आणि कोणत्याहि बळवान माणसाला आ-
फले हात सांपडले नाहीत. ६ हे याकोबाच्या
देवा, तुझ्या निषेधाने स्वार व घोडाहि गाढ झोंपीं
केला. ७ तूं, तूंच भयंकर; तर तुला राग आल्या-
वर तुझ्याममोर कोण टिकेल? ८ त्वां आकाशा-
कून निवाडा ऐकविला; पृथ्वी भिऊन निवांत झाली.
९ देव न्याय करून पृथ्वीतल्या सर्व दिनांचें तारण
करायास उठला तेव्हां. सेलाह. १० कां कीं
माणसाच्या संतापाने तुझी स्तुति होईल, आणि
बाकीचा संताप तूं आवरसील. ११ तुझी आ-
फला परमेश्वर देव याच्या चहुंकडले सर्व त्या-
च्याबळ नवस करा आणि फेडा; ज्याला म्यावें
साबबळ भेटी आणाव्या. १२ तो अधिकाऱ्या-
चा आत्मा छेदून टाकितो; पृथ्वीच्या राजांस तो
भयंकर आहे.

गीत ७७.

मुख्य गाजल्याला; यदूथूनावर; आसाफाने केलेलें गीत.

मी आपल्या शब्दाने देवाबळ, आपल्या श-
ब्दाने देवाबळच ओरडलों, आणि त्याने

मजकडे कान लाविला. २ मी आपल्या संकटा-
च्या दिवसीं प्रभूला शरण गेलों; रात्रीं माझा
हात पसरला होता आणि अखडला नाही; माझा
जीव शांतवन पावेना. ३ मी देवाचें स्मरण
करूं लागलों, तेव्हां घाबरा झालों; हरद्व सांगूं
लागलों, तेव्हां माझा आत्मा बुडाला. सेलाह. ४
तूं माझे डोळे जागृत राखितोस; मी असा गड-
बडलों कीं माझ्याने बोलवेना. ५ पूर्वींचे दिवस,
गतकाळांतलीं वर्षे यांचा विचार म्या केला. ६
रात्रीं म्या आपल्या तुणतुणवाद्याची आठवण करून
आपल्या मनांत विचार केला, आणि माझ्या आ-
म्याने शोध केला. ७ प्रभु सर्वकाळ अवेरील
आणि फिरून कधीं प्रसन्न होणार नाही काय?
८ त्याची दया निरंतर खुंटली काय? त्याचें
वचन पिढोपिढीपर्यंत टळलें काय? ९ देव कृपा
करायाला विसरला कीं काय? त्याने आपली मम-
ता रामाने आटोपली कीं काय? सेलाह. १०
तेव्हां म्या झटलें, “हीच माझी अशक्तता; परा-
त्पराच्या उजव्या हाताचीं वर्षे आहेत; ११ मी
परमेश्वराचीं कृत्ये आठवीन; होय, पूर्वींचें
तुझें आश्चर्याचें काम स्मरेन. १२ आणि तुझ्या
सर्व कृत्यांविषयीं विचार करीन; तुझ्या चरित्रांचें
मननहि करीन. १३ हे देवा, तुझी चाल पवित्र-
स्थानीं आहे; देवासारखा दुसरा देव कोण थोर
आहे? १४ जो देव आश्चर्याचीं कृत्ये करितो,
तो तूंच आहेस; त्वां आपला पराक्रम लोकांमध्ये
कळविला आहे. १५ त्वां आपल्या भुजेने आ-
पल्या लोकांला याकोबाच्या व योसेफाच्या वंश-
स्थांस खंडून सोडविलें आहे. सेलाह. १६ हे
देवा, पाण्याने तुला पाहिलें; पाणी तुला पाहून
थरथर झालें; समुद्रडोह देखील डळमळले. १७
ढगानीं पाणी रिचविलें; अभाम्बानी शब्द केला;
तुझे बाणहि चालते झाले. १८ तुझ्या गडगडा-
टाचा शब्द चक्राकाराने झाला; विजा भूमंडळीं
प्रकाशल्या; पृथ्वी थरथरून कांपली. १९ समु-
द्रांत तुझा मार्ग, तुझी वाट मोठ्या पाण्यातहि
आहे; आणि तुझी पावलें कळलीं नाहीत. २०
त्वां आपल्या लोकांस मोशे व आहारोन यांच्या
हातांकडून कळपासारिखें वाटेवर नेलें.

गीत ७-

आसाफाने केलेलें गीत, मास्कील.

हे माझ्या लोका, माझे शास्त्र श्रवण करा, तुम्ही आपला कान माझ्या तोंडच्या वाक्याकडे लावा. २ मी दाखला देण्यास आपलें तोंड उघडीन; पूर्वकाळाच्या गोष्टी मी उघड करीन, ३ कारण की आम्ही त्या ऐकून जाणिल्या, आणि आमच्या वडिलांनी आमच्याजवळ सांगितल्या. ४ आम्ही त्यांच्या संतानापासून गुप्त राखणार नाही; परमेश्वराचीं स्तोत्रें आम्ही पुढल्या पिढीला आणि त्याचा पराक्रम, व जीं आश्चर्याचीं कृत्यें त्याने केलीं, तीं आम्ही सांगूं. ५ कां तर त्याने याकोबाच्या वंशांत नेम स्थापिला, आणि इस्राएलास शास्त्र दिलें तें आमच्या वडिलांनी आपल्या लेकरांस कळवावें असी त्याने त्यांस आज्ञा केली. ६ यासाठीं की पुढल्या पिढींत जीं लेकरें जन्मणार आहेत त्यांनी जाणावीं, आणि उठून आपल्या लेकरांजवळ वर्णन करावें; ७ हेतु हा की त्यांनी आपला भरवसा देवावर ठेवावा, आणि देवाचीं चरित्रें न विसरतां त्याच्या आज्ञा पाळल्याच. ८ आणि अमार्गी व फितुरी पिढी, आपलें हृदय नीट न लावणारी पिढी आणि जींचें मन देवावर विश्वासी नाही, असे आपले वडील त्यांसारिखें न व्हावें. ९ एफाईमाचे वंश हत्यारबंद धनुर्धारी असताहि, लढाईच्या दिवसीं हटले. १० त्यांनी देवाचा करार पाळिला नाही; त्यांनी त्याच्या नेमशास्त्राप्रमाणें चालायास अनमान केला. ११ आणि त्याचीं चरित्रें व त्याचीं जीं आश्चर्याचीं कृत्यें त्याने त्यांस अनुभवूं दिल्लीं होतीं, तीं ते विसरले. १२ त्यांच्या वडिलांसमोर भिसर देशांतल्या जोवानाच्या शिवारांत, त्याने आश्चर्याचीं कृत्यें केलीं. १३ त्याने समुद्र दुभागून त्यांस पार जाविल्लें आणि पाणी ढिगासारिखें ठभें केलें. १४ आणि त्याने दिवसां ढगाच्या योगें व सर्वरात्रीं अमीच्या प्रकाश योगें त्यांस नेलें. १५ त्याने रानांतले खडक फोडून मोठ्या समुद्रडोहांसारिखें पाणी वाहविल्लें. १६ त्याने खडकांतून ओहोळ देखील निघते केले, आणि नद्यांसारिखें पाणी उतरतें केलें. १७ तथापि त्यांनी त्याजवळ

अणखी पाप केलें; झणजे अरण्यांत परात्पराळ कडूपण दाखविल्लें. १८ आणि आपल्या छंदने अन्न मागताना आपल्या हृदयां देवाची छळ केली. १९ त्यांनी देवाविरुद्ध बोलून झटले "रानांत भेज मांडायास देव शक्तिमान् आहे काय? २० पाहा, त्याने खडक फोडिला आणि पाणी वाहतें झालें; ओहळ पुराने चालले; अणखी तो भाकरहि द्यायला शक्तिमान् आहे काय? आपल्या लोकांसाठीं मास सिद्ध करील कीं काय? २१ यास्तव परमेश्वर ऐकून कोपला, आणि कोबाला अभि जाळूं लागला; झणजे राख इस्राएलास जाळिता झाला. २२ कारण की देवावर विश्वासले नव्हते; आणि त्याच्या तारकाच्या आशेवर राहिले नव्हते. २३ त्याने वस्त्रां अभाळांस आज्ञा देउन आकाशांतलीं हारें भेजलीं केलीं; २४ आणि खाण्यासाठीं त्याने सांखवर मात्ता वर्षिल्लें आणि आकाशांतलें धान्य लाविल्लें. २५ माणसानीं समर्थांचें अन्न लाविल्लें; त्यांच्या तृप्तिपर्यंत त्याने शिषा पाठविली. २६ त्याने आकाशांत पूर्वेचा वारा वाहविली, आणि आपल्या शक्तिने दक्षिणेचा वारा आणिला. २७ आणि त्याने त्यांजवर धुळीसारिखी मासाची वृष्टि व समुद्राजवळच्या वाळूसारिखी उडव पक्षांची वृष्टि केली. २८ आणि त्यांच्या तळांत त्यांच्या वस्त्यांच्या चहुंकडे पक्षी पाडिले. २९ तेव्हा लोक खाउन फार तृप्त झाले, असा त्याने इष्टविषय त्यांस आणिला. ३० ते आपल्या इष्टविषयापासून सुटेनात; त्यांच्या तोंडांत त्यांचें खाणें अन्न इतक्यांत, ३१ देखील देवाचा राग त्यांस जाळिता झाला; त्यांतल्या पुष्टांस त्याने जिवें मारिल्लें आणि इस्राएलांतल्या निवडलेल्यांस पाडिलें. ३२ हें सर्व असताहि ते पाप करीत गेले, आणि आपल्या आश्चर्यांच्या कृत्यांवरून विश्वास धरिलीं नाही. ३३ यास्तव त्याने त्यांचे दिवस व्यर्थपणांत त्यांचीं वर्षे विस्मयांत घालविल्लीं. ३४ जेव्हा त्यांस जिवें मारिल्लें, तेव्हा ते त्याला शरण गेले आणि त्यांनी माघारें येउन देवाचा शोध घेतला. ३५ तेव्हा त्यांनी आठवण केली की देव जाला खडकरूप आश्रय आणि परात्परा देव जाला सोडविणारा आहे. ३६ तरी त्यांनी आपल्या

होने त्याला फुसलाविलें आणि आपल्या जिभेने लबाडी केली. ३७ त्यांचें मन त्याकडे लागलें नव्हतें, आणि त्याच्या कराराविषयी विश्वासी नव्हते. ३८ तथापि तो ममताळू होता, यास्तव त्याने अन्यायाची क्षमा केली, नाश केला नाहीं; त्याने बहुत वेळ आपला राग टाळिला आणि आपला सर्व संताप चेतविला नाहीं. ३९ त्याने आठविलें कीं 'ते मास आहेत, वारा कसावर माघारा येत नाहीं.' ४० रानांत त्यानी कितो चिडविलें अरण्यांत त्याला कितो दिव्हा; ४१ त्यानी फिरून देवाची परीक्षा केली, आणि इस्राएलाच्या पवित्राला दुःख दिल्लें. ४२ ज्या दिवसी त्याने त्यांस संकटांतून खंडून दिल्लें, तेव्हांचा त्याचा पराक्रम त्यानी आठविला नाहीं; ४३ त्याने मिसरांत आपले उखात, शेवनाच्या शिवारांत आपले चमत्कार लाविले होते; ४४ त्यांच्या नद्या व त्यांचे पाट रक्तरूप केले; त्यांच्याने पिबवेना. ४५ त्यांच्यामध्ये त्याने मत्स्या पाठविल्या आणि त्या त्यांस डसल्या; वेदू पाठविले, आणि त्यानी त्यांचा नाश केला. ४६ अण्णी त्याने त्यांचें उत्तन घुल्यांस व त्यांचें कष्टफळ टोळांस दिल्लें. ४७ त्याने गारांकडून त्यांच्या दासवेली व मुंग्यांकडून त्यांचीं उंबरझाडें नासविलीं. ४८ गारांला त्यांचीं गुरें व बीजांला त्यांचीं खिलारें सोपून दिल्लीं. ४९ त्याने दुष्ट दूत पाठवून आपल्या रागाची तप्तता, क्षोभ, तळ-तळाट व संकट त्यांस लागूं केलें. ५० त्याने आपल्या रागासाठीं वाट केली; त्यांचा जीव मरणापासून राखिला नाहीं; त्यांचा प्राण मरणास सोपून दिव्हा. ५१ त्याने मिसरांतले सर्व ज्येष्ठ, हामाच्या राहोठ्यांतले जे, त्यांच्या शक्तिचें मूळ मारिल्लें. ५२ मग त्याने मेंढरांसारिखें आपल्या लोकांस काढिल्लें आणि कळपासारिखें त्यांस रानांतून केलें. ५३ त्याने त्यांस सुखरूप असें चालविलें कीं त्यांस भय नव्हतें; परंतु त्यांचे शत्रू समुद्राने बुडविले. ५४ मग त्याने आपल्या पवित्र सीमेंतला हा डोंगर, जो आपल्या उजव्या हाताने घातला, एथें त्यांस आणिल्लें. ५५ आणि त्याच्यापुढून राष्ट्रांस घालविलें, आणि त्यांस प्रमाण-सूक्तेने वतन लावून दिल्लें, आणि इस्राएलचे

वंश त्यांच्या राहोठ्यांत वसविले. ५६ तथापि यानी परात्पर देवाची परीक्षा करितांना त्याला चिडविलें, आणि त्याचे प्रमाणनेम पाळिले नाहींत. ५७ त्याने आपल्या वडिलांसारिखें फितून दमा केला; फसविणाऱ्या धनुष्यासारिखे ते वांकडे फिरले. ५८ त्यानी आपल्या उंच स्थानांकडूनहि त्याला त्रासविलें, आणि आपल्या कोरीव मूर्तींकडून त्याला संतापविलें. ५९ देव ऐकून कोपला, आणि इस्राएलावर फार कंटाळला. ६० त्याने शिल्लोतला मंडप जो राहोटी आपण मनुष्यांमध्ये दिव्ही होती, ती सोडिली. ६१ त्याने आपली शक्ति पाडावपणास व आपलें तेज वैश्याच्या हातीं दिल्लें. ६२ त्याने आपला लोक तरवारीला सोपून दिव्हा आणि आपल्या वतनावर कोप केला. ६३ त्यांचे नवतरणे अभीने भस्म झाले, आणि त्यांच्या तरण्या विवाहित झाल्या नाहींत. ६४ त्यांचे याज्ञक तरवारीने पडले, आणि त्यांच्या विधवा रडल्या नाहींत. ६५ तेव्हां प्रभु निजलेल्यासारिखा उठला, द्राक्षरसाने ललकारणारा बळाढव यासारिखा झाला, ६६ आणि त्याने आपल्या वैश्याच्या पाठीवर हाणिलें; त्यांस निरंतर धिक्कार दिव्हा. ६७ त्याने घोसे-फाची राहोटी अव्हेरिली, आणि एफ्राइमाचा वंश निवडून घेतला नाहीं. ६८ परंतु त्याने यहूद्याचा वंश, आणि ज्या जीप्सोन डोंगरावर आपण प्रीति केली, तो निवडून घेतला. ६९ त्याने आपलें पवित्रस्थान उंच आकाशासारिखें रचिल्लें; पृथ्वीसारिखा त्याचा पाया सर्वकाळासाठीं घातला. ७० त्याने आपला सेवक दावीद याला निवडिलें आणि मेंढरांच्या कोंडाळ्यांपासून काढून घेतलें. ७१ आपला याकोबलोक यांस आपल्या इस्राएलाच्या वतनासहि मेंढरूयें पाळायास त्याला गाभण्याच्या पाठीमागून आणिलें. ७२ आणि त्याने आपल्या हृदयाच्या यथास्थितपणाने त्यांचें मेंढपाळण केलें, आणि आपल्या हातांच्या युक्तीने त्यांस नेलें.

गीत ७९.

आसाफाने केल्लें गीत.

हे देवा, राष्ट्रें तुझ्या वतनावर आली; त्यानी तुझे पवित्र देऊळ विटाळिलें; यरूशालेमाचे

ढिगारे केले. २ तुझ्या सेवकांचीं प्रेतें आकाशांतल्या पाखरांस, तुझ्या भक्तांचे देह रानांतल्या जनावरांस खाण्यासाठी दिले. ३ त्यांचें रक्त पाण्यासारखें घरूशालेमाच्या चहुंकडे ओषळविलें आणि पुरणारा कोणी नाही. ४ आधी आपल्या शेजाऱ्यांजवळ धिक्काराचें, आपल्या चहुंकडल्यांजवळ थट्टा व तुच्छपणा असें झालें. ५ हे परमेश्वरा, कोठपर्यंत राग करतील? तुझा क्रोधावेश सर्वकाळ अभिसारिखा जळेल की काय? ६ ज्या राष्ट्रांनी तुला जाणिलें नाही त्यांवर आणि ज्या राज्यांनी तुझे नाम घेतलें नाही, त्यांवर तूं आपला संताप ओत. ७ कां तर त्यांनी याकोबाला खाऊन टाकिलें आणि त्याची वस्ति ओसाड केली आहे. ८ पूर्वीचे अन्याय आद्यावर तूं आठवूं नको; तुझी फार ममता आद्यास लवकर प्राप्त होऊं दे; कां तर आधी फार दुबळे झालों. ९ हे देवा, आमचें सहाय कर; आपल्या नामाच्या गौरवासाठी आद्यास तार; आपल्या नामासाठी आमच्या पापांची क्षमाकरून आद्यास सोडीव. १० "त्यांचा देव कोठें?" राष्ट्रांनी कशाला धाणवें? तो राष्ट्रांमध्ये आमच्या दृष्टीपुढें, आपल्या सेवकांच्या ओषळलेल्या रक्तांचें सूड घेणें, यावरून कळो. ११ बंदिवांनाचें कपणें तुझ्या लक्षांत येऊं दे; आपल्या पराक्रमाच्या मोठेपणाप्रमाणें मरणपात्रांस वांचीव. १२ आणि हे प्रभू, जो तुझा धिक्कार आमच्या शेजाऱ्यांनी केला, तो धिक्कार सातपट त्यांच्या पदरीं घाल. १३ मग आधी तुझे लोक व तुझ्या चारण्याचीं मेंढरें तुझा उपकार सर्वकाळ मानूं; पिढोपिढी तुझ्या स्तुतीचें कथन करूं.

गीत ८०.

मुख्य वाजंल्याला; शोशाज्जोम एदूथ; आसाफाने केलेलें गीत.

हे इस्राएलाच्या मेंढपाळा, तूं कान लाव; जसें कळपाला तसें योसेफाला नेतोस; जो कळबामध्ये बसतो, तो तूं प्रकाशित हो. २ एफ्राइम व बन्यामीन व मनाशे यांच्यापुढें आपले पराक्रम प्रगट कर, आणि आद्यास तारायाला ये. ३ हे देवा, आद्यास माघारें फिरीव, आणि आपल्या

मुखाचें तेज पडूं दे, मग आधी तरूं. ४ हे परमेश्वरा सैन्यांच्या देवा, आपल्या लोकांच्या प्रार्थनेवर कोठपर्यंत धुमसतोस? ५ त्यांस अनुपाताचें अन्न खायला देतोस, आणि तिपटीचें मापाने अश्रुपाणी देतोस. ६ आद्यास आमच्या शेजाऱ्यांचें भांडणमूळ करितोस, आणि आमच्या शत्रू आपल्यामध्ये उपहास करितात. ७ हे सैन्यांच्या देवा, तूं आद्यास माघारें फिरीव, आणि आपल्या मुखाचें तेज पडूं दे, मग आधी तरूं. ८ त्यां भिसरांतून द्राक्षेवेल काढी आणि राष्ट्रांस घालवून ती लाविली. ९ तिच्या पुढें अवकाश केला आणि तिच्या मुळ्या विसरिल्या; यास्तव तिने देश भरला गेल. १० तिच्या छायेने डोंगर झांकले गेले, आणि तिच्या उंच फाटे एरज वृक्षासारखे झाले. ११ तिने आपल्या फांद्या समुद्रापर्यंत, आणि आपले पत्रे नदीपर्यंत लांबविले. १२ त्यां तिचीं काळीं कां मोडिलीं? सर्व वाटसरू तिला तोंडकर. १३ रानडुकर तिला नाशितो, आणि वनजु तिजवर चरतो. १४ हे सैन्यांच्या देवा, अन्न फिर; आकाशांतून न्याहाळून पाहा आणि या द्राक्षेवेलीची पाहणी कर आणि तिला नेट कर. १५ आणि जें तुझ्या उजव्या हाताने लाविलें आणि जें रोप त्यां आपल्यासाठी बळवान केलें, त्याचें संरक्षण कर. १६ अग्निने जळला आहे; छेदला आहे; तुझ्या दृष्टीच्या धमकावण्याने नष्ट पावतात. १७ तुझ्या उजव्या हातचा पुरुष जो मनुष्य त्यां आपल्यासाठी बळवान केला त्यावर तुझा हात असावा. १८ मग आधी तुज सोडणार नाही; तूं आद्यास सजीव कर, मग आधी तुझे नाम घेऊं. १९ हे परमेश्वरा सैन्यांच्या देवा, आद्यास माघारें फिरीव; आपल्या मुखाचें तेज पडूं दे, मग आधी तरूं.

गीत ८१.

मुख्य वाजंल्याला; गित्तिथेवर; आसाफाने केलेलें गीत.

जो देव आमचें सामर्थ्य त्याजवळ तुझी हस्त शब्द करा; याकोबाच्या देवाजवळ बयकार करा. २ कीर्तनवाद्य ध्या; तरपेटीसुद्धा

३ व मंजुळ तंतुवाद्य या. ३ चंद्रतिथीस व
४ कां तर हा इस्त्राएलाजवळ नेम, या-
५ योसेफावर
६ मी जेव्हा तो बाहेर मिसरदेशांत गेला, तेव्हा
७ मला ऐकिली. ८ म्या त्याचा खांदा ओड्या-
९ मून दूर केला; त्याचे हात मडक्यापासून मो-
१० नाले. ११ त्यां संकटांत हाक मारिली, आ-
१२ म्या तुला सोडविलें; गडगडाटाच्या गुप्त स्था-
१३ न तुला उत्तर दिलें; वादाच्या पाण्याजवळ
१४ तुझी परीक्षा घेतली. सेलाह. ८ अहो मा-
१५ ला लोका, तुझी एका, मग मी तुझाला साक्षी
१६ मीन; हे इस्त्राएला, त्यां माझें एकावें. ९ तुझा-
१० न अन्व देव नसो, आणि इतर देवाला भजूं
११ न. १० मी तुझा देव परमेश्वर ज्याने तुला
१२ मिसर देशांतून वर आणिलें, तो मी आहे; तूं
१३ वळलें तोंड उघड झणजे मी तें भरीन. ११
१४ म्या लोकानी तर माझा शब्द ऐकिला नाहीं,
१५ आणि इस्त्राएलाने मला मानिलें नाहीं. १२ मग
१३ म्या त्यांस त्यांच्या हृदयाच्या हटपणांत सोडिलें,
१४ आणि ते आपल्या विचारानी चालले. १३ माझ्या
१४ लोकांनी माझें ऐकिलें असतें, इस्त्राएल माझ्या मा-
१५ नेंव चालला असता, तर हें किती बरें होतें?
१६ म्या थोडक्यांत त्यांच्या शत्रूंचा मोड केला
१७ असता, आणि त्यांच्या वैत्यावर आपला हात फि-
१८ रून टाकिला असता. १५ परमेश्वराच्या हे-
१६ ष्ठांनी त्याच्याजवळ 'आर्जव केलें असतें, आणि
१७ यांचा वेळ सर्वकाळपर्यंत असता. १६ आणि
१८ ज्याने त्यांस पौष्टिक गहूं खाऊं दिल्ले असते.
१९ म्या खडपेंतली मधहि तुला पुरविली असती."

गीत ८२.

भासाफाने केलेलें गीत.

१ देव श्रेष्ठांच्या सभेंत उभा राहता; तो देवांच्या
२ मध्यें न्याय ठरवितो. २ तुझी कोठपर्यंत अ-
३ र्थी न्याय कराल आणि दुष्टांचें तोंड कोठपर्यंत
४ झिजवाल. सेलाह. ३ हरिद्री व पोरका यांचा
५ वर ठराव, दीन व दुबळा यांचा निवाडा नीतीने
६ करा. ४ हरिद्री व दुबळे यांस मुक्त करा, दुष्टां-

च्या हातून त्यांस सोडवा. ५ ते समजत नाहींत,
आणि विचार करित नाहींत; काळोखांत चाल-
तात; पृथ्वीचे सर्व पाये हालतात. ६ तुझी
देव, आणि तुझी सर्व परात्पराचे पुत्र असें मी
बोललों; ७ तथापि तुझी मनुष्यासारिखे मराल;
तुझी अधिकाऱ्यांतल्या एकासारिखे पडाल. ८
हे देवा, तूं उठ; पृथ्वीचा न्याय कर, कारण कीं
तूं सर्व राष्ट्रे वतनरूप पावसील.

गीत ८३.

भासाफाने केलेलें कीचंनाचें गीत.

१ हे देवा, तुला मौन नसावें, मुका राहूं नको; हे
२ देवा, तूं स्वस्थ राहूं नको. २ कां तर पाहा,
तुझे शत्रु गडबड करितात, आणि तुझे हेष्टे डोकें
उचलतात. ३ ते तुझ्या लोकांवर धूर्तपणें संकल्प
करितात; आणि तुझ्या गुप्त राखलेल्यांवर मनसोबा
करितात. ४ ते झणतात, "चला, झणजे आझी
त्यांस राष्ट्रांतून असें नाहींसं करूं कीं पुढें इस्त्रा-
५ एलाच्या नांवाची आठवण राहणार नाहीं." ५
कां तर ते एकचित्ताने योजना करितात; त्यांनी
तुजवर एकोपा केला आहे. ६ अदोमाच्या राहोठ्यां-
७ तले, व इझ्मैली, मोवाब व हाथी; ७ गबाल
व आम्मोन व अमालेक, पलेशेथ, यानी जोरांत-
८ न्या राहणाऱ्यांसुद्धां एकोपा केला आहे. ८ अ-
९ णखी आशशूर त्यांसी मिळाला आहे; ते लोटा-
१० च्या वंशस्थांचे सहाय झाले आहेत. सेलाह. ९
११ जसें मियानासीं, जसें किशोन ओहळाजवळ
१२ सीसरा व याबीन यांसीं केलें, तसें त्यांसीं तूं कर.
१३ ते एन्दोराजवळ नाश पावले; भूमिला खत
१४ असे झाले. ११ त्यांस त्यांच्या सर्दारांस ओरोब
१५ व जंब यांप्रमाणें कर; आणि जेबा व झानुना
१६ यांप्रमाणें त्यांच्या सर्व अभिषिक्तांस तूं कर. १२
१३ त्यांनी छटलें, "आझी देवाच्या वस्त्या आपल्या-
१४ साठी वतनरूप घेऊं." १३ हे माझ्या देवा,
१५ त्यांस धुरोळ्यासारिखें, वाऱ्यापुढच्या धस्कटासा-
१६ रिखे कर. १४ जसा अभि वन जाळितो, जसा
१५ वणवा डोंगरांस व्यापितो; १५ तसा तूं आप-
१६ न्या वादळाने त्यांच्या पाठीस लाग, आणि आप-
१७ न्या वावटळीने त्यांस घाबरें कर. १६ हे परमे-
१७ श्वरा, तूं त्यांचें तोंड लज्जित कर, यासाठीं कीं

त्यानी तुझें नाम शोभावें. १७ सदासर्वकाल
त्यानी लज्जा पावून घाबरे व्हावें; त्यानी लाजावें
आणि नाश पावता. १८ जाणावें कीं तूं केवळ
तुझेंच नाम परमेश्वर, संपूर्ण पृथ्वीवर परात्पर
आहेस.

गीत ८४.

मुख्य वाजल्याला विस्तीर्ण करीत राहत्या पुत्रासाठीं गीत.

हे सैन्यांच्या परमेश्वरा, तुझ्या वस्त्या किती
रमणीय आहेत! २ माझा जीव परमेश्व-
राच्या वाड्याची उत्कंठा धरितो, आणि क्षीणहि
होत आहे; माझें हृदय व माझा देह जिवंत दे-
वासाठीं ओरडत आहे. ३ हे सैन्यांच्या परमेश्व-
रा, माझ्या राजा व माझ्या देवा, तुझ्या वेदी-
जवळ चिमणीला देखील घर व पाकोळीला
आपली पिलें ठेवायासाठीं कोटें मिळालें आहे.
४ जे तुझ्या घरांत राहतात, ते धन्य; ते नेहमी
तुझा उत्सव करतील. सेलाह. ५ ज्या माणसाचें
बळ तुझ्यायोगें, तो धन्य; ज्यांच्या ध्येनांत तुझे
मार्ग आहेत. ६ ते ब्राह्म विडीतून चालतांना,
तींत झरें करितात, आणि तींतलीं तळीं पाऊस
भरितो. ७ ते अधिक अधिक शक्ति पावतात,
आणि ज्ञीयोनांत देवाजवळ दर्शनास येतात. ८
हे परमेश्वरा, सैन्यांच्या देवा, माझी प्रार्थना
ऐक; हे पाकोवाच्या देवा, काम लाव. सेलाह.
९ हे देवा, जो आमची ढाल तो तूं पाहा, आणि
आपल्या अभिषिक्ताच्या तोंडाकडे लक्ष लाव.
१० कां तर तुझ्या वाड्यांतला एक दिवस हजार
दुसऱ्या दिवसापेक्षा चांगला आहे; दुष्टाच्या दे-
व्यांत राहण्यापेक्षा माझ्या देवाच्या मंदिरीं उब-
न्याजवळ राहणें मला अधिक आवडतें. ११ का-
रण कीं परमेश्वर देव सूर्य व ढाल आहे; पर-
मेश्वर कृपा व गौरव देईल, जे पूर्णपणाने चाल-
तात, त्यांस तो जें काहीं उत्तम तें द्यावयास नाका-
रणार नाही. १२ हे सैन्यांच्या परमेश्वरा, जो
माणूस तुजवर आशा ठेवितो तो धन्य.

गीत ८५.

करीत राहत्या पुत्रासाठीं मुख्य वाजल्याला गीत.

हे परमेश्वरा, तूं आपल्या देशावर मसब हो-
तास; त्यां पाकोवाच्या पाड्यांस माघारें आ-

णिलें होतें. २ आपल्या लोकांच्या अन्याया-
क्षमा केली, त्यांचें अवघें पाप क्षमा केलें. सेलाह. ३
तूं आपला सर्व कोप अटोविलास आणि आप-
कठीण रागापासून फिरलास. ४ हे आमचे
तारणाच्या देवा, आद्यास माघारें फिराव, आणि
आद्यावरलें आपलें वितुष्टपण मोड. ५ सर्वसज्ज
रयत आद्यावर कोपून आपला राग पिठोपिठों ला-
विसील कीं काय? ६ तूं आद्यास फिरून सर्वा-
करणार नाहीस कीं काय? आणि तुझा लो-
तुझ्याने संतुष्ट होणार नाही कीं काय? ७
परमेश्वरा, तूं आपली दया आद्यास दाख-
आणि आपलें तारण आद्यास दे. ८ परमेश्व-
देव काय बोलेल, तें मी ऐकेन; तो तर आप-
लोकांसीं दानजे आपल्या भक्तांसीं समाधान
बोलेल, परंतु त्यानी मूर्खपणांत फिरूं नये.
आमच्या देशांत गौरव राहावें, दानून त्या-
तारण निश्चयें त्याच्या भिणाऱ्यांस जवळ कर-
१० दया व सत्यता एकत्र मिळाली आहे; आणि
व शांति घानि जुंवन घेतलें आहे. ११ सत्य
भूर्मातून वाढेल, नीति आकाशांतून दोळ्यांनीं बघ-
दिसेल. १२ अणखी परमेश्वर उत्तम देईल,
आणि आमचा देश आपलें उत्पन्न देईल. १३
त्याच्यापुढें नीति चालेल आणि त्याचीं पाक-
मार्गांत लावील.

गीत ८६.

दाविदाकडून प्रार्थना.

हे परमेश्वरा, तूं आपला काम लावून माझें
ऐक; कारण कीं मी दुःखित व दुबळा आहे.
२ तूं माझा जीव राख; कारण कीं मी भायरेक
आहें; हे माझ्या देवा, तुझा जो सेवक तुझ्या
आशा ठेवितो, त्या मला तूं तार. ३ हे प्रभू,
मजवर कृपा कर; कां तर सर्व दिवस मी तुला
हाक मारितों. ४ हे प्रभू, तूं आपल्या सेवक-
चा जीव संतुष्ट कर; कारण कीं मी आपला जीव
तुजकडे वर लावितों. ५ कां तर, हे प्रभू, तूं
चांगला व क्षमाशील आणि जे तुला हाक मारि-
तात, त्या सर्वांवर फार दयाळू आहेस. ६ हे
परमेश्वरा, माझ्या मार्थेकडे कान दे, आणि
माझ्या काकळतीच्या शब्दावर वित्त लाव.

आपल्या संकटाच्या दिवशीं तुला हाक मारीन,
तर तूं मला उत्तर देतोस. ८ हे प्रभू,
मध्यें तुझ्यासारखा कोणी नाही, आणि तुझ्या
सारखें काही काम नाही. ९ हे प्रभू,
राष्ट्रें त्यां केलीं, तीं सर्व तुझ्यासमोर येऊन
पडतील, आणि तुझ्या नामाचें गौरव करि-
ल. १० कारण कीं तूं मोठा आणि आश्चर्याचीं
करणारा आहेस; तूं, केवळ तूंच देव, आ-
हेस. ११ हे परमेश्वरा, तूं आपले मार्ग मला
निव; मी तुझ्या सत्यतेने चालेन; तूं मला
जिव्या नामाला पिण्यासाठीं एकचित्त कर. १२
प्रभू, माझ्या देवा, मी आपल्या सर्व हृदयाने
ती उपकारस्तुति करीन, आणि सर्वकाळ तुझ्या
प्राचें गौरव करीन. १३ कां तर मजवर तुझी
मोठी, यास्तव त्यां माझा जीव अधोगतीच्या
मंदिरापासून सोडविला आहे. १४ हे देवा,
जबर निर्विघ्न उठले; जबरदस्तांच्या समुदायाने-
ह माझ्या जिवाचा शोध केला आहे; आणि
मी आपल्यासमोर तुला ठेविलें नाहीं. १५
तुं हे प्रभू, तूं ममताळू व कृपाळू देव; तूं
रक्षक आहेस; तूं फार दयेचा व सत्यतेचा
आहेस. १६ मजकडे दुष्टि लाव आणि मजवर
प्राप्त कर; आपल्या सेवकाला आपली शक्ति दे;
आणि आपल्या दासीच्या पुत्राला तार. १७
दिवशीं बरें होण्याची खुण कर आणि माझ्या
प्रियानी पाहून लाजावें; कारण कीं हे परमेश्व-
रा. त्यां माझे सहाय व माझे समाधान केलें आहे.

गीत ८७.

कोराहाच्या पुत्रासाठीं गाण्याचें गीत.

त्याचा पाया पवित्र डोंगरावर आहे. २ या-
कोराहाच्या सर्व वस्त्यापेक्षां जीयोनाचे दर-
जे परमेश्वराला आवडतात. ३ हे देवाच्या
पुत्राविषयीं गौरवी गोष्टी सांगायच्या आ-
हेस. ४ जे मला ओळखतात, त्यांच्या-
पैकीं राह्या व बाबेल, यांस मी नामावळीत
दिन; पाहा, कूशासुद्धां पलेशेथ व जोर, तेथें
ह ममला होता. ५ आणि जर्मोनविषयीं
मी घडलें व्हाईल कीं, "त्यांत अमुक तमुक ज-
न्मला;" आणि पत्तनानें ते स्थापिल. ६ जेव्हां

परमेश्वर आपले लोक लिहून घेईल, तेव्हां तो
मोजील कीं, "हा तेथें जन्मला." सेलाह. ७
आणि गवई व वाजंत्री तेथें होतील. माझे सर्व
झरे तुझ्यांत आहेत.

गीत ८८.

कोराहाच्या पुत्रांतल्या मुख्य वाजंत्याला कीर्तनाचें गीत;
दुःखरूप माहलाथ लियान्नोथावर मस्कील; हेमान जो
एजाही त्याकडून.

हे परमेश्वरा, माझ्या तारणाच्या देवा, रात्रंदि-
वस मी तुझ्यासमोर ओरडत आहे. २ तूं
माझी प्रार्थना आपल्या लक्षांत घेऊं दे; माझ्या
गर्जेनेकडे आपला कान लाव; ३ कां तर माझा
जीव दुःखानी धाला; माझा प्राण कबरेजवळ
पोहंचला. ४ खांचेंत उतरतात त्यांच्यासंगतीं
मी मोजला गेलों; बळाविरहित पुरुष असा झालों
आहें; ५ मेलेल्यांमध्ये मोकळा, वधलेले, कब-
रेंत निजलेले, ज्यांस तूं फिरून आठवीत नाहींस
जे तुझ्या हातापासून नाश पावले त्यांसारखा मी
झालों आहे. ६ त्यां मला फार खोल खांचेंत,
काळोखस्थानांमध्ये डोहांमध्ये ठेविलें आहे. ७
मजवर तुझा क्रोध भारी आहे, आणि त्यां आप-
ल्या लाटांनी मला पिडिलें आहे. सेलाह. ८ त्यां
माझ्या ओळखीचे मजपासून दूर केले; मी त्यांस
फार कुत्सित असें त्यां केलें; मी बंद झालों, आ-
णि माझ्याने बाहेर जावत नाहीं. ९ माझ्या
दुःखामुळे माझी दुष्टि मंद झाली; हे परमेश्वरा,
सर्व दिवस म्या तुला हाक मारिली, म्या आपले
हात तुजकडे पसरिले आहेत. १० तूं मेलेल्यांस
आश्चर्यकर्म दाखविसील कीं काय? मत्सप्राण
उठून स्तुति करितील कीं काय? सेलाह. ११
कबरेत तुझ्या दयेचें, नासकेपणांत तुझ्या सत्य-
तेचें वर्णन होईल कीं काय? १२ तुझी आश्चर्य-
कर्म काळोखांत, किंवा तुझें नीतिमत्त्व मिसरलेपणा-
च्या लोकांत कळेल कीं काय? १३ तर, हे परमेश्वरा,
मी तुझ्याजवळ ओरडतो; सकाळीं
माझी प्रार्थना तुझ्या कर्नीं येती. १४ हे परमेश्वरा,
त्यां माझ्या जिवाला कां अन्वेरिलें, आपलें
तोंड मजपासून कां लपविलें? १५ मी दाखव-
णाला दुःखित व प्राण सोडीं असा आहे; तुझे

भयप्रकार सोसून भ्रमिष्ठ झालों. १६ तुझा क्रोध मजवर फार आला, तुझ्या भीती मला निर्दोळून टाकितात. १७ सर्व दिवस पाण्यासारख्या मला वेढितात, मिळून मला घेरितात. १८ त्वां मित्र व सखा मजपासून दूर केला; माझे ओळखी काळोखांत आहेत.

गीत ८९.

मस्कील, एथान जो एखाही त्याकडून.

मी परमेश्वराच्या दयाचें गायन सर्वकाळ करीन, पिढोपिढीं आपल्या तोंडांने तुझा विश्वासूपणा कळवीन. २ कां तर म्या छटलें कीं, 'दया सर्वकाळ आकाशापर्यंत रचिली आहे;' तूं आपला विश्वासूपणा आकाशांत स्थापिला आहे. ३ "म्या आपल्या निवडलेल्याजवळ करार केला आहे; आपला सेवक दावीद याजवळ शपथ वाहिली आहे; ४ मी तुजें संतान सर्वकाळ स्थापिन, पिढोपिढीं तुजें सिंहासन स्थिर करीन." सेलह. ५ आकाश, हे परमेश्वरा, तुझ्या आश्चर्याकामाची स्तुति करील; निश्चयें तुझा विश्वासूपणा तुझ्या पवित्रांच्या मंडळींत स्तुति पावेल; ६ कां तर आभाळांत, परमेश्वरासमान कोण आहे? पराक्रमी मनुष्यांमध्ये, परमेश्वराला कोणाची उपमा दिली जाईल? ७ पवित्रांच्या सभेमध्ये देव फार भयंकर आहे; तूं आपल्या सर्व चहुंकडल्यांसहि भययोग्य आहेस. ८ हे परमेश्वरा, सैन्यांच्या देवा, तुझ्यासारखा शक्तिमान ईश्वर कोण? आणि तुझा विश्वासूपणा तुझ्या चहुंकडे आहे. ९ तूं समुद्राच्या गर्बावर अधिकार करितोस; त्याच्या लाटा उंच होतात, तेव्हा तूं त्यांस शांत करितोस. १० त्वां आपल्या भूजबळाने राहाबाला घायाळासारिखें ठेंचलें; त्वां आपल्या शत्रूंची दाणादाण केली. ११ आकाश तुजें, पृथ्वीहि तुझी; सृष्टि व तिचें भरण, हीं तुझीं आहेत; यांचा पाया त्वां घातला आहे. १२ उत्तर व दक्षिण त्वां उत्पन्न केली; ताबोर व हेमोन, हे तुझ्या नावाने गजर करितात. १३ तुझी भूज पराक्रमी, तुझा हात बळकट आहे; तुझा उजवा हात उंच आहे. १४ नीति व न्याय तुझ्या सिंहासनाचा आधार आहे; दया व सत्यता,

ह्या तुझ्या दृष्टीपुढें आहेत. १५ जे लोक उक्ता शब्द जाणतात ते धन्य, हे परमेश्वरा, तुझ्या मुखतेजाने ते चालतील. १६ तुझ्या नामां सर्व दिवस हर्ष करतील, आणि तुझ्या नीति उंच होतील. १७ कां तर तूं त्यांच्या शत्रूंचे गौरव आहेस; तुझ्या प्रसन्नतेने आमचें शिग उंच असतें. १८ कारण कीं परमेश्वर आमचे ढाल, इस्राएलाचा पवित्र आमचा राजा आहे. १९ एका वेळेस त्वां साक्षात्कारांत आपल्या भूजला बोलून छटलें कीं, "म्या शूराचें सहाय केले लोकांतून ओ निवडला, त्याला उंचाविलें आहे. २० माझा सेवक दावीद मला मिळाला; मी आपल्या पवित्र तेलाने त्याला अभिषेक केला आहे. २१ त्याजकडे माझा हात होईल; माझा भुजच त्याला बळावील. २२ शत्रु त्यावर घालणार नाही, आणि दुष्ट जन त्याला दुखाकळ नाही. २३ मी त्याच्या वैन्यांस त्याच्या कुटीन; त्याच्या दैत्यांस हाणीन. २४ आणि माझी सत्यता व माझी दया त्यावर होईल, आणि माझ्या नामांनेहि त्याचें शिग उंच होईल. २५ आणि मी त्याचा हात समुद्रावर, आणि त्याचा उजवा हात नद्यांवर ठेवीन. २६ तो मला हाक मारील कीं, हे माझ्या बापा, तूं माझा देव व माझ्या तारणाचा खडक आहेस. २७ ओळखी मी त्याला ज्येष्ठ पुत्र पृथ्वीच्या राजांवर करितोस असें करीन. २८ त्यावर आपली दया सर्वकाळ पर्यंत राखीन; आणि माझा करार त्यावर सत्यपूर्वक होईल. २९ मी त्याचें संतान सिंहा ठेवीन, आणि त्याचें सिंहासन आकाशांतल्या दिवसांसारिखें करीन. ३० जर त्याचे पुत्र मी शास्त्र सोडतील आणि माझ्या न्यायाने वक्तव्य करतील. ३१ जर माझी नेमणूक मोडून माझा आज्ञा न पाळतील, ३२ तर मी त्यांच्या अतिक्रमाचें शासन दंडाने, व त्यांच्या अन्यायाचें शासन पटक्यानी करीन. ३३ परंतु मी आपली दया त्यावरून दूर करणार नाही, आणि आपला विश्वासूपणा खोटा करणार नाही. ३४ आपला करार मोडणार नाही, आणि आपल्या होदयाचें निषालें, तें फिरविणार नाही. ३५ म्या आपल्या पवित्रतेने शपथ एकदा वाहिली आहे कीं

विषये मी दावीदाजवळ लबाडी करणार नाही. ३९ त्याचें संतान सर्वकाळ आणि त्याचें सिंहासन ज्ञानामोर सूर्यासारिखें असत जाईल. ३७ आणि, दणजे अभाळांत प्रमाणिक साक्षी, यासारिखें सर्वकाळ स्थापिलें जाईल." सेलाह. ३८ हेतु त्यां नकारिलें, त्यां अन्वहरिलें, त्यां आपल्या अभिप्रेतावर कोप धरिला आहे. ३९ तूं आपल्या सेवकाजवळच्या कराराला कंटाळलास; त्यांजला मृगूट भूमीवर भ्रष्ट केला. ४० त्यांचीं हत आकारें मोडून टाकिलीं; त्याच्या दुर्गांचा वध केला. ४१ सर्व वाटसरू त्याला लुटिले; तो आपल्या शेजाऱ्याजवळ निवृत्त असा केला. ४२ त्यांच्या बैऱ्यांचा उजवा हात लावला, त्याच्या सर्व शत्रूंस संतोषविलें आहे; ४३ अणखी त्याच्या तरवारीची धार फिरविली, आणि लढाईत त्याला उभें राखिलें नाही. ४४ त्याचें तेज नाहीसें केलें, आणि त्याचें सिंहासन धुळीस पाडिलें आहे. ४५ त्याच्या तरुणपणांतले दिवस अखडिले; त्याजवर लज्जेचें आच्छादन पालें. सेलाह. ४६ हे परमेश्वरा, तूं श्रेष्ठपर्वत गुप्त राहसील! तुझा संताप अभिसारिखा सर्वकाळ जाळील काय? ४७ माझे आयुष्य किती आहे, याची आठवण कर; त्यां मनुष्याच्या सर्व संतानांस कशासाठीं व्यर्थ उत्पन्न केलें? ४८ कोणता पुरुष जगून मरण न पाहता, आपल्या भिन्नला कबराच्या सत्तांतून निभवविल. सेलाह. ४९ हे प्रभू, पूर्वीची तुझी दया कोठें आहे? त्यां आपल्या सत्यतेने दावीदाजवळ शपथ वाहिली होती. ५० हे प्रभू, तूं आपल्या सेवकांच्या धिकाराची आठवण कर; मी आपल्या ओठींत सर्व मोठ्या राष्ट्रांकडला धिक्कार सोंसितों, ५१ कसा तर हे परमेश्वरा, तुझ्या शत्रूंनी धिकारिलें, तुझ्या अभिप्रेतांची पावले धिकारिलींच आहेत. ५२ परमेश्वराची सर्वकाळ स्तुति असो; आमेन व आमेन.

गीत ९०.

देवाचा माणूस मोशे याची प्रार्थना.

हे प्रभू, तूं पिढीपिढीं आमचा आश्रय आहेस. १ डोंगर उपजले आणि त्या पृथ्वी व सृष्टि

यांचा प्रारंभ केला यापूर्वी तूं सर्वकाळापासून सर्वकाळपर्यंत तूं देव आहेस. ३ तूं मनुष्याला भुगेपणांत माघारें फिरवितोस आणि दणतोस कीं, "अहो मनुष्याची संतानें तुझी फिरा." ४ कां तर तुझ्या दृष्टींत हजार वर्षे गेलेला कालचा दिवस व रात्रीतला प्रहर यासारिखी आहेत. ५ तूं त्यांस वाढवून टाकितोस; ते शोषेत असतात; सकाळीं गवतासारिखे वाढतात. ६ तें सकाळीं फुलतें आणि वाढतें, परंतु संध्याकाळीं तोडलें जाऊन वाळतें. ७ कां तर तुझ्या रागाने आद्री क्षय पावतों, आणि तुझ्या संतापाने व्याकूळ होतों. ८ तूं आपल्यापुढें आमचे अन्याय आपल्या दृष्टीच्या उजेडांत आमचे गुप्त अपराध ठेवितोस. ९ कां तर आमचे सर्व दिवस तुझ्या कोपांत जातात; आद्री आपलीं वर्षे कल्पनेसारिखी घालवितों. १० आमच्या आयुष्याचे दिवस एकंदर सत्तर वर्षे; आणि शक्तीकडून ऐंशी वर्षे असती, तरी त्यांचा ताठा कष्टरूप व अनर्थरूप आहे; कां तर तें लीकर सरतें, आणि आद्री उडून जातों. ११ तुझ्या रागाचें सामर्थ्य कोण जाणतो! आणि तुझ्या भयाप्रमाणेच तुझा क्रोध आहे. १२ तूं आद्यास आमचे दिवस मोजावयास असें समजाव कीं, आद्री ज्ञानाकडे चित्त लावावें. १३ हे परमेश्वरा, कोठपर्यंत? माघारा फिर! तर तुझ्या सेवकांविषयीं तुला अनुताप होवो. १४ तूं आपल्या दयेने लवकर आद्यास तृप्त कर, आणि आद्री आपल्या सर्व दिवसांत उत्सव व संतोष करावा. १५ ज्या दिवसांत त्यां आद्यास दुःख दिव्हें, ज्या वर्षी आद्री वाईट अनुभविलें, त्याप्रमाणें आद्यास संतुष्ट कर. १६ आपल्या सेवकांस आपलीं कृत्ये; व त्यांच्या संतानांस आपलें महत्त्व दाखीव. १७ आणि प्रभू आमचा देव याची प्रसन्नता आद्यावर होवो; आणि तूं आमच्या हातांचें काम आद्यासाठीं सिद्धीस ने; आमच्या हातांचें काम सिद्धीसच ने.

गीत ९१.

जो परात्पराच्या आच्छादनाखाली राहतो, तो सर्वसमर्थ्याच्या छायेत वस्ति पावेल. २ परमेश्वराविषयीं मी असें दणतों कीं, तो

माझ्या आश्रयाचा व माझा दुर्ग; माझा देव, त्या-
जवर मी आशा ठेवीन; ३ कां तर तो तुला
पारध्याच्या फांसापासून, मरीच्या अनर्थीपासून
सोडवील; ४ तो आपल्या पिसानी तुला झां-
कील, आणि त्याच्या पंखाखाली तुला आश्रय
होईल; त्याची सत्यता अंगटाल व कवच असें
होईल. ५, ६ रात्रीतल्या भयाविषयी, व दिवसां
उडत्या बाणाविषयी, काळोखांत चालत्या मरी-
विषयी, दुपारी घातकरणाऱ्या अरिष्टाविषयी तुला
धास्ती होणार नाही. ७ तुझ्या बाजूस हजार
व तुझ्या उजवीकडे दाहा हजार पडतील, तरी
तुला लागणार नाही. ८ तूं आपल्या दृष्टीने
मात्र न्याहाळून दुष्टांची फेड पाहशील; ९
कारण की माझा आश्रय जो परमेश्वर, परा-
त्पर, तो त्या आपल्याला वस्तिस्थान केला. १०
वाईट तुला मास होणार नाही; आणि तुझ्या
राहोटीस पटकी लागणार नाही; ११ कां तर
तुझ्या सर्व मर्मांत तुला राखावें, झणून तो आ-
पल्या दूतांस तुजविषयी आज्ञा देईल. १२ त्यां
आपला पाय धोव्यावर न अपटावा, झणून ते
आपल्या हातांवर तुला धरतील. १३ तूं सिंहा-
वर व पेंतेन सर्पावर पाय देशील; तरण्या सिंहा-
ला व अजगराला तुडविशील. १४ त्याने माझी
आवड धरिली आहे झणून मी त्यास निभाववीन;
त्याने माझें नाव जाणिलें, यास्तव मी त्यास उच-
लीन. १५ तो मला हाक मारील, आणि मी
त्याला उत्तर देईन; मी त्याला संकटांत अनुकूल
होईन आणि मी त्याचें गौरव करीन. १६ दीर्घ
आयुष्याने मी त्याला तुम करीन; आणि माझ्या
तारणाचा अनुभव त्याला देईन.

गीत ९२.

शान्ताथ दिवसां गाण्याचें गीत.

परमेश्वराची स्तुति करणें, हे परात्परा, तुझ्या
नांवाचें कीर्तन करणें बरें आहे. २, ३ दशतार-
वाद्यावर, व तारपेटीवर, ध्यानवाद्यावर व विण्या-
वर सकाळीं तुझी दया, व रात्रीच्या रात्रीं तुझी
सत्यता, प्रगट करणें बरें आहे; ४ कारण कीं
हे परमेश्वरा, त्यां आपल्या करण्याने मला तूं
जुड देलें आहे; तुझ्या हातांच्या कृपात्रकन मी

उल्हासाचा शब्द करीन. ५ हे परमेश्वरा,
तुझीं कृत्यें मोठीं आहेत; तुझे विचार फार खोब
आहेत. ६ पशुकील मनुष्य बाणत नाही; आणि
मूर्ख हें समजत नाही. ७ जेव्हा दुष्ट स-
तासारिखे फुटतात, आणि सर्व दुष्कर्म फुलव-
तेव्हा तें त्याच्या सदा सर्वकाळ नद्यासाठीं आहे
८ पण हे परमेश्वरा, तुला सर्वकाळ थोर मान-
णें ९ कां तर हे परमेश्वरा, पाहा, तुझे शत्रू, पण
तुझे शत्रू नाश पावतील; सर्व दुष्कर्म विस-
ळीत होतील. १० परंतु माझे शिग मॅच्या
सारिखें तूं उंच करशील मी साजुक तेलाने न-
हीन. ११ आणि मजवर टपणारे, मजवर उठणारे
यांस माझे डोळे पाहतील; दुष्टाविषयीं मा-
कान ऐकतील. १२ पुण्यवान खजुरी झाडा-
खाली फुलेल; लवानोनावरच्या ऐरेबसारिखा व-
डेल. १३ जे परमेश्वराच्या घरी लवळे-
ने आमच्या देवाच्या वाड्यांत फळवतील; १४
वृद्धपणांत देखील फळ देतील; रसाळ व हिरे
होतील; १५ यासाठीं कीं परमेश्वर सर-
हें दाखवावें तो माझा खडक आणि यामें स-
ही वावगें नाही.

गीत ९३.

परमेश्वर राज्य करितो; तो उत्कृष्टता त्यालेला;
परमेश्वर त्यालेला आहे, त्याने आपल्याला
पराक्रम वेष्टिला आहे. अणखी पुढीं खोर स-
पलेली आहे; ती हालणार नाही. २ प्राचीन
काळापासून तुझे सिंहासन स्थापनेलें आहे; तूं
अनादि आहेस. ३ हे परमेश्वरा, ओंकार
उंचाविला, ओंकारानी आपला शब्द उंचाविला
आहे; ओंकार आपल्या लाटांस उंचावितो. ४
मोठ्या महान् पाण्याच्या वाणीवेला, लुगट
लहरिपेक्षां परमेश्वर उंचावर महान् आहे. ५
हे परमेश्वरा, तुझ्या नेमणुकी अतिसत्य आहे
तुझ्या घरी पावित्रता सदा सुखोद्भित आहे.

गीत ९४.

हे सृष्ट घेणाऱ्या देवा, हे परमेश्वरा, तू दे-
णाऱ्या देवा, तूं प्रकाशित हो. १ हे प्र-
त्यक्ष न्यायाधीश, तूं वर, अविनाशक शक्ति

दून दे. ३ दुष्ट कोठपर्यंत! हे परमेश्वरा,
 हे कोठपर्यंत उन्हास करितील! ४ ते उचं-
 बून, उदट बोलतात; सर्व दुष्कर्मी नांवाजून
 कृत. ५ हे परमेश्वरा, ते तुझ्या लोंकाला
 खरतात; आणि तुझ्या वतनाला दुःख देतात.
 विषवा व विदेसी, यांस जिवें मारितात; आणि
 रक्याची हत्या करितात. ७ आणि छगतात
 परमेश्वर पाहत नाही; याकोवाचा देव समजत
 नाही! ८ अहो पशुशील लोकानो तुझी समजा;
 हो मूखोहो, तुझी कधी ज्ञानी व्हाल. ९ ज्याने
 न बसविला, तो ऐकणार नाही की काय! ज्याने
 ला घडविला, तो पाहणार नाही की काय!
 १० जो राष्ट्रांस शिक्षा करितो, जो माणसाला
 शा शिकवितो, तो निषेध करणार नाही की
 काय! ११ परमेश्वर माणसाचे विचार जाणतो
 ते व्यर्थ आहेत. १२ हे परमेश्वरा, ज्या
 रपाला तूं शिक्षा करितोस, आणि आपलें शास्त्र
 प्रस्वितोस, तो धन्य. १३ तेणेंकरून, दुष्टासाठीं
 शांच खाणली जाती तोंपर्यंत, तूं त्याला वाईट
 तर्फी सस्य राखितोस; १४ कां तर परमे-
 श्वर आपल्या लोंकाला सोडीत नाही; आणि
 आपल्या वतनाला टाकीत नाही, १५ तर नी-
 जमताकडे न्याय फिरेल, आणि जे हृदयाचे स-
 क ते सर्व त्याच्यामार्गे लागतील. १६ माझ्या-
 साठीं दुष्टाविरुद्ध कोण उठेल! माझ्यासाठीं दुष्क-
 र्याविरुद्ध कोण उभा राहील! १७ जर परमे-
 श्वर मलय सहाय नसता, तर थोडक्याने माझा
 देव निवांत वस्तीत उतरला असता. १८ जे-
 हां मी बोललों कीं, 'माझा पाय निसरतो,' तेव्हां
 परमेश्वरा, तुझी दया आधार झाली. १९
 ज्हां मजमध्ये मला चिंता फार लागतात, तेव्हां
 मी स्मरणें माझ्या जिवाला शांतवितात. २०
 तर्फी सिंहासन वें नेमावर दुष्कर्म योजतें त्याचें
 जें सस्य होईल कीं काय! २१ ते पुण्यवाना-
 या विवावर कर्तें करून निर्दोषी रत्नाला दोषी
 रवितात. २२ परंतु परमेश्वर माझा गड व
 देव, माझ्या भरवस्याचा खडक असा झाला.
 २३ आणि तो स्वर्गाची दुष्टाई त्याजवर फिरवील;
 आणि त्याच्या कर्हाटपणाचे त्याचा निःशक्त करील,
 परमेश्वर आपला देव त्याचा निःशक्त करील.

गीत ९५.

चला आपण परमेश्वराजवळ उन्हासाचे शब्द
 करूं; आपल्या तारणाच्या खडकाजवळ गजर
 करूं. २ आपण स्तुति करायस त्याच्यापुढें
 येऊं; कीर्तनानी त्याजवळ गजर करूं. ३ कां
 तर परमेश्वर थोर देव; सर्व देवांवर तोच थोर
 राजा आहे. ४ त्याच्या हातीं पृथ्वीचीं खोल
 स्थानें आहेत, आणि डोंगरांच्या राशी त्या-
 च्या आहेत. ५ समुद्र त्याचा, त्यानेच तो उत्पन्न
 केला, आणि त्याच्या हातानी कोरडी भूमि घडि-
 ली. ६ या, आपण आपल्या उत्पन्न करणाऱ्या
 परमेश्वरासमोर लवूं, गुडघे टेकूं व पायां पडूं;
 ७ कां तर तो आमचा देव, आणि आम्ही त्याचा
 पाळणाचा लोक, आणि त्याच्या हाताचा कळप
 आहों. आज तुझी त्याची वाणी अगत्य ऐका.
 ८ जसीं रानांत भांडणस्थळीं; जसीं परीक्षेच्या
 दिवसीं, तसीं आपलीं अंतःकरणें कठीण करूं
 नका. ९ तेथें तुमच्या वडिलानी माझी परीक्षा
 केली, माझा अनुभव घेतला, आणि माझीं कर्मे पा-
 हिलीं. १० चाळीस वर्षे त्या पिढीविषयीं मी
 खेद पावलों; आणि बोललों कीं हे लोक भ्रष्ट
 मनाचे, ते माझे मार्ग जाणत नाहीत; ११ यास्तव
 म्या आपल्या रागाने शपथ वाहिली कीं, 'निश्चयें
 माझ्या विसाव्यांत जाणार नाहीत.'

गीत ९६.

तुझी परमेश्वराला नवें गायन गा; अहो
 तुम्हींतले सर्व तुझी परमेश्वराला गा. २
 परमेश्वराला गा; त्याचें नाम सुवर्दित द्याणा;
 दिवसोदिवस त्याच्या तारणाचें सुवर्तमान सांगा.
 ३ राष्ट्रांमध्ये त्याचें गौरव, सर्व लोकांमध्ये त्याच्या
 आश्चर्याचीं कृत्यें वर्णीत जा; ४ कारण कीं
 परमेश्वर थोर, आणि फार स्तुतियोग्य; सर्व
 देवांवर तो भययोग्य आहे; ५ कां तर राष्ट्रां-
 चे सर्व देव व्यर्थ देव आहेत; परंतु परमेश्व-
 राने आकाश उत्पन्न केलें. ६ ज्ञान व महत्त्व
 त्याच्यापुढें; बळ व शोभा त्याच्या शक्तिस्थानांत
 आहे. ७ अहो लोकांचीं कुळें, परमेश्वराला
 गा, परमेश्वराला गौरव व वसतक्रम गा.

८ परमेश्वराला त्याच्या नावाचें गौरव द्या; नेवेद्य घेउन त्याच्या वाड्यांत या. ९ पवित्रतेच्या शोभेने परमेश्वराला भजा; अहो पृथ्वीचे सर्व, तुझी त्याच्यासमोर भय धरा. १० राष्ट्रांमध्ये सांगा कीं, 'परमेश्वर राज्य करितो, अणखी पृथ्वी स्थिर थापलेली आहे, ती हलणार नाही; तो नीतीने लोकांचा निवाडा करील.' ११ आकाशाने आनंद करावा; आणि पृथ्वीने हर्षाचें, समुद्र व त्याचें भरणें यांनी गर्जना करावी. १२, १३ श्रवण्य व त्यांत जें अवघें त्याने उन्हास करावा, तेव्हां वनांतल्या सर्व झाडांनी परमेश्वरासमोर हर्षनाद करावा, कारण कीं तो येईल, पृथ्वीचा न्याय करायस येईल, तेव्हां तो जगाचा न्याय नीतीने व लोकांचा न्याय सत्यतेंने करील.

गीत ९७.

परमेश्वर राज्य करितो, पृथ्वीने हर्ष करावा; बेटांच्या समूहांनी संतोष करावा. २ त्याच्या समोवतीं ढग व निबिडता आहे; पवित्रता व न्याय त्याच्या सिंहासनाचा आधार आहे. ३ त्याच्यापुढें अग्नि चालतो आणि त्याच्या बैऱ्यांस चहुंकडून जाळितो. ४ त्याच्या बिजानी सृष्टि प्रकाशित झाली, पृथ्वी पाहून कांपली. ५ परमेश्वरासमोर, सर्व पृथ्वीच्या प्रभूसमोर डोंगर मनासारखे विघरले. ६ आकाशाने त्याची नीति प्रगट केली आणि सर्व राष्ट्रांनी त्याचें गौरव पाहिलें. ७ सर्व मूर्तींचे सेवक जे झणविलेल्या देवाचे उत्सव करितात, ते लाजतील, अहो सर्व देवानो, तुझी त्याला भजा. ८ हे परमेश्वरा, जीयोन ऐकून संतोष पावला, आणि तुझ्या न्यायामुळें यहुद्याच्या कन्यांनी हर्ष केला. ९ कारण कीं हे परमेश्वरा, तूं सर्व पृथ्वीवर परात्पर, सर्व देवांवर फार उंच आहेस. १० अहो परमेश्वराचे प्रीति करणारे तुझी दुष्टांचा द्वेष करा, तो आपल्या भक्तांचे जीव राखितो, दुष्टांच्या हातापासून त्यांस सोडवितो. ११ नीतिमानासाठीं उजेड; आणि ब्रह्मदेवाचे सरळ यांसाठीं संतोष पेरलेला आहे. १२ अहो नीतिमान तुझी परमेश्वराविषयीं संतोष करा; आणि त्याच्या पवित्रतेच्या आठवणीवरून उपकार माना.

गीत ९८.

कीर्तन.

तुझी परमेश्वराला नवें गायन गा, कारण त्याने आश्चर्य कर्म केली आहेत, त्याच्या उदया हाताने, आणि त्याच्या पवित्र भुजेने त्या करितां तारण केलें आहे. २ परमेश्वराने आपलें तारण कळविलें; त्याने राष्ट्रांच्या दृष्टीस आपलें नीतिमत्त्व प्रगट केलें आहे. ३ त्याने इस्राएलाच्या घराण्यावरली आपली दया, व आपली सत्यता आठविली आहे; पृथ्वीच्या सीमांतल्या सर्वांनी आमच्या देवाचें तारण पाहिलें आहे. ४ अहो पृथ्वींतले सर्व, तुझी परमेश्वराजवळ गजर करा, हाक फोडा, आणि हर्षशब्द काढून कीर्तन करा. ५ तंतुवाद्यावर, कीर्तनीय शब्दां तंतुवाद्यावर परमेश्वराजवळ स्तुतिनाद करा. ६ परमेश्वर जो राजा त्यासमोर करणाऱ्या शब्दाने तुताऱ्यांनी गजर करा. ७ समुद्र व त्याचीं भरणें, पृथ्वी व तींतील राहणारे सारी गर्जना करावी. ८ नद्यांनी टाळी वाजवावी; आंबरोबर परमेश्वरासमोर डोंगरानी हर्षनाद करावा. ९ कारण कीं ती पृथ्वीचा न्याय करायस येतो, तो नीतीने जगाचा, व सरळपणें राष्ट्रांचा न्याय करील.

गीत ९९.

परमेश्वर राज्य करितो, राष्ट्रांनी कापवे, जे कळवांवर बसतो, पृथ्वीने थरथरावें. २ जे योनांत परमेश्वर थोर; आणि तो सर्व राष्ट्रां उंच आहे; ३ त्यांनी तुझे थोर व भयंकर नांव स्तुति करावी; तें पवित्र आहे. ४ राजांच्या सामर्थ्याला न्याय अवडतो तूं सरळपणाने तोंस, याकोबांत न्याय व नीति करितोस. ५ परमेश्वर आमचा देव, याला तुझी उंच मान, आणि त्याच्या पायांच्या आसनाजवळ भजा; तें पवित्र आहे. ६ त्याच्या याजकामध्ये योशेफ आहरोन, आणि त्याच्या नांव घेणाऱ्यांमध्ये समूह त्यांनी परमेश्वराला हाक मारिली, आणि त्याने उत्तर दिन्हें. ७ तो ढगाच्या शिखरां त्यासीं बोलला, त्याने जे आपले विधि, व जो जे

जास लावून दिव्हा, तो त्यानी पाळिला. ८ हे परमेश्वरा आमच्या देवा, त्यां त्यांस उत्तर दिले, त्यांनीं तूं क्षमा करणारा देव असा हो-
स; तथापि त्यां त्यांच्या दुष्कर्मामुळे सड घेतला.
९ परमेश्वर आमचा देव, याला तुझी उंच
क्षमा; आणि त्याच्या पवित्र डोंगरावर भजा; कां
१० परमेश्वर आमचा देव पवित्र आहे.

गीत १००.

उपकार मानायाचें कोतन.

मी पृथ्वीतले सर्व तुझी परमेश्वराजक
स्वर करा. २ संतोषाने परमेश्वराची
पूजा करा; हर्षनदाने त्याच्यासमोर या. ३ हें
माझें, तेंच परमेश्वर, तोच देव; त्याने
मला उत्पन्न केलें; आझी आपल्या आपणच
मला नाहीं. आझी त्याचा लोक, आणि त्या-
चा चारण्याचा कळप. ४ त्याच्या दरवाज्यात
मला, त्याच्या वाज्यात उत्सवाने तुझीं या;
मला उपकार माना; त्याचें नाम सुवर्दित झणा;
५ को तर परमेश्वर उत्तम, त्याची दया सर्व-
सत्त्वपर्वत, आणि त्याची सत्यता पिढीपिढी असी
आहे.

गीत १०१.

दनीदाने केलें गीत.

मी दया व न्याय गर्हण; हे परमेश्वरा, तुझें
कीर्तन करीन. २ यथार्थमार्गी चातुर्याने
मला, तूं केव्हां मजकडे येसील? मी आपल्या
कर्मभयें आपल्या हृदयाच्या यथार्थपणें चालेन.
३ मी आपल्या दृष्टीपुढें अनुचित गोष्ट ठेवणार
नाहीं; हाडांचें काम देषितों; तें मला लयाटणार
नाहीं. ४ विपरीत हृदय मजपासून दूर होईल;
५ मी शरीराला ओळखणार नाहीं. ६ जो गुप्तपणें
मला शेजाऱ्याची चहाडी करितो, त्याचा
मलात करीन; जो दृष्टीचा उंच, व हृदयाचा
गहर, त्याला मी साहणार नाहीं. ७ माझ्या-
ला राहण्यासाठीं, देशातील जे विश्वासू त्यांज-
क मजें लक्ष आहे; जो यथार्थ मार्गाने चालतो,
तो माझी चाकरी करील. ८ जो कपट करितो,
तो माझ्या घरांत राहणार नाही; जो लबाड बो-
लतो, तो माझ्या दृष्टीपुढें टिकणार नाही; ९ मी
तेव्हातल्या सर्व दुष्टांचा निघात लवकर करीन; या-

साठीं कीं सर्व दुष्कर्म्यांस छेदून, परमेश्वराच्या
नगरातून नाहींसें करावें.

गीत १०२.

दुःखितासाठीं प्रार्थना; जेव्हां तो बुडतो आणि परमे-
श्वरापुढें आपलें हाडं भोंतून काढितो, तेव्हां.

हे परमेश्वरा, तूं माझी प्रार्थना ऐक, आणि
माझे ओरडणें तुझ्याजवळ येऊ दे. २ माझ्या
संकटाच्या दिवसीं तूं आपलें तोंड मजपासून ल-
पवूं नको; आपला कान मजकडे लाव; मी तुला
हाक मारितों, त्याच दिवसीं लवकर मला उत्तर
दे, ३ कारण कीं माझे दिवस धुरासारखे जा-
तात, आणि माझी हाडें सर्पणासारखीं जळतात;
४ गवतासारखें माझे हृदय हाणलेलें होऊन
वाळलें आहे; कां कीं मी आपलें अन्न खायाला
विसरलों. ५ माझ्या कण्हण्याच्या शब्दाने माझीं
हाडें माझ्या मासाला लगटून राहतात. ६ मी
रानांतल्या ओकणाऱ्या पक्षीसारखा झालों; ओ-
साडीतल्या कोशवाहकपक्षीसारखा आहे. ७ मी
जाग्न राहतों, आणि धाव्यावरल्या एकट्या चिम-
णीसारखा असलों. ८ सर्व दिवस माझे शत्रू
माझा धिक्कार करितात, जे मजवर पिसळलेले
त्यानी माझी शपथ केली आहे; ९ म्हणून म्या
अन्नासारखा राख खाली, आणि आपलें पिणें
आपल्या अश्रूनी भेळिलें. १० तुझा तळतळाट
व तुझा कोप, यांमुळे; कां कीं त्यां मला उचलून
आपटिलें आहे. ११ माझे दिवस फिरलेल्या
सावलीसारखे आहेत; आणि मी गवतासारखा
वाळत आहे. १२ परंतु हे परमेश्वरा, तूं
सर्वकाळपर्यंत राहतोस; आणि तुझी आठवण
पिढीपिढी आहे. १३ तूं उठून जीयोनावर
ममता करशील; कां तर त्याजवर कृपा करण्याची
वेळ आहे; कां कीं वायदा देखील भरला आहे;
१४ कारण कीं त्याचे चिरे तुझ्या सेवकांस आव-
डतात; आणि त्याच्या मातीवर ते ममता करि-
तात. १५ राष्ट्रें तर परमेश्वराच्या नांवाला,
आणि पृथ्वीतले सर्व राजे तुझ्या गौरवाला भिती-
ल; १६ कां तर परमेश्वर जीयोन बाधितो;
तो आपल्या गौरवाने दिसेल. १७ देव अना-
थाच्या प्रार्थनेकडे लक्ष लावितो; अशांची प्रार्थना
तो धिक्कारीत नाही. १८ हें पुढल्या पिढीसाठीं

लिहिलें आहे; यास्तव डबन होणार जे लोक ते परमेश्वराला स्तुतितील; १९ कां कीं परमेश्वराने आपल्या उंच पवित्र स्थानांतून दृष्टि लाविली; आकाशांतून पृथ्वीवर न्याहाळिलें; २० यासाठीं कीं आपण बंदिवांनांचें कण्हणें ऐकून मरणास जे नेमलेले त्यांस मोकळें करावें. २१ असें कीं जीयोनांत परमेश्वराचें नांव, आणि यरूशालेमांत त्याचें स्तवन प्रगट केलें जाईल. २२ राहूं व राज्यें परमेश्वराची सेवा करायास एकत्र मिळतील तेव्हा. २३ त्याने माझे बळ वाटेवर दाबिलें; माझे दिवस अखंडिले. २४ झी बोललों कीं, 'हे माझ्या देवा, माझ्या दिवसांच्या मध्यांत मला नेऊं नको; तुझी वर्षे पिढीपिढी आहेत. २५ प्रारंभीं तूं पृथ्वीचा पाया घातला, आणि आकाश तुझ्या हाताचें काम आहे. २६ तीं नाश पावतील, परंतु तूं टिकून राहशील; तीं सर्वहि वस्त्रासारिखीं जीर्ण होतील; तूं त्यांस पांघरणासारिखें फिरविलील, आणि तीं पालटलीं जातील; २७ परंतु तूं तसाच आहेस, आणि तुझीं वर्षे समाप्त होणार नाहीत. २८ तुझ्या सेवकांचें संतान राहील; आणि त्याचें बीज तुझ्यासमोर स्थापलें जाईल.

गीत १०३.

दाविदाकडून.

हे माझ्या जीवा, तूं परमेश्वराची स्तुति कर; आणि माझ्यांतल्या अवघ्याने त्याच्या पवित्र नामाची स्तुति करावी. २ हे माझ्या जीवा, तूं परमेश्वराची स्तुति कर, आणि त्याचे सर्व उपकार विसरूं नको. ३ तो तुझ्या सर्व अन्यायांची क्षमा करितो; तुझे सर्व रोग बरे करितो. ४ तुझे आयुष्य नाशापासून खंडून सोडवितो; दयेचा व अति ममतेचा मुगट तुजवर घालितो. ५ तो उत्तम देऊन तुझ्या आशा तृप्त करितो; तुझे तरुणपण गरुडान्यासारिखें नवें होतें. ६ सर्व जांचलेल्यांसाठीं परमेश्वर नीति व न्याय करितो. ७ त्याने आपले मार्ग प्रोख्याला, आपलीं चरित्रे इस्त्राएलाच्या संतानांस कळविलीं. ८ परमेश्वर ममताळू व कृपाळू; तो मंदक्रोध व बहुमसाद आहे. ९ तो निरंतर वाद करणार

नाहीं, आणि राग सर्वकाळपर्यंत धरणार नाहीं. १० त्याने आमच्या पापांप्रमाणें आद्वारीं केले नाहीं; आणि आमच्या अपराधांप्रमाणें आद्वार फळ दिल्लें नाहीं; ११ कारण कीं जसें आकाश भूमीपासून उंच, तसी त्याची दया त्याच्या भिणान्यांवर अत्यंत आहे. १२ जसी मातळीपासून उगवती दूर, तसी आमचीं उल्लंघनें व्यापासून त्याने दूर केलीं आहेत. १३ पुत्रावर जसी ममता करितो, तसी परमेश्वर आपल्या भिणान्यांवर ममता करितो; १४ तर तो आमची रचना जाणतो; आद्वी मनीं आहों, ही आठवण तो करितो. १५ मनुष्य तर त्याचे दिवस गवताच्यासारिखे आहेत; जसें कुरणांतलें फूल, तसा तो फुलतो; १६ कां कीं वारा त्यावरून जातो, आणि तें नाहीस होतें; आणि त्याचें ठिकाण त्याला पुढें ओळखत नाहीं. १७ परंतु परमेश्वराची दया त्याच्या भिणान्यांवर सर्वकाळापासून सर्वकाळपर्यंत, व त्याची लेंकरांच्या लेंकरांस आहे; १८ त्याने जे त्याचा करार पाळितात, आणि त्याच्या वंदनकर्त्यां माणें करायास तीं आठवतात, त्यांस आहे. १९ परमेश्वराने आपलें सिंहासन आकाशांत स्थापिलें आहे, आणि त्याचें राजपण सर्वांवर आहे. २० अहो परमेश्वराचे दूत, सामर्थ्याने परमेश्वर, त्याची वाणी ऐकून त्याची गोष्ट पाळणारे, तुझी त्याची स्तुति करा. २१ अहो परमेश्वराचें सर्व सैन्याने, त्याचे सेवक, त्याचा संतोष करणारे, तुझी त्याची स्तुति करा. २२ परमेश्वराचा अधिकारांतल्या सर्व ठिकाणांचीं त्याचीं सर्व स्तुति हो, तुझी त्याची स्तुति करा. हे माझ्या जीवा, तूं परमेश्वराची स्तुति कर.

गीत १०४.

हे माझ्या जीवा, तूं परमेश्वराची स्तुति कर. हे परमेश्वरा माझ्या देवा, तूं फार नेम आहेस, तेज व महत्त्व यांनी वेष्टलेला आहेस. २ तो तूं वस्त्रासारिखा उजेड पांघरितोस, आकाशासारिखें आकाश तणितोस. ३ तो आकाशाच्या पाण्यांत रचतो; अग्न्यांत रचतो; ४ तो आकाशाच्या पंखांवर चालतो. ५ तो

१. अग्नीची ज्वाला आपले सेवक असे करितो.
 २. त्याने पृथ्वीचा वाया तिच्या ठिकाणी झतला,
 ३. वृद्धासर्वकाळ हलणारे नाही. ६ खोल स-
 ४. त्याने वस्त्रासारखे अच्छादिलें; पाणी डोंगरा-
 ५. र्जें राहिलें. ७ तुझ्या निषेधाने तें पळालें;
 ८. त्या वडवडाटाच्या शब्दाने भडकलें. ८ तें डों-
 ९. गरां चढलें; जें ठिकाण त्या त्यासाठीं सिद्ध
 १०. होतें, तेथें खिंडीने उतरलें. ९ त्यां मर्यादा ला-
 ११. ग्याने उल्लंघन करूं नये, व पृथ्वीला
 १२. आपास फिरून येऊं नये झणून. १० तो
 १३. झडून, खोऱ्यांत पाठवितो; ११ ते डोंगरांमधून
 १४. उतरत; रानांतल्या सर्व शिवांस पाणी पुरवि-
 १५. त; रानगर्दभ आपली ताहान निवारितात. १२
 १६. जवळ आकाशांतलीं पांखरे वस्ति करून डा-
 १७. ग्यामध्ये स्वर काढितात. १३ तो आपल्या
 १८. शिवावरून डोंगरांस क्षिपितो; तुझ्या कामा-
 १९. न्याने पृथ्वी तृप्त होती. १४ तो पशू-
 २०. ला गवत, व मनुष्याच्या उपयोगासाठीं हि-
 २१. ण्ड काढवितो; यासाठीं की त्याने पृथ्वी-
 २२. ला अन्न काढावें; १५ आणि द्राक्षारस जो
 २३. मनुष्याच्या हृदयाला संतोषवितो; आणि तेल
 २४. जें त्याचे तोंड टवटवीत करितें, आणि भाकर जी
 २५. मनुष्याच्या पोटास आधार देती. १६ परमेश्व-
 २६. राचीं झाडे, लवणानोनावर अरेज वृक्ष त्याने
 २७. लाविले, ते तृप्त होतात. १७ त्यावर तेथलीं
 २८. पक्षीं घेठीं करितात; कुळसेवी पक्षीण व-
 २९. ष्ट शब्दावर आपलें घर करितो. १८ भेंक-
 ३०. र व डोंगरांचा, शोफानांस खडप्यांचा आ-
 ३१. धार आहे. १९ त्याने काळनेमासाठीं चंद्र के-
 ३२. ला; सूर्य आपलें मावळणें ज्ञानतो. २० तूं
 ३३. झगेत करितोस, तेव्हां रात्र होती; तींत वनां-
 ३४. मी सर्व जीव बाहेर निघतात. २१ तरुण सिद्ध
 ३५. झरीसाठीं वर्जतात, आणि देवाजवळ आपलें
 ३६. कर्मान्नात. २२ सूर्य उगवत असता, ते
 ३७. रान मिळून आपल्या गुहांत निघतात. २३
 ३८. सूर्य निघून, आपल्या कार्यावर व उद्योगावर
 ३९. कर्मान्नात राहतो. २४ हे परमेश्वरा, तुझीं
 ४०. कामें किती आहेत! तीं सर्व त्या चातुर्याने केलीं;
 ४१. पृथ्वी तुझ्या संपत्तीने भरली आहे. २५ तत्सर्व
 ४२. जें शोभ व निस्तीर्ण समुद्र; अंत वळवळणारा

समुदाय व असंख्य लहान मोठे जीवजंतु आहेत.
 २६ तेथें तारवें चालतात; त्यांत खेळायास तो
 २७. ते सर्व तुज-
 २८. कडे लक्ष लावितात, त्यां यथाकाळीं त्यांस भक्ष्य
 २९. बाबें झणून. २८ तूं त्यांस देतोस; ते टिपून
 ३०. घेतात. तूं आपला हात उघडतोस, ते उत्तमप-
 ३१. णाने तृप्त होतात. २९ तूं आपलें मुख झाकि-
 ३२. तोस, ते बाबरे होतात, तूं त्यांचा प्राण काढितोस,
 ३३. ते मरतात आणि आपल्या मातीस फिरून मिळ-
 ३४. तात. ३० तूं आपला आत्मा पाठवितोस, ते उत्त-
 ३५. म होतात. असें तूं भूमीची पाठ नवी करितोस.
 ३१ परमेश्वराचें गौरव सर्वकाळपर्यंत होत जा-
 ३२. ईल; परमेश्वर आपल्या कृत्यावर संतुष्ट हो-
 ३३. ईल. ३२ तो पृथ्वीवर दुष्टि लावितो, तेव्हां ती
 ३४. कापती; तो डोंगरांस स्पर्श करितो, तेव्हां ते धुम-
 ३५. तात. ३३ मी आपल्या आयुष्यापर्यंत परमेश्व-
 ३४. राचें गायन करीन; मी आहे तोंपर्यंत आपल्या
 ३५. देवाचें कीर्तन करीन. ३४ त्याविषयीं माझे
 ३५. ध्यान आवडतें होईल; मी परमेश्वराविषयीं
 ३६. संतुष्ट होईन. ३५ पापी पृथ्वीतून संपतील;
 ३६. दुष्ट नाहीसेच होतील. हे माझ्या जीवा, तूं पर-
 ३७. मेश्वराची स्तुति कर, तुझी परमेश्वराला
 ३८. स्तवा.

गीत १०५.

तुझी परमेश्वराचे उपकार माना; त्याचें नांव
 १. ध्या; राष्ट्रांमध्ये त्याचीं चरित्रें कळवा; २
 २. त्याच्याजवळ गायन करा; त्याचें कीर्तन करा;
 ३. त्याच्या सर्व आश्चर्य कृत्यांवर ध्यान करित
 ४. जा; ३ त्याच्या पवित्र नांवाविषयीं उत्सव करा;
 ५. जे परमेश्वराला शरण जातात, त्याचें हृदय
 ६. संतुष्ट व्हावें. ४ तुझी परमेश्वराला व त्या-
 ५. च्या शक्तीला साध्यास यज्ञ करा; नेहमी त्याला
 ६. स्तोधा. ५ जीं आश्चर्य कृत्यें त्याने केलीं, त्याचे
 ७. चमत्कार व त्याच्या तोंडचे न्याय, त्याची आठ-
 ८. वण करा. ६ त्याचा सेवक आब्राहाम याच्या
 ९. संतानांही, त्याचा निवडलेला याकोब याच्या सं-
 १०. तानांही, तुझीं असें करा; ७ तोच परमेश्वर
 ११. आमचा देव; त्याचे न्याय सर्व पृथ्वीत आहेत.
 १२. ८ तो आपला करार, जी गोष्ट हजार पिढ्यांस
 १३. आम्हांने बोलिल्ल, ती सर्वकाळ आठवीत आहे.

१ लिच्याविषयी तो आब्राहामाजवळ करारी झाला; आणि इसाकाजवळ आपली शपथ झाली तो. १० आणि ती त्याने याकोबाजवळ नेम, इसाएलाजवळ सर्वकाळ करार असी स्थापिली; ११ असी की, "मी तुला खानान देश तुझा वतनाचा वांटा देईन." १२ तेव्हा ते गणतीने थोडे, हलके व त्यांत प्रवासी होते. १३ आणि ते देशोदेशीं एका राज्यापासून दुसऱ्या राज्यांत असे फिरत होते. १४ त्याने कोणापासूनहि त्यास बाचणूक होऊं दिल्ली नाही; राजांस देखील त्यासाठीं निषेधिलें; १५ तुझी माझ्या अभिषिक्तांस शिबू नका; आणि माझ्या भविष्यावाचांचें वाईट करूं नका." १६ तेव्हा त्याने देशावर दुकाळाला बोलाविलें, त्याने सर्व अन्नआधार मोडिला. १७ त्याने माणसाला त्याच्यापुढें पाठविलें; योसेफ चाकर होण्यास विकला गेला. १८ लोकांनी त्याचे पाय बेडीने दुखाविले; लोखंड त्याच्या जीवांत शिरलें. १९ त्याचें बोलणें पूर्ण होईपर्यंत परमेश्वराच्या वचनाने त्याला पारखलें. २० राजाने पाठवून त्याला सोडविलें; लोकांच्या अधिकाऱ्याने त्याला मोकळें केलें. २१ त्याने त्याला आपल्या घराचा धनी आणि आपल्या सर्व संपत्तीवर अधिकारी केलें. २२ असें की, त्याने आपल्या मनाप्रमाणें त्याच्या कारभार्यास बंद करावें, आणि त्याच्या वडिलांस ज्ञान शिकवावें. २३ मग इसाएल मिसरांत गेला, याकोब हामाच्या देशांत प्रवासी झाला. २४ मग त्याने आपला लोक फार सफळ केला; आणि ते आपल्या वैयमिषां प्रबळ झाले. २५ आपल्या लोकांचा द्वेष करायस, आपल्या सेवकांवर धूर्तपण करायस त्याने त्याचें मन फिरविलें. २६ त्याने आपला सेवक मोशे व आहारोन जो आपण निवडिला, त्यांस पाठविलें. २७ यांनी त्याच्या खुणांच्या गोष्टी त्यामध्यें केन्ना, आणि हामाच्या देशांत चमत्कार केले. २८ त्याने काळोख पाठविला, आणि काळोखमय केलें; कां त्यांनी त्याच्या गोष्टीचा अनमान केला नव्हता. २९ त्याने त्याचें पाणी रक्त केलें; आणि त्यांतले मासे मारिले. ३० त्यांच्या देशाने त्यांच्या राजाच्या खोल्यांत बेडूक उपजविले. ३१ तो बोलला, मग माझ्या व उवा त्यांच्या सर्व

सीमेंत आल्या. ३२ त्याने त्यांच्या देशांत, त्यांच्या पावसाबद्दल मग्न व अमिज्वाळ पठनें ३३ आणि त्याने त्यांचे द्राक्षवेले व त्याचे वीर मारिले; आणि त्यांच्या सीमेंतलीं झाडे मोडिलीं. ३४ तो बोलला, मग असंख्य टोळ व मुली मारिलीं. ३५ आणि यांनी त्यांच्या देशावरील हिरण्ण खाली; आणि त्यांच्या भूमीवरील खोळां टाकिलीं. ३६ मग त्याने त्यांच्या सामर्थ्याचें मूळ, देशांतले ज्येष्ठ पुत्र मारिले. ३७ आणि ह्यांस सोन्यारुप्यासुदां बाहेर पाठविले; ह्यांच्या वंशामध्यें कोणी दुर्बळ नव्हता. हे निघाले, तेव्हा मिसरी संतुष्ट झाले; ह्यांनी, याचें भय त्यांजवर पडलें होतें. ३९ त्याने आच्छादनासाठीं दग आणि रानी उजेड करून साठीं अग्नि विस्तारिला. ४० यांनी माफिलें तेव्हा त्याने लाव्हे वशी आणिले; आणि त्याच्या अन्नाने त्यांस तृप्त केलें. ४१ त्याने उडक फोडिला, तेव्हा पाणी वाहतें झालें; ते सारिखें कोरड्या भूमीवरून चाललें; ४२ तर त्याने आपलें प्रवित्र वचन आपला सेक आब्राहाम यासीं आठविलें; ४३ असें त्याने त्या लोकांला उत्सवयुक्त आपल्या निवडेंतल्या हर्षनादयुक्त काढिलें. ४४ आणि ह्यांस त्यांचे देश दिव्हे; आणि हे लोकांचे कष्टफळ स्वप्न पावले; ४५ यासाठीं कीं ह्यांनी त्याच्या आज्ञे व त्याचीं शास्त्रें संभाळून पाळार्हीं. तुझी परमेश्वराला स्तवा.

गीत १०६.

तुझी परमेश्वराला स्तवा; परमेश्वराचे मकार माना; कारण कीं तो उत्तम, आणि त्याची दया सर्वकाळपर्यंत आहे. २ परमेश्वराची चमत्कारिक कृत्यें कोण वर्गील! त्याचें सर्वस्व कोण ऐकवील! ३ ते न्याय पाळितात, ते स्व; ते सर्व वेळेस नीति करितो तो धन्य. ४ हे परमेश्वरा, तूं आपल्या लोकांच्या आवडीने माझी आज्ञा कर; आपल्या तारणाने माझी भेट वे; ५ लोकांठीं कीं म्या तुझ्या निवडलेल्यांचें उत्तमपण दाखवें; तुझ्या राष्ट्रांच्या संतोषाने संतुष्ट व्हांवें; तुला वतनाबरोबर उत्सव करावा. ६ आधीं आपल्या पूर्वजांसारिखें पाप केलें, अन्नाय केला, दुष्टां

३ असे. ७ विसरांत आमच्या पूर्वजानी
आश्वर्याचीं कृत्यें ध्यानांत आणिलीं नव्हतीं;
४ मोठी दया आठविली नव्हती, आणि
५ आज्ञावळ, सूफ समुद्राच्या कांठीं फितूर
६ ८ तथापि त्याने आपल्या नावासाठीं,
७ पराक्रम कळवयासाठीं, त्यास तारिलें.
८ आणि त्याने सूफ समुद्र निषेधिला, तेव्हां तो
९ त्या झाला, आणि बसें रानांत तसें त्याने समुद्र
१० खणून त्यास चालविलें. १० असें त्याने
११ त्याच्या हातांतून त्यास तारिलें, आणि शत्रूच्या
१२ खणून त्यास खंडून सोडविलें. ११ आणि
१३ त्याने त्याच्या वेयांस बुडविलें; त्यांतून एकहि
१४ झाला नाही. १२ तेव्हां त्यानी त्याच्या वच-
१५ नार विश्वास ठेविल्य; त्याच्या स्तवनाचें गायन
१६ १३ परंतु ते त्याचीं कृत्यें लवकरच विस-
१७ रले; त्यानी त्याच्या बोधाची वाट पाहिली नाही.
१८ रानांत त्यानी अति हांव धरिली; आणि अर-
१९ देवाची परीक्षा केली. १५ तेव्हां त्याने
२० मागे मागे त्यास दिव्हे, परंतु त्याच्या आत्म्यांत
२१ प्रेम घातलें. १६ आणि त्यानी तळांत मो-
२२ चा व परमेश्वराचा पवित्र आहरोन याचा
२३ वस केला. १७ पृथ्वीने फाटून दाधानाला गि-
२४ विलें; आणि अबीरामाची टोळी झांकली; १८
२५ त्याच्या मंडळीमध्ये अभि पेटला; जाळाने
२६ तस बाळून टाकिलें. १९ त्यानी हारेबाजवळ
२७ केला, आणि त्यानी ओतीवाचें भजन केलें.
२८ असें त्यानी आपले गौरव बदलून त्याच्या ठि-
२९ नी चपरा खणान्या गुराचा आकार केला. २१
३० आपल्या तारणाऱ्या देवाला विसरले; त्याने
३१ सरांत मोठालीं कृत्यें केलीं होती त्याला. २२
३२ ने हामाच्या देशांत आश्वर्याचीं कृत्यें, सूफ
३३ सुनावर भयंकर कृत्यें केलीं होती. २३ तेव्हां
३४ ने झटलें कीं, "त्याचा संहार करावा;" परंतु
३५ त्या संताप नाश करण्यापासून फिरवायास
३६ त्या निवडलेला मोशे, त्याच्यासमोर फुटक्यांत
३७ राहिला. २४ त्यानी तर आवडत्या देशा-
३८ ने उक्ता करून, त्याच्या वचनावर विश्वास
३९ ला नाही. २५ आणि आपल्या राहोटांत
४० सर करून, परमेश्वराचा शब्द मानिला ना-
४१ २६ तेव्हां त्याने आपला हात त्यावर उच-

लला यासाठीं कीं, त्यास रानांत पाडोवें; त्याच्या
संतानालाहि राष्ट्रांमध्ये पाडोवें, २७ आणि
देशांमध्ये त्याची दाणादाण करावी. २८ आणि
ते बालपैराकडे बडले गेले, आणि मेलेंत्यांचीं
अर्पणें खालीं. २९ आणि आपल्या करण्यानी
त्याला त्रासविलें; यास्तव पटकी फुटून त्यास ला-
गली. ३० तेव्हां फीनहासाने उठून निवाडा
केला; मग पटकी राहिली. ३१ आणि हें पिढो-
पिढीं सर्वकाळपर्यंत त्यासीं पुण्य असें मोडलें गेलें.
३२ आणि भांडणाऱ्या पाण्याजवळ त्यानी त्याला
रामें भरविलें; आणि त्याच्यामुळे मोश्याचें वाईट
झालें; ३३ कारण कीं त्याच्या आत्म्याला त्यानी
असें कडवट केलें कीं, तो आपल्या होटानी अवि-
चाराने बोलला. ३४ ज्या लोकांचा नाश करावा
झणून परमेश्वराने त्यास आज्ञा दिली, त्याचा
नाश त्यानी केला नाही; ३५ परंतु आपण राष्ट्रां-
मध्ये मिसळले जाऊन त्यांचीं कामें शिकले; ३६
त्यानी त्यांच्या मूर्तीची सेवा केली; आणि त्या
त्यासीं फस झाल्या. ३७ आणि त्यानी आपले
पुत्र व आपल्या कन्या त्यांच्या भूतांस बळिरूपें
अर्पित्या. ३८ असें त्यानी निर्दोषी रक्त, झुणजे
आपले पुत्र व आपल्या कन्या, ज्या त्यानी ज्ञाना-
नांतल्या मूर्तीस बळिरूपें अर्पित्या, त्यांचें रक्त
ओषळविलें; आणि तो देश रक्तपाताने भ्रष्ट झा-
ला. ३९ या प्रकारें ते आपल्या करण्यानी विटा-
ळले गेले; आणि आपल्या अनाचारानी व्यभिचा-
री झाले. ४० यास्तव परमेश्वराचा राग त्या
च्या लोकांवर पेटला, आणि तो आपल्या वतनावर
कंटाळला. ४१ मग त्याने त्यास राष्ट्रांच्या हातीं
दिव्हे; आणि त्याच्या शत्रूनी त्यांवर अधिकार
केला. ४२ त्यांच्या शत्रूनी त्यांस जांचिलें; आ-
णि ते त्यांच्या हाताखालीं नीच झाले. ४३ बहुत
वेळां त्याने त्यास सोडविलें, परंतु ते आपल्या
मताने फितले; आणि आपल्या अन्यायामुळे नीच
केले गेले. ४४ तथापि त्याने त्यांचें ओरडणें ऐ-
कून, त्यांच्या संकटावर दृष्टि लाविली. ४५ आ-
णि त्यांच्यासाठीं त्याने आपला करार आठवून,
आपल्या मोठ्या दयेप्रमाणें अनुताप केला; ४६
आणि त्यांच्या सर्व नेणाऱ्यांच्या मनांत त्यावर
फार ममता आणली. ४७ हे परमेश्वर, आप-

च्या देवा, आधी तुझ्या पवित्र नावाने उपकार मानावे, आणि तुझ्या स्तुतीने उत्सव करावा, झणून तूं आद्यास तार; आणि राष्ट्रांमधून आद्यास एकवट कर. ४८ परमेश्वर ह्याएलाचा देव सर्वकाळापासून सर्वकाळपर्यंत धन्य असो; आणि सर्व लोकांने आगेन घणावें. तुझी परमेश्वराला स्तवा.

गीत १०७

तुझी परमेश्वराचे उपकार माना; कारण कीं तो उत्तम, आणि त्याची दया सर्वकाळपर्यंत आहे. १ परमेश्वराचे खंडून सोडलेले यांनी तसें घणावें; कां तर त्याने त्यांस वैऱ्याच्या हातांतून सोडविलें. ३ आणि देशांमधून, पूर्वेपासून व पश्चिमेपासून, उत्तरेपासून व दक्षिणेपासून त्यांस एकवट केले आहे. ४ ते रानांत, अरण्यवाटेने फिरत गेले; राहण्याचें नगर त्यांस मिळालें नाहीं. ५ ते भुकेले व तांदेले असता त्यांचा जीव त्यांमध्ये हलाक झाला. ६ तेव्हां ते आपल्या संकटांत परमेश्वराजवळ ओरडले, आणि त्याने त्यांस त्यांच्या पेंचांतून काढिलें; ७ आणि त्यांस राहण्याच्या नगरास जायासाठीं नेट मार्गाने चालविलें. ८ परमेश्वराची मनुष्यावरली दया व त्याची आश्चर्य कृत्ये पाहून त्यांनी त्याची स्तुति करावी. ९ कां तर तो वांछा झालेल्या प्राण्याला तृप्त करितो; आणि भुकेल्या प्राण्याला उत्तम पुरवितो; १० जे काळोखांत व मरणछायेत राहतात, जे दुःखाने व लोखंडाने बांधलेले, त्यांस पुरवितो. ११ जेव्हा कोणी देवाच्या गोष्टी मंडितांना, परात्पराचा बोध धिक्कारितात. १२ तेव्हा तो कष्ट देण्याने त्यांच्या हृदयाचें दमन करितो; ते अटकळतात, आणि कोणी सहाय नाहीं. १३ मग ते आपल्या संकटांत परमेश्वराजवळ ओरडले असता त्याने त्यांच्या पेंचांतून पार केलें; १४ आणि त्यांस काळोखांतून, व मरणछायेतून काढिलें; आणि त्यांचीं बंधनें तोडिलीं. १५ परमेश्वराची मनुष्यावरली दया व त्याची आश्चर्य कृत्ये पाहून त्यांनी त्याची स्तुति करावी; १६ कारण कीं त्याने तांब्याचे दरवाजे फोडून टाकिले; आणि लोखंडी अडसर मोडून टाकिले. १७ मूर्ख आपल्या उलंघनामुळे व आपल्या अन्यायांमुळे आपणांस दुःख करून घेतात. १८ त्यांचा जीव अवघ्या भक्ष्याला कंटा-

ळतो, आणि ते मरणदाराजवळ बोंहचकात. १९ मग ते आपल्या संकटांत परमेश्वराजवळ ओरडले असता, तो त्यांस त्यांच्या पेंचांतून पार करितो. २० तो आपला शब्द कार्य करून त्यांस बरे करितो; आणि त्यांस त्यांच्या नाशापासून भाववितो. २१ परमेश्वराची मनुष्यावरली दया व त्याची आश्चर्य कृत्ये पाहून त्यांनी त्याची स्तुति करावी; २२ आणि त्यांनी स्तुतीचीं अर्पणें करावी; आणि त्यांच्या कामांचें वर्णन हर्ष कव्हांने करावें. २३ जे उतरून तारवांनी समुद्रावर जातात, मोठ्या पाण्यावर काम करितात, २४ ते मुद्राडोहांत परमेश्वराचीं कामें, आणि त्याची आश्चर्य कामें पाहतात; २५ कां तर, तो कोणत्या वायुवादळ उठवितो; आणि तें त्यांच्या लाटा उचलवितें. २६ ते आकाशी चढतत, अग्राधर उतरतात; त्यांचा जीव कष्टाने विघटित. २७ ते भ्रमतात, आणि मद्यप्यासारखे दुलतात; आणि त्यांचें सर्व ज्ञान बुडून जातें. २८ तेव्हा ते आपल्या संकटांत परमेश्वराजवळ ओरडले असता तो त्यांस त्यांच्या पेंचांतून काढितो. २९ जे जे दळाला निवांत करिता; आणि त्यांच्या लक्षांत होतात. ३० मग ते स्वस्थ झाल्यावरून संतुष्ट पावतात; आणि तो त्यांस त्यांच्या इच्छेनेत्या बंद रास नेतो. ३१ परमेश्वराची मनुष्यावरली दया व त्याची आश्चर्य कृत्ये पाहून त्यांनी त्याची स्तुति करावी. ३२ आणि लोकांच्या मंडळींत त्याला थोर मानावें; आणि वडिलांच्या सभेत त्याचे उत्सव करावे. ३३ तो ओहळांस रान, आणि पाण्याच्या उगमांस शुष्क स्थळ असें करितो. ३४ सफळ देशांतल्या राहणाऱ्यांच्या दुष्टपणामुळे त्याला ओसाड करितो. ३५ रान पाण्याचें केंद्र असें, आणि कोरडा देश पाण्याचे उगम केंद्र करितो; ३६ आणि तेथें कंगालांस वसवितो; मग ते राहायासाठीं नगर सिद्ध करितात. ३७ तेव्हा शेते पेरितात, आणि द्राक्षमळे लावतात; आणि ते उपजाचीं फळे देतात. ३८ असें तो त्यांचे व त्यांचे पशूहि थोडे होऊं देत नाहीं. ३९ मग ते बांटे होतात आणि कांवाणे, खेवने व कष्टाने जीव घेतात. ४० तो श्रीमंतांचा धिक्कार करितो, आणि

मार्गहित ओस ठिकणीं फिरवितो. ४१
तु दुबळ्यांस दुःखातून उंच करितो, आणि त्या-
ं दुडूवें कळपासारखीं करितो. ४२ जे सरळ
जाणी पाहून संतोष करावा; आणि सर्व दुष्टतेने
मलें तोंड बंद करावें. ४३ ज्ञानी कोण? आणि
सावर लक्ष लावील; आणि असे जे ते परमेश्व-
राची फार दया समजून घेतो.

गीत १०८.

दावीदाकडून कीर्तनाचें गीत. *

हे देवा, माझे चित्त लावलेलें आहे; मी गाईन
आणि आपल्या गौरवाने कीर्तन करीन. २ हे
देवा, हे तंतुवाद्या, जागृत हो; मी पाहाटेस जा-
गृत होईन. ३ हे परमेश्वरा, मी मुलखामध्ये
शुद्धी स्तुति करीन; आणि राष्ट्रांमध्ये तुझें कीर्तन
करीन. ४ कारण कीं तुझी दया आकाशावरतीं
होई, आणि तुझी सत्यता अभाळपर्यंत आहे.
५ हे देवा, तूं आकाशावरतीं उंच ऐस; आणि तु-
झें सैर सर्व पृथ्वीवर होवो. ६ तुझे प्रिय लोक
सोडविले जावे, द्यावून तूं आपल्या उजव्या हाताने
दूर आणि मध्य उत्तर दे. ७ देव आपल्या प-
वित्रतेने बोलला कीं मी उल्हास करीन; शस्त्रेमाची
वाटणी करीन; आणि सुक्रीत खोऱ्याची मोजणी क-
रीन. ८ गिलाद माझा; मनाशे माझा; व एफ्रा-
य माझा मुख्य शक्तिकारी; यहूदा माझा नियम-
स्त्र आहे. ९ म्हाव माझ्या खानाचें गंगाळ;
धरिमावर मी आपला जोडा फेंकीन; पलेशेथावर
बबयकार मिळवीन. १० मला बंदोबस्तीच्या
नगरास कोण नेईल? अदोमापर्यंत मला वाटाडी
कोण होईल? ११ हे देवा, त्वां आद्यास अज्ये-
रिलें नाहीस कीं काय? हे देवा, तूं आपल्या सै-
न्यावर जाणार नाहीस कीं काय? १२ तूं
संघातून सोडून आमचें सहाय कर; कां कीं मनु-
ष्यादलें तारण व्यर्थ आहे; १३ देवाच्या यो-
द्धेने शस्त्री पराक्रम करूं; तोच आमच्या बैऱ्यांस
जुडवील.

गीत १०९.

मुख्य राजव्यास, दावीदाने केलें गीत.

हे माझ्या स्वनाच्या देवा, तूं मुका राहूं नको; २
कारण कीं ते दुष्ट मुख व कपटयुक्त मुख मज

वर सोडितात; खोट्या जिभेने मजसीं बोलतात-
३ आणि हेवाच्या शब्दांनी ते मला वेदून मजसीं
निष्कारण लढतात. ४ माझ्या प्रीतिबदल ते म-
जसीं वैर करितात; परंतु मी प्रार्थना करितों. ५
तरी ते बऱ्याबदल दुष्टाई, माझ्या प्रीतिबदल हेच
मजवर लावितात. ६ त्यावर दुष्ट माणूस ठेवावा;
आणि विरोधी त्याच्या उजवीकडे उभा राहावा.
७ जेव्हा त्याविषयी न्यायठराविणें होतें, तेव्हा तो
दुष्ट निघावा; आणि त्याची प्रार्थना पापच असावी.
८ त्याचे दिवस थोडे व्हावे; त्याचें पाहण्याचें
काम दुसऱ्याने घ्यावें. ९ त्याचे पुत्र अनाथ, आ-
णि त्याची स्त्री विधवा व्हावी. १० त्याच्या लं-
करानीं हिंडत हिंडत भोक मारवी आणि आपल्या
ओसाडीतून शोध करावा. ११ जें त्याचें आहे,
तें सर्व ऋणकऱ्याने घ्यावें; आणि परक्यांनी त्याचें
कष्टफळ लुटावें. १२ त्यावर दया राखणारा को-
णी नसावा; आणि त्याच्या घोरक्यांवर कृप कर-
णारा कोणी नसावा. १३ त्याचे वंशस्थ छेदिले
जावे; पुढल्या पिढीत त्याचें नांव खोडून टाकलें
जावें. १४ त्याच्या पूर्वजांच्या अन्यायाची आठ-
वण परमेश्वराजकळ असावी; आणि त्याच्या आ-
हचें पाप खोडलें न जावें. १५ तीं परमेश्व-
राच्या लक्षांत निरंतर असावीं, आणि त्याने त्या-
ची आठवण वृथ्वांतून छेदून टाकावी; १६ या-
साठीं कीं दया करावी, असें त्याने आठविलें नाहीं;
परंतु दुर्लक्षित मनुष्य, व हरिद्री, व हृदय कुटलेला
याला जिवें मारायास, तो पांढीस लागला. १७
त्याने तर दया देण्याची प्रीति केली, तो त्यावरच
येवो; आणि आशीर्वाद देणें त्याला आवडलें नाहीं,
यास्तव तो त्यापासून दूर असो. १८ ज्यापेक्षां
तो आपल्या वस्त्रासारिखा शाय त्याला, त्यापेक्षां
हा पण्यासारिखा त्याच्या पोटांत, आणि तेलासा-
रिखा त्याच्या हाडांत शिरो; १९ त्याला झांक-
णाऱ्या पांघरूणासारिखा असो; मेखलेप्रमाणें अ-
खंड वेष्टलेला असो. २० माझे विरोधी, आणि
जे माझ्या जिवावर वाईट बोलतात, त्यांस परमेश्व-
रापासून हेंच कर्मफळ होवो. २१ तर हे
परमेश्वरा, हे प्रभू, तूं आपल्या नांवामुळें माझे
कार्य कर; मला सोडीव, कां तर तुझी दया उत्तम.
२२ अणखी मी दुर्लक्षित व दुबळा, आणि माझे

हृदय मज्जमध्ये वायाळ झालें. २३ मी सावली-
सारिखा तिच्या फिरण्याप्रमाणें होऊन जातो; टोळा-
सारिखा उडविला जातो. २४ उपासाने माझे गुडघे
कचकतात; आणि माझे अंग पुष्टताहीन झालें. २५
असा मी त्यासीं धिक्कारपात्र झालों; ते मला पाहून
आपलें मस्तक डोलवितात. २६ हे परमेश्वरा
माझ्या देवा, तूं माझा सहाय हो; आपल्या दये-
प्रमाणें मला तार. २७ हे परमेश्वरा, त्यास
कळीव कीं, हें तुझ्या हाताचें; हें त्वां केलें आहे.
२८ ते श्राप देवोत, परंतु तूं आशीर्वाद दे; ते उ-
ठून लाजोत; परंतु तुझा सेवक संतुष्ट असो. २९
माझे विरोधी लाज लेवोत; आपलें तुच्छपण वस्त्रा-
सारिखें पाघरोत. ३० मी आपल्या तोंडाने पर-
मेश्वराची स्तुति फार करीन; आणि बहुतांच्या-
मध्ये त्याचा उत्सव करीन; ३१ कां कीं तो दुव-
ळ्याला त्याच्या जिवें दंडणाऱ्यापासून तारायास,
त्याच्या उजवीकडे उभा राहतो.

गीत ११०.

सर्वोवाकडून कीर्तन.

परमेश्वराने माझ्या प्रभूला छटलें कीं, 'मी
तुझे शत्रू तुझ्या पायांचें आसन करीन, तोंपर्यंत
तूं माझ्या उजवीकडे बस.' २ परमेश्वर जीयो-
नांतून तुझी सामर्थ्याची काठी चालवील; तूं आपल्या
शत्रूंमध्ये धनीपण कर. ३ तुझ्या पराक्रमाच्या दि-
वसीं, तुझे लोक, पवित्रतेच्या शोभेने खुशी होती-
ल, पाहटेच्या उदरांतून तुला आपल्या तरुणपणाचें
दहिंवर आहे. ४ परमेश्वराने शपथ वाहिली,
आणि तो पश्चात्ताप करणार नाही, असीं कीं, 'तूं
मलखीजेदेकाच्या नेमाप्रमाणें सर्वकाळपर्यंत याजक
आहेस.' ५ प्रभु आपल्या रागाच्या दिवसीं, तु-
झ्या उजव्या हातीं राजास फोडील. ६ तो रा-
ष्ट्रांमध्ये निवाडा करील; प्रेतानी भरील; बहुत दे-
शावरल्याचें मस्तक फोडील. ७ वाटेने ओहो-
ळांतलें पिईल; यास्तव मस्तक उंच करील.

गीत १११.

तुम्ही परमेश्वराला स्तवा; मी पूर्ण अंतःकर-
णाने सरळांची सभा व समुदाय यांमध्ये परमे-
श्वराची स्तुति करीन. २ परमेश्वराचीं कृत्यें

मोठीं; त्यांवर ज्यांची आवड आहे, त्या सर्वांकडून
तो शोधलेली आहेत. ३ त्याचें काम मानचें
वैभवाचें आणि त्याची नीति सर्वकाळपर्यंत टिकी
४ त्याने आपल्या आश्चर्य कृत्याविषयी सूचन
ली आहे; परमेश्वर कृपाळू व ममताळू
५ तो आपल्या भिणान्यास भक्ष्य देतो; तो आप
करार सर्वकाळ आठवील. ६ तो आपल्या
काला राष्ट्रांचें वतन देऊन, आपल्या कामांचें स
मर्थ्य दाखवितो. ७ त्याच्या हाताचीं कृत्यें स
तेचीं व न्यायाचीं; त्याच्या सर्व नेमणुकी विश्वा
च्या; ८ सदासर्वकाळ स्थिरावलेल्या, स
तेने व सरळपणाने केलेल्या आहेत. ९
आपल्या लोकांकडे तारण पाठविलें, आपला
सर्वकाळासाठीं आज्ञेने केला; त्याचें नाव पवित्र
भययोग्य आहे. १० परमेश्वराचें भय
नाचा प्रारंभ आहे. त्याप्रमाणें जे करितात,
स चांगला तर्क होतो. त्याची स्तुति सर्वकाळ
स्थिर राहती.

गीत ११२.

तुम्ही परमेश्वराला स्तवा. जो परमेश्वर
तुला भितो, तो माणूस धन्य; त्याला त्याच्या
आज्ञा फार आवडतात. २ त्याचें संतान पूर्वी
पराक्रमी होईल, सरळांचा दंश आशीर्वाद पवेल.
३ त्याच्या घरांत वस्तभाव व संपत्ति आहे; अ
णि त्याचें पुण्य सर्वकाळ टिकतें. ४ सें सरळ
त्यासाठीं काळोखांत प्रकाशाचा उदय होता; व
कृपाळू व दयाळू व नीतिमान आहे. ५ चांगल
माणूस कृपा करितो आणि उसणें देतो; तो न्याय
सभेत आपला वाद निभावितो. ६ यास्तव क
ची उळमळ कधींहि होणार नाही; नीतिमत्त सर्व
काळ आठविण्याजोगा हाईल. ७ तो कौट क
तमीला भिणार नाही; परमेश्वरावर भरोसा क
वल्याने, त्याचें हृदय स्थिर आहे. ८ त्याचें हृदय
आश्रय पावलें असतां, तो आपल्या वैभवावर दृष्टि
लावील, तोंपर्यंत तो भिणार नाही. ९ तो विस्म
तो आणि दरिद्रांस देतो; त्याचें पुण्य सर्वकाळ
टिकतें; त्याचें शिंग गौरवाने उंच होईल. १०
दुष्ट पाहून त्रास पावेल; आपले दांत लाईल, अ
णि विस्म जाईल. दुष्टांची अस नष्ट पावेल.

गीत ११३.

आमी परमेश्वराला स्तवा. अहो परमेश्वराचे सेवक हो, तुम्ही स्तुति करा, परमेश्वराच्या स्तुति करा. २ आतांपासून सर्वकाळपरमेश्वराचें नांव धन्यधन्य झटलें जावो. सूर्याच्या उगवतीपासून त्याच्या मावळतीपर्यंत परमेश्वराच्या नांवाची स्तुति असो. ४ सर्व जण परमेश्वर उंच आहे; त्याचें गौरव आतां आहे. ५ परमेश्वर आमचा देव या देखा कोण? तो स्थितीने उंच असतो; ६ आकाशांत व पृथ्वीत पाहण्याने खाली आहे; अग्निदाला धुळीतून उठवितो; दुबळ्याला खत-तून असें उंच करितो, ८ की अधिकाऱ्या-संगती, आपल्या लोकांच्या अधिकाऱ्यांसंगती वितो. ९ वांझ घरी बसवून, लेकरांची सं-ख्या आई असी करितो. तुम्ही परमेश्वराची स्तुति करा.

गीत ११४.

जेकां इस्त्राएल मिसरांतून, याकोबाचें घराणें अन्यभाषेच्या लोकांपासून निघालें, २ तेव्हां वृद्धा त्याचा पवित्र, इस्त्राएल त्याचा अधिकार असा होता. ३ समुद्र पाहून पळाला; यादेंन मी माघारें फिरली. ४ डोंगर मेंढ्यांसारिखे, टे-कळपांतल्या कोंकरांसारिख्या उडत्या झाल्या. ५ हे समुद्रा, तुला काय झालें, झणून तूं पळा-वास! हे यादेंन, तुला काय झालें, झणून तूं मा-घारें फिरलीस! ६ अहो डोंगर, तुम्ही मेंढ्यांसा-रिखे कां उडते झालां? टेकळ्याहो, तुम्ही कळपांत-ल्या कोंकरांसारिख्या कां उडत्या झालां? ७ हे मी, तूं प्रभूसमोर, झणजे याकोबाच्या देवास-संगीत हो. ८ त्याने खडक पाण्याचें जल, जीण पाषाण त्याचा पाणीमय उगम असा झाला.

गीत ११५.

हे परमेश्वरा, आद्यास नको, आद्यास नको; परंतु तूं आपल्या नांवाला, आपल्या दयेवरून, आपला सत्यतेवरून, गौरव दे. २ राष्ट्रांनी कां

झणावें? कीं 'त्यांचा देव आतां कांठें आहे!' ३ तर आमचा देव आकाशांत; त्याला जें आवडलें, तें सर्व त्याने केलें आहे. ४ त्यांच्या मूर्ती रु-प्याच्या व सोन्याच्या; मनुष्याच्या हाताचें काम अशा आहेत. ५ त्यांस तोंडें आहेत, तरी त्या बोलत नाहीत. त्यांस डोळे आहेत, तरी त्या पा-हत नाहीत. ६ त्यांस कान आहेत तरी त्या ऐ-कत नाहीत; अणखी त्यांस नाकें आहेत, तरी त्या हुंगत नाहीत. ७ त्यांस हात आहेत, तरी त्या चां-पसत नाहीत. त्यांस पाय आहेत, तरी त्या चा-लत नाहीत; आपल्या गळ्यांतून उच्चार काढीत नाहीत; ८ त्यांचे घडणारे, त्यांची आशा धरणारे सर्व त्यांच्यासारिखे आहेत. ९ हे इस्त्राएल, तूं परमेश्वरावर आशा ठेव; तोच त्यांचा सहाय व ढाल. १० आहरोनाचे घराणेंहो, तुम्ही परमेश्वरावर आशा ठेवा; तोच त्यांचा सहाय व ढाल. ११ अहो परमेश्वराचे भिणारे, तुम्ही परमेश्वरावर आशा ठेवा; तोच त्यांचा सहाय व ढाल. १२ परमेश्वराने आमची आठवण केली आहे; तो आशीर्वाद देईल; इस्त्राएलाच्या घराण्याला आशीर्वाद देईल. आहरोनाच्या घराण्याला आशीर्वाद देईल. १३ परमेश्वर आपल्या भिणाऱ्या आबालवृद्धांस आशीर्वाद देईल. १४ परमेश्वर तुझास, व तुमच्या लेकरांस वाढवी-ल. १५ आकाश व पृथ्वी, यांच्या उत्पन्न कर-णाऱ्या परमेश्वराकडून तुम्ही आशीर्वाद पावलेले आहां. १६ आकाशावरलीं आकाशें परमेश्वराचीं आहेत; आणि त्याने पृथ्वी आदामाच्या सं-तानांस दिल्ली आहे. १७ मेलेलीं नाहीत, झणजे शांतस्थळीं उतरलेलीं हीं सर्व परमेश्वराला स्त-वीत नाहीत. १८ परंतु आमी आतांपासून सर्व-काळपर्यंत परमेश्वराची स्तुति करूं. तुम्ही पर-मेश्वराला स्तवा.

गीत ११६.

परमेश्वर माझ्या काकुळतीचा शब्द ऐकतो, या-स्तव मी त्यावर प्रीति करितों. २ त्याने आ-पला कान मजकडे लाविला, यास्तव मी आपल्या आयुष्यभर हाक मारीन. ३ मरणाच्या वेदनानि मला वेष्टिलें; लोकांतराच्या बंधनांत मी सांपडलों;

मला संकट व खेद प्राप्त झाला. ४ यास्तव म्या परमेश्वराचें नांव घेतां प्रार्थना केली कीं, 'हे परमेश्वरा, तूं कृपेने माझ्या जिवाचा निभाव कर. ५ परमेश्वर कृपाळू व नीतिमान आणि आमचा देव ममताळू आहे. ६ परमेश्वर भोळ्यांचें संरक्षण करितो; मी तुजळा होतो, परंतु त्याने मला तारिलें. ७ हे माझ्या जिवा, तूं आपल्या विसांव्याकडे फीर; कारण कीं परमेश्वराने तुजवर उदारपण केलें आहे. ८ कां तर त्वां माझ्या जिवाला मरणापासून, माझ्या डोळ्यांस अश्रुपातापासून, माझ्या पायाला ठेंच लागण्यापासून वांचविलें आहे. ९ मी जिवंतांच्या देशांमध्ये परमेश्वराच्या समोर चालेन. १० मी विश्वासलों, यास्तव बोललों; मी फार दुःखित झालों. ११ म्या आपल्या घाईने छटलें कीं, सर्व माणसें लबाड. १२ मी आपल्यावरले परमेश्वराचे सर्व उपकार त्याजवळ कसे फेडूं! १३ तारणाची वाटी घेउन, परमेश्वराच्या नांवाने हाक मारिन. १४ मी आपले नवस परमेश्वराजवळ, तर त्याच्या सर्व लोकादेखतां फेडीन. १५ परमेश्वराच्या दिसण्यांत त्याच्या भक्तांचें मरण मोलाचें आहे, १६ हे परमेश्वरा, मी प्रसन्नता मागतों कारण कीं मी तुझा सेवक, मी तुझा सेवक, तुझ्या दासीचा पुत्र; त्वां माझीं बंधनें मोकळीं केलीं आहेत; १७ तुला स्तुतीचें अर्पण अर्पीन; आणि मी परमेश्वराच्या नांवाने हाक मारिन. १८ मी आपले नवस परमेश्वराजवळ, त्याच्या सर्व लोकादेखतां फेडीन; १९ हे यक्षशालेमा, तुझ्यामध्ये, परमेश्वराच्या घरवाड्यांत फेडीन. तुझी परमेश्वराला स्तवा.

गीत ११७.

अहो सर्व राष्ट्रे, तुझी परमेश्वराला स्तवा. सर्व लोकांहो, तुझी त्याची स्तुति करा. २ कारण कीं त्याची दया आझावर भारी आहे; आणि परमेश्वराची सत्यता सर्वकाळपर्यंत आहे. तुझी परमेश्वराला स्तवा.

गीत ११८.

तुझी परमेश्वराची स्तुति करा; कारण कीं तो चांगला आणि त्याची दया सर्वकाळ आहे.

हे. २ इस्राएलाने झणावें कीं, 'त्याची दया सर्वकाळ आहे.' ३ आहरोनाच्या घराण्याने झणावें कीं, 'त्याची दया सर्वकाळ आहे.' ४ परमेश्वराच्या भिणान्यानी झणावें कीं, 'त्याची दया सर्वकाळ आहे.' ५ म्या दुःखबंदांतून परमेश्वराकडे हाक मारिली; परमेश्वराने सुटका करित मला उत्तर दिलें. ६ परमेश्वर मजकडे मी भिणार नाहीं; माणूस माझे काय करित ७ परमेश्वर मजकडे, माझ्या सहायकांच्या गतीं आहे; यास्तव मी आपल्या दृष्ट्यावर पली दृष्टि लावीन. ८ मनुष्यावर भरंवसा वण्यापेक्षा, परमेश्वरावर आशा ठेवणें बरें आहे. ९ अधिकाऱ्यावर भरंवसा ठेवण्यापेक्षा, परमेश्वरावर आशा ठेवणें बरें आहे. १० सर्व राष्ट्रे मला वेढिलें; तरी म्या परमेश्वराच्या न्यायास छेदिलें. ११ त्यामी मला वेढिलें, मला वेढिलें; तथापि म्या परमेश्वराच्या न्यायास छेदिलें; १२ तीं मधमास्यांसारिणीं म्या चहुंकडे आलीं; आणि कांट्यांच्या अगिस्तारिणीं विशालीं; कारण कीं म्या परमेश्वराच्या नांवाने तीं छेदिलीं. १३ त्वां मला पादाक्ष धक्यावर धका दिल्या; परंतु परमेश्वर मला सहाय झाला. १४ जो परमेश्वर तो मला बळ व कीर्तन; आणि माझे तारण असा झाला आहे. १५ हर्षाचा व तारणाचा शब्द मेरी मानांच्या राहोठ्यांत आहे; परमेश्वराच्या उक्ती हात पराक्रम करितो. १६ परमेश्वराच्या उक्ती हात उंच आहे; परमेश्वराच्या उक्ती हात पराक्रम करितो. १७ मी मरणार नाहीं, परंतु परमेश्वराच्या कृत्यांचें वर्णन करिन. १८ परमेश्वराने मला फार शिक्षा केली; परंतु मला मरूं दिलें नाहीं. १९ तुझी मजकडे करित दरवाजे उघडा; मी त्यातून आत जाउन परमेश्वराची स्तुति करिन. २० हा परमेश्वराचा दरवाजा; यातून नीतिमान आत जातात. २१ मी तुझी स्तुति करिन; कां तर त्वां मला उतार दिलें; आणि तूं माझे तारण असा झाला आहेस. २२ जो सोंडा बांधणाऱ्याची बांध रिला, तो कोपऱ्याच्या मुष्मत्तानस झाला. २३ हे परमेश्वराकडून झालें, तें आपल्या दृष्टीने

धर्म आहे. २४ जो दिवस परमेश्वराने
तो हाच; द्यांत आधी हर्ष व संतोष
२५ हे परमेश्वरा, आढाला तार; हे
परमेश्वरा, मी मागतों, अगत्य कल्याण कर. २६
परमेश्वराच्या नांवाने येतो, तो धन्य. आ-
परमेश्वराच्या घरांतून तुझास आशीर्वाद
आहे. २७ परमेश्वर देव आहे; आणि
आद्यावर प्रकाश केला आहे; तुझी स-
व वस्तुषु वेदीच्या शिंगांसी दोन्यानी बांधा.
तू माझा देव, आणि मी तुझी स्तुति करीन;
आशा देवा, तुला उंच मानीन. २९ तुझी
परमेश्वराची स्तुति करा; कारण कीं तो चां-
दी, आणि त्याची दया सर्वकाळ आहे.

गीत ११९.

चालीने पूर्ण, जे परमेश्वराच्या शास्त्राप्रमा-
ने चालतात, ते धन्य. २ जे त्याचे नेम
असतां, सर्व हृदयाने त्याला शरण जातात,
३ निश्चय ते अनुचित न करितां, त्या-
चा मार्गानी चालतात. ४ त्यां आपल्या नेमणू-
कीचा फार संभाळ करायची आज्ञा दिल्ली आहे.
५ तुझ्याकडले नेम संभाळायसाठीं माझ्या चाली
स्वापल्या तर किती बरे! ६ जेव्हां मी आपलें
तुझ्या सर्व आज्ञांवर लावीन, तेव्हां लाजणार
कीं. ७ तुझ्या नीतीचे न्याय शिकल्यावर मी
हृदयाने तुझी स्तुति करीन. ८ मी तुझे
पाळीन, तूं मला अगदी सोडूं नको.

९ नव्या तरुणाने आपला मार्ग कशाने निर्मळ
करावा! तर तुझ्या वाक्याप्रमाणें संभाळ-
वाने. १० मी आपल्या संपूर्ण हृदयाने तुला
शरण आलों; तूं आपल्या आज्ञांपासून मला ब-
रें देऊं नको. ११ मजपासून तुझ्याजवळ पाप
आहे, झणून म्या आपल्या हृदयांत तुझी
शरण घेतली आहे. १२ हे परमेश्वरा,
१३ धन्य; तूं आपले नेम मला शिकीव. १३
मी आपल्या होटांनी तुझ्या तोंडचे सर्व न्याय
संगितले आहेत. १४ जसा सर्व संप-
न्न, तसा तुझ्या नेमांच्या आचरणाने मी हर्ष
प्राप्त. १५ तुझ्या नेमणुकीवर ध्यान लावीन;

आणि तुझ्या रीतींवर लक्ष लावीन. १६ तुझ्या
नेमांवरून मी उल्हास करीन; तुझीं गोष्ट विस-
रणार नाहीं.

१७ तूं आपल्या सेवकावर उपकार कर; झ-
णजे मी जगून तुझी गोष्ट पाळीन. १८ माझे
डेळे उघड, मग मी तुझ्या शास्त्रांतलीं आश्चर्ये
पाहीन. १९ मी पृथ्वीत प्रवासी; तूं आपल्या
आज्ञा मजपासून गुप्त राखूं नको. २० सर्व वेळेस
माझा जीव तुझ्या न्यायाविषयीं फार इच्छेने भं-
गला जातो. २१ अभिमानां, शापग्रस्त, जे तुझ्या
आज्ञांपासून बहकतात, त्यांस त्यां निषेधिलें आहे.
२२ धिक्कार व तुच्छपण मजपासून दूर कर;
कारण कीं म्या तुझे नेम पाळिले आहेत. २३
अधिकाऱ्यानी देखील बसून मजवर वटवट केली
आहे; परंतु तुझा चाकर तुझ्या नेमाकडे ध्यान
लावितो; २४ अणखी तुझे नेम मला उल्हास-
कारक, माझीं बोधक माणसें असे आहेत.

२५ माझा जीव मातीस लगटला आहे; तूं
आपल्या वचनाप्रमाणें मला सजीव कर. २६
म्या आपल्या चाली सविस्तर सांगितल्या, आणि
त्यां मला उत्तर दिलें; तूं आपले नेम मला शि-
कीव. २७ तूं आपल्या नेमणुकीचा मार्ग मला
समजीव; मग मी तुझ्या आश्चर्यकृत्याकडे ध्यान
लावीन. २८ खेदामुळे माझा जीव गळाला; तूं
आपल्या वचनाप्रमाणें मला स्थिर कर. २९ खो-
टी चाल मजपासून दूर कर; आणि आपल्या
शास्त्रांतली कृपा मजवर कर. ३० म्या सत्यते-
चा मार्ग निवडिला; मी तुझ्या न्यायांस अनुसर-
लों आहे. ३१ हे परमेश्वरा, मी तुझ्या नेमांस
लगटून राहिलों; मला लाज नसावी. ३२ जर
तूं माझे मन मोकळें करशील, तर मी तुझ्या आ-
ज्ञांच्या मार्गाने धांवत चालेन.

३३ हे परमेश्वरा, तूं आपल्या नेमांच्या मा-
गीत मला लाव, झणजे मी शेवटपर्यंत तो धरीन.
३४ तूं आपलें शास्त्र मला समजीव, झणजे मी
संभाळीन; आणि संपूर्ण हृदयाने तें पाळीन. ३५
तूं आपल्या आज्ञांच्या वाटेने मला चालीव; का-
रण कीं तिजवर माझी आवड आहे. ३६ तूं

आपल्या नेमांकडे माझे मन वळीव; परंतु लोभाकडे नको. ३७ जें व्यर्थ त्याकडे पाहण्यापासून माझे डोळे फिरीव; आपल्या मार्गांत मला सजीव कर. ३८ आपल्या सेवकाब्रवळ आपलें वचन खचीत कर; तो तुझे भय धरीत आहे. ३९ मी आपल्या ज्या धिकाराला भितां, तो तूं दूर कर; कारण कीं तुझे न्याय उत्तम आहेत. ४० पाहा, म्या तुझ्या नेमणुकीची फार इच्छा धरिली आहे; तूं आपल्या नीतीने मला सजीव कर.

४१ हे परमेश्वरा, तुझ्या वचनाप्रमाणें तुझी बहुत दया, आणि तुजें तारण मला प्राप्त व्हावें; ४२ ह्मणजे मी आपल्या धिकारान्याला कांहीं उत्तर करीन; कां तर तुझ्या वचनावर म्या भरंवसा ठेविला आहे. ४३ तर तूं सत्यतेचें वचन माझ्या तोंडापासून अगदी दूर करूं नको; कारण कीं तुझ्या न्यायाच्या आशेवर मी राहिलों आहे. ४४ आणि तुझ्या शास्त्राचें पाळन मी अखंड सदासर्वकाळ करीन. ४५ आणि मी मोकळेपणाने चालेन; कारण कीं म्या तुझ्या नेमणुकीकडे लक्ष दिलें आहे. ४६ आणि मी राजापुढें तुझ्या नेमाविषयी बोलें, लाजणारच नाही. ४७ तुझ्या आज्ञाविषयी उन्हासहि करीन; कां, त्यांवर म्या प्रीति ठेविली आहे. ४८ आणि मी आपले हात तुझ्या आज्ञाविषयी उभारीन; कां, त्यांवर म्या प्रीति ठेविली आहे; आणि तुझ्या नेमांकडे ध्यान लाविलें आहे.

४९ त्वां ज्या वचनावर माझी आशा ठेविली, त्याची आठवण तूं आपल्या सेवकाविषयी कर. ५० ते माझ्या दुःखांत माझे समाधान; कारण कीं तुझ्या वचनाने मला सजीव केलें आहे. ५१ अभिमान्यानी मला फारच तुच्छ केलें; परंतु मी तुझ्या शास्त्रापासून वळलों नाही. ५२ हे परमेश्वरा, मी तुझे पूर्वीचे न्याय आठवून, समाधान पावलों. ५३ जे दुष्ट तुजें शास्त्र सोडितात, त्यांमुळे बळजळाटाने मला व्यापिलें आहे. ५४ माझ्या प्रवासाच्या वस्तींत, तुझे नेम मला कीर्तन असें झाले आहेत. ५५ हे परमेश्वरा, मी रात्रीं तुझ्या नांवाचें स्मरण करितों, आणि तुजें शास्त्र

पाळितों. ५६ तुझ्या नेमणुकी संभाळल्यावल्हें मला प्राप्त झालें.

५७ हे परमेश्वरा, तूं माझा विभाग; वचनें पाळायाम्या निश्चय केला आहे. ५८ म्या संपूर्ण हृदयाने तुझी विनंती केली आहे; आपल्या वचनांप्रमाणें मजवर कृपा कर. ५९ आपल्या चालींविषयी विचार केला, आणि मला पावले तुझ्या नेमांकडे फिरविली आहेत. ६० तुझ्या आज्ञा पाळायाम्या त्वरा केली; अशी उशीर केला नाही. ६१ दुष्टांच्या बंधनानी मला अंभळिलें परंतु मी तुजें शास्त्र विसरलों नाही. ६२ तुझ्या नीतियुक्त न्यायांमुळे, तुझी स्तुति करायाम्या मी मध्यरात्री उठलों. ६३ जे तुला भिन्न आणि तुझ्या नेमणुकी पाळितात, त्या सर्वांचा मला सखा झालों. ६४ हे परमेश्वरा, तुझ्या आज्ञांवर पृथ्वी भरली; तूं आपले नेम मला शिकविले.

६५ हे परमेश्वरा, त्वां आपल्या वचनाप्रमाणें आपल्या सेवकाचें बरें केलें आहे. ६६ तूं मला उत्तम तर्क व ज्ञान शिकीव; कां तर तुझ्या आज्ञांवर म्या विश्वास ठेविला आहे. ६७ दुःखित झाल्यां पूर्वी मी वावगा चाललों; परंतु आतां तुजें वचन पाळितों. ६८ तूं चांगला आहेस, आणि चांगले करितोस; आपले नेम मला शिकीव. ६९ मी विघ्नानी युक्तिकरून मजवर खाटेपण आणिलें आहे; परंतु मी संपूर्ण हृदयाने तुझ्या नेमणुकी पाळितों. ७० त्याचें हृदय मांदासारखें पण झालें; परंतु मी तुझ्या शास्त्राने उन्हास पावलों. ७१ मी दुःखित झालों, यावरून माझे बरें झालें; यासाठीं कीं म्या तुझे नेम शिकावे. ७२ होतें व रूपें यांच्या हजारोंपेक्षां, तुझ्या तोंडचें शास्त्र मला बरें आहे.

७३ तुझ्या हातानी मला घडिलें, आणि रचलें आहे; तूं मला असा समज दे कीं म्या तुझ्या आज्ञा शिकव्या. ७४ जे तुला भितात, ते मला पाहून संतोष पावतील; कारण कीं मी तुझ्या वचनाच्या आशेवर राहिलों आहे. ७५ हे परमेश्वरा, मला कळलें कीं तुझे न्याय नीतीचे आहेत; आणि त्वां विश्वासूकपणाने, मला दुःख दि-

७६ तुझ्या सेवकाजवळच्या तुझ्या वचनाप्रमाणे, तुझी दया त्याचे शांतवन होण्यासाठी अगत्य न; ७७ तुझी ममता मजवर यावी, छणजे मी म. कारण कीं तुझे शास्त्र मला उल्हासकारक आहे. ७८ अभिमानी लाजावे; कां तर ते उगेच तशीं प्रतिकूळ झाले; परंतु मी तुझ्या नेमणुकी-ध्यान लावीन. ७९ जे तुला भितात, आणि नेम जाणतात, त्यांनी मजकडे परत यावे. ८० मला लाजावे छणून माझे हृदय तुझ्या नेमाविषयी यथास्थित व्हावे.

८१ तुझ्या तारणासाठीं माझा जीव क्षीण हो-; मी तुझ्या वचनाच्या आशेवर राहिलों आहे; ८२ तूं माझे शांतवन केव्हा करशील? असें छणून तुझ्या वचनाविषयीं माझे डोळे क्षीण हो-त. ८३ कां कीं मी धुरांतल्या बुधल्यासारिखा झालों, तरी तुझे नेम विसरलों नाहीं. ८४ तुझ्या वचने दिवस किती आहेत! माझ्या पाठीं ला-जाचा न्याय तूं केव्हा करशील! ८५ अ-भिमानी मजसाठीं खांचा खाणिन्या; हें तुझ्या शास्त्राप्रमाणें नाहीं. ८६ तुझ्या सर्व आज्ञा-व्यता आहेत; ते उगेच माझ्या पाठीं लागले आ-हेत; तूं माझे सहाय कर; ८७ त्यांनी थोडक्यांत मीवर माझी समाप्ति केली होती; तथापि म्या तुझ्या नेमणुकी सोडिल्या नाहींत. ८८ तूं आप-ला दयेप्रमाणें मला सजीव कर; छणजे मी तुझ्या तोंडचा नेम पाळीन.

८९ हे परमेश्वरा, तुझे वचन सर्वकाळासाठीं माझा शांत स्थिर केलेलें आहे. ९० तुझी सत्यता अदोषिणी आहे; त्वां पृथ्वी स्थापली, आणि ती स्थिर राहती. ९१ तुझ्या ठरविण्यांप्रमाणें, अ-परी आज्ञपर्यंत टिकून राहतात; कारण कीं तीं तुझे सेवक आहेत. ९२ जर तुझे शास्त्र मला उल्हासकारक नसतें, तर मी आपल्या दुःखाने माझ पावलों असलों. ९३ मी तुझ्या नेमणुकी कधींहि विसरणार नाहीं; कां तर त्यांकडून त्वां मला सजीव केलें आहे. ९४ मी तुझा आहे; मला तार; कारण कीं म्या तुझ्या नेमणुकीकडे लक्ष लाविलें आहे. ९५ दुष्ट माझा नाश करा-यास माझी वाट पाहतात; परंतु मी तुझ्या नेमांचे

ध्यान करितो. ९६ म्या सर्व पूर्णतेचें शेवट पा-हिलें आहे; तुझी आज्ञा फार व्यापक आहे.

९७ मला तुझ्या शास्त्राची किती आवड आ-हे; सर्व दिवस तें माझ्या मननाचें आहे; ९८ त्वां आपल्या आज्ञायोगें मला शत्रूपेक्षां ज्ञानी केलें आहे; कारण कीं तें सर्वकाळ मजपासीं आहे. ९९ मी आपल्या सर्व शिकविणाऱ्यांपेक्षां शाहाणा झालों; कारण कीं तुझे नेम माझ्या मननाचे आ-हेत. १०० मी वडिलपेक्षां अधिक समजतों; कां तर म्या तुझ्या नेमणुकी पाळिल्या आहेत. १०१ म्या तुझी गोष्ट पाळावी, छणून आपलें पाय सर्व वाईट मार्गापासून अटोपून धरिले आ-हेत. १०२ मी तुझ्या न्यायापासून फिरलों नाहीं; कारण कीं त्वां मला शिकविलें आहे. १०३ तुझीं वचनें माझ्या रसनेला किती गोड! तीं माझ्या तोंडीं मधेपेक्षां गोड आहेत. १०४ मी तुझ्या नेमणुकींविषयीं विवेकी झालों, यास्तव सर्व खोट्या मार्गांचा द्वेष करितों.

१०५ तुझे वचन माझ्या पायांस दीप, व मा-झ्या वाटेस प्रकाश असें आहे. १०६ म्या तुझ्या नीतीचे न्याय पाळावे, छणून शपथ वा-हिली आहे, आणि मी ती खरी करीन. १०७ हे परमेश्वरा, मी फारच दुःखित झालों; तूं आपल्या वचनाप्रमाणें मला सजीव कर. १०८ हे परमेश्वरा, तूं कृपेने माझ्या तोंडच्या स्वेच्छ अर्पणांवर प्रसन्न हो, आणि आ-पले न्याय मला शिकीव. १०९ माझा जीव माझ्या हातावर अखंड आहे; तथापि मी तुझे शास्त्र विसरलों नाहीं. ११० दुष्टानी मजसाठीं पाश मांडिला आहे; परंतु मी तुझ्या नेमणुकी-पासून वळत नाहीं. १११ तुझे नेम म्या आपलें सर्वकाळचें वतन असे घेतले आहेत; कारण कीं ते माझ्या हृदयाला हर्षकारक आहेत. ११२ तुझे नेम सर्वकाळ शेवटपर्यंत पाळायला म्या आपलें हृदय वळून लाविलें आहे.

११३ मी विपक्षांचा द्वेष करितों, परंतु तुझ्या शास्त्रावर प्रीति करितों. ११४ माझा आश्रय व माझे संरक्षण तूं आहेस; मी तुझ्या वचनाच्या

आशेवर राहिलों आहे. ११५ अहो दुष्कमी, तुझी मजपासून दूर व्हा; कां, मी आपल्या देवाच्या आज्ञा पाळितों. ११६ म्या जगावें झणून तूं आपल्या वचनाप्रमाणें माझा आधार ऐस, आणि प्रतीक्षा करण्याविषयी मला लाजू देऊ नको. ११७ तूं मला आधार हो, झणजे मी तरेन, आणि तुझ्या नेमावर लक्ष नेहमी लावीन. ११८ जे तुझ्या नेमापासून वळतात, त्या सर्वांस तूं तुच्छ मानितोस, कारण की त्यांचे कपट उगेंच होतें. ११९ तूं पूर्वोक्तल्या सर्व दुष्टांस धातुमळांसारिखें दूर करितोस; यास्तव मी तुझ्या नेमावर प्रीति करितों. १२० तुझ्या धाकाने माझा देह थरथरतो; आणि मी तुझ्या न्यायाविषयी भय धरितों.

१२१ म्या न्याय व नीति आचरिली आहे; तूं मला माझ्या कांचणाच्या स्वाधीन ठेवूं नको. १२२ तूं आपल्या सेवकाला बरें होण्याच्या विसार दे; अभिमन्यानी मला जाचूं नये. १२३ तुझ्या तारणासाठी व तुझ्या नीतीच्या वचनासाठी माझे डोळे क्षीण होतात. १२४ तूं आपल्या दयेप्रमाणें आपल्या सेवकाजवळ कर, आणि आपले नेम मला शिकीव. १२५ मी तुझा सेवक; मला समज दे, झणजे मी तुझे नेम समजेन. १२६ परमेश्वराची काम करण्याची वेळ आहे, त्यानी तुझे शास्त्र मोडिलें आहे; १२७ यामुळे म्या सोन्यापेक्षा, निर्मळ सोन्यापेक्षाहि तुझ्या आज्ञावर अधिक प्रीति केली आहे; १२८ यामुळे म्या तुझ्या सर्व नेमणुकी सर्वाविषयी सरळ मोजिल्या आहेत, सर्व खोटे मार्ग दृष्टिले आहेत.

१२९ तुझे नेम आश्चर्याचे; यास्तव माझ जीव त्यास पाळीत आहे. १३० तुझ्या वचनांचें उघाड करणें उजेड पाडितें; भोळ्यांस समज देतें. १३१ मी आपलें तोंड उघडून धापा देतो; कारण की तुझ्या आज्ञांची फार इच्छा मला झाली. १३२ तूं मजकडे दृष्टि लाव, आणि आपल्या नांवावर प्रीति करणारे त्याजवळच्या रीतिप्रमाणें मजवर कृपा कर. १३३ आपल्या वचनाप्रमाणें माझी पावलें सिद्ध कर, आणि कोणत्याहि दाडपणाला मजवर धनीपण करू देऊ नको. १३४

मनुष्याच्या झुलुमापासून मला सोडीव, झणजे मी तुझ्या नेमणुकी पाळीन. १३५ तूं आपल्या सेवकावर आपल्या दृष्टीचा प्रकाश कर, आणि आपले नेम मला शिकीव. १३६ ते तुझे पाळीत नाहींत, यास्तव पाण्याचे ओघळ माझ्या डोळ्यांतून उतरतात.

१३७ हे परमेश्वरा, तूं नीतिमान, आणि तुझे न्याय सरळ आहेत. १३८ त्या नीतिचे व अति विश्वासाचें नेम आज्ञेने लाविले आहेत. १३९ माझे वैरी तुझी वचने विसरले, यामुळे माझ्या आवेशाने मला खाऊन टाकिलें आहे. १४० तुझे वचन फार शोधलेलें आहे, यास्तव तुझा सेवक त्यावर प्रीति करितो. १४१ मी लाहान व तुच्छ आहे; परंतु तुझ्या नेमणुकी विसरलों नाहीं. १४२ तुझी नीति सर्वदा नीतीच; आणि तुझे शास्त्र सत्य आहे. १४३ संकट व पेंच मला प्राप्त झाला; परंतु तुझ्या आज्ञा मला उल्हासकारक आहेत. १४४ तुझे नेम सर्वदा नीतीचे; तूं मला समज दे, झणजे मी सजीव होईन.

१४५ म्या आपल्या संपूर्ण हृदयाने हाक मारिली; हे परमेश्वरा, मला उत्तर दे; मी तुझे नेम संभाळीन. १४६ म्या तुला हाक मारिली; तूं मला तार, झणजे मी तुझे नेम पळीन. १४७ मी पाहाटेच्यापूर्वी लागून ओरडतो, तुझ्या वचनाच्या आशेवर राहिलों आहे. १४८ तुझ्या वचनाचें ध्यान करायास माझे डोळे रात्रीच्या प्रहराची वाट पाहतात. १४९ हे परमेश्वरा, तूं आपल्या दयेप्रमाणें माझा शब्द ऐक; आपल्या न्यायाप्रमाणें मला सजीव कर. १५० जे दुर्विचाराला अनुसरतात, ते जवळ येतात; परंतु तुझ्या शास्त्रापासून दूर आहेत. १५१ हे परमेश्वरा, तूं जवळ आहेस, आणि तुझ्या सर्व आज्ञा सत्य आहेत. १५२ म्या तुझ्या नेमाविषयी पूर्वी जाणिलें आहे कीं त्वां ते सर्वदा स्थापिले आहेत.

१५३ तूं माझे दुःख पाहून मला सोडीव; तर मी तुझे शास्त्र विसरलों नाहीं. १५४ माझ्या

पदाचा निवाडा करून, मला सोडीव; आपल्या ज्ञानप्रमाणें मला सजीव कर. १५५ तारणाचा पासासून दूर आहे, कारण की त्यानी तुझ्या नेमाचा विचार केला नाही. १५६ हे परमेश्वर, तू मला ममता फार आहे; तूं आपल्या न्यायाप्रमाणें मला सजीव कर. १५७ माझ्या पाठीमागणारे व वैरी बहुत आहेत; तथापि मी तुझ्या ज्ञानासून बहकलों नाही. १५८ मी दगेलो-राम पाहून फार खेद पावलों; कारण की त्यानी तुझे वचन पाळिलें नाही. १५९ हे परमेश्वर, मला म्या तुझ्या नेमणुकीवर प्रीति केली; तूं आपल्या दयेप्रमाणें मला सजीव कर. १६० तुझ्या ज्ञानाचें तात्पर्य तर सत्यता आहे; आणि तुझ्या प्रीतिचें सर्व न्याय सर्वकाळपर्यंत आहेत.

१६१ अधिकारी माझ्या पाठीं निष्कारण लाकले; परंतु माझ्या हृदयाने तुझ्या वचनाची भीड राखिली आहे. १६२ मला मोठी लूट सांपडल्यासारखा तुझ्या वचनाविषयीं हर्ष होतो. १६३ मी खोटेपणाचा द्वेष व कंटाळा करितों; परंतु तुझ्या शास्त्रावर प्रीति करितों. १६४ तुझ्या नीतीच्या न्यायावरून मी प्रतिदिवसीं सात वेळां तुझे स्तवन करितों. १६५ जे तुझ्या शास्त्रावर प्रीति करतात, त्यांचें फार कल्याण आहे; आणि त्यांस काहीं अडखळा नाही. १६६ हे परमेश्वर, मी तुझ्या तारणाची वाट पाहतों, आणि तुझ्या आज्ञाप्रमाणें करितों. १६७ माझा जीव तुझे नेम पाळितो, आणि मी त्यावर फार प्रीति करितों. १६८ मी तुझ्या नेमणुकी व तुझे नेम पाळितों; कारण की माझ्या सर्व चाली तुझ्यापुढें आहेत.

१६९ हे परमेश्वर, तूं आपल्याजवळ प्रत्यक्ष माझी आरोळी येऊं दे; आपल्या मोष्टीप्रमाणें मला समज दे. १७० माझी काकळत आपल्या समोर येऊं दे; आपल्या वचनाप्रमाणें मला सोडीव. १७१ जर तूं आपले नेम मला शिकविल, तर माझे होट स्तवनाचा ठगार काढील. १७२ माझी भीम तुझ्या वचनाविषयीं पोलेल; कां तर तुझ्या सर्व आज्ञा नीतीच्या आहेत; १७३ तुझ्या हाताने माझे सहाय करावें;

कारण की म्या तुझ्या नेमणुकी निवडून घेतल्या आहेत. १७४ हे परमेश्वर, मला तुझ्या तारणाची फार इच्छा लागली आहे; आणि तुझे शास्त्र मला उल्लासकारक आहे. १७५ माझ्या जिवाने जगावें आणि तुझे स्तवन करावें, आणि तुझ्या न्यायानी माझे सहाय करावें. १७६ मी चुकलेल्या मेंढरासारखा बहकलों; तूं आपल्या सेवकाचा शोध कर; कारण की मी तुझ्या आज्ञा विसरलों नाहीं.

गीत १२०.

चढण्याचें गीत.

म्या आपल्या संकटांत परमेश्वराला हाक मारिली, आणि त्याने मला उत्तर दिलें. २ हे परमेश्वर, खोटा होट, व कपटी जीभ यांपासून तूं माझ्या बीवाला सोडीव. ३ अगे कपटी जिभे, तुला काय दिलें जाईल? आणि तुला काय प्राप्त होईल? ४ शुराचे तिखट बाण, अणखी रोंथेम झाडांचे विंगळ. ५ मला हाय हाय, कां तर मी मेशेखांत राहतों; माझी वस्ति केदारांतल्या राहोठ्याजवळ आहे. ६ माझ्या जिवाने आपली वस्ति शांतीच्या द्वेषणाजवळ फार धरिली आहे. ७ मी शांत आहे, परंतु जेव्हां बोललों, तेव्हां ते लढायास लागतात.

गीत १२१.

चढण्याचें गीत.

डोंगरांकडे मी आपली दृष्टि लावितों; माझे सहाय कोठून येतें? २ परमेश्वर, ज्याने आकाश व पृथ्वी उत्पन्न केली, त्याकडून मला सहाय होतें. ३ तो तुझा पाय सरकूं देणार नाही; तुझा राखणारा निजत नाही. ४ पाहा, इस्त्राएलाचा राखणारा निजत नाही, आणि झोप घेत नाही. ५ परमेश्वर तुझा राखणारा; परमेश्वर तुझ्या उजव्या हाताकडे तुझी छाया आहे. ६ दिवसां सूर्य व रात्री चंद्र तुला बाधणार नाही. ७ परमेश्वर तुला सर्व वाईटापासून राखील, तुझा प्राण राखील; ८ तुजें बाहेर जाणें व तुजें आंत येणें, आज्ञांपासून सर्वकाळपर्यंतहि, परमेश्वर राखील.

गीत १२२.

दावीदाकडून; चढण्याचें गीत.

जेव्हां लोक मला बोलले कीं, 'आपण परमेश्वराच्या मंदिरीं जाऊं,' तेव्हां मी संतुष्ट झालों. २ हे यरूशालेमा, आमचे पाय तुझ्या द्वारामध्ये उभे होतील. ३ संगत जडलेल्या नगरप्रमाणें यरूशालेम बांधलेलें आहे. ४ तिकडे परमेश्वराच्या नामाची स्तुति करायला वंश, परमेश्वराचे वंश, इस्राएलाबळच्या नेमाप्रमाणें चढतात. ५ कारण कीं तेथें न्यायासाठीं सिंहासनें, दावीद घराण्याचीं सिंहासनें मांडलेलीं आहेत. ६ यरूशालेमाच्या कल्याणासाठीं तुझी विनंती करा; जे तुजवर प्रीति करितात, ते सुखी होतील. ७ तुझ्या कोटामध्ये कल्याण, तुझ्या राजवाड्यांत सुख होईल. ८ मी आपल्या भावासाठीं व आपल्या मित्रांसाठीं बोलें, 'तुझ्यामध्ये कल्याणच असो.' ९ आमचा देव परमेश्वर याच्या मंदिरासाठीं मी तुजें बरें पाहीन.

गीत १२३.

चढण्याचें गीत.

जो आकाशांत राहतो, त्या तुजकडे मी आपली दृष्टि वर लावितों. २ पाहा, जसी चाकरांची दृष्टि आपल्या धन्यांच्या हाताकडे, जसी चाकरिणींची दृष्टि आपल्या धनिणींच्या हाताकडे असते, तसी आमची दृष्टि, आमचा देव परमेश्वर आम्हावर कृपा करी तोपर्यंत, त्याकडे आहे. ३ हे परमेश्वरा, तूं आम्हावर कृपा कर आम्हावर कृपा कर; कारण कीं आम्ही फार तुच्छ झालों. ४ जो निष्काळजी, त्यांच्या निंदेने आणि गर्विष्ठांच्या तुच्छतेने आमचा प्राण आद्वयामध्ये फार व्यापला आहे.

गीत १२४.

दावीदाकडून चढण्याचें गीत.

जो आम्हाकडे होता, तो परमेश्वर नसता, इस्राएलाने झणवें. २ 'जो आम्हाकडे होता, तो परमेश्वर नसता, तर जेव्हां माणसें आम्हावर उठलीं, ३ जेव्हां त्यांचा राग आम्हावर पेटला, तेव्हां त्यांनी आम्हास जितेंच विकून टाकिलें असतें; ४ तेव्हां पाण्याने आम्हास

बुडवून घेतलें असतें; ओघ आमच्या प्राणावर चालला असता; ५ तेव्हां उंचबळलेले पाणी आमच्या प्राणावर चाललें असतें.' ६ परमेश्वर ज्याने आम्हास शिकाररूपें त्यांच्या दांढी दिलें नाहीं, त्याची स्तुति असो. ७ आमचा प्राण पांखरासारखा पारध्यांच्या कांसातून निघवला; कांस तुटला आणि आम्ही निभावलों. ८ आकाशाचा व पृथ्वीचा उत्पन्न करणारा जो परमेश्वर त्याच्या नामाने आम्हास सहाय आहे.

गीत १२५.

चढण्याचें गीत.

जे परमेश्वरावर भरंवसा ठेवितात, ते क्षीयेंत डोंगरासारखे आहेत; तो हालत नाहीं, सर्वकाळ राहतो. २ यरूशालेम, याच्या चहुंकडे डोंगर आहेत; आणि परमेश्वर आतांपासून सर्वकाळपर्यंतहि आपल्या लोकांच्या चहुंकडे आहे. ३ कां तर दुष्टाची छडी नीतिमानांच्या वक्तांस बसणार नाहीं, यासाठीं कीं नीतिमानांनी आपले हात अनुचितात न घालवे. ४ हे परमेश्वरा, जे चांगले, जे आपल्या हृदयाचे सरळ, जे तूं बरें कर. ५ जे आपल्या वांकड्या कटाकडे वळतात, त्यांस तर परमेश्वर दुष्कर्म्यांसमवेत चालवेल; परंतु इस्राएलावर समधान होईल.

गीत १२६.

चढण्याचें गीत.

जिथोनातून नेलेल्या पाडावांस जेव्हां परमेश्वराने परत आणिलें तेव्हां आम्ही खूप पाहणाऱ्यांसारखे होतों. २ तेव्हां आमच्या तोंडीं हासूं, आणि आमच्या जिभीं हर्षशब्द दाटला; तेव्हां राष्ट्रांत छटलें, 'परमेश्वराने त्यांमधीं मोठीं कृत्यें केलीं आहेत.' ३ परमेश्वराने आम्हासाठीं मोठीं कृत्यें केलीं आहेत; आम्ही संतुष्ट झालों. ४ हे परमेश्वरा, तूं दक्षिणेंतल्या ओढ्यांसारखें आमच्या नेलेल्या पाडावांस परत आण. ५ जो अश्रुपाताने पेरितात, ते हर्षशब्दाने येईल. ६ जो बीज घेऊन रडतांन पेरितो, तो आपल्या पेंढ्या घेऊन हर्षशब्दाने येईल.

गीत १२७.

शलमोनाकडून; चटण्याचें गीत.

जर परमेश्वर मंदिर बांधीत नाही, तर त्याचे बांधणारे त्याविषयी व्यर्थ कष्ट करितात. जर परमेश्वर नगराचा पाहारा करीत नाही, तर पाहारी व्यर्थ जागतो. २ मोठ्या सकाळीं उठणें, कीं फार वेळ बसणें, कष्टाचें अन्न खाणें, हेंहि व्यास व्यर्थ आहे, कां, तो निश्चय आपल्या भिक्षु शोष देतो. ३ पाहा, लेकरें परमेश्वरापासून वतन आहेत; पांढऱें फळ व्यापासून मोल आहे. ४ जसे शूराच्या हातीं बाण, तशीं तराचीं लेकरें आहेत. ५ जो पुरुष ह्याकडून मला भाता भरितो, तो धन्य; ते लाजणार नाहीं; तर दरवाज्यांत शत्रूंसीं बोलतील.

गीत १२८.

चटण्याचें गीत.

जो कोणी परमेश्वराला भितो, जो त्याच्या मार्गांत चालतो, तो धन्य. २ कारण कीं तूं आपल्या हातांचें कष्टफळ खाशील; तूं धन्य; आणि तुझें बरें होईल. ३ तुझी स्त्री तुझ्या घराच्या बाजूच्या सफळ द्राक्षवेलासारिखी होईल; तुझी लेकरें तुझ्या मेजासभोंवतीं जाइत रोंपासारिखी होतील. ४ पाहा, जो पुरुष परमेश्वराला भितो, तो असा आशीर्वाद पावतो. ५ जियोनातून परमेश्वर तुला असा आशीर्वाद देईल कीं तूं आपल्या आयुष्याच्या सर्व दिवसांत कल्याणेंनाचें बरें पाहशील; ६ आपल्या लेकरांच्या लेकरांसुद्धा इस्त्राएलावर समाधानहि पाहशील.

गीत १२९.

चटण्याचें गीत.

‘माझ्या तरुणपणापासून त्यानी मला बहुत त्रास दिन्हा, इस्त्राएलाने झणवें, २ ‘माझ्या तरुणपणापासून त्यानी मला बहुत त्रास दिन्हा, परंतु माझा पराबय केला नाही. ३ नांगऱ्यानी माझ्या पाठीवर नांगरून आपलीं तासें मी पाडिलीं.’ ४ परमेश्वर नैतिमान; त्याने झवेर दोर वोडिले आहेत. ५ जो जियोनाच्या वर करितो, ते सर्व लक्षणून माघारें फिरतील.

६ ते धाव्यावरच्या गवसासारिखे होतील; तें काढण्यापूर्वी वाळवें. ७ तेनेकरून कापणाऱ्याच्याने आपली मूठ, आणि बांधणाऱ्याच्यानी आपली कन्न भरवत नाही. ८ आणि जवळून बाणारे असें झणणार नाहीत कीं, परमेश्वराच्या आशीर्वाद तुझ्यास होवो; आझी परमेश्वराच्या मानाने तुझ्यास आशीर्वाद देतो.’

गीत १३०.

चटण्याचें गीत.

हे परमेश्वरा, मी खोलस्थानांतून तुला हाक मारीत आहे. २ हे प्रभू, तूं माझा शब्द ऐक; माझ्या काकुळतीच्या शब्दाकडे तुझे कान तयार व्हावे. ३ हे परमेश्वरा, हे प्रभू, जर तूं अन्यायांची झडती घेतोस; तर कोण जमा राहील? ४ परंतु तुजपासीं क्षमा आहे; असें कीं तुझे भय धरलें जावें. ५ मी परमेश्वराची वाट पाहत आहे; माझा जीव वाट पाहत आहे; आणि मी त्याच्या वचनाची आशा धरून राहिलों आहे. ६ जे सकाळची वाट पाहतात, जे सकाळचीच वाट पाहतात त्यापेक्षा माझा जीव प्रभूची वाट पाहतो. ७ हे इस्त्राएला, तूं परमेश्वराची आशा धर; कारण कीं परमेश्वराला दया; आणि त्याच्याजवळ पूर्ण तारण आहे. ८ तोच इस्त्राएलाला त्याच्या सर्व अन्यायांतून खंडून घेईल.

गीत १३१.

दावीदाकडून; चटण्याचें गीत.

परमेश्वरा, माझे हृदय उंच नाही; माझे डोळेहि वर केलेले नाहीत; आणि मी आपल्यापेक्षा मोठ्या गोष्टींत व खोलपणांमध्ये गेलों नाही. २ म्या आपला जीव शांतवून, निवांत केला. जसें आईजवळ स्तन तुटलेलें लेकरूं, तसा माझा जीव मजसीं स्तन तुटलेल्यासारिखा आहे. ३ इस्त्राएलाने आतांपासून सर्वकाळपर्यंतहि परमेश्वराची आशा धरावी.

गीत १३२.

चटण्याचें गीत.

हे परमेश्वरा, तूं दावीदाची व त्याच्या सर्व दुष्टांची आठवण कर; २ त्याने परमेश्व-

राजवळ शपथ वाहिली, पाकोबाचा पराक्रमी या-
जवळ त्याने नवस केला, ३ कीं मी आपल्या
परवस्तीस जाणार नाही; मी आपल्या पलंगाव-
रल्या आंथरूणावर जाणार नाही; ४ मी आ-
पल्या डोक्यास झोप, आपल्या पापण्यांस सुस्त्री
येऊं देणार नाही; ५ जोंपर्यंत परमेश्वरासाठीं
ठिकाण, पाकोबाचा पराक्रमी यासाठीं वस्ति-
स्थानें मिळवीन तोंपर्यंत. ६ पाहा, आझी त्या-
विषयीं एकाथांत ऐकिलें; वनांतल्या भूमीवर तें
आझास मिळालें. ७ आझी त्याच्या वस्तीस
बाऊं; त्याच्या पायांच्या आसनाजवळ भजूं. ८
हे परमेश्वरा, तूं आपल्या सामर्थ्याच्या कोशा-
सुद्धां आपल्या विसांव्यासाठीं उठ. ९ तुझ्या
याजकानी नीतिमत्त्व पांघरावें, आणि तुझ्या भ-
क्तानी हर्षशब्द करावा. १० तूं आपला सेवक
दावीद यामुळें, आपल्या अभिषिक्ताचें तोंड वि-
मुख करूं नको. ११ परमेश्वराने दावीदाज-
वळ खरेपणाने शपथ वाहिली आहे, तो तिजपा-
सून फिरणार नाही; ती असी कीं, 'मी तुझ्या
सिंहासनावर तुझ्या पोटफळांतला बसवीन. १२
तुझे पुत्र माझा करार व माझे नेम जे मी त्यांस
शिकवीन त्यांचें पाळण जर करितील, तर त्यांचेहि
पुत्र सर्वदा तुझ्या सिंहासनावर बसतील.' १३
कां तर परमेश्वराने जीयोन निवडून घेतलें, आप-
ल्या राहण्यासाठीं इच्छिलें आहे. १४ त्याने द्या-
टलें, 'हें सर्वदा माझा विसावा असे; एथें मी रा-
हीन, कारण कीं माझी इच्छा द्यावर झाली आहे.
१५ मी एथल्या आहाराला आशीर्वाद देईनच
देईन, एथल्या दरिद्रांस अन्नाने तृप्त करीन. १६
एथल्या याजकांवरहि तारणाचें पांघरूण घालीन;
एथले भक्ताहि हर्षशब्द फार करितील. १७
मी एथें दावीदाचें शिंग वाढवीन; म्या आपल्या
अभिषिक्ताचा दिवा लाविला आहे. १८ त्या-
च्या शत्रूंवर लाजेचें पांघरूण घालीन; परंतु त्या-
बवर त्याचा मुगूट फुलेल.'

गीत १३३.

दावीदाकडून; चढण्याचें गीत.

पाहा, भावांचें केवळ ऐक्यतेने राहणें हें किती
बरें! आणि किती सुंदर आहे! २ तें डो-
क्यावरलें उत्तम तेल जें दाढीवर, आहरोनाच्या

642

दाढीवर उतरलें; जें त्याच्या वस्त्रांच्या कां-
पर्यंत उतरलें, त्यासारखें आहे. ३ तें हे-
नावरलें दाढीवर जें जीयोनादिक डोंगरांवर पडलें
त्यासारखें आहे; कारण कीं तेथें परमेश्वराचे
आशीर्वाद द्याजे जीवन सर्वकाळपर्यंत आहे
दिन्हें आहे.

गीत १३४.

चढण्याचें गीत.

अहो परमेश्वराचे सर्व सेवक, पाहा, जे तु-
ला परमेश्वराच्या मंदिरांत उभे राह-
ते तुझी परमेश्वराची स्तुति करा. २ आप-
ला हात पवित्रस्थानी उभारून परमेश्वराची स्तु-
ति करा. ३ आकाशाचा व पृथ्वीचा उत्तम इतर
परमेश्वर, याने जीयोनातून तुला आशीर्वाद
दावा.

गीत १३५.

तुझी परमेश्वराला स्तवा; परमेश्वराचे
नांवाचें स्तवन करा; अहो परमेश्वराचे
सेवक त्याचें स्तवन करा; २ जे तुझी परमे-
श्वराच्या मंदिरांत आमच्या देवाच्या वरच्या
वाढ्यामध्ये उभे राहतां ते. ३ तुझी परमे-
श्वराला स्तवा; कारण कीं परमेश्वर चांगला;
त्याच्या नांवाचें कीर्तन करा; कां तें सुंदर आहे.
४ कां कीं परमेश्वराने आपल्यासाठीं बांधव,
आपलें स्वकीय धन होण्यासाठीं इच्छाले नि-
वडून घेतला आहे. ५ कारण मी जाणतो कीं
आमचा प्रभु, परमेश्वर सर्व देवपैसां वेर
आहे. ६ जें परमेश्वराने इच्छिलें, तें सर्व
त्याने आकाशांत व पृथ्वींत, समुद्रामध्ये व अव-
धोहामध्ये केलें आहे. ७ तो पृथ्वीच्या ध-
पासून धुकीं चढवितो; पावसासाठीं विजा उर-
करितो; आपल्या संमहांतून वारा काढितो. ८
मनुष्यापासून पशूपर्यंत त्याने मिसरांतलें पशु
जन्मलेलें मारिलें. ९ हे मिसरा, तुजमध्ये फा-
रो व त्याचे सर्व सेवक यांवर उत्पात व चमत्कार
त्याने लाविले. १० त्याने मोठीं राष्ट्रे मारिलीं,
आणि बलाढ्य राजे जिवें मारिले. ११ भ-
यांचा राजा सीहोन व बाशानाचा राजा जेव-
न खनानांतलीं सर्व राज्यें यांस मारिलें. १२

PSALMS CXXXII—CXXXV.

आणि त्यांचा देश आपल्या इस्त्राएल लोकांला वतन करून दिल्या. १३ हे परमेश्वरा, तुझे सर्वकाळिक आहे; तुझे स्मरण, हे परमेश्वरा, पिढीपिढी आहे. १४ कारण की परमेश्वरा आपल्या लोकांचा निवाडा करील, आणि आपल्या सेवकांवर दया करील. १५ राष्ट्रांच्या मूर्ती रुप्याच्या, व सोन्याच्या; मनुष्यहातांनी केल्या आहेत. १६ त्यांस तोंड आहे, तरी बोलत नाहीत; त्यांस डोळे आहेत, तरी दृष्ट नव्हीत; १७ त्यांस कान आहेत, तरी श्रवण नव्हीत; त्यांच्या तोंडीं श्वासहि नाही. १८ त्यांचे करणारे, व त्यांजवर आशा ठेवणारे, सर्व त्यांसारिखे आहेत. १९ हे इस्त्राएल-चा घराण्या, तुम्ही परमेश्वराची स्तुति करा; हे आहरोनाच्या घराण्या, तुम्ही परमेश्वराची स्तुति करा. २० हे लेवीच्या घराण्या, तुम्ही परमेश्वराची स्तुति करा; जे परमेश्वराचे धर्म धरितात, ते तुम्ही परमेश्वराची स्तुति करा. २१ बरूशालेमांत वसित करितो जो परमेश्वराची जियोनांतून स्तुति असो. तुम्ही परमेश्वराचे स्तवन करा.

गीत १३६.

तुम्ही परमेश्वराची स्तुति करा; कारण की तो चांगला: कारण की त्याची दया सर्वकाळची आहे. २ देवांचा देव याची स्तुति करा: कारण की त्याची दया सर्वकाळची आहे. ३ प्रभुंचा प्रभु याची स्तुति करा: कारण की त्याची दया सर्वकाळची आहे. ४ जो आपण मात्र मोठी आश्चर्यकृत्ये करितो, त्याची: कारण की त्याची दया सर्वकाळची आहे. ५ ज्याने बुद्धीने आकाश उत्पन्न केलें, त्याची: कारण की त्याची दया सर्वकाळची आहे. ६ ज्याने पृथ्वी पाण्यावर विस्तारिली, त्याची: कारण की त्याची दया सर्वकाळची आहे. ७ ज्याने मोठीं न्योती उत्पन्न केली, त्याची: कारण की त्याची दया सर्वकाळची आहे. ८ ज्याने दिवस चालवायास सूर्य उत्पन्न केला: कारण की त्याची दया सर्वकाळची आहे. ९ रात्र चालवायास चंद्र व तारेहि: कारण की त्याची दया सर्वकाळ-

ची आहे. १० ज्याने मिस्र्याचि ज्येष्ठ पुत्र मारिले, त्याची: कारण की त्याची दया सर्वकाळची आहे. ११ आणि त्यामधून इस्त्राएल काढिला: कारण की त्याची दया सर्वकाळची आहे. १२ बळकट हाताने, व उभारलेल्या भुजेने काढिला: कारण की त्याची दया सर्वकाळची आहे. १३ ज्याने सूफ समुद्राला विभाग करून चिरलें, त्याची: कारण की त्याची दया सर्वकाळची आहे. १४ आणि त्याने त्यामधून इस्त्राएलाला पार नेलें: कारण की त्याची दया सर्वकाळची आहे. १५ आणि फारोला व त्याच्या सैन्याला सूफ समुद्रांत पाडून टाकिलें: कारण की त्याची दया सर्वकाळची आहे. १६ ज्याने आपला लोक रानांतून चालविला, त्याची: कारण की त्याची दया सर्वकाळची आहे. १७ ज्याने मोठ्या राजांस मारिलें, त्याची: कारण की त्याची दया सर्वकाळची आहे. १८ महान राजेहि जिवें मारिले: कारण की त्याची दया सर्वकाळची आहे. १९ अमोन्यांचा राजा सीहोन याला मारिलें: कारण की त्याची दया सर्वकाळची आहे. २० बाशानाचा राजा ओग यालाहि: कारण की त्याची दया सर्वकाळची आहे. २१ आणि त्यांचा देश वतन करून दिल्या: कारण की त्याची दया सर्वकाळची आहे. २२ आपला सेवक इस्त्राएल याला वतन दिलें: कारण की त्याची दया सर्वकाळची आहे. २३ त्याने आमच्या नीचपणांत आमची आठवण केली: कारण की त्याची दया सर्वकाळची आहे. २४ आणि आमच्या वैय्यांपासून आझास हिसकून घेतलें: कारण की त्याची दया सर्वकाळची आहे. २५ तो सर्व जिवांस अन्न देतो: कारण की त्याची दया सर्वकाळची आहे. २६ तुम्ही आकाशांतल्या देवांची स्तुति करा: कारण की त्याची दया सर्वकाळची आहे.

गीत १३७.

वाबेलच्या नद्याजवळ आझी तिकडे बसलों; होय, जियोनाची आठवण करून आझी रडलों. २ त्यांतल्या वाळूंज्यांवर आझी आपले विणे टांगून ठेविले; ३ कारण की ज्यानी आझास पाडाव करून नेलें, त्यानी तेथें आमच्या-

जवळ गायन मागितलें; ज्यानी आझास पिडलें, ते हर्ष मागत बोलले, 'आमच्याजवळ जीयोनाचें एखादें गीत गा.' ४ आझी अन्य देशांत परमेश्वराचें गीत कसें गवडें! ५ हे घरुशलेमा, जर मी तुला विसरेन, तर माझा उजवा हात मला विसरो. ६ जर मी तुला आठवीत नाहीं, जर मी आपल्या विशेष आवडत्यापेक्षां घरुशलेम अधिक मोजीत नाहीं, तर माझी जीभ माझ्या टाळूस जडो. ७ हे परमेश्वरा, तूं अदोम संतानांची आठवण कर; घरुशलेमाच्या दिवसीं त्यानी सांगितलें कीं, 'फोडा, त्याच्या पायापर्यंत फोडा.' ८ हे नाश पावणाऱ्या बाबेलेच्या कन्ये त्यां आमचें जें केलें, त्याची फेड जो तुला पूर्ण करून देईल, तो धन्य. ९ जो तुझी बाळकें धरून खडकावर अपटील, तो धन्य.

गीत १३८.

दावीदाकडून.

मी आपल्या संपूर्ण अंतःकरणाने तुझी स्तुति करीन; देवांसमक्ष तुझें कीर्तन करीन. २ तुझ्या पवित्र देवळाकडे भजन करीन; आणि तुझ्या दयेमुळे व तुझ्या सत्यतेमुळे तुझ्या नांवाची स्तुति करीन; कारण कीं त्यां आपल्या सगळ्या नांवापेक्षां आपलें वचन मोठें मोजिलें आहे. ३ जस दिवसीं म्या हाक मारिली, त्यांतच त्यां मजसीं उत्तर करून माझ्या जिवाला सामर्थ्य देऊन मला ताठर केले. ४ हे परमेश्वरा, जेव्हां पृथ्वीतले सर्व राजे तुझ्या तोंडचीं वचनें ऐकतील, तेव्हां तुझी स्तुति करतील; ५ आणि परमेश्वराच्या मर्गीं गतील; कारण कीं परमेश्वर मोठ्या गौरवाचा आहे. ६ जरी परमेश्वर थोर आहे, तरी निचाकडे पाहतो; परंतु गर्विष्टाला दुरून जाणतो. ७ जरी मी संकटांत असून चालतो, तरी तूं मला जगविशील; माझ्या शत्रूंच्या रागामुळे, तूं आपला हात लाविशील; आणि तुझा उजवा हात मला तारील. ८ परमेश्वर माझें कार्य सिद्धीस नेईल. हे परमेश्वरा, तुझी दया सर्वकाळची आहे; त्यां आपल्या हातांचीं कामें सोडूं नये.

गीत १३९.

मुख्याजंव्यास; दावीदाने केलेलें गीत.

हे परमेश्वरा, त्यां मला शोधून जाणिलें आहे. २ तूं माझें बसणें व माझें उठणें जाणतोस. माझा विचार दुरून समजतोस. ३ तूं माझा चालणें व निजणें वेढितोस; आणि माझ्या चाली सलगरूपें जाणतोस. ४ हे परमेश्वरा, शब्द माझ्या जिभेवर आला नाहीं, तितक्यांत त्याला पूर्ण जाणतोस. ५ तूं मला मागून व पुढें वेढितोस, आणि आपला हात मजवर ठेवीत आहेस. ६ हा समज माझ्याहुन आश्चर्याचा, उर आहे; मला प्राप्त व्हावयाचें नाहीं. ७ तुझ्या आत्म्यापासून कोणीकडे जाईन! आणि तुझ्या समक्षपणांतून कोणीकडे पळेंन! ८ जर माझा काशांत चढतो, तर तूं तेथें आहेस, किंवा मला लोक आंथरून धरितों, तर पाहा, तूं तेथेंहि आहेस. ९ मी उदयाचा पंख धरून समुद्राच्या पलिकडे वस्तीस जातो, १० तेथें देखील तुझा हात मला नेईल; आणि तुझा उजवा हात मला धरील. ११ आणि काळोख मला निश्चयें झाली, असें जर झणतों, तर माझ्या चहुंडे राखी उजेंड होईल. १२ काळोख तुजपासून आच्छादित नाही; रात्र देखील दिवसासारखी प्रकाश होती; जसा उजेंड तसा काळोख आहे. १३ कारण कीं त्यां माझीं गुढेंकमळें सिद्ध केलें; माझ्या आईच्या पोटी मला झालिलें. १४ तुझी स्तुति करितों; कां तर मी विस्मृत झालें घडलेला आहे; तुझीं कामें आश्चर्याचीं, माझा जीव निश्चयें जाणतो. १५ जेव्हां मी उर पणें उत्पन्न झालों, पृथ्वीच्या आंतल्या ठिकाणीं सुरचित झालों, तेव्हां माझी आकृति तुझ्या गुप्त नव्हती. १६ माझीं अंगें यांतलें एवढेंच नव्हतें, तेव्हां त्यांस तुझ्या डोळ्यांनी पाहिलें; आणि तों दिवसानुदिवस होत होतें तेव्हां तें माझी तुझ्या पुस्तकांत लिहिलेलीं होती. १७ हे देवा, मजविषयीं तुझें विचार किती सूक्ष्म कोणें त्याची संख्या किती मोठी आहे! १८ ही माझी कृपा करूं जातों, तर वे कळणेंच नाहीं होत. मी जाया होतों, तेव्हां मी अजूनच तुझा

मूर्ती आहे. १९ हे देवा, निश्चयें तूं दुष्टाला
देउन टाकतील; तर अहो हिंसक माणसांनो,
मी मजपासून दूर व्हा. २० ते तर तुझविषयी
विचाराने बोलतात; तुझे वैरी व्यर्थ उठले आ-
ह. २१ हे परमेश्वरा, जे तुझा द्वेष करितात,
हेवा द्वेष मी करितों कीं नाहीं? आणि जे तुज-
ा ठठतात, त्यांचा कंटाळा करितों कीं नाहीं?
२२ मी पूर्ण द्वेषाने त्यांचा द्वेष करितों; ते
मजकूर असे त्यांस मोजितों. २३ हे देवा,
मला शोधून माझे हृदय जाण; मला पारखून
त्या भावना जाण. २४ आणि मजमध्ये विप-
त्ति चाल आहे किंवा नाहीं, हें पाहून त्वां मला
आत्मिक चालीने वागवावें.

गीत १४०.

मुख्य वाङ्मन्यास; दावीदाने केलेलें गीत.

हे परमेश्वरा, तूं मला दुष्ट माणसापासून सो-
डित; बळात्कारी माणसापासून मला राख. २
हे हृदयांत दुष्टाई योजितात; सर्व दिवस लढायां-
साठीं मेळा करितात. ३ सापासारखे ते आप-
त्या जिभा तीक्ष्ण करितात; आख्शूब सर्पांचें विष
त्यांच्या होटांच्या आंत आहे. सेलाह. ४ हे
परमेश्वरा, तूं मला दुष्टाच्या हावांपासून राख;
बळात्कारी माणसापासून माझे रक्षण कर; त्यानी
माझी पावले टकलायास योजिलें. ५ गविष्ठानी
मजसाठीं फांस व रज्जु गुप्त ठेविले, वाटेंत जाळें
पसरिलें; मजसाठीं सांपळे माडिले. सेलाह. ६
आ परमेश्वराळा हाटलें, 'तूं माझा देव हे पर-
मेश्वरा; तूं माझ्या काकुळतीच्या शब्दाकडे कान
लाव.' ७ हे प्रभू, माझ्या तारणाच्या शक्तिका-
री परमेश्वरा, त्वां लढाईच्या दिवसीं माझे डोकें
झडिलें. ८ हे परमेश्वरा, दुष्टाच्या इच्छा
पूर्ण होवें देऊं नको; त्याचा दुर्विचार सिद्धीस
आवें देऊं नको; ते उंचपण धरतील. सेलाह.
९ हे मला धरितात त्यांच्या विषाने, त्यांच्या हो-
टांच्या हाडपणाने त्यांस झांकवें. १० त्यांवर
रक्ष पडवें; त्याने त्यांस खोल खांचांतल्या अ-
ंधारिणें पाडावें, ते उठपास नाहींत. ११ जिभा-
च्या माणसाने मूर्तींत स्थिर व व्हावें; आपत्तीने
नम्रपणें बळकटि मजसाठीं पाडीस लावावें.

PSALMS: CXXXIX—CXLII.

१२ मी जाणतों कीं, परमेश्वर दिनांचा निवाडा,
दुबळ्यांचा न्याय करील. १३ निश्चयें नीतिमान
तुझ्या नांवाची स्तुति करतील; सरळ तुझ्यास-
मोर राहतील.

गीत १४१.

दावीदाकडून गीत.

हे परमेश्वरा, मी तुला हाक मारितों; तूं मज-
साठीं उतावळी कर; मी तुला हाक मारितों,
तेव्हां माझ्या शब्दाकडे कान लाव. २ माझी
प्रार्थना धूपासारखी, माझे हातउभारणें संध्याका-
ळच्या नैवेद्यासारखें तुझ्यासमोर सादर होवो. ३
हे परमेश्वरा, तूं माझ्या तोंडावर पाहारा ठेव;
माझ्या होटांच्या द्वाराचें रक्षण कर. ४ माझे
हृदय कुकुरी माणसांच्यासंगतीं दुष्टपणावर न
वळावें; दुराचरण करायास, कोणत्याहि वाईटाकडे
वळूं देऊं नको; आणि त्यांचीं मिष्टानें मला खाऊं
देऊं नको. ५ नीतिमानाने तर मला हाणावें;
उपकार होईल; त्याने माझा निषेध करावा;
मस्तकाचें उटणें होईल; माझे मस्तक अन्वरेणार
नाहीं; अणखी त्यांच्या अनर्थीत माझी प्रार्थना
होईल. ६ त्यांचे न्यायाधीश डोंगराच्या कड्यां-
वरून सोडले गेले, तेव्हां त्यानी माझीं वाक्यें
ऐकिलीं, कारण कीं गोड होती. ७ जसें कोणी
भूमी उखळितांना व फोडितांना घडतें तसीं, आ-
मचीं हाडें प्रेतस्थळाच्या तोंडीं पसरलेलीं आ-
हेत. ८ तथापि, हे प्रभू परमेश्वरा, माझे डोळे
तुजकडे आहेत; मी तुझी आशा धरून राहिलों
आहें; तूं माझ्या जिवाला उघडें ठेवूं नको. ९
जो फांस त्यानी मजसाठीं लाविला, त्यापासून,
आणि दुष्कर्म्यांच्या जाळ्यांपासून मला राख. १०
दुष्टानी आपल्याच जाळ्यांमध्ये पडावें; इतक्यांत
म्या पार जावें.

गीत १४२.

दावीदाकडून; मास्कील; जेव्हा तो गुप्त होता,
तेव्हांची प्रार्थना.

मी आपल्या शब्दाने परमेश्वराजवळ ओरडेन;
मी आपल्या शब्दाने परमेश्वराजवळ काकु-
ळती करिन. २ मी आपलें हृदय त्याच्यापुढें ओ-
तून काढिन; त्याच्यापुढें आपल्या संकटाचें निवे-

जवळ गायन मागितलें; ज्यानी आढास पिडलें, ते हर्ष मागत बोलले, 'आमच्याजवळ जीयोनाचें एखादें गीत गा.' ४ आढी अन्य देशांत परमेश्वराचें गीत कसें गाऊं! ५ हे घरुशलेमा, जर मी तुला विसरेन, तर माझा उजवा हात मला विसरो. ६ जर मी तुला आठवीत नाहीं, जर मी आपल्या विशेष आवडत्यापेक्षां घरुशलेम अधिक मोडीत नाहीं, तर माझी जीभ माझ्या टाळूस जडो. ७ हे परमेश्वरा, तूं अदोम संतानांची आठवण कर; घरुशलेमाच्या दिवसीं त्यानी सांगितलें कीं, 'फोडा, त्याच्या पायापर्यंत फोडा.' ८ हे नाश पावणाऱ्या बाबेलेच्या कन्ये त्यां आमचें जें केलें, त्याची फेड जो तुला पूर्ण करून देईल, तो धन्य. ९ जो तुझी बाळकें धरून खडकावर अपटील, तो धन्य:

गीत १३८.

दावीदाकडून.

मी आपल्या संपूर्ण अंतःकरणाने तुझी स्तुति करीन; देवांसमक्ष तुझे कीर्तन करीन. २ तुझ्या पवित्र देवळाकडे भजन करीन; आणि तुझ्या दयेमुळें व तुझ्या सत्यतेमुळें तुझ्या नांवाची स्तुति करीन; कारण कीं त्यां आपल्या सगळ्या नांवापेक्षां आपलें वचन मोठें मोजिलें आहे. ३ जवळ दिवसीं त्या हाक मारिली, त्यांतच त्यां मजसो उत्तर करून माझ्या जिवाला सामर्थ्य देऊन मला ताठर केले. ४ हे परमेश्वरा, जेव्हां पृथ्वीतले सर्व राजे तुझ्या तोंडचीं वचनें ऐकतील, तेव्हां तुझी स्तुति करतील; ५ आणि परमेश्वराच्या मर्गे गतील; कारण कीं परमेश्वर मोठ्या गौरवाचा आहे. ६ जरी परमेश्वर थोर आहे, तरी निष्काकडे पाहतो; परंतु गर्विष्टाला दुसून जाणतो. ७ जरी मी संकटांत असून चालतो, तरी तूं मला जगविलीस; माझ्या शत्रूंच्या रागांमुळें, तूं आपला हात लाविलीस; आणि तुझा उजवा हात मला तारील. ८ परमेश्वर माझे कार्य सिद्धीस नेईल. हे परमेश्वरा, तुझी दया सर्वकाळची आहे; त्यां आपल्या हातांचीं कामें सोदूं नये.

गीत १३९.

मुख्यवाज्यास; दावीदाने केलेलें गीत.

हे परमेश्वरा, त्यां मला शोधून जाणिलें आहे. २ तूं माझे बसणें व माझे उठणें जाणतोस; माझा विचार दुसून समजतोस. ३ तूं माझा चालणें व निजणें वेढितोस; आणि माझ्या चाली सलगरूपें जाणतोस. ४ हे परमेश्वरा, शब्द माझ्या जिभेवर आला नाहीं, तितक्यांत त्याला पूर्ण जाणतोस. ५ तूं मला मागून व पुढें वेढितोस, आणि आपला हात मजवर ठेवितोस. ६ हा समज माझ्याहुन आश्चर्याचा, आहे; मला प्राप्त व्हावयाचें नाहीं. ७ हे परमेश्वरा, तुझ्या आत्म्यापासून कोणीकडे जाईन! आणि तुझ्या समक्षपणांतून कोणीकडे पळेंन! ८ जर काशांत चढतो, तर तूं तेथें आहेस, किंवा मला लोक आंथरून धरितो, तर पाहा, तूं तेथेंहि आहेस. ९ मी उदयाचा पंख धरून समुद्राकडे पलिकडे वस्तीस जातो, १० तेथें देखील तुझा हात मला नेईल; आणि तुझा उजवा हात मला धरील. ११ आणि काळोख मला निश्चय झाला, कील, असें जर झणतो, तर माझ्या चहुंफेदीं रात्र उजळ होईल. १२ काळोख तुजपासून आच्छादित नाहीं; रात्र देखील दिवसासारखी प्रकाश होती; जसा उजळ तसा काळोख आहे. १३ कारण कीं त्यां माझीं गुंढकमळें सिद्ध केलीं; माझ्या आईच्या पोटी मला झालिलें. १४ मी तुझी स्तुति करितो; कां तर मी विस्मित प्रसन्न झालेला आहे; तुझीं कामें आश्चर्याचीं, हाणें माझा जीव निश्चयें जाणतो. १५ जेव्हां मी पुढें पणें उत्तम झालों, पृथ्वीच्या आंतल्या ठिकाणें सुरचित झालों, तेव्हां माझी आकृति तुझ्या गुप्त नव्हती. १६ माझीं अंगें यांतलें एक देव नव्हतें, तेव्हां त्यांस तुझ्या डोक्यानी पाहिलें; आणि तीं दिवसानुदिवस होत होती तेव्हां तीं असें तुझ्या पुस्तकांत लिहिलेलीं होती. १७ हे परमेश्वरा, देवा, मजविषयीं तुझे विचार किती सूक्ष्म आहेत त्याची संख्या किती मोठी आहे! १८ जी मी मलाची गणना करूं जातो, तर ते काळोखांत होत. मी माया होतो, तेव्हां मी अंधारीतून

हंकी आहे. १९ हे देवा, निश्चये तूं दुष्टाला
बेडून टाकशील; तर अहो हिंसक माणसांनो,
जुझी मजपासून दूर व्हा. २० ते तर तुजविषयी
निवारणे बोलतात; तुझे वैरी व्यर्थ उठले आ-
हे. २१ हे परमेश्वरा, जे तुझा द्वेष करितात,
त्यांचा द्वेष मी करितों कीं नाही? आणि जे तुज-
कड उठतात, त्यांचा कंटाळा करितों कीं नाही?
२२ मी पूर्ण द्वेषाने त्यांचा द्वेष करितों; ते
कडे शत्रू असे त्यांस मोजितों. २३ हे देवा,
मला शोधून माझे हृदय जाण; मला पारखून
त्या भावना जाण. २४ आणि मजमध्ये विप-
क्ष चाल आहे किंवा नाही, हें पाहून त्वां मला
आत्मिक चालीने वागवावें.

गीत १४०.

मुख्य वाजव्यास; दाविदाने केलेलें गीत.

हे परमेश्वरा, तूं मला दुष्ट माणसापासून सो-
डित; वळात्कारी माणसापासून मला राख. २
हृदयांत दुष्टाईं योजितात; सर्व दिवस लढायां-
गळीं मेळा करितात. ३ सापासारखे ते आप-
या जिभा तीक्ष्ण करितात; आखूशूब सर्पांचें विष
यांच्या होटांच्या आंत आहे. सेलाह. ४ हे
परमेश्वरा, तूं मला दुष्टाच्या हातांपासून राख;
ळात्कारी माणसापासून माझे रक्षण कर; त्यानीं
झीं पावलें टकलायास योजिलें. ५ गर्विष्ठानीं
जिभां फांस व रज्जु गुप्त ठेविले, वाटेंत जाळें
सरिलें; मजसाठीं सापळे माडिले. सेलाह. ६
हे परमेश्वरा, तूं मला दुष्टाच्या हातांपासून राख;
ळात्कारी माणसापासून माझे रक्षण कर; त्यानीं
झीं पावलें टकलायास योजिलें. ७ हे प्रभू, माझ्या तारणाच्या शक्तिका-
परमेश्वरा, त्वां लढाईच्या दिवसीं माझे डोकें
ठिकिलें. ८ हे परमेश्वरा, दुष्टाच्या इच्छा
होऊं देऊं नको; त्याचा दुर्विचार सिद्धीस
होऊं देऊं नको; ते उंचवण धरितील. सेलाह.
जे मला धरितात त्यांच्या विषाने, त्यांच्या हो-
टांच्या हाडपणाने त्यांस झांकावें. १० त्यांचे
पडावे; त्याने त्यांस खोल खांचांतल्या अ-
मये पडावें, ते झुठपाद नाहीत. ११ जिभा-
स माणसाने मूर्खीत स्थिर व व्हावें; आपत्तीने
मूर्ख वळवितो. माणसाच्या पाठीस लपवें.

१२ मी जाणतों कीं, परमेश्वर दिनांचा निवाडा,
दुबळ्यांचा न्याय करील. १३ निश्चये नीतिमान
तुझ्या नांवाची स्तुति करितील; सरळ तुझ्यास-
मोर राहतील.

गीत १४१.

दाविदाकडून गीत.

हे परमेश्वरा, मी तुला हाक मारितों; तूं मज-
साठीं उतावळी कर; मी तुला हाक मारितों,
तेव्हां माझ्या शब्दाकडे कान लाव. २ माझी
प्रार्थना धूपासारखी, माझे हातउभारणें संध्याका-
ळच्या नैवेद्यासारखें तुझ्यासमोर सादर होवो. ३
हे परमेश्वरा, तूं माझ्या तोंडावर पाहारा ठेव;
माझ्या होटांच्या द्वाराचें रक्षण कर. ४ माझे
हृदय कुकर्म माणसांच्यासंगतीं दुष्टपणावर न
वळावें; दुराचरण करायास, कोणत्याहि वाईटाकडे
वळूं देऊं नको; आणि त्याचीं मिष्टानें मला खाऊं
देऊं नको. ५ नीतिमानाने तर मला हाणावें;
उपकार होईल; त्याने माझा निषेध करावा;
मस्तकाचें उठणें होईल; माझे मस्तक अवेरणा
नाहीं; अणखी त्याच्या अनर्थांत माझी प्रार्थना
होईल. ६ त्यांचे न्यायाधीश डोंगराच्या कळ्यां-
वरून सोडले गेले, तेव्हां त्यानीं माझीं वाक्यें
ऐकिलीं, कारण कीं गोड होती. ७ जसें कोणी
भूमी उखळितांना व फोडितांना घडतें तसीं, आ-
मचीं हाडें प्रेतस्थळाच्या तोंडीं पसरलेलीं आ-
हेत. ८ तथापि, हे प्रभू परमेश्वरा, माझे डोळे
तुजकडे आहेत; मी तुझी आज्ञा धरून राहिलों
आहे; तूं माझ्या जिवाला उघडें ठेवूं नको. ९
जो फांस त्यानीं मजसाठीं लाविला, त्यापासून,
आणि दुष्कर्म्यांच्या जाळ्यांपासून मला राख. १०
दुष्टानीं आपल्याच जाळ्यांमध्ये पडावें; इतक्यांत
म्या पार जावें.

गीत १४२.

दाविदाकडून; मास्कील; जेव्हां तो गुहेंत होता,
तेव्हांची प्रार्थना.

मी आपल्या शब्दाने परमेश्वराजवळ ओरडेन;
मी आपल्या शब्दाने परमेश्वराजवळ काकु-
ळती करीन. २ मी आपलें हृदय त्याच्यापुढें ओ-
तून काढिन; त्याच्यापुढें आपल्या संकटाचें निवे-

दन करीन. ३ जेव्हा माझा आत्मा मजमध्ये बुडतो, तेव्हा माझी वाट तुला कळली आहे; ज्या मार्गाने म्या चालावे, त्यांत त्यानी मजसाठी फांस गुप्त मांडिला आहे. ४ तूं उजव्या हाताकडे न्या- हाळून पाहा, माझा कोणी ओळखणारा नाही; मला आश्रय नाहीसा झाला; माझ्या जिवाला विचारणारा कोणी नाही. ५ हे परमेश्वरा, मी तुझ्याजवळ ओरडतो; मी झणालों कीं, तूं माझा आश्रय, जिवंतांच्या लोकीं माझा वांटा आहेस; ६ माझ्या रडगाण्यागडे लक्ष लाव; कां तर मी फार दुबळा झालों; माझ्या पाठीं लागणाऱ्यांपासून मला सोडीव, कारण कीं ते मजपेक्षां बळकट आहेत. ७ तुझ्या नांवाची स्तुति करायास, माझा जीव कोंडीतून काढ; त्यां मजवर उपकार केल्या- वरून नीतिमान माझ्या चहुंकडे येतील.

गीत १४३.

दाविदाने केलें गीत.

हे परमेश्वरा, तूं माझी प्रार्थना ऐक; आपल्या सत्यतेने माझ्या काळुषीकडे कान लाव; आपल्या नीतीने मला उत्तर दे. २ आपल्या सेवका- विषयीं न्यायांत जाऊं नको; कां तर तुझ्यापुढें कोणी जीव नीतिमान ठरणार नाही; ३ अणखी शत्रु माझा प्राण घ्यायला पाठीं लागला; त्याने माझा जीव धुळीस मिळविला; पूर्वीं मेलेले यांसा- रिखी मला अति काळोखांत वस्ति दिल्ली आहे. ४ आणि माझा आत्मा माझ्यांत बुडून जातो; माझ्यामध्ये माझे हृदय धाबें आहे. ५ मी पूर्वींच्या दिवसांची आठवण करितों; तुझ्या सर्व कृ- त्यांवर ध्यान लावितों; तुझ्या हातांच्या कामाचा निजध्यास मला लागला आहे. ६ मी आपले हात तुझ्याजवळ पसरितों; तुझ्यासाठीं माझा प्राण शुष्क देशासारखा झाला आहे. सेलाह. ७ हे परमेश्वरा, तूं उतावळीने मला उत्तर दे; माझ्या आत्म्याचा क्षय होतो; तूं आपली दृष्टि मजपासून लपवूं नको; कां, खाचेंत उतरणाऱ्यासारखा मी झालों. ८ तूं आपली दया सकाळीं मला ऐकू दे; कां तर माझा भरवसा तुजवर आहे. ज्या मार्गाने म्या चालावे, तो मला कळीव; कारण कीं म्या आपला प्राण तुजकडे वर लाविला आहे.

९ हे परमेश्वरा, तूं माझ्या शत्रूंपासून मला सो- डीव; म्या तुझा आश्रय धरिला आहे. १० तुझें आवडतें, तें करायास मला शिकीव; कारण तूं माझा देव तुझा आत्मा चांगला आहे, मला सरळ भूमीवर ने. ११ हे परमेश्वरा, तूं आपल्या नांवासाठीं मला सजीव कर; आपल्या नीतीने माझा जीव संकटांतून काढ. १२ आणि आपल्या दयेने माझ्या शत्रूंचा संहार कर; आणि माझ्या जिवाच्या सर्व वैभवांचा नाश कर; कारण कीं मी तुझा सेवक आहे.

गीत १४४.

दाविदाकडून.

परमेश्वराची स्तुति करावी; तो माझा आश्रय माझ्या हातांस युद्ध करायास, माझ्या बोटांस लढायास शिकवितो. २ तो माझा दयाकार व माझा गड, माझे संरक्षण, आणि माझे पळवणारा जाण्याचें ठिकाण असा मजसी आहे; तो माझा ढाल, म्या त्यावर आशा ठेविली आहे; तो माझा लोकाला माझ्याखालीं ठेवणारा. ३ हे परमेश्वरा, माणूस काय! कीं त्यां त्याला बाणवें; मनुष्य वंश काय! कीं त्यां तो मानावा. ४ माणूस शून्यासारखा आहे; त्याचे दिवस लयास जाणाऱ्या सावलीसारखे आहेत. ५ हे परमेश्वरा, तूं आपलें आकाश मुरडून उतर; दोंगरानी धूर काढावा, झणून त्यांस शीव. ६ तूं वीज पाडून त्याची दाणादाण कर; आपले बाण सोडून, त्यांस धाबें कर. ७ आपले हात वरून लावून मला सोडीव; झणजे मोठ्या पाण्यातून, परक्यांच्या हातांतून मला काढ; ८ त्यांचें तोंड व्यर्थ बोलतें; आणि त्यांचा उजवा हात लबाडीचा उजवा हात आहे. ९ हे देवा, मी तुझ्याजवळ नवें गायन गायीन; तारपेटीवर दस्तक वाद्यावर तुझे कीर्तन करीन. १० तो तारांस तारण देतो; तोच आपल्या सेवक दाविदाला युद्ध तरवारीपासून सोडवितो. ११ तूं मला सोडव आणि परक्यांच्या हातापासून माझी सुटका कर; त्याचें तोंड व्यर्थ बोलतें, आणि त्यांचा उजवा हात लबाडीचा उजवा हात आहे. १२ जसां कीं, आमच्या पुत्रानी आपल्या तरुणांत आपल्याच्या रोंपासारखें व्हावें; आमच्या कन्यांनीं

आत्म्याच्या घडलेल्या कोपऱ्यासारिखें व्हावें. १३
आमच्या कोठ्या भरलेल्या असून वेगवेगळे प्रकार
विषयाच्या व्हाव्या; आमच्या कुरणांत आमच्या
आपली सहस्रावधि आयुतावधि द्यावी. १४
आमचीं दोरें वाहतीं व्हावीं; काहीं फोडून येणें,
आमचीं निघून जाणें, आणि आमच्या चव्हा-
त काहीं आरोगी न व्हावी. १५ ज्या लो-
कांस असें आहे, ते धन्य; ज्या लोकांचा देव
परमेश्वर आहे, ते धन्य.

गीत १४५.

दावादाकडून.

हे माझ्या देवा, तूं राबा, मी तुला उंचावीन;
आणि सदासर्वकाळ तुझ्या नांवाची स्तुति क-
रीन. २ सर्व दिवसीं तुझी स्तुति करीन; आणि
सदासर्वकाळ तुझ्या नांवाचें स्तवन करीन. ३
परमेश्वर थोर, आणि फार स्तुतिमान आहे;
आमचें थोरपण अपार आहे. ४ पिढ्यानिपिढी
तुझ्या कृत्यांची प्रशंसा करील, आणि तुझ्या परा-
क्रमाचें निवेदन करील. ५ तुझी स्तुति गौरवी
महानपणाची, आणि मी तुझ्या आश्चर्यकृत्यांच्या
वेष्टेवि विचार काढीन. ६ लोक तुझ्या भयंकर
कृत्यांतला पराक्रम सांगतील आणि मी तुझें थोर-
पण वर्णन. ७ ते तुझ्या मोठ्या बरेपणाची आ-
ठवण फार करतील, तुझें नीतिमत्त्व गाजवितील.
८ परमेश्वर कृपाळू व ममताळू; मंदक्रोध आणि
मेढ्या दयेचा आहे. ९ परमेश्वर सर्वांसाठीं
समल; आणि त्याच्या सर्व कृत्यांवर त्याची फार
श्रम आहे. १० हे परमेश्वरा, तुझीं सर्व
कृत्यें तुला स्तवितात, आणि तुझे भक्त तुझी स्तु-
ति करितात; ११ तुझ्या राज्यांतलें गौरव सां-
गतात, आणि तुझ्या पराक्रमाविषयीं बोलतात;
१२ एसाठीं कीं आपण त्याच्या पराक्रमाचीं कृत्यें
व त्याच्या राज्यांतलें वैभवी गौरव आदामाच्या
संगतसं कळवावें. १३ तुझें राज्य सर्व युगांचें
राज्य; आणि तुझा अधिकार पिढीच्या पिढीतल्या
सर्वांवर आहे. १४ जे पडत आहेत, त्या स-
र्वस परमेश्वर आधार देतो; आणि सर्व ओ-
ण्यास तो उभें करितो. १५ सर्वांचे डोळे
आपणें तुजकडे लागतात; आणि तूं त्यांचें भक्ष्य

यथाकार्त्तं त्यास देतोस. १६ तूं आपल्या मुठी
उघडून सर्व जिवांची इच्छा पूर्ण करितोस. १७
परमेश्वर आपल्या सर्व चालींनी पवित्र; आणि
आपल्या सर्व कृत्यांवर उपकारीक आहे. १८
जे सर्व परमेश्वराला हाक मारितात, जे सत्य-
तेने त्याला हाक मारितात, त्या सर्वांस तो जवळ
आहे. १९ जे त्याचें भय धरितात, त्यांचा
मनोरथ तो पूर्ण करितो; आणि त्यांचें ओरडणें
ऐकून त्यास तारितो. २० जे परमेश्वरावर
प्रीति करितात, त्या सर्वांस तो राखितो; परंतु
सर्व दुष्टांचा नाश करील. २१ माझें तोंड पर-
मेश्वराची स्तुति उच्चारिल; आणि सर्व दैहिक
त्याच्या पवित्र नामाची स्तुति सदासर्वकाळ करील.

गीत १४६.

तुझी परमेश्वराला स्तवा; हे माझ्या जिवा,
तूं परमेश्वराचें स्तवन कर. २ मी आप-
ल्या आयुष्यभर परमेश्वराचें स्तवन करीन;
मी आहे तोंपर्यंत, आपल्या देवाचें कीर्तन करीन.
३ अधिकारी, आदामाचा वंशस्थ ज्याकडे तारण
नाहीं, त्यावर तुझी भरवसा ठेवूं नका. ४ त्याचा आ-
त्मा निघून जातो; तो आपल्या मातीस फिरून मिळतो;
त्याच दिवसीं त्याच्या योजना नाश पावतात. ५
ज्याला आपल्या सहायावर याकोबाचा देव, ज्या-
ची आज्ञा आपला देव परमेश्वर यावर आहे,
तो धन्य. ६ त्याने आकाश व पृथ्वी व समुद्र व
त्यांमध्ये जीं अवधीं तीं उत्पन्न केलीं. तो सत्यता
सर्वकाळ पाळितो. ७ जाचलेल्यासाठीं न्याय क-
रितो; भुकेल्यास अन्न देतो. परमेश्वर बंदिवा-
नांची सुटका करितो. ८ परमेश्वर अंधळ्यांस
दिसे असें करितो. परमेश्वर ओणव्यांस उभें
करितो. परमेश्वर नीतिमानावर प्रीति करितो.
९ परमेश्वर विदेश्यांस पाळितो; अनाथ व वि-
धवा यांस यथास्थित करितो; परंतु दुष्टांची गति
विपरीत करितो. १० परमेश्वर सर्वकाळ राज्य
करितो. हे ज्ञायोना, तुझा देव पिढीपिढी आहे.
तुझी परमेश्वराला स्तवा.

गीत १४७.

तुझी परमेश्वराचें स्तवन करा; कारण कीं उ-
त्तम आहे; आमच्या देवाचें कीर्तन करावें,

कां तर तें गोड; त्याचें स्तवन रमणीय आहे. २ परमेश्वर यरूशालेम रचितो; इस्त्राएलांतून जे घालविलेले, त्यांस तो एकत्र मिळवितो. ३ हृदय फुटलेल्यांस बरें करितो; आणि त्यांच्या जखमांवर पट्टी बांधितो. ४ तो ताऱ्यांची गणना करितो; त्या सर्वांस नांवें ठेवितो. ५ आमचा प्रभु थोर, आणि मोठ्या बळाचा; त्याचें ज्ञान अपरमित आहे. ६ परमेश्वर दुःखितांस यथास्थित करितो; दुष्टांस भूमीस मिळवितो. ७ तुझी परमेश्वराजवळ स्तुतीने गा; तंतुवाद्यावर आमच्या देवाचें कीर्तन करा. ८ तो दगानी आकाशाला झाकितो; भूमीवर पाऊस यथास्थित पाडितो; डोंगरावर गवत वाढवितो. ९ तो पशूला आणि कावळ्याच्या ओरडणाऱ्या, पिलांला भक्ष्य देतो. १० तो घोड्याच्या पराक्रमाने संतोष पावत नाही; मनुष्याच्या पायांनी संतुष्ट होत नाही. ११ जे परमेश्वराचें भय धरितात, जे त्याच्या दयेची आज्ञा धरून राहतात, त्यावर तो संतुष्ट आहे. १२ हे यरूशालेमा, तूं परमेश्वराला वाखाण; हे जियोना, तूं आपल्या देवाचें स्तवन कर; १३ कारण की त्याने तुझ्या वेसींचे अडसर बळकट केले; तुझ्यातील तुझ्या प्रजा यांस आशीर्वाद दिल्या आहे. १४ तो तुझी सीमा शांत ठेवितो; पौष्टिक गव्हानी तुला तृप्त करितो. १५ तो आपलें वचन पृथ्वीवर पाठवितो; त्याचा शब्द वेगाने धावत चालतो. १६ तो लोंहकरीसारखें बर्फ पाडितो; थिजलेलें दहिवर राखेसारखें पसरितो. १७ आपल्या गारा तुकड्यांसारख्या पाडितो; त्याच्या गारापुढें कोण उभा राहील! १८ तो आपली आज्ञा पाठवून त्यांस विषरितो; आपला बारा फिरता करितो, पाणी वाहतें. १९ तो आपल्या गोष्टी याकोबाला, आपल्या नेमणुकी व आपले न्याय इस्त्राएलाला विदित करितो. २० त्याने कोणत्याहि राष्ट्रास असें केलें नाही, न्याय तर त्यांनी ते अगदी जाणिले नाहीत. तुझी परमेश्वराला स्तवा.

गीत १४८.

तुझी परमेश्वराला स्तवा; अहो आकाशांतले तुझी परमेश्वराला स्तवा; उंच ठिकाणांमध्ये

648

त्याचें स्तवन करा. २ अहो त्याचे सर्व दूत, तुझी त्याला स्तवा; अहो त्याचीं सर्व सेन्ये, तुझी त्याला स्तवा. ३ हे सूर्या व चंद्रा, तुझी त्याला स्तवा, अहो प्रकाशमान सर्व तारे, तुझी त्याला स्तवा. ४ आकाशांच्या आकाशांहो, आणि आकाशांवरलें पाणी, तुझी त्याला स्तवा. ५ त्यांनी परमेश्वराच्या नांवाला स्तवावें; कारण की त्या आज्ञा दिल्ली झणजे ती उत्पन्न झाली. ६ आणि त्याने त्यांस सदासर्वकाळपर्यंत स्थापिलें; त्यानेम लाविला आणि तो टळत नाही. ७ अहो पृथ्वींतले मोठे उरग, आणि समुद्रडोहांतले सर्व हे तुझी परमेश्वराला स्तवा. ८ त्याचें वचन फळणारा, अभि व गारावृष्टि, बर्फ व धुकें, वादळ वारा. ९ पर्वत व सर्व डोंगर, फळझाडे, व सर्व एरेजवृक्ष, १० श्वापदे व सर्व पशू, वळवळणारे बंतू व उडणारे पक्षी; ११ पृथ्वींतले राखे व सर्व प्रजा, अधिकारी व पृथ्वींतले सर्व न्यायाधीश, १२ नवेतरणे व तरण्या, आकाळ वृद्ध, १३ यांनी परमेश्वराच्या नांवाला स्तवावें; कारण की केवळ त्याचेंच नांव उंच मान्याचें; त्याचें गौरव पृथ्वीवरती व आकाशावरती आहे. १४ आणि तो आपल्या लोकाचें शिग ठभारितो; त्याचे सर्व भक्त, त्याच्या जवळचा लोक इस्त्राएल संतांनं यांनी स्तवन करावें. तुझी परमेश्वराला स्तवा.

गीत १४९.

तुझी परमेश्वराला स्तवा; परमेश्वराजवळ नवें गायन गा; त्याच्या भक्तमंडळीत त्याची स्तुति करा; २ इस्त्राएलाने आपल्या उत्पन्नझणाऱ्याविषयी संतोष करावा; जियोनांतल्या झेने आपल्या राजाविषयी हर्षावें. ३ उत्साह मंडळीत त्यांनी त्याचें नांव स्तवावें; डफावर व लेंबाद्यावर त्याचें कीर्तन करावें; ४ कां तर परमेश्वर आपल्या लोकांवर प्रसन्न आहे; जे दुःखितांस तारणाने शोभमान करितो. ५ भक्ती गौरव करून उत्सास करावा; आपल्या जवळपास हर्ष करावा. ६ त्यांच्या गळ्यांत देवाची उंच स्तवने, आणि त्यांच्या हातांत दुधारी बकर असावी; ७ झणजे त्यांनी राष्ट्रांस सूड घ्यावें;

PSALMS CXLVIII—CXLIX.

पुलास शासन करावी; ८ त्यांच्या राजांस
सल्ल्यानी; त्यांतल्या श्रीमंतांस लोखंडाच्या
झांनी बंद करावे. ९ त्यांस लिहिलेला न्याय
प्रामू करावा द्याणून. हे वैभव त्याच्या सर्व भ-
क्षसाठी नेमलेले आहे. तुझी परमेश्वराला
स्तवा.

गीत १५०.

तुझी परमेश्वराला स्तवा; देवाच्या पवित्र
त्यानी त्याला स्तवा; त्याच्या सामर्थ्याच्या

अंतराळी त्याला स्तवा. २ त्याच्या पराक्रमांमुळे
त्याला स्तवा; त्याच्या फार मोठेपणाप्रमाणे त्याला
स्तवा. ३ करुणा वाजविता त्याला स्तवा; तार-
पेटीवर व तंतुवाद्यावर त्याला स्तवा. ४ डफाने
व उत्साह मंडळीत त्याला स्तवा; सारमंडळ व
मनोरंजक यावर त्याला स्तवा. ५ उंच टाळानी
त्याला स्तवा; नादाच्या झांजानी त्याला स्तवा.
६ प्रत्येक श्वासवानाने परमेश्वराला स्तवावे.
तुझी परमेश्वराला स्तवा.

PROVERBS.

नीति.

अध्याय १.

दुसऱ्यालाचा राजा दावीद याचा पुत्र शलमोन
याची वचने. २ अर्सी कीं ज्ञान आणि विद्या
ही बाणावी, बुद्धीची वचने समजावी; ३ ज्ञान,
न्याय व नीति व प्रमाणिकपण यांची विद्या प्राप्त
करून घ्यावी; ४ भोळ्यांस चातुर्य, तरण्याला
विषा व विवेक हीं द्यावी. ५ बुद्धिमान एकेल
आणि विद्या वाढवील, आणि विवेकी सत्संकल्प पा-
केल; ६ असे कीं दान व तिचा अर्थ ज्ञान्यांचीं
वचने, व त्यांचीं दुष्टकूटे समजावी.

७ परमेश्वराचे भय ज्ञानाचा प्रारंभ आहे.
परंतु मूर्ख हे ज्ञान व उपदेश अवमानितात. ८
माझ्या लेकरा, तूं आपल्या बापाचा उपदेश ऐकून
रे, आणि आपल्या आईचा नेम अन्वेलून नको. ९
कां कीं ते तुझ्या डोईला सुशोभित वेष्टन, आणि
ज्या गळ्यांत माळा असे होतील.

१० माझ्या लेकरा, जर पाणी तुला भुलथाप

देऊं लामले तर तूं ऐकूं नको. ११ जर ते
दणतात कीं, “आद्यासंगतीं ये, आपण रक्त पाडा-
याला टपूं, उगीच निदोषासाठी लपूं; १२ मृतलो-
कावाणीं त्यास जितेंच आणि खाचेंत जाणाऱ्यांसा-
रिखें सगळेंच गिळूं; १३ आपण सर्व मोलवान
द्रव्य पावूं; आपली घरे लुटीने भरूं; १४ तूं
आद्यामध्य आपलें वतन घे, आद्या सर्वांस एकच
पिशवी असो;” १५ तर माझ्या लेकरा, त्यासं-
गतीं मार्गांत चालूं नको, त्यांच्या वाटेपासून तूं आ-
पला पाय आकळून घे. १६ कां कीं त्यांचे पाय
दुष्कर्माकडे धांवतात, आणि रक्त पाडायाला त्वरा
करितात. १७ निश्चय कोणत्याहि पक्ष्याच्या देखतां
जाळें पसरणें व्यर्थ आहे. १८ ते तर त्यांच्याच
रक्तासाठी टपतात, ते त्यांच्याच बीवांसाठी लपतात.
१९ प्रत्येक लाभपरायण जो द्रव्यधन्याचा प्राण
घेतो त्याचे मार्ग तसेच आहेत.

२० ज्ञान बाहेर गाजतें, तें आळ्यांत आपला
शब्द उच्चारितें. २१ मेळ्याच्या चवाळ्यांत, हा-

रमणीयते तें घोषण करितें, नगरांत तें आपली वचनें बोलतें. २२ अविवेक्यानीं, तुझाला कोठ-पर्यंत अविवेक आवडेल? आणि निंदक निंदा करीत आनंदतील, आणि मूर्ख ज्ञानाला द्वेषितो! २३ माझ्या संबोधावरून तुझी फिरा; पाहा, मी आपला आत्मा तुझाला पोहचवीन, मी आपली वचनें तुझाला कळवीन.

२४ म्या बोलालिल्लें, आणि तुझी उपेक्षा केली; म्या आपला हात पुढें केला, आणि कोणी मानिलें नाहीं; २५ परंतु तुझी माझा सर्व बोध अडेरला, आणि माझा निषेध पत्करिला नाहीं; २६ यामुळें मीहि तुमच्या दुर्दशेला हासेन, तुझाला भय वाटेल, तेव्हां उपहास करीन; २७ जेव्हां तुझाला वादळासारिखें भय लागेल, आणि तुझावर दुर्दशा तुफानाप्रमाणें येईल, संकट व संकोच जेव्हां तुझावर येतील; २८ तेव्हां ते मला हाक मारतील, परंतु मी उत्तर देणार नाहीं; ते झटून मला शोधतील, परंतु मी त्याला प्राप्त होणार नाहीं. २९ कारण कीं त्यानी ज्ञान द्वेषिलें, आणि परमेश्वराचें भय निवडिलें नाहीं. ३० ते माझा बोध घेईनात, त्यानी माझा सर्व निषेध अवमानिला. ३१ तर ते आपल्या मार्गाच्या फळांतलें खातील, आणि आपल्या संकल्पानी तुम होतील. ३२ कां कीं निर्बुद्धीचें एकीकडे फिरणें हें त्याला वधील; आणि मूर्खाचें स्वस्थपण त्याला नाशील. ३३ परंतु जो माझे ऐकतो, तो सुरक्षित वसेल, आणि अरिष्टाच्या भयावांचून स्वस्थ राहील.

अध्याय २.

माझ्या लेकरा, तूं जर माझी वचनें घेसील, आणि माझ्या आज्ञा आपल्याजवळ ठेविशील; २ अशासाठीं कीं, त्वां आपला कान ज्ञानाकडे द्यावा, आणि बोधाकडे आपलें मन लावावें; ३ होय जर तूं विवेकासाठीं आरोळी करशील, आणि बुद्धीसाठीं आपला शब्द मोठ्याने उच्चारशील; ४ तूं जसें रुप्याचें तसें तिचा शोध, आणि जसें गुप्त ठेवीचें तसें तिचें समीक्षण जर करशील; ५ तर तूं परमेश्वराचें भय समजशील, आणि देवाचें ज्ञान तुला प्राप्त होईल. ६ कां कीं परमेश्वर ज्ञान देतो, त्याच्या मुखातून

650

विद्या व शिवेक येतात. ७ तो प्रमाणिकपणाने कुशल राखितो, जे यथार्थतेने वर्ततात त्याला; ८ न्यायाच्या वाटा बघून तो आपल्या पवित्रांचा मार्ग रक्षितो. तेव्हां न्याय व नीति व प्रमाणिकपण, प्रत्येक मार्गा समजतील.

१० ज्ञान तुझ्या मनांत आलें, आणि तू तुझ्या जीवास रम्य झाली, झणजे ११ विच तुला रक्षील, विवेक तुला संभाळील, १२ तु दुष्कर्म्यांच्या मार्गापासून कपटी मनुष्यापासून मुक्त करावें झणून; १३ ते अंधकाराच्या मार्गात चालायला सत्यतेच्या वाटा टाकतात; १४ दुष्कर्म करायला हर्षतात, आणि दुष्कर्म्यांच कुटिलाचाराविषयी उल्लासतात; १५ त्यांच वाटा वांकड्या आहेत, आणि ते आपल्या मार्गा वावगे चालतात. १६ तुला परनारीपासून, परस्त्री आपल्या वचनानीं आर्जव करिती, १७ जिने आपल्या तरुणपणाचा संभाळणारा सोडिला आणि जी आपल्या देवाची संधा विसरली आहे तिजपासून मुक्त करावें झणून. १८ कां कीं तिचें घर मरणाकडे, आणि तिचे मार्ग भेत्तेवाकडे जातात. १९ तिजकडे कोणी गेले, तर परत येत नाहींत, आणि जीवनाचे मार्ग पावत नाहींत. २० अशासाठीं कीं त्वां चांगल्या मनुष्यांच्या मार्गात जावें आणि न्यायींच्या वाटा धरून चालवें. २१ कां कीं प्रमाणिक देशांत वसतील, आणि यथार्थजन त्यांत शोध राहतील. २२ परंतु दुष्ट पृथ्वीतून नाहींसे होतील, आणि अधर्मिदास तूं तून उपटून टाकतील.

अध्याय ३.

माझ्या लेकरा, माझा नेम विसरूं नको, आणि तुझे मन माझ्या आज्ञा संभाळो. १ कां कीं त्याकडून तुला दीर्घायुष्य व वयोवृद्धि व सुख प्राप्त होईल. २ दया आणि सत्यता याने तुम न सोडावें, यांस तूं आपल्या मळ्यांत बांध, आणि तूं आपल्या हृदयाच्या पाठीवर लिही. ३ झणजे तूं देवाच्या व मनुष्याच्या दृष्टींत प्रसन्न व सुख पावशील.

५ तूं आपल्या सर्व हृदयाने परमेश्वराकडे

PROVERBS I-III.

भव ठेव, आणि आपल्या विवेकाचा भरंवसा धरून.
६ तूं आपल्या सर्व मार्गांत व्याला जाण,
छाणजे तो तुझ्या वाटा निटावील.

७ तूं आपल्या दृष्टीने ज्ञानी असूं नको, परमेश्वराचे भय धर, आणि दुष्कर्मापासून दूर ऐस.
८ हें तुझ्या नाभीला आरोग्य आणि तुझ्या हाडां-
ज मज्जा असें होईल. ९ तूं आपल्या द्रव्याने
अपनी आपल्या सर्व उत्पत्तीच्या प्रथमफलाने पर-
मेश्वराचा सन्मान कर; १० छाणजे तुझी
दोघरे पुष्कळपणें भरतील, आणि तुझी कुंडें नव्या
छाणसाने उतटतील.

११ माझ्या लेकरा, तूं परमेश्वराची शिक्षा
प्राप्तूं नको, आणि त्याच्या शासनाला कंटाळूं
नको. १२ कां कीं त्याजवर परमेश्वर आवड
मिती, त्याला तो शासितो, असा बाप आपल्या
पुत्रास तसा.

१३ ज्या मनुष्याला ज्ञान सांपडलें, आणि जो
पुण्य विवेक पावला आहे, तो धन्य. १४ कां कीं
अपनी प्राप्ति रुप्याच्या प्राप्तिपेक्षां, आणि त्याचा
लभ ठकूट सोन्यापेक्षा उत्तम आहे. १५ तें
अपनीपेक्षा मोलवान आहे, आणि जे सर्व पदार्थ
तुला इष्ट असतात ते त्यासीं बरोबरी करायजोगे
नहींत. १६ त्याच्या उजव्या हातांत दीर्घायुष्य
आणि त्याच्या डाव्या हातांत धन व गौरव आहे.
१७ त्याचे मार्ग आनंदाचे मार्ग, आणि त्याच्या
सर्व वाटा कुशल आहेत. १८ जे तें धरितात,
अस्मि वें जीवनाचें झाड आहे, आणि जे तें बाळ-
गतात, ते प्रत्येक धन्य आहेत. १९ परमेश्व-
राने शानकडून पृथ्वीचा पाया घातला, बुद्धीकडून
जाने आकाशें स्थापिलीं. २० त्याच्या विद्येने पृथ्वी
जून व्हाई झाले; आणि आभाळांतून धुई गळती.

२१ माझ्या लेकरा, हे तुझ्या डोक्यापासून
दूर बाई नयेत, तूं सुबोध व विवेक संभाळीत
भा; २२ छाणजे हे तुझ्या माणाला जीवन,
आणि तुझ्या गळ्याला शोभा असे होतील. २३
केवा तूं आपल्या मार्गांत सुखरूप चालसील,
आणि तुझा पाय ठेंबळणार नाही. २४ तूं निज-
कील वेव्हा भिणार नाहीस, होय, तूं निजलास
ज्याने तुझी निद्रा सुखाची होईल. २५ तूं
कळमत झालेस्मा भयानुळें अथवा दुष्टाचा नाश

आला तरी त्याजमुळें डचकूं नको. २६ कां कीं
परमेश्वर तुझें भावपात्र होईल, आणि तुझा पाय
न सांपडावा छाणून त्याला राखील.

२७ तूं हित करायाला समर्थ असलास तर
ज्याचें हित करावयाचें आहे, त्यापासून अडकवून
ठेवूं नको. २८ तुझ्याजवळ द्रव्य असलें तर
तूं जा, मग परत ये, छाणजे ठयां मी देईन, असें
तूं आपल्या शेजाऱ्याला छाणूं नको. २९ तूं आ-
पल्या शेजाऱ्यावर वाईट योजूं नको, तो तुज्जवळ
निर्भय राहतो छाणून.

३० मनुष्याने जर तुझें वाईट केलें नाही, तर
त्यासीं उगीच विवाद करूं नको.

३१ तूं पीडाकाची हेवा करूं नको, आणि त्या-
च्या मार्गांतला कोणताहि निवडूं नको. ३२ कां
कीं परमेश्वराला कुटिलाचा वीट वाटतो, परंतु
प्रमाणिकासीं त्याचें मित्रत्व आहे.

३३ परमेश्वराचा शाप दुष्टाच्या घरांत आहे,
परंतु तो न्यायीच्या निवासाला आशीर्वाद देतो.
३४ निश्चयें तो निंदकाला निंदितो, परंतु दीनांवर
प्रसाद करितो. ३५ ज्ञानी गौरवाचा विभाग पा-
वतील, परंतु मूर्खाचें पदवीवर चढणें लज्जाच
होईल.

अध्याय ४.

लेकरांनो, बापाचा उपदेश ऐका, आणि बोध
जाणायाला मन लावा. २ कां कीं मी तुझा-
ला उत्तम विद्या देतो, माझा नेम सोडूं नका. ३
कारण मी आपल्या बापाचा पुत्र होतो, आपल्या
आईच्या दृष्टींत सुकुमार व लाडका होतो. ४
तो तर मला शिकवी, आणि मला छाणे, तुझें मन
माझी वचनें धरो, माझ्या आज्ञा पाळून जिवंत
ऐस. ५ ज्ञान प्राप्त कर, बोध प्राप्त कर, याला
विसरूं नको, आणि माझ्या मुखच्या वचनांपासून
वळूं नको. ६ त्याला सोडूं नको, छाणजे तें तुला
राखील, त्याजवर आवड ठेव, छाणजे तें तुला
संभाळील. ७ मुख्य अर्थे ज्ञान आहे, छाणून
ज्ञान प्राप्त कर, आणि आपल्या सर्व प्राप्तिसहित
बोध प्राप्त कर. ८ त्याला ठंचाव छाणजे तें तुला
थोर करील; त्या त्याला आळिगेलें, छाणजे तें
तुला गौरवील. ९ तें तुझ्या डोईला शोभेचें

वेष्टन देईल, सुंदरमुकुट तुला सोंपिल. १० माझ्या लेकरा, माझी वचने ऐकून घे, झणजे तुझे आयुष्याची वर्षे बहुत होतील. ११ म्यां तुला ज्ञानाचा मार्ग शिकविला आहे, म्यां तुला प्रमाणिकपणाच्या वाटांत चालविलें आहे. १२ तूं चालताना तुझी पावले संकुचित होणार नाहीत, आणि धांवलील तेव्हा अडखळणार नाहीस. १३ उपदेश धरून ठेव सोडूं नको, तो संभाळ, कां तर तो तुजें जीवनच आहे.

१४ दुष्टांच्या वाटेत शिरूं नको, आणि दुष्कर्म्यांच्या मार्गांत चालूं नको. १५ त्याला वर्ज, त्याकडून जाऊं नको, त्यापासून वळून जा. १६ कां कीं ते दुष्कर्म केल्यावांचून झोंप घेत नाहीत, आणि कोणाला पाडल्याशिवाय त्याला झोंप लागत नाही. १७ कां तर ते दुष्टतेचें अन्न खातात, आणि बलाकाराचा द्राक्षारस पितात. १८ परंतु जो प्रकाशणारा उजेड उत्तरोत्तर दुपारपर्यंत प्रकाशत चालतो, त्यासारखी न्यायींची गति असती. १९ दुष्टांचा मार्ग काळोखावाणी असतो, ते कशासीं अडखळतात, हें त्याला कळत नाही.

२० माझ्या लेकरा, माझ्या गोष्टींकडे मन लाव, माझ्या वचनांकडे कान दे. २१ तीं तुझ्या डोळ्यांपासून दूर न जावीं, तीं तूं आपल्या हृदयामध्ये राख. २२ कां कीं ज्याला तीं सांपडतात, त्याला तीं जीवनच आहेत, आणि त्यांच्या सर्व देहाला आरोग्य आहेत.

२३ प्रत्येक रक्षणार्थीपक्षा तूं फार चौकशीने आपलें हृदय राख, कां कीं त्यातून वर्तणुकीचे झरे निघतात. २४ तूं आपणापासून कुटिल वोलणें टाक, आणि ओंठांचा वाकडेपणा तूं आपणापासून दूर कर. २५ तुझे डोळे नीट समोर अवलोकन करोत, आणि तुझ्या पांण्या तुजपुढें धोपट पाहोत. २६ तूं आपल्या पायांच्या गतीविषयीं सावध ऐस, आणि तुझे सर्व मार्ग सिद्ध असोत. २७ उजव्याकडे अथवा डाव्याकडे वळूं नको, तूं आपला पाय दुराचारापासून दूर राख.

अध्याय ५.

माझ्या लेकरा, माझ्या ज्ञानाकडे मन लाव, माझ्या बोधाकडे तूं आपला कान दे. २ यासाठीं

कीं, त्यां विवेक बाळगावा, आणि तुझ्या ओंठांनी विद्या राखावी.

३ कां कीं परनारीचे ओंठ मधाच्या शिंशासारखे गळतात, आणि तिचें मुख तेलोपक्षां असतें. ४ परंतु तिचा परिणाम किरायितासारखा कडू, दुधार तरवारीसारखा तिखट आहे. ५ तिचे पाय मरणाकडे उतरतात, तिचीं पावले मृतलोकास लागतात. ६ त्यां जीवनाच्या वाटेस सावध नसावें झणून तिच्या गति चंचल असत. ७ त्या तुझ्याने जाणवत नाहीत. ८ तर आतां तें करानों, माझे ऐका, आणि माझ्या मुखच्या वचनांपासून दूर जाऊं नका. ९ तूं आपला मार्ग तिच्यापासून दूर राख, आणि तिच्या घराच्या दाराकडून जाऊं नको. १० यासाठीं कीं, त्यां आपलें गैरदुसऱ्याला, आणि आपलीं वर्षे क्रूरांला न दाखीं. १० तुझ्या धनाने परकीय तृप्त न व्हावे, आणि तुझीं श्रमफलें अन्याच्या घरांत नसावीं. ११ आणि त्यां आपल्या अंतर्काळीं आपलें मांस व आपलें शरीर नष्ट झाल्यावर शोक करीत. १२ न झणावें कीं, म्यां संबोधाला कसें हेणिलें, आणि माझ्या हृदयाने शासन कसें अवमानिलें. १३ आणि म्यां आपल्या शिक्षकांचा शब्द ऐकिला नाही, आपल्या बोधाकांकडे आपला कान लाविला नाही. १४ मेळा आणि सभा यांमध्ये मी कुतूहलून सर्व दुष्कर्मांत असें.

१५ तूं आपल्या कुपांतून पाणी आणि आपल्या आडांतून वाहतीं पाणी पी. १६ तुझे श्रेष्ठ अर्जित आणि पाण्याचे ओघळ चवाठ्यांत वाहोले. १७ ते तुझेच मात्र असोत, आणि तुजसहित न्यायांचे नसोत. १८ तुझा झरा आशीर्वादित व्हा, आणि तूं आपल्या तरुणपणाच्या स्त्रीसीं हर्षसह. १९ आवडती हरिणी व प्रिय रानशेकी कळवें तिचे स्तन तुला सर्वदा तृप्त करोत, आणि तिला तिच्या आवडीने सुमद ऐस. २० तर माझ्या लेकरा, त्यां परनारीकडून कां मोहित व्हावें, आणि परस्त्रीच्या उराचें आलिंगन कां करावें? २१ कां कीं मनुष्याचे मार्ग परमेश्वराच्या डोळ्यांसमोर आहेत, आणि तो त्याच्या सर्व गतीला बघते.

२२ दुष्टाचे अन्याय त्यालाच धरिरील, आणि तो आपल्या पापाच्या बंधांत सांपडेल. २३ तो

बोधवाचुन मरेल, आणि आपल्या मूर्खपणाने हरेल.

अध्याय ६.

माझ्या लेकरा, जर तू आपल्या मित्राचा जा-
मान झालास, जर परकीयाला त्वां टाळी
हेन्ही, तर २ तू आपल्या मुखच्या वचनांकडून
पडला आहेस, तू आपल्या मुखच्या वच-
नांवरून सापडला आहेस. ३ तर माझ्या ले-
करा, तू आपल्या मित्राच्या हातीं आलास, झणजे
होईल मुक्त हो, तू जा, आणि नव्ह होउन आ-
णाला आग्रह कर. ४ तू आपल्या डो-
ळ्याला निद्रा, आणि आपल्या पांण्याला तंद्रा
होईल देईल नको. ५ जसें शिकान्याच्या हातांतून
हिरणाला, अथवा जसें फांसेपारध्याच्या हातांतून
हिरणाला, तसें तू आपणाला मुक्त कर.

६ आळशारे, मुंगीकडेस जा, तिचे मार्ग पाहून
वृत्तिदान हो. ७ तिला कोणी नायक, मोकादम,
अथवा अधिकारी नसता ८ ती उन्हाळ्यांत
आले अन्न सिद्ध करिती, आणि कापणीच्या स-
मयीं आपलें खाणें गोळा करून ठेविती. ९ अरे
आळशा, कोठपर्यंत निजसील? तू आपल्या झोंपे-
तून केन्हां उठसील? १० अणखी थोडसी निद्रा,
अणखी थोडशा डुकल्या, अणखी निजायाला हात
गोडेसे पोटाळावे. ११ झणजे तुझे दरिद्र वाट-
सरूसारिखें आणि तुझी गरीबी हत्यारबंद मनु-
ष्यसारिखी येईल.

१२ दुर्जन मनुष्य, वाईट पुरुष कपटवाणीने
बोलतो. १३ तो आपले डोळे मिचकावितो आ-
पल्या पायांनी बोलतो, आपल्या बोटांनी शिकवितो.
१४ त्याच्या मनांत कपट असतें, तो नित्य दुष्कर्म
करितो, झगडे उठवितो. १५ यामुळें त्याची वि-
पत्ति अकस्मात् येईल, तो एकाएकी निरुपाय चुरा-
स होईल.

१६ ह्या साहा गोष्टी परमेश्वर हेषितो, होय
सात त्याला वीट अशा आहेत. १७ गर्वदृष्टि,
ज्वाड बोलणारी जीभ, आणि निदोषरक्त पाड-
णारे हात, १८ दुष्टसंकल्प योजणारें हृदय,
दुष्मोकाडे त्वरित धांवणार पाय, १९ खोटे
कलणार असो असत्य साक्षी, आणि भावांमध्ये
होई उठविणारा.

२० माझ्या लेकरा, तू आपल्या बापाची आ-
ज्ञा पाळ, आणि आपल्या आईचा नेम अवेळू
नको. २१ तीं तू नीत्य आपल्या हृदयासीं आव-
ळून धर, आणि तीं तू आपल्या गळ्यांत बांध.
२२ तू चालत असतां ती तुला नेईल, तू निज-
लास झणजे ती तुला रक्षील, आणि जागृत हो-
सील तेव्हा ती तुसी संभाषण करील. २३ कां
की आज्ञा दीप आहे, आणि नेम प्रकाश आहे,
आणि संबोधाचे निषेध हे जीवनाचा मार्ग असे
आहेत. २४ तुला दुष्ट स्त्रियेपासून, परनारीच्या
जिभेच्या खुशामतीपासून रक्षायला. २५ मूं
आपल्या हृदयांत तिच्या सुंदरतेची इच्छा धरूं
नको, आणि तिने आपल्या पाण्यांकडून तुला
धरूं नये. २६ कां की व्यभिचारिणीच्या
योगाने मनुष्य भाकरीवर येतो, आणि जारक-
भिणी प्रिय जीवाची पारध करील. २७ मनु-
ष्याने आपल्या ओंटींत अभि घेतला, तर त्याचीं
वस्त्रे जळणार नाहीत काय? २८ कोणी
जर निखाऱ्यावर चालला, तर त्याचे पाय
पोळणार नाहीत काय? २९ जो आपल्या
शेजाऱ्याच्या स्त्रियेपासीं जातो, तो तसाच आहे,
जो कोणी तिला स्पर्शितो तो निर्दोष अस-
णार नाही. ३० चोर भुकेला असतां, जर
त्याने आपला जीव तृप्त करायासाठीं कांहीं चो-
रलें, तर लोक त्याला अवेरीत नाहीत. ३१
परंतु जर सापडला, तर तो सातपट परत भरून
देईल, तो आपल्या घरचें सर्व द्रव्य देईल. ३२
परंतु जो स्त्रीसीं जारकर्म करितो, तो बुद्धिहीन
आहे, जो असें करितो, तो आपल्या जीवास ना-
शितो. ३३ पीडा आणि अप्रतिष्ठा त्याला प्राप्त
होतील, आणि त्याची अपकीर्ति जुडणार नाही.
३४ कां की शंका पुरुषाचें संतापन आहे, झणून
सूड घेण्याच्या दिवसीं तो क्षमा करणार नाही.
३५ तो कांहीं खंडणीला मानणार नाही, आणि
त्वां जरीं बहुत दानें दिलीं, तरी तो अनुकूल हो-
णार नाही.

अध्याय ७.

माझ्या लेकरा, माझी वचनें राख, आणि माझ्या
आज्ञा तू आपल्याजवळ ठेव. २ तू माझ्या

आज्ञा पाळ, दणजे वांचसील, आणि तूं आपल्या जोळ्याच्या पुतळीप्रमाणें माझा नेम पाळ. ३ तीं तूं आपल्या बोटांला बांध, तीं तूं आपल्या इदयाच्या पाटीवर लिही. ४ तूं माझी बहीण आहेस, असें ज्ञानाला दण, आणि बोधाला आपला ज्ञाति दण. ५ त्यानी तुला परनारीपासून, जी परस्त्री आपल्या वचनानी आर्जव करिती; तिजपासून रक्षावें दणून.

६ कां की म्या आपल्या घराच्या खिडकींतून आपल्या बाळींतून अवलोकन केलें. ७ आणि मूर्खींमध्ये पाहिलें, म्या तरुणांमध्ये एक बुद्धिहीन तरुण देखिला. ८ तो आळींतून तिच्या कोनाजवळून जात होता, आणि तो तिच्या घराकडच्या वाटेने ९ तिनसांजां, संध्याकाळीं, मध्यरात्री, आणि काळोखांत चालला. १० तेव्हां पाहा, एक कळवंतिणीचा पोषाग केलेली आणि मनाची धूर्त स्त्री त्याला भेटली. ११ ती मोठ्याने बोलणारी आणि हट्टी आहे, आणि तिचे पाय तिच्या घरी राहत नाहींत. १२ ती कधी कधी बाहेर, कधी कधी आळ्यांत आहे, आणि प्रत्येका कोनाजवळ टपती. १३ तिने त्याला धरिलें, आणि त्याला चुंबिलें, तिने निर्लज्ज तोंडाने त्याला छटलें, १४ मज्जवळ शांतिकारक यज्ञ आहेत, आज म्या आपले नवस फेडिले आहेत. १५ याकरितां तुला भेटायला, तुला शोषायला मी बाहेर आलों आहे, आणि तूं मला सांपडला आहेस. १६ म्या आपला पलंग अंधारुणानी वेलबुटीच्या वस्त्रानी, मिसरी स्वच्छ पांढऱ्या वस्त्राने मऊमऊ केला आहे. १७ म्या आपल्या गादीला बोकळ, अगरु, दालचिनी, फांसली आहेत. १८ तूं ये, आपण सकाळपर्यंत मीतीने रमून तृप्त होऊं, आपण परस्पर आवडीने उन्हातूं. १९ कां की पति घरी नाहीं, तो दूर प्रवासास गेला आहे. २० त्याने आपणासंगतीं पैक्याचें गांठोडें घेतलें आहे, तो नेमलेल्या वेळेस घरी येईल. २१ तिने आपल्या महाचातुर्याने त्याला भुलविलें, आपल्या ओंठांच्या खुशामतीने त्याला मोहिलें. २२ लागलाच तो तिच्या पाठीमागून चालला, जसा बैल खाटीक-खान्याला अथवा जसा मूर्ख खोळ्याच्या शिक्षेला जातो तसा. २३ तीर त्याच्या काळजाच्या पार

जाईपर्यंत, जसा पक्षी पाशाकडे त्वरा करितो, आणि तो त्याच्या जीवासाठी आहे, हें बाण नाहीं तसा.

२४ तर आतां लेकरां, माझें ऐका, आणि माझ्या मुखच्या वचनांकडे मन लावा. २५ मूं मन तिच्या मार्गांकडे वळूं नये, तूं तिच्या कट्या बहकून शिरूं नको. २६ कां की तिने फास करून बहुत पाडिले आहेत, होय, तिने खुप पराक्रमी पुरुषाला मारिलें आहे. २७ तिघर मृतलोकाकडचा मार्ग आहे, तो मरणान्खोल्यांकडे उतरतो.

अध्याय ८.

ज्ञान हाक मारित नाहीं काय? आणि को आपला शब्द गाजवीत नाहीं काय? २ तें उंच जाग्यांच्या शिखरीं मार्गाजवळ कट्या प्रदेशां उभे राहतें, ३ तें वेशीजवळ, नगरां मुखार, दारांच्या प्रवेशीं गाजतें; ४ मनुष्यां, तुझाला मी हाक मारितों, आणि मनुष्यांकडे माझा शब्द आहे. ५ मूढां, विवेक-ज्ञा; आणि मूर्खां, बुद्धि उमज्जा. ६ मी उच्च गोष्टी बोलतो, आणि माझ्या ओंठांचें स्वरूप प्रमाणिक गोष्टीविषयी आहे, दणून तुझी ऐक. ७ कां की माझें मुख खरें बोलेल, आणि माझा ओंठाला दुष्टपणाचा वीट वाटतो. ८ माझा मुखचीं सर्व वचनें न्यायाची आहेत, यात कळी वांकडें अथवा कुटिल नाहीं. ९ विवेकाला सर्व ठीक आहेत, आणि विद्या पावलेल्याला प्रमाणिक आहेत. १० रूपे तर घेऊं नका, परंतु ज्ञान संबोध घ्या; आणि निवडक सोन्यापेक्षा विद्या घ्या. ११ कां तर ज्ञान माणिक्यापेक्षा मूल्य आहे, आणि सर्व द्रष्ट पदार्थ त्यासीं सोन्यापेक्षा येण्याजोगे नाहींत. १२ मी ज्ञान विवेकाला दाख-तो, आणि सद्युक्तींची विद्या दाडितों. १३ मी मेश्वराचें भय दुष्कर्माचें हेक्षण आहे, मी अभिमान व क्रुमार्ग व कुटिलमुख यांला मी दाखितों. १४ मसलत व सुबोध हीं माझीं कळी, मी बुद्धि आहे, मला सामर्थ्य आहे. १५ मी कळून राजे राज्य करितात, आणि अधिपत्यावर नेमून ठेवितात. १६ मजकडून अधिपत्यावर

१ पृथ्वीचे सर्व न्यायाधीश अधिकार करितात. १० जे मजवर मीति करितात त्यांजवर मी मीति करितों, आणि जे झटून मला शोधितात त्याला मी झकडेन. १८ धन व गौरव, टिकणारें द्रव्य व आय ही मजजवळ आहेत. १९ माझे फल न्यायेक्षा, निर्मळ सोन्यापेक्षाहि, आणि माझी शक्ति निवडक रुप्यापेक्षा उत्तम आहे. २० न्यायाच्या मार्गांत नीतीच्या वाटांमध्ये मी चालवितों, २१ जे मजवर मीति ठेवितात, ते संपत्ति मिळविणारे असे म्या करावे छानून; आणि त्यांचीं भंडां मी धरीन. २२ परमेश्वराने आपल्या प्राण्यांआदीं, आपल्या पुरातन कमीपूर्वी माझे स्तवन केले. २३ अनादि कालापासून, आदीपासून पृथ्वीच्या पूर्वी मी अभिषिक्त झालों. २४ जेव्हां डोह नव्हते, जेव्हां पाणी वाहते झरे नव्हते, तेव्हां मी जन्मलों. २५ पर्वत ठाम झाल्यापूर्वी, जेव्हां मी जन्मलों. २६ जेव्हां त्याने पृथ्वी व शेते व भूमिधूलीचा परमाणु, हीं उत्पन्न केलीं नव्हतीं तेव्हां. २७ जेव्हां त्याने आकाशें घड केलीं, जेव्हां त्याने डोहाच्या व्यासावर पिरावे नेमिले, तेव्हां मी तेथें होतों. २८ जेव्हां त्याने वरील आभाळें दृढ केलीं, जेव्हां डोहाचे गारे बळविले; २९ पाण्यें त्याच्या सीमेवर न पसरणें छानून जेव्हां त्याने समुद्रासाठीं मर्यादा मेली, त्याने जेव्हां पृथ्वीचे पाये नेमिले, ३० जेव्हां मी त्याजवळ पाळलेल्यासारखा होतों, आणें नित्य मी त्याचें आनंदपात्र असें मी त्यासमोर तेंद सतोष करीं. ३१ त्याच्या पृथ्वीच्या वसण्या मेल्या भूमीविषयीं मी संतोष करीं, आणि मनुष्यांविषय माझे आनंद असत. ३२ तर आतां मरानें, माझें ऐका, कां तर जे माझे मार्ग धरून चालतात, ते धन्य आहेत. ३३ संबोध ऐकून मी, आणि ज्ञानवान व्हा, त्याला अव्हेरू नका. ३४ जो मनुष्य माझ्या दारशाखांजवळ जागत, त्यास दारस्तंभाजवळ जपत माझे ऐकतो तो धन्य. ३५ कां कीं ज्याला मी सांपडतों, त्याला मी सांपडतें, आणि तो परमेश्वराजवळून अनुग्रह पावतो. ३६ परंतु जो मजविरुद्ध पाप करितो, तो आपल्या जीवाला उपद्रव करितो, जे मला वितावे त्या सवील मरण आवडतें.

अध्याय ९.

ज्ञानाने आपलें घर बांधिलें आहे, त्याने आपले सात खांब तोडून सिद्ध केले आहेत. २ त्याने आपले पशु मारिले आहेत, त्याने आपला द्राक्षारस मिसळिला आहे, आणि आपलें मेज तयार केलें आहे. ३ त्याने आपल्या तरण्या बाहेर पाठविल्या आहेत, तें नगरांतल्या उंचस्थानावर हाक मारितें; ४ जो कोणी मूर्ख असेल तो इकडे वळो, जो बुद्धिहीन आहे त्याला तें छानतें; ५ याहो, माझ्या अन्नातलें काहीं खा, आणि जो द्राक्षारस म्या मिसळिला आहे त्यांतला काहीं प्या. ६ मूर्खाला वजा, आणि वांचा, आणि बुद्धीच्या मार्गांत नीट चाला. ७ जो निंदकाचा निषेध करितो तो आपण अप्रतिष्ठा पावतो, आणि जो दुष्टाला बोध करितो त्याला डाग लागतो. ८ निंदकाचा निषेध करूं नको, केला तर कदाचित तो तुला द्वेषील; ज्ञान्याला बोध कर, छानजे तो तुला मिय मानील. ९ ज्ञान्याला बोध दे, छानजे तो अणखी ज्ञानवान होईल; न्यायाला शिकीव, छानजे तो अधिक विद्वान होईल. १० परमेश्वराचें भय ज्ञानाचा प्रारंभ आहे, आणि पवित्रांला जाणणें बुद्धि आहे. ११ कां कीं मजकडून मुझे दिवस बहुत होतील, आणि तुझ्या आयुष्याचीं वर्षे वाढतील. १२ जर ज्ञानी असलास तर आपणासाठीं ज्ञानी असतील, परंतु जर निंदा केली तर तूंच मात्र तिचें फळ भोगिशील.

१३ मूर्ख स्त्री मोठ्याने बोलणारी असती, ती मूर्ख आहे आणि काहीं जाणत नाही. १४ कां कीं ती नगराच्या उंचस्थलांत आपल्या घराच्या दाराजवळ आसनावर बसती. १५ जे वाटसरू आपल्या वाटांत नीट चालतात त्याला बोलवावे छानून; १६ जो कोणी मूर्ख असेल तो इकडे वळो, आणि जो बुद्धिहीन आहे त्यालाहि ती छानती; १७ जोरलेलीं पाणें गोड आहेत, आणि मुक्तांत खालेली भाकर चांगली लागती. १८ परंतु मेलेले तेथें आहेत, आणि तिचे पाहुणे मृतलोकाच्या खोल स्थानांत आहेत, असें तो जाणत नाही.

अध्याय १०.

शालमोनाचीं दुष्टांतवचनें. ज्ञानी पुत्र बापाला सं-
तुष्ट करितो, परंतु मूर्ख पुत्र आपल्या आईला
दुःखदायक आहे. २ दुष्टतेचीं भंडारें काहीं हित
करीत नाहीत, परंतु न्यायत्व मरणापसून मोकळे
करितें. ३ परमेश्वर न्यायीच्या जीवाला भुकेलें
असूं देणार नाही, परंतु तो दुष्टाची इच्छा निर-
र्थक करितो. ४ जो सैल मुठीनें कार्य करितो तो
दरिद्री होतो, परंतु उद्योग्यांचा हात धन मिळ-
वितो. ५ ठन्हाळ्यांत गोळा करितो तो पुत्र बु-
द्धिमान आहे, परंतु कापणीच्या समयी निद्रायमान
राहतो, तो पुत्र लज्जाकर आहे. ६ न्यायीच्या
डोईवर आशीर्वाद असतात, परंतु बलात्कार दुष्टा-
च्या मुखाला आच्छादितो. ७ न्यायीचें स्म-
रण आशीर्वादित असतें, परंतु दुष्टांचें नाम कुजून
जाईल. ८ मनाचा बुद्धिमान आज्ञा मानून घेईल,
परंतु वाचाल मूर्ख खाली पडेल. ९ जो यथार्थ-
तेने वागतो तो निर्भय वागतो, परंतु जो आपले
मार्ग कुटिल करितो तो उघडा होईल. १०
जो डोळे मिचकावितो तो दुःख देतो, परंतु वा-
चाल मूर्ख खाली पडेल. ११ न्यायीचें मुख जी-
वनकूप आहे, परंतु दुष्टांचें मुख बळात्कार आच्छा-
दितो. १२ द्वेष झगडे उठावितो, परंतु प्रीति
सर्व अपराधांला आच्छादितो. १३ बुद्धिमानाच्या
ओंठांत ज्ञान सांपडतें, परंतु निर्बुद्धीच्या पाठीस
काठी पाहिजे. १४ ज्ञानी जन विद्येचा संग्रह
करून ठेवितात, परंतु मूर्खांचें मुख नाशास लगत
आहे. १५ धनवानाचें द्रव्य त्याचें सुदृढनगर
आहे, गरिबांचा नाश त्याचें दरिद्र आहे. १६
न्यायीचें कार्य जीवनार्थ आहे, दुष्टाची प्राप्ति
पापासाठीं असती. १७ जो संबोध पाळितो तो
जीवनाच्या मार्गांत आहे, परंतु जो निषेधाला अ-
व्हेरितो तो भ्रांत आहे. १८ जो लबाड ओं-
ठानीं द्वेष गुप्त राखितो तो आणि जो चहाडी
करितो तोहि मूर्ख आहे. १९ बहुत बोलण्यांत
पापाचा तोटा नाही, पण जो आपले ओंठ आक-
ळितो तो शहाणा. २० न्यायीची जीभ उत्तम
रुपें आहे, दुष्टांचें हृदय कवडीचा माल आहे.
२१ न्यायीचे ओंठ बहुतांला चारतात, परंतु मूर्ख

अबुद्धीने मरतात. २२ परमेश्वराचा आशि-
र्वाद कोणीएकाला धनवान करितो, आणि तो
सुद्धां काहीं दुःख लावीत नाही. २३ दुष्टांचे
करणे मूर्खाला खेळ असें आहे, परंतु जुद्धांचे
मनुष्य ज्ञानसंपन्न आहे. २४ न्याला दुष्टां
तें त्याजवर येईल, परंतु न्यायी जे इच्छित
त्याला मिळेल. २५ जसा वावटूळ होऊन
तसा दुष्ट नाहीसा होतो, परंतु न्यायी सर्व
टिकण्याचा पाया आहे. २६ जसा अन्न
ताला आणि जसा धूर डोक्याला लागतो,
तसा कामचोर जे न्याला पाठवितात त्याला वाद
२७ परमेश्वराचें भय आमुष्य वाढवितें,
दुष्टांचीं वर्षे उणीं होतील. २८ न्यायीची
शा हर्ष असी होईल, परंतु दुष्टाची अपेक्षा
हींसी होईल. २९ परमेश्वराचा मार्ग य-
जनाला आश्रय आहे, परंतु दुष्कर्म्याला
पाम होईल. ३० न्यायी कधीं दळणार
परंतु दुष्ट पृथ्वींत स्वस्थ वसणार नाहीत. ३१
न्यायीचें मुख ज्ञान उच्चारितें, परंतु वादळें बोल-
णारी जीभ तुटेल. ३२ जें मान्य तें न्यायीच्या
ओंठाला कळतें, परंतु दुष्टांचें मुख झुटेल बोल-
णारें आहे.

अध्याय ११.

खोटी तामडी परमेश्वराला वीट असी पडते,
परंतु खरें वजन त्याला मान्य आहे. १
आला झणजे अप्रतिष्ठा येती, परंतु निमित्त
ठायीं ज्ञान असतें. २ प्रमाणिकांची वक्ता
त्याला संभाळीत चालवील, परंतु कपट्याची तु-
टिलता त्यांचा नाश करील. ४ रोषाच्या दिवशीं
धन हित करित नाही, परंतु न्याय मरणापसून
सोडवितो. ५ यथार्थाचें न्यायत्व त्याला का-
नीट करील, परंतु दुष्ट आपल्या दुष्टतेनें कळ-
पडेल. ६ प्रमाणिकांचें न्यायत्व त्याला वेळीं
करील, परंतु अधार्मिक आपल्या दुर्व्यसनांत
पडवील. ७ दुष्ट मनुष्य मरतो तेव्हां त्याची क-
क्षा नष्ट होती, आणि अन्यायाची आशा कधीं
होती. ८ न्यायी संकटांतून पार पडतो, अन्या-
याच्या स्थानीं दुष्ट येतो. ९ अधार्मिक वक्ता
तोंडाने आपल्या शोबाऱ्याला नाशितो, परंतु नि-

न न्यायी मुक्त होतील. १० न्यायीचें कुशल वा नगर उल्लासतें, परंतु दुष्ट नष्ट होतात उत्सव होतो. ११ प्रमाणिकांच्या आशी- ते नगर उंच होतें, परंतु दुष्टांच्या तोंडा- ने होतें. १२ निर्बुद्धि आपल्या शेजाऱ्याला मानितो, परंतु विवेकी मनुष्य उगीच राहतो. जुवरा गुह्य गोष्ट उघडी करितो, परंतु आत्म्या- विभासू गोष्ट गुप्त राखितो. १४ मसलत ल्यामुळें लोक नाश पावतात, परंतु मसलत देणारे असल्याने कुशल होतें. १५ कोणी मनाचा जामीन झाला तर हानि पावेल, परंतु राकी देणाऱ्यास अनुकूल होत नाही तो निर्भय तो. १६ सुरेख स्त्री सन्मान पावती, आणि धन संपादितो. १७ दयालु मनुष्य मनाचा जीवावर उपकार करितो, परंतु क्रूरजन मनाचा देहावर दुःख आणितो. १८ दुष्ट खोटें करितो, परंतु जो न्यायत्व पेरितो त्याला नि- र्मल फळ मिळेल. १९ तसेंच न्यायत्व निःसाधक आहे, परंतु दुष्कर्मानुसारी आपलें रण साधितो. २० कुटीलमनाचें परमेश्वराला तसे आहे, परंतु खऱ्या मार्गावर तो आवड- वितो. २१ युगानुयुग दुष्कर्म अदीडित अस- त नाही, परंतु न्यायीची संतति तरेल. २२ दर स्त्री विवेकहीन असली तर बसी दुकराच्या माराने सोन्याची नथ तसी ती आहे. २३ न्यायी इच्छा केवळ शुभ आहे, दुष्टाची अपे- क्षा आहे. २४ विखरितो आणि द्रव्य वा- णी असा कोणी आहे, आणि जें योग्य त्यापे- क्षा अधिक राखून ठेवितो, तथापि परिणाम दरिद्र- य असाहि कोणी आहे. २५ उपकारी मनाचा होईल, आणि जो पाणी पाजितो त्यालाहि पाजितो. २६ जो धान्य अडकवून ठेवि- त्याला लोक शापितो, परंतु जो धान्य विकि- त्याला देईल आशीर्वाद होईल. २७ जो दान दितो तो कृपा पावतो, परंतु जो अ- योग्य तो त्याजवर तें येईल. २८ जो आ- धनावर भरवसा ठेवितो तो नाश पावेल, न्यायी पालविलो. २९ जो आपलें घर तो त्याचें वतन वारा होईल, आणि मूर्ख मनाचा सेवक होईल. ३० न्यायीचें फल

जीवनाचें झाड आहे, आणि जो जीवात्म्यास मिळ- वितो तो ज्ञानी. ३१ पाहा, पृथ्वीत न्यायीला कर्मफल प्राप्त होईल, दुष्ट आणि पातकी यांना तर निश्चय.

अध्याय १२.

ज्याला संबोध आवडतो त्याला विद्या आवड- ती, परंतु जो निषेधाला हेणितो तो पशु- शील. २ चांगला मनुष्य परमेश्वराजवळून कृपा पावतो, परंतु वाईट योबनाच्या मनुष्याला तो दोषी ठरविलो. ३ दुष्टतेने मनुष्य स्थिर होणार नाही, परंतु न्यायीचें मूळ ठळणार नाही. ४ सद्गुणी स्त्री आपल्या पतीला मुगट आहे, परंतु लज्जा करणारी त्याच्या हाडांत सडी असी आहे. ५ न्यायीच्या कल्पना नीति आहेत, दुष्टांचे संकल्प कपट आहेत. ६ दुष्टांची वचनें घातासाठीं दडी मारण्याची आहेत, परंतु प्रमाणिकांचें मुख त्याला मुक्त करील. ७ दुष्ट उलंडून नाहीसे होतात, परंतु न्यायीचें घर टिकेल. ८ मनुष्याला त्याच्या सुबोधाप्रमाणें प्रशंसा मिळेल, परंतु जो कुटिलम- नाचा त्याला तुच्छ मानितो. ९ जो आपल्या- जवळ भाकराहि नसता आपल्याला प्रतिष्ठित मा- नितो, न्यायेक्षां जो अप्रतिष्ठित असून चाकराचा धनी आहे तो उत्तम आहे. १० न्यायी आपल्या पशूच्या जीवाला मानितो, परंतु दुष्टांच्या करुणा क्रूरच आहेत. ११ जो आपली भूमि रावतो तो अन्नाने तृप्त होईल, परंतु जो लुच्च्यांस अनु- सरतो तो निर्बुद्धि आहे. १२ दुष्ट दुष्कर्म्याची लूट इच्छितो, परंतु न्यायीचें मूळ फल देतें. १३ ओठांच्या पातकाने दुष्कर्म फांसांत सांपडतो, परंतु न्यायी संकटांतून निभावे. १४ मुखाच्या फ- लाकडून मनुष्य हिताने तृप्त होईल, आणि मनु- ष्याच्या हाताचें प्रतिफल त्याला परत मिळेल. १५ मूर्खाला स्वमार्ग नीट दिसतो, परंतु जो उप- देश ऐकून घेतो तो सुज्ञ. १६ मूर्खाचा राग लागलाच कळतो, परंतु विवेकी अप्रतिष्ठा आच्छा- दितो. १७ जो सत्य बोलतो तो न्यायत्व प्रगट करितो, परंतु असत्य साक्षी कपट. १८ तरवारी- च्या भोंसकण्याप्रमाणें बकतो असा कोणी आहे, परंतु सुज्ञाची जीभ आरोग्य आहे. १९ सत्य-

तेचा ओंठ सदा ठरेल, परंतु खोटी जीभ केवळ क्षणभर राहील. २० जे अरिष्ट योजितात त्यांच्या हृदयांत कपट आहे, परंतु कुशलाच्या मसलत देणाऱ्यांस हर्ष होईल. २१ न्यायीला काही विपत्ति लागणार नाही, परंतु दुष्ट संकटांत बुडतील. २२ खोटे ओंठ परमेश्वराला वीट असे आहेत, परंतु जे सत्यतेने वर्ततात त्यांवर त्याची आवड आहे. २३ चतुर मनुष्य विद्या गुप्त राखितो, परंतु मूर्खाचें मन मूर्खपणा प्रगट करितें. २४ उद्योग्यांचा हात अधिकार चालवील, परंतु आळशी कर देणारे होतील. २५ मनुष्याच्या मनांतली काळजी त्याला ओणवें करिती, परंतु सुवचन त्याला संतुष्ट करितें. २६ न्यायी आपल्या शेजाऱ्याहून उत्तम आहे, परंतु दुष्टांचा मार्ग त्याला बहकवितो. २७ आळशी आपली केलेली शिंकार भाजीत नाही, परंतु उद्योगी मनुष्याचें द्रव्य मोलवान आहे. २८ न्यायत्वाच्या मार्गात जीवन आहे, आणि त्याच्या सडक वाटेंत मरण नाही.

अध्याय १३.

सु पुत्र आपल्या बापाचा उपदेश ऐकून घेतो, परंतु निंदक निषेध ऐकत नाही. २ सुखाच्या फलाकडून मनुष्य हित भोगील, परंतु पातक्यांचा जीवात्म्याला बलात्कार होईल. ३ जो आपलें मुख संभाळितो तो आपला जीव रक्षितो, परंतु जो आपले ओंठ वासितो त्याचा नाश होईल. ४ आळशाचा जीव इच्छितो आणि काही मिळत नाही, परंतु उद्योग्यांचा जीव पुष्ट होईल. ५ न्यायी खोटेपण द्वेषितो, परंतु दुष्ट कुत्सित कर्म करितो आणि अप्रतिष्ठा पावतो. ६ यथार्थ मार्ग्याला न्यायत्व संभाळितें, परंतु दुष्टता पाप्याचा नाश करिती. ७ आपणाला धनवान करितो तथापि त्याला काही नाही असा कोणी आहे, आणि आपणाला दरिद्री करितो तथापि त्याला फार द्रव्य आहे असाहि एखादा आहे. ८ मनुष्याच्या जीवाची खंडणी त्याचें धन आहे, परंतु दरिद्री धमकी ऐकत नाही. ९ न्यायीचा प्रकाश उजळेल, परंतु दुष्टांचा दीप विझून जाईल. १० केवळ गर्वाने कोणी झगडा ठडवितो, परंतु जे संबोध ऐकून घेतात त्यांच्या ठायीं ज्ञान आहे. ११ द्रव्य व्यर्थ आच-

रणाने उणें होतें, परंतु जो आपल्याजवळ सं करितो तो वाढेल. १२ विलंबित आधा रोगी करिती, परंतु पुरविलेली इच्छा शीघ्र झाली आहे. १३ जो वचन तुच्छ मानितो नाहीसा होईल, परंतु जो आज्ञेला भितो तो सु राहील. १४ मरणाच्या पाशापासून दूर राहणून सुखाचा नेम जीवनाचा झरा आहे. सुबोध कृपा मिळवितो, परंतु पातक्यांचा कठीण आहे. १६ प्रत्येक विवेकी विद्येने वर्तणुकी करितो, परंतु मूर्ख आपला मूर्खपणा प्रगट करितो. दुष्ट दूत अरिष्टांत पडतो, परंतु विश्वासू सुखकारक असा आहे. १७ जो संबोध करितो त्याला दरिद्र व अप्रतिष्ठा प्राप्त होईल, परंतु जो निषेध मानितो तो सन्मान पावेल. पुरविलेली इच्छा जीवाला गोड वाटवी, परंतु दुर्म सोडणें हें मूर्खास वीट असें वाटवें. जो ज्ञान्यांची संगत धरितो तो ज्ञानी होईल, परंतु मूर्खाचा सहवासी नाश पावेल. २१ पाप्यांच्या पाठीस लागेल, परंतु न्यायीला मूर्खपणाची फेड होईल. २२ सत्यपुष्प लेंकरांच्या लेंकराला वतनदारी देऊन जाईल, जें द्रव्य पाप्याने आपणासाठी ठेविलें हें चरम मिळेल. २३ दरिद्राच्या कृषीने पुष्कळ अन्न उत्पन्न होतें, परंतु अन्यायाने नाश पावतो अन्न आहे. २४ जो आपली कडी काढितो तो आपल्या लेंकराला द्वेषितो, परंतु जें प्रिय मानितो तो त्याच्या शासनाला बघतो. न्यायी तृप्त होईपर्यंत खातो, परंतु दुष्टांचें रिकामें राहील.

अध्याय १४.

सु स्त्रिया आपलें घर वाधितात, परंतु स्त्री आपल्या हातानी तें पाडून टाकते. जो प्रमाणिकपणें वर्ततो तो परमेश्वरास प्रिय परंतु जो आपल्या मार्गांत कुटिल आहे तो स्वतः अवमानितो. ३ मूर्खाच्या मुखात गर्वाची कडी आहे, परंतु सुज्ञांचे ओंठ त्याला रक्षित करील नसले तर मोठा स्वच्छ राहतो, परंतु मूर्खाने बलेंकरून पुष्कळ संपत्ति होती. ५ विश्वासू साक्षी लबाडी बोलणार नाही, परंतु मूर्ख

गोरी खोटे उच्चारिल. ६ निंदक ज्ञान शोधितो
ज्याला काही सांपडत नाही, परंतु समज-
ण्याला विषा सोपी पडतो. ७ मूर्खाला विवेचे
कडे नाहीत, असे समजून तू त्यासमोरून जा-
विवेक्याचे ज्ञान आपला मार्ग समजणे आहे,
तु मूर्खाचा मूर्खपणा कपट आहे. ९ मूर्ख पा-
नविषयी थट्टा करितात, परंतु प्रमाणिकांमध्ये
रुणा आहे. १० हृदय आपला खेव जाणते,
ज्याचा हर्ष परके जाणत नाहीत. ११
हावे घर उलडेल, परंतु प्रमाणिकांचा डेरा बळ-
क राहील. १२ मनुष्याला शुद्ध दिसतो असा
मार्ग आहे, परंतु त्याचा परिणाम मरणाचा
आहे. १३ हसण्यात देखील हृदय खिन्न
मरेल, आणि अस्या हर्षाचा परिणाम शोक अस-
ते. १४ विषडलेल्या हृदयाचा मनुष्य आप-
ला मार्गानी, व चांगला माणूस आपल्याने तुम
मरेल. १५ मूर्ख प्रत्येक गोष्टीवर विश्वासतो,
तु विवेकी आपल्या गतीला जपतो. १६ सुन्न
मिळे आणि वाहटापासून दूर जातो, परंतु मूर्ख
अभिमान व धोट असतो. १७ रागीट मनुष्य
मूर्खपणा करितो, आणि दुष्ट संकल्पाचा मनुष्य
वैषम्य होतो. १८ मूर्ख मूर्खपणाचे धारण क-
रितात, परंतु विवेकी ज्ञानाने मुकुटमंडित असतात.
१९ वाईट बऱ्यापुढे आणि दुष्ट न्यायीच्या दारा-
कड नमतात. २० दरिद्री आपल्या शेजाऱ्या-
कडे हेसित असतो, परंतु धनवान पुष्कळांस भिय
करे. २१ जो आपल्या शेजाऱ्याला अवमानि-
ते तो पाप करितो, परंतु जो दरिद्रावर दया
करितो तो धन्य. २२ जो दुष्कर्म योजितात ते
मत नाहीत काय? परंतु जे चांगले योजितात
याला दया आणि सत्यता प्राप्त होतील. २३
हर्ष श्रमांत प्राप्त होत असतो, परंतु ओंठांचे बो-
णें केवळ तोटा घडविते. २४ सुज्ञानाचा
मुटू याचे धन आहे, मूर्खांची मूर्खता मूर्खताच.
२५ जरा साक्षी जीनाला सोडवितो, परंतु कपटी
गोरी खोटे बोलतो. २६ परमेश्वराच्या भ-
लांत दृढ भरवसा आहे, आणि त्याच्या लेकराला
शत्रू आहे. २७ मरणाच्या पाशापासून दूर
हावे घाणून परमेश्वराचे भय जीवनाचा झरा
करे. २८ लोक बहुत असल्याने राजास प्रति-

ष्ठा आहे, परंतु लोकांचा तोटा असला तर अधि-
पतीचा नाश होतो. २९ जो मंदक्रोध तो महा-
बुद्धीचा आहे, परंतु जो उतावळा तो मूर्खता प्रगट
करितो. ३० स्वस्थ हृदय देहाचे जीवन आहे,
परंतु हेवा हाडांची सडी आहे. ३१ जो दरि-
द्राला पिडितो तो आपल्या उत्पन्न करणाऱ्याला
निंदितो, परंतु जो त्याचा सन्मान करितो तो गरी-
बावर दया करितो. ३२ दुष्ट आपल्या दुष्टतेत
बुडतो, परंतु न्यायी आशा धरून मरतो. ३३
बुद्धिमानाच्या मनांत ज्ञान लपते, परंतु मूर्खांच्या
ठायीं जें असेल तें सहज कळते. ३४ न्यायत्व
प्रजेला उंचाविते, परंतु पातक लोकांची अप्रतिष्ठा
आहे. ३५ राजाचा प्रसाद सुन्न सेवकावर होतो,
परंतु जो लाज करणारा आहे त्याजवर त्याचा
रोष होतो.

अध्याय १५.

गोड उत्तर कोप हटविते, परंतु कठोर भाषण
क्रोध चढविते. २ सुज्ञांची जीभ उत्तम ज्ञान
बोलतो, परंतु मूर्खांचे मुख मूर्खपणा उच्चारिते.
३ परमेश्वराचे डोळे वाईट आणि बरे पाहत
सर्वत्र आहेत. ४ जिभेचा विनय जीवनाचे झाड
आहे, परंतु तीतले हाडपण आत्म्याला मोडणारे
आहे. ५ मूर्ख आपल्या बापाचा उपदेश अन्हे-
रितो, परंतु जो निषेध मानितो तो विवेकी आहे.
६ न्यायीच्या घरांत पुष्कळ धन आहे, परंतु दुष्टा-
च्या प्राप्तद्रव्यांत संकटाचे मूळ आहे. ७ सुज्ञा-
नाचे ओंठ विद्या पसरितात, परंतु मूर्खांचे मन
असें नाही. ८ दुष्टांचा यत्न परमेश्वराला कीट
असा आहे, परंतु प्रमाणिकांची प्रार्थना त्याला
आनंद असी आहे. ९ दुष्टाचा मार्ग परमेश्व-
राला कीट असा आहे, परंतु जो न्यायत्व अनुस-
रतो त्याजवर तो प्रीति करितो. १० जो मार्ग
सोडितो त्याला भारी शासन प्राप्त होईल, जो
निषेधाला हेसितो तो मरेल. ११ मृतलोक आ-
णि नाशस्थल परमेश्वरासमोर आहेत; तर नि-
श्चये मनुष्यवंशांची हृदयेहि आहेत. १२ नि-
ंदक आपल्या निषेध करणाऱ्यावर प्रीति करित
नाहीं, तो सुज्ञानांकडेस जात नाही. १३ हृदया-
तील संतोषाने तोंडाला तेज येते, परंतु हृदयाच्या

केशाने आत्मा मोडतो. १४ बुद्धिमानाचें मन विद्या शोधितें, परंतु मूर्खाचें मुख मूर्खता भक्षितें. १५ खेदिताचे सर्व दिवस वाईट आहेत, परंतु आनंदीहृदयाच्याला नित्य सम्भोजन आहे. १६ परमेश्वराचें भय असून थोडें धन हें त्रासयुक्त बहुत द्रव्यापेक्षा उत्तम आहे. १७ प्रीतियुक्त शाकभोजन हें द्वेषयुक्त पुष्ट बैलाच्या भोजनापेक्षा उत्तम आहे. १८ कोणी मनुष्य झगडा उठावितो, परंतु जो मंदक्रोध तो तंटा शांतवितो. १९ आळ-शाचा मार्ग कांट्याचें कुंपण असा आहे, परंतु सरळांची वाट सडक आहे. २० सुज्ञपुत्र बापाला आनंदावितो, परंतु मूर्ख मनुष्य आपल्या आईला अवमानितो. २१ बुद्धिहीनाला मूर्खता हर्ष असी आहे, परंतु विवेकी मनुष्य नीट वर्तते. २२ मसलतीवांचून संकल्प बिघडतात, परंतु मसलत देणारे पुष्कळ असल्याने ठरतात. २३ मनुष्याला आपल्या मुखच्या उत्तराने हर्ष होतो, आणि सुस-मयीचें वचन किती उत्तम आहे? २४ सुज्ञाना-ला जीवनाचा मार्ग वरच्याकडे आहे, तो खालच्या मृतलोकांपासून दूर जावा झणून. २५ परमेश्वर गर्विष्ठाचें घर नष्ट करील, परंतु तो विधवेची सीमा स्थापील. २६ दुष्कर्माच्या कल्याण परमेश्वराला वाट अशा आहेत, परंतु पवित्रांची वचनें मनोरम आहेत. २७ लोभिष्ट आपलें घर कष्टी करितो, परंतु जो दानें दैषितो तो वांचेल. २८ न्यायीचें मन उत्तर करायला विचार करितें, परंतु दुष्टाचें मुख वाईट गोष्टी उच्चारितें. २९ परमेश्वर दुष्टांपासून दूर आहे, परंतु तो न्यायींची प्रार्थना ऐकतो. ३० ढोक्यांचा प्रकाश हृदय संतुष्ट करितो, शुभवार्ता हाडें मज्जापूर्ण करितो. ३१ जो कान जीवनाचा निषेध ऐकतो तो सुज्ञाना-मर्थ्य असतो. ३२ जो संबोधाचा तिरस्कार करितो तो आपल्या जीवाला तुच्छ मानितो, परंतु जो निषेध ऐकतो तो बुद्धि पावतो. ३३ परमेश्वराचें भय ज्ञानाचा संबोध आहे, आणि सन्मानपूर्वी नम्रता असती.

अध्याय १६.

मनाचे संकल्प मनुष्याचे, परंतु परमेश्वरापासून जिभेचें उत्तर आहे. २ मनुष्याला आपले सर्व

मार्ग शुद्ध दिसतात, परंतु परमेश्वर आजे तद्गु-पाहतो. ३ तूं अपलीं कार्ये परमेश्वराच्या स्त-धीन कर, झणजे तुझे संकल्प सिद्धीस को-४ परमेश्वराने आपणासाठीं सर्व केले, दुष्ट-अरिष्टाच्या दिवसासाठीं केला. ५ प्रत्येक मनु-हृदयाचा परमेश्वराला वाट असा आहे, युक्त-युग तो शिक्षा पावल्याशिवाय राहणार नाही. ६ दया आणि सत्यता यांकडून अन्याय हरण होतो आणि परमेश्वराच्या भयाने कोणी दुष्कर्मापासून दूर राहतो. ७ मनुष्याचे मार्ग परमेश्वराच्या मनास आले, झणजे त्याचे वैरीही त्यासी शांती राहत असें तो करितो. ८ न्यायत्वाने पावले थोडकें द्रव्य अन्यायाने पावलेल्या महासंपत्तिपेक्षा उत्तम आहे. ९ मनुष्याचें मन त्याच्या मार्गाचे विचार करितें, परंतु परमेश्वर त्याची प्रवृत्ति निटावितो. १० निर्णय राजाच्या ओठावर रा-हे, न्यायांत त्याच्या मुखाने विपरीत बोलूं न-११ न्यायाची तागडी आणि पारडी ही परमेश्व-राची आहेत, पिशवीतलीं सर्व वजनें त्याचें झ-आहेत. १२ दुष्टता करण्याचा वाट राबाल येवो, कां की सिंहासन न्यायत्वाने स्थिर राह-१३ न्यायाचे ओठ राजाला संतोषकारक असे आहेत, आणि जो प्रमाणिक बोलतो त्याला हे प्रिय मानितात. १४ राजाचा कोप मनाचे दूत असे आहेत, परंतु सुज्ञान मनुष्य त्याचा शांतवील. १५ राजाचें मुखतेज जीवन आहे, आणि त्याचा अनुग्रह शेवटच्या पावसाच्या अमृतव-रिखा आहे. १६ सोन्यापेक्षा ज्ञानमार्ग क-दी उत्तम आहे? आणि रुप्यापेक्षा बोधप्र-श्रेष्ठ आहे. १७ दुष्कर्मापासून वळणें हें मनु-षिकांची सडक वाट आहे, जो आपल्या मार्गाकडे लक्ष्य ठेवितो तो आपल्या जीवाला रक्षितो. १८ भंगाचा पुढारी गर्व, आणि नाशाचा पुढारी व-भिमाना आत्मा आहे. १९ गर्विष्ठासीं मृत न-टण्यापेक्षा दीनासीं नव्हात्मा असणें उत्तम आहे. २० जो सुबुद्धीने गोष्टीकडे लक्ष्य लावितो ते लक्ष्य पावेल, आणि जो परमेश्वरावर भाव ठेवितो तो सुखी. २१ जो सुज्ञमनाचा त्याला विवेकी बरो झणतील, आणि ओठाचा मधुरपणा विण कर-वितो. २२ ज्याला सुबोध प्राप्त झाला आहे त्या-

मनो जीवनाचा झरा असा आहे, परंतु मूर्खपणा झाला शासन आहे. २३ कुत्रांनाचें मन त्याच्या कुत्रा शिकवितें, आणि त्याच्या ओंठाला विद्या-कुत्र करितें. २४ मनोरम वचनें मधाचा शिसा कशी आहेत, ती जीवाला गोड आणि हाडाला खरोखर आहेत. २५ मनुष्याला नीट दिसतो असा एक मार्ग आहे, परंतु त्याचा परिणाम मर-णवे मार्ग असा आहे. २६ कामकरी आपणासाठीं काम करितो, कां की त्याचें तोंड तें त्याजवर ला-गेलें. २७ दुष्ट मनुष्य दुष्टाई खणितो, आणि त्याच्या ओंठावर जाणो हुरपळता अभि आहे. २८ हाड मनुष्य विवाद ठठवितो, आणि कुजबुजा झाला वेगळें करितो. २९ बळात्कार करणारा मनुष्य आपल्या शेजाऱ्याला भुलथाप देतो, आणि त्याला वाईट मार्गांत घेऊन जातो. ३० तो हाड-कडे क्लयासाठीं आपले डोळे मिटितो, दुष्कर्म झाल्याला तो आपले ओंठ आवळून धरितो. ३१ शिकलेले केंस न्यायत्वाच्या मार्गांत असले तर संभेचा मुगट असे आहेत. ३२ मंदक्रोध परा-क्रमापेक्षा, आणि जो आपला आत्मा स्वाधीन ठे-वितो तो नगर हल्ला करून घेणाऱ्यापेक्षा उत्तम आहे. ३३ ओंटींत पण घालितात, परंतु त्याचा सर्व निरय परमेश्वराकडून होतो.

अध्याय १७.

शांतिसहित कोरडा तुकडा हा कलहसहित परभर मिष्टान्नापेक्षा उत्तम आहे. २ बुद्धिमान सेवक लज्जाकरणाऱ्या पुत्रावर धर्मापणा करील, आणि भावांमध्ये विभाग पावेल. ३ रुप्या-साठीं मूस आणि सोन्यासाठीं भट्टी आहे, परंतु परमेश्वर हृदयें पारखितो. ४ दुष्कर्म खोठ्या ओंठाला अपून एकतो, आणि लबाड दुष्टजिभेकडे दान देतो. ५ जो दरिद्राला उपहासतो तो आपल्या उत्पत्त्या करणाऱ्याला निंदितो, आणि नोबितीमुळे हर्षतो तो देडावाचून राहणार नाही. ६ लेकराची लेकरें बुद्धाचा मुगट आहेत, आणि लेकराची शोभा त्याचे बाप आहेत. ७ डकूष्ट कोलणें मूर्खाला शोभत नाही, अधिपतीला तर निषयें खोटे भाषण साजत नाही. ८ ज्याला दान मिळालें आहे, त्याच्या दृष्टींत तें मोलवान

मणि असें आहे, जिकडे जिकडे तें वळतें तिकडे तिकडे सफळ असतें. ९ जो अपराध झाकितो तो प्रीति हुडकतो, परंतु जो गोष्ट घोळतो तो मि-त्राला वेगळें करितो. १० मूर्खाच्या मनांत शंभर फटक्याच्या ठसण्यापेक्षा निषेध बुद्धिमानाच्या मनांत अधिक ठसतो. ११ दुष्कर्मी केवळ फितूर पा-हतो, ह्मणून लोक क्रूर दूताला त्याजकडे पाठवितील. १२ पिली हरण केलेली आस्वल मनुष्याला भेटो, परंतु मूर्खाने आपल्या मूर्खपणांत त्याला भेटूं नये. १३ जो बऱ्याबद्दल वाईट करितो त्याच्या घरा-पसून अरिष्ट सरणार नाही. १४ कोणी पाण्यें सुटूं देतांना जसें घडतें तसा विवादाचा प्रारंभ आहे, ह्मणून कज्जा उठण्यापूर्वी त्याला सोड. १५ जो दुष्टाला न्यायी ठरवितो, आणि जो न्या-यीला दोषी ठरवितो, ते उभयतां परमेश्वराला वाट असे आहेत. १६ मूर्खाला काहीं बुद्धि नसतां ज्ञान पावायला त्याच्या हातांत मोल कां असवें? १७ सखा सर्वदा प्रीति करितो, आणि भाऊ कष्टाला जन्मला आहे. १८ बुद्धिहीन म-नुष्य आपल्या मित्राच्या समक्ष टाळी देऊन जा-मीन होतो. १९ ज्याला कज्जा आवडतो त्याला अपराध आवडतो, आणि जो आपलें दार उंचा-वितो तो नाश शोधितो. २० ह्मणुमनाचा हित पावत नाही, आणि वांकड्या जिभेचा अरिष्टांत पडतो. २१ जो मूर्खाला जन्म देतो तो तें आ-पल्या शोकासाठीं करितो, आणि मूर्खाच्या बापाला हर्ष वाटणार नाही. २२ संतुष्ट हृदय पैष्टिक औषधाप्रमाणें कुशल करितें, परंतु मोडलेला आत्मा हाडें सुकवितो. २३ न्यायाचे मार्ग विपरित करावे ह्मणून दुष्ट पदरातून लांच घेतो. २४ सुबुद्धीपुढें ज्ञान आहे, परंतु मूर्खाचे डोळे पृथ्वी-च्या सीमेकडे आहेत. २५ मूर्ख पुत्र आपल्या बापाला शोककारक, आणि आपल्या प्रसवणारीला खेदकारक आहे. २६ न्यायीला दंडणें आणि प्रमाणिकपणामुळे अधिपतीला हाणणें उत्तम नाही. २७ जो आपली वचनें आकळितो तो ज्ञानवान, आणि जो नम्र आत्म्याचा तो बुद्धिमान मनुष्य आहे. २८ मूर्ख देखील उगीच राहतांना सुन्न भासेल, आणि जो आपले ओंठ मिटून धरितो तो सुबुद्धि असें मानितात.

अध्याय १०.

शालमोनाचीं दुष्टांतवचनें. ज्ञानी पुत्र बापाला सं-
तुष्ट करितो, परंतु मूर्ख पुत्र आपल्या आईला
दुःखदायक आहे. २ दुष्टतेचीं भंडारें काहीं हित
करीत नाहीत, परंतु न्यायत्व मरणापसून मोकळे
करितें. ३ परमेश्वर न्यायीच्या जीवाला भुकेलें
असूं देणार नाही, परंतु तो दुष्टाची इच्छा निर-
र्थक करितो. ४ जो सैल मुठ्ठीनें कर्म करितो तो
दरिद्री होतो, परंतु ढवोण्यांचा हात धन मिळ-
वितो. ५ ठन्हाळ्यांत गोळा करितो तो पुत्र बु-
द्धिमान आहे, परंतु कापणीच्या समयीं निद्रायमान
राहतो, तो पुत्र लज्जाकर आहे. ६ न्यायीच्या
डोईवर आशीर्वाद असतात, परंतु बलात्कार दुष्टां-
च्या मुखाला आच्छादितो. ७ न्यायीचें स्म-
रण आशीर्वादित असतें, परंतु दुष्टांचें नाम कुजून
जाईल. ८ मनाचा बुद्धिमान आज्ञा मानून घेईल,
परंतु वाचाल मूर्ख खाली पडेल. ९ जो यथार्थ-
तेने वागतो तो निर्भय वागतो, परंतु जो आपले
मार्ग कुटिल करितो तो उघडा होईल. १०
जो डोळे मिचकावितो तो दुःख देतो, परंतु वा-
चाल मूर्ख खाली पडेल. ११ न्यायीचें मुख जी-
वनकूप आहे, परंतु दुष्टांचें मुख बळात्कार आच्छा-
दितो. १२ द्वेष झगडे उठवितो, परंतु प्रीति
सर्व अपराधांला आच्छादितो. १३ बुद्धिमानाच्या
ओंठांत ज्ञान सांपडतें, परंतु निर्बुद्धीच्या पाठीस
काठी पाहिजे. १४ ज्ञानी जन विद्येचा संग्रह
करून ठेवितो, परंतु मूर्खाचें मुख नाशास लगत
आहे. १५ धनवानाचें द्रव्य त्याचें सुदृढनगर
आहे, गरिबांचा नाश त्याचें दरिद्र आहे. १६
न्यायीचें कार्य जीवनार्थ आहे, दुष्टाची मासि
पापासाठीं असती. १७ जो संबोध पाळितो तो
जीवनाच्या मार्गात आहे, परंतु जो निषेधाला अ-
व्हेरितो तो भ्रांत आहे. १८ जो लबाड ओं-
ठानीं द्वेष गुप्त राखितो तो आणि जो चहाडी
करितो तोहि मूर्ख आहे. १९ बहुत बोलण्यांत
पापाचा तोटा नाही, पण जो आपले ओंठ आक-
ळितो तो शहाणा. २० न्यायीची जीभ उत्तम
रुपें आहे, दुष्टांचें हृदय कवडीचा माल आहे.
२१ न्यायीचे ओंठ बहुतांला चारतात, परंतु मूर्ख

अबुद्धीने मरतात. २२ परमेश्वराचा आदेश
वाद कोणीएकाला धनवान करितो, आणि तो त्या
सुद्धां काहीं दुःख लावीत नाही. २३ दुष्ट
करणे मूर्खाला खेळ असें आहे, परंतु बुद्धि
मनुष्य ज्ञानसंपन्न आहे. २४ ज्याला दुष्ट मि-
तें त्याजवर येईल, परंतु न्यायी जें इच्छितो
त्याला मिळेल. २५ जसा वावटूळ होऊन का-
तसा दुष्ट नाहीसा होतो, परंतु न्यायी सर्व
टिकण्याचा पाया आहे. २६ जसा अमल
ताला आणि जसा धूर डोक्याला लागतो,
कामचोर जे त्याला पाठवितो त्याला वाट
२७ परमेश्वराचें भय आयुष्य वाढवितें,
दुष्टांचीं वर्षे उणीं होतील. २८ न्यायीची
शा हर्ष असी होईल, परंतु दुष्टाची अपेसा
हींसी होईल. २९ परमेश्वराचा मार्ग जसा
जनाला आश्रय आहे, परंतु दुष्कर्म्याला
प्राप्त होईल. ३० न्यायी कधीं टळणार
परंतु दुष्ट पृथ्वीत स्वस्थ वसणार नाहीत. ३१
न्यायीचें मुख ज्ञान उच्चारितें, परंतु दुष्ट
गारी जीभ तुटेल. ३२ जें मान्य तें न्यायीच्या
ओंठाला कळतें, परंतु दुष्टांचें मुख फुटून वेल-
णारें आहे.

अध्याय ११.

खोटी तामडी परमेश्वराला वीट असी द्यावी,
परंतु खरें वजन त्याला मान्य आहे. १
आला झगडे अप्रतिष्ठा येती, परंतु विनिर्वा-
ठार्या ज्ञान असतें. २ प्रमाणिकाची वगण
त्याला संभाळीत चालवील, परंतु कपट्याची
टिलता त्याचा नाश करील. ३ रोषाच्या दिव-
धन हित करित नाही, परंतु न्याय मरणापसून
सोडवितो. ४ यथार्थाचें न्यायत्व त्याला
नीट करील, परंतु दुष्ट आपल्या दुष्टतेने
पडेल. ५ प्रमाणिकाचें न्यायत्व त्याला वेळीं
करील, परंतु अधार्मिक आपल्या दुर्व्यसना-
पडवील. ६ दुष्ट मनुष्य मरतो तेव्हां त्याची
क्षा नष्ट होती, आणि अन्यायाची आशा
होती. ७ न्यायी संकटातून पार पडजे,
त्याच्या स्थानीं दुष्ट येतो. ८ अधार्मिक
तोंडाने आपल्या शेड्याला नाशितो, परंतु न्यायी

रून न्यायी मुक्त होतील. १० न्यायींचें कुशल वृत्तां नगर उल्लासतें, परंतु दुष्ट नष्ट होतात वृत्तां उत्सव होतो. ११ प्रमाणिकांच्या आशी- राने नगर उंच होतें, परंतु दुष्टांच्या तोंडांने नष्ट होतें. १२ निर्बुद्धि आपल्या शेजाऱ्याला मूर्ख मानितो, परंतु विवेकी मनुष्य उगीच राहतो. १३ लुबरा गुह्य गोष्ट उघडी करितो, परंतु आत्म्या- ने विश्वासू गोष्ट गुप्त राखितो. १४ मसलत मनुष्यामुळे लोक नाश पावतात, परंतु मसलत करून देणारे असल्याने कुशळ होतें. १५ कोणी मनुष्याचा जमीन झाला तर हानि पावेल, परंतु दळी देणाऱ्यास अनुकूल होत नाही तो निर्भय होतो. १६ सुरेख स्त्री सन्मान पावती, आणि वृत्तान धन संपादितो. १७ दयालु मनुष्य मनुष्या जीवावर उपकार करितो, परंतु क्रूरजन मनुष्या देहावर दुस्त्व आणितो. १८ दुष्ट खोटें प्रेम करितो, परंतु जो न्यायत्व पेरितो त्याला नि- रर्थकून फळ मिळेल. १९ तसेंच न्यायत्व निष्ठाधक आहे, परंतु दुष्कर्मामुसारि आपलें रूप साधितो. २० कुटीलमनाचे परमेश्वराला दूर असे आहेत, परंतु खऱ्या मार्गावर तो आवड- वितो. २१ युगानुयुग दुष्कर्म अदीर्घत अस- णार नाही, परंतु न्यायींची संतति तरेल. २२ दूर स्त्री विवेकहीन असली तर बसी दुकराच्या मळांत सोन्याची नथ तशी ती आहे. २३ सर्वांची इच्छा केवळ शुभ आहे, दुष्टांची अपे- श रोष आहे. २४ विखरितो आणि द्रव्य वा- रितो असा कोणी आहे, आणि जें योग्य त्यापे- ळी अधिक राखून ठेवितो, तथापि परिणाम दरिद्र- त्वी असाहि कोणी आहे. २५ उपकारी मनाचा मूर्ख होईल, आणि जो पाणी पाजितो त्यालाहि पाणी पाजितो. २६ जो धान्य अडकवून ठेवि- त्याला लोक शापितो, परंतु जो धान्य विकि- त्याच्या डोईवर आशीर्वाद होईल. २७ जो दून हित पाहतो तो कृपा पावतो, परंतु जो अ- दृष्ट शोधितो त्याजवर तें येईल. २८ जो आ- या घनावर भरवसा ठेवितो तो नाश पावेल, परंतु न्यायी पालवतील. २९ जो आपलें घर- नितो त्याचें वतन बारा होईल, आणि मूर्ख- मनाचा सेवक होईल. ३० न्यायीचें फल

जीवनाचें झाड आहे, आणि जो जीवात्म्यास मिळ- वितो तो ज्ञानी. ३१ पाहा, पृथ्वीत न्यायीला कर्मफल प्राप्त होईल, दुष्ट आणि पातकी यांला तर निश्चयें.

अध्याय १२.

ज्याला संबोध आवडतो त्याला विद्या आवड- ती, परंतु जो निषेधाला द्वेषितो तो पशु- शील. २ चांगला मनुष्य परमेश्वराजवळून कृपा पावतो, परंतु वाईट योबणाच्या मनुष्याला तो दोषी ठरवील. ३ दुष्टतेने मनुष्य स्थिर होणार नाही, परंतु न्यायीचें मूळ दळणार नाही. ४ सद्गुणी स्त्री आपल्या पतीला मुगट आहे, परंतु लज्जा करणारी त्याच्या हाडांत सडी असी आहे. ५ न्यायीच्या कल्पना नीति आहेत, दुष्टांचे संकल्प कपट आहेत. ६ दुष्टांचीं वचनें घातासाठीं दडी मारण्याचीं आहेत, परंतु प्रमाणिकांचें मुख त्याला मुक्त करील. ७ दुष्ट उलंडून नाहीसे होतात, परंतु न्यायीचें घर टिकेल. ८ मनुष्याला त्याच्या सुबोधाप्रमाणें प्रशंसा मिळेल, परंतु जो कुटिलम- नाचा त्याला तुच्छ मानितो. ९ जो आपल्या- जवळ भाकराहि नसतां आपल्याला प्रतिष्ठित मा- नितो, त्यापेक्षां जो अप्रतिष्ठित असून चाकराचा धनी आहे तो उत्तम आहे. १० न्यायी आपल्या पशूच्या जीवाला मानितो, परंतु दुष्टांच्या करुणा क्रूरच आहेत. ११ जो आपली भूमि राबतो तो अन्नाने तृप्त होईल, परंतु जो लुच्च्यांस अनु- सरतो तो निर्बुद्धि आहे. १२ दुष्ट दुष्कर्म्यांची लूट इच्छितो, परंतु न्यायीचें मूळ फल देतें. १३ भोंटांच्या पातकाने दुष्कर्म फांसांत सांपडतो, परंतु न्यायी संकटांतून निभावे. १४ मुखाच्या फ- लाकडून मनुष्य हिताने तृप्त होईल, आणि मनु- ष्याच्या हाताचें प्रतिफल त्याला परत मिळेल. १५ मूर्खाला स्वमार्ग नीट दिसतो, परंतु जो उप- देश ऐकून घेतो तो सुज्ञ. १६ मूर्खाचा राग लागलाच कळतो, परंतु विवेकी अप्रतिष्ठा आच्छा- दितो. १७ जो सत्य बोलतो तो न्यायत्व प्रगट करितो, परंतु असत्य साक्षी कपट. १८ तरवारी- च्या भोसकण्याप्रमाणें बकतो असा कोणी आहे, परंतु सुज्ञाची जीभ आरोग्य आहे. १९ सत्य-

तेचा ओंठ सदा ठरेल, परंतु खोटी जीभ केवळ क्षणभर राहील. २० जे अरिष्ट योजितात त्यांच्या हृदयांत कपट आहे, परंतु कुशलाच्या मसलत देणाऱ्यांस हर्ष होईल. २१ न्यायीला काही विपत्ति लागणार नाही, परंतु दुष्ट संकटांत बुडतील. २२ खोटे ओंठ परमेश्वराला वाट असे आहेत, परंतु जे सत्यतेने वर्ततात त्यांवर त्याची आवड आहे. २३ चतुर मनुष्य विद्या गुप्त राखितो, परंतु मूर्खांचे मन मूर्खपणा प्रगट करिते. २४ उद्योग्यांचा हात अधिकार चालवील, परंतु आळशी कर देणारे होतील. २५ मनुष्याच्या मनांतली काळजी त्याला ओणवे करितो, परंतु सुवचन त्याला संतुष्ट करिते. २६ न्यायी आपल्या शेजाऱ्याहून उत्तम आहे, परंतु दुष्टांचा मार्ग त्याला बहकवितो. २७ आळशी आपली केलेली शिंकार भाजीत नाही, परंतु उद्योगी मनुष्याचे द्रव्य मोलवान आहे. २८ न्यायत्वाच्या मार्गात जीवन आहे, आणि त्याच्या सडक वाटेत मरण नाही.

अध्याय १३.

सुशपत्र आपल्या बापाचा उपदेश ऐकून घेतो, परंतु निंदक निषेध ऐकत नाही. २ सुखाच्या फलाकडून मनुष्य हित भोगील, परंतु पातक्यांचा जीवात्म्याला बलात्कार होईल. ३ जो आपले मुख संभाळितो तो आपला जीव रक्षितो, परंतु जो आपले ओंठ वासितो त्याचा नाश होईल. ४ आळशाचा जीव इच्छितो आणि काही मिळत नाही, परंतु उद्योग्यांचा जीव पुष्ट होईल. ५ न्यायी खोटपण दृष्टितो, परंतु दुष्ट कुत्सित कर्म करितो आणि अप्रतिष्ठा पावतो. ६ यथार्थ मार्गाला न्यायत्व संभाळिते, परंतु दुष्टता पाप्याचा नाश करितो. ७ आपणाला धनवान करितो तथापि त्याला काही नाही असा कोणी आहे, आणि आपणाला दरिद्री करितो तथापि त्याला फार द्रव्य आहे असाही एखादा आहे. ८ मनुष्याच्या जीवाची खंडणी त्याचे धन आहे, परंतु दरिद्री धमकी ऐकत नाही. ९ न्यायीचा प्रकाश उजळेल, परंतु दुष्टांचा दीप विझून जाईल. १० केवळ गर्वाने कोणी झगडा ठठवितो, परंतु जे संबोध ऐकून घेतात त्यांच्या ठायी ज्ञान आहे. ११ द्रव्य व्यर्थ अच-

रणाने उणे होतें, परंतु जो आपल्याजवळ संज करितो तो वाढेल. १२ विलंबित आशा ह्या रोगी करितो, परंतु पुरविलेली इच्छा क्लेश झाला आहे. १३ जो वचन तुच्छ मानिते तो नाहींसा होईल, परंतु जो आशेला भितो तो सुखी राहील. १४ मरणाच्या पाशांपासून दूर राहणून सुखाचा नेम जीवनाचा झरा आहे. १५ सुबोध कृपा मिळवितो, परंतु पातक्यांचा कठीण आहे. १६ प्रत्येक विवेकी विवेने वर्तते परंतु मूर्ख आपला मूर्खपणा प्रगट करितो. १७ दुष्ट दूत अरिष्टांत पडतो, परंतु विश्वासू बाप सुखकारक असा आहे. १८ जो संबोध करितो त्याला दरिद्र व अप्रतिष्ठा प्राप्त होवितो परंतु जो निषेध मानितो तो सन्मान पावेल. १९ पुरविलेली इच्छा जीवाला गोड वाटते, परंतु दुष्ट मर्म सोडणे हे मूर्खांस वाट असे वाटते. २० जो ज्ञान्याची संगत धरितो तो ज्ञानि होईल, परंतु मूर्खांचा सहवासी नाश पावेल. २१ न्यायी पाप्यांच्या पाठीस लागेल, परंतु न्यायीला न्याय्याची फेड होईल. २२ सत्यपण आपल्या लेंकरांच्या लेंकराला वतनदारी देउन नये, आणि जे द्रव्य पाप्याने आपणासाठी ठेविले ते न्यायीला मिळेल. २३ दरिद्रांच्या कृषीने पुष्कळ अन्न उत्पन्न होतें, परंतु अन्यायाने नाश पावतो अन्न कोणी आहे. २४ जो आपली कडी बळकट तो आपल्या लेंकराला दृष्टितो, परंतु जो न्याय प्रिय मानितो तो त्याच्या शासनाला बळको. २५ न्यायी तुम होईपर्यंत खातो, परंतु दुष्टांचे रिकामे राहील.

अध्याय १४.

सुस्त्री स्त्रिया आपले घर वांछितात, परंतु स्त्री आपल्या हातांनी ते पाडून टाकते. २ जो प्रमाणिकपणे वर्ततो तो परमेश्वराला निषेध परंतु जो आपल्या मार्गात कुटिल आहे तो स्वतःला अवमानितो. ३ सुखाच्या मुखात गर्वाने जीव आहे, परंतु सुखाचे ओंठ त्याला रक्षित करील नसले तर मोठा स्वच्छ राहतो, परंतु पाप्याच्या बलेंकळून पुष्कळ संपत्ति होवि. ४ विश्वासू साक्षी लबाडी बोलणार नाही, परंतु वचन

सोटी खोटे उच्चारिल. ६ निंदक ज्ञान शोधितो
जिच्याला काही सांपडत नाही, परंतु समज-
ण्याला विषा सोपी पडतो. ७ मूर्खांच्या विवेचे
मेंढ नाहीत, असें समजून तूं त्यासमोरून जा-
विवेक्याचें ज्ञान आपला मार्ग समजणें आहे,
परंतु मूर्खांचा मूर्खपणा कपट आहे. ९ मूर्ख पा-
लाविषयीं यष्टा करितात, परंतु प्रमाणिकांमध्ये
करणा आहे. १० हृदय आपला खेद जाणतें,
जिच्याचा हर्ष परके जाणत नाहीत. ११
जाचें घर उलढेल, परंतु प्रमाणिकांचा डेरा बळ-
व राहील. १२ मनुष्याला शुद्ध दिसतो असा
मार्ग आहे, परंतु त्याचा परिणाम मरणाचा
आहे. १३ हसण्यांत देखील हृदय खिन्न
मरेल, आणि अस्या हर्षाचा परिणाम शोक अस-
ते. १४ बिबडलेल्या हृदयाचा मनुष्य आप-
ला मार्गानी, व चांगला माणूस आपल्याने तुम
देखील. १५ मूर्ख प्रत्येक गोष्टीवर विश्वासतो,
परंतु विवेकी आपल्या गतीला जपतो. १६ सुज्ञ
जिणे आणि वाढटापासून दूर जातो, परंतु मूर्ख
अभिमाना व धोड असतो. १७ रागीट मनुष्य
मूर्खपणा करितो, आणि दुष्ट संकल्पाचा मनुष्य
वेषधर होतो. १८ मूर्ख मूर्खपणाचें धारण क-
रितात, परंतु विवेकी ज्ञानाने मुकुटमंडित असतात.
१९ वाईट बऱ्यांपुढें आणि दुष्ट न्यायोच्या दारा-
वरून नमतात. २० दरिद्री आपल्या शेजाऱ्या-
कडे देखित असतो, परंतु धनवान पुष्कळांस प्रिय
आहे. २१ जो आपल्या शेजाऱ्याला अवमानि-
ते तो पाप करितो, परंतु जो दरिद्रावर दया
करितो तो धन्य. २२ जो दुष्कर्म योजितात ते
पात नाहीत काय? परंतु जे चांगलें योजितात
त्यांना दया आणि सत्यता प्राप्त होतील. २३
सर्व श्रमांत प्राप्त होत असतो, परंतु ओंठाचें बो-
लणें केवळ तोटा घडवितें. २४ सुज्ञानाचा
गुप्त अर्थ धन आहे, मूर्खांची मूर्खता मूर्खताच.
२५ जरा साक्षी जीनाला सोडवितो, परंतु कपटी
साक्षी खोटे बोलतो. २६ परमेश्वराच्या भ-
गांत दृढ भरवसा आहे, आणि त्याच्या लेकराला
आश्रय आहे. २७ मरणाच्या पाशापासून दूर
जाचें छापून परमेश्वराचें भय जीवनाचा झरा
आहे. २८ लोक बहुत असल्याने राजास प्रति-

ष्ठा आहे, परंतु लोकांचा तोटा असला तर अधि-
पतीचा नाश होतो. २९ जो मंदक्रोध तो महा-
बुद्धीचा आहे, परंतु जो उतावळा तो मूर्खता मगट
करितो. ३० स्वस्थ हृदय देहाचें जीवन आहे,
परंतु हेवा हाडांची सडी आहे. ३१ जो दरि-
द्राला पिडितो तो आपल्या उत्पन्न करणाऱ्याला
निंदितो, परंतु जो त्याचा सन्मान करितो तो गरी-
बावर दया करितो. ३२ दुष्ट आपल्या दुष्टतेत
बुडतो, परंतु न्यायी आशा घेऊन मरतो. ३३
बुद्धिमानाच्या मनांत ज्ञान लपतें, परंतु मूर्खांच्या
ठायीं जें असेल तें सहज कळतें. ३४ न्यायत्व
प्रजेला उंचावितें, परंतु पातक लोकांची अप्रतिष्ठा
आहे. ३५ राजाचा प्रसाद सुन्न सेवकावर होतो,
परंतु जो लाज करणारा आहे त्याजवर त्याचा
रोष होतो.

अध्याय १५.

गोड उत्तर कोप हटवितें, परंतु कठोर भाषण
क्रोध चढवितें. २ सुज्ञांची जीभ उत्तम ज्ञान
बोलती, परंतु मूर्खांचें मुख मूर्खपणा उच्चारितें.
३ परमेश्वराचे डोळे वाईट आणि बरें पाहत
सर्वत्र आहेत. ४ जिभेचा विनय जीवनाचें झाड
आहे, परंतु तीतलें दाडपण आत्म्याला मोडणारें
आहे. ५ मूर्ख आपल्या बापाचा उपदेश अन्हे-
रितो, परंतु जो निषेध मानितो तो विवेकी आहे.
६ न्यायीच्या घरांत पुष्कळ धन आहे, परंतु दुष्टा-
च्या प्राप्तद्रव्यांत संकटाचें मूळ आहे. ७ सुज्ञा-
नाचे ओंठ विद्या पसरितात, परंतु मूर्खांचें मन
असें नाही. ८ दुष्टांचा यज्ञ परमेश्वराला कीट
असा आहे, परंतु प्रमाणिकांची प्रार्थना त्याला
आनंद असी आहे. ९ दुष्टाचा मार्ग परमेश्व-
राला कीट असा आहे, परंतु जो न्यायत्व अनुस-
रतो त्याजवर तो प्रीति करितो. १० जो मार्ग
सोडितो त्याला भारी शासन प्राप्त होईल, जो
निषेधाला हेषितो तो मरेल. ११ मृतलोक आ-
णि नाशस्थल परमेश्वरासमोर आहेत; तर नि-
श्चयें मनुष्यवंशाचीं हृदयेहि आहेत. १२ नि-
ंदक आपल्या निषेध करणाऱ्यावर प्रीति करित
नाहीं, तो सुज्ञानाकडेस जात नाही. १३ हृदया-
तील संतोषाने तोंडाला तेज येतें, परंतु हृदयाच्या

केशाने आत्मा मोडतो. १४ बुद्धिमानाचें मन विद्या शोधितें, परंतु मूर्खाचें मुख मूर्खता भक्षितें. १५ खेदिताचे सर्व दिवस वाईट आहेत, परंतु आनंदीहृदयाच्याला नित्य सम्भोजन आहे. १६ परमेश्वराचें भय असून थोडें धन हें त्रासयुक्त बहुत द्रव्यापेक्षा उत्तम आहे. १७ प्रीतियुक्त शाकभोजन हें द्वेषयुक्त पुष्ट बैलाच्या भोजनापेक्षा उत्तम आहे. १८ कोणी मनुष्य झगडा उठवितो, परंतु जो मंदक्रोध तो तंटा शांतवितो. १९ आळ-शाचा मार्ग कांट्याचें कुंपण असा आहे, परंतु सरळांची वाट सडक आहे. २० सुज्ञपुत्र बापाला आनंदवितो, परंतु मूर्ख मनुष्य आपल्या आईला अवमानितो. २१ बुद्धिहीनाला मूर्खता हर्ष असी आहे, परंतु विवेकी मनुष्य नीट वर्तते. २२ मसलतीवांचून संकल्प बिघडतात, परंतु मसलत देणारे पुष्कळ असल्याने ठरतात. २३ मनुष्याला आपल्या मुखच्या उत्तराने हर्ष होतो, आणि सुस-मर्थीचें वचन किती उत्तम आहे? २४ सुज्ञाना-ला जीवनाचा मार्ग वरच्याकडे आहे, तो खालच्या मृतलोकापासून दूर जावा झणून. २५ परमेश्वर गर्विष्ठांचें घर नष्ट करील, परंतु तो विधवेची सीमा स्थापील. २६ दुष्कर्म्याच्या कल्पना परमेश्वराला वाईट अशा आहेत, परंतु पवित्रांचीं वचनें मनोरम आहेत. २७ लोभिष्ट आपलें घर कष्टी करितो, परंतु जो दानें दक्षितो तो वांचेल. २८ न्यायीचें मन उत्तर करायला विचार करितें, परंतु दुष्टांचें मुख वाईट गोष्टी उच्चारितें. २९ परमेश्वर दुष्टांपासून दूर आहे, परंतु तो न्यायींची प्रार्थना ऐकतो. ३० डोळ्यांचा प्रकाश हृदय संतुष्ट करितो, शुभवार्ता हाडें मज्जापूर्ण करितो. ३१ जो कान जीवनाचा निषेध ऐकतो तो सुज्ञाना-मर्थ्य असतो. ३२ जो संबोधाचा तिरस्कार करितो तो आपल्या जीवाला तुच्छ मानितो, परंतु जो निषेध ऐकतो तो बुद्धि पावतो. ३३ परमेश्वराचें भय ज्ञानाचा संबोध आहे, आणि सन्मा-नापूर्वी नम्रता असती.

अध्याय १६.

मनाचे संकल्प मनुष्याचे, परंतु परमेश्वरापासून जिमेचें उत्तर आहे. २ मनुष्याला आपले सर्व

मार्ग शुद्ध दिसतात, परंतु परमेश्वर आले तद्वत् पाहतो. ३ तूं अपली कार्ये परमेश्वराच्या त्वा-धीन कर, झणजे तुझे संकल्प सिद्धीस आण- ४ परमेश्वराने आपणासाठीं सर्व केले, दुष्टी अरिष्टाच्या दिवसासाठीं केला. ५ प्रत्येक मूर्ख हृदयाचा परमेश्वराला वाईट असा आहे, युक्त युग तो शिक्षा पावल्याशिवाय राहणार नाही. ६ दया आणि सत्यता यांकडून अन्याय हरण होवे आणि परमेश्वराच्या भयाने कोणी दुष्कर्मापासून दूर राहतो. ७ मनुष्याचे मार्ग परमेश्वराच्या मनास आले, झणजे त्याचे वैरीही त्यासी राहिले राहत असें तो करितो. ८ न्यायत्वाने पक्कें थोडकें द्रव्य अन्यायाने पावलेल्या महासंपत्तीपेक्षा उत्तम आहे. ९ मनुष्याचें मन त्याच्या मार्गावर विचार करितें, परंतु परमेश्वर त्याची पकड निटावितो. १० निर्णय राजाच्या ओंठावर आहे, न्यायांत त्याच्या मुखाने विपरीत बोलू नये. ११ न्यायाची तागडी आणि पारडी ही परमेश्वराची आहेत, पिशवीतलीं सर्व वजनें त्याचें आहेत. १२ दुष्टता करण्याचा वाईट राबाला येवो, कां की सिंहासन न्यायत्वाने स्थिर राहें. १३ न्यायाचे ओंठ राजाला संतोषकारक असे आहेत, आणि जो प्रमाणिक बोलतो त्याला ते प्रिय मानितात. १४ राजाचा कोप मनाचे दूत असे आहेत, परंतु सुज्ञान मनुष्य त्याचा तबील. १५ राजाचें मुखतेज जीवन आहे, आणि त्याचा अनुग्रह शेवटच्या पावसाच्या आभासा-रिखा आहे. १६ सोन्यापेक्षा ज्ञानमार्ग उत्तम आहे? आणि हक्कापेक्षा बोधमार्ग श्रेष्ठ आहे. १७ दुष्कर्मापासून वळणें हें मनुष्याकांची सडक वाट आहे, जो आपल्या मार्गावर लक्ष्य ठेवितो तो आपल्या बीवाला रक्षिते. १८ भंगाचा पुढारी गर्व, आणि नाशाचा पुढारी न-भिमानी आत्मा आहे. १९ गर्विष्ठांसी हट्ट दुष्कर्म्यापेक्षा दीनांसी नम्रात्मा असणें उत्तम आहे. २० जो सुबुद्धीने गोष्टीकडे लक्ष्य लावितो तो वेढा पावेल, आणि जो परमेश्वरावर भाव ठेवितो तो सुखी. २१ जो सुज्ञमनाचा त्याल विवेकी बोल झणतील, आणि ओंठाचा मधुरपणा विद्या कळ-वितो. २२ ज्याला सुबोध प्राप्त झाला आहे त्या-

तो जीवनाचा द्वारा असा आहे, परंतु मूर्खपणा जीवाला शासन असे. २३ मुक्तामाचें मन त्याच्या जीवाला शिकवितें, आणि त्याच्या ओंठाला विद्या-पुढे करितें. २४ मनोरम वचनें मधाचा शिंसा जशी आहेत, तों जीवाला गोड आणि हाडाला लागीं आहेत. २५ मनुष्याला नीट दिसतो तसा एक मार्ग आहे, परंतु त्याचा परिणाम मर-णचे मार्ग असा आहे. २६ कामकरी आपणासाठीं काम करितो, कां की त्याचें तोंड तें त्याजवर ला-गें. २७ दुष्ट मनुष्य दुष्टाई खणितो, आणि त्याच्या ओंठावर जाणो हुरपळता अभि आहे. २८ हाड मनुष्य विवाद उठवितो, आणि कुजबुजा जीवाला वेगळें करितो. २९ बळाकार करणारा मनुष्य आपल्या शेजाऱ्याला भुलथाप देतो, आणि जीवाला वाईट मार्गांत घेऊन जातो. ३० तों हाड-कडे क्ल्यायासाठीं आपले डोळे मिटितो, दुष्कर्म करणाऱ्याला तो आपले ओंठ आवळून धरितो. ३१ शिकलेले केंस न्यायत्वाच्या मार्गांत असले तर कमेंचा मुगुट असे आहेत. ३२ मंदक्रोध परा-क्रम्यापेक्षा, आणि जो आपला आत्मा स्वाधीन ठे-वितो तो नगर हल्ला करून घेणाऱ्यापेक्षा उत्तम आहे. ३३ ओंटीत पण घालितात, परंतु त्याचा सर्व निमं परमेश्वराकडून होतो.

अध्याय १७.

शांतिसहित कोरडा तुकडा हा कलहसहित घरभर मिष्टान्नापेक्षा उत्तम आहे. २ बुद्धिमान सेवक लज्जाकरणाऱ्या पुत्रावर धनीपणा प्रीति, आणि भावांमध्ये विभाग पावेल. ३ क्ल्या-यास मूस आणि सोन्यासाठीं भट्टी आहे, परंतु परमेश्वर हृदयें पारखितो. ४ दुष्कर्म खोऱ्या ओंठाला जपून ऐकतो, आणि लबाड दुष्टजिभेकडे प्रत्यक्ष देतो. ५ जो दरिद्राला उपहासतो तो आपल्या उत्पत्त्या करणाऱ्याला निंदितो, आणि तो कितीमुळे हर्षतो तो देडावांचून राहणार नाही. ६ लेंकराची लेंकरें वृद्धाचा मुगुट आहेत, आणि मराची शोभा त्याचे बाप आहेत. ७ उल्कृष्ट लिलें मूर्खाला शोभत नाही, अधिपतीला तर तस्ये खोटे भाषण साजत नाही. ८ ज्याला ज्ञान मिळालें आहे, त्याच्या दृष्टीत तें मोलवान

मणि असें आहे, जिकडे जिकडे तें वळतें तिकडे तिकडे सफळ असतें. ९ जो अपराध झांकितो तो प्रीति हुडकतो, परंतु जो गोष्ट घांकितो तो मि-त्राला वेगळें करितो. १० मूर्खाच्या मनांत शंभर फटक्याच्या ठसण्यापेक्षा निषेध बुद्धिमानाच्या मनांत अधिक ठसतो. ११ दुष्कर्म केवळ फितूर पा-हतो, ह्मणून लोक क्रूर दूताला त्याजकडे पाठवितील. १२ पिली हरण केलेली आस्वल मनुष्याला भेटो, परंतु मूर्खाने आपल्या मूर्खपणात त्याला भेटूं नये. १३ जो बऱ्याबद्दल वाईट करितो त्याच्या घरा-पासून अरिष्ट सरणार नाही. १४ कोणी पाण्यें सुटूं देताना जसें घडतें तसा विवादाचा प्रारंभ आहे, ह्मणून कज्जा उठण्यापूर्वी त्याला सोड. १५ जो दुष्टाला न्यायी ठरवितो, आणि जो न्या-यीला दोषी ठरवितो, ते उभयतां परमेश्वराला वाट असे आहेत. १६ मूर्खाला काहीं बुद्धि नसतां ज्ञान पावायाला त्याच्या हातांत मोल. कां असतें? १७ सखा सर्वदा प्रीति करितो, आणि भाऊ कष्टाला जन्मला आहे. १८ बुद्धिहीन म-नुष्य आपल्या मित्राच्या समक्ष टाळी देऊन जा-मीन होतो. १९ ज्याला कज्जा आवडतो त्याला अपराध आवडतो, आणि जो आपलें दार उंचा-वितो तो नाश शोधितो. २० वृद्धमनाचा हित पावत नाही, आणि वांकड्या जिभेचा अरिष्टांत पडतो. २१ जो मूर्खाला जन्म देतो तो तें आ-पल्या शोकासाठीं करितो, आणि मूर्खाच्या बापाला हर्ष वाटणार नाही. २२ संतुष्ट हृदय पौष्टिक औषधाप्रमाणें कुशल करितें, परंतु मोडलेला आत्मा हाडें सुकवितो. २३ न्यायाचे मार्ग विपरित करावे ह्मणून दुष्ट पदरातून लांच घेतो. २४ सुबुद्धीपुढें ज्ञान आहे, परंतु मूर्खाचे डोळे पृथ्वी-च्या सीमेकडे आहेत. २५ मूर्ख पुत्र आपल्या बापाला शोककारक, आणि आपल्या प्रसवणारीला खेदकारक आहे. २६ न्यायीला दंडणें आणि प्रमाणिकपणामुळे अधिपतीला हाणणें उत्तम नाही. २७ जो आपलीं वचनें आकळितो तो ज्ञानवान, आणि जो नम्र आत्म्याचा तो बुद्धिमान मनुष्य आहे. २८ मूर्ख देखील उगीच राहताना सुन्न भासेल, आणि जो आपले ओंठ मिटून धरितो तो सुबुद्धि असें मानितात.

अध्याय १८.

एकान्ति बसणारा आपल्या इच्छेने हुडकितो तो सर्व विद्याभ्यास करितो. २ मूर्ख बोधांत नाही, परंतु त्याचें हृदय प्रगट व्हावें यांत संतोषवितो. ३ दृष्ट येतो तेव्हां अपमानहि येतो, आणि अमतिष्ठेसहित निंदा येती. ४ मनुष्याच्या मुखची वचनें खोलपाणी असीं आहेत, ज्ञानाचा झरा वाहत्या ओहळासारखा आहे. ५ न्यायीचा न्याय उलटा करायसाठीं दुष्टाचा पक्षपात करणें उत्तम नाही. ६ मूर्खाचे ओठ विवादांत शिरतात, आणि त्याचें मुख फटके मागतें. ७ मूर्खाचें मुख त्याला नाशकारक आहे, आणि त्याचे ओठ त्याच्या जीवाला पाश असे आहेत. ८ कुबजुन्याचीं वचनें जखमांसारखीं आहेत तीं पोटाच्या आंत उतरतात. ९ जो आपल्या धंद्यांत आळशी आहे तो उधळ्याचा भाऊ आहे. १० परमेश्वराचें नाम बळकट किळा आहे, त्यांत न्यायी धावून निर्भय राहतो. ११ धनवानाचें द्रव्य त्याचें गांवकुसवी नगर आहे, आणि त्याच्या मते तें उंच कोट असें आहे. १२ नाश होण्यापूर्वी मनुष्याचें मन गर्विष्ठ असतें, आणि गौरवापूर्वी नम्रता असती. १३ गोष्ट ऐकल्यापूर्वी कोणी उत्तर करितो, तर हें त्याची मूर्खता आणि अमतिष्ठा आहे. १४ मनुष्याचा आत्मा त्याची विकृति साहील, परंतु जखमी आत्मा कोणाच्याने सोसवेल? १५ सुबुद्धीचें मन ज्ञान पावतें, आणि सुज्ञांचा कान विद्या शोधितो. १६ मनुष्याचें दान त्यासाठीं आश्रय करितें, आणि त्याला महाजनांसमोर पोहंचवितें. १७ जो आपल्या वादांत प्रथम आहे तो न्यायी दिसतो, परंतु त्याचा शेजारी येऊन त्याची परीक्षा करितो. १८ विवादांला पण खुंटवितो, आणि सामर्थ्यामध्यें वियोग करितो. १९ दृष्ट झालेल्या भावाला शांत करणें हें दुर्गपूर घेण्यापेक्षा अवघड आहे, आणि त्याचे विवाद कोटाच्या अडसारांसारखे आहेत. २० मनुष्याच्या मुखाच्या फलाने त्याचें पोट भरेल, आणि तो आपल्या ओठांच्या प्राप्तीने तृप्त होईल. २१ मरण आणि जीवन जिभेच्या सत्तेत आहेत, आणि ज्याला ती आवडती ते तिचें फळ खातील. २२ ज्याला बायको मिळाली त्याला उत्तम अर्थ

मिळाला आहे, आणि त्याला परमेश्वराबद्दल अनुग्रह प्राप्त झाला आहे. २३ दरिद्री काय करित बोलतो, परंतु धनवान कठोरपणें उत्तर करितो. २४ ज्याला मित्र आहेत त्याला मित्र दाखविणें भाग आहे, परंतु भावापेक्षा अधिक दून राहतो असा सखा आहे.

अध्याय १९.

जो दरिद्री आपल्या यथार्थतेने वर्ततो ते कळ्या ओठांच्या मूर्खापेक्षा बरा आहे. जीवात्मा ज्ञानाविना असला तर बरें नाही, आणि जो आपल्या पायांनी त्वरा करितो तो पाडतो. ३ मनुष्याची मूर्खता त्याचा मार्ग निरत करितो, आणि त्याचें मन परमेश्वरापासून खिन्नतें. ४ द्रव्य बहुत मित्र बोडून देतें, गरीबाचे शेजारी त्यास सोडून जातात. ५ कोटा साक्षी दंडावांचून राहणार नाही, आणि खोटे बोलतो तो सुटणार नाही. ६ पतीला बहुत आर्जवतात, आणि दाढ्याचे मित्र होतात. ७ दरिद्राचे सर्व श्राद्ध नष्ट होवितात, होय त्याचे मित्रहि त्यापासून दूर जातात, तो वचनें बोलत त्याच्या पाठीस लागतो, परंतु ते अनुकूल होत नाहीत. ८ जो जिवंत तो आपल्या जीवाला प्रिय मानितो, आणि संभाळितो त्याला हित प्राप्त होईल. ९ कोटा साक्षी दंडावांचून राहणार नाही, आणि खोटे बोलतो तो नाश पावेल. १० मूर्खाने सुख शोभत नाही, विशेषें अधिपतींवर घनिष्ठ स्नेह हें सेवकाला साजत नाही. ११ मनुष्याचे निकट त्याच्या क्रोडाला मंद राखितो, आणि क्रोधाला क्षमा करणें त्याची शोभा आहे. १२ शत्रूचा रोष सिंहाच्या गर्जेनेसारखा आहे, परंतु क्षमा अनुग्रह गवतावरच्या दाहिवरासारखा आहे. १३ मूर्ख पुत्र आपल्या बापाला विपत्तीच आहे, बायकोचे कडे निरंतर टबके असे आहेत. १४ घर आणि धन बडिलांपासून आलेले आहेत, परंतु शहाणी बायको परमेश्वरापासून देणें आहे. १५ आळस भारी झोंपेत आहे, आणि कामचोर उपासी मरतो. १६ जो पाळितो तो आपला जीव पाळितो, परंतु जो त्याने

अवमानितो तो मरेल. १७ जो दरिद्रावर करितो तो परमेश्वराला उसनें देतो, आणि त्याची फेड तो त्याला भरून देईल. १८ जो आशा आहे, तोपर्यंत तू आपल्या पुत्राचें मसन कर, आणि त्याच्या ओरडण्याविषयी तू काळजी करू नको. १९ जो रागीट स्वभावाचा तो दंड पावेल, कां की जरी त्या त्याला कळें केलें तरी तुला पुन्हा असें करावें लागेल. २० आपल्या अंतर्कालीं सुज्ञान व्हावें घणून उपदेशक, आणि संबोध मान्य करून घे. २१ तुमच्या मनांत बहुत कल्पना असतात, परंतु परमेश्वराच्या संकल्प तोच ठरेल. २२ त्याची इच्छा त्याची प्रियता आहे, आणि निरापेक्षा दरिद्री बरा आहे. २३ परमेश्वरचें प्रय जीवनदायक आहे, जो त्याजकडून आहे त्यावर अरिष्ठ येणार नाही. २४ आक्षेपी आपला हात पात्रांत घालून ठेवितो, आणि आपल्या मुखाकडेसहि तो परत करित नाही. २५ निंदकाला तडाका मार घणजे भोळा सावध ठरेल, आणि बुद्धिमानाला निषेध कर घणजे तो ज्ञान समजेल. २६ जो आपल्या बापाला घटून आपल्या आईस पळवितो, तो पुत्र लज्जात अर्पण करणारा आहे. २७ माझ्या लेकरा, मनाच्या वचनांपासून बहकावें असा उपदेश करू नको. २८ दुष्ट साक्षी नीतीची यज्ञ करितो, आणि पापिष्ठांचें मुख अन्याय गिळितें. २९ निंदकांसाठीं शासन आणि मूर्खांच्या पाठीं फटके तयार आहेत.

अध्याय २०.

१ सास निंदक, मद्य क्षोभचेतविणारे आहे; जो कोणी त्याने डगमगतो तो सुन्न नाही. २ बाबा धाक सिंहाच्या गर्जेनेसारखा आहे, बाबाला वसविले तो आपल्या जीवावर पाप करितो. ३ विषाद सोडणें मनुष्याला शोभवितें; परंतु प्रेम मूर्ख त्यांत गुंततो. ४ आक्षेपी थंडीमुळें मरित नाही, घणून तो कापणीच्या समयीं भीक केल; आणि त्याला काहीं मिळणार नाही. ५ मनुष्याच्या मनांतला संकल्प खोल पाण्यासारखा आहे, परंतु विवेकी जन तो बाहेर काढील. ६

बहुतकरून मनुष्य आपआपले मनुष्य गाजवितात, परंतु विश्वासू मनुष्य कोणाला सांपडेल? ७ न्यायी आपल्या यथार्थतेने वर्ततो, त्याच्या मार्गे त्याचीं लेकरें सुखी असतात. ८ राजा न्यायाच्या सिंहासनावर बसला असता आपल्या डोक्यानी सर्व दुष्कर्म उडवून टाकितो. ९ म्यां आपलें हृदय शुद्ध केलें, मी आपलें पाप दूर करून स्वच्छ झालों आहे, असें कोण झणेल? १० भिन्न भिन्न मांड आणि भिन्न भिन्न मांघें दोन्ही परमेश्वराला वाट असीं आहेत. ११ त्याचें करणें योग्य व यथार्थ आहे, कीं नाही, याविषयी पोर देखील आपल्या वर्तणुकीने कळतें. १२ ऐकता कान आणि पाहता डोळा हीं दोन्ही परमेश्वराने उत्पन्न केलीं. १३ तूं दरिद्री नव्हावें घणून तुला निद्रा आवडूं नये, तूं आपले डोळे उघडे राखून भाकरीने तृप्त ऐस. १४ वाईट वाईट असें विकतघेणारा घणतो, आणि तो गेला घणजे फुस्कारतो. १५ सोनें आणि बहुत माणकें आहेत, परंतु ज्ञानाचे ओंठ मोलवान रत्न आहेत. १६ जो परक्याचा जामीन झाला आहे त्याचें वस्त्र घे, आणि परस्त्रीकरिता त्यापासून गहाण घे. १७ कपटाचें अन्न माणसाला गोड वाटतें, परंतु त्यानंतर त्याचें तोंड खड्यानी भरेल. १८ मसलतीने निश्चय ठरतात; आणि चांगला विचार करून लढाई आरंभावी. १९ लुबरा गुप्त गोष्टी उघड्या करितो, यास्तव जो आपल्या ओंठानी आर्जव करितो त्याची संगत करू नको. २० जो आपल्या बाष्पला अथवा आपल्या आईला शापितो त्याचा दीप निविड अंधारांत विझून जाईल. २१ द्रव्य पाहिल्याने लोभेंकरून प्राप्त झालें असेल, परंतु त्याचा परिणाम आशीर्वादित होणार नाही. २२ मी दुष्कर्माचा सूड उगवीन, असें घणूं नको; परमेश्वरावर आशा ठेव घणजे तो तुला तारिल. २३ भिन्नभिन्न मांड परमेश्वराला वाट असे आहेत, आणि खोटी तागडी बरी नाही. २४ पुढ्याच्या गति परमेश्वराकडून आहेत, तर मनुष्य आपला मार्ग कसा समजेल? २५ उतावळीने पवित्र वचन बोलणें आणि नवस केल्यानंतर विचार करणें मनुष्याला केवळ पाश असें आहे. २६ सुन्न राजा दुष्टाला उडवून टाकितो, आणि

त्यांजवर चक्र फिरवितो. २७ मनुष्याचा आत्मा परमेश्वराच्या दीप आहे, तो पोटांतल्या सर्व कोठ्यांचा शोध करितो. २८ दया आणि खरेपण राजाचें रक्षण करितात, आणि तो आपलें सिंहासन दयेने संभाळील. २९ तरण्यांची शोभा त्यांचा पराक्रम आहे, आणि द्याताऱ्यांची प्रतिष्ठा पिकलेले केंस आहे. ३० घायाचे वळ दुष्णाचे. शुद्ध करणारे आहेत, आणि फटके पोटाच्या कोठ्यांचे.

अध्याय २१.

जसे पाण्याचे पाट तसे परमेश्वराच्या हाती राजाचें मन आहे, जिंकडे तो इच्छितो तिकडे तो तें वळवितो. २ मनुष्याचा प्रत्येक मार्ग त्याच्या दृष्टीने नीट आहे, परंतु परमेश्वर इदये ताडून पाहतो. ३ न्याय व नीति करणे हें यज्ञापेक्षा परमेश्वराला आवडतें. ४ उन्मत्त दृष्टि आणि गर्विष्ठ हृदय आणि दुष्टांचा दीपहि पाप आहे. ५ उद्योगाचे संकल्प केवळ द्रव्यवाढविणारे आहेत; परंतु प्रत्येक उतावळ्याचे केवळ दरिद्र आणितात. ६ खोटे बोलणाऱ्या जिभेने द्रव्य प्राप्त करणे मरण शोधकांचें इकडे तिकडे उडविलेलें मृगजल असें आहे. ७ दुष्टांचें लुटणें त्यांचा नाश करील, कां की नीति करायला ते मान्य होत नाहीत. ८ मनुष्याचा मार्ग वांकडा व विलक्षण असतो, परंतु जो शुद्ध त्याचें करणें सरळ असतें. ९ झगडाळूस्त्रीच्या संगतीने राहावें यापेक्षा धाव्याच्या एका कोणावर वसावें हें बरें आहे. १० दुष्टाचा जावाला वाईट इच्छितो, त्यासमक्ष त्याचा शेजारी दया पावत नाही. ११ निंदक दंड भोगितो तेव्हा भोळा सुज्ञ होतो, आणि सुज्ञानाला बोध केला झणजे तो विद्या पावतो. १२ दुष्टाच्या घराकडे न्यायी लक्ष्य लावितो, परंतु देव दुष्टांचा नाश त्यांच्या दुष्कर्मांमुळे करितो. १३ दरिद्राच्या आरोळीपासून जो आपले कान झाकितो तोहि आरोळी मारील, परंतु त्याला उत्तर देणार नाहीत. १४ एकांती दिलेलें दान क्रोधांला, आणि ओंटीत घातलेला नजरणा तीव्रक्रोपाला शांतवितो. १५ न्याय करणें न्यायीला हर्षकारक, परंतु दुष्कर्मीला भीतिकारक आहे. १६ सुबो-

धाच्या मागीतून जो बहकतो तो मेलेल्याच्या सहा जात मिळून राहील. १७ ज्याला ख्याल शुशाली आवडतो तो दरिद्री होईल, ज्याला रस व तेल आवडतात तो धनवान होणार नाही. १८ न्यायीसाठीं दुष्ट आणि प्रमाणिकासाठीं धार्मिक खंडणी असा होईल. १९ झगडा आणि रागीट स्त्रियेसीं राहण्यापेक्षा अरण्य राहणें हें बरें आहे. २० इच्छेस योग्य व आणि तेल सुज्ञाच्या वस्तीत असतात, परंतु मनुष्य ती वेचून टाकितो. २१ जो न्यायी आणि उपकारिकपणें वर्ततो त्याला जीवन, आणि गौरव प्राप्त होतील. २२ पराक्रमाचें नगरावर सुज्ञ चढतो, आणि न्यायाच्या निर्भयाचें बुरुजांला मोडून पाडितो. २३ जो आपलें आणि आपली जीभ आवरितो तो आपला संकटांपासून संरक्षितो. २४ जो गर्वशून्य धाने वर्ततो त्याचें नाम गर्विष्ठ व उन्मत्त मिळत असें आहे. २५ आळशाची इच्छा जाण मारून टाकितो, त्याचे हात उद्योग करायला मान्य नाहीत झणून. २६ तो सारादिष्ट लेख करितो, परंतु न्यायी देतो व राखून ठेवितो. २७ दुष्टांचा यज्ञ वाट असा आहे, विषें केवळ तो दुष्ट संकल्पाने आणितात तेव्हा. २८ कोणत्याही साक्षी नाश पावेल, परंतु जो खरेपण ऐकतो तो बोलतो. २९ दुष्ट मनुष्य आपलें मुख झाडून करितो, परंतु जो प्रमाणिक तो आपला मार्ग निरूपितो. ३० कांहीं ज्ञान काहीं बुद्धि कांहीं मूल्य लत परमेश्वराविरुद्ध चालत नाही. ३१ दाईच्या दिवसासाठीं घोडा तयार होतो, परंतु तारण परमेश्वराकडून घडतें.

अध्याय २२.

पुष्कळ धनापेक्षा प्रतिष्ठा, आणि रुपये व सोने कनिष्ठपेक्षा सत्यसाद उत्तम आहे. २ धनकाम करि दरिद्री एकमेकासीं मिळतात, त्या सर्वांचा त्यास करणारा परमेश्वर आहे. ३ विषेरीक रिष्ट पाहून लपतो, परंतु भोळे पुढें चालून भोगितात. ४ नश्यपणा आणि परमेश्वराचें भय यांचें फल धन व गौरव आणि जीव ही आहेत. ५ कांटे व फांस वांकड्या स्त्रियांच्या

त असतात; जो आपला जीव रक्षितो तो
सून दूर राहील. ६ ज्या मार्गात चालावें
मूल लाव हाणजे तो मूढ झाल्यावर त्यातून
न राही. ७ धनवान दरिद्रावर प्रभुत्व
हो, आणि उसने घेणारा उसने देणाऱ्याचा से-
आहे. ८ जो अन्याय पेरितो तो कष्ट का-
आणि त्याच्या रोषाची काठी नाहीसी होईल.
जो उदारदृष्टीचा तो आशीर्वादित होईल, तो
अन्नातलें काही दरिद्राला देतो हाणून.
निदकाला घालवून दे हाणजे विवाद निघून
जा, आणि कज्जा व शिवीगाळी बंद हो-
११ ज्याला मनाचा शुद्धपणा आवडतो
तो गोड भाषणामुळे राजा त्याचा मित्र हो-
१२ परमेश्वराचे डोळे ज्ञान राखितात,
तो विश्वासघातकाची घचनें व्यर्थ करितो.
आळशी हाणतो बाहेर सिंह आहे, मला
मध्ये ठार मारिल. १४ परस्त्रियाचें मुख
हो लाव आहे, ज्याचा वीट परमेश्वराला
हो तो तोंत पडेल. १५ पोरान्या हृदयात
होना बांधलेला असतो, परंतु शिक्षेची काठी
होना आपसून दूर करील. १६ जो आपलें
हो वादवायासाठी दरिद्राला पीडितो तो, आणि
हो कानाला देतो तोहि दरिद्री होईल. १७
हो आपला कान देऊन ज्ञान्यांची वचनें ऐक,
हो माझे विवेकडे आपलें मन लाव. १८ कां
हो जर तूं आपल्या हृदयात राखिसील तर
हो होईल, तीं एकंदर तुझ्या ओठावर सिद्ध
होईल. १९ परमेश्वरावर तुझा भाव असावा
हो म्या आज तुला तुलाच ज्ञान कळविलें
हो. २० मसलती व ज्ञान यांतल्या उत्कृष्ट
हो म्या तुजसाठी लिहिल्या नाहीत काय?
हो मरणाच्या वचनांचा निश्चय म्या तुला कळ-
हो, ते तुजकडे प्रश्न पाठवितील त्यांना त्यां स-
हो त्या वचनांचें उत्तर करावें हाणून. २२ दरि-
हो वंशण करूं नको तो दरिद्री आहे हाणून,
हो रेशीत दोनाला पीडूं नको. २३ कां की
हो परमेश्वर त्याचा वाद करील, आणि त्याच्या
हो त्याचा जीव हरण करील. २४ कोप्यासीं
हो निष्पन्न करूं नको, आणि कोप्यासीं वचूं नको.
हो वर्तलास तर कदाचित त्याचें आवरण

शिकसील, आणि आपल्या जीवाला पाश पावसील.
२६ टाळीदेणाऱ्यांतला अथवा ऋणासाठीं जे जमीन
यांतला एक तूं होऊं नको. २७ फेडायाला बर
तुझ्याजवळ काही नाही, तर त्याने तुजखालून तुझे
अंतरूप कां काढून घ्यावें? २८ जो जुना बांध
तुझ्या वडिलानी घालून ठेविला आहे तो सारूं
नको. २९ मनुष्याला त्याच्या धंद्यात निपुण अ-
सतां पाहिलें काय? तो राजांसमोर उभा रा-
हील, नीचांसमोर उभा राहणार नाही.

अध्याय २३.

अधिकाऱ्यासंगतीं जेवायाला बसतोस तेव्हां तु-
जपुढें काय आहे हें ध्यानांत आण. २ आ-
णि जर खादाड आहेस तर तूं आपल्या गळ्यास
सुरी लाव. ३ त्याचीं मिष्टानें इच्छूं नको, कां
तर तीं भुलविणारें भक्ष्य आहेत. ४ धनवान
व्हायाला श्रम करूं नको, तूं आपल्या बुद्धीवर
भरवसा ठेवूं नको. ५ तूं आपली दृष्टि त्याज-
कडे लाविसील आणि तें नाहीच काय? कां की
धन निश्चयें आपणासाठीं पंख करितें जसा गवड
आकाशाकडे तसें तें उडून जातें. ६ हेवाखोराचें
अन्न खाऊं नको, आणि त्याचीं मिष्टानें इच्छूं
नको. ७ कां की तो आपल्या मनांत कल्पित
असतां, खा पी असें तुला हाणेल, परंतु त्याचें
हृदय तुजकडे नाही. ८ जो तुकडा तूं खाल्ला
अससील, तो ओकून टाकिसील, आणि आपलीं
गोड वचनें गमावसील. ९ मूर्खाच्या कानांत बोलूं
नको, कां की तो तुजें बोलण्याचें शहाणपण तुच्छ
मानील. १० जुना बांध सारूं नको, आणि अना-
थांच्या शेतांत शिरूं नको. ११ कां की त्यांचा
उद्धरणारा बलवान आहे, तो तुजसी त्यांचा वाद
करील. १२ तूं आपलें मन संबीधाकडे, आणि
आपले कान ज्ञानाच्या वचनांकडे लाव. १३
पोरापासून शासन अटकावूं नको, कां की त्यां काठीने
त्याला मारिलें तर तो मरणार नाही. १४
तूं काठीने त्याला मार, हाणजे त्याचा जीव मृत-
लाकापासून सोडविसील. १५ माझ्या लेंकरा,
तुजें हृदय जर सूज असलें तर माझें हृदय माझें-
च हणेल. १६ होय तुझे ओठ यथार्थ बोलत
असतां माझें अंतर्गम उल्लासेल. १७ तुझ्या

हृदयाने पाण्याचा हेवा करूं नये, परंतु सारादिवस परमेश्वराचें भय धरावें. १८ कां कीं निश्चयें परिणाम आहे, आणि तुझी आशा नाहींसी होणार नाही. १९ माझ्या लेकरा, तूं ऐकून सुश्रु हो, आणि आपलें मन मार्गांत नीट संभाळ. २० द्राक्षारस पिणाऱ्यांसीं आणि जे ख्यालखुशालीने मास खाणारे त्यांची संगत करूं नको. २१ कां कीं मद्यपी आणि खादाड दरिद्री होतील, व दुकन्यानी मनुष्याचें पारुषण चिंथा असें होईल. २२ ज्या बापाने तुला जन्म दिल्या त्याचें ऐक, आणि तुझी आई धातारी झाली असतां तिला अवमानूं नको. २३ खरेपण विकत घे, विकूं नको; ज्ञान, शिक्षा, आणि बुद्धिहि. २४ न्यायीचा बाप फार उल्लासेल, आणि मुक्ताचा जन्मविणारा त्या-विषयीं हर्षील. २५ तुझे आईबाप हर्षतील, जी तुला प्रसवली ती उल्लासेल. २६ माझ्या लेकरा, तूं आपलें हृदय मला दे, आणि तुझे डोळे माझ्या मार्गाला जपोत. २७ कां कीं व्यभिचारिणी खोल खड्डा आहे, आणि परस्त्री संकोचित खांच आहे. २८ तीहि जसी लुटीसाठीं तसी टपती, आणि मनुष्यांमध्ये पातक्यांस वाढविती. २९ कोणाला हाय? कोणाला अहा? कोणाला विवाद? कोणाला कज्जा? कोणाला निष्कारण जखमा? कोणाला डोक्याची लाली आहे? ३० जे द्राक्षारस पीत पीत फार वेळ राहतात, आणि मिश्रितमद्य शोषा-याला जातात त्याला. ३१ द्राक्षारस तांबडा असतां आणि प्याल्यांत चमकतां व यथायोग्य उततां तूं पाहूं नको. ३२ शेवटीं तो सर्पासारखा डसतो, आणि फुरशाममाणें झोंबतो. ३३ तुझे डोळे परस्त्रियांला पाहतो, आणि तुजें हृदय वाईट गोष्टी बोलेल. ३४ होय जो समुद्रामध्ये पडला त्यासारखा, अथवा डोलकाठीच्या माथ्यावर जो निजला त्यासारखा होतील. ३५ तूं झणशील, त्यानी मला तडाका मारिला असतां मी दुर्बल झालों नाहीं, त्यानी मला धिटिलें असतां म्या जाणलें नाहीं, मी केव्हां जागृत होईन? मी त्याला अणखी शोधीन.

अध्याय २४.

दुष्ट मनुष्यांचा हेवा करूं नको, आणि त्यांची संमत ह्मणूं नको. २ कां कीं त्याचें हृदय

नाश येईल, आणि त्याचे ओंठ उपद्रव बोलून ३ ज्ञानेंकरून घर बांधितात, आणि जुडीतें स्थिर राहतें. ४ आणि विद्वेकरून को सर्व मोलवान व मनोरम द्रव्याने भरतील. ५ ज्ञानी पुरुष बलवान आहे, आणि विद्वान पराक्रम दृढ करितो. ६ कां कीं सुविचि- तूं आपली लढाई करिशील, आणि प्रधान असल्याने सुरक्षण होत असतें. ७ ज्ञान उंच आहे, वेशींत तो आपलें मुख ठेवत नाही. ८ जो दुष्कर्म करायला येईल, तो लोक उपद्रव करणारा असें झणतील. ९ शत्रूं संकल्प पापच आहे, आणि मनुष्याला निर- वाट वाटणे. १० संकटाच्या दिवसीं क ग्लान होतोस, तर तुझी शक्ति थोडी आहे. ११ जे मारायला नेलेले, आणि वधाच्या लाकडा- लेले, त्यांस सोडवायला जर झटत नाहीस, पादा, आद्री हें जाणलें नाही, असें जर तोस, तर जो हृदयें ताडून पाहतो तो कदा- नाहीं काय? आणि जो तुझ्या जीवाला हल- तो जाणणार नाही! आणि प्रत्येक मनुष्या- च्या कर्मप्रमाणें फल देणार नाही स्व- माझ्या लेकरा, मद्य चांगला आहे मद्य- खा, आणि मद्याचा शिसा तुझे तालस बंध- १४ तसेंच ज्ञान तुला प्राप्त झालें, झाले जीवाला वाटेल, असें जाण; आणि लाल होईल, आणि तुझी आशा नाहींसी होणार १५ भरे दुष्टा, न्यायीच्या वस्तीवर तूं त्याच्या झोंपडीचा नाश करूं नको. १६ तर न्यायी सात वेळा पडला तरी पुन्हा उठेल, दुष्ट अरिष्टांत पडतील. १७ तुझा वै- असतां हर्ष नको, आणि तो गळून पडला तुजें हृदय उल्लासूं नये. १८ उल्लासलें दाचित परमेश्वर पाहील आणि त्याला वाटेल, आणि तो आपला क्रोध त्यावरून वील. १९ दुष्कृत्यांमुळे चिदूं नको, त्या- ष्टांचा हेवा करूं नको. २० कां कीं दु- सत्परिणाम होणार नाही, दुष्टांचा दीर्घ- जाईल. २१ माझ्या लेकरा, परमेश्वरा- नि राजाचें भय धर, चंचलांसीं मिळूं नको कारण त्यांची विपत्ति अकस्मात येईल, आणि

जावा नाश कोण जाणे! २३ हे अर्थहि सु-
 नव्हेत, न्यायांत पक्षपात करणें बरें नाहीं.
 जो दुष्टाला दणतो, कीं तूं न्यायी आहेस,
 त्या लोक गालि देतील, समुदाय त्याला अघोर
 निघील. २५ परंतु जे दुष्टाला निषेधितात त्या-
 भात होईल, आणि त्यांवर उत्तम आशी-
 र्व येईल. २६ जो उत्तर करित यथार्थवचनें
 जाते, तो ओंठाचें चुंबन घेतो. २७ तूं बाहेर
 जाणि सामग्री सिद्ध कर, आणि शेतांत तूं आ-
 णवलीं तीं सोईवार कर, नंतर आपलें घर बांध.
 तूं आपल्या शेजाऱ्याविषयीं निष्कारण साक्षी
 नको, आणि आपल्या ओंठानी फसवूं नको.
 जसें त्याने मला केलें तसें त्याला करीन,
 मनुष्याला त्याच्या करण्याप्रमाणें भरून देईन,
 जो दणणू नको. ३० आळशी जनाच्या शेताक-
 ा, आणि निर्बुद्धि मनुष्याच्या मळ्याकडून मी
 निघे; ३१ तेव्हां पाहा, त्या सर्वांवर निदण
 होतें, आणि कांट्यांच्या झाडांनी त्याची
 निघाकिली होती, आणि त्याचें दगडी कुसूं
 पडलें होतें. ३२ तेव्हां म्या देखून आपलें मन
 गविलें, म्या पाहून संबोध घेतला. ३३ अणखी
 निघा निघा घ्यावी, थोड्या डुकल्या खाव्या,
 म्यामाला हात थोडसे पोटाळावे; ३४ स्त्राणजे
 जें दरिद्र वाटसरूसारिखें आणि तुझी गरीबी
 आरबंद मनुष्यासारिखी येईल.

अध्याय २५.

हृदाचा राजा हिज्जीया याच्या मनुष्यांनी श-
 ल्मोनाचीं बीं वचनें उतरून घेतलीं तीं हींच
 ज्ञेय. २ मोष्ट गुप्त राखणें हें देवाचें गौरव,
 तुमोष्ट शोधणें राजाचें गौरव आहे. ३ आकाश
 व आणि पृथ्वी खोल आहे, आणि राजांच्या
 राज्याचा शोध लागत नाहीं. ४ रुप्याचा गाळ
 करावा, दणजे गाळणाऱ्यासाठीं पात्र निघेल.
 राजसमोरून दुष्ट दूर करावा, दणजे त्याचें
 दास्य म्यांयाने स्थापित होईल. ६ राजास-
 र तूं आपली प्रीतिष्टा मिरवूं नको, आणि महा-
 नीच्या स्थानी उभा राहूं नको. ७ कां कीं
 या डोळ्यांनी जो अधिपति पाहिला त्यासमोर
 म नीच करावें यापेक्षा तूं इकडे वर ये, असें

तुला दणावें हें बरें आहे. ८ विवाद करायला
 खरेने बाहेर जाऊं नको, गेलास तर त्याच्या शे-
 वटीं तुझ्या शेजाऱ्याने तुला लज्जित केलें असतां
 तूं काय करिशील! ९ तूं आपला वाद आपल्या
 शेजाऱ्यासोच कर, आणि दुसऱ्याला गुप्त गोष्ट
 प्रगट करूं नको. १० केली तर कदाचित
 ऐकणारा तुझी अप्रतिष्ठा करील आणि तुझी अ-
 कीर्ति जाणार नाहीं. ११ योग्य बोललेलें व-
 चन रुप्याच्या चित्रांत खोदलेलें सोनेरीफळ
 असें आहे. १२ जसा सोन्याची कुडकी आणि
 उत्कृष्ट सोन्याचें भूषण तसा सुष्ठ निषेधक ऐक-
 णाऱ्या कानांला आहे. १३ कापणीच्या समयीं
 जसें बर्फाचें शीत तसा विश्वासु दूत त्याच्या
 पाठविणाऱ्यांस आहे, कां कीं तो आपल्या धन्या-
 चा जीव आनंदवितो. १४ जो खोट्या दाना-
 विषयीं फुशारतो तो वृष्टिहीन आभाळ व वायु
 असा आहे. १५ सहनतेकरून अधिपतीला मा-
 नवितात; आणि मऊजीभ हाड मोडिती. १६
 तुला मध सांपडला दणजे तुला पुरे एवढा खा,
 नाहीं तर कदाचित तूं अतितृप्त होऊन तो ओकून
 टाकिशील. १७ तूं आपला पाय आपल्या शे-
 जाऱ्याच्या घरांत केवळ कधींमधीं जाऊं दे, नाहीं
 तर कदाचित तो तुला कंटाळून तुला द्वेषील.
 १८ जो आपल्या शेजाऱ्यावर खोटी साक्ष भरितो,
 तो घण आणि तरवार आणि तिखट तीर असा
 आहे. १९ संकटसमयीं अविश्वासुवर भरवसा
 ठेवणें हें मोडलेला दांत आणि पेंचलेला पाय
 असें आहे. २० जो हिमकालीं वस्त्र काढितो
 आणि जसा क्षारावर अम्ल तसा जो विषाव हृद-
 याला गीतें गातो तो आहे. २१ तुझ्या द्वेषकाला
 जर भूक लागली तर त्याला अन्न खायला घाल,
 जर त्याला तहान लागली तर त्याला पाणी प्या-
 याला दे. २२ स्त्राणजे त्याच्या डोईवर निखाऱ्या-
 ची रास घालशील, आणि परमेश्वर तुला फल
 भरून देईल. २३ उत्तरेकडचा वारा पाऊस
 उडवून दूर करितो, तसें रागीट तोंड चुंगल जि-
 भेल. २४ झगडाळू स्त्रीच्या संगतीने घरांत
 राहण्यापेक्षा धाव्याच्या एका कोणावर वसावें हें
 बरें आहे. २५ तान्हेच्या जीवाला जसां गारपा-
 ण्यें तसें दूरदेशातून आलेलें चांगलें वर्तमान

आहे. २६ दुष्टाच्या समक्ष न्यायी भट्ट झाला असता, गदुळलेलें उमळट आणि दूषित झरा असा आहे. २७ पुष्कळ मध खाणें बरें नाहीं, आणि आपलें गौरव शोषणें हें शोभत नाहीं. २८ जो आपला आत्मा स्वाधीन ठेवीत नाहीं, तो कुसावांचून मोडलेलें नगर असा आहे.

अध्याय २६.

उष्णकालीं जसें बर्फ आणि कापणीच्या समयी जसा पाऊस तसें गौरव मूर्खाला शोभत नाहीं. २ जसा पक्षी भ्रमत, जसी निळवी उडत येती, तसा शप निष्कारण येत नाहीं. ३ घोड्याला चाबूक गाढवाला लगाम आणि मूर्खाच्या पाठीस काठी पाहिजे. ४ मूर्खाला त्याच्या मूर्खतेप्रमाणें उत्तर करूं नको, केलें तर कदाचित तूंहि त्यासारखा होशील. ५ मूर्खाला त्याच्या मूर्खतेप्रमाणें उत्तर कर, नाहीं तर तो आपल्या मते सुज्ञान होईल. ६ जो मूर्खाच्या हातीं निरोप पाठवितो तो पाय कापून उपद्रव पितो. ७ व्यंगाचे पाय लंगडतात, तसी मूर्खाच्या मुखांत झण आहे. ८ गोफणींत धोंडा बांधणाऱ्यासारखा मूर्खाचा सन्मान करणारा आहे. ९ जसा झिंगलेल्याच्या हातांत रुतलेला कांटा, तशी मूर्खाच्या मुखांत झण आहे. १० पराक्रम्याने सर्व उत्पन्न केलें, तो मूर्खाला आणि पापिष्ठांलाहि फल भरून देतो. ११ जसा कुत्रा आपल्या ओकीकडे फिरतो, तसा मूर्ख आपली मूर्खता पुन्हा करील. १२ मनुष्य आपल्या मते सुज्ञान असतां पाहतोस तर त्यापेक्षां मूर्खांविषयीं अधिक आशा आहे. १३ मार्गांत सिंह आहे, आळ्यांत सिंह आहे, असें आळशी झणतो. १४ जसें दार आपल्या कुंसावर फिरतें तसा आळशी आपल्या आथरुणावर फिरतो. १५ आळशी आपला हात पात्रांत ठेवितो, त्याला आपल्या मुखाकडे परत आणायाला तो कंटाळतो. १६ आळशी आपल्या मते सात योग्य उत्तर देणाऱ्यापेक्षां सुज्ञान आहे. १७ जसा कुत्र्याचे कान धरणारा तसा जो जवळून जातांना परक्याच्या विवादांत शिरतो तो आहे. १८ जसा खेळतांना अभिकाष्ट, तीर, व मरण फेंकणारा, १९ तसा

जो आपल्या शेजाऱ्याला फसवून, मी विनोद रीत नव्हतां काय! असें झणतो तो आहे. २० सर्पण नसतां अभि विझतो, आणि कुबज्याला तां झगडा शमतो. २१ जसे कोळसे निखार आणि लांकडे अमीला, तसा झगडाळ विवाद चेतवायाला आहे. २२ कुबज्या वचनें जखमांसारिखी आहेत, तीं पोटाच्या ट्यांत उतरतात. २३ जसी गाळाच्या रुप मडलेली खापरी, तसे जळणारे ओंठ आणि हृदय आहेत. २४ द्वेषक आपल्या ओंठाने करितो, आणि आपल्या अंतर्यामांत स्पष्ट होतो. २५ जरी तो दयेने बोलतो तरी त्याजवर विश्वास नको, कां की त्याच्या हृदयांत सात कुसित वना असतील. २६ ज्याचा द्वेष करटाने होतो आहे, त्याची दुष्टाई सर्भेंत प्रकट होईल. २७ जो खांच खणितो तो तीत पडेल, आणि कोणो लोटितो त्याजवर तो उलटून येईल. २८ बोलणारी जीभ आपल्याकडून पिडलेल्यांस होत आणि खुशामतीचें तोंड धक्का देतें.

अध्याय २७.

उष्णाच्या दिवसांविषयीं पुशारूं न्हे, धां ही एक दिवस काय प्रसवेळ, हें तुला लक्षात राहिलें. २ दुसऱ्याने तुला स्तवावें, आपल्या मुखांत नको, अन्याने, तुझ्याच ओंठानीं नको. ३ जड, आणि वाळू भारी आहे, परंतु मूर्खाला त्या दोहोंपेक्षांहि भारी आहे. ४ कोषाची व्रता आणि क्रोधाचा प्रवाह असो, परंतु द्वेष कोण उभा राहील? ५ उघडा निषेध मुखापेक्षां बरा आहे. ६ प्रियकराने केलेल्या विश्वासू आहेत, परंतु द्वेषकाचीं चुंबनें आहेत. ७ मृत जीव मद्याच्या शिऱ्याला लागून परंतु भुकेल्या जीवाला कोणताहि कडू पदार्थ वाटतो. ८ जो पक्षी आपल्या कोट्यापासून मतो, त्यासारखा जो मनुष्य आपल्या स्वार्थास भ्रमतो तो आहे. ९ तेल व सुरभि हीं हरवून नंदित करितात, आणि त्याच्या मित्राचें कोटें लणेंहि मनापासून उपदेश करण्यानें तसें होतें. १० तूं आपला मित्र आणि आपल्या वाक्यांमि यांस सोडूं नको, आणि आपल्या विपत्तीच्या दिवशीं

आपल्या भावाच्या घरास जाऊ नको; जो भाऊ दूर राहतो त्यापेक्षा जवळ राहणारा परका बरा आहे. ११ माझ्या लेकरा, सुन्न ऐस, आणि माझे हृदय संवेक्षित कर, झणजे मी आपल्या निंदकाला उत्तर देईन. १२ विवेकी अरिष्ट पाहून लपतो, परंतु पूर्ण पुढे चालून दंड भोगितात. १३ जो परवाचा जामीन झाला आहे, त्याचे वस्त्र घे; आणि परस्त्रीकरिता त्यापासून गहाण घे. १४ जे जो आपल्या मित्राला मोठ्या शब्दाने आशीर्वाद देतो, तो त्यासाठी शाप असा मानितील. १५ पाउसाच्या दिवसी निरंतर टबके आणि झगझग बायको सारिखीच आहेत. १६ जो मिला आवरितो तो वाऱ्याला आवरितो, आणि आपल्या उजव्या हातातले सुगंध तेल जे प्रत्यक्षास येईलच तेहि. १७ लोखंड लोखंडाला त्रिखट करिते, आणि मनुष्य आपल्या मित्राचे त्रिखट करितो. १८ जो अंजीराच्या झाडास संभाळितो तो त्याचे फल खाईल, आणि जो आपल्या धन्याला अपतो तो सन्मान पावेल. १९ जसे पाण्याव मुखाला मुखाचे प्रतिबिंब होतें, तसेच मनुष्याला मनुष्याच्या हृदयाचे. २० मृतलोक व नश तृप्त होत नाहीत, आणि मनुष्याचे डोळेहि तृप्त होत नाहीत. २१ रुप्यासाठी मूस आणि सोन्यासाठी भट्टा आहे, तर मनुष्य आपल्या स्तुतीप्रमाणे असावा. २२ जरी मूर्खाला गव्हांबरोबर उखळात मुसळाने कुटिलें, तरी त्याची मूर्खता आपसून जाणार नाही. २३ तूं आपल्या मेंदराची आपल्या निश्चये जाण, आपल्या कळपाकडे आपले मन लाव. २४ कां कीं धन सर्वकालपर्यंत टिकत नाहीं, आणि मुगट युगानुयुग टिकेल कीं काय? २५ गवत उगवतें आणि हिरवळ दृष्टीस पडती, आणि पर्वतातले गवत कापितात. २६ कोंकरे कुत्र्या वस्त्रासाठी आहेत, आणि बकरे शेताचे मेल आहेत. २७ आणि तुला आपल्या खाण्यासाठी आणि आपल्या घराच्या खाण्यासाठी आणि आपल्या दासीच्या उपजीवनासाठी शेळ्याचे पुरतें दूध मिळेल.

अध्याय २८.

कोणी पाठीस लागला नसतां दुष्ट पळतात, परंतु त्याची सिंहासारिखे निर्भय असतात.

PROVERBS XXVIII.

२ देशाच्या पातकामुळे त्याचे बहुत अधिपती होतात, परंतु सुबुद्धि व सुज्ञान मनुष्याकडून तो फार दिवस यथास्थित राहील. ३ जो दरिद्री पुरुष दरिद्रांला पीडितो, तो जो पाऊस सुसाट्याने येऊन धान्ये नासून टाकितो त्यासारखा आहे. ४ जे नेम सोडितात ते दुष्टांला स्तवितात, परंतु जे नेम पाळितात ते त्यांशीं भांडतात. ५ दुष्ट मनुष्य न्याय समजत नाहीत, परंतु परमेश्वराचे शोधणारे अवधी समजतात. ६ जो दरिद्री आपल्या सरळपणाने वर्ततो, तो कुटिल धनवानपेक्षा उत्तम आहे. ७ जो नेम पाळितो, तो सुबुद्धि पुत्र आहे; परंतु जो सोयांचा सोबती आहे, तो आपल्या बापाची अप्रतिष्ठा करितो. ८ जो व्याजाने व वृद्धीने आपले धन वाढवितो, तो गरीबावर दया करणाऱ्यासाठी ते साठवितो. ९ नेम न एकावा झणून जो आपला कान फिरवितो, त्याची प्रार्थनाहि वीट असी वाटेल. १० जो प्रमाणिकांस कुमारीत बहकवितो तो आपल्याच खाचेंत पडेल, परंतु जे यथार्थ ते चांगले वतन पावतील. ११ धनवान आपल्या मोजण्यांत ज्ञानवान असतो, परंतु कोणी सुबुद्धि दरिद्री त्याला पारखतो. १२ न्यायी उळासतात तेव्हां मोठी शोभा असती, परंतु दुष्ट उठले झणजे मनुष्ये लपतात. १३ जो आपली पातके झांकितो तो कल्याण पावणार नाही, परंतु जो पाप अंगिकारून सोडितो तो दया पावेल. १४ जो मनुष्य नित्य भय धरितो तो धन्य, परंतु जो आपले हृदय कठोर करितो तो अरिष्टांत पडेल. १५ जसा भुरकणारा सिंह अथवा फिरणारा आखल तसा दुष्ट अधिकारी दरिद्री लोकांवर राज्य करितो. १६ बुद्धिहीन अधिपति जबरदस्त असतो, परंतु जो लोभाला हेक्षितो तो आपले आयुष्य वाढवील. १७ मनुष्य कोणीएकाच्या रक्तामुळे पीडलेला असता त्याने खाचेकडे पळावे, त्याला कोणी अटकावूं नये. १८ जो यथार्थतेने वर्ततो तो तरेल, परंतु कुटिलाचारी एकाएकी पडेल. १९ जो आपली भूमि राबितो तो भाकरीने तृप्त होईल, परंतु जो लुच्चांस अनुसरतो तो दरिद्राने तृप्त होईल. २० विश्वासू मनुष्य बहुत आशीर्वाद पावेल, परंतु धनवान व्हायला जो त्वरा करितो तो निर्दोष असणार नाही.

२१ पक्षपात करणे बरें नाही, असा मनुष्य भाकरीच्या तुकड्यासाठी पातक करील. २२ जो धनवान व्हायासाठी उतावळी करितो तो कुदृष्टि आहे, आणि आपल्याला दरिद्र येईल असे तो जाणत नाही. २३ जो मनुष्याला निषेध करितो, तो पुढे जिभेने आर्जव करणाऱ्यापेक्षा अधिक अनुग्रह पावेल. २४ जो आपल्या बापाला अथवा आईला लुटून, काही पातक झाले नाही, असें झणतो, तो नाशकाचा सोबती आहे. २५ जो मनाचा गर्विष्ठ तो विवाद चेतवितो, परंतु जो परमेश्वरावर भाव ठेवितो तो पुष्ट होईल. २६ जो आपल्या बुद्धीवर भरवसा ठेवितो तो मुख आहे, परंतु जो ज्ञानाने वर्ततो तो मुक्त होईल. २७ जो दरिद्राला देतो त्याला तोटा पडणार नाही, परंतु जो आपले डोळे झाकितो त्याला बहुत शप मिळतील. २८ दुष्ट उठतात तेव्हा मनुष्य लपतात, परंतु ते नष्ट झाले झणजे न्यायी वाढतात.

अध्याय २९.

जो बहुत निषेध पावून आपली मान ताट करितो तो अकस्मात नाश पावेल, आणि कोणताहि उपाय मिळणार नाही. २ न्यायी प्रधान आहेत तेव्हा लोक हर्षतात, परंतु दुष्ट अधिकारी असले झणजे प्रजा शोक करितो. ३ ज्याला ज्ञान आवडते तो आपल्या बापाला संतोषवितो, परंतु कसबिणीची संगत धरणारा धन उधळितो. ४ राजा न्यायाने राष्ट्र स्थिरावितो, परंतु जो नजराणा घेतो तो ते निर्दाळितो. ५ जो पुरुष आपल्या शेजाऱ्याला आर्जवितो, तो त्याच्या पावलांसाठी जाळें पसरितो. ६ दुष्ट मनुष्याच्या पातकांत पाश आहे, परंतु न्यायी जय करून हर्षतो. ७ न्यायी दरिद्रांचा वाद जाणतो, परंतु दुष्ट जाणायास विवेक करित नाही. ८ निंदक मनुष्य नमर चेतवितो, परंतु सुब्र बन क्रोध दातवितो. ९ सुब्र मनुष्य मूर्ख मनुष्याशी वाद करितो, आणि तो चडफडतो व हसतो आणि शांति प्राप्त नाही. १० शांतक मनुष्य यथार्थाला हेष्टितो, परंतु प्रमाणिक त्याच्या जीवाच्या रक्षणाविषयी झटतात. ११ मूर्ख आपले सारे मन प्रकट करितो, परंतु सुज्ञान ते आकळून राखितो. १२ जो अधिकारी खोट्या

गोष्टीकडे ज्ञान देतो, त्याचे सर्व सेवक दुष्ट होऊन १३ दरिद्री आणि पीडक एकत्र मिळतात परमेश्वर त्या उभयांचे डोळे प्रकाशित करितो. १४ जो राजा खरेपणाने दरिद्रांचा न्याय करितो, त्याचे सिंहासन सर्वकालपर्यंत स्थिर राहील. १५ छडी व निषेध ज्ञान देतात, परंतु स्वतंत्र सोडिते पोरा आपल्या आईला लाजविते. १६ दुष्ट कृतात तेव्हा पातक वाढते, परंतु न्यायी त्यांचे पक्ष पाहतील. १७ तूं आपल्या पुत्राला शिक्षा द्या झणजे तो तुला घेऊन पडू देईल, होय तो तुला जीवाला आनंद वाटू देईल. १८ उपदेश नसत तर लोक लंपट होतात, परंतु जो नेम पाळितो तो धन्य. १९ सेवक केवळ वचनानी शिक्षा घेतो नाही, कां की खरी समजला तरी उत्तर करत नाही. २० आपल्या बोलण्यात उतावळा नसत मनुष्यास पाहतोस, तर त्याच्यापेक्षा मूर्खाने अधिक अज्ञा आहे. २१ कोणी आपला बाळपणापासून लाडकाविला, तर शेवटी ते त्याचे पुत्र असा होईल. २२ क्रोधी मनुष्य समस चेतवितो, आणि कोणी जन बहुत दोषी होते. २३ मनुष्याचा गर्व त्याला नीच करील, परंतु जो त्याला मौरव आधार होईल. २४ जो कोणत्या भागी होतो तो आपल्या जीवाला हेष्टितो; हे शप ऐकून तो प्रगट करित नाही. २५ मनुष्य भय पाश घालिते, परंतु जो परमेश्वरावर भरोसा ठेवितो तो सुरक्षित राहील. २६ कोणी न्यायाचा प्रसाद बहुत इच्छितात, परंतु प्रमेद न्याय परमेश्वरापासून आहे. २७ जन मनुष्य न्यायीला पीट, आणि सरळ मार्गी दुष्टांचे अघोर असा आहे.

अध्याय ३०.

या केवा पुत्र भागूर याची वचने, झणजे वाक्ये त्या पुरुषाने ईथीएलाला ईथीएलालाच व डखालाला सांगितली ती. २ मूर्ख कोणत्याहि मनुष्यापेक्षा पशुशील आहे, मनुष्यबुद्धि मला नाही. ३ मी ज्ञान नाही, आणि पवित्राची विद्या मला नाही. ४ आकाशावर कोण चढला उतरला! कोणी अंधान्या ओंजळीत वारा

हला! कोणी वस्त्रांत पाण्यें बांधून ठेविलीं? कींच्या सर्व सीमा कोणी स्थापिल्या? त्याचें नांव काय? अथवा त्याच्या पुत्राचें नांव काय? हें तुला कळलें कीं काय? ५ देवाचें प्रत्येक वचन शुद्ध आहे, त्यावर जे भाव ठेवितात त्याला तो ढाल सा आहे. ६ त्याचीं वचनें वाढवूं नको, वाढविलीं रद्दचित तो तुला निषेध करील आणि तूं खोटें झणारा असा निषसील. ७ दोन गोष्टी म्या त्वसी मागितल्या आहेत, मी मरें त्यापूर्वी त्या त्वसून अडकवून ठेवूं नको. ८ खोटेपण व लज्जा बोलणें मजपासून दूर राख; दरिद्र अथवा मरुद्रव्य मला देऊं नको, अन्न लागेल तितकें म्या पुरीव. ९ नाही तर कदाचित मी तुम सता नाकारिन, आणि परमेश्वर कोण? असें मने; अथवा दरिद्री असतां चोरी करीन, आणि म्या देवाचें नाम अधर्माने घेईन. १० सेवकी चहाडी त्याच्या धन्यावरळ करूं नको, की तर कदाचित तो तुला शायील आणि तूं की निषसील. ११ आपल्या बापाला शायिती आणि आपल्या आईला आशीर्वाद देत नाही, मी एक जाति आहे. १२ आपल्या दृष्टीने मद आहे पण आपल्या मळापासून धुतली नाही, मी एक जाति आहे. १३ जिचे डोळे किती च आणि जिच्या पाण्या उन्नत आहेत, असी एक जाति आहे. १४ दीनास पृथ्वीतून आणि रिश्यास मनुष्यातून खायला जिचे दांत तरवारी-प्रिखे आणि जिच्या दादा सुन्यासारख्या आ- व, असी एक जाति आहे. १५ जळवेच्या मरुत्या आहेत, दे दे असें झणतात; कधी व होत नाहीत, असे तीन पदार्थ आहेत, होय व पुरे असें झणत नाहीत. १६ झणजे मृत- क, व वाझेचें पोटा, जी पृथ्वी पाण्याने पूर्ण होत हीं ती, आणि जो अग्नि पुरे असें झणत नाही. १७ जो डोळा बापाचा उपहास करितो, आणि आईची आज्ञा तुच्छ मानितो, त्याला खो- तिले डोमकावळे टोंचितील, आणि गरुडाचीं में त्याला खातील. १८ मला फार आश्चर्य आहे अशा तीन गोष्टी आहेत, होय मला कळत हीं अशा चार आहेत. १९ गरुडाचा मार्ग काशांत, सर्पाचा मार्ग खडकावर, गलबताचा

मार्ग समुद्रामध्ये, आणि पुरुषाचा मार्ग कुमारी संगती. २० जारकर्मिणी स्त्रियेचा मार्ग असा आहे, ती खाऊन आपलें तोंड पुसती, आणि झ- णती, म्या काही दुराचार केला नाही. २१ तीन गोष्टींमुळे पृथ्वी विव्दल आहे, आणि चोहोंमुळेहि तिच्याने साहवत नाही. २२ सेवक अधिकार करितो तेव्हा त्याजमुळे, आणि मूर्ख अज्ञाने तृप्त झाला तेव्हा त्याजमुळे, २३ वृषपात्र स्त्री विवाहित होती तेव्हा तिजमुळे, आणि दासी आपल्या बा- ईची भागीदार होती तेव्हा तिजमुळे. २४ पृथ्वीतले चार जीव लहान, परंतु ते अत्यंत शा- हणे; २५ मुंग्या अशक्त जाति आहेत, तथापि म्या आपलें खाणें ठणकाळी तयार करून ठेवि- तात; २६ शाफान निर्बल प्राणी आहेत, तथापि ते आपलीं घरे खडकांत कोरून ठेवितात; २७ टोळांस कोणी राजा नाही, तथापि ते सर्व टोळी टोळीने बाहेर जातात; २८ कोळी आपल्या हातानी धरितो, आणि राजांच्या मंदिरांत असतो. २९ चांगले चालतात असे तीन जीव आहेत, होय चार सुंदर क्रमतात; ३० सिंह जो पशू- मध्ये परम पराक्रमी आहे, आणि कोणापासूनहि पराभूत होत नाही तो; ३१ शिकारीकुत्रा; व सांबर; आणि ज्या राजापुढें कोणाच्याने उभें ठा- कवत नाही तो. ३२ त्यां आपणाला उंचावून जर मूर्खता केली, अथवा दुष्टता संकल्पिली तर आपला हात आपल्या मुखावर लाव. ३३ दूध घुसळण्याने लोणी निघतें, आणि नाक पिळण्याने रक्त निघतें; तसें राग चेतविण्याने झगडा होतो.

अध्याय ३१.

लमुवेल राजाची वचनें, झणजे जीं वाक्यें त्याच्या आईने त्याला शिकविलीं तीं. २ काय मा- श्या लेंकरा! काय माश्या पोटाच्या लेंकरा! काय माश्या नवसांच्या लेंकरा! ३ तूं आपलें बल स्त्रियांला, आणि आपले मार्ग राजांच्या नाशकणा- न्याला देऊं नको. ४ हे लमुवेल, द्राक्षारस पिणें राजांला शोभत नाही, नाही राजांला शोभत, आ- णि दारु अधिपतींला साजत नाही. ५ तो प्याला तर कदाचित तो नियमाला विसरेल, आणि एका- द्या दीनाचा वाद उलटा करील. ६ जो नाशाच्या

लागास आला आहे त्याला दारु, आणि खिन्ना-
न्याला द्राक्षारस दे. ७ त्याने पिऊन आपलें
दरिद्र विसरावें, आणि आपले कष्ट पुन्हा न स्मरावे.
८ मुक्यांसाठीं सर्व अनाथांच्या वादासाठीं तूं आ-
पलें मुख उघड. ९ तूं आपलें मुख उघड,
नीतीने न्याय कर; दीन व दरिद्री यांचा वाद
ठरीव.

१० सद्गुणी स्त्री कोणाला सांगडेल? तिचें
मोल माणिकपेक्षां थोर आहे. ११ तिचा नवरा
मनापासून तिजवर भरवसा ठेवितो, आणि त्याला
संपत्तीचा तोटा पडत नाही. १२ ती आपल्या
आयुष्याचे सर्व दिवस त्याचें हित करील, वाईट
करणार नाही. १३ ती लोंकर आणि ताग शो-
धून घेती, आणि आपल्या हातानीं खुशीने कार्य
करिती. १४ ती व्यापाऱ्यांच्या गलबतांसारिखी आ-
हे, ती आपलें अन्न दूरून आणिती. १५ रात्र
गेली नाही इतक्यांत ती उठून आपल्या घराण्याला
आहार; आणि आपल्या दासीला शिधा देती. १६
ती शेताचा विचार करून तें विकत घेती, ती आ-
पल्या कष्टाच्या फळाने द्राक्षमळा लाविती. १७
ती आपली कंबर बलाने गुंडाळती, आणि आपले
बाहू बळकट करिती. १८ आपला व्यापार उत्तम
आहे असें ती समजती, रात्रों तिचा दिवा विझत
नाहीं. १९ ती आपले हात चांतीला लाविती,

672

आणि तिच्या मुठी पेळा धरितात. २० ती आप-
ली मूठ दीनाकडे पसरिती, होय ती आपले हात
दरिद्राकडे पुढें करिती. २१ आपल्या घराण्या-
विषयीं तिला बर्फाचें भय वाटत नाही, कां की ति-
चें सर्व घराणें दुष्पट वस्त्र न्यालेलें असतें. २२
ती आपल्यासाठीं वेलबुटीचें पडदे करिती, तिचे
पांघरून स्वच्छ पांढरें वस्त्र आणि किमितींकरितां
वस्त्र असतें. २३ तिच्या नवऱ्याला वेशीत को-
ळखतात, तो देशांतल्या वडिलांमध्ये बसला का-
सतो तेव्हा. २४ ती स्वच्छ पांढरें वस्त्र करून
विकिती, आणि कमरबंध वाण्याला विकत देते.
२५ सामर्थ्य व शोभा तिचें पांघरून आहेत.
आणि ती पुढल्या काळाला हांसती. २६ ति-
जानाने आपलें मुख उघडिती, आणि दयेचा फळ
तिच्या जिभेवर असतो. २७ ती आपल्या घरा-
ण्याच्या आचारांला जपती, आणि आळसाचें काम
ती खात नाही. २८ तिचीं लेंकरें उठून तिच्या
धन्य ह्मणतात, तिचा नवराहि उठून तिला स्तु-
वितो. २९ बहुनकन्यानी पुष्कळ द्रव्य मिळविले
परंतु त्या त्या सर्वांस जिकिलें आहे. ३० कुटुंब-
दरता कपटी आणि सुरूपता व्यर्थ आहे, वी स्त्री
परमेश्वराचें भय धरिती तिची प्रशंसा होतिल.
३१ तिच्या कष्टाचें फळ तिला द्या, आणि वेशीत
तिचीं कर्मे तिला स्तुवत.

PROVERBS XXXI.

उपदेशक.

अध्याय १.

यस्यालेमेंतला राजा दावीद याचा पुत्र जो उपदेशक त्याची वचने. २ व्यर्थताची व्यर्थता, सें उपदेशक दणतो, व्यर्थताची व्यर्थता, सर्व व्यर्थताच आहे. ३ सूर्याखालतीं मनुष्य जो सर्व करितो, त्याचें त्याला फल काय? ४ एक जाती आणि दुसरी पिढी येती परंतु पृथ्वी स्थालपर्यंत टिकती. ५ सूर्य तर उगवतो आणि पृथ्वी मावळतो, आणि जेथें तो उगवला तिकडे त्याच्या स्थानाकडे त्वरेने चालतो. ६ तो दक्षिणेला वातो आणि फिरून उत्तरेकडे येतो; वारा फिरत फिरत जातो आणि वारा आपल्या फिरण्याप्रमाणे परत येतो. ७ सर्व नद्या वाहत समुद्रांत जातात, तथापि समुद्र भरला नाही; ज्या स्थानांमून त्या निघतात तिकडे त्या फिरून जातात. ८ सर्व कोटी श्रमाच्या आहेत, मनुष्याच्याने सांगवत नाही; डोळा पाहून तृप्त होत नाही, कान ऐकून पूर्ण होत नाही. ९ जें झालें आहे तेंच होणार; आणि जें केलें आहे तेंच करितलें; आणि सूर्याखालतीं कांहीं नवें नाही. १० ज्याविषयीं मी दणेल कीं, पाहा हें नवें आहे, असें प्रही आहे काय? आद्यापूर्वीं जो पुरातनकाल होता, त्यांत तें आर्दीच झालें आहे. ११ पूर्वीं जालेल्याचें कांहीं स्मरण नाही; आणि जीं पुढें होणार आहेत, त्याचें स्मरण पुढें होणाऱ्या लोकांस राहणार नाही.

१२ मी उपदेशक यरूशालेमेंत इस्त्राएलाचा राजा होवें. १३ आणि आकाशाखालतीं जें प्रहीं झरितात, त्याचें शोधणें आणि पाहणें ज्ञानांमून करायाला म्या आपलें मन लाविलें, हें अशुद्ध कार्य देवाने मनुष्याला दिल्लें आहे, यांत प्रयोग करावा दणून. १४ सूर्याखालतीं जीं सर्व करितात तीं म्या पाहिलीं आहेत, आणि पाहा व्यर्थता आणि रिकामी खटपट आहे. १५

जें वांकडें त्याच्याने नीट होववत नाही, जें उणें तें गणवत नाही. १६ म्या आपल्या मनांत बोलत द्वाटलें, पाहा मी फार मोठा झालों आहे; आणि जे सर्व मजपूवीं यरूशालेमेंत होते त्यांच्यापेक्षां मला अधिक ज्ञान प्राप्त झालें आहे; होय माझ्या मनाने बहुत ज्ञान आणि विद्या अनुभविलीं होती. १७ आणि ज्ञान समजायाला आणि उन्मत्तता व मूर्खपण जाणायाला म्या आपलें मन दिल्लें, मग हेंहि रिकामी खटपट आहे, असें मी समजलों. १८ कां कीं बहुत ज्ञानांत बहुत खेद असतो, आणि जो विद्या वाढवितो तो शोक वाढवितो.

अध्याय २.

म्या आपल्या मनांत द्वाटलें, ये हो मी तुला हर्षकडून पारखितों, दणून तूं सुख भोगीत जा; मग पाहा हेंहि व्यर्थता आहे. २ मी हास्याविषयीं दणालों तें उन्मत्त आहे, आणि हर्षाविषयीं तो काय करितो? ३ म्या आपलें मन ज्ञानाकडे लावीत असतांहि आपला देह द्राक्षारसाने पोसावा, आणि मूर्खपण धरावें जें मनुष्याला उत्तम आहे, जें त्यानी आकाशाखालतीं आपल्या आयुष्याचे सर्व दिवस करावें, तें मी पाहीं तोंपर्यंत असा विचार म्या आपल्या मनांत केला. ४ म्या मोठीं कार्ये केलीं, म्या आपणासाठीं घरे बांधिलीं, म्या आपणासाठीं द्राक्षमळे लाविले. ५ म्या बाग व मळे केले, आणि त्यांत सर्व प्रकारच्या फलांचीं झाडें लाविलीं. ६ म्या आपणासाठीं तळीं केलीं, त्यांकडून झाडें उत्पन्न करणारी राई शिपावी दणून. ७ म्या दास आणि दासी घेतलीं, आणि मला घरांतलीं लेंकरें होती; आणि जे सर्व मजपूवीं यरूशालेमेंत होत त्यांच्यापेक्षां मला गुरांचें आणि शेरडामंदरांचें बहुत धन होतें. ८ म्या आपणासाठीं रुप्याच्या आणि सोन्याच्या आणि राजे व राष्ट्रे यांच्या विशेष धनाचा संग्रह केला, म्या आपणासाठीं गाणारे व गाणाऱ्या ठेवि-

ल्या, आणि मनुष्यांचे मनोरम विषय व सर्व प्रकारची वाजंघे घेतलीं. ९ मी तर मोठा झालों, आणि जे सर्व मजपूरीं घरूशालेंमेंत होते, त्यापेक्षां अधिक वाढलों, आणि माझे ज्ञान माझ्या ठायीं राहिलें. १० आणि जें काहीं माझ्या डोळ्यांनी इच्छिलें तें त्यांपासून म्या अटकाविलें नाहीं, आणि म्या आपलें मन कशाहि हर्षापासून आकळिलें नाहीं; कां कीं माझ्या सर्व कर्मांमुळे माझे हृदय हर्षें; आणि माझ्या सर्व श्रमफलांतून माझा वांटा हाच होता. ११ मग जीं सर्व कर्म माझ्या हातानी केलीं होतीं त्यांजकडे, आणि जें सर्व कार्य साधायाला म्या श्रम केले होते, त्याजकडे म्या पाहिलें; आणि पाहा सारें व्यर्थता आणि रिकामी खटपट आहे, आणि सूर्याखालतीं काहीं फल नाहीं.

१२ आणि ज्ञान व उन्नतता व मूर्खपणा पाहायला मी फिरलों; कां कीं जो मनुष्य राजामागे येतो त्याच्याने काय करवेल? जें दुसऱ्यानी पूर्वीं केलें होतें तेंच. १३ मग अंधकारापेक्षां प्रकाश जितका श्रेष्ठ आहे, तितकें मूर्खपणापेक्षां ज्ञान श्रेष्ठ आहे, असें म्या पाहिलें. १४ सुज्ञानाचे डोळे त्याच्या मस्तकांत असतात; परंतु मूर्ख अंधकारांत चालतो, आणि त्यां सर्वास एकसारखें दैव घडतें, असेंहि मी समजलों. १५ तेव्हां मी आपल्या मनांत झणालों, जसें मूर्खाला घडतें तसें मलाहि घडतें; तर मी कां अधिक सुज्ञान आहे? मग हेंहि व्यर्थता आहे, असें म्या आपल्या मनांत झटलें. १६ कां कीं सर्वकालपर्यंत मूर्खापेक्षां सुज्ञानाचें काहीं अधिक स्मरण नाहीं; आणि नुक्तें जें झालें आहे तें सर्व पुढल्या दिवसांत विसरतील, आणि मूर्खासारखा सुज्ञान कसा मरतो? १७ तर म्या जीवन देखिलें, कारण जें कर्म सूर्याखालतीं होत आहे तें मला वाईट वाटलें; कां कीं सर्व व्यर्थता आणि रिकामी खटपट आहे.

१८ होय माझे जें कार्य म्या सूर्याखालतीं केलें होतें तें सर्व म्या देखिलें; कारण जो मनुष्य माझ्यामागे होईल त्याकडे मला तें सोडून जावें लागतें. १९ आणि तो सुज्ञान अथवा मूर्ख असेल, हें कोण जाणे? तथापि माझे जें सर्व कार्य म्या सूर्याखालतीं केलें आहे, आणि ज्यांत म्या

आपलें ज्ञान दाखविलेलें आहे, त्याचा अधिकार तो करील; हेंहि व्यर्थता आहे. २० तर माझे जें सर्व कार्य म्या सूर्याखालतीं केलें होतें, त्याज्जि विषयीं मी आपलें मन निराश करायला फिरलों, २१ कां कीं ज्याचें कार्य ज्ञानाने विद्येने आणि सीद्धीने बनतें असा मनुष्य आहे; तथापि त्याच्याने काहीं श्रम केला नाहीं, त्याकडे त्याचें विभागासाठीं तें तो सोडून जाईल; हेंहि व्यर्थता आणि मोठें अरिष्ट आहे. २२ कां कीं मनुष्यां आपलें जें सर्व कार्य आणि आपल्या मनाचें हें चिंतन सूर्याखालतीं केलें आहे, त्याकडून त्यांचें काय प्राप्त होतें? २३ कां तर त्यांचे सर्व दिव्य शोकांचे आणि त्याचा उद्योग खेदाचा असतो होय त्याचें मन रात्रीं स्वस्थ राहत नाहीं; हेंहि व्यर्थता आहे.

२४ मनुष्याने खावें, प्यावें, आणि आपल्या कामांत आपल्या जीवाला सुख भोगूं यावें, असें त्याला काहीं उत्तम नाहीं; हेंहि देवाच्या हातपासून घडतें, असें म्या पाहिलें. २५ कां कीं मजपेक्षां कोण उत्तम भोजन करील, अथवा तें अधिक सुखाने भोगील? २६ तर जो मनुष्य देवासमोर चांगला आहे त्याला तो ज्ञान विद्या व हर्ष देतो; परंतु तो पाप्याला कष्ट देतो, त्याने संग्रह करून आणि साठवून, जो देवासमोर चांगला आहे, त्याला द्यावें झणून; हेंहि व्यर्थता आणि रिकामी खटपट आहे.

अध्याय ३.

प्रत्येक गोष्टीला समय आहे, आणि आरंभाला प्रत्येक हेतूला वेळ आहे. २ वनण्याची वेळ, आणि मरण्याची वेळ, लावण्याची वेळ, आणि जें लाविलेलें त्याच्या उपटण्याची वेळ, ३ वधण्याची वेळ, आणि बरें करण्याची वेळ, मोडण्याची वेळ, आणि बांधण्याची वेळ, ४ रडण्याची वेळ, आणि हंसण्याची वेळ, ५ दणण्याची वेळ, आणि नाचण्याची वेळ, ६ फेंकून देण्याची वेळ, आणि धोंडे गोळा करण्याची वेळ, आलिंगन करण्याची वेळ, आणि अस्मितेपासून दूर राहण्याची वेळ, ६ मिळवण्याची वेळ, आणि गमावण्याची वेळ, राखण्याची वेळ,

३ टाकून देण्याची वेळ, ७ फाडण्याची वेळ, आणि शिवण्याची वेळ, मौन धरण्याची वेळ, ८ बोलण्याची वेळ, ८ आवड धरण्याची वेळ, आणि द्रवण्याची वेळ, लढाईची वेळ, आणि मरण्याची वेळ, ९ कार्यकरणारा ज्यांत श्रमतो फिळून त्याला प्राप्ति काय? १० जो उद्योग करून मनुष्याला दिला आहे, त्यांत त्यानी खपावें घेऊन तो म्या पाहिला आहे. ११ त्याने सर्व मनुष्यां समयां सुंदर केलें आहे, आणि त्याने त्याच्या मनांत जग ठेविलें आहे, जें सर्व कर्म देवाकडे केलें आहे, तें प्रारंभापासून शेवटापर्यंत मनुष्याने शोधून पाहवत नाहीं दृष्टावून. १२ त्याने हर्षावें आणि आपल्या आयुष्यांत चांगलें जिवणू पाहवत त्यांत काहीं हित नाहीं असें मी जाणतो. १३ आणि प्रत्येक मनुष्याने खावें प्यावें आणि आपल्या सर्व उद्योगांतलें हित भोगावें हें देवाकडे दान आहे. १४ जें काहीं देव करितो तो अदृष्टापर्यंत ठरेल, त्यासीं काहीं लाववत नाहीं, आणि त्यापासून काहीं काढवत नाहीं; आणि त्याने तें केलें आहे, त्यासमक्ष मनुष्याने भय रावें घेणून; असें मी जाणतो. १५ जें काहीं देवाकडे झालें वें आतां आहे, आणि जें व्हायाचें आहे तें आधीं झालें, आणि जें होऊन गेलें त्याची झाली देव करील.

१६ अणखी सूर्याखालतीं न्यायाचें स्थान म्या पाहिलें, तेव्हां तेथें दुष्टता होती, आणि प्रमाणिक-पणाचें स्थान, तों तेथेंहि दुष्टता होती. १७ म्या आपल्या मनांत द्वाटलें, देव न्यायीचा आणि शाबाहि न्याय करील; कां कीं प्रत्येक हेतूसाठीं मय आहे, आणि तेथें तो प्रत्येक कर्माचा निर्णय करील. १८ त्याला देवाने स्पष्ट करावें, आणि मनुष्य पशु आहों, असें त्याला दिसावें, हें मनुष्याच्या अवस्थेविषयीं म्या आपल्या मनांत द्वाटलें. १९ कां कीं जें मनुष्याला घडतें तें पशूला घडतें, त्याला वर एकसारखेंच घडतें; जसें हि मरतात ते ते मरतात, आणि सर्वांचा एकच श्वास आहे, २० पशूपेक्षां मनुष्याला काहीं विशेष नाहीं, कां कीं ते सर्व व्यर्थता आहे. २० सर्व एका स्थानाकडे झाले, सर्व धुळींतून उत्पन्न झाले, आणि सर्व फिळून धुळीस मिळतात. २१ मनुष्यांचा जो

आत्मा वरतीं चढतो, तो आणि पशूचा जो आत्म खालतीं भूमीकडेस उतरतो, तो कोण जाणतो? २२ तर मनुष्याने आपल्या कामांत हर्षावें यापेक्षां काहीं उत्तम नाहीं; कां कीं हें त्याचा विभाग आहे, असें मला दिसलें; कां कीं तो गेल्यावर जें काहीं होईल तें पाहायला त्याला कोण आणील?

अध्याय ४.

तर म्या फिळून जीं सर्व पिडनें सूर्याखालतीं करितात त्यांचा विचार केला; आणि पाहा पिडलेल्यांचीं आसवें, आणि त्याला कोणी समाधान करणारा नव्हता, आणि त्यांच्या पिडणाऱ्यांकडे बल होतें; परंतु त्याला कोणी समाधान करणारा नव्हता. २ म्हणून जे जीवंत आजपर्यंत जीवंत आहेत, त्यापेक्षां जे मेलले आधीं मरून गेले आहेत, त्यांची अधिक प्रशंसा म्या केली. ३ होय जो अद्यापि उत्पन्न झाला नाहीं, जें वाईट कर्म सूर्याखालतीं करितात, तें ज्याने पाहिलें नाहीं, तो त्या उभयापेक्षां बरा आहे.

४ आणि सर्व कार्य आणि कर्माची सिद्धि, यामुळें मनुष्याचा हेवा त्याचा शेजारी करितो, असें म्या विचारकरून पाहिलें; हेंहि व्यर्थता आणि रिकामी खटपट आहे. ५ मूर्ख आपले हात पोटाळून धरितो, आणि आपला देह खातो. ६ कष्टाचें व खटपटीचें ओंजळ भर यापेक्षां स्वस्थपणाचें मूठभर बरें.

७ मग म्या फिळून सूर्याखालतीं व्यर्थता पाहिली. ८ कोणी एकटा आहे, आणि त्यासंगतीं दुसरा नाहीं; होय त्याला पुत्र नाहीं, भाऊ नाहीं; उद्यापि त्याच्या सर्व कष्टाचा काहीं अंत नाहीं, आणि त्याचा डोळा धनाने तृप्त होत नाहीं, आणि कोणासाठीं मी खपून आपला जीव सुखहीन करितों? असें तो दृष्टावत नाहीं; हेंहि व्यर्थता आहे, होय हें मोठा कष्टच आहे.

९ दोघे एकापेक्षां बरे आहेत, कारण त्याला त्यांच्या उद्योगामुळें बरें वेतन प्राप्त होतें. १० कां कीं ते जर गळून पडले तर एक आपल्या सोबत्याला उठवील; परंतु जो एकलाच असून गळून पडतो त्याला हाय हाय; कारण त्याला उठवायास दुसरा कोणी नाही. ११ अणखी दोघे

जर एकत्र निजले, तर त्याला उब येईल; परंतु एकल्यास उब कशी येईल? १२ आणि त्याजवर जर एक बळवान झाला; तर त्याजपुढे दोघे उभे ठाकतील; आणि तिहेरी दोरी लवकर तुटत नाही.

१३ जो द्यातारा व मूर्ख राजा उपदेश घ्या याला मान्य होत नाही, त्याजपेक्षा दरिद्री आणि सुज्ञान पोर बरा आहे. १४ कां कीं तो बंदि-झालेंतून राज्य करायला बाहेर येतो; तर जो त्याच्या राष्ट्रांत जन्मला आहे तो दरिद्री होतो. १५ जे सर्व जीवत सूर्याखालतीं वर्ततात, त्यांस जे त्यांच्या स्थानीं दुसरें संतान उभें राहील त्यासुद्धां म्या विचार करून पाहिलें. १६ सर्व लोकांचा त्यांपूर्वी जे सर्व होते त्यांचाहि कांहीं अंत नाही; जे पुढें होणार आहेत तेहि त्यांजविषयीं हर्षणार नाहीत; तर हेंहि व्यर्थता आणि रिकामी खटपट आहे.

अध्याय ५.

तूं देवाच्या घरास जाताना आपला गाय संभाळ, आणि मूर्खासारिखें अर्पण द्यायला नको, परंतु ऐकायला जवळ ये; कां कीं ते वाईट करित असतां जाणत नाहीत. २ तूं आपल्या मुखाने उतावळा असूं नको; आणि तुझ्या हृदयाने देवासमोर कांहीं उच्चारायला त्वरा करूं नये; कां कीं देव आकाशांत आहे आणि तूं पृथ्वीवर आहेस, यामुळें तुझीं वचनें थोडीं असोत. ३ कां तर काम पुष्कळ असल्याने स्वप्न पडतें; आणि पुष्कळ बोलल्याने मूर्खांची वाणी कळती. ४ तूं देवाला नवस केला असतां तो फेडायला उद्यीर करूं नको; कां कीं मूर्खाविषयीं त्याचा कांहीं संतोष नाही; जें त्वां नवसलें आहे तें भरून द्यावें. ५ त्वां नवसल्यावर भरून दिल्लें नाही, तर यापेक्षा त्वां न नवसावें हें बरें आहे. ६ तूं आपल्या मुखाला आपलें अंग पापिष्ठ ठरवूं देऊं नको, आणि ती चूक होती असें दूतासमक्ष झणूं नको; तुझ्या शब्दामुळें देवाने कां कोपित होऊन तुझ्या हातांचें काम बिघडावें. ७ कां कीं स्वप्नांचें बहु-त्व आणि वचनें वाढविणें यांत अनेक व्यर्थता असतात; तर तूं देवाचें भय धर.

८ दरिद्राचें पीडन अप्रिण नीति व न्याय यांचें उलटपण जर राष्ट्रांत पाहिलें, तर यामुळें विस्मित होऊं नको; कां कीं परात्पर बपतो, आणि त्यापेक्षां अनेक उंच आहेत.

९ पृथ्वीचें फल सर्वांसाठीं आहे; रामाला शेतकीचें अगत्य आहे. १० ज्याला रुपें आहेत ते तो रुप्याने, आणि ज्याला पुष्कळ धन आहेत ते तो संपत्तीने तृप्त होणार नाही; हेंहि व्यर्थता आहे. ११ संपत्ति वाढली झणजे तिचे खाणे वाढतात; तर तिच्या धन्याला आपल्या डोळ्यांनी पाहण्यावांचून अणखी फल काय? १२ उल्लेखाने थोडकें अथवा बहुत खाल्लें असलें, त्याची झोंप गोड असती; परंतु धनवानाचें द्रव्य त्याला झोंप घेऊं देत नाही. १३ जे सूर्याखालतीं पाहिलें आहे, असें एक मोठें अर्थ आहे, झणजे द्रव्य त्याच्या धन्यासाठीं त्याच्या वाईटासाठीं राखलेलें. १४ तर तें द्रव्य व्यर्थ कामांत जुडतें, आणि तो पुत्राला बन्म देते, आणि त्याच्या हातांत कांहीं नाही. १५ जसा तो आपल्या आईच्या उदरांतून निघाला, बसा तो आला तसाच नागवा जायला फिरेल; आणि तो आपल्या श्रमफलांतलें कांहीं आपल्या हातांत घेऊन जाणार नाही. १६ तर जसा तो आला तसाच सर्वथा जाईल, हेंहि मोठें अर्थ आहे; आणि ज्याने वाऱ्यासाठीं उद्योग केला आहे त्याला फल काय? १७ आणि तो आपल्या आयुष्यावर अंधकारांत खातो; आणि आपला रोग व भय हे फार क्षोभांने सोसितो.

१८ जें म्या पाहिलें आहे, तें पाहा; मनुष्याने खावें प्यावें, आणि देवाने त्याचें जें आयुष्य लाविल्लें आहे, त्याचे सर्व दिवस तो बोवाला सर्व उद्योग करितो, त्यांतलें हित भोगावें हें बरें आणि शुभच आहे, कां कीं हें त्याचा वाटा आहे. १९ आणि ज्या कोणाहि मनुष्याला देवाने एव व द्रव्य दिल्लें आहे, आणि त्यांतलें कांहींसे भोगायला आणि आपला वाटा घ्यायला आणि आपल्या उद्योगांत हर्षायला शक्ति दिल्ली आहे, हें देवाचें दान आहे. २० कां कीं तो आपल्या आयुष्याचे दिवस फार स्मरणार नाही; कां तर देवाने त्याच्या हृदयाच्या हर्षास अनुकूल आहे.

अध्याय ६.

जे म्या सूर्याखालतीं पाहिलें, असें एक अरिष्ट आहे, आणि तें मनुष्यामध्ये फार असतें. २ जे मनुष्य त्याला देवाने धन व द्रव्य आणि गौरव दिलें आहे, आणि तो आपल्यासाठीं जें काहीं इच्छतो, त्याचा त्याला काहीं तोटा नाही; तथापि देव त्याला त्यांतलें किंचितहि भोगायला शक्ति देत नाही; परंतु परका मनुष्य तें भोगितो, हें प्रसंगा, आणि वाईट विकृति आहे.

३ जर मनुष्याने शंभर लेकराला जन्म दिव्हा, आणि तो बहुत वर्षे वांचला, आणि त्याच्या जीव दिवस बहुत असले, तथापि त्याचा जीव झाले तृप्त झाला नाही, आणि त्याचें पुरणें झालें नाही, तर त्यापेक्षां पतितगर्भ बरा आहे, असें मी झणतो. ४ कां कीं तो व्यर्थतेने येतो, आणि संवसारांत जातो, आणि त्याचें नाम अंधकाराने व्याप्त होईल. ५ आणि याने सूर्य पाहिला नाही, आणि काहीं जाणलें नाही, याला त्याच्यापेक्षां अधिक समाधान आहे.

६ होय तो जरी हजार वर्षे दुष्पट वांचला, तरी त्याने काहीं हित अनुभविलें नाही; सर्व एकाच स्थानाकडे जात नाहीत काय? ७ मनुष्याचा सर्व उद्योग त्याच्या पोटासाठीं आहे; त्यापि इच्छा पूर्त होत नाही. ८ कां कीं सुज्ञान मूर्खापेक्षां काय अधिक आहे? जो दीन जीवतमुढें चालायला जाणतो त्याला काय आहे?

९ होळ्याचें पाहणें इच्छेच्या चलनापेक्षां बरें आहे; हेंहि व्यर्थता आणि रिकामी खटपट आहे. १० जें काहीं झालें त्याचें नाम आधीं ठेविलें आहे, आणि तें मनुष्य आहे, असें कळलें आहे; आणि जो त्यापेक्षां प्रबल आहे त्यासीं विवाद झाला तो समर्थ नाही.

११ व्यर्थता वाढविणाऱ्या गोष्टी बहुत आहेत, तर मनुष्याला काय विशेष आहे? १२ कां कीं मनुष्याचें जें व्यर्थ आयुष्य तो छायेवाणीं घालवितो, त्या आयुष्याच्या सर्व दिवसपर्यंत त्याला काय उत्तम आहे, हें कोण जाणें? कारण मनुष्याच्या मध्ये सूर्याखालतीं काय होईल, हें त्याला कोण समेल?

अध्याय ७.

अशु उत्कृष्ट तेलापेक्षां, आणि एकाद्याच्या जन्म दिवसापेक्षां, त्याचा मरणदिवस उत्तम आहे.

२ संभोजनाच्या घरास जाण्यापेक्षां आक्रंदनाच्या घरास जाणें, बरें आहे; कां तर तें सर्व मनुष्यांचा शेवट आहे, आणि जीवत हें आपल्या मनांत ठेविल. ३ हसण्यापेक्षां खेद बरा आहे; कां कीं तोंडाच्या उदासपणाने हृदय शुद्ध होतें. ४ सुज्ञानाचें मन आक्रंदनाच्या घराकडे लागतें; परंतु मूर्खाचें मन हर्षाच्या घराकडे. ५ मूर्खाचें गीत ऐकण्यापेक्षां सुज्ञानांचा निषेध ऐकणें, मनुष्याला बरें आहे. ६ कां कीं थालीखालतीं जसा कांट्यांचा कडकडाट तसें मूर्खाचें हंसणें असतें; हेंहि व्यर्थता आहे.

७ पीडन सुज्ञानालाहि उन्मत्त करितें; आणि दान हृदयाला बिघडितें. ८ गोष्टीच्या प्रारंभापेक्षां तिचा शेवट बरा आहे; आणि गर्विष्टपेक्षां नम्र उत्तम. ९ तूं आपल्या आत्म्याने रुसायला उतावळा असूं नको; कां कीं रोष मूर्खाच्या हृदयांत राहतो. १० यापेक्षां पूर्वदिवस बरे होते, याचें कारण काय असेल? असें झणूं नको; कां कीं याविषयीं तूं शाहणपणें विचारीत नाहीस.

११ ज्ञान वतनासुद्धा उत्तम आहे, तें कळून सूर्य पाहणाऱ्याला फल प्राप्त होतें. १२ कां कीं ज्ञान आश्रय असें आहे व पैका आश्रय असा आहे; परंतु विद्या विशेषें कळून असी चांगली आहे, कीं ज्ञान तें पावलेल्यास जीवन देतें. १३ देवाचें कर्म पाहून विचार कर; कां कीं त्याने जें वाकेंड केलें आहे, तें कोणाच्याने नीट करवेल? १४ सुखाच्या वेळीं आनंदित ऐस, आणि संकटाच्यावेळीं विचार कर; देवानेहि एकापुढें एक ठेविला आहे, यासाठीं कीं पुढें मनुष्याला काहीं न सांपडावें. १५ म्या आपल्या व्यर्थतेच्या दिवसांत सर्व पाहिलें आहे, आपल्या न्यायत्वांत नष्ट होतो, असा एकादा न्यायी आहे; आणि आपल्या दुष्टाईत आयुष्य दीर्घ करितो, असा एकादा दुष्ट आहे. १६ तूं अतिशयित न्यायी असूं नको; आणि आपणाला फार ज्ञानी करूं नको; त्वां आ-

पला नाश कां करून ध्यावा? १७ तूं अतिशयित दुष्ट असूं नको; आणि मूर्ख असूं नको; त्वां आपल्या समयापूर्वी कां मरवें? १८ त्वां हें धरिलें तर बरें, होय यापासून तूं आपला हात सोडूं नको; कां कीं जो देवाचें भय धरितो तो त्या सर्वांतून निभावे. १९ जे दाहा पराक्रमी नगरांत असतील, त्यापेक्षां ज्ञान सुज्ञानाला बलवान करिते. २० तर उत्तम करितो आणि पाप नाही करित, असा कोणी न्यायी मनुष्य पृथ्वीवर नाही. २१ जे सर्व शब्द लोक बोलतात त्यांकडे तूं आपलें मन लावूं नको; लाविलें तर कदाचित तूं आपला सेवक तुला शापितां ऐकतील. २२ कां कीं बहुधा त्वाहि दुसऱ्यांस शाप दिव्हा आहे, असें तुझ्या मनाला कळतें.

२३ हें सर्व म्या ज्ञानकरून शोधिलें आहे; म्या ज्ञानी व्हावें असें मी झणालें, परंतु तें मजपासून दूर राहिलें. २४ जें दूर आणि फार खोल आहे, तें कोणाला सांपडेल? २५ म्या जाणावें आणि पाहावें आणि ज्ञान व तत्व हुडकावें आणि मूर्खपणाची होय मूर्खपणाची व उन्मत्ततेची दुष्टता समजावी, झणून म्या आपलें मन लाविलें; २६ आणि ज्या स्त्रियेचें हृदय पाश व जाळीं असें आहे आणि तिचे हात बंधनें असे आहेत, ती मरणपेक्षां कडु आहे, असें म्या अनुभविलें आहे; जो देवाला बरा दिसतो तो तिजपासून मोकळा राहील, परंतु पापी तिच्या हातांत सांपडेल. २७ उपदेशक झणतो, पाहा मला तत्व सांपडावें झणून म्या एक एक पाहून शोधून घेतलें आहे. २८ जें माझा जीव अज्ञानपर्यंत शोधित आला आहे, परंतु तें मला सांपडलें नाही, एक मनुष्य हजारांमध्ये मला सांपडला आहे, परंतु त्या सर्वांमध्ये एक स्त्री मला सांपडली नाही, २९ पाहा हेंच मात्र मला सांपडलें आहे, कीं देवाने मनुष्य प्रमाणिक असा उत्पन्न केला, परंतु त्यानी बहुत कल्पना काढिल्या आहेत.

अध्याय ८.

ज्ञान्यासारखा कोण आहे? आणि गोष्टीचा उलगडा कोण जाणतो? मनुष्याचें ज्ञान त्याचें मुख तेजस्वी करितें, आणि त्याच्या मुखाचें

धैर्य पालटेल. २ राजाची आज्ञा पाळ, देवाच्या शपथेमुळे ती पाळ, असें मी झणतों. ३ त्यासमोरून जायाला उतावळा असूं नको; वारंट गोष्टीत उभा राहूं नको; कां कीं जे काहीं त्याला बरें वाटतें तें तो करितो. ४ जेथें राजाचें वचन आहे तेथें सामर्थ्य आहे; आणि तूं काय करितोस, असें त्याला कोण झणेल? ५ जो आज्ञा पाळितो तो काहीं वारंट अनुभवणार नाही; सुज्ञानाचें मन समय आणि न्यायहि समजतें.

६ प्रत्येक गोष्टीसाठीं समय व नेम आहे, झणून मनुष्याचा कष्ट त्याजवर भारी आहे. ७ कां कीं जे होईल तें त्याला कळलें नाही; तर तें केव्हां कसें होईल, हें त्याला कोण सांगेल? ८ आत्मा अडकवून राखायाला कोणी मनुष्य आत्म्यावर प्रबल नाही, आणि मरणदिवसी त्याचें काहीं सामर्थ्य नाही, आणि त्या लढाईतून सुटका होत नाही, आणि दुष्ट दुष्टाईने सुटणार नाहीत. ९ हें सर्व म्या पाहिलें आहे, आणि कोणतेंहि कर्म जें सूर्याखालतीं होत आहे, त्याबद्दल म्या आपलें मन लाविलें आहे; एक समय आहे, त्यांत एक मनुष्य आपल्या वाड्यासाठीं दुसऱ्यावर अधिकार करितो. १० आणि असेंच म्या दुष्ट पुरिलेले पाहिले, ते येऊन पवित्राच्या स्थानांतून व्हेलें होते, आणि ज्या नगरांत त्यानी तसें केलें होतें, त्यांत त्यांचा विसर पडला; हेंहि व्यर्थता आहे. ११ दुष्कर्माचा निर्णय होऊनहि लवकर सिद्धीस जात नाही, याकरितां मनुष्याचें हृदय त्याच्या शरीर वारंट करायला तयार असतें.

१२ पापी जरी शंभरवेळा दुष्कर्म करून दीर्घ आयुष्यपर्यंत वांचला, तरी जे देवाला भितात, ते त्याच्या समक्ष भितात, त्याचें हित होईल, असें मी निश्चयें जाणतों. १३ परंतु दुष्टाचें हित होणार नाही, आणि तो आपलें छायेसारखें आवुष्य दीर्घ करणार नाही; कारण तो देवाच्या समक्ष भीत नाही. १४ जी पृथ्वीवर घडत आहे, अशी एक व्यर्थता आहे, झणजे ज्याला दुष्टांच्या कर्मप्रमाणें घडतें, असे न्यायीजन आहेत, आणि जे जे न्यायींच्या कर्मप्रमाणें घडतें, असे दुष्टबन्दी आहेत; हेंहि व्यर्थता आहे, असें मी झणलों. १५ आणि म्या हर्षाची प्रशंसा केली; कां कीं

तावें प्यावें आणि हर्षावें यांपक्षां सूर्याखालतीं मनुष्याला काहीं उत्तम नाही; कां तर त्याच्या मनुष्याचे जे दिवस देव त्याला सूर्याखालतीं तो त्यांपर्यंत त्याच्या श्रमफलातलें हें त्याजवळ होतिले.

१६ ज्ञान समजायाला आणि जें कार्य पृथ्वीवर चाललें आहे तें पाहायाला जेव्हां म्या आपलें मन लाविलें, कां कीं अहोरात्र ज्याच्या डोळ्यांस निद्रा येत नाही, असाहि एखादा आहे, १७ तेव्हां मी देवाचें सर्व कर्म पाहून समजलों, कीं जें कर्म सूर्याखालतीं चाललें आहे, तें मनुष्याला पुरतें शोधवत नाही; कां कीं तें शोधायाला जरी मनुष्याने श्रम केला तरी तें त्याला सांपडणार नाही; होय तें मी जाणोन, असें जरी ज्ञान्याने घाटलें, तीं त्याला तें पुस्तें समजणार नाही.

अध्याय ९.

तु हें सर्व म्या आपल्या मनास आणिलें, हें सर्व शोधून समजायाला, कीं न्यायी आणि सुज्ञान आणि त्यांचीं कार्ये देवाच्या सत्तेत आहेत; मनुष्याच्या दृष्टीस जें काहीं पडतें, त्यावरून त्यांची प्रीति अथवा द्वेष जाणवत नाही. २ सर्वांस सारें सारिलेंच घडतें; न्यायीस आणि दुष्टास भयान्यास आणि पवित्रास, आणि अपवित्रास, यज्ञकर्यास आणि जो यज्ञ करित नाही, त्यास एकसारखें देव घडतें; नसा चांगला तसा पापी, आणि नसा शपथ वाहणारा तसा शपथेस भिणारा असतो. ३ जें सर्व सूर्याखालतीं चाललें आहे त्यांत हें अरिष्ट आहे, कीं सर्वांस एकसारखें देव घडतें; होय मनुष्याचें हृदय दुष्टतेने भरलें आहे, आणि त्याचें आयुष्यभर त्याच्या मनांत उन्मत्तता असती, आणि त्यानंतर ते मेलेल्यासीं मिळतात.

४ तर सर्व जीवतांसीं जो जडलेला आहे, त्याला भरंवसा धरिता येतो, कां कीं मेलेल्या सिंहापेक्षां जीवत कुत्रा बरा आहे. ५ कां कीं आपण मरणार आहों, असें जीवत जाणतात, परंतु मेळले काहीं जाणत नाहीत; आणि त्याला अणखी काहीं माहिती नाही; कां तर त्याचें स्मरण कोणी करित नाही. ६ आणि त्यांची प्रीति आणि त्यांचा द्वेष आणि त्यांचा हेव हीं आतां नष्ट झालीं आ-

हेत; आणि जें काहीं सूर्याखालतीं चाललें आहे, त्यांतला त्याला सर्वकालपर्यंत अणखी काहीं वाटा नाही.

७ तूं जा, हर्षाने आपली भाकर खा, आणि आनंदित हृदयाने आपला द्राक्षारस पी, कां कीं आतां देव तुझीं कर्म मान्य करितो. ८ सर्वदा तुझीं वस्त्रें पांढरीं असावीं, आणि तुझ्या डोईस तिलाचा तोंटा नसावा. ९ तुझ्या व्यर्थतेच्या आयुष्याचे जे दिवस त्याने तुला सूर्याखालतीं दिव्हे आहेत, तुझे व्यर्थतेच्या सर्वच दिवसांत तुझी जी स्त्री तुला आवडती तिजसीं तूं आयुःसुख भोगित जा; कां कीं आयुष्यांत, आणि तूं जो आपला उद्योग सूर्याखालतीं करितोस, त्यांतहि तुझा विभाग हाच आहे. १० जें काहीं करायाला तुझ्या हाताला प्राप्त होतें, तें तूं आपल्या पराक्रमाने कर; कां कीं ज्याकडे तूं जात आहेस, त्या मृतलोकांत काहीं कर्म अथवा संकल्प अथवा विद्या अथवा ज्ञान नाही.

११ म्या फिरून सूर्याखालतीं असें पाहिलें, कीं वेग्यांला धांव व बलवानांला युद्ध साधत नाही आणि ज्ञान्यांला अन्न आणि विवेक्यांला धन आणि निपुणांला अनुग्रह विशेष नाही; परंतु समय आणि देव हीं सर्वांला घडतात. १२ कां कीं मनुष्य आपला समय जाणत नाही, जे मासे कठीण जाक्यांत सांपडतात, ते जसे, आणि जे पक्षी फांशांत गावतात, ते जसे, तसे मनुष्य अरिष्टाच्या समयीं फांशांत गावतात, तो अकस्मात त्याजवर येऊन पडतो तेव्हां.

१३ हें ज्ञानहि म्या सूर्याखालतीं पाहिलें आहे, आणि हें मला मोठें वाटलें. १४ एक धाकटी नगरी होती, आणि तींत थोडकीं मनुष्यें होती; तिजकडे एका मोठ्या राजाने येऊन तिला वेढा घातला, आणि तिजवर मोठाले मोरचे बांधिलें. १५ तेव्हां तींत एक सुज्ञान दरिद्री मनुष्य सांपडला, आणि त्याने आपल्या ज्ञानेंकरून ती नगरी वांचविली; तथापि त्या दरिद्री मनुष्याचें स्मरण कोणी केलें नाही. १६ मग मी द्वाणलों, बलापेक्षां ज्ञान उत्तम आहे; तथापि दरिद्राच्या ज्ञानाला तुच्छ मानितात आणि त्याची वचनें ऐकत नाहीत. १७ जो मूर्खामध्ये अधिकार करितो,

त्याच्या आरोळीपेक्षा 'सुज्ञानाची' वचने शांतपणात अधिक ऐकतात. १८ लढाईच्या शस्त्रापेक्षा ज्ञान उत्तम आहे; परंतु एक पातकी पुष्कळ हित नाशितो.

अध्याय १०

मेलेल्या माशा रसायनाचे तेल दुर्गंध करून बिघडवितात; तसेच जो ज्ञान व गौरव यांमुळे प्रतिष्ठित आहे, त्याला थोडके मूर्खपण बिघडविते. २ सुज्ञानाचे हृदय त्याच्या उजव्या हातास आहे; परंतु मूर्खाचे हृदय त्याच्या डाव्या हातास. ३ होय जो मूर्ख आहे तो मार्गात चालतानाहि त्याची बुद्धि उणी पडती आणि मी मूर्ख आहे, असे तो प्रत्येकाला झणतो. ४ जर अधिकाऱ्याचा आत्मा तुजवर चढला तर तू आपले स्थान सोडून नको, कां की विनय मोठे अपराध शांतवितो. ५ एक अनर्थ आहे, तो म्या सूर्याखालती अधिकाऱ्यापासून जी श्रांति निघती तिजसारखा पाहिला आहे. ६ मूर्खपण थोर पदवीवर स्थापिलेले आहे, आणि द्रव्यवान नीच ठिकाणी बसतात. ७ म्या सेवक घोड्यावर, आणि अधिपति सेवकांवाणी भूमीवर चालता पाहिले आहेत. ८ जो खांच खाणितो तोच तीत पडेल, आणि जो कुंपण मोडितो त्याला सर्प डसेल. ९ जो दगड काढितो तो त्याजकडून चोळवटेल; जो लांकडे तोडितो त्याला त्याजकडून लागेल. १० जर शस्त्र बोंथले, आणि त्याने धार न पाजविली, तर अधिक बल लावावे लागेल; परंतु साधायासाठी ज्ञान उपयोगी पडते. ११ निश्चयें गारुडाविना सर्प डसेल, आणि त्यापेक्षा बकबक्या बरा नाही. १२ सुज्ञानाच्या मुखची वचने मनोरम आहेत; परंतु मूर्खाचे ओठ त्यालाच नाशितो. १३ त्याच्या मुखच्या वचनांचा प्रारंभ मूर्खपणा असतो, आणि त्याच्या भाषणाचा परिणाम अनर्थांचे वेड असतो. १४ आणि मूर्ख वाचाल असतो; काय घडेल हें मनुष्याला कळत नाही; आणि त्याच्या मार्गे जें होईल, तें त्याला कोण सांगेल? १५ मूर्खाची खटपट त्यांतल्या प्रत्येकास श्रमवितो; कारण की तो नगरास जायला जाणत नाही.

१६ हे देशा, ज्या तुझा राजा पोर आहे, आ-

णि तुझे अधिपति सकाळीं खातात. त्या तुला हाय हाय. १७ हे देशा, ज्या तुझा राजा कुलीनांचा पुत्र आहे, आणि तुझे अधिपति कैफासाठीं नाही, परंतु बळासाठीं सुसमयीं खातात, तो तू पन्थ आहेस. १८ आलस्याने रचना झिजून जावी, आणि हातांच्या आळसाने घर गळतें. १९ लोक हसण्याकरितां भोजन करित असतात, आणि द्राक्षारस जीवाला संतोषित करितां; परंतु पैशे सर्व गोष्टीला उपयोगी पडतो. २० तू कपल्या भावनेत देखील राजाला शापू नको, आणि आपल्या निजण्याच्या खोलीतहि धनवानाला माहि देऊं नको; कां की पाखरूं शब्द घेऊन बार्दक आणि पक्षी गोष्ट सांगेल.

अध्याय. ११

तू आपले अन्न पाण्यावर टाक; कां की बहुत दिवसानंतर तें तुला मिळेल. २ तू सताजणांला आणि आठांजणांलाहि वांटा दे; कां की पृथ्वीवर काय अनर्थ होईल, हें तुला कळत नाही. ३ जर आभाळें पावसाने भरली तर ती पृथ्वीवर गळून रिकामी होतात; आणि झाड बर दीक्षकडे अथवा उत्तरेकडे पडलें, तर ज्या स्थाने झाड पडलें आहे, तेथेच राहिल. ४ जो वाऱ्याला जपतो तो पेरणार नाही, आणि जो आभाळाला पाहतो तो कापणी करणार नाही. ५ आत्माची गति काय आहे हें, आणि गव्हारीच्या पाटात हाडे कसी निपजतात, हेहि जसें तुला कळत नाही, तसें जो देव सर्व साधितो त्याचें कर्म तुला कळत नाही. ६ सकाळीं तू आपलें बीज पेर, आणि संध्याकाळीं तू आपला हात रिकामा अर्ध देऊं नको; कां की कोणतें सफल होईल, हें तू ज्ञात न, अथवा ती दोन्ही एकसारखी बरी होतील कीं नाही, हें तुला कळत नाही.

७ प्रकाश सुंदर आहे, आणि सूर्य पाहणे जे व्यास गोड आहे. ८ मनुष्य जरी बहुत जे वांचला आणि त्या सर्वांत हर्षला, तरी तो अकाराचे दिवस स्मरो; कां की ते बहुत होऊन जें सर्व येतें तें व्यर्थता आहे. ९ हे तरुणा,

तू आपल्या तरुणपणांत हर्षत जा, आणि आपल्या तरुणपणाच्या दिवसांत तुझे हृदय तुला कर्मभ

स्रो, आणि तूं आपल्या हृदयाच्या मार्गांत आणि आपल्या डोळ्यांच्या दृष्टीने चाल; परंतु या सर्व स्त्रोविषयीं देव तुला न्यायांत आणील, असें तूं जाण. १० तर तूं आपल्या हृदयांतून खेद काढून घेऊ आणि जें वाईट तें तूं आपल्या देहापासून दूर कर; कां कीं बाळपण व तरुणपण व्यर्थपण आहेत.

अध्याय १२.

तूं आपल्या तरुणपणाच्या दिवसांत आपल्या अज्ञान करणाऱ्याला स्मर, जोंपर्यंत अनर्थाचे शिस्स आले नाहीत, आणि ज्याविषयीं तूं दण-डील, कीं यांत मला कांहीं संतोष नाही, तीं वर्षे पंचलीं नाहीत; २ जोंपर्यंत सूर्य व प्रकाश आणि चंद्र व तारे अंधारमय झाले नाहीत, आणि पाऊस झाल्यावर आभाळें परत आलीं नाहीत. ३ ज्या वेळीं घर राखणारे थरथर कांपतील, आणि बलवान मनुष्य नमतील, आणि दळणाऱ्या बोडक्या झाल्या आहेत, दणून स्तब्ध होतील; आणि खिडक्यांतून पाहणाऱ्या अंधारमय होतील. ४ आणि दळण्याचा शब्द धिमा असतां आळीत दारें बंद करतील, आणि तो पक्ष्याच्या शब्दास उठेल, आणि गायनाच्या सर्व कऱ्या खिन्न होतील; ५ आणि जें उंच, त्यामुळें ते भितील, आणि भयें मार्गांत होतील, आणि बदाम फुलेल, आणि दोळ भार असा वाटेला, आणि इच्छा भा-

गेल, कां कीं मनुष्य आपल्या सनातन घरास जातो, आणि आळ्यांत रडणारे फिरतात; ६ जोंपर्यंत रुप्याची तार फिटली नाही, आणि सोन्याचा लोटा फुटला नाही, अथवा झऱ्यावरची घागर फुटली नाही, आणि आडावरला रहाट मोडला नाही; ७ मग धूळ पूर्वींसारखी भूमीस पुन्हा मिळेल, आणि ज्या देवाने जीवात्मा घातला त्याजकडे तो परत जाईल.

८ व्यर्थतांची व्यर्थता, सारें व्यर्थता आहे, असें उपदेशक दणतो. ९ अणखी उपदेशक ज्ञानी होता, दणून तो लोकांला ज्ञान शिकवी, होय त्याने विचार व शोध करून बहुत दणणा रचिल्या. १० चांगले शब्द सांपडावे, दणून उपदेशकाने शोधिलें, आणि जें लिहिलें आहे, तें यथार्थ सत्यतेचीं वचनें आहे. ११ ज्ञान्यांचीं वचनें आरी व खिळे असीं आहेत, ती सभापती रोंवतात, तीं एक पालक देतो. १२ अणखी माझ्या लेंकरा, यांकडून संबोध घे; बहुत पुस्तकें करण्याचा कांहीं अंत नाही, आणि पुष्कळ विद्याभ्यास शरीराला कंटाळवितो.

१३ साऱ्या गोष्टीचे शेवट आपण ऐकूं; देवाचें भय घर आणि त्याच्या आज्ञा पाळ; कां कीं मनुष्याचें सगळें करायाचें तें हेंच आहे. १४ कां कीं प्रत्येक कर्म, प्रत्येक गुप्त गोष्टीसुद्धां बरें असो वाईट असो, देव न्यायांत आणील.

THE SONG OF SOLOMON.

शलमोनाचें गीत.

अध्याय १.

गीताचें गीत जें शलमोनाचें तें. २ तो आपल्या मुखाच्या चुंबनानी मला चुंबो; कां कीं मी प्रीति द्राक्षारसापेक्षा उत्तम आहे. ३ म्या उत्तम तेलाच्या सुवासाने तुजें नाम ओतले-

ल्या तेलासारखें आहे; यामुळें कुमारी तुजवर प्रीति करितात. ४ मला आकर्ष; आझी तुज-मार्गे धावूं; राजाने आपल्या कोठड्यांत मला आणिलें आहे; आझी तुजविषयीं उल्लासूं, आणि हर्षूं; तुझी प्रीति द्राक्षारसापेक्षा अधिक आझी स्मरूं, प्रमाणिक तुजवर आवड ठेवितात. ५

धरुशालेमेच्या कन्यानो, मी काळी परंतु सुंदर आहे, जसे केदाराचे डेर, जसे शलमोनाचे पडदे तसी. ६ मला पाहूं नका, कां की मी काळी ठिकर आहे, सूर्याने मजकडे दृष्टि लाविली आहे, माझ्या आईच्या लेकरानी मजवर रुसून मला द्राक्षीच्या मळ्यांची राखणारी केलें, परंतु म्या आपला द्राक्षीचा मळा राखिला नाहीं. ७ ज्या तुजवर माझ्या जीवाने आवड ठेविली आहे, तो तूं कोठें चारितोस, आणि दूपारी आपला कळप कोठें बसूं देतोस, हें मला सांग; कां की तुझ्या सोबत्याच्या कळपांजवळ मी एकीकडे वळणारीसारिखी कां असावी? ८ अगे स्त्रियांतल्या परमसुंदर, तुला बर कळत नाहीं, तर तूं कळपाच्या पावलांकडून बाहेर जा, आणि पालकांच्या डेऱ्यांजवळ आपली बकरी चार. ९ अगे वलभे, फारोच्या रथांच्या घोड्यांची उपमा म्या तुला दिव्ही आहे. १० तुझे गाल रत्नमालानी, तुझी माब मोल्यांच्या हारानी सुंदर आहे. ११ सोन्याचे हार रुप्याच्या टिकांसुद्धां आझी तुजसाठीं करूं.

१२ राजा आपल्या मेजाजवळ बसला असतां माझी जटामांसी आपला घमघमाट व्यापूं देती. १३ माझा वलभ मला बोळाची गाठोडी असा आहे, तो सारोरात्र माझ्या स्तनांमध्ये निजेल. १४ एनेदीच्या द्राक्षीच्या मळ्यांतल्या कापराचा गोंडा असा माझा वलभ मला आहे. १५ अगे माझ्या प्रिये, पाहा तूं सुंदर आहेस, पाहा सुरूप आहेस, तुझे डोळे कपोतांचे आहेत. १६ हें माझ्या कांता, पाहा तूं सुंदर आहेस, होय मनोहर; आपला पलंगहि हिरवा आहे. १७ आपल्या घराच्या तुळ्या ऐरेज लांकडाच्या आपल्या फळ्या देवदारूंच्या आहेत.

अध्याय २.

मी शारोनांतला गुलाब, खोऱ्यांतली कमळीण आहे. २ जसी कमळीण काटेऱ्या झाडांमध्ये तसी माझी कांता कन्यांमध्ये आहे. ३ जसें सेवि झाड रानांतल्या झाडांमध्ये तसा माझा वलभ पुत्रांमध्ये आहे; मी त्याच्या छायेची इच्छा धरून तिजखालतीं बसलें, आणि त्याचें फल माझ्या रसनेला गोड वाटलें. ४ त्याने मला मेक-

वानीच्या घरांत आणिलें, आणि मजवर त्याच झेंडा प्रीतिचा होता. ५ द्राक्षीच्या घरांनी माझें पाठबळ करा, सेवीनी माझें समाधान करा, कां की मी प्रीतीने दुःखित आहे. ६ त्याचा डावा हात माझ्या डोईखालतीं आहे, आणि त्याचा उजवा हात मला आलिंगितो. ७ धरुशालेमेच्या कन्यानो, तुझाला रानांतल्या हरिणीचा, आणि मृगचा शपथ करून मी छणतें, तुझी माझ्या कांताळ उठवूं नका, जागृत करूं नका, त्याची इच्छा असेल तोंपर्यंत.

८ माझ्या वलभाचा शब्द, पाहा तो पर्वतावर उडी मारीत, डोंगरांवर कुदत येतो. ९ माझा वलभ हरिणासारिखा, अथवा हरिणीच्या पोरासारिखा आहे, पाहा तो आमच्या भिंतीच्या आड उभा राहून खिडक्यांतून टेहेळतो, जाळीच्या आडून दृष्टि लावितो. १० माझा वलभ मला बोलव घणाला, अगे माझ्या प्रिये, माझ्या सुंदरे, तूं उठून ये. ११ कां की पाहा हिवाळा सरला आहे, पाऊस होऊन गेला आहे. १२ फुलें भूमीवर दिसतात, पक्षिगाण्याचा वेळ जवळ आला आहे, आणि आमच्या देशांत होण्याचा शब्द ऐकूं येतो. १३ अंजीरझाड आपले हिरवे अंजीर पिकूं देत, आणि द्राक्षीला सुवासिक फुलें आली; अगे माझ्या कांते माझ्या सुंदरे, तूं उठून ये.

१४ अगे माझ्या कपोते, जी तूं खड्याच्या कळ्यांत चढणीच्या गुद्दस्थलांत आहेस, ती तूं आपलें मुख मला दाखीव, आपला शब्द मला ऐकूं दे; कां की तुझा शब्द मंजुल आणि तुझे मुख सुंदर आहे. १५ जीं कोंकडे, जीं लहान कोंकडे द्राक्षीच्या मळ्यांस, आमच्या पुष्पित द्राक्षीच्या मळ्यांसच नाशितात, तीं आझासाठीं घरा.

१६ माझा वलभ माझाच आहे, आणि मी त्याचीच आहे, तो कमळिणीमध्ये चारतो. १७ दिवस उगवे, आणि छाया पळून जाव, तोंपर्यंत हे माझ्या वलभा, तूं फीर, आणि बेथराच्या पर्वतांवर हरिणासारिखा, अथवा हरणीच्या पोरासारिखा ऐस.

अध्याय ३.

ज्या तुजवर माझ्या जीवाने आवड ठेविली आहे, त्याबला म्या आपल्या पलंगवर गर्भी असेल

किलें, म्या त्याला शोधिलें, परंतु तो मला सांप-
क्या नाही. २ मी उठून नगरांतल्या आळ्यांत
व चवाठ्यांत फिरेन, ज्याजवर माझ्या जीवाने
भावड ठेविली आहे, त्याजला शोधिन; म्या त्या-
ला शोधिलें, परंतु तो मला सांपडला नाही. ३
जे राखणारे नगरांत फिरत असत त्याला मी
कळलें, तेव्हां मी झणालें, ज्याजवर माझ्या जी-
वाने भावड ठेविली आहे, तो तुझी पाहिला आहे
क्या! ४ मी त्याजपासून गेलें, हतक्यांत ज्या-
जवर माझ्या जीवाने भावड ठेविली आहे, तो
मला सांपडला, म्या त्याला धरिलें, आणि म्या
माझ्या आईच्या घरांत, आणि जिने माझें गर्भ-
धारण केलें, तिच्या कोठडींत त्याला आणिलें तों-
पासून त्याला सोडिलें नाही. ५ घरूशालेमेच्या
ज्याने, तुझाला रानांतल्या हरिणीचा, आणि
तुझा शपथ करून मी झणतें, तुझी माझे कांता-
ला उठवूं नका, जागृत करूं नका, त्याची इच्छा
असेल तोपर्यंत.

६ झी धुराच्या खांबासारिखी बोळाने व रसा-
लाने, व्यापाऱ्याच्या सर्व भुग्यानी सुवासित अ-
सतां, अरण्यांतून चढत येती, ही कोण आहे!
७ पाहा त्याचा पलंग जो शलमोनाचा आहे,
त्याभोंवते ह्याएलाच्या वीरांतले साठ वीर अस-
तात. ८ ते सर्व लढाईविषयीं शहाणे असतां
सवार धरितात, रात्रींतल्या भयामुळें प्रत्येकाची
सवार त्यांच्या मांडीस असता. ९ शलमोन
राने आपणासाठीं लबानोनाच्या लांकडाचा एक
खेला. १० त्याने त्याचे खांब रुप्याचे केले,
त्याचा आधार सोन्याचा, त्याची मदवणी किमि-
तीच्या वस्त्राची, त्याचा मध्यभाग घरूशाले-
मेच्या कन्यांकरितां प्रीतिने पसरलेला होता. ११
जिणेनेच्या कन्यानो, तुझी बाहेर जा, आणि
म्या मुगटाने त्याच्या आईने त्याच्या लग्नाच्या दि-
वसी, त्याच्या हृदयहर्षाच्या दिवसीच त्याला
शोधित केलें, त्याने वेष्टिलेल्या शलमोन राजाला
पाहा.

अध्याय ४.

अगे माझ्या प्रिये, पाहा, तूं सुंदर आहेस, पाहा,
तूं सुरूप आहेस, तुझ्या कुरळांच्या आंत तुझे

डोळे कपोतांचे आहेत, जो शेरडांचा कळप मि-
लाद पर्वतावर बसला आहे, त्यासारिखे तुझे केश
आहेत. २ ज्या कातरलेल्या मेंढ्या धुण्यापासून
वर आल्या आहेत, ज्यांतल्या प्रत्येकीस जुळें आहे,
आणि त्यांतली कोणी वांझ नाही, त्यांच्या कळपावार्णीं
तुझे दांत आहेत. ३ तुझे ओंठ किमिजीरंगाच्या
सुतासारिखे आहेत, आणि तुझी वाचा गोड आहे,
तुझ्या कुरळांच्या आंत तुझे कानशील डाळिंबाच्या
तुकड्यासारिखें आहे. ४ दावीदाचा जो बुरूज
हत्यारखान्यासाठीं बांधिलेला आहे, ज्यास एक
हजार ढाली त्या सर्व वीरांचें वारण असतांना
टांगलेल्या आहेत, त्यासारिखी तुझी मान आहे.
५ झी दोन हरिणीचीं जुळीं पोरें कमळणींमध्ये
चरतात, त्यांसारिखे तुझे दोन स्तन आहेत, ६
दिवस उगवे, आणि छाया पळून जात तोंपर्यंत
बोळाच्या पर्वताकडे, व धुपाच्या डोंगराकडे मी
जातों. ७ अगे माझ्या प्रिये, तूं सर्व सुंदर आ-
हेस, तुझ्या अंगी कोणताहि डाग नाही.

८ मजसंगतीं लबानोनाहून अगे माझ्या प्रिये,
लबानोनाहून मजसंगतीं ये; अमानाच्या माथ्या-
वरून शनीर आणि हर्मोन यांच्या माथ्यावरून,
सिंहांच्या आश्रयावरून, चित्यांच्या पर्वतावरून
पाहा. ९ अगे माझ्या बहिणी, माझ्या नवये,
त्वां माझे हृदय हरिलें आहे, त्वां आपल्या डोळ्यां-
तल्या एकाने, आपल्या हाराच्या एक्या पदराने,
माझे हृदय हरून घेतलें आहे. १० अगे
माझ्या बहिणी, माझ्या नवये, तुझी प्रीति किती
सुंदर आहे! द्राक्षारसापेक्षां तुझी प्रीति, आणि
सर्व सुगंधीपेक्षां तुझ्या तेलांचा वास किती अधिक
उत्तम आहे! ११ अगे माझ्या नवये, तुझे ओंठ
मधाच्या शिशासारिखे गळतात, तुझ्या जिभेखा-
लतीं मध व दूध आहेत, आणि तुझ्या वस्त्रांचा
वास लबानोनाच्या वासासारिखा आहे. १२
माझी बहीण, माझी नवरी, कुडलेला बाग वेष्टि-
लेला झरा, शिक्का मारिलेलें कुंड, असी आहे.
१३ तुझीं रोपें डाळिंबीच्या सुरसफलयुक्त बाग
कापराचें झाड जटामांशासुद्धां असी आहेत. १४
जटामांसी आणि कुकुम नलिका, आणि दालचिनी
सर्व धुपाच्या झाडासुद्धां, रसगंध आणि अमरु सर्व
श्रेष्ठ सुरभीसुद्धां; १५ बागांचा झरा, जिवंत पा-

प्यांची विहीर आणि लवानोनाहून वाहते ओघळ.

१६ हे उत्तरेच्या वाऱ्या, जागृत हो, हे दक्षिणेच्या वाऱ्या, तूं ये, माझ्या बागांवर वहा, झणजे त्याचे सुरभि व्यापितील; माझा प्रिय आपल्या बागांत येवो, आणि आपली गोड फळे खावो.

अध्याय ५.

अगे माझ्या बहिणी, माझ्या नवऱ्या, मी आपल्या बागांत आलों आहे, म्या आपला बोळ आपल्या सुगंधीसुद्धां सांठविला आहे, म्या आपल्या मधासुद्धां आपला मधाचा शिसा खाळा आहे, मी आपल्या दुधासुद्धां आपला द्राक्षारस प्यालों आहे, माझ्या मित्रांनी, तुझी खा, माझ्या प्रियानो, तुझी पिऊन तुम व्हा.

२ मी निजतें, परंतु माझे हृदय जागतें, माझ्या वल्लभाचा शब्द, तो दार ठोकीत झणतो, अगे माझ्या बहिणी, माझ्या प्रिये, माझ्या कपोते, माझ्या निर्दोषे, तूं मजसाठीं दार उघड; कां कीं माझे मस्तक दहिवराने, आणि माझे कुरूल रात्रिबिंदूनी भरले आहेत. ३ म्या आपलें पांघरूण काढलें आहे, तें कसे घालूं? म्या आपले पाय धुतले आहेत, ते कसे माखूं? ४ माझ्या वल्लभाने आपला हात भोंकांतून आंत पुढें केला, तेव्हां माझीं आंतडीं त्यासाठीं कळवळलीं. ५ मी आपल्या वल्लभाला दार उघाडायला उठलें, तेव्हां माझ्या हातांनी बोळ, आणि माझ्या बोटांनी घमघमता बोळ, कुलुपाच्या मुठीवर गळूं दिला. ६ म्या आपल्या वल्लभाला दार उघडिलें; परंतु माझा प्रिय सरून गेला होता, तो वोलिला, तेव्हां माझा जीव निघाला, म्या त्यास शोधिलें, परंतु तो मला सांपडला नाही, म्या त्याला हाक मारिली, परंतु त्याने मला उत्तर केलें नाही. ७ नगरांत जे राखणारे फिरत असतात, त्याला मी सांपडलें, त्यानी मला हाणिलें, मला जखमी केलें, कोटांच्या राखणाऱ्यांनी मजपासून माझा बुरखा काढून घेतला. ८ घरूशालेमेच्या कन्यानी, मी तुझास खरावून सांगतें, जर माझा वल्लभ तुझाला सांपडला, तर मी प्रीतीने रोगी आहे, असें तुझी त्याला सांगा.

९ अगे स्त्रियांतल्या परमसुंदरे, तुझा वल्लभ इतरवल्लभापेक्षा काय विशेष आहे? तूं आझास

एवढें खरावून बोलिली आहेस, झणून तुझा प्रिय अन्यप्रियाहून काय श्रेष्ठ आहे? १० माझा वल्लभ गोरा, आणि लाल आहे, दाहा हबारांमध्ये श्रेष्ठ आहे. ११ त्याचें डोकें उत्कृष्ट सेनें असें आहे, त्याचे कुरळ दाट आणि डोमकावळ्यासरिखे काळे आहेत. १२ त्याचे डोळे पाण्याच्या ओषांभवळच्या कपोतांचे असे आहेत, ते दुष्कने धुतलेले व चांगले लावलेले आहेत. १३ त्याचे गाल सुगंधाचे वाफे, सुगंध फुलझाडांचे कुंड असे आहेत, त्याचे ओंठ कमळिणी असे आहेत, हे घमघमता बोळ गळूं देतात. १४ त्याचे हात लसण्याभि बडलेलीं, सोन्याचीं कडीं असे आहेत, त्याचें पोटा नीलमणिखचित हस्तिदंताचा समान असें आहे. १५ त्याचे पाय उत्कृष्ट सोन्याच्या उथळ्यावर स्थापिलेले मरमरी खांब असे आहेत, त्याचें रूप लवानोनासारिखें आहे, एरेब झाडासारिखें श्रेष्ठ आहे. १६ त्याचें मुख परममधूर आहे, होय तो केवळ मीतिपात्र आहे, अहो घरूशालेमेच्या कन्यानी, हाच माझा वल्लभ, हाच माझा सखा आहे.

अध्याय ६.

तुझा वल्लभ कोणीकडे गेला आहे? अगे स्त्रियांतल्या परमसुंदरे, तुझा प्रिय कोणीकडे वला आहे? तुजसंगतीं आझी त्याला शोधूं. १ माझा वल्लभ आपल्या बागांत सुगंधांच्या वाण्यांकडे, बागांत चारायाला कमळिणी तोडून घ्यायाला उतरून गेला आहे. २ मी आपल्या वल्लभाची आहे, आणि माझा वल्लभ माझा आहे, तो कमळिणीमध्ये चारतो आहे.

४ अगे माझे प्रिये, तूं तिर्जासारिखी सुंदर, घरूशालेमेसारिखी सुरूप, झेंडे उभारलेल्या सेनेसारिखी भयंकर आहेस. ५ तूं आपले डोळे मजपुढून फिरीव, कां कीं त्यानी मला बिकलें आहे; जो शेरडांचा कळप गिलाद पर्वतवर बसला आहे, त्यासारिखे तुझे केश आहेत. ६ ज्या मंद्या धुण्यापासून वर आल्या आहेत, ज्यांतल्या प्रत्येकीस जुळें आहे, आणि जातली कोणी वाझ नाही, त्यांच्या कळपावाणी तुझे दांत आहेत. ७ तुझ्या कुरळांच्या आंत तुजें कान-

डॉळिबाच्या तुकड्यासारखें आहे. ८ राण्या व ऐशीं उपपल्या व असंख्य झुरी आहेत. ९ माझी कपोती, माझी निदोषी झुरी आहे, ती आपल्या आईची एकुलती, आपल्या प्रसवणारीची आवडती आहे, कन्यानी तिला पाहून धन्य झटलें, राण्यानी व उपपल्यानी तिला पाहून स्तविलें.

१० जी चंद्रासारखी सुंदर, सूर्यासारखी सच्च, झेंडे उभारलेल्या सेनेसारखी भयंकर असताना प्रातःकाळप्रमाणे बाहेर पाहतो, ही कोण आहे! ११ ओघाजवळचीं हिरवीं झाडे पाहा-याला, आणि द्राक्षी फुटली, व डॉळिबी फुलल्या आहेत कीं नाहींत, हें पाहायाला सारफलांच्या झाडांत मी उतरलों. १२ मी नजाणतां माझ्या वेश्याने मला अम्मीनादीबाच्या रथासारखें केलें. १३ फीर, फीर, अगे शूलम्मीये, आझी तुला पाहतें, झणून फीर, तूं फीर; शूलम्मीयेचें काय पाहल! दोहों सैन्यांचा समुदाय असं.

अध्याय ७.

अगे अधिपतीच्या कन्ये, तुझे जोडे घातलेले पाय किती सुंदर आहेत! जे अलंकार कुशल सेनाराच्या हातचें काम आहेत, त्यासारखे तुझ्या मांड्यांचे संधि आहेत. २ रस भरलेल्या कटोळ्या पात्रासारखी तुझी नाभि आहे, गव्हांची सभोवती कमळें घातलेली रास तिजसारखें तुजें उदर आहे. ३ हरिणीची दोन जुळीं पोरें आहेत, त्यासारखे तुझे दोन स्तन आहेत. ४ तुझी मान हस्तिदंताच्या बुर्जासारखी आहे, हे-सोनेत बथरब्बीभेच्या वेशीजवळ जीं तळीं आहेत, त्यासारखे तुझे डोळे आहेत, दम्मासेकेच्या खोरे जो लबानोनाचा बुरुज आहे, त्यासारखें तुजें नाक आहे. ५ नुजवरलें तुजें डोकें कांम-यासारखें आहे, आणि तुझ्या डोईचे केश किर्मि-कांच्या रेशमासारखे आहेत, त्यातील कुर-लाने राजा अटकला आहे. ६ अगे प्रिये, आ-मरकरितां तूं किती सुंदर व किती गोड आहेस! ७ ही तुझी उंची खाजराच्या झाडासारखी आहे, आणि तुझे स्तन द्राक्षीघोंसासारखे आहेत. ८ ही झणालों, खाजराच्या झाडावर चढेन, त्या-

च्या फांद्याला धरीन, तेव्हां तुझे स्तन द्राक्षीच्या घोंसासारखे असोत, आणि तुझे नाकाचा वास सेविफलांचा असा असो. ९ आणि जो उत्तम द्राक्षारस माझ्या मियेसाठीं असताना, गव्यांत नीट उतरतो, व निजलेल्यांच्या ओठांवर सहज चालतो, त्यासारखी तुझी ताळू असो.

१० मी आपल्या वलभाची आहे, आणि त्याची ओढ मजकडे आहे. ११ हे माझे वलभा, ये; आपण बाहेर पटांगणांत जाऊं; रात्री गांवांत मुकाम करूं. १२ पहाटे उठून द्राक्षीच्या म-ळ्यांत जाऊं; द्राक्षी फुटली, तिला फुलें आलीं आणि डॉळिबी फुलल्या आहेत कीं नाहींत हें पाहूं; तेथें मी तुला आलिंगीन. १३ दूदझाडे घमघमतात, आणि आमच्या वेशीजवळ सर्वप्र-कारचीं गोड फलें नवीं आणि जुनीं आहेत; तीं, हे माझ्या वलभा, म्या तुजसाठीं राखून ठेविलीं आहेत.

अध्याय ८.

हंहं जो माझा भाऊ, माझ्या आईचे स्तन चों-खी, त्यासारखा जर तूं असतास, तर बरें होतें; तूं जर मला बाहेर सांपडतास, तर मी तुला चुंबितें, होय कोणी मला अवमानितेना. २ मी तुला नेउन आपल्या आईच्या घरास आणितें, ती मला शिकविती, मी तुला सुरभित द्राक्षारसां तला, आपल्या डॉळिबाच्या रसांतला प्यायाला देतें. ३ त्याचा डावा हात माझ्या डोईखालतीं असता, आणि त्याचा उजवा हात मला आलिंगिता. ४ यल्लालेमेच्या कन्यानीं, मी तुझाला खरावून सांगतें, तुझी माझ्या कांताला उठवूं नका, जागृत करूं नका, त्याची इच्छा असेल तोपर्यंत. ५ जी आपल्या वलभावर टेंकत रानांतून चढत येती आहे, ही कोण आहे! सेविझाडाखालीं म्या तुला उठविलें, तेथें तुझी आई, तुझ्या जन्माची प्रसूतिवेदना पावली, जी तुला प्रसवली, ती तेथें प्रसूतिवेदना पावली.

६ तूं आपल्या हृदयावर मला शिक्याप्रमाणें, शिक्यासारखी आपल्या बाहूवर ठेव; कां कीं प्रीति मरणासारखी बलिष्ठ आहे, शंका मृतलो-कासारखी कठोर आहे, तिच्या ज्वाला अभीच्या

ज्वाला, अति तीव्र दाह अशा आहेत. ७ बहुत पाण्याच्यानी प्रीति विक्षवत नाही, आणि महापुराच्यानी तिला बुडवत नाही, जरी मनुष्याने आपल्या घरचें सर्व धन प्रीतीबद्दल दिलें, तरी तें अगदी तुच्छ होईल.

८ आमची एक धाकली बहीण आहे, आणि तिला स्तन नाहीत; जेव्हा तिची मागणी होईल, तेव्हा आम्ही आपल्या बहिणीकरितां काय करूं? ९ ती जर कुंसूं असली, तर तिजवर रुप्याची मुंदेरी आम्ही बांधूं; आणि ती जर दाराचें झडप असली, तर तिला एरेजलांकडाच्या फळ्यानी झांकूं. १० मी कुंसूं आहे, आणि माझे स्तन बुर्जासारखे आहेत; तेव्हा अनुग्रह पावलेल्या

सारखी मी त्याच्या दृष्टीस होतें. ११ बाल-हामोनेस शलमोनाचा एक द्राक्षीचा मळा होऊन त्याने तो मळा राखणाऱ्याच्या स्वाधीन केला, त्याच्या फलांसाठीं प्रत्येकास एक हजार रुपये पणून द्यावे लागत. १२ जो माझा द्राक्षीचा मळा मजकडे आहे, तो मजपुढें आहे; हे शलमोनेस एक हजार तुझी आहेत, आणि त्याचें फल राखितात, त्यांचीं दोनसो आहेत. १३ जो बागांत वसतीस, त्या तुझ्या शब्दाकडे सोदून काढतात, तो मला ऐकू दे. १४ हे माझे वल्लभा, तूं पळ; आणि सुरभीच्या पर्वतावर हसितासारखा अथवा हरणीच्या पोरानसारखा

THE BOOK OF THE PROPHET ISAIAH.

यशायाचा भविष्यवाद.

अध्याय १.

आमोजाचा पुत्र जो यशाया याने उजीया योथाम आहाज हिज्किया या यहूदाच्या राजांच्या दिवसांत यहूदा व यरूशालेम याविषयी जें दर्शन पाहिलें तें. २ अहो आकाशानों, तुझी ऐका, अगे पृथ्वी, तूं कान दे, कां तर परमेश्वर दानतो, म्या लेंकरें पोशिलीं व वाढविलीं, आणि त्यानी मजवर फितूर केला आहे. ३ बैल आपल्या स्वामीला आणि गाढव आपल्या धन्याच्या कोंडिला ओळखितो, परंतु इस्राएल जाणत नाही, माझे लोक विचार करीत नाहीत. ४ अहो पापी राष्ट्र, अन्यायाने भारावलेले लोक, दुष्कर्यांचा वंश, दुष्ट लेंकरें, यांनी परमेश्वराला सोडिलें आहे, इस्राएलाच्या पवित्राला तुच्छ मानिलें आहे, तीं मार्गे सरली आहेत.

५ तुझास अणखी कां मारावें? अणखी

अधिक फिताल; सर्व मस्तक दुःखित आहे, आणि सर्व हृदय रोगी आहे. ६ पायांच्या तळव्यासून मस्तकापर्यंत त्यांमध्ये कांहीं आरोग्य नाही; ठेंचा व जखमा व वाहते व्रण आहेत; हीं वेपिलीं नाहीत, यांला पट्टी बांधिली नाही, आणि मलमले नरम केलीं नाहीत. ७ तुमचा देश ओसाड आहे, तुमचीं नगरे अग्नीने जाळून टाकिली आहेत; तुमच्या देखतां तुमच्या भूमीला परदेशास जाड टाकिताना, जसें परदेशाच्या उपद्रवाने तशी वी ओसाड पडली आहे. ८ आणि झिक्जेनेची कन्या द्राक्षमळ्यांतल्या खोपटीसारखी दमिळ आहे, जसी कांकड्यांच्या फडांतली झोंपडी वेढलेलें नगर तसी. ९ सैन्यांच्या परमेश्वराने नर आझासाठीं किंचित् शेष राखिलें नसतें, तर आम्ही केवळ सदोमाप्रमाणें पडलों असलों, मग रासारिखे झालों असलों.

१० अहो सदोमाच्या अधिकाऱ्यांनो, परमेश्वर व वधन ऐका; गमोराच्या लोकांनो, आमच्या ल्या नेमाकडे कान द्या. ११ परमेश्वर दणतो, वे बहुत यज्ञ माझ्या काय उपयोगी! मेंढ्यांचे शोम व पुष्टपशूंचा मेद यानी मी तुम झालों; वे बैल व कोंकरे व बोकड यांच्या रक्ताने मी दृष्ट होत नाहीं. १२ जेव्हा तुझी माझे दर्शन वयास येतां, तेव्हा माझी अंगणे तुझी तुडवा-हे तुझापासीं कोणी मागितलें? १३ तुझी मखी व्यर्थ अर्पणें आणूं नका; धुपाचा मला द येतो; अमावास्या व शाब्बाथ, मेळा मिळ-हो मला सोसत नाहींत, धर्मसभा देखील श्राव आहे. १४ माझा जीव तुमच्या अमा-स्याचा व तुमच्या सभांचा द्वेष करितो; त्या मा भार अशा झाल्या आहेत, मी सोसून झालों आहे. १५ जेव्हा तुझी आपले हात सराल, तेव्हा मी आपले डोळे तुझापासून झा-मेन; आणि जरी तुझी बहुत प्रार्थना केल्या, ती मी ऐकणार नाहीं; तुमचे हात रक्ताने राले आहेत. १६ तुझी धुवा, आपणांस स्वच्छ रा, आपल्या आचारांचें दृष्टपण माझ्या डोळ्यां-दून दूर करा; दुष्ट करणें सोडा; १७ उत्तम करावास शिका, नीति करायस झटा, जांच-ल्यांस सुखी करा, अनाथाचा न्याय करा, विध-त्याचा वाद धरा. १८ परमेश्वर दणतो, याहो, ज्ञान विवाद करूं; तुमचीं पापें जरी लाक्षेसा-रिखी असली तरी तीं बर्फासारिखीं पांढरीं हो-वेल; किमिजाप्रमाणें जरी तांबडीं असली तरी लवळ लेंकरीसारिखीं होतील. १९ जर तुझी अणूळ व मान्य व्हाल, तर तुझी भूमीचें उत्तम झाल. २० परंतु प्रतिकूल व अमान्य जर व्हाल, जर तरवारीने नाश पावाल; कां तर परमे-श्वराचें मुख हें बोललें आहे.

२१ विश्वासू नगरी कसी व्यभिचारिणी झाली आहे! वी नीतिने भरली होती, तीत न्याय राहत नसे, परंतु आतां घातक राहतात. २२ तुझें सर्व नाश असें झालें आहे, तुझ्या द्राक्षारसांत कोणी भेंडिलें आहे. २३ तुझे अधिकारी फितु-री आहेत, चोरांचे सहाय आहेत; त्यांतला जेकडे लाचेची आवड धरितो, आणि प्रत्येक दाने

इच्छितो; अनाथाचा न्याय ते करित नाहींत, वि-धवेचा वाद त्यापुढें येत नाहीं. २४ याकरितां प्रभु सैन्याचा परमेश्वर इस्राएलाचा पराक्रमी दणतो, अहा मी आपले शत्रु दूर करून स्वस्थ राहीन, आणि आपल्या बैऱ्यांचा सूड उगवीन. २५ आणि तुजवर मी आपला हात फिरवीन, आणि जसें खाराने तसें तुझा गाळ घालवीन, आणि तुझें सर्व कथील काढून टाकीन. २६ आणि जसें पूर्वीं तसें तुझे न्यायाधीश व जसें प्रारंभीं तसें तुझें मंत्री पुन्हा स्थापीन, त्यानंतर न्यायाची नग-री विश्वासू पुरी असें तुला दणतील. २७ जी-योन नीतीकरून उद्धरेल, आणि तिचे परत आ-लेले न्यायेंकरून उद्धरतील. २८ आणि फितुरी व पापी यांचा एकाएकी नाश होईल, आणि जे परमेश्वराला सोडितात ते नाहींसे होतील. २९ कां तर जीं निबर झाडें तुझी इच्छिली, त्याविषयीं ते लज्जित होतील; आणि जे बाग तुझी निवडिले त्याविषयीं तुझी लाज पावाल. ३० कां की ज्या निबर झाडाचीं पानें वाळून गेलीं आहेत, त्यासारिखे तुझी व्हाल, आणि ज्या बा-गाला कांहीं पाणी नाहीं तसे व्हाल. ३१ आणि बळवान पिंजलेला ताग असें होईल, आणि त्याचें काम ठिणगी असें होईल, आणि तीं उभयतां एकत्र जळतील, आणि कोणी विझविणार नाहीं.

अध्याय २.

आमोजाचा पुत्र यशाया याने यहूदा व यरू-शालेम, यांविषयीं जी गोष्ट पाहिली ती. २ शेवटल्या दिवसांत असें होईल कीं, परमेश्व-राच्या घराचा डोंगर पर्वतांच्या माथ्यावर स्था-पित होईल आणि डोंगरावरतीं उंचावेल; तेव्हां त्याकडे सर्व राष्ट्रे लोटतील. ३ आणि बहुत लोक आजून दणतील, अहो या, आपण परमे-श्वराच्या पर्वतावर याकोबाच्या देवाच्या घरांत चढूं, दणजे तो आपले मार्ग आम्हास शिकवील, तेव्हां आम्ही त्याच्या वाटांत चालूं; कां की जी-योर्वेतून नेमशास्त्र आणि यरूशालेमेंतून परमेश्व-राची गोष्ट निघेल. ४ आणि राष्ट्रांमध्यें तो न्यायाधीशी करील, आणि बहुत लोकांचा निषेध करील, तेव्हा ते आपल्या तरवारी मोडून फाल

करितील, व आपल्या भात्यांचीं पातीं मोडून को-
यत्या करितील, राष्ट्र राष्ट्राविरुद्ध तरवार उचल-
णार नाही, आणि लोक फिरून लढाई शिकणार
नाहींत.

५ अहो याकोबाच्या वंशहो, या, आपण पर-
मेश्वराच्या प्रकाशांत चालूं. ६ तर तुझे लोक
जे याकोबाचा वंश ते त्या सौंडिले, कारण ते पूर्वे-
तल्या वस्तूनी परिपूर्ण झाले आहेत, आणि पोल-
ष्टीसारखे मंत्रवादी आहेत, आणि विदेशी याचे
वंशाच्या हातांवर टाळी देतात. ७ त्यांची भू-
मिहि रुपें व सोनें याहीकरून भरलेली आहे,
आणि त्यांच्या द्रव्यांचा काहीं अंत नाही, आणि
त्यांचा देश घोड्यानी भरलेला आहे, आणि त्या-
च्या रथांचा काहीं अंत नाही. ८ आणि त्यांचा
देश मूर्तींनी भरला आहे, ते आपल्या हातांचें
कार्य जें आपल्या बोटांनी निर्माण केलें त्याला भज-
तात. ९ आणि नीच मनुष्य ओणवतो, आणि
थोर मनुष्य आपल्याला अधम करितो, झणून
त्यांस क्षमा करूं नको.

१० परमेश्वराच्या भयामुळें व त्याच्या
प्रतापाच्या ऐश्वर्यामुळें तूं खडकांत शीर, आणि
धुळींत लप. ११ मनुष्याचे उंच डोळे खालीं
पाहतील, आणि मनुष्यांचा गर्व नाहीसा होईल,
आणि परमेश्वर मात्र त्या दिवसीं उंचावेल. १२
कां तर सैन्यांच्या परमेश्वराचा दिवस सर्व
गर्विष्ठ व उन्नत यांजवर व प्रत्येक प्रतिष्ठितावर
होईल, तेव्हां प्रत्येक नीच होईल; १३ आणि
लबानोनाच्या सर्व उंच व उच्छ्रित एरेज झाडांवर
आणि बाशानाच्या सर्व निबर झाडांवर, १४
आणि सर्व उंच पर्वतांवर व सर्व उच्छ्रित डोंग-
रांवर, १५ आणि प्रत्येक उंच गडावर व प्रत्येक
अगम्य कोटावर, १६ आणि ताशीशाच्या सर्व
गलबतांवर व सर्व मनोहर रूपांवर होईल. १७
आणि मनुष्याचा अभिमान उतरेल, व मनुष्याचा
गर्व नाहीसा होईल, आणि त्या दिवसीं परमेश्वर
मात्र उंचावेल. १८ आणि मूर्ति अगदीं नाहीशा
होतील. १९ आणि परमेश्वराच्या भयामुळें
व त्याच्या प्रतापाच्या ऐश्वर्यामुळें खडकांच्या
गुहांत व भूमीच्या बिळांत शिरतील, जेव्हां तो
पृथ्वी कांपवायाला उठेल तेव्हां. २० त्या दिव-

सीं मनुष्य आपल्या रुप्याच्या मूर्ति व आप-
सोन्याच्या मूर्ति व ज्या त्यानी आपणासाठीं
जायाला निर्माण केल्या आहेत त्या उंदीर व का-
यांजवळ टाकून देईल; २१ आणि परमेश्वर
च्या भयामुळें व त्याच्या प्रतापाच्या ऐश्वर्या-
मुळें खडकांच्या गुहांत व कड्यांच्या कपारींत जा-
जेव्हां तो पृथ्वी कांपवायाला उठेल तेव्हां.
मनुष्य ज्याच्या नाकपुड्यांत श्वास आहे तो
आशा सोडा, कां तर तें काय मोजावयाचें क-

अध्याय ३.

कां तर पाहा, प्रभु सैन्यांचा परमेश्वर
शालेम व यहूदा यांपासून आधार व
काढितो, झणजे भाकरीचें सर्व टेंकण व पाण-
सर्व आधार; २ शूर व युद्धाचा वीर, ना-
धीश व भविष्यवादी, गणक व वडील; ३
शीचा नायक आणि सभासद आणि मंत्री
प्रवीण शिल्पी आणि निपुण गारुडी यांस काढि-
४ आणि पोरे त्यांचे अधिकारी करीत, आणि का-
पोर त्यांजवर धनीपण करितील. ५ आणि तो
एकमेकांस व प्रत्येक आपल्या शेजाऱ्यांस वि-
तील, पोर वडिलावर, आणि हलक सन्म-
वर दांडगाई करितील. ६ जेव्हां कोणीस
त्या भावास, आपल्या बापाच्या कुटुंबा-
धरून झणेल, तुला वस्त्र आहे, तूं आमचा
धिकारी हो, आणि ही ओसाडी तुझ्या हाक-
असावी. ७ त्या दिवसीं तो मोठ्याने बोलत झो-
मी यथास्थितकर्ता होणार नाही; कां तर म-
घरीं अन्न नाही, वस्त्रहि नाही, मला ले-
अधिकारी करूं नका. ८ कां कीं ए-
कोसळली, आणि यहूदा नाश पावला आहे,
तर त्याची बीभ व त्यांचीं कृत्यें परमेश्वर-
रुद्ध आहेत, त्याच्या गौरवाच्या डोळ्यांस नि-
व्हां घणून.

९ त्यांचो मुखचर्या त्याविषयीं तुची
आणि त्यानी आपलें पाप सदोमाप्रमाणें
केलें आहे, लपविलें नाही; त्यांच्या जिवला-
हाय, कारण कीं त्यानी आपलें अरिष्ट पद-
आहे. १० न्यायीविषयीं झणा, कीं त्यांचें
होईल, कारण ते आपले कर्मांचें फल मोर्बि-

१ तुझाला हाय हाय, त्यास अरिष्ट होईल, का-
हीतो आपल्या हातांच्या कामाचें फळ भोगील.
१२ पोर माझ्या लोकांचे पिडणारे आहेत;
स्त्रिया त्यावर धनीपण करितात; अहो
लोका हो, तुमचे नायक तुझाला बहकवि-
त, आणि तुमच्या गर्तीचा मार्ग बिघडितात.
१३ विवाद करायला परमेश्वर उभा राहतो;
लोकांची न्यायाधीशी करायला उभा ठाकतो.
१४ परमेश्वर आपल्या लोकांचे वडील व त्यांचे
स्त्रिया यांसी न्यायविवाद करील; कां की तुम्ही
मळ खाऊन टाकिला आहे, आणि दरिद्राची
तुमच्या घरांत आहे. १५ माझ्या लोकांस
आणि दरिद्रांचीं मुखें घासून तुमचें तात्पर्य
आहे! असें प्रभु सैन्याचा परमेश्वर
जो.

१६ आणि परमेश्वर झणतो, जीयोन्याच्या
बद्दल अरिष्ट आहेत, आणि मान ताठवून चाल-
त, आणि डोळे चमकावून ठमकत चालतात.
आणि आपल्या पायांनी छमछम करितात. १७
जुझे जीयोन्याच्या कन्यांच्या डोक्याचे केश ग-
ळ, असें प्रभु करील, व त्यांचे गुप्त अवयव
परमेश्वर उघडे करील. १८ त्या दिवसी प्रभु
अरबांची गोभा काढील, आणि राखड्या व चं-
खोरी, १९ आणि मोर्त्ये व तोडे व बुरखे,
२० आणि शिरोवेष्टने व सांखळ्या व रेशमी
व सुवासाच्या कप्या आणि गंडे, २१
वडी व नथा, २२ आणि सणाचीं वस्त्रे व
डोळे व दुलया व बटवे. २३ आणि पातळ
व केल्या व टोप्या व शाला काढील. २४
आणि असें घडेल, कीं सुवासाच्या ठिकाणीं घाण
होईल, आणि मेखलेच्या ठिकाणीं दोरी आणि
मेखा ठिकाणीं टकल आणि झग्याच्या ठिकाणीं
वेष्टन आणि सुंदरपणाच्या ठिकाणीं
पण होईल. २५ जुझे पुरुष तरवारिने पडतील,
आणि जुझे पराक्रमी पुरुष लढाईत पडतील. २६
आणि शिचे दरवाजे आकांत व शोक करतील,
आणि ती उबाळ होऊन धुळीस मिलेल.

अध्याय ४.

आणि त्या दिवसी सात स्त्रिया कोणीएक पुरु-
षाला धरून झणतील, कीं आम्ही आपलें

अन्न खाऊं, आणि आपलें वस्त्र लेऊं; परंतु आ-
मची अपकीर्ति दूर व्हावी, झणून केवळ तुझे
नाम मात्र आम्हाला ठेवावें. २ त्या दिवसी इजा-
एलातील मोकळे झालेल्यांसाठीं परमेश्वराचा
कोंब सुंदर व गौरवी होईल, आणि पृथ्वीचें फल
उत्तम व सुशोभित होईल. ३ आणि असें हो-
ईल, कीं जीयोनंत जो वांचलेला व घरूशालेमंत
जो उरलेला, त्याला पवित्र झणतील, प्रत्येक जो
घरूशालेमंतल्या जीवतांमध्ये लिहिलेला आहे तो.
४ जेव्हां प्रभु जीयोन्याच्या कन्यांचा मळ धुऊन
टाकील, आणि नीतीचा आत्मा व दहनाचा आ-
त्मा, यांकडून घरूशालेमचें हिसारक्त तीतून
घालवील तेव्हां. ५ आणि परमेश्वर जीयोन
पर्वताच्या प्रत्येक स्थानावर व तिच्या सभावर
दिवसां दग व धूर, आणि रात्रीं जलत्या अभीचा
प्रकाश उत्पन्न करील; कां सर्व गौरवावर आ-
च्छादन होईल. ६ आणि दिवसास उन्हा लागूं
नये, झणून छायेसाठीं मंडप होईल, आणि वाद-
ळ व पाऊस यांपासून निवारा व आश्रय यांसा-
ठीं होईल.

अध्याय ५.

मी आपल्या मियाला आपल्या मियाचें गीत त्या-
च्या द्राक्षमळ्याविषयीं गाईन; माझ्या मिया-
ला फार पिकाऊ टेंकडावर द्राक्षांचा मळा होता.
२ तेव्हां त्याने तो कुदळिला, आणि त्यांतले धोंडे
काढिले, आणि त्यांत उत्तम जातीची द्राक्षी ला-
विली, आणि त्यामध्ये माळा बांधिला, आणि त्या-
ंत कुंडहि खणिलें; मग द्राक्षें उत्पन्न करावीं, झ-
णून त्याने वाट पाहिली, पण त्याने रानटी द्राक्षें
उत्पन्न केलीं. ३ तर आतां अहो घरूशालेमचे
निवासी, व यहूदाचें पुरुष हो, मी व माझा द्राक्ष-
मळा आम्हा उभयतांची न्यायाधीशी करा. ४
जे म्या त्यासाठीं केलें आहे, त्यापेक्षां माझ्या द्रा-
क्षमळ्याला अणखी काय करायचें होतें? द्राक्षें
उत्पन्न करावीं, झणून जेव्हां म्या वाट पाहिली,
तेव्हां त्याने रानटी द्राक्षें कां उत्पन्न केलीं? ५ तर
आतां जें मी आपले द्राक्षांच्या मळ्याला करितों,
तें तुझाला कळवितां; त्याचें कुपण काढीन, झणजे
पशू खाऊन टाकीतील, त्याचें कुसूं मोडीन, तेव्हां

तुडवून टाकतील. ६ आणि त्याला उडाड करीन, त्याला खसी करणार नाहीत, व कुदळणार नाहीत, तेव्हा कांट्यांची झाडे व काटेरी झाडे त्यांत उगवतील, आणि त्याजवर पाऊस पाडूं नये, झणून आभाळांला आज्ञा करीन. ७ कारण की सैन्यांच्या परमेश्वराचा द्राक्षमळा इस्राएलाचें घराणें आहे, आणि त्याचा रमणीय बाग यहूदाचे लोक आहेत; तर त्याने नीतीची वाट पाहिली, आणि पाहा, रक्त पाडणें; न्यायाची वाट पाहिली ती पाहा आरोळी चालली.

८ जे घरासीं घर जडितात, आणि जागा न उरे तोंपर्यंत शेतासीं शेत जोडितात, आपण मात्र देशामध्ये राहावें, झणून त्याला हाय हाय. ९ सैन्यांचा परमेश्वर माझ्या कानांत असें बोलला, कीं खचीत बहुत मोठी व उत्तम घरे लोकरहित होऊन ओसाड पडतील. १० कां की दाहा बिघे द्राक्षमळा एक शेर रस देईल, आणि मणभर बीज शेरभर उपज करील.

११ जे पहाटेस उठून मद्य पीत बातात, आणि द्राक्षारस त्याला संतप्त करीपर्यंत सांजपावेतों पीत राहतात, त्याला हाय हाय. १२ आणि सारंगी व वीणा, डफ व पोंवा, व द्राक्षारस ही त्यांच्या जेवणावळींत असतात; परंतु ते परमेश्वराची कृति मन घालून पाहत नाहीत, आणि त्याच्या हातांचीं कर्मे ते ध्यानांत आणीत नाहीत.

१३ झणून माझे लोक अज्ञानामुळे पाडाव होऊन प्रवासांत गेले आहेत, आणि त्यांचे सन्मान्य जन भुकेले आहेत, आणि त्यांचा समुदाय तापलेला व तान्हेला आहे. १४ झणून मृतलोकाने आपणाला विस्तीर्ण केलें, आणि आपलें तोंड पराकाष्ठेचें वासलें आहे, आणि त्यांचें वैभव व त्यांचा समुदाय आणि त्यांची दाटी व उत्साह करणारा ही त्यांत खालीं जातील. १५ आणि नीच मनुष्य ओणवा होईल, व थोर मनुष्य आपल्याला अधम करील, आणि गर्विष्ठांचे डोळे खालीं होतील. १६ परंतु सैन्यांचा परमेश्वर नीतीने उंचावेल, आणि देव जो पवित्र त्याला न्यायाने पवित्र मानितील. १७ तेव्हा कोकरो आपल्या कुरणाप्रमाणें चरतील, आणि पुष्टांची ओसाड स्थलें विदेशी खातील.

१८ जे दुष्टपणाच्या दोऱ्यांनी अन्याय ओढि-

तात, आणि जसें गाडीच्या दोराने तसें पाप केले तात, त्याला हाय हाय; १९ जे झणतात, आम्ही पाहावें, झणून तो आपलें काम लवकर टपो; आणि आम्ही बाणावें, झणून इस्राएलच्या पवित्राचा संकल्प समीप होऊन येवो, त्याला.

२० जे वाईटाला उत्तम व उत्तमाला वाईट झणतात, जे प्रकाशाच्या ठिकाणीं अंधकार व अंधकाराच्या ठिकाणीं प्रकाश ठेवितात, जे गोदाच्या ठिकाणीं कडू, आणि कडूच्या ठिकाणीं गोद ठेवितात, त्याला हाय हाय. २१ जे आपल्या दुष्ट बुद्धिवंत, व आपल्या लक्ष्यांत शहाणे केले त्याला हाय हाय. २२ जे द्राक्षारस प्यायून शूर, आणि मद्य मिसळायस बळकट झाले त्याला हाय हाय; २३ जे लांचासाठीं दुष्ट न्यायी ठरवितात, आणि न्यायीचें न्यायपण पासून दूर करितात, त्यालाहि. २४ याकी जसीं ज्वाळा धस खाऊन टाकितो, आणि गवत राख होऊन पडतें, तसें त्यांचें मूळ पुष्कळ पदार्थासारखें होईल, आणि त्यांचें फूल पुष्कळ रिखें उडून जाईल, कारण की त्यांनीं सैन्यांचा परमेश्वराचें नेमशास्त्र नाकारिलें, आणि इस्राएलाच्या पवित्राचें वचन तुच्छ मानिलें आहे. २५ झणून परमेश्वराचा क्रोध त्याच्या लोकांवर पेटला आहे, आणि त्याने आपला हात लांबवून त्याला हाणिलें आहे, पर्वतहि धावले, आणि त्यांचीं प्रेतें आळ्यांतील चिखलासारखीं झालीं; हे सर्व झालें असताहि त्याचा क्रोध तिरला नाही, आणि अझूनहि त्याचा हात लांबविलेला आहे.

२६ आणि तो राष्ट्रांसाठीं दुस्सन झेंडा व्हावील, आणि पृथ्वीच्या शेवटापासून त्याला छेद करित, बोलवील, तेव्हा पाहा तीं नरेंद्रजन कर येतील. २७ त्यांमध्ये कोणी दळिला व भागलेला होणार नाही, कोणी उकल्या खणणार नाही, व झोपी जाणार नाही, आणि त्याचा कसा सुटणार नाही, आणि त्यांच्या वहाणाची सुटणार नाही. २८ त्यांचे बाण तिखट, आणि त्यांचीं सर्व धनुष्ये वाकविलेलीं आहेत, त्यांच्या बोझ्यांचे चुर गारेप्रमाणें मानिले आहेत, व त्यांचीं चाकें वावटळीसारखीं आहेत. २९ त्यांचे

मन सिंहाच्या सारिखी आहे, आणि तरुण सिं-
हप्रमाणे ती गर्जतील, ती ओरडतील, आणि
हट करून निर्भय नेतील, आणि ती कोणी सोड-
णार नाही. ३० त्या दिवसी समुद्राच्या गर्ज-
प्रमाणे ती त्याजवर गर्जतील, तेव्हा ते भूमीला
हट लावितील; परंतु पाहा, अंधकार व संकट
नि तिजवरील आकाशातील प्रकाश अंधकार-
प्रचाला आहे.

अध्याय ६.

या वर्षात उज्वीया राजा मेलाला, त्यांत म्या प्र-
भूला सिंहासनावर बसलेले उंच व थोरा-
ने पाहिले, आणि त्याच्या पोशाकाच्या विस्ता-
ने देखून भरले. २ त्यावर सराफीम उभे
शिले, त्यांतल्या प्रत्येकाला सहा पक्ष होते, दो-
न्ही ते आपले मुख झांकी, आणि दोहोंनी आपले
कान झांकी, आणि दोहोंनी उडे. ३ आणि ते
पश्चेत्याला मोठ्याने बोलत छानाले, पवित्र, पवित्र,
श्रीव, सैन्यांचा परमेश्वर आहे, सर्व पृथ्वी त्या-
च्या गौरवाने भरली आहे. ४ तेव्हा मोठ्याने
शेल्फाच्या शब्देकरून दरवाजाचे खांब काप-
ले, आणि घर धुराने भरले.

५ तेव्हा मी छानालों, मला हाय हाय, कीं
मी नट झालों आहे; कारण कीं मी अशुद्ध ओं-
झाचा मनुष्य आहे, आणि अशुद्ध ओठांच्या लो-
कांमध्ये मी राहतों, आणि माझ्या डोळ्यांनी रा-
जा सैन्यांचा परमेश्वर पाहिला आहे. ६
मला सराफांतला एक मजकडे उठून आला, आ-
णि त्याच्या हातांत निखारा होता, तो त्याने चिम-
ळाने वेदीवरून घेतला होता. ७ तेव्हा त्याने
माझ्या मुखास स्पर्शिले, आणि छटले, पाहा, हा
माझा ओठांस लागला आहे, छणून तुझा अन्याय
दूर झाला, आणि तुझ्या पापाची क्षमा झाली
आहे. ८ मग म्या प्रभूच्या शब्द ऐकिला, तो
असे बोलला, मी कोणाला पाठवूं? आणि आ-
पणासाठी कोण जाईल? तेव्हा मी छानालों, पाहा,
मी आहे, मला पाठीव.

९ तेव्हा तो बोलला, तूं जाऊन या लोकांस
बोला; तुझी सखीत एका, परंतु समजू नका; आ-
णि सखीत पाहा, परंतु बाणू नका. १० या लो-

कांचे हृदय घट्ट कर, आणि यांचे कान जड कर,
आणि यांचे डोळे झांक, यांनी आपल्या डोळ्यांनी
न पाहार्हे, आणि आपल्या कानांनी न ऐकाव्हे, आ-
णि आपल्या हृदयाने न समजाव्हे, आणि न फि-
राव्हे, आणि बरे न व्हाव्हे, छणून. ११ मग मी
छानालों, प्रभो, किती वेळपर्यंत! तेव्हा तो
छानाला, नगरें लोकरहित आणि घरे मनुष्यरहित
होऊन ओसाड पडतील, आणि भूमि अगदीं
उजाड होईल, १२ आणि परमेश्वर मनुष्या-
ला दूर करील, आणि देशामध्ये मोठी उजाडी
होईल तोंपर्यंत.

१३ तथापि त्यांत दाहावा भाग राहील, आ-
णि फिरून चरायासाठी होईल, जसे निबर झाड
व डोंगरी निबर झाड बें तोडिले असता त्याचा
बुडखा राहतो, तसा पवित्र वंश त्याचा बुडखा
होईल.

अध्याय ७.

आणि उज्वीयाचा पुत्र योथाम, त्याचा पुत्र
आहाज यहूदाचा राजा, त्याच्या दिवसांत
असे झाले, कीं अरामाचा राजा रजीन, आणि
रमात्याचा पुत्र पेकाह जो इस्राएलाचा राजा, हे
यरूशालेमेस तिजवर लढाई करायला आले;
परंतु ते तिजवर प्रबल व्हायास समर्थ नव्हते.
२ तेव्हा दावीदाच्या घराण्याला कळले कीं, अराम
एफ्राइमासीं जडला आहे; मग त्यांचे हृदय व
त्याच्या लोकांचे हृदय घाबरें झाले, जसीं रानांत-
लीं झाडे वाऱ्याने हालतात तसे. ३ तेव्हा पर-
मेश्वराने यशायाला छटले, आहाजास भेटाय-
ला तूं व तुझा पुत्र शयार याशूब निघून वरील
तळ्याचा नळ जो परिटाच्या शेताच्या वाटेवर
आहे, त्याच्या शेवटाकडेस जा; ४ आणि त्या-
ला सांग, तूं सावध ऐस, आणि स्वस्थ राहा, भिऊं
नको, आणि त्या धुमणाऱ्या कोलितांच्या दोहों शे-
पटामुळे, रजीन व अराम आणि रमात्याचा पुत्र,
यांच्या संतप्तक्रोधांमुळे, तुझ्या हृदयाने थकूं नये.
५ कां कीं अराम, एफ्राइम, व रमात्याचा पुत्र,
यांनी तुजवर अरिष्ट योजिले आहे कीं, ६ आ-
पण यहूदांत चटूं, आणि त्याला गांजू, आणि
आपणांसाठी त्याला भेटूं, आणि जो ताबालाचा

पुत्र तो त्यामध्यें राजा नेमून ठेवूं. ७ प्रभु परमेश्वर छणतो कीं, असें ठरणार नाही, आणि बडणार नाही. ८ कां तर अरामाचें मस्तक दमेशेक आहे, आणि दमेशेकेचें मस्तक रबीन आहे, तर अणखी पांसष्ट वर्षांनी एफ्राइम लोक न राही, असा मोडून जाईल. ९ आणि एफ्राइमाचें मस्तक शोमरोन आहे, आणि शोमरोनेचें मस्तक रमाल्याचा पुत्र आहे; जर तुझी विश्वास धरणार नाही, तर तुझी स्थिर होणार नाही.

१० मग आहाजाला परमेश्वर अणखी छणाला कीं, ११ परमेश्वर तुझा देव यापासीं तूं आपणासाठीं चिन्ह माग, तें खालतीं खोल स्थलांत, अथवा वरतीं उंच स्थलांत माग. १२ तेव्हां आहाज बोलला, मी मागणार नाही, आणि परमेश्वराची परीक्षा मी करणार नाही. १३ तेव्हां त्याने छटलें, अहो दावीदाच्या वंशहो, तुझी ऐका, मनुष्यांस कंटाळा देणें तुझाला हलकें वाटतें, छणून माझ्या देवालाहि कंटाळा देतां काय? १४ याकरितां प्रभु स्वतां तुझाला चिन्ह देतो; पाहा, कुमारी गरोदर होईल, आणि पुत्र प्रसवेल, आणि त्याचें नाम इम्मानुवेल, असें देईल. १५ जें वाईट तें टाकायास, आणि जें चांगलें तें निवडायास, त्याला समजूं लागेल, तेव्हां तो लोणी व मध खाईल. १६ कां कीं जें वाईट तें टाकायास, आणि जें चांगलें तें निवडायास, तो पोर समजूं लागेल. स्थापूर्वी ज्या भूमीच्या दोषां राजांमुळें तूं व्याकुळ आहेस, ती लोक रहित होईल.

१७ ज्या दिवसीं एफ्राइम यहूदापासून फितला, तेव्हांपासून आजपर्यंत, जे कधीं आले नाहीत असे दिवस तुजवर, व तुझ्या लोकांवर, व तुझ्या बापाच्या घराण्यावर परमेश्वर आणील, छणजे अशूराच्या राजाला आणील. १८ त्या दिवसीं असें होईल कीं, मिसराच्या नद्यांच्या शेवटावर जी माशी आहे तिला व अशूराच्या देशांत जी मधमाशी आहे तिला परमेश्वर सींकार करित बोलावील. १९ तेव्हां त्या येतील, आणि सर्व उजाड खोऱ्यांत, व कड्यांच्या छिद्रांत व सर्व झुडपांत व सर्व कुरणांत स्वस्थ बसतील. २० त्या

दिवसीं प्रभु भाड्याच्या वस्त्याने, छणजे नदी पलिकडच्यानी व अशूराच्या राजाने ठेवें व यांचे केस मुंडील, आणि दाढीहि काढून टाकी. २१ आणि त्या दिवसीं असें होईल कीं, पुरांतली एक कालवड, आणि दोन मेंदरे वळील; २२ आणि असें होईल कीं, त्यानी पुरांतलें दूध दिन्ह्यामुळें तो लोणी खाईल; कां कीं प्रभु तो देशांत चुकून राहील, तो लोणी व दूध खाईल. २३ आणि त्या दिवसीं असें होईल कीं ज्या प्रत्येक स्थलांत हजार रुप्यसंठां हजार द्राक्षा असत, तें काट्यांचीं झाडें, व काटेरीं झाडें असें होईल. २४ तेथें कोणीएक कुत्रा व बाण घेऊन जाईल; कारण कीं सर्व भूमि काट्यांचीं झाडें, व काटेरीं झाडें असीं होईल. आणि सर्व डोंगर, जे कुदळीने कुदळीत, काट्यांचीं झाडें, व काटेरीं झाडें, यांचें भव न राही; परंतु त्यांत बैलानी चरावें, व शेरानी तुडवावें, अशासाठीं होईल.

अध्याय ८.

आणि परमेश्वराने मला छटलें, तूं आपणासाठीं मोठें पत्र घेऊन, त्यावर मनुष्याच्या लेखणीने महेर शालाल हाश बाब याविषयी लिहि. २ तेव्हां म्या आपणासाठीं विचारूं लागलों छणजे ऊरीया याजक आणि अखार्या सेरेस्बाचा पुत्र त्यास बोलाविलें. ३ मग मी याविषयी दिनीपासीं गेलों; आणि ती गरोदर होऊन प्रसवली; तेव्हां परमेश्वराने मला छटलें त्याचें नाम महेर शालाल हाश बाब असें होईल. ४ कारण कीं तो पोर, हे माझ्या बाप, अग्रे माझ्या आई, असें छणायाला माझे, असें पूर्वी दमेशेकेचें धन व शोमरोनची लूट ही अशूराच्या राजापुरे हारण होतील.

५ मग परमेश्वराने मला अणखी छटलें कीं, ६ हे लोक शिलोहाचें पाणी जें हड्डें हतें तें नाकारितात, आणि रबीन व रमाल्याचा पुत्र याविषयी हे आनंदतात; ७ यामुळे प्रभु नदीचीं बलवान व बहुत पाण्यें, छणजे अशूराचा राजा याला त्याच्या सर्व पैमाली त्यावर आणील; तेव्हां तो आपल्या सर्व पैमाली

होईल, आणि आपल्या सर्व कांठांवर वाहील. ८ होयहूदांत चालेल, भूमीवर वाहील, पार जाईल, जेथेपर्यंत लागेल; आणि हे इम्मानुवेल, तुझ्या जवळच्या भूमीला त्याच्या पंखांचा विस्तार व्यापील. ९ अर्था लोकांनीं, एकत्र व्हा, मग मोडून जा; जेथे पृथ्वीच्या सर्व दूर देशांनी, तुझी कान या, जवळी कंवर बांधा, मग मोडून जा; कंवर बांधा, मग मोडून जा. १० मसलत करा, परंतु ती व्यर्थ होईल; वचन बोला, परंतु तें ठरणार नाही; जेथे देव आद्यापासी आहे.

११ कां तर परमेश्वराने बळयुक्त हाताने जेथे असें समजाविलें, आणि या लोकांच्या जिवितांत चालूं नये, धाणून त्याने मला असा संबोध केला कीं, १२ हे लोक ज्या कोणाला बंड आहे, असें धाणतात, त्याला तुझी बंड, असें धाणूं नका, आणि त्याच्या भयासाठीं भिडूं नका, व थर-कळू नका. १३ सैन्यांच्या परमेश्वरालाच पवित्र माना, आणि ज्यापुढें तुझी भ्यावें व कापावें तो असता. १४ आणि तो आश्रय असा होईल; परंतु इस्त्राएलाच्या दोहों घराण्याला धाड्याचा दगड, व ठेचेचा खडक असा होईल, आणि यरूशालेमेच्या राहणाऱ्याला फांस व सांपळा असा होईल. १५ आणि त्यांतले बहुत आडखळतील, व पडतील; व मोडून जातील, आणि मृततील, व सांपडतील. १६ विधान आंजळून घ्या, माझ्या शिष्यांमध्ये नेमशास्त्रावर शिक्षा करा. १७ आणि परमेश्वर जो आपलें मुख जेथेबाच्या घराण्यापासून झाकितो, त्याची वाट दाखवीन, आणि त्याची प्रतीक्षा मी करीन. १८ जेथे मी आणि माझी लेकरें जीं मला परमेश्वराने दिव्हीं आहेत, तीं आम्ही इस्त्राएलांत चिन्हें व उपाय असें आहों, सैन्यांचा परमेश्वर जो बाबिलेन पर्वतांत राहतो, त्यापासून असें आहों.

१९ आणि जेव्हां तुझाला धाणतील, कीं भूत-संचारज्ञांजवळ व गारुडी जे मिणमिणतात, व बुर-बुरकत, त्यांजवळ शोधा, तेव्हां धाणा, कीं लोका-ंचे आपल्या देवाजवळ शोध न करावा काय! जींतांकरितां मेलेल्यांजवळ शोध करावा काय! २० नेमशास्त्र व विधान या वचनाप्रमाणें जर ते पळत नाहीत, तर हेंच कारण, कीं त्यांच्या मनांत

काहीं प्रकाश नाही. २१ आणि ते देशांतून कधी व भुकेले असे जातील, आणि असें होईल, कीं जेव्हां त्याला भूक लागेल, तेव्हां ते तळमळतील, आणि आपल्या राजाला व आपल्या देवाला बाप देऊन वरतीं पाहतील. २२ मग ते पृथ्वीला दृष्टि लावितील; आणि पाहा, केश व अंधकार व संकटाचा काळोख होईल; आणि ते अंधकारांत टकलून जातील.

अध्याय ९.

तथापि जेव्हां त्याने पहिल्याने जडवून व नफ-ताली हे देश नीच केले, तेव्हां जसें देशाला संकट होतें, तसा काळोख होणार नाही, परंतु पुढें तो समुद्राचा तीरप्रदेश यादेंनेच्या पलिकडचा प्रांत विदेशी यांचा गालील यांस गौरवयुक्त करील. २ जे लोक अंधकारांत चालत होते, त्यांनी मोठा प्रकाश पाहिला आहे, जे मृत्युछा-येच्या देशांत बसले होते, त्यांवर उजेड उगवला आहे. ३ त्यां राष्ट्र मोठें केलें, आणि त्याचा हर्ष वाढविला आहे, कापणीच्या हर्षाप्रमाणें जसे लोक लूट वांटून घेतांना उन्हास करितात, तसें ते तुज-समोर हर्षले आहेत. ४ कां कीं जसें मिया-नाच्या दिवसांत तसें त्यांच्या भाराचें जूं, त्या-च्या खांद्यावरची काठी, त्यावर जुलूम करणा-ऱ्याचा सोटा यांस मोडलें आहे. ५ कां तर कवचयुक्ताचें सर्व कवच खडाडेल, आणि वस्त्र रक्तांत लोटून जाईल, आणि जाळण्यासाठीं व अभीच्या सरपणासाठीं होईल. ६ कारण कीं आद्यासाठीं बाल जन्मला आहे, आद्यासाठीं पुत्र दिला आहे, आणि त्याच्या खांद्यावर अधिकार हो-ईल, आणि त्याचें नाम आश्चर्यवान, मंत्री, स-मर्थदेव, अनंतकालाचा बाप, कन्याणाचा अ-धिकारी, असें ठेवण्यांत येईल. ७ त्याच्या अधि-काऱ्याच्या वृद्धीचा व कन्याणाचा काहीं अंत हो-णार नाही, तो दावीदाच्या सिंहासनावर, व त्या-च्या राण्यावर, तें गीतीने व न्यायाने आबपासून सर्वकालपर्यंत सुस्थित, व दृढ करायला राहील; सैन्यांच्या परमेश्वराचा आवेश हें साधिल.

८ प्रभुने धोकोबांत वचन पाठविलें, आणि इ-स्त्राएलांत तें पडलें आहे. ९ आणि सर्व लोक

जाणतील, झणजे एफ्राइम व शोमरोनेंतील राहणारे जे गर्वाने व अभिमानाने झणतात कीं, १० इटा मोडून पडल्या आहेत, परंतु आढी चिऱ्यानी बांधूं; उंबराचीं झाडे तोडलीं आहेत, परंतु त्यांच्या ठिकाणीं एरेज झाडे लावूं. ११ आणि परमेश्वर रजीनाचे शत्रू त्यावर ठठवील, आणि त्याचे वैरी हत्यारबंद करील; १२ अरामी पुढें, आणि फिलिष्टी मागून होतील; आणि हे तोंड वासून इस्राएलास खातील; हें सर्व झालें असताहि त्याचा क्रोध फिरला नाही, आणि अझूनहि त्याचा हात तसाच लांबविलेला आहे.

१३ कारण कीं लोक आपल्या मारणाऱ्याकडे फिरत नाहीत, आणि सैन्याच्या परमेश्वराचा शोध करित नाहीत. १४ ह्मणून परमेश्वर एक्या दिवसीं इस्राएलाचें डोकें व शेपूट, खांदी व नाडी कापून टाकील. १५ वडील व श्रेष्ठ हाच डोकें, आणि भविष्यवादी जो खोटें शिकवितो हाच शेपूट. १६ आणि या लोकांचे नायक त्यांस बहकवितात, आणि त्यांकडून जे नेलेले ते नाश पावतात. १७ याकरितां त्यांच्या तरण्यांविषयीं प्रभु हर्षणार नाही, आणि त्यांच्या पोरक्यांवर व त्यांच्या विधवांवर तो दया करणार नाही; कां कीं ते सर्व अधार्मिक व दुष्कर्मी आहेत, आणि प्रत्येक मुख निरर्थ भाषण बोलतें; हें सर्व झालें असताहि त्याचा क्रोध फिरला नाही, आणि अझूनहि त्याचा हात तसाच लांबविलेला आहे.

१८ कारण कीं दुष्टपण अभीप्रमाणें जळतें, तें कांठ्यांचीं झाडे व कांटेरीं झाडे खाऊन टाकील, आणि वनांतील झाड्या जाळील; तेव्हां ते धुराच्या चटण्याप्रमाणें नाहीसे होऊन जातील. १९ सैन्याच्या परमेश्वराच्या क्रोधाने भूमि अंधकारमय झाली आहे, आणि लोक अर्मीच्या सरपणासारखे होतील, ते एकमेकांस वांधूं देणार नाहीत. २० आणि कोणी उजवेकडे हिसकून घेईल, परंतु भुकेला राहील; आणि डावेकडे खाईल, परंतु ते तृप्त होणार नाहीत, ते प्रत्येक आपल्या भुजाचें मांस खातील; २१ मनाशे एफ्राइमाला, आणि एफ्राइम मनाश्याला हिसकील, आणि ते उभयतां यहूदावर ठठतील; हें सर्व झालें अस-

ताहि त्याचा क्रोध फिरला नाही, आणि अझूनहि त्याचा हात तसाच लांबविलेला आहे.

अध्याय १०.

न्यायाधीशीपासून दुबळ्यांस दूर करावें, आणि माझ्या लोकांतल्या दरिद्रांचा हारावा, विधवांचें धन आपल्याला लूट करूं आणि अनाथ पोरक्याला नाडावें, झणून; जे अन्यायाचे नियम करून ठेवितात, आणि उपद्रव त्यानीं लिहून ठरविला आहे, तो लिहून ठेवितात, त्यांस हाय हाय. ३ शासनाच्या वसीं आणि दुळून जो नाश येतो, त्यांत काय कराल? साहायासाठीं कोणाबबळ पळवूं आणि आपलें गौरव कोठें सोडून ठेवाल? ४ बंदिवानाप्रमाणें प्रत्येक पायां पडत नाही, आणि लेण्यांप्रमाणें जर ते गळून पडत नाहीत, तर तला कोणी वांचणार नाही; हें सर्व झालें ताहि त्याचा क्रोध फिरला नाही, आणि अझूनहि त्याचा हात तसाच लांबविलेला आहे.

५ अशूर जो माझ्या क्रोधाचा दंड माझ्या हातांतली काठी माझा रोषभ आहे त्याचा हाय हाय. ६ अधार्मिक राष्ट्रावर मी खल्लू करीन, आणि माझ्या कोपाच्या लोकांवर खल्लू करीन; त्याने हरण करावें आणि लूट घ्यावी, आणि आळ्यांतल्या चिखलाप्रमाणें त्यांस तुडकाय द्या. ७ तथापि तो असें संकल्पित नाही, आणि मन असा विचार करित नाही; परंतु नाश करणारा आणि अनेक राष्ट्रे नाहीसीं करावी, हेंच त्या मनांत आहे. ८ तर तो झणतो, मज्जालाचे धिकारी सर्वथा राजे नाहीत काय? ९ दमेशे सारिखी कलनो नाही काय? अर्पदेशे सारिखी नाही काय? दमेशे सारिखी शोमरोनें नाही काय? १० ज्यांच्या मूर्ति यरूशालेमेच्या व शोमरोनें कोरीव मूर्तीपेक्षा उत्कृष्ट होत्या, तीं मूर्तीनीं जसीं माझ्या हातीं सांपडलीं आहेत; ११ शोमरोनेला व तिच्या मूर्तीला म्या केलें काय? यरूशालेमेला व तिच्या मूर्तीला मी करणें काय? १२ याकरितां असें होईल, योनि पर्वतावर व यरूशालेमेवर प्रभुने सर्व कार्य समाप्त केल्यावर मी अशूराच्या

वा अभिमानी अंतःकरणाचें फल व त्याच्या
८ डोळ्यांचें वैभव यांचें शासन करीन. १३
ज कीं तो झणतो, मी आपल्या हाताच्या परा-
ने व आपल्या ज्ञानाने असें केलें आहे; कां तर
बुद्धिवान आहे, आणि लोकांच्या सीमा म्या
रेंत्या आहेत, आणि त्याचें द्रव्य म्या हरण
आहे, आणि शूराप्रमाणें म्या त्यांतले राह-
णें धुळीस मिळविले आहेत. १४ आणि को-
णारिखें लोकांचें धन माझे हातीं सांपडलें आ-
णि सोडलेलीं आडीं जसा कोणी गोळा क-
रतो, तसें म्या सर्व पृथ्वीस गोळा केलें आहे,
णि कोणी पंख हालविला नाहीं, व तोंड उघ-
डलें नाहीं, व मिणमिणला नाहीं. १५ कुन्हा-
ने बो तोडितो, त्याजवर ती फुशारकी करील
आणि जो करवतील चालवितो, त्याजवर ती
मोठेपण मिरवील काय! जर कदाचित
आपल्या उचलणाऱ्यावर आपणाला हाल-
ले, किंवा काठी लांकूड नसत्याप्रमाणें आपणाला
उंचवितो तर. १६ याकरितां प्रभु, सैन्यांचा प्रभु
आपल्या पुष्टांमध्ये रोडपण पाठवील, आणि त्याच्या
बळाच्या स्थानीं अमीच्या जळण्याप्रमाणें जळ-
वण्ट होईल. १७ आणि इस्राएलाचा प्रकाश
अंधा असा होईल, आणि त्याचा पवित्र जो तो
असा होईल; तेव्हां तो एका दिवसीं जळून
जाईल. १८ आणि त्याच्या वनाचें व पिकाळ भूमीचें गौरव
असें नाहींसें करील, आणि तो क्षयात्ता-
ला क्षयाप्रमाणें होईल. १९ आणि त्याच्या
ज्या झाडांचें शेष असें थोडें होईल, कीं तीं
गणता येतील.

२० आणि असें होईल, कीं त्या वेळेस इस्रा-
एलाचें शेष, आणि याकोबाच्या घराण्यातील सुट-
ले आपल्या मारणाऱ्यावर पुन्हा टेंकणार नाहींत;
तु परमेश्वर जो इस्राएलाचा पवित्र त्यावर
असें टेंकतील. २१ शेष परत येईल, याको-
बाचें शेष परमसमर्थ देवाकडे परत येईल. २२
ज कीं जरीं तुझे इस्राएल लोक समुद्राच्या वाळू-
कडे असले, तरी त्यांतलें शेषच परत येईल;
मिलेला क्षय न्यायाने परिपूर्ण होईल. २३

कारण कीं सैन्यांचा परमेश्वर प्रभु नेमिलेलाच
क्षय सर्व पृथ्वीत करील.

२४ याकरितां सैन्यांचा परमेश्वर प्रभु असें
झणतो, माझ्या लोकांनीं, जे तुझीं जीयेनें रा-
हतां, ते अशूराला भिऊं नका; तो मिसराप्रमाणें
सोड्याने तुला हाणील, तुजवर आपली काठी उच-
लील. २५ कां तर अणखी थोड्या वेळानंतर
त्यांच्या नाशाने माझा रोष व क्रोध संपतील.
२६ आणि ओरेबाच्या खडकाजवळ जो मिया-
नाचा वध झाला त्याप्रमाणें सैन्यांचा परमेश्वर
त्याबवर कोरडा उगारील, आणि जसें समुद्रावर
व जसें मिसरावर तसी तो आपली काठी उच-
लील. २७ आणि त्या दिवसीं असें होईल, कीं
तुझ्या खांद्यावरून त्याचें ओझें, आणि तुझ्या मा-
नेवरून त्याचें जूं सरेल, आणि पुष्टपणामुळे जूं
अनुपयोगी पडेल. २८ तो अय्याथेस आला,
तो मिग्रोनेस पार गेला, त्याने आपलें खटलें
मिखमाशेस ठेविलें आहे. २९ ते उतारावर
गेले आहेत, गेवांत उतरले आहेत, रामा घाबरी
झाली आहे, शाउलाची गिबया पळाली. ३०
अने गाल्मिच्या कन्ये, तूं कैकत ओरड; अरे
बिचाऱ्या अनाथोथे, लाईशेपर्यंत तूं आपला शब्द
ऐकूं जाऊं दे. ३१ मदमेना पळून गेली, गेबा-
मेंतील राहणारे शरणास गेले आहेत. ३२
अणखी त्या दिवसीं तो नोबेस राहायाचा आहे;
जीयेनेच्या पर्वतावर, यरूशालेमेच्या डोंगरावर
तो आपला हात उगारील. ३३ पाहा, प्रभु
सैन्यांचा परमेश्वर कंपें करून खांदी तोडील,
आणि उंचीचे उन्नत तुटून जातील, आणि गर्वि-
ष्ठ नीच होतील. ३४ आणि तो लोखंडाने वनां-
तील झाड्या तोडील, आणि बलवानेंकरून लबा-
नोन गळून पडेल.

अध्याय ११.

आणि इसायाच्या बुडव्यापासून कोंब निघेल,
आणि त्याच्या मुळांतून अंकूर फुटेल; २
आणि परमेश्वराचा आत्मा, ज्ञानाचा व बुद्धीचा
आत्मा, बोधाचा व पराक्रमाचा आत्मा, विद्येचा
व परमेश्वराच्या भयाचा आत्मा त्याबवर रा-
हील; ३ आणि परमेश्वराच्या भयांत त्याचा

संतोष होईल; आणि तो आपल्या डोक्याच्या पाहण्याप्रमाणे न्याय करणार नाही, आणि आपल्या ऐकण्याप्रमाणे ठरविणार नाही. ४ तर तो प्रमाणिकपणे दुर्बलांचा न्याय करील, पृथ्वीतल्या दरिद्रांसाठी यथार्थ ठरवील, आणि तो आपल्या मुखाच्या काठीने पृथ्वीला हाणील, आणि आपल्या ओठांच्या स्वासाने दुष्टाला मारील. ५ आणि न्याय त्याचा कंबरकसा, आणि विश्वासूपण त्याचें कटीवेष्टन होईल. ६ तेव्हा लांडगा कांकरापासीं राहील, आणि बकऱ्यापासीं चित्ता बसेल, आणि वांस्त्रं व सिंह व पुष्टपशु एकत्र बसतील, आणि धाकटा पोर त्यांस नेईल. ७ आणि कालवड व आस्त्रल एकत्र चरतील, त्यांचीं वासरे एकत्र निजतील, आणि सिंह बैलासारखा गवत खाईल. ८ आणि तान्हे बाळक नागाच्या बिळावर खेळेल, आणि थानसुटलेला पोर सापाच्या गुहेवर आपला हात ठेवील. ९ माझ्या सर्व पर्वतांत उपद्रव व नाश कोणी करणार नाहीत; कां की पृथ्वी परमेश्वराच्या ज्ञानाने भरेल, जसे पाणी समुद्राचा व्यास झाकितें तशी.

१० आणि त्यावेळीं इशाराचें एक मूळ होईल, जो लोकांसाठी झेंडा असा उभा राहील, त्याजकडे राष्ट्रे शोधित येतील, आणि त्याचा विसावा गौरवी होईल. ११ आणि त्या दिवसीं असें होईल, कीं प्रभु आपल्या लोकांचें शेष जें अश्वरापासून व मिसरापासून व पाश्चिमापासून व सुशापासून व एलामापासून व शिनारापासून व हमाथापासून व समुद्रांतल्या द्वीपापासून उरलें आहे, तें परत व्यायास आपला हात पुन्हा लावील. १२ आणि तो राष्ट्रांसाठीं झेंडा उभारील, आणि इस्राएलाच्या पाडावांस एकत्र मिळवील, आणि पृथ्वीच्या चोहों दिशांपासून यहूदाच्या पांगलेल्यांस एकवटील. १३ तेव्हा एफ्राइमाचा हेवा जाईल, आणि यहूदाचे शत्रु नाहींसे होतील, एफ्राइम यहूदाचा हेवा करणार नाही, आणि यहूदा एफ्राइमाला पीडणार नाही. १४ मग ते पश्चिमेकडे पलिष्टींच्या खांद्यावर उडतील, ते मिळून पूर्वतल्या लोकांला लुटतील, अहोम व भोवाब यांजला ते आपले हात लावितील, आणि अम्मोनाचे लोक त्याला वश्य होतील. १५ आणि

मिसराच्या समुद्राची बीभ परमेश्वर काढावील, आणि आपल्या शुष्क वाऱ्यासहित त्याला हात नदीवर हालवील, आणि तिला निजासात फांद्यांसहित हाणील, आणि लोकांला तेथेसहित उतरवील. १६ आणि त्याच्या लोकांचें शेष जें अश्वरापासून उरलें असेल, त्याला समुद्राचा मार्ग होईल, जसा इस्राएलाला, तो तेव्हां मिस्र देशांतून चढत आला तेव्हां होता, तसा.

अध्याय १२.

आणि त्या दिवसीं तूं दृष्टासील, कीं हे परमेश्वरा, मी तुला स्तवीन; कां कीं बरीं मजवर रागें भरलास तरीं तुझा क्रोध फिटा आहे, आणि तूं माझे सांत्वन करितोस. १ आणि माझे तारण आहे, मी भाव ठेवीन, आणि भिणार नाही; कारण कीं प्रभु परमेश्वर माझा सामर्थ्य व गीत आहे, आणि माझे तारण झाला आहे. २ आणि तारणाच्या विहिरीतून तुझी आनंदाने पाणी ओढाल. ३ आणि त्या दिवसीं दृष्टासील, कीं परमेश्वराला स्तव; त्याचे नाम घेऊन हाक मारा; लोकांमध्ये त्याचे नाम कळवा; त्याचें नाम उंचावलें आहे, जसें एका करा. ४ आणि तुझी परमेश्वराला गा, आणि त्याने आश्चर्याचीं कर्म केलीं आहेत; हे सर्व कळलें आहे. ५ आणि जीयांनेच्या राहणी मोठ्याने ओरड, आणि उत्सव कर, कां कीं तुमच्या मध्ये इस्राएलाचा पवित्र मोठा आहे.

अध्याय १३.

बाबेलेविषयींचा प्रवाद जो अम्मोनाच्या यशया याने पाहिला तो. १ तुझी मज्या पर्वतावर झेंडा उभारा, त्यांस मोळस मारा, हात हालवा, दृष्टासे ते महाजन्यास वाऱ्यांत शिरतील. २ म्या आपल्या नेकेल्या आज्ञा केली आहे, म्या आपल्या क्रोधासाठीं पले धीरहि बोलाविले आहेत, जे माझे मानी उल्लासकतें आहेत, ते. ३ आणि जसा बहुत लोकांचा तसा समुद्राचा शब्द, जसें एकत्र मिळविलेल्या राष्ट्रांच्या राहणी गटाचा शब्द आहे; सैन्यांचा परमेश्वर

मितीं मीच सिद्ध करितो. ५ दूर देशातून
जगाच्या शेवटापासून परमेश्वर व त्याच्या
पुढीं सर्व देशाचा नाश करायला येतात.
६ केंद्रत ओरडा, कारण की परमेश्वराच्या
ब्रवळ आहे, जसा सर्वसमर्थ्यापासून वि-
ह्वला तो येईल. ७ यामुळे सर्व हात बळ-
व, आणि मनुष्यांचीं सर्व हृदये विघटलील.
८ जेव्हा वे व्याकुल होतील, क्रोध व वेदना त्याला
मळील, प्रसवणाऱ्या स्त्रियेप्रमाणें तळमळतील,
आवर विस्मित होतील, त्याचीं तोंडे ज्वाळे
होतील. ९ पाहा, परमेश्वराच्या दिवस
ओसाड करायला येतो, तो रूक्ष, आणि
संतप्त क्रोध यांसहित आहे; तीतून तिच्या
जाचा नाश तो करील. १० तर आका-
शचे व त्याचा समुदाय आपला प्रकाश च-
वित्तार नाहीत, सूर्य आपल्या उदयांत अंध-
पड होईल, आणि चंद्र आपला प्रकाश पाड-
वेली. ११ आणि जगाचें त्याच्या दोषा-
मुद्रांचें त्याच्या अन्यायामुळे शासन करीन,
जगाचा अभिमान उतरीन, आणि क्रूरांचा
नाहीसा करीन. १२ पुरुष निर्दम सोन्यापेक्षा
मनुष्य ओफीराच्या श्रेष्ठ सोन्यापेक्षा मोल-
वेली, जसें करीन. १३ याकरितां सैन्यांच्या
परमेश्वराच्या रोषकडून त्याच्या संतप्त क्रोधा-
मुळे मी आकाश हालवीन, आणि पृथ्वी
ज्या ठिकाणासून ढकेल. १४ तेव्हा हाकलला
व अग्नि मेंढरू, जें कोणी आश्रयांत घेत ना-
जोसारीला प्रत्येक होईल; ते प्रत्येक आप-
लोचकडे फिरतील, व प्रत्येक आपल्या दे-
वतेतील. १५ प्रत्येक जो सापडेल त्याला
मळील; आणि प्रत्येक ज्याला धरतील तो
मिती पडेल. १६ आणि त्याचीं बालकें त्या-
च्या आपटतील, त्याचीं घरे लुटतील आणि
ज्या स्थानास वाटवितील. १७ पाहा, मी
तर मादी लोक उठवितों; ते रूपें मानणार
नसतील, आणि सोन्याची आवड धरणार नाहीत.
जेव्हा त्यांची धनुष्ये पोराला ठेंवतील, आणि
ज्याच्या कलावर ते दया करणार नाहीत,
जेव्हा लेंकरास वांचूं देणार नाही.

११ जेव्हा जेव्हा जी राज्यांची जगा, व

ज्याच्याच्या वैभवाची शोभा ती जसें देवाने स-
दोम व गमोरा यांस उजाड केली; तसी होईल.
२० ती कधी वसणार नाही, आणि अग-
णित पिढ्यापर्यंत तीत कोणी राहणार नाही; आ-
णि तेथें अरबी तंबु मारणार नाही, आणि तेथें
मेंढपाळ मेंढरे बसूं देणार नाहीत. २१ आणि
जंगली पशु तेथें मिजतील, आणि अघोर जंतूनी
त्याचीं घरे भरतील, आणि तेथें उष्ट्रपक्षी राहतील,
व केशट तेथें नाचतील. २२ आणि कोन्हे त्याचे
मंदिरांत, व विकराल जंतु त्याच्या रम्य वाड्यांत
केंकतील, आणि तिची वेळ येण्याला ब्रवळ आहे,
आणि तिचे दिवस वाटणार नाहीत.

अध्याय १४.

तर परमेश्वर याकोबावर दया करील, आणि
इस्त्राएलास पुन्हा निवडून घेईल, आणि त्याला
त्याच्या भूमीवर ठेवील, तेव्हा त्यासीं विदेशी
जडतील, आणि याकोबाच्या घराण्यासीं ते मिळ-
तील. २ आणि लोक त्याला घेऊन त्याच्या
स्थानावर आणतील; तेव्हा इस्त्राएलाचा वंश
परमेश्वराच्या भूमीवर त्याला दास व दासी
असें राखील, आणि ते आपल्या पाडाव करणा-
ऱ्यास पाडाव करतील, आणि आपल्या पिढ्या-
न्यावर धनीपण करतील. ३ आणि तुझ्या पीढे-
पासून व तुझ्या तळमळीपासून आणि ज्या कठीण
दासपणाने तुजकडून सेवा घडली, त्यापासून जेव्हा
परमेश्वर तुला विसावा देईल, तेव्हा असें हो-
ईल की,

४ बाबेलेच्या राजाविषयीं तूं ही कथा घेऊन
बोलशील, पिढ्यारा कसा नाहीसा झाला, सुवर्ण-
मय नगर कसें नाहीसें झालें? ५ जो दुष्टांची
काठी आणि अधिकाऱ्यांचा दंड असे, तो परमे-
श्वराने मोडला आहे. ६ जो रागाने लोकांस
निरंतर हाणून मारीत असे, क्रोधाने राष्ट्रांवर धनी-
पण करीत असे, त्याचा आतां पाठलाग होतो,
आणि कोणी अडवीत नाही. ७ सर्व भूमि वि-
सावा व शक्ति पावली आहे, लोक उत्सवशब्द
करीत सुटले आहेत. ८ होय देवदास आणि
लक्ष्मणेन्मचीं एरेक झालें मुजविषयीं हर्षत हाण-
तात, तूं निजलास, तेव्हापासून आझावर कोणी

लोडणारा चढला नाही. ९ खालती मृतलोक तुजसाठी तुझ्या येण्याची भेट घ्यायला तळमळला आहे, तो तुजसाठी भेताला पृथ्वीच्या सर्व अधिकाऱ्यांस उत्तेजित करितो, राष्ट्रांच्या सर्व राजांस त्यांच्या सिंहासनावरून उठावितो. १० ते सर्व बोलतांना तुला छणतील, तूहि आद्याप्रमाणे रोगी पडला होतास काय? तू आद्यासारिखा झाला आहेस काय? ११ तुझे वैभव मृत लोकांत उतरलें आहे, तुझ्या वाद्यांचा गोंगाट स्तब्ध झाला आहे, तुजखालतीं किडे विस्तरले आहेत, आणि किडे तुला झाकतात. १२ अरे सकाळच्या शुक्रताऱ्या, तू आकाशातून कसा पडलास, अरे राष्ट्रांच्या जिंकणाऱ्या, तू कसा धुळीस मिळविला आहेस? १३ कां तर तू आपल्या मनांत छणालास, मी आकाशांत चढेन, देवाच्या तान्यावरतीं मी आपलें सिंहासन उंचावीन, आणि समाजाच्या पर्वतावर उत्तरेच्या कडावर बसेन. १४ मी आभाळांच्या शिखरावरतीं चढेन, परात्परासारिखा होईन. १५ तथापि मृतलोकांत खोल खांचेच्या कडांत उतरून जातील. १६ जो तुला पाहतील, ते तुजवर डोळे वटारतील; तुजविषयीं विचार करतील, कीं जो पुरुष पृथ्वीला व्याकूळ करी, आणि राज्यांची डळमळ करी, तो हाच आहे काय? १७ जो जग जंगलासारिखें करित असे, व त्याचीं नगरे मोडीत असे, जो आपल्या बंदिवांनांचे घर उघडीना तो? १८ राष्ट्रांचे जे सर्व राजे ते अवघे गौरवाने प्रत्येक आपल्या घरांत निजतात. १९ परंतु तू विटाळल्या खांदीप्रमाणे आपल्या कबरेतून टाकलेला आहेस, जे वधलेले, तरवारीने भोंसकलेले असतां खाचेंतल्या दगडांमध्ये उतरतात, त्यांच्या वस्त्रासारिखा, बसे पायांनी तुडविलेलें मडें तसा. २० कबरेच्या स्थितींत तू त्यासीं एकत्र होणार नाहीस; कां कीं त्यां आपल्या देशाचा नाश केला, त्यां आपले लोक वधिले आहेत, दुष्कर्म्यांचा वंश कधीं कीर्तिमान होणार नाही. २१ त्याच्या लेंकरासाठीं, त्यांच्या बापांच्या अन्यायांमुळे वध सिद्ध करा; ज्यांनी न उठावें, आणि देश सत्तेत न घ्यावा, आणि पृथ्वीची पाठ नगरांनीं न भरावी छणून. २२ आणि सैन्याचा परमेश्वर

छणतो, मी त्यांवर ठेन; आणि बाबेलेचा नाम व शेष व पुत्र व संतान नाहीस असें परमेश्वर छणतो. २३ आणि बमळ्याचें क्षेत्र व पाण्याचीं तळीं असें करीन, आणि नाशाच्या झाडूनें मिला झाडीन, असें सैन्य परमेश्वर छणतो.

२४ सैन्याच्या परमेश्वराने शपथ आहे कीं, निश्चयें बसें म्या कल्पिलें आहे, होईल; आणि म्या बसें योजिलें आहे, ठरेल; २५ ह्मणजे मी आपल्या भूमिंत मोडीन, आणि आपल्या पर्वतांवर त्याला तुडवें त्याचें जूं त्यांवरून सरेल, आणि ओझें त्यांच्या खांद्यावरून सरकेल. २६ योजना सर्व पृथ्वीविषयीं योजली आहे, हाच आहे; आणि जो हात सर्व राष्ट्रांवर विलेला आहे, तो हाच आहे. २७ तर त्याच्या परमेश्वराने योजना केली आहे, फिसके असें कोण करील? आणि त्याला लांबविलेला आहे, तो कोण फिरकेल? २८ ज्या वर्षांत आहाज राजा मेलाला, तो हा मेलाला.

२९ अगे सर्व पलेखेचे, तुझ्या मरणासाठीं मोडली आहे, छणून तू हर्ष नसे; नागाच्या मुळांतून साप निघेल, आणि उडता सर्प होईल. ३० आणि दुर्बलपणाने पुत्र भक्षितील, आणि दरिद्री निर्भय निव्दितील आणि तुझे मूळ भुंकेने मारिन, आणि तुझ्या लोकां तो वधील. ३१ अरे दरगान्या, रड; अरे नगरा, आरोळी कर; पलेखेचे, तुं धी भयाने व्याकूळ हो; कारण उत्तरेच्या येतो, आणि त्याच्या समुदायांतून होणार नाही. ३२ तर राष्ट्रांच्या एक काय उत्तर देईल? असें कीं जरी जीयोनचा पाया घातला आहे, लोकांतले दरिद्री तीं आश्रय पावतात.

अध्याय १५.

मोघाचाविषयींचा प्रवाद; कीं रात्रीं बोवा आर नाश पावली; आणि शूय आणि मोवाबाची स्त्री रात्री माघ पावली, आणि

शाली आहे. २ बाइथ व दीबोन जीं उंच-
त्याबवर तो रडायला चढला आहे, नवो
देवा याविषयी मोवाब केंकत ओरडेल, त्या-
सर्व माझ्यावर टकल होईल, प्रत्येक दादीचे
होईल. ३ ते आपल्या आळ्यांत मोण-
नेसतील, आपल्या धाव्यावर व आपल्या बा-
रांत ते सर्व फार रडत केंकतील. ४ हे शबोन
मल्ले आरोळी करतील, त्यांचा शब्द यहजे-
रेंडू जाईल; यामुळे मोवाबाचे वीर ओर-
क, त्यांचा जीव त्याकरिता खिन्न होईल. ५
बाकरिता माझे हृदय ओरडतें, जवरेपर्यंत
अधिकारी तिहीं वर्षांच्या कालवडीसारखे
होत; कां तर लुहीयेच्या उंचवट्यावर ते रडत
थील; कारण होरोनाइमेच्या मार्गांत नाशाची
झोळी उठविली. ६ कां तर निझीमेची पाण्यें
मेलीं, छणून गवत सुखलें, रोपें नाहींसीं झा-
डिहीं हिरवें नाहीं. ७ यामुळे जें शेष त्यानीं
होतें, व वाळजांच्या ओहोळांवर जें त्यांचें
छण आहे तें ते घेऊन जातील. ८ तर मो-
वाबाच्या सीमांत आरोळी व्यापली आहे, एगला-
मेपर्यंत त्याचें केंकणें, व बयेरेलीमेपर्यंत त्याचें
छणणें आहे. ९ दीमोनेची पाण्यें रक्ताने भ-
रिली आहेत, छणून दीमोनेवर अधिक दंड ला-
विला, मोवाबातील पळणाऱ्यांस आणि भूमीच्या
सिंह पिडविले.

अध्याय १६.

तूं सेलापासून रानापर्यंत भूमीचें राज्य
करितोस, तो तूं जीयेनेच्या कन्येच्या पर्वतास
जें पठार. २ आणि असें होईल, कीं जसें
मल्ले काढलेलें पांखरूं बहकतें, तशा मोवा-
बाच्या भूमीनेच्या उताराजवळ होतील. ३
मल्ले कर, न्याय कर, दुपारीं तूं आपली छाया
आरिखी कर, घालविलेल्यांस झांक, बहकणा-
ला वषटें सोडूं नको. ४ हे मोवाबा, तुजपासीं
घालविलेले राहावे, तूं त्यांस नाशकरणाऱ्या-
पासून आश्रय हो; कारण कीं पिडणारा अवसान
आहे, नाश करणारा नाहींसा झाला, तुड-
कण भूमीवरून संकले आहेत. ५ आणि दयें-
जिहासन स्थापित होईल, आणि नीतींत

तत्पर, व न्यायांत निपुण जो न्यायाधीश तो
सत्यतेने दावीदाच्या मंडपांत त्याबवर बसेल.

६ मोवाबाचा गर्व आर्झी ऐकिला, तो अति-
गर्विष्ठ आहे, त्याची उन्नतता व त्याचा अभिमान
व त्याचा रोष, आणि त्याच्या निरर्थक लबाड्या
ऐकिल्या. ७ यामुळे मोवाब मोवाबाकरितां केंकत
ओरडेल, तो सर्व केंकत ओरडेल, कीरहरेसेथे-
च्या तलाकरितां तुझी केंकळ व्याकूळ होऊन आ-
कंदाल. ८ हे शबोनाचीं शेतें म्लान झालीं आहेत,
सिबमाचीं द्राक्षी; तिचीं झाडें राष्ट्रांच्या अधिका-
न्यानीं मोडून टाकिलीं आहेत, ते याजरेस पोंचले
आहेत, रानामधून गेले आहेत, तिच्या खांद्या
उतरल्या आहेत, समुद्रावर गेल्या आहेत.

९ यामुळे याजरेच्या रडण्याने सिबमाच्या
द्राक्षेकरितां मी रखेन; अहो हे शबोन व एलले,
मी आपल्या आसवानी तुझाला दिपिन, कारण
कीं तुझ्या ठन्हाळ्याच्या फलांमुळे व तुझ्या काप-
णीमुळे जो गजर तो खालावला आहे. १०
आणि पिक्काड भूमीपासून हर्ष व उत्सास नाहीं-
से होतील, आणि द्राक्षमळ्यांत गायन व गोंगाट
होणार नाहीं, आणि तुडविणारा तुडवून कुंडांत
द्राक्षारस गाळणार नाहीं, उत्सवशब्द म्यां नाहींसा
केला आहे. ११ यामुळे मोवाबाकरितां माझीं
आंतडीं चंगाप्रमाणें वाजतील, आणि कीर हरे-
सेकरितां माझे हृदय वाजे.

१२ आणि असें होईल, कीं मोवाब उंचव-
लावर थकला आहे, आणि प्रार्थना करांयला आ-
पल्या पवित्रस्थानांत गेला आहे, परंतु त्याचा उपार्य
चालत नाहीं, असें दृष्टीस पडेल. १३ तेव्हां-
पासून मोवाबाविषयीं जें वचन परमेश्वर बोलि-
ला आहे, तें हेंच आहे. १४ आणि आतां पर-
मेश्वर बोलला आहे, कीं तीन वर्षे मोलकन्याच्या
वर्षाप्रमाणें झालीं, छणजे मोवाबाचे गौरव त्या
बहुत समुदायासहित तुच्छ होईल, आणि शेष
फार थोडे व अशक्त होईल.

अध्याय १७.

दमेशेकेविषयींचा प्रवाद. पाहा, दमेशेक नगरी न
राही, असी नाहींसी होईल; आणि ओसा-
डीचा ढोंग असी होईल. २ अरवेराचीं नमरें

ओसाड होतील, तीं कळपांसाठी होतील, ते अंग टाकून बसतील, आणि कोणी भेडावणार नाही. ३ आणि एफ्राइमापासून कोट नाहीसा होईल, आणि दमेशेकेपासून व अरामाच्या शेषापासून रा-
न्य नाहीसे होईल; हीं इस्राएलाच्या गौरवासा-
रिखीं होतील, असें सैन्यांचा परमेश्वर झणतो. ४ आणि त्या वेळेस असें होईल, कीं याकोबाचें
गौरव शीर्ण होईल, आणि त्याच्या देहाचें पुष्ट-
पण क्षीण होईल. ५ आणि जसें कापणारा पीक
गोळा करिताना आपल्या हाताने कणसें तोडितो,
तसें होईल; आणि जसें रफाईमाच्या खोऱ्यांत
कोणी कणसें टिपतो, तसें होईल.

६ तथापि जसें जाइत झाडाला धक्का माराया-
च्या वेळेस घडतें, तशीं चुकलेलीं फळे त्यांत
राहतील, दोन तीन फलें सवीहून उंच शिखरावर,
चार पांच कडेच्या पिकाऊ खांद्यावर, असें परमे-
श्वर इस्राएलाचा देव झणतो. ७ त्या वेळेस मनु-
ष्य आपल्या उत्पन्ना करणाऱ्याकडे मन लावील,
आणि त्याचें डोळे इस्राएलाच्या पवित्राकडे पाह-
तील. ८ आणि तो वेद्याला आपल्या हातांच्या
कर्मांला मन लावणार नाही, आणि आपल्या बो-
टानी जें केलेलें तें, आणि पुतळे व मूर्ति यांस तो
पाहणार नाही.

९ त्या वेळेस त्याचीं गांवकुसवी नगरें खांदीच्या
अथवा उंच शिखराच्या टाकलेल्या फळासारिखीं,
जें फल इस्राएलाच्या वंशाकरितां त्यानीं सोडिलें,
त्यासारिखीं होतील; आणि ओसाडी होईल. १० तूं
आपल्या तारणाच्या देवाला विसरला-
स, आणि त्यां आपल्या सामर्थ्याच्या खडकाची
आठवण केली नाही; यामुळे जरी त्यांत त्यां
रम्य रोपें लाविलीं, आणि अन्यजातीचीं कलमें
ठेविलीं; ११ दिवसा आपलें रोप मुळाचें, अ-
सें केलें; आणि पहाटेस आपलें बीज रुझविलें;
तरीं दुर्दशेच्या दिवसांत व भारी शोकांत कापणी
नाहींसी होईल.

१२ बहुत लोकांचा समुदाय जे समुद्राच्या ग-
र्जेनेप्रमाणें गाजतात, आणि समाजाची गर्दी जी
विशाल पाण्यांसारिखीं गोंगाट करितो त्यांस हाय
हाय. १३ बहुत पाण्यांच्या गोंगाटाप्रमाणें समाज
गोंगाट करितील; परंतु देव त्यांला धमकाविल,

तेव्हा ते दूर पळतील, आणि वायापुढें वेंच-
ल्या भूंसासारिखे, व वादळापुढें धुकीसारिखे
भडकतील. १४ तेव्हा पाहा, संध्याकाळीं
एकीं विपत्ती पहाटेपूर्वीं तो नाहीसा झाला,
आद्याला लुटतात त्यांचा बांटा, आणि बा-
जे नाडितात त्यांचा विभाग हाच आहे.

अध्याय १८.

जो सूशाच्या नद्यांच्या पलिकडेस एता-
फडफडाटाचा देश त्याला हाय हाय;
जो समुद्राच्या पार लव्हाळ्यांच्या नावांमधें
प्यांवर दूतांस पाठवितो त्याला हाय हाय;
चपळ दूतानो, पांगलेल्या व लुचाडलेल्या
कडे, जे लोक पहिल्यापासून आजपर्यंत भ-
त्यांजकडे, मापलेलें व तुडवलेलें राष्ट्र, ज्या
भूमीला नद्या धुपून टाकिताना, त्याकडे तुझी
३ अहो जगांतले सर्व लोकानो व पृथ्वीवरील
गारे हो, तो पर्वतांवर झेंडा उभातील, तेव्हा
आणि करणा वाजवील, तेव्हा ऐका. ४ कारण
कीं परमेश्वर मला झणाला आहे, कीं श्री श-
राहीन: आणि जसें स्वच्छ उन्हा सूर्यप्रकाश, अ-
थवा जसें धुकटाचें अभाळ कापणीच्या बदल-
तसा आपल्या निवासांत ध्यान करीन. ५ तो
कापणीच्या पूर्वीं फूल संपलें असता, तेव्हा जें
वळीं द्राक्षें पिकत आहेत, तेव्हा तो लव्हाळ्यां
डाहळ्या कापिल, व खांद्या काढून दूर दरील
६ त्या एकत्र पर्वतांतल्या पांखरांसाठीं, व मू-
वरच्या पशूंसाठीं राहतील, आणि शंखें त्यां
उन्हाळा घालवितील, आणि भूमीवरले सर्व
त्यांवर हिवाळा घालवितील.

७ त्या वेळेस पांगलेले व लुचाडलेले लोक
आणि जे लोक पहिल्यापासून आजपर्यंत भ-
आहेत, त्यांपासून, आणि मापलेलें व तुडविलें
राष्ट्र, ज्याच्या भूमीला नद्या धुपून टाकिल्या,
पासून सैन्यांच्या परमेश्वराकडे अर्पण येईल
जीयेनेचा पर्वत जो सैन्यांच्या परमेश्वराच्या
नामाचें स्थल त्याकडे.

अध्याय १९.

मिसराविषयींचा प्रवाद. बाहा, परमेश्वर वर-
अभाळावर बसून मिसरांत येईल; तेव्हा

प्रपुढें मिसराच्या मूर्ति व्याकूळ होतील, आणि मिसराचें हृदय त्यामध्ये विरघळून जाईल. २ आणि मिसराला मिसराप्रतिकूल मी सज्जित करीन; तेव्हा ते प्रत्येक आपल्या भावासी, आणि प्रत्येक आपल्या शेजाऱ्यासी, नगर नगरासी, राज्य राज्यासी लढतील. ३ आणि मिसराचा आत्मा त्यामध्ये थंडेल, आणि मी त्याची मसलत मोडीन; तेव्हा ते मूर्तीजवळ व मात्रिकाजवळ व भूतसंचा-
लजवळ आणि गारुड्याजवळ विचारतील. ४ आणि मिसराला कठोर धन्याच्या स्वाधीन करीन, आणि बलात्कारी राजा त्याजवर राज्य करील, असें प्रभु सैन्यांचा परमेश्वर छानतो. ५ आणि समुद्रातील फण्यें खचतील, आणि नदी जाडून सुकेल. ६ आणि नद्या दुर्गंध होतील, घोंटाजवळचे खंदक खचून आटतील; वेखंड व लक्षाळा सुकून जाईल. ७ नदीजवळचीं, व श्रीमंताजवळचीं कुरणें, आणि नदीजवळचे सर्व पौन पदार्थ सुकून उडून जातील, व नाहीसें होतील. ८ आणि धीवर उच्छ्वासतील; आणि सर्व जे नदींत गळ टाकतात, ते शोक करतील; आणि जे पाण्यांत जाळीं पसरितात, ते ग्लान होतील. ९ जे पिंजलेला ताग सिद्ध करितात, आणि सच्छ पांढरें कापड जे विणितात, ते लज्जित होतील. १० आणि त्यांचे पाय मोडतील; सर्व झेलवरी उदासीन होतील.

११ तर जोवनेचे अधिकारी मूर्ख झाले आहेत; फारोच्या प्रधानांतल्या बुद्धिवांनाची मस-
लत पशूच्यासारखी झाली आहे; फारोजवळ जूही कसे छानतां, कीं मी विद्वानांचा वंश, मी पुरा-
न राजांचा वंश आहे! १२ ते कोठें! तुझे बुद्धि-
मन कोठें! तर ते तुला दाखवोत; आणि सैन्यांच्या परमेश्वराने जो मिसराविषयी संकल्प केला आहे, तो ते जाणोत. १३ जोवनेचे अधिकारी निवृद्ध झाले; नोफेचे अधिकारी फसले आहेत; आणि जे त्याच्या वर्गाचा आधार असे आहेत, त्यानी मिसराला भ्रांत केलें आहे. १४ त्याम-
ध्ये परमेश्वराने विपरीत बुद्धि मिसळली आहे; आणि त्यानी मिसराला त्याच्या सर्व कामांत धात केलें आहे, जसा मद्यपी आपल्या विकारांत धमतो तसे. १५ आणि जे काहीं काम मिसर

करील, त्यांतली डोकी अथवा शेपूट, खांदी अथवा लव्हाळा, त्याला प्राप्त होणार नाही. १६ त्या दिवसी मिसर स्त्रियासारखा होईल; आणि सैन्यांचा परमेश्वर जो हात त्यावर उगारितो, त्याच्या उगारण्याकारणें तो भयभीत व विस्मित होईल. १७ आणि यहूदाची भूमि मिसराला भयकारक होईल; जर कोणी त्याजवळ तिचें नाम काढील, तर सैन्यांच्या परमेश्वराचा जो संकल्प त्याने त्याविषयी संकल्पिला आहे, त्याक-
रितां तो भिईल.

१८ त्यासमयीं मिसर देशातील पांच नगरें खनानाची भाषा बोलतील, आणि सैन्यांच्या पर-
मेश्वराजवळ शपथ करतील; एक नाद्याचें नगर असें छानतील. १९ त्यासमयीं मिसर देशा-
मध्ये परमेश्वरासाठीं वेदी होईल, आणि त्या-
च्या सीमेजवळ परमेश्वरासाठीं खांब होईल. २० आणि सैन्यांच्या परमेश्वरासाठीं तो मिसर देशांत चिन्ह व साक्षी असा होईल; कारण कीं ते पिडणाऱ्यांमुळें परमेश्वराजवळ आरोळी करि-
तील; तेव्हा तो त्याजवळ तारणारा, व धनी पाठ-
वून त्यांस सोडवील. २१ आणि मिसराला परमेश्वर कळेल, आणि त्या दिवसी मिसरी परमेश्वराला जाणतील; आणि यज्ञ व अर्पण करतील, आणि परमेश्वराजवळ नवस करून फेडतील. २२ आणि परमेश्वर मिसर-
न्यास हाणील, आणि हाणून बरें करील; तेव्हा ते पर-
मेश्वराकडे फिरतील, मग तो प्रसन्न होऊन त्यांस बरें करील.

२३ त्या समयीं मिसरापासून अश्शूरापर्यंत सडक मार्ग होईल; मग अश्शूरी मिसरांत, व मिसरी अश्शूरांत येतील, आणि मिसरी अश्शू-
न्यासंगतीं भक्ति करतील. २४ त्या वेळीं इस्त्राएल मिसरासीं, व अश्शूरासीं तिसरा भूमीमध्ये आशि-
र्वाद असा होईल. २५ त्याला सैन्यांचा परमेश्वर आशीर्वाद देत छानेल, मिसर जो माझे लोक, आणि अश्शूर जो माझ्या हातचें क्रूर, आणि इस्त्राएल जो माझें वतन, ते आशीर्वादित असोत.

अध्याय २०.

ज्या वर्षी तर्तान अश्वोदेस आला, त्या वर्षी जेव्हा सगौन अश्शूराचा राजा याने त्या-

ला पाठविलें, आणि त्याने अश्वमेध लढून ती घेतली; २ तेव्हां आमोजाचा पुत्र यथाया याच्या योगाने परमेश्वर बोलला, कीं तूं जाऊन आपल्या कंवरेचें गोणताट फेड; आणि आपले बोडे आपल्या पायांतून काढ; तेव्हां तसें करून तो नम व अनवाहणी चालला. ३ तेव्हां परमेश्वराने छटलें, माझा सेवक यथाया जसा मिसर व खूश यांविषयीं चिन्ह व उत्पात, असा तीन वर्षे नम व अनवाहणी चालला आहे; ४ तसें अश्वमेधाचा राजा मिसराच्या बंदिवांनाला आणि खूशाच्या पाडावांस, तरुण व छातारे, यांस नम व अनवाहणी असे नेईल; आणि मिसर्याला त्यांचे नितंब व अवस्कर उघडे असतां नेईल. ५ आणि त्यांचा आश्रय जो खूश, आणि त्यांचा प्रताप जो मिसर, यांकरितां ते उदास व लज्जित होतील. ६ आणि त्या वेळेस या समुद्राजवळच्या देशांतला राहणारा छणेल, पाहा, आमचा आश्रय ज्याकडे साहायासाठीं, व अश्वमेधाच्या राजापासून मुक्त व्हायासाठीं आढी पळाली, तो असाच आहे; तर आढी कशाने मुक्त होऊं!

अध्याय २१.

समुद्राजवळच्या रानाविषयींचा प्रवाद. जसीं दक्षिणेंतील वादळें सुटतात तसा तो रानांतून, भयंकर देशांतून येतो. २ कष्टाचा दृष्टांत मला दाखविला आहे; लुटणारा लुटतो, आणि नाशकरणारा नाश करितो; हे एलामा, चढ; हे मादया, वेदा घाल; सर्व उच्छ्वास राही, असें म्या केलें आहे. ३ यांकरितां माझी कंबर दुखाने भरली आहे; प्रसवणारीच्या वेदनेप्रमाणें मला वेदना लागली आहे; मी ऐकून पावरा झालों, पाहून भयभीत झालों आहे. ४ माझी हृदय स्फुरलें, मला भय लागलें, त्याने माझ्या सुखाची रात्र व्याकुलपणा असी केली आहे. ५ मेज सिद्ध करा; पाहरा करा; खा, प्या; अहो अधिकाऱ्यानों, तुझी उठून ठाळीला अभ्यंग करा. ६ कारण कीं प्रभूने मला असें सांगितलें आहे, कीं तूं जाऊन पाहरेकरी ठेव; जें तो पाहील, तें दाखवो. ७ तेव्हां त्याने घोड्यांवर बसणारे ओळीने दोन दोन, व माढांवर ब-

सणारे, व उंटांवर बसणारे, अस्यांस पाहिलें; मग त्याने कान लावून एकाग्रचित्तें ऐकिलें; ८ तेव्हां त्याने, सिंह, छणून आरोळी केली; हे प्रभो, दिवसास मी आपल्या पाहण्याच्या उंचस्थानवर नेहमी उभा राहतों, आणि सर्व रात्र मी आपल्या रक्षणस्थानांत स्थिर उभा असतो. ९ आणि पाहा, एथें घोड्यांवर बसणाऱ्यांपैकीं ओडींतील एक मनुष्य येतो; मग तो बोलत छणाला, बाबेल ओसाड झाली, ओसाड झाली आहे, आणि तिच्या देवांच्या सर्व कोरीव मूर्ति त्याने मोडून भूमीवर टाकिल्या आहेत. १० हे माझ्या झाडण्या, आणि माझ्या खळ्यांतील धान्या; सैन्यांचा परमेश्वर इस्राएलाचा देव, यापासून जें म्या ऐकिलें तें मला तुझाला दाखविलें आहे.

११ दूमविषयींचा प्रवाद. सेईरांतून छेपे हांक मारून माझ्याजवळ बोलतो, पाहरेकऱ्या, रात्रीचें काय? पाहरेकऱ्या, रात्रीचें काय? १२ पाहरेकरी छणाला, सकाळ येती, आणि रात्रीहि येती; जर शोषाल, तर शोषा; फिरा, या.

१३ अरबस्थानाविषयींचा प्रवाद. अहो हदानीमाच्या चालणाऱ्या व्यापाऱ्यानों, तुझी अबस्थागांतल्या जंगलांत रात्री राहाल. १४ तेमा देशांतल्या राहणाऱ्यांनी ताऱ्हेत्यास भेटायला येतांना पाणी आणिलें; ते आपलीं माकर वेदन पळणाऱ्यास भेटले. १५ कारण कीं तरवारीपासून, उपसलेल्या तरवारीपासून आणि वांझीलेल्या धनुष्यापासून, व लढाईच्या संकटापासून ते पळाले; १६ कां कीं प्रभूने मला असें सांगितलें आहे, जें मोलकऱ्याच्या वर्षाप्रमाणें अणखी एक वर्ष झालें, छणजे केदराचें सर्व वैभव संपून जाईल. १७ धनुष्यांच्या गणतीचें शेष केदराच्या वंशाचे शेर थोडकावतील; कारण कीं परमेश्वर इस्राएलाचा देव असें छणाला आहे.

अध्याय २२.

तुर्क्षनाच्या खोऱ्याविषयींचा प्रवाद. तरुण काय झालें, कीं तूं अवघा धान्यावर चाल आहेस? २ जें तूं गडबडीने भरलेलें, कीं नगर, उल्हासणारी वस्ती आहेस; त्या तुझे वधलेले तरकारीने वधलेले अथवा लढाईने मेलेले

मसे नाहीत. ३ तुझे सर्व अधिकारी एकदा पळाले, धनुष्ये करून ते बंदिवान झाले, तुजमध्ये बे सापडले ते सर्व मिळून बंदिवान झाले. ते दूर पळाले आहेत. ४ पाकिरतां मी झणालों, मला असूं या, म्या कष्टाने रडावें, माझ्या लोकांच्या कन्यांना नाशाविषयी माझे समाधान करायला हट्टं नको. ५ कारण की सैन्यांचा परमेश्वर प्रभु यापासून दर्शनाच्या खोऱ्यांत गडबडीचा व निनाशाचा व व्याकुलपणाचा दिवस, भित फोडण्याचा व पर्वतांस ओरडण्याचा दिवस आहे. ६ आणि एलामाने मनुष्यांचे रथ आणि घोडेस्वार घेउन बाणांचा भाता वाहिला, आणि कीराने दाग उघडी केली. ७ आणि असें होईल, कीं तुझे उकृष्ट खोरे रथानी भरतील, आणि दरवाजाबंद घडेस्वार व्यूह करतील.

८ आणि त्याने यहूदाचें आच्छादन उघडिलें आहे, आणि त्या दिवसीं त्या वनाच्या घराच्या गखावर दृष्टि लाविली. ९ आणि दावीदाच्या नगराची भगाडे तुझी पाहिली आहेत, कीं तीं बहुत आहेत; आणि तुझी खालच्या तळ्यांतलें पाणी एकवटिलें. १० आणि यरूशालेमेचीं घरे तुझी गणिली, आणि कोट नीट करावयासाठीं तुझी घरे मोडलीं. ११ आणि जुन्या तळ्याच्या पाण्यासाठीं तुझी दोहों भिंतींमध्ये डोह केला; परंतु ज्याने तो केला होता त्याकडे तुझी दृष्टि लाविली नाही, आणि प्रातःकालीं ज्याने तो रचिला होता त्याकडे तुझी पाहिलें नाही. १२ रडावें, अकांत करावा, रडून पाडावें, गोणताट नेसावें, असी त्या दिवसीं सैन्यांचा परमेश्वर प्रभु याने आज्ञा दिली; १३ परंतु फहा, आनंद व हर्ष, बैल मारणें, मेंदरें कापणें, मांस खाणें, व द्राक्षारस पिणें, असें करितां खावें, प्यावें, कारण कीं उद्यां मल्ल, असें तुझी झणता. १४ आणि सैन्यांच्या परमेश्वराने माझ्या कानांत सुचविलें, कीं तुझी मराल तोंपयित या अन्यायाची क्षमा तुझाला होणार नाही, असें सैन्यांचा परमेश्वर प्रभु झणतो.

१५ सैन्यांचा परमेश्वर प्रभु झणाला, कीं हा प्रधान क्षेत्रमा जो घराच्या कारभारावर आहे, याकडून आत जाऊन बोल, १६ ऐसें तुझें काय आहे, आणि ऐसें तुझा कोण आहे, कीं बसा कोणी

आपली कबर उंचस्थलांत खोदितो, व आपलें राहण्याचें स्थान खडकांत करितो, तसें त्यां आपणासाठीं ऐसें कबर खोदिली आहे? १७ पाहा, परमेश्वर तुला पराक्रम्यासारखा वेगाने फेंकून देईल, आणि तुला अगदीं झाकील. १८ तो तुला गुंडाळ्याप्रमाणें गुंडाळून मोठ्या देशांत गोळ्याप्रमाणें झुगारील; तेथें तूं मरशील, आणि तेथें तुझ्या गौरवाचे रथ तुझ्या धन्याच्या घराची अमतिष्ठा असे होतील. १९ आणि मी तुला तुझ्या स्थानापासून भ्रष्ट करीन, आणि तो तुला तुझ्या पदापासून घालवील.

२० आणि त्यावेळेस असें होईल, कीं माझा सेवक जो एन्याकीम हिन्कीयाचा पुत्र त्याला मी बोलावीन. २१ तेव्हां त्याच्या अंगांत तुझा झगा घालीन, आणि तुझा कंबरकसा त्याला वेष्टीन, आणि तुझा अधिकार त्याच्या हातीं देईन; तेव्हां तो यरूशालेमेच्या राहणाऱ्यांस व यहूदाच्या घराण्याला बाप होईल. २२ आणि दावीदाच्या घराण्याची किह्मी मी त्याच्या खांद्यावर ठेवीन; मग तो उघडील, तेव्हां कोणी बंद करणार नाही; आणि बंद करील, तेव्हां कोणी उघडणार नाही. २३ आणि मी त्याला बळकट ठिकाणीं खिळ्या सारखा बसवीन, तेव्हां तो आपल्या बापाच्या घराण्याला गौरवाचें सिंहासन असा होईल. २४ आणि त्यावर त्याच्या बापाच्या घराण्याचें सर्व गौरव, लेकरें व संतति, सर्व धाकलीं प्रात्रें, प्याल्यांपासून झाल्यांपर्यंत ते टांगून ठेवतील. २५ सैन्यांचा परमेश्वर झणतो, जो खिळा बळकट ठिकाणीं बसविलेला तो त्या दिवसीं ठळेल, आणि मोडेल, आणि पडेल, आणि जो भार त्यावर होता तो नाश पावेल; कारण कीं परमेश्वर असें बोलला आहे.

अध्याय २३.

जो विषयीचा प्रवाद. ताशींशाच्या गलबतानो, कंकट ओरडा; कारण कीं खोर घर नाही, प्रवेश नाही, असी नाशिली आहे; हें त्यास खितीम देशापासून सिद्ध झालें आहे. २ द्वीपातील राहणाऱ्यानी, उगे राहा; ज्या तुला जीदोनेच्या समुद्रावर चालणाऱ्या व्यापाऱ्यानी द्रव्याने भरलें आहे. ३ बहुत पाण्याकडून शिहोराचें बीज व नदीकडून

चें पीक हें तिची प्राप्ति आहे; आणि ती बहुत राष्ट्रांचा बाजार आहे. ४ अगे जीदोने, तूं लज्जित हो; कां कीं समुद्र, समुद्राची बळकट वस्ती झणाली आहे, कीं मी वेणा देत नाहीं, आणि प्रसवत नाहीं, व तरुणपुरुष वाढवत नाहीं, कुमाराच्या संभाळीत नाहीं. ५ जसे मिसराच्या वर्त्तमानाविषयीं तसे ते जोरेच्या वर्त्तमानाविषयीं कष्टी होतील. ६ तुझी तार्शीशास पार जा; हीपाच्या राहणाऱ्यानी, केंकत ओरडा. ७ हीच तुमची उल्हास करणारी नगरी आहे काय, जिची पुरातनता पुरातन दिवसांपासून आहे! तिला वसायासाठीं आपले पाय दूर वाहतील. ८ सुगुट देणारी जी जोर, जिचे सावकार अधिकारी, जिचे व्यापारी पृथ्वीतले संभावित आहेत, तिजविषयीं हें कोणी योजिलें आहे? ९ हें सैन्याच्या परमेश्वराने योजिलें आहे, अवघ्या शोभेचें वैभव नासावयासाठीं, व पृथ्वीतल्या सर्व संभावितांस नीच करायसाठीं. १० अगे तार्शीशाच्या कन्ये, तूं आपल्या देशातून नदीप्रमाणें वाहत जा, यापुढें काहीं प्रतिबंध नाही. ११ त्याने आपला हात समुद्रावर लांबविला, त्याने राज्यें हालविलीं, उदिमाच्या नगरीविषयीं परमेश्वराने आज्ञा दिली आहे, कीं तिचे कोट मोडावे. १२ आणि तो झणाला, अगे पीढलेल्या कुमारी जीदोनेच्या कन्ये, तूं अणखी उल्लासणार नाहीस; तूं कठ, खिप्तीमास पार जा; तेथेंहि तुला समाधान होणार नाही. १३ खास्यांचा देश पाहा, कीं हे लोक पूर्वीं नव्हते; तो अशूराने जंगलांतल्या राहणाऱ्यांसाठीं योजिला आहे; त्यानी आपले जुरूज बांधून त्याचीं मंदिरे मोडिलीं आहेत, त्याने तो ओसाड केला आहे. १४ तार्शीशाच्या गलबतानो, केंकत ओरडा; कां कीं तुमचें सामर्थ्य ओसाड झालें आहे. १५ आणि त्यावेळीं असें होईल, कीं जोर सत्तर वर्षे एका राजाच्या दिवसाएवढा विसर पावेल; मग सत्तर वर्षांच्या शेवटीं जोर कळवतिणीप्रमाणें गाऊं लागेल. १६ अगे विसरलेल्या कळवतिणी, सारंगी घेउन नगराभोंवती फीर, उत्तम प्रकारें वाजीव, तुझी आठवण व्हावी झणून बहुत गायन कर. १७ आणि सत्तर वर्षांच्या अंतीं असें होईल,

कीं जोरेकडेस परमेश्वर मन लावील, तेव्हा तें आपल्या वेतनास फिरेल, आणि भूमीच्या सर्व पृथ्वीवर पृथ्वीतल्या सर्व राज्यांसीं व्यभिचार करील. १८ आणि तिची संपत्ति व तिचें वेतन परमेश्वराला पवित्र होईल. त्याचें साठवणें व राखणें ठेवणें होणार नाही; परंतु जे परमेश्वरासमोर राहतात, त्यांसाठीं तिची संपत्ति होईल, त्यांचे पुरतेपणीं खावें, आणि टिकाऊ वस्त्र नेसावें झणून

अध्याय २४.

पाहा, परमेश्वर पृथ्वीला रिकामी करितो, तिला ओसाड करितो, आणि तिची पाठ पालटितो, व तिचे राहणारे विखरितो. २ आणि जसे लोक तसा यात्रक, जसा सेवक तसा धनी, जसी दासी तसी तिची धनीण, जसा विकत घेणारा तसा विकणारा, जसा उसनें देणारा तसा उसनें घेणारा, जसा उधार घेणारा तसा जो त्याला उधार देतो तो होईल. ३ भूमि अगदीं रिकामी होईल, आणि अगदीं लुटून टाकिली, कां तर परमेश्वर हें वचन बोलला आहे. ४ भूमि शोक करिती व सुकून गेली आहे, नव नव व सुकून गेलें आहे, भूमीवरल्या लोकांवर तोर सुकले आहेत. ५ आणि भूमि आपल्या राहणाऱ्यांकडून बाटली आहे; कारण कीं जमीन शास्त्राचें उल्लंघन केलें आहे, त्यानी नेम शल्लो टिला आहे, सर्वकाळचा करार त्यानी मोडला आहे. ६ याकरितां भूमि शापाने खाली आहे आणि तिजवर जे राहतात ते दंड पावले आहेत, झणून भूमीवरले राहणारे बळून गेले, आणि मनुष्ये थोडीं उरलीं आहेत. ७ नवा द्राक्षारस रडतो, द्राक्षी वाळून गेली आहे, हर्षित वरवाचे सर्व उच्छ्वास टाकितो. ८ डफांचा उत्सव खुंटला आहे, उल्हास करणाऱ्यांचा गोंगाट होउन संपला, सारंगीचा उत्सव खुंटला आहे. ९ ते गात असतांना द्राक्षारस पिणार नाहीत, जे स्वपितात त्यांस तें कडू होईल. १० वस्ती मोडून शून्य झाली आहे, आंत जाऊं नये झणून प्रवेक पर बंद केलें आहे. ११ द्राक्षारसासाठीं वाळ्यांत बोभाटा पडला आहे, सर्व हर्ष मारण्याला आहे, भूमीचा उत्सव होउन केला आहे. १२

प्रात ओसाडी उरली आहे, आणि दरवाजा
तुज्जुडे असा झाला आहे.

१३ तर जाइत झाडाला धक्का मारिला अ-
सा जसे घडते, द्राक्षांचे तोडणे समाप्त झाले
प्रात बर्सा चुकलेलीं फले राहतात, तसे देशांत
प्रथम होईल. १४ ते आपला शब्द उंचा-
विले, परमेश्वराच्या गौरवामुळे उत्सव करि-
ल, समुद्रापासून मोठ्याने आरोळी मारतील.
१५ याकरिता उत्तर देशांत तुम्ही परमेश्वराला
पूजा, समुद्रद्वीपंत जो परमेश्वर इस्राएलाचा
त्याच्या नामाला गौरवा.

१६ पृथ्वीच्या सीमापासून आढी गोते ऐकि-
ल, त्यातील तेज आहे, परंतु मी झणालों, मला
दृष्ट, मला रोडपण आहे, मला हाय हाय;
आमी ठकपण केले आहे, ठकानी फार ठकपण केले
आहे. १७ हे भूमीच्या राहणाऱ्या, भय व खांच
या ही तुझ्यापुढे आहेत. १८ आणि असें
होईल, कीं जो भयाच्या शब्दापासून पळेल,
तो खांचेंत पडेल, आणि जो खांचेंतून वर चढे-
ल, तो पाशांत सांपडेल; कारण कीं वरतीं खि-
ड्या उघडल्या आहेत, आणि पृथ्वीचे पाये
हालविले आहेत. १९ पृथ्वी मोडून गेली आहे,
पृथ्वी विदारली आहे, पृथ्वी फार हालविली आहे.
२० पृथ्वी मद्यपीप्रमाणे झोंकेल, आणि चौपाळ्या-
प्रमाणे होलेल, आणि तिचा अपराध तिजवर
घरी होईल, तेव्हां ती पडेल, आणि पुन्हा उठ-
ण नही. २१ आणि त्या दिवसीं असें होईल,
कीं परमेश्वर श्रीमंतांच्या सैन्याला उंच ठिकाणीं
दंड करील, आणि भूमीच्या राजांस भूमीवर दं-
डील. २२ तेव्हां जसे बंदिवान खांचेंत एरुवट
होतात, वसे ते एरुवट होतील, आणि बंदिशा-
ने त्यांस कोंडून टाकतील, आणि बहुत दिवसां-
नंतर ते शिक्षा पावतील. २३ मग परमेश्वर
वेडां झीयोन पर्वतांत व यरूशालेमेंत व आप-
ल्या बंदिनासमोर गौरवाने राज्य करील, तेव्हां
चंद्र ओशाळा होईल, आणि सूर्य लज्जेल.

अध्याय २५.

हे परमेश्वरा, तूं माझा देव आहेस, तुला मी
शोर मारीन, तुझ्या नामाला स्तवीन, कारण कीं

त्वां आश्चर्यकर्म केलीं आहेत, तुझे पुरातन विचार
विश्वासूपणा व सत्यता आहेत. २ कां कीं त्वां
नगर ढीग असें केले आहे, कोटांचे शहर ओसाडी
असें केले आहे, परदेशस्थांचे मंदिर हें नगर नाही
असें केले आहे, त्याला कधीं बांधणार नाहीत.
३ याकरितां पराक्रमी लोक तुला गौरवितील, क्रूर
राष्ट्रांची वस्ती तुला भिईल. ४ कारण कीं तूं
दुबळ्याचा आश्रय आहेस, दरिद्राला त्याच्या
संकटसमयीं आश्रय आहेस, वादळापासून निवारा
व उन्हापासून सावली आहेस, जेव्हां क्रूरांचा
झपाटा भितीस लागणाऱ्या पुरासारिखा आहे,
तेव्हां. ५ जसें वाळलेल्या भूमीतले उन्हे तशी
शत्रूंची गडबड मोडतील, जसी अभाळाच्या सा-
वलीने उन्हे तसें क्रूरांचे गायन खालवेल.

६ आणि सैन्याचा परमेश्वर या पर्वतावर
सर्व लोकांसाठीं मिष्टानांचे भोजन, मलवर्जित द्रा-
क्षारसाचे प्राशन, रुचिकर मिष्टान्न परमस्वच्छ
मलवर्जित द्राक्षारस यांचे भोजन करील. ७
आणि जे आच्छादन सर्व लोकांवर पसरिले आहे,
त्याच्या विस्ताराला आणि सर्व राष्ट्रांवर जो पदर
व्याप्त आहे, त्याला तो या पर्वतावर नाहीसा
करील. ८ तो मरणाचा सत्यनाश करील,
आणि प्रभु परमेश्वर सर्व मुखांवरील आंसवे
पुसील, आणि आपल्या लोकांची निंदा सर्व पृथ्वी-
वरून दूर करील; कां कीं परमेश्वर असें बो-
लला आहे.

९ त्या दिवसीं झणतील, पाहा, आमचा देव
हाच आहे, आढी याची वाट पाहिली आहे,
आणि हा आढ्याला तारील, हा परमेश्वर आहे,
आढी याची वाट पाहिली आहे, याच्या तारणा-
विषयीं आढी उत्साह व आनंद करूं. १०
कारण कीं परमेश्वराचा हात या पर्वतावर रा-
हील, आणि तो मोवाबाला आपल्याखालीं तुड-
वील, जसें उकरड्यावर गवत तुडवितात तसा;
११ आणि जसा पोंहणारा पोंहायासाठीं आपले
हात पसरितो, तसा तो त्यामध्ये आपले हात पस-
रील, आणि त्याचा गर्व त्याच्या हातांच्या युक्तीस-
हित उतरील. १२ आणि तुझ्या कोटांच्या बुरु-
जांचे सुदृढस्थान तो पाडील, नीच करील, धुळी-
पर्यंत भुईस मिळवील.

अध्याय २६.

त्या दिवसीं यहूदा देशांत हें गीत गातील; आझाला मुद्दट नगर आहे, देव तारण कोट व मोरचा असें करील. २ तुझी दरवाजे उघडा, द्वाजें जें न्यायीराष्ट्र खरेपण पाळितें तें आंत जाईल. ३ स्थिर मनाला तूं पूर्ण समाधानाने राखशील; कारण कीं तें तुजवर भाव ठेवितें. ४ तुझी सदासर्वकाल परमेश्वरावर भाव ठेवा; कां कीं प्रभु जो परमेश्वर त्याच्या ठायीं सर्वकाळचा आश्रय आहे. ५ तर उंचस्थानीं जे वसतात, त्याला तो भ्रष्ट करितो; उंचवस्ती नीच करितो, तिला भूमीपथें नीच करितो, तिला धुळीस मिळवितो. ६ पाय, दरिद्राचे पायच, दुर्बळांचीं पावलें तिला तुडावतील. ७ न्यायीचा मार्ग प्रमाणिकपणच आहे; हे परमप्रमाणिका, तूं न्यायीची वाट नीट करितोस. ८ हे परमेश्वरा, तुझ्या नेमांचा मार्ग धरून आझी तुझी वाट पाहिली आहे; आमच्या जिवाची इच्छा तुझ्या नामाकडे व तुझ्या स्मरणाकडे आहे. ९ रात्रीं मी आपल्या जिवांभावांने तुझी इच्छा धरिली आहे, पहारेंसहि मी आपल्या जीवांभ्याने एकाग्रचित्तें तुला शोधून; कां तर ज्याप्रमाणें तुझे नेम पृथ्वीवर असतील, तदनुसार जगांतले राहणारे न्याय शिकतील, १० दुष्टावर जरी कृपा केली, तरी तो न्याय शिकणार नाही; प्रमाणिकपणाच्या देशांत तो अधर्मने वत्तल, आणि परमेश्वराचा थोरपणा पाहणार नाही. ११ हे परमेश्वरा, जेव्हां तुझा हात उंचावलेला आहे, तेव्हां ते पाहत नाहींत; तर ते पाहतील, आणि तुझ्या लोकाविषयीं जो तुझा आदेश त्यामुळें लज्जित होतील; होय, आग तुझ्या शत्रूंंस खाऊन टाकील.

१२ हे परमेश्वरा, तूं आझासाठीं शांति ठरविशील; कां तर आमचीं सर्वेच कर्मे त्या आझासाठीं घडविली आहेत. १३ हे परमेश्वरा आमच्या देवा, तुजवांचून दुसऱ्या प्रभूनी आझावर धनीपण केलें आहे, तुझ्याजवळ मात्र आझी तुझे नाम उच्चारूं. १४ ते मेलेले आहेत, जीवंत नाहींत; ते मृत आहेत, उठत नाहींत; याकरितां तूं त्यांस दंड करून नाश करशील; त्यांची

आठवण अगदीं नाहीसी करशील. १५ हे परमेश्वरा, त्यां राष्ट्र वाढविलें आहे, त्यां राष्ट्र वाढविलें आहे; तूं गौरविला आहेस, भूमीच्या सर्व ठिकाणीं त्यां दूर दूर केल्या आहेत. १६ हे परमेश्वरा, संकटसमयीं त्यांनी तुजकडे मन लाविलें; तुझी त्यांजवर असतां त्यांनी मार्यना केली. १७ गरोदर स्त्री प्रसूतीची वेळ जवळ आली आहे, वेणा देतो, आपल्या तिडकामध्यें ओरडतो, हे परमेश्वरा, आझी तुझ्या दृष्टींत झालों. आझी गरोदर होतों, आझी वेणा दिव्हा, जणू वारा असें फळ प्रसवलों, पृथ्वीत आझी हीं तारण केलें नाहीं, आणि जगांतले राष्ट्र पडले नाहींत. १८ तुझे मेलेले जीवंत होत, माझ्या प्रेतासहित उठतील; अंहां पुढील त्या राहणाऱ्यांना, जागे होऊन उत्सव करा; कारण तुझे दहिंवर हिरवळीच्या दहिंवरासारखें आणि पृथ्वी प्रेताला बाहेर पाडील.

२० माझ्या लोकानो, तुझी आपल्या लोकां जाऊन, आपण आंत राहून, आपले दरम्यान करा; क्रोध टकेपर्यंत थोडा वेळ ली. कां कीं पाहा. पृथ्वीतल्या राहणाऱ्यांस आपल्या अन्त्यामुळें दंडायास परमेश्वर आपल्या नांतून निघतो; तेव्हां पृथ्वी आपणांतलें रक्त करील, आणि आपणांतल्या वधलेल्यांस पुढें राहूं देणार नाहीं.

अध्याय २७

त्या दिवसीं चपलसर्प जो लिब्याथान, वळता सर्प जो लिब्याथान त्याजला परमेश्वर आपल्या कठोर व मोठ्या व बळकट वारिने दंडील, आणि समुद्रामध्यें जो मग्न त्याला मारील. २ त्या दिवसीं तांबड्या रसाद्राक्षींचा जो मळा त्याविषयीं तुझी गा. परमेश्वर तो नेहमी राखितो; मी तो शिवा त्याला कोणी उपद्रव करूं नये द्याणून राखिल त्याला राखित जाईन. ४ माझ्या ठायीं नाहीं; लढाईत मजपुढें कांट्यांचीं झाडे व झाडे कोण ठेवील! त्यांजवर झपाटा मारिं एकाएकीं तीं जाकीन. ५ अथवा त्याने आश्रय धरावा, त्याने मसीं समेट करवा,

करावा. ६ जे येतात त्यांतून याकोब मु-
लेल, इझाएल फुलेल, व विकसेल; तेव्हा त
ची पाठ फळांनी भरितील.

७ त्याने त्याच्या हाणण्याच्या हाणण्याप्रमाणें
हाणिलें आहे काय? तो त्याच्या वधलेल्यांच्या
प्रमाणें वधला आहे काय? ८ तूं तिला टाकीत
जाताना, तिजसीं हळू हळू विवाद करितोस,
त्या वाऱ्याच्या दिवसीं तो आपला प्रचंड वारा
भरितो. ९ याकरितां येणेंकरून याकोबाचा
पाप दूर होईल, आणि त्याचें पाप दूर करणें
सर्व फळ आहे, जेव्हा तो वेदीचें सर्व दगड
च्या ठेंबलेल्या धोंड्यांसारिखे करील, तेव्हा
जे व मूर्ति हीं उभीं राहणार नाहींत. १०

जप कीं गांवकुसवी नगर ओसाड पडेल, वस्ति
सासारिखी उजाड होईल, वासरूं तेंथें चरेल
क्षेणें बसेल, आणि त्याच्या खांद्या खाउन टा-
कल. ११ त्याच्या डाहळ्या सुकतील, तेव्हा
मेळवेढतील, स्त्रिया येउन त्याला जाळतील;
तर हे लोक बुद्धिवान नाहींत, झणून यांचा
प्रत्यक्ष करणारा यांवर दया करणार नाहीं, आणि
त्यांचा निर्माण करितां यांवर कृपा करणार नाहीं.

१२ आणि त्या समयीं असें होईल, कीं फरा-
ण्या प्रवाहापासून मिसराच्या नदीपर्यंत परमेश्वर
पिटील; तेव्हा इझाएलाच्या संताना, तुझ्या
एकाला आटपून घेईल. १३ आणि त्या समयीं
असें होईल, कीं मोठा करणा वाजेल, तेव्हा जे
बसूर देशामध्यें नागाच्या लागास आलेले ते,
आणि मिसर देशांत जे घालविलेले ते येतील,
आणि यरूशालेमेस पवित्र पर्वतावर परमेश्वरा-
चा मज्जतील.

अध्याय २८.

एकादश्याचे मध्यपी यांच्या गर्वाचा मुगुट याला
हाव हाय; ज्यांचा सुशोभित सुंदरपणा सुक-
लेल फुलच आहे, जे द्राक्षारसाने माजलेले अस-
णां पिकाऊ खोऱ्याच्या वरील प्रदेशावर आहेत
हाय हाय. २ पाहा, प्रभूजवळ एक सु-
दृढ बलवान आहे, तो गारांच्या पाउसाप्रमाणें,
काय करणाऱ्या वादळाप्रमाणें, मोठ्या व्यापणाऱ्या
कायच्या पुराप्रमाणें भूमीवर हाताने पाडील.

ISAIAH XXVIII.

३ एफ्राइमाचे मध्यपी यांचा गौरवाचा मुगुट पा-
यांनी तुडवितील. ४ आणि पिकाऊ खोऱ्याच्या
वरील प्रदेशावर जो आहे, त्याचा सुशोभित सुं-
दरपणा सुकलेलें फुलच होईल, जसा उन्हाळ्या-
पूर्वी आगसलेला अंजीर ज्याकडे पाहणारा दृष्टि
लावितो, तो त्याच्या हातांतल्या हातांत एथपर्यंत
असताच, तो त्याला गिळितो तसा.

५ त्या वेळीं सैन्यांचा परमेश्वर आपल्या लो-
कांच्या शेषाला सुंदरपणाचा मुगुट, व सुशोभित
शिरोवेष्टन असा होईल, ६ आणि जो न्याया-
धीशीच्या कामावर बसतो, त्याला न्यायाचा आ-
त्मा; आणि जे लढाई दरवाज्याकडे फिरवून
निवारितात, त्याला पराक्रम असा होईल.

७ तर तेहि द्राक्षारसाने मस्त आहेत, मद्याने
बहकले आहेत; याजक आणि भविष्यवादी म-
द्याने भ्रांत आहेत, ते द्राक्षारसग्रस्त आहेत, म-
द्याने बहकले आहेत, दर्शनांत भ्रमतात, न्याया-
धीशींत अडखळतात. ८ कारण कीं सगळीं भेजे
ओक व मळ यानी भरलीं आहेत; काहीं निर्मल
जागा नाहीं.

९ कोणत्याला तो ज्ञान शिकवील? आणि
कोणत्याला विद्या समजवील? जे दुधापासून दूर
केलेले, जे थानांपासून सुटलेले त्याला काय?
१० कां तर नेमावर नेम, नेमावर नेम; ओळीवर
ओळ, ओळीवर ओळ; एथें थोडें, तेंथें थोडें, असें
असावें लागतें; ११ कारण कीं बोबड्या ओठांनी,
आणि अन्यभाषेने तो या लोकांस बोलेल. १२
त्यांस तो झणाला, हाच विसावा आहे, दमलेला
विसावा घेई असें करा, आणि हेंच विसाव्याचें
स्थान आहे; परंतु ते एकेनात. १३ आणि पर-
मेश्वराची गोष्ट नेमावर नेम, नेमावर नेम; ओ-
ळीवर ओळ, ओळीवर ओळ; एथें थोडी, तेंथें
थोडी, असी त्याला होती; अशासाठीं कीं त्यांनी
जावें, व मागें पडावें, व मोडकळीस यावें, व गुंतावें,
व सांपडावें.

१४ याकरितां अहो थेटेखोर मनुष्यानो, जे
तुझी हे जे लोक यरूशालेमेत आहेत, यांवर
घनीपण करितां, ते तुझी परमेश्वराचें वचन
एका. १५ तुझी झणालां आहां, कीं आम्ही
मरणासीं करार केला, आणि मृतलोकांसी संकेत

केला आहे; जेव्हा व्यापकदंड पार येईल, तेव्हा तो आझाजवळ येणार नाही, कारण की आझी लबाडीचा आश्रय धरिला आहे, आणि खोटेपणा खाली आझी लपालीं आहों;

१६ याकरिता प्रभु परमेश्वर दणतो, की पाहा, मी जीयोनैत आधारासाठी दगड, पारखलेला दगड, अमोलिक कोंपऱ्याचा दगड स्थिर पाया घालितों, जो विश्वासेल, तो घाबरणार नाही. १७ आणि दोरीला नीति व ओळंब्याला न्याय लावीन, तेव्हा गारांचा पाऊस लबाडीच्या आश्रयाला झाडून उडवील, आणि पाण्यें लपण्याच्या ठिकाणावर वाहतिल.

१८ आणि मरणासीं जो तुमचा करार तो मोडून जाईल, व मृतलोकासीं जो तुमचा संकेत तो ठरणार नाही; जेव्हा व्यापकदंड पार येईल, तेव्हा तो तुझास तुडवून टाकील. १९ जेव्हा कधी तो पार येईल, तेव्हा तुझाला लागेल; कां की प्रत्येक सकाळीं दिवसा रात्रीं तो पार येईल, आणि केवळ वर्तमान समजणें भयंकर होईल. २० कां तर खाट पाय पसरायाला न पुरे, एवढी आखूड आहे, आणि पासोडी पांघरायाला नयेई, एवढी अरुंद आहे. २१ कां की जसा फराजीम पर्वतांत तसा परमेश्वर उभा राहील, जसा गिबोनाच्या खोऱ्यांत तसा क्रोधयुक्त होईल, आपलें कार्य, आपलें अपूर्व कार्य करायाला आपला व्यवहार, आपला अपूर्व व्यवहार साधायला. २२ तर तुमचीं बंधनें घट्ट होऊं नयेत, द्याणून आतां निंदूं नका; कारण की नाश सर्व पृथ्वीविषयीं ठरलेला नाश सैन्याचा परमेश्वर प्रभु यापासून म्या ऐकिला आहे.

२३ तुझी कान देऊन माझा शब्द ऐका, परिसून माझे वचन ऐका. २४ शेतकरी पेरणी करायासाठीं सर्व दिवस नांगरतो काय? तो आपली भूमि उखळितो, व गुठावतो कीं काय? २५ त्याने तिची पाठ सपाट केली असतां तो तूर टाकित नाही, व जिरें पखरीत नाही काय? आणि त्या त्याच्या ठिकाणीं गहूं व नेमिलेला जव व देवगोधूम मोघून पेरित नाही काय? २६ कां तर त्याचा देव हें त्याला शुद्ध समजावितो, आणि शिकवितो. २७ तर यंत्राने तूर मळीत नाहीत, आणि

जिन्यावर गाडीचें चाक फिरवीत नाही, परंतु काठीने झाडितात, आणि जिरें दंडाने झाडितात. २८ भाकरीचें धान्य दळितात; कारण की त्याला पुरतेपणें तुडवितां येत नाही; बरी आपल्या गाडीचें चाक व आपले घोडेस्वार रून हाकिले तरी त्यांकडून त्याच्याने तें दळणें नाही. २९ जो सैन्याचा परमेश्वर विचारांत श्रयवंत व कर्मांत श्रेष्ठ आहे, त्यापासून हें हि नि

अध्याय २९.

अरीएलेस, अरीएलेस ज्या शहरांत दार्वार हत असे, त्याला हाय हाय; वर्षाला वर्ष लक्षण फिरत फिरत येवोत. २ तरी मी अरीएलेस पीडीन, तेव्हा शोक व खेद होतील, आणि मज्जे अरीएलेसारिखा होईल. ३ आणि तुज्याने घेरा घालीन, आणि मोरचा लावून तुला बंधी आणि तुजविरुद्ध दुर्गे बांधीन. ४ तेव्हा तूं निघ होसील, भूमीतून बोलसील, आणि तुझी वणी धुळीतून बुडबुडेल, आणि जसा भूतसंचारका तसा तुझा शब्द भूमीतून निघेल, आणि तुझी वणी धुळीतून मिणमिणेल. ५ आणि तुझे विदेशी यांचा समुदाय बारीक धुळीसारिखा आणि कुराचा समुदाय उडत्या भुंसासारिखा होईल, आणि हें एकाएकीं पटकन घडेल. ६ आणि सैन्याच्या परमेश्वराचा गडगडाट व भूमिदंड व मोठा शब्द, वाहटूळ व वादळ आणि नाशक अग्नीज्वाला यांकडून तुला पीडील.

७ आणि जीं सर्व राष्ट्रे अरीएलेवर लढतात, तिजवर व तिच्या दुर्गावर जे लढतात, आणि ते तिला पीडितात, त्यांचा समुदाय रात्रींतल्या दसं नस्वमासारिखा होईल. ८ आणि असें होईल, कीं जसा भुकेला स्वप्न पाहतो, तेव्हा पक्षा तो त्यांत खातो, परंतु जागा झाला असतां त्याक जीव अतृप्त आहे; अथवा तान्हेला स्वप्न पाह्ये, तेव्हा पाहा, तो त्यांत पितो, परंतु बाग झाला असतां पाहा, तो कासावीस आहे, व त्याचा जीव व्याकुल आहे, तसा जीं सर्व राष्ट्रे बीयोर्न्याविरुद्ध लढतात, त्यांचा समुदाय होईल.

९ उभे राहा, व आश्चर्य माना, विस्मित व चकित व्हा, ते मस्त आहेत, परंतु द्राक्षारसाने

होत, ते शोकतात, परंतु मयाने नाहीत. १०. तुझ्यामध्ये परमेश्वराने शोषेचा स्वभाव घा-
ला आहे, आणि तुमचे डोळे झाकिले आहेत,
विषयवादी व तुमचे मुख्यजन व दर्शविणारे यांस
माने आच्छादिले आहे. ११ आणि तुझाला
जाचें दर्शन शिक्का मारलेल्या पुस्तकाच्या शब्दा-
ंमार्फत झाले आहे, जे पुस्तक वाचणाऱ्याबळ
कडे कोणी धरणतात, त्यां हें वाचावें; तेव्हां तो
धणतो, माझ्याने हें वाचवत नाही, कां की शिक्का
मारलेले आहे. १२ मग जो पुस्तक वाचणारा
होई, त्याबळ कोणी तें पुस्तक देऊन धणतो, कीं
हें वाचावें, तेव्हां तो धणतो, मी पुस्तक वाच-
वारा नाही.

१३ आणि प्रभु धणतो, हे लोक आपल्या
पुस्तकाच्या शब्दाने बळ येतात, आणि आपल्या
कामांनी माझे मान करितात, परंतु त्यांचें हृदय
व्यासून दूर आहे, आणि मजविषयी की भीति
धरितात, ती मनुष्यांच्या आज्ञेने शिकविलेली
आहे; १४ याजकरिता पाहा, मी या लोकां-
बळ अणखी फार आश्चर्याचें कर्म व अद्भुतकर्म
करीन, तेव्हां त्यांच्या ज्ञान्यांची बुद्धि नाहीसी हो-
ईल, आणि त्यांच्या विवेक्यांचा विवेक गुप्त हो-
ईल. १५ जे परमेश्वरापासून लपवावी, धणून
आपली मसलत खोल करितात, आणि ज्यांचीं
कर्म अंधारांत असतात, आणि जे धणतात, आ-
द्याला कोण पाहतो, आणि कोण आद्याला जा-
णतो? त्यांस हाय हाय. १६ अहा, तुमचें वा-
क्येण कुंभाराच्या मातीप्रमाणें मानितील; कर्म
आपल्या कर्त्याविषयी, त्याने मला केले नाही, असें
अपेल कीं काय? आणि निर्मित आपल्या निर्माण-
कर्त्याविषयी, तो काही समजत नाही, असें ध-
केल कीं काय? १७ अणखी थोडा थोडा वेळ
होई काय, तेव्हां लबानोन पालटून पिकाऊ
भूमि होईल, आणि पिकाऊ भूमि रानासारखी
मानितील?

१८ आणि त्यावेळीं बहिरे पुस्तकांतलीं वाक्यें
ऐकतील, आणि आंधळ्यांचे डोळे काळोखांतून व
अंधारांतून पाहतील. १९ आणि परमेश्वरा-
विषयी दारिद्री आपला हर्ष वाढवितील, आणि
मुप्यतले गरीब इस्राएलाच्या पवित्राविषयीं

उल्लासतील. २० कारण कीं बलात्कारी नाहीसा
झाला, आणि निंदक नाश पावला आहे, आणि
सर्व जे अन्यायाला जागतात, ते नाहीसे झाले
आहेत. २१ जे शब्दामुळे मनुष्याला दोषी
ठरवितात, आणि जो वेशीत निषेध करितो, त्याला
पाश मांडितात, आणि न्यायीला एरव्हीच एकी-
कडे सारितात ते. २२ याकरिता ज्या परमे-
श्वराने आब्राहामाला उद्धारिलें, तो याकोबाच्या
घराण्याविषयीं धणतो, कीं आतां याकोब लाज-
णार नाही, आणि त्याचें तोंड आतां पांढरें हो-
णार नाही. २३ परंतु जेव्हां तो आपलीं लेकरें
जीं माझ्या हातांचें कर्मच आहेत, तीं आपल्या-
मध्ये पाहील, तेव्हां तीं माझे नाम पवित्र मानि-
तील, आणि याकोबाच्या पवित्राला पवित्र मानि-
तील, आणि इस्राएलाच्या देवाला भितील. २४
तेव्हां जे आंत आत्म्याचे ते बुद्धि पावतील, आणि
जे गुरमळतात, ते विद्या शिकतील.

अध्याय ३०.

परमेश्वर धणतो, जे पापाला पाप लावायाक-
रितां मजवांचून मसलत करितात, आणि मा-
झ्या आत्म्यावांचून करार ठरवितात, त्या फितुरी
लेकरांस हाय हाय; २ जे फारोच्या बळाने
बलवान होण्याकरितां आणि मिसराच्या छायेत
आश्रय पावण्याकरितां मला न विचारून मिस-
रांत उतरायाला सिद्ध होतात त्यांम हाय हाय.
३ तर फारोचें बल तुझाला लाजेचें कारण आणि
मिसराच्या छायेत आश्रय पावणें हें अप्रतिष्ठेचें
कारण होईल. ४ तर त्याचे अधिकारी जवानेंत
होते, आणि त्याचे दूत हानेसेला पोहंचले. ५
ज्या लोकांच्याने त्यांचें हित करवत नाही, जे
सहायासाठीं व हितासाठीं नव्हते, परंतु लाजे-
साठीं व निंदेसाठीं होते, त्यांविषयीं ते सर्व ल-
ज्जित झाले. ६ दक्षिणेंतल्या पशूविषयींचा प्र-
वाद; ज्या कष्टांच्या व संकटांच्या भूमींत धाकला
व मोठा सिंह, फुलें व जळता उडता सर्प उत्पन्न
होतात, तींत जे लोक त्यांचें हित करणार नाहीत,
त्यांकडे ते आपलें धन गाढवांच्या खांद्यावर व
आपलें द्रव्य उंट्यांच्या पाठीवर घालून वाहतील.
७ आणि मिसरी निरर्थक व फुकट सहाय करि-

तील, याकरिता मी याविषयी मोठ्याने बोललों आहे, कीं जे मिसरी ते स्वस्थ बसलेले आहेत.

८ आतां तूं त्यांजवळ जाऊन हें पाटीवर लिहि, आणि धातुपत्रावर कोर, ह्मणजे पुढल्या वेळपर्यंत सदासर्वकालपर्यंत हें राहील; ९ कीं हे स्वतंत्र लोक, लटकें बोलणारीं लेकरें आहेत, जे परमेश्वराचें नेमशास्त्र ऐकायला मान्य नाहींत, असीं लेकरें आहेत; १० जे दर्शविणाऱ्यांस ह्मणतात, पाहूं नका; आणि भविष्यवादांस आढाजवळ प्रमाणिक गोष्टी भविष्य सांगूं नका; आढाला गोड गोष्टी बोला, ठकविण्याच्या गोष्टी सांगा, ११ मार्गापासून सरा, वाटेंतून एकीकडे वळा, ह्मणालाचा पवित्र आमच्यासमोरून नाहींसा होई, असें करा. १२ याकरितां ह्मणालाचा पवित्र ह्मणतो, कीं तुझी हें वचन अवमानून बलात्कार व कुटिलाचार यांवर भाष ठेवितो, आणि यांवर टेंकितो; १३ ह्मणून तुझाला हा अन्याय जें झोंकणारें भगाड उंच भितीपासून तोलतें, ज्याचें कोसळणें अकस्मात पटकन होतें, त्यासारखा होईल. १४ आणि कुंभाराच्या मडक्याच्या फुटण्याप्रमाणें तो तिला फोडील, जें ठेंचून तो काहीं राखून ठेवीत नाहीं, आणि त्याच्या फोडीत चुलींतून विस्तव घ्यावयास अथवा डबकींतून पाणी उपसायास खापरीहि सांपडत नाहीं. १५ तर प्रभु परमेश्वर ह्मणालाचा पवित्र ह्मणतो, कीं फिराल व स्वस्थ राहाल तर तराल, आणि शांति व भाव धरिला असतां तुमचें सामर्थ्य होईल, परंतु तुझी ऐकाना. १६ आणि तुझी, नाहीं, छटलें; परंतु आढी घोड्यांवर बसून पळू, ह्मणून तुझाला पळावें लागेल; आणि चपळ घोड्यांवर बसूं; यामुळे जे तुमच्या पाठीस लागतील ते चपळ होतील. १७ एकाच्या धमकीने एक हजार पळतील, पांचा जणांच्या धमकीने तुझी पळाल, पर्वताच्या शिखरावरच्या ढालकाठीसारखे अथवा डोंगरावरच्या झेंड्यासारखे तुझी उरा तोंपर्यंत.

१८ तर याकरितां परमेश्वर तुझावर कृपा करायला हाट पाहील, आणि यामुळे तो तुझावर दया करायला उंचावेल; कारण कीं परमेश्वर न्यायाचा देव आहे, सर्व जे त्याची हाट

पाहतात, ते धन्य आहेत. १९ तर लोक जीं योनंत घरूशालेमेस राहतील, तूं अणखी रडण नाहींस, तो तुझ्या आरोळीचा शब्द ऐकून तुज्या फार कृपा करील, तो एकतांच तुला उत्तर देईल. २० जरी परमेश्वर तुझाला संकटाची भाकर व हालाचें पाणी देईल, तरी तुझे शिक्केंत पुन्हा लपणार नाहींत, परंतु तुझे डोळे तुझ्या शिक्केंत विणाऱ्यांस पाहतील; २१ आणि जेव्हा तुझी उजव्याकडे अथवा डाव्याकडे बाऊं लागाल, तेव्हा तुझे कान तुजमागून असा येणारा शब्द ऐकतील, कीं हाच मार्ग आहे, यांत तुझी चाल जा. २२ आणि तुझी आपल्या रुप्याच्या कोरीव मूर्तीचा मुलामा आणि आपल्या सोन्याच्या ओतीव मूर्तीची मदवणी यांचा वीट मानाल, त्याला रजस्तलेप्रमाणें घालवितील, निघून जा, असें त्याला ह्मणतील. २३ आणि जेव्हा तूं भूमि पेरिसील तेव्हा तो तुझ्या पेरणीवर पाडस पाडील, आणि भूमीच्या उपजाचें अन्न देईल, आणि तें सफळ व आबादान होईल, तेव्हा तुमचीं गुरें मोठ्या कुरणांत चरतील. २४ आणि जे बैल व गाढव भूमीला नांगरतात, ते जें सुपाने पाखडलेलें व वारावलेलें तें आंबवण खातील. २५ आणि पुष्कळ मारण्याच्या दिवसीं जेव्हा दुर्गे पडतील, तेव्हा प्रत्येक उंच पर्वतावर व प्रत्येक उंच डोंगरावर पाण्याचे ओष व ओषळ होतील. २६ अणखी जेव्हा परमेश्वर आपल्या लोकांचा भंग नीट बांधील, आणि त्यांच्या क्षताची बखत बरी करील, तेव्हा चंद्राचा प्रकाश सूर्याच्या प्रकाशाप्रमाणें होईल, आणि सूर्याचा प्रकाश सात पट जसा सात दिवसांचा प्रकाश तसा होईल.

२७ पाहा, परमेश्वराचें नाम त्याच्या क्रोधाने व जाळाच्या वेगाने टुलून जळत येतें, त्याचे ओंठ क्रोधाने भरले आहेत, आणि त्याची बीभत्त बळव्या अमीसारिखी आहे. २८ आणि त्याचा श्वास हालाच्या सुपाने राष्ट्रांस पाखडायला परालेच्या नदीप्रमाणें मानेच्या मध्यभाषें लहने, आणि लोकांच्या तोंडांमध्ये ब्रह्मविणारा स्वर असा होईल. २९ जसें सप्त पाळण्याच्या तऱ्हीस तसें तुझाला गीत होईल; आणि जो परमेश्वराच्या पर्वतावर ह्मणालाच्या समर्थाने

३० ज्ञायास पोवा वाजवीत चालतो, त्याच्यासारखा तुमचा हर्ष होईल. ३० आणि परमेश्वर आपल्या प्रभावाचा शब्द ऐकू जाऊ देईल, आणि कोणाचा क्षोभ व जाळती अग्निवाला उडवेली व पर्जन्य व गारा यांकडून तो आपल्या भुवाचा झपाटा दाखवील. ३१ तर परमेश्वराच्या शब्दामुळे अश्वारूढ खिन्न होईल, तो काठीने हणिल. ३२ आणि नेमिलेल्या काठीचा जो शब्द झपाटा परमेश्वर त्याजवर लावील, तो उडव सारंग्या वाजतांना होईल, आणि तुमच्या झपाट्यात तो तिने लढेल. ३३ तर पुरातनकालीन सिद्ध झाले, होय, ते राजासाठी सिद्ध झाले आहे, ते त्याने खोल व मोठे केले आहे; आवे सरण आग लावलेल्या बहुत लांकडांचे आहे, आणि परमेश्वराचा श्वास गंधकाच्या प्रवाहासारखा त्याला पेटवितो.

अध्याय ३१.

जे सहायासाठी मिसरात उतरत जातात, आणि घोड्यांवर टेंकतात, आणि रथ बहुत आहेत, आणि त्यांजवर, आणि घोडेस्वार फार पराक्रमी आहेत, आणि त्यांजवर भाव ठेवितात, आणि इस्राएलाच्या पवित्राकडे मन लावीत नाहीत, आणि परमेश्वराला शोधीत नाहीत, त्यांस हाय हाय. २ तथापि तो ज्ञानी आहे, आणि अरिष्ट येई असे करील, आणि आपली वचने टुळ देणार नाही; परंतु दुष्कर्म्यांच्या वंशावर व न्याय करणाऱ्यांच्या सहायाविरुद्ध उठेल. ३ तर मिसरी मनुष्ये आहेत, देव नव्हत, आणि आवे घोडे देह आहेत, आत्मा नव्हत, परमेश्वर जेव्हा आपला हात लांबवील तेव्हा सहाय करणारा अडखळेल, आणि ज्याचे सहाय केले आहे तो पडेल, आणि ते सर्व मिळून नाहीसे होतील. ४ तर परमेश्वराने मला सांगितले आहे, की जसा सिंह किंवा तरुण सिंह आपल्या आहारावर गाजतांना त्याजवर गोपालांचा समुदाय बोलावून आणिला असतांही त्यांच्या शब्दाने तो भयभीत होत नाही, आणि त्यांच्या कोलाहलाने दबत नाही, तसा सैन्याचा परमेश्वर जीवनेन पराक्रमासाठी व त्याच्या डोंगरासाठी लढायला

उतरेल. ५ जसी उडणारी पाखरे तसा सैन्याचा परमेश्वर यरूशालेमेस आवरील, आणि आवरून सोडवील, आणि रक्षून तारील.

६ ज्यापासून इस्राएलाची संताने फार फितली आहेत त्याजकडे तुझी फिरा. ७ तर त्या वेळेस ते प्रत्येक आपल्या रुप्याच्या मूर्ति आणि आपल्या सोन्याच्या मूर्ति ज्या तुमच्या हातांनी तुझ्यासाठी पाप घडावे, आणि निर्माण केल्या, त्या टाकतील.

८ आणि जी तरवार थोर मनुष्याची नव्हे, तिने अश्वारूढ पडेल, आणि जी तरवार नीच मनुष्याची नव्हे, ती त्याला नाहीसे करील, तेव्हा तो तरवारीपासून पडेल, आणि त्याचे तरुणपुरुष हात पाय गाळून पडतील. ९ आणि भयामुळे तो आपल्या पर्वताच्या दुर्गात जाईल, आणि झेंड्याभरिता त्याचे अधिकारी भयभीत होतील, असे परमेश्वर आणि तो, ज्याचा अग्नि डोंगरांनत व ज्याची भट्टी यरूशालेमेत आहे तो.

अध्याय ३२.

पाहा, एक राजा न्यायाने राज्य करील, आणि अधिकारी नीतिने अधिकार करतील. २ आणि वाऱ्यापासून शरण, व पर्जन्यापासून आच्छादन एक मनुष्य होईल, सुक्या भूमीत जसे पाण्याचे ओघळ, रूक्ष देशांत जसी मोठे पर्वताची छाया तसा होईल. ३ आणि पाहणाऱ्याचे डोळे मंद होणार नाहीत, आणि ऐकणाऱ्याचे कान ऐकतील. ४ आणि उतावळ्यांचे मन ज्ञानाचा विवेक करील, आणि बोबड्यांची जीभ त्वरेने स्पष्ट बोलेल. ५ जो अधार्मिक त्यास फिरून सुजन असें दणणार नाहीत, आणि कृपण यास उदार असें दणणार नाहीत. ६ कारण की अधार्मिक दुष्टता बोलेल, आणि त्याचे मन अधर्म आचरायाला व परमेश्वराविषयी पाखंड बोलायला व भुकेल्याचा जीव शून्य करायला अन्याय करील, आणि तान्हेच्याच पाणी तो काढील. ७ आणि कृपणाचे उपाय दुष्ट आहेत, तो खोट्यावाक्यानी दरिद्रांस बुडवायला दुष्ट संकल्प योजितो, जेव्हा दरिद्री न्याय बोलतो तेव्हाहि. ८ परंतु उदार

उदारपणाच्या गोष्टी योजितो, आणि उदारपणाच्या गोष्टीनी तो स्थिर राहील.

९ अहो स्वस्थ राहणाऱ्या स्त्रियांनो, उठा; माझा शब्द ऐका, निश्चित कन्यानो; माझ्या वचनकडे कान द्या. १० निश्चित स्त्रियांनो, तुम्ही बहुत दिवस वर्षपर्यंत व्याकुळ व्हाल, कारण कीं द्राक्षीचा उपज थकेल, गोळा करणें येणार नाही. ११ स्वस्थ राहणाऱ्या स्त्रियांनो, कांपा; निश्चितानो, व्याकुळ व्हा; वस्त्र काढा, आणि उघड्या होऊन घोणताटांने कंबर बांधा. १२ रम्य शेतांकरितां व पिकाऊ द्राक्षेकरितां त्या आपले स्तन बडावतील. १३ माझ्या लोकांच्या भूमीवर काटेरी झाडे व कांट्यांचीं झाडे रुझतील; होय, उळासी वस्तीतल्या सर्व आनंदाच्या घरांवर रुझतील. १४ कारण कीं मंदिर सोडून जातील, नगरांतल्या समुदायाला टाकून जातील, कोट व दुर्ग सर्वकालपर्यंत कपारें असीं होतील, तीं रानांतील गाढवांच्या आनंदासाठीं व कळपांच्या चरण्यासाठीं होतील, १५ आद्यावर आत्मा वरतून उतरेपर्यंत असें होईल, मग रान पिकाऊ शेत असें होईल, आणि पिकाऊ शेत वन असें मानितील. १६ तेव्हा नीति रानांत राहील, आणि न्याय पिकाऊ शेतांत वस्ती करील. १७ आणि न्यायाचें कर्म कुशल व न्यायाचें फळ स्वस्थपण व समाधान सर्वकालपर्यंत होईल. १८ आणि माझे लोक कुशलाच्या वस्तींत आणि निर्भय निवासांत आणि समाधानाच्या विसाव्याच्या स्थानांत राहतील. १९ जेव्हा वनाच्या उतरवणांत गारा पडतील, आणि नीचतेने नगर नीच होईल तेव्हा. २० बैल व गाढव यांचे पाय चालवून जे तुम्ही सर्व पाण्याजवळ पेरितां, ते तुम्ही सुखी आहां.

अध्याय ३३.

जो तूं लुटतोस, परंतु त्यानी तुला लुटलें नाही, आणि तूं हरितोस, परंतु त्यानी तुला हरलें नाही, तर त्या तुला हाय हाय; जेव्हा लुटतां राहतील, तेव्हा तुला लुटतील, आणि हरण समाप्त करतील, तेव्हा तुला हरतील. २ हे परमेश्वरा, आद्यावर कृपा कर, आदमी तुझी वाट पाहिलां आहे, प्रत्येक सकाळीं तूं त्यांचा बाहु

हो, संकटाच्या समयां आमचें तारणहि हो. ३ गडबडीच्या शब्दामुळें लोक पळाले, तूं उंचावलास झणून राष्ट्रें विखरून गेलीं. ४ कुसळ जसा संहार करितो, तसी तुमची लूट नाश वेल, टोळांच्या हिकडे तिकडे उडण्याप्रमाणें तो त्यास उडेल. ५ परमेश्वर उंचावला आहे, सगळे तो उंचस्थानांत वसतो, नीति व न्याय यांझल्याने जीयोन भरली आहे. ६ आणि ज्ञान व विद्या यांच्या सामर्थ्याचें बल तुझ्या समयाचें सुरक्षण होईल, परमेश्वराचें भय हें त्याचें द्रव्य आहे. ७ पाहा, त्याचे पराक्रमी बाहेर ओसडतील, कुशलाचे दूत फार रडतील. ८ वायू ओसाड पडल्या आहेत, वाटसरू होऊन राहिले आहेत, त्याने करार मोडला आहे, नगरें तुच्छ झाली आहेत, तो मनुष्याला मानीत नाही. ९ पृथ्वी उदास व ग्लान झाली आहे, लवानेन निस्तेज व म्लान झाला आहे, शारोन बंगलसंखिं रिकें झालें आहे, बाशान व कामेल आपलीं फळें गाळितात. १० परमेश्वर झगलो, आणि आतां उठेन, आतां उंचावेन, आतां उंच होईन. ११ तुम्ही सुकें गवत गर्भधारण कराल, घस घसवाल, तुमचा श्वास तुझाला अग्नीप्रमाणें बाढील. १२ आणि लोक चुन्याच्या भाजण्यासारखे होतील, जसीं तोडलेलीं काटेरीं झाडे तसे ते अग्नीत जळून जातील.

१३ अहो दूरच्यानो, जें म्या केलें तें ऐक; आणि जवळच्यानो, माझे सामर्थ्य जाणा. १४ जीयोनंतले पापी भयभीत आहेत, अधार्मिकांला कांपरी सुटली आहे; आद्यांतला कोण जाळला अर्थांत राहील? आद्यांतला कोण सर्वकाल जळण्यांत वस्ती करील? १५ जो त्याने वर्ततो, व प्रमाणिकपणें बोलतो, बलात्कार्याला भाला अन्धेरितो, लांच घेण्यापासून बाहेर हात झाडितो, हिंसा ऐकूं नये झणून आपले झग झकितो, आणि दुष्टता न पाहावी झणून आपले डोळे मिटतो, १६ तो उंच स्थानांत वसेल, परंतु निर्भयस्थलें त्याचें दुर्ग असीं होतील, त्याचें वन त्याला मिळेल, त्याचें पाणी त्याला निश्चयें होईल. १७ राजा आपल्या शोभेंत असताना त्यास जे डोळे पाहतील, ते दुरची भूमी पाहतील. १८

मन भय स्मरेल; लेखक कोठें? परी-
क कोठें? जो दुर्ग गणितो तो कोठें? १९ उग्र
कांस त्यांची बोली तुला न समजे एवढी गं-
ब्र आहे, ज्यांची बोंबडी भाषा तुला समजत
होई, अशा लोकांस तूं पाहणार नाहीस. २०
तुमच्या सभांची नगरी जी जीयोन तिला पाहा,
जे ठोळे यरूशालेमेस स्वस्थपणाची वस्ती डेरा
पाहणार नाहीत, ज्याच्या खुंटया कधी उपट-
त नाहीत, आणि ज्यांच्या दोऱ्यांतली कोणती-
ही तुटणार नाही, असें पाहतील. २१ कां तर
प्रभावाचा परमेश्वर आदाला मोठा ओष
भ्रमा आणि यांचें स्थान असा होईल, ज्या
कडून वस्तीचें तारूंचालणार नाही, आणि मोठें
वत त्यांतून जाणार नाही. २२ कारण कीं
परमेश्वर आमचा न्यायाधीश, परमेश्वर आ-
मचा नेम करणारा, परमेश्वर आमचा राजा
होई, तो आदाला तारील. २३ तुझे नाडे
फुटले आहेत, त्याला आपली डोलकाठी बळकट
रवेना, त्याच्याने सीड पसरवेना, तेव्हां मोठ्या
श्रीचा हार वांटिला, जे पांगळे त्यानी लूट लुट-
ले. २४ आणि राहणारा मी रोगी असें द्वाण-
णार नाही, जे लोक त्यांत राहतात यांच्या अन्या-
याची क्षमा झाली आहे.

अध्याय ३४.

अहो राष्ट्रानो, ऐकायाला जवळ या; आणि
लोकांनो, कान द्या; पृथ्वी व तिचें भरणें
को; वग व त्याजवर उपजलेले सर्व पदार्थ
कोत. २ कारण कीं सर्व राष्ट्रांवर परमेश्वर
जपलेला आहे आणि त्यांच्या सर्व सैन्यांवर तो
जपे भरलेला आहे, त्यांचा तो अति नाश
रील, वधास सोंपून देईल. ३ तेव्हां त्यांच्या
कलेन्यास बाहेर टाकून देतील, आणि त्यांच्या
खाडी घाण चढेल, आणि त्यांच्या रक्तेंकरून
वत विषरतील. ४ आणि आकाशांतलें सर्व
न्य गळून जाईल, आणि आकाश पत्राप्रमाणें
दाळण्यांत येईल, आणि जसें द्राक्षीवरून पान
पत्रा अंजीराच्या झाडावरून नासलेला अंजीर
होतो, तसें त्याचें सर्व सैन्य गळून पडेल. ५
नंतर आकाशांत माझी तरवार भिजेल; पाहा,

ती शासनासाठीं अदोमावर आणि माझ्या शापा-
च्या लोकांवर उतरेल. ६ परमेश्वराची तर-
वार रक्ताने भरलेली आहे; ती चरबीने, कोंकें
व बोकड यांच्या रक्ताने, मेंढ्यांच्या गुड्यांच्या
चरबीने बुळबुळीत झालेली आहे कारण कीं
परमेश्वरासाठीं बोजरांत मोठा यज्ञ आणि
अदोम देशांत मोठा वध आहे. ७ तेव्हां त्यां-
संगतीं गेंडा आणि बैलांसंगतीं पोळ उतरतील,
आणि त्यांची भूमि रक्ताने भिजेल, आणि त्यांची
धूळ चरबीने बुळबुळीत होईल. ८ कारण कीं
परमेश्वराचा सूड घेण्याचा दिवस आहे, जी-
योनच्या विवादासाठीं फेड करण्याचें वर्ष आहे.
९ आणि त्याचे ओषळ पालटून डामर होतील,
आणि त्याची धूळ पालटून गंधक होईल, आणि
त्याची भूमि जळतें डामर असी होईल. १०
ती रात्रंदिवस विझणार नाही, सदासर्वकाल तिचा
धूर चढत जाईल, ती युगोयुग ओसाड राहील,
सर्वकालपर्यंत कोणी तिजवरून चालणार नाही.

११ आणि काथपक्षी व किपोध पक्षी ती वतन
करून घेतील, आणि घुबड व डोमकावळा तींत
वसतील, आणि तो तिजवर शून्यपणाची दोरी व
ओसाडीचे दगड पसरून देईल. १२ आणि
जे त्यानी राज्यांत बोलवावे, असे राजपुत्र तेथें
कोणी असणार नाहीत, आणि तिचे सर्व अधिका-
री नाहीसे होतील. १३ आणि तिच्या मंदिरांत
कांटेरी झाडे, आणि तिच्या दुर्गांत विषकंटकांचीं
झाडे, आणि रिंगण्यांचीं झाडे रुझतील, आणि
ती अघोर जीवांची वस्ती, शहामृगाचें अंगण
असी होईल. १४ आणि तरस काढ्यांसी मि-
ळतील, आणि केशट आपल्या सोबत्याला आरो-
ळी करील, नक्तंचरहि तेथें स्वस्थ राहील, आ-
णि आपणासाठीं बिऱ्हाड पावेल. १५ तेथें सा-
पटोळी घर करील, आणि अंडी घालील, आणि
पिलें काढून आपल्या आश्रयांत पाळील, मिधडि-
णीहि तेथें प्रत्येक आपापल्या सोबतिणीबरोबर
जमतील.

१६ परमेश्वराच्या पुस्तकांत शोधून घाचा,
त्यांतली एकहि उणी पडणार नाही, कोणी आप-
ल्या सोबतिणीवांचून राहणार नाही, कारण कीं
माझ्या मुखाने आज्ञा दिली, आणि त्याच्या आ-

त्याने त्याला एकवटलें आहे. १७ आणि त्यांसाठी त्याने पण पाडिला आहे, आणि त्यांसाठी त्याच्या हाताने ती दोरीने वाटिली आहे, ते ती बतन करून सर्वकालपर्यंत भोगितील, आणि पिढ्यापिढ्या तीत बसतील.

अध्याय ३५.

त्यांविषयी रान व कोरडी भूमि आनंदतील, आणि जंगल उल्लासेल, व कमळाप्रमाणें फुलेल. २ तें फार फुलेल, आणि हर्ष व उत्सव करित उल्लासेल, लबानोनाचें गौरव आणि कामैल व शारोन यांचें ऐश्वर्य त्याला मिळेल, ते परमेश्वराचें गौरव आमच्या देवाचें ऐश्वर्य पाहतील.

३ गळते हात बलयुक्त करा, लटपटीत गुडचे बलवान करा. ४ जे घाबऱ्याहृदयाचे त्याला द्यणा, कीं धैर्यवान असा, भिऊं नका, पाहा, तुमचा देव सूड उगवीत येईल, देव फेड करित येईल, तोच येउन तुझाला तारील. ५ तेव्हां आंधळ्याचे डोळे उघडतील, आणि बहिऱ्यांचे कान मोकळे होतील. ६ आणि पांगळा हरिणाप्रमाणें उडि मारील, आणि मुक्याची जीभ गाईल, कारण कीं रानांत पाण्यें आणि जंगलांत ओषळ उतून निघतील. ७ मग सुकी भूमि तळें असी हाईल, आणि रुक्ष भूमि पाण्याचे झरे असी होईल, अघोर जीवांच्या वस्तींत त्याच्या निजण्याच्या जाग्यांत बोरु व पयोधर यांसहित गवत रुझे. ८ आणि तेथें सडक वाट होईल, आणि मार्ग तोहि पवित्रतेचा मार्ग असें द्यणतील, अपवित्र त्यांत चालणार नाहीत, परंतु तो त्या पवित्रासाठीं होईल, वाटसरू जरी मूर्ख असले तरी त्यांत बहकणार नाहीत. ९ तेथें कोणी सिंह असणार नाही, आणि हिंसक पशु त्याजवर चढणार नाही, आणि तेथें सांपडणार नाही, परंतु उद्धरलेले तेथें चालतील. १० आणि परमेश्वराचे उद्धरलेले उत्सवाने जियोनेस परत येतील, आणि त्यांच्या माथ्यावर अक्षय हर्ष होईल, ते आनंद व हर्ष पावतील, आणि शोक व कण्हणें पळून जातील.

अध्याय ३६.

तर हिज्कीया राजाच्या चौदाव्या वर्षांत असें झालें, कीं अशूराचा राजा सान्हेरीब बद्द-

दाच्या सर्व कोटयुक्त नगरांवर येउन तीं घेऊं लागला. २ तेव्हां अशूराच्या राजाने राबशा मोठ्या सैन्यासहित लाकीशाहून यरूशलेम हिज्कीयाजवळ पाठविला, मग तो दरच्यातल्याच्या नळाजवळ धोब्याच्या शेताच्या वाटेवर भा राहिला होता. ३ तेव्हां हिज्कीयाचा पुत्र एत्याकीम जो घरच्या कारभारावर असे, आणि शेबना चिटणीस आणि भासाफाचा पुत्र पनेल इतिहासक हे निघून त्याजवळ आले.

४ मग राबशाके त्याजवळ बोलला, तुम्ही हिज्कीयाला सांगा, राजा अशूराचा मोठा राक्षस द्यणतो, कीं ज्यावर तूं भाव ठेवितोस, हा मी भावविषय आहे? ५ मी द्यणतो, लढाई मसलत व सामर्थ्य आहे, हें वचन पोळवूं खरें, आतां कोणावर भाव ठेवीत असून किंवा मजवर उठतोस? ६ पाहा, या ठेवलेल्या बोरूच्या टेंकणावर द्यणजे मिसरावर भाव ठेवितोस, याजवर जर कोणी टेंकेल, तर त्याचे हातांत रुतून जाईल, तसाच जे सर्व त्याजवर भाव ठेवितात, त्याला मिसराचा राजा फारो हेत असतो. ७ परंतु परमेश्वर जो आमचा देव त्याजवर आधी भाव ठेवितो, असें जर द्यणतील तर ज्यांची उंचस्थलें व वेद्या हिज्कीयाने कटिल्या, आणि यहूदाला व यरूशलेमेला छटलें कीं याच वेदीसमोर भजन करा, तोच नही राव! ८ तर आतां माझा धनी जो अशूराचा राजा त्याला ओली दे, द्यणजे मी तुला दोन हत्त घाडे देईन, जर त्याजवर तूं आपणासाठीं स्तब्ध ठेवायला समर्थ आहेस तर. ९ मग माझा धन्याच्या धाकट्या सेवकाच्या एका नायकाला पराडूमुख करून रथ व स्वार यांविषयी मिसरावर तूं आपला भाव ठेविली? १० तर आतां इला नाशायला मी परमेश्वराकडून व भूमीवर आलों आहे काय? या भूमीवर जल जाऊन इला नाशून टाक, असें परमेश्वराने मला सांगितलें आहे.

११ तेव्हां एत्याकीम व शेबना व पनेल यानी राबशाकेला छटलें, तूं आपल्या हेतसासी अरामी भाषा बोल, कां कीं ती आधीं सप्तवी, परंतु जे लोक कोटावर आहेत, त्यांच्या कानां

15a

३ असी आद्याजवळ यहूदी भाषा बोलू नको. १२ मग राबशाके छणाला, केवळ तुझ्या पाकडे व तुजकडे हीं सर्व वचनें बोलायला ह्या धन्याने मला पाठविलें आहे काय? आणि मनुष्ये कोटावर बसलीं त्यांजकडे मला अशा-
 ४ छीं पाठविलें, कीं त्यानी तुझासंगतीं आपली छा खात्री, आणि आपलें मूत्र प्यावें असें नाहीं काय? १३ तेव्हां राबशाके उभा राहून मोठ्या ह्मने यहूदी भाषा बोलत छणाला, कीं मोठा ह्म जो अशूराचा राजा त्याचीं वचनें ऐका. ५ राजा छणतो, कीं हिज्कीयाने तुझाला फसवूं न्हे, छंतर तो तुझाला पार पाडायाला समर्थ नाहीं. ६ आणि परमेश्वर निश्चये आद्यास पार पा-
 ७ ळ, हें नगर अशूराच्या राजाच्या हातीं लाग-
 ८ न नाहीं, असें बोलून तुझाला हिज्कीयाने परमेश्वरावर विश्वासवूं नये. १६ हिज्की-
 ९ ळवें ऐदूं नसा, अशूराचा राजा छणतो, कीं सर्वां साम दान करून मजकडे निघून या, आ-
 १० णि प्रत्येक आपल्या द्राक्षीचें व आपल्या अंजि-
 ११ रचें फळ खा, आणि प्रत्येक आपल्या विहिरीचें पणी प्या; १७ मी येईं, आणि जी भूमि तुम-
 १८ च्या भूमीसारखी धान्य व द्राक्षारस यांची भूमि आहे, अन्न व द्राक्षींचे मळे यांची भूमि आहे तीं तुझाला नेईं तोंपर्यंत. १८ परमेश्वर आ-
 १९ ळाला सोडवील, असें बोलून हिज्कीया तुझास स्तुति करील, असें न व्हावें छणून सावध असा; राष्ट्रांच्या देवानी प्रत्येकाने आपला देश अशूराच्या राजाच्या हातातून सोडविला आहे ह्म! १९ ह्मथ व अर्पाद यांचे देव कोठे? २० स्रवाईमाचे देव कोठे आहेत? त्यानी तरीं क्षोभरोन माझ्या हातातून सोडविली आहे काय? २० त्यानी आपला देश माझ्या हातातून सोड-
 २१ विला, असे त्या देशांच्या सर्व देवांतले कोणते आहेत? तर परमेश्वर माझ्या हातातून यरूशा-
 २२ लेम सोडवील काय? २१ तेव्हां त्यानी मौन घरून त्याला काहीं उत्तर दिलें नाहीं, कारण कीं यशाची आज्ञा असी होती कीं त्याला उत्तर देऊं न्या.

२२ मग हिज्कीयाचा पुत्र एल्याकीम जो घर-
 २३ णा कारभारावर होता, आणि शेबना चिटणीस

आणि आसाफाचा पुत्र योवाह इतिहासक, यानी आपलीं वस्त्रे फाडून हिज्कीयाजवळ येउन त्या-
 २४ ला राबशाकेचीं वचनें कळविलीं.

अध्याय ३७.

तेव्हां असें झालें कीं हिज्कीया राजाने ऐकून आपलीं वस्त्रे फाडिलीं, मग तो गोणताट पां-
 २५ घरून परमेश्वराच्या घरांत गेला. २ नंतर त्याने एल्याकीम जो घरच्या कारभारावर होता, तो आणि शेबना चिटणीस तो, आणि याजकांतले वडील या सर्वांस गोणताट पांघरवून आमोजाचा पुत्र यशाया भविष्यवादी याजकडे पाठविलें. ३ तेव्हां त्यानी याला छटलें हिज्कीया छणतो, कीं हा दिवस संकटाचा व फजीतीचा व धिकाराचा दिवस आहे, कां तर बाल जन्माच्या लागास आले आहेत, आणि प्रसवायला काहीं शक्ति नाहीं. ४ परमेश्वर तुझा देव कदाचित राबशाकेचीं वचनें ऐकेल, ज्याला त्याचा धनी अशूराचा राजा याने जीवंत देवास निंदायाला आणि जीं वचनें पर-
 ५ मेश्वर तुझा देव याने ऐकिलीं आहेत, त्यांकडून गहायला पाठविलें आहे; छणून जें शेष रा-
 ६ हिलें आहे, त्यासाठीं प्रार्थना कर. ५ मग हि-
 ७ ज्कीया राजाचे सेवक यशायाजवळ आले.

६ तेव्हां यशाया त्यांस छणाला, तुम्ही आ-
 ७ पल्या धन्याला सांगा, कीं परमेश्वर छणतो, जीं वचनें त्यां ऐकिलीं आहेत, ज्यांकडून अशूराच्या राजाच्या सेवकानी मजविषयीं दुर्भाषण केलें आहे, त्यांकरितां भिऊं नको. ७ पाहा, मी त्याजवर बाधकवायु पाठवीन, तेव्हां तो अवई ऐकून आप-
 ८ ल्या देशांत परत जाईल, आणि तो आपल्या दे-
 ९ शांत तरवाराने पडे असें करीन.

८ मग राबशाके परत गेला, तेव्हां त्याला अशूराचा राजा लिबनावर लढतां सांपडला, कारण कीं त्याने ऐकिलें होतें, कीं तो लाखीशेहून गेला आहे. ९ मग त्याने तिर्हांका जो खूशाचा राजा त्याविषयीं ऐकिलें, कीं तो तुजसीं लढायला निघाला आहे, तेव्हां असें ऐकून त्याने हिज्कीया-
 १० कडे दूत पाठवितांना सांगितलें, १० यहूदाचा राजा हिज्कीया याला तुम्ही असें सांगा, कीं ज्या तुझ्या देवावर तूं भाव ठेवितोस, त्याने यरू-

शालेम अशूराच्या राजाच्या हातीं लागणार नाहीं, असें सांगून तुला फसवूं नये. ११ पाहा, अशूराच्या राजानीं सर्व देशांला नाशून जें केलें आहे, तें त्वां ऐकिलें, तर मग तूं सुटसील काय? १२ जीं राष्ट्रे माझ्या वडिलांनीं नाशिलीं, छणजे गोजान व हारान व रेजेफ आणि एदेनाचे वंश जे तलस्सारांत असत, त्यांच्या देवानी त्यांला सोडविलें आहे काय? १३ हमथाचा राजा, व अर्पादाचा राजा, व सफार्वाईम नगर यांचा राजा, हेना, व ईव्वा, कोठे आहे?

१४ हिज्कीयाने दूतांच्या हातांतून तें पत्र घेऊन वाचिलें, मग हिज्कीयाने परमेश्वराच्या घरांत चढत जाऊन तें परमेश्वरासमोर पसरिलें. १५ मग हिज्कीया परमेश्वराजवळ प्रार्थना करीत झणाला. १६ हे सैन्यांच्या परमेश्वरा इस्त्राएलाच्या देवा, जो खरूबामध्ये वसतोस, केवळ तूंच मात्र पृथ्वीतल्या सर्व राज्यांचा देव आहेस, त्वां आकाश व पृथ्वी उत्पन्न केलीं. १७ हे परमेश्वरा, तूं आपला कान लावून ऐक, हे परमेश्वरा, तूं आपले डोळे उघडून पाहा, आणि जीं वचनें सान्हेरीबाने जीवंत देवास निंदायाला पाठविलीं आहेत तीं सर्व ऐक. १८ खचीत हे परमेश्वरा, अशूराच्या राजानीं सर्व राष्ट्रे व त्यांची भूमि ओसाड केलीं आहेत, १९ आणि त्यांचे देव अर्मीत टाकिले आहेत, कां ते देव नव्हते, परंतु मनुष्याच्या हाताचें काम लांकूड व दगडच होते, झणून ते त्यांनीं नष्ट केले आहेत. २० तर हे परमेश्वरा आमच्या देवा, आतां त्यांच्या हातापासून आद्वाला तार, छणजे तूं एकलाच परमेश्वर आहेस, असें पृथ्वीतलीं सर्व राज्यें जाणतील.

२१ नंतर आमोजाचा पुत्र यशाया याने हिज्कीयाकडे सांगून पाठविलें, परमेश्वर इस्त्राएलाचा देव छणतो, कीं सान्हेरीब जो अशूराचा राजा त्याजविषयीं त्वां मजकडे प्रार्थना केली आहे; २२ झणून परमेश्वर जें वचन त्याविषयीं बोलिला आहे, तें हेंच आहे, कीं जीयोनेच्या कुमारी कन्येने तुला तुच्छ मानून उपहासिलें आहे; यरूशालेमेच्या कन्येने तुजमागें मान हालविली आहे. २३ कोणाला त्वां निंदिलें?

व दुर्भाषण केलें? कोणावर त्वां आपला हा उंचावला आणि आपले डोळे वरतीं लाविले इस्त्राएलाच्या पवित्रावर कीं नाहीं? २४ आपल्या सेवकांकडून परमेश्वराला निंदिलें हे, आणि छटलें, मी आपल्या रथांच्या समुयाने पर्वताच्या उंच जाग्यावर लढानोन्या जूंवर चटलों आहे, आणि त्याचीं उंच झाडे त्याचीं निवडक देवदारांचीं झाडे तोडें आणि त्याच्या सीमेंतल्या उंच ठिकाणीं त्या निबिड वनांत शिरन. २५ मी कूप खाणून मी प्यालों आहे, आपल्या तळपायांनीं तुला सर्व खंदक सुके केले आहेत, २६ हा सैन्याच्या पुरातनकालीं केला, आणि पूर्वकालीं हा जिला, हें त्वां ऐकिलें नाहीं काय? आतां हा प्रत्ययास आणिला आहे, कीं कोट्युक्त नगरे साडीचे ढाग होत असीं मोडायला तूं हो. २७ झणून त्यांतले राहणारे अल्पशक्तीचे ते भितरे व घाबरे होते, माळावरचें गवत, हिरवळ धाब्यावरचें तृण, व उंचीस आल्या करपलेलें पीक, यांसारखे ते झाले. २८ तुझें बसणें, व तुझें बाहेर निघणें, व तुझें येणें, आणि मजवरील तुझा राग हीं मी बाण. २९ मजवरला तुझा राग, व तुझा अभिमान, माझ्या कानावर आले आहेत, झणून मी आपले वेसन तुझ्या नाकांत व आपला लज्ज तुझ्या ओठांत घालीन, आणि ज्या वाटेनें तूं आला तिकडूनच तुला परत नेईन. ३० आणि तुला चिन्ह होईल, जें यंदा स्वतां रुझेल खाल, आणि दुसऱ्या वर्षीं जें त्यांत सहब रुझेल तें खाल, मग तिसऱ्या वर्षीं पेरा, आणि चौथ्या आणि द्वाव्या वर्षीं लावून त्यांचें फल खा. ३१ झणजे यहूदाच्या घराण्याचें निभावून राहिलें शेष पुन्हा खालतीं मुळावेले, आणि वरतीं देईल; ३२ कारण कीं यरूशालेमेंतून जें आणि जीयोनेच्या पर्वतांतून निभावलेलें निसें सैन्यांच्या परमेश्वराचा आवेश हें साई. ३३ याकरितां अशूराच्या राजाविषयीं परमेश्वर छणतो, कीं तो या नगरांत येणार नाही, आणि याच्यापुढें धरणार नाही, आणि याजवर मोरचा रव

३४ ज्या वाटेने तो आला तिने परत
हल, आणि या नगरांत तो येणार नाही असें
परमेश्वर द्योतितो. ३५ मी आपणाकरितां व
ह्या सेवक बो दावीद याकरितां हें नगर वां-
छें, ह्मणून यात्रला रक्षीन. ३६ नंतर परमे-
श्वराच्या दूताने निघून अशूराच्या छावणींत
५ लाख पंचायशीं हजार मनुष्य मारिले; मग
होटेस जेव्हां लोक उठले, तेव्हां ते सर्व मेलेलीं
ही भसे झाले होते.

३७ तेव्हां अशूराचा राजा सान्हेरीब निघून
गेलो, आणि नीनवेस जाऊन राहिला. ३८
ह्मण असें झालें कीं तो निखोख जो त्याचा
त्याच्या घरांत भजन करित असतां त्याचे
बे अद्राम्मेलेख व शारेजेर यांनी त्याला तर-
हीने मारिलें, आणि ते शरारात देशांत पळून
गेली; मग त्याचा पुत्र एसारहदोन त्याच्या स्थानीं
व्य करिता झाला.

अध्याय ३८.

या दिवसांत हिज्कीया मरणाच्या लागस
येईपर्यंत रोगी होता, तेव्हां आमोजाचा
यशाया भविष्यवादी त्याजवळ येऊन त्याला
बोलीला, परमेश्वर द्योतितो, कीं तूं आपल्या
राण्याला आज्ञा दे, कारण कीं तूं मरशील आ-
णि वांचणार नाहीस. २ तेव्हां हिज्कीया आ-
ले मुख भित्तीकडेस फिरवून परमेश्वराकडे
प्रार्थना करित द्योतिला, ३ हे परमेश्वरा, मी
सा तुझपुढें सत्यतेने व वास्तविक मनाने वृत्तलों,
आणि तुझ्या दृष्टींत जें उत्तम तें करित आलों
आहे, ह्मणून स्मर; आणि हिज्कीया मोठ्या
गिरेडला.

४ तेव्हां परमेश्वराचें वचन यशायाकडेस
लें कीं, ५ तूं जाऊन हिज्कीयाला सांग,
परमेश्वर जो तुझा बाप दावीद याचा देव तो
द्योतितो, कीं तुझी प्रार्थना म्या ऐकिली आहे, आ-
णि तुझी आसव पाहिली आहेत; पाहा, तुझ्या
राण्याला मी अणखी पंधरा वर्षे लावितों. ६
आणि अशूराच्या राजाच्या हातापासून तुला व
नगराला सोडवीन, आणि या नगराचें संरक्षण
घेन. ७ आणि जें वचन परमेश्वर बोलिला

आहे, तें तो खरें करील, याविषयीं परमेश्वरा-
पासून तुला हें चिन्ह होईल; ८ पाहा पदांची
छाया जी आहाजाच्या सूर्यघटींत उतरली आहे,
ती मी दाहा पदें परत आणीन; मग जीं पदें
सूर्य उतरला होता त्यांतलीं दाहा पदें तो मागे
आला.

९ हिज्कीया यहूदाचा राजा रोगी होऊन
आपल्या रोगांतून जेव्हां उतरला, तेव्हां त्याने जें
लिहिलेलें तें, १० माझे आयुष्य आठपत आले
असतां मी द्योतलों, कीं मृत लोकांच्या दरवाजांत
जाईन; माझ्या वर्षांचा शेष मला कमी झाला
आहे. ११ मी द्योतलों, मी परमेश्वराला
जिवंताच्या भूमींत अणखी पाहणार नाहीं; जगां-
तील राहणाऱ्यांसंगतीं असून मी मनुष्याला अणखी
देखणार नाहीं. १२ माझे आयुष्य मंदपालाच्या
डेव्याप्रमाणें काढिलेलें व मजपासून दूर केलेलें
आहे; म्यां कोष्ट्याप्रमाणें आपलें आयुष्य तोडिलें
आहे; तो मला वाण्यापासून कापिल; सकाळीं पासून
रात्रीपर्यंत तूं माझी समाप्ती करशील. १३ सकाळीं-
पर्यंत माझ्या मनांत असी काळजी होती कीं तो
माझीं सर्व हाडें सिंहाप्रमाणें मोडील; दिवसा-
पासून रात्रीपर्यंत तूं माझी समाप्ती करशील. १४
जसा पिंगळा अथवा निळवी तसा मी किचकिच-
तों; पारव्याप्रमाणें घुमतां; वरतीं पाहून माझे
डोळे थकले आहेत; हे परमेश्वरा, मी पिडले-
लों आहे, माझे सहाय कर. १५ मी काय
ह्मणूं? तर त्याने मला वचन दिलें आहे, आणि
तो तें खरें करील; मी आपल्या मनाच्या कडुप-
णाने आपलीं सर्व वर्षे हळू हळू चालेन. १६
हे परमेश्वरा, त्यांकडून लोक वांचतात, आणि
त्यांतल्या प्रत्येकांत माझ्या आत्म्याचें जीवन
आहे; तर मला गुण पाडून वांचीव. १७ पाहा,
कुशलाच्या स्थानीं मला फार कडूपणा होता, परंतु
त्वां माझ्या जीवाला प्रिय मानून, नाशाच्या खांचें-
तून काढिलें आहे; कारण कीं माझीं सर्व पापें
त्वां आपल्या पाठीमागे टाकिली आहेत. १८
कां तर मृत लोकांला तुझें स्तवन करवत नाहीं;
मरणांला तुझी प्रशंसा करवत नाहीं, जे खांचेंत
उतरतात त्यांच्याने तुझ्या सत्याची आशा धरवत
नाहीं. १९ जीवंत, जीवंत, तोच तुला स्तवील;

जसा मी आज स्तवितो तसा ; बाप लेकरांस तुझे सत्य जाणवील. २० परमेश्वर मला तारायाला मान्य झाला ; झणून आझी आपल्या आयुष्याचे सर्व दिवस परमेश्वराच्या घरांत बांधे वाजवून माझी गीते गाऊं.

२१ तर यशायाने छटलें होतें, कीं त्यानी अंजिरांचा गोळा घेऊन मलम करावें, आणि उबाळवाला लावावें, झणजे तो बरा होईल. २२ हिज्कीयानेहि छटलें होतें, मी परमेश्वराच्या घरांत चढून जाईन, याविषयी काय चिन्ह असेल?

अध्याय ३९.

त्या वेळेस बलदानाचा पुत्र मरोदाख बलदान जो बाबेलेचा राजा त्याने पत्रे व भेटि हिज्कीयाकडे पाठविली; कां कीं तो रोगी होऊन बरा झाला आहे, असें त्याने ऐकिलें होतें. २ तेव्हां हिज्कीया त्याविषयी हर्षला, आणि त्याला त्याने आपलें भांडार, रुपें, व सोनें, व सुगंधि पदार्थ, व उत्तम तेल, व आपल्या शस्त्रांचें सारें घर आणि जें काहीं त्याच्या निर्धोत सांपडलें, तें सर्व दाखविलें; हिज्कीयाने त्याला न दाखविला असा त्याच्या घरांत, व त्याच्या साऱ्या राज्यांत कोणताहि पदार्थ नव्हता.

३ मग यशायी भविष्यवादी हिज्कीया राजा-जवळ येऊन त्याला झणाला, ते मनुष्य काय बोलेल? आणि ते तुजकडे कोठून आले आहेत? तेव्हां हिज्कीया झणाला, ते दूर देशांतून झणजे बाबेलेहून मजकडे आले आहेत. ४ तेव्हां तो झणाला, त्यानी तुझ्या घरांत काय पाहिलें? मग हिज्कीया झणाला, जें काहीं माझ्या घरांत आहे, तें सर्व त्यानी पाहिलें आहे; म्या त्यांस दाखविला नाहीं असा कोणताहि पदार्थ माझ्या निर्धोत नाहीं. ५ नंतर यशायाने हिज्कीयाला छटलें, सैन्याच्या परमेश्वराचें वचन ऐक, ६ पाहा, ते दिवस येतात, ज्यांत सारें जें तुझ्या घरांत आहे, आणि जें तुझ्या वडिलानी आजपर्यंत सांठविलें आहे, तें बाबेलेस नेतील, काहीं उरणार नाहीं, असें परमेश्वर झणतो. ७ आणि तुझे पुत्र जे तुजपासून उत्पन्न होतील, ज्याला तूं जन्म देशील, त्यांतले कित्येक ते बेतील; मग ते बाबे-

लेच्या राजाच्या वाढ्यांत शंड असे राहतील. ८ तेव्हां हिज्कीया यशायीस झणाला परमेश्वराचें जें वचन तूं बोलिला आहेस, तें उत्तम आहे; अणखी झणाला, कीं माझ्या दिवस कुशल व सत्यता हीं राहतील.

अध्याय ४०.

माझे लोकांचें सांत्वन करा, करा सांत्वन, मनुष्यांचा देव झणतो. २ यरूशालेमेस त्वनाची गोष्ट सांगा, आणि तिला मोठ्याने बोल; कीं तुझे युद्धकरण समाप्त झालें आहे, तुझ्या न्यायाची क्षमा केली आहे, आणि तूं आपला सर्व पापांसाठीं परमेश्वराच्या हातून दुष्ट तलें आहे.

३ रानांत ओरडणाऱ्याची वाणी, परमेश्वराचा मार्ग सिद्ध करा, आमच्या देवासाठीं बलांत सडक वाट नीट करा. ४ प्रत्येक खडक उंचवट होईल, आणि प्रत्येक डोंगर व टेक खोलवट होतील, कडा माळच होईल, आणि खडक शेत असे होतील; ५ आणि परमेश्वराचें गौरव प्रगट होईल, आणि तें सर्व मनुष्य मिळून पाहतील; कां कीं परमेश्वराने सांगितलें आहे. ६ वाणी झणाली, तूं हा मार; तेव्हां त्याने छटलें, काय हाक माणूस मनुष्यजाति गवतच आहे, आणि तिची सर्व शोभा माळांतल्या फुलासारिखी आहे. ७ गवत मर्ते, फूल गळतें; कारण कीं परमेश्वराचा क्रोध त्याजवर वाहतो; निश्चयें लोक गवतच आहेत. ८ गवत कोमर्ते, फूल गळतें; परंतु आमच्या देवाची गोष्ट सर्वकाळ टिकेल.

९ अगे जियाने सुवात्ता सांगणाऱ्या, तूं जें डोंगरावर चढ; अगे यरूशालेमे सुवात्ता सांगणाऱ्या, तूं बलेंकरून आपली वाणी उंच कर, उंच, भिऊं नको, यहूदाच्या नगरांस सांग, मनुष्यांचा देव. १० पाहा, प्रभु परमेश्वर क्रमाने येईल, आणि त्याचा भूज त्याचें स्थान करील; पाहा, त्याचें मोल आपल्यापाशीं वळविलें आहे आणि त्याचें वेतन आपल्यापुढेंच आहे. ११ बेले न्यासारिखा तो आपला कळप चारील, आणि

ने कोरें एकवटील, आणि आपल्या उरासीं लून वाहील, आणितान्हा मॅट्या जपून नेईल.

१२ कोणी आपल्या तळहातांत पाण्यें मो-
लीं, व आपल्या वितोने आकाश मोजलें, व पृ-
थ्वी सर्व धुलि मापाने मापिली, आणि धटाने
सुत व तावड्याने डोंगर तोलले आहेत? १३
कोणी परमेश्वराच्या आत्म्याचा शोध केला,
त्याच्या मंत्री होऊन त्याला शिकविलें
हो? १४ कोणासीं त्याने मसलत पुसली?
कोणी त्याला संबोध केला? अथवा त्यास
त्याचा मार्ग शिकविला; अथवा त्याला ज्ञान
दिलें? आणि त्याला बुद्धीची वाट दाखविली?
राहा, राष्ट्रें मोंटेंतल्या बिंदूप्रमाणें आहेत, आणि
दर्यांतल्या बरोकधुळीप्रमाणें मोजल्या आहेत;
हा, तो दीपें तिळासारिखीं उचलितो. १६
कोणी लबानोन जाळयाला पुरत नाही, आणि
हिले पशू होमास पुरत नाहीत. १७ त्याच्या
दिवेंत सर्व राष्ट्रे कांहीं नाही, तीं त्याच्याजवळ
भाव व शून्यता यांजपेक्षां तुच्छ आहेत.

१८ तर तुझी देवाची बरोबरी कोणासीं क-
ल! आणि कोणती प्रतिमा त्यासीं लावून पा-
ल! १९ कारिगार ठसा कोळून मूर्ति ओ-
ततो, आणि सोनार तिला सोन्याने मढितो, आणि
प्याच्या सांखळ्या ओतितो. २० ज्याच्याने
पण करवत नाही, एवढा जो दरिद्री आहे, तो
कुजगारें लांकूड निवडतो; आणि ठळणार
हो, असी कोरीव मूर्ति साधायला तो आपणा-
सीं निपूण शिल्पी शोधितो. २१ काय तुझी
मलें नाही? तुझी ऐकिलें नाही काय? पहि-
ल्यासून तुझाला दाखविलें नाही काय? पृथ्वीचे
वे मांडल्यापासून तुझी समजलां नाही काय?
२ जो पृथ्वीमंडलावर बसतो, आणि तिचे राह-
रे दोळांसारिखे आहेत जो आकाशें मलमली
व्यापमाणें पसरितो, आणि वसायासाठीं तीं
व्यापमाणें विस्तारितो, २३ जो अधिकाऱ्यांस
भावस आणितो, पृथ्वीतले न्यायाधीश शून्यता
से भरितो, तो हाय आहे. २४ खचीत
वी लावणी होणार नाही, खचीत त्यांची पेर-
होणार नाही, निश्चयें त्यांचें कांड भूमींत मु-
लणार नाही, आणि तो त्यांजवर फुंकर घाली-

ल, तेव्हां ते सुकून जातील, आणि वादळ त्याला
धसांसारिखें उडवून नेईल. २५ तर तुझी को-
णासीं माझी बरोबरी कराल! आणि मी समान
होईन? असें पवित्र छणतो. २६ तुझी आपले
ढोळे वरतीं लावून पाहा, त्याला कोणी उत्पन्न
केलें, जो त्यांचें सैन्य गणून बाहेर आणितो, जो
त्या सर्वांस नामाने बोलावितो, तो महासमर्थ व
पराक्रमाचा प्रबल आहे, छणून त्यांतला कोणी
उणा पडत नाही. २७ हे याकोबा, कां छण-
तोस. आणि इस्त्राएला, कां बोलतोस, कीं माझा मार्ग
परमेश्वरापासून गुप्त आहे, आणि देवापासून
माझा न्याय सरला आहे!

२८ काय त्वां जाणलें नाही, त्वां ऐकिलें नाहीं
काय? कीं सनातन देव परमेश्वर पृथ्वीच्या
सीमांचा उत्पादक थकत नाही, आणि भागत ना-
हीं, त्याच्या बुद्धीचा शोध लागत नाही. २९
तो थकलेल्याला शक्ति देतो, आणि अशक्तांचें
बल वाढवितो. ३० तरुण दमतील, व भाग-
तील, आणि तरुणपुरुष अगदीं थकून जातील;
३१ परंतु परमेश्वरावर आशा ठेवणारे आपली
शक्ति नवी करितील; ते गरुडासारिखे पंखांनी
उंचावतील; ते धांवतील, आणि भागणार नाहीत;
चालतील, आणि थकणार नाहीत.

अध्याय ४१.

अहो दीपानो, मजजवळ उगीं राहा; आणि
लोक आपली शक्ति नवी करोत, जवळ ये-
वोत, आणि बोलोत, न्याय करायला आढी एक-
मेकांजवळ येऊं. २ पूर्व दिशेंतून न्यायाला
कोणी उठविलें, त्याला आपल्या पायाजवळ बो-
लाविलें, राष्ट्रे त्याजपुढें दिव्हीं; आणि त्याला
राजे वश्य होत असें केलें! ते धूलीसारिखे त्या-
च्या तरवारीला, व उडविलेल्या धसांसारिखे
त्याच्या धनुष्याला दिले. ३ तो त्याच्या पाठीस
लागला, आणि ज्या वाटेने तो आपल्या पायांनीं
गेलो नव्हता, तिने तो खुशाल पार गेला. ४
पहिल्यापासून पिढ्या बोलावून कोणी काम केलें,
व साधिलें आहे? म्या परमेश्वरानेच, जो मी
पहिला, आणि शेवटच्यासीं तोच मी आहे. ५
द्वीपें पाहून भ्यालीं, पृथ्वीच्या सीमा कापल्या, त्या

समीप होउन आल्या. ६ तर त्यानी एकेकाने आपल्या सोबत्याचें सहाय केलें, आणि आपल्या भावाला छटलें, तूं धीर धर. ७ तेव्हां सुताराने सोनाराला धीर दिव्हा, आणि जो हातोऱ्याने गुळगुळीत करणारा त्याने घण मारणाऱ्याला धीर दिव्हा, कीं तें सांधायाला तयार आहे; मग तें न सरकावें, झणून त्याला त्याने खिळ्यानी बळकट बसविलें. ८ परंतु हे इस्राएला, तूं माझा सेवक आहेस; याकोबा, ज्या तुला म्या निवडिलें आहे, जो आब्राहाम मजवर प्रीति करी, त्याच्या संताना; ९ ज्या तुला पृथ्वीच्या सीमांपासून म्या घेतलें, आणि तींतल्या मुख्यजनांतून बोलाविलें, आणि तुला छटलें, तूं माझा सेवक आहेस; तुला म्या निवडिलें आहे, अवेरलें नाहीं.

१० भिऊं नको, कारण कीं मी तुजपासीं आहे; घाबरूं नको, कां तर मी तुझा देव आहे; मी तुला बळावीन; होय तुझें साहाय्य करीन, होय मी आपल्या न्यायाच्या उजव्या हाताने तुला उद्धरीन. ११ पाहा, जे सर्व तुजवर रागावले, ते लाजतील व शरमतील; जे तुजसीं कज्जा करितात, ते अभाव असे व नाहींसे होतील. १२ त्यां आपल्या भांडणाऱ्यांचा शोध केला, तरी ते तुला सांपडणार नाहींत; तुजसीं लढणारे अभाव व नाहींत असे होतील. १३ कां तर मी परमेश्वर तुझा देव तुझा उजवा हात धरीन, जो मी तुला झणतो भिऊं नको, तो मी तुझें साहाय्य करीन. १४ हे याकोबा किड्या, अहो इस्राएलाच्या मनुष्यानो, भिऊं नका; परमेश्वर इस्राएलाच्या पवित्र जो तुझा तारणारा तो झणतो, मी तुझें सहाय्य करीन. १५ पाहा, मी तुला नवें दुधारी तिखट मळण्याचें यंत्र असें करीन; तेव्हां तूं पर्वत मळून पीठ करशील, आणि डोंगर भुसासारिखे करशील. १६ तूं त्यांस वारावशील तेव्हां वारा त्यांस घेउन जाईल, आणि वावटूळ त्यांस उडवून विखरील; मग तूं परमेश्वराविषयीं उल्लासशील, आणि इस्राएलाच्या पवित्राविषयीं गौरव मानशील. १७ दरिद्री व गरीब पाणी शोधत असतां काहीं सांपडलें नाहीं, झणून त्यांची जीभ तहानेने सुकली; झणजे मी

परमेश्वर त्यांचें ऐकेन, मी इस्राएलाचा देव त्यांस सोडणार नाहीं. १८ उंचवट्यांत नवें आणि खोऱ्यामध्ये झरे उघडीन; रान पाण्यातळें होई, आणि सुकीभूमी पाण्याचे झरे होई असें करीन. १९ मी रानांत एरेज झाड बागवून सुरू व तेलाचें झाड लावीन; आणि जंगलांत दारु, भद्रदारु, व सरल एकत्र ठेवीन, अशासाठीं कीं त्यानी एकदां पाहावें, व जाणें व विचारावें, व समजावें, कीं परमेश्वराच्या हाताने हें घडिलें आहे, आणि इस्राएलाच्या पवित्रांने हें उत्पन्न केलें आहे.

२१ परमेश्वर झणतो, तुझी आपला कण पुढें करा, याकोबाचा राजा झणतो, तुझी पर्ली बळकट प्रमाणें जवळ आणा. २२ जे घडेल, तें तें त्यानी प्रमाण जवळ आणें आझाला दाखवावें; पूर्वींचीं वर्तमानें झगतीं तीं तीं तुझी दाखवा, झणजे आधी विचार करून त्यांचा परिणाम जाणूं, अथवा भविष्य वर्तमानें आझाला सांगा. २३ जें जें पुढें जायचें आहे, तें तें तुझी दाखवा, झणजे आधी जाणूं, कीं तुझी देव आहां; होय रे करा, किंवा वाईट करा, मग आपण विस्मित होऊं व एकत्र पाहूं. २४ पाहा, तुझी अभावावे आहां, आणि तुमचें कर्म नष्टतेचें आहे, जो सुस्तित तो तुझास निवडील. २५ म्या उत्तरेपासून एकास उठविलें आहे, तर तो येईल; ते सूर्योदयापासून माझ्या नामास हाक मारील आणि जसा चिखलावर तसा अधिपतीवर येईल, जसा कुंभार गारा तुडवितो तसा. २६ आधी जाणावें, झणून पहिल्यापासून कोणी दाखविलें आहे? आणि तो न्यायी असें आधी झणवें, झणून पूर्वींपासून कोणी प्रगटविलें आहे? दर कोणी दाखवत नाहीं, आणि कोणी सांगत नाहीं; आणि तुमची वचनें कोणी ऐकत नाहीं. २७ प्रथम जीयोनेला झणेल, पाहा, त्याला प्रसन्न आणि यरूशालेमेस मी सुवास्तिक देईन. २८ तर म्या पाहिलें, परंतु कोणी नव्हता; त्याला सहि पाहिलें, परंतु कोणी मंत्री नव्हता, तेव्हा त्यानी काहीं उत्तर द्यावें असें म्या मागिलें. २९ पाहा, ते सर्व व्यर्थपणाच आहेत, त्यांनीं

नष्टाच आहेत, त्यांच्या ओतीव मूर्ति वारा न्यताच आहेत.

अध्याय ४२.

हा, माझा सेवक ज्याला मी संभाळितों, माझा निवडलेला ज्याविषयी माझा जीव संतुष्ट, म्या आपला आत्मा त्यांत घातला आहे, तो म्यासाठी न्याय निघे असें करील. २ तो ओरव नाही, आणि वाणी उंचाविणार नाही, नि आळांत आपला शब्द गाजविणार नाही. तो ठेंचलेल्या बोरुला मोडणार नाही, आणि सत्याला तागाला विझविणार नाही, सत्यासाठी निघे असें करील. ४ तो पृथ्वीत न्याय निघवत थकणार नाही, व उदास होणार नाही; आणि दीर्घे त्याच्या नेमशास्त्राची वाट चालील.

५ देव परमेश्वर ज्याने आकाशें उत्पन्न केलीं, व पसरिलीं, ज्याने पृथ्वीस तिच्या उत्पन्नपद्धतीस विस्तारिलें, बोर्तीतल्या लोकांस श्वास, व जिवरात्या चालणाऱ्यांस आत्मा देतो, तो ध्यानी, ६ म्या परमेश्वराने तुला न्यायेंकरीबोलाविलें आहे, मी तुझा हात धरीन, व तू राखीन, आणि तूं लोकांचा करार, व राष्ट्रांचा प्रकाश होस, असें करीन; ७ आंधळे डोळे दयास, बंदिशाळेंतून बंदिवांनांस, कोंडीतून बाहेर बसणाऱ्यांस बाहेर आणायला. ८ परमेश्वर, हें माझें नाम आहे, आणि दुस. मी आपलें गौरव, आणि कोरीव मूर्तीला मला प्रशंसा देणार नाही. ९ पाहा, पूर्ण गोष्टी प्रत्ययास आल्या आहेत, आणि गोष्टी मी प्रगट करितों, त्या निघाल्यापूर्वी तुझाला सांगतों. १० तुझी परमेश्वराला श्रुत व, पृथ्वीच्या सीमेपासून त्याची प्रशंसा, व समुद्रावर जाणारे व त्याचें भरण, दीर्घे व लोके सहजारे असें करोत. ११ रान व त्यांचा वस्त्रा, केदारजाति ज्या ग्रामांत राहती, आपला शब्द ठेंचावोत, खडकावरचे राहणे उरव करोत, पर्वतांच्या शिखरांवरून वीर्यें करोत. १२ ते परमेश्वराचें गौरव, आणि त्याची प्रशंसा दीर्घांत व रम्येंत. १३

परमेश्वर शूरासारखा बाहेर जाईल, तो लढा-उग्रमाणें आवेश चेतवील, तो ओरडेल, होय हाक मारील, आपल्या वैऱ्यांवर प्रबळपणा मिरवील. १४ मी फार वेळ उगाच राहिलों, म्या मीन धरिलें, म्या आपणास आकळिलें आहे, मी प्रसवत्या स्त्रियेप्रमाणें कण्हतों, मी एकदांच उच्छ्वासतों व धापतों. १५ पर्वत व डोंगर मी बोडके करीन, आणि त्यांचे सर्व उपज वाळवीन, आणि नद्या बेटें होत असें करीन, आणि तळीं आटवीन. १६ आणि अंधळ्यांस जो मार्ग कळला नाही त्याने मी त्यांस नेईन, ज्या वाटा त्यांनी जाणल्या नाहीत, त्यांनी मी त्यांस चालवीन, अंधकार त्यांपुढें प्रकाश होई, व वांकड्या वाटा निट होत असें करीन; हीं कर्मे म्यासाठी मी साधन, आणि त्यांस सोडणार नाही.

१७ जे कोरीव मूर्तीवर भाव ठेवितात, ते एकीकडे पाहतील, व फार ळिज्जत होतील, तुझी आमचे देव, असें जे ओतीव मूर्तीला ध्वनतात, तेहि. १८ बहिऱ्यानो, ऐका; आणि आंधळ्यानो, तुझाला दिसावें ध्वनून पाहा. १९ माझ्या सेवकावांचून कोण आंधळा आहे? आणि जो दूत मी पाठवितों, त्यासारखा कोण बहिरा आहे? पूर्णमनुष्यासारखा कोण आंधळा? आणि परमेश्वराच्या सेवकासारखा आंधळा कोण आहे? २० तूं बहुत गोष्टी पाहत असून त्या ध्यानांत धरीत नाहीस; कान उघडीत असतां तो ऐकत नाही. २१ त्याच्या न्यायाकरितां परमेश्वर संतोषित आहे; तो नेमशास्त्रास मोठेपणा देउन प्रतिष्ठित करील. २२ तर हे लोक लुटलेले व नाडलेले आहेत, हे सर्व खांचांत सापडलेले आहेत, आणि कोंडीत गुप्त आहेत; हे लुटीस पात्र झाले आहेत, आणि कोणी सोडविणारा नाही, नाडण्यास पात्र झाले आहेत, आणि परत दे, असें कोणी ध्वनत नाही. २३ तुझांतला कोण याला कान देईल? तो पुढल्या काळासाठी कान देउन ऐको. २४ नाडण्यास पात्र याकोब व लुटणाऱ्यांस इस्त्राएल कोणी दिव्हा? ज्या परमेश्वराविषयी आम्ही पाप केलें त्यानेच कीं नाही? कारण कीं ते त्याच्या मार्गांत चालेनात, आणि त्याचें नेमशास्त्र ऐकेनात. २५ याकरितां त्याने आपल्या क्रोधाचा ताप आणि युद्धाचा पराक्रम त्याजवर घातला आहे; आणि

त्याने त्याला सभोवतें दाहिलें, तथापि तो बाणेना; आणि जाळिलें, तथापि मनांत आणीना.

अध्याय ४३.

तर आतां हे याकोबा, ज्या परमेश्वराने तुला उत्पन्न केलें; आणि हे इस्त्राएला, तुला निर्माण केलें, तो द्वाणतो, कीं भिऊं नको; कारण कीं म्या तुला उद्धारिलें आहे, म्या तुला नामाने बोलाविलें आहे, तूं माझा आहेस. २ जेव्हां पाण्यांतून पार जासील, तेव्हां मी तुजपासीं असेन, आणि नद्यांतून पार जासील, तेव्हां त्या तुला बुडाविणार नाहींत, जेव्हां अर्मीतून चालशील, तेव्हां जळणार नाहींस, आणि ज्वाला तुला जाळणार नाहीं. ३ कारण कीं मी परमेश्वर तुझा देव आहे, मी इस्त्राएलाचा पवित्र तुझा तारणारा आहे, म्या तुझ्या खंडणीस मिसर दिल्या, तुझ्या स्थानीं खूश व सबा दिले. ४ तूं माझ्या दृष्टींत मोलवान होतास, द्वाणून सन्मान पावलास, आणि म्या तुला प्रिय मानिलें आहे, याकरितां मी तुझ्या स्थानीं मनुष्ये व तुझ्या जीवाच्या स्थानीं लोक देईन. ५ मी तुजपासीं आहे, द्वाणून भिऊं नको, मी पूर्वेतून तुझी संतति आणीन, पश्चिमेतून तुला एकवटून घेईन; ६ मी उत्तरेला सांगेन, तूं दे; आणि दक्षिणेला द्वाणेन, तूं राखून ठेवूं नको; दुरून माझे पुत्र व पृथ्वीचा सीमपासून माझ्या कन्या आण; ७ ज्या प्रत्येकास माझे नाम ठेविलें आहे, त्याला आण; कारण कीं म्या आपल्या गौरवासाठीं त्याला उत्पन्न केलें, निर्माण केलें, व घडविलें आहे.

८ जे लोक डोळे असून आंधळे आहेत, आणि कान असून बहिरे आहेत, त्यांस बाहेर आण. ९ सर्व राष्ट्र एकत्र मिळेत, आणि लोक जमोत; त्यांतला कोण हें दाखवील? आणि आद्याला पूर्व गोष्टी वदेल? त्यानी न्यायी ठरावें, द्वाणून आपले साक्षी पुढें आणावे; अथवा त्यानी ऐकून द्वाणावें कीं खरें आहे. १० परमेश्वर द्वाणतो, तुझी माझे साक्षी आहां, आणि जो माझा सेवक म्या निवडिला आहे तोहि; अशासाठीं कीं तुझी जाणावें, व मला विश्वासावें, आणि समजावें, कीं मीच तो आहे; कोणी निर्माण झालेल्या देव मा-

झ्या पूर्वी नाहीं, आणि माझ्यानंतर कोणी न्हाऊ चा नाहीं. ११ मी मीच परमेश्वर आहे आणि मजवांचून कोणी तारणारा नाहीं. १२ म्या प्रमाण दिलें, व तारण केलें आहे, जेव्हां तुझ्यामध्ये कोणी परका देव नव्हता, तेव्हां म्या वदिलें; तर तुझी माझे साक्षी आहां, मीच देव आहे, असें परमेश्वर द्वाणतो. १३ होय काळापूर्वीचा तो मीच आहे; आणि माझा हातांतून सोडविणारा कोणी नाहीं; मी कृत्य करीन, आणि त्याला नड कोण आणील?

१४ परमेश्वर तुमचा उद्धारणारा तुमचा पवित्र द्वाणतो, कीं तुझाकरितां मी लोलेस पाठवून जे पळणारे ते सर्व आणि ज्यांचा उत्साहशब्द नौकांत आहे ते उल्लेखित असें करीन, १५ मी परमेश्वर तुमचा पवित्र इस्त्राएलाचा उत्पन्न करणारा तुमचा तारणारा आहे. १६ परमेश्वर जो समुद्रांत मजला पुष्कळ पाण्यांतून वाट करितो, १७ जो रानांत घोडा, सैन्य व प्रतापी, यांस बाहेर आणितो, द्वाणतो, कीं ते एकत्र गळून पडतील, ते उद्धार नाहींत, ते मालवतील; तागाप्रमाणें विझून जातील.

१८ मागील गोष्टी स्मरून नका, व पुढील वर्तमाने ध्यानांत आणून नका. १९ पाहा, मी कृत्य करितों, आतां ते उगवेल, तुझी वेंव बाहेर काय? हां मी रानांत मार्ग व बंकावें नका करीन. २० रानांतले पशू, नाग, व शस्त्रां मला गौरवितील; कारण कीं मी आपल्या निवडिल्या लोकांस पाजायाला रानांत पाणी व लात नद्या ठेवीन. २१ म्या आपल्या लोकांकरितां निर्माण केले, हे माझी प्रशंसा बघितो.

२२ तर हे याकोबा, त्वां मला हाक लावली नाहीं, परंतु हे इस्त्राएला, तूं मला कंटाळवला आहेस. २३ त्वां आपल्या होमाचीं शेरदेंव मजजवळ आणिलीं नाहींत, आणि आपल्या ज्ञानी मला गौरविलें नाहीं; म्या अर्थ न करतां तुला दासाप्रमाणें राबविलें नाहीं, आणि आज्ञा करून तुला श्रमविलें नाहीं. २४ मजसाठीं पैका देऊन उंस घेतला नाहीं, आणि आपल्या यज्ञाच्या चरबीने मला तृप्त केले परंतु त्वां आपल्या पापानी मला दासाप्रमाणें

१५ जे कोरीव मूर्ति घडितात ते सर्व शून्यताच आहेत, आणि त्यांचे प्रियपदार्थ काही कामाचे नाहीत, आणि त्यांचे साक्षी तेच आहेत; ते आपण लज्जित होऊं, असें पाहत नाहीत, आणि जाणतहि नाहीत. १० देव कोणी घडिला आणि काही कामाची नाही असी जी कोरीव मूर्ति ती कोणी ओतिली? ११ बाहा, त्याचे सर्व सोबती लज्जित होतील, आणि जे कारिगार ते मनुष्यातले आहेत; ते सर्व एकत्र मिळून उभे राहिले, तरी ते एकदांच भयभीत व लज्जित होतील. १२ लोहार चिमटा घेऊन कोळसे तापवून काम करितो, आणि हातोड्यानी तिचे रूप करितो, व आपल्या बळकट बाहूने ती घडितो, हा तो भुकेला व शक्तिहीन होतो, तो पाणी पीत नाही, द्याणून शिणतो. १३ सुतार सूत्र ताणितो, खचरणीने तिला बेततो, किंकन्यानी तिला घडितो, आणि कर्कटाने तिला आकितो, तिला मनुष्याकार मनुष्याच्या सुंदरपणाप्रमाणें करितो, ती घरांत राहावी द्याणून. १४ तो आपल्यासाठीं एरेज झाडें तोडितो, आणि सरळ व निबर झाड घेऊन रानझाडांमध्ये आपल्यासाठीं बळकट करितो, तो आरेन् झाड लावितो, आणि तें पाऊस वाढवितो. १५ तेव्हां तें मनुष्याला सर्पणासाठीं होतें, आणि तो त्यातलें काही घेऊन शेक घेतो, आणि पेटवून भाकर भाजितो, मग देव घडून भजतो, त्याला कोरीव मूर्ति असें करून तिच्या पायां पडतो. १६ त्याचा एक भाग तो अर्मांत जाळितो, त्याच्या दुसऱ्या भागावर मांस सिद्ध करून खातो, तो भृष्ट भाजून तुम होतो, आणि धग घेऊन द्याणतो, अहा मी शेक घेतला आहे, मी अभि पाहिला आहे; १७ तो त्याच्या शे-पाला देव द्याणजे आपली कोरीव मूर्ति असें करितो; तो तिला पायां पडून भजतो, व तिला प्रार्थितांना द्याणतो, तूं माझा देव आहेस, द्याणून मला तार. १८ ते जाणत नाहीत, व समजत नाहीत, कारण कीं त्यानी पाहूं नये, द्याणून त्याने त्यांचे डोळे मिटविले, आणि समजूं नये, द्याणून त्यांचीं हृदये झाकिलीं आहेत. १९ आणि तो ध्यानांत आणीत नाही, आणि एवढें ज्ञान व बुद्धि नाही, कीं म्या त्यांतला एक भाग अर्मांत जाळि-

१० जे कोरीव मूर्ति घडितात ते सर्व शून्यताच आहेत, आणि त्यांचे प्रियपदार्थ काही कामाचे नाहीत, आणि त्यांचे साक्षी तेच आहेत; ते आपण लज्जित होऊं, असें पाहत नाहीत, आणि जाणतहि नाहीत. १० देव कोणी घडिला आणि काही कामाची नाही असी जी कोरीव मूर्ति ती कोणी ओतिली? ११ बाहा, त्याचे सर्व सोबती लज्जित होतील, आणि जे कारिगार ते मनुष्यातले आहेत; ते सर्व एकत्र मिळून उभे राहिले, तरी ते एकदांच भयभीत व लज्जित होतील. १२ लोहार चिमटा घेऊन कोळसे तापवून काम करितो, आणि हातोड्यानी तिचे रूप करितो, व आपल्या बळकट बाहूने ती घडितो, हा तो भुकेला व शक्तिहीन होतो, तो पाणी पीत नाही, द्याणून शिणतो. १३ सुतार सूत्र ताणितो, खचरणीने तिला बेततो, किंकन्यानी तिला घडितो, आणि कर्कटाने तिला आकितो, तिला मनुष्याकार मनुष्याच्या सुंदरपणाप्रमाणें करितो, ती घरांत राहावी द्याणून. १४ तो आपल्यासाठीं एरेज झाडें तोडितो, आणि सरळ व निबर झाड घेऊन रानझाडांमध्ये आपल्यासाठीं बळकट करितो, तो आरेन् झाड लावितो, आणि तें पाऊस वाढवितो. १५ तेव्हां तें मनुष्याला सर्पणासाठीं होतें, आणि तो त्यातलें काही घेऊन शेक घेतो, आणि पेटवून भाकर भाजितो, मग देव घडून भजतो, त्याला कोरीव मूर्ति असें करून तिच्या पायां पडतो. १६ त्याचा एक भाग तो अर्मांत जाळितो, त्याच्या दुसऱ्या भागावर मांस सिद्ध करून खातो, तो भृष्ट भाजून तुम होतो, आणि धग घेऊन द्याणतो, अहा मी शेक घेतला आहे, मी अभि पाहिला आहे; १७ तो त्याच्या शे-पाला देव द्याणजे आपली कोरीव मूर्ति असें करितो; तो तिला पायां पडून भजतो, व तिला प्रार्थितांना द्याणतो, तूं माझा देव आहेस, द्याणून मला तार. १८ ते जाणत नाहीत, व समजत नाहीत, कारण कीं त्यानी पाहूं नये, द्याणून त्याने त्यांचे डोळे मिटविले, आणि समजूं नये, द्याणून त्यांचीं हृदये झाकिलीं आहेत. १९ आणि तो ध्यानांत आणीत नाही, आणि एवढें ज्ञान व बुद्धि नाही, कीं म्या त्यांतला एक भाग अर्मांत जाळि-

ला, अणखी त्याच्या निखाऱ्यावर म्या भाकर भाजली, मांस भाजून खालें, तर त्याचें शेष अपोर मूर्ति करीन, लांकडाच्या ओढ्याच्या पायां पडेन काय? २० तो राख भक्षितो, मूर्खहृदयाने त्याला बहकविलें आहे, झणून त्याला आपणास तारवत नाही, आणि झणवत नाही, कीं माझ्या उजव्या हातांत खोटेपणा आहे कीं नाही?

२१ हे याकोबा, व इस्राएला, ह्या गोष्टी आठव; कां कीं तूं माझा सेवक आहेस, म्या तुला निर्माण केलें, तूं माझा सेवक आहेस, हे इस्राएला, मला विसरूं नको. २२ म्या तुझे अपराध दाट टगाप्रमाणें व तुझीं पातकें अभाळाप्रमाणें पुसून टाकलीं आहेत, म्या तुला उद्धरिलें झणून मजकडेस परत ये. २३ परमेश्वराने हें केलें आहे झणून अहो आकाशानो, गायन करा, अहो पृथ्वीच्या खालील स्थानानो, ओरडा, अहो पर्वत, रान व त्यांतलीं सर्व झाडेंहो, गायन करीत सुटा; कारण कीं परमेश्वराने याकोब उद्धरिला आहे, आणि इस्राएलाविषयीं आपलें गौरव प्रगट केलें आहे. २४ ज्या परमेश्वराने तुला उद्धरिलें व तुला गर्भस्थानापासून घडिलें, तो झणतो, कीं मीच परमेश्वर आहे, ज्याने सर्व उत्पन्न केलें, ज्यानेच आकाशें पसरिलीं, आणि स्वतां पृथ्वी विस्तारिली; २५ जो ठकांचीं चिन्हें कुंठित करितो, आणि दैवज्ञांस वेडे करितो, जो ज्ञान्यांस मार्गें फिरवितो, आणि त्यांचें ज्ञान मूर्खपण होई असें करितो; २६ जो आपल्या सेवकाचें वचन ठरवितो, आणि आपल्या दूतांचा संकल्प साधितो; जो यरूशालेमेस झणतो, तूं वससील, आणि यहूदाच्या नगरांस, तुझास बांधितील, आणि त्याच्या उजाड जागा यथास्थित करीन; २७ जो डोहास झणतो, तूं आटून जा, आणि तुझ्या नद्या आटवीन; २८ जो यरूशालेमेस झणतो, तुला बांधितील, आणि मंदिराला, तुझा पाया घालतील, असें झणतांना खोरेषाविषयीं झणतो, तो माझ्या हाताखालचा पालक आहे, तो माझा सर्व मनोरथ साधील, तो.

अध्याय ४५.

परमेश्वर आपल्या अभिषिक्ताला झणजे खोरेषाला (ज्याचा उजवा हात म्या धरिला

आहे, त्यापुढें राष्टें दांत करायाला आणि त्याच्या कंबरा मी सोडीन, त्यापुढें दुस्रांणी कडें उघडायला, आणि दारें लावणार नाहीत) जो झणतो कीं, २ मी तुजपुढें चालेन, आणि बरीत जागा सपाट करीन, पितळाच्या स्तंभां तुकडे करीन, आणि लोखंडाचे अडसर तोटाकीन; ३ आणि तुला मी अंधकारांतलीं व गुप्तस्थलांतल्या ठेवी देईन, अशासाठीं जो परमेश्वर तुला नामाने बोलावितो, तेव्हा इस्राएलाचा देव आहे, असें त्यां बापावें. माझा सेवक जो याकोब आणि माझा निवडलेला जो इस्राएल यांच्या कारणें म्या तुला तुझ्या नांवें बोलाविलें आहे, जरीं त्यां मला जाणलें नव्हतें तरीं म्या तुला उपनाम ठेविलें आहे.

५ मीच परमेश्वर, दुसरा कोणी नाही, वांचून कोणी देव नाही, जरीं त्यां मला जाणलें नाही, तरीं म्या तुझीं कंबर बांधिली आहे, ६ अशासाठीं कीं सूर्यउगवतो तेथपासून तो मरतो तेथपर्यंत मनुष्यांनी जाणावें, कीं मनुष्यां कोणी नाही मीच परमेश्वर, दुसरा कोणी नाही. ७ मी प्रकाश निर्माण करितों, आणि अंधारास उत्पादितों, मी कुशल घडवितों आणि अशुभ उत्पादितों, मी परमेश्वर हीं सर्व कर्म करितों. ८ अहो आकाशानो, वरतून गळा, आणि आभाळ न्यायास खालीं वाहवो, पृथ्वी फुटो, आणि एकदांच तारण निघो, व न्याय उगवो, म्या परमेश्वराने तो उत्पन्न केला आहे. ९ जो आपल्या निर्माणकरणाऱ्यासीं विवाद करितो, त्याला हाय हाय; खापर भूर्मीतल्या खापरांसीं विवाद करो; तूं काय करितोस? असें चिखल आपला घडणाऱ्याला झणेल काय? आणि त्याला हात नाहीत, असें तुझे कृत्य झणेल काय? १० तूं कोणाला बन्म देतोस? असें बापाला, व तूं मृत प्रसवलीस? असें स्त्रीला जो बोलतो, त्याला हाय हाय. ११ परमेश्वर इस्राएलाचा पवित्र व त्याचा निर्माण करणारा झणतो, कीं जे होणाऱ्याविषयीं मला विचारा, माझ्या अंधाऱ्यां विषयीं व माझ्या हाताच्याकर्मविषयीं मजकरीत ना. १२ पृथ्वी म्या घडिली, आणि विस्तर मनुष्य उत्पन्न केले; आकाशें म्याच माझ्या हातांनी

करिलीं, व त्याच्या सर्व सैन्यास आज्ञापिलें. १३ म्या न्यायाने त्याला उठविलें आहे, आणि मज्जेचे सर्व मार्ग मी निटावीन; तोच माझें नगर वीथील, आणि काहीं मोल अथवा फेड न घेतां म्या पाडावांस सोडवील, असें सैन्याचा परमेश्वर झणतो. १४ परमेश्वर असें झणतो, कीं मिसराचें श्रमफल व खूशाची मिळखत आणि मिसराचे बे उंचीचे मनुष्य आहेत, त्यांचीहि हीं मिसराकडेस तुजकडे येतील, व तुझीं होतील, ते तुज्या मार्गे चालतील, बेख्यात असतां आलीकडेस येतील, आणि तुझ्या पायां पडून तुजजवळ विनंती करतील, कीं खचीत तुझ्या ठायीं देव आहे, आणि दुसरा कोणी नाही, कोणी देव नाही. १५ खचीत हे इस्राएलाच्या देवा तारणाऱ्या, तूं आतास गुप्त ठेवणारा देव आहेस. १६ जे मिसराचे कारिगार आहेत, ते सगळे लाजतील व शरमतील, ते एकदांच लज्जित होऊन जातील. १७ इस्राएल परमेश्वराकडून सर्वकाळच्या उत्तमाने उदरेल, सदासर्वकाळ तुझी लाजणार व शरणार नाही. १८ तर ज्या परमेश्वराने आकाशें उत्पन्न केलीं, ज्या देवाने पृथ्वी निर्माण केली व पडिले, ज्याने स्वतः तिला स्थापिलें, व्यर्थ नाही उत्पन्न केलें, तरंतु वसायासाठीं निर्माण केलें, तो आपण असें झणतो, कीं मीच परमेश्वर आहे, आणि दुसरा कोणी नाही. १९ गुप्तांत पृथ्वीच्या मंदकारस्थानांत मी बोलिलों; असें नाही, तुझी श्रम मला शोधा, असें मी याकोबाच्या संतानाला झणलों नाही, मी परमेश्वर न्याय बोललों, मणिपूजा दाखवितों.

२० जे तुझी राष्ट्रांतून निभावलेले ते एकवटून या, एकत्र जवळ या; जे आपल्या कोरीव मूर्तीच्या लांकडावर चित्त ठेवितात, आणि ज्या देवांच्याने शरणवत नाही, त्याची प्रार्थना करितात, ते काहीं शपथ नाहीत. २१ त्यांस जवळ आणून दाखवा, वेहि एकत्र मसलत करोत, पूर्वीपासून हें कोणी सांगितलें? पुरातनकालापासून हें कोणी दाखविलें? म्या परमेश्वरानेच कीं नाही? तर जो मी न्यायी देव व तारणारा त्या मज्जावचून कोणी दुसरा देव नाही, मज्जाविना कोणी नाही. २२ अहो पृथ्वीच्या सर्व सीमानों, मज्जाकडे मम

लावून तरा, कां कीं मीच देव आहे, आणि दुसरा कोणी नाही. २३ म्या आपणावर शपथ केली आहे, न्यायाने, माझ्या मुखांतून वचन निघालें आहे, तें फिरणार नाही, कीं मज्जापुढें प्रत्येक गुडघा टेंकेल, प्रत्येक जीभ शपथ वाहील. २४ निश्चयें परमेश्वराच्या ठायीं माझा न्याय व सामर्थ्य आहे, असें झणून एकादा त्याजकडे येईल, परंतु जे त्याजवर रागावलेले आहेत ते सर्व लाजतील. २५ परमेश्वराकडून इस्राएलाचे सर्व संतान न्यायी ठरतील, व गौरव मानतील.

अध्याय ४६.

वेळ वांकला, नवो लबला, त्यांच्या मूर्ति पशूंवर व गुरांवर होत्या; तुमच्या मिरवण्याच्या मूर्ति भारामणें ठकलेल्या पशूंवर लादलेल्या होत्या. २ ते एकत्र लवले आणि वांकले, त्यांच्याने भार काढेना, आणि ते आपण पाडाव होऊन प्रवासांत गेले आहेत.

३ याकोबाच्या घराण्या, व इस्राएलाच्या सर्व शेषा, जे तुझी उदरस्थितीपासून वाहलेले व गर्भस्थितीपासून संभाळलेले ते तुझी माझें ऐका, ४ आणि द्वातारपणापर्यंत मी तोच, आणि केश पिकत तोंपर्यंत मी तुझाला वाहत बाईन, म्या उत्पन्न केलें मीच संभाळीन, मीच वाहीन, आणि सोडीन.

५ कोणासीं माझी बरोबरी कराल व लावून पाहाल? आणि आम्ही परस्पर सारिखे व्हावें, झणून कोणासीं माझी बरोबरी कराल? ६ ते सोने व रुपें पिशवींतून काढून ताजव्याने तेलून त्याजवर सोनारास योजितात, मग तो त्याला देव असें करितो, ते पायां पडून भजनहि करितात. ७ ते त्याला खाद्यावर घेऊन वाहतात; आणि त्याला त्याच्या स्थानावर ठेवितात, तेव्हां तो उभा राहतो; तो आपल्या ठिकाणापासून सरत नाही; जरी कोणी त्याजकडे आरोळी केली तरी तो उत्तर देणार नाही, त्याला त्याच्या संकटांतून तारणार नाही. ८ हें तुझी आठवा, आणि आपलें वीरपणा दाखवा; अपराध्यानी, हें ध्यानांत परत आणा. ९ चिरकालापासून केलेलीं पूर्वीचीं कर्मे आठवा, कारण कीं मीच देव आहे,

आणि दुसरा कोणी नाही; मी देव आहे, माझ्या सारखा कोणी नाही; १० मी पारंपापासून शेवट, व पुरातनकालापासून अजूनपर्यंत जी वस्तू माने झाली नाहीत, ती दाखवितो; आणि झणतो, माझा संकल्प ठरेल, आणि मी आपला सर्व मनोदय करीनच करीन; ११ मी पूर्वेपासून गोधपक्षी आणि दूरदेशातून, जो पुरुष माझा संकल्प साधिल त्याला बोलावितो, जे मी बोलिले आहे, ते घडवीनच; जे म्या कल्पिले आहे, ते साधिनच.

१२ अहो बळकट हृदयाच्यानो, जे तुझी न्यायापासून दूर आहा, ते माझे ऐका; मी आपला न्याय जवळ आणितो, तो दूर राहणार नाही, आणि माझे तारण उशीर करणार नाही, आणि माझे वैभवपात्र जो इस्राएल त्यासाठी जीयोनंत उद्धार ठेवीन.

अध्याय ४७.

अगे बाबेलेच्या कुमारी कन्ये, तू उतरून धुळीवर बस, भूमीवर बस; अगे खास्यांचे कन्ये, सिंहासन नाही; कां कीं तुला अणखी सुकुमार व कोमल झणायाचें नाही. २ तू जातें घेऊन पीठ दळ, बुरखा सार, वस्त्राचा कांठ आटपून घे, मांडी उघडी कर, नद्यातून पार जा. ३ तुझे नागवेपण उघडें होईल, तुझी लज्जाहि दिसेल; मी सूड घेईन, आणि मनुष्यास भेटणार नाही. ४ आमचा उद्धारणारा कोण? तर त्याचें नाम सैन्यांचा परमेश्वर, इस्राएलाचा पवित्र आहे. ५ अगे खास्यांच्या कन्ये, अंधारांत जाऊन उगीच बस, कारण कीं तुला राज्यांची धनीण अणखी झणणार नाहीत.

६ मी आपल्या लोकांवर रागें भरलों, मी आपलें वतन बाटविलें आहे, आणि त्यांस तुझ्या हाती दिलें, त्यां त्यांवर दया केली नाही, त्यां आपलें जोकड वडिलावर फार जड केलें.

७ आणि झटलें, मी सर्वकालपर्यंत धनीण राहीन, झणून त्यां ह्या गोष्टी ध्यानांत धरिल्या नाहीत, त्यां यांचा परिणाम आठविला नाही. ८ जर आतां अगे सुकुमारे, जी निश्चित राहतीस ती तूं हें ऐक, जी तूं आपल्या मनांत झणतीस कीं

मी आहे, आणि मजवांचून कोणी नाही, मी धवा बसणार नाही, मी पोरगमाऊ होणार नाही. ९ परंतु या दोन स्थिति तुला क्षणांत एक दिवसी येतील, झणजे पोरगमाऊ व क्षिप्यांच्या तुझ्या फार चेटकांमुळे व तुझ्या बहुतेक रुडामुळे या तुला पुरतेपणे येतील.

१० आणि त्यां आपल्या दुष्टकर्मांवर भाव ठेविला, आणि झणालीस, मला कोणी पाहत नाही, तुझी बुद्धि व तुझे ज्ञान यांनी तुला फिरविलें आहे, झणून तूं आपल्या मनांत झणालीस, मी आणि दुसरा कोणी नाही;

११ याकरितां ज्याचा उदय तूं जाणणार होईस, असें अरिष्ट तुजवर येईल, आणि निवारण तुझ्यानें करवणार नाही, असी विपत्ति तुजवर पडेल, तुला नकळत अकस्मात तुला नाश येईल; १२ तूं आपलीं गारुडे व आपलीं फार चेटकें ज्यांत त्यां आपल्या तरुणपणावर श्रम केला आहे, तीं करीत उभी राहा; कदाचित त तुझा उपाय चालेल, कदाचित तूं बलवान होईल. १३ तूं बहुत संकल्प करून घ्या आहेस; तर ज्या विपत्ति तुजवर येणार आहे, त्यापासून विहायसज्ञ, ज्योतिषी, पंडित असे राहून तुजला तारोत. १४ पाहा, ते क्षणप्रमाणें होतील, अग्नि त्यांस जाळील, ज्वालेच्या ओरापासून त्यांच्याने आपणास सोडवणार नाही, तेक ध्यापासाठीं कोलीत, अथवा तिजसमोर बसावासाठीं धग राहणार नाही. १५ तसेच त्यांनीं आपल्या तरुणपणापासून श्रम केला आहे, ते उदमी तुला होतील; ते प्रत्येक आपल्या वडें बहकून जातील, कोणी तुला तारणार नाही.

अध्याय ४८.

याकोबाच्या वंशानो, हें ऐका, ज्यांस इस्राएलचें नाम ठेविलेलें, आणि जे यहूदाच्या पण्यांतून निघालेले, जे परमेश्वराच्या नांमने पथ वाहतात, आणि इस्राएलाच्या देवाचें स्तवन करितात खरे, परंतु हें खरेपणाने व त्याकें करित नाहीत, ते ऐकोत. २ कां ते आपला पवित्रनगरावरून नांव देतात, आणि जेव्हा ते सैन्यांचा परमेश्वर असा जो इस्राएलाचा देव

हे त्यावर टेंकतात. ३ पहिल्यापासून म्या
नवी वत्तमानें प्रकट केली, आणि ती माझ्या
जातून निघाली, ती म्या सांगितली, ती पटकन
केली, तेव्हा प्रत्ययास आली. ४ तूं हट्टी
असेस, आणि तुझी मान लोखंडी स्नायु, आणि
ते कपाळ पितळच आहे, असें म्या जाणलें
हून; ५ म्या पहिल्यापासून तुला दाखविलें,
आम्यास आन्यापूर्वी म्या तुला वर्तमान' सांगि-
तलें; माझ्या मूर्तीने तीं कर्म केलीं, आणि म्या
मी व ओतीव मूर्तीने तीं आज्ञापिलीं, असें त्वां
हणूं नये हणून. ६ हें सर्व पाहा, असें त्वां
कलें; तर तुझी हें दाखवणार नाहीं काय? म्या
आतांपासून नवी वत्तमानें व गुप्तवत्तमानेंहि
कितलीं, आणि तूं तीं जाणलीं नाहीस. ७ तीं
जातच उत्पन्न झालीं आहेत, पहिल्यापासून व
आतां तीं ऐकिलीं नव्हतीं त्या दिवसापूर्वी न-
ह; अशासाठीं कीं पाहा, तीं म्या जाणलीं होतीं,
असें त्वां हणूं नये. ८ त्वां ऐकिलेंहि नव्हतें, व
जाणलेंहि नव्हतें, व तुझा कानहि उघडला
नव्हता; तेव्हांपासूनच तूं फार फितूर करसील,
आणि गर्भस्थानापासून अपराधी झटलेला आहेस,
असें म्या जाणलें.

९ तुझा विनाश न करावा, हणून मी आपल्या
नामासाठीं आपल्या क्रोधाला विलंब करीन, आणि
आपल्या प्रशंसेकरितां तुजविषयीं आटपता धरीन.
१० पाहा, म्या तुला गाळून पाहिलें आहे, परंतु
रक्षप्रमाणें नव्हे; म्या तुला पीडेच्या भट्टीतून
मिळविलें आहे. ११ मी आपणाकरितां आपणा-
च्यांतच असें करीन; कां तर माझे नामाला
रक्ष लागूं नये, आणि मी आपलें गौरव इतराला
देणार नाहीं.

१२ हे पाकोबा, माझ्या बोलाविलेल्या इस्रा-
एला, माझे ऐक; मी, मीच पहिला, आणि शेव-
टलाहि मी आहे. १३ होय, माझ्या हाताने
पृथ्वीचा पाया घातला, आणि माझ्या उजव्या
हाताने आकाशें विस्तारिलीं; जेव्हां त्यांजला मी
गोळ्याने बोललों, तेव्हां तीं एकत्र उभीं राहतात.
१४ तुझी सर्व मिळून ऐका, त्यांतल्या कोणत्याने
या गोष्टी सांगितल्या आहेत? त्याला परमेश्व-
राने प्रिय मानिलें आहे, तो बाबेलेवर व त्याचा

बाहु खाऱ्यावर त्याचा मनोदय साधील. १५
मी, मीच बोललों आहे; आणि म्या त्याला
बोलाविलें आहे; त्याला म्या आणिलें आहे,
आणि तो आपला मार्ग कुशलाचा करील.

१६ मजजवळ येऊन हें ऐका; मी मारंभापा-
सून एकांतीं बोललों नाहीं, तें वर्तमान झालें
तेव्हांपासून मी तेथें आहे; आणि आतां प्रभु
परमेश्वर याने व त्याच्या आत्म्याने मला पाठ-
विलें आहे. १७ परमेश्वर तुझा उद्धारणारा
इस्राएलाचा पवित्र असें हणतो, कीं मी परमे-
श्वर तुझा देव आहे, जो तुला तुझें हित साधा-
याला शिकवितों, ज्या मार्गांत त्वां चालावें त्यांतच
तुला चालवितों, तो. १८ जर त्वां माझ्या आ-
ज्ञांकडे कान दिव्हा असता, तर तुझें कुशल नदी-
सारखें, व तुझा न्याय समुद्राच्या लाटांप्रमाणें
झालें असतें, १९ आणि वाळवेप्रमाणें तुझी
संतति, व तिच्या रेंवेप्रमाणें तुझ्या आंतड्याचे
उपज झाले असते; त्यांचें नाम मजसमोरून
बुडालें नसतें व नाहींसें झालें नसतें.

२० बाबेलेतून निघून जा, खाऱ्यांपासून पळा,
गाण्याच्या शब्दाने दाखवा, घोषण करा, हें पृथ्वी-
च्या सीमेपर्यंत गाजवून बोला, कीं परमेश्वराने
आपला सेवक पाकोबा याचा उद्धार केला आहे.
२१ आणि जेव्हां त्याने त्याला सुक्या जंगलांमधून
नेलें, तेव्हां ते तांन्हेले राहत नसत, त्याने त्यांसा-
ठीं खडकांतून पाणी वाहविलें; आणि खडक फो-
डिला, तेव्हां पाण्यें धांवत वाहूं लागलीं. २२
दुष्टांस कांहीं कुशल नाही, असें परमेश्वर
हणतो.

अध्याय ४९.

दीपानो, माझे ऐका; आणि लोकानो, दूरून
कान लावा; परमेश्वराने गर्भस्थानापासून
मला बोलाविलें आहे, त्याने माझ्या आईच्या आं-
तड्यापासून माझे नाम प्रख्यात केलें आहे. २
त्याने माझे मुख तिखट तरवारीसारखें केलें
आहे, आपल्या हाताच्या छायेत मला गुप्त केलें
आहे, आणि मला घोंटीव बाण असें केलें आहे,
आपल्या भाव्यांत मला झाकिलें आहे; ३ आ-
णि त्याने मला झटलें आहे, कीं हे इस्राएला, तूं

माझा सेवक आहेस, ज्या तुझविषयी मी गौरव पावेन. ४ तेव्हा मी द्याणालो, म्या व्यर्थ श्रम केला आहे, म्या निरर्थक व फुकट आपली शक्ति खर्चिली आहे; तथापि परमेश्वरापासीं माझा न्याय व माझ्या देवापासीं माझे कर्मफल आहे.

५ आणि ज्या परमेश्वराने मला गर्भस्थितीपासून आपला सेवक व्हावयासाठी, व याकोब आपल्याजवळ परत आणायासाठी निर्माण केले, तो द्याणतो, जरी इस्त्राएल एकवट झाला नाही तरी मी सन्मान्य होईन, आणि माझा देव माझे ऐश्वर्य होईल. ६ तेव्हा तो द्याणाला, याकोबाचे वंश स्थापायाला, व इस्त्राएलाचे रक्षिलेले परत आणायाला. त्या माझा सेवक व्हावे हें केवळ हलकें आहे; परंतु राष्ट्रांच्या प्रकाशासाठी पृथ्वीच्या सीमेपर्यंत माझे तारण व्हावयासाठी म्या तुला नेमून दिलें आहे. ७ इस्त्राएलाचा उद्धारणारा त्याचा पवित्र, परमेश्वर मनुष्याने तुच्छ मानलेल्यास, राष्ट्रांने धीट मानलेल्यास, अधिकाऱ्यांच्या सेवकास द्याणतो, कीं परमेश्वर जो विश्वासु, इस्त्राएलाचा पवित्र, ज्याने तुला निवडिलें आहे, त्याजकारणें राजे पाहून उठतील, आणि अधिकारी भजन करतील. ८ परमेश्वर असें द्याणतो कीं, प्रसादाच्या वेळेस म्या तुला उत्तर दिलें, आणि तारणाच्या दिवसीं म्या तुझे सहाय केले आहे; आणि तुला मी रक्षीन, व लोकांस कराराकरितां नेमून देईन; पृथ्वीस स्थापायाला, आणि ओसाड वतनें वसवायाला; ९ बंदिवांनांस बाहेर जा, व जे अधिकाऱ्यांत आहेत त्यांस दृष्टीस पडा, असें द्याणायाला; ते मार्गावर चरतील, आणि सर्व उंचवट्यांवर त्यांची चरण होईल. १० ते तान्हेले व भुकेले राहणार नाहीत, आणि उन्ह व सूर्य त्यांस बाधणार नाही, कारण कीं जो त्यांजवर दया करितो तो त्यांस चालवील, आणि त्यांस पाण्याच्या झऱ्यांजवळ नेईल. ११ आणि मी आपले सर्व पर्वत मार्ग करीन, आणि माझ्या संडक वाटा उंचावतील. १२ पाहा, ते दुरून येतील; आणि पाहा, ते उत्तरेपासून व पश्चिमेपासून, आणि ते सीनीम देशापासून येतील.

१३ अहो आकाशांनो, गायन करा; अग्ने पृ-

थ्वी, तूं उल्लास; आणि पर्वतानो, गायन करा सुटा; कां कीं परमेश्वराने आपल्या लोकां सांत्वन केले आहे, आणि आपल्या पिढीलेल्या दया केली आहे. १४ परंतु जियोन द्या परमेश्वराने मला सोडिलें आहे, आणि मला विसरला आहे. १५ काय? स्त्री आपल्या पोटाच्या पुत्रावर दया न करून आपल्या नव्या बाळकाला विसरेल! होय त्या कदाचित् विसरतील, परंतु मी तुला विसरणार नाहीं. पाहा, म्या आपल्या तळहातांवर तुला बांधले आहे; तुझे कोट मजपुढें नित्य आहेत. १६ तुझीं लेकरां स्वरा करतील, जे तुला मोडितात ओसाड करितात ते तुजमधून निघून जातील.

१८ तूं आपले डोळे सभोवते लावून पाहाना सर्व एकवटून तुजवर येतील; परमेश्वर द्याणतो कीं मी जिवंत आहे या निश्चयाने तूं त्या सर्वां भूषणाप्रमाणें लेसील, आणि नवरीसारखी लोकां बांधून पांघरवसील. १९ तर तूं आपल्या साठ्या व उजाड्या व आपली पड पडलेली भूमी पाहा, कां तर आतां तूं राहणाऱ्यांस संवेष्टित होसील, आणि जे तुला गिळीत असत ते धूर होतील. २० तुझीं गमावलेलीं लेकरां निघून तुझ्या कानांत द्याणतील, कीं मला जागेची दार अडचण आहे, म्या वसावे द्याणून मजसाठीं लक्ष शोध. २१ तेव्हां तूं आपले मनांत द्याणशील, मी पोर गमावू आणि वांझ, पाडाव केले, व बहकणारी असतां मजसाठीं यांस कोणी दित्वा? व यांस कोणी वाढविलें? पाहा, वीर लीच उरले होते, हीं कोठें होतीं? २२ परमेश्वर असें द्याणतो, कीं पाहा, मी राहणारे देस आपला हात उंचावीन, आणि लोकां आपला झेंडा उभारीन; तेव्हां ते तुझ्या काखेस धरून आणतील, आणि तुझ्या खांद्यांवर वाहतील. २३ आणि राजे तुझे वेसणारे व त्यांच्या राण्या तुझ्या दाया होतील; भूमीवर नाक घांसून तुझ्या पायां पडतील, तुझ्या पायांची धूळ चाटतील, तेव्हां तूं जाणशील, कीं ज्या परमेश्वरावर जे आशा ठेविले, ते लजणार नाहीत, तो मीच आहे.

२४ पराक्रम्यांपासून लूट घेतील काय? न-

न्यायापासून जें हरलेलें तें मोकळें होईल काय? तर परमेश्वर दणतो, कीं पराक्रम्याने जें तें परत घेविल, आणि बलात्कान्याने जें हरलें मोकळें होईल; आणि जे तुजसीं भांडण करि-
 ३ त्यासीं मी भांडण करीन, आणि तुझ्या लेंक-
 ४ तारीन. २६ आणि तुझ्या पिडणाऱ्यांस मी
 ५ वेंच मास खायाला देईन, आणि जसें नव्या
 ६ तारसाने तसे ते आपल्या रक्ताने मस्त होतील,
 ७ सर्व मनुष्यजाति जाणेल कीं मी परमेश्वर
 ८ आरणाचा आहे, आणि याकोबाचा प्रतापी
 ९ उद्धारणारा आहे.

अध्याय ५०.

परमेश्वर असें दणतो, कीं ज्या तुमच्या आ-
 १ ईल म्या सोडिलें आहे तिचें सूटपत्र कोठें?
 २ ज्या ज्याकडे म्या तुझाला विकलें आहे, तो
 ३ म्या घेणेंदारांतला कोणता आहे? पाहा, तुझी
 ४ कृपा अन्यायाकरितां विकिलां आहां; तुमच्या
 ५ कृपांमुळे तुमची आई टाकिलेली आहे. २
 ६ त्या मी आलों, तेव्हां कां कोणी नव्हता? म्या
 ७ लाविलें तेव्हां कां कोणी उत्तर दिलें नाहीं? न
 ८ इरीएझा तोकडा माझा हात आहे काय? आणि
 ९ मजकडे झपाळा माझ्याठायीं पराक्रम नाहीं काय?
 १० हा, मी आपल्या धमकीने समुद्र आटवितों;
 ११ व बंगल करून ठेवितों; तेव्हां काहीं पाणी
 १२ हों दणून त्यांतले मासे बाणतात, व तहानेने
 १३ कन जातात. ३ मी आकाशास काळोखी पां-
 १४ णितो, आणि त्याचें वस्त्र गोणताट करितों. ४
 १५ मी सकयाने श्रमलेल्याचें समाधान करायाला
 १६ मजकडे दणून प्रभु परमेश्वर याने मला विद्वा-
 १७ णी बीभ दिन्ही आहे; रोज सकाळीं तो जागे
 १८ रिले, विद्वानाप्रमाणें एकायाला माझ्या कानाला
 १९ मी करितो.

५ प्रभु परमेश्वर याने माझा कान उघडिला
 ६ आहे, मीहि अमान्य झालों नाहीं, मी मार्गे हट-
 ७ ा नाहीं. ६ म्या मारणाऱ्यांस आपली पाठ
 ८ व्ही, आणि केश उघटणाऱ्यांस आपले गाल
 ९ व्हे; यज्ञ व शुकणें यांजपासून म्या आपलें तोंड
 १० तारिलें नाहीं.

७ प्रभु परमेश्वर माझे सहाय करील, या-

करितां मला लाज वाटणार नाहीं; याकरितां
 म्या आपलें तोंड गारेसारिखें ठेविलें आहे, आणि
 मी दबकणार नाहीं, असें मी जाणतों. ८ माझा
 न्याय ठरविणारा जवळ आहे, मजसीं विवाद
 कोण करील? तर आझी दोषे एकत्र उभे राहूं,
 माझा वादी कोण आहे? तर तो मजजवळ येवो.
 ९ पाहा, प्रभु परमेश्वर माझे सहाय करील,
 तर जो मला अन्यायी ठरविल तो कोण आहे?
 पाहा, ते सर्व वस्त्राप्रमाणें जीर्ण होतील, त्यांस
 कसर खाईल.

१० तुझामध्ये परमेश्वराला कोण भितो,
 आणि त्याच्या सेवकाचें भाषण कोण ऐकतो, जो
 अंधकारांत चालतो आणि त्याला काहीं प्रकाश
 नाहीं? तो परमेश्वराच्या नामावर भाव ठेवो,
 व आपल्या देवावर टेंको. ११ पाहा, तुझी
 सर्व विस्तव झाडणारे, आणि टेंभा बांधणारे, तुझी
 आपल्या विस्तवाच्या प्रकाशांत चाला, आणि जे
 टेंभे, तुझी पात्राविले त्यानी चाला; हें माझ्या
 हातून तुझाला प्राप्त होईल, तुझी कृपांत लो-
 १२ ळत राहाल.

अध्याय ५१.

जे तुझी न्यायास अनुसरतां, व परमेश्वरास
 शोधितां, ते तुझी माझे एका; ज्या खडकां-
 १ तून तुझी छेदिलेले होतां, आणि ज्या खांचेंतल्या
 २ खाणींतून खाणिलेले होतां त्यांकडे पाहा. २
 ३ अब्राहाम जो तुमचा बाप आणि सारा जो तुझा-
 ४ ला प्रसवली त्यांकडे पाहां; कारण कीं तो एकला
 ५ असतां म्या त्याला बोलाविलें, आणि त्याला आ-
 ६ शीर्वाद दिल्हा, आणि त्याला वाढविलें. ३ तर
 ७ परमेश्वर जियोनेचें सांत्वन करील, आणि ति-
 ८ च्या सर्व ओसाड्याचें सांत्वन करील, आणि
 ९ तिचें रान एदेनासारिखें व तिचें जंगल परमे-
 १० श्वराच्या बागासारिखें करील; तिजमध्ये आ-
 ११ नंद व हर्ष, उपकार मानणें व गायनाचा शब्द
 १२ हीं होतील.

४ माझ्या लोकांनो, मजकडे मन लावा; आ-
 ५ णि माझ्या प्रजावो, मजकडे कान द्या; कां मज-
 ६ पासून नेमशास्त्र निघेल, आणि लोकांच्या प्रका-
 ७ शासाठीं मी आपली नीति संस्थापित करीन. ५

माझा न्याय जवळ आहे; माझे तारण निघाले आहे, आणि माझे बाहु लोकांची न्यायाधीशी करितील, हीपै माझी वाट पाहतील, आणि माझ्या बाहुची आशा धरितील. ६ तुझी आपले डोळे आकाशाकडे लावा, आणि खालती पृथ्वीस पाहा, कां आकाशें धुराप्रमाणें विरघळून जातील, आणि पृथ्वी वस्त्राप्रमाणें जीर्ण होईल, आणि तिचे राहणारे तसेच मरतील, परंतु माझे तारण सर्वकाळपर्यंत राहील, आणि माझा न्याय थकणार नाही.

७ जे तुझी न्याय जाणतां, ज्या तुझ्या लोकांच्या मनांत माझे नेमशास्त्र आहे, ते तुझी माझे ऐका; मनुष्यांच्या निंदेला भिडूं नका, आणि त्यांच्या शिष्यांस दबकूं नका. ८ कां तर कसर त्यास वस्त्राप्रमाणें खाईल, आणि कीड त्यांस लोंकरीप्रमाणें भक्षील; परंतु माझा न्याय सर्वकालपर्यंत आणि माझे तारण पिढ्यानपिढ्या असत जाईल.

९ हे परमेश्वराच्या बाहु, जागा हो, जागा हो; पराक्रम धारण कर; जसा पूर्वेदिवसांत पुरातन पिढ्यांत तसा जागा हो; ज्याने राहाब कापून टाकिला व मगरास भोंकसलें तो तूं नाहीस काय? १० ज्याने समुद्र, मोठ्या डोहाचीं पाण्यें आटवून समुद्राचीं खोल स्थानें उद्धरलेल्यांच्या उतरण्याकरितां मार्ग असीं केलीं; तो तूं नाहीस काय? ११ तर परमेश्वराचे उद्धरलेले गायन करित जीयोनेस परत येतील, आणि त्यांच्या माथ्यावर सर्वकाळचा हर्ष राहील; ते आनंद व हर्ष पावतील; शोक व कण्हणें पळून जातील. १२ जो तुझे सांत्वन करितो, तो मी, मीच आहे; तूं कसी आहेस, कीं मनुष्य जो मरतो आणि मनुष्याचा पुत्र जो गवतासारखा होतो, त्याजला भितीस, १३ आणि परमेश्वर जो तुझा उत्पन्नकरणारा ज्याने आकाशें विस्तारलीं, व पृथ्वीचा पाया घातला, त्याला विसरतीस, आणि नेहमी प्रतिदिवसीं पिडणाऱ्याच्या कोपामुळे भयभीत असतीस, तो नाश करायस सिद्ध आहे, असें समजत असतांना परंतु पिडणाऱ्याचा कोप कोठें आहे? १४ पिडलेला बंदिवान मोकळा व्हायला स्वरा करो, तो खाचेंत मरूं नये, त्याचें अन्न उणें पडूं नये. १५ मी परमेश्वर तुझा देव आहे, जो समुद्रास जेव्हां त्याच्या लाटा गर्जतात, तेव्हां खवळवितो,

730

त्याचें नाम सैन्यांचा परमेश्वर आहे. १६ आणि म्या आपलीं वचनें तुझ्या मुखांत घालीं आहेत, आणि आपल्या हाताच्या छायेत तुझीं झालीं आहे, आकाशें ताणायला, पृथ्वीचा पाया घालायला, आणि तूं माझे लोक आहेस, जीं जीयोनेला द्यायला.

१७ अगे यरूशालेमे, जागी हो, हो जागी उठ, ज्या त्वां परमेश्वराच्या हातापासून तू च्या क्रोधाचा प्याला पिऊन घेतला आहे, ज्याच्या प्याल्यांतला गाळ चोंखून प्याला आहे. १८ जे सर्व पुत्र, ती प्रसवली आहे, त्यांतला तू तिला चालवीत नाही; आणि जे सर्व पुत्र तिचा वाढविले आहेत, त्यांतला कोणी तिचा हात धरित नाही. १९ या दोन गोष्टी तुला झाली आहेत; तुजकरितां कोण शोक करील! व मोडतोड, व दुकाळ व तरवार हीं होविली कोणाकडून मी तुझे सांत्वन करवूं? २० तुझे पुत्र मूर्च्छित झाले आहेत, जसा गवा जाळला तसे ते सर्व आब्यांतल्या चवाट्यावर आढवे पडले आहेत; परमेश्वराच्या क्रोधाने, ज्याने त्याच्या धमकीने भरले आहेत.

२१ याजकरितां जी तूं पीडित व मस्त आहेत, परंतु द्राक्षारसाने नव्हे, ती तूं हें रेक; २२ तुझा प्रभु परमेश्वर व तुझा देव जो आल्या लोकांचा वाद सांगतो तो असें द्यावतो, कीं पाहाम्या कंपनीचा प्याला, माझ्या क्रोधाच्या प्याल्यांतला गाळ तुझ्या हातांतून घेतला आहे; तें पुन्हा पिणार नाहीस; २३ आणि जे तुझे तारणारे तुझ्या जीवाला आघी तुजवर चालवें, ते गून आडवा पड, असें द्याणाले आहेत, त्यांच्या हातांत मी तें ठेवीन; आणि चालणाऱ्यां आपलें शरीर भूमीप्रमाणें, आळीच्या बरेप्रमाणें ठेविलें आहे.

अध्याय ५२.

अगे जीयोने, जागी हो, हो जागी; तूं कल पराक्रम धारण कर; अगे यरूशालेमे विचनारी, तूं आपलीं शोभिवंत वस्त्रें लेऊन घे; धारण कर असुती व अपवित्र पुन्हा तुजमध्ये शिरकाव नाही. २ अगे यरूशालेमे, धुलींतून अंग झटकून घे

४ उठून बस; अगे जीयोनेच्या पाडाव कन्ये, तूं कन्या मानेची बंधने तोडून टाक. ३ कारण परमेश्वर असें दणतो, कीं तुझी आपणास फट विकिलें आहे, आणि पैक्यावांचून तुमची दणी होईल. ४ कां तर प्रभु परमेश्वर असें दणतो, कीं माझे लोक पहिल्याने मिसरांत प्रवा-
हरायाला तेथें उतरले; आणि कारणावांचून मिसराने त्यांस पिडिलें आहे. ५ तर परमेश्वर दणतो, कीं आतां ऐथें मला काय आहे, जें कीं माझे लोक फुकट नेलेले आहेत; जे जेवर धनीपण करितात ते त्यांजला केंकवितात, आणि नेहेमी प्रतिदिवसीं माझ्या नामाची निंदा होत आहे, असें परमेश्वर दणतो. ६ याकरितां माझे लोक माझे नाम जाणतील; दणून त्या दिवसीं ते जातील कीं जो बोलतो तो मीच आहे; पाहा, आहे.

७ जो सुवार्ता सांगतो, जो कन्याण पुकारितो, जो कुशलाची सुवार्ता सांगतो, जो तारण वदतो, जो जीयोनेला, तुझा देव राज्य करितो, असें दणतो, त्याचे पाय पर्वतांवर किती रमणीय आहेत. तुझे पाहरेकरी आपला शब्द उंचावितील; शब्दाने एकदांच गायन करतील; कारण कीं परमेश्वर जीयोनेला यथास्थित करील, तेव्हां ते सारख्या दृष्टीने पाहतील.

८ यरूशालेमेच्या ओसाढ्यानो, एकदांच गा-
म करित सुटा; कां तर परमेश्वराने आपल्या भेदाचें सांजन केलें आहे, यरूशालेम त्याने धडन घेतली आहे. ९ सर्व लोकांच्या देखतां परमेश्वराने आपला पवित्र बाहु उघडा केला आहे; आणि पृथ्वीच्या सर्व सीमानी आमच्या स्वाचें तारण पाहिलें आहे.

१० तेथून निघून जा, जा निघून; मलिनास शिवू नका; तिच्या मध्यांतून जा; जे तुझी परमेश्वराचीं पात्रे वाहतां ते तुझी पवित्र असा. ११ तर तुझी बाईने निषणार नाही, आणि धा-
न धांवत चालणार नाही; कां कीं परमेश्वर तुझा पुढें चालेल, आणि इस्राएलाचा देव तुमच्या मध्ये संभाळील.

१२ पाहा, माझा सेवक सुबुद्धीने वतैल, तो उंबावेल, आणि उंच व अत्यंत थोर होईल.

१४ जसे बहुत तुजविषयीं विस्मित होते, तसें त्याचें दर्शन मनुष्यापेक्षां व त्याचें रूप मनुष्यपुत्रांपेक्षां बिघडलेलें होतें; १५ तसा तो बहुत राष्ट्रां-
ला शिंपील; त्याविषयीं राजे आपलें मुख मिट-
तील; कारण कीं जें त्यांस सांगितलें नव्हतें तें ते पाहतील; आणि जें त्यानी ऐकिलें नव्हतें तें ते ध्यानांत आणतील.

अध्याय ५३.

आमची वार्ता कोणी विश्वासली? आणि कोणाला परमेश्वराचा बाहु प्रगट झाला आहे? २ तर तो त्याजपुढें कोंबासारखा, व जसें सुक्या भूमींतून मूळ तसा रुझेल; त्याला रूप नाही, शोभा नाही; बेव्हा आढी त्याला पाहतों, तेव्हां तो आड्याला आवडावा असा सुंदरपणा नाही. ३ तो धिक्कारलेला, व मनुष्यानी नाकारलेला, शोकाचा पुरुष, व खेद अनुभवलेला होता, आणि त्याजपासून बसें मुखाच्छादन होत असे; तो धिक्कारलेला होता, आणि आढी त्याला मानिलें नाही.

४ निश्चयें त्याने आमचीं दुःखें साहिलीं, व आमचे शोक वाहिले आहेत; आणि आढी त्याला धकावलेला, देवाने ताडिलेला, व पिडलेला, असें मानिलें. ५ परंतु तो आमच्या अपराधांमुळें घायाळ, व आमच्या अन्यायांमुळें चेंगरलेला असा होता; त्याजवर आमची कुशल साधण्याची शिक्षा होती; आणि त्याच्या घायांकडून आढ्यास आरोग्य झालें आहे. ६ सर्व आढी मंदरांसारखे बहकलों, आढी प्रत्येक आपल्या मार्गांत वळलों; आणि परमेश्वराने आढ्या सर्वांचा अन्याय त्याजवर लाविला आहे. ७ तो त्रासविलेला व पिडलेला होता, तथापि त्याने आपलें मुख उघडिलें नाही; त्याला कोंकरासारखें कापणीस नेलेलें होतें, आणि जसी मंदी आपल्या कातरणाऱ्यापुढें मुकी असती तसें त्याने आपलें तोंड उघडिलें नाही. ८ झुलुमाने व फैसलना-
म्याकडून तो हरलेला होता; मग त्याचें आयुष्य कोण विचारील? कां तर त्याला जीवताच्या भूमींतून नाहीसें केलें; माझ्या लोकांच्या अपराधांमुळें तो धकावलेला होता. ९ आणि त्याने आपल्या मरण समयीं आपली कबर अधामिकांसीं

व धनवानांसीं केली; कारण कीं त्याने काहीं बळाकार केला नव्हता, आणि त्याच्या तोंडांत कपट नव्हतें.

१० तथापि परमेश्वर त्याला चेंचायाला मान्य झाला, त्याने त्याला दुखविलें आहे; जेव्हां तूं त्याचा जीव पापामुळे बलि करिशील, तेव्हां तो आपली संतति पाहील, आपले दिवस वाढवील, आणि परमेश्वराचा मनोदय त्याच्या हाताकडून साधेल. ११ तो आपल्या जीवाच्या श्रमाचें फल पाहून तृप्त होईल; माझा न्यायी सेवक आपल्या ज्ञानकरून बहुतांस न्यायी ठरवील, कारण कीं तो त्यांच्या अन्यायांचा भार साहील. १२ याकरितां मी त्याजला थोरांसीं वांटा देईन, तोहि सामर्थ्यांसीं लूट विभागील; यामुळे कीं त्याने आपला जीव मरणापावेतों ओतून दिल्या; आणि तो अपराध्यांसीं मोजलेला होता; आणि त्याने बहुतांच्या पापाचा भार साहिला, आणि अपराध्यांसाठीं मध्यस्थपणा केला.

अध्याय ५४.

अभे वांझे, जी तूं प्रसवली नाहींस, ती गायन कर, जी तूं प्रसूतिवेदना पावली नाहींस, ती गायन करित सूट, आणि मोठ्या शब्दाने बोल; कां कीं जिला नवरा नाहीं तिचीं लेकरें विवाहित स्त्रीच्या लेकरापेक्षां बहुत आहेत, असें परमेश्वर द्यणतो. २ तूं आपल्या डेऱ्याचें स्थान विस्तीर्ण कर, तुझ्या निवासाचे पडदे तीं लांबवोत; तूं खळूं नको, आपल्या काढण्या लांब कर, व आपल्या मेखा बळकट कर; ३ कारण कीं तूं डाव्या उजव्याकडे फुटसील, आणि तुझें संतान राष्ट्रांस वतन करून घेईल, आणि ते ओसाड नगरें वसवतील. ४ भिऊं नको, कारण कीं तूं लाजणार नाहींस; व्याकुल होऊं नको, कारण कीं तूं शरमणार नाहींस; तर तूं आपल्या तरुणपणाची लाज विसरशील, आणि तूं आपल्या विधवापणाची निंदा अणखी स्मरणार नाहींस. ५ कारण कीं तुझा उत्पन्न करणारा तुझा नवरा आहे, त्याचें नाम सैन्यांचा परमेश्वर आहे, आणि इस्राएलाचा फवित्र तुझा उद्धारणारा आहे, त्याला सर्व पृथ्वीचा देव असें द्यणतील. ६

तर जसें सोडलेल्या व खेदित स्त्रीला तसें परमेश्वराने तुला बोलाविलें आहे, आणि जेव्हां तूं टाकलेली होतीस, तेव्हां तरुणपणाच्या स्त्रीप्रमाणें तुला बोलाविलें, असें तुझा देव द्यणतो. ७ म्या तुला अल्पक्षणभर सोडिलें आहे, परंतु मोठ्या दयानी तुला एकवटून घेईन. ८ ज्ञानाच्या शोभाने जरीं तुजपासून म्या आपलें अल्पक्षणभर आवरिलें, तथापि मी सर्वकाळच्या तुजेंत तुजवर दया करीन, असें परमेश्वर तुझा उद्धारणारा द्यणतो. ९ तर हें मला नोहाच्या पुण्यांसारखें आहे; जसी म्या शपथ काढिली कीं नोहाचीं पापें पुन्हा भूमीवर चालणार नाहींत, तसी म्या शपथ काढिली आहे, कीं मी तुजवर कोपित होणार नाहीं, आणि तुला क्षम्य करणार नाहीं. १० कां तर पर्वत सरतील, व गेल्ले डळतील; परंतु माझी कृपा तुजवरून तरणार नाहीं, आणि माझ्या सल्ल्याचा करार टळणार नाहीं, असें जो परमेश्वर तुजवर दया करितो, तो द्यणतो.

११ अगे पाडिलेले, तळमळलेले, व क्षतिविलेली नाहीं असी तूं पाहा, मी तुझे दमड नीलावर मांडीन, आणि तुझे पाये नीलमणींचे घालीन. १२ आणि मी तुझ्या खिडक्या स्फटिकाच्या, आणि तुझे दरवाजे अग्निमणींचे, आणि तुझ्या सर्व सीमा रमणीय दमडाच्या करीन. १३ आणि तुझीं सर्व लेकरें परमेश्वराने शिक्षिलेलीं होतील; आणि तुझ्या लेकरांचें अत्यंत शुशल होईल. १४ तूं न्यायेंकरून स्थापित होशील; बलाकारापासून तूं दूर राहशील, कां कीं तूं भिणार नाहींस; आणि भीतीपासून, कारण कीं तूं तुजकडे येणार नाहीं. १५ पाहा, कोणीएक निषेध लोकांस एकत्र करील, परंतु मजकडून नव्हे; कोणी तुजवर लोकांस एकत्र करील, तो तुजकरितां पडेल. १६ पाहा, जो अमीतन्या निषेध्यांस फुंकितो, आणि आपल्या कामासाठीं हत्यारे धडितो, त्या लोहाराला म्या उत्पन्न केले, आणि नाश करायला म्या नाशकरण्यालाहि उत्पन्न केले आहे.

१७ कोणतेंहि हत्यार जें तुजविरुद्ध धडिलें आहे, तें साधणार नाहीं, आणि कोणती जी

तुज्जसी वाद करायाला उठेल, तिला तूं अन्यायी ह्मणविली, हाच परमेश्वराच्या सेवकांचा विभाग, आणि हेंच मजपासून त्याचें न्यायापण आहे, असें परमेश्वर ह्मणतो.

अध्याय ५५.

अहो सर्व ताहेल्यानो, तुझी मध्येक पाण्याज-
वळ या, आणि ज्यांस काहीं नाहीं, ते तुझी
क, विकत घेउन खा, होय या, पैक्यावांचून
व मोलावांचून द्राक्षारस व दूध विकत घ्या.
१ जें अन्न नव्हे, त्यासाठीं तुझी आपला पैका
सं खर्चितां? आणि जें तृप्त करित नाहीं,
त्यासाठीं तुझी श्रम कां करितां? तुझी कान
झडन माझे ऐका, आणि जें उत्तम तें खा,
आणि तुमचा जीव मिष्टअन्नानीं संतुष्ट होवो. ३
तुझी आपला कान लावा, आणि मजकडे या;
ऐका, ह्मणजे तुमचा जीव वांचेल; आणि मी
तुझासीं सर्वकाळचा करार करीन, व तुझावर
दावीदाचे विश्वासु अनुग्रह करीन. ४ पाहा,
म्या त्याला लोकांचा साक्षी, लोकांचा नायक, व
आज्ञा करणारा केले आहे. ५ पाहा, जें राष्ट्र
तूं जाणत नाहींस, तें तूं बोलाविलीस; आणि
ज्या राष्ट्रांनी तुला जाणिलें नाहीं, तीं तुजकडे
धांवतील, परमेश्वर जो तुझा देव, जो इज्राएला-
चा पवित्र त्याजकरिता; कारण कीं त्याने तुला
गौरविलें आहे.

६ परमेश्वर सांपडेल त्या काळीं त्याला शो-
धा; तो जवळ असतां त्यास हाक मारा; ७
दुष्ट आपल्या मार्गास, व अन्यायी मनुष्य आपल्या
संकल्पास सोडो, आणि परमेश्वराकडे फिरो,
ह्मणजे तो त्याजवर दया करील, आणि आमच्या
देवाकडे फिरो, कां कीं तो फार क्षमा करील.

८ कां तर माझ्या कल्पना तुमच्या कल्पनांसारि-
ख्या नाहींत, आणि तुमचे मार्ग माझ्या मार्गासारिखे
नाहींत, असें परमेश्वर ह्मणतो. ९ कारण कीं
जसीं आकाशें पृथ्वीपेक्षां उंच आहेत, तसे तुमच्या
मार्गापेक्षां माझे मार्ग, आणि तुमच्या कल्पनापेक्षां
माझ्या कल्पना उंच आहेत. १० तर आकाशा-
सून जसा पाऊस व बर्फ उतरतें, आणि तिकडे
प्रत जात नाहीं, परंतु भूमीस भिजवितें, आणि

तींतून पदार्थ उत्पन्न होत व उगवत असें करून
पेरणाऱ्यास बीज व खाणाऱ्यास अन्न देतें; ११
तसी जी माझी गोष्ट माझ्या मुखांतून निघती, ती
होईल; ती मजकडे फुकट परत येणार नाहीं,
परंतु जें मी इच्छितों तें करील, आणि ज्यासाठीं
म्या ती पाठविली आहे तें साधील. १२ तर
तुझी हर्षाने निघाल, आणि तुमचें चालविणें कु-
शलाने होईल; तुझापुढें पर्वत व डोंगर गायन
करित सुटतील, आणि सर्व वनांतील झाडे टाळ्या
वाजवतील. १३ कांटेच्या झाडाच्या स्थानीं दे-
बदारु रुझेल, आणि बहुकंटक झाडाच्या स्थानीं
सुरु उगवेल; आणि परमेश्वरासाठीं नाम व
सर्वकाळचें अविनाशी चिन्ह होईल.

अध्याय ५६.

परमेश्वर असें ह्मणतो, कीं तुझी नीति पाळा,
आणि न्याय आचरा; कारण कीं माझे तारण
यावयास, व माझा न्याय प्रगट व्हावयास जवळ
आला आहे. २ जो मनुष्य हें करितो, व जो
मनुष्य संतान हें धरितो, जो शाब्बाथास न बाट-
वितां पाळितो, आणि कोणतेंहि दुष्कर्म करण्यापा-
सून आपला हात आकळितो, तो धन्य आहे.

३ आणि जो विदेशी याचा पुत्र परमेश्वरा-
पासीं जडला आहे, त्याने ह्मणूं नये; कीं मला
परमेश्वराने त्याच्या लोकांपासून वेगळें केले
आहे; आणि शंडाने न ह्मणावें, कीं पाहा, मी
वाळलेलें झाड आहे. ४ कां कीं जे शंड माझे
शाब्बाथ पाळितात, आणि जें मला आवडतें तें
निवडितात, व माझा करार धरितात, त्यांजविषयीं
परमेश्वर असें ह्मणतो कीं, ५ त्यांला मी
आपल्या घरांत व आपल्या कोठांत पदवी व
नाम जें पुत्र व कन्या यांच्यापेक्षां उत्तम आहे
तें देईन; सनातन नाम त्यांस देईन, जें नाहींस
व्हावयाचें नाहीं तें. ६ आणि जे विदेशी-
याचें संतान परमेश्वरापासीं त्याची सेवा करा-
याला, व त्याचें नाम प्रिय मानायाला, त्याचे
सेवक व्हायाला जडले आहेत, जो कोणी शाब्बा-
थास न बाटवितां पाळितो, व माझा करार धरितो,
७ त्यांसहि मी आपल्या पवित्रपर्वतास आणिन,
आणि आपल्या प्रार्थनेच्या घरांत त्यांस हर्षित

करीन; त्यांचे होम व त्यांचे बलि माझ्या वेदीवर मला मान्य होतील; कारण कीं माझे घर सर्व लोकांसाठीं प्रार्थनेचें घर, असें झणतील. ८ प्रभु परमेश्वर जो इस्राएलाच्या घालविलेल्यास एकवटितो तो झणतो, कीं त्यासाठीं त्याच्या एकवटलेल्याशीं अणखी दुसऱ्यास एकवटीन.

९ कुरणांतल्या सर्व पशूनीं, आणि रानांतल्या सर्व पशूनीं, खायला या. १० त्याचे पाहरेकरी आंधळे आहेत; ते सर्व अज्ञानी आहेत; ते सर्व मुके कुत्रे आहेत; त्यांच्याने भुंकवत नाहीं; ते डुलकीखोर, निजणारे, झोपाळू आहेत. ११ ते खादाड कुत्रे आहेत, त्यांच्याने तुम होववत नाहीं, आणि जांच्यानी समजवत नाहीं, असे पालक ते आहेत; ते सर्व आपल्या वाटेस प्रत्येक आपल्याकडच्या लाभास पाहतात. १२ याहो, मी द्राक्षारस घेऊन येतो, मग आपण मस्त होऊं तोंपर्यंत दारू पिऊं; आणि उद्यांचा दिवस यासारखा होईल, यापेक्षाहि फारच अधिक मोठा होईल.

अध्याय ५७.

न्यायी नाश पावतो, आणि हें कोणी हृदयांत ठसवीत नाही; आणि कृपाळू मनुष्ये काढून घेतलीं आहेत, परंतु कोणी समजत नाहीं, कीं न्यायी संकटापूर्वी घेतला आहे. २ तो समाधानांत जाईल; ते आपल्या गाद्यांवर सुखरूप बसतील, प्रत्येक जो आपल्या यथार्थतेने चालतो तो.

३ तर गारुडिणीच्या लेकरांनीं, जाराच्या व व्यभिचारिणीच्या संतानांनीं, तुझी हकडे जवळ या. ४ कोणाची तुझी थट्टा करितां? कोणावर तोंड वासतां? व कोणाला जीभ दाखवितां? तुझी अपराधी लेकरें, लटकें संतान नाहीं काय, ५ जे तुझी प्रत्येक हिरव्या झाडाखालीं मूर्तीसीं हाव भाव करितां, आणि खोऱ्यांत खडकांच्या कड्यांखालतीं लेकरांस जिवें मारितां? ६ खोऱ्यांतले गुळगुळीत दगडांमध्ये तुझा वांटा आहे, ते तेच तुझा विभाग आहे; त्यांसच त्यां पेय अर्पण ओतिलें व अन्नार्पण वाहिलें आहे; या कर्माविषयीं मी समाधान पावूं काय? ७ उंच व तेथेंच पर्वतावर त्यां आपली खाट ठेविली आहे; उन्नत तूं यज्ञ करायला चढलीस. ८ दाराच्या

व खांब्याच्या आड त्यां आपलें स्मारक ठेविलें; तर मजबांचून दुसऱ्यापसलीं त्यां आपणास उचलें केलें, आणि चढलीस, त्यां आपली खाट पसरविली, व आपणासाठीं त्यांसीं करार केला; त्यांची खाट मिश्र केली, त्यां स्थान निवडिलें. ९ आणि तूं तेल घेऊन राजाजवळ जास, आणि आपले सुवास बहुत करीस, आणि आपले दूर पाठवीस, आणि त्यां आपणास मृतलोकांपर्यंत नीच केलें आहे. १० तूं आपल्या मार्गाच्या मोठेपणाने दमलीस, तरी निराशा आहे, असें झणणास; त्यां आपली हाताची शक्ति अनुभवली, झणून तूं खिन्न होत नाहीस. ११ तर तूं बेणाकरितां एवढी व्याकुल व भयभीत आहेस, कीं खेटीं बोललास, व मला स्मरलें नाहीं, व आपल्या हृदयांत ठसविलें नाहीं? मी पुरातन दलपासून उगीच राहिलों नाहीं काय, आणि तूं मला भीत नाहीस? १२ तुझा न्याय व तुझी कमी मी प्रगट करीन, परंतु तीं तुजें हित करणार नाहीत.

१३ जेव्हां तूं आरोळी करितोस, तेव्हां तुझे समुदाय तुला सोडवोत; परंतु वारा त्यांस घेऊन जाईल, शुन्यता त्यांस ग्रहण करील; परंतु जो माझा आश्रय धरितो तो भूमीचा विभाव पावेल, आणि माझा पवित्रपर्वत वसन करून घेईल, १४ आणि तो झणेल, सडक बांधा, बांधा सडक, मार्ग सिद्ध करा, माझ्या लोकांच्या वाटेतून ठेवाड उचलून काढा. १५ तर उंच व थोरावलेला जो सर्व काळची वस्ती करितो, ज्याचें नाम पवित्र आहे, तो असें झणतो, कीं मी उंच व पवित्रसनांत वसलों, आणि चेंचरलेल्या व नव आत्मांच्या जनांसींहि वसलों, नव्यांच्या आत्म्याला वीव आणायला आणि चेंचरलेल्यांच्या हृदयाला वीव आणायला; १६ कां तर मी सर्वदलपक्षेवत विवाद करणार नाहीं, आणि सदां राग ठेवणार नाहीं; असें असलें तर आत्मा मजसमोर्लून थकून जाईल, आणि जे जीव म्या उत्तम केले आहेत, तेहि. १७ मी त्याला त्याच्या लोकांच्या अन्यायामुळे कोपित होऊन हाणिलें, मी आपलें तोंड झांकून कोपित झालों, तथापि तो वळतून आपल्या हृदयाच्या मार्गांत चालत गेला.

त्याचे मार्ग पाहिले आहेत, आणि त्याला
शरीर करीन; मी त्याला चालवीन, आणि त्या-
चा व त्याच्या शोक करणाऱ्यांस सांत्वनें भरून
देईन. १९ मी ओंठांचें फल उत्पन्न करितों,
जे दूर आणि जो जवळ त्याला समाधान समा-
नच होईल, असें परमेश्वर द्वाणतो, आणि
मी त्याला आरोग्य करीन. २० परंतु दुष्ट ख-
लेल्या समुद्रासारखे आहेत, कां तर त्याच्याने
सख राहवत नाही, आणि त्याचीं पाण्यें मळ व
वैशाल्यवितात. २१ दुष्टांस काहीं शांति नाही,
असें माझा देव द्वाणतो.

अध्याय ५८.

तुं मळा काढून ओरड, नियमन करूं नको, तुं
आपला शब्द कण्याप्रमाणें उंचाव, माझ्या
जेकांस त्यांचे अपराध, व याकोबाच्या घराण्यास
जाचीं पातकें दाखीव. २ तथापि ते मला प्र-
विदिवसीं शोधितात, आणि माझ्या मार्गांचें ज्ञान
पिय मानितात, ज्या राष्ट्रांने न्याय केला आहे,
आणि आपल्या देवाची नीति वजिली नाही, त्या-
प्रमाणें ते न्यायाच्या विधीविषयीं मज्जवळ वि-
चारितात, देवाजवळ जाणें त्यांस आवडतें.

३ आढी कां उपास केला, आणि तुं पाहत
नाहींस! आढी आपल्या जीवाचें पीडन केलें,
आणि तुं मानीत नाहींस! पाहा, तुझी आपल्या
उपासाच्या दिवसीं आनंद पावतां, आणि आपल्या
सर्व कामकऱ्यांस श्रमवितां. ४ पाहा, तुझी
विवाद व भांडण यांसाठीं, व दुष्टतेच्या मुठीने
हाणयासाठीं उपास करितां; तुमचा शब्द उंच
स्थानांत ऐकूं जावा, असें करायाला तुझी आज
उपास करित नाहीं. ५ जो उपास द्वाणजे मनु-
ष्याचा स्वजीव पीडनाचा दिवस मी निवडितों, तो
असाच आहे काय? लह्याप्रमाणें आपलें डो-
सकें लवविणें व आपल्याखालीं राख व गोणताट
विस्तारणें आहे काय? याला उपास व परमेश्व-
राचा मान्य दिवस द्वाणसील कीं काय? ६
जो उपास मी निवडितों, तो हाच नाही काय?
द्वाणजे दुष्टतेच्या बेळ्या तोडणें, जोखडाचे बंध
सोडणें, व पिडलेल्यांस मोकळें करणें, व तुझी

प्रत्येक जोखड मोडावें! ७ हाच आहे कीं
नाहीं, द्वाणजे त्यां आपलें अन्न भुकेल्यास वाढावें,
आणि घालविलेल्या दरिद्रांस घरीं आणावें? जेव्हां
तुं कोणाला उघडें पाहतोस, तेव्हां त्याला वस्त्र
धावें; आणि तुं आपल्या सारिख्या माणसापासून
न लपावें, असें करिशील?

८ तेव्हां पहाटेप्रमाणें तुझी प्रभा फांकेल व
तुझें आरोग्य लवकर उगवेल, आणि तुझा न्याय
तुजपुढें चालेल, आणि परमेश्वराचें गौरव
तुझ्या मार्गें संपाळील. ९ मग तुं हाक मारि-
शील, आणि परमेश्वर उत्तर देईल; तुं आ-
रोळी करिशील, आणि तो द्वाणेल, पाहा मी
आहें; तुं आपल्या मधून जर जोखड व बोट दा-
खविणें व खोटें बोलणें दूर करिशील; १० जर
तुं भुकेल्यास आपला जीव वाढशील, व दुबळ्या
जीवास तृप्त करिशील, तर अंधारांत तुझा प्रकाश
उगवेल, आणि तुझा काळोख दुपारीसारखा हो-
ईल. ११ आणि परमेश्वर तुला सर्वदा संभा-
ळील, व सुक्यास्थानांत तुझ्या जीवास तृप्त क-
रील, व तुझीं हाडें बळावत असें करील; तेव्हां
तुं शिंपलेल्या मळ्यासारखा, व ज्या झऱ्यांचीं
पाण्यें कधीं थकत नाहींत, त्यासारखाहि होशील.
१२ आणि जे तुजसंबंधी ते पुरातन ओसाड्या
बांधितील, तुं बहुत पिढ्यांचे पाये रचून स्थापि-
शील; तेव्हां तुला भगाडाचा भरणारा, राहण्या-
च्या आळ्यांचा यथास्थित करणारा, असें
द्वाणतील.

१३ माझ्या पवित्रदिवसीं तुं आपला मनोरथ
न करावा, द्वाणून शाब्बाथापासून जर तुं आपला
पाय फिरविशील; आणि शाब्बाथाला आनंदाचा
दिवस, परमेश्वराचा पवित्र सन्मान्य दिवस
द्वाणशील, आणि आपलें काम काज न करून,
आपला आनंद न पावून, व आपली गोष्ट न बो-
लून, त्याचा आदर राखशील तर; १४ मग
तुं परमेश्वराकडे आपला आनंद पावशील, आ-
णि पृथ्वीच्या उंचवट्यांवर तुला चढवीन, आणि
तुझा बाप जो याकोब त्याचा विभाग तुला भोगूं
देईन; कारण कीं परमेश्वराचें मुख हें बोललें
आहे.

अध्याय ५९.

पाहा, तरण्याविषयीं परमेश्वराचा हात तो-
कडा झाला नाहीं, आणि ऐकण्याविषयीं त्या-
चा कान जड झाला नाहीं; २ परंतु तुमच्या
अन्यायानी तुझाला तुमच्या देवापासून दूर केलें
आहे, आणि तुमच्या पापानी तुझापासून त्याचें
मुख आवरविलें आहे ह्याणून तो ऐकत नाहीं. ३
कारण कीं तुमचे हात रक्ताने व तुमचीं बोटें
अन्यायाने मळकटलीं आहेत, तुमचे ओंठ खोटे
बोलतात, तुमची जीभ मुळमुळून सांगती. ४
न्यायाविषयीं कोणी उपदेशीत नाहीं, आणि खरे-
पणाकरितां कोणी वाद करीत नाहीं; ते शुन्यते-
वर भाव ठेवितात, व खोटे बोलतात, ते दुष्टाईचें
गर्भधारण करून दुष्कर्म प्रसवितात. ५ ते सा-
पाचीं आंडीं पाखर घालून फोडितात, व कोळिणी-
चीं जाळीं विणितात; जो त्यांचीं आंडीं खातो
तो मरेल, आणि जें चुटलेलें त्यातून फुरसें नि-
घेल. ६ त्या विणणाऱ्यांचे तांके पांघरूण हो-
णार नाहींत, आणि ते आपल्या कर्मांनी आपणांस
झांकणार नाहींत, त्यांचीं कर्मे अन्यायाचीं कर्मे
आहेत, आणि त्यांच्या हातांत जुलमाचें काम
आहे. ७ त्यांचे पाय दुष्कर्मपुढें धांवतात, व
निर्दोष रक्त पाडायला निकड करितात, त्यांच्या
कल्पना अन्यायाच्या कल्पना आहेत, विघात व
नाश त्यांच्या वाटांत आहेत. ८ त्यांनी कुशला-
चा मार्ग जाणला नाहीं, आणि त्यांच्या गर्तीत
कांहीं नीति नाहीं, त्यांनी आपल्यासाठीं आपल्या
वाटा वांकड्या केल्या आहेत, त्यांत जो कोणी चाल-
तो, तो कुशल अनुभवणार नाहीं.

९ घाकरितां नीति आद्यापासून दूर राहती,
न्याय आद्यास आटपत नाहीं; आढी प्रकाशाची
वाट पाहतो, परंतु पाहा, अंधार; प्रभेची वाट पा-
हतो, परंतु काळोखांत चालत जातो. १० आ-
ढी आंधळ्यांसारिखें भितीस चांसपतो, व डोळे
नसत्याप्रममाणें चांसतो, रात्रीप्रमाणें दुपारी अड-
खळतो, पुष्पामध्ये मेलेल्यांसारिखें आहों. ११
आढी सर्व आस्वलांप्रमाणें गाजतो, आणि खबु-
त्रांसारिखें फार घुमतो; आढी न्यायाची वाट
पाहतो, परंतु कांहीं नाहीं; तारणाची वाट पाहतो,

परंतु तें आद्यापासून दूर राहतें. १२ कारण
कीं तुजसमोर आमचे अपराध बहुत झाले आहेत,
आणि आमचीं पापें आद्याविरुद्ध साक्ष देतात;
कां आमचे अपराध आमच्यापासीं आहेत, व
आढी आपले अन्याय जाणतो; १३ ह्याचें
परमेश्वराविरुद्ध अपराध करणें व खोटे बोलणें,
आमच्या देवापासून फितणें, बलात्कार व फिस्स
बोलणें, खोटीं वाक्यें हृदयांतून कल्पून उच्चारणें.
१४ आणि नीति मागे फिरली आहे, आणि न्याय
दूर उभा राहतो; कां कीं खरेपण आळीमध्ये
ळून पडलें आहे, आणि यथार्थपणाच्याने बांध
जाववत नाहीं. १५ आणि खरेपण उभें पडलें
आहे, आणि जो दुष्टाईपासून दूर राहतो तो न-
टीस पात्र होतो; तर कांहीं न्याय नाहीं, असे
परमेश्वराने पाहिलें, तेव्हां त्याच्या दृष्टीत वा-
ईत पडलें.

१६ आणि कोणी सज्जन नाहीं, असें जे
पाहिलें, आणि कोणी मध्यस्थ नाहीं, ह्याणून न्याय
आश्चर्य वाटलें; तेव्हां त्याच्याच बाहुने त्यास
तारण केलें, आणि त्याच्याच न्यायाने त्याला क-
रण केलें. १७ आणि त्याने न्याय उरकून
प्रमाणें घातला, व तारण शिरस्ताणाप्रमाणें आप-
ल्या डोडिवर ठेविलें, आणि तो सूड उरकणाचीं
वस्त्रें पांघरूणासारिखीं त्याला, मम झगमगमाणें
आवेशाने वेष्टिलेला होता. १८ जेव्हां त्यास
योग्य असेल, तसें तो भरून देईल, जे आपल्या
शत्रूंंस कोप, आपल्या वैयांस फेड देईल; दीपास
फेड भरून देईल. १९ आणि परमेश्वराच्या
मामाला, व त्याच्या गौरवाला कथिमेपासून सूर्य-
दयस्थानापावेतो मनुष्यें भितील; जेव्हां पुढेप्रमाणें
शत्रु येईल, तेव्हां परमेश्वराचा आत्मा जळ
पळवील.

२० आणि उद्धारणारा जीयोनेस येईल, व
याकोबांत जे अपराधापासून फिरतात, त्यांकरितां
येईल, असें परमेश्वर ह्याणतो. २१ आणि
परमेश्वर ह्याणतो, त्यांसीं माझा करार झाला
आहे, जो माझा आत्मा तुझ्या ठायीं आहे, व जे
माझे शब्द म्या तुझ्या मुखांत घातले आहेत, ते
तुझ्या मुखांतून, अथवा तुझ्या संतानाच्या मुखा-
तून, अथवा तुझ्या संतानाच्या संतानाच्या मुखा-

१. आतांपासून सर्वकालपर्यंत सरणार नाहीत, असे परमेश्वर झणतो.

अध्याय ६०.

जुळ, तेजस्वी हो, कां कीं तुझी प्रभा आली आहे, आणि तुजवर परमेश्वराचें गौरव झालें आहे. २ कां कीं पाहा, अंधार पृथ्वीला, व कड अंधार लोकांस आच्छादील, परंतु तुजवर परमेश्वर उदय करील, आणि त्याचें गौरव तुजवर दिसेल. ३ तेव्हां राष्ट्रें तुझ्या प्रकाशाकडेस जाणुन तुझ्या उदयाच्या प्रभेकडेस येतील. ४ सर्वसभोवतें आपली दृष्टि लावून पाहा; ते सर्व जे मिळून तुजकडेस येतात, तुझे पुत्र दुरून येतील; आणि तुझ्या कन्या तुझ्या कडेवर बसतील. ५ मग तूं पाहून हर्षित होशील, आणि तुझे हृदय मजून विकसित होईल; कारण कीं समुद्राचें वृत्त धन तुजकडे फिरेल, राष्ट्रांचीं बलें तुजकडे येतील. ६ डंटांचा समुच्चय भिद्यानाचे व एफाचे जम ठंट तुजला झालेतील; जे श्रेष्ठांतले ते सर्व जवळ येतील; ते सोने व धूप आणतील; आणि परमेश्वराच्या स्तवनें प्रशस्त करतील. ७ दाराचीं सर्व मंदिरें तुजकडे एकवट होतील, नवागोश्याचे मंदिर तुझी सेवा करतील; ते मला गाय होऊन माझ्या वेदीवर चढतील; आणि ते आपलें गौरवाचें मंदिर गौरवीन. ८ जे जगाजगामाणें व जसीं खबुनें आपल्या खिडकाकडे डडत असतात तसे डडतात, हे कोण ज्ञेय! ९ तर दीपे, आणि पहिल्याने तारीं-प्रवीं गलबतें माझी वाट पाहतील, परमेश्वर जे देव याच्या नामासाठीं इस्त्राएलाच्या पवित्रासाठीं त्यानीं आपलें रूप व सोनें संगतीं घेऊन म्या पुत्रांस दुरून आणवें झणून; कां कीं मनें तुला गौरविलें आहे. १० आणि परक्याचे ग तुझे कोट बांधिलील, व त्यांचे राजे तुझी सेवा करतील; कां तर म्या आपल्या क्रोधाने ला हाणिलें, परंतु आतां मी आपल्या कुपेने तुजला दया केली आहे. ११ तुझीं दारें सर्वदा उघडी राहतील, रात्रंदिवस बंद होणार नाहीत, यासाठीं कीं राष्ट्रांचीं बलें व त्यांचे राजे स्वारीं जात तुजकडे आणवे. १२ परंतु राष्ट्र अथवा

राज्य जें तुझी सेवा करणार नाही, तें नाहीस होईल, तीं राष्ट्रे अगदी लयास जातील. १३ माझ्या पवित्रमंदिराचें स्थान सुशोभित करायाला लबानोनाचें गौरव झणजे देवदारु, भद्रदारु, व सरल हीं मिळून तुजकडे येतील; आणि मी आपल्या पदासनाला गौरवीन. १४ आणि तुझ्या पिडणाऱ्यांचे वंश तुजकडे नमन करित येतील, व तुझे सर्व तुच्छ करणारे तुझ्या तळपायांजवळ पडतील, आणि तुला परमेश्वराचें नगर, इस्त्राएलाच्या पवित्राचीं जीयेन, असें झणतील. १५ तूं सोडलेली, व विसलेली, व तुझ्या मधून कोणी जाईना अशी होतीस; तथापि आतां मी तुला सर्वकाळचें ऐश्वर्य, बहुत पिड्यांचा आनंद असें करीन. १६ आणि तूं राष्ट्रांचें दूध चोखिसील, आणि राजांचें थान चोखिसील; आणि मी परमेश्वर तुझा तारणारा आहे, व याकोबाचा प्रतापी तुझा उद्धारणारा आहे, असें जाणवतील. १७ पित्तलाच्या स्थानीं सोनें आणीन, आणि लोखंडाच्या स्थानीं रुपें, व लांकडाच्या स्थानीं पित्तल, व दगडांच्या स्थानीं लोखंड आणीन; आणि तुझे अधिकारी कुशळ व तुझे कर घणारे न्याय, असे मी करीन. १८ तुझ्या भूमींत जुलूम, व तुझ्या सीमांत विघात व नाश पुन्हा ऐकण्यांत येणार नाही; आणि तूं आपल्या कोटांस तारण, व आपल्या दारांस प्रशंसा असें झणशील. १९ दिवसांस तुजला प्रकाशासाठीं सूर्य अणखी असणार नाही, आणि तुला प्रभेसाठीं चंद्र प्रकाश पाडणार नाही; परंतु परमेश्वर तुझी सर्वकाळची प्रभा, व तुझा देव तुझे तेज होईल. २० तुझा सूर्य पुन्हा मावळणार नाही, व तुझा चंद्रहि मावळणार नाही; कां कीं परमेश्वर तुझी सर्वकाळची प्रभा असत जाईल, आणि तुझ्या आक्रंदनाचे दिवस समाप्त होतील. २१ तुझे सर्व लोक न्यायी होतील; आणि म्या गौरविलेलें जे अणून, जसें माझ्या लावण्याचें रोप माझे हाताचें कर्म, तसे ते सर्वकालपर्यंत भूमीचें वतन भोगतील. २२ जो लहान तो हजार असा होईल, आणि जो धाकला तो मोठें राष्ट्र असा होईल; हें आपल्यासमयीं लवकर बडे, असें मी परमेश्वर करीन.

अध्याय ६१.

प्रभु परमेश्वर याचा आत्मा माझ्या ठायीं आहे; कारण कीं गरीबांस सुवातीं सांगायाला परमेश्वराने मला अभिषिक्त केलें आहे; हृदय फुटलेल्यांस बरें करायाला, पाडावांस सुटी, व बंदिवांनांस मोकळीक गाजवून सांगायाला, त्याने मला पाठविलें आहे; २ परमेश्वराच्या प्रसन्नतेचें वर्ष व आमच्या देवाच्या सूड घेण्याचा दिवस गाजवून सांगायाला, सर्व शोक करणाऱ्यांस शांतवन करायाला; ३ जीयोनंतल्या शोक करणाऱ्यांस राखेच्या स्थानीं शोभा, शोकाच्या स्थानीं आनंदाचें तेल, विषण्ण आत्म्याच्या स्थानीं प्रशंसेचें वस्त्र नेमून द्यायाला, आणि त्याने गौरविलेलें व्हावें, झणून त्यांस न्यायाचीं झाडे, परमेराचें लावणें, असें झणतील.

४ तेव्हां ते पुरातन ओसाड्या बांधितील, पूर्वीच्या उबाड्या यथास्थित करितील, मोडलेलीं नगरें, बहुत पिढ्याच्या ठजाड्या नवसरतील. ५ आणि विदेशी ठभे राहून तुमचीं मेंढरें पाळितील, व परदेश्याचे वंश तुमचे शेतकरी व तुमचे माळी होतील. ६ आणि तुझाला परमेश्वराचे याज्ञक झणतील; लोक तुझास आमच्या देवाचे सेवक झणतील; तुझी राष्ट्रांचें धन खाल, आणि त्यांच्या गौरवांत आपला मोठेपणा मिरवाल.

७ तुमच्या लज्जेच्या स्थानीं दुप्पट मिळेल; आणि अप्रतिष्ठा गेली, झणजे ते आपल्या विभागाविषयीं हर्ष करितील; झणून ते आपल्या भूमीत दुप्पट वतन पावतील; सर्वकाळचा हर्ष त्यांस प्राप्त होईल. ८ कां मी परमेश्वर न्यायाला प्रिय मानितों, होमाच्या स्थानीं लुट मी देषितों; तर मी खरेपणाने त्यांच्या कामाचें फल देईन, आणि त्यांसीं सर्वकाळचा करार करीन. ९ आणि राष्ट्रांमध्ये त्यांची संतति व लोकांमध्ये त्यांचे उपज कळतील; सर्व जे त्यांस पाहतील, ते त्यांस अंगीकारून झणतील, परमेश्वराने जे संतान अशीर्वादित केले आहेत, ते हेच आहेत. १० मी परमेश्वराविषयीं फार आनंदेन, माझ्या देवाविषयीं माझा जीव उछासेल; कारण कीं त्याने मला ता-

रणाचीं वस्त्रें नेसविलीं आहेत, न्यायाचा झग मला पांघरविला आहे, जसा नवरा आपलें क्षीय सुशोभित करितो, व नवरी बसीं आपलें भूषणें लेती तसें. ११ तर जसी भूमि आपलें कोंब निघे असें करिती, व जसा मळा आपलें पेरलेले पदार्थ उगवत असें करितो, तसा परमेश्वर सर्व राष्ट्रांच्या देखतां न्याय व प्रसन्न उगवत असें करील.

अध्याय ६२.

जीयोनेविषयीं मी मौन धरणार नाहीं, आणि यरूशालेमेविषयीं मी उगा राहणार नाहीं; तिचा न्याय तेजामप्रमाणें व तिचें तारण बळकट दिव्याप्रमाणें निघेपर्यंत; २ आणि राष्ट्रं तुझ्यायाला, व सर्व राजे तुझ्या गौरवाला फडकतील आणि तुला नवें नाम ठेवितील, जें परमेश्वराचें मुख ठच्चारील तें. ३ आणि तूं परमेश्वराच्या हातांत गौरवाचा मुगुट, व आपल्या देवाच्या हातांत राजाचा किरीट होशील. ४ तुझा पुन्हा सोडलेली झणणार नाहींत, आणि तुझ्या भूमीला पुन्हा ओसाड झणणार नाहीं; परंतु तुला हेफ्झीबा झणतील, व तुझ्या भूमीला बदल झणतील; कारण कीं परमेश्वर तुला प्रसन्न आहे, आणि तुझी भूमि विवाहित होईल.

५ कां कीं जसा तरुण कुमारीसीं लग्न करितो, तसे तुझे पुत्र तुसीं लग्न करितील; आणि जसा नवरा नवरीविषयीं आनंदतो, तसा तुझविषयीं तुझा देव आनंदेल. ६ अगे यरूशालेमे, जस तुझ्या कोटावर पहारेकरी ठेविले आहेत, ते रात्र दिवस कधीं उगे राहणार नाहींत; जे तुझी परमेश्वराचें स्मरण करितां ते तुझी मीन फळू लागू; ७ आणि तो यरूशालेम स्थापि व तिची कृती प्रशंसा करीपर्यंत त्याला असूं देईं वसे. ८ परमेश्वराने आपल्या उजव्या हाताची वळत्या बळवान बाहूची शपथ केली आहे, कीं मी पुन्हा तुझे धान्य तुझ्या मैद्याचें खाणें होईं व्हा नाहीं, आणि ज्यासाठीं त्वां श्रम केला आहे, ते तुझा द्राक्षारस विदेश्याच्या वंशास प्यायाला मिळणार नाहीं; ९ परंतु ज्याने तें एकवळें आहे, तेच तें खातील, आणि परमेश्वराला स्वीतील:

नि न्यानी तो मोळा केला आहे, तेच त्याला
इश्या पवित्र अंगणात पितील.

१० जा, दरवान्यातून जा, माझ्या लोकांचा मार्ग
हद करा; बांधा, सडक मार्ग बांधा; घोंडे का-
न टाका; लोकांसाठी झेंडा उभारा. ११ पाहा,
परमेश्वराने पृथ्वीच्या सीमेपर्यंत प्रसिद्ध केले
हो, की जीयेनेच्या कन्येला छणावे, पाहा,
जे तारण येत आहे; पाहा, त्याचे वेतन त्यास-
मिच आहे, व त्याचे कर्माचेफल त्याजपुढे आहे.

१२ आणि मनुष्ये त्यांस पवित्रलेक, परमेश्वरा-
कडून उदरलेले, असें छणतील; आणि तुला शो-
भिली, न सोडलेली गनरी, असें छणतील.

अध्याय ६३.

१ जो भदोमाहून येतो आहे, जो तांबडी वस्त्रे
न्यालेला झोबराहून येतो आहे, हा कोण?
२ जो आपल्या पांघरुणाने विराजित असून मोठ्या
रत्नाने चालत आहे? मी जो न्यायाने बोल-
ण, करायाला समर्थ आहे तो. ३ तूं आप-
ला पांघरुणाने तांबडा का आहेस? आणि द्राक्षे
उविण्याच्या कुंडात तुडविणाऱ्यासारिखी का तुझी
स्त्रे आहेत? ४ म्या एकल्यनेच कुंड भरून
तासें तुझिली, आणि लोकांतला कोणी मजसंगती
वहता; तर त्यांस मी आपल्या क्रोधाने तुडवीन,
आणि आपल्या रागाने मी त्यांस सुंदरीन; त्यांचे
जो माझ्या वस्त्रावर उरलेले, आणि मी आ-
मी सर्व पांघरुणे रंगवीन. ५ कां तर सूड घे-
मचा दिवस माझ्या मनांत आहे, आणि माझ्या
दरलेल्यांचे वर्ष आले आहे. ६ तर कोणी
हावळणारा नाही, असें म्या पाहिले; आणि
मी उद्धारणारा नाही, छणून मला आश्चर्य
ठेले; तेव्हा माझ्याच हाताने मजसाठी तारण
ले, व माझ्या रागानेच मला उद्धारिले. ७ आणि
आपल्या क्रोधाने लोकांस रमडून तुडवीन, आणि
आपल्या रागाने त्यांस मस्त करीन, आणि त्यांचे
क भूमीवर पाडीन.

८ मी परमेश्वराच्या उपकाराची आठवण
तीन; परमेश्वराने जे आमचे सर्व हित केले
हे, आणि इस्राएलच्या वंशाचे जे त्याने दयेने
परमकरणेकरून अव्यंत हित केले आहे, त्या-

विषयी परमेश्वराची स्तुति करीन. ९ आणि
तो छणाला, ते माझे लोक आहेत खरे, जीं लेकरे
खोटे बोलणार नाहीत, असे ते आहेत; छणून
तो त्यांचा तारणारा झाला. १० त्यांच्या सर्वक-
ष्टांत तो कष्ट पावे, आणि त्याचा समक्ष राहणारा
दूत त्यांस तारी; तो आपल्या प्रीतीने व लीनतेने
त्यांस उद्धरी; आणि सर्व पुरातन दिवसांत त्यांस
उचलून वाही.

१० तथापि ते स्वतंत्र होत असत, आणि त्या-
च्या पवित्र आत्म्यास गांभीर्य असत; याकरितां
उलटून त्यांचा तो शत्रु झाला, आणि त्यासीं त्याने
लढाई केली. ११ मग पुरातनदिवस, मोशे व
आपले लोक यांचे स्मरण तो करी; ज्याने त्यांस
त्याच्या कळपाच्या पालकासंगतीं समुद्रांतून वर
आणिले, तो कोठे आहे? ज्याने त्याजमध्ये आप-
ला पवित्र आत्मा पातला तो कोठे आहे? १२
जो आपल्या गौरवी बाहूने मोशेच्या उजव्या हा-
तास वागवीत असे, ज्याने आपणासाठी सनातन
नाम करायाला त्याजपुढे समुद्र विभागला? १३
ज्याने त्यांस डोहामधून नेले, तेव्हा जसा घोडा
माळावर तसे ते आडखळले नाहीत? १४
जसा पशु खोऱ्यात उतरत असतो, ज्याला परमे-
श्वराच्या आत्म्या विसावा देतो, तसें त्यां आपणा-
साठी गौरवी नाम करायाला आपले लोक नेले.

१५ आकाशांतून दृष्टि लाव, आणि आपल्या
पवित्र व गौरवी वस्तीतून पाहा; तुझा आवेश व
तुझा पराक्रम कोठे आहेत? तुझ्या अंतर्जाचा क-
ळवळा व तुझी करुणा मजविषयी बंद झाली आ-
हत काय? १६ तूं तर आमचा बाप आहेस,
आब्राहाम जरी आद्यास जाणत नाही, आणि इ-
स्त्राएल आद्यास अंगिकारीत नाही, तरी हे
परमेश्वरा, तूं आमचा बाप, आमचा उद्धार-
णारा आहेस; तुझे नाम सर्वकालचे आहे.

१७ हे परमेश्वरा, त्यां आपल्या मार्गापासून
आद्याला कां बहकूं दिले आहे? त्यां आपल्या
भयापासून आमचीं हृदये कठोर कां होऊ दिली
आहेत? तूं आपल्या सेवकांकरितां आपल्या वत-
नाचे वंश परत आण. १८ थोडा वेळ तुझ्या
पवित्रलेकांनी क्त्वन भोगले आहे; तुझे पवित्र-
स्थान आमच्या शत्रूंनी तुडविले आहे. १९

आढी पुरातन परंपरेचे आहों; त्या त्यांवर राज्य केलें नाहीं; त्यांवर तुझे नाम ठेविलें नाहीं.

अध्याय ६४.

आहा त्या आकाशें फाडून उतरावें, आणि पर्वत तुजसमोर गळून पडावे, २ जसा अग्नि काड पेटवितो, जसा अग्नि पाणी उतवितो, तसें आपल्या शत्रूंस तूं आपलें नाम कळीव, राष्ट्रें तुज-पुढें थरथरा कोपित. ३ ज्या भयंकर कर्मांची आढी वाट पाहिली नव्हती, ती जेव्हा तूं कलं लागलास तेव्हा उतरलास, पर्वत तुजसमोर गळून पडले. ४ तर जो त्याची आशा धरितो, त्यासाठीं जें त्याने सिद्ध केलें आहे, तें उत्तिकालापासून मनुष्यानी ऐकिलें नाहीं, व त्यांच्या कार्नी पडलें नाहीं, आणि हे देवा, तुजवांचून कोणाच्या डोळ्याने तें पाहिलें नाहीं. ५ जे आनंदतांना व न्यायीपण करितांना तुझ्या मार्गांत तुझी आठवण करितात, त्यांस तूं भेटतोस; पाहा, आढी पाप केलें द्याणून तूं कोपित झालास; तथापि त्यांसहित आढी सर्वकाळ तरावें. ६ परंतु आढीं सव विटाळल्या पदार्थासारिखे आहों, आणि आमचीं सर्व पुण्यकर्मे विटाळाच्या फडक्याप्रमाणें आहेत; आणि सर्व आढी पानासारिखे मुकून जातो; आणि आमच्या अन्यायांनी आद्याला वाऱ्याप्रमाणें उडवून नेलें आहे. ७ आणि कोणी तुझ्या नामाने हाक मारित नाहीं, व तुला आग्रह करायला उत्तेजित होत नाहीं; कारण कीं त्यां आपलें मुख आद्यापासून झाकिलें आहे, आणि आमच्या अन्यायांमुळे आद्यास खंडण केलें आहे. ८ परंतु आतां हे परमेश्वरा, तूं आमचा बाप आहेस; आढी गारा व तूं आमचा कुंभार; आणि आढी सर्व तुझ्या हाताचें काम आहों.

९ हे परमेश्वरा, अतिशयें कोपित होऊं नको, आणि सर्वकालपर्यंत अन्याय स्मरूं नको; पाहा, दृष्टि लाव, आढी सर्व तुझे लोक आहों. १० तुझीं पवित्र नगरें रान झालीं, जियोन बंगल झाली, यरूशालेम ओसाड झाली आहे. ११ आमचें पवित्र व सुशोभित मंदिर ज्यांत तुला आमचे वडील स्तवीत असत, तें अग्नीने जाळिलें

आहे, आणि आमचीं सर्व रमणीयस्थलें ओसाड झालीं आहेत. १२ हे परमेश्वरा, या घेई करितां तूं आपणाला अकळिसील काय! तूं उग्र राहसिल, व आद्यास अतिशयें पाहिसील काय!

अध्याय ६५.

जे मला पुसत नसत, ते मला शोधिल; मला हुडकीत नसत, त्यांस मी सांपडेन; राष्ट्रांला माझे नाम ठेविलें नव्हतें, त्यांला, पाहा, पाहा मला, असें द्याणेन. २ जे मला लोक आपल्या कल्पनांप्रमाणें वाईट मार्गें वाळातात, त्यांजकडे सर्व दिवस म्या आपले हात पुढे केले आहेत; ३ जे लोक माझ्या वोंडावर निम मला क्षोभवितात, जे बागांत यज्ञ करितात, इटांच्या वेद्यांवर धूप जाळितात; ४ जे मला मध्यें वसतात, व थड्यांमध्ये राहतात, जे उग्रयां मांस खातात, व ज्यांच्या पात्रांत अमंगळ पदार्थांचा रस असतो; ५ जे द्याणतात, तूं दूर राह, मला शिवूं नको; कां तर मी तुजपेक्षां पवित्र आहे; ते माझ्या नाकपुड्यांत धूर, सर्व दिवस कळस अग्नि, असे आहेत. ६ पाहा, मजसमोर लिहिलें आहे; मी उगा राहणार नाहीं, परंतु मला देईन, त्यांच्या पदरीं भक्षण देईल; ७ तुमच्या अन्यायांचे दंड व तुमचे पूर्वज जे पवित्र धूप जाळित असत, व डोंगरांवर मला निरीत असत, त्यांच्या अन्यायांचे दंडहि पूर्ण करीन; आणि त्यांच्या पूर्वकर्मांचें फल त्यांच्या पदरीं गोबून देईन, असें परमेश्वर द्याणतो.

८ परमेश्वर द्याणतो, कीं जसा द्याणां घोंसांत रस सांपडतो, आणि कोणी द्याणें, त्याचा नाश करूं नका, कारण कीं त्यांत बाकी वाई आहे; तसें मी आपल्या सेवकांसाठीं करीन, त्या सर्वांचा नाश न करावा द्याणून. ९ जसे याकोबापासून संतान, व यहुदापासून माझा संताचा वतनदार उत्पन्न होई असें करीन; जे माझे निवडलेले त्यांचें वतन पावतील, व जसे सेवक तेथें वसतील. १० अग्नि माझा नाश करीना मी माझा शोध केला आहे, त्यासाठीं द्याणो

राचें कुरण होईल, आणि आखोराचें खोरें
ही गोठण होईल.

११ परंतु जे परमेश्वरास सोडितात, व मा-
पवित्रपर्वतास विसरतात, जे लक्ष्मीसाठीं ताट
ह करितात, व देवासाठीं पेयअर्पण पात्रांत
तात, ते तुझी आहां. १२ याकरितां मी तु-
ला तरवारीसाठीं गणीन, आणि तुझी सर्व
साठीं उपडे पडाल; कां कीं जेव्हां म्या बोलालिल्लें,
हां तुझी उत्तर दिव्हें नाहीं; मी जेव्हां बोललों,
हां तुझी ऐकिल्लें नाहीं; परंतु माझ्या दृष्टींत वाईट
हें, आणि ज्यांत मला संतोष वाटेना तें निवडिल्लें.
१३ याकरितां प्रभु परमेश्वर असें ह्मणतो, कीं
हा, माझे सेवक खातील, परंतु तुझी भुकेले
हाल; पाहा, माझे सेवक पितील, परंतु तुझी
न्हेले राहाल; पाहा, माझे सेवक हर्षतील,
तु तुझी लाजाल; १४ पाहा, माझे सेवक
म्याच्या हर्षाने गायन करतील, परंतु तुझी म-
म्या खेदाने ओरडाल, आणि आत्म्याच्या भं-
ने बेंकाल. १५ आणि तुझी आपलें नाम मा-
ला निवडलेल्यांसाठीं शाप असें सोडून ठेवाल;
आणि प्रभु परमेश्वर तुला जिवें मारील, आणि
मापल्या सेवकांस दुसरें नाम ठेकील. १६ ह्मणून
जो भूमीवर आपणास आशीर्वाद करितो, तो ख-
या देवाच्या नामाने आपणास आशीर्वाद करील;
आणि भूमीवर जो शपथ वाहतो, तो खऱ्या देवा-
ची शपथ वाहील; कारण कीं पूर्वीच्या पीडा वि-
डलेल्या आहेत, आणि माझ्या दृष्टीपासून गुप्त
होण्या आहेत.

१७ कां तर पाहा, मी नवीं आकाशें व नवी
मी उत्पन्न करितों; आणि जीं पूर्वीचीं तीं लोक
करणार नाहींत, आणि तीं मनांत येणार नाहींत.
१८ तर जे मी उत्पन्न करितों, त्याविषयीं तुझी
सर्वकाल आनंद व उल्लास करा; कां तर पा-
मी यरूशालेमेस उल्लास व तिच्या लोकांस
आनंद उत्पन्न करीन. १९ आणि यरूशालेमे-
सवीं उल्लास करीन, व आपल्या लोकांविषयीं
आनंद करीन; आणि तींत रडण्याचा शब्द, आ-
मीचा शब्द पुन्हा ऐकणार नाहींत. २० ज्याने
आपलें आयुष्य पूर्ण केलें नाहीं, असा तीतला
लोक अथवा झतारा कोणीहि फिरून होणार

नाहीं; कां कीं मुलगा शंभर वर्षांचा होऊन मरे-
ल; परंतु पापी शंभर वर्षांचा असून शापग्रस्त
होईल. २१ आणि ते घरे बांधून त्यांत वसती-
ल, आणि द्राक्षींचे मळे लावून त्यांचें फल खा-
तील. २२ त्यांनी घर बांधिल्लें असतां दुसरा
त्यांत वसणार नाहीं; त्यांनी झाडें लाविल्लीं अ-
सतां दुसरा त्यांचें फल खाणार नाहीं; कारण कीं
झाडाच्या आयुष्याप्रमाणें माझ्या लोकांचें आयुष्य
होईल, आणि माझे निवडलेले चिरकाल आपलें
हातांचें काम भोगतील. २३ ते व्यर्थ श्रम कर-
णार नाहींत, आणि कष्ट भोगायला लेंकरें जन्म-
विणार नाहींत; कारण कीं ते आपल्या संततिसहित
परमेश्वराच्या आशीर्वादिताचे संतान आहेत.
२४ आणि असें होईल, कीं त्यांनी हाक मारल्या-
पूर्वी मी उत्तर देईन; ते बोलतांच मी ऐकेन. २५
लांडगा व कोंकरूं एकत्र चरतील, आणि सिंह
बैलाप्रमाणें गवत खाईल; आणि धूळ सर्पांचें
खाणें होईल; माझ्या पवित्र पर्वतांत कोणी
उपद्रव अथवा नाश करणार नाहींत, असें परमे-
श्वर ह्मणतो.

अध्याय ६६.

परमेश्वर ह्मणतो, कीं आकाश माझे सिंहासन,
आणि पृथ्वी माझे पादासन आहे; तर मजसा-
ठीं जे तुझी घर बांधाल, तें कोठें असेल? आणि
कोठें माझे विसाव्याचें स्थान आहे? २ तर ते
सर्व पदार्थ माझ्या हाताने उत्पन्न केले, ह्मणून ते
सर्व आहेत, असें परमेश्वर ह्मणतो; परंतु जो
दीन व अनुतापी आत्म्याचा असून माझ्या वचना-
चें भय धरितो, त्याजकडे मी पाहीन. ३ जो
बैलाला कापून मारितो तो मनुष्यघातकासारिखा
आहे; जो कोंकरूं बलि करून मारितो, तो कु-
त्र्याची मान कापणाऱ्यासारिखा आहे; जो अर्प-
ण करितो, तो डुकराचें रक्त अर्पणाऱ्यासारिखा
आहे; जो धूप जाळितो, तो मूर्तीची स्तुति कर-
णाऱ्यासारिखा आहे; होय त्यांनी आपले मार्ग
निवडिले आहेत, आणि त्यांचा जीव त्यांच्या अ-
मंगळकर्मांत संतोषतो. ४ मीहि त्यांच्या विप-
त्ति निवडीन, आणि त्यांचीं भयें त्यांजवर अणीन;
कारण कीं जेव्हां म्या बोलालिल्लें, तेव्हां कोणी

ठत्तर दिव्हें नाहीं; जेव्हा मी बोललों, तेव्हा त्यानी ऐकिलें नाहीं; परंतु जें माझ्या दृष्टींत वाईट तें त्यानी केलें, व ज्यांत मी संतोषत नाहीं, तें त्यानी निवडिलें.

५ जे तुझी त्याच्या वचनाचें भय बाळगतां ते तुझी परमेश्वराचें वचन ऐका; तुमच्या ज्या भावानी माझ्या नामाकरितां तुझास द्वेषिलें व बाहेर टाकलें, ते झणाले, परमेश्वराला गौरव असो; परंतु तो तुमच्या हर्षासाठीं प्रगट होईल, आणि ते लाज पावतील. ६ नगरांतून प्रणादाचा शब्द, देवळांतून शब्द, जो परमेश्वर आपल्या वैयाला फेड भरून देतो, त्याचा शब्द येतो. ७ तिने तिडका धायाच्या पूर्वी ती प्रसूत झाली; तिला वेदना लागायाच्या पूर्वी ती पुत्र प्रसवली. ८ असी गोष्ट कोणी ऐकिली? असीं वर्तमानें कोणी पाहिलीं काय? एकाच दिवसीं पृथ्वी प्रसवे, असें कोणी करील काय? राष्ट्र एकाएकीं बन्मेल काय? तथापि जियोन जेव्हा प्रसूतिवेदना पावली, तेव्हाच ती आपलीं लेकरें प्रसविली. ९ परमेश्वर झणतो, काय, मी प्रसूतीच्या लागास आणून जन्मविणार नाहीं? मी जन्मवून गर्भस्थान बंद करीन काय? असें तुझा देव झणतो. १० जे तुझी घरूशालेमेवर प्रीति ठेवितां, ते सर्व तुझी तिजसंगतीं हर्षा व ठळासा; जे तुझी तिजविषयीं शोक करितां ते सर्व तुझी तिजसीं हर्षकरून आनंदाः ११ अशासाठीं कीं तुझी तिच्या शांतवनाचें थान पिऊन तुम व्हावें, आणि तिच्या गौरवाचें पुष्कळपण चोखून संतुष्ट व्हावें. १२ कारण कीं परमेश्वर झणतो, कीं पाहा, मी तिजकडे नदीसारिखें कुशल, व भरलेल्या ओषासारिखें राष्ट्रांचें गौरव पोंचवीन, तेव्हा तुझी थान चोखाल; ती तुझास कडेवर कडील, आणि मांड्यावर लढावील. १३ जसी कोणेकाची आई त्याचें शांतवन करिती तसा मी तुमचें शांतवन करीन; आणि घरूशालेमेंत तुझी शांतवन पावाल. १४ हें जेव्हा पाहाल, तेव्हा तुमचें हृदय आनंदेल, आणि हिरवळीप्रमाणें तुमचीं हाडें नवसरतील; आणि परमेश्वराचा हात त्याच्या सेवकाकडेस कळेल, परंतु त्याच्या वैयावर त्याचा क्रोध होईल. १५ तर प्रहा, परमेश्वर अभिसुद्धा ये-

ईल, व वावटळीप्रमाणें त्याचे रथ येतील, झोपेकडून त्याचा क्रोध आणि अधिन्वालांकडून त्याची धमकी पोंचवायला. १६ कारण कीं परमेश्वर अभीकडून, व आपल्या तरवारीकडून सर्व मनुष्य-बातीसी वाद करील; आणि परमेश्वराने जे वधलेले ते बहुत होतील. १७ जे दुकरावें मस, व अमंगळ पदार्थ, व उंदीर खाऊन नागाच्या मस भागांतल्या एका झाडाच्या आड आपणास पतिव्रत व स्वच्छ करितात, ते एकदांच नाहींसे होतील, असें परमेश्वर झणतो. १८ तर त्यांचीं व त्यांच्या कल्पना मी जाणतो; आणि असें प्रकट यास येईल, कीं सर्व राष्ट्रे व सर्व भाषांचे लोक मी एकत्र मिळवीन, तेव्हा ते येऊन माझे गौरव पाहतील. १९ आणि त्याजमध्ये चिन्ह ठेवीन, आणि त्यांच्या वांचलेल्यांस मी राष्ट्रांकडे, झणजे तारशिश, एन, व लूद, जे घुण्ण ओढितात, त्यांकडे, आणि तुकल, व यावान, व दूरचीं द्वीपे, ज्यांनि माझे कीर्ति ऐकिली नाहीं, व माझे गौरव पाहिलें नाहीं, त्यांकडे हि पाठवीन; मग ते राष्ट्रांमध्ये माझे गौरव प्रकट करतील. २० तेव्हा तुमच्या सर्व भावांस घेऊं जावर, व रक्षांत, व पालख्यांत, व खेव्यांत, व चपल उंटांवर, वसवून सर्व राष्ट्रांतून माझी शक्ति पर्वतास, घरूशालेमेस परमेश्वराबरोबर आण-माणें आणतील, जसे इस्त्राएलाचे वंश लच्छात्रांत अर्पण ठेवून परमेश्वराच्या घरांत आनीतात तसे, असें परमेश्वर झणतो. २१ आणि जेज्या कित्येकांस याजक व लेवी व्हायासाठीं घेईन, असें परमेश्वर झणतो. २२ कारण कीं जीं नवीं आख्यां व जीं नवीं पृथ्वी मी उत्पन्न करीन, तीं बरीं मजसमोर टिकतील, तसीं तुमची संतति व तुमचें नाव हीं टिकतील, असें परमेश्वर झणतो. २३ आणि असें होईल, कीं प्रत्येका वमाकलेख व प्रत्येका शाब्बाथास सर्व मनुष्यजाति मजसमोर भजायला येत जाईल, असें परमेश्वर झणतो. २४ आणि ज्या मनुष्यानी माझा अपराध केव त्याचीं मंडीं ते काहेर जखून पाहतौल; त्याचीं त्याचा किडा मरणाद नव्ही, आणि त्याचा की विझणार नाहीं; आणि तीं सर्वमनुष्यजाति कीट असीं होतील.

इर्मयाचा भविष्यवाद.

अध्याय १.

हिस्कीयाचा पुत्र इर्मया जो बन्यामीन देशांत त्या अनाथोयांतल्या याजकांतला होता त्याचे ३; २ ज्या त्याजवळ यहूदाचा राजा आमोन याचा पुत्र जो योशीया त्याच्या दिवसांत, त्याच्या राज्याच्या तेराव्या वर्षांत परमेश्वराचें वचन आलें. आणि यहूदाचा राजा योशीया याचा पुत्र जो योशीया त्याच्या दिवसांत आलें, यहूदाचा राजा योशीया याचा पुत्र जो जिदकीया याच्या काराव्या वर्षाच्या समाप्तीपर्यंत, जो यरूशालेच्या प्रवास पांचव्या महिन्यांत झाला त्यापर्यंत हि ३. ४ तर परमेश्वराचें वचन मजजवळ आलें ३, ५ म्या तुला उदरांत निर्माण करायाच्या ३ म्या तुला जाणिलें, आणि तूं गर्भस्थानांतून निघायाच्या पूर्वी म्या तुला पवित्र केलें, आणि राष्ट्रांसाठीं भविष्यवादी असें नेमिलें. ६ तेव्हां मी झणालों, अहा प्रभु परमेश्वरा, पाहा, मी बोलायला समर्थ नाहीं, कारण कीं मी पोर आहे.

७ तेव्हां परमेश्वराने झटलें, मी पोर आहे, असें बोलूं नको; कां कीं ज्या सर्वांकडे मी तुला ठेवीन त्यांजवळ जासील, आणि जें मी तुला आज्ञापित तें सर्व बोलसील. ८ त्यांस भिडूं नको, ९ तर तुला पार पाडायसाठीं मी तुझ्याजवळ आहे, असें परमेश्वर झणतो. ९ मग परमेश्वराने आपला हात पुढें करून माझ्या मुखास आशिलें; तेव्हां परमेश्वराने मला सांगितलें, पाहा, म्या तुझ्या मुखांत आपलीं वचनें घातलीं आहेत. १० पाहा, उपटायाला व पाडायाला व नाशायाला व मोडायाला, बांधायाला व लावायाला म्या तुला या दिवसीं राष्ट्रांवर व राज्यांवर ठेविलें आहे.

११ नंतर परमेश्वराचें वचन मजजवळ आलें, कीं हे इर्मया, तुला काय दिसतें? तेव्हां मी झणालों, मला बदामीची काठी दिसती. १२ तेव्हां परमेश्वराने मला झटलें, तुला बसें दि-

सलें; कां कीं मी आपलें वचन साधायाला जपलों. १३ मग पुन्हा परमेश्वराचें वचन मजजवळ आलें, कीं तुला काय दिसतें? तेव्हां मी झणालों, एक शिजती थाली मला दिसती, आणि तिचें मुख उत्तरेकडे आहे. १४ तेव्हां परमेश्वराने मला झटलें, देशांतल्या सर्व राहणाऱ्यांवर उत्तरेतून विपत्ति निघेल. १५ कां तर परमेश्वर झणतो, पाहा, मी उत्तरेतल्या राज्यांतल्या सर्व वंशांस बोलावीन; तेव्हां ते येतील, आणि प्रत्येक आपलें सिंहासन यरूशालेमेच्या दरवाजांजवळ व भोंवती तिच्या सर्व कोटांच्या समोर व यहूदाच्या सर्व नगरांच्या समोर ठेवितील. १६ आणि ज्यांनी मला सोडून इतर देवांपुढें धूप जाळिला, आणि आपल्या हातांच्या कर्मांस भजिलें आहे, त्यांजवर त्यांच्या दुष्टाईमुळे मी आपलीं शासनें उच्चारिन.

१७ तूं तर आपली कंबर बांध, आणि उठून जें सर्व मी तुला आज्ञापित तें त्यांस सांग; त्यांजकरितां भयभीत होऊं नको, झालास तर कदाचित मी तुला त्यांसमोर उदास करिन. १८ तर पाहा, मी आज तुला सर्व देशांप्रत व यहूदाच्या राजांप्रत व त्याच्या सरदारांप्रत व त्याच्या याजकांप्रत व देशांतल्या लोकांप्रत गांवकुस्वी नगर व लोखंडाचा खांब व पितळाचे कोट असें केलें आहे. १९ आणि ते तुजसीं लढतील, परंतु तुजवर प्रबल होणार नाहींत, कारण कीं तुला पार पाडायाला मी तुजजवळ आहे, असें परमेश्वर झणतो.

अध्याय २.

आणि परमेश्वराचें वचन मजजवळ आलें कीं, २ तूं जाऊन यरूशालेमेच्या कानांत गाजवून सांग, परमेश्वर झणतो, कीं मी तुझ्या तरुणपणाची दया, तुझ्या वाङ्मन्यवाची प्रीति स्मरतो, ज्या त्वां रानांत न पेरलेल्या भूमींत मला अनुसरून केली ती. ३ इस्त्राएल आपल्या उत्पत्तीच्या प्रथमफलासुद्धां परमेश्वरासाठीं पवित्र

आहे; जे सर्व त्याला खाऊन नाशितात, ते दोषी होतील; त्यांवर अरिष्ट येईल, असें परमेश्वर दणतो. ४ याकोबाच्या घराण्या, व इस्राएलाच्या वंशाच्या सर्व कुलांनी, तुझी परमेश्वराचें वचन एका.

५ परमेश्वर दणतो, कीं तुमच्या वडिलांस माझ्या अंगी कोणता अन्याय सांपडला दणून ते मजपासून दूर गेले आहेत, आणि व्यर्थपणाप्रमाणें चालून व्यर्थ झाले आहेत? ६ आणि ते दणाले नाहीत, कीं ज्या परमेश्वराने आद्यास मिसर देशांतून वर आणिलें, ज्याने आद्यास रानांत शून्यतेच्या व खांचांच्या भूमींत, सुक्या व मरण छायेच्या भूमींत चालविलें, ज्या भूमींतून कोणी चालेना व जीत मनुष्य वसेना तीत आद्यास चालविलें, तो कोठें आहे? ७ आणि म्या तुझास पिकाऊ भूमीत तिचें फल व तिचे उत्तमपदार्थ खायाला आणिलें; परंतु तुझी तीत शिरून माझी भूमि बाटविली, आणि माझे वतन वीट असें करून ठेविलें. ८ परमेश्वर कोठें आहे? असें याजक दणणानात; आणि नेमशास्त्राच्या उपदेशकानी मला जाणिलें नाही; आणि पालकांनी माझा अपराध केला आहे; आणि भविष्यवाद्यांनी बालाच्या नामाने भविष्य सांगितलें आहे; आणि ज्यांच्याने हित करवत नाही त्यांस ते अनुसरले आहेत.

९ याकरितां मी तुझासीं अणखी विवाद करीन, असें परमेश्वर दणतो, तुमच्या लेकरांच्या लेकरांसीहि विवाद करीन. १० कां तर खितीमाच्या द्वीपांस पार जाऊन पाहा; आणि केदारास पाठवून पुरता विचार करा; आणि असी गोष्ट आहे किंवा नाही हें पाहा. ११ कोणत्याहि राष्ट्रांने आपले देव पालटिले आहेत काय? आणि ते देव नाहीत; परंतु ज्याच्याने कांहीं हित करवत नाही त्यासाठीं माझ्या लोकानी आपलें गौरव पालटिलें आहे. १२ अहो आकाशांनो, तुझी याविषयीं विस्मित व्हा, आणि भयाने कांपून अत्यंत वाबरे व्हा, असें परमेश्वर दणतो. १३ कारण कीं माझ्या लोकानी दोन दुष्कर्म केली आहेत, त्यांनी आपणांसाठीं कूप, मोडके कूप जे कांहीं पाणी धरायला समर्थ नाहीत, ते खोदले आहेत;

आणि जीवत पाण्याचा झरा जो मी त्या मला सोडिलें आहे.

१४ काय, इस्राएल सेवक आहे! तो काय बन्मलेला दास आहे काय! तो लुटीस काय कां झाला आहे? १५ तरुण सिंह त्याजक जे जेले, त्यानी आपला शब्द उद्गारला, आणि त्याची भूमि ओसाड केली; आणि त्याचीं नदरीं लिलीं असतां त्यांमध्यें कोणी राहत नाही. १६ नोफ व ताहफनस यांचे वंश तुझ्या माथ्यावर चरले आहेत. १७ जेव्हां परमेश्वर तुझा तुला मार्गांत चालवीत होता तेव्हां त्याला सोळां त्यां आपणासाठीं हें केलें नाही काय! १८ जेव्हां आतां तुला शिहोरेचें पाणी प्यायाला विसरल्या मार्गांत काय आहे! अथवा नदीचे पाणी प्यायाला तुला अशूराच्या मार्गांत काय आहे? १९ तुझें दुष्टपण तुला शिक्षील, व तुझे फिरतुला निर्धाषतील; तर जाण व पाहा, कीं तूं परमेश्वराला आपल्या देवाला सोडिलें, आणि तुझ्या अंगीं माझे भय नाही, हें वार्द व दूर आहे, असें प्रभु सैन्यांचा परमेश्वर दणतो.

२० तर पूर्वी जेव्हां म्या तुझें जोखड केडिलें, व तुझी बंधनें तोडिलीं, तेव्हां दणालीस, कीं मी उल्लेघणार नाही; परंतु प्रत्येक उंच डोंगरावर व प्रत्येक हिरव्या झाडाखालीं तूं लवून अभिचार करितोस. २१ तथापि म्या तुजला उल्लेख दिसी, अगदीं खरें बीज असें लाविलें असतां तूं जलतून मजसाठीं विजाती द्राक्षेचें रोप कसी झाली आहेस? २२ जरीं त्वां आपणास सोन्याने धुतलें आणि तुझें साबूण आपल्या अंगाला लाविला तरीं मजपुढें तुझा अन्याय तुझ्या अंगीं मुरला आहे, कीं प्रभु परमेश्वर दणतो. २३ मी विस्मित नाही, मी बालांस अनुसरलें नाही, असें जे दणतील? तूं खोऱ्यांत आपला मार्ग पळव, जे त्वां केलें आहे तें बाण; जी चपळ उंटीण आपल्या मार्गांत भ्रमती तसी तूं आहेस; २४ आणि बळकट व हिवाटलेली रानगाढवी बी आपल्या इच्छेप्रमाणें वारा झुरकून पिते, तिला तिच्या हाथ्यांत झेप फिरवील? सर्व जे तिला शोधतील त्यांस तिला लागणार नाही; ती आपल्या महिन्यांत तिला सांपडेल. २५ तूं आपल्या पायांस अन्नवरी

व आपल्या गळ्यास तहान होऊं देऊं नको; तथा-
पि तूं झणाली आहेस, आशा नाही, नाही खरी;
मी म्या परपुरुषावर प्रीति ठेविली आहे, आ-
मि मी त्याच्या पाठीस लागेन. २६ जसा चोर
झडल झणजे लाजतो तसे इस्राएलाचे जे वंश
हे व त्याचे राजे, त्याचे सरदार, त्याचे याजक व
अन्य भविष्यवादी लाजतील; २७ जे ते लांकू-
ळ्या झणतात, तूं माझा बाप आहेस; आणि
झडल झणतात, त्वां मला जन्म दिलें; कारण
मी मजकडे त्यांनी मुख नव्हे, परंतु पाठ फिरविली
आहे; तथापि ते आपल्या संकटाच्या समयी
कळिले, तूं उठून आघ्रास तार. २८ जे तुझे
ते त्वां आपल्यासाठीं केले ते कोठें आहेत? ते
तुला तुझ्या संकटाच्या समयी तारायास समर्थ
आहेत तर उठोत; कां की हे यहूदा, तुझ्या नग-
राच्या कपतीप्रमाणें तुझे देव आहेत. २९ तुझी
झाला मजसी वाद कराल? सर्वांनी तुझी माझा
अराध केला आहे, असें परमेश्वर झणतो.
३० व्यर्थ तुमच्या लेकरांस म्या हाणिलें आहे;
मी शिक्षा घेईनात; तुमच्या तरवारीने नाश कर-
णाऱ्या सिंहाप्रमाणें तुमचे भविष्यवादी खाले
आहेत.

३१ अहो वंश हो, तुझी परमेश्वराचें वचन
पाहा; काय, मी इस्राएलास जंगल अथवा अंधा-
राची भूमी होतो? आधी इकडे तिकडे धावून
अमलें अहो, आधी फिरून जवळ येणार
नाहीं, असें कां माझे लोक झणतात? ३२
जुमारी आपलीं भूषणें, अथवा नवरी आपला
प्राण विसरेल काय? तथापि माझे लोक असं-
ख्य दिवस मला विसरले आहेत. ३३ शृंगार
शेधायला तूं आपला मार्ग निटावितीस काय?
असें करून त्वां दुष्टस्त्रियांसहि आपले मार्ग शि-
घ्रविले आहेत. ३४ तुझ्या पदरांतहि दुर्बळ
नेदोषांच्या बीजांचें रक्त सांपडलें आहे; खणती
लावून तें मला सांपडलें, असें नव्हे; परंतु या
सर्वांवर तें आहे. ३५ तथापि तूं झणतीस, मी
नेदोष आहे, झणून त्याचा क्रोध मजवरून ख-
र्चात फिरेल; पाहा, म्या पाप केलें नाहीं, असें
झणतीस, झणून मी तुजसी वाद करीन. ३६
तुं आपला मार्ग पालटायला एवढी कां वळून

जातीस? जसी तूं अशूराविषयीं लज्जित झालीस तसी मिसराविषयींहि लज्जित होतील. ३७ आणि तूं आपले हात आपल्या डोईवर ठेवून त्याजपासून निघून जाशील; कां तर परमेश्वराने ज्यांजवर त्वां विश्वास ठेविला होता त्यास नाकारिलें आहे, झणून त्याकडून तूं आपलें हित साधणार नाहींस.

अध्याय ३.

लोक झणतात, जर पुरुषाने आपली स्त्री सोडिली, आणि ती त्याजपासून निघून जाऊन इतर पुरुषाची स्त्री झाली, तर तो पुन्हा तिजपासीं परत जाईल काय? असें असलें तर ती भूमे फार बाटणार नाहीं काय? परंतु त्वां बहुत सख्यांसीं व्यभिचार केला आहे; तथापि मजकडे परत ये, असें तुला परमेश्वर झणतो. २ तूं उंचस्थानांकडे आपली दृष्टि लाव, आणि पाहा, तुजसीं कोठें व्यभिचार झाला नाहीं; जसा अरब जंगलांत तसी तूं त्यासाठीं वाटांवर बसत असस; आणि तूं आपल्या व्यभिचारानी व आपल्या दुष्टाईने भूमि बाटविली आहेस. ३ या-
करितां पाहळ्या आवळून धरिल्या आहेत, आणि वळवांचा पाऊस पडला नाहीं; परंतु तुला कसबिणीचें कपाळ असें, झणून तूं लाजेनास. ४ तर काय, तूं आजपासून मला झणणार नाहींस, कीं माझ्या बापा, तूं माझ्या तरुणपणाचा सहाय आहेस? ५ काय, तो सर्वकाळपर्यंत क्रोध धरील? त्याला सर्वदा बाळगील काय? पाहा, तूं आपल्या शक्तीप्रमाणें वाईट गोष्टी बोललीस, व त्वां त्या आचरल्या आहेत.

६ आणि योशीया राजाच्या दिवसांत परमेश्वराने मला झटलें, मार्ग फिरणाऱ्या इस्राएलने जें केलें आहे तें त्वां पाहिलें काय? तिने प्रत्येक उंच पर्वतावर व प्रत्येक हिरच्या झाडाखाली जाऊन तेथें व्यभिचार केला आहे. ७ आणि तिने हीं सर्व कामें केल्यानंतर मी झणालों, तूं मजकडे फिर; परंतु तीं फिरली नाहीं; आणि तिची अविश्वासु बहीण जी यहूदा तिने हें पाहिलें. ८ आणि म्या पाहिलें, कीं सर्व खेपांस जेव्हां मार्ग फिरणाऱ्या इस्राएलनें जारकर्म केलें

असतां म्या तिचा त्याग करून तिला तिचें सूट-पत्र दिव्हें; तेव्हां तिची अविश्वासु बहीण जी यहूदा ती भ्याली नाहीं, आणि तिनेहि जाऊन व्यभिचार केला. ९ आणि असें झालें, कीं तिने आपल्या व्यभिचाराच्या हलकेपणेंकरून भूमि बाटविली, आणि धोंड्यांसी व लांकडांसी जारकर्म केलें. १० हें सर्व झालें असतांहि तिची अविश्वासु बहीण जी यहूदा ती आपल्या सर्व ह्दयाने नव्हे, परंतु ढोंगाने मजकडे फिरली आहे, असें परमेश्वर छणतो. ११ आणि परमेश्वराने मला छटलें, अविश्वास्त यहूदेपेक्षां मागें फिरणाऱ्या इस्राएलने आपणाला म्याची दाखविलें आहे.

१२ तूं जाऊन हीं सर्व वाक्यें उत्तरेकडे गाजवून सांग, परमेश्वर छणतो, अगे मागें फिरणारे इस्राएल, तूं फिर, मी तुझावर ठगदृष्टि लावून पाहणार नाहीं; कां मी दयाळु आहे, मी सर्व-कालपर्यंत क्रोध धरणार नाहीं, असें परमेश्वर छणतो. १३ परमेश्वर जो तुझा देव त्याचा त्वां अपराध केला आहे, आणि प्रत्येक हि-रव्या झाडाखालीं परक्यांसाठीं आपले मार्ग फुटत असें केलें आहे, आणि तुझी माझा शब्द ऐकाना, हा आपला अन्याय तूं केवळ पदरीं घेऊन बोल, असें परमेश्वर छणतो. १४ परमेश्वर छणतो, मागें फिरणाऱ्या लेंकरांनां, फिरा; कां कीं मी तुझांसीं विवाहित आहे; आणि मी तुझाला नगरांतून एक, व वर्गांतून दोघे असें घेईन, आणि तुझाला झीयोनस आणीन; १५ आणि जे पालक माझ्या मनोरथाप्रमाणें आहेत ते तुझाला देईन, तेव्हां ते तुझास ज्ञान व बोध चारितील. १६ अणखी परमेश्वर छणतो, बेव्हा त्या दि-वसांत तुझी भूमिंत बहुत व वाढलेले व्हाल, तेव्हां असें होईल, कीं परमेश्वराच्या करावाचा कोश असें पुन्हा कोणी छणणार नाहींत; आणि तो मनांत येणार नाहीं; आणि त्याला ते स्मरणार नाहींत, व भेटणार नाहींत; आणि फिरून असें कर्म कोणी करणार नाहीं. १७ आणि त्या वेळेस घरूशालेमला परमेश्वराचें सिंहासन असें छणतील, आणि सर्व राष्ट्रे तिजकडे येऊन एकत्र मिळतील, परमेश्वराच्या नामासाठीं घरू-

शालेमस मिळतील; आणि ते आपल्या दुष्ट ह्दयाच्या कठिणपणाप्रमाणें पुन्हा वर्तणार नाहीं. १८ त्या दिवसांत इस्राएलच्या वंशासंबंधी बहूदाचे वंश चालतील, आणि जी भूमि म्या तुज्या पूर्वजांस वतन करून दिव्ही, तीत ते उत्तरेच्या भूमींतून एकत्र येतील. १९ आणि मी छणलों, तुला लेंकरांमध्ये कसें ठेवीन? आणि रम्य भूमि छणजे राष्ट्रांच्या सैन्यांचें सुशोभित रूप तुला कसें देईन? तेव्हां म्या छटलें, मला तूं आपला बाप असें छणतील, आणि मजकसून मागें फिरणार नाहींस.

२० निश्चयें बसी स्त्री अविश्वासु होऊन आपला पति सोडितो तसे अहो इस्राएलच्या संक-नां, तुझी मजसीं अविश्वासुपणें वर्सीला आहे, असें परमेश्वर छणतो. २१ उंचल्यांमधें शब्द ऐकण्यांत आला, छणजे इस्राएलच्या संक-चें रडणें व काकुळती हीं; कारण कीं त्यानें आपला मार्ग वांकडा केला आहे, परमेश्वर जो आपला देव त्याला ते विसरले आहेत. २२ मागें फिरणाऱ्या लेंकरांनां, तुझी परत या, मी तुजें मागें फिरणां निटावीन; फाहा, अहो तुज्या येतों; कां कीं तूं परमेश्वर आमचा देव व्हेल. २३ निश्चयें डोंगरांपासून अथवा पर्वतांच्या समुदायापासून तारणची आशा धरणें स्वयं आहे; खचीत परमेश्वर जो आमचा देव आपलासीं इस्राएलचें तारण आहे. २४ तर जमच्या तरुणपणापासून आमच्या वडिलांच्या श्रमचें फल, त्यांचीं मेंढरें व त्यांचीं गुरें, त्यांचे पुत्र व जमच्या कन्या, हीं लाबनें खाहीं आहेत. २५ जमच्या आपल्या लज्जेत आडवे पडतों, आणि जमच्या व्याकुळपणा आद्याल झाकितो; कारण कीं जमची व आमचे वडील आपल्या तरुणपणापासून व दिवसापर्यंत परमेश्वर जो आमचा देव जमच्या पाप करित आलों आहों, आणि परमेश्वर जो आमचा देव त्याचा शब्द आधीं मजकडे नाहीं.

अध्याय ४.

परमेश्वर छणतो, हे इस्राएल, जर फिरील, तर मजकडे फिर; आणि त्वां आपले जिवित-

मज्जर मज्जरमोर्लून दूर केले तर तू हिंङ्गार करीस. २ आणि जीवत परमेश्वर आहे, कोणी शपथ तू खरेपणाने, नीतीने व न्यायाने वाह-
ली; आणि त्याजविषयीं राष्ट्र आपणांस आशी-
क्षित झालील, व त्याजविषयीं गौरव मानिले.

३ कां तर यहूदांतल्या व यरूशालेमंतल्या
सुण्याला परमेश्वर झणतो, कीं तुझी आपली
क्षित भूमि लागवडीस आणा, आणि कांटेच्या झा-
डामध्यें पेरूं नका. ४ अहो यहूदांतल्या मनु-
ष्याने, व यरूशालेमंतल्या राहणाऱ्यांनीं, तुझी

परमेश्वरासाठीं आपली सुंता करा, व आपल्या
ज्यांचीं बोंडमासे काढून टाका; नाहीं तर कदा-
चित् तुमच्या वर्तणुकीच्या दुष्टपणामुळे माझा कोप
ज्वीसारीखा निघून जळेल, आणि तो कोणच्याने
संभवणार नाही. ५ यहूदांत प्रगट करा, व
यरूशालेमें प्रसिद्ध करा, आणि सांगा, तुझी
क्षित करणा वाचवा, आरोळी करा, पूर्णशब्द
झळ झणा, तुझी एकत्र मिळा, आणि आपण
जडसुखी नगरांत आरंभ. ६ जीयोनेकडे झेंडा

झारा; शरण जा, राहूं नका; कारण कीं मी
ज्मरेपसून विपत्ति व मोठा नाश आणितो. ७
सिंह आपल्या झाडीतून वर आला आहे, आणि
राष्ट्रांचा नाश करणारा निघाला आहे, तुझी भूमि
ओसाड करायला तो आपल्या स्थानातून बाहेर
ला आहे; आणि तुझी नगरे उजाड होतील,
कां कोणी राहणार नाही. ८ वाकवितो तुझी

तेजात नेसा, आक्रमण करा, व कैदा; कारण कीं
परमेश्वराचा संतमक्रोध आद्यापासून फिरला
होई. ९ आणि परमेश्वर झणतो, त्या दिवसीं
असें होईल, कीं राजांचें मन व सरदारांचें मन
प्राप्ति होईल; आणि यात्रक विस्मित होतील, व
विषयवादी बाबरे होतील. १० आणि मी झ-
डलों, अहा प्रभो परमेश्वरा, तुझाला कुशल

होईल, असें बोलून त्यां या लोकांस व यरूशालेमेंस
प्रसन्न आहे; कां कीं तरवार जीवपर्यंत पोहंचली
आहे. ११ आणि त्या वेळेस या लोकांस व यरूशा-
लेमेंस असें सांगण्यांत येईल, कीं रानांतील डंघस्थ-
पंचा झळेचा वारा माझ्या लोकांच्या कन्येकडे येईल,
रवायाला अथवा स्वच्छ करायला असें नव्हे;
१२ मजसाठीं त्या स्थलापासून पूर्ण वारा येईल;

मीहि आतां त्यांचीं शासनं सांगतों. १३ पाहा
तो अभाळाप्रमाणें वर येईल, आणि त्याचे रथ वाव-
टुकीसारिखे होतील; त्याचे घोडे गरुडांपेक्षां चप-
ळ आहेत; आद्याला हाय हाय, कां तर आधीं
लुटलेलों आहों. १४ अगे यरूशालेमें, त्यां
तरावें झणून तू आपल्या हृदयाचें दुष्टपण धुवून
टाक; किती वेळ तुझ्यामध्ये तुझ्या व्यर्थ कल्पना
राहतील? १५ कां तर शब्द दानापासून प्रगट
करितो, आणि एफ्राइम पर्वतापासून पीडा वदतो.
१६ राष्ट्रांला स्मरण करा; पाहा, यरूशालेमेंविषयीं
असें सांगा, कीं दूर देशांतून वेढणारे येत आहेत,
आणि यहूदाच्या नगरांविरुद्ध ते आपला शब्द
उच्चारितात. १७ जसे शेत राखणारे तसे ते
सभोंवतीं तिजविरुद्ध होतील; कारण कीं ती मज-
सीं फितुरीने वर्तली आहे, असें परमेश्वर झ-
णतो. १८ तुझा मार्ग व तुझीं कर्मे यानी तुला
हीं केली आहेत; ही तुझी दुष्टाई आहे, तर हें
कडु आहे, कां कीं हें तुझ्या हृदयापर्यंत पोहंचलें
आहे.

१९ माझीं आंतर्डी, माझीं आंतर्डी, मी आ-
पल्या हृदयाच्या तिडका देतो, मजमध्ये माझे हृदय
धडधडतें, माझ्याने उगीच राहवत नाही; कारण
कीं हे माझ्या जीवा, त्यां करण्याचा शब्द, लढा-
ईचा गजर ऐकिला आहे. २० नाशावर नाश
घडतो, झणून सर्वभूमि लुटलेली आहे; अकस्मात
माझे डेरे, पटकन माझे पडदे लुटलेले आहेत.

२१ केवढा वेळ मी झेंड्याला पाहीन, आणि कर-
ण्याचा शब्द ऐकेन? २२ कां कीं माझे लोक
मूर्ख आहेत, ते मला जाणत नाहीत; ते मूर्ख लें-
करें आहेत, आणि ते निर्बुद्धि आहेत; वाईट करा-
याला ते निपुण आहेत, परंतु उत्तम करायलास जा-
णत नाहीत. २३ म्या पृथ्वीस पाहिलें, तेव्हां

पाहा, ती आस्ताव्यस्त व शून्य होती; आणि आ-
काशें पाहिलीं, तीं त्यांत कांहीं प्रकाश नव्हता.
२४ म्या पर्वत पाहिले, तीं पाहा, ते कांपत होते,
आणि सर्वें जोंगर थरथरत होते. २५ म्या पा-
हिलें, तेव्हां पाहा, कोणी मनुष्य नव्हता, आणि
आकाशांतले सर्व पक्षी पळाले होते. २६ म्या
पाहिलें, तेव्हां पाहा, पिकाऊ भूमि जंगल झाली
होती, आणि तिचीं सर्व नगरे परमेश्वरासमो-

रून व त्याचे संतप्त क्रोधाकडून मोडिलेली होती. २७ कारण की परमेश्वर दणाला आहे, की सर्व भूमि ओसाड होईल, तथापि तिचें अवसान मी करणार नाही. २८ याजकरितां पृथ्वी शोक करील, आणि वरती आकाशें काळवटतील; कां की मी वोलिलों आहे, म्या संकल्प केला आहे, आणि अनुतापणार नाही, व त्यापासून फिरणार नाही. २९ स्वार व धनुर्धर यांच्या शब्दामुळे सर्व नगर पळेल; ते झाड्यांमध्ये शिरतील, व कड्यांवर चढतील; सर्व नगर सोडलेलें होईल, व कोणीएक मनुष्य त्यांत राहणार नाही. ३० तर तूं लुटलेली असतां काय करिसील? किमिडी रंगाचें वस्त्र जरीं घातलें, सोन्याचीं भूषणें जरीं त्यालिस, तूं आपले डोळे फार घांसून जरीं त्यांत काजळ घातलें तरीं तूं व्यर्थ आपणास सुशोभित करिसील; तुझ्या प्रियांनी तुला नाकारिलें आहे, ते तुझ्या जीवास टपतात. ३१ कां तर जसा प्रसविणाऱ्या स्त्रीचा शब्द जसी पहिलटकरणीची वेदना तसी म्या ऐकिली आहे, दणजे जीयोनेच्या कन्येचा शब्द, ती धापा देती, आपले हात पसरती; मला हाय हाय, कां की घातकामुळे माझा जीव थकला आहे, असें दणती.

अध्याय ५.

युल्लालेमेच्या आळ्यांमध्ये इकडे तिकडे धांवा, व पाहा, व जाणा, व तिच्या चौकांत शोधा, जर कोणी सांपडेल, जर कोणी न्याय करणारा अथवा खरेपण शोधणारा असेल, तर मी तिची क्षमा करीन. २ आणि जीवंत परमेश्वर आहे, असें जरीं ते दणतात, तरी ही ते खोटेपणें शपथ वाहतात. ३ हे परमेश्वरा, तुझे डोळे खरेपणाकडेस नाहीत काय? त्या त्यांस हाणिलें, परंतु ते दुःखित होईनात; त्या त्यांस क्षीणकेलें, तथापि ते शिक्षा घेईनात; त्यांनी आपलीं मुखें खडकापक्षां कठीण केली आहेत, ते फिरेनात. ४ तेव्हां मी दणालों, निश्चयें ते दरिद्री आहेत, ते मूर्ख आहेत; कां तर त्यांनी परमेश्वराचा मार्ग, आपल्या देवाची नीति जाणली नाही. ५ मी महाजनांजवळ जाईन, आणि त्यांसी बोलेंन; कां की त्यांनी परमेश्वराचा मार्ग, आपल्या देवाची नीति जाणली आहे;

तथापि त्यांनी एकदां बोसड मोडिलें आहे, त्यांनी बंधनें तोडिली आहेत. ६ याकरितां रामाबेसिंह त्यांस वधील; संध्याकाळींचा लंडण लंडण लुटेल, चित्ता त्यांच्या नगरावर टपेल; जो कोण त्यांतून बाहेर जाईल त्याला तो फाडेल; जसा की त्यांचे अपराध बहुत, व त्यांची माणें प्रसन्न फार झाली आहेत.

७ याविषयीं मी तुझी कसी क्षमा करूं! लुल्लंकरांनी मला सोडिलें आहे, आणि जे देव नव्हता त्यांची शपथ वाहिली आहे; जेव्हां म्या लुल्लंकरां तसें केले होते तेव्हां ते जारकर्म करूं लागले, व कसबिणींच्या घरांत एकत्र मिळूं लागले. ८ जे कामातुर घोडे तसे ते लालसालु झाले आहेत; ते प्रत्येक आपल्या शेजाऱ्याच्या स्त्रीला पाहून हसतात. ९ या मोष्टीविषयीं मी शासन करूं नाहीं काय? माझा जीव असल्या राष्ट्रांचा काळ ठगवणार नाहीं काय? असें परमेश्वर दणते.

१० तिच्या भिंतींवर चढा, आणि त्रय स्तंभ परंतु समाप्ति करूं नका; तिच्या खांब्यां वर, कां की त्या परमेश्वराच्या नाहीत. ११ कां तर इस्त्राएलचे वंश व यहूदाचे वंश वस्त्रां धार अविश्वासुपणें वर्तले आहेत, असें परमेश्वर दणतो. १२ परमेश्वराविषयीं त्यांनी खोटे मानिलें आहे, आणि द्याटलें आहे, कीं ते नही; आणि आद्यावर अरिष्ट येणार नही; आणि आद्वी तरवार व दुकाळ पाहणार नही; १३ आणि भविष्यवादी वायु झाले आहेत, आणि त्यांच्या ठायीं काहीं वचन नाही; असें व सर्व माप्त होईल. १४ याकरितां परमेश्वर तेव्हाचा देव दणतो, कीं तुझी हें वाक्य बोललां, दणून पाहा, मी आपलीं वचनें तुझ्या तोंडावर असीं करीन, आणि हे लोक लांकडे असें करी, तेव्हां तो यांजला खाईल. १५ परमेश्वर दणतो, इस्त्राएलच्या वंशानो, मी तुझावर एक न एक राष्ट्र आणितों, तें पराक्रमी राष्ट्र, तें पुष्कळ राष्ट्र, ज्या राष्ट्राची भाषा तूं जाणत नाहीस, व ते काय बोलतें हें समजतहि नाहीस तें. १६ त्यांचा भाता उघड्या कबरांसारखा आहे, व सर्व वीर आहेत. १७ आणि जे तुजें पीक व तुजें अन्न तुझ्या पुत्रांनी व तुझ्या कन्यांनी खरें व ते

कलील; ते तुझीं मेंढरें व तुझीं गुरें खातील; ते ज्या द्राक्षा व तुझीं अंबिराचीं झाडें खातील; त्या तुझ्या मांकुसची नगरावर तूं भाव ठेवीत अस. तीं ते लढाई करून मोडतील. १८ त्या दिवसांत मी तुझ्यासीं समाप्ति करणार हों, असें परमेश्वर द्यणतो.

१९ आणि असें होईल, कीं परमेश्वर आज्ञा देव याने द्या गोष्टी कशासाठीं आद्यास केल्या आहेत! असें बेव्हा तुझी द्यणाल, जेव्हा तूं त्यांस सांग, जसी तुझी मला सोडून केल्या देशांत परक्या देवांची सेवा केली आहे, ती भूमि तुमची नाही तींत तुझी परदेश्यांनी सेवा कराल. २० याकोबाच्या वंशांत हें झाले, आणि यहुदांत हें सांग्या कीं, २१ तुंव व मिर्बुद्धि लोकानां, जे तुझी डोळस असून झूत नाही, व कान असून ऐकत नाहीं, ते तुझी ऐक्या; २२ परमेश्वर द्यणतो, मला तुझी भेजार नाहीं काय? मजसमोर थरथरां कांपणार कीं काय? ज्या म्या सर्वकालिक नेमाने समुद्रा-पलीकडीं वाळू सीमा असीं ठेविली आहे, द्यणून याच्याने ती उलंघवत नाहीं; जरी त्याच्या लाटा गेटतात तरी त्या प्रबळ होत नाहीत; जरी गा-वतात तरी तिला उलंघवत नाहीं. २३ परंतु त्या लोकांस फिरुरी व स्वतंत्र हृदय आहे, हे फिरुर मेलें आहेत. २४ आणि हे आपल्या मनांत प्रणत नाहीत, कीं परमेश्वर आमचा देव, जो समयीं आगोर्ठाचा व वळवांचा पाऊस देतो, जो द्यासाठीं कापणीचीं नेमिलेलीं सप्तकें राखतो, मला आधीं भिऊं.

२५ तुमच्या अन्यायानी द्या गोष्टी दूर केल्या आहेत, तुमच्या पातकानी तुझ्यापासून हित आव-लें आहे. २६ कां तर माझ्या लोकांमध्ये द्यन सांपडतात; ते लपत्या फसिपारच्यांसा-खे टपतात, ते सांपळा मांडून मनुष्यें धरितात. २७ जसा पिंजरा पाखरानी भरलेला असतो, तीं त्याचीं घरें ठरपणाने भरलेलीं आहेत; द्यन ते थोर व मातबर झाले आहेत. २८ ते पुष्ट वृत्त आहेत, आणि ते दुष्टांचीं कर्म उलंघितात; पाप, बाप पोरक्याचा न्याय. देखील करीत ना-त, तथापि ते खुशाल असतात; आणि ते दरी-

द्यांचा इनसाफ ठरवीत नाहीत. २९ परमेश्वर द्यणतो, या गोष्टींविषयीं मी शासन करणार नाहीं काय? माझा जीव असल्या राष्ट्राचा सूड घेणार नाहीं काय?

३० विस्मयाची व अपोर गोष्ट देशांत झाली आहे; ३१ भविष्यवादी खोटें बोलतात, आ-णि त्यांच्या योगाने याजक अधिकार करितात; आणि असेंच माझ्या लोकांस आवडतें; परंतु याच्या परिणामाविषयीं काय कराल.

अध्याय ६.

ज्यामीनाच्या वंशानो, तुझी परूशालेमंतून पळून जा, आणि तक्रवांत करणा वाजवा, व बेथहक्केरेमावर झेंडा उभारा; कारण कीं उत्तरेतून अरिष्ट व मोठा नाश येणार आहे. २ जी स्त्री सुंदर व कोमळ आहे, तिची उपमा मी जीयोने-च्या कन्येला देईन. ३ पालक व त्याचे कळप तिजकडे येतील; ते तिजवर सभोंवते आपले तंबू मारतील; ते प्रत्येक आपापल्या जाग्यांत चारितील. ४ तिजवर लढाई तयार करा; उठा, आपण दुपारीं चढूं; आद्यास हाय हाय, कां तर दिवस कलला आहे, आणि रात्रीच्या छाया वाढत आहेत. ५ उठा, आपण रात्रीं चढूं, आणि ति-चीं मंदिरें नाशून टाकूं.

६ कां तर सैन्यांचा परमेश्वर द्यणाला आहे, कीं तुझी झाडें तोडून परूशालेमेवरुद्ध मोरचा बांधा; ही शिक्षा पावायाची नगरी आहे; ही सर्व आपल्यामध्ये बलात्कारच आहे. ७ जसा झरा आपलें पाणी वाहूं देतो तसी ती आपली दुष्टाई वाहूं देती; तिजमध्ये जुलूम व लूट ऐक-ण्यांत येतात; पीडा व हाणणें हीं मजसमोर नि-त्य आहेत. ८ अगे परूशालेमे, तुजविषयीं माझे मन तुटूं नये द्यणून शिक्षा घे; नाहीतर कदाचित मी तुला ओसाड, नवसलेली भूमि, असें ठेवीन.

९ सैन्यांचा परमेश्वर द्यणतो, कीं ते इस्त्रा-एलाचें. शेष द्राक्षीसारिखें पुरतेपणें काढतील; तूं आपला हात द्राक्षें काढणाऱ्यासारिखा पांढऱ्या-वर फिरिव. १० त्यानीं एकावें द्यणून कोणाला बोलूं, व साक्ष देऊं! पाहा, त्यांचा कान असुंती

आहे, झणून त्यांच्याने ऐकवत नाही; पाहा, परमेश्वराची गोष्ट त्यांस निंदा अशी झाली आहे; ती त्यांस आवडत नाही. ११ तर मी परमेश्वराच्या कोपाने भरलों आहे; दाबून मी थकलों आहे; मी बाहेरच्या पोरांवर, व तरुणांच्या मंडळीवर तो एकदांच ओतीन; कां तर पुरुष व स्त्री झगतात व आयुष्य भरलेला हे धरण्यात येतील. १२ आणि त्यांचीं घरे, शेते व स्त्रिया, हीं सर्व इतरांकडेस फिरतील; कारण कीं मी देशांतल्या राहण्यांवर आपला हात लांबवीन, असें परमेश्वर झणतो. १३ कां तर लहानांपासून मोठ्यांपर्यंत ते सर्व लोभित आहेत; आणि भविष्यवाद्यापासून याज्ञकांपर्यंत ते सर्व लबाडी करतात. १४ आणि काहीं कुशल नसतां, कुशल कुशल, असें झणून त्यांनी माझ्या लोकांच्या कन्येची जखम हलकेपणाने बरी केली आहे. १५ जेव्हां त्यांनी कुत्सितकर्म केलें होतें तेव्हां ते लज्जित झाले काय? बे काहीं लग्ना पावले नाही; ते शरमेनात; या-मुळे ते पडणाऱ्यांसंगती पडतील; जेव्हां मी त्यांचें शासन करीन तेव्हां ते गळून पडतील, असें परमेश्वर झणतो. १६ परमेश्वर झणतो, कीं तुझी माझीवर उभे राहून पाहा, आणि पुरातन वाटा पुसा, तो उत्तममार्ग कोठें आहे, असें सम-बून त्यांत चाला, आणि आबन्या बीबांसाठीं समाधान पावा; परंतु ते झणाले, आझी चालणार नाही. १७ म्या तुझासाठीं पाहरेकरी ठेविले, आणि करण्याच्या शब्दास कान द्या, असें झटलें; परंतु ते झणाले, आझी कान देणार नाही.

१८ याकरितां राष्ट्रांनो, ऐका; आणि अगे सभे, जें त्यांजमध्यें आहे तें जाण. १९ अगे पृथ्वी, ऐक; पाहा, मी या लोकांवर अरिष्ट, झणजे त्यांच्या कल्पनांचें फळ आणिन; कां कीं त्यांनी माझे शब्द ऐकिले नाहीत, आणि माझें नेमशास्त्र न ऐकतां त्याला नाकारिलें आहे. २० वाबाहून धूप व दूर देशांतून उत्तम दालचिनी मजकडे कसाला येती! तुमचे होम मान्य होत नाहीत, आणि तुमचे यज्ञ मला आवडत नाहीत. २१ याकरितां परमेश्वर झणतो, कीं पाहा; मी या लोकांपुढें अडखळे ठेवीन, तेव्हां ते आप व पुत्र मिळून त्यांसीं अडखळतील; शेजारी व त्याचे

सोबती नाहींसे होतील. २२ परमेश्वर झणतो, कीं पाहा, उत्तरदेशांतून लोक येत आहेत, पृथ्वीच्या सीमांतून मोठे राष्ट्र उठेल. २३ धनुष्य व भाला धरितात; ते झूर आहेत, दया करीत नाहीत; त्यांचा शब्द समुद्रावर गाजतो, आणि ते घोड्यांवर बसल्या, अगे जे नेच्या कन्ये, बसे कीर लढाईसाठीं, तसे ते तुम सिद्ध आहेत. २४ आझी त्यांची वातांती तेव्हां आमचे हात गळाले; आझाला फेदा गली, वेदना लयली, जसी प्रसवतीची तसी. बाहेर शिवारांत आऊं नका, माझीत चालूं न कांण कीं वैत्याची तरवार व चढकडे भव

२६ अगे माझ्या लोकांच्या कन्ये, गोप्यत सून घे, आणि आपणास राखेंत लोळून एकुलत्या पुत्रासाठीं तसी शोक कर, कडु वात कर; कां तर आझावर अकस्मात लुटणार ईल. २७ म्या आपल्या लोकांमध्ये तुम असें परीक्षक ठेविलें आहे, अद्यासाठीं मी त्यांचें आचरण जाणून पारखावें. २८ ते मोठे फितणारे आहेत, ते चहाडी करीत फिरत ते पितळ व लोखंड आहेत; ते सर्व नष्ट झाले आहेत. २९ भात जाळिला आहे, नांवा मीतून शिसें निघालें आहे; वाळणाकने जाळिलें आहे; आणि बे दुष्ट ते कटू झाले नाहीत. ३० लोक त्यांस टाकाऊ रस कसें झणतील, कां कीं परमेश्वराने त्याला योजिलें आहे.

अध्याय ७

जी गोष्ट परमेश्वरापासून हर्मयाकडे कळी ती अशी कीं, २ तूं परमेश्वराच्या पणव दरवाज्यांत उभा राहा, आणि तेथें ही कोट त्याने बोलव सांग, अहो यहूदाचे सर्व कोट हो, जे तुझी परमेश्वरास भज्याला या दरवाज्यांत आत जातां ते तुझी परमेश्वराचें पणव रेड ३ सैन्यांचा परमेश्वर, जो इसराएलाचा देव, जे झणतो, कीं तुझी आपले मार्ग व आपसीं ज्वं नीट करा; झणजे मी या स्थानांत तुझाला देईन. ४ परमेश्वराचें देऊळ, परमेश्वराचें देऊळ, परमेश्वराचें देऊळ, तीं आहेत, असें बोलून तुझी खोट्या वचनंवर भाव ठेऊं न.

तर निश्चयें जर तुझी आपले मार्ग व आपली शुद्ध कराल, आणि मनुष्यासी व त्याच्या शे-
वासी म्हाय कराल; ६ जर तुझी विदेश्याला,
जेरुसाला, व विधवेला पीडणार नाही, आणि
स्थानांत निर्दोष रक्त पाडणार नाही, आणि
ज्या अरिष्टासाठी इतर देवांस अनुसरणार
नि; ७ तर या स्थानांत की भूमि तुमच्या पू-
ज्या म्या दिन्ही, तीत तुझाला मी सदासर्वका-
रित राहूं देईन.

८ पाहा, तुझी निरुपयोगी खोठ्या वचनांवर
ठेवितां. ९ काय? चोरून, हाणून, व बा-
ज करून, व खोटी सपथ वाहून, व खालास
वाळून, आणि ज्या देवांस तुझी बाणलें नाही
अनुसरून, १० ज्या घराला माझे नाम
लें आहे त्यांत तुझी याल, आणि मजसमोर
वे राहून झणाल, कीं हीं सर्व कुस्तिस्तकर्म करा-
साठीं आधीं मोकळे झालें आहे? ११
ज्या घराला माझे नाम ठेविलें आहे तें तुमच्या
होत लुटण्याची गुहा झालें आहे कीं काय? पा-
हा, म्याहि हें पाहिलें आहे, असें परमेश्वर झ-
णतो. १२ तर झीलोलस जें माझे स्थान होतें
तांत म्या पहिल्याने आपलें नाम वसविलें, त्याला
झी ज, आणि जें म्या आपले लोक जे इस्राएल
ज्या दुष्टपणांमुळे त्याला केले तें पाहा. १३
आणि आतां परमेश्वर झणतो, तुझी हीं सर्व कर्म
लें आहेत, आणि जेव्हां मी पहटिस उठून बो-
ल तुझाला बोललों, तेव्हां तुझी ऐकिलें नाही;
आणि तुझाला बोलाविलें, परंतु तुझी उत्तर दि-
न नाही; १४ याचकरितां ज्या घरास माझे
म ठेविलें आहे, ज्यावर तुझी भाष ठेवितां,
त्या, आणि जें स्थान म्या तुझाला व तुमच्या
जमस दिन्हे त्यास जसें म्या झीलोलस केले त-
रीन. १५ आणि जसें म्या तुमच्या सर्व भा-
ज एफ्रायमाच्या सर्व वंशांस घालविलें तसें तु-
मस की आपल्या दृष्टीपासून घालवीन. १६
तूं म लेकासाठीं किंती करूं नको, आणि
जातीं अग्रेकी व प्रार्थना वर करूं नको; आ-
ज्याचीं मध्यस्थपण करूं नको; कारण कीं मी
ऐकणार नाही.

१७ बहुदाच्या ममरांत व यरूशालेमेच्या आ-

क्यामध्ये जें ते करितात तें त्यां पाहिलें नाहीं काय?
१८ लेंकरें लांकडें एकवटतात, आणि बाप अग्नि
पेटवितात, आणि स्त्रिया पीठ मळितात, आकाशा-
च्या राणीसाठीं पोक्या करायाला, व इतर देवांस
पेयअर्पणें ओतायाला मला कोपित करावें झणून.
१९ परमेश्वर झणतो, ते मला कोपित करितात
काय? ते आपल्या मुखाच्या लांबेसाठीं आपणांस
सोभित करितात कीं नाहीं? २० याकरितां प्रभु
परमेश्वर झणतो, कीं पाहा, माझ क्रोध व मा-
झा क्रोध या स्थानावर, याच्या मनुष्यावर व पशू-
वर व रानांमिल झाडांवर व भूमीच्या फलावर पे-
टेल, आणि तो जळत राहील, विझणार नाहीं.
२१ सैन्यांचा परमेश्वर इस्राएलाचा देव झण-
तो, कीं तुझी आपल्या यज्ञांसीं आपले होम जडा,
आणि मास खा. २२ कां तर जेव्हां म्या तुमच्या
पूर्वजांस मिसर देशातून बाहेर आणिलें तेव्हां मी
त्यांस होम व यज्ञ याविषयीं बोललों नाहीं, आ-
णि आज्ञा दिन्ही नाहीं. २३ परंतु म्या त्यांस ही
गोष्ट आज्ञापिली, कीं तुझी माझा शब्द ऐका, झ-
णजे मी तुझासाठीं देव असत जाईन, आणि तुझीं
मजसाठीं लोक असत बाल; आणि तुमचें हित
व्हावें झणून ज्याविषयीं म्या तुझाला आज्ञापिलें
आहे, त्या सर्व मार्गांत चाला. २४ परंतु ते ऐ-
केनात, आणि आपला कान देईनात, आणि आप-
ल्या संकल्पाप्रमाणें, आपल्या दुष्ट हृदयाच्या कठि-
णपणाप्रमाणें चालले, आणि पुढें नव्हे परंतु मार्गें
गेलें. २५ ज्या दिवसीं तुमचे पूर्वज मिसर दे-
शातून बाहेर आले, त्यापासून या दिवसापर्यंत मी
नित्य पहटिस उठून पाठवून, माझे सेवक जे भवि-
ष्यवादी यांस तुझाजवळ पाठवीत आलों आहे; २६
तथापि ते माझे ऐकेनात, आणि आपला कान
देईनात, परंतु त्यांनी आपली मान ताठ केली,
आणि आपल्या पूर्वजांपेक्षा वाईट आचरिलें. २७
आणि हीं सर्व वचनें जरीं तूं त्यांस बोललास,
तरीं ते तुझें ऐकणार नाहीत; जरीं त्यांस बोला-
विलें तरीं ते तुला उत्तर देणार नाहीत. २८
तथापि तूं त्यांस असें सांग, कीं जें राष्ट्र परमे-
श्वर जो आपला देव याचा शब्द ऐकत नाहीं,
आणि शिक्षा घेत नाहीं तें हेंच आहे; खरेपण ना-
हींस झालें, आणि त्याच्या मुखापासून बुडालें आहे.

२९ अगे यरूशालेमे, तूं आपले केश कापून टाक, आणि उंच स्थानावर शोक कर; कां की परमेश्वराने आपल्या क्रोधाचा वंश नाकारून सोडिला आहे. ३० कां तर परमेश्वर छणतो, माझ्या दृष्टीत यहूदाच्या वंशानी वाईट केले आहे; ज्या घराला माझे नाम ठेविले आहे ते घर बाटवायला त्यानी आपले कुत्सित पदार्थ त्यांत ठेविले आहेत. ३१ आणि त्यांनी आपले पुत्र व आपल्या कन्या अर्मीत जाळयासाठी हिज्रोमाच्या पुत्राच्या खोऱ्यांत जे तोफेथ आहे त्याची उंचस्थाने बांधिली आहेत; हे कर्म म्या आज्ञापिले नाही, आणि माझ्या मनातहि आले नाही.

३२ याकरिता परमेश्वर छणतो, पाहा, ते दिवस येतात, ज्यांत ते खोरे तोफेथ आणि हिज्रोमाच्या पुत्राचे खोरे पुन्हा छणणार नाहीत, परंतु ते वधाचे खोरे असें छणतील; तेव्हां लोक बागा नमिलेपर्यंत तोफेथांत मडी पुरतील. ३३ आणि या लोकांची मडी आकाशांतल्या पक्ष्यांसाठी व भूमींतल्या पशूंसाठी आहार होतील, आणि त्यांस भेडावयाला कोणी असणार नाही. ३४ आणि यहूदाच्या नगरांपासून आणि यरूशालेमेच्या आळ्यांपासून आनंदाचा शब्द व हर्षाचा शब्द, आणि नवऱ्याचा शब्द व नवरीचा शब्द नाहीसें होत असें करीन; कारण की भूमि ओसाड होईल.

अध्याय ८.

परमेश्वर छणतो, त्या वेळेस ते यहूदाच्या राजांचीं हाडे, व त्यांच्या सरदरांचीं हाडे, आणि याजकांचीं हाडे, आणि भविष्यवाद्यांचीं हाडे, आणि यरूशालेमेच्या राहणाऱ्यांचीं हाडे त्यांच्या कबरांतून बाहेर आणतील. २ आणि सूर्य व चंद्र, व आकाशांतले सर्व सैन्य, ज्यांची आवड त्यानी धरली, ज्याची सेवा त्यानी केली, ज्यांस ते अनुसरले, ज्यांस त्यानी शोधिले, व ज्यांस त्यानी भजिले, त्यांकरितां पसरतील; तीं एकवट होणार नाहीत, आणि लोक तीं पुरणार नाहीत; आणि तीं भूमीच्या पाठीवर खतासाठीं होतील. ३ आणि या दुष्टवंशांतले जे शेष उरले आहेत, जे सर्वस्थानांत जेथे म्या त्यांस घालविले तेथे शेष उरले आहेत, त्या सर्वांस जीवनापेक्षां मरण निव-

डायजेमं होईल, असें सैन्यांचा परमेश्वर छणतो.

४ आणि तूं त्याला सांग, परमेश्वर छणतो कीं ते पडून पुन्हा उठणार नाहीत काय? ते कां फिळून पुन्हा फिरणार नाहीत काय? ५ हे यरूशालेमेंतले लोक कां निरंतर माये फिरण्याने कां फिरले आहेत? यानी कपट धरिले आहे, हे रायाला अमान्य आहेत. ६ म्या लप्त देखिले, ते ठीक बोलले नाहीत; म्या काय केले असें छणून कोणी आपल्या दुष्टपणाचा अनुभव केला नाही; असा घोडा लढाईत वेगाने धावतो तसे ते सर्व आपल्या धावेस फिरले. ७ आणि शांतला बगळा देखील आपला नेमलेला वेड छणतो, आणि पारका व पिगळा व निळवी आपले येण्याचा समय पाळितात; परंतु माझे लोक परमेश्वराची नीति बाणत नाहीत. ८ कां विद्वान आहो, आणि परमेश्वराचे नेमकाळ कां द्याजवळ आहे, असें तुम्ही कसे छणता! पण निश्चये तें त्याने व्यर्थ केले आहे; लेखकांनी लेखणी व्यर्थ आहे. ९ ज्ञानी लज्जित झाले, ते खिन्न झाले व गुंतले आहेत; पाहा, त्यांनी परमेश्वराचे वचन नाकारिले आहे, तर जेव्हा ते कसें आहे? १० याकरितां मी त्यांच्या स्त्रिया इतरांस, आणि त्यांचीं शेते दुसऱ्या वस्त्रदारांस देईन; कारण की लहानापासून मोठ्यांपर्यंत ते सर्व लोभी आहेत, भविष्यवाद्यांपासून याजकांपर्यंत ते सर्व लबाडी करितात. ११ आणि कांही कुशल नसतां, कुशल, कुशल, असें छणून त्यांनी पादकां लोकांच्या कन्येची जखम हलकेपणाने बरी केले आहे. १२ जेव्हा त्यानी कुत्सितकर्म केले तेव्हा ते लज्जित झाले काय? ते कांही लज्जित झाले नाहीत, ते शरमेनात; यामुळे ते पडणाऱ्यांसाठी पडतील; जेव्हा मी त्यांचे शासन करीन तेव्हा ते गळून पडतील, असें परमेश्वर छणतो.

१३ परमेश्वर छणतो, मी खरीत स्वातंत्र्य हींसें करीन; द्राक्षीवर कांही द्राक्षे होणार नाही, आणि ओजराच्या झाडावर कांही ओजराचे फळे नाहीत, आणि पान वाळेल; आणि जे जे म्या त्यांस दिले आहे ते त्यांपासून सव्व बाईल. १४ आम्ही कशासाठी वसतो? तुम्ही काय मि-

आणि आपण गांवकुसवीं नगरांत जाऊन तेथे राहू; कारण कीं परमेश्वर आमचा देव आहे, आम्हांस मुकें केलें आहे, आणि आम्हाला आपण पाणी प्यायाला दिल्लें आहे, कां कीं आम्ही परमेश्वराविरुद्ध पाप केलें आहे. १५ आम्ही कुशलाची वाट पाहिली, परंतु कांहीं हित नाहीं; बरें होण्याच्या वेळाची, परंतु पाहा, विचारित. १६ त्याच्या घोड्यांचा फुरफुराट दानासून ऐकण्यांत आला आहे, त्याच्या पराक्रमाच्या हिंसण्याच्या शब्दाने सारी भूमि कांपली आहे; आणि ते येऊन भूमि व तिचे भरण, नगर त्यांतले राहणारे यांस खाऊन टाकतील. १७ कां तर पाहा, मी नाग व फुरसी ज्यांस जगाच्याने मोहवत नाहीं तीं तुझ्यामध्ये पाठवीन; जेव्हा तीं तुझाला डसतील, असें परमेश्वर म्हणतो.

१८ माझ्या आनंदाचा खेद झाला आहे, माझ्यासाठीं माझें हृदय मूर्च्छित झालें आहे. १९ पाहा, माझ्या लोकांच्या कन्येच्या आरोळीचा शब्द दूर देशांतून येतो; जीयोनंत परमेश्वर नाहीं असें तिचा राजा तिजमध्ये नाहीं काय? त्यांनी आपल्या कोरीव मूर्तीकडून, व परक्या व्यर्थपणाकडून, मला कां कोपित केलें आहे? २० कापणी करून गेली आहे, उन्हाळा समाप्त झाला आहे, आणि आग्नी तरलों नाहीं. २१ माझ्या लोकांच्या कन्येच्या मोडण्यामुळे मी मोडलों आहे, मी पळवटलों आहे, मला विस्मय लागला आहे. २२ गिलादांत कांहीं सुरस नाहीं काय? तेथे कोणी वैद्य नाहीं काय? तर माझ्या लोकांच्या कन्येचें आरोग्य कां झालें नाहीं?

अध्याय ९.

१ माझ्या कन्येच्या वधलेल्याकरितां अहोरात्र रडावें झणून माझें मस्तक पाण्ये व माझे वेळे आसवांचा झरा कोण करील? २ मला बंगलांत वाटसरूंचा आश्रय कोण देईल? माझे मी आपले लोक सोडून त्यांपासून दूर जाण; कारण कीं ते सर्व जारकमीं, अविश्वासूंच्या भा आहेत. ३ आणि ते लबाडीसाठीं आपली भि आपल्या धनुष्याप्रमाणें लववितात; आणि ते

पृथ्वींत खरेपणासाठीं पराक्रम करित नाहींत; परंतु दुष्कर्मापासून दुष्कर्माला पुढें चालले जातात, आणि मला जाणत नाहींत, असें परमेश्वर म्हणतो. ४ तुझी प्रत्येक आपल्या शेजाऱ्याविषयीं सावध असा, आणि कोणत्याहि भावावर विश्वास ठेवूं नका; कां कीं निश्चयें प्रत्येक भाऊ ठकपणा करील, आणि प्रत्येक शेजारी चहाडी आचरील. ५ आणि ते प्रत्येक आपल्या शेजाऱ्याला फसवितात, आणि खरें बोलत नाहींत; त्यांनी आपल्या जिभेला खोटें बोलायला शिकविलें आहे, ते दुष्टाई करून थकले आहेत. ६ तुझी वस्ती ठकपणामध्ये आहे, ठकपणाने ते मला जाणायला अमान्य झाले आहेत, असें परमेश्वर म्हणतो. ७ यामुळे सैन्यांचा परमेश्वर म्हणतो, कीं पाहा, मी त्यांस गाळून पारवीन; मग मी आपल्या लोकांच्या कन्येकरितां कसें करूं? ८ त्यांची जीभ सोडलेला तीर आहे, ती कपट बोलती; कोणी आपल्या मुखाने आपल्या शेजाऱ्यांसीं मित्रपणें बोलतो, परंतु आपल्या मनांत त्याजवर टपत असतो.

९ परमेश्वर म्हणतो, या गोष्टींविषयीं मी त्यांचें शासन करणार नाहीं काय? माझा जीव असल्या राष्ट्रांचा सूड घेणार नाहीं काय? १० मी पर्वतांकरितां रडणें व आक्रंदन, आणि रानांतल्या कुरणांकरितां शोक करीन, कां तर तीं जाळून टाकिलीं आहेत, त्यावरून कोणी जात नाहीं, आणि गुरांचा शब्द ऐकत नाहींत, आकाशांतल्या पक्ष्यांपासून पशूपर्यंत सर्व पळून गेले आहेत. ११ आणि यरूशालेम ढीग, अघोरजीवांचा आश्रय असी करीन; आणि यहूदाचीं नगरें ओसाड राहणाऱ्यांशिवाय करीन.

१२ कशामुळे भूमि नाश पावली आहे, आणि जंगलासारखी वाटसरूंशिवाय होऊन जाळिली आहे? हें समजावें झणून असा बुद्धिमान कोण आहे? आणि ज्याला परमेश्वराचें मुख बोललें आहे त्याने हें दाखवावें, असा कोण आहे? १३ परमेश्वर म्हणतो, जें माझें नेमशास्त्र म्या त्यांस पुढें ठेविलें तें त्यांनी सोडिलें आहे, आणि त्यांनी माझा शब्द मानिला नाहीं, आणि ते त्याप्रमाणें वर्तले नाहींत; १४ परंतु ते आपल्या हृदयाच्या कठीणपणाप्रमाणें आणि जे बाल त्यांच्या वडि-

लानी त्यांस शिकविलें त्याप्रमाणें वर्तले आहेत. १५ याकरितां सैन्याचा परमेश्वर इस्त्राएलाचा देव झणतो, कीं पाहा, मी या लोकांस कडूदवणा खायाला देईन, आणि विषाचें पाणी यांस पाजोन. १६ आणि यानी अथवा यांच्या वडिलानी जीं राष्ट्रें जाणिलीं नाहींत त्यांमध्ये यांस विखरीन; आणि मी यांस नाहींसें करीपर्यंत यांजमार्गे तरवार पाठवीन.

१७ सैन्याचा परमेश्वर झणतो, कीं तुम्ही विचार करा, आणि आक्रंदन करणाऱ्या स्त्रियांनी यावें झणून त्यांस बोलावा, आणि शाहाण्या स्त्रियांनी यावें झणून त्यांजकडे आमंत्रण पाठवा; १८ मग त्या त्वरा करून आद्याकरितां आक्रंदन करोत, आणि आमच्या डोळ्यांतून आंसवें वाहोत, व आमच्या पापण्यांवरून पाण्यें गळोत; १९ कां तर जीयोनंतून आक्रंदनाचा शब्द ऐकिला आहे, आढी कसे लुटलेले आहों? आढी अत्यंत लज्जित झालों आहों, कारण कीं आढी आपला देश सोडिला आहे, आणि आमच्या वस्त्यानी आद्याला घालविलें आहे. २० तर स्त्रियांनीं, परमेश्वराचें वचन ऐका, व तुमचा कान त्याच्या मुखाचें वाक्य ऐकून घेवो, आणि तुम्ही आपल्या कन्यांस आक्रंदन शिकवा, व प्रत्येक स्त्री आपल्या शेजारिणीला शोक शिकवो. २१ कारण कीं आढ्यांतून पोर, आणि चौकांतून तरुण नाहींसें करायाला मरण आमच्या खिडक्यांत चढलें आहे, तें आमच्या वाड्यांत शिरलें आहे. २२ तूं बोल, परमेश्वर झणतो, कीं जसें शेताच्या तळावर खत, व कापणाऱ्यामार्गे पेंढी पडत जाती तसीं मनुष्यांचीं मर्डी पडतील, आणि तीं एकवटायाला कोणी असणार नाहीं.

२३ परमेश्वर झणतो, कीं ज्ञान्याने आपल्या ज्ञानाविषयीं गौरव मानूं नये, व बलवानाने आपल्या बलाविषयीं गौरव मानूं नये, व धनवानाने आपल्या धनाविषयीं गौरव मानूं नये. २४ परंतु जो गौरव मानितो तो याविषयीं मानो, कीं तो समजतो व मला जाणतो, कीं मी परमेश्वर आहे, जो मी पृथ्वीवर दया, नीति व न्याय करितों; कां कीं यांत मी संतोषतो, असें परमेश्वर झणतो.

२५ परमेश्वर झणतो, पाहा, ज्यांत मी सुतींचें आणि असुतींचें शासन करीन, ते दिवस येतात; २६ झणजे मिसराचें व यहुदाचें अदोमाचें व अम्मोनाच्या वंशाचें व मोबाबचें सर्व जे केंस कापलेले रानांत वसतात त्यांचें शासन करीन; कां कीं हीं सर्व राष्ट्रे असुती आहेत, आणि इस्त्राएलाचे सर्व वंश असुती हृदयाचे आहेत.

अध्याय १०.

इस्त्राएलाच्या वंशानों, जे वचन परमेश्वर तुम्हाला बोलतो, तें ऐका. २ परमेश्वर झणतो, कीं राष्ट्रांचा मार्ग शिकूं नका, आणि आक्रंदन उत्पातांमुळे भयभीत होऊं नका, कां तर त्यां राष्ट्रें भयभीत असतात. ३ लोकांच्या रीति व्यर्थ आहेत; कां कोणी रानांतलें झाड तोडि कारीगाराच्या हाताचें कर्म जें तासणीने केले ४ त्याला रुप्याने व सोन्याने तो सुशोभित करितो, तें सरकूं नये झणून ते त्याला ठोकणी खिळे मारून स्थिरावितात. ५ त्या मूर्ती कोरलेल्या खांबासारख्या आहेत, आणि त्यांच्या बोलवत नाहीं, त्या वाहून न्याव्या लाकडाचे; कां कीं त्यांस चालवत नाहीं; त्यांस भिडूं नये, त्यांच्याने वाईट करवत नाहीं, आणि त्यांच्या बांगलें करण्याची शक्ति नाहीं. ६ तर हे परमेश्वर, तुजसारखा कोणी नाहीं, तूं थोर आहेस, आणि शक्तीविषयीं तुझें नाम थोर आहे. ७ हे राष्ट्रांच्या राजा, तुला कोण न भिई? कां कीं तुज योग्य आहे; कां तर राष्ट्रांच्या सर्व ज्ञान्यांमध्ये, व त्याच्या सर्व राज्यांत तुजसारखा कोणी नाहीं. ८ ते लोक तर अगदी पशुशील व मूर्ख आहेत; मूर्ति व्यर्थपणाचें उदाहरण आहे, ती केवळ लंक आहे. ९ तार्शीशाहून पत्रे केलेलें रुपें आणि रज्ज्वाहून सोनें कारीगाराच्या व ओताऱ्याच्या हातें कर्म आणितात; त्याचें वस्त्र नील व किर्मिजे आहे; त्या सर्व चतुराचें कर्म आहेत. १० परमेश्वर खरा देव आहे, तो जीवंत देव व जिवकाळचा राजा आहे; त्याच्या कोपाने पृथ्वी घांपेल, आणि त्याचा रोष राष्ट्रांच्याने सहनार नाहीं. ११ त्यांस असें सांगा, कीं ज्या देवानी आकाशें व पृथ्वी उत्पन्न केलीं नाहीं ते पृथ्वीवरून

१ या आकाशाखालून नाहीसे होतील. १२ जे आपल्या शक्तीकडून पृथ्वी उत्पन्न केली, आपल्या ज्ञानेकडून जग स्थापिलें, आणि आपल्या श्हीकडून आकाशें पसरिलीं. १३ जेव्हां तो आपला शब्द उच्चारितो, तेव्हां आकाशांत बहुत प्रभु होताना, आणि तो पृथ्वीच्या धीमेपासून प्रुटें चढवितो, तो पाउसासंगतीं विजा उत्पन्न करितो, आणि आपल्या भंडारांतून वारा निघूं देतो. १४ ज्ञानाविषयीं प्रत्येक मनुष्य पशुशील आहे; प्रत्येक ओतारी आपल्या कोर्तेंव मूर्तीकरितां ललित होवो; कां तर त्याची ओर्तेंव मूर्ति खोटेच आहे, आणि त्यांत कांहीं जीवात्मा नाही. १५ जे व्यर्थपणच आहेत, आर्तीचें कर्मच आहेत; त्यांच्या शासनाच्या वेळेस त्या नाहींशा होतील. १६ जो याकोबाचा विभाग तो यासारिखा नाही; १७ तो सर्वांचा निर्माणकर्त्ता; आणि इस्त्राएल याची वतनाची काठी आहे; त्याचें नाम सैम्याचा परमेश्वर आहे.

१७ अगे दुर्गांतल्या राहणाऱ्या, तूं आपलें त्या देशांतून एकवटून घे. १८ कारण कीं परमेश्वर झणतो, कीं पाहा, मी या खेपेस देशाले राहणारे गोफणून टाकितों, आणि त्यानीं अनुभव घ्यावा झणून त्यांस पीडोन.

१९ माझ्या भंगाकरितां मला हाय हाय; माझी स्तम्भ अवघड आहे; झणून मी झणालों, निश्चयें तो माझी विकृती आहे आणि मला सोसावी लागली. २० माझा डेरा नाशिलेला आहे, आणि माझ्या सर्व दोन्या तुटल्या आहेत; माझीं लेकरें आपासून बाहेर गेलीं आहेत, आणि नाहींसीं ज्ञानें आहेत; माझा डेरा पुन्हा ताणायला, आणि जे पडदे बांधायला कोणी नाही. २१ कां तर लोक पशुशील झाले आहेत, त्यानीं परमेश्वराला शोधिलें नाही; याकरितां ते बुद्धि पावले नाहीं, आणि त्यांचा सर्व कळप विखरून गेला आहे. २२ पाहा, अवघेचा शब्द आला आहे, आणि यहूदाचीं नगरें ओसाड, अघोरजीवांची स्त्री असीं करायला उत्तरदेशांतून मोठा गलका तो.

२३ हे परमेश्वर, मी जाणतों, कीं मनुष्याचा मर्म त्याच्या सत्तेत नाही; चालत्या मनुष्याला

आपलीं पावलें देखील निटाववत नाहीं. २४ हे परमेश्वर, जर मला शिक्षा करिशील, तर न्यायाने कर; कोपाने नको; कोपाने केली असेल, तर मला नाहींसें करिशील. २५ जीं राष्ट्रें तुला जाणत नाहीत आणि जे वंश तुझ्या नामाने हाक मारीत नाहीत त्यांजवर तूं आपला राग पडूं दे; कां तर त्यानीं याकोबाला खालें, त्याला खाऊन टाकिलें आहे, त्यानीं त्याला नाहींसें केलें, आणि त्याची वस्ती ओसाड केली आहे.

अध्याय ११.

जे वचन परमेश्वरापासून इर्मयाजवळ आलें तें असें, २ कीं या कराराचीं वचनें तुझीं ऐका, आणि यहूदाच्या मनुष्यांस व यरूशालेमेच्या राहणाऱ्यांस सांगा; ३ आणि त्यांस तूं सांग, परमेश्वर इस्त्राएलाचा देव झणतो, कीं जो मनुष्य या कराराचीं वचनें ऐकत नाहीं, तो शापग्रस्त असो; ४ जो तो म्या तुमच्या पूर्वजांस आज्ञापिला, जेव्हां त्यांस मिसर देशांतून लोखंडाच्या भट्टीतून म्या आणिलें, आणि तुझी माझा शब्द ऐका, आणि हीं वचनें साधा, जें सर्व मी तुझ्यास आज्ञापितों त्याप्रमाणें; झणजे तुझी माझे लोक असत जाल, आणि मी तुमचा देव असत जाईन; ५ अशासाठीं कीं जी शपथ म्या तुमच्या पूर्वजांपासीं, त्यांस जसा या दिवसीं आहे, तसा दूध व मध वाहण्याचा देश थावा झणून वाहिली, ती साधावी, असें सांगितलें तेव्हां; मग म्या उत्तर देतांना झटलें, आमेन, हे परमेश्वरां. ६ आणि परमेश्वराने मला झटलें, हीं सर्व वचनें यहूदाच्या नगरांत, व यरूशालेमेच्या आळ्यांत गाजवून सांग, कीं तुझी या कराराचीं वाक्यें ऐका, आणि तीं साधा. ७ कां तर ज्या दिवसीं म्या त्यांस मिसर देशांतून वर आणिलें, त्यापासून या दिवसापर्यंत मी पहाटेस उठून व निदेंशून तुमचे पूर्वजांस निदेंशून सांगत आलों आहे, कीं तुझी माझा शब्द ऐका. ८ परंतु ते ऐकेनात, आणि आपला कान लावीनात, आणि ते प्रत्येक आपल्या दुष्ट हृदयाच्या कठिणपणाप्रमाणें चालले; यामुळे या कराराचीं जीं सर्व वाक्यें साधावीं झणून म्या आज्ञापिलीं, परंतु त्यानीं साधिलीं नाहीत, तीं त्यांजवर आणीन. ९ आणि

परमेश्वराने मला संगितलें, यहूदाच्या मनुष्यांमध्ये, आणि यरूशालेमेच्या राहणाऱ्यांमध्ये वंड सापडलें आहे. १० जे त्यांचे पूर्वज माझी वचने ऐकायला अमान्य असत, आणि इतर देवांस त्यांची सेवा करायला अनुसरत असत, त्या पूर्वजांच्या अन्यायाकडे ते माझे फिरले आहेत; इस्राएलाच्या वंशाने व यहूदाच्या वंशाने जो करार म्या त्यांच्या वडिलांशीं केला तो मोडिला आहे.

११ याकरितां परमेश्वर झणतो, कीं पाहा, ज्यांतून त्यांच्याने निघवणार नाहीं असें अरिष्ट मी त्यांवर आणीन; तेव्हां ते मला आरोळी करतील, परंतु मी त्यांचें ऐकणार नाहीं. १२ आणि यहूदाचीं नगरे व यरूशालेमेचे राहणारे हे ज्या देवांसाठीं धूप जाळितात, त्यांजवळ जाऊन आरोळी करतील, परंतु ते यांस यांच्या संकटसमयीं तारणारच नाहीत. १३ कां तर हे यहूदा, तुझ्या नगरांच्या गणतीप्रमाणें तुझे देव झाले आहेत; आणि यरूशालेमेतल्या आळ्यांच्या गणतीप्रमाणें तुझी त्या ळजेसाठीं वेद्या ठेविण्या, बालास धूप जाळायसाठीं वेद्या ठेविण्या आहेत. १४ तूं तर या लोकांसाठीं प्रार्थना करूं नको, आणि यांसाठीं आरड व विनंती निवेदूं नको; कां कीं जेव्हां ते आपल्या कष्टांमुळे मला ओरडतील, तेव्हां मी ऐकणार नाहीं. १५ माझ्या प्रियेनें बहुतांशीं दुराचार केला आहे, आणि तुजवरून पवित्र मास सरून गेलें आहे, झणून आतां माझ्या घरांत तिचें काय आहे? जेव्हां तुझे दुष्टपण चालतें तेव्हां हर्षतीस. १६ परमेश्वराने तुझे नाम हिरवें गार सुंदर सुशोभितफलाचें जाईतझाड, असें ठेविलें होतें; मोठ्या गलक्याच्या शब्दासहित त्याने त्यांजवर अभि पेटविला आहे, आणि त्याच्या डाहक्या तोडल्या आहेत. १७ आणि सैन्यांचा परमेश्वर, ज्याने तुला लाविलें, तो तुजविषयीं अरिष्ट बोलला आहे, इस्राएलाच्या वंशाच्या व यहूदाच्या वंशाच्या दुष्टाईमुळे, बी त्यानी मला कोपित करायला बालासाठीं धूप जाळून आपणाला केली आहे ती.

१८ आणि परमेश्वराने मला हें जाणूं दिलें आहे, झणून मी जाणतो, तेव्हां त्वां मला त्यांचीं कृत्ये दाखविलीं. १९ मी तर जसा पाळलेला

मेंढा जो कापायासाठीं नेतात तसा होतो; आणि मी जाणलें नाहीं, कीं त्यानी मजविषयीं असे संकट केले होते, कीं आझी झाडाला त्याच्या फळां सुद्धां माझूं, आणि पुढें त्याचें नाम न स्मरणें झालें. पण त्याला जीवंताच्या भूर्मीतून काढून टाकूं. २० तर हे सैन्यांच्या परमेश्वरा, न्यायी न्यायाप्रमाणें अंतर्गामाच्या व हृदयाच्या परीक्षका, त्यांजवर तुला उगवलेला सूड म्या पाहावा; कां कीं म्या आपला सूड तुजजवळ ठपड केला आहे. २१ याकरितां मी नाथोथाच्या मनुष्यांविषयीं परमेश्वर असें झणतों जे तुझ्या जीवांस टपत असून झणतात, तूं परमेश्वराच्या नामाने भविष्य सांगूं नको, झणजे आमच्या हाताकडून मरणार नाहींस. २२ तूं मी जविषयीं सैन्यांचा परमेश्वर झणतो, कीं परमेश्वर मी त्यांचें शासन करीन; त्यांचे तरुणपुरुष तूं वारिने मरतील; त्यांचे पुत्र व त्यांच्या कन्या तुला मरतील; २३ आणि त्यांतलें काहीं शेष राहणार नाहीं; कारण कीं मी अनाथोथाच्या मनुष्यांवर अरिष्ट, त्यांच्या शासनाचें वर्ष आणिवें.

अध्याय १२.

हे परमेश्वरा, तूं न्यायी आहेस, झणून मी तुजसीं विवाद करीन; होय मी तुजसीं न्यायांविषयीं बोलें; दुष्टांचा मार्ग कां सफळ आहे? जे केवळ विश्वासघाताने वर्ततात ते सर्व कां सस्य असतात? २ त्वां त्यांस लाविलें आहे, आणि ते मुळावले आहेत; ते वाढतात, आणि फल देतात; तूं त्यांच्या मुखांत जवळ असून त्यांच्या अंतर्गामापासून दूर आहेस. ३ परंतु हे परमेश्वर, तूं मला जाणतोस; त्वां मला पाहिलें आहे, माझे हृदय तुजकडे कसें आहे, तर पाहिलें आहे; तूं त्यांस मेंढरांसारखें कापायासाठीं घड, आणि हिंसेच्या दिवसासाठीं त्यांस सिद्ध कर. ४ केवढा वेळ भूमि रडेल, आणि प्रत्येक शेवटी हिरवळ सुकून जाईल, तीतल्या राहणाऱ्यां दुष्टाईमुळे? पशू व पक्षी नाहींसे झाले आहेत; कां तर त्यानी छटलें, तो आमचा अंत झाला नाहीं.

५ जेव्हां तूं पादचाऱ्यांशीं धांवलास तेव्हां मी त्यानी तुला दमविलें आहे, तर घोड्यांशीं झग

हून वांढसील! आणि स्वस्थपणाची भूमि जीत
मिर्मेय राहिलास तोंतच जर थकलास, तर यादें-
ल्या पुरांत कसें करिसील! ६ कां तर जे तुझे
ब्रह्म व तुझ्या बापाचा जो घराणा त्यानी तुसीं
प्रत आचारिलें आहे, त्यानी तुझ्या पाठीमागे समु-
द्र बोलविला आहे; जरी तुला ते गोड गेष्टी
केले, तरी त्यांवर विश्वासू नको.

७ म्या आपलें घर सोडिलें आहे, म्या आ-
में वतन टाकिलें आहे; म्या आपली जीवकांता
मेवेयांच्या हातीं दिली आहे. ८ मला मा-
म वतन जंगलांतल्या सिंहासारिखें झालें आहे,
जे आपला शब्द मजवर उद्गारिला आहे; ह्य-
म्या त्याचा द्वेष धरिला आहे. ९ माझें
वतन मला ठिपक्यांचा पक्षी असें आहे, त्याज-
ब्रह्म पक्षी भोवते आहेत; अहो या, रानांतल्या
मैं पंगूला एकत्र मिळवा, त्यानी खारें झणून ते
कणा. १० बहुत पालकानी माझा द्राक्षमळा ना-
मला आहे, त्यानी माझा विभाग तुडविला आहे,
त्यानी माझा रमणीय विभाग ओसाड जंगल केला
आहे. ११ त्यानी त्याला ओसाड केलें आहे,
आणि तो ओसाड असतांना मजजवळ शोक क-
तो, सर्व भूमि ओसाड झाली आहे, कां कीं
मेणी मज्जत विचार करीत नाहीं. १२ रानांतल्या
वें उंचस्थानांवर लुटणारे आले आहेत; कां पर-
मेश्वराची तरवार भूमीच्या एका सीमेपासून भू-
म्या दुसऱ्या सीमेपर्यंत खार्दल; कोणत्याहि मनु-
षास स्वस्थपण प्राप्त होणार नाहीं. १३ त्यानी
हूं पेरिले, परंतु कांटेरीं झाडें कापिलीं आहेत;
श्रम करून कांहीं हित पावले नाहींत, आणि
मेश्वराच्या संतप्त क्रोधामुळे ते तुमच्या संप-
विषयीं लज्जित होतील.

१४ जे माझे दुष्ट शेजारी, जें माझें वतन म्या
त्या लोकांस, इस्राएलास भोग्याला दिलें
हें हात लावतात, त्यांविषयीं परमेश्वर ह्य-
तो, माझा, मी त्यांस भूमीतून उपटीन, आणि
विमधून यहुदाचा वंश उपठून काढीन. १५
आणि म्या त्यांस उपटल्यानंतर असें होईल, कीं
फिरून त्यांवर दया करीन, आणि त्यांस प्र-
क त्याच्या वतनास, व प्रत्येक त्याच्या भूमीस
त आणीन. १६ आणि असें होईल, कीं जसें

त्यानी माझ्या लोकांस बालाची शपथ करायला
शिकविलें, तसें जीवत परमेश्वर आहे, असी
माझ्या नामाची शपथ करायला जर माझ्या लो-
कांचे मार्ग ते निश्चयें शिकतील, तर ते माझ्या
लोकांमध्ये स्थिर वस्ती पावतील. १७ परंतु जर
ऐकणार नाहींत, तर मी त्या राष्ट्राला निःशेष उप-
ठून टाकीन, व नाहींसें करीन, असें परमेश्वर
ह्मणतो.

अध्याय १३.

परमेश्वराने मला ह्मटलें, कीं तूं जाऊन आप-
णासाठीं पांढऱ्या कापडाचा कंबरबंध घे, आणि
तो आपल्या कंबरेस बांध, आणि पाण्यांत घालूं
नको. २ तेव्हां म्या परमेश्वराच्या वचनाप्रमाणें
कंबरबंध घेतला, आणि आपल्या कंबरेस बांधिला.
३ मग पुन्हा परमेश्वराचें वचन मजजवळ
आलें कीं, ४ जो कंबरबंध त्या घेतला, जो तुझ्या
कंबरेवर आहे, तो घे, आणि उठून फराथेस जा,
आणि तेथें खडकाच्या भेगांत तो लपवून ठेव. ५
तेव्हां जसें मला परमेश्वराने आज्ञापिलें, त्याप्र-
माणें म्या जाऊन तो फराथेजवळ लपविला. ६
मग बहुत दिवस गेल्यानंतर असें झालें, कीं
परमेश्वर मला ह्मणाला, तूं उठून फराथेस जा,
आणि जो कंबरबंध म्या तुला तेथें लपवायला सां-
गितला तो तेथून काढून घे. ७ नंतर मी फराथे-
स गेलों, आणि ज्या ठिकाणांत म्या तो कंबरबंध
लपविला होता त्यातून म्या तो खाणून घेतला;
तेव्हां पाहा, तो कंबरबंध नासून गेला आहे, आ-
णि कांहीं कामाच्या उपयोगी नाहीं. ८ तेव्हां
परमेश्वराचें वचन मजकडे आलें कीं, ९ पर-
मेश्वर ह्मणतो, कीं याप्रमाणें मी यहुदाचा अभि-
मान, आणि यरूशालेमेचा मोठा अभिमान नासून
टाकीन. १० हे दुष्टलोक जे माझीं वचनें ऐका-
याला अमान्य आहेत, जे आपल्या हृदयाच्या क-
ठीनपणाने चालतात, आणि त्यांची सेवा कराय-
ला व त्यांस भजायला इतरदेवांस अनुसरतात,
हे जो हा कंबरबंध कांहीं कामाच्या उपयोगी नाहीं
यासारिखे होतील. ११ कां तर जसा कंबरबंध
मनुष्याच्या कंबरेस लागतो, तसा इस्राएलाचा सर्व
वंश व यहुदाचा सर्व वंश मी आपणास लगट-

विणार होतो, ते मजसाठी लोक व नाम व प्रशंसा व शोभा व्हावे धाणून; परंतु ते ऐकेनात, असे परमेश्वर धाणतो.

१२ तूं तर त्यांस हें वचन सांग, परमेश्वर इस्त्राएलाचा देव धाणतो, कीं प्रत्येक बुधला द्राक्षारसाने भरतील; तेव्हां ते तुला धाणतील, काय, आढी जाणत नाही, कीं प्रत्येक बुधला द्राक्षारसाने भरतील? १३ तेव्हां तूं त्यांस सांग, परमेश्वर धाणतो, कीं पाहा, मी या देशांतले सर्व राहणारे, व जे राजे दावीदाच्या स्थानी त्याच्या सिंहासनावर बसतात ते, व याजक, व भविष्यवादी, व घरूशालेमंतले सर्व राहणारे झिंगीनें भरीन. १४ आणि मी त्यांस एकमेकासीं, आणि बाप व पुत्रहि एकत्र आदळीन, मी कळवळा अथवा काकळूत अथवा दया करणार नाहीं, परंतु त्यांस नाशीन, असें परमेश्वर धाणतो.

१५ तुझी ऐका, कान द्या; अभिमानी असूं नका; कां कीं परमेश्वर बोलला आहे. १६ तो अंधार पडे असें करील, आणि अंधारमय पर्वतांवर तुमचे पाय अडखळतील, आणि तुझी प्रकाशाची वाट पाहतांना तो त्याची मरणाची सावली करील, व त्याचा दाट अंधार करून ठेवील, यापूर्वी तुझी परमेश्वराला तुमच्या देवाला गौरव द्या. १७ परंतु जर तुझी हें ऐकणार नाहीं, तर तुमच्या गर्वामुळे माझा जीव गुप्तांत रडेल; आणि माझा डोळा फार अश्रुपात करील, व त्यांतून आंसवें वाहतील, कारण कीं परमेश्वराचा कळप पाडाऊ झाला आहे. १८ राजाला व राणीला सांग, तुझी लीन होऊन बसा, कां कीं तुमचीं छत्रे आणि तुमचा सुशोभित मुगूट उतरतील. १९ दक्षिणेंतील नगरें बंद करतील, आणि उघडायाला कोणी राहणार नाहीं; सर्व यहूदा पाडाव होऊन प्रवासांत जाईल, निःशेष पाडाव होऊन प्रवासांत जाईल. २० जे उत्तरेतून येत आहेत त्यांस तुझी आपले डोळे लावून पाहा; जो कळप तुला दिव्हा होता तो तुझा सुंदर कळप कोठें आहे? २१ जेव्हां तो तुला शासील तेव्हां काय धाणतील? त्यां तर आपणावर त्यांस मुख्य अधिप व्हायला शिकविलें आहे; तर जशा प्रसवणाऱ्या स्त्रियेला तशा तुला वेदना लागणार नाहीत काय?

758

२२ आणि या गोष्टी मला कां लागल्या आहेत? असें जर तूं आपल्या मनांत धाणतील, तुझ्या फार अन्यायांमुळे तुझ्या वस्त्रांचे पदर उडविले आहेत, आणि तुझ्या टांचा बोदक्या उडविले आहेत. २३ खुशी आपलें कातडें, अथवा पिंपळ आपले ठिपके पालटाय्यास समर्थ होईल काय? मग ज्या तुझ्यास वाईट करण्याची सवई आहे उत्तम करायास समर्थ व्हाल. २४ तर जे जंगलच्या वाऱ्याकडून सरून जातें त्यासारखें तूं स उडवीन. २५ हाच मजपासून तुझा तोंड तुझा नेमलेला विभाग आहे, कारण कीं तूं मला विसरली आहेस, आणि लबाडीवर भाव ठेविला आहे, असें परमेश्वर धाणतो. २६ तर तुझ्या समोर तुझे वस्त्रांचे पदर उघडीन, ते तुझी लज्जा दिसेल. २७ तुझीं जारकमें व तुझीं हिसणीं तुझ्या व्यभिचाराची दुष्टाई रानांतल्या वृक्षांवर तुझीं कुसितकमें म्या पाहिलीं आहेत; अगे घरूशालेमे, तुला हाय हाय, तूं स्वच्छ होई नाहीस काय? अझून किति वेळ लागेल!

अध्याय १४.

तुकाळाविषयीं जें परमेश्वराचें वचन इर्मयाचें वळ आलें तें. २ यहूदा शोक करिते, तिचीं दारें ग्लान झालीं आहेत; तीं धुळीस मिळत आहेत; तीं काळवटलीं आहेत; आणि घरूशालेमेची आरड उंचावली आहे. ३ आणि त्यांच्या महानानी आपलीं धाकटीं पोरें पाण्यासाठीं पाळकिलीं, तीं कूपांजवळ आलीं, त्यांस पाणी सांपडलें नाही, तीं आपलीं भांडीं रिकामीं घेऊन परत आलीं; तीं लाजलीं व शरमलीं, त्यानी आपलीं डोसकीं काढिलीं. ४ देशांत पाऊस पडला नाही अथवा भूमि भेगलली, याकरितां शेतकरी लज्जित झाले, त्यानी आपलीं डोसकीं झांकिलीं. ५ कां तर हरिणीने देखील रानांत प्रसवून पाडस सोडिले, कारण कीं कांहीं हिरवळ नव्हती. ६ आणि घरूशालेमे उंचस्थानांवर उभे राहिले, त्यानी रासासारखा वायु भक्षिला; त्यांचे डोळे झळझळ, कां कीं कांहीं गवत नव्हतें.

७ हे परमेश्वरा, जरी आमचे अन्धा बाळाविरुद्ध साक्ष देतात तरी तूं आपल्या नामा-

JEREMIAH XIV.

६ कार्य कर; कां तर आमचीं मागें फिरणीं बहुत
ली आहेत, आम्ही तुजविरुद्ध पाप केलें आहे.
७ हे इस्राएलाच्या आशा, संकट समयीं त्याच्या
करणाच्या, तूं देशांत आगंतुकासारिखा अथवा जो
दुसऱ्या रात्री राहायला बळतो त्यासारिखा कां
सावास! ९ कुठित मनुष्यासारिखा जो वीर
रायाला समर्थ नाही त्यासारिखाहि कां असा-
स! परंतु हे परमेश्वरा, तूं आमच्या मध्यभा-
आहेस, आणि तुझे नाम आम्हास ठेविलें
आहे; आम्हाला सोडूं नको.

१० तर या लोकांविषयीं परमेश्वर दणतो,
असेंच यांस भटकणें आवडलें आहे, यानी
पय आकळिले नाहीत, दणून परमेश्वर
प्रसन्न झाला नाही; आतां तो यांचा अ-
स्मरण करील, आणि यांच्या पापांचें शासन करील.
११ आणि परमेश्वराने मला सांगितलें आहे,
१२ जेव्हां हे उपास करितील तेव्हां मी यांची
प्रोढी ऐकणार नाही; आणि जेव्हां मजसाठीं
मम व अर्पण करितील, तेव्हां यांस मी प्रसन्न
णार नाही; परंतु तरवार व दुकाळ व मरी यां-
दून मी यांस नाहीसें करीन.

१३ तेव्हां मी दणालों, अहा प्रभु परमे-
श्वरा, पाहा, भविष्यवादी यांस सांगतात, कीं
ती तरवार पाहणार नाही, आणि तुझाला
दुकाळ पडणार नाही; परंतु तुझाला या स्थानांत
अश्व स्वस्थपण देईन. १४ आणि परमेश्वर
ला दणाला, भविष्यवादी माझ्या नामाने खोटे
विष्य सांगतात; म्या त्यांस पाठविलें नाही,
आणि त्यांस आज्ञापिलें नाही, आणि मी त्यांस
लेलों नाही; ते खोटे दर्शन व दैवप्रश्न व
पर्यपण व आपल्या मनाचें कपट तुझाला
विष्य सांगतात. १५ याकरितां जे भविष्यवादी
या त्यांस पाठविले नसतां भविष्य सांगतात, आ-
णि या देशांत तरवार व दुकाळ पडणार नाही,
असें दणतात, त्यांविषयीं परमेश्वर दणतो, कीं
तरवार व दुकाळ यांकडून ते भविष्यवादी नाहीसे
तील. १६ आणि ज्या लोकांस ते भविष्य
सांगतात, त्यांस दुकाळ व तरवार यांच्याकरितां
इशालेमेच्या आळ्यांत लोक बाहेर टाकतील;

आणि त्यांस व त्यांच्या स्त्रिया व त्यांचे पुत्र व
त्यांच्या कन्या यांसहि कोणी पुरणारा असणार
नाहीं, आणि मी त्यांजवर त्यांची दुष्टाई घालीन.

१७ आणि त्यांस हें वचन सांग, माझ्या डो-
ळ्यांतून रात्रंदिवस आंसवें वाहावीं, आणि बंद
न राहावीं; कारण कीं माझ्या लोकांची कुमारी
कन्या मोठ्या मोडणीने मोडली आहे, तिची जखम
फार अवघड आहे. १८ जर मी बाहेर शेतांत
जातों, तर पाहा, तरवारीने वधलेले; आणि नग-
रांत जर शिरांतों तर पाहा, दुकाळाच्या पीडा;
दणून ज्या देशास ओळखत नाहीत त्यांत भवि-
ष्यवादी व याजकहि फिरतात. १९ काय, त्वां
यहुदा अगदी नाकारिला आहे! तुझा जीव जी-
योनेस कंटाळला आहे काय! त्वां आम्हाला कां
हाणिलें, आणि आम्हास कांहीं वैद्यपण नाही?
स्वस्थपणाची वाट पाहिली असतां कांहीं हित
झालें नाही; वैद्यपणाच्या समयाची वाट पाहि-
ली असतां पाहा, भय. २० हे परमेश्वरा,
आम्ही आपली दुष्टाई व आपल्या वडिलांचा अ-
न्याय अंगीकारितों; कां कीं आम्ही तुजविरुद्ध
पाप केलें आहे. २१ तूं आपल्या नामाकरितां
आम्हाला धिकारूं नको, तूं आपलें गौरवी सिंहासन
अप्रतिष्ठित होऊं देऊं नको; स्मरण कर, आम्हा-
सीं जो तुझा करार तो मोडूं नको. २२ राष्ट्रां-
च्या व्यर्थपणामध्यें कोणी पाऊस पाडणारे आहेत
काय? अथवा आकाशें स्वतां पाहळ्या द्यायास
समर्थ आहेत काय? हे परमेश्वरा आमच्या
देवा, तो तूंच आहेस कीं नाही? तर आम्ही
तुझी वाट पाहत जाऊं, कां कीं हीं सर्व त्वां उत्पन्न
केलीं आहेत.

अध्याय १५.

आणि परमेश्वराने मला दटलें, जरीं मोशे
व शमुवेल मजसमोर उभे राहते, तरीं माझें
चित्त या लोकांकडे न वळतें; मजपुढून यांस घा-
लीव, आणि हें निघून जावोत. २ आणि असें
होईल, कीं जेव्हां ते तुला दणतील, आम्ही कोठें
निघून जाऊं? तेव्हां तूं त्यांस सांग, परमेश्वर
दणतो, कीं जो मरणासाठीं आहे तो मरणास,
आणि जो तरवारीसाठीं आहे तो तरवारीस,

आणि जो दुकाळासाठी तो दुकाळास, आणि जो पाडावांच्या मवासासाठी तो पाडावांच्या मवासास जावो. ३ आणि परमेश्वर दणतो, मी त्यांजवर चार प्रकार नेमून ठेवीन; दणजे वधायाला तरवार, आणि ओढून खायाला कुर्ची, आणि खायाला व नाशाला आकाशातले पक्षी, व भूमीवरले पशु. ४ आणि मी त्यांस पृथ्वीतल्या सर्व राज्यांत हाकून देवीन, यहिज्कीयाचा पुत्र जो मनाशे यहुदाचा राजा त्याच्या कारणे जे आचरण त्याने यरूशालेमेंत केलें त्याबमुळे. ५ तर अगे यरूशालेमे, तुजवर कोण करुणा करील? आणि तुजकरितां कोण शोक करील? आणि तुला कुशलप्रश्न करायला कोण वळेल? ६ परमेश्वर दणतो, त्यां मला सोडिलें आहे, तूं माघारी गेली आहेस; दणून मी आपला हात तुजवर पुढें करून तुला नाशीन, मी अनुतापून थकलों आहे. ७ आणि देशाच्या दरवाजांमध्ये मी त्यांस सुपाने बारावीन; मी आपल्या लोकांस पोरगमाऊ व नाहींसें करीन, कां ते आपल्या मागीपासून फिरले नाहीत. ८ मला त्यांच्या विधवा समुद्राच्या वाळवेपेक्षा अधिक ज्ञात्या आहेत; म्या त्यांजकडे आईवर तरुण, दुपारचा लुटणारा आणिला आहे; म्या तिजवर अकस्मात शंका व भयें पडव असें केलें आहे. ९ जीं सात पुत्र प्रसविली ती ग्लान झाली, तिने प्राण सोडिला, दिवसांतला काल शेष असताहि तिचा सूर्य मावळला, ती लाजली व शरमली; आणि त्यांचें शेष त्यांच्या बैऱ्यांपुढें तरवारीला सोपून देईन, असें परमेश्वर दणतो.

१० अगे माझ्या आई, मला हाय हाय, कां तर तूं मला सर्व देशासाठी भांडण्याचा पुरुष व विवादाचा पुरुष असा प्रसवली आहेस; म्या व्याबासाठी द्रव्य दिल्लें नाही, आणि त्यानी मला व्याबासाठी दिल्लें नाही; तथापि ते सर्व मला शापितात. ११ परमेश्वराने मला दडलें, निश्चयें मी तुला तुझ्या हितासाठी शेष होईन, आणि विपत्तीसमयी व संकटसमयी वैरी तुजजवळ विनंती करीत येई, असें करीन.

१२ लोखंड उत्तरेतल्या लोखंडास व पितळास मोडील काय? १३ आणि तुझ्या सर्व पापामुळे, तुझ्या सर्व सीमांत, मोलावाचून तुझे धन

व तुझे द्रव्य लुटीसाठी देईन. १४ आणि देश तूं जाणत नाहीस त्यांत तुझे वैरी तुला असें करीन; कां कीं माझ्या क्रोधाने आणि फेद आहे, तो तुझावर जळेल.

१५ हे परमेश्वरा, तूं जाणतोस; मला मजकडे मन लाव, आणि जे माझ्या पाठीस लातात त्यांचा सूड मजसाठी घे, तूं मंदक्रोध आहेस दणून माझा संहार करूं नको; म्या तुजकडे निंदा साहिली आहे, असें जाण. १६ तुजकडे वचनें मला सांपडलीं, तेव्हां म्या तीं सांगितलीं आणि तुझीं वचनें मजसाठी माझ्या हृदयाचा नंद व हर्ष झालीं; कां तर तुझे नाम मजवर आहे, हे परमेश्वरा सैन्यांच्या देवा. १७ निंदकांच्या मंडळींत बसून उल्लासलों नाही; हातामुळे मी एकटा बसलों आहे; कां तीं तेव्हा मला भरलें आहे. १८ माझा खेद कां झाला आहे? आणि माझी जखम कां अवघड झाली ती बरी होण्यास अमन्य आहे; तूं मला लोकांसारखा, जशीं अविश्वासु पाण्यें तसा, निषेध होतों सील काय?

१९ याजकरितां परमेश्वर दणतो, मी फिरसील तर तुला फिरवीन, आणि तूं मजकडे उभा राहसील; आणि जर हलक्यांतून मजकडे काढसील तर माझ्या मुखाप्रमाणें होसील; ते तुजकडे फिरते; परंतु तूं त्यांजकडे फिरूं नको. २० आणि या लोकांसाठी तुला पित्तलाचा बळ कोट असें करीन; आणि हे तुजसीं लढतें परंतु तुजवर प्रबल होणार नाहीत; कारण तुला तारायाला व तुला पार पाडायाला मी तुजकडे जवळ आहे, असें परमेश्वर दणतो. २१ आणि दुष्टांच्या हातापासून तुला सोडीन, व त्यांच्या मुठीपासून तुला उद्धरीन.

अध्याय १६.

आणि परमेश्वराचें वचन मजकडे आसीं, २ तूं आपणासाठी बायको वळख आणि या स्थानांत तुजला पुत्र व कन्या होईल येत. ३ कां तर या स्थानांत जन्मलेल्यां तुजकडे विषयी व कन्याविषयी, आणि त्यांच्या माता त्यांस प्रसविल्या व त्यांचे पिते ज्यांनी जन्म

अंत ब्रम्ह दिव्हा, त्याविषयीं परमेश्वर द्वाणतो
४ ते पाडांच्या मरणानी मरतील, त्यांक-
आक्रंदन कोणी करणार नाही, त्यांस पुरणार
हीत; ते भूमीच्या पाठीवर खतासाठी होतील;
तरवार व दुकाळ यांकडून ते नाहीसे हो-
ऊन; आणि त्यांची मडी आकाशांतल्या पक्षांस
भक्षितल्या पक्षूंस आहारासाठी होतील. ५
६ तर सैन्याचा परमेश्वर द्वाणतो, कीं आक्रं-
त्या घरांत जाऊं नको, व शोक करायला जा-
ऊन, आणि त्यासाठीं शोचन करूं नको; का-
कीं या लोकापासून मी आपलें कुशल, आणि
व करुणा काढिली आहेत, असें परमेश्वर
को. ६ आणि या देशांत मोठे व लहान
हील; त्यांस पुरणार नाहीत, आणि त्यांजक-
कोणी शोचना करणार नाहीत, आणि त्यांज-
कोणी आपलें अंग चौचावणार नाही, व
ज्वास खत्वाट करणार नाही. ७ आणि मेल-
विषयीं त्याचें सांवन करायला लोक त्यांजक-
रीतां शोककरून आपलें अंग फाडणार नाहीत;
आणि त्यांस त्यांच्या बापांविषयीं अथवा आई-
विषयीं सांवनचा प्याला प्यायला देणार नाहीत.
आणि त्यांबवळ खायाला व प्यायाला बसाया-
लीं सुभोजनाच्या घरांत जाऊं नको. ९ कारण
सैन्याचा परमेश्वर इस्राएलाचा देव द्वाणतो;
पाहा, मी या स्थानापासून तुमच्या दृष्टींत व
म्या दिवसांत अनंदाचा शब्द व हर्षाचा
शब्द, नवऱ्याचा शब्द व नवरीचा शब्द नाहीसा
रीन.

१० आणि असें होईल, कीं जेव्हा या लो-
कांहीं सर्व वचनें सांगतील तेव्हा ते तुला द्वा-
तील, कशामुळे परमेश्वर आद्याविषयीं हें सर्व
तें अरिष्ट बोलला आहे? आणि आमचा अ-
णव काय? आणि परमेश्वर जो आमचा देव
आबिरुद्ध अें आदमी पातक केलें तें काय आहे?
१ तेव्हा त्यांस सांग, परमेश्वर द्वाणतो, कीं
कशामुळे कीं तुमच्या वडिलांनी मला सोडून इत-
राचें अनुसरण केलें, आणि त्यांस सेविलें, व
बिलें, व मला सोडिलें, व माझे नेमशास्त्र पा-
लें नाही; १२ आणि तुम्ही आपल्या वडि-

लापेक्षां वाईट केलें आहे; आणि पाहा, माझे न
एकावें द्वाणून तुम्ही प्रत्येक आपल्या दुष्ट हृदयाच्या
कठिणपणाप्रमाणें वर्ततां; १३ द्वाणून मी तुम्हा-
ला या देशांतून घालवून, तुम्ही व तुमच्या वडि-
लानी जो देश जाणला नाही त्यांत टाकीन; आणि
तेथें रात्रंदिवस इतरदेवांची सेवा कराल; कां मी
तुम्हावर अनुग्रह करणार नाही.

१४ याकरितां परमेश्वर द्वाणतो, पाहा, ते
दिवस येतात, ज्यांत, जीवत परमेश्वर आहे, ज्या
त्याने इस्राएलाचे वंश मिसर देशांतून वर आ-
णिले, असें अणखी द्वाणणार नाहीत. १५ परंतु,
जीवत परमेश्वर आहे, ज्या त्याने इस्राएलाचे
वंश उत्तरेच्या देशांतून, आणि ज्या सर्व देशांत
त्याने त्यांस भडकविलें होतें, त्यांतूनहि वर आणिलें;
आणि त्यांची जी भूमि म्या त्यांच्या पूर्वजांस दि-
व्ही तिजवर त्यांस परत आणीन.

१६ परमेश्वर द्वाणतो, पाहा, मी बहुत धी-
वर आणावे द्वाणून पाठवीन, मग ते येऊन त्यांस
मास्यांसारिखे धरतील; त्यानंतर बहुत पारधी आ-
णावे द्वाणून पाठवीन, तेव्हा ते येऊन त्यांस प्रत्येक
पर्वतावरून व प्रत्येक डोंगरावरून व खडकांच्या
भेगांतून दामटतील. १७ कां तर त्यांच्या सर्व
मार्गांवर माझे डोळे आहेत; ते मजसमोरून लपले
नाहींत, आणि त्यांचा अन्याय माझ्या डोळ्यांस-
मोरून गुप्त नाही. १८ आणि पहिलें त्यांच्या
अन्यायाची व त्यांच्या पापाची फेड दुपट करीन;
कारण कीं माझी भूमि यानी बाटविली आहे, आ-
णि आपल्या कुत्सित व अघोर पदार्थांच्या मळ्यांनी
माझे वतन भरिलें आहे. १९ हे परमेश्वरा,
संकट समर्थी माझ्या सामर्थ्या, माझ्या दुर्गा, आणि
माझ्या आश्रया, पृथ्वीच्या शेवटांपासून रात्रें तुजकडे
येतील व द्वाणतील, निश्चयें आमचे वडील लबा-
डीचें धारण करीत आले आहेत, व्यर्थपण आणि
ज्यांत कांहीं हितकारण नाही त्याचें. २० अनुष्य
आपणासाठीं देव करील काय, आणि ते देव ना-
हींत? २१ याकरितां पाहा, मी त्यांस कळवीन,
या खेपेस मी आपला हात व आपलें सामर्थ्य
त्यांस जाणवीन; तेव्हा माझे नाम परमेश्वर
आहे, असें ते जाणतील.

अध्याय १७.

यहूदाचे पातक लोखंडी खचरणाने व हिऱ्याच्या टोकाने लिहिलेले आहे; तें त्यांच्या हृदयाच्या पाठीवर व तुमच्या वेद्यांच्या शिंगांवर कोरलेले आहे; २ त्यांचे वंश त्यांच्या वेद्या व त्यांच्या मूर्ति हिरव्या झाडांजवळ उंच डोंगरावर स्मरत असतांना. ३ हे माझ्या रानांतल्या पर्वता, तुझे धन व तुझे द्रव्य मी लुटीसाठीं देईन; तुझ्या सर्व सीमांत तुझी उंचस्थानें पापयुक्त आहेत. ४ आणि तूं स्वतां जें तुझे ववन म्या तुला दिलें तें पडित पाडतील; आणि ज्या देशास तूं ओळखत नव्होंस, त्यांत तुबकडून तुझ्या वेद्यांची सेवा करवीन; कारण कीं सर्वकाळपर्यंत बळत राही असा जो अभि तो तुझी माझ्या क्रोधांत पेटविला आहे.

५ परमेश्वर झणतो, कीं जो पुरुष मनुष्यावर भाव ठेवितो, व मनुष्यब्रतीच्यास आपला वाहु असा करितो, व ज्याचें हृदय परमेश्वरापासून फिततें, तो झपपस्त असो. ६ आणि तो बंगलांतल्या झुडपासारिखा होईल, आणि जेव्हा कुशल येतें तेव्हा तें तो अनुभवणार नव्हीं, आणि रानांतल्या सुक्या जाग्यांत, खाऱ्या न वसलेल्या भूमींत वस्ती करील.

७ जो पुरुष परमेश्वरावर भाव ठेवितो आणि ज्याचा भाव परमेश्वर आहे, तो आशीर्वादित आहे. ८ आणि तो पाण्याजवळ लाविलेल्या झाडासारिखा होईल, जें आपलीं मुळें ओषाजवळ पसरितें, आणि जेव्हा झळ येती, तेव्हा तिला अनुभवित नव्हीं, आणि त्याचें पान हिरवें गार राहतें; आणि सुकल्याच्या वर्षांत तें चिता-क्रांत होत नव्हीं, आणि फल देणें सोडीत नव्हीं. ९ सर्व जें काहीं त्यापेक्षां हृदय कपटी आहे, आणि तें अति दुष्ट आहे; त्याला कोण बाणो? १० मी परमेश्वर हृदय झेधितों, मी अंतर्भाग पारखितों, प्रत्येकाला त्याच्या आचरणप्रमाणें त्याच्या कर्मांच्या फलप्रमाणें द्यायसाठीं. ११ जसी नित्तिरी अंदावर बसवी, आणि तीं फोडीत नव्हीं, तसा जो न्यायावांचून द्रव्य मिळवितो तो आपल्या अर्दागुण्यांत तें सोडील, आणि आपल्या अंतर्काळीं मूर्ख निषेल.

१२ अहमच्या पवित्र मंदिराचें स्थान पहिल्या पासून गौरवी सिंहासन उंच स्थल आहे. १३ हे परमेश्वरा, ह्याएलाच्या अवघ, सर्व वे तुला सोडितात, ते लज्जित होतील; जें मजपासून तिततात, ते भूमींत लिहिण्यांत येतील, कारण जें परमेश्वर जिवंत पाण्याचा झरा त्याला लिहि सोडिलें आहे. १४ हे परमेश्वरा, मला निघे गी कर, झणजे मी बरा होईन; मला वार, जणवें तरेन; कां तूं माझ सुतिपात्र आहेस.

१५ वाहा, ते मला झणतसत, परमेश्वराचें वचन कोठें? तें आतां येवो. १६ परंतु तुझ्या पालक होण्यापासून मी मांमें हटलों नाहीं; म्या दुर्दैवस इच्छिला नाहीं, असें तूं बाणतोस; माझ्या ओठांतून निघालें तें तुजसमस्त होतें. मला भयंकर होऊं नको; विषत्तीच्या दिवसी माझा अश्रव आहेस. १७ झोडें लज्जित होवोत, परंतु मी लज्जित होवें नव्हे; त्यांस भय लागो, परंतु मला भय लागूं नव्हे; जे बवर विपत्तीचा दिवस येऊं दे, आणि दुष्ट जे उघीने त्यांस मोडून टाक.

१९ परमेश्वराने मला समित्तें, मी यहूदाचे राजे ज्यांतून आंव जातात, आणि ज्यांतून ते बाहेर येतात, त्या लौकिक दारांत व यरूशलेमेच्या सर्व दारांत तूं जाऊन उभा राहा; २० आणि त्यांस सांग, अहो यहूदाचे राजेहो, आणि सर्व यहूदा, आणि यरूशलेमेचें सर्व रहस्ये, ते तुझी या दारांतून आंव जातां, ते तुझी परमेश्वराचें वचन एका. २१ परमेश्वर झणो, कीं तुझी अपणांविषयीं सावध अस, आणि झब्बायाच्या दिवसी काहीं भार वाहूं नका, आणि यरूशलेमेच्या दारांत आणूं नका; २२ आणि झांबायाच्या दिवसी तुझी आपल्या सत्तांतून काहीं भार बाहेर आणूं नका, आणि झब्बायाच्या दिवसी तुझी आपल्या सत्तांतून काहीं भार बाहेर आणूं नका, आणि जसें म्यां तुमच्या हातांस आज्ञापिलें तसें झांबायाच्या दिवसी मानून पाळ. २३ परंतु जे ऐकनात, आणि झब्बायाच्या दिवसी आपली मान पाळ, २४ आणि परमेश्वर झणो, झांबायाच्या दिवसी या नगराच्या दारांत काहीं भार वाहूं नका.

कस, आणि शाब्बाबाचा दिवस पवित्र मानून पा-
ण्यास, आणि त्यांत काही उद्योग व करण्यास
र निश्चयें तुझी माझे ऐकाल, तर असें होईल
१, २५ या नगराच्या दारांतून हाकीदाच्या सि-
सनावर बसणारे रात्रे व सरदार, रथांत व
ज्यावर बसून ते, व त्यांचे सरदार यहुदाचे
म व यरूशालेमेचे राहणारे आंत जातील;
आणि हें नगर सर्वकालपर्यंत राहील. २६ आ-
म यहुदाच्या नगरांतून, व यरूशालेमेच्या चेही-
मिल प्रदेशांतून, व बण्यामिनाच्या देशांतून, आ-
म बेलवट देशांतून, व डोंगरवट देशांतून, आणि
सिनेतून, होम व यझ व अर्पणें व धूप आणीत,
स्तुतीचीं अर्पणें करित लोक परमेश्वराच्या
प्रास येतील. २७ परंतु शाब्बाबाचा दिवस
त्रि मानून पाळायाल, आणि शाब्बाबाच्या दि-
नी भार वाहून यरूशालेमेच्या दारांत व बा-
ल्ल, जर तुझी माझे ऐकणार नाही, तर मी
त्या दारांत अग्नि पेटवीन; तेव्हा तो यरूशाले-
मे मडे खाईल, आणि विघ्नणार नाही.

अध्याय १८.

जे क्वन परमेश्वरापासून हर्मयाजवळ आले
तें असें की, २ मूं उठून कुंभाराच्या घरांत
मरून आ, आणि तेथे मी आपली वचनें तुला ऐक-
सेन. ३ मग मी कुंभाराच्या घरांत उतरून गेलों,
म्हां बसा, तो चाकावर एक काम करित होता.
आणि जें पात्र तो करित होता तें, जसा कुंभा-
राच्या हातांत गारा विप्रडतो तसें, विप्रडलें; ते-
रा त्याने पुन्हा दुसरे पात्र केलें, तें करामाला
जसें कुंभाराच्या दृष्टीस येण्य झालें, तसें केलें.
तेव्हां परमेश्वराचें वचन मजजवळ आलें
४, ६ परमेश्वर झणतो, अहो इस्राएलाच्या
वेद्यज्ञां, जसा हा कुंभार तसा मी तुझाला
प्रायस्त समर्थ नाही काय? अहो इस्राएलाच्या
वेद्यज्ञां, जसा हा कुंभार तसा मी तुझाला
तसें तुझी माझ्या हातांत आहे. ७ जेव्हा मी राष्ट्रा-
विषयी अथवा राज्याविषयी उपद्रवें व फडावें व
प्रसवें झणून बोललों, तेव्हा, ८ उपाविषयी
मी बोललों, तें राष्ट्र जर तेव्हाच आपल्या दुष्टप-
णापासून फिरेल, तर जें अरिष्ट मी त्याला करा-

याला कधीत होतों, त्याविषयी अनुतापेन. ९
आणि जेव्हा मी राष्ट्राविषयी अथवा राज्याविषयी
वांधवें व लाववें झणून बोललों, १० तेव्हाच जर
ते माझा शब्द न ऐकून जें माझ्या दृष्टीस वाईट
तें करील, तर ज्या कुशाळाने त्याचें हित करायाला
मी झणालों, त्याविषयी अनुतापेन.

११ तर आतां यहुदाच्या जनांस व यरूशाले-
मेच्या राहणाऱ्यांस सांग, कीं परमेश्वर झणतो,
कीं पाहा, मी तुझावर अरिष्ट सिद्ध करित आहे,
व तुझाविषयी संकल्प केलीत आहे; झणून तुझी
प्रत्येक आपल्या वाईट मार्गापासून फिरा, आणि
आपले मार्ग व आपलीं कर्मे नीट करा. १२ परंतु
ते झणाले, आम्हा घराण्याचीं नाही; कां तर आ-
म्ही आपल्या संकल्पाप्रमाणें वरूं, आणि आम्ही
प्रत्येक आपल्या दुष्ट हृदयाच्या कठोपपणाप्रमाणें
कलूं. १३ याकरितां परमेश्वर झणतो, कीं
तुझी राष्ट्रांमध्ये विचारा, असल्या गोष्टी कोणी ऐ-
कित्या आहेत? इस्राएलाच्या कन्येने अतिअघोर-
कर्म केलें आहे. १४ लुबानेनाचें बर्फ पठाराच्या
खडकाला सोडील काय? खोल थंड माहणारीं
पाण्यें आटून जातील काय? १५ परंतु माझे लोक
मला विसरले आहेत, ते व्यर्थपणाला धूप जाळि-
तात, आणि त्यानी आपणाला आपल्या मार्गांत पुरा-
तन वाटांपासून अडखळविलें आहे, व बांधलेल्या वा-
टांत व मार्गांत चालायाला, १६ आपला देश अने-
साड निरंतर फुकारासाठीं करामा झणून, जो कोणी
त्याजकडून जाईल, तो विस्मित होईल, व आपलें
ओसकें हालवील. १७ जसें पूर्वेच्या वाऱ्याने
तसें त्यांस वेण्यापुढें उडवीन; त्यांच्या कष्टांच्या
दिवसी त्यांस मुख नव्हे परंतु पाठ दाखवीन.

१८ आणि ते झणाले आहेत, अहो या, आपण
हर्मयावर संकल्प कल्पूं; कां तर याजकपासून वे-
मद्यास्त्र, व ज्ञान्यापासून मसलत, व भविष्यवाद्या-
पासून वचन नाहीतें होणार नाही; अहो हा,
आपण त्याला अभिमे हाणूं, आपण त्याच्या को-
पल्या वचनांकडे मन लक्षूं नवे. १९ जे परमेश्व-
रा, मजकडे वच लक्ष, आणि जे मजशीं विवाद
करितात त्यांचा शब्द ऐक. २० उत्तमच्या स्थानीं
वाईटाची फंड करतील काय? कां कीं त्यानी म-
झ्या जिवासाठीं खांच खणिली आहे; त्यासाठीं

अध्याय २०.

१. हर्मयाचा पुत्र पाशहूर जो याज्ञक, जो पर-
मेश्वराच्या घरातला मुख्य अधिकारी त्याने
त्याला ह्या मोष्टी भविष्य सांगता ऐकिले. २
ह्या पाशहूराने हर्मया जो भविष्यवादी याला
कहिले, आणि बिन्यामीनाचें वरील दार, जें पर-
मेश्वराच्या घराजवळ होतें, त्यांत जो खोडा
होय त्यांत त्याला घातले. ३ आणि असें झालें,
हे हर्मया दिवसी पाशहूराने हर्मया खोड्यासून
हेर आणिला; तेव्हां त्याला हर्मया छणाला,
परमेश्वराने तुझे नाम पाशहूर नाहीं, परंतु मा-
रे मिसाबीब ठेविलें आहे. ४ कारण कीं
परमेश्वर छणतो, कीं पाहा, तूं आपणाला, व
ह्या सर्व मित्रांस भयासाठीं होस असें मी क-
ण; आणि ते आपल्या बैऱ्यांच्या तरवारीने पड-
ले, व तुझे डोळे हें पाहतील; आणि मी सर्व
ह्या बाबिलेच्या राजांच्या हातीं देईन, तेव्हां
ह्यांस बाबिलेंस पाडाव करून नेईल, व त्यांस
मारीने मारील. ५ आणि या नगराचें सर्व
म, व याचें सर्व श्रमफल, व याचे सर्व मोलवान
दार्पदेईन, आणि यहूदाच्या राजांचीं सर्व द्रव्यें
यांच्या बैऱ्यांच्या हातीं देईन; तेव्हां ते त्यांस
मारील, व त्यांस घेऊन बाबिलेंस नेतील. ६
आणि हे पाशहूर, तूं व तुझ्या घरांतले सर्व राह-
ारे पाडावांच्या प्रवासांत जाऊ; आणि तूं बाबि-
लेंस जाऊन तेथें मरशील, आणि तेथें तुला पुर-
ल, तुला व तुझे सर्व मित्र ज्यांस त्वां खोटे
विष्य सांगितलें आहे त्यांसहि.

७ हे परमेश्वरा, त्वां मला फसविलें छणून
मला फसलों आहे; मजपेक्षा तूं बलवान आहेस
छणून प्रबल झालास; मी नित्य हसण्यासाठीं
झालों आहे, ते सर्व मला निंदितात. ८ कां तर
ह्यां ह्यां मी बोलला तेव्हां म्या आरोळी केली,
बलवार व नासडा छणून ओरडलों; कारण कीं
परमेश्वराचें वचन नित्य मला निंदेसाठीं व उप-
सासाठीं झालें आहे. ९ तेव्हां पुन्हा मी छ-
णलों, मी त्याचें स्मरण करणार नाहीं, आणि
ह्या नावाने पुन्हा बोलणार नाहीं; मग त्याचें
मय माझ्या हृदयांत माझ्या हाडांत कोडलेल्या

जळत्याअमीसारिखें हंतें, छणून मी आपणास आ-
कळून थकलों, आणि उगे राहवलों नाहीं.

१० कां कीं म्या बहुतांची चहाडी ऐकिली,
सर्भोवार भय होतें; वर्तमान प्रगट करा, छणजे
आधीं तें प्रगट करूं, असें छणतात; माझे सर्व
मित्र माझ्या पडण्यासाठीं जपतात, आणि छण-
तात, कदाचित तो फसेल, तेव्हां आधीं त्याजवर
प्रबळ होऊं, आणि त्याजपसून आपला मूड घेऊं.
११ परंतु परमेश्वर मजबबळ पराक्रमी विरासा-
रिखा आहे; याकरितां जे माझ्या पाठीस लाग-
तात, ते मळून पडतील, आणि प्रबल होणार ना-
हींत; ते सुबुद्धीने वर्तले नाहींत; छणून मी सना-
तन लाख विसरणार नाहींत तिने ते फार लज्जित
होतील. १२ तर हे सैन्यांच्या परमेश्वरा,
न्यायीच्या परीक्षका, अंतर्गामाच्या व हृदयाच्या
पाहणाऱ्या, त्याजवर तुझा सूड म्या पाहावा; कीं
तुजबबळ म्या आपला वाद उघडा केला आहे.
१३ तुझी परमेश्वराला गा, परमेश्वराला
स्तवा; कारण कीं त्याने गरीबाचा जीव दुष्कर्मी-
च्या हातापासून सोडविला आहे.

१४ ज्या दिवसीं मी जन्मलों तो दिवस शापित
असो, ज्या दिवसीं मला माझी आई प्रसविली तो
आशीर्वादित नसावा. १५ तुला पुत्र जन्मल्य
आहे, असें वर्तमान ज्या मनुष्याने माझ्या बापाला
सांगून त्याला फार हर्षित केलें, तो शापित असो.
१६ आणि जीं नगरें परमेश्वराने न अनुतापून
नाहींसीं केलीं त्यांसारिखा तो मनुष्य होवो; आणि
पहाटेस आरोळी व दुपारीं प्रणाद ऐको; १७
अशामुळे कीं जेव्हां मी जन्मलों तेव्हांच त्याने
मला मारून टाकिलें नाहीं, अथवा जर माझी आई
माझी कबर झाली असती, आणि तिचें गर्भस्थान
सदा गरोदर राहिलें असतें तर बरें असतें. १८
क्रूर व दुःख भोगावें, आणि लज्जेने माझे दिवस
संपून जावें, छणून मी गर्भस्थानांतून कां निष्कलों?

अध्याय २१.

जेव्हां जिदकीया राजाने मन्कीयाचा पुत्र पा-
शहूर, आणि मासेया जो याज्ञक त्याचा पुत्र
जफान्या, हे दोघे हर्मयाजवळ पाठवून, २ तूं
आझासाठीं परमेश्वराला विचार, कारण कीं

बाबेलेचा राजा नबुखद्रेज्वार आग्रहविरोध लढाई करितो, जर कदाचित परमेश्वर आपल्या सर्व अश्वर्थकर्मप्रमाणे आमचे कार्य करील, तर तो आद्यापासून निघून चढत जाईल, असे त्याला सांगितले, तेव्हा जे वचन परमेश्वर आपासून हर्मयाकडे आले, ते पुढे येते.

३ तेव्हा त्यास हर्मया छणाला, तुम्ही जिद्दी-याला सांग की, ४ परमेश्वर इस्राएलाचा देव छणतो, की जी लढाईची शक्ती तुमच्या हातांत अहेत, ज्यांकडून तुम्ही बाबेलेच्या राजासी, व जे खास्ती कोटाबाहेर तुझाला वेढा घालून युद्ध करितात. त्यासी लढतां तीं मी फिरवीन, आणि या नगरामध्ये त्यांस एकवटीन. ५ आणि लांबविलेल्या हाताने व बलवान बाहूने आणि क्रोधाने व रोषाने व महाक्रोधाने मी तुझासी लढाई करीन. ६ आणि या नगरांतल्या राहणाऱ्यांस, मनुष्यांस व प्रशंस हामीन; जे मोठ्या मरीने मरतील. ७ आणि परमेश्वर छणतो, त्यानंतर मी घडूदाचा राजा जिद्दीया, व त्याचे सेवक, व लोक आणि जे या नगरांत मरीपासून, तरवारीपासून, व दुकाळापासून वांचलेले, ते बाबेलेचे न-बुखद्रेज्वार राजाच्या हातीं, व त्यांच्या बैऱ्यांच्या हातीं, आणि जे त्यांच्या जीवास टपतात त्यांच्या हातीं, देईन; तेव्हा तो त्यांस तरवारिने हाणील, तो त्यांवर कळवळा अथवा करुणा अथवा दया करणार नाही.

८ आणि या लोकांस सांग, परमेश्वर छणतो, की पाहा, मी तुम्हापुढे जीवनाचा मार्ग व मरणाचा मार्ग ठेवितों. ९ जो या नगरांत राहतो तो तरवारिने व दुकाळाने व मरीने मरेल; परंतु जे खास्ती तुझास वेढा घालून लढतत त्यां-जकडे जो निघून शरण जाईल तो वांचेल, आणि त्याला त्याचा जीव लूट असा होईल. १० कां तर परमेश्वर छणतो, म्या आपले मुख या नगराकडे हितासाठी नव्हे परंतु अरिष्टासाठी ठेविले आहे; हे बाबेलेच्या राजाच्या हातीं देण्यांत येईल, तेव्हा तो याला अग्निने जाकील.

११ आणि घडूदाच्या राजाच्या घराण्याला सांग, तुम्ही परमेश्वराचे वचन ऐका; १२ हे बाबेलेच्या घराण्या, परमेश्वर छणतो, की तुम्ही

सकाळीं न्याय करून ठरवा, आणि जो हरलेला त्याला पिडणाऱ्याच्या हातांतून सोडवा; नही तर कदाचित तुमच्या कर्मांच्या दुष्टफलामुळे याला कोणी अग्निप्रमाणे सुटेल व जळेल, आणि जो विजयाला कोणी असणार नाही. १३ अग्ने सोन्याच्या व पटांगणाच्या खडकांतल्या राहणाऱ्या, परमेश्वर छणतो, पाहा, मी तुमविरोध आहे; जे तुम्ही छणतो, की आद्यावर कोण उतरेल? आणि कोणाच्या वस्त्रांत कोण शिरेल? त्यासहि. १४ परमेश्वर छणतो, मी तुमच्या कर्मांच्या कर्मप्रमाणे तुझाला शास्तीन; आणि सिध्द वनंत अग्नि पेटवीन, तेव्हा तो आपल्याभोंवतळचे पदार्थ जळून टाकील.

अध्याय २२.

परमेश्वर छणतो, की तूं घडूदाच्या राजाच्या घरास उतरून जा, आणि तेथे हे वचन के-लत, २ सांग, हे घडूदाच्या राजा, जे तू दाच्या सिंहासनावर बसतोस, परमेश्वराचे वर ऐक, तूं ऐक, आणि जे तुझे सेवक व तुझे लोका-दारांतून अंत बातास तेथे ऐकोत; ३ परमेश्वर छणतो, की तुम्ही नीति व न्याय करा, आणि जे हरलेला त्याला पिडणाऱ्याच्या हातांतून सोडवा; आणि विदेशी, आपघोरका, व विषवा ज्ञान नका, बळाकार करू नका, आणि जे ज्ञान निर्दोषरक्त वाढू नका. ४ कां की जर तुम्ही जे गोष्ट निश्चयें कराल, तर हर्मयाच्या सिंहासनावर बसणारे रामे, रथांत व घोड्यांवर बसून, या स-च्या दारांतून आत जातील, तो व त्याचे सेवक व त्याचे लोकांसि. ५ परंतु जर तुम्ही हीं वचनें व ऐकाल, तर परमेश्वर छणतो, की मी आपला राक्षस काढें, कीं हे घर ओसळी होईल. ६ कां की घडूदाच्या राजाच्या घरास परमेश्वर छणतो, की तूं मयसाठीं भिन्नद, जवळचे मया अहेत, तथापि स्वचित मी तुला वध, व वसलेलीं वधें, असें करीन. ७ आणि तुम्हां नश करणारे प्रत्येक आपल्या सत्त्वामुळे छ-करीन; तेव्हा ते तुम्हां निवडक एरेन जातील अर्थात टाकितल. ८ आणि नबु-लोक या नगराकडून जातील, आणि यजेन

जेव्हील, कशामुळे परमेश्वराने या मोठ्या नव-
का असें केले आहे! ९ तेव्हा छानतील,
कशामुळे की त्यांनी परमेश्वर आपला देव याचा
कार सोडिला व इतर देवांस भजिले, व त्यांची
नष्ट केली.

१० जेलेन्याकरितां रडूं नका, व त्यांसाठीं शोक
करू नका; परंतु जो प्रवासांत जातो, त्याजकरितां
करा; कारण कीं तो परत येणार नाही, व
ज्या जन्मदेश पुन्हा पाहणार नाही. ११ कां
ज्यूदाचा राजा जो योशीया त्याचा पुत्र शा-
क जो आपल्या योशीया बापाच्या स्थानीं राज्य
हीन होवा, जो का आनांतून निघून गेला आहे,
जिव्यां परमेश्वर छानतो, कीं तो पुन्हा तेथें
त येणार नाही; १२ परंतु ज्या स्थानांत
जो त्याला पाडाव करून नेले आहे, तेथें तो
नसला आणि या देशाला पुन्हा पाहणार नाही.

१३ जो आपले घर न्यायावाचून व आपल्या
ज्या कृतिवाचून बांधितो, जो आपले शेजाऱ्याची
नस फुटत घेतो, व त्याला त्याची मजुरी देत
नाही, त्याला हाय हाय. १४ जो छानतो, मी
ज्यासाठीं विशाल घर व विस्तीर्ण मळा बांधिन,
जो जे आपणासाठीं खिडक्या पाडितो; नंतर
जे ऐरेकच्या फळ्यानी झाकलेले व हिंगुळाने
मजलेले आहे. १५ तूं ऐरेजाच्या लोकांमध्ये
ज्यातोंच, छानून राज्य करिशील काय? जेव्हां
जो बाप खाई, पिई, आणि नीति व न्याय करी,
जो त्याला बरे नव्हते काय? १६ तो दिनाचा
दरिद्राचा न्याय करी, तेव्हां बरे होते; मला
ज्यां हेंच नव्हे कीं काय? असें परमेश्वर
जणो. १७ परंतु तुझे डोळे व तुझे हृदय
लांचून कोणत्याहि गोष्टीवर नाही, छानजे तुझ्या
भावर, आणि तें पाडावें छानून ज्या निर्दोषरक्ता-
त, आणि हीं करावीं छानून पिडिवर व बळाकारा-
त. १८ यजकरितां यहुदाचा राजा योशीया
जो पुत्र जो यहोयाकिम त्याविषयीं परमेश्वर
जणो, कीं त्याजकरितां, अहा भाऊ, अथवा अहा
मित्र, असें कोणून लोक आह्मंदन करणार नाहीत,
हा प्रभु, अथवा अहा त्याचें ऐश्वर्य, असें जो-
न त्याजकरितां ऊर बडविणार नाहीत. १९
ज्याला जेमेच्या दाराबाहेर ओढून टाकिला अ-

सतां गाढवाच्या पुरण्याप्रमाणें त्याला पुरतील.

२० तूं लबानोनावर चढून आरोळी मार, आ-
णि बाशानांत आपला शब्द कर, आणि उतारा-
पासून ओरड; कां कीं तुझे सर्व मिय मोडलेले
आहेत. २१ मी तुझ्या कुशळपणांत तुला बो-
ललों, तेव्हां छानालीस, मी ऐकणार नाहीं; तूं
माझा शब्द ऐकनास, असें तुझ्या तरुणपणापासून
तुझे आचरण असे. २२ वारा तुझ्या सर्व पा-
लकांस चारिल, आणि तुझे मिय सडावांच्या प्र-
वासांत जातील, मग तेव्हां तूं आपल्या सर्व दुष्ट-
पणामुळे लज्जित व शरमलेला होशील. २३
अगे लबानोनाच्या राहणारे, जो तूं ऐरेबझावर
आपले कोटें बांधिलीस, त्या तुला कशा प्रसव-
णच्या स्त्रीला तशा जेव्हां तिच्या व वेदना
लागतील, तेव्हां किती कृपणीय होशील. २४
परमेश्वर छानतो, मी आपल्या जीवनाची शपथ
वाहतों, कीं यहोयाकीम यहुदाचा राजा याचा
पुत्र कोन्या, माझ्या उबव्या हातांवली मुद्रा बरी
असता, तरी मी त्यातून तुला हांसडून घेतों. २५
आणि जे तुझ्या जीवास टपतात, त्यांच्या हातीं,
आणि ज्यामुळे तूं भयभीत आहेस, त्यांच्या हातीं,
आणि बाबेलेचा राजा नबूखद्रेजार याच्या हातीं,
आणि आसुरांच्या हातीं तुला देईन. २६ आ-
णि तुला व जो तुझी आई तुला प्रसविली तिला,
ज्या अन्यदेशांत तुझी जन्मला नव्हता त्यांत दूर
करीन, आणि तेथें मराल. २७ आणि ज्या दे-
शांत परत यायाला ते आपले मन लावितात, यांत
ते परत येणार नाहीत. २८ हा मनुष्य कोन्या
अवमानिलेला मोडका पुतळा आहे काय? ज्या
पात्राविषयी धन्याचा संतोष नाही असा तो आहे
काय? तो व त्याचे संतान कां दूर केलेले आहेत
आणि जो देश ते ओळखत नाहीत त्यांत कां टा-
कलेले आहेत? २९ अगे पृथ्वी, पृथ्वी, पृथ्वी,
तूं परमेश्वराचें वचन ऐक; ३० परमेश्वर
छानतो, कीं हा मनुष्य असंतति पुरुष, जो आपल्या
आयुष्यांत क्षेमयुक्त होणार नाही, असा सिद्धा,
कां कीं याच्या संतानांतला कोणी दाखिदाच्या सिंहा-
सनावर बसतना, व यहुदांत पुढें प्रभुत्व करि-
ताना, क्षेमयुक्त असणार नाही.

अध्याय . २३.

जे पालक माझ्या कुरणांतला कळप नाशून विसकळितात त्यांस हाय हाय, असें परमेश्वर हाणतो. २ याकरितां जे पालक माझ्या लोकांस चारितात, त्यांस परमेश्वर इस्त्राएलाचा देश हाणतो, कीं तुझी माझीं मेंदरें विसकळिलीं व उडविलीं आहेत, आणि त्यांची पाहणी केली नाही; पाहा, तुमच्या कर्मांच्या दुष्टपणामुळे मी तुमची पाहणी करीन, असें परमेश्वर हाणतो. ३ आणि ज्या सर्व देशांत म्या आपलीं मेंदरें उडविलीं आहेत त्यांतून त्यांचें शेष मी एकवटीन, व त्यांस त्यांच्या कोंडवाळ्यांत परत आणीन; मग तीं संततीकरून बहुत होतील. ४ आणि त्यांजवर पालक ठेवीन, तेव्हां ते त्यांस चारितील; हाणून तीं पुढें भिणार नाहीत, व घाबरणार नाहीत, व उणी पडणार नाहीत, असें परमेश्वर हाणतो.

५ परमेश्वर हाणतो, पाहा, ज्यांत मी दावीदासाठीं न्यायी कोंब उगववीन, आणि राजा राज्य करील, व कार्ये साधील, आणि पृथीत नीति व न्याय करील, ते दिवस येतात. ६ त्याच्या दिवसांत यहूदा तरेल, व इस्त्राएल निर्भय वस्ती करील, आणि त्याचें जें नाम त्याला हाणतील तें हेंच, हाणजे परमेश्वर आमचें न्यायत्व. ७ याकरितां परमेश्वर हाणतो, पाहा, ते दिवस येतात, ज्यांत, जीवंत परमेश्वर आहे, ज्या त्याने इस्त्राएलाचे वंश भिसर देशांतून वर आणिले, असें पुढें हाणणार नाहीत. ८ परंतु, जीवंत परमेश्वर आहे, ज्या त्याने इस्त्राएलाच्या घराण्याचें संतान उत्तरेंतल्या देशांतून, आणि ज्या सर्व देशांत म्या त्यांस उडविलें त्यांतून वर चालवून आणिलें, असें हाणतील, ते आपल्या भूमीवर वसतील.

९ भविष्यवाद्यांकरितां माझे हृदय माझेठायीं फुटलें आहे, माझीं सर्व हाडें थरथरतात, परमेश्वराकरितां व त्याच्या पवित्रवचनांकरितां मी मस्तमनुष्यासारखा व द्राक्षारसाने झिंगलेल्या पुरुषासारखा झालों आहे. १० कां तर देश जारकर्मांनी भरिला आहे, आणि शापामुळे भूमि शोक करिती, रानांतलीं कुरणें सुकलीं आहेत, आणि त्यांची धांव दुष्ट व त्यांचें बल ठीक नाही.

११ कां कीं भविष्यवादी आणि याबद्दल भट्ट आहेत, माझ्या घरांत देखील त्यांचें दुष्टपण मला सांपडलें आहे, असें परमेश्वर हाणतो. १२ याकरितां बसी निसरडीं स्थानें काळोखांत त्यांच्या मार्गे त्यांस होईल; त्यांत ते टकललेले व सतां पडतील; कां कीं त्यांजवर अरिष्ट आपन, हाणजे त्यांच्या शासनाचें वर्ष, असें परमेश्वर हाणतो. १३ अणखी शोमरोनेच्या भविष्यवाद्यांत म्या मूर्खपणा पाहिला आहे, त्यांनीं भविष्य सांगितलें आहे, आणि माझ्या इस्त्राएल लोकांस बहकाविलें आहे. १४ म्या यरूशालेमेंतल्या भविष्यवाद्यांताहि अघोर काम पाहिलें आहे; जारकर्म करितात, व लबाडपणें वर्त्तातात, ते दुष्कर्म्यांच्या हातांस असें बळावितात कीं कोणी आपल्या दुष्टपणापासून फिरत नाही; ते सर्व मजकूर जवळ सदोमासारखे, आणि तीतले स्वयं गमोरासारखे झाले आहेत. १५ याकरितां भविष्यवाद्यांविषयीं सैन्याचा परमेश्वर हाणतो, पाहा, मी त्यांस खायला कडूपण व प्यायलां विषाचें पाणी देईन; कारण कीं यरूशालेमेंतल्या भविष्यवाद्यांपासून अवघ्या देशांत भ्रष्टपणा फैला आहे. १६ सैन्याचा परमेश्वर हाणतो, कीं जे भविष्यवादी तुझाला भविष्य सांगतात, त्यांचीं वचनें ऐकूं नका; ते तुझाला उलटवितात; परमेश्वराच्या मुखचें नव्हे, परंतु आपल्या हृदयांतलें दर्शन बोलतात. १७ जे मला तुच्छ मानितात त्यांस ते सांगत जातात, परमेश्वर बोलिला आहे, तुझाला कुशल होईल; आणि जे आपल्या हृदयाच्या कठीणपणाने वर्त्तात, त्या सर्वांस ते सांगतात, तुझावर अरिष्ट येणार नाही. १८ तर परमेश्वराचे माझींच्या सभेंत कोणी उभें राहून त्याचें वचन ऐकिलें व ऐकिलें आहे! कोणी त्याचें वाक्य लक्ष देऊन ऐकिलें आहे! १९ पाहा, परमेश्वराची कटूळ, भोंवती वावटळ, हाणजे रोष सुटला आहे; तीं दुष्टांच्या डोईवर भोंवेल. २० परमेश्वर आपल्या मनाचे संकल्प करून ठरवीपर्यंत कोणी क्रोध फिरणार नाही; पुढील दिवसांत तुझीं पक्षा विचार कराल. २१ म्या ते भविष्यवादी पाठविले नाहीत, तथापि ते धांवले; मी जणू जे

नाही, तथापि त्यांनी भविष्य सांगितलें आहे. २२ परंतु जर ते माझ्या मसलतीच्या सभेत उभे झाले असते, तर त्यांनी माझ्या लोकांस माझी कानें ऐकविली असती, आणि त्यांस त्यांच्या कुमारीपासून व त्यांच्या कर्मीच्या दुष्टपणापासून फिरविलें असतें. २३ परमेश्वर झणतो, देव जवळचा देव आहे, आणि दुरचाहि नाहीं काय? २४ परमेश्वर झणतो, मनुष्य ज्ञानांत लपेल आणि त्याला मी पाहणार नाहीं. मी आकाशांत व पृथ्वींत व्याप्त नाहीं काय? २५ परमेश्वर झणतो. २५ जे भविष्यवादी ज्ञाना नामाने खोटे भविष्य सांगतात, त्यांनी जे झालें, कीं म्या स्वप्न पाहिलें आहे, म्या स्वप्न पाहिलें आहे, तें म्या ऐकिलें. २६ जे भविष्यवादी जे भविष्य सांगतात, त्यांच्या हृदयांत हें केवढा प्रयत्न राहिल? ते आपल्या हृदयाच्या कपटाचे भविष्यवादी आहेत; २७ ते जीं आपलीं स्वप्नदर्शनें जेकाला कथितात, त्यांकडून माझे लोक माझे विसरत, असें करायाला कल्पितात, जसे जेचे पूर्वज बालाकरितां माझे नाम विसरले तसें. २८ ज्या भविष्यवाद्याजवळ स्वप्नदर्शन आहे तो स्वप्नदर्शन कथो; आणि ज्याजवळ माझे वचन आहे ते माझे वचन खरेपणें बोले; गव्हांशीं झरेला काय आहे? असें परमेश्वर झणतो. २९ परमेश्वर झणतो, माझे वचन अमीसारिखें, अथवा जो घण खडकाला ठेंचितो, त्यासारिखें नाहीं काय? ३० याकरितां परमेश्वर झणतो, पाहा, जे भविष्यवादी माझे वचन एकमेकापासून घेऊन घेतात, त्यांविरुद्ध मी आहे. ३१ परमेश्वर झणतो, पाहा, जे भविष्यवादी आपली जीभ घेऊन, तो झणतो, असें बोलतात, त्यांजविरुद्ध मी आहे. ३२ परमेश्वर झणतो, पाहा, जे खोटी स्वप्नदर्शनें सांगतात, व कथितात, व आपल्या लबाब्यानी व लुच्चाईने माझ्या लोकांस बहकवितात, त्यांजविरुद्ध मी आहे; आणि त्यांस म्या फारविलें व आज्ञापिलें नाहीं; झणून ते या लोकांचे काही हित करणार नाहींत, असें परमेश्वर झणतो.

३३ आणि परमेश्वराचा प्रवाद काय आहे? असें वेदां दे लोक अथवा भविष्यवादी अथवा

याजक तुला पुसतील, तेव्हां काय प्रवाद आहे, तो त्यांस सांग, कीं म्या तुझाला सोडिलें आहे, असें परमेश्वर झणतो. ३४ आणि परमेश्वराचा प्रवाद, असें जो कोणी भविष्यवादी अथवा याजक अथवा लोक सांगेल, त्या मनुष्याला व त्याच्या घराण्याला मी शासीन. ३५ आणि परमेश्वराने काय उत्तर दिलें आहे? आणि परमेश्वर काय बोलला आहे? असें तुझी प्रत्येक आपल्या शेजाऱ्याला व प्रत्येक आपल्या भावाला झणतां. ३६ आणि परमेश्वराच्या प्रवादाचें स्मरण तुझी पुढें करणार नाहीं; कां कीं प्रत्येकाला आपआपलें वचन प्रवाद होईल; कां तर जीवंत देव सैन्यांचा परमेश्वर आमचा देव याचीं वचनें तुझी विपरीत केळी आहेत. ३७ परमेश्वराने तुला काय उत्तर दिलें? आणि परमेश्वर काय बोलला आहे? असें भविष्यवाद्याजवळ बोल. ३८ परंतु परमेश्वराचा प्रवाद, असें तुझी झणतां, झणून परमेश्वर झणतो, कीं जरी म्या तुझाजवळ पाठवून सांगितलें, कीं परमेश्वराचा प्रवाद झणून सांगूं नका, तरी हें वाक्य झणजे परमेश्वराचा प्रवाद तुझी सांगतां; ३९ याकरितां पाहा, मी तुझास अगदीं विसरेन, आणि तुझाला, व जें नगर म्या तुझाला व तुमच्या पूर्वजांस दिलें, त्याजला मी आपल्या दृष्टीपासून वर्जीन. ४० आणि निरंतर निंदा आणि जी सर्वकाळिक अप्रतिष्ठा विसरणार नाहींत ती तुझावर ठेवीन.

अध्याय २४.

नबुखद्रेज्जार बाबेलेचा राजा याने यहोयाकीम यहूदाचा राजा याचा पुत्र यकोन्या आणि यहूदाचे सरदार आणि सुतार व लोहार पाडाव करून यरूशालेमेहून बाबेलेस नेल्यानंतर परमेश्वराने मला दाखविलें, तेव्हां पाहा, अंजिरांच्या दोन पांढ्या परमेश्वराच्या देवळासमोर ठेविल्या होत्या. २ एका पाटीतील अंजिर पहिल्याने पिकलेल्या अंजिरांसारिखे फार चांगले होते; परंतु दुसऱ्या पाटीतील अंजिर फारच वाईट होते, एवढे वाईट होते कीं ते कोणाच्याने खाववेनात. ३ तेव्हां परमेश्वराने मला छटलें, इर्मया, तूं काय पाहतोस? तेव्हां मी झणालों, अंजिर; जे

अंजीर चांगले ते फार चांगले आहेत; आणि जे वाईट ते अव्यंत वाईट, कोणाला खावणार नाहीत, एवढे वाईट आहेत.

४ तेव्हा परमेश्वराचें वचन मज्जवळ आलें कीं, ५ परमेश्वर इजाएलाचा देव झणतो, कीं जसे हे चांगले अंजीर तसा यहूदाचा जो पाडावांचा समुदाय म्या या स्थानांतून खास्यांच्या देशांत हितासाठीं पाठविला आहे, तो असतां त्याला अंगीकारीन. ६ आणि मी आपले डोळे त्यांवर हितासाठीं ठेवीन, आणि त्यांस या देशांत परत आणीन; तेव्हा मी त्यांस बांधीन, आणि पाडणार नाहीं; व त्यांस लावीन, आणि उपटणार नाहीं. ७ आणि मी परमेश्वर आहे, असें मला जाणायाला त्यांस बुद्धि देईन; तेव्हा ते माझे लोक असत जातील, आणि मी त्यांचा देव असत जाईन; कां तर ते आपल्या पूर्ण हृदयाने मजकडे फिरतील.

८ तर परमेश्वर झणतो, कीं जसे ते वाईट अंजीर जे इतके वाईट आहेत कीं कोणाच्याने खावणार नाहीत, तसे सिदकीया यहूदाचा राजा, व त्याचे सरदार, व घरूशालेमेचें शेष, जे या देशांत उरलेले आहेत, आणि मिसर देशांत वसत आहेत, त्यांस होऊं देईन; ९ आणि त्यांस अरिष्टासाठीं पृथ्वीवरच्या सर्व राज्यांत टकलायास देईन; आणि ज्या सर्व स्थानांत त्यांस घालवीन त्यांत ते निंदेसाठीं व दृष्टांतासाठीं व अपशब्दासाठीं व शापासाठीं होत, असें करीन. १० आणि जी भूमि म्या त्यांस व त्यांच्या पूर्वजांस दिन्ही, तिजवरून ते संपतपर्यंत त्यांजमध्यें तरवार व दुकाळ व मरी पाठवीन.

अध्याय २५.

यहूदाचा राजा योशिया याचा पुत्र जो यहोया-कीम त्याच्या चौथ्या वर्षांत झणजे नवुखद्रेज्जार बाबेलेचा राजा याच्या प्रथम वर्षांत यहूदाच्या सर्व लोकांविषयीं जें वचन इर्मयाजवळ आलें; २ जें इर्मया भविष्यवादी यहूदाच्या सर्व लोकांस, व घरूशालेमेतल्या सर्व राहणाऱ्यांस बोलला, तें कीं, ३ यहूदाचा राजा आमोन याचा पुत्र जो योशिया त्याच्या तेराव्या वर्षापासून या

दिवसापर्यंत तेथीस वर्षे, परमेश्वराचें वचन जवळ होत आलें आहे, आणि मी फार उठून बोलून तुझाला बोलत आलों आहे, कीं तुझी ऐकिलें नाहीं. ४ आणि परमेश्वरां पहाटेस उठून पाठवून आपले सर्व सेवक यज्जि वादी तुझाजवळ पाठविले, परंतु तुझी ऐकिलें नाहीं, आणि ऐकायाला आपला क्षम लक्षित नाहीं. ५ ते झणाले, तुझी प्रत्येक कामां कुमार्गापासून व आपल्या कामांच्या दृष्टीपासून फिरा, आणि जी भूमि परमेश्वराने तुझास तुमच्या पूर्वजांस सर्वकालपर्यंत दिन्ही तिज वस्ती करा. ६ आणि इतर देवांस, त्यांस जे याला व भजयाला, अनुसरूं नका, आणि तुज्या आपल्या हातांच्या कामांकडून मला रसवूं नको झणजे मी तुझाला अरिष्ट करणार नाहीं. परंतु आपल्या अरिष्टासाठीं तुझी आपल्या हातांच्या कामांकडून मला रसवावें झणून माझे ऐकिलें नाहीं, असें परमेश्वर झणतो.

८ याकरितां सैन्यांचा परमेश्वर झणतो, कीं तुझी माझी वचनें ऐकिलीं नाहीत कसुदें, परमेश्वर झणतो, पाहा, मी पाठवून बसिलेले सर्व कुटुंबे आणि नवुखद्रेज्जार बाबेलेचा राजा माझा सेवक घेईन, आणि त्यांस या देशास यांतल्या राहणाऱ्यांवर आणि या सर्व खोलींमध्यें राष्ट्रांवर आणीन, व यांस नाहींसें करीन, आणि विस्मय व फुत्कार व सनातन ओसाडी करून देवीन. १० आणि यांतून आनंदाचा शब्द व हर्षाचा शब्द, नवऱ्याचा शब्द व नवरीचा शब्द, जात्याचा शब्द व दिव्याचा प्रसन्न नाहीं करीन. ११ आणि ही सर्व भूमि पडीत व खेसाड होईल, आणि हीं राष्ट्रे सत्तर वर्षे झालेच्या राजाची सेवा करतील.

१२ आणि असें होईल, कीं सत्तर वर्षे केवळ समाम होतील तेव्हा मी बाबेलेच्या राजाला, व त्या राष्ट्रांला, व खास्यांच्या देशाला जेव्हा अन्यायामुळे शासीन, आणि त्यांच्या सर्वसंख्या ओसाड्या करून ठेवीन. १३ आणि तेव्हा मी आपलीं सर्व वचनें जीं मी त्यांनीं बोललीं आहेत, तीं प्रत्ययास आणीन, जेव्हा सर्व या पुस्तकांत लिहिलें आहे, जें अवकाश

हर्म्याने भविष्य सांगितलें आहे तें. १४ तर बहुत राष्ट्रें आणि मोठे राजे त्याची सेवा करील; आणि त्यांस त्यांच्या कृतीप्रमाणें व त्यांच्या कर्माप्रमाणें परत करीन.

१५ तर परमेश्वर इस्राएलाचा देव मला मला आहे, कीं तूं हा कोपाच्या द्राक्षारसाचा मला माझ्या हातून घे, आणि ज्या राष्ट्रांजवळ तुला पाठवितों, त्या सर्वांस हा प्यायाला दे. १६ मग ते पितील, व जी तरवार मी त्यांजमध्ये पाठवितों तिजमुळें कापतील व वेडे होतील. १७ आणि तो प्याला म्या परमेश्वराच्या हातून घे, आणि ज्या राष्ट्रांजवळ परमेश्वराने मला पाठविलें त्या सर्वांस प्यायाला दिव्हा; १८ जेवे यरूशलेमेला, व यहूदाच्या नगरांस, व त्या राजांस, व त्याच्या सरदारांस, जसें आशुरास, व तसें त्यास उजाडी, विस्मय, फुत्कार, शोक करून ठेवायाला, १९ मिसराचा राजा फारो त्याला, व त्याच्या सेवकांस, व त्याच्या सरदारांस, आणि त्याच्या सर्व लोकांस, २० आणि व मिश्रित लोकांस, आणि ऊबदेशांतल्या सर्व राजांस, आणि पलिश्थ्यांच्या देशांतल्या सर्व राजांस, आणि अक्कलोनेला, व अज्जाला, व एक्रोनेला, व इस्रोदेच्या शेपाला, २१ अदोमाला, व मोवाबाला, व अम्मोनाच्या वंशांस, २२ आणि जोरेच्या राजांस, व खीदोनाच्या सर्व राजांस, व समुद्राच्या पलिकडे जीं बेटें आहेत त्यांच्या राजांस, २३ ददानाला, व तेमाला, व बूबाला, व सर्व पलिकडील्यांस, २४ व अरबस्थानाच्या सर्व राजांस, व जे मिश्रित लोक रानांत वसतात त्यांच्या राजांस, २५ व जिब्रीच्या सर्व राजांस, व अमात्या सर्व राजांस, व मादायाच्या सर्व राजांस, आणि उत्तरेतले सर्व राजे जे परस्पराजवळ दूर आहेत, त्या सर्वांस व पृथ्वीतलीं सर्व राजांस, व भूमीच्या पाठीवर आहेत, त्या सर्वांस प्याला दिव्हा, आणि त्यानंतर श्लोककाचा राजा तो करील. २७ तर तूं त्यांस सांग, सैन्यांचा परमेश्वर इस्राएलाचा देव म्हणतो, कीं तुम्ही प्या, आणि मस्त होऊन ओझा, आणि जी तरवार मी गमथें पाठवितों तिजकरितां पडा, व पुन्हा उठूं. २८ आणि असें होईल, कीं जर ते तो

प्याला प्यायाला तुम्हा हातून प्यायास अमान्य होतील, तर त्यांस सांग, सैन्यांचा परमेश्वर म्हणतो, कीं तुम्हाला प्यावें लागेलच लागेल. २९ कां तर पाहा, ज्या नगरास माझे नाम ठेविलें आहे, त्याजवर मी अरिष्ट करूं लागलों, तर तुम्ही दंडावांचून निघाल काय! तुम्ही दंडावांचून निघणारच नाहीं; कां कीं मी भूमीतल्या सर्व राहणाऱ्यांवर तरवार बोलावितों, असें सैन्यांचा परमेश्वर म्हणतो. ३० तर तूं त्यांसीं हीं सर्व वचनें भविष्य बोल, आणि त्यांस सांग, परमेश्वर उंच स्थानांतून ओरडेल, आणि आपल्या पवित्र निवासांतून आपला शब्द करील, तो आपल्या वस्तीवर मोठ्याने ओरडेल, जसें द्राक्षें तुडविणारे तसा तो भूमीतल्या सर्व राहणाऱ्यांवर प्रवाद करील. ३१ पृथ्वीच्या सीमेपर्यंत गर्जना पोहंचेल, कारण कीं राष्ट्रांसीं परमेश्वराचा वाद आहे, तो सर्व मनुष्यजातींसीं न्यायविवाद करील; जे दुष्ट ते तो तरवारीस देईल, असें परमेश्वर म्हणतो, ३२ सैन्यांचा परमेश्वर म्हणतो, कीं पाहा, राष्ट्रापासून राष्ट्राला अरिष्ट बाहेर जाईल, आणि पृथ्वीच्या बाजूपासून मोठें वादळ उठेल. ३३ आणि त्यावेळेस परमेश्वराचे वधलेले पृथ्वीच्या एका सीमेपासून पृथ्वीच्या दुसऱ्या सीमेपर्यंत होतील; त्यांजकरितां आक्रंदन कोणी करणार नाहीं, आणि त्यांस एकवटणार नाहीत, व पुरणार नाहीत, ते भूमीच्या पाठीवर खत असे होतील.

३४ अहो पालकांनो, केंकत ओरडा, आणि कळपाच्या नायकानो, तुम्ही आपल्या अंगाला राख फांसा; कारण कीं वधण्याचे व विखरण्याचे तुमचे दिवस पूर्ण झाले आहेत; म्हणून तुम्ही मनोरम पात्राप्रमाणें पडाल. ३५ आणि पालकांपासून आश्रय, व कळपाच्या धन्यांपासून शरण नाहीं होईल. ३६ पालकांच्या आरोकीचा शब्द, व कळपाच्या नायकांचें केंकणें होईल; कारण कीं परमेश्वराने त्यांचें चरण ओसाड केलें आहे; ३७ आणि परमेश्वराच्या संतप्त क्रोधामुळे शांतीच्या वस्ती उजाड झाल्या आहेत. ३८ त्याने सिंहाप्रमाणें आपली जाळी सोडिली आहे; कां कीं पिडणाऱ्यांच्या कोपामुळे व त्यांच्या क्रोधाच्या तापामुळे त्यांची भूमि ओसाड झाली आहे.

अध्याय २६.

यहूदाचा राजा योशीया याचा पुत्र जो यहोया-
कीम त्याच्या राज्याच्या आरंभी हें वचन
परमेश्वरापासून आलें कीं, २ परमेश्वर द्वा-
णतो, कीं तूं परमेश्वराच्या घराच्या अंगणांत उ-
भा राहून यहूदाच्या सर्व नगरांतले जे लोक पर-
मेश्वराच्या घरांत भजाला जातात, त्यांस सर्व
जो वचनें मी तुला त्याजवळ बोलायास आज्ञा-
पितों, तीं बोल; कांहीं बोलल्याशिवाय ठेवूं नको.
३ कदाचित ते ऐकून प्रत्येक आपल्या मार्गापासून
फिरतील, तेव्हां जें अरिष्ट मी त्यांजला त्यांच्या
कर्मांच्या दुष्टपणामुळे करायास कल्पितों आहे,
त्याविषयी अनुतापेन. ४ आणि त्यांस सांग,
परमेश्वर द्वाणतो, कीं माझे जें नेमशास्त्र म्या
तुझापुढें ठेविलें आहे त्याप्रमाणें वर्तयाला, ५
जे माझे सेवक भविष्यवादी म्या पहटिस उठून
पाठवून तुझाजवळ पाठविले, आणि तुझी ऐकिलें
नाहीं, त्यांचीं वचनें मानायाला जर माझे न ऐकाल,
६ तर हें घर शीलोसारिखें करीन, आणि हें नगर
पृथ्वीतल्या सर्व राष्ट्रांस शापासाठीं करून ठेवीन.
७ तेव्हां याजक व भविष्यवादी व सर्व लोक यानी
हर्मयाला हीं वचनें परमेश्वराच्या घरांत बोलतां
ऐकिलें.

८ आणि असें झालें, कीं हर्मयाने जो वचनें
लोकांजवळ बोलावीं द्वाणून परमेश्वराने त्याला
आज्ञापिलें होतें, तीं सर्व जेव्हां बोलून समाप्त के-
लीं, तेव्हां याजक व भविष्यवादी व सर्व लोक
यानी त्याला धरून द्यालें, कीं तूं मरसीलच मर-
सील. ९ त्यां परमेश्वराच्या नामाने कां भविष्य
सांगितलें आहे, कीं हें घर शीलोसारिखें होईल,
आणि हें नगर त्यांत कोणी न राहील असें ओ-
साड पडेल! तेव्हां सर्व लोक हर्मयाविरुद्ध परमे-
श्वराच्या घरांत एकत्र मिळाले.

१० यहूदाच्या सरदारानी जेव्हां ह्या गोष्टी
ऐकिल्या, तेव्हां ते राजाच्या घरांतून वरती परमे-
श्वराच्या घरास येऊन, परमेश्वराच्या घराच्या
नव्या दाराच्या प्रवेशांत बसले. ११ तेव्हां याजक
व भविष्यवादी सरदारांस व सर्व लोकांस द्वाणाले,
कीं या मनुष्याला प्राणांत देडकरणे योग्य आहे;

कारण कीं जसें तुझी आपल्या कानांनी ऐकिलें,
त्याने या नगराविरुद्ध भविष्य सांगितलें आहे.

१२ मग हर्मयाने सर्व सरदारांस व सर्व
कांस द्यालें, कीं जो सर्व वचनें तुझी ऐक-
तीं या घराविरुद्ध व या नगराविरुद्ध भविष्य
सांगाला परमेश्वराने मला पाठविलें. १३
आतां तुझी आपले मार्ग निटावा, व परमेश्वर
तुमचा देव त्याचा शब्द ऐका; द्वाणजे परमे-
श्वर अरिष्ट तुझाविरुद्ध बोलला आहे, त्यावि-
षयी तो अनुतापेल. १४ तर मी काय करूं!
मी तुमच्या हातीं आहे; जसें तुमच्या दृष्टीत
गलें व सरळ असेल, तसें मला करा.
तथापि तुझी खचीत जाणा, कीं जर तुझी
वधाल तर तुझी आपणावर, व या नगरावर
यांतले सर्व राहणाऱ्यांवर निर्दोषरक्षाचा दोष
णाल; कां कीं हीं सर्व वचनें तुमच्या कानां
बोलायाला निश्चय परमेश्वराने मला पाठविलें
आहे.

१६ तेव्हां सर्दार व सर्व लोक याजकास
भविष्यवाद्यांस द्वाणाले, या मनुष्याला प्राणांत
करणे योग्य नाहीं; कारण कीं परमेश्वराने
देव त्याच्या नामाने हा आद्याला बोलला आहे.

१७ मग देशांतल्या वडिलांतले कित्येक वन उठून
लोकांच्या सर्व समाजाला द्वाणाले कीं, १८
यहूदाचा राजा हिन्कीया याच्या दिवसां मीला
मोरस्थी भविष्य सांगत असे, तो यहूदाच्या सर्व
लोकांस द्वाणाला, कीं सैन्यांचा परमेश्वर द्वाणजे,
कीं जीयोन शेताप्रमाणें नांगरितील, आणि बर-
शालेमेचे दीग होतील, आणि मंदिराचा फल, व
जंगलाचे उंचस्थलांसारिखा होईल. १९ तर
यहूदाचा राजा हिन्कीया व सर्व यहूदांनी
त्याला वधिलें काय! त्या हिन्कीयाने परमेश्व-
राचें भय धरिलें नाहीं, आणि परमेश्वराला
विनविलें नाहीं काय! तेव्हां परमेश्वरने अरिष्ट
त्याविरुद्ध तो बोलला होता त्याविषयी अनुज्ञाः
तर आझी असें करून आपणांस कदाचित् केडें
अरिष्ट करून घेऊं.

२० अणखी एक मनुष्य द्वाणजे द्वाणजे जो
क्रियाथयारीमकर त्याचा पुत्र इरीया परमेश्व-
राच्या नामाने भविष्य सांगत असे, आणि स न

भविष्य व या देशाविषय त्याने हर्मयाच्या सर्व वचनांप्रमाणे भविष्य सांगितलें. २१ जेव्हा य-होयाकीम राजा व त्याचे सर्व वीर व सर्व सद्दोरानी त्याची वचने ऐकिली, तेव्हा राजाने त्याला स्वायास पाहिलें, मग ऊरीया हें ऐकून भ्याला, आणि मिसरांत पळून गेला. २२ तेव्हा य-होयाकीम राजाने मिसरांत मनुष्ये पाठविली, छणजे य-होयासचा पुत्र जो एलनाथान तो व त्यासंगतीं निवेक जन मिसरांत पाठविले. २३ मग त्यानी ऊरीयाला मिसरांतून काढून य-होयाकीम राजाजवळ आणिलें, तेव्हा त्याने त्याला तरवारिने मारिलें, आणि त्याचे मंडे बाहेर नीचलोकांच्या कबड्यां टाकविलें. २४ तथापि हर्मयाला मारावास लोकांच्या हातीं न द्यावे छणून शाफानाचा पुत्र जो अहीकाम त्याचे त्याला पाठवळ होतें.

अध्याय २७.

यहूदाचा राजा योशीया याचा पुत्र जो य-होयाकीम त्याच्या राज्याच्या आरंभी हें वचन परमेश्वरापासून हर्मयाजवळ आलें कीं, २ परमेश्वराने मला सांगितलें आहे, कीं तूं आपल्यासाठीं बंधने व जोखडे करून आपल्या मानेला लाव. ३ आणि यरूशालेमेस यहूदाचा राजा सिद्कीया याजकडे जे दूत येतात, त्यांच्या हातून अदोमच्या राजाजवळ व मोवाबाच्या राजाजवळ व शमोन्याच्या वंशाच्या राजाजवळ व जोरेच्या राजाजवळ व जीडोनाच्या राजाजवळ तीं पाठीव- ४ आणि त्यानी आपल्या धन्याजवळ सांगावे छणून त्यांस आज्ञा कर, सैन्यांचा परमेश्वर इस्रा-एलाचा देव छणतो, कीं तुम्ही आपल्या धन्यांस सांगा कीं, ५ म्या आपल्या महाशक्तीने व आपल्या लांबविलेच्या बाहूने पृथ्वी व पृथ्वीच्या पाठीवर जी मनुष्यजाति व पशुजाति ती उत्पन्न केली, आणि जो माझ्या दृष्टींत योग्य होता त्याला ती म्या दिली. ६ आणि आतां म्या हे सर्व देश नबुसद्रेज्जार जो बबेलेचा राजा माझा सेवक त्याच्या हातीं दिले आहेत, आणि त्याची सेवा करायास म्या रानांतले पशूहि त्याला दिले आहेत. ७ आणि त्याला व त्याच्या पुत्राला व त्याच्या पुत्राच्या पुत्राला सर्व राष्ट्रे त्याच्या देशाची

वेळ येईपर्यंत सेवितील; मग बहुत राष्ट्रे व मोठे राजे त्याची सेवा घेतील. ८ आणि असें होईल, कीं जें राष्ट्र अथवा जें राज्य त्याची छणजे नबुसद्रेज्जार जो बबेलेचा राजा याची सेवा करणार नाही, आणि जें आपली मान बबेलेच्या राजाच्या जोखडाला देणार नाही, त्या राष्ट्राला मी त्याच्या हाताकडून नाहीसें करीपर्यंत तरवारिने व दुकाळाने व मरीने शासीन, असें परमेश्वर छणतो. ९ तर तुम्ही आपले भविष्यवादी व आपले दैवज्ञ व आपले स्वप्नपाहणारे व आपले मंत्रज्ञ व आपले गारुडी जे तुम्हाला छणतात, कीं तुम्ही बबेलेच्या राजाची सेवा करणार नाही, त्यांचे ऐकूं नका. १० कां कीं त्यानी तुम्हाला तुमच्या भूमीवरून दूर करावे, व म्या तुम्हाला घालवावे, व तुम्ही नाहीसें व्हावे, छणून ते तुम्हाला खोटे भविष्य सांगतात. ११ आणि जें राष्ट्र त्याला सेवाम्याला बबेलेच्या राजाचे जोखडाला आपली मान लव-

१२ आणि सिद्कीया जो यहूदाचा राजा याजवळ मी या सर्व वचनांप्रमाणें बोललों, कीं तुम्ही आपल्या माना बबेलेच्या राजाच्या जोखडाला लववा, आणि त्याला व त्याच्या लोकांस सेवा, छणजे वांचाल. १३ जें राष्ट्र बबेलेच्या राजाची सेवा करणार नाही, त्याजविषयीं जसें परमेश्वर बोलला आहे, तसें तूं व तुझे लोक, हे तुम्ही तरवारिने व दुकाळाने व मरीने कां मराल? १४ आणि जे भविष्यवादी तुम्हाला छणतात, कीं तुम्ही बबेलेच्या राजाची सेवा करणार नाही, त्यांची वचने ऐकूं नका; कां तर ते तुम्हाला खोटे भविष्य सांगतात. १५ कारण कीं परमेश्वर छणतो, म्या त्यास पाठविलें नाही, आणि म्या तुम्हाला घालवावे, आणि तुम्ही व जे भविष्यवादी तुम्हाला भविष्य सांगतात, त्यानीहि नाहीसें व्हावे, छणून ते माझ्या नामाने खोटे भविष्य सांगतात. १६ आणि याजकाजवळ व या सर्व लोकाजवळ मी बोललों, कीं परमेश्वर छणतो, कीं जे तुमचे भविष्यवादी तुम्हाला भविष्य सांगतात, कीं पाहा, परमेश्वराच्या घरचीं पात्रे बबेलेहून आतां लव-

कर परत आणितो, त्यांची वचने ऐकू नका; कीं तीं ते तुझाला खोटे भविष्य सांगतात. १७ त्यांचे ऐकू नका; बाबेलेच्या राजाची सेवा करा, झणजे वांचाल; हे नगर कशाकरिता ओसाड पडावे? १८ आणि जर ते भविष्यवादी आहेत, आणि जर परमेश्वराचे वचन त्यांजवळ आहे, तर परमेश्वराच्या घरांत व यहूदाच्या राजाच्या घरांत व यरूशालेमंत जीं पात्रे उरली आहेत, तीं बाबेलेस न जावीं, झणून ते सैन्याच्या परमेश्वराजवळ विनंती करोत.

१९ कां तर जे खांब व जे समुद्रपात्र व जे आधार व जीं बरकड पात्रे या नगरांत उरली आहेत, २० जीं बाबेलेचा राजा नबूखद्रेज्जार याने यहूदाचा राजा जो यहोयाकीम त्याचा पुत्र यकोन्या व यहूदाचे व यरूशालेमेचे सर्व महाजन यरूशालेमहून बाबेलेस पाडाव असे नेले असतां, हरलीं नव्हतीं; २१ जीं परमेश्वराच्या घरांत व यहूदाच्या राजाच्या घरांत व यरूशालेमेंत उरली आहेत, त्या पात्राविषयीं सैन्याचा परमेश्वर ह्मणालाचा देव झणतो कीं, २२ तीं बाबेलेस नेतील, आणि मी त्यांची पाहणी करीं त्यादिवसापर्यंत तेथें राहतील; मग तीं परत आणवून या स्थानांत पुन्हा ठेवीन, असें परमेश्वर झणतो.

अध्याय १८.

आणि त्या वर्षीत, झणजे यहूदाचा राजा जिदकीया याच्या राज्याच्या आरंभी, चौथ्या वर्षीत, पांचव्या महिन्यांत, गिबोनकर जो अज्जूर भविष्यवादी त्याचा पुत्र हनान्या परमेश्वराच्या घरांत यात्रक व सर्व लोक यांच्या देखतां मज्जवळ झणाला कीं, २ सैन्याचा परमेश्वर ह्मणालाचा देव असें झणतो, कीं म्या बाबेलेच्या राजाचे जोखड मोडिले आहे. ३ अणखी दोहों वर्षांनी परमेश्वराच्या घराचीं जीं सर्व पात्रे नबूखद्रेज्जार बाबेलेचा राजा याने या स्थानांतून हरून बाबेलेस नेलीं, तीं मी या स्थानांत परत आणवीन. ४ आणि यहोयाकीम जो यहूदाचा राजा त्याचा पुत्र यकोन्या व यहूदाचे जे सर्व पाडाव बाबेलेस गेले, त्यांचा समुदाय मी या स्था-

नांत परत आणीन; कीं कीं मी बाबेलेच्या राजाचे जोखड मोडिन, असें परमेश्वर झणतो.

५ तेव्हां जे यात्रक व जे सर्व लोक परमेश्वराच्या घरांत उभे राहिलेले होते, त्यांच्या देखतां हर्मया भविष्यवादी हनान्या भविष्यवाद्याकड झणाला; ६ तेव्हां हर्मया भविष्यवादी झणत, आमेन, असें परमेश्वराने करावे; परमेश्वराने परमेश्वराच्या घराचीं पात्रे आणि पाडाव सर्व समुदाय बाबेलेहून या स्थानांत परत आणू, कीं तुझी वचनें त्या भविष्य सांगितलीं आहेत, कीं खरीं ठरवावीं. ७ तथापि जे वचन मी तुझा कानांत व सर्व लोकांच्या कानांत बोलतो हे ऐक; ८ जे भविष्यवादी मज्जपूर्वी व तुमजपूर्वी पुरातन झालापासून असत, ते बहुत देशाविरुद्ध व मोठ्या राज्याविरुद्ध लढाई व दुकाळ व मरी याविषयीं भविष्य सांगत असत. ९ जो भविष्यवादी कुशलविषयीं भविष्य सांगतो, त्या भविष्यवाद्याचे वचन जेव्हां प्रत्ययास येईल, तेव्हां तो भविष्यवादी कळेल कीं निश्चयें त्याला परमेश्वराने फसविले आहे.

१० तेव्हां हनान्या जो भविष्यवादी असें हर्मया भविष्यवाद्याच्या मानेवरून जोखड झडून मोडिले. ११ आणि सर्व लोकांच्या देखतां हनान्या झणाला, कीं परमेश्वर झणतो, कीं यात्रक अणखी दोहों वर्षांनी बाबेलेचा राजा जे नबूखद्रेज्जार याचे जोखड सर्व राष्ट्रांच्या मानेवरून काढून मोडिन; तेव्हां हर्मया भविष्यवादी आपला वाटेने गेला.

१२ आणि हनान्या भविष्यवाद्याने हर्मया भविष्यवाद्याच्या मानेवरून जोखड झडून मोडितानंतर परमेश्वराचे वचन हर्मयाजवळ आले कीं, १३ तूं हनान्याजवळ जाऊन सांग, कीं परमेश्वर झणतो, कीं त्यां लांकडाचीं जोखडे मोडिलीं आहेत, परंतु त्यांच्या स्थानीं तुला लोखंडाचीं जोखडे करावीं लागतील. १४ कारण कीं सैन्याचा परमेश्वर ह्मणालाचा देव झणतो, कीं बाबेलेचा राजा जो नबूखद्रेज्जार त्याची सेवा करावी झणून व सर्व राष्ट्रांच्या मानेवर म्या लोखंडी जोखड केले आहेत; आणि यांस त्याची सेवा करावी लागेल.

लकल; आणि त्याला म्या रानांतले पशूहि दिन्हे आहेत.

१५ मग हर्मया भविष्यवादाने हनान्या भविष्यवाद्याला छटले, हे हनान्या, ऐक, तुला परमेश्वराने पाठविलें नाहीं; आणि हे लोकलबाडीवर भाव ठेवित असें त्वां केलें आहे. १६ याकरितां परमेश्वर छणतो, कीं पाहा, मी तुला भूमीच्या ऋतूवरून दूर करितों; या वर्षांत तूं मरसील; छण कीं तूं परमेश्वराविरुद्ध फितूर बोलला आहेस. १७ मग त्याच वर्षाच्या सातव्या महिन्यांत हनान्या भविष्यवादी मेलाला.

अध्याय २९.

पाडावांच्या प्रवाशांतल्या वडिलांचें शेष, आणि याज्ञक व भविष्यवादी व नबूखद्रेज्जाराने पाडाव करून यरूशालेमेहून बाबेलेस नेले होते, जे सर्व लोक, त्याज्ञवळ जें पत्र हर्मया भविष्यवादाने, यरूशालेमेहून राजा तो व राणी व शंड व यहुदाचे व यरूशालेमेचे सदीर व शिस्वी व लोहार, हे यरूशालेमेहून निघून गेल्यानंतर, ३ श्वाफानाचा पुत्र एलासा व हिन्कीयाचा पुत्र गमाया, जे ते यहुदाचा राजा जिदकीया याने बाबेलेस नबूखद्रेज्जार बाबेलेचा राजा याज्ञवळ पाठविले, या दोघांच्या हातांकडून पाठविलें, त्यांचीं वाक्यें हींच आहेत छणजे, ४ जे पाडाव प्रवासी म्या यरूशालेमेहून बाबेलेस नेविले आहेत, त्या सर्वांस सैन्याचा परमेश्वर इस्त्राएलाचा देव छणतो कीं, ५ तुझी घरे बांधून त्यांत वसा; आणि मळे लावून त्यांचें फल खा. ६ बायका करा, व पुत्रांस व कन्यांस जन्म द्या; आणि आपल्या पुत्रांसाठीं नवऱ्या करा, व आपल्या कन्या बरांस द्या, आणि त्या पुत्र व कन्या प्रसवोत; आणि तेथें तुझी बहुत व्हा, व उणे होऊं नका. ७ आणि ज्या नगरास म्या तुझाला पाडाव नेविलें, त्याचें कन्याण शोधा, आणि त्यासाठीं परमेश्वराज्ञवळ प्रार्थना करा, कां कीं त्याच्या कन्याणांत तुमचें कन्याण होईल.

८ कां तर सैन्याचा परमेश्वर इस्त्राएलाचा देव छणतो, कीं जे तुमचे भविष्यवादी तुझामध्ये आहेत, त्यानी आणि तुमच्या दैवज्ञानी तुझाला

ठकवूं नये, आणि तुझी आपली जीं स्वप्रदर्शनें करवितां तीं ऐकूं नका. ९ कां कीं ते लबाडीने माझ्या नामाने तुझाला भविष्य सांगतात; म्या ते पाठविले नाहींत, असें परमेश्वर छणतो.

१० तर परमेश्वर छणतो, कीं जेव्हां सत्तर वर्षे बाबेलेस पूर्ण होतील, तेव्हां मी तुमची पाहणी करीन, आणि तुझाला या स्थानांत परत आणून तुझासाठीं आपलें उत्तम वचन खरें करीन. ११ कां कीं म्या जे संकल्प तुझाविषयीं केले, ते मी जाणतों, तुझाला परिणाम व आशा द्यायला ते अरिष्टाचे संकल्प नव्हत, परंतु कुशलाचे आहेत, असें परमेश्वर छणतो. १२ आणि तुझी मजकडे आरोळी कराल, आणि मजकडून येऊन प्रार्थना कराल, तेव्हां मी तुमचें ऐकेन. १३ आणि जेव्हां तुझी आपल्या पूर्ण हृदयाने मला शोभाल, तेव्हां तुझी हुडकाल व पाबाल. १४ आणि परमेश्वर छणतो, मी तुझाला प्राप्त होईन; आणि तुमचें पाडावपण फिरवीन, आणि ज्या सर्व राष्ट्रांत व स्थानांत म्या तुझाला घालविलें आहे, त्यांतून तुझाला एकवटीन, आणि ज्यांतून म्या तुझाला पाडाव असें नेविलें आहे, त्या स्थानांत तुझाला परत आणीन, असें परमेश्वर छणतो.

१५ परमेश्वराने आद्याकरितां बाबेलेत भविष्यवादी स्थापिले आहेत, असें तुझी छटलें आहे; १६ याकरितां जो राजा दावीजाच्या सिंहासनावर बसतो, त्याविषयीं आणि जे लोक या नगरांत राहतात, छणजे जे तुमचे भाऊ तुझासंगतीं पाडावांच्या प्रवासांत निघून गेले नाहींत, त्या सर्वांविषयीं परमेश्वर छणतो, १७ सैन्यांचा परमेश्वर छणतो, कीं पाहा, मी त्यामध्ये तरवार, दुकाळ, व मरी पाठवून, जे कुत्सित अंजीर कोणाच्याने खावणार नाहींत एवढे वाईट आहेत त्यांसारखे, त्यांस करीन. १८ आणि तरवार, दुकाळ, व मरी यांकडून मी त्यांच्या पाठीस लागेन, आणि ज्या राष्ट्रांमध्ये म्या त्यांस घालविलें आहे, त्या सर्वांमध्ये ते पुर्वीतल्या सर्व राज्यांस भयासाठीं, शापासाठीं व विस्मयासाठीं व फूत्कारासाठीं निदेसाठीं होत, असें करीन. १९ कारण कीं परमेश्वर छणतो, कीं म्या पहटेस उठून पाठवून माझे सेवक भविष्यवादी यांकडून त्याज्ञ-

वळ पाठविली, तीं माझीं वचनें त्यानी ऐकिलीं नाहींत; आणि तुझीं ऐकांना, असें परमेश्वर झणतो.

२० तर जे पाडाव प्रवासी म्या यरूशालेमे-हून बाबेलेस पाठविले, ते तुझीं सर्व परमेश्वराचें वचन ऐका; २१ जे कोलायाचा पुत्र अहाब व मासेयाचा पुत्र जिदकीया तुझाला माझ्या नामाने खोटे भविष्य सांगतात, त्याविषयीं सैन्यांचा परमेश्वर इस्राएलाचा देव झणतो, कीं पाहा, मी त्या दोघांस बाबेलेच्या नबूखद्रेज्वार राजाच्या हातीं देईन, तेव्हां तो तुमच्या देखतां त्यांस वधील. २२ आणि त्यांजविषयीं यहूदाचे जे पाडाव प्रवासी बाबेलेत आहेत, ते हा शाप वहिवाटीत घेतील, कीं जे जिदकीया व अहाब बाबेलेच्या राजाने अमींवर भाजिले, त्यांसारिखें परमेश्वर तुला करे. २३ कारण कीं त्यानी इस्राएलांत दुष्टपण केलें आहे, व आपल्या शेजाऱ्यांच्या स्त्रियांसीं जारकर्म केलें आहे, व जें म्या त्यांस आशापिलें नाहीं तें वचन ते खोटेपणें माझ्या नामाने बोलले आहेत; हें मला कळलें आहे, व याचा साक्षी मी आहे, असें परमेश्वर झणतो.

२४ आणि शमाया जो नेहलामी त्याला सांग कीं, २५ सैन्यांचा परमेश्वर इस्राएलाचा देव असें झणतो, कीं त्यां आपल्या नामाने जे सर्व लोक यरूशालेमेत आहेत, त्यांजवळ व मासेयाचा पुत्र जफान्या जो याजक व सर्व याजक यांजवळ पत्रें पाठवून झटलें आहे कीं, २६ यहोयादा जो याजक त्याच्या स्थानीं तुला परमेश्वराने याजक नेमिलें आहे, अशासाठीं कीं तुझीं परमेश्वराच्या घरांतले अधिकारी व्हावें, मग जो कोणी वेडा मनुष्य आपणास भविष्यवादी झणवितो, त्याला त्यां बंदीशाळेंत व खोड्यांत ठेवावें. २७ तर आतां अनाथोथकर इर्मया जो आपणास तुझासाठीं भविष्यवादी झणवितो, त्याला त्यां कां धमकाविलें नाहीं? २८ कां कीं त्याने बाबेलेस आघाकडे पाठवून झटलें आहे, कीं हा प्रवास दीर्घ होईल; झणून तुझीं घरे बांधून वस्ती करा, आणि मळे लावून त्यांचें फल खा. २९ आणि जफान्या याजकाने हें पत्र इर्मया भविष्यवाद्याच्या कानांत पडे, असें झालें.

३० तेव्हां परमेश्वराचें वचन इर्मयावरून आलें कीं, ३१ सर्व पाडाव प्रवाशांजवळ पाठवून सांग, शमाया जो नेहलामी त्याविषयीं परमेश्वर झणतो, कीं शमायाने तुझाला भविष्य सांगितलें आहे, आणि म्या तो पाठविला नाहीं, आणि तुझीं खोट्यावर भाव ठेवा, असें त्याने केलें आहे. ३२ याकरितां परमेश्वर झणतो, कीं पाहा, मी शमाया नेहलामीला व त्याच्या संतकाला शासीन; त्याचा या लोकांमध्ये वसावा कोणी राहणार नाहीं, आणि जें हित मी आपल्या लोकांस करीन, तें तो पाहणार नाहीं; कारण कीं तो परमेश्वराविरुद्ध फितूर बोलला आहे, असें परमेश्वर झणतो.

अध्याय ३०.

जे वचन परमेश्वरापासून इर्मयावरून आलें तें असें कीं, २ परमेश्वर इस्राएलचा देव असें झणतो, कीं जीं वचनें मी तुजववळ केलीं आहेत, तीं सर्व तूं आपणासाठीं पुरविलीं लिहून ठेव. ३ कां कीं परमेश्वर झणतो, पाहा, ते दिवस येतील ज्यांत मी आपल्या इस्राएल व यहूदा लोकांचे पाडाव परत आमीन; आणि जो देश म्या त्यांच्या पूर्वजांस दिव्हा आंत ते परत आणीन, तेव्हां ते त्यांचे वतनदार होविले, असें परमेश्वर झणतो.

४ आणि इस्राएल व यहूदा यांविषयीं जीं वचनें परमेश्वर बोलला, तीं हींच आहेत. ५ तर परमेश्वर झणतो, कां आझी थरथर झपाचा शब्द ऐकिला आहे, भय आहे, आणि काहीं कुशळ नाहीं. ६ पुरुष प्रसवत आहे व नाहीं, झणून विचारून पाहा; कशाप्रमाणे प्रत्येक पुरुषाला, प्रसवणाऱ्या स्त्रीप्रमाणे हात त्याच्या कंबरेवर ठेवितां पाहिलें आहे, आणि सर्व मुखें पालटून म्लान झालीं आहेत! ७ एवढा तो एवढा मोठा दिवस आहे, कीं त्यासारिखें झणताहि नाहीं; आणि तो याकोबाचा संकट आहे, तथापि तो त्यांतून निभावे. ८ सैन्यां परमेश्वर झणतो, त्या दिवसीं असें होईल, कीं मी त्यांचें जोखड तुझ्या मानवरून काढून घेईन, आणि तुझीं बंधनें तोडीन, आणि परदेशीं तुला

क्षत्री सेवा घेणार नाहीत. ९ आणि परमेश्वर त्याचा देव त्याची, आणि दावीद जो त्याचा राजा मी त्यासाठी स्थापित त्याचीहि सेवा ते होतील.

१० तर परमेश्वर झणतो, हे याकोब माझा सेवक, तू भिऊ नको; आणि इझाएला, तू श्रम होऊ नको; कां तर पाहा, मी तुला दूर घेऊन, आणि तुझ्या संतानांस त्यांच्या पाडाव-झाड्या देशातून तारीन; तेव्हा याकोब परत येईल, आणि स्वस्थ व समाधानपणे राहील, आणि जल भयभीत करायला कोणी असणार नाही. ११ कां की परमेश्वर झणतो, मी तुला ताराया-करी तुझ्याजवळ आहे; ज्या राष्ट्रांमध्ये म्या तुला विखरिलें, त्या सर्वांचे झरी म्या अवसान केले तरी तुझे अवसान मी करणार नाही; परंतु त्याने तुला शिक्षीन, आणि तुला दंडावाचून मित्र देणार नाही. १२ कारण की परमेश्वर झणतो, की तुझे अखम अवघड आहे, आणि जल पाय कठीण आहे. १३ अखम आवळा-याला तुझा न्याय कोणी करित नाही; तुला बरे झणारी औषधे नाहीत. १४ तुझे सर्व प्रिय तुला किसरले आहेत, ते तुला हुडकीत नाहीत, कां की म्या तुला तुझ्या फार अन्यायामुळे न्यायाच्या बसनेने क्रूराच्या शिक्षेने हाणिलें आहे; तुझी फतवे पुष्कळ झाली आहेत. १५ तूं आपल्या मंत्रिकरीतां कां ओरडतीस? तुझ्या बहत अन्यायामुळे तुझे दुःख अवघड आहे; तुझी पातके पुष्कळ झाली आहेत, झणून म्या ह्या गोष्टी तुला केला आहेत. १६ याकरितां जे तुला खातात त्या सर्वांस खातील, आणि तुझे सर्व शत्रु निःशेष पक्षमण्यांत आतील, आणि तुझे हरणारे हरणा-साठी होतील, आणि मी तुझ्या सर्व लुटणाऱ्यांस लुटीसाठी देईन. १७ झरी त्यानी तुला बाल-विलेकी छटलें, ती जीयोन आहे, तिला कोणी विचारित नाही, असे छटलें तरी तुझे घाय बरे करून तुला आरोग्य देईन, असे परमेश्वर झणतो.

१८ परमेश्वर झणतो, की पाहा, मी याको-बच्या डेऱ्यावले पाडाव परत आणीन, आणि त्याच्या स्त्रियांवर दया करीन, तेव्हा नगर त्याच्या

ठंकाडावर बांधतील, आणि मंदिर त्याच्या रीति-प्रमाणें वसवतील. १९ आणि त्यातून स्तवन व हर्षकांचा शब्द निघेल; आणि मी त्यांस बहुत करीन, मम ते थोडे होणार नाहीत, आणि त्यांस मान देईन, तेव्हा ते हलके होणार नाहीत. २० आणि त्यांची लेंकरें पूर्वीप्रमाणें होतील, आणि त्यांची सभा मजसमोर स्थापित होईल, आणि मी त्यांच्या सर्व पिढ्याऱ्यांस शासीन. २१ आणि त्यांचा महापुरुष त्यातलाच होईल, व त्याचा अधिकारी त्याजमधूनच उत्पन्न होईल; आणि त्याला जवळ येऊं देईन, तेव्हा तो मजजवळ येईल; तर जो मजजवळ यावयास आपलें मन ठयुक्त करितो, हा कोण आहे? असे परमेश्वर झणतो. २२ आणि तुझी माझे लोक असत जाल, आणि मी तुमचा देव असत जाईन. २३ पाहा, परमेश्वराची वावटळ, उडवती वावटळ, झणजे रोष सुटला आहे; तो तुष्टांच्या डोईवर भोंवेल. २४ परमेश्वर आपल्या मनाचे संकल्प करून ठरवी-पर्यंत त्याचा संतमक्रोध फिरणार नाही; पुढील दिवसांत तुझी याचा विचार कराल.

अध्याय ३१.

परमेश्वर झणतो, त्यावेळीं मी इझाएलाच्या सर्व वंशाचा देश असत जाईन, आणि ते माझे लोक असत जातील. २ परमेश्वर झणतो, की जेव्हा मी इझाएलास स्वस्थ करायला गेलों, तेव्हा जे लोक तरवारीपासून वांचले, ते रानांत प्रसाद पावले. ३ पुरातनकालीं परमेश्वर माझ्या दृष्टीस पडून झणाला, म्या सर्वकालिक प्रीतिने तुजवर प्रीति केली; झणून म्या प्रसादेंकरून तुला ओढिलें आहे. ४ भये इझाएलाच्या कन्ये, मी तुला पुन्हा बांधिम, तेव्हा तूं बांधिलेली होशील; तूं पुन्हा आपले डफ भूषण असे घेउन बाहेर हर्षकांच्या नाचण्यांत चालशील. ५ तूं पुन्हा शोमरोनेच्या डोंगरावर द्राक्ष्यांचे मळे लावशील; लावणारे ते लावून त्यांचे साधारण फल खातील. ६ तर तो दिवस येईल, ज्यांत एफ्राइम पर्वताचे पाहरेकरी आरोंकी करतील, कीं उठा, आपण जीयोनस, परमेश्वर जो आपला देव त्याजवळ चढत जाऊं. ७ कां की परमेश्वर झणतो, कीं

याकोबासाठी हर्षाने गायन करा, आणि राष्ट्रांतल्या मुख्यांमध्ये गजर करा; वदा, स्तवा, आणि छणा, हे परमेश्वरा, तूं आपल्या लोकांस, इस्राएलाच्या शेषास तार. ८ पाहा, मी त्यांस उत्तरेतल्या देशांतून आणीन, आणि पृथ्वीच्या बाजूपासून एक-वटीन, त्यांसहित आंधळे, पांगळे, गर्भिणी व प्रस-विणारी एकत्र आणीन; मोठा समुदाय इकडे परत येईल. ९ ते रडत येतील, आणि ते विनंत्या करित असता त्यांस आणीन; ज्यांत ते अडखळ-णार नाहीत त्या नीट मार्गांत पाण्याच्या ओघांज-वळ त्यांस चालवीन; कां मी इस्राएलाचा बाप आहे, आणि एफ्राइम माझा वडील पुत्र आहे.

१० अहो राष्ट्रांनो, परमेश्वराचें वचन ऐका, आणि तें दुरच्या दीपांत प्रसिद्ध करा, व छणा, ज्याने इस्राएल विखरिला तो त्याला एकवटील, आणि पालक जसा आपल्या कळपाला तसा तो त्याला रक्षील. ११ कां की परमेश्वराने या-कोब उद्धरिला आहे, आणि त्याजपेक्षा जो बलवान होता त्याच्या हातांतून त्याला सोडविलें आहे. १२ आणि ते येऊन जियोनेच्या उंचस्थलावर गा-यन करतील, आणि धान्यासाठी व द्राक्षारसा-साठी व तेलासाठी आणि मेंढरें व गुरें यांच्या उपजासाठी परमेश्वराच्या चांगलेपणाकडे लोट-तील; तेव्हां त्यांचा जीव शिंपलेल्या मळ्यासारखा होईल, आणि ते पुन्हा कधीं ग्लान होणार नाहीत. १३ तेव्हां कुमारी नाघणाऱ्या मंडळींत हर्षेल, आणि तरुण व छातारें मिळून हर्षतील; आणि त्यांचा शोक पालटून आनंद करीन, आणि त्यांचें सांत्वन करीन, आणि त्यांचा खेद दूर करून त्यांस हर्षित करीन. १४ आणि याजकांच्या जीवाला चरबीने तृप्त करीन, आणि माझ्या उत्तम पदार्थांनी माझे लोक तृप्त होतील, असें परमेश्वर छणतो.

१५ परमेश्वर छणतो, कीं रामांत नाद ऐकिल-ला होता, आक्रंदन, व अति खेदाचें रडणें ऐकिलीं होती; राहिल आपल्या लेकरांकरितां रडत होती, तीं नाहीत, छणून ती आपल्या लेकरांविषयीं सां-त्वन घेईना. १६ परमेश्वर छणतो, कीं रडण्या-पासून तूं आपली वाणी, व अश्रुपातापासून तूं आप-ले डोळे आटोप; कां की परमेश्वर छणतो,

तुझ्या कर्मांची फेड मिळेल, आणि तीं वैजाऊ देशांतून परत येतील. १७ आणि परमेश्वर छणतो, तुझ्या परिणामाविषयीं आशा आहे, आणि तुझीं लेकरें आपल्या सीमेवर परत येतील.

१८ खचीत म्या एफ्राइमाला असें आदेश करितां ऐकिलें, कीं त्वां मला शिसिलें, तेव्हा म्या अथेट बैलाममाणें शिक्षा घेतली; तूं मला फिरेन छणजे मी फिरेन; कां तूं परमेश्वर माझा वडिला आहेस. १९ तर मी फिरल्यानंतर अनुत्पासून, आणि म्या संबोध घेतल्यानंतर मांडीवर हात ठाळा; म्या आपल्या तरुणपणाची अपकीर्ति भोगिली छणून मी लाजलों, होय शरमलों. २० एफ्राइम माझा प्रिय पुत्र आहे! आणि मनेर कां करूं आहे कीं नाही? तर मी त्याला बोललों, तेव्हांपासून एव्हापर्यंत मी त्याला खचीत स्मरणें यांकरितां माझें अंतर्गामी त्याजविषयीं कळविलें; निश्चयें त्याजवर दया करीन, असें परमेश्वर छणतो. २१ तूं आपणासाठीं मार्गेंच ठेव, खांब उभे कर; तूं सडक मार्गकडे, ह्मणजे ज्या मार्गाने तूं गेलीस त्याकडे आपलें मन ठेव; अगें इस्राएलाच्या कुमारी, परत ये, वा झुज न-रांत परत ये. २२ अगें मार्गें फिरणारे ह्मण, ते-व्हापर्यंत भ्रमसील! परमेश्वराने त्वां पूर्वीं अपूर्व गोष्ट उत्पन्न केली आहे; स्त्री पुष्कळ घेरिल. २३ सैन्यांचा परमेश्वर इस्राएला-देव छणतो, कीं मी जेव्हां त्यांचे पळत घसी परत आणीन, तेव्हां यहूदाच्या देशांत व जवळ नगरांत लोक पुन्हा हें वचन बोलतील, कीं हे ज-याच्या निवासा, पवित्र पर्वता, तुला परमेश्वर क-शीर्वादित करो. २४ आणि त्यांत यहूदा व ज-चीं सर्व नगरें मिळून राहतील, आणि जेव्हा कळप घेऊन बाहेर जातील. २५ कां की मी प्रत्येक थकलेल्या जीवाला इछापुर्ण करीन, आणि प्रत्येक ग्लान जीवाला तृप्त करीन. २६ हें ज-त्यावर मी जागृत झालों, आणि पाहिलें, आणि माझी झोंप मला गोड होती.

२७ परमेश्वर छणतो, पाहा, ते दिवस ये-तात, ज्यांत मी इस्राएलाच्या घराण्यांत कुडीन आणि पशुबीज घेरीन. २८ आणि असें होईल, कीं जसा त्यांस उपटायाला व पाडायाला व मेस-

काल व नाद्यायाला व झिडायाला मी त्यांवर कृत असें, वसा त्यास बांधायाला व लाकायाला व त्यांवर जागत बार्दन, असें परमेश्वर झणतो. २९ त्या दिवसांत ते पुन्हा झणणार नाहीं, कीं बापांनी हिरवीं द्राक्षें खाहीं, आणि लेंद्रांचे दांत आंबले आहेत. ३० परंतु प्रत्येक आपल्या अन्यायामुळे मरेल; जो प्रत्येक मनुष्य हिरवीं द्राक्षें खाईल त्याचेच दांत आंबतील.

३१ परमेश्वर झणतो, पाहा, ज्यांत मी इस्राएलाच्या वंशासीं, व यहूदाच्या वंशासीं नवा कर करीन, ते दिवस येतील; ३२ जेव्हां म्या जगाच्या पूर्वजांस मिसर देशांतून बाहेर आणण्यासाठीं त्यांचा हात धरिला, तेव्हां जो म्या त्यांसीं कर केला त्याजसारखा नव्हे, जो तो माझा कर, मी त्यांचा भर्ता झालों. असतांहि, त्यांनी नकारिला, असें परमेश्वर झणतो; ३३ परंतु परमेश्वर झणतो, त्या दिवसांनंतर जो करार झाला त्याच्या वंशासीं करीन, तो हाच आहे, कीं मी आपलें नेमशास्त्र त्यांच्या अंतर्गामींत ठेवीन, आणि त्यांच्या हृदयांत तें लिहीन; आणि मी त्यांचा देव असत बार्दन, आणि ते माझे लोक असत जातील. ३४ आणि तुझी परमेश्वरास्य नाम, असें समूह ते पुढें प्रत्येक आपल्या शेजाऱ्याला, व प्रत्येक आपल्या भावाला शिकविणार नाहीं; कारण कीं ते त्यांतल्या लाहानापासून मेळवापर्यंत सर्व मला जाणतील; कां कीं त्यांच्या अन्यायाची क्षमा करीन, आणि पुढें मी त्यांचें पाक स्मरणार नाहीं.

३५ ज्या परमेश्वराने दिवसां प्रकाशायास सूर्य, व रात्री प्रकाशायास चंद्र व तारे यांचीं विधानें नेमिलीं, जो समुद्राला त्याच्या लाटा गर्जवना खवळवितो, ज्याचें नाम सैन्याचा परमेश्वर आहे, तो झणतो. ३६ हीं विधानें जर मज समोरून दळतील, तर इस्राएलाचे संतानहि मजसमोर राहू न राही असें नाहींसे होतील, असें परमेश्वर झणतो. ३७ परमेश्वर झणतो, कीं जर वरतीं आकाशें मापितल, आणि जालतीं पृथ्वीच्या पायांचा जर शोध काढितल, तर मीहि जें सर्व इस्राएलाच्या संतानानीं केले

आहे, त्यामुळे त्यांस टाकीन, असें परमेश्वर झणतो.

३८ परमेश्वर झणतो, पाहा, ते दिवस येतील, ज्यांत परमेश्वरासाठीं हें नगर हनानेलाच्या दुर्गापासून कोंपऱ्याच्या दारापर्यंत बांधितल. ३९ आणि त्यासमोर गारेबाच्या डोंगरापर्यंत पुन्हा मापनसूत्र निघून गवाथास फिरत येईल. ४० आणि मज्याचें व राखेचें सर्व खोरे, व किद्रोनाच्या ओषापर्यंत व पूर्वेकडे धोड्यांच्या दाराच्या कोंपऱ्यापर्यंत जीं शेतें, तीं सर्व परमेश्वरासाठीं पवित्र होतील, हें स्थान पुन्हा सर्वकालपर्यंत उपटणार नाहींत, व मोडणार नाहींत.

अध्याय ३२.

यहूदाचा राजा जिदकीया याचें दाहावें वर्ष, जें नवखेद्रेजाराचें अठरावें वर्ष, त्यांत जें वचन परमेश्वरापासून इर्मयाजवळ आलें तें. २ तर त्यावेळेस बाबेलेच्या राजाचें सैन्य यरूशालेमेस वेढा घालून लढत होतें, आणि यहूदाच्या राजाच्या घरांत जी बंदिशाळा होती, तिच्या अंगणांत इर्मया भविष्यवादी कोंडलेला होता. ३ ज्या त्याला यहूदाच्या जिदकीया राजाने कोंडलें, आणि छटलें, त्यां कां भविष्य सांगितलें आहे, कीं परमेश्वर झणतो, कीं पाहा, हें नगर मी बाबेलेच्या राजाच्या हातीं देईन, आणि तो हें घेईल; ४ आणि जिदकीया यहूदाचा राजा खास्यांच्या हातांतून निभावणार नाहीं, कां कीं तो खचीत बाबेलेच्या राजाच्या हातीं देण्यांत येईल, आणि त्यासीं मुखाभिमुख बोलेल, आणि त्याचे डोळे त्याच्या डोळ्यांस पाहतील; ५ आणि तो जिदकीयाला बाबेलेस नेईल, आणि मी त्याची पाहणी करीपर्यंत तो तेथें राहील, असें परमेश्वर झणतो; ६ जरी तुझी खास्यांसीं लढलां तरी तुमचा उपाय चालणार नाहीं.

६ आणि इर्मया झणाला, परमेश्वराचें वचन मजजवळ आलें कीं, ७ पाहा, शलूम जो तुझा काका त्याचा पुत्र हनानेल तुजजवळ येउन झणेल, कीं जें माझे शेत अनायोथांत आहे तें तूं आपणासाठीं विकत घे; कां कीं तें खंडणी देउन विकत घेणें तुझें धर्मकार्य आहे. ८ तर परमेश्व-

राच्या वचनाप्रमाणें माझ्या काकाचा पुत्र हना-
मेल बंदिशाळेच्या अंगणात मजबबळ येउन छ-
णाला, ह्यामीन देशांतल्या अनाथोयांत जें माझें
घेत आहे, तें तूं विकत घे, कां की वतन करून
घेणें, आणि खंडणी देणें, हीं तुझीं धर्मकार्ये आहेत;
तर तें तूं आपणासाठीं विकत घे; तेव्हां म्या बा-
णिलें, कीं हें वचन परमेश्वराचें होतें. ९ मग
जें शेत अनाथोयांत होतें तें म्या आपल्या काका-
चा पुत्र हनामेल यापासून विकत घेतलें, आणि
सत्रा शेकेल रुपें त्याला मोल तोलून दिलें. १०
आणि म्या आपलें नाम खरीदखतावर लिहिलें,
आणि त्यावर शिक्का केला, आणि साक्षी बोला-
वून रुपें ताजव्याने तोलून दिलें. ११ तेव्हां म्या
खरीदखत जें विधीप्रमाणें व नियामप्रमाणें शिक्का
मारलेलें तें, आणि जें उघडें तेंहि घेतलें. १२
आणि महसेयाचा पुत्र जो नेरीया त्याचा पुत्र
जो बारूख त्याजबळ माझ्या काकाचा पुत्र जो हना-
मेल त्याच्या समक्ष, आणि ज्या साक्ष्यानी खरीद-
खतावर सई घातली, त्यांच्या समक्ष, आणि जे
सर्व यहूदी बंदिशाळेच्या अंगणात बसले होते,
त्यांच्या समक्ष म्या तें खरीदखत दिलें.

१३ आणि त्याच्या देखतां म्या बारूखाला
आज्ञापिलें कीं, १४ सैन्यांचा परमेश्वर ह्या-
एलाचा देव छणतो, कीं तूं हीं पत्रें, हें खरीदखत,
छणजे जें शिक्का मारलेलें हें आणि जें उघडें पत्र
हेंहि घे; आणि हीं बहुत दिवस टिकावीं छणून
मातीच्या पात्रांत ठेव. १५ कां कीं सैन्यांचा
परमेश्वर ह्याएलाचा देव छणतो, कीं घरें व
घेतें व द्राक्षमळे हीं या देशांत पुन्हा वतन करून
भोग्तील.

१६ आणि नेरीयाचा पुत्र जो बारूख त्याजबळ
म्या तें खरीदखत दिव्दानंतर परमेश्वराजबळ म्या
प्रार्थना केली कीं, १७ अहा प्रभू परमेश्वरा,
त्वां आपल्या महाशक्तीने व आपल्या लांबविलेच्या
बाहुने पृथ्वी व आकाशें उत्पन्न केलीं, आणि तुला
काहीं अवघड नाहीं. १८ तूं हजारोंवर अनुग्रह
करितोस, आणि बापांच्या अन्यायांचें फल त्यां-
च्या मार्गे त्यांच्या लेकरांच्या पदरीं भरून देतोस;
जो तूं महामहिमा व महासमर्थ देव आहेस,
त्या तुजें नाम सैन्यांचा परमेश्वर आहे, १९

जो संकल्पांत मोठा आणि कर्मांत समर्थ आहे,
ज्या तुझे गोळे मनुष्यांच्या सर्व मार्गवर लगे
आहेत; प्रत्येकास त्याच्या मार्गप्रमाणें व त्याच्या
कर्मांच्या फलाप्रमाणें यावें छणून; २० जो
या दिवसापर्यंत मिसर देशांत व ह्याएल व
इतर मनुष्यांत चिन्हें व उत्पन्न करीस, आणि
जसें या दिवसीं तुला प्राप्त झालें तसें तूं आपल्या
नाम प्राप्त करून घेस; २१ आणि तूं ह्या
ह्याएल लोक चिन्हानी व उत्पत्तामी व परा-
हाताने व लांबविलेच्या बाहुने व मोठ्या मज-
मिसर देशांतून बाहेर आणिलें; २२ जो
दूध मज वाहण्याचा देश त्यांस द्यावा, छणून
त्यांच्या पूर्वबाजबळ छपन्न केली, तो द्याव
त्वां त्यांस दिव्हा आहे; २३ आणि ते देश
त्याचें वतन पावले, परंतु ते तुझा शब्द ऐकत,
व तुझ्या नेमशास्त्राप्रमाणें चालेनात, जें जें
त्यांस करायाला आज्ञापिलें तें ते करीतच; छ-
णून त्यांस हें सर्व अरिष्ट त्वां लागूं दिव्हे जे-
२४ पाहा, नगरास तें प्यायाला मोरचे जे-
हेत, आणि त्याजवर जे खासदी लढतच, आणि
हातीं तरबार व मरी व दुष्काळ यांकरितां कर
देण्यांत येतें; आणि जें तूं बोललास, हें घडलें
आहे; आणि पाहा, तें त्वां पाहिलें आहे. २५
तथापि हे प्रभू परमेश्वरा, तूं मला द्राक्षमज,
कीं तूं आपणाला रुप्याने शेत विकत घे, आणि
साक्षी बोलावून आण; आणि नगर खासद्यांच्या
हातीं देण्यांत येतें.

२६ आणि परमेश्वराचें वचन ह्याजबळ
आलें कीं, २७ पाहा, मी परमेश्वर सर्व मनुष-
जातीचा देव आहे; मला कोणतेंहि अवघड जे-
काय? २८ याकरितां परमेश्वर छणतो, छणत,
हें नगर मी खासद्यांच्या हातीं, व नवखेच्या
बाबेलेचा राजा त्याच्या हातीं देतो, छणजे जे हें
घेईल. २९ आणि जे खासदी या नगरावर
तात, ते येऊन हें नगर अग्नीने पेटविलील, आणि
व ज्या घराच्या घाब्यावर त्यांनी मला कोणत्या
बाब्यास धूप बाळिल्ल, व इतर देवांस छे-
पणें ओतिलीं आहेत, तींहि जाऊन छे-
३० कां कीं ह्याएली व यहूदी आपल्या खंयच्या
पासून माझ्या दृष्टींत केवळ दुष्टाई करीत आले

अहेत; आणि इस्राएली आपल्या हातांच्या का-
 ऋडून केवळ मला कोपवीत आले आहेत, असें
 परमेश्वर झणतो. ३१ कां की ज्यावेळीं त्यानी
 हे नगर बांधिलें, तेव्हापासून या वेळापर्यंत मज-
 हातीं हे क्रोधाचें व कोपाचें कारण होत आलें
 आहे; म्या आपल्या दृष्टीपासून हें दूर करावें झ-
 णून, ३२ इस्राएलाचें व यहूदाचें जें दुष्टपण
 मला कोपवायासाठीं त्यानी, त्यांच्या राजानी,
 त्यांच्या सरदारानी, त्यांच्या याजकांनी, व त्यांच्या
 अधिपत्यांनी, व यहूदाच्या मनुष्यांनी, व यरू-
 शलेमच्या राहणाऱ्यांनी केलें आहे, त्या सर्वांमुळे-
 ३३ आणि त्यानी मजकडे मुख नव्हे, परंतु पाठ
 फिरविली आहे; आणि मी त्यांस शिक्षितांना पहा-
 णे उठून शिक्षितांना ते शिक्षा घ्यावाला ऐकेनात.
 ३४ आणि ज्या घराला माझे नाम ठेविलें आहे
 त्यातें वाटवायासाठीं त्यानी आपल्या अघोर वस्तु
 ठेवल्या. ३५ आणि बालाचीं जीं उंचस्थलें हि-
 स्सेमाच्या पुत्राच्या स्त्रोऱ्यांत आहेत, तीं त्यानी
 झाले पुत्र व आपल्या कन्या मोलेखास अर्पित
 केल्याला बांधिलीं, जें हें म्या त्यांस आज्ञापिलें
 न्हों, आणि यहूदा पाप करी असें करायासाठीं
 त्यानी हें अघोर कर्म करावें, असें माझ्या मनांत-
 दि आलें नाहीं.

३६ तर याजकरितां आतां ज्याविषयीं तुम्ही
 झणता, हें तरवार व दुकाळ व मरी यांकारणें
 झालेल्या राजाच्या हातीं देण्यांत येईल, अशा
 या नगराविषयीं परमेश्वर इस्राएलाचा देव
 झणतो कीं, ३७ पाहा, ज्या सर्व देशांत म्या
 आपल्या क्रोधाने व कोपाने व महारोधाने त्यांस
 घडून घालविलें आहे, त्यांतून मी त्यांस एकवटून
 त्या स्थलांत परत आणीन, आणि ते निर्भय वसत
 पसें करीन; ३८ आणि ते माझे लोक असत
 राविल, आणि मी त्यांचा देव असत जाईन;
 ३९ आणि त्यानी आपल्या, व आपल्यामार्गे आ-
 त्या लोकांच्या हितासाठीं माझे भय सर्वदा
 रावें, झणून मी त्यांस एकच हृदय आणि एकच
 मार्ग देईन; ४० आणि त्यांचें हित करीत अ-
 ष्टांमि मी त्यांजकडून फिरणार नाहीं, असा स-
 तन कास त्यांसीं करीन, आणि त्यांनी मजपा-
 ल फिटूं नये झणून त्यांच्या हृदयांत मी आपलें

भय घालीन. ४१ आणि त्यांचें हित करावाला
 त्याविषयीं आनंदेन, आणि मी आपल्या सर्व हृद-
 याने व आपल्या सर्व जीवाने त्यांस या देशांत
 खरेपणें स्थापिन. ४२ कां तर परमेश्वर झ-
 णतो, कीं बसें म्या हें सर्व मोठें अरिष्ट या लोकांवर
 आणिलें आहे, तसें ज्या कुशलविषयीं मी त्यांस
 बोललों आहे, तें सर्व त्यांजकडून आणीन. ४३
 आणि ज्याविषयीं तुम्ही झणता, हा देश मनुष्य-
 हीन व पशुहीन होऊन ओसाड आहे, झास-
 यांच्या हातीं दिव्हा आहे, यांत शेतें विकत घे-
 तील. ४४ आणि बन्यामीन देशांत, व यरूशाले-
 मेच्या भोंवतालच्या प्रदेशांत, व यहूदाच्या नग-
 रांत, व डोंगरवट देशाच्या नगरांत, व खोलवट
 देशाच्या नगरांत, व दक्षिणेच्या नगरांत, लोक
 रुप्याने शेतें विकत घेतील, आणि खरीदखतावर
 सई घालतील, व त्यावर शिक्षा मारतील, आणि
 साक्षी बोलावून आणतील, कारण कीं मी त्यांचे
 पाडाव प्रवासी परत आणीन, असें परमेश्वर
 झणतो.

अध्याय ३३.

आणि जेव्हा हर्मया बंदिशाळेच्या अंगणांत कों-
 डलेला होता, तेव्हा परमेश्वराचें वचन
 त्याजकडून दुसऱ्याने आलें कीं, २ परमेश्वर जो
 याचा उत्पन्नकर्त्ता, हें स्थापायासाठीं ज्या परमे-
 श्वराने हें निर्माण केलें, ज्याचें नाम परमेश्वर
 आहे, तो झणतो कीं, ३ तूं मजकडे आरोळी
 कर, झणजे तुला उत्तर देईन, आणि ज्या मोठ्या
 व गुप्त गोष्टी तूं जाणत नाहींस, त्या तुला दाख-
 वीन. ४ तर या नगराचीं जीं घरे व यहूदाच्या
 राजांचीं जीं घरे मोरच्यांकडून व आयुधांकडून
 पाडलेलीं आहेत, त्यांविषयीं परमेश्वर इस्राए-
 लाचा देव झणतो कीं, ५ लोक खासऱ्यांसीं
 लढावाला, व जीं मनुष्ये म्या आपल्या क्रोधाने व
 आपल्या कोपाने हाणिलीं, व ज्यांच्या सर्व दुष्टपणा-
 मुळें म्या आपलें मुख या नगरापासून झांकिलें आहे,
 त्यांच्या मज्यानी तीं घरे भरावाला येतात. ६ पा-
 हा, मी याला आरोग्य व वैद्योपचार आणून देईन,
 आणि त्यांस निरोगी करीन, आणि त्यांस कुशल
 व खरेपण यांचें पूर्णपण प्रगट करीन. ७ आणि

यहूदाचे पाडाव प्रवासी व इस्त्राएलाचे पाडाव प्रवासी परत आणीन, आणि पूर्वीप्रमाणे त्यांस बांधीन. ८ आणि ज्याकडून त्यांनी मजविरुद्ध पाप केलें, तो त्यांचा सर्व अन्याय दूर करून त्यांस स्वच्छ करीन; आणि त्यांनी आपल्या ज्या सर्व अन्यायाकडून मजविरुद्ध पाप केलें, व ज्याकडून त्यांनी माझा अपराध केला, ते सर्व मी क्षमा करीन.

९ आणि त्यांस जें सर्व हित मी करितों, तें पृथ्वीत जीं सर्व राष्ट्रे ऐकतील, त्यांजवळ हें मला आनंदाचें नाम, प्रशंसा, व गौरव असें होईल; आणि याला जें सर्व हित व जें सर्व कुशल मी करितों, त्याकरितां तीं भयभीत होतील, आणि कांपतील. १० परमेश्वर झणतो, कीं ज्याविषयीं तुम्ही झणतां, हें मनुष्यहीन व पशुहीन होऊन ओसाड आहे, अशा या स्थलांत झणजे यहूदाचीं जीं नगरें, व यरूशालेमेच्या ज्या आळ्या मनुष्यहीन व निवासिहीन व पशुहीन होऊन उजाड आहेत त्यांतहि, ११ आनंदाचा शब्द, व हर्षाचा शब्द, व नवऱ्याचा शब्द, व नवरीचा शब्द, सैन्याच्या परमेश्वराला स्तवा, कारण कीं परमेश्वर उत्तम आहे, आणि त्याची दया सनातन आहे, असें जे झणतील त्यांचा शब्द, आणि जे परमेश्वराच्या मंदिरांत स्तुतीचें अर्पण आणतील, त्यांचा शब्दहि पुन्हा ऐकण्यांत येईल; कां कीं देशाचे पाडाव प्रवासी पूर्वीप्रमाणे परत आणीन, असें परमेश्वर झणतो.

१२ सैन्याचा परमेश्वर झणतो, कीं जें मनुष्यहीन व पशुहीन होऊन ओसाड आहे, अशा या स्थलांत, व यांतल्या सर्व नगरांत कळप बसविणाऱ्या पालकांची वस्ति पुन्हा होईल. १३ डोंगरवट देशाच्या नगरांत, खोलवट देशाच्या नगरांत, व दक्षिणेच्या नगरांत, व बऱ्यामीन देशांत, व यरूशालेमेच्या भोंवतालच्या प्रदेशांत, व यहूदाच्या नगरांत, कळप पुन्हा गणणाऱ्याच्या हातांवरून क्रमून जातील, असें परमेश्वर झणतो. १४ परमेश्वर झणतो, पाहा, ते दिवस येतात, ज्यांत मी जी उत्तम प्रतिष्ठा इस्त्राएलाच्या वंशाला, आणि यहूदाच्या वंशाला बोललों, ती स्थापित करीन.

१५ त्या दिवसांत, व त्या वेळेस दावीदाच्या न्यायाचा कोंब फुटे असें करीन; आणि तो पृथ्वीत नीति व न्याय करील. १६ त्या दिवसांत यहूदा तरेल, व यरूशालेम निर्भय राहील; तिला जें नाम झणतील तें हेंच आहे, परमेश्वर आमचें न्यायत्व.

१७ कारण कीं परमेश्वर झणतो, मी इस्त्राएलाच्या वंशाच्या सिंहासनावर बसता पुरुष कोणीही वीदाला नाहींसा होणार नाहीं. १८ आणि जे जे लेवी त्यांसाठीं होम वाहणारा, व अजळणारा, आणि नित्य यज्ञ करणारा पुरुष समोर नाहींसा होणार नाहीं.

१९ आणि परमेश्वराचें वचन इर्मयाच्या आलें कीं, २० परमेश्वर झणतो, मी दिवस व रात्रि यांनी आपापल्या समर्थी न व्हावे, झगडार माझ्या दिवसाचा करार व माझ्या रात्रीचा करार तुमच्याने मोडवेल तर, २१ दाविद व त्याला त्याच्या सिंहासनावर राज्यकर्ता पुत्र नाहीं, असा मोडून जाईल, आणि लेवीचे वंश माझे सेवाकर्ते त्यांसीं जो माझा करार जोडे मोडून जाईल. २२ जसें आकाशाचें सेवक नाहीं, तसी माझा सेवक दावीद याची संतति, व लेवी जे मला सेवितात तेहि बहुत करीन.

२३ अणखी परमेश्वराचें वचन इर्मयाच्या आलें कीं, २४ हे लोक जे बोलले आहेत, ते लोक ध्यानांत आणिलें नाहीं काय? तें असें कीं जे येथे वंश परमेश्वराने निवडिले, ते त्याने टाकिले आहेत; आणि त्यांसमोर माझ्या लोकांनी पुन्हा कोण होऊं नये, असें ते माझ्या लोकांस तुच्छ मानिले. २५ परमेश्वर झणतो, कीं जर माझा दिवसाचा व रात्रीचा करार नाहीं, जर म्या आकाशाचे व पृथ्वीचे नियम स्थापिले नाहीं तर, २६ दाविद व दावीद माझा सेवक यांची संतति असीं नाहीं, कीं याच्या संततींतून आब्राहाम व इझाक व कोब यांच्या वंशावर राज्यकर्ते व्हायसाठीं कोणाला धेऊं नये; कां तर त्यांचे पाडाव परत आणीन, आणि त्यांवर दया करीन.

अध्याय ३४.

जेव्हा नबुखद्रेज्जार बाबेलेचा राजा, व त्याचें सर्व सैन्य, व त्याच्या धनीपणाखालची भूमि-मली सर्व राज्यें, व सर्व लोक यरूशालेमेवर, व हिच्या सर्व नगरांवर लढत होते, तेव्हां जें वचन परमेश्वरापासून इर्मयाजवळ आलें, तें हेंच आहे की, २ परमेश्वर इस्राएलाचा देव झणतो, यहुदाचा राजा जिदकीया याजवळ तूं जा, व मला बोलत सांग, परमेश्वर झणतो, की पाहा, हे नगर मी बाबेलेच्या राजाच्या हातीं देतों, आणि हें तो भमीने जाळील. ३ आणि तूं त्याच्या हातून सुटणार नाहीस, परंतु तूं निश्चयें सांपड-लिल, आणि त्याच्या हातीं लागशील; आणि तुझे बळे बाबेलेच्या राजाच्या डोळ्यांस पाहतील, आणि तो तुजसीं मुखाभिमुख बोलेल, आणि तूं झबलेस जाशील. ४ तथापि हे जिदकीया यरूदाचा राजा, परमेश्वराचें वचन ऐक, तुज-मिणीं परमेश्वर झणतो, कीं तूं तरवारिने मर-णार नाहीस. ५ तूं शांतिंत मरशील, आणि तुझे जे पूर्वज जे पूर्वराजे तुजपूर्वीं होते, त्याच्या जाळ-ण्याप्रमाणें तुजकरितां लोक जाळणें करितील, आणि अहा प्रभो, असें बोलून तुजसाठीं आक्रंदन करि-तील, कां कीं हें वचन मीच बोललों आहे, असें परमेश्वर झणतो. ६ मग इर्मया भविष्यवाद्याने बिदक्षीया जो यहुदाचा राजा त्याला हीं सर्व वचनें बोलून यरूशालेमेंत सांगितलें. ७ त्यावे-ळेस बाबेलेच्या राजाचें सैन्य यरूशालेमेवर, व यहुदांतल्या उरलेल्या नगरांवर, लाखीशेवर, व बबेलावर लढत होते; कां कीं तीं गांवकुसवी नगरें यहुदांतल्या नगरांतून उरलीं होती.

८ यरूशालेमेंत जे लोक होते त्यांस सुटी सांगायला, झणजे प्रत्येकाने आपल्या इब्री दासाला व प्रत्येकाने आपल्या इब्री दासीला सुटी द्यावी, कोणी त्यांकडून, झणजे आपल्या यहुदी भावांकडून सेवा करवून घेऊं नये, ९ असा करार त्या सर्व लोकांसीं जिदकीया राजाने केल्यानंतर जें वचन परमेश्वरापासून इर्मयाजवळ आलें, तें हेंच आहे. १० तर प्रत्येकाने आपल्या दासाला व प्रत्येकाने आपल्या दासीला सुटी द्यावी, पुढें त्यांकडून सेवा

करवून घेऊं नये, असें जेव्हां सर्व जे सदांर व सर्व जे लोक करारांत आले त्यानी ऐकिलें, तेव्हां त्यानी मान्य होऊन त्यांस सुटी दिव्ही. ११ परंतु त्यानंतर ते फिरले, आणि ज्या दासांस व ज्या दासींस त्यानी सुटी दिव्ही होती, त्यांस त्यानी परत आणून घेतलें, आणि दास व दासी करून ठेविलें.

१२ तेव्हां परमेश्वराचें वचन परमेश्वरा-पासून इर्मयाजवळ आलें कीं, १३ परमेश्वर इस्राएलाचा देव झणतो, कीं जेव्हां म्या मिसर देशांतून, दासांच्या घरांतून तुमचे पूर्वज बाहेर आ-णिले, तेव्हां त्यांसीं म्या करार केला कीं, १४ जो तुझा इब्री भाऊ तुला विकिला होता त्याला तुझी प्रत्येक सातव्या वर्षाच्या शेवटीं सोडा, जे-व्हां त्याने साहा वर्षे तुझी सेवा केली तेव्हां तूं आ-पल्याकडून त्याला सुटी दे; परंतु तुमचे पूर्वज माझे ऐकनात, व आपले कान लावीनात. १५ तर तुझी आतां फिरलां होता, आणि जें माझ्या दृष्टींत सरळ तें तुझी प्रत्येक आपल्या भावाला सुटी सांगून केलें होतें, आणि ज्या घराला माझे नाम ठेविलें आहे, त्यांत तुझी मजसमोर करार केला होता. १६ परंतु तुझी फिरलां आहां, आणि माझे नाम अप्रतिष्ठित केलें आहे, आणि ज्यांस त्यांच्या इच्छेप्रमाणें तुझी सुटी दिव्ही होती, तीं तुझी प्रत्येकाने आपला दास व प्रत्येकाने आपली दासी परत घेतलीं आहेत, आणि तीं तुझासाठीं दास व दासी व्हावीं झणून स्वाधीन करून ठेविलीं आ-हेत. १७ याकरितां परमेश्वर झणतो, कीं तुझी प्रत्येकाने आपल्या भावाला, व प्रत्येकाने आप-ल्या शेजाऱ्याला सुटी द्यायला माझे ऐकिलें नाही; झणून पाहा, मी तुझासाठीं तरवारीला व मरीला व दुकाळाला सुटी सांगतों, आणि तुझाला पृथ्वी-तल्या सर्व राज्यांत ढकलायास देईन, असें परमे-श्वर झणतो. १८ आणि ज्या मनुष्यानी माझा करार उलंघिला आहे, ज्यानी मजसमोर वासरूं दुभाग कापून, त्याच्या दोहों भागांमधून क्रमून जो करार केला, त्याचीं वचनें खरीं करून साधिलीं नाहीत; १९ झणजे यहुदाचे सरदार, व यरू-शालेमेचे सरदार, व शंड, व याजक, व देशांतले जे सर्व लोक, वासराच्या भागांमधून गेले, २०

ते त्यांच्या वैयांच्या हातीं, व त्यांच्या जीव शोषणाच्या हातीं देईनच देईन; आणि त्यांचीं मडीं आकाशांतल्या पक्षांस, व पृथ्वीतल्या पशूंस आहार होतील. २१ आणि यहूदाचा राजा जिदकीया, व त्याचे सरदार त्यांच्या वैयांच्या हातीं, व त्यांचा जीव शोषणाच्या हातीं, व बाबेलच्या राज्याचें जें सैन्य तुझ्यापासून वर गेलें आहे, त्यांच्या हातीं देईन. २२ परमेश्वर झणतो, याहा, मी आज्ञा करीन, आणि ते या नगराकडे परत आणीन, तेव्हां ते याजवर लढतील, व हें घेतील, व अग्नीने जाळून टाकीतील; आणि यहूदाचीं नगरें त्यांत कोणी न राही अशीं ओसाड करून ठेवीन.

अध्याय ३५.

यहूदाचा राजा योशीया याचा पुत्र यहोयाकीम याच्या दिवसांत जें वचन परमेश्वरापासून हर्मयाजवळ आलें तें, कीं, २ तूं रेखाबांच्या घरास जा, आणि त्यांस बोलून परमेश्वराच्या मंदिरांत, कोठड्यांतल्या एकींत आण, आणि त्यांस द्राक्षारस प्यायला दे. ३ तेव्हां हबाजिन्याचा पुत्र हर्मया याचा पुत्र याजण्या, व त्याचे बंधू, व त्याचे सर्व पुत्र, व रेखाबांचें सर्व घराणें यांस घेऊन मी, ४ परमेश्वराच्या मंदिरांत यहूदाच्या जो देवाचा भक्त त्याचा पुत्र हनान याच्या पुत्रांची जी कोठडी सरदारांच्या कोठडीजवळ आहे, जी, शलूमचा पुत्र जो मासेया द्वारपाल त्याच्या कोठडीवरतीं आहे, तीं आणिलें. ५ आणि म्या रेखाबांच्या घराण्यांतल्या जनांपुढें द्राक्षारसाने भरलेलीं पात्रें व प्याले ठेवून त्यांस झटलें, द्राक्षारस प्या. ६ तेव्हां ते झणाले, आम्ही द्राक्षारस पिणार नाही; कारण कीं रेखाबाचा पुत्र योनादाब आमचा बाप याने आम्हास आज्ञा दिन्ही, कीं तुम्ही व तुमचे पुत्र सर्वकालपर्यंत द्राक्षारस पिऊं नका; ७ आणि घर बांधू नका, व बीज पेरूं नका, व द्राक्षमळा लावूं नका, व तुम्हाला कोणताहि न व्हावा; परंतु तुम्ही आपले सर्व दिवस डेऱ्यांत वस्ती करा, अद्यासाठीं कीं जेथें तुम्ही आगतुक आहां, त्या भूमीवर तुमचे दिवस बहुत असावे. ८ तर रेखाबाचा पुत्र यहोनादाब आमचा बाप याने ज्याविषयीं

आम्हास आज्ञा दिन्ही, कीं तुम्ही, तुमच्या स्त्रिया, तुमच्या पुत्रांनी, व तुमच्या कन्यांनी, आपले सर्व दिवस द्राक्षारस पिऊं नये; ९ आम्हास हण्यासाठीं घरें बांधूं नयेत; त्या सर्वांनीं आम्ही त्याच्या शुब्दाला मान्य असत आहों, आणि आम्हाला द्राक्षमळा अथवा वेळ अथवा बीज नाही; १० आणि आम्ही देवांस वसत आलों आहों, आणि जें योनादाने आम्हास आज्ञापिलें, त्या सर्वांपमाणें आम्ही करीत असून करीत आलों आहों. ११ आणि आम्ही ननुसब्रेज्वार बाबेलेचा राजा देवांस चढून आला, तेव्हां आम्ही झणालों, याहो, पण खात्यांच्या सैन्यामुळे व शत्रूंच्या वैराण्यामुळे पळ्यालेमेस जाऊं; झणून आम्ही पळ्यालेमेस राहतों.

१२ नंतर परमेश्वराचें वचन हर्मयाजवळ आलें कीं, १३ सैन्यांचा परमेश्वर आम्हास देव झणतो, कीं तूं जाऊन यहूदाच्या मुखांत पळ्यालेमेच्या राहणाऱ्यांस सांग, परमेश्वर झणतो, कीं तुम्ही माझीं वचनं ऐकण्याला तयार नाही काय? १४ रेखाबाचा पुत्र जे योनादाब त्याने ज्या आपल्या आज्ञा आपल्या पुत्रांस, द्राक्षारस पिऊं नये, झणून दिन्ही, त्या सैन्यास धित्या आहेत, आणि या दिवसापर्यंत त्या द्राक्षारस प्याला नाही, ते आपल्या कपड्यां बांध पाळीत आले आहेत; परंतु मी फारिष वरुन बोलून तुम्हाला बोललों आहे, तथापि तुम्ही ऐकिलें नाही. १५ आणि म्या फारिष वरुन माझे सेवक जे भविष्यवादी ते सर्व पाठवून पाठविले, व झटलें, तुम्ही प्रत्येक मार्गास दुष्टमार्गापासून फिरा, आणि आपलीं कपड्यां धुकरा, आणि इतर देवांस त्यांस सेवा करू नका, परंतु तुम्ही भूमीच्या पूर्वजांस दिन्ही, तिजवर राहाल; परंतु तुम्ही पला कान लाविला नाही, आणि माझे ऐकिलें नाही. १६ तर रेखाबाचा पुत्र यहोनादाब याच्या पुत्रांनी आपल्या बापाची आज्ञा जी योनादाब दिन्ही ती पाळिली आहे, परंतु या लोकांस ऐकिलें नाही. १७ याकरितां परमेश्वर देवांचा देव, इस्राएलचा देव झणतो, कीं तुम्ही, व

अरिष्ट मी त्याविषयी बोललों आहे, तें सर्व मी
ब्रूदावर व यरूशालेमेच्या राहणाऱ्यांवर आणीन;
रण कीं तेव्हां मी त्यांस बोललों, तेव्हां त्यांनी
किलें नाहीं; आणि म्या त्यांस आरोळी केली,
तु त्यांनी उत्तर दिलें नाहीं.

१८ आणि हर्मयाने रेखाब्यांच्या घराण्याला
इटलें, सैन्याचा परमेश्वर इस्त्राएलाचा देव
अणतो, कीं तुझी आपल्या यहोनादाब बापाच्या
प्रबस मान्य झालां, व त्याच्या सर्व आज्ञा पाळि-
त्या, आणि जें सर्व त्याने तुझास आज्ञापिलें त्या-
प्रमाणें केलें आहे. १९ याकरितां सैन्याचा पर-
मेश्वर इस्त्राएलाचा देव अणतो, कीं रेखाबाच्या
प्रेमदान पुत्राला मजसमोर उभा राहणारा मनुष्य
म्हणो नाहींसा होणार नाहीं.

अध्याय ३६.

आणि यहुदाचा राजा जो योशीया त्याचा
पुत्र यहोयाकीम याच्या चौथ्या वर्षांत असें
झालें, कीं परमेश्वरापासून हर्मयाजवळ हें वचन
आलें कीं, २ तूं आपणासाठीं पुस्तकाची गुंडाळी
पे, आणि ज्या दिवसापासून मी तुला बोललों,
योशीयाच्या दिवसापासून या दिवसापर्यंत इस्त्राए-
लाविषयी व यहुदाविषयी व सर्व राष्ट्राविषयी जीं
वचनें मी तुला बोललों आहेत, तीं सर्व तिजवर
लिही. ३ जें सर्व अरिष्ट मी त्यांस करायला
अजिण्ठों, तें कदाचित यहुदाचे वंश ऐकतील, अ-
शासाठीं कीं त्यांनी प्रत्येकाने आपल्या कुमार्गापासून
मिरावें, अणजे मी त्यांच्या अन्यायाची व त्यांच्या
पुष्पची क्षमा करीन. ४ तेव्हां हर्मयाने नेरीयाचा
पुत्र बारूख बोलविला; आणि परमेश्वराचीं
सर्व वचनें जीं तो त्याला बोलला होता, तीं हर्म-
याच्या मुखापासून बारूखाने पुस्तकाच्या गुंडाळी-
वर लिहिलीं.

५ आणि हर्मया बारूखाला आज्ञा देतांना बो-
ल्ला, मी कोंडलेला आहे, माझ्याने परमेश्वरा-
च्या मंदिरांत जाववत नाहीं. ६ याकरितां तूं
बा, व बी गुंडाळी त्या माझ्या मुखापासून लिहिलीं,
तिजवरून परमेश्वराचीं वचनें परमेश्वराच्या
मंदिरांत, उष्णत्याच्या दिवसीं, लोकांच्या कार्नी पडत
असो वाच; आणि जे सर्व यहुदी आपल्या नगरां

तून येतात, त्यांच्याहि कार्नी जात असीं तीं वाच.
७ कदाचित त्यांची विनंती परमेश्वरासमोर
येईल, आणि ते आपल्या कुमार्गापासून फिरतील;
कां कीं जो क्रोध व जो कोप परमेश्वराने या
लोकांविषयी सांगितला आहे, तो मोठा आहे. ८
तेव्हां हर्मया भविष्यवादाने नेरीयाचा पुत्र बारूख
याला जें सर्व आज्ञापिलें त्याप्रमाणें त्याने, परमे-
श्वराचीं वचनें त्या पुस्तकावरून परमेश्वरा-
च्या मंदिरांत वाचून, केलें. ९ आणि यहुदाचा
राजा जो योशीया त्याच्या यहोयाकीम पुत्राच्या
पांचव्या वर्षांत नवव्या महिन्यांत असें झालें, कीं
यरूशालेमेंतल्या सर्व लोकांस व जे सर्व लोक
यहुदाच्या नगरांतून यरूशालेमेस आले, त्यांस
अधिकान्यामी परमेश्वरासमोर उपास प्रसिद्ध
केला. १० तेव्हां बारूखाने त्या पुस्तकावरून
हर्मयाचीं वचनें परमेश्वराच्या मंदिरांत, शा-
फन चिटणीसाच्या गमार्या पुत्राच्या कोठडींत,
वरील अंमणांत परमेश्वराच्या मंदिराच्या नव्या
दाराच्या प्रवेशाजवळ, लोकांच्या कार्नी पडत असीं
वाचिलीं.

११ तेव्हां शाफनाचा पुत्र गमार्या याच्या
मीखाया पुत्राने परमेश्वराचीं सर्व वचनें त्या
पुस्तकावरून ऐकिलीं. १२ मग तो राजाच्या
घरांत चिटणीसाच्या कोठडींत उतरला; आणि
पाहा, तेथें सर्व सरदार, अणजे अलीशामा जो
चिटणीस तो, व शमायाचा पुत्र दलाया, व अख्-
बोराचा पुत्र एन्नाथान, व शाफनाचा पुत्र गमा-
र्या, व हनान्याचा पुत्र जिदकीया, हेच सर्व सर-
दार बसले होते. १३ तेव्हां मीखायाने जीं सर्व
वचनें बारूख पुस्तकावरून लोकांच्या कार्नी पडत
असीं वाचीत होता, तेव्हां ऐकिलीं, तीं त्याने त्यांस
दाखविलीं. १४ मग सर्व सरदारांनी खूशीचा
पुत्र शेलेम्या त्याचा पुत्र नथान्या त्याचा पुत्र
यहुदी बारूखाने पाठवून सांगितलें, कीं ज्या
गुंडाळीवरून त्यां लोकांच्या कार्नी पडे असें वा-
चिलें, ती तूं आपल्या हातांत घेऊन ये; तेव्हां
नेरीयाचा पुत्र बारूख ती गुंडाळी आपल्या हा-
तांत घेऊन त्यांजवळ आला. १५ आणि ते
त्याला अणाले, तूं बैस, व ती आमच्या कार्नी
येई असी वाच; तेव्हां बारूखाने ती त्यांच्या

कानीं पडे असी वाचिली. १६ आणि असें झालें, कीं तीं सर्व वचनें ऐकून ते परस्पर भ्याले, व बारूखाला झणाले, निश्चयें आझी हीं सर्व वचनें राजाला सांगूं. १७ तेव्हां त्यानीं बारूखाला पुसलें, कीं त्वां त्याच्या मुखापासून हीं सर्व वचनें कसीं लिहिलीं, तें आझाला सांग. १८ नंतर बारूख त्यांस झणाला, त्याने हीं सर्व वचनें आपल्या मुखाने मजजवळ उच्चारिलीं, तेव्हां म्या हीं पत्रावर शाईने लिहिलीं. १९ मग सरदार बारूखाला झणाले, तूं जा, तूं आणि इर्मया गुप्त राहा, आणि तुझी कोठें आहां, हें कोणाला कळूं नये.

२० मग ते ती गुंडाळी एलीशामा चिटणीसाच्या कोठडीत ठेवून अंगणांत राजापासीं गेले, आणि त्यानीं तीं सर्व वचनें राजाच्या कानावर घातलीं. २१ तेव्हां राजाने ती गुंडाळी आणायाला यहूदी पाठविला, आणि त्याने ती एलीशामा चिटणीसाच्या कोठडीतून आणिली; तेव्हां यहूदीने राजा ऐके, आणि जे सरदार राजाजवळ उभे राहिले होते, ते सर्व ऐकत, अशी ती वाचिली. २२ राजा तर नववे महिन्यांत हिवाळ्याच्या घरांत बसला होता, आणि त्याजपुढें शोगडी जळत होती. २३ तेव्हां असें झालें, कीं यहूदीने तीन चार पत्रें वाचिलीं असतां राजाने ती गुंडाळी लेखकाच्या चाकूने कापिली, आणि शोगडीतल्या अर्भीत टाकिली, ती सर्व गुंडाळी शोगडीतल्या अर्भीकडून नष्ट होऊन जाईपर्यंत. २४ आणि राजा व त्याच्या ज्या सर्व सेवकांनी हीं सर्व वचनें ऐकिलीं, ते भ्याले नाहींत, आणि त्यानीं आपलीं वस्त्रें फाडिलीं नाहींत. २५ परंतु त्याने ती गुंडाळी जाळूं नये, झणून एल्नाथान व दलाया व गमार्या यांनी राजाजवळ विनंती केली होती, तथापि त्याने त्यांचें ऐकिलें नाहीं. २६ नंतर बारूख चिटणीस आणि इर्मया भविष्यवादी यांस धरावें झणून राजाने हम्मेलेखाचा पुत्र यराझेल आणि अज्जीएलाचा पुत्र सराया आणि अब्देलाचा पुत्र शेलेम्या यांस आज्ञापिलें, परंतु त्यांस परमेश्वराने लपविलें.

२७ मग ती गुंडाळी व बारूखाने जीं वचनें इर्मयाच्या मुखापासून लिहिलीं होती, तींहि राजाने जाळित्यानंतर परमेश्वराचें वचन इर्मयाज-

वळ आलें कीं, २८ तूं पुन्हा आपणासाठीं दुसरी गुंडाळी घे, आणि जीं पूर्ववचनें पहिल्या गुंडाळीवर होती, जीं यहूदाच्या यहोयाकीम याने जाळिलीं, तीं सर्व इज्रवर लिही. २९ आणि यहूदाचा राजा यहोयाकीम याला सांग, परमेश्वर झणतो, कीं त्वां इज्रवर कां लिहिलें आहे, कीं निश्चयें बाबेलेचा राजा येईल, आणि या देशास नासील, आणि यांतले मनुष्य व पशु नष्ट करील, असें बोलून ही गुंडाळी त्वां जाळी आहे. ३० याकरितां यहोयाकीम जो यहूदाचा राजा त्याविषयीं परमेश्वर झणतो, कीं त्याला दावीदाच्या सिंहासनावर बसायला कोणी राहणार नाहीं; आणि त्याचें प्रेत दिवसांतल्या ठगला व रात्रीतल्या हिवाला बाहेर टाकिलील. ३१ आणि त्याला व त्याच्या संतानाला व त्याच्या सेवकांस त्याच्या अन्यायामुळें शासीन, आणि जें अहित व त्याविषयीं बोललों आहे, आणि त्यानीं ऐकिलें नाहीं, तें सर्व त्याजवर व यरूशालेमेच्या राहण्यांवर व यहूदाच्या मनुष्यांवर आणोन.

३२ नंतर इर्मयाने दुसरी गुंडाळी घेऊन नेरी याचा पुत्र जो बारूख चिटणीस त्याला दिली, तेव्हां त्याने जें पुस्तक यहूदाच्या यहोयाकीम राजाने अर्भीत जाळिलें होतें, त्यांतलीं सर्व वचनें इर्मयाच्या मुखापासून तिजवर लिहिलीं; आणि त्यांस अणखी बहुत तसलीं वचनें लाविलीं होती.

अध्याय ३७.

तर यहोयाकीमाचा पुत्र कोन्या जो नबुलनेझर बाबेलेचा राजा याने यहूदाच्या देशांत रावा केला होता, त्याच्या स्थानीं योशीयाचा पुत्र जिदकीया राजा राज्य करित होता. २ परंतु परमेश्वराने जीं आपलीं वचनें इर्मया भविष्यवादीकडून बोलविलीं, तीं तो, व त्याचे सेवक, व देशांतले लोक ऐकेनात. ३ आणि जिदकीया राजांनं शेलेम्याचा पुत्र यहूखल, व मासेया यादवचा पुत्र जो जफान्या, हे इर्मया भविष्यवाद्यांसदेखून सांगितलें, तूं आझासाठीं परमेश्वर बेकामचा देव त्याजवळ प्रार्थना कर. ४ तेव्हां त्यां या लोकांमध्ये येत जात होता; कां कीं त्यांनी त्याला बंदिशाळेंत घातलें नव्हतें. ५ आणि फ-

चें सैन्य मिसरांतून निघून आलें; तेव्हा बे
अस्ती यरूशालेमेवर वेढा घालून लढत होते, ते
आंचे वर्तमान ऐकून यरूशालेमेहून गेले.

६ नंतर परमेश्वराचें वचन हर्मया भविष्य
वाचवळ आलें कीं, ७ परमेश्वर इस्राएलाचा
ह्वाणतो, कीं यहूदाच्या ज्या राजाने तुझाला
जबबळ मला पुसायाला पाठविलें, त्याला सांगा,
१ पाहा, तुमचें सहाय करायाला जें फारोचें
न्य निघून आलें आहे, तें आपल्या मिसर देशांत
रव जाईल. ८ आणि खास्ती परत येतील, आणि
११ नगरावर लढतील, आणि हें घेऊन अमीने जा-
ळतील. ९ परमेश्वर ह्वाणतो, कीं निश्चयें
खास्ती आद्यापासून जातील, असें बोलून तुझी
वाण्यास फसवूं नका; कां कीं ते जाणार नाहीत.
१० कां तर जें खास्ती तुझासीं लढतात, त्यांचें
सर्व सैन्य बरी तुझी हाणितेत, आणि त्यातून के-
त घायाळ मनुष्य उरते, तरी ते प्रत्येक आपल्या
दयांत ठटून हें नगर अमीने जाळिते.

११ आणि फारोच्या सैन्यामुळे खास्याचें
सैन्य यरूशालेमेपासून उठविलेलें असतां असें
आलें कीं, १२ हर्मया यरूशालेमेतून बऱ्यामीन
देशांत जायास निघाला, तेथें लोकांमध्ये शेतांचा
वाटा थावा ह्वाणून. १३ मग तो बऱ्यामीनाच्या
दारांत गेला असतां तेथें हनान्याचा पुत्र शेलेम्या
याचा पुत्र इरीया नामें एक नायक होता, त्याने
हर्मया भविष्यवाद्याला धरून धाटलें, तूं खास्या-
कडे फितत आहेस. १४ तेव्हा हर्मया बोलला,
खोटे बोलतोस, मी खास्याकडे फितत नाहीं;
त्यापि तो त्याचें ऐकेना; मग इरीयाने हर्मयाला
धरून सरदाराजवळ नेलें. १५ आणि सरदा-
राने हर्मयावर कोपित होऊन त्याला हाणिलें,
आणि बंदिशाळेंत यहोनाथान जो चिटणीस त्या-
च्या घरांत घातलें; कारण कीं तें त्यानी बंदिशा-
ळा केलें होतें.

१६ तेव्हा हर्मया खात्रेच्या घरांत व कोंड्यांत
गेला, आणि तेथें बहुत दिवस हर्मया राहिला
होता; १७ तेव्हा जिद्कीया राजाने पाठवून त्या-
ला काढिलें; आणि राजाने त्याला आपल्या घरांत
गुपणें पुसून धाटलें, परमेश्वरापासून काहीं वचन
आहे काय? तेव्हा हर्मया ह्वाणला, आहे; मग

तो ह्वाणला, तूं बाबेलेच्या राजाच्या हातीं दे-
ण्यांत येतील. १८ आणि हर्मया जिद्कीया
राजाला ह्वाणला, तुझा अथवा तुझ्या सेवकांचा
अथवा या लोकांचा म्या काय अपराध केला आहे,
कीं तुझी मला बंदिशाळेंत घातलें आहे? १९
तर तुमच्या ज्या भविष्यवाद्यांनी तुझाला भविष्य
सांगितलें, कीं बाबेलेचा राजा तुझाजवळ व या
देशावर येणार नाही, ते कोठें आहेत? २० तर
आतां प्रभो राजा, माझें ऐक; माझी विनंती तुज-
समोर येवो; आणि म्या तेथें मरूं नये, ह्वाणून
मला यहोनाथान चिटणीसाच्या घरास परत पाठवूं
नको. २१ तेव्हा त्यानी हर्मयाला बंदिशाळेच्या
अंगणांत ठेवावें, व नगरांतली सर्व भाकर संपेपर्यंत
भाकर करणाऱ्यांच्या आळींतून त्याला नित्य भाक-
रीचा तुकडा द्यावा, अशी राजाने आज्ञा केली;
मग हर्मया बंदिशाळेच्या अंगणांत राहिला.

अध्याय ३८.

तेव्हा हर्मया सर्व लोकांजवळ जां सर्व वचनें
बोलला, कीं परमेश्वर ह्वाणतो, कीं जो या
नगरांत राहतो तो तरवारीने, दुकाळाने व मरिने
मरेल, आणि जो खास्याकडे निघून जाईल तो
वांचेल, आणि त्याचा जीव त्याला लुट असा हो-
ईल, आणि तो वांचेल, २ परमेश्वर ह्वाणतो,
कीं निश्चयें हें नगर बाबेलेच्या राजाच्या सैन्या-
च्या हातीं देण्यांत येईल, आणि तें हें घईल, ३
तीं वचनें मत्तानाचा पुत्र शफाट्या आणि पाश-
हूराचा पुत्र गदात्या आणि शेलेम्याचा पुत्र यु-
खाल आणि मान्खीयाचा पुत्र पाझूर यानी
ऐकिली. ४ मग सरदार राजाजवळ बोलले, या
मनुष्याला जिवें मारावें; कारण कीं जे लढाईचीं
माणसें या नगरांत ठरलीं आहेत त्यांचे हात आणि
सर्व लोकांचे हात हा त्याजवळ असलीं वचनें
बोलून दुर्बल करितो, कां कीं हा मनुष्य या लो-
कांचें कुशल नव्हे, परंतु यांचें अरिष्ट शोधितो.
५ तेव्हा जिद्कीया राजा ह्वाणला, तो तुमच्या
हातांत आहे; तर राजाच्याने तुमचें काहीं करवत
नाहीं. ६ मग त्यानी हर्मयाला घेऊन हम्मेले-
खाचा पुत्र मान्खीया याची जी खांच बंदिशाळे-
च्या अंगणांत होती तीत टाकिलें; तेव्हा दोन्या-

कडून त्यानी इर्मयाला उतरिलें; आणि खाचेंत पाणी नव्हतें, परंतु चिखल होता; तर इर्मया चिखलांत रतला.

७ नंतर राजा बन्यामीनाच्या दारांत बसला असतां इर्मया त्याने खाचेंत घातला आहे, असें एबेदमेलेख जो खूशी जो राजाच्या घरांतला एक शंड होता, त्याने ऐकिलें. ८ तेव्हां एबेदमेलेख राजाच्या घरांतून निघून राजाजवळ येऊन बोलला कीं, ९ हे प्रभो राजा, या मनुष्यानी जें इर्मया भविष्यवाद्याला केलें आहे, तें सर्व वाईट केलें आहे, ज्या त्याला त्यानी खाचेंत घातलें आहे; आणि तो आपल्या स्थानावर भुकेने मरतो; कां कीं नगरांत अणखी कांही भाकर नाहीं. १० तेव्हां राजाने एबेदमेलेख खूशीला आज्ञा देतांना सांगितलें, तूं आपल्या हाताखालीं एथून तीस मनुष्य घे, आणि इर्मया भविष्यवादी मेला नाहीं, तो खाचेंतून वर काढ. ११ मग एबेदमेलेखाने आपल्या हाताखालीं मनुष्य घेऊन राजाच्या घरांत भांडाराखालीं जाऊन तेथून जीणें फडके व कुजक्या चिंध्या काढिल्या, आणि दोऱ्यांकडून खाचेंत इर्मयाजवळ उतरिल्या. १२ आणि एबेदमेलेख खूशी इर्मयाला झणाला, ते जीणें फडके व त्या कुजक्या चिंध्या दोऱ्यांखालीं आपल्या काखांस लाव; मग इर्मयाने तसें केलें. १३ तेव्हां त्यानी इर्मया दोऱ्यांकडून ओढून खाचेंतून वर काढिला; मग इर्मया बंदिशाळेच्या अंघणांत राहिला.

१४ नंतर जिदकीया राजाने पाठवून इर्मया भविष्यवादी परमेश्वराच्या घराच्या तिसऱ्या प्रवेशांत आपल्याजवळ घेतला; आणि राजा इर्मयाला झणाला, मी तुला एक गोष्ट पुसतों; मजजवळ कांहीं गुप्त राखूं नको. १५ तेव्हां इर्मयाने राजाला झटलें, जर मी ती तुला प्रगट करीन, तर खचीत मला मारविणार नाहींस ना? आणि जर तुला बोध करीन, तर माझें ऐकसील कीं नाहीं? १६ तेव्हां जिदकीया राजाने इर्मयाजवळ गुप्तपणें शपथ केली, कीं ज्या जीवंत परमेश्वराने आमचा हा जीव उत्पन्न केला, त्याचीच शपथ मी करितों, कीं मी तुला मारविणार नाहीं, आणि जे मनुष्य तुझा जीव ध्यायास इच्छितात, त्यांच्या हातीं मी तुला देणार नाहीं. १७ मग इर्मयाने जिदकीया-

जवळ सांगितलें, परमेश्वर सैन्यांचा देव इस्राएलाचा देव झणतो, कीं जर बाबेलेच्या राजाच्या सारदारजवळ खचीत बाहेर जासील, तर तुझा जीव वांचेल, आणि हें नगर अमीकडून जाळणार नाहीं आणि तूं वांचसील, व तुझें घराणें वांचेल. १८ परंतु जर बाबेलेच्या राजाच्या सरदाराजवळ निघून मेला नाहींस, तर हें नगर खासऱ्यांच्या हातें देण्यांत येईल, मग ते हें अमीने जाळतील, आणि तूं त्यांच्या हातांतून सुटणार नाहींस. १९ तेव्हां जिदकीया राजा इर्मयाजवळ झणाला, यहूदी खासऱ्यांकडे फितले आहेत ते मला त्यांच्या हातीं देतील, मग ते माझ्या चेष्टा करतील, आणि मी मरण पावूं नये. २० मग इर्मया बोलला, ते देणार नाहींत; जो परमेश्वराचा शब्द तुझजवळ बोलतों, तो ऐक; झणजे तुला बरें होईल, आणि तुझा जीव वांचेल. २१ परंतु जर बाहेर जायला अमान्य होसील, तर जे वचन मला परमेश्वराने दाखविलें आहे, तें होच नाहीं; २२ आणि पाहा, ज्या स्त्रिया यहूदाच्या राजाच्या घरांत उरल्या आहेत, त्या सर्वांस बाबेलेच्या राजाच्या सरदारांकडे बाहेर नेतील, तेव्हां त्या बोलतील, तुझ्या मित्रानी तुला ठरविलें केलें आहे, आणि ते तुजवर प्रबल झाले आहेत, तुझे पाय चिखलांत रतले आहेत, ते मागे फिरले आहेत. २३ आणि तुझ्या सर्व स्त्रिया व तुझें लेंकरें ते खासऱ्यांजवळ बाहेर नेतील; आणि तूं त्यांच्या हातांतून सुटणार नाहींस, परंतु बाबेलेच्या राजाच्या हातांत सांपडसील; आणि हें मला कळून टाकीत, असें करीसील.

२४ मग जिदकीयाने इर्मयाला झटलें, व गोष्टी कोणास कळूं नयेत, झणजे तूं मरण पावशीस. २५ आणि मी तुजसीं बोललों आहे, कीं जर सरदार ऐकतील, व तुजजवळ येऊन ते तूं राजाजवळ बोलला आहेस, तें आणि राजा समजला बोलला असेल तें आद्याला सांग, आद्याजवळ गुप्त राखूं नको, झणजे आद्या तुला मारविणार नाहीं, असें जर तुला झणतील, २६ त्यांस सांग, यहोनाथानाच्या घरांत मला जें वचन दयाला परत पाठवूं नये, झणून मी बाबेली विनंती राजापुढें निवेदीत होतों. २७ नंतर सर्व

तरदारानी इर्मयाजवळ येऊन त्याला पुसलें; तेव्हां
॥ सर्व वचनें राजाने आज्ञापिलीं होतीं त्याप्रमाणें
॥ ते सांगितलें, मग ते त्यापासून उगे राहिले;
॥ कीं गोष्ट समजली नव्हती. २८ तर ज्या दि-
॥ र्शी यरूशालेम घेतली, त्या दिवसापर्यंत इर्मया
दिशाळेच्या अंगणांत राहिला; आणि जेव्हां
॥ यरूशालेम घेतली, तेव्हां तथें होता.

अध्याय ३९.

यहूदाचा राजा जिदकीया याच्या नवव्या वर्षांत,
॥ दहाव्या महिन्यांत नबूखद्रेञ्जार बबेलेचा
॥ राजा आणि त्याचें सर्व सैन्य यांनी यरूशाले-
॥ मध्ये येऊन तिला वेढा घातला. २ मग जिदकी-
॥ याच्या अकराव्या वर्षांत, चौथ्या महिन्यांत, महि-
॥ याच्या नवव्या दिवशीं नगर मोडून टाकिलें.
॥ तेव्हां बबेलेच्या राजाचे सर्व सरदार जे ने-
॥ गाल शारेजेर, साभारनबू, सारसखीम, राब्-
॥ सारीस, नेगाल शारेजेर, राबमाग, व बबेलेच्या
॥ राजाचे सर्व वरकड सरदार ते येऊन मधल्या
॥ गारांत बसले.

४ आणि असें झालें, कीं यहूदाचा राजा जि-
॥ दकीया आणि सर्व लढाईचीं माणसें यांनी त्यास
॥ राहिलें, तेव्हां हे पळाले, आणि राजा राजाच्या
॥ गाराच्या वाटेनें दोहों कोटांच्या मधल्या दाराकडून
॥ मारातून निघून गेले; आणि तो पटांगणाच्या वाटेनें
॥ नेघून गेला. ५ तेव्हां खासद्यांचे सैनिक त्यांच्या
॥ पळीस लागले, आणि यरेहोच्या पटांगणावर त्यांनी
॥ जिदकीयाला आटपलें; मग त्याला घेऊन हमाथ
॥ र्शांतल्या रिब्लास बबेलेच्या नबूखद्रेञ्जार रा-
॥ जाजवळ वर आणिलें, तेव्हां त्याने त्याला शासनें
॥ आंगितलीं. ६ आणि रिब्लांत बबेलेच्या राजाने
॥ जिदकीयाचे पुत्र त्याच्या देखतां बधिले; आणि
॥ यहूदाचे सर्व श्रेष्ठ अनहिले बबेलेच्या राजाने व-
॥ धले. ७ आणि त्याने जिदकीयाचे डोळे अंधळे
॥ केले, आणि त्याला बबेलेस नेण्यासाठीं त्याला
॥ तेहों पितळाच्या बेड्यांनी बांधिलें.

८ आणि खासद्यांनी राजाचें घर व लोकांचीं
॥ रें भिमीकडून जाळिलीं, आणि यरूशालेमेचे
॥ गेट पाडिले. ९ तेव्हां जे लोक नगरांत उरले
॥ यांचें शेष व जे फितणारे त्याजकडे फितले होते

ते व उरलेल्या लोकांचें शेष यांस नबूजरदान रा-
॥ जरक्षकांचा नायक याने पाडावकरून बबेलेस
॥ नेलें. १० परंतु ज्या नीच लोकांस काहीं नव्हतें,
॥ त्यातून कित्येकांस राजरक्षकांच्या नबूजरदान नाय-
॥ काने यहूदा देशांत राहूं दिल्लें, आणि त्यावेळेस
॥ त्यांस द्राक्षमळे व शेतें दिल्लीं.

११ आणि राजरक्षकांचा नायक नबूजरदान
॥ याला बबेलेच्या नबूखद्रेञ्जार राजाने इर्मयावि-
॥ पर्यां आज्ञा दिल्ली कीं, १२ तूं त्याला घेऊन
॥ त्याजवर आपलें लक्ष्य ठेव, आणि त्याचें काहीं
॥ वाईट करूं नको; परंतु जेथें तो तुला सांगेल
॥ तसें त्याला कर. १३ तेव्हां नबूजरदान राजर-
॥ क्षकांचा नायक याने पाठविलें, आणि नबूशाब्-
॥ बाब, राबसारीस, व नेगाल शारेजेर, राबमाग
॥ यांनी व बबेलेच्या राजाच्या सर्व नायकांनी पाठ-
॥ वून, १४ इर्मया बंदिशाळेच्या अंगणांतून बाहेर
॥ काढिला, आणि घरीं न्यावा, छणून शाफानाचा
॥ पुत्र अहीकाम याचा पुत्र गदाल्या याजवळ
॥ सोपून दिल्ला; मग तो लोकांमध्ये राहिला.

१५ तर जेव्हां इर्मया बंदिशाळेच्या अंगणांत
॥ कोंडलेला होता, तेव्हां परमेश्वराचें वचन त्या-
॥ जवळ आलें कीं, १६ तूं जाऊन एबेदेमेलख
॥ जो सूर्या त्याला सांग, कीं सैन्यांचा परमेश्वर
॥ इस्राएलाचा देव छणतो, कीं पाहा, मी आपलीं
॥ वचनें या नगरावर कुशलासाठीं नव्हे, परंतु अरि-
॥ ष्टासाठीं आणीन; आणि त्यावेळेस तीं तुजसमक्ष
॥ घडतील. १७ आणि परमेश्वर छणतो, मी
॥ तुला त्या दिवशीं सोडवीन; छणजे ज्या मनुष्यां-
॥ मुकें तूं भयभीत आहेस, त्यांच्या हातीं तूं सांपड-
॥ नार नाहीस. १८ कारण कीं मी तुला खचित
॥ सोडवीन, छणून तरवारीकडून पळणार नाहीस,
॥ परंतु तुझा जीव तुला लूट असा होईल; कां कीं
॥ त्वां मजवर भाव ठेविला आहे, असें परमेश्वर
॥ छणतो.

अध्याय ४०.

यहूदा व यरूशालेम यांतील जे सर्व पाडाव
॥ बबेलेस नेले, त्याजमध्ये जेव्हां इर्मया बेड्यांनी
॥ बांधलेला होता, तेव्हां नबूजरदान राजरक्षकांचा
॥ नायक याने त्याला घेऊन रामाहून सोडून पाठ-

विलें, त्यानंतर जें वचन हर्मयाजवळ आलें तें. २ तर राजरक्षकांच्या नायकाने हर्मयाला घेऊन त्याला द्याटलें, परमेश्वर तुझा देव हें सर्व अरिष्ट या स्थानावर बोलला. ३ आणि जसें परमेश्वर बोलला, तसें त्याने हें प्रत्ययास आणून साधिलें आहे; कां तुम्ही परमेश्वराविरुद्ध पाप केलें, आणि त्याचा शब्द ऐकिला नाहीं, द्याणून तुम्हाला असी गोष्ट झाली आहे. ४ तर आतां पाहा, ज्या बेड्या तुझ्या हातांस होत्या, त्यांपासून म्या तुला या दिवसी सोडविलें आहे; मजसंगतीं बाबेलेस येणें जर तुझ्या दृष्टीस उत्तम असेल, तर ये, द्याणजे मी आपलें लक्ष्य तुजवर ठेवीन; परंतु मजसंगतीं बाबेलेस येणें, जर तुझ्या दृष्टीस वाईट असेल तर येऊं नको; पाहा, सर्व देश तुजपुढें आहे; जेथें जायाला तुझ्या दृष्टीस उत्तम व ठीक असेल तेथें जा. ५ मग तो परत गेला नसतां नबूजरदान द्याणाला, शाफानाचा पुत्र अहीकाम याचा पुत्र गदात्या जो बाबेलेच्या राजाने यहूदांतल्या नगरांवर अधिकारी केला आहे, त्याजकडे परत जा, आणि त्यासीं लोकांमध्ये वस्ती कर; अथवा जेथें कोठें जायाला तुझ्या दृष्टीस ठीक असेल तेथें जा; मग राजरक्षकांच्या नायकाने त्याला अन्न व दान देऊन जाऊं दिन्हें. ६ तेव्हां हर्मया अहीकामाचा पुत्र गदात्या याजकडे मिजपास गेला; आणि जे लोक देशांत उरले होते त्यांमध्ये त्याजवळ राहिला.

७ तर बाबेलेच्या राजाने अहीकामाचा पुत्र गदात्या देशावर अधिकारी नेमिला आहे, आणि त्याजवळ पुरुष व स्त्रिया व पोरें व देशांतल्या नीच लोकांतले जे बाबेलेस पाडाव असे नेले नव्हते, त्यांतून कित्येक ठेविले आहेत, असें जेव्हां सैन्याचे जे सर्व नायक रानांत होते, त्यांनी व त्यांच्या मनुष्यांनी ऐकिलें, ८ तेव्हां ते जे नथान्याचा पुत्र इश्माएल, व कारेहाचे पुत्र योहानान, व योनाथान व तन्हुमेथाचा पुत्र सराया, व एफि जो नतोफाथी त्याचे पुत्र, व यज्न्या जो कोणीएका मखाथ्याचा पुत्र ते, व त्यांचे मनुष्य मिजपास गदात्याजवळ आले. ९ तेव्हां शाफानाचा पुत्र अहीकाम याचा पुत्र गदात्या त्यांस, व त्यांच्या मनुष्यांस शपथ करून द्याणाला, खासद्यांल से-

वायाला भिऊं नका; देशांत वस्ती करा, आणि बाबेलेच्या राजाची सेवा करा, द्याणजे तुम्हाला बरें होईल. १० आणि पाहा, जे खासदी काढाजवळ येतील, त्यांचा उपचार करायाल मिजपास वस्ती करीन; परंतु तुम्ही द्राक्षारस फलें व तेल गोळा करा, आणि आपल्या कानां सांठवा, आणि जीं तुमचीं नगरें तुम्ही घेतलीं आहेत, त्यांत वसा. ११ आणि बाबेलेच्या राजां यहूदांतलें शेष ठेविलें आहे, आणि त्यांवर फानाचा पुत्र अहीकाम याचा पुत्र गदात्या अधिकारी नेमिला आहे, असें जे सर्व यहूदी मोवाब व अम्मोनी लोकांत व अदोमांत व सर्व देशांत जे होते त्यांनी जेव्हां ऐकिलें, १२ तेव्हां सर्व स्थानांत ते पिटून घालविले होते, त्यांतले सर्व यहूदी फिरून यहूदा देशांत मिजपास गदात्याजवळ आले, आणि पुष्कळ द्राक्षारस व फलें केंवळ करिते झाले.

१३ मग कारेहाचा पुत्र योहानान व जे सैन्याचे नायक रानांत होते, ते मिजपास गदात्याजवळ येऊन, १४ त्याला द्याणाले, अम्मोनी लोकांचा राजा बालीस याने नथान्याचा पुत्र इश्माएल तुला जिवें मारायाला पाठविला आहे, असें तूं खचीत जाणतोस कीं नाहीं! परंतु अहीकामाचा पुत्र गदात्या याविषयीं त्यांवर विश्वासला नाहीं. १५ नंतर कारेहाचा पुत्र योहानान मिजपास गदात्याजवळ गुप्तपणें बोलला, मी म्या जाऊन नथान्याच्या इश्माएल पुत्राला हाणावें, आणि हें कोणाला कळणार नाहीं; त्यां कां तुला हाणावें, मग जे यहूदी तुजवळ एकटलेले आहेत, ते सर्व विखरतील, आणि यहूदावें शेष नष्ट होईल! १६ तेव्हां अहीकामाचा गदात्या पुत्राने कारेहाच्या योहानान पुत्राला द्याटलें, असें कर्म करूं नको; कां कीं तूं इश्माएल विषयीं खोटें बोलतोस.

अध्याय ४१.

मग सातव्या महिन्यांत असें झालें, कीं अहीकाम जो राजकीय वंशांतला, व राजाच्या सर्वोत्तमा याचा पुत्र नथान्या याचा पुत्र इश्माएल आपणासंगतीं दाहा मनुष्य घेऊन मिजपास बरीस-

त्या गदाच्या पुत्राजवळ आला, आणि तेथें मि-
लत ते एकत्र बेविले. २ तेव्हां नथान्याचा
पुत्र इश्माएल, व त्यासंगतीं जे दाहा मनुष्य होते,
त्यांनी उठून शाफानाचा पुत्र अहीकाम याचा पुत्र
हान्या जो बाबेलेच्या राजाने देशांत अधिकारी
मिला होता, तो तरवारिने हाणून जिवें मारिला.
आणि जे सर्व यहूदी त्यापासीं, झणजे गदा-
पासीं मिज्यांत होते त्यांस, व जे खास्दी तेथें
मडले त्यांस, आणि जे लढाईचीं माणसं तेथें
होई त्यांस इश्माएलाने हाणिलें. ४ आणि त्याने
हान्याला जिवें मारित्यांतर दुसऱ्या दिवसी,
जेव्हां हें कोणास कळलें नव्हतें, तेव्हां असें झालें
हें, ५ शखेमेहून, शीलोहून व शोबोनेहून
कीं जण मनुष्य आपल्या दाढ्या कापिलेल्या अ-
शा, वस्त्रें फाडिलेलीं असतां, आणि आपलीं अंगें
कापण जखमी केलेलीं असतां, परमेश्वराच्या
प्रांत आणायामासाठीं अर्पण व धूप आपल्या हातांत
ठेवून आले. ६ तेव्हां नथान्याचा पुत्र इश्माएल
यांस भेटायकरितां मिज्यांतून चालत रडत निघा-
न, आणि तो त्यांस भेटला असतां असें झालें,
आणि त्याने त्यांस छटलें, अहीकामाचा पुत्र जो ग-
दाच्या त्याजवळ या. ७ मग ते नगरामध्यें
आले असतां असें झालें, कीं नथान्याचा पुत्र जो
इश्माएल त्याने व त्यासंगतीं जे मनुष्य होते त्यांनी
यांस वधून खांचेमध्यें टाकिलें. ८ परंतु त्यांमध्यें
भसे दाहा मनुष्य सांपडले, जे इश्माएलाला छ-
टले, आद्वाला गहूं, यव, तेल, व मध अशांच्या
जो शेतांत आहेत, याकरितां आद्वाला जिवें
गळू नको; तेव्हां त्याने त्यांस सोडिलें, आणि
यांच्या भाव्वांमध्यें जिवें मारिलें नाहीं. ९ तर
जे मनुष्य गदाच्यासहित इश्माएलाने हाणिले,
यांचीं सर्व मंडी ज्या खांचेंत त्याने टाकिलीं, ती
गिच होती, जी आसा राजाने बाशा जो इस्त्रा-
एलचा राजा याच्या भयामुळें केली होती, ती न-
थान्याचा पुत्र इश्माएल याने वधलेल्यांनी भरिली.
१० तेव्हां लोकांतलें जें सर्व शेष मिज्यांत होतें,
जाच्या कन्या, व जे सर्व लोक मिज्यांत उरले
होते, जे नबूजर्दान राजरक्षकांचा नायक याने
अहीकामाच्या गदाच्या पुत्राजवळ ठेविले होते, ते
इश्माएलाने पाडाव करून नेले, त्यांस नथान्याचा

पुत्र इश्माएल पाडाव करून अम्मोनी लोकांकडे
पार जायासाठीं गेला.

११ मग नथान्याच्या इश्माएल पुत्राने जी
सर्व दुष्टाई केली होती, ती जेव्हां कारेहाच्या
योहानान पुत्राने व त्याजवळ जे सर्व सैन्यानायक
होते त्यांनी ऐकिली, १२ तेव्हां ते आपले सर्व
मनुष्य घेऊन नथान्याचा पुत्र इश्माएल यासीं ल-
ढायाला गेले, आणि गिबोनेस जीं पुष्कळ पाण्यें
आहेत, त्याजवळ तो त्यांस सांपडला. १३ आणि
असें झालें, कीं जे सर्व लोक इश्माएलकडे होते,
त्यांनी जेव्हां योहानान जो कारेहाचा पुत्र त्याला,
व त्यासहित जे सर्व सैन्यानायक होते, त्यांसहि
पाहिलें, तेव्हां ते हर्षले. १४ मग मिज्याहून जे
सर्व लोक इश्माएलाने पाडाव करून नेले होते, ते
माघारें फिरले, व फिरून कारेहाचा पुत्र योहानान
याजकडे गेले. १५ तेव्हां इश्माएल नथान्याचा
पुत्र आठ मनुष्यांसहित योहानानापासून पळून
अम्मोनी लोकांकडे गेला. १६ मग इश्माएलाने
अहीकामाचा पुत्र गदाच्या हाणित्यांतर लोकां-
तलें जें सर्व शेष योहानानाने नथान्याचा पुत्र
इश्माएल यापासून मिज्यांतून परत घेतलें, आणि
गिबोनेहून जे वीर, लढाईचीं माणसं, व स्त्रिया, व
पोरें, व शंड त्याने परत घेतले, त्यांस कारेहाचा
पुत्र जो योहानान तो व त्यासहित जे सर्व सैन्य-
नायक होते ते घेऊन, १७ गेले, आणि खिब्दा-
माची जी वस्ती बेथलेहेमेजवळ आहे, तींत खा-
स्यामुळें मिसरांत जावें झणून राहिले, १८
कां तर ते त्यामुळें भयभीत होते; कारण कीं अही-
कामाचा पुत्र गदाच्या जो बाबेलेच्या राजाने देशांत
अधिकारी नेमिला होता, तो नथान्याच्या इश्माएल
पुत्राने हाणिला होता.

अध्याय ४२.

तर सैन्यांचे सर्व नायक, व कारेहाचा पुत्र यो-
हानान, व होशायाचा पुत्र यजण्या, व सर्व
लोक, लहान मोठे, जवळ येऊन, २ इर्मया भवि-
ष्यवाद्याला झणाले, आमची विनंती तुजसमोर
यावी, आणि आम्हासाठीं, या सर्व शेषासाठीं पर-
मेश्वर जो तुझा देव त्याजवळ प्रार्थना कर, कां-
कीं जसें तुझे डोळे आद्वाला पाहतात, तसे आ-

झी बहुतांतून थोडे उरलों आहों. ३ ह्मणजे कोणत्या वाटेत आझी जावें, आणि कोणतें काम आझी करावें, हें परमेश्वर तुझा देव आझाला दाखवील. ४ तेव्हां हर्मया भविष्यवादी त्यांस झणाला, म्या तुमचें ऐकिलें आहे; पाहा, परमेश्वर जो तुमचा देव त्याज्जवळ मी तुमच्या वचनाप्रमाणें प्रार्थना करीन; मग असें होईल, कीं जें काहीं उत्तर परमेश्वर तुझासाठीं देईल, तें तुझाला सांगेन; मी तुझाजवळ काहीं गुप्त राखणार नाहीं. ५ तेव्हां ते हर्मयाला झणाले, परमेश्वर आझामध्ये खरा व विश्वासु साक्षी होवो, कीं जें काहीं परमेश्वर तुझा देव तुजकडून आझाकडे पाठवील, त्याप्रमाणें आझी निश्चय करूं. ६ तें उत्तम अथवा वाईट असलें, तरी परमेश्वर आमचा देव ज्याज्जवळ आझी तुला पाठवितां, त्याचा शब्द आझी ऐकूं; अशासाठीं कीं परमेश्वर आमचा देव याचा शब्द जेव्हां आझी ऐकतां, तेव्हां आझाला बरें व्हावें.

७ मग दाहा दिवसानंतर असें झालें, कीं परमेश्वराचें वचन हर्मयाजवळ आलें. ८ तेव्हां त्याने योहानान जो कारेहाचा पुत्र तो, व त्याज्जवळ जे सर्व सैन्यनायक होते ते, व सर्व लोक, लहान मोठे, बोलाविले. ९ आणि त्यांस झटलें, ज्याज्जवळ तुझी मला त्यासमोर तुमची विनंती निवेदायाला पाठविलें, तो परमेश्वर इस्राएलाचा देव झणतो कीं, १० जर खचीत या देशांत राहाल, तर मी तुझाला बांधीन, व पाडणार नाहीं, आणि तुझाला लावीन, व उपटणार नाहीं; कारण कीं जें अरिष्ट म्या तुझाला केलें, त्याविषयीं मी अनुतापलों आहे. ११ ज्यामुळें तुझी भयभीत आहां, त्या बाबिलेच्या राजांमुळें भयभीत असूं नका; परमेश्वर झणतो, त्यामुळें भयभीत असूं नका; कां तर तुझास तारायाला व त्याच्या हातांतून सोडवायाला मी तुझाजवळ आहे. १२ आणि तुझावर दया करीन झणजे तो तुझावर दया करील, आणि तुझाला तुमच्या भूमीवर पुन्हा स्थापिल.

१३ परंतु परमेश्वर जो तुमचा देव त्याचा शब्द न ऐकून आझी या देशांत राहणार नाहीं, असें जर तुझी झणाल, १४ आणि, नाहीं,

परंतु जेथें आझी लढाई पाहणार नाहीं, व म्या चा शब्द ऐकणार नाहीं, व भाकरीने मुकले पाहणार नाहीं, तेथें मिसर देशांत जाऊन राहूं, व हि जर झणाल, १५ तर यहूदाच्या उरल्यानो, आतां परमेश्वराचें वचन ऐक, तेन परमेश्वर इस्राएलाचा देव झणतो, कीं खचीत तुझी आपलीं मुखें मिसर देशांत कोला लावाल, व तेथें प्रवास करायाला बाल, तर असें होईल, कीं ज्या तरवारीला तुझी मी तेथें मिसर देशांत तुझाला आटपेल, व दुकाळाविषयीं तुझी चिंताक्रांत आहां, ते मिसरांत तुमच्या पाठीस लागेल, व तेथें मी १७ जे सर्व मनुष्य मिसरांत बाग्याला तेथें मी सांत राहायाला आपलीं मुखें लावितात ते होतील; ते तरवारीने, दुकाळाने, व मरिने होतील; आणि जें अरिष्ट मी त्यांवर मी त्यापासून त्यांतला कोणी वांचणार नाहीं, मृत्यु नाहीं. १८ कां तर सैन्याचा परमेश्वर इस्राएलाचा देव झणतो, कीं जसा माझा क्रोध व मझा कोप यहूदालेमेच्या राहणाऱ्यांवर ओतला आहे, तसा जेव्हां मिसरांत जाऊ, तेव्हा माझा कोप तुझावर ओतेल; आणि तुझी संपत्ती, व विस्मयासाठीं, व शापासाठीं, व निंदेसाठीं व्हाल; आणि तुझी या स्थानाला पुन्हा पाहणार नाहीं.

१९ यहूदाच्या उरलेल्यानो, तुझाला परमेश्वर बोलला आहे, मिसरांत जाऊ नका; अव म्या तुझाला संवोध दिव्हा आहे, असें लवीत जाणा. २० तर परमेश्वर जो आमचा देव त्याजवळ आझासाठीं प्रार्थना कर, आणि जें झालें परमेश्वर आमचा देव सांगेल, तें आझाला सांग, झणजे आझी तें करूं, असें बोलून जेव्हां तुझी मला परमेश्वर तुमचा देव कळडे पाठविलें, तेव्हां तुझी आपणांस फसविले. २१ कां आज म्या तें तुझाला सांगितलें; परंतु परमेश्वर जो तुमचा देव याचा शब्द, जसा जें काहीं त्याने मजकडून तुझाकडे फसविलें, तें तुझी ऐकिलें नाहीं. २२ तर आतां खचीत झाला, कीं जेथें तुझी जाऊन प्रवास करायाला झाला, त्या स्थानांत तरवारीने, दुकाळाने, व मरिने मराल.

अध्याय ४३.

परमेश्वर जो त्यांचा देव त्यांचीं जीं सर्व वचनें, परमेश्वर त्यांचा देव याने त्याजक-
डून त्याजवळ पाठविलीं, तीं तींच सर्व वचनें
हे! हर्मयाने त्या सर्व लोकांजवळ बोलून समाप्त
केलीं, तेव्हा असें झालें कीं, २ होशयाचा पुत्र
कारेहाचा पुत्र योहानान, हे व सर्व
मनुष्य हर्मयाला बोलत झणाले, तूं लबाड
झेलतोस; मिसरांत तेथें प्रवास करायला जाऊं
झा, असें सांगायला परमेश्वर आमचा देव
कोणें तुला पाठविलें नाहीं. ३ परंतु आझाला
मिणें मारावें, अथवा पाडाव करून बाबेलेस
जावें, झणून आझाला खासद्यांच्या हातीं याया-
साठीं नेरीयाचा पुत्र बारूख तुला आझाविरुद्ध
उत्तेजित करितो. ४ तर कारेहाचा पुत्र योहा-
नान, व सर्व सैन्यनायक व ते सर्व लोक यहूदा
देशांत राहावे, अशा परमेश्वराच्या शब्दास
मान्य झाले नाहींत. ५ परंतु उरलेले जे सर्व
यहूदी ते जेथें जेथें पिटून घालविले होते, त्या त्या
सर्व राष्ट्रांतून यहूदा देशांत राहायला परत आले
त्यांस. ६ पुरुषांस, स्त्रियांस, व पोरान्स, व रा-
जाच्या कन्यांस, व राजरक्षकांचा नायक नबूजरदान
याने जे सर्व जन शाफानाचा पुत्र अहीकाम या-
च्या गदाच्या पुत्राजवळ ठेविले होते, त्यांस व
हर्मया भविष्यवाद्याला, व नेरीयाच्या बारूख पु-
त्राला, कारेहाचा पुत्र योहानान, व सर्व सैन्यना-
यक घेऊन, ७ मिसर देशांत गेले; कां कीं ते
परमेश्वराच्या शब्दास मान्य झाले नाहींत;
आणि ते तह्पान्हेसेला पोहंचले.

८ मग तह्पान्हेसेंत परमेश्वराचें वचन
हर्मयाजवळ आलें कीं, ९ तूं आपल्या हातांत
पोटे धोंडे घेऊन फारोच्या घराच्या दाराजवळ
तह्पान्हेसेंत, जी इटाची भट्टी आहे, तींतल्या मार्तीत
यहूदी मनुष्यांच्या देखतां लपवून ठेव. १० आ-
णि त्यांस सांग, सैन्याचा परमेश्वर इस्राएलाचा
देव झणतो, कीं पाहा, मी पाठवून नबूखद्रेज्जार
बाबेलेचा राजा माझा सेवक आणवीन, आणि जे
जेंडे म्या लपविले आहेत, यांजवरतीं त्याचें सिं-
हासन स्थापीन; आणि तो आपला डेरा यांवरतीं

ताणील. ११ आणि तो येऊन मिसर देशाला
हाणिल, आणि जो मरणासाठीं असेल तो मरणा-
ला देईल; आणि जो पाडावपणासाठीं तो पाडा-
वपणाला; आणि जो तरवारेसाठीं तो तरवारीला
देईल. १२ आणि मिसराच्या देवांच्या घरांत
अभि पेटवीन; आणि तो त्यांस जाळील, अथवा
हळून नेईल; आणि जसा मेंढपाळ आपलें वस्त्र
पांघरून घेतो, तसा तो मिसर देशाला पांघरून
घेईल; आणि कुशलाने तेथून निघून जाईल. १३
आणि जें वेश्शेमेश मिसर देशांत आहे, त्यांत-
ल्या मूर्ति तो मोडून टाकील; आणि मिसराच्या
देवांचीं घरे अधीन जाळील.

अध्याय ४४.

जे सर्व यहूदी मिसर देशांत राहत होते, जे
मिगदोलेस, व तह्पान्हेसेस, व नोफेस, व
पात्रोस प्रांतांत राहत होते, त्यांविषयीं जें वचन
हर्मयाजवळ आलें तें असें कीं, २ सैन्याचा
परमेश्वर इस्राएलाचा देव झणतो, कीं जीं
सर्व दुष्टाई त्यांनी मला कोपवायाला केली, जे
इतर देव त्यांनी, तुझी, अथवा तुमचे वडिलानी
जाणिले नाहींत, त्यांस सेवायासाठीं धूप जाळा-
याला जाऊन केली; ३ तिजमुळे जें सर्व अरिष्ट
म्या घरूशालेमेवर, व यहूदाच्या सर्व नगरांवर
आणिलें आहे, तें तुझी पाहिलें आहे, आणि
पाहा, तीं या दिवसीं ओसाड आहेत, व त्यांत
कोणी वसत नाहीं. ४ परंतु मी हेथिलों, असें जें
हें अधोरकर्म तें करूं नका, असें सांगून म्या पहां-
टेस उठून पाठवून आपले सर्व सेवक भविष्यवादी
तुझाकडे पाठविले. ५ तथापि ते आपल्या दुष्टा-
ईपासून फिरायाला, इतरदेवांसाठीं धूप न जाळा-
याला ऐकेनात, आणि आपला कान लावीनात.
६ मग माझा कोप व माझा क्रोध सुटले, आणि
यहूदाच्या नगरांत व घरूशालेमेच्या आळ्यांत
जळले; आणि जसीं या दिवसीं आहेत, तसीं तीं
ओसाड व उज्जाड झालीं. ७ तर आतां परमे-
श्वर, सैन्याचा देव, इस्राएलाचा देव झणतो, कीं
तुझी आपणांसाठीं काहीं शेष न राहूं देऊन आप-
णांपासून पुरुष व स्त्री, पोर व तान्हे बाळक यांस
यहूदांतून नाहींसें करावें, तुझी आपणांसहि ना-

हींसं करवावें, आणि पृथ्वीतल्या सर्व राष्ट्रांमध्ये शा-
बासाठी व निंदेसाठी व्हावें झणून; ८ जेथें तुम्ही
प्रवास करायाला गेला आहा, तेथें मिसर देशात
इतरदेवांपुढें धूप जाळून तुमच्या हातांच्या कमीक-
डून मला कोपित करून आपणांस फार अरिष्ट कां
करिता? ९ काय, तुम्ही आपल्या वडिलांचीं
दुष्कर्म व यहूदाच्या राजांचीं दुष्कर्म, व त्यांच्या
स्त्रियांचीं दुष्कर्म, व तुमचीं दुष्कर्म, व तुमच्या
स्त्रियांचीं दुष्कर्म जीं त्यांनी यहूदा देशात व यरू-
शालेमच्या आळ्यांत केलीं, तीं विसरलां आहां?
१० ते आजपर्यंत नव्हे झाले नाहीत, व भ्याले ना-
हींत, आणि माझे जें नेमशास्त्र, व माझे जें नियम
म्या तुम्हापुढें व तुमच्या वडिलांपुढें ठेविले, त्याप्र-
माणें वृत्तले नाहीत.

११ याबकरितां सैन्यांचा परमेश्वर इस्राए-
लाचा देव झणतो, कीं पाहा, मी आपलें मुख
तुम्हाविरुद्ध अरिष्टासाठी, व सर्व यहूदा नाहीसा
करण्यासाठी ठेवीन, १२ आणि ज्या उरलेल्या
यहूद्यांनी मिसर देशात तेथें प्रवास करायाला
जावें, झणून आपलीं तोंडे केलीं आहेत, त्यांस
धरीन, तेव्हां ते सर्व नाहीसे होतील, मिसर दे-
शांत पडतील; ते तरवारिने, व दुकाळाने नाहीसे
होतील; लहान मोठे तरवारिने, व दुकाळाने मर-
तील; आणि शपथेसाठी, विस्मयासाठी, व शापा-
साठी, व निंदेसाठी, होतील. १३ आणि जसें
म्या यरूशालेमला शासिलें, तसें जे मिसर देशांत
राहतात, त्याला तरवारिने, दुकाळाने, व मरीने
शासीन. १४ झणून जे उरलेले यहूदी मिसर
देशांत तेथें प्रवास करायाला गेले आहेत, त्यांतला
कोणी ते जेथें राहायासाठी परत जायास इच्छि-
तात तेथें यहूदा देशांत परत जायला मोकळा
होणार नाही, वांचणार नाही; कां जे मोकळे हो-
तील, त्यांजवांचून दुसरे कोणी परत जाणार ना-
हींत.

१५ तेव्हां आपल्या स्त्रिया इतरदेवांसाठी धूप
जाळितात, असें जे सर्व पुरुष समजले, त्यांनी व
ज्या सर्व स्त्रिया उभ्या राहिल्या होत्या, त्यांनी
मोठा समुदाय होऊन, आणि मिसर देशांत पा-
थोसेंत जे लोक राहत होते, त्या सर्वांनी इर्मयाला
उत्तर करून झटलें, १६ जीं गोष्ट तूं परमेश्वर

श्वराच्या नामाने आद्यावळ बोलला आहेस
तिजविषयी आम्ही तुजें ऐकणार नाहीं. १७ परंतु
जसें आम्ही करित असों, व आमचे वडिल, व
मचे राजे, व आमचे सरदार यहूदाच्या नगरांत
व यरूशालेमच्या आळ्यांत करित असत, ते
आकाशाच्या राणीसाठी धूप जाळायाला, व तिला
साठीं पेय अर्पणें ओतायाला, जें काहीं आम्ही
ठरविलें आहे, तें निश्चयें करूं; कां तर पूर्वी कां
म्ही भाकरीने तूत असों, व बरे होतों, व कां
अरिष्ट पाहिलें नाहीं. १८ परंतु आकाशाच्या
राणीसाठी धूप जाळणें, व तिला पेय अर्पणें
जे तणें जेव्हां आम्ही सोडिलें, तेव्हांपासून आम्हांस
सर्व पदार्थांचा तोटा पडला आहे, आणि तरवारिने
व दुकाळाने नाहीसे झालों आहों. १९ तर जे
व्हां आम्ही आकाशाच्या राणीसाठी धूप जाळिल्या
व तिजसाठी पेय अर्पणें ओतिलीं, तेव्हां तिला
घडायाला व तिजसाठी पेय अर्पणें ओतयाला
आम्ही आपल्या पुरुषांवांचून तिजकरितां पत्नी
केलीं कीं काय?

२० तेव्हां ज्या सर्व लोकानी त्याला उत्तर
दिन्हें त्या सर्व लोकांस, पुरुषांस, व स्त्रियांस इ-
र्मया झणाला कीं, २१ तुम्ही यहूदाच्या नगरांत
व यरूशालेमच्या आळ्यांत जो धूप जाळित असों,
आणि तुमचे वडील, तुमचे राजे, व तुमचे सर-
दार, आणि देशांतले लोक खाळीत असत, ते
परमेश्वर स्मरला नाहीं? आणि त्याच्या मनांत
आला नाही कीं काय! २२ तर तुमच्या इर्मा-
च्या दुष्टपणामुळे, व जीं अघोरकर्म तुम्ही केलीं
त्यामुळेहि परमेश्वराच्याने पुढें सहन करेन;
झणून जसा या दिवसीं आहे तसा तुमचा देव
ओसाड व विस्मयासाठी व शापासाठी व निन्दा-
हीन झाला आहे. २३ तुम्ही धूप जाळिली, व
परमेश्वराविरुद्ध पाप केलें आहे, व परमेश्वरा-
चा शब्द ऐकिला नाही, व त्याचें नेमशास्त्र,
त्याचे नियम, व त्याचीं विधानें याप्रमाणें स्मरण
नाहीं; याकरितां जसें या दिवसीं तसें हें अरिष्ट
तुम्हाला झालें आहे. २४ आणि त्या सर्व लोकांस
व त्या सर्व स्त्रियांस इर्मया झणाला, २५
तुम्ही यहूदी मिसर देशांत आहां, ते सर्व लोकांचे
श्वराचें वचन ऐका. २६ सैन्यांचा परमेश्वर

झरलाचा देव असें झणतो, कीं आकाशाच्या लीसलीं धूप बाळायाला, व तिजसाठीं पेय असें ओतायाला जे नवस आढी केले, ते निश्चयें हूं, असें तुझी आपल्या स्त्रियांसहित आपल्या खाने बोललां आहां, आणि आपल्या हातानीं धिलें आहे; तुझी आपले नवस निश्चयें फेडाल, खचित आपले नवस साधाल. २६ याकरितां यहूदी मिसर देशांत राहतां, ते सर्व तुझी परमेश्वराचें वचन ऐका, परमेश्वर झणतो, पाहा, म्या आपल्या मोठ्या नामाची शपथ केली आहे, कीं सर्व मिसर देशांत कोणत्याहि यहूदी मुण्याच्या मुखाकडून, प्रभु परमेश्वर जीवंत आहे, असें झणून माझे नाम पुन्हा घेण्यांत येणार नाही. २७ पाहा, मी हितासाठीं नव्हे, परंतु अरिष्टासाठीं त्यांस बपेन; आणि जे सर्व यहूदी मिसर देशांत आहेत, ते नाहीसे होतपर्यंत तरवारीने व दुकाळाने नष्ट होतील. २८ तथापि थोडे बन तरवारीपासून सुटून मिसर देशांतून यहूदा देशांत परत जातील, आणि कोणत्याचें वचन ठरेल, माझे कीं त्यांचें, हें जे सर्व उरलेले यहूदी मिसर देशांत तेथें प्रवास करायाला गेले आहेत, ते झणतील-

२९ आणि परमेश्वर झणतो, कीं मी या स्थानांत तुझाला शासीन, याविषयीं तुझासाठीं विन्व होईल, अशास कीं अरिष्टासाठीं जीं तुझा-विषयीं माझीं वचनें तींच निश्चयें ठरतील, असें तुझी जाणावें, तें हेंच आहे. ३० परमेश्वर झणतो, कीं पाहा, जसें म्या यहूदाच्या जिदकीया राजाला त्याचा वैरी व त्याचा जीव शोभणारा जो नबुखद्रेज्जार बाबेलेचा राजा याच्या हातीं दिल्लें, तसा मी फारो होफ्रा मिसराचा राजा त्याच्या पैयांच्या हातीं, व त्याच्या जीव शोभणार्यांच्या हातीं देईन.

अध्याय ४५.

यहूदाचा राजा योशीया याचा पुत्र यहोयाकीम याच्या चौथ्या वर्षांत, जेव्हां नेरीयाचा पुत्र बालूख कने हीं सर्व वचनें इर्मयाच्या मुखापासून पुस्तकांत लिहिलीं होती, तेव्हां जो मोष्ट इर्मया भविष्यवादी त्याला बोलला, ती ही कीं, २ हे बालूखा, तुला परमेश्वर ह्मणलाचा देव झ-

णतो कीं, ३ तूं झणालास, मला हाय हाय, कां कीं परमेश्वराने माझ्या खेदाला क्लेश लाविला आहे; मी कण्हून थकलों आहें, आणि कांहीं समाधान मला सांपडत नाही.

४ त्याला सांग, कीं परमेश्वर झणतो, कीं पाहा, जें म्या बांधिलें तें मी पाडीन, व जें म्या लाविलें तें, व हा सर्व देशहि उपटीन. ५ तर तूं आपणासाठीं मोठ्या गोष्टी शोधितोस काय? शोधूं नको; कां तर परमेश्वर झणतो, पाहा, मी सर्व मनुष्यजातिवर अरिष्ट आणीन; परंतु ज्या सर्व स्थानांत तूं जासील, तेथें तुला तुझा जीव लुटीसाठीं देईन.

अध्याय ४६.

राष्ट्राविषयीं, मिसराविषयीं, फारोनखो मिसराचा राजा यांचें जें सैन्य फराथ नदीजवळ खार्खमीद्यांत होतें, जें बाबेलेच्या नबुखद्रेज्जार राजाने यहूदाचा राजा योशीया याच्या यहोयाकीम पुत्राच्या चौथ्या वर्षांत हाणिलें, त्याविषयीं, २ जें परमेश्वराचें वचन इर्मया भविष्यवाद्याजवळ आलें तें. ३ ढाल व कवच तयार करा, आणि लढाईसाठीं जवळ चला. ४ अहो स्वारानों, घोडे जुंपून चढा, आणि शिरस्त्राणें घाळून उभे राहा, भान्यांस घोंटा, ठरस्त्राणें अंगीं त्या. ५ म्या त्यांस घाबरे व पाठ दिव्हेले असे कां पाहिलें आहे! त्यांचे वीरहि पिटिले आहेत, व पळून गेले आहेत, व मागें वळून पाहत नाहीत; चहुंकडे भय होतें, असें परमेश्वर झणतो. ६ चपळाने पळूं नये, व वीराने सुटूं नये; ते उत्तरेकडे फराथ नदीजवळ गळून पडतील. ७ जो नदीप्रमाणें वर येतो, ज्याचीं पाण्यें प्रवाहाप्रमाणें उततात, हा कोण आहे? ८ मिसर नदीसारखा वर येतो, आणि त्याचीं पाण्यें प्रवाहासारखीं उततात; आणि तो झणतो, मी वर जाईन, भूमीस झांकीन; नगर व त्यांतले राहणारे शासीन. ९ खोळ्यानों, वर या; व रथानों, चरफडा; आणि वीर निघून येवोत; जे खूशी व फूटी ढाल धरणारे आहेत ते; आणि जे लूदी धनुर्धर व धनुष्य वांकविणारे आहेत ते. १० आणि सैन्याचा बो परमेश्वर प्रभु त्याला त्याने आपल्या शत्रूंचा सड घ्यावा झणून तो दिवस सुडाचा दिवस हो-

ईल; तेव्हा तरवार खाऊन तुम होईल, व रक्ताने भरेल; कां तर सैन्याचा परमेश्वर प्रभु याला उत्तरेच्या भूमीवर फराथ नदीजवळ यज्ञ करायचा आहे. ११ अगे मिसराच्या कुमारी कन्ये, गिलादावर चढून सुरस वे; तूं व्यर्थ बहुत ओषधें घेसील; तुला आरोग्य होणार नाही. १२ तुझी अप्रतिष्ठा राष्ट्रांनी ऐकिली आहे, व तुझी आरोळी भूमीवर व्यापली आहे; कां वीर एकमेकांवर रेलले आहेत, ते उभयतां एकत्र पडले आहेत.

१३ मिसर देश हाणायाला बाबेलेच्या नबुखद्रेज्जार राजाच्या येण्याविषयीं जें वचन परमेश्वर इर्मया भविष्यवाद्याला बोलला तें. १४ मिसरांत कळंबा, आणि मिग्दोलांत गाजवून सांगा, नोफेंत व तह्पान्हेसेंत गाजवून सांगा; द्यणा, तूं स्थिर उभा राहा, आणि आपणास सिद्ध कर; कारण कीं तुज्जमोवतीं तरवार खाईल. १५ तुझे गूर कां उडविले आहेत? ते स्थिर उभे राहिले नाहीत, कां कीं परमेश्वराने त्यांस पिटिलें. १६ त्याने बहुत पडत असें केलें, एकावर एकाह पडलां; तेव्हा ते द्यणाले, आपण उठून आपल्या लोकांत, आपल्या जन्मदेशांत पिडणाऱ्या तरवारीपासून परत जाऊं. १७ तेथें ते मोठ्याने बोलत द्यणाले, फारो मिसराचा राजा केवळ गोंगाट आहे; त्याने आपला समय क्रमून समाप्त केला आहे. १८ ज्या राजाचें नाम सैन्याचा परमेश्वर आहे, तो द्यणतो, मी आपल्या जीवाची शपथ करितों, कीं जसा डोंगरांमध्ये ताबोर, व जसा समुद्राजवळ खामेल आहे, तसा तो येईल. १९ अगे मिसरेंतल्या राहणाऱ्या कन्ये, तूं आपणासाठीं पाडावांच्या प्रवासाची सामग्री सिद्ध कर; कां तर नोफ ओसाड होईल, व उजाड होऊन निवासिहीन पडेल. २० मिसर परमसुंदर कालवड आहे, उत्तरेतून नाश येईलच येईल. २१ तिचे वेतनी तिजमध्यें माजीवलेल्या बैलासारखे आहेत; परंतु तेहि पाठ देउन एकदाच पळतील; ते स्थिर उभे राहणार नाहीत, कारण कीं त्यांच्या विपत्तीचा दिवस, त्यांच्या शासनाचा समय त्यांजवर आला आहे. २२ तिचा शब्द सर्पाप्रमाणें चालेल; कां तर ते सैन्यासहित क्रमतील, आणि लांकूड तोडणाऱ्यां-

प्रमाणें कुन्हाडी घेऊन तिजवर येतील. २३ परमेश्वर द्यणतो, तिच्या वनाचा जरी काही कां नाही तरी तें ते तोडितील; कां कीं ते येज्जेला बहुत व अगणित आहेत. २४ मिसरेची कन्या लज्जित होईल; उत्तरेतल्या लोकांच्या हर्षे देण्यांत येईल. २५ सैन्याचा परमेश्वर त्यालाचा देव द्यणतो, पाहा, मी नोफेंतल्या लोकांस, व फारोला, व मिसरेला, व विना देवांस, व तिच्या राजांस, फारोलाच, व त्यावर भाव ठेवणाऱ्यांस शासीन. २६ त्याच्या त्यांचा जीव शोधणाऱ्यांच्या हातीं, द्यणजे बाबेलेच्या नबुखद्रेज्जार राजाच्या हातीं, व त्याच्या सेवकांच्या हातीं देईन; त्यानंतर ती जसी पूर्व दिवसांत तसी वसेल, असें परमेश्वर द्यणतो.

२७ तर हे याकोबा माझ्या सेवका, तूं मिडी नको, आणि इस्त्राएला, बाबरूं नको; कां कीं मी तुला दूर देशांतून, आणि तुझ्या संतानाला त्यांचा पाडावपणाच्या देशांतून तारीन; तेव्हा बाबेले परत येईल, आणि स्वस्थ व निष्पाळी राहील, आणि त्याला कोणी भेडावणार नाही. २८ परमेश्वर द्यणतो, माझ्या सेवका याकोबा, तूं मिड नको; कां तर मी तुजजवळ आहे; आणि त्याकडे म्या तुला पिटून घालविलें त्या सर्व राष्ट्रांचे अवसान करीन; परंतु मी तुज्जे अवसान करणार नाही, तर न्यायाने तुझी शिक्षा करीन; आणि तुला केवळ दंडावांचून सोडणार नाही.

अध्याय ४७.

फारोने गज्जाला हाणिण्यापूर्वीं एलिशबेथेचीं जें परमेश्वराचें वचन इर्मया भविष्यवाद्याला वळ आलें तें. २ परमेश्वर द्यणतो, कीं पाहा, कन्ये उत्तरेतून वर येतील, आणि व्यापक प्रवाह होऊन भूमीवर, व तिच्या भरणविर, नगरावर, व त्यांच्या राहणाऱ्यांवर, व्यापून वाहतोळ; तेव्हा मुष्मं आरोळी करितील, व भूमीवरले सर्व राष्ट्रां केंकतील. ३ त्याच्या पराक्रमी पोटाच्या शूरांच्या आपटण्याच्या शब्दामुळे, त्यांच्या राज्या गडबडीमुळे, त्यांच्या चाकांच्या घडपणामुळे, त्यांचे हात गळाले, द्यणून बापांनीं मर्तेचून आपल्या लेकरांस पाहिलें नाही. ४ सर्पांम-

कंस नाशायला प्रत्येक ठरलेला साद्यकर्ता होव व जीदोन यांपासून नाहीसैं करायला जो वस येतो, त्यामुळे; कां तर परमेश्वर पल्लवस ज्ञासोर, देशांतल्या शोषाला नाशणार आहे. गज्जाला टकल आलें आहे, अश्रुकलेन त्यांच्या शेयाच्या शोषासहित नाहीसी झाली आहे; केवढ्यांत आपणाला कापसील? ६ अगे परमेश्वराच्या तरवारी, कोठपर्यंत वसणार नाहीस? आपल्या मेणांत शीर, शांत होऊन उगी राहा. परमेश्वराने तिला अश्रुकलेन व समुद्रतीर विषयी आम्हा दिन्ही, तेथें त्याने ती नेमिली आहे, तर ती कसी बसेल?

अध्याय ४८.

त्यांचा परमेश्वर इस्राएलाचा देव मोवाबेविषयीं दणतो, कीं नबो उजाड झाली आहे, दणून तिला हाय हाय; किर्याथाइम लब्ध होऊन घेतलेली आहे; मिस्रगाव लज्जित होणार नाही; हेडोनेत त्यानी तिजविरुद्ध अरिष्ट संकल्पिलें आहे; याहो, ती राष्ट्र असी न पाहवी, दणून आपण तिला नाहीसी करूं; अगे प्रदमेने, तूं नष्ट होशील; तरवार तुझ्या पाठीस लागेल. ३ होरोनाइमंतून आरोळीचा शब्द येतल, तेथें ओसाडी व मोठा नाश होताल. ४ मोवाब मोडली आहे; तिच्या धाकल्यानी आरोळी गाजविली आहे. ५ कां तर लूदीथेच्या वदणीवर सतत रडणें चढेल; कारण कीं होरोनाइमेच्या उतरणीवर वैय्यानी नाशाची आरोळी पडिली आहे. ६ पळा, आपणाला वांचवा, रानांतल्या झुडपांसारख्या व्हा.

७ कां तर त्वां आपल्या कर्मावर, व आपल्या त्यावर भाव ठेविला आहे, दणून तुलाहि घेतल; आणि खमोश आपले याजक व सरदार यांसहित पाडावपणाच्या प्रवासांत निघून जाईल. ८ आणि प्रत्येक नगरावर ओसाडी करणारा येईल, कोणतेहि नगर चुकणार नाही; आणि जसें परमेश्वराने दटलें आहे, तसें खोरें नाहीसैं होईल, व पटांगण नाश पावेल. ९ मोवाबेने मरून जावें, दणून तिला पक्ष या; कां तर ति-

च्या नगरांत कोणी राहायला नाही, दणून तीं ओसाड होतील. १० जो कपटाने परमेश्वराचें कर्म करितो, तो शापित असो; आणि जो आपली तरवार रक्तापासून आकळितो, तोहि शापित असो.

११ मोवाब आपल्या तरुणपणापासून स्वस्थ राहिल आहे, तो आपल्या गाळावर बसलेला आहे, व पात्रांतून पात्रांत ओतिलेला नाही, व पाडावपणाच्या प्रवासांत गेला नाही; दणून त्यांत त्याची रुचि टिकती, आणि त्याचा वास पालटला नाही. १२ याकरितां परमेश्वर दणतो, पाहा, ते दिवस येतात, ज्यांत मी त्याजकडे उलटणारे पाठवीन, तेव्हां ते त्याला उलटतील, आणि त्याचीं पात्रें रिकामी करितील, व त्याचे बुध्दे फाडतील. १३ आणि ज्या बेथेलावर इस्राएलाचे वंश भाव ठेवीत असत, त्याविषयीं जसे ते लज्जित झाले, तसा मोवाब खमोशाविषयीं लज्जित होईल.

१४ आदमी वीर व लढाई करायला शूर आहों, असें तुझी कसे दणतां? १५ ज्या राजाचें नाम सैन्यांचा परमेश्वर आहे, तो दणतो, मोवाब ओसाड झाला आहे, आणि त्याचीं नगरे धूर होऊन गेलीं आहेत, आणि त्याचे निवडक तरणे वधासाठीं उतरले आहेत. १६ मोवाबाची विपत्ति येण्यास जवळ आहे, आणि त्याचें अरिष्ट फार त्वरा करितें. १७ जे सर्व त्याजमांतवते आहों, व सर्व जे त्याचें नाम जाणतां, ते तुझी त्याजकरितां आक्रंदन करा; दणणा, शक्तीचा दंड, शोभेची काठी कसी मोडली आहे. १८ अगे दीबोनेच्या कन्येंतल्या वसणान्ये, तूं गौरवापासून उतर, सुक्या भूमीत राहा; कारण कीं मोवाबाचा नाश करणारा तुजवर आला आहे, तो तुझीं दुर्गे नाशून टाकील. १९ अगे भरवेरेंतल्या राहणान्ये, तूं मार्गावर उभी राहून वाट पाहा; काय झालें? असें बोलून पळत्याला व पळणारिला पूस. २० मोवाब मोडावला आहे, दणून लज्जित झाला आहे; केंकत ओरडा; मोवाबाचा नासाडा झाला आहे, असें अर्नेनेत दाखवा, २१ आणि सपाट देशावर, होलोनेवर व याहजावर व मेफाथेवर, २२ आणि दीबोनेवर व नबोवर व बेथदिब्लाथाइमेवर, २३ आणि किर्याथाइमेवर व बेथगा-

मुलेवर व बेथमीनेवर, २४ आणि करीयोथेवर व बोजावर, आणि मोवाब देशांतल्या सर्व दुरच्या व बवळच्या नगरांवर शासन आलें आहे. २५ मोवाबाचें शिग तोडिलें आहे, व त्याचा बाहु मोडला आहे, असें परमेश्वर द्रष्टो.

२६ त्याने परमेश्वरावर आपलें महत्त्व मिरविलें आहे, द्रष्टो त्याला मस्त करा; मग तो आपली वांति वमून टाकील, आणि तोहि हसण्यासाठीं होईल. २७ तर तुला इस्त्राएल हसण्यासाठीं होता कीं नाहीं! तो चोरांमध्ये सांपडला काय! कां कीं जेव्हा कधीं ज्याविषयीं बोलस, तेव्हा तूं आपली मान हालवीस. २८ मोवाबांतल्या राहणाऱ्यांनीं, तुझी नगरे सोडून खडकावर वस्ती करा; आणि जो पारवी आपलें कोटें खांचेच्या मुखाच्या कडांत बांधिती, तिजसारिखे व्हा. २९ आझी मोवाबाचा गर्व ऐकिला आहे, तो अतिगर्विष्ठ आहे, त्याची उच्छटा व त्याचा गर्व व त्याचा अभिमान व त्याच्या मनाचा उन्नतगणा, हीं हि ऐकिली आहेत. ३० परमेश्वर द्रष्टो, मी त्याचा रोष जाणतों, तो यथायोग्य नाहीं, त्याच्या लबाड्यानी ठीक केलें नाहीं. ३१ द्रष्टो मोवाबाकरितां कैकेन, व अवध्या मोवाबाकरितां ओरडेन; कीरहेरेसेंतल्या मनुष्यांकरितां माझे हृदय आक्रंदेल. ३२ अगे सिब्माच्या द्राक्षे, तुजकरितां याजेरेच्या रडण्याने रडेन; तुझ्या खाद्या डोहावर गेल्या आहेत, याजेरेच्या डोहापर्यंत पोहंचल्या आहेत; तुझ्या फलांवर व तुझ्या द्राक्षावर नासाडी करणारा पडला आहे. ३३ आणि पिकाऊ भूर्मातून व मोवाब देशातून हर्ष व उल्लास दूर झाले आहेत; आणि म्या कुंडातून द्राक्षारस माहीसा केला आहे; कोणी गजर करून द्राक्षें तुडविणार नाहीं; काहीं गजर होणारच नाहीं. ३४ हेस्त्रोनेच्या आरोळीकडून एललेपर्यंत, यहाजेपर्यंत, झवारेपासून होरोनाइमेपर्यंत त्यानी, तिहीं वर्षांच्या कालवडीप्रमाणें, आपला शब्द केला आहे; कां तर निबीमेचीं पाण्यें आटून गेलीं आहेत. ३५ आणि परमेश्वर द्रष्टो, जो उंच स्थानांत यज्ञ करितो, व आपल्या देवांसाठीं धूप जाळितो, त्याला मोवाबेंतून नाहींसें करीन. ३६ द्रष्टो मोवाबाकरितां माझे हृदय पोंव्याप्रमाणें

वाजेल, आणि कीरहेरेसेंतल्या मनुष्यांकरितां माझे हृदय पोंव्याप्रमाणें वाजेल; कां तर वें शेत त्याने केलें होतें, तें नष्ट झालें. ३७ तर मजे मस्तकावर टकल होईल, व प्रत्येक दाढीवें कुंज होईल; सर्व हातांवर घाय होतील, व कंसां गोनटाट बांधिल्लिल. ३८ अवध्या मोवाबेंत सर्व धाव्यांवर व तिच्या आळ्यांत आकांत होईल कां कीं जसें पात्र ज्याविषयीं काहीं संतोष तसें म्या मोवाबेला मोडिलें आहे, असें परमेश्वर द्रष्टो. ३९ ती कसी मोडावली द्रष्टो ते कैकतील, मोवाबेने लज्जेकरून पाठ दिली आहे! द्रष्टो मोवाब आपल्या भोंवतालच्यांस हसण्यासाठीं व विस्मयासाठीं होईल. ४० तर परमेश्वर द्रष्टो, मी पक्षीं गुरुद्राप्रमाणें उडेल, व आपले पक्ष मोवाबेंत पसरिल. ४१ करीयोथ घेतील, व दुयें करील आणि स्याद्रिवसीं मोवाबाच्या घराचें दार केणादेणाऱ्या स्त्रीच्या हृदयासारिखें होईल. ४२ आणि मोवाब जाति न राही, असा ज्ञान कारण कीं त्याने आपलें महत्त्व परमेश्वरावर मिरविलें आहे. ४३ हे मोवाबेंतल्या लहान्या, तुला भय व खांच व पाश होतील, असें परमेश्वर द्रष्टो. ४४ जे भयापासून झबे, ते खांचेंत पडेल; आणि जो खांचेंतून सर केले, तो पाशांत सांपडेल; कां तर मी तिब्वर, द्रष्टो मोवाबेवर, त्याच्या शासनाचें वर्ष अण्वि, असें परमेश्वर द्रष्टो. ४५ जे बलात्कारासून पळत होते, ते हेस्त्रोनेच्या छायेखालीं अगे हिले; परंतु हेस्त्रोनेंतून अमि, व सीहोनेंतून निघून मोवाबेच्या सीमेला व गलका सरगाच्या माथ्याला खाईल. ४६ हे मोवाबा, तुझा हाय; खमोशाचे लोक नाहींसे झाले आहेत; कां तर तुझे पुत्र पाडाव असे धरले आहेत, व तुझ्या कन्या पाडाव अशा धरल्या आहेत.

४७ तथापि पुढील दिवसांत मोवाबाचे वस्ती परत आणीन, असें परमेश्वर द्रष्टो. मोवाबाचें शासन आहे.

अध्याय ४९.

अम्मोनी लोकांविषयीं परमेश्वर द्रष्टो, मी इस्त्राएलाला पुत्र नाहींत झग! ज्ञान ति

मी नाही कीं काय? तर त्यांचा राजा गादाचे
न कां भोगितो? आणि त्याचे लोक गादाच्या
रत कां वसतात? २ याकरितां परमेश्वर
पळे, पाहा, ते दिवस येतात, ज्यांत अम्मोनी
त्या रब्बांत लढाईचा गोंगाट ऐकत, असें
हैन; तेव्हा ती ओसाडीचा दीग होईल, आणि
त्या कन्यांस अग्नीने जाळतील; आणि इस्त्राएल,
त्याचे विभागी होतें, त्याचा विभागी होईल,
परमेश्वर छणतो. ३ अग्ने हेस्बोने, आय
साड झाली आहे, छणून बोंब मार; रब्बाच्या
जानें, ओरडा, गोंगाटा नेसा, आकांत करा, व
मगमध्ये इकडे तिकडे धावा; कारण कीं त्यांचा
पण, त्याचे याजक, व सरदार यांसहित पाडाव-
च्या प्रवासांत जाईल. ४ अग्ने फितणाच्या
वे, जी तूं आपल्या द्रव्यावर भाव ठेवून, मजकडे
येईल! असें छणतीस, ती तूं खोऱ्यांत आ-
म्या वाहणाऱ्या खोऱ्यांत आपलें गौरव कां मिर-
वीस! ५ प्रभु सैन्याचा परमेश्वर छणतो,
हा, मी तुजवर तुझ्या सर्व भोंवतालच्यापासून
व आणीन; तेव्हा तुझा प्रत्येकास पुढें पिटतील;
आणि पळणाऱ्याला कोणी आश्रय देणार नाही.
आणि त्यानंतर अम्मोनी लोकांचे पाडाव परत
आणीन, असें परमेश्वर छणतो.

७ अदोमाविषयी सैन्याचा परमेश्वर छणतो,
तेमानांत आतां काहीं बुद्धि नाही काय? विवे-
कापासून मसलत गळून गेली आहे काय? त्याचें
न गमावेलं आहे काय? ८ ददानेंतल्या राह-
त्यानो, पळा, पाठ द्या, खोल स्थानांत वसा; कां
र एसावाची विपत्ति, ज्यासमयीं मी त्याला शा-
णार आहे, तो समयहि त्याजवर आणीन. ९
र द्राक्षें काढणारे तुजकडे येते, तर ते वगळ
सें सोडिते नाहीं काय? जर रात्री चोर येते,
र त्यांस पुरे वाटे एवढेंच नाशिते. १० परंतु
र एसाव बोडका केला आहे, म्या त्याचे गुप्त
देश उघडे केले आहेत, छणून त्याच्याने लपवत
हीं; त्याचें संतान व त्याचे भाऊ व त्याचे शे-
रि नाशिलेले आहेत, आणि तो नाहीच. ११
आपलीं अनाथ पोरें सोड, मी त्यांस जीवंत
हीन; आणि तुझ्या विधवा मजवर भाव ठेवोत.
१२ तर परमेश्वर छणतो, कीं पाहा, ज्यांचें

प्याला पिण्याचें शासन नव्हतें, त्यानी तो निःशेष
पिऊन घेतला आहे; मग तूच केवळ दंडावांचून
राहसील काय? तूं दंडावांचून राहणार नाहीस,
परंतु निश्चयें पिशील. १३ आणि परमेश्वर
छणतो, म्या आपली शपथ केली आहे, कीं बोजा
ओसाड स्थल, निंदेसाठीं, उजाडी, व शापासाठीं
होईल; आणि तिचे सर्व गांव सर्वकालिक उजा-
ड्या होतील. १४ म्या परमेश्वरापासून वर्त्त-
मान ऐकिलें आहे, आणि राष्ट्रांमध्ये दूत पाठवि-
लेला आहे, तो छणतो, तुझी एकत्र मिळून तिज-
वर या, आणि लढाई करायला उठा. १५ तर
पाहा, मी तुला राष्ट्रांमध्ये कनिष्ठ, मनुष्यांमध्ये कु-
त्सित करीन. १६ जो तूं खडकाच्या कड्यांमध्ये
वसतोस, व डोंगराच्या माथ्यावर वर्त्ततोस, तुझ्या
भयंकरपणाने व तुझ्या मनाच्या गर्वाने तुला फस-
विलें आहे; जरीं गरुडाप्रमाणें त्यां आपलें कोटें
उंच केलें, तरीं तेथून तुला उतरीन, असें परमे-
श्वर छणतो. १७ आणि अदोम ओसाड स्थल
होईल; जो कोणी तिजकडून जाईल, तो विस्मित
होईल, आणि तिच्या सर्वभंगाविषयीं फुसफुसेल.
१८ परमेश्वर छणतो, बसें सदोम व गमोरा
व त्याजवळच्या गांवांच्या नाशांत झालें, तसें तेथें
कोणी वसणार नाही, व कोणी मनुष्यवंश तींत राह-
णार नाही. १९ पाहा, जसा सिंह यादेंनेच्या
झाडींतून वर येतो, तसा तो बलवानाच्या वस्तीवर
येईल; कां तर तो तिजवर त्वरेने धावे, असें
करीन; आणि जो तिजवर नेमून ठेवीन, तो निव-
डक कोणता आहे? तर मजसारिखा कोण आहे?
आणि मजसाठीं समय कोण नेमील? आणि जो
पालक मजसमोर उभा राहील, तो कोण आहे?
२० तर परमेश्वराची जी मसलत त्याने अदो-
माविषयीं केली आहे, ती व येमानेच्या राहणाऱ्या-
विषयीं जे त्याचे संकल्प त्याने संकल्पिले आहेत,
तेहि एका; निश्चयें कळपांतले कनिष्ठ त्यांस ओ-
दून हरितील; खचीत तो त्यांसहित त्याच्या
वस्त्यांस ओसाड करील. २१ त्यांच्या पडण्या-
च्या शब्दाने पृथ्वी कांपली, आरोळीचा शब्द तां-
बळ्या समुद्रांत ऐकिलेला आहे. २२ पाहा, तो
गरुडासारिखा वरतीं जाऊन उडेल, व खोऱ्यावर
आपले पक्ष पसरील; आणि त्या दिवसीं अदोमा-

च्या वीरांचें हृदय वेणादेणाऱ्या स्त्रीच्या हृदयासारिखें होईल.

२३ दमेशेकेविषयीची गोष्ट. हमथ व अर्पाद लज्जित झाल्या आहेत; त्यांनी वाईट वर्तमान ऐकिलें आहे, ह्मणून ते विरून गेले आहेत; समुद्रांत डळमळ आहे; त्याच्याने शांत राहवत नाही. २४ दमेशेक ग्लान झाली आहे, पळायाला माघारें फिरली आहे, शंकेने तिला धरिलें आहे; जशीं प्रसविणारीला तशीं तिला संकट व वेदना लागली आहेत. २५ प्रशांसेची नगरी माझ्या आनंदाची वस्ती कसी सोडिलेली नाही? २६ याकरिता तिचे तरणे तिच्या आळ्यांत पडतील, आणि त्या दिवसीं सर्व लढाईचीं माणसें नाहींसी होऊन जातील, असें सैन्याचा परमेश्वर ह्मणतो. २७ आणि दमेशेकेच्या कोटांत अमि पेटवीन, तेव्हां तो बेनहदादाचे वाडे खाऊन टाकील.

२८ केदारविषयी व हाजोराचीं जीं राज्यें बाबेलेचा नवूखद्रेज्जार राजा हाणिल, त्यांविषयीं परमेश्वर ह्मणतो, कीं तुझी उठून केदारास वर जा, आणि पूर्वेतल्या लोकांचा नाश करा. २९ ते त्यांच्या डेंब्यांस व त्यांच्या कळपांस नेतील; त्यांचे पडदे व त्यांचीं सर्व सामग्री व त्यांचीं उंटे ते आपणांसाठीं हरून घेतील; आणि, चहुंकडे भय आहे, असें त्यांस मोठ्याने बोलतील.

३० परमेश्वर ह्मणतो, हाजोरांतल्या राहणाऱ्यांनीं, पळा, दूर पांगून जा, खोल स्थानांत वसा; कारण कीं बाबेलेच्या नवूखद्रेज्जार राजाने तुझ्याविषयीं मसलत केली आहे, व तुझ्याविषयीं संकल्प योजिला आहे. ३१ परमेश्वर ह्मणतो, जे स्वस्थ लोक निर्भय राहतात, त्यांस दारें नाहीत, अडसर नाहीत, जे वेगळे वसतात, त्यांकडे तुझी उठून जा. ३२ आणि त्यांचीं उंटे लुटीसाठीं, व त्यांचीं बहुत गुरे मेंढरे हरणासाठीं होतील; आणि केस कापलेल्यांस सर्व दिशांकडे विखरीन; आणि त्यांच्या चहुंकडून त्यांची विपत्ति आणीन, असें परमेश्वर ह्मणतो. ३३ आणि हाजोर सर्वकालपर्यंत अघोर पशूंचा आश्रय, ओसाडी होईल; तेथे कोणी वसणार नाही, व तीत काहीं मनुष्यवंश राहणार नाही.

३४ यहूदाचा राजा जिदकीया याच्या राज्या-

च्या आरंभीं एलामाविषयीं परमेश्वराचें वचन इर्मया भविष्यवाद्याजवळ आलें तें. १ सैन्याचा परमेश्वर ह्मणतो, कीं पाहा, मी एलामाचें धुनुष्य, त्यांचा श्रेष्ठपराक्रम मोडीन. २ आणि आकाशाच्या चोहों दिशांतून चार वारे एलामा आणीन, आणि त्या सर्व वाऱ्यांकडे त्यांस विहरी आणि ज्याजकडे एलामाचे घालविलेले बाण आहेत, असें राष्ट्र असणार नाही. ३ त्यांच्या वैऱ्यांपुढें, व त्यांच्या जीव शोषणाच्या एलामाला भयभीत करीन; आणि मी बाबेल आपला संतसक्रोधच त्यांजवर आणीन, असें परमेश्वर ह्मणतो; आणि मी त्यांस नाहीसे करीन त्यांच्या पाठीमागून तरवार पाठवीन; ४ एलामांत मी आपलें सिंहासन मांडीन, तेथून राजा व सरदार नाहीसे करीन, असें परमेश्वर ह्मणतो.

३९ तथापि पुढील दिवसांत असें होईल, एलामाचे पाडाव परत आणीन, असें परमेश्वर ह्मणतो.

अध्याय ५०.

बाबेलेविषयीं व खारसांच्या देशाविषयीं वचन परमेश्वराने इर्मया भविष्यवाद्याकडून सांगितलें तें. २ राष्ट्रांमध्ये प्रगट झाले, व बाबेल व खारसां गांवां उभारा; गाजवून खेळ, गुण राखूं नका; ह्मणा, बाबेल घेतली आहे, लज्जित झाला आहे, मरोदाख मोडला आहे तिच्या मूर्ति लज्जित झाल्या, तिचे पुतळे रोखे आहेत. ३ कारण कीं तिजवर राष्ट्र उतरूं वरतीं येतें, तें तिच्या भूमीला ओसाड ठेवील, मम तीत कोणी वसणार नाही; व पशुह पळून जातील.

४ परमेश्वर ह्मणतो, त्या दिवसांत बाबेलींचे जे इस्राएलाचे वंश ते, व यहूदाचे जे एकत्र येतील, ते चालत रडत येऊन परमेश्वराला आपल्या देवाला शोधतील. ५ ते मुखें जीयोनेकडे असतांना ते तिची वाट पाहतील, याहो, जो सर्वकालिक करास रायाचा नाही, त्याजकडून आपण परमेश्वर जडूं. ६ माझे लोक बहकलेलीं मेंढरे झाले

४; त्यांच्या पालकांनी त्यांस जडकविलें आहे, परंतु पर्वतावर फिरविलें आहे; ते पर्वतापासून उडून चालले, ते आपलें बसण्याचें स्थान विसरले आहेत. ७ ज्यांस ते सांपडले, ते सर्व त्यांस खात असत; आणि त्यांचे शत्रु झणत असत, आक्षेप लावीत नाहीं; कारण कीं परमेश्वर, जो न्यायाय, परमेश्वर जो त्यांच्या पूर्वजांची आज्ञा, परमेश्वर त्यांनी पाप केलें आहे. ८ बाबेलेच्या पक्षा, स्वास्यांच्या देशातून निघून जा, आणि बळपणुडें बोकड तसे व्हा.

९ कां तर पाहा, मी मोठ्या राष्ट्रांचा समुदाय जे बाबेलेवर उत्तरेतून वरतीं आणीन; तेव्हां तिजवर सिद्ध होतील; तेथून तिला घेतील; तिची तीर निपुणशूराच्या तीरांसारिखे आहेत; त्याविषयी व्यर्थ फिरणार नाहीं. १० आणि स्वास्यांचा देश लुटीसाठी होईल; जे सर्व त्याला द्यात, ते तुम होतील, असें परमेश्वर झणतो. ११ कां कीं माझ्या वतनाच्या लुटणाऱ्यांनी, धी हर्षतां व उल्लासतां, आणि गवतामध्ये माझ्या कालबडीप्रमाणें माजतां, व बळकट घोड्यांसारिखे हिंसातां. १२ तुमची आई फार लाजेल, तुझाला प्रसविली ती शरमेल; पाहा, राष्ट्रांलें जें शेवटलें, त्याचा देश रान, सुकी भूमि, व गेल होईल. १३ परमेश्वराच्या कोपामुळे वसणार नाहीं, परंतु तें अवघें ओसाड पडेल; कोणी बाबेलेकडून जाईल, तो विस्मित होईल, आणि तिच्या सर्व भंगांविषयी फुसफुसेल. १४ सर्व धनुर्धरानो, बाबेलेभोंवते सिद्ध व्हा; तिजवर तीर मारा, तीरांचा तोटा करूं नका; कां तर ते परमेश्वराविरुद्ध पाप केलें आहे. १५ बभोंवते आरोळ्या करा; तिने आपला हात लावला आहे; तिचे पाये टळले आहेत, तिचे कोट टले आहेत, कां कीं हा परमेश्वराचा सूड होई; तिचा सूड घ्या; जसें तिने केलें, तसें लाज. १६ परमेश्वराला, व जो कापणीच्या सांठ्यां चालवितो, त्याला बाबेलेपासून नाहींसा कर; पिडणाऱ्या तरवारीमुळे ते प्रत्येक आपल्या घराकडे फिरतील, व प्रत्येक आपल्या देशास त जातील.

१७ इज्राएल विखारलेलें मेढक आहे; सिंहांनी

JEREMIAH L.

१०१

त्याला भडकविलें आहे; प्रथम अशूराच्या राजाने त्याला खालें; आणि आतां शेवटीं नबूख-द्रेज्जार बाबेलेचा राजा याने त्याचीं हाडें खाऊन टाकिली आहेत. १८ याकरितां सैन्याचा परमेश्वर इज्राएलाचा देव झणतो, कीं पाहा, जसें म्या अशूराच्या राजाला शासिलें, तसें बाबेलेच्या राजाला व त्याच्या देशाला शासीन. १९ आणि इज्राएलाला त्याच्या निवासस्थानांत परत आणीन, तेव्हां तो खामैलावर व बाशानावर चरेल, आणि त्याचा जीव एफ्राइमावर व गिलादावर तुम होईल. २० परमेश्वर झणतो, त्या दिवसांत, त्या समयींच, इज्राएलाचा अन्याय शोधण्यांत येईल, परंतु काहीं नाहीं; आणि यहुदाचीं पातकें शोधण्यांत येतील, परंतु तीं सांपडणार नाहींत; कारण कीं ज्यांस मी रक्षून ठेवितों, त्यांस क्षमा करीन.

२१ बराथाइम देशावर जा, त्याजवरच जा, आणि एकोदाच्या राहणाऱ्यांवर वरतीं जा; त्यांच्या पाठीस लागून त्यांस ओसाड व नाहींसें कर, आणि सर्व जें म्या तुला आज्ञापिलें आहे, त्याप्रमाणें कर, असें परमेश्वर झणतो. २२ लढाईचा शब्द, व मोठा नाश देशांत आहेत. २३ अवघ्या पृथ्वीचा घण कसा भिन्न व भग्न झाला आहे? बाबेल कसी राष्ट्रांमध्ये ओसाड स्थल झाली आहे? २४ अगे बाबेले, म्या तुजसाठी पाश मांडिला, व तूं न जाणून गुंतली आहेस; त्या परमेश्वराविरुद्ध भांडण केल, याजकरितां तूं सांपडून धरलेली आहेस. २५ परमेश्वराने आपलें भांडार उघडून आपल्या रोषाचीं शस्त्रें काढिलीं आहेत; कां तर प्रभु सैन्याचा परमेश्वर याला हें कार्य स्वास्यांच्या देशांत करायाचें आहे. २६ शेवटच्या सीमेपासून तिजवर या, तिचें भंडार उघडा; तिला दिमांमार्णें उचला; व तिला नाहींसी करा; तिचें काहीं शेष राहूं नये. २७ तिचे सर्व बैल नाहींसे करा; ते कापण्यासाठीं ठवरोत; त्यांस दाय दाय; कारण कीं त्यांचा दिवस, त्यांच्या शासनाची वेळ आली आहे. २८ जे बाबेल देशांतून पळून निभावतात, त्यांचा शब्द, अरियोनंत परमेश्वराचा अगम्य देशाचा सूड, व त्याच्या मंदिराचा सूड दाखवायला, २९ बाबेलेवर बहुत कोकस बोलवा, सर्व धनुष्य बांधण्याच्या-

नों, तिला वेढा घाला; तीतला कोणी सुटूं नये; तिला तिच्या कर्माप्रमाणें फल भरून द्या; जें सर्व तिने केलें आहे, त्याप्रमाणें तिला करा; कां तर तिने परमेश्वरावर, इस्राएलाच्या पवित्रावर गर्व मिरविला आहे. ३० याकरितां तिचे तरुण पुरुष तिच्या आळ्यांत पडतील, आणि त्या दिवसीं तिचीं सर्व लढाईचीं माणसें नाहींसी होतील, असें परमेश्वर झणतो. ३१ प्रभु सैन्यांचा परमेश्वर झणतो, अरे गर्विष्ठा, पाहा, मी तुज-विरुद्ध आहे; झणून तुझा दिवस, ज्यावेळेस मी तुझें शासन करणार आहे, तीच आली आहे. ३२ आणि गर्विष्ठ गळून पडेल, तेव्हां कोणी त्याला उठविणार नाही; आणि त्याच्या नगरांत अभिपेटवीन, मग तो त्याच्या सर्व भोंवतालच्यांस खाऊन टाकील.

३३ सैन्यांचा परमेश्वर झणतो, कीं इस्राएलाचे वंश व यहूदाचे वंश एकत्र पिडिलेले आहेत; आणि ज्यानी ते पाडाव केले, त्यानी ते हट्टेच धरिले आहेत; त्यांस जाऊं देईनात. ३४ त्यांचा उद्धारणारा बळकट आहे; त्याचें नाम सैन्यांचा परमेश्वर आहे; तो निश्चयें त्यांचा वाद करील, अशासाठीं कीं त्याने देश स्वस्थ करावा, व बाबेलेच्या राहणाऱ्यांस कापवावे.

३५ परमेश्वर झणतो, खास्यांवर व बाबेलेच्या राहणाऱ्यांवर व तिच्या सरदारांवर व तिच्या विद्वानांवर तरवार होईल. ३६ खोटे बोलणाऱ्यांवर तरवार होईल; तेव्हां ते मूर्ख होतील; तिच्या धोरांवर तरवार होईल; तेव्हां ते भयभीत होतील. ३७ तिच्या घोड्यांवर व तिच्या रथांवर व तिजमध्ये जे सर्व मिसळलेले लोक आहेत, त्यांजवर तरवार होईल; तेव्हां ते स्त्रिया असे होतील; तिच्या द्रव्यांवर तरवार होईल, तेव्हां तीं लुटीस जातील. ३८ तिच्या पाण्यांवर झळ होईल, तेव्हां तीं आटतील; कारण कीं ती कोरीव मूर्तीची भूमि आहे, आणि ते आपल्या अघोर मूर्तीविषयीं वेडे आहेत. ३९ याकरितां जंगली पशु कोळ्यांसहित तेथें वसतील, आणि शहामृग तींत राहतील; ती पुन्हां कधीं वसणार नाही, आणि पिढ्यानापिढ्यांपर्यंत तींत वस्ती होणार नाही. ४० परमेश्वर झणतो,

जेव्हां देवाने सदोम व गमोरा व त्यांबवळ गावें यांचा नाश केला, तेव्हां जसें झालें, तसें केणें तेथें वसणार नाही, व कोणी मनुष्यवंश तिच्या मध्ये राहणार नाही. ४१ पाहा, उत्तरेंतून लोका येतील, व मोठें राष्ट्र, व बहुत राजे पृथ्वीच्या बाजूवरून उठतील. ४२ ते धनुष्य व भाला घेतील; ते क्रूर आहेत, दया करणार नाहीत; त्यांचा शब्द समुद्राप्रमाणें गाजेल, आणि, अगे कानां लेच्या कन्ये, मनुष्य जसा लढाईसाठीं तसे ते तुजवर सिद्ध होऊन घोड्यांवर बसतील. ४३ बाबेलेच्या राजाने त्यांचें वर्तमान ऐकिलें आणि झणून त्याचे हात गळाले आहेत; जसीं प्रसंगाच्या स्त्रीला तसीं त्याला संकट व वेदना घालील आहेत. ४४ पाहा, जसा सिंह याव्या झाडींतून वर येतो, तसा तो बलवान व वस्तीवर येईल; कां तर तो तिजवर खरेणें करीन; आणि जो तिजवर नेमून ठेवीन, निवडक कोणता आहे? तर मजसारखा कोणता आहे? आणि मजसाठीं समय कोण नेमील! आणि जो पालक मजसमोर उभा राहील, तो कोणता आहे? ४५ तर परमेश्वराचीं केंद्रां त्याने बाबेलेविषयीं केली आहे ती, व बे त्याने संकल्प त्याने खास्यांच्या देशाविषयीं संकल्पिले आहेत, तेहि एका; निश्चयें कळणतले कनिष्ठ त्यांस ओढून हरतील; खचीत तो त्यांसहित त्यांची वस्ती ओसाड करील. ४६ बाबेल वेढलेली आहे, झणून याच्या शब्दामुळे पृथ्वी कांपली आहे, आणि राष्ट्रांमध्ये आरोळी ऐकिली आहे.

अध्याय ५१.

परमेश्वर झणतो, कीं पाहा, मी बाबेलेवर, व जे मजविरुद्ध उठतात, त्यांजमध्ये बे राहतात, त्यांजवर नाशाचा वारा उठवीन; २ आणि बाबेलेवर पाखडणारे पाठवीन, तेव्हां ते तिला पडतील, आणि तिचा देश रिकामा करितेन; ३ कीं अरिष्टाच्या दिवसीं ते तिजविरुद्ध झुडवे होतील. ४ जो धनुष्य लववितो, त्यावर, व जो आपलें कवच लेऊन आपणाला उंचावितो, त्यांजवर धनुर्धर आपलें धनुष्य लववो; आणि तिज

पुरुषांवर दया करूं नका; तिच्या सर्व सैन्या
विनाश करा; ४ आणि जखमी केलेले खास-
त्या देशांत, व भोंसकलेले तिच्या आळ्यांत
होतील. ५ कां तर त्यांचा देश जरी इस्त्राए-
लच्या पवित्राविरुद्ध पातकाने भरलेला होता,
ही इस्त्राएल व यहूदा यांस त्यांच्या देवाने, सै-
न्याच्या परमेश्वराने सोडिलें नाहीं. ६ बाबे-
लून पळा, आणि प्रत्येक आपला जीव सोडवा;
त्या अन्यायाच्या शासनांत बुडूं नका; कां हा
परमेश्वराला सूड घेण्याचा समय आहे; तो
त्या फल भरून देईल. ७ बाबेल सोन्याचा
होता, असी परमेश्वराच्या हातांत होती;
ने सर्व पृथ्वी मस्त केली आहे; राष्ट्रांनी तीतला
आस्तर प्याला आहे; यामुळें राष्ट्रें मस्त झालीं
होत. ८ बाबेल अकस्मात् पडून मोडून गेली
होई; तिजकरितां केंकत ओरडा; तिच्या दुःखाला
प्रगुयासाठीं सुरस घ्या, कदाचित ती बरी हो-
ई. ९ आधीं बाबेल बरी केली असती, परंतु
ही बरी होईना; तिला सोडा, आणि आपण प्र-
त्येक आपल्या देशास जाऊं; कां तर तिचें शासन
आकाशाला पोहंचलें आहे, व आभाळांपर्यंत उंचा-
लें आहे. १० परमेश्वराने आमचे न्याय
निषद, असें केलें आहे; याहो, आपण जीयोनंत
परमेश्वराचें, आमच्या देवाचें कार्य करूं. ११
मीर घंटा; ढाला हातांत धरा; परमेश्वराने
त्यांच्या राजांचा आत्मा उत्तेजित केला आहे;
त्याचा संकल्प बाबेलेविषयीं असा आहे, कीं
जे नाशावी; कारण कीं हा परमेश्वराचा सूड,
याच्या मंदिराचा सूड आहे. १२ बाबेलेच्या
घेठांवर झेंडा उभारा, पाहारा बळकट करा, पाहा-
करी स्थापा, टपून बसणारे सिद्ध करा; कारण
जे परमेश्वराने संकल्प केला आहे, आणि जें
याने बाबेलेच्या राहणाऱ्यांविषयीं सांगितलें आहे,
निश्चयें करील. १३ अगे जी तूं पुष्कळ पा-
याजवळ वसतीस, जिचीं द्रव्यें बहुत आहेत,
या तुझा शेवट आला आहे, तुझ्या लाभाची म-
र्यादा आली आहे. १४ परमेश्वराने आपली
पथ केली आहे, कीं निश्चयें जसें घुल्यानी तसें
घुल्यानी तुला भरीन; तेव्हां ते तुजवर आरोळी
मारीतील. १५ त्याने आपल्या शक्तीने पृथ्वी उ-

त्पन्न केली, त्याने आपल्या बुद्धीने भूमि स्थापिली,
व आपल्या विवेकाने आकाशें पसरलीं आहेत.
१६ जेव्हां तो आपला शब्द करितो, तेव्हां आ-
काशांत पाण्याचा समुदाय होतो; आणि पृथ्वीच्या
सीमेपासून धुकटें वर जात, असें करितो; तो पा-
उसासुद्धां वाज उत्पन्न करितो, आणि वारा आ-
पल्या भांडारांतून बाहेर आणितो. १७ प्रत्येक
मनुष्य आपल्या विद्येंकडून पशुशील झाला आहे;
कोरीव मूर्तींकडून प्रत्येक ओतणारा लज्जित झा-
ला आहे; कां तर त्याची ओतींव मूर्ति खोटे-
पणच आहे, आणि तीत कांहीं श्वास नाहीं. १८
त्या व्यर्थपणच आहेत, आतींचीं कृत्यें आहेत;
त्यांच्या शासनाच्या वेळस त्या नाहींशा होतील.
१९ जो याकोबाचा विभाग तो त्यांसारखा नाहीं;
कां तो सर्वांचा निर्माणकर्ता आहे; आणि इ-
स्त्राएल त्याच्या वतनाचा वांटा आहे; त्याचें नाम
सैन्यांचा परमेश्वर आहे. २० तूं मजसाठीं
परशू व लढाईचीं शस्त्रें आहेस; आणि तुजक-
डून राष्ट्रांस तोडून तुकडे करीन, व तुजकडून
राज्यें नाशीन. २१ आणि तुजकडून घोड्यांचे,
व त्याजवर जो बसला त्याचे तुकडे करीन; व
तुजकडून रथाचे, व त्याजवर जो बसला त्याचे
तुकडे करीन. २२ आणि तुजकडून स्त्री व पुरुष
यांचे तुकडे करीन, व तुजकडून छातारा व पोर
यांचे तुकडे करीन, व तुजकडून तरुण व तरुणी
यांचे तुकडे करीन. २३ आणि तुजकडून पालकाचे
व त्याच्या कळपाचे तुकडे करीन, व तुजकडून शेत-
कऱ्याचे व त्याच्या बैलांच्या जोडीचे तुकडे करीन,
व तुजकडून सेनापतींचे व अधिकार्यांचे तुकडे करी-
न. २४ आणि परमेश्वर ह्मणतो, तुमच्या समक्ष
बाबेलेला व खास्दीम देशांतल्या सर्व राहणा-
ऱ्यास जें अरिष्ट त्यांनी जीयोनंत केलें आहे,
त्या सर्वांचें फल भरून देईन. २५ परमेश्वर
ह्मणतो, अरे नाश करणाऱ्या पर्वता, जो अवघ्या
पृथ्वीला नाशितोस तो, पाहा, मी तुजविरुद्ध आहे;
आणि मी आपला हात तुजवर लांबवून तुला ख-
डकांवरून लोटून देईन, आणि तुला जाळिलेला
पर्वत करीन. २६ आणि तुजमधून कोंपऱ्यासाठीं
दगड अथवा पायांसाठीं दगड कोणी बेणार नाहींत;
परंतु तूं सर्वकालपर्यंत ओसाड राहशील, असें

परमेश्वर झणतो. २७ देशांत झंडा उभारा, राष्ट्रांमध्ये कर्णा वाजवा, तिजवर राष्ट्रांस सिद्ध करा, तिजवर अरारट, मित्री, व अस्क्रनाज हीं राज्ये बोलावा; तिजवर सेनापति नेमून ठेवा; घोडे कुस्वांच्या घुल्यांप्रमाणे वर येत, असें करा. २८ तिजवर राष्ट्रांस माद्यांचे राजे, त्यांचे सेनापति, व त्यांचे सर्व अधिकारी, व त्यांच्या अवघ्या राज्याचा देश यांमुद्धा सिद्ध करा. २९ आणि पृथ्वी कापेल, व पावरी होईल; कां तर बाबेलेचा देश ओसाड व त्यांत कोणी न राहीं असें करायाला बाबेलेविषयी परमेश्वराचे संकल्प ठरून सिद्धीस जातील. ३० बाबेलेचे वीर लढाई करायाला उदासीन झाले, ते दुर्गांत राहिले आहेत; त्यांचा पराक्रम थकला आहे; ते स्त्रिया, असे झाले आहेत; त्यानी तिची राहण्याची स्थाने जाळिली; तिचे अडसर तोडिले आहेत. ३१ त्याचे नगर एका शेवटास घेतलें आहे, उत्तार धरिले आहेत, आणि त्यानी अग्नि लावून दुर्ग जाळिली आहेत, आणि लढाईची माणसे भयभीत झाली आहेत, ३२ असें बाबेलेच्या राजाला सांगून दाखवायाला दूत दूताला भेटून, व सूचक सूचकाला भेटून धावेल. ३३ तर सैन्यांचा परमेश्वर इस्राएलाचा देव झणतो, कीं बाबेलेची कन्या खळ्यासारखी आहे, तिच्या मळण्याची वेळ आली आहे; अजून थोडा अवकाश आहे, नंतर तिच्या कापणीचा समय येईल. ३४ नबुखद्रेज्जार बाबेलेचा राजा याने मला खालें आहे, त्याने मला पाडिलें आहे, मला रिकामें पात्र केलें आहे, त्याने अन्नगराप्रमाणें मला गिळिलें आहे, त्याने माझी मिष्टान्न खाऊन आपलें पोट भरिलें आहे, त्याने मला बालविलें आहे. ३५ मला व माझ्या देहाला जो जुलूम केला तो बाबेलेवर असो, असें जियोनेची राहणारी झणेल; आणि माझ्या बाताचा दोष खासदीम देशाच्या राहणाऱ्यांवर असो, असें यरूशालेम झणेल. ३६ याकरितां परमेश्वर झणतो, कीं पाहा, मी तुझा वाद करीन, आणि तुजसाठीं सूड उगवीन; आणि तिचा समुद्र आटवीन, व तिचा झरा सुकवीन. ३७ आणि बाबेल दीग, अघोर पशूंचा आश्रय, विस्मयासाठीं, फुत्कारासाठीं, व निवासिदीन होईल.

३८ ते एकदांच सिंहाप्रमाणें गावतील; सिंहापिलाप्रमाणें कैकतील. ३९ त्यांच्या लष्कराचीं भोजनें करीन, आणि त्यानी उल्हास, व कालिक झोंप घ्यावी, व जागे होऊं नये, त्यांस मस्त करीन, असें परमेश्वर झणतो. ४० त्यांस मेंढ्यांसारखें, बोकडांसुद्धां मेंढे यांच्यासारखे कापायासाठीं उतरून आणीन. ४१ शेवटीं कसी घेतली आहे! जी सगळ्या पृथ्वीच्या सेसाठीं होती, ती कसी धरली आहे! कसी राष्ट्रांमध्ये विस्मयासाठीं झाली आहे! बाबेलेवर समुद्र आला आहे; त्याच्या लष्करास समुदायामे ती झाकली आहे. ४३ तिची ओसाडस्थलें, सुकी भूमि, व जंगल झाली आहेत; ज्यांत कोणी मनुष्य वसणार नाही, ज्यांत कोणी मनुष्यवंश चालणार नाही, अशी ती झाली आहेत. ४४ आणि बाबेलेवर शासीन, आणि त्याने जें गिळलें आहे तें त्याच्या मुखांतून काढीन; आणि राष्ट्रे त्यावरून पुढे लोटणार नाहीत; आणि बाबेलेचा शेट गळ पडेल. ४५ माझ्या लोकानो, विश्वभर निघून जा, आणि प्रत्येक आपल्या जीवाला परमेश्वराच्या संतप्त क्रोधापासून सोडवा. ४६ आणि तुमचें मन थकूं नये, आणि जे वर्तमान लोड देशांत ऐकतील, त्यामुळे तुम्ही भयभीत होऊं नये; कां कीं एका वर्षांत वर्तमान येईल, आणि ज्ञानंवर पुढल्या वर्षांत वर्तमान येईल, आणि अंधारी अधिकाऱ्यांविरुद्ध झाला असतां देशांत कलह होईल. ४७ झणून पाहा, ते दिवस येतील, ज्यांत मी बाबेलेच्या कोरीव मूर्तीला शासन करीन; तेव्हां तिचा सर्व देश लज्जित होईल, आणि तिचे सर्व वधलेले तिजमध्ये पडतील. ४८ तेव्हां आकाश व पृथ्वी हीं, व त्यांत जे काहीं आहेत, व बाबेलेविषयी उत्सव करतील; कारण तिजवर उत्तरेतून नाशकरणाऱे येतील, असें परमेश्वर झणतो. ४९ बाबेलेने जसें इस्राएलाचे वधलेले पडत, असें केलें आहे; तसें संव देशाचे वधलेले बाबेलेस पडतील. ५० जे तुम्ही तराफासून सुटलां आहां, ते जा, उमे राहूं नये, परमेश्वराला स्मरा, व यरूशालेम पुन्हा मनांत येवो. ५१ आर्मी मिदा ऐकिली आहे,

प्रणून लज्जित झालों आहों; लाजेने आम-
या तोंडास झाकिलें आहे; कां तर परमेश्वराच्या मंदिराच्या पवित्रस्थानांत परके शिरले आहेत. ५२ याकरितां परमेश्वर दणतो, पाहा, दिवस येतील, ज्यांत मी तिच्या मूर्तीस शासन करीन; आणि तिच्या सर्व देशांत घायाळ करील. ५३ बाबेल जरी आकाशापर्यंत उंच झाली, व जरी तिने आपलें मोठें ठंढस्थान बळकट केलें, तरी मजकडून तिजवर नाश करणारे येतील, असें परमेश्वर दणतो. ५४ बाबेलेहून आरो-
कीचा शब्द, आणि खास्याच्या देशांतून मोठ्या-
भंगाचा शब्द येतो. ५५ कां तर परमेश्वराने बाबेलेचा नाश केला आहे, आणि तींतून मोठा शब्द नाहींसा केला आहे; त्यांच्या लाटा पुष्कळ पाण्याप्रमाणें गाजत असत, त्यांच्या शब्दाचा गों-
गाट होत असे. ५६ तर तिजवर, बाबेलेवरच नाश करणारा आला आहे, आणि तिचे वीर धरले आहेत, त्यांचीं धनुष्ये मोडलीं आहेत; कां तर परमेश्वर सुडाचा देव आहे, तो निश्चयें फल मरून देईल. ५७ आणि तिचे सरदार व तिचे झाले, तिचे सेनापति व तिचे अधिकारी व तिचे वीर मस्त करीन; तेव्हां निरंतर झोंप घेतील, व जागे होणार नाहींत, असें तो राजा, ज्याचें नाम सैन्याचा परमेश्वर आहे, तो दणतो. ५८ सैन्याचा परमेश्वर दणतो, कीं बाबेलेचे रुंद कोट निःशेष मोडावतील, आणि तिचीं उंच दारें अग्नीकडून जाळतील; आणि लोक केवळ शून्य-
पणासाठीं, व समुदाय केवळ अग्नीसाठीं श्रम करि-
तील व थकतील.

५९ महसेयाचा पुत्र नेरीया याचा पुत्र जो सराया, तो जेव्हां जिदकीया यहूदाचा राजा या-
संगतीं, याच्या राज्याच्या चौथ्या वर्षांत, बाबेलेस गेला, तेव्हां जें वचन हर्मया भविष्यवादाने त्याला आशापून सोंपिलें तें. सराया तर शांतशील सर-
दार होता. ६० तर जें सर्व अरिष्ट बाबेलेवर यायाचें होतें, तें हर्मयाने एका पुस्तकांत लिहिलें, बाबेलेविषयी जीं सर्व वचनें लिहिलीं आहेत तीं हींच. ६१ आणि हर्मयाने सरायाला छटलें, जेव्हां तूं बाबेलेस जाऊन पाहशील, आणि हीं सर्व वचनें वाचशील, ६२ तेव्हां दण, हे

परमेश्वरा, हें नाहींसें करावें, यांत कोणी मनुष्याने अथवा पशूने न राहावें, परंतु हें सर्वकालपर्यंत ओसाड व्हावें, असें या स्थानाविषयीं बोलला आ-
हेस. ६३ मग असें होईल, कीं जेव्हां या पुस्त-
काचें वाचणें समाप्त करिशील, तेव्हां वाला एक धोंडा बांधून हें फराथेमध्ये फेंकून देशील. ६४ आणि दण, याप्रमाणें बाबेल बुडेल, आणि जें अरिष्ट मी तिजवर आणणार आहे, त्यांतून ती उठ-
णार नाहीं; आणि ते लोक थकून जातील. एथपर्यंत हर्मयाचीं वचनें आहेत.

अध्याय ५२.

जेव्हां जिदकीया राज्य करूं लागला, तेव्हां तो एकवीस वर्षांचा होता, आणि त्याने अकरा वर्षेपर्यंत यरूशालेमेंत राज्य केलें; आणि त्याच्या आईचें नाम हम्पूटाल होतें, ती हर्मया जो लिबना-
कर त्याची कन्या होती. २ आणि जिदकीया परमेश्वराच्या दृष्टींत जें वाईट तें करी, जें काहीं यहोयाकीम करी त्याप्रमाणें तो करी. ३ कां कीं परमेश्वर आपल्या समोरून त्यास टाकी-
पर्यंत, हें परमेश्वराच्या क्रोधाने यरूशालेमेंत व यहूदांत झालें, आणि जिदकीयाने बाबेलेच्या स-
जावर फितूर केला.

४ मग त्याच्या राज्याच्या नवव्या वर्षांत, दा-
हाच्या महिन्यांत, महिन्याच्या दाहाव्या दिवशीं नबूखद्रेज्जार बाबेलेचा राजा याने व त्याच्या सर्व सैन्याने घेऊन यरूशालेमेस वेढा घातला. आणि तिजभोंवता मोरचा बाधिला. ५ नंतर जिदकी-
या राजाच्या अकराव्या वर्षापर्यंत तें नगर वेढलेंलें होतें. ६ आणि चौथ्या महिन्यांत, महिन्याच्या नवव्या दिवशीं, नगरांत दुकाळ फार कठीण होऊं लागला, आणि देशांतल्या लोकांसाठीं काहीं अन्न नव्हतें. ७ मग नगर फुटलें, आणि सर्व लढाईचीं माणसें पळालीं, आणि दोहों भित्तींमधील जें दार राजाच्या बागाजकळ होतें त्याच्या वाटेने राबिं नगरांतून निघून गेलीं; आणि खास्दी नगराभोंवते होते, दणून तीं पटांगणाच्या वाटेने गेलीं.

८ मग खास्याचें सैन्य राजाच्या पाठीस ला-
गलें, आणि यरेखोच्या पटांगणावर जिदकीयाला आटपलें; तेव्हां त्याचें सर्व सैन्य त्याजपासून

विखरलेलें होतें. ९ तेव्हां त्यानी राजाला धरून हामाथ देशांतल्या रिब्लास बाबेलेच्या राजाजवळ वर नेलें; मग त्याने त्याजला शासन सांगितलें. १० आणि बाबेलेच्या राजाने जिदकीयाचे पुत्र त्याच्या दृष्टीपुढें वधिले; आणि यहूदाचे सर्व सरदारहि त्याने रिब्लांत वधिले. ११ आणि त्याने जिदकीयाचे डोळे अंधळे केले; आणि त्या बाबेलेच्या राजाने त्याला पितळाच्या दोतों बिड्यानी बांधवून बाबेलेस नेवविलें, आणि त्याच्या मरण दिवसापर्यंत मंदिराजेंत घातलें.

१२ तर पांचव्या महिन्यांत, महिन्याच्या दाहाव्या दिवसी, नबूखद्रेज्जार बाबेलेचा राजा याच्या एकुणिसाव्या वर्षांत, नबूजरदान राजरक्षकांचा नायक, जो बाबेलेच्या राजाचा एक प्रधान होता, तो यरूशालेमेस आला. १३ तेव्हां त्याने परमेश्वराचें मंदिर, व राजाचें घर जाळिलें, व यरूशालेमेतलीं सर्व घरे, व सर्व मोठ्या लोकांचीं घरेहि अधीकडून जाळिलीं. १४ आणि खास्यांचें, जें सर्व सैन्य राजरक्षकांच्या नायकासंगतीं होतें, त्याने यरूशालेमेचे सर्व कोट सभोंवतें पाडिले. १५ तेव्हां लोकांतले कित्येक दरिद्री, व जे लोक नगरांत उरले होते, त्यांचें शेष, व जे फितणारि बाबेलेच्या राजाकडे फितले होते, त्यांस व समुदायाचें शेष यांस नबूजरदान जो राजरक्षकांचा नायक त्याने पाडाव करून नेलें. १६ आणि नबूजरदान राजरक्षकांचा नायक याने देशांतले कित्येक दरिद्री, मळेकरी व शेतकरी व्हायासाठीं ठेविले. १७ आणि परमेश्वराच्या मंदिराचे जे पितळी खांब व उथळी, आणि परमेश्वराच्या मंदिरांत जें पितळी समुद्रपात्र होतें, त्यांस खास्यानी फोडून त्यांचें सर्व पितळ बाबेलेस नेलें. १८ आणि थाऱ्या व शिंपतरे व समईच्या कातरी व वाडगे व चमचे, आणि ज्या सर्व पितळी पात्रानी ते सेवा करीत असत, तीं त्यानी घेतलीं. १९ आणि बहुगुणी व शेंगड्या व वाट्या व हंड्या व समया व प्याले व लोटे; जें सोन्याचें तें सोने असें, आणि जें रुप्याचें तें रुपें असें राजरक्षकांच्या नायकाने घेतलें. २० जे दोन खांब ते, जें एक समुद्रपात्र तें, आणि जे बारा पितळी बैल पायांखालतीं होते, जे शलमोन राजाने परमेश्वराच्या

मंदिरासाठीं करविले होते तेहि घेतले; या सर्व पात्रांच्या पितळ्याची तुळणा कळली नव्हती. २१ आणि जे खांब होते, त्यांतल्या प्रत्येक खांबाची उंची अठरा हात होती; आणि बारा हातांचे द्वारे त्याजभोंवतें वेष्टित होतें; त्याची रुंदी चार वेष्टे होती; तें पोकळ होतें. २२ आणि त्यावर पितळी कळस होता; आणि प्रत्येक कळसाची उंची पांच हात होती; आणि कळसांवर सभोंवती जाळीची नकसी होती व डाळिंबे होती, हे सर्व पित्तलाचें होतें; आणि यासारखे दुसऱ्या खांबांचीं डाळिंबे इत्यादिक होती. २३ आणि प्रत्येक अंगास शाण्व डाळिंबे होती; आणि जाळीच्या नकशीवर सभोंवतीं सर्व डाळिंबे शंभर होती.

२४ आणि सराया जो मुख्य याजक व ज्ञान्या जो दुसरा याजक हे व तिचे दारपाल राजरक्षकांच्या नायकाने नेले, २५ आणि एक शूद्र, जो लढाईच्या माणसांचा अधिकारी होता, तो व राजाच्या अंगाजवळचे जे सात मनुष्य नगरांत सांपडले, ते व जो सैन्याचा मुख्यलेखक देशाच्या लोकांस मिळवीत असे, तो व देशाच्या लोकांजवळ जे सात मनुष्य नगरामध्यें सांपडले, ते त्याने नगरांतून नेले. २६ त्यांस तर नबूजरदान जो राजरक्षकांचा नायक, त्याने घेऊन रिब्लास बाबेलेच्या राजापासीं नेलें. २७ तेव्हां बाबेलेच्या राजाने त्यांस हामाथ देशांतल्या रिब्लांत हाणवून ठार मारविलें. तसाच यहूदा आपल्या भूमीवरून पळवपणाच्या प्रवासांत नेला. २८ जे लोक नबूखद्रेज्जाराने पाडाव करून नेले, ते हेच आहेत; सातव्या वर्षी तीन हजार व तेवीस यहूदी नेले. २९ नबूखद्रेज्जाराच्या अठराव्या वर्षांत त्याने आठशें बत्तीस जन यरूशालेमेहून नेले. ३० नबूखद्रेज्जाराच्या तेविसाव्या वर्षांत नबूजरदान, जो राजरक्षकांचा नायक, त्याने यहूदांतले सातशें पंचेताळीस लोक पाडाव करून नेले; सर्व जन मिळून चार हजार साहाशे होते.

३१ आणि असें झालें, कीं यहोयाकिन जो यहूदाचा राजा त्याच्या पाडावपणाच्या प्रवासाच्या सततिसाव्या वर्षांत, बाराव्या महिन्या, महिन्याच्या पंचविसाव्या दिवसी अश्वेतमा

दाख बाबेलेचा राजा याने आपल्या राज्याच्या पहिल्या वर्षी यहोयाखीन जो यहूदाचा राजा याचे मस्तक उंचाविलें, आणि बंदीशाळेतून बाहेर आणिलें; ३२ आणि त्यासीं शांतवनाचीं वचनें बोलला; आणि जे सर्व राजे त्यासंगतीं बाबेलेंत होते, त्यांच्या गादीपेक्षां त्याची गादी उंच केली;

३३ आणि त्याचीं बंदींतलीं वस्त्रें बदलविलीं; नंतर तो आपल्या आयुष्याच्या सर्व दिवसांपर्यंत त्यासमक्ष जेवत असे. ३४ आणि बाबेलेच्या राजाकडून त्याला याचा शिधा, नित्याचा शिधा, प्रतिदिवसाचा वाटा त्यांच्या आयुष्याच्या सर्व दिवसांत त्याच्या मरणदिवसापर्यंत मिळत असे.

THE LAMENTATIONS OF JEREMIAH.

इर्मयाचा विलाप.

अध्याय १.

जी वस्ती लोकानी भरलेली असे ती कसी एकलीच बसली आहे! कसी विधवेसारखी झाली आहे! जी राष्ट्रांमध्ये श्रेष्ठ व पर्गण्यांमध्ये मुख्य होती ती कसी कर देणारी झाली आहे! २ ती रानी फार रडती, व तिचीं आसवे तिच्या गालावर असतात; तिच्या सर्व प्रियांतून तिचें शांतन करायला कोणी नाहीं; तिच्या सर्व मित्रानी तिसीं कपट केले आहे, ते तिचे वैरी झाले आहेत. ३ यहूदा कष्टांमुळे व कठीण सेवेमुळे पाडावपणाच्या प्रवासांत गेली आहे; ती राष्ट्रांमध्ये वसती, तिजला विसावा सांपडत नाहीं; जे तिच्या पाठीस लागले त्या सर्वांनी तिला खिडींमध्ये आटविलें. ४ सणाच्या सभेस कोणी येत नाहींत, झणून जीयोनेचे मार्ग शोक करितात; तिच्या सर्व वैसी ओसाड पडल्या आहेत; तिचे याजक कण्ठतात, तिच्या कुमारी पिडलेल्या आहेत, आणि ती खिन्न आहे. ५ तिचे शत्रु मुख्य झाले आहेत, तिचे वैरी खुशाल आहेत; कां तर परमेश्वराने तिच्या बहुत अपराधांमुळे तिला पीडिलें आहे; तिचीं लेकरें शत्रूंपुढे पाडावपणाच्या प्रवासांत गेली आहेत. ६ आणि जीयोनेच्या कन्येची सर्व शो-

भा तिजपासून गेली आहे; ज्या हरिणाला चारा सांपडत नाहीं त्यांसारखे तिचे सर्दार झाले आहेत, आणि पाठीस लागणाऱ्यापुढे शक्तिहीन होऊन गेले आहेत. ७ यरूशालेम आपल्या कष्टांच्या व पीडांच्या दिवसांत पूर्वदिवसांतल्या ज्या आपल्या मनोरम गोष्टी होत्या त्या सर्व स्मरली, जेव्हां तिचे लोक शत्रूच्या हातीं सांपडले, आणि तिचें सहाय करायला कोणी नव्हता, तेव्हां तिच्या शत्रूंनी तिला पाहिलें, व तिच्या शाब्बाथ दिवसांचा उपहास केला. ८ यरूशालेमेने फार पातक केले आहे; याकरितां ती भडकत फिरत आहे; जे तिचा आदर करीत असत त्यांनी तिला तुच्छ मानिलें आहे; कां त्यांनी तिचा नागवेपणा पाहिला आहे, तर ती कण्ठती, आणि पाठमोरी होती. ९ तिचा विटाळ तिच्या पदरांत आहे; ती आपला अंतकाल स्मरली नाहीं; झणून ती आश्चर्यप्रकारें उतरली आहे; तिला शांतन करायला कोणी नाहीं; हे परमेश्वरा, माझे कष्ट पाहा, कां कीं वेच्याने आपलें मोठेपण मिरविलें आहे. १० तिच्या सर्व मनोरम पदार्थांवर शत्रूने आपला हात लांबविला आहे; तर ज्या राष्ट्रांविषयीं त्वां आज्ञा केली, कीं त्यांनी माझ्या सभेंत शिरू नये, ते तिच्या पवित्रस्थानांत शिरले आहेत, असें तिने पा-

हिलें आहे. ११ तिचे सर्व लोक कण्हत असतां भाकरीला शोधितात; त्यानी आपला जीव वांचवावा ह्मणून अन्नासाठीं आपले मनोरम पदार्थ दिल्ले आहेत; हे परमेश्वरा, मी नीच झालें आहे, ह्मणून पाहा, मन लाव.

१२ जे तुझी हकडून चालतां त्या तुझाला हें काहीं नाहीं, असें वाटतें काय? जें माझे दुःख मला दिल्लें आहे, ज्याकडून परमेश्वराने आपल्या संतमक्रोधाच्या दिवसीं मला पाडिलें आहे, त्यासारखें काहीं दुःख आहे कीं नाहीं, हें समजावें ह्मणून दृष्टि लावून पाहा. १३ त्याने वरतून माझ्या हाडांत अभि पाठविला आहे, तर तो त्यांवर प्रबल होतो; त्याने माझ्या पायांसाठीं जाळें पसरिलें आहे, त्याने मला पाठमोरें केलें; मला ओसाड केलें आहे, मी सर्व दिवस रोगी असतें. १४ त्याच्या हाताने माझ्या पातकांचें जोखड बांधलें आहे; तीं वळलेलीं असतां माझ्या मानेवर आलीं आहेत; त्याने माझी शक्ति मोडिली आहे, ज्यांतून माझ्याने उठवत नाहीं अशा हातांत प्रभूने मला दिल्लें आहे. १५ प्रभूने मजमध्ये माझे सर्व वीर तुडविलें आहेत; त्याने माझ्या तरण्यांस चुरडण्यासाठीं समुदाय मजवर बोलाविला आहे; जसें द्राक्षें तुडाविण्याच्या पात्रांत तसें प्रभूने यहूदाच्या कन्येच्या कुमारीला तुडविलें आहे. १६ या गोष्टीमुळें मी रडतें; माझ्या डोळ्यांतून, माझ्या डोळ्यांतून पाणी वाहतें; कां तर ज्याने माझ्या जीवाला शांवन व समाधान करावें तो मजपासून दूर आहे; वैरी प्रबल झाला, ह्मणून माझीं लेकरें अनाथ झालीं आहेत. १७ जीयोन आपले हात पसरिती, तिला शांवन करायला कोणी नाहीं; परमेश्वराने याकोबाविषयीं आज्ञा केली आहे, कीं त्याचे शत्रु त्याजभोंवते येवोत; त्यांमध्ये यरूशालेम विटाळशी झाली आहे.

१८ परमेश्वर न्यायीच आहे; कां कीं म्या त्याची आज्ञा मानिली नाहीं; अहो सर्व लोकानों, ऐका, आणि माझे दुःख पाहा; माझ्या कुमारी व माझे तरणे पाडावण्यांत मेलीं आहेत. १९ म्या आपल्या प्रियांस बोलाविलें, परंतु त्यानी मला फसविलें; माझ्या याजकानी व बडिलानी आपला

जीव वांचवावा, ह्मणून आपणासाठीं अन्न शोधित असतां नगरांत माण सोडिला. २० हे परमेश्वरा, पाहा, कां मी संकटांत आहे; माझी अंतर्दी उकळतात; मजमध्ये माझे हृदय फुलतलें आहे; कारण कीं मी फार फितुरी असें; शहर तरवार बाळारहित करिती, आंत मरणाची स्थिती आहे. २१ मी कण्हतें, असें त्यानी ऐकिलें आहे; माझे शांवन करायला कोणी नाहीं; माझ्या सर्व वैय्यानी माझे अरिष्ट ऐकिलें आहे; तां हें केलें ह्मणून ते आनंदतात; जो दिवस तां नेमिल आहेत तो येई, असें करितील, तेव्हां ते मजसारखे होतील. २२ त्यांची सर्व दुष्टाई तुजपुढें येई; आणि तां जसें मला माझ्या सर्व पातकांमुळे केलें आहे, तसें त्यांस करावें; कां तर माझीं कण्हणें बहुत आहेत, आणि माझे हृदय ग्लान आहे.

अध्याय २.

प्रभूने आपल्या क्रोधेंकरून जीयोनची कन्या ह्मी शाकिली आहे? त्याने इस्राएलाची गोभा आकाशापासून पृथ्वीवर टाकिली आहे, आणि तो आपल्या क्रोधाच्या दिवसीं आपलें वस्त्र स्मरला नाहीं. २ प्रभूने कळवळा न करितां याकोबाच्या सर्व वस्त्या बुडविल्या आहेत; त्याने आपल्या कोपेंकरून यहूदाच्या कन्येचीं सर्व दुर्गे पाडिलीं; धुलिस मिळविली आहेत; त्याने राज्य त्यांतले सर्दार वाटविले आहेत. ३ त्याने आपल्या संतमक्रोधेंकरून इस्राएलाचें सर्व शिप संपून टाकलें आहे; त्याने त्याचा उजवा हात न्यापासून मार्गे फिरविला आहे, आणि जो पेटलेला अभि सभोंवार खातो त्यासारखा तो याकोबावरून जडला आहे. ४ त्याने न्यापमागें पलें धनुष्य वांकविलें; तो आपला हात उठवून शत्रूसारखा उभा राहिला, आणि जे झीकलेल्या कन्येच्या डेंन्यांत दृष्टीस मनोरम होते त्या वस्त्र त्याने वधिलें आहे; त्याने आपला कोप यथीस रिखा ओतिला आहे. ५ प्रभु न्यापमागें झाला; त्याने इस्राएल बुडविली, वीतलीं मंदिरें बुडविली आहेत; त्याचीं दुर्गे नाशिलीं आहेत, आणि यहूदाच्या कन्येच्या ठायीं त्याने खेद वाटविले आहेत. ६ आणि त्याने केलें

मळ्यांतली खोपटी तसा आपला मंडप वेगाने का-
दिला आहे; आपलें सभामंदिर नाशिलें आहे;
परमेश्वराने जीयोनंत सण व शाब्बाथ विसरत
असें केलें, आणि आपल्या रोषयुक्त क्रोधाने रा-
बा व याजक अवमानिले आहेत. ७ प्रभु आ-
पल्या वेदीला कंटाळला, त्याने आपल्या पवित्रस्था-
न्नाचा वीट मानिला आहे, त्याने तिच्या मंदिराच्या
भित्ती वैऱ्याच्या हातीं सोंपून दिव्हा; मग जसा
सणाच्या दिवसीं तसा त्यानी परमेश्वराच्या घ-
रांत गोंगाट केला आहे. ८ जीयोनच्या कन्येचा
घेत नाशाला परमेश्वराने संकल्प केला आहे;
त्याने दोरी ताणून आपला हात संहार करण्या-
कसून आकळिला नाहीं; झणून प्राकार व कोट
आक्रमण करित, असें त्याने केलें; ते एकदांच
ज्वलन झाले. ९ तिचीं दारें भूमींत रुतलीं आ-
हेत; त्याने तिचे अडसर तोडून नाशिले आहेत;
तिचा राजा व तिचे सरदार राष्ट्रांमध्ये आहेत;
नेमशास्त्र नाहींसं झालें; आणि तिच्या भविष्यवा-
यांस परमेश्वरापासून दर्शन प्राप्त होत नाहीं.
१० जीयोनच्या कन्येचे वडील भूमीवर बसून उ-
र्बाच राहतात; त्यानी आपल्या डोक्यावर धूळ च-
र्दविली आहे; ते गोंगाटाट नेसले आहेत; घरूशाले-
मेच्या कुमारीनी आपलीं डोकीं धुळींत घातलीं आहेत.
११ माझे डोळे आसवें गाळून थकले, माझीं आं-
डें उकळतात, पोर व ताचें बाळक गांवाच्या आ-
व्यांत मुच्छित होत असतां, माझ्या लोकांच्या
कन्येच्या भंगामुळें माझे काळीज भूमीवर ओतिलें
आहे. १२ तीं नगराच्या आव्यांत घायाळाप्र-
माणें मुच्छित होऊन आपल्या मातांच्या उरावर
माण सोडीत असतां, धान्य व द्राक्षारस कोठें
आहेत! असें आपल्या मातांला झणतात. १३
अगे घरूशालेमेच्या कन्ये, तुझा साक्षी कोण करूं?
तुला काय उपमा देऊं? अगे जीयोनच्या कुमारी-
कन्येच्यां तुजें सांखन करावें झणून तुला कशाची बरो-
बरी करूं? तुझा भंग समुद्रासारखा मोठा आहे,
तर तुला कोण बरें करील? १४ तुझ्या भविष्य-
वाद्यानी तुजसाठीं व्यर्थता व मूर्खता पाहिल्या
आहेत; आणि तुझे पाडाव प्रवासी परत आणा-
याला त्यानी तुझा अन्याय उघडा केला नाहीं;
परंतु त्यानी तुजसाठीं खोटे प्रवाद, व घालविणीं

हीं पाहिलीं आहेत. १५ जे तुजकडून चालतात
ते सर्व तुजविषयीं टाळ्या वाजवितात; ते घरू-
शालेमेच्या कन्येवर फुसफुसतात, व आपली मान
हालवितात, ज्या नगराला सुंदरपणाची पूर्णता,
अवघ्या पृथ्वीचें आनंदपात्र लोक झणत असत,
तें हेंच आहे काय? असें बोलतात. १६ तुझ्या
सर्व वैऱ्यानी तुजवर आपलें तोंड वासलें आहे; ते
फुसफुसतात, व आपले दांत कडकडवितात; आ-
द्धी तिला गिळिलें आहे, ज्या दिवसाची आद्धी
वाट पाहत होतों तो निश्चयें हाच आहे, तो आ-
द्धाला प्राप्त झाला आहे, त्याला आद्धी पाहिलें
आहे, असें झणतात. १७ जें परमेश्वराने
संकल्पिलें होतें, तें त्याने साधिलें आहे; त्याने जें
आपलें वचन पूर्वदिवसांत आज्ञापिलें होतें, तें
त्याने समाप्त केलें आहे; त्याने काहीं न रक्षितां
तुला पाडिलें आहे; तुझा वैरी तुजवर हर्ष, असें
त्याने केलें आहे; तुझ्या शत्रूंचें शिंग उभारिलें
आहे. १८ त्यांचें हृदय प्रभूकडे ओरडलें, हे
जीयोनच्या कन्येच्या कोटा, अहोरात्र आसवें नदी-
प्रमाणें वाहूं दे; तूं आपणाला विसांवा देऊं नको;
तुझ्या डोक्याच्या बाहुलीने स्वस्थ राहूं नये. १९
तूं राजीं उठून ओरड; प्रहरांच्या आरंभां प्रभू-
समोर तूं आपलें हृदय पाण्यासारखें ओत; जीं
तुझीं पोरें सर्व आव्यांच्या चवाठ्यांत भुकेने मू-
च्छित होतात, त्यांच्या जीवाकरितां तूं त्याजकडे
आपले हात उभार.

२० हे परमेश्वरा, दृष्टि लावून पाहा, त्वां
कोणाला असें केलें आहे; स्त्रिया आपल्या उप-
जांस, वीतभर बालकांस खातील काय? याजक
व भविष्यवादी यांस प्रभूच्या पवित्रस्थानांत वध-
तील काय? २१ पोर व झायारा आव्यांतल्या
भूमीवर गळून पडले आहेत; माझ्या कुमारी व
माझे तरणे तरवारिने पडले आहेत; त्वां आप-
ल्या क्रोधाच्या दिवसीं वध केला; त्वां दया न
करितां हनन केलें आहे. २२ जसें सभेच्या
दिवसीं तसें त्वां माझीं भयें सभोवार बोलाविलीं
आहेत, परमेश्वराच्या क्रोधाच्या दिवसीं कोणी
सुटला नाहीं, वांचला नाहीं; ज्यांस म्या लाडका-
विलें, व वाढविलें, त्यांस माझ्या वैऱ्याने नाहींसं
केलें आहे.

अध्याय ३.

त्याच्या कोपाच्या काठीकडून ज्याने कष्ट भोगिले, तो पुरुष मीच आहे. २ त्याने मला नेऊन प्रकाशात नव्हे, परंतु अंधारात चालविले आहे. ३ होय तो मजवर उलटला आहे; सर्व दिवस तो आपला हात फिरवितो. ४ त्याने माझा देह व माझी कातडी जीर्ण केली आहेत; त्याने माझी हाडे मोडिली आहेत. ५ त्याने मला प्रतिबंध केला, आणि विष व कष्ट यांकडून मला वेष्टिले आहे. ६ त्याने मला पुरातन मेलल्यासारखे आधारस्थलात बसविले आहे. ७ त्याने मजभोवते कुंपण घातले आहे, द्यणून माझ्याने निषवत नाही; त्याने माझी बिडी भारी केली आहे. ८ जेव्हा मी आरोळी करितो, व ओरडतो, तेव्हाहि तो माझ्या प्रार्थनेस अटक करितो. ९ त्याने तार्श्व दगडाने माझे मार्ग बंद केले आहेत, त्याने माझ्या वाटा वांकड्या केल्या आहेत. १० तो मला टपता आखल, गुप्तात बसलेला सिंघ असा झाला आहे. ११ त्याने माझे मार्ग सारून मला फाडिले आहे; त्याने मला अनाथ केले आहे. १२ त्याने आपले धुन्य वांकवून मला तीराचे लक्ष्य, असे ठेविले आहे. १३ त्याने आपल्या भात्यांतले बाण माझ्या आंतज्यांत शिरविले आहेत. १४ मी आपल्या सर्व लोकांजवळ उपहासासाठी व सर्व दिवस त्यांच्या गायनासाठी झालो आहे. १५ त्याने मला कडूपणाने भरिले, मला कडूदवण्याने मस्त केले आहे. १६ त्याने खड्यांकडून माझे दांत मोडिले आहेत, त्याने मला राखेने झांकिले आहे. १७ त्यां माझा जीव स्वस्थपणापासून दूर केला आहे; मी कुशलास विसरलो आहे. १८ मी आपले कष्ट व आपला पाठलाग कडूदवणा व विष स्मरताना, १९ झगलों. की माझा भाव व माझी आशा परमेश्वरापासून नाहीसी झाली आहेत. २० माझा जीव त्यांचे स्मरण करितांना मजमध्यें उदास झाला आहे. २१ हे मी मनांत आणितो, द्यणून आशा धरितो.

२२ परमेश्वराचा महाप्रसाद आहे, आणि त्याच्या दया शक्त नाहीत, याकरितां आम्ही नाहीसे झालो नाही. २३ त्या रोज सकाळी नव्या

होतात; तुझें विश्वासूपण अत्यंत आहे. २४ परमेश्वर माझा विभाग आहे, द्यणून त्यावर आशा ठेवीन, असें माझा जीव द्यणाला आहे. २५ जे त्याची वाट पाहतात, जो जीव त्याला शोधितो, त्यास परमेश्वर चांगला आहे. २६ मनुष्ये धीर धरावा, आणि परमेश्वराच्या तारणाची आशा धरावी, हें योग्य आहे. २७ पुरुषाला बरे आहे, की त्याने आपल्या तरुणपणांत जूं साहजे २८ ते परमेश्वराने त्यावर ठेविले आहे, द्यणून तो एकांती बसून उगा राहतो. २९ तो कपले तोंड धुलीत ठेवितो; कदाचित आशा असेल, असें द्यणतो. ३० जो त्याला हाणितो, त्याकडे तो आपला गाल देतो; त्याला फार निंदा झाली आहे. ३१ तर प्रभु वीट मानून सर्वज्ञ पर्यंत टाकणार नाही. ३२ परंतु जरी दुःख दिलें, तरी तो आपल्या परम करुणांप्रमाणे दब करील. ३३ कां तर तो मनोदयाने मनुष्यास पीडित व दुःखीत नाही. ३४ पृथ्वीतल्या सर्व बंदिवानांस आपल्या पायांखाली तुडवों, ३५ अथवा परात्परासमक्ष पुरुषाचा न्याय दूर करावा, ३६ अथवा मनुष्याचा वाद विषय, हें प्रभूला बरे वाटत नाही.

३७ परमेश्वराची आज्ञा नसता, ज्याने सांगितले, तर ठरेल, असा कोण आहे! ३८ परात्पराच्या आज्ञेकडून अरिष्ट व दुःख ठरत नाहीत काय? ३९ जीवत मनुष्याने, पुरुषाने आपल्या पापाच्या दंडामुळे कां विलाप करावा? ४० आम्ही आपले मार्ग शोधून व पारखून परमेश्वराकडे फिरावे. ४१ आम्ही हात उंचावून आकाशातील देवाकडे आपले मन लावावे. ४२ आम्ही अपराध व फितूर केला; त्या क्षमा केली नाही. ४३ तूं आपणाला क्रोधाने वेष्टून आपल्या पाठीस लागलास; त्या दया न करितां बघिले आहे. ४४ प्रार्थनेने पार जाऊं नये, द्यणून तूं आपणाला आभाळाने झांकिले आहे. ४५ तूं कामध्यें त्यां आद्याला केर कचरा, असें केले आहे. ४६ आद्यावर आमच्या सर्व वैय्यानी आपले वृद्ध वासले आहे. ४७ भय व खांच, नाशः, ४८ माझ्या लोकांच्या कन्येच्या भंगामुळे माझ्या डोळ्यांतून कन्याचा

मा वहातात. ४९ परमेश्वर आकाशातून दृष्टि
सुन पाही तोंपर्यंत, ५० माझा डोळा गळेल,
णि अवकाश न होऊं देतां अटपणार नाहीं.
माझ्या नगरांतल्या सर्व कन्यांमुळें माझा डोळा
ज्या जीवाला दुरववितो. ५२ जे निष्कारण
मे घेरी आहेत, त्यानी जसी पद्याची तसी
मी फार पारध केली आहे. ५३ त्यानी माझा
न खाचेंत नाहींसा केला, आणि मजवर धोंडा
केला आहे. ५४ पाण्यें माझ्या डोक्यावरून
हिलीं; तेव्हां मी झणालों, मी नाहींसा झालों
होतें.
५५ हे परमेश्वरा, म्या खोल खाचेंतून तुझ्या
जाला हाक मारिली आहे. ५६ त्यां माझा
दृष्ट ऐकिला आहे; मी श्वास टाकिताना, अथवा
जोडी करिताना, तूं आपला कान झाकूं नको.
जेव्हां म्या तुजकडे हाक मारिली, तेव्हां तूं
कळ आलास; भिडूं नको, असें त्यां झटलें.
५७ हे प्रभू, त्यां माझ्या जीवाच्याचे वाद केले;
माझा जीव उद्धारिला आहे. ५८ हे परमेश्वर,
मजकडे जो अन्याय केलेला तो त्यां पाहि-
ला आहे; माझा न्याय कर. ६० त्यानी माझा
जो सर्व सूड उगविला त्याला, मजविरुद्ध ज्या
सर्व कन्या केल्या त्यांस त्यां पाहिलें आहे. ६१
हे परमेश्वरा, त्यानी जी माझी निंदा केली तिला,
व मजविरुद्ध ज्या कन्या केल्या त्यांस त्यां ऐकिलें
आहे. ६२ जे मजवर उठले त्यांचीं वचनें,
आणि त्यानी जी मजविरुद्ध सर्व दिवस योजना
केली ती, हीं त्यां ऐकिलीं आहेत. ६३ त्यांचें
स्मरण ठरणें तूं पाहा; मी त्यांच्या गायनासाठीं
आहें.

६४ हे परमेश्वरा, त्यांच्या हातांच्या कर्मा-
प्रमाणें त्यांस फल भरून दे. ६५ त्यांस मनाचा
खंद दे; त्याला तुझा शाप असो. ६६ क्रोधाने
त्यांच्या पाठीस लाग, आणि परमेश्वराच्या आ-
काशासालून त्यांस नाहींचें कर.

अध्याय ४.

सोनें कसें निस्तेज झालें? उत्कृष्ट सोनें कसें पा-
लटलें आहे? पवित्र मंदिराचे दगड सर्व
भाळ्यांच्या चवाट्यांत विखरले आहेत. २ जी-

यानेचे जे मोलवान पुत्र निर्मळ सोन्याबरोबर होते,
ते कुंभाराच्या हातांनी घडलेल्या मडक्यांसारखे
कसे मानिलेले आहेत? ३ अवोरपशूहि थान
काढून आपल्या पिलांस दूध पिडूं देतात; परंतु
माझ्या लोकांची कन्या रानांतल्या शहामृगांसारखी
निर्दय झाली आहे. ४ तान्द्याची जीभ तान्हेने
त्याच्या तालूस चिकटती; पोरें भाकर मागतात,
आणि त्यांस कोणी ती वांटून देत नाहीं. ५ जो
मिश्रान्न भोजन करित असत, ते आळ्यांत दुर्बळ
पडले आहेत; जे किमिजी वस्त्र नेसवून पाळिले
होते, त्यानी उकरड्यांचा आश्रय घेतला आहे.
६ आणि जी सदोम तिला कोणतेहि हात लागले
नसतां अकस्मात पाडिली होती, तिच्या पापाच्या
दंडापेक्षां माझ्या लोकांच्या कन्येचा अन्यायदंड
मोठा झाला आहे. ७ तिचे नाडीर बर्फापेक्षां
खच्छ होते, ते दुधापेक्षां गोरे होते, ते माणिकापेक्षां
शरीराने तांबडे होते, त्यांचें सुंदरपण इंद्रीलाचें
होतें. ८ त्यांचा तोंडवळा कोळशापेक्षां काळा
झाला आहे, त्यांस आळ्यांत ओळखत नाहींत;
त्यांची कातडी त्यांच्या हाडांस मिळाली आहे;
ती सुकून गेली, लांकडासारखी झाली आहे. ९
जे भुकेने मारिलेले त्यापेक्षां तरवारीने वधलेले
सुखी आहेत; कारण कीं ते शेतांतले उपज नस-
ल्यामुळें झुरझुरून क्षीण होतात. १० दयामय
स्त्रियांच्या हातांनी त्यांचीं पोरें शिजविलीं; माझ्या
लोकांच्या कन्येच्या मंगाच्या वेळीं तीं त्यांचें खाणें
झालीं. ११ परमेश्वराने आपला रोष संपविला;
त्याने आपला संतप्त क्रोध ओतिला आहे, व त्याने
जीयोनंत अग्नि पेटविला, तेव्हां त्या अग्नीने तिचे
पाये जाळून टाकिले. १२ शत्रु व वैरी यरू-
शलेमेच्या दारांत शिरतील, असें पृथ्वीचे राजे व
पृथ्वीचे सर्व राहणारे विश्वासेनात.

१३ तिच्या भविष्यवाद्यांच्या पातकांमुळें, तिच्या
याजकांच्या अन्यायांमुळें, ज्या त्यानी तिजमध्यें
न्यायींचें रक्त पाडिलें, १४ ते आंधळ्यांप्रमाणें
आळ्यांत भ्रमले, ते एवढे रक्ताने माखलेले होते
कीं कोणाच्याने त्यांच्या वस्त्राला स्पर्शवना. १५
दूर जा, अमंगल आहे, असें लोक त्यांस
झणाले; दूर जा, दूर जा, स्पर्श नका; जेव्हां
ते पळून भ्रमले, तेव्हां ते राष्ट्रमध्यें झणाले,

कीं ते तेथें प्रवास पुन्हा. करणार नाहीत. १६ परमेश्वराच्या मुखाने त्यांस विखरिलें आहे, तो त्यांजकडे पुन्हां मन लावणार नाही; त्यांनी याजकांची मर्यादा राखिली नाही, त्यांनी वडिलांवर कृपा केली नाही. १७ आजपर्यंत आमचे डोळे कृपा, आमच्या सहायाची वाट पाहून थकले आहेत; जें राष्ट्र आझाला तारीना, त्याची वाट आझी जपून पाहिली आहे. १८ ते आमच्या पावलांच्या मार्गे असें लगतात कीं आझाला आपल्या आळ्यांत चालतां येत नाही, आमचा अंत जवळ आला आहे, आमचे दिवस समाप्त झाले आहेत; आमचा अंत आलाच आहे. १९ जे आमच्या पाठीस लागले ते आकाशांतल्या गरुडांपेक्षा चपळ होते; त्यांनी आझाला डोंगरांवर वेगाने पिटलें, रानांत आझासाठीं टपले. २० आमच्या नाकपुड्यांतला श्वास, परमेश्वराचा अभिषिक्त, ज्या-विषयीं आझी द्रवणत असों, कीं त्याच्या छायेखालीं आझी राष्ट्रांमध्यें जीवूं, तो त्यांच्या खांचांत सांपडला आहे.

२१ अगे अदोमाच्या कन्ये, जी तूं ऊज देशांत वसतीस, ती आनंद व हर्ष कर; तुलाहि प्याला येईल; तेव्हां तूं मस्त होशील, आणि आपणाला नागवें करिशील.

२२ अगे जीयोंनेच्या कन्ये, तुझ्या अन्यायाचें शासन समाप्त झालें आहे; तो तुला पुन्हां पाडावणाऱ्याच्या प्रवासांत घालविणार नाही; अगे अदोमाच्या कन्ये, तो तुझ्या अन्याचें शासन करील; तुझीं पातकें उघडीं करील.

अध्याय ५.

हे परमेश्वरा, जें आझाला झालें तें स्मर, मन लावून आमची निंदा पाहा. २ आमचें वतन परक्यांकडे, आमचीं घरे इतरांकडे फिरलीं आहेत. ३ आझी अनाथ बापपोरके झालों आहों, आमच्या माता विधवांसारख्या झाल्या आहेत. ४ आझी

पैसे देऊन आपलें पाणी प्यालों आहों; आमचीं घाटीं मोलाने येतात. ५ आमच्या मानेवर आमचा पाठलाग होत आहे; आझी श्रम करितों, आझाला विसावा प्यावयास सांपडत नाही. ६ आझी भाकरीने तृप्त व्हायला मिसरी व अश्वगुरी यांच्या हातावर हात दिल्या आहे. ७ आमच्या पूर्वजांनी पाप केलें, ते नाहीत; आणि आझी त्यांच्या अन्यायांचा भार वाहिला आहे. ८ दासानी आझावर प्रभुत्व केलें आहे; आणि आझाला त्यांच्या हातांतून सोडवायला कोणी नाही. ९ नातल्या तरवारीमुळें आझी आपल्या जीवांचा जोखिमाने आपलें अन्न आणिलें. १० दुष्काळाच्या झळीने आमची कातडी भट्टीसारखी तापली. ११ शत्रूंनी जीयोंनेंतल्या स्त्रिया, यहूदाच्या नगरांतल्या कुमारी बाटविल्या. १२ सरदार त्यांच्या हातानीं टांगले होते; वडिलांचीं मुखें आदरलीं नव्हत. १३ तरण्यांनी दळण्याचे श्रम भोगिले, आणि घरे लांकडाच्या भाराखालीं गळालीं आहेत. १४ वडील वेशीतून, आणि तरणे आपल्या गयनवदनापासून सुटून राहिले. १५ आमच्या हृदयाचा आनंद होऊन गेला; आमचें नाचणें पालटून आक्रंदन झालें आहे. १६ आमच्या डोक्यातला मुगूट पडला आहे; आझी पाप केलें आहे, द्रावणून आझाला हाय हाय. १७ यादरीत आमचें हृदय मुच्छित झालें आहे; या कारणांमुळे आमच्या डोक्यावर काळोखी आली आहे. १८ जो जीयोन पर्वत ओसाड पडला आहे, त्यामुळे त्याजवर कोल्हे फिरतात. १९ हे परमेश्वरा, तूंच सर्वकालपर्यंत राहतोस; तुझें सिंहासन मुने-युगच आहे. २० आझाला सर्वकाल कां विस्मृतोस! चिरकाल आझाला कां टाकून देवस! २१ हे परमेश्वरा, आझाला तुजकडे प्रीति, द्रवणजे आझी फिरूं; पूर्वीप्रमाणें आमचे दिवस नवे कर. २२ परंतु त्वां आझाला अर्फी टाकून दिलें आहे; तूं आझावर फार कोपला आहे.

यहेज्केलाचा भविष्यवाद.

अध्याय १.

तर तिसाव्या वर्षीत, चौथ्या महिन्यांत, महिन्याच्या पांचव्या दिवसीं मी खबार नदीजवळ प्रवाशामध्ये असतांना असें झालें, कीं आम्हां उघडलीं, तेव्हां म्या देवाचे दृष्टांत पाहिले. १ यहेयाखीन राजाच्या पाडावपणाच्या प्रवासाच्या पांचव्या वर्षीत, महिन्याच्या पांचव्या दिवसीं, २ बूबीचा पुत्र यहेज्केल याजक याजवळ खात्याच्या देशांत, खबार नदीवर, परमेश्वराचें वचन निश्चयें आलें, आणि तेथें परमेश्वराचा हात याजवर होता.

४ तेव्हां म्या पाहिलें, आणि पाहा, वावटूळ, मोठें अभाळ आणि वळवळता अग्नि उत्तरेतून येत होता, आणि त्याभोंवती प्रभा होती, आणि त्याजमधून त्या अग्निमधून काचमणीचा रंग असा दिसला. ५ आणि त्याजमधून चोहों जीवांची प्रतिमा आली; आणि त्यांचा आकार हाच, कीं त्यांस मनुष्याची प्रतिमा होती. ६ आणि त्यांच्या प्रत्येकाला चार मुखें होतीं, व प्रत्येकाला चार पक्ष होते. ७ आणि त्यांचे पाय सरळ पाय होते; आणि त्यांचे तळपाय वासराच्या तळपायांसारखे होते; आणि घोंटलेल्या पित्तलाच्या रंगप्रमाणें चमकत होतें. ८ आणि त्यांच्या पक्षांखालीं त्यांच्या चोहों अंगांस मनुष्याचे हात होते; आणि त्या चौघांस आपापलीं मुखें व पक्ष हीं होतीं. ९ त्यांचे पक्ष एकमेकांसीं लगत होते; ते आपल्या गर्तींत वळत नसत; ते प्रत्येक नेट समोर चालत असत. १० आणि त्यांच्या मुखांची प्रतिमा कसी? तर त्या चौघांस उजव्या अंगास मनुष्याचें मुख व सिंहाचें मुख होतें; आणि त्या चौघांस डाव्या अंगास बैलाचें मुख होतें; आणि त्या चौघांस गरुडाचें मुखहि होतें. ११ अर्सीच त्यांचीं मुखें होतीं; आणि त्यांचे पक्ष गर्तीं पसरलेले होते; प्रत्येकाचे दोन पक्ष एकमे-

कांसीं लगत होते, आणि दोन पक्ष त्यांच्या अंगांस झांकीत होते. १२ ते प्रत्येक नेट समोर चालत असत; जिकडे आत्मा चालायाचा असे, तिकडे ते चालूं लागत; ते आपल्या गर्तींत वळत नसत. १३ आणि जीवांची प्रतिमा कसी? तर त्यांचा आकार पेटल्याअग्नीच्या निखाऱ्यांसारखा, दिव्याच्या अकारासारखा होता; ती त्या जीवांमध्ये फिरत होती; आणि अग्नि चकचकीत होता, आणि अग्नीतून वीज निघत असे. १४ आणि ते जीव विजेच्या आभासासारखे धांवत फिरत असत.

१५ जेव्हां मी त्या जीवांस पाहत होतो, तेव्हां पाहा, एक चाक आपल्या चोहों मुखांसहित त्या जीवांजवळ भूमीवर होतें. १६ त्या चाकाचा आकार व त्याची रचना हीं लसण्याच्या रंगासारखीं होतीं; आणि त्या चौघांस एकच प्रतिमा होती; आणि जसें चाकामध्ये चाक तसीं त्यांचा आकार व त्यांची रचना हीं होतीं. १७ तीं चालतांना त्यांच्या चोहों अंगांसीं चालत; तीं आपल्या गर्तींत वळत नसत. १८ आणि त्यांच्या धांवा उंच व भयंकर होत्या; आणि त्या चोहोंभोंवत्या त्यांच्या धांवा डोळ्यांनी भरलेल्या होत्या. १९ जेव्हां ते जीव चालत, तेव्हां त्यांसंगतीं तीं चाकेंहि चालत; आणि जेव्हां ते जीव उंचावत, तेव्हां तीं चाकेंहि उंचावत. २० जिकडे आत्मा चालायाचा असे, तिकडे तीं चालूं लागत, तिकडे त्यांतला आत्मा चालायाचा असे; आणि त्या जीवांसंगतीं तीं चाकें उंचावत असत; कारण कीं त्या जीवांचा आत्मा चाकांत होता. २१ जेव्हां ते चालत, तेव्हां तीं चालत; आणि जेव्हां ते उभे राहत, तेव्हां तीं उभीं राहत; आणि जेव्हां ते भूमिवरून उंचावत, तेव्हां त्यांसंगतीं तीं चाकेंहि उंचावत; कारण कीं त्या जीवांचा आत्मा चाकांत होता. २२ आणि त्या जीवांच्या माथ्यावर अंतराळाचा आभास भयंकर स्फटिकाच्या रंगासारि-

खा होता, तो त्यांच्या माथ्यावर वरती पसरलेला होता. २३ आणि अंतराळाखाली त्यांचे पक्ष एकमेकाकडे सरळ होते; प्रत्येकाला दोन पक्ष होते, जे या बाजूस त्यांच्या अंगांस झांकीत होते; आणि प्रत्येकाला दोन पक्ष होते, जे त्या बाजूस त्यांच्या अंगांस झांकीत होते. २४ जेव्हा ते चालले, तेव्हा म्या त्यांच्या पक्षांचा शब्द, जसा पुष्कळ पाण्यांचा शब्द, जसा सर्वसमर्थ्याचा शब्द, गलक्याचा शब्द, जसा सैन्याचा शब्द तसा ऐकिला; जेव्हा ते उभे राहिले, तेव्हा त्यांनी आपले पक्ष मिटून घेतले. २५ आणि जेव्हा त्यांनी उभे राहून आपले पक्ष मिटून घेतले, तेव्हा जे अंतराळ त्यांच्या माथ्यावर होते, त्यांतून शब्द आला.

२६ आणि त्यांच्या माथ्यावर जे अंतराळ होते, त्यावरती ईद्रनील पाषाणाच्या आभासासारखी सिंहासनाची प्रतिमा होती; आणि सिंहासनाच्या प्रतिमेवर मनुष्याच्या आकारासारखी प्रतिमा त्याजवर वरती होती. २७ आणि म्या तिजमध्ये सभोंवार काचमणीच्या रंगासारखा, अमीच्या आभासासारखा कोणीएक पाहिला; आणि त्याच्या कंबरेच्या आकारापासून वरती, व त्याच्या कंबरेच्या आकारापासून खालती म्यां अमीच्या आभासासारखे काही पाहिले, आणि त्याभोंवती विभासा होती. २८ पावसाच्या दिवसीं जे धनुष्य आभाळांत असतें, त्याचा जसा आभास तसा त्या प्रभेचा आभास सभोंवार होता; तो परमेश्वराच्या गौरवाच्या प्रतिमेचा आभास होता; जेव्हा म्या तो पाहिला, तेव्हा मी उपडा पडलों, आणि बोलणाऱ्याचा शब्द म्या ऐकिला.

अध्याय २.

तेव्हा त्याने मला छटलें, हे मनुष्याच्या पुत्रा, तूं आपल्या पायांवर उभा राहा, द्यणजे मी तुला बोलें. २ मग जेव्हा तो मला बोलला, तेव्हा आम्हाने माझ्याठायीं येऊन मला माझ्या पायांवर उभे केलें, तेव्हा म्या त्याला मजसीं बोलतां ऐकिलें. ३ तेव्हा त्याने मला छटलें, हे मनुष्याच्या पुत्रा, मी तुला इस्त्राएलाच्या वंशाकडे, जे राहू मजविहद फितूरी असे, त्याकडे पाठवितों; ते व त्यांचे पूर्वज आजपर्यंतहि माझा अपराध करित

आले आहेत. ४ तर छोट व हड्डिदयाचे जे वंश त्यांजकडे मी तुला पाठवितों; आणि, प्रभु परमेश्वर असें द्यणतो, हें तूं त्यांस सांग. ५ द्यणजे ते ऐकून किंवा न ऐकूनहि, कां की ते फितूरी वंश आहेत, जाणतील, कीं भविष्यवादी त्यांमध्ये होता.

६ आणि हे मनुष्याच्या पुत्रा, जरी तुजवर कांटेरी व कांटेधोत्रे असले, आणि तूं विंचामण राहिलास, तरी त्यांस भिडें नको, व त्यांच्या चनांमुळें भिडें नको; जरी ते फितूरी वंश आहेत, तरी त्यांच्या वचनांमुळें भिडें नको, व त्यांजमध्यभाभीत होडें नको. ७ आणि त्यांनी ऐकिलें किंवा न ऐकिलें, तरी त्यांस माझी वचनें सांगें कां की ते फितूरी आहेत. ८ तर हे मनुष्याच्या पुत्रा, जे मी तुजवळ बोललों, ते तूं ऐक; ते फितूरी वंशासारखा फितूरी होडें नको; तूं आलें तोंड उघड, आणि जे मी तुला देतों, ते सांग.

९ तेव्हा म्या दृष्टी लाविली, आणि पाहिलें एक हात मजकडे लांबविलेला होता; आणि हा हा, त्यांत पुस्तकाची गुंडाळी होती. १० म्या त्याने ती मजपुढें विस्तारिली; आणि ती पाठोपाठ लिहिली होती, आणि तिजवर विलाप व आकांक्षे व हाय हे लिहिले होते.

अध्याय ३.

आणि त्याने मला छटलें, हे मनुष्याच्या पुत्रा, जे तुला सांपडतें आहे, ते सांग; ही गुंडाळी खा, आणि जाऊन इस्त्राएलाच्या वंशाला बोल. २ मग म्या आपलें तोंड उघडिलें, तेव्हा त्याने मला ती गुंडाळी खाऊं दिली. ३ आणि त्याने मला छटलें, मनुष्याच्या पुत्रा, तूं बाबेल पोत खाई, असें कर; आणि जी गुंडाळी मी तुला देतों, इने तूं आपलीं आंतडीं भर; तेव्हा म्या ती खाही, आणि ती माझ्या तोंडांत मज सारिखी गोड होती.

४ आणि त्याने मला छटलें, मनुष्याच्या पुत्रा, इस्त्राएलाच्या वंशाकडे चालत जा, आणि त्यांना माझी वचनें बोल. ५ कां तर परक्या देशाच्या व अवघड भाषेच्या लोकांजवळ नव्हे, परंतु इस्त्राएलाच्या वंशाजवळ पाठविलेला आहेस; ६ जेव्हा

वचनें तूं समजत नाहींस, अशा परवया बोलीच्या व बवषड भाषेच्या लोकांजवळ पाठविलेला नाहींस; निधये जर म्या तुला त्यांजकडे पाठविलें असतें, तर त्यानी तुझे ऐकिलें असतें. ७ आणि इस्राएलाचे वंश तुझे ऐकायाला मान्य होणार नाहींत; हा तर ते माझे ऐकायाला मान्य होणार नाहींत; कारण कीं इस्राएलाचे सर्व वंश धीट व कठिन हृदयाचे आहेत. ८ पाहा, म्या तुझे मुख त्यांच्या मुखाविरुद्ध बळकट केलें आहे, आणि त्यांच्या कपाळाविरुद्ध तुझे कपाळ बळकट केलें आहे. ९ म्या तुझे कपाळ हिन्यासारिखें गारेपेक्षां बळकट केलें आहे; जरी ते फितुरी वंश आहेत, तरी त्यांस भिजं नको, आणि त्यांजकरितां भयभित होई नको. १० आणि त्याने मला छटलें, मनुष्याच्या पुत्रा, माझी जीं वचनें मी तुजजवळ बोलतों, तीं सर्व तूं आपल्या हृदयांत घे, आणि आपल्या झन्नी ऐक. ११ आणि पाडाव प्रवाशांकडे, तुझ्या लोकांच्या वंशांकडे चालत जा, आणि त्यांजवळ बोल, आणि त्यानी ऐकिलें किंवा न ऐकिलें, तरी, असें प्रभु परमेश्वर दणतो, हें त्यांस सांग. १२ तेव्हां आत्म्याने मला उंचावलें, आणि म्या आपल्या पाठीमागून मोठा गोंगाटाचा शब्द ऐकिला, तो असा, कीं त्याच्या स्थानांतून परमेश्वराचें गौरव सुवर्दित असो. १३ आणि जे त्या जीवांचे पक्ष एकेकासीं लागलेले होते त्यांचा शब्द, व त्यांसंगतीं जीं चाकें होती त्यांचा शब्द, आणि मोठा गोंगाटाचा शब्द म्या ऐकिला. १४ आणि आत्म्याने मला उंचावून नेलें, तेव्हां मी खिन्न होऊन आपल्या जीवात्म्याच्या संतापाने गेलों; आणि परमेश्वराचा हात मजवर बळकट होता.

१५ मग तेलाबीबेस खबार नदीजवळ जे पाडाव प्रवासी राहत होते, त्यांजवळ मी आलों; आणि जेथे ते बसले होते, तेथे त्यांजमध्ये मी सात दिवस खेद करित बसलों. १६ मग सात दिवसानंतर असें झालें, कीं परमेश्वराचें वचन मजजवळ आलें कीं, १७ मनुष्याच्या पुत्रा, म्या तुला इस्राएलाच्या वंशाचा पाहरेकरी केलें आहे; कारण मझ्या मुखापासून वचन ऐकून त्यांस मजकडचा बोध कर. १८ जेव्हां मी दुष्टाला, तूं निधये मरसील, असें दणनेन; तेव्हां जर तूं त्या-

ला बोध करणार नाहींस, आणि दुष्टाला त्याच्या कुमार्गाविषयीं बोध करायला, त्याला वांचवायाला बोलणार नाहींस; तर तो दुष्ट आपल्या अन्यायाने मरेल; परंतु त्याचें रक्त तुझ्या हातापासीं मागेन. १९ आणि तूं जेव्हां दुष्टाला बोध करिशील, तेव्हां जर तो आपल्या दुष्टपणापासून व आपल्या कुमार्गापासून फिरला नाहीं, तर तो आपल्या अन्यायाने मरेल; परंतु त्यां आपला जीव वांचविला आहे. २० आणि जेव्हां न्यायी आपल्या न्यायीपणापासून फिरून अन्याय करील, आणि मी त्याजपुढें अडखूळ ठेवीन, तेव्हां तो मरेल; त्यां त्याला बोध केला नाहीं, कारण तो आपल्या पापाने मरेल, आणि त्याचें जें न्यायीपण त्याने केलें तें मी स्मरणार नाहीं; परंतु त्याचें रक्त तुझ्या हातापासीं मागेन. २१ आणि न्यायीने पाप करूं नये, कारण जर तूं न्यायीला बोध करिशील, आणि तो पाप करणार नाहीं, तर तो वांचेलच. वांचेल, कां कीं त्याला बोध केला होता; त्याहि आपला जीव वांचविला आहे.

२२ आणि तेथें परमेश्वराचा हात मजवर होता; तेव्हां त्याने मला छटलें, तूं उठून खोऱ्यांत निघून जा, कारण जे तेथें तुजजवळ बोलें. २३ मग मी उठून खोऱ्यांत निघून गेलों; आणि पाहा, जें गौरव म्या खबार नदीजवळ पाहिलें, त्यासारिखें परमेश्वराचें गौरव तेथें उभें राहिलें होतें; तेव्हां मी उपडा पडलों. २४ मग आत्म्याने माझ्याठायीं येऊन मला माझ्या पायांवर उभें केलें, तेव्हां त्याने मसीं बोलून मला छटलें, तूं आत जाऊन आपणाला आपल्या घरामध्ये झांकून घे. २५ आणि हे मनुष्याच्या पुत्रा, तूं पाहा, ते तुला बंधनें लावतील, आणि त्यानी तुला बांधितील, कारण जे त्यांजमध्ये निघून जाणार नाहींस. २६ आणि तुझी जीभ तुझ्या ताळूस चिकटे, असें करीन, तेव्हां तूं मुका होशील, आणि त्यांचा धमकावणारा असणार नाहींस; कां तर ते फितुरी वंश आहेत. २७ जेव्हां मी तुजजवळ बोलें, तेव्हां तुझे तोंड उघडीन, कारण जे, असें प्रभु परमेश्वर दणतो, हें त्यांस सांगशील, जो ऐकेल तो ऐको; आणि जो न ऐकेल तो न ऐको; कां तर ते फितुरी वंश आहेत.

अध्याय ४.

आणि हे मनुष्याच्या पुत्रा, तूं आपणासाठीं एक कौल घेउन तें आपणापुढें ठेव, आणि त्याजवर यरूशालेम नगरीचें चित्र काढ; २ आणि तिला वेढा घाल, आणि तिजभोंवता आवार बांध, आणि तिजवर मोरचा रच; आणि तिज-जवळ छावणी दे, आणि तिजवर सभोंवार धक्का देण्याचीं यंत्रणें मांड. ३ आणि तूं आपणाला लोखंडाची कढई घेउन ती लोखंडी भित तुझ्या व नगराच्या मध्ये ठेव; आणि तूं आपलें मुख तिजकडे कर, द्वाणजे तिला घेरा पडेल, आणि तिला वेढा घालतील; हें इस्राएलाच्या वंशाला चिन्ह होईल. ४ आणि तूं आपल्या डाव्या कुशीवर नीज, आणि तिजवर इस्राएलाच्या वंशाचा अन्याय ठेव; ज्या दिवसांच्या गणतीपर्यंत तिजवर निजतील, तोंपर्यंत त्यांचा अन्याय साहतील. ५ कां कीं दिवसांच्या गणतीप्रमाणें तीनशें नव्वद दिवस म्या तुजवर त्यांच्या अन्यायाचीं वर्षे ठेविली आहेत; मग इस्राएलाच्या वंशाचा अन्याय साहतील. ६ त्यां ते दिवस समाप्त केलें, द्वाणजे तूं फिरून आपल्या उजव्या कुशीवर नीज, द्वाणजे चाळीस दिवसपर्यंत यहूदाच्या वंशाचा अन्याय साहतील; म्या तुजसाठीं प्रत्येक दिवस एका वर्षाच्या स्थानीं नेमिला आहे. ७ तर यरूशाले-मेच्या वेढ्याकडे तूं आपलें मुख ठेव, आणि तुझा बाहु उघडा असतां तिजवर भविष्य सांग. ८ आणि पाहा, मी तुला बंधन लवीन; मग तूं आपला वेढा समाप्त करीस, तोंपर्यंत आपल्या एका कुशीवरून दुसरीवर फिरणार नाहीस.

९ आणि तूं आपणासाठीं गहूं व जव व पावटे व मसुरा व बाजरी व देवगोधूम घेउन एका पात्रांत घाल, आणि त्यांची तूं आपणासाठीं भाकर कर, आणि जितके दिवसांच्या गणतीपर्यंत तूं आपल्या कुशीवर निजतील, तोंपर्यंत तीनशें नव्वद दिवस तो खा. १० आणि जें आपलें अन्न खातील, तें तोलून प्रत्येक दिवसीं वीस तोळे खातील; तें वारंवार खातील. ११ आणि पाणी मापाने, हिनाचा साहावा भाग पिसील; तें वारंवार पिसील. १२ आणि तूं ती जवांच्या भाकरीप्रमाणें खातील, आणि त्यां-

च्या समक्ष मनुष्यगू घालून ती सिद्ध करीस. १३ आणि परमेश्वराने द्यालें, याप्रमाणें इस्राएलाचे वंश ज्या राष्ट्रांमध्ये त्यांस घालवी त्यांमध्ये आपली अमंगल भाकर खातील. तेव्हां मी द्वाणलों, अहा प्रभु परमेश्वरा, पाह माझा जीव कधीं विटाळलेला नाही; आणि आपल्या तरुणपणापासून आतांपर्यंत जें आपलें मेलेंलें अथवा फाडलेंलें तें खालें नाही; अमंगळ मास माझ्या तोंडांत कधीं आलें नाहीं. १५ मग तो मला द्वाणाला, पाहा, म्या तुला यरूशालेच्या स्थानीं गाईचें शेण नेमिलें आहे, तर घालून तूं आपली भाकर सिद्ध कर. १६ आणि तो मला द्वाणाला, मनुष्याच्या पुत्रा, पाहा, यरूशालेमंत भाकरीची काठी मोडिन; तेव्हां भाकर तोलून व चितेंने खातील; आणि पाणी मापाने व खेदाने पितील; १७ अशासाठीं कीं त्या भाकर व पाणी यांचा तोटा पडावा, आणि ते मेलीं मेकासीं खेदित व्हावे, आणि आपल्या अन्याय क्षीण होउन जावे.

अध्याय ५.

आणि मनुष्याच्या पुत्रा, तूं आपणाला तिसरा सुरी घे, ती आपणाला न्हाव्याच्या वस्त्राप्रमाणे घे, आणि आपल्या डोक्यावर व आपल्या दाढीवर फिरीव; नंतर तूं आपणाला तेलालाचा ताजवा घे, आणि ते केंस वाट. २ आणि वेढ्याचे दिवस समाप्त होतील, तेव्हां मलाच्या मध्ये एक तिसराविभाग अमीने जाळ, मग अन्ध तिसराविभाग घेउन त्याभोंवतीं सुरीने मार, नंतर इतर तिसराविभाग वाऱ्याकडे विखरून दे, द्वाणजे मी तरवार उपसून त्यांच्या पाठीस लवीन. ३ आणि तूं त्यांतून थोडक्या गणतीचे घेउन आपल्या पदरांत बांध. ४ आणि त्यांतून कित्येक पुन्हा घेउन अमीमध्ये टाक, आणि ते अमीने जाळ; कां तर त्यांतून अग्नि निघून इस्राएलाच्या सर्व वंशांत जाईल.

५ प्रभु परमेश्वर द्वाणतो, कीं ही कुराण लेम आहे; म्या ही राष्ट्रांमध्ये स्थापिली आहे, आणि इज्रभोंवते देश आहेत. ६ परंतु ही राष्ट्रांपेक्षा वाईट करून माझ्या न्यायाविषयीं, आणि

जे देश इजिप्तावते आहेत त्यापेक्षा वाईट करून माझ्या नियमांविषयी फितुरी झाली आहे; कां तर इतल्या लोकानी माझे न्याय अवमानिले, आणि माझे जे नियम त्यांप्रमाणे ते वत्तले नाहीत. ७ याकरितां प्रभु परमेश्वर झणतो, कीं तुझ्या भव्याय केले, आणि माझ्या नियमांप्रमाणे वत्तलां नाही, आणि माझे न्याय तुझी पाळिले नाहीत, आणि जीं राष्ट्रं तुझाभोंवतीं आहेत त्यांच्या न्यायप्रमाणेहि तुझी केले नाही झणून; ८ याकरितां प्रभु परमेश्वर झणतो, कीं पाहा, मी, मीच तुजविरुद्ध आहे, आणि राष्ट्रांच्या समक्ष मी तुजमध्ये शासनं करीन. ९ आणि जें म्या पूर्वी केले नाही, आणि ज्यासारखें मी पुन्हा करणार नाही, तें मी तुझ्या सर्व कुस्मितकर्मांमुळे तुजमध्ये करीन. १० याकरितां तुजमध्ये बाप आपली लेकरें खातील, आणि लेकरें आपल्या बापांस खातील, आणि मी तुजमध्ये शासनं करीन, आणि तुझें सर्व शेष सर्व दिशांत विखरीन. ११ याकरितां प्रभु परमेश्वर झणतो, कीं मी आपल्या जीवाची शपथ वाहतों, कीं त्वां आपल्या सर्व कुस्मित पदार्थांनी आणि आपल्या सर्व अघोरकर्मांनी माझें पवित्र स्थान बाटविलें आहे, झणून निश्चयें मीहि तुला कमी करीन; आणि माझा डोळा रुळवळा करणार नाही, आणि मीहि दया करणार नाही.

१२ जे तुझा तिसरा विभाग ते मरीने मरतील, आणि तुजमध्ये दुकाळाने नाहीसे होतील; आणि जे इतर तिसरा विभाग ते तुजभोंवते तरवारीने पडतील; आणि जे अन्य तिसरा विभाग त्यांस मी सर्व दिशांत विखरीन, आणि तरवार उपसून त्यांच्या पाठीस लावीन. १३ आणि माझा राग समाप्त होईल, आणि मी आपला क्रोध त्यांवर बसूं देईन; तेव्हां मी समाधान पावेन; आणि म्या आपला कोप त्यांवर समाप्त केला, झणजे मी परमेश्वर आपल्या आवेशाने बोललों आहे, असें ते जाणतील. १४ आणि जीं राष्ट्रं तुजभोंवतीं आहेत, त्यांमध्ये प्रत्येक वाटसरूच्या समक्ष तुला ओसाड व निंदापात्र करीन. १५ आणि जेव्हां मी रागाने व क्रोधाने व कोपाच्या धमक्यानी

तुजमध्ये शासनं करीन, तेव्हां जीं राष्ट्रं तुजभोंवतीं आहेत त्यांजवळ ती ओसाडी निंदेसाठीं व धिक्कारासाठीं संबोधासाठीं व विस्मयासाठीं होईल; मी परमेश्वर हें बोललों आहे. १६ जे दुकाळाचे कठीण तीर त्यांस नाशायला होतील, जे तुझालाहि नाशायला पाठवीन, ते जेव्हां त्यांमध्ये पाठवीन, तेव्हां मी तुझावर दुकाळ वाढवीन, आणि तमच्या भाकरीची काठी मेडिन. १७ आणि मी तुझावर दुकाळ व दुष्टपशु पाठवीन, तेव्हां ते तुला बाळरहित करितील; आणि मरी व रक्त हीं तुजमधून जातील; आणि तरवार तुजवर आणीन; मी परमेश्वर हें बोललों आहे.

अध्याय ६.

आणि परमेश्वराचें वचन मजजवळ आलें कीं, २ मनुष्याच्या पुत्रा, तूं आपलें मुख इस्त्राएलाच्या पर्वताकडे कर, आणि त्याजकडे भविष्य सांग, ३ तूं झण, कीं इस्त्राएलाच्या पर्वतानों, प्रभु जो परमेश्वर त्याचें वचन ऐका; प्रभु परमेश्वर पर्वतांस व डोंगरांस, ओघांस व खोऱ्यांस झणतो, कीं पाहा, मी तुझावर तरवार आणीन, आणि तुमचीं उंचस्थानें नाशीन. ४ आणि तुमच्या वेद्या ओसाड होतील, आणि तुमचे पुतळे फुटतील; आणि तुमच्या मूर्तीसमोर तुमचीं घायाळ मनुष्यें पाडेन. ५ आणि इस्त्राएलाच्या वंशाचीं मडीं त्यांच्या मूर्तीसमोर ठेवीन; आणि तुमचीं हाडें तुमच्या वेद्याभोंवतीं विखरीन. ६ तुमच्या सर्व राहण्याच्या स्थानांत नगरें उज्राड होतील, आणि उंचस्थानें ओसाड पडतील; अशासाठीं कीं तुमच्या वेद्या ओसाड होऊन नाशाला जाव्या, आणि तुमच्या मूर्ति फुटून नाहीशा व्हाव्या, आणि तुमचे पुतळे तुटून पडावे, आणि तुमचीं कर्मे पुसून टाकावीं. ७ आणि तुझामध्ये घायाळ पडतील, आणि, मी परमेश्वर आहे, असें तुझी जाणाल.

८ तथापि मी शेष राखून ठेवीन, अशासाठीं कीं तुझी देशांमध्ये विखरिलेले असतां तुझासाठीं राष्ट्रांमध्ये तरवारीपासून सुटलेले असे कित्येक असावे. ९ आणि ज्या राष्ट्रांमध्ये त्यांस अशामुळे पाडाव करून नेतील, कीं त्यांचें जें व्य-

भिचारी हृदय मजपासून फितलें आहे त्याकडून, आणि जे त्याचे डोळे त्यांच्या मूर्तीकडेस व्यभिचार करितात त्याकडूनहि मी मोडावलों आहे, त्या राष्ट्रांमध्ये तुमचे सुटलेले मला स्मरतील; आणि त्यांनी आपल्या सर्व अघोर पदार्थांत जीं दुष्कर्म केलीं आहेत, त्यांमुळे ते आपणांस कंटाळतील. १० आणि ते जाणतील, कीं मी परमेश्वर आहे, आणि हें अरिष्ट मी त्यांस करीन, असें मी उगीच बोललों नाहीं, हेंहि जाणतील.

११ प्रभु परमेश्वर द्वाणतो, कीं तूं आपल्या हातावर हात मार, आणि आपला पाय भूमीवर आपट, आणि इस्राएलाच्या वंशाच्या सर्व दुष्ट अघोरकर्मांमुळे अहा द्वाण, कारण कीं ते तरवारीने, दुकाळाने व मरीने गळून पडतील. १२ जो दूर तो मरीने मरेल; आणि जो जवळ तो तरवारीने पडेल; आणि जो राहिलेला व कोंडलेला तो दुकाळाने मरेल; आणि मी आपला क्रोध त्यांजवर समाप्त करीन. १३ आणि जेव्हां त्यांचे घायाळ त्यांच्या मूर्तींमध्ये त्यांच्या वेद्यांभोंवते प्रत्येक उंच डोंगरावर, पर्वतांच्या सर्व माथ्यांवर, आणि प्रत्येक हिरव्या झाडाखाली व प्रत्येक साताऱ्या एला झाडाखाली ज्या स्थानांत ते आपल्या सर्व मूर्तींस सुगंधी अर्पण करीत असत त्यांत होतील, तेव्हां तुझी जाणाल, कीं मी परमेश्वर आहे. १४ आणि मी आपला हात त्यांजवर लांबवून देश ओसाड करीन, होय त्यांच्या सर्व राहण्याच्या स्थानांतली भूमि दिव्वाथेकडच्या जंगलपेक्षां ओसाड करीन; आणि मी परमेश्वर आहे, असें ते जाणतील.

अध्याय ७.

आणि परमेश्वराचें वचन मजजवळ आलें कीं, २ आणि हे तूं मनुष्याच्या पुत्रा, प्रभु परमेश्वर द्वाणतो, कीं इस्राएलाच्या भूमीचा अंत आला आहे, देशाच्या चोहों अंगांचा अंत आला आहे. ३ आतां तुझा अंत आला आहे, आणि मी आपला क्रोध तुजवर पाठवीन, आणि तुझ्या आचारांप्रमाणें तुझें शासन करीन, आणि तुझ्या अघोरकर्मांचें फल तुला भरून देईन. ४ आणि माझा डोळा तुजवर कळवळा करणार नाहीं, आणि

मी दया करणार नाहीं; परंतु तुझ्या आचारांचे फल तुला भरून देईन, आणि तुझे अघोर पदार्थ तुजमध्ये होतील; आणि, मी परमेश्वर आहे, असें तुझी जाणाल. ५ प्रभु परमेश्वर द्वाणतो, कीं पाहा, विपत्ति, एक विपत्ति आली आहे. ६ अंत आला आहे, तो अंत आला आहे; तो तुजसाठीं जागला आहे; पाहा, तो आला आहे. ७ हे देशांतल्या वसणाऱ्या, तुला सकाळ उक्कली आहे; समय आला आहे, खेदाचा दिवस बळ आहे, आणि पर्वतांचा प्रतिशब्द नाहीं. ८ आणि लवकर मी आपला क्रोध तुजवर घालीन, आणि मी आपला राग तुजवर समाप्त करीन; आणि तुझ्या आचारांप्रमाणें तुझें शासन करीन, आणि तुला तुझ्या अघोरकर्मांचें फल भरून देईन. ९ आणि माझा डोळा कळवळा करणार नाहीं, आणि मी दया करणार नाहीं; आणि तुझ्या आचारांप्रमाणें व तुझे जे अघोर पदार्थ तुजमध्ये आहेत त्यांप्रमाणेंहि तुला फल भरून देईन; आणि जो हाणितो तो मी परमेश्वर आहे, असें तुझी जाणाल. १० पाहा दिवस, पाहा, तो आला आहे; सकाळ निघाली आहे; काठी फुलली आहे, गर्व फुटला आहे. ११ बळात्वर दुष्टणाची काठी होऊन उठला आहे; त्यातून व त्याच्या समुदायातून व त्याच्या तुमुलातून कोणी राहणार नाहीं; आणि त्यांकरितां कोणी शोक करणार नाहीं. १२ समय आला आहे, दिवस जवळ पोहंचला आहे; विकृत घेणाऱ्याने हवू नये, आणि विकृताऱ्याने शोचू नये; कां तर तिच्या सर्व समुदायावर कोप आहे. १३ कां कीं जरी ते जीवंत असले तरी विकृताऱ्या विकृत दिलेल्या पदार्थांला फिरणार नाहीं; कां कीं तिच्या जे समुदाय परत यायाचा नाहीं, त्या सर्वांपैकी दर्शन आहे; आणि आपल्या आयुष्यातल्या अन्यायांत कोणी आपणाला बळकट करणार नाहीं. १४ सर्व सिद्ध करायासाठीं त्यांनी करण वळविला आहे; परंतु कोणी लढाईस जात नाहीं; कां तर तिच्या सर्व समुदायावर माझा क्रोध आहे. १५ बाहेर तरवार आहे, आणि अस्त्राची व दुकाळ आहेत; जो शेतांत असेल, तेथे

रिने मरेल, आणि जो नगरांत असेल, त्याला दु-
ष्ट व मरी खातील.

१६ आणि त्यांतले सुटलेले पळून सुटतील,
आणि ते सर्व खोऱ्यांतल्या पारव्यांप्रमाणे पर्व-
तवर प्रत्येक आपल्या अन्यायामुळे धुम-
कील. १७ सर्व हात गळतील, आणि सर्व गुडघे
कण्याप्रमाणे लीन होतील. १८ आणि ते गोण-
वट नेसतील, आणि भय त्यांस झाकील; आणि
सर्व मुखावर लज्जा होईल, आणि त्यांच्या सर्व
केश्यांवर टकल पडेल. १९ ते आपले रुपये
बाब्यांत टाकून देतील, आणि आपले सोने ओं-
क मानतील; परमेश्वराच्या कोपाच्या दिवसीं
जिवें रुपये व त्यांचे सोने यांच्याने त्यांस सोड-
वणार नाही; ते आपल्या जीवांस तृप्त करणार
नहींत, व आपली आंतडीं भरणार नाहीत; का-
रण की ते त्यांच्या अन्यायांचे अडखळ झाले
आहे.

२० आणि त्याने आपले जे शोभिवंत भूषण
ते ऐश्याने स्थापिले; परंतु त्यामध्यें त्यानी आप-
ल्या अघोर व कुत्सित पदार्थांच्या मूर्ति केल्या;
याकरितां म्या त्यांसाठीं ते अमंगळ होऊ दिल्लें
आहे. २१ आणि ते म्या विदेश्यांच्या हातीं
हरणासाठीं व पृथ्वीतल्या दुष्टांस लुटीसाठीं दि-
ल्लें आहे; आणि त्यानी ते बाटविले आहे. २२
आणि म्या आपले मुख त्यांजपासून फिरविलें
आहे, आणि त्यानी माझा गाभारा बाटविला आ-
हे; लुटारूनी त्यांत शिरून तो बाटवून टाकिला
आहे.

२३ सांखळी कर; कां तर देश घाताच्या दो-
षाने भरला आहे, आणि नगर बळाकाराने भरले
आहे. २४ तर मी राष्ट्रांतले दुष्ट आणीन, तेव्हां
ते त्यांची घरे वतन करून घेतील; आणि बळवा-
नेचें ऐश्या नाहीसे करीन; आणि त्यांची पवि-
त्रस्थाने बाटतील. २५ नाश येईल; तेव्हां ते
कुशल घोषितील, परंतु कोहीं सांपडणार नाही. २६
विपत्तीवर विपत्ति येईल, आणि अवाईवर अवाई
होईल; तेव्हां ते भविष्यवाद्याजवळ दृष्टांत शो-
षितील; परंतु याजकापासून नेमशास्त्र, व वडि-
लापासून मसलत नाहीसी होईल. २७ राजा
शोक करील, आणि सरदार विस्मय धरील, आ-

णि देशांतल्या लोकांचे हात दुर्बळ होतील; त्यां-
च्या आचाराप्रमाणें मी त्यांस करीन, व त्यांच्या
न्यायांप्रमाणें त्यांस शासीन; तेव्हां, मी परमेश्वर
आहें, असें ते जाणतील.

अध्याय ८.

आणि साहाय्या वर्षांत, साहाय्या महिन्यांत,
महिम्याच्या पांचव्या दिवसीं मी आपल्या
घरांत बसलों होतो, आणि यहुदांतले वडील मज-
समोर बसले होते, तेव्हां तेथें प्रभु जो परमेश्वर
त्याचा हात मजवर पलडा. २ आणि म्या दृष्टि
लाविली, तेव्हां पाहा, अग्नीच्या प्रभेसारखी प्रतिमा;
त्याच्या कंबरेच्या आकारापासून खालच्याकडे अभि-
होता; आणि त्याच्या कंबरेपासून वरच्याकडे प्रभे-
च्या आकारासारखें व कांचमणीच्या रंगासारखें
काहीं होतें. ३ मग त्याने हाताचा आकार पुढें
करून मला माझ्या डोईच्या केंसाकडून धरिलें;
आणि आल्याने मला पृथ्वीच्या व आकाशाच्या
मध्यें उंचावून मला देवाच्या दृष्टांतांत घरूशालेमेस,
जे आंतलें दार उत्तरेकडे होतें, जेथें आवेशाची
मूर्ति जी आवेश चेतविती, तिचें आसन होतें, त्या-
च्या प्रवेशाजवळ आणिलें. ४ आणि पाहा, जो
आकार म्या पटांगणांत पाहिला होता, त्यासारखें
इस्त्राएलाच्या देवाचें गौरव तेथें होतें.

५ तेव्हां तो मला झणाला, मनुष्याच्या पुत्रा,
तूं आपले डोळे उत्तरेकडे लाव; मग म्या आपले
डोळे उत्तरेकडे लाविले, तो पाहा, उत्तरेकडे वेदी-
च्या दारास प्रवेशांत ही आवेशाची मूर्ति. ६
आणि त्याने मला झटलें, मनुष्याच्या पुत्रा, ते जें
करितात ते तूं पाहतोस काय? आणि म्या आप-
ल्या पवित्रस्थानापासून दूर जावें झणून जीं मोठीं
अघोरकर्म इस्त्राएलाचे वंश एथें करितात तींहि
पाहतोस काय? परंतु तूं अणखी फीर, झणजे
यांहून अति अघोर कर्म पाहसील.

७ मग त्याने मला अंगणाच्या प्रवेशाजवळ
आणिलें; आणि म्या दृष्टि लाविली, तो पाहा,
भिंतींत एक भोंक. ८ तेव्हां त्याने मला झटलें,
मनुष्याच्या पुत्रा, भिंत खोद; तेव्हां म्या भिंत खो-
दिली, तो पाहा, एक दार. ९ नंतर त्याने मला
झटलें, तूं आंत जाऊन ते जीं दुष्ट अघोरकर्म एथें

करितात ती पाहा. १० आणि म्या आंत जाऊन दृष्टि लाविली; तेव्हा पाहा, वळवळणाऱ्यांचा व अधोर पशूंचा प्रत्येक आकार आणि इस्राएलाच्या वंशाच्या सर्व मूर्ति भिंतीवर सभोंवार काढिलेल्या होत्या. ११ आणि त्यांसमोर इस्राएलाच्या वंशाच्या वडिलांतले सत्तर जन उभे होते, आणि त्यांमध्ये शाफानाचा पुत्र याजव्या उभा होता, आणि प्रत्येकाचे धुपाटणे प्रत्येकाच्या हातांत होते; आणि धूपच्या धुराचा दाट ढग चढत होता. १२ तेव्हा त्याने मला छटलें, मनुष्याच्या पुत्रा, इस्राएलाच्या वंशाचे वडील प्रत्येक आपल्या प्रतिमांच्या कोठ्यांत अंधारांत जें करितात तें तूं पाहतोस काय? कां तर ते झणतात, कीं परमेश्वर आझाला पाहत नाही, परमेश्वराने पृथ्वी टाकिली आहे.

१३ मग त्याने मला छटलें, तूं अणखी फीर, झणजे जीं याहून मोठीं अधोर कर्मे ते करितात तीं पाहसील. १४ मग त्याने परमेश्वराच्या मंदिराचे जें दार उत्तरेकडे होतें, त्याच्या प्रवेशाजवळ मला आणिलें; तों पाहा, तेथें तम्बूजाकरितां स्त्रिया रडत बसल्या होत्या.

१५ नंतर त्याने मला छटलें, मनुष्याच्या पुत्रा, हें त्वां पाहिलें आहे काय? तूं अणखी फीर, झणजे यापेक्षां मोठीं अधोर कर्मे पाहसील. १६ मग त्याने मला परमेश्वराच्या मंदिराच्या आंतल्या अंगणांत आणिलें, तों पाहा, परमेश्वराच्या मंदिराच्या प्रवेशाजवळ देवडीच्या व वेदीच्या मध्ये पंचवीस एक माणसें होती, त्यांच्या पाठी परमेश्वराच्या मंदिराकडे व त्यांचीं तोंडे पूर्वेकडे होती, आणि ते पूर्वेकडे सूर्याला भजत होते.

१७ तेव्हा तो मला झणाला, मनुष्याच्या पुत्रा, त्वां हें पाहिलें आहे काय? यहूदाच्या वंशाने एथें जीं अधोरकर्मे केलीं आहेत, तीं करून त्याला हलकी गोष्ट वाटते काय? कां तर त्यानी देश बलाकाराने भरिला आहे, आणि मला कोपित करायला ते फिरले आहेत; आणि पाहा, ते आपल्या नाकाला फांदी लावितात. १८ याकरितां मीहि क्रोधाने वेंतैन; माझा डोळा कळवळा करणार नाही, आणि मी दया करणार नाही; जरी त्यानी मोठ्या शब्दाने माझ्या कानां-

जवळ आरोळी केली, तरी त्यांचें मी ऐकणार नाही.

अध्याय ९.

आणि त्याने माझ्या कानांजवळ मोठ्या शब्दाने आरोळी करून छटलें, नगराचे आसपास जवळ येवोत, आणि प्रत्येकाचें नाश करणारे शस्त्र त्याच्या हातांत असो. २ तेव्हा पाहा, जें दार उत्तरेकडे आहे त्याच्या वाटेकडून साहा मनुष्य आले, आणि प्रत्येकाचें नाश करणारे शस्त्र त्याच्या हातांत होते; आणि पांढरीं वस्त्रें त्यालेला मनुष्य त्यामध्ये होता, आणि त्याच्या कंबरेस एक लेखकाची दऊत होती, आणि ते आंत जाऊन पितळाच्या वेदीजवळ उभे राहिले. आणि ज्या खरूबावर इस्राएलाच्या देवांचें नांव रव होतें त्याजवरून तें मंदिराच्या उंबऱ्याकडे गेलें; आणि ज्या पांढरीं वस्त्रें त्यालेल्या मनुष्याच्या कंबरेस लेखकाची दऊत होती त्याला त्या हाक मारिली. ४ आणि परमेश्वराने त्याला छटलें, तूं नगरामध्ये, खरूशालेमेमध्ये फिरत जा आणि तिजमध्ये जीं सर्व अधोरकर्मे करितात त्यांमुळे जीं मनुष्ये कण्हतात व आक्रंदन करितात त्यांच्या कपाळाला एक चिन्ह लाव.

५ आणि मी ऐकत असतां त्याने त्या वक्रडांस छटलें, तुझी त्याच्या पाठीमागून नगरामध्ये जा, आणि मारा; तुमच्या डोळ्याने कळवळा करूं नये, आणि तुझी दया करूं नका. ६ झतारा, तरणा, व कन्या, व पोरे, व स्त्रिया या सर्वांस ठार मारून यांचा नाश करा; परंतु ज्या घेणेकावर चिन्ह आहे, त्याजवळ जाऊं नका, आणि माझ्या पवित्रस्थानापासून आरंभ करा; तेव्हा त्यानी मंदिरासमोर जे द्यातारे मनुष्य होते त्यां पासून आरंभ केला. ७ आणि त्याने त्यांस छटलें, कीं तुझी मंदिर विटाळा, आणि वसलेल्यानी अंगणें भरा; मग निघून जा; तेव्हा ते जाऊन नगरांत मारूं लागले.

८ आणि असें झालें, कीं जेव्हा ते जाऊन होते, आणि मी चुकून राहिलों, तेव्हा मी कळवळा पडलों, आणि आरोळी करून झणालें, जेव्हा प्रभो परमेश्वरा, खरूशालेमेवर तूं आपला

पे घालून इस्त्राएलाचें सर्व शेष नाहींसैं करि-
गल काय? ९ तेव्हां त्याने मला द्वाटलें, इस्त्रा-
एलाच्या व यहूदाच्या वंशाचा अन्याय फारच
ठोठा झाला आहे, आणि देश घाताने भरला
आहे, आणि नगर विपरीत न्याय करण्याने भरलें
आहे: कां तर ते द्वाणतात, परमेश्वराने पृथ्वी
कली आहे, आणि परमेश्वर पाहत नाहीं. १०
प्रणून माझा डोळा कळवळा करणार नाहीं, आणि
मी दया करणार नाहीं, त्यांच्या आचाराचें फल
यांच्या माथ्यावर ठेवीन. ११ नंतर पाहा, जो
पांढरी वस्त्रें त्यालेला मनुष्य ज्याच्या कबरेस
उत होती, तो वर्तमान कळवितांना द्वाणाला,
कां मला आज्ञा दिव्द्याप्रमाणें म्या केलें.

अध्याय १०.

आणि म्या दृष्टि लाविली, तेव्हां पाहा, जें
अंतराळ त्या खरूबांच्या माथ्यावर होतें,
यांत गीळमण्यासारिखें, सिंहासनाच्या प्रतिमेच्या
आकारासारिखें काहीं त्यांजवरतीं दिसलें. २
तेव्हां त्याने त्या पांढरी वस्त्रें त्यालेल्या मनुष्या-
ला बोलतां द्वाटलें, तूं चाकांच्या मध्ये खरूबा-
खालतीं जा, आणि आपली ओंजळ आमीच्या
निखाऱ्यानी खरूबांमधून भरून नगरावर विखरून
दाऊ; तेव्हां तो माझ्या देखतां आंत गेला. ३
४ जेव्हां तो मनुष्य आंत गेला, तेव्हां ते खरूब
मंदिराच्या उजव्याकडे उभे होते; आणि आंतलें
अंगण टगाने भरिलें. ४ मग परमेश्वराचें गौरव
खरूबावरून चढून मंदिराच्या उंबऱ्यावर राहिलें;
तेव्हां मंदिर टगाने भरलें, आणि अंगण परमे-
श्वराच्या गौरवाच्या तेजाने भरलें. ५ मग जसा
प्रवेशमर्थ देवाचा शब्द त्याच्या बोलण्यांत
भसतो, तसा खरूबांच्या पक्षांचा शब्द बाहेर-
च्या अंगणापर्यंत ऐकूं आला. ६ आणि असें
झलें, कीं त्याने त्या पांढरी वस्त्रें त्यालेल्या मनु-
ष्याला जेव्हां आज्ञापिलें, कीं तूं चाकांच्या मध्या-
तून खरूबांच्या मध्यांतून अभि घे, तेव्हां तो
आंत बाऊन चाकांजवळ उभा राहिला. ७ तेव्हां
एका खरूबाने खरूबांच्या मध्यांतून जो अभि
खरूबांच्या मध्ये होता, त्याजकडे आपला हात
पुढें केला, आणि थोडासा घेऊन त्या पांढरी वस्त्रें

त्यालेल्या मनुष्याच्या ओंजळींत ठेविला, आणि
तो त्याला घेऊन निघाला.

८ आणि खरूबांत त्यांच्या पक्षांखालीं मनुष्या-
च्या हाताचा आकार दिसला. ९ आणि म्या
दृष्टी लाविली, तेव्हां पाहा, खरूबांजवळ चार
चाकें, एका खरूबाजवळ एक चाक, आणि दुस-
ऱ्या खरूबाजवळ दुसरें चाक असीं; आणि चा-
कांचा आभास लसण्याच्या रंगासारखा होता.
१० आणि त्यांच्या आकाराविषयीं, त्या चोहोंची
प्रतिमा एकच होती, जसें चाकामध्ये चाक तसी
होती. ११ तीं चालतांना त्यांच्या चोहों अंगां-
सीं चालत; तीं आपल्या गतींत वळत नसत, प-
रंतु ज्या स्थानाकडे मस्तक वळे, त्याकडे तीं त्याला
अनुसरत; तीं आपल्या गतींत वळत नसत. १२
आणि त्यांचें सर्व अंग, आणि त्यांच्या पाठी,
आणि त्यांचे हात, आणि त्यांचे पक्ष, आणि तीं
चाकें सभोंवार जोळ्यानी भरलेलीं होती, त्या चौ-
घांस आपापलीं चाकें होती. १३ जीं चाकें त्यांस
हे चाका; असीं आरोळी मी ऐकायाजोगी केली
होती. १४ आणि प्रत्येकाला चार मुखें होती;
पहिलें मुख खरूबाचें मुख होतें, आणि दुसरें
मुख मनुष्याचें मुख होतें, आणि तिसरें सिंहाचें
मुख, आणि चौथें गरुडाचें मुख होतें. १५ आ-
णि ते खरूब उंचावत; खबारनदीजवळ जो
जीव म्या पाहिला, तो हाच आहे. १६ जेव्हां
ते खरूब चालत, तेव्हां त्यांसंगतीं तीं चाकें चाल-
त; आणि जेव्हां ते खरूब पृथ्वीवरून वर
चढायास आपले पक्ष उंचावीत, तेव्हाहि तीं चाकें
त्यांजवळून फिरत नसत. १७ जेव्हां ते उभे रा-
हत, तेव्हां तीं ठभीं राहत; आणि जेव्हां ते च-
ढत, तेव्हां तींहि त्यांसंगतीं उंचावत; कारण कीं
त्या जीवाचा आत्मा त्यांच्याठायीं होता. १८
मग परमेश्वराचें गौरव मंदिराच्या उंबऱ्यावरून
गेलें, आणि त्या खरूबांवर उभे राहिलें. १९
आणि माझ्या देखतां ते खरूब आपले पक्ष
उंचावून पृथ्वीवरून वर चढले; जेव्हां ते
निघून गेले, तेव्हां त्यांसंगतीं तीं चाकें गेलीं,
आणि प्रत्येक परमेश्वराच्या मंदिराच्या पुर्व-
कडील दाराच्या प्रवेशाजवळ उभा राहिला;
आणि इस्त्राएलाच्या देवाचें गौरव त्यांजवर वरतीं

होतें. २० जो जीव म्या इस्राएलाच्या देवाखाली खबार नदीजवळ पाहिला, तो हाच आहे; आणि ते खरूब आहेत, असें म्या जाणिलें. २१ एकेकाला चार चार मुखें होती, आणि प्रत्येकाला चार पक्ष होते; आणि त्यांच्या पक्षांखाली मनुष्याच्या हातांची प्रतिमा होती. २२ आणि त्यांच्या मुखांची प्रतिमा त्याच मुखांची होती, जी म्या खबार नदीजवळ पाहिली, त्यांचे आकार आणि ते तसेच होते; ते प्रत्येक नीट समोर चालत असत.

अध्याय ११.

आणि आम्हांने मला उंचावून परमेश्वराच्या मंदिराचें जें पूर्वेकडलें दार पूर्वेकडे होतें, त्याजवळ मला आणिलें, तों पाहा, त्या दाराच्या प्रवेशांत पंचवीस मनुष्य; आणि म्या त्यांमध्ये अज्जुराचा पुत्र याज्न्या आणि बनायाचा पुत्र पलत्या जे लोकांतले सरदार ते पाहिले. २ तेव्हां त्याने मला झटलें, मनुष्याच्या पुत्रा, या नगरांत जे मनुष्य अन्याय संकल्पितात, आणि वाईट मसलत करितात, ते हेच आहेत. ३ जे ते झणतात, जवळ नाहीं; आपण घरे बांधूं; हें नगर थाली आहे, आणि आपण मास आहां.

४ याकरितां त्याविरुद्ध भविष्य सांग, हे मनुष्याच्या पुत्रा, भविष्य सांग. ५ मग परमेश्वराच्या आत्मा मजवर उतरला, आणि त्याने मला झटलें, तूं सांग, कीं अहो इस्राएलाच्या वंशानो, परमेश्वर झणतो, कीं तसें तुम्ही झटलें आहे; कां कीं ज्या भावना तुमच्या मनांत येतात, त्या मी जाणतो. ६ तुम्ही या नगरांत तुमचे वधलेले वाढविले आहेत, आणि याच्या आळ्या वधलेल्यानी भरिल्या आहेत. ७ याकरितां प्रभु परमेश्वर झणतो, कीं जे तुमचे वधलेले तुम्ही यांमध्ये ठेविले आहेत, तेच मास आहेत, आणि हें नगर थाली आहे; आणि त्याच्या मध्यांतून मी तुम्हाला काढीन. ८ तुम्ही तरवारीला भ्याला आहां; आणि मी तुम्हावर तरवार आणीन, असें प्रभु परमेश्वर झणतो. ९ आणि याच्या मध्यांतून तुम्हाला काढीन, आणि तुम्हाला विदेश्यांच्या हातीं देईन, आणि तुमची शासन करीन.

१० तुम्ही तरवारिने पडाल; इस्राएलाच्या सीमेवर तुमचें शासन करीन; तेव्हां, मी परमेश्वर आहे, असें तुम्ही जाणाल. ११ हें नगर तुम्हांसाठीं थाली होणार नाहीं, आणि याचमास तुम्ही मास असें होणार नाहीं, परंतु इस्राएलाच्या सीमेवर मी तुमचें शासन करीन. १२ तेव्हां तुम्ही जाणाल, कीं मी परमेश्वर आहे; म्या माझ्या नियमांप्रमाणें तुम्ही वर्तलां नाहीं, आणि माझ्या नीति तुम्ही आचरिल्या नाहीं; परंतु हें राष्ट्रे तुम्हांमोवतीं आहेत, त्यांच्या नीतिप्रमाणें तुम्ही केले आहे.

१३ आणि जेव्हां मी भविष्य सांगत होतों, तेव्हां असें झालें, कीं बनायाचा पुत्र पलत्यामेल; तेव्हां मी उपडा पडलों, आणि मोठ्याने ओरडून झणलों, आहा प्रभो परमेश्वरा, तूं इस्राएलाच्या शोषाचा पुरा नाश करिसील काय?

१४ आणि परमेश्वराचें वचन मजवर आलें कीं, १५ मनुष्याच्या पुत्रा, तुझे भाड, तुझे बंधु, तुझ्या कुळांतले मनुष्य, आणि इस्राएलाचे अवघेच वंश ते हे आहेत, ज्यांस घरगुल्लेमेंतले राहणारे झणाले आहेत, कीं तुम्ही परमेश्वरापासून दूर जा; हा देश वतनासाठीं अड्याल दिव्हा आहे. १६ याकरितां तूं सांग, प्रभु परमेश्वर झणतो, कीं जरी म्या त्यांस राष्ट्रांमध्ये दूर घालविलें आहे, आणि जरी त्यांस देशांमध्ये म्या विखरिलें आहे, तरी ज्या देशांत ते केले आहेत, तेथें मी त्यांसाठीं धाकलें पवित्रस्थान असा होईन. १७ याकरितां तूं सांग, प्रभु परमेश्वर झणतो, कीं मी तुम्हाला लोकांतून एकवटीन, आणि ज्या देशांत तुम्ही विखरिलेले आहां, त्यांतून तुम्हाला एकत्र मिळवीन, आणि तुम्हाला इस्राएलाची भूमि देईन. १८ आणि ते तेथें एकवटीतले सर्व कुत्सित पदार्थ व तीतले सर्व अशुभ पदार्थ तीतून दूर करितील. १९ आणि मी त्यांस एक हृदय देईन, आणि तुम्हांमध्ये नव जन्म घालीन; आणि मी त्यांच्या देहांतून दयावंतें हृदय काढून त्यांस मासाचें हृदय देईन; २० अशासाठीं कीं त्यांनी माझ्या नियमांप्रमाणें नव्हीं, आणि माझ्या नीति पाळून आचराव्या; म्हणजे ते माझे लोक असत जातील, आणि मी त्यांचा

व असत जाईन. २१ परंतु ज्यांचें हृदय आपल्या कुसित पदार्थावरच्या, आणि आपल्या अघोर दार्थावरच्या मनोरथाप्रमाणें वर्ततें, त्यांच्या आपावें फल मी त्यांच्या माथ्यावर ठेवीन, असें मी परमेश्वर द्यणतो.

२२ मग त्या खरूबानी आपले पक्ष उंचावले, आणि त्यांसंगतीं तीं चाकें चाललीं; आणि इस्राएलाच्या देवाचें गौरव त्यांजवर वरतीं होतें. २३ आणि परमेश्वराचें गौरव नगराच्या मध्यवरून चढून नगराच्या पूर्वेकडे जो पर्वत आहे, त्याजवर उभें राहिलें.

२४ नंतर आल्याने मला उंचाविलें, आणि मला दृष्टांतीत देवाच्या आल्याकडून खासद्यांच्या देशांत पाडाव प्रवाशाजवळ आणिलें; तेव्हां जो दृष्टांत मला दिसला होता, तो माझ्या वरतून उडाला. २५ मग ज्या सर्व गोष्टी परमेश्वराने मला दाखविण्या होत्या, त्या म्या पाहव प्रवाशाजवळ सांगितल्या.

अध्याय १२.

आणि परमेश्वराचें वचन मजजवळ आलें कीं, २ मनुष्याच्या पुत्रा, तूं फितूरी वंशामध्ये वसतोस, ज्या त्यांस पाहायास डोळे असून ते पाहत नाहींत; त्यांस ऐकायास कान असून ते ऐकत नाहींत; कां कीं ते फितूरी वंश आहेत. ३ तर मनुष्याच्या पुत्रा, तूं आपणासाठीं प्रवासांत जाण्याचें खटलें तयार कर, आणि दिवसा त्यांच्या देखतां प्रवासास जा; त्यांच्या देखतां तूं आपल्या मुकामाहून दुसऱ्या मुकामीं प्रवास्यासारखा जा; द्यणजे जरीं ते फितूरी वंश असले, तरीं कदाचित विचार करून पाहतील. ४ आणि दिवसा त्यांच्या देखतां तूं आपलें खटलें प्रवासाच्या खटल्याप्रमाणें बाहेर काढ; आणि तूं संध्याकाळीं त्यांच्या देखतां प्रवासास जायाच्या निषण्याप्रमाणें निघून जा. ५ तूं त्यांच्या देखतां आपणासाठीं भिंतीला खोदून भोंक पाड, आणि तिकडून खटलें बाहेर काढ. ६ त्यांच्या देखतां तूं ते आपल्या खांद्यावर घेऊन आवोसीं बाहेर काढ; आणि त्यां भूमि पाहूं नये, द्यणून तूं आपलें मुख झांक; कारण कीं म्या तुला इस्रा-

EZEKIEL XII.

एलाच्या वंशासाठीं दाखला असें ठेविलें आहे ७ मग जसी मला आज्ञा केली होती, तसें म्या दिवसा आपलें खटलें प्रवासाच्या खटल्याप्रमाणें बाहेर काढिलें, आणि संध्याकाळीं म्या आपल्या हाताने भिंतीला खोदून भोंक पाडिलें; आणि आवोसीं म्या त्यांच्या देखतां खटलें बाहेर काढून आपल्या खांद्यावर घेतलें.

८ नंतर सकाळीं परमेश्वराचें वचन मजजवळ आलें कीं; ९ मनुष्याच्या पुत्रा, इस्राएलाच्या वंशाने, त्या फितूरी वंशाने, तूं काय करितोस? असें तुला द्यालें नाहीं काय? १० त्यांस सांग, प्रभु परमेश्वर द्यणतो, कीं यरूशालेमें-तल्या अधिकाऱ्याविषयीं, आणि इस्राएलाचे जे सर्व वंश त्यांमध्ये आहेत त्यांविषयीं हा प्रवाद आहे. ११ तूं सांग, कीं मी तुमचा दाखला आहे; जसें म्या केलें आहे, तसें त्यांस प्राप्त होईल, ते पाडावपणाच्या प्रवासांत जातील. १२ आणि जो अधिकारी त्यांमध्ये आहे, तो आपल्या खांद्यावर खटलें घेऊन आवोसीं निघून जाईल; तिकडून खटलें बाहेर न्यावें, द्यणून ते भिंतीला खोदून भोंक पाडतील; त्याने आपल्या डोळ्यांनी भूमि पाहूं नये, द्यणून तो आपलें मुख झांकील. १३ आणि मी आपलें जाळें त्यांवर पसरिण, आणि तो फांसांत सांपडेल; तेव्हां मी त्याला खास्यांच्या देशांत बाबेलेस आणीन; तथापि तो तिला पाहणार नाहीं, आणि तो तेथें मरेल. १४ आणि त्याचें सहाय करायला जे त्याभोंवते आहेत त्यांस, आणि त्यांच्या सर्व सैन्यांस मी प्रत्येक दिशेकडे विखरीन; आणि तरवार उपसून त्यांच्या पाठीस लावीन. १५ आणि जेव्हां मी त्यांस राष्ट्रांमध्ये विखरीन, आणि देशांमध्ये उडवीन, तेव्हां, मी परमेश्वर आहे, असें ते जाणतील. १६ तथापि त्यांतून थोडक्या मनुष्यांस तरवार, दुकाल, व मरी यांपासून शेष राहूं देईन; अशासाठीं कीं ज्या राष्ट्रांमध्ये ते जातील, त्यांमध्ये त्यांनी आपलीं अघोर-कर्म कथावीं; मग, मी परमेश्वर आहे, असें ते जाणतील.

१७ आणि परमेश्वराचें वचन मजजवळ आलें कीं, १८ मनुष्याच्या पुत्रा, तूं कंपनाने

आपली भाकर खा, आणि थंरथराटाने व चिंतेने आपलें पाणी पी; १९ आणि देशांतल्या लोकांस सांग, यरूशालेमेंतल्या राहणाऱ्यांविषयी आणि इस्राएलाच्या भूमीविषयी प्रभु परमेश्वर द्वाणतो, कीं ते चिंतेने आपली भाकर खातील, आणि विस्मयाने आपलें पाणी पितील; अशासाठी कीं तीं जे सर्व वसतात, त्यांच्या बलाकारामुळे तिचा देश त्याचें भरण नाहीसे झालें असतां ओसाड व्हावा. २० आणि जीं नगरें वसलेलीं आहेत, तीं उजाड होतील, आणि देश ओसाड होईल, तेव्हा, मी परमेश्वर आहे, असें तुझी जाणाल.

२१ आणि परमेश्वराचें वचन मजजवळ आलें कीं, २२ मनुष्याच्या पुत्रा, इस्राएलाच्या भूमीवर तुमची ही काय द्वाण आहे, कीं दिवस विलंब करितात, आणि प्रत्येक दर्शन व्यर्थ झालें आहे? २३ याकरितां त्यांस सांग, प्रभु परमेश्वर द्वाणतो, कीं ही द्वाण नाहीसी होई, असें करीन, आणि इस्राएलांत लोक पुन्हा ही बोलणार नाहीत; परंतु त्यांस सांग, दिवस जवळ आहेत, आणि प्रत्येक दर्शनाचा प्रत्यय जवळ आहे. २४ तर इस्राएलाच्या वंशामध्ये कोणतेहि व्यर्थ दर्शन, अथवा उगीच चिट्या घालणें पुन्हा होणार नाही. २५ कां कीं मी परमेश्वर आहे, मी बोलतो, आणि जें वचन मी बोलतो, तें साधेल; तें पुढें विलंबित होणार नाही; परंतु फितुरी वंशानों, तुमच्या दिवसांत मी वचन बोलें, आणि तें साधीन; असें प्रभु परमेश्वर द्वाणतो.

२६ आणि परमेश्वराचें वचन मजजवळ आलें कीं, २७ मनुष्याच्या पुत्रा, पाहा, इस्राएलचे वंश द्वाणतात, जो दृष्टांत तो पाहतो, तो बहुत दिवसांचा आहे, आणि तो दूर कालाविषयी भविष्य सांगतो. २८ याकरितां त्यांस सांग, प्रभु परमेश्वर द्वाणतो, कीं माझ्या वचनांतलें कोणतेहि पुढें विलंबित होणार नाही, जें वचन मी बोलतो तें साधेल, असें प्रभु परमेश्वर द्वाणतो.

अध्याय १३.

आणि परमेश्वराचें वचन मजजवळ आलें कीं, २ मनुष्याच्या पुत्रा, इस्राएलाचे जे

भविष्यवादी भविष्य सांगतात, त्यांविरुद्ध भविष्य सांग, आणि जे केवळ आपल्याच बुद्धीचे गोष्ट भविष्य सांगतात, त्यांस सांग, तुझी परमेश्वराचें वचन ऐका; ३ प्रभु परमेश्वर द्वाणतो, कीं जे मूर्ख भविष्यवादी आपल्या आपल्या प्रमाणें वर्ततात, आणि त्यानी काहीं पाहिलें नाहीं, त्यांस हाय हाय. ४ हे इस्राएल, तुझे भविष्यवादी जंगलांतल्या कोळ्यासारखे आहेत. ५ तुझी भगाडांत चटलां नाही, आणि परमेश्वराच्या दिवसीं लढाईत टिकायला, इस्राएलाच्या घराण्याभोंवती कुंपण घातलें नाही. ६ त्याने व्यर्थपण आणि खोटें चिट्याघालणें हीं पाहिलीं आहेत, परमेश्वर द्वाणतो, असें ते बोलतात, परंतु परमेश्वराने त्यांस पाठविलें नाही; ते वचन ठरवितील, असी आशा लोकांनी केली, असें त्यानी केलें आहे. ७ तुझी व्यर्थ दृष्टांत पाहिला नाही काय? आणि खोटें चिट्याघालणें सांगितलें नाही काय? तथापि मी बोललों नसतांहि, परमेश्वर द्वाणतो, असें तुझी बोलतां. ८ याकरितां प्रभु परमेश्वर द्वाणतो, कीं तुझी व्यर्थपण बोललां आहां, आणि खोटा दृष्टांत पाहिला आहे, द्वाणून पाहा, मी तुझाविरुद्ध आहे, असें प्रभु परमेश्वर द्वाणतो. ९ आणि जे भविष्यवादी व्यर्थ दृष्टांत पाहतात, आणि माझी कर्मेकरून खोटे सांगतात, त्यांविरुद्ध माझा हात होईल; ते माझ्या लोकांच्या सभेंत राहणार नाहीत, आणि इस्राएलाच्या घराण्याच्या लेखामध्ये लिहिण्यांत येणार नाहीत, आणि इस्राएलाच्या भूमीवर येणार नाहीत; आणि, मी प्रभु परमेश्वर आहे, असें तुझी जाणाल.

१० त्यानी काहीं कुशल नसतांहि, कुशल. असें बोलून माझ्या लोकांस फसविलें आहे; आणि कोणीएकाने भित बांधिली, तेव्हा पाहा, त्यानी ती कच्च्या चुन्याने लेपिली. ११ शहरां त्यानी ती कच्च्या चुन्याने लेपिली आहे, त्यांस सांग, कीं ती पडेल; पुराचा पाऊस होईल; आणि मोठाल्या गारानो, तुझी पदल; आणि वादळ तिला भेदील. १२ पाहा, जे ती भित पडेल, तेव्हा ज्या लेपाने तुझी तिला लेपिलें, तो कोठें आहे? असें तुझाला द्वाणार

होत कीं काय? १३ याकरितां प्रभु परमेश्वर
जणतो, कीं मी तर आपल्या कोपाने तिला वादळें-
डून भेदीन; आणि माझ्या क्रोधाने पुराचा पा-
दस होईल, आणि तिला नाहीसें करायाला
माझ्या रोषाने मोठाल्या गारा पडतील. १४
आज जी भित तुझी कच्च्या चुन्याने लेपिली
आहे, ती मी पाडून धुळीस मिळवीन, तेव्हां
आज पाया उघडा होईल, आणि ती पडेल,
तेव्हां तुझी तिजमध्यें नाहीसे व्हाल; आणि, मी
परमेश्वर आहे, असें तुझी जाणाल. १५ या-
कारणें त्या भितीवर, आणि ज्यानी ती कच्च्या
चुन्याने लेपिली आहे, त्यांवर मी आपला क्रोध
समाप्त करीन, तेव्हां मी तुझाला सांगेन, कीं भित
काहीसी झाली, आणि ती ज्यानी लेपिली, तेहि
काहीसे झाले आहेत; १६ ह्मणजे जे इस्त्रा-
एलाचे भविष्यवादी यरूशालेमेविषयीं भविष्य
सांगतात, आणि तिजसाठीं कुशलाचे दृष्टांत पाह-
तात ते, परंतु काहीं कुशल नाही, असें प्रभु परमे-
श्वर ह्मणतो.

१७ आणि मनुष्याच्या पुत्रा, तुझ्या लोकां-
च्या ज्या क्रव्या केवळ आपल्याच तुझीची गोष्ट
भविष्य सांगतात, त्यांजकडे तूं आपलें मुख कर;
आणि त्यांजविषयीं भविष्य सांग. १८ तूं सांग,
प्रभु परमेश्वर ह्मणतो, कीं ज्या स्त्रिया जीवा-
न्यांची पारध करायाला सर्व कांक्षांस गिरद्या
गिरितात, आणि प्रत्येक उंचीचे मस्तकास उशा
करितात, त्यांस हाय हाय; तुझी माझ्या लोकांच्या
जीवात्म्यांची पारध कराल काय? आणि जे जीवाले
तुझाकडे येतील, त्यांजला वांचवाल काय? १९ आ-
णि जे जीव न मरावे ते मरायाला, आणि जे जीव
न वांचावे त्यांस वांचवायाला, माझे जे लोक तुमचें
खोटे ऐकतात, त्यांस खोटे बोलून तुझी जवांच्या
पशांसाठीं आणि भाकरीच्या तुकड्यांसाठीं मला
माझ्या लोकांमध्ये विटाळ कराल काय? २०
याकरितां प्रभु परमेश्वर ह्मणतो, कीं पाहा,
जीवानी उडावें, ह्मणून तुझी आपल्या ज्या गि-
र्यानी त्यांची पारध करितां, त्याविरुद्ध मी आहे, आणि
त्या तुमच्या बाहूंपासून मी हिसकून घेईन,
आणि ज्या जीवात्म्यांची पारध त्यानी उडावें, ह्म-
णून तुझी करितां, त्या जीवात्म्यांस मी सोडीन. २१

आणि मी तुमच्या उशाहि हिसकून घेईन, आणि
मी आपल्या लोकांस तुमच्या हातांतून सोडीन,
आणि ते पारधीसाठीं तुमच्या हातीं पुन्हा सांप-
डणार नाहीत; आणि, मी परमेश्वर आहे, असें
तुझी जाणाल. २२ तर तुझी खोटेपणाने न्या-
यीचें हृदय खिन्न केलें आहे, आणि म्या त्यालां
खिन्न केलें नाही; आणि दुष्टाने आपला जीव
वांचवायाला आपल्या कुमार्गोपासून फिरूं नये,
ह्मणून तुझी त्याचे हात बळावले आहेत. २३
याकरितां यापुढें तुझी व्यर्थ दृष्टांत पाहणार ना-
हीं, आणि चिट्या घालणार नाही; आणि मी
आपल्या लोकांस तुमच्या हातांतून सोडीन; तेव्हां,
मी परमेश्वर आहे, असें तुझी जाणाल.

अध्याय १४.

आणि इस्त्राएलाच्या वडिलांतले कित्येक येऊन
मजसमोर बसले; २ तेव्हां परमेश्व-
राचें वचन मजजवळ आलें कीं, ३ मनुष्याच्या
पुत्रा, या मनुष्यानी आपल्या मूर्ति आपल्या हृद-
यांत उभारिल्या आहेत, आणि आपल्या अन्या-
याचें अडखूळ आपल्या मुखासमोर ठेविलें आहे;
तर मग मी आपणाला त्यांस काहीं विचारूं दे-
ईन काय? ४ याकरितां तूं त्यांजवळ बोलताना
त्यांस सांग, प्रभु परमेश्वर ह्मणतो, कीं इस्त्रा-
एलाच्या वंशांतला प्रत्येक जो आपल्या मूर्ति आप-
ल्या हृदयांत उभारितो, आणि आपल्या अन्या-
याचें अडखूळ आपल्या मुखासमोर ठेवितो, आणि
भविष्यवाद्याजवळ येतो, त्या येणाऱ्याला त्याच्या
मूर्तीच्या समुदायाप्रमाणें मी परमेश्वर उत्तर
देईन; ५ अशासाठीं कीं म्या इस्त्राएलाच्या
वंशाला त्यांच्या हृदयेंकडून धरावें; कां कीं ते सर्व
आपल्या मूर्तींकडून मजपासून फितले आहेत.

६ याकरितां इस्त्राएलाच्या वंशाला सांग, प्रभु
परमेश्वर ह्मणतो, कीं तुझी पश्चात्ताप करा,
आणि आपल्या मूर्तींपासून फिरा; आणि आपल्या
सर्व अघोर पदार्थांपासून आपलीं मुखें फिरवा. ७
कां कीं इस्त्राएलाच्या वंशांतला प्रत्येक आणि जे
विदेशी इस्त्राएलांत प्रवास करतात, त्यांतला प्र-
त्येक जो मजपासून वेगळा होतो, आणि आपल्या
मूर्ति आपल्या हृदयांत उभारितो, आणि आपल्या

अन्यायाचें अडखूळ आपल्या मुखासमोर ठेवितो, आणि भविष्यवाद्याकडे त्याजवळ मजविषयी विचारायला येतो, त्याला मी परमेश्वर आपणच उत्तर देईन. ८ आणि त्या मनुष्याविरुद्ध मी आपलें मुख स्थापिन; आणि त्याला चिन्ह व द्वाण, असें करून ठेवीन; आणि त्याला माझ्या लोकांमधून नाहीसें करीन; तेव्हां, मी परमेश्वर आहे, असें तुझी जाणाल. ९ आणि जर भविष्यवादी गोष्ट बोलून फसला, तर म्या परमेश्वराने त्या भविष्यवाद्याला फसविलें आहे; मग मी आपला हात त्याजवर पुढें करून माझ्या इस्त्राएल लोकांमधून त्याचा नाश करून टाकीन. १० आणि ते आपल्या अन्यायाचा दंड पावतील; भविष्यवाद्याचा दंड विचारणाऱ्याच्या दंडाप्रमाणें होईल; ११ अशासाठीं कीं इस्त्राएलाच्या वंशानी पुढें मजपासून बहकूं नये, आणि आपल्या सर्व दोषांकडून पुन्हा विटाळूं नये, परंतु त्यानी माझे लोक असत जावें, आणि म्या त्याचा देव असत जावें, असें प्रभु परमेश्वर द्वाणतो.

१२ आणि परमेश्वराचें वचन मजजवळ आलें कीं, १३ मनुष्याच्या पुत्रा, जेव्हां देश फार अपराध करून मजसीं पाप करितो, तेव्हां मी त्याजवर आपला हात पुढें करून त्याच्या भाकरीची काठी मोडीन, आणि त्यांत दुकाळ पाठवून त्यांतून मनुष्य व पशू नाहीसे करीन. १४ जरी ते तिघे जण, द्वाणजे नोहा, दानीयेल, आणि ईशोब त्यामध्ये असले, तरी ते आपल्या न्यायीपणाने आपल्या जीवांस मात्र सोडवतील, असें प्रभु परमेश्वर द्वाणतो.

१५ जर मी दुष्टपशु देशावर पाठवीन, आणि ते त्याला बाळरहित करितील, आणि त्या पशूमुळें तो कोणी येता जाता नाहीं, असा होऊन ओसाड पडेल; १६ तर जरी ते तिघे जण त्यामध्ये असले, तरी प्रभु परमेश्वर द्वाणतो, मी आपल्या जीवाची शपथ करितों, ते पुत्रांस अथवा कन्यांस सोडवणार नाहींत; ते आपण मात्र सुटतील, परंतु देश ओसाड होईल.

१७ अथवा जर त्या देशावर मी तरवार आणीन, आणि अगे तरवारी, देशावर फिर, असें सांगेन; आणि त्यांतून मनुष्य व पशू नाहीसे क-

रीन तर; १८ जरी ते तिघे जण त्यामध्ये असले, तरी प्रभु परमेश्वर द्वाणतो, मी आपल्या जीवाची शपथ वाहतों, ते पुत्रांस अथवा कन्यांस सोडवणार नाहींत, परंतु ते आपण मात्र सुटतील.

१९ अथवा जर मी त्या देशांत त्यांतून मनुष्य व पशू नाहीसे करायाला मरी पाठवीन, आणि रक्त पाडून त्याजवर मी आपला रोष घालिन तर; २० जरी नोहा, दानीयेल, आणि ईशोब त्यामध्ये असले, तरी प्रभु परमेश्वर द्वाणतो, मी आपल्या जीवाची शपथ करितों, ते पुत्राला अथवा कन्येला सोडवणार नाहींत, ते आपल्या न्यायीपणाने आपल्या जीवांस मात्र सोडवतील.

२१ तर प्रभु परमेश्वर द्वाणतो, कीं कीं मी आपलीं चार भारी शासनें, द्वाणजे तरवार व दुकाळ व दुष्टपशु व मरी यरूशालेमेंत तेंतून मनुष्य व पशू नाहीसीं करायाला पाठविलीं; २२ तरी पाहा, तीं सुटलेलें शेष राहिल, आणि तें पुत्र व कन्या यांसुद्धा बाहेर येईल; पाहा, ते निघून तुझाकडे येतील, तेव्हां तुझी त्यांचे आचरण आणि त्यांचीं कर्म पाहाल; आणि जें अष्ट म्या यरूशालेमेवर आणिलें आहे, जें सर्व म्या तिजवर आणिलें आहे, त्याविषयी तुझी श्रांतवन पावाल. २३ आणि जेव्हां तुझी त्यांचे आचरण आणि त्यांचीं कर्म पाहाल, तेव्हां ते तुमचें श्रांतवन करितील; आणि जें सर्व म्या तिजसीं केलें आहे, तें म्या व्यर्थ केलें नाहीं, असें तुझी जाणाल, असें प्रभु परमेश्वर द्वाणतो.

अध्याय १५.

आणि परमेश्वराचें वचन मजजवळ आलें कीं, २ मनुष्याच्या पुत्रा, द्राक्षवेल प्रत्ये कोणत्याहि झाडापेक्षा अथवा रानझाडामध्ये वी कोणतीहि उहाळी असेल, तिजपेक्षा विशेष आहे काय? ३ कांहीं कर्म करायाला किंवा लंगड कोणी घेईल काय? अथवा त्याजवर कोणत्या टांगायाला कोणी तींतून खुंटी तरी घेतील? ४ पाहा, ती सर्पणासाठीं अर्थांत घालिता कीं दोन्ही शेवटें अग्नि खाऊन टाकितो, तिचा मध्यभाग जळतो; तर ती कांहीं का उपयोगी आहे काय? ५ पाहा, ती शाबूत

न काहीं कामास उपयोगी नाहीं; तर मग जेव्हा मीने ती खाली आहे, आणि ती जळाली आहे, तेव्हा ती पुढे एकाद्या कामास कसी उपयोगी व्हेल?

६ तर प्रभु परमेश्वर झणतो, कीं जसी राखाडामध्ये द्राक्षवेल जी म्या अमीला सर्पणासाठी दिव्ही आहे, तसे यरूशालेमंतले राहणारे देईन. ७ आणि मी त्याविरुद्ध आपलें मुख ठेवीन; ते एका अर्थातून निघाले असतां दुसरा अर्थ त्यास खाईल; आणि जेव्हा मी आपलें मुख त्याविरुद्ध ठेवीन, तेव्हा, मी परमेश्वर आहे, असें तुझी जाणाल. ८ आणि त्यानी अपराध केला आहे, झणून मी देश ओसाड करून ठेवीन, असें प्रभु परमेश्वर झणतो.

अध्याय १६.

आणि परमेश्वराचें वचन मजबबळ आलें कीं, २ मनुष्याच्या पुत्रा, यरूशालेमेली तिवीं अघोरकर्म करीव, ३ आणि सांग, प्रभु परमेश्वर यरूशालेमला झणतो, कीं तुझी उत्पत्ति, तुझा जन्म खानान देशांतली होती; तुझा बाप अमोरी होता, तुझी आई हितीण होती. ४ आणि तुझा जन्म कसा, जेव्हा तूं जन्मलीस, तेव्हा तुझे नाळ कापलें नव्हतें, तुला स्वच्छ करायाला पाण्याने धुतलें नव्हतें; तुला कांहीं मीठ लाविलें नव्हतें, आणि तुला बाळंत्याने कांहींच गुंडाळलें नव्हतें. ५ या कर्मांतलें कोणतेंहि तुला करायाला, अथवा तुझा कळवळा करायाला, कोणत्याहि डोळ्याने तुजवर दया केली नाहीं; परंतु जेव्हा तूं जन्मलीस, तेव्हा तुझा वीट मानून तुला शेतावर टाकिलें.

६ मग म्या तुजकडून जातांना तुला रक्ताने माखलेलें पाहिलें, तेव्हा तूं आपल्या रक्तामध्ये असतां म्या तुला छटलें, वांच; होय तूं आपल्या रक्तामध्ये असतां म्या तुला छटलें, वांच. ७ म्या तुला शेताच्या कोंबाप्रमाणें वाढविलें आहे, आणि तूं वाढून मोठी झाली आहेस, आणि उत्पत्ति अलंकारांस आली आहेस; तुझीं थानें वरिलीं आहत, आणि तुझे केंस वाढले आहेत, आणि असतांही तूं पूर्वी नागवी व उघडी होतीस.

८ जेव्हा म्या तुजकडून जातांना तुला पाहिलें, तेव्हा पाहा, तुझा समय प्रीतीचा समय होता; आणि म्या आपला पदर तुजवर पसरून तुझा नागवेपणा झांकिला; मग म्या तुजजवळ शपथ वाहिली, आणि तुसीं करार केला, तेव्हा तूं माझी झालीस, असें प्रभु परमेश्वर झणतो. ९ आणि म्या तुला पाण्याने धुतलें; आणि तुझे रक्त तुजवरून धुऊन टाकिलें, आणि तुला तेलाने मर्दिलें. १० आणि तुला वेलबुटीचें वस्त्र पांघरविलें, आणि लाल चांबड्याचा जोडा तुझ्या पायांत घातला, आणि म्या तुला स्वच्छ पांढऱ्या वस्त्राने वेष्टिलें, आणि रेशमी वस्त्राने झांकिलें. ११ आणि म्या तुला अलंकारानी भूषिलें, आणि कडीं तुझ्या हातांत घातलीं, आणि सांखळी तुझ्या गळ्यांत घातली. १२ आणि म्या तुझ्या नाकांत नथ घातली, आणि तुझ्या कानांत काप घातले, आणि तुझ्या डोईस शोभिवंत मुगुट घातला. १३ तर तूं सोन्याने व रुप्याने भूषिली असस, आणि तुझे पांघरूण स्वच्छ पांढरें वस्त्र व रेशमी व वेलबुटीचें वस्त्र असे; आणि तूं उत्कृष्ट पीठ व मध व तेल खाईस; आणि तूं अत्यंत सुंदर झालीस, आणि राज्य होण्यापर्यंत वाढलीस. १४ आणि तुझ्या सुंदरपणामुळे तुझी कीर्ति बाहेर राष्ट्रांमध्ये गेली; कारण कीं माझी जी शोभा म्या तुजवर घातली होती, तिजकडून ती पूर्ण होती, असें प्रभु परमेश्वर झणतो.

१५ आणि त्वां आपल्या सुंदरपणावर भाव ठेविला, आणि आपल्या कीर्तीमुळे व्यभिचार केला, आणि प्रत्येक येत्याजात्यावर आपले व्यभिचार घातले; तो त्याचा झाला. १६ आणि त्वां आपल्या वस्त्रांतलीं कित्येक घेऊन आपणासाठीं विचित्र उंचस्थानें केलीं, आणि त्यांजवर व्यभिचार केला; अशा गोष्टी घडूं नयेत, असें कर्म होऊं नये. १७ आणि तुझे जे शोभिवंत अलंकार माझ्या सोन्याचे व माझ्या रुप्याचे होते, जे म्या तुला दिव्हे होते, ते त्वां घेऊन आपणासाठीं पुरुष मूर्ति केल्या, मग त्यांसीं त्वां व्यभिचार केला, १८ आणि त्वां आपलीं वेलबुटीचीं वस्त्रें घेऊन त्यांस झांकिलें; आणि माझे तेल व माझा धूप हीं त्यांपुढें ठेविलीं. १९ आणि माझे जें अन्न म्या

तुला दिल्लें, जें उत्कृष्ट पीठ व तेल व मध म्यां तुला खायला दिल्लें, तें त्वां त्यापुढें सुगंधासाठीं ठेविल्लें; असें झालें, असें प्रभु परमेश्वर द्वाणतो. २० आणि तुझे पुत्र व तुझ्या कन्या जीं तूं मजसाठीं प्रसविलीस, तीं त्वां घेउन तीं त्यानीं खावीं, द्वाणून त्यापुढें बलि असीं अपिलीं; तुझ्या व्यभिचारांतली ही हलकी गोष्ट आहे काय? २१ आणि त्वां माझीं लेकरें वधिलीं आहेत, आणि तीं अमीतून पार घालवून त्यांस दिल्लीं आहेत. २२ आणि तूं आपल्या ज्या तरुणपणाच्या दिवसांत नागवी व उघडी असून आपल्या रक्ताने माखलेली होतीस, ते दिवस त्वां आपल्या सर्व अघोरकर्मांत व आपल्या व्यभिचारांत असताना स्मरले नाहींत. २३ आणि तुझ्या सर्व दुष्टाईनंतर, तुला हाय हाय, असें प्रभु परमेश्वर द्वाणतो, २४ असें झालें, कीं त्वां आपणासाठीं घुमट बांधिला, आणि प्रत्येक आर्ळांत त्वां आपणासाठीं उंचस्थान केलें आहे. २५ त्वां आपलें उंचस्थान मार्गाच्या प्रत्येक शेवटास बांधिल्लें आहे, आणि तुझा सुंदरपणा अघोर मानीत, असें त्वां केलें आहे, आणि त्वां आपले पाय प्रत्येक येत्याजात्याला पसरिले आहेत, आणि आपले व्यभिचार बहुत केले आहेत. २६ आणि तुझे शेजारी जे मोठया देहाचे मिसरी त्यांसीं त्वां व्यभिचार केला आहे; आणि मला कोपीत करायला त्वां आपले व्यभिचार बहुत केले आहेत. २७ तर पाहा, म्यां आपला हात तुजवर पुढें केला आहे, आणि तुजें नित्याचें अन्न उणें केलें आहे, आणि तुझ्या बैरिणी पलिष्ट्यांच्या कन्या ज्या तुझ्या वाईट आचाराविषयीं लाजतात, त्यांच्या इच्छेच्या स्वाधीन तुला केलें आहे. २८ आणि तुझी तृप्त होईना, द्वाणून त्वां अशूत्यांसीं व्यभिचार केला आहे; होय त्यांसीं त्वां व्यभिचार केला आहे, तथापि तुझ्याने तृप्त होव-वेना. २९ आणि त्वां आपला व्यभिचार खनान देशांत आरंभून खासयांच्या देशापर्यंत वाढविला आहे; तथापि तेणेंकरूनहि तूं तृप्त होईनास. ३० धोट व्यभिचारिणी स्त्रीच्या कर्माप्रमाणें तूं हीं कर्म करितीस, तर मग तुजें हृदय किती दुर्बल आहे! असें प्रभु परमेश्वर द्वाणतो. ३१ त्वां आपला घुमट प्रत्येक वाटेच्या शेवटास बांधिला

आहे, आणि प्रत्येक आर्ळांत आपलें उंचस्थान केलें आहे, आणि तूं कसबिणीसारखी नसस, तूं वेतन धिकारिस. ३२ परंतु जीं जारकर्मिणी स्त्री आपल्या पतीच्या स्थानीं नार आपल्याजवळ घेती, तिजसारखी असस. ३३ मनुष्य सर्व कसबिणीस देणगी देत असतात; परंतु तूं आपल्या सर्व प्रियांस दांनें देतीस, आणि त्यानीं चहुंदाहून तुझ्या व्यभिचारांसाठीं तुजजवळ यावे, द्वाणून तूं त्यांस वेतन देऊं करितीस. ३४ तर तुझ्या व्यभिचारांत तुझ्या अंगीं इतर स्त्रियांपेक्षां विपरीतपण आहे, कां तर व्यभिचार करायला तुला कोणी अनुसरत नाहीं; परंतु तूं वेतन देतीस, आणि तुला वेतन देत नाहींत, द्वाणून तूं विपरीत आहेस.

३५ याकरितां अगे व्यभिचारिणी, तूं परमेश्वराचें वचन ऐक; ३६ प्रभु परमेश्वर द्वाणतो. कीं तुझे पैसे दवडिलेले आहेत, आणि तुझ्या प्रियांजवळ आणि तुझ्या अघोरपदार्थांच्या मूर्तीजवळ जे तुझे व्यभिचार झाले त्यांकडून, आणि जीं तुझीं लेकरें त्वां त्यांस दिल्लीं, त्यांच्या रक्तेकडून तुझा नागवेपणा उघडा झाला द्वाणून; ३७ याकरितां पाहा, तुझ्या ज्या प्रियांसीं तूं संतुष्ट होत असस, त्यांस आणि ज्या सर्वांवर प्रीति ठेवीत असस, व ज्या सर्वांचा द्वेष करीत असस, त्यांस मी एकत्र मिळवीन, होय त्यांस सभोवार तुजकडेस एकवटीन, आणि त्यांसाठीं तुझा नागवेपणा उघडा करीन, तेव्हां ते तुझा अवघा नागवेपणा पाहतील. ३८ आणि ज्या स्त्रिया जारकर्म करितात, व रक्त पाडितात, त्यांच्या न्यायाप्रमाणें तुझा न्याय करीन, आणि क्रोधानें व आवेशाने तुला रक्त देईन. ३९ आणि तुला त्यांच्या हातां देईन, आणि ते तुझा घुमट काढतील, व तुझीं उंचस्थानें मोडतील; आणि तुजपासून तुझीं वस्त्रें हिसकून घेतील, व तुझे कोमि-वंत अलंकार काढून घेतील, आणि तुला नाभी व उघडी सोडतील. ४० आणि ते तुजवर समुदाय आणितील, आणि तुला दगडमार करितील, आणि आपल्या तरवारीनी तुला भोंसकितील. ४१ आणि ते तुझीं घरें अग्नीने जाळतील, आणि बहुत स्त्रियांच्या देखतां तुला शासनं करितील;

आणि तूं व्यभिचार सोडीस, असें मी करिन, तूं पुन्हा वेतन देणार नाहीस. ४२ आणि जेवर जो माझा क्रोध आहे, तो शांतवीन, आणि माझा आवेश तुजपासून जाईल, आणि मी शांत व्हेन, आणि पुन्हा रागें भरणार नाही. ४३ तूं आपल्या तरुणपणाचे दिवस स्मरली नाहीस, आणि त्या सर्व कर्मांत मला त्रासवीत असस; त्यामुळे पाहा, मी तुझ्या डोईवर तुझ्या आचारांचें फल ठेवीन, मग तूं आपल्या सर्व अघोर पदार्थां-जवळ दुष्कर्म करणार नाहीस, असें प्रभु परमेश्वर द्यणतो.

४४ पाहा, प्रत्येक द्यण बोलणारा तुजविषयी ही द्यण बोलेल, कीं जसी आई तसी कन्या. ४५ जी तुझी आई आपल्या पतीला व आपल्या लेकरांस कंटाळली, तिचीच कन्या तूं आहेस; आणि ज्या तुझ्या बहिणी आपल्या पतींस व आपल्या लेकरांस कंटाळल्या, त्यांचीच बहीण तूं आहेस; तुमची आई हिंतीण होती, आणि तुमचा बाप अमोरी होता. ४६ तर जी तुझी वडील बहीण तुझ्या डोव्याकडे वसती, ती शोमरोन तिच्या कन्यांसुद्धां आहे; आणि तुजपेक्षां धाकटी जी तुझी बहीण तुझ्या उजव्याकडे वसती, ती सदोम तिच्या कन्यांसहित आहे. ४७ तथापि तूं त्यांच्या आचारांप्रमाणें वर्तली नाहीस, आणि त्या त्यांच्या अघोर कर्मांप्रमाणें केलें नाही; परंतु तें कांहीं नव्हतें, असें समजून त्यां आपल्या सर्व आचारांत त्यापेक्षां अधिक दुष्टपण केलें आहे. ४८ प्रभु परमेश्वर द्यणतो, मी आपल्या जीवाची शपथ वाहतों, कीं जसें त्यां व तुझ्या कन्यानी केलें आहे, तसें तुझी बहीण जी सदोम तिने व तिच्या कन्यानी केलें नाही. ४९ पाहा, तुझी बहीण जी सदोम तिचा अन्याय हाव होता, गर्व, अज्ञाची तृप्ति, व स्वस्थ समाधान हीं तिला व तिच्या कन्यांस होती, आणि ती दीन व दरिद्री यांचा हात धरिना. ५० आणि त्या दांडग्या असत, आणि मजसमक्ष अघोर कर्म करीत असत, द्यणून जसें मला बरें वाटलें, तसें म्या त्यांस काढून टाकलें. ५१ आणि शोमरोनेने तुझ्या पापांच्या अर्द्धाएवढें पाप केलें नाही; परंतु त्यापेक्षां त्यां आपलीं अघोर कर्में बहुत

केलीं आहेत, आणि जीं तुझीं सर्व अघोर कर्में त्यां केलीं आहेत, त्यांकडून त्यां आपल्या बहिणींस न्यायी ठरविलें आहे. ५२ ज्या त्यां आपल्या बहिणींचा न्याय केला आहे, तीं तूं जीं तुझीं पापें त्यां त्यापेक्षां अधिक अघोरपणाने केलीं आहेत, त्यांमुळे आपली अप्रतिष्ठा भोगून घे; त्या तुजपेक्षां न्यायी आहेत; तर त्यां आपल्या बहिणींस न्यायी ठरविलें, द्यणून तूं लज्जित होऊन आपली अप्रतिष्ठा भोगून घे. ५३ जेव्हां मी त्यांचे पाडाव प्रवासी, द्यणजे सदोमेचे व तिच्या कन्यांचे पाडाव प्रवासी, आणि शोमरोनेचे व तिच्या कन्यांचे पाडाव प्रवासी परत आणीन, तेव्हां त्यांमध्यें तुझे पाडाव प्रवासीहि मी परत आणीन; ५४ अशासाठीं कीं त्यां आपली अप्रतिष्ठा भोगावी, आणि त्यांस शांतवन देऊन जें सर्व त्यां केलें आहे, त्यांमुळे त्यां लज्जित व्हावें. ५५ जेव्हां तुझ्या बहिणी ज्या सदोम व तिच्या कन्या आपल्या पूर्वस्थितीस परत येतील, आणि जेव्हां शोमरोन व तिच्या कन्या आपल्या पूर्वस्थितीस परत येतील, तेव्हां तूं व तुझ्या कन्या आपल्या पूर्वस्थितीस परत याल. ५६ तर अरामेच्या ज्या कन्या, आणि तिच्या भोंवतालचे जे सर्व, आणि फलिष्ट्यांच्या ज्या कन्या, तुला चोर्हांकडून अन्धेरितात, त्या सर्वांच्या निदेच्या वेळेस जसी तुझी बहीण सदोम इचें नांव निघत असे, ५७ तसी तुझ्या गर्वाच्या वेळेस तुझें दुष्टपण उघडें झाल्यापूर्वी तुझ्या तोंडांतून तिचें नांव निघालें नाही. ५८ त्यां आपल्या दुष्कर्मांचें व आपल्या अघोर कर्मांचें फल भोगिलें आहे, असें परमेश्वर द्यणतो. ५९ कां कीं प्रभु परमेश्वर द्यणतो, कीं त्यां करार मोडून शपथ तुच्छ मानिली आहे, द्यणून जसें त्यां केलें आहे, तसा मी तुजकडे वर्तन.

६० तथापि तुझ्या तरुणपणाच्या दिवसांत जो माझा करार तुजसीं झाला, तो मी स्मरेन, आणि तुसीं सर्वकाळचा करार ठरवीन. ६१ जेव्हां तूं तुझ्या ज्या बहिणी तुजहून वडील व तुजहून धाकट्या आहेत, त्या आपणाजवळ घेसील, तेव्हां तूं आपले आचार स्मरून लज्जित होसील, आणि त्या तुला कन्या व्हायासाठीं देईन, परंतु तुझ्या करा-

रामुळें असें नव्हे. ६२ आणि मी आपला करार तुज्जसीं ठरवीन; तेव्हां, मी परमेश्वर आहे, असें तूं जाणसील. ६३ अशासाठीं कीं जें सर्व त्वां केलें आहे, त्याविषयीं जेव्हां मी तुझी क्षमा करीन, तेव्हां त्वां स्मरण करावें, व लज्जित व्हावें, आणि तुझ्या लाजेमुळें तुझें तोंड पुन्हा न उघडावें, असें प्रभु परमेश्वर दणतो.

अध्याय १७.

आणि परमेश्वराचें वचन मजजवळ आलें कीं, १ मनुष्याच्या पुत्रा, इस्राएलाच्या वंशाला कोडें वाल, आणि दाखला बोल, २ आणि सांग, प्रभु परमेश्वर दणतो, कीं मोठ्या व लांब पंखांच्या व विचित्र पिसानी भरलेल्या गरुडाने लवानोनोवर येउन एरेजझाडाची तिटाळी कुरतुडून घेतली. ३ त्याने त्याच्या कोंवळ्या पाट्यांचा शेडा तोडिला, आणि तें व्यापाऱ्यांच्या देशांत आणून वाण्यांच्या नगरांत लाविलें, ४ आणि त्याने देशाच्या बीजांतलें काहींस घेउन पिकाऊ शेतांत पेरिलें; त्याने तें फार पाण्यांजवळ नेउन वाळुंजासारखें लाविलें. ५ मग तें उगवून पसरती, नीच उंचीची द्राक्षी झालें, त्याच्या डाहळ्या त्याजकडे वळत असतां त्याचीं मुळें त्याजखालीं होती; आणि तिने द्राक्षी होउन खांद्या केल्या, आणि पाले फुटूं दिव्हे. ६ आणि दुसरा मोठा, लांब पंखांचा, व फार पिसांचा गरुड होता; आणि पाहा, या द्राक्षीने आपलीं मुळें त्याजकडे वळविलीं, आणि आपल्या डाहळ्या त्याजकडे फुटूं दिव्हा, अशासाठीं कीं त्याने तिला तिच्या लावण्याच्या पाटांकडून शिंपावें. ७ तिने खांद्या कराव्या, व पाले दावे, आणि सुंदरद्राक्षी व्हावें, दणून ती पिकाऊ शेतांत फार पाण्यांजवळ लाविलेली होती. ८ तूं सांग, प्रभु परमेश्वर दणतो, कीं ती साधेल काय? तो तिचीं मुळें उपटणार नाही, आणि तिचें फल सुकून जावें, दणून तें तो तोडणार नाही काय? ती आपल्या फुट्याच्या पात्यांसुद्धां सुकून जाईल, परंतु मोठ्या बाहूकडून अथवा बहुत लोकांकडून असें नव्हे, तिला मुळासुद्धां उपटावें दणून. ९ तर पाहा, ती लाविली असून साधेल काय? जेव्हां तिला

पूर्वेकडचा वारा लागेल, तेव्हां ती निसुद्ध सुकून जाणार नाही काय? ज्या पाटांजवळ ती उबवली त्यांजवळ ती सुकून जाईल.

११ आणि परमेश्वराचें वचन मजजवळ आलें कीं, १२ तूं फितूरी वंशाला दण, या वंशानें तासयं तुझी जाणत नाही काय? तूं सांग, पाहा, बाबेलेचा राजा यरूशालेमस आला आहे, आणि त्याने तिचा राजा व तिचे सरदार यांस घेउन आपणासंगतीं बाबेलेस नेलें आहे; १३ आणि त्याने राजाच्या वंशांतला कोणी घेउन त्यासीं करार केला आहे, आणि तो शपथ वाही असें केलें आहे; आणि त्याने देशांतले मुख्यजन घेतले आहेत. १४ अशासाठीं कीं राज्याने नीच होउन आपणाला उंचावूं नये, आणि टिझवें, दणून त्याचा करार पाळावा. १५ परंतु मिस्र्यानी त्याला घोडे, आणि बहुत लोक दावे, दणून तो मिसरांत दूत पाठवून त्याजविरुद्ध फितूरी झाला, त्याचें हित होईल काय? जो अशीं कर्मे करितो, तो सुटेल काय? आणि करार भेडून तो निभावेल काय? १६ प्रभु परमेश्वर दणतो, मी आपल्या जीवाची शपथ करितों, कीं निश्चयें ज्या राजाने तो राजा केला, ज्याची शपथ त्याने तुच्छ मानिली, आणि ज्याचा करार त्याने मोडिला, त्याजवळ त्याच्या राहण्याच्या स्थानांत बाबेलेमध्ये तो मरेल. १७ आणि बहुत जीव नाहीसे करायाला, मोरचा रचून अथवा आवार बांधून फारो मोठें सैन्य व मोठा समुदाय यांसंगतीं लढाईकरून त्यासाठीं काहीं साधणार नाही. १८ तर त्याने करार भेडून शपथ तुच्छ मानिली आहे, आणि पाहा, जरी त्याने हातावर हात दिव्हा होता, तरी त्याने हीं सर्व कर्मे केली आहेत, दणून तो निभावणार नाही. १९ याकरितां प्रभु परमेश्वर दणतो, कीं मी आपल्या जीवाची शपथ वाहतों, कीं माझी जी शपथ त्याने तुच्छ मानिली आहे, तिचें आणि जो माझा करार त्याने मोडिला आहे, त्याचें फल मी त्याच्या डोहिवर ठेवीन. २० आणि त्याजवर मी आपलें जाळें पसरिण, आणि जे माझ्या फांसांत सांपडेल, आणि मी त्याला बाबेलेस आणीन, आणि ज्या अपराधेंकरून त्याने

पक्षा अपराध केला आहे, त्याविषयी त्यासीं तेथे नद करीन. २१ आणि त्याचे सर्व पळालेले त्याच्या सर्व समुदायांसुद्धा तरवारीने पडतील, आणि जे उरलेले ते अवघ्या दिशांकडे विखरतील; मग, मी परमेश्वर बोललों आहे, असें तुझी बापाल.

२२ प्रभु परमेश्वर द्यणतो, कीं उंच एरेज-झाडाच्या तिटाळीचें काहींसें घेऊन स्थापिन; त्याच्या फाट्यांच्या शेंड्यांतली एक कोंबळी कुरतुडून उंच व उच्छ्रित पर्वतावर लावीन; २३ ती इस्त्राएलच्या उंचस्थानांतल्या पर्वतावर लावीन; मग ती खांधा करील, व फल देईल, व सुंदर एरेजझाड होईल; आणि त्याखालीं प्रत्येक प्रकारच्या पक्षाचे सर्व पक्षी राहतील; त्याच्या डाहळ्यांच्या छा-येंत ते वसतील. २४ तेव्हां रानांतलीं सर्व झाडे जाणतील, कीं म्या परमेश्वराने उंच झाड नीच केलें, आणि नीच झाड उंच केलें आहे, ओलें झाड सुकें केलें, आणि सुकें झाड फुले असें केलें आहे; मी परमेश्वर हें बोललों, आणि म्या हें साधिलें आहे.

अध्याय १८.

आणि परमेश्वराचें वचन मजबबळ आलें कीं, २ बापाने आंबट द्राक्षें खालीं, आणि लेंकराचे दांत आंबाले, ही द्यण तुझी इस्त्राएलच्या भूमीविषयी बोलत असतांना तुमचें तास्य काय असेल? ३ प्रभु परमेश्वर द्यणतो, मी आपल्या जीवाची शपथ करितों, कीं नि-धये तुझाला इस्त्राएलांत ही द्यण यापुढें बोला-याची नाहीं. ४ पाहा, सर्व जीव माझे आहेत; जसा बापाचा जीव तसा पुत्राचा जीवहि माझा आहे; जो जीव पाप करितो, तो मरेल.

५ परंतु जर कोणी न्यायी आहे, आणि त्याने जर नीति व न्याय केला असे; ६ त्याने जर पर्वतावर खालें नाहीं, आणि इस्त्राएलच्या वंशा-च्या मूर्तीकडे आपले डोळे लाविले नाहींत, आणि आपल्या शेजाऱ्याची स्त्री बाटविली नाहीं, आणि विटाळशीपासीं गेला नाहीं; ७ आणि कोणाला पीडिलें नाहीं, कर्ज घेणाऱ्याला त्याचें गाहाण परत दिलें आहे, हरण केलें नाहीं, आपलें अन्न भुके-

त्यास दिलें आहे, आणि उघड्याला वस्त्राने झाकिलें आहे; ८ व्याजाने पैका दिव्हा नाहीं, आणि वाढ घेतली नाहीं, अन्यायापासून आपला हात फिरविला आहे, आणि एकमेकांमध्ये खरेप-पणाने न्याय केला आहे; ९ माझ्या नियमांप्रमाणें वर्तला आहे, आणि खरेपण आचरून माझे न्याय पाळिले आहेत, तर तो न्यायी आहे, तो वांचेलच वांचेल, असें प्रभु परमेश्वर द्यणतो.

१० जो लुटारू व घातक आहे, आणि या दुष्कर्मांतल्या कोणाएकासारखें कर्म करितो; ११ आणि या सत्कर्मांतलें काहीं करित नाहीं, परंतु त्याने पर्वतावर खालें आहे, आणि आपल्या शे-जाऱ्याची स्त्री बाटविली आहे, १२ दीन व दरिद्री पीडिले आहेत, हरण केलें आहे, गहाण परत दिलें नाहीं, आणि आपले डोळे मूर्तीकडे लाविले आहेत, अघोर कर्म केलें आहे, १३ व्याजाने पैका दिव्हा आहे, व वाढ घेतली आहे, अशा पुत्राला जर तो न्यायी जन्म देईल, तर तो पुत्र वांचेल काय? तो वांचणार नाहीं; त्याने हीं सर्व अघोर कर्म केली आहेत; तो मरेलच मरेल; त्याचें रक्त त्याजवरच येईल.

१४ आणि पाहा, जो आपल्या बापाचीं सर्व पापें जीं त्याने केली आहेत, तीं पाहून विचार करितो, आणि असीं कर्म करित नाहीं, १५ ज्याने पर्वतावर खालें नाहीं, आणि आपले डोळे इस्त्राएलच्या वंशाच्या मूर्तीकडे लाविले नाहींत, आपल्या शेजाऱ्याची स्त्री बाटविली नाहीं, १६ आणि कोणाला पीडिलें नाहीं, गहाण अडकवून धरिलें नाहीं, आणि हरण केलें नाहीं, आपलें अन्न भुकेल्यास दिलें आहे, आणि उघड्याला वस्त्राने झाकिलें आहे, १७ दीनापासून आपला हात फिरविला आहे, व्याज व वाढ हीं घेतलीं नाहींत, माझे न्याय आचरिले आहेत, माझ्या नियमांप्रमाणें वर्तला आहे, अशा पुत्राला जर तो जन्म देईल, तर तो पुत्र आपल्या बापाच्या अन्यायामुळे मरणार नाहीं, तो वांचेलच वांचेल. १८ परंतु जर त्याच्या बापाने बलात्कार केला, आपल्या भा-वाचें हरण केलें, आणि जें उत्तम नव्हे तें आपल्या लोकांमध्ये केलें, तर पाहा, तो आपल्या अन्या-याने मरेल.

१९ तथापि तुझी द्यणता, कीं, पुत्र आपल्या बापाच्या अन्यायाचें फल भोगित नाहीं काय? जेव्हां पुत्राने नीति व न्याय हीं केलीं आहेत, माझे सर्व नियम पाळिले आहेत, आणि ते आचरिले आहेत, तेव्हां तो वांचेलच वांचेल. २० जो जीव पाप करितो, तो मरेल; बापाच्या अन्यायाचें फल पुत्र भोगणार नाहीं, आणि पुत्राच्या अन्यायाचें फल बाप भोगणार नाहीं; न्यायीच्या न्यायाचें फल त्यालाच प्राप्त होईल, आणि दुष्टाच्या दुष्टपणाचें फल त्यालाच प्राप्त होईल.

२१ परंतु दुष्ट जीं सर्व पापें करित आला आहे, तीं जर तो सोडील, आणि माझे सर्व नियम पाळील, आणि नीति व न्याय आचरील, तर तो वांचेलच वांचेल, तो मरणार नाहीं. २२ त्याचे जे सर्व अपराध त्याने केले आहेत, त्यांचें त्याला स्मरण देण्यांत येणार नाहीं, त्याचा जो न्याय त्याने केला आहे, त्याने तो वांचेल. २३ प्रभु परमेश्वर द्यणतो, दुष्टाच्या मरणाविषयीं मी कांहींच संतोषतो कीं काय? त्याने आपले मार्ग सोडून वांचवें, याविषयीं मी संतोषतो कीं नाहीं?

२४ तर जेव्हां न्यायी आपलें न्यायीपण सोडून अन्याय करील, आणि जीं सर्व अघोरकर्म दुष्टजन करितो, त्यांप्रमाणें आचरील, तेव्हां तो वांचेल काय? त्याचें जें सर्व न्यायीपण त्याने केलें आहे, त्याचें स्मरण देण्यांत येणार नाहीं; त्याचें जें पातक त्याने केलें आहे, तेणेंकरून आणि जें पाप त्याने आचरिलें आहे, तेणेंकरून तो मरेल.

२५ तथापि तुझी द्यणता, कीं प्रभुचा मार्ग बराबर नाहीं; अहो इस्त्राएलाच्या वंशानो, ऐका; माझा मार्ग बराबर नाहीं काय? तुमचे मार्ग गैर-शिस्त नाहींत काय? २६ न्यायी जेव्हां आपलें न्यायीपण सोडून अन्याय करितो, आणि त्यांत मरतो, तेव्हां जो अन्याय त्याने केला आहे, त्यानेच तो मरतो. २७ आणि दुष्टजन जें आपलें दुष्टपण त्याने आचरिलें आहे, तें सोडून जेव्हां नीति व न्याय करितो, तेव्हां तो आपला जीव वांचवितो. २८ तो विचार पाहून आपले जे सर्व अपराध त्याने केले आहेत ते सोडितो, द्यणून तो वांचेलच वांचेल, तो मरणार नाहीं. २९

तथापि इस्त्राएलाचे वंश द्यणतात, प्रभुचा मार्ग बराबर नाहीं; अहो इस्त्राएलाच्या वंशानो, माझे मार्ग बराबर नाहींत काय? तुमचे मार्ग गैर-शिस्त नाहींत काय? ३० याकरितां प्रभु परमेश्वर द्यणतो, अहो इस्त्राएलाच्या वंशानो, मी तुझाला मयेकाला त्याच्या आचारांप्रमाणें शासीन; तुझी फिरा, आणि आपणांस आपल्या सर्व अपराधांसाठीं सून फिरवा; द्यणजे अन्याय तुझास बाध असणार नाहीं.

३१ अहो इस्त्राएलाच्या वंशानो, ज्यावेळीं तुझी पातक केलें आहे, ते तुमचे सर्व अपराधांसाठीं नवें हृदय व नवा आत्मा करा; तुझी कां मराल? ३२ कां कीं जो मरतो, त्याच्या मरणाविषयीं मी संतोषत नाहीं; द्यणून तुझी आपणांसाठीं फिरवा, आणि वांचा, असें प्रभु परमेश्वर द्यणतो.

अध्याय १९.

आणि तूं इस्त्राएलाच्या अधिकाऱ्यांविषयीं विलाप कर, २ आणि द्यण, तुझी आई कसली आहे? ती सिही आहे, ती सिहामध्ये बसत असे, तिने तरुण सिहामध्ये आपली पिली वाढविली. ३ तर तिने आपल्या पित्यांतून एक वाढविलें; द्यणजे तें तरुण सिंह झालें; तो पारध फाडायाला शिकला; तो मनुष्याला खाऊं लागला. ४ तेव्हां राष्ट्रांनी त्याविषयीं ऐकिलें; मग तो त्याच्या खांचेंत सां पडला; नंतर त्यानी त्याला वेसणा घालून बिसर देशांत आणिलें. ५ तर आपण अपेक्षा धरिली, परंतु आशा मोडली आहे, असें तिने पाहून आपल्या पित्यांतून दुसरें घेउन तरुण सिंह केलें. ६ तेव्हां तें सिहामध्ये वर्तून तरुण सिंह झालें; मग तो पारध फाडायाला शिकला; तो मनुष्याला खाऊं लागला. ७ आणि त्याने त्याचे वाडे ओळखिले, आणि त्याचीं नगरे उजाड केलीं; आणि त्याच्या गर्जनेच्या शब्देंकरून भूमि व वन भरण ओसाड झालें. ८ मग राष्ट्रांनी घेउन त्याभोंवता वेढा घातला, आणि तब्यवर आपलें जाळें पसरिलें; तेव्हां तो त्याच्या खा-

त सांपडला. ९ आणि त्यानी त्याला बेसणा लून पिंजऱ्यांत ठेविलें, आणि बाबेलेच्या राजा-डे आणिलें; त्यानी त्याला दुर्गांत आणिलें, अशासाठी कीं त्याचा शब्द इस्त्राएलाच्या पर्वतां-र पुन्हा ऐकूं येऊं नये.

१० तुझी आई तुजसारिखी द्राक्षीप्रमाणें पांजवळ लाविलेली होती, तिला बहुत पाण्यानी लें चांगलीं आलीं व ती पुष्कळ फांघ्यानी भर-ली. ११ आणि अधिकाऱ्यांच्या राजदंडांसाठीं तिला बळकट कोंब होते, आणि फांघ्यांमधून तिची ण्ची उंचावली, आणि ती आपल्या डाहाळ्यांच्या गटोसुद्धां आपल्या उंचपणाने दिसली. १२ परंतु ती क्रोधाकडून उपटिली, भूमीवर पाडिली, आणि पूर्वैकडच्या वाऱ्याने तिचें फल वाळविलें; तिचे बळकट कोंब तोडिले, व सुकून गेले; अ-मीने ते खाऊन टाकिले. १३ आणि आतां ती जंगलांत, सुक्या व तांदेच्या भूमींत लाविली आहे. १४ आणि तिच्या फांघ्यांच्या एका कों-बतून अमीने निघून तिचें फल खालें आहे, द्यणून राजदंड व्हायाला तिला एकहि बळकट कोंब रा-हिला नाहीं; हा विलाप आहे, आणि विलाप असत जाईल.

अध्याय २०.

आणि सातव्या वर्षांत, पांचव्या महिन्यांत, महिन्याच्या दाहाव्या दिवसीं असें झालें, कीं इस्त्राएलाच्या वडिलांतून कित्येक परमेश्वरास विचारायाला येउन मजसमोर बसले. २ तेव्हां परमेश्वराचें वचन मजजवळ आलें कीं, ३ मनुष्याच्या पुत्रा, तूं इस्त्राएलाच्या वडिलांसी बोल, आणि त्यांस सांग, प्रभु परमेश्वर द्यणतो, कीं तुझी मला विचारायाला आला आहां काय? मी आपल्या जीवाची शपथ करितों, कीं निश्चयें मी तुझाला मला विचारूं देणार नाहीं.

४ मनुष्याच्या पुत्रा, तूं त्यांचा न्याय करिशील काय? त्यांचा न्याय करिशील कीं नाहीं? त्यांच्या पूर्वजांचीं अघोरकर्म त्यांस कळीव. ५ आणि त्यांस सांग, प्रभु परमेश्वर द्यणतो, कीं ज्या दिवसीं म्या इस्त्राएल निवडिला, आणि याकोबा-च्या घराण्याच्या संततीजवळ आपला हात उंचा-

विला, आणि मिसर देशांत त्यांकडे आपणाला जाणविलें, आणि, मी परमेश्वर तुमचा देव आहे, असें सांगून त्यांजवळ आपला हात उंचा-विला; ६ जो दूध व मध वाहण्याचा देश म्या त्यांसाठीं शोधिला होता, जो सर्व देशांची शोभा आहे, त्यांत त्यांस मिसरांतून आणायाला त्या दिवसीं म्या त्यांजवळ आपला हात उंचाविला. ७ आणि म्या त्यांस द्यटलें, तुझी प्रत्येक आप-ल्या डोळ्यांचे कुत्सित पदार्थ टाकून द्या, आणि मिसरांतल्या मूर्तींकडून तुझी आपणांस विटाळूं नका; मी परमेश्वर तुमचा देव आहे. ८ तथापि ते मजविरुद्ध फितुरी झाले, आणि ते माझे ऐकनात; ते प्रत्येक आपल्या डोळ्यांचे कु-त्सित पदार्थ टाकनात, आणि ते मिसरांतल्या मूर्ति सोडिनात; तेव्हां म्या मिसर देशामध्ये त्यांजवर आपला क्रोध समाप्त करावा, द्यणून मी आपला रोष त्यांजवर घालीन, मी असें द्यणालों. ९ तथापि म्या आपल्या नामाकरितां कार्य साधिलें, अशासाठीं कीं ज्या राष्ट्रांमध्ये ते होते, ज्यांच्या दे-खतां म्या त्यांस मिसरांतून आणिताना त्यांजकडे आपणाला जाणविलें, त्यांपुढें त्याला बघा लागूं नये.

१० मग म्या त्यांजला मिसर देशांतून काढून, जंगलांत आणिलें; ११ आणि जे जर कोणी आचरील, तर तो त्यांकडून वांचेल, ते माझे नि-यम म्या त्यांस दिन्हे, आणि ते माझे न्याय म्या त्यांस कळविले. १२ आणि माझ्या व त्यांच्या मध्ये खूण व्हावयासाठीं, म्या आपल शाब्बाथहि त्यांस दिन्हे, अशासाठीं कीं, मी परमेश्वर त्यां-चा पवित्रकर्त्ता आहे, असें त्यानी जाणावें. १३ परंतु इस्त्राएलाचे वंश रानांत मजकडे फितुरी झाले; ते माझ्या नियमांप्रमाणें वर्तले नाहींत; आणि जे जर मनुष्य आचरील, तर तो त्यांजक-डून वांचेल, त्या माझ्या न्यायांस त्यानी तुच्छ मानिलें; आणि त्यानी माझे शाब्बाथ फार बाट-विले; तेव्हां त्यांस नाहींसें करावें, द्यणून जंग-लांत मी आपला रोष त्यांजवर घालीन, असें मी द्यणालों. १४ तथापि म्या आपल्या नामाकरितां कार्य साधिलें, अशासाठीं कीं ज्यांच्या देखतां म्या त्यांस बाहेर आणिलें होतें, त्या राष्ट्रांपुढें त्याला

बट्टा लागूं नये. १५ तथापि जो दुध व मध वाहण्याचा देश मी त्यांस देणार होतो, जो सर्व देशांची शोभा आहे, त्यांत मी त्यांस आपणार नाही, असें सांगतांना मी आपला हात त्याजवळ उंचाविला; १६ कारण कीं त्यानी माझे न्याय तुच्छ मानिले, आणि ते माझ्या नियमांप्रमाणें वर्तले नाहींत, आणि त्यानी माझे शाब्बाथ बाटविले; कीं कीं त्यांचें हृदय त्यांच्या मूर्तीला अनुसरलें. १७ तथापि त्यांस नाशूं नये, झणून माझ्या डोळ्याने त्यांजवर कळवळा केला, आणि म्या जंगलांत त्यांचें अवसान केलें नाहीं. १८ आणि म्या जंगलांत त्यांच्या लेकरांस झटलें, तुम्ही आपल्या बापांच्या नियमांप्रमाणें वर्तून नका, आणि त्यांचे न्याय पाळूं नका, आणि त्यांच्या मूर्तीकडून तुम्ही आपणांला विटाळूं नका. १९ मी परमेश्वर तुमचा देव आहे; तुम्ही माझ्या नियमांप्रमाणें वर्ता, आणि माझे न्याय पाळा, आणि ते आचरा. २० आणि माझे शाब्बाथ पवित्र माना; झणजे ते माझ्या आणि तुमच्या मध्ये खूण होतील; मी परमेश्वर तुमचा देव आहे, असें तुम्ही जाणावे झणून. २१ तथापि तीं लेकरें मजकडे फितूरी झालीं; तीं माझ्या नियमांप्रमाणें वर्तलीं नाहींत; आणि जे जर मनुष्य आचरील, तर तो त्यांजकडून वांचेल, ते माझे न्याय ते आचरायाला त्यानी पाळिले नाहींत; त्यानी माझे शाब्बाथ बाटविले; मग रानांत माझा क्रोध त्यांजवर समाप्त करावा, झणून मी त्यांजवर आपला रोष घालीन, असें मी झणालों. २२ तथापि म्या आपला हात फिरविला, आणि आपल्या नामाकरितां कार्य साधिलें, अशासाठीं कीं ज्यांच्या देखतां म्या त्यांस बाहेर आणिलें होतें, त्या राष्ट्रांपुढें त्याला बट्टा लागूं नये. २३ आणि त्यांस राष्ट्रांमध्ये उडवावे, आणि त्यांस देशांमध्ये विखरावे, झणून म्या रानांत त्यांजवळ आपला हात उंचाविला; २४ कारण कीं त्यानी माझे न्याय साधिले नाहींत, परंतु त्यानी माझे नियम तुच्छ मानिले, आणि माझे शाब्बाथ बाटविले, आणि त्यांच्या बापांच्या मूर्तीकडे त्यांचे डोळे असत. २५ याकरितां जे नियम उत्तम नव्हते ते, आणि ज्यांकडून त्यांच्याने वांचवेना ते न्याय

म्या त्यांस दिले; २६ आणि पोटचें प्रत्येक प्रथम झालेलें त्यानी अमीमध्ये घालविलें, झणून म्या त्यांच्याच दानांकडून त्यांस विटाळिलें, म्या त्यांस अनाथ करावे झणून; अशासाठीं कीं, मी परमेश्वर आहे, असें त्यानी जाणावे.

२७ याकरितां मनुष्याच्या पुत्रा, तू इस्राएलाच्या वंशाला बोल, आणि त्यांस सांग, प्रभु परमेश्वर झणतो, कीं तुमच्या पूर्वजांनी मजविरुद्ध पाळ केलें, येणेकरून त्यानी अझूनपर्यंत मला निंदिलें आहे. २८ ज्या देशाविषयी म्या आपला हात उंचाविला, तो त्यांस द्यावा, झणून त्या देशांत जेव्हां म्या त्यांस आणिलें, तेव्हां त्यानी प्रत्येक उंच डोंगर आणि प्रत्येक सातारें झाड पाहून, तेथें आपले बलि अर्पिले, आणि तेथें आपलें राग आणणारें अर्पण निवेदिलें; आणि तेथें आपला मुक्त केला, आणि तेथें आपलीं पेय अर्पणें ओतिली. २९ तेव्हां म्या त्यांस झटलें, ज्या उंच स्थानांवर तुम्ही जातां ते कोणतें आहे? मग या दिवसापर्यंत त्यांचें नाम वामा असें झणत आले आहेत. ३० याकरितां इस्राएलाच्या वंशांस सांग, प्रभु परमेश्वर झणतो, कीं तुम्ही आपल्या पूर्वजांप्रमाणें विटाळलां आहां काय? त्यांच्या कुसित कर्मांप्रमाणें तुम्ही व्यभिचार करितां काय? ३१ आणि तुम्ही आपलीं दाने वाहतांना, आणि आपलीं लेकरें अमीमध्ये घालवितांना, आजपर्यंत आपणांस आपल्या सर्व मूर्तींकडून विटाळतां; तर मग इस्राएलाच्या वंशानी, मी तुम्हाला मला विचारूं देऊं काय? मी आपल्या जीवाची शपथ वाहतों, कीं मी तुम्हाला मला विचारूं देणारच नाहीं, असें प्रभु परमेश्वर झणतो. ३२ आणि जें तुमच्या मनांत येतें, जें तुम्ही झणता, कीं लोकांची व दगडांची सेवा करायला आमी राष्ट्रांसारिखे, देशांच्या वंशांसारिखे होऊं, तें घडणारच नाहीं.

३३ प्रभु परमेश्वर झणतो, मी आपल्या जीवाची शपथ करितों, कीं निश्चयें मी लोकांच्या हाताने व लांबविलेल्या बाहूने व घातलेल्या रोषाने तुमचें राज्य करीन. ३४ आणि लोकांच्या हाताने व लांबविलेल्या बाहूने व घातलेल्या रोषाने मी तुम्हाला लोकांतून आणीन, आणि ज्या

झात तुझी विखरिलेले आहां, त्यांतून तुझाला
 वटीन. ३५ आणि मी तुझाला लोकांच्या
 मलांत आणिन, आणि तेथें तुझासीं तोंडा तों-
 दा वाद करीन. ३६ जसा म्या मिसर देशा-
 च्या जंगलांत तुमच्या पूर्वजांसीं वाद केला, तसा
 द्यासीं वाद करीन, असें प्रभु परमेश्वर द्या-
 णतो. ३७ आणि तुझी काठी खालून पार जा,
 असें करीन, आणि तुझाला कराराच्या बंधांत
 आणिन. ३८ आणि जे फितूरी त्यांस, आणि
 मजविरुद्ध पातक करितात त्यांसहि मी तुझा-
 नून वेगळे करीन; ते त्यांच्या प्रवासदेशांतून जात,
 असें करीन; आणि ते इस्राएलाच्या भूमीवर
 पणार नाहीत; आणि, मी परमेश्वर आहे,
 असें तुझी जाणाल. ३९ तर इस्राएलाच्या
 रेशानो, तुझाला प्रभु परमेश्वर द्याणतो, कीं
 जा, तुझी प्रत्येक आपल्या मूर्तीची सेवा करा,
 आणि यानंतरहि जर तुझी माझे ऐकत नाहीं,
 तर करा; परंतु पुन्हा तुझी आपल्या दानांकडून व
 आपल्या मूर्तींकडून माझ्या पवित्र नामाला बट्टा
 लावू नका. ४० कारण कीं प्रभु परमेश्वर
 द्याणतो, कीं माझ्या पवित्रपर्वतांत, इस्राएलाच्या
 उंचपणाच्या पर्वतांत, तेथें इस्राएलाचे सर्व वंश,
 ते सर्वच त्या देशांत माझी सेवा करतील; तेथें
 मी त्यांस प्रसन्न होईन, आणि तेथें मी तुमचीं
 दानें आणि तुमच्या अर्पणाच्या प्रथम भागाला
 तुमच्या सर्व पवित्र पदार्थांसुद्धां शोषीन. ४१
 जेव्हां मी तुझाला लोकांतून आणिन, आणि ज्या
 देशांत तुझी विखरिलेले आहां त्यांतून तुझाला
 एकवटीन, तेव्हां सुवासेंकरून तुझाला प्रसन्न
 होईन; आणि राष्ट्रांच्या देखतां तुझाकडून आप-
 णाला पवित्र मानवीन. ४२ जेव्हां इस्राएलाच्या
 भूमीत, द्याणजे ज्या देशाविषयीं तो तुमच्या पूर्व-
 जांस द्यावा, द्याणून म्या आपला हात उंचाविला
 त्या देशांत मी तुझाला आणिन, तेव्हां, मी पर-
 मेश्वर आहे, असें तुझी जाणाल. ४३ आणि
 ज्याकडून तुझी विटाळलां आहां, ते तुमचे आ-
 चार व तुमचीं सर्व कर्मे तेथें स्मराल; आणि
 तुमचीं जीं सर्व दुष्कर्मे तुझी केलीं आहेत, त्या-
 मुळे तुझी आपल्या दृष्टींत आपणाला कंटाळाल.
 ४४ तर इस्राएलाच्या वंशानों, म्या तुझाला तु-

मच्या दुराचारांप्रमाणें अथवा तुमच्या दुष्टकर्म-
 प्रमाणें नव्हे, परंतु माझ्या नामाकरितां केलें, द्या-
 णजे, मी परमेश्वर आहे, असें तुझी जाणाल,
 असें प्रभु परमेश्वर द्याणतो.

४५ आणि परमेश्वराचें वचन मजजवळ
 आलें कीं, ४६ मनुष्याच्या पुत्रा, तूं आपलें
 मुख दक्षिणेकडे कर, आणि याम्येकडे आपलीं
 वचनें पडूं दे, आणि दक्षिण प्रांताच्या रानाकडे
 भविष्य सांग, ४७ आणि दक्षिणेंतल्या रानाला
 सांग, तूं परमेश्वराचें वचन ऐक; प्रभु परमे-
 श्वर द्याणतो, कीं पाहा, मी तुजमध्ये अमि पेट-
 वीन, तेव्हां तो तुझ्यांतलें प्रत्येक ओलें झाड व
 प्रत्येक सुकें झाड खाऊन टाकील; जळणारा जाळ
 विझणार नाही, आणि दक्षिणेपासून उत्तरेपर्यंत
 त्याकडून सर्वमुखें दुरपळतील. ४८ आणि म्या
 परमेश्वराने तो पेटविला आहे, असें सर्व मनु-
 ष्यजाति पाहील; तो विझणार नाही. ४९ मग
 मी द्याणलों, अहा प्रभु परमेश्वरा, ते मज-
 विषयीं द्याणतात, तो दृष्टांत बोलतो आहे कीं
 नाहीं?

अध्याय २१.

आणि परमेश्वराचें वचन मजजवळ आलें
 कीं; २ मनुष्याच्या पुत्रा, तूं यरूशाले-
 मेकडे आपलें मुख कर, आणि पवित्र स्थानांक-
 डे आपलीं वचनें पडूं दे, आणि इस्राएलाच्या
 भूमीविषयीं भविष्य सांग, ३ आणि इस्राएला-
 च्या भूमीला सांग, परमेश्वर द्याणतो, कीं पाहा,
 मी तुजविरुद्ध आहे, आणि मी आपली तरवार
 तिच्या मेणांतून उपसून तुजपासून न्यायी व दुष्ट
 नाहींसे करीन; ४ तर मी तुजपासून न्यायी
 व दुष्ट नाहींसे करीन, द्याणून याकरितां माझी तर-
 वार आपल्या मेणांतून निघून सर्व मनुष्यजातीवि-
 रुद्ध दक्षिणेपासून उत्तरेपर्यंत चालेल. ५ तेव्हां
 सर्व मनुष्यजाति जाणेल, कीं म्या परमेश्वराने
 आपली तरवार तिच्या मेणांतून उपसली आहे;
 ती परत फिरणार नाही. ६ तर मनुष्याच्या पुत्रा,
 तूं कण्ह, कंबरमोडेंतों व कडुपणें त्यांच्या देखतां
 कण्ह; ७ आणि असें होईल, कीं तूं कशामुळे
 कण्हतोस? असें जेव्हां ते तुझाला द्याणतील,
 ८३५

तेव्हा वर्तमानामुळे असें तूं सांग, कां कीं तें आलें आहे, आणि प्रत्येक हृदय विघरेल, आणि सर्व हात गळतील, आणि प्रत्येक आत्मा थकेल, आणि सर्व गुडघे पाण्यासारिखे गळतील; पाहा, तें येईल, आणि घडेल असें प्रभु परमेश्वर झणतो.

८ आणि परमेश्वराचें वचन मजबबळ आलें कीं; ९ मनुष्याच्या पुत्रा, भविष्य बोल, आणि सांग, परमेश्वर झणतो, कीं सांग, तरवार, तरवार तिखट केलेली, व घोंटलेली आहे. १० वध करावा झणून ती तिखट केलेली आहे; ती चमकावी झणून घोंटलेली आहे; तर आढी आनंदूं काय? ती माझ्या पुत्राच्या दंडाला कोणत्याहि काठीसारिखी तुच्छ मानीती. ११ ती हातांत धरावी, झणून त्याने ती घोंटायासाठीं दिन्ही आहे; ती तरवार वधणाऱ्याच्या हातांत द्यावी, झणून ती तिखट केलेली, व घोंटलेली आहे. १२ मनुष्याच्या पुत्रा, ओरड आणि केंक; कां कीं ती माझ्या लोकांस लागेल, ती इस्राएलाच्या सर्व अधिकाऱ्यांस लागेल; तरवारीमुळे माझ्या लोकांस भयें लागतील; झणून तूं मांडी थापट; १३ कां कीं परीक्षा आहे, आणि जर तरवार दंडाला देखील तुच्छ मानील तर काय होईल? तो असणार नाही, असें प्रभु परमेश्वर झणतो. १४ आणि मनुष्याच्या पुत्रा, तूं भविष्य सांग, आणि हातावर हात मार, आणि तिसऱ्या खेपेस तरवार, वधलेल्यांची तरवार दुप्पट व्हावी; थोर वधलेल्यांची जी तरवार त्यासाठीं लपती ती आहे. १५ हृदय मूर्च्छित व्हावें, आणि मोड बहुत करावी, झणून म्या त्याच्या सर्व दारांजवळ तरवारीचें उगारणें ठेविलें आहे; अहा, ती चमकती केलेली आहे, ती वधासाठीं लपेटलेली आहे. १६ जिकडे तुझें मुख ठेविलें असेल, जर उजव्याकडे असेल, अथवा डाव्याकडे असेल, तर तिकडे एकच वाट धरून जपत जा; १७ आणि मीहि हातावर हात मारिन, आणि मी आपला रोप राहूं देईन, मी परमेश्वर हें बोललों आहे.

१८ आणि परमेश्वराचें वचन मजबबळ आलें कीं, १९ मनुष्याच्या पुत्रा, तर बाबेलेच्या

राजाची तरवार यावी, झणून तूं आपणांसही दोन मार्ग नेमून ठेव, ते दोन्ही एकाच देशांतून निघतील, आणि तूं स्थान निवड, तें नम्राच्या मार्गाच्या मुख्य तोंडावर निवड. २० अम्मोनी लोकांच्या रब्बास, आणि गांवकुसवी यरूशालेम-तल्या दहूदास तरवार यावी, झणून मार्ग नेमून ठेव; २१ कां कीं बाबेलेचा राजा मार्गाच्या दुःफाट्यास, दोहों मार्गांच्या टोंकांस शकुन पाहायस उभा राहिला; त्याने बाण पराजिले, मूर्तीला विचारिलें, काळिजास पाहिलें. २२ माराच्या कळेंस तोंड उघडावें, गजरेकरून वाणी उंचावावी, दारावर धक्का मारण्याचीं यंत्रें स्थापयावी, मोरका रचावा, आवार बांधावें, झणून सेनापति नेमाकासाठीं त्याच्या उजव्या हाताकडे यरूशालेम-विषयींचा शकुन झाला. २३ आणि तो त्यास त्याच्याच समक्ष खोटा शकुन असा होईल, त्यानी शपथा वाहिल्या, त्यासहि असा होईल; आणि त्यास धरावें, झणून तो अन्यायाचें स्मरण करील. २४ याकरितां प्रभु परमेश्वर झणतो, कीं तुमचे अपराध उघडे झाले असतां, तुमच्या सर्व कर्मांत तुमचीं पापें दृष्टीस पडलीं असतां, तुम्ही आपला अन्याय स्मर, असें देणें आहे, आणि तुम्ही स्मरलेले आहां, झणून तुम्हास हाताने धरतील.

२५ आणि हे इस्राएलाच्या अधिकाऱ्यां दुष्ट अधिकाऱ्या, ज्या तुझा दिवस शेवट होणाऱ्या अन्यायाच्या समर्थी आला आहे, २६ प्रभु परमेश्वर झणतो, कीं तूं पागोटें दूर कर, आणि मुगट काढून ठेव; हा तसाच राहणार नाही; जो नीच त्याला उंच कर आणि जो उंच त्याला नीच कर. २७ मी त्याला उलटून, उलटून, उलटून ठेवीन; आणि ज्याची न्यायसत्ता आहे, तो येई तोंपर्यंत हा पुन्हा असणार नाही; बेवेईल, तेव्हा हा मी त्याला देईन.

२८ आणि मनुष्याच्या पुत्रा, तूं भविष्य बोल, आणि सांग, कीं अम्मोनी लोकांविषयीं, आणि त्यांच्या निंदेविषयीं प्रभु परमेश्वर असें झणतो; तूं सांग, तरवार, तरवार उपसलेली आहे, ती वधासाठीं घोंटलेली आहे, तिने विजेतें स-मर्थ व्हावें झणून; २९ ज्यांचा हिंस शेवट

होणाऱ्या अन्यायाच्या समर्थी आला आहे, त्या दुष्टांच्या वधलेल्यांच्या मानावर तुला ठेवावे, ह्मणून जेव्हा ते तुजसाठी व्यर्थपण पाहतात, आणि कुनैकरून तुला खोटे सांगतात; ३० तेव्हा मी तिला तिच्या भेणांत फिरवीन काय? ज्या स्थानांत तूं उक्ता झालीस, त्या तुझ्या जन्मदेशांत तुझे शासन करीन. ३१ आणि मी आपला रोष तुजवर घालीन, आणि आपल्या कोपाचा अभि तुजवर फुंकीन, आणि जे पशुशील व नाश करण्यांत निष्ठ असणारे मनुष्यांच्या हातीं तुला देईन. ३२ तूं अभीला सर्पणासाठीं होशील; तुझे रक्त देशामध्ये पडेल; तुला स्मरणार नाहीत; को को मी परमेश्वर हें बोललों आहे.

अध्याय २२.

आणि परमेश्वराचें वचन मजजवळ आलें कीं; २ मनुष्याच्या पुत्रा, तर तूं न्याय करीशील काय? रक्त पाडणाऱ्या नगरीचा न्याय करीशील काय? होय तूं तिला तिचीं अघोरकर्म कळीव. ३ आणि सांग, प्रभु परमेश्वर ह्मणतो, कीं तिची वेळ यावी, ह्मणून नगरी आपणामध्ये रक्त पाडितो, आणि तिने आपणाला विटाळयास आपल्यासाठीं मूर्ति केल्या आहेत. ४ जें तुझे रक्त त्यां पाडिलें आहे, त्याकडून तूं दोषी झाली आहेस; आणि तुझ्या ज्या मूर्ति तूं केल्या आहेत, त्यांकडून त्यां आपणाला विटाळिलें आहे; आणि त्यां आपले दिवस जवळ आणिले आहेत, आणि तूं आपल्या वर्षास पोहचली आहेस; याकरितां म्या तुला राष्ट्रांला निदंसाठीं आणि सर्व देशाला धिकारासाठीं केलें आहे. ५ जे जवळ आहेत, आणि जे तुजपासून दूर आहेत, ते तुला धिकारितील, जी तूं नाम बुडवलेली व फार त्रासलेली आहेस. ६ पाहा, मलाकडे आपल्या शक्तीप्रमाणें रक्त पाडावें, ह्मणून तुजमध्ये इस्त्राएलाचे अधिकारी होते. ७ तुजमध्ये त्यानी आईबापांस तुच्छ मानिलें; त्यानी तुजमध्ये विदेश्यांवर बलात्कार केला; तुजमध्ये त्यानी अनाथाला व विधवेला पीडिलें आहे. ८ त्यां माझे पवित्र पदार्थ तुच्छ मानिले आहेत, आणि माझे शाब्बाथ बाटविले आहेत. ९ रक्त

पाडायासाठीं तुजमध्ये चहाड होते; आणि तुजमध्ये लोकानी पर्वतांवर खालें आहे; त्यानी तुजमध्ये दुराचार केला आहे. १० तुजमध्ये कितीएकानी आपल्या बापाचा नागवेपणा उघडा केला आहे; तुजमध्ये त्यानी विटाळसीला नमविलें आहे. ११ आणि कितीएकानी आपल्या शेजाऱ्याच्या स्त्रीसी अघोरकर्म केलें आहे; आणि कितीएकानी दुराचारकरून आपल्या सुनेला बाटविलें आहे; आणि तुजमध्ये कितीएकानी आपल्या बहिणीला, आपल्या बापाच्या कन्येला नमविलें आहे. १२ रक्त पाडायासाठीं तुजमध्ये कित्येकानी लांच घेतली आहे; त्यां व्याज व वाढ घेतली आहेत, आणि त्यां पीडा देउन आपल्या शेजाऱ्यांपासून लोभाने नफा घेतला आहे, आणि तूं मला विसरली आहेस, असें प्रभु परमेश्वर ह्मणतो.

१३ तर पाहा, तुझा जो लाभ त्यां केला आहे त्याला, आणि तुझे जें रक्त तुजमध्ये झालें आहे, त्यालाहि म्या आपली टाळी मारिली आहे. १४ तर ज्या दिवसांत मी तुझे कार्य करीन, त्यांत तुझे हृदय सावध राहील, अथवा तुझे हात बळकट राहतील काय? मी परमेश्वर हें बोललों आहे, आणि हें मी साधन. १५ आणि मी तुला राष्ट्रांमध्ये उडवीन, आणि देशांमध्ये तुला विखरीन, आणि तुजमधून तुझा विटाळ नाहीसा करीन. १६ आणि तूं आपणाला राष्ट्रांच्या देखतां बाटविशील; आणि, मी परमेश्वर आहे, असें तूं जाणशील.

१७ आणि परमेश्वराचें वचन मजजवळ आलें कीं; १८ मनुष्याच्या पुत्रा, इस्त्राएलाचे वंश मला गाळ झाले आहेत; ते सर्व भट्टीमध्ये पितळ व कथील व लोखंड व शिसें आहेत; ते रुप्याचा गाळ आहेत. १९ याकरितां प्रभु परमेश्वर ह्मणतो, कीं तुझी सर्व गाळ झालां आहां, ह्मणून याकरितां पाहा, मी तुझाला यरूशालेमध्ये एकत्र मिळवीन. २० आणि फुंकून त्याला विघरवावें, ह्मणून जसें रुपें व पित्तल व लोखंड व शिसें व कथील भट्टीमध्ये कोणी एकवटितात, तसा मी आपल्या क्रोधाने व आपल्या कोपाने तुझाला एकवटीन, आणि तुझाला ठेवून

विषरवीन. २१ आणि मी तुझाला एकत्र मिळवून तुझावर आपल्या रोषाचा अग्नि फुंकीन, आणि तुझी त्यामध्ये विघाराल. २२ जसें हसें भट्टीमध्ये विघरतें, तसे तुझी त्यामध्ये विघाराल; मग तुझी जाणाल, की म्या परमेश्वराने आपला कोप तुझावर घातला आहे.

२३ आणि परमेश्वराचें वचन मजबबळ आलें कीं; २४ मनुष्याच्या पुत्रा, तिला सांग, जी भूमि स्वच्छ झाली नाही, जिजवर रोषाच्या दिवसी पाऊस पडला नाही, ती तूं आहेस. २५ तिजमध्ये तिच्या भविष्यवाद्यांचें बंड आहे, ते गर्जत्या पारधफाडत्या सिंहासारखे आहेत; त्यानी जीवांमे खाले आहेत; त्यानी धन व मोलवान द्रव्य हरून घेतलें आहे; त्यानी तिजमध्ये तिच्या विधवा बहुत केल्या आहेत. २६ तिच्या याजकांनी माझे नेमशास्त्र मोडिलें आहे, आणि माझे पवित्र पदार्थ बाटविले आहेत; त्यानी पवित्र व अपवित्र यांचा भेद केला नाही, आणि मलिन व निर्मल यांचा भेद दाखविला नाही, आणि त्यानी माझ्या शाब्बाथापासून आपले डोळे मिटिले आहेत, आणि त्यांमध्ये मी अमतिष्ठित झालों आहे. २७ लाभ मिळवावा, द्यणून रक्त पाडून जीवांमे नाशून तिचे सरदार तिजमध्ये पारध फाडत्या लांडग्यांसारखे आहेत. २८ आणि तिच्या भविष्यवाद्यांनी व्यर्थपण पाडून, आणि त्यांस शकुनेकरून खोटे सांगून त्यांस कच्चया चुन्याने लेपिलें आहे, प्रभु परमेश्वर द्यणतो, असें ते सांगतात, परंतु परमेश्वर बोलला नाही. २९ देशांतल्या लोकानी बलात्कार केला आहे, आणि हरण केलें आहे, आणि त्यानी दीन व दरिद्री यांस पीडिलें आहे; आणि अन्यायेंकरून विदेशाला उपद्रव केला आहे. ३० तर म्या देशाला नाशू नये, द्यणून त्याने कुंपण यथास्थित करावें, आणि देशासाठीं मजसमोर खिंडारांत उभें राहावें, अशा मनुष्याला म्या त्यांमध्ये शोधिलें; परंतु मला असा कोणी सांपडला नाही. ३१ द्यणून म्या आपला रोष त्यांजवर घातला आहे; म्या आपल्या कोपाच्या अमीकडून त्यांस नाहींसें केलें आहे; म्या त्यांच्या आ-

चाराचें फल त्यांच्या डोईवर ठेविलें आहे, असें प्रभु परमेश्वर द्यणतो.

अध्याय २३.

आणि परमेश्वराचें वचन मजबबळ आलें कीं; २ मनुष्याच्या पुत्रा, दोघी स्त्रिया एका आईच्या कन्या होत्या. ३ आणि त्यानी मिसरांत व्यभिचार केला; त्यानी आपल्या तरुणांत व्यभिचार केला; तेथें त्यांचीं थामें कबिलीं, आणि तेथें कित्येकानी त्यांच्या कुमारांच्या थानांच्या बोंड्या चेपिन्या. ४ आणि त्यांचीं नामें हीं होती, वडोल अहोला होती आणि तिची बहीण अहोलीबा होती; आणि त्या माझ्या होत्या, आणि पुत्र व कन्या प्रसविल्या; त्यांचीं नामें हीं होती, अहोला शोमरा होती, आणि अहोलीबा यरूशालेम होती. आणि अहोलाने माझ्या सत्तेत असून व्यभिचार केला; आणि ती आपल्या प्रियांस, आपल्या अश्वूरी शेबान्यांस आसक्त झाली. ६ ते सेनपति व अधिकारी असून निळें वस्त्र त्यालेले होते, ते सर्व मनोरम तरुण, घोड्यांवर बसणारे स्वर होत. ७ आणि त्यांसीं तिने आपले व्यभिचार केले, ते सर्व अश्वूरांचे निवडक मनुष्य होते, आणि त्यांला ती आसक्त होती, त्या सर्वांपासीं आणि त्यांच्या सर्व मूर्त्तींपासीं तिने आपणाला विटाळिलें. ८ आणि तिचे जे व्यभिचार तिने मिसरांतून आणिले, ते तिने सोडिले नाहींत; कां कीं तिच्या तरुणपणांत ते तिजपासीं निवळे, आणि त्यानी तिच्या कुमारांच्या थानांच्या बोंड्या चेपिन्या, आणि तिजवर आपला व्यभिचार घातला. ९ अश्वरितां म्या ती तिच्या प्रियांच्या हातीं, त्या अश्वूयांस ती आसक्त होती त्यांच्या हातीं दिली आहे. १० त्यानी तिचा नाकवेपणा उघडा केला; त्यानी तिचे पुत्र व तिच्या कन्या हीं घेतलीं, आणि त्यानी तिला तरबारीने वधिलें; मग तिचें नांव स्त्रियांमध्ये गाजलें; कां कीं त्यानी तिला शासनं केलीं होती. ११ आणि हें पाहून मी बहीण अहोलीबा तिबेपेक्षां आपल्या आसक्तें दुष्ट झाली, आणि तिने आपल्या बहिणीच्या व्यभिचारापेक्षां आपले व्यभिचार अधिक केले.

२निचे शेजारी जे अश्वरी सेनापति व अधि-
री चांमला पोषाक घातलेले, घोड्यावर बसणारे
॥, जे सर्व मनोरम तरुण त्यांस ती आसक्त
ली. १३ मग म्या पाहिलें, कीं ती विटाळलेली
।हे, त्या दोघांचा आचार एकच आहे. १४
।णि तिने आपले व्यभिचार वाढविले; आणि
ने भिर्तीवर रेखिलेले मनुष्य पाहिले, खास्-
।च्या ज्या प्रतिमा हिंगुळाने रेखिलेल्या त्या
हिल्या. १५ त्यांच्या कंबरा कंबरकश्यानी बां-
लेल्या होत्या, समत्याचीं रंगलेलीं पागोटीं
यांच्या डोयांवर होती, त्यांची जन्मभूमि जी
नसत्यांची बाबेल तीतल्या पुरुषासारिखे ते सर्व
झाले सरदार होते. १६ ती तर त्यांस आ-
ल्या डोळ्यानी पाहतांच त्यांस आसक्त झाली,
मग तिने त्यांजकडे खासत्यांच्या देशांत दूत पाठ-
विले. १७ आणि बाबेलेचे पुरुष तिजजवळ
शृंगाराच्या पलंगावर आले, तेव्हां त्यानी आपल्या
व्यभिचाराने तिला बाटविलें, आणि ती त्यांज-
कडून विटाळिली होती, मग तिचें चित्त त्यांज-
पासून फितलें. १८ तेव्हां तिने आपले व्यभि-
चार उघडे केले, आणि आपला नागवेपणा उघडा
केला; मग जसें माझें चित्त तिच्या बहिणीवरून
सरलें, तसें माझें चित्त तिजवरूनहि सरलें.
१९ तथापि ज्या आपल्या तरुणपणाच्या दिव-
सांत तिने मिसर देशांत व्यभिचार केला हो-
ता, ते दिवस आठवून तिने आपले व्यभिचार
वाढविले. २० आणि ती त्यांच्या जारांस आ-
सक्त झाली, ज्या त्यांचा देह गाढवांच्या देहा-
सारखा होता, आणि त्यांचें रेत घोड्यांच्या
रेंतासारिखें होतें. २१ तर त्या आपल्या तरुण-
पणाच्या थानांकरितां आपल्या थानांच्या बोंड्या
मिसर्यांकडून चेपूं देतांना, आपल्या तरुणपणाच्या
दुराचारास आपलें मन लाविलें.

२२ याकरितां अगे अहोलीबे, प्रभु परमे-
श्वर छणतो, कीं पाहा, ज्यांपासून तुझे चित्त फि-
तलें आहे, त्या तुझ्या मियांस मी तुजवर उठवीन,
आणि त्यांस तुजकडे चहुंकडून आणीन. २३
बाबेलकर व सर्व खासदी, अधिकारी व धनवान
व अधिपति, आणि त्यांसंगतीं सर्व अश्वरी आ-
णीन; ते सर्व मनोरम तरुण सेनापति व अधि-

कारी आहेत, ते सर्व श्रेष्ठ व नामांकित, घोड्यावर
बसणारे आहेत. २४ आणि ते शस्त्रें, रथ व
चाकें, आणि लोकांचा समुदाय घेउन तुजकडे
येतील; ते उरस्त्राण व ढाल व शिरस्त्राण तुज-
विरुद्ध सभोंवार ठेवतील; आणि मी त्यांपुढें शा-
सन ठेवीन, मग ते आपल्या शासनाकडून तुला
शासतील. २५ आणि मी आपला आवेश तुज-
विरुद्ध ठेवीन, आणि ते तुजपासीं रोषाने वर्ततील;
ते तुझे नाक व तुझे कान काढून टाकतील; आणि
तुझे शेष तरवारीने पडेल; ते तुझे पुत्र व तुझ्या
कन्या हरतील; आणि तुझे शेष अभि जाळील.
२६ ते तुझीं वस्त्रें तुझ्या अंगावरून हिसकून
घेतील, आणि तुझे शोभिवंत अलंकार हरि-
तील. २७ आणि मी तुजपासून तुझा दुराचार,
आणि तुझा मिसरांतून आणिलेला व्यभिचार
नाहींसा करीन; मग तूं आपले डोळे त्यां-
जकडे लावणार नाहींस, आणि पुढें मिसराला
स्मरणार नाहींस. २८ कारण कीं प्रभु परमे-
श्वर छणतो, कीं पाहा, ज्यांस तूं द्वेषितास त्यां-
च्या हातीं, ज्यांपासून तुझे चित्त फितलें आहे
त्यांच्या हातीं मी तुला देईन. २९ मग ते तुज-
पासीं द्वेषाने वर्ततील, आणि तुझे सर्व श्रमाचें
फल हरतील, आणि तुला नागवी व उघडी सो-
डतील; मग तुझ्या व्यभिचारांचा नागवेपणा उघडा
होईल; आणि तुझा दुराचार व तुझे व्यभिचारहि
उघडे होतील. ३० तूं राष्ट्रांप्रमाणें व्यभिचार
करून त्यांच्या मूर्तींकडून विटाळिली आहेस, छ-
णून मी ह्या गोष्टी तुला करीन. ३१ तूं आपल्या
बहिणीच्या आचाराप्रमाणें वर्तली आहेस; छणून
मी तिचा प्याला तुझ्या हातांत देईन. ३२ प्रभु
परमेश्वर छणतो, कीं तूं आपल्या बहिणीचा
खोल व मोठा प्याला पिशील; तुला हसतील व
उपहास करतील; त्यांत पुष्कळ मावतें. ३३
तूं मस्तपणें व शोकाने भरशील, विस्मयाच्या व
उजाडपणाच्या प्याल्याने, तुझी बहीण जी शोम-
रोन इच्या प्याल्यानेहि भरशील. ३४ तो पिशील,
व चोखिसील; आणि त्याच्या खापऱ्या फोडिसील,
आणि तूं आपलीं थानें हिसकून काडिसील; कां कीं
मी हें बोललों आहे, असें प्रभु परमेश्वर छणतो.
३५ याकरितां प्रभु परमेश्वर छणतो, कीं तूं मला

विसरली आहेस, आणि मला त्यां आपल्या पाठी-
मागे टाकिलें आहे, ह्मणून याकरितां तूं आपल्या
दुराचाराचें व आपल्या व्यभिचाराचें फल भोगून घे.

३६ आणि परमेश्वराने मला ह्मटलें,
मनुष्याच्या पुत्रा, तूं अहोलाचा व अहो-
लीबाचा न्याय करशील काय? तर त्यांस त्यां-
चीं अघोरकर्में प्रगट कर. ३७ कां की त्यांनी
जारकर्म केलें आहे, आणि रक्त त्यांच्या हातांत
आहे, त्यांनी आपल्या मूर्तीपासीं जारकर्म केलें
आहे; आणि त्यांनी जे आपले पुत्र त्या मजसा-
ठीं प्रसविल्या, ते खावे ह्मणून त्या मूर्तीपुढें
अमीमध्यें घालविले आहेत. ३८ अणखी त्यांनी
मला हें केलें आहे; त्यांनी त्याच दिवसीं माझें
पवित्र स्थान विटाळिलें, आणि माझे शाब्बाथ बा-
टविले. ३९ आणि त्यांनी जेव्हां आपल्या
मूर्तीसाठीं आपलीं लेंकरें वधिलीं, तेव्हां त्याच
दिवसीं ते माझें पवित्रस्थान बाटविलें, ह्मणून त्यांत
आले; तर पाहा, त्यांनी असेंच माझ्या घरामध्यें
केलें आहे. ४० आणि दुरून मनुष्य यावे ह्मणून
तुझी निरोप पाठविला; मग ज्याकडे दूत पाठवि-
ला होता, ते, पाहा, आले; ज्या त्यांसाठीं त्यां
आपलें अंग धुऊन घेतलें, आपल्या डोळ्यांत अं-
जन घातलें, आणि आपणाला अलंकारानी भूषविलें.

४१ आणि तूं शोभिवंत पलंगावर बसलीस,
अणि ज्याजवर त्यां माझा धूप व माझें तेल हीं
ठेविलीं होती, असें सिद्ध केलें मेज त्यासमोर
होतें. ४२ आणि त्याजवळ स्वस्थ बसलेल्या
समुदायाचा गोंगाट होता; आणि सामान्य मनु-
ष्यांसुद्धा रानांतून आणिलेले साबाई होते, आणि
त्यांनी आपल्या हातांत कडी घातली, आणि आ-
पल्या डोयांवर सुंदर मुगट घातले. ४३ मग
जी जारकर्मांत ह्यातारी तिजविषयीं मी ह्मणालों,
आतां ते तिसीं व्यभिचार करितील, आणि ती
त्यांसाठीं काय? ४४ तथापि ते तिजपासीं गेले,
जसा कोणी व्यभिचारिणी स्त्रीपासीं जातो, तसे
ज्या अहोला व अहोलीबा व्यभिचारिणी स्त्रिया
त्यांजपासीं ते गेले.

४५ आणि जे न्यायी मनुष्य ते त्यांचा न्याय
जारकर्मांच्या न्यायाप्रमाणें, आणि रक्तपाडणाऱ्यां-
च्या न्यायाप्रमाणें करितील; कारण की त्या जार-

कर्मांनी आहेत, आणि रक्त त्यांच्या हातांत आहे.
४६ तर प्रभु परमेश्वर ह्मणतो, कीं मी त्यां-
वर समुदाय आणीन, आणि त्यांची मूर्ति व
लूट होई असें करीन. ४७ आणि त्या समुदायाचें
लोक त्यांस दगडमार करितील, आणि आपल्या
तरवारीनी त्यांजला छेदितील; ते त्यांच्या पुत्रांस
व त्यांच्या कन्यांस वधिली, आणि त्यांचीं बरें
अमीने जाळून टाकितील. ४८ आणि दुराचार
मी देशांतून नाहीसा करीन; मग सर्व स्त्रिया
बोधित होतील, आणि तुमच्या दुराचाराप्रमाणें
करणार नाहीत. ४९ आणि ते लोक तुझ्या
तुमच्या दुराचाराचें फल भरून देतील; आणि
तुझी आपल्या मूर्तीच्या पापाचें फल भोगून घ्याल;
मग, मी प्रभु परमेश्वर आहे, असें तुझीं
जाणाल.

अध्याय २४.

आणि नवव्या वर्षांत, दाहाव्या महिन्यांत
महिन्याच्या दाहाव्या दिवसीं परमेश्वराचें
वचन मजजवळ आलें कीं; २ मनुष्याच्या पुत्रा,
तूं आपणासाठीं या दिवसाचें, याच दिवसाचें
नाम लिहून ठेव; याच दिवसीं बाबेलेच्या राजाने
यरूशालेमेस वेढा घातला. ३ तर फिनूरी वंशां-
ला दाखला बोल, आणि त्यांस सांग, प्रभु पर-
मेश्वर ह्मणतो, कीं थाली अमीवर ठेव, ठेव
अमीवर, आणि तींत पाणी घाल. ४ तींत घाल-
याचे तुकडे एकवटून तींत घाल, प्रत्येक उत्तम
तुकडा, मांडी आणि खांडा घाल; ती श्रेष्ठ हा-
डानी भर. ५ कळपांतलें श्रेष्ठ मेंढरू घे, अ-
णि तिजखालीं हाडांची रास घाल, तिला बरें
उकळीव, आणि तींतलीं हाडे तिजमध्ये शिजविलें.

६ याकरितां प्रभु परमेश्वर ह्मणतो, कीं
रक्त पाडणाऱ्या नगरीला हाय हाय, ज्या थाली-
चा तवंग तींत आहे, आणि जिचा तवंग तींतून
निघाला नाही, तिला हाय हाय; तिचे तुकडे
तुकडे करून त्याला काढ; तिजवर पण पदं नस-
७ कां की तिचें रक्त तिजमध्ये आहे; तिचे तें
खडकाच्या पाठीवर ठेविलें आहे; तें पुढे नस-
कावें, ह्मणून तिने तें भूमीवर घातलें, असें बर्हि-
८ सूड उगवायासाठीं क्रोध चढवावा ह्मणून; म्या

हज्जेच्या फाटीवर ठेविलें आहे, तें न झाकावें
पुनः ९ पाकरितां प्रभु परमेश्वर झणतो,
रक्तपाडणाऱ्या नगरीला हाय हाय; मीच स-
न मोठें करीन. १० बहुत फाटीं घाल, अधि-
शेष, मास नाहीसें कर, आणि तिखट सिद्ध कर,
आणि हाडें जाळावी. ११ ती तिच्या निखाऱ्या-
र रिक्कामी ठेव, अशासाठीं कीं तिचें पितळ ता-
न जळवें, आणि तिजमध्ये तिचा मळ विघरावा,
तिचा तवंग नाहीसा होउन जावा. १२ तिने
भ्रम करून आपणाला भ्रमविलें आहे, आणि
तेवा बहुत तवंग तीतून निघाला नाही; तिचा
वंग अर्थात होईल. १३ तुझ्या विटाळांत दुरा-
वार आहे; मी तुला स्वच्छ करित होतो, परंतु
तूं स्वच्छ होईनास, झणून मी आपला रोष तुज-
वर बसूं देई तोंपर्यंत तूं आपल्या विटाळापासून
पुढा स्वच्छ होणार नाहीस. १४ मी परमे-
श्वर हें बोललों आहे; हें प्रत्ययास येईल,
आणि हें मी साधीन; मी मागें फिरणार नाही,
आणि मी कळवळा करणार नाही, आणि मी अ-
नुतापणार नाही; तुझ्या दुराचाराप्रमाणें व तुझ्या
क्रांप्रमाणें ते तुझें शासन करितील, असें प्रभु
परमेश्वर झणतो.

१५ आणि परमेश्वराचें वचन मज्जवळ
आलें कीं; १६ मनुष्याच्या पुत्रा, पाहा, मी तुज-
पासून तुझ्या दृष्टीस प्रिया इला झपाट्याने का-
ढून घेवों; परंतु तूं आक्रंदन करूं नको, आणि
रडूं नको, आणि तुझीं आंसवें वाडूं नयेत. १७ तूं
न कण्हतां उगा राहा, मेलेल्यामुळें शोक करूं
नये, तूं आपलें पागोटें आपल्या डोक्याला बांध,
आणि आपले जोडे आपल्या पायांत घाल, आणि
आपली हनुवटी झांकूं नको, आणि मनुष्याचें अन्न
खाऊं नको. १८ आणि मी सकाळीं लोकांस
बोललों; आणि संध्याकाळीं माझी बायको मेली;
नंतर बरी मला आशा केली होती, तसें म्या स-
काळीं केलें.

१९ आणि लोकांनी मला छटलें, तूं असें करि-
तोस, तर मग त्या गोष्टी आझाला काय सुच-
वितात, हें तूं आझाला उघड करणार नाहीस कीं
काय! २० तेव्हां म्या त्यांस सांगितलें, परमे-
श्वराचें वचन मज्जवळ आलें कीं; २१ तूं

हज्जेलाच्या वंशाला सांग, प्रभु परमेश्वर झ-
णतो, कीं पाहा, मी आपलें पवित्रस्थान, तुमच्या
गौरवाचें ऐश्वर्य, तुमच्या दृष्टीस प्रिय तें, आणि
तुमचें जिवलग बाटवूं देईन; आणि तुमचे पुत्र व
तुमच्या कन्या जीं तुम्ही सोडिलीं आहेत, तीं तर-
वारीने पडतील. २२ तर जसें म्या केलें आहे,
तसें तुम्हीहि करा; आणि तुम्ही आपल्या हनुव-
ट्या झांकूं नका, आणि मनुष्याचें अन्न खाऊं नका.
२३ आणि तुम्ही आपलीं पागोटें आपल्या डोयां-
ला बांधा, आणि आपले जोडे आपल्या पायांत
घाला; तुम्ही आक्रंदन करूं नका, आणि रडूं
नका; आणि तुम्ही आपल्या अन्यायांमुळें क्षीण
होउन जाल, आणि एकमेकांकडे ओरडाल. २४
तसाच तुम्हाला यहेश्केल उर्याताचें चिन्ह आहे;
जें सर्व त्याने केलें आहे, त्याप्रमाणें तुम्ही करा;
जेव्हां हें प्रत्ययास येईल, तेव्हां तुम्ही जाणाल,
कीं मी प्रभु परमेश्वर आहे. २५ तर मनु-
ष्याच्या पुत्रा, ज्या दिवसी मी त्यांपासून त्यांचा
आश्रय, त्यांच्या गौरवाचें आनंदपात्र, त्यांच्या
दृष्टीस प्रिय तें, आणि त्यांचें जिवलग, त्यांचे पुत्र,
त्यांच्या कन्या काढून घेईन, २६ त्या दिवसी जो
निभावलेला, तो तुला कानांकडून वर्तमान ऐकवा-
यासाठीं तुज्जवळ येणार नाही काय? २७ त्या
दिवसीं तुझें मुख निभावलेल्याजवळ उघडेल, मग
तूं बोलशील, आणि पुढें मुका राहणार नाहीस;
आणि तूं त्यांस उर्याताचें चिन्ह होशील; मग, मी
परमेश्वर आहे, असें ते जाणतील.

अध्याय २५.

आणि परमेश्वराचें वचन मज्जवळ आलें
कीं; २ मनुष्याच्या पुत्रा, तूं आपलें मुख
अम्मोनी लोकांकडे कर, आणि त्यांविरुद्ध भविष्य
सांग. ३ तर अम्मोनी लोकांस सांग, जो प्रभु
परमेश्वर त्याचें वचन तुम्ही ऐका; प्रभु परमे-
श्वर झणतो, कीं माझे पवित्रस्थान बाटविलें होतें
झणून त्याविषयीं, आणि हज्जेलाची भूमि ओ-
साड पडली झणून तिजविषयीं, आणि ब्रह्माचे
वंश पाडावणाऱ्या प्रवासांत गेले झणून त्यावि-
षयीं तूं अहा झणालीस. ४ पाकरितां पाहा,
मी तुला पूर्वतल्या लोकांस वतन असें देईन, आ-

णि तुजमध्ये ते आपले वाडे घालितील, आणि आपल्या वस्त्या तुजमध्ये करितील, ते तुझे फल खातील, आणि ते तुझे दूध पितील. ५ आणि मी रब्बा उंटखाना, आणि अम्मोनी लोकांचा देश कळप बसण्याचें स्थान करीन; मग, मी परमेश्वर आहे, असें तुझी जाणाल. ६ तर प्रभु परमेश्वर झणतो, कीं त्वां इस्राएलाच्या भूमी-विषयीं टाळी वाजविली, आणि पाय आपटला, आणि आपल्या सर्व अवहेलाने मनांत हर्ष केला आहे. ७ झणून याकरितां पाहा, मी आपला हात तुजवर पुढें करीन, आणि तुला राष्ट्रांस लूट देईन; आणि तुला लोकांतून नाहींसें करीन, आणि देशांतून तुला नाहींसें करीन, तुला नाहींसें करीन; मग तूं जाणसील, कीं मी परमेश्वर आहे.

८ प्रभु परमेश्वर झणतो, कीं मोवाब आणि सेइर झणतात, पाहा, यहूदाचा वंश सर्व राष्ट्रां-सारखा आहे. ९ झणून याकरितां पाहा, मोवाबाच्या नगरांपासून त्याच्या सीमांतलीं जीं बेथयशीमोथ, बालमैन, आणि किर्याथाइम नगरें देशाची शोभा आहेत, त्यांपासून मी मोवाबाची कूस अम्मोनी लोकांसहित, १० पूर्वेतल्या लोकांसाठीं उघडीन, आणि मी तो देश वतन असें देईन, अशासाठीं कीं अम्मोनी लोकांचें स्मरण राष्ट्रांमध्ये राहूं नये. ११ आणि मोवाबाला शासनें करीन; मग ते जाणतील, कीं मी परमेश्वर आहे.

१२ प्रभु परमेश्वर झणतो, कीं अदोम सूड घेऊन यहूदाच्या वंशाविरुद्ध वर्तला आहे, त्याने अपराध केला, आणि त्यांचा सूड उगवला आहे. १३ झणून याकरितां प्रभु परमेश्वर झणतो, कीं अदोमेवर मी आपला हात पुढें करीन, आणि तींतून मनुष्य आणि पशु नाहींसें करीन; आणि तेमानीपासून तिला ओसाड करून ठेवीन, आणि ददानेतले लोक तरवारीने पडतील. १४ आणि मी आपल्या इस्राएल लोकांच्या हाताकडून अदोमावर आपला सूड उगवून ठेवीन; आणि ते माझ्या क्रोधाप्रमाणें, व माझ्या कोपाप्रमाणें अदोमाचें कार्य करितील; मग ते माझा सूड जाणतील, असें प्रभु परमेश्वर झणतो.

१५ प्रभु परमेश्वर झणतो, कीं फलिष्टी सूड उगवण्याने वर्तले आहेत, आणि त्यांनी यहूदाला पुरातन द्वेषामुळे नाशावें, झणून मनांत अवहेला धरून सूड घेतला आहे. १६ याकरितां प्रभु परमेश्वर झणतो, कीं मी आपला हात फलिष्टांवर पुढें करीन, आणि खरेथी लोक नाहींसें करीन, आणि समुद्रतीरी राहणाऱ्यांचें शेष नष्ट करीन. १७ आणि रागाच्या दटावण्यांनी मी त्यांचे मोठे सूड उगवीन; मग म्या त्यांवर आपला सूड उगवून ठेविल्यावर ते जाणतील, कीं मी परमेश्वर आहे.

अध्याय २६.

आणि अकराव्या वर्षी, महिन्याच्या पहिल्या दिवसीं असें झालें, कीं परमेश्वराचें वचन मजजवळ आलें कीं; २ मनुष्याच्या पुत्रा, जोरेने यरूशालेमेविषयीं झटलें आहे, कीं अहा, जी लोकांचीं दारें असी होती ती मोडून गेली आहे; ती मजकडे फिरविलेली आहे; ती उजाड झाली आहे, झणून मी परिपूर्ण होईन. ३ झणून याकरितां प्रभु परमेश्वर झणतो, कीं असे जोरे. पाहा, मी तुजविरुद्ध आहे; आणि जसा समुद्र आपल्या लाटा भूमीवर जाऊं देतो, तसा मी तुजवर बहुत राष्ट्रे आणीन. ४ आणि जोरेच्या झटांस तीं नाशितल, आणि तिचीं दुर्गे पडतील; आणि मी तिची धूळ तिजवरून खरवळून टाकीन, आणि तिला खडकाची पाठ असें करीन. ५ ती समुद्रामध्ये जाळी पसरण्याचें स्थान होईल; व कीं मी हें बोललों आहे, असें प्रभु परमेश्वर झणतो; आणि ती राष्ट्रांस लूट असी होईल. ६ आणि तिच्या ज्या कन्या भूमीवर आहेत, त्या तरवारीने वधितल; मग ते लोक जाणतील, कीं मी परमेश्वर आहे.

७ तर प्रभु परमेश्वर झणतो, कीं अहा, नबूखद्रेजार बाबेलेचा राजा, राजांचा राजा, शेडे व रथ व स्वार व समुदाय व बहुत लोक माझा उत्तरेतून जोरेकडे आणीन. ८ तुझ्या त्या कन्या भूमीवर आहेत, त्यांस तो तरवारीने वधितल; आणि तो तुजविरुद्ध आचार ठेवील, आणि तू विरुद्ध मोरचा रचील, आणि तुजविरुद्ध दाल

उभारील. ९ आणि तो आपल्या यंत्राचा झपाटा तुझ्या कोटांवर घालील, आणि आपल्या शस्त्रांनी तुझी दुर्गे पाडून टाकील. १० त्याच्या घोड्यांच्या समुदायाने त्यांची उडती धूळ तुला झाकील; भगाड केलेल्या नगराच्या शिरण्यांप्रमाणे जेव्हा तो तुझ्या दारांत शिरेल, तेव्हा स्वारांच्या व चाकांच्या व रथांच्या शब्दाने तुझे कोट कांपतील. ११ तो आपल्या घोड्यांच्या खुरांकडून तुझ्या सर्व आळ्यांच्या वाटा तुडवील; तो तुझ्या लोकांस तरवारिने वधील, आणि तुझी बळकट ठाणीं भूमीस गळून पडतील. १२ आणि ते लोक तुझे क्षण हरितील, आणि तुझा विकण्याचा माल लुटतील; आणि ते तुझे कोट पाडून टाकतील; आणि तुझी मनोरम घरे ओसाड करतील; आणि तुझे दबड व तुझी लांकडे व तुझी माती पाण्यामध्ये घालतील. १३ आणि मी तुझ्या गीतांचा गोंगाट नाहीसा करीन; आणि तुझ्या विण्यांचा शब्द पुढे कोणी ऐकणार नाही. १४ आणि मी तुला खडबडी पाठ असें करीन; तूं जाळीं पसरण्याचें स्थान होशील, तुला पुन्हा बांधणार नाहीत; कां की मी परमेश्वर हें बोललों आहे, असें प्रभु परमेश्वर झणतो.

१५ प्रभु परमेश्वर जोरेला झणतो, कीं जेव्हा तुजमध्ये घायाळ झालेले ओरडतील, आणि वध होईल, तेव्हा तुझ्या नाशाच्या शब्दामुळे द्विपें कांपणार नाहीत काय? १६ तेव्हा समुद्रांतले सर्व अधिकारी आपल्या सिंहासनावरून उतरतील, आणि आपले झगे दूर करतील, आपली वेलबुटीची वस्त्रे काढून ठेवितील; ते आपल्या अंगां काप लेऊन घेतील; ते भूमीवर बसतील, आणि क्षणोक्षणी कांपतील, आणि तुजविषयी विस्मित होतील. १७ आणि ते तुजविषयी विलाप करतील, आणि तुला झणतील, अगे खलाशीलोक वसलेल्या कीर्त्तिमान नगरी, जी तूं समुद्रांत बळकट होतीस, जी तूं व तुझे सर्व राहणारे आपल्या सर्व येत्याजात्यांस भीड घालीत असा, ती तूं कसी नाहीसी झाली आहेस? १८ आतां तुझ्या नाशाच्या दिवसी द्विपें कांपतील; आणि जीं द्विपें समुद्रांत आहेत, तीं तुझ्या निर्गमामुळे व्याकुल होतील. १९ तर प्रभु परमेश्वर झणतो, कीं

जीं नगरें वसलेलीं नाहीत, त्यांसारखें जेव्हा मी तुला ओसाड नगर करीन; जेव्हा मी तुजवर खोल समुद्र आणीन, आणि पुष्कळ पाण्यें तुला झाकितील; २० जेव्हा मी तुला खाचेंत उतरणाऱ्यांजवळ, पुरातन लोकांजवळ उतरीन; जेव्हा मी तुला पृथ्वीच्या खालच्या स्थानांत, पुरातन ओसाड्यांत खाचेंत उतरणाऱ्यांजवळ बसवीन, अशासाठीं कीं तूं वसूं नयेस; जेव्हा मी जीवतांच्या भूमींत शोभा ठेवीन; २१ तेव्हा तूं भय होस, असें करीन, आणि तूं असणार नाहीस; जरीं तुझा शोध केला तरीं तूं पुन्हा कधीं सांपडणार नाहीस, असें प्रभु परमेश्वर झणतो.

अध्याय २७.

आणि परमेश्वराचें वचन मजजवळ आलें कीं, २ तर मनुष्याच्या पुत्रा, तूं जोरेविषयी विलाप कर. ३ आणि जोरेला सांग, अगे तूं जी समुद्राच्या प्रवेशाजवळ वसली आहेस, जी तूं बहुत द्वीपांसाठीं लोकांची व्यापारी आहेस, प्रभु परमेश्वर झणतो, कीं अगे जोरे, तूं झणाली आहेस, मी परिपूर्ण सुंदरपणाची आहे. ४ तुझ्या सीमा समुद्रामध्ये आहेत, तुझ्या बांधण्यानी तुझा सुंदरपणा पूर्ण केला आहे. ५ त्यानी तुझ्या गलबतांच्या सर्व फळ्या सनीराच्या देवदारांच्या केल्या आहेत; तुजला डोलकाठ्या करायला त्यानी लवानोनातून एरेज झाडें घेतली आहेत. ६ त्यानी तुझी वन्ही बाशानाच्या निबर झाडांची केली आहेत; त्यानी तुझ्या असनांच्या फळ्या खिन्तीम द्वीपांतून आणिलेल्या खोर्दीव हस्तिदंताच्या केल्या आहेत. ७ तूं आपलें शीड व्हावयासाठीं जें वस्त्र पसरीस, तें मिसरी स्वच्छ पांढरें वेलबुटीचें वस्त्र असें; अलीशा द्वीपांतून आणिलेलें नील व किर्मिजो रंगाचें वस्त्र तुझे झांकण होतें. ८ जीदोन व अर्वाद यांचे राहणारे तुझे वस्त्रेकरी होते; अगे जोरे, तुजमध्ये जे विद्वान होते, ते तुझे तांडेल होते. ९ तुजमध्ये गबालेचे वडील आणि तिचे ज्ञानी तुझे फटी बुजविणारे होते; तुझ्या व्यापाराचा व्यवहार करायला समुद्रावरलीं सर्व गलबतें त्यांच्या खलाशांसहित तुजकडे असत. १० पारसी व लूदी व फूती तुझ्या

सैन्यांत तुझी लढाईची माणसे होती; तीं तुजमध्यें ढाल व शिरस्त्राण टांगून ठेवीत असत; त्यानी तुझी शोभा प्रशस्त केली. ११ अर्वादी व तुझें सैन्य सभोंवार तुझ्या कोठावर असत, आणि गम्मादी तुझ्या दुर्गांत होते; ते आपल्या ढाला चहुंकडे तुझ्या कोठासीं टांगून ठेवीत असत; त्यानी तुझा सुंदरपणा पूर्ण केला. १२ सर्व प्रकारचीं धनें फार असल्यामुळें तशींशेची तुझी व्यापारी असे; रुपें, लोखंड, कथील, व शिसें यांकडून तिचे लोक तुझ्या बाजारांत व्यापार करित असत. १३ जे यावानी, नूबाली, व मेशेखी ते तुझे व्यापारी होते; ते मनुष्यजीव व पित्तलाचीं पात्रें यांचा व्यापार तुजसीं करित असत. १४ जे नोगामाच्या वंशांतले ते घोडी व स्वार व खेंचरें यांकडून तुझ्या बाजारांत व्यापार करित असत. १५ ददानाचे वंश तुझे व्यापारी असत; बहुत दिवें तुजकडलीं व्यापारी होती; त्यांतले लोक शिमें, हस्तिदंत, व कालस्कंध तुजजवळ भेट आणीत असत. १६ तुझे कारिगारीचे पदार्थ फार असल्यामुळें भराम तुझी व्यापारी होती; तिचे लोक हरिन्मणि, किमिजी रंगाचें वस्त्र, व वेलबुटीचें वस्त्र, व स्वच्छ पांढरें वस्त्र, व रक्तकंद, व तैलस्फटिक यांकडून तुझ्या बाजारांत व्यापार करित असत. १७ जे यहुदा व इस्राएल देश त्यांतले लोक तुझे व्यापारी होते; ते मिन्नीथ व फन्नाग यांचे गहू व मध व तेल व सुरस यांचा व्यापार तुजसीं करित असत. १८ तुझे कारिगारीचे पदार्थ फार असल्यामुळें, सर्व प्रकारच्या धनामुळें हेल्बोनेचा द्राक्षारस व पांढरी लोंकर यांकडून दमेशेक तुझी व्यापारी होती. १९ वेदानो व यावानी विणींव वस्तु तुझ्या बाजारांत मांडीत असत; सिद्ध केलेलें लोखंड, दालचिनी, व उंस तुझ्या बाजारांत असत. २० ददान रथ मढविण्याचीं वस्त्रें विकीत तुझी व्यापारी होती. २१ जे अरब व केदाराचे सर्व महाजन ते तुजकडले व्यापारी होते; कोंकरें मेंढे व बोकड यांकडून ते तुझे व्यापारी असत. २२ शबा व रामा यांचे जे व्यापारी ते तुझे व्यापारी होते, ते सर्व प्रकारचे श्रेष्ठ सुगंधपदार्थ व सर्व प्रकारचे मोलवान पाषाण व सोने यांकडून तुझ्या बाजारांत व्यापार करित असत. २३ हारान व खबे व

एदेन, शबा, अश्शूर, व खित्माद यांचे व्यापारी तुझे व्यापारी होते. २४ शोभिवंत अलंकार, वेलवस्त्रें व वेलबुटीचें वस्त्र, व विचित्र वस्त्रांचे ढोळे काढण्यानी बांधलेले व बळकट केलेले, यांकडून ते तुझ्या बाजारांत तुझे व्यापारी असत. २५ तुझ्या व्यापारामुळें तशींशेचीं गलबतें तुजविषयीं गात असत; आणि तूं समुद्रामध्यें भरलेली व फार गौरव पावलेली होतीस.

२६ तुझ्या वल्हेक्यानी तुला मोठ्या पाण्यांत आणिलें आहे; पूर्वेच्या वाऱ्याने तुला समुद्रामध्यें मोडलें आहे. २७ तुझें धन व तुझ्या बाजाराच्या वस्तु, तुझा व्यापार, तुझे खलाशी, व तुझे तांडेल, तुझे फटी बुजविणारे, व तुझे व्यापारी, व तुझीं जीं सर्व लढाईचीं माणसें तुजकडे, व तुजमध्यें जा सर्व समुदाय त्याजकडे आहेत, ते तुझा पडण्याच्या दिवसीं समुद्रामध्यें पडतील. २८ तुझ्या तांडेलांच्या आरोळीच्या शब्दाने शिबें कांपतील. २९ आणि सर्व वल्हेकरी, खलाशी, व समुद्रावरले सर्व तांडेल गलबतांवरून उतरून भूमीवर उभे राहतील. ३० आणि तुजविषयीं ते आपला शब्द ऐकवितील, आणि अस्त्रेदाने ओरडतील, आणि ते आपल्या मस्तकावर घुड चढवितील, आणि आपल्या अंगाला राख घासितील. ३१ आणि तुजविषयीं ते आपला टाकल करून घेतील, आणि गोणताट नेसतील, आणि ते तुजविषयीं मनाच्या अस्त्रेदाने व खेदाच्या आक्रंदनाने तुजकरितां रडतील. ३२ आणि ते आपल्या आक्रंदनांत तुजकरितां विलाप करतील, आणि तुजविषयीं विलाप करित हाणतील, जोरेसारिखें जी समुद्रामध्यें नाहीसी झाली आहे, तिजसारिखें कोणतें नगर आहे? ३३ येव्हा तुझ्या बाजारांच्या वस्तु समुद्रांतून निघून जात असत, तेव्हां तूं बहुत लोक तृप्त करीस, तूं आपल्या द्रव्याच्या व आपले विकण्याचे पदार्थ फार असल्याने पृथ्वीतले राजे धनवंत करीस. ३४ तूं ज्यावेळेस पाण्याच्या खोल स्थानांत समुद्राकडून मोडून जाशील, तेव्हां तुझा व्यापार व तुजमधील सर्व समुदाय हीं नाहीसी होतील. ३५ जेव्हा तले सर्व राहणारे तुजविषयीं विस्मित होतील, आणि त्यांचे राजे फार भयभीत होतील, त्यांची

इथें व्याकूळ असतांना ते विव्दल होतील. ३६ जोकांतले व्यापारी तुजवर फुसफुसतील; तूं भयंकर असी होतील, आणि पुन्हा कधी असणार नाहीस.

अध्याय २८.

आणि परमेश्वराचें वचन मजजवळ आलें कीं, २ मनुष्याच्या पुत्रा, जोरेच्या अधिपत्याला सांग, प्रभु परमेश्वर दणतो, कीं तुझें हृदय गर्विष्ठ झालें आहे, आणि तूं दणाला आहेस, कीं मी देव आहे, मी समुद्रामध्यें देवाच्या आसनावर बसलों आहे; आणि तूं जरी मनुष्य आहेस, आणि देव नाहीस; तरी तूं आपलें हृदय देवाच्या हृदयासारिखें करितोस. ३ पाहा, तूं दानीयेलापेक्षा विद्वान आहेस; लोकांच्याने तुजपासून काहीं गुप्त गोष्ट लपववेना. ४ त्वां आपल्या ज्ञानाने व आपल्या बुद्धीने आपणांसाठीं द्रव्य मिळविलें आहे, आणि त्वां आपल्या भांडारांत सोने व रुपें प्राप्त करून ठेविलीं आहेत. ५ त्वां आपल्या मोठ्या ज्ञानाने व आपल्या व्यापाराने आपलें धन वाढविलें आहे, आणि तुझ्या धनमुळे तुझें हृदय गर्विष्ठ झालें आहे. ६ दणून याकरितां प्रभु परमेश्वर दणतो, कीं त्वां आपलें हृदय देवाच्या हृदयासारिखें केलें आहे. ७ याकरितां पाहा, मी विदेशी, राष्ट्रांतले बळात्कारी तुजवर आणीन; आणि ते तुझ्या ज्ञानाच्या शोभेवर आपल्या तरवारी उपसतील, आणि तुझा सुंदरपणा निस्तेज करतील. ८ ते तूं खाचेंत उतरस, असें करतील; आणि तूं समुद्रामध्यें वधलेल्यांच्या मरणाने मरशील. ९ तर तुझ्या वधणाऱ्यापुढें, मी देव आहे, असें निश्चयें दणतील काय? तर तूं आपल्या वधणाऱ्याच्या हातीं देव नाही, परंतु मनुष्य होशील. १० विदेश्यांच्या हाताकडून तूं असुर्तीच्या मरणाने मरशील; कां कीं मी हें बोललों आहे, असें प्रभु परमेश्वर दणतो.

११ आणि परमेश्वराचें वचन मजजवळ आलें कीं, १२ मनुष्याच्या पुत्रा, जोरेच्या राजाविषयीं विलाप कर, आणि त्याला सांग, प्रभु परमेश्वर दणतो, कीं तूं परिष्कार समापन क-

रितोस, तूं ज्ञानाने भरलेला व शोभेने पूर्ण आहेस. १३ एवेन जो देवाचा बाग त्यांत तूं असस; प्रत्येक मोलवान पाषाण, दणजे लोहितक, पीतमणि, व हीरक, लसण्या, गोमेद, व मणिरत्न, नीलमणि, हरिन्मणि, व अभिमणि, व सोनें तुझें झांकण असे; ज्या दिवसीं तूं उत्पन्न झालास, त्या दिवसींच तुजसाठीं तुझ्या डफाचें व तुझ्या पोंव्याचें निर्माण सिद्ध झालें. १४ तूं अभिषिक्त झांकणारा खरूब असस; आणि म्या तुला स्थापिलें; तूं देवाच्या पवित्र पर्वतावर असस; तूं अभिपाषाणांमध्ये वर्तत असस. १५ तूं आपल्या उत्पन्न होण्याच्या दिवसापासून तुजमध्ये अन्याय सापडला, तोंपर्यंत आपल्या मार्गांत यथार्थ होतास. १६ तुझा व्यापार फार असल्यामुळे लोकानी तुझा मध्यभाग बळात्काराने भरिला आहे, आणि त्वां पाप केलें आहे; दणून मी तुला बाटवून देवाच्या पर्वतातून टाकीन; आणि अरे झांकणाऱ्या खरूबा, मी तुला अभिपाषाणांमधून नाहीसा करीन. १७ तुझ्या शोभेंकरून तुझें हृदय गर्विष्ठ झालें, त्वां आपल्या प्रभेकरितां आपली बुद्धि बिघडिली आहे; मी तुला भूमीवर टाकून देईन, तुला राजापुढें ठेवीन, अशासाठीं कीं त्यांनी तुला पाहावें. १८ त्वां आपल्या बहुत अन्यायानी, आपल्या व्यापाराच्या अन्यायाने तुझीं पवित्रस्थानें बाटविलीं आहेत; दणून मी तुजमधून अपि काढीन, तो तुला खाईल; आणि जे तुला पाहत असतील, त्या सर्वांच्या देखतां मी तुला भूमीवर राखेंत ठेवीन. १९ लोकांमध्ये जे तुला जाणतात, ते सर्व तुजविषयीं विस्मित होतील; तूं भयंकर होशील, आणि पुन्हा कधी असणार नाहीस.

२० आणि परमेश्वराचें वचन मजजवळ आलें कीं, २१ मनुष्याच्या पुत्रा, तूं आपलें मुख जीदोनेकडे कर, आणि तिजविषयीं भविष्य बोल २२ आणि सग, प्रभु परमेश्वर दणतो, कीं अगे जीदोने, मी तुजविरुद्ध आहे; आणि मी तुजमध्ये गौरव पावेन; आणि म्या तिजमध्ये शासन केलीं असलीं, आणि मी तिजमध्ये गौरव पावलों असलों, दणजे ते जाणतील, कीं मी परमेश्वर आहे. २३ आणि मी तिजमध्ये मरी, आणि तिच्या आळ्यांमध्ये रक्त फळवीन; आणि

तिजवर सभोंवार जी तरवार होईल, तिजकडून तिजमध्ये घायाळ झालेले पडतील; मग ते जाणतील, कीं मी परमेश्वर आहे.

२४ आणि इस्राएलाच्या वंशाच्या भोंवतालचे जे सर्व त्यांस तुच्छ मानित असत, त्यांतून कोणतेहि बोंबते शत्रू अथवा दुःखदायक कांटा पुन्हा त्यांस होणार नाही; मग ते जाणतील, कीं मी परमेश्वर आहे. २५ प्रभु परमेश्वर झणतो, कीं इस्राएलाचे वंश ज्या लोकांमध्ये विखरिलेले आहेत, त्यांतून म्या ते एकवटिले, आणि मी त्यांजकडून राष्ट्रांच्या देखतां पवित्र मानिलेला असा झालों, झणजे ते आपल्या भूमीवर वसतील, जी ती म्या माझा सेवक जो याकोब त्याला दिल्ली होती. २६ आणि ते तिजवर निर्भय वसतील, आणि घरे बांधतील, व द्राक्षमळे लावतील; होय त्यांभोंवते जे सर्व त्यांस तुच्छ मानितात, त्यांजला शासनं केलीं, झणजे ते निर्भय वसतील; मग ते जाणतील, कीं मी परमेश्वर त्यांचा देव आहे.

अध्याय २९.

दाहाव्या वर्षांत, दाहाव्या महिन्यांत, महिन्याच्या बाराव्या दिवसी परमेश्वराचें वचन मजकड आलें कीं, २ मनुष्याच्या पुत्रा, तूं आपलें मुख मिसराच्या फारो राजाकडे कर, आणि त्याविषयीं व सर्व मिसराविषयीं भविष्य बोल. ३ बोल, आणि सांग, प्रभु परमेश्वर झणतो, कीं अरे फारो मिसराच्या राजा, त्याच्या नद्यांमध्ये बसणाऱ्या मोठ्या मगरा, पाहा, मी तुजविरुद्ध आहे, जो तूं झणाला आहेस, कीं नदी माझी आहे, आणि म्या आपणासाठीं ती उत्पन्न केली. ४ तर मी तुझ्या चाभाडांमध्ये गळ घालीन, आणि तुझ्या नद्यांतले मासे तुझ्या खवलांस चिकटूं देईन, आणि तुला तुझ्या नद्यांच्या मध्यांतून उठवून काढीन, आणि तुझ्या नद्यांतले सर्व मासे तुझ्या खवलांस चिकटतील. ५ आणि मी तुला, तुलाच, व तुझ्या नद्यांतले सर्व मासे जंगलांत सोडून टाकीन; तूं रानाच्या भूमीवर पडशील; तूं एकवट होणार नाहीस, आणि आटपण्यांत येणार नाहीस; म्या तुला भूमीवरल्या पशूंस व आकाशांतल्या पक्षांस खाण्यासाठीं दिल्लें आहे. ६ आणि, मी परमे-

श्वर आहे, असें मिसरांतले राहणारे जाणतील; कारण कीं ते इस्राएलाच्या वंशाला नळाची झळ असे झाले. ७ जेव्हां त्यांनी तुला हाताने धरिलें, तेव्हां तूं तुटलास, आणि त्वां त्यांचा सर्ग खादा फाडिला; आणि जेव्हां ते तुजवर टेंकले, तेव्हां तूं मोडलास, आणि त्यांच्या सर्व कंबरस आंद लागली.

८ याकरितां प्रभु परमेश्वर झणतो, कीं पाहा, मी तुजवर तरवार आणीन, आणि तुजपास मनुष्य व पशु नाहींसे करीन. ९ आणि मिसर देश ओसाड व उजाड होईल; आणि, मी परमेश्वर आहे, असें ते जाणतील; कारण कीं ते झणाला आहे, कीं नदी माझी आहे, आणि म्या ती उत्पन्न केली. १० याकरितां पाहा, मी तुजविरुद्ध, व तुझ्या नद्यांविरुद्ध आहे; आणि सर्व नेच्या दुर्गांपासून खूशाच्या सीमेपर्यंत मिसर देश अगदीं उजाड व ओसाड करून ठेवीन. ११ त्यांतून मनुष्याचा पाय चालणार नाही, आणि पशूचा पायहि त्यांतून चालणार नाही, आणि चाळीस वर्षांपर्यंत तो वसणार नाही. १२ आणि जे देश ओसाड झाले आहेत, त्यांमध्ये मी मिसर देश ओसाड करून ठेवीन, आणि जो नम्रें उजाड झालीं आहेत, त्यांमध्ये त्यांतलीं नम्रें चाळीस वर्षांपर्यंत ओसाड राहतील; आणि मी मिसरच्या राष्ट्रांमध्ये उडवीन, आणि त्यांस देशांमध्ये विखरीन.

१३ तथापि प्रभु परमेश्वर झणतो, कीं ज्या लोकांमध्ये मिसरी विखरिले होते, त्यांतून चाळीस वर्षांनंतर मी त्यांस एकवटीन. १४ आणि मी मिसराचे पाडाव प्रवासी परत आणीन, आणि त्यांस पाथोस देशांत, त्यांच्या मूल देशांत परत जाऊं देईन; आणि तेथें ते नीच राज्य होतील. १५ तें राज्यांमध्ये फार नीच होईल; आणि ते आपणाला राष्ट्रांवर पुन्हा उंचाविणार नाही; आणि त्यांनी राष्ट्रांवर प्रभुत्व करूं नये, ह्यांतून मी त्यांस कनिष्ठ करीन. १६ आणि तें इस्राएलाचें वंशाला पुन्हा आश्रय होणार नाही, जेव्हां इस्राएलाचे वंश त्यांमार्गे पाहतील, तेव्हां ते अस्मत्तें सुचविणारे होईल; मग ते जाणतील, कीं मी प्रभु परमेश्वर आहे.

१७ आणि सत्ताविसाव्या वर्षीत, पहिल्या न्यात, महिन्याच्या पहिल्या दिवसीं असें झालें, परमेश्वराचें वचन मज्जवळ आलें कीं; १८ मनुष्याच्या पुत्रा, बाबेलेच्या नबुखद्रेज्जार याने आपल्या सैन्याकडून जोरेवर मोठी सेवा दिली; प्रत्येक मस्तकाला टक्कल आलें, आणि त्याक खान्याचें कातडें निघालें; तथापि जी सेवा याने जोरेवर केली, तिजमुळें त्याला व त्याच्या सैन्याला जोरेंतून काहीं वेतन प्राप्त झालें हीं. १९ याकरितां प्रभु परमेश्वर दणतो, पाहा, मी बाबेलेच्या नबुखद्रेज्जार राजाला मिसर देश देईन; मग तो त्यांतला समुदाय तेंल, आणि त्याचें हरण करील, आणि त्याला गुटून टाकील; आणि तो देश त्याच्या सैन्याला तन होईल. २० त्याने आपल्या ज्या उद्योगाने तिजवर सेवा केली, त्यामुळें म्या त्याला मिसर देश दिव्हा आहे; कां कीं त्यानी माझें काम केलें, असें प्रभु परमेश्वर दणतो.

२१ त्या समयीं इस्राएलाच्या वंशाचें शिग उगवे, असें करीन; आणि तुला त्यांमध्ये मुख उपडणें देईन; मग ते जाणतील, कीं मी परमेश्वर आहे.

अध्याय ३०.

आणि परमेश्वराचें वचन मज्जवळ आलें कीं, २ मनुष्याच्या पुत्रा, भविष्य बोल, आणि सांग, प्रभु परमेश्वर दणतो, कीं तुझी केंकत ओरडा, दिवसाला हाय हाय; ३ कारण कीं दिवस जवळ आहे, परमेश्वराचा दिवस, अभाळाचा दिवस जवळ आहे, राष्ट्रांचा समय येतो आहे. ४ आणि मिसरेवर तरवार येईल, आणि जेव्हां मिसरेंत घायाळ झालेले पडतील, तेव्हां खूशांत थरथराट होईल, आणि शत्रु तिचा समुदाय हरून घेतील, आणि तिचे पाये मोडून जातील. ५ आणि यासुद्धा खूश व फूत व लूद व सर्व मिश्रित लोक व खूब व कराराच्या देशांतले लोक तरवारीने पडतील. ६ परमेश्वर दणतो, कीं जे मिसरेचें पाठबळ करितात, तेहि पडतील; आणि तिच्या पराक्रमाचा अभिमान उतरेल, सवेनेच्या दुर्गापासून आरंभून ते तीत

तरवारीने पडतील, असें प्रभु परमेश्वर दणतो. ७ आणि ते ओसाड झालेल्या देशांमध्ये ओसाड होतील, आणि तिचीं नगरे उजाड नगरांमध्ये होतील. ८ आणि म्या मिसरेंत अभि ठेविला, आणि तिचे सर्व सहाय करणारे मोडले, दणजे ते जाणतील, कीं मी परमेश्वर आहे. ९ त्या वेळेस निश्चित खूशाला भयभीत करायाला मजपासून दूत गलबतात बसून निघून जातील, मग जसा मिसराच्या दिवसीं तसा त्यास थरथराट लागेल; कां कीं पाहा, तो येतो आहे. १० प्रभु परमेश्वर दणतो, कीं मिसरेंतला समुदाय बाबेलेच्या नबुखद्रेज्जार राजाच्या हाताने नाहीसा करीन. ११ तो व त्यासंगतीं त्याचे लोक जे राष्ट्रांतले उग्र ते देशाचा नाश करायासाठीं आणण्यांत येतील; आणि ते आपल्या तरवारी मिसरेवर उपसतील, आणि वधलेल्यानी देशाला भरतील. १२ आणि मी नया कोरड्या करीन, आणि देश दुष्टांच्या हातीं विकत देईन; आणि देशाला व त्याच्या भरणाला विदेश्यांच्या हाताने ओसाड करून ठेवीन; मी परमेश्वर हें बोललों आहे. १३ प्रभु परमेश्वर दणतो, कीं मी मूर्त्तीस नाहीसे करीन, आणि नोफेंतून प्रतिमा नाहीशा करीन; आणि मिसर देशाचा कोणताहि अधिकारी पुन्हा होणार नाही; आणि मी मिसर देशांत भय घालीन. १४ आणि मी पाग्रोसेला ओसाड करून ठेवीन, आणि जवानेंत अभि घालीन, आणि नोवेंत शासनें करीन; १५ आणि मिसरेचें बळकट स्थान, जी सीन तिजवर मी आपला रोष घालीन; आणि नोवेचा समुदाय नाहीसा करीन. १६ आणि मी मिसरेंत अभि घालीन; आणि सीनेला फार वेदना लागेल, आणि नो छिन्नभिन्न होईल, आणि नोफेला पीडा नित्य येतील. १७ आवेन व फीबेसेय यांतले तरणे तरवारीने पडतील; आणि या दोघी पाडावपणाच्या प्रवासांत जातील. १८ आणि मी जेव्हां तहफूनहेसेस मिसरेचों जोखडें तोडीन, तेव्हां दिवस तेथें अंधारमय होईल; आणि तींत तिच्या सामर्थ्याचें ऐश्वर्य नाहीसें होईल; तिला अभाळ झांकील, आणि तिच्या कन्या पाडावपणाच्या प्रवासांत जातील.

१९ तर मिसरेंत शासनं करीन; मग ते जाणतील, कीं मी परमेश्वर आहे.

२० आणि असें झालें, कीं अकराव्या वर्षांत, पहिल्या महिन्यांत, महिन्याच्या सातव्या दिवसीं परमेश्वराचें वचन मज्जवळ आलें कीं, २१ मनुष्याच्या पुत्रा, मिसरेचा राजा जो फारो त्याचा बाहु म्या मोडला आहे; आणि पाहा, त्याने तरवार धरावी, झणून त्याला बरें व बळकट करायसाठीं पश्टी लावून त्याला कोणी बांधणार नाही. २२ याकरितां प्रभु परमेश्वर झणतो, कीं पाहा, मी मिसरेच्या फारो राजाविरुद्ध आहे, आणि मी त्याच्या बाहुला, जो बळकट होता त्याला व जो मोडलेला त्यालाहि तोडीन; आणि त्याच्या हातांतून तरवार पाडीन. २३ आणि मी मिसर्यांस राष्ट्रांमध्ये उडवीन, आणि त्यांस देशांमध्ये विखरीन. २४ आणि बाबेलेच्या राजाचे बाहु बळकट करीन, आपली तरवार त्याच्या हातीं देईन; आणि फारोचे बाहु तोडीन, मग तो त्यासमोर घायाळ झालेल्याच्या आरोळ्यानी कण्हून ओरडेल. २५ तर मी बाबेलेचे बाहु बळकट करीन, आणि फारोचे बाहु गळून पडतील; आणि जेव्हां मी आपली तरवार बाबेलेच्या राजाच्या हातीं देईन, आणि तो ती मिसर देशावर पुढें करील, तेव्हां ते जाणतील, कीं मी परमेश्वर आहे. २६ आणि मी मिसर्यांस राष्ट्रांमध्ये उडवीन, आणि त्यांस देशांमध्ये विखरीन; मग, मी परमेश्वर आहे, असें ते जाणतील.

अध्याय ३१.

आणि अकराव्या वर्षांत, तिसऱ्या महिन्यांत, महिन्याच्या तिसऱ्या दिवसीं असें झालें, कीं परमेश्वराचें वचन मज्जवळ आलें कीं, २ मनुष्याच्या पुत्रा, मिसरेच्या फारो राजाला व त्याच्या समुदायाला झण, तूं आपल्या मोठेपणाने कोणासारखा आहेस?

३ पाहा, अशूर लवानोनांत चांगल्या फांद्यांचें व दाट छायेचें व उंचउंचीचें एरेज झाड असा होता; आणि त्याची तिटाळी दाट डाहाळ्यांमध्ये होती. ४ पाण्यानी त्याला वाढविलें, डोहाने त्याच्या लावण्याभोंवतें आपले ओषळ वाहूं देऊन

त्याला उंच केलें, आणि त्याने आपले ओढे एक तऱ्या सर्व झाडांकडे पोहचूं दिन्हे. ५ पक्षी रानांतल्या सर्व झाडांपेक्षां त्याची उंची उंच झाली, आणि त्याच्या डाहळ्या बहुत झाल्या; आणि जेव्हां तो फुटला, तेव्हां बहुत पाण्यानी त्याच्या डाहळ्या लांब झाल्या. ६ त्याच्या डाहळ्यांत आकाशांतले सर्व पक्षी कोटी बांधीत असत, आणि त्याच्या खांद्यांखालीं रानांतले सर्व पशु पोरें केव असत, आणि त्याच्या छायेखालीं सर्व मोठीं एव वसत असत. ७ आणि तो आपल्या मोठेपणाने, आपल्या डाहळ्यांच्या फार लांबीने सुंदर होत; कारण कीं त्याचें मूळ पुष्कळ पाण्याबळ होतें. ८ देवाच्या बागांतल्या एरेज झाडाच्याने त्याला झाकवेना; देवदार त्याच्या डाहळ्याएवढे नव्हते, आणि अमौनी झाडे त्याच्या फांद्यांएवढी नव्हती; देवाच्या बागांतलें कोणतेंहि झाड आपल्या सुंदरपणाने त्यासारखें नव्हतें. ९ म्या त्याला गडगड्या पुष्कळ देऊन सुंदर केलें; आणि एरेजतर्फे जीं सर्व झाडे देवाच्या बागांत होती, तीं त्याचा हेवा करीत असत.

१० याकरितां प्रभु परमेश्वर झणतो, कीं तूं उंचीने उंच झाला आहेस, आणि त्याने आपली तिटाळी दाट डाहाळ्यांमध्ये निसवूं दिली आहे, आणि त्याच्या उंचपणाने त्याचें हृदय उंचाविलेलें आहे. ११ झणून याकरितां म्या त्याला राष्ट्रांच्या बलिष्ठाच्या हातीं दिन्हें आहे; तो निश्चयें त्याचें कार्य करील; म्या त्याला त्याच्या दुष्टपणामुळे घालवून दिन्हें आहे. १२ आणि विदेश्यानी राष्ट्रांतल्या भयंकरानी त्याला झपटविलें आहे, आणि त्याला सोडिलें आहे; त्याच्या डाहळ्या पर्वतांवर व सर्व खोऱ्यांवर पडल्या आहेत, आणि त्याच्या फांद्या भूमीतल्या सर्व झाडांजवळ तोडून टाकिल्या आहेत; आणि कृष्णतेले सर्व लोक त्याच्या छायेतून उतरले आहेत, आणि त्यानी त्याला सोडिलें आहे. १३ त्याच्या कोट मोडीवर आकाशांतले सर्व पक्षी वसि करतील, आणि रानांतले सर्व पशु त्याच्या डाहळ्यांवर हतील. १४ अशासाठीं कीं पाण्याबळच्या सर्व झाडांनी आपल्या उंचीने उंच होऊं नये, आणि आपली तिटाळी दाट डाहाळ्यांमध्ये निसवूं देऊं

ये, आणि त्यांच्या निबर झाडानी सर्व पाणी पि-
यायानी आपल्या उंचपणाने उभें राहूं नये; कां
तें ते सर्व मनुष्यवंशामध्ये, खांचेंत उतरणाऱ्यासुद्धां
पृथ्वीतल्या खालच्या स्थानांत मरणाला सोंपून दि-
हे आहेत. १५ प्रभु परमेश्वर द्वाणतो, कीं
त्या दिवसीं तो मृतलोकांत उतरला, त्यांत म्या
भाकंदन करविलें; म्या त्याकरितां डोह झांकिला,
आणि त्याच्या नद्या आवरिल्या, आणि मोठीं पाण्यें
आकळलीं, आणि त्यामुळें लबानोन शोक करी
असें म्या केलें, आणि त्यामुळें रानांतलीं सर्व झाडे
म्लान झालीं. १६ जेव्हां म्या त्याला मृतलो-
कांत खांचेंत उतरणाऱ्यासुद्धां पाडिलें, तेव्हां म्या
त्याच्या पडण्याच्या शब्दैकरून राष्ट्रांस कांपविलें;
आणि एदेनांतलीं सर्व झाडे लबानोनांतले निवडक
व श्रेष्ठ सर्व पाणी पिणारीं पृथ्वीतल्या खालच्या
स्थानांत शांतवन पावतील. १७ आणि ते त्यासु-
द्धां मृतलोकांत तरवारीने वधलेल्यांकडे उतरले;
आणि जे त्याचा बाहु असतांना राष्ट्रांमध्ये त्याच्या
छायेखालीं वसत असत तेहि उतरले.

१८ तर एदेनांतल्या झाडांमध्ये तूं गौरवाने व
मोठेपणाने असा कोणासारखा आहेस? तथापि
तूं एदेनांतल्या झाडांसुद्धां पृथ्वीतल्या खालच्या
स्थानांत उतरसील; तूं तरवारीने वधलेल्यांबरोबर
असुंतींमध्ये निजसील. हा फारो व त्याचा सर्व
समुदाय आहे, असें प्रभु परमेश्वर द्वाणतो.

अध्याय ३२.

आणि बाराव्या वर्षीत, बाराव्या महिन्यांत,
महिन्याच्या पहिल्या दिवसीं असें झालें,
कीं परमेश्वराचें वचन मजजवळ आलें कीं,
१ मनुष्याच्या पुत्रा, मिसरेच्या फारो राजाविषयीं
विलाप कर, आणि त्याला सांगे, तूं राष्ट्रांतल्या
तरुण सिंहासारखा आहेस, आणि तू समुद्रांतला
मगर असा आहेस; आणि तूं आपल्या प्रवाहांसं-
गतीं मुदून चाललास, आणि त्यां आपल्या पायांनी
पाण्यें खड्डुळिलीं, आणि त्यांच्या नद्या मळगवि-
ल्या. ३ प्रभु परमेश्वर द्वाणतो, कीं मी बहुत
लोकांच्या समुदायाकडून आपलें जाळें तुजवर प-
सरौन; आणि ते तुला माझ्या जाळ्यांत गुंतवून
वर काढतील. ४ मम मी तुला भूमीवर से-

डीन, जंगलाच्या भूमीवर तुला पसरून ठेवीन,
आणि आकाशांतले सर्व पक्षी मी तुजवर बसूं दे-
ईन, आणि तुजकडून सर्व भूमीवरल्या पशूंस तृप्त
करिन. ५ आणि मी तुझा देह पर्वतावर ठेवीन,
आणि तुझ्या उंचपणाने खोरीं भरौन. ६ आणि
ज्या भूमीतून तूं पोंहतोस, तिला मी पर्वतांपर्यंत
तुझ्या रक्ताने शिंपीन; आणि तुजकडून नद्यांचीं
पात्रें भरतील. ७ आणि जेव्हां मी तुला विश-
वून टाकीन, तेव्हां आकाशें झांकीन, आणि त्यां-
तलीं नक्षत्रें काळीं करिन; मी सूर्याला आभाळाने
झांकीन, आणि चंद्र आपला प्रकाश पाडणार
नाहीं. ८ मी आकाशांतल्या सर्व प्रकाशमय ज्यो-
ति तुजवरतीं काळ्या करिन, आणि तुझ्या भूमी-
वर अंधार ठेवीन, असें प्रभु परमेश्वर द्वाणतो.
९ आणि जेव्हां मी तुझा भंग राष्ट्रांमध्ये, ज्या
देशाला त्यां ओळखिलें नाहीं, त्यांत आणीन,
तेव्हां मी बहुत लोकांचें हृदय त्रासवीन. १०
आणि मी बहुत लोकांस तुजविषयीं विस्मित क-
रीन, आणि त्यांचे राजे, जेव्हां मी आपली तर-
वार त्यांच्या समक्ष परजीन तेव्हां भयभीत होतील;
आणि तुझ्या पडण्याच्या दिवसीं ते प्रत्येक आ-
पल्या जीवासाठीं क्षणोक्षणीं कांपतील.

११ कारण कीं प्रभु परमेश्वर द्वाणतो, कीं
बाबिलेच्या राजाची तरवार तुजवर येईल. १२
बलवानांच्या तरवारीकडून मी तुझा समुदाय पा-
डीन, ते सर्व राष्ट्रांतले भयंकर आहेत; आणि ते
मिसरेच्या ऐश्वर्याचा नासाडा करतील, आणि
तींतला सर्व समुदाय नाहींसा होईल. १३
आणि मी तींतले पशु पुष्कळ पाण्यांजवळून ना-
हींसे करिन; मम मनुष्याचा पाय पुन्हा त्यांस
खड्डणार नाहीं, आणि पशूंचे खुर त्यांस गडु-
ळणार नाहींत. १४ मम मी त्यांचीं पाण्यें ख-
चवीन; आणि त्यांच्या नद्या तेलप्रमाणें वाहत,
असें करिन; असें प्रभु परमेश्वर द्वाणतो.
१५ जेव्हां मी मिसर देशाला ओसाड करिन,
आणि मृमि तिचें भरण नाहींसें झालें असतां
उजाड होईल; जेव्हां मी तींतले सर्व राहणारे
हाणीन; तेव्हां ते जाणतील, कीं मी परमेश्वर
आहें. १६ विलाप हाच आहे, आणि लोक
हां करितले, आणि राष्ट्रांतल्या कन्या हा विलाप

करितील, मिसरेविषयी आणि तोंतल्या सर्व समुदायाविषयी त्या हा विलाप करितील, असें प्रभु परमेश्वर द्वाणतो.

१७ आणि बाराव्या वर्षीत; महिन्याच्या पंधराव्या दिवसीं परमेश्वराचें वचन मज्जवळ आलें कीं, १८ मनुष्याच्या पुत्रा, मिसरेंतल्या समुदायाविषयी आक्रंदन कर, आणि त्याला तिला मोठ्या राष्ट्रांच्या कन्यांस खांचेंत उतरणाऱ्यां-सुद्धां पृथ्वीतल्या खालच्या स्थानांत पाडून टाक. १९ तूं कोणत्यापेक्षां मनोरम आहेस? तूं उतरून असुंतीबरोबर निज. २० ते तरवारीने वधलेल्यांमध्ये पडतील; ती तरवारीला सोंपून दिल्ली आहे; तिला व तिच्या सर्व समुदायांस ओढा. २१ पराक्रम्यांतले बलिष्ठ त्याला व त्याच्या सहायकरणाऱ्यांस मृतलोकाच्या मध्यातून बोलतील; ते उतरले आहेत, ते असुंती, तरवारीने वधलेले, असे निजले आहेत. २२ तेथें अशूर व तिचा सर्व समुदाय आहे; त्याच्या कबरा त्याभोंवत्या आहेत; ते सर्व वधलेले, तरवारीने पडलेले आहेत. २३ ज्या तिच्या कबरा खांचेच्या कडांत ठेविल्या आहेत, आणि तिचा समुदाय तिच्या कबरेभोंवता आहे; ते सर्व वधलेले, तरवारीने पडलेले आहेत, जे ते जीवतांच्या भूमीत भय घालीत असत. २४ तेथें एलाम आहे, आणि तिचा सर्व समुदाय तिच्या कबरेभोंवता आहे, ते सर्व वधलेले, तरवारीने पडलेले आहेत, जे ते असुंती असतांना पृथ्वीतल्या खालच्या स्थानांत उतरले आहेत, जे ते आपलें भय जीवतांच्या भूमीत घालीत असत; द्वाणून ते खांचेंत उतरणाऱ्यांबरोबर आपली अप्रतिष्ठा पावले आहेत. २५ त्यानी वधलेल्यांमध्ये तिच्या सर्व समुदायांत तिजसाठीं पलंग ठेविला आहे; त्याजभोंवत्या तिच्या कबरा आहेत; ते सर्व असुंती व तरवारीने पडलेले आहेत; जरी त्याचें भय जीवतांच्या भूमीत घातलें असे, तरी ते खांचेंत उतरणाऱ्यांबरोबर आपली अप्रतिष्ठा पावले आहेत; तो वधलेल्यांमध्ये ठेविला आहे. २६ तेथें मेशेख, नूबाल, आणि तिचा सर्व समुदाय आहे; तिच्या कबरा त्याजभोंवत्या आहेत; जरी ते आपलें भय जीवतांच्या भूमीत घालीत असत, तरी ते सर्व

असुंती असतांना तरवारीने वधलेले आहेत. २७ आणि जे असुंतीतले पडलेले पराक्रमी आपल्या लढाईच्या शस्त्रांसुद्धां मृतलोकांत उतरले आहेत, त्यांबरोबर ते निजणार नाहींत; आणि जरी ते जीवतांच्या भूमीत पराक्रम्यांच्या भयाचें द्रवण असत, तरी त्यानी आपल्या तरवारी आपल्या मस्तकांखालीं ठेविल्या आहेत, आणि त्यांचे अन्त्या त्यांच्या हाडांवर राहतील. २८ तर तूं असुंतींमध्ये मोडून जाशील, आणि तरवारीने वधलेल्यांबरोबर निजशील. २९ तेथें अदोम, तिचे रात्रे, आणि तिचे सर्व अधिकारी आहेत, जे ते आपल्या बळासुद्धां तरवारीने वधलेल्यांपासीं ठेविले आहेत; ते असुंतींबरोबर आणि खांचेंत उतरणाऱ्यांबरोबर निजताल. ३० तेथें उत्तरेतले अधिकारी आहेत, ते सर्व आणि सर्व ज़ीदोनी आहेत, जे ते वधलेल्यासुद्धां उतरले आहेत; ते आपल्या भयेंदून आपल्या पराक्रमाविषयी लज्जित झाले आहेत; आणि ते असुंती असतांना तरवारीने वधलेल्यांबरोबर निजले आहेत, आणि ते खांचेंत उतरणाऱ्यांबरोबर आपली अप्रतिष्ठा पावले आहेत. ३१ फारो त्यांस पाहील, तेव्हां तो आपल्या सर्व समुदायाविषयी सात्वण पावेल, जे तरवारीने वधलेले द्वाणजे फारो आणि त्याचें सर्व सैन्य तें त्यांस पाहतील, असें प्रभु परमेश्वर द्वाणतो. ३२ कारण कीं म्या आपलें भय जीवतांच्या भूमीत घातलें आहे; आणि फारो व त्याचा सर्व समुदाय हे तरवारीने वधलेल्यासुद्धां असुंतींमध्ये निजतील, असें प्रभु परमेश्वर द्वाणतो.

अध्याय ३३.

आणि परमेश्वराचें वचन मज्जवळ आलें कीं, २ मनुष्याच्या पुत्रा, तूं आपल्या लोकांच्या वंशांस बोल, आणि त्यांस सांग, डेव्हा मी देशावर तरवार आणितों, आणि त्या देशांतले लोक आपल्या सीमांतला एक मनुष्य घेऊन त्याला आपणांसाठीं पाहरेकरी असें ठेवितील; ३ तो देशावर तरवार येतां पाहून करणा बाजवील, आणि लोकांस सुचना देईल तर; ४ तेव्हा जो कोणी कर्ण्याचा शब्द ऐकून सुचना ऐकई, त्याला जर तरवार घेऊन घेऊन जाईल, तर

आचें रक्त त्याच्याच ओईवर राहील. ५ त्याने कर्ण्याचा शब्द ऐकून बोध घेतला नाहीं, आचें रक्त त्याजवरच राहील, परंतु जो बोध घेईल तो आपला जीव सोडवील. ६ परंतु पाहरेकरी तरवार येता पाहून जर कर्णा वाजवीत नाहीं, आणि लोकांस बोध करीत नाहीं, आणि तरवार येउन त्यांतून कोणत्यालाहि घेउन जाईल, तर ते आपल्या अन्यायांत नाश पावेल, परंतु मी त्याचें रक्त पाहरेकऱ्यापासून मागून घेईन. ७ तसाच हे मनुष्याच्या पुत्रा, तूं आहेस; म्या तुला इस्राएलाच्या वंशासाठी पाहरेकरी ठेविलें आहे; छणून तूं माझ्या मुखापासून वचन ऐकशील, आणि मजपासून त्याला बोध करिशील. ८ जेव्हां मी दुष्टाला छणतों, अरे दुष्टा, तूं निश्चयें मरशील; तेव्हां जर दुष्टाला त्याच्या मार्गापासून बोध करायला बोलत नाहींस, तर तो दुष्ट आपल्या अन्यायांत मरेल; परंतु त्याचें रक्त मी तुजपासून मागून घेईन. ९ तथापि दुष्टाने आपल्या मार्गापासून फिरावें, छणून जेव्हां त्वां त्याविषयी त्याला बोध केला आहे; तेव्हां जर तो आपल्या मार्गापासून फिरत नाहीं, तर तो आपल्या अन्यायांत मरेल; परंतु त्वां आपला जीव सोडविला आहे.

१० आणि मनुष्याच्या पुत्रा, तूं इस्राएलाच्या वंशाला सांग, तुझी असें छणतां, कीं जर आमचे अपराध आणि आमचीं पापें आद्यावर राहतील, आणि त्यानी आढी क्षीण होऊन जाऊं, तर आढी कसे वांचूं? ११ त्यांस सांग, प्रभु परमेश्वर छणतो, कीं मी आपल्या जीवाची शपथ वाहतों, कीं निश्चयें मी दुष्टाच्या मरणाविषयी संतोषत नाहीं; परंतु जर दुष्ट आपल्या मार्गापासून फिरला, आणि वांचला, तर संतोषतो; अहो इस्राएलाच्या वंशानो, तुझी फिरा, आपल्या मार्गापासून फिरा, तुझी कां मराल? १२ आणि मनुष्याच्या पुत्रा, तूं आपल्या लोकांच्या वंशांस सांग, न्यायीचें न्यायीपण त्याच्या अपराधाच्या दिवसी त्याला सोडवणार नाहीं; आणि दुष्ट जेव्हां आपल्या दुष्टपणापासून फिरतो, तेव्हां तो आपल्या दुष्टपणामुळे पडणार नाहीं; आणि न्यायी आपल्या पाप करण्याच्या दिवसी आपल्या न्यायीपणामुळे वांचायास समर्थ होणार नाहीं.

EZEKIEL XXXIII.

१३ जेव्हां मी न्यायीला छणनेन, कीं तो निश्चयें वांचेल; तेव्हां जर तो आपल्या न्यायीपणावर भाव ठेवून अन्याय करील, तर त्याचें सर्व न्यायीपण स्मरणांत राहणार नाहीं; त्याचा जो अन्याय त्याने केला आहे, त्यामुळे तो मरेल. १४ आणि तूं निश्चयें मरशील, असें जेव्हां मी दुष्टाला छणतों, तेव्हां जर तो आपल्या पापापासून फिरेल, आणि नीति व न्याय करील; १५ जर दुष्ट गहाण परत देईल, आणि जें हरिलेलें तें परत भरून देईल, अन्याय केल्यावांचून जीवाच्या नियमांप्रमाणें वतेल; तर तो वांचेलच वांचेल, तो मरणार नाहीं. १६ त्याने जीं आपलीं पापें केलीं आहेत, तीं त्याला स्मरविण्यांत येणार नाहींत; त्याने नीति व न्याय केला आहे; तो वांचेलच वांचेल.

१७ तथापि तुझ्या लोकांचे वंश छणतात, कीं प्रभूच्या मार्ग बराबर नाहीं; परंतु त्यांचाच मार्ग बराबर नाहीं. १८ जेव्हां न्यायी आपल्या न्यायीपणापासून फिरून अन्याय करील, तेव्हां तो त्याने मरेल. १९ परंतु दुष्ट जर आपल्या दुष्टपणापासून फिरून नीति व न्याय करील, तर तो त्यानी वांचेल.

२० तथापि तुझी छणतां, कीं प्रभूच्या मार्ग बराबर नाहीं; अहो इस्राएलाच्या वंशानो, मी तुमचा प्रत्येकाचा न्याय त्याच्या मार्गांप्रमाणें करिन.

२१ आणि आमच्या पाडाव प्रवासाच्या बाराव्या वर्षीत, दाहाव्या महिन्यांत, महिन्याच्या पांचव्या दिवसी असें झालें, कीं एक जो घरूशालेमेंतून सुटला होता, त्याने मजजवळ येउन सांगितलें, कीं नगर हाणिलेलें आहे. २२ तर संध्याकाळीं तो सुटलेला आल्यापूर्वी परमेश्वराच्या हात मजवर होता; आणि तो सकाळीं मजजवळ येईपर्यंत त्याने माझे मुख उघडिलें होतें; मग माझे मुख उघडल्यावर पुढें मी मुका राहिलों नाहीं. २३ तेव्हां परमेश्वराचें वचन मजजवळ आलें कीं, २४ मनुष्याच्या पुत्रा, जे इस्राएलाच्या भूमीवरल्या त्या ओसाड स्थानांत वसतात ते छणतात, कीं आब्राहाम एकच होता, आणि त्याने देशाचें वतन केलें; परंतु आढी

बहुत आहों; देश आझाला वतनासाठी दिव्हा आहे. २५ याकरिता त्यांस सांग, प्रभु परमेश्वर झणतो, कीं तुझी रक्तासुदां मास खातां, आणि तुझी आपले डोळे आपल्या मूर्तीकडे लावितां, आणि रक्त पाडितां; तर मग तुझी देशाचें वतन कराल काय? २६ तुझी आपल्या तरवारीवर उभे राहतां, तुझी अघोरकर्म करितां, आणि प्रत्येक आपल्या शेजाऱ्याच्या स्त्रीला बाटवितां; तर मग तुझी देशाचें वतन कराल काय? २७ तूं त्यांस सांग, कीं प्रभु परमेश्वर झणतो, कीं मी आपल्या जीवाची शपथ वाहतों, कीं निश्चयें जे ओसाड स्थानांत आहेत ते तरवारीने पडतील, आणि जो पटांगणावर आहे त्यास मी पशूस खायासाठी देईन, आणि जे दुर्गांत व गुहांत आहेत ते मरीने मरतील. २८ आणि मी देश ओसाड करून ठेवीन, आणि यांतल्या बळाचें ऐश्वर्य नाहीसें होईल; आणि इस्राएलाचे पर्वत त्यांजवरून कोणी न चाले एवढे ओसाड होतील. २९ आणि त्यांनी जीं आपलीं सर्व अघोर कर्म केलीं आहेत, त्यांमुळे म्या देश ओसाड करून ठेविला, झणजे ते जाणतील, कीं मी परमेश्वर आहे.

३० तर मनुष्याच्या पुत्रा, तुझ्या लोकांचे वंश भिंतीजवळ आणि घरांच्या दारांत तुजविषयीं संभाषण करितात; एक एकाला, आणि प्रत्येक आपल्या भावाला बोलतो, कीं याहो, जें वचन परमेश्वरापासून निघतें आहे, तें आपण ऐकूं. ३१ आणि जसे लोक येत असतात, तसे ते तुजकडे येतात; आणि ते माझ्या लोकांप्रमाणें तुजपुढें बसतात, आणि तुझीं वचनें ऐकतात, परंतु ते तीं आचरीत नाहीत; जरी ते आपल्या मुखाने फार प्रीति दाखवितात, तरी त्यांचें चित्त त्यांच्या लाभाकडे जातें. ३२ आणि पाहा, ज्याचा स्वर मंजुळ आणि जो वाय चांगलें वाजवितो, त्याच्या मनोहर गीताप्रमाणें तूं त्यांस आहेस; कां कीं ते तुझीं वचनें ऐकतात, परंतु ते तीं आचरीत नाहीत. ३३ जेव्हां हें वर्तमान घडेल, पाहा, हें घडेलच, तेव्हां ते जाणतील, कीं त्यांमध्ये भविष्यवादी होता.

अध्याय ३४.

आणि परमेश्वराचें वचन मजजवळ आलें कीं, २ मनुष्याच्या पुत्रा, इस्राएलाच्या पाल-

काविषयीं भविष्य बोल, भविष्य बोल, आणि त्यांस सांग, प्रभु परमेश्वर पालकांस झणतो, कीं जे इस्राएलाचे पालक आपणांस पोषितात, त्यांस हाय हाय; पालकानी कळपाला पोषावें कीं नाही! ३ तुझी चरबी खातां, आणि लोकरिने तुझी आपला झांकितां, तुझी पुष्ट पशूला वधितां; तुझी कळपाळीत नाही. ४ जीं दुबळीं त्यांजला तुझी बलवान केलीं नाहीत, आणि जें रोगी त्याला तुझी बरें केलें नाही, आणि जें मोडलेलें त्याला तुझी पट्टी बांधिली नाही, आणि जें दवडिलेलें ते तुझी परत आणिलें नाही, आणि जें म्हावलेलें ते तुझी शोधिलें नाही; परंतु तुझी बलात्काराने व क्रूरपणें त्यांजवर धनीपण केलें आहे. ५ आणि पालक नव्हता, झणून त्यांची दाणादाण झाली; आणि जेव्हां तीं उडविलेलीं होती, तेव्हां तीं रानांतल्या सर्व पशूस आहार झाली. ६ माझी मेंढरें सर्व पर्वतांतून, आणि प्रत्येक उंच ढोंगरावर बहकून गेलीं; आणि पृथ्वीच्या सर्व पाठीवर माझी मेंढरें उडविलेलीं होती, आणि त्यांस कोणी शोधिलें नाही, कोणी हुडकिलें नाही.

७ याकरितां अहो पालकानी, तुझी परमेश्वराचें वचन ऐका. ८ प्रभु परमेश्वर झणतो, कीं मी आपल्या जीवाची शपथ वाहतों, कीं माझा कळप लूट झाला, आणि पालक नसत्यामुळे माझी मेंढरें रानांतल्या सर्व पशूस आहार झाली, आणि पालकानी माझी मेंढरें शोधिलीं नाहीत, परंतु पालकानी आपणांस पोषिलें आहे, आणि माझा कळपाला पोषिलें नाही; ९ झणून याकरितां अहो पालकानी, तुझी परमेश्वराचें वचन ऐका; १० प्रभु परमेश्वर झणतो, कीं पाहा, मी निश्चयें पालकांविरुद्ध आहे; आणि मी आपला कळप आपणांसून मागेन, आणि ते कळपाच्या घालनाप्रमाणे हत असें करीन; मग पालक आपणाला पुढें पोषणार नाहीत; आणि मी आपलीं मेंढरें त्यांच्यामुखांतून सोडवीन, मग तीं त्यांस आहार होणार नाहीत.

११ कारण कीं प्रभु परमेश्वर झणतो, कीं पाहा, मी, मीच आपल्या मेंढरांस शोधिन, आणि त्यांस हुडकीन. १२ पालक जेव्हां आपल्या सरलेल्या मेंढरांमध्ये असतो, तेव्हां मी जे आपल्या कळपाला शोधितो; तसाच मी आपला

कष शोधीन, आणि ज्या सर्व स्थानांत तीं आभा-
गच्या व काळोखाच्या दिवसीं उडविलेलीं होती,
शांतून त्यांस सोडवीन. १३ आणि त्यांस मी
मेकांतून काढीन, आणि देशांतून त्यांस एकवटीन,
आणि त्यांस त्यांच्या भूमीवर आणीन, आणि
खाएलाच्या पर्वतांवर नयांजवळ आणि देशांत-
या सर्व वसविलेल्या स्थानांत त्यांस चारीन.
१४ त्यांस उत्तम चरगणांत चारीन, आणि
यांचें कुरण इस्राएलाच्या उंच पर्वतांवर होईल;
थें तीं उत्तम कुरणांत बसतील, आणि इस्राए-
लच्या पर्वतांवर तीं भरदार चरगणांत चरतील.
१५ मी आपल्या कळपाला पाळीन, आणि मी
याला बसवीन, असें प्रभु परमेश्वर द्वाणतो.
१६ जें गमाविलेलें त्याला मी शोधीन, आणि जें
डविलेलें त्याला परत आणीन, आणि जें मोड-
लेलें त्याला मी पट्टी बांधीन, आणि जें रोगी त्या-
ला बळाववीन; परंतु पुष्टाला व बळकटाला मी
नाहीसें करीन; त्यांस शासन चारीन. १७
आणि प्रभु परमेश्वर द्वाणतो, कीं हे माझ्या
कळपा, पाहा, धाकटा पशु व धाकटा पशु यांच्या
मध्ये, द्वाणजे मेंढा व बोकड यांच्या मध्ये मी
न्याय करीन. १८ तर तुझी उत्तम चरगण
खाऊन टाकून आपल्या चरगणांचें शेष आपल्या
पायांनी तुडवितां, आणि गंभीर पाण्यें पिऊन जीं
उरलेलीं तीं आपल्या पायांनी गडुळितां, हें तुझ्या-
ला हलकें वाटतें कीं काय? १९ आणि जीं
माझीं मेंढरें तीं तुमच्या पायांनी जें तुडविलेलें तें
खातात; आणि जें तुमच्या पायांनी गडुळिलेलें
तें तीं पितात.

२० याकरितां प्रभु परमेश्वर त्यांस द्वाणतो,
कीं पाहा, मी, मीच पुष्टपशु व रोडपशु यांच्या-
मध्ये न्याय करीन. २१ तुझी कुसीने व खाद्याने
क्षीलें आहे, आणि तुझी सर्व क्षीणांस बाहेर
उडविण्यापर्यंत आपल्या शिंगानी त्यांस टकलिलें
आहे; २२ द्वाणून मी आपल्या कळपाला तारीन,
आणि तो पुन्हा लूट असा होणार नाही; आणि
धाकटा पशु व धाकटा पशु यांच्यामध्ये मी न्याय
करीन. २३ आणि मी त्यांजवर एक पालक,
द्वाणजे माझा सेवक दावीद ठेवीन; मग तो त्या-
ला चारील; तो त्यांस पाळील, आणि तोच

त्यांचा पालक असत जाईल. २४ आणि मी
परमेश्वर त्यांचा देव असत जाईन, आणि मा-
झा सेवक दावीद त्यांमध्ये अधिकारी असत जा-
ईल; मी परमेश्वर हें बोललों आहे. २५
आणि मी त्यांसी स्वस्थपणाचा करार करीन, आ-
णि दुष्टपशु देशांतून नाहीसें करीन; मग तीं
निर्भय जंगलांत राहतील, आणि रानांत निजतील.
२६ आणि मी त्यांस आणि माझ्या डोंगराभोंवता-
लच्या स्थानांस आशीर्वादित करीन; आणि मी
पाऊस त्यांच्या समयीं पडूं देईन; आशीर्वादाच्या
पाहळ्या होतील. २७ आणि शेतांतलें झाड
आपलें फल देईल, आणि भूमि आपला उपज
देईल, आणि ते लोक आपल्या भूमीवर निर्भय
राहतील; आणि म्या त्यांच्या जांकडाचे बंध
तोडिले, आणि ज्यांनी त्यांची सेवा घेतली, त्या-
च्या हातांतून म्या त्यांस सोडविलें, द्वाणजे ते
जाणतील, कीं मी परमेश्वर आहे. २८ आणि
ते राष्ट्रांस पुन्हा लूट असे होणार नाहीत, आणि
भूमीवरले पशु त्यांस खाणार नाहीत; परंतु ते
निर्भय राहतील, आणि कोणी त्यांस भयभीत
करणार नाही. २९ आणि त्यांसाठीं सुकींतींचें
लावणें स्थापिन, मग ते पुन्हा देशांत भुकेने क्षीण
होणार नाहीत, आणि पुन्हा राष्ट्रांपासून अप्रतिष्ठा
पावणार नाहीत. ३० तेव्हां ते जाणतील, कीं
मी परमेश्वर त्यांचा देव त्यांजवळ आहे, आ-
णि ते द्वाणजे इस्राएलाचे वंश माझे लोक आहेत,
असेंहि ते जाणतील, असें प्रभु परमेश्वर
द्वाणतो. ३१ आणि जें तुझी माझा कळप, माझ्या
चरगणांचा कळप आहां, ते तुझी मनुष्य आहां,
आणि मी तुमचा देव आहे, असें प्रभु परमे-
श्वर द्वाणतो.

अध्याय ३५.

आणि परमेश्वराचें वचन मजजवळ आलें
कीं, २ मनुष्याच्या पुत्रा, तूं आपलें मुख
सेईर पर्वताकडे कर, आणि त्याविषयीं भविष्य
बोल. ३ आणि त्याला सांग, प्रभु परमेश्वर
द्वाणतो, कीं हे सेईर पर्वता, पाहा, मी तुजवि-
रुद्ध आहे, आणि मी आपला हात तुजवर पुढें
करीन, आणि तुला ओसाड व उजाड करून ठे-

वीन. ४ मीं तुझीं नगरें उजाड करून ठेवीन, आणि तूं ओसाड होशील, मग तूं जाणशील, कीं मी परमेश्वर आहे. ५ तुझ्याठायीं पुरातन द्वेष असे, आणि त्वां इस्राएलाच्या वंशास त्यांच्या विपत्तीच्या वेळेस, त्यांच्या अन्यायाच्या दंडाच्या वेळेस तरवारीच्या धारांवर घालविलें; ६ झणून याकरितां प्रभु परमेश्वर झणतो, कीं मी आपल्या जीवाची शपथ वाहतों, कीं मी तुला वधासाठीं सिद्ध करीन, आणि वध तुझ्या पाठीस लागेल; त्वां घाताचा द्वेष केला नाहीं, झणून निश्चयें घात तुझ्या पाठीस लागेल. ७ तर मी सेईर पर्वताला अगदीं ओसाड करून ठेवीन, आणि त्यापासून येयाजात्याला नाहीं असें करीन. ८ आणि मी त्याचे पर्वत त्याच्या वधलेल्यानी भरीन; तुझ्या डोंगरावर व तुझ्या खोऱ्यांत व तुझ्या सर्व नद्यांच्या पात्रांत तरवारिने वधलेले पडतील. ९ मी तुला सनातन ओसाड स्थानें असें करीन, आणि तुझीं नगरें यथास्थित होणार नाहींत; आणि तुझी जाणाल, कीं मी परमेश्वर आहे. १० तीं दोन राष्ट्रे आणि त्या दोन भूमि माझ्या होतील, आणि आझी त्याचें वतन करूं, असें परमेश्वर जरीं तेथें होता तरीं तूं झणाला आहेस; ११ झणून याकरितां प्रभु परमेश्वर झणतो, कीं मी आपल्या जीवाची शपथ वाहतों, कीं तुझा जो क्रोध व तुझा जो हेवा त्वां आपल्या द्वेषाने त्यांजवर केले आहेत, त्याप्रमाणें मी कार्य करीन; आणि म्या तुझा न्याय केला, झणजे मी त्यांस ठाडक होईन. १२ आणि ते ओसाड झाले आहेत, ते आझाला खायाला दिले आहेत, असीं जीं तुझीं गर्विष्ठपणाचीं भाषणें तूं इस्राएलाच्या पर्वतांविषयीं बोलला आहेस, तीं सर्व म्या परमेश्वरने ऐकिली आहेत, असें तूं जाणशील. १३ तर तुझी आपल्या मुखाने आपलें मोठेंपण मजविरुद्ध मिरविलें आहे, आणि तुझी आपलीं वचनें मजविरुद्ध वाढविली आहेत, तीं म्या ऐकिली आहेत. १४ प्रभु परमेश्वर झणतो, कीं जेव्हां सर्व पृथ्वी हर्षेल, तेव्हां मी तुला ओसाड करीन. १५ इस्राएलाच्या वंशाचें वतन ओसाड झालें, झणून त्याविषयीं जसा तूं हर्षलास, तसेंच तुला मी करीन; हे सेईर पर्वता,

तूं ओसाड होशील, आणि सर्व अदोम ती अक्षीयंत ओसाड होईल; मग ते लोक बाणतील, कीं मी परमेश्वर आहे.

अध्याय ३६.

आणि मनुष्याच्या पुत्रा, तूं इस्राएलाच्या पर्वतांस भविष्य बोल, आणि सांग, इस्राएलाच्या पर्वतानो, तुझी परमेश्वराचें वचन ऐका. २ प्रभु परमेश्वर झणतो, कीं वेयाने तुझीं पर्वती अहा, आणि उंचस्थानें आमचें वतन झाले आहेत, झणून झटलें आहे. ३ झणून याकरितां तूं भविष्य बोल, आणि सांग, प्रभु परमेश्वर झणतो, कीं त्यानी तुझाला ओसाड केले आणि तुझी राष्ट्रांच्या शोषाला वतन व्हावें, झणून त्यानी चहुंकडे तुझावर तोंड वासिलें, आणि तुमचें नाम वाचालांच्या तोंडांतून फार निघतें, आणि तुझी लोकांस अपकीर्ति असे झाली आहे. ४ झणून याकरितां इस्राएलाच्या पर्वतानो, तुझी प्रभु जो परमेश्वर त्याचें वचन ऐका, पर्वतां व डोंगरांस, नद्यांच्या पात्रांस व खोऱ्यांस व उजाड व ओसाड स्थानांस व जीं राष्ट्रे सभोवती आहेत त्यांच्या शोषाला जीं सोडलेलीं नगरें लुटीसाठीं व उपहासासाठीं झालीं आहेत, त्यांस प्रभु परमेश्वर झणतो. ५ तर प्रभु परमेश्वर झणतोच, कीं निश्चयें मी आपल्या आवेशाच्या अग्नीने राष्ट्रांच्या शोषाविषयीं आणि सर्व अदोमांविषयीं बोललों आहे, ज्या त्यानी माझ्या देशाला लुटीसाठीं रिकामें करावें, झणून आपणासाठीं पूर्ण हृदयाच्या हर्षाने, मनाच्या गर्विष्ठपणें वतन असे नेमिलें आहे. ६ याकरितां इस्राएलाच्या भूमीविषयीं भविष्य बोल, आणि पर्वतांस व डोंगरांस, नद्यांच्या पात्रांस व खोऱ्यांस सांग, प्रभु परमेश्वर झणतो, कीं तुझी राष्ट्रांपासून अप्रतिष्ठा पावली आहे, झणून पाहा, मी आपल्या आवेशाने व आपल्या रोषाने बोललों आहे. ७ याकरितां प्रभु परमेश्वर झणतो, कीं मी आपला हात उंचावून झणलों आहे, कीं तुझाभोंवतीं जीं राष्ट्रे आहेत, तीं निश्चयें आपली अप्रतिष्ठा पावतील.

८ परंतु इस्राएलाच्या पर्वतानो, तुझी माझ्या फुटूं घाल, आणि माझ्या इस्राएल लोकांस

११ आपलें फल द्याल; कां तर ते येण्यास ला आहेत. ९ कां कीं पाहा, मी तुझ्यास मूल आहे, आणि मी आपलें मुख तुझ्याकडे तिन, मग तुझी राबलेले व पेरिलेले असे व्हाल.

१० आणि मी तुझ्यावर मनुष्य झणजे इस्राएलाचा वंश तो सर्वच वाढू देईन, आणि नगरे वसल, आणि लोक ओसाड स्थाने बांधतील. ११

११ आणि मी तुझ्यावर मनुष्य व पशु बहुत करीन; आणि ते वाढतील, व फल देतील; आणि मी झाला तुमच्या पूर्वीस्थितीप्रमाणें वसू देईन, आणि तुमच्या प्रथमदशापेक्षां तुमची दशा बरी करीन; मग तुझी जाणाल, कीं मी परमेश्वर आहे.

१२ आणि तुझ्यावर मनुष्य झणजे माझे इस्राएल लोक चालू देईन; आणि ते तुझें वतन करतील, आणि तूं त्यांचें वतन होशील, आणि तूं पुन्हा त्यांस कधीं बाळरहित करणार नाहीस. १३

प्रभु परमेश्वर झणतो, कीं लोक तुझाला, हे देश, तूं मनुष्याला खाईस, आणि आपल्या राष्ट्रांस बाळरहित करीस, असें झणतात. १४

झणून याकरितां तूं पुन्हा मनुष्याला खाणार नाहीस, आणि पुन्हा आपल्या राष्ट्रांस बाळरहित करणार नाहीस, असें प्रभु परमेश्वर झणतो.

१५ आणि मी पुन्हा राष्ट्रांची अपकीर्ति तुजकडे एकू देणार नाही, आणि तुला लोकांची निंदा पुन्हा सोसावी लागणार नाही, आणि तूं पुन्हा आपल्या राष्ट्रांस बाळरहित करणार नाहीस, असें प्रभु परमेश्वर झणतो.

१६ आणि परमेश्वराचें वचन मज्जवळ आलें कीं, १७ मनुष्याच्या पुत्रा, जेव्हां इस्राएलाचे वंश आपल्या भूमीवर वसले, तेव्हां त्यानी आपल्या मार्गाने व आपल्या कर्मांनी तिला बाटविलें; त्यांचा मार्ग मजपुढें विटाळशीच्या विटाळासारखा होता. १८ मग त्यानी जें रक्त देशवर पाडिलें होतें त्यामुळे, आणि त्यानी आपल्या मूर्तींनी तिला बाटविलें होतें त्यामुळेहि म्या आपला राग त्यांवर घातला. १९ आणि म्या त्यांस राष्ट्रांमध्ये उडविलें, आणि ते नाना-देशांत विखरून गेले; त्यांच्या आचाराप्रमाणें व त्यांच्या कर्मांप्रमाणें म्या त्यांचा न्याय केला.

२० आणि ज्या राष्ट्रांमध्ये ते गेले होते, त्यांस

वर्तमान पोहंचलें, मग त्यानी हे परमेश्वराचे लोक असून त्याच्या देशांतून निघाले आहेत, असें त्यांविषयीं सांगून माझे पवित्र नाम अप्रतिष्ठित केलें.

२१ परंतु जें माझे पवित्र नाम इस्राएलाच्या वंशानी, जेथें ते गेले तेथें राष्ट्रांमध्ये अप्रतिष्ठित केलें होतें, त्यांविषयीं म्या करुणा केली. २२ यामुळे तूं इस्राएलाच्या वंशांस सांग, प्रभु परमेश्वर झणतो, कीं इस्राएलाच्या वंशानो, तुझाकरितां नव्हे, परंतु जें माझे पवित्रनाम तुझी जेथें तुझी गेलां तेथें राष्ट्रांमध्ये अप्रतिष्ठित केलें आहे, त्याजकरितां मी असें करितों आहे.

२३ आणि माझे जें मोठें नाम राष्ट्रांमध्ये अप्रतिष्ठित केलें होतें, जें तुझी त्यांमध्ये अप्रतिष्ठित केलें आहे, तें पवित्र मानीत असें करीन, मग मी त्यांच्या समक्ष तुझ्यामध्ये पवित्र मानिलेला असा होईन, तेव्हां राष्ट्रे जाणतील, कीं मी परमेश्वर आहे, असें प्रभु परमेश्वर झणतो.

२४ तर मी तुझाला राष्ट्रांतून काढून घेईन, आणि सर्व देशांतून तुझाला एकवटीन, आणि तुझाला तुमच्या भूमीवर आणीन. २५ आणि तुझ्यावर स्वच्छ पाणी शिंपीन, मग तुझी स्वच्छ व्हाल; मी तुझाला तुमच्या सर्व विटाळांपासून आणि तुमच्या सर्व मूर्तींपासून निर्मल करीन.

२६ आणि मी तुझाला नवें हृदय देईन, आणि नवा आत्मा तुझ्यामध्ये घालीन; आणि मी तुमचें दगडाचें हृदय तुमच्या देहांतून दूर करून तुझाला मासाचें हृदय देईन.

२७ आणि मी आपला आत्मा तुझ्यामध्ये घालीन, आणि तुझी माझ्या नियमांप्रमाणें वर्त्ता असें करीन, मग तुझी माझे न्याय पाळाल, आणि आचराल.

२८ आणि जो देश म्या तुमच्या पूर्वजांस दिव्हा, त्यांत तुझी वसाल; आणि तुझी माझे लोक असत जाल, आणि मी तुमचा देव असत जाईन.

२९ आणि मी तुझाला तुमच्या सर्व विटाळांपासून तारीन; आणि धान्य बोलावून तें वाढवीन, आणि तुझाला दुकाळ पडू देणार नाही.

३० आणि मी झाडाचें फळ व शेताचा उपज बहुत करीन, मग तुझी पुन्हा राष्ट्रांमध्ये दुकाळाची निंदा पावणार नाही.

३१ आणि तुझी आपले दुराचार व तुमची जीं कर्मे

चांगली नव्हती ती स्मराल, आणि तुझी आपल्या समक्ष आपल्या अन्यायांमुळे आणि आपल्या अघोरकर्मांमुळे आपणांस कंटाळाल. ३२ प्रभु परमेश्वर दणतो, कीं मी तुझाकरितां हें करितों, असें नव्हे, दणून तुझाला कळो, इस्राएलाच्या वंशानो, तुझी आपल्या आचारांमुळे लज्जित व शरमलेले व्हा. ३३ प्रभु परमेश्वर दणतो, कीं जेव्हां मी तुझाला तुमच्या सर्व अन्यायांपासून स्वच्छ करीन, तेव्हां तुझाला नगरांत वसवीन, आणि उजाड स्थानें लोक बांधितील. ३४ आणि जी भूमि प्रत्येक वाटसरूच्या देखतां ओसाड होती, ती ओसाड झालेली भूमि स्थिति पालटून राबलेली होईल. ३५ तेव्हां लोक दणतील, कीं ही भूमि जी ओसाड पडलेली होती, ती एदेनाच्या बागासारखी झाली आहे; आणि जीं नगरें उजाड व ओसाड व मोडलेलीं होती, तीं गांवकुसवी होऊन वसलीं आहेत. ३६ मग जे राष्ट्रे तुझाभोंवतीं उरलेलीं असतील तीं जाणतील, कीं म्या परमेश्वराने मोडलेलीं स्थानें बांधिलीं आहेत, आणि ओसाड भूमि लाविली आहे, मी परमेश्वर हें बोललों आहे, आणि हें साधीनच साधीन. ३७ प्रभु परमेश्वर दणतो, कीं म्या त्यांसाठीं हें साधावें, दणून याविषयीं इस्राएलाच्या वंशाला माझी अणखी प्रार्थना करायाची आहे; ते कळपासारखे मनुष्यानी भरलेले होत असें करीन. ३८ जसा पवित्र कळप, जसा घरूशालेमेच्या सभेच्या दिवसांत तिचा कळप, तशा मनुष्यकळपानी उजाड झालेलीं नगरें भरतील; मग ते जाणतील, कीं मी परमेश्वर आहे.

अध्याय ३७.

परमेश्वराचा हात मजवर होता, आणि त्याने परमेश्वराच्या आल्याकडून मला बाहेर नेलें, आणि मला खोऱ्यामध्ये ठेविलें, आणि तें हाडानि भरिलें होतें. २ आणि त्याने मला त्यांबवरून सभोंवार चालविलें; आणि पाहा, खोऱ्याच्या भूमीवर फार फारच होती, आणि पाहा, तीं फार सुकलेलीं होती. ३ आणि त्याने मला द्वाटलें, मनुष्याच्या पुत्रा, हीं हाडें सजीव होतील काय ?

856

तेव्हां मी दणालों, हे प्रभु परमेश्वरा, तूं जाणतोस. ४ मग त्याने मला द्वाटलें, तूं हाडांवर भविष्य बोल, आणि त्यांस सांग, सुकलेल्या हाडानो, तुझी परमेश्वराचें वचन ऐका. ५ प्रभु परमेश्वर या हाडांस दणतो, कीं पाहा, मी तुमच्याठायीं आत्मा घालीन, तेव्हां तुझी सजीव व्हाल. ६ आणि मी तुझाला साय लवीन, आणि तुझावर मास आणीन, आणि तुझाला कातडीनें झांकीन, आणि तुमच्या ठायीं श्वास घालीन, तेव्हां तुझी सजीव व्हाल; नंतर जणाल, कीं मी परमेश्वर आहे. ७ तर जसी मज आत्मा झाली, तसा मी भविष्य बोललों; आणि मी भविष्य बोलत असतांना शब्द होता, आणि पाहा, कंपन झालें; तेव्हां हाडें एकमेकांशीं, दणजे प्रत्येक हाड आपल्या हाडांशीं येउन बडलें. ८ आणि म्या पाहिलें, तेव्हां पाहा, साय आणि मास त्यांबवर आली, आणि कातडीनें त्यांस वस्त्र झांकिलें; परंतु त्यांच्या ठायीं काहीं श्वास नव्हत. ९ मग त्यांन मला द्वाटलें, मनुष्याच्या पुत्रा, तूं आल्याला भविष्य बोल, भविष्य बोल, आणि आल्याला सांग, प्रभु परमेश्वर दणतो, कीं हे आत्म्या, तूं चोहों दिशांतून ये, आणि या वस्त्रलेल्यांच्या ठायीं श्वास घाल, दणजे हे जीव होतील. १० नर जसें त्याने मला द्वाटलें, तसें मी भविष्य बोललों, तेव्हां त्यांच्या ठायीं श्वास आला, आणि ते जीवंत झाले, आणि फार मोठें सैन्य असे आपल्या पायांवर उभे राहिले.

११ मग त्याने मला द्वाटलें, मनुष्याच्या पुत्रा, हीं हाडें इस्राएलाचा सर्व वंश आहेत; पाहा, ते दणतात, कीं आमचीं हाडें सुकलेलीं आहेत, आणि आमची आशा जुडाली आहे; आणि आपण नाहींसे झालों आहों. १२ परमेश्वर भविष्य बोल, आणि त्यांस सांग, प्रभु परमेश्वर दणतो, कीं माझ्या लोकांनो, पाहा, मी तुमच्या कबरा उघडीन, आणि तुझाला तुमच्या कबरांतून वर चढवीन, आणि तुझाला इस्राएलाच्या भूमीवर आणीन. १३ आणि माझ्या लोकांनो, म्या तुमच्या कबरा उघडून तुझाला तुमच्या कबरांतून वर चढविलें, दणजे तुझी जणाल,

मी परमेश्वर आहे. १४ आणि मी आला आत्मा तुमच्या ठायी घालीन, मग तुझी पावाल, आणि मी तुझाला तुमच्या भूमीवर वीन; तेव्हा तुझी जाणाल, कीं मी परमेश्वर बोललों आहे, आणि म्या हें साधिलें आहे, तसें परमेश्वर झणतो.

१५ आणि परमेश्वराचें वचन मजजवळ आलें कीं, १६ तर मनुष्याच्या पुत्रा, तूं एक पाठी घे, आणि, यहुद्यासाठीं व जे इस्राएलाचे ना त्यांचे सहाय्य आहेत त्यासाठीं, असें विजरा लहि; मम तूं दुसरी काठी घे, आणि, योसेफासाठीं व जे इस्राएलाचे सर्व वंश त्याचे सहाय्य आहेत त्यासाठीं, एफ्राइमाची काठी, असें विजरा लहि. १७ आणि त्या एक काठी हाव्या, झणून त्यांस एकमेकींसी जोड; झणजे त्या तुझ्या हातीं एक होतील.

१८ आणि यांत तुजें वात्सल्य काय असेल, हें तूं आझाला दाखविणार नाहीस काय? असें जेव्हा तुझ्या लोकांचे वंश तुला झणतील, १९ तेव्हा त्यांस सांग, प्रभु परमेश्वर झणतो, कीं पाहा, योसेफाची जी काठी एफ्राइमाच्या हातीं आहे, तिला आणि इस्राएलाचे जे वंश त्याचे सोबती आहेत त्यांस मी घेईन, आणि त्यांस त्यांसी झपजे यहुदाच्या काठींसी जोडीन, आणि त्यांस एक काठी करीन, तेव्हा ते माझ्या हातीं एक होतील.

२० आणि ज्या काठ्यावर तूं लिहिशील, त्या त्यांच्या समक्ष तुझ्या हातांत असोत. २१ आणि त्यांस सांग, प्रभु परमेश्वर झणतो, कीं पाहा, मी इस्राएलाचे वंश जेथें ते गेले आहेत, तेथून राष्ट्रांमधून काढून घेईन, आणि त्यांस चहुं-कडून एकवटीन, आणि त्यांस त्यांच्या भूमीवर आणोन. २२ आणि मी त्यांस देशांत इस्राएलाच्या पर्वतांवर एक राष्ट्र करीन; आणि एकच राजा त्या सर्वांचा राजा होईल; आणि ते पुढें दोन राष्ट्रे असणार नाहीत, आणि ते पुन्हां दोन राज्ये असे वेगळे होणार नाहीत. २३ आणि ते पुन्हा आपल्या भूमींनी, अथवा आपल्या कुत्सित पदार्थांनी, अथवा आपल्या पातकांतल्या क्रोधा-व्यभिहि आपणांस विटाळणार नाहीत; आणि

त्यानी आपल्या ज्या राहण्याच्या स्थानांत पाप केलें आहे, त्या सर्वांतून त्यांस तारीन, आणि त्यांस निर्मळ करीन; मग ते माझे लोक असत जातील, आणि मी त्यांचा देव असत जाईन. २४ आणि माझा सेवक दावीद त्यांचें राज्य करील; आणि त्या सर्वांचा एकच पालक असत जाईल; आणि ते माझ्या न्यायाप्रमाणें वर्ततील, आणि माझ्या नियमांस पाळतील, आणि त्यांस आचरितील. २५ आणि जो देश म्या आपल्या या-कोब सेवकाला दिल्या, ज्यांत तुमचे पूर्वज वसले, त्यांत ते वसतील, तेच व त्यांचीं लेकरें व त्यांच्या लेकरांचीं लेकरें त्यांत सर्वकाळपर्यंत वसतील; आणि माझा सेवक दावीद सर्वकाळपर्यंत त्यांचा अधिकारी असत जाईल. २६ आणि मी त्यांसी कुशलाचा करार करीन; तो त्यांसी सर्वकाळचा करार होईल; आणि मी त्यांस स्थापिन, व त्यांस बहुत करीन, आणि मी आपलें पवित्रस्थान त्यांमध्ये सर्वकाळपर्यंत ठेवीन. २७ आणि माझी वस्ती त्यांसी होईल; आणि मी त्यांचा देव असत जाईन, आणि ते माझे लोक असत जातील. २८ आणि माझे पवित्रस्थान त्यांमध्ये सर्वकाळपर्यंत असतांना राष्ट्रे जाणतील, कीं मी परमेश्वर इस्राएलास पवित्र करितों.

अध्याय ३८.

आणि परमेश्वराचें वचन मजजवळ आलें कीं, २ मनुष्याच्या पुत्रा, मेशेख आणि नूबाल यांचा मुख्य अधिकारी जो मागोग त्याच्या गौर देशाकडे तूं आपलें मुख कर, आणि त्याविषयी भविष्य बोल; ३ आणि सांग, प्रभु परमेश्वर झणतो, कीं अरे मागोग, मेशेख आणि नूबाल यांच्या मुख्य अधिकार्या, पाहा, मी तुजविरुद्ध आहे. ४ आणि मी तुला पाठमोरा करीन, आणि तुझ्या चांभाडांत आंकडे घालीन, आणि तुला व तुझ्या सर्व सैन्याला, घोड्यांस व स्वारांस, ते सर्व पूर्णकवचयुक्त, उरस्त्राणयुक्त व ढालयुक्त मोठा समुदाय असतांना ते सर्व तरवारीचे निपुण असतांना बाहेर काढीन. ५ त्यांस-हित पारसाला, खूशाला, आणि फूताला, ते सर्व ढालयुक्त व शिरस्त्राणयुक्त असतांना, ६ गोमे-

राला आणि त्याच्या सर्व समुदायांस, उत्तरेच्या प्रदेशांतल्या नोगमांच्या वंशाला, आणि त्याच्या सर्व समुदायांस, तुजसुद्धां बहुत लोकांस बाहेर काढीन. ७ तूं सिद्ध हो, आणि तूं आपणाला सिद्ध कर, आणि तुझे जे सर्व समुदाय तुजजवळ एकत्र मिळाले आहेत, तेहि सिद्ध होवोत, आणि तूं त्यांचा नायक हो.

८ बहुत दिवसानंतर तूं शिक्षा पावशील; आणि जो देश तरवारीपासून परत घेतलेला, आणि बहुत लोकांपासून मिळविलेला आहे, त्यांत इस्राएलाचे जे पर्वत सर्वदा ओसाड होत असत, त्यांजवर तूं पुढल्या वर्षांत येशील, तथापि तो देश लोकांतून काढिलेला आहे, आणि ते सर्व निर्भय वसतील. ९ आणि तूं चढून वादळासारखा येशील, तूं देशाला झांकून आभाळासारखा होशील, तूं आणि तुझे समुदाय आणि तुजसुद्धां बहुत लोक हे तुझी असे व्हाल. १० प्रभु परमेश्वर दणतो, कीं त्यावेळेस असें होईल, कीं तुझ्या मनांत भावना येतील, आणि तूं वाईट कल्पना कल्पशील. ११ आणि तूं दणशील, कीं मी गांवकुसांखेरीज गांव आहेत अशा देशावर चढेन; जे स्वस्थ असून निर्भय वसतात, जे सर्व कोटावांचून आणि अडसर व दारें यांवांचून वसतात, त्यांजवर मी जाईन, १२ अशासाठी कीं त्यां हरण हरावें, व लूट लुटावी, आणि जीं उजाड स्थाने वसली आहेत, त्यांजवर आणि जे लोक राष्ट्रांतून एकवटलेले आहेत, ज्यांस गुरें व धन हीं प्राप्त झालीं आहेत, जे पृथ्वीच्या नाभीवर वसतात, त्यांजवरहि त्यां आपला हात फिरवावा. १३ शबा व ददान व तार्शीशेचे व्यापारी व तिचे सर्व तरुण सिंह तुला दणतील, तूं हरण हरायाला आलास काय? लूट लुटावी, रुपें व सोनें हरावें, गुरें व धन हीं हरून घ्यावी, मोठी लूट करावी, दणून त्यां आपले समुदाय एकत्र मिळविले आहेत काय?

१४ याकरितां मनुष्याच्या पुत्रा, भविष्य बोल, आणि नोगाला सांग, प्रभु परमेश्वर दणतो, कीं त्यावेळेस जेव्हा माझे इस्राएल लोक निर्भय वसतील, तेव्हां तूं जाणणार नाहीस काय? १५ आणि तूं आपल्या स्थानांतून, उत्तरेच्या प्रदेशांतून

येशील, तूं आणि तुजबरोबर बहुत लोक, जे सर्व घोड्यांवर बसले असतांना मोठा समुदाय व विशाल सैन्य होतील, हे तुझी याल. १६ आणि तूं देशाला आभाळासारखा झांकून माझ्या इस्राएल लोकांवर येशील, हें पुढल्या दिवसांत घडेल, आणि अरे गोगा, मी तुला माझ्या देशावर आणीन, अशासाठी कीं मी राष्ट्रांच्या समक्ष तुजकडून पवित्र मानिलेला असा होईन, तेव्हां त्यां मला जाणवें. १७ प्रभु परमेश्वर दणतो, कीं ज्याविषयीं मी आपले सेवक, जे इस्राएलाचे भविष्यवादी, त्यांकडून पुरातन दिवसांत बोलत असें, जे ते त्या दिवसांत बहुत वर्षांपर्यंत भविष्य सांगत असत, कीं मी तुला त्या लोकांवर आणणार होतों, तो तूंच आहेस काय? १८ आणि त्यासमयीं जेव्हां गोग इस्राएलाच्या भूमीवर येईल, तेव्हां माझा कोप माझ्या क्रोधासुद्धां चढेल, असें प्रभु परमेश्वर दणतो. १९ तर मी आपल्या आवेशाने आणि आपल्या रागाच्या भीमेने बोललों आहे, निश्चयें त्या दिवसीं इस्राएलाच्या भूमीवर मोठें कंपन होईल. २० तेव्हां समुद्रांतले मासे आणि आकाशांतले पक्षी आणि रानांतले पशु आणि भूमीवर सर्व वळवळणारे जंतु, आणि भूमीच्या पाठीवर जीं सर्व मनुष्ये असतील, तीं मजपुढें कांपतील, आणि पर्वत पडतील, आणि कडे गळून पडतील, आणि प्रत्येक भित भूमीवर कोसळेल. २१ आणि प्रभु परमेश्वर दणतो, कीं मी आपल्या सर्व पर्वतांत त्यांजवर तरबार बोलोवीन, प्रत्येकाची तरवार आपल्या भावाविरुद्ध होईल. २२ आणि मी त्याला मरीने व रक्ताने शासीन; आणि मी त्यांजवर आणि त्याच्या समुदायांवर आणि त्यासुद्धां जे बहुत लोक असतील, त्यांजवर पुराची ऋति आणि मोठ्या गारा, अभि आणि गंध करीन. २३ आणि मी आपलें मोठेपण दाखवीन, आणि आपणाला पवित्र मानवीन; आणि मी बहुत राष्ट्रांच्या समक्ष जाणिलेला असा होईन, आणि तीं जाणतील, कीं मी परमेश्वर आहे.

अध्याय ३९.

आणि मनुष्याच्या पुत्रा, तूं नोगाविशीं भविष्य बोल, आणि सांग, प्रभु परमेश्वर

घणतो, कीं अरे गोगा, मेशेख व तूबाल यांच्या मुख्य अधिकाऱ्या, पाहा, मी तुजविरुद्ध आहे. २ आणि मी तुला फिरवीन, आणि मी तुला वटवीन, आणि तू उत्तरेच्या प्रदेशांतून वर येस असें करीन, आणि तुला इस्राएलाच्या पर्वतावर आणीन. ३ आणि मी तुझे धनुष्य तुझ्या डाव्या हातांतून झपाट्याने उडवीन, आणि तुझे बाण तुझ्या उजव्या हातांतून पाडीन. ४ तू इस्राएलाच्या पर्वतावर पडशील, तू व तुझे समुदाय व जे लोक तुजबरोबर असतील हे तुझी पडाल; आणि मी तुला सर्व प्रकारच्या मांस खाणाऱ्या पश्यांस व रानांतल्या पशूंस खायासाठीं देईन. ५ तू रानाच्या भूमीवर पडशील; कां कीं मी हें बोललों आहे, असें प्रभु परमेश्वर घणतो. ६ आणि मारगोगावर आणि जे द्वीपांत निर्भय वसतात त्यांजवर मी अभि पाठवीन; तेव्हां ते जाणतील, कीं मी परमेश्वर आहे. ७ आणि मी आपलें पवित्र नाम आपल्या इस्राएल लोकांमध्ये कळवीन, आणि मी आपलें पवित्र नाम पुन्हा अमतिष्ठित करूं देणार नाही; आणि राष्ट्रे जाणतील, कीं मी परमेश्वर इस्राएलाचा पवित्र आहे. ८ प्रभु परमेश्वर घणतो, कीं पाहा, गोष्ट प्रत्ययास आली, आणि घडली आहे; ज्या दिवसाविषयी मी बोललों, तो हाच आहे. ९ आणि इस्राएलाच्या नगरांतले राहणारे बाहेर जातील, आणि कवच व ढाल व उरस्त्राणें, धनुष्ये व बाण व सोटे व भाले यांस अभि लावितील, आणि यांस ते सात वर्षांपर्यंत जाळीत जातील. १० आणि ते लांकडे रानांतून काढून वेणार नाहीत, आणि जंगलांतून काहीं तोडणार नाहीत; कारण कीं ते अभीने शस्त्रें जाळीतील; आणि ज्यानी त्यांचें हरण केलें, त्यांचें हरण ते करीतील; आणि ज्यानी त्यांस लुटिलें, त्यांस ते लुटतील; असें प्रभु परमेश्वर घणतो.

११ आणि त्या वेळेस असें होईल, कीं मी तेथें इस्राएलांत समुद्राच्या पूर्वेकडच्या वाटसरूंन खोरे गोगाला कबराचें स्थान देईन; आणि तें वाटसरूंचीं नाकें कोंडील; आणि तेथें ते गोगाला आणि त्याच्या सर्व समुदायाला पुरीतील; आणि त्या स्थानाला हामोन गोगाचें खोरे घण-

तील. १२ आणि देश निर्मल करावा, घणून इस्राएलाचे वंश सात महिन्यांपर्यंत त्यांस पुरीतील. १३ आणि देशांतले सर्व लोक त्यांस पुरीतील, आणि हें त्यांस कीर्ति असें होईल, माझा गौरव पावण्याचा दिवस होईल, असें प्रभु परमेश्वर घणतो. १४ आणि देश निर्मल करावा, घणून ते निरंतर उद्योगाच्या मनुष्यांस वेगळें करून नेमतील, ज्या त्यानी वाटसरूंन गतीं देशांतून जाऊन देशाच्या भूमीवर जे उरलेले असतील, त्यांस पुरावें, ते सात महिन्यांच्या शेवटास शोध करूं लागतील. १५ आणि जे वाटसरू देशांतून जातील, त्यांतला कोणी जेव्हां मनुष्याचें हाड पाहील, तेव्हां पुरणारे तें हामोन गोगाच्या खोऱ्यांत पुरीत तोंपर्यंत राहायासाठीं तो त्याजवळ चिन्हाचा खांब उभारून ठेवील. १६ आणि नगराचें नाम हामोना होईल; तसेच ते देशाला निर्मल करीतील.

१७ अणखी मनुष्याच्या पुत्रा, प्रभु परमेश्वर घणतो, कीं तू सर्व प्रकारच्या पश्यांस आणि रानांतल्या सर्व पशूंस सांग, मी आपला जो यज्ञ, मोठा यज्ञच इस्राएलाच्या पर्वतावर तुझासाठीं करितों, त्याजकडे तुझी एकवटून या; चहुंकडून एकत्र मिळा, घणजे तुझी मांस खाल, आणि रक्त प्याल. १८ तुझी शूरांचें मांस खाल, आणि पृथ्वीतल्या अधिकाऱ्यांचें रक्त प्याल, मेंढे, कोंकरें, बोकड, बैल, ते सर्व बाशानाचे पशु असतांना तुझी खाल. १९ आणि माझा जो यज्ञ म्या तुझासाठीं केला आहे, त्यांतली चरबी तुझी तृप्तीपर्यंत खाल, आणि त्यांतलें रक्त मस्तीपर्यंत प्याल. २० आणि माझ्या मेजावर घोडे व रथ, शूर व सर्व लढाईचीं माणसें यांनी तुझी तृप्त व्हाल, असें प्रभु परमेश्वर घणतो. २१ आणि मी आपलें गौरव राष्ट्रांमध्ये ठेवीन, आणि माझा जो न्याय म्या केला आहे तो, आणि माझा जो हात म्या त्यांस लाविला आहे तो सर्व राष्ट्रे पाहतील. २२ आणि त्या दिवसापासून पुढें इस्राएलाचे वंश जाणतील, कीं मी परमेश्वर त्यांचा देव आहे.

२३ आणि राष्ट्रे जाणतील, कीं इस्राएलाचे वंश आपल्या अन्यायामुळे पाडावपणाच्या प्रवा-

सांत गेले; त्यानी माझा अपराध केला, याकरितां म्या आपलें मुख त्यांपासून झांकून घेतलें, आणि म्या त्यांस त्यांच्या हातीं दिल्लें; मग ते सर्व तरवारीने पडले. २४ त्यांच्या अमंगळपणाप्रमाणें आणि त्यांच्या पातकांप्रमाणें म्या त्यांचें कार्य केलें आहे, आणि म्या आपलें मुख त्यांपासून झांकून घेतलें आहे. २५ याकरितां प्रभु परमेश्वर झणतो, कीं मी आतां याकोबाचे पाडाव प्रवासी परत आणीन, आणि इस्राएलाच्या सर्व वंशावर दया करिन, आणि मी आपल्या पवित्र नामाविषयी आवेशी असत जाईन. २६ तर ते आपली अप्रतिष्ठा पावले आहेत, आणि जेव्हां ते आपल्या भूमीवर निर्भय वसले, आणि कोणी त्यांस भयभीत केलें नाहीं, तेव्हां त्यानी आपल्या ज्या पातकांनी माझा अपराध केला, त्यांचें फलहि पावले आहेत. २७ म्या त्यांस लोकांतून परत आणिलें, आणि त्यांस त्यांच्या वन्यांच्या देशांतून एकवटिलें, आणि बहुत राष्ट्रांच्या समक्ष मी त्यांजकडून पवित्र मानिलेला असा झालों झणजे, २८ ते जाणतील, कीं मी परमेश्वर त्यांचा देव आहे, म्या त्यांस राष्ट्रांमध्ये पाडाव असें नेवविलें असतां त्यांस त्यांच्या भूमीवर एकत्र मिळविलें आहे, आणि मी पुढें त्यांतला कोणताहि तेथें सोडून ठेविणार नाहीं. २९ आणि मी पुन्हा आपलें मुख त्यांपासून झांकणार नाहीं; कां कीं मी आपला आत्मा इस्राएलाच्या वंशावर घातला आहे, असें प्रभु परमेश्वर झणतो.

अध्याय ४०.

आमच्या पाडावपणाच्या प्रवासाच्या पंचवि-
साव्या वर्षांत, वर्षाच्या आरंभी, महिन्या-
च्या दाहाव्या दिवसी, नगर घेतल्यानंतर जें चौदावें वर्ष त्यांत, त्याच दिवसी परमेश्वराचा हात मजवर होता, आणि त्याने मला तिकडे नेलें. २ देवाच्या दृष्टांतांत त्याने मला इस्रा-
एलाच्या देशांत आणिलें, आणि मला फार उंच पर्वतावर ठेविलें, आणि त्याजवर दक्षिणेच्या अं-
गास नगराची रचना असी होती. ३ तर त्याने मला तेथें आणिलें, तेव्हां पाहा, ज्याचा आभास पित्तलाच्या आभासासारखा होता, असा एक

मनुष्य होता; आणि त्याच्या हातांत तखवें सूत्र व मोजण्याची काठी हीं होती; आणि ते दारांत उभा राहिला. ४ आणि तो मनुष्य मला बोलला, मनुष्याच्या पुत्रा, तूं आपल्या डोळ्यांनी पाहा, आणि आपल्या कानांनी ऐक, आणि जें मी तुला दाखवीन, त्या सर्वांकडे तूं आपलें मन लाव; कां कीं म्या तें तुला दाखवावें, झणून तुला इकडे आणिलें आहे; जें काहीं तूं पाहतोस, तें इस्रा-
एलाच्या वंशाला प्रगट कर. ५ आणि पाहा, मंदिराच्या बाहेर सभोंवतीं भित होती, आणि त्या मनुष्याच्या हातांत, हाताने साहा हात, आणि एक चौंगा लांब असी मोजण्याची काठी होती; आणि त्याने बंदिस्तीची रुंदी एक रुंदी व उंची एक काठी मापिली.

६ आणि जें दार पूर्वेकडेस होतें, त्याकडे तो आला; आणि त्याच्या पायऱ्यांवर चटला; मग त्याने दाराचा एक उंबरा एक काठी रुंद, आणि दुसरा उंबरा एक काठी रुंद मापिल्ल. ७ आणि मत्त्येक कोठडी एक काठी लांब, व एक रुंदी रुंद होती; आणि दोहों कोठड्यांच्या मध्यें प्रवेशद्वार अंतराल होतें; आणि दाराचा उंबरा दाराच्या देवडीजवळून आंतून एक काठी होता. ८ आणि त्याने दाराची देवडी आंतून एक काठी मापिली. ९ मग त्याने दाराची देवडी आठ हात मापिली, आणि त्याचे खांब दोन हात मापिले, आणि दाराची देवडी आंतून होती. १० आणि पूर्वेकडच्या दाराच्या कोठड्या एका अंगास तीन, व दुसऱ्या अंगास तीन होत्या; त्या तिहींवें एकच परिमाण होतें; आणि एका अंगास व दुसऱ्या अंगास खांबांचें एकच परिमाण होतें. ११ आणि त्याने दाराच्या प्रवेशाची रुंदी सहा हात, आणि दाराची लांबी तेरा हात मापिले. १२ आणि कोठड्यांसमोर एका अंगास एक हात अवकाश होता, आणि दुसऱ्या अंगास एक हात अवकाश होता; आणि कोठड्या एका अंगास साहा हात, आणि दुसऱ्या अंगास साहा हात होत्या. १३ मग त्याने दार एका कोठडीच्या छप्परापासून दुसऱ्या कोठडीच्या छप्परापर्यंत पंचवीस हात रुंद मापिलें, व समोर वेस होती. १४ आणि त्याने अंगणाच्या खांबांपासून दारास-

बिंते साठ हात खांब केले. १५ आणि प्रवे-
ाच्या दारासमोरून आंतल्या दाराच्या देवडी-
या मुखापर्यंत पन्नास हात होते. १६ आणि
ठड्यांस व त्यांच्या खांबांस दाराच्या आंत
भोंवार, आणि देवड्यांसहि जाळीदार खिडक्या
होत्या; आणि आंतल्याकडे सभोंवार खिडक्या
होत्या; आणि प्रत्येक खांबावर खजूरी झाडांचे
भाकार होते. १७ मग त्याने मला बाहेरच्या
अंगणांत आणिलें, आणि पाहा, अंगणाला सभों-
वार कोठड्या केलेल्या होत्या, आणि चिरेबंदीहि
कलेली होती; चिरेबंदीवर तीस कोठड्या होत्या.
१८ दाराच्या दोहों अंगांस दाराच्या लंबीसुद्धां
ची चिरेबंदी होती, ती खालची चिरेबंदी होती.
१९ मग त्याने खालच्या दाराच्या मुखापासून
आंतल्या अंगणाच्या मुखापर्यंत बाहेरून शंभर
हात रुंदी पूर्वकडे आणि उत्तरेकडे मापिली.

२० आणि बाहेरच्या अंगणाचें जें दार उत्त-
रेकडे होतें, त्याची लांबी व त्याची रुंदी त्याने
मापिली. २१ आणि त्याच्या कोठड्या एका
अंगास तीन, आणि दुसऱ्या अंगास तीन होत्या;
आणि त्याचे खांब व त्याच्या देवड्या पहिल्या
दाराच्या परिमाणाप्रमाणें होती; त्याची लांबी
पन्नास हात, व त्याची रुंदी पंचवीस हात होती.
२२ आणि जें दार पूर्वकडेस होतें, त्याच्या परि-
माणाप्रमाणें त्याच्या खिडक्या, आणि त्याच्या
देवड्या, आणि त्याचे खजूरी झाडांचे आकार
होते, आणि सात पायऱ्यानी लोक त्यांत चढून
जात असत; आणि त्यांच्या देवड्या त्यांसमोर
होत्या. २३ आणि आंतल्या अंगणाचें दार
उत्तरेकडे व पूर्वकडे दारासमोर होतें; आणि
त्याने एका दारापासून दुसऱ्या दारापर्यंत शंभर
हात मापिले.

२४ मग त्याने मला दक्षिणेकडेस नेलें, आणि
पाहा, दक्षिणेकडेस एक दार होतें; आणि त्याने
त्याचे खांब आणि त्याच्या देवड्या याच परिमा-
णाप्रमाणें मापिली. २५ आणि त्याला व त्या-
च्या देवड्यांस सभोंवार याच खिडक्यांसारख्या
खिडक्या होत्या; लांबी पन्नास हात, व रुंदी
पंचवीस हात होती. २६ आणि त्यावर चढण्या-
साठी सात पायऱ्या होत्या, आणि त्यांच्या देव-

ड्या त्यांसमोर होत्या; आणि त्याला त्याच्या
खांबावर खजूरी झाडांचे आकार होते, एका अं-
गास एक, आणि दुसऱ्या अंगास एक होता.
२७ आणि आंतल्या अंगणाला दक्षिणेकडेस एक
दार होतें; आणि त्याने दारापासून दारापर्यंत
दक्षिणेकडेस शंभर हात मापिले. २८ मग त्याने
मला दक्षिणेकडच्या दारांतून आंतल्या अंगणांत
आणिलें; आणि त्याने दक्षिणेकडचें दार या
परिमाणाप्रमाणें मापिलें. २९ आणि त्याच्या
कोठड्या व त्याचे खांब व त्याच्या देवड्या यांस
या परिमाणाप्रमाणें त्याने मापिलें; आणि त्याला
व त्याच्या देवड्यांस सभोंवार खिडक्या होत्या;
लांब पन्नास हात, आणि रुंदी पंचवीस हात हो-
ती. ३० आणि सभोंवतीं देवड्या पंचवीस हात
लांब, आणि पांच हात रुंद होत्या. ३१ आणि
त्याच्या देवड्या बाहेरच्या अंगणाकडे होत्या,
आणि त्याच्या खांबावर खजूरी झाडांचे आकार
होते, आणि त्याच्या चढणीस आठ पायऱ्या
होत्या.

३२ नंतर त्याने मला आंतल्या अंगणांत पूर्वे-
कडेस आणिलें; आणि त्याने दार या परिमाणां-
प्रमाणें मापिलें. ३३ आणि त्याच्या कोठड्या व
त्याचे खांब आणि त्याच्या देवड्या या परिमाणां-
प्रमाणें होत्या; आणि त्याला व त्याच्या देव-
ड्यांस सभोंवार खिडक्या होत्या; लांबी पन्नास
हात, आणि रुंदी पंचवीस हात होती. ३४
आणि त्याच्या देवड्या बाहेरच्या अंगणाकडे
होत्या; आणि त्याच्या खांबावर एका अंगास, व
दुसऱ्या अंगास खजूरी झाडांचे आकार होते;
आणि त्याच्या चढणीस आठ पायऱ्या होत्या.

३५ आणि त्याने मला उत्तरेकडच्या दाराक-
डे आणिलें, आणि त्याने तें या परिमाणांप्रमाणें
मापिलें. ३६ त्याच्या कोठड्या, त्याचे खांब,
व त्याच्या देवड्या यांस त्याने मापिलें; आणि
त्याला सभोंवार खिडक्या होत्या; लांबी पन्नास
हात, आणि रुंदी पंचवीस हात होती. ३७
आणि त्याचे खांब बाहेरच्या अंगणाकडे होतें;
आणि त्याच्या खांबावर एका अंगास आणि दु-
सऱ्या अंगास खजूरी झाडांचे आकार होते;
आणि त्याच्या चढणीस आठ पायऱ्या होत्या.

३८ आणि कोठड्या आपल्या प्रवेशासुद्धा दाराच्या खांबांपासीं होत्या, तेथें लोक होमबलि घूत असत.

३९ आणि दाराच्या देवड्यांत एका अंगास दोन मेजें, आणि दुसऱ्या अंगास दोन मेजें होती, अशासाठी की त्यांवर होमबलि आणि पातकबलि आणि अपराध बली वधावे. ४० आणि बाहेरच्या अंगास, उत्तरेकडचे दाराच्या प्रवेशास चठण्याच्या वाटेवर दोन मेजें होती, आणि जें दुसरें अंग दाराच्या देवडीकडे होतें, त्यासहि दोन मेजें होती. ४१ दाराच्या बाजूस एका अंगास चार मेजें, आणि दुसऱ्या अंगास चार मेजें होती; असीं आठ मेजें होती, त्यांवर लोक बलि वधीत असत. ४२ आणि होमबलीसाठीं तासीं व दगडाचीं चार मेजें दीड हात लांब, आणि दीड हात रुंद, आणि एक हात उंच होती; ज्या शस्त्रांनी लोक होमबलि व यज्ञबलि वधीत असत, तीं ते त्या मेजांवर ठेवीत असत. ४३ आणि आंत सभोंवार एक चौंगा रुंद कडीं बसविलेलीं होती, आणि मेजांवर अर्पणाचें मास असे.

४४ आणि आंतल्या दाराच्या बाहेर जें आतलें अंगण उत्तरेकडच्या दाराच्या बाजूस होतें, त्यांत गाणाऱ्यांच्या कोठड्या होत्या; आणि त्या दक्षिणेकडेस होत्या; एक पूर्वेकडच्या दाराच्या बाजूस होती, ती उत्तरेकडेस होती. ४५ आणि तो मला बोलला, दक्षिणेकडेस जी कोठडी आहे, ती जे याज्ञक मंदिराचें रक्षण करितात त्यांसाठी आहे. ४६ आणि उत्तरेकडेस जी कोठडी आहे, ती जे याज्ञक वेदीचें रक्षण करितात त्यांसाठी आहे; ते जादोकाचे वंश आहेत, जे ते लेवीच्या वंशातून परमेश्वराजवळ त्याची सेवा करायला येतात. ४७ आणि त्याने अंगण शंभर हात लांब, व शंभर हात रुंद चौरस मापिलें; आणि वेदी मंदिरासमोर होती.

४८ मग त्याने मला मंदिराच्या देवडीकडे आणिलें, तेव्हां त्याने देवडीचा प्रत्येक खांब एका अंगास पांच हात, आणि दुसऱ्या अंगास पांच हात मापिला; आणि दाराची रुंदी एका अंगास तीन हात, आणि दुसऱ्या अंगास तीन हात होती. ४९ देवडीची लांबी वीस हात, आणि

रुंदी अकरा हात होती; आणि ज्या पाषाण्यांनी लोक त्यावर चढत असत, त्यांकडून त्याने मला नेलें; आणि दाराच्या खांबांपासीं खांब एका अंगास एक, आणि दुसऱ्या अंगास एक होते.

अध्याय ४१.

आणि त्याने मला मंदिराकडे आणिलें, तेव्हा त्याने खांब एका अंगास साहा हात रुंद, आणि दुसऱ्या अंगास साहा हात रुंद देवाच्या रुंदीप्रमाणें मापिले. २ आणि प्रवेशाची रुंदी दाहा हात होती; आणि प्रवेशाच्या बाजू एका अंगास पांच हात, आणि दुसऱ्या अंगास पांच हात होत्या; आणि त्याने त्याची लांबी चव्वीस हात, आणि रुंदी वीस हात मापिली. ३ मग त्याने आंत जाऊन प्रवेशाचा खांब दोन हात मापिला, आणि प्रवेश साहा हात मापिला, आणि प्रवेशाची रुंदी सात हात मापिली. ४ मग त्याने त्याची लांबी वीस हात, आणि रुंदी वीस हात मंदिरासमोर मापिली; तेव्हां त्याने मला छटलें, हें परमपवित्र स्थान आहे. ५ आणि त्याने मंदिराची भिंत साहा हात मापिली; आणि बाजूकडच्या प्रत्येक कोठडीची रुंदी चार हात मंदिरासभोंवतीं चहुंकडे मापिली. ६ आणि बाजूकडच्या कोठड्या एकीवर एक तीन, आणि अनुक्रमाने तीस होत्या; आणि मंदिराची भिंत बाजूकडच्या कोठड्यांसाठी सभोंवार होती, तींत त्या शिरल्या होत्या, अशासाठी की त्यांजडून राहाव्या, परंतु मंदिराच्या भिंतीसी त्यांजडल्या नव्हत्या. ७ आणि बाजूकडच्या कोठड्यांस वरच्याकडे उत्तरोत्तर विस्तीर्णता आणि परिवृत्ति होती; कां की मंदिराची परिवृत्ति मंदिरासभोंवतीं उत्तरोत्तर वरचेकडे होती; मंदिराची रुंदी वरचेकडे वाढली, आणि ती मध्याकडून खालच्या कोठडीपासून वरच्या कोठडीपर्यंत चढली. ८ आणि म्या मंदिराची उंची सभोंवार पाहिली; बाजूकडच्या कोठड्यांचे प्रत्येक साहा हात लांब काठीभर होते. ९ म्या मंदिराच्या बाजूकडच्या कोठडीला बाहेरल्याकडे होती, तिची रुंदी पांच हात होती; आणि ती खालून ठेविलेली, ती बाजूकडच्या ज्या कोठडीला आंत-

गाकडे होत्या त्यांचें स्थल होती. १० आणि दिराभोंवतीं सभोंवार कोठड्यांच्यामध्ये वीस हात गस होता. ११ आणि बाजूकडच्या कोठडीचा वेश राखून ठेविलेल्या अवकाशात होता, एक वेश उत्तरेकडेस, आणि दुसरा प्रवेश दक्षिणे-डेस होता; आणि राखून ठेविलेल्या स्थलाची दी पांच हात सभोंवार होती. १२ आणि जी दिस्त वेगळें केलेल्या स्थलासमोर पश्चिमेकडच्या वाटास होती, ती सत्तर हात रुंद होती; आणि दिस्तीची भित पांच हात रुंद सभोंवार होती, आणि तिची लांबी नव्वद हात होती. १३ आणि त्याने मंदिर शंभर हात लांब मापिलें; आणि वेगळें केलेलें स्थल आणि बंदिस्त व तिच्या भिंती हींहि शंभर हात लांब मापिलीं. १४ आणि त्याने मंदिराच्या मुखाची आणि पूर्वेकडच्या वेगळें केलेल्या स्थलाची रुंदी शंभर हात मापिली. १५ आणि त्याने बंदिस्तीची लांबी, तिच्यामार्गे जें वेगळें केलेलें स्थल होतें, त्यासमोर मापिली; आणि तिचे वरंडे एका अंगास, व दुसऱ्या अंगास शंभर हात मापिले; आणि आंतलें मंदिर आणि अंगणाच्या देवड्या हींहि मापिलीं. १६ उंबरे व जाळीदार खिडक्या व वरंडे हीं त्यांच्या तिहीं माझ्यावर सभोंवार मापिलीं, ते वरंडे उंबऱ्यासमोर असतांना सभोंवार आणि भूमीपासून खिडक्यापर्यंत फळ्यानी झांकलेले होते, आणि खिडक्याहि झांकलेल्या होत्या. १७ जी प्रवेशावरती होती, तिजपर्यंत आणि आंतल्या मंदिरापर्यंत, आणि बाहेरल्याकडे आणि सर्व भिंतीवर सभोंवार आंत व बाहेर त्याने परिमाणानी मापिलें. १८ आणि मंदिर, खरूब व खजूरी झाडांचे आकार यानी केलेलें होतें, आणि दोहों खरूबांमध्ये खजूरी झाडाचा आकार होता; आणि प्रत्येक खरूबाला दोन मुखें होती. १९ तर एका अंगास मनुष्याचें मुख खजूरी झाडाच्या आकाराकडे होतें, आणि दुसऱ्या अंगास तरण्या सिंहाचें मुख खजूरी झाडाच्या आकाराकडे होतें; सर्व मंदिरातून सभोंवार असा परिष्कार केलेला होता. २० भूमीपासून प्रवेशावरच्या प्रदेशापर्यंत खरूब आणि खजूरीझाडांचे आकार केलेले होते, आणि मंदिराची भित यानी

केलेली होती. २१ मंदिराच्या दाराचे खांब चौरस होते, आणि पवित्र स्थानाचें मुख चौरस होतें; जसा एकाचा आकार तसा दुसऱ्याचा आकार होता. २२ लांकडाची वेदी तीन हात उंच होती, आणि तिची लांबी दोन हात होती; आणि तिचे कोपरे, व तिची लांबी, व तिच्या भिंती हीं लांकडाचीं होती; आणि तो मला बोलला, कीं जें मेज परमेश्वरासमोर असतें, तें हेंच आहे. २३ आणि मंदिराला व पवित्र स्थानाला दोन कवाडें होती. २४ आणि प्रत्येक कवाडाला दोन झडपें, दोन फिरतीं झडपें होती; एका कवाडाला दोन झडपें, आणि दुसऱ्या कवाडाला दोन झडपें होती. २५ आणि जसे भिंतीवर केलेले होते, तसे त्यांजवर मंदिराच्या झडपांवर खरूब आणि खजूरीझाडांचे आकार केलेले होते; आणि देवडीसमोर बाहेर जाड लांकडी खांब होते. २६ आणि देवडीच्या बाजूकडे एका अंगास, व दुसऱ्या अंगास जाळीदार खिडक्या आणि खजूरी झाडांचे आकार हीं होती, आणि मंदिराच्या बाजूकडच्या कोठड्या आणि जाड खांब हीं होती.

अध्याय ४२.

मग त्याने मला उत्तरेकडच्या वाटेने बाहेरच्या अंगणांत बाहेर आणिलें; आणि जी कोठडी वेगळें केलेल्या स्थलासमोर, आणि जी बंदिस्तीसमोर उत्तरेकडेस होती, तीत त्याने मला आणिलें. २ शंभर हात लांबीसमोर उत्तरेकडचा प्रवेश होता, आणि रुंदी पन्नास हात होती. ३ जे वीस हात आंतल्या अंगणाला होते त्यासमोर, आणि जी चिरेबंदी बाहेरच्या अंगणाला होती तिजसमोर वरंड्यासमोर वरंडा तिहीं माझ्यानी होता. ४ आणि कोठड्यासमोर फिरण्याचें स्थान दाहा हात रुंद आंतल्याकडे होतें, वाट एक हात होती; आणि त्याचे प्रवेश उत्तरेकडेस होते. ५ आणि वरच्या कोठड्या तोकड्या होत्या; कां कीं यापेक्षा, बंदिस्तीच्या खालच्यापेक्षा, आणि मध्यमापेक्षा वरंडे उणे होते. ६ कां कीं त्या तिहीं माझ्यानी होत्या, आणि त्यास अंगणाच्या खांबासारखे खांब नव्हते; याकारितां बंदिस्त खालच्यापेक्षा आणि मध्यमापेक्षा भूमीपासून आखुड-

लेली होती. ७ आणि जे कुसू बाहेरल्याकडे कोठड्यांसमोर, बाहेरच्या अंगणाकडे, कोठड्यांपुढें होतें, त्याची लांबी पन्नास हात होती. ८ कां की ज्या कोठड्या बाहेरच्या अंगणाला होत्या, त्याची लांबी पन्नास हात होती; आणि पाहा, मंदिरासमोर शंभर हात होते. ९ आणि या कोठड्यांच्या खालतून पूर्वेकडचा प्रवेश होता, ज्या त्यातून कोणी बाहेरच्या अंगणातून त्या कोठड्यांत जातो. १० अंगणाच्या कुंसाच्या रुंदीत पूर्वेकडेस, वेगळें केलेल्या स्थलासमोर आणि बेंदिस्तीसमोर कोठड्या होत्या. ११ आणि त्यापुढची वाट, ज्या कोठड्या उत्तरेकडेस होत्या, त्यांच्या आकाराप्रमाणें होती, त्यांच्या लांबीप्रमाणें, आणि त्यांच्या रुंदीप्रमाणेंहि होती; आणि त्यांची सर्व निषण्याचीं ठिकाणें त्यांच्या बेतांप्रमाणें, आणि त्यांच्या प्रवेशांप्रमाणेंहि होती. १२ आणि ज्या कोठड्या दक्षिणेकडेस होत्या, त्यांच्या प्रवेशांसारिखा वाटेच्या तोंडास एक प्रवेश होता, जेथें दक्षिणेकडून कोणी त्यांत शिरतो, तेथें कुंसाच्या समोरासमोर ती वाट होती.

१३ आणि त्याने मला ह्मटलें, उत्तरेकडच्या कोठड्या आणि दक्षिणेकडच्या कोठड्या, ज्या वेगळें केलेल्या स्थलासमोर आहेत, त्या पवित्र कोठड्या आहेत; ज्या त्यांत जे याजक परमेश्वराजवळ येतात, ते परमपवित्र पदार्थ खातील; तेथें ते परमपवित्र पदार्थ आणि अन्नार्पण आणि पापाविषयींचें अर्पण व अपराधाविषयींचें अर्पण ठेवितील; कां की तें स्थान पवित्र आहे. १४ जेव्हां याजक त्यांत शिरतील, तेव्हां त्यानी पवित्र स्थानांतून बाहेरच्या अंगणांत जाऊं नये, परंतु ज्या वस्त्रांनी ते सेवा करीत असतात, तीं आपलीं वस्त्रें त्यानी तेथें ठेवावीं; कां की तीं पवित्र आहेत; मग ते इतरवस्त्रें लेऊन घेतील, आणि जे कांहीं लोकांसाठीं असेल त्याजवळ जातील.

१५ जेव्हां त्याने आंतल्या मंदिराचीं परिमाणें समाप्त केलीं होती, तेव्हां जे दार पूर्वेकडेस आहे त्याकडे त्याने मला बाहेर आणिलें, आणि त्याने तें सर्भोवार मापिलें. १६ त्याने पूर्वेकडेस मोजण्याच्या काठीने पांचशें काठ्या मोजण्याच्या काठीने सर्भोवार मापिल्या. १७ त्याने

उत्तरेकडेस पांचशें काठ्या मोजण्याच्या काठीने सर्भोवार मापिल्या. १८ त्याने दक्षिणेकडेस पांचशें काठ्या मोजण्याच्या काठीने मापिल्या. १९ मग त्याने पश्चिमेकडेस फिरून पांचशें काठ्या मोजण्याच्या काठीने मापिल्या. २० त्याने ते चोहों दिशांकडे मापिलें; त्याला सर्भोवार पांचशें काठ्या लांब, आणि पांचशें काठ्या रुंद कुसूं होतें; अशासाठीं की त्याने पवित्र स्थान सामान्य स्थान यांमध्ये वियोग करावा.

अध्याय ४३.

मग जे दार पूर्वेकडे होतें, त्या दाराकडे त्याने मला नेलें. २ तेव्हां पाहा, इस्राएलच्या देवाचें गौरव पूर्वेकडून आलें; आणि त्याचा शब्द बहुत पाण्याच्या शब्दासारिखा होता, आणि त्याच्या गौरवाने पृथ्वी प्रकाशित झाली. ३ आणि जो दृष्टांत म्या पाहिला, ह्मणजे जेव्हां मी नगर नाशायाला आलों, तेव्हां जो दृष्टांत म्या पाहिला, त्याच्या अभासासारिखें तें होतें; आणि जो दृष्टांत म्या खबार नदीजवळ पाहिला, त्यासारिखे दृष्टांत होते; तेव्हां मी उपडा फळें ४ आणि जे दार पूर्वेकडे होतें, त्याकडून परमेश्वराचें गौरव मंदिरांत आलें. ५ मग आंत्याने मला उचलून घेतलें, आणि मला आंतल्या अंगणांत आणिलें; आणि पाहा, परमेश्वराच्या गौरवाने मंदिर भरिलें. ६ आणि म्या त्याला मंदिरातून मला बोलतां ऐकिलें; आणि तो मनुष्य मजजवळ उभा राहिला होता.

७ आणि त्याने मला ह्मटलें, मनुष्याच्या पुत्रा, माझ्या सिंहासनाच्या स्थानाला आणि माझ्या तळपायांच्या स्थानाला, ज्या त्यांत मी इस्राएलच्या वंशामध्ये सर्वकालपर्यंत वस्ती करीन, आणि माझ्या पवित्रमामाला इस्राएलाचे जे ४४०, ते अथवा त्याचे राबे आपल्या व्यभिचारांकरितां अथवा आपल्या राबांच्या मज्जाकडून आपला उंचस्थानांत पुन्हा अप्रतिष्ठित करणार नाहीं. ८ यांनी माझ्या उंबऱ्याजवळ आपला उंबरा आणि माझ्या खांबाजवळ आपला खंभ, आणि माझ्या आणि त्यांच्यामध्ये मित स्थानांत व घोर कर्मे त्यांनी केली आहेत, त्यांकरितां

पवित्र नाम अमतिष्ठित केलें आहे; द्यणून म्या आपल्या क्रोधाने त्यांस नाहींसें केलें आहे. ९ आतां त्यांनी आपला व्यभिचार आणि आपल्या राबांची मर्जी मजपासून दूर करावी, द्यणजे मी यामध्ये सर्वकालपर्यंत वसेन.

१० मनुष्याच्या पुत्रा, तूं इस्त्राएलाच्या वंशाला मंदिर दाखीव, द्यणजे ते आपल्या अन्यायांमुळे लज्जित होतील; आणि त्यांनी बेत मापावा. ११ आणि जें सर्व त्यांनी केलें आहे, त्यामुळे जर ते लज्जित होतील, तर त्यांस मंदिराचें रूप, व त्याची रचना, व त्याची निष्ण्याची ठिकाणे, व त्याचे प्रवेश, व त्याचे सर्व आकार, व त्याचे सर्व नियम, व त्याचे सर्व प्रकार, व त्याचे सर्व नेम दाखीव; आणि त्यांच्या समक्ष लिह, आणि त्यांनी त्याचा सर्व आकार, व त्याचे सर्व नियम पाळावे, आणि ते आचरावे. १२ हा मंदिराचा नेम आहे, पर्वताच्या माथ्यावर त्याचा सर्व प्रांत सभोंवार परमपवित्र होईल; पाहा, मंदिराचा नेम हाच आहे.

१३ आणि वेदीची परिमाणें हातांप्रमाणें हींच आहेत; हात हात आणि चौगा आहे; आणि तिचें घर एक हात होईल, आणि रुंदी एक हात, आणि तिची कूड तिच्या कांठापासीं सभोंवती एक वीत होईल; आणि हा वेदीचा उंच प्रदेश होईल. १४ आणि भूमीकूडच्या तलापासून खालच्या पर्याधारापर्यंत दोन हात होतील, आणि रुंदी एक हात होईल, आणि धाकल्या पर्याधारापासून मोठ्या पर्याधारापर्यंत चार हात होतील, आणि रुंदी एक हात होईल. १५ आणि वेदी चार हात होईल; आणि वेदीपासून वरचेकडे चार शिंये होतील. १६ आणि वेदी बारा हात लांब, आणि बारा हात रुंद होईल, तें आपल्या चोहों चौकटींत चौरस होईल. १७ आणि पर्याधार आपल्या चोहों चौकटींत चौदा हात लांब, आणि चौदा हात रुंद होईल; आणि त्यासभोंवती कूड अर्धा हात होईल; आणि त्याचा खळ सभोंवता एक हात होईल; आणि वेदीच्या पादत्रया पूर्वेकडे होतील.

१८ आणि त्याने मला छटलें, मनुष्याच्या पुत्र, प्रभु परमेश्वर द्यणजे, कीं जेव्हां वेदी

तिजवर होम करावे, आणि तिजवर रक्त शिंपावें, द्यणून करितील, तेव्हां नियम हेच होतील. १९ आणि प्रभु परमेश्वर द्यणतो, कीं जे याबक लेवी जादोकाच्या संततीचे माझी सेवा करायला मजजवळ येत असतात, त्यांस तूं एक तरुण बैल पापाचें अर्पण असा देसील. २० आणि तूं त्याच्या रक्तांतलें काहींसें घेऊन वेदीच्या चोहों शिंयांवर, व पर्याधाराच्या चोहों कोपऱ्यावर, व कडेवर सभोंवती घालिशील; तसाच तूं तिला पावन व शुद्ध करिशील. २१ आणि तूं पापाचें अर्पण असा तरुण बैल घेसील, आणि कोणी त्याला मंदिराच्या नेमिलेल्या स्थलांत पवित्रस्थानाच्या बाहेर जाळील. २२ आणि दुसऱ्या दिवसीं तूं शेरडांतील निदोष बकरूं पापाचें अर्पण असें अर्पिशील; आणि याजक वेदीला पावन करितील, जसें त्यांनी तरुण बैलेंकरून तिला पावन केलें तसें. २३ त्यां पावन करणें समाप्त केलें, द्यणजे तूं एक निदोष तरुण बैल, व कळपांतून एक निदोष मेंढा अर्पिशील. २४ आणि तूं ते परमेश्वरासमोर अर्पिशील, आणि याजक त्याजवर मीठ टाकितील, आणि त्यांस परमेश्वराजवळ होम असे अर्पितील. २५ सात दिवसपर्यंत प्रतिदिवसीं तूं एक बोकड पापाच्या अर्पणासाठीं सिद्ध करिशील; आणि याजक एक तरुण बैल व कळपांतून एक मेंढा असे दोन्ही निदोष सिद्ध करितील. २६ सात दिवसपर्यंत ते वेदीला पावन करितील, आणि तिला शुद्ध करितील; आणि ते आपणांस संस्कार करितील. २७ आणि त्यांनी ते दिवस समाप्त केल्यावर असें होईल, कीं आठव्या दिवसीं आणि पुढें याजक तुमचे होम व तुमची कुशलाचीं अर्पणें वेदीवर अर्पितील; आणि मी तुझाला प्रसन्न होईन, असें प्रभु परमेश्वर द्यणतो.

अध्याय ४४.

मग बाहेरील पवित्रस्थानाचें जें दार पूर्वेकडेस आहे, त्याच्या वाटेकडून त्याने मला परत आणिलें, आणि तें बंद केलेलें होतें. २ तेव्हां परमेश्वराने मला छटलें, हें दार बंद केलेलें राहील, उघडणार नाहींत, आणि यांतून कोणी

आंत जाणार नाही; कारण की परमेश्वर इस्त्राएलाचा देव यांतून आंत गेला आहे, द्यणून हें बंद केलेलें राहिल. ३ हें अधिकाऱ्यासाठी आहे, जो अधिकारी तोच यांत परमेश्वरासमोर भाकर खायला बसेल; या दाराच्या देवडीच्या वाटेकडून तो आंत जाईल, आणि याच्या वाटेकडून बाहेर जाईल.

४ मग त्याने मला उत्तरेकडच्या दाराकडून मंदिरासमोर आणिलें; तेव्हां म्या पाहिलें, आणि पाहा, परमेश्वराच्या गौरवाने परमेश्वराचें मंदिर भरिलें; मग मी उपडा पडलों. ५ आणि परमेश्वराने मला द्यालें, मनुष्याच्या पुत्रा, तूं आपलें मन लाव, आणि परमेश्वराच्या मंदिराच्या सर्व नियमाविषयी व त्याच्या सर्व विधीविषयी जें काहीं मी तुला बोलणार आहे, तें तूं आपल्या डोळ्यांनी पाहा, आणि आपल्या कानानी ऐक; आणि तूं मंदिराच्या प्रवेशाकडे, व पवित्रस्थानाच्या सर्व निषण्याच्या ठिकाणाकडे आपलें लक्ष्य लाव. ६ आणि तूं फितूऱ्यांस, इस्त्राएलाच्या वंशांस सांग, प्रभु परमेश्वर द्यणतो, की इस्त्राएलाच्या वंशानो, तुझाला तुमच्या सर्व अघोर कर्मांतली पुष्कळ झाली आहेत. ७ कां की तुझी माझी भाकर, चरबी, आणि रक्त अर्पित असतांना असुंता हृदय व असुंती देह जे विदेशी यांस माझ्या पवित्रस्थानांत राहायला तें माझे मंदिर बाटवायला आणिलें आहे, आणि तुमच्या सर्व अघोर कर्मांमुळे त्यांनी माझा करार मोडला आहे. ८ आणि तुझी माझ्या पवित्रपदार्थांचें रक्षण केले नाही; परंतु तुझी आपणांसाठी माझ्या पवित्रस्थानांत माझ्या रक्षणाचे कर्तें ठेविले आहेत.

९ प्रभु परमेश्वर द्यणतो, की इस्त्राएलाच्या वंशामध्ये जो कोणी विदेशी असेल, त्याकडचा कोणताहि असुंती हृदय अथवा असुंती देह विदेशी माझ्या पवित्रस्थानांत शिरणार नाही. १० आणि जे इस्त्राएल मजपासून बहकून आपल्या मूर्तीकडे गेले, ते जेव्हां बहकले, तेव्हां जे लेवी मजपासून दूर गेले, ते आपल्या अन्यायाचें फल पावतील. ११ तथापि ते मंदिराच्या दारांजवळ रक्षण करितांना, आणि मंदिराची सेवा करितांना

माझ्या पवित्रस्थानांत सेवक होतील; तेच लेवी कांसाठी होमबलि व सामान्यबलि वधितल; आणि ते त्यांपुढें त्यांसाठी सेवा करायला उभे राहतील. १२ त्यांनी त्यांच्या मूर्तीसमोर त्यांसाठी सेवा केली, आणि ते इस्त्राएलाच्या वंशाला अन्यायांत पडण्याचें कारण झाले, द्यणून याकरितां म्या आपला हात त्यांजवर उंचाविला आहे, आणि ते आपल्या अन्यायाचें फल पावतील, असें प्रभु परमेश्वर द्यणतो. १३ आणि मजकडे याजकपण करायला, अथवा पवित्र स्थानांत माझ्या पवित्र पदार्थांस समीप व्हायला ते मजजवळ येणार नाहीत; परंतु ते आपली अप्रतिष्ठा, आणि जीं अघोर कर्मां त्यांनी केली आहेत, त्यांचें फलहि पावतील. १४ आणि मी त्यांस मंदिराच्या रक्षणाचे कर्तें त्यांच्या सर्व सेवेसाठी, आणि त्यांत जें काहीं काम करावें त्यासाठी करीन.

१५ परंतु जेव्हां इस्त्राएलाचे वंश मजपासून बहकून गेले होते, तेव्हां जे याजक लेवी वंशाचे संतान माझ्या पवित्रस्थानाचें रक्षण करीत राहिले, तेच माझी सेवा करायला मजजवळ येतील, आणि मला चरबी व रक्त अर्पित, द्यणून मजसमोर उभे राहतील, असें प्रभु परमेश्वर द्यणतो. १६ ते माझ्या पवित्रस्थानांत शिरतील, आणि माझी सेवा करायला ते माझ्या मजजवळ येतील, आणि ते माझे रक्षण राखतील.

१७ आणि असें होईल, की जेव्हां ते आंतल्या अंगणाच्या दारांत शिरतील, तेव्हां ते स्वच्छ पांढरीं वस्त्रें लेऊन घेतील; आणि ते आंतल्या अंगणाच्या दारांत आणि आंतल्याकडे सेवा करीत असता त्यांच्या अंगावर कांहीं लेंकर येईं नये. १८ स्वच्छ पांढऱ्या वस्त्राचीं पागोटें त्यांच्या अंगावर असोत, आणि स्वच्छ पांढऱ्या वस्त्राच्या कंबरा त्यांच्या कंबरांस असोत; त्यांनी घाघरे येण्याकडे वस्त्र नेसूं नये. १९ आणि ते बाहेरच्या अंगणांत, बाहेरच्या अंगणांत लोकांकडे बाहेर का असता आपल्या ज्या वस्त्रांनी ते सेवा करीत होते, तीं काढतील, आणि तीं पवित्र स्थानांत ठेवितील, आणि इतर वस्त्रें लेऊन येतील; आणि त्यांनी आपल्या वस्त्रांनी लोकांचें पवित्र

नये. २० आणि ते आपली मस्तकें मुंड-
णार नाहीत, आणि आपल्या मस्तकांचे केश लांब
पिंड देणार नाहीत, ते केवळ आपल्या मस्तकांचे
केश कातरतील. २१ आणि याज्ञक जेव्हा आ-
क्या अंगणांत जातात, तेव्हा कोणत्याहि याज्ञ-
काने द्राक्षरस पिंड नये. २२ आणि त्यानी
विधवा, अथवा सोडिलेली स्त्री आपल्या स्त्रिया
व्हायासाठी घेऊं नये; परंतु त्यानी इस्त्राएलाच्या
वंशाच्या बीजाच्या कन्या घ्याव्या, अथवा याज्ञका-
ची बी विधवा ती विधवा घ्यावी. २३ आणि
ते माझ्या लोकांस पवित्राचा व अपवित्राचा भेद
शिकवितील, आणि अशुद्धाचा व शुद्धाचा भेद
त्यांस कळवितील. २४ आणि वादाविषयीचा
न्याय करायला ते उभे राहतील; आणि माझ्या
न्यायाप्रमाणें तो ठरवितील; आणि ते माझ्या सर्व
सभांत माझे विधि आणि माझे नियम पाळतील;
आणि माझे शाब्बाथ दिवस पवित्र रक्षितील.
२५ आणि त्यांस विटाळ लागूं नये, द्यणून ते
कोणत्याहि मेलेल्या मनुष्याजवळ जाऊं नयेत;
तथापि बापाकरिता, अथवा आईकरिता, अथवा
पुत्राकरिता, अथवा कन्येकरिता, भावाकरिता, अ-
थवा बहीण पुरुषासीं विवाहित नव्हती तिज-
करिता ते आपणांस विटाळोत. २६ आणि त्या-
च्या पावनानंतर त्याला याज्ञक सात दिवस गणि-
तील. २७ आणि ज्या दिवसीं तो पवित्र स्थानांत,
आतल्या अंगणांत, पवित्र स्थानांत सेवा करायला
आत जातो, त्या दिवसीं त्याने आपलें पापाचें
अर्पण अर्पवें, असें प्रभु परमेश्वर द्यणतो
२८ आणि हें त्यांस वतन होईल; मी त्यांचें
वतन आहे; आणि तुम्ही त्यांस इस्त्राएलांत वि-
भाग देणार नाही; मी त्यांचा विभाग आहे.
२९ ते अज्ञाचें अर्पण व पापाचें अर्पण व अप-
राधाचें अर्पण खातील; आणि इस्त्राएलांत प्रत्येक
अर्पिलेला पदार्थ त्यांचा होईल. ३० आणि
सर्व पदार्थांच्या प्रथम फलाचा प्रथम भाग, आ-
णि सर्वांचें प्रत्येक अर्पण, तुमच्या सर्व अर्पणांतलें
काहींहि ही याज्ञकाची होतील; आणि तुम्ही
आपल्या उड्याचा प्रथम भाग याज्ञकाला द्याल,
अशासाठी की त्याने तुझ्या घरांत आशीर्वाद रा-
हवा. ३१ पश्यांतलें अथवा पक्षांतलें जें

काहीं आपसूक मेलेलें अथवा फाडिलेलें असेल,
तें याज्ञकानी खाऊं नये.

अध्याय ४५.

जेव्हा तुम्ही वतनासाठी पण पाडून देश विभा-
गाल, तेव्हा परमेश्वराला देशाचा पवित्र
भाग अर्पण कराल; लांबी पंचवीस हजार का-
ठ्या, आणि रुंदी दाहा हजार काठ्या होईल;
हा आपल्या सर्व सीमेंत सभोंवार पवित्र होईल.
१ यांतला पांचशें हात लांब, आणि पांचशें हात
रुंद प्रदेश पवित्र स्थानासाठी सभोंवार होईल;
आणि त्याला सभोंवार पन्नास हात शिंवार होईल.
२ आणि या परिमाणातून तूं लांबी पंचवीस ह-
जार, व रुंदी दाहा हजार मापशील; आणि
त्यांत पवित्र स्थान व परमपवित्र स्थान हीं होतील.
४ जे याज्ञक पवित्रस्थानाचे सेवक असतांना पर-
मेश्वराची सेवा करायला त्याजवळ येतील,
त्यांस भूमीचा पवित्र भाग होईल; तो त्यांस
घरासाठी स्थल, आणि पवित्र स्थानासाठी पवित्र-
स्थल होईल. ५ आणि जे लेवी मंदिराचे से-
वक आहेत, त्यांस वीस कोठ्यांच्या विभागासा-
ठी पंचवीस हजार लांब, आणि दाहा हजार रुंद
प्रदेश होईल.

६ आणि अर्पिलेल्या पवित्र प्रदेशासुद्धां तुम्ही
पांच हजार रुंद, आणि पंचवीस हजार लांब
प्रदेश नगराचा विभाग नेमून द्याल; तो इस्त्रा-
एलाच्या सर्व वंशाला होईल. ७ आणि अर्पिले-
ल्या पवित्र प्रदेशाच्या व नगराच्या विभागाच्या
एका अंगास, आणि दुसऱ्या अंगास अर्पिलेल्या
पवित्र प्रदेशासमोर, आणि नगराच्या विभागा-
समोर, पश्चिम सीमेपासून पश्चिमेकडेस, आणि
पूर्वसीमेपासून पूर्वेकडेस अधिकाऱ्याला विभाग हो-
ईल; आणि लांबी विभागांतले एकासमोर पश्चि-
मसीमेपासून पूर्वसीमेपर्यंत होईल. ८ त्याला
इस्त्राएलांत देशांतला विभाग भोगायासाठी हो-
ईल; आणि माझे अधिकारी पुन्हा माझ्या लो-
कांस पीडणार नाहीत; आणि ते देशाचें शेष
इस्त्राएलाच्या घराण्यास त्यांच्या वंशाप्रमाणें
देतील.

९ प्रभु परमेश्वर द्यणतो, कीं इस्त्राएलाच्या

अधिकान्यानी, तुझ्याला पुरें वाटो; बलात्कार व नासाडी दूर करा, आणि नीति व न्याय आचरा, तुझी आपली पीडनें माझ्या लोकांवरून उठवा, असें प्रभु परमेश्वर द्वाणतो. १० तुझ्या न्यायी तागडी, आणि न्यायी एफा, आणि न्यायी बाथ असो. ११ एफाचें व बाथाचें परिमाण एकच असो, द्वाणजे बाथांत होमेराचा दाहावा भाग, आणि एफांत होमेराचा दाहावा भाग मावो; त्याचें परिमाण होमेराप्रमाणें असो. १२ आणि शेकेल वीस गेरा असो; वीस शेकेल, पंच-वीस शेकेल, पंधरा शेकेल तुमचा माने असोत. १३ जें अर्पण तुझी अर्पाल तें हेंच, होमेरांतून एफाचा साहावा भाग गद्दू, आणि होमेरांतून एफाचा साहावा भाग यव द्याल. १४ आणि तेलाचा, तेलाच्या बाथाचा नियम हाच, द्वाणजे खोरांतून बाथाचा दाहावा भाग अर्पाल, तो दाहा बाथांचा होमेर आहे; कां कीं दाहा बाथ एक होमेर आहेत. १५ आणि दोनशें मॅदरांच्या कळपांतून, इस्त्राएलाच्या भरदार चरगणांतून एक कौकरू अन्नार्पण व होम व कुशालाचें अर्पण असें त्यांसाठीं प्रायश्चित्त करायला अर्पाल, असें प्रभु परमेश्वर द्वाणतो. १६ देशांतले सर्व लोक इस्त्राएलांतल्या अधिकाऱ्यासाठीं या अर्पणाकडे असत जातील. १७ आणि सणांत, आणि अमावास्यांत, आणि शाब्बाथांत, आणि इस्त्राएलाच्या वंशाच्या सर्व सभा दिवसांत होम व अन्नार्पण व पेय अर्पण हीं अधिकाऱ्याला यावीं लागतील; तो पापार्पण व अन्नार्पण व होम व कुशालाचीं अर्पणें इस्त्राएलाच्या वंशासाठीं प्रायश्चित्त करावें, द्वाणून सिद्ध करील. १८ प्रभु परमेश्वर द्वाणतो, कीं पहिल्या महिन्यांत, महिन्याच्या पहिल्या दिवसीं तूं निर्दोष तरुण बैल घेऊन पवित्र स्थानाला पावन कर. १९ आणि याजक पापबलीच्या रक्तांतलें काहींस घेऊन मंदिराच्या दाराच्या खांबांस, आणि वेदीच्या पर्याधाराच्या चोहों कोंपऱ्यांस, आणि आंतल्या अंगणाच्या दाराच्या खांबांस घालील. २० आणि महिन्याच्या सातव्या दिवसीं प्रत्येक चुकलेल्या अथवा भोळ्या-जनाकरितां तूं तसेंच करशील; आणि तुझी मंदिराला प्रायश्चित्त कराल. २१ पहिल्या महिन्यांत,

महिन्याच्या चौदाव्या दिवसीं तुझ्याला सात दिवसांचा वल्हाडण सण पाळावा लागेल; अद्दगलेली भाकर खातील. २२ आणि त्याच दिवसीं अधिकारी आपणासाठीं, आणि देवळाच्या सर्व लोकांसाठीं पापबलि असा एक बैल सिद्ध करील. २३ आणि सणाच्या साता दिवसांत, तो परमेश्वराला निर्दोष सात बैल व सात गेदे सात दिवसपर्यंत, प्रतिदिवसीं होमासाठीं सिद्ध करील; आणि प्रतिदिवसीं पापबलिसाठीं शेरद-तलें करडूं सिद्ध करील. २४ आणि तो बैलसाठीं एफाभर अन्नार्पण, आणि मॅदयासाठीं एफाभर, आणि एफासाठीं हीनभर तेल सिद्ध करील. २५ सातव्या महिन्यांत, महिन्याच्या पंधराव्या दिवसीं सणांत सात दिवसपर्यंत तो याप्रमाणें, द्वाणजे पापार्पणाप्रमाणें, होमाप्रमाणें, आणि अन्नार्पणाप्रमाणें, आणि तेलाप्रमाणें सिद्ध करील.

अध्याय ४६.

प्रभु परमेश्वर द्वाणतो, कीं आंतल्या अमावास्या जें दार पूर्वेकडेस आहे, तें साहा उघडें दिवसपर्यंत बंद केलेलें राहील; आणि अमावास्या दिवसीं उघडतील, आणि अमावास्याच्या दिवसीं उघडतील. २ आणि अधिकारी त्या दाराच्या देवडीच्या वाटेने बाहेरून आत जाईल, आणि तो दाराच्या खांबाजवळ उभा राहील, तेव्हां याजक त्याचा होम व त्याचीं कुशालाचीं अर्पणें सिद्ध करतील, आणि तो दाराच्या उंबऱ्याजवळ भजन करील; नंतर निघून जाईल; परंतु तें दार संध्याकाळपर्यंत बंद करणार नाहींत. ३ आणि शाब्बाथांत व अमावास्यांत देशांतले लोकहि त्या दाराच्या प्रवेशाजवळ परमेश्वरासमोर भजन करतील. ४ आणि शाब्बाथाच्या दिवसीं जो होम अधिकारी परमेश्वराला अर्पाल, तो साहा निर्दोष कौकरें आणि एक निर्दोष मॅदरा असो. ५ आणि मॅदयासाठीं एक एफा अन्नार्पण असो, आणि केंकरासाठीं जसें तो द्यायला समर्थ असेल तसें अन्नार्पण असो, आणि एफासाठीं हीनभर तेल असो. ६ आणि अमावास्याच्या दिवसीं जो निर्दोष तरुण बैल, आणि साहा कौकरें, आणि एक मॅदरा निर्दोष हीं यावीं लागतील. ७ आणि

बो बैलासाठी एक एफा, आणि मेंढ्यासाठी एक एफा अन्नापण सिद्ध करो, आणि कोंकरासाठी जसा त्याचा हात चालेल, तसे सिद्ध करो; आणि एफासाठी हीनभर तेल सिद्ध करो. ८ आणि अधिकारी आंत जायाचा असता त्या दाराच्या देवडीच्या वाटेने आंत जाईल, आणि त्याच्या वाटेने निघून जाईल.

९ परंतु देशांतले लोक सभादिवसांत परमेश्वरासमोर येत असता, जो उत्तरदाराच्या वाटेने भजन करायाला आंत जातो, तो दक्षिणदाराच्या वाटेने निघून जाईल; आणि जो दक्षिणदाराच्या वाटेने आंत जातो, तो उत्तरदाराच्या वाटेने बाहेर जाईल; ज्या दारातून तो आंत गेला, त्याच्या वाटेने तो परत जाणार नाही, परंतु त्याच समोरच्या दारातून बाहेर जाईल. १० आणि ते आंत जायाचे असता, अधिकारी त्यामध्ये आंत जाईल; आणि ते बाहेर जायाचे असता, बाहेर जातील. ११ आणि सणांत व सभादिवसांत अन्नापण बैलासाठी एक एफा, आणि मेंढ्यासाठी एक एफा होईल, आणि कोंकरासाठी जसे तो गायाला समर्थ असेल तसे देईल, आणि एफासाठी हीनभर तेल देईल. १२ जेव्हा अधिकारी स्वेच्छापूर्वक होम अथवा स्वेच्छापूर्वक कुशलाची अर्पणे परमेश्वराला सिद्ध करील, तेव्हा जे दार पूर्वेकडेस आहे ते द्वारपाळ त्यासाठी उघडील, मग जसा तो शाब्बाथ दिवसांत करी तसा तो आपला होम आणि आपली कुशलाची अर्पणे सिद्ध करील; नंतर तो बाहेर जाईल; आणि तो बाहेर गेल्यानंतर द्वारपाळ दार बंद करील. १३ आणि तू प्रतिदिवसी परमेश्वराला एका वर्षाचे निदोष कोंकरू होमासाठी सिद्ध करशील; रोज सकाळी ते सिद्ध करशील. १४ आणि रोज सकाळी त्यासाठी एकाचा साहावा भाग अन्नापण सिद्ध करशील, आणि हीनाचा तिसरा भाग तेल पिठांत घालायला सिद्ध करशील; हे निरंतर नियमाने नित्य परमेश्वराला अन्नापण असत जाईल. १५ सप्रमाणे याजक रोजसकाळी कोंकरू, आणि अन्नापण, आणि तेल निरंतर होमासाठी सिद्ध करीत बसतील.

१६ प्रभु परमेश्वर द्वाणतो, की जर अधिकारी आपल्या पुत्रांतल्या कोणीएकाला दान देईल, तर तो भाग त्याच्या पुत्राचा असत जाईल; तो भाग त्याचे वतनच असत जाईल. १७ परंतु तो जर आपल्या विभागांतून आपल्या सेवकांतल्या कोणीएकाला दान देईल, तर ते सुटीच्या वर्षापर्यंत त्याचे राहील; नंतर ते अधिकार्याकडे परत येईल; तर मग त्याचा विभाग त्याच्या पुत्रांसच राहील. १८ आणि अधिकार्याने लोकांच्या विभागांतून त्यास त्यांच्या वतनांतून पीडून घालवायला काही घेऊ नये; तो आपल्याच वतनांतून आपल्या पुत्रांस विभाग देईल; अशासाठी की माझ्या लोकांस प्रत्येक आपल्या वतनांतून उडवू नये. १९ मग दाराच्या बाजूकडेस जो प्रवेश होता, त्यांतून त्याने मला याजकाच्या ज्या पवित्र कोठड्या उत्तरेकडे होत्या त्यांत आणिले; आणि पाहा, तेथे दोहों बाजूस पश्चिमेकडे स्थान होतें. २० तेव्हा त्याने मला झटले, ज्या स्थानांत याजक अपराधार्पण व पापार्पण शिजवितील, ज्यांत ते अन्नापण भाजितल, ते हेंच आहे; अशासाठी की लोकांस पवित्र करायाला ते तीं घेऊन बाहेरच्या अंगणांत बाहेर जाऊ नयेत. २१ मग त्याने मला बाहेरच्या अंगणांत बाहेर आणिले, आणि मला अंगणाच्या चोहों कोंपऱ्यांकडून जाऊ दिले; आणि पाहा, अंगणाच्या प्रत्येक कोंपऱ्यांत एक अंगण होतें. २२ अंगणाच्या चोहों कोंपऱ्यांत जडलेली अंगणे चाळीस हात लांब, आणि तीस हात रुंद होती, त्या चोहों कोंपऱ्यांचे एकच परिमाण होतें. २३ आणि त्यांत सभोवतें, त्या चोहों सभोवतें कुसू होतें; आणि कुसाच्या खालच्या प्रदेशास सभोवार चुली केलेल्या होत्या. २४ मग त्याने मला झटले, ही शिजविणाऱ्यांची स्थलें आहेत, ज्या यांत मंदिराचे सेवक लोकांकडचा बलि शिजवितील.

अध्याय ४७.

मग त्याने मला मंदिराच्या प्रवेशाकडे परत आणिले, तेव्हा पाहा, मंदिराच्या उंबऱ्या खालतून पूर्वेकडेस पाण्यें निघत होतें; आणि मंदिराच्या

राचें मुख पूर्वकडेस होतें, आणि मंदिराच्या उजव्या बाजूखालतून, वेदीच्या दक्षिणांगाकडून पाण्यें उतरत वाहत होती. २ त्यानंतर त्याने मला उत्तरदाराच्या वाटेने बाहेर नेलें, आणि मला बाहेरच्या वाटेने पूर्वकडेच्या वाटेने बाहेरच्या दाराकडे फिरवून नेलें; आणि पाहा, उजव्या बाजूकडून पाण्यें वाहत होती. ३ ज्या मनुष्याच्या हातांत मापनसूत्र होतें, त्याने पूर्वकडेस बाहेर जाऊन एक हजार हात मापिले; आणि तो मला पाण्यांतून नेऊं लागला; तेव्हां पाण्यें घोंट्यांपर्यंत होती. ४ आणि तो दुसरे हजार मापून मला पाण्यांतून नेत चालिला, तेव्हां पाण्यें गुड्यांपर्यंत होती; मग तो तिसरे हजार मापून मला पाण्यांतून नेत चालिला, तेव्हां पाण्यें कंबरेपर्यंत होती. ५ त्यानंतर त्याने चौथे हजार मापिले; तेव्हां जिच्या पार मला जावत नव्हतें, असी नदी झाली; कां कीं पाण्यें पोहायाचीं पाण्यें जुंबून चालिलीं, जिच्या पार जावेना एवढी नदी झाली.

६ तेव्हां त्याने मला छटलें, मनुष्याच्या पुत्रा, त्वां हें पाहिलें आहे काय? मग त्याने मला चालवून नदीच्या कांठीं परत आणिलें. ७ जेव्हां मी परत आलों, तेव्हां पाहा, नदीच्या कांठीं एका अंगास, आणि दुसऱ्या अंगास फारफारच झाडें होती. ८ मग त्याने मला छटलें, हीं पाण्यें निघून पूर्वदेशांत जातात, आणि जंगलांतून उतरून समुद्रांत जातात; हीं समुद्रांत बाहेर आणिलीं, छणजे पाण्यें बरीं होतील. ९ आणि असें होईल, कीं जेथें कोठें नद्या येतील, तेथें जो कोणी जीवत प्राणी वागत असेल तो वांचेल; आणि फारफारच मासे होतील, कारण कीं हीं पाण्यें तेथें पोहंचतील; तेव्हां तीं बरीं होतील; आणि जेथें नदी येईल, तेथें सर्व वांचेल. १० आणि असें होईल, कीं त्याजवळ एनगदीपासून एनएग्लाइमापर्यंत धोवर उभे राहतील; तीं जाळीं पसरण्याचीं स्थाने होतील; मोठ्या समुद्रांतल्या माशांसारखे त्यांतले मासे प्रकारप्रमाणें अत्यंत बहुत होतील. ११ त्याची विखलवट व दलदलीत जागा बऱ्या होणार नाहींत; हीं खारस्थळें होतील. १२ आणि नदीजवळ तिच्या काठावर, एका अंगास

आणि दुसऱ्या अंगास, सर्व प्रकारचीं सापें देणारीं झाडें रुझून वाढतील; त्यांचीं पानें वाळणार नाहींत; त्यांचीं फलें संपणार नाहींत; ते आपल्या महीन्यांप्रमाणें नवें फल देतील; कां कीं त्यांकडून पवित्र स्थानांतून निघालीं; आणि त्यांचें फल साण्यासाठीं, आणि त्यांचें पान औषधासाठीं होईल.

१३ प्रभु परमेश्वर छणतो, कीं ज्या सीमेंत तुझी इस्त्राएलाच्या बारा वंशांप्रमाणें देश वतन कराल, ती हीच आहे; योसेफाला ते विभाग होतील. १४ आणि ज्या देशावर म्या तो तुमच्या पूर्वजांस द्यावा, छणून आला हात उंचाविला, त्याचें वतन तुझी एस्सारे कराल; आणि हा देश तुझाला विभाग पडेल. १५ आणि देशाच्या उत्तरेकडेची सीमा हेथ्लोनाकडच्या मोठ्या समुद्रापासून जदसच्या प्रदेशापर्यंत हीच आहे. १६ हमाय, बेरेसा जें सिन्नाइम दम्मेशेकेची सीमा आणि हमारेची सीमा यांमध्ये आहे तें, जें हाजेरहतीयेन ही रानाच्या सीमेकडे आहे तें. १७ आणि हमारापासून जो सीमा ती हजाएनोन दम्मेशेकेची सीमा, आणि उत्तरेकडेस आणि हमारेची सीमा होईल; आणि हें उत्तरेकडचें शेवट आहे. १८ आणि तुझी पूर्वकडचें शेवट हौरानापासून, आणि दम्मेशेकेपासून, आणि गिलादापासून, आणि यार्देनेच्या इस्त्राएल देशापासून, आणि सीमेपासून पूर्वसमुद्रापर्यंत मापाल; आणि हें पूर्वकडचें शेवट आहे. १९ आणि दक्षिण शेवट दक्षिणेकडेस, तामारापासून कादेशांतल्या विवाद पाण्यापर्यंत नदीकडे मोठ्या समुद्रापर्यंत होईल; आणि हें दक्षिण शेवट दक्षिणेकडेस आहे. २० आणि पश्चिमेकडचें शेवट सीमेपासून हमाराच्या श्रेयाच्या समोरच्या प्रदेशापर्यंत मोठा समुद्र होईल; हें पश्चिम शेवट आहे. २१ तर तुझी कपणासाठीं हा देश इस्त्राएलाच्या वंशांप्रमाणें विभागाल.

२२ आणि असें होईल, कीं तुझी कपणासाठीं, आणि जे विदेशी तुझामध्ये प्रवास करीत असतां तुझामध्ये लेंकरांस जन्म देतील त्यांनीं हा देश पण पाडून वतनासाठीं विभागल; ते तुझाला इस्त्राएलाच्या वंशामध्ये स्वदेशींप्रमाणें

असत जातील; त्यास तुझाबरोबर इस्त्राएलाच्या संग्रामार्थे विभाग प्राप्त होईल. २३ आणि असें होईल, कीं ज्या वंशांत विदेशी प्रवास करीत असेल, तेथें तुझी त्याला त्याचा विभाग द्याल, असें प्रभु परमेश्वर द्यणतो.

अध्याय ४८.

आणि वंशांचीं नामें हींच आहेत; उत्तर शेवटापासून हेथ्लोनाकडच्या प्रदेशापर्यंत, हमाथेच्या प्रवेशाकडेस, हजारएनान, दम्पेशेकेची सीमा उत्तरेकडेस, हमाथेच्या प्रदेशापर्यंत; तर ही त्याचे पूर्वपश्चिम शेवट आहेत; असा एक विभाग दानाला प्राप्त होईल. २ आणि दानाच्या सीमेपासीं पूर्व शेवटापासून पश्चिम शेवटापर्यंत, आशोराला एक विभाग प्राप्त होईल. ३ आणि आशोराच्या सीमेपासीं पूर्व शेवटापासून पश्चिम शेवटापर्यंत, नाफ्तालीला एक विभाग प्राप्त होईल. ४ आणि नाफ्तालीच्या सीमेपासीं पूर्व शेवटापासून पश्चिम शेवटापर्यंत, मनाशेला एक विभाग प्राप्त होईल. ५ आणि मनाशेच्या सीमेपासीं पूर्व शेवटापासून पश्चिम शेवटापर्यंत, एफ्राइमाला एक विभाग प्राप्त होईल. ६ आणि एफ्राइमाच्या सीमेपासीं पूर्व शेवटापासून पश्चिम शेवटापर्यंत, रउबेनाला एक विभाग प्राप्त होईल. ७ आणि रउबेनाच्या सीमेपासीं पूर्व शेवटापासून पश्चिम शेवटापर्यंत, यहूदाला एक विभाग प्राप्त होईल.

८ आणि जें अर्पण तुझी पूर्व शेवटापासून पश्चिम शेवटापर्यंत, पंचवीस हजार काठ्या रंद, आणि विभागांतल्या एकाप्रमाणें लांब अर्पाल, तें यहूदाच्या सीमेपासीं पूर्वशेवटापासून पश्चिम शेवटापर्यंत होईल; आणि त्याच्या मध्ये पवित्र स्थान होईल. ९ जें अर्पण तुझी परमेश्वरासाठीं कराल, तें पंचवीस हजार लांब, आणि दाहा हजार रंद होईल. १० आणि यांस, द्यणजे याजकांस हें पवित्र अर्पण होईल; हें उत्तरेकडेस पंचवीस हजार लांब, आणि पश्चिमेकडेस दाहा हजार रंद, आणि पूर्वेकडेस दाहा हजार रंद, आणि दक्षिणेकडेस पंचवीस हजार लांब होईल; आणि त्याच्यामध्ये परमेश्वराचें पवित्र

स्थान होईल. ११ जादोकाच्या वंशांतले जे याजक पवित्र झालेले, जे माझे रक्षण राखीत आले आहेत जेव्हा इस्त्राएलाचे वंश बहकले तेव्हा जसे लेवी बहकले तसे जे बहकले नाहींत, त्यांस हें होईल. १२ आणि भूमीच्या अर्पणातून जें अर्पिलें, तें त्यास लेवीच्या सीमेकडेस परमपवित्र होईल. १३ आणि याजकांच्या सीमेपासीं लेवीला पंचवीस हजार लांब, आणि दाहा हजार रंद प्रदेश प्राप्त होईल; अवधी लांबी पंचवीस हजार, आणि रंदी दाहा हजार होईल. १४ आणि त्यानी त्यांतलें काहीं विक्तूं नये, आणि बदलून देऊं नये, आणि भूमीचें प्रथमफल अन्याधीन करूं नये; कां कीं ते परमेश्वराला पवित्र आहे.

१५ आणि रंदीने पांच हजारांचा जो प्रदेश पंचवीस हजारांच्या प्रदेशासमोर उरलेला आहे, तो नगरसंबंधी सामान्यस्थल वस्तीसाठीं, अथवा शिवारासाठीं होईल; आणि नगरत्याच्या मध्ये होईल. १६ आणि त्याचीं परिमाणें हींच होतील; उत्तर कांठ चार हजार आणि पांचशें, आणि दक्षिण कांठ चार हजार आणि पांचशें, आणि पूर्व कांठास चार हजार आणि पांचशें, आणि पश्चिम कांठ चार हजार आणि पांचशें. १७ आणि नगरचें शिवार उत्तरेकडेस दोनशें पन्नास, आणि दक्षिणेकडेस दोनशें पन्नास, आणि पूर्वेकडेस दोनशें पन्नास, आणि पश्चिमेकडेस दोनशें पन्नास होईल. १८ आणि पवित्र अर्पिलेल्या प्रदेशासमोर जो उरलेला प्रदेश, तो लांबीने पूर्वेकडेस दाहा हजार; आणि पश्चिमेकडेस दाहा हजार होईल; आणि तो पवित्र अर्पिलेल्या प्रदेशासमोर होईल; आणि त्याचा उपज नगरसेवकांच्या अन्नासाठीं होईल. १९ आणि जे नगराची सेवा करतील, ते इस्त्राएलाच्या सर्व वंशांतून त्याची सेवा करतील. २० सर्व अर्पण पंचवीस हजार लांब, आणि पंचवीस हजार रंद होईल; तुझी नगराच्या विभागासुद्धां पवित्र अर्पण चौरस करून अर्पाल.

२१ आणि पवित्र अर्पणाच्या, आणि नगराच्या विभागाच्या एका अंगास, आणि दुसऱ्या अंगास, पंचवीस हजारांच्या अर्पणासमोर पूर्व-

सीमेपर्यंत, आणि पश्चिमेकडेस पंचवीस हजारों-समोर पश्चिमसीमेपर्यंत, जो उरलेला प्रदेश तो अधिकाऱ्याच्या विभागांसुद्धा अधिकाऱ्यास होईल; तर असेंच पवित्र अर्पण होईल; आणि त्यामध्ये मंदिराचें पवित्र स्थान होईल. २२ आणि जें अधिकाऱ्याचें आहे, त्यामध्ये लेवींचा विभाग आणि नगराचा विभाग असल्यामुळे यहुदाची सीमा आणि बन्यामीनाची सीमा यांच्या अंतरप्रदेशीं अधिकाऱ्यास कांहींसें होईल.

२३ आणि बरकड जे वंश त्यांस असें प्राप्त होईल, हाणजे पूर्व शेवटापासून पश्चिम शेवटापर्यंत, बन्यामीनाला एक विभाग प्राप्त होईल. २४ आणि बन्यामीनाच्या सीमेपासीं पूर्व शेवटापासून पश्चिम शेवटापर्यंत, शिमोनाला एक विभाग प्राप्त होईल. २५ आणि शिमोनाच्या सीमेपासीं पूर्व शेवटापासून पश्चिम शेवटापर्यंत, इसाखाराला एक विभाग प्राप्त होईल. २६ आणि इसाखाराच्या सीमेपासीं पूर्व शेवटापासून पश्चिम शेवटापर्यंत, जवूलुनाला एक विभाग प्राप्त होईल. २७ आणि जवूलुनाच्या सीमेपासीं पूर्व शेवटापासून पश्चिम शेवटापर्यंत, गादाला एक विभाग प्राप्त होईल. २८ आणि गादाच्या सीमेपासीं दक्षिण शेवटास दक्षिणेकडेस, नामारापासून का-

देशांतल्या विवाद पाण्यांपर्यंत नदीकडे मोठ्या समुद्रापर्यंत सीमा होईल. २९ जो देश तुदी पण पाडून इस्राएलाच्या वंशांला वतनासाठीं विभागाल, तो हाच आहे; आणि त्यांचे विभाग हेच आहेत; असें प्रभु परमेश्वर हाणजे.

३० आणि नगराच्या निषण्याचे प्रदेश हेच आहेत, उत्तर कांठास चार हजार पांचशें मानें; ३१ आणि नगराचीं दारें इस्राएलाच्या वंशांच्या नामाप्रमाणें होतील; उत्तरेकडेस तीन दारें होतील; एकरउबेनाचें दार, एक यहुदाचें दार, एक लेवीचें दार. ३२ आणि पूर्व कांठास चार हजार पांचशें मानें; आणि तीन दारें होतील; आणि एक सेफाचें दार, एक बन्यामीनाचें दार, एक दानचें दार. ३३ आणि दक्षिण कांठास चार हजार पांचशें मानें; आणि तीन दारें होतील; एक शिमोनचें दार, एक इसाखाराचें दार, एक जवूलुनाचें दार. ३४ पश्चिम कांठास चार हजार पांचशें मानें, आणि त्यांचीं तीन दारें होतील; एक गदाचें दार, एक आशोराचें दार, एक नाफतालीचें दार. ३५ सभोंवतीं अठरा हजार मानें होतील; आणि त्या दिवसापासून नगराचें नाम, परमेश्वर तेंच आहे, असें असत जाईल.

दानीयेलाचें पुस्तक.

अध्याय १.

यहूदाचा राजा यहोयाकीम याच्या राज्याच्या तिसऱ्या वर्षांत बाबेलेच्या नबूखद्रेज्जार राजाने यरूशालेमेस येउन तिला वेढा घातला. २ आणि प्रभूने यहूदाचा राजा यहोयाकीम आणि देवाच्या घरच्या पात्रांतला भाग त्याच्या हातीं दिला; मग त्याने त्यास शिनार देशांत आपल्या देवाच्या घरास नेलें; आणि तीं पात्रें त्याने आपल्या देवाच्या भांडागारांत आणिलीं.

३ आणि राजाने शंडांच्या अश्शनाज अंधाऱ्याला सांगितलें, कीं त्याने इस्राएलाच्या वंशांतले, आणि राजकीय संतर्तांतले, आणि अधिपतींतले कितीएक मुलगे आणावे; ४ ते मुलगे असे असावे कीं, ज्यांच्या अंगां कांहीं कलंक नाही, आणि जे सुंदर, आणि सर्व बोधांत निपुण, आणि ज्ञानाने संपन्न, आणि विद्येंत प्रवीण, अणखी ज्यांच्या ठायीं राबाच्या वाड्यांत उभें राहण्याचें सामर्थ्य असेल, आणि ज्यांस खासऱ्यांची विद्या आणि भाषा शिकवावी. ५ आणि राजाने त्यांसाठीं राजाच्या अन्नांतला आणि त्याच्या पिण्याच्या द्राक्षारसांतला नित्याचा वाटा नेमिला; अशासाठीं कीं त्यांस तीन वर्षे पोषिलें, कारण जे तीं समाप्त झाल्यावर ते राजापुढें उभे राहावे. ६ आणि त्यांमध्ये यहूदाच्या वंशांतले दानीयेल, हनान्या, मीशाएल, आणि अजार्या हे होते. ७ आणि शंडांच्या अधिकाऱ्याने त्यांस नामें ठेविलीं, तीं दानीयेलाला बेलटशाज्जार, आणि हनान्याला शद्राख, आणि मीशाएलाला मेशाख, आणि अजार्याला अबेदनगो, अशीं नामें ठेविलीं.

८ आणि दानीयेलाने आपल्या मनांत निश्चय केला, कीं मी आपणाला राजाच्या अन्नाने अथवा त्याच्या पिण्याच्या द्राक्षारसाने विटाळणार नाहीं; कारण त्याने शंडांच्या अधिकाऱ्याजवळ

विनंती केली, कीं म्या आपणाला विटाळूं नये. ९ तर देवाने दानीयेलाला शंडांच्या अधिकाऱ्यापुढें कृपा आणि करुणा दिल्ली होती. १० मग शंडांच्या अधिकाऱ्याने दानीयेलाला घाटलें, माझ्या ज्या प्रभु राजाने तुमचें खाणें व तुमचें पिणें नेमिलें आहे, त्याला मी भित्तों; कां कीं तुमच्या प्रकारचे जे मुलगे त्यांच्या मुखापेक्षां तुमचीं मुखें त्याला कां म्लान दिसावीं? मग मी राजाकडे डोकें गमावायाजोगा दोषी होईं असें करांल. ११ नंतर जो शंडांच्या अधिकाऱ्याने दानीयेल, हनान्या, मीशाएल, आणि अजार्या यांजवर नेमिला होता, त्या मेलजाराला दानीएलाने घाटलें, १२ त्यां आपल्या सेवकांस दाहा दिवसपर्यंत पारखावें; आणि त्या आद्वाला द्विदलधान्य खायला आणि पाणी प्यायला द्यावें. १३ मग आमचीं रूपें, आणि जे मुलगे राजाचें अन्न खातात त्यांचीं रूपें तुजसमक्ष पाहण्यांत यावीं; मग जसें तुला दिसेल तसें तूं आपल्या सेवकांस कर. १४ तेव्हां त्याने या गोष्टीविषयी त्यांचें ऐकिलें, आणि त्यांस दाहा दिवस पारखिलें. १५ मग दाहा दिवस समाप्त झाल्यावर त्यांचीं रूपें, जे सर्व मुलगे राजाचें अन्न खात असत, त्यांच्या रूपपेक्षां चांगलीं आणि पुष्ट दिसलीं. १६ कारणून मेलजाराने त्यांचा अन्नाचा भाग आणि त्यांचा प्यायाचा द्राक्षारस काढिला; आणि त्यांस द्विदलधान्य देता झाला.

१७ आणि देवाने त्या चौघां मुलगांस सर्व विद्येंत आणि बोधांत ज्ञान आणि समज हीं दिल्लीं; आणि दानीयेल सर्व दृष्टांत आणि स्वप्न याविषयीं विवेकी होता. १८ मग ज्या दिवसांच्या समाप्तिस त्यांस आंत आणावें, कारणून राजाने आज्ञा केली होती, ते गेल्यावर शंडांच्या अधिकाऱ्याने त्यांस नबूखद्रेज्जारापुढें आंत आणिलें. १९ तेव्हां राजाने त्यांसीं संभाषण केलें; आणि त्या सर्वांमध्ये दानीयेल, हनान्या, मीशा-

एल, आणि अजायां यांसारखा कोणी सांपडला नाहीं; मग ते राजापुढें उभे राहते झाले. २० आणि ज्या कोणत्याहि बोधाच्या अथवा विवेकाच्या गोष्टीविषयीं राजाने त्यांस पुसिलें, तींत ते त्याला, जे सर्व दैवज्ञ आणि ज्योतिषी त्याच्या सर्व राष्ट्रांत होते, त्यांपेक्षां दसपट उत्कृष्ट सांपडले. २१ आणि खोरेश राजाच्या पहिल्या वर्षापर्यंत दानीयेल होता.

अध्याय २.

आणि नबूखद्रेज्जाराच्या राज्याच्या दुसऱ्या वर्षांत नबूखद्रेज्जाराने स्वप्न पाहिले, मग त्याचा आत्मा व्याकुल झाला, आणि त्याला निद्रा लागेना. २ तेव्हां राजाने आज्ञा केली, कीं दैवज्ञ आणि ज्योतिषी आणि दैवप्रभू आणि खासदी यांस बोलवावें, अशासाठीं कीं त्यानी राजाला त्याचे स्वप्न प्रगट करावे; मग ते आंत येऊन राजापुढें उभे राहिले. ३ तेव्हां राजा त्यांस झणाला, म्या स्वप्न पाहिला आहे, आणि तो स्वप्न म्या जाणावा झणून माझा आत्मा व्याकुल झाला आहे. ४ मग खासदी अरामी भाषेने राजाला बोलले, हे राजा, सदासर्वकाळपर्यंत जीवत ऐस; तूं आपल्या सेवकांस स्वप्न सांग, झणजे आढी त्याचें व्याख्यान सुचवून दाखवूं. ५ राजाने खासद्याला उत्तर करितांना झटलें, गोष्ट माझ्या मनांतून गेली; जर स्वप्न आणि त्याचें व्याख्यान मला तुझी कळविणार नाहीं, तर तुमचे तुकडे तुकडे करण्यांत येतील, आणि तुमचीं घरे ढीग करण्यांत येतील. ६ परंतु जर तुझी मला स्वप्न आणि त्याचें व्याख्यान सुचवून दाखवाल, तर तुझाला मजकडून दानें व वसनें व मोठा सन्मान प्राप्त होतील; तर मग मला स्वप्न आणि त्याचें व्याख्यान सुचवून दाखवा. ७ ते पुन्हा उत्तर करित झणाले, राजाने आपल्या सेवकांस स्वप्न सांगावा, झणजे आढी त्याचें व्याख्यान सुचवून दाखवूं. ८ राजा उत्तर करित झणाला, तुझी पाहतां, कीं गोष्ट माझ्या मनांतून गेली, याकरितां तुझी वेळ घालवीत आहां, असें मी निश्चयें जाणतो. ९ परंतु जर तुझी मला स्वप्न कळविणार नाहीं, तर तुझाविषयीं एकच

ठराव आहे; आणि काल फिरे तोंपर्यंत तुझी खोटी व दुष्ट गोष्ट मजपुढें सांगायाला सिद्ध केली आहे; तर मग मला स्वप्न सांगा, झणजे मी जाणें, कीं तुझी त्याचें व्याख्यान सुचवायाला समर्थ आहां.

१० खासदी राजापुढें उत्तर करित झणाले, राजाची गोष्ट सुचवायाला समर्थ आहे अमर्त्य मनुष्य पृथ्वीवर नाहीं; झणून कोणत्याहि दैवज्ञाला, ज्योतिष्याला, अथवा खासद्याला कोणत्याहि राजाने, प्रभूने, अथवा अधिकाऱ्याने असी गोष्ट कधीं पुसली नाहीं. ११ आणि ज्या गोष्टीविषयीं राजा पुसतो ती भारी आहे, आणि ज्या वेळाचें राहणें मनुष्यजातीसीं नाहीं, त्यांचून तो राजापुढें सुचवायास समर्थ आहे असा दुसऱ्या कोणी नाहीं. १२ यामुळे राजाने फार क्रोधित व कोपित होऊन बाबेलेंतल्या सर्व विद्वानां नाश करायला आज्ञा केली. १३ मग विद्वानां वधावें, झणून ठराव निघाला; आणि त्यानें दानीयेल व त्याचे सोबती यांस वधावें, झणून शोधिलें.

१४ तेव्हां राजरक्षकांचा नायक जो अर्योक बाबेलेंतल्या विद्वानांस वधायास निघाला, त्याला दानीयेलाने शहाणपणाने व विवेकाने उत्तर दिलें. १५ तो राजाच्या अर्योक नायकाला उत्तर करित झणाला, राजापासून ठराव एवढ्या उत्तराकडे कां निघाला? तेव्हां अर्योकाने दानीयेलला गोष्ट कळविली. १६ मग दानीयेलाने आंत जाऊन राजापासीं मागितलें, कीं मला वेळ द्यावा, झणजे मी राजाला व्याख्यान सुचवून दाखवीन. १७ तेव्हां दानीयेलाने आपल्या घरास जाऊन आपले सोबती जे हनान्या, मीशाएल, आणि शबर्या त्यांस गोष्ट कळविली. १८ अशासाठीं कीं त्यांनी आकाशातील देवाजवळ या रहस्याविषयीं दया मागाव्या: दानीयेल आणि त्याचे सोबती शंका नाश बाबेलेंतल्या वरकड विद्वानांबरोबर न व्हात झणून.

१९ नंतर तें रहस्य दानीयेलाला राबोका दृष्टांतांत प्रगट झालें; तेव्हां दानीयेलाने आकाशातील देवाचें सुवंदन केलें. २० दानीयेल उत्तर करित झणाला, देवाचें नाम सदासर्वकाल

सुवर्दित असो; कां कीं बुद्धि व शक्ति त्याच्या आहेत. २१ आणि तो कालास व समयास फिरवितो; तो राजास स्थानभ्रष्ट करितो, आणि राजास स्थापितो; तो विद्वानास बुद्धि, आणि विद्वान्या कुशलास ज्ञान देतो. २२ तो गंभीर व गुप्त गोष्टी प्रगट करितो; जें अंधारांत असेल तें तो जाणतो, आणि प्रकाश त्यासीं राहतो. २३ हे माझ्या पूर्वजांच्या देवा, त्वां मला बुद्धि व शक्ति दिल्या आहेत, आणि जें आम्ही तुजजवळ मागितलें, तें त्वां आतां मला कळविलें आहे, ह्मणून मी तुझा उपकार मानितों आणि तुला स्तुतितां; कां कीं त्वां आम्हाला राजाची गोष्ट कळविली आहे.

२४ याकरितां राजाने जो अर्थीक बाबेलेंतल्या विद्वानास वधायास नेमिला होता, त्याजकडे दानीयेल आंत गेला; तो आंत जाऊन त्याला असें ह्मणाला, कीं त्वां बाबेलेंतल्या विद्वानांचा नश करूं नये; मला राजाजवळ आंत ने; ह्मणजे मी राजाला व्याख्यान सुचवून दाखवीन. २५ तेव्हां अर्थीकाने त्वरेकरून दानीयेलाला राजासमोर आंत नेलें, आणि त्याला असें सांगितलें, कीं जो पुरुष राजाला व्याख्यान कळवील, असा यहूदाच्या पाडावांमध्ये मला सांपडला आहे. २६ ज्याचें नाम बेलशत्झार त्या दानीयेलाला राजा उत्तर करितां ह्मणाला, जो दृष्टांत म्या पाहिला तो आणि त्याचें व्याख्यान मला कळवायास तूं समर्थ आहेस काय? २७ दानीयेल राजापुढें उत्तर करित ह्मणाला, ज्या रहस्याविषयी राजा पुसतो, तें राजाला सुचवायाला विद्वान, ज्योतिषी, दैवज्ञ, अथवा अंत्रज्ञ समर्थ नाहींत; २८ परंतु जो रहस्यें प्रगट करितो, असा देव आकाशांत आहे, आणि जें पुढल्या दिवसांत घडायचें आहे, तें नबूखद्रेन्जार राजाला तो कळवितो आहे; तुझा स्वप्न आणि तुझ्या पलंगावर तुझ्या मस्तकांतले दृष्टांत हेच होते. २९ हे राजा, यापुढें काय घडायचें असेल, अशा कल्पना तुझ्या पलंगावर तुझ्या मनांत आल्या; आणि जें घडायचें आहे, तें जो रहस्य प्रगट करणारा आहे तो तुला कळवितो आहे. ३० तर कोणत्याहि जीवत मनुष्यापेक्षा अधिक जी बुद्धि माझ्या ठायीं

असेल, तिजमुळें हें रहस्य मला प्रगट झालें आहे, असें नव्हे, परंतु जे राजाला व्याख्यान कळविणार आहेत, त्यांकरितां आणि त्वां आपल्या हृदयाच्या कल्पना जाणाव्या, ह्मणून हें मला प्रगट झालें आहे.

३१ हे राजा, तूं दृष्टांत पाहत होतास, तेव्हां पाहा, एक मोठी मूर्ति; ज्या मोठ्या मूर्तीचें तेज उत्कृष्ट होतें, ती तुजसमोर उभी राहिली; आणि तिचें रूप भयंकर होतें. ३२ त्या मूर्तीचें शिर उत्तम सोन्याचें होतें, आणि तिचा उर व तिचे बाहु रुप्याचे होते, आणि तिचें पोट व तिच्या मांड्या हीं पित्तलाचीं होती. ३३ तिच्या नळगुड्या लोखंडाच्या होत्या, आणि तिच्या पायांतला एक अंश लोखंडाचा, आणि त्यांतला दुसरा अंश मातीचा होता. ३४ एक दगड हातांच्या कर्मावांचून छेदिला, आणि त्याने त्या मूर्तीला तिच्या लोखंडाच्या व मातीच्या पायांवर हाणिलें, आणि ते ठेंचून टाकिले, तोंपर्यंत तूं पाहत होतास. ३५ तेव्हां एकदांच लोखंड, माती, पित्तल, रुपें, आणि सोनें ठेंचून गेलीं, आणि उन्हाळ्याच्या खळ्यांतल्या भुसासारिखीं झालीं; आणि वाऱ्याने तीं उडविलीं, आणि त्यांस कांहीं ठिकाणा सांपडला नाहीं; मग ज्या दगडाने मूर्तीला हाणिलें, तो मोठा पर्वत झाला, आणि त्याने सर्व पृथ्वी भरिली.

३६ हाच स्वप्न आहे; आणि याचें व्याख्यान आम्ही राजापुढें सांगूं. ३७ हे राजा, तूं राजांचा राजा आहेस, कां कीं आकाशांतल्या देवाने तुला राज्य, सामर्थ्य, व पराक्रम, आणि गौरव दिल्लें आहेत. ३८ आणि जेथें कोर्टें मनुष्यजाति वसती, तेथल्या भूमीवरले पशु आणि आकाशांतले पक्षी त्याने तुझ्या हातीं दिल्ले आहेत; आणि त्या सर्वांवर तुला प्रभुत्व दिल्लें आहे; तें सोन्याचें शिर तूं आहेस. ३९ आणि तुझ्यानंतर तुझ्यापेक्षा नीच, असें दुसरें राज्य उत्पन्न होईल; मग जें सर्व पृथ्वीवर प्रभुत्व करील, असें अन्य तिसरें राज्य पित्तलाचें उत्पन्न होईल. ४० आणि चौथें राज्य लोखंडासारिखें बळकट होईल; जसें लोखंड सर्व पदार्थास ठेंचितें, आणि दांत करितें तसें; आणि जसें लोखंड या सर्वांचा

चुराडा करितें, तसें तें ठेंचील आणि चुराडा करील. ४१ आणि जसें त्या तिच्या पायांचा आणि तिच्या पायांच्या बोटांचा एक अंश कुंभाराच्या मातीचा, आणि त्यांचा दुसरा अंश लोखंडाचा पाहिला, तसें राज्य भिन्न होईल; तथापि त्यांत लोखंडाचा बळकटपणा होईल, जसें त्यां लोखंड चिकण मातीसीं मिसळलेलें पाहिलें तसें. ४२ आणि जसा तिच्या पायांच्या बोटांचा एक अंश लोखंडाचा, आणि त्यांचा दुसरा अंश मातीचा होता, तसा राज्याचा एक भाग बळकट होईल, आणि त्याचा दुसरा भाग मोडका होईल. ४३ आणि जसें त्यां लोखंड चिकण मातीसीं मिसळलेलें पाहिलें, तसे ते लोक आपणांस मनुष्यसंततीसीं मिश्रित करतील; परंतु जसें लोखंड मातीसीं मिसळत नाहीं, तसे ते एकमेकांसीं लगटणार नाहींत. ४४ आणि या राजांच्या दिवसांत जें कधीं नाहींसें होणार नाहीं, असें राज्य आकाशांतला देव स्थापिल; आणि तें राज्य अन्यलोकांकडे सोडण्यांत येणार नाहीं, तें हीं सर्व राज्यें मोडून नाहींसीं करील, आणि तें सर्वकालपर्यंत टिकेल. ४५ जसें तो दगड हाताच्या कर्मावाचून पर्वतांतून छेदिला, आणि त्याने लोखंड, पित्तल, माती, रुपें, आणि सोनें हीं ठेंचून टाकिलीं, असें त्यां पाहिलें; तर यानंतर जें व्हायाचें आहे, तें मोठ्या देवाने राजाला कळविलें आहे; आणि स्वप्न निश्चित आहे, आणि त्याचें व्याख्यान विश्वासास योग्य आहे.

४६ तेव्हां नबूखद्रेज्जार राजाने उपडें पडून दानीयेलाचें भजन केलें, आणि आज्ञा केली, कीं त्याला अर्पण व सुगंधि वाहावे. ४७ राजा दानीयेलाला उत्तर करित द्याणाला, तूं हें रहस्य प्रगट करायलास समर्थ झालास; तर निश्चयें तुमचा देव देवांचा देव, आणि राजांचा प्रभु, आणि रहस्य प्रगट करणारा आहे. ४८ तेव्हां राजाने दानीयेल श्रेष्ठजन केला, आणि त्याला बहुत मोठीं दानें दिलीं, आणि त्याला बाबेलेच्या सर्व परगण्यावर अधिकारी, आणि बाबेलेतल्या सर्व विद्वानांवरच्या अधिपतींचा मुख्य केलें. ४९ मग दानीयेलाने राजाजवळ निवृत्ती केली, तेव्हां राजाने शद्राख, मेशाख, आणि अबेद्रगो बाबे-

लेच्या परगण्याच्या कारभारावर नेमिले, आणि दानीयेल राजाच्या दरबारांत बसे.

अध्याय ३.

नबूखद्रेज्जार राजाने एक सोन्याची मूर्ति केली, तिची उंची साठ हात, आणि तिची रुंदी साहा हात होती; त्याने ती बाबेल परगण्यांत त्या दूरा पटांगणांत स्थापिली. २ तेव्हां नबूखद्रेज्जार राजाने जी मूर्ति स्थापिली होती, तिच्या प्रतिष्ठा करण्यास अधिपति, अधिकारी, आणि सेनापति, न्यायाधीश, भांडारी, मंत्री, प्रांतध्यक्ष आणि सर्व देशाध्यक्ष, यावे, दणून त्यांस एक ठायाला नबूखद्रेज्जार राजाने पाठविलें. ३ जे जी मूर्ति नबूखद्रेज्जार राजाने स्थापिली होती, तिच्या प्रतिष्ठा करण्यास अधिपति, अधिकारी आणि सेनापति, न्यायाधीश, भांडारी, मंत्री, प्रांतध्यक्ष, आणि सर्व देशाध्यक्ष, एकत्र मिळाले; आणि जी मूर्ति नबूखद्रेज्जाराने स्थापिली होती, तिच्या समोर उभे राहिले. ४ तेव्हां एक आवाज मोठ्याने पुकारला, कीं अहो लोकानो, बळीनो, आणि भाषानो, तुझाला आज्ञा केली आहे कीं, ५ ज्या वेळेस तुम्ही करणा, बांसरी, चंग, कलुगें, वीणा, तंबुरा, यांचा शब्द आणि सर्व प्रकारांचें वादन ऐकाल, तेव्हां तुम्ही पायां पडवें, आणि जी सोन्याची मूर्ति नबूखद्रेज्जार राजाने स्थापिली आहे, तिजला भजावें. ६ आणि जो कोणी पायां पडत नाहीं, आणि भजन करित नाहीं, तो त्याच घटिकेस जळत्या अग्नीच्या भस्मीमध्ये टाकण्यांत येईल. ७ याकरितां ज्या वेळेस लोकानी करणा, बांसरी, चंग, अलुगें, वीणा, यांचा शब्द आणि सर्व प्रकारांचें वादन ऐकिलें, तेव्हां सर्व लोकानी, जातीनी, आणि भाषानी पायां पडून जी सोन्याची मूर्ति नबूखद्रेज्जार राजाने स्थापिली होती, तिजला भजिलें.

८ याकरितां त्या वेळेस कितीएक स्त्रियांनी जवळ येऊन यहुयांस दोष लाविला. ९ त्याने नबूखद्रेज्जार राजाला बोलतां द्यालें, हे राजा, सर्वकालपर्यंत जीवत ऐस. १० हे राजा, तूं ठराव केला, कीं प्रत्येक जो करणा, बांसरी, चंग, अलुगें, वीणा, आणि तंबुरा, यांचा शब्द आ-

१ सर्व प्रकारांचें वादन ऐकेल, त्याने सोन्याच्या तीला पायां पडून भजावें. ११ आणि जो णी पायां पडत नाहीं, आणि भजन करीत हीं, तो जळत्या अग्नीच्या भट्टीमध्ये टाकण्यांत ईल. १२ त्यां बाबेल परगण्याच्या कारभावर नेमिले, असे जे कितीएक यहूदी, शद्राख, मेशाख, आणि अबेदनगो आहेत; त्या पुरुषांनी राजा, तुला मानिलें नाहीं; ते तुझ्या देवाची सेवा करीत नाहींत, आणि त्यां जी सोन्याची मूर्ति स्थापिली आहे, तिला भजत नाहींत.

१३ तेव्हां नबूखद्रेज्जाराने रोषाने व कोपाने आज्ञा केली, कीं शद्राख, मेशाख, आणि अबेदनगो आणावे; तेव्हां त्यांनी ते पुरुष राजापुढें आणिले. १४ नबूखद्रेज्जार त्यांस बोलत झाला, अहो शद्राख, मेशाख, आणि अबेदनगो, तुम्ही संकल्प करून माझ्या देवांची सेवा करीत नाहीं काय? आणि जी सोन्याची मूर्ति म्या स्थापिली आहे, तिला तुम्ही भजत नाहीं काय? १५ तर ज्या वेळेस तुम्ही करणा, बांसरी, चंग, अलगुजें, वीणा, आणि तंबुरा, यांचा शब्द आणि सर्वप्रकारांचें वादन ऐकाल, तेव्हां पायां पडायाला आणि जी मूर्ति म्या केली आहे तिला भजाला बर तुम्ही आतां सिद्ध आहां, तर बरें; परंतु जर तुम्ही भजन करणार नाहीं, तर त्याच घटकेस तुम्ही जळत्या अग्नीच्या भट्टीमध्ये टाकण्यांत याल; आणि जो देव तुम्हाला माझ्या हातांतून सोडवील, तो कोणता आहे? १६ शद्राख, मेशाख, आणि अबेदनगो राजाला उत्तर करीत झणाले, हे नबूखद्रेज्जारा, तुला या आज्ञेविषयीं उत्तर द्यायला आम्ही अगत्य धरीत नाहीं. १७ जर असें असेल, तर आमच्या ज्या देवाची सेवा आम्ही करितों, तो आम्हाला जळत्या अग्नीच्या भट्टींतून सोडवायला समर्थ आहे; आणि हे राजा, तो आम्हाला तुझ्या हातांतून सोडवील. १८ परंतु जरी नाहीं, तरी हे राजा, तुला कळो, कीं आम्ही तुझ्या देवाची सेवा करणार नाहीं, आणि जी सोन्याची मूर्ति त्यां स्थापिली आहे, तिला आम्ही भजणार नाहीं.

१९ तेव्हां नबूखद्रेज्जार कोपाने भरिला, आणि शद्राख, मेशाख, आणि अबेदनगो यांकडे

त्याच्या मुखाचें रूप पालटलें; मग त्याने बोलतांना आज्ञा केली, कीं भट्टीला जेवढें तापन करीत असत, तेवढ्यापेक्षां सातपट तापन तिला करावें. २० आणि त्याच्या सैन्यांत जे बलिष्ठ पुरुष होते, त्यांस त्याने आज्ञा दिव्ही, कीं त्यांनी शद्राख, मेशाख, आणि अबेदनगो यांस बांधून जळत्या अग्नीच्या भट्टीमध्ये टाकावें. २१ तेव्हां ते पुरुष आपले अंगरखे, मोजे, पागोट्टी यांत आणि आपल्या दुसऱ्या वस्त्रांत बांधिले, आणि जळत्या अग्नीच्या भट्टीमध्ये टाकिले. २२ तर राजाची आज्ञा तीव्र होती, आणि भट्टी फारच तापली होती, यामुळे ज्या पुरुषांनी शद्राख, मेशाख, आणि अबेदनगो यांस चढविलें, त्यांस अग्नीच्या जाळाने ठार मारिलें. २३ आणि ते तिघे पुरुष शद्राख, मेशाख, आणि अबेदनगो जळत्या अग्नीच्या भट्टीमध्ये बांधिलेले पडले. २४ तेव्हां नबूखद्रेज्जार राजा विस्मित झाला, आणि त्वरेने उठून आपल्या मंत्र्यांस बोलत झणाला, आम्ही तिघे पुरुष अग्नीमध्ये बांधिलेले टाकिले नाहींत काय? ते राजाला उत्तर करीत झणाले, निश्चयें, हे राजा. २५ तो उत्तर करीत बोलला, पाहा, मी चौघे पुरुष मोकळे अग्नीमध्ये फिरतां पाहतों, आणि त्यांस कांहीं उपद्रव झाला नाहीं; आणि चौथ्याचें रूप देवाच्या पुत्रासारखें आहे.

२६ तेव्हां नबूखद्रेज्जार जळत्या अग्नीच्या भट्टीच्या दाराजवळ जाऊन बोलत झणाला, अहो शद्राख, मेशाख, आणि अबेदनगो, परात्पर देवाचे सेवकहो, तुम्ही निघून या; तेव्हां शद्राख, मेशाख, आणि अबेदनगो अग्नीच्या मध्यांतून निघाले. २७ आणि अधिपति, अधिकारी, आणि सेनापति, आणि राजमंत्री, यांनी एकत्र मिळून ते पुरुष पाहिले, ज्यांच्या शरीरांवर अभिप्रबल झाला नव्हता, आणि त्यांच्या डोयांचे केशहि हुरपळले नव्हते, आणि त्यांचीं वस्त्रें पालटलीं नव्हतीं, आणि अग्नीचा वासहि त्यांजवर गेला नव्हता. २८ मग नबूखद्रेज्जार बोलत झणाला, शद्राख, मेशाख, आणि अबेदनगो यांच्या ज्या देवाने आपला दूत पाठवून, आपल्या ज्या सेवकांनी त्यांजवर भाव ठेविला, आणि राजाची आज्ञा पालटली, आणि त्यांनी

आपल्या देवावांचून कोणत्याहि देवाला सेवूं नये, भजूं नये झणून आपलीं शरीरें दिल्लीं, त्यांस सोडविलें आहे, तो सुर्वदित असो. २९ याकरितां मी ठराव करितों, कीं जे कोणतेहि लोक, जाती, अथवा भाषा, शद्राख, मेशाख, आणि अबेदनगो यांच्या देवाविरुद्ध कांहीं अनुचित झणतील, यांचे तुकडे तुकडे करण्यांत येतील, आणि त्यांचीं घरें ढीग करण्यांत येतील; कां कीं जो याप्रमाणें सोडवायास समर्थ आहे, असा दुसरा कोणताहि देव नाहीं. ३० तेव्हां राजाने शद्राख, मेशाख, आणि अबेदनगो यांस बाबेल परगण्यांत वाढविलें.

अध्याय ४.

सर्व लोक, जाति, भाषा जीं सगळ्या पृथ्वीवर वसतात, त्यांस नबूखद्रेज्जार राजा झणतो, कीं तुमचें कुशल वाढो. २ परात्पर देवाने मजकडे जे उत्पात आणि चमत्कार केले आहेत, ते सांगून दाखवायाला मला बरें वाटलें आहे. ३ त्याचे उत्पात केवढे मोठे, आणि त्याचे चमत्कार केवढ्या पराक्रमाचे आहेत? त्याचें राज्य सनातन राज्य, आणि त्याचें प्रभुत्व युगानुयुगच आहे.

४ मी नबूखद्रेज्जार आपल्या घरांत स्वस्थ, आणि आपल्या वाड्यांत टवटवीत होतों. ५ म्या स्वप्न पाहिला, आणि त्याने मला भयभीत केलें, आणि माझ्या कल्पना आणि माझ्या मस्तकांतले दृष्टांत यांनी मला माझ्या पलंगावर व्याकुळ केलें. ६ मग म्या ठराव केला, कीं बाबेलेंतल्या सर्व विद्वानांस मजसमोर आंत आणावें, अशासाठी कीं त्यांनी मला स्वप्नाचें व्याख्यान कळवावें. ७ तेव्हां दैवज्ञ, ज्योतिषी, खासदी, आणि अंत्रज्ञ आंत आले; आणि म्या त्यांसमोर स्वप्न सांगितला, परंतु त्यांनी मला त्याचें व्याख्यान कळविलें नाहीं.

८ परंतु शेवटीं ज्याचें नाम माझ्या देवाच्या नामाप्रमाणें बेलटशाज्जार आहे, आणि ज्याच्या ठायीं पवित्र देवांचा आत्मा आहे, तो दानीयेल मजसमोर आंत आला; आणि मी त्यासमोर स्वप्न सांगत बोललों, ९ हे बेलटशाज्जार, दै-

वज्ञांच्या अधिकाऱ्या, मी जाणतो, कीं पवित्र देवाचा आत्मा तुझ्याठायीं आहे, आणि कोणतेहि रहस्य तुला अवघड वाटत नाहीं, झणून माझा जो स्वप्न म्या पाहिला आहे, त्यांतले दृष्टांत आणि त्यांचें व्याख्यान मला सांग. १० माझ्या पलंगावर माझ्या मस्तकांतले दृष्टांत हेच हेंतः म्या पाहिलें, तेव्हां पाहा, पृथ्वीमध्ये एक झर आणि त्याची उंची फार होती. ११ तें झर वाढलें, आणि बलिष्ठ झालें, आणि त्याची उंची आकाशापर्यंत आणि त्याचा विस्तार सर्व पृथ्वीच्या सीमेपर्यंत पोहंचला. १२ त्याची पानें सुंदर होती, आणि त्याचें फल पुष्कळ होतें, आणि त्याच्या ठायीं सर्वांसाठीं खाणें होतें; त्याच्या रानांतल्या पशूंंस सावली मिळे, आणि आकाशांतले पक्षी त्याच्या फांद्यांवर वसत, आणि लालून सर्व प्राणी पोषण पावत असत. १३ म्या आपल्या पलंगावर आपल्या मस्तकांतले दृष्टांत पाहिले, तेव्हां पाहा, एक जागणारा आणि क्षीत्रजन आकाशांतून उतरला; १४ तो येथे पुकारून असें झणाला, कीं त्या झाडाला बंद्य, आणि त्याच्या फांद्या कापून टाका, त्याची पानें उडवा, आणि त्याचें फल विखरा; त्याच्या सालतून पशु पळोत, आणि त्याच्या फांद्यावरून पक्षी उडोत. १५ तथापि त्याच्या मुळावें खोड भूमींत माळांतल्या कोमळ गवतामध्ये लोंबंढी व पित्तली बंधनयुक्त सोडून ठेवा; आणि तो आकाशांतल्या दहिंवराने भिजत जावो, आणि पशूंंसगतीं भूमीवरल्या गवतामध्ये त्याचा विभाग असो; १६ त्याचें हृदय पालटून अमृत्य होवो, आणि पशुहृदय त्याला प्राप्त होवो; आणि त्याजवर सात समय क्रमून जावोत. १७ माझा जागणाऱ्यांच्या ठरावाने, आणि प्रश्न पवित्रांच्या वचनाने आहे; अशासाठी कीं जीवंतानी जाणें, कीं मनुष्यांच्या राज्यावर परात्पर प्रभुत्व करितो, आणि ज्या कोणाला तो इच्छितो, त्याला देतो, आणि त्याजवर मनुष्यांतला नीचजन स्वपितो. १८ हा स्वप्न म्या नबूखद्रेज्जार सवें पाहिला; तर हे बेलटशाज्जारा, तूं याचें व्याख्यान सांग, कां कीं माझ्या राष्ट्रांतले सर्व विद्वान मला व्याख्यान कळवायास समर्थ नाहीं.

रंतु तूं समर्थ आहेस, कारण कीं पवित्र देवांचा प्रभावा तुझ्या ठायीं आहे.

१९ तेव्हां ज्याचें नाम बेलटशाज्जार तो दानीयेल एक घटकापर्यंत विस्मित होता, आणि त्याच्या कल्पनांनी त्याला व्याकुल केलें; राजा बोलत द्वाणाला, हे बेलटशाज्जारा, स्वप्नाने अथवा त्याच्या व्याख्यानाने तुला व्याकुल करूं नये; बेलटशाज्जार उत्तर करीत द्वाणाला, हे माझ्या प्रभो, स्वप्न तुझ्या दृष्ट्यांस, आणि त्याचें व्याख्यान तुझ्या वैयांसास असो. २० जें झाड त्वें पाहिलें, जें वाढलें, आणि बलिष्ठ झालें, आणि ज्याची उंची आकाशापर्यंत व ज्याचा विस्तार सर्व पृथ्वीवर पोहंचला, २१ ज्याचीं पांनें सुंदर होतीं, आणि फल पुष्कळ होतें, ज्याच्या ठायीं सर्वांसाठीं खाणें होतें, ज्याखालीं रानांतले पशु राहत, आणि ज्याच्या फांद्यांवर आकाशांतले पक्षी वसत असत; २२ तो, हे राजा, तूंच आहेस, जो वाढला आहेस, आणि बलिष्ठ झाला आहेस; आणि तुझे मोठेंपण वाढलें आहे, आणि तें आकाशापर्यंत व तुजें प्रभुत्व पृथ्वीच्या सीमेपर्यंत पोहंचलें आहे. २३ आणि राजाने असें पाहिलें, कीं जाणणारा आणि पवित्रजन आकाशांतून उतरला, आणि द्वाणाला, तुझी त्या झाडाला तोडून नाहींसें करा; तथापि त्याच्या मुळांचें खोड भूमींत माळांतल्या कोमळ गवतामध्ये लोखंडी व पित्तली बंधनयुक्त सोडून ठेवा; आणि तो आकाशांतल्या दहिंवरीने भिजत जावो, आणि त्याजवर सात समय क्रमून जात तोंपर्यंत त्याचा विभाग रानांतल्या पशूंसंगतीं असो. २४ तर हे राजा, व्याख्यान हेंच आहे, आणि परात्पराचा जो ठराव माझ्या प्रभु राजावर आला आहे, तो हाच आहे कीं; २५ ते तुला मनुष्यांपासून घालवितील, आणि रानांतल्या पशूंसंगतीं तुझी वस्ती होईल, आणि तुला बैलांप्रमाणें गवत चारितील, आणि तुला आकाशांतल्या दहिंवरीने भिजूं देतील; आणि मनुष्यांच्या राज्यावर परात्पर प्रभुत्व करितो, आणि ज्या कोणाला तो इच्छितो त्याला तें देतो, असें तूं जाणसील तोंपर्यंत सात समय तुजवर क्रमून जातील. २६ आणि झाडाच्या मुळांचें स्थाणु सोडावें, द्वाणून

DANIEL IV.

त्यानी आता केली; तर आकाशें प्रभुत्व करितात, असें त्वां जाणल्यावर तुजें राज्य तुजकडे ठरेल. २७ याकरितां हे राजा, माझी मसलत तुला मान्य असो, तूं न्यायीपण करून आपलीं पापें, आणि दीनांवर दया करून आपले अन्याय दूर कर; असें केल्याने कदाचित तुजें स्वस्थपण लावेल.

२८ हें सर्व नबूखद्रेज्जारावर आलें. २९ बारा महिन्यांनंतर तो बाबेलेंतल्या राजमंदिरावर चालत होता. ३० राजा बोलत द्वाणाला, जी म्या आपल्या राजवाड्याकरितां, आणि आपल्या महिम्याच्या गौरवासाठीं आपल्या बलाच्या सामर्थ्याने बांधिली आहे, ती मोठी बाबेल हीच आहे कीं नाहीं? ३१ हें वचन राजाच्या मुखांत असतांच आकाशांतून वाणी येउन बोलली, हे नबूखद्रेज्जार राजा, तुजपासून राज्य गेलें आहे. ३२ आणि ते तुला मनुष्यांपासून घालवितील, आणि तुझी वस्ती रानांतल्या पशूंसंगतीं होईल; ते तुला बैलांप्रमाणें गवत चारतील; आणि मनुष्यांच्या राज्यावर परात्पर प्रभुत्व करितो, आणि ज्या कोणाला तो इच्छितो त्याला तें देतो, असें तूं जाणसील, तोंपर्यंत सात समय तुजवर क्रमून जातील. ३३ त्याच घटकेस नबूखद्रेज्जारावर गोष्ट प्रत्ययास आली; मग तो मनुष्यांपासून घालविला, आणि बैलांप्रमाणें गवत खाऊं लागला, आणि त्याचें शरीर आकाशांतल्या दहिंवरीने भिजत गेलें, एथपर्यंत कीं त्याचे केंस गरुडांच्या पिसांसारखे, आणि त्याचीं नखें पक्ष्यांच्या नखांसारखीं वाढलीं.

३४ आणि ते दिवस समाप्त झाल्यावर म्या नबूखद्रेज्जाराने आपले डोळे आकाशाकडे वर केले, आणि माझी बुद्धि मला परत आली; तेव्हां म्या परात्पराचें सुवंदन केलें, आणि सदाजीवनाची स्तुति व प्रशंसा केली, ज्या त्याचें प्रभुत्व सर्वकाळचें प्रभुत्व आहे, आणि त्याचें राज्य युगानुयुगच आहे. ३५ आणि पृथ्वींतले सर्व राहणारे काहीं नाहीं, असे मानिलेले आहेत; आणि तो आपल्या इच्छेप्रमाणें आकाशांतल्या सैन्यांत आणि पृथ्वींतल्या राहणाऱ्यांमध्ये करितो; आणि त्याचा हात कोणाच्याने आकळवत नाहीं;

अथवा तूं काय करितोस? असें कोणाच्याने त्याला द्वाणवत नाहीं. ३६ त्याच वेळेस माझी बुद्धि मला परत आली; आणि माझ्या राज्याच्या गौरवासाठीं माझें ऐश्वर्य व तेज मला परत आलें; आणि माझे मंत्री व प्रधान मला शोधूं लागले; आणि मी आपल्या राज्यावर स्थापित झालों, आणि मला उत्कृष्ट महत्त्व प्राप्त झालें. ३७ आतां मी नबूखद्रेज्जार आकाशांतल्या राजाला स्तवितों, आणि थोर द्वाणतों, आणि गौरवितों, ज्या त्याचीं सर्व कर्मे खरेपण, आणि त्याचे मार्ग न्यायीपण असीं आहेत; आणि जे गर्वाने वर्ततात, त्यांस नीच करावयास तो समर्थ आहे.

अध्याय ५.

बेलशाज्जार राजाने आपल्या महाजनांतल्या एका हजारसाठीं भोजन सिद्ध केलें, आणि त्या हजारसमक्ष द्राक्षरस प्याला. २ बेलशाज्जाराने द्राक्षरस पितांना आज्ञा केली, कीं घरूशालेमैत जें मंदिर होतें, त्यांतून जीं सोन्याचीं आणि रुप्याचीं पात्रें त्याच्या नबूखद्रेज्जार बापाने काढून नेलीं होतीं, तीं आणावीं, अशासाठीं कीं राजाने आणि त्याच्या महाजनानी, त्याच्या स्त्रियांनी आणि त्याच्या उपपत्नींनी त्यांतून प्यावें. ३ तेव्हां देवाच्या घरचें जें मंदिर घरूशालेमैत होतें, त्यांतून जीं सोन्याचीं पात्रें काढून नेलीं होतीं, तीं त्यानी आणिलीं; मग राजाने व त्याच्या महाजनानी त्याच्या स्त्रियांनी व त्याच्या उपपत्नींनी त्यांतून प्यालें. ४ ते द्राक्षरस प्याले, आणि सोन्याच्या व रुप्याच्या, पित्तलाच्या, लोखंडाच्या, लांकडाच्या, आणि दगडाच्या देवांस स्तविलें.

५ त्याच घटकेस मनुष्याच्या हाताच्या बोटानी निघून समईसमोर राजमंदिराच्या भिंतीच्या गिलाव्यावर लिहिलें; आणि जो हात लिहीत होता, त्याचा पंजा राजाने पाहिला. ६ तेव्हां राजाची मुखचर्या पालटली, आणि त्याच्या कल्पनानी त्याला व्याकुळ केलें, आणि त्याच्या कंबरेचे संधि लटपटीत पडले, आणि त्याचे गुडघे एकमेकासीं आपटूं लागले. ७ राजा मोठ्याने ओरडून बोल-

ला, कीं ज्योतिषी, खास्ती, आणि अंत्रज्ञ यांस आंत आणावें; मग राजाने बोलतां बाबेलेंतल्या विद्वानांस घाटलें, जो कोणी हा लेख वाचेल, आणि याचें व्याख्यान मला सांगेल, तो निश्चितीरंगाचें वस्त्र धारण करील, आणि त्याच्या कळ्यांत सोन्याची सांखळी घालण्यांत येईल, आणि तो राज्यांतला तिसरा अधिकारी होईल. ८ तेव्हां राजाचे सर्व विद्वान आंत आले; परंतु ते लेख वाचायास, अथवा त्याचें व्याख्यान राजाला कळवायास ते समर्थ नव्हते. ९ तेव्हां बेलशाज्जार राजा फारच व्याकुल झाला, आणि त्याच्या अंगीं त्याची मुखचर्या पालटली, आणि त्याचे महाजन विस्मित झाले.

१० मग राजाच्या आणि त्याच्या महाजनांच्या वचनांमुळें राणी भोजनशालेंत आली; तेव्हां राणी बोलत द्वाणाली, हे राजा, सर्वज्ञापणें जीवत ऐस; तुझ्या कल्पनानी तुला व्याकुल करूं नये, आणि तुझी मुखचर्या पालटूं नये. ११ पवित्र देवांचा आत्मा ज्याच्या ठायीं आहे, असा एक पुरुष तुझ्या राज्यांत आहे; आणि तुझा बापाच्या दिवसांत त्याच्या ठायीं प्रकाश आणि बुद्धि आणि ज्ञान देवांच्या ज्ञानावरें सांपडलें; मग तुझा बाप, नबूखद्रेज्जार राजा, तुझा बाप राजाच याने त्याला दैवज्ञ, ज्योतिषी, खास्ती, अंत्रज्ञ यांचा अधिकारी नेमून ठेविलें; १२ कां कीं उत्तम आत्मा व ज्ञान व बुद्धि, सप्रव्याख्यान व गुह्य दृष्टांत प्रगट करणें व गांठ सोडणें हीं त्याच दानीयेलाच्या ठायीं सांपडलीं, ज्या त्याला राजाने बेलटशाज्जार नाम ठेविलें; आतां दानीयेलाला बोलावावें, द्वाणजे तो व्याख्यान सांगेल. १३ तेव्हां दानीयेल राजसमक्ष आंत नेला; राजा बोलतां दानीयेलस द्वाणला, कीं माझा बाप राजा याने जे यहुदाचे यज्ञ यहुदा देशांतून आणिले, त्यांतला जो दानीयेल तो तूंच आहेस काय? १४ तर म्या तुज्याशीं ऐकिलें आहे, कीं देवांचा आत्मा तुझ्या ठायीं आहे, आणि प्रकाश व बुद्धि व ज्ञान हींही तुझ्या ठायीं सांपडलीं आहेत. १५ आणि आतां विद्वान व ज्योतिषी मजसमोर आणिले आहेत, अशासाठीं कीं त्यानी ह्या लेख

गवावा, आणि याचें व्याख्यान मला कळवावें; परंतु ते गोष्टीचें व्याख्यान दाखवायास समर्थ नाहींत. १६ परंतु म्या तुजविषयीं ऐकिलें आहे, तूं व्याख्यानें करायाला आणि गांठ सोडायला समर्थ आहेस; आतां हा लेख वाचायाला, आणि याचें व्याख्यान मला कळवायाला जर तूं समर्थ आहेस, तर किरमिजीरंगाचें वस्त्र धारण करील, आणि सोन्याची साखळी तुझ्या गळ्यांत घालण्यांत येईल, आणि राज्यांतला तिसरा अधिकारी होईल.

१७ तेव्हां दानीयेल राजासमोर उत्तर करित दणाला, तुझीं दानें तुलाच असोत, आणि तूं आपल्या देणग्या इतराला दे; तथापि मी राजासाठीं लेख वाचीन, आणि त्याचें व्याख्यान त्याला कळवीन. १८ हे राजा, परात्पर देवाने तुझ्या नवूखनेज्जार बापाला राज्य व महत्त्व व गौरव व ऐश्वर्य दिल्लें. १९ आणि जें महत्त्व त्याने त्याला दिल्लें, त्यामुळें सर्व लोक, जाति, आणि भाषा त्यासमोर कांपत व भयभीत असत; त्याला तो इच्छी त्याला वधी; आणि ज्याला इच्छी त्याला वांचूं देई; आणि ज्याला इच्छी त्याला थोर करी; आणि ज्याला इच्छी त्याला नीच करी. २० परंतु जेव्हां त्याचें हृदय गर्विष्ठ झालें, आणि त्याचें मन गर्वाने कठोर झालें, तेव्हां तो आपल्या राज्यासिंहासनावरून अष्ट झाला, आणि त्यानी त्याचें गौरव त्यापासून काढिलें. २१ आणि त्याला मनुष्यजातीपासून घालविलें; आणि त्याचें हृदय पशूच्या हृदयासारखें झालें; आणि त्याची वस्ती रानगाढवांसंगती झाली; लोक त्याला बैलाप्रमाणें गवत चारीत; आणि त्याचें शरीर आकाशांतल्या दहिंवराने भिजत गेलें; एथपर्यंत कीं त्याने जाणलें, कीं परात्पर देव मनुष्याच्या राज्यावर प्रभुत्व करितो, आणि ज्या कोणाला तो इच्छितो, त्याला त्यावर स्थापितो. २२ आणि हे बेलशाज्जारा, जो तूं त्याचा पुत्र आहेस, जरीं त्वां हें सर्व जाणलें, तरीं त्वां आपलें मन नव्व केलें नाहीं; २३ परंतु त्वां आपणाला आकाशांतल्या प्रभूविरुद्ध उंच केलें आहे; आणि कित्येकानी त्याच्या मंदिराचीं पात्रें उज्वळें आणिलीं आहेत, आणि त्वां आणि तुझ्या

महाजनानी, तुझ्या स्त्रियांनी व तुझ्या उपपत्नींनी त्यांतून द्राक्षारस प्याला आहे; आणि जे रुप्याचे व सोन्याचे, पित्तलाचे, लोखंडाचे, लांकडाचे व दगडाचे देव पाहत नाहींत, ऐकत नाहींत, जाणत नाहींत, त्यांस त्वां स्तविलें आहे; आणि ज्या देवाच्या हातांत तुझा श्वास आहे, आणि ज्याच्या स्वाधीन तुझे सर्व मार्ग आहेत, त्याला त्वां गौरविलें नाहीं. २४ मग हाताचा पंजा त्यापासून पाठविला होता, आणि हा लेख लिहिला होता.

२५ आणि जो लेख लिहिला होता, तो हाच, मने मने तकेल व फारसीन. २६ गोष्टीचें व्याख्यान हेंच, मने, दणजे देवाने तुझें राज्य मोजून समाप्त केलें. २७ तकेल, दणजे तूं तागडीने तेलिला आहेस, आणि उणा निघाला आहेस. २८ फरेस, दणजे तुझें राज्य विभागलें आहे, आणि मादी व फारसी यांस दिल्लें आहे. २९ तेव्हां बेलशाज्जाराने आज्ञा केली, आणि दानीयेलाला त्यानी किरमिजीरंगाचें वस्त्र लेवविलें, आणि त्याच्या गळ्यांत सोन्याची साखळी घातली, आणि त्याविषयीं गाजविलें, कीं तो राज्यांतला तिसरा अधिकारी असत जायाचा आहे. ३० त्याच रात्री त्वांस्वाचा राजा बेलशाज्जार याचा वध झाला. ३१ आणि दारयावेश जो मादी त्याने राज्य घेतलें; त्या वेळेस तो सुमारे बासष्ट वर्षांचा होता.

अध्याय ६.

दारयावेशाला बरें वाटलें, कीं जे सगळ्या राज्यावर असावे, असे एकशें वीस अधिकारी राज्यावर स्थापावे; २ आणि ज्यांतला मुख्य दानीयेल होता, असे तिघे अधिपति त्यांजवर स्थापावे; अशासाठीं कीं अधिकाऱ्यानी त्यांस निवेदन करावें, आणि राजाला हानि प्राप्त होऊं नये. ३ तेव्हां हा दानीयेल अधिपतींवर आणि अधिकाऱ्यांवर विशिष्ट झाला; कां कीं त्याच्या ठायीं उत्तम आत्मा होता; आणि त्याला सगळ्या राज्यावर स्थापावें, असी कल्पना राजा करित होता.

४ तेव्हां अधिपति आणि अधिकारी यांनी

दानीयेलाविरुद्ध राज्याविषयीं निमित्त सांपडावें, ह्मणून शोधिलें; परंतु ते काहीं निमित्त अथवा दोष काढायास समर्थ नव्हते; कां कीं तो विश्वासू होता, आणि त्याच्या ठायीं काहीं चूक अथवा दोष निघेना. ५ तेव्हां ते पुरुष ह्मणाले, जर आमच्याने या दानीयेलाविरुद्ध याच्या देवाच्या धर्मविधीविषयीं निमित्त काढवत नाहीं, तर याविरुद्ध आम्हाला काहीं निमित्त काढवणार नाहीं. ६ तेव्हां ते अधिपति आणि अधिकारी राजाजवळ एकत्र मिळाले, आणि त्याला असें ह्मणाले, कीं हे दारयावेश राजा, सर्वकाळपर्यंत जीवत ऐस. ७ राज्यांतले सर्व अधिपति, देशाध्यक्ष, आणि अधिकारी, मंत्री, आणि सेनापति, यानी मसलत केली आहे, कीं राजाचा नियम ठरवावा आणि बसकट ठराव करावा, कीं हे राजा, जो कोणी तीस दिवसांपर्यंत तुजजवळच्या वांचून कोणत्याहि देवाजवळ अथवा मनुष्याजवळ विनंती करील, तो सिंहांच्या गुहेंत टाकावा. ८ आतां हे राजा, ठराव ठरीव आणि लेखावर सई घाल, अशासाठीं कीं मादी आणि फारसी यांचा जो विधि दळत नाहीं, त्याप्रमाणें तें पालटूं नये. ९ याकरितां दारयावेश राजाने लेखावर आणि ठरावावर सई घातली.

१० तर जेव्हां दानीयेलाने जाणलें, कीं लेखावर सई घातली आहे, तेव्हां आपल्या घरांत गेला; आणि त्याच्या कोठडीच्या खिडक्या यरूशालेमेकडे उघडल्या असतां, जसा तो पूर्वी करीत असे, तसा प्रतिदिवसीं तीन वेळा आपले गुडघे ठेंकून आपल्या देवासमोर प्रार्थना करीत आणि उपकार मानित गेला. ११ तेव्हां ते पुरुष एकत्र मिळाले, आणि त्यांजला दानीयेल आपल्या देवासमोर प्रार्थना व विनंती करीत असतांना सांपडला. १२ तेव्हां ते जवळ येउन राजासमोर राजाच्या ठरावाविषयीं ह्मणाले, हे राजा, तुजजवळच्या वांचून कोणत्याहि देवाजवळ अथवा मनुष्याजवळ जो कोणी तीस दिवसांपर्यंत विनंती करील, तो सिंहांच्या गुहेंत टाकावा, अशा ठरावावर त्हां सई घातली कीं नाहीं? राजा उत्तर करीत ह्मणाला, मादी आणि फारसी यांचा जो विधि दळत नाहीं, त्याप्रमाणें गोष्ट

निश्चित आहे. १३ मग ते राजासमोर उक्ती करीत ह्मणाले, हे राजा, यहुदांच्या फाडांतलो जो दानीयेल आहे, तो तुला आणि ज्या ठरावावर त्हां सई घातली आहे, त्यालाहि मान्य नाहीं; परंतु प्रतिदिवसीं तीन वेळा तो विनंती करीत जातो. १४ तेव्हां ही गोष्ट ऐकून राजा फार अनुतापला, आणि त्याने दानीयेलस सोंवावें, ह्मणून त्याकडे आपलें मन लाविलें; आणि सूर्य मावळल्यापर्यंत त्याला सोडवायास प्रयत्न केला. १५ तेव्हां ते पुरुष राजाजवळ एकत्र मिळून राजाला ह्मणाले, हे राजा, तूं जाण, मादी आणि फारसी यांचा विधि असा आहे कीं जो कोणताहि ठराव अथवा नियम राजा ठरवितो, तो पालटायचा नाहीं. १६ तेव्हां राजा आज्ञा केली, मग त्यानी दानीयेल आणून सिंहांच्या गुहेंत टाकिला; राजाने तर दानीयेलस ह्मणलें होतें, कीं तूं आपल्या ज्या देवाची सेवा नित्य करितोस, तो तुला सोडवील. १७ लोकानी एक दगड आणून गुहेच्या मुखावर फाटला; आणि राजाने आपल्या मुद्रेने आणि आपल्या महाजनांच्या मुद्रेने त्याला मुद्रित केलें; अशासाठीं कीं दानीयेलाविषयीं जो संकल्प ठरला, तो पालटूं नये. १८ नंतर राजा आपल्या वज्रांत गेला, आणि सर्व राज्य उपासी राहिला; आणि त्यापुढें वारें आत आणिलीं नव्हतीं; आणि त्याची झोंप त्यापासून गेली. १९ मग राजा मोठ्या पहाटेस उठून स्वर्नेने सिंहांच्या गुहेंत गेला. २० आणि त्याने गुहेजवळ येउन गोडवाणीने दानीयेलाला आरोळी मारिली; राजा दानीयेलस बोलत ह्मणाला, हे दानीयेल, किंवांत देवाच्या सेवका, तूं आपल्या ज्या देवाची सेवा नित्य करीस, तो तुला सिंहांपासून कोडवायास समर्थ आहे काय? २१ तेव्हां दानीयेल राजाला बोलला, हे राजा, सर्वकालपर्यंत जीवत ऐस. २२ माझ्या देवाने आपला दूत पाठवून सिंहांनि मुखें झाकिलीं आहेत, ह्मणून त्यानी मला उबार केला नाहीं; कां कीं त्यासमोर माझ्याठवीं शिष्टपत्ता सांपडली; आणि हे राजा, तुजजवळच्या काहीं वाईट केलें नाहीं. २३ तेव्हां राजा त्याविषयीं अत्यंत हर्षित झाला, आणि त्याने

आज्ञा केली, कीं दानीयेलाला गुहेतून काढावें; मग दानीयेलास गुहेतून काढिलें, आणि त्याच्या अंगावर काहीं क्षत सांपडलें नाहीं, कारण कीं त्याने आपल्या देवावर विश्वास ठेविला होता.

२४ मग राजाने आज्ञा केली, तेव्हां ज्या पुरुषानी दानीयेलाला दोष ठेविला होता, त्यांस त्यानी आणिलें, आणि त्यांस, त्यांच्या लेंकरांस व त्यांच्या स्त्रियांस सिंहांच्या गुहेत टाकिलें; आणि तीं गुहेच्या तळास पोहचल्यापूर्वी सिंहांनी त्यांवर प्रबल होउन त्यांच्या सर्व हाडांचें चूर्ण केलें.

२५ तेव्हां दारयावेश राजाने सर्व लोक, जाति, आणि भाषा, जीं सर्व पृथ्वीवर वसत होतीं, त्यांबद्दल लिहिलें, कीं तुमचें कुशल वाढो. २६ मी ठराव करितों, कीं माझ्या राज्याच्या सर्व राष्ट्रांत मनुष्यानी दानीयेलाच्या देवासमोर कांपत व भय धरीत जावें; कां कीं तो जीवंत देव आहे, आणि सदासर्वकालपर्यंत अदळ आहे, आणि क्षीण व्हायाचें नाहीं, असें त्याचें राज्य आहे, आणि त्याचें प्रभुत्व शेवटपर्यंत आहे. २७ तो सोडवितो आणि पार पाडितो, आणि आकाशांत व पृथ्वींत उत्पात व आश्चर्यकर्म करितो, ज्या त्याने दानीयेलाला सिंहांपासून सोडविलें आहे. २८ तर हा दानीयेल दारयावेशाच्या राज्यांत, व खोरेश फारसी याच्या राज्यांत वाढला.

अध्याय ७.

बाबेलेचा राजा बेलशज्जार याच्या पहिल्या वर्षीत दानीयेलाने आपल्या पलंगावर स्वप्न पाहिला, आणि त्याला आपल्या मस्तकांतले दृष्टांत झाले; तेव्हां त्याने स्वप्न लिहिला, आणि गोष्टींचा सारांश सांगितला. २ दानीयेल बोलत झणाला, राजा मी आपल्या दृष्टांतांत पाहत होतो, तेव्हां पाहा, आकाशांतले चार वारे मोठ्या समुद्रावर सुटले. ३ आणि चार मोठे जीव समुद्रांतून निघाले, ते परस्पर निराळे होते. ४ पहिला सिंहासारखा होता, आणि त्याला गरुडाचे पंख होते; मी एथपर्यंत पाहत होतो, कीं त्याचे पंख हिसकून काढिले, आणि तो पृथ्वीवरून

उंचाविला, आणि मनुष्यासारखा पायांवर उभा केला, आणि त्याला मनुष्यहृदय दिल्लें. ५ आणि पाहा इतरजीव, दुसरा अस्वलासारखा होता, आणि त्याने आपणाला एका अंगावर उभारिलें, आणि त्याच्या मुखांत त्याच्या दातांमध्ये तीन बरगड्या होत्या; आणि कितीएक त्याला झणाले, कीं तूं उठून पुष्कळ मास खा. ६ त्यानंतर मी पाहत होतो, आणि पाहा, तिसऱ्यासारखा इतर होता, आणि त्याला आपल्या पाठीवर पक्ष्याचे चार पंख होते; आणि त्या जीवाला चार मस्तकें होती; आणि त्याला प्रभुत्व दिल्लेंलें होतें. ७ त्यानंतर मी रात्रीतल्या दृष्टांतांत पाहत होतो, आणि पाहा, भयंकर व बळकट व फार पराक्रमी असा चौथा जीव होता, आणि त्याला लेखंडाचे मोठे दांत होते; त्याने खालें, आणि तुकडे तुकडे केले, आणि शेष आपल्या पायांनी तुडविलें; आणि त्याच्या पूर्वीचे जे जीव होते, त्या सर्वांहून तो निराळा होता; आणि त्याला दाहा शिंगे होती. ८ मी त्या शिंगांचें ध्यान करित होतो, आणि पाहा, इतर एक धाकलें शिंग त्यांमध्ये उगवलें, आणि त्यापुढें पूर्वशिंंगांतलीं तीन शिंगे उपटलीं; आणि पाहा, या शिंगांच्या ठायीं मनुष्याच्या डोळ्यांसारखे डोळे होते, आणि मोठ्या गोष्टी बोलणारें मुखहि होतें.

९ मी एथपर्यंत पाहत होतो, कीं सिंहासनें पाडून टाकिलीं, आणि दिवसांचा पुरातन बसला, त्याचें वस्त्र बर्फासारखें पांढरें होतें, आणि त्याच्या डोईचे केस स्वच्छ लोकरासारखे होते; त्याचें सिंहासन अभिज्वालासारखें होतें, आणि त्याचीं चाकें जळत्या अभीसारखीं होती. १० त्यासमोरून अभीचा प्रवाह निघून येत होता; हजारों हजार त्याची सेवा करित होते, आणि लाखो लाख त्यासमोर उभे राहिले होते; न्यायसमारंभ बसविला, आणि पुस्तकें उघडिलीं. ११ ते शिंग ज्या मोठ्या गोष्टी बोलत होतें, त्याच्या शब्दामुळे मी तेव्हां पाहत होतो; मी एथपर्यंत पाहत होतो, कीं तो जीव वधिला, आणि त्याचें शरीर नाशिलें, आणि जळत्या अभीला दिल्लें. १२ आणि जे वरकड जीव त्याचें

प्रभुत्व काढिलें; परंतु समय व कालपर्यंत जीवनाची वृद्धि त्यांस दिल्ली. १३ मी रात्रीतल्या दृष्टांतांत पाहत होतो, आणि पाहा, मनुष्याच्या पुत्रासारखा एक आकाशाच्या आभाळासुद्धां येत होता, आणि दिवसांच्या पुरातनाकडेस पोहचला, आणि कित्येकानी त्याला त्यासमोर जवळ आणिलें. १४ आणि त्याला प्रभुत्व व राज्य व गौरव दिलें, आणि सर्व लोक, जाति, व भाषा ही त्याची सेवा करितो झाली; त्याचें प्रभुत्व सनातन प्रभुत्व आहे, तें ढळायचें नाहीं, आणि जें क्षीण व्हायचें नाहीं असें त्याचें राज्य आहे.

१५ मी दानीयेल आपल्या अंगामध्ये आपल्या आल्यांत विन्न झालों, आणि माझ्या मस्तकांतल्या दृष्टांतांनी मला व्याकुल केलें. १६ जे उभे राहिले होते, त्यांतल्या एकाजवळ मी गेलों, आणि म्या त्याजवळ या सर्वाविषयीं निश्चय पुसला; तेव्हां त्याने मला तो सांगितला, आणि गोष्टीचें व्याख्यान मला कळविलें. १७ ते मोठे जीव जे चार आहेत, ते चार राजे आहेत, जे पृथ्वीतून उठतील. १८ परंतु परात्पराचे पवित्रजन राज्य घेतील, आणि सर्वकालपर्यंत सदासर्वकालपर्यंत राज्य भोगतील. १९ तेव्हां जो चौथा जीव सर्व इतरापेक्षा निराळा आणि फारच भयंकर होता, ज्याचे दांत लोखंडाचे होते, आणि ज्याचीं नखें पित्तलाचीं होती, ज्याने खालें, तुकडे तुकडे केले, आणि शेष आपल्या पायांनी तुडविलें त्याविषयीं; २० आणि त्याच्या मस्तकाच्या ठायीं जीं दाहा शिंगे होती, त्याविषयीं आणि जें इतर उगवलें, ज्यापुढें तीन पडलीं होती, ह्मणजे ज्या शिंगाला डोळे होते, आणि मोठ्या गोष्टी बोलणारें मुखहि होतें, ज्याची दृष्टि आपल्या सोबत्यांच्या दृष्टीपेक्षां बळकट होती, त्याविषयीं निश्चय जाणायला म्या इच्छिलें. २१ मी पाहत होतो, आणि जोंपर्यंत दिवसांचा पुरातन आला, आणि परात्पराच्या पवित्रांस न्यायाधिकार दिव्हा, आणि समय आला असतां पवित्रजन राज्य घेउन भोगिते झाले, २२ तोंपर्यंत तें शिंग पवित्रजनांसीं लढाई करीत गेलें, आणि त्यांजवर प्रबल होत गेलें. २३ तो ह्मणाला, कीं चौथा जीव पृथ्वीतलें चौथें राज्य होईल, तें

सर्व राज्यांहून निराळें होईल, आणि सर्व पृथ्वीला खाईल, आणि तिला तुडवून टाकील, आणि तिचें चूर्ण करील. २४ आणि जीं दाहा शिंगे त्या राज्यांतून उगवलीं, तीं दाहा राजे आहेत, जे ते उठतील; आणि त्यानंतर एक अन्य ळेर; आणि तो पूर्वांहून निराळा होईल, आणि तेथीं राजांस दांत करील. २५ आणि तो परात्पराविरुद्ध वचनें बोलेल, आणि परात्पराच्या पवित्रजनांस पाडील, आणि समय व विधि काढायला कल्पना करील; आणि समय व अनेक समय व समयांच्या विभागापर्यंत ते त्याच्या हातीं देण्यांत येतील. २६ परंतु त्यास बसेल, तेव्हां ते त्याचें प्रभुत्व काढतील, श्रेष्ठपर्यंत नासावें व बुडवावें ह्मणून. २७ आणि राज्य व प्रभुत्व आणि सर्व आकाशांखालच्या राज्याचें मोठेपण परात्पराच्या पवित्र लोकांस दिले, त्याचें राज्य सर्वकाळचें राज्य आहे, आणि सर्व प्रभुत्व त्याची सेवा आणि मान्यता करील. २८ एथपर्यंत गोष्टीची समाप्ति आहे. तर मी दानीयेल काय ह्मणूं? माझ्या कल्पनेने मला अत्यंत व्याकुळ केलें, आणि माझ्या ठायीं मज्जे मुखचर्या पालटली; तथापि म्या आपल्या हृदयांत गोष्ट राखिली.

अध्याय ८.

जो दृष्टांत मला प्रथम दिसला, त्यानंतर बेलशाज्जार राजाच्या राज्याच्या तिसऱ्या वर्षांत एक दृष्टांत मला, मला दानीयेला दिसला. २ तर म्या दृष्टांतांत पाहिलें, आणि असें झालें, कीं जेव्हां मी पाहत होतो, तेव्हां एलम परगण्यांत जी शुशान आहे, तींतल्या बळवंत मी होतो; अणखी म्या दृष्टांतांत पाहिलें, तेव्हां मी ऊलाई नदीजवळ होतो. ३ आणि म्या दृष्टि लावून पाहिलें, आणि पाहा, एक मेंढा नदीसमोर उभा राहिला होता, आणि त्याला दोन शिंगे होती, आणि तीं शिंगे उंच होती; आणि एक दुसऱ्यापेक्षा उंच होतें, आणि जें उंच तें शेवटीं उगवलें. ४ म्या त्या मेंढाला पंक्ते कडे व उत्तरेकडे व दक्षिणेकडे टकर मारिलें व दिलें; आणि कोणत्याहि पशूच्याने त्यास स्पर्श

हवत नव्हतें, आणि त्याच्या हातांतून सोडवा-
ला कोणी नव्हता; आणि तो आपल्या मनो-
याप्रमाणें करीत गेला, आणि मोठा झाला. ५
तेव्हां मी ध्यान करीत होतों, तेव्हां पाहा, एक
कड पश्चिमेतून पृथ्वीच्या सर्व पाठीवर आला,
आणि तो भूमीला स्पर्शीत नव्हता; आणि त्या
कडच्या डोळ्यांमध्ये एक पाहण्याजोगें शिंग
होतें. ६ आणि जो दोन शिंगांचा मेंढा म्या
दीसमोर उभा राहतां पाहिला होता, त्याकडे
तो आला, आणि आपल्या पराक्रमाच्या रागाने
याबवर धावला. ७ आणि म्या त्याला त्या
मेंढ्याजवळच येतां पाहिलें, आणि तो त्याजवर
फार रागावला, आणि त्याने मेंढ्यास हाणिलें,
आणि त्याचीं दोन शिंगें मोडिलीं; आणि त्यास-
मोर उभें राहायला मेंढ्याच्या अंगी शक्ति नव्ह-
ती, मग त्याने त्याला भूमीस पाडिलें, आणि तुड-
वून टाकिलें; आणि त्याच्या हातांतून मेंढा सोड-
वायला कोणी नव्हता. ८ मग तो बोकड
फारच मोठा झाला; आणि जेव्हां तो बलिष्ठ
झाला, तेव्हां तें मोठें शिंग मोडून गेलें, आणि
त्याच्या स्थानी आकाशाच्या चोहों दिशांकडे
चार पाहण्याजोगीं शिंगें उगवलीं. ९ आणि
त्यांतल्या एकांतून एक धाकलें शिंग उगवलें, तें
दक्षिणेकडेस आणि पूर्वेकडेस आणि सुंदर देशा-
कडेस अधिक मोठें झालें. १० आणि तें आका-
शांतल्या सैन्यापर्यंत मोठें झालें; आणि त्याने
सैन्यांतल्या कितीएकांस आणि ताऱ्यांतल्या किती-
एकांस भूमीवर पाडिलें, आणि तुडवून टाकिलें.
११ आणि त्याने आपणाला सैन्याच्या अधिपती-
पावेतों मोठें केलें, आणि त्यापासून नित्याचा यज्ञ
काढिला, आणि त्याच्या पवित्र मंदिराचें स्थान
पाडिलें. १२ आणि पातकांमुळे नित्याच्या यज्ञा-
विरुद्ध सैन्य त्याला मिळालें, तेव्हां त्याने खरेपणा
भूमीस पाडिला; आणि तें कार्य करीत आणि
सफळ होत गेलें.

१३ आणि म्या एक पवित्रजन बोलतां ऐकिला,
आणि जो अमुक बोलत होता, त्याला एक पवित्र-
जन झणाला, कीं नित्याच्या यज्ञाविषयीं आणि
पवित्र स्थान व सैन्य तुडवूं यावें, झणून जें ओ-
साड करणारें पातक त्याविषयीं केवढ्या वेळापर्यंत

दृष्टांत होईल? १४ आणि त्याने मला झटलें,
कीं दोन हजार तीनशें दिवसपर्यंत; मग पवित्र
स्थान पावन होईल.

१५ आणि असें झालें, कीं जेव्हां म्या, म्याच
दानीयेलाने दृष्टांत पाहिला होता, आणि तो सम-
जायाला मी शोधीत होतों, तों पाहा, पुरुषरूप
असा एक मजसमोर उभा राहिला. १६ तेव्हां
म्या डोळ्यांमध्ये मनुष्यवाणी ऐकिली, ती मो-
ठ्याने झणाली, हे गाब्रीयेला, याला दृष्टांत सम-
जीव. १७ मग जेथें मी उभा राहिलों होतों,
तेथें तो मजजवळ आला; जेव्हां तो आला,
तेव्हां मी भयभीत झालों, आणि उपडा पडलों;
मग त्याने मला झटलें, मनुष्याच्या पुत्रा, तूं सम-
जून घे; कां कीं दृष्टांत शेवटच्या काळाविषयीं
आहे. १८ तर तो मला बोलत असतांना मी
भूमीवर उपडा राहून गाढ झोपेत होतों; मग
त्याने मला स्पर्शून मला उभें केलें. १९ आणि
त्याने झटलें, पाहा, जें क्रोधाच्या समाप्तीस हो-
ईल, तें मी तुला कळविणार आहे; कां कीं नेमि-
लेल्या समयीं शेवट होईल. २० आणि जो
दोहों शिंगांचा मेंढा त्वां पाहिला, तो मादाई
आणि फारस यांचे राजे आहेत. २१ आणि
तो केंसाळू बोकड यावानाचा राजा आहे; आणि
जें मोठें शिंग त्याच्या डोळ्यांच्या मध्ये होतें,
तें पहिला राजा आहे. २२ आणि तें मोडिलें,
तेव्हां त्याच्या स्थानी चार उगवून उभी राहिलीं,
मग त्या राष्ट्रांतून चार राज्यें उभी राहतील,
परंतु त्याच्या बळाचीं असें नव्हे. २३ आणि
त्याच्या राज्याच्या शेवटीं पातकी परिपूर्ण झाले,
झणजे उग्रमुख आणि कोडी समजणारा असा
राजा उभा राहील. २४ आणि त्याचें बळ
पराक्रमी होईल, परंतु आपल्या शक्तीने असें
नव्हे; आणि तो आश्चर्य वाटण्याजोगा नाश क-
रील, आणि सफळ होईल, आणि कार्य करील,
आणि बलवान व पवित्र लोकांस तो नाशील.
२५ आणि तो आपल्या धूर्तपणाने आपल्या हातांत
कपट साधे, असें करील; आणि तो आपल्या
मनांत आपणाला थोर मानील, आणि स्वस्थपणा-
च्या वेळीं बहुतांस नाशील, आणि अधिपतीच्या
अधिपतीविरुद्ध उभा राहील; परंतु हाताव-

चून तो मोडून जाईल. २६ आणि संध्याकाळ-चा व सकाळचा जो दृष्टांत सांगितला आहे, तो खरा आहे; आणि तूं दृष्टांत झांकून ठेव; कां कीं तो बहुत दिवसांचा आहे. २७ मग मी दानीयेल मूडित झालों, आणि कितीएक दिवस रोगी पडलों; नंतर मी उठून राजाचें काम करूं लागलों; आणि दृष्टांताविषयीं मी विस्मित होतों, परंतु कोणी समजला नाहीं.

अध्याय ९.

मादी बीजांतल्या अहाम्बेरोषाचा पुत्र दारया-वेश जो खासद्यांच्या राज्यावर राजा झाला, त्याच्या पहिल्या वर्षांत; २ त्याच्या राज्याच्या पहिल्या वर्षांत मी दानीयेल पुस्तकांवरून वर्षांची संख्या समजलों, झणजे परमेश्वराचें वचन इर्मया भविष्यवाद्याजवळ आलें होतें, कीं तो यरूशालेमेच्या ओसाडीचीं सत्तर वर्षे समाप्त करणार होता.

३ मग गोणताट नेसून आणि राख फांसून उपास व प्रार्थना व विनंत्या यांकडून मागणें करावें, झणून म्या आपलें मुख प्रभु देवाकडे केलें. ४ आणि परमेश्वर जो माझा देव त्याला मी प्रार्थना आणि अंगीकार करित झणालों, हे प्रभू, थोर व भयंकर देवा, जो तूं आपल्या प्रीति करणाऱ्यांसाठीं आणि आपल्या आज्ञा पाळणाऱ्यांसाठीं करार व दया रक्षितोस. ५ आधी पाप केलें, आणि अन्याय केला, आणि दुष्टपण केलें, आणि तुझे नियम व तुझे न्याय सोडून फितूरी असत आलों आहों; ६ आणि जे तुझे सेवक भविष्यवादी तुझ्या नामाने आमच्या राजांस, आमच्या सरदारांस, आणि आमच्या वडिलांस आणि देशांतल्या सर्व लोकांस बोलत असत, त्यांचें आधी ऐकिलें नाहीं. ७ हे परमेश्वरा, तुला न्यायीपण आहे, परंतु जसें यावेळेस तसें आझाला, यहूदाच्या मनुष्यांस, आणि यरूशालेमेतल्या राहणाऱ्यांस, आणि जे इस्राएल लोक ज्या देशांत त्यां त्यांस, ज्या अपराधेंकरून त्यांनी तुझा अपराध केला त्यामुळें उडविलें आहे, त्या सर्व देशांत दूर अथवा समीप असतील, त्यांसहि तोंडाची लाज आहे. ८ हे प्रभू,

आधी तुजविरुद्ध पाप केलें आहे, झणून आझाला, आमच्या राजांस, आमच्या सरदारांस, आणि आमच्या वडिलांस तोंडाची लाज आहे. ९ प्रभु जो आमचा देव त्याला दया आणि क्षमा आहेत, जरी आधी त्याविरुद्ध झुजून वृत्तलों आहों. १० आणि परमेश्वर आमचा देव त्याने जे आपले धर्मविधि आपले सेवक के भविष्यवादी त्यांकडून आझापुढें ठेविले, त्यांमागें वृत्तोंयाला आधी त्याचा शब्द मानिला नाहीं तरी. ११ होय सर्व इस्राएल लोकांनी तुझ्या नेमशास्त्राचें अतिक्रमण केलें आहे, आणि त्यांनी तुझा शब्द ऐकूं नये, झणून ते भिरकले आहेत; झणून आझावर शप घातला आहे आणि देवाचा सेवक जो मोशे त्याच्या नेमशास्त्राची शपथ लिहिली आहे, तीहि घातली आहे कारण कीं आधी पाप केलें आहे. १२ आणि तोंडीं आपलीं वचनें आझाविषयीं, आणि आमचे जे न्यायाधिग आमचा न्याय करित असत त्यांविषयीं बोलला, तीं त्याने आझावर हें माठें संकट झणून ठरविलीं आहेत; कां कीं जसें यरूशालेमेवर केलें आहे, तसें सर्व आकाशाकडील कोठेंहि केलें नाहीं. १३ जसें मोश्याच्या नेमशास्त्रांत लिहिलें आहे, तसें हें सर्व संकट आझावर आलें आहे; तथापि आधी आपले अन्याय सोडावे, आणि तुजें खरेपण समजावें, असें आधी परमेश्वराला आमच्या देवाला विनविलें नाहीं. १४ झणून देवाने संकटाला जम तें आझावर आणिलें आहे; कां कीं परमेश्वर आमचा देव आपलीं जीं सर्व कर्मे करितो, त्यांत तो न्यायी आहे; आणि आधी त्याचा शब्द ऐकिला नाहीं. १५ तर आता हे प्रभो आमच्या देवा, ज्या त्यां आपले लोक विर देशांतून बळकट हाताने बाहेर आणिले, जे जसी या वेळेस तसी आपणाला कीर्ति प्राप्त करून घेतली आहे; आधी पाप केलें आहे, आणि आधी दुष्टांने वृत्तलों आहों.

१६ हे प्रभो, तुझ्या पूर्णन्यायीपणामुळे तुझा क्रोध व तुझा कोप तुझ्या यरूशालेम वरून, तुझ्या पवित्र पर्वतावरून पिटोव; आणि कीं आमच्या पापामुळे, आणि आमच्या दोषां-

च्या अन्यायांमुळे घरूशालेम व तुझे लोक आपल्या सर्व सभोवतालच्यांस निंदा असे झाले आहेत. १७ तर आतां हे आमच्या देवा, तूं आपल्या सेवकाची प्रार्थना व त्याच्या विनंत्या ऐक, आणि तुझे जें पवित्रस्थान ओसाड पडलें आहे, त्याजवर प्रभूकरितां तूं आपलें मुखतेज पडू दे. १८ हे माझ्या देवा, तूं आपला कान लावून ऐक; तूं आपले डोळे उघड, आणि आम्हीं ओसाड स्थान, आणि ज्या नगराला तुझें नाम ठेविलें आहे, तेंहि पाहा; कां कीं आम्ही आपल्या न्यायीपणामुळे नाहीं, परंतु तुझ्या फार दयांमुळे आपल्या विनंत्या तुजपुढें करितों. १९ हे प्रभो, ऐक; हे प्रभो, क्षमा कर; हे प्रभो, कान देऊन कार्य कर; उशीर करूं नको; हे माझ्या देवा, तूं आपणाकरितां असें कर; कां कीं तुझ्या नगराला, आणि तुझ्या लोकांस तुझें नाम ठेविलें आहे.

२० तर मी बोलत आणि प्रार्थना करित, आणि आपल्या पापाचा व आपल्या इच्छाएल लोकांच्या पापाचा अंगीकार करित, आणि आपल्या देवाच्या पवित्रपर्वताकरितां परमेश्वर जो आपला देव त्यापुढें विनंती करित असतां, २१ मी प्रार्थित बोलत असतांच, जो गाब्रीयेल पुरुष म्या पहिल्याने दृष्टांतांत पाहिला होता, त्याने खरेने उडण्याची प्रेरणा पावून संध्याकाळच्या अर्पणाच्या वेळेस मला स्पष्टिलें. २२ आणि तो मला सूचना करितांना मजसीं बोलत झणाला, दानीयेला, तुला बोध समजावयासाठीं मी निघून आलों आहे. २३ तुझ्या विनंत्यांच्या आरंभीं वचन निवाळें, आणि तें प्रगट करायला मी आलों आहे; कां कीं तूं फारप्रिय आहेस; तर वचन समजून घे, आणि दृष्टांत ध्यानांत आण. २४ तुझ्या लोकांविषयीं आणि तुझ्या पवित्र नगराविषयीं सत्तर सप्तके ठरविलेलीं आहेत, पातक नाहीतें करावें, आणि पापें समाप्त करावीं, आणि अन्यायाचें प्रायश्चित्त करावें, आणि सर्वकाळिक न्यायीपण आंत आणावें, आणि दृष्टांत व भविष्यवाद शिक्षा मारून ठेवावे, आणि परमपवित्राच्या अभिषिक्त करावें झणून. २५ तर तूं जाण, आणि समजून घे, कीं घरूशालेम यथास्थित

करावी, आणि बांधावी, असी आज्ञा निघान्यापासून अभिषिक्त जो अधिपति त्याच्या समयापर्यंत सात सप्तके, आणि बासष्ट सप्तके होतील; आणि सैकटसमयांतहि आळी आणि प्राकार हीं बांधतील. २६ आणि बासष्ट सप्तकांनंतर अभिषिक्त नाहींसा करतीस, परंतु आपणासाठीं असें नव्हे; आणि जो अधिपति येईल, त्याचे लोक नगर आणि पवित्रस्थान नाशितल; आणि त्याचा अंत प्रवाहाने होईल, आणि लढाईच्या शेवटापर्यंत ओसाड्या ठरविलेल्या आहेत. २७ आणि तो एका सप्तकापर्यंत बहुतांसीं करार ठरवील; आणि त्या सप्तकाच्या अर्धसमयीं तो यज्ञ आणि अर्पण बंद करील, उजाड करणाऱ्याने घातलेल्या अघोर पदार्थांच्या झांकणामुळे ठरविलेली समाप्ति उजाडकरणाऱ्यावर घातली असें होई तोंपर्यंत.

अध्याय १०.

फारसाचा राजा खोरेश याच्या तिसऱ्या वर्षांत, ज्याचें नाम बेलटशाज्जार झटलें होतें, त्या दानीयेलाला एक गोष्ट प्रगट झाली; आणि ती गोष्ट खरी होती, आणि कष्टकाल दीर्घ व्हायाचा होता; आणि तो ती गोष्ट समजला, आणि दृष्टांताची समज त्याला प्राप्त झाली. २ त्यावेळीं मी दानीयेल तिहीं सप्तकांपर्यंत शोक करित होतों. ३ तीं तीन सप्तके समाप्त झाल्यापर्यंत म्या आवडतें अन्न खाहें नाहीं, आणि मास अथवा द्राक्षारस माझ्या मुखांत आला नाहीं, आणि म्या अभ्यंग केला नाहीं. ४ आणि पहिल्या महिन्याच्या चौविसाव्या दिवसीं, जेव्हां मी हिबेकेल मोठ्या नदीच्या कांठावर होतों, ५ तेव्हां म्या डोळे लावून पाहिलें, आणि पाहा, एक पांढरें वस्त्र त्यालेला मनुष्य होता, आणि त्याची कंबर ऊफाजाच्या उत्कृष्ट सोन्याने वेष्टिली होती. ६ त्याचा देह लसण्यासारिखा होता, आणि त्याचें मुख विजेच्या आभासासारिखें होतें, आणि त्याचे डोळे अधिदीपासारिखे होते, आणि त्याचे हात व पाय उजळलेल्या पित्तलाच्या आभासासारिखे होते, आणि त्याच्या वचनांचा शब्द समुदायाच्या शब्दासारिखा होता. ७ आणि म्या दानीयेलाने मात्र दृष्टांत पाहिला;

आणि जे मनुष्य मजसंगतीं होते, त्यानी दृष्टांत पाहिला नाहीं; परंतु त्यांस मोठें कांपरें सुटलें, तेव्हां ते आपणांस लपवायाकरितां पळाले. ८ झणून मी एकलाच राहिलों, आणि म्या हा मोठा दृष्टांत पाहिला, मग माझ्या ठायीं शक्ति राहिली नाहीं, आणि माझें तेज माझ्याठायीं पालटून म्लानपण झालें, आणि मी बलहीन झालों. ९ आणि म्या त्याच्या वचनांचा शब्द ऐकिला; आणि जेव्हां मी त्याच्या वचनांचा शब्द ऐकत होतो, तेव्हां मी उपडा असून माझे मुख भूमीकडे असून गाढ झोपेंत होतो.

१० आणि पाहा, एका हाताने मला स्पर्शिलें, आणि मला माझ्या गुडघ्यांवर आणि माझ्या तळहातांवर उठवून ठेविलें. ११ आणि त्याने मला झटलें, हे दानीयेला फार प्रियमनुष्या, जीं वचनें मी तुला बोललों, तीं समजून घे, आणि उभा राहा; कां कीं आतां मी तुजकडे पाठविलेला आहे; आणि तो हें वचन मजसीं बोलल्यावर मी कांपत उभा राहिलों. १२ तेव्हां त्याने मला झटलें, हे दानीयेला, भिडं नको; कां कीं ज्या प्रथम दिवसीं त्वां समजून घ्यायला, आणि आपणाला आपल्या देवांसमोर पीडायला आपलें मन लाविलें, त्या दिवसापासून तुझीं वचनें ऐकिलीं, आणि तुझ्या वचनंमुळे मी आलों आहे. १३ परंतु फारसांच्या राज्याच्या अधिपतीने एक-वीस दिवसपर्यंत मला अडविलें; आणि पाहा, मुख्य अधिपतींतला एक जो मीखाएल तो माझे सहाय करायला आला; मग मी तेथें फारसांच्या राजांजवळ राहिलों. १४ तर जें तुझ्या लोकांस पुढल्या दिवसांत घडेल, तें तुला समजावयास मी आलों आहे; कां कीं अजून दृष्टांत बहुत दिवसांचा आहे. १५ आणि तो असलीं वचनें मजसीं बोलल्यावर म्या आपलें मुख भूमीकडे केलें, आणि मी मुका राहिलों. १६ आणि पाहा, कोणीएक जो मनुष्यपुत्ररूप त्याने माझ्या ओठांस स्पर्शिलें; तेव्हां मी आपलें मुख उघडून बोलूं लागलों, आणि जो मजसमोर उभा राहिला होता, त्याला झणालों, हे माझ्या प्रभो, दृष्टांतकडून माझ्या वेदना मजवर उलटल्या आहेत, आणि मी बलहीन झालों आहे. १७

तर या माझ्या प्रभूचा सेवक या माझ्या प्रभूची कसा बोलायास समर्थ होईल? कां कीं आज माझ्याठायीं शक्ति राहिली नाहीं, आणि शक्ति माझ्याठायीं राहिली नाहीं. १८ मग मनुष्यरूप जो कोणीएक त्याने मला पुन्हा स्पर्शिलें, आणि मला बलवान केलें, १९ आणि झटलें, हे फार प्रियमनुष्या, भिडं नको; तुझें कुशल असो, तूं सबल ऐस, ऐस झाल; मग मजसीं वे बोलल्यानंतर मी सबल झालों, आणि झणालें, माझा प्रभु बोले; कां कीं त्वां मला बलवान केले आहे. २० तेव्हां त्याने मला झटलें, मी तुजकडे आलों आहे, याचें कारण तूं जाणतोस काय? आणि आतां मी फारसांच्या अधिपतीसीं लढायला परत जातो; आणि मी निघून गेलों, घाणजे व्हा, यावानाचा अधिपति येईल. २१ परंतु जें सत्र लेखांत लिहिलें आहे, तें मी तुला प्रगट करितों; आणि तुमचा अधिपति मीखाएल यावांचून या गोष्टींविषयीं मजसीं संबंध धरणारा कोणी नाहीं.

अध्याय ११.

आणि दारयावेश मादी याच्या पहिल्या वर्षीत त्याला दृढ व बलवान झाला मी उभा राहिलों. २ आणि आतां मी तुला खरें प्रगट करितों; पाहा, फारसांत अणखी तीन राजे उभे होतील; आणि चौथा सर्वोत्तम फारस द्रव्याने धनवान होईल; आणि तो आपल्या बलाप्रमाणें आपल्या द्रव्येंकरून यावानाच्या राज्यावर सर्वांस उठवील. ३ आणि एक प्रतापी राजा उभा होईल, आणि मोठ्या प्रभुत्वाने राज्य करील, आणि आपल्या मनोदयाप्रमाणें झील. ४ आणि तो उभा राहिल्यावर त्याचें राज्य मोडून जाईल, आणि आकाशाच्या चोहों दिशां-डेस विभागून जाईल; आणि तें त्याच्या हस्त-तोला प्राप्त होणार नाहीं, आणि तो आपल्या ज्या प्रभुत्वाने राज्य करी त्याप्रमाणें तें राहणार नाहीं; कां कीं त्याचें राज्य उपटून जाईल, आणि यांवांचून इतरांस प्राप्त होईल.

५ आणि दक्षिणेंतला राजा बलवान होईल; आणि त्याच्या सरदारांतलाहि एक बलवान होईल; आणि तो त्याजवर प्रबल होईल, आणि

भुल करील; त्याचें प्रभुत्व मोठें प्रभुत्व होईल. आणि कितीएक वर्षे समाप्त झाल्यावर ते एक-द्वर्षी संकेत करतील; आणि दक्षिणेंतल्या राजाची कन्या उत्तरेंतल्या राजाकडे सम्मति रायाला येईल; परंतु तिला बाहुबळ राहणार नाहीं; आणि तोहि व त्याचा बाहु टिकणार नाहीं; आणि ती हातीं देण्यांत येईल, आणि तेच आणणारे आणि तिचा जनक आणि त्या मर्यांत जो तिचें पाठबळ करी, हेहि हातीं देण्यांत येतील. ७ परंतु तिच्या मुळांतल्या राजा कोंबापासून एक त्याच्या स्थानीं उभा होईल, आणि तो सैन्यासुद्धां येईल, आणि उत्तरेंतल्या राजाच्या कोटांत शिरेल, आणि तो त्याविरुद्ध जाईल, आणि प्रबल होईल. ८ आणि तो त्याचे देव, त्याच्या ओर्तीव मूर्ति, आणि त्याचीं रूप्याचीं व सोन्याचीं मनोरम पात्रें यासुद्धां पाडाव करून मिसरांत नेईल, आणि तो उत्तरेंतल्या राजापेक्षा अधिक वर्षे टिकेल. ९ तर दक्षिणेंतला राजा त्याच्या राज्यांत येईल, आणि आपल्या देशांत परत जाईल. १० मग त्याचे पुत्र उत्तेजित होतील, आणि बहुत सैन्याचा समुदाय एकवटितील; आणि एक निश्चयें येईल, आणि व्यापेल, आणि पार जाईल; मग तो फिरेल, आणि त्याच्या कोटापर्यंत शौर्य दाखवील. ११ आणि दक्षिणेंतला राजा क्रोधयुक्त होईल, आणि निघून जाऊन त्यासीं, छत्रजे उत्तरेंतल्या राजासीं लढाई करील, आणि तो मोठा समुदाय लावून देईल; परंतु तो समुदाय त्याच्या हातीं देण्यांत येईल. १२ आणि त्याने तो समुदाय हरण केला, छत्रजे त्याचें हृदय गर्विष्ठ होईल; आणि तो हजारों हजारांस पाडून टाकील; तथापि तो बलवान राहणार नाहीं. १३ कां की उत्तरेंतला राजा परत येईल, आणि पूर्वीपेक्षां मोठा समुदाय लावून देईल, आणि कितीएक वर्षांनंतर तो मोठें सैन्य आणि बहुत द्रव्य यासुद्धां निश्चयें येईल. १४ आणि त्या समयीं दक्षिणेंतल्या राजाविरुद्ध बहुत उभे होतील; आणि दृष्टांत ठरवायाला तुझ्या लोकांतले लुटारू उठतील; परंतु ते गळून पडतील. १५ आणि उत्तरेंतला राजा येईल, आणि मोरचे रचून कोटांचीं

नगरें घेईल; आणि दक्षिणेंतले बाहु आणि त्याचे निवडलेले लोक उभे राहणार नाहींत, आणि उभे राहायाला शक्ति असणार नाहीं. १६ आणि जो त्याविरुद्ध येईल, तो आपल्या मनोदयाममाणें करील; आणि त्यासमोर कोणी उभा राहणार नाहीं; आणि तो सुंदर देशांत उभा राहील, आणि तो त्याच्या हाताकडून नाहींसा होईल. १७ आणि तो आपल्या सर्व राज्याच्या बलासुद्धां शिरायाला आपलें मुख करील, आणि त्यासंगतीं प्रमाणिकजन असून तो असें करील; आणि तो त्याला स्त्रियांची कन्या ती दूषित करावी, छत्रज देईल; परंतु ती त्याच्या पक्षाकडेस उभी राहणार नाहीं, आणि त्याची होणार नाहीं. १८ मग तो आपलें मुख द्वीपाकडे करील, आणि कितीएक घेईल; परंतु एक अधिपति आपली त्याने केलेली निंदा नाहींसी करील; तो आपल्या निंदावाचून ती त्याजवर फिरवील. १९ आणि तो आपल्या देशांतल्या दुर्गाकडे आपलें मुख करील; परंतु तो अडखळून पडेल, आणि सांपडणार नाहीं. २० आणि त्याच्या स्थानीं राज्याच्या वैभवांत एक कर घेणारा उभा होईल; परंतु तो थोडक्या दिवसानी मोडून जाईल, तथापि कोपेंकरून अथवा लढाई करून असें नव्हे. २१ मग त्याच्या स्थानीं एक कुत्सित उभा होईल, आणि लोक त्याला राज्याचें वैभव देणार नाहींत; परंतु तो हळू शिरेल, आणि आर्जवानी राज्य प्राप्त करून घेईल. २२ आणि प्रवाहाच्या बाहूनी लोक त्यासमोरून व्याप्त होतील, आणि मोडून जातील, आणि कराराचा अधिपतिहि असा होईल. २३ आणि त्यासीं संकेत केल्यावर तो कपट करील; आणि चढेल, आणि अस्य राष्ट्रांकडून बलिष्ठ होईल. २४ तो परगण्यांतील पिकाऊ स्थानांत हळू शिरेल; आणि जें त्याच्या पूर्वजानी अथवा त्याच्या पूर्वजांच्या पूर्वजानी कधीं केलें नाहीं, तें तो करील; तो हरण व लूट आणि द्रव्य त्यामध्ये विखरील; आणि काहींसा वेळपर्यंत तो दुर्गाविरुद्ध आपले संकल्प कमील. २५ आणि तो मोठ्या सैन्यासुद्धां आपला पराक्रम व आपलें शौर्य दक्षिणेंतल्या राजावर उत्तेजित करील;

आणि दक्षिणेंतला राजाहि फार मोठ्या व प्रतापी सैन्यासुद्धां लढाई करायाला उत्तेजित होईल; परंतु तो उभा राहणार नाही; कां कीं ते त्याविरुद्ध आपले संकल्प कल्पितील. २६ आणि त्याचें अन्न खाणारे त्याला चूर्ण करितील, आणि त्याचें सैन्य व्यापेल; आणि बहुत वधलेले पडतील. २७ आणि ते दोघे राजे आपल्या हृदयांत दुष्कर्म करायाला इच्छितील, आणि ते एका मेजाजवळ खोटें बोलतील; परंतु तें साधणार नाही; कां कीं पुढें नेमलेल्या समयीं अंत होईल. २८ आणि तो पुष्कळ द्रव्य घेऊन आपल्या देशांत परत जाईल; आणि त्याचें हृदय पवित्र कराराविरुद्ध होईल; तर तो कार्य करून आपल्या देशांत परत जाईल. २९ नेमिलेल्या वेळेस तो फिरून दक्षिणेंत येईल; परंतु तें येणें पूर्वासारिखें अथवा अपरासारिखें होणार नाही.

३० आणि ख्रिस्तीमाचीं गलबतें त्याविरुद्ध येतील; झणून तो खिन्न होईल, आणि फिरेल, आणि पवित्र कराराविषयीं कोपित होईल; आणि कार्य करील; नंतर तो फिरेल, आणि पवित्रकरार सोडणाऱ्याविषयीं समजून येईल. ३१ आणि त्याकडे समुदाय उभे राहतील, आणि ते आश्रयाचें पवित्रस्थान बाटवितील, आणि नित्याचा यज्ञ दूर करितील, आणि ओसाड करणारे अघोरपदार्थ स्थापितील. ३२ आणि जे कराराविरुद्ध दुष्टपण करितात, त्यांस तो आर्जवाने भ्रष्ट करील; परंतु जे लोक आपला देव जाणतात, ते बलवान होतील, आणि कार्य करितील. ३३ आणि लोकांमध्ये जे समजतील, ते बहुतांस बोध करितील; परंतु बहुत दिवसपर्यंत ते तरवारिने व ज्वालाने, पाडावपणाने आणि हरणाने गळून पडतील. ३४ आणि ते गळून पडतांना थोडें सहाय पावतील, आणि बहुत त्यांस आर्जवानी जडतील. ३५ आणि शेवटच्या समयापावेतो समजणाऱ्यांतले कितीएक त्यांस पारस्त्रावें, आणि स्वच्छ करावें, आणि पांढरें करावें, झणून गळून पडतील; कां कीं अजून शोष्ट नेमिलेल्या समयाची आहे. ३६ आणि राजा आपल्या मनोदयाप्रमाणें करील, आणि प्रत्येक देवावर आपणाला उंचावील, व महान करील; आणि देवा-

च्या देवाविरुद्ध आश्चर्यगोष्टी बोलेल; आणि रोष समान होईपर्यंत तो सफळ राहील; कां कीं जें ठरविलेलें आहे, तें होईल. ३७ आणि तो आपल्या पूर्वजांच्या देवाला, आणि स्त्रियांच्या मनोरथाला मानणार नाही, आणि तो कोणत्याहि देवाला मानणार नाही; कां कीं तो आपणाला सर्वांवर उंचावील. ३८ आणि तो आपल्या स्थानांत बलांच्या देवाला गौरवील; आणि जो देव त्यांच्या पूर्वजानीं जाणिला नाही, त्याला तो सोन्याने व रुप्याने आणि मोलवान पणाने आणि मनोरम पदार्थांनी गौरवील. ३९ आणि बळकट कोटांच्या स्थानांत तो अन्यदेवासी अर्पण करील, ज्या त्याला तो अंगीकारील व ज्ञातें गौरव वाटवील; आणि तो त्यांस बहुतांवर प्रभुत्व देईल, आणि तो भूमि मोलासाठीं कटून देईल. ४० आणि शेवटच्यावेळीं दक्षिणेंतला राजा टक्कर मारीत त्यासीं लढेल; आणि उत्तरेतला राजा रथ व घोडेस्वार व बहुत सैन्य घेऊन झपाट्याने त्याजवर येईल, आणि ते अनेक देशांत शिरेल, आणि व्यापेल, आणि मार बाईल. ४१ आणि तो सुंदर देशांत शिरेल, आणि बहुत देश नाश पावतील; परंतु हे त्याच्या हातांतून सुटतील, झणजे अदोम आणि मोवाब आणि अम्मोनी लोकांतले मुख्य हे. ४२ आणि तो आपला हात देशांवर लाव करील; आणि मिसर देशाहि चुकणार नाही. ४३ आणि तो सोन्याच्या व रुप्याच्या द्रव्यावर आणि मिसरांतल्या सर्व आवडत्या पदार्थांवर प्रभुत्व करील; आणि लूबी व खूशी त्याच्या पावलांत बालतील. ४४ परंतु पूर्वतून आणि उत्तरेतून अवाया येऊन त्याला व्याकुल करितील; झणून तो कृतांस नष्ट व नाहीसें करायाला मोठ्या खेपेने बाहेर जाईल. ४५ आणि तो आपल्या राज्याच्याचे डेरे समुद्राच्या अंतरप्रदेशीं सुंदर पवित्र पर्वतावर मांडील; तथापि तो आपल्या अंतर्गत येईल, आणि त्याचें सहाय कोणी करणार नाही.

अध्याय १२.

आणि जो मीखाएल मोठा अधिपति ज्या लोकांच्या वंशासाठीं उभा राहव नवते,

DANIEL XII.

त्यावेळीं उभा राहिल; आणि राष्ट्र झाल्या-
हून त्या वेळापर्यंत जसा कधीं झाला नाही,
हा कष्टाचा समय होईल; आणि त्यावेळेस
लोक सुटतील, प्रत्येक जो पुस्तकांत लिहि-
ला सापडेल, तो सुटेल. २ आणि जे भूमी-
चा धुळीत निजलेले आहेत, त्यांतले बहुत जागे
उठतील, कितीएक सर्वकाळच्या जीवना-
ची, आणि कितीएक निंदेसाठीं व सर्वकाळच्या
केवढासाठीं उठतील. ३ आणि जे ज्ञानी, ते अंत-
र्जाच्या प्रकाशासारिखे, आणि ज्यांनीं बहुतांस
यायी केले, ते ताऱ्यासारिखे सदासर्वकालपर्यंत
प्रकाशतील. ४ आणि हे दानीयेला, तूं शेवटा-
च्या समयापर्यंत वचनें झाकून ठेव, आणि पुस्तक
मुद्रित कर; बहुत लोक शोध करतील, आणि
ज्ञान वाढेल.

५ मग म्या दानीयेलाने पाहिलें, आणि पाहां,
इतर दोघेजन, एक नदीच्या कांठाच्या एका
अंगास, आणि दुसरा नदीच्या कांठाच्या दुसऱ्या
अंगास, असे उभे राहिले होते. ६ आणि जो
पांढरें वस्त्र त्यालेला मनुष्य नदीतल्या पाण्यावर-
ती होता, त्याला एकाने छटलें, कीं या आश्चर्य
गोष्टीच्या समाप्तीस केवढा वेळ असेल? ७
आणि जो पांढरें वस्त्र त्यालेला मनुष्य नदीतल्या
पाण्यावरती होता, त्याचें म्या ऐकिलें, आणि

त्याने आपला उजवा हात आणि आपला डावा
हात आकाशाकडे उंचाविला, आणि जो सर्व-
काळपर्यंत जिवतो त्याची शपथ वाहून छटलें,
कीं गोष्ट एकसमय, अनेकसमय, आणि अर्धसमय-
पर्यंत होईल; आणि पवित्र लोकांच्या बळाचें
विखरणें समाप्त होईल, तेव्हां या सर्व गोष्टी
समाप्त होतील. ८ तर म्या ऐकिलें, परंतु मी
समजलों नाहीं; तेव्हां मी छणालों, हे माझ्या
प्रभो, या गोष्टीचा अंत कसा काय होईल?
९ मग तो छणाला, हे दानीयेला, तूं जा; कां
कीं अंताच्या समयापावेतो वचनें झाकून ठेविलेलीं,
आणि मुद्रित केलेलीं आहेत. १० बहुत लोक
स्वच्छ आणि पांढरें करण्यांत येतील, आणि
पारखिलेले असे होतील; परंतु दुष्ट दुष्टपण
करतील, आणि दुष्टांतले कोणी समजणार नाहीं-
त; परंतु ज्ञानी समजतील. ११ आणि नित्या-
चा यज्ञ बंद होईल, आणि ओसाड करणारा
अघोरपदार्थ स्थापित होईल, तेव्हांपासून एक ह-
जार दोनशें नव्वद दिवस होतील. १२ जो
वाट पाहिल, आणि त्या एक हजार तीनशें पस-
तीस दिवसांला पोहंचेल, तो धन्य. १३ परंतु
अंत पावेतो तूं जा; आणि विसावा पावतील,
आणि दिवसांच्या अंतास तूं आपला विभाग
पावायाला उभा राहशील.

HOSEA.

होशेहा.

अध्याय १.

उज्जीया, योथाम, आहाज, व यहिज्कीया जे
यहूदाचे राजे यांच्या दिवसांत, आणि यो-
शाचा पुत्र यारोबाम इस्राएलाचा राजा याच्या
दिवसांत बेरीचा पुत्र होशेहा याजवळ जें परमेश्वराचें
वचन आलें तें. २ होशेहाकडून जें
परमेश्वराचें वचन आलें, त्याचा आरंभ; तर
परमेश्वराने होशेहाला छटलें, तूं जाऊन व्य-
भिचाराची स्त्री व व्यभिचाराचीं लेकरें आपणा-

जवळ घे; कां कीं देशाने परमेश्वरापासून फि-
तून व्यभिचार फार केला आहे. ३ मग त्याने
जाऊन दिबलाईमाची कन्या गोमेर घेतली; आ-
णि ती गरोदर होऊन त्यासाठीं पुत्र प्रसविली.

४ आणि परमेश्वराने त्याला छटलें, तूं
त्याचें नाम इजेल ठेव; कां कीं अणखी थोड्या
वेळानंतर मी इजेलाच्या रक्ताची फेड यहूच्या
वंशावर करीन, आणि इस्राएलाच्या वंशाचें राज्य
नाहींसें करीन. ५ आणि त्या दिवसीं असें हो-

ईल, कीं मी इस्त्राएलाचें धनुष्य इजेलाच्या खो-
ऱ्यांत भंग करीन.

६ आणि ती पुन्हा गरोदर होऊन कन्या प्र-
सविली; तेव्हा देवाने त्याला छटलें, तूं तिचें
नाम लोरुहामा ठेव; कां कीं यापुढें मी इस्त्रा-
एलाच्या वंशावर अणखी दया करणार नाहीं;
परंतु त्यांस अगदी काढून टाकीन. ७ तथापि
यहूदाच्या वंशावर मी दया करीन, आणि परमेश्वर
जो त्यांचा देव त्याकाडून त्यांस तारीन,
आणि मी त्यांस धनुष्याने अथवा तरवारीने अ-
थवा लढाईने, घोड्यानी, स्वारीनी तारणार नाहीं.

८ मग तिने लोरुहामाचें दूध तोडल्यावर ती
पुन्हा गरोदर होऊन पुत्र प्रसविली. ९ तेव्हा
देवाने छटलें, त्याचें नाम लोअम्मी ठेव; कां
कीं तुझी माझे लोक नाहीं, आणि मी तुमचा
देव असत जाणार नाहीं.

१० तथापि जी समुद्राची वाळू मापवत नाहीं,
आणि गणवत नाहीं, तिजसारिखी इस्त्राएलाच्या
संतानाची संख्या होईल; आणि असें होईल,
कीं ज्या स्थानांत त्यांस, तुझी माझे लोक नाहीं,
असें झणत असत, तेथें त्यांस जीवंत देवाचीं
लेंकरें असें झणतील. ११ तेव्हा यहूदाचीं
संतानें आणि इस्त्राएलाचीं संतानें एकत्र मिळती-
ल, आणि तीं आपणासाठीं एक मुख्य नेमितील,
आणि देशांतून चढत येतील; कारण कीं इजे-
लाचा दिवस मोठा होईल.

अध्याय २.

तुझी आपल्या भावांस अम्मी झणा, आणि
आपल्या बहिणींस रुहामा झणा, २
तुझी आपल्या आईसीं वाद करा, करा वाद;
कां कीं ती माझी बायको नाहीं, आणि मी तिचा
नवरा नाहीं; ती तर आपल्या समोरून आपले
व्यभिचार, आणि आपल्या स्तनांच्या मध्यांतून
आपलीं जारकर्म दूर करो, ३ नाहीं तर कदा-
चित तिचें वस्त्र काढून तिला नागवी करीन, आ-
णि जसें तिच्या जन्मदिवसीं तसें तिला ठेवीन,
आणि तिला रान व सुकीभूमि यांसारिखें करीन,
आणि तिला तहानेने मारीन. ४ आणि तिच्या
लेंकरांवर मी दया करणार नाहीं; कां कीं तीं

व्यभिचारांचीं लेंकरें आहेत. ५ कारण कीं त्या-
च्या आईने व्यभिचार केला आहे; जिने त्यानें
गर्भधारण केलें, तिने लाजेचीं कर्म केलीं आहेत;
कां कीं ती झणाली, कीं जे माझे मित्र मला
माझी भाकर व माझे पाणी, माझी लेंकर व
माझा ताग, माझे तेल व माझीं पिणीं देतात,
त्यांच्या पाठीमागून मी जाईन.

६ याकरितां पाहा, मी तुझ्या मार्गाला कसे
त्या झाडाचें कुंपण घालीन, आणि त्याला जूं
बांधीन, झणजे तिला तिच्या वाटा सापडणार
नाहींत. ७ आणि ती आपल्या प्रियांच्या पाठी-
मागून जाईल, परंतु ती त्यांस आटपणार नाहीं
आणि ती त्यांस शोधिल, परंतु ते तिला सापडणार
नाहींत; मग ती झणेल, मी आपल्या पहिल्या
नवऱ्याकडे परत जाईन; कां कीं मला आर्कल
तेव्हा बरें होतें. ८ आणि तिने जाणलें नाहीं

कीं मीच तिला धान्य व द्राक्षरस व तेल दे-
असें, आणि तिचें रुपें आणि सोनें वाढवीत असें
जी त्यानी बालासाठीं सिद्ध केलीं आहेत हीं. ९
याकरितां मी फिरेन, आणि आपलें धान्य मला
वेळीं, आणि आपला द्राक्षरस त्याच्या लवंगां
काढून घेईन, आणि माझी लेंकर आणि माझा
ताग जीं तिचा नागवेपणा झांकायला दिव्हीं हो-
तीं, तींहि काढीन. १० आणि अतां तिचें
कुस्तितपण तिच्या प्रियांच्या दृष्टींत उघडें करीन,
आणि कोणी तिला माझ्या हातांतून सोडविणार
नाहीं. ११ आणि मी तिचा सर्व आनंद, तिचे
सण, तिच्या अमावास्या, तिचे शाब्बाथ, आणि

तिच्या सर्व सभा बंद करीन. १२ आणि ती
आपल्या ज्या द्राक्षांविषयीं आणि आपल्या ज्या
अंजिरींविषयीं झणाली आहे, कीं जीं माझ्या
प्रियानी मला वेतनें दिव्हीं, तीं हींच आहेत, तीं
मी उजाड करीन; आणि तीं जंगल असें झरीन,
मग रानांतले पशु त्यांस खातील. १३ आणि
मी तिजवर बालांच्या दिवसांचें शासन करीन,
ज्या त्यांत ती त्यांसाठीं धूप जाळी, आणि ती
आपलीं कुंडलें आणि आपले अलंकार अंभी ने-
ऊन आपल्या प्रियांच्या पाठी मागून जाई, आणि
ती मला विसरली, असें परमेश्वर झणो.

१४ याकरितां पाहा, मी तिचें मन मगवीन

आणि तिला जंगलांत आणीन, आणि तिला गोड वन बोलें. १५ आणि तेथून तिला तिचे एकमेव देईन, आणि आखोराचे खोरे आशेच्या प्रवेशासाठी देईन; आणि तेथें ती जसी आपल्या तरुणपणाच्या दिवसांत, आणि ज्या दिवसी ती मिसर देशांतून वर आली, त्या दिवसी जसी तशी गाईल. १६ आणि परमेश्वर दणतो, कीं त्यावेळेस असें होईल, कीं तूं मला ईशे दणशील; आणि पुन्हा मला बाली दणणार नाहीस. १७ आणि मी तिच्या मुखापासून बालीचीं नामें दूर करीन, आणि त्यास त्यांच्या नामांनी पुन्हा स्मरणार नाहीत. १८ आणि त्या समयीं मी त्यासाठी रानांतल्या पशूंचीं, आणि आकाशांतल्या पक्ष्यांचीं, आणि भूमीवरल्या वळवळणाऱ्यांचीं करार करीन; आणि धनुष्य व तरवार व लढाई पृथ्वीतून मोडून टाकीन, आणि त्यास निर्भय निजूं देईन. १९ आणि मी आपणासाठी तुला सर्वकालपर्यंत वाग्दत्त करून घेईन; होय मी आपणासाठी तुला न्यायाने आणि नीतीने आणि प्रसादाने आणि करुणानी वाग्दत्त करून घेईन. २० आणि मी आपणासाठी तुला विश्वासूपणें वाग्दत्त करून घेईन; आणि तूं परमेश्वराला जाणशील. २१ आणि परमेश्वर दणतो, कीं त्यासमयीं असें होईल, कीं मी उत्तर करीन, मी आकाशास उत्तर करीन, आणि तीं पृथ्वीला उत्तर करितील. २२ आणि पृथ्वी धाऱ्याला, आणि द्राक्षारसाला, आणि तेलाला उत्तर करील, आणि तीं इजेलाला उत्तर करितील. २३ आणि मी आपणासाठी तिला पृथ्वीत पेरिण; आणि जिजवर दया केली नव्हती, तिजवर मी दया करीन; आणि जे माझे लोक नव्हते, त्यास मी दणें, कीं तुझी माझे लोक आहां; आणि ते दणतील, कीं तूं आमचा देव आहेस.

अध्याय ३.

आणि परमेश्वराने मला दटलें, तूं पुन्हा जाऊन प्रियप्रीत आणि जारकर्मिणी अशा स्त्रीवर प्रीति कर, जसा परमेश्वर इस्राएलाच्या वंशावर प्रीति करितो तसा, आणि ते इतर देवांस गहतात, आणि द्राक्षांच्या पत्रांवर आवड ठेवि-

HOSEA III, IV.

तात. २ मग म्या आपणासाठी तिला पंधरा रुपयांनी आणि एक होमेर यवानी, आणि अर्ध होमेर यवानी विकत घेतलें. ३ आणि मी तिला दणालों, तूं मजजवळ बहुत दिवस राहशील; तूं व्यभिचार करूं नको; आणि इतर पुरुषाची होऊ नको; दणजे मीहि तुजजवळ राहीन.

४ कां कीं इस्राएलाचे वंश बहुत दिवसपर्यंत राजाहीन, आणि अधिपतिहीन, आणि यज्ञहीन, आणि प्रतिष्ठापितहीन, आणि एफोद व तराफी, मयाहीहीन, राहतील. ५ त्यानंतर इस्राएलाचे वंश फिरतील, आणि परमेश्वर जो त्यांचा देव त्याला, आणि दावीद जो त्यांचा राजा त्याला ते शोधतील; आणि पुढल्या दिवसांत ते परमेश्वराचे आणि त्याच्या चांगलेपणाचे भय धरितील.

अध्याय ४.

इस्राएलाच्या वंशाने, परमेश्वराचे वचन ऐका; कां कीं परमेश्वराला देशांतल्या राहणाऱ्यांची वाद कारायाच्या आहे, कारण कीं देशांत काहीं खरेपण, काहीं दया, काहीं देवाचे ज्ञान नाही. २ ते शपथ वाहत, आणि खोटे बोलत, आणि हत्या, व चोरी, आणि जारकर्म करित सुटले आहेत, आणि रक्त रक्ताला आटपतें. ३ याकरिता देश शोक करील, आणि त्यांतला प्रत्येक राहणारा रानांतल्या पशूसुद्धा आणि आकाशांतल्या पक्ष्यासुद्धा ग्लान होईल; आणि समुद्रांतले मासेहि हरण होतील. ४ तथापि कोणी वाद करूं नये, आणि कोणाचा निषेध करूं नये; कां कीं जे याजकांसी वाद करितात, त्यांसारखे तुझे लोक आहेत. ५ याकरिता तूं दिवसा गळून पडशील, आणि तुजसुद्धा भविष्यवादीहि रात्री गळून पडेल, आणि मी तुझी आई नाहींसी करीन.

६ माझे लोक ज्ञान नसल्यामुळे नाहींसे होतात; त्यां ज्ञान नाकारिलें, दणून मजसाठी याजकपण करण्यापासून नाकारीन; तूं आपल्या देवाचे नेमशास्त्र विसरला आहेस, दणून मीहि तुझी लेकरें विसरेन. ७ जसे ते वाढले, तसे ते मजविरुद्ध पाप करित गेले; दणून मी त्यांचे गौरव पालटून अप्रतिष्ठा करीन. ८ ते माझ्या

लोकांचें पाप खातात, आणि त्यांच्या अपराधाकडे आपलें चित्त लावितात. ९ आणि जसे लोक तसा याज्ञक होईल; आणि मी त्यांस त्यांच्या आचारांमुळे शासीन, आणि त्यांस त्यांच्या कर्मांचें फल देईन. १० तर ते खातील, आणि तृप्त होणार नाहीत; ते व्यभिचार करतील, आणि वाढणार नाहीत; कां कीं त्यांनी परमेश्वराकडे सावध असणें सोडिलें आहे. ११ व्यभिचार आणि द्राक्षारस आणि नवा द्राक्षारस हृदय हरण करितात.

१२ माझे लोक आपल्या ठोकळ्याजवळ प्रश्र करितात, आणि त्यांची काठी त्यांस गोष्ट प्रगट करिती; कां कीं व्यभिचारांच्या आत्म्याने त्यांस बहकविलें आहे; आणि त्यांनी आपल्या देवाच्या हाताखालतून व्यभिचार केला आहे. १३ ते पर्वतांच्या माथ्यावर यज्ञ करितात, आणि डोंगरांवर अलोन झाड व लिबनें झाड व एला झाड यांखालीं यांची छाया चांगली आहे, ह्मणून धूप जाळितात; याकरितां तुमच्या कन्या व्यभिचार करितील, आणि तुमच्या सुना जारकर्म करितील. १४ जेव्हां तुमच्या कन्या व्यभिचार करितील, आणि तुमच्या सुना जारकर्म करितील, तेव्हां मी त्यांस शासनार नाहीं; कां कीं ते आपण वेगळे होऊन कसबिणींसीं जडले आहेत, आणि कळवंतिणींसीं यज्ञ करितात; तर जे लोक समजत नाहीत, ते नाश पावतील.

१५ हे इस्त्राएला, जरीं त्वां व्यभिचार केला, तरीं यहूदाने पातक करूं नये; आणि तुम्ही गिलगालेस येऊं नका, आणि बेथानेस चढूं नका; आणि, जीवत परमेश्वर आहे, असी शपथ वाहूं नका. १६ मागें हटणाऱ्या कलवडीसारखा इस्त्राएल हटणारा झाला आहे; आतां परमेश्वर त्यांस कोंकराप्रमाणें पसरटखलांत चारिल. १७ एफ्राइम मूर्तींसीं जडला आहे; त्याला असूं दे. १८ त्यांचा द्राक्षारस सरला आहे; ते निश्चयें व्यभिचार करितील; तिच्या अधिकाऱ्यांस अप्रतिष्ठा आवडली आहे; या. १९ वाऱ्याने तिला आपल्या पक्षांत बांधिलें आहे, आणि ते आपल्या यज्ञांमुळे लज्जित होतील.

अध्याय ५.

हे याज्ञकानो, हें ऐका; आणि इस्त्राएलाच्या वंशानो, लक्ष लावा; आणि राजाच्या वंशानो, कान द्या; कां कीं तुमचें शासन ब्राह्मणें आहे; कारण कीं तुम्ही मित्यावर पाश आणि ताबोरावर पसरिलेलें जाळें असा. १ तर त्यांनी वध करून गंभीरपणें अन्याय केले आहेत, ह्मणून मी त्या सर्वांस शिक्षा करीन. २ मी एफ्राइमाला जाणतो, आणि इस्त्राएल मजपासून गुप्त नाहीं; कां कीं आतां हे एफ्राइम, तूं व्यभिचार करितोस, आणि इस्त्राएल विटाळला आहे. ४ ते आपल्या देवाकडे फिरायाला आपलें कर्म नीट करित नाहीत; कां कीं व्यभिचारांचा कत्त्या त्यांच्याठायीं आहे, आणि ते परमेश्वराला शपथ नाहीत. ५ इस्त्राएलाचा गर्व त्याच्या मुखावर साक्ष देतो; ह्मणून इस्त्राएल आणि एफ्राइम आपल्या अन्यायाने गळून पडतील; बहूदाह यांसंगतीं गळून पडेल. ६ ते आपल्या कळसुद्धां आणि आपल्या गुरासुद्धां परमेश्वरास शोभायाला जातील; परंतु तो त्यांस सारणार नाही; त्याने त्यांस सोडिलें आहे. ७ ते परमेश्वरासीं कपटाने वर्तले आहेत; कां कीं त्यांनी जारपुत्रांस जन्म दिव्हा आहे; आतां एक महिना त्यांस आणि त्यांच्या विभागांस खाईल. ८ तुम्ही गिबांत करणा, आणि रामांत गिम व जबा; बेथानेस आरोळी करा, हे बन्धामिना. तुझ्या पाठीमागून असें करितील. ९ एफ्राइम शिक्षेच्या समयीं ओसाड होईल; जें निश्चित तें म्या इस्त्राएलाच्या वंशांमध्ये कळविलें आहे. १० जे सीमा सारितात, त्यांसारखे बहूदाह अधिपति झाले आहेत; ह्मणून मी त्यांवर आपला कोप पाण्यासारखा घालिन. ११ एफ्राइम शासनाकडून पिडलेला व मोडलेला आहे; कां कीं तो खुशिन आज्ञाप्रमाणें वर्तला. १२ ह्मणून मी एफ्राइमाला कसरीसारखा, आणि यहूदाच्या वंशास्य क्षयासारखा होईन. १३ जेव्हां इस्त्राइलनें आपला रोम, आणि यहूदाने आपला प्छाहेल्म, तेव्हां एफ्राइम अश्वपुत्राकडे येई,

आणि त्याने यारेब राजाकडे निरोप पाठविला; रंतु तो तुझाला बरें करायस, आणि तुमचा पाय दूर करायस समर्थ नव्हता. १४ तर मी एफ्राइमाला सिंहासारखा, आणि यहूदाच्या वंगाला तरुणांसिंहासारखा होईन; मी, मीच याला फाडून जाईन; मी त्याला हरण करीन, आणि कोणी सोडवणार नाही.

१५ ते आपलें पातक अंगीकारितील, आणि माझे मुख शोधितील, तोंपर्यंत मी आपल्या स्थानांत परत जातो; ते आपल्या संकटसमयी मनापासून मला शोधितील.

अध्याय ६.

याहो, आपण परमेश्वराकडे फिरूं; कां की त्याने आझाला फाडिलें आहे, आणि तोच आझाला बरें करील; त्याने हाणिलें, आणि तोच आझाला पट्टी बांधील. २ दोहों दिवसांनी तो आझाला जिवंत करील; आणि तिसऱ्या दिवसीं आझाला उठवील; आणि आझी त्यासमोर जीवत जाऊं. ३ आणि जर आझी परमेश्वरास जाणायाला झटत जाऊं; तर जाणूं, त्याचें निषणें पहाटेसारिखे निश्चित आहे, आणि जसा पाऊस, जसा शेवटला व पहिला पाऊस भूमीवर येतो, तसा तो आझाकडे येईल.

४ हे एफ्राइमा, मी तुला काय करूं! हे यहूदा, मी तुला काय करूं! कां की तुमचें चामलेपण सकाळच्या आभाळासारिखें, आणि पहाटेच्या दहिवरासारिखें उडून जातें. ५ वाकरितां म्या त्यांस भविष्यवाद्यांकडून तोडिलें आहे; आणि आपल्या मुखाच्या वचनांकडून त्यांस वधिलें आहे; जो प्रकाश निघतो, त्यासारिखे तुझे धर्मविधि आहेत. ६ कां की यज्ञ नाही आवडत, परंतु दया मला आवडती; आणि होमापेक्षां देवाचें ज्ञान मला अधिक आवडतें. ७ परंतु त्यांनी मनुष्याप्रमाणें माझ्या कराराचें अतिक्रमण केलें आहे; तेथें ते मजकडे अविश्वासपूर्णें वर्तले आहेत. ८ गिलाद दुष्कर्यांची वस्ती आहे, ती रक्ताने माखलेली आहे. ९ आणि जशा लुटार्यांच्या टोळ्या मनुष्याला टपतप्त, तसें याजरांची मंडळी एकचित्तें मार्गावर हल्य करिति;

कां की त्यांनी दुष्ट संकल्प केला आहे. १० म्या इस्त्राएलाच्या वंशामध्ये भयंकर गोष्ट पाहिली आहे; तेथें एफ्राइमाचा व्यभिचार आहे, इस्त्राएल विटाळलेला आहे. ११ आणि हे यहूदा, म्या आपल्या लोकांचा पाडाव समुदाय परत आणिला, झणजे तो तुला पीक देईल.

अध्याय ७.

जेव्हां मी इस्त्राएलास बरें करणार होतो, तेव्हां एफ्राइमाचा अन्याय आणि शोमरो-नेची दुष्टाई उघडी पडली; कां की त्यांनी लबाडी केली आहे; चोर आत येतो, आणि बाहेर लुटार्यांची टोळी लुटितो. २ आणि त्यांची सर्व दुष्टाई मी स्मरतो, असें ते ध्यानांत आणीत नाहीत; आतां त्यांच्या कर्मांनी त्यांस घेरिलें आहे; तीं माझ्यासमक्ष आहेत. ३ ते आपल्या दुष्टाईने राजाला, आणि आपल्या लबाड्यांनी सरदारांस हर्षित करितात. ४ ते सर्व जारकमी आहेत; जेव्हां रोटीकरणारा पीठ मळून तें फुगेपर्यंत त्याचें उठविणें सोडितो, तेव्हां जसी त्याची भट्टी तापत असती, तसे ते असतात. ५ आमच्या राजाच्या दिवसीं सरदार द्राक्षारसाच्या बुधल्यांनी रोगी पडले, त्याने निंदकांसी आपला हात लांब केला. ६ त्यांनी टपताना आपलें मन भट्टीसारिखें तापवून लाविलें; त्यांचा रोटीकरणारा सर्व रात्र निजला; सकाळीं ती जळत्या अभीसारिखी होती. ७ ते सर्व भट्टीप्रमाणें तापलेले असतात, त्यांनी आपले न्यायाधीश खाले आहेत; त्यांचे सर्व राजे पडले आहेत; त्यांतला कोणी मजकडे हाक मारीत नाही. ८ एफ्राइम आपणाला लोकांसी मिसळतो; जो भाकर पालवलेली नाही, असा एफ्राइम आहे. ९ परक्यांनी त्याची शक्ति खाली आहे, आणि तो हें जाणत नाही; होय त्याबवर कांहीं पिकलेले केंस आहेत, तथापि तो हें जाणत नाही. १० आणि इस्त्राएलाचा गर्व त्याच्या मुखावर साक्ष देतो; हें सर्व असताना ते आपला परमेश्वर देव याकडे फिरत नाहीत, आणि त्याला शोधित नाहीत.

११ आणि एफ्राइम भोळ्या निबुंदि पारवी

सारिखा आहे; त्यानी भिसराला हाक मारिली आहे, ते अश्वूराकडे गेले आहेत. १२ ते जेव्हां जातील, तेव्हां मी आपलें जाळें त्यांवर पसरिन; मी त्यांस आकाशांतल्या पक्षासारिखें उबरीन; मी जसी त्यांच्या सभेने ऐकिली आहे, तसी त्यांची शिक्षा करीन. १३ ते मजपासून पळून गेले आहेत, द्यणून त्यांस हाय हाय; त्यानी मजविरुद्ध पातक केलें आहे, द्यणून त्यांस नाश प्राप्त होईल; म्या जरी त्यांस उद्धरिलें आहे, तरी ते मजविरुद्ध लबाड्या बोलले आहेत. १४ आणि जेव्हां ते आपल्या पलंगांवर केंकले, तेव्हां त्यानी आपल्या मनापासून मजकडे आरोळी मारिली नाहीं; धान्य व द्राक्षारस यांसाठीं ते एकत्र मिळून मजकडून वळतात. १५ जरी म्या शिक्षा केली, आणि त्यांच्या बाहुंला बळकट केलें आहे, तरी ते मजविरुद्ध वाईट कल्पितात. १६ ते फिरतात, परंतु परात्पराकडे नव्हे; ते ठकविणाऱ्या धनुष्यासारिखे आहेत; त्यांचे सरदार आपल्या जिभेच्या तीव्रपणामुळे तरवारीने पडतील; हें त्यांच्या निंदेसाठीं भिसर देशांत होईल.

अध्याय ८.

तुं आपल्या मुखास करणा लाव. तो परमेश्वर-
राच्या घरावर गरुडासारिखा येईल, कारण कीं त्यानी माझ्या कराराचें अतिक्रमण केलें आहे, आणि माझ्या नेमशास्त्राविरुद्ध पातक केलें आहे. २ माझ्या देवा, आढी तुला जाणतों, असी आरोळी इस्राएल मजकडे मारतील, ३ जें उत्तम तें इस्राएलाने धिकारिलें आहे; वैरी त्याच्या पाठीस लागले. ४ त्यानी राजे नेमिले आहेत, परंतु मजकडून असें नव्हे; त्यानी सरदार नेमिले आहेत, आणि मी मान्य झालों नव्हतों; त्यानी आपणासाठीं आपल्या रुप्याच्या आणि आपल्या सोन्याच्या मूर्ति केल्या आहेत, ते नाहींसे व्हावे द्यणून.

५ अगे शोमरोने, तुझ्या वांसराने तुला धिकारिलें आहे; माझा क्रोध त्यांवर संतप्त झाला आहे; केवढा वेळपर्यंत त्यांच्याने निर्दोषपणा पाववणार नाहीं? ६ कां कीं तेंहि इस्राएलाक-

डून झालें; करिगाराने तें केलें; द्यणून तें देव नव्हे; तर शोमरोनेच्या वांसराचे तुकडे तुझे होतील. ७ कारण कीं त्यानी वारा वरील आहे, आणि ते वावटूळीची कापणी करील; त्याला काडी नाहीं; कणीस काहीं धान्य देणार नाहीं; कदाचित जर देईल, तर परकी त्याला मिळतील. ८ इस्राएल मिळून टाकलेला आहे; आतां ते राष्ट्रांमध्ये अभिय पात्रासारिखे झाले आहेत. ९ कां कीं ते अश्वूराकडे चढत केले आहेत, तो एकला रानगाढव आहे; एफ्रायाम वेतन देऊन प्रियता घेतल्या आहेत. १० हवे जरी त्यानी राष्ट्रांमध्ये वेतन दिव्हें आहे, तरी आतां मी त्यांस एकवटीन, आणि ते अश्वितीच्या राजाच्या भारापासून किंचित विसावा घेतील. ११ एफ्रायामाने पाप कारायासाठीं बहुत वेदा केल्या आहेत, द्यणून वेदा त्याला पाप बळ होतील. १२ म्या आपल्या नेमशास्त्राच्या मोठ्या गोष्टी त्यासाठीं लिहिल्या आहेत, परंतु त्या विलक्षण अशा मानिल्या आहेत. १३ ते मास माझ्या दानांचे बलि असे अर्पितात, वणि खातात; परंतु परमेश्वर त्यांस प्रसन्न होत नाहीं; आतां तो त्यांचा अन्याय स्मरेल, आणि त्यांच्या पापांचें शासन करील; ते भिसरांत परत जातील. १४ आणि इस्राएल आपल्या उत्पन्नकर्त्याला विसरला आहे, आणि तो मंदिरें बांधितो; आणि यहूदाने कोटवीं नगरें बहुत केलीं आहेत; परंतु मी त्याच्या नगरांवर अग्नि पाठवीन, तेव्हा तो त्यांचे वाडे सारेल.

अध्याय ९.

हे इस्राएला, तूं व्यभिचारी होऊन आपल्या देवापासून गेला आहेस, द्यणून तूं लोकांसारिखा उल्हास करून हर्ष नको; त्वां सर्व लोकांच्या खळ्यांत वेतन प्रिय केलें आहे. २ कडे आणि द्राक्षारसाचें कुंड त्यांस पोषणार नाहीं, आणि तींत नवा द्राक्षारस उणा पडेल. ३ ते परमेश्वराच्या देशांत वसणार नाहींत; व एफ्रायम भिसरांत परत जाईल; आणि वेदारांत अमंगलपदार्थ खातील. ४ ते परमेश्वराला द्राक्षारस अर्पण करून ओतणार नाहींत,

आणि ते त्याला प्रिय होणार नाहीत; त्याचे
३ त्यांस शोक करणाऱ्यांच्या भाकरीसमोरिखे
तील; जे ती खातील, ते सर्व विटाळतील;
४ की त्यांची भाकर त्यांच्याचसमोरी आहे, ती पर-
मेश्वराच्या घरांत येणार नाही. ५ तुम्ही स-
त्या दिवसी, आणि परमेश्वराच्या सणाच्या
दिवसी काय कराल? ६ तर पाहा, ते नाश-
ाळें गेले आहेत; मिसर त्यांस आटपून घेईल;
तेक त्यांस मूठमाती देईल; आग्या झाडें त्या-
च्या रुपाच्या इष्ट पदार्थांस धारण करितिल;
त्यांच्या वस्त्यांत काटेरी झाडें उत्पन्न होतील. ७
शासनचे दिवस आले आहेत, फेडीचे दिवस
आले आहेत; इस्राएल लोक हें जाणतील;
तुझ्या फार अन्यायामुळे आणि मोठ्या वैरामुळे
भविष्यवादी मूर्ख, आणि आत्मिक मनुष्य वेडा
झाल आहे. ८ एफ्राइमाचा पाहरेकरी माझ्या
देवासाठी आहे; भविष्यवादी आपल्या सर्व मा-
गावर पारध्याचा फास असा आहे, आपल्या दे-
वाच्या घरांत वैर असा आहे. ९ जसें गिबा-
च्या दिक्कांत, तसें त्यानी गंभीरपणें दूषण केलें
आहे; छानून तो त्यांचा अन्याय स्मरेल, तो
त्यांच्या पापार्थें शासन करील. १० इस्राएल
मला बंक्रांत द्राक्षांसारिखा सांपडला; म्या
तुमचे पूर्वज अंजिराच्या प्रथमसमयांतल्या प्रथम-
फलासारिखे पाहिले; ते बालपैराकडेस गेले,
आणि त्यानी लाजेच्या पदार्थाकडे आपणास
वेमळें केलें; आणि त्यांच्या इच्छेप्रमाणें त्यांचे
अधोर पदार्थ होते. ११ एफ्राइमाला काय हो-
ईल! त्यांचें गौरव प्रसूतीपासून आणि गर्भस्था-
नापासून आणि गर्भधारणापासून पक्ष्यांसारिखें
उडून जाईल. १२ क्षरी त्यानी लेंकरें वाढवि-
लें, तरी त्यांस मनुष्य न उरे एवढें बाळरहित
करीन; होय जेव्हां मी त्यांपासून जाईन, तेव्हां
त्यांस हाय हाय. १३ जोर जसी म्या रमणीय
स्थानेंत लाविलेली पाहिली, तसा एफ्राइम आहे;
परंतु एफ्राइम आपली लेंकरें घातकाकडे बाहेर
आणील. १४ हे परमेश्वरा, त्यांस दे; काय
देवील! त्यांस गर्भ पडणारें गर्भस्थान, आणि
सुखी यानें दे. १५ त्यांची पूर्ण दुष्टाई गिन्ना-
लांत आहे; छानून तेथें म्या त्यांचा वेष केला

आहे; त्यांच्या कर्मांच्या दुष्टपणामुळे मी आपल्या
घरांतून त्यांस घालवीन, मी पुन्हा त्यांस प्रिय मा-
नणार नाही; त्यांचे सर्व सरदार फितुरी आहेत.
१६ एफ्राइम हाणिलेला आहे, त्यांचें मूळ सुकून
गेलें आहे, ते कांहीं फळ देणार नाहीत; होय
जरी ते जन्म देतील, तरी मी त्यांच्या पोटचें
प्रियफल मारून टाकीन. १७ माझा देव त्यांस
अपमानून टाकील, कां की ते त्यांचें ऐकनात;
आणि ते राष्ट्रांमध्ये भटकणारे होतील.

अध्याय १०.

इस्राएल रिकामी द्राक्षी आहे, तो आपल्यासा-
मोठी फळ देतो; जसी त्याचीं फलें बहुत आलीं
तस्या त्याने आपल्या वेद्या बहुत केल्या आहेत;
त्यानी आपल्या देशाच्या पिकाउपणाप्रमाणें सुंदर
मूर्ति केल्या आहेत. २ त्यांचें हृदय विभागलें
आहे; आतां ते अपराधी ठरले आहेत; तो त्यां-
च्या वेद्या मोडील, त्यांच्या मूर्तिं नाहीशा करील.
३ कां की आतां ते छानतात, कीं आद्याला राजा
नाहीं, जर आढी परमेश्वराचें भय धरिलें
नाहीं, तर राजा आमचें काय करील? ४ ते
वचनें बोलले आहेत, त्यानी करार करून खोटे
शपथ वाहिले आहेत; आणि शासन शेताच्या ता-
सांतल्या विषोद्विदासारिखें रुझतें. ५ शोमरोन-
तले राहणारे बेथानेनंतल्या वांसरांकरितां भयभीत
होतील; तिच्या गौरवामुळे तीतले लोक तिजवर
शोक करतील, आणि तीतले याजक उत्कंठित
होऊन तिजवर आक्रंदन करतील, कां की तें ति-
जपासून गेलें आहे. ६ आणि तें अश्वदूरांत या-
रेब राजाकडे दानाकरितां गेतील; एफ्राइमाला
लाज वाटे, आणि इस्राएल आपल्या संकल्पा-
मुळे लज्जित होईल. ७ शोमरोनचा राजा
पाण्यावरल्या फेणाप्रमाणें नाहीसा झाला आहे.
८ आणि अवेनैतली जीं उंचस्थानें इस्राएलाचें
पाप असीं आहेत, तीं नाश पावतील; काटेरीं
झाडें आणि रिंगण्या यांच्या वेद्यांवर रुझतील;
आणि ते पर्वतांस छानतील, कीं आद्यास झाका;
आणि डोंगरांस छानतील, कीं आद्यावर पडा.
९ हे इस्राएला, तूं गिबाच्या दिवसापासून पाप
करीत आला आहेस; तेथें ते उभे राहिले; गि-

बांत जी लढाई अन्यायाच्या लेंकरांवर होती, तिने त्यांस आटपलें नाहीं. १० आणि मी आन्या इच्छेने त्यांची शिक्षा करीन; आणि जेव्हां ते आपल्या दोहों पातकांमुळे बंधांत पडतील, तेव्हां लोक त्यांवर एकवटतील. ११ ज्या शिकविलेल्या कालवडीला मळणें आवडतें, तिजसारिखा एफ्राइम आहे; आणि मी तिच्या सुंदर मानेवर गेलों आहे; मी एफ्राइमावर स्वार बसवीन; यहूदा नांगरील, आणि याकोब भूमि मुठावील. १२ तुझी आपणासाठीं न्यायीपण परा, दयेची कापणी करा; तुझी आपली पडीत भूमि उखळून टाका; कां की परमेश्वरास शोधण्याची वेळ आली आहे, तो येईल आणि तुझाला न्यायीपण शिकवील तोंपर्यंत. १३ तुझी दुष्टपणाची नांगरणी केली आहे, अन्यायाची कापणी केली आहे; तुझी खोटेपणाचें फल खाहें आहे; कां तर तूं आपल्या मार्गावर, आपल्या वीरांच्या समुदायावर भाव ठेविला. १४ तर तुझ्या लोकांमध्ये गर्दी होईल, आणि लढाईच्या दिवसीं शस्त्रानाने जसी बेथाबेल नाशिली, तसीं तुझीं सर्व कोटांचीं स्थाने नाश पावतील; आई आपल्या लेंकरांसुद्धां ठार आपटून टाकिली. १५ तसेंच बेथएलेंतल्या लोकांनो, तो तुझाला तुमच्या फार दुष्टपणामुळे करील; एखाद्या सकाळीं इस्त्राएलाचा राजा अगदीं नाश पावेल.

अध्याय ११.

इस्त्राएल जेव्हां पोर होता, तेव्हां म्या त्यावर प्रीति केली, आणि म्या आपला पुत्र मिसरांतून बोलाविला. २ जितके ते त्यांस बोलावीत, तितके ते त्यांपासून दूर जात; ते बालांसाठीं यज्ञ करित, आणि कोरीव मूर्तीसाठीं धूप जाळीत. ३ ज्या तर एफ्राइमाचे बाहू धरून त्यांस चालायला शिकविलें; परंतु म्या त्यांस बरें केलें, असें त्यांनी जाणिलें नाहीं. ४ मनुष्याच्या बंधनाची, प्रीतीच्या दोन्यानी म्या त्यांस ओढिलें; आणि मी त्यांस त्यांच्या चाभाडावरलें जूं काढणाऱ्यासारिखा झालों, आणि म्या त्यांस खायास घातलें.

५ तो मिसर देशांत परत जाणार नाहीं, परंतु

अश्शूरच त्याचा राजा होईल, कारण की ते फिरायाला मान्य होईनात. ६ आणि त्यांच्या संकल्पांमुळे तरवार त्यांच्या नमरांत झळ्याने काईल, आणि त्यांच्या फांदांस नाहीं झील, आणि खाऊन टाकील. ७ आणि मजे मजे मजपासून मार्ग फिरायाला तय्यर आहेत; की त्यांनी त्यांस परात्वरारुडे बोलाविलें, की जेणे त्याला थोर मानीना.

८ हे एफ्राइमा, कसा मी तुला हाकें देईन इस्त्राएला, कसा तुला सोंपून देईन! मी कसा तुला भद्रमासारिखें करीन! तुला कसा इश्टे इमासारिखें करून ठेवीन! माझे ठासीं मजे हृदय उलटलें आहे, माझे कळवळे एकत्र झळातात. ९ मी आपला संतप्त क्रोध सिद्धि नेणार नाहीं, मी फिरून एफ्राइमाला क्षम्यार नाहीं; कारण की मी देव आहे, आणि क्षम्य नव्हे; तुजमध्ये मी परमपवित्र आहे; आणि मी नगरांत जाणार नाहीं. १० ते परमेश्वराच्या अनुसरतील; तो सिंहाप्रमाणें गरजेल; जेव्हां गरजेल, तेव्हां वंश पश्चिमेतून थरथरत येतील. ११ ते पक्ष्यासारिखे मिसरांतून आणि पारव्यासारिखे अश्शूर देशांतून थरथरत येतील; आणि त्यांस त्यांच्या परांत वसूं देईन, असें परमेश्वर झणतो. १२ एफ्राइम खोटेपणाने आणि इस्त्राएलाचे वंश कपटाने मजभोंवते आले आहेत; आणि आजपर्यंत यहूदा देवाजवळ वंचळणें वर्ततो, परंतु देव पवित्रांसी विश्वासुब आहे.

अध्याय १२.

एफ्राइम वाऱ्यावर चरतो, आणि पुढेच्या वाऱ्याकडे अनुसरतो, तो नित्य खोटेपण आणि नासाडा बहुत करितो; आणि ते अश्शूरासीं करार करितात, आणि तेल मिसरांत नेऊन. २ तर परमेश्वराला यहूदासीं वाद झगळा आहे, आणि तो याकोबाला त्याच्या गर्भस्थानें शासील; त्याला त्याच्या गर्भस्थानें फल देईल. ३ त्याने गर्भस्थानांत आपल्या भावाची वंश धरिली, आणि त्याने आपल्या सामर्थ्याने वंश प्रक्रम केला. ४ होशेहा तो दूतासीं मज करून प्रबल झाला; त्याने रडून त्याच्या

केली; तो त्याला बेबेलेंत सापडला, आणि तो आद्यासीं बोलला; ५ परमेश्वरचा आचा देव परमेश्वर त्याचें स्मरायाचें नाम आहे. ६ तर तूं आपल्या देवाकडे फिर; तूं आणि न्याय संभळ, आणि नित्य आपल्या वाची वट पाहा.

७ व्यापाऱ्याच्या हातांत कपटाची तगडी आहे; त्याला पीडा करणें आवडतें. ८ आणि एफ्राइम झणतो, कीं तथापि मी धनवान झालों आहे, मत्त द्रव्य प्राप्त झालें आहे; माझ्या सर्व श्रमाच्या फलाविषयीं माझ्या ठायीं पातकी अन्त्या झोणाला सापडणार नाही. ९ आणि ज्याने तुला मिसर देशातून आणिलें, तो मी परमेश्वर तुझा देव आहे, मी तुला पुन्हा जसें सभेच्या दिवसांत वसें डेऱ्यांत वसूं देईन. १० आणि मी भविष्यवाद्यांकडून बोललों आहे, आणि म्या दृष्टांतदर्शन बहुत करविलें आहे, आणि भविष्यवाद्यांच्या योगाने दाखले सांगितले आहेत. ११ झिळादांत दृष्टाई आहे कीं नाही? निश्चयें ते व्यर्थपणच आहेत; त्यानी गिलगालांत बैलांचे यज्ञ केले आहेत; होय त्यांच्या वेद्या शेताच्या तासांतल्या ढिगांसारख्या आहेत. १२ तर याक्रेब शराम देशांत पळून गेला, आणि इस्राएलाने स्त्रीसाठीं सेवा केली, आणि स्त्रीसाठीं त्याने मेंढरें राखलीं. १३ आणि भविष्यवाद्यांकडून परमेश्वराने इस्राएल मिसरांतून आणिला, आणि भविष्यवाद्यांकडून त्याचें रक्षण झालें. १४ एफ्राइमाने त्याला कडूपणाने चिडविलें आहे; झणून तो त्याचें रक्त त्याजवर सोडून ठेवील, आणि त्याचा प्रभु त्याची निंदा त्याजवरच फिरवील.

अध्याय १३.

जेव्हां एफ्राइम कांपत बोलला तेव्हां त्याने आपणाला इस्राएलांत उंचाविलें; परंतु तो बालाविषयीं पातक केल्याने मेल. २ आणि आतां ते अधिक पाप करीत जातात, आणि त्यानी आपल्या बुद्धीने आपणांसाठीं आपल्या रुप्याच्या ओंतीक आणि कोरीव मूर्ति केल्या आहेत, त्या सर्व कारिगारांचें काम आहेत; ते त्यांविषयीं झ-

णतात, कीं यज्ञ करणारे मनुष्य वासरांस चुंबोत. ३ याकरितां ते सकाळच्या आभाळासारखे आणि पहाटेच्या नश्वर दाहिवरासारखे होतील; वावटुळीने जें भूस खळ्यातून उडून जातें त्यासारखे, आणि जो धूर धुराड्यातून निघतो, त्यासारखेहि होतील. ४ तथापि ज्याने तुला मिसर देशातून आणिलें, तो मी परमेश्वर तुझा देव आहे; आणि तूं मजवांचून कोणत्याहि इतर देवास जाणणार नाहीस; आणि मजवांचून कोणी तारणारा नाही.

५ म्या तुला जंगलांत, सुक्या देशांत जाणलें. ६ ते आपल्या चरगणामार्गेणें तृप्त झाले; ते तृप्त झाले, मग त्यांचें हृदय गर्विष्ठ झालें; याकरितां ते मला विसरले आहेत. ७ झणून मी त्यांस सिंहासारखा होईन; जसा चित्ता वाटेजवळ तसा मी त्यांस टपेन. ८ मी पिलों हरण केलेल्या आखलीप्रमाणें त्यांस आडवा येईन, आणि त्यांचा हृदयकोश फाडीन, आणि तेथेंच त्यांस सिंहासारखा खाईन; रानपशू त्यांस फाडील.

९ हे इस्राएला, त्वां आपला नाश करून घेतला आहे; परंतु तुझे सहाय माझ्या ठायीं आहे. १० तर तुझा राजा कोठें आहे? तो तुला तुझ्या सर्व नगरांत तारो; आणि तुझे न्यायाधीश कोठें आहेत, ज्या त्यांविषयीं तूं झणालास, कीं मला राजा आणि अधिपति दे! ११ म्या आपल्या क्रोधाने तुला राजा दिव्हा, आणि आपल्या रोषाने त्याला काढिलें. १२ एफ्राइमाचा अन्याय बांधलेला आहे; त्याचें पाप झाकून ठेविलें आहे. १३ प्रसवतीच्या वेदना त्याला लागतील; तो निर्बुद्धि पुत्र आहे; परंतु तो लेंकरें जन्मण्याच्या स्थानांत फारवेळ राहणार नाही. १४ मी त्यांस मृतलोकाच्या हातून उद्धरीन; त्याला मरणापासून तारीन; अरे मरणा, मी तुझी मरी होईन; अरे मृतलोका, मी तुझा संहार होईन; अनुताप माझ्या डोळ्यांपासून झाकून जाईल.

१५ झरीं तो आपल्या भावांमध्ये सफल असला, तरी पूर्वेकडचा वारा येईल, परमेश्वराचा वारा जंगलांतून चढून येईल, तेव्हां त्याचा उष्म सुक होईल, आणि त्याचा झरा आटून

जाईल; तो सर्व मनोहर द्रव्याच्या निधीचें हरण करील. १६ शोमरोन ओसाड होईल; कारण कीं तो आपल्या देवाकडे फितूरी झाली आहे; ते तरवारीने पडतील; त्यांच्या बालकांस ठार अपटून टाकितील, आणि त्यांच्या गरोदर स्त्रियांस चिरून टाकितील.

अध्याय १४.

हे इस्त्राएला, परमेश्वर जो तुझा देव त्याकडे फिर; कां कीं तूं आपल्या अन्यायाने गळून पडला आहेस. २ तुझी आपणांसुद्धा वचने घेऊन परमेश्वराकडे फिरा; त्याजवळ क्षमा, तूं सर्व अन्यायाची क्षमा कर, आणि आश्वास प्रसन्न हो; झणजे आझी आपल्या ओंठांची वांसरें अपूर्ण. ३ अझूर आझाला तारणार नाही; आझी घोड्यांवर बसत जाणार नाही; आणि तुझी आमचे देव आहां, असें आझी आपल्या हातांच्या कर्मांला पुन्हा झणणार नाही; कां कीं अनाथ तुजवळ दया पावतो.

४ मी त्यांचें मार्गें फिरणें नीट करीन, मी आवडीने त्यांवर प्रीति करीन; कां कीं माझा

क्रोध त्यावरून फिरला आहे. ५ मी इस्त्राएलास दहिंबरासारिखा होईन; तो झळझळीत रिखा फुल्लेल, आणि लबानोनासारिखा झळझळीत मुळें फांकूं देईल. ६ त्याच्या फळांवरून, आणि त्याची शोभा जाईत झाडासारिखी आणि त्याचा सुवास लबानोनासारिखा होईल. ७ त्याच्या छायेखालचे वसणारे परत येतील; ते धान्यासारिखे उत्पत्ति करतील, आणि द्राक्षीय मार्गें फुलतील; त्याची प्रशंसा लबानोनाच्या द्राक्षारसासारिखी होईल. ८ एफ्राइम झळझळीत आहे, कीं माझा आणि मूर्तीचा यापुढें बंध आहे? म्या त्याला उत्तर दिलें आहे, कीं त्याकडे म्या आपलें मन लाविलें आहे; मी टाकीत देवदारूसारिखा आहे; मजपासून फल प्राप्त झालें आहे. ९ कोण नुदिमात आहे? तर तो या गोष्टी समजेल; कोण निर्यात आहे? तर तो या गोष्टी जाणेल; कां कीं परमेश्वराचे मार्ग नीट आहेत, आणि त्यांत चालतील; परंतु पातकी त्यांत अडसून पडतील.

JOEL.

योएल.

अध्याय १.

पृथ्वेलाच्या योएल पुत्राजवळ जें परमेश्वराचें वचन आलें तें. २ अहो धाताऱ्यानो, हें ऐका; आणि देशांतल्या सर्व राहणाऱ्यानो, कान द्या; तुमच्या दिवसांत अथवा तुमच्या पूर्वजांच्या दिवसांत असी अवस्था कधीं झाली आहे काय? ३ बाविषयीं तुझी आपल्या लेकरांस कथन करा; आणि तुमचीं लेकरें आपल्या लेकरांस, आणि त्यांचीं लेकरें पुढल्या पिढीला कथन करोत. ४ जें शतपादीने सोडिलें, तें टोळाने खाल्लें आहे; आणि जें टोळाने सोडिलें, तें घुणाने खाल्लें आहे;

आणि जें घुणाने सोडिलें, तें घुण्याने खाल्लें आहे. ५ दारू पिणाऱ्यानो, जागे होऊन रडा; आणि द्राक्षारस पिणाऱ्यानो, नव्या द्राक्षारसामुळें बेंदळ ओरडा; कां कीं तो तुमच्या मुखापासून नहिंसा झाला आहे. ६ कारण कीं एक राष्ट्र माझ्या देशावर आलें आहे, तें बलिष्ठ व असेख्य आहे, त्याचे दांत सिंहाच्या दातांसारिखे आहेत, आणि त्याला मोठ्या सिंहाच्या दादा आहेत. ७ त्यानें माझी द्राक्षी नाशिली आहे, आणि मार्गें अंधार झाड मोडिलें आहे; त्याने त्याला निस्तुक केलेलें आहे, आणि काढून टाकिलें आहे; त्याला फांया पांढऱ्या झाल्या आहेत.

८ तसी कुमारी गोणताट नेसून आपल्या तरुणाच्या नवऱ्यामुळे आक्रंदन करिती, तसी आक्रंदन कर. ९ अन्नार्पण आणि पेय अर्पण परमेश्वराच्या घरापासून नाहीसैं झालें आहे; याजक ने परमेश्वराचे सेवक ते शोक करीत आहेत. १० शेत नाशिलें आहे; भूमि रडती; कारण कीं धान्य नाशिलें आहे; नवा द्राक्षारस लज्जित झाला आहे; तेलाचें झाड म्लान झालें आहे. ११ शेतकऱ्यानो, गव्हांमुळें आणि यवामुळें लज्जित व्हा; मळेकऱ्यानो, केंकत ओरडा; कारण कीं शेतांतलें पीक नाहीसैं झालें आहे. १२ द्राक्षी लज्जित झाली आहे, अंजीर झाड म्लान झालें आहे; डालिंब, खजूर, आणि सेवि झाड मळ्यांतलीं सर्व झाडे सुकून गेलीं आहेत; कां कीं मनुष्यवंशांतून आनंद उडून गेला आहे. १३ याजकनो, गोणताट नेसून आक्रंदन करा; वेदीच्या सेवकनो, केंकत ओरडा; माझ्या देवाच्या सेवकनो, याहो, सर्व रात्र गोणताटेंत राहा; कां कीं तुमच्या देवाच्या घरापासून अन्नार्पण आणि पेय अर्पण अडकवून ठेविलेलें आहे.

१४ पवित्र उपास नेमा, आणि सभा बोलावा, वॉडलांस व देशांतल्या सर्व राहणाऱ्यांस परमेश्वर जो तुमचा देव त्याच्या घरांत एकत्र मिळवा, आणि परमेश्वराला आरोळी मारा, १५ दिवसामुळें हाय हाय; कां कीं परमेश्वराचा दिवस जवळ आहे, आणि सर्वसमर्थ्यांपासून जसा नाश तसा तो येईल. १६ अन्न आमच्या दृष्टीपुढें नाहीसैं झालें नाहीं काय? आमच्या देवाच्या घरापासून हर्ष व उत्साह गेले नाहींत काय? १७ दाणे आपल्या टेंपांखालीं कुजून गेले आहेत, धान्याचीं कोठारें ओसाड झालीं आहेत, कोठ्या पाडिल्या आहेत; कारण कीं धान्य करपून गेलें आहे. १८ पशु कसे उच्छवास टाकितात? गुरांचे समुदाय व्याकुल झाले आहेत, कां कीं त्यांस काहीं चरण मिळत नाहीं; आणि मेंढरांचे कळपहि नाशिले आहेत. १९ हे परमेश्वरा, तुला मी आरोळी करीन; कारण कीं अभीने जंगलांतलीं चरणें खालीं आहेत, आणि जाळाने रानांतलीं सर्व झाडे जाळिलीं आहेत. २० आणि रानांतले पशुहि तुजकडे ओ-

रडतात; कारण कीं पाण्याचे ओघळ आटून गेले आहेत, आणि जंगलांतलीं चरणें अभीने खालीं आहेत.

अध्याय २.

जी योनेत करणा वाजवा, आणि माझ्या पवित्र पर्वतांत गजर करा; देशांतले सर्व राहणारे कांपोत; कां कीं परमेश्वराचा दिवस येतो आहे, तो जवळच आहे. २ तो अंधाराचा व काळोखाचा दिवस, आभाळांचा व दाट अंधाराचा दिवस आहे, तो पर्वतांवर विस्तारलेल्या पहाटेसारखा आहे; मोठे व बलिष्ठ लोक येत आहेत; त्यांसारखे कोणी कधीं नव्हते, आणि त्यानंतर पुढें बहुत पिढ्यांच्या वर्षापर्यंत कोणी होणार नाहींत. ३ त्यांपुढें अग्नि खातो; आणि त्यांमार्गे जाळ जाळितो; त्यांपुढें देश एदेनाच्या बागासारखा आहे, आणि त्यांमार्गे ओसाड जंगल आहे; आणि काहीं त्यांपासून वांचणार नाहीं. ४ त्यांचा आभास घोड्यांच्या आभासासारखा आहे; आणि जसे स्वार तसे ते धांवतील. ५ ते रथांच्या तुमुलासारखे जो अग्निज्वाल धस खातो त्याच्या नादासारखे, लढाईस सिद्ध झालेल्या बलिष्ठ लोकांसारखे पर्वतांच्या माथ्यांवर उड्या मारतील. ६ त्यांसमोर लोक व्याकुल होतील; सर्व मुखें काळवटतील. ७ ते वीरांप्रमाणें धांवतील; लढाईच्या माणसांसारखे कोटावर चढतील; आणि ते प्रत्येक आपल्या मागांत चालतील, आणि ते आपल्या वाटा वांकड्या करणार नाहींत. ८ आणि ते एकमेकाला ढकलणार नाहींत; ते प्रत्येक आपल्या काटेंत चालतील; जरी ते अस्वानी झाकिले, तरी ते आपलें क्रमण मोडणार नाहींत. ९ ते नगरामध्ये धांवत फिरतील; ते कोटावर धांवतील, घरांवर चढतील; ते चोराप्रमाणें खिडक्यांतून आत जातील. १० त्यांपुढें भूमि कापेल; आकाशें थरथरतील; सूर्य व चंद्र अंधारमय होतील, आणि तारे आपला प्रकाश संकोचित करून घेतील. ११ आणि परमेश्वर आपल्या सैन्यापुढें आपला शब्द करील; कां कीं त्याचें सैन्य फार मोठें आहे; कारण कीं तो आपलें वचन साधायला मोठा

समर्थ आहे; तर परमेश्वराचा दिवस मोठा आणि फार भयंकर आहे; आणि तो कोणाच्याने पाहवेल?

१२ तर परमेश्वर झणतो, आतांच तुझी आपल्या सर्व हृदयाने व उपास व रडणें व आक्रंदन यांकडून मजकडे फिरा. १३ आणि तुझी आपली वस्त्रे नको, परंतु आपलें हृदय फाडा; आणि परमेश्वर जो तुमचा देव त्याजकडे फिरा; कां कीं तो कृपाळु व दयाळु, मंदक्रोध व फार मायाळु आहे, आणि विपत्तीविषयी अनुतापी आहे. १४ तो फिरेल, आणि अनुतापेल, आणि आपल्या पाठीमागें आशीर्वाद, झणजे परमेश्वर जो तुमचा देव त्यासाठीं अन्नार्पण आणि पेय अर्पण, ठेवून देईल कीं नाहीं, हें कोण जाणें?

१५ जीयोनेत करणा वाजवा, पवित्र उपास नेमा, लोक बोलावून सभा करा. १६ लोकांस एकत्र मिळवा, पवित्र समाज नेमा, द्याताऱ्यांस एकवटा, बालकें व ताऱ्ही एकत्र मिळवा; नवरा आपल्या खोलींतून, आणि नवरी आपल्या कोठडींतून निघो. १७ देवडी व वेदी यांच्या अंतर प्रदेशीं याजक जे परमेश्वराचे सेवक ते रडोत, आणि झणोत, हे परमेश्वरा, तूं आपल्या लोकांवर कळवळा कर, आणि तूं आपलें वतन एवढ्या अप्रतिष्ठेला देऊं नको, कीं राष्ट्रे त्यांजवर धनीपण करितील; त्यांचा देव कोठें आहे, असें लोकांमध्ये कोणी कां झणतील?

१८ आणि परमेश्वर आपल्या देशाकरितां आवेश धरील, आणि आपल्या लोकांवर कृपा करील. १९ आणि परमेश्वर उत्तर देत आपल्या लोकांस झणेल, पाहा, मी तुझाकडे धान्य व द्राक्षारस व तेल पाठवून देईन, तेव्हां तुझी तेणेंकरून तृप्त व्हाल; आणि मी तुझाला राष्ट्रांमध्ये निंदेसाठीं पुन्हा होऊं देणार नाहीं. २० आणि मी उत्तरेंतलें सैन्य तुझापासून दूर करीन, आणि त्याचें मुख पूर्वसमुद्राकडे आणि त्याची पाठ पश्चिमसमुद्राकडे असतांना मी त्याला सुक्या व ओसाड देशांत पिटून घालवीन, मग त्याचा दुर्गंध चढेल, आणि त्याची घाण उठेल, कां कीं त्याने आपलें मोठेंपण मिरविलें आहे.

२१ अगे भूमि, भिडं नको; उलास, आणि

हर्ष कर; कां कीं परमेश्वर मोठी कृपा करील. २२ रानांतल्या पशून्ना, भिडं नका; कां कीं रानांतलीं चरगणें फुटणा करितात, आणि झटें आपलें फल देतात, अंझीरबाड व द्राक्षेले आपलें फळ पूर्ण देतात. २३ जीयोनेच्या लेंबराने, परमेश्वर जो तुमचा देव त्याविषयी उलास, आणि हर्षा; कां कीं त्याने तुझाला पहिला फळस योग्य मानाने दिव्हा आहे, आणि जे तुझासाठीं पहिला पाऊस आणि पहिल्या महिन्यांत पुढला पाऊस पडूं देईल. २४ आणि सर्वां धान्याने परिपूर्ण होतील, आणि द्राक्षारसाने व लेबने कुंडे काठावरून वाहत असीं भरतील. २५ आणि टोळ, पुण, व घुलें व शतपाद जीं माझे महासैन्य जें तें म्या तुझामध्ये पाठविलें, त्यांनी ज्या कर्षे फल खाल्लें आहे, त्यांचें फल मी तुझाला प्रत भरून देईन. २६ आणि तुझी पूर्णपणें खल, आणि तृप्त व्हाल, आणि तुमचा परमेश्वर देव ज्याने तुझाकडे आश्चर्यकर्म केलीं आहेत, त्याच्या नामाला स्तवाल; आणि माझे लोक कर्षी लज्जित होणार नाहींत. २७ आणि तुझी जणू, कीं मी इस्राएलामध्ये अर्से, आणि मी परमेश्वर तुमचा देव आहे, आणि दुसरा कोणी नाहीं; आणि माझे लोक कर्षी लज्जित होणार नाहींत.

२८ आणि त्यानंतर असें होईल, कीं मी आपला आत्मा सर्व मनुष्यजातीवर घालिन; मग तुमचे पुत्र व तुमच्या कन्या भविष्य समतील, तुमच्या द्याताऱ्यांस स्वप्न दिव्हातील, तुमचे तरुण दृष्टांत पाहतील. २९ आणि त्या दिवसांत मी दासांवर व दासींवरहि आपला आत्मा घालिन. ३० आणि आकाशांत व पृथ्वींत उत्पत्त, रक्त, व अग्नि व धुराचे खांब दाखवीन. ३१ परमेश्वराचा मोठा व भयंकर दिवस येईल, सूर्य अंधारमय, व चंद्र रक्तमय होईल. ३२ आणि असें होईल, कीं जो कोणी परमेश्वराच्या नामाला हाक मारील, तो तरेल; कां कीं जे परमेश्वराने झटलें आहे, तसें जीयोने पर्वतांत व यरूशालेमेंत तारण होईल, आणि ज्या वांचलेल्यांस परमेश्वर बोलाविले तसें होईल.

अध्याय ३.

तर पाहा, त्या दिवसांत आणि त्या समयीं जेव्हां मी यहूदाचे आणि यरूशालेमेचे पाडाव परत आणीन; २ तेव्हां मी सर्व राष्ट्रे एकवटून यहोशाफाटाच्या खोऱ्यांत खाली आणीन, आणि तेथें मी त्यांसीं आपल्या लोकांकरितां आणि जें आपलें वतन इस्राएल त्याकरितां वाद करीन, जे ते त्यानीं राष्ट्रांमध्ये विखरिले आहेत, आणि त्यानीं माझा देश विभागला आहे. ३ आणि त्यानीं माझ्या लोकांवर पण पाडिला आहे; आणि त्यानीं मुलगा देऊन कसबीण घेतली आहे, आणि त्यानें मुलगी विकून प्यायासाठीं द्राक्षारस घेतला आहे. ४ अहो जोर व जीदोन हो, आणि पलेशेथेच्या सर्व प्रांताने, तुझी मजकडे झग्न कराल! तुझी मजकडे फेड भरून घाल झग्न! जर तुझी मजकडे फेड दिल्ली, तर मी वेग व त्वरा करून ती तुमची फेड तुमच्या मस्तकावर फिरवीन. ५ कारण कीं तुझी माझें रुपें व माझें सोनें घेतलें आहे, आणि माझे उत्तम मनोरम पदार्थ तुझी आपल्या देवळांत नेले, आहेत. ६ आणि तुझी यहूदांतले वंश व यरूशालेमेंतले वंश यावानांच्या वंशांस विकिले आहेत, अशासाठीं कीं तुझी त्यांस त्यांच्या सीमेपासून दूर करावें. ७ पाहा, ज्या स्थानाकडे तुझी त्यांस विकिलें आहे, त्यांतून मी त्यांस उठवीन, आणि तुमची फेड तुमच्या मस्तकावर फिरवीन. ८ आणि मी तुमचे पुत्र व तुमच्या कन्या यहूदाच्या वंशाच्या हातीं विकीन, आणि ते त्यांस सबार्लला, दुरच्या राष्ट्रांला विकितो; कां कीं परमेश्वर हें बोलला आहे.

९ राष्ट्रांमध्ये असें गाजवून सांगा, कीं तुझी लढाईची तयारी करा, वीरांस उत्तेजित करा, सर्व लढाईचीं माणसें जवळ येवत, वर येवत. १० तुझी आपले फाळ ठोकून तरवारी करा, आणि आपल्या कोयत्या भाले करा; दुर्बळ झणो, कीं

मी वीर आहे. ११ सर्व राष्ट्रांनो, चहुंकडून एकवट होऊन या, आणि एकत्र मिळा; हे परमेश्वरा, तेथें तूं आपले सर्व वीर उतरूं दे. १२ राष्ट्रे जागीं होऊन यहोशाफाटाच्या खोऱ्यांत वर येवत; कारण कीं तेथें मी सभोंवतालच्या सर्व राष्ट्रांचा न्याय करायला बसेन. १३ पीक तयार झालें आहे, झणून विळा घाला; याहो, उतरा; कां कीं घाणा भरला आहे, कुंडे काठावरून वाहत, असीं भरलीं आहेत; कारण कीं त्यांची दुष्टाई मोठी आहे. १४ समुदाय, समुदाय निर्णयाच्या खोऱ्यांत होतील; कां कीं निर्णयाच्या खोऱ्यांत परमेश्वराचा दिवस जवळ आहे. १५ सूर्य व चंद्र अंधारमय होतील, आणि तारे आपला प्रकाश झांकून घेतील. १६ आणि परमेश्वर जीयोनेंतून गाजेल, आणि यरूशालेमेंतून आपला शब्द करील; तेव्हां आकाशें व पृथ्वी कांपतील; परंतु परमेश्वर आपल्या लोकांचा आश्रय, आणि इस्राएलाच्या वंशाचें शरण असा आहे. १७ आणि तुझी जाणाल, कीं मी परमेश्वर तुमचा देव आहे, जो मी जीयोनेंत आपल्या पवित्रपर्वतांत वसतो; आणि यरूशालेम पवित्र असत जाईल, आणि परके येऊन तिजमधून पुन्हा जाणार नाहींत.

१८ आणि त्यावेळेस असें होईल, कीं पर्वतांतून नवा द्राक्षारस गळेल, आणि डोंगरांतून दूध वाहील, आणि यहूदाचे सर्व ओहळ पाण्याने भरून वाहतील, आणि परमेश्वराच्या मंदिरांतून झरा निघेल, आणि शिष्टीमाच्या खोऱ्याला शिंपील. १९ मिसर उजाड होईल आणि अदोम ओसाड जंगल होईल; कारण कीं त्यानीं यहूदाच्या वंशावर बळात्कार केला, आणि त्यांच्या देशांत निर्दोष रक्त पाडिलें. २० परंतु यहूदा सर्वकालपर्यंत वसेल, आणि यरूशालेम पिढ्यानपिढ्या राहील. २१ आणि त्याचें ज्या रक्ताचें पावन म्या केलें नाहीं, त्याचें पावन करीन; कां कीं परमेश्वर जीयोनेंत वसतो.

आमोस.

अध्याय १.

यहूदाचा राजा उज्जीया याच्या दिवसांत, आणि योवाशाचा पुत्र यारोबाम इस्राएलाचा राजा याच्या दिवसांत, भूमिकंपाच्या पूर्वी दोन वर्षे तकोहाच्या मेंढपाळांतला जो आमोस होता, त्याने इस्राएलाविषयी जी वचनें दृष्टांतकरून पाहिलीं तीं. २ तर तो दणाला, परमेश्वर ज्ञायेनें तून गाजेल, आणि यरूशालेमेंतून आपला शब्द करील; आणि पालकांचीं कुरणें शोक करितील, आणि खामेलाचा माथा सुकून जाईल. ३ परमेश्वर दणतो, कीं दम्पेशेकेच्या तिहीं पातकांमुळे आणि चोहोंमुळेहि मी तिचें शासन माघारें फिरविणार नाहीं; कारण कीं त्यानी गिलादास लोखंडी मळण्याच्या यंत्रांनी झोडिलें आहे. ४ आणि मी हजाएलाच्या वस्तींत अग्नि पाठवीन, आणि तो बेन्हदादाचे वाडे खाऊन टाकील. ५ आणि मी दम्पेशेकेचा अडसर तोडीन, आणि आर्वेनेच्या पटांगणांतून राहणारा, आणि एदेनाच्या वस्तींतून राजकाठी धरणारा नाहींसा करीन; आणि अरामांतले लोक करीस पाडावपणाच्या प्रवासांत जातील, असें परमेश्वर दणतो.

६ परमेश्वर दणतो, कीं गज्जाच्या तिहीं पातकांमुळे आणि चोहोंमुळेहि मी तिचें शासन माघारें फिरविणार नाहीं; कारण कीं त्यानी सगळे पाडावपणाचे प्रवासी अदोमाच्या हातीं यावे दणून नेले. ७ तर मी गज्जाच्या कोटांत अग्नि पाठवीन, आणि तो तीतले वाडे खाऊन टाकील. ८ आणि अश्दोदेतून राहणारा, आणि अस्सलोनेंतून राजकाठी धरणारा मी नाहींसा करीन; आणि मी आपला हात एक्रोनेवर फिरवीन; आणि पलिष्ट्यांतले उरलेले नाश पावतील, असें प्रभु परमेश्वर दणतो.

९ परमेश्वर दणतो, कीं जोरेच्या तिहीं पा-

तकांमुळे आणि चोहोंमुळेहि मी तिचें शासन माघारें फिरविणार नाहीं; कारण कीं त्यानी सगळे पाडावपणाचे प्रवासी अदोमाच्या हातीं दिन्हे, आणि भावांचा करार स्मरला नाहीं. १० तर मी जोरेच्या कोटांत अग्नि पाठवीन, आणि तो तीतले वाडे खाऊन टाकील.

११ परमेश्वर दणतो, कीं अदोमाच्या तिहीं पातकांमुळे आणि चोहोंमुळेहि मी त्याचें शासन माघारें फिरविणार नाहीं; कारण कीं तो तरकर घेऊन आपल्या भावाच्या पाठीस लागला, आणि त्याने आपली दया नाहींसी केली, त्याचा क्रोध सतत फाडीत चालिला, आणि त्याने आपला क्रोध सदां राखिला. १२ तर मी हेमानांत अग्नि पाठवीन, आणि तो बोबराचे वाडे खाऊन टाकील.

१३ परमेश्वर दणतो, कीं अम्मोनच्या वंशाच्या तिहीं पातकांमुळे आणि चोहोंमुळेहि मी त्याचें शासन माघारें फिरविणार नाहीं; कारण कीं त्यानी आपली सीमा विस्तीर्ण करावी, दणून गिलादांतल्या गरोदर स्त्रिया चिरित्या. १४ तर मी रब्बाच्या कोटांत अग्नि पेटवीन; आणि तो लढाईच्या दिवसांतल्या यज्वराने, वापुजीच्या दिवसांतल्या वादळाने तीतले वाडे खाऊन टाकील. १५ आणि त्यांचा राजा पाडावपणाच्या प्रवासांत जाईल, तो आणि त्याचे सरदार मिळून जातील, असें परमेश्वर दणतो.

अध्याय २.

परमेश्वर दणतो, कीं मोवाबाच्या तिहीं पातकांमुळे आणि चोहोंमुळेहि मी त्याचें शासन माघारें फिरविणार नाहीं; कारण कीं त्याने अदोमाच्या राजाचीं हाडे जाळून त्याचा जूज केला. २ तर मी मोवाबावर अग्नि पठवीन, आणि तो किर्याथेचे वाडे खाऊन टाकील; आणि मी मोवाब गर्दीने, यज्वराने, करण्याच्या स्थाने

मरेल. ३ आणि तिच्या मध्यांतून न्यायाधीश मी नाहीसा करीन, आणि त्यासुद्धा तीतले सर्व सरदार मारून टाकीन, असें परमेश्वर झणतो.

४ परमेश्वर झणतो, कीं यहूदाच्या तिहीं पातकांमुळे आणि चोहोंमुळेहि मी त्यांचें शासन माघारें फिरविणार नाही; कारण कीं त्यांनी परमेश्वराचें नेमशास्त्र अवमानिलें आहे, आणि त्याच नियम पाळिले नाहीत; आणि त्यांच्या ज्या लबाड्यांप्रमाणें त्यांचे पूर्वज वर्तत असत, त्यांनी त्यांस बहकविलें आहे. ५ तर मी यहूदांत अमि पाठवीन, आणि तो यरूशालेमेंतले वाडे खाउन टाकील.

६ परमेश्वर झणतो, कीं इस्राएलाच्या तिहीं पातकांमुळे आणि चोहोंमुळेहि मी त्यांचें शासन माघारें फिरविणार नाही; कारण कीं त्यांनी रुप्यासाठीं न्यायी, आणि जोड्यांच्या जुव्यासाठीं दरिद्री विकिला. ७ दीनांच्या मस्तकावर भूमींतली धूळ असावी, झणून ते धाप टाकितात; आणि दरिद्रांचा मार्ग वांकडा करितात; आणि मनुष्य व त्याचा बाप एका तरुणीपासीं जातात, माझे पवित्र नाम अप्रतिष्ठित करावें झणून. ८ आणि ते प्रत्येक वेदीजवळ गहाण घेतलेल्या वस्त्रांवर आडवे पडतात, आणि आपल्या देवांच्या घरांत दोंडतांचा द्राक्षारस पितात.

९ आणि म्या त्यांसमोरून अमोरी नाहीसा केला, ज्या त्याची उंची एरेज झाडांच्या उंचीसारखी होती, आणि तो अह्लोन झाडासारखा बळकट होता; तथापि म्या त्यांचें फल वरतून पाडून व त्याचीं मुळे खालतून उपटून नाहीसीं केलीं. १० आणि तुझी अमोरीच्या देशाचें वतन पावावें, झणून म्या तुझाला मिसर देशांतून वर आणिलें, आणि तुझाला चाळीस वर्षेपर्यंत जंगलांतून नेलें. ११ आणि म्या तुमच्या पुत्रांतले कितीएक भविष्यवादी व्हायाला, आणि तुमच्या तरुणांतले कितीएक नाजीर व्हायाला उत्पन्न केले; इस्राएलाच्या संतानानो, असें आहे कीं नाही? असें परमेश्वर झणतो. १२ परंतु तुझी नाजीरांस द्राक्षारस प्यायाला दिल्ला; आणि भविष्यवाद्यांस आश्वासिलें, कीं तुझी भविष्य सांगूं नका. १३ पाहा, जसा पेंढ्यानी भरलेला

गाडा दबवितो, तसा मी तुझाखालीं दबवीन. १४ आणि चपळास पळण्याची शक्ति राहणार नाही, आणि बलवान आपला पराक्रम बळकट करणार पाहीं, आणि वीर आपला जीव वांचविणार नाही. १५ आणि धनुर्धर उभा राहणार नाही; आणि पायांचा चपळ सुटणार नाही; आणि स्वार आपला जीव वांचविणार नाही. १६ आणि वीरामध्यें जो धैर्यवान तो त्या दिवसीं नागवा असून पळून जाईल, असें परमेश्वर झणतो.

अध्याय ३.

इस्राएलाच्या संतानानो, तुझाविषयीं जो सर्व वंश म्या मिसर देशांतून वर आणिला, त्याविषयींहि जें वचन परमेश्वर बोलला आहे, तें ऐका कीं, २ भूमीवरल्या सर्व वंशांतून तुझाला मात्र म्या जाणिलें आहे; झणून मी तुझाला तुमच्या सर्व अन्यायांमुळे शासीन. ३ दोषे सम्मत असल्यावांचून संगतीं चालतील काय? ४ सिंहाला शिकार नसली, तर तो जंगलांत गरजेला काय? तरुण सिंहाने काहीं धरिलें नसलें, तर तो आपल्या जाळींतून आपला शब्द करील काय? ५ जेथें पक्ष्यासाठीं जाळें मांडिलें नाही, तेथें तो भूमीवरल्या फांसांत पडेल काय? फांसांत काहीं न सांपडतां तो भूमीवरून कोणी उचलून घेईल काय? ६ करुणा नगरांत वाजेल तर लोक भिणार नाहीत काय? नगरांत जर विपत्ति असली, तर ती परमेश्वराने घडविली नाही काय? ७ तर प्रभु परमेश्वर आपले सेवक जे भविष्यवादी त्यांस आपला संकल्प प्रगट केल्यावांचून काहीं करणार नाही. ८ सिंह गरजला आहे, तर कोण भिणार नाही? प्रभु परमेश्वर बोलला आहे, तर कोण भविष्य सांगणार नाही?

९ अश्लोदेंतल्या वाड्यांत आणि मिसर देशांतल्या वाड्यांत गाजवून सांगा, कीं शोमरोनेच्या पर्वतांवर एकत्र मिळा, आणि तिजमध्ये मोठ्या गडबडी आणि तिच्या मध्यप्रदेसीं पिडलेले पाहा. १० आणि परमेश्वर झणतो, ते ठीक करायाला जाणत नाहीत, जे ते आपल्या वाड्यांत

बळात्कार आणि लूट सांठवितात. ११ याकरितां प्रभु परमेश्वर दणतो, कीं शत्रु देशाभोंवता येईल; आणि तो तुझे बल तुजपासून उठरील, आणि तुझे वाडे लुटील. १२ परमेश्वर दणतो, कीं जसा मेंढपाल दोन पाय अथवा कानाचा तुकडा सिंहाच्या मुखांतून सोडवितो, तसे जीं इस्राएलाचीं संतांनं शोमरोनंत वसतात तीं पलंगाच्या कोंपऱ्यांत अथवा खाटेच्या आच्छादांत लपून सुटतील. १३ प्रभु परमेश्वर सैन्यांचा देव दणतो, कीं तुझी ऐका, आणि याकोबाच्या वंशाला सांगून सूचना द्या कीं, १४ जेव्हां मी इस्राएलाला त्याच्या पातकांचें शासन लावीन, तेव्हां बेथेलेंतल्या वेद्यांचें शासन करीन; आणि वेदीचीं शिमें तुटून जातील, आणि भूमीवर पडतील. १५ आणि मी हिवाळ्याचें घर उष्णकालाच्या घरासुद्धां हाणीन, आणि हस्तिदंताचीं घरे नाहींसी होतील, आणि मोठीं घरे धुळीस मिळतील, असें परमेश्वर दणतो.

अध्याय ४.

वाशानाच्या कालवडीनो, ज्या तुझी शोमरो-
नेच्या पर्वतांत राहतां, ज्या दीनांस पीडितां, आणि दरिद्रांस ठेंचितां, ज्या आपल्या धन्यांस दणतां, कीं आण, आणि आढी पिऊं, त्या तुझी हें वचन ऐका. २ प्रभु जो परमेश्वर त्याने आपल्या पवित्रपणाची शपथ वाहिली आहे, कीं पाहा, ते दिवस तुझावर येतील, ज्यांत तो तुझाला आंकड्यानी आणि तुमच्या संततीला मास्याच्या गळानी काढून नेईल. ३ आणि तुझी प्रत्येक आपल्या समोरच्या भगाडांतून निघाल, आणि वाड्याकडे आपणांस टाकाल, असें परमेश्वर दणतो.

४ बेथेलेस येऊन पातक करा; गिल्यालेस पातक बहुत करा; आणि तुझी रोज सकाळीं आपले बलि, आणि तीन तीन वर्षांनी आपल्या उपजाचे दाहावे भाग आणा. ५ आणि फुगलेल्या पिठाने उपकार मानण्याचा धूप जाळा, आणि स्वतुझीच्या अर्पणांची गोष्ट गाजवून सांगा; कां कीं इस्राएलाच्या वंशानो, असें तुझाला आवडतें, असें प्रभु परमेश्वर दणतो.

६ अणखी म्या तुझाला तुमच्या सर्व नगरां दांतांचा स्वच्छपणा, आणि तुमच्या सर्व स्थानां भाकरीचा तोटा दिव्हा आहे; तथापि तुझी मजकडे फिरलां नाहीं, असें परमेश्वर दणतो. ७ अणखी कापणीला तीन महिने झाले असतांना, म्या तुझापासून पाऊस आवरून वेवला आणि म्या एका नगरावर पाऊस पाडिला, आणि दुसऱ्या नगरावर पाऊस पाडिला नाही. एका विभागावर पाऊस पाडिला, आणि दुसऱ्या विभागावर पाऊस पडला नाही, तो सुकून गेला. ८ मग दोहों तीहीं नगरांतले लोक एका नगराकडे पाणी प्यायला फिरत गेले; परंतु तृष झाले नाहीत; तथापि तुझी मजकडे फिरलां नाहीं, असें परमेश्वर दणतो. ९ म्या तुझाला शेता आणि विटाने हाणिलें आहे; शेतपादीने गुम बाग आणि तुमचे द्राक्षमळे आणि तुमचीं वीराचीं झाडे व तुमचीं जाडत झाडे पर सार आहेत; तथापि तुझी मजकडे फिरलां नाहीं, असें परमेश्वर दणतो. १० म्या यिसराएलच्या मरीप्रमाणें तुझामध्ये मरी पाठविली आहे; म्या तुमचे तरुण तरवारीने मारिले आहेत, आणि तुमचे घोडे पाडाव करून नेले आहेत; आणि तुमच्या छावण्यांचा दुर्गंध तुमच्या नभ्यांत येई असें म्या केलें आहे; तथापि तुझी मजकडे फिरलां नाहीं, असें परमेश्वर दणतो. ११ जसीं देवाने सदोम व गमोरा नगरें तुडवून टाकिलीं, तसे म्या तुझांतले कितीएक तुडवून टाकिले आहेत, आणि तुझी अर्मीतून पटकन बघिलेल्या कोलितासारिखे आहां; तथापि तुझी मजकडे फिरलां नाहीं, असें परमेश्वर दणतो. १२ याकरितां हे इस्राएला, असेंच मी तुला करीन; आणि इस्राएला, मी हें तुला असें करीन, यामुळे तूं आपल्या देवास भेटायला सिद्ध रेस. १३ कां तर पाहा, ज्याने पर्वत निर्माण केले, आणि वारा उत्पन्न केला, आणि त्याची कसमाकाय असेल, ती मनुष्याला प्रगट करिते, जे पहाट अंधार करितो, आणि पृथ्वीच्या उंच स्थानांवर चालतो, त्याचें नाम परमेश्वर देव आहे.

अध्याय ५.

इस्त्राएलाच्या वंशानो, जें वचन मी तुझाविषयी
२ विलाप असें उच्चारितों तें ऐका. २ इस्त्राए-
लची कुमारी पडली आहे; ती पुन्हा उठणार
नाहीं; ती आपल्या भूमीवर सोडिलेली आहे;
तेला उठवायला कोणी नाहीं. ३ कारण कीं
प्रभु परमेश्वर झणतो, कीं ज्या नगरांतून लोक
इज्राएल निघत तें शहर शेष ठेवील, आणि ज्या-
तून लोक शेंकड्याने निघत तें इस्त्राएलाच्या वं-
शासाठी दाहा शेष ठेवील.

४ तर परमेश्वर इस्त्राएलाच्या वंशाला झ-
णतो, कीं तुझी मला शोधा, झणजे वांचाल.
५ परंतु बेथेलेस शोधूं नका, आणि गिन्गालेंत
जाऊं नका, आणि बैरशेबास पार जाऊं नका;
कां कीं गिन्गाल पाडावपणाच्या प्रवासांत जाईल,
आणि बेथेल नाहींसी होईल. ६ तुझी परमे-
श्वरास शोधा, झणजे वांचाल; नाहीं तर क-
दाचित तो अमीसारिखा योसेफाच्या वंशावर
पडेल, आणि तो खाईल, आणि त्याला विझवा-
याला कोणी बेथेलेस असणार नाहीं. ७ जे
तुझी नीति पालटून कडुदवणा करितां, आणि
न्यायीपण धुळीस मिळवितां, ८ ते तुझी ज्याने
बहुला आणि अगस्त्य हीं नक्षत्रें उत्पन्न केलीं, जो
मरणछाया पालटून सकाळ करितो, आणि दिव-
साला रात्रीप्रमाणे अंधारमय करितो; जो सम-
श्रंतर्ली पाण्यें बोलावून पृथ्वीच्या पाठीवर ओति-
तो; ज्याचें नाम परमेश्वर आहे. ९ जो
बलवानावर नासाडी आणितो, मग नासाडी कोट
बंदी स्थानावर येतो, त्याला शोधा. १० जो वेशींत
निषेध करितो, त्याला ते द्वेषितात; आणि जो
यथार्थ बोलतो, त्याला अधोर मानितात. ११
तुझी दीनाला तुडवितां, आणि त्यापासून धान्या-
चे भार घेतां; झणून याकरितां जरीं तुझी ता-
सीव दगडाचीं घरें बांधिलीं आहेत, तरीं तुझी
त्यांत वसणार नाहीं; जरीं तुझी रमणीय द्राक्ष
मळे लाविले आहेत, तरीं तुझी त्यांचा द्राक्षा-
रस पिणार नाहीं. १२ कां कीं मी तुमचीं फार
पातकें आणि तुमचीं मोठीं पापें जाणतों; ते न्या-
यीला पीडितात, लांच घेतात, आणि वेशींत दरि-

द्र्यांचा न्याय विपरीत करितात. १३ याकरितां
त्यासमयीं समजणारा मीन धरील; कारण कीं
तो समय कठीण होईल. १४ तुझी वांचावें,
झणून उत्तमाला शोधा, आणि वाईटाला नका
शोधूं; झणजे जसें तुझी घाटलें आहे, तसा
परमेश्वर सैन्यांचा देव तुझापासीं असत जा-
ईल. १५ वाईटाला देवा, उत्तमाला प्रिय
माना, आणि वेशींत न्याय स्थापा; कदाचित
परमेश्वर सैन्यांचा देव योसेफाच्या शेषावर
दया करील. १६ तर परमेश्वर सैन्यांचा
देव, प्रभु झणतो, कीं सर्व पसरट मार्गांत आ-
क्रंदन होईल; आणि सर्व आळ्यांत लोक हाय
हाय झणतील; आणि ते शेतकऱ्याला शोक
करायाला, आणि विलाप करायास जाणणाऱ्यांस
आक्रंदन करायाला बोलावितील. १७ आणि
सर्व द्राक्षमळ्यांत आक्रंदन होईल; कारण कीं
मी तुजमधून पार जाईन, असें परमेश्वर झ-
णतो. १८ जे तुझी परमेश्वराच्या दिवसाची
इच्छा करितां, त्या तुझाला हाय हाय; तो तु-
झाला कशासाठीं असावा! तो परमेश्वराच्या
दिवस अंधार आहे, आणि प्रकाश नाहीं. १९
जाणो, एखादा सिंहापासून पळून गेला, आणि
आस्वल त्याला आडवा आला; अथवा घरांत
जाऊन आपला हात भितीसी टेंकिला, आणि साप
त्याला डसला, तसें घडेल. २० परमेश्वरा-
चा दिवस प्रकाश नसतांना अंधार होणार नाहीं
काय? तो काळोखमय आणि तेजहीन होणार
नाहीं काय?

२१ मी तुमच्या सणांला द्वेषितों, अवमा-
नितों, आणि मी तुमच्या सर्भांत वास घेणार
नाहीं. २२ जरीं तुझी होम आणि आपलीं
अन्नार्पणें मला अर्पिलीं, तरीं मी प्रसन्न होणार
नाहीं; आणि तुमच्या पृष्ठपशूंच्या कुशलार्पणांकडे
मी दृष्टि लावणार नाहीं. २३ तूं आपल्या गी-
तांचा गोंगाट मजपासून दूर कर; आणि तुझ्या
वीणाचें वादन मी ऐकणार नाहीं. २४ आणि
नीति पाण्यांप्रमाणें, आणि न्यायीपण खळाळाच्या
ओघळाप्रमाणें वाहो. २५ इस्त्राएलाच्या वंशानो,
तुझी जंगलांत चाळीस वर्षांपर्यंत मला बलि आणि
दानें अर्पित असा काय? २६ आणि तुझी आपल्या

राजाचा डेरा आणि कीयुन आपल्या मूर्ति, तुझी आपणांसाठी जो आपल्या देवाचा तारा केला तो, ही वाहत असा. २७ तर मी तुझाला दम्प-
शेकेच्या पलिकडे पाडावपणाच्या प्रवासांत घाल-
वीन, असें परमेश्वर दणतो, ज्या त्याचें नाम
सैन्यांचा देव आहे.

अध्याय ६.

जे जीयोनंत स्वस्थ आहेत, आणि शोमरोने-
च्या पर्वतावर आपला भाव ठेवितात, त्याला
हाय हाय; ते राष्ट्रांतल्या मुख्याचे श्रेष्ठ आहेत,
आणि त्यांकडे इस्राएलाचे वंश आले आहेत.
२ तुझी कालनेस पार जाऊन पाहा, आणि तेथून
मोठ्या हमाथेस जा; मग पलिश्यांच्या गाथेस
उतरा; आणि पाहा, या राज्यपिशां तीं उत्तम
आहेत काय? त्यांची सीमा तुमच्या सीमेपेक्षा
मोठी आहे काय? ३ जे वाईट दिवसाला दूर
करितात, बलात्काराचें आसन जवळ आणितात;
४ जे हस्तिदंताच्या पलंगावर निजतात, आणि
आपल्या खाटांवर आडवे पडतात, आणि कळपां-
तून कोकरें व गोठ्याच्या मध्यांतून वासरें खातात;
५ जे वीण्यावर गातात, आणि दावीदाप्रमाणें
त्यानी आपणांसाठीं वायें कल्पिलीं आहेत; ६
जे प्याण्यांतून द्राक्षारस पितात, आणि उत्तम
तेलाने आपणांला मखितात; परंतु योसेफाच्या
भंगामुळें ते खेद पावत नाहींत.

७ याकरितां ते आतां पाडावपणाच्या प्रवासांत-
तल्या पहिल्यांसुद्धां पाडावपणाच्या प्रवासांत जा-
तील; आणि विलाशांचा गोंगाट नाहींसा होईल.
८ परमेश्वर सैन्यांचा देव दणतो, प्रभु जो पर-
मेश्वर त्याने आपणावर शपथ वाहिली आहे,
कीं मी याकोबाच्या मोठेपणांला कंटाळतो, आणि
त्याच्या वाड्यांस द्वेषितों; दणून मी नगर व
त्याचें भरण हातीं देईन. ९ आणि असें हो-
ईल, कीं एका घरांत जर दाहा मनुष्य उरले
तर मरताल. १० आणि एखाद्याला त्याचा
काका व त्याचा जाळणारा हाडें घरांतून बाहेर
न्यावीं, दणून उचलोल, आणि जो कोणी घरा-
च्या बाजूजवळ असेल, त्याला दणेल, कीं अ-
णखी तुजपासीं कोणी आहे काय? तेव्हां तो बो-

लेल, कोणी नाहीं; मग तो दणेल, चुप; कां
कीं परमेश्वराचें नामोच्चारण करावाचें नाहीं.
११ तर पाहा, परमेश्वर आशा करितो, आणि
तो मोठें घर भगाडें करित, आणि लहान घर
चौर करित मारिल.

१२ घोडे खडकावर धांवतील काय? तेव्हां
कोणी बैलानी नांगरील काय? कां कीं तुझी मूर्ति
पालटून विष असी केली, आणि न्यायीपणानें
फल पालटून कुडदवणा असें केले आहे. १३ तेव्हां
काहीं नाहीं त्यांत बे तुझी हर्षता, आणि आझी
आपल्या बलाने आपणांसाठीं शिगें घेतली नाहींत
काय? असें दणतां. १४ परंतु परमेश्वर
सैन्यांचा देव दणतो, इस्राएलाच्या वंशानो, पा-
हा, मी तुझावर एक राष्ट्र उठवीन; आणि ते
तुझाला हमाथेच्या प्रवेशापासून बंगलाच्या नदी-
पर्यंत पीडितल.

अध्याय ७.

प्रभु जो परमेश्वर त्याने मला असें दाखविलें
आहे, कीं पाहा, पडसाळ उगवण्याच्या अर्यां
त्याने टोळ निर्माण केले; आणि पाहा, जी पड-
साळ राजाच्या कापणानंतर होत असती ती हो-
ती. २ आणि असें झालें, कीं जेव्हां त्यानी
देशांतलें गवत खाण्याची समाप्ति केली, तेव्हां
मी दणालों, हे प्रभो परमेश्वरा, समा कर:
याकोब कसा उठेल? कां कीं तो लहान आहे.
३ परमेश्वर याविषयीं अनुतापला; हें घडणार
नाहीं, असें परमेश्वर दणाला.

४ प्रभु जो परमेश्वर त्याने मला असें दा-
खविलें आहे, कीं पाहा, प्रभु जो परमेश्वर
त्याने अभीला वाद करायला बोलविलें; तेव्हां
त्याने मोठा डोह खाला, आणि भूमिबिभाही
खाला. ५ तेव्हां मी दणालों, हे प्रभु परमे-
श्वरा, असूं दे; याकोब कसा उठेल? कां कीं तो
लहान आहे. ६ परमेश्वर याविषयीं अनुता-
पला; हें घडणार नाहीं, असें प्रभु परमेश्वर
दणाला.

७ त्याने मला असें दाखविलें, कीं पाहा, जो-
ळव्याने केलेल्या भिंतीवर प्रभु उभा राहिला
होता, आणि त्याच्या हातांत ओळंबा होता. ८

आणि परमेश्वराने मला द्याटलें, आमोसा, तुला काय दिसतें? तेव्हा मी द्यणालों, ओळंबा दिसतो; मग परमेश्वराने मला द्याटलें, पाहा, मी आपल्या इस्त्राएल लोकांमध्ये ओळंबा धरीन; त्यांस मी पुन्हा वल्हाडणार नाहीं. ९ आणि इझाकाची उंचस्थानें ओसाड होतील, आणि इस्त्राएलाची पवित्रस्थानें उजाड पडतील, आणि यारोबामाच्या वंशावर मी तरवार घेऊन उठेन.

१० आणि बेथेलेंतला जो अमज्या याजक त्याने इस्त्राएलाच्या यारोबाम राजाकडे निरोप पाठविला, कीं आमोसाने इस्त्राएलाच्या वंशामध्ये तुजवर बंड केलें आहे; त्याचीं सर्व वचनें देशाच्याने सोसवत नाहीत. ११ कारण कीं आमोस द्यणतो, कीं यारोबाम तरवारीने मरेल, आणि इस्त्राएल आपल्या भूमीवरून निश्चयें पाडावपणाच्या प्रवासांत जाईल. १२ आणि अमज्या आमोसाला द्यणाला, अरे दृष्टांत पाहणाऱ्या, तूं यहूदा देशांत पळून जा, आणि तेथें भाकर खा, आणि तेथें भविष्य सांग. १३ परंतु बेथेलेस यापुढें पुन्हा भविष्य सांगूं नको; कां कीं ती राजपवित्रस्थान आणि राजधानी आहे.

१४ तेव्हां आमोस अमज्याला उत्तर करीत द्यणाला, मी भविष्यवादी नव्हतां, आणि भविष्यवाद्याचा पुत्र नव्हतां; परंतु मी गुराखी आणि उबरे गोळा करणारा होतो. १५ आणि परमेश्वराने मला कळपामागून घेतलें, आणि परमेश्वराने मला द्याटलें, तूं जाऊन माझ्या इस्त्राएल लोकांस भविष्य सांग.

१६ तर आतां तूं परमेश्वराचें वचन ऐक; तूं द्यणतोस, कीं इस्त्राएलाविषयीं भविष्य सांगूं नको, आणि इझाकाविषयीं वचन तोंडाबाहेर पडूं देऊं नको. १७ याकरितां परमेश्वर द्यणतो, कीं तुझी स्त्री नगरांत कसबीपण करील, आणि तुझे पुत्र व तुझ्या कन्या तरवारीने पडतील, आणि तुझी भूमी सूत्राने विभागतील; आणि तूं विटाळलेल्या भूमीवर मरशील; आणि इस्त्राएल आपल्या भूमीवरून निश्चयें पाडावपणाच्या प्रवासांत जाईल.

अध्याय ८.

प्रभु जो परमेश्वर त्याने मला असें दाखविलें आहे, कीं पाहा, उष्णकालफलांची पांटी. २ मग तो द्यणाला, आमोसा, तुला काय दिसतें? तेव्हा मी द्यणालों, उष्णकालफलांची पांटी दिसती; मग परमेश्वराने द्याटलें, माझ्या इस्त्राएल लोकांचा अंत आला आहे; त्यांस मी पुन्हा वल्हाडणार नाहीं. ३ आणि प्रभु परमेश्वर द्यणतो, कीं त्या समयीं मंदिरांतलीं गीतें केंकणें होतील; प्रत्येक स्थानांत बहुत मर्जी होतील, लोक मीन धरून तीं बाहेर टाकून देतील.

४ जे तुझी दरिद्रावर तोंड वासितां, आणि देशांतल्या दीनांस नाहींसे करायोस शिंच्छतां, ५ आणि आपण धान्य विकारों, द्यणून अमावास्या केव्हां जाईल? आणि धान्य काढून पुढें करावें, द्यणून शाब्बाथ केव्हां जाईल? अशासाठीं कीं आपण एफा लहान करावी, आणि शेकेल मोठा करावा, आणि कपटाची तागडी वांकडी धरावी; ६ आणि रुपें देऊन दीनांस, आणि जोड्याचें जुळें देऊन दरिद्रांस विकत घ्यावें; आणि धान्याचा गाळाहि विकवा, असें द्यणतां, ते तुझी हें एका. ७ परमेश्वराने याकोबाच्या अभिमानविषयाची शपथ वाहिली आहे, कीं निश्चयें मी त्यांच्या कर्मांतलें कोणेंही कधीं विसरणार नाहीं. ८ यामुळें देश कांपणार नाही काय? आणि त्यांतला प्रत्येक राहणारा शोक करणार नाही काय? तर तो अवघा नदीप्रमाणें चढेल; आणि मिसरांतल्या नदीच्या पात्रासारिखा खवळेल आणि खालीं जाईल. ९ आणि प्रभु परमेश्वर द्यणतो, कीं त्या समयीं असें होईल, कीं मी सूर्याला दुपारीं मावळवीन, आणि पृथ्वीला प्रकाशमय दिवसीं अंधारमय करीन. १० आणि मी तुमचे सण पालटून शोक असे करीन; आणि तुमचीं सर्व गीतें पालटून विलाप असीं करीन; आणि सर्व कंबरांवर गोंगताट, आणि प्रत्येक मस्तकावर टकल येई असें करीन; आणि ती दशा एकुलत्या पुत्राविषयींच्या शोकासारिखी, आणि तिचा अंत अति खेदाच्या दिवसासारिखा करीन. ११ प्रभु परमेश्वर द्यणतो, कीं पाहा, ते

दिवस येतील, ज्यांत मी देशावर दुकाळ पाठवीन, तो भाकरीची भूक अथवा पाण्याची तहान असा नव्हे, परंतु परमेश्वराची वचने ऐकण्याचा दुकाळ होईल. १२ आणि लोक समुद्रापासून समुद्रापर्यंत, आणि उत्तरेपासून पूर्वेपर्यंत भटकतात, आणि परमेश्वराचे वचन शोधायाला इकडे तिकडे फिरतील, आणि ते त्यांस सापडणार नाहीत. १३ त्या समयी सुंदर कुमाऱ्या आणि तरुण पुरुष तहानने मूर्च्छित होतील. १४ जे शोमरोनेच्या पातकाची शपथ वाहतात, आणि हे दाना, तुझ्या देवाचा जीव, असें झणतात; आणि बैरशेबाच्या धर्माचा जीव, असें झणतात; ते पडतील, आणि पुन्हा उठणार नाहीत.

अध्याय ९.

म्या प्रभु वेदीजवळ उभा राहिलेला पाहिला; तेव्हा तो झणाला, उंबरे कापावे, झणून तूं दाराच्या खांब्यांच्या शिरांवर हाण; आणि त्या सर्वांचीं मस्तकें छेद; आणि मी त्यांतल्या शेवटल्यांस तरवारिने वधीन; त्यांतला पळणारा एकहि पळून जाणार नाही; आणि त्यांतला सुटणारा एकहि सुटणार नाही. २ जरी ते खोदून मृतलोकांत गेले, तरी तेथून माझा हात त्यांस काढील; जरी ते आकाशांत चढले, तरी तेथून मी त्यांस उतरीन. ३ आणि ते खामेल्याच्या माथ्यावर जरी लपाले, तरी तेथून त्यांस शोधून काढीन; आणि जरी ते माझ्या दृष्टीपासून समुद्राच्या तळीं लपून राहिले, तरी तेथून मी सर्पांला आज्ञापीन, तेव्हा तो त्यांस डसेल. ४ आणि जरी ते आपल्या वैन्यांपुढें पाडावपणाच्या प्रवासांत गेले, तरी तेथून तरवारीला आज्ञापीन, तेव्हा तो त्यांस वधील; आणि मी आपले डोळे त्यांजकडे कुशलासाठी नव्हे, परंतु संकटासाठी लावीन. ५ आणि ज्याने भूमीला स्पशिलें, झणजे ती विरघळेल, आणि तींतले सर्व राहणारे शोक करतील, तो सैन्याचा प्रभु परमेश्वर आहे; आणि ती अवधी नदीप्रमाणें चढेल; आणि मिसरांतल्या नदीच्या पात्रासारखी उतरेल. ६ ज्याने आपल्या मांड्या आकाशांत बांधिल्या आहेत, आणि आपल्या बळकट धनुष्याकार रचनेचा पाया पृथ्वींत घातला आहे; जो

समुद्रांतलीं पाण्यें बोलावून पृथ्वीच्या पाठीवर ओतितो; त्याचें नाम परमेश्वर आहे. ७ परमेश्वर झणतो, इस्राएलाच्या संतानानो, तुझी मला खूशांच्या संतानासारखे नाहीं काय? म्या मिसर देशांतून इस्राएल, आणि खाफ्तोरानून पलिष्टी, आणि कीरांतून अरामी वर आणिले नाहीं काय? ८ पाहा, प्रभु जो परमेश्वर त्याची दृष्टि पापिष्ठ राज्यावर आहे, आणि मी ते भूमीवरून नाहींसें करीन; तथापि मी बाबेलीच्या वंशाला अगदीं नाहींसें करणार नाहीं, असें परमेश्वर झणतो. ९ तर पाहा, मी आज्ञा करीन, आणि जसें धान्य चाळणींत चाळितात, तसें मी इस्राएलाच्या वंशाला सर्व राष्ट्रांमध्यें चाळवीन, तथापि एक कणी भूमीवर पडणार नाही. १० जे माझ्या लोकांतले सर्व पापी बाबेला संकट आटपणार नाहीं, आणि बाबेला आडवें येणार नाहीं, असें झणतात, ते तरवारीने मरतील.

११ त्या समयी दावीदाचा जो मंडप पडलेला आहे, तो मी पुन्हा उभारीन, आणि त्याचीं मगडे भरीन; आणि त्याच्या पाडिलेल्या स्तंभा पुन्हा उभारीन, आणि जसा पुरातन दिवसांत होता तसा पुन्हा बांधीन. १२ अशासाठीं कीं त्यानी अदोमाचें, आणि ज्या सर्व राष्ट्रांस माझे नम ठेविलें आहे, त्यांच्या शेषाचें वतन करावें, असें जो परमेश्वर हें करितो, तो झणतो. १३ परमेश्वर झणतो, कीं पाहा, ते दिवस येतील, ज्यांत नांगरणारा कापणी करणाऱ्याला, आणि द्राक्षें तुडविणारा बीज पेरणाऱ्याला आटणील; आणि पर्वत गोड द्राक्षारस गळूं देतील, आणि सर्व डोंगर विघरतील. १४ आणि मी आपल्या इस्राएल लोकांचे पाडाव प्रवासी परत आणीन; तेव्हा ते उज्जाड नगरे बांधतील; आणि जड वसतील; आणि द्राक्षमळे लावतील, आणि त्यांतला द्राक्षारस पितील; आणि बाग खरेवेल, आणि त्यांतलें फल खातील. १५ आणि मी त्यांस त्यांच्या भूमीवर लावीन; मग जे त्यांची भूमि म्या त्यांस दिन्ही आहे, तींतून ते पुन्हा उपटून जाणार नाहीत, असें परमेश्वर देव झणतो.

ओवद्या.

ओवद्याचा दृष्टांत. प्रभु परमेश्वर अदोमा-
विषयीं द्वाणतो, कीं आदमी परमेश्वरा-
पासून वर्त्तमान ऐकिलें आहे, आणि राष्ट्रांमध्ये
दूत पाठविलेला आहे, उठा, आपण तिजवर ल-
ढाई करायला उठूं. २ पाहा, म्या तुला रा-
ष्ट्रांमध्ये लहान केले आहे; तूं फार तुच्छ आहेस.

३ अरे जो तूं खडकाच्या दऱ्यांत, आपल्या
उंच वर्तींत राहतास, आणि मला कोण भूमीस
उतरील? असें आपल्या हृदयांत द्वाणतोस, त्या
तुला तुझ्या गर्वाने फसविलें आहे? ४ जरीं
त्वां गरुडप्रमाणें आपणाला उंचाविलें, आणि
आपलें कोर्टं ताऱ्यांमध्ये बांधिलें, तरीं तेथून मी
तुला उतरीन, असें परमेश्वर द्वाणतो. ५ तूं
केवढा नाशलेला आहेस? चोर अथवा लुटारू
बर रात्रीं तुजकडे आले असले, तर त्यांनी पा-
हिजे तितकें चोरलें नसेल काय? द्राक्षें गोळा-
करणारे जर तुजकडे आले असले, तर त्यांनी
वणळ द्राक्षें सोडून ठेविलीं नसतील काय? ६
एसावाचे पदार्थ कसे हुडकिले आहेत? त्याचे
गुप्तपदार्थ कसे शोधिले आहेत? ७ तुझ्या क-
राराच्या सर्व मनुष्यांनी तुला सीमेपर्यंत घाल-
विलें आहे; तुझ्या सहाय्याच्या मनुष्यांनी तु-
ला फसविलें आहे, ते तुजपेक्षां प्रबल झाले
आहेत; तुझी भाकर खाणाऱ्यांनी तुजखालतीं
दबा धरिला आहे; त्याच्या ठायीं काहीं बुद्धि
नाहीं. ८ परमेश्वर द्वाणतो, कीं त्या समयीं
मी अदोमांतून विद्वानांस, आणि एसावाच्या पर्व-
तांतून जुद्धीला नाहींसें करणार नाहीं काय? ९
आणि अरे तेमाना, तुझे बळवान कासावीस हो-
तील, अशासाठीं कीं प्रत्येक जन एसावाच्या प-
र्वतांतून वधाकडून नाश पावावा.

१० त्वां आपला भाऊ याकोब यावर जो
बळात्वार केला, त्यामुळे लज्जा तुला झंकील,
आणि सर्वकालपर्यंत तूं नाश पावशील. ११
ज्या दिवसीं तूं प्रतिपक्षाकडे उभा राहिलास,

ज्या दिवसीं परक्यांनी त्याचें बल हरून
नेलें, आणि विदेश्यांनी त्याच्या दारांत शिरून
घरूशालेमेवर पण पाडिला, त्या दिवसीं तूं त्यां-
तल्या एकासारखा होतास. १२ परंतु त्वां आ-
पल्या भावाचा दिवस त्याच्या विपत्तीच्या दिवसीं
पाहावा, असें नव्हतें; आणि त्वां यहूदाच्या सं-
तानांवर त्याच्या नाशाच्या दिवसीं हर्षावें, असें
नव्हतें; आणि संकटाच्या दिवसीं त्वां गर्वाने बो-
लावें, असें नव्हतें. १३ त्वां माझ्या लोकांच्या
दारांत त्यांच्या विपत्तीच्या दिवसीं शिरावें, असें
नव्हतें; त्वां त्यांच्या विपत्तीच्या दिवसीं त्याचें
संकट पाहावें, असें नव्हतें; आणि त्यांच्या वि-
पत्तीच्या दिवसीं त्यांच्या द्रव्याला त्वां आपले
हात लावावे, असें नव्हतें. १४ आणि त्याच्या
सुटलेल्यांस नाहींसें करायला त्वां चवाठ्यांत
उभें राहावें, असें नव्हतें; आणि कष्टाच्या दि-
वसीं त्वां त्याचे उरलेले लोक हातीं घावे, असें
नव्हतें. १५ कां कीं परमेश्वराचा दिवस सर्व
राष्ट्रांसीं भिडला आहे; जसें त्वां केले आहे,
तसें तुला प्राप्त होईल; तुझी फेड तुझ्या मस्त-
कावर फिरेल. १६ तर जसें तुझी माझ्या प-
वित्र पर्वतावर प्याला आहां, त्याप्रमाणें सर्व रा-
ष्ट्रें नित्य पितील; होय पितील, आणि गिळितील,
आणि कधीं न झालेल्यांप्रमाणें होतील.

१७ परंतु जीयोन पर्वतावर सुटका होईल,
आणि पवित्रपण होईल; आणि याकोबाचे वंश
आपलें वतन भोगितील. १८ आणि याकोबाचा
वंश अभि, आणि घोसेफाचा वंश जाळ, आणि
एसावाचा वंश भूंस होईल, आणि ते त्यांत पेट-
तील, आणि त्यांस खाऊन टाकितील; आणि
एसावाच्या वंशांतला कोणी वांचणारा असणार
नाहीं; कां कीं परमेश्वर हें बोलला आहे. १९
आणि दक्षिणेंतले लोक एसावाच्या पर्वताचें, आ-
णि सपाट देशांतले लोक पलिष्ठ्यांच्या देशाचें
वतन भोगितील; आणि ते एफ्राइम प्रांताचें आणि

शोमरोन प्रांताचें वतन भोगिताल; आणि ब-
न्यामीन गिलादाचें वतन भोगील. २० आ-
णि जो खनान्यांचा देश तारफाथेपर्यंत आहे,
त्याचें वतन इस्त्राएलाच्या संतानांच्या या सै-
न्याचे पाडाव प्रवासी भोगिताल; आणि जे

यरूशालेमेचे पाडाव प्रवासी सफारादांत आ-
हेत, ते दक्षिणेंतल्या नगरांचें वतन भोगिताल.
२१ आणि एसावाच्या पर्वताचा न्याय झाला
जीयोन पर्वतावर तारणारे चढतील; आणि रा-
ज्य परमेश्वराचें असत जाईल.

JONAH.

योना.

अध्याय १.

तर भमित्ताइचा पुत्र योना याजवळ परमेश्व-
राचें वचन आलें कीं, २ तूं उठून नी-
नवे जी मोठी नगरी तिजकडे जा, आणि तिजला
प्रवाद गाजवून सांग; कारण कीं त्यांची दुष्टाई
मजसमोर चढली आहे. ३ परंतु योना पर-
मेश्वरासमोरून तशींशास पळून जावें, द्यणून
उठला, आणि उतरत याफोस गेला; तेव्हां ना-
शींशास जाणारें एक गलबत त्याला सांपडलें;
मग तो त्याचा उतार देऊन त्यासंगतीं नाशीं-
शाला परमेश्वरासमोरून जायासाठीं त्यावर
चढला.

४ आणि परमेश्वराने समुद्रांत मोठा वारा
सुटूं दिव्हा, आणि मोठें वादळ समुद्रांत झालें,
मग गलबत फुटेल, असी शंका झाली. ५ आ-
णि नावाडी भ्याले, आणि प्रत्येक आपल्या देवा-
ला आरोळी मारूं लागले, आणि गलबतांत जें
भरगत होतें, त्यापासून गलबत हलकें करावें,
द्यणून तें समुद्रांत टाकूं लागले; परंतु योना
गलबताच्या तळीं उतरून आडवा पडून गाढ
झोंपेंत होता. ६ मग तांडेल त्याजवळ येऊन
द्यणाला, अरे निजणाऱ्या, तुझ्या मनांत काय
आहे? तूं ऊठ, आपल्या देवाला आरोळी मार,
कदाचित देव आद्यास प्रसन्न होईल, मग आ-
द्दी नाश पावणार नाही. ७ आणि ते एकमे-
काला द्यणाले, याहो, आपण पण पाडूं, आणि

जाणूं, कीं कोणामुळें हें संकट आपणावर आलें
आहे; मग त्यानी पण पाडिले, आणि पण को-
नावर पडला. ८ तेव्हां त्यानी त्याला द्यटलें,
तूं आद्याला सांग, कीं कशामुळें हें संकट आ-
द्यावर आलें आहे; तुझा धंदा काय आहे!
आणि कोठून आला आहेस? तुझा देश कोणता?
आणि तूं कोठल्या लोकांतला आहेस? ९ मग
त्याने त्यास सांगितलें, कीं मी इब्री आहे; आणि
मी परमेश्वराला आकाशांतल्या देवाला भितो,
ज्या त्याने समुद्र आणि कोडींभूमी उत्पन्न केली.
१० तेव्हां ते मनुष्य अत्यंत भयभीत झाले,
आणि त्याला द्यणाले, तूं हें कां केलें आहे?
कारण कीं त्या मनुष्यानी जाणलें, कीं तो परमे-
श्वरासमोरून पळून जात होता, कां कीं त्याने
त्यास असें सांगितलें होतें.

११ मग ते त्याला द्यणाले, समुद्र आद्या-
वरून शांत व्हावा, द्यणून आद्दी तुझे काय करूं!
कां कीं समुद्र खळबळत व उसळत होता. १२
तर तो त्यास द्यणाला, तुझी मला उचलून स-
मुद्रांत टाका, द्यणजे समुद्र तुझावरून शांत
होईल; कारण कीं मी जाणतो, कीं मजमुळें हें
मोठें वादळ तुझावर आहे. १३ त्यानी त्या
मनुष्यानी गलबत तीरास आणायसाठीं झटून
वल्हविलें; परंतु त्याचा उपाय चालेना; कां कीं
समुद्र त्याजवर खळबळत व उसळत होता.
१४ तेव्हां ते परमेश्वरास आरोळी मारत
द्यणाले, हे परमेश्वरा, या मनुष्याचा देवा-

मुळे आधी नाश पावू नये, आणि निर्दोष रक्ताचा दोष आढाला लावू नये; कां की हे परमेश्वरा, जसे तुला योग्य वाटलें, तसें त्वां केलें आहे. १५ नंतर त्यानी योनाला उचलून समुद्रांत टाकिलें; तेव्हा समुद्र आपल्या खवळण्यापासून शांत झाला. १६ मग त्या मनुष्यानी परमेश्वराचें मोठें भय धरिलें, आणि परमेश्वरासाठीं यज्ञ केले, आणि नवस केले.

१७ तर योनाला गिळावे झणून परमेश्वराने एक मोठा मासा सिद्ध केला होता. आणि योना तीन दिवस आणि तीन रात्रिपर्यंत त्या मास्याच्या पोटांत होता.

अध्याय २.

आणि योनाने परमेश्वर जो आपला देव त्याची प्रार्थना मास्याच्या पोटांतून केली, २ आणि छटलें, म्या आपल्या संकटामुळे परमेश्वराकडे हाक मारिली, तेव्हां त्याने मला उत्तर दिलें; म्या मृतलोकाच्या पोटांतून आरोळी मारिली, तेव्हां त्वां माझा शब्द ऐकिला. ३ कां की त्वां मला समुद्राच्या मध्यभागीं टाकिलें, आणि प्रवाहाने मला वेढिलें, तुझ्या सर्व फुट्या व लोळत्या लाटा मजवर गेल्या. ४ तेव्हां मी झणालों, मी तुझ्या दृष्टीसमोरून टाकलेला आहे; तथापि मी तुझ्या पवित्र देवळाकडे पुन्हा पाहीन. ५ पाण्यानी मला प्राणापर्यंत झाकिलें; उगहाने मला वेढिलें, समुद्रशेवाल माझ्या ओढेंस वेष्टिलें होतें. ६ मी पर्वतांच्या तळापर्यंत उतरलों; पृथ्वीचे सर्वकाळचे अडसर मजभोंवते होते; तथापि हे परमेश्वरा माझे देवा, त्वां माझा जीव खाचेंतून वरती काढिला आहे. ७ जेव्हां माझा जीव माझ्याठायीं मूर्च्छित झाला, तेव्हां म्या परमेश्वराला स्मरलें; आणि माझी विनंती तुजजवळ तुझ्या पवित्र देवळांत पोहंचली. ८ जे स्वोष्ट्या व्यर्थपणाकडे चित्त लावितात, ते आपला दयासागर सोडितात. ९ परंतु मी आभार मानण्याच्या वाणीने तुजकडे यज्ञ करीन; जो नवस म्या केला आहे, तो फेडीन. तारण परमेश्वराकडूनच आहे.

१० आणि परमेश्वराने त्या मास्याला आ-

ज्ञापिलें, तेव्हां त्याने योना कोरड्या भूमीवर ओकून टाकिला.

अध्याय ३.

आणि परमेश्वराचें वचन योनाजवळ दुसऱ्याने आलें कीं, २ तूं उठून नीनवे जी मोठी नगरी तिजकडे जा, आणि जो उपदेश मी तुला सुचवीन, तो तिला गाजवून सांग. ३ मग परमेश्वराच्या वचनाप्रमाणें योना उठून नीनवेस गेला. नीनवे तर फार मोठी नगरी होती, तिहीं दिवसांच्या वाटचालीची होती. ४ आणि योना नगरांत एका दिवसाच्या वाटचालीपर्यंत जाऊं लागला, आणि त्याने गाजवून सांगितलें, कीं अब्रून चाळीस दिवस आहेत, मग नीनवे धुळीस मिळेल.

५ तर नीनवेंतल्या मनुष्यानी देवाला विश्वासिलें, आणि उपासाची सूचना गाजविली, आणि मोठ्यापासून लहानापर्यंत गोणताट नेशिलें. ६ कारण कीं नीनवेच्या राजाकडे वर्तमान पोहंचलें होतें, तेव्हां त्याने आपल्या सिंहासनावरून उठून आपला झगा आपल्या अंगांतून काढून ठेविला, मग तो गोणताट नेसून राखेवर बसला. ७ आणि राजाने राजाच्या आणि त्याच्या प्रधानाच्या ठरावाने नीनवेंत गाजवून सांगविलें, कीं मनुष्यानी अथवा पशूनी, गुरानी अथवा मेंढरानी काहीं चाखूं नये, चरूं नये, आणि पाणी पिऊं नये. ८ परंतु मनुष्य आणि पशु गोणताड नसोत, आणि देवाकडे मनापासून हाक मारोत; आणि प्रत्येक आपल्या कुमार्गापासून, आणि जो बलात्कार त्यांच्या मुठींत असेल, त्यापासून फिरोत. ९ आधी नाश पावू नये, झणून देव वळेल, आणि अनुतापेल, आणि आपल्या संतप्त क्रोधापासून फिरेल कीं नाहीं, हें कोण जाणे?

१० तर ते आपल्या कुमार्गापासून फिरले, असीं त्यांचीं कर्मे देवाने पाहिली, आणि ज्या संकटाविषयीं देव बोलला होता, कीं मी त्यांस करीन, त्याविषयीं तो अनुतापला, आणि त्याने तें केलें नाहीं.

अध्याय ४.

परंतु हें योनाला फार वाईट वाटलें, झणून तो रामें भरला. २ आणि तो परमेश्वराजवळ

विनंती करीत द्याणाला, हे परमेश्वरा, जेव्हा मी आपल्या देशांत होतो, तेव्हा हे माझे वचन नव्हते कीं काय? याकरिता मी पुढे नार्शीशाकडे पळून जात होतो; कारण कीं म्या जाणलें, कीं तूं कृपाळु व दयाळु, मंदक्रोध व बहुम-साद देव आहेस, आणि संकटाविषयी अनुता-पत असतोस. ३ तर हे परमेश्वरा, आतां तूं मजपासून माझा जीव घे; कारण कीं मला जीव-नापेक्षां मरण उत्तम आहे.

४ तेव्हा परमेश्वर द्याणाला, रागे भरणें तुला बरें वाटतें काय? ५ मग योन नमरांतून निवाला, आणि नगराच्या पूर्वेकडे बसला, आणि तेथें मंडप करून त्या खाली छायेत बसला, नग-राचें काय होईल, तें तो पाही तोंपर्यंत. ६ आणि परमेश्वर जो देव त्याने एक भोंपळी सिद्ध केली, आणि ती रस्त्यात योनाच्या वरतीं चढे असें केलें, अशासाठीं कीं ती त्याच्या डोईवरतीं सावली व्हावी, त्याला त्याच्या क्लेशांतून सोडवावें द्याणून; मग योनाला त्या भोंपळीमुळे फार आ-नंद झाला. ७ परंतु दुसऱ्या दिवसी जेव्हा

पहाट झाली, तेव्हा देवाने एक किडा सिद्ध केव, नंतर त्या किड्याने भोंपळीला बाधिलें, तेव्हा ती सुकून गेली. ८ आणि असें झालें, कीं जेव्हा सूर्य उगवला, तेव्हा देवाने पूर्वेकडचा वन वगैरे सिद्ध केला; नंतर सूर्य योनाच्या मसळीला बाधूं लागला, तेव्हा तो मूर्च्छित होऊन पडला; आणि आपण मरावें, असें मागितलें; आणि त्याने द्याटलें, मला जीवनापेक्षां मरण उत्तम आहे. ९ मग देवाने योनाला द्याटलें, भोंपळीमुळे रागे भरणें तुला बरें वाटतें कीं काय? तेव्हा तो द्या-णाला, मरणपावेतो रागे भरणें मला बरें वाटतें. १० मग परमेश्वर द्याणाला, ज्या भोंपळीसाठीं त्वां श्रम केले नाहींत, आणि जिला त्वां काढ-विलें नाहीं, जी एका रात्रीस उत्पन्न झाली, आणि एका रात्रीस नाहींसी झाली, तिजवर त्वां करुणा केली आहे. ११ तर नीनवे जी मोठी नगरी, जिजमध्यें सवालक्षापेक्षां अधिक मनुष्ये जीं आपल्या उजव्या आणि डाव्या हाताचा भेद न करता नाहींत, तीं आणि बहुत गुरेहि आहेत, तिजवर मी करुणा करणार नाहीं काय?

MICAH.

मीखा.

अध्याय १.

योथाम, आहाज, आणि यहिजकीया जे यहू-दाचे राजे त्यांच्या दिवसांत मीखा जो मोराष्टी त्याजवळ जें परमेश्वराचें वचन आलें, जें शोमरोन आणि यरूशालेम यांविषयीं त्याने दृष्टांताकडून पाहिलें तें. २ सर्व लोकानो, एका; अगे पृथ्वी, तूं आपल्या भरणासुद्धां कान दे; द्या-णजे प्रभु परमेश्वर प्रभुच आपल्या पवित्र देवळांतून तुझाविषयीं साक्षी होईल. ३ कां तर पाहा, परमेश्वर आपल्या स्थानांतून निघेल, आणि उतरून पृथ्वीच्या उंच स्थानांवर बालेल.

914

४ आणि त्याखालीं पर्वत विघटनीत, आणि खो-रीं फुटून जातील, असें मेण अभीकडून विघटने. आणि जसीं पाण्यें उतरत्या स्थानावरून वाहतात तसीं. ५ हें सर्व याकोबाच्या पातकामुळे आणि इस्राएलाच्या वंशाच्या पापामुळे होईल. कां-बाचें पातक काय आहे? तें शोमरोनच आहे कीं नाहीं? आणि यहूदाचीं उंच स्थाने कोणतीं आहेत? तीं यरूशालेम आहेत कीं नाहींत! ६ तर शोमरोन शेतांतल्या दिगासारिखी, आणि मळ्यांतल्या लावण्यासारिखी करीन; आणि तिचे दगड खोऱ्यांत लोटूं देईन; आणि तिचे पाये उचडे करीन. ७ आणि तीसक सर्व

MICAH I.

पुंति ठेंचून जातील, आणि तींतले सर्व वेतनाचे दार्य अभीकडून जळतील, आणि तींतल्या सर्व पुंति उज्जाड करीन; कां कीं तिने कसबिणीच्या तनापासून त्या मिळविण्या, आणि कसबिणीच्या तनास त्या परत जातील. ८ याकरितां मी आक्रंदेन, आणि केकेन, मी वस्त्रहीन व नागवा वृत्तेन; मी अघोर जीवांसारिखा आक्रंदन, आणि पुवडांसारिखा शोक करीन. ९ कां कीं तिचा वाय अवघड आहे; कारण कीं तो यहूदापर्यंत आला आहे; तो माझ्या लोकांच्या दारापर्यंत, यरूशालेमेपर्यंत पोचला आहे.

१० गायेस हें प्रसिद्ध करूं नका, अगदीं रडूं नका, तूं अफ्राच्या घरांत आपल्या अंगाला धूळ फांस. ११ शाफीरेंतल्या राहणाऱ्यानो, तुम्ही नागवे व लज्जित होऊन पार जा; बेथेजे-लेच्या आक्रंदनाच्या वेळेस खानानेंतले राहणारे निघाले नाहींत; तो तुझापासून आपलें स्थान घेईल. १२ मारोथेंतले राहणारे कुशलाची वाट पाहत होते; परंतु परमेश्वरापासून यरूशालेमेच्या दारांत संकट उतरलें. १३ लास्सी-शेंतल्या राहणाऱ्यानो, चपळ घोडा रथाला जुंपा; तीं डीयोन्याच्या कन्येला पापाचा प्रारंभ अशी होती; कां कीं इस्राएलाचीं पातकें तुझ्याठायीं सांपडलीं होती. १४ याकरितां तूं मोरोशेथ गायेसाठीं दानें देसील; अश्वजीबेंतलीं घरे इस्राएलाच्या राजांस खोटीं होतील. १५ अणखी अगे मारेशांतल्या राहणाऱ्ये, मी तुला वारिस आणीन; इस्राएलाचें गौरव अदुलामेस येईल. १६ तूं आपल्या मनोरम लेंकरांमुळें आपणाला टकल आण, आणि आपले केंस कातर; तूं गुरडासारिखी आपलें टकल विस्तार; कां कीं तीं तुजपासून पाडावपणाच्या प्रवासांत गेलीं आहेत.

अध्याय २.

जे आपल्या पलंगावर दुष्टाई कल्पितात, आणि दुष्कर्म करितात, त्यांस हाय हाय; ते पहा-टेच्या उजेडांत तें करितात, तें त्यांच्या हाताच्या बळस घेतें झणून. २ आणि ते शेतांचा लेभ करितात, आणि तीं हरितात, आणि घरांचा,

आणि तीं हरून घेतात; आणि ते पुरुषावर व त्याच्या घराण्यावर आणि मनुष्यावर व त्याच्या विभागावर बलाकार करतात. ३ याकरितां परमेश्वर झणतो, कीं पाहा, मी या वंशावर संकट कल्पितो आहे, ज्या त्यापासून तुम्ही आपल्या माना सारणार नाहीं, आणि तुम्ही गर्वाने चालणार नाहीं; कां कीं हा दुर्दशेचा समय आहे.

४ त्या समयीं एकादा तुझाविषयीं झण योजील, आणि भारी विलाप करीत झणेल, आम्ही अगदीं नाश पावलों आहों; त्याने माझ्या लोकांचा विभाग पालटिला आहे; कसा त्याने तो मजपासून दूर केला आहे? त्याने आमचीं शेतें दुसऱ्याच्या स्वाधीन करून वांटून दिलीं आहेत. ५ याकरितां पण पाडून सूत्र लावी, असा कोणी तुजसाठीं परमेश्वराच्या सभेंत राहणार नाहीं. ६ तुम्ही बोलूं नका, असें बोलतील; ते यांस बोलणार नाहींत, अमतिष्ठा सरणार नाहीं.

७ अहो याकोबाच्या वंश झटलेल्यानो, परमेश्वराच्या आत्मा उणा आहे काय? हीं त्याचीं कर्मे आहेत कीं नाहींत? जो सरळ वर्त्ततो, त्याला माझीं वचनें बरे करीत नाहींत काय? ८ आणि मी विन्याममाणें उठें असें माझ्या लोकानीं जुकें केलें आहे; जे लढाईस अमान्य असतांना निर्भय पार जातात, त्यापासून तुम्ही झगा अंगरख्यावरून काढून घेता. ९ तुम्ही माझ्या लोकांच्या स्त्रिया त्यांच्या मनोरम घरांतून घालविल्या आहेत; त्यांच्या बालापासून माझी शोभा तुम्ही सर्वकालपर्यंत काढून घेतली आहे. १० तुम्ही उठून जा, कां कीं ही तुमची विसाव्याची जागा नाहीं; कारण कीं ही विटाळली आहे, ही मोठ्या नाशाने नाश करील. ११ जर कोणी आत्म्याने आणि खोटेपणाने वर्त्ततांना लबाडी बोलून, मी द्राक्षारस व मद्य याविषयीं तुला उपदेश करीन, असें झणेल, तर तो या लोकांचा उपदेशक होईल.

१२ हे याकोबा, मी निश्चयें तुझा सर्वांस एकत्र मिळवीन; मी निश्चयें इस्राएलाच्या उरलेल्यांस एकवटीन; जशी बोजांतलीं मेंढरें, जसा कळप त्याच्या दुरणामध्यें तसें त्यांस मी

एकत्र करून ठेवीन; फार मनुष्यांमुळे मोठी गडबड होईल. १३ त्यापुढे फोडणारा चढला आहे; ते सुटून दारातून जाऊन त्यातून निघाले आहेत; आणि त्यांचा राजा त्यापुढे चालेल, आणि परमेश्वर त्यांचा अग्रसर होईल.

अध्याय ३.

आणि मी झणालों, याकोबांतल्या मुख्यानो, आणि इस्राएलाच्या वंशांतल्या अधिकाऱ्यानो, एका; न्याय जाणणें तुझाला योग्य नाही काय? २ जे उत्तमाला द्वेषितात, आणि वाईटाला प्रिय मानितात; जे माझ्या लोकांपासून त्यांचें कातडें, आणि त्यांच्या हाडांवरून त्यांचें मांस काढितात; ३ जे माझ्या लोकांचें मांस खातात, आणि त्यांपासून त्यांचें कातडें काढितात; आणि जसीं हाडें थालीत घालायासाठी, आणि जसें मांस तपेल्यांत घालायासाठी तसीं ते त्यांचीं हाडें ठेंचितात, तुकडे तुकडे करितात. ४ तेव्हां ते परमेश्वराला आरोळी मारतील, परंतु तो त्यांस उत्तर देणार नाही; आणि त्या वेळेस तो आपलें मुख त्यांपासून झाकील, कां की त्यानी आपलीं कर्मे दुष्ट केली आहेत.

५ जे भविष्यवादी माझ्या लोकांस बहकवितात, आणि आपल्या दांतांनी डसतात, आणि, कुशल, आणि जें तो त्यांच्या मुखांत घालीत, नाही, तें ओरडून बोलतात, आणि त्यावर लढाई सिद्ध करितात, त्यांविषयीं परमेश्वर दणतो कीं, ६ याकरितां तुझाला रात्र पडेल, दणून दुष्टांत होणार नाही; आणि तुझाला अंधार पडेल, दणून जोसीपण साधणार नाही; आणि भविष्यवाद्यांवर सूर्य मावळेल, आणि त्यांवर दिवस काळोखी होईल; ७ आणि देवाचें कांहीं उत्तर नाही, दणून पाहणारे लजतील, आणि जोतिषी शरमतील; आणि ते सर्व आपले ओंठ झांकितील.

८ तथापि याकोबाला त्याचें पातक, आणि इस्राएलाला त्याचें पाप सांगून दाखवायाला, मी परमेश्वराच्या आत्म्याकडून पराक्रमाने आणि न्यायाने आणि सामर्थ्याने परिपूर्ण आहे. ९ याकोबाच्या वंशांतल्या मुख्यानो, आणि इस्राएलाच्या वं-

शांतल्या अधिकाऱ्यानो, जे तुझी न्यायाला असेर मानितां, आणि अवघें सरळपण वांकडें करितां, ते तुझी हें ऐका. १० ते जीयोन रक्तने, आणि यरूशालेम अन्यायाने बांधितात. ११ कींके अधिकारी वेतनासाठीं न्याय करितात, आणि कींके याजक मोलासाठीं शिकवितात, आणि कींके भविष्यवादी रुप्यासाठीं जोसीपण करितात; तथापि ते परमेश्वरासीं टेंकतात, आणि, मध्यें परमेश्वर नाही काय? आद्यावर विपत्ति येणार नाही, असें दणतात. १२ याकरितां तुझामुळे जीयोन शेताप्रमाणें नांगरतील, आणि यरूशालेम दांग होईल, आणि मंदिराचा पर्वत जंगलांतल्या उंचस्थानांसारखा होईल.

अध्याय ४.

आणि पुढल्या दिवसांत असें होईल, कीं परमेश्वराच्या मंदिराचा पर्वत पर्वतांच्या माथ्यावर स्थापित होईल, आणि तो डोंगरावर उंचवेल; मग त्याकडे लोक लोटतील. २ आणि बहुत राष्ट्रे येऊन दणतील, याहो, आणि परमेश्वराच्या पर्वतावर, आणि यावेळीच्या देवाच्या मंदिराकडे चढत जाऊं; दणवे तो आपल्या मार्गांविषयीं आद्याला शिकवील, मग आद्वी त्याच्या वाटांत चालूं; कां की जीयोनने नमशास्त्र, आणि यरूशालेमेंतून परमेश्वराचें वचन निघेल.

३ आणि तो बहुत लोकांमध्ये न्याय करील, आणि दुरून पराक्रमी राष्ट्रांस निषेधील; तेव्हां त्या आपल्या तरवारी ठोकून फाळ करतील, आणि आपले भाले ठोकून कोयत्या करतील; राष्ट्र राष्ट्रांवर तरवार उचलणार नाही, आणि पुढें तीं लढाई शिकणार नाहीत. ४ आणि ते प्रत्येक आपल्या दाक्षीखालीं, आणि आपल्या भेंडीकड्यांखालीं बसतील; आणि कोणी त्यांस भेडवणार नाही; कां की सैन्यांच्या परमेश्वराचें मुख हें बोललें आहे. ५ तर सर्वलोक प्रत्येक आपल्या देवाच्या नामाने वर्ततात, परंतु परमेश्वर जो आमचा देव त्याच्या नामाने अशी सदासर्वकालपर्यंत वर्तत जाऊं. ६ परमेश्वर दणतो, कीं त्यासमयीं मी लंगडलीं राहूं

मिळवीन, आणि घालविलेलीला आणि जी म्या
मिळिली आहे तिला एकवटीन. ७ आणि मी
लंगडतीला शेष, आणि दूर केलेलीला बलवान
राष्ट्र असें करीन; आणि परमेश्वर जीयोन
पर्वतांत आतांतासून सर्वकालपर्यंत त्यांचें राज्य
करील.

८ आणि हे तूं कळपाच्या दुर्गा, जीयोगेच्या
कन्येच्या टेंकाडा, तुला मुख्य प्रभुत्व येईलच
येईल; यरूशालेमेच्या कन्येला राज्य येईल.
९ आतां तूं कशाला आरोळी मारितास? तुझ-
मध्यें राजा नाही काय? तुझा मंत्री नाहीसा
झाला आहे काय? कां कीं जशा प्रसवतीला तशा
तुला वेदना लागल्या आहेत. १० अगे जीयो-
नेच्या कन्ये, तूं प्रसवतीप्रमाणें वेदना पावून प्रसूत
हो; कां कीं आतां तूं नगरातून निघसील, आणि
रानांत वससील, आणि बाबेलेपर्यंत जासील;
तेथें तूं सुटका पावसील, तेथें परमेश्वर तुला
तुझ्या बैऱ्यांच्या हातांतून उद्धरील.

११ तर आतां बहुत राष्ट्रे तुझविरुद्ध एकत्र
मिळाली आहेत, तीं ह्मणतात, तिला बाटघेत,
आणि आमचा डोळा जीयोगेला पाहो. १२
परंतु तीं परमेश्वराचे संकल्प जाणत नाहीत,
आणि त्याची मसलत समजत नाहीत; कां कीं
जस्या पेंढ्या खळ्यांत तसें त्यांस तो एकवटील.
१३ अगे जीयोगेच्या कन्ये, तूं उठून मळीत जा;
कां कीं मी तुझे शिंग लोखंड करीन, आणि तुझे
सुर पितळ करीन; मग तूं बहुत लोकांचें चूर्ण
करिसील, आणि मी त्यांचें द्रव्य परमेश्वराला,
आणि त्यांचें धन अवध्या पृथ्वीच्या प्रभूला उत्स-
र्जित करीन.

अध्याय ५.

अगे समुदायाच्या कन्ये, आतां समुदायानि
एकत्र मीळ; त्याने आझाला वेदा घातला
आहे; ते इस्त्राएलाच्या न्यायाधीशाच्या मालास
कळीने मारितील. २ आणि हे बेथलेहेम एफ्रा-
था, तूं यहुदाच्या हजारांमध्ये असायाला धाकला
असलास, तरी तुझ्या ठायांतून मजसाठीं अधि-
कारी व्हायाला एक जन निघेल, आणि त्याचीं
निष्णीं पुरातनकालापासून, अनादिझालापासूनहि

असत. ३ याकरितां प्रसवपारी प्रसवे तोंपर्यंत
तो त्यांस अन्याय्य हातीं देईल; मग त्याच्या
भावांतले जे उरलेले ते इस्त्राएलाच्या संतानाकडे
परत येतील.

४ आणि तो उभा राहून परमेश्वराच्या
सामर्थ्याने, परमेश्वर जो आपला देव त्याच्या
नामाच्या माहात्म्याने पालन करील; आणि ते
वसत जातील; कां कीं आतां तो पृथ्वीच्या शेव-
टापर्यंत मोठ्ठा होत जाईल. ५ आणि हा पुरुष
स्वस्थपण असत असत जाईल; जेव्हां अशूरी
आमच्या देशांत येईल; आणि जेव्हां आमच्या
मंदिरांत पायचाल करील, तेव्हां आम्ही त्यावि-
रुद्ध सात पालक आणि आठ मुख्यमनुष्य उभे
करूं. ६ आणि ते अशूर देशाला, आणि नि-
न्योदाच्या देशाला त्याच्या प्रवेशांत तरवारीने
नाशितील; आणि जेव्हां अशूरी आमच्या दे-
शांत येईल, व आमच्या मांतांत पायचाल करील,
तेव्हां हा पुरुष त्यापासून आझाला सोडवील.
७ जसें दहिवर परमेश्वरापासून, जसा पाऊस
गवतावर, जें तें मनुष्याची अपेक्षा करीत नाही,
आणि मनुष्याच्या पुत्राची वाट पाहत नाही, तसें
याकोबाचें शेष बहुत लोकांमध्ये होईल.

८ आणि जसा सिंह जंगलांतल्या पशूंमध्ये,
जसा तरुणसिंह मेंढरांच्या कळपांमध्ये, जो तो
जर पार गेला, तर तुडवितो, आणि फाडितो,
आणि कोणाच्याने सोडववत नाही, तसें याकोबाचें
शेष राष्ट्रांत बहुत लोकांमध्ये होईल. ९ तुझा
हात तुझ्या शस्त्रावर उंचावेल, आणि तुझे सर्व
वैरी नाश पावतील. १० आणि परमेश्वर
ह्मणतो, कीं त्यासमयीं असें होईल, कीं मी तुझे
घोडे तुझ्या मध्यांतून नाहीसे करीन, आणि तुझे
रथ नष्ट करीन. ११ आणि तुझ्या देशांतलीं
नगरे नाहीसीं करीन, आणि तुझीं सर्व कोटाचीं
स्थाने पाडून टाकीन. १२ आणि तुझीं चेटकें
तुझ्या हातांतून नाहीसीं करीन; आणि तुला
मजबूती पुढें असणार नाहीत. १३ आणि
तुझ्या कोरीव मूर्ति आणि तुझ्या स्थापलेच्या
मूर्ति तुझ्या मध्यांतून नाहीशा करीन; मग तूं
आपल्या हातांच्या कमांस पुन्हा मजबूत नाहीस.
१४ आणि तुझे देवीमूर्तीचे बाग तुझ्या मध्यांतून

उपटून टाकीन; आणि तुझीं नगरें नाहींसीं करीन.
१५ आणि मी कोधाने व कोपाने राष्ट्रांस, जसा
त्यानी कधीं ऐकिला नाहीं, असा सूड घेईन.

अध्याय ६.

जे परमेश्वर झणतो, तें ऐका; तूं उठ, पर्व-
तांसमोर वाद कर, आणि डोंगर तुझा शब्द
एकोत. २ पर्वतानो, आणि पृथ्वीच्या सर्वकाळच्या
तळानो, परमेश्वराचा वाद ऐका; कां कीं पर-
मेश्वराला आपल्या लोकांसीं वाद करायाचा
आहे, आणि तो इस्राएलासीं वाद करील. ३
माझ्या लोकानो, म्या तुझाला काय केले आहे?
अथवा कशाने म्या तुझाला कंटाळविलें आहे?
मला उत्तर या. ४ कां कीं म्या तुझाला मिसर
देशांतून वर आणिलें, आणि दासांच्या घरांतून
तुझाला उद्धरिलें; आणि म्या तुझापुढें मोशे,
आहरोन, व मिर्याम हीं पाठविलीं. ५ माझ्या
लोकानो, मोशेबाचा राजा जो बालाक त्याने
कसी मसलव केली, ती आणि सैराचा पुत्र जो
बिलाम त्याने शिष्टीमापासून गिनालापयत ये-
ऊन त्याला कसें उत्तर दिलें, तेंहि स्मरा; अद्या-
साठीं कीं तुझी परमेश्वराचें न्यायीपण जाणावें.

६ मी काय घेऊन परमेश्वरापुढें येऊं, आ-
णि परात्पर देवांसमोर नमन करूं? मी होम-
बलि अथवा एका वर्षाचीं वसरे घेऊन त्यापुढें
येऊं काय? ७ परमेश्वर इस्राएलें मंड्यानी,
लाखो तेलाच्या नद्यानी संतुष्ट होईल काय?
मी आपल्या पातकामुळे आपला प्रथम पुत्र, आ-
पल्या जीवाऱ्याच्या पापामुळे आपल्या पोटाचें
फळ देऊं काय? ८ हे मनुष्या, जें उत्तम तें
त्याने तुला प्रगट केले आहे; आणि न्यायाने
आचरणें, दयामीति करणें, आणि आपल्या देवा-
कडे नमनेने वर्तणें, यांचाचून परमेश्वर तुजपासून
काय मागतो? ९ परमेश्वराची वाणी नगराला
बाह्य मारिती, आणि जो बुद्धिमान तो तुझें नाम
पाहील; तुझी दंड आणि न्याय तो नेमिल्ल
आहे, त्याचें ऐका.

१० अजूनवर्यंत दुष्टाईचीं द्रव्यें तुष्टाच्या घ-
रांत आहेत काय? आणि उणें धिक्कारलेलें माप
आहे काय? ११ मी दुष्टाईची सगळी आणि

कपटाच्या माडांची पिशवी राखून घेईन किने
काय? १२ तर त्या नमरांतले घनवत वज्रा-
राने भरलेले आहेत, आणि त्यांतले राहणारे
खोटे बोलतात, आणि त्यांची जीम त्यांच्या मु-
खांत कपटी आहे. १३ तर तुझ्या पापामुळे
म्या तुला हाणून घायाळ व ओसाड केला आहे.
१४ तूं खासील, परंतु तृप्त होणार नाहींस; आ-
णि तुझी भूक तुजमध्ये राहील; आणि तूं एकी-
कडे इच्छून ठेविसील, परंतु वांचविणार नाहींस;
आणि जें वांचविसील, तें तरबारीला देईन.
१५ तूं पेरिसील, परंतु कापणी करणार नाहींस;
तूं जाहताचें फळ तुडविसील, परंतु त्याच्या ते-
लाने आपणाला माखणार नाहींस; आणि दास
तुडविसील, परंतु त्याचा रस पिणार नाहींस.

१६ आणि ते ओचीच्या नियमांला व ब-
हावाच्या अवघ्या कार्याला जपतात, आणि तुझी
त्यांच्या संकल्पाप्रमाणें वर्तता; अद्यासाठीं मी
म्या तुला विस्मयासाठीं आणि तोंतल्या राहण-
ऱ्यांस फूकारासाठीं करावें; आणि माझ्या लो-
कांची अप्रतिष्ठा तुझाला साहावी लागेल.

अध्याय ७.

मला हाय हाय; कां कीं मी उन्हाळ्यांतल्या
वगळ फलाप्रमाणें काटणीच्या वगळ दासां-
प्रमाणें झालों आहे; खायाला एक बांस नाहीं;
माझ्या जीवाने प्रथमफल इच्छिलें आहे. २
चांगला मनुष्य पृथ्वींतून नाहींसा झाला आहे;
आणि मनुष्यांमध्ये कोणी सरळ नाहीं; ते सर्व
रक्त पाडायाला टपतात; ते प्रत्येक आपल्या
भावाची शिकार जाळ्याने करितात

३ त्यानी दोहों हातानी झटून दुष्कर्म करावें,
झणून अधिपति आणि न्यायाधीशहि वेतन माग-
तात; आणि महाजन स्वतां आपली मनीसिल
इच्छा बोलतो; मग ते न्याय बांकडा करतात.
४ त्यांतला उत्तम काटेरें झाड आहे; त्याकड
सरळ काट्यांच्या कुणापेक्षा वाईट आहे; तुझ
सहोदरांच्या दिवस येतो आहे, तुझें हासन जें
आहे; आतां त्याचें व्याकुलपण होईल.

५ मित्रावर विश्वास ठेवूं नका, सखा
भाव नसू ठेवूं; जो तुझ्या उराशीं मित्रा, मित्र

पासून तू आपली तोंडाचीं दोरें राख. ६ कां की पुत्र बापाला अन्हेरितो; कन्या आपल्या आईवर, सून आपल्या सासवेवर उठती; मनुष्याचे वेरी त्याच्या घरचे मनुष्य आहेत. ७ तर मी परमेश्वराकडे दृष्टि लावीन; मी आपल्या तारणाच्या देवाची वाट पाहीन; माझा देव माझे ऐकेल.

८ अगे माझ्या वैरिणी, मजवर हर्षू नको; जरीं मी पडलें, तरीं उठेन; जरीं मी अधारुत बसलें, तरीं परमेश्वर मला उजेड होईल. ९ जोंपर्यंत परमेश्वर माझा वाद करी, आणि माझा न्याय साधे तोंपर्यंत मी त्याचा राग साहीन; कारण कीं म्या त्याकडे पाप केलें आहे; तो मला प्रकाशित बाहेर आणील, मी त्याचें न्यायीपण पाहीन. १० आणि माझी वैरिणी हें बाहील; तेव्हां तिला लज्जा झांकील, जीं हाणे, कीं परमेश्वर जो तुझा देव तो कोठें आहे? तिला माझे डोळे पाहतील; आतां तिला आख्यांतल्या विखलाप्रमाणें तुडवितील. ११ जेव्हां तुझीं कुसें बांधायाचीं असतील, तेव्हां नियम दूर होईल. १२ त्या समयीं तो अश्रूरापासून आणि कोटाच्या नगरापासून तुजपर्यंत येईल, आणि दुर्गापासून नदीपर्यंत, आणि समुद्रोसमुद्र, आणि पर्वतोपर्वत येईल. १३ आणि देश त्यांतल्या राहणाऱ्यांमुळें त्यांच्या कमीच्या फलामुळें ओसाड होईल.

१४ तूं आपल्या लोकांस आपल्या विभागाचा जो कळप रानांत खामेलामध्यें एकांती राहतो, त्याला आपल्या काठीचे पाळ; ते जसे पुरातन दिवसांत तसे बाशानांत आणि गिलादांत चरोत. १५ ज्या दिवसांत तूं बिसर देशांतून निघालास, त्या दिवसांत जरीं झालीं, तरीं आश्चर्यकर्म त्याला दाखवीन. १६ राष्ट्रें पाहतील, आणि आपल्या सर्व बळाविषयीं लज्जित होतील; तीं आपला हात आपल्या मुखाला लावितील, त्यांचे कान बहिरे होतील. १७ सापाप्रमाणें तीं धूळ चाटतील, भूमीतल्या गांडबळांप्रमाणें आपल्या बिळांतून कांपत निघतील; परमेश्वर जो आमचा देव त्याकारणें तीं पाबरतील, आणि तुजमुळें भितील. १८ हे देवा, जो तूं अन्यायाची क्षमा करितोस, आणि आपल्या विभागाच्या शेपाचें पातक उलंघितोस, त्या तुजसारखा कोण आहे? तो आपला क्रोध सर्वकालपर्यंत बाळगीत नाही, कारण कीं त्याला दया आवडती. १९ तो फिरेल, तो आझावर दया करील; तो आमचे अन्याय धुळीस मिळवील; आणि त्यांचीं सर्व पापें समुद्राच्या खोलपणांत टाकिसील. २० तूं बाकोबासाठीं खरेपण आणि आब्राहामासाठीं करुणा साधिसील, जिजविषयीं तूं आमच्या पूर्वजांपासीं पुरातन दिवसांपासून शपथ वाहीस ती.

NAHUM.

नहुम.

अध्याय १.

नीनेवेषिषीचा प्रवाद. एस्कोशी. जो नहुम त्याच्या दृष्टांताचें पुस्तक. २ देव आवेशी, आणि परमेश्वर सूड घेणारा आहे; परमेश्वर सूड घेणारा, आणि रोषयुक्त आहे; परमेश्वर आपल्या शत्रूंचा सूड घेईल, आणि तो आपल्या

वेण्यासाठीं रोष राखितो. ३ परमेश्वर मंद-क्रोध, व मोठा पराक्रमी आहे, आणि तो दोष्यांला निर्दोषी मानणार नाही; परमेश्वराच्या मार्ग वावटुळीत व वादळांत आहे, आणि आभाळें त्याच्या पायांची धूळ आहेत. ४ तो समुद्राला दबावीत बोलून सुकविषो, आणि सर्व मध्य जाठवितो; बाशान व खामेल कान हो-

तात, आणि लवानोनाचा फुटवा म्लान होउन जातो. ५ त्यामुळे पर्वत कंपतात, आणि डोंगर विघरतात, आणि त्यासमोर पृथ्वी धरधरतो, भूमि व तिजवरले सर्व राहणारेहि. ६ त्याच्या रागापुढे कोण उभा राहील? आणि त्याच्या संतप्त क्रोधाच्या समयी कोण उभा ठकेल? त्याचा कोप अभीसारिखा ओतलेला आहे, आणि त्यामुळे खडक उपटून जातात. ७ परमेश्वर उत्तम आहे, तो संकटसमयी आश्रय आहे; आणि जे त्यावर भाव ठेवितात, त्यास तो अंकी-कारितो. ८ परंतु व्यापणाऱ्या पुराप्रमाणे तो तिच्या ठिकाणाचे अवसान करील; आणि अंधार त्याच्या बैऱ्यांच्या पाठीस लागेल. ९ तुझी परमेश्वराविरुद्ध काय कल्पिता? तो अवसान करील; पीडा दोनदां उठणार नाही. १० कां की जेव्हा ते कांट्यांप्रमाणे गुंतलेले असतील, आणि आपल्या दारुपिण्यांमध्ये मस्त असतील, तेव्हा ते अगदीं सुक्या धसांप्रमाणे खाण्यांत येतील. ११ जो परमेश्वराविरुद्ध वारंट कल्पितो, आणि दुष्कर्माची मसलत करितो, तो तुझ्या ठायीतून निघाला आहे. १२ परमेश्वर दणतो, कीं जरी ते स्वस्थ आणि बहुतहि असले, तरी जेव्हा तो पार जाईल, तेव्हा ते लोपून जातील; जरी म्या तुला पीडिलें आहे, तरी पुढे मी तुला पिडणार नाही. १३ तर आतां मी त्याचे जोखड तुजवरून मोडून काढीन, आणि तुझी बंधने तोडीन. १४ आणि परमेश्वराने तुजविषयी आज्ञा केली आहे, कीं पुढे तुझ्या नामाचे काही पेरण्यांत येऊं नये; तुझ्या देवांच्या घरांतून कोरीव आणि ओतीव मूर्ति नाहींचा करीन; तूं कुत्सित आहेस, दणून मी तुझी कबर करीन. १५ जो सुवार्त्ता सांगतो, व कल्याण पुकारितो, त्याचे पाय पर्वतांवर पाहा; अगे यहूदा, तूं आपले सण पाळ, आपले नवस फेड; कां की दुष्कर्मी तुजमधून पुन्हा जाणार नाही; तो अगदीं नाहीसा झाला आहे.

अध्याय २.

उडविणारा तुझ्यासमोर चढला आहे; तूं कोट राख, मार्गावर पाहारा ठेव, तूं आपली कबर

घट बांध, आपला पराक्रम बळकट कर. २ कां की परमेश्वराने याकोबाचे महान्त्य इसराएलच्या माहात्म्याप्रमाणे फिरविलें आहे; कारण की रिकामें करणाऱ्यानी त्यास रिकामें केलें आहे, आणि त्याच्या डाहळ्या नाशिन्या आहेत. ३ त्याच्या वीरांच्या ढाला तांबळ्या होतील, हार लाखी रंगाचीं वस्त्रे नेसतील; त्याच्या तयारी करण्याच्या दिवसीं रथ अभीसारिखे चमकतील, आणि भाले परजतील. ४ रथ आळ्यांत दडविलील, हंद मार्गांत दडविले तिकडे हुरळतील; त्यांचा आभास दीपासारिखा होईल, ते विबलप्रमाणे धांवतील. ५ तो आपल्या श्रेष्ठकांचे स्मरण करील; ते आपल्या गर्तीत आडसळतील; ते तिच्या कोटाकडे वेगाने जातील, मांडव स्रण्यांत येईल. ६ नद्यांचीं दारे उघडतील, आणि मंदिर विरघळेल. ७ आणि ठरलें आहे, कीं तिला पाडावपणाच्या प्रवासांत नेतील, तिला चढवितील, आणि तिच्या दासी जशा पारव्याच्या हाव्दाने तशा आपले उर बडवीत तिला नेतील. ८ नीनवे आपल्या पुरातन दिवसांसून तळ्यासारिखी आहे; तथापि ते पळून जातील; थांबा, थांबा, अशी कोणी हाक मारतील; परंतु कोणी वळून पाहणार नाही. ९ हवे हलून घ्या, सोने हलून घ्या; आणि निकेच झाली अंत नाही, सर्व मनोहर द्रव्याचा मोठा संग्रह आहे. १० ती रिकामी व शून्य आणि उज्जड झाली आहे; आणि हृदय विघरतें, आणि गुदघ्यांची लटपट झाली आहे, आणि सर्व कंबरांत धरधराट आहे, आणि त्या सर्वांच्या मुखांनी आपलें तेज संकोचित केलें आहे. ११ सिंहांचा आश्रय, तरुण सिंहांचें चरण्याचें स्थान कोठें आहे, ज्या त्यांत सिंह, मोठा सिंह व सिंहचें पिलें फिरत असत, आणि त्यांस कोणी भेडणिलें नाही? १२ सिंह आपल्या पिलांसाठीं पुरे फाडीत असे, आपल्या सिंहिणींसाठीं नडी वरून मारीत असे, तो फाडलेल्या तुळ्यानी आपल्या गुहा, आणि फाडलेल्या अवयवांनी आपल्या जळ्या भरीत असे. १३ सैन्यांचा परमेश्वर दणतो, कीं पाहा, मी तुजविरुद्ध आहे, आणि मी तिचे रथ जाळून त्यांचा धूर करीन, आणि

तरवार तुझ्या तरुण सिंहास खाईल; आणि तुझे जीव फाडणें पृथ्वीतून नाहींसें करीन, आणि तुझ्या दूताचा शब्द पुढें एकण्यांत येणार नाहीं.

अध्याय ३.

रुक्पाडणाच्या नगराला हाय हाय; तें सर्व खोटेपणाने व हरणाने भरलें आहे; तें लूट सोडीत नाहीं. १ चाबुकाचा शब्द, आणि चाकाच्या खडखडाटाचा शब्द, आणि फांदत्या घोड्याचा व घडघडत्या रथांचा शब्द स्तब्ध होत नाहीं. ३ स्वार झळकती तरवार आणि चमकणारा भाला उंचावितो; आणि फार वघलेले व पुष्कळ शबें आहेत; आणि मड्यांचा काहीं अंत नाहीं; ते मड्यांसीं आडखळतात. ४ जी सुंदर कसवीण जी चेटकी आपल्या व्यभिचारानी राष्ट्रें आणि आपल्या चेटकानी कुलें विकिती, तिच्या बहुत व्यभिचारामुळे. ५ सैन्याचा परमेश्वर दणतो, कीं पाहा, मी तुजविरुद्ध आहे; आणि तुजसंमुख तुझे पदर उघडीन, आणि रात्रास तुझे नागवेंपण, व रात्रास तुझी लज्जा दाखवीन. ६ आणि अमंगळ मळ तुजवर फेंकून तुला कुत्सित करीन, आणि तमाशा असें करून ठेवीन. ७ आणि असं होईल, कीं जे कोणी तुला पाहतील, ते तुजपासून पळतील, आणि दणतील, नीनवे बुडाली आहे; तिजकरितां कोण आक्रंदन करील? कोदून मी तुजसाठीं सात्वन करणारे शोधूं? ८ तूं नोवामानेपेक्षा उत्तम आकेस काय, जी ती नद्यांच्या मध्ये वसली होती, तिजभोंवतीं पाण्यें होती, ज्या तिचा प्राकार समृद्ध होता, आणि तिचा कोट समुद्रापासून होता? ९ खूश आणि मिसर हे तिचे बळ होते, आणि त्यांच्या काहीं अंत नव्हता; फुती आणि लूबी तुझे सहाय करणारे होते. १० तथापि ती प्र-

वासांत, पाडावपणाच्या प्रवासांत गेली; आणि तीतलीं पोरें सर्व आळ्यांच्या चवाठ्यांत ठार आपटिलीं; आणि तींतल्या संभावितांवर शत्रूनी पण पाडिला, आणि तींतले सर्व महाजन बिड्यांत घातले. ११ तूं ह मस्त होसील; तूं गुप्त होसील, आणि तूं वैन्यामुळे आश्रय शोधिसील. १२ तुझीं सर्व दुर्गे प्रथम फळानी भरलेलीं अंजीरझाडें असीं आहेत, तीं जर हालविलीं, तर खाणाऱ्याच्या मुखांत पडतील. १३ पाहा, तुझे लोक तुजमध्ये स्त्रिया आहेत; तुझ्या देशाचीं दारें तुझ्या वैन्यास पुरतीं उघडतील; अग्नि तुझे अडसर खाऊन टाकील. १४ तूं आपणासाठीं बेढ्याचें पाणी ओदून काढ; तूं आपलीं दुर्गे बळकट कर; गाऱ्यांत शीर, आणि चिखल तुडीव, हटांची भट्टी बळकट कर. १५ तेथें तुला अग्नि खाईल; तरवार तुला नाहींसी करील; ती घुणासारखी तुला खाईल; तूं घुणाप्रमाणें आपणाला वाढीव; तूं टोळाप्रमाणें आपणाला वाढीव. १६ त्वां आपले व्यापारी आकाशांतल्या तान्यापेक्षा बहुत केले आहेत; घुण व्यापून खाऊन उडून जातो. १७ तुझे अधिपति टोळांसारिखे, आणि तुझे सेनापति मोठ्या शलभांसारिखे आहेत, जे ते थंडीच्या दिवसीं कुंपणामध्ये राहतात, आणि सूर्य उगवला, दणजे ते पळून जातात, आणि ते कोठें आहेत, असें त्यांचें ठिकाण कळत नाहीं. १८ अरे अशूराच्या राजा, तुझे पालक डुकल्या खातात; तुझे श्रेष्ठजन स्वस्थ निजले आहेत; तुझे लोक पर्वतांवर विखरिले आहेत; आणि त्यांस कोणी एकवटीत नाहीं. १९ तुझ्या भंगाची काहीं शांति होत नाहीं; तुझा घाय अवघड आहे; जे सर्व तुझे वर्तमान ऐकतील, ते तुजविपर्यीं टाळ्या वाजवितील; कां कीं कोणत्यावर तुझी दुष्टाई नित्य क्रमून गेली नाहीं?

हवाकूक.

अध्याय १.

हवाकूक भविष्यवाद्याने दृष्टांतें करून जो प्रवाद पाहिला तो. २ हे परमेश्वरा, केवढा वेळपर्यंत मी ओरडेन, आणि तूं ऐकणार नाहीस? केवढ्या वेळपर्यंत मी तुला बळात्काराविषयीं आरोळी मारीन, आणि तूं तारणार नाहीस? ३ तूं मला दुष्कर्म कां पाहूं देतोस? आणि पीडन माझ्या दृष्टीस कां पडूं देतोस? आणि नासाडी व बलात्कार मजसमक्ष आहेत, आणि वाद होतो, व विवाद उठतो. ४ याकरितां नेमशास्त्र सईल आहे, आणि न्याय कधीं निघत नाही; कां कीं दुष्ट न्यायीला घेरितो; याकरितां न्याय वांकडा निघतो.

५ राष्ट्रांमध्ये पाहा, व दृष्टि लावा, आणि फार विस्मित व्हा; कारण कीं मी तुमच्या दिवसांत कार्यं करणार आहे, तें जरी कथिलें, तरी तुम्ही विश्वास धरणार नाही. ६ कां कीं पाहा, मी खास्यास उठविणार आहे, जें तें कडू व उतावळें राष्ट्र आहे, ज्या वस्ती त्यांच्या नाहीत, त्यांचें वतन करायला ते पृथ्वीच्या व्यासांतून चालतात. ७ ते अघोर व भयंकर आहेत, त्यांपासून त्यांचा नियम व त्यांचा ठराव निघेल. ८ आणि त्यांचे घोडे चित्यापेक्षा वेगी आहेत, आणि सायंकालच्या लांडग्यापेक्षा क्रूर आहेत; आणि त्यांचे स्वार प्रतापी आहेत, होय त्यांचे स्वार दुरून येतील; जो गरुड खायाला त्वरा करितो, त्यासारखे ते उडतील. ९ ते सर्व बळात्कारासाठीं येतील; त्यांचीं मुखें पूर्वेकडे पाहतील, आणि ते पाडावांस वाळवेप्रमाणें एकत्र मिळवितील. १० आणि ते राजांस अन्हेरितील, आणि त्यांस अधिपति उपहासासाठीं होतील; ते प्रत्येक दुर्गाचा उपहास करतील; आणि धुळीचा ढीग करून तें घेतील. ११ तेव्हां त्यांचें मन पालटेल, आणि तो पार जाईल, व पातक करील, आणि हा माझा पराक्रम माझ्या देवाकडून आहे, असें समजेल.

१२ हे परमेश्वरा, माझ्या देवा, माझ पवित्रा, तूं अनादि कालापासून नाहीस काय? आझी मरणार नाही; हे परमेश्वरा, त्वां ते शासनासाठीं नेमिले आहेत; आणि समर्थ देवा, त्वां ते शिक्षेसाठीं ठरविले आहेत. १३ तूं पवित्र डोळ्यांचा आहेस, दृष्टीने तुझ्याने दुष्टां परवत नाही; आणि दुष्कर्माकडे तूं दृष्टि लाव्यास समर्थ नाहीस; जे कपटाने वर्ततात त्यांकडे तूं दृष्टि लावितोस? तेव्हां दुष्ट आपणापेक्षा जो न्यायी त्याला मिळतो, तेव्हां कां उगीच राहतोस? १४ आणि मनुष्य जाति समुद्रांतल्या मास्यासारखी ज्या वळवळणाऱ्यांवर कोणताहि अधिकारी नाही, त्यांसारखीहि कां करितोस? १५ ते त्या सर्वांस गळाने उचलून घेतात, ते आपल्या बाब्याने त्यांस ओढून घेतात, आणि आपल्या मोठ्या बाब्याने त्यांस गोळा करितात; याकरितां ते हसतात, आणि उन्हासतात. १६ याकरितां ते आपल्या जाळ्याला यज्ञ करितात, आणि आपल्या मोठ्या जाळ्याला धूप जाळितात; कां कीं त्यांकडून त्यांच्या वाट्याला तेल, आणि त्यांच्या अन्नास कालव्रण असतें. १७ याकरितां ते आपलें जाळें रिकामें करितील काय? आणि राष्ट्रांस नित्य वधण्यापासून ज्ञात राहणार नाहीत काय?

अध्याय २.

मी आपल्या पाहण्यावर उभा राहीन, आणि दुर्गावर उभा ठाकन, आणि तो मला काय बोलेल, आणि म्या आपल्या वादांत काय उत्तर द्यावें, हें पाहायासाठीं जपेन. २ आणि परमेश्वराने मला उत्तर करित द्यालें, तूं दृष्टांत लिही, आणि पाट्यावर कोर, अशासाठीं कीं कोणी तो वाचीत असतांना धावावा. ३ कां कीं दृष्टांत अडून नेमिलेल्या समयापर्यंत आहे, परंतु जे शेवटीं प्रत्ययास येईल, फसविणार नाही; सै त्याने विलंब केल्ल, तरी त्याची वाट पाहा; कां

कीं तो येईलच येईल; तो उशीर करणार नाहीं. ४ पाहा, त्याचें मन गर्विष्ठ आहे, तें त्याच्या-
मयीं सरळ नाहीं; परंतु न्यायी आपल्या वि-
श्वासाने जीवत आईल.

५ होय तो जसा द्राक्षारसाने तसा दाड आहे, तो गर्विष्ठ पुरुष आहे, आणि घरीं राहत नाहीं, जो तो आपला मनोरथ मृत लोकासारखा विस्तारितो, आणि तो मरणसारखा आहे, आणि तृप्त होत नाहीं, आणि तो आपणाकडे सर्व राहणें एकत्र मिळवितो, आणि सर्व लोक आपणाकडे एकवटितो. ६ हे सर्व त्याविषयीं दण, आणि त्याविषयीं निंदेचा आहणा उच्चारित दणणार नाहींत काय? कीं जो जें आपलें नाहीं तें वाढवितो, आणि आपणाकडे घराणें भरी जोडितो, त्याला हाय हाय, केवढ्या वेळापर्यंत असें करील. ७ जे तुला उडवील, ते अकस्मात् उठणार नाहींत काय? आणि जे तुला गांजितील, ते जागे होणार नाहींत काय? आणि तूं त्यांसाठीं लूट होशील. ८ त्यां बहुत राष्ट्रांचें हरण केलें आहे, दणून लोकांतले जे उरलेले ते तुझें हरण करितील; मनुष्यांच्या रक्तामुळें, आणि देश, नगर, व त्यांतले सर्व राहणारे यांवरच्या बलाकारामुळें.

९ जो आपल्या कुलासाठीं दुष्ट लाभाचा लोभ करितो, अशासाठीं कीं त्याने आपला घरटा उंच-
स्थानवर स्थापावा, तो अरिष्टाच्या बलापासून सु-
टावा, दणून त्याला हाय हाय. १० त्यां बहुत लोक नाहींसे करून आपल्या कुळासाठीं अप्रतिष्ठा मसलतीने मिळविली आहे, आणि त्यां आपल्या शिवाविरुद्ध पाप केलें आहे. ११ कां कीं दगड भितीतून आरोळी मारील, आणि तुळई लांकडांतून त्याला उत्तर करील.

१२ जो रक्ताने नगर बांधितो, आणि अन्यायाने वस्ति स्थापितो त्याला हाय हाय. १३ पाहा, हें सैन्यांच्या परमेश्वरापासून घडत नाहीं काय? आणि लोक केवळ अमीसाठीं श्रम करितील, आणि जाति केवळ व्यर्थपणासाठीं थकतील. १४ तर पृथ्वी परमेश्वराच्या ज्ञानाने भरेल, जसीं पाप्य समुद्राच्या तळास झांकितात तसी.

१५ जो तूं आपल्या शेजाऱ्याला पाजितोस, आणि त्याला मस्त करायासाठीं आपली दार त्याच्या मुखांत घालितोस, त्यां त्यांचें नागवेपण पाहावें, दणून त्या तुला हाय हाय. १६ तूं गौरवाने नव्हे, परंतु अप्रतिष्ठेने भरला आहेस; तूंही पी, आणि तूं असुंती आहेस, असें दाखीव; परमेश्वराच्या उजव्या हातांतला प्याला तुजकडे फिरेल, आणि तुझ्या सर्व गौरवावर अमंगळ ओळ होईल. १७ कां कीं लवानोनाचा बळाकार, आणि पशूची जी नासाडी त्यांस भयभीत करी तीहि तुला झांकील, मनुष्यांच्या रक्तामुळें, आणि देश, नगर, व त्यांतले सर्व राहणारे यांवरच्या बळाकारामुळें.

१८ कोरीव मूर्ति काय असी उपयोगी, कीं ती तिच्या कारिगाराने कोरिली आहे; ओतीव मूर्ति व खोट्या गोष्टी शिकविणारा काय असी उपयोगी, कीं त्यांच्या रूपाच्या कारिगाराने मुके पुतळे करून त्यांवर भाव ठेविला आहे? १९ जो लांकडाला, जागें हो, मुक्या दगडाला, उठ, असें दणतो, त्याला हाय हाय; तो शिकवील काय? पाहा, तो सोन्याने व रुप्याने मढलेला आहे, आणि त्यामध्ये काहीं विश्वास नाही. २० परंतु परमेश्वर आपल्या पवित्र मंदिरांत आहे; त्यासमोर सर्व पृथ्वी उगीच राहो.

अध्याय ३.

हबकुक भविष्यवाद्याची प्रार्थना. शिग्योनोथेवर. २ हे परमेश्वरा, तुझा प्रवाद ऐकून मी भयभीत झालों आहे; हे परमेश्वरा, तूं आपलें कार्य वर्षांच्या मध्ये स्थापन कर, वर्षांच्या मध्ये विज्ञापन कर; कोपाच्या समयीं दया स्मर. ३ देव तेमानापासून, आणि जो पवित्र तो फारान पर्वतापासून आला. त्याचें वैभव आकाशांत व्यापलें, आणि पृथ्वी त्याच्या प्रशंसेने भरली. ४ त्याची प्रभा प्रकाशासारखी होती; त्याला त्याच्या हातांतून उगवलेलीं शिंगें होती; आणि तेथें त्याच्या बलाची गुप्ति होती. ५ त्यापुढें मरी चालली, आणि ताप त्याच्या पायांवरून निघाला. ६ त्याने उभें राहून पृथ्वी मापिली, त्याने दृष्टि लावून राहणें उडविलीं, आणि सर्वका-

ळचे पर्वत फुटून गेले, पुरातन डोंगर ठळले; सर्वकाळिक गति त्याच्या आहेत. ७ म्या खू-
शानांतले डेरे कष्टांत असता पाहिले; श्रियान
देशांतले पडदे कांपत होते. ८ परमेश्वर नद्यां-
वर रागावला होता काय? तुझा क्रोध नद्यांवर
होता काय? तुझा कोप समुद्रावर होता काय?
कां तर तूं आपल्या घोड्यावर व आपल्या तारणा-
च्या रथांवर बसला होतास. ९ तुझें धनुष्य
केवळ उघडें झालें, दंडांच्या शपथानी ठराव ठर-
लां. त्यां नद्या पृथ्वीतून फुटूं दिल्या. १० पर्वत
तुला पाहून थरथरले; पाण्याचा पूर व्यापून चा-
लला; डोहाने आपला शब्द केला, आणि आ-
पले हात वरतीं उंचाविले. ११ सूर्य आणि चंद्र
आपल्या वर्सांत अडळ राहिले; ते तुझ्या बा-
णांच्या तेजाने तुझ्या झळकत्या भात्याच्या चम-
केने चालले. १२ तूं रागाने पृथ्वीवरून चाल-
लास, त्यां क्रोधाने राष्ट्रे तुडवून टाकिलीं. १३
तूं आपल्या लोकांस तारायाला, आपल्या अभि-
विक्तास तारायाला बाहेर गेलास; त्यां पाया
मानेपर्यंत उघडा करितांना दुष्टांच्या घराचा माथा
मोडिला. १४ त्यां त्याच्या भात्यानी त्याच्या

नायकांचें मस्तक भोंसकिलें; ते मला उडवकाल
वावटुळीप्रमाणें ध्वंसित सुटले; दीर्घांस एकांती
खावें, असा त्याचा आनंद होता. १५ तूं आप-
ल्या घोड्यांसुद्धां समुद्रातून, मोठ्या फण्यांच्या
राशीतून चाललास. १६ म्या ऐकिलें, वेळा
माझें पाद थरथरलें; शब्दामुळें माझे ओठ खु-
रले; सडी माझ्या हाडांत शिरली; आणि मी
आपल्याठायीं कांपलों, म्या संकट समयीं विसवा
पावावा झणून; तो लोकांकडे चढून जाऊन
घाला घालील.

१७ जरी अंजीर झाड फुललें नसलें, आणि
द्राक्षांचा काही उपज नसला; जरी जाडतवें
फल थकलें असलें, आणि शेतांनी काही खणें
दिल्लें नसलें; कळप जरी वाड्यांतून नर्हीसे
झाले असले, आणि गोठ्यांत काहीं गुरे नसलीं;
१८ तरी मी परमेश्वराविषयीं हवेंन, आपल्या
तारणाच्या देवाविषयीं उल्हासेन. १९ परमे-
श्वर प्रभु माझें बळ आहे, आणि तो माझे णव
हरिणांच्या पायांसारखे करील, आणि मला मा-
झ्या उंच स्थानांवर चालवेल. माझ्या तंतुबळ-
च्या मुख्य वाजविणाऱ्याला हें आहे.

ZEPHANIAH.

जफान्या.

अध्याय १.

यहूदाचा राजा आमोन, त्याचा पुत्र योशीया
याच्या दिवसांत, हिज्कीयाचा पुत्र अमार्या,
त्याचा पुत्र गदाल्या, त्याचा पुत्र खूशी, त्याचा
पुत्र जफान्या याजवळ जे परमेश्वराचें वचन
आलें तें. २ परमेश्वर झणतो, कीं भूमीवरून
सर्व निस्तुक नर्हीसें करीन. ३ मनुष्य आणि
वधु नर्हीसें करीन; आकाशांतले पक्षी आणि
समुद्रांतले मासे आणि दुष्टांसुद्धां अडखुळें नर्ही-
सें करीन; आणि मनुष्यजाति भूमीवरून पुसून
टाकीन; असें परमेश्वर झणतो. ४ आणि

मी आपला हात यहूदावर आणि यरूशलेम-
च्या सर्व राहणाऱ्यांवर पुढें करीन; आणि ज-
लाचें शेष, आणि याजकांसुद्धां खमारांचें नाव
या स्थानांतून नर्हीसें करीन. ५ आणि जे ज-
व्यांवर आकाशांतल्या सैम्याला भजतात नां,
आणि जे परमेश्वराला भजतात व त्यावर ऋण
वाहतात, आणि आपल्या राजावर शपथ वाहतात
त्यांस. ६ आणि जे परमेश्वरापासून मागे
फिरले आहेत त्यांस, आणि ज्यांनी परमेश्वरा-
स हुडकिलें नर्ही, आणि त्याला शोधिलें नर्ही,
त्यांस नर्हीसें करीन. ७ प्रभु जो परमेश्वर
त्यासमोर तूं उगिच राहा; कां कीं परमेश्वर

चा दिवस जवळ आहे; कारण की परमेश्वराने यज्ञ सिद्ध केला आहे, त्याने आपल्या आमंत्रितास तयार केले आहे. ८ आणि परमेश्वराच्या यज्ञाच्या दिवसी असे होईल, की मी अधिपतीस आणि राजाच्या वंशाला आणि जे सर्व परक्यांचे वस्त्र न्यालेले आहेत त्यांस शासीन. ९ आणि जे सर्व उबऱ्यावर उडी मारितात, आणि आपल्या घन्यांची घरे बळात्काराने व कपटाने भरितात, त्यांस त्याच दिवसी मी शासीन. १० आणि परमेश्वर झणतो, की ज्या दिवसी मास्याच्या दारापासून आरोळीचा शब्द, आणि द्वितीयापासून केंकणे, आणि डोंगरावरून मोठा धडाका होईल. ११ मान्नेशेतल्या राहणाऱ्यांनो, केंकत ओरडा; कां की सर्व व्यापारी लोक नाहीसे झाले आहेत; सर्व रूपे वाहणारे नाहीसे झाले आहेत. १२ आणि त्यासमयी असे होईल, की मी दिव्यानी यरूशालेमेचा शोध करीन, आणि जे मनुष्य आपल्या गाळावर निवळ बसले आहेत, त्यांस शासीन, जे ते आपल्या मनांत झणतात, की परमेश्वर चांगले करणार नाही, आणि वाईटहि करणार नाही. १३ आणि त्यांचे धन लूट होईल, आणि त्यांची घरे ओसाड पडतील; आणि ते घरे बांधितल, परंतु त्यांत वसणार नाहीत, आणि द्राक्षमळे लावितील, परंतु त्यांतला द्राक्षारस पिणार नाहीत. १४ परमेश्वराचा मोठा दिवस जवळ आहे, तो जवळच आहे, आणि फार त्वरा करितो, परमेश्वराच्या दिवसाचा शब्द होईल; तेथे वीर कडूपणे ओरडेले. १५ तो दिवस कोपाचा दिवस; पीडेचा, व संकटाचा दिवस; उजाडीचा, व ओसाडीचा दिवस; अंधाराचा, व काळोखाचा दिवस; आभाळाच्या काळोखाचा व दाट अंधाराचा दिवस होईल; १६ तो गांवकुसवी नगरावर व उंच दुर्गावर करण्याचा व आरोळीचा दिवस होईल. १७ आणि मी मनुष्यांस पीडीन, तेव्हा ते आंधळ्यांप्रमाणे चालतील, कारण की त्यांनी परमेश्वराकडे पाप केले आहे; आणि त्यांचे रक्त धुळीसारखे, व त्यांचे मांस गुवासारखे गळून जाईल. १८ परमेश्वराच्या कोपाच्या दिवसी त्यांचे रूप अथवा त्यांचे सोमे

त्यांस सोडवायास समर्थ होणार नाही; परंतु त्याच्या आवेशाच्या अमीकडून सर्व भूमि खाडून जाईल; कां की तो देशांतल्या सर्व राहणाऱ्यांचा त्वरितच विनाश करील.

अध्याय २.

अहो अनिष्ट वंशानो, तुझी एककटा, होय एकत्र मिळा. २ ठराव प्रसवेले, आणि दिवस भुंसासारखा जाईल यापूर्वी, परमेश्वराचा संतप्तक्रोध तुझावर येईल यापूर्वी, परमेश्वराच्या क्रोधाचा दिवस तुझावर येईल यापूर्वी. ३ पृथ्वीतल्या सर्व नप्तानो, ज्या तुझी परमेश्वराची नीति साधिली आहे, ते तुझी त्याला शोधा; म्यायीपणाला शोधा, नम्रपणाला शोधा; कदाचित परमेश्वराच्या क्रोधाच्या दिवसी तुझी गुप्त व्हाल.

४ तर गज्जा टाकलेलीसी होईल, आणि अश्रूलोन ओसाड पडेल; ते अश्रूदेला दोन महरी घालवून देतील, आणि एकोन उमटून जाईल. ५ समुद्रतीरच्या राहणाऱ्यांस, खरेथी राष्ट्रांला हाय हाय; परमेश्वराचे वचन तुझाविरुद्ध आहे; अरे खनाना, पलिष्ठ्यांच्या देशा, मी तुला राहणारा न उरे असें करून बुडवून टाकीन. ६ आणि समुद्रतीरचा प्रांत मेंढपालाची वस्ती व तळी, आणि कळपाचे वाडे असा होईल. ७ आणि तो प्रांत यहूदाच्या वंशांतल्या उरलेल्यांस प्राप्त होईल; ते त्यावर चरतील; ते संध्याकाळी अश्रूलोनेतल्या घरांत निजतील; कां की परमेश्वर त्यांचा देव त्यांचा समाचार घेईल, आणि त्यांचे पाडाव प्रवासी परत आणील.

८ म्या मोवाबाचे निदर्शे, आणि अम्मोनाच्या वंशाची हेंटाळणी ऐकिली आहेत, ज्यांकडून त्यांनी माझ्या लोकांस निंदिले आहे, आणि त्यांच्या सीमेवर आपले मोठेपण मिरविले आहे तीं. ९ वाकरितां सैन्यांचा परमेश्वर इस्राएलाचा देव झणतो, की मी आपल्या जीवाची शपथ वाहतों, की मोवाब सदोमेसारखी, आणि अम्मोनाचा वंश कम्मेरसारखा, खामकोलती झाचे समान, आणि मिठच्या खाणी, आणि सर्व

काळची ओसाडी होईल; माझ्या लोकांतले उरलेले त्यांचे हरण करितील, आणि माझ्या राष्ट्रांतले शेष त्यांचा विभाग पावेल. १० हे त्यांच्या गर्वामुळे त्यांस प्राप्त होईल; कारण की त्यांनी सैन्यांच्या परमेश्वराच्या लोकांची निंदा केली आहे, आणि त्यावर आपले मोठेपण मिरविले आहे. ११ परमेश्वर त्यांस भयंकर होईल; कां की तो पृथ्वीतल्या सर्व देवांस क्षीण करील; आणि राष्ट्रांची सर्व हीपे प्रत्येक आपल्या स्थानांतून त्याला भजतील.

१२ अहो खुशीने, तुझीहि माझ्या तरवारीकडून वध पावाल. १३ आणि तो आपला हात उत्तरेकडे लांबवील, आणि अशूराला नाशील, आणि नानवेला ओसाड व जंगलाप्रमाणे सुके करून ठेवील. १४ आणि कळप, राष्ट्रांचे सर्व पशु तिजमध्ये बसतील; आणि काथ व किप्योड हे पक्षी तीतल्या वरच्या उंबऱ्यावर रात्री राहतील; त्यांचा स्वर खिडक्यांत माईल; उंबऱ्यांत ओसाडी होईल; कारण की तो एरेजाच्या लांकडाचे काम उघडे करील. १५ जी उल्लासित नगरी निर्भय राहत होती, आणि आपल्या मनांत छाने, कीं मी आहे, आणि मजवांचून दुसरी कोणी नाहीं, ही कसी ओसाड स्थल, पशूबसण्याचे स्थान झाली आहे? जो कोणी तिजवरून जाईल, तो फुत्कार करील, आणि आपला हात हालवील.

अध्याय ३.

जी मळकट व अपवित्र आहे, तिला त्या पीडा करणाऱ्या नगरीला हाय हाय. २ ती शब्द ऐकेना; शिक्षा घेईना; ती परमेश्वरावर भाव ठेवीना; ती आपल्या देवाजवळ येईना. ३ तिजमध्ये तिचे अधिपति गरजते सिंह आहेत; तिचे न्यायाधीश सायंकालचे लांडगे आहेत; ते सकाळीं हाडे चावून खात नाहींत. ४ तिचे भविष्यवादी अहंकारी कपटी मनुष्य आहेत; तिच्या याजकानी पवित्रस्थान बाटविले आहे, त्यांनी नेमशास्त्रावर बळाकार केला आहे. ५ न्यायी परमेश्वर तिजमध्ये आहे; तो अन्याय करणार नाहीं; तो रोज सकाळीं आपला न्याय उजेडांत आणितो, आणि चुकत नाहीं; परंतु अन्यायाला

लाज वाटत नाहीं. ६ म्या राष्ट्रे नाहींसी केले आहेत; त्यांचीं दुर्गे ओसाड पडलीं आहेत; म्या त्यांच्या आळ्यांत कोणी येता नाहीं एवढ्या त्या उजाड केले आहेत; त्यांच्या मध्ये मनुष्य नाहीं, राहणारा नाहीं एवढी ती नशिली आहेत. ७ मी छानालों, तथापि तूं मझे भय धर, तूं शिक्षा घे; छानजे जरी म्या किनाशासिले असले, तरी तिची वस्ती नष्ट पावली नसती; तथापि ते पाहटेस उठून आपलीं सर्व कर्मे नासवीत असत.

८ याकरितां परमेश्वर छानतो, कीं जेथेंत मी लूट करायला उठें तेंपर्यंत तुझी माझी वाट पाहत जा; कारण कीं माझा संकल्प असा आहे, कीं राष्ट्रे एकत्र मिळवावीं, राज्ये एकवट करावीं, अशासाठीं कीं म्या त्यांवर आपला कोप आपला सर्व संतप्तक्रोध घालावा; कां कीं माझ्या अविश्वासाच्या अग्नीकडून सर्व पृथ्वी खाऊन जाईल. ९ कां कीं तेव्हां मी लोकांस शुद्धभाषा परत आणून देईन, अशासाठीं कीं त्या सर्वांनी परमेश्वराच्या नामाला हाक मारतांना एकचित्ताने म्हा सेवा करावी. १० खूशांतल्या नद्यांच्या फेरीकडून माझे भजणारे, माझ्या विसरिलेलांचे कन्या हीं माझे दान आणतील. ११ त्या मयीं तुझ्या ज्या सर्व कर्मांकडून तूं लज्जित होणार नाहींस; कां कीं जे तुझ्या वैभवाविषयीं उल्लासतात ते मी तेव्हां तुझ्या मध्यांतून दूर करीन, मग तूं माझ्या पवित्र पर्वतावर पुन्हा अभिमान असणार नाहींस. १२ आणि मी तुजमध्ये नव व दीन लोक उरूं देईन, आणि ते परमेश्वराच्या नामावर भाव ठेवितील. १३ इस्त्राएलाचे उरलेले अन्याय करणार नाहींत, आणि खोटे केळणार नाहींत, आणि त्यांच्या मुखांत कपटी शीम सांपडणार नाहीं; कां कीं ते चरतील, आणि बसतील, आणि कोणी त्यांस भेडावणार नाहीं.

१४ अगे जरीयोनच्या कन्ये, तूं गयन कर; अहो इस्त्राएल, तुझी गजर करा; अगे यरूशलेमेच्या कन्ये, तूं अवघ्या हृदयाने हर्ष व उल्लास कर. १५ परमेश्वराने तुझीं शासनं दूर केले आहेत, त्याने तुझा वैरी घालवून दिव्हा आहे;

इच्छाएलाचा राजा परमेश्वर तुजमध्ये आहे ; तूं पुन्हा संकट पाहणार नाहीस. १६ त्या समयीं यरूशालेमेला छणण्यांत येईल, कीं तूं भिडं नको ; आणि जीयोनेला, असें कीं तुझे हात गळू नयेत. १७ परमेश्वर तुझा देव तुजमध्ये पराक्रमी आहे ; तो तारण करील, तो हर्षाने तुजविषयीं आनंदेल ; तो आपल्या प्रीतीने शांत राहील, तो गायनाने तुजविषयीं उल्लासेल. १८ तुझे जे जन सभेपासून दूर असतांना कासावीस आहेत ते मी एकवटीन, निंदा तिजवर भार आहे. १९ पाहा, जे तुला पीडितात त्यांचें मी त्या सम-

यीं कार्य करीन ; आणि जी लंगडती तिला तारीन, आणि जी बाहेर घालविलेली तिला एकवटीन ; आणि ज्या प्रत्येक देशांत त्यांची अप्रतिष्ठा झाली आहे, त्यांत मी त्यांस प्रशंसा आणि कीर्ति मिळत असें करीन. २० ज्या समयीं मी तुला एकवटीन, त्या समयीं तुझाला परत आणीन ; कां कीं जेव्हां मी तुमचा पाडावपणाचा प्रवास तुमच्या समक्ष परत आणीन, तेव्हां तुझाला पुन्हीतल्या सर्व लोकांमध्ये कीर्ति व प्रशंसा मिळत असें करीन, असें परमेश्वर द्रष्टो.

HAGGAI.

हग्गाइ.

ध्याय १.

दारावेश राजाच्या दुसऱ्या वर्षांत, साहाय्या महिन्यांत, महिन्याच्या पहिल्या दिवसीं द्यास्तीयेलाचा पुत्र जरूबाबेल घट्टाचा राज्याधिकारी याकडे, आणि यहोजादाकाचा पुत्र यहोशवा मुख्य याजक याकडे हग्गाइ भविष्यवाद्याकडून परमेश्वराचें वचन आलें कीं, २ सैन्यांचा परमेश्वर असें द्रष्टो, कीं हे लोक द्रष्टात, कीं समय, परमेश्वराचें घर बांधायाचा समय आला नाही. ३ आणि परमेश्वराचें वचन हग्गाइ भविष्यवाद्याकडून आलें कीं, ४ अहो तुम्ही, हें घर ओसाड असतां हा तुझाला आपल्या तक्यानी मटवलेल्या घरांत राहायाचा समय आहे काय ? ५ तर आतां सैन्यांचा परमेश्वर द्रष्टो, कीं तुम्ही आपल्या मार्गाकडे आपलें मन लावा. ६ तुम्ही पुष्कळ पेरिले आहे, आणि थोडा उपज आत आणितां ; तुम्ही खातां, परंतु तृप्त होत नाहीं ; तुम्ही पितां, परंतु तुमची तहान जात नाही ; तुम्ही वस्त्र पांघारेतां, परंतु कोणाला उब येत नाही ; आणि जो मोल मिळ-

वितो, तो तें भोंक पडलेल्या पिशवींत घालायासाठीं मिळवितो.

७ सैन्यांचा परमेश्वर द्रष्टो, कीं तुम्ही आपल्या मार्गाकडे आपलें मन लावा. ८ तुम्ही पर्वतावर चढा, आणि लांकडे आणा, आणि मंदिर बांधा, द्रष्टो मी त्यांत संतोष करीन, आणि गौरव पावेन, असें परमेश्वर द्रष्टो. ९ तुम्ही पुष्कळांची वाट पाहिली, आणि पाहा, थोडा उपज झाला ; जेव्हां तुम्ही तो घरी आणिला, तेव्हां म्या त्यावर फुंकिलें ; सैन्यांचा परमेश्वर द्रष्टो, कशामुळे ? जे माझे घर ओसाड आहे, त्यामुळे, आणि तुम्ही प्रत्येक आपल्या घरास धांवतां यामुळेहि. १० याकरितां तुम्हावर दहिंवर न पडावें, द्रष्टो आकाशें आवरलीं आहेत, आणि पृथ्वी आपला उपज न द्यावा, द्रष्टो आवरलेली आहे. ११ आणि म्या भूमीवर, आणि पर्वतावर, आणि धान्यावर, आणि द्राक्षारसावर, आणि तेलावर, आणि जें काहीं भूमीतून उत्पन्न होतें त्यावर, आणि मनुष्यांवर, आणि पशूंवर, आणि हातांच्या सर्व श्रमाच्या फलावर, सुकवें बोलावून आणिलें आहे.

१२ मग शास्तीयेलाचा पुत्र जरुब्बाबेल, आणि यहोजादाकाचा पुत्र यहोशवा, जो मुख्य याजक तो, आणि सर्व उरलेले लोक, परमेश्वर जो आपला देव त्याच्या शब्दाला, आणि हग्गाइ भविष्यवाद्याच्या वचनांस, जसें परमेश्वर जो त्यांचा देव त्याला पाठविलें होतें, तसें मान्य झाले, आणि लोक परमेश्वराचें भय धरिते झाले. १३ तेव्हां परमेश्वराच्या निरोपि हग्गाइ परमेश्वराच्या निरोप लोकांस सांगत झाला, परमेश्वर झणतो, कीं मी तुझापासीं आहे. १४ आणि परमेश्वराने शास्तीयेलाचा पुत्र जरुब्बाबेल जो यहूदाचा राज्याधिकारी त्याच्या आल्याला, आणि यहोजादाकाचा पुत्र यहोशवा जो मुख्य याजक त्याच्या आल्याला, आणि सर्व उरलेल्या लोकांच्या आल्याला उत्तेजित केलें; मग ते येउन सैन्याचा परमेश्वर जो आपला देव त्याच्या मंदिरांत काम करूं लागले; १५ दारयावेश राजाच्या दुसऱ्या वर्षांत, साहाय्या महिन्याच्या चोविसाव्या दिवसीं हें झालें.

अध्याय २.

सातव्या महिन्यांत, महिन्याच्या एकविसाव्या दिवसीं परमेश्वराचें वचन हग्गाइ भविष्यवाद्याकडून आलें कीं, २ शास्तीयेलाचा पुत्र जरुब्बाबेल जो यहूदाचा राज्याधिकारी त्याला, आणि यहोजादाकाचा पुत्र यहोशवा मुख्य याजक त्याला, आणि उरलेल्या लोकांस तूं बोल कीं, ३ ज्याने हें मंदिर त्याच्या पहिल्या गौरवांत पाहिलें, असा कोण तुझामध्ये उरला आहे? आणि आतां तुझी हें कसें पाहता? हें त्यासीं लावून तुमच्या दृष्टींत कांहीं नाहीं, असें नाहीं काय? ४ तथापि परमेश्वर झणतो, आतां हे जरुब्बाबेला, तूं बळकट ऐस; आणि हे यहोजादाकाच्या यहोशवा पुत्रा मुख्य याजका, तूं बळकट ऐस; आणि देशांतल्या सर्व लोकानो, तुझी बळकट असा, आणि काम करा; असें परमेश्वर झणतो; कां कीं मी तुझापासीं आहे, असें सैन्याचा परमेश्वर झणतो. ५ जेव्हां तुझी भिसरांतून आला, तेव्हां जो करार म्या तुझापासीं केला, त्याजप्रमाणें माझा आत्मा तुझा-

मध्ये राहतो आहे; भिऊ नका. ६ कां कीं सैन्याचा परमेश्वर झणतो, कीं अजकी रदबेळ थोडयेंच गेल्यानंतर मी आकाशास, आणि पृथ्वीला, आणि समुद्राला, आणि कोठ्यां भूमीला हालवीन. ७ आणि सर्व राष्ट्रांस हालवीन, आणि राष्ट्रांचा इच्छावाज येईल; आणि मी हें मंदिर गौरवाने भरीन, असें सैन्याचा परमेश्वर झणतो. ८ रूपें माझे, आणि सोनेहि माझे आहे, असें सैन्याचा परमेश्वर झणतो. ९ पहिल्याच्या गौरवापेक्षा या दुसऱ्या मंदिराचें गौरव मोठे होईल, असें सैन्याचा परमेश्वर झणतो; आणि मी या स्थानांत शांति देईन, असें सैन्याचा परमेश्वर झणतो.

१० दारयावेशाच्या दुसऱ्या वर्षांत, सव्या महिन्याच्या चोविसाव्या दिवसीं परमेश्वराचें वचन हग्गाइ भविष्यवाद्याकडून आलें कीं, ११ सैन्याचा परमेश्वर झणतो, कीं तूं याजकस नेमशास्त्राविषयीं पुसत बोल, १२ जर कोणी आपल्या पदरांत पवित्र मास घेईल, आणि आपल्या पदराने भाकरीला अथवा वरणाला अथवा द्राक्षारसाला अथवा तेलाला अथवा झेत्याहि खाण्यास स्पर्शील, तर तें पवित्र होईल काय? आणि याजक उत्तर करीत झणाले, कीं नाहीं. १३ तेव्हां हग्गाइ झाला, जर कोणी प्रेताच्या स्पर्शाने विटाळला असतां या सर्वांच्या कोणत्यालाहि स्पर्शील, तर तें विटाळेल काय? आणि याजक उत्तर करीत झणाले, विटाळेल. १४ मग हग्गाइ उत्तर करीत झाला, परमेश्वर झणतो, कीं तसे हे लोक, आणि तसें हें राष्ट्र मजसमोर आहे; आणि तसें त्यांच्या हातांचें सर्व काम आहे; आणि ते जे तेथें बसितात, तें विटाळलेलें आहे. १५ तर आतां या दिवसापासून मागे, परमेश्वराच्या मंदिराकडे दगड दगडावर ठेविल्याच्या पूर्वीपासून, मन कलून विचार करा. १६ ते दिवस झाल्याकडून कोणी वीस मापाच्या राशीजवळ जर आला, तर दाहा मात्र असत; द्राक्षें तुडविण्याच्या पाशी पन्नास पात्रें रस काढायला जर कोणी तुडविला, तर वीस मात्र असे. १७ मग तुजाला तुमच्या हातांच्या सर्व कामाला शेवट व

विटाने आणि गारानी हाणिलें आहे; तथापि तुझी मजकडे फिरलां नाहीं, असें परमेश्वर झणतो. १८ तुझी या दिवसापासून मागे, मन घालून विचार करा, नवव्या महिन्याच्या चोविसाव्या दिवसापासून, ज्या दिवसीं परमेश्वराच्या मंदिराचा पाया घातला त्या दिवसापासून मन घालून विचार करा. १९ अझून बोज कोठारांत आहे काय? आणि एथपर्यंत द्राक्षीने अथवा अंजिराने अथवा डालिंबीने अथवा जाइत झाडाने फल दिल्लें नाहीं; या दिवसापासून मी तुझाला आशीर्वादित करीन.

२० आणि महिन्याच्या चोविसाव्या दिवसीं परमेश्वराचें वचन हगगाइजवळ पुन्हा आलें

कीं, २१ जरुब्बाबेल जो यहूदाचा राज्याधिकारी त्याला बोलत सांग, कीं मी आकाशें आणि पृथ्वी हालवीन. २२ आणि मी राज्याचें सिंहासन उलंडून टाकीन, आणि राष्ट्रांच्या राज्यांचें बळ नाहींस करीन; आणि रथ व त्यांतले बसणारे उलंडून देईन; आणि घोडे व त्यांचे स्वार प्रत्येक आपल्या भावाच्या तरवारिने उतरतील. २३ सैन्यांचा परमेश्वर झणतो, कीं हे शास्तीयेलाच्या जरुब्बाबेल पुत्रा, माझ्या सेवका, त्यास मर्या मी तुला घेऊन मुद्रा असें करीन, असें परमेश्वर झणतो; कां कीं म्या तुला निवडून घेतलें आहे, हें सैन्यांचा परमेश्वर झणतो.

ZECHARIAH.

जखार्या.

अध्याय १.

दारयावेशाच्या दुसऱ्या वर्षांत, आठव्या महिन्यांत इहोचा पुत्र बरेख्या त्याचा पुत्र जखार्या भविष्यवादी याकडे परमेश्वराचें वचन आलें कीं, २ परमेश्वर तुमच्या पूर्वजांवर फार कोपित होत असे. ३ तर तूं त्यांस सांग, सैन्यांचा परमेश्वर झणतो, कीं तुझी मजकडे फिरा, असें सैन्यांचा परमेश्वर झणतो, झणजे मी तुझाकडे फिरेन, असें सैन्यांचा परमेश्वर झणतो. ४ तुझी आपल्या पूर्वजांसारिखे असूं नका, ज्या त्यांस पूर्व भविष्यवादी गाजवीत सांगत असत, कीं सैन्यांचा परमेश्वर झणतो, कीं तुझी आपल्या वाईट मार्गापासून, आणि आपल्या वाईट कर्मापासून फिरा; परंतु ते ऐकेनात, आणि मजकडे कान देईनात, असें परमेश्वर झणतो. ५ तुमचे पूर्वज कोठें आहेत? आणि भविष्यवादी सर्वकालपर्यंत वांचतात काय? ६ तर माझीं वचनें आणि माझे नियम जीं म्या आ-

पल्या सेवकांस, भविष्यवाद्यांस आज्ञापिलीं, कीं तुमच्या पूर्वजांच्या अनुभवास आलीं नाहींत काय? मग ते फिरत आणि झणत, जसें सैन्यांच्या परमेश्वराने आझाला आमच्या आचारांप्रमाणें आणि आमच्या कर्मांप्रमाणें करावें, झणून कल्पिलें, तसें त्याने आझाकडे केलें आहे.

७ दारयावेशाच्या दुसऱ्या वर्षांत, अकरावा महिना जो शबाट महिना आहे त्याच्या चोविसाव्या दिवसीं इहोचा पुत्र बरेख्या, त्याचा पुत्र जखार्या भविष्यवादी याकडे परमेश्वराचें वचन आलें कीं; ८ म्या राजीं पाहिलें, आणि पाहा, एक मनुष्य तांबड्या घोड्यावर बसला होता, आणि जीं हदस झाडें खोऱ्यांत होती त्यांमध्ये तो उभा राहिला, आणि त्याच्या पाठीमागे तांबडे, सांवळे, आणि पांढरे घोडे होते. ९ तेव्हां मी झणालों, माझ्या प्रभो, हे काय आहेत? आणि जो दूत मजजवळ बोलत होता त्याने मला झटलें, कीं हे काय आहेत, हें मी तुला दाखवीन. १० आणि जो मनुष्य हदस झाडांमध्ये

उभा राहिला होता, तो उत्तर करीत झणाला, जे परमेश्वराने पृथ्वीत फिरायाला पाठविले आहेत, ते हेच आहेत. ११ आणि जो परमेश्वराचा दूत हदस झाडामध्ये उभा राहिला होता, त्याला ते उत्तर करीत झणाले, कीं आम्ही पृथ्वीत इकडे तिकडे फिरलो आहो, आणि पाहा, सर्व पृथ्वी स्वस्थ आणि शांत बसली आहे.

१२ तेव्हां परमेश्वराचा दूत उत्तर करीत झणाला, हे सैन्यांच्या परमेश्वरा, केवढ्या वेळापरीत तूं यरूशालेमेवर आणि यहूदांतल्या नगरांवर दया करणार नाहीस, ज्या त्यांवर तूं या सत्तर वर्षांपर्यंत कोपत आला आहेस? १३ आणि जो दूत मजजवळ बोलत होता, त्याला परमेश्वराने उत्तम वचने व सात्वनाची वचने बोलत उत्तर केले. १४ आणि जो दूत मजजवळ बोलत होता, त्याने मला झटले, तूं गाजवीत सांग, सैन्यांचा परमेश्वर झणतो, कीं मी यरूशालेमेकरिता व जीयेनेकरिता मोठ्या आवेशाने आवेशी आहे. १५ आणि जीं राष्ट्रे स्वस्थ आहेत, त्यांवर मी मोठ्या कोपाने कोपित आहे; कां कीं मी थोडासा कोपित होतो, आणि त्यानी संकट चालविले. १६ याकरितां सैन्यांचा परमेश्वर झणतो, कीं मी दया करून यरूशालेमेकडे फिरलो आहे; तिजमध्ये माझे मंदिर बांधितील, असें सैन्यांचा परमेश्वर झणतो, आणि यरूशालेमेवर सूत्र ताणितील. १७ तूं अणखी गाजवीत सांग, सैन्यांचा परमेश्वर झणतो, कीं माझी नगरे पुन्हा कुशलाने विस्तारतील; आणि परमेश्वर पुन्हा जीयेनेचें सात्वन करील, आणि पुन्हा यरूशालेमेला निवडील.

१८ मग म्या आपले डोळे वर करून पाहिले, तेव्हां पाहा, चार शिंगे होती. १९ आणि जो दूत मजजवळ बोलत होता, त्याला मी झणालो, हीं काय आहेत? तेव्हां त्याने मला सांगितले, ज्या शिंगानी यहूदाला, इस्राएलाला, आणि यरूशालेमेला उडवून विखरिले आहे, तीं हींच आहेत. २० आणि परमेश्वराने मला चार सुतार दाखविले. २१ तेव्हां मी झणालो, हे काय करायाला आले आहेत? मग त्याने मला झटले, कीं ज्या शिंगानी यहूदाला एवढे उडवून

विखरिले आहे, कीं कोणी आपली डोह वर रुरीना, तीं हींच आहेत; परंतु यांस भडकायाला, आणि ज्या राष्ट्रांनी यहूदा देश उडवून विखरावा झणून त्याजवर आपले शिंग उंचविले, त्यांचीं शिंगे पाडायला हे आले आहेत.

अध्याय २.

आणि म्या आपले डोळे वर करून पाहिले, तेव्हां पाहा, एक मनुष्य आणि त्याच्या हातांत एक मापनसूत्र होते. २ तेव्हां मी झणालो, तूं कोणीकडे चालत आहेस? मग त्याने मला सांगितले, यरूशालेम मापायाला तिची रुंदी केवढी, आणि तिची लांबी केवढी आहे, हे पाहावे झणून. ३ आणि पाहा, जो दूत मजजवळ बोलत होता, तो बाहेर गेला, आणि इतर एक दूत त्यास भेटायला बाहेर आला. ४ आणि त्याला झणाला, तूं धांवून या तरुणाला सांग, कीं यरूशालेम आपणामधील मनुष्य आणि पशु फार असल्यामुळे कोटरहित गांवासारखी वसेल. ५ आणि परमेश्वर झणतो, कीं मी तिजभोंवता अग्नीचा कोट असत जाईन, आणि तिजमध्ये गौरव असत जाईन.

६ हो हो याहो, उत्तरेतल्या देशांतून पळा, असें परमेश्वर झणतो; कां कीं म्या तुझाला आकाशांतल्या चोहों वाऱ्यांप्रमाणे विस्तारिले आहे, असें परमेश्वर झणतो. ७ अगे जीयेने बाबेलेच्या कन्येजवळच्या राहणाऱ्या, तूं मोकळी हो. ८ कारण कीं सैन्यांचा परमेश्वर झणतो, कीं जीं राष्ट्रे तुमचें हरण करीत असत, त्याकडे त्याने गौरवानंतर मला पाठविले आहे; कां कीं जो तुझाला स्पर्शितो, तो त्याच्या डोळ्यांच्या पुतळीला स्पर्शितो. ९ तर पाहा, मी आपला हात त्यांवर हालवीन, आणि ते आपल्या सेवकांस लूट होतील; आणि तुझी जाणाल, कीं सैन्यांच्या परमेश्वराने मला पाठविले आहे.

१० अगे जीयेनेच्या कन्ये, गायन व हर्ष कर; कां तर पाहा, मी येतो, आणि मी तुमचे वसेन, असें परमेश्वर झणतो. ११ आणि त्या समयीं बहुत राष्ट्रे परमेश्वरास बळील आणि तीं माझे लोक होतील; आणि मी तुम-

थ्ये वसेन, आणि तूं जाणसील, कीं सैन्यांच्या परमेश्वराने मला तुजकडे पाठविलें आहे. १२ आणि परमेश्वर पवित्र भूमीवर यहुदाचें, आपल्या विभागाचें वतन करील, आणि पुन्हा यरूशालेमेला निवडील. १३ हे सर्व मनुष्यजाति, परमेश्वरासमोर उगीच ऐस; कारण कीं तो आपल्या पवित्र वर्सांतून उठला आहे.

अध्याय ३.

आणि त्याने मला मुख्य याजक यहोशवा परमेश्वराच्या दूतासमोर उभा असतां दाखविला, आणि त्याच्या उजव्या हाताकडे साटान त्याचा अटकाव करायसाठीं उभा असतां दाखविला. २ आणि परमेश्वराने साटानाला धटलें, अरे साटाना, परमेश्वर तुला धमकावो; ज्या परमेश्वराने यरूशालेम निवडिली आहे, तो तुला धमकावो; हा अर्थांतून पटकन काढिलें कोलीत नाही काय? ३ तर यहोशवा मळकट वस्त्रें त्यालेला होता, आणि दूतासमोर उभा राहिला. ४ आणि जे त्यासमोर उभे राहिले होते, त्यांस तो उत्तर करीत द्वाणाला, कीं तुझी त्याच्या अंगांतून तीं मळकट वस्त्रें काढा; मग त्याने त्याला धटलें, कीं पाहा, म्या तुझा अन्याय तुजपासून दूर केला आहे, आणि मी तुझ्या अंगांत पांढरीं वस्त्रें घालणार आहे. ५ आणि मी द्वाणालों, ते त्याच्या डोईत स्वच्छ सुंदर पागोटें घालेत; मग त्यानी स्वच्छ सुंदर पागोटें त्याच्या डोईत घातलें, आणि वस्त्रें त्याच्या अंगावर घातलीं; आणि परमेश्वराचा दूत जवळ उभा राहिला होता. ६ आणि परमेश्वराच्या दूताने यहोशवाला सांगितलें कीं, ७ सैन्यांचा परमेश्वर द्वाणतो, कीं जर तूं माझ्या मार्गांत चालसील, आणि माझे रक्षण-कर्म जर करोत जासील, तर तूं माझ्या घरचा न्याय करिशील, आणि माझीं अंगणें रक्षिशील, आणि जे उभे राहिले आहेत, यांमध्यें फिरण्याच्या जागा देईन.

८ हे यहोशवा मुख्य याजका, तूं ऐक, आणि जे तुझे सोबती तुजसमोर बसले आहेत, तेहि ऐकोत; कां कीं ते उत्पाताचे मनुष्य आहेत; का-

रण कीं पाहा, मी आपला सेवक जो कोव तो आणणार आहे. ९ कां कीं जो दगड म्या यहोशवासमोर घातला आहे तो पाहा; एका दगडाच्या ठायीं सात डोळे होतील; पाहा, मी त्याचें लेखन कोरीन, असें सैन्यांचा परमेश्वर द्वाणतो, आणि एका दिवसीं त्या देशाचा अन्याय दूर करीन. १० सैन्यांचा परमेश्वर द्वाणतो, कीं त्या समर्थी तुझी प्रत्येक आपल्या शेजाऱ्याला द्राक्षीखालीं आणि अंजीर झाडाखालीं बोलावाल.

अध्याय ४.

आणि जो दूत मज्जवळ बोलत होता, तो परत आला; आणि त्याने जो आपल्या झोपेंतून जागृत होतो, त्या मनुष्याला जसें तसें मला जागें केलें. २ आणि मला धटलें, तुला काय दिसतें? तेव्हां मी द्वाणालों, म्या पहिलें आहे, आणि पाहा, केवळ सोन्याची एक समई आणि तिचा कटोरा तिच्या शिरावर आहे, आणि तिजवरतीं तिचीं सात चाडीं आहेत, आणि जीं सात चाडीं तिच्या शिरावरतीं आहेत, त्यांस सात नळ्या आहेत. ३ आणि तिच्या जवळ दोन जाडत झाडे आहेत, एक कटोऱ्याच्या उजव्या अंगास, आणि दुसरें त्याच्या डाव्या अंगास. ४ तर जो दूत मज्जवळ बोलत होता, त्याला मी उत्तर करीत द्वाणालों, कीं हे प्रभो, हीं काय आहेत? ५ मग जो दूत मज्जवळ बोलत होता, तो मला उत्तर करीत द्वाणाला, हीं काय आहेत, हें तूं जाणत नाहीस काय? तेव्हां मी द्वाणालों, कीं नाही, माझ्या प्रभो. ६ तेव्हां तो मला उत्तर करीत द्वाणाला, कीं जरुब्बाबेलकडे परमेश्वराचें वचन हेंच आहे, कीं बलाकडून नाही, आणि पराक्रमाकडून नाही, परंतु माझ्या आत्म्याकडून, असें सैन्यांचा परमेश्वर द्वाणतो. ७ अरे मोठ्या पर्वता, तूं कोण आहेस? तूं जरुब्बाबेलपुढें सपाट भूमि सील; आणि तो माथ्याचा धोंडा बाहेर आणून गजर करीत द्वाणेल, प्रसाद, प्रसाद त्याला असो. ८ आणि परमेश्वराचें वचन मज्जवळ आलें कीं, ९ जरुब्बाबेलाच्या हातांनी या मंदिराचा पाया घातला आहे; आणि त्याचेच हात हें समाप्त

करतील, आणि तूं जाणशील, कीं सैन्यांच्या परमेश्वराने मला तुझाकडे पाठविलें आहे. १० तर लहान गोष्टीच्या दिवसाला कोणी तुच्छ मानिलें आहे? परंतु ते हर्षतील, आणि जरुब्बाबेलाच्या हातांत त्या सातांमुद्दा ओळंबा पाहतील; ते परमेश्वराचे डोळे आहेत, ते अवघ्या पृथ्वीवर फिरतात.

११ तेव्हां मी त्याला उत्तर करित झगलों, जीं दोन जाइत झाडें समईच्या उजव्या अंगास, आणि तिच्या डाव्या अंगास आहेत, तीं काय आहेत? १२ आणि पुन्हा मी त्याला उत्तर करित झगलों, जाइताचे जे दोन फाटे दोहों सोन्याच्या नळ्यांकडून आपणांतून सोन्याचें तेल वाहूं देतात, ते काय आहेत? १३ तेव्हां तो मला उत्तर करित झगणाला, हे काय आहेत, हें तूं जाणत नाहीस काय? आणि मी झगलों, कीं नाही, माझ्या प्रभो. १४ तेव्हां तो झगणाला, जे दोघे अभिषिक्त जन अवघ्या पृथ्वीच्या प्रभूजवळ उभे राहतात, ते हेच आहेत.

अध्याय ५.

आणि म्या फिरून आपले डोळे वर करून पाहिलें, तेव्हां पाहा, एक उडती गुंडाळी होती. २ आणि त्याने मला झटलें, तुला काय दिसतें? तेव्हां मी झगलों, एक उडती गुंडाळी दिसती; तिची लांबी वीस हात, आणि तिची रुंदी दाहा हात आहे. ३ मग त्याने मला झटलें, जो शाप अवघ्या पृथ्वीच्या पाठीवर बाहेर जातो, तो हाच आहे; कां कीं जो कोणी चोरी करितो, तो एका अंगास तिजप्रमाणें नाश पावेल; आणि जो कोणी शपथ वाहतो, तो दुसऱ्या अंगास तिजप्रमाणें नाश पावेल. ४ सैन्यांचा परमेश्वर झणतो, कीं मी तिला बाहेर जाऊं देईन, आणि ती चोराच्या घरांत, आणि जो माझ्या नामाकडे खोटेपणाने शपथ वाहतो त्याच्या घरांत शिरेल; आणि त्याच्या घरामध्यें राहील, आणि तें व त्याचीं लांकडे आणि त्याचे दगड नाहीसे करील.

५ मग जो दूत मजजवळ बोलत होता, तो बाहेर गेल, आणि त्याने मला झटलें, तूं आ-

पले डोळे वर कर, आणि जी बाहेर जाती आहे, ती काय आहे, हें पाहा. ६ आणि मी झगलों, ती काय आहे? तेव्हां तो झगणाला, जी एफा बाहेर जाती ती हीच आहे; आणि जो झगणाला, ही सर्व पृथ्वीवर त्याचा आभास आहे. ७ आणि पाहा, शिशाचा मोळा उंचाविलेला; आणि ही एक स्त्री एफामध्यें बसली आहे. ८ आणि तो झगणाला, ही दुष्टाई आहे; आणि त्याने ती एफामध्यें टाकिली; आणि त्याने तिच्या मुखावर तो शिशाचा मोळा टाकिला. ९ मग म्या आपले डोळे वर करून पाहिलें, तेव्हां पाहा, दोन स्त्रिया निघाल्या, आणि त्यांच्या पसांत वारा होता; त्यांस तर पंख हसीदा पक्ष्याच्या पंखासारखे होते; आणि त्यानी ती एफा पृथ्वी आणि आकाश यांमध्ये उंचाविली. १० तेव्हां जो दूत मजजवळ बोलत होता, त्याला मी झगलों, कोणीकडे त्या ती एफा नेतात? ११ तेव्हां त्याने मला सांगितलें, शिनार देशांत तिजसाठीं घर बांधायला; मग तें सिद्ध होईल, तेव्हां ती तेथें आपल्या आधारावर ठेवणें येईल.

अध्याय ६.

मग म्या फिरून आपले डोळे वर करून पाहिलें, तेव्हां पाहा, दोहों पर्वतांच्या अंतर-प्रदेशांतून चार रथ निघाले; आणि ते पर्वत पितळाचे पर्वत होते. २ पहिल्या रथाला तांबडे घोडे, आणि दुसऱ्या रथाला काळे घोडे होते. ३ आणि तिसऱ्या रथाला पांढरे घोडे, आणि चौथ्या रथाला सांवळे, आणि लाखी रंगचे घोडे होते. ४ मग जो दूत मजजवळ बोलत होता, त्याला मी उत्तर करित झगलों, माझ्या प्रभो, हे काय आहेत? ५ तेव्हां दूत मला उत्तर करित झगणाला, हे आकाशांतले चार असे आहेत, हे अवघ्या पृथ्वीच्या प्रभूसमोर उभे राहण्यापासून बाहेर जातात. ६ त्यांस जे कडे घोडे आहेत, ते उत्तरेच्या देशांत बाहेर जातात; आणि त्यांच्या पाठीमागून पांढरे बाहेर जातात. ७ आणि लाखी बाहेर गेले, आणि त्या-

नी पृथ्वीत फिरायाला जावें, छणून शोधिलें; आणि तो छणाला, तुझी जा, पृथ्वीत फिरा; नंतर ते पृथ्वीत फिरते झाले. ८ तेव्हां तो मला ओरडून मला बोलला, पाहा, जे उत्तरेच्या देशाकडे बाहेर गेले आहेत, त्यांनी माझा आत्मा उत्तरेच्या देशांत राहूं दिल्या आहे.

९ आणि परमेश्वराचें वचन मजकड आलें कीं, १० जे पाडाव प्रवासी बाबेलेहून आले आहेत, त्यांतले कितीएक जेन हेल्दाईपासून, टोबीयापासून, आणि यदायापासून तूं आपणासंगतीं घे, आणि त्याच दिवसीं तूं ये, आणि जफान्याचा पुत्र योशीया याच्या घरांत जा. ११ आणि रुपें व सोनें घेऊन मुगट कर, आणि यहोजादाकाचा पुत्र यहोशवा मुख्य याजक याच्या डोईला ते घाल. १२ आणि त्याला सांग, कीं सैन्यांचा परमेश्वर असें छणतो, कीं ज्या मनुष्याचें नाम कोंब आहे, तो पाहा; आणि तो आपल्या ठायींतून उगवेल, आणि तो परमेश्वराचें मंदिर बांधील. १३ तोच परमेश्वराचें मंदिर बांधील; आणि तो वैभवयुक्त होईल, आणि आपल्या सिंहासनावर बसून राज्य करील; आणि तो आपल्या सिंहासनावर याजक असत जाईल; आणि त्या दोहोंमध्ये शांतीची मसलत असत जाईल. १४ आणि हेलेम आणि टोबीया आणि यदाया आणि जफान्याचा पुत्र हेन यांकडे ते मुगट परमेश्वराच्या मंदिरांत स्मरणासाठीं राहतील. १५ आणि जे दूर आहेत ते येतील, आणि परमेश्वराचें मंदिर बांधतील, आणि तुझी जाणाल, कीं सैन्यांच्या परमेश्वराने मला तुझाकडे पाठविलें आहे; आणि परमेश्वर जो तुमचा देव त्याच्या शब्दास जर तुझी निश्चयें मान्य असत जाल, तर हें घडेलच घडेल.

अध्याय ७.

आणि दारयावेश राजाच्या चौथ्या वर्षांत, खिसलेव नवव्या महिन्याच्या चौथ्या दिवसीं असें झालें, कीं परमेश्वराचें वचन जखार्याकड आलें. २ जेव्हां लोकानी शारेजेर आणि रेगेम्लेख आणि त्याचे मनुष्य परमेश्वरापासीं विनंती करायला, ३ आणि जसा मी

ZECHARIAH VII.

या कितीएक वर्षांत करीत आलों आहे, तसा मी पांचव्या महिन्यांत वेगळा होऊन रडूं काय? असें जे याजक सैन्यांच्या परमेश्वराच्या घरांत होते, त्यांस आणि भविष्यवाद्यांस पुसायाला पाठविले होते.

४ तेव्हां सैन्यांच्या परमेश्वराचें वचन मजकड आलें कीं, ५ देशांतल्या सर्व लोकांकड आणि याजकांकड तूं बोल, कीं जेव्हां तुझी या सत्तर वर्षांपर्यंत, पांचव्या आणि सातव्या महिन्यांत उपास आणि आक्रंदन करीत असा, तेव्हां तुझी मजकडे, मजकडेच निश्चयें उपास करीत असा काय? ६ आणि जेव्हां तुझी खात असा, आणि पीत असा, तेव्हां तुझी केवळ आपल्यासाठीं खात नसा काय? आणि केवळ आपल्यासाठीं पीत नसा काय? ७ जेव्हां यरूशालेम आणि तिची भोंवतालचीं नगरें वसलेलीं आणि कुशळ होती, आणि लोक दक्षिण देशांत आणि खोलवट देशांत वसत होते, तेव्हां परमेश्वराने पूर्व भविष्यवाद्यांकडून जीं वचनें गाजविलीं, तीं तुझी ऐकत नाहीं काय?

८ आणि परमेश्वराचें वचन जखार्याकडे आलें कीं, ९ सैन्यांचा परमेश्वर असें छणतो, कीं तुझी खरा न्याय करा, आणि प्रत्येक आपल्या भावावर दया व करुणा करा. १० विधवेला आणि अनाथाला, विदेश्याला आणि दरिद्राला पीडूं नका; आणि तुझी प्रत्येक आपल्या भावाविषयीं आपल्या मनांत वाईट कल्पूं नका. ११ तथापि ते कान देईनात, आणि त्यांनीं खांदा काढला, आणि त्यांनीं ऐकूं नये छणून आपले कान जड केले. १२ आणि त्यांनीं नेमशास्त्र ऐकूं नये, आणि जीं वचनें सैन्यांच्या परमेश्वराने आपल्या आत्म्याकडून पूर्व भविष्यवाद्यांच्या योगाने पाठविलीं तीं ऐकूं नयेत, छणून आपलें हृदय हिरा केलें; याकरितां सैन्यांच्या परमेश्वरापासून मोठा कोप आला. १३ आणि असें झालें, कीं जसी तो हाक मारी, आणि ते ऐकेनात, तसी त्यांनीं हाक मारिली, परंतु म्या ऐकिली नाहीं, असें सैन्यांचा परमेश्वर छणतो. १४ आणि जीं सर्व राष्ट्रे त्यांनीं जाणलीं नव्हतीं, त्यांमध्ये म्या त्यांस उडविलें; आणि त्यांमार्गे

देश असा ओसाड झाला कीं त्यामधून कोणी जाईना व त्यांत कोणी फिरना; कां कीं शत्रूनी मनोरम देश ओसाड करून ठेविला.

अध्याय ८.

आणि सैन्यांच्या परमेश्वराचें वचन जखार्याकडे आलें कीं, १ सैन्यांचा परमेश्वर द्यणतो, कीं मी जीयोनिकरितां मोठ्या आवेशाने आवेशी झालों, आणि तिजकरितां मी मोठ्या कोपाने आवेशी झालों. २ परमेश्वर द्यणतो, कीं मी जीयोनिकडे परत आलों आहें, आणि यरूशालेमेमध्ये वसेन; आणि यरूशालेमेला खरेपणाची नगरी असें द्यणतील, आणि सैन्यांच्या परमेश्वराच्या पर्वताला पवित्र पर्वत असें द्यणतील. ३ सैन्यांचा परमेश्वर द्यणतो, कीं द्यातारे आणि द्याताच्या यरूशालेमेच्या आळ्यांत पुन्हा वसतील, आणि द्यातारपणामुळे प्रत्येक आपल्या हातीं आपली काठी धरोल. ४ आणि नगरांतल्या आळ्या मुलानी आणि मुलीनी भरतील, तीं त्यांतल्या आळ्यांत खेळतील. ५ सैन्यांचा परमेश्वर द्यणतो, कीं जर या दिवसांत या लोकांच्या शेषाच्या दृष्टींत ही आश्चर्याची गोष्ट असली, तर माझ्या दृष्टींतहि आश्चर्य होईल काय? असें सैन्यांचा परमेश्वर द्यणतो. ६ सैन्यांचा परमेश्वर द्यणतो, कीं पाहा, मी आपल्या लोकांस पूर्वतः देशांतून आणि पश्चिमेतल्या देशांतून तारीन. ७ आणि मी त्यांस आणीन, तेव्हां ते यरूशालेमेमध्ये वसतील, आणि खरेपणाने व न्यायीपणाने ते माझे लोक असत जातील, आणि मी त्यांचा देव असत जाईन.

८ सैन्यांचा परमेश्वर द्यणतो, कीं ज्या दिवसी परमेश्वराच्या मंदिराचा पाया घातला, देऊळ बांधावें, द्यणून त्या दिवसी जे भविष्यवादी होते, त्यांच्या मुखाकडून जीं वचनें सांगितलीं, हीं जे तुम्ही या दिवसांत ऐकतां, त्या तुमचे हात बळकट असोत. ९ कां कीं या दिवसांपूर्वी मनुष्याचें वेतन नसे, आणि पशूंचेहि काहीं वेतन नसे; आणि बाहेर जात्याला अथवा आंत येत्याला पीडेमुळे काहीं चैन नसे; कां कीं म्या

मनुष्यें एकमेकांवर सुटूं दिन्हीं. ११ परंतु जसा पूर्व दिवसांत तसा आतां मी या लोकांच्या शेषाकडे असणार नाहीं, असें सैन्यांचा परमेश्वर द्यणतो. १२ कारण कीं बीज सुफल होईल; रक्षी आपलें फल देईल, आणि भूमि आपला उपज देईल, आणि आकाश आपलें दहिबर पटूं देतील; आणि मी या लोकांच्या शेषाला हे सर्व पदार्थ भोगूं देईन. १३ तर यहूदाच्या वंशाने, आणि इस्राएलाच्या वंशाने, जसे तुम्ही राष्ट्रांमध्ये शाप असा, तसे मी तुम्हाला तारीन, तेव्हां तुम्ही आशीर्वाद व्हाल; भिडं नका, तुमचे हात बळकट असोत. १४ कारण कीं सैन्यांचा परमेश्वर द्यणतो, कीं तुमच्या पूर्वजानी जेव्हां मला कोपित केलें, तेव्हां जसें म्या तुमचें संकट करायला संकल्पिलें, आणि अनुताप केला नाहीं, १५ तसें म्या या दिवसांत फिरून यरूशालेमेचें आणि यहूदाच्या वंशाचें हित करायला संकल्पिलें आहे; तुम्ही भिडं नका; असें सैन्यांचा परमेश्वर द्यणतो.

१६ ज्या गोष्टी तुम्ही कराव्या, त्या द्यावक हेत; तुम्ही एकमेकांसीं खरें बोला; तुम्ही आपला दारांत खरेपणाचा आणि शांतीचा न्याय करा. १७ आणि तुम्ही आपल्या मनांत एकमेकांविशीं वाईट कल्पूं नका; आणि खोटी शपथ तुम्हाला आवडूं नये; कां कीं ज्या गोष्टींचा ऐष मी करितों, त्यांतल्या त्या सर्व आहेत, असें परमेश्वर द्यणतो.

१८ आणि सैन्यांच्या परमेश्वराचें वचन मजजवळ आलें कीं, १९ सैन्यांचा परमेश्वर द्यणतो, कीं चौथ्या महिन्याचा उपास, आणि पाचव्याचा उपास, आणि सातव्याचा उपास, आणि दाहाव्याचा उपास, हे यहूदाच्या वंशाला आरंभ व हर्ष आणि सुखाचे सण असे होतील; द्यणून तुम्ही खरेपणावर आणि शांतीवर आवड ठेवा. २० सैन्यांचा परमेश्वर द्यणतो, कीं पुढें असें होईल, कीं बहुत लोक आणि बहुत नमावे राहणारे येतील. २१ आणि एका नगराचे राहणारे दुसऱ्या नगराकडे जाऊन द्यणतील, आणि परमेश्वरापासीं विनंती करायला, आणि सैन्यांच्या परमेश्वरास शोधायाला निश्चयें जाई;

मीहि जाईन. २२ होय बहुत लोक आणि समर्थ राष्ट्रे यरूशालेमेंत सैन्यांच्या परमेश्वरास शोधायास, आणि परमेश्वरापासीं विनंती करायला येतील. २३ सैन्यांचा परमेश्वर द्वाणतो, कीं त्या दिवसांत असें होईल, कीं सर्व भाषांच्या राष्ट्रांचे दाहा मनुष्य यहूदी मनुष्याच्या पदरास धरितीलच धरितील, आणि द्वाणतील, आढी तुझासंगती जाऊं; कारण कीं आढी ऐकिलें आहे, कीं देव तुझापासीं आहे.

अध्याय ९.

परमेश्वराच्या वचनाचा प्रवाद हद्राख देशांत होईल, आणि दम्पशेक त्याचा विसावा होईल; जेव्हां मनुष्यांचे डोळे आणि ह्वाएलाचे सर्व वंश परमेश्वराकडे वळतील तेव्हां. २ आणि हमथ तिजसीं सीमासंधि धरील; जोर व जीदोनहि बरीं ही फार बुद्धिमान असली तरी. ३ आणि जोरेने आपणासाठीं कोट बांधिला, आणि रुपें धुळीसारिखें, व उकृष्ट सोनें आब्यांतल्या चिखलासारिखें सांठविलें. ४ पाहा, परमेश्वर तिला घालवून देईल, आणि तो तिचें बल समुद्रांत हाणील; आणि ती अमीकडून खाऊन जाईल. ५ अश्कलोन हें पाहून भिईल; आणि गज्जा हें पाहून अत्यंत खेदित होईल, आणि एक्रोन खेदित होईल; कारण कीं तिची आशा टळली आहे; आणि गज्जांतून राजा नाहीसा होईल, आणि अश्कलोन वसलेली राहणार नाही. ६ आणि अश्दोदेत कुंडी वसेल, आणि मी पलिष्ट्यांचा अभिमान नाहीसा करीन. ७ आणि मी त्याच्या मुखांतून त्याचें रक्त, आणि त्याच्या दांतांमधून त्याचे कुत्सित पदार्थ काढून टाकीन; आणि जो उरलेला तोच आमच्या देवाचा होईल, आणि तो यहूदांत नायक असा होईल, आणि एक्रोन यवूसी असा होईल. ८ आणि मी आपलें मंदिर सैन्यापासून, जाणाऱ्यापासून, आणि परत येणाऱ्यापासून रक्षीन; आणि उपद्रवी त्यावरून पुन्हा जाणार नाही; कां कीं आतां म्या आपल्या डोळ्यांनी पाहिलें आहे.

९ अगे जीयोनच्या कन्ये, अत्यंत उत्साह कर; अगे यरूशालेमेच्या कन्ये, गबर कर;

पाहा, तुझा राजा तुजकडे येतो आहे; तो न्यायी आणि तारण करणारा आहे; तो नम्र आणि गाढवावर, गाढवीच्या शिंगरावरहि बसला आहे. १० आणि मी एफ्राइमापासून रथ, आणि यरूशालेमेपासून घोडा नाहीसा करीन, आणि लढाईचें धनुष्य नाहीसें होईल; आणि तो राष्ट्रांला कल्याण बोलेल; आणि त्याचें प्रभुत्व समुद्रापासून समुद्रापर्यंत, आणि नदीपासून पृथ्वीच्या शेवटापर्यंत होईल. ११ आणि तुजविषयीं सांगतों, ज्या खांचेंत कांहीं पाणी नाही, तींतून म्या तुझ्या कराराच्या रक्ताकडून तुझे वंदिवान सोडविले आहेत.

१२ आशेच्या बंदिवानानो, दुर्गाकडे फिरा; मी आजच सांगतों, कीं मी तुला दुष्ट परत देईन. १३ म्या आपणासाठीं यहूदा वांकविला, आणि एफ्राइम धनुष्याप्रमाणें भरिला, आणि म्या तुझे पुत्र अगे जीयोन, तुझ्या पुत्रावर अगे यावाने, उत्तेजित केले, आणि तुला शूराच्या तरवारीसारिखें केलें, द्वाणजे असें करीन. १४ आणि परमेश्वर त्यावरतीं दृष्टीस पडेल, आणि त्याचा तीर विजेप्रमाणें निसटून जाईल; आणि प्रभु परमेश्वर करणा वाजवील, आणि दक्षिणेच्या वावटुळीसुद्धा चालेल. १५ सैन्यांचा परमेश्वर त्याचें निवारण करील, आणि ते खाऊन टाकितील, आणि गोफणीच्या धोंड्यांस तुडवितील, आणि ते पितील, आणि जसे दारूने तसे गोंगाट करतील, आणि ते पात्रांप्रमाणें व वेदीच्या कोंपऱ्यांप्रमाणें भरून जातील. १६ आणि त्या समर्थी परमेश्वर त्यांचा देव त्यांस आपल्या लोकांच्या कळपासारिखें तारील; कां कीं ते त्याच्या भूमीवर उंचाविलेले मुगटमणि असे होतील. १७ तर त्याचें चांगलेंपण केवढें? आणि त्याचें सुंदरपण केवढें आहे? धान्य तरुणांस, आणि नवा द्राक्षारस तरुणांस तुकतुकीत करील.

अध्याय १०.

तुम्ही उत्तर पावसाच्या समर्थी परमेश्वरापासीं, जो परमेश्वर विज्ञा करितो त्यापासीं पाऊस मागा, द्वाणजे तो त्यांस पावसाच्या पाहक्या देईल, प्रत्येकाला माळांत गवत देईल.

२ कां कीं मूर्ति व्यर्थपण बोलल्या आहेत, आणि जोश्यानी खोटा दृष्टांत पाहिला आहे, आणि खोटे स्वप्न सांगितले आहेत; ते व्यर्थ सांगून करितात; याकरितां ते मेंढरांप्रमाणें गेले, कोणी पाळक नव्हता, ह्मणून ते व्याकुल झाले. ३ पालकांवर माझा क्रोध संतप्त झाला, आणि म्या बोकडांस शासिलें; कां कीं परमेश्वराने आपल्या कळपाची, यहूदाच्या वंशाची पाहणी केली आहे, त्याने त्यांस लढाईत आपला सुंदर घोडा असें केले आहे. ४ त्यापासून कोंपरा, त्यापासून कील, त्यापासून लढाईचे धनुष्य, त्यापासून प्रत्येक पीढक एकदां निघाला.

५ आणि जे शूर लढाईच्या समयीं शत्रूंस आळ्यांतल्या चिखलांत तुडवितात, त्यांसारिखे ते होतील; आणि परमेश्वर त्यांसंगतीं आहे, ह्मणून ते लढतील, आणि स्वार लज्जत होतील. ६ आणि मी यहूदाच्या वंशाला बलिष्ठ करीन, आणि योसेफाच्या वंशाला तारीन, आणि त्यांस परत आणून वसूं देईन; कां कीं त्यांजवर दया करीन; आणि जाणो, म्या त्यांस टाकलें नाहीं, असे ते होतील; कारण कीं मी परमेश्वर त्यांचा देव आहे, आणि मी त्यांस उत्तर देईन. ७ आणि एफ्राइमाचे वंश शूरासारिखे होतील, आणि जसें द्राक्षारसाने तसें त्यांचें हृदय हर्षेल; आणि त्यांचीं लेकरें हें पाहून हर्षतील; त्यांचें हृदय परमेश्वराविषयीं उन्हासेल. ८ मी त्यांस सीत्कार करित बोलावीन, आणि त्यांस एकवटीन; कां कीं म्या खंडणी देऊन त्यांस परत घेतलें आहे; आणि ते जसे वाढत असत, तसे वाढतील. ९ आणि मी त्यांस लोकांमध्ये पेरिन; आणि दूर देशांत ते मला स्मरतील; आणि ते आपल्या लेकरांसुद्धां वांचतील, आणि परत येतील. १० आणि मी त्यांस मिसर देशांतून परत आणीन, आणि अशूरांतून त्यांस एकवटीन; आणि गिलाद व लबानोन यांच्या देशांत त्यांस आणीन; आणि त्यांस पुरतो जागा मिळणार नाहीं. ११ आणि तो संकटाने समुद्राच्या पार जाईल, आणि समुद्रांतल्या लाटा हाणील, आणि नदींतले सर्व डोह आटतील; आणि अशूराचा गर्व उतरेल, आणि मिसराचा राजदंड टळून

जाईल. १२ आणि त्यांस परमेश्वरासीं बलवान करीन; आणि ते त्याच्या नामाने वर्ततील, असें परमेश्वर ह्मणतो.

अध्याय ११.

हे लबानोना, तूं आपलीं दारें उघड, ह्मणजे मी तुझ्या एरेज झाडांस खाईल. २ हे देवदारू, तूं केंकत ओरड; कां कीं एरेज झार पडलें आहे; आणि श्रेष्ठ जन नाश पावले आहेत; बाशानाच्या अलोन झाडानो, तुझी केंकत ओरडा; कारण कीं कोट्यांचें वन उतरलें आहे.

३ पालकांच्या केंकण्याचा शब्द आहे; झरण कीं त्यांचें वैभव नाश पावलें आहे; तरुण पिढ्यांच्या गर्जेनेचा शब्द आहे; कां कीं घाईनेची शोभा नाश पावली आहे. ४ परमेश्वर जो माझा देव तो ह्मणतो, कीं तूं वधायाच्या मेंढरांस पाळ; ५ ज्या त्यांचे धनी त्यांस वधितव, आणि आपणांस दोषी मानीत नाहींत; आणि त्यांचे विकणारे प्रत्येक ह्मणतात, मी धनवान आहे, ह्मणून परमेश्वर सुवर्दित असो; आणि त्यांचे पालक त्यांवर दया करित नाहींत.

६ तर परमेश्वर ह्मणतो, कीं मी देशांतल्या राहणाऱ्यांवर अणखी कळवळा करणार नाहीं; परंतु पाहा, मी मनुष्यें प्रत्येक आपल्या शेजाऱ्याच्या हातीं, आणि आपल्या राजाच्या हातीं सांपडूं देईन; आणि ते देशाला ठेंचतील, आणि त्यांस मी त्यांच्या हातांतून सोडविणार नाहीं. ७ आणि मी वधायाच्या कळपाला, तुझाला, कळपांतल्या दीनानो, चारीन. आणि म्या दोन बाळा आपणाजवळ घेतल्या; म्या एकीला रम्यता द्याटलें, आणि दुसरीला बंधक द्याटलें; मग कळपाला चारिता झालों. ८ आणि म्या एका महिन्यांत तीन पाळक नाहींसे केले; आणि श्रेष्ठ मन त्यांसीं तुटलें, आणि त्यांचें मनहि मला कंटाळलें. ९ तेव्हा मी ह्मणालों, मी तुझाला पाळणार नाहीं; जें मरेल तें मरो; आणि जें नाहींसें होईल तें नाहींसें होवो; आणि जें उरतील तीं एकमेकांचें मास खावोत.

१० आणि म्या आपली रम्यता द्याटलेली काठी घेऊन तोडिली, अशासाठीं कीं तू सर्व

लोकांसीं जो करार म्या केला होता, तो मोडावा. ११ तर त्या दिवसीं तो मोडिला; मग कळपांतले जे दीन आपलें मन मजकडे लावीत होते, त्यांनी असें जाणिलें, कीं तें परमेश्वराचें वचन होतें. १२ आणि म्या त्यांस द्याटलें, जर तुझाला बरें वाटलें, तर माझें मोल मला द्या; नाही तर देऊं नका. मग त्यांनी माझें मोल तीस रुपये तोलिलें. १३ तेव्हां परमेश्वराने मला द्याटलें, तें कुंभकाराकडे टाकून दे; ज्या मोलाने मी त्यांकडून गणलेला होतो, तें मोठें योग्य आहे खरें. मग म्या ते तीस रुपये घेउन परमेश्वराच्या घरांत कुंभकाराकडे टाकून दिले. १४ मग म्या आपली दुसरी बंधक द्याटलेली काठी तोडिली, अशासाठीं कीं यहूदा आणि इस्राएल यांमधील भाऊपण मोडार्वे.

१५ आणि परमेश्वराने मला द्याटलें, अणखी तूं आपणावळ मूर्ख पालकाचीं आउतें घे. १६ कां कीं पाहा, मी देशांत एक पालक उठवीन, तो नाश पावणाऱ्यांचा समाचार घेणार नाही, पोराचा शोध करणार नाही, आणि मोडलेल्यांस बरें करणार नाही, आणि जें स्थिर उभें राहिलें असेल त्याला तो पोषणार नाही; परंतु पुष्टांचें मास खाईल, आणि त्यांचे खुर फाडील. १७ जो तुच्छ पालक कळप टाकितो, त्याला हाय हाय; तरवार त्याच्या बाहुला आणि त्याच्या उजव्या डोळ्याला लागेल; त्याचा बाहू अगदीं सुकेल, आणि त्याचा उजवा डोळा अगदीं अधू होईल.

अध्याय १२.

इस्राएलाविषयीं परमेश्वराच्या वचनाचा प्रवाद; ज्या परमेश्वराने आकाशें विस्तारिलीं, आणि पृथ्वीचा पाया बासला, आणि मनुष्याचा आत्मा त्याच्या ठायीं निर्माण केला, तो द्यणतो कीं, २ पाहा, मी यरूशालेम सर्व भोंवतालच्या लोकांसाठीं कापण्याचें पात्र करीन, आणि तें यहूदाला आणि वेढ्याच्या समयीं यरूशालेमेलाहि प्राप्त होईल.

३ आणि त्या समयीं असें होईल, कीं मी यरूशालेम सर्व लोकांसाठीं जड दगड करीन; जे

त्याला वाहतील, ते सर्व निश्चयें चूर्ण होतील, जरी तिजविरुद्ध पृथ्वीतलीं सर्व राष्ट्रे एकत्र मिळालीं तरी; ४ परमेश्वर द्यणतो, त्या समयीं मी प्रत्येक घोडा घाबरा, आणि त्याजवर बसणारा वेडा करीन; आणि मी यहूदाच्या वंशावर आपले डोळे उघडीन, आणि लोकांचा प्रत्येक घोडा अंधळा करीन. ५ आणि यहूदाचे अधिकारी आपल्या मनांत द्यणतील, यरूशालेमेतले राहणारे सैन्यांचा परमेश्वर जो त्यांचा देव त्यांकडून माझें सामर्थ्य होतील.

६ त्या समयीं मी यहूदाचे अधिकारी फाट्यांमधील निखान्यांसारिखे, आणि पेंढीमधील अधिदीपासारिखे करीन; मग ते उजव्याकडे आणि डाव्याकडे सभोंवार सर्व लोकांस खातील; आणि यरूशालेम आपल्या ठिकाणीं, यरूशालेमेतच पुन्हा वसेल. ७ आणि परमेश्वर पहिल्याने यहूदाचे डेरे तारील, अशासाठीं कीं दावीदाच्या वंशाचें माहात्म्य आणि यरूशालेमेतल्या राहणाऱ्यांचें माहात्म्य यहूदावर मोठें होऊं नये. ८ त्या समयीं परमेश्वर यरूशालेमेतल्या राहणाऱ्यांचें निवारण करील; आणि त्या समयीं त्यांमध्ये जो दुर्बळ तो दावीदासारिखा होईल; आणि दावीदाचा वंश देवासारिखा, परमेश्वराच्या दूतासारिखाच त्यांसमोर होईल.

९ आणि त्या समयीं असें होईल, कीं जीं सर्व राष्ट्रे यरूशालेमेविरुद्ध येतील, त्यांस नाहींसें करायाला शोधीन. १० आणि दावीदाच्या वंशावर व यरूशालेमेतल्या राहणाऱ्यांवर प्रार्थनेचा व विनंतीचा आत्मा घालीन; आणि ज्या मला त्यांनी भोंसकिलें, त्या मजकडे ते पाहतील; आणि जसा कोणी आपल्या एकुलत्या एक पुत्रामुळें आक्रंदन करितो, तसे ते त्यामुळें आक्रंदन करितो; आणि जसा कोणी आपल्या वडील पुत्रामुळें अत्यंत खिन्न होतो, तसे ते त्यामुळें अत्यंत खिन्न होतील. ११ जसें मगिदोनेच्या खोऱ्यांत हदाद्रिमोनेचें आक्रंदन झालें, तसे त्या समयीं यरूशालेमेत मोठें आक्रंदन होईल. १२ आणि प्रत्येक कुल वेगळें असतां देश आक्रंदन करील; दावीदाच्या वंशाचें कुल वेगळें, आणि त्यांच्या स्त्रिया वेगळ्या; ना-

थानाच्या वंशाचें कुल वेगळें, आणि त्यांच्या स्त्रिया वेगळ्या; १३ लेवीच्या वंशाचें कुल वेगळें, आणि त्यांच्या स्त्रिया वेगळ्या; शिमूचें कुल वेगळें, आणि त्यांच्या स्त्रिया वेगळ्या; १४ सर्व उरलेलीं कुलें प्रत्येक कुल वेगळें, आणि त्यांच्या स्त्रिया वेगळ्या.

अध्याय १३.

त्या समयीं पाप आणि विटाळ हीं दूर करावीं, झणून दावीदाच्या वंशासाठीं आणि यरूशालेमेंतल्या राहणाऱ्यांसाठीं एक झरा उघडा होईल.

२ आणि सैन्यांचा परमेश्वर झणतो, कीं त्या समयीं असें होईल, कीं मी मूर्तीचीं नामें देशांतून नाहींसीं करीन, मग तीं पुढें कोणी स्मरणार नाहीं; आणि भविष्यवाद्यांस आणि अशुद्ध आत्म्याला देशांतून घालवीन. ३ आणि असें होईल, कीं जेव्हां कोणी पुन्हा भविष्य सांगूं लागेल, तेव्हां त्याच्या ज्या आईबापानी त्याला जन्म दिल्या तीं त्याला झणतील, तूं परमेश्वराच्या नामाने खोटे बोलतोस, झणून तूं वांचणार नाहींस; तर जेव्हां तो भविष्य सांगेल, तेव्हां त्याच्या ज्या आईबापानी त्याला जन्म दिल्या तीं त्याला भोंसकतील. ४ आणि त्या समयीं असें होईल, कीं भविष्यवादी प्रत्येक भविष्य सांगतांना आपल्या दृष्टांताविषयीं लज्जित होतील; आणि ते लोकांस फसवायासाठीं कैसांचा झगतां अंगीं लेणार नाहींत. ५ परंतु प्रत्येक झणेल, कीं मी भविष्यवादी नाहीं, मी शेतकरी मनुष्य आहे; कां कीं माझ्या तारुण्यपासून मनुष्यें मला विकत घेत आलीं आहेत. ६ आणि त्याला कोणी झणेल, तुझ्या हातांमध्यें ते घाय कशाचे आहेत? तेव्हां तो उत्तर करील, कीं ज्यानीं मी आपल्या मित्रांच्या घरांत हाणिला होतो ते.

७ सैन्यांचा परमेश्वर झणतो, कीं अगे तरवारे, तूं माझ्या पालकावर आणि जो पुरुष माझा सोबती आहे त्यावर जागी होउन उठ; पालकाला हाण, झणजे मेंढरें विखरतील; आणि मी आपला हात धाकल्यावर फिरवीन. ८ आणि परमेश्वर झणतो, कीं असें होईल, कीं सर्व

देशांत त्यांतले दोन भाग कापून टाकले असे होउन मरतील, आणि तिसरा भाग खंत ठरेल. ९ आणि मी तिसऱ्या भागाला अर्पीत करीन, आणि रुपें माळण्याप्रमाणें त्यांस माळीन, आणि सोनें पारखण्याप्रमाणें त्यांस पारखीन; ते माझ्या नामाला हाक मारतील, आणि मी त्यांस उत्तर देईन; मी झणेल, कीं हे माझे लोक आहेत, आणि ते झणतील, कीं परमेश्वर माझा देव आहे.

अध्याय १४.

पाहा, परमेश्वराचा दिवस येतो आहे, आणि तुझी लूट तुजमध्यें वांटीतील. २ आणि मी सर्व राष्ट्रांस यरूशालेमेकडे लढव करायसाठीं एकत्र मिळवीन; आणि नगर घेईल, मग घरें लुटीतील, आणि स्त्रियांस बाळवितील; आणि नगरांतला अर्ध भाग पाडावपण्याचा प्रसंगीं निघून जाईल, आणि लोकांचें श्रेष्ठ मर्याद नाहींसें होणार नाहीं. ३ तेव्हा परमेश्वर निघेल, आणि जेव्हां तो लढाईच्या दिवसीं लढत तेव्हां जसा तसा त्या राष्ट्रांसीं लढेल.

४ आणि जो जादूवंत पर्वत यरूशालेमेसमोर पूर्वेकडेस आहे, त्यावर त्या दिवसीं त्याचे पाय उभे राहतील; आणि जादूतांचा पर्वत आपल्या मध्यभागीं पूर्वेकडे आणि पश्चिमेकडे निघेल; मग मोठें खोरे होईल; आणि पर्वताचा एक अर्धभाग उत्तरेकडे आणि त्याचा दुसरा अर्ध भाग दक्षिणेकडे सरेल. ५ आणि तुझी पर्वतांच्या खोऱ्याकडे पळाल; कां कीं पर्वतांचें खोरे आजलास पोहंचेल; होय यहुदाचा राजा उज्जीया याच्या दिवसांत जसे तुझी भूमिपासून पळाला, तसे पळाल; आणि परमेश्वर माझा देव येईल, तुजसंगतीं सर्व क्षीय जावतील. ६ आणि त्या समयीं असें होईल, कीं मकरास पड उजेड नाहीं व सज्जेंस नाहीं मगमणें होईल. ७ आणि दिवस एक होईल, तो दिवस सधैं, रात्री नाहीं, असा परमेश्वराचा विदित होईल; आणि असें होईल, कीं सज्जेंस मकरास होईल. ८ आणि त्या समयीं सर्व होईल, कीं बिंबंत फण्यें यरूशालेमेंतून निघतील;

त्यांचा एक अर्धा भाग पूर्वेच्या समुद्राकडे, आणि त्यांचा दुसरा अर्धा भाग पश्चिमेच्या समुद्राकडे असे जातील; उन्हाळ्यांत आणि हिवाळ्यांत असे होईल. ९ आणि परमेश्वर सर्व पृथ्वीवर राजा होईल; त्या समयीं एकच परमेश्वर होईल, आणि त्याचें नाम एकच. १० यरूशालेमेच्या दक्षिणेकडे सर्व देश गेबापासून रिम्मोनेपर्यंत पालटूम पटांगणासारखा होईल; आणि ती उंचावेल, आणि इज्यामीनाच्या दारापासून पहिल्या-दाराच्या स्थानापर्यंत, कोप्याच्या दारापर्यंत, आणि हनानेलाच्या दुर्गापासून राजाच्या दारें ते तुडविण्याच्या पात्रापर्यंत आपल्या स्थलीं वसेल. ११ आणि मनुष्यें तीत वसतील, आणि विनाश पुन्हा होणार नाही; परंतु यरूशालेम निर्भय वसेल.

१२ आणि ज्या सर्व लोकानी यरूशालेमेवर लढाई केली आहे, त्यांस ज्या पीडेने परमेश्वर हाणिल ती हीच होईल, कीं जेव्हां ते आपल्या पायांवर उभे राहिले आहेत, तेव्हां तो त्यांचें मास क्षीण करील, आणि त्यांचे डोळे आपल्या खांचांत क्षीण होऊन जातील, आणि त्यांच्या जीभा त्यांच्या मुखांत क्षीण होऊन जातील. १३ आणि त्या समयीं असें होईल, कीं परमेश्वराकडून मोठा व्याकुलपणा त्यांमध्ये होईल; आणि ते प्रत्येक आपल्या शेजाऱ्याचा हात धरतील, आणि त्याचा हात त्याच्या शेजाऱ्याच्या हातावर उठेल. १४ आणि यहूदाहि यरूशालेमेस लढेल, आणि भोंवतालच्या सर्व राष्ट्रांचें द्रव्य, सोने, आणि रुपें, आणि वस्त्रें यांचा फार ढीग जमा होईल. १५ आणि घोड्याची, खेंचराची,

उंटाची, आणि गाढवाची, आणि जे सर्व पशु त्या छावण्यांत असतील, त्यांची पीडा जशी ही पीडा तशी होईल.

१६ आणि असें होईल, कीं जीं सर्व राष्ट्रे यरूशालेमेविरुद्ध येत असत, त्यातून जीं सर्व उरलीं असतील, तीं वर्षांवरिं राजा जो सैन्याचा परमेश्वर त्याला भजायला, आणि मंडपांचा सण पाळायला तिकडे चढत जातील. १७ आणि असें होईल, कीं पृथ्वीतल्या कुलांतलें जें कोणी यरूशालेमेकडे राजा जो सैन्याचा परमेश्वर त्याला भजायला चढत येणार नाही, त्यांजवर पाऊस पडणार नाही. १८ आणि जर मिसराचा वंश चढत येणार नाही, तर त्यांवरहि पाऊस पडणार नाही; जीं राष्ट्रे मंडपांचा सण पाळायला चढत येणार नाहीत, त्यांस ज्या पीडेने परमेश्वर हाणिल, ती त्यांस लागेल. १९ हा मिसराचा दंड होईल, आणि जीं सर्व राष्ट्रे मंडपांचा सण पाळायला चढत येणार नाहीत, त्यांचाहि दंड होईल.

२० त्या समयीं असें होईल, कीं परमेश्वरासाठीं पवित्र, असें घोड्यांच्या घंटांवर होईल; आणि परमेश्वराच्या मंदिरांतल्या थाऱ्या वेदीसमोरच्या पात्रासारख्या होतील. २१ आणि यरूशालेमेतली व यहूदातली प्रत्येक थाली सैन्याच्या परमेश्वराला पवित्र होईल; आणि सर्व यज्ञ करणारे येऊन त्यांतल्या घेतील, आणि त्यांत पदार्थ घालून शिजवितील; आणि त्या समयीं सैन्याच्या परमेश्वराच्या मंदिरांत खनानी अणखी असणार नाही.

MALACHI.

मलाखी.

अध्याय १.

तुझ्याएलाकडे जो परमेश्वराच्या वचनाचा प्रवाद मलाखीकडून झाला तो. २ परमेश्वर झणतो, म्या तुझावर प्रीति केली आहे, तथापि तुझी झणतां, त्यां कशापे आझावर प्रीति

केली आहे? परमेश्वर झणतो, एसाव याकोबाचा भाऊ नव्हता कीं काय? तथापि म्या याकोबावर प्रीति केली. ३ आणि म्या एसावावर द्वेष केला, आणि म्या त्याचे पर्वत आणि त्याचें वतन हीं जंगलांतल्या अघोर जीवांसाठीं ओसाड

MALACHI I.

939

करून ठेविली. ४ आढी क्षीण झालों आहों खरें, परंतु आढी परत जाऊं, आणि ओसाड स्थानें बांधूं, असें जरीं अदोम झणतो, तरीं सैन्यांचा परमेश्वर झणतो, कीं त्यानी बांधिलें, झणजे मी पाडून टाकीन, आणि मनुष्यें त्यांस दुष्टाईचा प्रांत, ज्या लोकांवर परमेश्वर सर्व-कालपर्यंत रुष्ट आहे ते, असें झणतील. ५ आणि तुमचे डोळे हें पाहतील, मग तुम्ही झणाल, कीं इस्राएलाच्या सीमेवरून परमेश्वर राह्या थोर असें मानतील.

६ अहो याजकानो, जे तुम्ही माझ्या नामाला तुच्छ मानिता, त्या तुझाला सैन्यांचा परमेश्वर झणतो, पुत्र आपल्या बापाचा, आणि सेवक आपल्या धन्याचा सन्मान करितो, मग जर मी बाप आहे, तर माझा सन्मान कोठें आहे? आणि जर मी धनी आहे, तर माझें भय कोठें आहे? तथापि तुम्ही झणता, कीं आढी तुझ्या नामाला कशानें तुच्छ मानिलें आहे? ७ तुम्ही माझ्या वेदीवर विटाळिलेली भाकर अर्पिता, तथापि तुम्ही झणता, कशाने आढी तुला विटाळिलें आहे? अशाने कीं तुम्ही झणता, कीं परमेश्वराचें मेज तुच्छ आहे. ८ आणि जर तुम्ही आंधळा पशु बलिसाठीं अर्पिला, तर हें वाईट नाही काय? आणि जर तुम्ही पांगळा व रोगी पशु अर्पिला, तर हें वाईट नाही काय? तूं आपल्या अधिकाऱ्याला असा पशु अर्पण कर; मग तो तुजवर संतुष्ट होईल काय? अथवा तुजवर अनुग्रह करील काय? असें सैन्यांचा परमेश्वर झणतो. ९ तर आतां देवाने आढावर दया करावी, झणून तुम्ही त्याला विनवा; तुम्हाकडून ही अवस्था झाली आहे; तो तुम्हावर अनुग्रह करील काय? असें सैन्यांचा परमेश्वर झणतो. १० आणि तुम्हामध्येंहि कोण दारें फुकट लावील? आणि तुम्ही मोलावाचून माझ्या वेदीवर अग्नि पेटविणार नाही. तुम्हाविषयीं माझा काहीं संतोष नाही, आणि मी तुमच्या हातांपासून अर्पण मान्य करून घेणार नाही, असें सैन्यांचा परमेश्वर झणतो. ११ कां कीं सूर्याच्या उगवतीपासून त्याच्या मावळतीपर्यंत माझे नाम राष्ट्रांमध्ये थोर होईल; आणि प्रत्येक स्थानांत

माझ्या नामाला धूप जाळतील, आणि पवित्र अर्पण करतील; कारण कीं माझे नाम राष्ट्रांमध्ये थोर होईल, असें सैन्यांचा परमेश्वर झणतो.

१२ परंतु परमेश्वराचें मेज विटाळलें आहे, त्याचें फल त्याचें अन्न तुच्छ आहे, असें तुम्ही झणत असून तें नाम अपवित्र केले आहे. १३ आणि पाहा, केवढ्या कंटाळ्याचें काम! असें तुम्ही झणत असा; आणि त्याविषयीं तुम्ही छत्त करीत असा, असें सैन्यांचा परमेश्वर झणतो; आणि तुम्ही फाडिलेला आणि पांगळा आणि रोगी पशु आणीत असा; असें अर्पण तुम्ही आणीत असा; तर तें तुमच्या हातापासून मी मान्य करून घेईं काय? असें परमेश्वर झणतो. १४ तर जो आपल्या कळपांत नर असतांना बिघडलेला पदार्थ प्रभूकडे नस करून बलि अर्पितो, तो ठकविणारा शापित असो; कां कीं मी मोठा राजा आहे, आणि माझे नाम राष्ट्रांमध्ये भयंकर आहे, असें सैन्यांचा परमेश्वर झणतो.

अध्याय २.

आणि आतां अहो याजकानो, तुम्हासाठीं ही आज्ञा आहे. २ सैन्यांचा परमेश्वर झणतो, कीं माझ्या नामाला गौरव द्यावें, झणून जर तुम्ही ऐकणार नाही, आणि जर तुम्ही हें मनास आणणार नाही, तर मी तुम्हावर शाप पाठवीन, आणि तुमच्या आशीर्वादांस शापित; होय म्या त्यांस शापिलें आहेच, तुम्ही हें मनास आणीत नाहीं झणून. ३ पाहा, मी तुम्हासाठीं बीज उगवूं देणार नाही, आणि तुमच्या मुखांस गू, तुमच्या बर्लीचा गू फांसीन; आणि तो तुम्हाला त्यासंगतीं घेऊन जाईल. ४ आणि तुम्ही जाणाल, कीं म्या ही आज्ञा तुम्हाकडे पाठविली आहे, अशासाठीं कीं माझा करार लेवीपासीं असावा, असें सैन्यांचा परमेश्वर झणतो. ५ माझ्या जीवनाचा व कुशलाचा करार त्यापासीं होता, आणि म्या तीं त्याला भयासाठीं दिलीं, आणि तो माझे भय घरी, आणि माझ्या नामांमुळे भीत असे. ६ खरेपणाचें नेमशास्त्र त्याच्या मुखांत असे, आणि त्याच्या ओठांत अ-

न्याय सांपडेना; तो कुशलाने व प्रमाणिकपणें मजकडे वर्तें, आणि त्याने बहुत लोक अन्यायापासून फिरविले. ७ तर याजकाच्या ओंठानी ज्ञान राखावें, आणि त्याच्या मुखाजवळून लोकानी नेमशास्त्र शोधवें; कां कीं तो सैन्यांच्या परमेश्वराचा दूत आहे. ८ परंतु तुझी मार्गापासून वळून गेलां आहां; बहुत लोक नेमशास्त्राविषयी अडखळत असें तुझी केलें आहे; तुझी लेवीचा करार विघडिला आहे, असें सैन्यांचा परमेश्वर झणता. ९ तर जितक्याने तुझी मार्ग पाळिले नाहींत, आणि नेमशास्त्रांत पक्षपात धरिला आहे, तितक्याने म्या तुझाला सर्व लोकांजवळ तुच्छ व नीच केलें आहे. १० आद्या सर्वांस एकच बाप नाहीं काय? एकच देवाने आद्याला उत्पन्न केलें नाहीं काय? आदमी आपल्या पूर्वजांचा करार अप्रतिष्ठित करायला एकमेकांसीं कां कपटाने वर्ततों?

११ यहूदा कपटाने वर्तली आहे, आणि इस्राएलांत व यरूशालेमेंत अघोरकर्म करित जातात; कां कीं परमेश्वराने आपल्या ज्या पवित्र स्थानावर प्रीति केली, तें यहूदाने अप्रतिष्ठित केलें आहे; आणि अन्य देवाच्या कन्येसीं लग्न केलें आहे. १२ जागणारा असो, अथवा उत्तर देणारा असो, जो मनुष्य असें करितो, त्याला आणि जो सैन्यांच्या परमेश्वराला अर्पण करितो, त्यालाहि परमेश्वर याकोबाच्या डेऱ्यांतून नाहींसें करील. १३ आणि तुझी परमेश्वराच्या वेदीला आस्वानी, रडण्याने, आणि कण्हण्याने झांकीत असतांना पुन्हा असें केलें आहे, झणून तो अर्पणाला मानीत नाहीं, आणि तें तुमच्या हातापासून संतोषाने घेत नाहीं.

१४ तथापि तुझी झणतां, कशामुळें? अशामुळें कीं तुझी तरुणपणाची जी बायको तुझी सोबतीण आणि तुझ्या कराराची बायको असून तिसीं तूं विश्वासघाताने वर्तला आहेस, तिच्या आणि तुझ्यामध्ये परमेश्वर साक्षी आहे. १५ तर त्याने एक नेमिला नाहीं काय? आणि त्याजवळ आत्म्याचें शेष आहे. मग कशासाठीं तो एक? अशासाठीं कीं त्याने देवाचें बीज शोधवें. तर तुम्ही आपल्या आत्म्याला जपा, आणि कोणी आपल्या

तरुणपणाच्या बायकोसीं विश्वासघाताने वर्तूं नये. १६ तर परमेश्वर इस्राएलाचा देव झणतो, कीं त्याग करणें मी देषितों; आणि सैन्यांचा परमेश्वर झणतो, कीं कोणी एक आपलें वस्त्र बळाकाराने मढितो; तर तुझी विश्वासघात करूं नये, झणून आपल्या आत्म्याला जपा.

१७ तुझी आपल्या वचनानी परमेश्वर कंटाळे, असें केलें आहे. तथापि तुझी झणतां, कीं तो कंटाळे, असें आदमी कशाने केलें आहे? तुमच्या असें झटण्याने, कीं जो कोणी दुष्टाई करितो, तो परमेश्वराच्या दृष्टीत भला आहे, आणि त्यांत तो संतोषतो; अथवा न्यायाचा देव कोठें आहे?

अध्याय ३.

पाहा, मी आपला दूत पाठवीन, आणि तो मजपुढें मार्ग सिद्ध करील; आणि ज्या प्रभूला तुझी शोधितां, कराराच्या ज्या दूताविषयीं तुझी संतोषतां, तो आपल्या मंदिरांत अकस्मात येईल; पाहा, तो येईलच, असें सैन्यांचा परमेश्वर झणतो. २ तर त्याच्या येण्याच्या दिवसाला कोणाच्याने सोसवेल? आणि जेव्हां तो दिसेल, तेव्हां कोण स्थिर उभा राहील? कां कीं तो गाळणाऱ्याच्या अभीसारखा, आणि परिटांच्या खारासारखा आहे. ३ आणि तो रुप्याचा गाळणारा व स्वच्छकरणारा असो बसेल; आणि तां लेवीच्या संतानांस स्वच्छ करील, आणि जसें सोन्याला व रुप्याला तसें त्यांस गाळून पावन करील, मग ते न्यायीपणाने परमेश्वराला अर्पण करित जातील. ४ तेव्हां जसें पुरातन दिवसांत, आणि जसें पूर्वीच्या वर्षांत तसें यहूदाचें आणि यरूशालेमेचें अर्पण परमेश्वराला मनोरम होईल. ५ आणि मी न्याय करायला तुझाजवळ येईन; आणि चेटक्याविषयीं, आणि जारकर्म्यांविषयीं, आणि खोटीशपथ वाहणाऱ्यांविषयीं, आणि जे मोलकन्याला मोलाविषयीं, आणि विधवेला व अनाथाला पीडितात आणि विदेश्याचा न्याय विपरीत करितात आणि माझे भय धरित नाहींत त्यांविषयीं मी त्वरित साक्षी होईन, असें सैन्यांचा परमेश्वर झणतो. ६ मी परमेश्वर आहे, माझे मन फिरत

नाहीं; झणून याकोबाच्या संतानानो, तुझी नास पावला नाहीं.

७ तुझी आपल्या पूर्वजांच्या दिवसांपासून माझे नियम टाकीत आलां आहां, आणि तुझी ते पाळिले नाहींत. तुझी मजकडे फिरा, झणजे मी तुझ्याकडे फिरेन, असें सैन्यांचा परमेश्वर झणतो. तथापि तुझी झणालां आहां, कीं आपण कशाने फिरूं ?

८ मनुष्य देवाला ठकवाल काय ? परंतु तुझी मला ठकविलें आहे. तथापि तुझी झणतां, कीं कशाविषयीं आम्ही तुला ठकविलें आहे ? दाहावे भाग आणि अर्पणें याविषयीं. ९ तुझी, अवघ्या राष्ट्रानेच मला ठकविलें आहे, झणून तुझी शापाने शापित झालां आहां. १० सैन्यांचा परमेश्वर झणतो, कीं माझ्या घरांत खाणें असावें, झणून तुझी अवघे दाहावेभाग कोठारांत आणा, आणि तुझी असें करून मी तुझ्यासाठीं आकाशाच्या खिडक्या उघडून ज्याला पुरतो जाम मिळणार नाहीं, एवढा आशीर्वाद तुझ्यासाठीं घालीन कीं नाहीं, असी माझी परीक्षा करा. ११ आणि मी तुझाकरितां नाशकरणाऱ्याला धमकावीन, मग तो तुमच्या भूमीचें फल नाशणार नाहीं, आणि तुमच्या बागांतलीं द्राक्षफळें गळूं देणार नाहीं, असें सैन्यांचा परमेश्वर झणतो. १२ आणि सर्व राष्ट्रे तुझाला धन्य झणतील ; कां कीं तुझी मनोरम देशाचे ज्वाल, असें सैन्यांचा परमेश्वर झणतो.

१३ परमेश्वर झणतो, कीं मजविषयीं तुमचीं वचनें धिटाईचीं झालीं आहेत. तथापि तुझी झणतां, कीं आम्ही तुजविषयीं काय बोललों आहों ? १४ तुझी झणालां आहां, कीं देवाची सेवा करणें व्यर्थ आहे ; आणि आम्ही त्याचें रक्षणकर्म करून आणि सैन्यांच्या परमेश्वरासमोर शोकाने वर्तून फल काय ? १५ तर आतां आम्ही गर्विष्ठांस सुखी झणतों ; होय जे दुष्टाई करितात, ते वाढतात ; आणि जे देवाची परीक्षा करितात, ते सुटतात.

१६ तेव्हां जे परमेश्वराचें भय धरीत अ-

942

सत, ते परस्परें बोलत होते ; आणि परमेश्वराने कान देऊन ऐकिलें ; मग जे परमेश्वराचें भय धरीत असत, आणि त्याच्या नम्रचा सन्मान करीत असत, त्यांकरितां त्यासमोर स्पर्णाचें पुस्तक लिहिलें. १७ आणि सैन्यांचा परमेश्वर झणतो, कीं ज्या दिवसीं मी आपलें खासगीचें द्रव्य सिद्ध करीन, त्या दिवसीं ते माझे होतील ; आणि जसा कोणी आपली सेवा करणारा जो अफस्य पुत्र त्यावर दया करीत असतो, तसा मी त्यावर दया करीन. १८ आणि तुझी फिराल, आणि न्यायी आणि दुष्ट यांचा भेद, जो देवाची सेवा करितो आणि जो त्याची सेवा करीत नाहीं त्यांचाहि भेद पाहाल.

अध्याय ४.

कां कीं पाहा, जो दिवस भट्टिममाणें बघेल, तो येणार आहे ; आणि सर्व गर्विष्ठ व सर्व दुष्कर्मीं भूंय होतील ; आणि जो दिवस येणार आहे, तो त्यांस असें जाळील, कीं त्यांसाठीं मूळ अथवा खांदी सोडून ठेविणार नाहीं, असें सैन्यांचा परमेश्वर झणतो.

२ परंतु जे तुझी माझ्या नामाचें भय धरीत, त्या तुझ्यासाठीं न्यायीपणाचा सूर्य उगवेल, आणि त्याच्या पंखांत निरोगी करण्याचा उफाय होईल ; मग तुझी बाहेर जाऊन गोठणींतल्या वंसरांपमाणें उल्हास कराल. ३ आणि तुझी दुष्टांस तुडवून टाकाल ; कां कीं ज्या दिवसीं मी असें करीन, त्या दिवसीं ते तुमच्या तळपणांसाठीं राख होतील, असें सैन्यांचा परमेश्वर झणतो.

४ मोशे जो माझा सेवक त्याला होरेबांत सर्व इस्राएलासाठीं जें नेमशास्त्र म्या आज्ञा दिलें, त्याला, नियमांस, आणि न्यायांस तुझी स्मर.

५ पाहा, परमेश्वराचा मोठा आणि भयंकर दिवस येईल, त्यापूर्वी मी तुझ्याकडे एलीया व विष्यवादी पाठवीन. ६ आणि तो नापाचें हृदय लेंकराकडे, आणि लेंकराचें हृदय त्यांच्या नापाकडे फिरवील, नाहीं तर कदाचित मी येईन, आणि पृथ्वीला शापाने हाप्पिन.

MALACHI IV.

